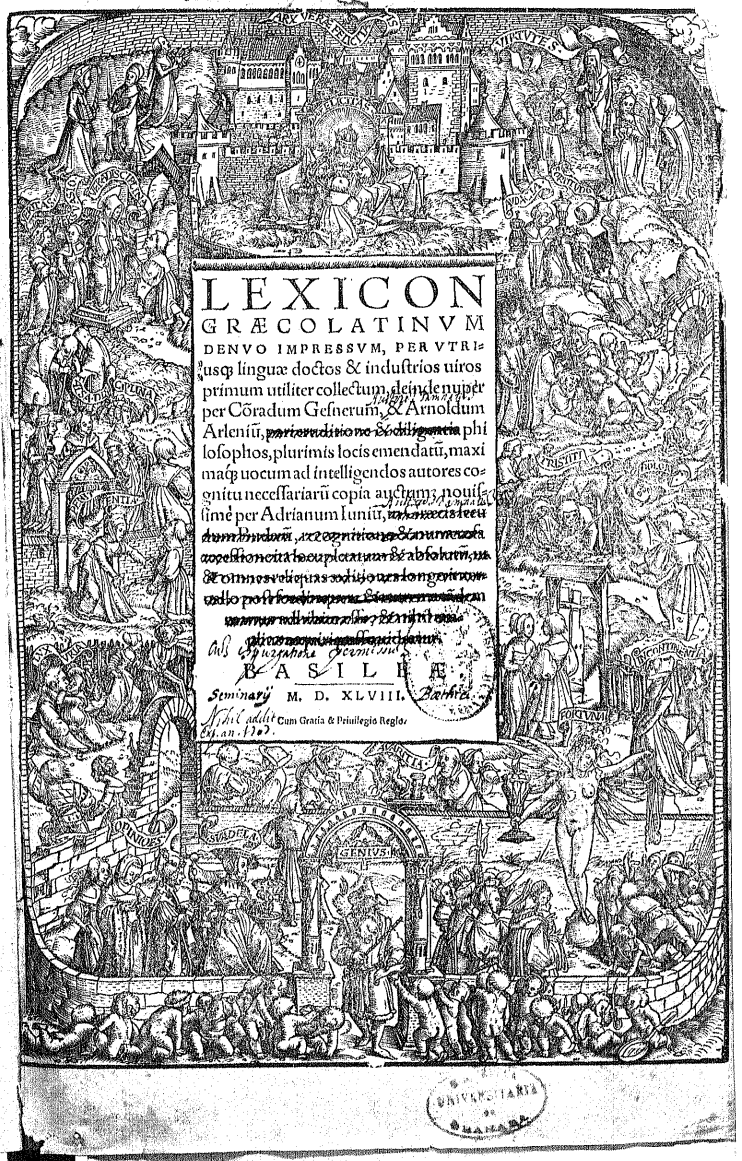

LEXICON GRÆCOLATINVM

DENVO IMPRESSVM, PER VTRIusq; linguæ doctos & industrios uiros primum utiliter collectum, deinde nuper per Cõradum Gesnerum, Andreæ Tamhaini & Arnoldum Arleniũ, ~~pari eruditione & diligentia~~ philosophos, plurimis locis emendatũ, maximaq; uocum ad intelligendos autores cognitu necessariarũ copia auctum; nouissimè per Adrianum Iuniũ, ~~[illegible]~~

Aus Spurgahorn Germisud

BASILEÆ

Seminarij M. D. XLVIII. Bæthica

Nihil addit Cum Gratia & Priuilegio Regio.

Exp. an. 1707.

UNIVERSITARIA DE GRANADA

LEXICON
GRÆCOLATINVM

DENVO IMPRESSVM, PER VTRIusq; linguæ doctos & industrios uiros primum utiliter collectum, deinde nuper per Cõradum Gesnerum, & Arnoldum Arleniũ, ~~pari eruditione & diligentia~~ philosophos, plurimis locis emendatũ, maximaq; uocum ad intelligendos autores cognitu necessariarũ copia auctum; nouissimè per Adrianum Iuniũ, ~~[illegible]~~

~~[illegible]~~

Aus Spurgahona Germinus

BASILEÆ

Seminarij M. D. XLVIII. Bæthica

Nihil addit Cum Gratia & Priuilegio Regio.

Exp. an. 1700.

R 15.757

Por comision de los Señores Inquisidores correxi este libro conforme al indice de la Sta General Inquisicion en 19 de Julio de 1613.

+ Augustin de Quiros

DE NOTIS ARITHMETICIS.

41	90	800	8000	80000
μα	ϙ	ω	ϡ	π
ΔΔΔΔι.&c	[Δ]ΔΔΔΔ.	[Η]ΗΗΗ	[Ϡ]xxx	[Μ]ΜΜΜ
Quinquaginta	Nonagintaunum	Nongenta	Nonies mille	Nonaginta millia
πεντήκοντα	ἐννενηκονταεν	ἐννεακόσια	ἐννεακισχίλιοι	ἐννεακισμύρια
50	91	900	9000	ϛ
ν	ϙα	ϡ	ϑ	[Μ]ΜΜΜΜ
[Δ] (num.	[Δ]ΔΔΔΔι.	[Η]ΗΗΗΗ	[Ϡ]xxxx	Centum millia
Quiquagintau-	Centum	Mille.	Decem millia	δεκαμύρια
πεντηκονταεν	ἑκατὸν	χίλιοι	μύρια	100000
51	100	1000	10000	ρ
να	ρ	α	ι	Ducenta millia
[Δ]ι.&c.	Η	x	Μ	εἴκοσι μύρια
Sexaginta	Ducenta	Bis mille	Viginti millia	200000
ἑξήκοντα	διακόσια	δισχίλιοι	δυσμύρια	σ
60	200	2000	20000	Trecenta millia
ξ	σ	β	κ	τριάκονταμύρια
[Δ]Δ.	ΗΗ	xx	ΜΜ	300000
Sexagintaunum	Trecenta	Ter mille	Triginta millia	τ
ἑξηκονταεν.	τριακόσια	τρισχίλιοι	τρισμύρια	Quadringẽta millia
61	300	3000	30000	τεσσαράκοντα μύρια
ξα	τ	γ	λ	400000
ΔΓΔι.&c.	ΗΗΗ	xxx	ΜΜΜ	υ
Septuaginta	Quadringenta	Quater mille	Quadraginta millia	Quingenta millia
ἑβδομήκοντα	τεσσαρακόσια.	τετρακισχίλιοι	τετρακισμύρια	πεντήκοντα μύρια
70	400	4000	40000	500000
ο	υ	δ	μ	φ
[Δ]ΔΔ.	ΗΗΗΗ	xxxx	ΜΜΜΜ	(lia Sexcenta millia
Septuagintaunum	Quingenta	Quinquies mille	Quinquaginta mil-	ἑξήκοντα μύρια
ἑβδομηκονταεν	πεντακόσια	πεντακισχίλιοι.	πεντακισμύρια	600000
71	500	5000	50000	χ
οα	φ	ε	ν	Septingenta millia
[Δ]ΔΔι.&c.	[Η]	[Ϡ]	[Μ]	ἑβδομήκοντα μύρια
Octoginta	Sexcenta	Sexies mille	Sexaginta millia	700000
ὀγδήκοντα	ἑξακόσια	ἑξακισχίλιοι	ἑξακισμύρια	ψ
80	600	6000	60000	Octingenta millia
ϖ	χ	ϛ	ξ	ὀγδήκοντα μύρια
[Δ]ΔΔΔ.	[Η]Η	[Ϡ]X	[Μ]Μ	800000
Octogintaunum	Septingenta	Septies mille	Septuaginta millia	ω
ὀγδηκονταεν	ἑπτακόσια	ἑπτακισχίλιοι	ἑπτακισμύρια	Noningenta millia
81	700	7000	70000	ἐννενήκοντα μύρια
πα	ψ	ζ	ο	900000
[Δ]ΔΔΔι.&c.	[Η]ΗΗ	[Ϡ]xx	[Μ]ΜΜ	ϡ
Nonaginta	Octingenta	Octies mille	Octoginta millia	
ἐννενήκοντα	ὀκτακόσια	ὀγδακισχίλιοι.	ὀγδακισμύρια	

Nota in compositione nominum numeralium maiorem numerum minori præferri sine coniunctione, contra uero minorem maiori intercedente coniunctione copulatiua καὶ, id est &, ut

δεκάτρια, uel τριακαίδεκα
δεκατέσσαρα, uel τεσσαρεσκαίδεκα
δεκαπέντε, uel πεντεκαίδεκα
δεκαὲξ, uel ἑκκαίδεκα
δεκαεπτὰ, uel ἑπτακαίδεκα
δεκαοκτὼ, uel ὀκτωκαίδεκα
δεκαεννέα, uel ἐννεακαίδεκα.&c.

Sunt & alia quædam nomina numeratiua, ab his numeralibus deriuata, partim in πλοῦς desinentia ut,

διπλοῦς	duplex
τριπλοῦς	triplex
τετραπλοῦς	quadruplex
πενταπλοῦς	quintuplex

ἑξαπλοῦς

ἑξαπλοῦς	sextuplex.
ἑπταπλοῦς	septuplex
ὀκταπλοῦς	octuplex
ἐννεαπλοῦς	noncuplex
δεκαπλοῦς	decuplex.&c.

Partim in πλάσιος terminata.ut,

διπλάσιος	duplus
τριπλάσιος	triplus
τετραπλάσιος	quadruplus
πεντάπλασιος	quintuplus
ἑξαπλάσιος	sextuplus
ἑπταπλάσιος	septuplus
ὀκταπλάσιος	octuplus
ἐννεαπλάσιος	noncuplus
δεκαπλάσιος	decuplus.&c.

Partim in ας exeuntia fœminina,ut,

μονάς	unitas
δυάς	duitas
τριάς	trinitas
τετράς	quaternitas
πεμπτάς	quinarius
ἑκτάς	senarius
ἑπτάς	septenarius
ὀγδοάς	octonarius
ἐννεάς	nouenarius
δεκάς	denarius
χιλιάς	millenarius
μυριάς	decies millenarius &c.

De nominibus ordinalibus.
Quin etiam ipsi ordinales numeri à superioribus ducunt originem.ut,

πρῶτος	primus
δεύτερος	secundus
τρίτος	tertius
τέταρτος	quartus
πέμπτος	quintus
ἕκτος	sextus
ἕβδομος	septimus
ὄγδοος	octauus
ἔννατος	nonus
δέκατος	decimus
ἑνδέκατος	undecimus
δυοκαιδέκατος	duodecimus
τρισκαιδέκατος	decimus tertius
τεσσαρεσκαιδέκατος	decimus quartus
πεντεκαιδέκατος	decimus quintus
ἑκκαιδέκατος	decimus sextus
ἑπτακαιδέκατος	decimus septimus
ὀκτωκαιδέκατος	decimus octauus
ἐννεακαιδέκατος	decimus nonus
εἰκοστός	uigesimus
εἰκοστὸς πρῶτος	uigesimus primus
εἰκοστὸς δεύτερος	uigesimus secundus
τριακοστός	trigesimus
τριακοστὸς πρῶτος	trigesimus primus
τεσσεράκοστος	quadragesimus
τεσσεράκοστος πρῶτος	quadragesimus primu
πεντηκοστός	quinquagesimus
πεντηκοστὸς πρῶτος	quinquagesimus prim
ἑξηκοστός	sexagesimus
ἑξηκοστὸς πρῶτος	sexagesimus primus
ἑβδομηκοστός	septuagesimus
ἑβδομηκοστὸς πρῶτος	septuagesimus primus
ὀγδοηκοστός	octogesimus
ὀγδοηκοστὸς πρῶτος	octogesimus primus
ἐννενηκοστός	nonagesimus
ἐννενηκοστὸς πρῶτος	nonagesimus primus
ἑκατοστός	Centesimus
διϋακοσιοστός	ducentesimus
τριακοσιοστός	trecentesimus
τετρακοσιοστός	quadringentesimus
πεντακοσιοστός	quingentesimus
ἑξακοσιοστός	sexcentesimus
ἑπτακοσιοστός.	septingentesimus
ὀκτακοσιοστός	octingentesimus
ἐννακοσιοστός	nongentesimus
χιλιοστός	Millesimus
δισχιλιοστός	bis millesimus
τρισχιλιοστός	ter millesimus
τετρακισχιλιοστός	quater millesimus
πεντακισχιλιοστός	quinquies millesimus
ἑξακισχιλιοστός	sexies millesimus
ἑπτακισχιλιοστός	septies millesimus
ὀκτακισχιλιοστός	octies millesimus
ἐννακισχιλιοστός	nouies millesimus
μυριοστος	decies millesimus

FINIS.

MENSIVM NOMENCLATVRAE SECVNDVM diuersas nationes.

Menses Macedonum.	Menses Hebræorum.	Menses Romanorum
Αὐδηναῖος.	Νισὰν.	Ἰανουάριος.
περιτιός.	ἰὰρ.	φεβρουάριος.
δύστρος.	σιεθονὰν.	μάρτιος.
ξανθικός.	θαμνί.	ἀπρίλλιος.
ἀρτεμίσιος.	ἄβ.	μαΐιος.
δέσιος, uel δαίσιος.	ἐλούλ.	ἰούνιος.
πάνεμος.	θερσί.	ἰούλιος.
λώϊος.	μορϐνὰν.	αὔγουστος.
γορπιαῖος, qui & λόχος Gal.	χασλεύ.	σεπτέμβριος.
ὑπερβερεταῖος.	τηβήθ.	ὀκτώβριος.
δῖος.	σαβάτ.	νουέμβριος.
ἀπελλαῖος. est & καθ' ἑαυτὸν πέρας, December lingua Maced. teste Gal.	ἀδάρ.	δεκέμβριος.

Menses Aegyptiorum.	Menses Cypriorum.	Menses Cappadocum.
Τυβί.	Ἀφροδίσιος.	Τίριξ.
μεχίρ.	ἀπογονικός.	μάτα.
φαμενώθ.	αἰνικός.	ξανανθηρί.
φαρμουθί.	ἰούνιος.	μίθρι.
παχὼν.	καισάριος.	ἀπομεναμά.
παυνί.	σεβαστός.	ἀρθρὰ.
ἐπιφί.	αὐτοκρατορικός.	τεθουσία.
μεσωρί.	δημάρχεξάσιος.	ὠσμονία.
θῶθ.	πληθύτατος.	σούδαρα.
παοφί.	ἀρχιερεύς.	ἀρτανία.
ἀθὺρ.	ἔσθιος.	ἀρταεστίν.
χοιάκ.	ῥωμαῖος.	ἀραιότατα.

Menses Atheniensium.	Menses Bithyniorum.	Menses à signis denominati.
Γαμηλιὼν.	Ἥρεος.	Ὑδροχόος.
ἐλαφηβολιὼν.	ἕρμιος.	ἰχθῦς.
μουνιχιὼν,	μητρῶος.	κριός.
θαργηλιὼν.	διονύσιος.	ταῦρος.
σκιῤῥοφοριὼν.	ἡράκλειος.	δίδυμος.
ἑκατομβαιὼν.	δῖος.	καρκῖνος.
μεταγειτνιὼν.	βενδιαῖος.	λέων.
βοηδρομιὼν.	στρατέϊος.	παρθένος.
μαιμακτηριὼν.	ἄρειος.	ζυγός.
πυανεψιὼν.	περιέπιος.	σκορπίος.
ἀνθεστηριὼν.	ἀφροδίσιος.	τοξότης.
ποσειδεὼν.	δημήτριος.	αἰγόκερως.

R. 15.757

De Græcorum Notis Arithmeti

cis compendium ex ueterum Grammaticorum monumentis, per Hadrianum Amerotiũ Sueſſionenſem.

NOtis numerorũ utuntur Græci literis alphabeticis, idq; tribus modis. Primo ſingulis elementis ſecundum alphabeti ſeriem loci ſui numerum ſignificantibus. nam quorũ in ordine alphabeti locum quæque litera ſortita eſt, eiuſdem numerum repræſentat, ut α primum, β ſecundum, & ita deinceps uſq; ω, quod uigeſimiquarti ſymbolum habet. Secundo, toto alphabeto in tres claſſes diuiſo, quarum prima eſt unitatum, ab α prima unitate uſque ι decimam unitatem porrecta, hac tamen nota ſ pro ſenario uſurpata. Secunda eſt denariorum à litera ι uſque ρ procedens interiecto iti dem hoc ſigno ϛ, pro nonagenario. Tertia eſt centenorum, à litera ρ uſq; ad finẽ ſua ſerie protenſa, ſed pari modo hac nota ϡ pro nonageſimo addita. Singulis his literis pariter & notis, ſi uirgula toni acuti nota ſubſcribatur, hoc modo ,α, prima quidẽ claſſis millenariorũ monadas, ſecũda millenariorum decadas, tertia millenariorum centurias ſignificat. Tertio, ſex duntaxat literis alphabeti in deſignãdis numeris utũtur Ι Γ Δ Η Χ Μ, quarũ Ι unitatẽ ſignificat. Γ, πέντε, id eſt, quinq;. Δ, δέκα, id eſt, decẽ. Η, ἑκατὸν, id eſt, cẽtũ. Χ, χίλια, id eſt, mille. Μ, μύρια, id eſt decies mille ſignificat. Reliquæ ſũt capitales literæ numerorũ ſuorũ, quos eoſdẽ per ſe ſignificant. Hæ omnes præter π uſq; ad quaternariũ numerum, ſiue per ſe, ſiue alijs adiũctæ, multiplicãtur, ut, Ι ΙΙ ΙΙΙ ΙΙΙΙ. 1234. Δ ΔΔ ΔΔΔ ΔΔΔΔ, id eſt. 10 20 3040. Η ΗΗ ΗΗΗ ΗΗΗΗ. id eſt, 100 200 300 400. Χ ΧΧ ΧΧΧ ΧΧΧΧ. id eſt, 1000 2000 3000 4000. Μ ΜΜ ΜΜΜ ΜΜΜΜ. id eſt, 10000 20000 30000 40000. Decadũ uero, centuriarum & chiliadum ac myriadũ quinarios, hæc elementa Δ Η Χ Μ. literæ Γ incluſa ſignificant, ut Γ̅Δ̅, id eſt, 50. Γ̅Η̅, id eſt, 500. Γ̅Χ̅, id eſt, 5000. Γ̅Μ̅, id eſt, 50000. Horum numerorum adiunctione reliqui omnes numeri gignuntur, in quorum compoſitione ſem per maiori præponendus eſt, id quod ſubiectis exemplis manifeſtum fiet.

Vnum	ξ	11	ις	Vigintiduo
ἑν	6	ια	Δπι.	εἰκοσιδύο
Ι	ς	Δι.	Septemdecim	22
α	Πι.	Duodecim	ἑπτακαίδεκα	κβ
ε	Septem	δώδεκα	17 ιζ	ΔΔιι.
Duo	ἑπτὰ	12	ΔΠιι.	Vigintitria.
δύο	ζ	ιβ	Octodecim	εἰκοσιτρία
2	Ζ	Διι.	ὀκτωκαίδεκα	23
β	Πιι.	Tredecim	18	κγ
ιι.	Octo	δεκατρία	ιη.	ΔΔιιι. &c.
Tria	ὀκτώ	13	ΔΠιιι.	Triginta
τρία	8	ιγ	Nouemdecim	τριάκοντα
ȝ	π	Διιι.	ἐννεακαίδεκα	30
γ	Πιιι.	Quatuordecim	19	λ
ιιι.	Nouem	δεκατέσσαρα.	ιθ	ΔΔΔ
Quatuor	ἐννέα	14	ΔΠιιιι.	Trigintaunum
τέσσαρα	9	ιδ	Viginti	τριακονταεν
4	Ȝ	Διιιι	εἴκοσι	31
δ	Πιιιι.	Quindecim	20	λἑ
ιιιι.	Decem	δεκαπέντε	κ	ΔΔΔι. &c.
Quinque	δέκα	15	ΔΔ.	Quadraginta
πέντε	10	ιε	Vigintiunum	τεσσαράκοντα
5	ι	Δπ.	εἰκοσιεἷς	40 μ
ε	Δ.	Sedecim	21	ΔΔΔΔ.
Γ.	Vndecim	δεκαέξ	κα	Quadragintaun'
Sex	ἕνδεκα	16	ΔΔι.	τεσσαρακονταεν

ΤΑ ΤΩΝ ΛΕΧΕΩΝ

ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΣΗΜΑΝΤΙΚΑ ΚΑΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ.

Α

ΑPER ſe quidẽ nihil niſi primæ literarum nota eſt, compoſita uero alijs dictionibus multiplicem ac uariũ uſum habet. Aliquãdo enim uim priuandi tenens, ſignificatio nem omnino immutat & alienã facit ab ea, quã ſuũ ſimplex habebat, ut κλητὸς ſignificat eũ, qui ab aliquo eſt uocatus, ἄκλητος autẽ à nemine uocatũ. Sic ἄολις, cõpoſita dictio ex α & εἰσ'αἰώ, id eſt, uidere, Plutonem ſignificat: hoc eſt æterne noctis regnatorem, umbrarumq; potẽtem; ſiue (ut Lucanus inquit) Ditisq; profundi Pallida regna. Similiter & ἄλυσις, ex α & λύσις, quod eſt liberatio, ſolutio, ſignificat quaſi catenã arctam & ſolidam, aut uinculum intortũ & in extricabile. Vbi ſciẽdum ſecundũ grãmaticos, in his duobus nominibus, ἄολις ſcilicet & ἄλυσις, α denſo ſpiritu eſſe debere, cum in cæteris ex eadem litera compoſitis, tenui ferè ſpiritu ſit.

Aliquando dictionis ſignificationẽ complet, ὡντικειμένως, hoc eſt intenſiue ſumptum. Vnde ὕλλω ἄξυλον Homerus uocauit, quaſi ſyluã nemoroſam, & ut Ouidius inquit, Sylua frequens trabibus, quam nulla ecciderit ætas. Et ἀχανὲς πέλαγος, pelagus immenſum & uaſtum, μέγα πάνυ, ἢ ὡς πολὺ κεχλιωός. Sic & ἄθλιος apud Antiphõtẽ pro diues, id eſt, πολλὰ ἔχων κεκτημένος. & ἀθρῆσαι, attentiſſime inſpicere.

Aliquãdo minuit ſignificãs τὸ ὀλίγον, ut ἀμαθὴς poëtice, pro ὀλιγομαθὴς, ſubdoctus.

Aliquando τὸ ὁμοῦ, id eſt ſimul ſignificat, ut ἀδελφοί, uterini fratres, compoſita dictio ex α & δελφύς, quod uterum ſignificat: quaſi eiuſdem uteri. Sic ἀκόλουθος, pediſſequus, comes, & ἄκοιτις uxor, ut eſt apud Platonem in Cratylo. Sic etiam ἄλοχος. quaſi ὁμόλοχος, id eſt, μετέχουσα γενέσεως τοῦ αὐξομένου.

Aliquando τὸ κακὸν, ut ἄφρων poëticè, pro κακόφρων, malus, peruerſus. & ἀρυθμὸς, hiſtrio indecenter ſe & uitioſe in rythmis gerens.

Aliquãdo par denotat, ſiue τὸ ἴσον, ut ἀπέλαυνον pro ἰσοπέλαυνον, æquiualens, æquale, eiuſdem ponderis.

Aliquando ſuperuacaneum eſt, atque id maxime apud Atticos, ſignificationem neq; mutãs, nec complens, nec minuens, ut ἄσαχνος nihil aliud quàm σάχνος, hoc eſt ſpicam ſignificat. Ita quoq; ἀπαλέω & ἀπαλέμω, eiuſdem ſunt ſignificationis. Porrò & hoc ſciendũ, quod cũ dictionibus uocalem à principio habentibus componatur, ν inter α & uocalem ſoleat interponi euphoniæ gratia, ut ἀνανεφὲς, ἀνήνορος, ἀνίππος, ἀνόψιος, ἀνώμοτος.

Ἁ denſo ſpiritu, articulus eſt poſtpoſitiuus neutri gen. & pluralis numeri, ſignificans interdũ ἅπερ, quæ: interdũ ἅλινα, quædam, ut eſt apud Hippocratem: interdũ ὅσα, quæcunq;: & apud Democritum pro τὰ ἴδια, propria. Homero eſt τὰ ἑαυτῆς, ut ἅ πῆς σλώμαδ' ἵηας. Euripides poſuit loco ὧν, προῃρέθη' ἅ μέλλω, κἀγὼ τυγχάνω' ἅ βούλομαι. Sic contra Sophocles, ὧντος ὧν τὸ δίξαι.

Ἁ tenui ſpiritu, & tono circumflexo, aduerbium eſt ſimile ναὶ & εἶϑε, ſiue ἄϑε, utinam. Callimachus, ἅ πάντα σιωπᾷ γέγας. Ponitur etiam pro ualde, πολὺ, καὶ μέγα, apud Archilochum, ἅ, ἔασλ' ἐσγετάμεϑες. Et loco ὦ aduerbij, cum eſt κλητικόν, idq; in communi uſu, non poëticè tantũ. Iliad. ω. Euſt. annotat. eſſeq; familiare & uſitatum iratis, perculſis, & interminãtibus, τοῖς θυμουμένοις, ἢ ἐκπλησσομένοις ἢ ἀπλῶς ἐπὶ συνηθέσι. Hom. ἅ δῖλοι, τί κάκ' ὧδε; Et loco φοῦ, ut eſt apud Platonem, & tunc eſt χειλιαστικόν, cum ſcilicet moleſtũ quippiã nobis accidiſſe, & indignationẽ dignum declaramus. Itẽ aliquando pro νωῖν, à poëtis uſurpari ſolet.

Ἁ denſo ſpiritu, & tono circmflexo, aduerbium eſt admirandi. Agathias in Epigrã, ἅ μέγα θλῖμες κηρὸς ἀνεπλάσϑη.

Ἁ tenui ſpiritu, & tono acuto, aduerbium eſt ἐκπληκτικόν, & παρακελευστικόν, conterrẽdi, exclamandi, adhortandi. Ariſtophan. in Pluto, ἅ, ἅ, τῶ λῆδα μή μοι πρόσφορε.

Α Α.

ΑΑβὲν. tribus α ſcriptũ, ſignificat id quod maxime in cauſa eſt, quo malis magis afficiamur: uel quo minus impunitatẽ ſcelerum ſuorum mali aſſequãtur, ſecundum quod α aut σφηλικόν eſt, aut ὠντακλικόν. Vbi ſcias quemadmodum in ἄαβος primũ α σφηλικόν eſt ipſius ἄτη, ſic in ἀάατος primum α priuat

priuat sua significatione totum hoc uerbum ἄκλος, ac in diuersum conuertit, quasi τὸ μὴ σεσωμένον ὕπνῳ ὕπνος οὖν ὑδρόκλυς, ἀλλὰ μᾶλλον ὕπνου πλῆρες ὕπνος.

Ἀκά, multitudo, siue cõfluxio aquarum in unum locum. σύσημα ὕδατος.

Ἀκάκλος. siue ἀκάκυκλος. innocẽs, incolumis, niger.

Ἀκαγής. ἐος. ὁ, ἡ. & ἀκαγές. ὸ. (ab α priuatiua particula. & ἄγω ὸ κλάω. frango.) robustum, quod nõ facilè uulnerari aut frangi potest, ἄθραυστον. uel ἡ ἐπίτασιν ipsius α, πολύθραυστον.

Ἄαδα, Laconicè, pro χοῖλα, egestas. Vsurpatur ab Aristophane, χολῶσι.

Ἀαδεῖν, turbare, officere cõtumelia. Item egere, confici fame, anxium esse, cibo non uti.

Ἄαδον. molestus fuit. ἐλύπησον. Hesych.

Ἀαδύνη. ης. ἡ. succerda, id est, stercus suillum.

Ἀαδής. ἐος. ὁ, ἡ. iniucundus, pro ἀηδής.

Ἀάδω. deceptus fui. ἠπατήθην

Ἀάθικτον. ὸ. incorruptibile, non obnoxium damno. (grum.

Ἄακτον. ὸ. inuulnerabile, sanũ, infractũ, inte-

Ἀάλιον. ὸ. inordinatum. ἄτακτον. ἅλιον enim ὸ ματαιον, ἀπρακτες.

Ἀάμινος. ὅος. ἡ. ἐξευτήριον. Venabuli genus quo aucupes utuntur. in Epigram.

Ἀαύλμα. ἡ πολλαχῆ χάσις. alij ἀαύλμα scribunt.

Ἀανές. τὸ nondũ absolutum, ὁ τελειωθησόμενον.

Ἀανής. ἐος. ὁ. ἡ. utilis.

Ἄανθα. ἡ. genus inauris.

Ἀάπτω. ὁ. ἡ. cui quis nocere nequit, ὃν οὐδεὶς δύναται βλάψαι. ex ἰάπτω, ut uult Herodian. id est, noceo, quod ab ἴψ ἴπος: unde uerbale ἄπτος, & σφήκ ἀίαπτος, siue ἄκαπτος. ἔλαφος ι. Potest quoq; accipi ὡς παλικῶς, & tunc significat esũ, qui alijs facile solet inferre mala. ὁ μεγάλα δύναμένος βλάπτειν, multum nocuus. Eo modo Hom, Ilia. α. manus Iouis irati ἀάπτους uocat, uiolatas: aut ἀπθοίτους, ἀπθαυμάστους, quasi ad illas offendere sit pernitiosum.

Ἄας. in crastinum, uel perendie.

Ἀάζω. ἀασάμην, ἀάσθην. ab ἄω, de quo suo loco.

Ἀασίφορον. ὸ. ὁ, nocumentum ferens.

Ἀασίφρων. ονος. ὁ, demens, insanus, βλαψίφρων. φρενοβλαβής.

Ἀάσκω. noceo, corrumpo.

Ἀάσονος. ὸ. ὁ. gemibundus, suspiriosus, mœstus.

Ἀασός. pro ἄατος.

Ἀάχθος. ὸ. ὁ. ἡ. pro ἀκατάχθος. irretentibilis. intemperans, inobediens, ἀκαταπράτως. Deducitur autem ἀφ' τοῦ χῶ, χῆμι, ἔχηκα, ἔχεμαι, ἔχεσαι, ἔχεται. Vnde χετός & ἄχθος, siue per pleonasmum ipsius α, ἀάχθος.

κτον. α. ὁ. innocens, sine nocumẽto. ἀβλαβής.

αὖσι ἄτης. uel κατ' ἐπίτασιν ipsius α uehemẽter nocens. Vtroq; enim modo ipsum α accipi potest, aut priuatiue, aut intẽsiue. Ab ἄω quod est βλάπτω, ἄσω. unde ἄτος, & ἄαλος. Est etiam difficilis, insatiabilis. χαλεπός, λυχερὸς, ἀνώρεστος, ἀχόρταστος, ἀπλήρωτος. sunt qui ita distinguant, ut ἄατος sit innocuus, illesus, ἀτρὴς: at ἄατός, dãnosus, ὁ πολυβλαβὴς, sic Eusta. Ilia. ξ.

Ἀάτυλος. α. ὁ. innocens. ἀβλαβὴς. Hesych.

A B.

Ἀβ, mensis, qui & γορπιαῖος.

Ἀβα. rota, clamor. τροχὸς, βοή.

Ἀβάγητος. α. ὁ. tenuis, λεπτός.

Ἀβαγνατὰ. rosæ Macedonibus.

Ἀβαλός. α. ὁ. taciturnus, ἥσυχος, ὁ ἐς φρυδίους τ βάλλων.

Ἀβαπρ. ἐρος. tenuis, minutus.

Ἀβάρ. doctor. Cyprij.

Ἀβάθματα, τὰ. bellariorum genus. τρώμματα.

Ἄβαι. urbs Phocidis. ubi Apollinis ἀβαίου fanũ ex (tabat.

Ἀβακαίνον. urbs Siciliæ.

Ἀβακέω. μ. ησω. unde ἀβάκησεν. ignoro, nõ habeo quid dicã, aut quo rationẽ rei explicẽ, quiesco. Ἀβάκησεν (inquit Etymol.) ἠγνόησεν, ἠσυχίασεν, ἠσύχασεν. deducitq; ἀ βάζω, τὸ λέγω, quod in præterito passiuo βέβακται facit. unde βακτὸς. & uerbũ ἀβακτῶ, siue aphæresi τ τ, ἀβα

Ἀβακίως. quiete. ἡσύχως, ἀφ' τ ἀβακής. (ως.

Ἀβακίμων. ονος. ὁ. indisertus, tacitus, imprudẽs, stultus.

Ἀβακής. ὲς. uel ἐος. ὁ. ἡ. (alij ἀβάκητος) idem quod ἀβακήμων, carens uoce. ἄφωνος, ἄλαλος. ἄβαλος. ἀφ' τοῦ βάζω, τὸ λέγω. Hinc pro simplici ponitur, & aperto syncerocq;. ἀφελὴς, ἁπλοῦς, ἄκακος. Item pro stulto. Est etiam inualidus. ἀδύνατός. Quin & facilis, πρᾷος. Sappho, πάμφορμα ἀβακὴν ἔχω, id est, ἡσύχιον, πρᾷον.

Ἀβακίζω. quiesco. ἡσυχάζω, μὴ θορυβῶ.

Ἀβάκιον. α. τὸ diminutiuum est, ἀφ' ἄβαξ. κος. abaculus. Ammonius ita ἀφ' ἄβακος differre ait, ut ἄβαξ sit mensæ genus, ubi uasa omnis generis exponi soleant: ἀβάκιον uerò tabula illa calculatoria, in qua numeros subinde deleti les ducamus. Vide ἄβαξ.

Ἀβανοι, ἀγελαίοι νῦν, inutilium pisciculorum institores, insani. Oppian. inter. (νομ.

Ἀβάπτιδον. α. τὸ minime inuidiosum. αἰνεπίφθονον.

Ἄβαχον, & ἄβυκον, τὸ μὴ μανικεῖον, profanum.

Ἀβάχυντος. ὁ. Bacchici nominis expers. λινδύφασμα, πόδεχθελίδιον, in neut. gen. (λογία.

Ἀβαλαῖα. ας. ἡ. scriptura, cõfessio. συγγραφὴ, ὁμολογία.

Ἀβάλε. aduerb. utinã. Sed ἀβάλαε, uox, indignantis, heu. φεῦ. ab ἀcepitatico, & βάλλω. uide βάλλω.

Ἀβάλη. inutile, languor. ἀχρεῖον, νωθρόν. Vel (ut alij

alij) inutillis, languidus.

Ἄβαλις. oliua mala.

Ἀβάπτισις. ισος. ἡ. a scensus. αἰνάβασις.

Ἀβαξ. ακος. ὁ. ἐφ' ὃ τὰ πράγματα πῆγαλβιάσι, inquit Ammon. id est, in quo res deponunt, quẽ admodũ est coquorũ tabula, in qua receptacula eduliorũ, aliaq; id genus exponuntur. Ponitur & pro tabula in qua mathematici siue algoristę lineas, numeros, & figuras ducunt. ueteres pythagoricã appellãt mensam. Vide Ἀβάκιον. Est quoq; tabula quadra quæ supponitur crassiusculæ summitati colũnæ. Etym. ἄβαξ (inqt) propriè ὁ μὴ ἔχων βάσιν, improprièue ὁ ὡς ἂν ἄβας δ' ἥποτε Ἑανίδης. πῆγ ἀπὸ τοῦ βῶ τὸ βαίνω. Latini à genitiuo Græco nominatiuum formantes, Abacum uocant. Accipitur aliquando pro muto. ἄλαλος, ἄφωνος.

Ἀβάπισον, τὸ. terebella, medicorum instrumentum, τρύπανον.

Ἀβάπτης. α. ὁ. qui mergi nequit, ut suber.

Ἄβαπτος. α ὁ liberrimus in loquendo. ἀσόμωτος: translatione sumpta ἀπὸ τ μαχαιρῶν, τῶν ἡ σώματα βαπτομένων.

Ἄβαρ. ρος. ὸ. genus placentæ, apud Aeschy.

Ἀβαρὴς. ἐος. ὁ. intelligentia carens. ἀσύνετος.

Ἀβαρὶς ασεως. ἡ. effœminata, delicata. ἀβρεία.

Ἀβαρλᾶται. terret, plaudit. ταράσσεται, κροτεῖ.

Ἄβαρνα. ας. ἡ. fames.

Ἀβάρνη. geme, plrora, clama.

Ἀβαλταί. ῶν. αἱ uolatiles, πτηναί.

Ἀβαρτία. ας. ἡ. insatiabilitas.

Ἄβαρκος. α. ὁ. insatiabilis, ualde edax.

Ἀβαρύ. origanum.

Ἀβαρύς. εος. ὁ ἡ. non grauis. Lucian. in Scaph. ἅτ ὠμφυον ἀβαρῆ εἶν, ὥσε ἐμβαίνε. id est, Sic fatius, ut sine pondere sis, itaq; insce nde.

Ἀβάς. bardus, βύκλης. facer morbus Tarentinis.

Ἀβάσα. præclare agere. extolli.

Ἀβασάκτως. aduerb. portatu difficile.

Ἀβασάνιστος. α. ὁ. inuulnerabilis, ἄτρωτος. Item inexploratus, non probatus. à basano lapide auri indice. Expers doloris, apud Aelianum. Vide prouerb. Inexploratus homo.

Ἀβασάνιστως. sine certa probatione, nulla examinatione facta.

Ἀβασίλευτος. α. ὁ. nõ subditus regi, ut ἀβασίλευτος πόλις, libera urbs. quæ nullius paret legibus sed est sui iuris.

Ἀβάσκωλον. α. ὸ. fascini amuletũ. ab α priu. part. & βασκανία.

Ἀβάσκητος. α. ὁ. ἡ. uel ἀβάσκανος. inuidia uacuus.

Ἀβάσκλον. onus. φορτίον. ab α epitat. & βάσλω.

Ἄβατον. inaccessum, infinitum. Item ἀβίαστον, non uiolentum.

Ἄβατον. α. ὸ. Suidæ sacrificiũ ad quod nõ quiuis admittitur temerè. Itẽ locus inaccessus religionis causa, qui & ἄδυτον.

Ἄβαθος. α. ὁ ἡ. expers intelligentiæ, ἀσύνετος. itẽ ἄβαθον desertum, desolatũ, inaccessum, ut ἄβαθος ὁδός, auium iter. & ἄβαθον ὁδὸν ποιεῖν, apud Luciã. in Lexiph. est partẽ aliquã de itinere peragendo demere, destinato itinere aliquem sub leuare. Hinc etiã locus ille à Rhodijs, ne quis Artemisiæ statuam affligeret, obseptus, ἄβατος est appellatus, quoniã (inquit Cælius) trophæa mouisse religio est. Et insula quædam Aegypti eodẽ nomine uocatur, q ad illam propter limi & papyrorum copiã difficilimus esset aditus.

Ἄβαφος. α. ὁ. ἡ. non tinctus. ab α priu. & βάπτω.

Ἀβέβαλγον, pro αὐξέβαλγον. reiecit, fursum iecit.

Ἄβελεγον. α. τὸ. humile, abiectum.

Ἀβδελυκτα. ων. τὰ. non cõtaminantia, quæ nõ abominamur, ἀμίαντα.

Ἄβελλα, uel ἄβελλα. ων. τὰ ἄβατα.

Ἄβελης. scutica, flagellum.

Ἀβέβαιος. α. ὁ. ἡ instabilis, ἀσαθὴς, ἀδιαστρεπτος, ὁ μὴ πάγιος.

Ἀβέβηλον. α. τὸ. mundum, sacrum, quod neq; cõtrectare, neq; adire fas erat. Huic cõtrarium est βέβηλον, τὸ μὴ ὅσιον, ὡς τὸ δὲ βάσιμον. unde ἀβεβήλους λόγους, ἀπορρήτους. & ἀβεβήλας χώρας, regiones nõ peruiæ. Vide Ammonij differenti

Ἀβέλιος. α. ὁ. sol Cretensibus. (as.

Ἀβέλλω. uel ἀβέλω. circundo, cõrono.

Ἄβελον. α. τὸ. uel ἄβελον. humile.

Ἀβελτροκόκκυξ. γος. ὁ. inanis. ἀβέλτερος.

Ἀβέλτερος. α. ὁ. abiectus, aspernãdus, ignarus, stupidus, nõ astutus, ignauus. Stultus dicitur à Cicerone. Ab α priu. & βέλτερος. quod est φρόνιμος: quasi ὁ τὸ βέλτιον μὴ γινώσκων.

Ἀβελτερία. ας. ἡ. uel ἀβελτηρία, mutato ε in η, stoliditas, amentia, absurditas.

Ἀβέρβηλος. α. ὁ. uanus instabilis, ἀκατάσχετος, μάταιος. ingratus, impudens, ἀχάριστος, ἀναίσχυντος. Et ἀβέρβηλον, multum, magnum, graue, laboriosum, odio dignum.

Ἀβέργ. ἁι lora altiora, quæ terga equi iugalis excurrũt, sub alis eius succincta. Bud. Anno. sec.

Ἀβέσσω. desydero, tumultuor.

Ἀβηλῶν. ὼν. ὁ. ἡ. luscinia, ἀηδών.

Ἀβήλτακα. τ. memorẽ. alias ἀβέλτακα & ἀβίλτακα

Ἀβήρω. canto.

Ἀβής. ἐος. ὁ. ἡ. stultus, imprudens, improbus.

Ἀβήσω. animaduerto.

Ἀβίας Θ. ς. ὁ sine uiolentia, ἄβιος. unde ἀβίας Θ κίνησις, quod non alieno pulsu agitatur, sed ex se sua sponte mouetur.

Ἀβιάομαι. ornor, delicior.

Ἀβιαίρω. quod præsenti in periculo uersatur. ἐφ' ὃ ἂν ἡβῶ βοὴ ἀραμυμόν. cuius exequiæ non fuêre lugubres. Sopho. inter.

Ἄβιμ. ινος. abies, aut picea. Inuenitur & ἄβιδ, ut apud Latinos.

Ἀβιόλη. semen quoddam.

Ἄβιός. ς. ὁ. huius nominis est duplex significatio, aut enim α priuatiua particula est, & tum significat pauperem, qui non habet unde uictus sibi suppetat. ὧ μὴ βιοτὸς ᾖ, ἀβίος deductũ. Itẽ inermẽ, qui arcu non utitur, ἀπόλεμον, ἀβιός. Itẽ nõ uiolentum, sed qui legibus paret, ὁ βίαιον. ὃν ἀδικοῦντα. Demosthenes hoc nomine eum uocat, qui nullam uitæ suæ rationem habet. Homerus Scythas ἀβίους apellauit, quasi à cõmuni uitæ statu alienos, ut qui mulieribus abstineãt. uide Strab. lib. 7. Ἄβιοι etiã (ut Etymol. habet) βίοις μὴ χρώμενοι, ὅ ἐστι νόμοις Θ πολιτείαις. uel ut Eust. Iliad. ν. ἀλιγόβιοι, ut frugales & paucis contenti, uel ὡς ἀνέσιοι Θ ἀμάξοικοι. Plura ibi Eust. & in lib. nostris τροφωτῶν. Aut certe α intensiua particula est, & tunc significat eũ, cui nihil eorum deest, quæ suppeditant ad uitæ cultum, & ad uictum, ad facultates rerum, & ad potentiam. Item μακρόβιον, μεγαλόχρον.

Ἀβίωδ. ς. ὁ. doloribus plenus, tristis, humilis, abiectus, ut ἀβίωδ βίος, uita iniucunda & acerba, non uiuenda. Vide in Chili. Eraf. & ἀβιώτως ἔχει, locutio est, cum quis periclitatur de uita.

Ἀβλαβία. ας. ἡ. incolumitas, innocentia. Cic. li. 3. Thusc. quæst. Innocentia (inquit) apud Græcos usitatum nomen non habet, sed habere potest ἀβλαβίαν. Nam est innocentia talis affectio animi, quæ noceat nemini.

Ἀβλαβής. ἐΘ. ὁ. ἡ. innocuus, incolumis.

Ἀβλαβίων. sic dicebatur apud Aegyptios funis è corticibus connexus, purgationis causa.

Ἀβλαδέως. suauiter.

Ἄβλαξ. ακΘ. ὁ. clarus.

Ἀβλαοί. ligna.

Ἄβλας. stupidus, ignorans.

Ἀβλαστής. ἐΘ. ὁ. & ἄβλαστΘ. ς. infœcundus, non germinans. Bud. Com.

Ἄβλαυδος. ς. ὁ. nudus pedes.

Ἀβλεμές. inualidũ, ἀδρανές, sic Nicand. interp.

Ἀβλεμέως. aduerb. negligenter pro ἀμελέως, & transpositione literarũ ἀλεμέως, pleonasmoq;

ipsius β ἀβλεμέως. Horione authore.

Ἀβλεννής. έΘ. piscis acus alio nomine βελόνη, & ῥαφίς. apud Athenæum.

Ἀβλεπής. ἐος. ὁ. ἡ. despectus, uilis, nihili, malus.

Ἀβλήημα. ατος. τὸ. delictum, peccatum.

Ἀβλητήρ. ῆρος. ὁ. ἡ. peccator. ἀβλητέω.

Ἀβλητέω. delinquo, pecco.

Ἀβλεψία. ας. ἡ. cæcitas, inconsiderantia.

Ἀβληχά. ᾶς. ἡ. habena.

Ἄβλης. ητΘ. ab α priu. & βάλλομαι. βέβλημ. de iaculo dicitur recẽti, necdũ aliquò misso, quo scilicet neminẽ adhuc ferieris, & cuius cuspis integra sit, neq; frequẽtibus ictibus obtusa. Potest quoq; α intensiue accipi, ut significet telũ tinctũ & ualde pernitiosum. Etym. ἀβλῆτα. τὰ καινόβλητον, ἢ τὸν καινὸν Θ μήπω βεβλημένον, ἀλλὰ νεοπαγῆ καὶ ἀκέραιον ἢ ἔτι φ αὐτῷ ἔχοντα.

Ἀβλήμαστον, uel ἀβλήματον, intactum.

Ἀβλητῆρες. οἱ. testes. μάρτυρες, αὐτήκοοι. Legitur etiam. ἀβλήτορες & ἀβλήτορες.

Ἄβλητος. ς. ὁ. inuulneratus, extra tela. Differt ab ἀνούτατος, quod similiter inuulneratũ significat. nam illud de eo dicitur, qui eminus iaculando ictus non est, hoc uero de eo qui cominus pugnando nullum uulnus accepit. Varr.

Ἀβλήχμων. ονΘ. ὁ. obtusus.

Ἀβληχρός. έΘ. &

Ἀβληχρός. ᾶ. ὁ. idem quod βληχρός, quod aliquãdo pro robusto ac forti accipitur, ut apud Pindarum & tũc α superuacaneũ est, ut in σάγυς & ἄσαχυς, & si alijs ὡσταλκῶς positũ esse uideatur. aliquando uero pro hebeti & obtuso, molli itẽ & imbecilli, debiliq; unde mors ἀβληχροποιός dicitur, quasi ἀδρανὲς ποιῶν αὐτὸν θνήσκοντας. Dicitur autem πρὸς ἀπὸ βάλλω, quod interdum καταβάλλω εἰς γλῶ ἢ ἀλύω ἀναιρῶν significat interdum καταβάλλω εἰς γλῶ. Etym.

Ἀβλόω. sacrifica, impera, κατάγω, κατεύχομαι.

Ἀβλόπις. ἀβλαβής.

Ἄβλος. εΘ. ὸ. mulctrũ, uasis genus apud Alema.

Ἀβλωβείδιον. ὁ. ὸ. uenenum quo fœtus extinguitur, abortus. ἀπέλεσεν, ἔκτρωμα.

Ἀβοαί. ᾶς precationes, δῆλαί.

Ἀβοήθητος. ς. ὁ. ἡ. auxilio carens, destitutus.

Ἀβοηθητί. aduerb. citra auxilium, faciliter.

Ἄβολα. tesserarius iactus. infœlix.

Ἀβολέω. intelligere. συνιέναι. Hesych. Est etiã ἀβολῆσαι, ἀπαυτῆσαι, obuiasse. Et Apollo. ὡς ἴδες ἢ ἀβολήσομεν φθάσ' ἰόντες. i. συμβησόμεθα.

Ἀβολεῖς. ualla, munimenta, sepes. πρόβολαι.

Ἀβολησαί. οἱ. crudeles, quibus non tutò obuiam (uenitur.

Ἀβόλητος. οἱ. idem.

Ἄβολα. genus uestis. Vide Bayf. de re uestim.

Ἀβολήτως. ορΘ. ὁ. ἡ. ὡ

Ἄβολίς. Θ

Ἄβολος. pullus, qui dentes adhuc habet ætatis in dices, qui à Xenophonte γνώμονδε appellãtur. Et ἀβολήτωρ, ὁ μὴ πεπαιδευκὼς, πεῖρᾶ δὲ οὐ λελοιδορῶ, Etym. unde apud Antimachum ἀβολήτορες, id est μάχητορες σωφρονέστες, σωφρονιστικοὶ μάχης. uide ἄβλητῆρες. Est etiam ἄβολΘ flumen Siciliæ. Plutar. in Timeleone.

Ἀβολέ, inconsultò, imprudenter. Bud. Com.

Ἀβολέω. non consulto, nolo. Plato, ἀβολῆς ἤκεις. Bud. Com.

Ἀβόλος. έος. temerarius, inconsultus, egenus.

Ἀβόλητον. ς. ὸ. quod præter nostram uoluntatẽ fit, fortuitum. ἀβόλητ συμφοραὶ, repentinæ calamitates.

Ἀβόλητος. ς. ὁ. inuitus, μὴ βεβολόμενΘ, non desiderans. Plut. in Thes. πράξεις ἀβόλητες uocat res inconsideratas, siue imprudenter gestas.

Ἀβολία. ας. ἡ. temeritas, stoliditas, ineptitudo cõsilij. Et ἀβολίαν πρὸς γνώμην, inuitò.

Ἀβόλιος. cum ἰῶτα scriptum, nomen proprium.

ἌβολΘ. ς. ὁ. ἡ. καινόβολΘ. consilio carens, inconsultus.

Ἀβολόκατα. quæ sponte, sine nostra opera fiunt. ἀπροαίρετα.

Ἄβολος. stultè, insipienter, temere, inconsulto.

Ἀβοσκολέω. μ. ἤσω. π. ηκα. tumultuor. θορυβῶ.

Ἄβότης. egens. ἀκτήμων, ἄπορΘ. ἀπὸ τοῦ βοτὸν.

Ἄβρα. ας. ἡ. ancilla adolescentior, domestica, mollis, delitiosa. οἰκότριν Θ πρὸς ἀχέρδα, ἤγαγ, ἡ σώφρονΘ. τρόπαπαινε. Etym.

Ἀβραδάλης. ες. ἡ. pellex.

Ἀβρακάζω. sonuerunt.

Ἀβραύας. Celtæ κόρυπτιθήκης, hoc est simias caudatas uocant.

Ἀβρανίς. ίδΘ. ἡ. uestis muliebris est crocei coloris. à Cicerone de Arusp. Resp. crocota dicitur: & à Plauto Crocotula.

Ἄβραχε. sonuit, ἤχησε.

Ἄβρεμής. έος. ὁ. ἡ. despectus. ἀβλεπής.

Ἀβρεμίζεται. κομᾶται, θρύπτεται.

Ἀβρεΐζομαι. delicior, ornor.

Ἀβρεκίστερον. uerius, ἀληθέστερον.

Ἄβρεκτος. ς. ὁ. surdaster, δύσκωφος, ἄγρυπνος, αὐσανῶς, ἐκμέρας ἀκούω, insomnis.

Ἀβρεχά. τὰ. mundata. λελουμένα.

Ἀβρεχέχρησος. Hesych.

Ἀβρεχέσαι. à cibo sumpto dormire. ἀπὸ βαρὰς ὕπνου ἀφέσαι, κοιμηθῆναι.

ἈβρόβιΘ. ς. ὁ. ἀβροδίαιτΘ.

Ἄβρογάος. ς. ὁ. ἡ. omnia luctu eiulatuq; cõplens.

Ἀβροδίαιτος. ης. ἡ. uita delicatior. (Aeschy.

Ἀβροδίαιτος. ὁ. ἡ. mollis, delicate & molliter uiuẽs delicatus in cibo. ab ἀβρὸν quod delicatum ac

molle, siue (ut alij) multum, significat. & δαῖτα ὁ ἀβροδίαιτον, mollissima uita, Politiano interprete. Vide prouerb. Abronis uita.

Ἀβροέμονες. οἱ. splendide, ac molliter uestiti: καὶ γλαίσμοι, λαμπροφόροι, ἀπαλοφόροι ab ἀβρόμ

Ἀβροκάρπον abrotonum herba. (Etym.

Ἀβρονομάω. capillos orno, delicioſus ſum.

Ἀβρονόμης. comatus, molli cæſarie. πολύθριξ.

Ἀβρομία. ας. ἡ. tenebræ.

ἈβρόμΘ. citra uinum, abſtemius, ἄοινος. ab α & βρόμΘ.

Ἀβρομίτρας. οὓς λαμπροχίτωνας. Heſych.

Ἄβρομος. ς. ὁ. obſtreperus, tumultuoſus. ab α intẽſiue & βρόμος, quod ſignificat ſtrepitum ignis, ἦχον. Sed ſi α priuatiue accipiatur, ſignificat ſine ſtrepitu.

Ἁβρός. ᾶ ὁ pulcher, uenuſtus, delicatus, mollis. Gaza in Cat. νὴ πίστ' αὖ ἢ δύκαρπία τὸδε ἁβρότερον, ἢ δυμορφία πόθεν ἄλλο ἑτερον γένοιτο; Quid poteſt (inqt Cic.) eſſe tũ fructu lętius, tũ aſpectu iucũdius? Vnde ἁβρὸς λειμὼν, floridus, genero ſus hortus. Itẽ præfractus, αὐθάδης. Significat quoq; eum qui leui eſt inceſſu, ὃν κόφως βαίνουτα. ab α, & βαρὺς, unde ἀβαρὺς, & ſyncopa ἁβρός. Alij cum denſo ſpiritu α ſcribunt, ἅβρος, ab ἅπτω, tener, qui facile tangi poteſt. λύκαφις.

Ἁβροπίνυς πέπλος dixit Lycophrõ tenuiſſimo filo cõtexta pepla. (Φότης.

Ἁβροσύνη. ης. ἡ. ſpecioſitas, alacritas, deliciæ, φαιδρότης.

Ἀβροσαγής. ἐος. ὁ. ἡ. crapula diſſluens. ἀβροσαγὴς.

Ἀβροστόλος. μ. σω. Etym. ξω. uult habere) π. κα. pecco, erro: proprie de iis, qui aliquò collimantes ſagittã, aberrant à ſcopo, quaſi τοῦ βροτοῦ ἀπὸ τυχόντ, ὡς γὰ πολέμω. Item priuor, deſtituor.

Ἀβροτάνιον. ς. τὸ. uel ἁβρότανον, abrotonũ herba.

Ἁβρόταξις. ιος. ἡ. peccatũ, error. ἁμαρτία, διαμφόδησις.

Ἁβρότη. ης. ἡ. conticinium. Dicitur autem pro ἁμβρότη, ἤτοι πρὸ ἀλλήλων τοῦ μὴ πεδίεναι γὰ αὐτῇ: uel γὰ ἢ βροτὸς ὁ φάνεται: uel ἀμβρότη, καθ' ἣν βροτοὶ ὁ φοιτῶσιν. Etym.

Ἁβροτήμων. ονος. ὁ peccator. ἁμαρτωλός.

Ἁβρότης. ητος. ἡ. mollities, deliciæ.

Ἁβροτῆσαι. noctu occurriſſe. νυκτὸς ἀπαντῆσαι.

Ἁβροτόνη. ης. ἡ. peccatrix.

Ἁβροτόνιον, uel ἁβρότονον, nomẽ meretricis eſt, apud Lucianũ, ab ἁβρὸν τὸ πυφορόν, quod glabrum ſiue delicatũ ſignificat. Apud Plut. proprium eſt nomen matris Themiſtoclis.

Ἁβρότονον. abrotonum herba utriuſq; ſexus Dioſcorid. lib. 3. cap. 26. & apud Theophraſtum.

Ἄβροτος. ς. ὁ. inhumanus, inanimatus, inſenſibilis. Itẽ indẽnis, ἀζήμιος. Alij ἅβρωτον cũ ω ſcribunt.

Ἁβροχία. ας. ἡ. ſiccitas.

Ἁβρᾴτως. ονος. ὁ. molliter uestitus.
Ἅβρακ Θ. α. ὁ. integer, non madidus.
Ἀβρωμα. συνάμινα. mora. (one sum.
Ἀβρύομαι. μ. ὄμαι. delicior, glorior, in uenerati.
Ἄβρυσις, uel ἄβρος Θ. βιβρώσκω μι Θ.
Ἄβρωμα. ſtolæ genus mulierum.
Ἄβρωμος. grauiter olẽs, fœtidus. Nã βρωμᾶδες de leonibus, hircis, atq; id genus aliis animantib. grauiter olentibus dicitur. & α hic auget. Ety. ἄβρωμοι, οἱ ἄγαν βρωμῶντες, ὃ ἔστιν ἡδέως ἐσθίοντες. παρὰ τὸ βρόμος, quod σημαίνει ὄχλον significat.
Ἀβρωμόντας Θ. α. ὁ. clamoſus, grauiſtrepus, uociferator. Heſych.
Ἁβρῶς. aduerb. ſplendidè, καλλιπρῶς.
Ἄβρωστος. ὁ, ἡ. non idoneus ad edendum, qui eſui non eſt, non cariosus, non exeſus. Thucyd. Dicitur & ἄβρωτος Θ.
Ἀβυλλωδ. τά. futilia, ac nulla æſtimatione digna. Eraſ. Chil. & Cæl. lib. 14. cap. 24.
Ἄβυρβηλον. multum, uanum. πολύ, ματαιον, ἀλαζονικόν, σφριγητῶδες, καὶ ἀκαιρολογίαν, ἐπαχθές. Et ἄβυρβηλος, μέγας, κατάγελως. Dicitur & ἀβέρβηλος. pro eodem. Vari.
Ἀβυρτάκη. ης. ἡ. genus edulij barbarici ex acribus, naſturtio uidelicet, allio, atq; ſinapi cõcinnatũ, ut habet Etym. author. cardamo, mali punici granis confectum. Vnde.
Ἀβυρταποποιοί. οἱ. qui ciuſmodi eſculenta parãt. Cæl. lib. 14. cap. 56.
Ἀβυσλικώμαι. οἱ. ſycophantæ, uelut in eo κωμῳδοῦντες, id eſt efferentes ſe. Cæl. lib. 14. cap. 21.
Ἄβυσλον. ὄ. τὸ. profundum.
Ἄβυσσος. α. ὁ. ἡ. aqua quæ finem non habet, παρὰ τὸ δύω τὸ πάσσω ἐρχομαι. uel mutatione literarum τὸ βύω, βύσσω, βέβυκα, βέβυσμαι, βέβυσμαι. unde βυσσὸς ἡ ἄβυσσος, εἰς ἣν πολλοὶ εἰσέρχεσθαι δύνανται. ἢ ἀπὸ βάλλω. Vel παρὰ τὸ βύω τὸ καλύπτω, ἡ τὸ αὐλίζομαι, ὁ τόπος ὁ ὑπὸ πλήθους ὑδάτων καλυπτόμενος. Etym. Eſt & nomen lacus, & Proſerpinæ ſacellum. D. Auguſtinus nõ ſolum de aqua, ſed de quauis etiã humida natura dici author eſt. Et adiectiuè, profundus, in immenſum patens ut λίμνη ἄβυσσος Θ, Ariſtoph.
Ἄβωρ. uox, βοή. Laconicè.
Ἄβως. ὁ. ſine uoce, ἄφθογγος Θ, ἄφαυτος Θ.
Ἄβωτος Θ. α. ὁ. iniucundus, ἀηδής.

Ἀγα. inuidia.

Ἀγάομαι. cum ſtupore admiror, ἐκπλήττομαι. Item inuideo, odi. idem cum ἀγάομαι.
Ἀγάγας, pro ἀγαγών. Atticè particip. ab ἄγω.
Ἀγαγάμενοι. οἱ admirantes. ab ἀγάζω.
Ἀγάγεσθαι. conducere. Thucyd.
Ἀγάγης. α. ὁ. ſua ſponte ſubiectus, adducens.
Ἄγαγον, pro ἄγαγε.

Ἀγαγύρτης. α. ὁ. circulator. ἀγύρτης.
Ἀγάζηλος. ὁ. inuidus. μεγαλόζηλος.
Ἀγάζομαι. κρὶ
Ἀγάζω. μ. σω. triſtor, grauiter fero, noceo, cogo, laboro. Item impleo. Etiam admiror, ueneror, obſecro. Genit. Etym.
Ἀγαθεωρέω. conſyderare, inſpectare, uelut ij quã rem diu non uiſam inſpiciunt.
Ἀγαθὴ τύχη. bene precãtis eſt, quẽadmodũ & Latini dicunt, Quod bene uertat. Quod fauſtũ ſe dixq; ſit.
Ἀγαθιζομένη. κς. ἡ. bona dicens.
Ἀγαθικὰ. τὰ ἀπὸ σολέα.
Ἀγαθὶς. ίδος. ἡ. glomus. unde prouerb. ἀγαθὴν ἀγαθίδα. Bonorum glomi. Eraſ. Chil. ſignificat & πρόσκαιρόν τι, ſeſamum, teſte Euſt. Ilia. σ.
Ἀγαθολαιμονισά. οἱ. parce bibentes, ὀλιγοποτῆντον. Vide Chiliad. Eraſmi.
Ἀγαθοεργεῖν. bene agere.
Ἀγαθοεργία. ας. ἡ. egregium facinus, beneficiũ.
Ἀγαθοεργός. ὁ. ὁ. potior, nobilior uirtute. Itẽ bene meritus. Heſiod.
Ἀγαθοδελφα. ας. ἡ. rerum bonarum electio.
Ἀγαθοποιά. τὰ. benefacta.
Ἀγαθοποιία. ας. ἡ. meritum, beneficium.
Ἀγαθοποιός. ὁ. ὁ. bonorum effector.
Ἀγαθός. ὁ. ὁ. bonus, pbus, iuſtus, integer. Item præſtabilis, laudabilis, excellẽs. Hom. Iliad. α. μήλ᾽ ἔτως ἀγαθός πὲρ ἐὼν θοὸς εἰκελ᾽ ἀχιλλῆϊ κλέπτεννόω. Dicitur autẽ ab ἀγάζω, cuius præt. perfectũ eſt, ἤγασμαι, ἤγασα, ἤγασαι, unde & ἀγαστός & ablato σ, mutatoq; ipſo τ in θ, ἀγαθός. Ety. Τὸ ἀγαθὸν, uel Τἀγαθὸν præpoſito articulo, Ariſto. uocat ſummũ illud, & unicũ bonũ. Bud. Com.
Ἀγαθοσύνη. ης. ἡ. bonitas, huic opponitur πονηρία.
Ἀγαθοεργία. idem quod ἀγαθοεργία. (cia.
Ἀγαθύνω. μ. υνῶ. bene, ſeu benigne facio. Neut.
Ἄγαι. littora, uulnera.
Ἀγάομαι, ſiue ἀγάομαι admiror. Item inuideo, iraſcor, male conſultũ uolo: ut Τὸν δ᾽ ἤδη ζεὺς αὐτὸς ἀγαίεται. Aſſis. τοῖς βιλόσοφοις. θεήσασις. apud Aeſchyl.
Ἀγαῖος. α. ὁ. purus, elegãs. Vox antiquis uſurpata. Itẽ, ἀγαῖον, inuidioſum, ἐπίφθονον, θαυμαστόν.
Ἀγαίομ. ουΘ. ὁ. ſol.
Ἀγακλεής. έος. ὁ. ἡ. καὶ
Ἀγακλεῖ Θ. κὰ
Ἀγακλῆός. ὁ. ὁ. κὰ
Ἀγάκλυτος pernobilis, διαβεβοημένος, ualde inclytus, & celebris.
Ἀγάλακτες. ων. οἱ. collactanei, fratres, cognati. ab α, cum ἀθρόως accipitur, & γάλαξ. quaſi ὁμογάλακτες, uel ὁ αὐτὸ γάλα ταπάσαντες.
Ἀγαλακτία. ας. ἡ. defectus lactis.
Ἀγαλακτόωσις. ης. ἡ. cognatio, collactatio.

Ἀγάλας Θ.

Ἀγάλας Θ. α. ὁ. intemperans. ἀκόλας Θ.
Ἀγαλεος. ὁ. cauus, præruptus, καθαρὸς, εὔθλασος, ab ἄγος, fragmentum.
Ἀγαλιάζω. μ. σω. π. κα. conuicior, rixor.
Ἀγάλακτοπτολί. ὁ. paſtum lacti generando inceptum. apud Galen.
Ἀγαλλιτόν. τ. ὸ. quo quis ſanctificatur.
Ἀγαλλίαμα. ος. τὸ. ἁγίασμα.
Ἀγαλλίασις. ι Θ. ἡ. exultatio, uel geſticulatio magis ipſa lætantis.
Ἀγαλλιάω. μ. σω. π. κα. ἀγάλλομαι.
Ἀγάλλιος Θ. α. ὁ. conuitiator.
Ἀγαλλιῶμαι. κὰ
Ἀγάλλομαι. iacto, glorior, exulto, mihi placeo. παρὰ τὸ ἄγαν Θ τὸ ἄλλω. τὸ πολῶ. Ἀγάλλω, ἴλλω. σκω, placa deum.
Ἀγάλλοχον. lignum. Dioſcorid. lib. 1. cap. 21.
Ἀγάλλω, facio, paro, delicior, orno, illuſtro, inſignio. ἄμῶ, κοσμῶ Greg. Bud. Com.
Ἄγαλμα. αος. τὸ. ſtatua, imago, ſimulacrum, larua, res afferens gaudium. παρ᾽ ἐφ᾽ ᾧ ἀγάλλεται ἄλις καὶ χαίρει. Etym. Vide ξόανον in Ammonio.
Ἀγαλμάτιον. α. τὸ. diminut. imaguncula.
Ἀγαλματοποιία. ας. ἡ. ars ſtatuaria.
Ἀγαλματοποιός. ὁ ὁ ſtatuarius.
Ἀγαλματοφορέω. orno.
Ἀγαλματοφορεῖσθαι. ornari, illuſtrari.
Ἀγαλματοφόρος Θ. α. ὁ. illuſtris, lætus.
Ἀγαλματοφορούμενος. ὁ. ſtatuas aut harũ ſigna ferẽs. ἀγάλματα, ἢ τύπους ἢ νοημάτων φέρων ἢ ἑαυτῶν.
Ἀγαλμαῦν. infirmum, imbecille.
Ἀγαλμός. ὁ. conuitium.
Ἀγαλόκαρδος. ὁ. ὁ. ἀγαθόκαρδος.
Ἀγαλοτιμ Θ. ſplendidus, ueneratus.
Ἀγαμαι. μ. ἀγάομαι. ἀόρ. α. ἠγασάμην. ἀόρ. β. ἠγασάμην. habet ſua tẽpora ab ἀγάζω, regit autem uel genitiuũ, uel accuſatiuũ, & ſignificat amplector, probo. Herodot. Callio. ὦ ξεῖνε, σὲ μὲν οὐκέτι ἀγαμαι σοφίῃ. Item admiror. Idem, τὰ μὲν ἄλλα οὐκ ἄγαμαι. Bud. Com.
Ἀγαμέμνων ζεύς, à Lycophrone dithyrãbicè uocatur Iuppiter, quoniã ut Agamẽnõ εὐρυκρείων & ζεὺς εὐρυμέδων dicitur q̃ duo itẽ notant ſic ζεὺς ἀγαμέμνων quaſi εὐρυκρέων. Euſt. Iliad. β.
Ἀγαμήλως. admirabiliter, amicè. (Spartanos.
Ἀγάμιον. α. τὸ. cœlibatꝰ, hîc ἢ ἀγαμία. ζημία apd
Ἀγαμός. urbs citra Heracleam Põticam. unde ἀγάμιος ciuis illius urbis.
Ἀγάμπως. κρὶ (cœlebs. ἄζυξ.
Ἄγαμος Θ. α. ὁ. ἡ. q uel quę nuptias nõ eſt expertus.
Ἄγαν. nimis, ualde, μεγάλως.
Ἀγανακτέω. indignor, cõqueror, moleſte fero. Gemo apud Platonẽ. Accuſ. cũ genit. Bud. Com.
Ἀγανάκτησις. ισ. ος. ἡ. querela, indignatio.
Ἀγανή. ης. ἡ. Nymphæ nomen: à nimio ſplendore.

Compoſitũ autem eſt ex α intẽſiuo, & γανάω.
Ἀγανής. έος. ὁ. ἡ. dulcis, ἀγανός.
Ἀγανίππη. ης. nomẽ fontis in Bœotia Muſis dicati. unde & ἀγανίππιδες ab ἀγαν & ἵππος Θ.
Ἀγάνιφ Θ. α. ὁ. ualde niualis. ὄλυμπος ἀγάνιφος. Home. Iliad. α. Etym. ἀγάνιφον, πολύνιφον, πολλὰ ἐφέλον, ἢ πολὺ νάπυ κατανιφόμενον, ἢ πολὺ ἄστε ἄλλως νιφόμενον. παρὰ τὸ νέφω.
Ἀγανόομαι. negotior. interdum pro indignor, ἀχθάλω, ἀγανακτῶ.
Ἄγανον. α. τὸ. accentu in pri. lignũ fractum, & rude politumq;. κατεαγὸς ξύλον, ἀπαλλώπιστον. φρυγανώδη, & cõburi paratum.
Ἀγανός. ὁ. ὁ. accẽtu in ult. pulcher bonus, dulcis, hilaris. ὅσοι σ᾽ ἀγανοῖς ἐπέεσσιν. id eſt, πρᾴοσι ἐπέεσσι, καὶ πραέσιν. Etym.
Ἀγανοφροσύνη. ης. ἡ. placiditas, comitas, hilaritas.
Ἀγανόφρων. ονος. ὁ. ἡ. mitis, ualde prudẽs. πρᾶος, πρόσφατος ἦθος φρεσίν. Itẽ animo parũ placido.
Ἀγανῶπις. ιδος. ἡ. placido aſpectu. (Plutar.
Ἀγάνωρ. ὁ. ſtrennuus, uirtutis nomine amatus.
Ἀγαός. idem quod ἀγανός.
Ἀγαπάζομαι. ἀγαπάω, amplector, probo.
Ἀγαπάω. πῶ. μ. ησω. π. κα. diligo, ueneror. Acc. Matth. ἀγαπήσις κύριον τὸν θεόν σου. Ioſeph. Iud bel. li. 2. ἀγαπῶσιν οὐκ ἀναξίως ἀποστάσεις. Interdũ pro foleo, φιλῶ. Interdũ pro boni conſulo, cõtẽtus ſum, acquieſco alicui rei, στέργω. In qua ſignificatione iũgitur aliquãdo datiuo, ut ἀγαπῶσις ἀδήμοις, Cõtentus ſum, ſiue acquieſco arbitrorum ſententia. Aliquando accuſatiuo Attice, ut ἀγαπᾷν δυστράπεζον, Cõtentum eſſe ſecũdo loco. ἀγαπᾷν τὴν ἐλευθερίαν, apud Iſocratẽ, Acquieſcere in libertate. Aliquã do abſolutè. Herodi. ἀγαπήσας αὖθι μάχης καὶ κινδύνων λαβεῖν ταῦτα, ὧν ὠρέγεσθε. id eſt interprete Politiano, Lętus citra pugnã aut diſcrimẽ ullũ cõpotem ſe uoti factũ. Lucian. ἀγαπᾷν δ᾽ ὅμως ἀναγκαῖον. Interdũ p ἱκανὸν εἶναι, ſatis eſſe. Idẽ in Nigrino, τό δὲ καινοτάτῳ, οὗ γ᾽ τυγχάνοντας ἀλλοδίας φωνῆς πεθαγορεύσει, ἀγαπᾷν ἀξιοῦντος ὅτι μόνον αὐτοὺς πεοτέβλεψαν. id eſt, Quod aũt omniũ abſurdiſſimũ eſt, etiã obuios aliena uoce ſalutãt, ſatis eſſe rati, ſi ſolum ipſos aſpexerint. Vnde etiam, ἀγαπητὸν δεῖ, pro ſatis eſt, apud Herod. in Alex. Bud. Com. Sciendum quòd Iones in tertia perſona optatiui, quæ eſt ἀγαπάοιο ἀγαπῴη, ἀγαπάῳ dicũt, addentes ipſi ω τὸ ῳ, ex quo iterum primã perſ. eiuſdẽ modi appoſito ν faciunt, ἀγαπῴην, & ſecundã ad iuncto ς, ἀγαπῴης. Etym.
Ἀγάπη. ης. ἡ. charitas, dilectio. Iudas Apoſt. in ſua Epiſt. ἑτοί εἰσιν ἐν ταῖς ἀγάπαις ὑμῶν. id eſt, Hi ſunt in dilectionibus ueſtris, uel inter cha-

ritates uestras: hoc est conuiuia, quæ pauperibus refocillandis exhibetis. Eraſ. Annot.

Ἀγαπήνωρ. ορος. ὁ, ἡ amans uiros. γγνναῖ⊙-, ἀνδρεῖ⊙-, ἀγαπῶν τὸν ἀνορέειν, id est, ἀνδρεύεσθαι. Item qui ab alijs amatur.

Ἀγάπησις. ι⊙-. ἡ. τὸ ἀγαπᾶν.

Ἀγαπησμός. ὁ. ὁ. dilectio, hilaritas.

Ἀγαπητός. ὴ, ὸν. dilectus nominaliter, quaſi dicas amicus, κεχαρισμένος. Interpres noui teſt. plærũq; chariſſimus uertere ſolet, & omnino plus quiddã ſignificat quàm dilectus. Hier. in Epiſt. ad Philip. ſcribit magis ſignificare diligibilem, quàm dilectum, atq; in re ipſa hoc intereſſe, ꝙ ἠγαπημένο⊙-, id est, dilectus eſſe poſſit, qui nõ ſit ἀγαπητός, id est dignus qui diligatur, uelut cũ inimicos ex præſcripto Chriſti diligimus, ſunt quidem nobis ἠγαπημένοι, id est, dilecti, at non ἀγαπητοί. Eraſ. Annot. Item unigenitus, Heſych. Plutarch. ἀγαπητὸν μῦν νικῆσαι, Iucundum erat uincere.

Ἀγαπητῶς. ſatis, ſufficienter, ex uoto.

Ἀγαποσωίν. υς. ἡ. dilectio.

Ἀγαπτόρεως. libenter, promptè.

Ἀγαρικόν. agaricum, fungus laricis. Dioſcor. li. 3. cap. 1. & lib. 6. cap. 33.

Ἄγαρ⊙-. ὁ. lixa. φορτηγός. alias ἄγγαρ⊙-.

Ἀγαρράπτω. corrumpo.

Ἀγαρρία. ας. ἡ. ſeruitus.

Ἀγαρρεύω. expecto.

Ἀγάρρητ⊙-. ὁ. ingratus.

Ἀγάρροι. οἱ. per ſucceſſionem aliquid agentes.

Ἀγάρρις. ιος. ἡ. collectio, multitudo congregata.

Ἀγάρρο⊙-. ὁ. ἡ. celeriter fluens.

Ἄγας. ἡ. πῶσις τοῦ ἀσεραγάλου.

Ἀγάσι⊙-. ὁ. ὁ. inclytus. celebris, admirandus.

Ἄγασμα. ος. τὸ. ἄγαλμα, σέβασμα.

Ἀγασσίς. inuidia, ſphæra.

Ἀγασής. ὁ. ὁ. inuidus, βάσκανος. aliàs ἀγαθός.

Ἀγάσονος. ὁ. ὁ. ἡ. ualde ſuſpirans, μεγαλοστόνακος, σφαγμὸν ἄξι⊙- apud Homer.

Ἀγάσορες. ων. οἱ. fratres gemini, uterini. Lycoph.

Ἀγασός. ὁ. ὁ. delectabilis, admirabilis, gratus. ab ἄγαμαι.

Ἀγασυλίς. frutex quę gignit Ammoniacum. Dioſcor. lib. 3. cap. 89. (γάζω

Ἀγάσυρβον. ſqualidum, ſordidum.

Ἀγατᾶδς βλάπτεσθαι.

Ἀγαυοί. οἱ. Scythiæ populus, apud Hom. ἀγαυῶν ἱππημολγῶν.

Ἀγαυός. ὁ. ſplendidus, clarus, magnus, admirabilis. Fit aũt ex ἀγῶ (quod eſt θαυμάζω) ἄγημι ἄγαμαι, ἄγασαι, ἄγαμαι. unde ἀγαός, & pleonaſmo ipſius υ ἀγαυός. Vel ex γαίω, quod eſt γαυρόω, & α addita augẽdi particula, mutatoq; ι in υ ἀγαυός. unde ἀγαυόστατ⊙-, ϙιθξότατος. Ety.

Ἀγαυρίαμα. ατος. τὸ. exiſtimatio. γαῦρίαμα, ferocia. elatio animi, opinio ſui, ὄιησις.

Ἀγαυρός. ὰ. ὸν. cõtumax, faſtuoſus, inſolens, τρυφερός, apud Ionas ἄπορος. Heſio. in Theog. Ety. ἀγαυρός, ὑπερήφανος, (ὑπερφόνακ⊙- Heſych.) γόνδξ⊙-, ὑπερήφανος. Ionibus ἄπος⊙-. Atticis κῶφος. πῆδᾶ τὸ ἀπὸ γῆς ἄρεσθαι. uel πῆδᾶ τὸ γαίω, uel πῆδᾶ τὸ ἄγω, id eſt, ἐμπλησις. idem γάῦς⊙-, τὸ α uidetur abundare.

Ἀγάφθεγκτ⊙-. ὰ. ὸ, ἡ. uocalis.

Ἄγαρα. τὰ. dicuntur ipſi ſ αλμοί, hoc eſt manſiones ac diuerſoria, in quæ ἄγαροι, hoc eſt tabellarij peracto diei pẽſo, diuertũt. Cæl. li. 10, ca. 8.

Ἀγαρεία. ας. ἡ. coactio, inuoluntaria neceſſitas, quod uiolenter iniungitur, ſeruitus, Alciatus in An. cod. Iuſt.

Ἀγαρεῖον δρόμημα, curſus pniciſſimus equitũ, ut ſcribit Herod. li. 8. Vnde nomen angariæ & parangariæ in libris iuris manauit. Eſt autẽ nomen Perſicũ. Vulgo poſtas, quaſi poſitos collo catosq; certis in locis, & ſemper in procinctu excubantes appellant. Bud. Annot. fec.

Ἀγαρεύω. μ. εύσω. π. εὐκα. adigo, compello, cogo, ἐργάτας ἐγείρω. ἐκ Ƥ ἄγαρος. Etym. Suid. iudicat uocem eſſe Perſicam, apud quos regij nuncij ἄγγαροι dicũtur. Vnde & qui literas inuicem tradunt perferendas (nam certis itinerum ſpacijs mutabãtur) ἄγγαροι dicũtur, quos eoſdem ἀσαύλας appellant. Velocius ire credebantur nuncij huiuſmodi, quàm ſit gruum uolatus. Deinde translata uox eſt ad quoſuis, qui ſeruorum aut iumentorum ritu baiulant onera, id eſt ἀχθοφόροι. hinc etiã mulæ ἄγγαροι uocãtur. Item quos recuſantes cogimus, ut nobis ſint itineris duces. ἀγγάρευε recte quis dixerit. Eraſ. in Matth. cap. 27. Cæl. lib. 10. cap. 8 Alex. Gen. dicrum lib. 1. cap. 27. Infra ſcribitur ἀγγαρεύω, quinq; ſyllabis.

Ἄγγαρος, uide ἄγγαρα & ἄγγαρ⊙-. miniſter, operarius, baiulus.

Ἀγγαροφορεῖν. onera geſtare permutatione ac uiciſſitudine quadam, ut Orion ſcribit. Vide ἀσπαροφόρ⊙-.

Ἀγγείδιον. ὰ. ὸ. uaſculum.

Ἄγγειον. ὰ. ὸ. uas, facculus, poculum. Cõceptaculum interpretatur Gel. lib. 8. cap. 10.

Ἀγγείοις. οῖς. anguſtijs, conuallium. Ioſeph. lib. 8.

Ἀγγειώδης. ὲος. ὸ, ἡ. uaſi ſimilis.

Ἀγγελία. ας. ἡ. auditio, fama.

Ἀγγελίας. ὰ. ὸ. nuncius.

Ἀγγελιαφόρος. ὰ. ὸ. nuncius, euangelia præferens.

Ἀγγέλλω. μ. ελῶ. π. κα. nuncio. Actiu.

Ἄγγελος. ὰ. ὸ. nuncius. πᾶς ὁ ἀγέλλων τι ἕξωθεν, eſt omnis qui extrema nunciat. cui opponitur ἐξ ἀγγέλος,

ἐξ ἀγγέλος, authore Ammonio, in quo plura. Lucian. in Nig. ὀνόμῦ ἀγγέλα τὰ ἀλλαραγικὰ ὀνόματα, ἀφέρωμ. id eſt, Quod ad cætera attinet, nihil à nuncio, ſiue actore Tragico diſtãs. Eodẽ nomine, & Artemis apud Syracuſios eſt appellata.

Ἀγγαρεύω. μ. σω. π. κα. cogo, expecto. uide ἀγγάρευε.

Ἀγγίζω. irrito. uide ἀγγείζω. (ρεύω.

Ἀγγοπήνας. τος. uel ἀγγοπήνια. τὰ. mellis fauos uocant.

Ἄγγ⊙-. ε⊙-. ὸ. uas in quo recipitur lac, mulctra. Item uini dolium. in Epigram.

Ἄγγος⊙-. placentæ genus.

Ἄγγελος. λυπρὰς. ἀγγελὰς uero accentu in ulti. βόρμὰς, ωὶσας.

Ἀγγείζω. ſurripio, irrito, dolore afficio. ſuprà ſcribitur ἀγγίζω, quod minus placet. ἐρεθίζω, ὑφαι

Ἄγγος. ὴ. dolor. (ρέω.

Ἀγγύλη. ης. ἡ. lorum in modũ catenæ intortum.

Ἀγγόνες tela magnitudinis mediæ. ὠὸγώσεα δόρατα. πρὸς φερόμενα.

Ἄγε. age, ſit, aduerb. Vel duc, cum eſt imperatiui modi ab ἄγω.

Ἄγε δῦτα, δῦτε δῦτα.

Ἄγεα. τὰ. τεμένη. delubra, & ἀγέοσι. dat. caſus.

Ἀγάνέω defero. inferius per iota ἀγινέω, quod magis placet.

Ἀγέρομαι. egredior, conuitijs obruor.

Ἀγέρω. μ. ερῶ. π. κα. congrego, colligo. Item circumeo & ob partã uictoriam ſpectatorum oculis me ingero, ut Interp. Halycar. Diony. Acti.

Ἀγλοώτα. θεὶγώτα, ἀσεγάσα.

Ἀγέιτης. ὰ. ὸ. iniurius.

Ἀγείτων. ον⊙-. ὸ. ἡ. inacceſſus, ad quem nemo pedem mouit propius. Aeſchyl.

Ἄγεκορ. ἄβροχον, σκληρὸν, durum, non rigatum. pro ἄτεγκορ.

Ἀγελαδὸν. gregatim, aduerb.

Ἀγελάζοντα. cõgregãtur, gregatim uolãt. Theo.

Ἀγελαία. ας. ἡ. libertas.

Ἀγέλαι⊙-. accẽtu in ante penul. indoctus, rudis, idiota, abiectus. Vnde ἀγελαίους λίθους uocant abiectos lapillos. ὄὐτελεῖς, εἰκαίους, κατᾶξέστους, & ἀγελαίας nuces, εἰκαίας, hoc eſt, uitioſas, & ἀγελαίας ἄρτους, apud Athenæum, pro ſecundario pane, dixit Plato Comicus.

Ἀγελαῖ⊙-. circunflexo in penult. gregarius, gregalis. ἀγελαίας βόας, bos in agro paſta, ſiue armentina, ut quæ nondum domita iugo in grege paſcitur. Ἀγελαῖοι ἰχθύες. uiles piſciculi, πολλοί μικροὶ ὁμᾶ.

Ἀγελαίων. ῶνος. ὸ. locus, ubi paſcuntur armenta.

Ἀγελαρχικός. ὰ. ὸ. qui gregi aut armento præeſt, pecoris magiſter.

Ἀγελαρχῶν. παμμακίστων. quæ præeſt pellicib.

Ἀγελάσαι. ωμίσαι, ferre, congregare.

Ἀγελασής. anguilla. ἔγχελυς.

Ἀγελασῖ. aduerb. citra riſum.

Ἀγέλασος. ὰ. ὸ. irriſibilis, nõ ridens, ſine riſu, mœſtus, moroſus. μὴ γέλωτος ἄξιος, ἀλλ' ἀγανακτήσεως. Item ephebus, Cretenſ. Hoc etiam nomine uocatus eſt Craſſus, quem ſemel in uita riſiſſe ſcribit Lucilius.

Ἀγελασσὸ. ἀπακίας.

Ἀγελατέω. expello ſcelus.

Ἀγελάδα. ας. ἡ. prædatrix, σφαλωλική. Mineruæ epitheton ab ἄγω, & λεία.

Ἀγέλη. ης. ἡ. armentum, grex. Ἀγέλαι. item puerorũ cõuentus erãt apud Cretẽſeis.

Ἀγελησλόν, τὸ ἀγελησλῶς. aduerb. armentatim gregatim.

Ἀγέλη⊙-, aduerb, ex grege, μετ' ἀγέλην. Iliad. π. Item ὡ ἀγέλαες.

Ἀγελήτης, ὰ. ὸ. ἡ. gregarius, ut ἀγελήτης βῶς.

Ἀγελικός. ὴ. ὸ. ſolitarius.

Ἀγγενεαλόγητ⊙-. ὰ. ὸ. ἡ. cuius genealogia referri non poſſit, aut certe hactenus non ſit reddita.

Ἀγβόθλ⊙-. ὰ. ὸ. ἡ. abortiuus.

Ἀγβόλα. ας. ἡ. ignobilitas.

Ἀγβόλ⊙-. ὰ. ὸ. imberbis.

Ἄγενής. ſine prole. κἀνεσλ⊙-, ἄπαις. (uus.

Ἀγβενής. ὲος. ὸ. ἡ. degener, infirmus, abiectus, ignaAγγενησία. ας. ἡ. generandi impotentia.

Ἀγβύνητα. τὰ. σοιχῖα. apud Empedoclem.

Ἀγβύνηος. ὰ. ὸ. ἡ ingenitus, obſcuris natalibus.

Ἀγγνία. ας. ἡ timiditas, imbecillitas.

Ἀγγνίσος. τὰς. μὴ γεγεννηκυίας, ſteriles, uel quæ nondum pepererunt.

Ἀγγνῶς. aduerb. imbecilliter, parum uiriliter.

Ἄγ. εο. ἦτα, ἄρχε.

Ἀγεόμενοι. admirantes.

Ἀγέρας⊙-. ὰ. ὸ. ἡ. præmio carẽs inhonoratus. πᾶρὰ τὸ γέρας uel γεράζω.

Ἀγερέθω, uel ἀγερέθω παρὰ τὸ ἀγείρω, ſicut νέμω νεμέθω. congrego. Actiu. nnde.

Ἄγερθεν. ſimul congregauit.

Ἀγέρθη. congregatus eſt.

Ἀγερθήσεται. congregabitur.

Ἀγερμός. ὰ. ὸ. congregatio.

Ἀγέροντο. congregabantur.

Ἀγεροπός. ὰ. ὸ. rarò ueniens, aut raro uiſus.

Ἀγέροστον. rarum

Ἀγρύπνω. ἐφορῶ, ἀσαρκόν ἡγέμαι.

Ἀγρόπεδ. ἐφορᾶ.

Ἀγερσικύβηλις. ὁ. ſacerdos qui hoſtiam mactat, παρὰ τὸ ἀγείρειν τὴν κύβηλιν, ἥτοις, ἢ πέλεκυν.

Ἀγρώζω. neglexit.

Ἀγέτης. ὰ. ὸ. ductor, ἡγέμων. in Epigrã. ὦ ϙιοσᾶμ ἀγέτα θεοσύναν.

Ἀγεώσσ.

Ἀγῥῴοσύ. ἀγῥυπνίᾳ, ἀθυμίᾳ.
Ἀγῥωχία.ας.ἡ. ſuperbia.
Ἀγέρωχος.ε.ὁ. ſuperbus, ſtrenuus, ualde honoratus, petulãs, inſolẽs: quaſi ἀγερ ἄσχος. Vocabãtur quoq; Rhodij ἀγέρωχοι, ut quibus, cum inſulani eſſent, cibũ ex cõtinenti conquirere neceſſe eſſet, quaſi ἐκ περὶ ἠπείρου ἀγείροντες ὀχήν. Heſych. ἀγέρωχος capitur & pro ὑπερόχως, cuiuslis, παρὰ τὸ ἄγαν ῥέπον ὄχος, ut annotat Euſt. Iliad. δ.
Ἄγες. ἄγε. φέρε.
Ἀγεσήμων.ονος.ὁ.ἡ. tenuis uia.
Ἄγεσι. ἴσις. uadis, Ioſeph.
Ἀγεσίλαος.ε.ὁ. cognomẽ Platonis. Callimachus, φοιτῶσι μεγάλῳ ἀγεσιλάῳ. hoc eſt ad magnũ tendunt Ageſilaum. Quẽ locum exponens Methodius, εἰρὴ ἦ (inquit) παρὰ τὸ ἄγαν σὺν λαός. ἄγαν γὰρ ἦ θαυμάτων. Cæl. lib. quinto cap. 18.
Ἀγεσίφρων.ονος.ὁ. ſupercilia erigens.
Ἀγεσίς. belli ca machina.
Ἀγέσπαρτον. redimiculum, ſcopa.
Ἄγεται, αἱ ἀγηδίσιοι. admirabiles.
Ἄγελυς.ε.ὁ. ieiunus.
Ἀγεωμέτρητος.ε.ὁ. geometriæ ignarus. Vide in Chiliad. Eraſ.
Ἀγεώργητος.ε.ὁ.ἡ. incultus. deſertus.
Ἄγη.ης.ἡ. accẽtu in prima, terror. Θάμβος, θάῦμα, ἔκπληξις, πληγὴ, apud Hom. παρὰ τὸ ἄζω uel ἀγῶ, τὸ θαυμάζω. Item pro ἐαγὴ Ionicè. Item immundities, μίασμα. Interdum æmulatio. Apud Herod. βασκανίη. Et apud tragicos, honor, ueneratio. ἡ κλῆσις τοῦ νύμφης, & ἀγὴ ποτιδὲ, littus canũ, ubi frãgũtur undę & expumãt.
Ἀγηγέαται. congregati ſunt, tertia perſona plura. paſſ. apud Iones, ab ἀγείρομαι. π. ἤγερμαι, ἤγερται. Atticè ἀγήγερται, & Ionice ἀγηγέαται. ſic & ἀγηγέαται, tertia perſ. plur. præt. pluſ. paſſiui.
Ἀγηλάζω. ſaluo.
Ἀγῆλαι. in ueneratione habuiſſe, ſacraſſe, σεμνύναι, αὐαθῆναι. ornaſſe. Itẽ egiſſe ad armentum.
Ἀγηλατῆρι, (Etym. ἀγηλατίζω.) tenui ſpiritu, per ſequor, fugo, abigo, fulmino, alapis percutio. Aſpero uero ſpiritu, ἁγηλατῆρι, expello ſcelus. ὁ ἅγ. Ⓒ τομίασμα ἐλαύνω.
Ἀγήλατος.ε.ὁ. prædator.
Ἀγηλάτος μάσιξ. à Lycophrone fulmen dicitur quod flagitioſos & impios iciat, uel impetuoſus ab ἄγαν ἐλαύνω.
Ἀγηλόμενοι. gaudentes.
Ἄγημα.ος.τὸ. ſtupor, uehemẽtia. Itẽ agmen illud elephantorũ, peditum, atq; equitũ, quod ducẽ præibat. Arrian. & Alexã. Geneal. dierum lib. 1. cap. 5. ἄγημα. ſunt qui dicant eſſe potiorem & ualidiorem manum exercitus Macedonici, uiribuſq; & corporum habitudine ſuperiorem.

Vtitur eo uocabulo & Q. Curtius li. 4. ubi corruptã lectionẽ ex fide uetuſti exemplaris nos reſtituimus, p, agmina, legẽdo, agema, hoc eſt, ἄγημα.
Ἀγηνορία.ας.ἡ. uirilitas, ſuperbia, contumacia, ferocia.
Ἀγηνορίτης.ε.& Ἀγήνωρ.ορος.ὁ. cõpoſitũ eſt ex ἀνορέα, quod uirilitatẽ ſignificat, & ἄγαν, quod hic aut immodicum quiddã in ſe continet, & tunc ſignificat ſuperbũ, cõtumacem, audacẽ: aut certe mediocritatis uim ad timiditatem habet, ſignificãs fortem, ſtrenuũ. Eſt & hoc nomine Phœnicũ Rex Cadmi pater: Vnde hic ἀγηνορίδης à Plutarch. dicitur.
Ἀγήοχα. tuli, ἤνεγκα, ἐνήμιξα. Præteritũ eſt uerbi ἄγω, ἦχα, & Attice ἄγηχα, uel ἀγήνοχα, unde pleonaſmo ipſius γ abiecto, fit ἀγήοχα. Etym.
Ἀγήρατον. immarceſſibilis, incorruptibilis. &
Ἀγήρα. poëtice, uel communiter.
Ἀγήραντον.ε.τὸ. herbę genus ab immortalitate nomen adeptæ, ꝙ eius flos non ſeneſcat, ſed diutiſſimè uigorem ſuum tueatur apud Dioſcor.
Ἀγήρως. & ἀγήρων.ονος. qui nõ ſeneſcit. ἄφθαρτος, ἀθάνατος, μὴ γηρῶσκων. παρὰ τὸ γῆρας. Declinatur aũt ἀγήρως Attice abiecto σ eodẽ modo p omnes caſus, ᾧ ἀγήρῳ, τῶν ἀγήρω, τὸν ἀγήρω, ſicut ἀέθω. Dicitur & ἀγήρως aduerbialiter, ἀπαλαιόν (τως.
Ἀγήσωρ.ορος.ὁ. dux.
Ἀγήσαωσδος.ε.ὁ. Plato, ea ratione qua & ἀγησίλαος. à Callima. dictus.
Ἄγηται. trahit.
Ἀγήτας.ε.ὁ. ducis Aetolorum proprium.
Ἀγητόριον.ε.τὸ. uel ἀγηθεία.ας.ἡ. Carnia ſacra puto eſſe. ijs enim qui præerat ſacerdos ἀγήτης dicebatur. Cæl. lib. 5. cap. 27. Item ἄπυον.
Ἀγητός, ἀγετός. admirabilis. θαυμαστός, θυσάλμων, ἄμεμπτος, πρόβλητος. cõſpicuus, ἀξιοθεατός. Euſt. Iliad. π. Sed cum accentu in prima, nomẽ proprium eſt.
Ἄγια. precioſa, τίμια.
Ἁγιάζω.μ.σω.ξω. κα. ſanctifico, fructifico, ſanctè adoleo.
Ἁγίασμα.αος.τὸ. ſanctificatio.
Ἁγιασμοί. οἱ. parentalia.
Ἁγιασμός. purificatio, ſanctimonia.
Ἁγιασία.ας.ἡ. ſacrificium, purificatio, conſecratio, Plutarcho.
Ἁγιαστήριον.ε.τὸ. ſanctuarium.
Ἀγίγαιος.ε.ὁ. carens acinis.
Ἁγίζω. purifico.
Ἀγινέσκω, Ⓒ
Ἀγενέω. fero, in nauim adduco (ſupra ſcribitur. ἀγενέω per e diphthongũ, quod non placet.) Vnde ἀγένιον duxit & in nauẽ impoſuit. Actiἀγένιον. Etym.

Etym. ἀπὸ τοῦ ἄγω τὸ φέρω deducit ἀγνῶ, & pleonaſmo τοῦ ι, ἀγινῶ, ubi & ipſum ν πλεονάζ. ago, dirigo, impello, νῆας ἀγινῶν. Aratus impellere naues.
Ἀγιόγραφα.τὰ ſancta ſcripta.
Ἄγιον. ſacrarium,
Ἅγιος.ε.ὁ. ſanctus. παρὰ τὸ ἅζω τὸ σέβομαι, ἅγιος Ⓒ ἅγιος.
Ἁγιότης.ητος.ἡ. ſanctitas.
Ἁγισμός. ἀπρακτός.
Ἁγισδύομαι.ε.ὁ. uenerationi habitus.
Ἁγισδύω, καὶ
Ἁγιστεύω. ueneror, ſacrificio.
Ἁγιστής. rixator contumelioſus.
Ἁγιστία. pro ἁγιασία, τοῦ συγλισπήν.
Ἁγίων. ονος. acies, turma, cuneus, τῖφος, σύσημα.
Ἀγκάζομαι. μ. ἀζόμαι. ulnis cõprehẽdo aut porto.
Ἀγκάλη.ης.ἡ. ulna.
Ἀγκαλιδαγωγός.ε.ὁ. baiulus, ἀγκαλίδας ἄγων, ἔχων. Vnde ἀγκαλιδαγωγῶν apud Pauſan. Etym. ἀγκαλιαγωγὴ legit.
Ἀγκαλιδαγωγῶν. dicitur qui nõ ſuis ipſe humeris ſed iumento aut nauigio impoſitã farcinã agit, ut ex pauſania refert. Euſt. Iliad. χ.
Ἀγκαλιδαφορῶν. baiulare humeris farcinas ferre.
Ἀγκαλίς. ίδος. ulna. Itẽ ἀγκαλίδες. uincula quibus ſarmenta, aut ſtipulæ conſtringuntur, faſciculi lignorum, lingna ulnæ menſura. unde ἀγκαλιδηφόροι, qui gerunt faſciculos. Cæl. lib. 10. cap. 57. Item farcina, faſcis, onus, & falx apud Macedones.
Ἀγκαλίνας. ἀε. ἀγκάλας.
Ἀγκαλίζομαι. in ulnis gero.
Ἄγκαλον. αὔοιξον. malim ἀγκλινον, pro αὐανάκλινον. uide αὐανάκλινας.
Ἀγκαλπὶς. ίδος. ἡ præcipitium, fouea.
Ἀγκὰς. cum ulnis. aduerb. τὰς ἀγκάλας. Etym.
Ἀγκᾶτ' ἄφαίσω. pro αὐανάψαι.
Ἀγκεκυβεικώς. στος. ὁ. ἀνατετριφῶς.
Ἀγκέλη. ἡ. genus ſagittę, pars pedis. legò ἀγκύλη. Vide infra.
Ἀγκεφάντας. ἀναστέλλοντας.
Ἀγκεφάτσιμ. τῶν Ⓒ κεφαλῶν.
Ἀγκηθὴς. ἀβλαβὴς.
Ἀγκὴς. ὁ. αὐτηχὴς.
Ἀγκίον, ἀγχιγοθήκη.
Ἀγκισρέα.ας.ἡ. & ἀγκισρευτικὴ. piſcatio, piſcatura, piſcandi ars.
Ἀγκισρεύω. hamis uenari, ineſcare, implicare. Hippocrates.
Ἀγκισρόδης.ε.ὁ. habens formã hami, hamatus.
Ἀγκισρον.ε.τὸ. hamus.

Ἀγκισροφάγ Ⓒ.ε.ὁ. auarus. φιλάργυρος Ⓒ.
Ἀγκισρωμένος. captus, πεπλεγμένος, ſumpta metaphora à piſcibus, qui hamo capiuntur.
Ἀγκισρωτὸς.ε.ὁ. hamatus.
Ἀγκλάτ Ⓒ.ε.ὁ. iactator.
Ἀγκλύω. ſeruo.
Ἀγκλινας, pro αὐανκλίνας, αὐοίξας.
Ἀγκλον.ε.τὸ obliquum, tortuoſum.
Ἀγκοίνη.ης.ἡ. ulna.
Ἀγκοινίζω. ulnis complecti.
Ἀγκόλαι. αἱ. ἀγκῶνες. ἀγκοίναι, ἀγκάλαι, χεῖρες, χοινίκες.
Ἄγκον Ⓒ. diaconus.
Ἀγκοντίδες. αἱ. miniſtræ, ab ἐγκονεῖν, quod diligentiam in actionibus ſignificat. Etym.
Ἀγκορές. τὸ. infatiabile, ἀκόρεστον.
Ἀγκοτύλια.τὰ. faui apum.
Ἀγκοτῆρ Ⓒ. malleus.
Ἄγκ Ⓒ.ε Ⓒ. uallis ἀπὸ τοῦ συγκεκλεῖσθαι καὶ σώζεσθαι ἐν αὐτοῖς τὰ ξύλα. Etym.
Ἀγκόχασιμ. pro ἤνεγκαν dixit Philip. Maced. in Epiſtolis.
Ἀγκονόμενα. αἱ. demonſtratæ. ἀκριβῶς ἀμύνειν.
Ἀγκταλιάζω. ſuffoco.
Ἀγκτὴς. έρος. ἡ anctер, uinculum, hamulus. ita enim uocant fibulas quaſdã, quibus diductiora ulcerũ labra cõſtringũtur, preſſiuſq; cõiungũtur, ne latior cicatrix fiat. Vnde ἀγκτηριάζειν, uerbũ inditis fibulis hiantia uulnerũ labra cõmittere, & ἀγκτηριασμὸς. cõmiſſura uulnerũ per hamulos. Gal. Itẽ ἀγκτῆρες, pars colli, qua quis facilime ſuffocatur. Cælius libro ſecundo capite triceſimo quarto.
Ἀγκύλη.ης. iaculi anſa, quam uocãt λαβίδα, iaculum, media pars haſtæ, ligula calciamentorum. Item curuatura cubitorum & genuũ, poples latinè. Eſt etiã genus poculi cottabis accõmodi. Cæl lib. 1. cap. 52. & li. 15. cap. 5. Paulus & Aëtius exponunt ἀγκύλας. τὰς τῶν ἄρθρων κατοχὰς. Celſus articulos cõtractos dixit, ſunt & ἀγκύλαι, retinacula quibus antennæ utrinque tenentur, quas anchoras Non. Marcellus uocat, ubi ait, Anchoræ, uincula quibus antennæ tenentur.
Ἀγκύλη.ἡ. cottabi proiectus, quo dextra in gyrũ circũducta laticẽ eiaculabãtur, & excipiebant poculo, & ἀγυλήγους uocabant τὴν κοτταβίδα. Euſtathius.
Ἀγκυλίζομαι. iaculor.
Ἀγκύλιον.ε.τὸ. hamus.
Ἀγκυλισταί. οἱ. iaculatores, qui iaculo utuntur, quod ἀγκύλη dicitur.
Ἀγκυλοβλέφαρ Ⓒ.ε.ὁ. abſceſſus, quo palpebrę coaleſcunt.

alescunt,apeririq; non potest oculus.

Ἀγκυλόγλωσσον.τ.ὸ.uitium linguæ, teste Aegineta,aut congenitum,astricta lingua infanti nascēti, membranulis quibusdam duriusculis & breuioribus:aut agnatum,id est,accidentariū, cū ulcus sub lingua cicatricem duriorem obduxit. Est autem uinculum neruosum,quod filum uulgo appellant.Bud.Annot.

Ἀγκύλομαι.flector.

Ἀγκυλομήλη.ης.ἡ.instrumentum chirurgicū hami instar reduncum, legitur & ἀγκυρομήλη in Phauorini lexico,ex Galeni glos.in Hipp.

Ἀγκυλομῆλες.ἀγκυλομήτης,Com. ἀγκυλομήτα, Dor.ἀγκυλομήτας.Aeol.& ἄγκυλομήτεω.Ion. uersutus.Hoc nomē Hom.tribuit Ioui, quòd aliud ostēdit,aliud habeat in animo: uel quòd obliqua eius sint cōsilia & pplexa: cōposita dictione ab ἄγκυλος & μῆλες.Est quoq; tēporis epitheton,quod uelut nos fallendo collabitur.

Ἀγκυλομόρ.ου.ὁ.morbosum.

Ἀγκύλορ.ου.ὁ.curuum,rotūdum, περιφορὲς ἢ σχῆμα ut ἀγκύλα τόξα. Item σκολιὸν καὶ πανοῦργον, unde ἀγκυλομήτης Vlysses. Item ἰσχυρὸν, ut illud, ἀγκύλαι' ἄρματ' ἔσλωσαν.Etym.

Ἀγκυλοτόμορ.ου.τὸ.instrumentum chirurgicum, quo uinculum neruosum quod filū uulgo uocant,in pueris hęsitantibus eximitur.Bud.An.

Ἀγκυλότοξος.qui arcubus utitur.

Ἀγκυλοχείλης.ου.ὁ.πᾶ ἀὸ χεῖλος. habens labrum curuū. Dicitur etiam de aquilis rostra aduncahabentibus:itē leonibus,& alijs bestijs,quibus sunt tenaces ungues ad rapiendum.πᾶ ὸ χηλὴ,ut quibusdam uidetur η in ι mutato, quod unguem significat.

Ἀγκύλως.truncatim,durius.

Ἀγκύλωσις.ιος.ἡ.uitiū est, quo membrorū articuli hærent,uelut comprehensi.

Ἄγκυρα.ας.ἡ anchora.ἀὸ ᾿ὸ ἀγκύλω ῾ῥέω,id est, à curuitate & fluo. Latini in hac dictione κ tenuem in suam aspiratam mutantes anchoram uocant,per trāslationem,securitas, ἀσφάλεια. Item pudenda, ὸ αἰδοῖον, apud Epicharmum. Etym. scribit quando ἄγκυρα ciuitatis sit nomen,tunc antepenacui, quando uero nauis instrumentum penacui. Cyrillus de differentijs uocum contrarium scribit.

Ἀγκυροβολέω.μ.σω.π.κα.supplantare ἀγκυλίσας (inquit Aristoph.interpres) ὑποσκελίζας, κατατείνας,καταπαλαίζας.

Ἀγκύρισμα.ατ῾ο῾ν.τὸ.genus exercitationis in palæstra. Et instrumentum detrahendis ficubus accomodum,uncus.

Ἀγκυρίζω.negligo.μεταμέλομαι.sed in ea significatione ἀγκηρύζω pro αὐανακηρύζω scribērē.

Ἀγκυροβολέω.cœno.

Ἀγκυρόβαλα.τ᾽ὰ.conuiuia quędam publicanorū apud Phœnices.

Ἀγκυρομήλη ἀγκίστρου. apud Hippocrat. Vnde ἀγκυλομήλη.

Ἀγκωβόλος.ὁ.piscator.

Ἀγκωλιάζω.altero pede saliens.

Ἀγκών.ῶνος.ὁ.locus ubi ossa brachij componuntur,Latine cubitus uel cubitum: ἀὸ πῆ ἐγκεῖσθαι ἑτέρῳ ὀστέῳ ὸ ἕτερον. Item in foribus pars, quam alio nomine πλευρίδα uocant. Vitruuius li.8.ἀγκῶνας uocat conflexum,qui rectū angulum describit.Sunt etiam ἀγκῶνες in parietibus,montibus,promōtorijs.sic μανοῖσθ᾽ ὲς ἀγκῶνας ὄρεος legimus & τέιχους ἀγκῶνα, & γλυκὺς ἀγκών prouerbialiter.Est & ἀγκών ciuitas Piccutinorū apud Strabonem,Anconam uocant. Et obscurum Carthaginensibus domicilium, in quod detrudebantur, quibus iratior factus esset tyrannus.

Ἀγκωνίσκια,instrumenta tortoria.

Ἀγλαΐ.ῆς.splendide ornata.

Ἀγλαΐας.ἡ.splendor,claritas,uenustas, uoluptas, maiestas.Item una ex tribus gratijs.ex qua Nireus dicitur genitus.

Ἀγλαΐζομαι.μ.ίσομαι.splendeo, ornor, glorior, Depon.ἀγλαϊεῖσθαι ὸ καλλωπίζεσθαι.Etym.

Ἀγλαΐζω.μ.σω.π.κα.honoro,germino,floreo.

Ἀγλαΐνωι.datiuo casu,pro ἀγλαΐᾳ,uel ἀγλαΐῃ Ionice,& φι paragoge poëtica.

Ἀγλαίομαι.ἀγλαΐζομαι.

Ἀγλαΐτομα.ατος.ὸ.splendor.

Ἀγλαόκαρπος.ου.ὁ.ἡ.splendidū fructū habēs.Epitheto apud Ho. mali arboris. Cęl. li.16.cap.23.

Ἀγλαόκοσμος.ualde honoratus.

Ἀγλαόπης.ου.ὁ.Aesculapij nomen.

Ἀγλαόν.ῦ.splendidum, clarum, floridum, pulchrum.πᾶ ὸ τῆ ἄγαλλω, quod splendorē significat,uel πᾶ ὸ ἄγαν ἄλεσθαι.

Ἀγλαοφωτίς.herba,quę(inquit Plin.) admiratione hominū propter eximiū colorē accepit nomen.

Ἀγλαρός.ᾶ.ὸ.stultus.

Ἀγλαόσιν῾ο῾ν.ὁ.pulcher.

Ἄγλαυρος.ου.ὁ.Cecropis filia,& cognomē Dianę.

Ἀγλαφία.ας.ἡ.robustitas ex bona cibatione.

Ἀγλαώψ.πος.ὁ.aspectu splendidus.

Ἀγλέπτ῾ω῾ρ.ου.ὁ.famulus.

Ἀγλεύκη.ης.ἡ.amara,dulcedine carens, à masculino ἄγλευκ῾ο῾ν.apud Nicand.

Ἀγλοῦκής.έος.ὁ.ἡ.ingratus,turpis,insuauis,inuiundus.πᾶ ὸ γλοῦκος,uel πᾶ ὸ γλυκυς.

Ἀγλέφαρ῾ο῾ν.minimus.

Ἀγλίδια.τὰ.spicarum diusiones in allio,

Ἀγλίδιον.ὸ.Doricè allium.

Ἀγλίθες.alliorum nuclei,Dorienſium lingua.αἱ τῶν σκορόδων.Dioscor.& Nicand.scoliast.τῆς κόκκος τῶν σκορόδων infra scribitur ἄλιθος.

Ἀγλῶν ἀγλός.

Ἀγλωσσέω.μ.ήσω.π.κα.mala nuncio.

Ἀγλωσσία.ἡ.taciturnitas.

Ἄγλωσσ῾ο῾ν.ος.ὁ.ἡ.loqui non ualēs,elinguis. Item barbarus,apud Sophoc.

Ἄγμα.ατ῾ο῾ν.ὸ.fragmentum,frustum.

Ἄγμα,τος,ὸ.fractura σύντριμμα, Item lana elaborata,quæ & τόλυπα.Eust.Ody.

Ἀγμή.ῆς.focus.

Ἀγμηρός.ᾶ.ὸ.quietus.

Ἀγμίζω.μ.ιῶ.concutio.

Ἀγμικός.ῆ.ὸ.impotens.

Ἀγμός.ᾶ.ὸ.locus mōtosus & inæqualis,locus præruptus. ab ἄγω uel ἄγνυμι, frango. Nican. νῦίλητε φάραγξ καὶ τρηχέα ἄγμοί.

Ἀγναῦ῾ο῾ν.ὸ.purus,castus.

Ἄγναπτος.ὁ ἄγναφος, Plutarch.περὶ ἐλλοῦσες ἱματίοις ἀγνάπτοις, pannus rudibus obtegentes.

Ἄγναφ῾ο῾ν.ᾶ.ὸ.ἡ.rudis,recēs.ῥάκος ἄγναφος.pannus nondum à fullone apparatus , ueluti cum pannus à textore uenit.Eras.in Matth.9.

Ἀγνεία.ἡ.μωλία.

Ἁγνείκ.ας.ἡ puritas, castimonia,sanctimonia,reuerentia.epitasis est temperantiæ.

Ἀγνευτίριον.τ.τὸ. sacrarium,pro monasterio & loco religioso,apud Greg.ita dictum,quòd ibi mens expiari debet, & à contagione uitæ ciuilis expurgari.Bud.Com.

Ἁγνεύω.castus sum, in castitate dego, lustro, expio, castum facio , mundifico à uenereis & caduere.Bud.Com.

Ἀγνέω.accipio,apud Cretes, ἄγω.

Ἀγνήκαμεν.pro ἠγνοήκαμεν.Aeolicè.

Ἁγνής.έος.ὁ.ἡ.ἡ ἁγνός.castus.

Ἁγνίζω.μ.ίσω.π.ικα.purgo,lustro, expio. Accus.

Ἁγνίζω,polluceo,corrumpo apud Sophoclem.

Ἁγνιστήρ.ῆ.ὸ , lustrandi , expiandi que uim habens.

Ἁγνισμός.ῆ.ὁ.lustratio,purgatio.

Ἁγνίτης.ου.ὁ.purus, lustralis proprie.ἁγνίτης.uero tenui spiritu Aesculapij cognomen est apud Spartanos,quod eius simulachrū exagno,quæ planta est, esset excisum conformatumq;. Gel. lib.10.cap.5.

Ἀγνόδικ῾ο῾ν.ὁ.πᾶ ἀ.ἡ.iustum ignorans.

Ἀγνοέω.μ.ήσω.π.ηκα πᾶ ὸ νοῶ, & pleonasmo ᾿γνοῶ.ignoro,iudico.Ammon. ita differre aitab ἀμφαγνοεῖν, ut ἀγνοεῖν sit nihil prorsus scire, ἀμφαγνοεῖν uero in quibusdam ambigere.

Ἀγνόημα.ατος.τὸ.καὶ

Ἄγνοια.ας.ἡ. ignorantia, inscitia,malus habitus & erroneus.

Ἀγνόμενα.τὰ.oblectantia.

Ἄγνορ.ου.τὸ.ulua,genus herbæ palustris.

Ἀγνοπολέομαι.sub sole caleo,apricor.

Ἄγνος.ου.ὁ.φυτόν,uitex,latinè amerina salix, genus arboris, qua uiæ omnes ornabantur Athenis in festo Palladis.πᾶ ὸ τοῦ ἐδίουτες ἀγόνους τυρεῦν,Etym. Vide Dioscor.lib.1.cap.120. Gaza in Theophrasto uertit Ameriam.

Ἁγνός.ῆ.ὸ. mundus, purus , castus, intemeratus.πᾶ ὸ τὸ ἅζω,ἅζω,ἁγός,ἁγανός-ὺ ἄγνος. Si non aspiretur,notat incognitum.

Ἁγνότης.ητος.ὁ.castitas.

Ἄγνυμι,ὺ ἀγνύω.frango.σιωπῶ ἰβω,κλᾶσαι.

Ἄγνυθες.lapides, quos telis inter texendum appendere solebant.

Ἀγνόμονες.οἱ.equi annosi quorum dentes numerari nequeunt.Dicūtur & λάπτογνάμονες. Nam γνώμονες sunt dentes iumentorum,ex quibus eorum deprehenditur ætas.

Ἀγνωμονόσφρ.iniquius. Itē imperitius,rudius.

Ἀγνωμονέω.μ.ήσω.π.ηκα.bonā fidem non agnosco, debitū inficior,ἀπόμνυμι,ἀρνοῦμαι.Opponitur uerbo ᾿γνωμονεῖν. Item inique & improbe ago,Plut.in Cam. Vnde ἀγνωμονᾶμαι, iniqua patior.Bud.Com.

Ἀγνωμόνως.aduerb.stulte,temere,sine ratione.

Ἄγνωμ῾ο῾ν.ος.ὁ.ἡ.stultus,absurdus,insulsus.

Ἀγνωμοσυνίης.ἡ.ingratitudo,pfidia, iniquitas, improbitas. Itē imperitia,inscitia.Bud.Com.

Ἀγνώμων.ονος.ὁ.ἡ.ingratus, sensu carens, rudis, incōsultus. Itē perfidus,iniquus,Bud.Com.

Ἀγνώστ῾ο῾ν.ος.ὁ.incertus,incognitus.

Ἀγνωσία.ας.ἡ.ignorātia amicitię & humanitatis.

Ἀγνώσσω.molestè fero.

Ἄγνωστος.ος.ὁ.impersuasibilis,incredulus,ignobilis, Plutarcho.

Ἀγνώς.ότ῾ο῾ν.ὁ.ᾗ

Ἀγνώτης.ος.ὁ.amicos ignorans.

Ἄγξαι frenasse,constrinxisse.

Ἀγό῾ο῾ν.calo,lixa.σκηνοφό῾ο῾ν.φορτηγός.

Ἀγόγιμοι.οἱ.addicti.nexi,id est homines,qui obæs alienū creditoribus in temporariā seruitutem addicebātur.sic dicti quòd hos domū ducere creditori prętor permittebat. Bud.Anno.

Ἀγοητόνθος.ος.ὁ. quia fascinari non potest. Vnde ἀγοητόνθως aduerb. apud Cic.ad Attic.citra prælligium,& fucum.

Ἀγοητόνθω.turbo.

Ἀγοίτης.iniurius.

Ἄγομαι.passiuum ab ἄγω,ducor. Aliquando tamen hac uoce deponētis uerbi, apud Latinos,

aut medij apud Græcos significationẽ habet, ut ἄγομαι τὴν γυναῖκα. Duco uxorẽ: uel ἄγομαι ὡς ἐμὲ τὴν γυναῖκα. Stipulor, despondeo filio uxorẽ. Itẽ accipio, admitto, Xenoph. ἀνὴρ ἄνευ ἑαυτοῦ ἄγειν συμμάχους, Eos Cyaraxes in societatẽ asciscit. Itẽ mecũ duco. ut inuitatus extra ordinariũ quasi umbrã ducit. Idẽ, καπηνοῦσας γὰρ τὰ βέλτιστα ἄρχειν, σώφρονα ἀγόμενον κώμης πόλεσιν, Cyrus enim cum uidisset quendã ex centurionibus, quòd aliũ secum duceret ad cœnam, faceretq; iuxtà discumbere, uirum pilosissimum, & turpissimũ. Item uehere, traijcere nauem, Plutarcho. Item foueo, protego, ut gallina pullos suos, Aristot. Καλῶς ἄγομαι, Bene de me agitur, Bud. Com.

Ἀγόμιος. ὁ, Λεῶλος, Archilocho.

Ἀγόμιος φόνος. homicidij accersitur, Plutarcho.

Ἀγόμιλω, ἠγαγόμην.

Ἀγόμφατα. incompacta.

Ἄγορ, Ionice & Dorice pro præt. imperf, ἦγορ.

Ἀγόνατος. ὁ. genu carens.

Ἀγονία. ας. ἡ. liberorum & generandi exors facultas, sterilitas, orbitas, γῆς ἀγονία, terræ infœcunditas.

Ἀγονομόχθος. mulus.

Ἄγονος. ὁ. ἡ. non generans, sterilis, infœcũdus. (improlis, inseminis, ut Theodorus Gaza apud Aristot. transfert.) Item μὴ γενηθείς, non generatus. τὸ δὲ τὸ γόνος, quod cum βαρύτονον est, significat natum, siue filium, ὀξύτονον uerò generantem siue patrem.

Ἄγονοι χοαί. ea dicuntur, quæ uita functis prolibantur, ut quorum esse sterilitas agnoscatur propria, Cæl. libro 10. cap. 3.

Ἀγορά. ἄς. ἡ. idem quod ἀγορή, ἐφορία, σωμοσία. Item forum rerum uenalium. Thucyd. ἀγορὰν ἐπετροιοῦτο, mercatum agebãt. Item precium rei, res uendita. Est & urbis Thraciæ nomen, ἀγορὰ apud Herodotũ præterea Thessali portum ἀγορὰν uocant. Eust.

Ἀγορὰ σῦτος. annona non cara.

Ἀγορὰ ἐπτέλεκτος. cõmeatus aduectitius. Sic ἀγορᾶς διατεθῆναι, cõuehendorũ cõmeatuũ facultas.

Ἀγοράζω. μ. σω. π. κα. proprie uerso in foro, deliberо. Interdũ emo. Vide ὠνέομαι. Apud Ammonium.

Ἀγοραῖα. ας. ἡ. causæ dictio.

Ἀγοραῖος. ὁ. ἡ. antepenacutum. forensis, in foro & in cõcionibus obuersans, sed ἀγοραῖος. penan flexum, qui in foro colitur: ut Ammonius distinguit.

Ἀγόραιος. accẽtu in antepen. circumforaneus. circulator, male homo literatus, Gel. lib. 17. cap. 3.

Ἀγοραῖς τέχναι. cognitio faciendi cõtractus, hoc est, emendi uendendiq;.

Ἀγορανόμιον. ὁ. τὸ. taberna.

Ἀγορανομέω. μ. ήσω. sum præfectus annonæ, ædilitatem exerceo. Neutrum,

Ἀγορανομίας. ὁ. ἀγορανόμ@.

Ἀγορανομικός. ὁ. ἡ. ædilitius.

Ἀγορανόμος. ὁ. ὁ. idem quod ἀγορανομίας. Vtitur hoc nomine Plaut. in Capt. Sic dictus ab ἀγορὰ & νέμω, quasi qui fori ius habeat. Habebat enim curã annonæ forensis copiæq; cibariorũ. Halycarn. lib. 5. Alex. Gen. lib. 4. cap. 4.

Ἀγορεύομαι. μ. εὔσομαι. concionor, Depon.

Ἀγορασία. ίας. ἡ. emptio.

Ἀγοράσματα. τὰ. uenalia.

Ἀγορασὴς. ὁ. ὁ. emptor, obsonator.

Ἀγορατυλέω. &

Ἀγορατυτίζω. uehementer tumultuor.

Ἀγορᾶων. obsoletum. Bud. de cont. r. f.

Ἀγορβύω. μ. ρβύσω. π. ἤρυκα, ab ἔρω. ἀόρ. α. ἠγάρβυσα, ἀόρ. β. εἶπον. dico, concionor. prædico. Datiuo iung. Κακῶν ἀγορβύειν. traducere, Politiano interp.

Ἀγορή. ῆς. ἡ. concio, id est & locus, & conuentus hominũ, & oratio. παρὰ τὸ ἀγείρω, τὸ ἀθροίζω καὶ ἐκκλησιάζω.

Ἀγορῆθεν. ex foro, aut concione.

Ἀγορικῶς. ad concionem, ad forum.

Ἀγορητὴς. ὁ. ὁ. eloquens, concionator, consultus.

Ἀγορητύς. ύος. ἡ. eloquentia.

Ἀγορος. congregatio, exercitus, concionator.

Ἀγόρριον. ὁ. τὸ. concio.

Ἀγορρὶς. ἡ. ἀγορά. congregatio.

Ἀγός. ὁ. ὁ. ἀγωγός. dux Homero, acuitur.

Ἄγ@. εος. τὸ. scelus, piaculum, uulnus, fletus, quod est ueneratione dignũ, penacuitur. Item ruptura, ῥῆγμα, ab ἄγω, hoc est, frango κλάζω.

Ἀγοσός. ὁ. ὁ. concauitas manuum, & cubitorum, & ipse cubitus.

Ἀγοσῶ. ῶ. sordido.

Ἀγρα. ας. ἡ. captura, præda. τὸ θηρώμενον, καὶ τὸ ἔργον. Est etiam ἄγρα, uel (ut alij.) ἤγρα, locus extra Athenas, sacrum Cereris: quod & ἄγραι pluraliter dicitur, quo etiam significatur & militum quoddam genus. Varro.

Ἀγρώστης. ἡ. mordacissimi serpentis genus, quo nomine uulgò Demosthenem uocabant, scurrilem quandam mordacitatem in eo notantes.

Ἀγρᾶος. ὁ. ὁ. prædæ præfectus.

Ἀγράθεμ. commiscere.

Ἀγράκαθος. uua.

Ἀγρακόμα. meretrix.

Ἀγράμματος. ὁ. ὁ. illiteratus, inscius.

Ἀγράμματα ζῶα. dicuntur animalia quorũ mox nullis exprimi literis ualet. Cæl. lib. 6. cap. 53.

Ἀγρωλία. ας, ἡ. pernoctatio campestris.

Ἀγραυλής. ές. ὁ. ἡ. in agro factus, ἀγραυλὴς κοίτη. subtilis thorus in agris excitatus. Nican.

Ἄγραυλος. ὁ. ὁ. ἡ. pernoctans in agro, desertus, subdio, limpidus, illustris, apud Nicand. ὑπαιθρος, ὑπαῖθρος, ἀγλαός.

Ἀγραυλῶ. in agro pernocto, dego in agro, siue stabulo, rusticor, in uilla ago, ab ἀγρὸς & αὐλή. Bud. Com.

Ἀγραφὶς ἔγκλημα. dicebatur ubi quis ex tabulis publicis ante persolutionem, suum expunxisset nomen. Cæl. lib. 5. cap. 3.

Ἄγραφ@. ὁ. ὁ. ἡ. non scriptus, ut ἄγραφον νόμιμον, ius non scriptum. & ἄγραφα crimina, de quibus lex nihil cauit. Item ἄγραφα Iudæi uocabant traditiones quasdã, quas citra librorũ monumenta per manus tradebant ui ua uoce, ut autor est Chrysost. in 1. Epist. ad Corint.

Ἄγρει, ἄγρεσθε, agedum, ferto, accipito. imperatiui modi.

Ἀγρὲ@. ὁ. ὁ. rusticus, agrestis. Vide ἄγρι@.

Ἀγρειτάω. sum uiolentus. aliàs ἀγρυπνῶ.

Ἀγρεῖφνα. ἡ. instrumẽtum rusticum quo fœnum corraditur, rastellum.

Ἀγρεμών. όν@. ὁ. uenatorius, θηρευτὴς, θηρευτικός, ποστηλικός.

Ἀγρεσία. ἡ. captura, ἄγρα. malim ἀγρευσία.

Ἀγρεύματα. τὰ. uenatus, spolia Euripidi. Etym. ἄγρυπνα, εὕρημα, καὶ ἐλημμένον, @ λτήματα, ἢ σκῦλα.

Ἀγρόλται. οἱ. uenatores.

Ἄγρυσις. ἡ. inuentio.

Ἀγρύω. μ. σω. π. κα. uenor, Actiuum.

Ἀγρωιός. ὁ. ὁ. rete, & uestis lanea reti similis, peculiaris tragœdiæ, qua utebantur Tyresiæ, & qui uatum partes agebãt. Eratosthenes γρωῶν uel γρῶον uocat. Etym. ἀγρωὸν ποικίλον ἐριοῦ, δικτυοειδὲς. & uestis quædam qua Bacchi orgia celebrantes induebantur.

Ἀγρᾶδαι. persuadere.

Ἀγρία. ἡ. penultima acuta. ilex aquifolia. Theophrastus, aliàs ἀρία.

Ἀγρια. ἡ. species scabiei, quæ citò serpit, reuertiturque certo anni tempore, asperior omnibus alijs speciebus, & curatu difficilior. Celsus uocat feram scabiem. Sunt & ulcera, quæ ἄγρια uocant, quasi quæ mitigari nequeant, aut manum chirurgicam non admittant. Budæus de Cont. r. f.

Ἀγριαίνω. μ. ανῶ. π. ακα. irrito, asper fũ, ferocio.

Ἀγριάμπελος. ὁ. ὁ. labrusca.

Ἀγριδιον. ὁ. τὸ. agellus.

Ἀγριάδες, mœrores, λύπαι. (cap. 122.

Ἀγριέλαια. syluestris olea, oleaster. Dioscor. lib. 1.

Ἀγριελαι@. ὁ. ἡ. oleaster. Theophrast. quẽ Iones ἄγριον ἔλαιον dicunt nã Tinesis illis propria.

Ἄγρευς, ἀγροῖνος.

Ἀγριόθυμ@. ὁ. ὁ. qui agresti est animo, ferox.

Ἀγριοκινάρα. cinara, herba agrestis.

Ἀγριοκήπιον. ὁ. τὸ. hortulus. Strabo lib. 10.

Ἀγριοπιὸς. flagitiosus, immanis.

Ἄγρι@. ὁ. ὁ αὐθμερ@, agrestis, ferox, crudelis. ἀγρίους, ῆ, Aeschylus. κατὰ τιμαρχὸν παδεραστὴς dixit Megãder ἄγριον κυβευτὴν. Valde aleæ deditum uocant. ἄγρι@ ad animũ refertur: ἀγρῖος ad habitationẽ loci, Amm. distinguẽte.

Ἀγριότης. ῆτος. ἡ. ferocitas,

Ἀγριότυς, ὁ. ὁ. agricola.

Ἄγριπος. sylue strem oleam significat apud Laconas, authore Suida. Eam Græcorum alij nũc ἀγριέλαιον, nunc κότινον uocant. Vide in Chiliadibus, Agrippo sterilior.

Ἀγριᾶμαι. efferatus sum. ἀγριαίνω.

Ἀγριότης. τητος. ἡ. rusticitas.

Ἀγριφη. ligo, σκάφη, ὑποδοχὴ, ἄμη.

Ἄγριφος. ficus agrestis. ἐγρινεὸς, uel γένος ἀγρίας ἐλαίας.

Ἀγριώνι@. ὁ. ὁ. immanis, ferus.

Ἀγριωπὸς. ὁ. impudens, agresti aspectu, trux.

Ἀγρογέιτων. ονος. ὁ. uicinus agri.

Ἀγροδλίαιος. ὁ. ὁ. ἡ. agrestis.

Ἀγροικία. ας. ἡ. rusticitas, uilla. (sum.

Ἀγροικίζομαι. μ. ίσομαι. acrius irritor, morosus

Ἄγροικ@. ὁ. ὁ. proparoxyt. ἀμαθὴς. agrestis, indoctus, rudis, difficilis, morosus, ὁ σκαιὸς οὐ τρόπους, inquit Ammon, id est, qui rudibus, imperitis, ineptisq; moribus est.

Ἀγροῖκ@. ὁ. ὁ. agrum habitans. penanflexum.

Ἀγροιόω. μ. ώσω. π. ώκα. aspero, ἀγειαίνω.

Ἀγρόθεν. ex agro.

Ἀγρόθι. in agro.

Ἀγρώτης. ὁ. agricola.

Ἀγρομιῶς. σῦν, pro ἀγεραμιῶς. congregatos habitantes in agro.

Ἀγρόνδε. in agrum.

Ἀγρονομία. ας. ἡ. suburbani agrique urbi uicini administratio. unde ἀγρονόμοι, sicut ab ἄσυνομία, ἀσυνόμοι. Bud. in Annotat.

Ἀγρονόμ@. ὁ. accentu in penultima, ubi feræ pascuntur, uillicus, οἰκονόμος, qui pascit, sed ἀγρόνομος accentu in antepen. qui pascitur agro.

Ἀγρός. ὁ. ὁ. ager, rus, παρὰ τὸ ἀρῶ τῶ ἀροτριῶ, ἀρός.

Ἀγρόσσω. uenor. ἰὼ ἀγρός.

Ἀγρόστις. ἡ. gramen.

Ἀγρότρ@. ὁ. ὁ. agrestis.

Ἀγρότης. ητος. ἡ. rusticitas.

Ἀγροφορ. ὁ. montanum. Hipp.

Ἀγροφύλαξ. κος. ὁ. saltuarius.

Ἀγρόω. μ. ώσω. π. ωκα. uenor.

Ἀγρυξία.ἡ.taciturnitas,silentium,cum quis non audet hiscere,ἀγρύζειν.

Ἀγρυπνέω.μ.ήσω.uigilo.

Ἀγρυπνία.ας.ἡ.uigilia,insomnium.

Ἀγρυπνίς.ἡ.festum Dionysij.

Ἀγρυπνιώδης.ες.ὁ.uigilabundus.

Ἀγρυπνος.ον.ὁ.uigil.pro ἄϋπνος, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ γρ.unde ἀγρυπνία pro ἀϋπνία.

Ἀγρώσω.uenor,ἀγρεύω,ἀγρόω,ἀπὸ τοῦ ἀγρός.

Ἀγρώστης.ου.ὁ.uenator,minister,λωποδύτης,ἀπὸ τοῦ ἀγρώσω. Item phalangij genus. Nicand.in Theriacis. Ἀγρώστης γε μὴν ἄλλος, ὁ δὴ λύκου εἶσαν μορφῆ,id est, est & aliud phalāgij genus, agrostes dictū,muscæ forma assimile.Et ἀγρώστως,pro eodem apud eundem in Alexiph.

Ἄγρωστις.ιος.ἡ.herba,quæ in hederæ morem serpit & dilatatur. ἀπὸ τοῦ ἔδλω,ἔσω,ἧπα.& in præt. pass.ἧσμαι,ἧσαι,ἧσαι.unde ἧσις & ἔσις,& cum ἀρὸς ἀγροίσις, ἀγρόσις,synæresi ε πρὸ ο. ex quo σ in ω Dorice mutato, ἄγρωστις. Etym. Gramē, Dioscorid,lib.4 cap.33,& 194.

Ἀγρώστωρ.ορος.ὁ.uenator,insectator,Nicandro piscator.

Ἀγυά.ας.ἡ.uia.ῥύμη,uicus,uicinia,ἀπὸ τοῦ ἄγυμι, quod aliquando ire significat. Vel α priuatiuè accepto, quæ γύαι, id est membra, quasi flexus & diuerticula non habet.Etym.

Ἀγυιεύς. epitheton Apollinis,teste Macrobio.1. Satur. quod præponi solitus sit uijs urbanis. Nam uias urbanas quæ intra pomœria sunt, ἀγυιὰς appellant.Erat item eo nomine columna fastigiata,atq; in acutum desinēs, prope ianuas surrecta, Apollini sacra. Nā ueteris moris fuit, Apollinem ut ἀλεξίκακον colere ante ianuam.

Ἄγυιος. inarticulatus,sine membris,imbecillus, ἀσθενὴς.Hipp.

Ἀγύμναστος.α.ὁ.ἡ.inexercitatus.etiam aliquādo ualde exercitatus,α uel priu.uel intēs.accepto.

Ἀγυμνάτως.inexercitatē,imperitē.

Ἄγυῖαι, κοὰ.

Ἀγύιος.α.κοὰ ἄγυιος.α.ὁ.cœlebs,sine uxore.

Ἄγυρις.ιος.ἡ.congregatio.παρὰ τὸ ἀγείρω,ἄγυρις,& mutato ο in υ,ἄγυρις.

Ἀγυρμός.ὁ.concio,turba,strepitus. Aliquando pro mendicitate. Vnde ἀγυρμὸν ποιεῖν,κοὰ ἀγυρμὸν ἀγείρειν. est quod Cicero dixit stipem cogere. Bud.Com.

Ἀγυρτάζω.colligo,suscito.

Ἀγύρτης.α.ὁ.præstigiator,mendicans cum deceptione,circulator,circumforaneus,stipis flagitator, λωποδύτης, ἐπαίτης, φιλοκρήδης, ἀλαζών, ἀπατεών. Eust.adnotat esse & nomen iactus aleatorij.

Ἀγυρτάζω.congrego,præstigium exerceo.

Ἀγυρτικός.ἡ.ὁ.idem quod ἀγύρτης. Ἀγυρτικὰ λογοποιαὶ,uulgares fabulæ.

Ἀγύρω.μ.υρῶ.π.κα.congrego.

Ἀγχαυρόν.α.τὸ.crepusculum, quasi τὸ πλησίον τῆς ὄψεως,id est ἡμέρας.

Ἀγχῶν.ὁ.propinquus.

Ἀγχεμαλαί. hastæ quibus è manu utimur, quæ etiam dicuntur ὀρεκταὶ ab ὀρέξαι, quod manu percutere est.Cæl.

Ἀγχέμαχα.τὰ. arma, quib.cominus pugnamus.

Ἀγχέμαχος.ον.ὁ.ἡ.cominus pugnans.

Ἄγχι per syncopen pro ἄγχοι,ἀγχόθι, prope,iuxta.Genit.

Ἀγχιάλη ἡ.urbs Cilicię, quam uno die cōdidisse Sardanapalus Assyriorum rex dicitur.Item Attica regio,ab Anchialo quodam.

Ἀγχίαλος.ον.ὁ.ἡ. accentu in antepen. maritimus: dicitur de locis non prorsum mari cinctis, sed ex parte duntaxat,ut Salamis. ἀμφίαλος uero qui undiq; mari circumseptus est.

Ἀγχιαλός.ὁ.ὁ.accentu in ultima.ciuitas Thraciæ. accentus aliter scribuntur in Cyrilli differentijs: sed malim,ut hic scribuntur.

Ἀγχιβάθιοι.οἱ.demersi gurgite alto.

Ἀγχίβαθης.mare profundū prope continentem.

Ἀγχιβάτης.α.ὁ. pedem propius conferens.

Ἀγχίγυος.α.ὁ.uicinus confinis.

Ἀγχίγυος.α.conterminus collimitaneus,apud Dionysium.

Ἀγχίθεος.α.ὁ heros,cui sacra facere ius est,oraculaq; petere,θεῖος,ἰσόθεος.Bud.Com.

Ἀγχίλωψ.idem quod ἀγίλωψ.

Ἀγχιμαχητής.α.ὁ.propè pugnans.

Ἀγχίμολον.propinquum, de propè, quod propè accessit. Et imperatiuo modo,concede propius. Et aduerb.pro statim παρὰ τὸ ἄγχι καὶ τὸ μολῶ.

Ἀγχίνοια.ἡ.industria, sagacitas, prudentia, ingenium.

Ἀγχίνοος.ingeniosus,prudens,acutus,sagax.

Ἀγχίνους.ingenium.

Ἀγχισταθῆν.contendere,pugnare.

Ἀγχίστορος.ὁ.propinquus,affinis genere.

Ἀγχιστα propinquissime.

Ἀγχιστεία.ἡ.affinitas,ius successionis legitimę,ius proximè ad aliquem accedendi.Bud.Com.

Ἀγχιστεύς.έως.ὁ.agnatus,cognatus,cui ubi aliquis ex genere mortuus fuerit, permittit lex, ut eiusmodi iura sibi uendicet. Bud. Com. Vide in Ammonij differentijs.

Ἀγχιστεύω.μ.εύσω.π.ευκα. iure propinquitatis hæreditatem cerno aut peto.Bud.Com.

Ἀγχιστίνολλω,τὸ ἴδιον ἀγχιστείαν.Etym. ἀγχιστίνολλω.

Ἀγχίστινος.α.ὁ.frequens,densus ἀπὸ τοῦ ἄγχιστος.

Ἄγχιστος.η.ον.ὁ.propinquissimus.

Ἀγχίστροφος.ὁ.uersatilis,uolubilis,diuersus. Herod. in Polym. συγγνώμαν μοι ἔχετε,ὅτι ἀγχίστροφα βυλεύομαι.

Ἀγχιτέρμων.ονος.ὁ.conterminus.

Ἀγχοβόλιον.aduerbium,exaggeratim.

Ἀγχόθι.prope, ἀγχοῦ.Genit.

Ἀγχόμαλον.τὸ.planicies, quasi ἐγγὺς τοῦ ὁμαλοῦ τυγχάνον ἔχον.

Ἀγχονάω.strangulo.

Ἀγχοτάτω.aduerb.proxime.Genit.

Ἀγχόνη.ης.ἡ. angina, strangulatio, suffocatio, laqueus.

Ἀγχοῦ.propè,genitiuo.

Ἄγχυρα.herba,Dioscor.lib.4.cap.25.& 27.& 29. & apud Theophrastum.

Ἀγχύροι.οἱ. conterminī,limitanei, ab ἄγχυρα & ὅρος.

Ἀγχυσίζεσθαι.fucare,colorare formam:ab anchusa herba, inficiendo ligno,cerisq;, & lanis mire apta.

Ἄγχω.μ.ξω.π.χα. παρὰ τὸ ἄγω,pleonasmo τοῦ κ. suffoco, obturo, obtorto collo in uincula duco. Lucian. in Lapit. δεῖ ἄγχω σὺ μαθητὰς, ἢν μὴ τῷ λαιρῷ ἀρθῶσι σοῦ μισθός. Aeacus apud Aristophanem in ranis ad Dionysium, ὃς inquit,τὸν ἐμὸν δεσπότην ἐξελάσας τὴν Κερβέρου ἀπῆξας ἄγχων,λιπαρὰς ἔχοντα τὰς φλέβας. Quasi ob torto collo gulam eius præfocans.

Ἀγχώμαλα.ex æquo,ancipiti Marte.

Ἀγχώμαλος.α.ὁ.ἡ.fermè æqualis, ὁ πρὸ μικροῦ ἴσος, πρὸ τοῦ ἀγχοῦ ὁμαλός. Thucid. ἡνίκ' ἐγένοντο ἐν τῇ χαροβουλίᾳ ἀγχώμαλοι, id est, Penè parem utraq; sententia numerum tulit.Bud.Com.

Ἀγχωμάλως.æquo Marte.ἀμφιβόλως.

Ἄγχων.suffocans,lictor,carnifex.

Ἄγω.μ.ἄξω.π.ἦξα.& Attice ἀγήοχα.ἀόρ.β.ἤγαγον, uel ἤγαγον.multi usus est, quemadmodū Ago apud Latinos. Volunt igitur Græci hoc uerbū propriè de rebus corporeis siue animatis dici, sicut Cicero, Asellum agas:impropriè uerò & ad inanima transferri. ut ἄγω ἀεγένειον, id est, φέρω.Sic Plautus, Pater nos ferre hoc iussit Argentum ad te. Vide in Ammonio. Atq; hæc sit prima significatio.sequūtur & aliæ,ut pro Traho, ἕλκω, Isocrati. Duco,existimo, ἡγοῦμαι, Antiphoni & Aristidi. Vado. φοιτάω, πορεύομαι, Hom. Sic Ioan.cap.11. ἄγωμεν εἰς τὴν Ἰουδαίαν. Et, ἄγωμεν καὶ ἡμεῖς, ἵνα ἀποθάνωμεν μετ' αὐτοῦ. Rego, moderor, ὀρθόω,ὠθίζω,εὐθύνω.Plutarch. τὸν δημαίωγον δῆμον ἄγειν καὶ ὀρθοῦν. Nutrio, educo, doceo, mores habitumq; corporis compono, ut καλὸς ἀχθόντες, apud Xenophon ingenue instituti: & ἵππους ἄγ

θεῖαι,apud eundem,canes bene eruditæ,& ue. nationibus utiles. Excito,allicio,inuito,ob lecto,κηλῶ,Aristotel. & Plutarch. Sic Cicero, Hominis mens uidendi & audiendi delectatione ducitur. Plantas tenellas formo, ut in modum condecentem & commodum natu. ræ suæ crescant & expandātur, τὰ νέα φυτὰ εἰς σκιὰς, τόπια, ὑγρανθῆναι χήματα διατίθημι, Theophr. τὴν δ' ἀμπελουργίαν ἄγειν δεῖ λύκλῳ πρὸς τὴν συμμετρίαν. Agito,mouco.Xenoph. de Ven. ἀγιτέδωσαν δὲ θέρος μὲν μέχρι μεσημβρίας, Agitētur æstate usq; ad meridiem. Modulor,cano,μέλπω, ᾄδω. Sunt præterea & alię locutiones.Galen. ὧν παιδίῳ παραβαλοῦσα καὶ ἀπαθὲς ἔτος ἄγοντι, In pubere quartumdecimum annum agente. Ita Latini,agere ætatem, agere uitam,agere senectutem. Ἄγειν διονύσια,ἄγειν ἑορτὴν, Agere bacchanalia,agere diē festum. Ἄγειν πρόθυμον, Facere luctum. Ἄγειν εἰρήνην, Agere pacem, Salust. Ἄγειν ἡσυχίαν,quiescere,feriari,quieti se dare. Ἄγειν σχολὴν, ociosum esse,uacare. Ἄγειν ἐκεχειρίαν,τὰς σπονδὰς, obseruare pactas inducias. Et cum præpositionibus,ut ἄγειν ὑπὸ φάλαγγος, ducere exercitum in phalanga. Ἄγειν ὑπὸ θάνατον, rapere ad mortem, ducere ad supplicium. Ἄγειν εἰς ἀνοψίαν. Cic.ad Att.Pollicitus est sese curaturum, ut in aliquā suspicionē facinoris Curio filius adduceretur. Ἄγειν φυλακήν, uel ἐπὶ πηδᾶς, In honore habere, honorare. Ἄγειν δὲ αἰδοῖος, Venerari,ueneratione dignari. Ἄγειν ἐπὶ μνήμης,memoriæ mandare. Ἄγειν φὼ ἀδελφῆς,ducere loco sororis. Ἄγειν ἐς φέρειν,hostili more populari,uexare. Liuius: Tum demum fracta pertinacia est,ut ferri agiq; res suas uiderunt.Vergil.Alij rapiūt incensa feruntq; Pergama.Lucian. ἄγειν καὶ φέρειν dixit pro, Suo arbitratu, quò uult, trahit, Quemadmodum & C. Tacitus.Nunc principes in Cæsaris amicitia agunt feruntq; cuncta. Bud.Com.Vide in Chiliadibus Erasmi, ἄγειν καὶ φέρειν.

Ἄγω.Eustat.Iliad.ζ adnotat significare interdum τὸ ἀπιέναι,proficisci, abire, ut in eo prouerbio apud Comicum. ὄνος ἄγων μυστήρια, hoc est, ὄνος.ὁ.ἀπιὼν.εἰς τὰ μυστήρια ἑορτήν. Item ἄγω,frango, κλάζω.

Ἀγῶ.ueneror.Vnde ἀγάσματα: etiam inuideo. μέμφομαι καὶ φθονῶ.Et est.Iliad.ξ.

Ἀγωγαλεῖς.οἱ. dicuntur falij à Dionysio libro secundo.

Ἀγωγεύς.έως.ὁ.dux uiæ. Item Xenophonti habena uel lorum equi, ὑπαγωγεύς. Budæus in Com.

Ἀγωγή. ἡ. ulta, diæta, uiuendi regula. Item educatio, institutio, ut ἡ τῶν παιδίων ἀγωγή. Budæus Com.

Ἀγωγία. tristitia, molestia.

Ἀγωγίαι. lenocinia, illecta menta.

Ἀγώγιον. τὸ. sarcina uel onus quod uehitur in curru.

Ἀγώγιμος. ον. ὁ. ducibilis, adductilis. Ἀγώγιμος δ' ἀλλαναισθήσιν, obnoxius creditoribus. Et ἀγώγιμοι, οἱ κατεδικασμένοι. id est, iudicati, in quos ius est prehensionis, uel pro crimine, uel pro ære alieno, uel aliam ob causam. Budæus Com.

Ἀγώγιμον. τὸ. uectura, precium uecturæ.

Ἀγωγός. ὁ. ducibilis, dux uiæ. Item alliciens, ille ex. λιάναμις ἀγωγός, apud Diosc. uis alliciendi, attrahendiq;. Item aquæ ductus. ut ἀγωγὸς δημόσιος, aquæ ductus publicus. Bud. Com.

Ἀγών. ῶνος. ὁ. certamen, ludus, locus certaminis, periculum, labor cum difficultate coniunctus. Etym. ἀγὼν ὁ τόπος, καὶ ὁ πλῆθος τῶν θεατῶν, ἢ ὁ ἄθροισμα, ἢ ὁ ἄθλον, καὶ ὁ ναός, καὶ ὁ κυκλοτερὴς ἢ γωνίαν ἐχων τόπος, ἢ ὁ φέρων ὄχλησιν. παρὰ τὸ ἄγω. uide etiam Var. Est quoque proprium loci Romæ, qui circus Flaminius dicebatur. Demosth. pro lite & actione iudiciaria sæpe usurpat. Herodian. in 2. usurpauit, ἀγῶνα αὐτὶ τοῦ ἀγωνίας, id est, cura & solicitudine, apud Bœotios turba, multitudo significat & forũ. Eust. Iliad. σ. Item cõtentio, συναγωγὴ, concio ἐπὶ πόλεως, Eust. Iliad. Σ. Agones, uide in Chiliadibus Erasmi. Vltima huius uocabuli debet acui, ut differat à participio ἄγων. id est, ducens. Cicero studium cõtentionis uocat. Attico scribens. Remoto illo studio contentionis, quem ἀγῶνα uos appellatis.

Ἀγωνάρχης. ου. ὁ. qui ludis & certaminibus præerat, dicitur etiam ὁ, ἀγωνοθέτης. teste Eust.

Ἀγωνιάω. anxius sum, periclitor, trepido.

Ἀγωνία. τὸ. quæ ad ludos & certamina spectant. Cæl. lib. 10. cap. 5.

Ἀγωνία. ας. ἡ. timor, solicitudo, angor, Lucæ 22.

Ἀγωνίζομαι. μ. σομαι. ἰδ ἀγωνίζω. certo. Item nitor. Aliquando experior, id est, actionẽ in iudicio intendo. Vnde apud Demosth. ἀγωνίζεται, id est, in controuersiam uenit, in contentione uertitur. Accusat, ut, ἀγωνίζεσθαι μάχῃ, prælio decertare. Ἀγωνίζομαι ἐπιτάφιον, funebre celebro, recito. Ἀγωνίζεσθαι ψευδομαρτυρίων, falsi reum esse, causam dicere.

Ἀγώνιοι θεοί. οἱ. dij forenses, seu fori tutelares. Aeschylus.

Ἀγωνιῶ. τὸ ἀγωνίζομαι. certo, trepido ante certamen. Ἀγωνιάμεν ὁ τὰ μέσια, subiturus

iudicium.

Ἀγώνιος. ον. molestiam afferens.

Ἀγώνισμα. ατος. τὸ. palma, id est, præmium, ἄθλον, ἔπαθλον. νίκη, καθόρθωμα.

Ἀγωνιστήριον. ου. τὸ. locus certaminis, palæstra, præmium certantium.

Ἀγωνιστί. concertatim.

Ἀγωνιστής. Strabo uidetur posuisse pro oratore in dicendo uehemẽti, lib. 13, de Xenocle Adramyteno loquens, quem Asiaticum dicendi genus secutum, & Romæ in senatu orasse ait, ἀγωνιστὴς ἔτις ἄλλος.

Ἀγωνιστικώτερον τρόπον. dixit Galen. maiore ui studioq; elaboratam rationem, compendioq; ad exitum rei properantem.

Ἀγωνιστής. οῦ. ὁ. certator, pugil.

Ἀγωνοθεσία. ας. ἡ. cõstitutio certaminis, munus ipsum quod ædunt agonothetæ.

Ἀγωνοθετεῖν. certaminibus præesse, atque in eis omnia moderari, certamen constituere. Bud. Commen.

Ἀγωνοθέτης. ου. ὁ. munerarius, prefectus ludorum & certaminum, agonũ præses & iudex, qualis apud Hom. Achilles, & apud Verg. Aeneas. Ab ἄγω & τίθημι. id est, ὁ σὺν ἀγῶνας ἐν διαλιθέμενον, ut exponit Eustat. Bud. Com. Vide Ἄθλοθέτης, & in Ammonio.

Ἀγωνοθέτις pro ἀγωνοθεσία apud Sophocl.

Ἄγων. ωνος. ὁ. Aeolice, pro ἀγών.

Ἀδαημονία. ἡ. imperitia.

Ἀδελφόχηδοι γάμοι. οἱ. λατραλαι μίξεις.

Ἀδαήμων. ονος. ὁ. ἡ. imperitus, inexpertus. à δαάω, quod est μανθάνω, δαῶ, δαήσω. unde δαήμων & ἀδαήμων.

Ἀδαής. ἐος. ὁ. ἡ. uel ἀδάης cum diphthongo, rudis, indocilis.

Ἀδαΐζω. exclamo, ingemo.

Ἀδαιός. ὁ. largus, non diuisus.

Ἀδαΐος. ὁ. inexpugnatus.

Ἀδαΐσι. aduerbium, imperitè.

Ἄδακρυς. υος. ὁ. ἡ. non lachrymans. Vnde ἄδακρυς οἶνος, incruenta uictoria.

Ἀδακρυτί. aduerb. sine lachrymis.

Ἀδάκρυτος. ὁ. ἡ. inflctus, illamentabilis.

Ἀδαλδὸς. fuligo.

Ἄδαιτρον. ὁ. τὸ. insepparabile, arcanũ, ἀπόῤῥητον.

Ἀδαμαντίνος. ὁ. adamantinus, firmus.

Ἀδάμας. αντος. ὁ. adamas lapis, ἀπὸ τοῦ α, καὶ δαμάζω. Plin. Incudibus deprehenditur, ita respuens ictum, ut ferrum utrinq; dissultet, incudesq; etiam ipsæ dissiliant. Quippe duritia inenarrabilis est, simulq; ignium uictrix natura, & nunquam incalescens. Vnde & nomen indomita uis Græca interpretatione accepit.

Interdum

Interdum fortis. Interdum ingratus, imperfuasibilis, ἀγνώμων, ἀπιθὴς. Adamantinus, Adamantini claui. Vide Chiliad. Erasmi.

Ἀδάμας. ου. ὁ. ἡ. indomitus. Pro uirgine nondum subacta matrimonio apud Sophoclem.

Ἀδάρκης. adarce salsilago quædã spongiosa, Dioscor. lib. 5. cap. 91.

Ἄδαγκον. τὸ. uel ἀδάρκη, quæ & limnosis, est quædam ueluti spuma aquæ salsæ circũ arundines concreta.

Ἀδαφῆσαι. prurire, dolere. κνῆσαι.

Ἀδαπάνητος. ου. ὁ. inexhaustus, inexpendibilis.

Ἄδαπανον, uel ἀδάπανον. gratuitum, sine sumptu.

Ἄδαρος. ου. ὁ. indiuisibilis. (ptu.

Ἄδαστα νῦ ἄδαλα. satis, abunde. παρὰ τὸ ἅδην πολύ, ἢ τὸ ἀθροισικόν. Vnde

Ἀδαστραγία. ας. ἡ. inexplebilis edendi auiditas, uoracitas, & quasi saburratio. Cæl. lib. 4. cap. 11. & lib. 8. cap. 40.

Ἀδαφῆ ἄγ. ου. ὁ. edax, cruda comedens, γαστρίμαργος.

Ἀδάφαγα. τὰ. adulta, magna, perfecta. Cæl. ibi. ἄδαλε, ista, Dorice, & ἄδαλε placebat apud Homer.

Ἀδαύζω. suspiro, succlamo.

Ἀδεδρομον. ου. τὸ. securius, tutius.

Ἀδέητος. ου. ὁ. nullius indigens.

Ἀδείης. ἐος. ὁ. ἡ. intrepidus, audax, liber, securus.

Ἀδείητος. ου. ὁ. ἀδείητος, αὐθυδείης.

Ἄδεια. ας. ἡ. licẽtia, libertas, securitas, facultas, carentia metus, cum abest metus: ab α & δέος. Polit. in Herod. modo trãquillitatem, modo impunitatem, modo ueniam transfert. Ἄδειαν δοῦναι, apud Paul. uel ἄδειαν ψηφίζεσθαι, ut Andogides dixit, est quòd uulgò dicunt saluum conductum dare, plebiscito potestatem facere impunitate promissa. Bud. Annot.

Ἀδείης. ἐος. ὁ. ἡ. pro ἀδείης. intrepidus.

Ἀδείλητον. τὸ. sanum.

Ἄδειμος. ὁ. idem quod ἀδείης.

Ἀδεῖν. placere, sequi. ἀρέσαι. Infinitiuus est futuri secundi, ἄδω, ab ἄδω pro ἀρέσκω.

Ἄδεπτος. ου. ὁ. ἡ. incœnatus.

Ἀδέκαστος. ου. ὁ. ἡ. incorruptus muneribus. παρὰ τὸ δέχω, quasi ὁ μὴ δεχόμενος πρόσωπον, ἢ δῶρα.

Ἀδεκάτευτος. ου. ὁ. non decimatus.

Ἄδεκτος. ου. ὁ. non admissus. Ἄδεκτος κακῶν, expers mali.

Ἀδελφά, τά. sororia, similia, communia.

Ἀδελφείη. ἡ. Ion.

Ἀδελφεός. ὁ. pro ἀδελφὸς per extensionẽ, frater.

Ἀδελφή. ἧς. ἡ. soror.

Ἀδελφιδῆ. ἧς. ἡ. neptis ex sorore, uel ex fratre.

Ἀδελφιδοῦς. ὁ. nepos ex sorore uel fratre.

Ἀδελφίζω. fratrem fratris nomine compello. τὸ

τιμᾶσθαι ἀδελφόν. uide Erasmi Chiliad.

Ἀδελφίδιος. ὁ. ἡ. ab Hippoc. recepto uocabulo uocatur affinitas, cõmunicatio, consp iratioq; partium inter se. Gal.

Ἀδελφικός. ὁ. ἡ. fraternus.

Ἀδελφοκτονεῖν. fratricidium committere.

Ἀδελφοκτόνος. ου. ὁ. fratricida.

Ἀδελφός. ου. ὁ. frater ab α quod δμᾶ aliquando significat, & ἀλφὸς, quod uulua uel uterum, unde ἀδελφοί, qui ex uulua uel utero prodierunt eodem, quasi uterini. Alij uolunt ἀλφὸς antique pro μόνος dici, & α priuatiuũ esse, unde ἀδελφοί, quasi iam non soli. Apud Plato. ἀδελφὸς pro similis & congruens. Ita Cicero in Acad. Erat Antiochus, si per pauca mutauisset, germanissimus Stoicis. Bud. Com. & Etym. Vltima acuitur: nam ἄδελφος proparoxytonũ, nomen proprium est.

Ἀδελφότης. ητος. ἡ. fraternitas.

Ἀδέμαλος. ου. ὁ. ἡ. corpore exutus, mortuus.

Ἄδεμνος. ου. ὁ. carens arboribus, malicorium, punici mali cortex.

Ἀδήν. in se cõuolutæ carnis duricies, tumores in gutture glandium instar. In homine tonsillæ, in sue glandulæ dicuntur Plinio. Aegineta χοιράδας, id est, scrophulas uocat.

Ἀδηκής. non uidens, & inuisibilis. (ter.

Ἀδηκτῶς. obstructis, occlusisq; oculis cõniuen-

Ἄδιδυμος. ὁ. qui extra uincula est. Ἄδιδυμος φυλακή. libera custodia.

Ἀδιαπότος. ου. ὁ. nullius dominio mancipatus, libertate donatus. Vnde ἀδιαποτα, quæ ad fiscum deuoluũtur, qui dominum nullum, nec assertorem habent. Ἀδιαπότος liber, qui titulum authoris non habet. Hieron. ad Euagriũ. Misisti uolumen, αὐώνυμον καὶ ἀδιαποτον, & nescio utrũ tu de titulo nomen subtraxeris, an ille qui scripsit, ut periculũ fugeret disputãdi. Et ἀδιαπότος πόλις, apud Plutarchum in uita Cic. In qua scriptoris nomen est suppressum.

Ἀδιαπότος λόγος, ἀδιαπότος φήμη, fama incerto authore sparsa. Bud. Com.

Ἀδιαπότως. sine certo authore.

Ἄδιετος. ου. ὁ. non ligatus.

Ἀδιλυκής. ἐος. ὁ. ἡ. amarus, intrepidus, inexpectatus. χαμνός, πικρὸς, ἄγνως, ἀπροσδόκητος, ἄμορφος, ἀγνώμων, ἀπροσκοπος, χαλεπὸς, αὐθοικος, αὐθοικής. παρὰ τὸ δ' ἑκὼν τὸ δ' ἀέκνυμι. Etym.

Ἀδίκας. ου. ὁ. sicut ἀδέκαστος. qui muneribus non corrumpitur. ab α priu. & δίκομαι. Cæl. lib. 12. cap. 46.

Ἀδίψητος. ὁ. ἡ. crudus, non elaboratus, ut pellis. ab α, & δίψεω coquo.

Ἀδίω. sum satur, habeo satis.

Ἀδεκῶς. licenter, intrepidè, liberè, meo arbitratu.
Ἄδηκτος. ὁ. ἡ. incorruptus, morsu carens.
Ἄδηλος. ὁ. ἡ. incertus, ignotus, obscurus, latès, indeprehensus. Ἄδηλον ὄν, cum incertum sit & ignotum, Greg. Bud. Com.
Ἀδηλότης. ητος. ἡ. incertitudo.
Ἀδηλοφλεβοι. οἱ. uenas tenueis habentes.
Ἀδημεῖν. admirari, dubitare.
Ἀδημονέω. μ. ήσω. mœreo, grauiter fero, angor, penè exanimor ac deficio præ dolore. Eras. An.
Ἀδημονία. ας. ἡ. impotentia animi, molestia, mœror.
Ἀδημονῶν. ῶντος. ὁ. extra populi consortiū uiuès.
Ἄδημος. absens, apud Sophocl.
Ἀδιῶς. ὡς. ἄκακος, ἀπρονόητος. Vnde
Ἀδιωέως. aduerbium citra dolorem, simpliciter, citra dolum.
Ἄδικος. ὁ. ἡ. in Epigram. &
Ἀδίκητος. carens controuersia, inexpugnabilis. ἐκ τοῦ δίκης, δικέω, à contentionibus alienus.
Ἀδικήτως. sine controuersia, sine dubio.
Ἄδης. ου. ὁ. Pluto, infernus, orcus, erebus. παρὰ τὸ εἴδω uideo, ἄϊδης, & cum α priuat. ἀείδης, & crasi τὸ α κρᾶσαι ε in α longum ἄδης, ι subscripto. de quo supra in α. Ἐν ᾍδῃ, in Plutonis, ἐκλήθη est, pro ἐν οἴκῳ, id est, in domo Plutonis.
Ἀδιής. ὁ. ἡ. iniucundus.
Ἀδήιωτος. ὁ. impopulatus, ἀπὸ τοῦ ἀδηῶ, id est, προδῶ. Δηῶ uerò à δαίω, quod est κόπτω, α mutato in η.
Ἀδηδών. ὁ. dolor, ἀδημονία, focus, ara.
Ἀδιάβλητα. τά. irreprehensibilia. ἀδιάβλητος τοῖς βίοις, calumnia uacans, nullis criminibus obnoxius.
Ἀδιάδοχος. ον. succession carens. Bud. Com.
Ἀδιάδοχος. ον. ineuitabilis.
Ἀδιάθετος. ον. indispositus, intestatus.
Ἀδιαίρετος. ὁ. indiuisus, indiuisibilis.
Ἀδιάλειπτος. ὁ. alienus, importunus.
Ἀδιάκλητος. ὁ. inclusus.
Ἀδιακόσμητος. ὁ. inornatus.
Ἀδιάκριτος. ὁ. inseparabilis, secretionis expers.
Ἀδιακρίτως. aduerb. promiscuè, indifferenter.
Ἀδιάλειπτος. ὁ. ἡ. assiduus, innocuus.
Ἀδιαλείπτως. sine intermissione, assiduè.
Ἀδιάλλακτος. ὁ. irreconciliabilis.
Ἀδιαλλάκτως. irreconciliabiliter.
Ἀδιανόητα. τά. mystica, quæ uerbis aperta, occultos sensus habent.
Ἀδίαντον. ὁ. adiantum herba, dicta ab α & διαίνω, quòd non madefiat etiam si mergatur, uulgò capillum Veneris uocant. Dioscor. libro 4. cap. 131. & Theophr.

Ἀδιάπτωτος. ὁ. ἡ. ἀδιάσαστος. stabilis, firmus, quod nec intercedit, nec dilabitur, nec intercipi potest. Item in quo error non admittitur. Polyb. Bud. Com.
Ἀδιαπτώτως. aduerb. sine errore.
Ἀδιάρθρωτος. ὁ. inarticulatus, indistinctus, incertus, incompositus.
Ἀδιάσκοπος. incompositus, inornatus.
Ἀδιάστατος. dimensione carens.
Ἀδιαστάτως. aduerb. sine ullo spacio. Item sine controuersia, ἀναφιλόγως.
Ἀδιάστροφος. ὁ. nihil habens obliqui, minime peruersus.
Ἀδιαίρετος. indiuisus.
Ἀδιάτακτος. ὁ. inordinatus. Ità ἀδιατάκτοις dicebãtur apud Athen. qui in inquilinos adscripti non erant, aut alioqui μετοίκιον nõ pẽderent.
Ἀδιατύπωτος. ὁ. deformis.
Ἀδιαφθαρσία. ας. ἡ. incorruptio, integritas.
Ἀδιάφθορος. ὁ. ἡ. incorruptibilis.
Ἀδιαφορῶ. susq; deq; habeo, hoc est sursum deorsum feratur res non magnifico, contemno, negligo.
Ἀδιαφορία. ας. ἡ. contemptus, sine differentia uitæ, in uictu nullus delectus.
Ἀδιάφορος. ὁ. ἡ. promiscuus, qui citra delectũ aliquid facit, nõ eximius, sed plebeius. Ἀδιάφορα uocant Stoici, quæ neq; ad felicitatẽ. neq; ad infelicitatem conferunt, ut sunt diuitiæ, sanitas, uires, gloria, & cætera id genus. Nam sine ijs possibile est felicem esse, cum carũ usus uel rectus felicitatis, uel prauus infelicitatis autor sit. Laër. lib. 7. & Gel.
Ἀδιαχώριστος. ὁ. ἡ. inseparabilis.
Ἀδίδακτος. ὁ. indoctus, rudis.
Ἀδιάκριτος. ὁ. indefensus.
Ἀδιαξίστητος. ὁ. impercussibilis.
Ἀδιερεύνητος. ὁ. ἡ. inscrutatus.
Ἀδιϋπεκίνητος. ὁ. indiuisibilis.
Ἀδιήγητος. ὁ. inenarrabilis.
Ἀδικαίαρχος. iniustus magistratus.
Ἀδικέω. μ. ήσω. π. κα. iniuria afficio, iniuriã fum in aliquẽ. Differt ab ἁμαρτάνω, quòd ἀδικῶν sit destinata malicia, cõsultò & cũ deliberatione peccare: ἁμαρτάνειν uerò lapsu, casu, fortuna, & errore quodã humano delinquere. Eras.
Ἀδίκημα. ατος. τὸ. κοὐ
Ἀδικία. ας. ἡ. iniuria, iniustitia, maleficium. Pro quouis peccato usurpant sacræ literæ.
Ἀδικοπραγέω. iniuriam facio.
Ἄδικος. ὁ. ὁ. ἡ. iniustus, uitiatus, corruptus.
Ἀδίκως. iniustè. (Eustath.)
Ἀδινὰ σαφήνως. canoræ, dulcisonæ λιγύφωνοι.

Ἀδινός. ὁ. frequens, tenuis, imbecillis, abundãs, miserabilis, dulcis, suauis.
Ἀδινῶς. tenuiter, paulatim, placidè.
Ἀδιόδευτος. ὁ. inuius.
Ἀδιοίκητος. ὁ. non administratus.
Ἄδιστος. ὁ. incustoditus. ἄδιστοι enim nauiũ custodes dicuntur.
Ἀδιόρθωτος. quod resarciri non potest, incorrigibile.
Ἀδιόριστος. ὁ. ἡ. inexdefinitus, inexplanatus, indiscretus, ἀναρχὸς Aeschylo, imperio carens.
Ἄδιψα. τὰ. quæ sitim extinguunt, sic ἄλιμα quæ famem prohibent.
Ἄδιψος. ὁ. ὁ. parum sitiens. & nomen arboris, Aegyptia palma.
Ἀδμάω. ualeo, sanus sum.
Ἄδμης. ητος. ἡ. indomita.
Ἄδμητος. ὁ. ἡ. ὁ. indomitus. ἀδάμαστος, ἀζύγητος, ἄζυξ, πρωτόζυγος, πρωτόδμητος. ἀπὸ τοῦ ἁλῶ. Alij ἀδμῆτις.
Ἀδμωλεῖν. ignorare.
Ἀδμωλία. ignorãtia Callimacho. πρὸ τοῦ εἰδέναι τὸ γινώσκω, ἴσμων. ἰσμωνία, & ἀϊσμωνία, syncopatq; & mutatione τοῦ ν εἰς λ, ἀσμωλία.
Ἀδόκητος. inopinatus, incautus.
Ἀδοκήτως. inopinatè.
Ἄδοι. ἀρέσθαι, Ionice ἀόρ. α. uerbi ἄδω.
Ἀδοκιμος. reprobus, inutilis.
Ἀδοκίμαστος. ὁ. ἡ. obscurus, ignobilis, non probatus. Ἀδοκίμαστοι sunt hodie qui in curiam citra sententiarum disquisitionem admittuntur principis mandato imperiosiore. Bud. Com.
Ἀδοκιμέω. μ. ήσω. τ. ηκα. nugor, multa dico, contemno, ludo, exerceo, meditor. Genit.
Ἀδοκιμος. ὁ. contemplatiuus, meditatiuus: oxytonum: sed ἀδοκίμος, paroxytonum, nugator est, ut habet Cyrillus.
Ἀδοκιμία. ας. ἡ. garrulitas, nugatio, importunus sermo, futilis loquacitas. ἀπὸ τοῦ ἀδοκίμου τοῦ ἀχέσασθαι, uel ἀπὸ τοῦ ἄδω. ἄδολος εὐφροσύνη. & λέγω. Etym. ex quo ἄδολος εὐφροσύνη.
Ἀδόλεσχος. ὁ. ὁ. garrulus, nugator, loquax, ἀδολεσχίας de his tribus dictionibus. Bud. Com.
Ἄδολος. ὁ. ἡ. dolo carens, non fucatus.
Ἀδόνες. dã. apud Theocr. luscinia, à cantus oblectamento, pro ἀηδόνες.
Ἀδόνητος. ὁ. inconcussus.
Ἀδόξαστος. ὁ. ὁ. insperatus.
Ἀδοξέομαι. μ. ήσομαι. τ. ημαι. κοὐ
Ἀδοξέω. μ. ήσω. τ. ηκα. gloria careo, ignominiosus habeor, sermone hominũ uituperor, malè audio. Opponitur τῷ εὐδοκεῖν. Item non honestum puto, πρᾶττόμενα. Ioseph lib. 9. Ἀδόξων τῶν οἱ. quorum authoritas leuis est, inglorij, obscuri, expuncti.

Ἀδοξία. ἡ. ignominia, infamia, despectus, obscuritas nominis.
Ἄδοξον. τὸ. humile. interpres Quintil.
Ἄδοξος. ὁ. ὁ. ἡ. inglorius, infamis, absurdus, inopinatus, præter opinionem.
Ἀδοπῶ. sacrificio, lito.
Ἄδορος. ὁ. pera, uter, θύλακος. Et ἄδορον, ἀδιθύλακον. & ἀδίφορος, αὐτὸ τοῦ μάχαιρα.
Ἀδορύλωτος. ὁ. ὁ. ἡ. inuictus.
Ἀδορυφόρητος. ὁ. non stipatus, absq; satellitibus.
Ἄδος. ους. τὸ. satietas.
Ἀδουλεύτος. ὁ. ὁ. qui seruire nequit. Et ἀδουλεύτος οἰκέτης, qui uni domino seruiuit, non iterum uenditus.
Ἄδουλος. ὁ. ὁ. ἡ. seruis carens.
Ἀδουλώτος. ὁ. ὁ. ἡ. inuictus, seruitutis impatiens.
Ἄδρα. ας. ἡ. ciuitas Illyrica, penacuitur & tenuatur. sed ἄδρα cum spiritu denso oxytonũ, fœmininum est ab ἄδρος. id est, crassus Cyrillus.
Ἀδρακής. ους. inuisibilis, parum uidens.
Ἀδράνεια. uel ἀδρανία. ας. ἡ. imbecillitas, inertia, ignauia, torpor, à δράω.
Ἀδρανής. ους. ὁ, ἡ. imbecillis, ἀνίσχυρος, ἀσθενὴς μὴ παρὰ φαῦλα δίαιτα ἀμυνόμενος, tenuis, exiguus: ut δρανὴς εὐρωστία. apud Gazam in Cat. tenuis ualetudo. Et ἐπὶ χρόνου ἀδρανοῦ, apud eundem, ad exiguum tempus. ἀπὸ τοῦ δρανόω τοῦ πράττω, καὶ τοῦ α στερητικοῦ.
Ἀδράστεια. ας. ἡ. Nemesis, uindicta, inuidia. Ἀπείη ἀδράστεια. abesit inuidia. Plato Symp.
Ἄδρατος. ὁ. ὁ. infectus. ἄπρακτος. Item à quo fugæ locus non est. Est etiam propriũ regis Argiuorũ, unde ἀδρατίδης, ἀδρατιάδης, & pleonas. ipsius ε ἀδρατειάδης.
Ἀδραφάξυς. ἡ. atriplex, holeris genus, quod χρυσολάχανον communis lingua uocat, & usus recepit per, τ, ἀτραφάξυς, ut Comicus ψευδατραφάξυες πλεῖ. Eustat. Iliad. ε.
Ἀδράχνη. adrachne arbor apud Theophrastum. Gaza portulam uertit.
Ἀδρέω. μ. σω. augeo.
Ἀδρεωνικὴ ἀλεκτορίδιον. Adrianæ gallinæ, apud Aristotel. in Historia animal.
Ἀδρίας. ὁ. sinus Hadriaticus, Plut. Aemyl.
Ἀδρόβωλος. ὁ. ὁ. crassioris glebæ existens.
Ἄδροι. οἱ. styli aratri, per quos exit temo, ijsque connectitur.
Ἀδρομερής. ους. ὁ. ἡ. crassis partibus constans.
Ἀδρός. ὁ. adultus, plenus, maturus, solidus, integer, grandis, robustus. Etym. ἀδρὸς, χονδρός.

πρὸς τὸ ἅλιον τὸ εὐφραίνω. ἁδύμεθα γὰρ ὅις μεγάλοις ἡ χονδροῖς.

Ἀβροσώυνης. ἡ. plenitudo, abundantia, exuberantia.

Ἀβρότης. ητος. ἡ. plenitudo, magnitudo.

Ἄβροχῶροι. qui uberes regiones habitant.

Ἄβρυα. τὰ. naues ex unico trunco, μονόξυλα. ἀκρόβρυα. poma.

Ἀβρύομαι. crescо, augesco.

Ἀβρωμόμυος. ὁ. ἡ. maiusculus.

Ἀβρωτύω. μ. ῶ. τ. κα. matureſcere facio.

Ἄβυνον. τὸ. linter ex una arboris trunco fabricatus, apud Cyprios, q & μονόξυλον alio nomine.

Ἀβρύς. ύος. ὁ. ἡ. carens arboribus.

Ἀβύσσακος. incuſtoditus, non circunuallatus.

Ἀβωσαμία. ας. ἡ. imbecillitas, impotentia.

Ἀδιαστέω. μ. ήσω. π. κα. inualidus ſum, præſtare non poſſum.

Ἀδιωσί. aduerb. impotenter.

Ἀδιωτέω. ἀδιωσέω.

Ἀδιωτία. ας. ἡ. impotentia.

Ἀδύνατος. ὁ. ἡ. impotens, imbecillis, inualidus.

Ἀδυνάτως. impotenter, graue, difficile.

Ἀδυνέως. negligenter. Hippocr.

Ἀδύομαι. recuſo.

Ἀδυσώπητος. ὁ. ἡ. inexorabilis, impudens.

Ἄδυτος. ὁ. ἡ. non occidens, αὖθι δύσεως. Ἄδυτος τόπος, apud Strab. Ex adyto, in Chiliad. Eraſ.

Ἄδυτον. ὁ. adytum, locus arcanus in templis, quem temere ſubire nefas erat. Ab α priuat. & δύω, ſubeo. Etym.

Ἄδω. μ. ᾄσω. ᾠδόν. π. ᾆκα. canto. tenuatur. ᾄδω, proprie de uoce dicitur, ψάλλω de inſtrumentis.

Ἄεθλω. μ. ᾄσω. π. ᾆκα. placeo. aſpiratur.

Ἀεθλώνια. τὰ. fructus placidi.

Ἀεθλώνιον. ὃ. τὸ. ſimulachrum Adonidis, & feſtum eiuſdem. & abrotani herbæ genus apud Theophraſtum.

Ἀεθωνις. ιδος. piſcis quidam Aeliano. Eſt genus piſcis præſtantis guſtus, apud Clearchum. Adonidis hymnus apud Orpheum eſt.

Ἀεθωνισμός. ὁ. planctus in Adonidem.

Ἀεθώρηκτος. indonatus.

Ἀεθωροδόκητος, ἡ, ἀεθωροδόκητος. incorruptus.

Ἄεθωρον. ὁ. τὸ. malum donum, nō munus. Soph. ἐχθρῶν ἄεθωρα, δῶρα, ἃ μὴ κόνησιμα. uide prouerb. Hoſtium munera, non munera.

Ἀεθωρος. ὁ. ἡ. indonatus.

Ἀεθωροτατος. ὁ. ἡ. qui minime corruptus eſt do.

Ἀεθώσιτος ἐκτής. incorruptus iudex. (nis.

Ε ſemper, donec.

Ἄειλνος. ſine dote, cum multa dote, ἄφερνος, πολύφερνος, pro ut α uel priuat. uel

intenſum acceperis.

Ἀείλσύω. pugno, laboro. ab ἄεθλ), quod ab ἆεθλ.

Ἄεθλον. ὁ. τὸ. certamen. &

Ἄεθλος. ὁ. ὁ. præmiſi. Varinus. tradit, quòd ἄεθλος in maſcul. gen. ſignificet τὸν τόπον, ἢ τὸ ἀγώνισμα. in neutro uero gen. τὸ ὅλον ἀγῶνος δίδυμον. Deducunt autem ἄεθλον ἀπὸ τοῦ ἐθέλω, ἐθελόν ζ ὄν. & cum α ὑθιταλικῶς ἀέθελον, τὸ πανύ θελητόν: & ſyncopa ἄεθλον, & craſi τοῦ α ει, ἄθλον. Vel πρὸ τοῦ τὸ τελῶ τὸ ὑρατορῶ, τλῶ ἡ ᾆτλον, ſiue ᾆθλον. Etym.

Ἀεθλοσύνη. ης. ἡ. ἀγωνία. Item miſeria.

Ἀεί, & ἀιέι. ſemper, frequenter, ſubinde, identidē.

Ἀεὶ ὄντες θεοί. dij immortales, Homericum eſt.

Ἀείσελος. idem quod ἀεὶ ὢν ἠς, ἀόρατος, ἀπὸ τοῦ ἄνω τὸ γινώσκω,

Ἀζηδέλιον κακόν, magnum malum, nunquam uiſum.

Ἀείσλεμα. τὰ. ſplendida.

Ἀεισλής ἐος. ὁ. ἡ. obſcurus, nunquam uiſus, inuiſibilis. Item deformis, ἀνσεισλής.

Ἀζδία. ας. ἡ. deformitas, ἀμορφία.

Ἀείσλον. τὸ. perenne, perpetuum: ſed uſitatius eſt ἀίδιον.

Ἀζδύητος. aſſiduè circumactus.

Ἀείσλω. μ. σω. π. κα. & cõtractione ᾄδ ω. cano. Poētis apud Græcos hoc uerbum tribui ſolet. Deducitur enim ab α intenſiua part. & εἴδω cognoſcere, ueluti omnium plane ſcientiam ſibi uendicarent poētæ. Carl. lib. 4. cap. 1.

Ἀείζωον. Sedum herba, ſemperuiuum. cuius tres ſpecies deſcribit Dioſcorides libro 4. cap. 85. & cap. 86. meminit & Theophr.

Ἀεισός, ὁ. ὁ. ſempiternus, & ἀΐδιος, perpetuitas, qđ ſemper in eodem conſiſtat.

Ἀειθαλής, ἐος. ſemper florens.

Ἀζηκὰ. ἀι. μάχαι, ὅρμαι.

Ἀείκία, ſiue ἀζκία, pleonaſmo τοῦ ι pro αἰκία. ας, ἡ. indecorum, contumelia.

Ἀζκέλιος. diſſimilis, aſper, indecens. Item miſer, contemptus. ἀπὸ τοῦ ἔκω.

Ἀεικίνητος. ὁ. quod nunquam quieſcit.

Ἀεικής. ἐος. ὁ. ἡ. ineuitabilis, indecens. χαλεπὸς, σκληρὸς, ὁ μὴ ἔικων. ἐκ τοῦ ἔικω τὸ ἔοικα ὡρῶ.

Ἀζκίζω. μ. σω. π. κα. deturpo, indecenter tracto.

Ἀεικῶς. indecenter.

Ἀειλογεῖς. οἱ. uerboſi reddendis rationibus obnoxij, apud Demoſthenem & Iſæum.

Ἀειλογία. ἡ. loquacitas, multiloquium. Significat etiam aut dicendæ cauſſæ, aut rationis reddendæ neceſſitatem, ſine præſcriptione, aut temporis, aut perſonæ, aut rei iam iudicatæ & finitæ. Bud. Com.

Ἄειλος

Ἄειλος. ὁ. ἡ. ſole carens, opacus. ἄειλη enim ſolis ſplendor dicitur.

Ἀείμνης. ὁ. ὁ. ἡ. ſemper memorãdus, æterna laude dignus.

Ἄινεῦτα. uide in ἀείνεῦτα.

Ἀεινέως. ὁ. ἡ. idem ſignificat. Interdum noxius ἀπροσώπως, βλαβερῶς.

Ἀείρω. eleuo, ſuſpendo.

Ἀέφανής. ὁ. ὁ. ἡ. ſublimis.

Ἀέφυγία. ας. ἡ. perpetuum exilium.

Ἀεκάζομαι. μ. σομαί. nolo.

Ἀεκάζω. μ σω. π. κα. cogo.

Ἀεκαλία. τὰ. grauia, difficilia, ὀχ ἑσυχα, ἀσὶ ἀχνυόεντα, ἡγὶ ἀπόφασιν τοῦ ἑκήλ.

Ἀέκας. ντος. ἡ. inuoluntas.

Ἀέκηλ eminus, conſultò, ἀπὸ τοῦ ἑκηλ καὶ τοῦ ἀπιτάλικ. Item inuitè, præter ſententiam ἀπὸ τοῦ ἀεκάζω, ἀεκασί uel ἀεκατί excluſo σ, & mutato α in η Ionice, ἀέκηλ.

Ἀέκων. οντος. ὁ. inuitus. ἀπὸ τοῦ ἑκω τὸ θέλω.

Ἀέλιοι. οἱ. duarum ſororum coniuges, qui & pleonaſmò, ι, ἀελίλιοι. Euſt. Iliad. ζ.

Ἄελλα. ης. ἡ. procella, turbo. ἀπὸ τοῦ ἄλλ ομαι. Vide in Ammonio quid differat à θύελλα.

Ἄελλος, ἀέλλος, ἡ, pernix, uelox, apud Sophoclem.

Ἀελλής. ὁ. ὁ. ἡ procelloſus, ferus. Homer. κυίζαλος ἀελλὴς πρὸ τοῦ ἕλλω uel εἱλῶ τὸ συσρέφω, ἡ μετὰ τοῦ αὐδιτάλικ.

Ἀελλόθρεξ. qui denſo eſt capillitio, aut uarío.

Ἀέλλομαι. ſpiro.

Ἀελλόπους. οδος. ὁ. ἡ. uelox. ἄελλαν enim τὸ πνεῦ.

Ἀλλώ. ὁ. ἡ. Aello, una ex tribus Harpyis: ſic dicta quaſi ἕλλων ἄλλο, id eſt, alienum tollens.

Ἀελλώδες ἵππoι, celeres equi, Tragicum eſt.

Ἀελπέως. aduerb. diffidendum.

Ἀελπέων. ονος. diffidens. ἀπὸ τοῦ ἔλπω, ἀέλπω.

Ἄελπτος. ὁ. ὁ. ἡ. inſperatus.

Ἄελπτως. inſperatò, præter ſpem.

Ἀενάος. ὁ. ὁ. ἡ. ſemper fluens.

Ἀήτας. flantes. ab ἀεῖν τὸ πνεῖν, ἀεὶς ἀήτος.

Ἀέξω. αὔξω. ab ἔχω pro ἐλαύνω, in futuro ἀξω. unde ἀέξω.

Ἀεπής, ὁ, ἡ, ineffabilis, ἀεπεῖ χεῖρες apud Homerum legit Ariſtophan. grãmaticus, ubi ἄπεπτοι legitur, interpretaturq; ἀῤῥήτους, quas fando nemo queat exprimere, uel quas affectari nequeas, ab ἔπομαι. Euſt. Iliad. α.

Ἀεργηλός. ὁ. ὁ. iners, otioſus.

Ἀεργία. ας. ἡ. ceſſatio operis, inertia.

Ἄεργος. ὁ. ὁ, ἡ. otioſus. Ἄεργος γῆ, ὁ ἀκατέργασμένος, ἢ ἀροῦσθαι ἀνυόητος, ἀγενέργητος, non arata, non culta terra. Cui opponitur πάτεργος. Budæus Commen.

Ἀέρδιον. æreum, immenſum.

Ἀερέλλω. μ. έσω. π. κα. æreus ſum, æris imitor,

Ἄερεος. ὁ. ὁ. æreus

Ἀερηχής. ἐος. ὁ, ἡ, in aere natans. Nubium epitheton.

Ἀεροβατέω. μ. ήσω. π. ἐκα. uerſor in aere, aëriuagor. Item ſuperbio. Ariſtophan. νεφελ. Ἀεροβατῶ, ἡ πεδιφρονῶ τὸν ἥλιον, γὴν τ' οὐκ ἐπιβαίνω ζηλ' ἀέρει, ἡ βέβηκα γὴ ζηλ' ἀέρει. id eſt, (interprete D. Hierony.) Scando per aërem, & pluris me eſſe puto quàm ſolem. Genit. uel accu. Bud. Com.

Ἀερόεις. obſcurus, profundus.

Ἀεροειδής, ἐος. ὁ. ἡ. ſublimis, in dicēdo ſuperbus.

Ἀερόμελι. aërium mel, manna. ἁροσόμελις. Galenus.

Ἀερομετρέω. μ. σω. π. κα. aërem metior.

Ἀερομιγής. ὁ. ὁ. permiſtus aëri.

Ἄερσαι, auis genus, quod parentes ſenio confectos alit, Ariſt. teſte, quod & de ciconijs memoratur. & gens Troëzenorum.

Ἀερσατής. ὁ. ὁ. in aëre uolans.

Ἀερόσπορος. ὁ. ὁ. aëriuagum.

Ἀεροτόμος. ὁ, ὁ. aërem pennis ſecans.

Ἀεροφοίτης. ὁ. in aëre uerſans.

Ἀερσένος. ὁ. ὁ. ἁρόσ ος. ros.

Ἀερσιλόφος, ὁ, ὁ, ἡ, erigens criſtam, galeæ epitheton.

Ἀερσίποδλοι. οἱ. celeres.

Ἀερσιπότης, ητος, ὁ, ἡ, celeripes, ab ἀέρα ἵπταμαι. ἐς ἀέρα κατιζάνω. Euſtath.

Ἀερσιπότης. ὁ. ὁ. ἡ. in aëre uolans. Epitheton aranearum, apud Heſiodum.

Ἀερσκέλλω. portare.

Ἄερσω. dormiui.

Ἄεσις. ἡ. labor, damnum, nocumentum.

Ἀεσίμαινα θάλασσα. ἡ. mare turbulentum & impetuoſum uentorum flatibus exagitatum.

Ἀσυφροσύνη. ης. ἡ. ſtultitia, amentia.

Ἀσύφρων. ονος. ὁ. ἡ.

Ἀετός. ἐος. ὁ. hornum, hoc anno natum.

Ἀέτειος. ὁ. ὁ. aquilinus.

Ἀέτημα. uide ἀέτης.

Ἀετιδεύς, έος. ἡ. pullus aquilæ.

Ἀετίτης. ου. ὁ, aëtites lapis. Dioſcorides libro quinto.

Ἀετός. ὁ. ὁ. aquila, παρὰ τὸ ἀΐσσω τὸ ὁρμῶ, uel παρὰ τὸ ἀεὶ ἐτὸς εἶν. Nomen generale ad omnes aquilarum ſpecies, de quibus Plinius libro decimo, capite tertio. Ἀέτος quoque, & ἀέτωμα ſuperiorum ædium contignationem ſignificat, ſiue laquearium, Ariſtophan. in Auguſtin. de quo & Cæl. libro ſeptimo capite 41. Eſt & ſyderis nomen in ſphæra Procli. De aquila aue Aelianus & Ariſtoteles in literis animaliū,

apud

apud quem etiam ἀετὸς pro aquatica aquila legitur. Et ἀετὸς γνήσιος. id est, aquila uera & germana: & λαγωφόνος. id est, leporaria, ut Gaza uertit.

Ἀετῶδες. more aquilino, aquilæ instar.

Ἀεχῆνες, οἱ, indigi, inopes, quasi semper hiantes. Ζ α. fuligo, puluis, uetus fimus.

Ἀζαίνω. exicco.

Ἀζαλέος. ον. ὁ. aridus.

Ἄζηλος. ὁ. ἡ. in tempestatibus uersutus. Item α priuatiue aut intensiue sumptũ, multi uel pauci uenti, tranquillus.

Ἀζανίαι ζανοί Azanæa mala, in Chiliadibus Eras.

Ἀζεισήνης, ὁ ἀζείσηαο. patronymicum ἀπὸ τοῦ ἀζεύς.

Ἀζεύω. ferueo.

Ἄζυγος. ὁ. ἡ. iniugatus, non coniunctus.

Ἄζυξ. γος. ὁ. nondum coniugio astrictus.

Ἄζυμος. ὁ. ἡ. infermentatus, ab ἐ & ζύμη. Interdum non elatus, syncerus.

Ἄζω. spiritu aspero, colo, ueneror, ἀπὸ τοῦ χάζω. ἄζω uero spiritu tenui, ἀάσω. ἄσθμαι, καὶ ἀασθμαι. sicco flo, per os suspiro, nauseo. ἀπὸ τοῦ ζῶ, καὶ κατὰ σύγκρισιν ἄζω.

Ἀζωλέω. μ. ησω. π. ηκα. irascor.

Ἄζωστος. ὁ. ἡ. discinctus.

Ἄη. flauit, ἔπνευσε. Aeolice pro ἄεν, ab ἀάω.

Ἀηδέω. laboro, ægre fero.

Ἀηδία. ας ἡ. tristitia, iniucunditas.

Ἀηδίζομαι. non delector, tristor.

Ἀηδής. ἐος. ὁ. ἡ. iniucundus, molestus, acerbus, ingratus. παρὰ τὸ ἡδύς, καὶ α priu. ἀηδύς.

Ἀηδονίς. ίδος. ἡ. luscinia pullus, & pudendum muliebre, apud Archilochum. Item conuenticulum cantorum & phonascorum.

Ἀηδών. όνος. ὁ. ἡ.

Ἀηδώς. όος. luscinia, ab ἀεὶ & ᾠδή, quasi ἀείδουσα. perpetuò cantãs, ubi semel inceperit. Huic enim aui diebus ac noctibus continuis XV. garrulus est sine intermissu cantus. Plin. libro 10. cap. 29. Vsurpatur à Vergil. Quæ suauis cantat aëdon. Euripid. pro ligula tibiarum metaphorice posuit. De luscinijs scribũt Aelianus, Aristotel. & Oppianus, qui etiam seorsim aucupium earum docent.

Ἀηδῶς. aduerbium inutiliter, iniucundè, illibenter.

Ἀήθεια. ας. ἡ. dissuetudo, morum rusticitas.

Ἀηθίσκω. &

Ἀηθέω. μ. έσω. desuesco, non intelligo. Vnde ἀήθεσσον, ἠδιδάσκησα, ἀσωήθως ἔχω. Etym.

Ἀηθής. έος. ὁ. ἡ. desuetus, insuetus, rusticus.

Ἄηκες. έος. τὸ, non acutus, obtusa acie ensis.

Ἄημα. τος. τὸ. ῥᾳquillitas, flatus, ἄημα πνευμάτων dixit Sophocles.

Ἄημι. spiro.

Ἄηνα. τὰ. arbusculæ infrugiferæ.

Ἄηνδρ. τὸ. uehemens, sempiternum, miserum.

Ἀήρ. έρος. ὁ uel ἡ. Homer. aër, caligo, uentus, spiritus, flatus modicus. Sunt qui ἀπὸ τοῦ ἄερθαι dici uolunt, quòd terram ferat, uel quod ab ipsa feratur: alijs magis placet ἀπὸ τοῦ ἄημι, quod spiro notat, deriuari. Etym.

Ἀήσυγος. combustio, nebula.

Ἀήσυλος. poetica dictio est. ἀτρόμητος, λυπηρός, ἄδηκτος, ἀφόβητος.

Ἀήσυρον. τὸ. subtile, sublime, leue, κοῦφον, uento mobile, ab ἀήτης uentus, & σύρω, ut existimo ego, formicarum est epitheton, apud Aeschylum.

Ἀήτης. τὸ. procella, spiritus, flatus, uentus, ab ἄω, poetice.

Ἄηθος.

Ἄηθος. τὸ. infatiabilis, ingens, subuentaneus.

Ἀήττητος. ὁ. ἡ. insuperabilis.

Ἀήτωρ. spirare.

Ἀθαμβής. ές. ὁ. ἡ. contumax, suspiciosus, curiosus.

Ἀθάλασσος οἶνος. uinum nõ dilutum aqua marina.

Ἀθαλάττωτος. ὁ. maris inexptus, rudis rei nauticę.

Ἀθάμας. αντος. ὁ. Hic in Comœdia inducebatur coronatus, & ut uictima quædam immolãdus ob filium Phryxum. Vnde apud Aristopha. in Nebulis ait Strepsiades ad Socratem coronam ei efferentem, ὦπαῖ στέφανον; οἴμοι σώκρατες, ὡς ἄρ' με ἀθάμαντ' ὄντως μὴ θύσητε. id est, Ad quid coronam? heu Socrates, Sic me, Athamanta quomodo non sacrificabitis.

Ἀθαμβής. ές. ὁ. ἡ. intrepidus.

Ἀθαμβῶς. intrepidè.

Ἄθαμβος, audax, qui nõ facile metu & formidine afficitur.

Ἀθανασία. ας. ἡ. immortalitas.

Ἀθανατίζω. immortalem facio.

Ἀθάνατος. α. ὁ. ἡ. immortalis. Ad animata pertinet, ἄφθιτος uero ad inanimata.

Ἄθαπτος. α. ὁ. ἡ. insepultus, imploratus.

Ἀθάρα. ας. ἡ. farina, puls. uel ἀθάργης. apud Arist. Bud. Com. & Dioscorid. lib. 2. cap. 82.

Ἀθαρίζω. uitupero, uiolo.

Ἀθάρσεια. uirgines incorruptæ.

Ἀθάρσης, εος. ὁ, ἡ, incorruptus, illibatus, de uirgine offertur: & rigidus, de ferro.

Ἀθάρσης. ὁ. trepidus.

Ἀθαυμασί. aduerb. citra admirationem.

Ἀθέατος. α. ὁ. ἡ. inuisibilis, significat enim & eum qui non uidetur & eum qui non uidet.

Ἀθεέ. sine deo.

Ἀθεάς. α. ὁ. non diuinus.

Ἀθειρέως. ἀπριβῶς.

Ἀθέρης. έος. ὁ. ἡ exactus, splẽdidus. Itẽ non curãs.

Ἀθελξάζω. colare.

Ἀθέλγω. mulgeo, colo, ἀπαθῶ, ἀμέλγω.

Ἄθελυμνος. α. ὁ. malus.

Ἀθέμω. nolo.

Ἀθεμβέω. lasciuire.

Ἀθέμιτος. α. ὁ. sine fundamento.

Ἀθεμιτουργία. ας. ἡ. scelus.

Ἀθέμις. α. ὁ. ἡ. ιος

Ἀθεμίτος. sceleftus, nefandus. ἀπὸ τοῦ θέμις.

Ἄθεος. α. ὁ. impius, sacrilegus. sonat ad uerbũ sine deo, id est, qui nullum credit esse deum, atq; adeò omnem uim diuinam tollit, in quorum albo erant Epicurus & Lucianus.

Ἀθεότης. ητος. ἡ. impietas.

Ἀθεραπευσία. ας. ἡ. neglectus, contemptus.

Ἀθεράπευτος. α. ὁ. ἡ. uel ἀθεράπευτος, Xenoph. curabilis, sine cibo, cura corporis carens.

Ἀθερεγένης. έος. ὁ. ἡ. spicas siue aristas habens, Cymini epitheton, apud Nicand.

Ἀθέρη. spicæ ex area ablectæ. Aristas simpliciter interpretatur Gaza in Catone. Propriè tamen ex spicis quæ sunt degeneres ἀθέρη Græcis uocari uidentur, ut est apud Aelianum lib. de proui dentia. Eos colligunt spicilegium facientes, qui uocantur σαχνόλεροι. Vnde ἀθερίζω. μ. σω. π. ικα. paruipendo, reprobro, nõ pili facio. Eras. Chil. & Cæl lib. 14. cap. 21.

Ἀθερίζιμ. Vide Chiliad. Erasmi.

Ἀθερίνη. arista. Item atherina apud Athenæum piscis uilior, aristula, uel arista ut Gaza uertit in Aristotelem.

Ἀθέρις. cuspis aristarum.

Ἀθέρωμα. ατος. τὸ. tuberculum in capite nasci solitum, teste Celso, plantæ simile, ut ex etymo apparet. Item tuberculum è pituita natum, quo puncto expressoq; materia alba crassiorq; ad pulticulæ modum compacta erumpit, unde illi nomen, id enim est ἄθηρα.

Ἀθετέω. transgressio παραβασις.

Ἀθεσμία. ας. ἡ. transgressio, παρανομία.

Ἄθεσμος. α. ὁ. ἡ. illicitus. ἀθέσμοις ὠνυχίοις, Plut. Cæs. Polluere sacra, Suet.

Ἄθεσμος βλάβη, pœna arbitraria, quæ legibus tacita est.

Ἀθέτημα. ατος. τὸ. illicitum.

Ἀθέτησις. ιος. ἡ. improbatio, reprobatio.

Ἄθετος. ὁ. ἡ. irritus.

Ἀθεώρητος. α. ὁ. ἡ. minime contemplatiuus, indoctus.

Ἀθεωρητί. sine contemplatione.

Ἀθεώτερος. α. ὁ. cõparat. ab ἄθεος, magis impius.

Ἄθηλος. α. ὁ. ἡ. uberibus insuetus.

Ἀθήλυστος. ὁ. indomitus, asper.

Ἀθηνᾶ. inuenitur pro genere tibiæ, quo usus fuisse dicitur personandis Mineruæ hymnis Nicopheles Thebanus.

Ἀθλιμαία. ας. siue abiecto ι, ἀθλιμάα, & crasi αα in α longum ἀθλιμᾶ poetice, Minerua. παρὰ τὸ ἀθλεῖν, uel παρὰ τὸ ἀθλίως θηλάζω. Etym. & Cæl. lib.

Cæl.lib.8.cap.18.Sed ἀθλοῦς commune est. Vide Ἀθλωαῖος.

Ἀθλώαζε.ad Athenas.

Ἀθλωαῖος & ἀστικὸν differunt. Nam ἀθλωαῖος urbis est nomen, ἀστικὸν uero tum urbis, tum regionis, autore Ammonio.

Ἀθλωαῖον.ɔ.τὸ. templum Mineruæ, locus ad quē poëtæ Græci sua carmina ferebant recitabantq; sicut poëtæ Latini in templo Apollinis, & Musarum. D. Hierony. pro auditorio usurpauit: quando (inquit) Omne Athenæum scolastico rum uocibus consonabat.Cæl.lib.12.cap.19.

Ἀθλωᾶῖ©.ɔ.ὁ penanflexum.Athenienſis,sed ἀττικὸς,qui Attica lingua utitur, ὁ ἀστικίζων.

Ἀθλώαιος.ὁ.proparoxytonum,proprium nomen uiri.

Ἀθλωαῖς.ἡ.olea,& ἀθλώαία,olea ſylueſtris.

Ἀθλώνη.ης.ἡ. Minerua,quaſi ἀθλήη, quod lactata non ſit, eſt enim è Iouis capite prognata. Vide Ἀθλωαία.Eius hymnus eſt apud Orpheum.

Ἀθλώνθεν.de Athenis.

Ἀθλώνσι.in Athenis.

Ἀθλωγήρων.οντ©.ὁ. quaſi dicas ſenex ſcholaſticus, qui in ſenectute literis nauare operam incipit,ὁ ψιμαθής. Compoſita dictio ex ἀθλώνη Minerua, quæ ſtudijs præeſſe dicebatur,& γέρων ſenex.

Ἀθήζ.ᾶκε©.ὁ.acutus.

Ἀθήρ,ῆρος,ἡ. quod in hordei ſpica acutum eminet, ſpicæ hordeaceæ cuſpis, ariſta, Vnde Aeſchylus metaphoricè pro cuſpide haſtæ poſuit. Item acus,aceris.

Ἀθήρα.genus pultis ex lacte & tritico.ἀθήρα melius.

Ἀθήρσθος.ɔ.ὁ.ἡ.inuenatus,ſine feris.

Ἀθηρόγλωσ©.ɔ.ὁ.eloquens.

Ἄθηρ©.ɔ.ὁ.ſine feris,ut ἄθηρ©χῶρα,Plutarch.

Ἀθηρηλοιγόν.pleonaſmo τοι,ſiue ἀθηρολόγον.ɔ.τὸ πῦον. τὸ τὰς ἀθήρας διαλέγον καὶ διαχωρίζον.uentilabrum,flabrum.

Ἀθηρόλοον,τὸ, idem quod ἀθήρ,ariſtarum minutiæ.

Ἀθηρονόμοι, οἱ, qui pro libidine ſua legibus abuntur.

Ἀθηρόθροστον,ɔ,τὸ, rudicula, cochleare quo pulmentum agitatur.

Ἀθησαύρις©.ɔ.ὁ. prodigus, qui nihil recondit in craſtinum.

Ἀθήτθος.nemini mercenarius, ὁ μισθοῦ τῷ μισθῷ διαλθύων.

Ἀθία.ἡ.piſcis quædam apud Aelianum.

Ἀθίγγαν©.ɔ.ὁ.nihil uolens accipere. Sectæ cuiuſdam nomen ἀπὸ τοῦ θίγω.

Ἄθικ©.ɔ.ὁ. intactus, ſceleſtus,immaculatus,a-

pud Plutarchum.

Ἀθίκτως,ορος,ὁ,ἡ, intactus,illibatus, ἀθίκτως κόρη,puella innupta,uirum nunquam experta.

Ἀθλεύω. exerceo,tolero, uitam ſeruilē duco,ad uerſa fero.

Ἀθλίω.μ.ήσω.π.πκα.certo.Etym.

Ἄθλημα.ατος.τὸ.certamen athletarum.

Ἀθλησις.ι©.ἡ.luctatio.

Ἀθλητὴς.πρ©.ὁ.expertus certando.

Ἀθλητὴς.ὁ.pugil, uel luctator, certator. Latini hac dictione tanquā natiua utuntur, niſi quòd uocatiuū Græcum nominatiui loco uſurpant, Macedonum ac Theſſalorum conſuetudine.

Pollux hoc nomine gymnicos omneis intelligit,id eſt πάλαιστὰς,δρομεῖς.πυκτὰς,δισκοβόλους,& ἁλτικούς.id eſt luctatores,curſores,pugiles,diſcum in ſublime iaculantes,ſaltus pernicitate contendentes.

Ἄθλιο©.ɔ.ὁ.miſer,ærumnoſus.

Ἀθλιότης.ητος.ἡ miſeria.

Ἀθλοθέτης.qui ludos præbet,& præmium certantibus proponit,βραβευτὴς & ἀγωνοθέτης.Ammon. tradit agonothetas eſſe τῶν σκηνικῶν, athlothetas uero τῶν γυμνικῶν.Verum ἀθλοθέτηντες(inquit Bud.) erant iudices & arbitri, quare ἀθλοθετεῖ etiā ſignificat ἀγωνοθετεῖ Dionyſius ſeruatorem noſtrum ἀθλοθέτην uocat,& ἀθλοθεσίαν, uitam euāgelicam, ab ipſo iudice & athlotheta inſtitutam & propoſitam. Item certaminis cura apud Ariſtophanem. Item mutua depoſitio utriuſq; certantium, αἀνταπόθοσις.Dicitur etiam ἀθλοθετία Bud.Com.

Ἄθλον.ɔ.τὸ.præmiū certaminis,ſiue athletæ.Vide Ammonium.

Ἄθλος.ɔ.ὁ.certamen.Vide Ammonium.

Ἀθλοφόρ©.ὁ.præmium ferens.

Ἄθολ©.ℭ

Ἀθόλωθος.ɔ.ὁ ἡ.illimis.

Ἀθορύβητος.ɔ.ὁ.ἡ.

Ἀθόρυβ©.imperturbatus,ſine perturbatione.

Ἀθορύβως. ſine tumultu, tranquillē, citraſtrepitum.

Ἀθραγών.ἡ.athragena, arbor quædam in Theophraſto.

Ἄθρα.ἀς.minæ,contentiones.Germanis,hader.

Ἄθρας,currus Rhodijs.

Ἀθρανς©.αυ.ὁ,ἡ. inuulneratus, infractus, non friabilis,incolumis: ἀπρόσκοπτος.

Ἀθρέω.μ.ήσω.π.πκα. uideo,conſtanter circunſpicio.

Ἀθρήνη, ἡ, apis genus, alij exponunt mellifex animalculum ueſpæ aſſimile,ſunt qui αἀθρήνη ſcribunt.

Ἀθλωῖ

Ἀθλωῖ.citra lacrymas.

Ἀθρήματα.τὰ. munera à cognatis miſſa nouis nuptis apud Lesbios.

Ἄθριξ.ιχος.ὁ,ἡ.carens capillis.

Ἀθρίξ.ιχος,uermiculus,ut coſſus,ut tinea & teredo, qui & ἀθριπηδὴς ἀπὸς à Theophraſto appellatur.Bud.Com.

Ἀθροίζω.μ.σω.ɔ.κα.cōgrego,colligo,accumulo.

Ἀθροίσιμ©ἡμέρα, à Gregor. uocatur dies Epiphaniorum Bud.Com.

Ἀθροισις.ισ.ἡ.congregatio.

Ἄθροισμα.ατος.τὸ.πρὰ

Ἀθροισμός.ɔ.ὁ.aceruus

Ἀθρόον.repente.

Ἀθροισμός.ɔ.ὁ.turbatio.

Ἀθρὸ©.ɔ.ὁ.paroxytonum,ῆ

Ἄθρ©. denſus,conſertus,ſimul omnia,congregatus,frequens,repentinus. Etym.ſcribit hoc nomen quando repentinum ſignificat, antepenultima acui debere: quando uero congregatum, penultima cum ſpiritu aſpero in prima ſyllaba.

Ἄθρο©.proparoxytonum,turbatio.Cyrill.

Ἀθρόως.comprehenſim,ſtatim,collectim, cumulatè.Cicero: Et ut ſemel omnia complectar. id eſt, ἀθρόως. Idem, Vt iam liceat una cōprehenſione omnia complecti.

Ἄθρυπτ©.ɔ.ὁ.ἡ.uirilis,ineffœminatus.

Ἀθρύπτως; ἡ αὐσηρῶς διαιτᾶν. dure atq; auſtere uitam agere apud Plutarch.

Ἀθύας©.ɔ ὁ ἡ.profanus.

Ἀθυμέω.μ.ήσω.π.κα.triſtor,animum deſpōdeo, animum deijcio.

Ἀθυμία.ας.ἡ. triſtitia,dolor, anguſtia,animi deiectio.

Ἄθυμ©.ɔ.ὁ triſtis,puſillanimis, ignauus, deſperans. Vnde ἀθύμως ἔχω πρὸς τὸν τῶν φίλων κτῆσιν,deſpero amicos habere.

Ἀθύρ,apud Aegyptios Nouember menſis.

Ἀθυρδέω.δήσ.ſaltare,ludere. Proprie de pueris qui foris diſcurrunt,ab α priu.& θύρα,ianua.

Ἄθυρμα.ɔος.τὸ.ludus.unde

Ἀθυρμάπολ apud Lucian. de Cyclope loquens, ἔφρα δὲ ὁ ἑπτέρας γὺ τὰς ἀγκάλας ἀθυρμάζοιμ.Id eſt,delicias ſuas.

Ἀθυρογλωσία.ας.linguæ incontinentia.

Ἀθυρόγλωσ©.ɔ.ὁ.garrulus,loquax,lingua effrenis.Vide Chiliad.Eraſmi.

Ἀθυρονόμος,ὁ,ὁ.qui pro libidine ſua legibus abutitur,ſcribitur & ἀθηρονόμος.

Ἄθυρ©,αὐτος,αὐταρχος.Herodian. παιδίον ἄθυρον,puer ludibundus,Polit.interprete.

Ἀθυροσυλία.ας.ἡ.dicacitas.

Ἀθυρόσομ©.ɔ.ὁ. qui linguæ temperare non poteſt,præceps in loquendo.

Ἀθυρόφωνος.idem.

Ἀθύρω.ludo. Propriè à limine aberro, diuagor extra rem, quaſi παρὰ θύραν ἄπειμι, ut annotat Euſt.Iliad.ο.

Ἀθύσσω.miſceo,a lapis percutio.

Ἄθθος.ɔ.ὁ. damni expers, inſons,innocens,ſine offenſione,indemnis,innoxius. παρὰ τὸ θῶ τὸ κατακάλλω & ζημιῶ.unde θῶος,& cum α priu. ἄθθος. Etym.penanflectitur.

Ἄθωος.Iouis epitheton ab Atho monte.Cyrill.

Ἀθώπθυτος,ɔ. ὁ inadulabilis,immitis.

Ἀθώπθυτος,ɔ,ὁ,ἡ,immitis,temulentus, immanſuetus, ἄσπλαγχνος,in Epigram.

Ἀθωράκιτος.ɔ ὁ.inermis.

Ἀθώρηκτος,ɔ,ὁ,ab ebrietate nō expugnabilis, ὁ μὴ μεθύων.Hipp.

Ἄθως.ω.ὁ.mons Thraciæ.

Ἀθώω.abſoluo,immunem facio,non mulcto,extermino.

Ἀθώως.citra damnum,innocenter.

Ἀθώωσις.ι©.ἡ. impunitas, ut fugientium ad templa.

AΙ.heu, aduerbium αἰτιατικὸν τῆ θρῆνικὸν, ut illud αἰαῖ,τῶν νεογνῶν μὰ παῖθν. de hoc Varro αἲ uero cum tenui & circunflexo, utinam ſignificat, εἴθε, & pro αἴθε per apocopen ponitur.Heſych.

Αἱ.articulus fœm.præpoſ. Homer.pro illæ & aliquæ utitur.Sed αἵ artic. poſtpoſ.

Αἶα.αἴης.ἡ.terra,pro γαῖα per ablationē τῆ γ. Item urbs Colchidos apud Lycophr. Eſt & hoc nomine in Pæonia fons: & planta quædam.

Αἴαγμα.ɔτὸ,lamentatio.

Αἰάζω.μ.άσω. lamentor, clamo. παρὰ τὸ αἰ γελιαστικὸν,ſicut ἀ λίαν λιάζω.

Αἰαίη. Medea. Inſula quoq; Circes eodem nomine appellatur.Etym.

Αἰακίζω.uerbero.

Αἰακὶς,ίδος,ἡ, poculum quoddam ab Aeaco dictum,apud Athenæum.

Αἰακός.ɔ ὁ.niger,difficilis.

Αἰδοῖ.heu,φεῦ,indignantis.interdum admirantis eſt.

Αἰδύ,ὸν,decliue,tranſuerſum.

Αἴγαγρ©.ɔ.ὁ.ἡ.

Αἰγαῖον,τὸ,mons Cretæ,apud Theonem.

Αἰγαίων, ωνος, ὁ, Neptunus quod in Aegis Achaiæ urbe coleretur.

Αἴγαγρος.ɔ.ὁ. caprea, Aelianus, & Oppianus de uenatione.lib.2.

Αἰγανέα.uel νεγ.ης.ἡ.iaculum,ſpiculum.Euſtath. ſcribit laculi leuioris eſſe ſpeciem, ἀπὸ τοῦ ἄγαμαι,ἰδαι,quod longius mittatur,uel quod ancyle

(id autem

(id autem ſignificat iaculi anſam, id eſt, λαβὴν) ex pelle cõcinnaretur caprina. Cæl. lib. 11. ca. 52.

Αἴθαρον. utinam enim, Heſych.

Αἴθασσος, uide **ἄιθαγος.**

Αἴθελλω. aduerb. ſubito, **ὁρμηδὸν. παρὰ τὸ ἄθοον.**

Αἶγε. illæ.

Αἰγεῖος. ᾱ. caprinus.

Αἴγειρος. ᾱ. ῑ. alnus, arbor quæ populus nigra uocatur: alba uero populus dicitur **λεύκη. παρὰ τὸ ἄειρω,** id eſt **εἰς ὕψος ἄειρεσθαι καὶ αὐξάνεσθαι.** Dioſcor. lib. 1. cap. 98. & Theophraſt.

Αἰγέη. ης. ῆ. pellis caprina:

Αἶγες, ἀί, apud Dores decumani fluctus, recepta uoce dicuntur: Vnde **ἐπαιγίζω,** uehementer ſpiro.

Αἰγιάλεια. ας. ᾶ. uxor Diomedis. Hoc nomine etiam Peloponneſus eſt appellata. Et **αἰγιάλη** ciuitas quæ & Sicyon, Cæl. lib. 6. cap. 48.

Αἰγιαλίσκοι. οἱ. membranæ in oculis natæ, aut cicatrices oculorum ſubalbidæ.

Αἰγιαλός. ᾰ. ὁ. littus. **παρὰ τὸ τῶν ἅλαι γένεσθαι εἶναι ἢ ἁλός,** uel **ἀπὸ τοῦ δίκλω αἰγὸς ἅλλεσθαι.** Item in littore habitans. Vnde Achaia propter urbes littore diſpoſitas antè **αἰγιαλὸς** uocata eſt, teſte Plin.

Αἰγιαλώδης. εος. ὁ. ῆ. littoralis, in littore habitãs.

Αἰγιβότης. ᾰ. ὁ. caprarius.

Αἰγίβοτος. ᾰ. ὁ. capras paſcens, terra montoſa.

Αἰγίζω. μ. σω. π. κα. capras paſco, dilanio, flo uehementius.

Αἰγιθαλός. ᾰ. ὁ. parus auis (ut Gaza uertit) apud Ariſtotelem) trium generũ eſt Ariſtoteli. Aucupium eius deſcribit Oppianus.

Αἰγίθος. ᾰ. ὁ. & **αἰγίοθος.** auis quæ & ægithus, uel ſalus Gazæ uertitur. Ariſtotel. alibi **αἰγίοθος.** Oppianus de Aucupio.

Αἰγίλαρος. auis.

Αἰγίλιψ. ῑπος. ὁ. locus altus. unde **αἰγίλιψ πέτρη, ἀπὸ τοῦ ἄξαι καὶ λείπειν,** ut quòd præ altitudine aſcendere non poſſit capra.

Αἰγίλωψ. πος. ὁ. auena, & abſceſſus in maiore angulo oculi, curatu difficilis antequam rumpatur. **ἀγχίλωψ.** Vide **αἰγυλώπης,** & **ἄεγυλος.** Alii qui ſcribunt **αἰγύλωψ** per y pſilon. Bud. Annot. Feſtuca herba, Gazæ feſtucago, ſecundum genus auenæ, auena ſterilis. Dioſcor. lib. 4. cap. 134. Theoph.

Αἰγίλωψ. quercus ſpecies, cerrus arbor glandifera Gazæ in Theophraſto. uide **ἄσπεις.**

Αἰγίμορος. inſula Libyæ. unde.

Αἰγιμοεῖτης. gentile nomen.

Αἰγινοῦς. τὰ. grãdia rerũ uenaliũ onera. **τὰ ξωπὰ καὶ φορτία.** Deductũ putãt ab Aeginæo talento, quod in Aegina inſula maximũ erat, grauiusq; Attico. Vnde **αἰγιναιοπῶλαι.** mercũ id genus uenditores, Nam eſt ibi factum emporium, ob inſitam loci ſterilitatem hominibus, maritimã negotiationẽ obeuntibus. Vnde (inquit Strabo) miſcellaneũ onus. Aegineam dicimus mercaturam. Cæl lib. 11. cap. 57. & Eraſmus in Chil.

Αἰγίοχος. ὁ. ὁ. **αἰγιδοχος.** Iouis epitheton, ab **ὀχῆς,** & **αἰγὸς,** quia nutritus à capra: uel ab **ἔχειν,** tenere, & **αἰγὶς ὅλος,** quoniam ægide utatur. Etym.

Αἰγίπαν. νος. ὁ. ſemicaper. Pan.

Αἰγίποδες. οἱ. capripedes, Satyri.

Αἰγίπυρος. aculeatæ plantæ genus, apud Theocritum.

Αἰγὶς. ἰδος. ἡ. ægis, ſcutum Iouis, ut Iliad. δ. aut Palladis, ut Iliad. ε. Item tegmen quo Libyes utuntur. **τὰ τῶν στρατευμάτων δίκτυα αἰγὶς δέ, ἢ ὅτι τὸ λιβύων ἀσπίδιον ἐκαλεῖτο.** Item **καταιγὶς,** turbo uenti, procella. **ἀϊγὶς,** ut interpretatur Aelius Dionyſius, **τὸ ἐκ σεμιδάτων δίκτυον:** uel ut Pauſanias, **τὸ ἐκ σεμιδάτων πλέγμα,** quibus illi uerbis non tamen declarãt quale ſit opus: Veri tamẽ ſimile eſt, ea ſtemmata è lanis comparata fuiſſe. Euſt. Iliad. ε.

Αἰγὶς. ῖδος. ἡ. ægis pino innaſcitur, apud Theophraſtum.

Αἰγίων. ciuitas Achaiæ. unde.

Αἰγιεύς. ciuis illius oppidi.

Αἴγλη. ης. ἡ. placentæ genus.

Αἴγλη. ης. ἡ. ſplendor, Luna: eſt & alcatorij iactus infortunati, uel ut alij fortunati nomen quales apud Latinos Venus. Item placentæ genus, teſte Pauſania.

Αἰγλήεις. ήεσσα. ὁ. ſplendidus.

Αἰγοβόσκος. ᾰ. ὁ. paſtor caprarum.

Αἰγοβίλης. ὁ. caprimulgus auis, Ariſtote. Aelian.

Αἰγοκέρας, & **αἰγόκερως,** & **αἰγὸς κέρας.** Hippocrati fœnum græcum, ſemen enim habet corniculis aſſimile.

Αἰγόκρως. ωτος. ὁ. capricornus, fœnum græcum.

Αἰγοκέφαλος. ου. ὁ. capriceps auis Ariſtoteli, à Theodoro ſic uertitur.

Αἰγόλεθρος. ὁ. herba capris inimica & pernicioſa adeò.

Αἰγονόμιον. ᾰ. τὸ. caprile.

Αἰγονόμος. caprarum ductor, caprarius qui capras paſcit, apud Nicand. locus capris paſcendis accommodus.

Αἰγοφάγος. cognomen Iunonis apud Spartanos, quòd capræ ibi illi immolarentur. Nican.

Αἴγυλος. ᾰ. ὁ. abſceſſus inter nares, & maiorem angulum oculorum, per quem pituita aſſiduè diſtillat: & ſi negligatur, ad oſſa uſque dehiſcit in fiſtulam.

Αἰγυλώπης. ητος. ὁ. abſceſſus eſt puſillus oblongus, quę ſub ipſum palpebræ torulum, hoc eſt (ut ait Celſus) ſuper pilorum locum. Malim **ἀϊγύλωψ,** ut ſupra. nam & **ἀϊγυλώπη** apud probum authorem inueniri non crediderim.

Αἰγυπιός. ᾰ. ὁ. uultur, uel ſaltem ſpecies uulturis, apud Ariſtotel. **παρὰ τὸ ἀΐσσω.**

Αἰγυπτιάζειν. aſtute agere, & nequiter, impoſtorem agere, fallere. **πανουργεύειν, σκυθρωπάζειν.** Nam Aegyptij uelut impoſtores, & fallaces malè audiebant. Accipi item nõnunquam ſolet pro adurere, denigrare, ut in hoc carmine, **χροιὰν δὲ τὴν σὴν ἥλιος λάμπων φλογί ἀεγυπτίασεν.** Etym, habet **ἀεγυπτῶσαι.** Vide Chiliades Eraſmi.

Αἰγυπτιστί. ſceleratè.

Αἰγύπτιος πλινθοφόρος, de ſordido atq; infimæ ſortis homine dicebatur. Eraſ. Chil.

Αἰγύπτιος δικασής. pro iudice integro atq; incorrupto, prouerb. Cæl. lib. 12. cap. 46.

Αἰγώλιος. ὁ. ulula, proparoxytonum, inuenitur & oxytonum. Ariſtotel. & alicubi **αἰτώλιος** auis apud eundem, neſcio an corrupta uoce pro **αἰγώλιος.**

Αἰγώνυχος caprungula herba Theodor. interp.

Αἰγῶν. ῶνος. ὁ. caprile.

Αἰδᾶ. ᾶς. dominus, herus **δεσπότης.**

Αἴγωπος. habens oculos caprinos.

Ἅιδας. ᾰ. ὁ. ſepulchrum, Pluto, inferi.

Ἀΐδες. τὸ. incomprehenſibile.

Αἰδέσιμος. ᾰ. ὁ. uenerabilis, uerendus, uenerandus. Dicitur quoq; **ἀδέσιμον** inuiolatum, & in quo ſupplicibus ius aſyliæ conſtabat, **ἀσύλητον.** Aiδ'ὡς etiam in hac ſignificatione uſurpatur. Bud. Com.

Αἰδεσιμότης. ητος. ἡ. uerecundia, ueneratio.

Αἴδεσις. ιος. ἡ. id eſt, uenia, & miſericordia, & perſonæ periclitantis reſpectus, ultionis animaduerſionisq; remiſſio, Demoſt. Lege enim olim licebat cædis non uoluntariæ crimen euadere, ſi is qui cædis reus erat quendam ex conſanguineis precibus exorare potuiſſet, & ad clementiam adducere: cuiuſmodi exorata placabilitas **ἄδεσις** uocabatur. Bud. Com.

Αἰδέω. μ. **αἰδέσομαι.** ueneror, uerecundor, **γνῶρίσπομαι,** obſeruantia profequor, reuereor, erubeſco. Interdum ſignificat idem quod **πείθομαι,** placor, iniuriam remitto, iram condono, **ἱλάσκομαι, συγγινώσκω.** Sic apud Gregorium: **φιλίαν αἰδεῖσθαι ἀΐδως** appellatur is, qui in tempore rationem habere amicitię noſſet, & amico exorabilem ſe præbere. Significat item placare & exornare. Ex quo fit, ut & exorans & exoratus **αἰδεῖσθαι** dicãtur. Bud. Com.

men. & Arpocratio. Item **αἰδεῖσθαι** propriè de ingenuo pudore dicitur. **Αἰσχύνεσθαι** uero in malam partem accipitur cum ſibi quis male conſcius eſt.

Αἴδηλος. ὁ. obſcurus, **ἀφανὴς.** Item nocuus, exitioſus, ſæuus, Iliad. ε. pro **ἄδηλος** per pleonaſmum. **Αἴδηλον πῦρ, πυρὰ τῇ ἀεργίᾳ καὶ ἠρέμᾳ,** quod nunquam quieſcat, & ſemper in motu ſit. Etym.

Αἰδημόνως. uerecundè, reuerenter.

Αἰδήμων. ονος. ὁ. uerecundus. Athen. de Iſocrate, **ὁ τῶν ῥητόρων αἰδημονέστατος.** Inter rhetores maximè uerecundus. Ariſtoteles in 2. Ethic. **τὸν αἰδήμονα** in uirtute ponit, medium quę facit inter **κατάπληγα** & **ἀναίσχυντον,** id eſt attonitum & impudentem. Bud. Com.

Ἅιδης. ᾰ. ὁ. infernus, Pluto, ab **α** priu. & **εἶδω** uideo, quòd omnia ibi ſint tenebricoſa, neque quicquam uidere liceat. Ad hanc Etymologiã ſpectaſſe uidetur Virgil. cum inquit: Et ſine luce domus &c.

Ἀΐδηφεν uerecundus, **ἀσχημοσύνος.**

Ἀΐδιας. ᾰ. ὁ. ſempiternus.

Ἄϊδιος. ᾰ. ὁ. æternus. ſuprà ſcribitur **ἀείδιος.**

Ἀϊδιότης. ητος. ἡ. æternitas.

Ἀϊδίως ſempiternè.

Ἄϊδνης ὁ qui non uidet uel non uiſus.

Ἄϊδνός. ᾰ. ὁ. inflexibilis, tenebroſus. **παρὰ τὸ ἔδλω τὸ βλέπω,** & **α** priuat. Et **ἀϊδνώκεις, ενος,** apud Euphorionem, caliginoſus, ater.

Αἰδοῖα. τὰ, pudenda.

Αἰδοικά. τὰ. quæ pudendis adnaſcuntur.

Αἰδοῖον. ᾰ. ὁ. teſticulus, penis, genitale. Et in plurali **αἰδοῖα** pudẽda. **παρὰ τὸ αἰδεῖσθαι, ἢ παρὰ τὸ αὐτοῖς αἰνίγμα ἢ τῇ σωτοσίᾳ ὀργῶντα.** Etym. Eſt & piſcis genus, quod genitale marinum nominant, **ἀλεσόριον** à nonnullis dictum.

Αἰδοιάπαλμος. ᾰ. ὁ. morbus pudendorum, ut ſatyriaſis & priapiſmus.

Αἰδοῖος. pro **αἰδεῖος,** uenerabilis, caſtus, reuerendus. Etym. **Αἰδοῖος ἱκέτης.** ſupplicator. dignus qui exoret quod petit. Bud. Com.

Αἰδοιώδης. εος. ὁ. ἡ. genitalis, ſpeciem referens.

Αἰδὼς. οῦς. τὸ. reuerentia.

Ἀΐδοσε ad infernum, aduerb.

Αἴδουος ἄξιος rectius dicitur de eo qui honore & ueneratione dignus eſt, quam **σεβάσμιος** ut cõtendit Chriſtodulus.

Αἰδοσύνη. de abſconditis & latere cupientibus propriè dicitur.

Αἰδέομαι pudeſio. Bud. Com.

Αἰδοφόλοι. οἱ. qui nullis iam ſunt uiribus, quaſi propinqui Plutonis ſpeluncæ.

Αἰδρεία. ας. ἡ. imperitia.

Ἀΐδηλος ιος. ὁ. ἡ. insciꝰ.
Ἀϊδηλός. ὁ. perſpicuus.
Ἀΐδηλον πακτόν. ſcelus ingens, quale nemo in ſe recipere debet, τὸ κατάρατον, ὃ οὐκ ἄντις ἀνέτλη ἐδήλησατο.
Ἄϊδλυλος. ὁ. audax, temerarius.
Ἀϊδωνεύς. ῆος. ὁ. infernus, Pluto.
Ἄϊδλω. canto ut gallus.
Ἀϊδλώνιον. ω. lætale, mortiferum, quaſi Plutonium dicas.
Ἀϊδλῶ. τὰ. per craſin pro ἀϊδλοῖα, pudenda apud Hom. Ili. β. τάτ' ἀϊδλὰ ἀμφικαλύπτει.
Ἀϊδλὼ. τὸ ἀϊδλοῖον. & luna apud Chaldæos, ictus, ſiue momentum laconibus Alimentum, etiam Mineruæ & ara in arce apud Athenienſes, habet ἀξέαν in recto caſu, circũflectatur uero in accuſandi caſu ἀϊδλῶ. Vide etiam Euſt. apd Hom.
Ἀϊδλώς. ὁ Θ. ὁ. pudor, φόβος Θ τῆς ἀδοξίας (ut definiunt Stoici) metus infamiæ. Aiunt quidam hoc nomine ſignificari non pudorem eum ob ſcelera perpetrata, quem ἀναίδειαν proprie uocari uolũt: uerum pudorem illum ingenuum cum obſeruantia quadam coniunctum, cuiuſmodi eſt pudor filiorum erga parenteis. Bud. Vide in Ammonij differentijs. Com. πρὸς τὸ ἐϊδλωτὸ βλέπω τὴ μετὰ Ϝ ασεμνοσύνῃ ἀϊδλώς τὴ ἀϊδλώς. οἱ γὰρ γιγνόμενοι συνέλλοσι τὰ ὄμματα.
Ἀϊδλῶ. & ἄϊδλω. utrunq; enim inuenitur, uerecũdia afficior.
Ἀεί. ſemper, continue, repente, ſimul, ἀεγέ, ἄεες, ἀεά, ἀεΐ, ἀείγ, ἄειγ, ἀΐ, νί, ἀάν, ἀέ, ἀές, omnes hæ uoces idem ſignificant.
Ἀϊζωνεύτης. ε. ἡ. ſemper exiſtens, uel potius ſemper generans. Ioues enim pro εἶναι, γενέσθαι. utuntur. Etym.
Ἀϊζωνῶται. apud Mileſios dicti ſunt potentiores, quòd ſemper in nauibus conſultarent. Damaſcenore enim, ac Thoante tyrannis exactis, ſodalitates duę urbẽ obtinuerũt. harũ altera πλόϊμος, altera χδρομάχα dicebatur. Sed cum potentes dominarentur, & ſodalitatis ſuę res aſciuiſſent, ueriti ne quando à diuerſa factione opprimerentur, conſcenſis nauibus, & procul à terra progreſſi, maximis de rebus conſultabant, proinde ἀϊζωνῶται appellati. Cæl. Calcagninus ex Plutarcho.
Ἀΐσκωπες. οἱ. ſempaſiones aues, omnibus enim anni temporibus conſpiciuntur. ſic Gaza uertit in Ariſtotele.
Ἀϊτέλιοι. mariti duarum ſororum, cognati.
Ἀϊγύπνος. mortis epitht. ſomnolẽtus. (uirore.
Ἄϊεσ Θ. lauri ramus, uel bacca. Hermol. à ppetuo.
Ἀϊές. Cretẽſes ſemp pro ἀεί dicũt, teſte Corintho.
Ἀϊετός. ὁ. ἀετός. aquila.

Αἰζηνικὸς. ὴ. diuturnum longeuum.
Αἰζηός, ᾶ. ὁ. iuuenis, florens. πῆδᾷ δὲ ἀεὶ Θ δὲ ῥέῳ.
Αἴζηλος. obſcurus, ignotus.
Αἰζωικεί. perpetuum.
Αἰζωνόνεσθαι. male dicere, uituperare.
Αἰζοκροΐος. ε. ὁ. ariditas ſqualor, dicitur & ἀζοκροΐης; ut ἀεί, & ἀαεί. Euſt. Iliad. ζ.
Αἰλωές. ὴ. ualde graue, moleſtum. πολύσονον.
Αἰήτης. ε. ὁ Aeëta, rex Colchorum.
Αἴητον. ὴ. magnum, ſublime.
Αἰθάλη. ἧς. ἡ cinis. πῆδᾷ δὲ ἄϊθω. fumus & fuligo quędã tenuior & leuior, flãmæ & ignis impetus qui fumi modo nigra quęcũq; lambit, reddit. differtq; à καπνῷ hoc eſt fumo q hic craſſi or ex materia nõdum excitata flãma attollitur.
Αἰθάλικες. Gal. interp̃te circuli in cutis ſupficie ijs q ignẽ ambiũt ſimiles, ab ἄϊθω id eſt ardendo dictum, uibices fortaſſe dicere poſſis.
Αἰθαλικώδεια. τὰ. cruenta, apd Hipp. ἀιμάλοπα.
Αἰθαλίωνες. οἱ. cicadarum epith. quòd eſtus ardore imprimis gaudeant.
Αἰθαλόεις. όεσσα. ὁ. ardens, exuſtus. Vulcani epitheton eſt, quaſi fuliginoſus deus.
Αἰθαλοκαμπία. ἡ, fumi, impoſturæ.
Αἴθαλος. ὁ. fuligo. faulilla, genus æris, ſiue petra ex qua fit ignis. Itẽ ardens, exuſtus, apud Pindarũ.
Αἰθαλόω. πῶ. Αἰθάλω. ardeo, comburo.
Αἰθαλώδης. εος. ὁ. fuliginoſus.
Αἰθε. utinam. In hoc differt ab ὄφελον) teſte Ammon.) quòd perſonas non diſtinguat. unde, ut perſonę diſtinctio indicetur, ὄφελον illi cõiungi ſolet. Hom. Iliad. ά. αἴθ' ὄφελες παρὰ νηυσὶ ἑλάκηνος, πῶλ ἀπήμων ἦσθα. Bud. Com. αἴθε aduerbium eſt, ὄφελον autem uerbum.
Αἰθέων. ονος. ὁ. urens, ardens.
Αἰθέριος. α. ὁ. æthereus.
Αἴθων. nomẽ equi apud Hom. Iliad. 23. uidetur cõfectũ nomẽ ἀπὸ τ θερμῶς τὴ ταχέως τρέχειν à pernicitate & ut ſic dixerim inflammato curſu.
Αἰθών. ῶνος. ὁ. ruber, fuluus, πυῤῥός. apd Nicãdr.
Αἰθήρ. έρος. ὁ. uel ἡ apud Pindarũ & Home. æther, claritas. Dictũ ἀπὸ τ ἄϊθειν, uel ἀπὸ τῆ ἀεὶ θέειν, à perpetuo motu. Apuleius ex Ariſt. lib. de Mũdo. Aetheris (inquit) appellatione, cœlũ ipſum, ſtellęq; omnisq; ſyderea compago intelligitur, non, ut quidã putant, quòd igneus ſit & incenſus, ſed quòd curſibus rapidis ſemper rotetur, ætheris hymnus apud Orpheum habetur.
Αἴθι. utinam.
Αἴθικες. populi Macedoniæ, quorum meminit Homerus in Catalago.
Αἴθιν Θ. aptus comburi, ut αἴθινα ξύλα. Item mordax, niger.

Αἰθιοπεύς. εος. ὁ. æthiops.
Αἰθιοπία. harmothratia.
Αἰθιοπὶς herba quędã apud Dioſcor. li. 4. ca. 100.
Αἰθίοψ. οπος. ὁ. æthiops. ab ἄϊθω cremo, & ὄψ aſpectus, quod ſolis uicinitate torreatur.
Αἰθιοπὶς. ἡ. herba, uerbaſco ſimilis.
Αἴθμα. ἀ. eſca.
Αἴθονες. οἱ. ἀιθόλικες. propriè ſunt phlyctænæ, id eſt puſtulæ ex igni, φλυκτίδες, puſtulæ rubeæ in ſumma cuti, exanthemata.
Αἰθον. λαμπρόν, ignitum, nigrum, ardens, ſplendidum.
Αἴθοπα οἶνον. appellat Homer. quaſi fumicalidũ, id eſt, natura ignitum, quod ſemina quędam caloris in ſeſe habeat, ſitq; natura ignitum, non (ut alij) propter colorem. Gell. lib. 17. cap. 8.
Αἴθος. εος. ὸ. κάυμα. æſtus, calor. penanflexum. Etym. ἄϊθος ὁ ἄϊθων, ἄϊθος uero ὁ ἀϊθόμενΘ, fuluus, πυῤῥός, oxytonum. Cyrillus.
Αἰθουσά. ἧς. ἡ. porticus.
Αἰθόψ. σπΘ. ὁ. ardens. Αἰθοψ, παπνός. fumus, qui dum materia aliqua uritur, fit.
Αἴθυανος, ſcabellum quod fœminarum pedibus ſubijcitur. (diuerſor.
Αἰθρέω. μ. ήσω. π. κα. tempeſtatem fero, ſub dio
Αἴθρη. γος. ἡ. æthra, ſplendor aëris, aër.
Αἰθριγγενέτης. ε. ὁ. ἡ.
Αἰθριγγενής. έος. ὁ ἡ. ſerenificus, ſudificus: quaſi ſudum, ſiue ſubudum reddens aërem. Boreæ epitheton, ſiue quia frigus efficit, quod Homerus ἄϊθριαν uocat. Fauſtus. Frigentem & boream durat, zephyrumq; repentem. Siue ἀεθρίαν, id eſt, ſerenitatẽ. auſtrales enim nubes diſcutit. Columella, Nec tam nubifugo borea Latonia Phœbe Purpureo radiat uultu.
Αἴθρια ας. ἡ. ſereniaas. aër purus. Ariſtotel. De mundo.
Αἰθρίαζειν. collocare aliquid in loco edito ubi nõ facile conſpici poteſt, uel loco ſereno & minime nebuloſo. & ἀεθριάζουσιν, ἐν ὑγιείᾳ εἰσὶν in tranquillitate uerſantur.
Αἰθριανός. ὁ. matutinus.
Αἰθριαυτέω. μ. ήσω. dormio ſub dio.
Αἴθριος. α. ὁ. ſerenus, illuſtris, ſub dio exiſtens.
Αἰθριππος, ὁ, pernix, celer.
Αἴθρον. ὸ. ardor, & matutinum frigus quod urit, legitur & ἄϊθρος.
Αἴθρ Θ. ὁ. frigus matutinum.
Αἰθυια. ας. ἡ. mergus auis, Oppian. de aucup. Gaza apud Ariſtotelẽ mergum transfert, fulicam Virgilius dixit ex Arato.
Αἴθυια, eſt & pila, ἴγδλη, mortarium.
Αἰθύσσω. μ. ξω. σσ. κα. calefacio, extendo, iacio, concutio.

Αἴθυγμα. ὸ. impetus, ὁρμὴ μετ' ὠκυροῦ.
Αἰθύλικες. ingt Galen. ſunt circuli in ſumma cute, ſimiles ijs circulis qui ab igne excitantur, nã ἄϊθειν urere dicitur, & quæ his circulis ſimilia ſunt. Αἰθυλικόλεια appellantur, quę à nonnullis & ἀιμάλοπα dicuntur, ulcera circularia in ſuperficie corporis graſſantia.
Αἴθω. μ. σω. uro, incendo ardeo.
Αἴθω. expiro. inferius ἄϊθω ſcribitur.
Αἴθων. ωνος ὁ ardens, ſplẽdidus, niger. Interdum uirilis, bellicoſus. Interdum elaboratus, ut σίδηρος ἄϊθων, & ſi etiam unus equorum ſolis. ἄϊθωνες ἵπποι, quæ & ἐμπυριῶνται, in quibus aqua calefiebat, quaſi πυρὶ καιόμενοι. Euſt. Iliad. 9.
Αἴκα & ἄκεν, poëtice pro εἰ, ſi. ε mutato in α Dorice, & pleonaſmo τ ν.
Αἰκηπτῶς. ſi utiq;. εἴπω, εἰκαύπως.
Αἰκεποθι. ſiquando ubi, quò, ſicubi. ἔποτε, εἰκ-
Αἰκαζω. μ. άσω. π. κα. uoco. (ποτε.
Αἰκάλλω. ὸ. ἀπατῶ. decipio, adulor. Propriè de canibus cum & auribus & cauda applaudunt domeſticis. ſumpta metaphora à gallis gallinaceis. κάλλαια uocantur eorundem inferiores dependentes criſtæ. facile permoueo & in meam ſententiam pertraho. Ariſtoph. Vide Chiliad. Eraſmi. Propriè eſt canum auribus, cauda, totoq; corporis filo blandientium.
Αἰκή. ἡ. impetus. malim per diæreſin ἀϊκή.
Αἰκία. ας. ἡ. flagellatio, uerberatio. Propriè cui cõuicia non præceſſerunt, ærumna, ſupplicium. Αἰκίας λέγει, actio iniuriarum ob uerbera. Bud. Cõ. ἀκίαι & ὕβρεις quid differãt uide in Amo. cuius æſtimatio & mulcta legibus non erat præfinita & circunſcripta, ſed illud ab accuſatore ex delicti ratione æſtimabatur, atq; à iudicibus ratum fiebat. Arpocratio in Elegantijs Atticis, & Ariſtoph. interp.
Αἰκίζομαι. contumelia afficio, flagris cædo.
Αἰκίζω. uerbero cõtumelioſe. ἀπὸ τ ἀϊκὴς, id eſt, σκληρὸς, ἀπόνομος, abiecto ε.
Αἰκικὸς, contumelioſus.
Αἴκισμα. ὸ flagrum, percuſſio.
Αἰκισμός. ὁ. ἀκία.
Αἴκλον. ὸ. κῶλ.
Αἴκνον. ὸ. edulium, cibus, βρῶμα. Vnde ἐπαί-
Αἰκνός. turpis. (κλιον. Euſt. Iliad. Σ.
Αἰκτής. ῆρος ὁ impetuoſus, malim per diæreſin.
Αἴκδος. α. ὁ. ingens, ineffabilis.
Αἰκῶς. ὑβριστικῶς, crudeliter, contumelioſe.
Αἰλᾶν. adulari, circunuenire, τοπᾶν.
Αἰλῆς. ſi uis εἰβούλει apud Ariſtoph.
Αἴλινον. ὸ. lugubris quædã cãtio, genꝰ lamẽtationis altę & acutæ, ut inquit Sophoclis interp.

Αἰλινός. ὁ. ὁ. miſer.

Αἰλιο-. affinis.

Αἴλουρος. ὁ. feles, catus. παρὰ τὸ ἀλεᾶν τὴν οὐρὰν. Eſt etiam piſcis nomẽ quem Latini ſilurum uocant, thynno non abſimilis. Ariſtot. Aelianus.

Αἷμα. ἄτος. τὸ. ſanguis. παρὰ τὸ ἄω τὸ αἴθω τὸ καίω. Etym. Item genus, progenies, ταύτης τοί γενεὴ σθένος τε καὶ αἷμα τέτυγμαι εἶναι. Hom. Iliad. ζ. ubi Euſt. αἷμα pro ſemine à doctis accipi ait, eo quod ſeminis materia ſit ſanguis.

Αἱμακωρίαι. αἱ. parentationes mortuorũ, Dorice: quaſi animę mortuorum ſanguine ſaturentur. inferię & exequę, compoſita uox ab αἷμα ſanguis & κῆρος puer uel filius. Hiſtoriã recenſet Pindari commentarius in Olymp.

Αἱμαλωπίς. color ſanguinem præ ſe ferens, concrementum ſanguinis, αἱμάλωπες. Dioſcorid. cruentæ adipis reliquiæ.

Αἱμαλώψ. ῶπος. ὁ. cruentum uirus, & homo cruento aſpectu, Item ſuffuſio oculi cruenta & totius corporis à plaga caſſiue impreſſa, uibices Latini uocant.

Αἱμαπτύσις. ſanguinis excreatio.

Αἱμασιὰ. ᾶς. ἡ. ſepes ſpinoſa, ἀπὸ τοῦ αἱμάσσεσθαι. οὓς ὑπερβαίνοντας. τοῦ τῶν κλημνίων ἀκανθῶν οὓς σώρους τε λίθων. Nicand. Propriè maceria ſine luto cementorum. & Apud Herodo. in primo lib. eſt αἱμασιὴ πλινθέων. & Hom. Odyſſ. σ. αἱμασιὰς τε λέγων, Septa ſtruẽs. & Pla. αἱμασιώδη τρίβολον dixit. (Hebræos.

Αἱματεκχυσία ſanguinis effuſio apud Paulũ ad

Αἱματη. culter, Sophocles.

Αἱματηρός. ὰ. ὸν. αἱματόεις.

Αἱματίας. ας. ἡ. obſonij genus, genus farciminis ex ſanguine, à cruore appellatum. Cæl. li. 14. ca. 56.

Αἱματίζω. μ. ίσω. π. ικα. cruorẽ moueo.

Αἱμάτιον. τ. ὸ. garum quoddã è thinni inteſtinis cum branchijs, ſanie ac cruore confectũ quaſi ſanguiculum.

Αἱμάλινος. ὰ. ὸν ſanguineus.

Αἱμάτιτης. lapis nomen, à ſanguinis colore, uel uirtute atq; effectu, nimirum quòd ſanguinem deprimat. Plin. lib. 36. cap. 20. Dioſcor. lib. 5.

Αἱματόδης. ὄεντος. ὁ. ἡ. cruentus.

Αἱματοπότης. ὁ. ſanguinipota. Propriè de draconе dicitur. Apð Ariſtoph. Equit. epit. eſt ἀλλαντοπώλην, hoc eſt fartoris ſiue farciminũ & extorũ uenditoris qui inteſtina & farcimina unà cũ ſanguine & pinguedine ac farina cõmiſcẽt, coquunt, & abſumũt, ac quodãmodo exorbẽt.

Αἱματόφλυς. ὁ. ἡ. plenus ſanguine, & curuus. De uenis dicitur apud Hippocrat.

Αἱματόφυρτος. ὰ. cruore imbutus, ſanguinolẽtus à

Αἱματόω. μ. ώσω. π. ωκα. ωμαι

Αἱματάω. ήσω

Αἱμάττω. μ. ξω. π. χα. lanio, cruento, ſanguine conſpergo, & polluo, occido.

Αἱματώδης. ὁ. ες. ἡ. cruentus. (habens.

Αἱματωπός. ὸ. ὁ. ſanguinarius, oculos cruentos

Αἱμῆρος. cruentus.

Αἱμίλιο-. aſtutus.

Αἷμιον. σφάγιον. inferius ἀμπνεῦσαι ſcribitur.

Αἵμινιον, uas quo excipitur ſanguis.

Αἱμοβόρος. ſanguiuorus, uel ſanguinem bibens.

Αἱμοναρία. cruentum myſterium.

Αἱμόδωρον. hęmodorũ, herba quędã Theoph.

Αἱματωσις. ιος. ἡ. ſanguificatio, ſanguinis genetã di munus, & ἐξαιμάτωσις, Medicorũ ſiũt uoces.

Αἱμόπνευνα. ſanguinis miſſio, uel effuſio. Nã πέρχνον ponitur ὡς αἵματος ἐκχύσεως. punctio quędam & mordicatio.

Αἱμομίκται. inceſtuoſi, inceſti.

Αἱμόνας. exprimens, emungens.

Αἱμονία. ας. ἡ. Theſſalia & Epheſus. ab Hemone Martis filio.

Αἱμοπότης. ὁ. ὰ. excreans ſanguinem.

Αἱμορραγία. ας. ἡ. copioſi ſanguinis effuſio. Bud. Com. & Annot. ſanguinis impetuoſa eruptio, ſiue profluuium.

Αἱμορρόεω, ſanguine fluo, ſanguinis fluxum patior, unde αἱμόῤῥους, mulier menſtruata.

Αἱμορροΐς. ίδος. ἡ. hęmorrhois, morbus, id eſt ſanguinis fluxus, exitus cum per anguſtum luctatur, ut in ſectione uenæ, uaricis, mariſcæ. Etiam αἱμορροΐδιάς. morbũ ſedis interpretatur Herm.

Αἱμόῤῥοος. ſerpentis nomen. Nicander in Theriacis & Aelian. (φέρυντον.

Αἱμόῤῥυτον. τὸ. ſanguine manãs, idem quod αἱμοῤῥοῦν.

Αἱμός. ὁ. nemus, arbuſtum. inferius ἄλσος.

Αἶμος. mons Thraciæ ab Aemo Boreæ & Orythię filio: Itẽ ἄιμος collũ, ceruix, itẽ ros apð Aeſchy.

Αἱμοφόρυκος. ὰ. ὁ. ἡ. cruentatus.

Αἱμοχαὴς. ες. ὁ. ἡ ſanguine gaudens.

Αἱμυλία. ας. ἡ. facũdia, illecebræ, ſermonis lepiditas, lepos κομψότης.

Αἱμύλιος. ὰ. ὁ. ἡ.

Αἱμύλ-. ὁ. facetus, blandus, uarius, diſertus.

Αἱμῶ. οῦν ὀδόντας ἀλγῶ, dentibus doleo.

Αἱμωδιᾶν. ὰ. ὁ. ἡ.

Αἱμωδιᾷν. obſtupeſcere dẽtibus ex acerborũ fructũ eſu, aut ſtridore quopiã, q etiã gingiuas in

Αἱμωδία. ας. ἡ dentiũ ſtupor, ex eſu (feſtat. pomorum immaturorum.

Αἷμων. ονος. ὁ. cruẽtus. Itẽ exptus. Dicitur aũt pro λαίμων, abiecto λ, παρὰ τὸ λαίω, τὸ γινώσκω, μανθάνω.

Αἱμωτός. ὸ. ὁ ſanguinarius, cruẽtus. (μανθάνω.

Αἰνεῤῥτης. ὁ, & ἀνάῤῥητος. & ἀναρτὴς. ὸ. ὁ. gra-

uis uirtute, ὁ ὧν λαπῶ τῇ ἀρετὴν, ἤτοι τῇ ἀνδρίαν ἔχων. Euſt. Iliad. π.

Αἰνεάδαι. οἱ. Aeneadæ.

Αἴνεσις. ιος. ἡ. laudatio.

Αἰνετός. ὸ. ὁ. laudabilis.

Αἰνέω. μ. ήσω. ῆσω. laudo. Hinc Aeneam illum dictum oſtendit Homerus in hymno Veneris: Ζεὺς δὲ κοὶ ἀενέας ὄνομ' ἔσσεται, οὕνεκα μὲ ἀενὸν ἔχεν ἄχθος. Apud ueteres ſignificabat quoq; irrigare, contundere, cõmouere, ut in ptiſana fieri ſolebat. Et apud Heſiod. pro παῦσαι ἐώσας. Ita quidẽ Etym. ſed forte rectius ἀενέω acceperis. Item paciſci, σύγκατα τίθεσθαι apud Homerũ & manibus hordeum confricare. Etym.

Αἰνέω, fermento, macero & ſubigo aqua hordeũ, ut exponit Aelius Dionyſius, & ut Euſt. Iliad. κ. ἀναβρέχω ἀλφιτοσμύρνην σῖτον. Pauſanias in Lexico Rhetorico pro deglubo, ad nucũ genus refert, ut ſit ἀενέω putamina, & nucũ quiſquilias demere, dicitur & ἀνέω ἀενέω, plurima de hoc uerbo Euſt. libro iam citato.

Αἴνη, ης. ἡ, exiſtimatio, opinio Herodot.

Αἰνιάτης. ὁ. ἡ. ab Aeno urbe Thraciæ, ut αἰνιάτης οἶνος, uini genus præſtans apud Hipp. quod αἰνοπικὸν uocant.

Αἴνιγμα. τος. τὸ. uel αἰνιγμός Ariſtoph. ænigma, quæſtio obſcura, ſermo nodoſus, & inuolutus, Latini antiqui ſcirpos appellauerunt, ut Gellius ſcribit libro 12. cap. 6. per antiphraſim fortaſſe, quemadmodum etiam bellum dicitur, quaſi minime bellum ac bonum.

Αἴνιγμα γελᾶντος. indiciũ, alluſio tranquillitatis.

Αἰνιγματίζω. ὁ. qui loquitur per ænigmata. resq; per ſe dilucidas data opera obſcurat, cuiuſmodi ſunt carmina Lycophronis. Eraſ.

Αἰνιγματώδης. ες. ὁ. ænigmaticus.

Αἰνιατρία. obſcurè, ambitioſè. Aeſchyl.

Αἰνιγμός. idem quod αἴνιγμα.

Αἰνικτῶ. τὸ. obſcura.

Αἰνίζομαι. laudo.

Αἰνίζω. ιῶ

Αἰνίττομαι. μ. ίξομαι. obſcurè loquor, innuo latenter (ut fit in tabula Cebetis) ænigmate oſtendo & ſignifico, conjecto apud Sophocl. Αἰνίττεται τὸν ἕτερον, taxat Petrum, Plutarchũ in Placi. ἀδήλως ὑπονοεῖ. Et αἰνίττεταί τι τόδε. cũ aliud ex alio aut per aliud indicatur, uel cum aliud apparens alterius rei notionem alicui ſuggerit. Αἰνίττοντι μεταφοραὶ, ænigmaticę orationi translationes congruunt. Ariſt. Rhet.

Αἰνόγαμος. ὰ. ὁ. infelix nuptus.

Αἰνόμορος. ὰ. grauiter moriturus.

Αἰνοπαθὴς. ὲος. ὁ. ἡ. grauiter affectus.

Αἶνος. ὰ. ὁ. laus, gloria, παρὰ τὸ ἀείνω τὸ τρέπομαι,

ἢ ὃν φράζομαι ἢ ἀΐσσομαι. Itẽ apologus, prouerbium. Αἶνον Aphthonius in progymnaſ. ſimpliciter μῦθον, id eſt, fabulam uocat. Huic ſunt (ut ait) uaria ex inuentoribus cognomina. συβαρίτης, κίλιξ, πύθιος, ἀσώπιος. Quintil. Αἶνον ait à Græcis appellatum λόγον μυθικόν, & ἀσωπικόν, à Latinorum nonnullis apologationem, nõ ſatis in uſum recepto nomine: addit q; hoc à paroemia diſcrepare, quòd αἶνος totus ſit apologus, παροιμία aũt ſententia breuior ut apud Heſiod. Νῦν δ' αἶνον βασιλεῦσι ἐρέω, νοέουσι δὲ αὐτοῖς. ὰδ' ἔρξ' προσέφη νεμεσσήσασα ποικιλόβουλος. Vtitur eundem ad modum & Archilochus & Callimachus, etiam ſi Theocritus γῦ κωίσπαις, αἶνον pro paroemia uidetur uſurpaſſe, αἶνος θὴν λεγεταίης, ἔβα κὴ τῶρος γῦ ὕλαν, id eſt, Fertur & hoc olim, in ſyluam ſecedere tantum. Hæc. Eraſ. De eodem, id eſt, quid αἶνος & παροιμία differant, uide αἶνος in Ammonio. Ariſtophanis interpretes produnt αἶνον non concinnari pueris, ſed adultis dirigi, nec conſolatorium modo eſſe, ſed paræneticum quoq; admonet enim & docet Cæl. li. 8. ca. 47. Dicitur etiã αἶνος, quod alio nomine μῦθος ſermo implicitus, ut apud Clearchum, uir nõ uir, auis nec tamen auis, lignũ non lignum, lapis non lapis: pro eunucho, ueſpertilione, ferula. Αἶνος ciuitas apud Homer. & Ephorũ, aiit enim hic. Αἶνος ciuitas, quam primum Græci illi qui Alopeconneſij appellati ſunt inhabitauerunt, deinde ex Mytilenis, & cinna deducti coloni. Arpoc. Eſt & ἄϊνος Cephaleniæ mons.

Αἰνός. ὰ. ὸν καπὸς grauis, malus. παρὰ τὸ ἀλύω, abiecto λ, & ε mutato in α. Vel παρὰ τὸ ἀλάομαι, pugno λαίνω, λαανός, & exclusio λ, ἀανός, ὁ μάχιμος, paroxytonum eſt, ſed αἶνος penanſlectitur.

Αἰνότης. ητος. ἡ. grauitas.

Αἰνοτόκος. ὰ. ὁ. grauia & mala pariens.

Αἰνόζηκος. ὰ. ὁ. malè natus.

Αἴνυμαι. aufero, capio.

Αἴνυμι. teſte Corintho, Aeol. dicunt pro ἐπαίνω.

Αἰνῶς. grauiter.

Αἴξ. γός ἡ capra, & ſydus cœleſte. Generale nomẽ eſt ad omnes caprarum ſpecies, quarũ triplex eſt differẽtia. nam recens natæ ἔριφοι appellantur: anniculæ, uel mediæ ætatis χίμαροι. adultæ ῥάγοι & ἴξαλοι. Has Hom. προγόνους uocat, medias μετάσους, aliàs ἔριφος. De capris Ariſtotel. Aelian. & de ſylueſtribus capris Oppianus in lib. de uenatione. Eſt & auis nomen ἄιξ Ariſtot. Gaza capellã uertit. Item ſyderis apud Procli. Αἰξεαντδι. irruentes. (de ſphæra.

Αἰξάσκω. impello.

Αἰζωνία. ἡ. conuitium.

Αἰξωνεύω. maledicere, conuicijs inceſſere. Hoc uerbo intoleranda mordacitas ſignificatur. in de figuratũ, quòd in Attica Aexones dicacitate maledicaq; uirulentia inſignes erant. Cęl. li. 10. cap. 25. Vide Chiliad. Eraſmi.

Αἰξωνεύς. conuiciator.

Αἰολόυς. ὁ. Cæcias uentus.

Αἰόλαγμ. Ariſtoph. uocauit πτολιτικλῶ hoc eſt ſaltãdi artem ἀὸλαγμ χορείαν ἐφθεγξάμεθα, ſignificat etiam obſcurã & ἀὸλα uel ἀὸλη νὺξ quę dicatur, uide Sophoclis interpretem.

Αἰολάζω. fingere aratro, errare, uagari. Hipp.

Αἰολέω μ. ἥσω. π. ηκα. uario, ποικίλω, ποικνῶς ἢ ταχέως στρέφω, κινῶ. Αἰόλητο, apud Apollon. turbatus & ſollicitus erat.

Αἰολιχή. ἡ. umbra, momentum tẽporis.

Αἰολίζω, ἀὸλέω, uario, gero morẽ Aeolicum, decipio, ut apud Heroclem, μὴσ' ἀὸλίζε αὐτόν. Ne circunſcripſeris ipſam. Inde deductum, quòd Aeoles ut fraudulenti infamabantur, ut Theocriti interpres in primum Idyllion annotat. Itẽ Aeolice loquor, Strabo lib. 8.

Αἰόλλω. τὸ ταχέως ἢ δίνῃ ἀέλλης κινῶ hoc eſt celeriter ac turbinis aut ꝓcellę in modũ moueo.

Αἰολόστρωμον. τὸ. uarium munus.

Αἰολοθώρηξ. habens pulchrum thoracem.

Αἰολομίτρους. ὁ. ποικίλην ἔχων τὴν μίτραν. Eſt autem μίτρα zona bellica.

Αἰολόμητις. ὁ. ἡ. Hetero. accẽtu in antepen. & cũ ι. ἀγκυλόμητις, uarij cõſilij Moſchopo. in Heſio.

Αἰολοπύλαι. αἱ. ſunt quæ forma ſphærica, ex ærea aut alia materia fiũt, intus cauæ: quib. ineſt punctum anguſtiſſimum, quo aqua infunditur, de inde igni admotæ, ſimul atq; aqua feruere cœperit, flatũ tantiſper emittunt, dum aqua (quæ in fumum reſoluta paulatim efflatur) durauerit, deductũ ab ἄιολος & πύλη, quaſi Aeoli portæ. Cæl. lib. 11. cap. 18.

Αἰολόπωλος. ὁ. ἡ. uarius pullus, equus uelox, bonos equos habẽs. Hõ. Phryges uocat ἀλοπώλους, hoc eſt ταχυίππους ἢ ποικίλως ἱπαζομένους. (nous.

Αἴολος. ὁ. rex uentorũ, Aeolus pro paroxytonũ. Homerus in Odyſſea.

Αἰολοσόμος. ὁ. ἡ. obſcurus, & ambiguus, oraculi epitheton apud Aeſchylum.

Αἰόλος. ὁ. ἡ. uarius, doloſus, obſcurus. paroxyt. Itẽ uelox ἀπὸ τοῦ ἄελλα, à quo etiã κορυθαίολος ἐπίτων & ἀὸλοι σφῆκες, id eſt ueſpæ οἱ κατὰ τὸ μέσον συνεχῶς κινούμενοι, & πόδας ἄολος ἵππος, hoc eſt, ποδώκης, pedibus celer.

Αἰονέω. μ. ἥσω. π. ηκα aſpgo, humecto, deſup irrigo.

Αἴπη. alta, excelſa, difficilia. (go, ſupfundo.

Αἴπεια. penult. circũflexa fœmin. eſt ab αἰπύς.

Αἴπορ. tanquam. ἄιπορ τοι θεοί, ἀντὶ τοῦ εἴπερ. Ariſtoph. Acharn.

Αἰπεινός. ὁ. excelſus.

Αἰπήεις. ὑπερ. ὁ. idem.

Αἰπόλιον. ὁ. τὸ. grex caprarum, caprile.

Αἰπόλα. ῳς. ἡ. ἀπὸ αἰπόλιον, ἢ κάπηλος. caprile & mercatus caprarum.

Αἰπόλος. ὁ. caprarius (ut ποιμὴν paſtor ouium, teſte Ammonio) Syncopa eſt pro ἀιγοπόλος, ab ἄιξ ἀιγός, ἢ πωλῶ τὸ αἰναρεῖσθαι, quaſi ὁ πωλῶν τὰς ἄιγας αἰναρεισόμενος. Vel παρὰ τὸ ἀπὸ quod eſt ὑψηλὰς τόπους πηδιτολέντες. Etym.

Αἰπύ. εος. τὸ. cacumen, uertex.

Αἰπύκερως. alta cornua habens. Epitheton cerui.

Αἰπυμήτης. ὁ. grandiloquus. Aeſchyl.

Αἰπύς. εος. ὁ. altus, magnus, durus, pernitioſus. παρὰ τὸ ἄπτω.

Αἰπύτ. idem.

Αἰρὰ. malleus, bipennis.

Αἶρα. ας. ἡ. loliũ, zizaniõ. Dioſcorides li. 2. cap. 91. & Theophr. ἡ. Ρ. σῖτα ἀνάφθορά, παρὰ τὸ ῥαίω τὸ φθείρω, ῥαῖα, & trãſpoſitione ἄιρα. Etym.

Αἶρα. ας. ἡ. malleus, ſecuris, capitur & pro ſphæra.

Αἱρέομαι. ἕσομαι. μ. ἀρήσομαι. π. ἥρημαι. ἀόρ. ἀ ἠρέθην, medius ἀόρ. β. εἱλόμην, ἀπὸ Ρ ἕλομαι. eligo, uolo, decerno. Interdum αἱρεῖσθαι ante ferre, pręponere dicitur, maxime ſi alicuius rei uelut collatio quędam fiat & ἀντὶ præpoſitio cum gẽ prępronatur. ut ποῖαδ' αὖτὴ ποίων ἀρητέον, ῥᾴδίως ἀιρεῖσθαι, quę autẽ quibus prępondenda, non eſt explicatu facile apud Ariſtot. & αἱρεῖσθαι τὸ μέσον. Tenere modũ uel ſeruare medio critatem. Item αἱρεῖσθαι ſequi & expetere ſignificat & αἱρέομαι τὸ ἡδύ appeto uoluptatem.

Αἱρέσιμος. ὁ. ὁ. capi aptus.

Αἵρεσις. electio. Chryſoſt. πρὸ ἱερωσυνίης, utitur pro ea electione qua epiſcopus eligebatur [illegible]. Item opinio de aliquo dogmate firmata, hæreſis, ſecta: quarum quatuor imprimis celebres erant Athenis, Academica, Peripatetica, Epicurea, & Stoica: à quibus aliæ omnes quæ à Laẽrtio colliguntur, tanquam fontibus promanarunt. Bud. Annot. Θέσις (ut annotat Cęlius) eſt pręſtãtis in philoſophia uiri παράλογος ὑπόληψις, id eſt opinio admirabilis, ſicuti Antiſthenis, ὅτι ἀκέκτηται αὐτὴν ἐγγύ. Quæ ſi obrepat in plureis nõ in urbanos, iã αἵρεσις, id eſt ſecta nũcupatur: ſed inter pullatos gregaleisq; κοινὴ γνώμη. Item optio, ut βασιλείας αἵρεσις, apud Chryſoſt. optio regni, Politiã. hæc uerba Herodia. li. 6. ἐπάσας κελεύσαντες εἰς τὴν προτέραν αὐτῶν ἐπανιέναι τῆς ἀρχῆς αἵρεσιν, ſic Latine fecit: Inſerunt ad ſuã quenq; uitam & officiũ redire. Significat item expugnationem.

Αἱρετιστής.

Αἱρετιώτης. ὁ. ἡ. hæreticus.

Αἱρετίω. μ. ήσω. π. ηκα. ἀόρ.

Αἱρετίζω. μ. ῳσω. π. ηκα. eligo, placeo, ſector.

Αἱρετικός. ὁ. ἡ. hæreticus, qui præter ueritatẽ aliquid opinatum habet.

Αἱρετιστής. ὁ. ἡ. princeps ſectæ.

Αἱρετὶς. delecta amica, amans.

Αἱρετῶ. aſſumo, adduco in meam ſententiam.

Αἱρετός. ὁ. ἡ. eligibilis, electus, potior, arbiter. & τὸ αἱρετὸν expetendũ, & δι' αὐτὸ αἱρετὸν propter ſe expetendũ, & αἱρετώτερον quod antepo ni debet, & præferri & ἀρετὸς κρίτης dici uide tur à Cic. in oratione pro Cn. Planc. edititius iudex quem una pars eligit. Arl.

Αἱρέω. μ. ήσω. ἀόρ. β. εἷλον. capio, teneo, deſtruo, populor, occido, actiuum.

Αἱρικός. ὁ. loliaceus.

Αἰρωλαί. procellæ, turbines.

Αἴρομαι. in uoce paſſiua ſignificat interdum etiam tollo. id eſt erigo. Plutarchus ἀερόμενα τὰ ἱστία εἰς ἀπόπλουν. Xenoph. ῥᾴδιον ὁ ἵππος τὰ πρόσθεν αἴρεται. Interdum porto, geſto, uel potius geſtandum tollo, hoc eſt ἀνατίθεμαι, ἐπιφορτίζομαι. Interdum ſuſcipio. id eſt, incepto, aggredior, ut πόλεμον ἢ κίνδυνον ἀιρεῖσθαι. uel ἀιρεῖσθαι. ut eſt apud Ariſtot. in Rhet. ad. Alex. & ἐπ' ἐμὲ σίδηρον αἰρόμενος. ibidẽ, in meditrinxit gladium. Interdum fero, hoc eſt, reporto prædium uel lucrum. ut ἄιρομαι κλέος, ἄιρομαι νίκην, refero, aufero gloriam, uictoriam. Bud. Com.

Αἰχθοντος. obedientis, παραδεχομένου, ἀρεσκομένου.

Αἴχθοντος. odientis, μισουῦντος.

Αἰρωτιόν. τὸ. tenebroſum, cribrum.

Αἴχρος. miſer, inops. Homer. de Iro, Odyſſ. ς. ἦτε καὶ ἴχρος ἄϊχρος, ἐπιστασὸν πανὸν ἔξῃ.

Αἴχω. μ. ξῶ. π. κα. ἀπὸ τοῦ ἀείρω, craſi τοῦ ας in α longum tollo, uiribus apprehendo, eleuo. Vnde Latinis ærumnæ dictæ (teſte Feſto) hoc eſt furculæ, quib. uiatores alligatas ſarcinas gerebãt. Aliquando aufero, de medio tollo. hoc eſt, ἀφανίζω, ut ἄρμη ὄνειρος ἴδῃ ὑμῶν ἰῶ. Aliquando moueo. id eſt, ſoluo, proficiſcor, abeo. Actiuũ. accuſ. Bud. Com. Vide Moſchop. ſcolia in Philoſtrat. ubi multa de hac uoce.

Αἰχῶ. uinco per craſim ab ἀιρέω. &

Αἰχῶμαι τὸ πρεπεῖνον.

Ἅϊς. ιδος. ὁ. Infernus. Interdum imbecillis. Ἅϊς enim uirtutem ſignificat.

Αἶσα. ης. ἡ. parca, à δαίω, diſtribuo, & in futu. δαίσω. unde abiecto δ, ἆσα. id eſt, μοῖρα, εἱμαρμένη πεπρωμένη. Etym. Pro inſania, apud Sophoclem.

Αἴσανος. ramus lauri, uel ut alij ramus myrti. Itẽ

rubellio auis, ἐρίθακος.

Αἰσάλων. νος. ὁ. æſalo, accipitris ſpecies. apud Ariſtotelem Græcam uocem Gaza relinquit. Alias ἀσάρος, quod non placet.

Αἴσαρος. ὁ. flumen per Crótona fluens.

Αἶσηπος. ὁ. ἡ. fluuius Lyciæ.

Αἰσθάνομαι. μ. αἰσθήσομαι. π. ᾔσθημαι. μέσ. ἀόρ. β. ἐσθόμην ab ἀισθέσθαι, οὖμαι, inuſitato themate. ſentio, cognoſco, intelligo, experior. Geni. uel Dat. aliquando Accuſ. de quo Priſcianus. lib. 18. Αἰσθάνομαι ἐγκλίνεται. Sentio dixiſſe. uel intelligo. hoc eſt, νοῶ qua quidẽ ſignificatione gaudet participio, ut αἰσθάνομαι ἔξω τοῦ καιροῦ ἢ μέτρου φρόνιμος, quod ſi ad aliã perſonam referatur, iam Accuſat. potius aſciſcit, ut αἰσθάνομαι σεαυτὸν οὐντα τοιοῦτον, cum uero ſignificat αἴσθησιν λαμβάνω. Genitiuo potius iungitur, ut αἰσθάνομαι τοῦ ψύχους.

Αἴσθημα. ατος. τὸ. ὁ. ἡ. ſenſus ipſa uis, & quod ſenſu percipitur.

Αἰσθητήριον. ſenſuum ſedes, ſenſorium, uertitur à Gaza in Ariſtotele utroq; modo.

Αἰσθητικόν. ὁ. τὸ. facultas ſenſitiua.

Αἰσθητικός. ὁ. ὁ. ſenſitiuus.

Αἰσθητικώτατος. ὁ. ὁ. maximè ſenſu præſtans.

Αἰσθητόν. τὸ. quod ſenſus mouet, ſenſus mouẽs res quę ſubiecta eſt ſenſibus, & quę ſub ſenſum cadere poteſt, quę ſenſibus percipi poteſt.

Αἰσθητὸν σοιχεῖον. τὸ. Gal. pars corporis ſimilaris, ueluti neruus, uena, dicitur & ὁμοιομερές.

Αἰσθητός. ὁ. ἡ. ſenſibilis, ſenſilis.

Αἰσθω. ſpiro, ἐκπνέω. inde ἆσμα, ſuperius ἀΐσθω.

Αἰσιμία. ας. ἡ. uaticiniũ, μαντεία, καθῆκον, ab ἆισα

Αἰσιμίδαι. ædificij genus.

Αἴσιμος. decens, fatalis, Ariſtoph. Eccleſ. τὸ δὲ κοινὸν ὅσπερ ἄσιμος κυλίνδεται. Id eſt, χωλὸς, ὠλιγόμος, ἀμαθής.

Αἰσιμόω. &

Αἴσιμῶ. inſumo, expendo, ſumptus facio in rem neceſſariam, & quam fert uſus, cui opponitur ἀναισιμῶ. ut annotat Euſt. Iliad. φ.

Αἴσιος. ὁ. decens, proſper, uerus, germanus, mediocris, iuſtus & uerus, item fauſtus ut in auguriis ὄρνιθες αἴσιοι dicuntur οἱ εὐσύμβολοι, hoc eſt proſpera ac læta quædam indicia prę ſe ferẽtes, contrà ἀπαίσιοι. id eſt, inauſpicata & ſiniſtra pollicentes ac denũciantes.

Αἰσιδμῶνοι τὸ χωρίον. captantes loci auſpicium.

Αἰσίως. aduerb. decenter.

Αἶσμα. ἄτος. τὸ. expenſa.

Αἴσσω. μ. ξω. π. κα. impello, moueo, impetum facio, committo, ſurgo, promico, emico, commoueo, feror, propero.

Αἰσήρ. ῆρος. ὁ. torris, titio. Oppianus. ζ. λαλὸν δὲ τμήτων μεγάρων ἀεσπαρ φέρονδος. Vrbis casure signum, torremq; ferentes.

Αἴσιος. α. ὁ. pditus insciꝰ, citra reditū, de quo nihil refertur. Hom. Odyſ. ἀ. οἱ κέν ποτ μὺ ἀΐσιον ἐπόμσαν πρὸς πάντων ab ā priuandi uoce, & ἰσάω scio & ἄϊσωσιν uastauit, obscurum effecit apud Pindarum in Pyth. à præsenti.

Αἰσόω. μώσω. π. ωκα. destruo, euerto, perdo, obscuro, euanescere facio, occido.

Αἰσυμνήτης. ρος. rex, princeps quasi ὁ τὰ ἀεσιατικὰ ρῶν, uti Aristarcho placet, qui & αἰσυμνύτης, alij gradum esse ætatis dicunt, & significare iuuenem agilem, ἐυπρεπῆ νεανίαν, ab α intensiua particula & σύω, uel etiam modestum, frugi, & honestum, sunt qui etiam νομέα, id est pastorē interpretantur. Eust. Iliad. ultimo.

Αἰσυνάτης, ἀμυμονέρων, ἀοχαΐδων.

Αἴσωρ. ορος. ἡ. inexpertus, indocilis.

Αἰσυλος. ε. ὁ. impius, indecens, aduersus, malus, iniustus. πρὰ τὸ συλῶ, καὶ α ἐπιταλικόν. Etym. uel ἀΐσυλα, ἁμαρτωλὰ πράγματα, τὰ ασυλημάτης ἀεσης τουτέστι τοῦ καθήκοντος.

Αἰσυμνάω. impero, rego.

Αἰσυμνῆται. οἱ. præfecti certaminum, aut ministri aut iuuenes. Item tyrannorum genus, quod olim à populo legebatur. Bud. Com.

Αἰσυμνητὴρ. ῆρος. ὁ. rex.

Αἰσυμνητὶς. ιδος. ἡ. regina.

Αἰσύφηλος. ε. ὁ. timidus, mendax.

Αἶχμος. ε. ὁ. turpissimus. &

Αἰσχιων. ονος. ὁ. ἡ. turpior. ab ἀσχρός, ἀισχίων, ἀισχρότατος, abiectione τοῦ ρ.

Αἰσχίω. τὰ. Attici utuntur pro ἀισχίονα. sicut χέρω, κρείσσω, ἀμείνω.

Αἶσχος. εος. τὸ. iniuria, turpitudo, Sordes & piaculū. Dionys. Areop. πρὰ τὸ ἴσχω ἶσχος, & cū α priuatiuo ἀΐσχος, & synæresi ἄσχος.

Αἰσχρυγάμφα. turpiter gesta, ab ἀισχρυγέομαι.

Αἰσχροκέρδεια. est uita turpiter quæstuosa, cui πλεονεξία cognatum est uitium. Bud. Com.

Αἰσχροκερδέω. turpiter lucrum facio. Bud. Com.

Αἰσχροκερδὴς. ους. ὁ. ἡ. turpilucris, interprete D. Hieronymo ad Hesiod.

Αἰσχροκερδία. ας. ἡ. lucri turpis cupiditas. Bud.

Αἰσχρολογῶ. turpiter loqui. (Com.

Αἰσχρολογία. ας. ἡ. turpiloquium. Grammat. hāc etiam inter orationis figuras reponunt.

Αἰσχρόλογος. ε. ὁ. obscœnus.

Αἰσχροποιός. fellator, fœdus.

Αἰσχρὸς. ὸν turpis. ὁ. ἀισχύνης μετέχων. ab ἄσχος, sicut ἀ ψύχος ψυχρός, & deformis. & τὰ ἀισχρὰ uocantur aliquando flagitia & ἀισχρὰ οὐ κατὰ φύσιν deformitates à natura tributæ.

Αἰσχρότης. ητος. ἡ. obscœnitas.

Αἰσχροτρυγία. ας. ἡ. confusio, pudor, infamia.

Αἰσχρῶς. aduerb. turpiter, ut ἀισχρῶς διατίθεται τὸ σῶμα, polluit corpus.

Αἰσχύνη. infamia, pudor, propriè ob scelus aliquod perpetratū, ὧν τοῖς νομιζομένοις ἀισχροῖς, ut inquit Aristoxenes. Hanc Philosophi definiunt φόβον δικαίας ψόγου. id est, metum iustæ reprehensionis. Gel. li. 19. ca. 7. Aristot. Rhet. 2, δεῖ δὲ ἀισχυνὴν λύπην τινὰ καὶ ταραχὴν περὶ τὰς ἀδόξιαν. φαινόμενα φέρειν τῶν πακῶν ἢ παρόντων ἢ γεγονότων ἢ μελλόντων. Est enim erubescentia seu pudor molestia quædam & perturbatio animi ex malis orta, præsentibus, præteritis, & futuris, ob quæ subeunda sit ignominiæ alicuius nota.

Αἰσχύνομαι. uerecundor, erubesco, uereor, iniuriam patior, lædor. Accus.

Αἰσχυντηλά. τὰ. quæ parant uerecundiam.

Αἰσχυντηλία. ας. ἡ. pudor.

Αἰσχυντηλός. uel ἀισχυντηρός. uerecundus. qui pudore afficitur. Plato in Gorg. ἀισχυντηροτέρω μᾶλλον τοῦ δέοντος.

Αἰσχυντία. ας. ἡ. uerecundia.

Αἰσχύνω. νῶ. confundo, dehonesto, turpitudine afficio. Actiu. Bud. Com. ἀισχύνω ἕτερον & ἐυθηρίᾳ ποιῶ. rubores eijcio, ut ad Herē. li. 3. nō isto clamore, uoce ista quæ uel facile cuiuis rubores eijcere posset. Arl.

Αἰσωπικά. τὰ. ridicula.

Αἴσωπος. ε. Phrygū lingua idem est, quod Aethiops. Hoc nomine uocatus est summus ille fabularū scriptor, quòd nigerrimus esset, ac turpitudine uel Thersite Homerico conferēdus.

Αἶτας. ε. ὁ. socius. Hinc ὦταν pro ὦ ἄϊταν.

Αἰτέοτος. ὁ. petitiuus uel ad petendum facilis.

Αἰτέομαι. uide αὐτέω, & αὐτοῦμαι.

Αἰτέω. μ. ήσω. π. κα. peto, ἐρέομαι, ἐνίσσομαι, instanter peto. ἐκ τοῦ τῶ τὸ ζητῶ, & α ἐπιταλικῶς. αὐτῶ, pleonasmoꝰ; τοῦ ι, αὐτῶ. Actiu. accusat. Τὸ γὰρ ἀρχῆ αὐτεῖδαι, est ἀξίωμα facere uel ἄτημα, id quod initio probandum susceptum est. quod etiam ἀπὸ τῆς ἀρχῆς αὐτεῖδαι, καὶ αὐτέω dicitur. Arist. ἀπὸ γὰρ ἀρχῆ αὐτεῖδαι, dixit pro eo quod est, Postulare sibi concedi ut indubitatū, quod initio probandū recepit. Bud. Com. & αὐτέω, apud Aristot. nonnūquam rogare significat & poscere, & αὐτησόμετα pro παραλείσωμεν apud Aristoph.

Αἰτέω, & αὐτοῦμαι quid differant, uide αὐτοῦμαι infra, & in Ammonio.

Αἴτημα. ατος. τὸ. καὶ

Αἴτησις. ιος. ἡ. petitio, postulatio.

Αἰτήσω δίκας. exposcam pœnas.

Αἰτήματα. petitiones, postulata. Sic uocantur τὰ δόξης, id est, positiones nō usq; adeò notæ, quæq; non statim admittuntur ab auditore, simul ac à præceptore ponuntur, sed argumēto quodam astruuntur, priusquam fidem faciant. Budæus Annot. Ἰτε ἀιτήματα δὲ ὅσ᾽ ἂν γε τοῖς λόγοις, ἃ ωαρὰ τῶν ἀκροώντων οἱ λέγοντες αἰτοῦνται inquit Aristot. in Rhet. ad Alex. Solentq; hæc in principijs scientiarū cōsiderari, cum scilicet ignotū est quod dicitur ac id sine concessione ulla audiētis ita quasi ab eo petiuerimꝰ, ac postulauerimꝰ sumere solemꝰ. Vide Eustat. lib. 6. de Moribꝰ, ubi etiā de axiomate & hypothesi.

Αἴτης. ε. ὁ. lingua Thessalica adamatus, is qui amatur, teste Theocrito in eo Idillio, cui titulū fecit Αἴτης. Etym. ἀπὸ τὸ οἶδν πανεῖδη ἀπὸ φιλίαν, ab ἄω, qua ratione & ἔισπνηλος apud Laconas idem dicitur.

Αἴτης. pauper, mendicus.

Αἰτητάι. οἱ. postulatores, petitores.

Αἰτητικός. ad petēdum procliuis uel promptus ac facilis. ita Eustat. Nicænus Ethicorum ad Nicoma. lib. 3. interpretatus.

Αἰτητὸς. ε. ὁ petitus, petibilis.

Αἴτια. τὰ. Aetia, liber Callimachi.

Αἰτία. ας. ἡ. causa, id est, occasio, caput, origo, fons, radix, principium. Basil. in ἑξαημ. πρὸ τὰ θεῖ ἀετίαν λαβεῖν, ἀετία τοῦ πάμονος, causa diuinitus demissa, uis diuina. Theoph. Aliquando causa, id est, forensis cōtrouersia. Est autem uox (ut tradit Eras.) cōmunis, & ad crimen ob quod merito quis in ius uocari possit, & ad leuiorem iniuriam, cui sufficit expostulatio. Vnde γὰ αἰτίας ποιεῖδαι, & αἰτίαν ἐπιφέρω, est in crimen uocare, crimen alicui inferre. Idem significat δὶ αἰτίας ἔχω. & hoc in actiua significatione apud Thucy. καὶ ἐμὲ τὸν πρῶτον αἰτιασάμενον πολέμου δὶ αἰτίας ἔχετε. id est, Me quod ad bellum suscipiendum hortatus sum accusatis, uel reprehenditis. Nam aliàs passiue accipitur. ut αἰτίαν ἔχων dicatur, qui male audit, & suspectus est criminis alicuius. Is & sustinere causam dicitur apud Ciceronem. ex Græcis sumptum, qui αἰτίαν ὑπέχω pro eodem dicunt.

Αἰτίαν γὰ λέγεδαι, uel ἀναλέγεδαι, est in se crimen recipere, uel agnoscere rem perpetratam. ἓν ἀτίαις εἶναι in crimine esse, pœnas pendere, inculpari. Sic Cicero in Verr. Dat hospiti suo cuidam negotium, ut aliquem reperiret, quem ea fecisse insimularet, daretq; operam, ut is eo crimine damnaretur, ne ipse esset in crimine. Bud. Com. τὰ αἰτίαν ἐπενέγκω uocatur accusator apud Aristot. in Rhet. ad Alexan.

Αἰτίαμα. ῶτος. τὸ. crimen.

Αἰτιάομαι. ῶμαι. facio causa aliculus rei. Itē accuso, culpo. Genit. & accus. ut αἰτιῶμαί σε τούτου. Criminose hoc tibi obijcio. Aliquando cum duobus accusat, ut τίνα ἄν ἑαυτὸν αἰτίαν αἰτιασάμενος. Quid cōtra seipsum obijcere potest? Significare iam αἰτιῶμαί σε, causam esse, uel in causa esse dico, causam ad te refero. Etiam in bonam partem. Plato in Phædro, Καὶ ἔγωγε ὦ φαῖδρε αἰτιῶμαι τὰς γνωρίμους θεούς. Hoc acceptum genijs loci refero. Bud. Com.

Αἰλάδομαι. querelam exponere.

Αἰτίασις. accusatio, querela. unde αἰτίασιν ἀποθέδαι significat αἰλάδαι. Bud. Com.

Αἰλάζομαι. accusor & culpor, passiue, & aliquando actiue, de quo Bud. Com.

Αἰλάζω. μ. σω. π. κα. peto.

Αἰλατέον τὴν ἡλικίαν. reijcienda causa in ætatē.

Αἰλαλικὴ. πτος. ἡ. accusatiuus casus.

Αἰλαστόν. causatum, à causa, uel ab authore ortū.

Αἰτίζω. μ. ίσω. π. κα. peto.

Αἰτιολογέδαι, προφασίζεδαι, σκήπτεδαι, causificari.

Αἰτιολογέω. μ. ήσω. π. κα. causas agere, causas reddere. Αἰτιολογία. apud Rhetores rationum subiectio dicitur, cum scilicet superius dicta quadam adiecta ratione uel causa explicamus.

Αἰτιολογία. ἡ. causæ redditio. numeratur apud Rutilium Lupum & alios, inter figuras orationis.

Αἰτιολογικός. ἡ. ὁ. ἡ. causalis. Medici eam medicinæ partē quæ causas, & accidentia, hoc est, συμπτώματα inquirit, αἰτιολογικὴν appellāt, ac interdum eandem παθολογικὴν.

Αἰτιόλογος. ὁ. qui sequitur rationem, & utitur probationibus.

Αἴτιος. α. ὸν. causa, author, ὁ τὴν ἀφορμὴν διδούς. reus, παθόλου νος, μεμπτέος, πολάσεως ἄξιος. αἰλίου αἰλᾶδαι, quod est accusandum accusari. Dicitur πρὸ τὸ ἄτη τὴν βλάβην, & ι pleonasmo. αἴλια γὰρ λέγουσι καθ᾽ αὑτὰ Aristot. uocat causas quæ ui sua id quod sub eas subiectum est efficiunt & αἴλια ἀόριστα dicuntur ab eodem causæ in quibus nulla est constantia.

Αἰτνᾶος. ὁ. piscis quidam Aeliano.

Αἰτναῖος. α. ὁ. magnus. ab Aetna monte, uel celer uel nobilis ac celebris, ut αἰτναῖος πῶλος, αἰτναῖος λαὸς ἅρμος.

Αἶτος. εος. τὸ. inhabitatio, lucus. τέμενος, apud Pindarum. superius ἄλσος.

Αἰλᾶμαι. &

Αἰτᾶμαι. peto, obsecro, obtestor. Item postulor, ut debitum soluam. Proprie est commodato petere, αἰτέω simpliciter petere, teste Ammon.

Bud.Com. Vide ἀιτέω. uel μετὰ παρακλήσεως καὶ ἱκεσίας αἰτῶ. Nã αἰτέω simpliciter petere, uel quero Moschop. & Aristoph. interp.

Αἰτούμαι δίκας. uocati in ius, uulgò citati.

Αἴτω. applico.

Αἰτώλιος. uide ἀγώλιος.

Αἰτῶμαι. pro αἰτιῶμαι. Bud.Com.

Αἰφνης. καὶ

Αἰφνίδιον. repente.

Αἰφνίδιος. ὁ. repentinus.

Αἰχμάζω. μ. σω. π. κα. armo, iaculor, bellũ gero.

Αἰχμαλωσία. ας. ἡ. captiuitas, prædatio.

Αἰχμαλωτίζω, & αἰχμαλωτίζω. μ. σω. π. κα. capio, duco captiuos. Phrynichus & Christodulus dicunt hæc uerba non esse in usu, sed potius disiunctim dicendum αἰχμάλωτον ποιῶ & αἰχμάλωτος γίνομαι.

Αἰχμαλωτὶς. ίδος. ἡ. captiua.

Αἰχμάλωτος. ὁ. captiuus, propriè in bello captus, quasi ὁ αἰχμῇ ληφθείς. ab αἰχμὴ, quod est ξίφος, & ἁλῶ, id est, πορθῶ.

Αἰχμὴ. ῆς. ἡ. cuspis, ferrum hastæ. παρὰ τὸ αἴμα κέειν, uel τὸ αἴσσω.

Αἰχμητὴς. ὁ. iaculator, pugil, armatus. ἀπὸ τοῦ αἰχμάζω. Vide πολεμικὸς in Ammonio.

Αἰχμοδλετος. ὁ. αἰχμάλωτος.

Αἶψα. statim.

Αἰψηρός. ὁ. celer. ἀπὸ τοῦ ἀείρω, quod est ταχύνω.

Αἴω. audio, sentio, spiro, unde ἄεδμα. huius preter. imperf. ἄϊον, ad differentiam ἤιον quod significat ὑπάρχω uel potius ibam.

Ἀΐων. ῶνος. ὁ apud Hipp. spinalis medulla, ἄνθρωπος τις νοσήσας τὸν ἀιῶνα ἐξολομαῖος ἀπέτανεν. Item spatium uitæ humanæ, sic Herodo. τελευτῆσαι τὸν αἰῶνα dixit uitæ curriculũ peragere: Iem urtica, quæ etiã νίσλη dicitur. Capitur & pro uita. Sic apud Aeschylum Prometheo, ἀϊδνος φερεῖ, uita priuabit.

Ἀϊών. ῶνος. ὁ. æuũ, seculum, quasi ἀεὶ ὤν. εἰς αἰῶνα, perpetuò, aduerb. uel in perpetuum.

Ἀιωνίζειν. perdurare. ἀπὸ τοῦ ἀνδρὸς μιᾶς.

Ἀιώνιος. α ὁ. æternus.

Αἰώρα. ας. ἡ. suspendiculũ, ut funis erat in scena ex alto demissus, quo dij aut heroës in auras tollebantur, & uasorũ illud pensilium genus, quali rustici utuntur ad exiccandum caseum, λεμάθρα alio nomine appellatum. Aliquando significat deambulationem, uel gestationẽ potius ipsam, hoc est locum ipsum, quo homines sanitatis, uel uoluptatis gratia lectis pensilibus gestabãtur. de hoc Bud. Com. & Plutarch. qualis nam ille fuerit elegãter hisce scribit uerbis: ὅτῳ δὲ αἰῶρα πρὸς γυμνάσιον ᾖδε, δεῖν πρὸς δὲ ἄλεξιν αὐάγνωσις ὥσπερ ἐπ' ὀχήματος ἀλλοτρίου

οὐ λόγου κινοῦσα μαλακῶς τὴν διαφέρουσα πρὸς ὡς τῶν φωνῶν, ἤδη δὲ ἄλεξις ἀγῶνα τὴν σφοδρότητα προσίθησιν ἅμα τῆς ψυχῆς τῷ σώματι συνεπιτιθεμένης. Item festum quoddã Athenis, δύσλεπτον aliàs dictum. Etym. Est & apud Pausaniam fœminę nomen, quę suspendio uitam abrupit, teste Eust.

Αἰωρέω, καὶ αἰωρίζω. attollo, eleuo, suspendo, superbio, pendeo.

Αἰώρημα. ὄς. τὸ. perpendulitas.

Αἰώρησις. idem quod ἀώρημα uel ἀῶρα, hoc est, gestatio. utitur inter cęteros hac uoce Galenus De Tuenda Valetud. lib. 4.

Αἰωρῶμαι. spe suspensus sum, & rebus nouis immineo. id est, ἐλπίσιν αἰωρῶμαι. Αἰωρεῖσθαι τῇ ψυχῇ, est exultare, & gaudio efferri, & lætitia gestiente affici. Bud. Com. Αἰωρῶμαι δὲ τοῖς φαυλοτάτοις, conspicior inter miserrimos.

Αἰῶς. α. ὁ. sublimis.

Ακα. acutum, phalangis pugna.

Ἀκαλήϊος. μ. ησω. τ. κα. tristor.

Ἀκαδημία. ας. ἡ. gymnasiũ Athenis, quia propè lauacrum positum, ut Hesych. tradit, de hoc etiã Laërtius in uita Platonis, & Erasmus in prouerbio Ex Academia uenis.

Ἀκάζομαι. tristor.

Ἀκαθαίρετον. inexpugnabile.

Ἀκαθαρσία. ας. ἡ. immunditia. τὰ ἐκ φυσικῆς ἀνάγκης συμβαίνοντα πάθη ἢ μαῖα. (scœnus.

Ἀκάθαρτος. ὁ. ἡ. immũdus, impurus, pollut⁹, ob-

Ἀκάθεκτος. α. ὁ. ἡ. effrenis, irreuocabilis, uagus.

Ἀκαθεκτῶ. α. ὁ. intolerabilis.

Ἀκαθέρα. ας. ἡ. iuniperus.

Ἀκαθήκων, inofficiosus. & in legũ libris ἀκαθηκόσαν τις λέγῃ διαθήκην γ' τῷ λέγοντι ἀποκλῆρον γενέσθαι ἢ ἀμυνεῖσθαι μὴ ὀφείλων. Et alibi in eisdẽ. ἐὰν μόνον ἀκαθήκοντες φανῶσιν οἱ ἀπελθόντες πρὸς σὲ πάντων ἢ πάντας αὐτῶν, ὀφείλων μισυνθῆ αὐτοῦ ὁ ἀρχὼν τὴν ἀπολύσῃ ἀπάλλων σφοδροτέραν ἐπεξέλθωσιν, ἐὰν πάλιν ἀ-

Ἀκαθοσιώθητον. profanũ, iniustũ. (τιατῶσιν

Ἄκαινα. stimulus, bucentrum. Item metiendis agris instrumentũ pedum decẽ. ab re nomine indito, quasi σκέπτεται αὐτοῦ τὸ καίνῃ. cognoscẽtibus enim singulis agri sui terminum, sub latæ sunt cædes. Cęl. lib. 4. cap. 29.

Ἀκαιρία. ας. ἡ. importunitas. intempestiuitas, tẽporis difficultas, uel angustia. Quid ab ἀσχολίᾳ differat, uide in Ammonij differentijs.

Ἀκαιροβόας. intempestiuè loquax.

Ἄκαιρος. importunus, intempestiuus.

Ἀκαίρως. importunè.

Ἀκακαλίς. ίδος. ἡ. fructus cuiusdam fruticis nascẽtis in Aegypto, Dioscor. lib. 1. cap. 103. apud Paulum

Paulum ἀκαλὶς uocatur.

Ἀκακεμφατος. ὁ. qui ab omni mala fama alienus ac liber est.

Ἀκακήτης. α. ὁ. nullum malũ promeritus. Etym. ἀκακήτης. ab ἀκάκης ἀκάκητος, sicut à γυμνὸς γυμνῆτος γυμνήτης.

Ἀκακία. ας. ἡ. innocentia, simplicitas. Bud. Com. Item εὐθυμία. hoc est, animus terrore liber Cic. interprete.

Ἀκακίαγος. impotens. ὁ μὴ θέλων ἀμύνειν.

Ἀκάκιος. rhethor ac sophista celeberrimus Iuliani & Libani temporibus.

Ἀκάκια. spina quædã, & lachryma eiusdem. Dioscorid. lib. 1. cap. 118. duas Acacias describit.

Ἄκακος. α. ὁ. purus, simplex, apertus, non uersutus, οὐ πανοῦργος. nam κακὸς πανοῦργος no, tat. Dionysius ad Domophilũ scribens, ostendit, ἀκάκους esse οὓς μὴ προσγνοίας τὰ κακά, quibus aliorum mores non sunt formidolosi. Ex suo enim animo alienum æstimant animũ: ut sit minime subdolus aut suspiciosus. Bud. Ἀκάκως. purè, simpliciter. (Cõ.

Ἀκάκωτος. α. ὁ. iucundus.

Ἄκαλα. quieta, nullum strepitum edẽtia, hoc est ἄψοφα ἤσυχα.

Ἀκαλανθὶς. ἡ. canis nomen, aut auis. Vide in Chiliad. Canis festinàns cæcos parit catulos.

Ἀκαλαρρέτης. α. ὁ. ἡ. quietè fluẽs, ut flumina quæ tacito cursu feruntur.

Ἀκαλήφη. γος. ἡ. urtica herba. Vide Dioscorid. lib. 4. cap. 89. & Theophrastũ πᾶν δὲ μὴ ἔχειν καλὰ ἀφλοῦ. folia enim eius tacta acerrime urũt. est & Musicæ genus iuxta Aristot. referente. Aristoph interpr. Etym. Dicicitur etiam animal marinum, quod urticam uocant (meminerunt Aristoteles & Aelianus) à quo abstinuisse Pythagoras dicitur, quoniam Hecate sacrum foret. Vide prouerb. A fabis abstineto, & A piscibus abstineto. apud Nicandri scoliasten legitur ἀκαλήφην dici, etiã θαλάσσιον ὄρνεον. ubi credi derim legendum potius ὄρφεον, nusquã enim lectum est hoc nomine esse auẽ maritimam.

Ἀκαλὲς. τὸ, deforme.

Ἀκαλιέρητος. α. ὁ, ἡ. execrabilis.

Ἀκαλλώπιστος. α. ὁ, incompositus.

Ἄκαλος. ὁ. ὁ. quietus, placidus, pro ἥκαλος, ἢ συσολλῶ. & ἀκαλὸς ὀξυώτατος, ἄκαλος uero προσῳδίᾳ ὀξυώτατος Etym. mansuetus, ἄψοφος, μαλθακὸς.

Ἀκάλυπτος. α. ὁ. retectus.

Ἀκάμανος. camelus. ἀπὸ τοῦ μὴ κάμνειν.

Ἀκάμαντες. una decem tribuum apud Athenienses ab Acamante Thesei filio apud Demosth.

Ἀκάμας. αντος. ὁ. ἄσκυνος. laborem non sentiens.

Ἀκάμαται. pro ἀκαμάτως, indefesse.

Ἀκαμαῖος. ᾶ. ὁ. ἡ. ἀγήδονος. irrequietus, indefessus: infatigabilis. πᾶν δὲ τὸ κάμνω. ἀκαμαῖον πῦρ. apud Hom. pro σφοδρὸν, ἄπτερον, uel πολὺν καὶ ἀπλήρωτον. Etym.

Ἀκαμπίας. α. ὁ. εὐθύδρομος, cursus prolixus, & in rectum. Etym. ἀκ ἀμπιος legit. Dicitur etiã ὁ ἐπ' εὐθείας πεπταμένος, πᾶν δὲ τὸ καμπὴν μὴ ἔχον.

Ἀκαμπὴς. ὲος. ὁ. ἡ. inflexibilis. malim ἀκάμπτης.

Ἄκαμπτος. α. ὁ. rigidus, qui non flectitur.

Ἀκαμψία. ας. ἡ. rigiditas.

Ἄκανθα. ης. ἡ. spina, uepris, frutex aculeatus. dumus, & spina dorsi, ἡ ῥάχις.

Ἄκανθα, & ἄκανθα ἀγρία, herbæ quædam apud Dioscorid. lib. 3. cap. 17. & 18.

Ἄκανθα λύσιμη, herba Dioscor. li. 3. ca. 12. diuersa ab illa quã idem λύσιμαχον uocat li. 3. cap. 20.

Ἄκανθα ἀραβικὴ. spina Arabica, uel Aegyptia Dioscorid. lib. 3. cap. 13. ἄκανθος Theophrasto.

Ἄκανθα ἀφρικανὴ. spina à regione dicta apud Theophrastum.

Ἄκανθα δίψας. spina dipsas. id est, sitiens, apud Theophrast. & Ἄκανθα βασιλικὴ. id est, spina regia apud eundem.

Ἀκάνθιαι. sic uocari cicadas quasdam in Græcorum libris inuenitur, nõ quia (ut Suidas inquit) species sit hęc insecti illius, sed epitheton est obuersantis inter spinas, quas illi ἀκάνθας uocant. Cæl. lib. 9. cap. 31.

Ἀκανθίας. ταλεός. spinax mustellus, ut uertit Theodorus in Aristotele.

Ἀκανθινός. ὴ. ὸν. spineus.

Ἀκανθὶς. uel ἀκανθυλὶς. ίδος. ἡ. acanthis auis, quam Theod. nunc spinum, nunc ligurinum uocat, aliàs argatilim.

Ἀκάνθιον. τὸ, spinula, herbæ nomen apud Dioscor. lib. 3. cap. 16. & Bayf. de ueteri. cap. 4.

Ἀκανθίων, ωνος. crinaceus terrestris, è spinis quibus undiq; munitur, Rufo Ephesio dicitur.

Ἀκανθόδης. ὁ. ἡ. aspер, acutus in morem spinæ.

Ἄκανθος. α. ὁ. acãthus. acer Theodoro apud Theophrast. & spina dicitur. σφῦδαμνος. & herba quæ aliàs ἄκανθα simpliciter. Item spina Aegyptia Theophr. Est & ἄκανθος Thraciæ urbs, & altera Aegypti prope Memphin teste Stephano. & Aeolię mons & ciuitas.

Ἀκανθοτόμια. ας. ἡ. spina topiaria.

Ἀκανθοπλὴξ. ήγος. ὁ, ἡ. qui in spinam pedem impegit.

Ἀκανθοφόρος. α. ὁ. aculeifer.

Ἀκανθόχοιρος. α. ὁ. echinus terrestris.

Ἀκανθυλλὶς. ίδος. ἡ. Vide ἀκανθὶς. malim per unũ cum lambda.

Ἀκανθώδης. εος. ὁ. ἡ. spinosus, aculeatus, dumo-

Ἀκανθὼν. ῶνος. ὁ. spinetum. (sus.

Ἀκανιτὸς.

Ἀκανικὴ ἄκανθα ſpinæ genus Theophr.

Ἄκανθ-. ſpina quædam Theophraſto.

Ἀκάπηλος βίος, uita ſimplex & incurioſa, nõ uerſuta apud Strabo. βίος πρὸς τὰ συμβόλαια ἁπλῶς καὶ ἀκάπηλος.

Ἀκαπήλυθος. ὁ ἡ. qui non cauponatur. Ἀκαπήλυτ-. γνώμη. integer, atq; ſyncerus animus. Cyrill.

Ἄκαπν-. ὁ. ἡ. ſine fumo, ut ἄκαπν- θυσία, ſacrificiũ citra fumum. Vide Chiliad. Eraſmi.

Ἀκαπναθύμ. & Bayf. de Re ueſt. ca. ultimo, de lignis acapnis, quæ Latinè cocta uocantur, & Polluci quoq; ἀκαύσιμα.

Ἀκάρδι-. ὁ. carens corde, ſine medulla, apud Theophraſt.

Ἀκαρεὶ αὐτῇ μικρὸν ἢ οὐδέν. Apud Antiphõt.

Ἀκαρές, ὸ. annulus, quem in minimo digito geſtabãt. Δακτυλίδιον. ob paruitatem ſic dictus. Pollux. lib. 2.

Ἀκαρής. fermè, πρὸ βραχύ: ſed ἀκαρῆ, modicum. βραχύ. Ammonius.

Ἀκαρῆ, βραχὺ πρὸ οἰκτροῦ.

Ἀκαρής. ές. ὁ, ἡ. paucus, indiuiſibilis, inſtans tempus, ἐλάχιστος χρόνος, ut ἐν ἀκαρεῖ, repente. Ariſtoph. Ἐν ἀκαρεῖ τ χρόνῳ, momento temporis. Lucian. ἐν ἀκαρεῖ χρόνῳ. pro eodem dixit.

Ἀκαρί. acari, candidum animal quod in lignis naſcitur. Ariſtotel. in Hiſtoria anim.

Ἀκαυχάλος. ὁ. ſine ſciſſura, minimus, breuis, paruus, modicus, quaſi ſine capite.

Ἀκαρίδιος. minutus, breuis uehementer.

Ἄκαρον. cæcum τυφλόν.

Ἀκαρός. cerebrum, caput, γίνεται ἀπὸ τοῦ κάρη.

Ἀκαρπεῖν. ſterilem eſſe.

Ἀκαρπία. ας. ἡ. frugum priuatio.

Ἄκαρπος. ὁ. ἡ. infructuoſus, inutilis. ἄγονος.

Ἄκαρρος, ὁ. intonſus. Athenæ. lib. 5. τοῖς μὲν θεῖς τοῖς βουνίοις τοῖς δὲ τοῖς ἀκάρροις τοῖς ὀλυμπίοις.

Ἀκαρῶς, pro οὐκ ἀκαρεῖ, de quo in ἀκαρής.

Ἀκασκᾶ. ſilentio. ἀκαὶ, pedetentim, tarde. Aëlius Dionyſ. ex Cratino σκήπτροισιν ἀκασκᾶ τὸν βιῶντα.

Ἀκασόφρων. ον-. ὁ. prudens.

Ἀκατάβλητος. ὸ. quod dirui nequit, inſuperabile inuictum.

Ἀκατάγγελτος. ὁ. ἡ. indemnatus. Ἀκατάγγελτος πόλεμος, indictum bellum.

Ἀκατάγνωστος. ὁ. ἡ. irreprehenſibilis.

Ἀκαταγώνιστος. ὁ. inuictus.

Ἀκατασκόπτος. ὁ. ἡ. innoxius, non accuſatus.

Ἀκατάκριτος. ὁ. ἡ. iniudicatus.

Ἀκατακρίτως. ſine iudicio.

Ἀκατάλικτον. ὁ. ὸ. inceſſabile, & ἀκατάλικτον μέτρον, ὃ τοῦ ἴχνους τοὺς πόδας ἀπαρτίσαι μὴ δύναται. uide Ephæſtion,

Ἀκαταλήκτως. intrepidè.

Ἀκατάληπτος. ὁ. ἡ. incomprehenſibilis, & ἀκατάληπτον quod cõprehendi nõ poteſt interp. Cicero in Lucullo.

Ἀκαταληψία. ας. ἡ. incomprehenſibilitas.

Ἀκατάλις. δος. ἡ. ἀρκυθίς. bacca iuniperi.

Ἀκατάλλακτος. ὁ ἡ. inconciliabilis.

Ἀκαταλλάκτως. inconcilianter, odioſe.

Ἀκατάλληλον. apud Ariſtot. in lib. de Mundo uocatur quod nulla conciliatione aut ſocietate coniunctũ eſt, uel cõcinnitatis ſibi cõſentaneæ maxime expers, interp. Budæo & Alcionio.

Ἀκατάλληλος. incongruus.

Ἀκατάλυπτος. ὁ. ἡ. nõ abſconditus, nõ uelatus.

Ἀκατάλυτ-. ὁ. ὸ. indiſſolubilis.

Ἀκατακλάστ-. ὁ. ὸ. ἡ. ineluctabilis.

Ἀκάπτως-. ὁ. ὸ. ἡ. inceſſabilis.

Ἀκαταπαύστως. aſſiduè.

Ἀκατάπληκτ-. ὁ. non attonitus.

Ἀκαταπράϋντ-. ὁ. ὸ. ἡ. implacabilis.

Ἀκατάσεις-. ὁ. ὸ. inconcuſſus, firmus,

Ἀκατάσημαντον. ὸ. nõ obſignatũ. (Com.

Ἀκατάσκευος. ὁ. ὸ. ſolutus, incõpoſitus. Bud. & ἀκατάσκευον quod probationem non habet. Hermog.

Ἀκατασκεύαστ-. incõditus, infabricatus. rudis & informis materia ἀκατασκεύαστ- & αὐθέλετος ὕλη uocatur.

Ἀκατασκεύα. ας. ἡ. ſeditio, incõſtantia.

Ἀκατάστ-. ὁ. ὸ. inſtabilis, infirmus.

Ἀκατάσχετος. ὁ. ὸ. uel ἀκατάσχετ-. irretentibilis, qui cohiberi non poteſt, incohercitus.

Ἀκαταχρίτως. irreprehenſibiliter, ſummopere.

Ἀκατάψευστος. ὁ. ὸ. haud ementitus, non fictus.

Ἀκατεργάστος. ὁ ὸ. imperfectus, incompoſitus, rudis, impolitus.

Ἀκατεύνας-. ὁ. ὸ. inſomnis.

Ἀκάτιον. ὸ. κοῦ

Ἄκατ-. ἡ. nauis piſcatoriæ genus, quæ & ἐπακτὶς, πορθμὶς, & κώραβ- dicitur. πῦρ δὲ ὸ ἄγω, ἄξω, ἦχα. ἦγμαι, ἤκτην. ἠκὸς & ἀκὸς, ſiue ἄκατ- pleonaſmo τοῦ α Etym. Vide Bayfium de re nauali.

Ἀκάτιον. ὸ. uel ἀκάτιον ὸ. Ariſtotel. uelum maximum in naui. Vide Bayfium de re nauali, Eſt & calciamenti genus.

Ἀκαθνόμας-. ὁ. ὸ. nomine carens.

Ἄκαυλον, ex caule, Theodor. uertit ex Ariſtotele.

Ἄκαυς-. ὁ. ἡ. iniuſtus.

Ἀκαχέω. μ. ήσω. π. ηκα. κοῦ

Ἀκαχίζω. μ. ίσω. π. ικα. triſtitia afficio, confundo. Vnde ἀκαχέω, Ionicè pro ἀκαχέατο, triſtabãtur. Etym,

Ἀκαχμένος. κοῦ

Ἀκαχμένος. acutus, præferratus.

Ἀκαχμάζ-. triſtatus eſt.

Ἀκαχμάω. μ. ήσω. π. ηκα. acuo.

Ἀκεάνη. ſtimulus boum, aratrum.

Ἀκεάομαι. κοῦ

Ἀκέασος, ὁ. ἡ. infractus. ἄκλασος.

Ἀκείομαι. medeor.

Ἀκεῖον. pharmacum, promptũ & paratum.

Ἀκερσεκόμης. ὁ. non raſus comam, intonſus, cognomen Apollinis.

Ἀκέλευθος. ὁ. inuius. Item ſigna quæ locis parũ peruijs præfiguntur ἀκέλευθα appellantur.

Ἀκέντητος. ὁ. non punctus, Pindarus de equo generoſo ſine calcaribus admotis in curſum pro no dixit, ἀκέντητον σῦτος ἅρμα.

Ἀκέντητος. ὁ. ἡ. ſine aculeo.

Ἀκέομαι reparo, refartio, medeor, ἀκείομαι.

Ἄκερα. ueſtimenti pretioſioris genus.

Ἀκέραιος. ου. ὁ. ἡ. integer, ſimplex, ſanus, innocuus, ſyncerus. Bud. Com. Item placidus, non iracũdus, ἄθυμος, ἡ ἀόργητος, ὡς μηδὲν ἀκέραιον ἔχων, ἤγουν βλάπτων. Euſt. Iliad. χ.

Ἀκεραιότης. ητος. ἡ. ſimplicitas, integritas.

Ἀκέρατος. ὁ ὸ cornibus uacans.

Ἀκεραύνωτος. ὁ. ὸ. ἡ non tactus fulmine.

Ἀκερδολογία. ας ἡ. βλάβη. κακηγορία, maledicentia, damnũ quo mulctãtur maledici apũd Pindar. &

Ἀκερδὴς χάρις. gratia non ſuo loco & tempore exhibita beneficium male collocatum, cuius ſcilicet κέρδος φαῦλον, & ἀκερδὴς. inutilis, damnoſus.

Ἄκερκος. ὁ. ὸ. cauda uacans.

Ἄκερος. ὁ. ὸ. perfectus, pro ἀκέραιος, ὁλόκληρος.

Ἀκεχὲς. illugubre ἀπροσδὲς.

Ἄκερως. ω. mutilus, cornibus carens.

Ἀκεσαῖα. ἡ. ὸ, ἡ. inexorabilis, immotus, ut ἀκήλητος νόος, immota mens. Plutar. Et infractus. ἄκλασος

proferant. Eraſ.

Ἄκεσας. ὁ ὸ &

Ἀκεσής. ὁ. ὸ. κοῦ

Ἀκέσιος. ος. ὁ, medicus. ut ἀκεσαὶ φρένες ἐσθλῶν εὐθερμάπτυθι, ἐνίαθι.

Ἀκεσήριον. ὁ. ὸ. acicula.

Ἀκέστης. ὁ. ὁ. ſartor, ῥάπτης, ἠπυτής. & nomen proprium. penacuitur. ſed ἀκεστὴς, medicus, acuitur. Cyrillus.

Ἀκέστρα. ας ἡ. acus. πῦρ δὲ ὸ ἀκεῖθι, ἤτοι συῤῥάπτεται τὰ διερῥωγότα ἢ ἐθόνης.

Ἀκεστρία. ας. ἡ. medicatrix, ſartrix.

Ἄκεστος. ὁ. ὸ. medicabilis. ἰάσιμος.

Ἀκεσώδυνον-. ὁ. ὸ. ἡ. doloribus medens, dolores mitigans. ἀπὸ τοῦ ἀκῶ, ἀκέσω, καὶ τοῦ ὀδύνη.

Ἄκεσμα. ατος. τὸ. medela.

Ἀκέφαλος ου, ὁ. truncus, ſine capite. Vnde ἀκέφαλα ἄπτα, dicuntur uerſus à breui incipientes, quaſi ſine capite, qui etiam βραχυκέφαλα quõgitudine ſua fruſtrati à breui ordiãtur. Euſt. Iliad. ε. & ἀκέφαλος μῦθος, imperfectus ſermo, uel fabula nondum abſoluta, apud Platonem.

Ἀκέω. μ. έσω. medeor, ſarcio, ſuo, nauem fabrico. Euſt. Iliad. χ. Hinc ἐξακέσασθαι τὸ δίκτυον, ſarcire retia apud Menandrum.

Ἀκέων. ουσα. ὁ. inuitus. Item tacitus, muſſitans, territus. Vel etiam tacite aduer. ἀσύχως. Etym. ἀπὸ τοῦ ἀκὴς, quod perculſionem ſignificat, & immobilitatem. Hom. Iliad. α. βῆσ' ἀκέων. Idẽ ἀλλ' ἀκέων ἔχε πάθησο.

Ἀκή, ἤγουν συσολλὴ pro ἀκὴ acrimonia, ἐξύτης, medela, curatio, quies, ſilẽtiũ. Itẽ urbs phœnices.

Ἀκηδὲς. ὸ. inhumanus, neglectum.

Ἀκήδεστος. ὁ. ὸ. incuratus.

Ἀκηδέστως. inhumanè, crudeliter, negligenter.

Ἀκηδέστος. crudeliter, citra miſerationem, ἀνηλεῶς. Euſt. Iliad ω.

Ἀκηδέω. μ. σω. π κα. negligo, torpeo. Actiuum.

Ἀκηδὴς. ές. ὁ. ἡ. inſepultus, neglectus, deſpectus. πῦρ δὲ ὸ κηδεύω ὸ ὦν. μελέτω μαι, καὶ α priuat. Item curarum expers, ἄλυπος, tranquillus animus, ἀκηδὴς θύμος, hoc eſt, ἀταλαιπώρητος, & ἀκηδίη νύκτα curarũ plenã noctem, ut α augeat.

Ἀκηδία. ίας. ἡ. pigritia, tædium, triſtitia, inertia, ſocordia, ſecuritas. Vulgus accidiam appellat. uide Etym. Cice. in Epiſt. ad Atti. uſurpauit ἀκηδίαν pro incurioſitate.

Ἀκηδιάζω. tædio & anxietate afficior.

Ἀκήλητος. ὁ. immitis, aſper, durus, ἄθελητος. implacabilis.

Ἀκηδιάως. tutò, ſine periculo.

Ἀκηδῶς. negligẽtè. ſine ſepultura.

Ἀκήλητος. ὁ, ὁ, ἡ. inexorabilis, immotus, ut ἀκήλητος νόος, immota mens. Plutar. Et infractus.

ἄκλασος, ἀκλάω. & perpleonasmũ κηλῶ.
Ἀκηλητός. ὁ ἡ. immaculatus. oxytonum. Cyrill.
Ἀκηλίδωτος. ὁ. ἡ. idem.
Ἄκημα ατος. τὸ. medela. παρὰ τὸ ἀκῶ.
Ἀκηλῶ. tacitè, cum silentio, ubi quis ne hiscere quidem audet, ab α & χαίνειν. Homerus, ἀκηλῶ ἐληΐζοντο σιωπῇ.
Ἀκηρασίος. ὁ. ἡ. incorruptibilis. Etym. ἀκηράσιον, ἀκέραιον, ἀκαθαρῖον.
Ἀκηλίως. ὁ. tacitus.
Ἀκηλίωτος. ὁ. irequietus.
Ἀκήκατο. cum tussi expuit, Hippoc. (bilis.
Ἀκηράσιος. nõ mixtus, impermixtus. incorrupti
Ἀκήρατος. ὁ. ἡ. incorruptus, immortalis, integer, perfectus, indomitus. παρὰ τὸ κηραίνω, uel παρὰ τὸ γῆρας, κὴ ασηρλησῦ, & ἀκήρατα κτήματα apud Homerũ Odyss. 17. uocantur possessiones integrę non accisæ & defraudatæ quæq; uim & depopulationem passæ non sunt.
Ἀκήριος. ὁ. immortalis, exors, ἀώνιος, ἄμοιρος. Itẽ imbecillis, auferẽs cor, ἀψυχποιός, νεκροποιός. Item illæsus, indemnis, apud Nicandr.
Ἀκηρυτέι. aduerb. citra præconem.
Ἀκήρυκτος. ον. ὁ. ἡ. non prædicatus uoce præconis, hoc est indictus, ut πόλεμος ἀκήρυκτος. indictum bellum. Vide Chiliad. Erasmi.
Ἀκηρύκτως. aduerb. apũ Thucydidẽ, idem quod ἀκηρυκτέι.
Ἀκήρυτος. ὁ. magnus, immutabilis.
Ἀκητόν, κρατισόν.
Ἀκηχέατο. tristabantur. Vide supra in ἀκαχέω. Sic ἀκηχέδατο, λυπῆνται, παρὰ τὸ ἀχῶ ἀχαδίζω, in præt. ἤκαχα, & ἤχαδα medium, passiuum uerò ἤχασμαι, ἤχασαι. & Ionicè ἠχάδατο, & per reduplicationem mutationemq; Ϝ ἀ εἰς ε, ἀκηχέδατο.
Ἀκηχεδίων. όν. tristitia.
Ἀκιαώτερον. imbecillius.
Ἀκίβδηλος. ὁ. ὁ. κὴ
Ἀκιβδήλδυτος. ὁ. ὁ. incorruptus, purus. ἀκακούγητος. Etym. ἀδόλιμον, ἀπὸ τῆς χάλκου. propriè de pecunia.
Ἀκιδαλία. nomen fontis iuxta Orchomenum Bœotiæ Vrbem.
Ἀκιδνός. ὁ. ὁ. tenuis, imbecillis. παρὰ τὸ ἀκίζω Etym.
Ἀκιδνόστροφα. τὰ inferiæ.
Ἀκίδωτον. τὸ. telum, cuspidatum præpilatumúe ab ἀκίς, quod teli cuspidem notat.
Ἀκίζειν. accisare, id est, uotũ dissimulare, ficte recusare quod accipere cupias, προαιρεῖν μοῖραν Plato in Gorgia usus est & Synesius. Epist. Acõ enim anicula fuisse dicitur notæ stultitiæ, quæ solita sit ad speculũ cũ imagine sua perin-

de atq; cum alia muliere cõfabulari, & uestes à tela nondum contextas detrahere ac induere. Illud etiã in moribus habuit peculiare, ut recusaret, quod maximè cupiebat: unde ἀκκισμός, simulatio, dissimulatio, fictatergiuersatio. πῶς ποίησις, μωσία. Olympiodorus & Chil. Eras. Libanius Epist. εἰ κάτινα ἀκκισμὸν ἐμοὶ φέρει.
Ἀκκίζομαι. effœminor, delitior, stultè meipsum miror.
Ἀκικκῆς. ὁ. ἡ. imbecillitas, impotentia. Aesch. ἀκικκὴν ἰσόνομον.
Ἄκικκης. ὁ. impotẽs, imbecillis.
Ἄκιμον. incurabile. &
Ἀκίμον. promptus, paratus.
Ἀκινάγματα. aptæ & concinnæ manuum ac pedum complosiones & collisiones. &
Ἀκίναγμος. concussio, motus.
Ἀκινάγματα. τὰ. modulati manuum pedumq; ad numeros motus.
Ἀκίνακλος. ὁ. ὁ. pudicus.
Ἀκινάκης. ὁ. ὁ. acinaces, gladius Persicus.
Ἀκινδῖνι. citra periculum,
Ἀκίνδυνος. ὁ. ὁ. ἡ securus, periculo carens. παρὰ τὸ κινέω τὰς ὀδύνας, κὰι ασεμτ.
Ἀκινδύνως. tutò.
Ἀκινησία. ἡ. quies, immobilitas.
Ἀκινητίζω. caueo ne moueam.
Ἀκίνητος. ὁ. ὁ. ἡ. immotus, ut ἀκινήτως αὐθωτία, neutiquã uiolanda authoritas. τὰ ἀκίνητα. Hesiod. usurpare uidetur pro sepulchro, nam hoc mouere, sẽp religio fuit antiqtus, hoc est nefas.
Ἄκινος. herba quædã apud Dioscorid. lib. 3. ca. 45.
Ἄκιος. ὁ. ὁ. incorruptus, à νῆς uerme ligna rodẽte.
Ἀκιρίς, λύχνος.
Ἀκιρός. Aquilo uentus.
Ἀκιρῶς. cautè, paulatim.
Ἀκίς. ίδος. ἡ. cuspis telum. παρὰ τὸ ἀκή. acuitur.
Ἄκις. ιδος. flumen Ciliciæ. penacuitur. Cyrill.
Ἀκίχητος. ὁ. ἡ. incomprehensibilis. id est, ad quem peruenire nequimus. παρὰ τὸ κιχῶ, hoc uero παρὰ τὸ λίσσομαι. προλίσσομαι.
Ἀκίονος. nõ. suffultus tibicinibus aut colũnis.
Ἀκιώταλος. ὁ. ὁ. ἡ. incorruptus. ἄσηπτος, ἀδιαφθορος. Hes. & si alij legãt ἀκιρώτατον. id est, κάλλιστον. Dicitur autem ἀπὸ τοῦ λίς.
Ἀκκαδίζειν. perdere cimices. Epigram. sec. prima.
Ἀκκάρα. Aeolẽsium lingua dicitur macer & debilis hoc est, ἰσχνὸν κὰι ἀδύνατος.
Ἀκλαυής. ὁ. ὁ. ἡ. illachrimabilis.
Ἀκλαυσί. citra lachrimas.
Ἄκλαυσος. ὁ. ὁ. ἡ. uel ἄκλαυτος. infletus, qui non (fletur.
Ἀκλεᾶ. τὸν. inauditum.
Ἀκλεής. έος. ὁ. ἡ. inglorius.

Ἀκλέψ

Ἀκλέψ. ης. ἡ. ignobilitas.
Ἀκλής. ὁ. ὁ. ἡ. ignotus.
Ἀκλεῶς. sine gloria. Etym. ἀκλῆς.
Ἀκλεής. έος. ὁ. ἡ. inglorius.
Ἀκληρῶν. hæreditate frustror, infœliciter ago.
Ἀκληρία. ας. ἡ. calamitas.
Ἄκληρος τῶν πατρῴων. exhæres patemorum bonorum & patrimonij. Bud. Com.
Ἀκλήρωμα. ατος. τὸ & ἀκληρημα. calamitas, infortunium.
Ἀκληρώτως. ὁ. ὁ. non sortitus. ἄκληρος.
Ἀκλητί. inuocatò, citrà inuitationem.
Ἄκλητος. ὁ. ὁ. ἡ. non uocatus.
Ἄκληρος. ὁ. ὁ. ἡ. exsors, inops.
Ἀκλινής. ὁ. ὁ. ἡ. immobilis, nõ uacillans.
Ἄκλιτος. ὁ. indeclinabilis apud grammaticos.
Ἀκλόνητος. ὁ. κὰι
Ἀκλυσιώνιος. immobilis, inquassabilis, imperturbatus.
Ἄκλυστος. ὁ. ὁ. tranquillus.
Ἀκλώνητος. ὁ. ὁ. ἡ. ramis carens.
Ἀκμα. ieiunium, indigentia.
Ἀκμαζοντολ. οἱ. qui sunt confirmata ætate.
Ἀκμάζω. μ. σω. uigeo, in pubertate sum, floreo, iuuenesco. γνώμη ἀκμαζούσα, sententia quæ obtinuit. Νυκτὸς ἀκμαζούσης, nocte intempesta. Ἀκμάζοντος θέρους, media æstate, uigente æstate. Ἀκμαζόντος πολέμου, flagrante bello.
Ἀκμαῖ. dicuari à quibusdã dicitur, quod in ætatis flore erũpant, teste Cassio Medico, uide ἄκνη.
Ἀκμαῖος. ὁ. ὁ, maturus, uigẽs, adultus, adulescẽs, robustus. Ἀκμαιόταθοι ταῖς ἡλικίαις, ætate & robore præstantes.
Ἀκμαιοδύποδος. τὸ. infatigabilẽ, incessabili pede currentis, Pindaro.
Ἀκμάσαι πῶς αὐδοῦς, prouenire ad ætatem uirilem.
Ἀκμασής. audax.
Ἀκμασϊκός. qui robore & uigore ut ita dixerim præditus est. Medici genus synochicæ febris uocant πυρετοὺς ἀκμασικούς, quippe quę ab initio ad finem usq; æquali magnitudine & intensione pdurant, quas & ὁμοτόνους appellauerũt.
Ἀκμάω. uoco.
Ἀκμή. ῆς. ἡ. propriè aciem significat, quemadmodũ apud Latinos acies gladij, acies falcis, acies sagittæ dicitur. Aliquando significat opportunitatem temporis, & occasionem, τῶν μεσότητα τοῦ καιροῦ, unde ἀκμὴ καλεῖ. occasio est, tempus appetit. Aliquando uigorem, siue ipsum florem ætatis, quam Terentius integrã ætatem appellauit, constantem ætatem Cicero. Summũ incrementum, interprete Linacro, τέλος ἢ αὔξησεως. Summũ quando ulterius iri

nequit. Demosthenes Philip. ἀ. Νῦν δὲ τῶν αὐτῶν ἥκει τῆς ἀκμῆς. Isocr. Ἐρέτριον μὲν ἢ ἀκμῆς τῶν καιρῶν τυγχάνειν, felicitatem assequi. Dicitur autem παρὰ τὸ ἀμῶ per syncopẽ pro ἀάμω, cum α priuatiuo, quasi ἡ μὴ ἀάμενουσα, ἡ μὴ ποιοῦσα ἀμὴ τὴν νεότητα, ἢ μὴ πόνος ἀμῶν μὴ ἐπασῆσα. Etym. ἀκμὴ etiam Aeolicè inediam notat, teste Eust. Vnde ἄκμηνος.
Ἀκμὴ. apud Medicos morbi uigor & status, quando ad summũ perue nerũt accidentia.
Ἀκμήν. rursus, adhuc, præterea. Vehementius quiddam est quam ἔτι, ut annotat Erasmus in Matth. 15.
Ἄκμηνος προπῆχυτόνως. ὁ. ὁ. penitus esuriens. ἅπασος, νῆσις. Homer. Iliad. ἀκμήνος σίτοιο, ἄγρυπνος. ἄσιτος. ἀκμηνὸς uero ὀξυτόνως, Odyss. 1. & ψ. ἀκμαίζω. Vide Var. & Ety. ἄκμηνος, dicitur παρὰ τὸ ἀκμήν, ἤτοι ἀσιτίαν ἀολικῶς. ἢ ὡς μὴ καμὼν ἢ πρασκευὴ ἄρίστου. ἢ ὡς ἀίκμηνος, ἤτοι ἐκπρὸς χωρὶς ἰκμάδος, sic Eust. Iliad. 13.
Ἀκμής. ῆτος. ὁ. &
Ἀκμήτης. ὁ. ὁ. existens in uigore, indomitus, infatigatus.
Ἄκμητος. ὁ. ὁ. abs q; dolore existens, ἄπονος, ἀνώδυνος. Nicand.
Ἀκμητί. facillimè, sine labore.
Ἀκμοθέτου. ὁ. ὁ. lignum sustinens incudem.
Ἀκμύς. ύος. ὁ. indefessus, non laborans, ἀκμής.
Ἄκμων. ονος. ὁ. incus, Saturnus, cœlum. Ety. Cœli pater fingitur, propter perẽnem & indefessam cœli rotationem, autore Cornuto, quod & repetit Eust. Iliad. σ. addens ἄκμονα etiam Oceanũ dici, ob perpetuum amnium decursum.
Ἄκναπτον. melius q̃ ἄγναφον. dicitur rude quod à fullone nõdũ apparatum est recens. Synes. in Epist. τὶ ἂν οἶεν παθεῖν αὐτὰ λακτιζόμενα καὶ νιτρούμενα καὶ πάντα τρόπον κναπτόμενα & κναφόμενα melius q̃ γναφόμενα licet, posterius aliquãdo usurpatum in sacris literis uideamus.
Ἄκνη. ἡ. Varus apud Aëtium, ἔρυθρος, quoniã non prurit, παρὰ τὸ μὴ ἐμποιεῖν κνησμούς, alia ratione ἀκμὴ. à Cassio dicitur.
Ἄκνημος. ὁ. ὁ. ἡ. sine suris.
Ἄκνησις. ιθ. ἡ. ῥάχις, spina quę lumbos diuidit, propriè in quadrupede, quanquam & Hom. de homine usus sit. παρὰ τὸ μὴ κλάσθαι τινα κνήμαις αὐτὸν τῇ ἰσχίῳ. Item lumbus, ἰξύς, ilia ἢν οὐκ ἔξεσι ξύσαι οὐδὲ ῥᾴδιον κινῆσαι. teste Theone.
Ἄκνιστος. ὁ. insipidus, insulsus, nidore carens.
Ἀκοάζω. audio. pro ἀκροάζω noëticum.
Ἀκοή. ῆς. ἡ. auditus, auditio. Sæpissimè pro fama & rumore, ut apud Matthæũ, ἀπῆλθεν ἡ ἀκοὴ.
Ἀκοαὶ pro auribus, Lucian. in Nigri, κὰι Ϝ φωνῆς ἕ

νῆς ὁ ἦχος ψ τοῖς ἀκοαῖς πᾶσαμβύνει.

Ἀκόη ης. ἡ arbor. aliàs Thyra dicta, apud Theop. 8. de plantis.

Ἄκοιλος. ὁ. ἡ. non cauus.

Ἀκοίμητος. ὁ. ἡ. laboris studiosus, peruigil, insomnis.

Ἀκοίνη. ης ulna, ὠλένη.

Ἀκοινώνητος. ὁ. ἡ. incõmunicabilis, quiq; nullam admittit necessitudinem, communis sensus expers, ac, inciuilis, ut Latini uocant.

Ἀκοιρανόμης. ὁ. ἡ. intonsus.

Ἀκοίτης. ὁ. maritus. &

Ἄκοιτις, ἡ ὁμόκοιτις. ιος. ἡ. uxor, quasi σύγκοιτος. proprie est quæ uirgo nupsit.

Ἄκοιτος. ὁ. ἡ. sine cubili. Plinius li. 11. cap. 15. mel ἄκοιτον uocat, quod est sine retrimento, sedimento ue. quod hodie quoq; rustici lectũ stratum ue ac cubile in uino appellãt. ἀπὸ τῆ κοίτης. quod lectum cubileq; significat. Vnde & λοίτος, hoc est dormitoriũ Plinio, & πρόκοιτον in Epist. Cæcilij, pro antecubiculo: etiã si procestrion quoq; legitur non absurdè. πρόκοιτον ἢ προκοίτιον, Vitruuius prothalamo & antithalamo usurpat. Hermol. in Plinium.

Ἀκόλακος. ὁ. ἡ. alienus ab ostentatione.

Ἀκολάκευτος. ὁ. ἡ. inexorabilis, nõ gaudens adulationibus.

Ἀκολασία. ας. ἡ. intemperantia, prodigalitas, lasciuia, proteruitas. Opponitur σωφροσύνη. Bud. Comment.

Ἀκόλαστοι αἰνοῦντου. οἱ. petulantes.

Ἀκολασαίνω. intemperanter ago, πteruè & libidinose uiuo, in omni lasciuia uersor. Bud. Com.

Ἀκολάσημα. ατος. τὸ. scelus.

Ἀκόλαστος. ὁ. mendicus, prodigus, immodestus, lasciuus, libidinosus, intemperãs, luxuriosus, infrenis, incontinens, Propriè proteruus (ut tradit Bud.) quiq; circa libidines sibi temperare non potest, cuius contrarium σώφρων. Etymhoc nomine ,ppriè dici uult ἀπαίδευτον. ἢ ἀπὸ τὸ μὴ κολάσεως (id est παιδείας) ἔτυχηκέναι. Gellius lib. 18. negat perfectè uerti Latine posse: Nimis, inquit, id uerbum insolens erit. Sonat enim ad uerbum impunitus, uel incoërcitus, ut sit qui cupiditates non puniat. Idem lib. 7. cap. 11. Item dignus pœna, ἄξιος κολάσεως Aristoph. Plut. ὡς ἀκόλαστος ὄντ' ἀεὶ τὸς τρόπους. Ἀκόλαστος γλῶττα, lingua infrenis, ueluti nullo iniecto freno. & ἀκόλαστος ἄνθρωπος, scurra, homo nihili, nulliusdè bonæ frugis, hoc est, ἄσωτος, ἄχρηστος, πανόπροπος.

Ἀκολαφαίνω. lasciuio, ad lasciuiã feror, scortor. malim ἀκολασαίνω, ut suprà.

Ἄκολος. ὁ. paruũ frustũ panis, ab α & κολόω, quasi quod magis frangi & diuidi non possit, uel quòd κόλον quoq; cibum significet.

Ἄκολος, ἀπύροι ἀκόλοι. in Epigram. dicunt arborum fœtus & poma, quibus panis uice uescimur.

Ἀκολουθέω. ήσω. ηκα. sequor ab α, quod subinde notat ὁμῶ in compositione, & ἑλούθω quasi simul cum aliquo uado. Datiuo. Bud. Com.

Ἀκολουθητικός. ὁ. ὁ. sequax.

Ἀκολουθία. ας. ἡ. sequentia, secutio, ratio, & ordo rei cuiusq; comitatus.

Ἀκόλουθος. ὁ. ὁ. consequens, cõsentaneus, similis prioribus orationis: & substantiuè, assectator, comes, puer iunior, ministrãs in rebus corporis. ὁ ὀπίσω τῶν κελούθων ποιούμενος. Etym. Lucian. de Merc. seru. οἱ μὲν γὰρ τῶν σωμάτων ἀκόλουθοι ὀφῶνται. Bud. Annot. sec.

Ἀκολουθότερον ἰῶ. magis conueniebat. Basil.

Ἀκολούθως. congruenter, meritò.

Ἀκόλυμβος. ὁ. ὁ, imperitus urinandi.

Ἀκόμης. non bene ministrans, non uersutus.

Ἀκομασεῖ, ἀμελεῖ.

Ἀκομισία. ας, ἡ. incommodum.

Ἀκόμιστος, σμόν. sinum.

Ἄκομπος. ος, ὁ. minimè ambitiosus.

Ἀκομψος. ὁ. ὁ. ἡ. frugalis, iners, inelegans, incom (ptus.

Ἀκονάω. μ. ήσω. σω. ηκα. ῶμαι.

Ἀκονέω. acuo.

Ἀκόνη. ης. ἡ. ῶμαι

Ἀκονήλιθος. cos. cotis. à λιονῶ, quod est ψήφῳ, λεπίω, & α ὕθητος. Mortarium, apud Hipp.

Ἀκονίατος. ὸν. nullo tectorio obductum, nõ calce illitum, nec picatum.

Ἀκονιτί. sine puluere, citra negociũ & laborem, sine pugna. Plinius lib. 35. capite 11. Alcimachus Dioxippum, qui Pancratio olympiæ citra puluerem iactum (quod uocant aconiti) uicit. Prouerbij loco (ut memint Erasmus) dicitur de eo qui sine labore, hoc est citra puluerem sudoremq; uictor euadit. ab athletis sumptum, qui puluerem inspergebant corporibus. uide Hermol. in Plin. Etym. etiam ponit ἀκονιτὶ Ionice, quasi ἀπονιτί.

Ἀκόνιτον. ου. ὸν. aconitum, herba præsentissimi ueneni. Dioscorid. lib. 4. ca. 75. & 76. & Theophr. & Nicander in Alexipharmacis. Item nõ picatum. unde ἀκόνιτα uasa non illita, quæ calido diluta humore, aquam in se trahunt. Celius lib. 15. cap. 2. non picatum, ἀπίσωτον enim interpretatur Dioscorides. ipse idem quod ἀκονίατον.

Ἀκονίτως. idem quod ἀκονιτί.

Ἄκονος. ὁ. ὁ. impercussus.

Ἀκοντοῦν. iaculantes, non uolentes.

Ἀκοντί. iaculatim, ex iactu iaculi, inuitò.

Ἀκοντίας. ου. ὁ. serpens iaculus, & comæta genus iaculo similis, qui iaculi modo uibratur ocyssimo significatu, ut inquit Plinius.

Ἀκοντίαι. serpentes quidam, qui & ἀκοντίλαι. Nicander in Theri. & Aelianus. Latinis iaculi.

Ἀκοντίζομαι. hastam intorqueo, in modum iaculi euibror. Aristot. & Lucian.

Ἀκοντίζω. μ. ίσω. iaculor, cribro. accuso.

Ἀκόντιον. ου. ὸν. iaculum, telum, hasta minus est. Vide Ammonium.

Ἀκόντισμα. ατος. τὸ. ἀκὸν

Ἀκοντιστύς. ύ. ος. ἡ. iaculatio.

Ἀκοντιστής. ὁ. ὁ. iaculator.

Ἄκοπα. τὰ. medicamenta lassitudines & fatigationes leuantia.

Ἀκοπάσον. lassitudinis & caloris uacuum.

Ἄκοπος. ου. ὁ. gemmæ nomen uitro similis, ac aureis guttis stellatæ, quæ lassitudinem adimere fatigatis labore membris creditur, quę & ἀκοπὶς, ίδος. ἡ. & arbuscula, quæ alio nomine anagyris Dioscoridi. Item in fatigatus. Est & herbæ genus. Plin. lib. 27.

Ἀκοπονεῖ. illaborare, citra laborem.

Ἀκορεῖς. ος. ὁ. ἡ. inutilis, damnosus, noxius.

Ἀκορέζω, pro ἀκροάζω. Pindaro metri gratia.

Ἀκόρεστος. ου. ὁ. ἡ. ἀκὸν

Ἀκόρητος. ου. insatiabilis, πᾶσι δὲ κόρος. Item in cultus, ab α & ἀορεῖν purgare, uerrere. Aristoph in Neb. ἐμοί γὰρ ἰῶ ἄγροικος ἥδιστος βίος, ὃν ἐγὼ τιῶν, ἀκόρητος, εἰκῆ κέμυνος. id est, Mihi enim erat rustica suauissima uita marcescens, inornata, ociosè iacens.

Ἀκορία. ας. ἡ. insatietas.

Ἄκορνα, ης. ἡ. cardui genus Theophrasto, & Plin. lib. 21. cap. 16.

Ἄκορος. Venerea herba. Plin. lib. 25. cap. 13. & Dioscorid. lib. 1. cap. 2. Gaza apud Theophrastum Venereã uertit. acorus, gladiolus.

Ἀκορράς. spinæ, ἀκανθαί.

Ἀκόρυφα. innumerabilia, multa.

Ἄκος. ους. τὸ. medela, pharmacum, sanitas.

Ἀκοσμεῖ. est flagitiosè uiuo, munere meo perperam fungor, uices meas non obeo. Opponitur τῷ εὐτάκτως ζῆν. Bud. Com.

Ἀκοσμία. rerum congeries indigesta, confusa & incondita. id est, σύστημα οὐκ ἀδιακεινημένον.

Ἀκοσμία etiam est dedecus & indignitas, & status publici perturbatio, cum unicuiq; ordini suæ uices, suaq; dignitas non constant. Quo uerbo Plutarch. statũ Reipublicæ tempore belli ciuilis appellauit. Bud. Com.

Ἄκοσμος. ου. ὁ. ἡ. inornatus, incomptus.

Ἀκοσμοῦντου. οἱ. incompositi.

Ἀκοσέω. μ. ήσω. ω. κα. ordeo pascor, quemadmodum equi aliquando cõnutriri solent. Cæl. 11. capite 56. Item indignor.

Ἀκόσμη, & ἀκώσης, & ἄκοσος. ὁ. ὁ. ordeũ. Cæl. ibidẽ.

Ἄκοστον. ὸν. ἀόρυγμον.

Ἀκουάζεσθαι. deriuatiuum. ab. ἀκούω, quo significatur conuocatos esse ad conuiuium οὗ ἕνεκα ἀκουαζόμενοι.

Ἀκουάζω. μ. σω. ω. κα. sentio.

Ἄκουοι. οἱ. aures. ὦτα.

Ἄκουρος. ὁ. ὁ. intonsus.

Ἄκουστος. ὁ. ἀκόντιον. iaculum, missile.

Ἀκουσα. ης. ἡ. inuita. lege in ἀκέων.

Ἀκουσίβεον. ὸν. à diis exauditum.

Ἀκούσιος. ου. ὁ. inuitus. ἀκούσιος φόνος, imprudens homicidium, cædes non sponte perpetrata.

Ἀκουσίως. inuitò.

Ἀκούσματα. ῶν. ὸν. disciplina, præceptum. ἀκούσματα, auditiones, & ea quæ audiuerit quispiam. ut ἀκούσματα τρέφειν. Hedrodia. auditu iucunda. Vsurpatur etiam à Cicerone ad Atticum.

Ἀκούσομαι. futurum usitatum Atticis, nã ἀκούσω non dicunt. Estq; illud obseruandũ Atticos sæpe usurpare futura mediorum loco actiuorũ præsertim in ἀκούω, ἐπαινῶ, γηλῶ, θαυμάζω, γιγνώσκω. & si quæ sunt alia.

Ἀκουστέος. ἐέα. ἐον. ἀκουστέα.

Ἀκουστής. οῦ. ὁ. ἀκὸν

Ἀκουστικός. ὁ. ὁ. auditor. Bud. An. sec.

Ἀκουστικῶν. ἀκουστικῶς ἔχων.

Ἀκουστός. ὁ. ὁ. audibilis, qui audiri potest, & ἀκούστον quod audiri potest.

Ἀκουτίζω. μ. σω. τ. κα. audire facio, doceo.

Ἀκούω. μ. σω. τ. κα. audio, intelligo, interpretor. ἀκὴ τοῦ οὖς, uel ἀκὴ τοῦ κοῶ τὸ νοῶ, καὶ ἀντὶ τοῦ πλουτῶ. Galen. ἁπλῶς δέ ὅταν λέγω, ῥόδινον, ἢ ἄλλο τι τοιοῦτον ἀκούειν σεμνή. Ἀκούειν εὖ καὶ κακῶς pro laudari & uituperari, quẽadmodũ apud Latinos bene & male audire. Item pro uocari, appellari. Lucian. δοῦλ' αὐτάνομαι πολυπλαίλος ἀκούειν. Greg. ἐς ἀθαν, ἀλλ' ἐγὼ ἀβρααὰμ, καὶ ἰσαάκ, καὶ ἰακὼβ ἀκούει θεός, ὁ θεός. Vnde deus Abraham deus, & deus Isaac uocatur. Apollon. grãmaticus ἀκούεται dixit pro accipitur, πολλάκις καὶ ὀνόματα ὧδε ἁπλῶς ἀκούεται. Item pro obtempero, & ausculto alicui, ut apud Latinos. Cic. Fam. 2. Nemo est, qui sapientius tibi suadere possit teipso. nunquã labere, si te audies. Ibidem: Tecũ loquere, te adhibe in cõsiliũ, te audi, tibi obtẽpera. Demost. πρὸς λεπτ. Genitiuo iung. ut ἀκούω σοῦ λόγους, uel ἀκούω σου λόγων. Prisc. lib. 18. Bud. Com.

Ἄκρα. ης. ἡ. initiũ, uertex, summitas, cacumen, extremitas absoluta, promontoriũ. ἀκρόπολις. pars postrema apud Theod. & urbis proprium.

Ἀκραγαύλινος. ɣ.ὁ. Agrigentinus. Theodo. inflectit penultimam,

Ἀκράγας. αντος. ὁ. Agrigentum, urbs Siciliæ.

Ἀκραγής. ἐος. ὁ. ἡ. imbecillis, difficilis, durus, Etym. ἀκραχγής.

Ἀκραής. ἐος. ὁ. ἡ. flans in superficie.

Ἄκραι. ἀι. iuga.

Ἀκράπαλος. ɣ. ὁ. ἡ. non sentiens crapulam, arcēs crapulam.

Ἀκραιφνής. ἐος. ὁ. ἡ. purus, frequens, syncerus, alacris. τὸ δὲ τὸ. ἀκήραιον, καὶ τὸ φαίνω.

Ἀκραία filia, fœmina, Minerua, Venus.

Ἀκρανής. ἐος. ὁ. ἡ, grauis.

Ἄκραντος, καὶ ἀκράαντος. ut Iliad. β. ɣ. ὁ. ἡ. imperfectus, ἐν τῷ κραίνω τὸ τελῶ.

Ἀκρασία. ας. ἡ. ἡ ἀκρησία. ἀκρατία Thucyd. ἡ. ἡ ἀκρησία. incontinentia, luxuria, & uictus intēperantia, interprete Politiano, impotentia.

Ἀκράτ∫. ας. ἡ. intēperātia, uitium stomachi quod non continet quod sumpsit.

Ἀκρατὲς. τὸ. imbecille.

Ἀκρατόκομα. ατος. τὸ. intemperantia.

Ἀκρατόομαι. impotenter ago ac me gero. Arist. ad Nicomachū lib. 7. περὶ μοῦ οὖν τὴν δόξαν ἀληθῆ ἀλλὰ μὴ ἐπιεικῶς εἶναι παρ' ἣν ἀκρατόδοντα. Nā si uera opinio & non scientia sit, ex qua impotenter se habent uel incontinenter agunt homines &c.

Ἀκρατὴς. ἐος. ὁ. ἡ. incontinens, intemperans, impurus, qui se temperare non potest. ab α & κρᾶτέω. Eustrat. lib. primi cōment. de Moribus, dicit hoc nomine eum propriè uocari, qui cum à cupiditate ad fruitionem rerum iucundarum trahatur, colluctatur aliquantisper, non tamen ad finem perseuerat, sed uincitur, dictusq; ἀκρατὴς, non tamē quod à uoluptatibus se non cōtineat, quam quod non contineat in officio cupiditatem, sed ab ea superatur. Ἀκρατὴς γλῶττα. sicut ἀκόλαστος γλῶσσα. de quo suprà.

Ἀκρατίζομαι. ιῶ

Ἀκρατίζω. μ. σω. π. κα. ientor, merum bibo.

Ἀκράτισμα. ατος. τὸ. ιῶ

Ἀκραυλισμὸς. ὁ. ὁ. ientaculū (ut Gaza uertit in Aristotele) Plutarch. in Sympos. à meracius potandi consuetudine nomē hoc inflecti coniectat, quoniā panis buccellā mero tingerēt. Cæl. lib. 14. cap. 57. & Aristoph. interpres Hom. hoc uocat ἔριστον.

Ἀκραύλιστος, ὁ. impos. apud Theocritum.

Ἀκραυλοκώλωνες. uide ἀκρακώδωνες.

Ἄκραυρ. ὁ. ὁ. intēperantia, uinū merum, sæuitia.

Ἄκραυς. ɣ. ὁ. purus, inconditus, impermistus, indilutus. Item immodicus, incontinens, intemperans, à κεράννυμι, uel κοράω, & α priuati.

Ἄκρατος οἶνος. merum uinum non dilutum, quale in fine conuiuij in poculo circunferebatur, uide in ἀγαθῆ δαίμονος.

Ἀκρατοποσία. ας. ἡ. potio uini meraci.

Ἀκρατοποτεῖν. inebriari, meracius potare.

Ἀκρατοπότης. ɣ. ὁ. merobibus. Thracum & Scytharum epith. qui ἀκρατοποτίας, id est, meri potatione utuntur.

Ἀκρατοπότης. puram contrahens bilem. Hipp.

Ἀκρία. ας. ἡ. Mineruæ cognomen apud Argos, in montis cacumine cultæ.

Ἀκριβάζω. diligenter indago. Bud. Com.

Ἀκριβασμός. exquisita examinatio & perpensio. Bud. Com.

Ἀκριβαστής, diligens explorator. Bud.

Ἀκρίβεια. ας. ἡ. certitudo, cautio, diligentia, ἀκρίβεια δὲ πόθεν ὄφελος, καὶ σύνθετα ἐπέσπερε λοιδορίαν. id est, Nullus in suscipiēdis amicis delectus, ac facilitas confecerunt illum. Bud. Com. apud Hippocrat. ἀκρισία dicitur, quando aut nullum prorsus fit morbi iudiciū, aut fit prauum & malignum.

Ἀκριβὲς. τὸ. iustum, omnibus numeris plenum, & absolutum. Item τὸ ἀληθές. Herod. lib. 1. τὸ δὲ ἀκριβὲς τῆς ἀγγελίης ἐκέλευχθήσεσθε. id est, Enarrationis ueritas non cōfutabitur. Πρὸς τὸ ἀκριβὲς, ad plenum perfectè, & ἡ ἀκριβὶς subtilitas,

Ἀκριβέσατα

Ἀκριβέσατα. diligentissimè.

Ἀκριβὴς. ἐος. ὁ. ἡ. diligens in re necessaria & manifesta, fortis, exactus, uerus, certus. τῷ δὲ τὸ ἄχρι τοῦ βαιοῦ, quasi ἄχρι μικρᾶ καταγινώσκων.

Ἀκριβοδίκαιον. τὸ. ἀκροδίκαιον. ius exactum, summum ius, quod strictum Iurisconsulti dicunt. ἕκατον ἡ δίκης. Aristoteles ad Nicomachum libro 5. ἀκριβοδίκαιον uocat, quasi ius exactius duriusq;. Et qui illud æquitati præferunt, ἀκριβοδίκαιοι ab eodem dicuntur, quasi præduri interpretes iuris, quasiq; deteriores iuris studiosi, usurpatoresq;. Bud. Annot.

Ἀκριβολογέομαι. perscrutor, diligenter disquiro, exactè discepto, inquiro, exquisitè disputo, & æstimo, considero q;, exactam sumptuum rationem subduco. Vnde ἀκριβολογία. Bud. Com.

Ἀκριβόω. ῶ. μ. ώσω. π. ωκα. diligenter cognosco, acuratè exactaque cura quippiam ago, exactè scio, perfectè facio: ubi quis omnibus neruis incumbit. ut Ἀκριβῶ τὴν δίκην τῷ τέχνῳ, pro ἀκριβῶς ἐπίσταμαι, ἀκριβῶς μελετάω. Ἠκρίβωσεν παρ' αὐτῶν, Diligenter didicit ab illis. aut (ut Valla interpretatur) exquisiuit, uel rimatus est, uel perscrutatus est, Matth. 2. Item pro diligenter scribo, uel indago. Isocrat. σαφισθῆναι μὲν αὐτὸς φασι τἀκείνων ἀκριβῶσαι. Libanius hoc ἀγανακριβάζειν dixit. Absoluta quædam diligentia hoc uerbo significatur. Bud. Com. Accus.

Ἀκριβῶς. diligenter, exactè, adamussim, perfectè.

Ἀκριβῶς εἰδέναι. certo compertoq; scire, nihil ambigere, ἀκριβῶς ἔχω, certum & explorarum habeo.

Ἀκριδοθήκη. ας, ἡ. capsula ad uenandas locustas.

Ἀκρίζω. μ. σω. altum pulso, digitis pedum incedo, extrema mutilo, & loca alta conscendo.

Ἀκρίνη. ς. ἡ. angulus.

Ἀκρίνης. ɣ. ὁ. καθαρός, ἀγνός, purus.

Ἀκρὶς. ίδος. ἡ. locusta, cacumina, extrema anguli: oxytonū. Sed ἄκρις, ἄκριδος. ἡ. paroxytonū, oppidi nomē est. Cyrill. De locusta uide Aelianū.

Ἀκρισία. ας. ἡ. non habitus delectus, ἀδιακρισία. Contrarium est κρίσις. id est. discretioni rerum & iuditio delectuique. Lucian. de Timone ex summis diuitijs ad infimam inopiam redacto, ἀκρισία δὲ πόθεν ὄφελος, καὶ σύνθετα ἐπέσπερε λοιδορίαν. id est, Nullus in suscipiēdis amicis delectus, ac facilitas confecerunt illum. Bud. Com. apud Hippocrat. ἀκρισία dicitur, quando aut nullum prorsus fit morbi iudiciū, aut fit prauum & malignum.

Ἀκριτόγωνος. ὁ. multangulus, multiplici angulorum serie uarius.

Ἄκριτος. sine iudicio.

Ἀκριτόβατα. οἱ. muneris nomen apud Ephesios, eorū qui Dianę uictimarū rationē habebāt.

Ἄκριδι. μάχαι. ancipitia prælia.

Ἀκριτόμυθος. ɣ. ὁ. ἡ. proferēs uerba citra delectū, loquēs sine iudicio. ἀπράγμων λόγος. πᾶ δὲ τὸ καὶ νω, καὶ μῦθος, καὶ ἀ σοφιλμός.

Ἀκριτόφυλλος. ɣ. ὁ. cuius folia non facilè discerni possunt, umbrosus.

Ἄκριτος. ὁ. ὁ. ἡ. indiserтus, indiscretus, inseparatus, immensus, dubius, incognitus, innumeratus, sine lege, iniustus, indemnatus, sine iudicio, iudicatus indicta causa, qui causam non dixit, quemadmodū, κεκριμένος, qui causam dixit, quiq; accusatus est. Plut. in Cic. ait accusatum fuisse eum, ὅτι ἀκρίτους αὖθις αὐηρικὼς ἐᾷ, quòd uiros indicta causa è medio tulisset. Ἄκριτον, inexaminatum dicitur, immodicum & sine iudicio ac ratione factum. Vnde illud Homeri. Iliad. β. θρασὺν ἀκριτόμυθε. Item quod componi uel decerni nō potest, quia κρίνω δὲ prælio decernere significat. Bud. Com. ἄκριτον πάτος. apud Hipp. interpretante Gale. dicitur spacium immensum, ueluti illud quod extra mundū collocāt, uel in infinito, uel inani, quod ne cogitatione quidē informari potest.

Ἄκριτος θάνατος. capitale supplicium, quod irrogatur indicta causa, apud Aeschinem.

Ἄκριτος τύμβος, sepulchrum non uni alicui dicatum soli, sed multis commune, cuiusmodi πολιάνδριον est apud Hom. Eust. Iliad. γ.

Ἀκρίτως. sine discrimine, indicta causa. Budæus Annot.

Ἀκρόαμα. ατος. τὸ. auditio. Pro festiua & iucunda narratione, atq; etiam pro ipso homine ἀκρόαμα recitante, apud Tranquil. Cic. pro Archia. ἀκρόαμα pro uoce & narratione usurpauit. Budæus de Cont. r. f.

Ἀκροαματικός, ɣ. ὁ. auscultatorius. Aristoteles in Epist. quadā ad Alexād. λόγος. ἀκροαματικὸς appellat libros de recondita peripateticæ sectæ disciplina æditos. Gel. lib. 20. cap. 4. & Bud. Com. Cic. lib. 5. de finib. ἀκροαματικὸν uocat genus librorū limatius quod in cōmētarijs reliquerat. Aristot. cū alterū genus ἐξωτερικὸν dicat popu

Ἀκρόασις. ιος. ἡ. auscultatio. (lariter scriptū.

Ἀκροατήριον. ɣ. τὸ suggestus, pulpitū, auditoriū.

Ἀκροάτης. ɣ. ὁ. auditor.

Ἀκροάω, καὶ ἀκροάομαι. audio, auscultо. Genit. uel accus.

Ἀκροβάζω τὸ ἀκρίζω, fūmis pedū digitis incedo.

Ἀκροβατικός. ὁ. scansorius.

Ἀκροβολίζωμαι. καὶ

Ἀκροβολίζω. iaculor, è sublimi deiaculor, lacessо prælij causa, leuiter pugno, præludo in pugna.

Ϝῷ πολέμῳ συμβολῆς ἄρχομαι. Aliàs ἀκροβολίζεσθαι, τοξεύειν, ἀκοντίζειν.

Ἀκροβολισμός. ὁ. præludiũ & initium pugnæ, prouocatio. Politi. in Herod. ἀκροβολισμὸς interpretatur leues pugnas & uelitares. Significat etiam iaculorum ex ædito loco emissionem.

Ἀκροβολιστής. ὁ. ἀκοντιστής, iaculor, ὁ πόρρωθεν βάλλων, qui ab equo eminus in hostem iaculatur, quẽ, ni fallor, Salust. in Catil. coniuratione uocat ferẽtarium militem. Vide Ammonium in uoce ὁπλῖται.

Ἀκρόβολος. ὁ idem.

Ἀκρολοφοίτης. ὁ. per iuga montium incedens. Epigram.

Ἀκροβυσία. ας. ἡ. præputium. Βύω enim tego est.

Ἀκρογωνιαῖος. ὁ. lapis angularis, summus lapis in angulo ædificij, qui solet esse ualidissimus.

Ἀκροδίκαιον. τὸ. summum ius.

Ἀκρόδρυα. τὰ. Cuius hoc nomine omnẽ fructũ arborũ significari dixit. Propriè tamen ἀκρόδρυα à Græcis appellantur, quæ in ambitu lignosum putamen habent, quod genus appellatione nucum apud Latinos cõtinetur. Gaza in Caton. καὶ ὥσπερ ἐπὶ τῶν ἀκροδρύων, quod Cicero dixit, Tanquam in arborum baccis, &c. Bud. Annot. post.

Ἀκρόζεως. ὁ. leuiter feruefactus.

Ἀκροθιγῶς, summis digitis, leuiter.

Ἀκροθιγῶς βάπτειν per summũ intingere, suspensa manu tingere. ἀκροθιγῶς βλέπειν, summam rei cognoscere & æstimare. Bud. Com.

Ἀκροθίνια. τὰ. primitiæ frugum, quòd hæ solent à summo aceruo tolli. Nam ἄκρον summum, & θινὲς frumentorũ acerui dicuntur, propriè quæ in littore mercatores dijs soluebant, pro mercibus conseruatis. Accipitur apud Philostrat. pro spolijs siue exuuijs ab hoste detractis. Vide in Chiliad. Eras. Pygmeorum acrothinia colosso adaptare.

Ἀκροθινιάζειν. summa quęq; deliberare, primitias consecrare. ἀπάρχεσθαι.

Ἀκροθώρακ. αλος. ὁ. pro eo qui leuiter, aut (ut nõ nullis placet) summè ebrius est. ἀκρασποτής, ἀκροβαπώλων, ἀκροκάλικ. Ebrietas enim τὸν θώρακα θραύει. id est, pectus calefacit. aut sic dicti, quasi pectore tenus uino imbuti. ab ἄκρον & θώρακ. Eras. Chil. Cæl. lib. 13, cap. 39. & Bud. (Com.

Ἀκροθίνιος. ὁ. præcipuus.

Ἀκροκέραια. extremitates antennæ.

Ἀκροκνέφας. τὸ. diluculum, crepusculum, extremum noctis.

Ἀκρόκομος. ὁ. ἡ. habẽs longas comas, moderatè comptus. Et ἀκροκόμαι. οἱ. πάχνοκόμωντες. Thraces quidam appellati sunt, quòd antias frontem muliebriter dimitterent, quemadmodum ediuerso Abantes priora capitis tondebant. auth. Hom.

Ἀκροκύμβα. τὰ. nauium rostra, & ornamenta nauium temporaria.

Ἀκρολωδία. ας. ἡ. uide ἀκρωμία.

Ἀκρολώδωνοι. οἱ. temulenti, qui affatim bibunt. Ety. ἀκραβλώβωνοι, ἀκρ' ἄκρων βώνος πιπτοίης.

Ἀκρόλφα. τὰ. primitiæ.

Ἀκρόλοφος. ὁ. tumulus.

Ἀκρομανὴς. ὁ. ὁ. ἡ. insanus.

Ἀκρομύλης. ἡ. ἐπιγοματίς, patellam uocant Medici, quæ genua munit, dicitur & μύλη.

Ἀκρομφαλία. ας. ἡ. mediana umbilici.

Ἄκρον. τὸ. extremum, extremitas, uertex, mucro.

Ἄκρα uocat Aristoteles terminos in syllogismo, πρόσω maiorem, ἔγκλω minorem.

Ἀκρόνομον. τὸ. extrema pars nauis.

Ἀκρόνυξ. ὁ. ἡ. νυκτὸς

Ἀκρονυχία. ἡ. summa & intempesta nox, aut potius noctis principiũ, ultimæ noctis uigiliæ, sed cũ ω extremitatẽ unguiũ, aut mõtis significat.

Ἀκρόνυχος. ὁ. ὁ. uespertinus.

Ἀκροξόνια extremitates axis.

Ἀκρόπλοα. quæ in superficie natant, ac in summo & supernè nauigant. Hipp.

Ἀκροποδητί. suspenso gradu, summis pedibus, pedetentim, summis digitis pedum

Ἀκρόπολις. ἡ. arx, quasi summitas urbis, ubi arces extrui solent.

Ἀκροπόλος. ὁ. excelsus. (apud Hom.

Ἀκρόπορος. ὁ. ὁ. ἡ. acutus ad trãs figendũ uerũ epith.

Ἀκροποδία. ἡ. apud Arist. Gaza uertit præputiũ.

Ἀκροποδιον. τὸ. pars prominentior præputij.

Ἀκρορίζα. τὰ. quæ nõ agunt radices in profundũ.

Ἀκροροῦμιον. τὸ. extrema pars temonis.

Ἄκρος. ὁ. extremus, altus, summus, longinquus, Item compos mentis, ut apud Herod. Terpsich.

Ἀκροσαπὲς. quod facile putrescit.

Ἀκροσιχὶς. ίδος. ἡ. cũ exprimis aliquot uersuum continuo ordine sequentium literis oratio aliqua connectitur, ut in quibusdam Ennianis & Sibyllinis.

Ἀκροσόλιον. τὸ. summitas, & ora nauis. τὸ ἄφλαστον τὸ ἐπὶ τῶν πρώρων. σόλιον enim τὸ ὀξὺ ἔχον ἀπὸ τῶν πρυμνῶν εἰς δίπλουν μέχρι τῶν πρώρων ξύλον. Laz. Bayf. de re Nau.

Ἀκροσόμια. τὰ. extremitas fistulæ, follium quibus artifices utuntur, quæ in fusoria uasa immittitur. Eust. Iliad. Σ. dicitur & ἀκροφύσια. eodem teste.

Ἀκροσφαλὴς. ἐος. ὁ. ἡ. mollis, periculosus, facilis lapsu, procliuis. ἀκροσφαλὴς πρὸς ὀργὴν, iracũdus, pronus in iram.

Ἀκρόσφυρα

Ἀκρόσφυρα. calciamentorum muliebriũ genus.

Ἀκροχολὴς. in summo in scissuras dissectus.

Ἀκροτελεύτιον. τὸ. extrema pars.

Ἀκροτηριάζω. μι. σω. τ. κα. trunco extremitates, mutilo nasum uel manum, Accus. iung. scribitur & ἀκρωτηριάζω.

Ἀκροτήριον. τὸ. auditorium. ἀκροατήριον.

Ἀκρότης. ἡ. extremitas, principium.

Ἀκρότονος. ὁ. ὁ. ἡ. non respondens ad numeros saltationis. unde ἀκρότονα κύμβαλα. id est, cymbala non congruentia ad numeros. Athenæus li. 11. uocat sermones intempestiuos, aut nihil ad rem pertinentes, quos idem ὠμολογίας uocat Eras. Chil.

Ἀκρόπνους. ὁ. ὁ. leuiter coctus, subcrudus. (cido.

Ἀκροτομέω. μ. ήσω. τ. κκα. trũco, extremitates in-

Ἀκρότομος. ὁ. ὁ. ἡ. rupes, lapis durus, præruptus & angulosus.

Ἀκροτος, ἀκατάξεπιτος, ἀπαίσιλυτος.

Ἀκροφύσια. τὰ. extrema follium, quibus ignis inflatur, uel ipsi folles fabrorum æratiorum τὰ ἀκροσόμια τοῦ ἀσκῶν, extrema pars utris inflatilis. Vide in Chil. Eras. ἀπ' ἀκροφυσίων.

Ἀκροχάλιξ. ἀκροθώρακ. temulentus.

Ἀκροχειρίζεσθαι. colluctari summis tantum digitis reliquo corpore intacto, donec aduersarius deficeret. Eras. Chilid. Vnde ἀκροχειρισμός, huiusmodi lucta, & ἀκροχειρισταὶ siue ἀκροχειρόσοφοι luctatores illi. Softratis pancratiastes cognomen, ut scribit Pausan.

Ἀκροχειρία. ἰδος. ἡ. extremitas manus.

Ἀκρόχειρος. ὁ. ὁ. homicida.

Ἀκροχιώνιοι. οἱ summitates iugi.

Ἀκροχλίαρος. ὁ. ὁ. ex igneo calore tepẽs. Ruellius uertit summè calidus, hoc est, ἄκρως χλίαρος. ut Galẽ. interpretatur apud Hipp. li. 3. de uict. rat. in morbis acutis.

Ἀκροχολία. ας. ἡ. uesania, excandescentia.

Ἀκρόχολος. ὁ. ὁ. uesanus, iracundus, cui summa est bilis.

Ἀκροχορδιὼν. όνος. ὁ. genus uerrucę, pẽsilis uerru-

Ἀκρόχωλος. ὁ. ὁ. pronus ad claudicandum. (ca,

Ἀκροᾶσθαι. audio.

Ἀκρύσαλλος. sine glacie.

Ἀκρωμία. uiscera.

Ἀκρωμιαῖος. panis oboli pretio empti pars summa, τὸ ἄκρον ὀβελιαίου ἄρτου. Eust. Iliad. α.

Ἀκρωλοφίον. ὁ. ὁ. summum cubiti, & apud Pollucem additamentum quoddam plagarum retium siue uenatoriorum.

Ἀκρωμίτης. ὁ. ὁ. ἡ. arduus, ingens, procerus, humeris tenus extans.

Ἀκρωμία. ας. ἡ. armorum eminẽtia, summi armi. Theod. interpretatur apud Aristot. pars humeri exterior proxima brachio, brachij prominẽs summitas, aut humeri caput. Pollucі ἐπωμὶς & ἀκρωκολία dicitur. lib. 2.

Ἀκρωμίτης. ὁ. ὁ. eminens, magnus.

Ἀκρώνιον. ὁ. ὁ. congregatio.

Ἀκρωνυχία. ας. ἡ. κὴ

Ἀκρώνυξ. extrema unguiũ pars. Item mõtis cacumẽ, ἡ ὀρθὴ ὀξύτης. Eust. Alia significatio est si per omicron in medio scribatur, ut suprà.

Ἀκρώρεια. ας. ἡ. uertex, eminẽtia, cacumẽ, ppriè de monte. Nam Græci montes in tres distribuũt partes, quarum unã τέρματα, montis radices uel imas partes, aliã ὑπώρειας latera & utrinq; descẽsus, tertiã ἀκρώρειας summa cacumina appel

Ἄκρως. summè, acutè, maximè, ualde. (lãt.

Ἀκρώσσω. libens audio.

Ἀκρωτήρια. τὰ. extremitates sunt corporis. Arist. sic appellat extremã partẽ digitorũ sub unguibus latentẽ, extremã partẽ ossium. Significat etiã pinnacula & prominentia ædificiorũ: siue statuas, quæ in angulorũ summitate astituũtur, τὰ ἐπάνω τῶν νεῶν ἀναδεδεμένα ζῴδια. Sunt etiam rostra nauiũ & ornatus Cæl. lib. 13, cap. 39. Bud. Com. & Laz. Bayf. de Nau.

Ἀκρωτηριάζω. μ. σω. τ. κα. demutilo, extrema amputo, attero, trunco nasum uel manum. ῥινοῦμῶ. Vnde Athenæ. lib. 5. scribit Scithas adtantum uenisse insolentiæ, ut in quoscunq; in ci dissent, nasum illis mutilarent. id est, ἀκρωτηριάζειν τὰς ῥῖνας. Etym. ab auribus amputandis dici scribit. ut sit τὰ ἄκρα τῶν ὤτων ἀκρωτήρια. & ideo cũ ω scribi debere. Bud. Com.

Ἀκρωτηριασμός, ὁ. mutilatio, extremæ partis amputatio.

Ἀκρωτήριον. τὸ extremitas. ἀκρωτήριον φάλαγγος, cornuaeiciẽ. Vide ἀκρωτήρια.

Ἀκταίζω. καὶ ἀκταίζω κὴ

Ἀκτάινω. attollo, incompositè salto, de equis dicitur.

Ἀκταῖος. ὁ. ὁ. littoralis, Atticus.

Ἀκτεωρέω. littus custodio, unde ἀκταίωρος.

Ἀκτέανοι. pauperes.

Ἀκτένιστος. ὁ. ὁ. ἡ. impexus.

Ἀκτέριστος. ὁ. ὁ. insepultus, funeris honorem non adeptus. Lycophr.

Ἀκτή. ἧς. littus. ἀκτὰς inquit Ammon. sunt locã maris petricosa, δῖνες uero harenosa. Significat etiam escam, fructum. uide Etym. Est & sambucus arbor, sic χαμαικτὴ, pumila sambucus quam ebulum uocamus. Item ἀκτὴ, Atticè maritima ora, ac tota deniq; Attica Homero.

Ἀκτίος. πάν. Pan uenator, κυνηγός, apud Theocritũ, uel quod in littoribus colatur à piscatorum turba.

Ἀκτὴ. sabucus uel sambuc⁹ arbor, Dioscor. lib. 4. cap. 108 & Theophrast.

Ἀκτὴ ἀλμήτρ Θ. frustum fragmentumue panis ἕλωμός, ψωμός, κλάσμα ἄρτ ου. Eust. Ilia. φ.

Ἀκτὶς. ῖδ. donum, hinc illud descendit ἀλμήτρος ἱερὸν ἀκτῖν.

Ἀκτημοσύν ης. ἡ. inopia.

Ἀκτήμων. ονος. ὁ. inops.

Ἀκτήτης λίθος, lapis in Peloponesi littore collectus.

Ἀκτινβολέω. μ. ήσω. π. κα. radio.

Ἀκτίν. ίν Θ. ἡ. radius solis, & aliorum astrorum ignis ue.

Ἀκτινβολία. ἡ. radiorum iaculatio.

Ἀκτίς. idem quod ἀκτίν, teste Theodoro, quemadmodum ῥίς & ῥίν πῦ ἀπὸ ἄγω, τὸ φέρω, quasi ψαυστραχὲ φερομένη. Apud Paulan. seruile nomẽ. dicitur & uas, in quod iaciuntur oboli.

Ἀκτὰς, ά. ὁ. cibus.

Ἀκτία certaminis genus antiquũ, ut innuere uidetur Callimach. referente Arpocrat.

Ἄκτιστ Θ. ά. ὁ. ἡ. infabricatus.

Ἀκτωρέω, litteralem oram tueor, maris custodiæ præsum. Et qui hoc officium administrabant limearchæ cepti sunt appellari.

Ἀκτωρδύς. έ Θ. ὁ. maris custos.

Ἀκυβέρνητος. ά. ὁ. qui caret gubernatore, nõ rectus.

Ἄκυθος. ἡ. ἄγονος, sterilis, Callim. λύθος enim semen est. ἄκιωος, ἄκυος.

Ἀκύκλιος. ὁ. imperitus.

Ἀκυκτήριον. τὸ. remedium ne mulier pariat. ἀντόκιον.

Ἀκυλισία. ας. ἡ. intemperãtia. Malim ἀκολασία.

Ἄκυλος. ου. ὁ. glans iligna, aut phellodryos, apud Theophrastum: inglorius, pudenda.

Ἀκυμαίνης. pacatus, tranquillus, sine fluctibus.

Ἀκύμων. ονος. ὁ. ἡ. tranquillus, non habens fœtũ, multi laboris, sterilis, prole carens.

Ἄκυπρος. Veneris expers, uirgo.

Ἀκωτός. ὸ. ὁ. inaccessus.

Ἀκωὸς. ὸ. sterilis, ἄκ ος.

Ἄκυον, ἀντόκιον.

Ἀκυρὴς. infelix, impos.

Ἀκύρημάτα. damna, infortuniũ, hoc est ἀτυχήματα, ἀτυχήματα.

Ἀκυρόφρ τα. inconcinna, impropria.

Ἀκυρολογέω. μ. ήσω. π. κα. mentior.

Ἀκυρολογία. ας. ἡ. absurditas sermonis, impropria locutio.

Ἄκυρον. τὸ. improprium uertitur à Quint. ἄκυρον aliquando uocatur antiquum, ἀπέιρον infinitum, λῦρος enim τὸ τέλος significat.

Ἄκυρος. ά. ὁ. ἡ. abrogatus. Aristophanes interpres duas tradit olim fuisse iudicibus amphoras seu cadiscos: in alterum calculos mittebant absolutionis, atque hunc ἄκυρον λαδίσκον fuisse appellatum: in alterum calculi conijciebãtur condemnationis, & λαδίσκος λύριος dicebatur. Ἄκυρον ποιεῖν τὴν συγγραφήν, syngraphã irritam facere & circunducere, apud Demosth.

Ἄκυρος ῥ προλιμμάτων, qui mulctã dicere non potest. Bud. Com.

Ἀκύρωσις. ιος. ἡ. abrogatio.

Ἀκυρόω. μ. ώσω. π. ωκα. abrogo, irritum facio. Leges aliquando uocant ἄπτωτα ποιούμαι, fit enim cum prorsus lex tollitur, ὅταν ποιῇ λῶς ὁ νόμος ἀναιρεῖται, id Latini abrogare dicunt. Nam cum pars aliqua detrahitur derogare dicunt, quod eædem leges ἀπομόδδαι appellant.

Ἀκωλόνιστος. ου. ὁ. inexploratus, inexaminatus. sumptũ ab equis qui λωλώνων, id est tintinnabulorum sonitu solebant explorari, an bellicos strepitus generosè ferre possent. Alij translatũ malũt à crepitaculis tintinnabulisue, quorum sonitu explorari solet excubitorum custodia.

Ἀκωκὴ. ῆς ἡ. cuspis lanceæ, mucro. πῦ ἀπὸ ἀκὴ λατ ἀναδιπλασιασμόν.

Ἄκωλος. ά. ὁ. sine pede.

Ἀκώλυτος. ά. ὁ. ἡ. impedimento carens, qui nullis terroribus à proposito dimoueri potest, qualem Horat. describit in Odis. Si fractus illabitur orbis, Impauidum ferient ruinæ. Vnde Epicte tus uerum atque sincerum Stoicum ἀκώλυτον esse dicebat. Vocabatur item eo nomine apud Christianos, qui ipse quidem non peragebat mysteria, sed non excludebatur cum cæteris, quod ignem aut simile quid ad sacra adferebat, quasi dicas non prohibitus, hoc est, admissus. Ab α & λωλύω prohibeo.

Ἀκωλύτως aduerb. citra impedimentum.

Ἀκῶναι supremæ & nudæ cautes.

Ἄκων. inuitus, cum inconsulto & contra uoluntatem quis aliquid agit, ἀβούλητος, ubi animaduertendum α longum esse, formatur enim per crasin ab ἀέκων. Ἄκων uero, τὸ ἀκόντιον. ἢ τῶν breue.

δρατῶν ἀκωκή, cuspis hastarum, & habet α

Ἀκώπητον. τὸ. imparatum, sine manubrio uel clauo, inerme.

Ἄκωπ Θ. ά. ὁ. sine remo.

Ἀκωρία. ἡ. spina, quæuis acuta res.

Ἀλ. ἡ. stercus, fimus.

Ἄλα. ἡ. Vide in appẽdice de uocabulis militaribus, in uoce σφαλαγγία. est autẽ nomen latinum Ala.

Ἄλαβα atramentum, significatur etiam hac uoce suffocatio uiolenta, qualis fit uel aqua uel laqueo, quum qui passi sunt ἀπαγχόμενοι uocantur.

Ἀλάβανδα. ciuitas Ionię. Vnde ἀλαβανδικὸς possessiuum, & ἀλαβανδεῖς ciues. Item ἀλαβανδικὸς solœcismi genus apud Philox. utsi aduerbium μὴ pro eo usurpetur quod est ὰ. Et Alabãdici libelli, pro barbaris, & ineptis. Hermol.

Ἀλαβαρχία. ας. ἡ. figlina. (in Plinium.

Ἀλαβασρίτης. ὁ. lapis Dioscorid. lib. 5.

Ἀλάβασρον. ά. τὸ. uel ἀλάβασρος. ὁ. uel ἀλάβασος. ὰ. Eust. Iliad. σ. Aristoph. Alabastrũ uas unguentarium, dictum ἀπὸ τοῦ ἀνευ λαβεῖν, addito per pleonasmum ρ, quòd uidelicet propter leuorẽ comprehendi non possit. Atticè ἀλάβασρον. Vide Chiliad. Erasmi. & Bayfium de Vasculis.

Ἀλαβὴς. έος. ὁ. piscis, ut qui manibus comprehendi nequeat.

Ἀλάβυτ Θ. ὁ. obstreperus.

Ἀλαβυτᾶ. tumultuor.

Ἀλαβώλης. ὁ. ἡ. fuliginosus, fumosus.

Ἀλαζονεία. ας. ἡ. superbia. arrogantia. Vlpian. interpres Demosth. ait ἀλαζονείαν eorum esse, qui plura promittunt quàm possint præstare, atq; huic contrariam esse εἰρωνείαν, quæ quod facere potest, eleuat ac minuit.

Ἀλαζόνδυμα. τὸ. facinus insolentiæ plenum.

Ἀλαζονδύομαι. μ. δύ Θμαι. superbio, iacto, arrogãs sum, mentior. Aristoph. in Ra. πλαζονδύσ' ἵνα φωνηθείω ἐγὼ, εἰδ' ὡς με μάχιμον ὄντα φιλοπολεμόμενος. id est, superbiebat ut timerem ego, sciens me bellatoren existentem glorians.

Ἀλαζονικὸς ά. ὁ. &

Ἀλαζὼν. όν Θ. ὁ. superbus, arrogans, petulans, gloriosus, iactabundus, insolens, præferox, & ultra modum usitatum elatus: quasi in mari uiuens.

Ἀλάθητ Θ. ά. ὁ. quem nihil latet.

Ἀλαία. ἡ. cæca, inuisibilis, Hipp. obscura, que nõ obseruatur.

Ἀλαίθρ Θ. ά. ὁ. tepidus, sole calefactus.

Ἀλαινὸς, έ Θ. ὁ. & ἀλαανὸς. ά. ὁ. errabundus emotę mentis, furiosus. (coph.

Ἄλαινος. ὁ. fluuius, quod multã terrã inerret Ly-

Ἀλαίνω. uagor, erro, & insanio, ἐξίσημι.

Ἀλαιός. οὖ. ὁ. antiquus, imprudens, ἄφρων, & ἀλαίος Appollinis cognomentum.

Ἀλαλαγαὶ. propriè uocantur preces quę in sacrificijs fundi solent.

Ἀλαλαγμός. ὁ. nociferatio, iubilus, clamor de uictoria, cõfusus clamor cõcurrentiũ in pugna. Eust. Ili. ξ. dicit esse clamorem qui ante conflictum excitatur, ἀλαλὰν Dores dicunt.

Ἀλαλάζω. άξω. iubilo, consulto, uictorioſe clamo Valla ait bene trãslatũ esse Marci. 5. pro eiulo, quòd iubilatus sit clamor rusticorũ, secũdum Varron. Erasmus scribit propriè esse perpetuo sonitu strepere, ac tinnire, sono sonum excipiente, quemadmodum fit in lebetibus. Dodonæis. Datiuo. ἀλαλάζῳ, inquit Moschop. est clara & concinna uoce precari.

Ἀλαζονοχαυνοφλύαροι. οί. ab Archestrato apud Athenæum dicuntur stolidè & arrogãter loquaces, nugigeruli. (cijs.

Ἀλαλαγαὶ. άι. uota & præces que addũtur sacrifi-

Ἀλάλη. tumultus, sonus confusus, uox non articulata. ἢ ἐπὶ σείρασιν τοῖ λαλεῖν, uel κατ' ἐπίτασιν. quasi πολύλαλ Θ- ὄχλος. clamor qui ante prelium tollitur.

Ἀλαλήκτημαι. significat mente cõturbor & ἀλλημονῶ, Vide Eust. Iliad. κ. Itẽ quæ Vrbanus Bellunensis lib. 2 institut. Gram. annotauit ex Methodio de hoc uerbo.

Ἀλάλητα. usurpat Cice. ad Attic. pro uagatur & errore ducitur.

Ἀλάλημαι. tumultu obrutus sum, seductus sum. Herodianus scribit ab ἄλημι fieri præteritum passiuũ ἄλαμαι, & Atice ἀλήλαμαι, & per trãspositionem ἀλάλημαι.

Ἀλάλητος. ά. ὁ. non dicendum ἀξήγητον, nemini propalandum. Epigr.

Ἀλάλητος. ά. ὁ. clamor multus.

Ἀλαλία. ας. ἡ. malitia, inordinatio.

Ἀλαλκέω, uel ἀλάλκω. λατ' ἀναδιπλασιασμὸν pro ἀλκεῖν siue ἄλκῃμι. expello, iuuo, adiuuando expello.

Ἀλαλκομενὶς. ίδος. ἡ. potens. Etym. ἡ. ἀλαλκομενὶς Mineruæ epitheton apud Homerũ & Iunonis, λατ' ἀναδιπλασιασμὸν pro ἀλκομένη, ἡ ἀπαλεξητικὴ προθυμίαν ἔχουσα. quod in pugna præstò sit auxilio, uel ab Alalcomeno qui fanum illi constituit.

Ἀλαλκτήρια. τὰ. ἀλεξήματα, auxilia, amuletã, præsidia.

Ἄλαλ Θ. ά. ὁ. ἡ. mutus, qui fari non potest, uelut infantes, ac differt à λωφός: is enim dicitur cui nulla omnino est uox. Eras.

Ἀλαλύκτημαι. turbatus sum, iactatus sum. ab ἀλυκτῶ, ἠλύκτηκα, ἠλύκτημαι, & συνολῶ τοῦ η, Attice. ἀλαλύκτημαι.

Ἀλαμπὴς. έ Θ. ὁ. ἡ. obscurus.

Ἀλανὴς, έ Θ. ὁ. uerus.

Ἀλανθασὶης χιτὼν, tunica intra uteri latebras, quæ animo, hoc est, fœtus inuolucro circũpo-

Ἀλάομαι. erro, salto, circumuertor. (nitur.

Ἀλαὸς. ὸ. ὁ. luscus, cæcus, inanis, σβέ ὸ ἀλαὸν ἡμῖν τὴν πρόῳαν, uel potius ab α & λαῶν uidere.

Ἀλαοσκοπὰ ὰ. ᾶς. ἡ. τύφλωσις ῥ ὀφθαλμῶν, cæcutientia. λαῶν enim uidere est. unde λατὰ σύγκρασιν ἄλοαὶ cæcus. Homerus ὃσ' ἀλαοσκοπιὴν εἶχε, non habebat cæcam speculationem. Vide Chiliad. Eras.

Ἀλαστόκ☉ρ.ε.ὁ.ἡ.cæcos gignens.
Ἀλαώω.μ.ώσω.π.ὦκα. excæco.
Ἀλαπαδνός.infirmus,facilis expugnatu,parum uirilis,effœminatus,mollis.
Ἀλαπάζω.μ.ξω.populor,uacuo,ἐκπορθῶ.
Ἀλαθαθα.τά.Attici purgationes uocant.
Ἀλαθαθ☉ρ.ε.ὁ.herba purgatoria.
Ἀλαπλός.mollis,effœminatus.
Ἄλαεφ.ᾰ.nux Pontica,& cuſpis iaculi præpilata
Ἄλας.τ☉ρ.τό. ſal. (& derasa.
Ἀλασέω.μ.ήσω.grauiter patior, ægre fero, crucior Accuſ.
Ἄλασφ.ε.τό. intollerabile,ppter iuſtitiã. Etym. ἄλασα ὠαπὰ,αὐτεπίλυσα ζυνὰ ὄντα, φευκτά. Et ἀλασύς,ὁ.μέθης ἄξια ποιῶν.
Ἀλάστωρ.ορ☉ρ.ὁ.ultrix conſcientia,remorſus conſcientiæ,peſsimus dæmon, malus genius & infeſtus. Sic Dionyſius ab Athenæo uocatur, ἀπάστης Σικελίας ἀλάστωρ,hoc eſt(inquit Bud.) depopulator, peſtis totius Siciliæ. Hoc nomine(inquit Cornutus)& furiæ ſignificantur,διὰ τὸ ἀλάστους ἀγ ϖαλαμναίους ὠολάζειν, & homines, πᾶν ἁ τὸ τὰ ἰδιῶτα ἁμαρτάνειν ἐφ᾽ οἷς ἐξὸν ἀλασῆσαι ἀγ ϲῳάξαι, id eſt abeo, quod talia perpetrent,ob quæ cruciari atq; ingemiſcere liceat.Item qui exilio digna commiſit, teſte Euſtathio. ὁ φυγῆς ἄξια εἰργασμένο☉ρ. Alaſtor apud Claud. recenſetur inter equos Plutonis. Bud.Com.Comuniter dicitur malignus & ſceleroſus homo, ἁμαρτίολος, & ſecũdũ Chryſippum,homicida, ὁ φονεὺς,διὰ τὸ ἀξι☉ρθαι ἀλᾶδαι ἢ ἁπελαῦνεδαι. Euſt.Il. Λ.
Ἀλαθῆς,obſcura, non uidens.
Ἀλαωτύς.ύος.cæcitas.
Ἀλάστος☉ρ.ε.ὁ.pro ἀλάστωρ.Sophoc. ἀλαστόροισιν ὀμμάτων λύκλοις,diris oculis.
Ἀλγέω.μ.ήσω.π.ηκα.ὀλωῶ,doleo,patior, laboro.neutrum. Vide πονεῖν in Ammonio.
Ἀλγεινά.τὰ. caſus aduerſi.
Ἀλγεινός.ε.ὁ. triſtis.
Ἀλγίνοος,ϙὸς.ὁ.grauis,dolorẽ mœroremq; inducens. Nicand.
Ἀλγεσίω.όν☉ρ.ἡ.dolor,cruciatus, mœror.
Ἄλγεα.τὰ. doloroſa.
Ἄλγησις ἡ. dolor,labor.
Ἄλγησος.ε.ὁ. doloroſiſsimus, moleſtiſsimus.paſ. (ſiue.
Ἀλγίον.όν☉ρ.τὸ.grauius
Ἀλγίον.ον☉ρ.ὁ. doloroſior.
Ἄλγ☉ρ.γε☉ρ.ὸς.dolor,triſtitia.
Ἀλγιάω.triſtifico.Datiuo iung.
Ἀλδαίνω. creſco, idem quod ἀλδήσκω. Nicander etiam actiuè uſurpat, produco, τύντε λίλιόσαι πρῳόνες ἀλδαίνους, quàm Ciliciæ montes ferunt,gignuntur, αὐξάνους.

Ἀλδήσκω. creſco. πρὸ ὸ ἀλδ, ἀλήσω, ἀλήσκω, uel ἀλδήσκω, uel πρὸ ὸ ἄλεδαι, βλαστάνειν ὠὰ ἀδρύνεδαι. propriè irrigationis aquationisq; beneficio incrementum capio,ab ἄρδω mutato ϱ. in λ.
Ἀλέα. Palladis cognomen apud Tegeatas, à delubro quod ſtruxerat ἄλδς. Cæl.lib.9. cap.48
Ἀλέα.ας.ἡ.tepor.Cæl.ibidem,Calor Herodoto, qualis eſt in locis apricis.
Ἀλεάζω. occulto,propono,urgeo,congrego, iudico,cuſtodio,falto, cõcedo accuſ. iung. Item calfacio θρῳαίνω. Hipp.
Ἀλεαίνω tepefacio, diffundo, πλανῶμαι.
Ἀλέας.oppidum in agro Theſſalonico.Demoſt. in oratione πάραπρεσβείας, cuius ciues dicũtur ἀλῆς.
Ἀλεγυνός. curæ plenus,ſedulus,triſtis. ἀπὸ τοῦ ἄλ (γ☉ρ.
Ἀλέγω.μ ξω.π.χα.πρὸ
Ἀλεγίζω.μ.ίσω.π.ὦκα. auxilior, curo, Homer. Itẽ ſermone abſtineo. Sic
Ἀλέγομαι.defendo,expello,arceo.
Ἀλεγύνω.ἀλέγω. Ἀλεέ. ἀδικῶ.
Ἀλευή.ἡ. æſtiuus calor.
Ἀλεινός.ε.ὁ. calidus, ἀλεινὴ χώρα,calida regio Herod.
Ἀλεύνω. fugio, declino, pius ſum. ἐκφεύγω,ἐκκλίνω, φαεύνω.
Ἀλεῤῥώω.ἀλῤῥεύω.ἀλῤῥτεύω infra, non ἀλῤῥεύω.
Ἀλεῖ.datiuus eſt, ueritati.
Ἀλέαε. captura,piſcatus.
Ἀλῆάλδ.άε.ſcaphæ piſcatoriæ.
Ἀλέαπδος.ὁ.ἡ immolitus.
Ἄλεαε. farina tritici.
Ἀλῆμμα.ῆος.ὸ.unctio,pigmentum,Sunt qui unguentorum duo faciunt diſcrimina,unum deliciarum quod χρῖμα uel λοῖσμα dicitur,alterũ uulgare, & quo ferè in paleſtra utebãtur quod ἄλῆμμα & ἀλοίημον,& ἀπ᾽ ἀλῆμμα appel. eſt.
Ἀλῆνός.ε.ὁ.infirmus,tenuis.
Ἀλῆπτήριον.ε.ὸ. unctuarium,locus in balneo unctui accomodatus.
Ἀλείπτης.ε.ὁ.unctor qui athletas certaturos ungebat, & magiſter ac præceptor athletarũ dicebatur,authore Ariſtot.Etym.Eſt & fontis nomen apud Epheſum quòd ſemper eius copia ſit.
Ἀλείπτη☉ρ.ὁ.pro ἀλείπτης apud Plutar.
Ἀλείπτως.aduerb. αὐγνῶς,σωφρόνως.
Ἀλῆβον.ε.ὸ.poculũ, patera, ὅτ᾽ ἐπας.πῆ ἀ ὸ λεῶν fit ἄλαον,& interpoſitione τοῦ σ,ἄλῆβον,τὸ α ὦπταλικὸ,uel ϲφηλικὸ,τετέσι ὸ μὴ ὅλον ὁμαλόν, ἀλλὰ πῶ φερές,ſinũ coxendicis ἄλῆσον quoq; dici teſtis Athenæus, qui & λοτύλη.
Ἀλειτεργεσία.ἡ. libertas & immunitas à ueſtigalibus Strab.13.

Ἄλεφας

Ἄλεῖφας,uel ἄλειφα.ατος.ὸ. oleũ, unguentum, ἀπὸ τοῦ ἀλείφω.
Ἀλειφατίτης ἄρτος. panis cui pinguedinis aliquid immiſcebatur apud Athenæum.
Ἀλειφόβιοι. οἱ.φυγόντες, ἀλιτήριοι, ϖαλαμναῖοι, ἀλάστορες.
Ἀλείφω.μ.ψω.π.φα.ungo.ϖαρὰ ὸ ἀλέω,ὸ θερμαίνω.Accuſ. Item tectorio induco,quod emplaſtrare dicunt. Euſt Il. γ.
Ἀλεκτάινω,ἰσχύω,γαυρῶ, μετεωρίζω
Ἀλέκτης.pro ἀλεξήτωρ apud Pindarum.
Ἀλεκτορίδα.gẽma quę in gallinaceorũ uentriculis inuenitur, cryſtalli ſpecie,magnitudine fabæ.
Ἀλεκτρυών.όνος.ὁ.ἡ.pullus gallinaceus,ut χηνίσκος, anſeris.
Ἀλεκτορίς ίδ☉ρ.ἡ. gallina.poëticum eſt.Item iuba,capillꝰ.Legitur apud Ariſt.in Hiſtoria anim.
Ἄλεκτρα.ſine lecto,improba cõiũx ob adulteriũ
Ἀλεκτρίαινα.ας.ἡ. gallina apud Ariſtoph.
Ἀλεκτρυοφωνία.ας.ἡ gallicinium.
Ἀλεκτρυών.όν☉ρ.ὁ.uel ἡ.inuenio & upupã ἀλεκτρύονα uocarl.
Ἀλέκτωρ.ορ☉ρ.ὁ. gallus. διὰ ὸ ἐγείρειν ἡμᾶς ἐκ ϖ λέκτρου. Vide in Aeliano. Gaza in Ariſtotele uertit gallinaceum.
Ἀλέκτωρ.ἡ.uirgo, innupta.
Ἀλεξάνδρεια. opus à Lycophrone æditũ de Alexandro Paride,quod propter obſcuritatem σκοτεινὸν πόημα appellatum eſt à multis.
Ἀλεξανδρουπολῖται.οἱ.aſſentatores Alexandri.
Ἀλεξάνεμος.ε.ὁ.uentos arcens. Epitheton ueſtis.
Ἀλεξέμυναι.pro ἀλεξῆν,auxiliari,infinitiuus eſt Doricus.
Ἀλεξέω.arceo,auxilior,opitulor,reſiſto. Ἀλέξαδαι pro eodem, ἀπὸ τοῦ βαρυτόνου δέμαι☉ρ, niſi ſit p ſyncopen,ut πρίαδαι & ſimilia. Bud.Cõ.
Ἀλέξημα.ῆος.ὸ,id qd arcet.Syneſ.ϖ θεμιτὴς ὥρας ἀλέξημα. id eſt, ætatis ardorẽ arcens. Bud. Com.
Ἀλέξησις.ἡ. Βοήθεια,retaliatio.
Ἀλεξητήρ.ῆρ☉ρ. ὁ. adiutor.
Ἀλεξητήρια.ἑία.medicæ radices.
Ἀλεξητήριον.ε.ὸ. auxiliũ,adiutorium,arma quibus hoſtẽ repellimus,amuletũ,qua uoce utitur Plin. remediũ præſentaneũ aduerſus uenena & faſcinationes,quod genus quidã in annulis geſtare ſolent.Tradũt ſcriptores Eudemiũ quendam profeſsione philoſophũ, huiuſmodi annulos conficere ſolitum,& dictum hoc nomine à iuuandi præſtantia.Bud. Com.
Ἀλεξηκακία.depulſio malorum.
Ἀλεξιάρη γῆ. terra hominibus emolumentum & cõmodũ afferens,& ἀλεξιάρη νέοις,ab Heſiodo uocatur nouale,propellens & arcens detrimenta ac damna,hoc eſt, ἡ ἀφορουδοῦσα τὰς ἀρὰς τοῦ-

ϖεσπὰς Βλάβας.
Ἀλεξίκακ☉ρ.ε.ὁ.in malis adiutor,defenſor malorum,auerſor ac depulſor, hominum defenſor: qualem uerè Eccleſia Chriſtũ agnoſcit, & gentes falſo ſuum Herculem & Apollinem. Ἀλεξίκακοι etiam δαίμονες à ueteribus dicebantur, qui nocumenta & diras arcere amoliriq; exiſtimabantur, qui & ἀποτρόπαιοι & ἀποπομπαῖοι & λύσιοι & φευξεῖοι, appellabantur. Cæl,libro 1. cap.32.& Bud.Com.
Ἀλεξίμορ☉ρ.ε.ὁ.auxiliator mortis, defenſor & uindex apud Sophoclem ἀλεξίκακος, qui necem ab alterius ceruice auertit.
Ἀλεξιφάρμακον.ὸ. remediũ cũ auxilio, auxiliare medicamẽtũ,quicqd noxia & uenenoſa pellit,nã ἀλεξέω fugare, & longius arcere dicitur. Itẽ quicqd contra excantationes, execrationes diras, & ea quę alicui iniecta dataue,amare, furere,& tabeſcere faciunt hominem.
Ἀλεξῶμαι.uide ἀλέξαδαι.
Ἀλέομαι.euito.
Ἀλέος.ε.ὁ.feruens, tepidus ab ἀλέα.
Ἀλεόφρων.ον☉ρ.ὁ. demens ϖαράφρων.
Ἀλεπίδωτα. inſquamata.
Ἀλέπτης.ε.ὁ. euitator.
Ἀλεσούριος.ὁ.piſcis marinus,alio nomine καλλιώνυμος dictus,penẽ marinũ appellant, à ſimilitudine, ut arbitror, ita enim accipitur interdũ
Ἀλετόν.ὸ.cereale. (ὄυρὰ.
Ἀλετρίκαινος.ε.ὁ cocleare δίδυξ. (ſtrino
Ἀλετρίς.ίδος.ἡ. molitrix, mulier laborans in pi-
Ἀλετρίδες.άε.illuſtres uirgines,quæ in ſacrificiorum uſum liba parabant, quę & ἀλιτρίδες. Euſt.ex Pauſania annotat.
Ἀλδύαμαι ϰοὰ
Ἀλδυροδοῦντες.οἱ. permatis ſiue bellariorum genus apud Anticlidem.
Ἀλδύομαι.euito,fugito. (hordei.
Ἄλδυρον.ε.ὸ.farina,propriè tritici, ἄλφιτον uero
Ἀλδυρότησις.ἡ.τηλία, πᾶσα ἀλη, tenuiſſimũ farinæ.Attici κοὰὶ ϖλ τηλίας;id eſt cribri circũferẽtia uſurpant,ut annotat Ioan.Grammaticus.
Ἀλδύω.deſtituo.
Ἄλδυς☉ρ.ε.ὁ.inuiſibilis.
Ἀλδύω. inclino,obſeruo,fugio, ac de frigido loco ad calidiorem tranſeo.
Ἀλέω.μ.ήσω.π.ϰα. molo. Item effugio, ἐκλίνω. Hom. ὅτος σ᾽ ἀλεώμεθα μῶν, Dei uitemus iram.Vide prouerb. ἀλιτήριο☉ρ.
Ἀλεωρά.ᾶς.ἡ. calliditas,cuitatio,remediũ,cuſtodia,tugurium,ϰαταδύσις,ſalus,quies.
Ἄλγ.ης.ἡ.anxietas,error.Cæl.lib.6.cap.26.Alij ἄλύκην uocant.Eſt enim ἄλγ mentis & animi error,non corporis, cum quis grauibus cogitati-

onibus ac uarijs diſtractus in quo conſilio acquieſcat, nõ habet, Vtitur ea uoce Cice. lib. 10. Epiſt. ad Attic.

Ἀλπιδίου, uel ἀλπηδόν. repentè, comprehenſim.

Ἀλήθεια. ας. ἡ. ueritas.

Ἀληθὲς. ὸν. accentu in ult. τὸ πρᾶγμα ὂν μετέχον ἢ ἀληθείας, uerum.

Ἀληθῶς, accen. in antepenult. reuera, ὄντως, profectò, ſanè, uerè. αὐτὸ ὂν ἀληθὲς. Vide Ammon. qui per interrogationem ita proferri ait. ita ne?

Ἀληθεύομαι. idẽ quod ἀληθεύω. Syneſ. Ἐὰν ἐπὶ τῶν γινώσκῃς, ἀληθευομένῳ κατὰ στόμα τὴν ὑποψίαν ἢ λήθης, διόρθωσαι μετανοίᾳ. id eſt, Si agnoſcis uera me cauſa deductũ ad hãc ſuſpicionẽ, quod mei oblitus ſis, reſipiſcentia corrige.

Ἀληθεύω. μ. σω. ω. κα. & ἀληθεύομαι. uera loquor Et Paſſiue, uere dici. Item promiſſa facio. Datiuo. Bud. Com.

Ἀληθίζω. μ. ἴσω. ω. κα. molo.

Ἀληθὴς. ἐος. ὁ. ἡ. uerus, uera, iuſtus. Item memor. ab α priu. & λήθω, obliuio.

Ἀληθιζω. μ. σω. ω. κα. uerus, uerax ſum.

Ἀληθινός. ὴ. ὸν. uerax.

Ἀληθόω. μ. ώσω. ω. κα. molo.

Ἀληθῶς. uerè, certè.

Ἀλήϊος. α. ὁ. inops, erratilis. Vnde apud Homerum Iliad. 2. ἀλήϊον ᾠήσουν, à Bellerophontis erroribus eſt appellatum. Cæl. lib. 9. cap. 48.

Ἄληκτος. ὁ. ἡ. inceſſans, ἀκαπαύστως.

Ἀληκτώ. όνος. ἡ. Alecto, una ex Furijs. quaſi irrequieta, & non deſinens.

Ἀλήλεκα. Atticè, ἀπὸ τοῦ ἀλήκω. ἀλήθω.

Ἀλήλεσμαι. ὁ. ὁ. molitus.

Ἀλήλεσμαι. ὁ. ὁ. unctus.

Ἄλημα. τος. τὸ. farina cocta. Item uerſuties, ſcelus, impoſtura, capitur pro ſceleſto & uafro, ſic Vlyſſes à Tragico ἄλημα. σφατοῦ dicitur. Et ἄλημα duplici μ. iter.

Ἄλημι. erro.

Ἀλήμων. ονος. ὁ. erro, circũforaneus.

Ἀλημοσύνη. ης. ἡ. error.

Ἄλιω, fugi.

Ἀλιωάλως. utcunq; ὡς ἔτυχεν.

Ἀλήπεδα. campi & agri prope mare.

Ἄληπτος. ὁ. ὁ. inculpabilis, inexpugnabilis. Item ἄληπτον incõprehẽſibile, quod capi nõ poteſt.

Ἀληπτότεροι. οἱ. inculpabiliores.

Ἀλήπτωρ. ορος. ὁ. ſacerdos.

Ἀλησιὰς. άδος. Veneris Epitheton, ab Atlẽte Colophonis fluuio, in cuius ripa delubrũ habebat.

Ἄλης. ὁ. ἀλάομαι. indebilis.

Ἀλητεία. ας. ἡ. palatio, erratio.

Ἀλητεύω. μ. ήσω. π. κα. erro, mendico, uagor.

Ἀλητήριος. ὁ. ὁ. exitialis. Eraſ. Chil.

Ἀλήτης. ου. ὁ. erro, uagus.

Ἀλῆτις. ὶ. ἡ. errabunda, uaga.

Ἀλῆς. feſtum Athenis. ab alijs ἀλῶος dicitur.

Ἀλθαία. ἡ. Meleagri mater. Item maluа agreſtis, quam Ibiſcũ uocãt Romani. aliàs. ἀλθέα Dioſcorid. lib. 3. cap. 154. & Theophr.

Ἀλθαίνω. κω. ἀλθέω κω. ἄλθω. curo, medeor.

Ἀλθεύς. έως. ὁ. medicus.

Ἀλθήεις. εντος. ὁ, ἡ. ſaluber, ſanitatem conferens, θεραπευτικός. Nicand.

Ἄλθος. ους. τὸ. medicamen.

Ἀλία. ἡ. iter, mare. Congregatio, ἐκκλησία, apud Herod. Item uas ſali terendo accomodum.

Ἄλια, προπαροξυτόνως, feſta quæ apud Rhodios in honorem Amoris dei celebrabantur.

Ἀλιάδιον. ὰ. uaſa buxina in quibus ſal terebatur.

Ἀλιάδης. οῦ. piſcatorum filij, patronymicum eſt, accipitur pro ipſis piſcatoribus, ſicut υἱες ἀχαιῶν, pro ipſis Achiuis.

Ἀλίαζω. οῖ. in mari ſtantes uenti.

Ἀλιαίετος. hlaiętus, aquila marina. Ariſtot. & Oppian. de Aucupio.

Ἁλίας. ὁ. ſale conditus.

Ἀλίαρτος. ciuitas Bœotiæ, cõdita ab Aliarto Theandri filio. cũ uero aſpiretur ἅλίαρτος ſignificat herboſum ac frugiferum, uariasq; producentẽ herbas. & piſcatoria. Bayf. de re nau.

Ἀλιάς. άδ. ὁ. ἡ. nauicula marina, (

Ἀλιάς. inglorius, ἄτιμος, αὐτογκλητος. Item ineuitabilis, uehemens, multus, inſeparabilis. ἀκατάπαυστος, παρὰ τὸ λιάζω, τὸ ἐκκλίνω, quaſi δι' ὃν οὐκ ἔστι ἐκκλίνοι.

Ἀλίας βατος. piſcatrix, raia piſcis Theod.

Ἀλίβας. mortuus. παρὰ τὸ μὴ ἔχειν λιβάδα, μήτε θερμότητα Callimachus pro aceto poſuit, παρὰ τὸ μὴ λείβεσθαι ὑπὸ τοῦ ἀέρος.

Ἀλιβολύω. abſcõdo. Actiu. accuſ. propriè marinos ſubeo fluctꝰ, & immergo metaphoricè occulo.

Ἀλιβρώς. ωτος. ὁ. à mari exeſus. &

Ἀλίβρωτος. ὁ. ὁ. marinis fluctibus exeſus. Vtrũque eſt apud Lycoph.

Ἀλίβροχον. mari irriguum.

Ἀλίβρωτος. ὁ. ὁ. ſaliuorus.

Ἀλίβυσος. οἱ. Ζυγῖται, equi iugati, ἅμιπποι, Gemnos autem equos ueteres in pugna habebant, uni auriga, alteri armatus inſidebat.

Ἀλιβιόν. herba quę aliàs Dioſcorid. Aſter Atticus dicitur.

Ἀλιγωνής. έος. ὁ. ἡ. maritimus. Veneris epith. qua ſi ſaligena.

Ἀλίγκιος. ὁ. ſimilis, pulcher.

Ἀλίδοσος. ὲς. uaſa accõmoda ſali terẽdo, ἁλιάδες.

Ἀλιδύω. ſubmergo, aliàs ἀλιβολύω, in quo abundat β Aeolico more.

Ἀλιεύς. ὁ. piſcator. ἀπὸ τοῦ ἁλίας, quaſi dicas, marinator, quòd in mari uenetur. ἁλιήρης. poëtice. (di.

Ἀλιευτικὴ. ης. ἡ. piſcatus, hoc eſt. ipſa actio piſcãdi.

Ἀλιευτικόν. ὸν. eſt ὄmentatio de piſcatu, qualis Oppiani extat, & Ouidij.

Ἀλιευτικὸν πλοῖον. ὸν. ſcapha piſcatoria. Bayf. de re Naua.

Ἀλιευτικός. ὴ. ὸν. piſcatorius.

Ἀλιεύω. piſcor, quo ſemel dũtaxat uſus eſt Luc. q̃re melius ἀλιεύομαι, dicemꝰ teſte Chriſtod.

Ἁλίζω. congrego. Athenæ. lib. 2. uerſor in mari, ſalio, id eſt ſale condio, ungo, in puluere uolutor, apud Comicum, κόνῃ φύρομαι.

Ἀλίζωνος. οῦ. Paphlagones, quoniã mari cingũtur

Ἀλίζων. ὁ. ὸ. ἡ. mari cinctus, Iſthmus.

Ἁλίζωσις. ιος. ἡ. genus herbæ marinæ.

Ἁλιήτορες. οἱ. piſcatores, ἁλιεῖς.

Ἄλιτος. ſpicarum diuiſiones in allio. Superius ἀγλίδα & ἀγλίθος ſcribitur.

Ἀλιθής. ὲος. ὸ. ἡ. carens lapidibus, non calculoſus.

Ἄλιθος. ὁ. ὸ. idem.

Ἀλικεκαδος. ἡ. ſolani herbę genꝰ. ὃ ἴδιον λαχανοπάγου Dioſcor. lib. 4. cap. 70. Veſicariam appellant.

Ἁλικάνων. ὁ. Neptuni epithet, quaſi in mari cubantis. (ſcribi.

Ἁλικὶς. ίδος. ἡ. ſalſugo. malim p ypſilõ in medio

Ἁλίκλυς. ὁ. ὸ. ἡ. undiſonus, fluctibus marinis aſperſus. Epith. promontorij apud Sophocl.

Ἁλικτυπος. ὁ. ὸ. piſcator.

Ἁλικὸς. ὁ. ὸ. ſalſus, marinus. Malim ἁλυκός, ut infra per ypſilon.

Ἁλίκρανος. ατος. dilutus, ὁ θαλάσσῃ μεμιγμένος. Aelius Dionyſ.

Ἁλίκυρνα. ας. ἡ. uicus Acarnaniæ.

Ἁλικυρναῖος. gentile.

Ἁλιμα. θαλάσσια. marina.

Ἄλιμα. pharmaca quę famẽ obrepere prohibent, ut ἄδηψα ſitim, apud Plutarch. in Sympoſ.

Ἁλιμένθων. mari imperans. Neptuni epithet.

Ἁλίμενα. loca quę portum nõ habẽt. Cic. ad Atti. illa ἁλίμενα uideo tibi non probari.

Ἁλιμενία. ας. ἡ. importuoſitas.

Ἁλίμενος. ὁ. ὸ. ἡ. importuoſus.

Ἁλιμὸς. ὁ. aureo à Plin. dictus frutex, à ſalſilagine quam guſtu præfert, ἀπὸ τοῦ ἁλὸς, non ab ἁγνὸς, quod ſcilicet guſtãtes eſurire nõ patiatur. Salſum holus quidã uocarũt, et albucũ Dioſc. li. 1. ca. 105. ubi halimõ cũ aſpiratione ſcribitur.

Ἁλιμυρὸς. έος. ὁ. ἡ. ſalſus.

Ἁλινδέομαι. δήσομαι. uoluor, κυλίομαι, κυλινδέομαι. Dicitur quoq; εἰλινδέομαι. Bud. Com.

Ἁλινδήθρα. ας. ἡ. κυλίστρα. inuolucrum, in quo ſe uolutant iumenta. puluꝛis inſperſio luctæ tẽpore fieri ſolita, ἡ κατὰ πάλην κονίστρα. tropi-

ec uero extulit Ariſtoph. Ran. ἁλινδήτρας, ἵππων. Euſt. Iliad. γ.

Ἁλινδὸς. ὁ. curſus.

Ἁλινήκτρα. ας. ἡ. Colymbades ſeu conditaneæ oliuæ ἁλινήκτραι dicuntur.

Ἁλινηχὴς. ἐος. ὁ. ἡ. in mari natans.

Ἁλιξ. κος. ὁ. alica apud Aeginetam, dictione è Lat. deflexa, frumenti genus.

Ἄλιον. fruſtra: quaſi ὃ εἰς θάλασσαν ῥιπτούμενον ἢ ἀφανιζόμενον.

Ἁλιος. ὰ. ὁ. marinus, uanus.

Ἁλίπαντα. τὰ. medicamenta, nõ pinguia. Celſo dicuntur, quod citra pinguedinũ admixtionẽ parentur, quibus τὰ λιπαρὰ opponuntur.

Ἁλιπαρὴς. έος. ὁ, ἡ. impinguis, nõ pinguis, ſqualidus, exuceus.

Ἁλίπασον genus carnis ſine pinguedine.

Ἁλίπαρτον. uide ἁλίπασον. in Ammon.

Ἁλίπασον. Vide Ammonium.

Ἁλίπασος. ὰ. ὁ. ſale aut muria cõditus, tã de piſce quàm de carne effertur, & ἁλίπασον, χώριον cui ſal injicitur ne frugem ferat. Euſt.

Ἁλίπεδον. ὰ. τὸ. terra quam olim mare cooperuit, cãpus maritimus. Capitur pro quauis planitie.

Ἁλίπηρα. αὐχμηρά.

Ἁλίπλαγκτος. ὁ. mariuagus. Epith. Panos, qin pmõtorijs colitur, circa quę aquę errãt. & Salamine urbis, quòd aquę itẽ circa cã oberrẽt à πλάνη, & ἅλς.

Ἁλίπλοος. ὁ. ὁ. ἡ. mare nauigans.

Ἁλιπόφυρος. ὰ. ὁ. purpureus, à cœruleo diuerſus

Ἁλιρρόθιος. propriũ nomen. filius Neptuni apud Demoſthe. ſecundum Ariſtocrat. Item ἁλιρρόθιον unda & fluctus maris.

Ἁλιρρόος, uel ἁλίρροθος. ὁ. ὸ. ἡ. fluẽs ad mare. Epitheton fluuiorum.

Ἅλις. ſatis, ἱκανῶς, αὐτάρκως Genit. ut ἅλις ὄφιος, ſatis quercus. Eraſm. ἐκ τοῦ ἅλός, οὗ ἔδει ἁλρόου διὰ τὸ ὕδωρ; Etym.

Ἁλὶς. ἡ. ſalſugo, muria ἁλμυρίς. Euſt.

Ἁλίσαι. cogere ſeu congregare.

Ἁλισάλη. fortia, formà.

Ἁλίσβη. deceptio, fraus, impoſtura.

Ἁλίσγημα. τος. τὸ. contaminatio, ſcelus.

Ἁλίσκομαι capior. Eſt autem uerbũ defectiuum, cuius futurum eſt ληφθήσομαι, ἀπὸ τοῦ λήβομαι, λήψομαι, ἐλήφθην & ἀόρ. β. ἔαλων, ἀπὸ τοῦ ἅλόω. ὦ. Ἁλίσκεται proditur, arguitur, deprehenditur, refellitur, perit, iuditio cõuincitur.

Ἁλίσκω. capio, τὸ λαμβάνω, id eſt corripio, & prehendo, & in carcerẽ conijcio, & iuditio cõuinco, reũq; perago. Vnde ἅλωκα pret. perfect uel ἑάλωκα, & ἀόριστος ἅλων, uel Attice ἑάλων, à uerbo ἁλόω: uel quæ omnia uocem habent actiuam & ſignificationẽ paſſiuam. Bud. Com.

Ἁλίσγω. ἐσιάω, λυπῶ, μισῶ, μολυνῶ.

Ἅλισμα. herba quædam Dioscorid. li. 3. cap. 160.

Ἁλισμένη. congregata. Hesio.

Ἁλίσπαρτον. ὸ fatum, ager frugibus consitus. Item farina.

Ἁλίσταρξοι. οἱ. Comicè dicuntur οἱ ἀεινῶς λυσθερἀπευτοι τὰ σώματα. Eust.

Ἁλίστατος. sapientissimus.

Ἁλίστρατος. ἡ. uolutabrū, locus ubi se uersant eq.

Ἁλιτβύομαι. mentior, fallor.

Ἁλιτενέω. κῶ

Ἁλιτέω. μ. ήσω. pecco. ἀπὸ τῆ ἅλης τῆ πλάνης.

Ἁλιτρωνίς. ἐ Θ. ῐ. ἡ. uadosus, in Mithridate Appiani, maritimus: ἁλιτρωνὲς uero ταπεινόν.

Ἁλίτημα. ἀτος. ὸ. peccatum, erratum.

Ἁλίτημ Θ. ὁ. peccans, propter peccatū odiosus.

Ἁλιτήμων. ον Θ. ὁ. peccator. ἀπὸ τῆ ἁλιτέω. Eust. Iliados ω. interpretatur pro eo qui prudens & de industria officium non facit, ὁ ἑκουσίως ἁμαρτάνων. τῆ πλέοντ Θ.

Ἁλιτήρι Θ. & per contractionem ἁλιτρός. ὁ. exitialis, calumniator, noxius, scelestus, deuotus manibus, pernities, pestis, internicio, de homine dictum, raptor, de quo Erasm. Chil. & Bud. Com. Item ὁ αὐόσε Θ, καὶ ὑγχόμενος ϑεῖς μισόσμασι, qui piaculum admisit in deum. Ἁλιτήρι Θ παλαμναῖ Θ, quis sit uide Plutarchū. in Problem. 269. Deducitur ab ἅλίτης. à quo ἁλιτης, ἁλιτῆρ Θ, atq; inde ἁλιτήρι Θ. Etym. Demones referente Polluce aut habebantur propitij & aduersorum propulsatores qui uocabātur ἀλεξίκακοι, ἀπὸ πομπαῖοι, ἀποτροπαῖοι, aut exitiales, qui dicebantur ἁλιτήριοι, ἁλιτηρίους, παλαμναίους.

Ἁλίτης. ὁ. peccator, peregrinus.

Ἁλιτίμως Θ. ς. ὁ. stultus.

Ἁλίτομαι. mentior, fallo.

Ἁλιτόμως Θ. ς. ὁ. in mense fallens, hoc est non natus ad iustum tempus.

Ἁλιτραίνω. μ. αυῶ. pecco, erro.

Ἁλιτρία. ας. ἡ. peccatum.

Ἁλιτρός. ὸ. ὁ. iniustus, peccator, nocens. ψῆ συγνωστὸν pro ἁλιτήριος.

Ἁλίτροφ Θ. ς. ὁ. marinus.

Ἁλίτρυτος. ὸ. ὁ. poëticè piscator, quod in mari calamitosam degat uitā.

Ἁλίφλοι Θ. ἡ. quasi sali, id est maris cortex, suber Latinè, eo quod supernatet in maris æquore. Alij falsecortex, (ut Gaza uertit in Theophrast. species roboris. (Epigr.

Ἁλιθορίη. ης. ἡ. tēpestas maria euertēs & concitās.

Ἁλκάζομ. fortiter agere, pugnare, pliū cōmittere.

Ἁλκαία. ας. ἡ. cauda propriè leonis, ἀπὸ τῆ δ' αὐῆ εἰς ἁλλὸ προέπτωσ, quòd leo conuerberando se cauda stimulādo; in prælium excitetur. Callimachus in Musea etiam ἀλκαίαν posuit. Cæl. lib. 3. cap. 29.

Ἁλκαῖος. Alcæus, unus ex nouem Lyricis poëtis. Inde Ἁλκαϊκὸν ποίημα uel ἔσμα nō ἀλκαϊκὸν dicendum. testib. Phrynicho & Christodulo.

Ἁλκαρ. ῥ Θ. ὸ. auxilium. πῆ ἀ τῆ ἀλκῆ.

Ἁλκέα. herba quædam Dioscorid. lib. 3. cap. 155.

Ἁλκείδης. ου. ὁ. Hercules, ab auo Alcæo Amphitryonis patre.

Ἁλκή. ῆς. ἡ. subsidium, præsidium, prælium, remedium, uires, fortitudo, ferocitas, uirtus.

Ἄλκη. alces, animal ferum. Aelian.

Ἁλκήεις. ῆ Θ. ὁ. fortis, robustus.

Ἁλκιμάχη. ἡ. Minerua, quasi armipotens & bellatrix, in prelio fortis.

Ἁλκί. πῆ. potentia, à recto ἅλξ ἀλκίς. Etym.

Ἁλκιβιάδιον. herba quædam, inde nomē sortita, quòd Alcibiades ad formam conciliandam ea uti solebat. Anchusæ species altera Dioscorid.

Ἁλκιμ Θ. ς. ὁ. fortis. πῆ ἀ τῆ ἀλκήν.

Ἁλκμάν. ᾶν Θ. ὁ. Alcman, unus ex nouem Lyricis poëtis. Item ὄρνιον ϑρηνητικόν.

Ἁλκμανικὸν γένμα, apud gram. græcos est, quādo inter duo nōina uerbū collocatur, quod ad finē adijci debebat, quale est, ὅπτα ῥοὰς σὶ μόῆς συμβάλετον ἠδὲ σκάμανδρος. ab Alcmane qui eo delectabatur schemate. Eust. Iliad. ς.

Ἁλμάξαι. damnum arcens.

Ἀλκτήρ. ῆρος. auxiliator. ἰμωρός, κωλυτὴς, Βοηθός.

Ἁλκτῆρες. οἱ. adminicula auxiliaria, uelut perticæ & cōti, qbus trāsmittūtur fossę, apd Galen. uel. perticæ pila utrinq; plumbea graues, quibus certius gressum librant funambuli.

Ἁλκυθεία, pro usu alcterū utitur Artemid. Cor.

Ἁλκυθειον. ὸ. ῶ. subsidiū. ἀμυντήριον. (narius.

Ἁλκυονίδαι, καὶ ἁλκυονίτιδαι. Halcedonia, dies sereni & tranquilli, quibus halcedo fœtificat. Eras. Chil.

Ἁλκυόνιον. ὸ. spuma quæ concrescit in mari, qua facies nitor commendatur. Ex hac nidum congerere dicuntur halcyones.

Ἁλκυών. ῆ. maritima auis, sic dicta πῆ ἀ τὸ φ ἁλινύδω. Theodorus in Aristotele aliàs Alcyon, aliàs Halcedon uertit. Diminutiue ἁλκυονίσκη. ἠμερολοι mares halcyones uocantur. Vide Aelianum, & Oppianum de Aucup.

Ἀλλά. sed, quare, & ὅταν, adiectitia particula, γνat, num, an, πότερον ἆρα, atqui, profectò, sanè, etiā, sed etiam, at certè, certè, saltem, imò, quin potius, nisi, quàm, præterea, insuper, quippe, itaq; rationalis. id est γὰρ, γὲν, quinetiam, &, & tamen. Corinthus annotat apud Athenienſ. sæpenumero esse παρακολουθικόν, ut apud Hom.

Homer. ἀλλὰ γε μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα.

Ἀλλ' ἄρα. sed.

Ἀλλ' ἄχρι. licet, sit, ἔῳ, ἔσω.

Ἀλλ' ἔγωγε. equidem.

Ἀλλ' ἤ. præterquam, nisi, quàm, potius quàm.

Ἀλλ' ἦ. sed nūquid? interrogatiuum est apud Platonem. ἆρα, ἀλλ' ἄρα.

Ἀλλ' ἤδη. etiam.

Ἀλλ' ὁ μοῦ. ille quidem alias.

Ἀλλ' ὅμως, attamen. ἀλλὰ κῶς.

Ἀλλ' ὅταν. priusquam, antequam. Plutarchus de Xerxe, ἀπίκας δ' ἐχάσλας ὅτι οὐ ἔφη φαγεῖν οἴνος πομιδέλας, ἀλλ' ὅταν τῶν πολιφέρεσθαι κτήσεται χῶραν.

Ἀλλ' ὅτι. nisi quòd, quàm quòd.

Ἀλλ' ὅτι κῶς. uerumetiam.

Ἀλλ' ὀ, & ἀλλ' ὀχί. sed nunquid, an non, nūquid igitur.

Ἀλλ' ὄν. significat idem quod Latinè, at certè, hoc est saltem. Accipitur etiam αὐτὸ τῆ ὅμως, uel ἀλλ' ὅμως, tamen, sed tamen. Additur interdū γε, ἀλλ' ὄνγε. Bud. Com.

Ἀλλαγαὶ. loca quieti præstituta iter agentibus. Dicuntur etiam σαθμοί.

Ἀλλαγὰ. adverbium est, ut at enim, ex eo; à nostris etenim ductum esse uidetur. In principio anthypophoræ, id est responsionis ad obiectionem locū habet. Etiā in interrogatione, ut ἀλλὰ δή; Accipitur etiā simpliciter, p sed enim.

Ἀλλὰ γὰρ ὅμως: attamen.

Ἀλλάγε age.

Ἀλλαδῆς. ὁ piscis genus in Nilo degēs. Athen.

Ἀλλαγή. ῆς. ἡ. pmutatio, cōtractus. ἀμοιβή, contra hendarum rerum ratio, quę etiam μεταβολὴ dicitur.

Ἀλλὰ δή. sed tamen.

Ἀλλὰ δή. notam habet interrogationis, ut ἀλλὰ γὰρ ἀλλ' ὅμως.

Ἀλλὰ δὴ κῶ, pro atque etiam & quinimò. Item pro uerū esto; & quod ita cōcedentis est, ut negare plane uideatur, ut ἀλλὰ δὴ καὶ ἔστω γεγόνθω, καὶ πῶρ ὄ γε φόμενον. Sed fac ita hoc esse factum, & si nunquam factum est. Cicero: Sed nihil sit factum mea causa. id est, ἀλλὰ δὴ καὶ.

Ἀλλὰ κῶ. quin.

Ἀλλὰ καὶ ὡς. attamen. ὅμως.

Ἀλλὰ μή. interrogatiuum est, pro nūquid igitur, sed nunquid, idem quod ἆρα μή; Cum autem non est interrogatiuum, significat, non autem.

Ἀλλάμην. atqui, & at uero, quinetiam. Et cōgruit in assumptione. Lucia. Εἰ γὰρ εἰσί Βωμοί, εἰσὶ καὶ θεοί, ἀλλάμην εἰσί Βωμοί, εἰσίν ἄρα καὶ θεοί. Si aræ sunt, etiam dij sunt, atqui aræ sunt, sunt igitur etiam Dij. Significat etiam Enimuero, in principio orationis apud Demost.

Ἀλλαμὴν ὅδε, neq; uero, sed neq;. Gaza in Cato. ἀλλαμὴν ὁδὲ ποθησός γε. quod Cicero dixerat. Sed ne desiderio quidem.

Ἀλλὰ μήν. quin, at, cur.

Ἀλλὰ νὴ δία. pro ἀλλὰ κῶς ἴσως. uel pro νὴ δί' ἀλλά, at enim fortasse, at fortasse. Bud. Com.

Ἀλλαῦν. saltem.

Ἀλλὰ νῦν. sed nunc, uelociter, δεῦρο τάχος.

Ἀλλ' ὄν saltem.

Ἀλλὰ πῶς. quid ni.

Ἀλλὰ τὰ μή. sed quæcunq; quidē. ἀλλ' ὅτα μή.

Ἀλλὰ τὰ ὅτι. uerum.

Ἀλλὰ τε. sed sanè, imò, præterea, insuper. ἀλλὰ δὴ.

Ἀλλάτοι. pro atqui, & at uero.

Ἀλλὰ χή. esto, sit, κῶ μάλα.

Ἀλλ' ἄχρι. licet, esto.

Ἀλλαγή. ῆς. ἡ. permutatio, contractus, ἀμοιβή.

Ἀλλάσσω. erro.

Ἀλλακτικός. ὴ. ὸ. commercialis, ex contractibus manans.

Ἀλλακτὸν. ὸ. ὸ. lignum quo gestabātur onera: ita dictum à trāslatione quæ fiebat de humero in humerum. Aristoph. in ranis uocare uidetur ἀναφορον.

Ἀλλάμπορ. sunt qui Solem uocant ὅτι ἀναλάμπει. Sunt qui ad orientem & assultorem demonem ἐπιχαρίδιον δαίμονα ita appellant.

Ἀλλανὸς. ὁ. tutus apud Lacedæmonios.

Ἀλλάντη. oppidū Macedoniæ & Arcadiæ, quod & Αλλάντιον dicitur unde.

Ἀλλάντ Θ. gentile nomen.

Ἀλλαντοπώλης. ὁ. qui parat farcimina.

Ἀλλαντοπώλης. ς. ὁ. qui uendit farcimina, fartor, qui exta & intestina bubula & ueruecina uendit. Pro uili & contempto capitur. ϖαρὰ τὸ ἀλλὰς αὐτος. Cæl. lib. 13. cap. 5.

Ἀλλάξ. mutabiliter, uicissim. ῥητλλαγμένως, ἐναλλάξ.

Ἀλλάς. άδος. ὁ. farciminis genus, quidā lucanicā uocant, tucetū. fiebat ex carne & farina subacta. Sūt qui exta & intestina uertāt. Aristop. Equit. τὴν ὦγαθ' ὁ πωλήσᾳ ἰέρεῖς τὰς ϰωλίας, πολεῖν τὸν ἀλλάντας; id est, Cur ô præclare intestina me abluere nō permittis, atq; farcimina diuendere? Cæl. lib. 13. cap. 5.

Ἀλλάσσομαι. cōmercia exerceo, muto. id est, uendo, & permuto quod est emo: quēadmodum & à Latinis usurpatur. Colum. Lactens porcus ære mutandus est. Plin. lib. 33. cap. 4. Quanquā auripigmenti libræ 14. permutarentur. Ἀντὶ πάντων ἀλλάξεδθ, nullum lucrū aut quęstum præferre alicui instituto. Ἀντὶ πάντων ὀμοίῳ idem, id est nihil pro eo mereri uelle, ut felicet id

ect id perdamus. Cice. 1. de Natur. deor. Quid enim mereas, ut Epicurus esse desinas, quod Græci sic enunciarent, πόσου γὰρ ὦνος οὐ ὑμᾶς ἐκεῖνοι ὠνήσοιντο ἔτι; uel, πόσου γὰρ χρημάτων ὦνος αὐτὸν ἀλλάξαιο; ἀντὶ παύτων γὰρ ἂν οὐ λέξαιο σύ, ἂν αὖ ἔλαιο. Bud. Com.

Ἀλλάττω. μελλω. ττω. κα. muto. Genit. cum Accus. ut ἀλλάττω χρυσὸν ἀργυρου.

Ἀλλαχόθεν. aliunde.

Ἀλλαχῆ. κοὐ

Ἀλλαχόσε. aliò, in alium locum.

Ἀλλαχοῦ. alibi.

Ἀλληπάλληλα κακὰ. τὰ. ærumnæ assiduæ & quasi cõcatena tæ, ubi altera alteri succedit, Eust.

Ἀλλεώσω. uanus fio.

Ἄλλη. aliò, aliunde. Item alio modo, per eclipsin, pro ἄλλῃ βαλῶ, τύχῃ, δοθῶ.

Ἀλλὰ. nisi. Nam ἢ adiuncta ἀλλ' cõiunctioni fit ἄλλ', & per syncopen ἀλλά.

Ἀλληγορία. ἡ. inuersio à Quintil. figura qua aliud sensu, aliud uerbis intelligitur. nascitur nim hæc figura ex multis cõcinnatis metapho ris.

Ἀλληγορούμενα. τὰ. dicta per allegoriam.

Ἄλλη καὶ ἄλλη. undiq;.

Ἀλληλάξαι. se mutuo pellere.

Ἀλληλέγγυοι. sunt duo rei promittendi.

Ἀλληλέγγυον. mutua fideiussio.

Ἀλληλεγγύως σλανέζιεδζ. est ad usuram ita facere, ut uterq; mutuantium utriusq; fit fidei iussor, & ita uterq;, aut omnes in solidum nomen cõueniri possint. Bud. Com.

Ἀλληλεγγύως ταλάϑωσοι. inuicem fide iubẽtes.

Ἀλληλοκτονεῖν. se mutuo occidere.

Ἄλληλος. ς. ὁ. mutuus. Caret numero singul. & rectis casibus ubiq;: articulo etiam, quia tantum de certis personis dicitur. Latinè mutuò, inter sese, inuicem, alius alii, ut φιλεῖσιν ἀλλήλους amant se mutuo, alter alterum. Sunt qui uolũt hanc uocem denotare uicissitudinem quandã ac rationem mutuam.

Ἀλληλοστοπῶν. mutuo occursu ferire.

Ἀλληλοχία. duorum aut plurium cohærentia & complexio, coagmentatio, compago.

Ἀλληλοχῶ. τὸ ἑμοίζω καὶ σωάγω.

Ἀλληλοφαγεῖν. sese mutuo deuorare.

Ἀλληλοφθορεῖν. inuicem corrumpere.

Ἀλληλοφθορία. ας. ἡ. inter se corruptio.

Ἀλληλοφόνοι. οἱ. mutuo occidentes.

Ἀλληλοφυῶν. Ϝ. enascentium ex se inuicem.

Ἀλλήλωλλως. ὡς. ἔτυχον.

Ἄλλη πολλαχῆ. alibi in multis locis.

Ἄλλη πῆ. aliter.

Ἄλλη τοι. ad aliam partem.

Ἄλλη ϑι πόλεως. alibi, in alia parte urbis.

Ἄλλιξ κος. ἡ. chlamis Thessalorum lingua, uoce ea usus est Callimachus, ἄλλικα χρυσόφασιν ἐεργομένην ἐντητῶσι. Item infibulamentum, ἐμπόρπημα, Euphorioni manuleata tunica.

Ἄλλο. τὸ. aliud.

Ἀλλογνώμων. desipiens.

Ἀλλόγλωσσος. σ. ὁ. q est diuersæ linguæ, externus.

Ἀλλόγνωτος. σ. ὁ. ἡ. alibi notus.

Ἀλλογῶ. τὸ ἀφρονπίζω, despicio, negligo.

Ἀλλοδαπὴς, uel ἀλλοδαπὸς. σ. ὁ extraneus, alienigena, peregrinus, ὁ ἀεὶ ἄλλας ἐπιλάφας, uel ἀλλοπέδιος, id est γῆς. φ' ἀλλοδαπῇ, in peregrina regione, subauditur χώρᾳ.

Ἀλλοδαπὸς. ὁ. peregrinam habens formam.

Ἀλλοεθνὸς. σ. ὁ. externus, alienigena.

Ἀλλοεθνία. ας. ἡ. peregrina & alienigena natio, apud Strab lib. 12.

Ἄλλοθεν. aliunde.

Ἄλλοθεν πόθεν. aliundecunque.

Ἄλλοθι. alibi.

Ἀλλόθροος. σ. ὁ. ἡ. diuersilinguis, peregrinus, ignotus, ἀπὸ τοῦ ἄλλο. καὶ τὸ θρόος.

Ἀλλοιᾶν. permutare. Item cædere, unde πατραλοίας, & μητραλοίας. Alij ἀλοιᾶν, simplici λ.

Ἀλλοινία. ας. ἡ. diuersorum uinorum usus, apud Plutarchum.

Ἀλλοῖος. σ. ὁ. diuersus, uarius, de qualitate proprie dicitur, inde ἀλλό.

Ἀλλοιόστροφα μέτρα. erat genus carminis teste Epheſtio: cum in comœdijs aut tragœdijs actum aut scenã in alium ac aliam subinde parum de re mutarent. Vide Aristoph. interpretem.

Ἀλλοιπμένοι. οἱ. alteraſcẽtes. Vide μεταβάλλεσϑαι in

Ἀλλοιόω. μ. ὡσω. ϖ. κα. permuto. (Ammon.

Ἀλλοίωσις. ιος. ἡ. mutatio, alteratio. Ἀλλοίωσιν priè dicũt mutationẽ à meliori ad deterius, μεταβολὴν è cõtra, προκοπὴν uero è mediocri statu, siue ad potius, siue ad deterius trãslationẽ. Vide in Ammo. qd differãt ἀλλοίωσις, & ἑτεροίωσις. Est & figura orationis Allœosis dicta apd P. Rut Lupũ. In hoc schemate (inqt) diuisio & separatio est, psonarũ aũt & rerũ demõstratio quantũ (interſit.

Ἀλλοιωτός. σ. ὁ. alterabilis.

Ἀλλοιωλικὴ. dicitur facultas illa, quę cibum attractum aduocatumq; per uirtutem, quam uocãt ἑλκυλὼν, perficit, digeritq;.

Ἄλλοκα. Dorice pro ἄλλοτε. interdum.

Ἀλλόκωτον. monstrum, alienum, extraneum, absurdum: quasi ἀλλότοκον.

Ἄλλομαι. salio.

Ἄλλομος, τυφλός.

Ἀλλομένου, ἀεὶ ῥέοντος, ἢ, βλύζοντος.

Ἄλλοξ. κος. fulcus, αὖλαξ.

Ἀλλοξήμεϑα ἔφοδον. repellamus impetum.

Ἀλλοπρό

Ἀλλοπρόζαλλω. Martis epith. uersutus, mutabilis, qui se omnibus locis accommodat, nunc huic, nunc illi adhærens. Eraſ. Chil.

Ἄλλος. ς. ὁ. alius, de pluribus dicitur, sicut ἕτερος, alter, de duobus. caret Vocatiuo, ut etiam illa interrogatiua nomina ποῖος. Sunt enim de ignotis, uocatiuus uero ad præsentem notumq; fit, ἄλλος ſpeciei differentiam facit, ἄλλοῖος indiuidui tantum, ἄλλος ἄλλου, se mutuo ἀλλήλους. Quidam pronomen faciunt: nam genus neutrum σ abiecto facit τὸ ἄλλο, alij nomen, quod neq; ut alia pronomina, aliquid demõstret, neque ad certam personam referatur.

Ἄλλοσις. quilibet.

Ἄλλοτε. interdum, alibi, aliàs.

Ἄλλοτε ἤ νῦν. aliàs item & nunc.

Ἄλλοῖ, aut ἄλλοῖ ἢ ἆρα. utrum, nunquid? Plato in Crito. πότερα φῶμεν πρὸς ταῦτα ὦ κείτων, ἄλλοτι ἢ ὁμολογῶμεν; Quid ad hęc dicemus Crito? nũquid fateri necesse est aut qd aliud quàm fatea mur? Idẽ pri. πολιτ. sine ἢ, ἄλλοῖ ἔν ἡνδ' ἐτῶ ἰατρὸς οὐσῆς καθ' ὅσον ἰατρός? Nunquid igitur ne medicus quidẽ, quà medicus est? Interdũ autem nomẽ est significationem suam retinens, hoc est aliud quàm: ut in illo Platonis, ἀλλ' ἢ ἄλλοῖ ἢ ἴσως ὁ θάνατος. Bud. Com.

Ἀλλοτριονομεῖν. nomina immutare, aliquid non ut decet distribuere.

Ἀλλοτριοπίσκοπος. ὁ. curiosus alienarum rerũ. Item qui in suis conniuet ac cęcutit, in alienis uitijs oculatissimus.

Ἀλλοτριοπραγέω. μ. ήσω. π. ηκα. inimicũ capio cõsiliũ, ἐχθρῶς βουλεύομαι, alterius ago negociũ.

Ἀλλοτριοπραγία. ας. ἡ. alienorũ negociorũ gestio

Ἀλλότριος. σ. ὁ. alienus, afcititius: quasi ἀλλοόχιος. id est ex alienis finibus, aliquando inimicus ἀλλότριος φώς apud Homerum. (cusat.

Ἀλλοτριόομαι. alieno, as. genit. ἀλλοτριῶ uero ac-

Ἀλλοτριοφάγοι. οἱ. dicũtur (inquit Eraſ. in Chil.) quibus dulce est aliena uiuere quadra. Vide prouerb. αὐτολήκυθοι.

Ἀλλοτριοφθονέω. alienis inuideo.

Ἀλλοτριόω. μ. ώσω. ϖ. κα. alieno. Accus.

Ἀλλοτρίως ἔχω πρὸς σέ. alienor abs te.

Ἀλλοτριώτατος. σ. ὁ. qui remotissimo est necessitudinis gradu. Herod.

Ἀλλοτροπῆσαι. mutare.

Ἀλλόφασις. tumultuosa perturbatio.

Ἀλλοφασέω. tumultuari. ἀλλαχῆ τὰ φάη περιφέρειν. inquiete agere, delirare apud Hipp.

Ἀλλόφαλος. τὸ ἄλλο πεφαλισμένος, ἢ αὐηρημένος.

Ἀλλοφέρμονος. alibi nutriti, siue educati.

Ἀλλοφρονέω. μ. ήσω. π. ηκα. sum mentis alienatæ, in amentiam conuertor.

Ἀλλόφυλος. σ. ὁ. ἡ. alienigena, alterius generis, diuersæ nationis, ut ἀλλόφυλον πόλεμον, externum bellum.

Ἄλλυδις. alibi.

Ἄλλως. sine causa, temere, sine delectu, forte fortuna, præsertim, præterea, aliter, frustra, maxime, alioqui, deniq;.

Ἄλλως τε. alioqui, multo magis, præsertim, præterea.

Ἀλλωσὶ ἢ. aliter atque. (rea.

Ἀλλώτιο. alicui alij, ἄλλῳ ἑλλοῖ.

Ἄλμα. ος. τὸ. saltus, πήδημα, Var. Etym. uero, ἄλμα, ἅλος, quod nemus significat, πρῶτον ἄλσος ἀλλήλων τὸ αὐξανόμενον τοῖς φυτοῖς. Item fœtus, in utero primus motus.

Ἁλμάδιον. oliuę conditaneæ, siue conditiciæ Lat. dicũtur, aut rapę conditæ cum sinapi. Sunt qui has ipsas κολυμβάδας appellant, Athen. teste lib. 4. Verum libro 2. uidetur diuersa genera statuisse, & Christodul. admonet ἐλάας ἁλμάδας non κολυμβάδας uocandas.

Ἅλμαια. τὰ. maria.

Ἁλμαία. ἡ. Aegytiaca potio, purgando corpori in stituta ex Raphanis. Didymus.

Ἁλμάω. ἁλῶ. μ. ήσω uel ἀσω. spiritu denso, trituro, ὥσπερ ἅλω πατῶ καὶ τρίβω οὐ σάχνας. id est in area aristas calco. Ἁλοάω uel ἁλοιάω per diphthongũ οι, spiritu tenui, uerbero, flagris cædo, cõminuo, frãgo. Aristo. ἢ μητέρ' ἁλόησεν, ἢ πατρὸς γναθμὸν ἐπάταξεν. id est, Aut matrẽ percussit, aut patris maxillam pulsauit. Vnde ἁλοᾶδης, tritus. Theoph. Aliquando ἁλοᾶ, pro ero. Bud. Com. Vide Ammonium.

Ἁλοβομ.

Ἄλοθον ὕπτιον τοῦ ἱερέως. caput hostiæ perditum inspecto iecinore.

Ἀλογῆσαι, dicitur is, cuius ratio non habetur, qui neglectim transmittitur & præteritur. Bud.Com.

Ἀλογέω.μ.ήσω.π.ηκα. rationem non habeo, despipio, erro, negligo, despicio, non curo. Geni. Bud.Com.

Ἀλογία.ας.ή. irrationabilitas. Est item cum necessitas reddendarum rationum remittitur à principe. Vulgo quittus dicitur uel abolitio. Aliquando negligentia, ἀταξία.

Ἀλογίου ἔγκλημα, est crimẽ, cum rationem quispiã reddere neglexerit in magistratu gestorũ.

Ἄλογισι. citra rationem & curam.

Ἀλογισία.ας.ή. inconsiderantia, imprudentia.

Ἀλόγιστος.ον.ὁ.ή. inconsideratus, irrationalis.

Ἄλογον.ὸ. irrationalitas, minus probabile, infandum ἄῤῥητον, quod efferri est nefas. Sophoc.

Ἄλογος.ον.ὁ.ή. irrationalis, stultus, qui nulla ratione utitur, iniquus, nihil ad rem pertinens.

Ἄλογοι ἐρανισταὶ. asymboli, qui pecuniã pro conuiuio nondum soluerunt.

Ἀλογῶ. contemno, despicio. uide ἀλογέω.

Ἀλόγως. præter rationem, temere, inhumaniter, nihil loquendo, ἀλαλήτως, ἀφώνως, apud Sophocl. in Oedip. Eust. Iliad.ω. Item fortuitu, & οὐκ ἀλόγως, non sine causa.

Ἄλοδύς. ύος.ὁ. triturator.

Ἀλόη.ης.ἡ. aloë, herba amaris. & eiusdem succus: magno quorundam errore, qui generis neutri putant. Dioscorides li.3.cap.23. Hinc prouerbium, Aloës plus melle, apud Erasmum.

Ἀλοητός.ὸ.ὁ. tempus triturandi. Bud. Com.

Ἀλοιάω, percutio. uide ἀλοάω. Alij ἀλλοιᾶν duplici λ, de quo supra, hinc πυξαλοίας, μηδαλοίας

Ἀλοιδόρητος.ον.ὁ.ή. in quem nullum conuitium aut crimen reijcitur.

Ἀλοιμός. inunctio, ἐπάλειψις, Sophoc. Item loricatio. Eust.

Ἀλοταί. publica scorta. Et ἀλοιτὸς, ὁ ἁμαρτωλός, καὶ βδελυρόφρων, παρὰ τὸ ἀλοιᾶν τὸ τύπτειν.

Ἀλοιφή.ης.ἡ. pinguis unctio, item tectoriũ paricum seu loricatio. teste Eust. Iliad.γ.

Ἀλοιωθῆναι. imitari quo uis modo.

Ἄλοκοι. οἱ. sulci, fossæ.

Ἀλοκίζω.μ.σω.π.κα. aro, ἄλοκας ἀρίζω. sulco, aratro terram proscindo. ἀλοκίζω. capitur & pro ungue in pugillaribus adnoto, & insculpo.

Ἀλόννησος. parua insula in Aegeo mari, cuius mẽtio fit ab Aeschine, & alijs.

Ἀλοντοι. deprehensi, condemnati.

Ἁλόπαντα. Vide Chil. Erasmi.

Ἀλοπόω, inuestigo.

Ἀλοπήγιον.ου.τὸ. salinæ, quasi fons salis, fontes ubi sal cogitur & concrescit. Strab.

Ἄλοπος.ου.ὁ.ή. ἀλέπτισος. sine squamis, sine cortice

Ἄλος. mœror animi passio ad mœrorẽ, uel latitiã mouens, lasciuus apparatus, uel materia.

Ἁλοσαίνθινος.οίνος. ex salis floribus cõfectũ uinũ.

Ἁλοσάχνη.ης.ἡ. flos maris, ut Gaza uertit in Arist.

Ἁλοσύλλη.ης.ἡ. mare, quasi ἡ ἁλὸς ὕδωρ.

Ἁλότριλοβος.ὁ. in Epigr. cocleare, ἁλεστρίβανος. ὁ λοξὸν ὀμμα.

Ἁλουργής.ἐς.ὁ.ή. purpureus, uiolaceus.

Ἁλουργίς.ίδος. uestis purpurea. Bayf. de re uestia.

Ἁλουργοπωλική. taberna ubi purpura diuenditur. Ifæo.

Ἁλουργός.ὰ.ὸν. purpura. ἀπὸ τοῦ ἅλς καὶ ὀργάω, quòd è concha marina purpura colligatur.

Ἁλύς.ύος.ὁ & ἁλὶς.ίδος.ἡ. ab ἁλόω. captus Ἁλὺς τῆ δίκη. peractus reus. Ἁλὺς ἀργίας, ocij damnatus, Plaut. in Sol. Bud. Com.

Ἁλυσία.ας.ἡ. illuuies.

Ἁλυτέον. illotum esse.

Ἄλυτος.ον.ὁ. illotus.

Ἁλοφάζω.σκιρτῶ, πηδιυῶ.

Ἄλοφος.ον.ὁ.ή. cono carẽs, λόφος propriè dicitur galeæ uertex.

Ἀλόχευτος.ον.ὁ. ἄσπορος, infœcundus, non seminatus.

Ἄλοχος.ον.ἡ. uxor, de quo supra in α. Apud Platonem uirgo quæ nondum peperit, quasi ἐστὼς λέχος, ἄπτερος.

Ἁλόω. capio. uide ἑάλωκα, & ἁλίσκω. in aor.2. facit ἕλον ab ἕλω, & in participio, ὁ ἁλούς, ὁντος.

Ἁλοᾶ. erro, percutio.

Ἄλπνος. suauis.

Ἄλπις.ιδος.ἡ. alpis.

Ἅλς. ἁλός. mascul. sal fœmin. uero, mare.

Ἁλσάεις.ᾶσα.ᾶν. facultas, commeatus.

Ἁλσηΐδες. αἱ nemorum nymphæ.

Ἁλσίνη ἡ auricula muris, herba. Dioscorid. li.2. cap.174. & Thephr.

Ἅλσις.ίος.ὁ.ή. palpatio, saltus.

Ἁλσονόμοι. οἱ. lignatores.

Ἄλσος.έος.ὸς. nemus, hortus. ἀπὸ τοῦ ἅλις.εσθαι, Lucus, arboribus consitus locus, Eust. in Bœot. Vim uocabuli latius extendit, ut ἄλση uocentur τὰ ἱερὰ παίζια, πᾶν ἢ ψιλὰ, delubra queuis. Et Pindarus Olymp.3. ἀφύτευτον χώριον, ἄλσος appellat.

Ἁλτήρ.ῆρος.ὁ. auxiliator.

Ἁλτῆρες. erant quibus utebantur οἱ σωματασκηταὶ τὰς γυμνασίας, & qui ἅλμασι, id est saltu certabant. Sic enim appellabãt plumbeas plagas masculasue, quibus utraq; manu se librabãt, ut certius assilirẽt. Vsurpatur etiam à Martial.

Quid

Quid pereũt stulto fortes haltere lacerti; Exercet melius uinea fossa uiros. Bud. Com. & Cæl. lib.8. cap.4.

Ἁλτικός.ὴ.ὸν. saltui aptus.

Ἅλτο. saltauit, ἅλλομαι, in indefinito medio primo ἁλάμην, ἅλω, ἅλατο, & per syncopen ἅλτο καὶ ἅλτο.

Ἁλυβάζω. alo. τρέφω.

Ἁλύγω.μ.ξω.π.χ. fugio. ἀλέινω, ἐκκλίνω.

Ἁλύδιμος, ὁ, acerbus, apud Sophronem, amarus.

Ἁλυσμαίνω.μ.ανῶ.π.γκα. mœreo. ἀπὸ τοῦ τὸ λύσιν μὴ εὑρίσκειν. Item gaudeo, χαίρω, διαχαίνω.

Ἁλυέσκω. resoluo.

Ἁλύη.ης.ἡ lignum cui infigitur stiua.

Ἁλύζω. fugio. ἁλύγω.

Ἁλυκή ἡ spiritu denso, mare.

Ἁλύκη.ης.ἡ anxietas, mœror, anxietudo, pandiculatio, quæ fit, cum quis toto corpore extenditur. Alij ἅλυμ appellant, de quo suprà.

Ἁλυκταίζω. idem quod ἁλυσμαίνω.

Ἁλυκίδες. αἱ. salinæ. Aliquãdo significat locum eum, aut simili natura præditum, quem Antonius salsulas appellat. Hermol.

Ἁλυκίς. uide ἅλικίς.

Ἁλυκός.ὴ.ὸν. salsus, amarus. superius in medio per iota scribitur, quod non placet.

Ἁλυκώτης. salsugo.

Ἁλυκρός. ὸν.ὁ. tepidus. pro θαλυκρός.

Ἁλυσταίνω. fugio, φεύγω, tumultuor, ἀλυκτέω.

Ἁλυκτέω.μ.ήσω.π.κα. fleo, tristor, molestè fero, inquietus, animi dubius sum. Vide ἀλαλύκτημαι.

Ἁλυκτόπεδον. laqueus, pedica ineuitabilis. Etym. ἁλυκτόπεδον, ligaculum

Ἁλυκτός.ὸν. ineuitabilis.

Ἁλυκτοσύνη.ης.ἡ. effugium, euitatio.

Ἀλύμαντος.ὰ.ὸν, nullis nocumentis afflictus. Et ἀλύμαντον πέλαγος, mare tranquillum, serenum ac placidum.

Ἁλύπητος.ὰ.ὸν. qui tristitia non tangitur.

Ἁλυπία.ας.ἡ. carentia tristitiæ. Cic. uertit Indolentiam uacuitatetem doloris. Est & ἄλυπον herbæ nomen apud Dioscor. lib.4.

Ἄλυπον. herba quædam Dioscor. lib.4. cap.173.

Ἄλυπος.ὰ.ὸν.ή. iucundus, modestia carens.

Ἁλυπόστατα. iucundissime.

Ἁλύπως. citra molestiam, iucundè.

Ἅλυς. anxietas, mœror, & fluuij nomen.

Ἁλυσκάνω. angor, exanimor, discutior, ἀθυμέω. Nicand.

Ἁλυσίδιτος, κὰ

Ἁλυσιδώτος.ὰ.ὸν. catenatus, hamatus.

Ἁλυσιόω. catenо.

Ἁλύσιον.ὰ.τὸ. catenula, torques.

Ἁλύσιος. Bacchi cognomẽ, cuius propè Idam mõtem extabat delubrum, à uicino mõte Alysis dicto, ut testatur Theon.

Ἅλυσις.ιος.ἡ. (denso spiritu apud Eurip.) catena aurea siue argentea, enea siue ferrea, uinculum, funis, ὅθ. ἄλυτός ἐστι.

Ἁλυσιτελής.ἐος..ὸ.ή. inutilis.

Ἁλυσκάζω. fugio. λυσκάζω.

Ἅλυσμὸς.ὁ. inquietudo, anxietas, ἀπορία. ἐκπλασμὸς, apud Hipp. quando æger se incomposite iactat.

Ἄλυσσον. herba quædam Dioscoridi lib.3. ca. 96.

Ἁλυσμὸς. ἀπορία, ἐκπλασμὸς.

Ἁλύσσω, & ἀλύω. idem, & concutior, intremisco, furio, σλυσφορέω.

Ἄλυτος.ὸν.ὁ. insolubilis.

Ἄλυφλος.ὰ. species quercus, malim ἀλίφλοιος, sal sicortex. suber Latinè, quod in salo, id est, mari fluitet & supernatet.

Ἁλύω. tenui spiritu secundum Didymum, uel ἅλύω denso spiritu Attice, duas contrarias inter se significationes habet. Aliquando enim significat, gaudere, superbire. Sophocl. ἐᾶτε μ' ὦσλ' ἁλύειν, permittite me sic lætari. Aliquando est animo concidere, & languere, animũ despondere, ἀθυμεῖν: non hilariter affectum esse, morose se habere, ut ægroti, qui in lecto requiescere nequeunt, sed perpetuò iactantur. Ptolemæ Ascalonites uult asperari, quando pro gaudeo sumitur. Eust. Iliad.ε. Plutarchus περὶ βρασμῶν σῶσις ἀθυμούντων ἅλυσις: de Antonio animi iam uelut pruriẽtis miro angore Cleopatrã expectãte. Est etiam oberro, & temerè expatior, apud eundẽ. Cæl. lib.6. cap.26. Bud. Com.

Ἄλφα. caput bouis, prima litera alphabeti, inde pro initio capitur substantiue (ut in prouerbio Alphã & ω, & pro principe adiectiue, ut in prouerbio Alpha penulatorum.

Ἄλφάδιον. trigonon rectangulum à fabris & architectis uocatum, à similitudine literæ Δ.

Ἁλφαδιέω, κὰ

Ἁλφαίνω, κὰ

Ἁλφάω. inuenio.

Ἄλφεσις.ίος.ὁ. disciplina uitæ.

Ἀλφεός.ὸ.ὁ. Alpheus, & fluminis & uiri propriũ.

Ἁλφεσίβοιαι.αἱ. boueis inuenientes. Epitheton est uirginum, ut quæ propter honestam formã famamque accipere solebant à spõsis munera boues, qui quanto in precio apud ueteres fuerint, ex centum illis bobus pro Glauci armis intelligitur.

Ἁλφηστὰι.οἱ. piscis quidam lutei coloris. quibus una est spina, capiunturq; ferè bini, alter alteri-

us affectantes caudã, unde libidinosi ab Apollodoro hoc nomine notantur. Eust. Iliad. Σ.

Ἀλφεσιβοῖος. pastoris nomen. ab ἀλφω inuenio & βοῦς.

Ἀλφέω. μ. ήσω. π. ηκα. inuenio, do, inquiro.

Ἀλφή. ῆς. ἡ. honor, piscis quoq; genus.

Ἀλφηγενής. έος. ὁ, ἡ. insuauis. ἄλγιμρὸς alij scribunt.

Ἀλφηστής. ᾶ. ὁ. inuentor, indagator, idq; de hominibus solum.

Ἄλφι. pro ἄλφιτον per apocopen, indeclinabile.

Ἀλφιταμβός. ᾶ. ὁ. ἀλφιβπώλης. qui farinã uendit.

Ἀλφιτᾶον. pistrinum locus in quo cruciabantur mancipia.

Ἀλφιτηδὸν ἀγνύδῃ, polentæ in modum frangi aliquid dicitur apud medicos, quod multiformiter, & in multas exiguas particulas cõfringitur, quod & λαγηδὸν dicitur, teste Pau. Aegin.

Ἀλφιβμαύλης. qui è farinis uaticinatur.

Ἄλφιτον. ᾶ. τὸ. farina. polenta, pro uictu. Eras. prouerb. Ne uerba pro farina, & alibi, δόλιν πρὸς τ' ἄλφιτα.

Ἀλφιβπώλης. ὁ. farinarum uenditor.

Ἀλφιβοπτεῖν. pulte pro pane uesci, cibari farina.

Ἀλφιτοσπώπ, ἀλφιβμαύλης. (Bud. Com.

Ἀλφιτόχρως. ωτος. ὁ. ἡ. canus, albus.

Ἄλφ. ᾶ. ὁ. albus, impetigo. id est, macula alba, uitiligo. Dicitur & λεύκη à medicis, quamuis profundius agat λεύκη, ἄλφ superficiem tãtum immutet. Est & μέλας ἄλφ, id est, nigra uitiligo apud medicos. Barbare loquentes pro alpho morpheã dicũt, pro leuce alboram. Hinc alpes etiã Italiæ montes quod perpetuis niuibus albescant. Et Strabo scribit alpes prioribus seculis albia uocatos fuisse.

Ἅλφω. inuenio. actiu.

Ἁλῶ. morior. Etym. ἁλῶ cum tenui spiritu significat τὸ πλανῶ: cum denso spiritu, τὸ σωαθροίζω, συλλαμβάνω.

Ἀλωά. ᾶ. uinea, locus uineis aut arboribus consitus, campus, uiridarium, area in qua frumentũ reponitur. Etym. ἁλωὰ, πρὸ ἁ τῶ ἅλσιν, τῶι οὖσιν. Et locus holitorius, λαχανοφόρος, τόπος, ut Theocriti scoliastes annot.

Ἁλῶα. τὰ. festum Athenis agricolarũ, quod subuectis iam ex agro fructibus agebatur in honorem Cereris & Dionysij, quia tum in areis præcipuè moras ducãt homines, quas dicũt ἅλως.

Ἀλωάς. άδ. Ceres, quòd præsit areis.

Ἀλώβητος. ᾶ. ὁ. ἡ. illæsus.

Ἅλωβι. capiaris, tenearis, damneris. Imperatiuus ab ἁλίσκω, quemadmodum γνῶβι à γινώσκω.

Ἀλωΐα. ας. ἡ. agrestis malua.

Ἀλωΐς. ίδ. ἡ. idem quod ἅλως.

Ἀλωτὸς τῇ ἀλαλωτός. damnatus. ab ἁλίσκω.

Ἁλῶμαι erro, à quo ἄλη error.

Ἁλῶμι. capio, reprehendo. In aoristo β. plural. ἅλωμεν. unde infinitiuum ἁλῶναι, captũ esse, capi, dãnari, detineri, mori, perire. Bud. Com.

Ἀλών, ῶν. ὁ. ἡ. area.

Ἀλώνητοι. mãcipia, quæ à barbaris gentibus, præcipuè autem Thraciæ populis, fale mercatoribus diuendebantur, quæ inde etiam πρὸς ἁλὸς ἀγοραζόμενα dicebãtur, id est, sale coëmpta cõparatá ue. ab ἅλς, quod salem notat. & ὠνέομαι emo. Vnde ἀλώνητα σκηλάδεια. Eustathius intelligit ῥῶνα, id est, uili empta.

Ἀλωνία. ας. ἡ. area. ἀλών.

Ἁλωνίζω. in mari, uel areis uersor.

Ἀλωπεκάδης. ωπεκῶδης. ἀφελής.

Ἀλωπεκάω. decipio.

Ἀλωπεκή. ῆς. ἡ. pellis uulpina.

Ἀλωπεκία. insulæ nomen, Strabo lib. 10.

Ἀλωπεκίαι. ῶν. alopeciæ, defluuia capillorũ, à uulpibus facto nomine. Est natiui coloris in capillo mutatio, qua ad aurũ inclinato colore (qualem in uulpibus ferè uidemus) capillus à radicibus fluit, ex commẽt. Definitionũ Gal. asserpto, uel quod uulpes eo morbo frequenter infestentur, eodem teste. Item foueæ uulpium.

Ἀλωπεκίασις. ιος. ἡ. idem.

Ἀλωπεκίζω. μ. ίσω. π. ίκα. uulpinor, seduco, Var. Aristoph. Vespis: ἢν ἔσιμ ἀλωπεκίζων, ἀπ' ἀμφοτέρους γέγνεσθ φίλων.

Ἀλωπεκίς. ίδ. ἡ. catulus uulpis, & canis, è uulpe & cane progenitus.

Ἀλωπεκόννησος. insulæ nomen, & Hellespontiæ Cherronesi ciuitas, inde ex oracuło adepta nomen, ut ibi Athenienses ciuitatem condérent; ubi uulpium catulos comperissent.

Ἀλωπέκουρος. cauda uulpina, herbę nomen, apud Theophr.

Ἀλώπηξ. εκος. ἡ. uulpes, uulpecula πρὸ ἁ τὸ ἁλῶ, τὸ πλανῶ. τὴ τὸ ὦψ ὠπὸς, uel τὸ ποικίζω. Est & ἀλώπηξ marina uulpes apud Aristotelẽ & Aelianum, qui etiam de terrestri uulpe scribunt, & Oppian. de uenatione lib. 3. & in fine quarti.

Ἀλωπός. astutus.

Ἅλως. ω. ἡ. area, ubi exteritur messis & corona sub astris apparens. Item ὁ δίσκος seu orbis, solis lunæue, & est corona lunam circulo ambiens: Nicãdro sphæra & uolutatio orbicularis aspis.

Ἁλωσις. ῶσ. ἡ. captiuitas, expugnatio. (dis.

Ἀλώσιμος. ᾶ. ὁ. ἡ. ἁλῶ.

Ἁλωτός. ὁ. comprehensibilis, lubricus, qui facile falli inducíq; potest captiuus.

Ἀλώφυδι ἀγῶνδι. assi dua prælia.

Ἀλώφυτος. υ. ὁ. locus uitibus & arboribus consitus.

Ἄμ

Ἀμα, simul, simulac, simul atque. Differt tamen ab ὁμᾶ author Ammon. Nam ἅμα aduerbium temporis est, ὁμᾶ uero loci. Vnde dicimus σόλων. ἅμα ἐγένετο αὐταρχήσαντι τῇ σκύθῃ. Solon eodem quo Anacharsis tempore natus est: quo loco ὁμᾶ ineptè dixeris, cum Solon Athenis, Anacharsis uero in Scythia sit progenatus. Ἅma quot modis dicatur, uide in Aristotele post prædicamenta. Datiuo iung. ἅμα τῇ μητρί, unà cum matre: ἅμα τῇ ἡμέρᾳ. prima luce, uel ἅμ' ἠμέρᾳ. ἅμα τῇ ἠοῖ, ineunte uere. Vel sine casu. Lucian. ἅμα τε ἓν τῶν τηλίκων ἐδόκει ἡμέρα τέχνης γὰ ἀρχεσθαι, simulq; auspicãdæ artis dies accommoda uidebatur. Idem in Gallo, τὴ ἅμα λέγων αὐτὴ, χῶρας ὀρέγων αὐτῇ, Simulatq; dixerat, ingrediebatur. Ἅμα ἠῴ, ad hæc, præterea. ἅμα μὲν, ἅμα δὲ, tum, tum.

Ἀμα. απ. ὁ. copula,

Ἀμαδρυάδες. Nimphæ, quod simul cum arboribus nascantur & intereant, uide Apoll. interpret. lib. 2.

Ἀμαζόνιον. festum ab Amazonibus institutum Iſæo.

Ἀμαθαύω. sum indoctus. Etym. ἀμαθαίνω.

Ἀμαθέ. indoctè.

Ἀμαθέσφορον. indoctius, rudius.

Ἀμαθής. έος. ὁ. ἡ. indoctus rudis, insipiens, ignarus, indocilis. Ἀμαθὴς πρὸς ἀργύρωμ, auidissimus pecuniæ.

Ἀμαθία. ας. ἡ. ruditas, insolentia.

Ἀμαθόδης. όεντος. ὁ. arenosus.

Ἄμαθος. ᾶ. ὁ. ἡ. arena, puluis, propriè campi. nam maris ψάμαθος dicitur, author Ammonio, quem uide in ἄμαθος, & in ψάμαθος. Etym. uult dici pro ψάμαδος, abiectione τοῦ ψ.

Ἀμαθύνω. redigo in puluerem uel cinerem ἀφανίζω.

Ἀμαθώδης. έος. ὁ. ἡ. arenosus.

Ἀμαθῶς. inscienter, ruditer, absurde, interdum significat inexaminate, parum expensè, & inexcussè, hoc est, ἀνεξετάστως.

Ἀμαία. ας. ἡ. apud Troezenios Ceres appellabatur.

Ἀμαμάκητος. ὁ. ἡ. inexpugnabilis, indomitus, immensus, πρὸς τὸ μῆκος, μάκαρος, & diplasiasmo pleonasmoque μαμάκητος, & cum α ἀμαμάκητος. Etym.

Ἀμάλης. ordei manipulos per se solos appellabant, congestos asit ex alijs compluribus ὄλης & ἰάλης. Cælius & Aeschylus ἀμάλαν nauem dixit, ἀπὸ τοῦ ἀμᾶν τὴν ἅλα.

Ἀμαλαρεύω. marcesco, putrefio, corrumpor.

Ἀμαλδύνω. τὴ

Ἀμαλλιώω. demolior. καταπτοίω, ἀπερεύπτω, δίκ πυρὸς ἀφανίζω, ἀπὸ τ μαίρω τὸ λάμπω, μαρῶ, &

cum α priu. ἀμαρῶ, unde ἀμαλῶ, ἀμαλαιῶω, ἀμαλδιώω. Vel πρὸ ἀ τὸ ὁμαλὸς, ὁμαλιώω. Etym.

Ἀμάλθακτος. immitis, seuer⁹, durus, inflexibilis.

Ἀμαλθέα. ας. capra quę Iouem lactauit. Dicitur à Græcis αἴξ ὀρανία. cuius etiam curam gerebãt Nymphę duę Cretẽses, Adrastea & Ida Melissei filiæ, quæ etiam nutrices Iouis sunt appellatæ.

Ἀμαλθεῖον. ᾶ. τὸ. bibliothecę instructissimę nomẽ apud Ciceronem ad Atticum lib. 1.

Ἀμαλθύνω. multiplico, dito, nutrio.

Ἀμαλλα. ης. ἡ. manipulus.

Ἀμαλλάπτω. destruo, depopulor, demeto, θερίζω, absorbeo, oboleo, ἀφανίζω, apud Lycoph.

Ἀμαλλοῦμ. colligare.

Ἀμαλλοδετήρ. ῆρος. ὁ, qui colligit & ligat manipulos.

Ἀμαλός. tener, infirmus. ἅπαλός ἄρν' ἀμαλὴν in Odyss. Hom. dixit, agnum tenellum, uel uillosum, μαλωτὸν.

Ἀμαλοφόρος. ᾶ. ὁ. Cereris cognomentum apud Athen. quasi manipulorũ segetis altatrix.

Ἀμάλιον. ᾶ. τὸ. funis quo cõstringuntur colligan turq; manipuli, qd' & ἀλόδετον. Eust. Iliad. Σ.

Ἀμαλῶς, μεθίως, ἡσυχάλως, ἀδθενῶς, ἁπλῶς. Gal. in

Ἀμαλῶς. leniter, hoc est, parũ non ualde, (glos. quod aliquãdo Latinè dicimus molliter. Interdum facile apud Hipp.

Ἀμαμηλῆς. pomus syluestris.

Ἀμάμυξις ἡ gen⁹ uuæ, arbusta. Etym. ἀμαμαξύς. πρὸ ἀ τὸ ἀμμίξαι, legitur & ἀμάμυξ.

Ἀμαύ σκλον. τὸ. obscurum, ἀφανές, abolitum, exoletum, pro ἀμάλσανον, ab ἀμαλδύνω.

Ἀμανίτης. ᾶ. ὁ. fungus, uel fungi species Aeginetæ lib. 1. cap. 77.

Ἀμανόφολδ. ad montis Amani similitudinem.

Ἀμάντδυτος. qui oracula non cõsulit aut de quo oracula non consumuntur, ὥσπερ ἀθέατος καὶ ἀπόπτος. Moschop.

Ἅμαξα. ης. ἡ. παρὰ τὸ ἄγω, ἄξω. plaustrum, & pro septentrione ponitur. Gel. lib. 2. cap. 21. Sũt qui etymologiã reddunt ab eo quod est ἄμητον ἀγῶ, à conuehenda messe, quare & leui spiritu potius scribunt, sed prior scriptura magis placuisse uidetur.

Ἀμαξεῖα. ὁ. τὸ ἀμαξῶν φόρτος. onus plaustrorum.

Ἀμαξενόμιος. ᾶ. ὁ. plaustris inhabilis.

Ἀμαξεύς. έως. ὁ. subiugator.

Ἀμαξεύω. μ. εύσω. π εῦκα. res rusticas ueho. Arrian lib. 2. de Alexand.

Ἀμαξηδεῖα. τὰ. clauiculi qui in plaustro rotã exire prohibent, quæ & χήλατα uocantur.

Ἀμαξήλατος. uia per quam plaustra trahuntur, uia uehicularis, id est, idonea ad currũ ducẽdum, plaustralis. Dicitur etiã ἁμάξιτος, uel ἁμαξιτὸς

& λεωφόρῳ, in quibus ὁδὸς subauditur.
Ἀμαξιτὸς ὁ. regia uia, publicus actus apud Iurec. consultos dicitur.
Ἀμαξία. ἡ. uia qua plaustra trahuntur.
Ἀμαξιαῖος. ὁ. plaustralis, amplus, grauis ut pōdus unius plaustri. unde ἁμαξιαῖα ῥήματα, ea figura dicūtur, qua sesquipedalia uerba. Eras. Chil.
Ἀμαξὶς. ἰδος. ἡ. genus placentæ, paruus currus. Aristoph. interpr. traha, exiguum uehiculum.
Ἀμαξιτὸς. locus per quem transit currus.
Ἀμαξόβιος, uel ἁμαξοβιστὴς. ὁ. ὁ. qui plaustris ædiū uice utitur. ut Scythæ. Eras. in Chiliad.
Ἀμαξοκυλισαὶ qui sint, uide Plutarch. in Probl.
Ἀμαξοπηγοί. οἱ. qui currus faciunt.
Ἀμαξόπολις. arbusculæ in quibus uersantur rotarum axes cōclusi laminis ferreis Vitr. lib. 10.
Ἀμαξουργός. ὁ. ὁ. faber plaustrorū, carpētarius, quē Attici ἁρμοπηγὸν uocāt, inqt Aristoph. interp.
Ἄμαρ. τὸ. uas in quo coria aptantur.
Ἄμαρ. dies, pro ἡμαρ.
Ἀμάρα. ἡ. cloaca, meatus subterraneus, sulcus, aquæductus, per quem aqua fluit, riuulus & incile rigandis hortis paratum, sic dictum quod propinquas plantas marcescere prohibeat. Itē aurium cauerna. παρὰ τὸ ἀμαρεῖν τὸ ὕδωρ. uel ὅτι ὁ πρὶ τὰς ἀμαξιὰς ῥεῖν, τὰ πλαφράγματα τὴν οὖν ποιεῖ. Etym.
Ἀμάραι. aurium cauernæ.
Ἀμάρακον. amaracus, sanlucum: & parthenium herba Galeno.
Ἀμάραντος. ὁ. ἡ. Immarcessibilis. Propriè de amaranthoflore dicitur (quoniā inquit Plin.) non marcescit. Ab α & μαραίνομαι.
Ἀμάρδυμα. cloaca. ἀμάρα.
Ἀμαρεῖν. sequor, credo, pecco.
Ἁμαρτάνω. μ. ἁμαρτήσω. π. ἥμαρτηκα. ἀόρ. β. ἥμαρτον. ab ἁμαρτεῖν τὸ πλημμελῶ, pecco, erro. uide ἐδικέω. ἁμαρτάνετη. peccatur. Bud. Com. ἁμαρταύμη est peccare, διαμαρταύμη aberrare. Amm.
Ἁμαρτάς. ἀδος. ἡ. peccatum.
Ἅμαρτῆ. simul, ὁμοῦ, ἅμα, pariter, fit ab ἅμα, & ἀρτῶ, quasi connexim. Aristarchus existimat detruncatam esse uocem ab ἁμαρτηδόν. Eustath. Iliad. ε. & φ.
Ἁμάρτημα. ὅς. τὸ. peccatum, uitium. Quod nos (inquit Eras. errorem uocamus, Græci uocant ἁμάρτημα, quod ferè per imprudentiā cōmittimus, nec semper apud Latinos error in uitio est, nec apud Græcos ἁμάρτημα. Dicūtur enim ἁμαρτήματα, inquit Arist. Rhet. 1. ὅσα μὴ παραλογα καὶ γὴ ἀπὸ πονηρίας. id est, errata quæ etsi non præter opinionē, tamen citra improbitatem atq; malitiam admittūtur, uel cum non incōsultè, non tamen de industria malum fit, ut idem inquit Aristot. Ethicor. lib.

Ἁμαρτωλὸς. ὁ. ἡ. ὁ. μὴ παρρθωλικὸς, ὁ ἀεὶ πλικτικὸς, πθοσπταίειν εἰωθὼς, offendiculis incurrere solitus, offensator apud Quintil. qui errat, qui perperàm aliquid agit.
Ἁμαρτικὸς. ὁ. ὁ peccans.
Ἁμαρτία. ας. ἡ peccatum. D. Hieron. grauius esse putat quàm πλάπημα. sed D. Paul. his duobus uocabulis, pmiscuè utitur, ut annotat Eras. ad
Ἁμαρτίνος. ὁ ὑπὸ νᾶν ἁμαρτῶν. (Rom. cap. 5.
Ἁμαρθοπὴς. ὁ. ἁμαρταίνω φ θ λέγειν.
Ἀμάρτυρ. ρος. ὁ. ἡ. expers testium seu testimonij.
Ἁμαρτῶ. ἁμαρταίνω, ἁμαλθάνω, ἀστυγχάνω.
Ἁμαρτωλὸς. ὁ. ὁ. ἡ. peccator, peccatrix.
Ἀμαρυγή. uisus, splēdor, & radij uisus, scintillatio, assidua motio συνεχὴς κίνησις.
Ἀμάρυμα. τος. τὸ. splendor, simulachrum. ἀμάρυγμα significat & faciei rugas, quod ἀμάρας, id est, hortorum elicibus similes sint.
Ἀμαρυλλὶς. ίδος. ἡ. Amaryllis.
Ἀμαρύσσω. μ. ξω. π. ιχθ. luceo. μαίρω, μαιῶ, μαρύσσω, & pleonasmo τὰ α, ἀμαρύσσω. dicitur de flāma, quæ assiduè uibrat, συνεχῶς κίνω. Eust.
Ἄμας. Doricè p syncopen pro ἡμετέρας, nostras.
Ἀμᾶσθαι. metere.
Ἀμαστιγώδης. ὁ. ὁ. inflagellatus.
Ἀμασυπάθλη. ἀι. pira quæ cum ficis nascuntur, pira ficui insita.
Ἀματαιότης. ὁ. habitus est aduersus futile argumentum, intellectum ad rectam rationem referēs. Diogenes Laërtius li. 7. in Zenone Cittico.
Ἀματτίω. μ. ίσω. π. ικα. misceo.
Ἁματροχία. ας. ἡ. rotarum concursus aut collisio, ἡ ἐν ἁρχῇ ἐγχάραξις, impressio rotæ & sulcus quē in terra imprimit. Vide in Ammon. & in Porphyrij quæstionibus Homericis quid differat ab ἁρματροχία.
Ἀμάτως. ρῳ. ὁ. ἡ. qui matre caret.
Ἀμαυρογένια. ας. ἡ. obscuritas.
Ἀμαυρός. ὸ. ὁ. obscurus, subobscurus, fuliginosus, languidus, hebes, obtusus. παρὰ τὸ μαίρω, καὶ πλεονασμὸς τοῦ υ.
Ἀμαυρόω. σω. πίζω, ἀφανίζω. fusco, obscuro, ad nihilum redigo.
Ἀμαύρωσις. ιῳ. ἡ. obfuscatio, hebetudo, oculi affectio, qua neruus uisiuus obturatur in columi pupilla. Eiusdē fermè significationis est ἀμβλυωπία.
Ἀμαχέι. καὶ (ωπία.
Ἀμαχητὶ. sine pugna.
Ἄμαχος. ὁ. ὁ. ἡ. inexpugnabilis, inuictus, imbecillis, non pugnax, non rixosus, impossibilis.
Ἀμάω. μ. σω. π. κα. καὶ ἀμαομαι. τὸ θερίζω, meto, frumentor. Ponitur etiam translate pro κάρπὸν δέω, id est, frui & fructum carpere, & uelut messem facere. Plutarch. ἀντὶ τούτης (ἔφη) δεῖ τῆς τῶν ἐλευθερίαν ἀμώμεθα. Item σωρεύω, accumulo, congrego.
Ἀμβασίως. citra curam, improuidè
Ἀμβακεῖν. ἁμαρτεῖν.
Ἀμβάλλομαι, pro ἀναβάλλομαι. Vnde ἀμβαλλώμεθα pro ἀναβαλώμεθα. id est, ὑπερβολὴν ποιεῖν.
Ἄμβασις. ἡ. ascensio, ἀνάβασις.
Ἄμβατα. τὰ. gradus.
Ἀμβᾶτε. ὰ. ὁ. ἀνάβητε Aristoph. Acharn.
Ἀμβάτης. ὰ. ὁ. ascensor.
Ἀμβάδος. ὰ. ὁ. ἡ. pro ἀνάβατος. peruius & ubi commodius quid expugnari potest. ἀνάβασιν ἔχει ὁδὸς Iliados ζ. ὑδὲ μάλιστα ἄμβατός ὅδιπόρῳ. Ἀμβὰς. ἀνάβαθρον, σύνοκλον, ἀβλαβὴς. (λις.
Ἄμβων. ωνος. ὁ. crepido, labrum ollæ, & umbo clypei seu ora: Item altior quædā eminentia. Hipp. Galen. interpretatur lignū cuius extremo supim positū est capitulū rotundū ac leniter cauum, hoc quia simile erat labro, qđ Græci uocāt ἄμβωνα, medici totū lignū ἄμβην appellant, atq; huiusmodi labrorū figuras Iones fœminino genere ἄμβας, Attici masc. ἄμβωγας uocauerunt.
Ἀμβλὺς. ὰ. ὁ. obtusus.
Ἀμβλύδιον. altè μεγάλως.
Ἄμβλιξ. olla, χύτρα, κάδος.
Ἀμβλισκάνω. abortior.
Ἀμβλίσκω. καὶ
Ἀμβλόω (utrunq; enim dicitur, ut ἀναλόω & ἀναλίσκω) significat ὠμβόκω, id est, abortū pario, abortire facio, ἐξαμβῶ. Item αὐτὸ τὸ ἀμβλύνω & ἀμβλυώπηντα ποιεῖν, obtusum, caligātem, cæcutientem reddo. Bud. Com.
Ἀμβλύ. πο. imbecille, hebes, tenue, huic contra.
Ἀμβλυγώνιος. ὰ. ὁ. ἡ. obtuso angulo. (riū est ἐξύ.
Ἀμβλυλιθικὸς. ὰ. ὁ. hebetans.
Ἀμβλύνω hebeto, obtundo, tardo, impetū frango & retundo. Accus. Bud. Com.
Ἀμβλυοπῶ. μ. ώσω. obtuse uideo.
Ἀμβλύς. ὺος. ὁ. obtusus, grauis, debilis. πῇ ἀπὸ τοῦ μωλὸς fit μωλύς, & cum α priuat. ἀμωλύς. unde p syncopen & pleonasmum τοῦ β, ἀμβλύς.
Ἀμβλύσκω. μ. ξω. π. χα. obtundo.
Ἀμβλύτροφος. ὰ. ὁ. ἀδυγένετροφος, abiectiori animo homo. Item obtusior, hebetior..
Ἄμβλυς. ὁ. obtusus.
Ἀμβλυωπέστερον. obtusius.
Ἀμβλυωπία. ας. ἡ. hebetudo uisus, ἀμαύρωσις. Celso uocatur caligatio oculi.
Ἀμβλυωπὸς, uel ἀμβλυωπὴς. ὲ. ὁ. hallucinans, hebes. Bud. Com.
Ἀμβλυωπῶ. ἀ. ώσω. π. κα. obtuse uideo.
Ἀμβλυώπησις. obtusitas.
Ἀμβλυώπησις. cæcutio, πῇ ἀπὸ τοῦ ἀμβλὺς ἔχειν τὸν ὄσ-

σες, quòd is qui hoc laborat ultio, oculos habeat obtusos. Bud. Com.
Ἀμβλωθρίδια. abortus, pueri abortiui.
Ἀμβλωθρίδιον. ὰ. τὸ. idē quod ἄμβλωσις, & pharmacum quod abortiuum facit.
Ἀμβλών. ῶνος. χαλβάνη, galbanum.
Ἀμβλώπης. ητος. ὁ. ἡ. cæcitas.
Ἄμβλωσις, καὶ ἄμβλωμα. apud Theophrast. morbus est, id est, excæcatio oculorum in uitibus. Dicitur etiam ὧν γυναικῶν ἀμβλισκόσων. id est, de mulieribus abortū parientibus. Abortio, abortus Bud. Com. Et ἀμβλῶσαι, abortire.
Ἄμβολα. τὰ. medium antennæ.
Ἀμβολάλλω. exaggeratim.
Ἀμβολὰς. άδος. ὁ. ἡ. exaggeratio, erectio, terræ cumulus quem emoliuntur talpæ & fossores.
Ἀμβολιεργός. ὸ. ὁ. dilator operum: quasi ἀναβαλόμενος ὁ ἔργον.
Ἀμβρακία. ciuitas quædam in sinu Ambracico, colonia Corinthiorum.
Ἀμβροσία. herba, quā alij botrin, alij artemisiam uocant, teste Dioscoride. Poëtæ fabulantur ἀμβροσίαν appellari cibum deorum, quemadmodum νέκταρ potum. unde illud apud Martial. Iuppiter ambrosia satur est, & nectare uiuit. Di ctam aiunt ab α & βροτὸς mortalis, interposito μ uocalitatis gratia: uel quòd mortales eam nō edant, uel quod qui eam comederint immortales euadant. Est item noctis epitheton, quasi solitaria, quoniam nocte omnia silent, & homines rari prodeunt. Item ἀμβροσία τὰ. Dionysij festum apud Iones appellatur. Cæl. libro 15. cap. 15.
Ἀμβροσία. herbæ nomē Dioscoridi. lib. 3. cap. 20.
Ἀμβρόσιος. ὰ. ὁ. diuinus, immortalis, dulcis, ut ἀμβρόσιος ὕπνος, ὑγρός. Etym.
Ἄμβροτος. ὰ. ὁ. ἡ. immortalis. ὃ βροτοὶ οὐκ ἄπτονται.
Ἀμβρότω. erro.
Ἀμβροῦται. species marinorum ericiorum.. βρεμύνοι apud Aristot.
Ἀμβωκαί. ὰι. ἀγγεῖόν τι ἐμβολαῖ.
Ἄμβων. locus æditus, ascensus, orificiū ollę, montis cacumen.
Ἀμβώσαντες. reclamantes. Herod. Thal. οἱ δὲ ἀμβώσαντες μέγα θόρυβον ἔσχον.
Ἀμέγαρτος. ὰ. ὁ. ἡ magnus, ὁ πάνυ εἰς μέγα αἰρόμενος. ἀφθόνητος, ἀ μεγαίρω, quod est inuideo. Etym. extra inuidiæ sortem positus, operosus.
Ἀμέθυστος. à uia ratione quę docendi discendiq; abhorens.
Ἀμέθυσα. τὰ. remedia quæ aduersus ebrietatē adhibentur.
Ἀμέθυστος. ὰ. ὁ. lapis, inde dictus quòd ebrietati obsistat. Velut Plinius scribit) quòd usq; ad ui

ni colorẽ accedens, prius quàm eum deguſtet. in ulolam deſinit. lib. 37. cap. 9. Eſt & herba quædam. Vide Bayf. de Re ueſtiaria.

Ἀμάϐοντες. trabes ex utroq; muro inuicem oppoſitæ, quibus ſuperiora ædificia fulciuntur.

Ἀμείϐω, καὶ ἀμείϐομαι. μ. ψομαι. retribuo, rependo, remunero, refero, adinuicem reſpondeo, do, dono. Herodian. δώροις τε αὐτὸν μεγαλοπρεπῶς ἠμείϐετο. Item tranſeo, ambulo. Aliquando permuto, alterno. Plin. Aliæ fœminas tantũ generant, aut mares, plerunq; alternant. id eſt, ἀμείϐουσι. Datiuo & accuſ.

Ἀμφολής. ἐῶν. ὁ. ἡ. ὐ

Ἀμέλητος. ὁ. τριſtis. χὠ μὲν ἔκ τε ἔπι μφὶ ἀσαι, ἐδὲ γελάσαι. Etym.

Ἀμείλικτος. ὐ

Ἀμείλικτος. ὁ. ἡ. implacabilis, immitis, difficilis. ἀσυμπαθὴς, ἀδιάλυτος, ἀπὸ τοῦ μείλιγμα.

Ἀμῆναι. πληρωθῆναι.

Ἀμένων. ονος. ὁ. melius, magis, nomen & aduerb.

Ἀμένω. exolefacio.

Ἀμείνων. ονος. ὁ. ἡ. melior. ὁ μὴ ἐλάττων ζωὸς. παρὰ τὸ μέρος, μερίων, & reiectione τοῦ ρ, ſynereſiſque μείων & ἀμείων, & pleonaſmo τοῦ ν, ἀμείνων.

Ἀμείνονες αὐτοὶ ἑαυτῶν. ſeipſos uincẽtes Herodoto. & ἀμείνονα εἶναι τὰ τῆς φύσεως maiore eſſe ingenio. Ariſt.

Ἀμέρω. priuo aliquem portione. Accuſ. iung.

Ἀμὲς. εὑρήσεις.

Ἀμείωτος. ὁ. ἡ. integer.

Ἀμέλγομαι. ὐ

Ἀμέλγω. μ. ξω. π. χα. emulgeo, elicio: neq; ſolum de lacte dicitur, ſed etiam de cruore & alijs liquoribꝰ. Propriè eſt immaturos fructus decerpere, ἀπὸ τοῦ πρωΐμους καὶ ἀωρὶ ὀπώρας ἀποσπᾶν. Vnde translatione ſumpta, ἀμέλγειν (inquit Comicus in Equit.) τὴν ἔχουσαν οὖς ἀεὶ πρὸς ἡδονὴν ἀποσπᾶν, ἀπὸ τῶν ἀμελγόντων τὰς ἔχουσας μαστούς, ἐπὶ τὸ ἀποσπᾶν εἰδὸς, ἀφαιρεῖν.

Ἀμέλα. deniq;, profectò, certè, ſcilicet, uidelicet, nimirum, prorſus, atqui, itaq;, etenim, ἐπιστολικὸν, uerbi gratia. Bud. Com.

Ἀμέλεια. ας. ἡ. negligentia.

Ἀμελεῖς. οἱ. inertes.

Ἀμελέξι. aduerbium. celeriter.

Ἀμελετηρός. ὁ. inexercitatus.

Ἀμελετησία. ας. ἡ. ignauia.

Ἀμελέτητος. ὁ. ἡ. ſecurus, ociоſus, inexercitatus.

Ἀμελετήτως. ocioſe, pigrè.

Ἀμελέω. μ. ήσω. π. ηκα. negligo, omitto, ſine cura ſum, nihil penſi habeo, aſpernor. Actiuum genitiuo iung.

Ἀμελὴς. ἐος. ὁ. ἡ. negligẽs: ut ἀμέλης ἥϐης, fluuij no (men.

Ἀμελητέος. α. ὁ. negligendus.

Ἀμελητί. negligenter, contẽptim, promptè, citò.

Ἀμελία, ας. ἡ. diſcrepantia.

Ἀμελίας δίκη, ζημία. actio de damno dato.

Ἀμέλλητος. α. ὁ. non futurus.

Ἀμελῶς. negligenter, contemptim, oſcitanter.

Ἀμεμπτος. α. ὁ. inuituperabilis, irreprehenſibilis, inculpatus, de quo queri non poſſis, ὁ μὴ μεμψιμοιρῶν λεγόμενος. Ἢ ὁ μὴ μεμφόμενος τινί. Poſterius ſignificatum Atticis elegantius habetur, ſi cut ἀδίαιτος, qui non uidet, potius quàm qui non uidetur.

Ἀμέμπτως. irreprehenſibiliter, ſine querela.

Ἀμενηνόν. debile, euanidũ, & quod citò uelut fumus euaneſcit. ἢ τὸ ἐρρωμένους, ἢ νεανικὸν ἀμεινον ἀμεινος, & νη pleonaſmon. Etym.

Ἀμενηνόω. μ. σω. π. κα. debilito, diminuo.

Ἀμένης. ηος. ὁ. puer, roboris exps, ὁ μὴ μείζονα ἔχων ἰσχύν.

Ἀμενηνὶ. impatienter.

Ἀμετέως. ſimul cum dictis, ἅμ' ἔπῃ καὶ λόγῳ, quo uſus eſt Philoxenus, teſte Euſt.

Ἀμϕίϐιος. ὁ. ἡ. τὸ. nox intempeſta, quaſi ἀμοιϐαία.

Ἀμίεγαν. premere, terere, propriè de olea.

Ἀμέρσαι. offuſco, priuo portione aliquem, obtenebro, σκοτίζω.

Ἀμερῆ. τὰ. impartilia.

Ἀμερὴς. έως. ὁ. ἡ. qui in neutram propenſus eſt partem, nulloq; partium ſtudio tenetur. Luciano in libello. Delationi uel calumniæ non temerè credendum.

Ἀμερμνία. ας. ἡ. ſecuritas, trãquillitas, indolẽtia.

Ἀμέριμνος. α. ὁ. ἡ. ſecurus, tranquillus, ſine ſolicitudine, plus eſt quàm ἀκίνδυνος.

Ἀμέρις. ιος. ὁ. ἡ. indiuiſus, ἀμέριστος οὐσία. materia quæ indiuidua eſt. Cicer. ex plat.

Ἀμέριστον χῆμα. apud Atticos dicitur, cum in oratione multæ μὴ coniunctiones collocantur, non ſequente δὲ.

Ἀμερμερέι. aduerbium, citra ſolicitudinem.

Ἀμεροδίτης. piſcis quidam apud Aelianum.

Ἀμεσόφρων. ονος, nociuus, βλαϐερός.

Ἄμεσος. α. ὁ. ἡ. medio carens.

Ἀμέσως. ſine medio.

Ἀμεταϐατος. α. ὁ. ἡ. intranſitiuus.

Ἀμεταϐλήτος. α. ὁ. ἡ. ὐ

Ἀμετάϐλητος. ου. ὁ. immutabilis. Vnde φωνὴ ἀμετάϐλητος, id eſt. μονότροπα, quæ ſemper eadem, ut pſittacus, neſciens aliud fingere quàm ſuum χαῖρε, & reliquæ aues.

Ἀμεταϐολος. α. idem.

Ἀμετάδοτος. α. ὁ. ἡ. auarus, tenax.

Ἀμετάϐατος. α. ὁ. ἡ. intransmutabilis, firmus.

Ἀμετακίνητος. α. ὁ. immobilis, immutabilis, qui non facilè quouis abduci poteſt.

Ἀμεταμέλητος

Ἀμεταμέλητος. α. ὁ. ἡ. quem non pœnitet.

Ἀμεταπόητος. α. ὁ. idem.

Ἀμετάπιστος. ὁ. ἡ. nulla perſuaſione traducibile.

Ἀμετάπιτος. α. ὁ. ἡ cuius ſententia immutabilis, qui à ſententia dimoueri non poteſt.

Ἀμεταποίητος. α. ὁ. ἡ. intranſmutabilis.

Ἀμετάπτωτος. α. ὁ. ἡ ὐ

Ἀμετάσαλος. α. ὁ. immutabilis, immotus robore corporis. Propriè dicitur de corporeis rebus, ſed translatiue etiam de alijs, ut ὡς ἡμῖν ἀμετάσαλος ὐ βεβαία.

Ἀμεταστρεπτί. ἀμελητί, ταχέως. irreuerſim, ἀστρεπτί, ita ut te minime conuertas, ne reſpiciens quidẽ, ut Loth iubetur è Sodomis fugere ἀμεταστρεπτί. Plato 10. de legibus, τὰς δὲ τῶν κακῶν σωτηρίας φεύγων ἀμεταστρεπτί.

Ἀμετάστροφος. α. ὁ. ἡ. impermutabilis, intranſmutabilis.

Ἀμεταχείριστος. apprehenſu difficilia. λύσληπτα.

Ἀμετέωρα. ἀπορ' οὖν.

Ἀμετρίας. &

Ἀμέτοχος. α. ὁ. expers, non participans.

Ἀμέτρητος. α. ὁ. immenſus.

Ἀμετρί. ſine menſura.

Ἀμετρία. ας. ἡ. immoderatio, immoderatio, ἀμετρίαι τῶν ἐπιτηδευμάτων, mala immẽſa modumq; excedẽtia.

Ἀμετροβάθυς. ὁ. ἡ. immẽſe profundus. (tia.

Ἀμετριοπάθης. ὁ. ἡ. immodeſtus, uanus uerbis, ſine iudicio loquẽs, ſine delectu & modo multa effutiẽs, locutuleius. Homer. Iliad. β. Therſiten præter omne decorum principibus uiris obſtrepentem ἀμετροεπῆ uocat, blateronem dicas licebit.

Ἀμέτρος. α. ὁ. ἡ. immenſus, immodeſtus. ἄμετρος ὀργὴ, iræ intemperans.

Ἀμέτρως. immoderatè.

Ἀμύσιμος. ὁ. meabilis, πορεύσιμος, peruius. Apollonius. (dictis.

Ἀμυσιεπὴς. ιος. ὁ. ἡ alternis reſpondens, alternãs

Ἀμύω. πορεύομαι. ἀμείϐομαι. permuto, tranſeo, deducitur ab ἅμα & σεύω.

Ἄμυ. ης. ἡ. falx meſſoria, ſarculum. Item inſtrumẽtum foſſoriũ, quod Galli lingua uernacula luchetum uocant, quo foſſores aggerarij utuntur, ἀπὸ τοῦ ἀμᾶν, quod eſt πόπλειν καὶ θερίζειν. Vide in Eraſmi Chiliadibus ἄμες ἀπίτουν. Apud Plin. in Epiſt. ad Traianum, legitur ἅμα aſpiratum. Nullus, inquit, in publico ſipo, nullahama: quod aliud inſtrumentum ſignificare uidetur Budæo in Com. παρὰ τὸ ἅμα, quaſi τὸ ἅμα καὶ ὑφ' οὗ ἕλκουσι πολλά.

Ἄμα, aliqua ex parte, quodãmodo, mediocriter.

Ἀμήγε. καὶ (Hipp.

Ἀμηγέπῃ. ὐ

Ἀμηγέπως. ſiue ἀμωγέπως. aliquo modo.

Ἀμὲ ἡμέρα. prima luce.

Ἀμήν. amen, fiat. Hebraicum eſt.

Ἀμιλύας. qui laniauit aut eliſit.

Ἀμιλυίτως, ἀμεμπτῶς.

Ἀμήρυτος. ὁ. infinitus, continuus, finis expers, & ἀμήρω apud Apollon. translatione ſumpta ἀπὸ τῶν μηρυομένων ὑδάτων.

Ἄμνις. ιτος. placentæ genus lacteæ apud Ariſtoph.

Ἀμητήρ. ῆρος. ὁ. meſſor.

Ἄμιγδος. α. ὁ. accẽtu in antepen. ſignificat meſſem, id eſt, frugem ipſam. Item illaboratus, infectus, ab ἀμάω. Ἄμητος uero δ. accentu in ult. tempus ipſum meſſis. Bud. Cõ. Vide Ammo.

Ἀμήτωρ. ορος. ὁ ἡ. matre carens. ν. νομήτωρ.

Ἀμηχανέω. μ. ήσω. π. ηκα. recuſo, inops mentis ſum, perplexus hæſito.

Ἀμηχανής. ἐος. ὁ. ἡ. ſtupefactus.

Ἀμηχάνιοι, πολλοί. apud Xenoph.

Ἀμηχανία. ας. ἡ. conſilij & mentis inopia, deſperatio, ſumma rerum penuria, Eraſmo interprete. Eius contrarium πολυμηχανία.

Ἀμηχανοεργός. ὁ. inutilis, ἀλλ' ἀνός, iners. Heſiod.

Ἀμήχανος. ὁ. ἡ. ſine auxilio, callidus, inopinabilis, immenſus, ſine remedio, perplexus, difficilis, impoſſibilis, ſine pugna. Item inops eſt, & animi dubius, ἄπορος, ἀμήχανος γυνὴ apud Euripſtolida, ἐνήθης, ſimplex, doli expers, ἄτεχνος, ἀπειρέκακος, non malicioſa. Euſt. Iliad. ο. rudis opponitur τῷ πολυμηχανῷ.

Ἀμήχανον κόλλα. quod nemo imitari poſſit. ἀμίμητον.

Ἀμηχανέντες. οἱ. ignorantes, conſilij inopes.

Ἀμηχάνως ἔχω. nequeo.

Ἀμία. ας. ἡ. amia, piſcis genus. Etym. Vide Aelianum & Ariſtot. in Hiſtoria animal.

Ἀμίαντος. α. ὁ. ἡ. impollutus, defecatus: & lapis quidam Dioſcoridi. lib. 5.

Ἀμίελαι. ἡ. ſylueſtris olea. Lego ἀγρίελαι, ut habet Theophr.

Ἀμιγής. ἐς. ὁ. ἡ. purum, integrum, ὐ

Ἀμιθρεύω. numero & ἀμιθροῖσαι μετρῆσαι ἀριθμῆσαι. apud Callim. facta uox tranſpoſitione literarum uidetur ex ἀριθμέω.

Ἄμικτος. ὁ. ἡ. immixtus. Plutarch. συμπώσια ἄφιλα καὶ ἄμικτα uocat, id eſt, citra amicitiã & cõmunionẽ, in quibus plures æquo accumbunt.

Ἀμίλικτος. durus.

Ἀμιλλα. ης. ἡ. certamen.

Ἀμιλλάομαι. certo. Datiuo iung. aut accuſ. mediante πρός. Lucian. in Satur. πρὸς ἀλλήλους ἀμιλλώμενοι.

Ἀμιλλάω. contendo, ſceleriter ſcribo.

Ἀμίλλημα. ατος. τὸ. certamen.

Ἀμιλλητήριον. τ. τὸ. locus in quo decertatur.
Ἀμιλλητήριος. α. ὁ. certatiuus.
Ἀμιλλόφρων. ον. ὁ. magis litigiosus.
Ἀμίλλω certo.
Ἀμιμητόβιος. α. ὁ. uita inimitabilis.
Ἀμίμητος. α. ὁ. inimitatus, inimitabilis.
Ἀμίνω adiuuo. Actiu. datiuo.
Ἀμιξία. ας. ἡ. inhospitalitas. fuga consuetudinis, qualem depinxit Lucian. Timonem illum μισάνθρωπον, qui cum uniuersum genus humanum exosum haberet, in hæc uerba insolenter efferebatur, πάντας inquit, ἅμα καὶ θεὸς κὴ ἀνθρώπους μισῶ. Et rursum, Εὐσταλμονέσατός εἰμι μισῶν μοι πλησιάζοντος.
Ἀμιππoι. οἱ. equi desultorij. Item pedites equitibus adiuncti apud Thucyd.
Ἀμίς. ίδος. ἡ. matula, scaphium. Bayf. de Vasculis.
Ἀμίσαλος. ὁ. morosus.
Ἀμίσγαλος. ὁ. ὁ. difficilis, importunus, pteruus, qui se alijs non adiungit.
Ἀμισθί. sine mercede, gratis.
Ἄμισθος. ὁ. ὁ. ἡ. stipēdio carens. Ἄμισθος διδάσκαλος, gratuitus magister ac sine mineruali.
Ἀμίσυλλος. ὁ. ὁ. non dissectus, in frusta non diuisus, ὁ μὴ κεκομμένος, integer.
Ἀμιτρέω. numero.
Ἀμιτροχίτων. ωνος. ὁ. habens uestem non cinctam zona, discinctus. Ab ἀ priu. & μίτρα zona, & χιτὼν uestis.
Ἀμιχθαλόεσσα. ας. ἡ. inaccessa, ἀπρόσμικτος τοῖς πλέουσιν Lemni epitheton. Eust. Iliad ω.
Ἄμμα. ατος. τὸ. copula, uinculum, funis, amētum, ab ἅπτομαι, nodus, qualis fit in fascijs, cum ambo capita implicata inter se uinciuntur, uel alterum scinditur, uel cum extrinsecus ad cōtinendū adijcitur, id quod Græcè κατάλημμα uocatur, nodus qui ex habenulis cū scissis fascijs extremitatibus implicitis efficitur, inquit Galenus in Comment. Hipp.
Ἀμμαμυθάδιον, condimentū è carnibus minutim frustulatim cōcisis, minutal Latini uocant.
Ἀμμάθω. pœniteo.
Ἀμματίζω. plecto, ligo.
Ἄμμε. nos, nobis, nostrum, Doricè. unde
Ἄμμες. nos. dual. num.
Ἄμμηναι. saturari, ab ἄω satio, fit ἄμμεναι, & per syncopen ἄμμεναι, & Aeolica diaplasiasmo ἄμμιναι. Eust. Iliad. φ.
Ἄμμιγα. simul. ὁμοῦ.
Ἄμμι. herba quædam Dioscoridi. lib. 3. cap. 63.
Ἄμμι. κῶν
Ἄμμιν. nobis, pro ἡμῖν Doricè.
Ἄμμιον. τ. τὸ. minium.
Ἄμμιρος. α. ὁ. repletus.
Ἀμμοβώτης. dipsas, serpentis species.

Ἀμμοιβία. infortunium. Etym. Ἀμμοιβία.
Ἀμμοιρον. imparticipans.
Ἄμμος. ὁ ἡ sabulum, arena.
Ἀμμύδιον. τὸ. testudines lutariæ, ut Gaza uertit in Aristotele.
Ἀμμώδης. ες. ὁ. ἡ. arenosus.
Ἄμμων. celeberrimum erat Libycis numē, cui de pastoris nomine, à quo illi primò erectū simulachrum est, appellationem factam, author est Pausanias. Cæl. lib. 10. cap. 38.
Ἀμμωνίς. triremis Ammoni sacra.
Ἀμμωνιακόν. succus est ferulæ, herbę cuiusdā Dioscoridi lib. 3. cap. 89.
Ἀμνάς. άδος. ἡ. agna.
Ἀμνάμονδι, καὶ ἀμναμοι. nepotes, ἀπόγονοι. poēticum est.
Ἀμνᾶν, θελῆσαι.
Ἀμνημονᾶν. obliuisci, immemorem esse. Genit. uel accus.
Ἀμνήμονδι. οἱ. uocati sunt in Cnido sexaginta delecti ex optimatibus, uelut episcopi, ad quos de maximis rebus referrent. Sic appellati ὅτι ἀνυπόδητοι ἦσαν, quòd in iudicium non uocarentur, aut certe uelut πολυμνήμονες, id est, memorioſi. Cæl. lib. 11. cap. 10.
Ἀμνημόνδυτοι. senatores præteriti, à Censoribus non commemorati, è senatu moti. Bud. Com.
Ἀμνημονής. ές. ὁ. ἡ. immemor
Ἀμνημόνδυτοι. ἀπὸ θυμάτων. Hesych.
Ἀμνησικακία. ας. ἡ. obliuio malorum.
Ἀμνήστευμ. μήσω. π. πα. obliuiscor.
Ἀμνηστία. ας. obliuio iniuriarum, præteritorum in perpetuū obliuio, quasi lex obliuionis. Vtitur hac dictione Vopiscus in Aureliano. Amnestia, inquit, etiam sub eo delictorum publicorum decreta est, de exemplo Athenienſium, Herodianus libro 3. αὐτίκα μνησικακίας utitur, πάντας ἤγαγε πρὸς ἀμνηστίαν. de militibus quibus condonabat Seuerus, quòd ad Barbaros transfugerant. Politian. impunitatem transtulit. Eraſ. Chiliad.
Ἄμνιον. τ. τὸ, interior mēbrana appellatur ab Empedocle, qua fœtus in utero inclusus obtegitur. à mollitie agnorum deducto nomine: exterior uero χώριον Polluci, quanquam alij diuersum tradant. Volaterran. Item uas in quo uictimarum cruor excipitur. Eust.
Ἀμνίον. τ. τὸ. muscus, pro μνίον, addita litera α, sicut ἄσαχυς pro σάχυς.
Ἀμνοπώτης. ὁ. pastor, opilio.
Ἀμνοκῶφ. ὁ. morosus, stultus, πρὸς βατὰ ὠσλεγ, quasi νοῦν ὡς ἀμνός, stupidus.
Ἀμνός, ὁ. ὁ. agnus, sed propriè anniculus, hoc est, ἐνιαυσιαῖος

ἐνιαυσιαῖος. Eustath.
Ἀμογητί. sine labore.
Ἀμόγω, ἀνωτιάσω.
Ἀμόθεν. ex aliquo loco. ab ἀμός, Doricè pro aliqs.
Ἀμοιβαδίς. κὰι
Ἀμοιβαδὶν. uicissim, successiue.
Ἀμοιβαῖος. ον. ὁ. mutuus, uicissitudinarius. Est item hoc nomine carminis genus, in quo qui canūt, ututur æquali numero uersuum: & ita se habet responsio, ut aut maius, aut cōtrarium aliquid dicat. Sic dictum à uicissitudinaria responsione, hoc est, ἀπὸ τοῦ ἀμοίβεσθαι.
Ἀμοιβή. ῆς. ἡ. retributio, pœna, responsio, gratiarum actio, remuneratio, compensatio, uicissitudo, mutatio, talio, permutatio rerum, propriè quod hostimētum. A. Gell. uocat, cōmercium Strabo libro 11. φορτίοις τὰς ἀμοιβὰς ποιοῦντες, ponderis æqualitate merces rependunt.
Ἀμοιρεῖν. expertem esse, carere Genit.
Ἄμοιρμα. ἀτύχημα,
Ἄμοιρος. carens parte.
Ἄμοιρος. α. ὁ. malus.
Ἀμολγάζεσθαι. μεσημβρίζειν.
Ἀμολγίς. ίδος. ὁ. mulctra, & ἀμολγεύς, apud Theocr. mulctrale.
Ἀμολγός. ὁ. tempus mulgendi, & pro uespera ponitur, quia tunc mulguntur pecora. Item pro noctis medio. seu alta nocte & intempesta. Homer. Iliad. χ. de autumnali stella, ἀστὴρ δέ οἱ αὐγὰς φαίνοντας, πολλοῖσι μετ' ἄστρασι νυκτὸς ἀμολγῷ. id est, liquida nocte, ut Vergil. dixit. Etym. ἀμολγός, μέλαν, ἀωρία, σκότος, φλογμός. Item ἀμολγοί, depilatores, ab ἀμέλγω.
Ἀμόλυντος. ον. ὁ. ἡ. impollutus.
Ἀμόργη. filigo, uel similago cocta cum melle.
Ἀμορβαῖος, & ἀμορβός. tenebrosus, σκοτεινός. Nicā.
Ἀμορβός. ὁ. ὁ. ἡ. comes, assecla, ἀκόλουθος. Apollon. & ἀμορβεύς. α. apud Callimach.
Ἀμορβέω. ministro, famulor, ὑπηρετῶ. Nicand.
Ἀμορβὶς & ἀμορβὶς. noctis medium. ἀπὸ τοῦ ὄρφνου ἀμορφνὶς. reiecto ν, & mutato φ in β. Significat etiam comitem, ὁ ἅμα τινὶ ὁρμῶν.
Ἀμοργεύς. έως. ὁ. ἡ. qui oleas terit, & amurcam exprimit.
Ἀμόργη. ης. ἡ fex olei aut uini, amurca. Dioscor. lib. 1. Plin. libro 13. cap. 1. ἔστι καὶ εἶδος βοτάνης πορφυρᾶς.
Ἀμοργὶς. ίδος. ἡ. lini species tenuissima, bysso non dissimilis. Ἀμόργινα ἱμάτια, τὰ πορφυρᾶ, pro preciosis & splendidis, multæq; impensæ, quorum meminit contra Timarchum Aeschynes: in Lysist. Aristoph. & Athenæ. lib. 6.
Ἀμοργίτης. α. ὁ. placenta, simila frixa oleo.
Ἄμοργμα. condimentum, σύλλεγμα, ἄρτυμα.

Ἄμοργος. insula.
Ἀμορία. ας. ἡ conterminatio.
Ἄμορος. ὁ. ὁ. ἡ. expers, infelix. ἄμοιρος.
Ἄμορφος. α. ὁ. ἡ. informis. unde.
Ἀμορφόστατος. deformissimus.
Ἀμόρφωτος. α. ὁ. informis, indistinctus. Sophocles.
Ἀμός. ὁ. ὁ. aliquis, & Doricè pro ἡμέτερος.
Ἄμοτος. ὁ. ὁ. insatiabilis, insedabilis, multus, plenus, ἀνενδεὴς, μεστός. Eustath. Iliad. τ. & ἀμοτόν. pro uehementer, & βυτόνως apud Homer. capitur. Eust. ibidem. ἀπὸ τῶν σωμάτων, ἃ πολλὰ μάτων τῶν μὴ δεομένων μοτῆ.
Ἄμουσος. ὁ. ἡ. non cantans auis. Basil. in Hex.
Ἀμουσία. ας. ἡ. insciticia, literarum odium.
Ἄμοῦσιον organum uentis excogitatum. Cælius lib. 11. cap. 19.
Ἀμυθολογία. ας. ἡ. ineruditæ & intempestiuæ fabulæ, nihil ad rem pertinentes apud Athenæū, Eraſ. Chiliad.
Ἄμουσος. ον. ὁ. ἡ. inelegans, inconcinnus, indoctus, à Musis alienus, incultus, insuauis. Antiquitus enim nihil eruditū habebatur sine musica. Vnde apud Comicos qui se literas didicisse negant, aiunt se non didicisse musicam. Eraſ. Chiliad.
Ἀμούσως. ineleganter.
Ἀμύω. nuto, inclino, Herodotus. ἀμύοντι χαμαιζήλῳ, in terrā prono, idē quod ἠμύω apud Hom.
Ἀμοχθέα. aduerbium, citra laborem.
Ἄμοχθος. ὁ. ὁ. ἡ labore carēs. ἀκοπιαστῶς.
Ἀμπαυνίζω. sacrificio, uota dijs facio, pœna offero.
Ἀμπαυστήριον. pro ἀναπαυστήριον. sedes in qua quiescitur.
Ἀμπαύω, pro ἀναπαύω. unde ἄμπαυμα pro ἀνάπαυμα.
Ἀμπαλίνωρος. α. ὁ. ἡ. eadem uia rediens.
Ἄμπαλος. α. ὁ. ἐκ δύο τόρνων κλῆθος.
Ἀμπέδιον, pro αὐτὸ τὸ πεδίον, per campum.
Ἄμπειρος. α. ὁ. expertus, ἔμπειρος.
Ἀμπελίδες ἀπ. & ἀμπελίωνες. οἱ. ficedulę auiculæ quæ & συκαλίδες. sub Poll. lib. 6.
Ἀμπελινός. ὁ. ὁ. uiuens, ut οἶνος ἀμπελινὸς Herodoto, ad differentiam fortè aliorum uinorum è frugibus confectorum.
Ἀμπέλεος. ad uineam pertinens, ut ἀμπέλου βότρυς racemus ex uite.
Ἀμπέλιος. per ι. nomen proprium uiri.
Ἀμπελίτης γῆ. ampelitis terra, Dioscorides libro quinto.
Ἀμπελίωνες. aues quædā Oppiano in Ixeuticis.
Ἀμπελόεις. ωσα. όεν. uitibus plenus. Nicander in accusandi casu ἀμπελόεσσ ἑλίκας pluraliter dixit, uitigenas clauiculas.

Ἄμπελος. ὁ. ὁ. uitis, uinea, quasi ἔμπηλος. nam πηλὸς uinum significat. Vnde ἄμπελος ἀγρία, labrusca. Plin lib. 14. ca. 23. Et herba eodē nomine diuersa à labrusca. Idem lib. 27. cap. 7. Dioscor. de uite satiua, lib. 5. cap. 1. de syluestri, lib. 4. cap. 175. de alia syluestri, quæ & labrusca lib. 5. cap. 2. Est & apud Theoph. ἄμπελος, plāta quędam in

Ἀμπελοδυκή. ἡ. alba uitis: sic dicta uel à (mari. qualitate coloris, uel quòd eius radix contrita corpori infricata, teneriorem & candidiorem reddat cutem. Plin. lib. 23. cap. 1.

Ἀμπελόπρασον. ampelopraso, quasi porrum in uinetis nascens. Plin. lib. 24. cap. 15. & Dioscor. lib. 2. cap. 138.

Ἀμπελοσατεῖν. præesse uitium culturæ.

Ἄμπελος λευκή, uel ἀμπελοδυκή. Vitis alba, herbæ nomen Dioscoridi, lib. 4. cap. 176.

Ἄμπελος μέλαινα. uitis nigra apud eundem lib. 4. cap. 177.

Ἄμπελος μανομένη. uitis insana, apud Theophr.

Ἄμπελος κανθαρέος. uitis canthara, apud Theop.

Ἀμπελαργεῖν. uiteis putare, & sarmenta expurgare, quæ uitem onerant. Bud. Com.

Ἀμπελαρία. ας. ἡ. putatio, resectio. ἀμπελαρίαν & κλάσιν Theophrastus aliquādo pro eodem accipit: item aliquando ἀμπελαργίαν & ξυλήν. Bud. Com.

Ἀμπελαργικὴ. ἧς. ἡ. ars uitium colendarum.

Ἀμπελαργικός, &

Ἀμπελαργός. ὁ. ὁ. uinitor, uitium curator.

Ἀμπελαργοῦντες. οἱ. uinitores.

Ἀμπελών. ῶνος. ὁ. uinea ἀμπελόφυτος γῆ.

Ἄμπερον. τὸ. restis quo bos trahitur, fortasse pro ἄμαρον, in Lexica irrepsit.

Ἀμπεπαλών. όντος. ὁ. uibrans à πάλλω, ut ἢ ἐὰν ἀμπεπαλών πεδίε ὁβελιχόσκιον ἔγχος.

Ἀμπρέως. utrinq; per medium.

Ἀμπεχόνη. ης. ἡ. indumentum, toga.

Ἀμπεχόνιον. togula.

Ἀμπέχομαι. κοῖ

Ἀμπίεχομαι. induo, circundo, includo alterum ab ἔχω, alterum ab ἵεμαι, & ἀμφὶ præpositione, siue ἀμπὶ Aeolicè. Bud. Com.

Ἀμπλακέω. pecco, erro.

Ἀμπλάκημα. ατος. τὸ. peccatū: inde dictum, quòd inuoluat homines.

Ἀμπλακία. ας. ἡ. error, delictum.

Ἀμπνεῖν. τὸ. uas ad excipiendum sanguinem. suprà ἄμμιον & ἄμνιον scribitur.

Ἄμπνυμαι. respiro. Odys. ω. αὐτὰρ ἐπεὶ ξ ἄμπνυτο, & ὃν φρεσὶν θυμὸς ἀγέρθη.

Ἀμπόνημ. significat, ὧλ τὸν πόλεμον.

Ἀμπρένω. apud Lycoph. in Alexand. pro λακτίζειν, & infeliciter asperā uitā ducere sumitur.

Ἀμπρίνστες νήλιπον βιόν. nudam & absq; tegmine uitam ducunt, & rursus, λυπρὸν ἀμπρὸν βίον.

Ἄμπρον. funis inter utrunq; bouem uel equum temonis uice protensus. Vnde apud Lycophro. ἀμπρόω, quod trahentibus iumentis opitulari significat. Item comitari, & curru semitam parare, priores occupare, trahere. Bud. Com.

Ἀμπυκτήρια. τὰ. phaleræ, equina ornamenta, apud Sophoclem.

Ἀμπυκάζω, & ἀμπυκίζω. freno equum, capronas siue antias equorum religo, reuincio comā. Eust. Iliad. χ.

Ἄμπυξ. κος. ὁ. reticulum muliebre. Item uinculum, seu funiculus ille quo iuba equina colligitur, capitur & pro ipsa habena, in χρυσάμπυκες ἵπποι: & pro trocho seu turbine. Est & inuolucrum. Item operculum lagenæ apud Aristoph. Vel; ut alij) catena aurea à fronte protensa, qua comæ colliguntur. πᾶν τὸ ἀμφέχειν, uel αὐαπτυκάζειν ἢ ἀνέχειν τὰς τρίχας.

Ἀμπωτίζω. μ. σω. π. κα. ingurgito.

Ἄμπωτις. ἡ. reciprocatio aquæ. Fit autem quando post exundationem aqua ad mare reuertitur, ac reciprocando subsidit, recessus æstus littora destituentis, opponiturq; πλημμυρίδι. Sunt qui gurgitem, sunt qui alluuiē, sunt qui æstum maris interpretentur. ἐκ τοῦ ὤμι, ὤσω, ὤσις, καὶ ἀνάπωσις, & per syncopen ἄμπωσις uel ἄμπωτις. Quidam dictum uolunt quasi ἀνάπωσιν, quòd mare aquam rebibere uideatur. Bud. Com. Apud Hipp. pro confluxu humorum ab externis membris ad interiora ponitur, ἢ ὡς βάθος μεδάσασις τ' ὀγχέων.

Ἀμτέμνα. oppidum Sabinorum, unum ex ijs quę Romulo aduersata sunt. unde ἀμτεμνάτης.

Ἀμυγδαλῆ. circunflexo in ultima, amygdalus arbor. Cyrillus & Ammonius.

Ἀμυγδάλη. accentu acuto in penul. fructus amygdalinæ arboris. Dicitur & ἀμύγδαλον genere neutro, pro eodem. Dioscor. libro 1. cap. 144. & Theophr.

Ἄμυγμα. ος. ἡ. laceratio, ab ἀμύσσω.

Ἀμύγμων. ἀμύμων, qui citra reprehensionis notā sum agit, qui nō subsannatur irrideturq;. Nam μυγμὸν sonū illum significat, qui irridendo labijs occlusis, naribus elicitur.

Ἀμυγνός. ὁ. purus, illibatus.

Ἄμυδις. Aeolice, pro simul, tamen.

Ἀμυδρὸς. α. grauis, asper, χαλεπὸς, apud Archilochum: mobilis, εὐκίνητος. Nicandro, δεινὸς, infestus.

Ἀμυδρὸς. uix apparens, caducus, hebes, dubius, obscurus. παρὰ τὸ μύσσω. Ἀμυδρόν, uel ἀμυδρῶς βλέπειν dicitur qui obscurè & uix uidet exiliter.

Ἀμυδρῶς. tenuiter, imbecilliter, obscurè.

Ἀμύζω. fugo, lacrymo.

Ἀμύητος. non initiatus. Item rudis, imperitus Arcopagitæ.

Ἀμύθητος. ἀμαθὴς. ad discendum non aptus, innarrabilis, ineffabilis, uenerabilis, innumerabilis. Demosth. Phil. ἀμύθητα χρήματα ἀλλ' ἐλέξε.

Ἀμυκάλη. ἡ. spiculū, iaculi acies, πᾶν τὸ ἀμύσσον.

Ἀμύκλαι. αἱ. una è centum illis urbibus Laconię, quam Lacedæmonis filius condidisse fertur. Eraf. Chil. Item & crepidę æreæ, quibus utebatur Empedocles.

Ἀμυκλαῖος. ὁ. calciamēti uilis genus, Amyclis excogitatum. Eust. Bœot. ἄλλος ὑποδήματος ἐν Ἀμύκλαις ὠνομάσθη.

Ἀμυκλὸς. suauis, iucundus.

Ἀμύνσεις. multitudo, collectio.

Ἄμυλος. ὁ. ὁ. placentæ genus ἐνθρύπτω, qđ non patiatur molares dentes in ea comminuenda laborare, teste Eust. Iliad. π. βεῶμαι, ὃ μὴ πεπτῶσι ὀδοὺς μύλωι.

Ἀμυλ. roboris species. Theocr. scoliastes quinque genera querc⁹ enumerat, quę sunt, φηγὸς, κιμπρὶς, ἔγκυμος, ἐλίφλοιος, & ἄμυλ.

Ἄμυλον. ὁ. ὸ. uel ἄμυλ. ἡ. Aristoph. confectio quædam ex tritico per dies aliquot in aqua macerato, & lacte expresso. ab α & μύλω, quasi dicas citra molam. Vulgus amydū appellat. Dioscor. lib. 2. cap. 91.

Ἀμύμων. ονος. ὁ. irreprehensibilis, inculpatus, inculpabilis, qui nihil unquam risu & subsannatione dignum admisit, ὁ μὴ ἔχων τὶ μυκᾶς ἄξιον. ac si dicas, in quem nihil obtrectatoribus, aut cauillatoribus licet.

Ἀμυμώνη. ης. ἡ. inculpati. Item Amymone, una ex quinquaginta filiabus Danai.

Ἀμυνα, uel ἀμυία. ultio, auxilium.

Ἀμυνάθω, pro ἀμύνω, βοηθῶ. Bud. Com.

Ἀμύομαι. ulciscor. Vlciscimur autem uel nos ipsos, ita ut ultionis finis ad nos reflectatur, totoq; in nobis sit de iniuria illata pœnam expectentibus: uel alios, cum scilicet siue hostili animo, siue præstandi officij potius causa, alijs insultiam illatam persequimur, pœnā expetimus, par pari referentes, ut ἐχθρὸν ἀμύνεσθαι. apud Herodian. & ἀμύνεσθαι πρὸς πάτρης, apud Homerum. Ἀμύνεσθαι κίνδυνον πρὸ τῆς κεφαλῆς, à capite periculum propulsare, Bud. Com. Vide Ammonium.

Ἀμύστης. ὁ. ὁ. Amyntas.

Ἀμυστήρια. τὰ. tutamina, arma tutoria, hoc est, τὰ φυλακτικὰ, quod genus sunt thorax, galea, gladius, machæra, quibus uim ꝓpulsantibus, & pugnātes hosti resistimus. Hoc nomine etiam dici possunt in naui malus, rostrū, antenna, cardo, chessiū, clauus, anchora, &c. Itē in feris dentes, ungues, aliaq; qbus uim ꝓpulsant. Bud. Com.

Ἀμυστῆρες. οἱ. adminicula, rami in ceruorum cornibus, qui imi pendent ante frontem. Gaza in Aristotelis historia animalium.

Ἀμυστῆρ. ultor.

Ἀμυστίας. κοῖ

Ἀμυστικὸς. uindicatiuus. Bud. Com.

Ἀμύστωρ. ορος. adiutor.

Ἀμύω, βοηθῶ. adiuuo, suppetias eo, arceo, uindico, ab iniuria defendo, ulciscor. Bud. Com. Vide Ammonium in ἀμύνω, & in βοηθῶ.

Ἄμυξ. aduerb. laniando, diripiendo. ab ἀμύξω futuro, reiecto ω.

Ἀμύξαι, κατάμαξαι, ἁλλαξίσαι, ξυνάξαι.

Ἀμυξις. ι. ἡ. laniatio.

Ἄμυος. α. ὁ. in quo deliniationes, & uestigia musculorum non apparent.

Ἀμύρητος, ἀτέλεστος.

Ἀμυς, ἀμυσλὸς, κάτυγρος.

Ἀμυρᾶν. partem nullam habere.

Ἀμύρειν uero aufferre, accipere.

Ἀμὺς, ἄμυσις. simul.

Ἄμυσις. laniatus. us. tui.

Ἀμύσσω. lanio, terreo, traho, scarifico, rado dū eliciatur sanguis, quasi ἀεμύσσω. παρὰ τὸ αἷμα ἀεμάσσω & ἀεμύσσω, id est, ἀεματῶ ἢ ξέω ὥστε ὀδυξαι, lancino uultum unguibus.

Ἀμυσὶ. hausti: quasi dicas citra fuctum, non occluso ore, aut contractis labris, ἀδὺ τὸ μῦσαι τοῖς χείλεσι. Vel quasi ἀπνοὶ, sine respiratione, ut qui inter bibendum spiritum non reciprocent, sed potum in aluum non secus atq; in dolium infundant. Eraf. Chil. Hinc uerbum.

Ἀμυσίζειν. ingurgitare, affatim & sine respiratione bibere. Plutarch. ἀθρόον ἢ ἀπνοὶ πίνειν.

Ἄμυσις. ισ. ἡ. huiusmodi potatio, cuius etiam meminit Horatius: Cassum Threicia uincat amystide. Poculum è quo haud difficulter bibitur. ποτήριον ἀφ' οὗ ἔστιν εὐμαρῶς πίνειν, ἢ δὲ πόσις ἥν ἀπνοεί πίνῃ τις μὴ μύσας. Eustath. Iliad. χ.

Ἀμυχαὶ. αἱ. hulcuscula, tubercula liuentia, lacerationes, scarificatus. (asperitas.

Ἀμυχὴ. ἡ. scarificatio, summæ cutis incisio. Item

Ἀμυχρὸς. ὰ. ὁ. syncerus, cādidus. Etym. ἀμυσχρός.

Ἀμύω. inclino, cado,

Ἀμφαγαπάω. amo, πάνυ φιλοφρονέω, περισσῶς ἀγαπῶ.

Ἀμφαγυιάω. μ. ἥσω. π. ησα. in quibuſdam ambigo. Vide ἀγυιὰ ἐν in Ammonio.

Ἀμφαδία, ἡ ἀμφαδίη, ν. ἡ ἀμφαδίη. palàm. πρὸ τοῦ φαίνω φανερὸν, ἢ ἀμφαδίη.

Ἀμφάς. domus alta, ex qua circumquaq; eſt proſpicere, περιέσκεπται.

Ἀμφακίς, ἄξινη.

Ἀμφαμίωται. in Creta uocabantur ſerui priuati, qui iure belli in ſeruitutem recidiſſent, quamuis indigenæ forent. Cæl. lib. 13. cap. 49.

Ἀμφαξονᾶν. exorbitare, obliquè & non rectà incedere. Euſtath. Iliad. ν. prouerbialiter accipi teſtatur, pro μὴ πορεύεσθαι κατ' ὀρθόν: & quibus genua labant atq; ſuccidunt, ex Pauſan. lexico rhetorico.

Ἀμφαρύω. circumlacero.

Ἀμφαρίστερος. ρ. ὁ. ἰσχυὸς utraq; manu, dexrra ut ſiniſtra utens.

Ἀμφασία ἡ ἀφασία. taciturnitas, uocis priuatio.

Ἀμφαυξις. ἡ. circumauctio, apud Theophr.

Ἀμφαφάω. contrecto, palpo.

Ἀμφεκάρη. præfectus fuit, in Epigram. aoriſtus eſt ſecundus paſſiuus ab ἀμφί & κείρομαι.

Ἀμφέπω. τὸ. πθελέπω, θεραπεύω, foueo, medelã adhibeo.

Ἀμφή. collum, ceruix.

Ἀμφής. ἐος. ὁ. flos uini.

Ἀμφήκης. ἐΘ. ὁ. ἡ. anceps. id eſt, utrinq; incidẽs, ut ἀμφήκης γλώσσῃ apud Ariſtoph. in Neb. lingua in utranq; partem acuta.

Ἀμφήλιξ. ικΘ. ὁ. ἡ. adoleſcens, ad iuſtam ætatem accedens.

Ἀμφημερινός. quotidianus, apud medicos de febre quotidiana in uſu eſt.

Ἀμφήρεις σόμαι. os quod utraq; mãdibula in eden dutitur.

Ἀμφήρυς ἀυλὸς. tibia quę ambab. manib. tenetur.

Ἀμφήρυς. ἐος. ὁ. ἡ. utrinq; impellẽs, uel cõcitatus.

Ἀμφηρυφής. ἐΘ. circumquaque tectus. Pharetræ epitheton apud Hom.

Ἀμφιγεινός. ξ. ὁ. idem, ut ἀκέλλειν ἀλφιτικόν. Thucyd. id eſt, actuarium nauigium, & undique tectum, uel ut Scholia in Thucyd. annotãt, quod remiges duobus utẽtes remis agunt, quaſi ambireme. Bayf. de re nau.

Ἀμφήρεμον. ρ. ᾱ. genus nauigij quod utrinq; impellitur. idem & ἀμφήρης.

Ἀμφήρισον, quod eſt in contentione poſitum, uel de quo eſt adhuc contentio.

Ἀμφήρις Θ. dubius cui contingat uictoria, pariuribus. παρὰ τὸ ἐρίζω, ἤρισμαι, ἤρισα, ἤρις Θ. ἡ ἀμφήρις Θ.

Ἀμφί. cum genitiuo ſignificat de, memoratiua particula. Lucian. Aſtrol. ἀμφὶ τὰ ἀστέρων ἤρξατο. Cum datiuo, Iuxta. Iliad. Β. ὅσσ' ἀμφὶ τυφοῖϊ γαίαν ἐμάσσατο. Vel pro, propter, cauſa, ut πόλλ' ἀλλά μοι ἀμφ' ὀδύνῃσι δακίρυσι δεύεται.

ταὐτός: cauſa Vlyſſis pro Vlyſſe. Cum accuſatiuo, Circẽ utrinq;. Item cum, apud Herod. οἱ ἀμφὶ πόδωρον καὶ μίλανθον, qui cum Codro, Plato, οἱ ἀμφὶ τὸν ἀρχέα, Orphei ſectatores. οἱ ἀμφὶ σωκράτη. hoc eſt, Socrates, Bud. Com.

Ἀμφίαλος, mari cinctum, ut inſula.

Ἀμφιάνακτες. οἱ. Dithyramborum poëtæ, inde dicti, quòd illis frequentiſſimi moris erat ita exordiri, ἀμφί μοι ἄνακτ.

Ἀμφιανακτίζειν. πθοιμιάζειν. Terpandri in morem canere, canere Terpandri νόμον, qui ὄρθιος dicebatur, cuius initium erat, ἀμφί μοι αὐτὸν αὐχὴν ἑκατηβόλον ἀσλέτῳ φρενί. & apud Ariſtophan. Nebul. ἀμφί μοι αὖτε φοῖβε αἰνάξ.

Ἀμφίασμα. ατος. τὸ. indumentum.

Ἀμφιαχύα. circumreſonans uel clamans. ἔκ τοι ἰάχω, ἀμφιάχω, participium ἀμφιαχὼς, in fœmin. ἀμφιαχύα.

Ἀμφιβαίνω. π. ἀμφιβέβηκα. defendo, protego, σκέπω, πθελέπω, ὑπερμαχῶ, φυλάττω. Etym.

Ἀμφιβάλλω. amplector, undiq; complector, dubito, circumpono.

Ἀμφιβάς. άδος. ὁ. ἡ. obambulans.

Ἀμφιβασία. ας. ἡ. diſſenſio, diſceptatio, controuerſia. Herodotus.

Ἀμφίβασις. teſtudo militaris, propugnatio, certamen quod pro mortuo aut ſaucio corpore committitur, ne hoſtis ludibrio patcat. Euſt.

Ἀμφιβατέω. μ. ήσω. π. ηκα. dubito.

Ἀμφίβεως. τὸ σόμιον ἢ μήτρας.

Ἀμφίβιος. in terra & in aqua uiuens, anceps & in utroq; ſede uiuens, interp. Cic. 1. de Nat. Deor.

Ἀμφιβληστροφόρος χιτὼν. tunica oculi prima interior, retiformis à medicis dicta.

Ἀμφίβληστρον. retis genus, inde dictũ qd undiq; complectatur, hoc eſt, ἀπὸ τοῦ ἀμφιβάλλω. Valla eſſe putat quod Latini Vehiculũ uocant. nam qd illi Rete uocant, Græcis eſt δίκτυον. Aeſchylus etiam pro uinculis uſus eſt, quib. uelut Reticulo quis inuoluitur.

Ἀμφίβλημα, ἀναβόλαιον. amictꝰ & ornamentũ pectorale uel humerale, præſertim in mulieribus.

Ἀμφιβληστροειδὴς. ής. ἡ. ars piſcandi, piſcatus.

Ἀμφιβολία. ας. ἡ. ambiguitas, dubiũ dictũ. Eſt figura orationis, quę fit uitio cõpoſitionis, quando oratio in aliũ atq; aliũ ſenſum interpretari poteſt.

Ἀμφιβολία. ας. ἡ. idem.

Ἀμφίβολος. ambiguus, compoſitum uolunt ex ἀμφὶ utrinq;, & βολὴ conſilium, uel ex ἀμφὶ & βάλλειν.

Ἀμφιβραχία. τὰ πρὶ τὰ περίδεσμα παλάμης.

Ἀμφίβραχυς. pes eſt in carmine, ſic dictus ὅτι ἐκ δύο βραχέων συλλαβὰς ἀμφὶ τὴν μακράν.

Ἀμφίβροχος. ρ. ὁ. ἡ, undequaq; madidꝰ, temulẽtus.

Ἀμφιβρότης

Ἀμφιβρότης. clipeus latus, qui totũ hominis corpus tegeret, qualibus ueteres uſos fuiſſe ueriſimile eſt.

Ἀμφιβώβης. celebris.

Ἀμφιγυήεις. ήντος. claudus utroq; pede. Epith. Vulcani.

Ἀμφίγυον. ύος. priuignus.

Ἀμφίγυος. utrinq; acutus: quaſi τὸ ἑκατέρωθεν γνώσασθαι ἄμωνον. Etym.

Ἀμφίδαιον. τὸ. oris matricis ſummũ in orbẽ circumiens, ſimile labris cucurbitularum. Hipp. Gal.

Ἀμφιδαὴς. ἐος. ὁ. ἡ. culter anceps, utrinque ſcindens.

Ἀμφίγυον ἔγχος. telum utrinq; cuſpidatum, uel quaſi luctum, id eſt, γόον inferens, & ſpiculo, & τῷ σύραξι: aut qd utraq; manu (id enim ſunt γύαι) in hoſtem adigitur. Euſt. Iliad. N.

Ἀμφιδέδηε. circumaccenditur. ab ἀμφιδαίω. Etym. dicit præt. medium eſſe ἀπὸ τοῦ δέω, pro πεδέδηται, πεδιοείζα, ἤγυγ ἀμφοτερόθεν περικύκλωσε. (des.

Ἀμφιδέεις. οἱ. catenæ, annuli, armillæ, periſceli.

Ἀμφιδέμω. οἰκοδομέω. Ioſeph. lib. 6. τὸ ἱερὸν ἀμφιδεμάω. In circuitu templi conſtruxerant.

Ἀμφίδρυμ. rotunda illa extremitas in ore uuluæ, quæ cucurbitulæ labris ſimilis eſt, ſumpta trãſlatione à mulierũ armillis quæ etiam ἀμφίδρυα uocantur.

Ἀμφιδέξιος. ρ. ὁ. ambidexter, q utraq; manu pro dextera utitur, id quod paucis uiris contingit, mulierum nulli apud Ariſtotel. & in Hippocratis Aphoriſmis, Mulier ambidextra non fit. Huic opponitur ἀμφαρίστερος, uel ἀμφιλαίος. Eurip. ἀμφιδέξιον σίδηρον dixit anceps ferrũ, & utrinq; incidens.

Ἀμφιδήεις Θ. ὁ. dubius, anceps, de quo certatur.

Ἀμφιδᾴω. dubito, utranq; partem reputo probabilem.

Ἀμφίδᾳον. τὸ, quod utrolibet referri poſſit, dubiæ ſententiæ.

Ἀμφίδᾳος. ρ. ὁ. dubius.

Ἀμφίδρα Θ. ρ. corio undequaq; obtectus.

Ἀμφίδρυλος. natus ex utroque parente ſeruo, & ipſe ſeruus.

Ἀμφιδρομία. ας. ἡ. dies erat apud ueteres, à nato infante quintus, quo manus expurgabant, quę obſtetricis munere fuerant perfunctæ: curſuq; adfocum ferebatur puer, mittebanturq; à propinquis polypodes ac ſapiæ munerum loco. Cæl. lib. 12. cap. 12. Eraſ. Chil.

Ἀμφίδρομος. ſpiroſum, utrinq; peruium, gurges.

Ἀμφιδυφής. ἐος. ὁ. ἡ. idem.

Ἀμφίδυφις. faciẽ circumlaceratus ob luctum. Nam δύπτειν eſt laceraſſe.

Ἀμφίδυς. indutus.

Ἀμφίδυμος. λίμην. portus utrinq; tutam & commodã nauibus ſtationem præſtans, Callimach.

Ἀμφιδυμίος. ὁ. φίλιος. ὑμένιος, ueſtitus. Bud. Com.

Ἀμφίελις Θ. utrinq; agitatus, ut nauis quę utrinque remis impellitur, ἀμφήρης. Epith. nauis apud Homer.

Ἀμφίελπ Θ. ſine inuidia.

Ἀμφίεμαι. induo. Bud. Com.

Ἀμφιέμι. idem.

Ἀμφιέννυμι. μ. ἀμφιέσω. idem, φιλύσομαι παρὰ τὸ ἕω ἕνω, ex quo φύω per paragogen & εἰνύω, & mutato ι in ν φύνυω. unde ἀμφιφύνυμι. Etym.

Ἀμφίεσμα. ἄδος. τὸ. ueſtimentum, indumentum.

Ἀμφιεπίζω. ſigillatim perpendo.

Ἀμφιέπω. quotannis ſacrificare.

Ἀμφιετής. quotannis.

Ἀμφιετηρίς. ιδ Θ. ἡ. feſtum quod unoquoq; anno celebratur.

Ἀμφιετὴς. ὁ. deus quidam, in quem extat hymnus Orphei.

Ἀμφίημι. μ. ἀμφιέσω. induo.

Ἀμφιδαλὴς. ἐος. ὁ. ἡ. uireſcens, cui uterque parens ſupereſt & quaſi floret. ἀμφιδαλὴς παῖς, pubeſcens puer. Plutarchus ἀμφιδαλὸς ἔρως. Eraſ. in Chiliad.

Ἀμφιδέατρον. locus ex omni parte ſpectabilis.

Ἀμφίθετος φιάλη. æneum erat poculum grande, lebetis forma, anſatũ utrinq;, frigi dam, ſed igni non imponendã continens, quali fortaſſe magnates ad refrigeranda uina utuntur hodie, ſic enim Euſtath. Iliad. Ψ. interpr. χαλκῶν ἐκπώματον λεβητῶδες, λύσ ἔχων ὦτα, δ' ἐχόμενον ψυχρὸν ὕδωρ ὧν τὼ τὸ ἐκ ὧν τιθέμενον. unde & ἀπύρωτον uocabant, & alia ratione σκυτυλωτὸν, uel ἀμφίθετος dicitur, quod utrinq; anſis (ὦτα uocant) prehenſari poſſit, ut & ἀμφιφορεὺς, Dionyſius interpr. quaſi ἀμφιθέσιμον, rotunda & circulari forma: Parthenius fundo carente, aut περιπῶς πεποιημένην: Ariſtarchus phialam quæ utrinque collocari poteſt, & κατὰ πυθμένα & κατὰ σόμα, ἤτοι περίστομον: contra ſentit Apollodorus negans fundo initi poſſe, ſed ſoli ori. Hæc ex Euſt. Iliad. Ψ. Vide & Euſt. Iliad. ιι.

Ἀμφιθερμόπυλαι. apud Thermopylas.

Ἀμφιθυρής. utrinq; ianuas habens.

Ἀμφικαίω. abſorbeo.

Ἀμφικαλύπτω. complector, occupo.

Ἀμφικανὴς. ους. ὁ. ἡ. utrinq; capita habens extantia, & anſas quaſdam quibus prehẽſari quid poteſt. Euſt. in Odyſſ. biceps apud Nicand.

Ἀμφικαλύπτω. circumfodio.

Ἀμφικέλευθος

Ἀμφικελυμόν. lectica.

Ἀμφικέφαλον. α. ὸ. biceps.

Ἀμφικής. ἐος. ὁ. ἥ. anceps, utrinq; scindens.

Ἀμφίκλασος. ὁ. undiq; fractus.

Ἀμφίκλυσις. ἡ. primus spicarũ exortus, quando è uagina erumpunt, dicitur & κᾶϋσις, & fortassis ἀμφίκαυσις inde.

Ἀμφικαυσίς. ἡ. hordeũ montanum apud Tragic.

Ἀμφικυέται ἔς τινα κωμήν. peruenit in quẽdam

Ἀμφίκομος. ὁ. ὁ. ἥ. undecunq; comat⁹. (agrũ.

Ἀμφίκομος. ὁ. medius inter tres fratres.

Ἀμφίκυρτος. ὁ. undecunq; uiris septus, circunquaq; rasus. (riculosum.

Ἀμφίκρημνον. ὸ. utrinq; præcipitium habens, pe

Ἀμφικτύονες. cõsessus quidam fuit Græcorum, ad Thermopylas conuenire solitus, ab Amphictyone Deucalionis filio sic dictus, qui & ipse populos, cum regnaret, ad conuentus conuocasse dicitur. Hi autem erant numero duodecim: Iones, Dores, Perrhæbi, Bœotij, Magnetes, Achæi, Phthiotæ, Molienses, Dolopes, Aenianes, Delphi, Phocenses. Alij quod accolæ Delphorum essent, sic dictos putãt. ἀμφικτύονες enim uicini dicuntur. Plinius libro 35. Amphictyonum conuentum publicũ Græciæ concilium appellat. Aliquanto secus tradunt Strabo & Dionys. Eras. Chil.

Ἀμφικύπελλον. poculum rotundum, aut undiq; intrò flexum. Cæl. lib. 15. cap. 6.

Ἀμφίκυρτος. utrinq; decliuis & gibbosus, ἀμφίκυλος. Inde etiam ἀμφίκυζον lignum quoddã cauũ uocabant, quo onera gestabãtur, id quod etiam καὶ ἀφόρητον ἅλακτον nominabant. Consimile ferè lignum est quo mulieres in quibusdam locis à flumine aquam gestitant, utrinque æqualibus uasis propendentibus.

Ἀμφίκυρτος σελήνη dicitur, quãdo supra diametrum semiplenæ lunæ, cõuexitas insup accedit, antequã orbis cõclusione cingatur, uel quãdo luna de pleno orbe minuens, mediã eminenti am inter plenã & semiplenam ostẽdit. Theon. in Aratum, & Macrobius. Vide in μινορδλης.

Ἀμφιλαῖος. utraq; manu læuus, ἀμφαεὶς ρος.

Ἀμφιλάφεια. ας. ἡ. utilitas, ὠφέλεια. συγκόρησις.

Ἀμφιλαφὴς νῆσος, insula utrobiq; cõmoda stationibus nauiũ, ἡ ἀμφοτέρωθεν ἐπιτηδείως πρὸς ὅρμον ἔχουσα. Apollo. Comment.

Ἀμφιλαφής. ἐος. abunde suppeditãs, magnus, copiosus, ingens, ut opus sit duabus cõplecti manibus, ab ἄμφω & λαμβάνω. idcirco quoq; duplex significat, quasi ἀμφίλαβος. Aliquando comatus, umbrosus, item callidus, astutus, fraudulentus, cauillator.

Ἀμφιλαφία. anceps ansa. Cicero ad Atticum.

Ἀμφιλέγω. dubito, dubia dico & obliqua.

Ἀμφίλεκτος. ambiguus, anceps.

Ἀμφιλέω. μ. ησω. π. κα. administro. Actiu. accusatiuo iung. ἀμφιέπω.

Ἀμφίλογος. sermo dubius. (umbrã significat.

Ἀμφιλύκη. ἡ. λυκόφως. crepusculũ. μ. λύκη enim

Ἀμφίλυπος. antelucanus.

Ἀμφίμακρος. pes est in carmine q opponitur ᾧδῇ ἀμφιβραχεῖ, sic dictus à duabus longis syllabis breuem mediam amplectentibus.

Ἀμφίμαλα. dicũtur uestes quòd utrinq; uillosæ

Ἀμφιμάλλιον. oppidum Cretæ. (sint

Ἀμφιμαλλίς. ἡ

Ἀμφιμάλλιος. ciuis illius oppidi, &

Ἀμφιμαλλεῖος. gentile nomen.

Ἀμφίμαλλος. ὁ. ἡ. utrinq; uillosus. Tapetes hoc nomine utraq; parte hirsutie præsignes intelligit Pau. Vide Bayf. de re uestia. Ἀμφιτάπητον.

Ἀμφιμάσητος. ορος. infelix, κακοδαίμονες, & utroq; parente orbatus, uel utrunq; habẽs superstitẽ.

Ἀμφιμάχαλος. α. ὁ. ἡ. uestis manicata & curta, qua serui utebãtur. Etym. scribit ingenuorum siue liberorũ fuisse, & duas manicas habuisse, seruorum uero unam. Aristophanes, Equitibus ὑπὸ τοῦτ' ἀμφιμαχάλου τὸν ὄλῆμον ἠβιώκεις. Ab axillis dicta, quæ uocantur μασχάλαι.

Ἀμφιμήχιον. ὸ. fundũ nauis, quidã interpretantur ornamentũ quod circũ nau es adhibetur. Fauorinus, quod utrinq; nauis carinæ adhibetur: ego uero si quid statuendũ in hac parte est, ἀμφιμήκια esse autumo, trabes quæ uelut balthei, aluum nauis utrinq; cõpingunt & circundant, quos Heliodorus ζωσήρας dixit: sicq; uidetur usurpasse Artemidorus, ᾧ τὰ ἀμφιμήκια τριακοντώρους ἔσασε.

Ἀμφιμήτειον σημεῖον. Hippocrati dicitur id quod significatiuum est affectionum uuluæ.

Ἀμφιμήτειον, τό

Ἀμφιμήτωρ. ορος. ὁ. qui ab eadem matre, & diuerso patre frater est.

Ἀμφίνδην. de quo cõtrarijs sermonibus pugnatur. (tur.

Ἀμφινέω. ambigo.

Ἄμφιον. indumentum, pallium.

Ἀμφιοξία. ας. ἡ. utrobiq; præstitum iuramentũ.

Ἀμφιπέλεκυς. capulus securis.

Ἀμφιπέλομαι. adsum.

Ἀμφίπηγες. cæcus.

Ἀμφιπλήξ. πόδα βάλλω, utrinque percutiens. Sophoc. Oedipo tyranno: καίσ' ἀμφιπλὴξ μηδὸς τε κἀπὸ σοῦ πατρὸς ἐλᾷ ποτ' ἐκ γῆς.

Ἀμφιπλήσσω. διαβαίνω, transire.

Ἀμφιπολέω. curo, ministro, circumeo.

Ἀμφίπολις. undiquaq; aquis circundata ciuitas. Est proprium quoq; ciuitatis Thraciæ.

Ἀμφίπολος

Ἀμφίπολος. famulus, famula, πάλαι δ' οὔνομα (inquit Ammon.) ἀζήρχετος ἦεν ὑπηλείας δ' ὄλεγε. Est autem uerbale nomẽ ἀπὸ τοῦ ἀμφιπολεῖν, quòd circumuertatur, aut circumeat ad diuersa ministeria. Sunt tamen qui πρόπολος de masculino tantum genere dici uolunt, ἀμφίπολος uero de fœminis famulabus. Vide δμὴς in Amm.

Ἀμφίπολος, τύμβος, sepulchrum quod circũiri potest, sic Pælopis tumulum dixit Pindarus ob structuræ magnificentiã, uel quod circũ esi uelut metã reflectebant cursores. Pindari scoliastes Olymp. 1.

Ἀμφιπποι, οἱ. dicũtur in ueteri acie militari οἱ ὧν δίνῃν ἀστρώβιν σωθισθισμένοιν ὀχέμενοι, οἱ καὶ μετάπηγ' ὧσιν ἀπ' ἄλλα ἐπ' ἄλλον, ὅταν ἡ χρεία καλῇ. id est, Qui duobus equis unà ligatis siue ephippijs uehuntur, quiq; ex alio in aliũ transiliunt, si usus requirat. Idem tradit Pollux lib. 1. quanquàm ibi αὐτιπποι pro ἄμιπποι uitiosè legatur, aut certe ἄμιπποι, quo in eadem significatione quidam utuntur. Latinè uocantur desultores, & equi ipsi desultorij. Liuius lib. 2. de secundo bello Pun. Nec omnes Numidæ in dextro locari cornu, sed quibus desultorum in modum binos trahentibus equos, inter acerrimam sæpe pugnam, in recentẽ equum ex fesso transsultare mos erat. Cælius lib. 11. cap. 64. Vide Ammonium in uoce ὁπλῖται.

Ἀμφιπποβότα οἱ, equestres sagittarij.

Ἀμφιπρόστυλος. ædificij species, omnia habens ea quę prostylos, prætereaq; habet in postico ad eundẽ modum colũnas & fastigiũ. Vitruius

Ἀμφιπρόσωπος. α. ὁ. bifrons. (lib. 3.

Ἀμφίῤῥυτος, circumfluus.

Ἀμφίῤῥωξ, anfractus, exesus, diruptus.

Ἀμφίς. accentu in ult. fine, diuisim, satis, utrinq;, cum controuersia seorsum.

Ἄμφις. ι. accentu in penul. Comicus quidam Athenien sis Cirill.

Ἀμφισβαῖνα. genus serpentis, quod in caput geminum insurgit, quorum alterũ loco suo est alterum loco quo cauda, quæ causa est ut capite utrinq; uenenum fundente serpat tractibus circulatis. Dicitur & ἀμφισβαίνα pro eodem. Dioscorid. lib. 6. cap. 46. & 64. Aelianus, & Nicander in Theriach.

Ἀμφισβητέω. quasi ἀμφὶ σητέω. per pleonasmũ τοῦ β. παρὰ τὸ ζητέω. dubito, ambigo, contendo, disceptо, certo, litigo, ἐγκαλῶ, delibero, mihi uendico. Genitiuo & datiuo iungitur.

Ἀμφισβητῶ πόδι τάτε, & πρὸς τοῦτο, non admitto hoc, non concedo. Ἀμφισβητῶ σοι τοῦτο, contendo tecum de hac re & cõtrouersiam habeo. Bud. Com.

Ἀμφισβήτημα. τος. τὸ. controuersia, hoc est, res de qua disceptatur in iudicio. Plato in Philebo, pro quæstione inter disputantes agitata. Bud. Com.

Ἀμφισβητήσιμος. α. dubius, contentiosus, controuersiosus, de quo disceptatur.

Ἀμφισβήτησις. cõtrouersia, contentio.

Ἀμφισβητικός. οῦ. ὁ, ἐκτικός, ὁ αὐτιλογικός, περὶ λόγους ἀγωνιστικός, contentiosus, rixosus, acer & argutus in disceptationibus.

Ἀμφίσκιος. ὁ. utrinq; umbram habens.

Ἀμφίσκιος. induo.

Ἀμφισεφὴς. ἐος. ὁ. ἥ. coronatus, undiq; plenus.

Ἀμφίσημι. perscrutor, circunsto.

Ἀμφίσομος. α. ὁ. ἥ. anceps, qui subdolis est moribus & uersipelli fide.

Ἀμφίσομος φάλαγξ. Vide in Appendice lexicide uocabulis militaribus. Acies dimidiam uirorum partem auersam dorso dorsis iungenti um habens. Sic ut utrobiq; aduersa frõte hostẽ excipere queant.

Ἀμφισφαῖρα, genus calciamenti muliebris.

Ἀμφιτάπης. ητος. ὁ. ἡ

Ἀμφίταπος. ου. ὁ. tapes ex utraque parte hirsutus uillosusq;. Athenæ. lib. 5. Hos itẽ ἀμφιμάλλους intelligit Pausanias. Vide Bayfium de re uest. & τάπητες in Ammonio.

Ἀμφιτρομέω. timeo, tremo.

Ἀμφίτρητος. α. ὁ. ἥ. utrinq; perforatus.

Ἀμφιτρίτη. Oceani filia, ponitur pro ipso oceano. ab ἀμφὶ & τρέχω, quod circumcurrat terrã: uel potius ἀπὸ τοῦ ἀμφιτρίβειν, id est, à circunterendo, quod terrã undiq; terat ac lancinet. Cæl. (li. 14. ca. 18.

Ἀμφίφαλος. ὁ. cuneatus.

Ἀμφίφωνες. οἱ. &

Ἀμφιφῶντες. οἱ. placentæ genus è caseo, cui circũponebant, affigebantq; cæreos circumquaq; accensos, teste Pausania apud Eust. Iliad. Σ.

Ἀμφιφορεύς. ὁ amphora.

Ἀμφιφορίτης ἀγών. certamen erat apud Aeginetas, quo circa Asopum fontem certabant, impositis in humeros aqua plenis fictilibus uasis de uictoria contendentes.

Ἀμφιφορύς. ἡ. circumagnatio apud Theophrastum.

Ἀμφιχαύω. contego. Hesych. & Var.

Ἀμφιχαύοντες, καταπίοντες.

Ἀμφίχυτος. α. accliuis, in tumulum leniter conuexum surgens, βουνοδλης. Eust. Iliad. υ.

Ἀμφίων. uteris Musicæ repertor.

Ἄμφοδος. ὁ. ἡ. biuium.

Ἀμφόλιον. ὸ. ex utraq; parte oris dentatum. Aristoteles.

Ἀμφοῖν, amborum, ambobus. Aliquando Atticè subauditur

ſubauditur χρῆσιν, ſignificatq; ambabus manibus. Sic & ἀμφοτέραις & ἀμφοτέρησιν.

Ἀμφοῖν ἕνεκα, duplici nomine, duabus de cauſis Luciano.

Ἀμφορεάς. ceramia & metretæ, quæ Latinè quadrantalia uocantur.

Ἀμφορεφόρος. qui mercedis gratia amphorã portat, amphorarius.

Ἀμφορεύς. ὁ. amphora. ab ἀμφί circum, & φορέω τὸ φέρω, quod ſit uas portatile huc & illuc. Etym. ἀμφορεὺς, τὸ ἑκατέρωθεν διδόμενον ἀμνίον. uel τὸ ἑκατέρωθεν ἀεὶ ὁμοῦ. ἀμφοτερεὺς ἡγοῦμαι φορεὺς, per ſyncopen & pleonaſmum.

Ἀμφοτερόδεξι⊙. ὁ. ambidexter.

Ἀμφοτεράπλων. τὸ. Pollux lib. 8. ait fœnus nauticum eſſe, cum fœnerator & commeatus & remeatus periculũ ſuſcepit, ἑτεράπλων uero cum commeatus tantum.

Ἀμφότερ⊙. uterq;, in plurali tantum profertur. Athenæ. de Stratocle loquens, ἀλλ' ἀμφότερα βιαίως ἀνατετραφθαι φησίν. Bud. Com. Differt ab ἑκάτερος. uide Ammonium.

Ἀμφοτέρωθεν. undiq;, in utranq; partem.

Ἀμφοτέρωθι. utrobiq;.

Ἀμφοτέρωσε. in utranq; partem. (ολας.

Ἀμφοῦλις. παρὰ τὸ ἕλαφος, πρὸς τὴν γῆν, ἀμφὶ οὖν. Verbum eſt ἀδίζω. μ. ἀδίσω. abiectione ω, οὖδις, inde compoſita dictio, ἀμφοῦδις.

Ἀμφυγία. ας. ἡ. perpetuum exilium.

Ἀμφυκτονία. ας. ἡ. concilium Amphyctionum.

Ἀμφύω. abundanter effundo, pro ἀναφύω.

Ἄμφω. ambo.

Ἀμφώβολα. τὰ. extiſpicinę, diuinatiões, & omnia quæ ẽ toſtis extis colliguntur. apud Sophoclẽ.

Ἀμφώδιοντα ζῶα. animalia quæ utrinq;, hoc eſt, in utraq; oris mandibula dentes habent.

Ἀμφῶες. τὸ. duas aures ſiue anſas habens. Sic etiã.

Ἀμφώνυξ. helluo, intemperans, guloſus.

Ἀμφωτίς. ίδ⊙. ἡ. ab auribus quæ ὦτα uocãtur. Cæl. lib. 2. cap. 29. Etym. ἀμφωτίδες, χαλκαί, ἃς πρὸ τῶν ταλασιουργείων ὠσὶ περιτίθεσαν. Vel ἀμφωτὶς, σκεπαστήριον ὠτός. Item poculi genus anſati.

Ἀμφωτ⊙. τὸ, utrinq; auritum, ex utraq; parte anſatum.

Ἀμῶ. idem quod ἀμάω meto. & ἀμῶ congrego & ἀμησάμενοι, unum in locum aliquid cogentes, & aggregantes.

Ἄμωμις. ίδ⊙. herba eſt ſimilis amomo, ſine odore & fructu, qua adulteratur amomum. Dioſcorides.

Ἄμωμον. frutex quidam. Plin. lib. 12. cap. 13. & Dioſcor. lib. 1. cap. 14. & Theophraſt.

Ἀμώμητ⊙. ὁ. ὁ. ἡ. ἀ

Ἄμωμ⊙. immaculatus, innocens, inculpatus, irreprehenſibilis. πρὸς τὸ μῶμ⊙.

Ἀμώριον. urbs Phrygiæ.

Ἀμῶς. mediocriter, quadam ex parte, quodãmodo, idem quod ἄμη. de quo ſupra.

Ἀμωσγέπως. omni modo, ὅπως δήποτε, quauis uia, undecunq;. Item quodammodo, paulatim. μετρίως. ἀμός γὰρ ὁ μέτριος καὶ ὁ πᾶς. ex cuius genitiuo plurali fit ἀμῶς, & cum γε cõiunctione & πῶς ἀμωσγέπως. Etym.

Ἄμωρ⊙. placentæ genus.

AN. ſi, utiq;. Coniunctio eſt expletiua, ratiocinatiua, & circunſcriptiua: quę cum potentialis eſt, optatiuis præſentis & futuro iungitur. præterito uoq; nonnunquam indicatiui, ut ἂν καὶ λέγοις, ἂν καὶ λέξοις, ὅτε καὶ ἔπρες. id eſt, non dixeris, uel non poteris dicere. Indefinita ſubiunctiuo ferè iungitur, ut ἂν καὶ ἔπῃς. Priſcian, lib. 18. & Bud. Com.

Ἂν μή. niſi.

Ἀνά. oxytonũ, per, loci aut temporis nota. accuſiung. Poëticè tamẽ cum datiuo inuenitur pro σύν, ut χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ. Iliad. ά. In compoſitione ſignificat re, uel ſurſum.

Ἄνα. paroxytonũ obſecrantis eſt. Itẽ pro ἄνωθ. per apocopen. Significat etiam ἀναίνομαι, id eſt, ſurge. Homer. ἀλλ' ἄνα οἱ μεμονάς γε. Sophoc. ἀλλ' ἄνα δὴ ἐξοιδαίνου, pro ἀνάστηθι ἐκ τοῦ θρόνου.

Ἀνὰ κράτος. totis uiribus. Strabo. 13. ἀνὰ κράτος ἐνίκησε συμβαλὼν, totis uiribus confligens, aut totas uires cõmittens uictor extitit.

Ἀνὰ μέρ⊙. uicißim, in partem, partim.

Ἀνὰ μέσον. in medio.

Ἀνὰ παῦετ⊙. quotannis.

Ἀνὰ σκήπτρῳ. cum ſceptro, pro σὺν Doricũ eſt.

Ἀνὰ σόμα ἔχειν. in ore habere, uel ut laudibus celebres quempiam, uel ut maledicas & conuicieris, ut apud Hom. Therſites ἀνὰ σόμ' ἔχων βασιλῆας ἀγορᾶφιν.

Ἀνὰ σόμα. per ⊙.

Ἀνὰ στρατόν. in exercitu, ſapud Hom. ἀνὰ στρατὸν ἔυχετ' εἶναι.

Ἀνὰ τυχόντα. ſecundum quod euenerit.

Ἀνὰ χθόνα. ſuper terram.

Ἀνὰ χρόνον. temporis proceſſu, id eſt, nõ ab initio.

Ἀνάβα pro ἀναβάθι. aſcende. Bud. Com.

Ἀναβάλλω. pedibus porrectis, & in altum ſublatis. Ariſtophan. Plut. νυνὶ δὲ τοὐνῶν ἀναβάλλω ἀπαπαῖ. Ἀναβάλλω καθήμενο⊙ (inquit Pollux) ἀντὶ τοῦ ἄνω πόδας ἔχω, id eſt, in ſublime pedes habens. Bud. Com.

Ἀναβαδήν. ſupergrediendo, & ſcanſim ſignificat Ariſtot. lib. 6. de hiſt. animal. αἱ δὲ ἄκρεις τῶν ὀφρύων ὑπὸ τὸ μέτωπον ἀναβαδὴν ἐκφύονται.

ὀφρύων πρὸς τοὔνωτα ἐπ' αὐλακὸς, ἀλλὰ κεκλιμέναι ἐπὶ τὴν γῆν. Vrſæ autem coëunt, nõ ſcanſim ſed in terram ſtratæ. Bud. Com.

Ἀναβαθμός. ὁ. ὁ. aſcẽſus, gradus, accliuis aſcenſus.

Ἀναβάθρον. pulpitum, ſcala, gradus ſuperior ſcanſilis, ſubſellium.

Ἀναβαίνω. aſcendo, ſuccreſco, increſco, emergo, ſoluo à littore, redeo. Ponunt etiam αἰναβαίνειν pro inire, ac uenereo impetu aggredi.

Ἀναβακχεύω. μ. εύσω. τ. ευκα. debacchor.

Ἀναβαλίς. ίδος. tænia, uitta, σφαῖρα, ταινία.

Ἀναβάλλομαι, ut ἀναπίθεμαι. reijcio, cunctor, prolato, differo, protelo, prorogo, procraſtino, diẽ de die duco. Item ad iudicium alterius reijcio, arbitrio eius permittendo. Lucianus: ἀλλ' ἐπί σε τὸ πᾶν ἀναβαλλόμεθα, ἢν ὅπως ἀν δικᾶ. ὅσον ποιήσῃ τέλος ἡ δίκης. Differt ἀπὸ τοῦ ὑποτίθεσθαι, quòd ἀναβάλλεσθαι ſit tempus idoneum rei alicuius agendæ miſſum facere, ὑποτίθεσθαι uerò, tempus idoneum rei agendæ expectare: teſte Ammonio. Ponitur etiã pro reſupinari, & pro θρύπτεσθαι, deliciari, delicijs affluere. Item αὐτὶ τοῦ πτοιεῖσθαι, id eſt præfationem dicere, uel præludium facere. Ἐνδύεσθαι, indui, amiciri. unde ἀναβάλλεσθαι χλανίδα ſignificat induere in modum amiculi, amictim circumiacere. Herod. ἐπαναβαλόμενοι εἵματα φορέουσαι, hoc eſt, quaſi circũiectim & obuolutim. Bud. Cõ. Ponitur & p reijci & ſcaturire, ſic ἀναβάλλειν ὕδωρ ἀπὸ σωλῆνος. prorũpit, reiectatur, expuitur aqua ab canali, hoc eſt, ἀναβλύζει, ἀναπηδᾷ.

Ἀναβαλόμην. etiam de cantu dicitur elegantius quàm ἦσα. Aphthon in Progym. οἱ μὲν τέττιγες μασιτῷ αὐλεῖ λωδὸ σύντονον. & apud Pindarum in Nemeis eodem ſignificatu uſurpatur Ode nona.

Ἀναβαλλόμενο⊙. qui ſuperfertur. ὑποφαινόμενος, πεῖσμα τὸ ἀδιάλυτον καιρὸν τῶν πράξεων.

Ἀναβαλόμεν⊙. ſimplici λ, qui præluſit. Suidas.

Ἀναβάλλω. idem cum ἀναβάλλομαι, retardo, remoror, protraho, prolatationibus implico. Demoſthen. οἷς αὐαβάλλουσιν ἡμᾶς, Quibus nos remorantur & differre cogũt. Prouerbio quoque dici ſolet, ἐχῖνος τὸν τόκον αὐαβάλλει, Echinus partum differt. Aliquando αὐτὶ τοῦ ἀναβιβάζειν, Xenoph. lib. 4. παιδίσκας. ὀλίγας ἄλλ⊙ βασιλέα ἐπὶ τὸν ἵππον αὐέβαλλεν. Nemo alius regem in equũ ſuſtollebat. unde ἀναβολεύς. Bud. Com. Item in ſublime eiaculor ut ἀναβάλλειν σφαῖραν. Interdũ αὐτὶ τοῦ ἀναπέμπειν ἢ ἐκβλύζειν, ſic apud Callimach. κρήνη λευκὸν ὕδωρ ἀναβάλλει, expuit, effundit, talpæ quoq; terram ἀναβάλλεσι emoliuntur.

Ἀνάβασις. aſcenſus, aſcenſorius.

Ἀναβασμός. uide ἀναβαθμός.

Ἀναβαλικὸς πυρετός. genus febris ſynodochicæ, dictum quod incrementum ſuſcipit ac indies inualeſcat augeaturq;.

Ἀναβάτης. σ. aſcenſor. Ita quoq; equus uocatur admiſſarius, ὀχευτὴς ἵππ⊙. ſæpius tamen ὀχεῦον dicũt. Bud. Ἀναβάτης dicitur qui equo, ὠχεβάτης qui nauigio uehitur Ammonius.

Ἀναβατός. aſcenſibilis.

Ἀναβέβρυκεν. ἀναπέπηγεν, ἀναβέβρυχεν, ἀναβρύει, ἀναπηγάζει, ἐ fonte emanat. Etym.

Ἀναβιβάζω. aſcendere facio, traduco, impono, ſupra diuido, profero, in iuditium conſcendo, attollo, excito. Andocid. τίνα γὰρ ἀναβιβάσομαι μάρτυρα ἐμαυτῷ; Item in medium produco. Plato in Apolo. παιδία τε αὐτοῦ ἀναβιβασάμεν⊙. Puerulisq; ſuis in medium productis. Item recenſeo, & delectum habeo militum, apud Xenophon. Ἀναβιβάσαι pro ἀναβιβάσαντα, ſcandere facientem, apud Demoſth. producet apud Aeſchinem. Bud. Com.

Ἀναβιόω. reſuſcito, reuiuiſco. Vnde ἀναβιωτικός, qui reuixit Bud. Com.

Ἀναβιώσκω. facio reuiuiſcere, reuiuiſco, uitæ reſtituo. Bud. Com. (no.

Ἀναβλασάω, uel ἀναβλαστέω. ῶ. repullulo, germi

Ἀνάβλεμμα. ος. ὸ. acies reflexa.

Ἀναβλέπω. ſuſpicio, attollo oculos, uiſum recipio, poſt cæcitatem oculis reſtituor, quaſi reuideo. ab ἀνὰ & βλέπω, ut Matth. 21. ἀνέβλεψαν οἱ ὀφθαλμοί. Sic Chremylus apud Ariſtoph. ad Plutum cæcum. ἐὰν γὰρ ἀναβλέψῃς, κἂν μικρὸν χρόνον. Bud. Com.

Ἀνάβλεψις. ιος ἡ. redditus uiſus.

Ἀναβλωδὸν. in modum amiculi, amictim.

Ἀνάβλησις. dilatio, ἀναβολή.

Ἀναβλύζω. aquam emitto, ut fons ſcaturiens.

Ἀναβλυσάω. ſcaturio ſurſum, ἀναπηγάζω.

Ἀναβλύω. exſcaturio. Neutrum.

Ἀναβλύσι. fontes.

Ἀναβοάω. reclamo, magna uoce clamo.

Ἀναβόησις. ι⊙. ἡ. exclamatio.

Ἀναβολάδιον, uel ἀναβολάδιον. inde dicitur quòd de inferioribus ad ſuperiora eleuetur, pectoriq; iungatur. unde & pro amictorio ponitur quo humeri operiũtur, quod ſindonẽ uocant.

Ἀναβολαία. τὰ. ornamenta ſunt mulierum, quibus pectora & humeri proteguntur.

Ἀναβολάω. induo.

Ἀναβολὰς ποιεῖσθαι. differre.

Ἀναβολεύς. uocatur qui apud reges eo fungebatur munere, ut eos in equum ſuſtolleret: ſtrator, à ſternendis equis Latinis dicitur. Plut. in Craſ. ἅμα δ' ἵππ⊙ τῷ κεράσῳ πρέσυ χρυσοχόου

λινΘ-, ἡ οἱ. αὐτοβολεῖς αὐτὸν ἐρέσσοντες πρὸς βίβασιν. Bud. Com. Itē ferrū illud pendulū, cuius ope cōmodius in equū aſcenditur, ἀναβολεὺς dicitur, quod ſtapedem nō inepte dixit quidā.

Ἀναβολή. ἧς. ἡ. ſignificat (teſte Euſtathio) ἀνάπαυσιν, ſiue ὄκνησιν, id eſt cunctationem, moram, dilationem, procraſtinationem. Item ἐγχείρημα καὶ παράκλησις. Item ἐπίβλημα, amictum, pallium. Aliquando tolerantiam, Bud. Com.

Ἀναβράζω. ſufferuefacio.

Ἀναβράσσομαι. ebullio, elixo.

Ἀναβράστω. idem

Ἀνάβρασος. coctus, ebullitus, elixus.

Ἀναβρέχω. clamo.

Ἀναβροχισμός. pilorū in palpebris manualis operatio, teſte Gal.

Ἀναβρόχω. reſorbeo.

Ἀναβρύχω. reſono.

Ἀναβρώσκω. deuoro.

Ἀνάβρωσις. uitiū in corpore animalis, cū ex eroſione ſoluitur partiū cōtinuitas. Gal. Ther. li. 4

Ἀναγαγγαυδύω, uel ἀναγαγγανέω. reclamo.

Ἀναγαλλίς. Anagallis herba, mas & fœmina. Dioſcor. Herbæ genus cœruleo flore, anagallis Latinē, eſt & hoc nomine Corcyræa Grammatica, quæ teſte Euſt. ſphæræ inuentionem Nauſicæ Alcinoi filiæ tribuit.

ἈνάγαιΘ-. ſubterraneus.

Ἀναγαγασμὸς. ὁ. effuſio, collutio.

Ἀναγάγελος μαχη. pugna ad internecionem uſq; cōmiſſa, ut ne nūcius quidē cladis ſit reliquus.

Ἀναγγέλλω. proclamo, pronuncio.

Ἀναγεννήσας. ωΘος. ὁ. qui regenuit.

Ἀναγεννώμενοι. οἱ. qui renaſcuntur.

Ἀναγέτρια. ας. ἡ. obſtetrix.

Ἀνάγδυσις. ιος. ἡ. reſpectus, repulſa.

Ἀναγής ἐΘ-. ὁ. ἡ. immundus, impurus, ſceleſtus.

Ἀναγινώσκω. μ. ἀναγνώσομαι. π. ἀνέγνωκα. ἀόρ. 6. ἀνέγνωμ. ἀπὸ τ ἀναγνῶμι, ἡ ἀναγνόω, ἀναγνῶ. recognoſco, noſco, agnoſco, recito, ſtatuo, decerno.

Ἀναγκάζω cogo, compello, adigo. ἀπὸ τ αὖαξ ἄναγκος & αὐαντΘ-. unde ἀνάκη καὶ ἀνάγκη, ex quo ἀναγκάζω: & de rebus animatis propriè dici annotat Ammon. quemadmodum βιάζεσθαι de inanimatis. ut Luc. 14. ἀνάγκασον εἰσελθεῖν, ἵνα γεμισθῇ οἶκός μου. Sic βιάζεσθαι τὴν ναῦν.

Ἀναγκαῖα. pro ἀνάγκη, poëtice.

Ἀναγκαῖον. τό. quot modis dicatur, uide apud Ariſtotelem in quarta ſectione libri de Enunciatione: & initium Commentariorum Ammonij in quinq; Voces Porphyrij. Numeratur & Ἀναγκαῖον inter figuras ſententiarum à P. Rutilio Lupo, circa finem primi libri. Hoc ſchema (inquit) tunc prodeſt, cum uolumus oſtendere neceſsitudinem aut naturæ, aut temporis, aut alicuius perſonæ.

Ἀναγκαῖον ἦμαρ. dies quo quis capitur & in poteſtatē alterius uenit, quaſi neceſsitate adactus, cui ἐλεύθερον ἦμαρ apud Homer. opponitur. Euſt. Il. ω. Ἀναγκαία τύχη. ſeruitus Sophocli, quòd in ea conſtitutis pro ſuo arbitrio uiuere non liceat.

ἈναγκαῖΘ-. neceſſarius, amicus. Τὰ ἀναγκαῖα, quæ uitari nequeunt, apud Galenum. Res graues & ſeriæ apud Herod. Item utilia, frugifera, ad rem pertinentia apud Lucian.

Ἀναγκαιότης δικαιοσύνης. cogētia in iuſtitiam.

Ἀνάγκαιπός. ad cogendum idoneus, Ariſt.

ἈνάγκασΘ-. ε. ὁ. coactus.

Ἀνάγκη. neceſſitas, fatum. πρὸς τὸ αὐάσσω, ταὐτων γὰρ ὦν περατέα. uel πρὸς τὸ ἄγω, ἄγη & pleonaſmo πολε. ἀνάγκη. Subauditur ſæpe δεῖ, ut ἀνάγκη ἦν ποιεῖν, neceſsitas iſtuc facere, pro neceſſe eſt. ἃ πάσχειν ἀνάγκη, quæ pati cogūtur, apud Lucian. Itē uis. Lucian. ἠγνόεις ἦ τὴν ἵππον ὑπὸ θυμοῦ, ὡς οὐδὲ σωέχειν ἀνάγκη τὸν χαλινόν. Aliquando obligatio. Ἀνάγκη parcarum mater. Eraſ. in chiliad. Ἀνάγκης hymnus apud Orpheum eſt. Vide ἀναγκαῖον.

Ἀναγκοσοφεῖν. neceſſarijs uſci.

Ἀναγκοσιτεῖν. pro eodem.

Ἀναγώσιος. apud Cratinum, quo ut quidq; neceſsitas offert, conuincit.

Ἀναγκοφαγία. Ariſt. in Politicis appellat uictū athleticum, quaſi dicas cibi ſumendi neceſsitatem. Nam athletæ frugaliter admodum uictitabant. Bud. Com.

Ἀναγκοφαγέω. ad neceſsitatem comedo.

Ἀναγλυφα τὰ. aſpera, non læuia, cælaturis inæqualibus eminentibusq;.

Ἀναγλυφὴ. ἡ. cælatura.

ἈναγνΘ-. ς. ὁ. impurus.

Ἀναγνός. ὁτΘ-. ὸ. occultum Cyrillus.

Ἀναγνωρίζω. recognoſco.

Ἀναγνώρισις. ιΘ-. ἡ. recognitio.

Ἀναγνώρισμα. τὸ. indicium.

Ἀναγνωδάεις. ῥάτΘ-. ὁ. perſuaſus, lectus.

Ἀνάγνωσις. lectio, perſuaſio, recognitio.

Ἀναγνωστέον. legendum eſt.

Ἀναγνωστήριον. τὸ. lectorium.

Ἀναγνωστής. ῆ. ὁ. lector. Cic. ad Att. 1. Puer feſtiuus anagnoſtes noſter Soſitheus deceſſerat.

Ἀναγνωστικός. ῆ. ὁ. legibilis,

Ἀνάγνωστον. τὸ. incognitū, ab ἄγνωστον fit ἀγνωστον, & additione ν. ἀνάγνωστον, ſic quidam extulit μηδεὶν ἐθέλειν ἔχειν ἕλκος ἀνάγνωστον, hoc eſt, λίαν ἄγνωστον. Euſt. Il. N.

Ἀνάγομαι. ſoluo, adducor, urgeor, in altum nauigo. Vide Ammonium.

Ἀναγόρευσις. ιΘ-. ἡ. declaratio uictoriæ.

Ἀναγορεύω. prædico, declaro. id eſt, laudo, deſigno, creo. Gaza ex Cic. ὕπατΘ- ἀνεῤῥήθη. Cōſul creatus eſt. Renuncio apud Iuriſcon. uulgo, facio rapportum.

Ἀνάγραπτον. manifeſte ſcriptum, perſcriptum, in acta relatum. Bud. Com.

Ἀνάγραπτος. plenus, undiq; expletus, uel mācus, hoc eſt ἀνάπτερος, ἀνάπλεος. ὁ οἷί ὅλε πεπληρω

Ἀνάγραφον uocāt, quo docetur quō cō- (ωλύος. cludendū ſit reliquū ſchema, qd imperatū eſt.

Ἀναγραφή. perſcriptio & acta. Sic etiā appellatur cōmentarius & breuiarium, & liber cenſus peracti. Bud. Com. Vocatur etiam ἀναγραφὴ definitionis latior quidā explicatio, atq; examē eorū quę rei definitę naturā cōſequi ſolēt. Nā ut definitio, quę oratione ſuccincta & cōpendioſa rei naturā explicat, περιγραφὴ. hoc eſt, circūſcriptio dicitur, ita eiuſdē (ut ita dicā) diſſolutio ἀναγραφὴ, hoc eſt, explanatio, appellatur, quod laxius ac fuſius definitionis partes declaret atq; explanet, dum ſingulas aptè incircumſcriptione aſſumptas fuiſſe demonſtret: Verbi cauſa: Medicina eſt ſalubriū, morboſorū, & neutrorū ars. Qui definitionē hāc πλανέειν uoluerit, ſigillatim eius partes accurate expēdet, mōſtrabitq; rectè aſſumptos ad oſtendendū, quod ars ea ſit, ac huiuſce rei exempla habes apud Galenū in eo cōmentario, q ars parua inſcribitur.

Ἀναγράφοντοι. οἱ. monimenta ſcribentes.

Ἀναγράφω. in acta refero, perſcribo, literis prodo publico per ſcripturam. Significat etiā colores addere formis uel imaginibus delineatis.

Ἀνάγρια. τὰ. ſpolia, exuuiæ.

ἈνάγυρΘ-. herbæ genus. Stephanus locū in Attica putat, ubi frutex odoris grauiſsimi, qui adagio locum dederit, αὐάγυρον λιμένα: quod innuere uidetur Ariſtoph. Lyſiſtra. πόθεν εἰσὶν; ἀναγυροιωτόθεν, νὴ τ δία ὀγεῖν ἀναγυρὸς μοι λιπανῆσθαι δοκεῖ. Lege adagium apud Eraſ. Anagyrim cōmoues, & Dioſcoridem in Anagyri.

Ἀναγχιππᾶν. neceſſario equitare.

Ἀναγχρίσις. ἀνάβυξις.

Ἀγάγω. reduco, ſuperago, introduco, recedo. Item εἰς ὕψΘ- ἄγω, tollo, ſubueho, in ſublime erigo, ſubduco. unde εἰς θεὸς ἀνάγειν, inter deos referre, in cœlum ſuſtollere. apud Iſocra. Sic Matth. 4. τότε ὁ Ιησοῦς ἀνήχθη εἰς τὴν ἔρημον ὑπὸ τ πνεύματος, &c. id eſt, Subductus, ſublatus, uelut è medio abductus, ut inquit Eraſm. Dicunt item ἀνάγειν τὴν ναῦν, id eſt nauem è portu in mare educere. unde ἀνάγεσθαι, ἀντὶ τ ἐκπλέειν καὶ ἀναπλέειν. Item reijcio ad maiorem poteſtatem, εἰς τοὺς ἄρχοντας ἀνάγειν ad magiſtratus reijcere. Itē altius rem repeto. Gregorius, πολὺ τὴν αἰτίαν ἀνελίσσω βραχύ τι τ τοῦ λόγου ἀναγαγών, Altius repetito ſermone. Itē reijcio, id eſt uomo, ut τὸ αἷμα ἀνάγειν. Item adduco. Herod. lib. 2. de Pertinace, ὅτω γὰρ μέτριΘ- καὶ ἰσόλιμΘ- ἐῶ, ὡς καὶ τὸν ἐμὸν αὐτὸν πολὺ μᾶρακιον ὄντα, μήτε εἰς τ βασίλεον αὐλὴν ἀναγαγεῖν, &c. Adeò enim ſe æquabilem paremq; cæteris præſtabat, ut filium quoq; iam adoleſcentem in aulam palatinam nunquā adduxerit. Item celebro. Lucil. Icaro: πανηγύρει ἀνάγειν. Aliquando perſuadeo. Bud. Com.

Ἀναγωγή. ῆς. ἡ. diſciplina, educatio, inſtitutio. unde ἡ τῶν παιδῶν ἀναγωγὴ. eſt ἡ τ πόλεως καὶ ταὐτόμησις. & ἀναγωγὴ τ φυτῶν. Ἀναγωγὴ τοῦ νεφῶν, eſt ἔκπλους ἢ ἀνάπλους, exitus nauiū è portu apud Demoſthenem. Item reductio, relatio. Ἀναγωγὴ τοῦ αἵματΘ-, ſanguinis reiectio, id eſt, uomitus, excretio. Redhibitio apud Platonē 11. de Leg. Significatur aliquando hoc nomine receſſus ſubtilis, ſiue excelſa aut ſuperior intelligentia; anagoge figura, cum ſenſus ad altiora ſuſtollitur. Vnde apud Dionyſium ἀναγωγὴ & θεωρία pro eodem accipiuntur. id eſt pro ſenſu oraculorum myſtico & recondito, qui nos in cœlum meditando ſubuehit, propeq; deum cernendum cōtemplantibus præbet. Bud. Cō. accipitur & pro ligula, & aſtrigmēto calceorū, ſic de Epheſio Parrhaſio legitur, quòd χρυσοῖς ἀναστάσεις ἐποιήσατο τῶν βλαυτ τὰς ἀναγωγάς. Euſt. Il. ξ.

Ἀναγωγία. ας. ἡ. inexercitatio, diſciplinæ negligentia, mores incōpoſiti, defectus diſciplinæ, diſſoluta uita & animus iuuenis indomitus: ut σφαλεὶς ὑπὸ τ ἀναγωγίας ἀνεφθαρμένος. Et Plat. in Polit. ait Alcibiadem fuiſſe perditū. πᾶν περὶ τὴν δίαιταν ἀναγωγίᾳ νῦ θρασύτατα. Bud. Cō.

Ἀναγωγικά. τὰ. myſtica, quæ hominē mortalem ſublimia diuinaq; meditando in cœlū ſubuehunt. Et νοῦς ἀναγωγικός, cum ſenſus literalis, ut uocant, in ſpiritualem uertitur. Bud. Com.

Ἀναγωγικὴ. uocatur Theologis ea pars interpretationis, quæ ſenſus remotiſsimos atq; abſtractiſsimos exquirit. Ἀναγωγικῶς. myſticè.

Ἀναγωγός. ὁ. cōtumax, inducibilis, indoctus, qui diſciplina caruit, diſſolutus, intemperans, uoluptatibus deditus, quiq; animo ſuo obſequitur intemperanter. ὁ ἐκλελυμένος, ὁ ἀπόλαστΘ-, ὁ ἀλήθουΘ-, ὁ μὴ πεπαιδευμένος, ὁ μὴ πεπαιδευμένος, uel ὁ μὴ πεθηνώς, non obſequens, ita enim dicimus equos ἀναγώγους, id eſt, indomitos ſiue λακτιστάς. Columellā calcitroſos appellat. Xenoph. ἀναγώγους λαβάς uocat, qui malè inſtituti ſunt ad uena-

ad uenatũ, aut qui inſtitui nequeunt. ſic ἀναγώγοι παῖδες.

Ἀνάγωγοι ἵπποι. equi indomiti & calcitrones, idem quod λακτίσαι. Ἀνάγωγος ζωή, uita ſublimi petita apud Dionyſium. Bud. Com.

Ἀναγώγως. duriter, cõtumaciter, refractariè, imperitè, incompoſitè, diſſolutè, intemperanter. Accipitur item ἀναγώγως pro eo quod eſt citra inductionem, & certam quandam cohærentiam: quæ ſpecies argumentationis dicitur ab Ariſtotele, cũ quis per plura ſingularia progrediens, uniuerſale aliquod probat, id quod Platoni frequentiſsimũ eſt. Gellius: Culpauit aũt primum hoc quòd Cato inerudite & ἀναγώγως (ut ipſe ait) principio nimis infolenti nimiſq; acri & obiurgatorio uſus ſit.

Ἀναγώνιστ⊙ς. ὁ. qui non certauit.

Ἀναδαὴς ἔστω φλόξ. excitata flamma.

Ἀναδιαμοιρίζομ. ὁ. ἐκδύτερον ἀληχθῆναι, iterũ ſortiri.

Ἀναδιαίρεσθαι. diuidere.

Ἀναδασάμεν⊙ χώραν. ſubigens regionem.

Ἀνάδασμος. ὁ. ὁ. diuiſio, partitio.

Ἀνάδασος. ὁ. ὁ. ad egeſtatem redactus. Plutarchus in Camillo: χαλεπὸν γὰρ ἦν ἀνάδασον μηγενέσθαι. id eſt, Difficile erat factum uotum infectũ eſſe, ἀνάδασ⊙ ἡ πόλις, euerſa reſpub. & labefactata. Plutarch.

Ἀναδάσως. inæqualiter, ἀνωμάλως, ἀναδάσως ἔχων. ☞ σώματος, ualetudinarius, nõ bene habẽs.

Ἀναδείγματα. τά. ſimulachra, quę in ſcenis Tragœdorum ſpectanda exhibentur.

Ἀναδέδρομεν. ſurſum cõcurrimus, receſſimus.

Ἀναδιέδρασ. ad⊙. ἡ. umbraculum.

Ἀναδείκνυμι. demonſtro, inſtituo, conſtituo, deſigno. ut ἀναδεδειγμένος, deſignãs. Bud. Com. Vnde ἀναδεικνύμενοι & μέλοντες, magiſtratus tũ dicũtur, cũ creati renũtiantur: cũ uerò inſignia magiſtratus cum imperio aſſumũt, εἰς τὰς ἀρχὰς εἰσιέναι dicuntur. Bud. An. ſec. & Com.

Ἀνάδειματο. reædificauit.

Ἀνάδελφ⊙. ὁ. ὁ. nõ habens fratrem. opponitur συναδέλφῳ.

Ἀναδεμονίζω, uel ἀναδιαμονίζω. iterum ſortior.

Ἀναδέμομαι. κατὰ

Ἀναδέμω. reædifico, reparo.

Ἀναδενδράδες. αἱ. arbuſta. Etym. ἀναδενδράδες ἢ ἄμπελ⊙, ἢ πρὸς ὀρόφους ἀνεχομένη. Vitis arbuſtiua. Vitis arbores ſcandens, clauiculiſq; ſe implicans: coitus apud Sophoclem ἀνάμιξις.

Ἀναδενδραμαλάχη. ἡ. Gal. althæa ſiue hibiſcus, Conſtantino ὀρόδραμαλάχη.

Ἀναδέρω. nudo, differo, in aliud tempus reijcio.

Ἀνάδησις. ι⊙. ἡ. religatio.

Ἀναδιδυμόω. religo.

Ἀναδιέσμη. ης. ἡ. ornamentum capitis. Homer. ἄμπυκα, λιπαρὸν φαλόν, ἠδὲ πλεκτὴν ἀναδέσμην, catenula quã tẽporibus circumponũt, cuiuſmodi Anglicanæ fœminæ in uſu habent.

Ἀναδίστ⊙ν. mundus muliebris.

Ἀναδεύω. miſceo, ſubigo, φυράω, μαλάττω.

Ἀναδέω. corono, ligo, circũligo, exorno. unde ἀναδήματα, στεφανώματα, coronamẽta, ſerta.

Ἀναδέχομαι. ſpõdeo, ſuſcipio, expecto, promitto, recipio; ſed hoc uarie. Aliquando enim ſignificat ἀναλαμβάνω: ut ὅτε ἀναδέξατο ὅσους ἡδυνάμωτο πλείους τῶν ἐκ τῆς μάχης ἀνασωζομένων, id eſt collegit diſperſos, ſeruauit. Sic Vergilius: Medioq; ex hoſte recepi. Et Cicero: Non puto repudiabis in honore, quem in periculo recepiſti. Aliquando pro fidem dare, polliceri, uel ſe præſtaturum promitttere, τὸ ἐφ' ἑαυτῷ δέχεσθαι. Sic Cicero Fam. 13. Separatim promitto, in meq; recipio, fore cum tibi & uoluptati & uſui. Idem: De ſeruo Dionyſio, ſi me amas, confice, quacunque fidem dederis, ego præſtabo. Atque hæc ſignificatio aliquando forenſis eſt. Vnde ἀναδέχεσθαι τὴν δίκην, eſt quaſi iudicium promittere, quod facere ſolent ſpõſores atq; interceſſores uadimoniorum, & qui iudicatum ſolutum iri promittũt. Et ἀναδέχεσθαι τὸν παῖδα, penes ſe aſciſcere puerum, agnoſcere filium. Item ἀναδέχεσθαι τὸ ἔγκλημα, & τὴν ἐγκεκλημένην, pro crimen in ſe recipere, crimini ſe offerre, agnoſcere rem perpetratam, & ſe mandatorem profiteri. Ita ἀναδέχεσθαι τὴν τιμωρίαν, pro pœnas dare, Herodiano. Bud. Com.

Ἀνάδεγμα. τος. τὸ. coronamentum, στεφάνωμα. Vide ἀναδέω.

Ἀναδήματα. τά. Vide in Bayfij libro de uaſculis.

Ἀναδιδάσκω. edoceo, ualde doceo. ἀνὰ enim hic διὰ ταλικόν eſt.

Ἀναδιδόναι. reddere, reſtituere, porrigere, tradere. Ἀναδιδόναι ψῆφον, eſt permittere ut ſententiam quis dicat, quod & προδιδόναι ψῆφον dicitur.

Ἀναδίδυσις. concoctum cibum à natiuo calore in totum corpus eiusq; partes diſtrahi.

Ἀναδίδωμι. producor, deijcio, edo, exorior, remitto, ἀνίσχω, ἀνίημι, ἐκφύω, &

Ἀναδίδωσιν, ἀντὶ τοῦ ἀναβλαστάνει καὶ ἀναπέμπει. teſte Moſchop.

Ἀνάδικάσαδις. τὸ ἄνωθεν δικάσαδις. Iſæo.

Ἀνάδικος δίκη. iudicium irritum, & lege abrogatum. Iuriſconſulti Latini iudicium nullum, & teſtamentum nullum dicunt. Cicc. in Prætura urbana,

urbana: Minutius quidam mortuus eſt, eius teſtamentum erat nullum. id eſt irritum & lege abrogatum. Andocid. ὅπως μή τε χρεῶν ἀκοπὰς ἔσῃ, μήτε δίκαι αὐάδικοι γίγνοιντο, Vt ne tabulæ nouæ fierent, & res iudicatæ reſcinderentur. Dicitur & ἡμιοῦσα & ἀνοῦσα. per eclipſin τοῦ δέκα, & οὐκ ὄντος νόμου, nullæ irritæ. Bud. Com.

Ἀναδικτης. ὁ. laquei genus quod iacitur, & δίκω, iacio. Item muſcipulæ lignum quod concidit admorſo funiculo.

Ἀνάδικοι πρίσεις. dicuntur Iſæo indicia, ex ſuperiori loco lata, cum teſtes de falſo dato teſtimonio conuincuntur ac damnantur, teſte Arpoc. hoc eſt, αἷς ἀνωθεν δικαζόμεναι, ὅταν ἁλῶσιν οἱ μάρτυρες ψευδομαρτυριῶν.

Ἀναδινέω. ἀνακινῶ. ſurſum deorſumq; moueo, obambulo, περιπατῶ.

Ἀναδινίω. πόδι πατῶ.

Ἀναδίπλωσις. ιος. ἡ. reduplicatio, eiuſdem uerbi continuatim repetitio: ut, ὦ Corydon, Corydo. &c. Iulius Rufinianus inter figuras numerat. Eandem Aquila Romanus aliter quàm Rufinianus interpretatur. Eſt & Anadiplosis cum eadẽ litera metri cauſa geminatur, ut Religio, uel eadem ſyllaba repetitur metri cauſa, uel ex more dialecti alicuius: uide Tryphonẽ in Appendice lexici.

Ἀναδολεσχάζω. μ. σω. π. κα. perturbo. aliàs ἀναδολιχίζω, id eſt cochleari cõmiſceo. ἀναπτερόω δὲ τοῦ διϊέναι. ποσ.

Ἀνάδοσις. ι⊙. ἡ. digeſtio, id eſt cibi concocti diſtractio à natiuo calore in totũ corpus. Etym. ἀνάπτωσις, αὐάλυμα, ἀναψυχή. Item obſeruatio, traditio. Greg. τί χρὴ ἀζύμοις ἢ μὴ ὧν διαλειπόντων ἀνάδοσις;

Ἀναδυμή. ῆς. ἡ. ἀναλασμός, ἀνάκτησις.

Ἀναδυχόδς. κατὰ

Ἀνάδυχος. fideiuſſor.

Ἀναδραμεῖν. ſurſum currere, recurrere.

Ἀναδράσαι. ἀναπράξαι.

Ἀναδρομαί. αὐξήσεις, βλαστήσεις.

Ἀναδύομαι. recuſo, reſpuo, eiuro, id eſt (ut uulgo dicitur) renuncio, ἀρνοῦμαι, retracto & muto quod pactum eſt. Lucian. ὥσπερ μὲν ἤδη ἀναδύομαι, καὶ ἀναπαλῶ τὸν ὑπόχεσιν. iſthuc iam retractas, reuocasq; promiſſum. Item ſubterfugio, tergiuerſor, pugnæ timidus me ſubduco. Item emergo, exiſto.

Ἀνάδυσις. ι⊙. ἡ. emerſus, fuga. & ἀναφυγή.

Ἀνάεδν⊙. indotata.

Ἀνάεισα. cleuo, ſurſum fero, occido.

Ἀναζεύγνυω. μ. αὐαζεύξω. κατὰ

Ἀναζεύγνυμι. mouco, remouco, ſoluo, cedo, retertor, caſtra moueo.

Ἀνάζευξις. ἴως. ἡ. diſceſſio, caſtrorum motio Plutarcho in libello περὶ Ἀδολεσχίας.

Ἀναζέω. ebullio.

Ἀναζητέω. inueſtigo.

Ἀναζυγή. ῆς. ἡ. motio caſtrorum. Ἀναζυγὴν σημαίνειν, fugam adornare, abitum parare, caſtra mouere. Latini item uaſa cõclamare dicũt in hac ſignificatione. Exercitu enim caſtra moturo conclamari ſolet, ut uaſa colligant. Cæſar. Vaſis militari more cõclamatis, progreſſus, &c. Dicunt etiã hoc τῶν αὐαζυγνύντων ἐπιφθέγμα. Bud. Com.

Ἀναζυγδν. foris ianuam aperire. παρὰ τὸ ζυγόω, uel ζύγωθρον. Ariſtoph.

Ἀναζώννυμι. induo, prodingo.

Ἀναζωπυρέω. ſuſcito, excito, recãdeſco. Quod Cicero dicit, Cuius ego nomine ipſe recreor. Theodorus uertit, ἕ αὐτὸς ἐγὼ τῷ ἀνόματι ἀναζωπυροῦμαι.

Ἀναζωπύρησις. refocillatio, recreatio.

Ἀναθαλέω. κατὰ

Ἀναθάλλω. reuireſco.

Ἀναθάλπω. foueo, defendo.

Ἀναθαῤῥέω. reſipiſco poſt timorem, id eſt animũ recipio, ſecuritatem accipio, confirmo, addo audaciam.

Ἀναθαρσάλεος. αωδες. ὁ. ἡ. recipiens animum.

Ἀναθαρσύνω. confirmo. αὐαθαῤῥέω.

Ἀναθείς, ἀναθείσας. Ariſtoph.

Ἀνάθεσις. dicatio, conſecratio. Bud. Com.

Ἀνάθημα. ατος. τὸ. D. Hieron. annotat uocem eſſe propriam Iudæis, qua extremã deteſtationem ſignificare ſoleant. Dicuntur etiam αὐαθέματα τὰ αὐαθήματα, additamenta. Item ἀναθρώματα, donaria, hoc eſt dona, quæ dicata dijs ſuſpẽduntur in parietibus & columnis templi, cuiuſmodi nunc uiſuntur potiſſimũ iuxta monumenta diuorũ ſtatuæ argenteæ, equi aurei, pocula gemmata. Herodotus ἀναπέμψαι uocat. Sic dicta ab αὐαθεῖναι, hoc eſt à ſeponendo ſiue ſuſpendendo, aut quod nefas eſſet ea mouere loco. Hoc uocabulo etiã ſtatuæ ſignificantur, tẽpla, baſilicæ, porticus, & alia urbis ornamenta. Item ſacri homines, quorũ capita dijs inferis dicata ſunt & deuota, quemadmodũ etiam Latini ueteres Sacrũ in malum ſenſum uſurpabant. Bud. Com. & Annot. ſec. & Eraſ. Annot.

Ἀναθεματίζω. deuoueo, deteſtor.

Ἀναθεματισμὸν ἐπάγειν. ἀκοινώνητον.

Ἀναθεματισμός. ὁ. ἀφανισμός.

Ἀναθρμαίνεται. tepeſcit.

Ἀναθέω. recurro. (dero.

Ἀναθεωρῶ. reputo, ſuſpenſus ſum animo, reconſi-

Ἀναθεωρισμός. ὁ. ὁ. recognitio.
Ἀναθηλέω ἀναβλαστάνω.
Ἀναθηματικοὶ τρίποδες (ut scribunt Aristoph. interpretes) dicebantur, qui ornatus gratia dicati erant domibus uel templis, prorsum ignibus immaculati intactiq. Hom. ἄπυρος appellat. Qui uerò ad ignis usum comparati erant, ἐμπυρεῖα τά, aut ἄθωνοι uocabantur.
Ἀναθης ἀμφιοι. οἱ. hostes.
Ἀνάθλος. ὁ. ὁ. imbecillis.
Ἀναθολέω. interturbo.
Ἀναθολόω. conturbo, confundo, μολύνω.
Ἀναθορυβήτως. αντ Θ. tumultuarius.
Ἀναθοῤῥέω. profilio, impetu excitor.
Ἀναθρέω. reconsidero, considero, respicio, suspicio, sursum oculos attollo.
Ἀναθρώσκω. ἀναπηδῶ. resilio, sursum salio.
Ἀναθυμιάζω. uaporo, exhalo.
Ἀναθυμίασις. ι Θ. ἡ. euaporatio, exhalatio, expiramentum.
Ἀναθυμίοσω euanesco.
Ἀναθυμιῶ. suffio.
Ἀναθύω. μ. ὑσω. τ. νηα. subsilio, iterum iuuenili ter transgredior.
Ἀναθωύσσω. reclamo.
Ἄναια. ἡ. Vrbs Cariæ, è regione Sami, ab Anea Amazonum una nomen habens.
Ἀναίδεια. Impudentia, ἀναισχυντία.
Ἀναίδεις Θ. ἄμοιρ Θ. ἄλμ Θ.
Ἀναιδεύομαι. impudens sum, impudenter ago. Bud. Com.
Ἀναίδην. impudenter, promiscuè.
Ἀναιδής, ἐΘ. ὁ. ἡ. impudens, asper. Hom. de lapide dixit, λαᾶς ἀναιδὴς, Iliad. ο.
Ἀναίδυτ Θ. ου. ὁ. idem. ἀναίσχυντ Θ, βίαι Θ, σκληρός, ὀξύς.
Ἀναιή. ῆς. ἡ. nutrix.
Ἀναιθύσσω, ἀνασείω. concutio, quasso.
Ἀναίκλει Θ. ου. incœnatus, ieiunus, ab ἄικλον.
Ἀναίλιπ Θ. ος. ὁ. ἡ. nudus pedes, incalceatus.
Ἀναίμακτ Θ. ος. ὁ. ἡ. incruentus.
Ἀναιμάομαι. ῶμαι. uentis concutior, agitor.
Ἀναίμασις. ι Θ. ἡ. sanguinis carentia.
Ἀναιματί, καὶ ἀναιμωτί. sine cruore. Eras. Chil. aliàs ἀναιμικτί, ἀναιμέι.
Ἄναιμ Θ, καὶ ἀναίματ Θ, καὶ
Ἀναίμων. ον Θ. exanguis.
Ἀναιμωτί. Vide Eras. Chiliad.
Ἀναιμωτὶ νίκη. incruenta uictoria.
Ἀναίνομαι. renuo, recuso, refragor, proprièdenuptijs, & rebus uenereis dicitur. inquit Arpo.
Ἀναίξας. ὁ. exortus.
Ἀναιρεθείς., pro ἀναληφθείς, καὶ ἁρπαφθείς, apud Isocratem.
Ἀναιρέομαι. suscipio, ut ἀναιρεῖσθαι τὸν πόλεμον, suscipere bellũ, ἀναιρεῖσθαι ἔχθραν, suscipere inimicitias. Item sumo, ut ἀναιρεῖσθαι σῖτον, sumere cibum. Item teneo, recupero. ἀναιρεῖσθαι νίκην, uictoriam ferre. Item recumbo. Item excindor, uastor. Demosth. ἐξεπάτησε οἱ πολλοὺς πορφυροπωλῶν ἀνὴρ ἐλθὼν ἀπόλις αὐτῶν. Item tollo mortuum ad sepeliendum, ut ἀναιρεῖσθαι τὸν νεκρόν, occiforum cadauera sepelire. ἀναιρεῖσθαι τὸν ναυαγήσαντας, naufragos legere, naufragorum corpora ad sepeliendum conquirere, naufragos seruare. Demosth. πρὸς Μακάρτατ. Ἐὰν δὲ τὸν Δημάρχου ἐπαγγέλλωσι μὴ ἀναιρῶντα οἱ προσήκοντες. Quod si denunciante Demarcho, agnati & gentiles non sustulerunt eos. Ἀναιρεῖσθαι τὴν συγγραφὴν, syngraphã irritã facere & circumducere, quod & ἀκυροῦν τινὰ dicitur. Ἀναιρεῖσθαι τὴν γραφὴν, accusationem inducere. Ἀναιρεῖσθαι παῖδας, quærere pueros ex uxore, & suscipere. Bud. Com.
Ἀναίρεσις. ι Θ. ἡ. responsio, receptio, recuperatio, cædes, interitus, sublatio cadauerum, abrogatio, ut ἀναίρεσις τῶν νόμων.
Ἀναιρετής. τῆ. ὁ. occisor.
Ἀναιρῖζω. tumultuor.
Ἀναιρετικά. τὰ. quæ intereunt.
Ἀναιρέλικός. exitiosus, letalis.
Ἀναιρέω. occido, cõficio, perimo, eneco. destruo, respondeo, accipio, produco, porto, aufero, tollo, refello, refuto, occulto, sustollo mortuũ ad sepeliendum, sicut ἀναιρέομαι. Ἀναιρεῖν τοὺς νόμους, antiquare & abrogare leges. Ἀναιρεῖν τὰς διαθήκας, rumpere & reuocare testamentum. Ἀναιρεῖν τοὺς χρόνους apud Demosth. ἐν τῷ ἐκκρούειν, hoc est tempus eximere, & occasiones rerum gerendarum auferre. Ἀναιρεῖν τὴν δίκην Liban. dixit pro eo quod est actionem denegare, à iudicio dictato repellere, & actionis intentionem circunducere. Ἀναιρεθῆναι ψῆφοι, uel καθαιρεθῆναι, calculi condemnatorij. Bud. Com.
Ἀναισθάνομαι. non sentio.
Ἀναισθησία. ας. ἡ. insensibilitas, stupiditas, ἕξις τῆς ψυχῆς ἐν λόγοις καὶ πράξεσι. Theophrast.
Ἀναίσθησις. ἡ. stupor, ἀναισθησία.
Ἀναισθητέω. μ. ήσω. τ. ηκα. sine sensu sum.
Ἀναίσθητ Θ. insulsus, sensuum inops, brutus, hebes, stupidus, expers rationis ac sensus, sensu carens.
Ἀναισθήτως. insensibiliter, insulsè, temerè. Vnde ἀναισθήτως ἔχει, obstupuit, occaluit.
Ἀναισιμόω. consumo, expendo inutiliter, abligurio, opponitur τῷ αἰσιμόω. Eust. Iliad. φ.

Ἀναίσι Θ. ι. ὁ. ἡ. malè augurij, infortunatus.
Ἀναίσσω. incito, surgo, obuio.
Ἀναισχυντέω. sum impudẽs, impudẽter loquor.
Ἀναισχυντηλία. ας. ἡ. καὶ
Ἀναισχυντία. ας. ἡ. impudentia.
Ἀναίσχυντ Θ. impudens.
Ἀναισχολόγητα. τὰ. causarum ratiocinatione carentia.
Ἀναίτι Θ. insons, innoxius, crimine uacans, cui iure nihil obijci potest, culpa uacans. Bud. Cõ. Vide Ἄναρχος in Ammonio, Inuenitur etiam αἴτιον Θ.
Ἀναναγχάζω. cachinnor.
Ἀνακαθαιρέομαι. depono.
Ἀνακαθαίρομαι, τὴ ἀνακαθαίρω. repurgo. Plutarc. in Anto. ἀνακαθαιρόμενοι Θ τὰ ὠδύνατα τοῦ πολέμου, Belli reliquias persequens & repurgans. Ἀνακαθαίρεσθαι sol dicitur in deliquio, cum luna solem subiens, & eum nobis auferens, sensim præterlabitur, & eam partẽ solis, quam nobis primum abstulit, prætereundo reddit. Ἀνακαθαίρειν quoque Theologi usurpant pro eo quod est, allegorias anagogicas ad liquidum usq; sensum patefacere atque explanare. Et ἀνακάθαρσις, allegorici sensus & reconditi, anagogica explicatio. Bud. Com.
Ἀνακαθέζω. resideo, recumbo.
Ἀνακαθέζωμαι. ουτ Θ. ὁ. ἡ. considens.
Ἀνακαινίζω. renouo, reparo.
Ἀνακαίνωσις. ι Θ. ἡ. renouatio. uel ἀνακαίνισις, ἀνανέωσις.
Ἀνάκαιον. τὸ. carcer in quem conijciebãtur per uersi serui, aut liberti ingrati, qui à patronis de sciuerant, apud Bœotos, sic κέραμ Θ apud Cyprios ijsdem destinatus carcer.
Ἀνακαίω. incendo, accendo.
Ἀνακαλέομαι. καὶ
Ἀνακαλέω. imploro, reuoco, prædico. Thucyd. ᾗ Θῖς ἔπεσι ἐχαιτέος ἀνακαλεῖ.
Ἀνακαλυπτήρια. apud Philostrat. dicuntur munera, quæ uir & domestici atq; amici sponsæ contribuebant, cum primum retectam, uisendam se præberet. Dicuntur etiam ἐπαύλια & θεῶρητρα. Cæl. lib. 11. cap. 60. Item Cereris sacra in Eleusine agitari solita, quum iam messis triturataceres Vannis repurgarentur, quæ à sapientibus ἐπιβατήρια dicebantur mystico nomine, ut innuit Synesius.
Ἀνακαλύπτω. μ. ψω. τ. φα. reuelo.
Ἀνακάλυψις. ι Θ. ἡ. reuelatio.
Ἀνακάμπτω. μ. ψω. π. φα. reuertor, reflecto. Bud. Comment.
Ἀνακαμψίπλο Θ. Cæcias uentus.
Ἀνακάμψιπνοι. οἱ. resupinati flatus.

Ἀνάκαρ. sursum uersus, in accliue, opponitur κάτω. Hippoc.
Ἀνακάπτω. deuoro.
Ἀνακάρδιον. fructus arboris cuiusdam peregrinæ. nomen adhuc habet in Seplasijs. describitur apud Arabes & recentiores Græcos.
Ἀνάκαρις. ι Θ. ἡ. uoratus.
Ἀνάκεια. τὰ. festa Castoris & Pollucis.
Ἀνάκειμαι. dispono, suspendo, recumbor, dedicor, Vnde ἀνάθημα, & ἀνάκειται σώμασιν, q expositus est & incessitur dictorijs. ἀνάκειται νύξιοις, aleæ deditus est. Vide in Ammo. quid differant ἀνακεῖσθαι & κατακεῖσθαι.
Ἀνάκειον. τὸ. templum Castoris & Pollucis.
Ἀνακείρω. abscindo.
Ἀνακηκεχαγώς. exclamans.
Ἄνακοι. Castor & Pollux. Et aduerb. in altis, sursùm, quietè.
Ἀνακεφαλαιόω. μ. ώσω. τὴ. ἀνακεφαλαίωμαι. summatim colligo, in summam redigo, siue ad caput uel ad capita redigo, summatim expono, peroro. Bud. Com.
Ἀνακεφαλαίωσις. ἡ. recapitulatio, qua capita rerum summatim repetuntur, epilogus, peroratio, enumeratio, conclusio. Sic uocãt oratores, cum ea quę sparsim ac fusius dicta sunt, paucis repetuntur, ut simul iudici renouentur.
Ἀνακεχωρηκώς. ότ Θ. ὁ. reductus, abstrusus, ἀπόκρυφ Θ.
Ἀνακηλέω. ἀναφέρομαι, ἀναπηδάω. exilio, profilio, apud Plat. in Phædro. Eust. Iliad. γ. annotat ἠρεμαίαν signare, placide exundo & exæstuo.
Ἀνακήρυξις. ι Θ. ἡ. præconium, declaratio.
Ἀνακηρύττω. declaro per præconem, promulgo, Lucia. ἀνακηρύττομαι νυκτικῶς, præconis uoce uictor pronuncior.
Ἀνακῆσαι. quieuisse.
Ἀνακινέω. μ. ήσω. suscito, agito.
Ἀνακινῶ. subuoluere. ἀναστρέφω.
Ἀνακίνησις. ι Θ. ἡ. exagitatio.
Ἀνακλάζω. μ. σω. καὶ
Ἀνακλαίνω. μ. αύσω. π. ῦσα. defleo.
Ἀνάκλησις. ι Θ. ἡ. reuerberatio, refractio, fragor, sonitus, reflexio. Numeratur & apud P. Rutiliũ Lupum inter figuras sententiarum.
Ἀνακλάω. reuerbero, refringo, repercutio, ἀναφλῶ. Aristophani.
Ἀνακλαυθμός. ὁ. ὁ. fletus.
Ἀνακλέπτω. ἀναχωρῶ. secedere.
Ἀνάκλησις. ι Θ. ἡ. reuocatio, inuocatio.
Ἀνακλητικός. ὁ. ὁ. regressus, reuocatio. Item cantus tubæ, quo reuocantur cessantes milites ad pugnam, teste Suida, inde Ἀνακλητικὸν σημαίνειν, receptui canere.

Ἀνάκλιντος. ὁ. reclinans.

Ἀνακλίνω. ἀνοῖξαι, aperuisse, ἀναπεῖσαι, apud Homer. & Herodot.

Ἀνακλίνομαι. discumbo.

Ἀνακλιντήριον. τὸ. accubitum, lectulus, super quo quiescimus interdiu, qualia celebrãtur Florentiæ Tuscanica. & apud Lãprid. in Heliog. accuba. Ab alijs stibadia dicuntur. Cæl. li. 14. cap. 58.

Ἀνακλίνω. reclino, hoc est facio declinare & discumbere.

Ἀνάκλισις. ιος. ἡ. discubitus.

Ἀνακλιτικός. ὴ. ὸ. inclinatus.

Ἀνακλύζω μ. σω. scaturio.

Ἀνακογχίζω, uel ἀνοσογχίζω. concha aut testa excipio, in testam diffundo.

Ἀνακογχυλιάζω. μ, σω. gargarizo, os & fauces recipocato liquore ui spiritus colluo, ἀνακογχυλιασμός, Platoni & Athenæo.

Ἀνακογχυλισμός. ὁ. gargarismus apud Aeginetã.

Ἀνακοί. Castor & Pollux, αὔακοι. παρὰ τὸ ἀνάσω, uel quia nauigantibus duces sint, αὔω καὶ ἑκὰς ἡμῶν ὄντες.

Ἀνάκοιλα. τὰ. cilia, palpebræ superiores,

Ἀνακοινόω. μ. ώσω. καὶ ἀνακοινῶμαι. consulo aliquem. Bud. Com.

Ἀνακοινωνέω. μ. ήσω. π. κα. communico,

Ἀνακοίνωσις. ιος. ἡ. communicatio. schema est, cum aut ipsos aduersarios consulimus, aut cũ iudicibus deliberamus. Iulius Rufinianus.

Ἀνακολάω. μ. ήσω. π. κα. replico.

Ἀνακόλλημα. τος. τὸ. quod compescit in oculos distillationes, glutini modo fronti additum.

Ἀνακόλουθος. ὁ. inconsequens. Grammaticis ἀνακόλουθον est uitiũ orationis, quando non redditur quod superioribus respondeat: ut si in oratione ponatur μέν, & non sequatur δέ Eras.

Ἀνακομιδή. reditus, ultrò citroq; commeatio, recuperatio, retrorsum commeatus. Com. Bud.

Ἀνακομίζομαι. redeo, recupero, retrò traijcio, subueho, sursum importo, recreo, ac reficio, quod læsum & male affectũ antea fuit. ἀνακομίζεσθαι nihil aliud significat Hipp. quàm cui os comminutum est, postea refocillare ac recreare, ut attestatur Galen. de fracturis. Item infestor, infirmus sum.

Ἀνακομίζω. infero, reporto, refero. Item θεραπεύω, curo, medelam adhibeo, conualesco, recreo. Deporto apud Herodian. Bud. Com.

Ἀνακομίζων. ουσα. ον. ὁ. ἡ. reficiens.

Ἀνακομῶ. ἀναφύω.

Ἀνακονίζω. repercutio, eiaculor.

Ἀνακοπή. ῆς. impedimentum. Bud. Com.

Ἀνακόπτομαι. impedior, propriè quũ res cœpta interrumpitur.

Ἀνακρούω. μ. ὁλῶ. σω. σα. arceo, propulso, impedio, inhibeo, ἐπέχω. ut ἀνακόπτω τὸ ῥόδιον. id est retrò fluctum inhibere. Lucian. in Alexan. ὅτω μὴ ἀνακόπτω τὸ ὀργῆς. Atq; ita quidem ab iracundia destiti. Ἀνακόπτω τοὺς ὀφθαλμούς, est oculos elidere, fascinare. Bud. Com.

Ἄνακος. non indigens medela.

Ἀνακοτέω. non audio, non obedio.

Ἀνάκουστος. inaudibilis.

Ἀνακυφίζω. subleuo, attollo.

Ἀνακυδύω. κῶ.

Ἀνακυκή. ἡς. inducia à pugna. uide Hammonij li. bellum.

Ἀνακυκλόω. moueo.

Ἀνακυκλέω. μ. ξω. μέσ. σω. ἀνακέκραγα. ἀόρ. β. ἀνέκραγον. exclamo, succlamo.

Ἀναλεκμαίνω. clamo.

Ἀνακρατής. ὲς. ὁ. robustus, præsertim circa caput.

Ἀνακράτως. totis uiribus, omni diligentia. ἀνὴρ ἀνακράτος.

Ἀνακρεμαννύντων. οἱ. suspendentes.

Ἀνακρέμνημι. suspendo.

Ἀνακρέων. οντος. ὁ. Anacreõ, unus ex nouem poetis Lyricis.

Ἀνακρίνω. discutio, discerno, scrutor, examino, recenseo, indago, interrogo, quæro, & quæstionem habeo, quod etiã inquiro dicitur. Aliquando hæc significatio forensis est, ita ut, qué admodũ Latinis quærere, sit pro informationé facere, & legibus uindicare. Plutarch. de Augusto: γράψας νόμον πῶς δεῖ ἀνακρίνεσθαι οὓς ἡ αἰτίας γνῶμεν, μὴ ὡς δεῖ κολάζεσθαι οὓς ἀλόντας, Cũ lege sanxisset de reis, quo nã modo habẽda sit quæstio, qualiq; animaduersione in conuictos uindicandum esset. In summa ἀνακρίνω uerbum est Atticorum, & significat τὸ ἀναπωδάομαι, καὶ αὐθρωπῶ, καὶ ἀζητάζω. Basanizo, καὶ δοκιμάζω. Bud. Com.

Ἀνάκρισις. ιος. interrogatio testium, & quæstio de aliquo facto habita: percunctatio accusatoris & interrogatio, quã ὁ ἄρχων faciebat: quæstio reorum, siue id per tormenta fiebat, siue sine tormentis. Hinc etiam hoc nomine elogia uocabantur, id est testimonia, hoc est onera & informationes, quæ cum reo mittebantur. Sic in Actis cap. 25. Festus præses ait se ἀνάκρισιν de Paulo facturum, eaq; demum facta, ad Cæsarem Paulum missurum cum elogio: ὅπως (inquit) ἡ ἀνακρίσεως γνωμένης σχῶ τι γράψαι, Absurdum enim esset (inquit) hominem causam ex uinculis dicturum mittere, & crimina contra eum testata prætermittere. Bud. Com. Vide Ἐρώτησις in Ammonio, & Apocrationis obseruationes.

Ἀνακροτέω.

Ἀνακροτέω. edo plausus.

Ἀνακρουσία. ωαδικὰς ἐδῶν τῶν σφαίρας.

Ἀνάκρουσις. ιος. ἡ. reuocatio quę fit in classicis bellicis, præludium, cantus.

Ἀνακρούω. καὶ ἀνακρόομαι. inhibeo, torqueo, reuoco, ut ἀνακρούειν ἵππον. retinere equũ. Item preludo, præludium carminis facio, præfari, procœmio uti. Bud. Com.

Ἀνακτάομαι. recupero, quasi reacquiro rem amissam, refocillo, reficio, concilio, fruor.

Ἄνακτες. filij & fratres regis, sorores uel uxores regis ἄνασσαι uocabantur. Cæl lib. 9 cap. 20.

ἄνακτες. οἱ. apud Cyprios dicebatur magistratus honorificus, ad quos referebatur quotidie ab exploratoribus quibusdã quicquid audissent, idq; in reipub. cõmodum fuerat institutum. Eust. Il. N. annotat.

Ἀνάκτησις. reconciliatio.

Ἀνακτίζω. renouo. reædifico.

Ἀνάκτορον. templum, palatiũ, locus ubi redduntur oracula, templi aditus.

Ἀναυβελία. ας. ἡ. gubernatio, imperium sacrum.

Ἀνακύισκή. abortum facit. ἀμβλύσκη.

Ἀνακυκάω. permisceo.

Ἀνακυκλῶ. est mente reuoluere, iterare. Bud. Comment.

Ἀνακυκλουμένου. conuersans, Cic. interprete, ex Platonis Timæo.

Ἀνακυλίοντες. οἱ. subuertentes.

Ἀνακυλίω. μ. ίσω. σω. κα. replico.

Ἀνακυμβαλίζω. cum sonitu sursum iacio. ἀνακρούω, ἀναπτύσσομαι, resulto, ἀναπαύω. Item sursum deorsumq; me uoluo, ut solent οἱ λύμβαχοι. sic enim Eust. Il. ο. ἀνακυμβαλίζου, ἀνεβρέπτου τοῦ ὕδατος γινόμενοι, ἅμα ὁμοιότυπα τῷ πίπτοντι λυμβάχῳ.

Ἀνακυπτόω. resupinum colloco, ἀνασῳρέφω τῷ νώτῳ. Nicand. euerto, subuerto apud Lycoph.

Ἀνακύπτω. suspicio, respicio, sursum eleuato capite aspicio, & oculos & caput erigo, ut aues bibentes solẽt, existo, emergo, emico. Vnde pro spe erigi animoq; recreari apud Xenophon. & Herodot. Bud. Com. ἀνακωκύω, ploro, ululo, à quo & λωκητὸς, efficta uox, qua flentes & lamentes utuntur quàmplurimum.

Ἀνακωμῳδοῦντες. οἱ. reprehendentes.

Ἀνακῶς. Ionicè, prudenter, diligẽter, φιλανθρώπως, ἀδιαμελῶς, σωφρονισμένως, σωφυλαγμένως. Etym.

Ἀνακωχόω. retraho nauem ne feriat, tranquille agito equos, reprimo, stabilio, remoror propter tempestatẽ, ἀνασειράζω, nauẽ in altũ litus traho, reuoco, ἀναχορέω μετεωρίζω τὴν ναῦν. Item otiari feriariq; à pugna ἀνακωχόω est.

Ἀνακωχή. ῆς. ἡ. inducię, requies, laxamentum. Vide in Ammonio quid ab ἀνοκοπῇ differat.

Ἀναλαμβάνω. reficio, recupero, recreo, refoueo, rependo iacturam, damnum sarcio, ut ἀναλαμβάνειν τὴν δύναμιν, reparare uires & copias: ἀναλαμβάνειν ἑαυτὸν, ad se redire, in integrum se restituere, in gradum se reponere: & ἀναλαμβανόντες, siue ἀναλαμβανόμενοι, qui ex morbo conualescunt, hoc est ἀναπομίζομενοι, ἐκ τοῦ νόσου ἀναφρόντος, ἀπὸ τῆς ἀδῳνίας ἐπίζοντος. Ponitur aliquando pro constringo, colligo, cogo. Vnde & medici in suis compositionibus hoc uerbo uti solent; cum scilicet res contusæ aliquo liquore coguntur, id est (ut Latini dicunt) excipiuntur. Et Plut. de milite dispersо, οὓς σπαπώτας ἀναλήφως λαπάρ. Aliquando pro resumo, reputo, itero, iterum dico. Aliquando pro epulo excipio, comiter, excipio. Aliquãdo pro retraho, retineo, ut ἀναλαμβάνειν τὸν ἵππον, equũ freno sistere, & coërcere. Vnde & ἀντὶ τοῦ ἐμαυτὸν καὶ σωφρονίζειν ἑαυτὸν, id est reprehendere se, & emendare. Aliquando pro aliquem domum admittere, & penes se habere, ut apud Aeschynem: & ἀναλαμβάνεσθαι εἰς τὸ γῆρας, agnosci à patre, & in domum deduci: id quod post correctionem Athenienses facere solebant. ἀναλαμβάνειν διὰ βολῆς, subijsse falsam calumniam. Ἀναλαμβάνειν τὴν χλαμύδα, Plutarch. pro chlamydem assumere, ac inducere. Bud. Com. & ἀναλαμβάνειν, recognoscere Cic. interp. ex Platone.

Ἀναλάμπω. emico, refocillor, resumo uires, Plutarchus.

Ἀναλγής. ὲς. ὁ. ἡ. sine dolore qui nulla ægritudine afficitur. Vide apud Ammonium.

Ἀναλγησία. καὶ

Ἀνάλγησις. ιος. indolentia & stultitia, ἀναισθησία. Id propriè uitium est, cum quis uacat dolore & sensu sui mali, & ob id stupens in omne uitium fertur.

Ἀνάλγητος. ὁ. ἡ. carens dolore, stupidus, qui mala boni consulit, & indignationem rei non sentit: & qui ita dedoluit, Latinè dicitur defer buisse. quid differat ab ἀνάλγης, uide in Ammonio.

Ἀναλδές. siue potus ἀναλδὲς, ἄτροφον, ἀῦαυξες: quod non alitur uel augetur.

Ἀναλέγομαι. μ. ἑξομαι. decerpo, colligo sparsa & effusa, relego. Vnde ponitur aliquando prolegere, ἀναγινώσκειν, διέρχεσθαι. Aliquãdo pro argumentis & ratiocinatione, colligere, intelligere, indubitatum haberi, firmiter tenere ac concipere. Aliquando pro ἀναπεμπάζεσθαι, καὶ ἀναμιμνήσκεσθαι, καὶ ἀναπολεῖν. hoc est

 animo

animo uerſo rem præteritam & reminiſcor ac reputo, in memoriam reduco. Bud. Com. Depon. accuſ.

Ἀναλέγω. dixit Thucid. pro ἀπαναιρέω.

Ἀναλεήμων. ονος. ὁ, ἡ. immitis,

Ἀναλέχω. lambo.

Ἀναλεῖψαι. Vide ἐγχρίσαι in Ammonio.

Ἀνάλεκτα. τὰ. reliquiæ ſub menſa. Martialis: Colligere longa turpè nec pudet dextra Analecta, quicquid & canes reliquerunt. Sic dicta quòd colligi debeant, id eſt ἀναλέγεσθαι. Cæl. lib. 7. capite 52.

Ἀναλεκλιδόν. dicuntur, quibus è xylino lino, uel quauis materia tanquam puluillis conſtipant ſcapulas prominentes puellæ, ut uideri habitiores poſſint. Cæl. ibidem.

Ἀνάλεκτος. collectus, quo uocabulo Seneca uſus eſt pro Libro collectaneorum. Appellat idem ἀναλεκτὰς grammaticos, qui lectione multa exercitati, memotia ſunt firmiſſima, ut quicquid unquam legerint, uel audierint ferè habeant in numerato, ἀπὸ τοῦ ἀναλέγεσθαι, quod ſignificat ἀμοιβόλως ἔχειν πρὸς γνῶσιν. id eſt firmiter tenere, ac concipere. Celius ibidem & Bud. Com.

Ἀναλεπτόμυρος. diligens.

Ἀνάλημμα. τος. τὸ. ſudes, firmamentum, altitudo.

Ἀναληπτικὰ φάρμακα. quæ recreandis defectis compoſita ſunt. Διαιτᾶσθαι ἀναληπτικῶς τὸν ἀδένοντα apud Gale. id eſt uictum præſcribere reſtituendis uiribus. Ἀναληπτική. ab eodem lib. 7. Therap. uocatur uictus ratio renutritoria & refectoria. interprete Luciano. Et ἀγωγὴ ἀναληπτική, educatio & nutritio, uirium focillatrix, ab ἀναλαμβάνειν, quod eſt reparare uireis. Bud. Com.

Ἀναλῆσαι. ἀναθρέψαι.

Ἀνάληψις. εως. ἡ. reſumptio. Ἀνάληψις τῶν παιδίων, agnitio ea, qua quis penes ſe aſciſcebat puerũ, & quaſi filium agnoſcebat. Bud. Com.

Ἀνάλθὲς, ἀνυγίαινον, ἀνάιδον, uel quod non nutrit. uide ἀναλδὲς.

Ἀναλίγκιων ἀνόμοιον.

Ἀναλισκέω. κῶ

Ἀναλίσκω. conſumo, excido, deleo. Bud. Com. Etym. ἅλες, id eſt ἀρθρᾶν. ex quo ἁλῶ, τὸ σωματροίζω: & cum α priua. ἀαλῶ, τὸ τὰ σωμβροισμένα διασκορπίζω. Idem ſignificat ἀναλῶ, pleonaſ. τσι ν. & ἀναλίσκω, per paragogen.

Ἀναλίσκμν. id eſt, ἀρθρᾶν: ex quo ἁλῶ, τὸ σλωαθροίζω.

Ἀναλκέια. ας. ἡ. impotentia.

Ἄναλκις. ιδος. ὁ. ἡ. impotens. Ex ἄλκω ἀλκὴ, & α priua. & pleonaſmo τ ν ἀδδφνὴς, ἀϊσχυς, ἀθλός.

Ἀνάλμυρος. inſulſus, non ſalſus.

Ἀναλοίωτος. ὁ. ἡ. inalterabilis.

Ἀνάλομαι. deſilio.

Ἀναλύζω. ingemiſco.

Ἀναλογαδίλως. aduerb. ſecũdum proportionem.

Ἀναλογεῖον. ου. τὸ. pulpitũ, cui libros imponimus.

Ἀναλογητέον. repetendum eſt.

Ἀναλογικοί. οἱ. philoſophi quidam appellabantur apud Laërt. lib. 1.

Ἀναλογία. proprietas, ſimilitudo. Hãc aut author eſt Quintilia. lib. 1.) proxime à Græco transferentes in Latinum, proportionem uocauerũt. Cicero conuenientiam poſſe uerti exiſtimat. Aliquando comparationem aut proportionẽ. Quam ἀναλογίαν Stoici (inquit) nos appellamus conuenientiam, ſi placet. Et in libro de uniuerſit. id optime aſſequitur, quæ Græcè ἀναλογία, Latinè (audendum eſt enim quoniam hæc primum à nobis nouantur) comparatio, proportione dici poteſt. Ariſtot. Ethic. li. 5. κατὰ λογίαν dicit eſſe ἰσότηταλογε, hoc eſt paritatem ſiue ſimilitudinem rationis, atque hanc ipſam bipertitam facit, ut unam uocaret διηρημένην, hoc eſt, ſeiunctam, peculiarem Geometris, alteram συνεχῆ, id eſt, coniunctam ab Arithmeticis uſurpatam. Apud mathematicos ἀναλογία eſt, cum numeri duo aut plures: cũ item magnitudines inter ſe cõparãtur, ad ſimilitudinem ſecundæ cõparationis, iuxta æqualitatem aut inæqualitatẽ. ut ſi dicas: Vt ſe habẽt quatuor ad duo, ſic octo ad quatuor: & quãto eſt longior pes Herculanus alterius alicuius pede, tanto item ſtadiũ Herculeanũ pede ſexcenties cõmenſum, longius eſt eo ſtadio, quod alterius pede toties tranſmiſſum eſt. Apud grammaticos ἀναλογία eſt ſimiliũ ſimilis declinatio, ut inquit Gel. cuius uis eſt, ut ad aliquid ſimile. de quo non quæritur, referat, ut incerta certis probet: ut ſi quæratur, funis maſculini an fœminini ſit generis, ex eius diminutiuo cognoſcitur, quia funiculus gener. maſculini eſt. Et Gaza orthographiã deprehendi ἀναλογίαν ait: ut ſi dicas ταχεῖα per diphthõ. ſcribendũ eſſe, quia βραχεῖα ita ſcribitur, quòd quemadmodum ἀπὸ τ βραχέως deducitur βραχεῖα, eodem modo à ταχέως ταχεῖα. Eraſ. ad Romã. annotat ἀναλογίαν eſſe congruentiam rei ad aliquid relatæ, uelut cum dicimus. Cicada magnas habet alas proportione corporis, nam paruæ ſunt alæ, ſi ad alas conferantur papilionum: putatq; in eo loco Pauli, proportionem uertẽdum, alij menſuram competentem.

Ἀναλογίζομαι. raciocinor, reputo, æſtimo, expendo, animo uerſo, delibero, recordor, ſicut ἀναλέγομαι.

λέγομαι. Ponitur aliquando pro errorem reputare, retractare, reſipiſcere & ſeſe reſpicere, Pollu. Bud. Com.

Ἀναλόγιον. α. τὸ. pulpitum. uide ἀναλογεῖον.

Ἀναλογισμός. ὁ. reputatio.

Ἀνάλογον. proportione reſpondẽs, proportione conſtitutũ, proportionabile. ὃ λόγ ἔχόμενον. id eſt ἴσῃ λόγον ὅμοιον. Fit autem à λόγ. ἄλογ. inde alia compoſitio ἀνάλογος, & pleonaſmo τ ν, ἀνάλογ. Etym. Ἀνάλογον, aliquando accipitur pro ὁμοίως, hoc eſt, eadẽ ratio eſt, uel ſimilis ratio eſt, quòd etiã dicitur κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον proportione uel ἀλλ ἀναλογίας.

Ἀναλογῶ. ὁμοιῶ. Datiuo iung.

Ἀναλόγως. ἴσως. ὁμοίως.

Ἀναλογώτατος. α. ὁ. aptiſsimus.

Ἄναλ. α ὁ. inſulſus, χωρὶς ἁλῶν.

Ἀναλόω. expendo, conſumo, pereo, euaneſco.

Ἄναλος. α. ὁ. inſatiabilis, ἀπλήρωτος, ἀκόρεστος. Item ἀχρεῖος, Odyſ. σ. ἀναιδὴς, ἀτέλης, ἀσθὴς, βαρύς. Fit autẽ πρὸ τὸ ἅλις τὸ σλαψιλῶς, ἅλος, & priuatiuè κακὸς, uel pleonaſmo τ σ. κακλτ, Item inſulſus, inſalitus, non conditus, Euſt. Itẽ grauis corpore, quaſi aſſalire impotẽs.

Ἀναλύζω. κατανύσσω.

Ἀναλύομαι. reſoluor, aluum citam habeo, purgatorio utar pharmaco, apud Menand. ὧν τὰ φάρμακα κάτωσι ἀνάλυθες, μόλις.

Ἀνάλυσις. εως. ἡ. reſolutio, reditus, retextio cõplexionis. Bud. Com. Cum compoſitũ aliquid in ſuas ſimpliciſsimas partes, uel in ſua principia reſoluitur. Mathematicis ἀνάλισις eſt aſcẽſus à fine ad principium, cuius principiũ concluſio eſt, qui fuerat finis in cõpoſitione, quã quo pacto Geometræ conficiunt, inde Euſtat.

Ἀναλυλικός. ὁ. reſolutiuus. (Ethic. 3.

Ἀναλύω. reſoluo, redeo, quemadmodum qui diſcedit ſoluere dicitur. Pro immutare aliquando. Bud. Com. Si paulò purius ac latinius loqui uoluerimus ἀναλύμ aliquando dijudicare uertendum contendemus, hinc Ariſt. ἀναλυτικὰ non reſolutorios libros, ſed de arte iudicandi appellabimus. Itẽ ἀναλύεσθαι aliquando idem quod διαλύεσθαι, hoc eſt in nihilũ recidere, & Ἀναλυθῶναι, medicis eſt purgantia pharmaca ſumere. διαθαρλικῶ ἵνα μὴ ἀναδαφαρμάκω ἀπαλλάξαι, διαιρεῖν.

Ἀναλφάβητος. α. ὁ. indoctus, qui ne elementarias quidem literas nouit.

Ἀνάλωκε. κῆ αὐήλωκα. conſumpſi, ab ἀναλίσκω.

Ἀνάλωμα. ατος. τὸ. expenſa, ſumptus.

Ἀναλωτὴς. οῦ. ὁ. qui expendit.

Ἀνάλωτος. α. ὁ. expenſor.

Ἄναλωτος. inexpugnabilis, qui non capitur.

Ἀναμάξδυξ. α. ὁ. ἡ. deuia, per quam nequeant agi currus.

Ἀναμάξεις affricabis, conglutinabis. Nam: Odyſ. τ. φαπτὸν τυπώσεις, imprimes.

Ἀναμάρτητος. α. ὁ. inſons, nulla peccati labe polutus, innoxius. Neq; ſolũ ſignificat eum, qui non peccauit; ſed eum qui ne peccare quidem poteſt, ut indicat Hieron. Vnde τὸ ἀναμάρτητον, ſtatus inſons, prorſus Theonini dentis ne- (ſcius. Cæl.

Ἀναμασύομαι, κῶ

Ἀναμασσάομαι. rumino, remãdo: & translate pro conſideratius aliquid mente uerſo. Ariſtoph. Veſpis: Μόλις δὲ πρᾶγμ ἔγνωσαν ἀναμασσώμενοι. Sic Varro: Non modo abſens quicquã de te æquius cogitabit, ſed etiam ruminabitur humanitatem tuam.

Ἀναμασύω. ἀναζητῶ.

Ἀναμάττομαι. reficio, recreo, abſtergo.

Ἀναμάττω. ſubigo, ἢ ἀναφυρῶ. Item luo, Hom. Bud. Com.

Ἀναμαχόμαι. repello, expugno.

Ἀναμέλητος. α. ὁ. immulctus.

Ἀναμελλάναι, ἀνανδύσαι, ἀρνήσασθαι.

Ἀναμέλπω. cano.

Ἀναμέμνημαι. reminiſcor, memini. Depon.

Ἀναμένω. μ. ἀναμείνω. expecto, patior, ſuſtineo.

Ἀναμέρος. uiciſsim, ἀμοιβαῖος. (perfero.

Ἀνὰ μέσον in medio ἐκ τ ἀνὰ μέσον μερῶν, ex intermedijs partibus. Ariſt. Rhet. ad Alexan.

Ἀναμεστος. α ὁ. ἡ. plenus, refertus.

Ἀναμετρᾶν, uel ἀναμετρεῖσθαι. remetiri, ſupputare, recogitare.

Ἀναμεβής. ές. ὁ. ἡ. immenſus.

Ἀναμέτρησις. εως. ἡ. dimenſio.

Ἀναμεύομαι. rumino.

Ἀναμηχάνομαι. contrà machinor.

Ἀναμιγνύω. μ σω. immiſceo. Actiu.

Ἀναμίκτος. non contentioſus.

Ἀναμιμνήσομαι. μ. σομαι. recordor. Deponens

Ἀναμιμνήσκω. μ. σω. admoneo, in me- (genit. moriam reuoco, recordor, ſuggero.

Ἀναμμνήσομαι, reminiſcor, recolo, repeto.

Ἄναμιξ. mixtim, promiſcuè, ἀναμίγδην.

Ἀνάμιξις. ιος. ἡ. concrementũ, cõmixtio, coitus.

Ἀναμισθαρνέω. μ. ήσω. ω. ἐα. capio mercedem.

Ἀνάμνηστα τὰ. recordationes.

Ἀνάμνηστος. α. ὁ. enodis.

Ἀναμνέω. μ. ήσω. π. κῶ. facio reminiſci, ſuggero. Lucian. ἀνάμνησον σεαυτὸν, memorem fac teipſum, reducas tibi in memoriã. Item memoro. Gaza ex Cicer. ἅπαντα οὖν ἀνέμνησα, Omneis quos memoraui, Actiuum.

Ἀνάμνησις. εως. ἡ. reminiſcentia. differt ab ὑπόμνησις, de quo Ammon.

Ἀναμνησικός. ἡ. ὸ. ἡ. facile reminiscens, memoria excellēs, præterita in memoriam reducens, σημεῖον ἀναμνησικόν, apud Gal. in arte medicin.

Ἀναμόγυμι, μακροθυμία.

Ἀναμόργυνμαι, & ἀναπόμόργυνμαι. est imprimo, inuro, quasi tergendo imprimendoq; imbuo. quæ significatio ex eo manauit, quòd infricando & odor & color hæresci t, quare etiam προστρίβεσθαι dicitur. Bud. Com.

Ἀναμοχλόω. submouere, ἀνακινῶ. Inferius ἀνοχλίζω legitur ubi ἀναμοχλίζω caltigauerim.

Ἀναμπλάκητος. ὁ. ἡ. infallibilis.

Ἀναμύειν. ἀναβλέπειν.

Ἀναμυρίζεσθαι. χθαμαλίζεσθαι.

Ἀναμυχθίζω. suspiro, ingemisco. Aeschyl.

Ἀναμφιβόλως. ὁ. ἡ. minime dubius. Vnde ἀναμφιβόλως ἔχειν, firmiter tenere, nihil ambigere, indubitatum habere.

Ἀναμφιλέκτως. ἀναντιλέκτως, contradictorie, sine dubio, procul dubio, πόρρω ἀμφιβολίας.

Ἀναμφίλογος. ὁ. ὸ. indubius. Vnde aduerb. ἀναμφιλόγως, sine controuersia, sine dubio.

Ἀναμφισβήτητον. τὸ. nō controuersum, & quod constat & conuenit, indubitatum.

Ἀνανδρία. ας. ἡ. effœminatio, mollicies, pusillanimitas, timiditas.

Ἀνανδρίας. οῦ. cuirati Scythæ, qui muliebria obeunt officia, & fœmineo ritu colloquia agitant, apud Hipp. qui & ἐνάρεις.

Ἄνανδρος. ὁ. ἡ. uiro carens, innupta, parū uirilis.

Ἀνάνδρως. ignauiter.

Ἀνανεάζω. renouo, muto me in aliam formam.

Ἀνανεχθές. ad se reuersus.

Ἀνανέμειν. ἀναγινώσκειν, καταλέγειν.

Ἀνανεόμαι. instauro, restituo, renouo. ἀναντοῦμαι τὴν ἀπέχειαν. hoc est ἀνακαινίζω. Item in memoriā reduco, & reuoco noua lectione, quod Quint. renouare memoriam dixit. Lucian. ἤρωϊκὸς μῦθος ἀνανεούμενος. Bud. Com. Verū in hac significatione solet plerunq; adijci uox μνήμη. Libanius in oratione quę πρὸς Φλαυϊανὸν Τύχης inscribitur. ἀνανεοῦμαι τῇ μνήμῃ τὴν ὀργὴν ἀιδίως (κεῖνον.

Ἀνανεύω. μ. σω. abnuo. Neutrum.

Ἀνάνευσις. repulsa, respectus.

Ἀνανεόω. μ. ώσω. renouo.

Ἀνανέωσις. ἡ. renouatio.

Ἀνανηστεύω. repueraſco.

Ἀνανήστευμαι. idem.

Ἀνανῆσαι. σφᾶξαι.

Ἀνανήφω. μ. ψω. π. φα. resipisco, ad me redeo, me colligo: propriè ad sobrietatem redeo. nam νήφων solarium significat.

Ἀνανθής. ἐος. ὁ. ἡ. flore carēs, & ἀνάνθεος. ὁ. Pluta.

Ἀνάνιον. τὸ. innocuum, incolume, sine dolore,

Φλεγμονῆς Φλωβός.

Ἀνανομή. ἀνάσπασις.

Ἀνανοσέω. μ. ήσω. in morbum recido. Neutrum.

Ἀνανταγώνιστος. ὁ. ὸ. ἡ. qui contrà certare nequit.

Ἀνανταγώνιστον σφαῖραν uocat Herodianus, cui nemo resistere potest.

Ἀνανταπόδοτον. ubi aliqua orationis pars nō redditur: figura Atticis familiaris. Hom. Ἀλλ' ἐ μὴ λίσσοισι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί. deest πωῦσωμαι, ἢ ἠσυχάσω.

Ἄνανθος. apud Dionys. Areopagitam interpretatur πρόσω, αὖθις, ἐπὶ τὸ προκείμενον.

Ἀνάντης. ες. ὁ. ἡ. arduus, accliuis.

Ἀναντίβλεπτον. quod non ausit contra oculos tollere.

Ἀναυλιάκτως. indubiè, sine cōtrouersia. Strab. ij.

Ἀναντίῤῥητος. ὁ. ὸ. ἡ. in authorem receptus, id est cui cōtradici nequit. Plutarchus in Themistocle. Vnde ἀναυλιῤῥήτως, indubitatò, citra cōtradictionem.

Ἀναυλοφάνιτος. cui nihil respōdetur, cui contradici non queat.

Ἄναξ. κτος. ὁ. rex, princeps, dominus, imperator. ab ἄγω, quod medelam significat, quòd illis subditorum cura incumbat, authoribus Plutarch. & Eustath. Vel ἀπὸ τοῦ ἀνάγω, τὸ κελεύω. Vel (ut Etym.) πῆχυν ἀπὸ τοῦ αὖω τάξιν ἔχειν, πῶς ὃν πάντα αὐαφέρομεν. ἢ πῆχυν ἀπὸ τοῦ αὔακος, ὃ ἐστιν ὠμηλές. Castor & Pollux ita primi appellati sunt à nauigantium cura. Et tam de dijs quàm hominibus dicitur, ut Iliad. β. Ἑρμείας δὲ κάτῃξ ἐλῶκε. Isocrati ἄναξ minus est quàm βασιλεύς, unde Iouem βασιλέα uocat, cæteros uerò omnes ἄνακτας. Vide in ἄνακτες.

Ἀναξαίνειν. ἀνακινεῖν. Hesych.

Ἀναξία. ας. ἡ. regio.

Ἀναξιολώγα. Ceres, ἡ ἀνάγουσα τοὺς λαφυσσομένους εἰς γῆς, quæ & apud Pausaniam ἀνησιλάγα.

Ἀναξιοπαθεῖν. ægre ferre, indignum facinus clamare, indignum esse dicere. Plutarch. Ἀναξιοπαθῆσας δὲ ὁ κυβερνήτης ἀνέλκειν αὐτόν. Bud. Comment.

Ἀναξίως. ὁ. ὸ. indignus.

Ἀναξίως. indignè.

Ἀναξύειν. eradere.

Ἀναξυρίς. ίδος. ἡ. feminale, subligaculū, interdum calciamenti genus. Bust. significari ait id, quod Romani bracion dicunt, κατὰ ἀνασυρίδα, mutato σ in ξ. Etym. Vide Bayfiū de re uestim. & Ἀναξυρίδα. ostentare, in Chilia. Eras. Est & rumicis genus cuius folia calceorū soleis, quos Græci ea uoce aliquādo significāt, similia sunt.

Ἀνάπαιστος, qui & antidactylus, παρὰ τὸ ἀναπαίειν, id est ἀνάπαλιν ἀνακρούειν πρὸς τὸν πλήκτην,

ρον, id est quòd sono reciproco repercutiat dactylum. Et Aristoph. in pace παράβασιν, id est, digressionem illam qua chorus uti solet in Comedijs ad populum extra argumentum fabulæ, uocat ἀνάπαυσιν.

Ἀναπαιρόσθαι σφῦραι. mallei fabrorum.

Ἀνάπαλιν. ex contrario.

Ἀναπάλλω. ἀναπηδῶ, ἀνασείω.

Ἀναπάλσις. uibratio.

Ἀναπαυτίζειν. mutare sententiam, pactū irritum facere, more Pariorum, qui aliquando bello ab Atheniensibus oppressi, ciuitatē se illis tradituros polliciti sunt, si ab armis discederent, sed ijsdem protinus mutauerunt sententiā nacti aliunde auxilia. Erasmus in Chiliad.

Ἀνάπας. αντος. ὁ. uniuersus σύμπας.

Ἀναπατάδαι. ἀνακλάδαι ἄσμα.

Ἀνάπατος. impono.

Ἀνάπαυλα. ης. ἡ. requies. Vnde & pro loco ponitur, ubi subsistere solēt ij, qui iter faciunt quietis gratia. Aristoph. in Ran. Libanius in Epistolis, ἵνα μὴ ἀναπαύλης ἐνδέωμαι. Idem in Monodia in templum Apollinis. οἷαν ζεῦ γνώμης ἁμὲ ἔσης, ἀφροβήθημεν ἀνάπαυλαν.

Ἀναπαύομαι. μ. σομαι. quiesco, interquiesco, desino, quieti me trado, ἀνακλίνομαι, ὡς πρὸς ὕπνον. deficio, morior. Herodian. De Cōmodo, καὶ ὑπὸ λαμάτου πάσχειν οἰηθείς, ἀνεπαύσατο. Item αὐτὸν τοῦ ἀσθενήσαντος. Idem de Marco imperatore, νυκτός τε καὶ ἡμέρας ἀδιαλείπτως μιᾶς, ἀνεπαύσατο, ubi noctem diemq; superuixisset unam, fato functus est. Depon.

Ἀναπαυόμενον ὕδωρ. de fonte quodam Dodonæo dicitur, cuius aqua diei & noctis medio sistitur, aliud tempus continuè fluens. Etym.

Ἀνάπαυσις. ίσ. ἡ. requies.

Ἀναπαύω. μ. σω. reficio, id est recreo, quiescere facio & cessare, refocillo. Matth. ιι. Δεῦτε πρός με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς. Actiu. Hæc enim uox non ad cibum, sed ad remedium lassitudinis referenda, inquit Laur. Val.

Ἀναπείθω. μ. σω. solicito, instigo, adduco, induco, persuadeo. Accus.

Ἀνάπειρα. ας. ἡ. experimentum, exercitatio.

Ἀναπειράω. μ. άσω. π. ακα. meditor, iterum experior. (rior.

Ἀναπειρῶ. πάγυμι, κρητέω.

Ἀναπειρία. ἡ. quæ fidē auditoribus facere possit. persuasiua. Aristoph. Neph. πῶς ὦ μάθοι τοῦθ' ἵππος ἀφροῦσιν ἢ κλῆσιν, ἢ χαύνωσιν ἀναπεισθρίαν.

Ἀνάπειρος. ὁ. ὸ. palam factus.

Ἀναπελάζας. ἀναῤῥωδέας.

Ἀναπεμπάζομαι. in memoriam redeo, præterita reputo, ἀναλογίζομαι, ἀναπολῶμαι, ἀνανεοῦμαι. Bud. Com. Ducta est translatio ab his, qui per quinos digitos aliquid computant. Lucian. de ijs loquens qui sunt apud inferos, & uitæ felicitatem requirunt. ὥσπερ ἔρξινα ὕδρον ἀναπεμπαζόμενοι πλὴν ὅσῳ ἧμῖν ἐνδιαμονίαν. Eras. Chil. usurpauit, & ἀναπεμπάζωμαι, pro ἀναλογίζομαι. Synes. in oratione de regno ad Arcadium. ἀναπεμπάσασθαι τὴν μητρῴαν, dicitur etiam ἀναπεμπάζω pro eodem.

Ἀναπέμπομαι. remitto. Bud. Com.

Ἀναπέμπω. μ. ψω. destino, reduco, ἀναπέμπειν ὕδωρ, aquā profundere, aut expuere fons dicitur.

Ἀναπετάννυμι, ἀπὸ τοῦ ἀναπετάω. μ. σω. Ⓒ.

Ἀναπετανύω. πω.

Ἀναπετάω. μ. ἀναπετάσω. extendo, aperio, laxo, sum amplus, Platonis sum propensus, Lucian.

Ἀναπεπταμένον. τὸ. apertum. (Actiu.

Ἀναπεπληγμένος. stupefactus.

Ἀναπεπτωκώς, ότος. ὁ. q decidit, languidus, piger.

Ἀναπετῶ. Atticè pro ἀναπετάσω.

Ἀναπηγάζω. reddo.

Ἀναπηλάω. μ. σω. exilio, subsilio, prosilio, abripio me. Lucian. de sponsa, quæ desponsum uulnus in conuiuio accepisse uidebat, ἡ δ' ἀνύφη δὲ ἀνεπήλησε. Aristoph. Ranis: Νῶϊ δ' ἀείδωμέν γέπω ὧν πλὴν καταλιφ' εὐθὺς ἀνεπηδήσαμεν. Neutrum.

Ἀναπλωίζω. μ. ίσω. certus sum, exoluo.

Ἀναπυρία. ας. ἡ. mutilatio alicuius membri.

Ἀνάπηρος. ὁ. ὸ. ἡ. cæcus, mutilatus, mancus. πῆρος δὲ τὸ πήθω δὲ τὸ πανθαίνω fit πηρός, & cum α priu. ἄπηρος. ex quo cum altera priuatione ἀάπηρος, & per pleonasmū ῥ ν, ἀνάπηρος, στεινωμυίος, ἠχρειωμυίος, νοσώδης, λυπηρός. Etym.

Ἀναπίμπλαμαι. impleor.

Ἀναπίνομαι. discutior, absorbeor, digeror, ueluti cum pus alicubi collectum discutitur ac digeritur. Hippoc.

Ἀναπίπτω. decido, supinus sum, resupinor, plus est quàm ἀνακύπτω. discumbo, accumbo, humi consido. Pœniteo, pigrescо, despero: nam ad animū transfertur, quemadmodum & apud Demost. οἱ δικαιοῦντες νῦν ἀναπεπτωκότας ἡμᾶς, id est ὑπτίους, καὶ νυσάζοντας (inquit interpres) ἢ ὀρθοὺς νήφοντας. hoc est, Animo nec strenuo nec uigilanti arrectoq;, sed supini & desides & malis uestris indormientes. Hoc Cicero Concidere appellat. Sic etiam Liuius, Victi autem ceciderunt animis. Dicitur & iacere Latinè. Bud. Com.

Ἀναπλάζειν. διπλάζειν.

Ἀναπλανάομαι. fallor. Depon.

Ἀνάπλαξις. ίσ. ἡ. illinitio, iniunctio.

Ἀνα-

Ἀνάπλασις.ιΘ.ῆ.ab ἀναπλάττω,recreatio, refor matio,altera informatio,qd' est baptisma.Bud.
Ἀνάπλασμα.ατΘ.τὸ. mendacium. (Com.
Ἀναπλάττω,& ἀναπλάττομαι fingo,id est,commi niscor, formo, imaginor quæ nunquam uidi, αὐτὴ τῇ ἀὐτυπώμαι,refingo,id est instauro, ἀναγνωδ, ἀνακτίζω,efformo,effingo,cõficio.Bud. Com. Hoc tamen est discriminis quod ἀνατυπώμαι,propriè dicuntur cum ea quæ uidimus imagitione informata concipimus.
Ἀναπλέκω. redimo, cæsariem colligo, hoc est ἀναλαμβάνω. Bud. Com.
Ἀναπλέω. renauigo,amne aduerso nauigo,redeo
Ἀνάπλεως. ω ὁ.ῆ. plenus,oppletus.
Ἀναπλημμορεῖν. redundare,effluere.
Ἀναπλήθω.μ.σω.κῶ.
Ἀναπληρόω.μ.ώσω. impleo.Actiu.Etym. ἀναπλήσας,ἀναφυσήσας, ἀθρόως αὐαλαβών. ἐπ τῇ πρόσθω,ἀναπρήσας,& mutato ρ in λ. ἀναπλήσας.Et ἀναπλήσεις,αὐαπληρώσεις.
Ἀνάπληρωσις.εως.ἡ. expletio,completio.
ἈνάπλοΘ.ὁ.ὁ. recessus,ascensio nauium.
Ἀναπλόω. explico.
Ἀναπλῶσαι. pro αὐαπλεῦσαι Ionice apud Hero
Ἀνάπλυσις.ιΘ.ῆ. ablutio. (dotum.
Ἀνάπνδυσις.ιΘ.ῆ. Bud.Com.νῦ
Ἀναπνδυσιώδ.ὁ.ὁ.ῆ. spirans.
Ἀναπνέω.μ.δύσω. ἀόρ. αὐἐπνδυσα, ἀπὸ τῇ αὐαπνδύω ψαλαιὸ, respiro.Neutrum.
Ἀναπνοή.ῆς.ἡ.respiratio,ἐκπνοὴ,reciprocatio spiritus,cũ accipitur aër & redditur.Etym.πνύω, πνέω,futur. πνδύσω. ex quo πνδυσός, ἄπνδυσος,ἀπνδυσις: & detractione Ρ τ, ἄπνδυσις,& αὐἀπνευσις.
ἈναπόβλητΘ.ὁ.ὁ.qui amitti non potest.
ἈναπόδεικτΘ.ὁ.ὁ.ῆ. indemonstrabilis,ut αὐαπόδεικτΘ ἀεπία, improbata causa.
Ἀναποδείκτως.aduerb. sine probatione.
Ἀναποδίδωμι.μ.ώσω. reddo, rependo.Actiu.
Ἀναποδόμενα.quæ iterum expenduntur.
ἈναπόδΘ. pro scriba siue notario.
Ἀναποδῶ,μ.σω.π.ἐκ. impedio. Item retro ago, retrocedo,quasi dicas repedo.Dionys. de deliquio solis in morte Christi, Σελήνη δὲ μέχρι ἡλιακὰ ὑπέρατΘ ἐλθὸν ἐκ,ἔπ' αὐαποδόσα ἐκ.Aliquando ponitur pro reuoco, & tam ad personam quàm ad rem refertur. Ad personam, Herod. νῦ δ' ἀναμεῖ ἄλλα αὐτιπόδιστ ἐαυτὸν, Atque nusquã alibi seipsum reuocauit, id est nusquã id iterũ dixit.Est enim hic αὐαποδῶμ τὸ τοῦτ πολλάκις λέγειν, καὶ τὸ ἀκριβῶς ἰζετάζειν. eadem frequenter dicere,ac diligenter inquire re:id quod faciunt,qui diligenter rem quærũt. sæpius enim scisciţantur & reuocant eum quẽ

interrogarunt.Et Plinius iunior in Epist, reuocare lectionem dixit. Ad rem, Herod.lib.5.ὁ δὲ ἈντωνῖΘ ἔβλεπε πὸ ἅρματΘ, αὐαποδύων εἰς τοὐπίσω,quasi retractans,rediens.Sic Lucian. πρᾶγμα εἰς τοὐπίσω αὐαποδύων dixit rem male cedentem,quotidie minus progredientem, quasi retrogageretur.Bud.Com. Arponat.
Ἀναποδισμός.σ.ὁ. diligens inquisitio,resolutio,
ἈναπόδτΘ.ὁ.ῆ. non redditus.
ἈναπόδρασΘ.σ.ὁ.ῆ. ineuitabilis, μὴ δυνάμενΘ φυγεῖν.
Ἀναποθέω. recordor.
ἈνάποινΘ.σ.ὁ.ῆ. præmio carens.
Ἀναποκρίνομαι.contrà respondeo.
ἈναπόκρτΘ ἀποκέλλομαι.absque responso remittor.
ἈναπόλαυσΘ.ὁ.ἄγευσΘ. ieiunus.
Ἀναπολέω.μ.ήσω.uersor in animo,reputo,expendo, αὐαλογίζομαι, αὐαπερεμπίζομαι, αὐακνῶμι, aperio.Actiu. Bud.Com.
Ἀναπόλησις, ἑως,ἡ. memoria.
ἈναπολόγητΘς.σ.ὁ.ῆ. inexcusabilis.
Ἀναπόλυτα.τὰ. adhærentia.
Ἀναπόμπιμαλίδρα. τὰ ἀποσρεφόμενα.
ἈναπόνιπτΘς.σ.ὁ. illotus, inabstersus, immũdus, sordibus plenus.ὁ. μὴ νιψάμενος μηδὲ πλύνας τὰς χεῖρας, ἀλλὰ ἀκάθαρτΘ.
Ἀναποσκευή.ῆς.ἡ. impedimentum,
ἈναπόσρεπτΘν. αὐεξάλειπτΘν.
Ἀναπράττομαι. exigo,reposco,recupero.
Ἀναπράττω.μ.ξω.π.ἐκ.æstimo. Accus.
Ἀναπῆσαι. αὐαφυσῆσαι, ἐμπνεῦσειν.
Ἀναπρόθορος.σ.ὁ.ῆ. ad exitum uersus.
Ἀνάπταισυν.τὸ.μὴ πταῖον.
Ἀναπτερόω.do spem,attollo spe bona,attollo. Xenoph. 3. ἑλλιπικῶν.
Ἀναπτῆναι εἰς σκύθας. fugere in Scythas.
Ἀνάπτος.ὁ. ἄλυπτος.
Ἀναπτυκός.σ.ὁ.ῆ. reseratilis.
Ἀνάπτυξις, &
Ἀνάπτυξις.εως.ἡ. explicatio,declaratio.
Ἀναπτύσσω.μ.ξω. aperio, explico, interpretor, di
Ἀναπτυχή.αὐαπτολή. (lucido.
Ἀνάπτω.μ.ψω. incendo,suspendo,resuscito,excito, id est αὐαζωπυρῶ, αὐαρρίπτίζω. Chrysost. μὴ δὲ τὸ λοιμυθὲν ἡδὺ πυρὸς αὐάψαι πάλιν, Luctum iam sopitũ ne rursum exuscites. Item tribuo, acceptum refero. Plutarch. αὐτῷ τῶν χάριν ἀνάπτων. Bud. Com.
Ἀνάπτωσις. ὄκνησις, animus iacens & remissus. ab ἀναπίπτω. Bud. Com.
Ἀναπωδάομαι. interrogo.
ἈνάπυσΘ.σ.ὁ.ῆ. auditus,uulgatus.
Ἀναπολέμ.αὐαπηρᾶσκω.

Ἀναρίθμησαι.παλαιδαι.
ἈνάρακτΘ. publicus.
Ἀναράομαι.ῶμαι imprecationẽ factam soluo.
Ἀναρᾶδαι.λαλύμ τῶν γενομένων ἀρᾶν.
ἈνάργυρΘ.ὁ. qui pecunia caret, etiamsi alijs facultatibus abundat.
Ἄναρθρος.ὁ.ῆ. male articulatus,infirmus, inconstans.Sumitur & pro syllaba,cui litera deest,aut pro uersu cui syllaba.
Ἀναρδῶ. excito,rursus accendo.
ἈναριθμητΘ.σ.ὁ. innumerabilis, ἄπειρΘ, immensus. Item uilis,in nullo numero habitus.
Ἀναρίθμιον. ἐχθρόν.
Ἄναρσις.ΘΘ.σ.ὁ. impransus.
ἌναρχΘς.σ.ὁ.ῆ. nullius imperio subiectus.
Ἀναρμοσῆν.non quadrare, non congruere.
Ἀναρμοσία.ας.ἡ. inconcinnitas,incongruitas,dissrepantia.
ἌναρμοςΘ.σ.ὁ.ῆ. discors, incongruus.
Ἀναρμόσως.incongruè,ineptè,inconcinnè.
Ἀναρμόττω.congruo,copulo.Actiuum,dativo & accus.iũg.Halicarli.4. προθυτρέω ἢ προθυτρέω αὐαρμόζες, Seniori seniorem locans.
Ἀναροιζῶ. occido.
Ἀναρρῖκα. ἐλύουσα.
Ἀναρπίζω.δά, ἐ medio subitò tolli,ad pœnã rapi Item sedibus euelli, hoc est αὐαστᾶσαι, sedibus pelli,atq; aliò habitatũ mitti.Bud.Com.
Ἀναρπάζω.μ ξω.discerpo,abripio. Actiuum.
Ἀνάρπασοι.abrepti,discerpti,qui de medio tolluntur, quibus succeſſores mittuntur, atque à prouincia reuocãtur.Herodian.lib.3.ἐκμιᾳρᾶς καὶ ἐυτελᾶς διαβολῆς αὐαρπάσας ἐποιέ.Ex parua leuiq; delatione rapi ad se iubebat abrogato imperio Bud. Com.
Ἀναρρᾶπτω.μ.ψω.π.φα. consuo.
Ἀνερρῶς.ascendit.
Ἀναρρήγνυμαι. erumpo, Plutar. de Coniuratis, ὡς ἅπαν αὐαρρήγνυσθαι τολμῶς, In omnem erupturos audaciam.Bud,Com.
Ἀναρρήγνύω,καὶ ἀναρρήγνυμι.μ.αὐαρρήξω, ἀόρ. Ρ αὐαρρήγω.frango,rescindo, uiolenter edo,effundo,enitor.Bud.ibidem. ἀποσπάω,uiolenter auello,nam uehementiam quandam denotat hoc uerbum.Aristoph.interp.Equitibus.
Ἀναρρηθὲς ὕπατΘ.creatus,electus consul,αὐαρ
Ἀναρρῆξις ιΘ.ῆ. irruptio. (κυρηχθές.
Ἀναρρῆσις.ιΘ.ῆ. αὐαγόρευσις, electio,prædicatio,præconiũ, propriè in athletico certamine.
Ἀναρρῖνομ.σσω Ρ ῖνῶν παλίσυνθν ὀόν, Hippocr.
Ἀναρρῖπίζω.μ.σω. igne subleuo, refoueo, augeo. Iosephlib.2. Iud. πόλεμος ἐκθ' ἡμέραν αὐαρρῖπίζετο, Pugna quotidie grauius augebatur. Item excutio,uibro,iacto,turbo.

Ἀναρρίπτω, νῶ ἀναρρῖπτέω.μ. ἠσω.π. ἐκ. iacto,in sublime iaculor, unum super aliud reijcio,ejicio, emitto. Herodian.lib.1. λεόντων ἀλέποντα ἐξ ὑπωρέων ἐκασον αὐαρρῖφθρόντων ἰζαιθμοις κωνοῖσι ἀπέκτεινεν. Ἀναρρῖπτεῖν accipitur etiam pro remigare, κωπηλατεῖν, propterea quod aqua à remigantibus ἀναρρῖπτεται, hoc est,iactatur.Hom.Odyss.7. νῆ ὑπερος ἀναρρῖπτεῖν ἅλα κωπηλῶ. Ἀναρρῖπτειν λίνοπλιον. iacere periculum super periculum, periculum periculo addere,suscipere,subire periculũ.Herod.lib.5. ἐλομένη πάντα λίνοπλιον ἀναρρῖπτειν μᾶλλον, ἢ ἰδιωτδυειν καὶ δυκεῖν ἀπερρῖφθαι.
Ἀναρρῖχάομαι.καὶ
Ἀναρρῖχάομαι.scando, prensò manibus,ut fit murum scandendo. τοῖς χρσὶ καὶ τοῖς ποσὶν ἀντεχόμενον ἀναβαίνειν πὸς τὸ πρόσωπον, προθύμως ἐσχύες τοῖς ποσὶν ἀνιλαμβάνεσθαι, ἀναβῆσθαι τὸ ὕψος, σκαλοβατεῖν. Gaza ex Cicer. ἐπῆλθν Ρ μὲν ἄλλοι οἱ μὲν τοῖς ὀὲ ἀναρρῖχῶντα,Cum alij malos scandant. Tho.Mag.in elegantijs suis, dicit uno ρ scribendam hanc uocem à solis Atticis peculiarem.
Ἀναρρῖχώμενοι.οῖ reciproco meatu ascendentes. uide ἀναρρῖχάομαι.
Ἀναρροιβδέω. pro ἀναρρόφω, pleonasmo δι, & epenthesi Ρ β, mutato φ in π. Etym.
Ἀναρροιβδησις, ἀναφορὰ τῶν ὑδάτων.
Ἀναρρόιω. ἀναροιζόω, occido.
Ἀναρρόπος.ſursum uergẽs, retrocedẽs. Bud. Cõ.
Ἀναρρόφεῖν.exugere,absorbereq; flumina.
Ἀναρρυμα.ῶς.τὸ.hostia,uictima,quia in altũ subtracta immolari in sacris soleat. Proclus.
Ἀναρρύομαι. resartio. Hali,lib.1. ἀναρρύσθαι τὴ πατρίδα ἤθελεν. Sed ἀναρρύω,ρύω,σφάττω,ἐπὶ δὲ θύοντΘ ἀνέκλων τὰς χάλας τῶν θυμιώντων ὧν τὸ αὖω προέποντες,Etym.
Ἀναρρύπτω.doceo,iterum instruo.
Ἀναρρῦσαι.reficere, repatare.
Ἀναρρῦσις.ιος.ἡ.redemptio,θυσία.Etym.Ita uocabatur & primus dies Apaturiorũ,quod multæ uictimæ eo die macterentur. Proclus.
Ἀναρρῶδγας. ruinæ.
Ἀναρρωγώς.apertus,hians,patens.
Ἀναρρωδγότες.οῖ. reualescentes.
Ἀνάρσιος.σ.ὁ.ῆ.iniustus,inimicus,molestus,indignus. πρὸς τὸ. ἀρῶ τὸ ἁρμόζω,ὁ μὴ ἄρῖΘ.
Ἀνάρσις. bellum. contentio, νεῖκος.
Ἀναρτάω.μ.σω.applico mihi aliquid,differo, suspendo.Plutarch.in Othon.παύῖων πὸς αὐτὰ ἀνθρτημένων τοῖς ὄψεσι. Cum omneis eum oculis designarẽt ex eo suspensi. Cum omneis in eum uersi essent, nutũ eius expectantes, & ex uultu eius pendentes. Ἀναρτᾶν ἑαυτὸν, est spem

ſpem ſuam & præſidiū in aliquo locare, & cum eo uitæ ſubſidia ſociare. Demoſth. εἰς ἀρχὴν δῆμον αὐκρτήζασιν ἑαυτὸς, Qui populo ſe adiun gunt, & populares eſſe uolunt. Aliquando pro dirimo, diſſocio. χωρίζω, irrito. Herodian. τοῦτον φήσας αὐάρτημα ἐαυ αὐτὸς ποιεῖσθαι Actiu. Bud. Com.

Ἀνάρτησις. ἀνακρέμασις, κρὰ ἡ ἐπὶ ξύλου ἱκαθή-

Ἀνάρλος. ὁ. impar. (λωσις.

Ἀναρτύω. μ. ύσω. π. υκα. molior.

Ἀναρτῶμαι. uoce paſsiua tantum, concilio mihi, & aſciſco, amicitiaq; deuincio. Xenoph. πρὸς δὲ σὺν πατρίδας αὐτῶν ἀνήρτηντο. id eſt, Amicos & bene cupientes reddidit ſuo cõgreſſu, ita ut diuelli ab eius amicitia nõ poſſent. Bud. Com.

Ἀναρύκα. ἡ. ſuber arbor, φελλοδρυς. Theophr.

Ἀναρυσήρ. ῆρος. ὁ. οἰνος. ἀνιμᾶται.

Ἀναρύσσειν. αὐ αυτλεῖν, ἀεὶ δ' ἀρύεσθαι.

Ἀναρχα. nulli ſubdita imperio.

Ἀναρχία. ἡ. rebellio, contumacia, carentia principatus. Significat (inquit Eraſ. huiuſmodi multitudinis licentiam, quando nulli paretur, ſed pro ſua quiſq; libidine rem gerit malum penè tyrannide peius. Bud. Com.

Ἄναρχος. ὁ. ἡ. principe uel principio carens. Vide in Ammonio quid differat ab αὐάλυος.

Ἀναζαίρωσαι. εἰς ὀροφὴν ἐμπλῆξαι.

Ἀναζελύσθαι. ſubſilire.

Ἀνασάρκα, genus aquæ cutem ſubeũtis, fit enim quoties toto corpore reſoluuntur ſolidæ partes in aquæ naturam.

Ἀνασειράζω. αὐθέλκω, αὐατρέπω, κρὶ ἵππον αὐα-καυτίζω.

Ἀνασειράζω. facio collidere.

Ἀνασεισμός. ὁ ὁ abſciſſura.

Ἀνασείω. μ. σω. concutio, commoueo.

Ἀνασελγαίνομαι. illudor, contumeliã patior, αὐα σελγαινόμενος Euripides dicitur apud Ariſtophanẽ in Veſpis, pro ἱκατακωμῳδούμενος, ὑβρι τόμενος.

Ἀνασεσυρμένη. dicitur mulier quæ pudenda & tegenda detegit ueſte retracta & collecta.

Ἀνασισυρμένος. impudens, obſcœnus. Bud. Cõ.

Ἀνασηκῶν. προσάλλοναι τὸ ἐλπιτὲς, αὐτὰ ποδ' ἄναι.

Ἀνάσιλος. αὐαφαλαντίας, φαλακρός, ἄκωμος τὴν ἰκεφαλήν. recalualter.

Ἀνάσιμος. ὁ. ἡ. reſimus ſiue ſimus, deformis. Ariſtophanes Eccleſ. ἡ μισθὸν διακονῆσαι αὐάσιμον, ἢ προσβύτερον. Heſych. Ἀνάσιμον τροχὸν μα, τὸ σὺν τῷ μετώπῳ τῶν ὀφρυῶν ἐγραμμένον.

Ἀνασιμᾶν. nares ad olfactũ cõtrahere, ſubolfacere

Ἀνασκαλεύω. αὐακινῶ, αὐαλογίζομαι.

Ἀνασκευάζεσθαι collectis uaſis migrare, uel patria faceſſere, hoc eſt μετοικιζόμενον σκεύαγωγεῖν, ut decoctores & patria extorres, & qui ſolum uertunt. Bud. Com.

Ἀνασκευάζω. μ. σω. deſtruo, ædifico, inſtauro, ab integro reſtituo, moueo caſtra, refello, expor. to. Bud. ibidem, infirmo argumentum, & euer to. Cic. Item tranſmuto.

Ἀνασκευή. ῆς. ἡ. refutatio, opus conſtruendi, ut Fabius dixit. Huic opponitur κατασκευή. Bud. ibidem. Eſt etiam figura ſententiarum ſeu διανοίας apud Grammat. quę Latinè deſtructio uel euacuatio interprete Iul. Rufiniano dicitur, qua ab aduerſarijs maxima propoſita deſtruimus ac redarguimus. ut Nũc Lycię ſortes, nũc & Ioue miſſus ab ipſo, Interpres diuum fert horrida iuſſa per aures.

Ἀνασκισία. ας. ἡ. inertia.

Ἀνάσκητος. ὁ. ἡ. inexercitatus.

Ἀνασκήτως. ſine exercitio.

Ἀνασκιρτάω. exilio.

Ἀνασκινδυλλίω. μ. ήσω. ὐῆ

Ἀνασκολοπίζω. μ. σω. in cruce ſuſpendo, crucio. σκόλοπος enim pali dicuntur. Etym. ἀνασκολοπιδιῶναι.

Ἀνασκοπᾶν. meditari, conſyderare.

Ἀνάσσειν. cuello, cõturbo, eijcio, ſurſum reijcio, excutio retrorſum. Lucian. ἀνασσόμενος τὸν ὦν μετώπωμον. Bud. Com.

Ἀναστάζω. αὐαταράσσω.

Ἀναστάσιος. ὁ. αὐκαστασμός.

Ἀνάστασος. ſedilibus pulſus, qui aliò habitatum mittitur. Item cui ſucceſſor mittitur, qui remouetur è prouincia. Bud. Com.

Ἀναστάω. άσω, extraho, cuello, dicitur & ὦν ἀπὸ ζονείας, in faſtũ, ut apud Sophoclem, ἀνέστακλάγες, cuius generis eſt φρῦς ἀναστᾶν, tollere ſupercilia. Euſt. Il. γ.

Ἄναστα. ἡ. regina, hera. (τρὸς.

Ἀνάσταβος. ὁ. apud Theocritũ inuictus, pro αὐπτ

Ἀνάστεμα. μ. ἀνάξω. π. ἤναχα. impero. Genit. aut datiuo iungitur.

Ἀναστάδην. ſtando deſuper.

Ἀναστάλικὰ ſiue κατασταλτικὰ φάρμακα, dicuntur remedia quæ cohibent & ſupprimunt.

Ἀνάστασις. ιος. ἡ. reſurrectio, euocatio. Interdum euerſio, è ſedibus expulſio, uaſtatio. Demoſth. Olynth. prima. ὅτι νῦν οὐ πρὸ δίξης, ἀλλ' ὑπὲρ μέρος χώρας πολεμῶσιν, ἀλλ' αὐαστάσεως ὐῆ αὐ ροπολισμοῦ. Bud. Com. propriè dicitur de interitu & ruina, nõnunquam de eo qui cecidit cum iam ſeſe erigit, & per translationem de negligente & deſide, cũ à deſidia ac torpore quodammodo excitatur, quibus poſterioribus ſignificationibus ἀνίστησι τὶς πινὰ, cum quis aliquem uel collapſum ſubleuat, uel pigrum & torpeſcentem incitat. Item ἀνίστασθαι τὸν ἀχιλλέα τῷ πατρόκλῳ, Homerus, pro eo quod eſt γράφει αὐτὸν ὅλι αὐέστη. Ex ſcholijs Moſchop. in Philoſtratum.

Ἀνάστατα θυσίαι, ἀεὶ τῶν αὐαῤῥώσεων ὄσα.

Ἀνάσταθμα. placentarum genus.

Ἀνάστατος. ἤρος. ὁ. qui in pedes aliquem erigit, ἀνάστατος πόλεως, columen & præſidium urbis, qui promouet atq; erigit labantem rempublicam, dixit Aeſchylus.

Ἀνάστατος. ὁ. ἡ. uaſtatus, ſedibus ſuis expulſus, exul, extorris, euerſus. Ἀνάστατα ποιεῖν, deuaſtare. Bud. Com.

Ἀναστάω. μ. ώσω. labefacto, concito, diſturbo, Actiu. Bud. Com.

Ἀναστάτωσις. ιος. ἡ. idem quod αὐαίρεσις. Bud. Comment.

Ἀναστανρόω. μ. ώσω. crucifigo.

Ἀναστέλλεσθαι. terga uertere.

Ἀναστέλλω. μ. λῶ. reprimo, propulſo impetum irruentis, refreno, repello. remitto, attollo, eleuo. Actiu. Bud. Com.

Ἀναστηλᾶ. erigo ut cippum.

Ἀνάστημα. ατος. τὸ, exaltatio, altitudo.

Ἀναστῆσαι. erigere.

Ἀναστήτης. ῆρος. ὁ. qui remouit, uindicauit, expulit.

Ἀναστοιχειόομαι. μ. ώσομαι. reſoluor in elementa.

Ἀναστοιχείωσις. ιος. ἡ. formatio inſtitutionum. Item corporũ reſolutio in principia & elementa, reelementatio. Bud. Com.

Ἀναστομόω. uerba aliena interrumpo.

Ἀναστομόω. aperio. Ἀναστομωθῆναι κατὰ στενοπόρους ἀυχένας. id eſt, per anguſtas fauces ſeſe patefaciens, uel anguſtis ceruicibus ſeſe comprimens. Ariſt. de mundo, de mare loquens.

Ἀναστόμωσις. ιος. ἡ. apertio uenarum.

Ἀναστρατοπεδεία. ἡ. αὐαλυσις ἢ πρεμβολῆς, caſtrorum motio. Bud. Com.

Ἀναστρατοπεδεύω. caſtra moueo, reuertor cum exercitu, contineo me in caſtris. Bud. Com.

Ἀναστρέφομαι. uerſari.

Ἀναστρέφω. μ. ψω. reuertor. Xenoph. ἐπὶ ἐγγὺς τὰ τέχη ἐπανήκοντο, ἀναστρέφοντο, Vbi ad mœnia acceſſiſſent, retrò reuerſi ſunt, αὐαχώρησαν. Dicunt enim αὐαστρέφω & αὐαστρέφομαι pro eodem, quemadmodum apud Tullium reuerto & reuertor. Aliquando commuto, nego, cohibeo. Bud. Com. Ἀναστρέφειν πῶς τι, ex contraria parte reſpondere.

Ἄναστρος. ὁ. ἡ. aſtris carens, obſcurus.

Ἀναστροφάδην. conuerſim.

Ἀναστροφάω. ἀναστρέφω.

Ἀναστροφή. ῆς. ἡ. inuerſio, ut Quintil. uocat, figura, ſcilicet, poëtica, cum uerbum quod præcedere deberet, ſequitur, quale illud Vergil. Italiam contra. Item reuerſio, reditus, receptus, cõuerſio, uel alicuius in ſuum ſtatum reſtitutio, & ſic uſurpatum de acie militari, ut in appendice habet cõuerſatio, cõſuetudo. Vide ἀνάστροφή.

Ἀνασυφελίζομαι. ἀνορθοῦσθαι.

Ἀνασύρμαι. apud ueteres comicos, ἀναπᾶσθαι τὸ ἀδθίον, ἐπᾶραι τὸ ἀδθίον, ἢ σογνῶσαι Sophocl.

Ἀνασύρομαι. retrahor. Bud. Com.

Ἀνασύρω. reuelo. Significat etiam detegere quod intus eſt, aut quod latere & tectum eſſe decet. Bud. Com.

Ἀνασφαλάζω. exilio. recalcitro.

Ἀνασφαλᾶναι. uires recuperare, à morbo aut caſu exurgere, opponitur τῷ σφάλεσθ.

Ἀνασφῆλαι. ἀναῤῥωθῆναι. σφῆλον γὰρ τὸ ἰσχυρόν.

Ἀνασφῆλαι. animum recipere, animo confirmari, à σφῆλον quod ualidũ ſignificat & robuſtũ. συμπῶμαθος, ἀνασφῆλαι apud Aeſchinem Socraticũ in Axiocho, pro, à morbo cõualeſcere.

Ἀναχαλύω. ſuſcito, uel ſcrutor.

Ἀναχάνω. μ. ήσω. &

Ἀναχέσθαι tolerare. ἀναδέξασθαι, ὑπομένειν. Vnde ἀνάσχεο, imperatiuum ſecundi indefiniti medij. ἢ δ' ἀλύσιν ἰωνικῶς. Etym.

Ἀνάσχισις. ιος. ἡ. amotio. Item ἀνάσχισις ἥλιος, ortus ſolis. Ariſt. de mundo.

Ἀνάσχετος. ὁ. ὁ tolerabilis.

Ἀναχίζω. reſcindo, diſcindo, exentero.

Ἀναχώρ. όντος. ὁ. eleuans. χεῖρας ἀνέχων, Paſſis manibus orabant. Iliad. ζ.

Ἀνασώζω. ἀνακτάομαι. (dũt.

Ἀνασωθέντες. reduces, hoc eſt, ij qui pericula euaſ

Ἀνάτασις. ιος. ἡ. comminatio ingens, minæ feroces & improbæ. Plutarch. in Cat. ἀνάτασιν καὶ ὄγκον τοῦ βασιλέως μὴ φοβηθείς. Item ἀνατάσ κωλύν, cohibitione ſegneſcere, apud eundem. Bud. Com. Eſt item ἀνάτασις corporum tractus ſeu tentio ad ſuperiora loca per traductionem medicis, contrariſi κατάτασις, hoc eſt, ad inferiora loca tentio. Vide Gal. definit.

Ἀνατελικός. ὴ. ὁ. extenſus.

Ἀνατίθημι. σωτάθημι, ἐὐτροπίζομαι.

Ἄνατι, ab ἄνατος, ἢ συνωπαλύ, uel quèadmodum ab ἄνε ἄγετε, ſic ab ἄνα ἄνατε.

Ἀνατεί, ἀνδὶ ἄτης. proſperè tranquillè.

Ἀνατείνω. μ. γνῶ. κρὶ ἀνατείνομαι. excito, extendo. Ἀνατείνειν τὴν χεῖρα apud Xenophon. pro eo quod Cicero dicit digitum tollere. unde & χειροτονία. Significat etiam uoce paſſiua idẽ quòd ἀπφλαῦν, minari. Syneſ. νόμῳ ἀνατείνει τὴν πολλὰ κρὶ χαλεπὰ τοῖς μυσεύσασι τὸν ἢ φονικὸς ἀρχῶν. id eſt, Lex minatur multa, eaq; atrocia ijs qui ambiunt patriæ principatum. Bud.

Com. Dores, teſte (Corintho) ἀὼὰ præpoſitionem, ut in multis alijs, ita in hoc uerbo contrahunt, ἀῶτεινον pro ἀὼάτεινον.

Ἀνατειχίζω. reædifico muros, communio, inſtauro mœnia.

Ἀνατέλλω. orior, de ſole & luna propriè, cum de alijs ſyderibus ἀῤῥτέλλω dicatur.

Ἀνατηκέδω σώματα ἡδυπαθείας. remolleſcere corpora uoluptatibus.

Ἀνατί. impunè, αἴθυ ἄτης.

Ἀνατίθεμαι. in paſſiua uoce eſt depon. & aliquando ſignificat execror. Aliquando onus alij iniungo, uel ipſe in humeros tollo, humeros ſubmitto oneri geſtando. Vnde & apud Xenoph. pro aliquam rem præſtandam atque conficiendam ſuſcipere ponitur. Eſt etiam familiariter arcanum ſuum exponere, & (ut D. Hieronymꝰ ait) quaſi in ſinum amici ponere, & in medium adferre communi conſilio uel probanda uel improbanda. Plutarch. τῆ πράξει αὐτὸ τῶν ἑταιρίων τίσι. Vnde & pro oſtendere legendumq; porrigere. Aliquando pro differre, reijcere in futurum, quod tamen negat Phrynichus, ſed ἀναβάλλεσθαι potius hic dicendum contendit. Item pro retractare, ſententiam mutare. Bud. Com. Item ἀὼαθῆναι dicare, ac quodammodo conſecrare aliquando ſignificat. Ariſtides ἀὼαθῆναι τρίποδα ἀργυροῦν. unde etiam ἀὼαθήματα donaria, quæ in parietibus & columnis templi ſuſpenduntur, de quibus ſuprà.

Ἀναλελεγμένοι. οἱ. numerati, dicati.

Ἀνατίθημι. in uoce actiua ſignificat ſicut ἀνατίθεμαι in uoce paſſiua, onus inijcio, hoc eſt, onus tollo, & in alium inclino. Item τὸ ἐῶ, πρόϊεμαι, permitto, committo, mando, ut ἀναλέγω μοι τὰ τίνος τῆ ἐμῆ λύρα. Item tribuo, acceptũ fero. Syneſ. ἐγὼ δὲ ἀνατίθην ἀπὸ τούτων τῷ θεῷ. Ego autẽ hæc deo ſemper acceptum referebã. Item τὸ ἀὼατίθω, ſuſpendo. unde & ἀὼαθήματα, id eſt, donaria. Eſt & tribuo, hoc eſt, propenſus ſum, & illi multum faueo, apud Platonem in Sympoſio. Sophocl. pro libero & abſoluo poſuit. Bud. Com.

Ἀναλισκόμενος. ὑποφθαλμόμενος. τῇ τιμῇ.

Ἀναλλαγμός. tranſmutatio, tranſitus.

Ἀναλοῦται. πληρόω.

Ἀναστέφεμαι. expello erodendo.

Ἀνατλάω. μ. ήσω. Ⓒ

Ἀνέτλημι. tolero, ſuſtineo.

Ἀνατλής. ἀκρατής.

Ἀνατολή. ῆς. ἡ. oriens, locus unde exoritur Sol, & ipſe ſolis exortus. Polluci lib. 2. candidus ille ſemicirculus, qui in unguiũ radicib⁹ emicat.

Ἀνατολικός. ὴ. ὸ. orientalis. inferius ſcribitur ἀνατόλιος.

Ἀναζμή. ῆς. ἡ. diſſectio.

Ἄναζος. non falſum, ſine falſibus.

Ἄνατος. ὁ. ἀβλαβής, innocuus, incolumis.

Ἀνατρέπω. μ. ψω. ſubuerto, euerto. Vnde ἀὼαβῆναι πεδὴ dicitur mare, cum id quod in imo eſt, emergit, & ſurſum fertur. Bud. Com.

Ἀνατρέχω. recurro.

Ἀνατρέφω. ægrotum ex diuturno morbo, imbecillumq; reficio, refocillo & recreo.

Ἀνάτριπτος. ὁ. non detritus, non foratus, ut ſunt calcei ueteres.

Ἀνατρίβω. frico, inde αὐάτριψις frictio, exprimit enim hoc uerbum uniuerſum frictionis genus. Nam fuerunt qui ex ui uocis intellexerunt eam duntaxat quæ ab inferiori parte ſurſum tendit, quod αὐὰ ſurſum denotat, quod refellit Galenus oſtendens Hippocratem ἀνατρίβειν & αὐάτριψιν. pro quauis frictione uſurpare, idemq; ualere quod τρίβειν & τρῖψιν, quæ non ſunt in frequenti uſu.

Ἀνάτριπτος. attritus.

Ἀνατροπή. ῆς. ἡ. euerſio, ſubuerſio.

Ἀνατροφή. ῆς. ἡ. nutrimentum, alumna, quæ nutrit, uel quæ nutritur. Ἀνατροφὴ nonnunquam dicitur educatio ſiue bona ſiue mala, & ἀνατραφέντες κἀκοῦργοι dicti οἱ ἐξάρχοι καὶ πρωτοδόντες, οἱ αὐθάδες. Homer.

Ἀνατυλίσσω. repeto, reuoluo animo, refrico, inuoluo, uerſo.

Ἀναῦτοπάομαι. φαντάζομαι, ἀναπλάσσω. imaginor, fingo. Bud. Com.

Ἀνὰ τυχόντα. ſecundum quod euenerit.

Ἀναυγής. non augeſceres.

Ἀναύδητος. ὁ. ἡ. ineffabilis.

Ἄναυδος. ὁ. ἡ. mutus, inauditus, elinguis, Sophocles αὔαυδα uocat tympana, obſtrepantia ob inarticulatum tumultum, & bruta. Galenus commentario quo Hippocratis uoces interpretatur, dicit αὔαυδον propriè ſignificare eum qui aptè & bene uerba facere nequit, Mutum uero, hoc eſt, eum qui omnino uocem emittere non poteſt ἄφωνον appellari.

Ἀναυλέω. immune, ſine naulo.

Ἄναυλος. ὁ. ἡ. ſine tibijs.

Ἀναυξής. ές. ὁ. detrimentum.

Ἀναύξητος. ὁ. ἡ. incremento carens.

Ἀναύξω. augeo.

Ἄναυρος. ex pluuia collecta aqua. ὃ δὴ ὕετῶν συνιστάμενον ποταμός torrens apud Apol. Eſt etiam Nili epitheton, quod nullis perflatur auris.

Ἄναυτα τὰ κατάυτα. ſcanſim & deſcenſim.

Ἀναφαίνω. μαι. ῶ. demonſtro, dico. Gaza in Cat. ἕτερον

ἕτερον αὖ φεύγοντι θάτερον τῆ πόλεως ἀνεφάνη, Alterum ille extitiſſet lumen ciuitatis. Bud.

Ἀναφαίρετος. ὁ. ἡ. ὁ. qui nequit auferri, irreuocabilis. Ἀναφαίρετα κτήματα, ſtabilia bona, quæque auferri non poſſunt, apud Herodianũ.

Ἀναφαλαντίας. ὁ. ὁ. caluus, recaluaſter.

Ἀναφαλαντίασις. ὁ Ⓒ. ὁ. ἡ. caluitium in ſupercilijs, quemadmodum φαλακρότης in capite. Gaza ſalitium interpretatur in Ariſtotele, ſed tantiſper dum melius inuenerit.

Ἀναφανδόν. manifeſte.

Ἀναφανταί. καὶ

Ἀναφαντόν. palàm, clarè, apertè.

Ἀναφέρεσθαι. ſurſum ferri, ſurſum attrahi, emergere, exiſtere, Bud. Com.

Ἀναφέρω. reprimo, non ſuſtineo, refero, ſed hoc uariè, ut apud Herodotũ: ἀνέφερε γὰρ εἰς Αἰνέαν τὸν Ἀφροδίτης τῷ τὸν γάμον διαδρηλῶ, Aiebat ſe oriundum ab Aenea. Et ἀναφέρειν πρὸς τὸ σύγκλητον, referre ad ſenatum, uel in conſultationem ponere. Et ἀναφέρειν τὴ αἰτίαν ἐπ' ἄλλον, recuſare, exceptione crimen ſummouere, referre, & reijcere crimen in alium, ut ſolent qui excuſant. Demoſth. Sic enim referre quæſtionem. Item pro reducere, ἀναγειν. Item pro inferre & comportare, ut ἀναφέρειν εἰς τὸ ἀκρόπολιν. Item ſubuehere, ſuſtollere, tollere, ſubuolare, in altum tollere, Lucian. ἀναφερομένη λινόσαν uocat nidorẽ in aëra ſurgentem ac ſubuolantem. Item impedire, non ſuſtinere. Item conferre in medium quaſique in cumulum. Εἰς τὸν οἶνον ἀναφέρειν, uino imputare. Reſipiſcere apud Lucian. in Pſeud. Ἐπεὶ δ' ἤδη πολλοὶ τῶν νεῶν ἐχόντων, ὥσπερ καὶ ἐκ μάθης βαθείας ἀναφέροντες.

Ἀναφέρειν εὐχάς. ſuſcipere uota. Bud. Commen. Item ſingultire, reſpirantem ſignificat interdũ Hipp. ἀναφέρειν, & ut pueri cubantes flentesq; & in nares retrahentes ſpiritum.

Ἀναφέψημα. τὸ φαφέψημα. Gil. Bud. Com.

Ἀναφής. inquietus.

Ἀναφίεται. ἄμαχ.

Ἀναφθέγγεται χρησμός. dat reſponſa. Plutarch. in Theſeo de Sibylla.

Ἀνάφθον. ὁ. ὁ. copioſus.

Ἀναφλάν. impudicum eſſe, turpiter laſciuire, τὸ μαλάσσειν τὰ αἰδοῖα, mollius genitalia tractare, maſturbatorem agere.

Ἀναφλασμός. ὁ ὁ. res uenerea, Cæl. lib. 8. cap. 12.

Ἀναφλέγω. comburo.

Ἀναφλύσιος. ὁ. ὁ. maſturbator.

Ἀναφλύσιος. populus Antiochenſis.

Ἀναφλύω. μ. ύσω. ebullio.

Ἀναφοιβάζω ἀναναθάρας.

Ἀναφοιτᾶν εἰς ἴδιον. repetere Idam, ſæpe ire.

Ἀναφορά. ᾶς. ἡ. ſubſidium. Demoſth. ἀναλέγεται γὰρ αὐτῶν ἕκαστος ἑαυτῷ ἅμα μὲν βασιλεῖ, ἅμα δ' εἰς γρύσιτο ἀναφοράν. Interdum idem quod ἀφορμὴ authore Ammon. à quo tamen mox diſtinguit. Interdum emerſio, ſurſum uerſus latio, ſubuectio. Interdum relatio criminis, ius referendæ quæſtionis in alium quẽpiam quàm cum quo iudicium prius agitatũ eſt. Recurſus ſalutis à forenſibus dicitur, hoc eſt, actio ſubſidiaria reiecta in alium, ius referendi controuerſiam, non uictori, ſed alij. Vocatur etiam ἀναφορά, uel ἐπαναφορά, ea pars cœli, quæ triginta partibus ab horoſcopo diſtat, in ſecundo ſigno exiſtens ab eo, in quo horoſcopus inchoatur, quaſi pars iamiam emerſura. Euaporatio apud Athenæum. Bud. Com. Grammatici ita uocant figurã, cum idem principium eſt aliquot uerſuum.

Ἀναφορβός. ὲ Ⓒ. ὁ. uectis.

Ἀναφορικός. ὴ. ὸ relatiuus.

Ἀναφορικοί. qui ægrè ſordes è pectore extuſſiunt.

Ἀναφορεύς. οῦ. ὁ. ἑλκτήριον. ἀμφίκυρτον. lignum utrinq; cauum, quo onera geſtãtur: inſtrumentum quo aliquid portatur, ac ſurſum à terra tenetur, cuiuſmodi eſt quo mulieres in quibuſdam locis aquã à flumine geſtitant. Ariſtoph. Ran. μεταβαλλόμενον τὰ ἀφορεῖ, δὶ χειρίδας. Cæl. lib. 9. cap. 3. & Bud. Com.

Ἀναφρίξας. ᾶσα. ὸν. ſetis horrens.

Ἀναφροδισία. inuenuſtas.

Ἀναφρόδιτος. ὁ. ὴ. ὸν. Veneris expers, aduerſa Venere natus, alienus à Venere.

Ἀναφρονέω. μ. ήσω. reſipiſco.

Ἀναφύομαι. renaſcor.

Ἀναφύω. miſceo, ſubigo. Actiu.

Ἀνάφυσημα. τος. τὸ. euaporatio, dicitur enim uentus in ſublimen ſeſe rapiens, cum aut è ſpecie altius depreſſo flatus emicuerit, aut è terræ hiatu, hoc eſt, ἀνάφυσημα δὲ γῆς πνεῦμα ἄνω φερόμενον κατὰ τὴν ἐκ βύθου τινὸς ἢ ῥήγματος ἀνάδοσιν. Ariſt. de mundo.

Ἀναφυσάω. morior.

Ἀναφυσάω. μ. ήσω. inflo. Actiu.

Ἀναφύω. μ. ύσω. exurgo. renaſcor.

Ἀναφωνέω. μ. ήσω. exclamo. Neutrum.

Ἀναχάζομαι. μ. ζομαι. καὶ

Ἀναχάζω. μ. σω. cedo, retrocedo, iter inhibeo uel greſſum. Bud. Com.

Ἀναχαίνω. ἀναξαίνω. & ἀναχαίνεται. ſuſcitatur. Hipp.

Ἀναχαιτίζω. μ. σω. cohibeo, refreno, impedio, de-

tineo, coërceo, dissuadeo, reprimo, metaphora sumpta ab equis, qui correpta iuba reprimuntur. Bud. Com.

Ἀναχαύδω, ἀχῶ.

Ἀναχάσκω. hiare.

Ἀναχαύνω. resoluo.

Ἀναχελίσομαι. expectoro, interprete Hermol.

Ἀναχελύσθαι. αὐαξηράνεσθαι.

Ἀναχοάι. τόποι.

Ἀναχρέμπτω. ἀναλαμβάνω. screo.

Ἀναχρεμψις. ιος. ἡ. screatus. ἀναπτύξις, reiectio cũ tussicula.

Ἀναχρώννυμι. μ. σω. Ⓒ

Ἀναχρωννύω. ungo. Actiu.

Ἀνάχρωσις. infectio.

Ἀναχρυσις. ἡ. mollities, lasciuia. Strabo lib. 3. ἀναχρύσεις, maris refusiones uocat, quæ Latini æstuaria.

Ἀναχωρέω. μ. ήσω. reuertor, secedo.

Ἀναχώρησις. secessus, dilatio,

Ἀναχωρίζω. facio reuerti. aut secedere.

Ἀναχωρίτης. ου. ὁ. anachorita, qui in solitudinem, aut aliò quopiam secedit.

Ἀναψάω. μ. ήσω. frico.

Ἀνάψυξις. ιος. Ⓒ

Ἀναψυκή. ῆς. ἡ. refrigerium.

Ἀναψύχω. μ. ξω. respiro, refrigero, refocillo, ἀναπτᾶσθαι ψυχλιῶνδ' ὑ λινολιω δύεσαι, τὴν λειποθυμῖαν ἀναφέρω. Actiu.

Ἀνδαίνω. ῦ. τὸ. placitum.

Ἀνδαίνω. placeo. Neutrum.

Ἀνδάδες. πρασιαὶ ὀχεῖοι πεφρωδιδες. fossæ.

Ἄνθη flores, τὰ φυτᾶς ἀμασιοῖς ἀνθη. Item ripæ amnium, τὰ χείλη τοῦ ποτᾶμοῦ. παρὰ τὸ αὔω ἐστὶ τῶν ἀνθρώπων, id est, τῶν ἀνύδρων, uel ἀπὸ τοῦ ἀεὶ ἔνικμα καὶ ἀνερᾶ εἶναι. Sunt qui aggeres interpretantur, ἀπὸ τοῦ αὔω καὶ καθύπερθε τῶν ἀνερῶν εἶναι. Item hortorum areolæ, & apud Lycoph. Fluctus, undæ.

Ἄνθηρον. ῦ. τὸ. pectusculum manus.

Ἀνδίκτης. ου. ὁ. genº laquei, παρὰ τὸ δίκειν, τὸ βάλλειν, uide αὐαδίκτης. & ligni muscipulæ quod corruit.

Ἄνδιξ. ῖδ. articulus.

Ἄνδιχα. bifariam, dupliciter.

Ἀνδιχάσθαι. ἐκ διαδιχῆς. Hesych.

Ἄνδρα γεγονέναι. maiorem annis fieri, quo tempore rationem reposcebant, & reliqua tutelæ administratæ. Bud. Com.

Ἀνδραγαθέω. uiriliter ago, fortem & bonum uirum præsto, probitate utor.

Ἀνδραγάθημα. τος. τὸ. strenuitas, uirilitas, strenuè factum. Vide Ammonium.

Ἀνδραγαθία. ας. ἡ. idem.

Ἀνδραγαλίζομαι. μ. ίζομαι. liberaliter ago.

Ἀνδράγρια τὰ. spolia mortuis detracta. ὅτι ἀπ' αὐδρῶν ἀγρεῦται. Sic etiam βοάγρια, ζωάγρια, μοιχάγρια dicuntur.

Ἀνδράγχω. ου. ὁ. uel ἀνδραχω. δήμι Ⓒ. carnifex, lictor.

Ἀνδραξ & αὐδραξ. uiritim, κατ' αὐδρα. Etym.

Ἀνδρακὰς. άδ Ⓒ. ἡ. portio, μερὶς, apud Nicand.

Ἀνδράπας. puer ultra ætatem sapiens, apud Sophoclem. Ego potius αὐδρώπας legerim. Vi. de Chiliad. Erasmi in prouerbio. Odi puerulos præcoci sapientia.

Ἀνδραποδίστρια Ⓒ. δισλοπρεπής.

Ἀνδραποδίζομαι. mancipio capio. Plutarchus in Ant. metaphoricè dixit Gabinium ἰδίῳ δραποδισμῶν νομιθῆναι τοῖς μυρίοις παλαίστοις. id est, magnopere captum ingenti pollicitatione Ptolemæi regis, & ueluti Ptolemæo mancipatum. Bud. Com.

Ἀνδραποδίζω. seruos capio. Bud. Com.

Ἀνδραποδισμός. οῦ. ὁ. mancipatio, excidium, crimen quod Iurisconsulti uocant plagium, & γράφεσθαί τινα αὐδραποδισμοῦ, est accusare aliquem plagij.

Ἀνδραποδιστὴς. οῦ. ὁ. plagiarius, mango, fur mancipiarius, Dicitur αὐδραποδιστὴς, inquit Aristophon. interpres παρὰ τὸ αὔδρας ἀποδίδοθαι, τουτέστι πολεῖν, hoc est, ab eo quod homines uendat, nec solum, ut idem ait interpres est αὐδραποδιστὴς, qui liberos per imposituram ad circumueniendo in seruitutem cõijcit, uerum etiam quisquis ministros aut seruos à suis heris ac dominis abstrahit, ut aliò deducat, diuendatq;.

Ἀνδραποδοκάπηλος. uenditor seruorum, uenalitiarius mancipiorum,

Ἀνδράποδον. ου. τὸ. mancipium. sunt enim serui tanquam pedes dominorum, qui capitis rationem habent. παρὰ τὸ ἀκριβάσθαι, uel παρὰ τὴν πόλιν. Diogenes Laërtius de Diogene Cynico sic scribit, Rogatus cur mancipia αὐδράποδα dicerentur: quia pedes, inquit, habent uirorum, animum autem, quem tu nunc habes qui hoc interrogas.

Ἀνδραποδώδης. seruilis, mancipium uile.

Ἀνδραποδωδία. ας. ἡ. seruilis turpitudo.

Ἀνδράσελον. ου. τὸ. uirunculus,

Ἀνδράφαξις. ἡ. atriplex, Theophrasto. Vide ἀτράφαξις.

Ἀνδρηχθὼν. ου. ὁ. ἡ. grauis potentibus, ὁ δυνάμενον Ⓒ αὐδρῶσιν ἀχθος Ⓒ ποιῆσαι: uel ὁ δυνάμενον Ⓒ αὐδριδαμῶναι ἀπὸ μέγεθ Ⓒ. αὐδρηχθὲς λίθοι, ἀνδροβαρεῖς. Eras. Chil.

Ἀνδρόχνη. ης. ἡ. portulaca. Dioscorides libro 2. cap.

cap. 112. & Theophrast.

Ἀνδράχνη ἀγρία. Dioscorid. ultimo capite libri 2. Peplim quoq; uel peplion herbam sic uocat, & aliam inter aizoa.

Ἄνδραχος. ου. ὁ. carnifex, quasi uulgò dolor, legitur & αὔνδραχνος Ⓒ, idem & αὐνδραγχος Ⓒ, à suffocandis hominibus.

Ἀνδρεία. ας. ἡ. uirilitas, virilis ætas, fortitudo. Vide αὐνδραγαθία in Ammonio.

Ἀνδρεάται. cædis accusatores.

Ἀνδρείκελος. ου. ὁ. ἡ. uiro similis, μίμημα τ' ἐωγράφων ὅ καλεῖται χρωμάτων κείσις. Vide ἀνδροίκελος Ⓒ. Gaza in Aristotele αὐνδρείκελον. τὸ. in genere neutro purpurissum uertit.

Ἀνδρεῖον. τὸ. uirile robur.

Ἀνδρεῖος. α. ον. ὁ. uirilis, magnanimus.

Ἀνδρείκελον. τὸ, Theodorus purpurissum uertit.

Ἀνδρεῶνες. porticus, malim αὐδρῶνες.

Ἀνδρεράστρια. ας. ἡ. uirorum amans.

Ἀνδρόδυμος Ⓒ. ὁ. uir factus.

Ἀνδρεία. ας. ἡ. idem quod αὐδρεία.

Ἀνδριαντίσκος Ⓒ. ου. ὁ. paruum simulachrum.

Ἀνδριαντοποιεῖν. statuas effingere.

Ἀνδριαντοποιητική. ῆς. ἡ. ars faciendarum statuarum.

Ἀνδριαντοποίησις. ἡ. statuarum artificium.

Ἀνδριαντοποιός. οῦ. ὁ. statuarius.

Ἀνδριάς. άντ Ⓒ. ὁ. statua. maximè uiri.

Ἀνδρίζομαι. μ. σομαι. καὶ

Ἀνδρίζω. uiriliter ago, nauo, αὐδραγαθῶ.

Ἀνδρίζόμενοι. οἱ. fortes.

Ἀνδρίκελος Ⓒ. purpurissum. Hermol. in Plin. Vide de αὐνδρείκελος Ⓒ.

Ἀνδρικὸς. ῆ. ὸν. uirilis.

Ἀνδριλατέω. μ. ήσω. uirum expello. Neut.

Ἀνδριστί. uiriliter.

Ἀνδρίσμαι. accedo ad statum & robur uirile.

Ἀνδριφόντης. ου. ὁ. homicida.

Ἀνδρὸς ὅσον ἀπαρὴ παρόντ Ⓒ. ne momento quidem.

Ἀνδρόβατμος Ⓒ. σγὴ ὁδὸς. semita.

Ἀνδροβόρ Ⓒ. αὐδροφόραγος Ⓒ. homines uorans.

Ἀνδρογήρια. ἡ ἴδιη αὐδρὸς διαδοχὴ τοῦ γένους. id est, successio, masculina progenies. Hippocr. stirps Latinè.

Ἀνδρογωῖαι. appellabantur populi quidam in Africa, ut tiusq; naturæ, inter se uicibus coëuntes, quibus dextra mamma uirilis erat, sinistra uerò muliebris. Plin. lib. 5.

Ἀνδρόγυνος Ⓒ. qui utrunq; habet sexum, fœminæ & masculi. Huiusmodi genuit Venus cõpressa à Mercurio, qui ἑρμαφρόδιτος Ⓒ appellatur. In his (inquit Augustinus) sic uterq; sexus apparet, ut ex quo potius debeãt accipere nomen incertum sit. Titus Liuius secundi belli punici libro septimo, αὐνδρογωνὸν uertit ambiguo inter marem & fœminam sexu.

Ἀνδροδαΐκτ Ⓒ. apud Aristophon. in Ranis. ἡ αὐδρῶν φόνον ποιεῖν.

Ἀνδρόδαμας. ὁ. gemma, sic dicta quòd impetus hominum domet. Plin.

Ἀνδροκάπηλος Ⓒ. μετακολεὺς αὐνδροπόλιον. mango Latinè.

Ἀνδροκόβαλ Ⓒ. peruersus, uersipellis.

Ἀνδρόκμητ Ⓒ. ὁ. à uiro factus, uel in quo uir iacet, sepulchrum. ἀπὸ τοῦ κάμνειν, quod est ἀποθανεῖν, ἐφ' ᾧ καὶηρ ἐκεκμηκὼς ἔκειτο.

Ἀνδροκτασία. ας. ἡ. cædes. παρὰ τὸ κτάμι, κτᾶσω, ἔκταμαι, κτάσις, ἡ αὐνδροκτασία.

Ἀνδρόκωνοι. ἄδ. maritici dæ.

Ἀνδρολήμη. αὐνδρὸς ἔχειν λῆμα. uirili animo præditus, uirago.

Ἀνδρολυία. ἡ. ᾶ

Ἀνδρολύσιον. τὸ. quid sit Bud. explicat in Annotat. post. Moris (inquit) antiquissimi fuit, ut qui cædem perpetrassent, si cum in externam urbem profugissent, ad pœnam expositi, non dederentur ijs, ad quos facinus admissum pertinebat, ipsis ut permitteretur iniuriam passis pignorandi potestas. quã αὐνδρολυσίαν, & neutro genere αὐνδρολύσιον Græci uocant. Etymologici author sic tradit: Si extra Attici fines Athenien sis ciuis interemptus fuerat, eiusq; loci incolæ ubi facinus erat perpetratum, reum non dederẽt noxæ, lex permittebat tres eius loci ciues arripere, Athenasq; δίκην ὑφέξοντας τοῦ φόνου, hoc est, pro altero crimẽ capitis luituros adducere, idq; uocabatur αὐνδρολύσιον.

Ἀνδρολογία. uirorum delectus.

Ἀνδρολογίζω. uiritim deligo.

Ἀνδρολογῶ. milites conquiro, delectum habeo.

Ἀνδρομαΐ Ⓒ. ὁ. humanus, uiros occidens.

Ἀνδρομανὴς. ἐ Ⓒ. ὁ. ἡ. insaniens.

Ἄνδρομας. uocare solent aurum illud quod appellant Democritij alcumistæ peculiatum. Hermol. in Plin. lib. 26. cap. 22.

Ἀνδρομέδα. ἡ. proprium uirginis. Cephei filiæ, quæ in sydus mutata est. Proclus in sphæra.

Ἀνδρόμεος. ὁ. ἡ. uirilis, humanus, apud Homerũ.

Ἀνδρομήκης. ἐ Ⓒ. ὁ. ἡ. ad staturam uiri factus.

Ἀνδρωνῖτις. ἴτιδος. ἡ. locus in domo, ubi soli uiri habitãt: sicut γυναικωνῖτις, ubi solæ mulieres. Vitru. libro 6. cap. 10. dictas ait αὐδρωνίτιδας. quod in eis uiri sine interpellationibus mulierum uersentur. αὐνδρὼν malim.

Ἀνδρόπαις. puer uirilitatem præ se ferens, puer qui iam ad uirilem ætatem tendit.

Ἀνδροπλήθεια. hominum conuentus.

Ἀνδροποιός. ὁ. ὁ. uiros faciens.
Ἀνδρεῖος. ἀνδρικός. uiri potens.
Ἀνδρόσαιμον. herba quædã apud Dioscoridem.
Ἀνδροστάκυς. herba est amara, tenues cirros sine folijs habens. Dioscorid.
Ἀνδρότης. ητος. ἡ. ἀνδρία, uirilitas, fortitudo.
Ἀνδρῶμαι. uir fum, & nihil puerile præ me fero.
Ἀνδροφονία. ας. ἡ. homicidium.
Ἀνδροφόνος. ὁ. ὁ. homicida.
Ἀνδρυάλα. ἡ. andryala, ex holerum genere apud Theophrastum.
Ἀνδρωδέστατος. η. ον. fortissimus. & in comparatiuo ἀνδρωδέστερος.
Ἀνδρώδης. ες. ὁ ἡ. fortis, uirilis.
Ἀνδρωδῶς. uiriliter.
Ἀνδρωθείς, καὶ εἰς ἄνδρας ἐγγραφείς, maior factus, adolescens qui iam tutelæ fuæ permitteba tur, qui Romanis uirilem etiam togam sumpsisse dicebatur. Bud. Com.
Ἀνδρωθήσομαι. quæ cum uiro consuetudinem habuit.
Ἀνδρών. ῶνος. ὁ. locus ubi uiri uersantur. Ἀνδρῶνας οἴκους uocabant, ubi conuiuia uirilia solent esse, quòd eò mulieres non accederẽt. Vitruuius lib. 6. cap. 10.
Ἀνδρώσασθαι. coire.
Ἀνδρώτης. uirtus, robur. malim ἀνδρότης, ut suprà.
Ἀνεδίδαλδος. ος. ὁ. insidiabilis, ἀνεπιβούλευτος.
Ἀνεδίωξεν ἐγώ. (inquit Tho. Mag.) ἀμεταβάτως. Plato tamẽ in Phœdone usus est transitiue ἐκεῖνόν γε ἡμῖν ὁ λόγος τελευτήσειν μὲν δίωκε μένα αὐτὸν ἀνεδιώξασθαι.
Ἀνεζυγάω. fideiubeo. Neutrum.
Ἀνέζυγος. illegitimus, illocabilis, indotabilis, ἄπρακτος, Hesych.
Ἀνέγερτος. ον. ὁ. scibilis.
Ἀνέγκλητος. ος. ὁ. ἡ. crimine uacans, in quem nullum crimen iure possis impingere, qui nihil admisit ob quod in ius uocari debeat: cuiusmodi Cato fuit, qui toties accusatus, semper absolutus est. A uerbo ἐγκαλέω. quod in ius uocare significat, unde
Ἀνεγκλήμων διαγίνεσθαι. degere sine crimine. &
Ἀνεγκλήτως. inculpatè, ut ἀνεγκλήτως ἔχων, pro ἀνέγκλητος.
Ἀνέγκυος. ος. inepta partui.
Ἀνεγκωμίαστος. ος. ὁ. illaudatus.
Ἀνέγρεσθαι. αὐτοπόσοφον.
Ἀνεγρόμαι. exurgo, expergiscor, pro ἀνεγείρομαι.
Ἀνεγρόμενος. excitatus.
Ἀνεγχώρητον. ἀμήχανον. impossibile.
Ἀνέδην. pro αἰδῶ. nullo pudore, improbè, temerè, propalam, nullo discrimine, passim, im-

prohibitè. παρὰ τὸ ἔθος, ἐλεύθερον καὶ ἀνεπίληπτον, τὸ αὖθις ἐᾶσαι.
Ἀνείργω. cohibeo, os operio, reprimo. ἐκ τοῦ εἴργω, ἕργε, dialysi ει diphthongi.
Ἀνείζω. μ. σω. facio sedere. Neutrum.
Ἀνείκα. emisi, genui, persuasi.
Ἀνειμένος. γως. absolutus, uenia donatus.
Ἀνείπωμεν. sursum dixerunt.
Ἀνεκούσιος. ος. ὁ. inuoluntarius.
Ἀνεί. tanquam.
Ἀνείσιμος. ος. ὁ. forma carens.
Ἀνεικονοποιΐμενος. ος. ὁ. effingens simulachra.
Ἀνείθη. requieuerat.
Ἀνεικαιότητα, Zeno Citticus uocabat ualidam rationem ad id quod decet, ne impertinenti argumento cedamus. Diog. Laërtius lib. 8,
Ἀνείκασι ὠθυμίαι. deferbuerunt cupiditates.
Ἀνείκας. ος. ὁ. ἡ. incorporabilis.
Ἀνεκλεθρία. ας. ἡ. Lucinę expers, quę nondum peperit apud Euripidem.
Ἀνελεῖν, inimicè usus est, uaticinatus est. apud Herodotum. Item occidit, qua quidem significatione tam oratoribus quàm poëtis usitatum. Accipitur interdum pro ἔλαβε, sed apud poëtas duntaxat. Et semel apud Thucyd. in primo. τῶν πεδιάδων τὰ ἀσῶ αὐτὰ ἐξεῖλον.
Ἀνελήμματα. τρόφοι.
Ἀνειλημμένος. fugitiuus, deprehensus, retractus à Cicerone appellatur.
Ἀνείληπται. contractum est.
Ἀνελήσαντες γράμματίδιον. qui aperuerunt literas.
Ἀνειληφὼς χαίτας. contractus crines, ut hi habẽt qui reticulis utuntur.
Ἀνειλίσσειν. sursum uerterint, conuoluerint. Hippocr.
Ἀνείλοντο, respondebant. Ἀνείλεσθαι, συγχέασθαι, ἐξ ἀλλήλας ζῆς δίκασι πνεῖν.
Ἀνειλύοντο, uolutantur, συγχέασθαι, εἰς τὸ ἄνω εἰλύονται.
Ἀνέμαδος, ἄφθονος, ἄπλης.
Ἀνεμμένος. ον. ὁ. participium ab ἀνίημι uenereus, dissolutus, laxatus, remissus, tam in bonâ quã in malám partẽ. Gaza ex Cic. ἄλλα μὲν ἀνειμένης ἴσην ὁ τοῦ γέροντος λόγος, ἀνδρώδης.
Ἀνεμῶδες λειτουργίας, immunitatem consecutus. Ἀνεμώδης ἀήρ, liquatus aër. Ἀνεμώδης εἰς θράσος, ductus in elationem & audaciam.
Ἀνέμι. redeo, ascendo, retrocedo.
Ἀνέμωρ. ορος. ὁ. nudus, sine uestę. παρὰ τὸ ἕμα τοῦ ἱμάτιον. Etym.
Ἀνέν. ἀναπαδαίρεν, ἀναπεπτάφθαι, uide in ἀνέν.
Ἀνέναι. omittere, transire.

Ἀνέπω

Ἀνέπω. de alto dico, propriè per præconem declaro, pronuncio, publico. Ἀνέπτερ τοῦν αὐθαιρέτως, melius quàm αὐτογράφως. Respõdeo apud Lucianum in Pseud. Τοῦ δὲ αὐέπτερ ὤνθρωπον, ἀνωρακας. Ἀνέπτερ γνώμην. refellere decretum.
Ἀνέργω. μ. ξω. π. κα prohibeo, religo, arceo, propello, & eum qui cœpit aliquid agere inhibeo, Ioseph. lib. 4. Ἀνέργειν τοῦ λαῶν κατηγόρων, Ferias populo denuncians, Ἀνέργεσθαι τὰ ἀπάτας, prohibere à fraude.
Ἀνέργειν. τὸ ἀναπέρεμμ, Plut. unde αὔρησις. Etym.
Ἀνέρις. quia misit, & apud Eurip. aperuisti.
Ἀνέρσαι. ἐρευνῆσαι, ζητῆσαι, ἀναπερεμάσαι, quasi dicas in sublime ac sursum pẽdere, cõpositum ab ἀνά & ἕμι eo, uel ἵημι mitto, quod sonat sursum profectus, teste Galeno.
Ἀνεθῆ. solutum esse, relaxari.
Ἀνειστὸ φυτὸν ὑπὸ γῆς. succrescit, excrescit.
Ἀνεισφόρος. ος. ὁ. ἡ. immunis.
Ἀνεῖται. dissolutus est, id est, mortuus est. Ἀνεῖται τοῦ ἀπόλωνι, dicatæ sunt Apollini.
Ἀνεκαθεν. ab origine, iuxta superiorẽ consequentiam, à longe. Aduerb. & tam de loco, quàm de tempore dicitur.
Ἀνεκές. desuper
Ἀνεκλιάς. ος. ὁ. ἡ. inuiolatus.
Ἀνεκλιάστως. inuiolatè.
Ἀνεκολήμιτος. ος. ὁ. qui non peregrinatur.
Ἀνεκδιήγητος. ος. ὁ. ἡ. inenarrabilis.
Ἀνεγδίκητος. ος. ὁ. ἡ. inultus.
Ἀνέκδοτος. ος. ὁ. ἡ. innupta, nondum elocata, non editus. Ciceroni ad Attic. Refertur & in Suidæ collectaneis Procopium Cæsarienſem conscripsisse libros aduersus Iustinianum Imperatorem, quorum inscriptio erat ἀνέκδοτα.
Ἀνεκπίεμεν. exibat, profiliebat, formatum à ἴεμι, quod Eo significat.
Ἀνεκθέρμαντος. ον. quod calefieri non potest.
Ἀνεκλάλητος. ος. ὁ. ἡ. ineffabilis.
Ἀνέκλειπτος. ος. ὁ. ἡ. indeficiens.
Ἀνέκπληκτος. ος. ὁ. imperterritus.
Ἀνέκπλωτος. ος. ὁ. ἡ. illauabilis.
Ἀνέκπυστον. ὸν. inauditum. Synes.
Ἀνέκραγεν. uociferatus est.
Ἀνεκτός. ου. ὁ. tolerabilis, ab ἀνέχω, expectabilis. ἀναχετὸς, ὑπομονῆς ἄξιος. Matth. 11. τύρῳ καὶ σιδῶνι ἀνεκτότερον ἔσαι γὴ ἡμέρα ἢ ὑμῖν, id est, tolerabilius.
Ἀνέκφρασον. ὸν. non interpretabile.
Ἀνεκφώνητος. ος. ὁ. ἡ. ineffabilis.
Ἀνέλαιος. ος. ὁ. ἡ. oleis carens, apud Strab. 17. quanquã ibi malè legatur ἀναίλεος, trãsposita littera.
Ἀνέλεγκτος. ος. ὁ. ἡ. irredargutus. (rũ serie,

Ἀνελεγξία. ἡ. uis oratiõis ne ab ipsa in contrariũ abducamur. Diog. Laër. li. 8. in Zenone Cittico.
Ἀνελέημων. ον. ονος. ὁ. ἡ. immitis, immisericors.
Ἀνελεῖν. occidisse, ab ἀναιρέω, destruere, eruere, Item respõdere, de oraculo dicitur apud Hero
Ἀνελεύσομενος. ascensurus. (dot.
Ἀνελέκτως. sine argumento.
Ἀνελευθερία. ας. ἡ. illiberalitas.
Ἀνελεύθερος. ον. ὁ. ἡ. illiberalis, fictæ agens, fordidus.
Ἀνέλης. ης. ἡ. usus.
Ἀνέληπτον. ὸν. recte habens, ἀνέγκλητον.
Ἀνέλιξις. ιος. ἡ. orbis reuolutio.
Ἀνελίσσω. uoluo, reuoluo.
Ἀνέλκομαι. μ. ξομαι. sursum feror.
Ἀνελκύω. sursum traho, attollo.
Ἀνέλκω. μ. ξω. π. χα. abstraho.
Ἀνέλκωτος. η. ὁ. inuulneratus.
Ἀνελμπτός. ος. ὁ. ἡ. situm non redolens.
Ἀνελμπτής. ος. ὁ. ἡ. cui nihil detrahi potest, cui nil deest, plenus. Dicitur & ἀνελλιπής.
Ἀνελμπτός. ὁ. claudus.
Ἀνέλομαι. tollo, capio, educo. Ἀνελέσθαι τὰ παιδία, tollere infantes, ut Faustulus Romulum & Remum. Ἀνελόμενοι τὰ σώματα, dixisse uidetur Hermog. de ijs qui castra mutassent.
Ἀνελπίζω. despero.
Ἀνέλπιστος. η. ὁ. desperatus, insperatus, de spe dejectus: & Atticè, qui non torquetur spe futurorum, sed quietè fruitur præsentibus. Non sperans, Thucyd. ἀνέλπιστοι ὑπηγμένοι ζυγὰ. Non suspicantes uenire quempiam.
Ἀνελπίστως. præter spem.
Ἀνέλυτρα. τὰ. quibus pennæ nulla crusta intẽguntur.
Ἀνέλυτρος. ος. ὁ. ἡ. detectus.
Ἀνέλω. φονεύω.
Ἀνέβατος. ου. ὁ. ἡ. inaccessus, auius. malim ἀνέμβατος.
Ἀνεμέσητον. ὸν. non dignũ ob quod quis succenseat, uitio non uertẽdum. Lucian. ἔφυς γὰρ οὐκοῦν ἀνεμέσητον ἦν. Forsitan diceres & tu quoq;, uitio dandum non esse.
Ἀνεμέσητος. ος. ὁ. ἡ. carens inuidia.
Ἀνέμιος. imperitus.
Ἀνεμίσχω. ος. ὁ. uanus, friuolus, ἀνεμώλιος.
Ἀνεμίζομαι. uentis exagitor.
Ἀνέμμ. ος. ὁ. subuentaneus, ὑποκείμενος.
Ἀνεμόεις. όεσσα. ὁεν. uentosus.
Ἀνεμοελῖται. qui uentos sopiunt, cuiusmodi fuisse Corinthi quidam commemorantur.
Ἄνεμος. ος. ὁ. uentus. παρὰ τὸ αὔω τὸ πνέω. ἄεμος, & pleonasmo τοῦ ν, ἀνεμος. Item leuis, inconstans, ut uentus.

Ἀνεμοσκέπης.ὁ uento protegens, uentum arcẽs.
Ἀνεμοτροφίας.ἐῶν. ὁ.ἡ. nutritus ad uentum, solidus, fortis. Homer. Iliad. ο. αὐτεμοτροφὲς λῦμα dixit, quasi τὸ ὑπὸ αὔεμος ἠυξημένον, ὑψηλόν. quemadmodum Lucan. 1. Oceani tumidas remo compescuit undas. & alius quidam undantes, procellosas & scatentes.
Ἀνεμοφθορία.ας.ἡ. damnum à uentorum iniuria illatum. Nazianzenus.
Ἀνεμοφόρητον.τὸ. uentis disiectum. Erasmus in Chiliadibus.
Ἀνεμόω. agito uentis, commoueo.
Ἀνεμοσίως. aduerb. nullo negotio.
Ἀνέμπλωτος.ὁ.ἡ. illabilis.
Ἀνεμύτης.ὁ. apud Tarẽtinos asinus erat qui uentis sacrificabatur. Etym.
Ἀνέμφατος, uel αὐεμφατος. illaboratus obscurus. Plutarcho, &
Ἀνεμφάτως. occultè Hermog.
Ἀνεμώλιος.ὁ.ἡ. uentosus.
Ἀνεμώκης.ὁ uelox.
Ἀνεμώκης.ἐος.ὁ pernix, apud Tragicum.
Ἀνεμωλία.ἡ, apud Theophrastum, idem quod αὐεμώνη.
Ἀνεμώλιος.ὁ.ἡ uentosus, uanus. ab ἄνεμος & ὄλλω, quasi quod cum uento interit. Eras. Chiliad. μάταιος.
Ἀνεμώνη.ἡ. papaueris genus, cuius flos specie quidem rosam imitatur, cæterum nulla odoris gratia, passim nascitur in agris. Vnde prouerbium, βόλον αὐεμώνη συγκεῖνδς. Rosam cum anemona confers. Vide Dioscoridem. Gaza in Theophrasto fremium uertit. Item mazæ genus, & φίλημα.
Ἀνεμώνη λεμωνία, herba quædam apud Theophrastum, diuersa à Dioscoridis Anemone.
Ἀνεμώρεια. oppidum Phocidi conterminum. Vnde
Ἀνεμωρεύς. nomen gentile.
Ἀνεμῶτις.ιδος.ἡ. cognomen Mineruæ in Peloponnesi loco quodam, quòd molestum uentum sedaret.
Ἀνεπιδεὴς.ἐος.ὁ.ἡ. non indigens.
Ἀνεπίδεκτος.ὁ.ἡ.ὸν. impossibilis.
Ἀνεπιδίαστος.ὁ. non dubius, extra controuersiam, indubiè. ἐκτὸς ἐπιδιαίζω τὸ ἀμφιβάλλω καὶ δικῶ.
Ἀνεπίδοτος.ὁ.ἡ.ὸν. seuerus, nihil condonans.
Ἀνεπιδότως. bona fide ac citra ullum figmentum. quod etiam dicitur, ἀπηκριβωμένως, ἀπροσδιαίρετως, ἰδιηκῶς. quando fit aliquid non perfunctoriè nec translatiuè, sed accuratè & enixè & toto opere. Bud. in Annot.
Ἀνεπιεικῶ. reducere, referre, reijcere, ascendere.

ut, εἰς τὸ Λυρνήσιον ἀνανεύκαυσε. Item respirare. Theopomp. Ἀφωνος ἐγένετο, ἔπαυτα μηδὲ πάλιν, ἀνανήχθη. Ἐκ νόσου ἀνέπνευσε, conualescere. Ἐκ τῆς ἀφροσύνης ἀνανεύσει, resipiscere.
Ἀνενδεικὲς τὸν μῦθον δὲ ἐφανίς. referens fabulam in occultum.
Ἀνενδεκόμενος.ὁ.ἡ.ὸν. uictus.
Ἀνενδιχθείς.ῶντος.ὁ.ἡ. relatus.
Ἀνενέργητος.ὁ. illaboratus, inutilis.
Ἀνενόχλησις. uacuitas molestiarum.
Ἀνενόχλητος.ὁ.ἡ.ὸν. uacuus ab omni molestia.
Ἀνενδοτοί. remittentes.
Ἀνένδυκτος.ὁ.ἡ.ὸν. inaffabilis, grauis moribus.
Ἀνεξαλήπτος.ὁ.ἡ.ὸν. indelebilis, inexemptilis.
Ἀνεξέλεκτος. qui crimine uacat, cuíq; nihil iure obijci potest, irreprehensibilis, nõ examinatus.
Ἀνεξέλεγκτος. ὑγιὴς. inuiolata, incorrupta amicitia.
Ἀνεξεπίμονον.τὸ μὴ ἐπορμοῦν.
Ἀνεξερεύνητος.ὁ.ἡ.ὸν. inscrutabilis.
Ἀνεξέτασις. inexpensus, inexcussus, inexamnatus.
Ἀνεξετάσος. inexplorate, sine discrimine, citra inquisitionem Luciano.
Ἀνεξοδίαστος.ὁ. numerus qui iniri nõ potest.
Ἀνεξόδευτον. quod nulla indagine consequi potest. Datiuo iungitur.
Ἀνεξία. tollerantia. Cic. ad Attic.
Ἀνεξικακία, clementia, patientia, malorum tolerantia. πρὸς τὸ ἀνέχεσθαι τῶν κακίας: uel, ὅτε τὸ μὴ ἔχεσθαι κακίας
Ἀνεξίκακος.ὁ.ἡ.ὸν. clemens, patiens, tolerans malorum. Ἀνεξικάκως φέρειν, æquo animo ferre.
Ἀνεξιοπαθῶ. indignè patior.
Ἀνεξίτηλος. ἀδιάλυτος, μὴ ἔχων ἔξοδον, imperuius.
Ἀνεξιχνίαστος.ὁ. inuestigabilis.
Ἀνέξοδος.ὁ.ἡ.ὸν. sine exitu, ἀνεξίτητος.
Ἀνέορτος. στέρεσμός θεῶν. incultus, incelebratus.
Ἄνεος. tacitus, sine uoce.
Ἀνεοστασία, θάμβος. stupor.
Ἀνεπάγγελτος. non uocatus ad cœnam.
Ἀνεπαιδήτως. sine sensu.
Ἀνεπαισχυντος.ὁ.ὸν. inuerecundus, qui erubescere nescit.
Ἀνεπαλλάκτα.τὰ. habentia dentes continuos. Bud. Com.
Ἀνεπάλτο. saliebat. præt. imperfect. à πάλλομαι, ἐπαλλόμην, ἐπάλμαι, ἐπάλλω, & per syncopen ἔπαλτο, & ἀνέπαλτο.
Ἀνεπανώρθωτος. inemendabilis.
Ἀνέπαφος.ὁ.ἡ.ὸν. impalpabilis, irreprehensibilis, quem attingere nequeas. ἀνέπαφος τοῦ θάνατος dicitur pignus omni nexu solutũ. Bud. Com.
Ἀνεπαφρόδιτος. sine uenere & gratia, inelegans,

ὁ μὴ ἐπίχαρης καὶ ἀπολύς. ἀπὸ τοῦ ἀφροδίτης.
Ἀνεπαχθὴς.ἐος.ὁ.ἡ. odio & inuidia carens, non molestus, alacer.
Ἀνεπαχθῶς. absq; inuidia.
Ἀνεπαχθὴς φέρειν. æquo animo ferre.
Ἀνεπηρέαστος.ὁ.ἡ.ὸν. inoffensus.
Ἀνεπής. taciturnus.
Ἀνεπίβατος.ὁ.ὸν. inaccessus.
Ἀνεπιβούλευτος.ὁ.ἡ.ὸν. insidiabilis. αὔδυ ἐπιβουλῆς.
Ἀνεπίγραφος.ὁ.ἡ.ὸν. titulo carens.
Ἀνεπιδεεῖς. minimè indigentes.
Ἀνεπιδιόητος. qui in nulla re se exercet, quíque nullam planè artem colit.
Ἀνεπίδηκτος.ὁ.ἡ.ὸν. minimè mordens.
Ἀνεπίδικος.ὁ.ἡ.ὸν. de culus hæreditate nulla est inter cognatos cõtrouersia. Bud. Com.
Ἀνεπίδοτος.ὁ.ἡ.ὸν. nihil proferens.
Ἀνεπιήκης.ἐος.ὁ.ἡ.ὸν. durus, immitis, iniquus.
Ἀνεπιείκεια.ας.ἡ. durities, immanitas.
Ἀνεπίκαυτος.ὁ.ἡ.ὸν. adustione carens.
Ἀνεπικλήτως. citra accusationem. Xenoph.
Ἀνεπινόητος.ὁ.αὐνόητος.ὁ.ἄπιστος.
Ἀνεπίπτω.μὴ πτῶ. ὀλισθαίνω.
Ἀνεπιτρόπευτος.ὁ. prouidentia destitutus.
Ἀνεπιφείνομαι.μ.ῶμαι.π.ιμαι. respondeo.
Ἀνεπίκριτος.ὁ.ἡ.ὸν. imbecillis, qui neque sensibili neq; intelligibili iudicio utitur.
Ἀνεπιλήκτως. intrepidè.
Ἀνεπίληπτος.ὁ.ἡ.ὸν. incomprehensibilis, irreprehensibilis, inculpatus, qui reprehendi iure nõ potest, irreprehensus. Ἀνεπίληπτος τοῖς τρόποις, irreprehensus moribus. Ἀνεπίληπτος ἐμοί σοι, non obnoxius sum tuę inuidiæ. Ἀνεπίληπτος τὸν βίον, inculpatæ uitæ. Ἀνεπίληπτος οὐσία, absoluta potestas. Bud. Com.
Ἀνεπίλησος.ὁ.ἡ.ὸν. memorabilis, sine obliuione, non absconditus.
Ἀνεπιλογίσως. inconsideratè, ἀπερισκέπτως.
Ἀνεπιμέλητος.ὁ.ὸν. qui nullam curam habet.
Ἀνεπίμικτος αὐθρώπων. nuper mistus hominibus. Bud. Com.
Ἀνεπίμονος.ὁ.ὸν. intolerandus.
Ἀνεπίξεστος.ὁ.ὸν.ἡ. imperfectus.
Ἀνεπίπλαστος.ὁ.ὸν. nulla simulatione fucatus.
Ἀνεπίπλεκτος.ὁ.ὸν.ἡ. idem quod αὐεπίπλοκος, ἄμεμπτος.
Ἀνεπιῤῥέκτος.ὁ.ὸν.ἡ. illibatus, ex quo dijs non est libatum prius, apud Hesiodum decompositũ à ῥέζω.
Ἀνεπίσημαντος.ὁ. inglorius.
Ἀνεπισκέθμευτος. immunis ab hospitijs præbendis exercitui, uel principis commeatui, στρατιὰν μὴ διεχόμενος, πόλει ἀγγαρείαν. Bud. Com.
Ἀνεπιστασία.ας.ἡ. insciția, obliuio & negligentia

rerum omniũ, apud Aeschinem in Axiocho.
Ἀνεπιστάτητον.ἀφύλακτον, αὐάξιον.
Ἀνεπιστημονέστερος.ὁ.ἡ.ὸν. indoctior, incredibilior.
Ἀνεπιστημοσύνη.ης.ἡ. insciția.
Ἀνεπιστήμων.ονος.ὁ.ἡ.ὸν. indoctus, nescius.
Ἀνεπιστρεφὴς τῶν αὐθρωπίνων. non curans res humanas.
Ἀνεπίσχετος ὁρμή. effrenatus impetus.
Ἀνεπιτακτος. nemine iubente aliquid agens, inuictus, fortis.
Ἀνεπιτεχνήτως. citra artem, ex industria.
Ἀνεπιτήδευτος.ὁ.ἡ.ὸν. inutilis, incommodus.
Ἀνεπιτηδευτος.ὁ.ἡ.ὸν. ἀμέλητος.
Ἀνεπιτήδευτον.ὁ.ἡ.ὸν. inhabilitas.
Ἀνεπιτίμητος. irreprehensibilis.
Ἀνεπίφατος.ὁ.ἡ.ὸν. dissimulatus. Quintilliano oratio remissa ac sine ostentatione, modesta sine ullo timore.
Ἀνεπιφάτως. insperato. Item affatim, separatim.
Ἀνεπίφθονος.ὁ.ἡ.ὸν. ab inuidia alienus, aut cui nõ inuidetur, passiuè.
Ἀνεπιχειρησία. nihil cedendo.
Ἀνεπιχείρητος.ὁι. insuperabilis abs te.
Ἀνεπιτηδείως. indecorum, non faciendum.
Ἀνεπόψιος. qui non uidet, uel non uidetur.
Ἀνέπτω. ἀόρ. deuolaui.
Ἀνέρατος.ὁ.ἡ.ὸν. inamabilis.
Ἀνέργαστον. non factum, infectum, incultum.
Ἀνέργητος.ὁ.ὸν. non operans.
Ἀνερεθίζομαι. instigo.
Ἀνερείπω.μ.ψω.π.φα. dilanio.
Ἀνερείπομαι. separor, insumo.
Ἀνερυγομένον. prorumpens, eructans. Aristot. de mundo.
Ἀνερεύγομαι. inuestigo.
Ἀνερήλαντο. ἀνερήλανται. irruperunt.
Ἀνέρκτος.ὁ.ἡ.ὸν. inconcussus.
Ἀνερίνασος.ὁ.ἡ μαλακός. ἄγονος, incaprificatus, proprie de ficu cui nõ adhibiti sunt ἐρινοί, hoc est caprifici fructus, ut ad maturitatem perueniat prouerbio dici solet in inutilẽ, & à quo nihil frugis expectandum sit, de quo Eras. Chil.
Ἀνερίπτομαι. tumultuor.
Ἀνερμάτιστος.ὁ.ἡ.ὸν. fundo carens. unde ἀνερμάτιστος γλῶττα, nunquam finem faciens lingua. ἔρματα dicebantur transuersa quædam ligna, quasi fulcra quibus naues à carie asserebantur, unde ἐρματισμοὶ ναες, naues quæ huiusmodi fulcris incumbebant, quæ uero sine ijs relinquebãtur ἀνερμάτιστοι dictæ sunt. Cælius Calcagninus.
Ἀνέρομαι. interrogo. Depon.
Ἀνέρπω.μ.ψω.π.φα. sursum serpo, ἀνερπύω.

Ἀνερράγη πόλεμος. erupit bellum.
Ἀνερρίσησ. sine controuersia.
Ἀνερύσαμ. ἀφηνιάσαι, λαιμοδαμᾶν τὸν ζαχηλον, abscindere, decollare, retrorsum flectere, εἰς τοὐπίσω ἀνακλᾶν.
Ἀνερρώγη. rescissum est.
Ἀνερρώγως. ότος. ὁ. apertus, hians, patens. Budęus Comment.
Ἀνέρρωσεν. conualuit.
Ἀνερυθριάσως. impudẽter, quasi dicas citra rubo rem.
Ἀνέρχομαι. superuenio, ascendo.
Ἄνες. omitte, quiesce.
Ἄνεθαι. auxisse, destruxisse.
Ἀνείσαι. persuadere, incitare, leuare.
Ἄνεσις. ιος. interdum accipitur in bonam partem pro requie, & etiam pro libertate loquendi, cũ nullius habita ratione, rem ipsam dicimus. Interdum in malam partem pro licẽtia, & immodica libertate: remissio, dissolutio. Bud. Com. Aliquando, spacium, dilatio.
Ἀνέσπορος. ὁ. ἡ. uespere carens.
Ἀνέσῃ. restituit.
Ἀνεστηότα οἱ. erecti.
Ἀνέσῃσι. ad seditionem aut opus aliquod solicito. Aristides Panath. σπιωναίας μὲν αὐέσησαν. Dicitur, αὐέσησε ἄστυ τῇ ἔργου, & αὐέσλω ἐγὼ τῇ ἄστυ. Ἀνέσησε, deposuit, remouit. ἤγαγε, ἀνάστεῦ ὑποίησε.
Ἀνεσσία. ας. ἡ. priuatio sensuum.
Ἄνεσος. expers penatum, pauper, cui nihil quicquam est, & incertis uagatur sedibus. quasi ἑσίαν μὴ ἔχων, ἄοικος.
Ἀνεταράμμοον. perturbatum. Hipp. de urinis loquens.
Ἀνέσφηλε. reuixit, reualuit.
Ἀνετάζομαι. μ. σομαι. torqueor.
Ἀνετάζω. examino. Actiuum.
Ἀνεταῖρος. ὁ. ὁ. qui nullos habet amicos.
Ἀνέτε. ὁ. ὁ. remissus.
Ἀνεζικώς. ὁ. ὁ. cohibens.
Ἄνετος. deo cuipiam dicatus, ἀνειμένος θεῷ τινί. Item remissus, indulgens, quietus, ut αὔρας γῆ. Bud. Com. πάρα τὸ ἵημι καὶ ἀφίημι, ἐτὸς ἡ αὔρας, ἡ ἄφρος. Etym.
Ἀνέτως. intense.
Ἄνευ. sine Genit. Postponitur aliquando casibus, etiam apud oratores, ut ὧν ἄνευ, sine quibus.
Ἄνευ πράξεων, factis procul, ut uertit Gellius. Nam hæc uox iuncta genitiuo & infinitiuo, solet plerumq; eandem uim obtinere quã habet & priuans particula, ut αὔνευ στερεᾶ, quod caret solido. & αὔνευ γῆς, terræ expers. Cicer. interp. Ἄνευ τῆς μέτρου. prosaica oratione.

Ἀνευάσαι βουάσαι, ouare, Baccho hymnum canere.
Ἄνευθε. seorsum, separatim.
Ἀνεύθετος. ὁ. ὁ. non aptus.
Ἀνεύθεια. ας. ἡ. innocentia.
Ἀνεύθεως. ὁ. ὁ. ἡ. sine pœna, crimine carens, innocens, cui iure nihil obijci potest, non obnoxius, noxa solutus. Bud. in Annot.
Ἀνεύθυνος, & αὐνυπεύθυνος magistratus dicitur, qui causæ dicendæ aut immunis est, aut quouis modo eximitur: ut qui abolitionem apud Gallos à principe impetrauerunt.
Ἀνεύρετος. non inuentus.
Ἄνευρος. ὁ. ὁ. ἡ. eneruis, imbecillis,
Ἀνευρυώπα. μ. ωπῶ. dilato. Actiuum.
Ἀνευρυσμα. tumor arteriæ præclusæ ex sanguine & spiritu causam trahens. Fit autem cum uulnerata arteria pellis nõ superinducitur, sed serpit iterum materia ac redit eodem. In libello definitionum Galeno adscripto hoc pacto definitur αὐνεύρισμα est uenosi uasculi, hoc est, uenæ dilatatio, aut spiritus materię per carnem dissipatio, quæ desiliens spargitur, soletq; hæc consequi, ubi caro eum locum, qui est circa præcisam arteriam, non impleuit sed uacuum reliquerit. Therap. I.
Ἀνεύρισμος. ὁ. ὁ. dilatatio quæ referatis arterijs sit cute integra ac cõglutinata. Gal. & Paulo teste.
Ἀνεύρω. reperio, αὐρῶ ornatus solũ causa adiecto.
Ἀνευφημέω. μ. ησω. π. ηκα. laudibus prædico. cum fauore recipio. Ἀνευφήμησεν, lamentatus est.
Ἀνεφάνη. extitit.
Ἀνέφαπτος. ἀνυηλαφητος.
Ἀνέφελος. ὁ. ὁ. ἡ. nubibus carens, aut quod nulla nube occultari possit.
Ἀνεφικτον. incomprehensibile, impossibile, inaccessum.
Ἀνεφλέχθη τὸν ψυχήν. conflagrant animo.
Ἀνεφραγή. ῆς. ἡ. præstructio,
Ἀνεφύη. enatus est.
Ἀνεχάτησε, euertit, impediuit, recalcitrauit. uide αὐαχαιτίζω.
Ἀνεχθέντος. τος. retracti.
Ἀνέχομαι. tolero, fero, obedio, sustineo. Et αὐέχεται ὁ δῆμος τοῖς πίοσι. hoc est, fulcitur domus columnis ac sustentatur. Cum significat ὑπομένω. genitiuum habet communiter, Atticè accusatiuum: sed pro ἀναβαστάζομαι. datiuum. pro ζαπαφερεῖν, genitiuum.
Ἀνέχω. consurgo, tueor, sustineo, supporto, extẽdo, eleuo, emineo, quietem habeo, prohibeo. Item τιμῶ, honoro, colo. Eurip. in Hecuba, ἡ μαυλοπάλα βαλιχης ἀνέχων λίκτρ'. Variis thalamos

mos uenerans, protentis manibus ueneror & supplico. Item τιμῶ honoro, colo.
Ἀνεψαυνυμένως. elaboratè, accuratè.
Ἀνεψιά. ᾶς. consobrina, patruelis.
Ἀνεψιαδῆ. filia consobrini.
Ἀνεψιαδῆς. filius consobrini, uel amitimi.
Ἀνεψιός. ὁ. ὁ. filius fratris mei uel sororis, consobrinus. ὁ πῶς πατρὸς αὐνεψιός, amitimus, patruelis, agnatus. πῶς δὲ αὐῦφθαι, ὁ αὔωθεν συνημμένος εἰς συγγένειαν. Etym.
Ἀνεψιοί & ἐξανεψιοί quid differant uide in Am.
Ἀνέω. ascendo, facio crescere. unde προσανέω.
Ἀνέωγα, & Atticè αὐέωχα. aperui, præteritũ med. ab αὐοίγω. Etym.
Ἀνεῶντα. pro αὐεῖτο, Atticè, ab αὐίημι.
Ἄνεως. ω. ὁ. mutus, tacitus. αὔεως ὧδ', delituit, Herodotus. Deduciturab ἴα, quod uocem significat, πῶς δὲ ἰφία τὸ προδύεσθαι, & per pleonasmum ἰού. unde ἴος, & cum α priu. ἄϊος, καὶ αὐιος pleonasmo ῥ ν, siue αὖος metathesi ῥ ε εἰς ε, & Atticè αὔεως per ω. Etym.
Ἀνή αὔησις, πράξις, perfectio, factum.
Ἀνηβάω μ. άσω. reiuuenesco, repubesco.
Ἄνηβος. impubes.
Ἀνηγεμόνευτος. uel αὐηγεμονεύτως. sine duce.
Ἀνηγορεύθησαν ὕπατοι. renunciati sunt consules.
Ἀνήδης. ὁ. ὁ. ἡ. iniucundus.
Ἀνήδιωτος. ὁ. ὁ. ἡ. insuauis.
Ἀνήκα. dimiserit, καταλίπῃ, ἀφῇ, ut μελίρωμ ὕπνος αὐήκα: tertia psona est subiũctiui à uerbo ἀνίημι, ἐαὐ αὐῶ. αὐῇ, & pleonasmo ipsius κ. αὐήκω.
Ἀνηθέη familiaritas.
Ἄνηθον. ὁ. anethum, herba quædam Dioscor.
Ἀνηθοστοιχῆς. ὁ. ὁ. non moratus, citraq; decorum, nequaquam formatis moribus. Bud. Com.
Ἀνῆκε τῇ κόμῃ. promisit cæsariem, nutriuit comam. apud Philostratum.
Ἀνῆκεν. oportet, persuasit, cõtigit, liberauit, quieuit. Indefinitum est, siue præteritum imperfectum. Etym.
Ἀνήκεστα. τὰ. nefanda.
Ἀνήκεστος. ου, ὁ. ἡ. immedicabilis, incurabilis, ab ἄκος, uel ἀκῶ, τὸ θεραπεύω. Etym.
Ἀνηκοΐα. ας. ἡ. surditas, Plutarchi libello περὶ ἀκόης.
Ἀνήκοντα pertinentia, pertingẽtia, cõuenientia.
Ἀνήκοος. ὁ. ὁ. ἡ. qui non nouit, qui ignorat. Dicitur etiã qui audire & auscultare monenti non uult, imperitus, expers auditus. Bud. Com.
Ἀνηκοοΐα. ας. ἡ. non audiens.
Ἀνηκοΐα. ας. ἡ. inobedientia.
Ἀνηκόως. ignauè, negligenter.
Ἀνήκω. ascendo. ut εἰς τὰ πρῶτα ἀνήκῃ, ad summum euadere: conuenio, cõtingo, attineo, referor & specto, porrigo, pertingo. Item ἀνήκω pro καθήκω, hoc est, decet, conuenit, apud Antiphon. Ἀνήκασιμ quoque pro decedunt, moriuntur, apud Thucyd. Et Demost. ἀνήκοντος pro διαφερόντως, id est, excellentes dixit, τ μὲν γὰρ λέγειν σλυ ἀμεινον ἀνήκοντες. Bud. Com.
Ἀνηλάλαξαν. acclamarunt.
Ἀνήλαστος. indomitus, immorigerus. πῶς τὸ ἐλαύω τὸ ἐλαύνω, ἐλάσω, ἤλακα ἤλασμαι, ἤλασαι, ἤλασός γε ἀνήλαστο, detractione ῥ σ. Etym.
Ἀνηλεγής. ἀφρόντιστος. non curans, neglectus.
Ἀνηλεής. ὠμός, οἰκτος. miser. crudelis.
Ἀνηλεῶς. crudeliter, immisericorditer. Sic Terent in Adelph. Factum à nobis duriter immisericorditerq;.
Ἀνήλιος. ὁ. ὁ. ἡ. opacus, sine sole.
Ἀνήλιπτος. ὁ. ὁ. nõ calceatus, ἀνυπόδητος. ἥλιψ γὰρ τὸ ὑπόδημα, πῶς δὲ ἐλίσσω τὸν πόδα.
Ἀνηλοφὴς ναῦς. nauis pice non illita. Eust.
Ἀνήλυσις. ιος. ἡ. ascensus.
Ἀνήλωκα perdidi, consumpsi uel perdo, præteritum pro præsenti, ab ἀναλίσκω.
Ἀνηλωκφάσι. expendisse Hermog
Ἀνήμερος. ὁ. ὁ. ἡ. immitis, incultus.
Ἀνημιωβόλιον. ὁ. τὸ. semiobolus. hinc
Ἀνημιωβολιαῖον. τὸ. semiobolare, ualens precium semiboli, semicrudum, τὸ ἡμιοβόλιον ἄξιον. Aristoph. Ranis: καὶ κρέα γε πῶς τούτοις ἀνάβρας ἔκοσιν ἀνημιωβολιαῖα, scilicet κατέφαγεν. de Herculis uoracitate loquitur, quem præter sedecim panes, carnes decoctas uiginti semiobolorum deglutisse conqueritur. Alij legunt ἀνημιωβολιμαῖον.
Ἀνήναδε. recusasse, negasse. quere ἀναίνομαι.
Ἀνήνιος. liber, sine freno, sine tristitia.
Ἀνήνοθα. florui, ab ἀνθέω præteritum medium.
Ἀνήνυστος. ὁ. ὁ. ἡ. inefficax.
Ἀνήνωρ. non uirilis. αὖνος, ἀνδρώατος, ἀνδρὸς, ἄτεκνος.
Ἀνήξεως. natabis.
Ἀνήποτον. intolerabile.
Ἀνήπτωσεν τῷ τυχῷ τὰ καθεδάμενα. Retulit ad fortunam præclara facinora.
Ἀνήρπαι. dicata sunt: ut ἀνήρπαι τ ὅπλα τοῖς ἱεροῖς. Suspensæ sunt coronæ arbori.
Ἀνηρπε ἑαυτον εἰς τ τύχῳ, Vendicabat sese fortunæ. Plutarch.
Ἀνήρυτον. inauditum.
Ἀνήρ. ἀνέρος, καὶ ἀνδρός. uir, siue sexum spectes, siue maritum, sicut Latini. Plin. Viros auidiores Veneris hyeme, fœminas æstate Hesiodus prodidit. Et Terent. Tibi generum firmum, & filiæ inuenies uirum. Item ætatem illam constantem.

constantem & perfectam denotat, nonnunquã accipitur pro ſtrenuo ac forti, & uirilem præ ſe animum ferente, teſte Moſchop. diciturq; τὰ ἐκ τοῦ ἀῶ τὸ αὐύω αὐνής, & per ſyncopen ἀνήρ. Etym.

Ἀνήϱ. rogauit.

Ἀνήρυπε. ebuccinauit, euulgauit.

Ἀνηρυπώτατ ἔσεσθ. abſtuleritis, ſuſtuleritis.

Ἀνήϱης uirilis, incongruus.

Ἀνηριθμησάμην. enumerauí.

Ἀνήριθμ. ὁ. ἡ. abiectus, uilis, qui in nullo habetur numero.

Ἀνήροκον. uocat Hippocr. non diuiſum in minuta, ſed ex ultimis farinæ craſſioribus partibus compoſitum.

Ἀνηρίνας. ὁ μὴ λιπαρῶν ἃ ἔχει, ἀλλ' ἀπροβλήτως. uide αὐηρίνας.

Ἀνήρις. ſine lite, αὐήρις.

Ἀνήρωτ. ὁ. ἡ. inaratus, ἀγεώργητος.

Ἄνηρ. innocuus.

Ἀνησιδώρα. uel αὐησιδώρα. terſe epitheton: quaſi munera elargiens. δώρ. enim munus eſt.

Ἄνησιν. aſcendit. Ariſtoph. ἄνησιν καὶ αὐήκεστ.

Ἄνηστον. uel ἄνισον. anetum herba. Dioſcor.

Ἄνηστις. ieiunus, uel contrà. ὁ γεγυμνός. πρὸ δὲ ἔλω, ἐσός, ἔστις, αὖεστις καὶ αὔηστις. uel παρὰ τὸ νῆστις. ieiunus apud Cratinum, ὃ γὰρ δὴ σύγε πρῶτ φοιτᾷς, ὦ λέπαιον αὔηστις.

Ἀνηυξήθη. auctus eſt.

Ἀνθαρῶμαι. malo, potius eligo.

Ἀνθάλιον, uel αὐθάλ. herba quædã uel radix, Theophraſto.

Ἀνθάμιλ. ὁ. ἡ. æmulus.

Ἀνθάπτομαι. μ. ψομαι. aufero prius attingendo (ἀπὸ τοῦ ἅπτεσθαι) diripio, diſtraho, dilanio. Ariſtoph. Ranis: πολυμόνῳ τ' ἀνθάψεται.

Ἄνθεια. ἡ. Veneris cognomen, & urbs Peloponeſi, & Iunonis epitheton.

Ἀνθεινός. ὁ. ὁ. floridus.

Ἀνθέκαστον. ex contrario ſinguli.

Ἀνθεκτέον. inhærendum.

Ἀνθέλκομαι.

Ἀνθέλκω. μ. ξω. π. χα. αὐτεπισπάω, impedio, retraho, contraho, in diuerſa traho, ut cum duo contendunt, & conantur inter ſe mutuò rem, de qua eſt contentio, ad ſe trahere, ut ferrum intra magnetem & adamantem Indicum. Herodot. lib. 8. ἕκας πῶς ἀνὴρ τῷ σιδήρῳ αὐθελκέμ.

Ἄνθεμα. ſaltatio quædam idiotarum erat, quam ſaltantes ſic ferè pronunciabãt. Vbi nam mihi roſæ ubi uiolæ ubi apia pulchra?

Ἀνθέμιον. ὁ τὸ herba quædam, gith, ut Gaza reddit in Theophraſto: cũ potius μελάνθιον Gre-

cis, gith apud Latinos ſit, uide ἄνηθον.

Ἀνθεμίς. ίδ. ἡ. ab aliquibus uocatur argemona, & quæ hodie uulgò chamomilla dicitur. Dioſcorid.

Ἀνθεμόεις. όεντ. ὁ. floridus, uariatus. Et λέξις ἀνθεμόεις, λαμπάδιος, ποικίλος, λαμπρὸς, ἀνάπλεως. ἀνθεμόεις. ὁ, ὀν. floridus, uariatus. Et λέξις ἀνθεμόεις, λαμπάδιος, ποικίλος, λαμπρὸς, ἀνάπλεως.

Ἄνθεμον. τὸ. roſa, & nigella Gazæ. &

Ἀνθεμοῦς ciuitas Macedoniæ, cuius gentiles ἀνθεμάνθιοι.

Ἄνθεμον φυλλῶδες. τὸ. herba quædã Theophraſto: Gaza nigellam folioſam uertit: uidetur autem anthemon pro melanthio accepiſſe. uide ἀνθέμιον.

Ἀνθεμία. olim Samus dicebatur.

Ἀνθεμώδης. εος. ὁ. ἡ. floridus, florens, ut λειμῶνες ἀνθεμώδεις, prata roſida & florulenta.

Ἀνθερεών. ῶνος ὁ mentum, locus ſub mento quibus uellitur & effloreſcit. Sic dictus eſt à flore barbæ, quod ibi maximè uigeat: uel ὅτι τὸ ἐνταῦθα ἀνθεῖν τὸ πολύ. Quandoq; de mulieribus dicitur per catachreſim.

Ἀνθερικος. ὁ herba eſt quam Græci ἀσφόδελον nominant. Latinorum quidam haſtulam regiam. Gaza in Theophraſto reddit albucum. Anthericum metere, uide in prouerbijs Eraſmi.

Ἀνθέριξ. κος. ὁ culmus, ariſta, uirgulta.

Ἀνθερίνη. ης. ἡ idem.

Ἀνθεσήκω. repugno, reluctor.

Ἀνθεσήρια. ſic uniuerſim quidem uocari feſta Bacchi, priuatim uerò πιθοιγία, author eſt Apollodorus.

Ἀνθεσηριάδης. ες. nubiles

Ἀνθεσηριών. octauus anni menſis apud Atticos. Dionyſio dicatus. ὅθεν ὁ πλεῖστα τῶν ἐν Ῥόδῳ αὐθεῖν τότε. ut author eſt Iſter. referente Harpocratione. Auguſtus apud Romanos eſt. Sunt qui Nouembrem interpretantur, quod campi floribus priuati ſint, παρὰ τὸ ἄνθος ſcd, atque inter hos Theod. Gaza. Vide infrà ἀνθεσηριών.

Ἀνθεσφόρια. τὰ. feſta Proſerpinę, inde dicta, quòd eam Pluto legendis floribus occupatam, rapuerit. Cæl. lib. 14. cap. 20.

Ἀνθέω. μ. ήσω. π. ηκα. floreo.

Ἄνθη. ης. ἡ. flos, fœminino genere extulit. Nicand. pro ἄνθος.

Ἀνθηδών. όνος. ἡ. apes, παρὰ τὸ τὰ ἄνθη ἐσθίειν. Item urbis nomen Bœotiæ. Aliquando meſpili ſpecies. Theodorus apud Theophraſt.

Ἀνθήλη. ης. ἡ. panicula iuba, ut in panici, milij, & arundinis floribus, & flos ſtœbes herbæ.

Ἀνθήλια. τὰ. nubes orbiculatæ & rotundæ, ſolem ſplendore repreſentantes Theon in Aratum.

Ἀνθήλιος. ου. ὁ. ἡ. ſoli oppoſitus, orienti ſoli obuerſus, luna.

Ἀνθήζω. μ. ήσω. π. ηκα. facio florere.

Ἀνθήλη. flores phlei. Gaza in Theophraſto.

Ἀνθήματα. exanthemata, papulæ.

Ἀνθ' ἡμέρας. per totum diem.

Ἀνθήνας. ὁ. caſeus recenter factus, muſteus.

Ἀνθιωδολής. ὁ. gallica meſpili ſpecies. Theodorus in Theophraſto.

Ἀνθηρὸς. ά. ὸν floridus, iucundus. Hipp. in Epidemijs ſputum uocat ἀνθηρόν. hoc eſt, cruentum & rubeum.

Ἄνθησις. ιος. ἡ. floritio.

Ἀνθίας. ſacer piſcis, qui & Græcè ἱερὸς ἰχθύς, apud Ariſtotelem: & alio nomine αὐλοπίας. dicitur.

Ἀνθίζω. tingo, colore inficio, apud Sopho.

Ἀνθινός. ὴ. ὸν floridus. unde ἀνθινὸν μέλι, quod uere factum eſt, quòd tantum ex floribus faui cõſtruatur. ὡραῖον uero, quod æſtate. Ἀνθιναὶ ueſtes, uide in Bayfio.

Ἀνθιππασία. ας ἡ. decurſio militaris. Bud. Com.

Ἀνθίσαμαι. inſurgo. Deponens.

Ἀνθίσιμος. oppono, reſiſto, obijcio.

Ἀνθισήρια. τὰ. Floralia.

Ἀνθισηριών. Athenienſibus menſis quidam appellabatur, quòd is plurimos flores progigneret. Philoſtratus & Macrobius Aprilem putant eſſe, at Gaza Nouembrem apud nos eſſe apertè oſtendit. In hoc feſta agebantur & conuiuia liberiora, quemadmodum apud Roman. olim in Saturnalib. ſonat autem quaſi dicas Floralia. Vide prouerbium, Foras Cares. Alij ſcribunt αὐθεσηριών.

Ἀνθλίζεσθαι. πολὺ

Ἀνθλύσθαι. cõſpergi foueriq; reliqua humida, calidaq;.

Ἀνθοβολοῦντα. flores iacientes.

Ἀνθοβόσκ. ὁ. ἡ. flores depaſcens, epitheton apis, Epigram.

Ἀνθολκή. ῆς. ἡ. retractio, repenſum, in diuerſum retractio. Tractum à bilancibus, quarum una ſi momentũ ducat atq; præponderet, reuocatur pondere appoſito. Itali Hiſpaniq; cõtrapeſum uocant.

Ἀνθοκρόκος. ὁ. croceus, croco tinctus, Eurip. ἀνθοκρόκοισι πήναις, croceis filis.

Ἄνθολκον. in contrarium uergens.

Ἀνθολογῆμαι. flores decerpo, flores lego. Dicitur etiam ἀντολογῶ & ἀνθολῶ. Bud. Com.

Ἀνθόλογ. ὁ. ἡ. florilegus.

Ἀνθολογέμενος. ὁ. ὴ. flores colligens, floribus uiuens.

Ἀνθομολογέω. μ. ήσω. ῆς αὐθομολογῆμαι. cõſtituo cõuentum, pactum ineo, coram confiteor.

Ἀνθομολογέομαι χάριν. ago gratiam. Bud. Com.

Ἀνθοπόλειν. uinum aut pharmaca uendere.

Ἀνθορμεῖν. procinctis claſſibus prælium inire.

Ἄνθος. εος. τὸ. flos. πρῶτα δὲ ἀῶν θεῖν γίνεσθαι αὐξάνεσθαι, huius pluralẽ genitiuũ, ut uocant, uult Tho. Mag. ἀνθέων ſemper, & nunquam ἀνθῶν. Item Florus auis, Theodoro uertente apud Ariſtot. & canus capillus, unde φάλανθοι, cani. Euſtat. Item color, χρῶμα, Philoſtrat. τῷ δ' ἴσῃς αὐθῇ ἐφαίνεται, hoc eſt, idæ herbæ colore aſpergitur.

Ἀνθοσμίας. ὰ. ὁ. uinum odoriferũ, uel à loco uel ab uuæ ſpecie nomine deducto.

Ἀνθοσύνη. ης. ἡ. flos, Epigram. Gr. ὑλαίνης τέρεται ἀνθοσύνης.

Ἀνθ' ὅτου pro ἀνθ' ὧν. quare, cur, interrogatiuè. Et ſine interrogatione, quamobrem, qua de cauſa. ὐκ οἶδ' ἀνθ' ὅτου, Neſcio qua de cauſa apud Greg. οὐδ' οὕνεκ. Bud. Com. Heraclides pro, quoniam, poſuit, τοῦτο τοίνυν εἰρήσεται. ἀντὶ τοῦ ποτὲ δὲ αὐτὸν ἀπεφηνάμην ἥλιον ἀπόλλωνα. Propterea quod olim oſtenderim eundem cum ſole eſſe Apollinem.

Ἀνθοφόρ. ὰ. ὁ. ἡ. Florifer.

Ἀνθοφορεῖται flores conuehunt.

Ἀνθρακάω. in carbones muto.

Ἀνθρακόβιος. ὁ. ὁ. carbonarius.

Ἀνθρακία. ἃς. ἡ. ᾗ

Ἀνθρακὶς. ίδ. ἡ. pruna.

Ἀνθρακίας. ὰ. ὁ. ater, ut carbonarius & titionarij faciem habens. Bud. Com.

Ἀνθρακίζω. exuro, aſſo.

Ἀνθρακῖνος. ὁ. ater. Latini etiam græca uoce utuntur, ut habetur apud Ant. Thyleſium de coloribus.

Ἀνθράκιον. tripodium, gemma, caminus.

Ἀνθρακοειδὴς. ὲς. ὁ. ἡ rutilans ut carbo.

Ἀνθρακόω. redigat in carbones, carbunculetur.

Ἀνθράκωσις. ὲως. ἡ. oculorum, & palpebræ maligna ulceratio, carbunculus Celſo.

Ἄνθραξ. κος. ὁ. carbo. Aliquando carbunculus, & ulceris, & gemmæ ſpecies. Item ulcus ἐκ κάρας, id eſt, exuſtionem cruſtam faciens, cum uehementi totius circunſtantis particulę inflammatione. Gal.

Ἀνθρέω. κρύπτω. abſcondo.

Ἀνθρήνιον. ου. ὸν. crabronis genus, axe minus.

Ἀνθρήνη. ης. ἡ ᾗ

Ἀνθρινός. ὁ. crabro, ut Gaza uertit in Ariſtotele.

Ἀνθρήνιον. ὰ. τὸ. fauus apum aut crabronum.

Ἄνθρησκα. flores. ἄγγεια λάχανα, τὰ παρακλύσια ἀνήθοις. Etymol. ἄνθρησκα, παρὰ τὸ ἀναθρώσκειν. aliàs ἀνθρίσκος ſcribitur. Plinius libro 20. uulgaris eſt cibo, herbę nomẽ anthriſcum eſſe dicit.

Ἀνθρωπαρέσκεια. ας. ἡ. ſtudium placendi hominibus.

Ἀνθρωπάρεσκος. ου. ὁ. qui ſtudet placere hominibus.

Ἀνθρωπάριον. ου. τὸ. homunculus.

Ἀνθρωπεία. ας. ἡ. humana pellis, Herodoto.

Ἀνθρώπειος. α. ὁ humanus. αὐθρωπείας ἡμέρας, nefarios Rhodij uocant, τὰς ἀφροράλας.

Ἀνθρωπεύεσθαι. humanæ ſe gerere.

Ἀνθρωπίζω. homines imitor, hominũ more ago.

Ἀνθρωπικῶς. more hominum.

Ἀνθρώπινος. ὁ. ἀνθρώπος. Thucyd. κατὰ τὸ αὐθρώπινον, Vt ſunt res humanæ. In fœminino tamen ſexu non ἀνθρωτίνη ſed ἀνθρωπεία potius dicendum, teſte Chriſtod. ut ἀνθρωπεία φύσις. non ἀνθρωπίνη.

Ἀνθρωπινόστακτον ζῶον. animal quod ad humanũ maxime accedit ingenium. Sic Strabo ſimiam appellat, lib. ιέ.

Ἀνθρωπίνως. humana uoce.

Ἀνθρωποβορῶ. μ. ἤσω, π. κα. homines uoro.

Ἀνθρωπόγλωσσος. pſittacus.

Ἀνθρωποδίτης. ου. ὁ. captator ſeruorum, plagiarius.

Ἀνθρωποθύω. hominem ſacrificare.

Ἀνθρωποιΐα. hominum fictio.

Ἀνθρωποιός. ὁ. ἡ. ſtatuarius.

Ἀνθρωπολόγος. dicitur Ariſtoteli qui de hominibus libenter loquitur, quod genus hominũ ut uile improbandum exiſtimat.

Ἀνθρωπόλοθρος. α. ὁ. homicida.

Ἀνθρωποπάθεια. ας. ἡ. humanus affectus.

Ἀνθρωποπαθῶς. humano affectu.

Ἀνθρωποπαθῶ. humanum quippiam patior, hoc eſt, humano more afficior.

Ἄνθρωπος. ὁ. ἡ. homo. Socrates. Apud Platonem in Cratylo dici putat ἄνθρωπος quaſi ἀναθρῶν ἃ ὄπωπε, id eſt, contemplans quæ uidit. Nam reliqua (inquit) animantia quæ uident, non expendunt neque conſiderant. Alij, quaſi ἄνω ὤπωρ, id eſt, ſurſum uergens. Etym.

Ἀνθρωπότης. ητος. ἡ. humanitas.

Ἀνθρωποφυής. natus ex hominibus.

Ἀνθύλλιον. herba, muris auricula.

Ἀνθυλλὶς. ἡ. herba duorum generum apud Dioſcoridem.

Ἀνθυπάγω. recriminor.

Ἀνθυπατεία. proconſulatus.

Ἀνθυπατεύω. ago proconſulem.

Ἀνθυπατικὸς. proconſularis.

Ἀνθύπατος. α. ὁ proconſul.

Ἀνθύπαξις. ιος. ἡ. contraria parte impulſio.

Ἀνθυπηρετῶ. ei qui mihi obſecutus eſt operam uiciſſim nauo.

Ἄνθυπίγω. μ. ξω. π. χα. cedo. ἀνθυπεῖκω.

Ἀνθυπόμνυσθ. τὸ εὐαβάλλεσθαι ὁλίκλω, ἢ χειροτονίαν μεθ' ὅρκου.

Ἀνθυποφέρω. per ſermonis exceptionem obijcio.

Ἀνθυποφορά. ᾶς. ἡ. exceptio opponitur obiectioni: figura, quam Quintil. ſubiectionem uocat, ſe uidetur libro nono. Anthipophora, eſt figura ſententiæ, qua aduerſarionum nobis ſententias ac dicta proponimus, ac ſubſtituimus, in hoc tantum, ut illis reſpondeamus. Iulius Rufinianus.

Ἀνθυποκρίνομαι. contrà ſimulo.

Ἀνθυπόρεγμος. mutuum officium, ἀντιπαρεγκλημα.

Ἀνθῶν. ωῶντος. frondens, efflorescens.

Ἀνθὼν. ὁ. τόντος. uiridarium.

Ἀνθ' ὧν. eo quòd, propterea quòd, idcirco quòd, Lucian. ἄπορος εἰμὶ ἀνθ' ὧν σε διεπερᾶσαι μέλλω, Solue naulum.

Ἀνθωνέομαι. redimo, licitor.

Ἀνία. ας. ἡ. triſtitia, moleſtia, dolor, mœror. παρὰ τὸ ἰῶ τὸ θεραπεύω καὶ ὑγιάζω, fit ἰα, & per pluationem & pleonaſmum τὸ ν, ἀνία.

Ἀνιαλέω. μ. ήσω. π. κα. triſtor, reſono.

Ἀνιάομαι. triſtor, diſcrucior, angor.

Ἀνιαρός. οῦ. ὁ. triſtis, moleſtus. unde ἀνιαρέστερος comparatiuum.

Ἀνιαρῶς. triſtè, miſerè.

Ἄνιατος. ὁ. ἡ. inſanabilis.

Ἀνιατρολόγητος. à Vitruuio dicitur rationis medicinæ imperitus. Bud. in An.

Ἀνιάτως. incurabiliter, ſine remedio.

Ἀνιαχὸς. ὁ. reſonans.

Ἀνιαχῶ. μ. ξω. π. χα. reſono, clamo.

Ἀνιάω. μ. άσω. π. κα. triſtitiam infero, diſcrucior, dolco, moleſtè fero. Item offendo. moleſtiam adfero.

Ἀνιγροσίτης. coriarius.

Ἀνιγρός. ὁ. moleſtus, contriſtans: pro ἀνιαρός per ſyncopen & pleonaſmũ τοῦ γ. apud Nicand.

Ἀνίδρυτος. ὁ. ἀσήειατος, ſine fundamento.

Ἀνιδρωτί. ſine ſudore. Eraſmi Chiliad.

Ἀνίεμαι. uocis paſſiuæ, permittor. Ariſto. inhæ uoce actiuè uſurpauit pro ſubmitto uel reddo Item excorio. Odyſſ. α. ἕλγας ἀνιεμένους σὺν λαῷ δ' ἕνοντας. γὰ αὐλῇ.

Ἀνίερος. ου. ὁ. profanus, pollutus, βέβηλος, ἀσχρός.

Ἀνιερῶ. ſacrum facio.

Ἀνιέρωσις ἱερᾶς. dedicatio templi.

Ἀνιέω. dimitto, uenio.

Ἀνίημι. μ. ήσω. π. κα. remitto, languidum reddo, cuius

contrarium eſt τὸ ἐντείνω. Item ἀφίημι, manu emitto, ut ἀνίημι τὸν λεῦθον. ſic ἀνίημι τὸ ὀφειλόμενον, libero debitorem, id eſt, acceptum fero debitum. Interdum relinquo. Remitto impetum, ut canes in ueſtigijs non hærentes, ſed laceſſentes, & ueſtigationem deſerentes. Item licentiam permitto, ſolutè & ſine diſciplina habeo, ut herus nimium ſeruis indulgens: unde ἀνειμένος & ἀνιέμενος, licenter agens & uagabundus. Interdum in bonam partem, ut ἀνειμένως ποιεῖσθαι τοὺς λόγους, ingenuè loqui & ſoluta libertate.

Item ſtimulo, urgeo, & acuo. Iſocrates τόν πεπαῦρον τὸν ἀνειθύντα. quod Latinè immittere dicitur à Tranquillo in Nerone: ut feras in populum immittere. Item emitto, ſubmitto, id eſt, ἐκφύω, uel ſcatebram emitto.

Item perſuadeo, ſuppedito. Apud Galenum pro liquefacio. Genit. & accuſ. Ἀνίησι τὸ πρόσωπον, exporrigo frontem & exhilaro. Ἀνίησι τὴν γῆ τὰ φυτά. pro τὸ ἀναδίδωσι. Budæus Comment.

Ἀνιηρέστερον. moleſtius, pro ἀνιαρότερον, metri cauſa.

Ἀνιπᾶσθαι. haurire, ſoluere, pro ἀνιμᾶσθαι.

Ἀνίκητος. ὁ. ἡ. inuincibilis. Et ἀνίκατον nonnulli anethum uocauerunt, teſte Dioſcorid. libro tertio.

Ἀνικλάω. purgo, ἀνακαθαίρω.

Ἄνικμος. ὁ. ἡ. ticcus, humore carens.

Ἀνίλεως. ω. ὁ. ἡ. immiſericors.

Ἀνιλλάδαι. ἀπαξιοῦν. dedignari, deſpicere.

Ἀνίλλωμα. ατος. τὸ. ἀνάβλεμμα, aſpectus.

Ἀνιμάω, καὶ ἀνιμάομαι. tollo, ſubucho, haurio aquam è puteo, ſurſum traho: ex ἀνὰ præpoſitione, & ἰμῶ τὸ ἀναλέγω: uel παρὰ τὸ ἱμὰς, id eſt, à loco dictum, uel quia ἱμωνιὰ τὸ ἀντλητήριον, & ἱμητὸν τὸ αὐτλητόν. Lucian. ἀνιμήσθω ὁ ἰχθὺς, Extrahatur è mari.

Ἀνιομὸν. triſtificus, Macrobius: Acetum inter cæteros humores tanto eſt acerbius, ut ſit acore triſtificum.

Ἀνίοντα. aſcendentem.

Ἄνιος. ſacerdos Apollinis.

Ἀνίσχ. ὁ. ἡ. impubes.

Ἀνιππασία. ας. ἡ. & ἀνίππασία. equeſtre certamen, ἢ τῶν ἵππων ἄμιλλα.

Ἄνιππος. ὁ. ἡ. equis carens. Interdum de uia non penetrabili equo.

Ἀνιπτόπους. οδος. ὁ. ἡ. illotus pedes, qui propter puritatem non eget lotione.

Ἄνιπτος. ὁ. ἡ. illotus.

Ἄνισον. inæquale, & aniſum herba.

Ἄνισος. ὁ. ἡ. inæqualis.

Ἀνισότακτος. ὁ. iniquiſſimus.

Ἀνισομυὴς. ὁ. ἡ. diſſimilis.

Ἄνισον. uel ἄνησον. τὸ. Aniſum herba, Dioſcoridi.

Ἀνισόω. adæquo.

Ἀνίσημι. μ. ήσω. exurgo, exorior, emergo. Item ſuſcito, exurgere facio, eleuo, erigo, reſtituo, reparo. Aliquando moueo. id eſt, abeo, diſcedo, transfero, ut ἀνασὰς ἐκ θεάτρου. ἀνίσημι αὐθρώπους ἐκ τῶν πόλεων εἰς ὄρη. Aliquando magis ad rem bellicam refertur, ut ἀνίσησε τὸν στρατὸν, Mouit caſtra. Sic cum pro reſiſto ponitur abigo, in fugam conuerto, migrare cogo, ſedibus pello, Et pro deuaſto, euerto, ut πόλεις ἐκ βάθρων ἀνασήσας, Vrbes funditus euertens.

Ἀνίσαμαι quoque in paſſiua uoce eadem ferè ſignificatione eſt. Ioſeph. lib. 2. ἀνίσατο νικόλαος ἐκ τῆς ἀχελαΐδος. Halicar. libro 5. ὧν τοῖς ποσὶ ὀπιδίοις ἀνίσαντο, In pedes poſteriores reijciuntur. Ἀνισάμενος ὁρμὴν ἐκ τοῦ στόματος. Excitans puluerem ſuo curſu. Ab hoc ἀνίσταμαι imperatiuus ἀνίσω apud Atticos potius quàm ἀνίστασο in uſu eſt. Libanius in declamat. ἀνίσω ὧ κριτὰ δίκαιμον.

Ἀνίστη. è lecto ſurrexit. ἠγρύθη autem, experrectus eſt à ſomno. Ammonius. & ἀνάστηναι ὧν ἔγερσις, ἐγρύθηναι δὲ ἐξ ὕπνου, idem.

Ἀνιστορσία. hiſtoriarum imperitia.

Ἀνιστόρητος. ὁ. cuius nulla in hiſtorijs memoria.

Ἀνιστροφὴ. ῆς. ἡ. conuerſio, & ut ita dixerim, conuertibilitas.

Ἀνίσχαλος, uel ἀνίσχαδος. ſterilis, nõ præbens lac.

Ἀνισχία. τὰ. quæ clunium tumore uacant, cuiuſmodi aues ſunt.

Ἀνίσχω. orior, oborior. Et Hom. Iliad. π. cohibeo animum. Item actiuè, ἤγη ἀνίσχει βοτάνην, terra producit herbam.

Ἀνιχνευτὴς. ὁ. perueſtigator.

Ἀνιχνεύω. inquiro, inueſtigo, ἀναζητῶ τὰ ἴχνη.

Ἀνίψανος. ἀβλαβὴς. innocuꝰ. Etym. ἀνίψαλλον.

Ἀνδχθεὶς. φὼς. ad ſe reuerſus, reſipiſcens.

Ἀννιβιακὸς λόγος. Annibalis ſententia.

Ἀννιβίζω. ſequor parteis Annibalis.

Ἀννὶς. ἡ. auia.

Ἄννος. linum agreſte.

Ἀννωλεῶς. molliter.

Ἀνόλβιος. ὁ. ἡ. deuius, inuia, auius, quæ loca Latinis uocantur etiam amaria, hoc eſt, ſecreta nemora, quæ aues frequentent. Virgil. Geor. 2. Sanguinei ſque inculta rubent amaria baccis.

Ἀνοδία. ας. ἡ. locus inuius. Aliquando aduerb. accipitur in datiuo.

Ἀνοδμ-ος.ὁ.ἡ. odore carens.
Ἄνοδος.ὁ. afcenſus,locus inuius,& difficilis acceſſu,ἀνάβασις ἐξοδ-ος. Opponitur ὁδῷ.
Ἀνόδους.οὖς.ὁ. edentulus.
Ἀνόδυνα.τὰ. quæ leuationem doloris ſummum accerſendo molliunt. Herm. in Plin.
Ἀνοδύρομαι. eiulor. Depon.
Ἀνοήμων.ονος. imprudens,ſtolidus.
Ἀνοησία.ας.ἡ. ruditas,inſipientia.
Ἀνόητος. inexpectatus. ἀπροσδόκητος,αὐτοπονόητος παρὰ τὸ οἴω τὸ ὑπονοῶ. Etym. Melius forte ἀνωΐστος,ut infrà.
Ἀνόητα.τὰ. res Venereæ, ἀφροδίσια, apud Ariſtophan.
Ἀνοητάινω. inſipiens fum. μωραίνω. ἀπὸ τὸ ἀφροδισιάζειν.
Ἀνόητ-ος.ὁ.ἡ. fatuus,rudis, abſurdus,qui neq; intelligit,neque intelligitur,qui nihil quicquã intelligit: ἄφρων autem rectiora intelligit quidem,ſed non facit. Ammonius in ἄνοια.
Ἀνοήτως. inſipienter.
Ἀνόθευτος. germanus,non fictus.
Ἀνόθηρ-ος. piger.
Ἄνοια.ας.ἡ. dementia. πᾶσα ἀπὸ νόος,diciturque uniuerſum de quauis dementia, ἄγνοια uero unius alicuius rei ignorantia,inquit Moſchop. differt ab ἀφροσύνη. Ammonius.
Ἀνοιγνύω.μ.ξω.π. κα. ιγ
Ἀνοίγω.μ.ξω.π. χα. ἀῶρ.α. ἀνέῳξα Attice, aperio, Lucian. οὐκ ἀνεῳγμένοις τοῖς ὀφθαλμοῖς εἰδέναι; An non uides apertis oculis? Item exiſto, emergo,prodeo. Gaza ex Cic. ἀνέῳγεν ὁ καλούμενος ὀφθαλμός, de uitibus loquens, è quibus ineunte uere gemmæ emergunt.
Ἀνοιδέω.μ.ήσω.π.ηκα. tumeo.
Ἀνοίδησις.ιος.ἡ. tumor.
Ἀνοίκ-ος. inconueniens.
Ἀνοικίς.ὁ. πᾶσα ἀπὸ εἰκὸς ἐρημί-ος.
Ἀνοίκητ-ος.ὁ. inhabitabilis.
Ἀνοικίζομαι.μ.ισθ-ήσομαι. migro.
Ἀνοικίζω.μ.ίσω.π.ηκα. inſtauro. Actiu.
Ἀνοικίσαι. funditus euertere.
Ἀνοικισμός. inſtauratio. Herod. libro ſecundo, ἔπεμψε ἢ τὰ χρήματα πλεῖσα εἰς ἀνοικισμὸν τῶν πόλεων.
Ἀνοικοδομέω.μ.ήσω.π.ηκα. reædifico.
Ἀνοικονόμητ-ος.ου. ὁ. ἡ. prodigus, male diſpoſitus. Eſt & ἀνοικονόμητον uitium orationis Quintiliano.
Ἄνοικος extorris, Herodoto.
Ἀνοικτέω. apertè, σκληρῶς, ἀνυλεῶς.
Ἄνοικτος. ὁ immiſericors.
Ἀνοικτός. uero apertilis, apertus, reclusus.
Ἀνοιμώζω. ingemiſco.

Ἀνοιμωτί. uel ἀνοιμωκτέι, ſine fletu.
Ἀνοιξις.ιος.ἡ. apertura, adapertio.
Ἀνοίσω. refero.
Ἀνοκωχή.ῆς.ἡ. patientia, induciæ. Vide ἀνακωχή in Ammonio.
Ἀνόλβιος.ὁ. non beatus.
Ἄνολβος.ὁ.ἡ. infelix, inops.
Ἀνολκὴ λίθων. ſublatio, attractio lapidum.
Ἀνολολύζω. cum clamore ploro, eiulo.
Ἄνομαι. perficior, annihilor.
Ἀνόμαλος.ὁ. ἡ. inæqualis, aſper, inferius ſcribitur ἀνώμαλος per ω mega.
Ἀνομβρία.ας.ἡ. pluuiæ penuria.
Ἀνομβρήλ-ος.ὁ. impluuius, πολυόμβροις, ponit Nicandri ſcholiaſtes.
Ἄνομβρ-ος χώρα. regio ſine imbribus.
Ἀνομέω.μ.ήσω.π.ηκα. iniquè ago. Dicitur & ἀνομίζω.
Ἀνόμημα.ωτος. τὸ flagitium.
Ἀνομία.ας.ἡ. iniquitas, ſcelus, legum tranſgreſſio.
Ἀνομία. triplex eſt apud Diog. Laërtium ſecundum Platonem: ſi nullæ ſint leges, ſi noxiæ, ſi his positis non obtemperetur.
Ἀνομίλητος.ὁ. inconuerſabilis, incomis, à mutua uitæ conſuetudine alienus.
Ἀνομοειδὴς.ές-ος.ὁ.ἡ. diuerſi generis.
Ἀνομοιομερῆ. partes diſſimiles habentia. Gazain Ariſtotele diſſimilaria uertit ἑτερογενῆ.
Ἀνομοιομερές, quod ex diſſimilibus compoſitũ eſt partibus.
Ἀνόμοι-ος.ὁ.ἡ. diſſimilis.
Ἀνομοιότης.ητος.ἡ. diſſimilitudo.
Ἀνομοίωσις.ἡ idem.
Ἀνομολογέομαι. uoce paſſiua: fateor, aſſentior, concedo, cõſtituo, id eſt, quippiã ut confeſſum inter diſſerentes pono. Plato in Sympoſ. ἵνα ἀνομολογησάμενος παρ' αὐτοῦ, ὅτως ἔσται λέγω. Vt cum ab eo cõfeſſionem aſſenſionemq; expreſſero, tum demum dicam. Bud. Com.
Ἀνομολογία.ας.ἡ inæqualitas, diſſidentia.
Ἄνομ-ος.ὁ.ἡ. iniquus, exlex.
Ἀνόνητος.ὁ.ἡ. inutilis, futilis, iniucũdus, expers.
Ἀνόνητος χώρα, inutilis ad ſerendum.
Ἀνόπαια.ας.ἡ. auis ex aquilarum genere, fulicæ ſimilis. Item tegula perforata, quæ in fumibili ſpiraculo imponitur: & cõſpectum excedens, ſublimis quam uiſu aſſequi nequeas. Euſt.
Ἀνόπαιον.τὸ. altum petens, ſublimipeta, ἀναφερὲς, apud Empedoclem.
Ἀνόπλο-ος.ὁ. renauigatio.
Ἄνοπλος.ὁ.ἡ. inermis. Dicitur & ἄοπλος pro eodem apud Herodian.
Ἄνοπτος. inuiſibilis.

Ἀνοργαίνω

Ἀνοργαίνω. commouere, exilire.
Ἀνοργίας-ος.ὁ.ἡ. nõ initiatus, ἀμύητ-ος.
Ἀνοργάνω-ος. qui eſt ſine inſtrumento.
Ἄνοργος. melius quàm αὐόργητ-ος dicitur, teſte Tho. Mag. proleni & minimè iracundo.
Ἀνορεξία.ας.ἡ. morbus, cum omnia reſpuit ſtomachus, inappetentia, quæ nauſeã comitari ſolet. ἀρεξιτίη.
Ἀνόρεκτος. cibum faſtidiens, cuius ſtomachus omnia reſpuit.
Ἀνόρε-ος. uirilis.
Ἀνορθόομαι.ώσω.π.κα. corrigo, erigo. Actiu.
Ἄνορμ-ος.ὁ.ἡ. habens malũ portũ, importuoſus
Ἀνορρώ.μ.ῶσω. excito, exurgo, cum impetu ſurgo. Ab ὄρω τὸ διεγέρομαι, & per paragogen ὀρύω, uel ὀρόω, pleonaſmo τοῦ ο. unde in indefinito ὄρσαι ὄρσας. σε. αὐόρσαμι, id eſt αὐῶρμησα, αὐέσω Etym.
Ἀνορθροπύγια.τὰ. quæ inter uolandum nõ regũntur cauda: quæ carent orrhopygijs.
Ἀνορταλίζω. σπαρτᾶν, παίζειν. propriè eſt auium alas iactantium, cum primum iam uolare geſtiunt: ut procul & altius diſſita cõſpiciant. Inde pro altum ſubtiliterq; ſapere, & credere antequàm compertum habeamus, accipitur.
Ἀνορύσσω.μ.ὀρύξω.π. υχα. refodio, effodio.
Ἄνόσι-ος.ὁ.ἡ. impius, ſceleſtus, nefandus, iniquus, atrox, flagitioſus. ἀφ' ἃ ἄσεσι ὅσι-ος. Itẽ ſignificat τὸ μὴ ἐπὶ πτοιήσαι ποιεῖν, ὅσιον enim id dicitur quòd lege ſtatutum & ſanctũ eſt. Aeſch. πολλῆς πρὸς ἀπαρρησίας, καὶ μὴ προϊδόσις τῆς ἀπολογίας ἐλέγξω τὸν τολμήσαντ' ἐπεῖν αὖ ὅσιον καὶ συνοφαντῶ.
Ἀνοσιεργεῖν. impie agere.
Ἀνοσιεργία.ας.ἡ. impietas, opus impium.
Ἀνόσιτ-ος.ὁ.ἡ. καὶ
Ἄνοσος.ὁ.ἡ. ſalubris, morbo carens.
Ἀνόσ-ος. polypus piſcis, apud Heſiod. oxoſſis
Ἀνόστος.ὁ.ἡ. reditu carens. Etym. ἀνόσημ-ος.
Ἄνοσον.τὸ. factu facile.
Ἄνοσ-ος.ὁ.ἡ. ſine oſſibus.
Ἀνοσχήν.ὁ. parſi uir, αὐανδρώδης, quaſi qui ſcroto caret, quod ὄσχεον uocant.
Ἀνόψον.τὸν, carentem humore. Ruellius aſperginem non redolentem interpretatur.
Ἀνοῦθέτης. indoctus.
Ἀνοῦθέτης-ος.ὁ. qui emendari non poteſt.
Ἄνους.ὁ.ἡ. demens: & fluuij nomẽ in Pamphilia.
Ἀνόσι-ος. carens ſubſtantia.
Ἄνυδρος.ὁ.ἡ. incolumis, αὔνδρος.
Ἀνύστατ-ος, ἢ αὐνύστακτος.ὁ.ἡ. impercuſſus. ἄτρωτ-ος, μωρός.

Ἀνυστί. ſine uulnere.
Ἀνύφελ-ος.ὁ.ἡ. carens nubibus. Plutarch. νὺξ ἀνύφελ-ος.
Ἀνοχόνδος.ὁ. expers coitus, qui non coit.
Ἀνοχή.ῆς.ἡ. ſuſtentatio, tolerantia. Item induciæ, feriæ à bello, quando hoſtes inter ſe ultrò citroq; commeant ex fœdere icto ob neceſſitatem quandam; ἢ γὰρ πολέμῳ διάπνοα χρέαμ' ἀναβολὴν ἢ συμβήκην. Ammonius, apud quem uide quid differat ab ὑπακοή. Idẽ in uoce ἀνακωχή, dicit ἀνοχὴν eſſe ἀνοχὴν μακρᾶς πολέμου. Accipitur pro intermiſſione. Herod. lib. 3. αὐτὸς δὲ ὁδοῦ εἵχετο μηδεμίαν ἀνοχὴν ἀνὰ παύλης ὁδοῦ, μήτε ἑορταῖς, μήτε καμάτοις.
Ἀνοχλίζω. uecti ſubmouco. Ego legerim ἀναμοχλίζω, ut ſuprà ἀναμοχλεύω.
Ἀνοχλότατ-ος.ὁ.ἡ. inoffenſiſſimus.
Ἀνοψία. obſoniorum penuria.
Ἄνοψ-ος.ὁ.ἡ. obſonio carens, elixus.
Ἄνπορ. ſi.
Ἄνπορ ἄλλο μή. niſi alioqui.
Ἄντα. coràm, contrà, è regione, αὐτικρύ.
Ἀνταβάτης ὁ pugnator, qui clauſis oculis ad uerſarium adoritur. uide Chil.
Ἀνταγοράζω.μ.σω.π.κα. permuto, emendo.
Ἀνταγορεύω. aduerſariũ me gero, liti me offero.
Ἀνταγονίζομαι.μ.ίσ-ομαι. repugno.
Ἀνταγωνιστής.ὁ aduerſarius certaminis.
Ἀνταγώνισ-ος.ὁ.ἡ. cui repugnari poteſt,
Ἀντάδελφοι. γίγνεσθαι, contrariatur.
Ἀνταδικεῖν. ulciſci.
Ἀνταία μήτηρ ἡ. Antæa mater, cuius hymnus extat apud Orpheum.
Ἀνταῖ-ος.ὁ.ἡ. contrarius, aduerſus, aduerſarius.
Ἀνταίρω.μ.αιρῶ.π.κα. contendo, reluctor, contrà eleuo, cõtradico. Plena locutio eſt αὐταίρω τὰς χεῖρας. pro reſiſto. Syneſ. ἐπ αὐταίρεσι, ἀλλ' ἱκετεύουσι. Non reſiſtunt, ſed ſuppliciter deprecantur. Dicitur & αὐταίρομαίοι, quod athletarum eſt, cum ſurgunt pugnaturi: ſicq; uſus eſt Lucian. Legitur αὐτᾶρόμαι pro eodem apud Herod. item αὐτωρόμην-ος, commiſſus, compoſitus, etiam in malam partem. Lucian. in Lapith. κἠ τὸ πρᾶγμα τοσοῦτόν ἐστιν ὅλον, ὡς λοιδορῆσαι αὐτῇ γελωτοποιῶ αὐτωρόμην-ος καὶ πάσων καὶ παρόμην-ος. Bud. Com.
Ἀντακαῖοι. οἱ. piſces quidam maximi apud Aelianum & Herodotum.
Ἀντακολουθεῖν. ſequi.
Ἀνταικοῦντα. contrà uiciſſim audient.
Ἀνταλαλάζω. reclamo.
Ἀνταλλαγή. conuentio.
Ἀνταλλαγμα.ατος. commutatio. Matthæus uſurpat pro eo, quo dato aliquid redimitur, pretium,

cap.17. τί δ' ὡφελ. αὖθις πάλιν ἀντάλλαγμα ἢ ψυχῆς αὐτοῖς.

Ἀνταλλάττομαι. κοὐ

Ἀνταλλάττω. μ. ξω. π. χα. muto, permuto. Accipitur pro emo & uendo in utraq; lingua, quòd priscorum commercia non moneta, ut nunc, sed mutua rerum permutatione cõstabant. Vide suprà in ἀλλάττομαι.

Ἀντάμειψις. ι⊙. ἡ. retributio.

Ἀντάμυνομαι, obsisto.

Ἀντανάγομαι obuiam eo, occurro.

Ἀντανaίρομαι. aufero, demolior.

Ἀνταναάκλασις. ιος. ἡ. refractio, notio reciproca, ut in ludo pilæ. Item figura quæ est eiusdem uerbi contraria significatio, apud Quintil. li. 9.

Ἀνταναλᾶται. repercutitur.

Ἀνταναπομὴ impedimentũ, mutua colluctatio, reciprocatio, qualẽ uidemus in undis marinis Aristot. siue quisquis ille fuit qui commentarium de mundo conscripsit. ἐπὶ δ' ὁμοίᾳ κυμάτων ἀνταναπομὴν ἔχουσαι, hoc est, proluuies quæ inundationem reuocant, aduersæq; colluctantur, uel si mauis Budæi interpretationẽ, undarum excursiones reciprocantes.

Ἀνταυλο⊙. ό. qui in alterius locũ succedit, quẽ Latini succidaneum uocant. Vlpianus De administ. tutorũ: Nec patiuntur succidaneos se esse alieni periculi. Vtitur & Plut. in Epid. Dicitur etiam ὑποβολιμαῖο⊙ & ὑπάλλαγμα.

Ἀνταυέψιοι. patrueles, αὐτέψιοι.

Ἀντάξι⊙. ε. ὁ. ἡ. qui alium æquiparat in dignitate, dignitate æqualis.

Ἀνταποδίδωμι. μ. ώσω. τ. κα. retribuo, reddo. Actium.

Ἀνταπόδομα. ατ⊙. τὸ. ποιὰ

Ἀνταπόδοσις. ι⊙. ἡ. retributio, remuneratio, uicissitudo, gratia referenda, & genus parabolarum in quo similitudini redditur comparatio, uel aliqua similitudine collocatio ꝓposita est.

Ἀνταπόλλυς ὕδωρ. ulciscens iniuriam.

Ἀνταπόδωρον, uel ἀνταντιπόδωρον. figura orationis Atticis familiaris, cum oratione aliquid deest quod subaudire necessum est, ut sententia perfecta sit ut, ὅπως μὴ ποιήσις, intelligo σπεύσῃ. Sic Luc. 13. de ficu κἂν μὲν ποιήσῃ καρπὸν, εἰ δὲ μήγε, εἰς τὸ μέλλον ἐκκόψεις αὐτήν. Vbi subauditur in primo membro ἐάσατε αὐτὴν, in hanc sententiam: Et siquidem fecerit fructum sinas eam uiuere, sin secus, in futurum succidas eam. Aristoph. in Pluto, κἂν μὲν ἀγαθὸν ἀφῶ μόνῳ ἀγαθῶν ἅπαν ἀπίαν ἐμὲ ὑμῶν, εἰ δὲ ἐμέ τε ζῶντας ὑμᾶς. εἰ δὲ μὴ, πειθόμην τοῦδ' ὅτιγ' ἂν ὑμῖν δόκῃ, Atq; si ostendero uobis me unam bonorum omnium authorem esse, ac per me

uiuere uos: sin secus, facite id quod uobis uisum fuerit. quo loco subauditur, Sinite me abire. Cic. aliquoties hoc schemate utitur. Eras. & Bud in Annot.

Ἀνταποπαροζύω. oppedere, sonum & fragorem edendo, similitudo ducta à tonitru. Ventris enim crepitus sonum tonitru quodammodo imitari uidetur. Aristoph. interp.

Ἀνταποσβέννυμι ἀναπλάσσω. compono fragores.

Ἀνταποτίω. uicissim pœnam regero. Epigram. τὰ δ' εὐσεβίης αὐταπότισε βέλη.

Ἀνταποχή. ἡ. chirographus quo debitor fatetur debitum creditori, aut quo quis se obligat.

Ἀνταπωθῶ. relido.

Ἀνταπώθωσις. ι⊙. ἡ. oblisus, aliàs ἀντέπωσις.

Ἀντάπωσις. oblisus.

Ἀνταρκέω. resisto.

Ἀνταρκτικὸς ὁ ὁ. ursæ, id est septentrioni obuersus, obuersus australis: ut ἀνταρκτικὸς κύκλος in sphæra Procli.

Ἀνταρσις. ι⊙. ἡ. coniuratio.

Ἀντάρτης tyrannus.

Ἀνταυτάζομαι. resaluto. Accusiung.

Ἀνταφασιοῖ. ij quibus successor mittitur, exauthorati.

Ἀναύγασ. ας. ἡ. resplendentia, resultus luminis.

Ἀνταυγέω. μ. σω. π. κα. ἀφ. ἐκλέω.

Ἀνταυγὴς. ε⊙. ὁ. ἡ. relucens, contrà splendens.

Ἀνταυρόμενοι ὅπλα. contra ferentes arma.

Ἀναφαιρέω. damnum do, & ἀναφαιρέσι, dispendium faciunt Eras. interprete.

Ἀντάω μ. ήσω. τ. κα. obuio αὐλαύζω.

Ἀντε. sine. (tere.

Ἀντεγκαλῶ. recriminãdo obijcere, inuicem petere.

Ἀντέγκλημα. αὐτέγκλησις. cõtraria insimulatio, quasiq; criminis relatio. Est autem defensionis genus, quando crimen causa facti tuemur: sicq; appellatur, quia omnis nostra defensio constat eius accusatione qui uindicatur, qualis est defensio Orestis, oratio Milonis: ut, Occisus est, sed latro: excæcatus est, sed raptor. Non dissimile huic genus, quæ αὐλακατηγορία dicitur, authore Appollodoro. Bud. in Annot.

Ἀντέγνου. extende, pro αὐτέγνου.

Ἀντέπω. contradicere, refellere.

Ἀντερόμην⊙. uicissim interrogans.

Ἀντέρωτήσεως. αντ⊙. ὁ. idem.

Ἀντέσαγωγὴ. uide αὐτεσαγωγὴ, quod nõ probo.

Ἀντέσφερμι. legi latæ legem contrariam ferre, & (ut Festus inquit) legem legi abrogare: quod etiam πρόσφερμι dicitur, quasi legem cum lege, & rogationem cum rogatione componere. Nam ἐσφέρω νόμον significat legem ferre & rogare. Bud. in Annot. & Com.

Ἀντεκ-

Ἀντεκδραμόντος. οῖ. contra excurrentes.

Ἀντεκπλέω. μ. σύσω. σ. κα. exeo obuiã, contra naiuigo nauigantibus.

Ἀντέκτασις. retributio.

Ἀντεκτείνω μὲ τάσις. id est, ὁμοιῶ, ἐξισῶ. Bud. (Cõ.

Ἀντεκτίθημι. contrà exponere.

Ἀντέκτρέφομαι. inuicem nutrior.

Ἀντέλογος. ὁ. cõpensatio. De ἀντελόγου χρέους, uide Leges ciuiles.

Ἀντέλλω. pro ἀνατέλλω, apud Herodotum.

Ἀντεμβάλλω. rependo, uicissim repono. Budæus Comment.

Ἀντεμπλοκή ῆς. ἡ. connexio.

Ἀντεπαγωγή. ῆς ἡ. compensatio, figura sententiæ. Est autem huiusmodi, ubi aliquid difficile & contrarium confitendum est: sed contra injici tur non minus firmum. Rhomanus Aquila. Ego potius ἀντεξαγωγὴ legerim.

Ἀντεπιδείκνυμαι. contrarium iudico. uerbum est Medicorum.

Ἀντεπίλυσις. est, ut ita dicam, obnũciatio, hoc est rei apparatæ discussio, consilij capti & agitati diremptio, ut comitia olim dirimebantur obnunciatione augurum, & auspicia occentu soricum. Bud. Com.

Ἀντεπιφρήσσω. resisto.

Ἀντεπάγω. contrà educo, oppono.

Ἀντεξαπίζομαι. reluctari, opponere se, ad causam occurrere, iudicio se sistere, ad iudicium adesse, liti se offerre. Vulgò hoc dicunt, partem se gerere, quasi aduersarium gerere se. Ἀντεξεπίζεσθαι ἑαυτὸν ἀμφισβητοῦντι. Negotio alieno se offerre. Bud. Com.

Ἀντεξετάζω. μ. σω. π. κα. comparo, expendo, assimilor, cõtrarium inquiro.

Ἀντεπείσοδος πρόκλ. aditum uicissim præbet.

Ἀντεπέρχομαι. contra inuado ad pugnam, procedo ex altera parte.

Ἀντεπέρχω. è conuerso exierunt, aduersus cõtenderunt.

Ἀντεπιβαίνω. aduersor, contrà ascendo.

Ἀντεπιβουλεύω. insidiantibus insidior.

Ἀντεπιγράφω. rescribo.

Ἀντεπιδείκνυμι. uicissim ostendo.

Ἀντεπινοέω. μ. ήσω. τ. κα. contrà cogito.

Ἀντεπινοήσαντο. contrà machinati sunt.

Ἀντεπιστέλλω. rescribo.

Ἀντεπιστρέφω. recurro.

Ἀντεπιχέω. occurrere, contrà instare.

Ἀντεπιχείρησις. ι⊙. ἡ. ex aduerso aggressio.

Ἀντερωτίζομαι. uicissim bene facio afficior, remuneror, beneficium repensum habeo. Epigram.

Ἀντερασις. ε. riualis.

Ἀντερέω. diuersum cupio.

Ἀντερᾶ, αὐτερέξ.

Ἀντερείδω. μ. είσω. π. κα. reluctor, innitor, inhæreo. Bud. Com.

Ἀντερείσιον ἀσπίδ. α. admouens clypeum.

Ἀντέρεισις. ι⊙. ἡ. reuerberatio, reobluctatio.

Ἀντερετέω. cum alio remigare. ὥσπερ ἑνὶ ζυγῷ καὶ θαλάμῳ ἐρέσσομεν.

Ἀντέρετης. qui iuxta alium remigem sedet, & remigat cõtendens remigando. αὐλακαθήμων⊙. Thucyd. αὐτερέτην dixit simul & remigãtem & pro nauiũ defensione propugnantẽ. Pollux. Vide apud Bayfium de Re nauali.

Ἀντέρω. μ. ήσω. π. κα. respondeo.

Ἀντέρις. ιδος. ἡ. obluctatio.

Ἀντέρισμα. τὸ. sedes, fundamentum.

Ἀντερράμμως. è conuerso, aduerb.

Ἀντέρως. ωτος. ὁ. contrarius amor, amor mutuus, deus ἔρως contrarius, quem ex Venere & Marte natum dicũt, ut inquit Cic. de Nat. deo. li. 3.

Ἀντεύδω. obuiare, supplicare.

Ἀντευεργετικὸς. beneficiũ rependit, & αὐτευεργετικὸς πλέονων, maius reddens quàm accipit.

Ἀντευεργέω. reddere uices beneficij.

Ἀντεύκαιροι. cosmographis sunt oræ oppositæ eandem temperaturam habentes.

Ἀντεφιστίᾳ σὺν αὐθρώποις. præbere epulum hominibus inuicem.

Ἀντεφορμέω. stare in procinctu ad bellum nauale ineundum.

Ἀντέχομαι. usurpo, amplector, uendico, acquiro, mordicus retinere conor. τῶν βιβλίων αὐτέχεσθαι. libris adhærere.

Ἀντέχω. μ. ξω. resisto. Herod. lib. 1. σωτήριον εἶδόκει καὶ πᾶς τὼ ἀεί⊙. φθορὰν αὐτέχειν ἐλέγε. de Laurento oppido loquitur, quod ob laurorum copiam pesti non ita obnoxium esse dicebatur. Item saluo, ὑπομένω, sustineo, perfero, perduro. Item ἀρκέω. sufficio ad aliquam rem.

Ἀντήσσω. suppliciter, ἱκετευτικῶς.

Ἀντήλι⊙. ίος ἡλίω. uide αὐθήλι⊙.

Ἄντλω, coràm, palàm, è contrario.

Ἀντήρης. ε⊙. ὁ. ἡ. contra eleuans.

Ἀντῆσις. ἡ. δυεῖς. fenestra.

Ἀντής⊙ν. æquale, ἴσον. metaphora ab ijs, qui æquali repetitione remigant.

Ἀντήεισε. certabat, conflictus est.

Ἀντηλὶς. lignum uel pila structuram inclinatam fulciens, tibicen Latinè dicitur. Sunt etiam αὐτηελίδες, structuræ lapideæ, ædificia editiora utrinq; fulcientes, qui arcus obnitentes uulgò uocantur. Sublica uertitur à Valla. Aliqui non αὐτηλὶς, sed αὐτήλης in recto legũt βαιστόνος, ὃ δὴ τὸ ε. sic Thucyd. Bud. Com.

Ἀντιξέσωσις.ιος.ἡ.controuersia,altercatio.
Ἀντιπομπὰς supplicationes.
Ἀντηχοῦντων resonantes.
Ἀντί.pro contrà.Antiqui pro æquale usurpabant ut, ἀντίθεον, ἀντίχθες.Hæc enim præpositio in compositione uicissim uel uicissitudinē quandam indicat eius rei quam uerbum cui adiunctum sit,significat.
Ἀντιάχλυν interpretatur Vlpia.digest. de Aedil. edicto, inueteratos faucium tumores, quique discuti non ualeant,quasi dicas obluctans,obsistens; præfocatio.
Ἀντιάδων.ὰδ.tonsillæ,παρίδμια.glandulę utrinq; iuxta fauces.
Ἀντιάζω.μ.σω.π.κα.obsto,oro,obuio,propitius fio,& ἀντιάσας,adeptus.Cic.ad Atticum.
Ἀντιάνειρα.uirago.Amazonum epitheton.
Ἀντιάνδρων.uiris resistens.masculus Homero.
Ἀντιάς. est ὄγκος σκιρρώδης τῶν παρίδμιων (ut inquit Aegineta lib.3.)id est tumor durus tonsillarum.Idem lib.6. Tonsillæ supra modū adauctæ,uorandi spirandiq; meatus altrinsecus insidentes.αἱ ἀντιάδες uocitatę sunt,quasi ἐregione utrinq; sibi inuicem oppositæ.
Ἀντιβαίνω resisto,recalcitro.
Ἀντιβάλανος.ὁ.galla, eò quod nucem metiatur.
Ἀντιβάλλω.repugno,confero,remitto.
Ἀντιβασιλῆς.οῦ.interreges.
Ἀντιβασιλέως γινόμενον. ex rege in tyrannum commutatus.
Ἀντίβασις.ἡ.concursus.
Ἀντιβατικός.ὁ.obuius.
Ἀντιβίην.contrà.aduerbium loci.
Ἀντίβιος.ὁ.ἡ.contrarius,uiolentus.
Ἀντιβλάπτω.contra noceo.
Ἀντιβλέπω.respicientem respicio. ἀντιβλέπω. σε,uel σε.
Ἀντιβλέψις.ιος.ἡ.ἀνάβλεμμα.
Ἀντιβολέω.μ.ήσω.π.γηκα.supplico.Item aggredior,occurro:Homer Iliados ἡ.Significat etiam participem esse.μολῶ,μολήσω,& cum præpositione mutato ὁ; μ,in β,ἀντιβολίσω.Etym.
Ἀντιβολή.resumptio,collatio.
Ἀντιβόλησις.ιος.supplicatio,adhortatio.
Ἀντιβολία.ας.ἡ.comploratio.
Ἀντιβολῶ.supplico,ἱκετεύω,uel adhortor παρακαλῶ.Aristoph,Achran.Nebul. Pluto. fit ab αὐτομαί ἠὲ βάλλω inquit ibidem interpres.
Ἀντιβόω magna uoce respondeo.
Ἀνλιγυροβοφῶ. Idem qud ἀντιπελαργῶ. de quo infra.Bud.Com.
Ἀντιγνωμονέω.μ.ήσω.π.ηκα.contrà opinor,contradico,Bud.Com.
Ἀντίγονος.ὁ.ἡ.beneficus,sine malitia.

Ἀνλιγραφεύς.έως.ὁ. dicitur cui id muneris est delegatum,ut obseruet pecuniam,quam in usum principis collegerūt coactores: quos nunc receptores particulares uocant. Græcis ἀντιλήκτωρ dicūtur, nos antigraphiarios appellare possumus. Cicero hos custodes appellat pro lege Agraria contra Rullum,& de Reditu suo:Galli uulgò Contrarotulatorem uocant. Et ἀντίγραφα dicebantur eorum scripta, quasi Cōtrascripta.Bud. in Annot.
Ἀνλιγραφή.αὐλλογία.ὁμολογία.promissio. Item αὐτωμοσία apud Platonem in Apologia.
Ἀντίγραφον.ὁ.τὸ.exemplar, magis probat Christod.ut ἀνπιγραφή dicatur,
Ἀνλιγράφω.μ.ψω.π.φα.rescribo, reconuenio in iudicio.
Ἀντιδάκνω.remordet.
Ἀντίδαρχος.qui in cœna loco alterius qui inuitatus non uenit,sufficitur.
Ἀντίδικον.ὁ.τὸ.contentio.
Ἀντιδιαιρέω.ex opposito diuido.
Ἀντιδιαπλανῶμενοι.uariantes.
Ἀντιδιαπλέκω. contrà inuoluo, oppono, reclamo, obtexo, & comminiscor quod respōdeā, Bud Com.
Ἀντιδίδασκομαι.opponor,distinguor.
Ἀντιδιδωμι.μ.ωσω.π.κα.retribuo.
Ἀντιδιεπάγω.irritum facere,cessare.
Ἀντιδικέω.ad causam occurro,iudicio me sisto, liti me offero, litiganti me oppono, certamen capesso. Bud.Com. Item accuso, κατηγορῶ ἀντίδικα.
Ἀντίδικος.ὁ.ἡ.aduersarius causæ,siue litis.
Ἀντιδίκως ἔχοντες.οἱ.qui sunt contrarijs sententijs.
Ἀντίδοσις.ιος.ἡ. retributio, mutua largitio siue donatio,Erat etiam actio quædam, uel conditionis ferendæ facultas.Bud.Com.
Ἀντίδοτον.τὸ. remedium, compositio ex uarijs medicinis, quæ datur contra uenena. Perinde sonat ac si dicas, Cōtradatum. Antidotum anteuenenum,prouerb.in Chil.Erasmi.
Ἀντίδωρον.τὸ.remuneratio,ἀντιδυφγέτημα.
Ἀντίεκβον.æquilibrem,compensantem.
Ἀντίζηλος.ὁ.ἡ.æmulus,pellex.
Ἀντίζυγος.ὁ. aduersus, in oppositā sede,uel lance.
Ἀντίζωος.ὁ.αὐτίσαλος.aduersarius.
Ἀντίθεμαι,oppono,confero.Datiuo iung.
Ἀντίθεος.ου.ὁ.ἡ. æquiparandus deo, diuinus, ἰσόθεος.
Ἀντίθεσις.ιος.ἡ. oppositio,color rhetoricus,De antithesi, uide apud Aristotelem de Interpretatione ab initio tertiæ sectionis. Est & Antithesis siue Synerisis figura apud Iuliū Rufinian. cum

cum res atq; personæ inter se contrariæ comparantur.& apud eundē libro secundo inter schemata lexeos antithesis definitur, cum uerbum uerbo pari potestate per contrarium redditur, ut: Seq; nouo ueterum deceptum errore locorum. Vide Ἀντίθεον.
Ἀντίθεον.τὸ. contrapositum,ψεῦστον,& contentio Quintiliano.Dupliciter fit in oratione. nā uel dictiones inter se, uel affirmatio,& negatio opponuntur.ut, μᾶλλον γὰρ ἐμῶσιν ἀπόλεις οὐκ ἀδίκως πλατέντας ἢ οὐκ δικαίως τεθνεώτας.Et.σὺ μὲν ἐλαθες λῶβα, ἐγὼ δὲ οὐκ ἐλαθον.
Ἀντίθεσις.σις.schema est,cum contrariæ res inter se conferuntur: uide ἀντίθεσις. Antitheton (inquit Romanus Aquila)oppositū est ex contrarijs: hæc figura constat ex eo,quod uerba pugnantia inter se,paria paribus opponuntur, ut Cicero:Domus deerat,at habebas:pecunia superabat,at egebas.&c.
Ἀντίθετος.ὁ.ἡ.contrarius, oppositus.
Ἀντιθλίβω.μ.ψω.φα.reprimo.Actiu.accus.
Ἀντίθρονος.ex oppositi sedens.
Ἀντίθυρος.ὁ.uel αὐτίθυρον.τὸ.apud Lucian.locus post ianuam,αὐλικὴν θύρας.
Ἀντικαθέζομαι.altrinsecus sedeo.
Ἀνλικαθηγορῶ.prouocatus accuso.
Ἀνλικάθημαι.dissideo.
Ἀντικαθήμενοι.οἱ.ex aduerso considentes.
Ἀντικαθίσαμαι.sublegor,subrogor,demortui locolegor,aduersor.
Ἀντικαθίσαμενοι.qui in locū mortuorū successerunt, subiecti, qui sunt contrariæ factionis.
Ἀντικαθίσαι ἐπὶ πλέον φορ,subserere.
Ἀντικαθίσαυω.ex aduerso aciem instruunt.
Ἀνλικαθίσημι. repugno, substituo, erigo. Actiuū accusatiuo.
Ἀνλικάρδιον.ὁ.τὸ.cōcauitas pectoris, quæ & σφαγὴ dicitur,τὸ ὑποκάρδιον.
Ἀντικαταλαβεῖν.αὐτιλαχεῖν δίκην.
Ἀντικαταλλαγή.ῆς.ἡ. commercium,emptio,uenditio,communicatio.
Ἀνλικαταλλάσσομαι. permuto.Isoc. αὐτὶ θυητὸ σώματος ἀθανάτου δύξαν αὐλικαταλλάξασθαι,Pro morti obnoxio corpore,gloriā comparare immortalem.Item mercor,& commuto, compenso. αὐλικαταλλάσσομαι τὴν ψυχὴν, αὐτὶ χρυσίου σωτηρίας. Ponitur aliquando pro καταλλάσσομαι.Bud.Com.
Ἀντικαταλλάσσω.idem.
Ἀντικατάστασις.restitutio,refectio,redibitio.
Ἀντικατηγορεῖσθαι,prædicata dicuntur,quæ conuertuntur cum subiecto, cui soli & semper adhærent,ut proprium & differentia.
Ἀνλικατηγορία. mutua accusatio, recriminatio,

contraria accusatio.Huius duo sunt genera.Alterum quo litigatores idem crimē inuicem intentant.Alterum quo aliud atq; aliud.Non absimile huic genus est, quod ἀντέγκλημα dicitur.Bud.in Annot.
Ἀντίκλημα aduersor,repugno,contraiaceo.
Ἀνλικείμενον.contrarium,oppositum, repugnās, ut ἐκ διαμέτρου αὐλικείμενα.Vide post prædicamenta,ut uocant,Aristotelis.
Ἀνλικλείως.ē contrario.
Ἀνλικινέω.insurgo.
Ἀνλικλιχάομαι.uicissim utor.Depon.genit.
Ἀντίκλημα.ὰτ. criminis relatio. malim ἀντέγκλημα.
Ἀνλικνήμιον.ὰ.τὸ.pars suræ opposita, cruris uniuersi pars anterior, cui opponitur γαστροκνημία,tibia.Gaza in Aristotele uertit ocream.
Ἀνλικομίζομαι.reporto.
Ἀνλικόντωσις.renixus cum conto.
Ἀνλικόπτω.repercutio,referio,retundo.
Ἀντικοτῶ obtrecto,officio, uel ut est apud Varronem obstrigulo.&
Ἀντικότησις.offensio.
Ἀντίκρισις.ἀπόκρισις.responsio.
Ἀντίκρουσις.ιος.ἡ.repulsio,contrarius impulsus.
Ἀντικρούω.μ.σω.ω.κα. repugno, incurro, offendo.
Ἀντικρύ.contrà, ἐ regione.παρὰ τὸ αὐτὴν τὴν κεφαλὴν, αὐτίκαρα, αὐτικαρύ,& per syncopen αὐτικρύ. Vide Ammonium.
Ἀνλικρυς.διαξήσιμον, φανερῶς, coràm,palàm,ferè,omnino. Cyrillus αὐτίκρυς paroxytonum exponit,contrà: αὐτίκρυς autem proparoxytonum,ferè. Vide Ammonium, Nam Cyrilli distinctio non placet.
Ἀντικτερίζω.uicissim sepelio.
Ἀντικύρεια.potestas.
Ἀντιλαβαί. dicta sententiosa & breuia, uel λογικὴ ῥήσεις ἐξ ἡμισείας λεγόμενα κατὰ μικρὸν πρὸς πράγικις.
Ἀνλιλαβή.ῆς.ἡ.contraria ansa. Accipitur simpliciter pro λαβή, ansa, apprehensio, ἀντίληψις. Bud.Com.
Ἀντιλαβίς.annulus scuti.
Ἀνλιλαγχάνω. uicissim litem intendere, actori & uictori quæstionem referre, quod hodie iurisconsulti reconuenire uocant. Ἀντιλαγχάνειν πρὸς γραφάς.Demost.appellat, quod Cicero agendi potestatem dare. Ἀντιλαγχάνειν δίκην, prouocare ad iudices, qui ἔρχοντοι dicebantur, ibiq; cōtrouersiam denuo disceptare, ut hodie à præsidibus & præfectis curię summæ appellātur. Est quasi dicas resortiri iudicium. Bud.Com.

Ἀνθελκυσμός. ὁ. remorum contrarius impetus.

Ἀντεμβάλλω. retundo, reprimo, refello.

Ἀντεμβολή. ἡ. refutatio.

Ἀντεμπίπτω. incido in aliquid contrarium.

Ἀντενδείκνυμι. ostendo contrarium.

Ἀντενδεικτικός. ἡ. ὸν. ostensiuus contrarij.

Ἀντενδεικτικῶς. ostensiue contrarij.

Ἀντενδεικτός. ἡ. όν. ostensiuus contrarij.

Ἀντενδεῖξις. ἡ. ostensio contrarij.

Ἀντενδύω. induo contrarium.

Ἀντενεργέω. ὦ. ἠσω. ἠκα. contrà operor.

Ἀντενεργός. ὁ. ἡ. ὸν. contrà operans.

Ἀντενέργω. ἐργήσω. ἠργηκα. contrà operor.

Ἀντενέργημα. τὸ. contrà operatio.

Ἀντενεργητικός. ἡ. ὸν. contrà operans.

Ἀντενεργητικῶς. contrà operando

gia,uel aduersis uestigijs stat contra nostra uestigia. Cic. interp.

Ἀντίπραξις.ιος.ἡ. aduersitas.

Ἀντιπράττω,& αὐτιπράττομαι. repugno, resisto, refragor,in contrarium laboro,& contendo.

Ἀντιπροσβεύομαι. è contrario legatos mitto.

Ἀντίπτωκα. similia. ἐπώνυμα,καὶ ἰσόπτωκα.

Ἀντιπτωκαλεῶς. uicissim conditionem ferètem stipulari,offerre,optione prouocare. Vnde.

Ἀντιπροκατάληψις. cõtraria anticipatio,& αὐτιπροκαταλημπτέον, cõtra anticipãdũ. Cic. interp.

Ἀντιπρόκλησις. mutua accusatio, αὐτέγκλημα. Bud. Com.

Ἀντιπροσαγορεύω. resaluto.

Ἀντιπροσερρήθη. resalutauit,respondit.

Ἀντιπρόσωποι.οἱ contrarijs frontibus semet aspicientes.

Ἀντιπρότασις.ιος.ἡ. oppositapropositio.

Ἀντίπρῳρον.τὸ. puppis, αὐτιπρόσωπον. πρῶρα γὰρ τὸ πρόσωπον.

Ἀντίπυξ.κος. scrinium. αὐτίπυξ.

Ἀντίῤῥησις.ιος.ἡ. altercatio,controuersia.

Ἀντίῤῥινον.τὸ herba quędam Dioscoridi,habens adnata uitulina capita, & patulas in eis nares, alio nomine Βουκράνιον. Theoph. & Dioscor.

Ἀντίῤῥιζον.τὸ herba quædam Theophrasto.

Ἀντίῤῥοπον.τὸ. æquiualens,id est remedium.

Ἀντίῤῥοπος. compensans,rependens.

Ἄντις, uel πις ἄν. cum subiunctiuo interpretatur pro licet.

Ἀντισάγω. oppono.

Ἀντισεμνύνεσθαι. grauitatem præ se ferẽti eadem respondere ad frangendam eius animi elationem. Ab ἀντὶ & σεμνύομαι. Bud. Com.

Ἀντισηκόω.μ.ώσω.π.ωκα. repẽdo,retribuo. Bud. Com. ἀφ' τοῦ ἴσος ἴσα fit. ἰσῶ ἰσώσω ἰσώκω, & mutatione longæ uocalis,in longam ἰσηκῶ,id est αὐτεξισάζω. Vel secundum alios, πρὸς τὸ σηκῶ τὸ βουλῶ.

Ἀντισήκωσις. compensatio.

Ἀντίσιγμα. signum quoddam, sigma conuersum. numeratur in Diogene Laër. libro 3. inter notas librorum Platonis. Antisigma (inquit) ad usus duplices, scripturæque translationes adhibetur.

Ἀντισκώπτω. ludentem deludo.

Ἀντισόω. æquo.

Ἀντίσπασις. reuulsio, & propriè ea quæ fit in una sectione ex ipsa patiente particula, uel saltem ea quæ illi est proxima. Auersio per scalpellum, uel auersio materiæ morbi in contrarium,inde ἀντισπαλικός.

Ἀντιστασός. ὁ. contrà nitens.

Ἀντιστάω. retraho.

Ἀντίστοιχον. cinerulæ uices explẽs. Vide Dioscoridem lib. 6. de spodio.

Ἄντισσα. urbs Lesbi.

Ἀντισταθμίζω. rependo,retribuo. Bud. Com.

Ἀντίσταθμον. ὁ. repensum.

Ἀντισασιαστής. οῦ. ὁ. qui est ex seditione partis aduersæ.

Ἀντίστασις. ἡ. Schema, quod Latinis Intentio dicitur, cum idem repetitur in contrario sensu, ut: Ex illo Corydon Corydon est tempore nobis. Iulius Rufinianus. Dicitur item αὐτίστασις reuisus ac contrarius conatus, & ueluti oblutatio. Arist. de mundo.

Ἀντιστασιώτης. ὁ. idem,contrarius.

Ἀντίστατέον. resistendum est.

Ἀντίστροφον.ου.τὸ. spina dorsi, quæ pectori opponitur.

Ἀντιστήριγμα. ἄτος. τὸ. protectio.

Ἀντιστηρίζω. fulcio, defendo.

Ἀντιστοιχέω.μ.ήσω.κ.ηκα. oppono, ut κ ipsi χ, & π ipsi φ. Bud. Com.

Ἀντίστοιχον. æquale, ἴσον.

Ἀντίστομος. ου. ὁ. phalanx, à duplici frontis aut oris obiectu, quasi occeps. Ita uertitur à Theodoro.

Ἀντιστρατεύω. rebello, repugno.

Ἀντιστρατηγός. ὁ. propretor, oppositus duci exercitus.

Ἀντιστρέφω.μ.ψω.κ. αὐτίστροφα. conuerto uices uersa, reciproco. Bud. Com.

Ἀντιστροφή. reuersio, figuræ species apud Grammaticos. Romanus Aquila Antistropham uocat cum in eandem orationis partem definitur aliquoties. Aristotel. in libro de interpretatione multa πρὸς αὐλιστροφῆς, id est cõuersione propositionem docet: quæ si conuersæ fiant falsæ, iam nõ αὐτιστροφὴ sed ἀναστροφὴ dicitur. Quid differat ab ἐπαναφορᾷ, uide Aquilam Roman. Ἀντιστροφὴ poëtis Lyricis dicebatur sacra saltatio, qua modo in dextram, modo in sinistram choros agerent ac reuocarent.

Ἀντίστροφος.ου.ὁ. ἡ. similis, æquiualens, ex altera parte respondens, ἰσόστροφος. Aristoteles ab initio rhetoricorum. Cicero ad Brutum. ἡ ῥητορικὴ ἔοικεν αὐτίστροφος τῇ διαλεκτικῇ.

Ἀντιστρόφως. uice uersa.

Ἀντισυλλογιζόμενος. ὁ. confutans.

Ἀντισυλλογίζεσθαι. aliud opponere.

Ἀντισωτεφώνησε. respondit.

Ἀντίσχαδος. ου. ὁ. ἡ. uilis, nulla re dignus.

Ἀντισχεῖν. reluctari.

Ἀντισπαλαστάω,αὐλισαθμίζω. Bud. Com.

Ἀντιστάλαντον. æquale.

Ἀντιστάσεις.ιος. ἡ. repugnantia, contrarietas.

Ἀντιστόμα

Ἀντιστώσω.μ.ξω. contra aciem struo.

Ἀντιτάττομαι. repugno, opponor tibi.

Ἀντιτείνω. resisto, Arist. ᾧπερ φέρων ἡ ψύσις.

Ἀντιτείχισμα.ατος. τὸ. antemurale.

Ἀντιτερπόμενος. ὁ. rehilaratus.

Ἀντίτεχνος. ὁ. ὁ. qui certat de arte sua cum aliquo, id est æmulus,

Ἀντιτίθημι. resisto, retribuo, comparo, & contrarium pono, oppono.

Ἀντίτιμον. uide αὐτίτιτον.

Ἀντιτιμᾶσθαι. reus dicitur, qui cum inficiando non sit, crimen eleuare conatur, & pœnam sibi æstimat exilius & leuius. Attenuare uulgò uocant, & ad attenuationem respondere. Bud. Commen.

Ἀντίτιτον.ου. retributiuus, uindicatiuus.

Ἀντίτομον. pharmacum præseruatiuum.

Ἀντιτορεύω.μ.ήσω.τ.ηκα. ferro transfigo. ᾧ τε φέρωξύλα προυτάξω.

Ἀντιτυπέω.μ.ήσω.τ.ηκα. contra signo.

Ἀντιτυπία. repercussio, rigor, durities, renitentia, resistentia.

Ἀντίτυπον. ου.τὸ. exemplar similis formæ, uel contrarium. τὸ μεταγεγραμμένον, καὶ τὸ αὐτὸν τύπον ἔχον, uel τὸ αὐλιτυπτοῦν.

Ἀντίτυπος. ου. ὁ uel αὐλιτυπὴς. resistens, durus, non cedens, morosus, asper. Bud. Com.

Ἀντιτύπως. aduersatim.

Ἀντιφάναι. repugnare, contradicere.

Ἀντιφαρές. τὸ. φαντίον. contrarium.

Ἀντιφάρμακον. ου. resistens uenenis, antidotum.

Ἀντίφασις.ἡ. contradictio. Vide Aristotelem de Interpretatione in prima sectione.

Ἀντιφερίζω.μ.σω.τ.ικα. adæquo, repugno, contendo, ἀγωνίσασθαι, φαντάζεσθαι, aduersor Theon. Sophista in progymnasmate διηγήματος dicit hoc uerbum esse poëticum ex illorum numero quæ interpretatione opus habent.

Ἀντιφερνή. ἡ. quod uicissim à marito loco dotis datur.

Ἀντιφέρεσθαι. repugno.

Ἀντίφημι. contradico, reluctor.

Ἀντιφθέγγομαι. Ci. contradico tibi.

Ἀντίφθογγος. ον. ὁ. resonabilis.

Ἀντιφιλονεικεῖν. repugnare.

Ἀντιφιλοτιμεῖσθαι ἕκαστον ὁρᾶν πρὸς τὴν οἰκείαν φιλοτιμίαν, καὶ δίκαν, uicissim de gloria contendere.

Ἀντίφονος. patiens cædem pro illata cæde.

Ἀντίφρασις. eo nomine ut testatur Plutarchus de cimum septimum mensis diem uocabant Pythagorei, eum enim numerum illi sacrũ habebant. Alij intersegmentũ, eratq; dies decimus septimus in quo ostenditur pleniluniũ. Vide Calcagninum de rebus Aegyptiacis.

Ἀντίφρασις.ιος.ἡ. oppositio, obiectio: cum contrarium dictionis expressæ intelligitur, ut bellum dictum aiunt quòd minime bellum sit. Antiphrasis apud Iul. Rufinianũ est figura sententiæ, cum quædã negamus nos dicere, & tamen dicimus Latinè dicitur Omissio.

Ἀντιφραττόμενος. ὁ. obseptus.

Ἀντίφρουροι. æqualem habentes custodiam.

Ἀντιφυλάττεσθαι. mutuo inter se insidias cauere. Bud. Com.

Ἀντιφυσία. naturę aduersatrix. Quæ uero hæc fuerit. Vide Cælium Calcagn.

Ἀντιφυτεύω.μ.σω.τ. ικα. genero.

Ἀντιφωνέω. contradico, appropinquo.

Ἀντιφωνήτης. ὁ. qui respondit.

Ἀντίφωνον, contrariæ uocis, φαντιόφωνον.

Ἀντιφωτισμός. ὁ. oppositum lumen.

Ἀντιχαρίζομαι. gratiã repono, Xenoph. in Oecon.

Ἀντίχαρις. ιος ἡ. retributio pro accepto beneficio

Ἀντίχειρ. ῥος. ὁ. pollex.

Ἀντιχθών. όνος. oppositapedibus nostris terra, opposita nobis.

Ἀντίχορδα. τὰ. consona.

Ἀντίχορδα. quod alternis in choro recinitur.

Ἀντλάω.μ.ήσω.τ. ηκα. exhaurio nauem. πρὸ τοῦ αὐτλον. Inde antlare & exantlare, quod uulgus exantlare dicit parum rectè.

Ἄντλημα.ατος. τὸ. haustorium.

Ἀντλητής, ῆρος ὁ cyathus.

Ἀντλία. ας. ἡ ☞

Ἄντλον. ὁ. sentina: apud Bayfium de Re nauali.

Ἀντλεῖσθαι. calido liquore aliquo conspergi & foueri.

Ἄνδικοι. uocantur ab Astrologis & Geographis qui habitant in opposita temperata sub contrario parallelo, sed in una tantum meridiani circuli dimidiatione, ne uideantur ijdem cum antipodibus, ut autor Cleomedes in Meteoris.

Ἀντόλιος. ὁ. orientalis, forte poëticũ: sed melius dicetur ἀναβολικός, ut suprà.

Ἄνδομαι. obuio, omnino supplico, contingo.

Ἀντομόω.μ.ώσω.τ.ωκα. contrairuro, adhortor.

Ἀνδμύειν, & αὐτόμυνδαι. est iuramentum calumniæ uicissim præstare. Bud. Com.

Ἄνδον. ex contrario. malim αὐτίον.

Ἀνδονομάζω. commuto nomen.

Ἀνδονομασία.ας.ἡ. pronominatio: figura cum appellatiuum uel patrononymicum proprij uice capitur: inferius per ω mega scribitur in secunda syllaba.

Ἀνδοφέλω. redibeo, hinc αὐδοφιλικὴ ἀγωγή. redibitoria actio, uel redibitio quæ & αὐτικατάστασις nonnunquam dicitur.

Ἀνθρβλαλμεῖν. obtueri, contrà intueri, ex aduerſo aſpicere.
Ἀ᾽ντόχημα. planè, αὐτικρυς.
Ἀνθχυρόω. μ. ώσω. π. ωκα. ecõtrario munio. Acti. accuſatiuo.
Ἀ᾽ντρον. ϗ. τὸ. antrum. ἐκ τ῀ ὦ τετρῆδϑ. cauitas naturalis: παράλλαιον autem factitia. Ammon.
Ἀντρύσσω. μ. ὑξω. π. υχα. ediuerſo fodio.
Ἀ᾽ντρώδης. antris plenum.
Ἄ᾽ντρων. ων ☉. urbs Theſſaliæ, in qua inuſitatæ magnitudinis aſini naſcuntur. unde ἀντρώνιος ὄν☉, pro magno & ſtolido. Eraſ. Chiliad.
Ἀντυγῶ. ligo, uincio, καταδέω.
Ἄ᾽ντυξ. γ☉. ῆ. ſumma curuatura rotarum, ſemicirculus ante currum, amplectẽs ambas rotas, gyrus rotæ, ſuperior rota, & currus ipſe. πῆ δὲ τὸ ὦ τετύχθαι. Item ſcuti circulus exterior. αὐτυξ, ῖτυς, ἀψὶς, & κυκλός, idem. Euſt. Ilia. ε. Eurip. etiam iugum citharę αὐτυγα χορδῶν dixit in Hypolyto.
Ἄ᾽ντυπ☉. ϗ. eiuſdem figuræ, ſimilis, contrarius.
Ἄ᾽ντω. obuio, συμβάλλομαι.
Ἀ᾽ντωνυμία. ας. ἡ pronomen.
Ἀντωμοσία. iuramentum calumniæ cauendæ ab utraq; parte præſtitum. Bud. Cõ. ſic dicta quod αὐτὼμνυον οἱ διώκοντες, & οἱ φεύγοντες, hoc eſt tã rei quã accuſatoris iuramẽtũ præſtabãt, hi quod uera accuſatione, illi quod uera defenſione uſui eſſent, deferentes etiã ad ſenatũ tabulas iudiciales ſiue acta publica τατίσι γράμμα τε carũ rerũ de qbus lis, & iudicium futurum erat. Arpocrat.
Ἀντωνομασία. figura, qua loco proprij nominis aliud ponitur, ſiue epitheton, ſiue patronymicum, ut αὐτόθεος pro Polyphemo, & πηλείδης pro Achille. Supra ſcribitur in ſecunda ſyllaba per o micron, quod magis probo.
Ἀντωνύμαι. liceor. Bud. Com.
Ἀντωπεῖν. ex aduerſo intueri, obtueri.
Ἀντωπόν. ex aduerſo, contrà.
Ἀντωπός. ὸ. ſplendidus, λαμπρός, αὐτί☉ τοῖς ὄμμασιν.
Ἀ᾽ντωσις. ι☉. ῆ. occurſus.
Ἀ᾽νύβρισος παιδία. luſus genus honeſtum, ac liberale. Plutarch.
Ἀνυγραίνω. humecto, placidum reddo & facilẽ, ſic Plutar. dixit τὸ ὄινον μαλακώτερον ποιεῖν καὶ ἀνυγραίνειν, emollire & aſperitatẽ ingenij mitigare.
Ἀνυδρία. ας. ἡ. aquarum inopia. (gare.
Ἄ᾽νυδρον ☉. inſepultus, non lotus.
Ἄ᾽νυδρ☉. ϗ. ὸ. ῆ. inaquoſus, ſiticuloſus.
Ἀνυδρύομαι. ex fonte haurio, exhaurio.
Ἀνύζω. perficio.
Ἀννυμφίαιος. ϗ. ῆ. & in plurali αἱ ἀνυμφίαιαι. carẽs honoribus nuptialibus, ἡ μὴ ἔχουσα ἀνδρα.
Ἀνύμπαρκτ☉. ϗ. ficus.
Ἀνύμφ☉ς. ϗ. ῆ. innupta, cœlebs.
Ἄ᾽νυμφ☉. ὸ. ἄγαμ☉, ὁ μὴ ἔχων γυναῖκα.
Ἀνύξι☉. incorruptus, ἄβρωτ☉.
Ἄνυπαίτι☉. inſons.
Ἀνύπαρκτ☉. ὸ. non exiſtens.
Ἀνυπαξία. ας. ἡ. interitus. Ab α priu. & ὕπαρξις, id eſt ſubſtantia, uita.
Ἀνυπέικας☉. & αὐύπτ☉ς. immitis, non cedens.
Ἀνυπέρβλητος. ϗ. ὸ. ῆ. inſuperabilis, incredibilis.
Ἀνυπερβλήτως. magnopere, uehementiſſime.
Ἀνυπόβυβ☉. ϗ. ὸ. ῆ. innoxius, immunis à dicenda cauſa, reddendis rationibus non obnoxius, apud Demoſt. Bud. Com.
Ἀνυπήκ☉. ϗ. ὸ. inobediens.
Ἀνύπωλ☉. imberbis. ἀγρύφ☉.
Ἀνύποδλδι. οῖ. appellati ſunt Philoſophi apud Ariſtot. quaſi nudipedes.
Ἀνυπόδλῆς. pedibus nudis, uel diſcalciatus, Sueto. in uita Neron. Sine cinctu & diſcalciatus.
Ἀνυποδλησία. ας. ἡ. pedum nudatio.
Ἀνυπόθετ☉. ϗ. ὸ. ῆ. non ſuggeſtus.
Ἀνύποιστος. ϗ. ὸ. ῆ. intolerabilis, impatiens.
Ἀνυπόκριτος. ϗ. ὸ. ῆ. ſimplex, id eſt non fictus, ſimulandi neſcius.
Ἀνυπομόνητος. ϗ. ὸ. non ſuſtinendus, intolerabilis.
Ἀνύποπτος. ϗ. ὸ. non ſuſpectus.
Ἀνυπόστατον. ὸ. id quod non ſubſiſtit.
Ἀνυπόστατος. ϗ. ὸ. ῆ. intolerabilis, perplexus apud Polybium.
Ἀνυπόσολος. ϗ. ὸ. ῆ. interritus, αὐύποπτ☉.
Ἀνυπότακτος. ϗ. ὸ. inobediens, inobſequens, qui in ordinem cogi non poteſt.
Ἀνύπτολος. non ſimulatus, ſine ſuſpicione.
Ἀνύπρακτον. ου. ὸ. quod non conſtat in rationes rerum.
Ἀνύπραντος. ὸ. qui eſt abſq; principio.
Ἀνύπτως. aduerb. perfidenter, non ſuſpectè
Ἀ᾽νύπτης. ὀδος. pernix, celeripes, ab αὐύμ πτ☉μαι.
Ἄ᾽νυσις. ιμ☉. ῆ. iniuſtus, impius. (σίμ.
Ἀνύσιμ☉. ϗ. ὸ. ῆ. expeditus, expediens.
Ἄ᾽νυσις. εως. expeditio, diligentia.
Ἀνυσὲα. pro ἀνυσέον Attici dicunt. expediendum eſt.
Ἀνυσικός. ϗ. ὸ. ικὸς
Ἀνυλικός. ϗ. ὸ. efficax, facilis.
Ἀνύτω, Atticè pro ἀνύω. μ. σω. τ. ἐκα. perficio, ex pedio, facio, creſco, ſurgo in altũ. Item ἀνύτ☉μι, σωστόμως ἔρχεσθα, & αὐύτω τὴν ὁδὸν, ἀντὶ τ῀ σπουδαίως βαδίζω. Ariſtoph.
Ἀνυφαίνω. retexo. Cic. in Acad. Ars quæ Penelope telam retexens, & Ἀνύφαντος, intextus.
Ἀνυχίζω. μ. ώσω. τ. ώκα. erigo.

Ἄνυχος.

Ἄ᾽νυχος. in ſomnis, αὐύχοι ὕπνοις, oculi peruigiles.
Ἀνύω αὐύτω. πῆδε᾽ τὸ. ἄνω τὸ πράτω.
Ἄ᾽νω. ſuprà. ad locum & tempus refertur. Ἄνω ποταμῶν, prouerbium apud Eraſmum.
Ἄ᾽νω καὶ κάτω, & ἄνω κάτω, ſurſum deorſum, huc & illuc, cum omnia permiſcentur, conturbanturq;. Eraſ. Chil.
Ἀνώγεων. ω. ὸ. cœnaculum, quaſi à ſolo ſubductum, quòd ueteres in ſuperiori ædium parte cœnitarent. Etym. ἀνώγεων, ex ἄνω & γαῖα, τὸ ἄνω ἢ γῆς ὄν.
Ἀνωγή. adhortatio, iuſſum.
Ἀνωγῶ, uel ἀνώγω. iubeo, mando curam, uel onus. Vnde ἄνωγα in præterito.
Ἄ᾽νωδα. innocuè.
Ἀνωδυνία. ας. ἡ. indolentia, uacuitas doloris. Cicero.
Ἀνώδυν☉. ϗ. ὸ. ῆ. moleſtia carens, dolorem leuans, & ἀνώδυνα medicamẽta ſunt medicis quę uel ſomno uel calore tẽperato dolores leuant, uel alia tenui quapiam ſubſtantia. Gal.
Ἀνωδύξκας. piſcis è cetaceorum genere, qui & βρίγιος.
Ἄ᾽νωθεν. deſuper.
Ἀνωθῶ. ſurſum impello, ſubucho, detendo.
Ἀνώλεθρος. ϗ ὸ. immortalis, extra periculum poſitus, ἀκίνδυνος.
Ἀνωλόφυρτος. ου. non defletus, ἀθλακρυῶς, ab ὀλοφύρομαι.
Ἄ᾽νωψις. conſultatio, uocatio.
Ἀνωϊσί. ex inſperato.
Ἀνώϊστος. ϗ. ὸ. ῆ. inſperatus, improuiſus, citra ſuſpicionem apud Herodot. ab οἴω, id eſt puto. Vide ſupra ἀνόητος.
Ἀνωμαλία. inæqualitas, irregularitas. Bud. Com. Item aſperitas, inæqualitas loci.
Ἀνώμαλος. ϗ. ὸ. ῆ. aſper, uarius, ſine planitie, irregularis. ſuprà ſcribitur ἀνόμαλος per omicron.
Ἀνωμαλότης. ητος. ἡ. inæqualitas.
Ἀνωμοιομερὲς. ὸ. diſſimilare, diſſimiles habẽs partes.
Ἄ᾽νωμ☉. ϗ ὸ. humero carens. (tes.
Ἀνωμοσί. iuratò, ſine iuramento.
Ἀνώμοτος. ϗ. ὸ. iniuratus.
Ἀνωνίς. ῆ. anonis uel ononis, herba quædam Dioſcoridi.
Ἀνώνυμ☉. ϗ. ὸ. ῆ. obſcurus, ſine nomine.
Ἀνώπιον. ου. ὸ. locus ædi tior, & à conſpectu ſemotus.
Ἀνώπτευτ. inuiſibile. ἀόρατον.
Ἀνωρύγισμένον. remollitum, ſubactum.
Ἀνωρθάτον. pro ὀρθιον βοῶντες ἔλεγον, Homero teſte Arpocrat.
Ἀνωρία. ας. ἡ. intempeſtiuitas.
Ἄ᾽νωρ☉. ϗ. ὸ, ῆ. præcox, ἄωρος potius.

Ἀνωρόβια. ας. ἡ. unda quæ ad ſummum marginem nauis tollitur.
Ἀνῶσαι. reuerti.
Ἀνώσιμον. ὸ. reſimatum, Theodorus in Ariſtot.
Ἀνωτρικὸν φάρμακον. quod per uomitum purgat apud Hippocrat.
Ἀνώτ☉. ſuperior, ſublimior.
Ἀνωφελὴς. ἐ☉. ὸ. ῆ. πρὸς
Ἀνωφέλητος. ϗ. inutilis.
Ἀνωφρὴς. ἐ☉. ὸ. ῆ. uel ἀνώφορος. ſublimipeta, qui ſuperna petit, ut ἀνώφορον τῶν. Bud. Commen.
Ἀνώφλιον. ϗ. ὸ. limen ſuperius.
Ἀνώφυδος. ϗ. deſuper natus.
Ἀνωφύω. regermino.
Ἀνωχή. ῆς. ἡ. induciæ.
Ἄ᾽νωχθι. iube. ab ἀνωγῶ, ἀνώγνμι.

Ξεῖνος. ϗ. ὸ. Euxinus pontus apud Apollon. ob inhoſpitalitatem.
Ἄ᾽ξεν☉. ϗ. ὸ. ῆ. inhoſpitalis.
Ἄ᾽ξεστος. impolitus.
Ἀξία. ας. ἡ. dignitas, meritum, precium, æſtimatio, & ἀξίαν ἀνταποδόδναι, uel ἴσην eſt parem gratiã referre, in quibus intelligitur χάριν τὴν ἀξίαν ἀκτίνειν, ἢ ἀκλαμβάνειν, Pro ſuis meritis tractari. Bud. Comment. Vide ἀξίωμα in Ammonio.
Ἀξιάγαστος. admiratione habendus.
Ἀξιεπαίνετος. ϗ. ὸ. laudandus.
Ἀξιέραστος. ϗ. ὸ. ῆ. dignus amari.
Ἀξινάριον. ϗ. ὸ. parua dolabra.
Ἀξίνη. aſcia, ſecuris.
Ἀξινίδιον. ϗ. ὸ. biponnis.
Ἀξινοκάτυμα. τος. ὸ. manubrium ſecuris, quod & ſκελεός.
Ἀξινομαντία. ας. ἡ. per ſecures diuinatio. Plinius lib. 36. cap. 19.
Ἀξιοζήλως. laudabiliter.
Ἀξιοζήλωτος. ϗ. ὸ. ῆ. dignus æmulatione.
Ἀξιόλογον. τὸ. operæ precium. ἀξιομνημόνευτον.
Ἀξιόλογ☉. ὸ. ῆ. dignus precio.
Ἀξιόμαχος. ὸ. aptus præliari.
Ἀξιομίσητ☉. ϗ. ὸ. dignus odio.
Ἀξιομνημόνευτ☉. dignus memoratu.
Ἄ᾽ξιον. iuſtum, rationi cõſentaneum, uendibile, uilis precij.
Ἀξιονικός. ϗ. ὸ dignus uictoria.
Ἀξιονικώτερ☉. cum quo certare poſsis.
Ἀξιοπάγητος. ὸ. ῆ, memoratu dignus, ἀξιόλογος.
Ἀξιοπιστία. ας. ἡ. ueriſimilitudo, authoritas.
Ἀξιόπιστ☉. ϗ. ὸ. ῆ. fide dignus, grauis, dignus cui fides habeatur, differt ab ἀξιόχρεως. Ammon.
Ἀξιοπίστως ἀσφαλίζεσθαι. idoneis fideiuſſoribus cauere.

Ἀξιοπρε-

Ἀξιόποινος. ς. ὁ. qui meritas pœnas accipit.
Ἄξιος. ς. ὁ. dignus. deriuatur ἀπὸ τοῦ ἄγω. Etym. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν σαθμῶν τῶν ἴσων ἑστώτων. & Atticè uili iuſtoq; pretio emptus. Ariſtoph. ἀφύας ἀξίους ἑπτᾶς, id eſt, εὐωνοτέρας. Euſt. Odyſſ. Eſt & ἄξιος fluuij nomen.
Ἀξιοσπούδαστος. dignus ſtudijs.
Ἀξιοτέκμαρτος. ὁ. probatus.
Ἀξιότης. ητος. ἡ. dignitas.
Ἀξιόχρεως. ς. ὁ. ἡ. fide dignus, idoneus. δικαδικῶν defenſor idoneus. Etym. ὁ ἱκανὸς λύσαι τὰ ἐγκλήματα. Ammonius, qui id ab ἀξιόπιστος diſtinguit.
Ἀξιόω. μ. ώσω. τῶ. κα. dignum puto, dignor, peto, rogo, iubeo, uolo. Accuſ. & genit. ἀξιοῦ τὸν μέσον τινὰ πρὸς τὸ δίκαιον, approbare moderatã in iuſtitiã, uel iniuſtitiæ modũ quærere, & ἀξιοῦσθαι μᾶλλον τιμῆς, maiorẽ laudẽ ac gloriã mereri.
Ἀξίωμα. ατος. τὸ. dignitas, & amplitudo propter honores geſtos, aut magiſtratum, σεμνώματος, authoritas. Aliquando Dialectici uſurpãt pro eo, quod Cicero Pronunciatũ appellat, adiunctũ, ſiue connexum: ut Si Plato ambulat, Plato mouetur. Quid ab ἀξίᾳ differat, uide Ammoniũ. Ἀξιώματα etiam uocantur ea quæ apud diſcentem ex ſe autoritatem & fidem conſequantur, neq; extrinſecus ulla niſi ſola in uerbis explicatione aliqua adhibita, certa enim ac nota omnibus ſũt, ut illud. Quę eidẽ ſunt æqualia, inter ſe quoq; æqualia eſſe neceſſe eſt Solẽtq; hęc inter ſententiarũ principio numerari, quæ trifariam apud philoſophos diſtributa ſunt, aut enim ſunt ὑποθέσεις, aut ἀπορήματα, aut ἀξιώματα, de quibus ſuo loco dicetur.
Ἀξιωματικὸν. τὸ. authoritas, dignitas.
Ἀξιωματικός. ς. ὁ. dignitate clarus.
Ἀξίως. meritò. ἀξίως τῆς ἀδικίας, pro magnitudine iniuriæ.
Ἀξίωσις. ιος. ἡ. rogatio, dignitas, opinio, iudiciũ, amplitudo.
Ἄξοος. impolitus, indiuiſibilis.
Ἀξυγενὴς. ές. ὁ. ἡ. non cognatus, peregrinus, nullam cognationem habens aut ſimilitudinẽ.
Ἀξυλία. ας. ἡ. lignorum inopia.
Ἄξυλις. nondum cæſus.
Ἄξυλος. ς. ὁ. ἡ. lignoſus, & unde ligna nondum cæſa. Item ſine lignis apud Strab. lib. 12.
Ἀξύμβολος. diſcordia.
Ἀξύνετος. ς, ὁ. ἡ. intelligentia carens, ſtultus.
Ἄξενος. φιλοξένητος, πολύξενος, inhoſpitalis, multorum hoſpitum.
Ἀξεύστακτος. ς. ὁ. inordinatus.
Ἀξυρὴς. ὁ. ἡ. retuſus, hebes.
Ἄξων. ονος. ὁ. axis, id eſt τὸ δίκην σχῆτος τῶν τροχῶν ξύλον. & axis mundi ſic uocatur in ſphæra Procli. Item tabula in qua antiqui delinquentium pœnas deſcribebant: unde Athenienſes legum ſuarũ tabulam (ut eſt apud Demoſt.) ſic appellabant. Hinc quoq; ἄξονες, tabulæ Solonis dictæ, in quibus, teſte Polemone, ipſius leges ſcriptæ erant. Tabulæ autẽ erant quadrangulę, ut κύρβεις trigonę teſte Poll. lib. 8. onomaſ. Euſt. tamẽ προγονοφόλεις fuiſſe ἄξονας annotat. Ilia. ζ. Alij legunt ἀξόναι. οἱ. Vide Suid. ὧν ὁ νόμος. Am monius differentiam docet inter ἄξονες & κύρβεις. ἄξων, etiam uocatur apud medicos, primus ſpinæ ſpondylus.

Ἄογκος. ς. minimè tumidus aut pondero. ſus, leuis. Hippoc.
Ἀοζήσω. miniſtrabo, ſubſeruiam. Malim ἀοξήσω, ab ἀοξέω ut infra.
Ἄοζος. ramoſus, πολύοζος. multa ligna comburẽs.
Ἀοῖα. τὰ. ligna ſucciſa.
Ἄοιγος. perniciоſus.
Ἀοιδή. ῆς. ἡ. cantilena.
Ἀοίδιμος. ς. ὁ. ἡ. ſempiternus, celebris, decãtatus. Accipitur etiam aliquando in malam partem.
Ἀοιδύλλιον. ἡ. tragœdia carens.
Ἀοιδός. ὁ. cãtor, poëta, philoſophus, præceptor, παρὰ τὸ ἀείδω.
Ἄοικα. τὰ. caſis non uti ſolita.
Ἄοικος. qui eſt ſine domo.
Ἀοικίστος. ς. ὁ. ἡ. inhabitabilis.
Ἄοικος. inuius, non contingens, uagus.
Ἀοίνητος. celebris. ἀείμνηστος.
Ἄοινος. ὁ. ἡ. uino carens, abſtemius. ἄοινα ἴδρη, τὰ νηφάλια. Ἄοινος μέθυ, & ἄοινα συμπόσια. Craſſ. in Chiliad.
Ἄοιρος. ὁ. leuis, ὁ εἰς ἀέρα ἐλαφρῶς διεὶς, ab ἀείρω. Euſt. Ilia. θ. alij immenſum interpretantur.
Ἀοκνία. ας. ἡ. alacritas, impigritia.
Ἄοκνος. ς ὁ. ἡ. impiger.
Ἀοκνόστατα. impigerrimè.
Ἀολλήσιον. ſimul. apud Theocrit.
Ἀολλής. ές. ὁ. ἡ. congregatus, condenſatus, ἀφ' ὁμοῦ ἐλαύνειν, καὶ τὰ ὠνητὰ λικνᾶν, ἢ ἀθροισικνᾶν.
Ἀολλιστοιεῖν. apud Areopag. αὐτὴ τὴν συνθεσιν ποιεῖν, ἐνωμοῦν.
Ἀολλίζω. μ. σω. π. κα. congrego.
Ἀονία. ας. ἡ. Bœotia.
Ἀοξέω. Ἰωνικῶς, τὰσσω. ξέω.
Ἀοξίοχος. ὁ. dialogus eſt ab Aeſchine Socratico cõ ſcriptus, falſò Platoni attributus, Harpocratiõ.
Ἀοξός. impolitus.
Ἀοξός. cocus, famulus, affectator.
Ἄοπλος. ς. ὁ. ἡ. inermis.
Ἄοπος. ὁ. inuiſibilis, ſine uoce.
Ἄορτα. inuiſibilia, nõ uiſa, ſed quę uidẽtur cõſpici, cũ tamẽ nõ uideantur. Antiph. teſte Arpoc.

Ἄορος.

Ἄορ. ορος. enſis. ἀπὸ τοῦ ἄρω, τὸ φονεύω. Etym. παρὰ τὸ ἀείρω.
Ἀορασία. ας. ἡ. cæcitas.
Ἀόρατος. ς. ὁ. quod cerni non poteſt, quod oculorum fugit ſenſum.
Ἀόρατος. ς. ὁ. ἡ. inuiſibilis.
Ἀοργησία. ας. ἡ. in iraſcentia, animi moderatio.
Ἀόργητος. ς. ὁ. in iraſcibilis, iracundia ſuperior.
Ἄορες. ἀν. mulieres, & per metatheſin, ὄαρες. inde ὀαριζᾶν, ὀαριστύς. Item tripodes.
Ἀορισία. nullus terminus, infinitas dici poteſt uocabulo Pliniano.
Ἀόριστος. ς. ὁ. indiſcretus, indefinitus, infinibilis. Eſt temporis præteriti uox apud Græcos, idẽq; ſignificat, quod præteritum perfectũ apud Latinos, hoc eſt indiſcriminatim, id quod modo tranſijt. id eſt præterijſſe quidem rem ſed indefinite, num olim an modo præterierit, ut hoc uerbo ἔπτεσον (quod ἀόριστον) cecidiſſe me ſignifico, ſed ambiguus eſt qui cũ loquor, olim ne an nuper ceciderim.
Ἀόριστα. nomina dialecticis quæ dicãtur, uide Ariſtotelem libro de Enunciatione, ſectione quarta: ſunt autem ea quibus negatio præponitur.
Ἄορνις. ἡ. palus circa Cumas, quę exitio eſt auibus ſuper uolantibus apud Lycoph.
Ἄορνος. rupes, ſiue mons in India quem primus Alexander ſuperauit. Hoc nomen deprauatum eſt apud Curtium lib. 8. ubi pro Aorno malè legitur Dormus.
Ἀορτή. ῆς. ἡ. aorta, uena dextræ ſpinæ apud Ariſt. de Partibus animal.
Ἀορτήρ. uel ἀστήρ. ὁ. Iorum, ex quo gladius, aut ſcutum dependet. παρὰ τὸ ἄειρω, ἀορτήρ, & pleonaſmo ἀορτήρ.
Ἄορτρον. apud Hippoc. pulmonum pars utrinq; propendula.
Ἄος. ſpiritus, medela.
Ἀοσμία. ας. ἡ. inolentia.
Ἄοσμος. ς. ὁ. inodorus.
Ἀοσφέω. μ. ήσω. τω. κα. adiuuo.
Ἀοσωτήρ. ῆρος. ὁ. adiutor. παρὰ τὸ ὄσσον. Etym. ſedulus adiutor, qui ſuppetias etiam inoratus fert, ὁ ἀρκα ὄσσης ἵστοι μαντεύεσθαι πρόσχων εἰς βοήθειαν. Euſtat. Iliad. ο. ὅσσον δ' αὖος βοιβὸς ἐπ' ἀλγεσσι γένηται ἀρήγων. Idem Iliad. χ.
Ἀοσωτής. qui ſeruat, & opem fert non uocatus.
Ἀόσματα. τὰ. aceres hordei increti. Cypriorum lingua.
Ἄστος. ς. ὁ. ἡ. impercuſſus, nõ uulneratus: & inaudiens, κωφός.
Ἀοχλησία. ας. ἡ. carentia turbationis.
Ἄοψ. οπος. oculis carens.
Ἀοιδῶ. apud Pindarum ἄδω, cano.

Ἀπαγγελία. ας. ἡ. renunciatio, denunciatio. Ariſtot.
Ἀπαγγελίαν λέγω αὐτοῖς λέξιν οἵαν ἂν ἀπαγγέλλεται τὰ ὠνούμενα.
Ἀπαγγέλλω. μ. λῶ. τω. κα. ab alio mihi mandata renuncio, manifeſtum facio, ut legati, qui reuerſi à legatione, id quod egerunt, referunt: pronuncio, enuncio. id eſt probo, recito. Actiuum.
Ἀπαγγέλλομαι. idẽ ſicut ſuũ actiuũ ἀπαγγέλλω.
Ἀπάγγελος. ς. ὁ. puer impubes ad annum uſq; 17. quaſi nondum in gregem aſcitus.
Ἄπαγε. apage, aduerbium eſt reprobantis, & reijcientis ſiue abominantis. Aliquando imperantis pro Accuſa, intenta formulam: ſed hoc ab ἀπάγω, de quo mox.
Ἀπαγείρω excito.
Ἀπαγινέω. effero, exporto, ut ἀγινέω affero, & apporto, Herodotus.
Ἀπαγκονιζόμενος. obuijs ulnis excipiens & amplexans.
Ἀπάγομαι. etiam uoce paſsiua eſt abducere ſecũ, & reducere: item auertere, diuellere, procurare.
Ἀπαγόρευμα. ζος. τὸ. interdictũ magiſtratus, quod etiam ἀποφθέγμα uocatur Xenophonti.
Ἀπαγορεύω. defatigor, denego, nõ tolero, interdico, deſpero, deficio.
Ἀπαγρεύω. ſpolio.
Ἀπαγρίόω. μ. ώσω. τω. λα. exaſpero, irrito, phibeo.
Ἄπαγρος. ς, ὁ. infortunatus uenator.
Ἀπαγχονίζω. μ. ίσω. τω. λα. κὰι
Ἀπάγχω. μ ξω. π. χα. ſuffoco, ſtrangulo. Actiu.
Ἀπάγω. μ ξω. defero, abduco ad pœnam, rapio ad ſupplicium, ad iudicem, in carcerem eijcio. Item penſito. unde ἀπάγειν τὸν δασμόν, pendere tributum. Bud. Com.
Ἀπαγωγὴ. ῆς. ἡ. inductio, deductio. Accipitur interdum pro omni delatione, & eſt genus iudicij contra fures & graſſatores. φόρος ἀπαγωγὴς, ad pendendum tributũ, tributaria, Herodoto.
Ἀπαίολω. μ. άσω. τω. λα. diſſono, diſpliceo.
Ἀπαθανατίζω. ad immortalem gloriam nitor, ad immortalitatem conſectandam erigor.
Ἀπάθεια. ας. ἡ. immobilitas circa paſsiones.
Ἀπαθὴς. ές. ὁ. ἡ. Paſsione & affectione carens, rigidus.
Ἀπαιδαγώγητος. nondum inſtitutus, incorrectus. Ariſtot.
Ἀπαίδευτος. inexercitus, indoctus.
Ἀπαιδευσία. ας. ἡ. procacitas linguæ, ruditas.
Ἀπαίδευτος. ς. ὁ. ἡ. indoctus, Poëtice ἀποφώλιος.
Ἀπαιδία. ας. ἡ. orbitas Herodoto.
Ἀπαιδεύω. circuncido, præputium ſeco.
Ἀπαιθριάζω. ſub dio ago, ſerenitatem ærris induco, ſudum facio.

Ἀπαίνυμαι

Ἀπαίνυμαι. aufero.
Ἀπαιόλησις. ι Θ. ἡ. ἡ. ἀπάτη.
Ἀπαιόλημα. ἡ. impoſtura. Ariſtoph. Nebul. ἐν᾽ ὦ πᾶμβασιλεῖ ἀπαιόλη. Item defraudatio, ἀφαίρεσις.
Ἀπαιόλημα. τὸ. deceptio.
Ἀπαιολέω. priuare, mouere.
Ἀπαίρω. μ. ἀρῶ. π. ηρα. diſcedo.
Ἄπαις. αἰόλ Θ. ſine prole.
Ἀπαίσιος. α. ὁ ἡ. infauſtus, indecens, execrabilis.
Ἀπαισχυνῶ. ne te pudeat, apud Platonem.
Ἀπαιτεῖται. poſtulatur.
Ἀπαιτεῖδῆ ἀγυίρων. conueniri, interpellari.
Ἀπαιτέω. μ. ήσω. τ. ηκα. repeto.
Ἀπαίτησις. ι Θ. ἡ. repetitio.
Ἀπαιτητέον. repetendum.
Ἀπαιτητικός. ὴ. repetitiuus.
Ἀπαιτίζω. ἀπαιτέω.
Ἀπαιτηδεί χρέεται. debitæ gratiæ.
Ἀπαιώνισον. mali ominis, ἀνόσφιμον.
Ἀπαιωρέω. μ. ήσω. π. κα. pendo, ſuſpendo. ἐκ τοῦ ἄρω, per pleonaſmum τοῦ ω.
Ἀπακαιρδ. ἀκαίρως, intempeſtiuè.
Ἀπακριβόω. exactè laboro, diligenter aliquid facio, exactè compono & abſoluo, omni ope & exacta diligentia efficio. Item exactè reſpondeo, id eſt ſtatis horis cuenio.
Ἀπακρεόμαι. repulſo.
Ἀπάκτα. ἀπάγαγε, νόμιζον, auſer. ab ἀπακτόω.
Ἀπάλαισοι. οἱ. Vide in Chiliad. Eraſmi.
Ἀπαλαιόθη. antiquatum eſt.
Ἀπάλαμνο Θ. α. ὁ ἡ. induſtria carens, infirmus, imbellis. ὁ μὴ δυνάμενο Θ παλαμνᾶσθαι, id eſt, τεχνάζεσθαι, iners, qui manum operi non admouet, quaſi ἄνευ παλάμης.
Ἀπαλγέω. μ. ήσω. τ. ηκα. ceſſo dolore. accuſatiuo iungitur.
Ἀπαλέγομαι. repello.
Ἀπαλείφω. μ. ψω. τ. φα. delino, lino. Actiu.
Ἀπαλεξίκακο Θ. incurabilis.
Ἀπαλέω. negligo, ἀμελέω.
Ἀπαληθεύω. inuenio uerum, ueritatem clarè oſtendo.
Ἀπαλθέω. curo.
Ἀπαλλαγή. ῆς. ἡ. liberatio, ἀπάλλαξις.
Ἀπαλλαγῆναι. libertatem conſequi.
Ἀπαλλάξ. uiciſſim.
Ἀπαλλαξέω. liberari cupio, uolo diſcedere.
Ἀπαλλαξέω. μ. ήσω. π. κα. adiuuando remoueo.
Ἀπαλλάσσ. haurire.
Ἀπαλλάττομαι. diſcedo, Polyb. Aliquando liberor, defungor, hoc eſt, negocio aliquo explicor, eiq; finem impono, quemadmodum etiã defungi periculis, defungi morbo, defungi pœna Latinè dicimus. Aliquãdo ponitur pro decedo & uita fungor. Aliquando pro abhorreo, abſtineo. Ἀπαλλαγμένου πυρός, ab igni ſecretũ & liberum, abhorrens ab ignea natura. Ariſtot.
Ἀπαλλάτ. μ. ξω. π. χα. diſcedo. Aliquando libero, ut libero, dimittóque creditorem, hoc eſt à me ſummoueo, Demoſt. πρὸς Ἀπατ. Et libero accuſatorẽ, quod eſt placo, & munere corrumpo, apud eundem ἢ Τιμοκ. Et libero, id eſt, manumitto, libertate dono. Aliquando abire iubeo, à me dimitto. Plut. ἀπαλλάξας οὖν θρασύβουλος, Abire à ſe iubẽs clientes & comitatũ. Aliquando uerſor, ago, uiuo, degio, Xenophon. Aliquando interimo, tollo. id eſt occido, Theophraſt. Aliquando aboleo, deleo, exlmo. Demoſth. πρὸς Παραπ. Aliquãdo pro morior, item defungor, ſicut ἀπαλλάττομαι. Bud. Com. Quid autem diſcriminis ſit inter ἀπαλλάξας. & ἀφεὶς docet Arpocrat. in hũc modũ, ut ἀφεὶς dicatur cum quis abſoluerit, & liberauit aliquem ab ijs criminibus quæ illi intentauerat, ἀπαλλάξαι uero, cũ perſuaſerit accuſatori ut ab accuſatione deſiſtat, nec amplius quicquam expoſtulet.
Ἀπαλλοτρίους. οἱ. ἀμελοῦντας. negligẽtes, p ἀπαλλ
Ἀπαλλοτρίους. ὁ. eximius, ſplendidus. (γφῆς.
Ἀπαλλόν. τὸ. μόνον. unicũ, non duplicatum, exile.
Ἀπαλοιφή. ῆς. ἡ. litura.
Ἄπαλον. inducię, ceſſatio à palęſtra.
Ἀπαλός. ὴ. ὁ. tener, paruus, delicatus, mollis.
Ἀπαλόσαρκα. uocantur ea quæ ſunt teneræ carnis, uel ex ætate, uel ſexu, uel delicijs.
Ἀπαλότης. ητ Θ. ἡ. mollicia.
Ἀπαλοτροφής. ές Θ. ὁ. ἡ. faginatus.
Ἀπαλόχρως. ωτ Θ. ὁ. ἡ. mollis corpore.
Ἀπαλύω. μ. υνῶ. mollio. Actiu.
Ἀπαμάομαι. meto, colligo.
Ἀπαμβλύομαι. concido animo. Ἀπαμβλύομαι δὲ τὰ πράγματα πάντα, Ineptior ſum & ſio ad res gerendas.
Ἀπαμβλύω. hebetem oculorũ aciẽ corrigo, callgine uiſum libero, & expedio, cui opponitur τὸ ἐπαμβλύνω.
Ἀπαμβρότω. erro, Neutrum.
Ἀπαμείβομαι. reſpondeo ex aduerſo.
Ἀπαμέιρω. ſeparo, priuo. πρὸ τὸ μέρω τὸ μεῖ
Ἀπαμπίσκω. ſpolio, Actiu.
Ἀπαμφιέννυμι. μ. έσω. detego, ſpolio.
Ἀπαμύω. μ. νῶ. expello, arceo.
Ἅπαν. αντ Θ. τὸ. omne, ὅλον. Iones & poëtæ corripiunt primam, Attici producunt.
Ἀπαναίνομαι. ἀόρ. ἀπηνηνάμην. renuo. Deponi
Ἀπαναισχυντέω. μ. ήσω. π. κα. uerecũde facio, Apd Plat. in Apolog. p inuerecunde facio ponitur.

Ἀπανά

Ἀπανάσασις, migratio, ἀποικία.
Ἀπανδάω. longè, ſeorſum.
Ἀπανθέω. μ. ήσω. π. ηκα. defloreo.
Ἀπανθίζω. enucleo, flores colligo.
Ἀπανθισμός. ὁ. linea exilis & uiſum effugiẽs apud pictores dicitur, Galen. teſte, cuiuſmodi lineæ à Protogene & Apelle ductæ apud Plin. lib. 35.
Ἀπανθρακίδιον. piſces ad aſſandum idonei.
Ἀπανθρακίζω. carbones urere, ἀνθρακας piſces edere.
Ἀπανθρακίς. ίδο Θ. ἡ. pemmatis genus quoddã.
Ἀπανθρωπία. ας. ἡ. inhumanitas.
Ἀπάνθρωπος. α. ὁ ἡ. inhumanus, inamœnus.
Ἀπανίσαμαι. diſcedo. ἀπανίσκω ἐτόρωσε, Conferebant ſe aliò.
Ἀπανιστάμε Θ. α. ὁ. excedens, commigrans.
Ἀπανίστημι. pello. Thucyd.
Ἀπαντοχῆ. ubique.
Ἀναντάω. uoce actiua tantum dicitur in præſenti, licet in futuro in uocem paſſiuam exeat & ſignificat obuiam eo, occurro, obuium me fero, ut εἰς τὸ δίκαιον ἀπαντᾶν, apud Ariſtot pro ad funera deducenda ſe cõferre, & offerre. Sic Terẽt. Ego me et quoq; eius cauſa in funus prodeo. Interdum ponitur pro reſpondeo, id eſt euentui cõuenio & congruo, conſentio, Syneſ. Sic Cic. Reſpondent extrema primis, media ultimis. Aliquando pro incido, ἐντυγχάνω. Athen. δύο δὲ συγγράμματα πρῶτα ἀπαντᾷ ἐμοί. Quemadmodum Cicero, Nam eorum in libros ego incidi. Aliquando pro coëo, cogor in concionem. Ariſtot. ἀπαντᾶν αὖ πολίτας. Bud. Cõ. Ἀπαντῆσαι, τὸ πρὸς τυχὸν λέγειν. Vide ὑπαντῆσαι in Ammonio.
Ἀπάντημα. ατος. τὸ. &
Ἀπάντησις. ι Θ. ἡ. obuiam itio, congreſsio, reſponſio.
Ἀπαντικρύ. contra.
Ἀπαντικρύ. ἀντιπρόσωπα.
Ἀπαντλέω. haurire, leuare.
Ἀπαντοχόθεν. undiq;, ex omni parte.
Ἀπαντῶντα. oblata & fortuita, non rogata aut interpretata, ut auguria oblata & auſpicia. Bud. Comment.
Ἅπαξ. ſemel.
Ἀπαξοί. μοναχοί.
Ἀπαξάπας. αντ Θ. ὁ. uniuerſus.
Ἁπαξάπλως. omnino.
Ἀπαξιόω. Ω. deſpuo, indignum puto.
Ἀπαπαί, approbantis uox eſt.
Ἀπήωλατ Θ. α. ὁ. incommutabilis, perpetuus. unde ἐπαρέλαβον. τὸ. quod ſucceſsione ad aliũ non demigrat, quemadmodum in ſacerdotio Moſaico.

Ἀπηβολάσσω. ὁ. ad nepotũ procreationem inhabile. ut Gaza reddit in Theophraſto.
Ἀπηβόλητος. diſſimilis, Theoph. apud Athenæũ lib. 2. de Laconica lactuca ſic inquit, αὕτη δ᾽ ἔχει τὸ μὲν φύλλον σκολυμώδες ὀρθὴ δὲ καὶ ἐυαγὴς ἀπαράβλητος ὅση ἐπὶ λαχανῶν, id eſt, nec brachiata à caulibus, Ita enim uertit Hermol.
Ἀπηγέλατος. iniuſto.
Ἀπηδαίτητον. τὸ. quod recuſari non liceat.
Ἀπηδαίτητος, α. ὁ ἡ. inexcuſabilis, inexorabilis, inuitabilis, irrecuſabilis, ὃ δὲ λιπαρεῖ ἐς τὴν ἀπαίτησιν.
Ἀπηδανέλυπτ Θ. α. ὁ. manifeſtus, qui celari non poteſt.
Ἀπήδαλητ Θ. α. ὁ. ἡ. inconſonabilis, non uocatus ſe offerens.
Ἀπηλιώτης. perfectè Hermogenii.
Ἀπηράλμακτ Θ. non differens, nõ euarians, per omnia ſimilis. Hinc ἀπαραλμάκτως, aduerb. apud Athen. lib. 1.
Ἀπηλλαξία. ας. ἡ. conſtantia.
Ἀπηράλεκτ Θ. α. ὁ. hiſpidus, cui nõ depexi ſunt ſuperuacui capitis crines.
Ἀπηραλόγιστ Θ. α. ὁ. ἡ. qui nequit decipi.
Ἀπηραμύθητ Θ. α. ὁ. ſine conſolatione.
Ἀπηράνυκτα. extra tempus.
Ἀπηραπόητος. ὁ. ἡ. uerus, germanus, non aduleratus.
Ἀπηρασήμαντ Θ. ου. ὁ. non animaduerſus, non notatus.
Ἀπηρασκεύαστος. α. ὁ. impræparatus, impræmeditatus, qui ſimplici & frugali more utitur, & qui imparatus occupatur & opprimitur.
Ἀπηρασκεύαστα γνώμη. ex tempore.
Ἀπηράσκευ Θ. ὁ. ἀπηρασκεύαστος.
Ἀπηρασκεύαστος. impræmeditatè.
Ἀπηραόσω amputo, abſcindo, Iliad. υ. Item depello, deturbo, deijcio. Herod.
Ἀπηρατηρήτως. inobſeruanter.
Ἀπηράπλατ Θ. α. hirſutus, incomptis capillis.
Ἀπήρασον. τὸ. execrabile.
Ἀπηράχνως οἶν Θ. uinum non dilutum.
Ἀπηραχώρητος. α. ὁ. pertinax, nulli cedens, indefeſſus, non ceſſans.
Ἀπηργία. ας. ἡ herba, apargia Theophraſto.
Ἀπήργματα. τὰ. primitiæ, ἀπηραχαί. παρὰ τὸ ἄρχω, ἄρξομαι, ἄπαρξμαι. Bud. Com.
Ἀπηρεγχέρητος. intentabilis, inuiolabilis.
Ἀπηρεμπόδιστος. α. ὁ. ἡ. minime implicitus.
Ἀπηρεμφαθος. α. ὁ. ἡ. infinitiuus, indefinitus.
Ἀπηρενόχλητος. α. ὁ. minime perturbatus.
Ἀπήρεσις. ιος. ἡ. diſceſſus.
Ἀπηρέσκομαι. ægrefero uel implacide. Interdum pro placo.

Ἀπηρίσκω

Ἀπᾰ́ειτος. diſpliceo, improbor. Thucyd.
Ἀπᾰ́εω careo.
Ἀπᾰθυμόρυτος. ὁ. ἡ. inconſolabilis, deſolatus.
Ἀπᾰίσσω. μ. ξω. τ. χα. iuuo.
Ἀπᾰλῳνδύω. non congruo uirginibus.
Ἀπᾰθῳνδυτος. ὁ. ἡ. non decens uirgines.
Ἀπᾰριθμέω. μ. ήσω. π. κα. τὸ ἀπαριθμῆσαι. recenſeo, numero. Actiu. Bud. Com. & ἀπαριθμῶν, numerum explens, Iſocrati Philipp.
Ἀπᾰίνη. ἡ. lappa quæ in lente naſcitur Theophraſtus, apud quem etiam πακίνη legitur, lappa, ἀρραβώνιον. Vide Dioſcoridem.
Ἀπᾰκῶ. ſufficit.
Ἀπᾰκής. contentus. congruens.
Ἀπᾰκτῆρ. ἀποτυγχάνων.
Ἀπᾰκτίας. ὁ. ὁ. ſeptentrio, uentus.
Ἀπᾰρκτος. ſeptentrionalis. Lycophr. ἀπᾰκτίαις πρηστῆρσι ἀίδωνος πνοαῖς, Boreæ uenti flatib.
Ἀπᾰρνέομαι. μ. ήσομαι. denego. καθόλου ἀρνέομαι.
Ἀπᾰύρω μαι. ἀφαιρῶμαι, aufero.
Ἀπαῤῥησίας. ὁ. ὁ. ἡ. carens audacia loquendi.
Ἀπάσματα. dicuntur q & σαθμοί, manſiones. Sic dicti à tollendis ſarcinis, quemadmodū σαθμοὶ à ſubſiſtendo.
Ἀπᾰτάομαι. dirimor, ſeparor, aberro, longius digredior.
Ἀπᾰτάω. μ. ήσω. τ. κα. ſeorſum appendo, ſuſpendo, diſtraho, dirimo, diſſocio, auerto, alligo. Lucian. ἐξ αὐτοῦ ἐμὲ τὰς ἐλπίδας μοὶ ἀπᾰτήσαιτο. Ex me ipſo ſpem mihi ſuſpendens. Ἀπᾰτᾶν τὸν λόγον, ſermonem deflectere.
Ἀπᾰτί. admodum, poſthac, confeſtim, deinceps, affatim, ἀπαρασμῶς. Ariſtoph. ἔγωγε καὶ σοῦ δεξιὸς καὶ σώφρονας ἀπαρτὶ πλουτῆσαι ποιήσω. Plenè, omnino. Herodot. ἀπ' ὧν οἱ σάκαι ἀπαρτί.
Ἀπᾰρτία. ας. ἡ. perfectio, ἀποσκευή. Item auctio ſub præcone, maximè ſupellectilis, ὁ ἐπὶ πᾶσιν οἴκου νόσημα, ἤτοι τὰ λεγόμενα ἔπιπλα.
Ἀπᾰρτίζω. μ. ίσω. π. κα. perficio, omnibus numeris expleo, quadro, adequo. τὸ ἀρτίως. id eſt, ἁρμόσως συμπλήρω. Bud. Com.
Ἀπᾰρτίως. paratus itineri.
Ἀπᾰρτιλογία. ας. ἡ. rotunda ratio uulgo dicitur, ſolida ſumma, cum nihil nec excurrit, nec deeſt. Quadrans à Cicerone appellatur.
Ἀπάρτιον πωλῶ. ἀφω. auctionem bonorum facio & auctionor. Bud. Com.
Ἀπαρτισμός. ὁ. ὁ. perfectio, complementū, omnium partium iuſta abſolutio.
Ἀπᾰρτίως. exquiſitè, accuratè, perfectè.
Ἀπαρύομαι. μ. ὑσομαι. exhaurio.
Ἀπαρύω. μ. ὑξω. π. υχα. detraho.
Ἀπαρχαί. primi fructus, qui dijs conſecrabantur,

quo uidelicet in proximum annum augerent etiam arborum fœturam, ἀπάργματα. Bud. Comment.
Ἀπαρχαῦμαι. obſoleſco.
Ἀπαρχῆς. ab initio.
Ἀπάρχομαι. μ. ξομαι. primitias ſoluo & decerpo, libamina facio. Herodot. ὁ θύσας τῶν ἱρηίων τὰ πλάγχνα ἀπαρξόμενος. Item τὸ ἄρχεσθαι, incipere, auſpicari. Ariſt. ἔδοξεν ἀπάρξασθαι τοῖς τοῦ βασιλέως διατάγμασι, Placuit delibanda iam eſſe regis mandata: per datiuū dixit. Greg. pro authorem eſſe & conditorem uſus eſt, ἧς αὐτὸς ἀπήρξατο, Cuius ipſe ædidit primordiū: de Chriſti reſurrectione loquens. qui primus ſemel ſurrexit, poſtquam occidit. Bud. Com.
Ἀπαρχόμενος. ὁ. ὁ. qui facit primitias ſacrificij.
Ἀπάρχων ſτρατοπεδάρχων. præfectus militiæ.
Ἀπαρωγός. opitulator. malim ἐπαρωγός.
Ἅπας. τίς. quilibet, omnigenus.
Ἅπας. ασα. ον. ὅλος.
Ἁπαξ. ακις. ἤ. omnis. Et ἅπαξ τῷ χρόνῳ, omnibus ante ſeculis, ex omni æternitate.
Ἀπασβολάομαι. fuliginem excutio.
Ἀπασδύω. erro, fallor. Deductum ἀπὸ τοῦ ἀπατάω.
Ἀπασί. ieiunè.
Ἀπασία. ας. ἡ. ieiunium.
Ἄπας. ασα. ον. ἡ. ieiunus. παρὰ τὸ πῶ πῶς ἐδίω.
Ἀπασπᾰράσσω. ξω. ὁ. ἡ. coruſcans Luciā in Mycill.
Ἀπασπάπτω. μ. ψω. π. φα. fulguro, reſplendeo, nō ſolum de fulgore dicitur.
Ἀπασχολέω. impedio, uaco aut operam do.
Ἀπασχολᾶμαι. occupo.
Ἀπαταγί. ſine ſtrepitu.
Ἀπαταλός. captioſus, fallax.
Ἀπατάω. μ. ήσω. τ. κα. propriè à uia aliquem deducere, nam πάτος uiam tritam ſignificat. Vnde & pro decipere ponitur.
Ἀπάτηθε. ſeorſum.
Ἀπατεύω. ῶν. ὁ. deceptor, circumuentor.
Ἀπάτη. ἡ. fraus, ſuadela, deceptio, error. ἐκπίπτω ἀπάτῃ. Item, herbæ nomen in Theophraſto, Gaza fraudem uertit.
Ἀπατηλός. ὁ. ὁ. deceptibilis.
Ἀπατηλός. ὁ. ὁ. fallax, fraudulentus, fucatus.
Ἀπατούρια. τὰ. feſtum erat Baccho ſacrum ob ſingulare certamen Melanthi cum Bœoto Xāthoe celebrabaturq; per triduum, primusq; dies uocabatur ἀνάῤῥησις, ab immolatione hoſtiarum, ſecundus dies δόρπια., ob conuiuationes frequentes: tertius κουρεῶτις, quando tribubus aſſignabantur pueri, Sic doctiſſ. Proclus lib. Commentariorum primo in Timæū. Erat in prouerbio ad apaturia. Vnde & indictionib. ſingulis.

Ἀπάτωρ

Ἀπάτωρ. ορος. ὁ. carēs patre. Vulcani cognomen, apud Theocr. Apud Plutar. in Problem. ἀπάτορες αἰτόκοποι interpretantur.
Ἀπαύγασμα. ἄσος. τὸ. ſplendor, relucentia.
Ἀπαυγάζω. coruſco, fulgeo.
Ἀπαυδάω. μ. ήσω. π. κα. interdico, excommunico, defatigor.
Ἀπαυδίω. μ. ήσω. τ. κα. defatigor.
Ἀπαυθαδίζομαι. μ. ίσομαι. κατὰ
Ἀπαυθαδιάζω. deſiſto à contumacia, ſum arrogans. ἀπὸ τοῦ αὐθάδους.
Ἀπαυθαδῶδα. auſurum, audere.
Ἀπαυθαδιάσμων. ονος. ὁ. minimè aſſentiens.
Ἀπαυθημερίζω. eodem die redeo. Xenoph.
Ἀπαύλια. τὰ. uel ἀπαυλία. ἡ. munera quæ dātur nouæ nuptæ ſponſæ, uel dies in quo noua nupta iacet cum uiro. ὅπ τότε ἄρχετ ἡ νύμφη χωρὶς τοῦ πατρὸς αὐλίζεσθαι: uel τότε ἐπαυλίζεσθαι τοῖς αὐθρώποις ἤγουν.
Ἀπαυρέω. μ. ήσω. π. κα. ἀόρ. ἀπαῦρα. fruor, priuo aufero.
Ἀπαύρω. priuo.
Ἀπαυσί. irrequietè.
Ἄπαυστος. irrequietus. ἄπαυστος γλῶσσα, cui ſilentium imperari non poteſt.
Ἀπαύστως. ſine intermiſſione, perenni tenore.
Ἀπαφίσκω. decipio, ἀπατάω.
Ἀπαφρίζομαι. deſpumare.
Ἀπεβόησε το. euenit.
Ἀπέγγονος. ὁ. pronepos.
Ἀπεγγυάζω. reſtituo, ἀποκαθίσταμαι.
Ἀπεγνωκώς. ὼτος. ὁ. diffiſus.
Ἀπεγνωσμένος. ὁ. ὁ. expers.
Ἀπεδικώς. ὁ. ὁ. imbecillis.
Ἀπέδιε ἀδελφὸν ναοῦ. deterior, aut inferior nihil templo.
Ἀπεδίζω. æquare, planare, ὁμαλίζω. ſolo æquare.
Ἀπεδίλλος. ὁ. ὁ. incalceatus, uel potius ut ſit loco ἄμμα, talearia indutus, apud Aeſchyl. σύθην δ' ἀπέδιλλος ἴχνια πέρωτῶ.
Ἄπεδον. ὸν. arduū, planū. ἰσόπεδον. Inferius, ἄβυσσον.
Ἀπέδρα. aufugi, ἀόρ. α. ab ἀποδιδράσκω. (πεδίδω.
Ἄπεδι. abi, abſcede. Et in præſ. & fut. abes, diſcedis, & diſcedes.
Ἀπεδίδω. reſpiciens.
Ἀπείθαω. ὁ. ὁ. ineptus.
Ἀπειθής. ἐος. ὁ. ἤ. perſuaſibilis, inobediens, cōtumax, incredulus. ἀνυπείθης autem, difficilis perſuaſu. Ammonius.

Ἀπείθια. ας. imperſuaſibilitas, inobedientia, cōtumacia, diffidentia, incredulitas.
Ἀπειθοῦντες. οἱ. increduli, non audientes dicto.
Ἀπειθῶ. ἀπιστῶ, non pareo, inobediens ſum.
Ἀπεικάζω. μ. σω. π. κα. aſſimilo, effigio, exprimo.
Ἀπείκασμα. τος. τὸ. ſimilitudo.
Ἀπεικόνισμα. τὸ. adumbratio.
Ἀπεικῶς. ῶς. τὸ. indecens.
Ἀπεικότως. improbe, indecenter.
Ἀπειλέω. μ. ήσω. π. κα. promitto, inſulto, minor, glorior. Vnde ἀπειλητέω, duali numero infiniti primi, per ſyncopen pro ἀπειλησάτην. Etymol.
Ἀπειλήν. ῆς. ἡ. minæ, ira. παρὰ τὸ ἄπωθεν ἐλεῖν ἢ ἐπὶ uel παρὰ τὸ ἀπωθεῖσθαι, quod eſt ἀπέργειν. Etym.
Ἀπειλητής. ῆρος. ὁ. iactator, minator.
Ἀπειλητικῶς. minaciter.
Ἀπειληφότες. οἱ. conſecuti.
Ἀπειλόμενα κακά. impendentia.
Ἀπειλῶ. μαι. minis terreor.
Ἀπειλῶ. minor, minitor. ἀπειλέω.
Ἄπειμι. abſum, abeo, proficiſcor. ἄπειμι ἐπὶ πατρίδα. Redit in patriam.
Ἀπείργω, eſt negare deuando, interdicere, prohibere, recuſare, renūciare. unde μῆνιν ἀπείργω. apud Homerum Iliad. τ. Iram renuncians, finiens, remittens, nuntium inimicitiarum remittens, ualere iræ pertinaciā ſinens. Item ἀπέργεσθαι, laceſſere, fatiſcere. Idem & ἀπέπαυσθαι ferè ſignificat, quod etiam abdicare eſt, & retractare quod dictum eſt, hoc eſt pollicitationem uel promiſſum renunciare, & quaſi ſeſe reprehendere, reuocareq;. Ἀπειπόμην ὡς ἔσαμην τὴν ἐλπίδα, Deſpondens omnem ſpem. Ἀπειπάμενοι τὴν γνώμην τὴν σὴν. Repudiantes tuam ſententiam. Item ἀπεῖπε, iuſſit, uictus fuit. Bud. Com.
Ἀπείρανος. infinite.
Ἀπείρασον. inexperientia, intentatum.
Ἀπείρατος. ὁ. ὁ. intentabilis, qui tentari non poteſt, aut qui non tentat.
Ἀπείρατος. intentatus.
Ἀπείργω. μ. είρξω. τ. κα. phibeo, arceo, deterreō, coërceo, impedio, abſtineo. Bud. Com.
Ἀπείρεσιος. ὁ. ὁ. infinitus.
Ἀπείρηκα. defeſſus ſum. eius præſens eſt ἀπαγορεύω.
Ἀπείρημένα. τὰ. prohibita, interdicta, infanda.
Ἀπειρητος. ὁ. ὁ. inexpertus.
Ἀπείριος. ὁ. ὁ. infiniens, immenſus, interminus.
Ἀπειρογάμος. ὁ. ὁ. ἤ. innuptus, coniugalis thori expers. Chriſoſt.
Ἀπειροδάκρυς. υος. ὁ. ἤ. lachrimarum expers, flere neſcius. Aeſchyl.

Ἀπρόκακος. ὁ, malorum expers.
Ἀπροπαλία. ας. honesti inexperientia, decori ignoratia, insolentia, inelegatia. Quod uitium est eorum (inquit Bud. de Asse) qui nec bona sua nouerũt, nec eorum usui acquiescunt, qui ferijs in rebus operam bonam ac strenuam nauare didicerunt. Aristot. Ethicor: Nicomach. 5. uidetur ἀπροπαλίαν nimiam quandam magnificentiam appellare, cum modum magnificẽtiam nimio affectato splendore excedimus, uitium contrarium μικροπρεπείᾳ, quorũ medium siue uirtus μεγαλοπρέπεια, dicitur, uocatur idem uitium & βαναυσία. Aristoteli ibidem.
Ἀπρόκαλος. ὁ. ἡ. honesti expers, insolens, inelegans, uitę mundioris ac elegãtioris rudis, parum modestus, decori nescius, qui quid loco conueniat nescit, quem Latini ineptum uocant. Gel. lib. 11. cap 6. & lib. 18. cap. 8. & Bud. de Asse libro 1.
Ἀπροκάλως. insolenter, ineptè præter decorũ. parum modeste. Ἀπροκάλως χρῆσθαι, abuti.
Ἀπρολεχής. ἐς. ὁ. ἡ. thori expers, uirgo.
Ἀπροσπάθεια. affectus nimius & sine fine.
Ἁπλόπλάσιος. ος. ὁ. multiplex.
Ἀπροπόλεμος. ος. belli imperitus,
Ἄπειρος. ος. ὁ. ἡ. inexpertus, multus. πειρᾶσθαι μὴ ἔχειν πείρᾶν. hoc nomine quandoq; intelligũt tunicam exitu nullo. Meminit Sophocles in Polyxena, & Euripid. in Oreste. Eiusmodi missam Herculi canunt poetæ. Ἄπειρος λῶν, Non noueram, Plutarch.
Ἀπερρητος. ineffabilis. ἄρρητος.
Ἀπειρων. ονος. ὁ. ἡ. magnus, infinitus, sine carẽs. Sic uocatur ἄκανθος δακτύλιος, id est annulus gemma non insignitus cõcinnatusq; quasi dicas omni carens fine, quòd sit rotundationis absolutæ, nec appareat unde e initiũ sumas. Meminit Aristot. lib. 3. Auscult. ἡ γάρ (inquit) τῶν δακτυλίων ἄπειρος φασί, οὐ μὴ ἔχοντας σφηνοῦν. id est, Annulos uocant apiros quibus funda nõ est. De infiniti ratione loquitur eo in loco. Homerus item terram uocat ἀπείρονα, id est σφαιροειδῆ orbiculatem, ut interpretatur Eustat. & Io. Grammaticus. Nam nec sphæra, nec circulus finem habent aut initium: & philosophi ferè omneis elemẽta statuunt rotunda specie. Vide Plutarch. lib. 2. de philosophorum placitis.
Ἀπείρως. ruditer, imperitè, & ἀπείρως ἔχω. Isocrati pro rudis sum.
Ἀπογραφείας φόνος. læsæ maiestatis criminis reus.
Ἀποδεῖν. uide ἀποδεῖν.

Ἀπερσον. τὸ. pertinacia.
Ἀπεπαίνυμαι. uinco, occido. ἀπὸ τοῦ καίνω τὸ φονεύω.
Ἀπεκατεστάθην. restitutus sum.
Ἀπελεύθερος. μ. λῶ. soluo.
Ἀπενεγκον. ὁ. abnepos.
Ἀπεκδέχομαι. μ. ξομαι. expecto.
Ἀπ' ἐκείνου. iam tum, ex illo tempore.
Ἀπελλαῖος. ὁ. apud Macedonas mensis, qui Hebræis Kisleu teste Iosepho Latinis December.
Ἀπελέγομαι. reprobo.
Ἀπεκτένομαι. extendor, diffundor.
Ἀπέκτεινον. occidebant.
Ἀπεπτος. impexus. πέκω γὰρ τὸ πλέκω, καὶ κτενίζω.
Ἀπεκλαῖω ἀπὸ τοῦ ἵστημι, ἔπτεμαι, ἐκτάμην, ἔκταθ, ἐκτασθ. & ἀπέκτασο.
Ἄπεκτον. intonsum, impexum. Ath. lib. 1, & 9.
Ἀπεκθανε ἢ ἀπέκτανον. præteritum medium, ἀπὸ τοῦ κτείνω, κτνῶ.
Ἀπελάζω. concionor. Laconicum est.
Ἀπελάτης. ὁ. μετὰ ξίφους ἀπελαύνων ἀγέλην ὤν, hunc Vlpian. Iureconsultus abigeum uocat, quippe qui pecora depascens uel ex armentis subtrahit ac quodamodo depredatur, & abigendi studium quasi artem exercet, equos de armentis uel de gregibus adducens.
Ἀπελαύνω. μ. άσω. ω. κα. expello, abigo. Item redeo, retro unde ueni refero pedem. Lucian. in Pseud. καταβέμεν ἢ ἡμᾶς γῆ ἀγιαλοῖς, ὀπίσω ἀπήλαυνον. id est, retro cursum legit.
Ἀπελαφρύω. subligo.
Ἀπελάω. τὸ ἀπελαύνω.
Ἀπέλεγμα. ατος. τὸ. redargutio.
Ἀπελεγμός. ὁ. reprobatio.
Ἀπελεγχω. μ. ξω. ω. χα. redarguo, confuto.
Ἀπέλεθρον. procul.
Ἀπέλεθρος. ος. ὁ. ἡ. immensus, fortis, cui non propinquus fieri possis. πέλεθρον enim siue πλέθρον, μέτρον γῆς πολλῶν ἑκατὸν ἐνιαυτοί. ἢ ὅσον πλυτοπέλεθρον ἵππος ἐπίτασιν.
Ἀπελέκητος. ὁ. indolatus, rudis, illaboratus.
Ἀπελευθερία. ας. ἡ. manumissio, assertio in libertatem.
Ἀπελευθερικός. ὸν. ὁ. ἡ. libertinus.
Ἀπελεύθερος. ος. ὁ ἡ ὁ ἐκ δούλου ἐλευθερωθείς, libertus, libertinus. Distinguuntur ab ἐλεύθερος, uerum indiscriminatim iam usurpãt, ut annotat Ammon.
Ἀπελευθερόμυθος. ος. ὁ. manumittens.
Ἀπελευθερόω. μ. ώσω. ω. ωκα. manumitto.
Ἀπελευθέρωσις. εως. ἡ. ἀπελευθερία, uindicta. Plutarch.
Ἀπέλευσις. abitio.

Ἀπελή-

Ἀπελήλακα. abegi, ab ἀπελάω.
Ἀπέλλω. excludo.
Ἀπελος. hulcus, uulnus. πᾶς ὁ μὴ πεπαρτελλάζων τῷ σάρκα, ἀλλὰ διηρῆσθαι.
Ἀπελπίζω. μ. ίσω. ω. κα. despero. Ἀπελπίζειν τὸ νοσοῦντα, Nullam de ægroto spem habere reliquam. Sic etiam Lucan. lib. 5. Desperare uiam, dixit. Significat etiã ex re quapiam sperare. Gaza ex Cic. εἰ τῷ εἰς τοῦτ' ἐλθεῖν τὸ χωρὶς ἐπανόδου ἀπελπίσης, Si reditũ in hũc locum sperueris.
Ἀπεμέω. μ. έσω. ω. κα. reuomo.
Ἀπεμπολάω. μ ήσω. ω. κα. κῶ
Ἀπεμπολέω. uendo, uenundo, addico, commuto. Effertur modo cum augmento, modo sine augmento. Bud. Com.
Ἀπεμπολής. ῆς. ἡ. &
Ἀπεμπόλησις. ι Ⓖ. fraudulentus contractus, uenditio dolosa.
Ἀπεμφαίνον. τὸ. obscurum.
Ἀπεμφαίνω. dissentaneus aut dissimilis sum, nullo modo refero. Bud. Com.
Ἀπεναντία. ex cõtrario aduerb.
Ἀπενάω Ⓖ. commigrauit Ilia. β'. ἀπώκησεν.
Ἀπενέγκομαι. educor, efferor.
Ἀπενεκμῶς. flagitiosus, nequã, uecors, amẽs, profligatus deploratusq;. Demosthenes: ὡδὶ ἄνθρωποι πανοῦς, ἢ μᾶλλον ἀπενενεκμῶς τούτων γοῦν; id est, Quo pacto homines peiores, aut profligati magis his essent?
Ἀπενενοημῶς ἔχειν. despondere animum.
Ἀπενθής, ἐς Ⓖ. ὁ ἡ. illugubris. ἀπλάκητος.
Ἀπεναστίσαι. à patria exulare, uel annum ab aliqua recessare.
Ἀπενιαυτίζω. in annum solum uerto, Sic Apollonius Tyanæus ἀπενιαυτίσαι legitur, quũ excidisset spe potiundæ amasiæ.
Ἀπενιαυτισμός. ὁ. exilium unius anni, absentia in annum, exilium annuum ob cædem nõ uoluntariam. Abannatio dici potest. Bud. Pan.
Ἀπεξαμαρτάνειν. peccare.
Ἀπεξενώνωθ. emergebant.
Ἀπεξενῶσαι. uindicare.
Ἀπεοικώς. non idoneus.
Ἀπέπαντος. ος. ὁ. immaturus. Epigram.
Ἄπεπτος. ος. ὁ. ἡ. indigestus.
Ἄπερ. τὰ. quæ. Item pro quemadmodum Attice, per ἐκλελοιπότι τοῦτ. Aristoph. Ran. ἀπερ ἐνυνεῦτα πρώην. ἄπερ ἑκάστοτε γὰ ταῖς πραγωδίαισιν ἐτράπετο Ⓖ. Non credendum Cyrillo qui ἄπερ pro quemadmodum sine aspiratione scribendum testatur.
Ἀπεραντία. ciuitas Thessaliæ, unde
Ἀπεραντοι gentile nomen.

Ἀπερανθολογία. ας. ἡ. infinitus sermo, multiloquium, uerbositas.
Ἀπερανθολόγος. ος. ὁ. multiloquus.
Ἄπερας Ⓖ. ος. ὁ. uel ἀπέρατος Ⓖ. infinitus, intermi natus, non habens exitum.
Ἀπέρασις. εως Ⓖ. cruditas, imperfectio.
Ἀπέρατος. ος. ὁ. ἡ. infinitus, innauigabilis.
Ἀπεργάζομαι. μ. ζομαι. efficio, perago.
Ἀπεργάθω. detego.
Ἀπεργασία. ἡ. peractio, effigies.
Ἀπεργαστέον. peragendum est.
Ἀπεργαστέος. ος. ὁ. peragendus.
Ἀπερείδω ἢ ἀπερείδομαι incumbo, inclinor, affirmo, firmiter adigo, effundo, exhaurio, & infligo, incutio, fulcio, applico.
Ἀπερέ. infatigabiliter.
Ἀπερείδω. figo.
Ἀπερείσιος. ος. ὁ. infinitus, multus. Ety. ἀπερεῖσθαι, ἄπειρα τοῦ πλήθη, πολλά.
Ἀπερεισις. ἡ. diuaricatio.
Ἀπερέω. contradico.
Ἀπερήκω. depello.
Ἀπερημόομαι. μ. ώθμαι. desolor.
Ἀπερίγραπτος. incircunscriptus.
Ἀπερίλαλος. ος. ὁ. quem non facile uerbis compescas, qui blaterandi finem non facit.
Ἀπερίληπτος πρόθεσις. libera legatio quæ priuatæ rei causa mandatur, quæ nullo uel tempore, uel loco circũscripta est, nullis rationibus reddendis obnoxia. Bud. in Annot.
Ἀπερίμεριμνος. inconsideratò. cpiã.
Ἀπερίσπαστος παύλωμ. qui negligit, non curat quip-
Ἀπερισάλπιγκτοι. dicuntur Dionys. Areopa. οἳ ἀπερισήκητοι, ἀκατήκητοι.
Ἀπερίσκεπτος. ος. ὁ. ἡ. temerarius, inconsultus.
Ἀπερισκέπτως. incircunspectè, sine conuento & certo constituto.
Ἀπερίστατος. ος. ὁ. ἡ. immobilis.
Ἀπερίτατος ὡς sine ulla distractione.
Ἀπερίσασις. ιος. ἡ. εὐπραξία. rerum felicitas. uide περίσασις.
Ἀπερίσαλος. ος. ὁ ἡ destitutus. Ἀπερίσαλον ῥᾳσώνημ Polybius de Athenienſium ciuitate loquens, uocat statũ rebus secundis florentem, in quem nulla clades, aut alia rerum difficultas incurrit. Etiam ῥᾳσώνη per se significat secundarũ rerum processum, & fortunæ indulgentiam nullis casibus aut cladibus interruptã, hoc est τὸ βίον εὐπραξίαν. Bud Com.
Ἀπερίτμητος. ος. ὁ. ἡ. incircuncisus, inscissilis.
Ἀπεριτρητος. impar, incompositũ, ἀπερίτρητος γλῶσσα, minimè fucata lingua.
Ἀπερδσιν. lassantur.
Ἀπερράπιζω, ἀπορριμέω, ἐπισομόω, uel ἀποδιώκω.

ὠκα & ἀπεξῆίπτησιν, ἀπέλασιν.
Ἀπερᾷς. uales, abeas.
Ἀπερῥωγώς. ότ⊙. interruptus.
Ἀπηνθεμίω. μ. άσω. τ. κα. rudeo.
Ἀπηρύκω. prohibeo. κωλύω. propulso. Accuf. Xenoph. Σοκράτης, ἐπεὶ μοι ἔφη ὦ πρίτων νύκτες δὲ προέφδε ἵνα σοι τὰς λύπας ἀπὸ τῶν παρόντων ἀπερύκωσι; καὶ μάλα ἔφην μᾶλλον γάρ μοί λυσιτελεῖ τοῦτο ποιεῖν ἢ μὴ. ἐπ αὖθις γὰρ ἴσως ἂν οὐδεμία ὅσις ἐθέλοντι καὶ λύναι τὸ σου ἀπερύκημ τοὺς ἐπιχειροῦντας ἀδικεῖν σε;
Ἀπηδιτιδέω. cruginem procreare.
Ἀπηρτῆ. excluſus eſt.
Ἀπήρχομαι. recedo, abeo, diſcedo, ut ἀπελθεῖν ἢ ὁδοῦ, & τῆ ὁδῷ, ſicut Vergil. Longam incomitata uidetur Ire uiã. Vnde translate ponitur pro migrare ex hac uita, ſiue mori. Chriſoſt. ἕως μετὰ μικρὸν ἀπελεύσομαι χρόνον. Et Matth. Ἀπῆλθεν ἡ ἀκοὴ, Dimanauit fama.
Ἀπόρωδύς. ὁ. corruptor. Homer. ἀμῶν μυθέων ἀπόρωδύς.
Ἀπόρωέω. diſcedo. ⊙ ἐρωῶ.
Ἀπόρωτ⊙. durus, immitis.
Ἀπεσείω. excuſſit, ſuſtulit.
Ἀπεδίω. peredo.
Ἀπέσκλη. ἀπέθαυγν,
Ἀπεσκληκώς. aduruiſſe, attritum fuiſſe, exhauſtum fuiſſe, quemadmodum qui curis pereunt uel fame.
Ἀπεσκληκώς. τ⊙. ὁ. tabidus, aridus, emaciatus.
Ἀπεσπολυμμ⊙. denudatus, excoriatus.
Ἀπέσυκε. feceſſit.
Ἀπεσώ. όν⊙. ἡ. abſentia, peregrinatio.
Ἀπεχοινισμμ⊙. ὁ. ὁ. ſeiunctus ab omnibus locis. Demoſth. κατ' Αἰσχίνου τὸν oratione priore uſus eſt hac uoce. ubi uero ſenatus funiculo circũdatus erat, tum omnes alij dicebantur ἀπεχοινισμμοι, hoc eſt ἀπεκκλημμοι inquit Arpocrat.
Ἀπετμήθη. amputatus eſt, ab ἀφῃτέμνω.
Ἀπόθης. ⊙. ὁ. ἡ. inſcitus, inſcius, inauditus, iguarus. ὁ μὴ ἀκούσας, ἢ ὁ μὴ ἀκουθείς, ἄπειρ⊙.
Ἀπόθυμμ. μιῶ. do iudicium cum pœna, adæquo, rego, dirigo.
Ἀπόθυσμμὸν ῥῶτῆρ. inteſtinum rectum. ὃ μὲν κόλον τὸ ἀπευθυσμμὸν ὕπεσιν inquit Pollux. lib. 2. hoc eſt craſſiori inteſtino rectum ſubeſt, illúdq; excipit & in ſedem & anſi deſinit.
Ἀπόθυκταῖ⊙. α. ὁ. deteſtandus, deprecandus.
Ἀπόθυκτοι ὕμνοι. dicebãtur qui precationẽ reijciebant: qui uerò uotum & preces habebant, θυκτοὶ appellabantur.
Ἀπόθυκτός. ὁ. ὁ. contemnendus, odibilis.

Ἀπόθυκτως. deuotè.
Ἄπους⊙. inauditus, αὐήνω⊙.
Ἀπωτελεῖθη primitias ſoluere. ἀπάρξαθαι.
Ἀπόχη. ῆς. ἡ. deprecatio.
Ἀπόχομαι. μ. ξομαι. condemno, execror. Itẽ deprecari, id eſt uenlam poſcere & pœnæ remiſſionem, ut apud Verg. lib. 12. Equidem merui nec deprecor, inquit. Dicitur etiam παραιτεῖσθαι, δύχεσθαι μὴ γένεθη. Depon.
Ἀπόθυνιζέω. uilem reddere.
Ἀπέφαθ. ἀπέθαυγν, ἀπεφήναθ, ἀπέπαθ.
Ἀπεφαίνομαι. exiccor, tabeſio.
Ἀπεφήναθ. exiſtimauit.
Ἀπεφθεμμ⊙. moriens.
Ἄπεφθ⊙. α. ὁ. excoctus, purus, illaboratus, ut ἄπεφθον χρυσόν, Lucian. ἄπεφθον κρυσίον dixit Aeſchines, rude aurum & non ſignatum.
Ἀπεχάρακον. uallum circunduxi.
Ἀπέχη. ſufficit, abeſt, ἀρκέσαι.
Ἀπεχθαίνομαι. μ. ήθομαι. π. ἀπήχθημαι. ἀόρ. μέσ. α. ἀπηχθόμην. καὶ
Ἀπεχθαίω. odi, ἀπεχθάρω.
Ἀπεχθέομαι. ἄμαι. ſum odio.
Ἀπεχθάνομαι. σοι. infeſtior ſum tibi, offenſus ſum tibi.
Ἀπέχθεια. ας. ἡ. inimicitia, odium.
Ἀπεχθής. έ⊙. ὁ. ἡ. inimicus, odio habens, moleſtus.
Ἀπεχθῶς. odioſe.
Ἀπέχομαι. μ. ἀφέξομαι. abſtineo. Genit. uel accuſ. ut ἀπέχομαι τούτου & τοῦτο. Sic Horatius lib. 3. Mox ubi luſit ſatis abſtineto, Dixit, irarum calidæq; rixæ. Et Terent. in Adelphis cum accuſatiuo, Non manum abſtines maſtigia? Ἀπέχειν, interdum idem quod ἀφιςάναι, id eſt deterreri ab aliqua re.
Ἀπέχη. ſufficiebat.
Ἀπέχουσι. ſatis fuit.
Ἀπέχω. μ. ἀφέξω. π. ἀπέσχηκα. ἀόρ. Β. ἀπέσχον, ἀπὸ τοῦ ἀπέχω. diſto, fugio. Ἀπέχω πλέονων ἡμερῶν, Abſum multorum dierum uiam. elocutio talis, qualis aberat bidui. At huius participium iunctum alio uerbo uidetur propemodũ ociosum ac redundare, ut ἀπέχοντες πόῤῥωθεν θεωροῦσιν, id eſt procul res proſpiciunt. Aliquando eſt aliunde accipio, recipio ex aliquo, uelut cenſum aut reditum ex aruis. Id ſentiens Theophyl. ſubmonet recipi quod quaſi debitum datur. Matth. 6. ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀπέχουσι τὸν μισθὸν αὐτῶν, Mercedem ſuam receperunt, tulerunt, habent.
Ἀπεψηγμμὸν. extinctum.
Ἀπεψηφισμμὸς. communi decreto damnatus, ærarius, qui iam non eſt in albo centuriæ ſuæ.

Ἀπεψία. ας. ἡ. cruditas, cum uentriculus non concoquit.
Ἀπεψωλημμένοι. τὰς ἀεδοῖα δηκυνῆσιν. qui pudẽda detegunt. Ariſtoph.
Ἀπεώσαν⊙. Attice. expulerunt.
Ἀπηδηκώς. pubertatem egreſſus.
Ἀπηθέομαι. narro, ἀφηγέομαι. Ionice.
Ἀπήγημα. αθος. τὸ. narratio. pro quo ἀφήγημα cõmuni dialecto dicitur.
Ἀπήγε. rapuit. Aeſchin. κατὰ τιμάρχ.
Ἀπηγόρθμια. negatio, defenſio.
Ἀπηγορθυμγώ⊙. nefaſtus, reiectus.
Ἀπηγριῶθη. exaſperari, agreſtem eſſe.
Ἀπήγαλον πλοῖον. temone priuatum nauigium.
Ἀπηθῶ. excolare.
Ἀπήκο⊙. inobedlens.
Ἀπηκριβωμγόν. diligẽtia, ad amuſſim factum, & perfectiſſime ſummaq; diligentia.
Ἀπηκριβωμγόως. bona fide, citra ullum figmentũ Bud. in Annot.
Ἄπηκτ⊙. α. ὁ. ἡ. incongelabilis, non concreſcẽs, inconcretus, non aptus durari.
Ἀπήκω. εἰς ὀξὺ σωμάγω.
Ἀπιλλάχθαι. abeſſe.
Ἀπιλγηκώς. ἀναίδητ⊙, ἀκρατέμων, qui dedoluit, ſiue (ut Comicus loquitur) perdoluit, quiq; eò duritiæ peruenit, ut ad omnem duritiæ ſenſum obſurduerit, ſicut deferbuiſſe dicitur Latinis. Eſtautem participium perfecti ἀπὸ τοῦ ἀπαλγῶ, quod dicitur, cum quis uacat dolore & ſenſu ſui mali. Eraſm. in Epiſt. ad Epheſ. cap. 3.
Ἀπηλεγέως. intrepidè, apertè, audacter, ingenuè, ⊙ ἀπὸ ἀλέγω ὠ φροντίζω.
Ἀπηλεγής. έ⊙. ὁ. ὦ. apertus, ſine malicia, durus, ſæuus. Item inculpatus, uerſus & illibatus, integra conſtans ſententia, quem & ἀπαεμισμγόν uocat Hephæſtion.
Ἀπήλθε τῷ Βίῳ. è uita diſceſſit. Lucian.
Ἀπηλιαθής. ὄ. ὁ. ab ἠλιαία alienus, hoc eſt à foro, & cauſis iudiciarijs, μισόδικ⊙.
Ἀπηλιώτης. ου. ὁ. uentus qui ab oriente uerno. id eſt æquinoctiali uenit, ſubſolanus. Gel. lib. 2. capite 22.
Ἀπηλοίησγν. amputauit, ἀπέκοψγν, ἀπὸ τοῦ ἀλοιῶ ὠ τύπτω.
Ἀπήμαυτ⊙. α. ὁ. ἡ. illæſus.
Ἀπήμβροθν. aberrauí, ἀπέτυχον, ἥμαρθν.
Ἀπημοσύνη. ης. ἡ. incolumitas, ſalus.
Ἀπήμων. ον⊙. illæſus, inoffenſus. ⊙ ἀπὸ πήθω.
Ἀπηνάλ⊙. crudelis, inhumanus.
Ἀπήνεμ⊙. α. ὁ. ἡ. carens uento.
Ἀπηνὴς. impudens, ἀναίσχυν θν.
Ἀπηνωθλῶ. obſtupui.

Ἀπήνη. ης. ἡ. uehiculum, rheda, currus qui mulos iungebat.
Ἀπηνήναν θ, id eſt ἀρηνήσαν θ. ἀπὸ τοῦ αὐαίνω, ἤνηνα, ἀνηνάμην, ἀνῆνατο, & in tertia plurali ἦνήναντο.
Ἀπηνὴς. έος. ὁ. ἡ. ſæuus, immitis, crudelis, minax, iniucundus, ὁ ἄπωθεν τοῦ ἀνεῶθαι, ἢ ὁ μὴ ἡνίας ἔπων, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἡνιωμένων ἵππων. Etym. παρὰ τὸ ἀνύω, fit per pleonaſmum τοῦ ν. Etym.
Ἀπηνυθράνομαι. ardeo.
Ἀπήνυτα. ας. ἡ. ſæuitia, feritas.
Ἀπήνυσα reduxi.
Ἀπῆξεν. ἐφώρμησεν.
Ἀπηορι⊙. α. ὁ. ex alto pendens. aliàs ἀπήορ⊙.
Ἀπηρέκ. ἡ. improbitas.
Ἀπηρέσάμην. intendebam. Lucian.
Ἄπηρος. α. ὁ. pera carens, non mutilatus, uegetus.
Ἀπηρτημμέν⊙. α. ὁ. uiolentus, κρεμάμεν⊙. ſed ἀπωθητισμέν⊙, τέλε⊙.
Ἀπήρξαξαν. fregerunt, colliſerunt.
Ἀπηρσίως. accuratè.
Ἀπηρχαιομγόν. obſoletum.
Ἀπήτηρια. ἀκέτρια. ſarcinatrix.
Ἀπήτυρα. priuauit, omiſit.
Ἀπηχὲς. τος. ὸ. abſonum.
Ἀπήχθια. odium, αὐτὶ τοῦ ἀπέχθεια.
Ἀπήχημα. τ⊙. ὸ. extremus uel ſoni, uel uocis pulſus: & quòd longiſſime tenor ſoni permeare poteſt, illic eſt ἀπήχημα, uelut extrema reſonãtia, ὡσὴν ἀπατηλήν. Bud. Com. Eſt item ἀπήχημα Chirurgis, calus fractura uel fiſſio facta à cõtraria ictus parte, Solet enim euenire inquit Cor. Celſ. lib. 8. ut altera parte fuerit ictus, & os altera parte fiderit. Eſt item pronunciatũ, tradi tum, apud Aeſchinem Socraticum.
Ἀπηχημγόν⊙. ἀποβλητος. reiectus.
Ἀπηχὴς. έ⊙. ὁ. ἥ. abſonus: quaſi ἀπηχθὴς, ὅ αὖλὸς ἀπέχοιτο, uel ἀπὸ τοῦ ἠχῶ.
Ἀπηχθημγόν, deſpectũ, uile, ἀποβλητον.
Ἀπηχῶ. diſcrepo, diſſono, abſono.
Ἀπηχθισγμγόν. oneratus, grauatus.
Ἀπήορ⊙. α. ὁ. diſtans, eleuatus, ἀπηόρ⊙.
Ἀπία. ας. ἡ. Peloponneſus.
Ἀπιὰλλῃ οἴκαδε. redire domum.
Ἀπίαλος. frigus. Vide ἀπίαλος.
Ἀπιγέαι. prouenire. Item abſcedere & decedere Cic. Interp.
Ἀπίμεν. μ. ήσω. π. πκα. recedo.
Ἀπίθανα. dicta abſurda, non probabiliter dicta.
Ἀπίθανός. α. ὁ. perſuaſibilis, non probabilis.
Ἀπιθάνως. inſcitè.
Ἀπιθής. difficilis perſuaſu, uel aſcenſu.
Ἀπιθι. diſcede, abi, ἀπόρχα. Imperatiuus ab ἄπειμι.

μι, quod T. Liuius facesce hinc dixisse uidetur lib. ab urbe condita. Quid frustraris ciuitatem, quid te ut regiũ iuuenem cõspici finis? facesce hinc Tarquinios deuoluere retro ad stirpem, fratri similior quàm patri.

Ἀπικρόχολος. non bilosus.

Ἀπίλλω. deflere, ἀφικάω.

Ἀπίμελος. ὁ. ὁ. macilentus.

Ἄπινής. purus, καθαρός. πλῶος enim sordes significat, & ἀφαπινόω, ἀφαρυπόω.

Ἀπινύσσω. μ. ξω. π. χα. insanio, imprudens sum, à πινὺς prudentia.

Ἀπίολα. ciuitas Italiæ, unde

Ἀπιολανός. gentile nomen.

Ἄπιος. φωκὶς. ὁ. Apis deus Aegyptiorum.

Ἄπιος. ιδος. ἡ. pirus Phocis, apud Theophra.

Ἀπισάω. μ. ώσω. ω. ωκα. adæquo. Accus. iun.

Ἀπίοωβος. ὁ. ὁ. ἡ. non picatus, sicut ἀπικτος.

Ἄπιτα σλωβᾶσθαι. est clauo (ut dicitur) trabali beneficia sua affigere.

Ἀπιτέω. μ. ήσω. ω. ηκα. diffido, suspectum habeo.

Ἀπιτῶν. διαβολαῖς, refellere crimina falso obiecta.

Ἀπιτία. ας. ἡ. perfidia, infidelitas.

Ἄπιτος. ου. ὁ. ἡ. infidelis, perfidus, infidus, fidem & promissa non seruans, incredulus. Attici dicunt ἄπιστον τοῦτο & πῶς ἔσται, quemadmodum & nos perfidus & infidus isti, & ad istum Priscian. lib. 18.

Ἀπιτόμνων. qui suspectus est, cui fides non adhibetur: ut ἀπιτούμνων πῶς αὐτοδικαστάς, infideles habiti dominis.

Ἀπιτῶ. idem quod ἀπιτέω, diffido.

Ἀπίστως. fraudulenter, perfidè. Απίστως διακεῖσθαι πῶς τὰ μυθώδη, Non credere fabulosa. Ἀπίστως πρός σε ἔχω, diffido de te.

Ἀπισώδης. ἡ. restis.

Ἀπιχαίνω. extenuatur.

Ἀπιχυρίζεσθαι. innitor, idem quod ἰσχυρίζεσθαι, nisi quod maiorem conatum in aggrediendo, maioremq; fiduciam in tuendo significat. Plutarch. in Peric.

Ἀπίχω. abstineo. Ioseph. de bel. Iud. παυὸς σφᾶς χειρας ἀπίχοντι.

Ἀπίσωσις. ιῶ. ἡ. adæquatio.

Ἄπιτης. οἶνος. ninum ex pyris factum.

Ἀπιτῆος. ὁ. non picatus. ut ἀπιτῆα ἔγγεα, apud Strabonem.

Ἄπιχθυς. qui non uescitur piscibus, qui piscitio abstinet.

Ἀπιὼν. όντος. ὁ. abiens.

Ἁπλᾶ. simpliciter.

Ἁπλᾶ. calciamenti genus. Laconici, quod sine arte & ruditer esset elaboratum, Lacones enim simplicitatem ubique tuebantur, haud quaquã operosi curiosiúe in fabrefactura.

Ἁπλάκητος. sine errore.

Ἁπλαύστα. ας. ἡ. stabilitas,

Ἀπλανὴς. ὲς. ὁ. ἡ. non uagus, expers erroris. ἀπλανεῖς inerrantes stellæ & ἀπλανῆ τῶν ἄστρων fydera quæ infixa cœlo, non mouentur loco, Cic. interp.

Ἁπλαστος. ὁ. ὁ. ἡ. uerax, fuco carens.

Ἁπλατής. ὲος. illatus, latitudinem non habens. Sic Euclides lineam definit μῆκος ἀπλατὲς, quod exprimere (inquit Gell.) uno Latinè uerbo non queas, nisi dicas illatabile.

Ἄπλετος. ὁ. ὁ. ἡ. ingens, nõ exatiatus, innumerus.

Ἁπλοῦς. ος. ὁ. Carens latere, & fulcro.

Ἁπλῆ. simpliciter.

Ἁπλῆ. ἡ. simplex, μονοειδὴς.

Ἁπληγής. ὲος. ὁ. ἡ. insaucius.

Ἁπλήμων. ὄνος. inexpletus.

Ἁπλήξ. non percussus.

Ἁπλήρωτος. ὁ. ὁ. insatiabilis.

Ἁπλησία. ας. ἡ. insatiabilitas.

Ἄπλητος. ὁ. ὁ. ἡ. insatiabilis, inexplebilis.

Ἁπλήτως. ὄνος. simplicitas.

Ἁπλοῦμαι. pandor, patesco teste Tito Liuio qui ita inquit: Paulo latior patefecit tempus, inde colles assurgunt.

Ἄπλοος. ὁ μὴ πλεῶν. innauigabilis.

Ἁπλόω. ῦ: ώσω. ω. ωκα. pando, ἐπ' εὐθείας τὰς παλάμας ἐκτείνω. Accus.

Ἁπλυσίας. ὁ. aplysias, spongiæ genus, illotariam uertit Theodorus.

Ἁπλόσφαι. naues apud Thucyd. οἷς πλεῶμεν ἢ ἐλάσσοσι, ἢ ἄπλοοι ἐσόμεναι.

Ἁπλῶς. simpliciter, uulgariter, temere, imprudenter, imperitè, apertè, ingenuè, ὡς ἁπλῶς εἰπεῖν. Deniq; ut summatim dicam, ut uno uerbo eloquar. ἁπλῶς π. Dorienses teste Corintho ἄπλως βαρυτόνως scribunt.

Ἁπλωσις. explicatio, extensio.

Ἁπλωτὸς. ὸ. ὸν. ἡ. innauigabilis.

Ἁπνευσί. uno spiritu.

Ἄπνευστος. qui natura non respirat.

Ἀπνοια. affectio quędam est quando quis spirare nequit, quando nulla, ut uisus iudicat, spiratio fit.

Ἄπνοος, πρὸς

Ἄπνους. ὁ. ὁ. ἡ. mortuus, sine spiritu, sine uoce.

Ἀπνυ. τὸ. tale quiddam Heraclides esse ait quo triginta dies corpus absq; spiritu integrum incorruptumq; seruaret. Diogen. Laërtius in uita Empedoclis.

Ἀπο. procul, poëticè, aduerb.

Ἀπό. Genitiui solius est, neque motum solum à loco, re, persona, circũstantia, sed & absentiam significat. ἀπὸ πατρίδος, à patria. Propriè cum rebus inanimatis ordinatur, ut apud Homerũ μιλανάμψ ἀπὸ νηῶν, quemadmodũ παρὰ cũ animatis, ut παρὰ σωκράτης. Homerus tamen παρὰ νηῶν αὐτῶν dixit κατ' ἀλλαγὴν πτῶσεως. Siquidem παρὰ αὐτὴ ἢ ἀπὸ τῶν νηῶν posuit. Vide Ammonium. Ἀπὸ γενέσεως, à primordio. ἀπὸ δείπνου, à cœna. Ἀπὸ ἔθεν, à superiori loco, à se ipso. Ἀπὸ μέρους, ex parte, id est, aliquantulum. Ἀπὸ πέρυσι, ab anno superiore. Ἀπὸ στόματος εἰπεῖν, memoriter recitare. Ἀπὸ γλώσσης εἰπεῖν, pro eodem apud Thucyd. libro 7. Ἀπὸ θυμοῦ, odiosus. Iliad. ά. ἀλλ' ἀπὸ θυμοῦ μᾶλλον ἐμοὶ ἔσεαι. Ἀπὸ μηχανῆς. pro repente & improuiso. Ἀπὸ νόσου. seorsũ, clàm. Ἀπὸ πῶ. procul. Iliad. ή. ἀπὸ πῶ οἴκων. Ἀπὸ τυχοντος, fortuito. Ἀπὸ τοῦ, id est, ἀπὸ τότου. Ἀπότε, ex illo tẽpore. Ἀπὸ τότε, deinceps, deceterο, amodo. Ἀπὸ ἴσης ἐλίας, ex æquis uiribus.

Ἀποάνυμαι. tollo, aufero, despumo. Nicand.

Ἀποβαδίζω. μ. ίσω. ω. ικα. uado.

Ἀποβάθρα. ας. ἡ. domus scansoria, tabulata, pons quoq; seu tabulatum, per quod nauem ingredimur. Item olla, atq; coquinarium instrumentum quod pedibus sustentatur.

Ἀποβαίνω. μ. ἤξομαι. ω. ηκα. contingo, euenio. ut οὐκ ἀπ' ἐβη τὸ πρᾶγμα, id est, οὐκ ὠφέτυχε, Ea res frustra fuit, id est, expectationem frustrata est. Vnde & ἀποβαίνοντα. euenta, uel cõsequentia Isocrat. ad Demonic. Item descendo, euado, exeo, discedo. Neutrum.

Ἀποβάλλομαι. Ⓒ

Ἀποβάλλω. repudio, despicor, respuo, floccifacio. Voluntatẽ eam esse differẽtiam, ut ἀποβάλλειν sit hominis inuiti, & qui inuitus perdit, ἀφιέναι dicatur. qui autem libens ἀποβαλλόμενος reijciens, respuens. Ammon.

Ἀποβάπτω. distinguo.

Ἀποβασάρω. abueho.

Ἀποβάσις. ιος. ἡ. euentus. Est & genus equestris certaminis.

Ἀποβάτης. υ. ὁ. genus festi, & certaminis equestris: unde ἀποβατικὸς, & uerbum ἀποβατεύειν certasse.

Ἀποβατήριος ζεύς. defensor Iupiter.

Ἀποβιάζομαι. uim aufero.

Ἀποβιβάζω. μ. σω. ω. κα. deduco, mitto in terram, traijciendo. Actiu. accus.

Ἀποβιόω. μ. ώσω. ω. ωκα. morior. Neut.

Ἀποβίωσις. ιος. ἡ. interitus.

Ἀποβλεπόμενοι. θαυμάζοντες. oculos in se coniectos habentes,

Ἀποβλεπτος. ὸν. ὸς. glorious, uenerandus, θαυμαστός.

Ἀποβλέπω. μ. ψω. ω. φα. respicio. id est, retro aspicio, ut apud Terent. in Eun. Cum huc respicio ad uirginem, illa sese interea commodum huc aduorterat in hanc nostram plateam. Item uereor, suspicio, admiror, colo. Aliquando cum πῶς præpositione, oculis aliquem designo, in eo spem meam collοco: quale illud Vergilianum: Turnus ut infractos aduerso Marte Latinos Defecisse uidet, sua nũc promissa reposci, Se signari oculis. Aliquando spectare, id est, pertinere. Actiu. accus. Bud. Com.

Ἀποβόλιος. ὰ. ὁ. ἡ. uilis, abijciendus.

Ἀποβλίσαι, exprimere.

Ἀποβλύζω. μ. σω. ω. κα. singultio comedendo, ut pueri faciunt.

Ἀποβολιμαῖος. ὰ. ὁ. abiectitius. Arist. Pace. ἐυθὲως ἀποβολιμαῖος τῶν ὅπλων ἐγένετο.

Ἀποβολή. ῆς. ἡ. depositio, amissio, abiectio, reiectio, iactura. Ἀποβολὴ χρημάτων. largitio, & πῶς ἀποβολὰ εὐθαρσῶς ἔχειν. ad largiendũ paratissimum esse.

Ἀποβοσκολέω. μ. ήσω. ω. κα. pastorem facio, expello. maximè cum scabiosi boues è grege pelluntur. Item pro fallere. id est, mitigare & lenire, ut ἀλοβίους νόσους τὸ φὶ φύσεως ἀποσεῖς ἀποσ

Βουκολεῖν. Aſciticijs ornamentis naturæ dedecus fallere. Vtuntur & Latini fallere in ea ſignificatione. Hora. Iam uino querens, iam ſomno fallere curas. Dicitur etiam βουκολεῖν & ϑαβουκολεῖν.

Ἀποβουκολίζω. decipio, ſeduco, impono.

Ἀποβραδύζω. efferueſcere, id eſt deferueſcere. Bud. in Annot.

Ἀπόβρασμα. ατος. τὸ. furfur tritici.

Ἀπόβρεγμα. τος. τὸ. madefactio, dilutum. hoc eſt aqua aut humor, in quo maduerit quidpiam, Vide Maro. Verg. lib. 1. comment. ad Dioſcorid.

Ἀποβρέχω. μ. ξω. π. χα. infundo. Accuſ.

Ἀποβαίζω. ἀπονυστάζω. declinare præ pondere.

Ἀποβρόχθιζω. deuora, καπίπτω.

Ἀποβροχίζω. illaqueo, laqueo intercipio. Epigrã.

Ἀποβύω. obſtruo.

Ἀποβώμια ἱερὰ. dicuntur ſacra, quæ non in altari peraguntur, ſed in pauimento. uel ſolo.

Ἀπόβωμος. ϑέλεος. impius, alienus ab aris.

Ἀπόγαια. τὰ. κοὶ

Ἀπόγυα, uel ἐπίγαια. retinacula nauium, funes nautici quibus naues alligantur littori. Vnde τὰ ἀπόγυα λύεσθαι. apud Lucian. id eſt oram ſoluere. Vide Bayfium de Re Nauali.

Ἀπογαλακτίζω. μ. ίσω. τ. ικα. ablacto. Actiuũ accuſatiuo.

Ἀπογεγυσώμενα. ὦτα. Theod. ſuggrundatas imbricatasq; aureis uocat, intusq; infractu longiore intortas.

Ἀπογυόω. fundamenta deſtruo.

Ἀπογεμίζω. μ. ίσω. τ. ικα. euacuo.

Ἀπογήρεσθαι. perire, mori, occidere.

Ἀπογηράμενοι. ἀποθανόντες.

Ἀπόγειοι. οἱ. uenti qui à terra conſurgunt; non quidem ſemper aut qualibet, ſed ex uliginoſa & humefacta, quaſi terra oriundi, ut tradit Ariſtoteles περὶ κόσμου. Hos matutino imprimis tempore ſpirare, uapore refrigerato Theoph. prodit.

Ἀπογεύομαι. μ. σομαι. τ. γεῦμαι. degusto. Genit.

Ἀπογίνομαι. corrumpor, priuor, morior, cuius tempora require in γίνομαι.

Ἀπογινόμενοι. οἱ. abſentes.

Ἀπογινώσκω. abnuo, non recipio, non agnoſco reprobo, ualere iubeo, ſtatuo hoc non eſſe faciendum. Cui ſignificationi non abſimilis eſt, ἀπογινώσκω σε ὅπ ἔστ κατηγορίαν. hoc eſt, γινώσκω σε ὅπ ἔστ ψεῦχον τῇ κατηγορίᾳ. Item ſentio & ſtatuo iudicoq;, deſpero, ἀπελπίζω. Significat quoque idem quod τὸ ἀπολογίζομαι. hoc eſt ſuffragio abſoluo. Ἀπογινώσκειν τινὰ τῷ ἐγκλήματι, abſoluere aliquem à crimine intentato, ut inſontẽ. Ἀπεγνωκότως ἔχειν, deſpondere animum, languere animo, penè deſperatã ſpem uitæ habere. Et qui ita affecti ſunt ἀπεγνωσμένοι dicuntur. Iung. cum genit. & accuſ. Bud. Com.

Ἀπογλαυκαίνομαι. dulceſco.

Ἀπογλαύκωσις. ιϑ. ἡ. uitium oculorum, glaucedo.

Ἀπογλωβές. οἱ. qui exilibus ſunt natibus, qui nates habent attenuatas, depyges.

Ἀπογλυκαίθω. dulcis euaſit.

Ἀπόγνοια. ας. ἡ. deſperatio.

Ἀπογνώς. deſperatus, reprobatus calculo, libertus in iuditio.

Ἀπογνώμων. ωνος. ὁ. annoſus. de animalibus quæ iam dentes producere deſierunt.

Ἀπόγνωσις. ιϑ. ἡ. ἀπόγνοια. deſperatio.

Ἀπογονή. ῆς. ἡ. propago.

Ἀπόγονϑ. ὁ. ὁ. oriundus, filius, poſterior, pronepos, nepos. Item ἀπόγονα, fœcunda, fuerunt tamen qui infœcunda interpretarẽtur. Vide ἔκγονϑ in Ammonio.

Ἀπογράφεσθαι. nomen dare & profiteri. Item inactis profiteri et promulgare, quod inſinuare dicunt. Ariſtot. Oecon. Item in rationes & calendarium referre, Demoſtheni πρὸς πμ. Item ſcripto denunciare, & quaſi proſcriptione, id eſt programmate promulgare. Iſocrat. Dicitur quoq; de petitoribus, & cãdidatis. Plut. ὥσπερ ἐπὶ τυραννίδι πολιτικὴν ἀπογράφεσθαι. Prætura urbana petere cœpit. Bud. Com.

Ἀπογραφή. ῆς. ἡ. deſcriptio, id eſt partitio in ordines aut familias, aut ciuitates, aut tribus, aut cẽturias: annotatio bonorum, aut profeſſio & deſcriptio. Profeſſio quidem reſpectu eorum qui cenſebantur, deſcriptio uerò eorum qui cenſebant. Fiebat huiuſmodi ἀπογραφὴ, ut ſciretur quantum quiſque haberet in facultatibus. Nam ita inquit Pedianus: More ueterum cenſi dicebantur, qui centum milia in profeſſionem detuliſſent, huiuſmodi adeò facultates cenſus dicebantur. Sic Lucas cap. 2. αὕτη ἡ ἀπογραφὴ πρώτη ἐγένετο ἡγεμονεύοντος Συρίας Κυρηνίου. Significat etiam actorum tabulas, & proſcriptionem. Item quemcunq; commentarium & indicem rerum enumeratarum & recenſitarum: Inuentarium & repertorium uulgò dicunt. Bud. Com.

Ἀπόγραφον. τὸ. exemplũ & deſcriptio libri, imago tabulæ. Latinè deſcriptum & exſcriptum dicitur. unde Cic. libros ſuos philoſophicos ἀπόγραφα uocat, quaſi ſcriptorũ Græcorũ imagines & exempla. Bud. Com.

Ἀπογράφω. μ. ψω. φα. tranſcribo. id eſt aliquid exemplari deſcribo, exemplũ ſcribo. Sic Cic. ad Atticum Attic. Librum ad te mittam, ſi deſcripſerunt librarij. Item in tabulas refero, perſcribo, expenſum fero uel acceptum refero. Item defero. unde ἀπογραφὰς ἀπογράφειν dicuntur homines, qui delationes faciunt. Bud. Com.

Ἀπόγυοι ϑλαί. tacita uota.

Ἀπογυόω. μ. ώσω. τ. ωκα. demembro, debilito.

Ἀπογυμνόω. denudo, facio manifeſtum.

Ἄποδα τὰ. nullis pedibus innitentia.

Ἀποδαιμονίζειν. furere.

Ἀποδακρυλκόν. τὸ. medicamentũ quod & lachrimas euocat, & quod eas ſupprimit atq; ſiſtit.

Ἀποδακρύω. illachrymo.

Ἀποδαρθεῖν, ἀποκοιμηθῆναι, dormire.

Ἀποδασμός. ϑ. ὁ. pars.

Ἀποδεής. deficit, λείπει.

Ἀποδείκνυμαι. oſtendo, clarè dico.

Ἀποδείκνυμι. ὑω

Ἀποδεικνύω. μ. ξω. τ. εχα. demonſtro ratione & argumentis. Item declaro, creo & deſigno magiſtratum. Item deſigno & conſtituo, hoc eſt ſtatum & fixum facio, edo. Actiu. accuſatiuo. Bud. Com. Ἀποδεδειγμένϑ, deſignatus, taxatus. Ἀποδείκω præſens obſoletum eſt.

Ἀποδεικτικόν. uocatur apud Rhetores id quod ualet uel pertinet uel uim habet ad faciendam (fidem.

Ἀποδειλιάζω. κοὶ

Ἀποδειλάω. ignauus ſum, formido. Ἀποδειλιαότϑ. interriti.

Ἀποδείλαιοι. οἱ. ignaui.

Ἀποδεῖν. τὸ. ἀπολείπεσθαι. deficere, derelinqui, inferiorem eſſe. Vide ἀπολείω.

Ἀποδείνυμι. attribuo, dedico.

Ἀπόδειξις. ιϑ. ἡ. euidens probatio, cum ea quæ dubia aut obſcura ſunt, per ea quæ ambigua nõ ſunt, illuſtrameꝰ; eſtq; argumẽti cõcluſio, Ratio quæ ex rebus perceptis ad id adducit, quod nõ percipiebatur teſte Cic. Item experimentũ, demonſtratio quę neceſſario cõcludit. Ἀπόδειξις cõpendioſa locutione ſine uerbi ſubſtantiui, aut alterius adiectione, ꝑ huius rei, quã dico, demonſtratio eſt, ubi ἔστω, uel εἶν ἄν ſubaudimus, ἀπόδειξιν Cic. neceſſariam cõcluſionem uocat, & ἀπόδειξιν φέρειν trahere uel elicere argumentũ, uel facere fidem, quid item diſcriminis inter hanc & γνῶσιν, docet Euſtat. Nicænus cõmentariorum de Moribus. lib. 1. Bud. Com. De apodixi. id eſt demonſtratione dialecticorum, quæ argumentatur ex primis, ueris, neceſſarijs, & cauſis per ſe, Ariſtoteles duos Libros poſteriorum ſcripſit.

Ἀπόδειρων ϑ. incœnatus. (decollo.

Ἀποδειροτομέω. μ. ήσω. τ. ηκα. trunco caput,

Ἀποδεκαπόω. μ. ώσω. π. ωκα. decimo. Neut.

Ἀποδέκται. οἱ. παρὰ ἀποδέκτας. magiſtratus erant apud Athenienſes, coactores tributorum, & uectigalium, hoc eſt qui publicam pecuniã recipiebant, & in Reipub. uſus diſtribuebant; erantq; hi numero decẽ ex ſingulis tribubus, quorum officium erat acceptis à Reipub. libellis cogere eos qui aliquid Reipub. deberent, ut ſoluerent. Harpocration Cælius lib. 7. cap. 52. & Bud. in Annot. poſt. & Com.

Ἀποδεκτέος. α. ὁ. probandus.

Ἀποδέκτης. uocabantur quæſtores & qui publicam ex tributis ac uectigalibus pecuniã colligebant, nihil ferè ab apodectis differebãt, niſi quòd hi recipiebant ac etiã cogere poterant. ἀποδεκτῆρες uero tantũ recipiebant non cogebant.

Ἀπόδεκτος. ὸ. ὁ. ſuſceptus, laudatus. Bud. Com.

Ἀποδενδρεύσθαι. arboreſcere. Theophraſt.

Ἀπόδειξις. Iones pro ἀπόδειξις, eximentes ι litteram, teſte. Ioan. Grammat. in Dialectis.

Ἀποδερματόμενοι. οἱ. excoriati.

Ἀποδέρω. μ. ῥῶ. τ. κα. excorio. Accuſ.

Ἄποδες. apodes, genus hirundinum, quæ ſic appellantur, quod pedibus careant.

Ἀπόδεσις. ιϑ. ἡ. deligatio, ſolutio.

Ἀπόδεσμος. ornatus capitis mulierum.

Ἀποδέχομαι. μ. ξομαι. τ. γμαι. recipio, charũ habeo, probo, cõmẽdo. Depon. accuſ. iung. Bud. Plato genitiuo iunxit, οὐκ μαίσετ τοῦς πολλοῦς, ὅταν τοῦτα λέγῃς, ὃν ἀποδέχεσθαι, arbitror plerosq; tuam ſententiam non recipere.

Ἀποδέω. abſum, numerum nõ impleo, inferior ſum. Herod. γνώμῃ κοὶ ῥώμῃ μυρίοις τῶν ἀχαίων ἀποδεέστερος. Diſciplina & uirtute nullo antiquorũ inferiore. Vide ἀποδεῖν, & ἀποδεῖν

Ἀποδημέω. μ. ήσω. τ. ηκα. peregrinor. Neut.

Ἀποδημητικός. ὴ. ὸ. peregre degens.

Ἀποδημυλικοί. οἱ. ſedes immutare ſoliti, ut grues & hirundines.

Ἀποδημία. ας. ἡ. peregrinatio.

Ἀποδημῶν. ῶντϑ. ὁ. abſens.

Ἀποδία. ας. ἡ. carentia pedum.

Ἀποδιαιτῶ. abſoluo. Genit. & accuſ. ut ἀποδιαιτᾶσθαί τινα λόγῳ, abſoluo te hac petitione.

Ἀποδιαπομπεύεσθαι. dimitti datis comitibus.

Ἀποδιαπομπευτέον. reijciendum.

Ἀποδιατρίβω. immoror, conſumo tempus.

Ἀποδίδομαι. μ. ώσομαι. τ. ομαι. uendo. Deponen. accuſ. Herod. lib. 2. οἱ τὸν ἀρχὸν αὐτῶν χρυσῷ ἀπέδοντο, Qui pecunijs illi imperiũ uendiderũt

Ἀποδίδοτον. licet.

Ἀποδιδύμοι. αὐτὶ τοῦ ἀποδιδύντες, reddentes.

Ἀποδιδράσκω. μ. άσω. τ. ακα. refugio, aufugio.

Ἀποδιδῶ. μ. ώσω. π. ωκα. κοὶ ἀποδίδωμι. red-

do, id est exprimo, refero. Item uendo, Item attribuo, assigno, & tribuo, hoc est ἀπονέμω. Item enarro, & de re proposita differo. Item edo, promo. Aristot. καὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ οὐ ἀποδίδωσιν, Edunt facinus. Item debitum soluo, persoluo. Aristoph. Ran. ἀπόδος τὸ ναῦλον. Actiu. accus. Item ἀποδιδόναι reddere beneficium, referre gratiã, uicissim reddere, & ἀποδιδόναι τὸ ἑαυτοῦ ἔργον, fungi suo munere, & exequi munus suum.

Ἀποδίεγμι. separo, χωρίζομαι.

Ἀποδικεῖν. causam defendere.

Ἀποδίομαι. insequor, ἀπελαύνω.

Ἀποδιοπομπεῖσθαι. auerto, reijcio, depello prodigium, deprecor, ablego, procul amoueo, expurgo, expio. Athen. lib. 9. ὁ δὲ σφόδρα φροντίζας, καὶ τὸ προβλῆθεν ἀποδιοπομπησάμενος, At ille cum multum meditatus quæstionem reiecisset, uel per dissimulationem transmisisset. Bud. Com. Significat quasi ἀποπέμπομαι τὸν πρόπαλον. Δία, καὶ οἷον ἐλαύνομαι. Etym.

Ἀποδιορίζω. segrego.

Ἀποδιώκω. repello, fugio, fuga mihi consulo.

Ἀποδίωξις (sic enim lego apud Iulium Rufinianum, nõ ἀπόλωξις) siue ἀπαλλάνσις, reiectio uel reprobatio rerũ quarundam, quasi in quæstionem uenire non dignarum, &c.

Ἀποδοκεῖν. uideri aliquid non faciendum. Xenophon. ὡς δὲ καὶ γὰρ τῷ ξένῳ ἀπεδόξε μηκέτι χρῆσθαι τοῖς ἱεροῖς χρήμασι.

Ἀποδοκιμάζω. uel ἀποδοκιμάω. μ. ασω. π. εκα. reprobo, non probo, ejicio, & moueo, uel senatu uel ordine, & ignominia afficio. Hinc ἀποδεδοκιμασμένοι, sunt ita moti & præteriti, qui ad uerbum ipsi ἀμνημόνευτοι dicuntur, ut præteriti senatores à censoribus. Actiu. accus.

Ἀποδοκίμων. ὁ. ἐκχωρισμένος ἢ λελύσης δέσης.

Ἀποδόντωσις. ωος. ἡ. dentium excussio.

Ἄποδος. discessus, Herodoto. ἀπόδος autem paroxytonum, redde.

Ἀπόδοσις. ως. ἡ. redditio, propriè rei inanimatæ, sicut ἀποκατάστασις rei animatæ quæ adducitur. Ammonius.

Ἀποδοχή. laus & commendatio.

Ἀποδοχμός. ώδης ὁ. extendens.

Ἀποδοχμώσας. πλαγιάσας.

Ἀπόδρασμα. portio, ἀπομερισμός.

Ἀποδράλλω. fugerem, irem in exilium.

Ἀπόδρασις. ως. ἡ. fuga, transfugium.

Ἀποδράω. ῶ. άσ. ἀπέδρασα. aufugio, ἐκκλίνω. Quid differat ab ἀποφεύγω. uide Ammoniũ.

Ἀποδρέπω. μέψω. π. φα. colligo, aufero. Accus.

Ἀπόδρομος. qui desijt cursu contendere, Cretensium lingua ephebus adolescens dicitur. teste Eust. Iliad. β. qui nondum ad publicos cursus admittebatur.

Ἀποδύρομαι. μ. ψομαι. π. υμαι. lacero. Depon. accus.

Ἀποδύρω. ἐκδέρω. excorio. καὶ ἀπαυτῶ, ἀπουρῶ.

Ἀποδύομαι. exuo, ut ἀποδύεσθαι τὸ γῆρας, exuere senectutem: Item excutio, non suscipio. Sicut Latinè quoq; dicimus, exuere obsequiũ, iugum, reuerentiam. Item suscipio & aggredior, instituoque agere. Chrysostom. πολλοῦρως. ἢ δὲ ἀθρόως. ὧδι μάζοσιν ἀποδύεται, Ad maiora accincta est certamina, maiora meditata est. Bud. Com.

Ἀποδύρομαι. μ. ῦμαι. deploro, conqueror. Depon. accus.

Ἀποδυσπετέω. μ. ήσω. π. ηκα. nolo loqui, cuncta fastidio sicut ægrotus. Vsurpatur à Chryso. in Epist. ad Eph. cap. 3. Accus. Item despero, desperco, infelix sum, ac frustror. Plutarch.

Ἀποδυσπομέω. expior, purgor aliquo scelere.

Ἀποδυτήριον. ὁ. locus ante balnea, ubi se loturi exuunt, hoc est uestimenta deponunt, quasi dicas exutorium, ab ἀποδύω. Sunt item ἀποδυτήρια in gymnasijs & fanis sacrosanctis, Latinè spoliaria dicuntur. (cus.

Ἀποδύω. π. ύσω. π. υκα. exuo, γυμνόω. Actiu. ac-

Ἀπόδωσις. refertur à Rufiniano inter figuras sententi. Reiectio uel reprobatio quarundã rerũ quasi in quæstionẽ nõ uenire dignarum, neq; oportuisse aut ab aduersarijs poni, aut à nobis quæri, aut à iudice postulari facit hoc schema ad accelerare fugiendum, ut & tacuisse, & tamẽ non timuisse uideamur, ut in re difficili & cõtraria nõ hæreamus. In qua figura breuiter morati ad aliud statim transire debemus. Cicero p Cælio. Equitis Roman. aũt esse filiũ criminis loco poni ab accusatoribus, neque his iudicantibus oportuit, neque defendentibus nobis, uocatur nonnũquam hæc ἀποπλάνησις. Hactenus Rufinianus.

Ἀποέπω. ἀόρ. β. ἀποεῖπον. abnuo, renuo. Item palàm dico apud Homer. Interdum præpositione abundante, simpliciter dico.

Ἀποέργαθεν. separauit.

Ἀπόεσσεν perdidit, corrupit, τὸ δὲ Ϝ ἐξέσσῶ, τὸ φθεί- (ρω.

Ἀπόζεμα. ατος. τὸ. decoctum.

Ἀποζεύγνυμι. μ. ξω. π. συχα. πῶ.

Ἀποζυγνύω. disiungo. Actiu. accus.

Ἀποζέω. defervesco.

Ἀποζῶ. ὀ. σῶ. π. λῶς ζιῶ, parce ac tenuiter uiuere modicè ac summa parsimonia uiuere. Thucyd. νεμόμενοι τὰ αὑτῶν ὑπαρκα, ὡς τε ἀρκ ζιῶ, id est ἐς σωφρόνως ζιῶ. Homer. ὅσσον ἀρκ ζιῶ, quantum uictui sufficeret. Dicitur & hoc σκαζῶ apud Platon. His opponitur ὠμζιῶ & λιπαζιῶ, τοῦτ' ἔστ ἐκτετυφλύνος ζιῶ. Latini tolerare hoc aliquando dicunt Cæsar. lib. 3. Belli ciuilis, Libenter etiã ex profugis agnoscebamus equos eorum tolerari, id est, quoquomodo sustentari. Bud. in Annot.

Ἀπόζω. redoleo. Genit. ἀπόζω βοῦς.

Ἀποθανατίζω. μ. ίσω. π. ικα. facio immortalem, à morte uendico. Actiu. accus.

Ἀποθαυμάζω. demiror.

Ἀποθεάομαι. despicio.

Ἀποθεμελιόω. μ. ώσω. π. ωκα. fundamẽta destruo. Neut. accus.

Ἄποθεν. delonge, foras, extra, procul.

Ἀπόθεος. impius, ἄθεος.

Ἀποθεόω. μ. ώσω. inter deos refero.

Ἀποθεραπεύω. curo, colo.

Ἀποθεραπεύω. σοι. τὴν βλάβην. emendo tibi damnum, resartio. Ικ τῶν νόμων. Εἀν σῖτ τὸ ληφιθῆναι πλοῖον ἀρπαγὴν ὠσι φορτία πάντων σωσιεγγύων ἀρπαγὴν τὸ ῥιφὲν.

Ἀποθερίζω. spicas decutio.

Ἀπόθεσις. refusio, apud Celsum, ut ἀπόθεσις τῶν σθῶν, intestinorum refusio. Bud. Com.

Ἀποθεσπίζω. μ. ίσω. π. ικα. uaticinor. Neutrum accusatiuo iung.

Ἀπόθεσος. nõ desyderatus, neglectus. Ab α priua. & σοθῶ, σοθέσω. & in tertia persona præteriti passiui, ωται πόθεσαι, unde ἀπόθεσις. Hesychius ὠμζήτησος exponit, hoc est ualde desyderatus, & tunc α intensiua particula est.

Ἀπόθετος. ς. ὁ. ἡ. uel ἀπόθυτος. Suid. repositus, abiectus, reconditus, iacens. Βότρυες ἀπόθετοι. uuæ ollares, in ollas conditæ. Ἀπόθετος νόμος, lex quædã musicæ est. Plutarch. in Music.

Ἀποθεωρέω. longè prospecto.

Ἀποθέωσις. ιος. ἡ. adscriptio in catalogum diuorum, relatio inter deos: quæ quibus ceremonijs apud Romam fieri cõsueuit, eleganter scribit Herodian. lib. 4.

Ἀποθήκη. ης. ἡ. horreum, repositorium, reconditorium, cella uinaria. Plinio frequens.

Ἀποθηλύνω. μ. υνῶ. effœmino. Accus.

Ἀποθησαυρίζω. repono, recondo, in thesaurum repono.

Ἀπόθυτος. ς. ὁ. non concupitus.

Ἀποθλίβω. affligo, reprimo.

Ἀπόθλιμμα. ατος. τὸ. expressio, id quod exprimitur ex herbis aut similibus rebus, & ipsum quoque retrimentũ quod post oppressionem relinquitur.

Ἀποθνήσκω. morior, emorior, deficio à uita, exire de uita, abire, migrare, excedere de uita.

Ἀποθνήσκων ὑπὸ παιδὸς, interemptus à filio, uel opera filij nec datus. Ammon. ἀπέθανε distinguit à τέθνηκε.

Ἀποθοάζω. diffilio, discurro.

Ἀποθρασύνεσθαι. audere.

Ἀπόθραυσις. ως. ἡ. refractio.

Ἀποθραύω. refringo.

Ἀπόθρεπτος. uitandus, φυκτός.

Ἀποθρηνέω. defleo, lugeo.

Ἀποθριάζω. μ. άσω. π. άκα. folia fici decerpo, aufero, uello. Aristoph. Acharn. τίς τῶν ὀσβριώντων τὸ πεος ἀπετριάσειεν;

Ἀπόθριξ. impubes.

Ἀπόθρισμα. τος. τὸ. fragmentum, frustum.

Ἀποθρύπτω. μ. ψω. π. φα. frangor delicijs.

Ἀποθρώσκω. exilio, desilio. Neutrum absol.

Ἀποθύνω. non consequor, frustror.

Ἀποθύμος. ος. ὁ. odiosus, odio dignus. πρὸς σύνεσις τυχῆ, Fortune resistens, aduersus. Etym.

Ἀποθυνίζω. repudio, decipio, expugno. Lucian. ἐπ' ἀμαξῶτος ὑμῖν ἀπεθυμίνισα. Vide in Chiliad. Erasmi in prouerbio Thunnissare.

Ἀποθωρόω. excludo: ἀπεκλείω.

Ἀποθύω polluceo, hoc est, sacrificijs celebrandis absumo. Xenoph. δεήσεται τῶν ἐκ τῆς λείας τῷ θεῷ ἀποθύσαι. Bud. Com.

Ἀποίζω. exibilare, illudere. Lego, ἀπασίζω.

Ἀποικέω. μ. ήσω. extra & delonge habito. Neutrũ.

Ἀποίκησις. ι. ὁ. migratio.

Ἀποικία. ας. ἡ. colonia. Bud. in Annot.

Ἀποικίζω. μ. ίσω. π. ίκα. coloniam deduco, habitationem disiungo.

Ἀποικοδομέω. μ. ήσω. π. ηκα. deuasto, demolior, diruo.

Ἄποικος. ου. ὁ. colonus. ὁ. ἔξεμον τόπον τεμπόμενον οἰκῆσαι. ἔποικος ὁ ὁ. πόλις.

Ἀποιμώζω. defleo.

Ἀποινάω. redimere, ἀπολυτρόω.

Ἀποινᾶδης. ἀφαιρᾶδες, ἢ. τὸ. χρηματίζεσθαι. Etym.

Ἄποινον. ου. precium redemptionis, liberatio pœnæ. Quicquid p libertate ac capite alterius solebatur, hoc nomine appellabant. uide Etym. Veteres quoque pecuniam sic uocabant, unde uerbum ἀποινᾶσθαι, pro pecuniam exigere.

Ἄποινος θυσία. sacrificium in quo nullus erat usus. Eust. Iliad. θ.

Ἄποις. ος. ὁ. uacuus qualitate, sequalis secũdum aliquos. omni odore, sapore & colore carens: sic aqua dicitur ἄποιος, quæ maximè probatur in potu.

Ἀποίσω. auferam.

Ἀποίχομαι. transeo, prætereo.

Ἀποκαθαίρω. lustrare & expiare. Bud. Com.

Ἀποκάθαρμα. ζος. τὸ. expurgamentum.

Ἀποκαθαρτικός. habens uim purgandi.
Ἀποκαθεύδω. feorsim dormio.
Ἀποκαθηλόω. μ. ώσω. π. ωκα. refigo Actiu. accuſ. iungitur.
Ἀποκαθήλωσις. ι☉. ἡ. refixio
Ἀποκαθημένη. mulier menſtruata.
Ἀποκαθίσημι. μ. ήσω. ϖ. ηκα. reſtituo, recreo, emendo. Actiu. accuſ.
Ἀποκαίνυμι. uinco. ἀπὸ τοῦ καίνω, ὃ φονεύω. ἢ πᾶρὰ τὸ ἄϊνυμι τὸ λαμβάνω. ἄϊνυντο γὰρ οἱ λαμβάνοντες ἆθλον οἱ νικῶντες.
Ἀποκακίζοντες. ſecuri, ocioſi, negligentes.
Ἀποκαλέω. μ. έσω. π. κέκληκα. reuoco, denomino, accuſo.
Ἀποκαλύπτω. μ. ψω. ϖ. φα. reuelo. Accuſ.
Ἀποκάλυψις. ι☉. ἡ. reuelatio.
Ἀποκάμνω. defatigor.
Ἀποκάμπτω. μ. ψω. ϖ. φα. reuertor, uexo.
Ἀποκάπνισμος. ϗ. ὁ. inſinuatio.
Ἀποκαραδοκέω. μ. ήσω. ϖ. ηκα. ſpeculor, expecto. Accuſatiuo.
Ἀποκαραδοκία. ας. ἡ. ſpeculatio uehemens & anxia, cum ex corde quippiam expectatur.
Ἀποκαρθέρησις. ἡ. irriſio, figura Quintil.
Ἀποκαρτερέω. μ. ήσω. ϖ. ηκα. laqueo aut inedia mihi mortem conſciſco, ut ait Suid. Significat deſtinatum animũ eſſe morti, & in propoſito ob durationem quandam uigilijs & inedia necari, ut inquit Cic. de finib. Hegeſię liber eſt ἀπὸ καρτερώντος, apud eundem Tuſcul. primo. Διακαρτερῶντες ἑαυτοῖς dicuntur ſeſe toleranter, id eſt ſeſe quoquomodo ſuſtentantes, modicè ac parcè uiuentes, quod qui facere non ſuſtinent, ἀποκαρτεροῦσιν dicuntur, & inedia uitam finire.
Ἀποκαταβαίνω. μ. ήσομαι. deſcendo, cõtemno.
Ἀποκατεμμάσσω. μ. ξω. ad concordiam & contubernium adduco, amicos concilio & paro. Item diremptam gratiam & ſolutã ſartio, amicitiam reduco. Bud. Com.
Ἀποκατάστασις. ι☉. ἡ. reſtitutio, id eſt inſtauratio rerum in priſtinum ſtatum, propriè ἐμψύχου ἀγομένου inquit Chriſtodulus ἀπόδοσις uero ἀψύχου. Vide ἀπόδοσις.
Ἀποκαυλίζω. decurto.
Ἀπόκαυλις. ιος. ὁ. & ἀποκαύλισις. extirpatio de cardine uel caule, reuulſio, decurtatio.
Ἀπόκαυμα. ατ☉. combuſtio, uſtulatio.
Ἀποκαύω. μ. αύσω. ϖ. κα. deuro, comburo.
Ἀποκείλαντες. declinantes, ἀποκλίναντες.
Ἀπόκειμαι. reſideo, accido, immineo, depoſitus ſum.
Ἀποκείμενος☉. repoſitus, reconditus.
Ἀποκείρω. μ. ρῶ. ϖ. κα. detondeo. Actiuum accuſatiuo iung.
Ἀποκεντίζω. excoriare, euellere.
Ἀποκέλλω. nauem applico.
Ἀποκηδῶ. delibo.
Ἀποκεφάλισμα. αῖος. τὸ. purgatio capitis.
Ἀποκεκαρπωκὸς. ότος. ϖ. quod fructum tulit uel germinauit. Hippoc.
Ἀποκεφαλεῖν. decollare, amputare caput.
Ἀποκηδέω. μ. ήσω. π. γκα. negligo. ἀκηδέω, ἀφροντίζω. Etym. accuſ.
Ἀποκηδής. ους. ὁ. ἡ. negligens, & Ἀποκηδέστερον negligentius.
Ἀποκήλω. inſequor, ἀποδιώκω.
Ἀποκήρυκτος. ϗ. ὁ. abdicatus, exhæres. ὃ. ἐπὶ ἀδικήματι ἐκβληθεὶς ἢ οἰκείας ἢ ἀπὸ τοῦ πατρὸς μετὰ ψήφου δικαστικῆς. Dicitur etiam ἀποκήρυκτος, qui ſub auctione uenditus eſt, auctionatus à uerbo ἀποκηρύττω. Vide Ammoniũ.
Ἀποκήρυξις. ιος. ἡ. abdicatio, exhæreditatio.
Ἀποκηρύττω. μ. ξω. τ. υχα. reuelo, abdico. Actiu. accuſatiuo. Vide λυρύξαι in Ammonio. Ἀποκηρύττω τὰ πατρῶα, auctionem bonorum facio, auctionor. Bud. Com. & Annot.
Ἀποκιλίνδω. deuoluo. Legerim potius per ypſilon in antepenult.
Ἀποκινδυνεύω. periclitari, experiri periculum, periculum ſubire.
Ἀποκινέω. remoueo.
Ἀπόκιν☉. ϗ. fuga, deceſſus, genus laſciuæ ſaltationis.
Ἀποκιτταῖσαι. hæderaſcere, in hæderam tranſire.
Ἀποκλαίω. μ. αύσω. ἀ λαλάω uerbo antiquo. ϖ. αύκα deploro. Actiu. accuſ. iung.
Ἀποκλείομαι. excludor.
Ἀποκλειόμεν☉. ϗ. ὁ. obſtructus.
Ἀποκλείζαντες. φυλακίσαντες.
Ἀπόκλεισμα. ατ☉. ὸ. πυλακὴ. cuſtodia.
Ἀποκλείω. μ. είσω. excludo, elimino, claudo, obſero, Accuſatiuo.
Ἀποκληρῶ. allegare, ſorte diſtribuere, in decurias contribuere, exhæredare.
Ἀπόκληρ☉. ſine ſorte, exhæres. ὃ. γίνεται ἀδικήματι πατρὸς μὴ τυχὼν κλήρου.
Ἀποκλήρωσις. eſt attributio munerum ſigillatim unicuique facta, uicesq; fungendi officij attributæ: uacationes uulgò uocant. Bud. Com.
Ἀποκλητοί. οῖ. apud Aetolos ſanctius concilium dicebatur quod delectis conſtabat uiris, ut inquit Liuius.
Ἀπόκλητ☉. ϗ. ὁ. uocatus.
Ἀποκλίνω. μ. ινῶ. ϖ. ικα. declino. Accuſ.
Ἀποκλύζομαι. eluor, abluor, Ariſtoteles de Mundo.
Ἀποκλύω. cluo, expurgo.

Ἀπόκλωμα. excuſatio.
Ἀποκναίω. afficio mœrore, occido, infero dolorem, turbo. Item abrado, corrumpo extenuo. & ἀποκναίω ἕτερον. laſſo. Etym. κτῶ occido, ἀπέκτακον, per paragogen κτάνω, uel καίνω, reiectione τοῦ τ, & metatheſi.
Ἀπόκνισις. ι☉. ἡ. λύπη, mœror.
Ἀποκνέω. μ. ήσω. π. γκα. pigreſco.
Ἀπόκνησις. ι☉. ἡ. pigritia.
Ἀποκνίζω. uellico, amputo.
Ἀποκνῶ. idem quod ἀποκνέω, diciturq; elegantius quàm ὀκνῶ ſimplex.
Ἀποκοιμάομαι. μ. ήσομαι. ϖ. ημαι. dormio. Depon. abſol.
Ἀπόκοιτ☉. ϗ. ὁ. adulter, feorſim cubans. Lucia. μηδ' ἑπότε ἀπόκοιτός μοι γνόμενο☉, ἀφ' οὗ γυναικὶ ὁμιλεῖν ἤρξαο. Verba ſunt meretricis de ſuo amaſio.
Ἀποκοιτῶ. ſecubo, nocte abſum. Demoſt. πολλάκις. μήτε ἀφημοδιδόντας, μήτε ἀποκοιτοῦντας.
Ἀποκολάπτω. μ. ψω. ϖ. αφα. priuo, expello noceendo. Accuſ.
Ἀποκολυμβέω. elaborat natando.
Ἀποκολόω. mutilo, κολοβόω.
Ἀποκοπή. ῆς. ἡ. amputatio. Ἀποκοπὴ τῶν χρεῶν, nouæ tabulæ, quaſi alieni æris deciſiones. Ἀποκοπὴ φωνῆς uocis eſt amiſsio, & extrema rauce do. Bud. Com. Eſt etiã Chirurgis, quando pars oſsis eſt ablata ἀποθέρωσιν uocãt, quã & Grammatici uocãt apocopen, cum ſyllaba in fine dictionis aufertur, ut Achilli pro Achillis apud Verg. & δῶ pro δῶμα. Homer.
Ἀποκοπιῶμαι. deficere in explorandis ueſtigijs.
Ἀπόκοπ☉. ϗ. ὁ. exectus, imbecillis.
Ἀποκόπτω. μ. όψω. ϖ. οφα. amputo, repello, abiungo, ſeparo. Item præcido cunctationem, & hæſitationem tollo. Accuſ.
Ἀποκοσμοσάμην☉. tonſus. ἀποκειράμενος. ηὐξημένος enim capillæ dicuntur Aeſchylo.
Ἄποκ☉. intonſus.
Ἀποκοσμέω. μ. ήσω. ϖ. ηκα. ſpolio. Accuſ.
Ἀποκοτταβίζειν. quod à potu in poculo uini reliquum eſt effundere, ut ſonitum edat.
Ἀποκραδίζω. è ficu arbore decerpo.
Ἀποκραπαλισμὸς. ου. crapulæ diſcuſsio. ἰσχαμπάλις ἀπαλλαγή καὶ μέθης.
Ἀποκραπαλέω. expergiſcor à crapula, & deſiſto crapulari.
Ἀποκρανίζω. caput detrunco, decollo.
Ἀποκρατέω. cohibeo.
Ἀποκρεμάζω. ſuſpendo.
Ἀπόκρεως. ω. ὁ. carniſpriuium.
Ἀπόκρημν☉. ϗ. ὁ. ἡ. præruptus,
Ἀποκρίνω. incerno, excerno, ſicut ἀποκρίνω.

Ἀπόκριμα. reprobatio, ſententia.
Ἀποκρίνομαι. μ. οῦμαι. reſpondeo, ſeparor. Item pro decumbere, ἀπερίσειδα, ἰκατασκήπτω, Thucyd. Dicitur & de ijs, quæ à concretione reſoluuntur. Philo de interitu mũdi, ἀποκριθήσεται δὲ τὰ πάντα εἰς μίαν οὐσίαν τὴν πυρός. Bud. Com. Vide in Ammonio. Item ἀποκεκρίνθαι τὸ ἀπολωλέναι, ἀποκεκρῖθαι δὲ τὸ κεχωρίσθαι.
Ἀποκρίνω. ῶ. reprobo, reijcio, ἀποδοκιμάζω. Item ſeparo, ſecerno, eximo, Theophraſt. Item quod confuſum eſt ſecerno & abſtraho, Platoni & Ariſtoteli. Item ſeligo, deligo, ἐγκρίνω, Pauſan. Item incerno, ſiue emundo, excerno, hoc eſt purgamenta corporis emitto, Galeno. Aliquando pro conſtituo. Ariſtot. lib. 6. de hiſtoria. animal. ὀλίγον δὲ ὕδωρ καὶ τὸ σῶμα ἥδιον ἀποκρίνεται, Paulò poſt & corpus conſtituitur. Bud. Com. Item ἀποκρίνω, beſtijs & canibus obijcio, hoc eſt, ἀποσκυβαλίζω. Item χωρίζω. Ariſtidi.
Ἀπόκρισις. ι☉. ἡ. deceſsio, excretio, ſeparatio, ſeceſſus, egeſtio, reſponſum.
Ἀποκρίλιτος ὀλισθαίνω. uis excernendi excrementa; expellendi.
Ἀπόκριτ☉. ſelectus, ἔκκριτ☉. Sic dicuntur, quæ deo dicata ſunt, ut eximia, & ἐξαίρετα.
Ἀποκρόαξες. ſcalatim.
Ἀπόκρατ☉. ϗ. ὁ. ἡ. durus, aſper, rigidus.
Ἀπόκρασις. ιος. ἡ. occaſus.
Ἀπόκρασος. ὁ. ἡ. diſiectus, diſpulſus, à curſu emotus. Nicand.
Ἀποκρούομαι. refello, refuto, reijcio.
Ἀποκρουσικὰ. uocant medici repellentia, qualia ſunt auſtera & acerba.
Ἀποκρύω. μ. ύσω. π. γκα. expello. Accuſ.
Ἀποκρύπτω. μ. ύψω. ϖ. υφα. καὶ. ἀποκρύπτομαι. celo, condo, abſcondo. Accuſ. Lucian. ἐπεὶ δὲ ἀποκρύψαμεν αὐτόν, Vbi uerò è conſpectu eorum euaſimus, euolauimus.
Ἀπόκρυφ☉. ϗ. ὁ. ἡ. occultus, arcanus.
Ἀποκτᾶσθαι amittere, ἀποβάλλεσθαι.
Ἀποκτείννυμι. καὶ
Ἀποκτείνω. κῶ
Ἀποκτύω. μ. φῶ. π. κα. κῶ
Ἀποκτίννυμι. occido. Actiu. accuſ.
Ἀπόκτησις. ι☉. ἡ. colonia.
Ἀποκυέσκω. ſς. ἡ. abortiuum faciens. Plutarch.
Ἀποκύησις. ι☉. ἡ. puerperium, æditus partus.
Ἀποκνίσκω. fœtiſco. Bud. Com.
Ἀποκυλίζω. καὶ
Ἀποκυλίω. μ. ίσω. ϖ. ικα. reuoluo. Actiu. accuſ.
Ἀπόκυνον. Romani braſsicã ruſticã aut caninã uocant Dioſcorid. Item maſſa quædam medicata ad necan-

ad necandos canes. Et amuletum contra rabiem feritatemq; canum.

Ἀποκυπαρῶσαι. ἐκκτεῖναι. occidere.

Ἀποκυρεάζω. fugitiuum esse à domino.

Ἀποκυρόω. μ. ώσω. π. ωκα. abrogo. Actiu. accus.

Ἀποκωλύω. prohibeo. Actiu. accus.

Ἀπολαβεῖν τὰ ἐνέχυρα. recuperare pignora.

Ἀπολαγχάνοντες. dicũtur, quibus fors non obtigit. qui spe fortis exciderunt, quasiq; repulsam passi sunt.

Ἀπολαγχάνω. non fortior.

Ἀπολάκημα. ῥάπισμα, ἐκ τοῦ ψοφεῖν, ictus, flagelli colaphus.

Ἀπολακτίζω. μ. ίσω. π. ικα. calcitro, resilio.

Ἀπολαμβάνω. μ. λήψομαι. π. ηφα. ἀόρ. β. ἀπέλαβον. recipio, recupero, par pari referro. Item capio, deprehendo, intercludo, intercipio, cohibeo, cogo, concludo. Xenoph. & Ioseph. ἐκλαμβάνεσι οὓς πολεμίους γ' ἂν οἷλω κωλύω. Ἀπολάμπω. effulgeo. Dionys. τῶν ἀπολαμπόντων ἐκ τῆς κεφαλῆς.

Ἀπόλαυσις. ι. ῶν. ἡ. fruitio. Vide χαρὰ in Ammonio.

Ἀπόλαυσμα. τὸ. oblectamentum.

Ἀπολαυστέα. τὰ. ad edendum idonea.

Ἀπολαυσιπόρ. ὁ. ὸν. quo fruimur.

Ἀπολαυσικός. ὴ. ὸ. uoluptuosus. Vnde ἀπολαυσικὸς βίος. Aristot. in Ethic. ad Nicomachum pro delicijs dedita & uoluptuaria, sunt qui ociosam interpretantur.

Ἀπολαύω. μ. αύσω. π. αύκα. fruor, delicior, capio fructum uel commodum. Plutarh. in Anton. Ἀπέλαυεν δὲ καὶ ἡ Φιλοτιμίας αὐτῶν οἱ πολέμιοι, Fructum etiam ex eius ambititione capiebant hostes. Aliquando pro incommodum capio. Isoc. περὶ τῶν εἰρήνης, κἀγὼ δὲ ἐκλαύω τὴν φλαῦρον. Genit. iung. & accus.

Ἀπολαχέω. diuido.

Ἀπολάψεις, & ἀκρλέψις. uorabis, linges, diripies canum in morem. Aristophanicum est.

Ἀπολάω. lapido, ἀπολιθόω.

Ἀπολεαίνω. μ. ανῶ. declino. Accus.

Ἀπολέγομαι. μ. ξομαι. π. γμαι. fum defessus dicendo. Item repudio, repello, non accipio, detrecto, non posco, non admitto, Polybio & Plutarcho in Catone, Solone & Lucullo. Item succumbo, cedo, do manus. Plutar. in Lycurgo, Ἀπολέγομαι τῶν ψυχῶν, despondeo animum. Bud. Com.

Ἀπολέγω. annuntio, manifeste dico, prodo, effero, probo, declaro, ἀποφαίνω, ἀποδείκνυω. Philoni de Mundo. Item deligo, unde ἀπολεγμένοι & ἀπόλεκτοι, delecti, eximij, selecti. Item decerpo, Theophra. Item interdico, ueto. Et

ἀπολέγω δίκαιῶ, recuso, reijcio iudicem ut iniquum. Bud. Com.

Ἀπολέθω. distillo.

Ἀπολείπομαι. μ. ένψομαι. π. φμαι. deficio, relinquor, defraudor apud Lucianum in Icarome. Item absum, discedo, Xenoph. Et μηδενὸς ἀπολείπεσθαι. nemini secundum esse. Item ignarus sum, hoc me latet, Lys. Itẽnõ disco, imperitus sum, non assequor, Isocrat. Item inter abiectos & uilcis existimor, apud eundem. Bud. Com.

Ἀπολέπομαι ἡ παιδείας. doctrinam nequeo assequi.

Ἀπολιθόμενος πόνος. abhorrens laborem.

Ἀπολείπω. μ. ένψω. π. ιφα. repudio. Item absum. Isocrat. Καὶ πολλάκις ἐθεινὰ παθόντες, ἀπεῖλιπον τὰ μὴ τοῖς ἐχθροῖς συμφορᾶς περιποιεῖν. ἀντὶ τοῦ παρ' ὀλίγον ἦλθον ποιῆσαι. Aliquando relinquo, hoc est præcedo, anteuerto, excello, præsto. Isocrat. Ἀπολέπεται δέ μοι, Hoc mihi deficit. Bud. Com

Ἀπολειφθείς. separatus, relictus, qui alios assequi non potest.

Ἀπόλειψις. ι. ῶν. ἡ. defectio, diuortium.

Ἀπόλεκτος. ὁ. ὴ. ὸ. electus, eximius, ἐκ πλειόνων δὲ ἐκλεγμένος. Item piscium genus, quos synotontidas uocant, de quo Hermol. in Plin.

Ἀπολελαμμένα. communes, κοιναὶ, quasi in populum distributæ, uulgatæq;, Hippocrati.

Ἀπολελοιπότος. pro νενικηκότος. apud Isocrat. translatum à cursoribus, qui cum uincunt, uictos post se relinquunt.

Ἀπολελυμμένον ὄνομα. apud Grãmaticos uocatur absolutum nomen.

Ἀπολέμητος. ὁ. ὸν. sine bello.

Ἀπόλεμος. ὁ. ὸν. expers belli, non lacessitus bello, ignarus rei bellicæ, ἀπροπόλεμος.

Ἀπολέμως. inerter.

Ἀπολεπίζω. detraho corticem, delibro.

Ἀπολέπω. decortico, ferro præscindo. στιλίβῃ, τέμνω. Eustath. Iliad. φ.

Ἀπολεύθια. mori.

Ἀπολέω. μ. έσω. π. ὤπόλεκα, & Atticè ἐκλώλεκα. Vel ἀπόλλω, ἀπολῶ, ἀπῶλα, & Atticè, ἀπόλωλα. significat τὸ ἀπολλύω & ἀπόλυμι, de quo mox. Etym.

Ἀπολέομαι. Etym.

Ἀπολήγω. desino, πεύομαι.

Ἀπόληψις. ι. ῶν. ἡ. inhibitio, suppressio, interceptio. Hippocrat. πνευμάτων ἀπόληψις. Galeno interprete est ἀσφυξία. hoc est, pulsus carentia.

Ἀπολιβάζω. μ. ξω. recedo, ἀπέλθω, ἀποβαίνω. παρὰ τὸν λιβάδα. Aristoph. ἐκ ἀπολιβάξας ἂν ὧν κάκιος ἀπολεῖν. Sumpta metaphora à guttis ce-

tis celerrime decidentibus.

Ἀπολιγάνειν. clamare, tumultuari. Etym. ἐκκλιγάνειν, ἀφυσλιάζειν. παραφθέγγεσθαι, βάζεσθαι.

Ἀπολιθοδόκα. in lapidem rigo. Strabo.

Ἀπολιτός. ὁ. ὸ. ciuilis gubernationis expers.

Ἀπολιμπάνονται. absunt, inferiores sunt certamine, & à prætereunte relinquuntur. Bud. Comment.

Ἀπολιμπάνω. μ. αυῶ. relinquo. Actiu. accus.

Ἀπόλιον. mirabile.

Ἀπόλις ιδος. ὁ. ἡ. extorris. & ἄπολις ἀφύσει Aristoteli dicitur is qui ea asperitate est, & immanitate naturæ, ut congressus, & societatem hominum fugiat, qualem Athenis fuisse Timonem nescio quem accepimus, inquit Cic. in Lelio, qui & μισάνθρωπος dici potest.

Ἀπολιδάνω. defluo, delabor.

Ἀπολιτάρχεω. μ. ησω. π. γηκα. πρὰ

Ἀπολιτάρχω. aufugio, celeriter abeo, ἐκφεύγω. λιτάρχισμός enim saltationes uocant. uel quoniam λιτὴ ianuam significat, & ἀρχὸς celer. Aristophanicum est. uel πρὰ τὸ λίαν, ἰὼ ὦ ἄρχον, id est ταχύ, superfluo τ. Etym.

Ἀπολίτευτος. ὁ. ὸ. nequaquam ciuilis, inadministratus.

Ἀπολίτης, pro ἄπολις, apud Theopom.

Ἀπολιχμάω. fugo, ἐκλείχω, lingo.

Ἀπολιχμήσωντ. ἐκλείξασι. Etym.

Ἀπολλά. ἅπινα, πολλά.

Ἀπολλύω. μ. ύσω. π. υκα. πρὰ

Ἀπόλλυμι. pereo, perdo, destruo. Vide Ἀπολέω. aliud est ἐκλύω per simplex lambda.

Ἀπόλλων. ωνος. ὁ. Apollo. uide Etymol. Hymnus Apollinis est apud Orpheum. Huius uocis accusatiuũ ἀπόλλω potius quàm ἀπόλλωνα Attici usurpant.

Ἀπολλωνίας. laurus, δάφνη.

Ἀπολλώνιον. τ. ὸ. templum Apollinis.

Ἀπόλλωνος. ciuitas Aegypti ad Aethiopas. unde

Ἀπολλωνοπολίτης. nomen gentile.

Ἀπολλώς. τοῦ. ῶ. Apollo, uiri nomen.

Ἀπολογέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. πρὰ

Ἀπολογέω, defendo, respondeo, excuso, causam dico. Ἀπολογοῦμαι δὲ ἐλευθερίους, è uinculis causam dico. Bud. Com. Vide Ammonium.

Ἀπολόγημα. ατος. τὸ. excusatio.

Ἀπολογία. ας. ἡ. defensio, excusatio.

Ἀπολογίζομαι ἐκκαθαίρομαι, perpurgor, ἐκβδέλυγμα λόγου τὸ διαπαυσμένον. Vide Am.

Ἀπολογισμός. ὁ. ὸ. enumeratio, ἐκλογία, capitur pro ratiunculæ subductione apud Plutarch.

Ἀπόλογος. fabulæ species ac ex rebus humilibus composita quædam forma ac species ad ridendũ, ut autor est Victorinus. Huiusmodi enim

narratio intorquetur, plersiq; in obliqua significatione sententiæ & uoluntatis nostræ, ita tamen ut necesse sit intelligere quo tẽdat, & quo intellectu accipi possit. Plaut. in Sticho apologum agere pro recitare dixit.

Ἀπολογάμονοι. οἱ. defensores.

Ἀπολος. immobilis, grauis.

Ἀπολοφύρεσθαι. deplorare.

Ἀπόλυμα. ζος. τὸ. excrementum, ἀφόδευμα apud

Ἀπολυμαίνομαι. purgor. λύματα enim τὰ ἰλαθάρσια. Etym. (Nican.

Ἀπολυμαντήρ. ῆρος. ὁ. corruptor.

Ἀπολύομαι. absoluor, hoc est ἐκφεύγω, Thucyd. Item refuto crimina, & diluo, ἐκκλυμαίνομαι, ἐκκλυβόω Plutarcho in Auto. Τὸ ἐγκλήματος ἀπολύεσθαι, est à crimine absolui. Ἀπολύεσθαι τὴν ὑπόνοιαν, suspicionem & crimen diluere. Item discedo, proficiscor, Polyb. Item morior, Sophocles, ποῖῳ. ἀπελύσατο τρόπῳ; quo mortis genere decesserit.

Ἀπόλυσις. ιος. ἡ. absolutio.

Ἀπόλυτος. absolutus, ἄφετος, ἀποφυγών.

Ἀπολυτρόω. μ. ώσω. π. ωκα. redimo pecunia.

Ἀπολύτρωσις. ιος. ἡ. redemptio, ἀποφυγὴ, ἀπόλυσις.

Ἀπολύω. μ. ύσω. π. υκα. est dimittere à nostro cõsortio, familiaritate, potestate, arbitrioq;: ut efficimus, Dimisit exercitum instructum. Dimittitur concio, uel senatus, cum unicuiq; potestas fit, quò uelit, abeundi. Dimitto amicum uolentem proficisci Et in malã partem, quemadmodum Cicero de Orat. Dimitto autẽ eos non tam contumelioſe, quàm philosophum illum Annibal. Et in Vatin. Sic sum incitatus, ut cum te non minus contemnerem, quàm odissem, tamen uexatum potius quàm despectum uellem dimittere. Et ἀπολύειν τὴν γυναῖκα, repudiare, siue (ut Sueton: dimittere uxorem.

Ἀπολώλεκα. Atticè pro ἀπώλεκα, perij, perdidi. ab ἀπολέω, ἀπόλωλα.

Ἀπόλωσεν. inuisum reddidit.

Ἀπομαγδαλιὰς ιδος. ἡ. &

Ἀπομαγδαλία. ας. ἡ. furfur, in quo post cœnam manus purgabant, & canibus proijciebant.

Ἀπομάγματα. περικαθαίρματα.

Ἀπομάκβα, ἀποκαθάρματα, retrimenta, purgamina.

Ἀπομάκολον. fructus arbuti, Latinis Vnedo.

Ἀπομακρόθεν. eminus, à longe.

Ἀπομάκτης. ὁ. ὁ. abstersor, purgator.

Ἀπομάκβα. lignum quo mensuræ deraduntur. Item mantilia quibus manus inter prandendum extergimus, Xenoph. Cyri Pæd.

Ἀπομαλά-

Ἀπομελαν́ζομαι. effœminatus fum, ob mollicie ad rem quampiam parum animatus fum.
Ἀπόμαιμμα.γος. ñ. abauia,
Ἀπομανθάνω. dedifco. Vide in μανθάνω.
Ἀπόμαξις.ι⊙. ñ. abfterfio.
Ἀπομαραίνω.μ.ανῶ. tabefacio, languefco.
Ἀπομαρτύνω. fruftror. Vide in ἀμαρτάνω.
Ἀπομασιγῶσαι. flagris cædere.
Ἀποματαιῶσαι. uilipendere, ἀξιοῦτελίσαι.
Ἀποματαίσας. cohortatus infolenter.
Ἀπομάττεσθαι, μιμεῖσθαι. exprimere. Athen.
Ἀπομάττω.μ.ξω.τ. αχα. abftergo, extergo, excipio, ἀναλαμβάνω, imitor figuram rei Accuf.
Ἀπομάχομαι.μ.ἐσόμαι. expugno.
Ἀπόμαχος. ὁ. ἐκτὸς πολέμου γεγονώς, pugnæ expers. Sic uocatur Aeliano, qui parte corporis debilitati, rei militari inutiles facti funt. Cauiarij Latinis. Liuius: Tertius exercitus ex cauſarijs ſenioribuſq; ſcribatur, q urbi mœnibuſq; præſidio ſint.
Ἀπομειλιχομένους. οῦς. placenteis.
Ἀπομέλι.τος.ὸ. mulſa, fit autem expreſſo à fauis melle, & aqua decocto, Galen. lib. 4. ὑγιεινῶν.
Ἀπομορμύρισαι. obdormire, ἀκρολαβεῖν. Item diem obire, mori.
Ἀπομετρέω.ῶ. metior.
Ἀπομηκύνω. produco, protendo.
Ἀπομιμίζω. iram depono. Vel præpoſitione abundante, iraſcor, propriè eſt in ira perſeuero ac indignatione. Hom. Iliad. β.
Ἀπόμισθ⊙. mercede aliquid faciens. Interdum qui non recipit mercedem.
Ἀπομισθόω.μ.ώσω.τ.ωκα. loco mercede. Accuf.
Ἀπομισθώματα. ἀυλημοσίαι ὀσίαι.
Ἀπομνημόνυμα.ὸ. commemoratio, commentarius, regeſtum. Ita Xenophon. ἀπεμνημονεύματα quendam librum inſcripſit, tanquam dictorum factorumq; Socratis memorabilia.
Ἀπομνημονεύω. commemoro.
Ἀπομνημονέω.μ.ήσω.π.ηκα. καὶ
Ἀπομνησέω. obliuiſcor. Genit.
Ἀπωμνυσία, ἡ ἀπόμνυσθαι. ἀποβάλλειν τὸ ὄρκων. abiurare & inficiari. Item eiurare magiſtratum & cum iureiurando deponere. Herodia. ἐφ' ᾧ τὰ οἱ ῥωμαίων ἄρχοντες ἀπόμνυνται, Abdicãt ſe magiſtratibus. Plutarch. ἀπομόσασθαι τὴν ἀρχήν.
Ἀπόμοιρα.ας.ñ. pars, portio.
Ἀπομοιθέις. ῶντος.ὁ. ñ. in uitia ſolus relictus.
Ἀπόμπιμοι. dies nefaſti.
Ἀπόμοργμα.ὸ. ἐκμαχεῖον, τὸ ἐκσφράγισμα, ſigilli impreſsio. Bud. Commen.
Ἀπομόργνυμι.μ.ὀρξω.π.ορχα. exprimo, informo. Item abſtergo, quia exprimendo fiunt abſterſiones. Bud. Commen.

Ἀπομόρξαι. p ἀπωμόξατο. σωματοχομιῶσ. Ety.
Ἀπομοσέ. ſtatim, ſine conſideratione.
Ἀπωμύζουσις. ñ. libidinoſa fœmina, & fellatrix.
Ἀπόμυσος. ὁ. à muſis alienus, ἄμουσος. Euſt. Ilia. β.
Ἀπομυλλώας. apud Hippo. eſt protendens labra compreſſim.
Ἀπομῶς. Iouis cognomen. Tradunt enim Herculem in Olimpia rem diuinã obeuntem, cũ muſcarũ multitudine infeſtaretur, Ioui ſacrificaſſe ἀπομύῳ, protinusq; ultra Alpheum eſſe muſcas abactas.
Ἀπομυξίαι. ἀι. ſordities.
Ἀπομυσέζω. ἀποσομίζω, κρὰ
Ἀπομύττω.μ.ύξω.π.υχα. emungo, decipio, præſtigijs illudo. Accuſ.
Ἀπομοσῶ. demẽtare, ſiue fatuum reddere, ſiue μώρωσιν inducere: quæ accidit, cum tam uſus rationis, q̃ memoria in homine intercipitur.
Ἀπόν. abſens, indecens.
Ἄπονα. τὰ. medicamenta quæ dantur ad leuandum dolorem.
Ἀπόναιο. ὄναιο, fruere, ἐπαύραιο.
Ἀπονάω. migro, ſedem muto. Neutrum.
Ἀπόναισαι. adiutor, utilitatem & delectamẽtum capio, fruor. Genit.
Ἀπόναρκώω.μ.ήσω.τ.ηκα. ſtuporem excutio.
Ἀπονάσω. ἀποκατασῶ, ἀποδίδωμι. Etym.
Ἀπόνασθαι. frui, ἀπολαῦσαι.
Ἀπονεμητέον. tribuendum.
Ἀπονέμω.μ.μῶ. diſtribuo, adhibeo, tribuo. Herodian. ἐκάστῳ τὸ κατ' ἀξίαν ἀπονέμων. Idem, μισθὸν ῥᾳθυμίᾳ, μισθ' ἀναπαύλῃ ἀπονέμων, Nihil loci quieti & deſidiæ relinquẽs: Et ἀπονέμειν ἑαυτῷ, ſibi aſſumere. ἀπονέμειν τὰ δίκαια uel ἀποδιδόναι, tribuere officia.
Ἀπονενοημόνως. aduerbium citra reuerſionem, It reuertibiliter ſonat.
Ἀπονέομαι. redeo.
Ἀπονεοττεύω.μ.εύσω.τ.εύκα. nidum facio, nidifico.
Ἀπονεύρόω. neruos abſcindo.
Ἀπονεύρωσις. quibus digiti mouentur, tẽdines, τόνοι dicuntur. Hipocr. neruea tenuitates interpretatur apud Gal. Linacer Therap. lib. 6.
Ἀπονεύρω.μ.σω.τ.κα. declino.
Ἀπονέω. peruenio, utilitatem capio, deſtruo.
Ἀπόνηθε. adiutus eſt, ὠφελήθη.
Ἀπόνηρ⊙.ρ.ὁ. indeprauatus.
Ἀπονητί. ſine labore.
Ἀπόνητ⊙.τ.ὸ.ñ. illaborioſus.

Ἀπονήχομαι

Ἀπονήχομαι. enato.
Ἀπονία. laboris carentia & defectus.
Ἀπονιάω. exupero, uinco.
Ἀπονίνημι. honorem tribuo.
Ἀπονίμμα.τ⊙.ὸ. Euſtat. Odyſſ. capit pro ſordibus, & illuuiæ quæ lotione defricatur, exponit enim λῦμα.
Ἀπόνιμμα.τ⊙.ὸ.ῆ
Ἀπονιπτῆρ.τ.ὸ. malluuiũ, peluis in qua manus poſt cœnam abluebantur.
Ἀπονίπτω. abluo, poſt menſam propriè, quemadmodũ τὸ κατὰ χειρὸς ὕδωρ αἴτησαι, ante menſam, authore Polluce, & Ammonio, uel ὕδωρ κατ' ἀχειρὸς δίδοσθαι, ut teſtatur Tho. Mag.
Ἀπονοεῖσθ. ὸ εἶον εἰ ἀπέκρισιν ἔχειν τοῦ νοῦ. Etym.
Ἀπονοκτέω.μ.ήσω.τ.ηκα. molior.
Ἀπόνοια.ας.ñ. uita flagitioſa & contaminata, uecordia, arrogantia, contumacia, faſtidium, ſecordia, deſperatio. Item demigratio, ab ἀπονάω. id eſt, ſedem habitationemq; muto. Bud. Com. Theophraſtus in Characteribus dicit ἀπόνοιαν eſſe ὑπομονὴν ἀκράτῳ ἔργων καὶ λόγων.
Ἀπονομή. diſtributio, eratq; portio ac pars eorum quæ ex metallis relinquebãtur aut ſupereſſent, quæ poſtea quã ciuitas Athenienſis accepiſſet, ita diſtribuebatur in conductitios, & mercenarios homines, ut ad unumquenq; portiuncula peruenireт Harpoc.
Ἄπον⊙.ν.ὸ. labore carens, qui nullo dolore cõflictatur.
Ἀπονοσέω.μ.ήσω.τ.ηκα. redeo. Neutrum abſol.
Ἀπονοσφίζομαι. ſeparari, ἀποχωρίζομαι.
Ἀπονέμων⊙. oblitus, ὁ μνημονεύων.
Ἀπώνυμι.μ.ύσω.τ.υκα. adiuuo. Accuſ.
Ἀπονύμφης.ν.ὁ. ἡ
Ἀπώνυμφος.ν.ὁ. qui mulieris commertio nõ delectatur. μισογαμῆς.
Ἀπονυχίζω. extorqueo, aufero. πᾶς τὰ περαυξήσοις τῶν ὀνύχων ἀφαιρέω, καὶ μετφοικῶς ἀποφράττω, ἀποκλείω. Ariſtoph. Equit. ἀπονυχίζων ἐστ' ὦ πονταυτέω σιτία.
Ἀπονύχισμα.ὸ. præſegmen unguium.
Ἀπόνως. ſine labore, nullo negotio.
Ἀπώξεν⊙.ν.ὁ ñ inhoſpitalis.
Ἀποξενῶσθαι. eſt γῆν τὴν ξένην ἀποδημεῖν.
Ἀποξενόω.μ.ώσω.τ.ωκα. facio exulem. Accuſ.
Ἀποξένωσις. eſt peregre agentis, & cui peregrinari contigit.
Ἀποξέω.μ.ήσω.τ.ηκα. leuiter incido, ſcalpo, polio. Accuſ. iung.
Ἀποξίνυμι. extinguo.
Ἀποξιῶζειν. ſaltationẽ quandam agere, ξιῶσμὸν dictam. Significat etiam reprobare.

Ἄποξυ. in acutũ derafum, hoc eſt, quod ἀποξυσθῇ uel cui ex acumine ſuo aliquid ablatum fuerit, ſic & ἀποξῖλῶ. Thucyd.
Ἀποξωτέω. abrado.
Ἀπεξύω. acidum reddo. Plutarch.
Ἀποξύσματα. ramenta, alids minuta quædam fruſtula inhærentia inteſtinis: quidam ſtrigmenta nominant.
Ἀποξυσμώνες. τὰς. incuruatas.
Ἀποξύομαι. diſtringor.
Ἀποξύω.μ.ύσω.τ.υκα. detraho poliendo. Accuſ.
Ἀποπαλαιόω. antiquo, abrogo.
Ἀποπάλπνσις. ñ. expulſio. Hipp.
Ἀποπαπ⊙.π.ὸ. abauus.
Ἀποπαπαῦω.μ.σω.τ.κα. circunſpicio ut fugiam.
Ἀποπάρολω. crepitum uentris emitto.
Ἀποπασσος. ὁ. ieiunus, apud Oppianũ qui & ἄπασος, famelicus.
Ἀποπατέω.μ.ήσω.τ.ηκα, purgo uentrem.
Ἀποπάτημα.ατ⊙.ὸ. excrementum, merda.
Ἀπόπατ⊙.π.ὸ. latrina, fimus.
Ἀποπείρα.ας.ñ. experientia.
Ἀποπειράομαι.μ.άσομαι. tento.
Ἀποπεμπτῶ. ⊙. auerſus, expiatus.
Ἀποπέμπομαι. idem quod ἀποπέμπω, depello, auerto, reijcio, remouco à me.
Ἀπόπεμπος, uel ἀπόπεμπος. ſceleratus & fugiendus propter morum improbitatem.
Ἀποπέμπω.μ.ψο.τ.φα. repudio, remitto, amãdo, ablego. ἀποπέλλω, id eſt, hinc aliquo mitto, à quo ἀποπεμπτή. Item ἀποπέμπω, ὸ ἀποπλώω. Accuſ.
Ἀποπεσέτεσθαι. ἀπὸ τοῦ πέτω. ἄλλοι δὲ παρὰ τὸ πεσῶ. ήσω. Etym.
Ἀποπεμπτικοί. οἱ. hymni qui dei cuiuſpiam peregrinationem continent.
Ἀποπεμπτόμαχος. ὁ. qui repudiauit.
Ἀπόπεμψις. ι⊙.ñ. repudium, remiſſio.
Ἀποπεφασμένως. palàm, manifeſte. inde ἀποπεφασμένον, ἀπειρημένον. quod demonſtratũ eſt.
Ἀποπηδάω.μ.ήσω.τ.ήκα. deſilio.
Ἀποπίμπλημι.μ.ήσω.τ.κα. impleõ. Accuſ.
Ἀποπίπτω.μ.πεσοῦμαι. delabor, decido.
Ἀποπιστεύω.μ.σω.τ.κα. in fidem uenio, fido.
Ἀποπλανάω. impono, fraudo, decipio.
Ἀποπλανῆς. ὁ. qui aberrauit.
Ἀποπλάνησις. ι⊙.ñ. aberratio, ſeductio. Vide Iulium Rufinianum in Ἀποδίωξις (de qua ſupra etiam dictum eſt) & in figura ſtatim ſequenti apud eundem.
Ἀπόπλαν⊙. improbus, præſtigiator.
Ἀποπλέω. nauigo. Vide πλεῖν in Ammonio, Et iter facio per terram, à πλό⊙.

ἐ Ἀποπληκτικός

Ἀποπληκτικός. ὁ. ὁ. κοὐ

Ἀποπλήκτος. ὁ. ὁ. ἡ. stolidus, stupidus, attonitus. insensatus, nihil sentiens, difficilis, molestus. Etym. Attonitus interprete Corn. Celso, hoc est, cuius & corpus & mens stupet. Item cruis hominis. Hippocr. aliquando ἀπόπληκτον pro eo quod erat resolutum dixit.

Ἀποπληξία. ας. ἡ. stupor corpore menteque, languor, aduersitas, apoplexia. Sensus & motus per omnia corporis membra destitutio, quo laborantes attonitos uocant. Gal. in Comment. Definitionū (si modo germanus hic Galeni liber) dicit esse mentis oppressionem cum priuatione sensuum, & corporis resolutione, differre que à παραπληγίᾳ tanquā totum à parte, cum hæc in aliqua corporis parte duntaxat regnat, illa uero & mentē & corpus uniuersum occupet.

Ἀποπληρωτής. ὁ. ὁ. impletor, executor. (pat.

Ἀποπλήττω. μ. ξω. π. ψκα. percutio. Accus.

Ἀπόπλοος. ὁ. ὁ. recessus nauium.

Ἀπόπλους. nauigium inutile.

Ἀπόπλυμα. ατος. τὸ. purgatio.

Ἀποπνεῦται. negat, ἀρνεῖται.

Ἀποπνέω. exhalo. Genit. ut ἀκρότατος ἐωθεν ἀποπνέων.

Ἀποπνίγομαι. suffocor.

Ἀποπνίγω. μ. ἰξω. π. ικα. suffoco, strangulo. Acti. accus.

Ἀποποιοῦμαι. renuncio alicui amicitiam.

Ἀποπομπαῖος. ἀλεξίκακος, depulsor malorum, & auersor defensorq; pestium & calamitatum.

Ἀποπομπεύω. depellere.

Ἀποπομπή, ῆς. ἡ. ἀποστροπὴ, repudium, procuratio & depulsio sceleris & prodigij. Itē missio, ab ἀποπέμπω Luc. Alex. πισθύσας τῇ ἀποπομπῇ τοῦ μισθοῦ.

Ἀποπόρθα. ας. ἡ. repedatio, reditus.

Ἀποποδύτέον. redeundum, bonum.

Ἀποπρεσβεύω. legationem renuncio.

Ἀποπροκυμλύον. reiectum, remotum, non productum Cic. interp. de finibus bon. & mal. utitur & ea uoce lib. 9. Epist. ad Varronem. Itaq; nullam est ἀποπροκυμλύον quod non uerear.

Ἀπόπροθι. de longe, ἄποθεν.

Ἀπόπροθε. coràm.

Ἀπόπροθε. longe, ἀπόπροθεν. πόῤῥωθεν.

Ἀποπροσωπίζομαι. purgare faciem.

Ἀποπτάω. μ. ήσω. π. ηκα. uolo, auolo. Neutrum.

Ἀπόπτης. ου. ὁ. spectator,

Ἀπόπτολις. ιδος. ὁ. ἡ. extorris, exul.

Ἄποπτος. ου. ὁ. altus, delonge uisibilis, inuisibilis, sublimis, specula.

Ἀπόπτυστος. reiectus. Dicitur & ἀποπτυστός, μισητός, odiosus.

Ἀποπτύω. μ. ύσω. π. υκα. expuo, respuo. Accus.

Ἀποπυελίας. ου. ὁ. panis species apud Athenienses. ὁ ἐπ' αὐθρακῶν πυρὸς ἑψόμενος.

Ἀποπυελίζω. ἀπὸ πυρὸς ἑψίω.

Ἀπορέγει. porrigit.

Ἀπόρευτα. τὰ. stabilia, ut sunt aquæ mortuæ.

Ἀπορέω. prohibeo.

Ἀπορέω. μ. ήσω. π. ηκα. καὶ ἀπορεῖμαι. dubito, sirmādi propositi nescius sum, cōsilij inops sum, non habeo in promptu quod dicam, deficio, Item indigeo. Vnde ἀπορᾶται, ad summā angustiā redigi. Neut. Genit. accipitur ἀπορῶν nō nunquā apud Rhetores pro ἐρωτᾶν, nihilque quod ad προφυλὴν, id est, probationē attinet differre uidentur, sed hoc tantū discriminis est quod ἐρωντῶν responsionē requirit, ἀπορῶν nō item, sed solum addubitat, inquit Theon. Sophista, quo loco impressa exemplaria habent, ἐποποιεῖν contra fidem ueterū, & ἀπορεῖται, dubitari, ὅθεν ἀπορεῖται, unde existit quæstio.

Ἀπορητικός. ὁ. dubius, dubitator. (Arist.

Ἀπορητικὴ. ἡ. secta quædam philosophorum, de qua Diog. Laërtius lib. 9. in Pyrrhone Elienſi.

Ἀπόρθητος. ὁ. ὁ. ἡ. impopulabilis, non uastatus.

Ἀπορία. ας. ἡ. indigentia, inopia, egestas, dubitatio, perplexitas, consilij inopia, desperatio. Dicitur etiā à Medicis ἀπορία anxietas & inquietudo, quæ uel ob lōgam inediam, humoribus uentrem complentem, uel cibum intempestiuum grauantem, authore Gal. Est & figura orationis, de qua uide P. Rutil. Lupum & Aquilā Romanū in Διαπόρησις. qua efficitur, cum quærimus quid aut quēadmodum pro rei dignitate dicamus, nec reperire nos ostendimus, quæ Addubitatio dicitur.

Ἀπογνόω. μ. ώσω. π. ωκα. in auem muto. Accus.

Ἀπόγνυμαι. ab aliquo loco uenio.

Ἄπορος. ου. ὁ. indigēs, perplexus, cōsilij inops, inexplicabilis. ὃ πόρου καὶ λύσιν ἔχει ἔστιν ἄπορος, ἀδιόδευτος. Etym. Vide ἀπορώτατος. Et ἀπορον πλῆθος Arist. in Politicis uocatur inops multitudo.

Ἀποῤῥαθυμέω. μ. ήσω. π. ηκα. pigresco, langueo & desidia affectus sum; Neutrum absolut.

Ἀποῤῥαίγω. do ex multis pauca, spargo, pario.

Ἀποῤῥαιδία. murices, ut uertit Gaza in Aristotele, ex genere ostreorum.

Ἀποῤῥαίω. uasto, adiuuo. ἀπὸ τοῦ ῥαίω, ἀφ' οὗ καὶ ῥαιστὴρ, ἡ σφύρα. Accus.

Ἀποῤῥᾳδιουργία. deriuatio, pars abstracta.

Ἀποῤῥαξις. ιος. ἡ. modus ludendi pila, cuius meminit Pollux lib. 9. addens & tres cæteros, ἐπίσκυρον, ὠμφανίδαν, ἀρκυίαν.

Ἀποῤῥαψῳδέω. μ. ήσω. π. ηκα. metro dico. Neutrum

erum accus.

Ἀποῤῥέω. effluo, excido.

Ἀποῤῥήγνυμι. μ. ξω. π. ηκα. abrūpo, frāgo. Accus.

Ἀποῤῥησις. εως. ἡ. interdictum magistratus.

Ἀποῤῥήσσω. τὸν ψυχὸν ἐκπνεῦσαι, ἀλλιπάσαι.

Ἀποῤῥησις. εος. ἡ. fatigatio in dicendo, difficultas. indigentia. Item uetitum & interdictum magistratus, sicut ἀπόῤῥημα. Aliquando renunciatio, Synes. Bud. Com.

Ἀπόῤῥητα. τὰ. pudenda, Plutarch. in Problem.

Ἀπόῤῥητος. ὁ. arcanum, occultum, abditū. Item ineffabilis, quod non potest eloqui. Item repudiandū, uel indignū qđ dicatur. Aliquādo ἄπορον δυμβούλιον significat prohibitum. Bud. Com.

Ἀπόῤῥητα, sanctuaria atque arcana. Hermolaus in Plinium.

Ἀποῤῥήτως. occultè, ineffabiliter.

Ἀποῤῥίγω. μ. ίξω. π. ιγα. timorem incutio.

Ἀποῤῥιζόω. radicitus euello. Non autem idem est quod ablaqueare. hoc enim solum radix corrigitur & denudatur, illo etiam extirpatur. Ablaqueare autem Græci nunc ῥιζοβωθεῖν dicunt. nunc πολιανεῖν, nunc γυμνοῦν σκαπανῶντας ῥίζας, id est, è scrobe radices exerere.

Ἀποῤῥιπτέομαι. negligor.

Ἀποῤῥίπτω. μ. ίψω. π. ιφα. proijcio, aufero, abijcio, detorqueo. Accus. Lucian. πρὸς τύχης ἐμαυτὸν ἀποῤῥίψας, in celeritatem me conijciens interp. Rodol. Agric.

Ἀποῤῥοή. ῆς. ἡ. succus defluens ex arboribus, aut ex alia re, contagio serpens.

Ἀπόῤῥοια. ας. ἡ defluxus, defluuium, genitale semen, effluuium.

Ἄποῤῥον. denuo, rursus.

Ἄποῤῥος. ου. ὁ. ἡ. inuentu difficilis, indigens, impotens, dubius, inutilis, pauper.

Ἀποῤῥοφέω. μ. ήσω. π. ηκα. sorbillo. accus.

Ἀποῤῥυέω. μ. ήσω. π. ηκα. defluo. Neutr.

Ἀποῤῥυήσιτος. Etym.

Ἀπόῤῥητος. effluens. Vnde Cic. ex Platonis Timæo, ἀπόῤῥητον σῶμα, effluens corpus, hoc est, decrescens, & unde alimentum effluit & decidit. Bud. Com.

Ἀποῤῥύπτω, ἀπονίπτω, abluo.

Ἀποῤῥύω, abluo.

Ἀποῤῥωγάς. ἁδος

Ἀποῤῥώξ. ωγος. ὁ. abruptus, rupes.

Ἀποῤῥώξ. ωγος. ὁ. deductus, originem habēs, profectus, instillatio, fluxus, ῥώγες ἀπογονή. Aristophan. Lysistra. τί μοι τὰς ἐν ἀϊδόυτοις ἀδάβοισιν ἐν σκόλοισι τὸ πρόσωπον πεφυραγμένος ἐκπνεύσω ἀπαῤῥώξ. Et ἀπαῤῥώξ πτερα, scopulus diffissus, diductus q;, disruptus, ἢ ἄπ' ἀλλή-

λων ἀπεῤῥηγμένη. Eust. Vnde ἀπαῤῥώξ, τὸ ἀπόπατασμα ἢ ἀπόῤῥηγμα.

Ἀποῤῥφανίζομαι. μ. ισομαι. π. ισμαι. orbatus sum. Paulus ad Timoth. ἀπορφανισθήτω ἀφ' ὑμῶν.

Ἀπόῤῥυρον ἱμάτιον. τὸ. apud Plutarchum, toga pura, sine purpura. Vide Bayfium de Re uestiaria quanquam index perperam Ἀπόῤῥος habet.

Ἀπορχεῖσθαι, est per imperitiam saltandi perdere quod affectatur & poscitur: ut si procus male saltauerit, & per hoc à puellæ expoſcitæ nuptijs reiectus fuerit. Significat etiam quod Latinis desultare dicitur, hoc est, saltationem peragere, Bud. Com.

Ἀποῤῥώτατος. ὁ. τὸ. inexplicatissimum.

Ἀποῤῥώτατος. omnino inaccessibilis.

Ἄπος. εος. τὸ. labor, κάματος, apud Euripidē. Eustat. Iliad. γ.

Ἀποσβεὶς, extinctus.

Ἀποσβέλόω. μ. όσω. auchor. Hac dictiōe usi sunt Græci, cum significabant ancoris procul à portu iactis, nauem iam in salo esse, id quod Latini, in salo & in ancoris commorari enuntiare solent, Diodorus & Thucyd. Ἀποσβελόῦειν ὑπὸ τὸ ὕδατος γλῶ, stabilitam esse super aquam terram. Vide Bayfium de Re nauali.

Ἀποσείεις. obturans.

Ἀποσεφέω. μ. ήσω. π. ηκα. declaro. accus.

Ἀποσβεννύω, & ἀποσβέννυμι. μ. έσω. π. εκα. ἀόῤ. β. ἀπέσβην. extinguo. Accus.

Ἀποσείω. excutere, propulsare, remouere.

Ἀποσείομαι. depono, decurto.

Ἀπόσεισις. ου. ὁ. ἡ. genus impudicæ saltationis.

Ἀποσμιλύω. glorior.

Ἀποσκηνόω. concludo in stabulo.

Ἀποσημαίνομαι. obsigno, ut apud Herodianum ἀποσημαίνεται τὸν ἀδικοῦντα. Aliquando ad forum pertinet, significans requirendo reos, siue publicandos & pœna afficiendos, annotare eorum bona, perscribere & obsignare. Xenoph. Bud. Com.

Ἀποσημαίνω. μ. ανῶ. renuncio, respondeo, do signum, Plato. Accus.

Ἀποσημαίνομαι annotationes & collectanea facio, commentaria scribo, Ammon. in Prædic. Bud. Comment.

Ἀποσημείωσις, commentatio, annotatio.

Ἀποσημοσκέπτωρ. τῶν. dantium signū. Thucyd.

Ἀποσήπομαι. ἀλγομαι. π. ημαι. Ⓒ

Ἀποσήπω. marcesco. Depon. absol.

Ἀποσίχω. insequor, ἀποδιώκω.

Ἀποσίζω. exibilo, explodo. Vide ἀποίζω.

Ἀποσιμοῦν. ferri aciem auertere. Item ἀποστρέφειν πρὸς τὸ σιμόν. σιμὰ δὲ ἐκάλεν τὰ πρόσωπα

τὴ χωρίᾳ. consurgere ad locos acclues.
Ἀποσιμῶσαι. ναῦς. apud Thucydidem, in æditiorem locum pertrahere naues. Item nudum obuertere podicem.
Ἀποσιτία. ἡ. apud Hippocratem, inappetentia.
Ἀποσίτιος. ὁ. ἡ. ἀποσιτίῳ. quod nauseam, & fastidium inducit.
Ἀπόσιτος. ὁ. ieiunus, ἄσιτος, ἄσιτος, de quibus Athenæus.
Ἀποσιωπάω. μ. ήσω. π. ηκα. obticeo, interfisto.
Ἀποσιώπησις. ἡ. figura quæ reticentia à Cicerone dicitur, à Celso obticentia, nonnulli interruptionem appellãt. Vide Romanum Aquilam, & P. Rutilium Lupum in παρασιώπησις.
Ἀποσκαμωνίζω. illudo.
Ἀποσκελίζω. morior, propriè de piscibus offertur, qui subsultantes intereunt. Epigram.
Ἀποσκαρίζω. cachinnari.
Ἀποσκεδαννυμι. μ. άσω. π. ακα. dissipo. Accus. Xenocratis Axiocho. πάντα τοιγαρῶν τὸν τοιοῦνδε φλυαρὸν ἀποσκέδασαι. Cic. Tusc. Pellantur ergo istæ ineptiæ penè pueriles.
Ἀποσκεπαρνισμός. ὁ. præcisio ossis, quum inter uulnerandum decutitur, quasi dedolationem dicas. Author definitio medica, uel uocatur ea ossium fractura, cum pars oblæsa à reliquis ossib⁹ recesserit, facta nomẽclatura à securi, quod os ruptum uideatur non secus ac si securi incisum ac percussum esset.
Ἀποσκεύάζομαι. aufero, tollo de medio, summoueo, amando, ablego, Herod. Et ἀποσκευάσεμεν θ' τῆς φιλίας. Lucian. Micyllo, ab amicitia amolitus uel abalienatus. Item prorsus de medio tollo, neco. Idem ἡγὸ λοιπὸν πατρώους φίλους ἀποσκευάζομαι. Aliquando refuto, refello, conuinco, euerto, destruo. Gregor. ἐπὶ δὲ ἀποσκευασάμενθα τὸν λόγον ἀλλότριον. Aliquãdo uentris onus pono, Herodian. Vnde ἀποσκευαζόμενον τὴ ἀνθρώπου ἡ κόπρος. Aliquãdo etiã excutio quodcunq; onus. Bud. Com.
Ἀποσκευάζω. μ. άσω. ω. ακα. repono, reparo. Itẽ quemadmodũ Ἀποσκευάζομαι, aufero, & tollo de medio, amolior, facio abrogatum, obscuro, infero damnum. Accus.
Ἀποσκεύασ⊖. ὁ. ἡ. inextructus.
Ἀποσκευή. ῆς. ἡ. sarcina, exercitus impedimenta, ἡ τῶν ὠνητικῶν λομμάδι. Athen. usus est pro instrumento aulæ uiatoriæ & imperatoriæ in exercitu. Bud. Com. Item fimus, ἀποπάτημα.
Ἀποσκύω. μ. ύσω. π. ύκα. confy dero.
Ἀποσκύων. ὁ. quasi explorabundus.
Ἀποσκιφαλίζω. labefio.
Ἀπόσκημμα. ατος. decubitus & irruptio humorum in priuatam aliquam corporis partem, uocabulum est frequens apud medicos.

Ἀποσκήπτω. μ. ψω. π. φα. commmoneor, animaduerto.
Ἀπόσκηψις. ⊖. ἡ. scarificatio, uenarum sectio Hippocrati.
Ἀποσκιάζομαι. remouco ab umbra.
Ἀποσκίασμα. ατος. τὸ. umbra & obumbratio.
Ἀποσκιδνάμενοι. οἱ. sparsi.
Ἀποσκιντῶ. fugio.
Ἀποσκιῤῥωθείς. in scirhum induratus. σκληρωθείς.
Ἀποσκλῶσαι. emori, confici, contabescere Alcyphron. ἀποσκλῆναι κινδυνεύω λιμῶ, alienum requirit thema σκλῆμι, unde σκλῆναι, utab ἵσημι sãnai, usitatum est σκέλλω.
Ἀποσκληρύνω. induro, exicco.
Ἀποσκολύπτω. excorio, præputium detraho, desquamo, circuncido.
Ἀποσκοπέω. μ. ήσω. π. ηκα. κὴ ἀποσκοπεύω intueor scopum, uel aliquid tanquam scopum. Item intueor & diligenter consydero. Accus. Bud. Com. Tho. Mag. asserit ἀποσκοπὲμαι elegantius quàm ἀποσκοπῶ dici.
Ἀποσκορακίζω. μ. ίσω. π. ικα. relinquo, reprobo, ἀποδοκιμάζομαι, ἀποκηρύσσομαι, rebello, μετανίσους ἐκβάλλω. cum odio eijcio. Etym. Actiu. accus.
Ἀποσκορακισμός, ὁ. contemptus, ἐξουθένωσις.
Ἀποσκοτίσαι. obumbrare, solem desinere.
Ἀποσκυβαλίζω. μ. ίσω. π. ικα. canibus expono. Actiu. accus.
Ἀποσκυδίζω, cutim capitis cum pilis amputo, capillum abrado. Vide ἀποσκυδίσαι, in Chiliad. Erasmi.
Ἀποσκώπτω. conuitia congero, conuitium dico Luciano.
Ἀποσμάω. extero.
Ἀποσμήχω. ήξω. π. ηκα. purgo, tergo. Actiu. accus.
Ἀποσμιλέω. cultro abrado.
Ἀποσμυγόντες. tristitia affecti, suaque depulsi, Luciano.
Ἀποσβέω. μ. ήσω. π. ηκα. arceo, abduco, repello, ligo. Actiu. accus. Item ἀποδιώκω, στεβόμενος τὴ δαιμόνιος ἀποῤῥέομαι.
Ἀποσβεστήρ. ὁ. ὁ. remotor.
Ἀπωσάπεσμα. pars, auulsio.
Ἀποσπαρδάζω, palpito, salio.
Ἄποσυ. sine quantitate, τὸ τοσοῦτον κὰι μέγεθος μὴ ὑποπῖπτον.
Ἀποσφακισμάτια. reliquiæ quædam.
Ἀποσφάω. μ. άσω. π. ακα. euello, emetior. Lucian. Icarom. Ἐπὶ δὲ ἴσα' αὐτὸν τὸν σελλίου ἐγεγόνειν, σαμπαλὺ τῶν νεφῶν ἀποσφαῖρα. Actiu. accus.
Ἀποσφραπίζω. semen emittit.

Ἀποσφύλη

Ἀποσφύλω. dehortor, dissuadeo. Herod. lib. 6.
Ἀποσφόγισμα. τος. τὸ. quod abstergitur.
Ἀποσφολῆσαι. in cinerem redigere, è medio tollere. Aristoph.
Ἀποσφολίζων. negligens, ἀμελῶν.
Ἀπόστα. absiste. impatiuus p ἀπόστηθι, sic πῆθι πάστα.
Ἀπόσταγμα. τος. defluxus.
Ἀποσταδὰ. à longè, eminus, per interuallum.
Ἀποστάδην. longe, procul.
Ἀποστάδιον. ου. τὸ. rete piscatorium, plumbo & calamis hinc & hinc temperatum.
Ἀποστάζω. distillo, descendo.
Ἀποσαίω. impedio.
Ἀποστὰς fugiens.
Ἀποστασία. ας. ἡ. defectio, cum quis à duce suo desciscit.
Ἀποστάσιον. ου. τὸ. repudium, actio in ingratos, & desciscentes à patronis, libellus repudij. Vide Ammonium.
Ἀποστάσιον δίκη. crimen erat eorũ qui imminente periculo fugissent, hos πολέμαρχος ad Areopagitas deferebat condemnandos. Item actio quædam contra manumissos à manumittentibus, si quãdo à se discedẽtes alium patronũ accepissent, aut aliud quippiam contra quam leges sunt cõmisissent, Author Harpocr.
Ἀπόστασις ιος. ἡ. ἀποχώρησις ἐκ διαστήματος, κὰι ἀποστασία, elongatio, productio, immensa capedo, abscessus, digressio, distantia. Item defectio, rebellio. Aliquando suppuratio, Ruellio interprete, abscessus unde fit ulcus, apostema. Dicitur Medicis abscessus & commutatio, non tamen quæuis, ne uideatur eadẽ cum μετάστασις. Nam ἀπόστασις, id est, abscessus, indicationem infert, egrumq; à molestijs omnibus liberat μετάστασις uero, id est, commutatio, habet principium aliarum accessionum, offensionumq;, ut & aliud exigat tempus ad coctionẽ mali corporis, locus ad quem infestantium humorum facta sit commutatio. Gal. in Cõment. Hipp. de uictu. in morb. acut.
Ἀποστατέω. μ. ήσω. π. ηκα. absisto. Genit.
Ἀποστάτης. ῆς. ⊖. retractator, faciens desistere, & ἀποστατῆρες. segreges.
Ἀποστάτης. ὁ. ὁ. apostata, desertor, qui abscedit ab eo quod tuendum susceperit. Bud. Com.
Ἀποστατικὸς. ὁ. ὁ. rebellis.
Ἀποσταυρὸν. uallo claudere, cancellis firmare.
Ἀποστεγίζω. μ. άσω. π. ακα. detego. Accus.
Ἀποστεγῶ. intus coërceo, & cohibeo. licet etiam arceo significet, & propulso & inhibeo.
Ἀποστέγω, uel ἀποστέγω. discedo.
Ἀποστέλλομαι. κὰι.
Ἀποστέλλω. emando, uel cum mandatis aliquem mitto, remitto, cursum nauis aliquò dirigo & contendo, quod non tantum is facit qui in naue est cum uectoribus, sed etiam qui magistrũ præposuit & exercitorem nauis. Budæus in Commentarijs.
Ἀποστεπτὸν. ἄσμα ἄττω ἀλαλάμενον. Etym. cantilena quæ post depositas corollas, ab iter ingredi uolentibus canebatur.
Ἀποστέργω. fortiter fero.
Ἀποστέρομαι. priuor. careo. Genit. ut ἀποστέρεσθαι τὸ τοῦ φωτὸς, quod est apud Platonem, Cicero in Tusc. dixit, carere hac luce.
Ἀποστερέω. μ. ήσω. π. ηκα. priuo. Accus.
Ἀποστρητὴς. ῆ. ὁ. priuator.
Ἀποστρητὶς. ίδ⊖. ἡ. indumenti genus, priuatrix: Aristoph. Nebul.
Ἀποστεφανώσασθαι. deponere coronam.
Ἀποστηθίζω. expecto.
Ἀπόστημα. ατ⊖. τὸ. spacium, abscessus. Item suppuratio, ulcus, apostema, qua uoce & Latini medici utuntur. Ἀπόστασις. Gal. in definitionibus dicit esse mutationem seu translatum corporis ex inflammatione ad pus.
Ἀποστήριγμα sustentaculum, ἀντέρεισμα.
Ἀποστῆσαι. restituere.
Ἀποστλεγγίζω. κὰι
Ἀποστλέγω. abrado, resecо κείρω.
Ἀποστλέγισμα. τὸ. minutia abrasa.
Ἀποστολεύς, qui missus est, præcursor, & emissarius.
Ἀποστολὴ. ῆς. ἡ. missio, immissio, remissio, apostolatus, munus. Ἀποστολὴ τ πικιλῶν, amissio puerorum, cædes puerorum.
Ἀποστολιμαῖ⊖. remissitius, missitius, qua uoce usus Tranquil. in uita Neronis. Agnitus à quodam missitio prætoriano & salutatus.
Ἀπόστολ⊖. ὁ. uel ἀποστολὸς. ὲ⊖. ὁ. nuncius quicunque mittitur. Erat & nomen principatus apud Athenienses, cuius officium erat rectè atque ordine curare instruereq; classem. Vnde & Demostheni ἀποστολοὶ sunt apparatus classium expeditionesq; maritimæ. Item dimissoriæ literæ, apud Iureconsul. de quo Alciatus de Rer. & Verb. signif.
Ἀποσυμπίζω. est memoriter, nullo codicis auxilio dicere, prælegere ac profiteri, & ἀποσυμαζόμενα dicuntur ea quæ profitentur, & ἀποσυματίζω, ἀποφθέγγω.
Ἀποσυμίζω. ἀπὸ μνήμης ἀξιῶν λέγειν, ἀποσυμᾶν, pendere ab ore & obseruare quid dicatur, frequenter interrogare aliquem, & perplexũ reddere, siue illaqueare, & ab ore capere. Eras. in Luc. cap. 11.
Ἀποσυμόω. idem quod ἀποσυμίζω, hoc est, ἀπο-

φρακτῶ, os obturo.
Ἀποσυχ⊙. ε. ὁ. inimicus, non amans.
Ἀποσρακίζω. relego, mitto in exilium.
Ἀποσρακῶδια. indurescere ut crusta, transire in testaceam duritiem.
Ἀποσρατεύομαι. emereor, ἐκ τῶν νόμων. δι᾽ ἀποδύτια γὰρ οἱ κατὰ μόλυβδον, κεφαλικῶς ὡς ἄτιμοι τελοῦντες, καὶ ἀποστρατεύοντες καὶ κολάζοντες.
Ἀποστάτης⊙. ου. ὁ. ducis loco motus, exauthoratus.
Ἀποσρέφομαι. cum accus. est auersor & fastidio. aliàs enim significat cõuertor, ut ἀποστρέφομαι πρὸς τοῦτον, Conuertor ad hunc. Budæus in Commentarijs.
Ἀποστρέφω. μ. ψω. π. φα. auerto, deto rqueo, Galeno. Item aliò iter flecto, abscedo. Xenoph. & Plutarch. Actiu. accus. Bud. Com. & ἀποστρέψας ἂν pro ἀποδιώξας, ἀποβήσας. Aristophon.
Ἀποστρόφεια. ας ἡ. asperula.
Ἀποστροφή. ῆς. ἡ. auersio, odiũ. Item sermo à persona iudicis auersus. Vide Iulium Rufinianũ & Aquilam Romanum. Grãmatici etiam apostrophen uocant signum abiectæ uocalis in fine ferè, dictionibus Græcis addi solitum.
Ἀποστροφία. Veneris cognomen erat Thebanis, quasi ab impijs operibus, iniustisq; desiderijs auerteret homines. Cæl. lib. 8. cap. 6.
Ἀπόστροφος. ε. ὁ apostrophus, auersio unus ex decem accentibus Græcorum, qui primæ uocali alicuius dictionis superadscriptus, denotat uocalẽ præcedentis dictionis elisam propter hiatum. Item retrorsum spectans, ἀπόστροφοι ὀφθαλμοί, retro conuersi. Sophoc. interp.
Ἀποσυγέω. odi. Apostolus, ἀποσυγέντου τὸ πονηρόν.
Ἀποσυπάζομαι. persequi.
Ἀποσυφελίζω. μ. ίξω. π. ιχα. repello, excutio, remoueo. Actiu. accus.
Ἀποσύφω. duræ uocis, τῇ φωνῇ σκληρός.
Ἀποσύφω. astringere.
Ἀποσυκάζω. μ ἀσω. π. ακα ficus edo, ficus decerpo. Item calumnior.
Ἀποσυλέω. ῶ. depræd or, prædam abduco. aliàs
Ἀποσυλεύω. depeculor.
Ἀποσυμβολάζω. abundante præpositione, ponitur pro concurrere, συμβάλλω.
Ἀποσυνάγωγ⊙. ε. ὁ. excommunicatus, alienus à congregatione & synagoga. Budæus in Annot. posterioribus.
Ἀπόσυρμα. ατος. τὸ. desquamatio, locus est in corpore desquamatus. Bud. Com.
Ἀποσύρω. detraho.

Ἀποσφάγα βήσαν, præruptum saltum, ἢ ἀπὸ βωμοῦ ἡ ῥωγάδια dixit Nicand.
Ἀποσφαγμα. πρωγῶδες τὸ ἄθημα, Hipp.
Ἀποσφαιρίζω. repello pilam.
Ἀποσφακελίζω. μ. ίσω. π. ικα. debilito, putrefacio. Actiu. accus. iung.
Ἀποσφάλλομαι aberro, ἀποτυγχάνω.
Ἀπόσφαξ. iugulator.
Ἀποσφάζω. iugulo.
Ἀποσφενδονέω. δ. funda emitto, iaculor.
Ἀποσφενδόνησις. qui sint, uide Plut. in Problem.
Ἀποσφήλεις. ἀποσφάλεις. ἐκ τοῦ σφάλλω. λβ. Etym.
Ἀποσφραγίζω. resigno quæ signata sunt.
Ἀποχαίζω. μ. σω. diffringo, corrumpo, resecco uenam, scarifico cutem. Bud. Com.
Ἀποχαλίσλωμα. stipites sunt & plagæ. Budæus in Comment.
Ἀποχαλισλῶναι. plagas erigere, & furcis illis uenaticis fulcire. Bud. Com.
Ἀποχεδιάζω. ex tempore dico.
Ἀπόχησις. ⊙. ἡ. abstinentia.
Ἀποχέω. fundo.
Ἀποχήσει. ἀφεθήσει. Etym.
Ἀπόχισις. ἡ. ramus, propago.
Ἀπόχισμα. τ⊙. τὸ. frustulamentũ ui diuulsum.
Ἀποχοινίζω. separo tanquam funiculo priuo.
Ἀπόχομαι. abstineo.
Ἀποχυλίζεσθαι πρὸς ἡδονάς, à uoluptatibus abhorrere.
Ἀποχώ. ῶρ. ὁ. ἀποστάς. abstinens.
Ἀποσώζω. tandem seruo, intus condo, ut seruem, intus incolumem contineo.
Ἀποσωή. ῆς. ἡ. renunciatio, & cum extremum salutamus, & salutem dicimus alicui uitæ instituto. Bud. Com.
Ἀποτάλλω. prolixè, intensè.
Ἀπότακτ⊙. ad certum usum sepositus & selectus. Bud. Com.
Ἀποταμιδύομαι, & ἀποταμιδύω. recõdo, claudo.
Ἀποταμιδύω. κω.
Ἀποτανύω. μ. ἀποτάσω. extendo.
Ἀπόταξις. ⊙. ἡ. renunciatio, sicut ἀπόταγή. opponitur etiam τῇ συντάξει. Bud. Com. Ἀπόταξις. τὸ χωρὶς τετάχθαι ἓνὸς πρότερον ἀλλήλοις συντεταγμένως εἰς τὸ ὑστερ τελεῖν τὸν ὠφελιμώτερον φόρον. Harpocrat.
Ἀποτάσσομαι. μ. ἀξομαι. π. γμαι. dimitto, ualere iubeo, renuncio. Datiuo.
Ἀποτάττω. μ. ἀξω. π. αχα. renuncio. Item secerno, seorsum destino, disiungo, attribuo. Actiu. dat iuo. Bud. Com.
Ἀποτᾶυροι. ων. iuuencæ quædam in Epiro, quæ & Pyrrhicæ dicuntur, Gaza in Aristotele setaurus transfert. Vide ἄταυρος.
Ἀποτωρύμφ⊙. confidens. Malim, ἀπογαυρύμφ⊙ per gamma.
Ἀποτάτω. lõgissime. inferius scribitur Ἀπωτάτω. per ω in secunda syllaba.
Ἀπότάφος. qui priuatus est maiorum sepulchro, seorsim ab alijs sepultus. Etym.
Ἀποτέρευσις. ⊙. ἡ. circumuallatio.
Ἀποτερεύω. circundo fossa.
Ἀποτέτακται. uoce passiua est inuehor. Galen. ἀποτέτακται εἰς θεῆλάρ.
Ἀποτείνω. μ. γῶ. π. ακα. extendo, intendo, produco, longum facio, εἰς ταυτὸ τείνω, καὶ φέρω, ἀπάγω εἰς μῆκ⊙. Actiu. accus. ut ἀποτείνω λόγον; prælongam orationem habeo: id est, ἀπομηκύνω. Interdum absolutè & sine casu. Plato in Gorg. καὶ ναὶ ἴσως τοῦτο ἀποτενοῦμεν, ἢν διαλεγώμεθα, id est, μακρολογήσομεν. Bud. Com.
Ἀποτειχίζω. uallo, muro circũdo, murum diruo. Bud. Com.
Ἀποτείχισις. ⊙. ἡ. muri destructio.
Ἀποτείλεσι. duces, οἱ κατὰ πόλεις ἡγεμόνες τῶν ἱσελαίων.
Ἀποτελεδαι primitias soluere, ἀπαρξασθαι.
Ἀποτελέομαι. conualesco.
Ἀποτέλεσμα. ατ⊙. τὸ. res gesta, effectus. Ἀποτελέσματα μαθηματικὰ, dicuntur ea quæ cœlum ex astrorum compositione, & aspectu mutuo in natali cuiusq; hora efficit, effectus genitura rum, ab effectione cœli manantes. Dicuntur item ἀποτελέσματα Mathematicorum seu astrologorum responsa. Circunferuntur & libri Ptolemæi ἀποτελεσμάτων, quos modo quadripartitos uocant. Cæl. lib. 7. cap. 9. & Alciat. de Re & uerb. signifi. Ἀποτέλεσμα dicitur non nunquam finis, extremum & perfectio, ut ἀποτέλεσμα μείωσ Aristot. mensis exitus, dũ mensis scilicet expletur.
Ἀποτελεσματικοί. post Homeri ætatẽ dicti sunt, qui mathematici uocantur & Chaldæi. Horum curiositas nihil reliquit, quod planetarum nõ subiecerit potestati, ut in Iliad. primum annotat Eustat.
Ἀποτελευτάω. μ. ήσω. π. ηκα. terminor.
Ἀποτελέω. μ. έσω. π. εκα perficio, efficio. Actiu. accus.
Ἀποτίμαω. μ. ἀποτεμῶ, καὶ ἀποτμήσω. ἀόρ. β. ἀπέτεμον. π. τέτμηκα. abscindo. Actiu. accus. Bud. Com. Et ἀποτέτμηται dissipatur. & ἀποτέτμηο ἂν τὴν κεφαλὴν recisa foret illi cervix, capite mulctatus esset, uel obtruncatus capite apud Lucian. in calũnia. & ἀποτεμόμενος ἓν εἴδος φιλοσοφίας dicitur eidem Luciano, is qui in philosophiæ sectis unã sibi peculiarem delegit.
Ἀποτήκω. decoquo.
Ἀπότεξις. ⊙. ἡ. partus.
Ἀποτερμίζω. finio.
Ἀπότερ⊙. ε. ὁ. longinquus.
Ἀποτέρω. longius.
Ἀποτεταγμένη ὥρα. stata & constituta.
Ἀποτέταγμένος. desponsus, deuotus, destinatus.
Ἀποτελμημένον χωρίον. pignori acceptum à marito, uel à marito datum pro dote accepta.
Ἀπότυγμα. ατ⊙. τὸ. damnum, quod decedit alicui, repulsa, aberramentum, Plutarchus: περὶ εὐθυμίας, ἀκρτυχία.
Ἀπότυξις. ⊙. ἡ. res male gesta, repulsa.
Ἀποτυλικὸς αὐλής. offensator, & opponitur ἐμπεδοστοιχικῷ. Bud. Com.
Ἀποτίθεμαι. & ἀποτίθημι. μ. ήσω. π. ηκα. in actiua uoce, reijcio, hoc est, ἀναβάλλομαι, αὐτίθεμαι. Xenoph. de hominibus uoluptuarijs loquens, τὰ δὲ χαλεπὰ εἰς τὸ γῆρας ἀποδιέθεντο. Item depono, ut ἀποτίθεσθαι τὴν ἐχθρὰν, deponere inimicitiam, & ἀποτίθεσθαι τὴν ἀρχὴν, abdicare se magistratu. Item recondo, repono. Ἀποτίθεσθαι τὰ ἔντερα. intestina reponere, siue (ut Celsus) refundere. Ἀποτίθεσθαι τὰ γνώμενα παιδία, exponere, Aristot. Bud. Com.
Ἀποτίκτω. partum emitto, pario. Bud. Com.
Ἀποτίλλω. μ. ιμαι. euello, depilo. Actiu. accus.
Ἀπολμάομαι. æstimatum accipio. Et ἀπολωμᾶται εἰς προῖκα χωρίον dicitur à Demosth. quod maritus oppignorauit in eum casum, quo casu restituẽda dos erit, certa pecunia æstimatum, uel ipsi marito pro pignore dotis datum, utrunq; enim significare potest. Bud. Com.
Ἀποτιμάω, μ. ήσω. π. ηκα. æstimatum do. Item æstimo, præsuppono. Item punio, condemno. Actiu. genit. & accus.
Ἀπότιμημα. ατ⊙. τὸ. precium, pignus quod accipiebatur à sponso, ut de dote perdenda non esset periculum. Id uerò erat uel domus, uel agri. Accipitur generaliter pro quouis pignore. Bud. Com.
Ἀποτίμησις. ⊙. ἡ. descriptio census.
Ἀποτιμηταί. οι. æstimatores, ut qui à magistratu petebantur, qui precium inducerent ac indicaturam. Meminerunt Demosth. & Lysias.
Ἀπότιμον. τὸ. idem quod ἀποτίμημα.
Ἀπότιμ⊙. inglorius, infamis, ἄτιμ⊙.
Ἀποτιμότροπ⊙. ου. ὁ. cõtemptior, pro ἀτιμότροπ⊙ Ionicè.
Ἀποτιναλάμπ⊙. ὁ. excutiens.
Ἀπότισον, solue quod debes.

Ἀποκνυμι. κω.

Ἀπολυνύω. κω.

Ἀποτίνω. μ. ίσω. π. κα. Ⓒ

Ἀποτίω. punio, reddo, compẽso, exoluo, pœnam pendo, quocunque modo soluo, & rependo, & captiuos luo. Bud. Com.

Ἀποτίπλεσον. difficile accessu.

Ἀποτίς. ἀφρόδ. Etym.

Ἀποτμήσω. abscindo.

Ἀποτμότατ Ⓞ. ὁ. infelicissimus, Homero ὀλυσυχής. nam πότμ Ⓞ præter mortem etiam fortunam significat. πρὸ τὸ πεσεῖν, ὃ δὴ πτωσεῖν.

Ἀποτόκ Ⓞ. ε. ὁ. abortiuum.

Ἀποτολμάω. audeo, sumpta ab aliquo fiducia, Budæus in Com.

Ἀποτόμαι. segmenta,

Ἀποτομάς. άδ Ⓞ. ᾶ. ᾗ

Ἀπότομος, iaculum, quo utebantur pentathli.

Ἀποτομή. breue iaculum. Item figmentũ Plut.

Ἀποτομία, ας. ἡ. rigor, seueritas nimia, uelocitas temeraria, Inconsiderantia.

Ἀπότομ Ⓞ. ου. ὁ. uiolentus, durus, præruptus, abruptus, præfractus. Item compendiosus, compẽdiarius, breuis, ἐπίτομ Ⓞ. præceps, præcisus.

Ἀποτόμως, truncatim, durius, uulgò rigorosè.

Ἀποτορυνόω. μ. ὄσω. π. ὕνκα. in orbem redigo.

Ἄποτος. ὁ cui nullus usus bibendi.

Ἀποτραγεῖν. comedere.

Ἀποτράγιμα. cibus, reliquiæ.

Ἀποτραχηλίζω strangulo, frango collum.

Ἀποτραχύνω. audeo.

Ἀποτρέπομαι, auersor, deuito. Cum Genit. accipitur subinde pro suo actiuo.

Ἀποτρέπω. μ. έψω. π. ψα. auerto, auoco, dissuadeo, deterreo, Gaza ex Cicer. ἀθλεῖς αὖ οἶμαι δι' χορῶς ἀποτρέψειν, Haud sanè quis facile retraxerit. Accus.

Ἀποτρέχω. recurro, quare βέβρεχα.

Ἀποτριάξαι, uel ἀποτειάσαι trels ictus infligere, uincere. De pentathlo dicitur.

Ἀποτριβὴ ῆς. ἡ. corrosio, obtritio.

Ἀποτρίβομαι. μ. ψομαι. π. ιμμαι. exprimo, excrucio. Item amolior, propulso, & diluo crimen quo aspersus sum, purgo, abstergo, Diodoro & Aeschyni. Item reijcio, summoueo, Plutarch. Item aboleo, expurgo, Diodo.

Ἀποτρίβω. μ. ίψω. π. ιφα. abstergo. Actiu. accus.

Ἀπότριμμα. ατ Ⓞ. τὸ. res quę deterendo decidit, ramentum.

Ἀπότριξ. ιχος. ὁ. impubes, πάνυ Ⓞ. apud Callim.

Ἀποτρώγω. mordicus abscindo, ut ἀποβόγω τὴν ῥῖνα, Lucian.

Ἀποτροπαῖον, ου. τὸ. sacrificium uel supplicatio quæ fit ad euitandum aliquod malum immi-

nens. ἀποτρόπαιον δέαμα, abominandum spectaculum.

Ἀποτρόπαι Ⓞ. α. ὁ. malorum depulsor, terribilis aspectu; difficulter dehortandus, malus, fugiendus, dignus odio. Θοοὶ ἢ δαίμονδι ἀποτρόπαιοι dicebãtur, qui nocumenta ab hominibus auertebant, malorum noxarumq; depulsores ac tutelares. In ijs erant Apollo & Hercules, Latini Auerruncos uocant. Bud. Com.

Ἀποτροπόομαι. auerto, ἀποτρέπομαι.

Ἀποτροπή. ῆς. ἡ. dehortatio, auersio.

Ἀποτροπιασ. μα. τ Ⓞ. τὸ. expiatio, ἐξίλασμα.

Ἀποτρόπαλομαι. auersor, refugio. accus.

Ἀποτροπιασμός. ὁ. ὁ. liberatio, numinũ iræ amotio, quæ fit per ueneficia.

Ἀπότροπ Ⓞ. ος. ὁ. quem homines euitant, fugitãs urbem, auersus, auersandus.

Ἀπότροφος peregrinus, insolens, non assuetus & exercitatus, alienus, abhorrens. Bud. Com. Cum genitiuo & datiuo, Synchius, ἀποτροφ Ⓞ. ἐκκλησίας, quanquã in generandi casu ἐκκλησίας legendũ censet Budęus, non rectè opinor, sic Ptolemæus lib. 1. τοσαραβιβλα συντάξ. dixit πολεσπον εἰς πίσιν τὸ ἐκάστοις ἀπότροφον, ci datiuo iungens.

Ἀποτρυσῶν. clam cupiens, λάθρα ἐξιῶν.

Ἀποτρύχω. μ. ύξω. π. υχα. domo, obtundo. Actiu. accus. iung.

Ἀποτρύω. lassum reddo, prodigo, dilapido, absumo, & ἀποβύομαι. lassesco, succumbo, fatisco, extenuor, consumor, διαπαναόμαι.

Ἀπότρωκτον τὸ. derosum, uocatur id schema, quando detrũcatur dictio & mutilatur, quod ab Epicharmo primũ excogitatũ fuisse fertur, ut ἄλφ ἦλος: ἄλφι pro ἄλφιτον, cuius generis nõ pauca cõmemorat Strabo lib. 8. Τγκωμφαφαμ.

Ἀποτυγχανόμενον. τὸ. μὴ λαβεῖν ἐμφαν, quod per peram maleque ac præter animi sententiam euenit, quod præter spem cadit. apud Lucian. frequens.

Ἀποτυγκάνω. non compos fio uoti, frustror. Genit, ut σπελίας ἀποτυχὼν. Siciliæ potiundæ spe frustratus, apud Plutarch.

Ἀποτυλόω. glandem renudo, præputium reseco.

Ἀποτυμπανιζόμαι. tympanis ac fidiculis extendor, ut martyres. Cyril. lib. 8.

Ἀποτυμπανιζόμενοι. ὁι. qui sunt in supplicio.

Ἀποτυπτέμαι. effingo, exprimo.

Ἀποτύπτω. uapulo.

Ἀποτυφλάντου. excæcantur.

Ἀποτυφλόω. excæco.

Ἀποτυχία. ας. ἡ. calamitas. Item frustratio, defraudatio finis, quando aliquid non fortitur suum effectum,

Ἀπτυχίσαι λίθον. lapidem radere & leuigare, marmariorũ quod munus est, ἀ τύχ Ⓞ. quòd cœlum est, ἀποτελεκῆσαι interp. Bud. Iliad ξ.

Ἀποτύφοντα. definent uerberare.

Ἀπύρας. ανδος. ὁ. auferens, præcipiens. Dicitur pro ἀπαρείσας per syncopen, à præsenti ἀπουείλω, pro ἀφαιρέλω, quod est extermino. uel αὐτὸ τοῦ ἀπαυρήλας ἡ συγκοπῆ ἀπαύρας, καὶ σωθέσα, ἡ τροπῆ ἀπύρας. uide Etym.

Ἀπυργοί. loci uel anguli contempti, in quos scoparum purgamenta reijciebant,

Ἄπους. όδ Ⓞ. sine pede, expes: apes auicula, ut Gaza transtulit.

Ἀπυσπάζω. partem bonorum dare, ut pater filiæ cum nubit.

Ἀπυσία. ας. ἡ. absentia.

Ἀποφαίνομαι. enuncio, ἀποφαυλικῶς λέγω. Verbum est dialecticum. Censeo, sententiam fero, statuo. Galen. ὁ δὲν πρὸς ἐπ Ⓞ. ἀποφαίνεδι, Nihil consonum dicere. Bud. Com.

Ἀποφαίνω. μ. ανῶ. demonstro, definio. Item exhibeo, in rationes tutelæ refero. Demosth. φῦλα μνᾶς ᾗ ἡμιτου ἀπέφλυε. id est, In rationes retulit, acceptas tutelæ retulit. Idem, ἔγραψ μὲν ὁδὲν ἀποφαίνεσι τῶν ἰδίων χρήματα, Nullum quæstum pecuniarum referunt, nullum exhibent fœnus. Vnde ἀποφαίνειν τὴν διαθήκην, ædere testamentum & exhibere, hoc est, φανέροποιεῖν: à quo & ἀποπεφασμένως, pro palam & manifestè. Ἀποφαίνειν τὴν οὐσίαν, est dare commentarium seu indicem bonorum, quod Inuentarium appellant. Vide infra ἀποφῆναι τὴν οὐσίαν. & ἀποφήνασθαι τὴν γνώμην. Item defero, reuelo, crimen obijcio, Lys. Accipitur etiam pro ἀπραγάζομαι, ἀποτελῶ, παρασκευάζω, facio, perficio. Lucian. πλουσίους ἐκ πονηρῶν ἀποφαίνας, Qui ex inopibus opulentos reddidisti. Item propono, ut proponimus quæstionem, Accus. iung. Bud. Com.

Ἀπόφασις. Ⓞ. ἡ. apud Plat. αὐτὴ τὸ ἀπόφασις. Et est enunciatio uerum uel falsum significãs, nomine & uerbo constans.

Ἀποφαυλικός. ὁ. ὁ. enunciatiuus.

Ἀποφάσκω. negare.

Ἀπόφασις. Ⓞ. ἡ. negatio, apud Aristotelem de Enunciatione. Itẽ enunciatio, ἀπόφανσις. Accipitur apud Plutarc. pro sententia & dicto breui; hoc est, apophthegmate. Aliquando commentarium bonorum & inuẽtarium, ἀπογραφή. Bud. Com. Est & apophasis siue ætiologia, apud Iul. Rufinianum, uenustum schema, ubi quasi alio interrogante, nobis ipsis respondemus & rationem reddimus.

Ἀποφάσκω. nego, abnuo, sententiã dico, effari.

Ἀποφασμυγόως. uel ἀκροτεφασμυγόως. palàm, manifestè.

Ἀποφαλικά. negantia.

Ἀποφαυλίζω. contemnere, adũersari.

Ἀποφέρομαι. refero, reporto gratiam uel gloriam uel præmium, propriè de ijs dictum, qui honorem aut magistratũ gesserunt. Auferre hoc Latinis significat, cum pro impetrare ponitur. Cic. ad Attic. 16. Audiuimus Cæsarem, uerba fecimus pro Butrhotijs, liberalissimum decretum abstulimus. Idem dicitur & φέρεδαι, ut apud Greg. φέρεδδ δέξαν πρὸς Βασιλέα. Bud. Com.

Ἀποφερω. tollo. Libani. ἀποφέρῃ δὲ ἡ νόσος τὸν αὐθεωπον. Sic Plin. libro 24. cap. 5. de cedri succo, Defuncta corpora incorrupta æuis seruat, uiuentia corrumpit: mira differentia, cum uitam auferat spirantibus, defunctis pro uita sit. Aliquando defero: unde ἀποφέρω δίκλω καὶ γραφλὴν, In iudicium uoco, accuso, reum postulo, diem dico. Aliquando renuncio, designo, & nomen alicuius ædo, creo, eligo, Demosthen. Aliquando in album refero, & inter numeros adscribo, Lys. Aliquando mercedem fero, ut operarius facit. Lucian. ἀποφέρου ἀεὶ τὸ γιγνόμενον. Et pendo, hoc est, soluo, pensito. Ἀποφέρω λόγον Ⓒ λόγους, rationes ad ærarium refero. Dicitur & de rationibus priuatis. Bud. Com.

Ἀποφεύγω. euado, absoluor. Neut. absol. Interdũ cum duobus accusatiuis construitur Demost. ἐς δίκας ὥσπερ ἀπέφυγον πρόδοντα τὴν αὐλοδικωτάτην. Vide Φεύγω in Ammonio.

Ἀπόφευξις. Ⓞ. euasio.

Ἀποφημι. nego:

Ἀπόφημ Ⓞ. infaustus, mali ominis.

Ἀποφλῶσα τὴν οὐσίαν. publicare bona, annotare bona reorum.

Ἀποφλώδης ἡ γνώμη. dicere sententiam.

Ἀπόφησις. Ⓞ. ἡ. γνῶσις. sententia.

Ἀποφθέγγομαι. paucis multa comprehendo, præcise & breuiter loquor.

Ἀπόφθεγμα. τ Ⓞ. τὸ. sententia breuis, breuiter ac scite dictum, scita, breuis acutaq; responsio, præcisa sententia ac breuiter circunscripta. Ἀποφθέγματα (inquit Eras.) sunt dicta acuta quædã & breuia, non cuiuslibet quidem, sed oratorũ, ducum, legatorum, imperatorum, ac ut semel dicam, illustrium uirorum.

Ἀποφθέδω. ἀποφθερέω. Etym.

Ἀποφθεγματίσης. δ. ὁ. sententiosus.

Ἀποφθείρομαι. abeo in malam rem, miserè & calamitosè uagor & erro. Ἀποφθαρδιμὲ Attici dicunt cum indignabunde aliquem discedere iubent: abi in malam rem.

Ἀποφθίμενον, φθαρέντα, ἀποθανόντα. ἀπὸ τοῦ φθίω. Etym.

Ἀποθυρά.ᾶς.ἡ. abortus, ἄμβλωσις, apud Hipp.

Ἀποφλαυρίζω, uel ἀποφαυλίζω. extremè cõtemno, nihili facio. Est etiam ad malum cõuertor, fio deterior, in deterius labor. Etym.

Ἀποφλεγματίζω. id est, capitis pituitas produco & purgo.

Ἀποφλεγμάζκα.κῶς

Ἀποφλεγματισμός.ὁ. medicamentum quod capitis pituitam deducit.

Ἀποφλεγμῦναι. tumorem deponere.

Ἀπόφλημα. debitum. Libanio in Argumento Orat. κατὰ ἀργυρέιτ.

Ἀποφλύμ, eructare, ἀποβδύγεσθαι.

Ἀποφοιβάζομ. purgare, uaticinari.

Ἀποφοιτάω. literario ludo frequentando ualedico, scholam omitto, πτύομαι φοιτᾶν; ἤδει μεν, θαύειν, apud Lysiam.

Ἀποφορά.ᾶς.ἡ. ἀποκομιδή. tributi solutio, officium quod heris serui præstant. Item pensitatio, pensio, qualis à colonis ascriptitijs pendebatur, Andocidi & Plutarcho. Idẽ in Apoph. ἀποφορὰν stipendium militare uocat. Significat etiam suaueolentiam, odoremque gratum. Herodian. ϑύωσίαι τε ἐπὶ τῶν ἀφανῶν ἀποφορᾶς. Sæpius tamen αὐτὶ δυσωδίας. Item pro expiratione, exhalatione & effluctione, Plutar. Symp. 5. Item pro ablatione, Aristot. Aliquando lucrum, λῆμμα. Bud. Com. Ἀποφορὰ & εἰσφορὰ quid differant, uide Ammonii. Item ἀποφορὰ & ἀναφορά.

Ἀπόφορ⊙. sterilis, ἄκαρπος.

Ἀποφορτίζω.μ.ίσω.π.ικα. exonero, ἀποβάλλω τὸ φορτίον. Actiu. accus.

Ἀποφραγνύω. obstruo.

Ἀποφράς.άδ⊙.ἡ. dies nefastus, inauspicatus, ater, reiectus, execratus, detestatus. uocabantur etiam homines improbi & flagitiosi ἀποφράδες, ut illic, ἀνθρωπ⊙ ἀποφρὰς καὶ βλέπων ἀπίστως, apud Synes.

Ἀποφρατήρ,ῆρος.ἡ. ferua, ἡ δέλη. Eust. Iliad. π.

Ἀποφράττω. obturo. Bud. Com.

Ἀποφρίττω. abhorreo.

Ἀποφρυγῶ. exterreo.

Ἀποφυάς.ἡ. appendix. Vnde ἀποφυάδες annata, id est, annascentes ramuli ramis maioribus. Sic Arist. item uocat intestinorũ appẽdices (ut Gaza interprete) quæ & ἐκφυάδες dicuntur.

Ἀποφυγή.ῆς.ἡ. exilium.

Ἀποφυλακίζω. βιάζομαι. Etym.

Ἀποφύλιος.ᾱ.ὁ. qui nullã habet tribum, aduena.

Ἀποφυλλάδες.ἀῶν. fibræ.

Ἀποφυλλίζω. folia detraho.

Ἀποφυσία.ᾶ.ἡ. bulla, eminentia.

Ἀποφυτεύω. aulisione sero.

Ἀποφώλιος.ᾱ.ὸν. monstrum, abortiuum. Et adiectiuè, pro uano, indocto, ἀπαίδευτος. φωλεὸς γὰρ τὰ παιδευτήρια.

Ἀπόφωνισμα. sententia responsiua, ut: fac uelis, perficies. Iulius Rufinianus. forte ἀποφώνημα melius dicitur.

Ἀποχαλινόω.μ.ώσω.π.ωκα. frenum exuo.

Ἀποχαλκεύω. fabricor.

Ἀποχαλκίζω. ære priuo, exuo pecunijs omnibus, depeculor.

Ἀποχειροβι⊙.ᾱ.κῶς

Ἀποχειροβίωσις.ᾱ.ὁ. opere manuali uiuens.

Ἀποχειροτονεῖσθαι. abrogari, abdicari, reprobari, exautorari, plebiscito absolui, uulgò degradari. Iungitur genit. cum accus. Demosth. πάντα πραγμάτα ἀκούσας ὁ δῆμ⊙ ἀποχειροτόνησε μόνον. Bud. Com.

Ἀποχειροτονία. abrogatio.

Ἀποχεῖσθαι.μ.ύσω.π.υκα. duco per conductũ.

Ἀποχή.ῆς.ἡ. distantia, abstinentia. Item receptio, quitãtia iureconsultis, chirographus, quo creditor testatur sibi factum satis à debitore. Latini Acceptilationem uocant.

Ἀποχλοίας. cuius facies color affectu aliquo modo mutatur, pallescit.

Ἄποχ⊙. imperitus, agrestis.

Ἀποχάομαι.μ.ήσομαι. abutor, recedo & antiquo, cum genit.

Ἀποχή.μ.ἀποχήσει. ἀπέχρησε. sufficit. in præsenti pro ἀρκετόν ἐστι, & ἀποχῶσ⟨ε δόκει pro ἀρκετὴ ὑπαρχέσα, & in futuro ἀποχήσει; αὐτὸ τοῦτο κακὸν γενήσεται. Sic Zenobius. Apud ueteres Athenienses scribebatur ἀποχρῆ, cum circumflexo & iota subscripto: apud recentiores scribitur ἀποχρὴ, cum graui, & sine iota. Vide Etymol.

Ἀποχή⟨αδ⟩ ἑωυτῷ. sibi mortem consciscere.

Ἀπόχρησις.ι⊙.ἡ. abusus.

Ἀποχήσασι. sufficient, apud Aristoph.

Ἀποχρυσόω. inauro.

Ἀποχρῶν.ὁ. sufficiens, idoneus.

Ἀποχρώντως. sufficienter, satis.

Ἀπόχρωσ⊙.ὁ. sufficiens.

Ἀποχυλίζω. succum extraho.

Ἀπόχυμα.ατος.τὸ. pix uetus nauibus derasa, testibus Paulo & Dioscor.

Ἀποχωρέω.μ.ήσω.π.ηκα. recedo, discedo.

Ἀποχώρησις.ι⊙.ἡ. discessus.

Ἀποψαλίζω τὸν ὄνυχα. desco, fortifico ungues.

Ἀποψαομαι.μήζομαι. abstergo, tergo nares.

Ἀποψευδομαι.μ.εύζομαι.π.δυσμαι. fingo.

Ἀπόψυγμα.τὸ. derasio.

Ἀπόψηστρ. hostimentum.

Ἀποψηφίζομαι.μ.ίσομαι.π.ισμαι. libero in iudicio, per

cio, per decretum expello, reuoco, quando res cõponi non potest, absoluo suffragio, antiquo, ex albo erado, censeo aliquid non faciendum, Item condemnor. Bud. Com.

Ἀποψηφῶρ. ædere crepitus alui.

Ἀπόψηφισις. dicitur quasi è tribu motio & electio, κατάδηκη. Bud. Com.

Ἀποψηφισμοῦχοι dici possunt, quos Romani ærarios appellant, qui iam non sunt in albo centuriæ suæ.

Ἄποψις, aspectus, prospectus, & τὴν ἄποψιν αὐτῆς ἀφεῖλεθ.

Ἀποψοφιῶρ. pedere. crepitum alui reddere. Aristot.

Ἀποψύχω.μ ύξω.π.υχα. aresco, morior. apud Hesio. ut ἀπέψυξεν βίου, mortuus est, obijt, apud Sophoc. νὴ ἀποσπλώω, νὴ ἀποῤῥίπτω. Ité caco.

Ἀποψωλεω.μ.ήσω.π.ηκα. eo nudato præputio.

Ἀπώνυς. iurabas.

Ἀππαλάζω concionor.

Ἀπραγμονὴς.ους.ὁ.ἡ. trãquill⁹, minimè molest⁹.

Ἀπράγμον⊙.ᾱ.ὁ. non curans aliena.

Ἀπραγμόνως. ociosè, & faciliter aliqd fieri & procedere nullo(q; negotio.

Ἀπραγμοσύν.ης.ἡ. ocium, trãquillitas uitæ. Aristoph. Grãmat. ἀπραγμοσύνη dixit stirpẽ seu plantam esse, quæ in Academia proueniet, ac nascerctur.

Ἀπράγμων.ον⊙.ὁ. ociosus, sine cura. Significat autem uirum bonum, aut certè placidis moribus, qui negotium exhibere alijs non solet, & simul qui non libẽter sibi negotia exhibet, quales sunt ἰδιοπράγμονες. Interdũ pro inertibus accipitur, & qui laborem recusant. Bud. Com.

Ἀπραγόπολις. urbs ocij altrix.

Ἀπρακτέω. nihil proficio. Xenoph. ὥσπερ ⟨ὲ⟩ πρὸς ἀνθρώπου ἀπρακτέω οὐδ' ἁμαρτάνομαι λεγόμενος. Bud. Com.

Ἄπρακτος. irritum.

Ἄπρακτος. inefficax, ignauus, infecta re desistens, opponitur ⟨ῷ⟩ δραστηρίω. Herodia. ἀπράκτους ἔπεμψεν. Re infecta dimisit, scilicet, legatos. Bud. Annot.

Ἀπρακτόστατ⊙.ου.ὁ. ineptissimus rebus gerendis.

Ἀπραξία.ας.ἡ. tranquillitas uitæ, uacuitas à negotijs, inertia, ocium, ut in uersu prouerbiali, ἀνάπαυσις ὅτι τῶν κακῶν ἀπραξία. Dicitur etiã cum nec quicquam negotij agere, nec experiri licet & appellare nomina sua, quare Plutarch. pro iustitio posuit.

Ἀπρασία.ας.ἡ. uilitatem significat. Liban. κατέλαβεν ἀπρασίαν τῶν φορτίων. Quòd non facile uendatur.

Ἄπρατ⊙. est integer & innocens, uel testis uel iudex, qui conscientiam addicere pecunia non didicit. Bud. Com. Qui non est uenalis muneribus.

Ἀπρεπής.ἐ⊙.ὁ.ἡ. indecens.

Ἄπρεπῶρ. non factum, inutile, infectum.

Ἀπρίατ⊙. sine precio.

Ἀπριατ⊙.ᾱ.ὁ.ἡ. inemptus, gratuitus.

Ἀπρίξ. tenaciter, cum tenetur aliquid firmiter, mordicus, ualidè, ὃ ἔχ οἵ ὄντε πρίσαι δίχα τῆς σύμφυσιν. Soph. interp.

Ἀπροαιρέτως. nulla nostra opera, sponte.

Ἀπροβούλευτ⊙ν. sententia, quæ statim ad populum non ad senatum refertur. Et ἀπροβούλευτον ψήφισμα Libanio dicitur, decretum non prius ad curiam sed primo tempore ad populum delatum, lex in oratione κατ' αὐξησιν ⊙, est quæ hoc ipsum quid sit indicat. Harpocr. Sunt qui ἀπροσβούλευτ⊙ν interposito σ litera scribãt.

Ἀπροβολία.ας.ἡ. temeritas.

Ἀπρόθυμ⊙.ὁ. supinus, tardus, remissus. Plutarc. in Themistocle.

Ἀπροθυμότατ⊙.ᾱ.ὁ. minimè auidus.

Ἀπροϊδής.έ⊙.ὁ.ἡ. improuisus.

Ἄπροικ⊙.ᾱ.ὁ.ἡ. indotatus.

Ἀπροΐτ⊙. qui non exit domo.

Ἀπροκείνω.μ.ινῶ.π.ικα. separo, segrego.

Ἀπρομηθία.ας.ἡ. incuria, temeritas.

Ἀπρονόητ⊙. improuidus, temerarius, inconsyderatus.

Ἀπρονοήτως. improuidè.

Ἀπροόπτως. de improuiso.

Ἀπρόπτ⊙ν. indecens, absurdum.

Ἀπρόσβατ⊙. inaccessus, inaccessibilis.

Ἀπροσβούλευτ⊙. inconsultus, impræmeditatus.

Ἀπροσβουλεύτως. inconsultò, extempore.

Ἀπροσδεής.έ⊙.ὁ.ἡ. non indigens.

Ἀπροσδιονυσία. nihil ad rem pertinentia, quæra dagium, Nihil ad Bacchum in Chil. Erasmi, & Bud. Com.

Ἀπροσδόκητ⊙.ᾱ.ὁ.ἡ. inexpectatus.

Ἀπροσδοκήτως. præter expectationem, inopinatò, nec opinatò.

Ἀπροσεξία.ας.ἡ. negligentia, segnities.

Ἀπροσηγορία. silentium, taciturnitas, significat propriè illud silentium, cum quis non appellat ac salutat amicum. unde parœmia illa apud Arist. πολλὰς φιλίας ἀπροσηγορία διέλυσεν, Erasm. Chiliad.

Ἀπροσηγόρητ⊙.ᾱ.ὁ. insalutatus.

Ἀπροσήγορ⊙. ᾱ. ὁ. quem nemo appellare audet ob morum asperitatem.

Ἀπροσίκει. cantat.

Ἀπρόσιτ⊙.ου.ὁ.ἡ. aditu difficilis, inaccessibilis, inhuma-

inhumanus, cuius initium inueniri nequit.

Ἀπρόσκλητος ὄνομ. dicitur, cum lis contra eum intenditur, qui in iudicium uocatus non est, aut qui non rectè uocatus est, ut deserti uadimonij damnetur. Demosth. ὁ ἀρχθέσι⊙ ἀπρόσκλητον μὲν οὐκ ἐλθὼν δραχμῶν δίκην κατεδικάσθη⊙. Bud. Com.

Ἀπροσωπέω. non præuideo.

Ἀπρόσωπ⊙. ὁ. ἡ. inoffensus, inoffensibilis, per quem nemo offenditur.

Ἀπρόσωπον. siue ἀπρόσωπον. ὸ. omni impedimento, incommodoq; carens.

Ἀπρόσμας⊙. nõ tangibilis. μασσάομαι enim tangere est.

Ἀπρόσμαχος. ου. ὁ. ἡ. inexpugnabilis, ἀκαταγώνις⊙.

Ἀπρόσοιτ⊙. intolerandus.

Ἀπροσπέλαστος. inaccessibilis.

Ἀπροσπαθεία. ἡ. scientia qua docemur, quando consentire oporteat, & quãdo non. Diogenes Laërtius lib. 7. in Zenone Cittico.

Ἀπροσόδιτον. ὸ. quod patrifamilias non acquiritur ut profectitium.

Ἀπροστάσιον. ὸ. actio in inquilinos, qui μισθίκιον non soluerunt, & sine tutore ius ciuium sibi usurparunt. Eligebat autem unusquisq; sibi ex ciuibus præfectum aliquem & patronum & ueluti tutorem, inquit Harpocrat. Dicitur etiam ἀπροστασία δίκη. Vide Ἀποστασίς in Amm.

Ἀπροστάτευτ⊙. carens tutore, ὁ μὴ ἔχων προστασίαν ἐννόμου.

Ἀπρόσφορ⊙. δικαίως. incompetens.

Ἀπροσωπολήπτης. ου. ὁ. respectũ personarum carens.

Ἀπροσωπολήπτως. citra delectum, siue personarum respectum.

Ἀπρόσωπ⊙. ου. impersonalis, non honestæ personæ.

Ἀπροτίμας⊙. ὅ. ὁ. ἡ. incontaminatus, intactus.

Ἀπροτίπτον. non prouisum, latens.

Ἀπροφάσιστος. ὁ. ἡ. inexcusabilis, citra tergiuersationem, nihil recusans, non quærês prætextũ.

Ἀπροφασίστως. minus dissimulanter.

Ἀπρόφατ⊙. idem quod ἀπροφάσι⊙.

Ἀπροφύλακτος. ὁ. incustoditus.

Ἀπταις⊙. ὅ. ὁ. à peccato immunis. Item non collapsus, integer, illæsus, apud Plutarch.

Ἄπτερα. Vrbs Cretę. sic dicta quòd aliquando Sirenes cum Musis de cantu contendentes, & uictæ isthic pennas abiecerint, prius uolucres & pennatæ. Etym.

Ἀπτόητος. longinquè, remotè, ut Herodian. uult. Est etiam uelociter, promptè, obiter, neglectim ἀφροντίστως, sine cura. alij uerò tardè, remissè, leuiter: alij negligenter, ἀμελημάτως. Etym. Dicitur etiam ἀπτέρως.

Ἀπτέρ⊙. ὁ. impennatus, implumis. etiã πτηνὸς significat. ἡ γὰρ ἀστέρησις δηλοῖ καὶ τὸ ὅμοιον ἢ τὸ ἴσον. οἷον ἀτάλαντος. Quidam uero ἔμενον⊙ & ὁ πτερατὴς, non auolans, sed stabilis & permanens interpretantur. Quidam rursus pro ἡδὺς dulcis, & ἄσμεν⊙, gratus: ἢ ὀρθός, rectus exponunt. uide Etym.

Ἀπτέρως. celeriter, subito quasi ὁμοπτέρως, simul cum alis. Lycoph.

Ἀπτερύονται. apud Aratum, pro alas remittunt, uel plaudunt, & alas concutiunt, ut sit loco πτερύγων & πτερύμ.

Ἀπτόρωτ⊙. uelox, repentinus.

Ἀπτ⊙. ῶν⊙. ὁ. inuolucris, μὴ ἐπιπλαδῆ δηλῶν ἁμμ⊙.

Ἀπτικόν. τὸ. tactus, facultas tangendi.

Ἀπτικώτατος. ὁ. uim tangẽdi præcipuè obtinens.

Ἄπτιλ⊙. ὁ. ὁ implumis.

Ἄπτιστος. integer, indiuisus.

Ἀπτολοπὴς ἐ⊙. ὁ. ἡ. ἀπτόητος, ὁ μὴ πτοούμεν⊙ ὑπὸ λόγων. intrepidus in dicendo, contumeliosus, calumniator. Etym.

Ἀπτοεπὴς. ἐ⊙. ὁ. ἡ. audax, maledicus, mordax in uerbis. quidam aspirant: ut, καὶ ἅπτ ἀπτοεπὴς. ὡς καταπτομένῃ ὑπὸ ἑπτὰ σιμ. ἐμφανιλαπάτρου τὸ ψιλόν. uide Etym.

Ἄπτοντ⊙. ὁ. interritus.

Ἀπτολεμ⊙. ὁ. ὁ. ἡ. imbellis, πολέμου ἅπτ⊙.

Ἅπτομαι. μ. ἀφόμαι. π. ἥμμαι. capesso, ut ἅπτεσθαι πολιτεύματ⊙, Plutar. capessere rempub. Aliquando esito, gusto. Idem, ἐξεώθην δὲ τῆ φλοιᾷ ὡς λέγεται, καὶ ζώων ἀγεύστων τερότροφον ἦθος. Aliquando attingo & tracto artem aliquam, & illi studeo, ut ἅπτεσθαι παιδείας, & ἀνθρωπίν⊙ μαστιγὸς, Athen. ἅπτεσθαι τῶν μαθημάτων, Plato. Aliquando pro tentare ponitur. id est, commouere, urgere, iactare: & morbis conuenit, Dioscor. & Hipp. ubi ait generosi acuebant mentis uini robur, minus tentare, & caput & mentem lib. 3. de Ration. uict. acut. Sic Horat. Si morbo renes tententur acuto. Aliquando hoc reo, conglutior, συμφύομαι, Theophr. Ἅπτεσθαι item πολέμου, committere bellum. Ἅπτεσθαι βλαβερᾶς, experimentum aggredi. Budęus Com. Et μὴ ἅπτεσθαι τοῦ σώματ⊙, quod Plato uidetur. Cicerõ. dixisse. minimã esse cum corpore contagionem in Quæst. Tusc. & alibi Seuocare animum à societate & contagione corporis.

Ἀπτόμενος. aptus, id est, confertus & compositus, πρόσφορος ἁρμόττ⊙.

Ἅπτος. ὅ. ὁ. tãgibilis, tractabilis, ψηλαφητός.

Ἅπτω. μ. ψω, π. φα. accendo, cõrecto, Accu. iung. ἅπτω

Ἀπτώς. ὦτ⊙. ὁ. non cadens, qui non labitur, sed stat intrepidus. Ἀπτωτὶ ψυχῇ, erecto animo, intrepido.

Ἀπτώτως, sine defectu.

Ἄπυγοι. qui natibus tritis sunt, & exilibus. Dicte riũ erat in Athenienses. depyges dixit Horat.

Ἀπύθμενον. τὸ. fundo carẽtia. Vide in Chil. Eraſ.

Ἀπύθμενον. quod fundo caret.

Ἀπύθμεν⊙ φιάλη. profunda & alta phiala. Athenæus.

Ἄπυκνοι. ὁι. soni, qui impositione sonorũ trium. qui sunt spissi, nullo genere aut lege iunguntur. Statuarij appellantur, quia diuersas sex tensiones recipere non possunt. Capella lib. 9.

Ἀπυθύνω. placo.

Ἀπύλλω. laudo, αἰνέω.

Ἀπύλωτ⊙. ὁ. ὁ. sine foribus, nullis portis clausus. Aristoph. Ranis, ἔχουτ' ἀχάλινον, ἀκρατές, ἀπύλωτον στόμα. De homine futili & effrenatæ loquacitatis.

Ἀπωλάκωδος. ὁ. ὁ. sine fundo seu basi. ἀπύθμενος. ὑγραπέζης λύχνος, non mensæ calyx. Etym.

Ἄπυρα ὄψα. opsonia incocta, & igni nõ admota.

Ἄπυργος. ἀτείχιστος, non turritus, non munitus.

Ἀπυρεξία. ας. ἡ. spaciũ quo paroxysmus cessat.

Ἀπύρ⊙ς. carens febri, liber à febri. (cia.

Ἀπύρηνα. τὰ. mala punica seu granata, propriè dul

Ἄπυρ⊙. frigidus, incoctus, sine igne, ut ἄπυρα opsonia, quæ igni admota non sunt. Et ἄπυρος οἶν⊙, uinum non excoctũ, solebant enim antiquitus uinis uti decoctis, ut annotat Eustat. Iliad. ψ & ἄπυρος, ἄθυ⊙ς, non sacrificatus Dijs. Item uanus, mortuus. Ἄπυροι πρόποσδι⊙ crateres qui ornatus gratia cõmibus dicati erant, uel templis, prorsus ignibus immaculati intactiq. dicuntur etiam ἀκάθαπλοι. tripodũ enim duo genera erant, primum lebetes ἔμπυρα ἐκῶν, ἀζώνους & λοιπροχόους, quibus aquam calefaciebant: alterum [illegible] fratereres, ἐφ' οἷς οἶνος ἐξεκεχεώνυτο, Plura Eust. Iliad. 9.

Ἀπύρωμι. Græci uocant tuas frigidarium.

Ἀπύρωτ⊙. ὁ. ὁ. ἡ. restinctus.

Ἀπύρωδες φιάλη. non [illegible] culinæ, sed deorum apta ministerio. ἢ ὅτι [illegible] ἀπὸ τῶν ἐκλελεμμένων, ἢ ὑγρὰ λατ⊙, Eust. Iliad. [illegible].

Ἀπυρωτροφία. ἡ. [illegible] dus cibus.

Ἀπυσδέον. fœtidum [illegible].

Ἄπυστος. ὁ. inauditus [illegible].

Ἄπυ⊙. sine pure, [illegible] culcete.

Ἀπύω. μ. ύσω. π. υκα. [illegible]. iubeo, clamo, resono, ædo sonum. Herodian. [illegible] τίνα γλῶσσαν πρῶδν ἀπύσι; Accuſ.

Ἀπφάλαμ. ὁ. ὁ. [illegible]

Ἀπφία. ας. ἡ. apud Comicos, hera.

Ἀπφύς. ύος. pater, uel fraterculus, ἐγκτῆσ γαμετὴ ἐκδεδομένη σεισικῶς. Etym. & Gaza ultimam circunflectunt ἀπφῆς.

Ἀπώγωνες. ὧν. imberbes.

Ἀπωλέω. μ. ήσω. π. ηκα. discrepo. Neut.

Ἀπωλής. ὁ. ὁ. [illegible] ηχ⊙, mali soni, inconcinnus, absonus. Aliquando extra cantũ, ponitur pro eo quod non probatur, τὸ μὴ ἀρέσκον.

Ἀπωθέω. μ. ήσω. π. ηκα. καὶ ἀπωλίσθανα. repello, expello, Arist. in Problem. & Galen. Thera. 14. Itẽ reijcio, repudio, idq; ferè in uoce passiua. Lucian. ἀπωθέσθαι τὴν δίκαιαν, Non accipio arbitrium delatum, sed Alexandrũ reijcio. Itẽ excutio. Herodian. ὅι δὲ ἵπποι τοὺς ὠμοβάτας ἀπωθοῦνται. Accuſ. Bud. Com.

Ἀπώθω. μ. ώσω. π. ωκα. repudio, expello, ἀπωθέω Accuſ.

Ἀπώλεια. ας. ἡ. perditio, euersio, internecio, clades illata.

Ἀπώλαδος. carens pullis.

Ἀπωμολιώς. iuratus.

Ἀπώμοτον. uitandum, insperatum, quod quis factum abiurauerit.

Ἀπών. οντ⊙. ὁ. absens.

Ἀπώρυγθι. propagines, aluei, aquæductus.

Ἀπώρωπα ὀστέα. apud Dioscor. ossa non indurata, Marcellus fracta uertit.

Ἀπωσός. ὸ. ὁ. expulsus. Sophocl. in Aiace mastigophoro, τέλος δὲ ἄπωσός γῆς ἀφοιφθήσομαι.

Ἀπωτάτω. longissimè, μακρᾷ, super.

Ἀπωτέρω. procul, longè, porrò.

A Pro ἄρα sæpe apud Homer.

Ἄρα. paroxytonon αὐτὶ τοῦ δή. Homer. ὄφρ' ἔτ' ἄρα οἱ νίζοντο κεκμηκόσι θυμὸν ἀχαιοί. Et αὖτὰρ τοῦ ὥς. Gregor. ὣς ἄρα δὴ ὠίοντο, si fortè possint. Est etiam παρασκευωματικὸν. Xenophon. ὅπως ἄρα ἔλθωμεν ἑτοῖμοι; quales tandem? πότ⊙ ἄρα; pro πότε. Significat & utiq;, nempe, sanè, Lucian. ἔλθωσι ἄρα, ἔφη, ὑμεῖς ὧδ' ἔχοντες; ac si diceret, ὀκτὼ ἔλθωσι ὑμεῖς Conuenit & in collectionibus argumentorum. Synes. καὶ νῦν ὀκ ἀναίτιος ὢν ἀκόντως ἀκικῶς, ἀτυχεῖς ἄρα, ἀλλ' ὀκ ἀδίκως. Dicitur & ἄραγε. Synes. ἀλλ' ἄραγε ἔστιν τις προαίρεσ⊙, μὴ ἐπίσκιος. Si quis igitur. uel, Si quis equum emerit. Item ὀκ ἄρα γε ἅπτ⊙, Ita ne terra quidẽ uel, Nimirum ne terra quidem. Item ἄρ' ὄν, igitur, itaq;, in principio sententiæ. Bud. Com. Vide etiam Etym. Vide in Ammonio. Interpretatio in Cyrilli differentijs non bene habet.

Ἄρα. penul. inflexa, dubitatiua coniunctio est, an, num, atq; ità ferè additur ὄν aut γε, ut ἆρ' ὄν utrum igitur. sic & ἄραγε, ἆρα μὴ; nunquid, utrum, quod in consequentia sermonis ἆλλα μὰ dicitur.

dicitur. ἆρά ποτε, utrum tandē? ἆρ' ὄκ; nōnne quod? an non? Demoſth. τίνας δ' ἂν ἔχηις ὑπολαμβάνειν τοὺς φίλιππον, ἆρ' οὐκ πολέμια λῃστῶ καὶ νίκηι; Vide in Ammonio.

Ἀρά. ᾶς. ἡ. nocumentum, imprecatio, execratio, uotum, clades quæ uenit ex imprecatione uel maledictione. Ἔνοχος τῇ φυομένῳ τῆι ἀρᾶι dicitur, qui diris imprecationibus deuotus eſt, ob id q; deteſtandus. Bud. Com.

Ἀραβέω. μ. ήσω. π. ηκα reſono. Neutr. abſol.

Ἀράβησεν. ἤχησεν, ἐψόφησεν. καταχρηστικῶς δὲ τῇ ὠῒ τῶν σισήρων. Etym.

Ἀραβήσσω. ἀρχήσομαι, ὀρχήσομαι, Ionicè.

Ἀραβήσται. uehementiores uenti, qui puluerem excitant, inferius ἀείσται.

Ἀραβικός. lapis quidam Dioſcoridi lib. 5.

Ἄραβις. herba quædam Dioſcoridi. aliàs Drabe.

Ἄραβος. ου. ὁ. ſtrepitus, λυτύπος. λυείως ἢ χὶ ἄρει βοὴ. ἢ λυείως ἢ χὶ ὀρῇ βοὴ, ὄραβος τῇ ἀραβος. ἢ λυείως ἢ ὦὶ τῶν ἕραν βοὴ, ἕραβος καὶ ἄραβος. Etym.

Ἀραβύλας. barbari calceamenti genus.

Ἄραγε πολλῶν, συμπέρασμα ἐρωτικόν, inquit Ariſtoph. interpres.

Ἀραγμός. ὁ. ὁ. ſtrepitus.

Ἀράγω. diſcerpo, ἀπαράσσω.

Ἀράδες. ἀδ. membranæ.

Ἄραδος. cordis pulſus poſt uehemēs exercitium. Gal. comment. de Victu. acut. lib. 4. dicit ἀραδον ſignificare turbationem quandam & uelut pugnam, quæ in uentre ex diſcrepantibus facultate cibarijs oritur.

Ἀράζειν. latrare.

Ἀραι proficiſci, ſoluere, ab ἄειρω.

Ἀραῖος. ᾶ. ὁ. penanflexum, ſubditus maledictioni (Cyrillus in differentijs) ἐπιτάρατος, uiolentus, horridus, grauis, difficilis, triſtis, ſignificat & optabilis. Etym.

Ἀραιός. ᾶ. tenuis, rarus. oxytonum, παρὰ τὸ ῥαίω τὸ φθείρω, fungoſus ut ſpongia & pumex, mollis, minutus, gracilis, imbecillis, impotens. ſignificat quoq; nociuus. Item longus & optabilis. eſt etiam infœlix, miſer, infortunatus. Etym.

Ἀραιοσυγκρισίαι. ὧν. Methodicis dicebantur illi, quibus cutis nō eſt obſarcta, quo minus liberè tranſpirent: ſtatuebāt enim illi fortuito atomorum leuiorumq; corpuſculorum concurſu coagmentoq;, quod σύγκριμα uocabant, animantium corpora eſſe conflata.

Ἀραιότερος. βαρύτερος. Etym.

Ἀραιοῦμαι. laxeſco, rareſco.

Ἀραιοστασιάζοντες κατὰ συγκοπὴν. Ἀραιοστασιάζοντες. Etym.

Ἀραίωμα. laxo, rarefactio.

Ἀραίωσις. ιος. ἡ. laxatio.

Ἀραιωλικός. ὴ. ὁ. habens uim rarefaciendi.

Ἀράκη. γος. ἡ. &

Ἄρακος, ἀρακὴς. lathyrus, cicercula, piſi genus, à duritie ſic dictum, quod id ῥᾴσαι, id eſt, frangere non facile ſit. Aracus innaſcitur lenti ſpōte, noxia herba. Theophraſt. Vide etiam Plinium. Ab huius ſimilitudine alia quædam ἀρακωδὴς uocatur.

Ἀράξις. panis nomen.

Ἀράξης. fluuij nomen. παρὰ τὸ ἀράσσειν, ὅτι ἀπὸ πολλῶν κόσμων καταῤῥήγνυται. Etym.

Ἀραξός. Βοταύηλις. Etym.

Ἀράομαι. μ. άσομαι. precor, in bonam partem, ut ἀρᾶσθαι ἀγαθά, apud Herodot. Item imprecor, maledico, nocco. Aliquando oneror. Aliquando congruo.

Ἀραρ. ποταμὸς ἢ λιελλικῆς, ἀπὸ τοῦ ἀρηρῶτος τῷ Ῥοδίων ποταμῷ. Etym. Araris fluuius.

Ἄραρε. uiſum eſt. παρὰ τὸ ἀρῶ, τὸ ἁρμόζω. ἤρεσεν, ἤρεσσαι.

Ἀραρίζω. latrare. Atticè. ἀπὸ τοῦ ἄρ φωνῆς, ringi prorie. Vide φωνῆι in Ammonio.

Ἀραρεσμένον. παρὰ ἀρῶ. τοῦτο ὁ. παθητικὸς ἢ κέκραγα. ἠρέσμαι. uide Etym.

Ἄραρις aranea.

Ἀραρός. fixus, firmus, execrandus. Sed ἄραρος, pro paroxytonum, pars eſt acici. Vide in Vocabulis militaribus in appendice Lexici.

Ἀραρῶτα. ας. ἡ. κὰι

Ἀραρώς. ότος. ὁ. congruens, applicatus, ἡρμοσμένος, κολλητός. uide Etym. ὁ δὲ ἁρμὸς ἢ ὦὶ πᾶσωσε περφυκώς καὶ οἱονεὶ ὦὶ τετραμμένος. Plutarch. ἐκ ὦὶ ἀραρὼς τῷ γνώμῳ ἀλλὰ πρὸς πάτταλον. Non erat morum elegantia ac prudentia præditus ſed leuis & inconſtans.

Ἄρας. ἡ. membras, Theodorus apud Ariſtotelem.

Ἀραῖ. proficiſci ſoluere, ſicut ἆραι. Itē referre, reportare, impetrare, au ferre gratiam uel gloriam, uel præmium. Bud. Com.

Ἀρασιμος. execrandus.

Ἀράσσω. & ῥάσσω. μ. ἄξω. ξα. αχα. propriè (inquit Euſtat.) τὸ δηλοῦν σισήμως ἐμνω, παρὰ τὸ ἄρης. Sic enim Homerus & ῥύ od utuntur. Item pulſo, tundo. Syneſ. dic dam ſuprà modum ſuperbo & elato: ὅτ(inquit) ἀράσσει τῇ λιφαλῇ τὸν ἔρανόν. Aliu ndo collido, conflicto. Ariſtoph. Legitur δ' ἀράξαι per duplex g Bud. Com.

Ἀρατήριον. τὸ. laus, ab ἀράομαι, ho e eſt, imprecatio

Ἀρατός. ὁ. deteſtabilis, facer, ἐπάρατος, ſed ἄρατος, Aratus proprium poētæ nomen cuius extant Phænomena.

Ἀραχίσινα. radix quædā peregrina, Theophraſto

Ἀραχνᾶ. ᾶ. ὁ. ἡ

Ἀραχνεῖος. ᾶ. ὁ, ad araneam pertinens, λεπτόταθος.

Ἀράχνης. ᾶ. ὁ. aranеus. παρὰ τὸ αὐτοῦ ἀράχνη ἔχειν. ἀπὸ δὲ τοῦ ἀείρω. ἢ παρὰ τὸ ἀραιὰ ἴχνη ἔχειν. ἀπὸ δὲ τοῦ ἀείρω τὰ ἴχνη. Etym. Dioſcorid. lib. 2. & Ariſtot. in Hiſtoria animaliū.

Ἀραχνιά. ᾶς. ἡ. κὰι

Ἀραχνίον. ᾶ. τὸ. tela aranеæ. Vide Ammonium.

Ἀραχνιόω. μ. ώσω. ῶ. ωκα. aranearum telis plenus ſum. Neut. abſol.

Ἀραχνοειδὴς. ές. ὁ. ὁ. tunica oculi tenuiſſima, quæ retiformis dicitur.

Ἀραχνοφὴς. ές. ὁ. ὁ. ἡ. ab aranea textus.

Ἀρέω. μ. άσω. compono, apto, congruo. Vnde ἄραρα, placui, congrui: & aoriſt. ſecun. ἄραρον, & ἀρέσθαι, congruerit. Actiu.

Ἀρβάλη. τὸ γάνος ὀστράκινον, ſartago teſtacea.

Ἀρβυλίδιον. apud Theocrit. genus calceamenti.

Ἄρβυλον. culter ſutorius. σκιλίον σκυλικὸν σὺν φορὲς ἔστι δὲ τῇ ὅπλον. Etym.

Ἄρβηλος. ὁ. culter rotundus quo coria radunt, ſcinduntque coriarij, λυκλοτερὲς σκλήριον, ᾧ σκυτοτόμοι τέμνουσι καὶ ξέουσι τὰ δέρματα. Nicand.

Ἀρβύλης. ἡ. calceamenti genus concauum, circum pedem exactè compreſſum ad talos uſq; ut adnotat Gal. cuiuſmodi etiam πιλοπέδιλα uocari teſtis eſt Hipp. Eſt & ἀρβύλη apud Eurip. in Hippolyto, curr⁹ pars ubi auriga ſtabat, teſte Euſt. Iliad. ε. παρὰ τὸ ἁρμόζεσθαι δὶς ποσίν. ἁρμύλη καὶ ἀρβύλη. ἔστι δὲ ὅλος ὑποδήματος πόδιος ὡς ἐργασμένον. Etym.

Ἀρβυλοπήρης. ες. alatus, talaria portans, Sic Perſeus dictus alicubi legitur.

Ἀργαλέος. ᾶ. ὁ. moleſtus, difficilis, triſtis, quaſi ἀεργαλέος. ἢ παρὰ τὸ ἔργον.

Ἀργανθών, nomen montis. Etym.

Ἀργανθώνειος. ὁ. Arganthoneus. οἷον, ἀμφὶ Ἀργανθώνειον ὄρος προχοάσιν λίσιος. Etym.

Ἀργανθώνιος. ὁ. idē per iota Euphorion & Philias ſcribunt οἷον παρὰ Ἀργανθώνιον ἄπος. Etym.

Ἀργανθώνη. ἡ. idem quod Ἀργανθών. eſt etiam ſecundū Simonidem nomen fluuij. οἷον, Μυσίης ῥύονται παρὰ ἄξιον Ἀργανθώνης. Etym.

Ἀργᾶτες. οἱ. candidi, ἀργοί, apud Pindarum: uel albicantes ex aruina, ut Euſt. interpretatur.

Ἀργὰς. ᾶ. ὁ genus ſerpentis, & qui moribus eſt ferinis & agreſtibus, tyrannus: quo nomine Demoſthenē uocat Aeſchines. Dicitur & hoc nomine qui prudens præter ætatis rationē eſt, δεινότερος (inquit Suid.) παρ' ἡλικίαν. In Harpocrat. Lexico ſcribitur περισσοτομώτερος ἀργᾶς, eandem etiam ſcripturam retinuit Lupercus exponens διανοητικῶς, ἰθειώδης τὸν τρόπον, ἀγρίῳ

καὶ τὸν ὄφιν ἐκάλουν οἱ ἀργεῖοι.

Ἀργαφίης. nomē fluuij. οἷον, Νιλῴ ἀμοῖραι λελιώκασι ἑβδόμου Ἀργαφίης. quidam per e ſcribunt Ἀργεφίης ἀπὸ ἐγγράφου τοῦ Ποσειδῶνος. Sic Parmenius. Etym.

Ἀργεία. Argiuorum terra. Iuno eſt etiam nomen montis Meſeniæ. Etym. Argiua oratio, Eraſin. Chiliadibus.

Ἀργείη. precioſi calceamenti muliebris genus.

Ἀργέϊος. ὁ. λευκός. albus. Ità aleatorij iactus nomē.

Ἀργυφός. ὁ. λαμπρός, ſicut ἀργινόεις. Suid.

Ἀργιφόντης. ου. ὁ. Argicida epith. Mercurij Homero frequens: uel quod Argum occiderit, uel (ut uult Pauſan.) quia ὁμονοκτόνος fuerit, id eſt, ſerpentis necator. quem (inquit) uocant aliqui ἄργιλον, uel quaſi ἀργὸς ἀπὸ τοῦ φονεύειν, purus ab occidendo. Pacificus enim deus Mercurius.

Ἀργίλοφος. ου. ὁ. extremitas pellicei exuuij, res nihili atq; inutilis. Ariſtoph. Veſp.

Ἄργεμα. ατος. τὸ. ηὸ

Ἄργεμον. τὸ. κὰι

Ἀργεμών. ῶν. ὁ. albor in oculo, oculorum albugo, ulcus in iride obortum, exterius rubicans, intus albicans. uide Paulum.

Ἀργεμώνη. ἡ. Βοταύηγις. Etym. Vide Dioſcor.

Ἀργινόεις. ἐσσα. όεν. albus, ſplendidus, bene nutritus.

Ἀργίνοσαι. αἱ. ἀργιλόφολες. Etym.

Ἀργέσνης. ου. ὁ. albus, procelloſus. Item nomen uenti occidui, flans aduerſus aquilonem. Caurus Latinis dicitur. Gellius libro ſecundo, capite uiceſimo ſecūdo. Cum proprium uenti eſt, penacuitur, ſed cum auſtri epitheton eſt, acuitur. Etym.

Ἀργέτι. pro ἀργῆτι, κατὰ μεταβολὴν καὶ συστολήν. Etym.

Ἀργετός. ὲ. ὁ. candidus, tardus, uelox, ſtrenuus.

Ἄργετος. ἡ. iuniperus, apud Cretenſes.

Ἀργέω. μ. ήσω. π. ηκα. καὶ ἀργῶμαι. ocior, per negligentiam & neglectum tranſmittor, prætermittorq; acceſſo. Xenoph. δοκεῖ γὰρ αὐτοῖς ἀργεῖται τῶν πράξεων δεομένων. Neut abſol.

Ἄργη. ης. ἡ. captura, uenatio.

Ἀργής. ἐος. ὁ. ἡ. ociоſus, feriatus, & ἄργης, Cyclopum unus apud Heſiodum.

Ἀργής. ῆτος. ὁ. candidus, albus, purus, item διάπυρος θερμός. Nicand. ſcholiaſt.

Ἀργησής. ὁ. idem.

Ἀργία. ας. ἡ. ocium, ſegnities. quaſi ἀεργία.

Ἀργιλλ. πος. Nicandro, & ἀργιλητής. ῆος. Archilocho, ἐκλευκὴ γῆ. candidus.

Ἄργιλος. ὄου ἡ λευκὴ γῆ. alba terra.

Ἀργιλῶδης. ὁ. argilloſus.

Ἀργιμήτας. ὁ. ταχυμήτης, uel candidus, λευκός.

Ἀργινόεις.όφωσ.ὁ.λλυκὸς,albus.
Ἀργινομία.ας.ἡ.legum contrarietas.
Ἀργιώδ'ντ.οντ⊙.albus dentes.Epith.ſuum apud Homer. ſignificat & qui magnis dentibus eſt μεγαλόδους, παρὰ τὸ ἄρι ὐπτικόν, ἢ πλεονασμῷ τοῦ γ. ſic Thryphon.Etym.
Ἀργινδ'σαι.άει.ἀργιλώδους.Etym.
Ἄργι⊙.ὁ.λλυκὸς,ταχύς.aliàs ἀργός.
Ἀργίπους.οδος ὁ.argentipes,celer,ſed ἀργιόπους, aquila,Macedonum lingua.
Ἀργμα.ατος.ἡ.ἀπαρχή.πᾶν τὸ τὸ ἄρχω.Etym.
Ἄργματα.τὰ.primitiæ, ἀπαρχαί.
Ἄργολαι.ſerpentium quoddam genus.
Ἀργολογία.ας.ἡ.ocioſiloquium.
Ἀργοποιός.ὁ.ὁ.iners.
Ἄργος.ε⊙.ὸ.Argos ciuitas Peloponneſi, & ipſa Peloponneſus. ſignificat etiam canem Vlyſſis hoc nomen.uide Etym.
Ἄργ⊙.ο.ὁ.Argus,uiri nomen. Item onus. Vide Cyrillum in differentijs.
Ἀργός.ὸ.ὁ ἡ albus.παρὰ τὸ ἀγλαός.ἔστι παρὰ τὸ ἀργλυ, ἀγλαός, ἀποβολῇ τοῦ ι & μεταθέσει ἀλγου, & τροπῇ τοῦ λ,ἀργόν.ſtrenuus,uelox.παρὰ τὸ ἀρκῶ.ὁ.ἐπαρκεῖν τοῖς ποσί σ'ων ἀμφ⊙.Etym. Itē ociоſus, uacuus.tardus, illaboratus, fruſtratus, inutilis,ſegnis.Etym. Ἀργὰ χρήματα dicuntur & σ'αῦλα ἀργά, quæ cõpendium nullum uſurarum afferunt, hoc eſt, ἄεργα καὶ μὴ ἐργαζόμενα. Ἀργὸς γῆ,inculta terra. Ἀργὸν ἄργυρον,argentum infectum. Ἀργόν ἔτ⊙ apud Hebræos dicebatur annus ſeptimus, quo ceſſabant,quaſi feriatus. Ἀργὸς λόγ⊙.ignaua ratio à Cicerone dicitur. Nec nos impediet(inquit)illa ignaua ratio.Bud. Com.
Ἀργοῦσα.ης.ἡ.Arguſa ciuitas Euboeæ.
Ἀργυαγχ ης.ἡ.argentangina,dici ſolet ubi quis muneribus corruptus nihil cõtradixerit. Eraſ. Chiliad.
Ἀργυραμοιβικῶς.more campſoris.
Ἀργυραμοιβός.ὰ.ὁ. argentarius,numularius,uulgò campſor, τραπεζίτης, κολλυβιστής. Et qui nummos quauis re compenſat, ſi epitheto apud Nazanzenũ Iudas uocatur.Itē ὁ χρυσοχόος.
Ἀργυρᾶον.ὰ.τὸ. officina argentaria, argẽtifodina.
Ἀργυρᾶ⊙.ὰ.ὁ.ἡ
Ἀργύρε⊙.argenteus. ἀργυρέα λιμός, argenti penuria.& ἀργυρέαι λόγχαι,mercenarij milites.
Ἀργυρέλιον.ὰ.τὸ.pecuniola.
Ἀργυρίζομαι.capturas facio. Dinarch. παὐτὸ δὴ ἀργυριζόμενοι.Vndiq; nundinandi materiam, lucrandiq; inuenientes.Bud. Com.
Ἀργυρίζω.μ.ίσω.σ.ικα flagito, uel aufero argentum.Item διασείω,concutio,Bud.Cõm.
Ἀργυρικὸν.τὸ.deargentatum.

Ἀργυρίσκη.arcula.
Ἀργύριον.ὰ.τὸ. argentum. παρὰ τὸ ἀργὸν τὸ λδν, νόν. eſt etiam pecunia omnis argento, ære, auróue conſtans. Comici etiam pluraliter ἀργύρια dixerunt.Etym.
Ἀργυρίς.ίδ, phiala argentea.
Ἀργυρισμός.ὁ.ὁ.exactio pecuniæ,capturarũ conſectatio.Bud.Com.
Ἄργυρῖται.οἱ.quibus abunde eſt pecunia.
Ἀργυρίτις.terra ex qua foditur argentum,ſpuma argenti.
Ἀργυρογνώμων.ονος.ὁ. argentarius, nummularius,quaſi pecuniæ ſpectator. καταλλάκτης. Bud. in Annot.
Ἀργυροδίνης ὰ.ὁ.habens uortices argenteos,λδνιόεδθ⊙.
Ἀργυροειδής.ὲ⊙.ὸ.ὁ.ἡ.argenteus.
Ἀργυρόηλος.ὰ.ὁ.confixus clauis argenteis. Epith. enſis apud Homerum,ut ſit ὁ ἀργυρέοις ἥλοισι πεπαρμένο⊙,quod in primo libro dixit.
Ἀργυροθήκη.ης.ἡ. loculus in quo ſeruatur pecunia.
Ἀργυροκοπεῖον.officina argenti excudendi.
Ἀργυρόκοπ⊙.ὰ.argentarius,menſarius,monetarius,ſculptor argenti,à κόπτω.id eſt,tundo.
Ἀργυροκοπτοσήρ.πτ⊙.ὁ.idem.
Ἀργυρολογῶ. colligere ſeu quærere pecuniam. Bud.Com.
Ἀργυρολογία.argenti,id eſt,pecuniarum exactio.
Ἀργυρολόγ⊙.ὰ.ὁ. quæſtor quærens argentum. Latini coactores uocant,Græcis ἀποδέκτης,& ἀκριβτῆρες,& ταμίαι. Bud.in Annot.poſt.
Ἀργυρομιγής.ὰ.ὁ.ἡ.argento miſtus.
Ἀργυρόμοιβ⊙.ὰ.ὁ.ἀργυραμοιβός.
Ἀργυρόπεζα.ης.ἡ. habens pedes argento ſimiles. Epith.Thetidis apud Hom. Thetis uero mare ſignificat, cuius extrema quaſi pedes ſpumeſcunt & albicant, unde canum mare poëtaco-gnominat.
Ἀργυροπεῖον.ὰ.τὸ.argentofficina,locus ubi argentum & numiſmata cuduntur,Antiphonti.
Ἀργυροπράτου, uel ἀργυροπράκτου. argentarij, qui auctionibus interueniebãt, & pecunias ibi à licitantibus ſtipulantes auctionantibus reprę ſentabant. Sic dicti fortaſſe ab exigendis uenditarum rerum precijs.Horum ferè inſtar ſunt hodie,qui uinarij uenditores pecuarijq; dicuntur,& cetarij piſcarijq;, operam negociantibus præbentes identidem cõmeantibus, ne in foro diu ſedere cogantur, & à ſingulis emptoribus precia expectare.Bud.in Annot.
Ἀργυροπρακλικὰ ἐργασήρια.argentariæ officinæ.
Ἀργυρ⊙.ὰ.ὁ.argentum materiam ſignificat, ἀργύριον uero nummum. & ἀργυρᾶν uas argenteum,

ſicut de auro χρυσός,χρυσίον, χρυσᾶν.
Ἀργυρότοξ⊙.argenteum arcum gerens.Apollinis ſagittatoris epitheton,propter retuſiorem & albeſcentẽ peſtis tempeſtate aciem ſolis,qui poëtis dicitur Apollo.
Ἀργυροτρώκτης.ὁ. æruſcator,argentariæ rei arro (for.
Ἀργυροῦς.ὁ. argenteus.
Ἀργυροχάλινος.ὁ. argenteis exornatus frenis.
Ἀργυρώματα. τὰ. uaſa argentea.
Ἀργυρώνητ⊙.ου.ὁ. emptus pecunia, emptitius, mancipium.
Ἀργύφεος.ὰ.ὁ. ſplendidus,albus,magnus. Etym.
Ἄργυφ⊙.ὰ.ὁ.ἡ
Ἀργυφύς.ύ⊙.ὁ. albus. Epitheton ouium.
Ἀργώ.ό⊙.ὴ. Argo nauis, ſic dicta quod Argus eã fabricarit, uel quod in Argo urbe fabricata fuerit, ut Hegeſander hiſtoricus tradit: uel quod uelox eſſet. Etym. Eſt etiam genus ligni. Ἀργὼ nauis inter ſtellas relata, Proclus in ſphæra.
Ἀργῶθεν. ex Argis.
Ἄργως. temerè,fruſtra,ocioſè.
Ἀρδλα,καὶ ἄρδλαλος. irrigatio, infectio.
Ἀρδλαλία.ὴ. ſordes,ſitus,Pherocrates,πολὺ ἱλῶπα τὴν ἀρδλαλίαν ἀπ' ἐμᾶ αὐτογλύφου, ſudorem à corpore & ſpurcitiem ſpongia excipito.
Ἀρδλαίου.ὰ.ὸν.canalis ex quo pecudes potant,& uas quod pro foribus mortui ponebatur, ex quo intrantes & exeuntes ſe aſpergerent.ab ἄρδλω, Pauſanias amphoræ aluum, λυρᾶμον γράφων interpretatur,Aelius Dionyſ.ὸν ἀπ' αὐθ μῶνος τοῦ λυραμείου ἕως τοῦ γαστρὸς γ' ὧ ἄρδλεσι θρέμματα. Euſt. Iliad. 8.
Ἄρδλες.immundicies,ſordes.Hippoc.
Ἀρδλεία.ας.ἡ. irrigatio.
Ἄρδλης.ὰ. pharetræ.
Ἄρδλυσις.ὴ. idem.
Ἀρδλύω.μ.ύσω.π. ὕδατι.irrigo.accuſ. iung.
Ἀρδλυθμός.ὁ.potꝰ,πλυσμός.aquatio,apd Lycoph
Ἄρδλω. ſimul, prorſus,funditus. Itē μετεώρως, ſublime,& φορδλυγι, Eurip.Alceſt. νέκυν ἥδη πρόπολοι φέρουσιν ἄρδλυγι ἐς τάφον, effertur funus. ἀπὸ τοῦ ἄρειν τὸ ἐπαίρειν. ἢ πᾶν τὸ ἄρω τὸ ἁρμόζω.τὸ γὰρ γῆ ⊙ῦ ἅμα γινόμενον ἁρμόζοντως γίνεται, teſte Theodoro.Etym.
Ἀρδηττος. ὁ. nomen loci Athenis, ſic dicti ab Arditto Heroë,ubi ſacramẽto ſe obſtringebat populus,Etym.
Ἀρδηττοί.οἱ.ἐπίορκοι. periuri. Etym.
Ἄρδις.cuſpis teli,ſpiculum πᾶν τὸ ἄρω τὸ ἁρμόζω. Etym.& ἄρδλες numero plurali, pharetræ.
Ἀρδμός.ὁ.potus,irrigatio.
Ἄρδλω.irrigo.
Ἀρέθδκε. fons Ithacæ,aut Siciliæ. παρὰ τὸ ἄρδλω τὸ ποτίζω. Etym.

Ἀρέδω.irrigo.
Ἀρά.ᾶς. ἡ. execratio, contumelia, minæ. Iulius Rufinianus inter figuras orationis numerat.
Ἀρᾶή.idem.καὶ ἡ γὴ πολέμῳ ἀπειλή.παρὰ τὸ ἄρης.Etym.
Ἀρᾶθύσανοι.οἱ. ἄρεος θύζανοι ὁιονεὶ ἀποχίσματα apd Aeſchyl.in Prometheo ſoluto.Euſt. ex Pau
Ἀρᾶμαύδος.Martis ſtudio flagrãs.Etym. (ſania.
Ἀρᾶμανὴς.ὲ⊙.ὸ.ὴ. bellicoſus, quod Vergil. ſtudijs aſperrima belli,apud Dionyſium.
Ἄρᾶον.ίονος⊙.ὸ.melius.
Ἀρᾶοπαγήτ. iudices quidam erant Athenis ſumma integritate,qui de capitalibus rebus iudicãt,hos Solon inſtituit. Significat & locum in quo ipſi iudicabant. Vide prouerbia, Areopagita. & Areopagita taciturnior,in Eraſ. Chilia. & Bud.in Annot.
Ἀρεοπάγος.dicebatur, quaſi Martis uicus, à templo Martis ſic cognominatus.Etym.
Ἀρεοπεδίον.Martius campus.
Ἀρεῖ⊙.ὰ.ὁ. Martius, ab ἄρης. Et Ἄρᾶ⊙ nomen philoſophi Alexandrini ſic dicti quod in Martis feſto genitus ſit.Etym.
Ἀρεωλμ⊙.ὰ.ὁ.ferox bello. Epigram.
Ἀρείφατ⊙.bellicoſus,fortis, ἄρᾶ ἐοικώς.
Ἀρεῖφδ.ὸ ἀπὸ τῆλῶ.πᾶν τὸ ἄρειή.Etym.
Ἀρείων.ονος ὁ.melior,κρείττων,βελτίων,præſtans bello.ab ἄρης.ſic Tarrhæus.Etym. ἀρείων, equi nomen quo Adraſtus inuectus bello Thebano mortem fœlici euentu euaſit. Euſt. Iliad. Ψ.
Ἀρεμός. ὁ. amicitia & harmonia animæ. παρὰ τὸ ἄρω,τὸ ἁρμόζω.Etym.
Ἄρεν.pro ἄρας.
Ἀρεπνῖται.άι. αὐτί τοῦ ἄρτυται, πλεονασμῷ τοῦ ε. Etym.
Ἀρέσαι.placere.conuenire. Poëticum eſt.
Ἀρέσθ.λαβεῖν.adipiſci,acciperẽ,Homer.
Ἀρέσκεια.ας.ἡ.placitum. Ariſtot. ἥδε' ἀρέσκεια ὅδε δὲ ῥῶσυξις οὐκ ὧν ⊙ῦ βελτίσω,ἥλονῆς παρασκυαστική. Comitas aſſentatrix Latinè dici poteſt. Diodor. de funere Hephæſtionis, τῶν γὰρ ἡγεμόνων ἕκαστος σχαλόμενος ⊙ῦ τοῦ βασιλέως ἀρεσκείας. id eſt, Hoc maximè ſpectans, quomodo regis gratiam ea ratione iniret.
Ἀρέσκυμα.blanda appellatio & adulatoria, Plutarch. Bud. Com.
Ἀρεσκύομαι.manſuetè tracto,comiter appello. comiter cum aliquo ago & blandior.
Ἀρέσκομαι.μ.ἀρέσομαι.cum datiuo ſignificat acquieſco,& mihi ſatis fit,& placet conditio.Lucian. λέγει γὰρ ἀρέσκεσθαι καὶ ἀγαπᾶν ἐφ' οἷς παρᾶσι id eſt εὖ ποιεῖν,εὖ πάθεσθαι. Ariſtot.4.Ethic. καὶ ⊙ῦ σιμωνίδη ὃν ἀρεσκόμεν⊙,Simonidis ſententiam non probans. Ἀρέσκομαί δ' ἐγώ.

Tu mihi te probas. Sic Sall. Sua cuiq; satis placebant: Cum accusatiuo autem significat placo, ut ἱροῖς θεὸς ἀρέσκεται, Xenoph. Est quoq; impersonale ἀρέσκει. παρατ. ἤρεσκε.

Ἀρδηκορ. uirga, quam ferebant ij qui in Comœdijs lenonũ partes agebant, in scenam progressuri, amiculo florido induti.

Ἀρδηκόντως. sufficienter.

Ἄρδηκος. ὁ. blandus, gratiæ aucupator, & captator, qui apud omnes gratiosus esse cupit, ab omnibusq; gratiã inire, non tamen emolumenti alteriusue cõmodi gratia, ut definit Aristot. curialis uulgò dicitur. Aristot. 4. Ethic. οἱ τοῖς ὁμιλίαις κολακεύοντες, οἱ μὲν ἄρδηκοι δοκοῦσιν εἶναι. quasi obsecundatores, ac sese omnibus dãtes. Bud. Com.

Ἀρέσκω. μ. ἐσω. π. εκα. τὸ ἀρῶ. τὸ ἁρμόζω. Etym. placeo, rem gratam facio, probo, approbo, id est probabile esse ostẽdo, uel ut probetur facio. Synes. ἀλλ' ἐπεὶ τοῖς ὑμᾶς οὐκ ἀρέσκομεν. Verum quãdo his uobis hoc non probamus, uobis non satis facimus. Id est, Hoc nostrum officiũ uobis non placet. Sic Cic. pro Syl. Si mei facti rationem uobis, cõstantiamq; huius officij ac defensionis probaro. Et Valer. lib. 6. Lex tantũ meos tibi præfiniuit oculos, quibus formam tuam approbares. Verba sunt mariti ad uxorem. Significat interdum placo, sicut ἀρέσκομαι. Hinc ἀρέσκει, ἤρεσκεν, impersonalia.

Ἀρεσόμεθα. placabimus, curabimus, amplexabimur. Etym.

Ἀρέσκω, καὶ ἀρεσήμερον. sacrificium, libum, ἕδλ☉ πλακοῦντος τοῖς θεοῖς ἀπορρωμένον, ὃ τοῖς θεοῖς ἀρέσκει. Etym. πέμματι ἱερόν. Eust. Il. ν. & τ. λίου δὲ πλακοῦντι πρὸς τὸ θεῖον ἀρέσασθαι.

Ἀρεσόν. placitum, gratum, æquum. Inde deductũ uidetur, ut curiæ sententię arresta uulgò uocentur duplicirr, cum unico potius scribendum sit. οὐκ ἀρεσόν ἐστί. Non est eiusmodi ut placere debeat.

Ἀρεσός. ὁ. nomen Alexandrensis philosophi. οὕτως δὲ ὠνόμασαι, ὅτι γὰρ ἔρωτι Ἄρεως ἐτέχθη Etym.

Ἀρεταῖν ὁ fluuius Crotoniadis. παρὰ τὴν Ἀρέταν τὴν γυναῖκα Ἀλκίμου, ἧς πόθῳ τὸ μνῆμα, ὡς μαρτυρεῖ Φιλοστέφανος. Etym.

Ἀρεταόω. feliciter procedo.

Ἀρετή ῆς. ἡ. uirtus, id est recta ratio, probitas, integritas. παρὰ τὸ ἐρῶ τὸ ὠθῶ θυμῷ, ἐρατή, ἢ κατὰ μετάθεσιν τοῦ ι εἰς ε ἀρετή, ἢ ἐπεράω ὑπόσις, ἧς ἐρῶσιν ἢ ἀρδευτραπάντες. ἢ παρὰ τὸ ἀρέσκω. ἢ πάσιν ἀρέσκειν. Aristot. 1. Rhetor. ἀρετὴ δέ ἐστι μὲν δύναμις ὡς δοκεῖ προαιρετικὴ ἀγαθὴ καὶ φυλακτικὴ δ' ἀναμις ἐνεργητικὴ πολλῶν καὶ μεγάλων, καὶ πάντων περὶ παῦτα. id est interprete Herm. Barb. Est igitur uirtus, ut uidetur, bonarum rerum conciliatrix & conseruatrix facultas. Item facultas, beneficia multarũ & grãdium rerum, imò uero omniũ per omnia. Accipitur aliquando αὐτὶ τῆς πόλεμου δυνάμεως. πῆδὲ τὸν ἄρειν πόλεμον. & pro potestate, potentia, facultate, robore, & uiribus, excellentia & præstãtia in omni re. πῆδὲ τὸ ἀρῶ τὸ πῶμαι ἐῶμαι. Sic Verg. Tunc pudor incendit uires, & conscia uirtus. significat & superbiam, καταφρόνησιν, despicientiam, despectũ, gloriam, δόκλαν, bonam famam, diuitias, experientiam, καὶ τὸ πλῆθος τῶν ἀρετῶν. Etym. Ἀρετὴ significat & fortitudinem ἀνδρίαν, & beatitudinẽ, unde illud ἀρετῶσι δὲ λαοὶ ὑπ' αὐτῷ. hoc est, εὐδαιμονοῦσι. Eust. Iliad. 9. Plato in Memnone ἀρετὴν uocat θείαν μοῖραν παραγινομένην ἀνευ νοῦ, οἷς ἂν πῆται ἔνηται, quod nos instinctũ & gratiam, siue donũ spiritus sancti dicimus, non ausus ille uti uocabulo prophetis familiare, ne in discrimen ueniret, quemadmodũ disputat Iustinus Martyr. in Paræneticeo.

Ἀρετός. ὁ. placidus.

Ἀρόῦσως. absq; corruptione.

Ἀρή. ῆς. ἡ. ἀρά. execratio, uotum, damnum.

Ἀρήτω. μ. ήξω. π ηκα. ab ἄρης, adiuuo, in bello prò priè, sed accipitur generaliter. Accus.

Ἀρηγών. όνος. ὁ. ἡ. adiutor. uide Etym.

Ἀρηΐδηλος. manifestus,

Ἀρηΐθοος. ὁ. ὁ. currens ad bellum. Etym.

Ἀρηΐ☉. ὁ. ὁ. bellicosus, Martius. Etym.

Ἀρηΐθοος. bellicosus, in prælio uelox & acer & apud Hom. propriũ uiri nomen, sic Eust. Il. κ.

Ἀρηΐφαθος. ὁ. ὁ. uel ἀρηΐφαντος. in bello necatus. Ety.

Ἀρηΐφιλος. ὁ. ὁ. bellicosus. Etym.

Ἀρηρώς. detentus, læsus. ἴσως ἀπὸ τοῦ ἀρηρέναι. Etym.

Ἀρλιὸν. in genitiuo ἀρνὸς per syncopẽ, agnus, ouis sacrificio apta, πῆδὲ τὸ ἀρὰ ἡ σὺν. τὸ ὑδατόδευμα ἐς εὐχλοὺ πρόβατον. Etym. Dicitur etiam ἐλὺ abiecto α.

Ἀρλύη. ἡ. ciuitas uel urbs Mesene. πῆδὲ τὸ ἀρῶ, ἀρόνη. εὐαροτρίας ☉ γὰρ. sic Orus. Etym.

Ἀρλύνθη, Aduerb. ex Arena. sic Orus. Etym.

Ἀρνοβοσκός. ὁ. opilio, pastor, legitur & ἐρρνόβοσκος.

Ἄρηξις. ι☉. ἡ. auxilium.

Ἄρηϊ☉. ὁ. ὁ. audax, bonus.

Ἀρηρε. μέσ. παρ. ab ἄρω. congruit, aptè cohæsit, ἤρμοσαι.

Ἄρης. ηος. uel εος. uel ηος. Mars. πῆδὲ τὸν ἀρὴν τὴν γονομένην βλαβὴν ἐκ πολέμου. ἢ. πῆδὲ τὴν χαρὴν χάρης, καὶ ἀκβολὴν Ἄρης. ἢ παρὰ τὸ ἀείρω, ὁ κυφίζων

ζων καὶ μεγαλαύχων οὗ αὖ βροτὸς ἢ. παρὰ ἀείρω. ὁ αἰωρητικός, ἄρης. καὶ ἀποβολῆ τοῦ ι. ἢ. παρὰ τὸ ἔρις, ὁ ἐριστικός, καὶ συγκοπῇ Ἄρης, ἵν' ᾖ ξιφοφόρος ☉ θεός. ἢ πῆδὲ τὸ ῥῶ γίνεται ῥῆς, ☉ μετὰ τοῦ σ ῥησὶ τὸ ἄρης, παρὰ τὸ οὐκ δὲ δαλέγεσθαι. ἢ πῆδὲ τὸ ἀρῶμαι, ἵν' ᾖ ἀράρης, καὶ Ἄρης. sic Herodianus & Apollonius. significat etiam bellũ, & ferrum, & uulnus plagamq;, cuiusmodi exempla apud Poëtas inuenire est. Etym. Aeoles genitiuum huius uocis per ο μικρὸν ἄρεος efferunt ac in recto casu ἄρους loco ης ponunt, teste Corintho. Martis hymnus extat apud Orpheum. ἄρης, ἄρηος. Herois nomẽ, cuius poëta meminit. Ety.

Ἀρητήρ. ῆρος. ὁ. sacerdos, quasi precator. ἀρὰς enim preces dicuntur. ἢ παρὰ τὸ ἄρομαι τὸ εὔχομαι. ἢ. πῆδὲ τὸ ἀρέσκω τοῦ θεῷ. Etym.

Ἀρητήσιον. ὸ. locus Athenis sic uocatus, quod Theseus reuersus ab inferis, eiectus Athenis, illic contra hostes uota fecerit, & ipsos planè deuouerit. sic Philochorus. Etym.

Ἀρητός. ὁ. calamitosus, quasi dijs deuotus, infœlix ab ἀρὰ ἡ βλάβη. Eust. Iliad. ρ. sic ἀρητὸν, πτῶμα capitur, contra πᾶς ἀρατός, uotis expetitus dicitur, ut eodem libro annotatur.

Ἀρθές. alleuatus, μετεωρισθές.

Ἀρθμέω. μ. ήσω. π. ηκα. amo concordo.

Ἀρθμία. ας. ἡ. amicitia, tranquillitas, concordia.

Ἄρθμι☉. ι. ὁ. amicus, amabilis, adiunctus nobis consensu. Herod. ἀθλιώτατον μὴ ἐόντων ἄμμιν ἀρθμίων, τῷδε Βαρβάρῳ συμμαχέειν.

Ἀρθμός. ὁ. ὁ. concordia, fœdus, amicitia, mutuus animorum consensus.

Ἀρθρέμβολα. τά. ὄργανα τιμωρητικά. πῆδὲ τὸ ἀρθρᾶν τὸ ἐμβαλλόμενον. instrumenta supplicijs destinata, & quæstionibus. Etym.

Ἀρθρικός. articulorum morbo laborãs, qui uexatur morbo articulari.

Ἀρθρίτις. ιδ☉. morbus articularis, aliquando νὸ σ☉ additur. Herodian. lib. 3. τὴν ὑπὸ τῶν ἀρθρίτιδος νόσου πόνων. Articulorum uitium, inflãmatio, quæ circa articulos coit, permanens male; affectis neruis ualidissimos adferens dolores. ex definitionib. Galeno adscriptis.

Ἄρθρον. ι. ὸν, articulus, iunctura. πῆδὲ τὸ ἄρω. ἢ παρὰ τὸ ἀρῶ τὸ ἀρμόζω. Etym. Grammatici sic uocant primam orationis partem, quæ expressa uniuersalem enunciationem reddit. Proclus.

Ἀρθρῶ. concinno, coniungo.

Ἀρθρώδης. ες. articulosi.

Ἀρι. Δωρικῶς πρό. & nil nisi in compositione significat. Est autem particula augens dictiones, ut ἀριστερός, ualde amarus.

Ἀρία. ἡ. arbor quædam Theophrasto.

Ἀριβαλίσια. λήκυθοι ὑδρίαι. Etym.

Ἀρίβαλμος. ὁ. crumena plexa, πλεκτὸν τὸ βαλλάντιον, legitur & ἀρύβαλλος.

Ἀρίγυμνος. quæ statim grauida est facta, sed ἀρίκυμος. fœcunda.

Ἀρίγνωτ☉. ι. ὁ. ualde notus. δῆλος. Etym.

Ἀρίδακρυ. τὸ. quod est propensum ad lachrymas.

Ἀρίδακρυς. υ☉. ὁ. πολὺ

Ἀρίδακρυτ☉. ι. ὁ. multum lachrymabilis,

Ἀρίδείκητ☉. ι. ὁ. clarus, inclytus. παρὰ τὸ δείκνω τὸ δεικνύω. Etym.

Ἀρίδηλος. ι. ὁ. multum manifestus. Etym,

Ἀρίζηλος. ι. ὁ. conspicuus, illustris. Etym.

Ἀρίη. ἡ. interminatio, minæ.

Ἀρίήκοος. obediens, acutè audiens, dictis audiẽs.

Ἀρίηρής. ὁ. ἡ. difficilis, χαλεπός.

Ἀριθμέω. μ. ήσω. π. ηκα. numero. Ἀριθμεῖσθαι in uoce passiua idem significat. Interdum pro cẽseo, duco, habeo, puto. Demost. οὐκ εὐδαιμονίας ἀριθμήσει μέρει. Sic Cic. Fam. Qualem me & esse & numerari uolo. Idẽ: Ne id in mercedis potius quàm in beneficij loco numerare uideatur. Actiu. Bud. Com.

Ἀριθμητική. numerorum ars.

Ἀριθμιβήμαται. apud Hom. Iliad. β. pro in amicitiam coire, sociali fœdere iungi, ab ἀριθμέω plenasmo τ. uel ut alij simpliciter numerari.

Ἀριθμητός. ι. numerabilis.

Ἀριθμός. ὁ. ὁ. numerus. ἀριθμοὶ dicuntur numeri, id est plenitudo & omnium rerum cõplexio. παρὰ τὸ ἄρω τὸ ἀρμόζω ἀρμός, ἢ πλεονασμῷ τοῦ θ καὶ ι, ἀριθμός. Etym. Ἀριθμὸν αὐτὸν νὸ παρὰ Πυθαγόραις. Plutarch.

Ἀριθρωΐα. ἡ. in compositione ossium est, quæ cauum leuiter & ἐπιπολασικῶς & capitulũ quoque depressum habet. Galen.

Ἄριον. ι. τὸ. mons Ciliciæ.

Ἄριονδι. οἱ. non sagaces.

Ἀρίπρεπής. ἐος. ὁ. ἢ. præclarus. Etym.

Ἄρις. ιος. ὁ. naso carens.

Ἀρίς. ίδος. ὁ. instrumentum fabrile, καὶ ἀρίδλον δὲ μετὰ νοήματος τοῦ ω νοεῖται. ἀρακδήδλον supra.

Ἀρίσαρον. τὸ herba quædam Dioscoridi.

Ἀρίσβη. ἡ. urbs Troadis Mitylenæorum colonia, teste Eust. Iliad. φ. sic dicta ab Arisba filia Teucri. Etym.

Ἀρισκυδής. ualde indignans. σκύζω γὰρ τὸ ὀργίζομαι. sic Artemidorus. Etym.

Ἄρισα. τὰ. optima; & optimè, commodissimè, aduerbium.

Ἀρισαρχεῖον. templum est Elis Dianæ sacrum.

Ἀρισάω. μ. ἀρισήσω. π. ηκα. prandeo. In Cyrillã differentijs ἀριστῶν exponitur optima faciens, quod non placet. ἀριστύνων enim potius eo sensu dicitur.

Ἀρισέα. ας. ἡ strenuitas, ἀνδραγαθία, uictoria, præclarum facinus. Plutarch.

Ἀρισεῖον. ε. τὸ, præmium quod dari solet ijs qui se optimè gesserant in bello. Dicitur eadem forma, qua καλλισεῖον.

Ἀρισφράσ. ᾶς. ἡ. sinistra. εὐώνυμος κατ' ὄψφημισμόν. Etym.

Ἀρισφρά. τὰ. ueteres uocabant τὰ μωρὰ, quemadmodum contrà λεξιὰ τὰ σωστὰ, ut annotat Sophocl. interpres.

Ἀρισεριὼν. δνος. uerbenaca herba, sic citat ex Pausania Eust. Odyss. 6. ἀρισεριὼν φυτὸν ἐπτάνδλφον εἰς καθαρμούς. atq; ita scribitur apud Plutarc. lib. 1. symposiacωn, quæ & περισεριὼν.

Ἀρίσφρός. ᾶ. ὁ. sinister. εὐώνυμος κατ' εὐφημισμόν. Etym.

Ἀρισθύς. ὑος. ὁ. uictor, primas obtinens in re belli ca, optimè se in bello gerens ac strenuissime. nam uim habet superlatiui.

Ἀρισθύλικός. ᾶ. ὁ. strenuus.

Ἀρισθύω. μ. δύσω. π. optime me gero, præsertim in bello aut certamine. Lucian. ᾧ τοσόσδε ὢν ὅ Ἀλκιδάμας ἠείσθυε, τῶ ζωοθέμιδι συμμεχῶν. id est, Strenuum uirum se præstitit. Sic καλλισθύω. Genit.

Ἀρισπικός. ὁ. ἠθ. ἔχων ἀρισᾶν. consuetudinem habens conuiuandi, prandendiq;. Etym.

Ἀρισίζω. μ. ίσω. π. ικα. præbeo prandium.

Ἀρισίνδλης. ε. ὁ. ἐκ τῶν ἀρίσων ἐκλελεγμένος. Vnde ἀρισίνδλω, electum de optimis. Et ἀρισίνδλω δικάζοντες, optimates iudicantes.

Ἀρισόδαπος. ε. ὁ. optima consulens.

Ἀρισόδφπνον. ε. τὸ. prandium cœnæ coniunctũ.

Ἄρισοι. οἱ. optimates, primates.

Ἀρισοκράτ φα. ας. ἡ. optimatium status & gubernatio, quãdo optimates rempub. tractant, cui opponitur δ'ημοκράτφα.

Ἀρισοκρατέω. μ. ήσω. π. ηκα. optime impero. & ἀρισακρατέομαι, parere optimatibus uel optimis.

Ἀρισοκρατικός. ὴ. ὁ. studiosus eius status in genere Reipub. qui dicitur principatus optimatium, optimatium statum fouens, senatorius.

Ἀρισοκρατόμαι. in optimatium statu & regimine uiuo.

Ἀρισολοχία. ας. ἡ. herbæ genus, Plin. lib. 25. cap. 8. inter nobilissimas aristolochiæ nõ dedisse grauidæ uidentur, quoniam esset ἀφόσυ λοχεύσας. Nostri malum terræ uocant. Dioscori. & Theophrastus. Est autem trium generum.

Ἄρισον. ου. τὸ. prandium. Sic nuncupatum, quasi ἀόρισον τι ὄν. ἄόρισον γὰρ ἦν καιρόν, uel quòd in bellum pergentibus, id est πρὸς τὴν ἄρεα cõui uiũ apparari solet. Etym. Athenæus & Plutar. nihil differre putãt τὸ ἀκρατίσματος, nisi quòd illud à meracius potandi cõsuetudine nomen inflectere coniectent, quòd panis bucella mero tingeretur: hoc autẽ ὅτι τῶ ἑωθινῶ ὥρᾳ, id est à matutina hora, unde Eumæum scribit Homer. ἄρισον parasse ἅμ' ἠοῖ φαινομένῃ, id est quo tempore aurora exoriebatur. Est etiam ἄρισον superlatiui gradu, generis neutrius ab ἀγαθὸς, significatq; optimum, cõmodissimum, præstantissimum, bellicosissimum.

Ἀρισονομία. optimatium imperium.

Ἀρισοποιέω. μ. ήσω. π. ηκα. prandium paro. Significat autẽ tam cœnam mihi apparo, epulor in cœna, quàm cœnam alicui apud me condico.

Ἀρισοποιέμενοι. οἱ. pransi.

Ἄρισ Θ. α. ὁ. optimus, commodissimus, fortissimus. λυρίως ὁ γὰ πολέμω ἰσχυρός, κατεχρησικῶς δὲ καὶ ὧν πάνυ προσήκοντ Θ. Etym.

Ἀρισοτέχνης. α. ὁ. bonus artifex.

Ἀρισοφόρον. uas in quo prandium fertur, discus.

Ἀρισόχειρ. strenuus manibus.

Ἀρίσυλλ Θ. ὁ. nomen diminutiuum ab Aristocle apd Aristoph. sic Herodi. Δισχύλης τῆ Ἀρισοφάνης γὰ Τελμισσῆς, αὐτὶ τ ἄρισ Θ χῶν δ. Etym.

Ἀρίσ ῶν. prandens, ab ἀρισάω.

Ἀρισωτός. ή. tempus prandij.

Ἀρισφυλῆς. οἱ. ualde lubrici, fallaces, dubij. Ety.

Ἀρισφαλῆς. οἱ. facile decepti, uel decipiẽdi. Etym.

Ἀρισφραδής. ἐ Θ. ὁ. ή. ualde manifestus, insignis. Etym.

Ἀρισῶν. personatia aut pernatam lappam uocant Romani. Dioscorid.

Ἄρκ Θ. α. ὁ. ursinus.

Ἀρκέσι Θ. ὁ. nomen Herois aui Vlyssis. παρὰ τὸ ἀρκέω, ὡς Ἡρωδιανός, Ἀρισοτέλης δὲ λέγεται ἄρκτ ὀνομαδλῶσαι. Etym.

Ἀρκέομαι. μ. ἐσομαι. cõtentus sum. Depõ. datiuo.

Ἀρκέσιον. τὸ. antrũ Idæ Creticæ. παρὰ τὸ ἀρκέσαι τὸ βοηθῆσαι. id est iuuare, absc õdere, in eo enim Curetes absconsi fuerant. Etym.

Ἀρκεύθις. ίδος. ὁ bacca iuniperi, quæ maturitate nigrescit, Dioscorides etiam ipsam arborem ἀρκεύθιδα. uocat.

Ἄρκεύθος. ε. ἡ. iuniperus. Appollini sacra est. πῆ δὲ τὸ τὴν ἀρὰν κεύθειν. eius odorem enim reptilia omnia auersantur. ἃ δὴ τὸ ἔχειν ἀκαίδας κερυμνάς. Etym. Vide Dioscor. & Theoph.

Ἀρκετός. ὴ. ὁ. sufficiens.

Ἀρκέω. μ. ήσω. π. ηκα. sufficio, par sum, adiuuo, opem fero, dono, præsto, subministro, cripio. Accus. Iliad. ζ. ἀλλὰ οἱ ὄλεσ τῶν γε τότ' ἤρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον.

Ἀρκής. uelox.

Ἀρκίλοι. οἱ. ursorum catuli.

Ἄρκι Θ. α. ὁ. sufficiens.

Ἄρκος. ὁ. ὅτι ἀεὶ ἡ ἄρκτος ἐγρήγ Θ ἀρκτ ρ Θ. ὅ, ὥσπ ζωνῆς τ ἀρκοφύλακος λαμπ Θς ἀστήρ. Etym.

Ἀρκῦμαι. τὸ σίργω, ἀγαπῶ. conuictus acquiesco. datiuo iung.

Ἀρκούντως. sufficienter.

Ἀρκτδύφ. apud Athenienses dicebantur uirgines, quæ ante nuptias Dianæ initiarentur, & sacra quædã peragerent. Voce hinc ducta quòd ob ursam interfectam Dianę sacram, non prius cessaturam pestem respondit oraculum, quàm deæ uirgines dicarentur antequàm uiro cõgrederentur. Vnde & puellæ ipsæ ἄρκοι, id est ursæ appellabantur, ut docent Euripid. & Aristoph. uide Pollucem lib. 5. & Cæl. lib. 14. ca. 19.

Ἀρκτύ. ῆς. ἡ. pellis ursina.

Ἀρκτικός. ᾶ. ὁ. septentrionalis (ut ἀρκτικὸς κύκλος apud Proclum) incœptiuus.

Ἄρκτιον. herba quædam Dioscoridi.

Ἄρκτ Θ. α. ὁ. ἡ. παρὰ τὸ ἀρκῶ τὸ ἐπαρκῶ καὶ πλεονασμῶ τ. τὸ ἐπαρκαβὲς ἑαυτῷ ζῴον. φασὶ γὰρ αὐτὸ διαζῶ ἢ χειμῶνα ἐκτὸς ἐπεισάκτ τροφῆς. Etym. ursus, ursa, septẽtrio, ursa piscis. De urso animali lege Aelianum Aristot. Est & ἡ ἄρκτος piscis apud Aristotelẽ. Gaza uertit ursam. De ursis quadrupedibus scribit Oppianus libro tertio de uenatione, & de uenatione ipsorum libro quarto eiusdem operis. Ἄρκτ Θ μεγάλη καὶ μικρά. sydus ursæ maioris & minoris, Proclus in sphæra.

Ἀρκτδ Θ. καὶ

Ἀρκτοφύλαξ. ακ Θ. ὁ. custos ursæ (Proclus in sphæra) stella quæ & Bootes. & genus herbæ.

Ἀρκτύλοι. οἱ. catuli ursorum.

Ἀρκτῶ Θ. α. ὁ. septentrionalis.

Ἄρκυον. τὸ, dimin. ab ἄρκυς. πῆ δὲ τὸ ἕρκος ἀλῶ. Etym.

Ἄρκυς. ornatus muliebris, uitta; retis genus ex denso & crasso funead uenationem leonis, ursi, ceruorum, & huiusmodi, παρὰ τὸ ἔργω τὸ κωλύω. Etym.

Ἄρκυδι. οἱ. uel ἄρκυνα. retia quibus uenatores saltus circundabant, plagæ uaris erectæ, cassęs, laquei. Etym. Xenoph. νομίζω ὥσπερ γὰ θῆρα ἡμᾶς μὴ δύς ἐπιζητήσοντας ἔσεσθαι. σὲ δὲ τὸ μὲν ἐπὶ ταῖς ἄρκυσιν.

Ἀρκυοσασία. ας. ἡ. καὶ

Ἀρκυοστάσιον. ε. τὸ. statio retis, locus ubi rete tenditur, indago & series plagarum, quibus saltus stabulaq; ferarum cinguntur à uenatoribus. dicuntur etiam σοῖχοι. Bud. Com.

Ἀρκυωρεῖσθαι. custodire retia. Etym.

Ἀρκυωρός. ὁ. custos retis. Bud. Com.

Ἀρκῶς. sufficienter.

Ἅρμα. ἄθος. τὸ. currus, iugũ boum, infrequẽs Bœotię uicus. sed Etym. urbs Bœotię, Significat & hastã, scutũ, & thoracem. Est & Harma, nomen uici Bœotiæ, ut Strabo meminit, à quo natum est prouerbiũ. Vbi per Harma fulgurarit. Eras. Chil. & per Harma aliquid facere, id est, raro.

Ἁρμακία. porticus.

Ἁρμαλία. ας. ἡ, cibus, & uelum nauis, currus, qui exercitui cibum uehit.

Ἁρμαλιὰς. ὁ ὄχλος σκυλοφόρος. turba portãs arma.

Ἁρμαλίσ. ή. ῥοφή. cibus. παρὰ τὸ ἁρμόζω τῇ ψυχῇ. ἢ. πῆ δὲ τὸ ἄρειν τὰ σώματα. Etym.

Ἁρμάμαξα. ης. ἡ. currus uiros gestans propriè. ὡς ἀνδροάμαξα τίς οὖσα. Etym.

Ἁρμάριον. arcula. aut potius ἑρμάριον diminutiue, ἑρμὰς enim arcas uocabant antiqui, in quibus idola collocabant. Etym.

Ἁρμάτειον μέλος. currule carmen, quale sponsæ uehiculo ad sponsum proficiscenti accini solebat, uel ἁρμάτδον exilem & tenuem uocem dixit Euripedes, à stridore currus acuto & exili, uel quod Phryges matrem deorũ in pompa uehiculo ducentes accinerẽt tale carmen. Etym.

Ἁρμάτει Θ. ὁ. quod ad currum pertinet. Etym.

Ἁρματηλασία. ας. ἡ. agitatio currus.

Ἁρματηλάτης. α. ὁ. auriga.

Ἁρματηλαγῶ. curru uehere. Bud. Com.

Ἁρμάλαγ Θ. νόμος. lex Musicæ composita ab Olympo discipulo Marsyæ.

Ἁρματῖται. οἱ. bigales, bigarij.

Ἁρματοδρομία. ας. ἡ. curulis cursus.

Ἁρματόκτυπος. ὁ. currulis fragor. apud Aeschyl.

Ἁρματοπηγός. ὁ. ὁ. καὶ

Ἁρματοπηγικός. ὁ. carpentarius.

Ἁρματροφήσαι. equos iugalcis nutrire,

Ἁρματροχία. ή. παρὰ τὸ ἁρμόζω ἔχνος, orbita. Etym.

Ἁρμενιακὴ μηλέα. Armeniaca malus, arbor apud Dioscoridem.

Ἁρμενιστί. Armenicè.

Ἁρμενίζ Θ. lapis Dioscoridi lib. 5.

Ἁρμογὴ. α. τὸ. uelũ, carbasus. Vel ũ propriè maius. Vide Bayf. de Rebnauali.

Ἁρμόν Θ. α. ὁ. congruus.

Ἁρμὸς. compago.

Ἁρμηλάτης. α. ὁ. auriga. Et ἁρμήλατ Θ ὄλος. Strabo, sicut ἱππήλατ Θ.

Ἁρμῶς. confestim. Hippoc.

Ἁρμόγαλα. condimenta, coagula.

Ἁρμογή. ῆς. coniunctio, conglutinatio & coagmẽtatio commissurarum. Sic etiam transitum colorum in pictura etiam ἁρμογὴν uocant.

Ἁρμόδιος. ὁ. cõgruus, familiaris, cognatus. Ἁρμόδιος δικασής. competens. Ἁρμοδίου μέλος, cantio quæ erat apud ueteres à discumbentibus concini consueta, cuius erat initium φίλτατε ἁρμόδιε ὄλοι τε τύθνηκας. Dicebatur uerò in Harmodiũ & Aristogitona tyrannicidas, unde illud apud Comicum, ὀδὲ πωρὲ ἐμοί γε ἁρμόδιον ἄσεται. id est, Apud me nunquã Harmodiũ canet. pro eo quod est, mecum conuiuia nunquam agitabit. Cæl. lib. 14. cap. 25.

Ἁρμόζομαι. interdũ idem quod suum actiuum significat. Item componor. Plato uocat ἁρμοσμένων ψυχῶν, animum compositum, & sibi consentientem, uacuum uanis cupiditatibus. Accipitur aliquando ἀντὶ τοῦ σωφρονίζω, id est cõnubio iungo, do nuptui. Dicitur etiã ἁρμόζομαι.

Ἁρμόζοντως. conuenienter.

Ἁρμόζω. μ. ὁσω. τ. σκα. congruo, adapto, quadro conglutino, constituo, tempero. Bud. Com. Item accomodo. Sic Cic. 2. de Orat. Africano illi superiori coronam in cõuiuio ad caput accomodant. Ἁρμόζω τῷδε, ἀντὶ τοῦ ἁρμόδιος εἶμι ἁρμόζω δ' ξένῳ ξένος αὐτὸς ἐς ἁρμονίαν σύ. Ἁρμοῖ. pro ἁρμῷ ἤδη συνολλύ. Συρακ. (νάγωνέσιοι. nuper, citò. Artemidorus addit, quòd cum tenui, ita significet: cum denso uero ἁρμοΐως, id est congruenter Etym.

Ἁρμονία. ας. ἡ. cõpositio, pactũ, cõcordia, harmonia. Harmonia iudicibus apta, prouerbiũ est in Chil. Eras. Apud Medicos dicitur cõmissura ossium per simplicem lineam quæ coit.

Ἁρμονικός. ὁ. musicæ studiosus, qui auribus plus contribuit authoritatis, quàm rationi, cuiusmodi fuisse traduntur Aristoxeni consectatores. His opponuntur κανονικοί. Cæl. libro tertio, capite undecimo.

Ἁρμόνιον. τὸ. quod aptè cohæret.

Ἁρμός. ὁ. articulus, compago, commissura. παρὰ τὸ ἀρῶ. Etym. Vocant etiam ἁρμὸν spacium in terlocatum dentibus.

Ἁρμοστής. ὁ. magistratus apud Lacedæmonios, qui efficiendis arcibus & reficiendis ciuitatibus præerat. Cæl. lib. 10. ca. 3. Ἁρμοσὰς (inquit Bud. in Annot.) dici possunt quasi prouinciarum constitutores. Et in Com. ἁρμοστὰς (inquit) appellant Lacedæmonij οὓς καθισαμένους τὰ αὐτῶν διοικεῖσθαι αὐτοῖς πόλεων. sic dictos παρὰ τὸ ἁρμόζειν οὓς ἀρχομένους ζῆν ἐφ' ἑαυτῶν νόμοις. ὁ δὲ Θρασυβούλου ἁρμοστὴν ἐπάλαι πάλαι ἀθλιώτατοι πάντες εἰς τὸν ζῆν διατάττοντες. Quare Dionysius in li. De eccl. es. hierarch. episcopos ἁρμοστὰς appellauit, ad quod munus non sine summa religione, καὶ μετὰ τῆς μετρίας καὶ εὐλαβείας accedendum docet.

Ἁρμόσιμοι. οἱ. dicebantur qui apud Lacedæmonios præerant mulieribus, ut honestius incederent. Cæl. lib. 10. cap. 3.

Ἁρμόττω. Doricè ab ἁρμόζω, congruo, compono. Vnde ἁρμόττειν τὴν πόλιν, ciuitatem cõstituere, temperare. à quo ἁρμοστὰς, ut diximus. Differunt tamen inter se, quòd ἁρμόζω absolutum & ἁρμόττω transitiuum.

Ἁρμόττων. ὁ. decens.

Ἅρμα. Datiuus in aduerbium transit & significat idem quod ἁρμοῖ supra.

Ἄρνασος. ὁ. nomen propriam eius qui prius Irus dictus fuit. uide Etym.

Ἀρνακίς. ίδος. ἡ. pellis agni.

Ἀρνεῶν. ε. τὸ. macellum. κρεοπώλιον τῶν προβάτων, sic Didymus. Etym.

Ἀρνῆ. ῆρ. ἡ. agninus. proparoxytonum.

Ἀρνειός. agnus prouectioris ætatis, ὁ πλήρης ἥβης. Vide Ammonium. Etym. Primum ἄρνα uocant, tum ἀμνόν, dein ἀρνειόν, postremo λατυγνώμονα, quanquam id propriè de equis dicatur. De agnis uide Aelianum.

Ἀρνέομαι. μ. ησομαι. π. ημαι. nego, recuso. Accus. ἀπὸ τοῦ ἄρδην τὰς χεῖρας ἀπὸ τῆς πραγματήσεως. Etym.

Ἄρνοι. οἱ agni nuper nati. per syncopen pro ἀρνῖνοι. uel pro ἀρνοὶ ἤδη μεταπλασμόν. Etym. Vide Ammonium.

Ἀρνοῦτήρ. ὁ urinator. ἔφηται ἀπὸ τῶν ἀρνῶν, οἷς νοῦ εἰώθασιν ὥσπερ κεφαλὴ ἄλλεσθαι, ὥσπερ τοὺς ἀέρα κυρίως ἱπτομένους Etym.

Ἀρνυτής. ῆ. ὁ. piscis à quibusdam ille uocatur, alio nomine ἵππουρος dictus, quod frequenter exilit caprarum modo, quæ posterioribus innixæ pedibus saliunt, & caput terræ impingũt. Eust. Iliad. π. ex Athenæo.

Ἄρνυ. ης. ἡ. nomẽ nymphæ nutricis Neptuni, παρὰ τὸ ἀρνεῖσθαι ὡνὴν ἐπιφέρειν. est & urbs Bœotiæ est & Thessaliæ urbs ab Arne Aeoli sic dicta: ut uult Crates uult παρὰ τὸ ἄρνας. est enim ouibus nutriendis apta, & accommoda. Etym.

Ἄρνησις. εως. ἡ. negatio.

Ἀρνητικός. ὴ. ὸ. negatiuus.

Ἀρνικὸν. genus uiridis coloris, quod nos Arsenicum appellamus.

Ἄρνιον. τ. τὸ. agnus.

Ἀρνόγλωσσον. τ. τὸ. plãtago, agnina lingua. Dioscorides. Theophra.

Ἀρνοδήκη. ὁ. sacramentum iuramentũ; quod præstatur occisa uictima agno scilicet.

Ἀρνός. in genitiuo τοῦ ἀρνός, anomalum, agnus.

Ἀρνόφυλλον. cytisus, quod oues ipso delectentur.

Ἄρνυμαι. suscipio, capio, detendo, recipio, libero, cõmuto, uendico, redimo, custodio. Item uexo, opprimo. Etym.

Ἀρνωδοί. οἱ. ᾄσματωδοί. qui carmina apud antiquos recitabant, recitabant. Ab. agno, qui recitantibus ἔπαθλον erat. Etym.

Ἀρόατος. inuius, molestus.

Ἀρόη. ἡ. uicus olim Achaiæ, nunc uero urbs quæ Patra dicitur. Etym.

Ἀροίη. menstruorum retentio, ἐποχὴ ἐμμελίως, Hippoc. à non fluendo.

Ἄρομα. τὸ. aratio, ἀροτρίασμα.

Ἄρον. τὸ. aliqui dracunculum herbã uocant, Dioscorid. & Theophrast.

Ἄρος. lucrum, emolumentum. Aeschylus. Item lacuna in quam confluit aqua, iactura in uoluntaria.

Ἀρόσιμος. locus cultus.

Ἄροσις. ιος. ἡ. aratio.

Ἀροτήρ. ῆρος. ἡ. arator. poëticum est, communiter enim ἀρότης dicitur.

Ἄροτος. accentu in prima, seges & terra subacta, Item arabilis.

Ἀρότος. accentu in ult. sementis, hoc est tempus & ipsa actio serendi. Hęc tamen confunduntur interdum. Bud. in Annot. post. & Com.

Ἀροτούς. annos dixit Sophocl. in Trachinijs, quomodo messem efferunt poëtæ Latini.

Ἄροτρα. terra, iugerum.

Ἀροτραῖ. apud Syracusanos erant qui ob unum inopiæ nomen seruiebant, cum alioqui liberi essent. uide Pollu.

Ἀροτρεύς. arator.

Ἀροτριάω. μ. άσω. π. ακα. καὶ

Ἀροτριόω. μ. όσω. τ. ακα. aro, ἀρόω, quod magis Atticum est. Accus.

Ἄροτρον. σ. τὸ. aratrum.

Ἀρὲ. acclamatio nautica.

Ἀρρα. ας. ἡ. aruum, mensura terræ centum cubitos continens, terra propriè tamen culta, & ad sationem idonea. παρὰ τὸ ἀρδῦ. Etym. Est & ἄρρα urbs ad Peneum sita, à Larissæ filijs condita. Item Euboiæ locus, ubi à Mercurio occisus fuit Argus. Eust. Item aceruus frumenti nondũ triturati, sed cũ paleis sepositi. apd Cypri.

Ἀρραία θεὸς. ab Aristophane, mater Euripidis holerum uenditrix, scõmate dicitur.

Ἀρράριον. σ. τὸ. aruum, aruulum diminutiuum. in Epigram. gr.

Ἀρρω. μ. όσω. τ. σκα. aro. παρὰ τὸ ἄρης ὁ σίδηρος. σιδήρῳ γὰρ τέμνετ' ἀγρῶν. Neut. Accus.

Ἁρπάζομαι. raptim.

Ἁρπαγεῖον. locus dicitur iuxta Cyricum, unde raptum memorant Ganymedem.

Ἁρπαγμαῖα. ἡ. luna dicitur quando à solaribus radijs offuscatur, obtutuiq; nostro subtrahitur, ad coitum tendens. Vide in μηνοειδὴς.

Ἁρπάγη. ἡ. instrumentum quo situlas subtrahimus, harpaginem Latini uocant, differt accentu ab ἁρπαγὴ rapina.

Ἁρπαγή. ῆς. ἡ. κοὶ

Ἁρπαγμός. ὁ. ὸ. rapina, repentina & uiolẽta rapina. ἀφνίδιος καὶ μετὰ βίας ἀφαίρεσις. acuit ultimam. sed ἁρπάγη paroxytonum, instrumentum est quo aliquid è puteis extrahitur. Vide Ammonium, & ἅρπαξ paulo inferius.

Ἁρπάζω. μ. άσω. uel ξω. τ. ακα. rapio, propriè de feris pro citò intelligo & percipio, ὀξέως νοῶ, apud Sophocl. Accus. iung.

Ἁρπακτήρ. ὁ. raptor.

Ἁρπακτικός. ὴ. ὸ. ἡ. rapax.

Ἁρπάλεος. ὁ. ὰ. ὸ. idem, ὠμόθυμος πικρός.

Ἁρπαλέως. ἁρπάζω. ἁρπακτικῶς, raptim, cũ raptu. Itẽ prompte, grate, iucũde, amãter. Etym.

Ἁρπαλίζομαι, uel ἁρπαλίττομαι. libens suscipio.

Ἁρπάλιμος. desyderatus, qui rapitur.

Ἁρπαλίων. ὁ. nomen proprium apud Homerum. Etym.

Ἅρπαξ. γος. ὁ. rapax. Item harpago, instrumentũ aduncum quo uasa è puteis extrahuntur. Pollux inter coquinaria instrumenta recenset, alioq; nomine κρεάγρα & λύκος appellari dicit. Cæl. lib. 15. cap. 2. Est etiam legionis nomen apud Romanos. Et Harpago, instrumentum est quod nauibus inijcitur, sicuti coruus & manus ferrea, Græce dicitur ἅρπαξ. Vide Bayfiũ de re nauali. Ad hæc ἅρπαξ species lupi est Oppiano de Venatione.

Ἅρπαλος. ὁ. Cariæ fluuius, ab impetu prærapido sic nuncupatus. Etym. Daphnus prius appellabatur, à quo &

Ἁρπαλία. ciuitas nuncupata est, teste Steph.

Ἅρπασμα. ὁ. harpastum, genus pilæ grandioris. dictum quod quisq; arripere nitatur. unde Martialis, Siue harpasta manu puluerulenta rapis.

Ἁρπάω. pro ἁρπάζω usurpat. Etym.

Ἄρπεδος. latum, planum, pro liuido accepisse uidetur Nicander. Etym. Supra scribitur, ἄπεδον pro plano.

Ἁρπεδίζω. æquo, complano.

Ἁρπεδόεις. ὁ. ἄγαν πελιδνός. ualde liuidus & pallidus. παρὰ τὸ ἄεσι τῇ πεδῷ. sic Herodianus, & Dydimus. Etym.

Ἁρπεδόνη. ης. ἡ. laqueus. ἢ. τὸ ἀμάνερον ἀπὸ ἑρῶν σύγχυσις, & ἢ ὅτι ἀπάρτων δήρα. Dicitur & ἁρπεδὼν τοξοτικόν, plaga uenatoria.

Ἁρπεδονίζομαι. prædari, illaqueari.

Ἅρπεζα. mõtis pes, quasi ἑρόπεζα. Nicãd. interp.

Ἅρπη. ης. ἡ. falx, ensis falcatus, harpa auis similis aquilæ. Homer. ἅλλη ἅρπη ἐκάτα ταυηπλήγι. Nicand. etiam dentes ἅρπην metaphoricè dixit. Lycoph. ἅρπην uocat insulam Corcyram, quod

quod ibi falcem à Vulcano acceperit Ceres, ad factendam messem, unde & δρέπανον dicta fuit.

Ἁρπη, γος. ἡ harpa, nomen auis apud Aristotel. Aelianũ, & Oppianum de Aucupio. Item sydus quoddam apud Proclum de sphæra.

Ἁρπίλον, uel ἄρπεζον. maceria, murus è silicibus temerè aggestis, citra calcem lutumúe factus.

Ἁρπινα. ἡ. Oenomai equorũ unus apud Lycoph. quem ὁπλαῖς ἁρπύιας ἴσην dicit, alludens ad originem uocis Harpyæ.

Ἁρπίς. ίδος. genus soleæ, κρηπὶς per metathesin pro ῥαπίς.

Ἁρπιξ. κος. carduus.

Ἁρπυια. ας. ἡ. cum acuto in antepenult. ἁρπακτικὴ θεά raptrix dea, Etym. Harpyia. Est etiam ciuitas in Illyria. Lycoph. allegoricè pro uento uoce hac utitur.

Ἁρπυγόνος. ὁ. Harpya à Lycoph. dicitur, ὡς ὀρνιθογονος ἁρπυιγένων πλώμα κάστ' ἀνδύνων.

Ἁρπυς. υος. ἡ. Aeolica lingua amor: à rapacitate nomen sortitus, παρὰ τὸ ἁρπάζειν τὰς φρένας. Etym. Vtitur Parthenius in Crinagora, Ἀμφοτέροις ὥπλισε πόθος ἁρπυς ἐλεῖσθαι. Cæl. lib. 16. ca. 27.

Ἁρύβδωτα. τὰ. sunt inter ostrea, perinde ac si dicas, minimè uirgata, quibus opponũtur ῥάβδωτα, quæ pectinatim diuisa interpretatur Gaza apud Aristot.

Ἁρραβών. ῶνος. ὁ. παρὰ τὸ ἀρρᾶγῶ, ἢ πρὸ τοῦ ῥαβδος καὶ προδήκη ἢ ἀσφάτως, καὶ ἀκροβολή τις. Etym. pars solutionis, quæ fidem facit totius summæ persoluendæ, pignus, arrha, arrabo: quo apud Latinos Plaut. & Teren. utuntur. Inde uerbum.

Ἁρραβωνίζειν. arrabone confirmare contractum.

Ἁρρηκής. ές. ὁ ἡ. infractus, ἀπὸ τοῦ ἀρρᾶγῆς ὄμμα, oculus non lachrimabundus, apud Sophocl.

Ἁρραδιούργητος. ὁ. intemeratus, μὴ ξηγνύμενος.

Ἁρραθής. ές. ὁ ἡ. stultus.

Ἄρρατος. ὁ. inuiolatus, inuictus, robustus.

Ἄρρατος. incorruptus.

Ἄρρητος. ὁ. infractus, non uastatus. ὁ μὴ ῥαιόμενος, ἵν' ἢ ἀκατακώνιστος inuictus. Item ineffabilis, ὡς ἄῤῥητός ἐς. Item fortis, immobilis. sic Methodius. Est etiam nomen proprium. Etym.

Ἄρραφος. ὁ. ὁ. inconsutilis. à ῥάπτω.

Ἄρρενος. ὁ. imperfectus.

Ἄρρην. ενος. τὸ. masculum, homo.

Ἀρρηνικὸν. ὁ. ὸ. auripigmentum, arsenicũ, Aelius Dionys. Atticis. ἀρρηνικὸν dici non ἀρσενικὸν testatur, quanquam Strabo hoc utitur.

Ἀρρηνικός. ὁ. ὁ. masculinus. ἀπὸ τοῦ αἴρειν τὸ νῖκος. Etym.

Ἀρρηνογονία. ας. ἡ. agnatio.

Ἀρρηνόγονον. τὸ. marifica herba, ut Gaza interpretatur, apud Theophrastum. Vide Folium in Dioscorid.

Ἀρρηνόμαλα. μ. ὠόμαι. τ. μαι. ex fœmina masculo animo, opponitur τῷ ἐπιθηλύνειν. Synesius ἐπὶ θυμήσας ἀῤῥενῶσαι τὴν ἱερὰν σοῦ ψυχήν, ani.

Ἀρρηνωπία. facies uirilis, uirile robur. (mare.

Ἀρρηνωπός. ὸ. ὁ. ἡ. siue ἀῤῥηνωπὰς. faciem masculam & uirilem habẽs, terribilis, seuerus, fortis. Etym. Vnde ἀῤῥενωπὸς γλῶσ, uirago. ut Gaza uertit apud Aristotelem.

Ἄρρηπτος. stabilis, permanens, nusquam uergens, ἀῤῥεπὴς. Bud. Com.

Ἀρρεψία. ἡ. Sententia neutram in partem propensius inclinans. Diogenes Laërtius in Pyrrhone Eliensi.

Ἄρρηκτος. ὸ. ὁ. infractus, impenetrabilis, durus sicut cornu, solidus, firmus, inexpugnabilis. Etym.

Ἄρρηκτος. ὸ. læsus.

Ἄρρηλιν. ενος. ὁ. mas.

Ἀρρηλιεῖν. conuitiari, γυναικὶ πῶς αὐδῆσαι διαφέρεθαι. Hesych.

Ἀρρηλιής. agrestis, molestus.

Ἀρρησία. ας. ἡ. silentium, taciturnitas. & ἀῤῥῆσαι, ἀθελῆσαι, ἀπαγορεῦσαι.

Ἄρρητον. nefandum, nefarium, non dicendum, odiosum. Vide Cyrillum qui ex accentu differentiam facit, sed sine authore opinor.

Ἀρρητοποιός. ὸ. ὁ. nefandus, obscœnus.

Ἀρρητουργία. obscœnitas, ἀσχημοσύνη.

Ἀῤῥήτως. arcanè, ineffabiliter.

Ἀρρηφορεῖν. uestem aureã ferre aureaq; monilia, & ἀῤῥηφορία, Mineruæ sacrificium, uel festum.

Ἀῤῥηφόροι. οἱ. quatuor pueri uestibus albis aurum ferentes Mineruę festum celebrabant, παρὰ τὸ ἄῤῥητα καὶ μυστήρια φέρειν. Etym.

Ἀῤῥιγ. ος. ὁ non frigens.

Ἀῤῥίζα. ἀυτεσία. quę sunt absq; radice & fundamẽ.

Ἀῤῥιζωθί. οῦ. nulla radice innixi. (to.

Ἀῤῥιχᾶδαι. manibus pedibusq; sursum repere.

Ἀῤῥιχος. ὁ. cophinus, uas uimineum, παρὰ τὸ ἄῤῥειν τὸν χῦν. Etym.

Ἄρρηθος. adiutor.

Ἀῤῥοία. ας. ἡ. suppressio mensium. Hippoc.

Ἄῤῥυθμος. incõpositus, informis, inconcinnus.

Ἀῤῥύπωτος. ὸ. ὁ. ἡ. impollutus.

Ἀῤῥυτίδωτος. ὁ. carens rugis.

Ἄῤῥωδία. ας. ἡ. timor, φόβος.

Ἀῤῥωδῶ. timeo apud Herodo. pro ἀῤῥωδῶ. Alij significare etiã dicũt ἁπλῶς φρονεῖν, hoc est μὴ ἀῤῥωδῶ, τὸ δὲ ἀῤῥηκτέω. reijcere metũ, & animo esse confidenti. Bud. Com. Vide Ammon. qui distinguit inter ἀῤῥωδῶ & ἀῤῥωδῶ.

Ἀῤῥώξ.

Ἀῤῥώξ. infractus, ἀπὸ τοῦ ἐῤῥωγώς.

Ἀῤῥωσία. μ. ἡσω. π. γμα. ægroto, sine robore sum Volunt dici non de eo qui in lecto ob ægritudinem decumbit (nam is νοσεῖν proprie dicitur, sed πρὸς τὸ ἀσθενικώτερος τοῦ σώματος, qui corpore est male habito. Ammonius. Neutrũ absolut. Ἀῤῥώστου etiam & ἀῤῥώστης ab Ammonio distinguuntur.

Ἀῤῥώστημα. ὸ. &

Ἀῤῥωστία. ας. ἡ. ægrotatio Ciceroni imbecillitas. Et medicis nõnunquam peculiare genus mali stomachum infestans, quod & ἀσθένεια aliquando dicitur, hoc est, stomachi imbecillitas.

Ἄῤῥωστος. ὸ. ὁ. ægrotus πρὸ τοῦ ῥῶ τὸ ὑγιαίνω. Etym. differt ab ἀῤῥώστου. Ammonius.

Ἄρς νος. ἡ. agna.

Ἀρσαντοι. οἱ. componentes, placentes, ἁρμόζοντες, uel compositi, ἀρεσθέντες. Etym.

Ἄρσελα ης. ἡ. artemonia dicitur à Romanis.

Ἀρσενικόν. ὸ. ὸ. auripigmentum. Dioscor. lib. 5.

Ἀρσενικός. ὸ. ὁ. masculinus.

Ἀρσενικώτης. ὸ. ὁ. prædico.

Ἄρσην. ενος. ὁ. masculus. παρὰ τὸ ἄρσην, irrigo. Etym. Heraclides adiectiuè dixit, τὸν ἄρσενας ὡς θυμὸς ἐθηλύνειν, masculos Achillis spiritus effœminarunt & ἄρσενα ἀκμὴν, masculũ uigorem in Epigr. legitur.

Ἀρσίνοη. ὸ. nomen proprium.

Ἀρσινόη. urbs in Syria. Etym.

Ἄρσιον. iustum, δίκαιον.

Ἄρσις. ιος. ἡ. eleuatio, ἀρτηρίασις, βάσγμα. & apud Grammaticos arsis est abiectio syllabæ ab initio dictionis duplicatæ, ut λέλεχθαι pro λελέχθαι. Tryphon de Affectibus dictionum in Appendici Lexici.

Ἄρτω. coaptabo, ἁρμόσω. futurum est Aeolicum, παρὰ τὸ ἀρῶ. Accipitur pro μέμφομαι.

Ἄρτάβη. ης. ἡ. genus mensuræ Persicæ, apud Herodo. Attico modio tribus chœnicibus capacius apud Aegyptios cõtinebat quadraginta quinque modios, teste Aristot. Etym.

Ἄρτεμος. ὁ. cocus, lanius, quasi ὁ εἰς ἄρθρα τέμνων καὶ διαιρῶν, ut annot. Eust Iliad. ε. Lycoph. pro homicida & interfectore posuit, πατρὸς ἄρτεμος ἐληλυθώς), & συγγὸς ἄρτεμος τέκνων.

Ἀρτάλη. ης. ἡ. laqueus, & suspendium quod de laqueo fit. αἰχμαλώτησις ἐπὶ τοῦ δεσμοῦ, funis apud Sophocl.

Ἀρτασύρα. ας. ἡ. regius oculus.

Ἀρτάω. μ. ήσω. π. ηκα. appendo, pendo, apto. Accusatiuo iungitur.

Ἄρτεμής. ὲος. ὁ. ἡ. integer, incolumis, ἀρτελής, ὁλόκληρος. ὡς ἀτεμὴς, πλεονασμῶ τοῦ ρ. ἢ ἴσως ἀπὸ τοῦ ἀτρεμής, intrepidus. Etym.

Ἄρτεμις. ιδος. ἡ. Diana, παρὰ τὸ τὸν ἀέρα τέμνειν. Etym. Hymnus eius extat apud Orpheum.

Ἀρτεμισία. ἡ. herba quædam apud Dioscoridem, duorum generum.

Ἀρτεμίσιον. festum aut statua Dianæ, & promontorium Eubœæ.

Ἀρτεμίσιος. α. ὁ. Martius mensis apud Macedonas, in cuius initio uernum est æquinoctium, teste Gal. lib. 11. Epidemiorum Comment.

Ἀρτέμων. ονος. ὁ. artemon uelum nauis maius, ἱστίον Plutarcho dicitur. Alij trochleam interpretantur, quam ἐπάγονται quoq; dici ostendit Vitruuius. Vide Bayfiũ de re nauali: & pronerbium, Versatilis artemon, in Chiliad. Erasmi.

Ἄρτημα. ος, τὸ. appendix, lorũ ex quo dependet marsupium. Etym. scriptũ inuenio & ἄρτεμος.

Ἀρτήκηρος. genus calceamenti. Ἀρτῆρες Artemidoro ijdẽ qui ἁλτῆρες, & Philo. ἁλτῆρας quasi ἀρτῆρας ab extollendo dici testatur.

Ἀρτηρία. ας. ἡ. πῆ μὲν ἀέρα, τῇ δὲ τὸ πνεῦμα τηρεῖν. Etym. arteria, uena pulsatilis, ὁδὸς τοῦ πνεύματος, inquit Poll. Cæl. 10. cap. 55.

Ἀρτιακὸς. raucedo, quæ fieri solet uel frigidi aëris inspiratione, uel magna uociferatione.

Ἄρτι. nuper, paulò antè, interim, aliquando, interdum, nunc, in præsentia, superioribus diebus. In compositione interdum integritatem significat, interdum nouitatem. Bud. Com. Vide Ammonium quid ab ἀρτίως differat.

Ἄρτι ἀφ' ἁλὸς. nuper ablactatus puer.

Ἄρτι ἀφ' ἡλικίας. idem.

Ἄρτι μὲν δεῦρο, ἄρτι δ' ἐκεῖνο, nunc hoc, nunc illud.

Ἀρτιάζειν. ludere est occultando manu astragalos siue talos, aut nuces, aut pecuniam, & exquirendo colluforis coniecturã, τὰ ἄρτια, καὶ ὡσεὶ τὰ περιττά. Vulgò dicimus par uel impar. Sunt qui hoc uerbum de pilæ lusu accipiant. Cæl. libro octauo, cap. 2. Significat etiã τὸ συμβάλλειν; parare, præparare, componere.

Ἀρτίαλον. τὸ. lingua Aeolica inauris genus.

Ἀρτίβλαστος. α. ὁ. ἡ. recenter natus.

Ἀρτιβρεφὴς. ὲος. ὁ ἡ. nuper in lucẽ æditus. Aeschyl.

Ἀρτίγαμος. qui modò uxorem duxit, νεόγαμος.

Ἀρτιγενής. modò genitum.

Ἀρτιγέννητος. α. ὁ. nuper genitus.

Ἀρτιγενὴς. nuper in lucem æditus.

Ἄρτιγονος. α. ὁ. infans.

Ἀρτιδιακής. ές. ὁ. ἡ. nuper perceptus. διαὼ γὰρ τὸ μανθάνω.

Ἀρτιδιακρυς. υς. ὁ. qui lachrymis admiscet gaudium, δύκρους πρὸς δάκρυα. Hesych.

Ἀρτίδιον. τὸ. paruus panis.

Ἀρτιέπεια. iusta & recta dicens. Etym.

Ἀρτιεπὴς. ὲος. ὁ. ἡ. præmeditatus ad dicendũ. Di-

ctus à recta & iusta appellatione literarum.

Ἀρτίζω.μ.ίσω.τ.ικα. perficio, compono, σωφρονίζω, πλήκω. Etym. Accuſ. iung.

Ἀρτίζωα. τὰ. ὀλιγοχρόνια. temporaria, animalia breuis uitæ. Hippoc.

Ἀρτιθαλής. νεόφυτος. recenter florens.

Ἀρτικροτῶ. conſentire, ἀπὸ τ' ἐρεσσόντων.

Ἀρτιμαίζες. ὸ. nouum.

Ἀρτιμελής. έ. ὁ. ή. rectus in membris.

Ἀρτίμπαξα. ἡ. cœleſtis Venus, Scythice uocatur ab Herodoto lib. 9.

Ἄρτιος. ᾱ. ὁ. æqualis, integer, par numerus. Item ſanus. πῆδε δὲ ἄρτιος ἐβόα. Etym.

Ἀρτιπαγής. nuper compactus.

Ἀρτίπας. adultus puer.

Ἄρτιος. ου. ὁ. ἡ. integer, & ualens pedes, ἄρτιος οὐ πόδας.

Ἀρτίπους. idem.

Ἀρτίσκαπ(Θ).α. ὁ. nuper egeſtus, effoſſus.

Ἀρτίσκ(Θ).α. ὁ. paſtillus.

Ἀρτισομέω lingua expedio, clarè pronuncio, opponitur τῷ κακοσομέω. apud Strab. lib. 4.

Ἀρτίσομος ξυφὴς. παντεχόθεν ὁμαλός. dilucidus, & aliquando ἡδὺ φθεγγόμενος. qui eſt lingua abſoluta & minimè bleſa.

Ἀρτιτελής. recens initiatus.

Ἀρτιτόκιον. ὸ. infantulus.

Ἀρτίτοκ(Θ).α. ὁ. ή. nuper natus. Cyrillus.

Ἀρτιτόκ(Θ).α. ὁ. ή. nuper enixa. Cyrillus.

Ἀρτίτομ(Θ).α. ὁ. ή. nuper cæſus. Cyrillus.

Ἀρτιτόμος. α. ὁ. ή. nuper incidens. Cyrillus.

Ἀρτίτονον. τὸ ἔνδονον, διάτονον.

Ἀρτίφατ(Θ).α. ὁ. nuper interfectus.

Ἀρτίφρων. ον(Θ). ὁ. ή. rectæ mentis, cordatus: cui ἀνάπηρ(Θ) τὴν ψυχὴν opponitur.

Ἀρτιφυής. έ(Θ). ὁ. ή nuper natus.

Ἄρτιφων(Θ). dictus ab integritate uocis.

Ἀρτίχερ. qui utraq; manu æquè utitur.

Ἄρτιος. modò, paulo antè, aptè, ſalubriter. Attici diſtinguunt ἄρτιος, πρὸ τοῦ ὀλίγα, καὶ ἄρτι αὐτὸ τοῦτο νῦν. Vide Ammonium.

Ἀρτιωτά. τὰ. breuiſſimo tempore perfecta.

Ἀρτοδοτέω. μ. ήσω. τ. ηκα. panem do.

Ἀρτοκοπεῖον. α. τὸ. piſtrinum.

Ἀρτοκόπ(Θ).α. ὁ. καὶ

Ἀρτοποιός. ὁ. ὁ. piſtor.

Ἀρτολάγανα. τὰ. Vide apud Bayſium.

Ἀρτόξυρ. Vide Conos artoxya, in Chil. Eraſmi.

Ἀρτοποιΐα. ας. ἡ. panis confectio.

Ἀρτοπῆγος. α. ὁ. furnus.

Ἀρτοπώλης. α. ὁ. caupo panarius.

Ἀρτοπώλιον. α. τὸ. locus ubi panes uenduntur. ἀρτοπωλεῖον uerò, piſtrinum.

Ἄρτος. α. ὁ. panis. παρὰ τὸ ἄειρω τὸ κυφίζω τῶν δύναμιν. Etym. Ἄρτος ναυτικὸς, panis nauticus, uide Bayſium.

Ἀρτοσιτέω. μ. ήσω. τ. ηκα. ueſcor pane. Xenoph. ὃ σὺς ἀρτοσιτεῖ, ὕσλαι δ' ἐδηνυμένον· τὸν ἄρτον ἐσθίει καὶ ὗσις ἀλφιτοσιτεῖ ὕσλαι μιμιγμένα τὴν μάζαν.

Ἀρτοσιτέω. μ. ήσω. τ. ηκα. cibo pane. Actiu.

Ἀρτοφάγω. ueſcor pane.

Ἄρτυμα. ατος. τὸ. condimentum, propriè quod condiendis embammatis immittitur, ſiue aroma ſit, ſiue odoratum ſemen, cuiuſmodi pulegij puluis apud Italos quoſdam.

Ἀρτυματώδης. ες. ὁ. ἡ. habens uſum condiendis cibis aut alijs rebus.

Ἄρτιος. princeps, ἄρχων.

Ἀρτύς. amicitia, pactum.

Ἀρτύω. μ. ιῶ. Dorice pleonaſmo τιν, καὶ

Ἀρτύω. μ. ύσω. τ. υκα. condio, paro. Actiu. accuſ.

Ἀρτᾶμαι. pendeo animi, & ſpē meā in aliquo collocatā habeo, ſuſpēſus ſum. Herodi. lib. 4. ἤρτηται ταύτῃ πᾶσα ἡ ὁμαίων ἀρχὴ ἢ ὑμετέρας αὐξήσας τε καὶ πίσεως. Ἀρτᾶμαι ἕκαστος. adiectus ſum alicui, & ſocius uel comes ſum. Bud. Cō.

Ἄρυα. nuces auellanæ, pro καρυα, ἀρακλεωτικὰ κάρυα.

Ἀρύβαλλος. marſupium. παρὰ τὸ ἀρύειν, καὶ βάλλειν εἰς αὐτόν. Heſych. & Ety. Cæl. lib. 16. ca. 48.

Ἀρυσμέω. indecorè ago.

Ἄρυσσε. αὐτὶ τοῦ ὕδωρ ἢ πλεονασμὸν τοῦ υ. Etym.

Ἀρύτομαι. Atticè communiter uero.

Ἀρύομαι. μ. ύσομαι. π. υμαι. καὶ

Ἀρύω. haurio, traho, dico, iubeo.

Ἀρυσήρ. ῆρος. ὁ. genus uaſis, dictum ab hauriendo cyathus, ſextarius. Hauſtrum uertit Lucre. li. 5. Porrò hauſtra appellantur, quæ ad hauriendū ex fluminibus aquam machinę fiunt, rotætym panariæ. Cæl. lib. 15. cap. 2.

Ἀρυσίχοι. οἱ. pincernæ, pocillatores, οἰνοχοοί, aut uaſa infundendo uino appoſita.

Ἀρυσίχοι. οἱ. καὶ

Ἀρυσεῖς. καὶ

Ἀρυσίβδη. ἡ. hauſtus citra reſpirationem, & uaſculum potorium, ab hauriendo dictum.

Ἀρύταινα. ης. ἡ. cyathus. Cæl. li. 16. ca. 48. ἀρύταινα, eſt & uaſculum gneū è quo lychnis affundi, tur oleum. Item genus uaſculi quo in balneis aquam è ciſterna haurimus.

Ἀρχάγεται. οἱ. reges appellantur apud Spartas.

Ἀρχαί, αἱ. primitiæ. ἀπαρχαί.

Ἀρχαϊκός. ὸν. ὁ. uetuſtus. Et ἀρχαϊκόν. ὸν. τὸ. ſimplex, ſtultum, imperitum, deceptu facile. Dicitur autem ἀρχαϊκόν, & ἀρχαϊϊκόν. Atticè. Bud. Cō.

Ἀρχαϊκῶς. deliranter, ſtultè.

Ἀρχαιογονία. ας. ἡ. prima origo.

Ἀρχαιόγονος. primordialis, primarius, ex quo omnia genita ſunt. Dicitur etiam ἀρχεγόν(Θ). Bud. Coment.

Ἀρχαιολογέω. ας. ἡ. origo, hiſtoria de rebus antiquis, ut Ioſephi & Catonis Origenes.

Ἀρχαῖος. ὸ. apud Rhetores mutuū, τὸ ἀεφάλαιον τῶν χρεῶν. Demoſt. aduerſus Nicoſtrat. λανείζειν ἀργύριον οὐχ οἷόν(Θ) τε αὐτὸ ἀπολαβεῖν, ὅτε τόκον, ὅτε τὸ ἀρχαῖον. Item ſortem uſurarū, & caput, unde fructus & reditus manat. Interdum αὐτὶ τῶν παρόντων. Bud, Com.

Ἀρχαιόπλουτος. α. ὁ. dives, antiquus.

Ἀρχαῖος. α. ὁ. antiquus, primus, morigeratus. Itē ineptus, ſtultus, ſimplex, imperitus, Plat. Euth.

Ἀρχαιοτροπία. ας. ἡ. priſca uiuendi forma.

Ἀρχαιοτρόπ(Θ). α. ὁ, qui eſt antiquis moribus.

Ἀρχαιρεσία. μ. ίσω. π. ικα. ad gratiam multitudinis uiuo, ambio, prehenſo, Bud. in Annot. Item comitijs interſum, ad comitia eo. Plutar. de Cæſare, εἰς τὸν δῆμον οὕς ἐκάλουν ἀρχαιρεσιάζοντας. Aliquando creo & deſigno in comitijs magiſtratuū. Idem, ἀλλὰ μᾶλλον τὸ τύχεσθαι τοῦ δήμου προστάτου, ὑπὲρ αὐτῶν τοὺς ἀφανῶς ἀρχαιρεσιάζοντας. Bud. Com.

Ἀρχαῖσμός. ὁ. ὁ. antiquitas.

Ἀρχαίως. antiquè, ſimpliciter, ſtultè, ſine malitia. ſic enim ſenes. Etym.

Ἀρχαῦς. ἡ. piſcis archanus: uel archanas, apud Ariſtotelem.

Ἀρχαῦσαι. ὀλιγῆσαι. ὑ

Ἀρχαῖον. ſimpliciter, ſors, uſura.

Ἀρχεῖον. α. τὸ. curia, regia, palatiū, iudiciale forum. Item in caſtris prætorium & principia ſignificat. Xenoph. & Plutarch. in Galba. Bud. Com. Item ἀρχεῖα. λειφάλαια. hoc eſt, ſummæ & ſortes uſurarū, propterea quod primæ uſuræ producto debito uel ,progato mutuo excipiētes, aliud fœnus in ſummas excreſcunt. Ariſtoph.

Ἀρχέθεν. οἱ. cuſtodes tabulariorū. (interp.

Ἀρχέκακος. α. ὁ. ἡ. author mali.

Ἀρχέπλους. ὁ. ἔχων πλοῦτον.

Ἀρχέσθαι. imperium ferre, parere, ſubditum eſſe.

Ἀρχέτυπ(Θ). α. ὁ. exemplar, & qui principiū dat. De archetypis uaſis uide Bayſium.

Ἀρχέω. μ. ύσω. π. ευκα. impero, præluceo, ut famuli cum facibus.

Ἀρχή. ῆς. ἡ. principium, & τὸ ἔσχατον finem ſignificat, hoc eſt actum, ut dicit Ariſtot. Item magiſtratus, principatus imperiū, honorem, & hominem ipſum aliquando ſignificat. Item aliquādo apum rex hoc nomine ſignificatur, quē aculeo carere dicunt. Bud. in Annot. & Com Et ἀρχὴ ἡ περὶ τὰ ἀναλισκόμενα dicitur Ariſt in politicis magiſtratus, qui ſumptus publico procurat aut ſuſtinet, uel præfectus annonæ.

Ἀρχηγέτης. α. ὁ. dux, ὁ ἄρχων.

Ἀρχηγετέω. μ. ήσω. τ. ωκα. impero. Neut.

Ἀρχηγός. α. ὁ. author, princeps, rex.

Ἀρχηδέν. poëticè, ab initio, ἀφ' ἀρχῆς.

Ἀρχίω. primò, principium.

Ἀρχίωτες. iam primum.

Ἀρχιάτρος. α. ὁ. primus medicorum.

Ἀρχιγραμματεύς. έ(Θ). ὁ. cancellarius, ſcribarum præfectus.

Ἀρχιδικαστής. ᾶ. ὁ. qui iudicibus præeſt, & magiſtratus Aegyptiorum.

Ἀρχίδιον. ὸ. imperiolum. Ariſtopha. τὸν ἀρχὸν dixit.

Ἀρχιερατεύω. gerere pontificatum.

Ἀρχιέρεύς. έ(Θ). ὁ. pontifex, primarius ſacerdos.

Ἀρχιερωσύνη. ης. ſacerdotiū, dignitas pontificis.

Ἀρχίζωος, ὁ ἀρχιφωῶς Dionyſ. de baptiſmo dixit pro ἀρχεγόν(Θ), primordialis, princeps.

Ἀρχιθέωρ(Θ). princeps inter theoros, uide θεωροί.

Ἀρχίκλοπος. antiquus fur, ueteranus.

Ἀρχικλώψ. οπ(Θ). ὁ. princeps furum.

Ἀρχικός. ὴ. ὁ. principalis, primigenus, primarius, principij naturam habens. Propriè imperitandi peritus uel cupidus, & imperio congruens.

Ἀρχιλῃστής. α. ὁ. princeps latronum.

Ἀρχίλοχος. α. ὁ. Archilochus poëta iambici carminis inuentor.

Ἀρχιμάγειρ(Θ). præfectus coquorum. primarius coquus. Item lictorū magiſter ſiue præſes, qđ coqui modo altilia pecoraq; mactantis, homines è medio tollat, ſic Hippolitus Græcus author in Danielem.

Ἀρχιμανδρίτης. ὁ. abbas, monachorum primas.

Ἀρχίνιον. τὸ. archinium, oleæ morbus. Theophr.

Ἀρχιονοχόος. α. ὁ. poculorum magiſter.

Ἀρχιπαλισμός. ὁ. ὁ. præfectura ſtipatorum.

Ἀρχιποσία. eſt bibendi principatus, quē antiqui in conuiuijs ſortiebantur. Horat. Quem Venus arbitrum dicet bibendi?

Ἀρχιτεκτονικὴ. ῆς. ἡ. ars ipſa architecturæ.

Ἀρχιτέκτων. qui ſtructuris ædificiorum præeſt, architectus, architector.

Ἀρχικὸς. ὸν. principale.

Ἀρχογλυπτάδης. ὁ. ὥσπερ εἰ γλύφων τὰς ἀρχὰς, tanquā exſculpens magiſtratus. Etym. Et Euſt. Iliad. β.

Ἀρχεδόλης. έος. ὁ. ἡ. primigenius, primarius, principij naturā habens, principio accomodatus: ſicut ἀρχικός.

Ἀρχέλαβος. ſycophanta, quadruplator. Vide ἐργολάβ(Θ).

Ἀρχολίπ῎ης. ὁ, ὁ. qui ut dignitatem consequatur, splendet, & nullum non ambit, sed omnes præhensat. ἀ῾ὲκ τοῦ ἄρχειν λιπαινόμενος. qui ex gesto magistratu pinguescit quodāmodo corrasis nummis: qui & ἀρχογλυπτάδης eadem ex causa dicitur. Eust. Iliad. β.

Ἄ῾ρχομαι. μ. ξομαι. incipio, uenio, uado, ingredior aggredior. Huius præsens in significatione futuri aliquando usurpatur: ut Ioan. 15. ἔ῾ρχεται ὥρα, pro ἐλεύσεται. genit. uel accus. iung. Item ἄ῾ρχεσθαί parere, obedire, obtemperare, in imperio esse alicuius aut aliquorum.

Ἀρχόμενος. ὁ, ὁ. subditus, ab ἄ῾ρχω. Item ueniens uel uenturus, ab ἄ῾ρχομαι. ἀρχομένου ἔ῾ους. ineunte uere.

Ἀρχός. ὁ. ὁ. princeps. Item anus, podex, intestinū rectum, apud Aristotelem.

Ἄ῾ρχυλος. αὐτὸ τοῦ ἀρχόμυλος κατὰ συγκοπὴν ὧ φελε δ῾ ἔ῾εγμυος παρακέμυου, φυλάξαι δ῾ ὀχ. ὅτι εἰωνικόν ἐστιν.

Ἀρχίω. sepelio, θάπτω.

Ἄ῾ρχω. μ. ξω. ω. χα. principiū & origo sum, author sum, incipio. Item priores parteis occupo. etiam in bonam partem præsum, imperiumq; habeo. Item pereo. Aliquando lacesso. Ἄ῾ρχειν & πρατεῖν quid differant, uide Ammon.

Ἄ῾ρχων. ὁ. princeps, dux, πρυτανεύς. At peculiari nomine dicebatur ὁ ἡγεμὼν καὶ πρύτανος apud Athenienses, ἐπώνυμος τῶν ἀρχόντων, à cuius nomine fasti perscribebantur, quemadmodum & à consulibus apud Romanos. Præerat quoque iudicibus, iudiciorumq; moderator erat, ut Romæ Prætor. παύειν ἄρχοντα, est abrogare imperium magistratui. Dicimus etiā παύσασθαι ἄ῾ρχων. Bud. Com.

Ἀρχώνης. magistratuum redemptor, qui emit officia, qui præest emptioni cuiuis, ὁ ἄ῾εχων ὠνᾶς οὐλνοσσέμ προηγέμενος. Etym.

Ἄ῾ρω. μ. σω. π. κα. congruo, apto.

Ἀρωγή. ῆς. ἡ. auxilium. (uindex.

Ἀρωγός. pro ἀρηγός. ᾶ. ὁ. ἡ. defensor, opitulator,

Ἄ῾ρωμα. ἄτος. τὸ. aroma, odoramentum, odor, sed ἄ῾ρωμα legumen, aratio. Antiquitus ἀρώματα peculiari uoce dicebantur ea duntaxat quæ ad odoratos suffitus in ara accenderentur, quæ ἀγναθύματα uidetur Thucyd. appellasse, id est, sacrificia pura, ad differentiam oppinor uictimarum præsanguinis sordibus aram conspurcarunt, posterioribus tamen pro omnibus odoramentis usurpatum est.

Ἀρωματίζειν. redolere.

Ἀρωματώδης. ε῾ς. ὁ. ἡ. odoratus.

Ἀρωνία. ἡ. mespili species Dioscoridi, mespilum.

Ἀρῶσαι. faciliter & absq; negocio excindo, ῥᾳδίᾳ

ὡς καὶ ἀπόνως ἐκπίπτω, effringo haud difficulter, fit ab ἄ῾ρρης ὁ σίδηρος. Eust. Iliad. ν.

Α Σ. usquequò, ἕως, ὅπως, μέχρις ὅ.

Ἀσάλ῍ευτος. tristari.

Ἀ῾σαι. satiare, & implere. Aliquādo cauere.

Ἀ῾σαλαμίνιος. α. ὁ. expers rei nauticæ: à triremi quadam miræ uelocitatis apud Athenienses, quæ Salamina dicebatur. Eras. Chil. (yda.

Ἀσάλγα. contumelia, contemptus, inopia, ἀσέλ

Ἀ῾σαλεί. ᾶ. ἀμεριμνία, securitas, ἀλογισία, inconsiderantia. Etym.

Ἀ῾σάλευτος. α. ὁ ᾶ. inconcussus, fixus, stabilis.

Ἀ῾σαλής. ε῾ος. ὁ. ᾶ. tranquillus, cura uacuus. σάλα γὰρ ἡ φροντίς.

Ἀσάλπιγκτος ὥρα nox intempesta. nā crepusculis solum tuba canebatur.

Ἄ῾σαμεν. qui ea uimus. ἐ῾σαθαί propriè ὁ μετὰ πόνου εἰς ὕπνου ἐλθεῖν.

Ἀσάμινθος. ἡ. scyphi genus, & solium in quo balneatur. παρὰ τὸ ἄσκελω μινύθω. Etym. Pollux recenset inter uasa ad balnei usum accommoda. Cæl. lib. 16, cap. 48.

Ἀσᾶμι. α. ὁ. balneum domesticum, labrum & omne concauum.

Ἀσάνδαλος. α. ὁ. sandalijs carens.

Ἀσάνδολον. α. ὸ. puppis meditullium. Pollux.

Ἀσαπέως. crude, incoctè, apud Hipp.

Ἀσαρκία. ας ἡ. gracilitas.

Ἀ῾σαρκώτερος. macilentior.

Ἄ῾σαρον. ὸ. asarum herba. Dioscorid. nardus sylue stris, quod coronamentis nō additur dicta.

Ἄ῾σαρος. nō ornatus, nō uersus scopis, ἀσάρωτος, & ἄσαρον quod in ornatum non uenit, & quo ornari nequeamus. Inde & Plinius ἄσαρον herbam dictam uult, quod ad coronas non adhibebatur, & ornatus eius usu careant homines.

Ἀσαρωτόν. α. ὸ. pauimēti genus, artificiosis picturis elaboratū: sic dictū quòd scopis uerri non debeat, ab α & σαίρω. nam ex ijs manibus purgamenta colligebātur, spongijsq; mundabātur

Ἄ῾σασθαι. saturari. πᾶ ἀ ὸ ἀ῾ισαι. ἢ παρὰ ὸ ἅδω, & tunc significat delectari. Etym.

Ἀσάφεια. ας, ἡ. obscuritas.

Ἀ῾σαφής. ἐ῾ος. ὁ. ἡ. obscurus.

Ἀ῾σαφῶς. obscure.

Ἄ῾σβαλος. α. ὁ. ἡ. fuligo.

Ἄ῾σβεστος. α. ὁ. ἡ. inextinguibilis. & nomē lapidis, calx uiua. Epithe. ignis. Asbestinū, lini genus, Bayfius de Re uesti. cap. 4.

Ἀσβολάομαι. fuligine impleor.

Ἀσβολάω. ῶ. fuligine inficio, polluo.

Ἀσβόλη. ης. ἡ. uel ἄ῾σβολος. fuligo.

Ἀσβολυθρί. ὸ. magnum, altum, fuliginosum.

Ἀσεβέω. μ. ήσω. π. κα. impius sum, ut ἀσεβεῖν πεῖ

πόδι τὸν θεόν, impium esse in deū. Ἐς τὸν ὅρκον ὐσεβεῖν iusiurandum uiolare, apud Herodian.

Ἀσέβημα. impietas.

Ἀσεβής. ἐ῾ος. ὁ. ἡ. impius, nefarius.

Ἀσειγμαι. ἀεμασιαί. sepes. Etym.

Ἄ῾σελφος. ἵππος. equus nō uinctus, sine habenis.

Ἄ῾σειστος. ὁ. ἡ. inquassatus, ἄσεισος, καὶ ἀτίνακτος, immotus & inconcussus.

Ἀσελγαίνω. μ. ανῶ. π. κα. ebrius & lasciuus sum, libidinor, petulanter & improbe ago, per petulantiā quempiā pulso uel cōuitior. uide Etym.

Ἀσελγαίνομαι. contumeliā huiusce modi uel iniuriam patior. Bud. Com.

Ἀσέλγεια. ας. ἡ. petulātia, impudicitia, scortatio, improbitas, procacitas, proteruitas. Lasciuia Latinis dicitur, quę est mollities, siue incontinentia animi, nec uirtutem nec probitatem reuerentis, procacitateq; se oblectantis: quanquam pleniorem & atrociorem petulantiam hoc uocabulo intelligi Græcis, quàm apud Latinos in uocabulo lasciuia, putet Bud. in Annot. Accipitur aūt interdū pro ipsa improbitate & contumelia per lasciuiā & libidinem admissa. Sic etiā Arrianus Iureconsul. Per uinū aūt aut lasciuiā lapsis, capitalis pœna remittēda est. Bud. Com.

Ἀσέλγεια. proprium ciuitatis.

Ἀσελγής. ὁ. ἡ. lasciuus, petulans, improbus, obscœnus, insipiens, ὁ μὴ μετέχων μήτε ἀρετῆς, μήτε δικαιοσύνης, qui neque uirtutis, neq; iustitiæ particeps est. Dictum nomen ab α priuandi particula, & urbe Selge, in qua uiri erant omnes probi, ut tradit Demost. interpres. Suidas cōtrà ait, in ea urbe omnes improbè uixisse atque hic intendendi uim habere. Etymologus dicit Selgos fuisse gentē sapientissimā, & insipientem ideo dici ἀ῾σελγέα. Ἀσελγὲς apud Aeschinē ΥΠΕΡ ΤΙΜ. pro obscœnitate & stuprorū flagitiosa consuetudine ponitur, de quo Bud.

Ἀσελγοκέρως. Cornibus lasciuiens.

Ἀσέληνον. ὸ. mons est Locridis niuibus tectus.

Ἀσέληνος. α. ὁ. ἡ. sine luna. (Nicand.

Ἀσεπής. α. ὁ. ἡ. impius.

Ἄση. ης. ἡ. sordes, cœnum, impuritas, tristitia, detrimentum, fastidium ex nimia ciborum repletione, nausea, molestia, angor, inquietudo, & ἄσηγμα καὶ ὀυσφορείαν ἐχέμ, est implacidum & inquietū esse. ξυπάλξεσθαι. Sunt qui per ος scribunt & rectius, ab hac enim & ἀσόμενοι dicti, de quibus paulò inferius.

Ἀσηθής. tristatus, λυπηθείς.

Ἀσήμαδος. α. ὁ. ἡ. sine signo, cui domini signum impressum non est, nō habens pastorem, incustoditus, incertus. Etym.

Ἄ῾σημος. α. ὁ. ἡ. sine signo, nō signatus, ut ἄσημος χρυσός. Item ignotus, ignobilis, obscurus.

Ἀσήμωτος. α. ὁ. ignobilis, ἀνυσγφής.

Ἄ῾σηπτος. ὁ. ἡ. incorruptus, sine putredine.

Ἄ῾σηρος. impurus ἀκάθαρτος. uide ἀσυρής.

Ἄ῾σηρος. sine putredine, & teredinibus.

Ἀ῾σθένεια. ας. ἡ. debilitas, imbecillitas.

Ἀσθένεω. μ. ήσω. π. κα. ægroto, langueo, imbecillis fio, nequeo.

Ἀσθένημα. ὸς. ὸ. imbecillitas.

Ἀσθενής. ἐ῾ος. ὁ. ἡ. debilis, ἄῤῥωστος.

Ἀσθένια, pro ἀσθένεια, Ionicum est.

Ἀσθενόω. μ. ώσω. π. ωκα. infirmum reddo. Accus.

Ἄσθη. detrimentum passus est. aorist. primus est ab ἄτω.

Ἄ῾σθμα. ατος. ὸ. πᾶ ἀ ὸ ἄω, ὸ πνέω. Etym. anhelatio, anhelitus, affectus in difficultate spirandi consistens, cum quis sine sono & difficultate non potest spirare. λίπασθμια.

Ἀσθμάζω. πνοὴν σιάω.

Ἀσθμαίνω. μ. ανῶ. π. κα. anhelo, spiritū cum difficultate traho.

Ἀσθμαλνός. ὸ. ὁ. suspiriosus, anhelus, qui difficilem habet respirationem, anhelosus.

Ἀσία. Promethei mater, ut Lycophron. Etym.

Ἀσίας λέμων. ὁ. apud Hom. pratum quoddam ab Asio Cotys filio, qui Lydiæ regnum obtinuit nomen habens, uel ut alij, cœnosum propter Caystrum lutulentum fluuiū, qui locum præterlabitur, est enim ἄσις, τὸ ἐξ ὕδατος ἐνεόν, ab ἄ῾ζω. Hom. Ἀσίῳ ἐν λιμνῶνι, ubi ἀσίῳ casus est patrius, ἐὐμελίου ab ἐὐμελίας. Eust. Iliad. β. Vide in λειμών.

Ἀσιάτις cithara triplicis chordæ, ab Asio inuentore sic dicta ἢ λυρόμαζα αὐτὰ τ῾ ὸ διθάσας. ὅτι ὁ Ἀσία τῇ πόλει Λυδίας ὁ τ῾ μόλω πρῶτον εὐ-

Ἀσίδηρος. α. ὁ. absq; ferro. (ρέθη. Etym.

Ἀσικός. ᾶ. ὁ. delicatioris cibi appetens.

Ἀσικοτάτον. τὸ. quàm minimè noxium.

Ἀσίνη. ἡ. uolucrum herba, ut Gaza uertit apud Theophrast.

Ἀσινής. ἐ῾ος. ὁ. ἡ. innocuus. propriè qui alios non offendit, nemini iniuriam faciens, non autem à nemine læsus, uel uim passus, actiuā enim nō passiuam significationē hæc uox habet.

Ἀσιογία. ας. ἡ. sepes. maceries, ἀμασία.

Ἄ῾σιος. pratum, λειμών, ῥοδών. ἢ πᾶ ἀ τὸ ἄ῾ζω. ἢ πᾶ ἀ τὸ ἄ῾ίσω. Etym. Vel plaustrū, quasi ἄσιμ ἔχον ὑ῾ὶ λύ. cœnosum pratū, ab ἄ῾σις, ἢ ἐκ τοῦ ὠσταμὲ λέξα.

Ἄ῾σιος λίθος. Asius lapis Dioscoridi lib. 5.

Ἄ῾σις. ιος. ἡ. limus, cœnum. Et nomen auis, σφυρίο κάμπλος, & apud medicos, fastidiū, nausea, quæ uomitum præcedit.

Ἀσιτέω. cibo abstinere & inedia uti. Bud. Com.

Ἀσιτία

Ἀσῖτέια.ας.ἡ.ieiunium,inedia, αὐορεξία.
Ἀσιτίσας.αυτ⊙.ὁ.cibi abſtinens.
Ἀσιτία. idem quod ἀσιτέια.
Ἄσιτ⊙.ος.ὁ.ἡ. ieiunus, inappetens, qui cibum nõ admittit:at qui auerſatur, ἀπόσιτος dicitur.
Ἀσκάλαβ⊙.ος.ὁ.ἡχὰ
Ἀσκαλαβώτης.ου.ὁ.feles,lacerta,tarantula,ſtellio. πρὸς τὸ ἀκαλῶς καὶ ἡσύχως καὶ τὸ βῶ, καὶ πλεονασμῶ τοῦ σ. Etym. De Aſcalapho,id eſt ſtellione, uide Nicandrum. Ἀσκαλαφ⊙ Ariſtoteli auis quædam eſt, Theodorus Græcam uocem relinquit: ἀσκαλαβώτιον autem ex eodem uertit ſtellionem,genus lacerti.
Ἀσκαλᾶν, ut Athenæus in Theophraſto legit, Cacti fructus eſt.aliàs Scalia uel Aſcalia.
Ἀσκαλής.ὁ.ἡ.σκληρός. Etym.
Ἀσκαλιάζω.claudicare.
Ἄσκαλ⊙.circulus,ἀκάθαρτ⊙.
Ἀσκάλων.ονος.Aſcalon,oppidum Syriæ,dictum à fratre Tantali: unde.
Ἀσκαλώνια κρόμμυα.Aſcaloniæ cepæ.Theoph.
Ἀσκαλωνίτης.Aſcalonita.
Ἀσκαλώπας.gallinago.
Ἀσκανδάλης.nuncius. Vide ἀσκάνδης.
Ἀσκάνι⊙.ὁ.filius Aeneæ. Etym.
Ἀσκάντης.ου.ὁ.ſcamnũ,lectulus,grabatulus. Ariſtoph.Nebul.Etym.
Ἀσκαρδαμυκτί.ἀχὰ
Ἀσκαρδαμυκτῶς. ſine momento, inconniuenter,nihil conniuens,
Ἀσκαρδάμυκος.ου.ὁ. inconniuens.Eraſ.prouerbio,Conniuere. ἀτάμυκτος.
Ἀσκαρδαμυκτῶς. incõniuenter aſpicio.Bud.Cõ.
Ἄσκαρης. immobilis,non palpitans.
Ἀσκαρίζω.ſaltare, σκαίρω,σκαρίζω,ἢ ἀσκαρίζω.
Ἀσκαρίς.ίδος ἡ.tipula. Theod. interprete, apud Ariſtotel.alibi tamẽ Græcam uocem relinquit. lumbricorũ minorum ſpecies, neruibus ſimilis, infantibus peculiare malum, in gracilibus inteſtinis plerunq; conſiſtit,& circa anum graues pruritus excitant. uide Gal.& Aeginet. Cæl.lib.10.cap.44.Medici aſcaridũ, qui uermiculi ſunt,recto inteſtino, id eſt infimo animalium innaſcẽtes,curam profitentur.
Ἀσκαρισμός.ὁ.ἀκοίμητος.
Ἄσκαροι.οἱ.crotala,& genus calciamenti. Cælius ibidem.
Ἀσκαροφόρος.ου.ὁ.baiulus,φορτηγός. Cæl.ibidem Vide ἀγγαροφορῶ.
Ἄσκαφος.ὁ. ineffoſſus, Strabo ἄσκαφοι δὲ ἄμπελοι μύκησι δρᾶ τέλος.
Ἀσκέια.cultus,θρησκέια.
Ἀσκελέως.immobiliter,aſſiduè.
Ἀσκελής.έ⊙.ὁ.ἡ. immobilis, ἡ ἱδρυσομένη τῶν

σκελῶν. uel aſſiduus, non ceſſans, ualde uehemens,aſper,cui nulla ſunt crura,deſiccatus. ἀπὸ τοῦ σκέλλω τὸ ξηραίνω ὀβ ἔνῃ τὸ σκέλος. Etym.
Ἀσκέομαι. diſco,exercito,meditor.
Ἀσκεπάρν⊙.impolitus,non elaboratus.
Ἄσκεπτος.ου.ὁ.inconſyderatus.
Ἀσκεπτῶς.inconſideratè,temerariè.
Ἀσκορδα.ας.ἡ.genus Attici calciamenti.
Ἄσκυλος.ου.ὁ.ἡ.imparatus,nudus, ψιλός, Aeſchy.
Ἀσκέω.μ.ήσω.π.ηκα.exerceo,laboro,labore quæro & colo,fabrico, curo,orno, diſco & doceo, ſector,meditor,induſtrius fio. Accuſ.iung.
Ἀσκηδής.έος.ὁ.ἡ.illæſus,ſanus,incolumis. Etym, Vide ἀσκοπός.
Ἄσκιλ⊙ διαυπα.uita ſub dio.
Ἄσκημα.ατ⊙.τὸ.χὰ
Ἄσκησις.ιος.ἡ.exercitiũ. Φ λεγόντων καὶ σκηνικὸν. eſſe uolunt. Vide γυμνασία in Ammonij differentijs.Item ſtudium,negocium,meditatio & exercitatio mẽtis in rebus diuinis. Baſil. Bud.Com.
Ἀσκητήριος.locus ſolitarius,& à publico receſſus ad ueræ philoſophiæ exercitationẽ.Bud.ibidẽ.
Ἀσκητής.οῦ.ὁ. certator, pugil, ὅθ᾽ ὁ ὡς ἀσκούμενος δύῃ τὸν ἀσκητιῶ. Etym. exercitator, monachus.Bud.Com.
Ἀσκητός.ὸ.ὁ.ἡ.diligenter elaboratus,factus,exercitatus.
Ἀσκήτρια.ας.ἡ. monialis, puella deo dicata. Bud.Com.
Ἀσκίδιον.ου.τὸ.utriculus.
Ἄσκι⊙.ὁ.ὁ.ἡ.umbra carens, λασύς.
Ἀσκίτης.ſpecies aquæ intercutis,in qua plus ſeri humoris promit, ſpiritus autẽ minus. cui opponitur τυμπανίτης.
Ἀσκλη.ης.ἡ.exercitium, ἄσκησις.
Ἀσκληπιεῖον.τὸ.Aeſculapij templum.
Ἀσκλήπια,ſeu ἀσκληπίδια.feſta Aeſculapij
Ἀσκληπιάδαι.οἱ. dicuntur οἱ τοῦ Ἀσκληπιοῦ γονοι,ab Aeſculapio genus ducentes.
Ἀσκληπιάς.ἡ.laurus, λάφνη, & herba quædam Dioſcoridi.
Ἀσκλήπιον πανάκες. Panace Aeſculapiæa,herba apud Dioſcorid.& Theophraſtum.
Ἀσκληπιός.ὁ.Aeſculapius, medicus fuit clariſſimus. ὁ μὲν ἐῶν τὰ σκέλη ὀυκληκρέα καὶ ξηρά νεῦται. ἀπὸ μέρους δὲ τὸ ὅλον σῶμα σημεῖον παρὰ τὰ ἀσκελῆ τῶν νοσημάτων ἅπαντα ποιεῖν, ἅπερ ἐᾶ τὸ ἀσκεῖν ἁπίως δεῖ νοσοῦντας. πρόσφορον γὰρ ἅπ⊙ ἐκάλεῖτο. Etym. De hoc etiam Plin. Vnde ἀσκληπιαδῶν παῖδες Græcis dicuntur medici. Aeſculapij hymnus extat apud Orpheum.
Ἀσκληνής.æquilaterus, ἰσόπλευρ⊙.

Ἀσκολιάζω.

Ἀσκολιάζω.μ.άσω.π. ακα. ſalio ſuper utrem. Lege inferius per ω in ſecunda ſyllaba.
Ἄσκοπα. abſq; ſcopo,aduerbialiter. Lucian. Toxar. ἐπῴδὴν νυῖ ἄσκοπα πλεξάμενος.
Ἀσκοπήρα.ας.ἡ. marſupium. ex ἀσκός, quod utrem,& πήρα quod peræ ſiue ſacculum dicunt. Hac dictione utitur & Suetonius in Nerone, Alterius collo & aſcopera deligata, ſimulq; titulus,Ego quid potui?ſed tu culleum meruiſti.
Ἄσκοπος.ου.ὁ.ἡ. inconſyderatus,inopinatus, inopinabilis.
Ἀσκορδίνωσις.ου.ὁ.incõcuſſus,non mouens membra. σκορδινᾶσθαι enim ſignificat pandiculari & membra extendere,ut qui à ſomno excitantur.
Ἀσκός.οῦ.ὁ.uter utris,urna. ἐκτὸς γίλω Θ σφήσεως.ἡ. πᾶσα ὁ χώ. Apud Hippoc. etiam tegula, ſiue later.
Ἀσκυλῶπης.ου.ἡ. catulus urſæ.
Ἀσκωτός.ὸ. illæſus, incolumis, ſanus. πᾶσα τὸ ἀσκός. Etym. Vide ἀσκηδής.
Ἀσκοφλακεΐζειν, ὁσάκις ἐλαταπλήττεσθαι.inani metu terrere. Lege Prouerb. Vtre territas.
Ἀσκοφορεῖν. ſolenne uerbum in Dionyſijs, ſiue Bacchanalibus uſurpatum, utres ferre. Etym.
Ἀσκοφόρος.ὁ. miniſter ſacrorum Bacchanalium, utres ferens Etym.
Ἄσκυλτ⊙. infatigabilis.
Ἄσκυρον,& ἀσκυροειδὲς. herba quædã apud Dioſcoridem.
Ἀσκώλια.τὰ. feſta erant Athenis, quibus in medio theatri ſuper utres.id eſt ἀσκούς,inflatos ob unctos q; uno tantũ ſaltabant pede,ut delabentes riſum excitarent, idq; in honorem Bacchi. unde.
Ἀσκωλιάζω. καὶ
Ἀσκωλίζω, dicitur,ad quod alluſit Vergil.2.Georg. Mollib. in pratis unctos ſaliere per utres. Sic item dicuntur qui uni tantũ innitentes pedi ſaltant, qui ludus puerorũ eſt etiam hac noſtra tempeſtate. πᾶσα ὁ σκῶλον, ὁ ὅτι σκόλοπα, id eſt, palus, & ſtipes. ἀπὸ τῶν παιδιώτων σκόλοπα ἢ χωλεύοντων, Θ πλεονασμῶ τοῦ α cuiuſmodi lignis obambulantes,grallatores cum Plauto fortaſſe uocare licebit, atque ab ea dictione σκῶλ⊙,apud Plutarch.lib.1. ſympoſiac. σκωλιάζω (niſi quis mendum putet)legitur, eodẽ ſenſu quo ἀσκωλιάζω, hoc eſt, Empuſæ ludũ ſaltare. uerum quidam ἀπὸ τοῦ ἀσκός inflectunt. Ponitur aliquando pro claudicare.Etym. Superius ſcribitur per o breuem in ſecũda ſyllaba
Ἀσκωλιασμός.ου.ὁ. genus ſaltationis unico pede uel ſuper utres. Etym.
Ἄσκωλον.τὸ.leue, politum.
Ἀσκωμα.ατ⊙.τὸ. uter. pellis caprina,pellis qua

muniuntur remi, qua parte ſcalmo incumbũt, & laxus uberis ſinus, qui lac continet.
Ἄσμα.ατ⊙.τὸ.canticum, cantilena.
Ἀσμάλιον.ου.τὸ. cantiuncula.
Ἀσμαδηφόρια. qui multis uarijsq; generibus,& quaſi flexibus carminum utuntur,ut ſunt τροχαῖα, αὐτίστροφοι, ἐπῳδικά.
Ἀσμενέσθαι. gratius, acceptius.
Ἀσμενίζω. libenter accipio.
Ἄσμεν⊙.ου.ὁ. libens, uoluntarius,gaudens. χαίρων ἡδέως. ab ἥδω. Vnde ἧσμαι & ἡσμένος; ſiue ἄσμεν⊙, participium. Etym.
Ἀσμένως: libenter, promptè, citò.
Ἄσμηκτ⊙.ου.ὁ. non purgatus.
Ἀσόλοικ⊙.ου.ὁ. ἐπίχαρις,gratus, ὁ βάρβαρ⊙. Vnde ἀσολοίκως, ἀφελῶς.
Ἀσόμφ.ὁ.Aegyptij uocant plantaginem minorem.
Ἀσύρ.ὁ. Ἑβραϊκὸν. apud Phœnices. Etym.
Ἀσπάζομαι μ.άζομαι.χὴ
Ἀσπάζω. παρὰ τὸ ἀς σῴζειν μου, τὴ ἀσπάσω ἀσπάζω, τὸ μὴ διαχωρίζω.ἢ πᾶσα τὸ ἀσπάλακον ἢ ἀσπάω, ὡς ὦπασα. Etym. amo, ſaluto, amplector. Eraſmus annotat non ſignificare ſimpliciter ſalutare, ſed oſculo & cõplexu ſalutare quod olim ex more fiebat apud amicos. Accuſatiuo iungitur.
Ἀσπαίρω.μ.αρῶ. tremo, palpito, ut morientes faciunt.
Ἄσπαλαθος.ὁ. frutex quidam furculaceus, ſpinoſus, ſpinam candidam uocant,aſpalathũ quoq; Plinius, extat in Epigr. Dioſcoridi & Theoph.
Ἀσπαλαξ.κος.ὁ. talpa παρὰ τὸ ἀσπῶ ἀφανὲς γάρ ἐγγίζω, ἢ ὑποβαθύς. Etym. Theophr. Ariſtot. Aelianus, & Oppian. de uenatione.
Ἀσπαλία.ας.ἡ. piſcatio.
Ἀσπαλιεύς.έ⊙.ὁ.piſcator cum arundine, ſimpliciter piſcator.
Ἀσπαλιευτής.οῦ.ὁ.piſcator, ὁ τῇ ὁρμιᾷ χρώμενος. ὅπ ἄσπαλ⊙ ὁ ἰχθύς.
Ἀσπαλ⊙.ὸ. Athamanum lingua piſcis.
Ἀσπαραγγίς.ὁ.ἀκανθώδης.
Ἀσπαραγία.ας.ἡ. corrudago, ut in Theophraſto uertit Gaza.
Ἀσπάραγ⊙.ου.ὁ. aſparagus. ὁ. τῶν λαχάνων ὄρμενον. Etym. Turio in genere Gaza corrudam pro aſparago uertit in Theophraſto. Vide Dioſcoridem, & Eraſmum in Prouerbio, Citius quàm aſparagi coquantur.
Ἀσπαρείζω.tremo, σπαρείζω, examinor, palpito.
Ἄσπαρτος.ου.ὁ.ἡ. non ſeminatus.
Ἀσπάσιη.ωνη Φ ἀσπασίως. Etym.
Ἀσπάσιος.ου.ὁ.gratus, delectabilis. uide Etym.
Ἄσπασις.ι⊙.ἡ. ſorbtus.
Ἀσπασίως.grate,libenter,amanter.

Ἀσπασμός

Ἀ῎ασασμα.ατος.τὸ.amplexus.
Ἀασασμός.ὁ.ὁ.salutatio.
Ἀ῎ασασός.ὁ.ὁ placidus,gratus,facilis expugnatu, mirãdus, iucundus.Etym.
Ἀασασύς.ύ⊖.salutatio,amicicia.
Ἀασασῶς.libenter,φιλοφρόνως,ἡδέως.
Ἀ῎ασδς⊖.ὁ.ὁ.irreconciliabilis,ἀασονδ⊖.
Ἀασίρδμ.Herodo.dixit procalidius & impensius festinare, ac ueluti satagere ἠὲ αὐασκιερτάμ, sic inquiens, ἀολέμαντ⊖ ῞ιππειος μόνος ἀποπλοῦσεδῆ.Eust.Iliad.γ.
Ἀ῎ασδρμ⊖.ὁ.ὁ.nullum semen producens.
Ἀ῎ασδρχὲς.studiosè, sedulò, funditus, omnino, κατ᾽ ἐπίτασιν τδα,ασδρχω δὲ τὸ ασδυλω.
Ἀ῎ασεος.ὁ.ὁ.multus,immensus,inenarrabilis.
Ἀασιολαποβελὴς.ἥδος.ὁ.abiector hastæ;sic appellatur apud Aristophanem Demosthenes. Vide Chiliad.Erasmi.
Ἀασιολεῖα.concaultates(πῆυχαὶ) scutorum. Item pars quæ ad puppim uergit.
Ἀασιδής.scutosus,obarmatus scutis.
Ἀασιδόκη.curuatura quædam in curru.
Ἀασίδλον.ὁ.τὸ.κῶλ
Ἀασιδίσκιον.ὁ.τὸ.breue scutum. Legitur & οἱ ἀασιδίσκοι in masculi. plural.pro breuibus scutis,& in scuti formam orbicularibus ornamentis,capitibusq; laterum in cithara.
Ἀασιδώτης.ὁ.ὁ.scutatus,bellator.
Ἀασιδώτ.scutatim,protectim.
Ἀασιδφόρ⊖.ὁ.ὁ.scutifer.
Ἀασίζω.μ.ίσω.π.ικα. defendo,propriè est clypeo se defendere.Accus.iung.
Ἀ῎ασιλος.ὁ.ὁ.ἡ.immaculatus.
Ἀασιλωτός.ὁ.ὁ.idem.
Ἀασὶς.ἡ.serpentis species.Dioscorid. lib. 5. cap. 53.& cap.70.Aristoteles,Aelianus in historia anim.& Nicander in Theriacis.& Des.Erasmus in prouerbijs,Aspidis morsus, Aspidis telum, Aspis à uipera.
Ἀασὶς.ίδ⊖.ἥ parma, scutum propriè rotundũ. Etiam ἀασίδιον campi forma orbicularis,aut ubi aspides plurimæ uisuntur.
Ἀασισήρ.ἄρ⊖.ὁ protectio.
Ἀασισῆρδν.scutati.
Ἀασισής.bellator.
Ἀ῎ασλαγχν⊖.timidus,abiectus.
Ἀ῎ασλιωα.τὰ.odora.
Ἀ῎ασλιωμ.ατ.τὸ.medicamentum ad curanda licnis uitia.
Ἀ῎ασλιω⊖.asplenos uel asplenium herba Dioscoridi.
Ἀασονδέω.sine fœdere aut libatione.
Ἀασονδέω.nõ seruo pacem,rescindo fœdera,fœdera non ineo.

Ἀ῎ασονδ⊖.ὰ.ὁ.ἡ.infidus,sine fide,Immemor fœderis,fœdifragus.Ἀ῎ασονδος πόλεμ⊖, bellum perpetuum, atrox,& irrecõciliabile.Eraf.Chil.
Ἀασονδοι ἐχθροί.inimici qui in concordiam redigi non possunt.
Ἀ῎ασορμ.τὸ.sterile,ἄγονον.
Ἀασορ⊖.ὁ.ἡ.inseminabilis,sine semine.
Ἀασολέας⊖.ὰ.ὁ.negligens,non studiosus.
Ἀασολέω.sine cura,neglectim.
Ἀ῎ασεις ἡ. cerrus arbor, ut Gaza reddit ex Theophrasto,& si alibi ἀιγίλωπα ex eodem cerrum uertat.
Ἀασα.cum spiritu tenui,quædam,ζυνὰ, neutrige neris,plur.num.Cyril. Ἄ῎ηα Attice.
Ἄασα. cum spiritu denso, ἅζυνα, cum tenui uerò ζυνὰ ηὰὰ ὅσα significat: ab articulo ὅς, ηὰὰὰ᾽ σὰ quod significat Megarensium lingua. ζυνὰ. Etym.Cyril. Ἄ῎ηα Attice.
Ἀοσ ἀειμον.ὰ.τὸ.as.
Ἀ῎οσμ.citò,propè,magis.Item facilius,ut Budamon.Etym.
Ἀοσυρία.ας.ἡ.Assyria regio,quę & Babylonia,primum uocabatur Euphratis, deinde Chaldæa. uide Etym.
Ἀοσώδης.ἐ⊖.ὁ.ὁ.ἡ.læsus,fastidiosus, cibum fastidiens , & nauseans & feb . ἀοσώδες uocat Hippocrat.in quibus ægri ἀοσῶνται. id est graniter afficiuntur,atq; molestè, paruumq; placide habent. Vide ἀσώδης per simplex sigma.
Ἀοσωμὲν⊖.ὰ.ὁ. grauiter & molestè habens,qui implacidus , inquietusq; in lecto iacet & sese permutat.
Ἀ῎σαθὴς.inconstans,ἀβέβαι⊖.
Ἀσάθμονος.immunitatẽ habens, ἀφορολόγητος. Bud. Com.& Annot.post.
Ἀ῎σάθμητ⊖.ὰ.ὁ.ἡ.inæqualis,uago,erro,instabilis,temerarius.Bud.ibidem.
Ἀσαινῶμ.ægrè ferre,errare.Vide ἄσλω⊖.
Ἀσάκοι.οἱ. pisciculi quos cammaros uocat.Gaza ex Aristotele. multis lachrymis oppleti, quasi non stillantes,sed affatim fluentes.Theodorus gãmaros reddit in Aristotele.Vide Aelian.
Ἀσακτί.aduerb.guttatim.
Ἀ῎σακῶμ.non distillãs, sed copiosè fluens.
Ἀσάλακτ⊖.ὰ.ὁ.ἡ.domicilio carens.
Ἀσάλη.polypus narium.
Ἀσαλὴς.non uestitus.
Ἀ῎σαυλαι.οἱ.apud Persas dicebãtur tabellarij quidam, qui certis interuallis itinerum permutabantur,οἱ ἐκ διαδοχῆς γραμματοφόροι, ἡμεροδρόμοι. Vide in ἀγγαρδνω, & superius ἀσκαυδλης scribitur eodem significato.
Ἀσἀφτη.ης.ἡ.Astarte Syriorũ numen.uide Etym
Ἀσασία.ας.ἡ.inconstantia.

Ἀσασίας⊖.

Ἀσασίας⊖.ὰ.ὁ.ἡ. seditione carens.
Ἀσατέω.μ.ήσω.ω.ηκα. instabilis sum.
Ἀ῎σατ⊖.ὰ.ὁ.ἡ. instabilis, implacatus, turbulentus,uagus.
Ἀσπᾶις.ιδος.ἡ. Atticè pro σπᾶις. uua passa. Lege prouerbium apud Des.Erasmum,Viri fenis a staphis caluaria.
Ἀ῎σχυς.υ⊖.ὁ. spica α hic abundat.
Ἀσεγὴς. tectus, πολυσεγὴς.
Ἀ῎σεγυ⊖.ὰ.ὁ. intolerabilis.
Ἀ῎σεγυ⊖.intectus,intolerabilis, μὴ ἔχων σέγλω.
Ἀσείζομαι. urbanus sum.
Ἀσειζω.μίσω.π.ικα.iocor, λαγχλάζω,λομβύω
Ἀσϊολογία. αι. facetiæ.
Ἀσεβόημονέω. ciuiliter loquor, facetus sum.
Ἀσε῝⊖.ου.ὁ.ἡ. urbanus, elegans, ciuilis. Vide Ammonium.
Ἀσϊότης. urbanitas.
Ἀ῎σεπ⊖.inuius.
Ἀσεῖσμός.ὲ.ὁ. urbanitas,ciuilitas,ingenua festiui tas.Ironiæ species apud Iulium Rufinianum.
Ἀ῎σεκτος. intolerabilis.
Ἀσέλεφος. corium, quo cithara integitur.
Ἀσέλεχος. anus, sedes.
Ἀσέμβακτος. ὰ. immobile, & iniurijs non obnoxium, ἀσέμβακτος λάος dixit Euphorion gloriam perpetuam uel impolluibilem, à σέμβω. Eust. Iliad. β. annotat. Etym. author ait à Lycophrone pro lamentabili & querelis pleno accipi in ω uersu, δύσζηλος ἀσέμβακτα πημοσυνῶν,ubi in impresso codice legitur ἀσένακτα, quanquã & Eustat.ἀσέμβακτα citat ex eo.
Ἀσεμφὲως. immotè,immobiliter, fortiter.
Ἀσεμφὴς. ἐος. ὁ. ἡ. immotus, strictus,interritus. ab α priu.& σέμφω, quod est σωεχῶς μένειν. Lycophron utitur pro suspirioso & lamentabili. uide Etym.
Ἀσενακτέω.securè,sine gemitu. Aristophan. σὺ δ᾽ ἀσχνακτὶ πορδύμεν⊖.
Ἀσεχνάνωρ.ορ⊖.ὁ.ἡ.uirum non amans, παρὰ τὸ μὴ σέχειν τὴν αὐτῆς. Aeschylus.
Ἀσεχὴς.ἐος.ὁ.ἡ. implacidus, ἄσεργος, sine affectu amoris.
Ἀσελὶας.ὁ. stellaris auis,ex ardeolarũ genere. Itẽ pisces ex mustellorum genere: est & accipiter auis ἀσελὶας cognominatus.Omnium fit mentio apud Aristotelem. Asteriæ auis meminit Aelianus. Ἀσέλιον Nicandro in Alexipharmacis inter phalangia numeratur.
Ἀσέλιον.τὸ. herba quædam apud Pausaniam.
Ἀσελίσκ⊖.ὰ.ὁ asteriscus,stellula, & herba quædã Theophrasto, quæ aliàs Aster Atticus uocatur.
Ἀσερόδς.ὰγῶς.ὁ. stellatus,splendidus.
Ἀσερόεν.ὰγντ⊖.τὸ.stellatum,uarium.

Ἀσερόεσσα.ης.ἡ. stellata.
Ἀσεροπαῖος. apud Homerũ αὐτὰρ τὸ ἀμφικόλεξιος. Iliad.φ. qui ad res multas prompto & expedito est ingenio ἀσεροπαῖος solet uocari , quod nomen Larensimo conuiuarum principi tribuit Timocrates apud Athenæum , propterea quid (ut inquit ille) μὴ ἐλάττην τῶν παπρίωμ πάτ῎ ἐλπίνωμ μεταχειρίζεται ἐπίσης ἀμφοτέρων τῶν φωνῶν προϊσάμενος. Vtitur eleganter eadem uoce Libanius in Prolegomenis in De- (most.
Ἀσεροπή.fulgur, fulmen ἀστραπ. αὐασεροφὴν γὰρ τοιῶ σὺν ὧπας, ἢ πῦρ ἐσ τὸ σελασμὴν σὺν ὧπας τὸ ὁρᾶν. Etym.
Ἀσεροπούτης.ὰ.ὁ. fulminator, ἥγημ ὁ ζεύς.
Ἀσεροπὸς.ὲ.ὁ.uarius,maculosus, unde
Ἀσέρωπος.τὸ. monile.
Ἀσέφανος.ὰ.ὁ. incoronatus.
Ἄσθενος. impotens , calamitosus & uerbum ἀσθενέω, ἀσθενατῶ, impotens sum. uide ἀσαινέω.
Ἀσήρ. ἔρος. ὁ. stella, & aquatile in stellæ formam. Et ἀσὴρ Ἀττικός, inguinalis herba Dioscoridi. & terra Samia apud Celsum.
Ἀσήρ.ὁ. stella aquatilis, ut Gaza exponit in Aristotele: zoophyton est. Vide etiam Aelianum.
Ἀ῎σηρ. After, urbis nomen paroxytonũ. Cyrillus.
Ἀσήρες.aues quædam Oppiano.
Ἀσθένικος.ὰ.ὁ. non firmus.
Ἀσιβὴς.ὲος.ὁ.ἡ.ὴ
Ἀσίβητος.ὁ. inaccessus.
Ἀ῎σιβος.ου.ὁ.ἡ. inuius,insulcatus.
Ἀσιδὼς ὰ.ὁ.q in ciuitate uertatur,aliàs per ypsilon scribitur in medio.Vide Ammoniũ in Ἀσᾶος.
Ἀ῎σικὸν χωρίον. dicebatur ager creditoribus non obnoxius, ὃ ἐλεύθερον. nam qui obnoxij erãt lapidibus signabãtur, uel columna: cui opponitur σικὸν χωρίον,uel ἀσύβολον.
Ἀσίχος. uas rotundũ, quod sulphure, pice & stupa oppletũ eiaculabatur,ut obuia combureret.
Ἀσιφέλικτος.ὰ.ὁ. inconcussus.
Ἀσυιχὶότατος. carens elementis & principijs.
Ἄ῎σολος.ὰ.ὁ.ἡ. mala uestis, uestè carens.
Ἄ῎σομος.ὰ.ὁ.liber in loquendo, mollis, ora lædẽs, σκληρόσομος. ut ἄσομοι ἵπποι. Item loqui im-
Ἀσονόμος.ὰ.ὁ. ædilis. (potens
Ἀσόξενος.ὰ.ὁ. ἰδιόξενος. qui priuatim & per sese ius hospitalitatis subit,aut qui peregrinus cum sit, eodem in honore est quo ciues ipsi. Dionysius tradit ἀσοξένους dici, qui ex maioribus quidam oriundi ciuibus, peregrini habentur nihilominus,cuiusmodi in Lydia Agamemnon.
Ἄ῎σοργος.ὰ.ὁ. affectione amoris carens, ἀσέργης.
Ἀσός.ὰ.ὁ.ciuis. Ἀσοχέω.μ.ήσω.π.ηκα.erro.
Ἄ῎σχος.ὰ.ὁ. sagitandi imperitus.
Ἀσραβαλίζω. æquare,corrigere.

Ἀσραβές, insutile, securum, firmum.
Ἀσραβεῦλάκτης, ὁ. auriga, agaso, mulio.
Ἀσραβή, ἡς. asinũ interpretantur aut mulam: iumentũ quo homines uehũtur, dossuarius mulus, & mula clitellaria. Est item ligniũ in ephippijs, quod manu cõtinent sedẽtes, clitellæ, sella equestris prælata, ita ut lũbos tegat. Bud. Com.
Ἀσραβής, ἐος, ὁ, ἡ. indeflexus, non conuersus, erectus, non facilè deprauabilis & cõtortilis. Bud. ibidem.
Ἀσαραλίζω, uel ἀσρίζω, talis seu tesseris ludo. Plin de Polycleto loquẽs: Fecit & talis nudos ludentes, qui uocantur ἀσραραλίζοντες. lib. 34. ca. 8.
Ἀσραγαλῖνοι. aues quædam Oppiano.
Ἀσραγάλισις, ἰσῶ, ἡ. ludus talorum.
Ἀσράγαλος, ὁ. talus, tesserarum ludus. Item calcaneum, cõiunctura pedis. Hom. septem uertebras spinæ quibus collum incumbit ἀσραγάλας appellat. Est & herbæ nomẽ in Arcadia crescentis abunde, apud Gal. Vocãtur item eo nomine partes quædam in columnarum spinis.
Ἀσράγαλος, herba quædam apud Dioscoridem.
Ἀσραγυλικός. ignarus ducendi exercitus.
Ἀσραδαῖος, astrorum ueterum pater, teste Arato.
Ἀσρακτυλίσιδες enodes.
Ἀσραπαῖος ἀνέμος. uentus uehemens, qui fulgetras excitat.
Ἀσραπεύς, ὁ. cognomen Iouis, cuius hymnus est apud Orpheum.
Ἀσραπή, ἧς, ἡ. coruscatio, fulgetra.
Ἀσράπτω, μ. ἀψω. π. αφα. fulguro, coruisco, fulguris instar reluceo.
Ἀσρατέα, ἡ. pax, quando cessatur à militia. ἀσρατέα Minerua uocabatur, cuius templum erat in Laconia.
Ἀσράτευτος, ὁ, ἡ. immunis à militia.
Ἀσρατηγυσία, ας, ἡ. ducẽdi exercitũ imperitia.
Ἀσρατήγητος, ὁ, ἡ, ἡ. duce carens.
Ἀσραφής. durus, immobilis.
Ἀστρεπτος. idem, ἄπτις, ὀρθός.
Ἀστρωνής. acutus, sinister.
Ἀστρια. πὰ. κὰ
Ἀστρία. κὰ
Ἀστριχοι. apud poëtas tali, Ἀστράγαλοι.
Ἀστριζω. talis ludere. ἀστραγαλίζω.
Ἀστρόβακος, ὁ. astronomus.
Ἀστροβλητος. siderati, id est cum arescente corpore partes marcidæ sunt & sine sensu, pestifero sidere percussi. Vocantur eo quoque nomine arbores, cum per æstatem arescentes ui solis altius terra, ideoq; deficiente humore quo nutriuntur, languent, & summos cauliculos amittunt, quasi dixeris sidere percussæ, non tamen quouis, sed eo quod Theoph. priuatim uocat

ἄστρον, id est, canicula. Legunt alij ἀστρόβλητος & ἀστροβόλητος. ὁ, pro eodem. Bud. in Annot.
Ἀστροβάς. uelox, uertibilis.
Ἀστροβολία, ας, ἡ. sideris percussio, sideratio.
Ἀστροβολισμός, οῦ, ὁ. sideratio quæ σφακελισμός dicitur, arborum morbus afflatarum sidere & uaporum siccitate morientium: sed per similitudinẽ ad homines trãslatus aresc ẽte corpore.
Ἀστροβόλος. ὁ. gemma candide radians ut sol.
Ἀστροθύτης. ὁ. astrorum cultor.
Ἀστρόκυων. canicula stella quã Aegyptij Θλεχλὼ uocant.
Ἀστρολογέω. astris nascendis studeo.
Ἀστρολογία. γ. φιλολογία.
Ἀστρομ. ὁ. astrũ, σύστημα ἀστέρων, congregatio stellarũ, signũ stellis coactũ, quod genus est cynosura, leo, uirgo, &c Latini sidus appellãt. Vide Ammonium. Astrorum hymnus est apud Orpheũ. Theoph. peculiari nomine ἄστρον uocat canem cœlestem, & calorem qui eius syderis ortu accenditur.
Ἀστρος, ὁ. uetus fuit Mathematicus, qui primus astris indidisse nomina putatur, Theon in Arat.
Ἀστρονομέω. astris intentum esse, de astris loqui.
Ἀστρονομία, ας, ἡ. astronomia.
Ἀστρονόμος. ὁ. astronomus.
Ἀστροπολεῖν. sideribus intentum esse.
Ἀστροφαής. lucidus, λαμπρὸς, λευκός.
Ἀστροφόρος. ὁ, ἡ. in urbe clamans.
Ἄστυ, εος. ὸ. urbs, unde Latini astutum dici uolũt. Vide πόλις in Ammonio.
Ἀσυανάξ. filius Hectoris, & piscis quidam, teste Eust. Iliad. ζ. Ἀσυανάξ quoq; scomma est ἐπίλυσος ἀυσκινήτα τὰ ἐς λαγνείαν, ἀπὸ τῆς σύλης. Eust.
Ἀσυδοώτης. ὁ. stellifer. (Il. ψ
Ἀσυγάτων. ονος. ὁ, ἡ. urbi uicinus.
Ἀσυγξενικῶς. ὁ. finitimus urbi.
Ἀσυνος. ὁ. urbanus. aliàs per iota scribitur in me.
Ἀσυλάζω. ciulare. (dio.
Ἀσυλίς. lactucæ genus quam Athenæus à Pythagora θυδχον uocatam scribit, quod ineptos faciat πρὸς τὰ ἀφροδίσια. Eust ex Athenæo citat ἀσύλατι uocari.
Ἀσυλός. aspera & detrita uestis.
Ἀσυώμοι. ædiles, qui urbi leges præscribebant, urbis præfecti dici possunt, ad differentiam ἀγρονόμων quos præfectus peregrinos non male quis appellauit, & à συνόμοι. οἱ δοικῶντες ἐπὶ τὸ ἄστυ. quasi urbis leges, cuiusmodi decem fuisse Athenis traduntur: quinque in Piræo, & totidem in urbe.
Ἀσωμία. uocatur quasi quædam urbica lex quæ de rebus statuit, sub quo genere uariæ sunt species: ut τιχοποιία, κεῖωοφυλακία, λιμενοφυλακία,

κία, λιμενιαρχία, &c. Bud. in Annot. post.
Ἀσυξήνοι. qui in urbe proprias ædes nõ possidẽt.
Ἄσυντος, ὁ. ἄσυδος ἀνήρ. imbecillis & segnis in Venerẽ, qui penẽ arrigere non potis est, à σύω, quod etiam innuitur in illo, ἀσυανάξ γέγονα, de quo Eust. Iliad. 9. plura. & ἄσυδος οἶκος, domus quæ uiro caret tanquã columine, uel ἄκαρπος καὶ ἄγονος. Eust. Iliad. χ.
Ἀσυφέλικτον. inconcussum, inaccessum
Ἀσυχνώμων. immitis, immisericors, iracũdus.
Ἀσύγγνωστος. ὁ, ἡ, ἡ. sine uenia, indignus uenia.
Ἀσύγκλειστος. ὁ. inclusibilis.
Ἀσύγκλωστον. ὁ. quod connecti nequit, malè cohærens.
Ἀσυγκόμιστος. ὁ, ἡ. fructus non repositus.
Ἀσύγκριτος. ὁ, ἡ. incomparabilis, dissimilis, iniudicatus.
Ἀσυγκρότητος. ὁ. incõcussus, negligens, piger.
Ἀσυγκροτήτως. negligenter.
Ἀσύγχυτον. ὸ. inconfusum, non mixtum.
Ἀσυκοφάντητος. ὁ, ἡ. sine calumnia, innocens, cui negotium facessi non potest.
Ἀσύλα. asyla herba apud Theoph. opinor.
Ἀσυλεί, aduerb. tutò, unde quis auferri nequeat, neque liceat.
Ἀσυληψία, ας, ἡ. conceptus, priuatio.
Ἀσυλία, ας, ἡ. defensaculum, asylum, ius libertatis & ueniæ, quod quis apud aras cõsequitur, quam immunitatem ecclesiæ uulgò uocant. Bud. in Annot.
Ἀσυλλόγιστος. ὁ. præter rationẽ factus. Assyllogisti uocantur modi argumentationum qui non consistunt, nec à philosophis traditi sunt, licet ueram conclusionem inferant.
Ἄσυλον, ὁ. ἀσylum, ἱερὸν, τέμενος, ἀθλαβές. Vide puerbium, ad ἄσυλον confugere in Chil. Eras.
Ἄσυλος ἀνθρώπος. Statua ad quam cõfugientibus ius erat asyliæ. cuiusmodi statuam Tyberij fuisse scribit Philostratus. Dicuntur item ἄσυλοι homines à uiolentia tuti, ut sunt sacrosancti quos attingere sine periculo nõ licet, nec prehendere, quales tribuni plebis erant apud Romanos, & caduceatores. Bud. in Annot.
Ἀσύμβατος. ου. ὁ, ἡ. nolens pacisci, inamabilis, hostilis.
Ἀσύμβλητος. non conferendus, non equus, impar ἀσύγκριτος. Aristot. πρῶτον μὲν οὖν κεφάλαιον ἐν συμβλητῷ ἀμουσόλογον, ἢ ἀσύμβλητον. Bud. Cõ.
Ἀσύμβολος. ὁ, ἡ. immunis, qui sine collatione accessit ad cõmessationẽ. Et ἀσύμβολον λῶπον, conuiuiũ gratis exhibitum, & in quo symbolũ ut dixit Terẽt. nõ datur. Apud Alexand. Aphrodisiẽ, inauspicatus, infœlix. ἀυσοιώνιστος. quasi cui aues præpetes nihil portenderunt, uel im-

pficus, inutilis, quasi nihil in mediũ cõferẽs.
Ἀσύμετρα. τὰ. commensa, expertia.
Ἀσύμετρος. ὁ, ἡ. immoderatus, sine modo.
Ἀσυμέτροι. οἱ. lineæ quæ discrepant uel potentia uel mensura.
Ἀσυμπαθής. ἐος. ὁ, ἡ. sceleratus, nulla miseratione
Ἀσυμπλήρωτος. ὁ, ἡ. non expletus. (motus.
Ἀσύμπηκτον. ὸ. quod collapsũ nõ est, aut corrugatum, nec præ ariditate concidit, Opponitur τῷ συμπεπηγότι apud Gal.
Ἀσυμπώματα. τὰ. malè solidescentia.
Ἀσυμφανής. obscurus.
Ἀσύμφορα. τὰ. inutilia.
Ἀσύμφορος. ὁ, ἡ, ἡ. inutilis.
Ἀσύμφυλος. ὁ, ἡ. incongruus natura.
Ἀσυμφωνία, ας, ἡ. inconsonãtia.
Ἀσύμφωνος. ὁ, ἡ. discors, dissonus.
Ἀσωμάλακτος. ὁ, ἡ. inconciliabilis, homo morosus uel improbus, cum quo cõtrahi uel commercium haberi nõ potest. & cui nihil est commercij cum uita ciuili, quales decet esse σὺν μονάχους. Basil. Ἄθεον, ἀκτήμονα, ἄπρᾳγμονα, ἀσωμάλακτον καὶ ἀλόγιστον. Bud. Com.
Ἀσώκτος. idẽ, uel quod cõgregari non potest.
Ἀσώκτα. τὰ. disiuncta.
Ἀσώκτος. ὁ, ἡ. qui coniungi non potest, non cohærens.
Ἀσωκάστητος. incongruus, ἀσωμάτος.
Ἀσώλεκος. ὁ, ἡ, ἡ. disiunctus.
Ἀσώλιλος. ὁ. incognitus.
Ἀσωλίας. ὁ, ἡ. sine coniuge uitam cœlibem ducens, ἀσύζυγος.
Ἀσωματίκτος. ὁ, ἡ. simplex, non coniunctus.
Ἀσωσία. stultitia, dementia, inconsyderantia. Plin. in hoc significatu utitur socordia.
Ἀσώτησις. ιος. ἡ. stultitia.
Ἀσώφρος. ὁ, ἡ, ἡ. stultus, intelligentiæ expers.
Ἀσωτεῖν. desipio, μωραίνω.
Ἀσωτθεία. ας, ἡ. desuetudo.
Ἀσωτθης. ἐος. ὁ, ἡ. desuetus.
Ἀσωτθεσία. transgressio fœderum.
Ἀσωτθετέω. μ. ήσω. τ. ηκα. reprobo. Actiu. accus.
Ἀσωτθορος. ὁ, ὸν. solutũ. ὸ μὴ ἐκ μορθῆς τινὸς συμπλοκῆς ἢ ὁσίας καθ' ὑπόκρισιν ἔχον. Demost. in superlatiuo dixit, ἀσωτθετότατον ὄχλον, ἀπιστότατον, καὶ ἀβεβαιότατον ἢ αὖτι τῆ ὁμαλίσαι ἂν αὖ δυνατὸς σωτῆναι τίποτε φρονεῖ. Grãmatici Asyntheton uocãt cũ sermo copulatiuis coniunctionibus caret, ut docent Romanus Aquila, & Iulius Rufinianus, ut Veni, uidi, uici. Plin. author est asyntheta uocari uasa crystallina, pura, sine ulla macula & uitio: uitia enim artifices cælatura occultant. (nis.
Ἀσώφρος. ὁ, ἡ, ἡ. incõpositus, moribus inurba-

Ἀσώτακτος. ὁ. ὁ. immunis à muneribus, à Synef. dicitur, & in nullum ordinem descriptus, uel in nullam classem contributus. Significat etiam inordinatum, incompositum, quia σωὶ ταττόμενος est cõpositus, instructus. Xenoph. ἃ δ' ἂν αὖ ἀσώτακτα ᾖ, ἀνάγκη τοῦτα ἀεὶ πρᾶγματα παρέχειν, ἕως ἂν χώραν λάβῃ. Bud. Com.

Ἀσωτελής. ἐσ. ὁ. ἡ. inutilis.

Ἀσυρής. scelestus, temerarius. Vide ἀσηρός.

Ἀσύστατος. ὁ. ἀσθένης, parum sibi constans, inconsistens. Refertur etiam τὸ ἀσύστατον inter uitia orationis, simile ei quod appellant ψόφωμον. Fit autem quoties eiusmodi res proponitur, ut ne possit quidem esse quod fingitur. Eras.

Ἀσύφηλος. ὁ. ὅ, stolidus, nullius frugis, nullius pretij, rudis, reprobus. πρᾶγμα ἀσύφηλον ἄσαι τὸ ἐλάττους, καὶ τὸ φηλῶσαι τὸ ὀλῶσαι & ἀπατῆσαι. uide Etym. & Lucian. De hist. conscrib.

Ἀσφάδιστος. ὁ. ὁ. ἀσπάρτιστος. qui sit sine contractione. Sophoc. ξυὶ ἀσφαδίστῳ καὶ τακῷ πυλήματι.

Ἀσφαλάσσος, συντόμως. contracte.

Ἀσφάδιστος. ὁ. ὁ. manens quietus.

Ἀσφαιέλιτον, non picati, ὃ μελανθὲν ἀσφάλτῳ.

Ἀσφάλαξ. ὁ. αὐτὸ τὸ ἀσφάλαξ, μεταθέσει τοῦ π εἰς φ. Etym.

Ἀσφάλεια. ας. ἡ. σωτηρία, ἢ ἔγγραφος βεβαίωσις. tutela, munitio, certitudo, securitas. Idē quod Liuio & Salustio fides publica. Vulgò saluus conductus. Ἀφάλειαν δόσθαι, cauere alicui, hoc est satisfacto promittere, dare idoneos spõsores. Item plebiscito potestatem facere impunitate promissa, id quod ἄδειαν ψηφίζεσθαι dixit Andog. Bud. in Annot. & Com.

Ἀσφαλής. ἐσ. ὁ. ἡ. firmus, cautus, ἐσφαλῶς.

Ἀσφαλίζομαι. καὶ

Ἀσφαλίζω. μ. ίσω. π. ικα. utroque enim modo dicitur, pro munio, protego, stabilio: & ἀσφαλισμένας θύρας dicunt pessulo firmatas fores. Voce autem passiua ferè utuntur, cum propulsare arcereq; significat. Polyb. Ἔχει δὲ θυρεὸς σιδήρου σκέλωμα, εἰς ὃ τὰς καταφορὰς τῶν μαχαιρῶν ἀσφαλίζεται. Quo impetus alliforum ensium arcet & innocuus præbet, hoc est ἀρρεῖγει. In Pand. ἐξισπίσως ἀσφαλίζει significat idoneis sponsoribus cauere, quod de stipulante melius dicitur, ut Latinè cauere sibi stipulantem dicimus aut ementem. Bud. ibidem.

Ἀσφάλιος πόσειδῶν, firmus Neptunus.

Ἀσφάλισμα. est quod Latinè pignus dicitur metaphoricè. Curtius. Omissis sponsionũ fideiq; pignoribus, uenire eos iussit.

Ἄσφαλτος. ὁ. ἡ. bitumen.

Ἀσφαλτίτης. Asphaltitis, lacus ubi nascitur bitumen.

Ἀσφάλτωσις. ιος. ἡ. bituminatio.

Ἀσφαλῶς. tutò, sine periculo.

Ἀσφάραγον, pro ἀσφάραγος ponunt Attici, de quo Suidas.

Ἀσφάραγος. ὁ. guttur, faux, λαιμός, πᾶν δὲ τὸ ἀπαράρυμ. τένειν γὰρ οἱ Ἴωνες λέγουσι. ὃ δὲ πᾶν δὲ σφαραγῶσιν, ὃ δεῖν ἡκεῖν. λέγει αὖ γὰρ ἡ φωνὴ φέρεται. Est & germen è spinis enascẽs. Itẽ genus herbę ad purgationes (καθάρσεις) aptũ. Etym.

Ἀσφαραγωνία, asparagus.

Ἄσφηλος. ὁ. ὁ. imbecillis, immobilis. σφηλῶ γάρ τὸ ἰσχυρόν.

Ἄσφικτος. ὁ. ὁ. ἡ. nõ stringibilis, solubilis.

Ἀσφοδελός. ὁ. (acuitur) herbosus, hortus, pratũ, ubi asphodeli proueniunt. Etym.

Ἀσφοδελός. in Cyrilli differentijs non rectè exponitur locus apud inferos. Homerus enim de prato quodam hoc et commune epitheton tribuit. Vide Ammonium.

Ἀσφόδελος. herba quæ Latinis dicitur hastula regia & albucum. Etym. Vnde hoc Hesiodi, ἀλλ' ὅσον τε μαλάχη τε καὶ ἀσφόδελος μέγ' ὄνησιν. Dioscorid. & Theophrast. antepenacuitur.

Ἀσφράγιστος. non signatus, sine pastore, ἀπάμαντος. Etym.

Ἀσφυκτῆν. non habere pulsum uenarum, elanguescere pulsum.

Ἄσφυκτος. ὁ. ὁ. minimè astringens.

Ἀσφυσγετός. lutosus ager, quales in fluuijs coaggerantur. ὁ ἰλυώδης, συρφετός.

Ἀσχαλές. ὸ. ἀκατάστατον. instabile, infirmum. sic Aeschylus. Etym.

Ἀσχαλάω. μ. λῶ. tristor, ægrefero, irascor. Poëtice ἀσχαλάω, uel ἀσχαλόω, quasi ἔχω ἄλις ἔχω. ἔστι παρὰ τὸ σ. ἢ παρὰ τὸ χῶ καὶ ασθήσιν. Etym.

Ἀσχέτος. ὁ. ὁ. ἡ. intolerabilis, indetentus, inuictus. Etym.

Ἀσχημάτιστος. ὁ. ὁ. figura uacuus.

Ἀσχημάτιστον. ὸ. male figuratum.

Ἀσχημονέω. μ. ήσω. π. ηκα. turpiter ac præter decorem ago, indecorè me gero.

Ἄσχημος. ὁ. ὁ. ἡ. turpis.

Ἀσχημοσύνη. ης. ἡ. inuerecundia, dedecus.

Ἀσχήμων. ονος. ὁ. ἡ. inuerecundus, indecorè quippiam agens, turpis, indecens.

Ἀσχολέω. deorno.

Ἀσχολῆ. πε. infissa pedis.

Ἄσχολον. ὸ. aschiũ, tuberis genus in Theophrasto.

Ἄσχυς. ος. ὁ. indiuisus, infissus.

Ἀσχολία. ας. ἡ. negocium, studiũ, occupatio. Ammonius distinguit ab ἀκαιρία.

Ἀσχολέω. μ. ήσω. π. κα. exerceo, in occupatione
Ἄσχολος. ὁ. ὁ. ἡ. negociosus, solicitus. (sum.
Ἀσχολᾶμαι. occupor, non sum ociosus.
Ἄσχυ. τὸ. succus est ponticæ arboris.
Ἀσώδης. febres appellantur ab Hippoc. in quibus ægri ἀσθενται. id est, grauiter afficiũtur atq; implacide molesteq; habẽt, alij ἀοσώδης scribunt.
Ἀσώδης. ex repletione cibum fastidiens, grauis, molestus, implacidus. Hippoc.
Ἀσώματος. ὁ. ὁ. ἡ. incorporeus.
Ἀσώμιλος. tristatus, λυπόμενος.
Ἄσωμος. ὁ. incorporeus. Etym. non corpus, cor poris expers, carens corpore, sine corpore.
Ἄσωπος. πρὸς ἀσωπὸν. ὁ. ὁ. Bœotiæ fluuius, propè Thebas. πᾶν δὲ τὸν ἄσιμον ἐν ῥοῦπον, ἐπὶ δὲ ὦν. Etymologus.
Ἀσωτεύομαι. μ. ήσομαι. π. υμαι. luxu diffluo, sumptum à populo Asotorũ, quòd essent luxu perditi, perpetuoq; in comessationib. uersarẽtur. Meminit Cic. lib. 3. de finib. Nolim enim mihi fingere (inquit) Asotos, ut soletis, qui in mẽsam uomant & de conuiuijs auferãtur, crudiq; postridie se rursus ingurgitent. Bud. Com.
Ἀσωτία. ας. ἡ. luxuria, lasciuia, prodigalitas, intemperantia, comessatio. Gellius luxum & popinationem interpretatur. Bud. in Annot.
Ἄσωτος. ὁ. ὁ. ἡ. prodigus, insatiabilis, luxuriosus, insolens, decoctor, homo nihili nullius q; frugis, & gulæ luxuiq; deditus.
Ἀσώτως. turpiter, immodicè, prodigaliter.

Ἀτᾶς. inexercitatus, ἀγύμναστος.
Ἀτάω. miror, stupeo, θαυμάζω, ἐκπλήττομαι. Etym.
Ἀτάκτως. est ordines non seruare in manipulo, aut decuria, aut turma se nõ cõtinere, uel militiã detrectare, quo modo Demosth. utitur, hoc est in ordinẽ se redigere, è classe sua se subducere. Significat etiã inhoneste & petulanter se habere, flagitiosè uiuere. Plut. in Apoph. ἐπεὶ ὦ γυτυχεῖν ἀτακτοῦντι θεμιστοκλεῖ. Bud. Com.
Ἀτάκτημα. ατος. inordinatio, ἀταξία.
Ἀτακτοδακρύς. affatim lachrymatur.
Ἄτακτος. ὁ. incompositè uitæ. Bud. Com.
Ἀτάκτως. incompositè, inordinatè.
Ἀταλαιπώρητος. ὁ. ὁ. trãquillus, haud exagitatus.
Ἀταλαίπωρος. ὁ. ὁ. ἡ. beatus, felix, ærumna carẽs
Ἀταλαιπώρῳ ψυχῇ. æquissimo animo, Gaza ex Cic. Est etiã iners, segnis, negligẽs, incuriosus. Item afflictus, miser, laboriosus, ærumnosus. Item νεφριτικός, renum morbo laborans. Etym.
Ἀταλαιπώρως, facilè, feliciter, citra laborem.
Ἀταλάντη. ἡ. triremis, sic uocata ab Atalante Heroide. Etym.

Ἀτάλαντος. ὁ. ὁ. ἡ. æquinalens, æqualis.
Ἀτάλλω. μ. λῶ. augeo, adolesco, nutrio cũ cura, impatiens sum. Etym. Hinc Ἀλιτάλλω, inferius etiam ἀτέλλω scribitur.
Ἀτάλματα. saltus, pueriles ludi.
Ἀτάλος. ὁ. ὁ. tener, puerilis. πᾶν δὲ ὃ ἁπαλὸς, ἠβῶσι. ἢ παρὰ τὸ τλῆναι, ὁ μηδέπω λιμὰ μενος κενοπαθέειν. Etym.
Ἀταλόφρων. ον. ὁ. ἡ. impotens, tener. Etym.
Ἀταλόψυχος. ὁ. ὁ. ἡ. pusillanimis.
Ἀταμίευτος. ὁ. ὁ. ἡ. incautus, inconsideratus, nihil reponens.
Ἀταξία. incondita congeries, cõfusus ordo, talis est, qualẽ describit Ouid. in principio 5. Fast. quã in ὕλαξίαν uertit maiestatis exortus.
Ἀτάρβαμαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. patior detrimentum.
Ἀτενέωτος. ὁ. ὁ. ἡ. non directus corde.
Ἀτάρ. sed, siquando, propterea, cæterum.
Ἀτάρ δῦν. ὅλλ' ὄφρα δῦν. quamobrem, uerũ, heus tu.
Ἀταραξία. ας. ἡ. constantia, tranquillitas, imperturbatio.
Ἀτάραχος. ὁ. ὁ. ἡ. quietus.
Ἀταρβίζομαι. timeo, ἀταρβὴς φάινομαι.
Ἀτάρβιτα. intrepidè.
Ἀτάρβητος. ὁ. ὁ. καὶ
Ἀτάρμυκτος. intrepidus, audax, securus, ἄτερ τοῦ μύξαι. ἢ ὅτι ταρμὸν ὸ φοβεῖν, ὡς Λυκόφρων. Etym. ἀσυναρτάμυκτος. Item non conniuens. Euphorion ἀτάρμυκτον ὄμμα τρέπων.
Ἄταρνον. ὁ. ὸ. ferramentum in medio rotæ.
Ἀταρπιτός. ὁ. ὁ. ἡ. καὶ
Ἀταρπός. ὁ. ὁ. ἡ. uia, ἢ ὅλη ἐστὶ τραπεῖσαι καὶ ἐκπεσεῖν. πᾶν δὲ ὸ τρέπω ἢ σόρισιν. ἢ καὶ πᾶν δὲ τὸ ἐπίτασιν, ἵν' ᾖ πολύτροπος, καὶ ὡς πολλὰ χιλόμενον ὁδός. Etym.
Ἀταρπός. ὁ. ὁ. ἡ. conuiciatorius, durus, grauis. ὡς τὸ ἀτηρός. παρὰ τὸν ἄτην, καὶ ἢ ἀναπλασιασμόν. Etym.
Ἀταυρία. ας. ἡ. superbia, cõtumacia, stoliditas, proteruitas, peccatum, inscitia, quidam à θαλία deducũt, ut sit, proteruia in conuiuio, aut ad mensam patrata. Eust. Iliad. 9.
Ἀταῦρος. ὁ. ὁ. proterus, stolidus, iniustus, impius, πᾶν δὲ ὸ ἀτῶ, τὸ βλάπτω. Etym.
Ἀταυρόλλω. μ. ὰλῶ. π. κα. inepte ago. Neut. absol.
Ἄταυροι. boues quædam uocabãtur in Epiro uenere intactæ, ut incrementum ampliter acciperent. Vide ἀπότταυροι.
Ἀταύρωτος. ὁ. ὁ. ἡ. expers coniugij, uirgo, quasi tauri expers. Est autem ταῦρος non solum animal, sed interdum etiam membrum uirile. Vide in Chiliad. Erasmi. Aristoph. Lisistr. οἵνεκ' ἂν ἀταυρώτου διάξω τὸν βίον.

Ἄταφ⊙ς. ὁ. ἡ. insepultus.
Ἀτάω. noceo.
Ἄτε. tanquã, utpote, nimirũ, nempe, siquidem, quanquam, quando:
Ἀτειρ⊙ς. ὁ. durus, rigidus, inflexibilis, immobilis, qui liquefieri nequit, stupidus, intractabilis, ὁ μὴ τεγγόμενος καὶ μαλαττόμεν⊙ς.
Ἄτερ. sine.
Ἀτερπής. ἐ⊙ς. ὁ. ἡ. indomitus, magnus.
Ἀτερπίζω. μ. ίσω. τὸ φα. priuo, afficio dolore. εἰς ἄτην ἐμβαίνω. Actiu. accus.
Ἀτερπῶς. attentè, immotis oculis, εἰς ὃ ἀτερπὲς, idẽ. Vnde ἀτερπὲς ὁρᾶν. fixius intendere oculos, fixis oculis intueri.
Ἀτερπής. ἐος. ὁ. ἡ. fixus, attentus, rigidus, austerus. Huic opponitur σκαρδαμυκτός.
Ἀτερπίζω. μ. ίσω. π. ικα. intendo, fixis oculis intueor. Actiu. datiuo iung.
Ἀτερπισμός. ὁ. ὁ. intuitus continuus.
Ἄτερ. sine, seorsum, cum genitiuo.
Ἀτέραμνος. ὁ. ἡ. durus, infrãgibilis, insuperabilis, incoctilis; uel ut Gaza reddit, incoctibilis, apud Theophrastum, qui hoc uocabulũ propriè de leguminibus usurpat. Ἀτέραμνον ὕδωρ, cruda aqua. Item semen contumax, sterile, infructuosum, ἀτέραμνον Plutarch. dicitur, cuiusmodi & κερατόβολον, quod in cornua boum impegit.
Ἀτεραμνότης. ὁ. ἡ. idem. Ἀτεράμων αὐχὴν, inexorabilis & durus, ferreus, immitis, indomitus. Aristoph. Vespa. μὴ δ' ἀτερπὴς ἄγαν γ', ἀτεράμων τ' αὐχήρ.
Ἀτερπώνη. deæ cuiusdam nomen. Cæl. libro 12. capite 37.
Ἀτερπώνις⊙ς. ὁ. ἡ. à teredinibus & tineis non rosus.
Ἀτερπαλέος. infirmũ, impfectũ, absq; fũdamẽto.
Ἀτέρπων. ἄθις⊙.
Ἀτερπόσον. seorsim, ὁ ἑτέρωθεν.
Ἀ'τερ⊙. Atticè pro ἕτερος. Vnde θατέρου, θάτερον. Bud. Com.
Ἀτερπής. ἐ⊙ς. ὁ. ἡ. iniucundus.
Ἄτερπνος. insomnis, quasi ἀτερύπνος.
Ἄ'τερπος. ὁ. ὁ. apud Homerũ, & ἀτερπὴς, ος. molestus, ingratus.
Ἀτετύ. album, contemptum.
Ἄτεύτ⊙ς. iniucundus.
Ἀτευχής. ἐ⊙ς. ὁ. ἡ. inermis.
Ἀτεχνής. ὁ. ἡ. qui est sine fraude & dolo. Etym.
Ἀτεχνία. ας. ἡ. ruditas, imperitia, nulla ars, interprete Quintil.
Ἄτεχν⊙ς. ὁ. ὁ. qui est sine arte, & ἄτεχνος, πίστις, inartificialis probatio apud Rethores.
Ἀτέχνως. πρ⊙σύ⊙νου, incuriosè, negligenter, sine arte, ruditer, insciter, insciè, inscienter. Etym.
Ἀτεχνῶς. circumflexum, significat uerè, seduló, sine fraude & fuco, reuera, sine dolo, dubio procul, manifestè, firmè, tutò, palàm. Etym. Itẽ ualidè, strenuè. Vide Ammonium.
Ἀτέω. μ. ήσω. ω. ηκα. negligo. Actiu. accusatiuo iungitur, & ἀτέοντες, nihil curantes. Homer. & Herm.
Ἄτη. ης, ἡ. nocumentum, detrimentum, noxa, calamitas. Item dea quæ noxas ac turbas solet immittere rebus mortalium, ab ἄω. id est βλάπτω, quod ἄσω facit in futuro, unde ἄτη pro ἄση, mutato σ in τ. uel à τῶ, id est λαμβάνω, ἡμετ' ἀτ⊙σ⊙ρηλικὰ α, ἄτη, ἣν ὀλίες θ' ἁλῶ λαβεῖν. Vide prouerb. Ira omnium tardissimè senescit & Bud. de Asse. De Ate dea noxarum, uide in Chiliad. Erasmi.
Ἀτηρότερος. ὁ. ὸν. seuerius.
Ἀτηκτ⊙ς. ὁ. illiquefactibilis.
Ἀτημελέω. μ. ήσω. ω. ηκα. non curo, abijcio curã.
Ἀτημελητός. οῦ. ὁ. ἡ. incuratus, inornatus, neglectus.

Ἀτημελία. ας. ἡ. negligentia, contemptus.
Ἀτημελῶς, uel ἀτημελήτως. negligenter, inornatè, indoctè.
Ἀτιλόω. laboro, μοχθέω.
Ἀτηρός. ἐ⊙ς. ὁ. ἡ. καὶ
Ἀτηρός. οῦ. ὁ. nocuus, insuperabilis, intractabilis, durus, contumelios us.
Ἄτης. Bacchi epitheton.
Ἀθθίς. ἡ. Attica.
Ἀτίζω. μ. ίσω. (inter anomala in Appendice futurum ponitur ἀτίζω) π. ικα. uilipendo, sperno. πᾶδ' ὃ τί ω, ὃ ἐλμάζω. Actiu. accus. iung.
Ἀπθάσσθύβος. ὁ. ὁ. ἡ. implacabilis.
Ἀπίθασος. ὁ. ὁ. ἡ. asper, indomitus, αὐθέμφος, ἄγριος. nam πθασσθύειν cicurare est.
Ἀλμαγελῶν. dehonestare, fastidire, seorsum pasci à grege, ac armento secedere. proprium taurorum. uide prouerb. Abijt taurus in syluam.
Ἀλμάγελος. ὁ. qui à conuictu abhorret. ὁ μὴ σύναγελαζόμενος. Vide Chiliad. Erasmi.
Ἀλιμάζω. μ. άσω. ω. ακα. dehonesto, despicio, negligo, paruiduco. Item insigni ignominia ob scelus patratum aliquem afficio, quod notare Iurisconsulti dicunt. Bud. Com. Actiu. accus.
Ἀλιμῦτός & ἀλιμάζ⊙ς. apud Ammonium distinguuntur.
Ἀτιμάζω. contemni, ἀλιμῶ ἀκυδ⊙ῦσθαι.
Ἀλιμόω. μ. ήσω. π. ηκα. ἀλιμάω, uel ἀλιμόω, ἀλιμάζω Vide in Ammonio.
Ἀτίμαστ⊙ς. contemptus, aduena.
Ἀλιμία. ας. ἡ. ignominia, infamia, dedecus.
Ἀτιμοποιός. ὁ. ὁ. famosus.
Ἄτιμ⊙ς. ὁ. ὁ. ἡ. ignominiosus, contemptus, uilis, abiectus, notatus infamia. cui opponitur ὃν ἄλμ⊙ς cuius cædes non debet mutari, & uelut fortunis omnibus euersus, qui ciuilia iura non retinebat. Cui similes fuerunt, quos Latini prisci intestabiles uocarunt. Horat. Intestabilis & sacer esto. Bud. Com. uocabãtur etiam ærarij quos Græci ἀτίμους dixerunt, hoc est ciues qui à muneribus publicis sunt excluſi. Tit. Liuius, his superioribus q; illis equi dempti qui publicum equum habebant, tribuq; moti ærarij omnes facti.
Ἀλμόω. μ. ώσω. π. ωκα. uitupero, priuo honore, ignominia noto. Accus.
Ἀλμῳδής. infamia notari.
Ἀλμωρητί. impunè.
Ἀλμωρητός. ὁ. ὁ. impunis, inultus.
Ἀτίμως. ignominiosè. Ἀτίμως ἀφιθεὶς, ignominiosè missus.
Ἀτίμωσις. grauioris supplicij instar erat. Bud. Cõ.
Ἀτιμωλικῶς. idem quod ἀτίμως.
Ἀτίνακτ⊙ς. ὁ. ὁ. ἡ. inconcussus.

Ἄτινα. quæ igitur, ἄτινα δῆ.
Ἀτισαυσθῆν. contemnere, superbire, ἀτιμάζειν αὐθρα.
Ἀτιτάλλω. μ. αλῶ. π. ηκα. nutrio ab infantia, manibus crispo, puerum delicatè & curiosè nutrio. ἀτιτάλ⊙ς enim est νήπι⊙ς. unde ἀτιτάλλω, & ἀτιτάλλω. Accus. iung.
Ἄτιτος. iniquus, ἄδικ⊙ς. Et ἀτιτῆν, ἀδικεῖν. sed ἀτίτης, ου. ὁ. ὐ. ἀτιμώρητ⊙ς, ἄπορ⊙ς, ἄτιμος, inultus apud Aeschylum.
Ἄ'τιτ⊙ς. ου. ὁ. ἡ. inhonoratus, impunis, immunis, inultus.
Ἄ'τλας. αυθος. ὁ. uiri nomen. Item uertebra colli quæ pondus sustinet.
Ἄτλατ⊙ς. siue ἄτλητος. ὁ. ὁ. ἡ. intolerabilis.
Ἀτλησία. impatientia.
Ἀτλητέω. uel ἀτλατέω. μ. ήσω. π. ηκα. male tolerans sum, ignoro, timeo.
Ἄ'τμα. purgatio, κάθαρμα.
Ἀτμενία. ας. ἡ. seruitus, δ'σλεία, δυσυχία.
Ἄτμενος. & ἀτμεὺς non modo seruum significat, sed etiam ingenuum in seruitutẽ redactum, ui de θὴς in Ammonio.
Ἀτμενόω. seruio. apud Nicandrum ἀτμεύω rectius.
Ἀτμφωόνητ⊙ς. stultus, seruilis.
Ἀτμή. ῆς. ἡ. spiratio, ἀτμίς.
Ἀτμεύ. φος. ὁ. seruus, quasi ἀλμεύ.
Ἄ'τμητος. ὁ. ὁ. non castratus, illæsus, non scissus.
Ἀτμίζω. μ. ίσω. π. ικα. scateo, exhalo, uapore, αὐτὰ θυμιάζω. Neutr.
Ἀτμὶς. ίδος. ἡ. uapor, aura.
Ἀτμός. ὁ. ὁ. uapor, fumigatio.
Ἀτόκιον. τὸ medicamen omne quod sterilitatem inducit, & uim concipiendi adimit.
Ἄ'τοκος. ὁ. ὁ. ἡ. sterilis, aut quæ nondum peperit.
Ἀτολμία. ας. ἡ. pusillanimitas.
Ἄ'τολμ⊙ς. ὁ. ὁ. ἡ. timidus, trepidus.
Ἄτομ⊙ς. ὁ. ὁ. ἡ. ἀτόμυσθος, indiuiduus, insecabilis, minutus. Dicitur item ἄτομος, minuta quædam corpuscula, qualia uidemus in sole, cum per fenestram radios ac lumen immiserit. Ex quibus omnia oriri atq; in eadem resolui quidam asseuerabant. Cic. lib. de Finibus corpora indiuidua uocat, & alibi leuia ac rotunda corpuscula. Sic dicti, quòd ob paruitatem diuidi aut secari non possunt. Ἐν ἀτόμῳ, in puncto tẽporis, illico, in momento.
Ἀτονέω. μ. ήσω. π. ηκα. deficio, debilitor, defigor, hoc est lacesso, defatigor q; ac ulribus attonitorum more loquor. Hermol. in Plin. Accus.
Ἀτονία. ας. ἡ. languor, debilitas, remissio. Significat item affectionẽ quandam stomachi, quando non est tenax cibi.

Ἄτονος. ᾱ. ὁ. ἡ. inefficax.
Ἄτοξος. ᾱ. ὁ. sine arcu.
Ἀτόπημα. quod coniectura non licet assequi.
Ἄτοπον. flagitium, facinus.
Ἀτοπηματοποιός. facinorosus.
Ἀτοπία. ας. ἡ. absurditas.
Ἄτοπος. ᾱ. ὁ. ἡ. absurdus, importunus, insolens.
Ἀτόρυτος. incœlatus, non cœlatus.
Ἄτος. ᾱ. ὁ. insatiabilis, ἀτόρεστος. per crasin pro ἄκος. ἀπὸ τοῦ α, τὸ τὸ ἄσαι τοῦ κορέσαι.
Ἀτραβαπηλικός. xerampelius color, uiteis frondibus arefactis similis. unde & nomẽ sumptum. Vsurpatur & à Latinis. Cerum enim uitis genus adulto iam autũno pampinis rubet uelut cruẽtatis. Rosa uulgo dicitur sicca. Hæc nescio quis Cuculus ex Antonij Thylesij de coloribus libello huc adscripsit, cũ tamen apud Græcos authores hoc uocabulum non reperiatur, & apparet semi græcum ac semilatinũ, à uerbo βάπτω, & colore quem atrũ dicunt Latini. Atrabapticas uestes (idẽ Thylesius inquit) in quibus purpura nigrescit, aliqui appellauerunt.
Ἄτρακτος. ᾱ. ὁ. fusus, id est pensum. Sophoc. etiam pro sagitta extulit. Item apud Pollucem lib. 1. pars mali nauticæ supra antemnam.
Ἀτρακτυλίς. ίδος. ἡ. herba est, ex qua mulieres rusticę fusos sibi conficiunt, quam & Plin. atractylia uocat. Dioscor. & Theophrastus.
Ἀτραύματος, obscurus, non planus factus. Bud. Commen.
Ἀτραπιτὸς. ᾱ. ἡ. uia angusta, extra quam diuertere non licet.
Ἀτραπίζω. eo, uado.
Ἀτραπτός. ᾱ. ἡ. pro ἀτραπιτός. κοιν.
Ἀτραπός. οῦ. ἡ. uia, diuerticulum, semita quæ diuersa est à uia plaustrorum, quam regiam uocant: significat & mustum, uinum recens expressum. παρὰ τὸ τραπῆν, τὸ πατῆσαι, sic Orus. Etym.
Ἀτράφαξις holeris genus, Romanis Atriplex. παρὰ τὸ ἀτρόφως αὔξεσθαι. Theophrasto. αὐτοφάφαξις. Dicitur & χρυσολάχανον. à flosculis aurum imitantibus. Dioscorid. ἀτράφαξις mendax, prouerbium. Vide Erasmum.
Ἀτρεκὴς. ἐς. ἡ. ueritas.
Ἀτρεκέω. uere dico, ἀκριβόω.
Ἀτρεκέως. uerè.
Ἀτρεκής. ἐς. ᾱ. ἡ. uerus.
Ἀτρέμας. uel ἀτρέμα. quietè, submissè, paulatim.
Ἀτρεμέω. μ. ήσω. π. ηκα. quiesco, sto intrepidus. Neutrum.
Ἀτρεμία. sanitas, ὑγίεια.
Ἀτρεμίζω. inconcussum, ἀσάλευτον.

Ἀτρεμίσκος ἡ quies, immotio.
Ἀτρεμίζω. τὸ ἠρέμα. immotus sum, animo tranquillo sum.
Ἄτρεπτος. ᾱ. ὁ. ἡ. immutabilis, rectus.
Ἀτρεπτῶς. immutabiliter, rectè, ὀρθῶς.
Ἄτρεστος. ᾱ. ὁ. ἡ. intrepidus, acer, immutabilis. à τρέω. τὸ φοβέω. unde & ἄτρομος.
Ἄτρυτος. ᾱ. ὁ. non cauus, non foratus.
Ἄτρυτοι. quibus ani meatus coaluit. & ἄτρυτοι γυναῖκες. μόρια dicitur mulieres, quibus concreta sunt genitalia, uel morbo, uel natura, cuiusmodi uaccam fuisse Perinthi tradit, nimirum cui excrementum extenuatum per uesicam transmittebatur.
Ἀτρωκτος. ᾱ. ὁ. infractus, insuperabilis, inuictus, ἀήττητος.
Ἀτριβὴς. ἐος. ὁ. ᾱ. nõ tritus, inusitatus, inuiolatus.
Ἀτρυβὲς. sine detrimento, uel mora.
Ἀτρύγητος. ᾱ. ὁ. ἡ. turbulentus.
Ἄτρυγος. tenuis textura.
Ἀτρεπτος. ᾱ. ὁ. infractus, laboris inexpertus, infuetus, & ἄτρεπτος ὅλος. ἡ. μὴ τετριμμένη, uia non trita.
Ἄτρυλ. ὁ. inexercitatus, indoctus.
Ἀτρομος. siue ἀτρόμητος. ᾱ. ὁ. ἡ. intrepidus.
Ἀτροπία. improbitas, & inciuilitas morum, demeritas.
Ἄτροπος. ᾱ. ὁ. ἡ. immutabilis ac perpetuus & æternus, unde Theocrit. in Comaste Endimionis somnum uocat ἄτροπον.
Ἄτροπος. ᾱ. ἡ. Atropos, una ex Parcis, quæ dispensatrix interuallorum dicitur: quia finem uitæ in potestate habere putatur, & quasi interualli uitæ metiri. Dictam putãt ab α & τρέπω. quòd sit inexorabilis: uel (ut Aristot. De Mundo inquit) quia τὰ ἐγγελθόντα πάντα ἀτρεπῆ δέι. Ea enim quæ transierunt, retrorsus agi nequeunt. Vnde & pro tẽpore uitæ exacto ponitur.
Ἀτροφία. una est ex speciebus tabis, quando corpus nõ alitur, neq; ægroti se colligere possunt. Bud. Com. Est item eo nomine affectio quæ oculum minorem humiliorem q; efficit, de quo Aegineta libro tertio. Celsus imminutũ oculum uocat.
Ἄτροφος. ᾱ. ὁ. ἡ. non alens, cui βόσιμος opponitur. Dicimus ἄτροφον ὕλην, ut quædã rigua, ἄτροφα ἄτροφος τόπος, ὁ πάνυ ὑγρός, Laconibus. Est etiam ὁ μὴ τρεφόμενος, impastus. Atrophi sunt (inquit Plin. lib. 22. & 26.) qui cibum non sentiunt. Contendit Manardus medicus contra Marcel. Virgiliũ clarissimũ doctissimumq; uirum ἄτροφον potius denotare rem exigui quàm nullius nutrimenti, & corpora ἄτροφα, non quod penitus non nutrian-

tur, sed quod uix & non plenè ac rectè.
Ἀτροφῶ. tabesco, alimenta non sentio, intereo, non nutrior.
Ἀτρύγετος. ου. ὁ. ἡ. infructuosus, qua ratione elementis omnibus præterquã terræ competere istud epitheton annotat. Eust. Iliad. o. uel profundus, sic maris fuerit Epith.
Ἀτρυγυφάγος. πολυφάγος.
Ἄτρυγος. ὁ. purus, sine fece.
Ἀτρύπητος. ᾱ. ὁ. ἡ. imperforatus, nullo foramine peruius.
Ἀτρύπονος. ærumnosus, πολύπονος.
Ἄτρυπον. τὸ. illaboriosum, ἀκάματον.
Ἀτρύτονος. ᾱ. ὁ. ἡ. indomitus.
Ἄτρυτος. ᾱ. ὁ. ἡ. indomitus, infructuosus, infatigabilis, uiolentus, quem nullus labor satis uexare potest, nec domare, intollerabilis.
Ἀτρυτώνη. ης. ἡ. indomita, indefessa, imperculsa. Mineruæ epitheton, quòd bellicis laboribus non defatigetur.
Ἀτρύφητος. ᾱ. ὁ. qui non est mollis.
Ἄτρω. exilio.
Ἀτρώς. ῶτος. ὁ. ἡ. κοιν.
Ἄτρωτος. ᾱ. ὁ. ἡ. insaucius, inuulnerabilis.
Ἄττα. tenui spiritu. quædã ἄσσα. Ammonius.
Ἅττα. denso spiritu. quæcũq;, quæ ἅπινα, ὅσα, ποῖά πινα, ἄσσα. Ammonius.
Ἄττα. penanflexum, uox est, qua minores honorant maiores, ut in epigrammate. ἄττα γέρον δύός με λαλεῖ γάμος. Et Iliad. θ. φοῖνιξ ἄτταγε ἑωυῖ: uerba Achillis ad Phœnicem.
Ἀτταβυγὰς. κοιν.
Ἀττάγας. auis Ionica palustris, uarijs coloribus, λαπύστης ποικίλοις πτεροῖς. Attagen. Dictũ antiquit? fuit in seruos stigmaticos. Aristoph. Auib. εἰδὲ τυγχάνοι τις ὑμῶν δραπέτης δεδιγμένος, ἀττάγας ἔστος παρ' ἡμῖν ποικίλος λελήσεται. Cæl. lib. 13. cap. 54. Apud Aristotelem Ἀττελῶν. ὁ. Gaza uertit Attagenam: Vide Aelianũ, Oppianum de aucupio, & Chil. Erasmi.
Ἀττάλεια. ας. ἡ. ciuitas Pamphiliæ maritima.
Ἄττανος. τὸ. sartago, τήγανον, & placenta, quam aliàs ἀπαωίτλιον κοὶ τηγανίτλιον uocant.
Ἄττα ποτέ. quæ quidem.
Ἀττάραχος. leuissimum & minimum aliquid. οἷον ἀπὸ τοῦ ἄρτου φλύπταινα, ἢ ψίχα. Latini pulsam uocant, quæ in coquendo pane solet assurgere, & hectam uel hetam.
Ἀττελεβος. ᾱ. ὁ. ἀκελὶς. Apud Aristotelem ἀττέλαβος scribitur. Gaza uertit brucum.
Ἄττεσθαι. saltare.
Ἄττιν. ἡ. Vide Ἀθῖναι.
Ἀττίζω. sequor partes Athenienſium, uel Atticè loquor.

Ἀττικισμὸς. οῦ. ὁ. sermo Atticus, studium erga Athenienseis, non de lingua tantum, sed etiam fauore belli.
Ἀττικιστὴς. ᾱ. ὁ. Atticista; Atticæ linguæ studiosus.
Ἀττικὸν. οῦ. species nummi est. Attica Musa, eloquentia, fides, & huiusmodi plura, uide in Chiliad. Erasmi.
Ἀττικογενὲς. ὸς. ad modum Atticorum factum.
Ἀττύζηλον. τὸ. terribile.
Ἀττύζω. obturbo, increpo, terreo.
Ἄττω, siue ἄσσω. salio, exilio, assilio, impetum facio, τὸ ἅλλομαι, ἢ ἀπτῆνος φέρομαι. Demost. Ἄττων δίδυρε λακπάσαι, huc & illuc prosiliens. Ab αἴσσω, subsulto huc & illuc.
Ἀτυζόμενος. ᾱ. ὁ. fugiens, timens, tristis.
Ἀτύζω. μ. ύξω. π. χα. domo, reddo attonitum, ἐκπλήττω. Actiu. accus.
Ἀτυζηλὸς. terribilis, ἐκπληκτικός.
Ἄτυκος. ᾱ. ὁ. ἡ non factus, infectus, inornatus.
Ἀτυλὸν. paruum, ignobile.
Ἄτυμος. insepultus, inhumatus.
Ἄτυποι. qui non satis expedito plectro linguæ utuntur, quasi aërem non ferientes, uel quasi non satis uerba exprimentes conformantésue. Sic item dici possunt, qui decenti & iusta membrorum forma carentes uelut monstrosi sunt, cuiusmodi Homerus Therſitem describit Iliad. β.
Ἀτυραννόβιος. ᾱ. ὁ. liber à tyrannis.
Ἀτύρωτον γάλα. lac non densatum in caseum.
Ἀτυφία. ας. ἡ. alacritas, humilitas, ταπεινοφροσύνη.
Ἄτυφος. humilis, ἀκομψόλογος.
Ἀτυχέω. μ. ήσω. π. ηκα. non compos sum uoti. τὸ μὴ διαβουλῶ. ἀποτυγχάνω, cui opponitur εὐτυχῶ. Genit. aduersam incurro fortunam, affligor apud Isocratem. Item patior repulsam, fero & accipio repulsam, cuius cõtrarium hæc significatione est τυγχάνω, quod est impero.
Ἀτύχημα. αβος. τὸ. infortunium, res aduersa.
Ἀτυχὴς. ἐς. ὁ. ἡ. impos uoti.
Ἀτυχὴς. ἐπαίνων dicitur expers laudis, ἀμέτοχος.
Ἀτυχθεὶς. turbatus, attonitus, aduersatus. ἐκπλαγεὶς, μὴ βεβλομένος τυχεῖν, ἀλλ' ἀποτρεφόμενος.
Ἀτυχίκας. ᾱ. ὁ. infortunium. τὸ δὲ μὴ δ' ἐκὼν ἐὼν, inquit Aristot. in Rhet. ad Alex. ἀλλὰ δι' ἐπιβουλήν τινας, ἢ διὰ τύχην μηδὲν ὠφελοῦν τῶν βεβουλευμένων καλῶς ἀτυχίαν τίθη.
Ἀτύω. ἀτύζω.
Ἀτυχόν. moderatum, μέτριον.
Ἄτω. ω. σω. saucio, noceo, lædo. Aorist. α. ἆσα uel resoluto α in duo breuia ἄασα, uehementer noceo. Vnde & ἀασάμενος, &c. Bud. Com.

Αὖ. iterum, cõtrà, è diuerſo, retro, poſt Bud. Com. Ariſtoph. αὖ, αὖ, ad imitationem latratus canum.

Αὖα. πτ. ligna ſicca. Etym.

Αὐαίνομαι. μ. δμαι. accendo, exicco, corrumpo, areſco, contabeſco.

Αὐαίνω. μ. αὑῶ. ſicco, arefacio. Accuſ.

Αὐαλέος. α. ὁ. aridus, ſiccus. ſed αὐαλός, ὁ δόνυξ.

Αὐάνθη. arefactus eſt, ἐξηράνθη.

Αὔανσις. ι Θ. ἡ. ariditas, ſiccitas, tabes plantarũ. Galen. ait, αὔανσιν dici in ſtirpibus quod in animalibus γῆρας. τὴν γὰρ τοιαύτην ξηρότητα γινομένην ἐπὶ φυτοῖς ὑποῤῥεῖλαι χρὴ ξηρότητα γινομένην. Eſt enim & ſtirpis ſeniũ, ſiccitatis exceſſu proueniens. Bud. Com.

Αὐαυλικὴ νόσος. morbus exiccans corpus, ut tabes, & phthiſis.

Αὐαρά. πτ. nuces, auellanæ.

Αὐασμός. α. ὁ. ſiccitas.

Αὐγάζομαι. μ. ἀσθμαι. π. σμαι. reſpicio, ſpeculor, θεωρῶ. Etym. Accuſ.

Αὐγάζω. apud Pindar. pro eodem.

Αὐγειαί. αἱ. Augeæ. urbs Locrenſis, & altera Laconica.

Αὐγεῖν. dolere, ἀλγεῖν.

Αὐγή. ῆς. ἡ. oxytonum. ſplendor, aurora. παρὰ τὸ ἄγω, διὰ τῆς ἀγόμεθα. Etym.

Αὔγη. ης. ἡ. Auge, mulieris nomen: paroxytonũ: Cyrillus.

Αὔγιον. α. aliqui uocant rutam.

Αὐγοειδὴς. ſplendidum, ἀστροειδὴς, ἀϊδιον.

Αὐγοστεῖον. forum ubi obſonia ueniunt.

Αὐδάζω. &

Αὐδάω. loquor, uocem emitto.

Αὐδή. ῆς. ἡ. uox, oratio, nuncius. παρὰ τὸ αὐγὴ καὶ τὸ προπλὼ, οἱονεῖ ὁδὸς αὐγάζεται τὰ ἔπη. ἢ παρὰ τὸ ἄω. τὸ φωνῶ, καὶ τὸ δέω, τὸ δέσμω, quaſi σωδεδεμένη, καὶ ἡνωμένη Θ αὐδή. Hinc audio uerbum apud Latinos deduci nonnullis placet.

Αὐδήεις. ἐντ Θ. ὁ. loquens. Item clarus, celebris, glorioſus, ὁμωνύμως ἀφθόγγοις, ſimilis loquelę. Etym.

Αὐέρυσεν. retrahere, εἰς ἑαυτὸν σπάσω ἕλκειν.

Αὐθάδεια. ας. ἡ. contumacia, pertinacia, procacitas, quaſi αὐτοκαθεσκεια, ab ἄδειν, placere. Euſt. Iliad. ε.

Αὐθάδης. ἐος. ὁ. ἡ. contumax, pertinax, prefractus qui non poteſt à propoſito abduci, audax, ſibi placens. ἄδειν γὰρ τὸ ἀρέσκειν. Etym.

Αὐθαδιάζομαι. μ. ισθμαι. π. ισμαι. ſiue αὐθαδιάζομαι. ſum contumax. depon. abſol.

Αὐθαδιάσομαι Θ. α. ὁ. contumaci ore & temerario.

Αὐθαδιάς. contumaciter.

Αὐθάδιος. οἱ. qui ſunt abſoluti iuris.

Αὐθάδμοι. οἱ. fratres, ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ αἵματος.

Αὐθαδόγλωσσος. α. ὁ. ἡ. ſimplex, uerus, manifeſtus, breuis. Etym. per ſeipſum eligens, ſponteus, ſæpius tamen ultrò aut ſua ſponte, homicida ſui ipſius.

Αὐθεκαστ Θ. α. ὁ. ἡ. inconſulto iudicãs. id eſt indicta cauſa, ptinax, morоſus, præfractus, ſuo quodam inſtituto uiuens, expersq; ſenſus communis. Vulgus hominem ſuorum morum uocat.

Αὐθεντέω. μ. ήσω. τ. ηκα. dominor.

Αὐθέντης. α. ὁ. αὐτεξέσιος. author, qui eſt propriæ poteſtatis, dominus, ductor, qui ſua manu pulſat uel cædit, uel pugnat, qui etiam αὐτόχειρ appellatur. & ſimpliciter p percuſſore. ſignificat & qui ſeipſum occidit. ὁ ἑαυτὸν βάλλων ὅπως χρῆσιμ, ὅ ἐστι βέλεσι. uide Etym. Gaza libro περὶ μέλιτος ait hoc uocabulum olim tantum ſignificaſſe τὸν αὐτόχειρα, poſtea uerò & ſupra mille annos ſignificare cœpiſſe, quod apud Latinos author ſignificat. Bud. Com. Αὐθέντης, οὐχ ὁ ἀποκτείνων, ἀλλ' ὁ αὐτογενής, καὶ αὐτοχειρίᾳ φονεύς, ὃ καὶ αὐτοφόντης, ex Aelio Dionyſio. Euſtat. Iliad. ω.

Αὐθεντία. ας. ἡ. poteſtas, authoritas. Bud. ibidem.

Αὐθεντικῶς. cum authoritate.

Αὐθημερόν. hoc ipſo die.

Αὐθημερίζω. eodem die redeo.

Αὐθήμερος Θ. α. ὁ. ἡ. per unum diem durans.

Αὖθι. illic, iſtic, per ſyncopam ab αὐτόθι, πάλιν Ammonius diſtinguit ab αὖθις.

Αὐθιγενής. ἐς Θ. ὁ. ἡ. τὸ.

Αὐθιμενής. ἐς Θ. ὁ. ἡ. indigena, αὐτόχθων.

Αὖθις. iterum, contrà, aduerſo, in poſterum. Soli futuro coniungitur. Differt. ab αὖθι, & ab αὖτις Ammonius.

Αὐθομαιμ Θ. conſanguineus, Lycoph. uocat αὐθομάμους, ex eodem genere oriundos.

Αὐθομολογούμενον Θ. ὁ. ſignificans, profitens.

Αὐθόστε. fortaſſe.

Αὐθυπόστατον. per ſe ſubſiſtens.

Αὐθωρόν. eadem hora.

Αὐλά. πανδλίκτης.

Αὐλαῖα. ας. ἡ. locus ante aulam, tentorium, aula atrium. ἢ ἡ σκιωνῆς. παραπέτασμα.

Αὐλαῖον. ſtragula, plage, uelũ picturis intertextis uariegatum. παραπέτασμα, περίσχωμα, τάπης. Bud. in Annot. poſt.

Αὔλαξ. κος. ὁ. ſulcus.

Αὔλαρ Θ. cuſtos domus, αὐλωρός, οἰκοφύλαξ.

Αὔλαχα. ἡ. ὕνις. uomer.

Αὔλοψ. α. ὁ. ueſtibulum.

Αὔλοψ. θύρα. atrium, & αὔλοψ ἑδῶδε, idem ἢ ἐπὶ ἡ δὸς πρώτη θύρα τῆ οἰκίας. Bud. Com.

Αὐλέτης. uillicus, ὁ ἐπὶ ἡ ἐπαύλεως.

Αὐλέομαι. tibia cantantem audio, tibiæ cantu recreor.

Αὐλέω. μ. ήσω. τ. ηκα. tibia cano. Neutr. abſol.

Αὐλή. ῆς. ἡ. caula, ſepta ouium. Antiquis item dicebatur locus, ad quem capite condemnati ducebantur, poſtea dictus ἀεγκῶν. Athenæus ſcribit hoc nomine ſignificari. διαπνεόμενον τόπον, hoc eſt perflabilem locũ. Vnde & apud Homerum ſemper ſubdialia per id intelligun tur. Hinc & αὔλας pro regijs uſurpamus, quòd ante ſe habeant ſubdialia & ampla loca. Cælius lib. 7. cap. 5. & Bud. Com.

Αὔλημα. ατος. τὸ. cantus ad tibiam.

Αὐλήρα. ſtabulum, habena.

Αὔλησις. ι Θ. ἡ pulſatio lyræ.

Αὐλητηρία. theca tibiarum.

Αὐλητής. α. ὁ. tibicen. ἀκροατής, αὐλῶν.

Αὐλήτης. ὁ. ſtabularius, ὃ. ἡ νήπιος ὠδιμελάμενος τῶν προβάτων.

Αὐλητρίς. ιδ Θ. ἡ. tibicina.

Αὐλία. ſtabulum, ἔπαυλις.

Αὐλίζομαι. μ. ίσθμαι. π. σμαι. pernocto, demoror, maneo, caſtrametor, ſtationẽ habeo, ſtabulor. depon. abſol. Bud. Com.

Αὐλίζω. μ. ίσω. τ. ηκα. in aula habito ſeu uerſor.

Αὐλιήτης. ὁ. citharœdus.

Αὐλίπουρος Θ. cuſtos domus, φύλαξ malim αὐλίαρχος Θ.

Αὔλιοι. atrienſes, αὐλικοί.

Αὔλιος. α. ὁ. ſtabulum. κατὰ αὔλιος ἀστὴρ, heſperus, apud Apollonium.

Αὐλίς. ιδ Θ. ἡ. tentorium, caſtra.

Αὐλίς. ίδος. ἡ. Aulis, ubi Græci caſtrametati ſunt, ex renomen ſortita.

Αὐλίσκος. α. tibicinula.

Αὐλισμός. pernoctatio.

Αὐλίσκος. ὁ. ὁ pulſans lyram.

Αὐλιστήριδον. α. τὸ. tibicinula.

Αὐλοπίας. α. ὁ. αὐθίας, ſacer piſcis. Vide Aelianũ, & αὐθίας ſuprà: inferius αὐλωπίας per ω.

Αὐλοποιός. ὁ. ὁ. tibicen, & qui facit tibias.

Αὔλος. immaterialis, ἀσώματος Θ.

Αὐλός. ὁ ὁ, tibia, fiſtula, foramen. Hoc nomine ſignificatur figura quælibet in rectitudinem productior, uti eſt ſtadium, imò Pauſanias ſtadium interpretatur, teſte Euſt. Iliad. φ. & ſanguinis è naribus torrens. Item ferrum, iaculum omne prolixũ & ferri concaua pars, quam haſta præpilata ingreditur. Euſtath. αὐλὸς ὅτι παῦ τὸ σεσῦσθαι, διθεν καὶ ὑπαυλοι, ς φοι ποσαμοί. Vocatur etiam λεπτός, & apud Homerum ſaliens cruoris, id eſt τὸ ἀκόντισμα αἵματος Θ. Odyſ. 22. Αὐτίκα δ' αὐλὸς αὐὰ ῥῖνας πᾶχυς ἦλθε μέγα.

Αὐλοτρύπης. α. ὁ. qui tibias efficit.

Αὐλωρός. cuſtos domus. οἰκοφύλαξ, αὐλωρὸς, & οὖ λίκωρος, & αὔλαρ Θ. alibi ſcribitur.

Αὐλώδικα. tibiæ cantus.

Αὐλοδός. ὁ. cantor, ſenator.

Αὐλών. ῶνος Θ. uallis, planities, pratum, locus floridus, mare, anguſtia, omne ſtrictum. locus aquam ducens, καὶ τὰ μεταξὺ τῶν φαξύγγων σεσωμένα ὧν μῆκος φρόμενα. Vnde διαυλωνιζόντα πνεύματα dicta ſunt Cæl. libro 7. cap. 5. Item αὐλῶν Aeſchylo foſſa, τάφρος.

Αὐλωνίζω. γὰ αὐλῶνι διάγω.

Αὐλωπίας. λοιλόφθαλμος. Superius per o micron in ſecunda ſyllaba.

Αὐλῶπις. ιδος. locus in quo figitur criſta, galea, & tumulus tendens in acutum. ἀυλῶπις λόγχη, à Sophocle haſta longa dicitur.

Αὐλωπός. ὸ. ὁ. habens oculos longos, inſtar tibiarum. de piſcibus quibuſdam dictum, ab αὐλός & ὤψ. Cæl. lib 7. cap. 5.

Αὐλωδὸς ᾠδός. ὁ. frenum quaſi fiſtulare, ab Aeſchylo dicitur ob tintinnabula quę freno inter puncta, ab equis inſpirata quendam tubę ſonũ reddunt. Euſt. Iliad. φ.

Αὔλωρος. αὔλαρ Θ. Vide αὐλωρός.

Αὐξάνω. μ. ήσω. τ. ηκα. παραστ. ηὔξαμον. ὑπερ. ηὔξεκα. calidas ἤυξησε differt ab αὔξω. nam αὐξάνω. creſcere ſignificat: αὔξω uerò augere. Τὴ πρυφῇ γαυξηθέντες, delicijs enutriti apud Herodian. Sic & Sueton. in Otho. In cuius domo creuerat, id eſt enutritus erat. Accuſ.

Αὐξέω. uerbum antiquum, idem quod αὐξάνω.

Αὔξη. ης. ἡ. incrementum.

Αὐξημος. α ὁ idoneus ad alendum,

Αὐξηρὸς ἐος. ὁ. ἡ. procerus, auctilis, magnꝰ. Nican.

Αὔξησις. ἐος. ὁ. ἡ augmentũ. de animantibus hoc dici ſolet, αὔξη & βλάστη de plantis.

Αὐξητικὸς. ὸ. auctiuus.

Αὐξίς. ἡ. piſcis quidam. Theodorus apud Ariſotelem auxumam & ſcordulam uertit.

Αὐξὶς ίδος. ἡ. corpus apud Nicand.

Αὔξω. creſco, augeor. αὐξάνομαι. ἀφ' αὐξάνω, ἄυξησιμ λαμβάνω. ἄμεταβάτως. ηὔξησε πλέπις ἕτερον, μεταβατικῶς.

Αὐονή. ῆς. ἡ. ſiccitas, mœror, clamor.

Αὖος. α. ὁ. ἡ. ſiccus, aridus, exuccus. ἀπὸ τοῦ ἁ, ἡ ὕδμ τὸ βρέχειν, κατὰ στοιχείωσιν αὖος, opponitur χλωρῷ, teſte Euſt.

Αὔπνος. α. ὁ. ἡ. inſomnis.

Αὔρα. ης. ἡ. aura, uentus lenior. penacutum eſt, teſte Gaza, qui dicit ultimam produci.

Αὐρίζω. procraſtinare, horrere frigore.

Αὔριον. cras ἀπὸ τοῦ αὔειον, poſtero die Aeſchylus ὑπὸ ταχέως poſuit.

Αὐριοῦται. in auram abit, auolat, de pappo extulit Theon.

Αὐρός. ᾶ. ὁ. dies, abundans.

Αὔονδι. reges. πρὸ τοῦ αὖσω, τὸ θλιμῶ. οἱ πάντα ὠθοῦντες καὶ θλιβόντες τοῖς πόσι ἀγμασιν.

Αὐσὸν. siccum.

Αὐσαλέος. squalidus, austerus. αὐαλέος.

Αὐσηρός. ᾶ. austerus, seuerus.

Αὔσω. audeo. θλιμῶ.

Αὐτάγγελος. ᾰ. ὁ. nuncius, spontaneus. ὃ πρὸ ἀφ' ἑαυτοῦ διαγγέλλων, καὶ μὴ ἑτέρᾳ. Vide ἄγγελος. in Ammonio.

Αὐτάγιθος, uel αὐτάγιστος. ᾰ. ὁ. admirator sui.

Αὐτάγρετα. τὰ. ultro oblata, uel quæ quis suo arbitrio deligat, αὐθαίρετα.

Αὐτάδελφος. ᾰ. ὁ. frater germanus.

Αὐτάδης. suo arbitrio, αὐτὸς ἀφ' ἑαυτοῦ.

Αὐταυάρωτος. ᾰ. ὁ. per se sublatus.

Αὖτανδρον. cum ipsis uiris. Aduerb.

Αὐτανδρους ναῦς καταδύσαι. naues una cum hominibus submergi, & αὐτανδρους ἀμάξας, dixit Lucianus. Vide Bayf. de re nauali.

Αὐτανες. author. ὁ πρῶτός τινος πράγματος, καὶ αὐθέντης.

Αὐτάρ. sed, postquàm, posthac, ast, ἀπάρ.

Αὐτάρεγώ. ego autem.

Αὐτάρεσος. ᾰ. ὁ. admirator sui.

Αὐτάρκεια. ας. ἡ. sufficientia, ubi quis suis est contentus, nec aliunde desiderat quicquam. Item rerum satis magna copia, rerũ ad uitam necessariarum usus & cultus, rerũ suppeditatio.

Αὐταρκέω. sufficio, satis sum. Actiu. datiuo iung.

Αὐτάρκης. ες. ὁ. ἡ. multus, sufficiens, contentus sua sorte.

Αὐτάρκως. sufficienter.

Αὖτε. iterum, posthac, ἐξ ὕστερα, μετὰ ταῦτα.

Αὐτεξουσία. ας. ἡ. authoritas.

Αὐτεξούσιον. libera uoluntas, αὐθαίρεσιον.

Αὐτεξούσιος. qui sui iuris est, suæq; potestatis, liber sui arbitrij, sui compos. Bud. Com.

Αὐτεπάγγελτος. ᾰ. ὁ. ultro ueniens, nullo nuncio accersitus.

Αὐτεπίβουλος. author cædis, & insidiarum.

Αὐτεπίσακτος. spontaneus, uel (ut Terentius ait) sua sponte coactus.

Αὐτέω. μ. ἥσω. π. ηκα. uoco, resono.

Αὐτή. uox, clamor.

Αὐτή. ῆς. ἡ. ipsa. oxytonum est.

Αὐτη, ταύτης. ἥ. hæc, pro sponte sua paroxyt.

Αὐτήκοος. qui audiuit ipse, & interfuit. Dicitur etiam qui alteri non est subiectus.

Αὐτῆμαρ. eodem die, in præsens.

Αὐτήρης. hornus, Hippocr.

Αὐτίκα. statim, quàmprimum.

Αὐτίκα δὴ μάλα. quàmprimũ, breui admodum, propediem, protinus, primo quoq; tempore,

Αὐλακυμαίνεσθαι. undabunda esse.

Αὖτις. retro, ὕστερον. differt ab αὖθις. Ammonius.

Αὖτις καὶ αὖθις. identidem.

Αὐτίτης. uinum uernaculum, ὁ ὠμοχώριος, ὁ ἀμιγὴς, μὴ χωρὶς πεπαχύμασος οἶνος. Vinũ hornum, hoc est, isto anno natum, quasi ἀνθεπίτης, Galenus in glossis.

Αὐτμή. ῆς. ἡ. odor, clamor, πνοή, φλόξ, καπνός.

Αὐτὸ. proprie apud Platonem.

Αὐτοβορέας. ᾰ. alter boreas.

Αὐτοβοᾶν. testari de se ipso, sua uoce seipsum prædicare. Eras. Chil.

Αὐτοβοεὶ. aduerbialiter statim, cum ipso clamore: quo historici sæpe utuntur, ut cum dicunt celeritatem captam subitò & cum clamore. uide prouerb. Simul & dictum & factum.

Αὐτόγε. ad eundem locum.

Αὐτογένεθλον. per se genitum.

Αὐτογνωμῶν. ex mei animi sensu & meo arbitratu, non de consilij sententia facio, uel iudico uel decerno. hoc est, ἀυτοβούλως διαγινώσκω.

Αὐτογνώμων. est qui ex sui animi sententia iudicat, uel ex sua conscientia. Aristot. lib. 2. Politi. καὶ τὸ μὴ κατὰ γράμματα ἀρχὴν, ἀλλ' αὐτογνώμονα εἶναι, ὧν φασὶν οἱ σοφισταί. Idiogνώμων idem est fere. Bud. Com.

Αὐτόγνως, siue αὐτόγνωτος. spontaneus.

Αὐτόγραφον. ᾰ. τὸ. scriptum manu propria.

Αὐτόγυιον. ᾰ. τὸ. μονόξυλον, ex solido ligno factũ, pars aratri.

Αὐτοδαής. ές. ὁ. ἡ. natura, non literis doctus.

Αὐτοδιάκτος. ᾰ. ὁ. sibi malum afferens, seipsum interficiens.

Αὐτοδλαξ. mordicus, iracũdè. Aristoph. Pace, τὰς φύσεις ἡμῶν διεδηκώς, καὶ τὸν αὐτοδλαξ τρόπον. Aliqui αὐτόδοξον legunt.

Αὐτὸ δείξει. res ipsa indicabit.

Αὐτόδιψος. ὅταν τις πεπλημμελὲς ἑαυτῷ φάρμακον πίῃ τὸ λάπυρον. uide αὐτόσιτος.

Αὐτοδιάκονοι. sibi ipsis subseruientes. Vnde αὐτοδιακονία Athenæo, sui ipsius famulitium.

Αὐτοδίδακτος. ᾰ. ὁ. qui citra doctorem proficit, qui nulla præceptoris opera usus, per se doctus euasit, cuiusmodi dicitur fuisse Heraclitus Ephesius. Apud Homer. Odys. 10. quidã ἀυτὸ δ' διδάκτου se uocat, quòd non ex hominum institutione, sed ex afflatu dei caneret, ἀυτοδίδακτός εἰμι (inquit) θεὸς δέ μοι φρεσὶν οἵμας πάντοίας ἐνέφυσεν. Et Xenophon paupertatẽ, σοφίαν αὐτοδίδακτον appellauit.

Αὐτοδικεῖν. αὐθέντην εἶναι, ἑαυτοῦ τὰ δίκαια δοκεῖν.

Αὐτόδικον. statim, ηὐτοδίκου ὁδόν.

Αὐτόδουος Βοῦς. bos integer, cum ipso tergore Plutarch. αὐτόδερον ταῦρον ὁλοκαυτῶσιν, taurum non excoriatum adoleuit.

Αὐτοδόης, ὁ, ἡ. ὁ. interfector.

Αὐτοέκαστος. quisque pro se.

Αὐτόεντος. per seipsos.

Αὐτοεπὴς. aberrans in dicendo.

Αὐτοέτης. ᾰ. ὁ. anniculus, καὶ αὐτόετος, οἱ αὐτοὶ ἔτη.

Αὐθάναθος. ᾰ. ὁ. qui sibi mortem consciscit.

Αὐτόθεν. illinc, hic, hoc loco, ibi, ibidẽ, indidem.

Αὐτόθεν καταβαλλε, prouerbium. Vide in Chiliadibus Erasmi.

Αὐτόθι. illic, ἐν αὐτοῖς τόποις.

Αὐθαμάδαλον. proprie de farina utcunque subacta, genus rudis & parum castæ musices.

Αὐθαμάδαλον σκάφος. in Alex. dixit Lycophrõ. ratem tumultuaria opera factam, quamuis ibi legatur ἀυθαμάνδαυλον.

Αὐτομασίγνητος. ᾰ. ὁ. frater germanus ex ambobus parentibus.

Αὐθαυτόκειρ. ᾰ. ὁ. ἡ. seipsum cõdemnans.

Αὐθεκέλευθος, & αὐθεκέλευστος. ᾰ. ὁ. qui suo ipsius hortatu facit.

Αὐθένταπα. τὰ. sese mouentia, quæ non aliunde agitantur, sed sibi causam motus adferunt.

Αὐτόκλητος. ου. ὁ. per se uocatus, qui semetipse inuitat, qui non uocatus uenit ad cœnam uel prandium.

Αὐθεραδεικός. ᾰ. ὁ. imperialis.

Αὐτοκράτωρ. ορος. ὁ. qui per se potest nec aliunde pendet. Imperator, qui dominij monarcha dicitur, quem eundem Βασιλέα interim uocant, qui liberam habet plenamq; rei constituendæ potestatem. Αὐθεκάτως item est, qui sui est arbitrij, & suæ tutelæ factus. Vnde αὐθεκάτως πρεσβεύτης, legatus, qui cum summa potestate mittitur. Et αὐτοκάτως δ' ἀώσαμις, merum imperium, & plena summáque potestas. Bud. Comment.

Αὐτοκηρὲς. τὸ. uinum non dilutum, meracum, ἀμιγὲς, quasi αὐτόκηρας, apud Nicand.

Αὐτολεξεὶ. aduerbialiter. ipsa dictione, ut si quis aliquid ad uerbum traduxerit, is dici posset αὐτολεξεὶ traduxisse.

Αὐτολίκνος. ᾰ. ὁ. lucem præferens, scurra, cui non est ministẽr. strenuus paratusq; ad omnia obeunda uel patienda, αὐτυργὸς. id est qui per se omnia procurat ac facit. Item mendicus, ut qui posideat aliud nihil quàm lecythos. πᾶς δὲ φορῇ ἑαυτῷ λικύθους εἰς τὸ βαλανεῖον. Item qui ad erogandam pecuniam proeliuis est, quę λικύθους continebatur. Item qui non ex animo, sed uentris causa colit amicum. Vide Chiliad. Erasmi.

Αὐτολόχευτος. ᾰ. ὁ. ingenitus, αὐθιγένης, dei epithe.

Αὐτόλυκοι. solertes depeculatores, ac fures.

Αὐτολυρίζει. ipsemet lyra canit, ut prouerbio, ὄνος αὐτολυρίζων.

Αὐτόμαρτυς. qui de seipso testatur.

Αὐτόματα. τὰ. quæ per se mouentur, temerè fortuitoq; euenientia, ut hulcera & oua quæ sine coitu nata sunt, in Mechanicis dicũtur ea quæ neruis funibusq; tensa tractus motusq; animatos mentiuntur.

Αὐθματί. ultrò.

Αὐτοματία. ας. ἡ. casus, fortuna.

Αὐθματίζω. μ. ίσω. σ. ικα. per meipsum facio, αὐτόματος πράγινομαι. Neutr. absol.

Αὐτοματισμός. ᾰ. ὁ. casus, temeritas.

Αὐτόματον. ultrò, sua sponte, ἀφ' ἑαυτοῦ. Demost. prima Olynth. νυνὶ γὰρ ὁ παιδοτρίβης ἡμῖν γέγονεν αὐτόματος.

Αὐτόματος. ᾰ. ὁ. ἡ. casualis, casus, qui facit aliquid per se & casu, ultroneus. Sic conuiuam appellamus αὐτόματον sponte oblatum, ut apud Homerum. Iliad. β. αὐτόματος δ' οἱ ἦλθε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης, quasi naturalis & fatalis, quique nulla extrinsecus ui coacta uenit, authore Gellio, compositum uox ab ἀυτὸς & μῶ τὸ ὁρμῶ, est enim uox propria philosophis. Cicero temeritatem uocat lib. 2. de Natu. deorũ, Plutarchus lib. 1. de Placit. philo. distinguit à fortuna.

Αὐτομάτως. sponte, ut αὐτομάτως ὁ θεὸς ἐνίησι τὰ ἀγαθά.

Αὐτομαχῶν. per se & non per alium pugnare.

Αὐτομολέω, & ταυτομολῶ. μ. ήσω. σ. ηκα. transfugio, abeo insalutato hospite.

Αὐτομολία. ας. ἡ. transfugium, seruorum fuga.

Αὐτόμολοι. populi Aethiopum.

Αὐτόμολος. ᾰ. ὁ. transfuga, proditor.

Αὐτονομέομαι. liber sum, meo iure uiuo. Bud. Comment.

Αὐτονομία. ας. ἡ. libertas uiuendi proprijs legib.

Αὐτόνομος. ᾰ. ὁ. ὁ αὐτονομούμενος, qui uiuit suis legibus, qui nullius imperio subest, qui uiuit legibus sibi probatis & complacitis.

Αὐτονυχί, uel αὐτονυχά. in ista nocte.

Αὐτοξενέω. hospicio accipere.

Αὐτόξυλος. ὁ. ligneus, è uernaculo ligno. Strabo lib. 11. καὶ τἄλλα δὲ σιδήρου μηδὲν ἔχειν, ἀλλ' αὐτοξύλῳ ἀξόστῳ.

Αὐθπάθεια. ας. ἡ. innata passio.

Αὐθοπαθὴς. ές. ὁ. ἡ. intrinsecus patiens.

Αὐτοπαθῶς. proprio affectu.

Αὐτόπαις. qui ipse quodammodo puer est.

Αὐτόπιστος. per se fidem faciens sine argumẽtis.

Αὐτόπους. οδος. suis pedibus absque duce incedens. Lucian. Tim, ὁπόταν ὦ αὐτόποδες ἐαδίζης.

πῶς ἔτι τυφλὸς ὢν τῇ ὄψει εὐθέως;

Αὐτοπίπτων. quasi sponte natum, aut quod quis ipse fecit, leue.

Αὐτόπεμπτος. difficilis, magnus, radicitus.

Αὐτοπρόσωπα. sunt in quibus author ex persona sua docet, nulla persona extrinsecus assumpta. Ethuiusmodi sunt τὰ ἀκροαματικά, quæ ideo sic uocantur quasi disciplinaria, quod & suis & iustis discipulis scribebantur ab authoribus cuiusq; sectæ. Bud. Com.

Αὐτόπτης. ὁ. qui rei gestæ spectator fuit, & ut ait Plaut. oculatus testis.

Αὐτόπυρος. epitheton panis ex quo nihil furfurum discessit, quasi totum in se triticum non imminutum habens. Cicero cibarium panem uocat, Galen. πίτυλαν, dicitq; sui temporis homines αὐτόπυρον appellasse, non discreto scilicet furfure, sed unà cũ syncera puraq; farina macerato consperso q;. Vulgò panis ciuilis.

Αὐτοπῶλαι. οἱ. qui suos redditus in patria uẽdit.

Αὐτοργόνη. rudis, extemporaneus, perfunctorie factus, apud Lycoph.

Αὐτόρροφος. ὁ. ἡ. seipsum contegens.

Αὐτός. ipse modò demonstratiuum, modò relatiuum est. Aliquãdo ultrò & sponte significat, ut apud Homer. τί με τὸν δύστηνα κιὼν αὐτὸν ὀτρύνεις; Cur me festinantem & ultrò incitas? Item præposito articulo ualet quod apud Latinos idem. Interdum accipitur ἀντὶ τοῦ ἑαυτοῦ. Gregor. ὁρῶν ὧν τῇ τοῦ σήματος κίνησιν ἐπ' αὐτόν. Videns igitur in se motum populi. **Αὐτὸς ἕκαστος.** singuli & unusquisque. Bud. Com.

Αὐτόσε. huc, eodem, illuc.

Αὐτόσιτος. seipsum nutriens, uel qui ad alterũ cœnaturus fert suam cœnam.

Αὐτοσκήλυος. nullo artificio constans, ἁπλάστου καὶ λιτός, rudis, simplex & inconditus.

Αὐτοστάσια. ας. ἡ. statio in loco proprio.

Αὐτόσοιχος. qui sibi soli prospicit, suiq; curam agit. αὐτὸς ἑαυτοῦ προσέχων, καὶ βουλόμενος ἀβέβηλον βίον πολυτελεύεται.

Αὐτοσφαγὴς. ἐος. ὁ à seipso iugulatus.

Αὐτοσχεδά, pro αὐτοσχεδόν. illico, ex tempore. Sæpe enim fit ut nomẽ aduerbiale neutrum è singulari numero in pluralem mutetur.

Αὐτοσχεδία. ας. ἡ. pugna propinqua.

Αὐτοσχεδιάζω. temerè, siue confidenter animum ad altiorem rem appellio, impremeditatus ago, facio crasso modo, ruditer, ex tempore tracto, inconsultè ago, & consilium in re præsenti capio, cum re præsenti delibero, propero, ac illotis pedibus quippiam aggredior. Xenoph. τῶν δ' ἑρπετῶν οἱ πλεῖστοι αὐτοσχεδιάζουσιν, Ante tẽpus præfecturas adipiscuntur, & illotis manibus tractant. Item ψεύδεσθαι, fingo, comminiscor. Athen. Αὐτοσχεδιάζειν δὲ οἱ λέγοντες τὸν αὐτῶν γε νοῦν τὰ τοιαῦτα. Aliquando suapte sponte fauere, non mandato alterius & imperio, Xenophonti lib. 5. ἑλλ. Bud. Com.

Αὐτοσχεδίασμα. τος. τὸ. repente inuenta, comparatq; compositio.

Αὐτοσχεδιασμός. extemporalis dictio. Ἐξ αὐτοσχεδιασμῶν, è rudi principio.

Αὐτοσχεδιασί. aduerb. ex tempore, tumultuãter, impræmeditatè.

Αὐτοσχεδιαστική. appellatur illa facultas, cui γραφικὴ opponitur, quam Cic. stylum uocat.

Αὐτοσχεδιαστικός. ἡ. ὁ. ad inuentionem suapte natura excitans.

Αὐτοσχέδιον. probè, per se, & cominus.

Αὐτοσχέδιος. α. ὁν. forma rudis, quod subitò factũ aut dictum est, factum aut quæsitum tumultuarium, temerè aut ex tempore paratũ, quod ad manum est & in promptu.

Αὐτοσχέδιος. ος. ὁ. ἡ. rudis, extemporalis.

Αὐτοσχεδίως. ultrò, sine cura, ex tempore, temerè, αὐτομάτως.

Αὐτόταττος. ipsissimus. Aristoph. Pluto. ἐκεῖνος, αὐτὸς, αὐτόταττος, καὶ αὐτόταττα μέλη, οἷον ἀδιστότατα, καὶ ἃ ἔχοντα οὐ ἀδικήσοντας.

Αὐτότευκτον. absolutum, ἀπηρτισμένον, πλῆρες.

Αὐτοτελὴς. ὲς. ipsum sibi sufficiens, quod nihil amplius requirit, neq; aliunde pendet.

Αὐτοτελὴς. ὲος. ὁ. ἡ. perfectus, absolutus, suis uectigalibus utens. Thucyd. αὐτοτελὴς δίκη, ἀφ' ἧς μὴ ὄντος ἐφεῖναι. καὶ αὐτοτελὲς ψήφισμα, τὸ μὴ προσδεόμενον ἄλλου.

Αὐτοτελῶς. absoluta ratione.

Αὐτῇ pro αὐτόθι. illic, in eodẽ loco, hic, in hoc loco.

Αὐτουργία. ας. manualis operatio. (co.

Αὐτουργός. ὲ. ὁ. artifex, qui per se omnia procurat ac facit, qui artificio suo se fouet, operarius: ut γεωργὸς αὐτουργός, qui ipse terram cum diligentia colit. Apud Xenoph. in Symp. proco qui citra præceptoris operã profecit. Aliquando dicitur, αὐτόχειρ, qui sua manu cædit, pulsat uel pugnat. Plutarcho in Apoph. homines tenui fortuna hoc nomine significantur.

Αὐτουργῶ. proprijs manibus aliquid facio, per meipsum aliquid facio.

Αὐτοφονευτής. ὲ. ὁ. καὶ

Αὐτοφόντης. ὲ. ὁ. homicida sui, author cædis, siue suæ, siue alterius.

Αὐτοφορβός. q se ipse rodit & de pascitur, αὐτοφάγος, de polypo suã ipsius carnẽ rodẽte dicitur.

Αὐτοφορτῶ. cum ipso pondere. Bayfius de Re nauali.

Αὐτοφυὴς. ὲῶς. ὸν. proprietas naturæ.

Αὐτοφυὴς. ὲῶς. ὁ. ἡ. per se naturalis, non arte.

Αὐτόφωνος. ὁ. ἡ. propria uoce utens. Vnde αὐτόφωνοι χρησμοὶ dicebantur oracula, quæ reddebantur non per sacerdotem, sed ad ipso deo. Meminit Lucian. in Pseud.

Αὐτοφωρεί. in ipso furto, in ipso facto.

Αὐτόφωρος. deprehensus, qui inficiando nõ est, fur manifestus, ac in ipso furto deprehensus:

Αὐτόχειρ. ος. ὁ. manu sua se occidens. Item qui facit aliquid manu propria, ut αὐτόχειρες τῶν σκυλῶν τῶν πλοίων ἐβέβλημεν, Lucas in Act.

Αὐτοχειρί. proprio marte, manu propria.

Αὐτοχειρία. ας. ἡ. homicidium manu propria.

Αὐτόχθων. ονος. ὁ. ἡ. indigena. Epitheton Atheniensium, qui non sint aduenæ. Vide in Chiliad. Erasmi.

Αὐτόχρημα. res ipsa, aut prorsus similis.

Αὐτοψία. ας. ἡ. rei gestæ spectaculi & experientia.

Αὐτῳδήης. superbus, cõtumax: ἰδιογνώμων. communiter ἀυθάδης.

Αὐτῴλης. ὲῶ. ὁ. conuitiator, uel sibi ipsi uiam afferens.

Αὐτωνητής. ὲ. ὁ. emptitius.

Αὐτῶς. eodem modo, frustra, simpliciter, ut contigit, passim, uulgò, omninò, immobiliter.

Αὐχαλέω. gloriosus.

Αὐχέτλη. tergiuersari.

Αὐχενίζω. obtrunco, macto, λαιμοτμέω, iugulo.

Αὐχέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. &

Αὐχέω. glorior, insolesco, superbio. Bud. uoce actiua tantum dici putat.

Αὐχή. gloriatio.

Αὐχήεις. gloriosus, σεμνός.

Αὐχημα. ατος. τὸ. iactantia, confidentia, ἀλαζονία.

Αὐχηματίας. ε. ὁ. supercilios us, fastuosus, miles gloriosus. Eust.

Αὐχήν. ὁ. ceruix, iugulum, collum. παρὰ τὸ αὔξειν καὶ γαυριᾶν. τότε γὰρ ἐπαίρομεν αὐτόν. Vide Ammonium.

Αὐχμηλὸς. superbus. uerbale ab αὐχέω.

Αὐχμάω. μ. άσω. σ. ηκα. καὶ

Αὐχμέω. μ. ήσω. π. ηκα. squaleo, areo.

Αὐχμηρὸς. ἡ. siccitas.

Αὐχμηρὸς. ὰ. ὸν. squalidus, siccus, tenebrosus.

Αὐχμῶν. squalens, squalidus.

Αὐχμὸς. ὰ. situs terræ, id est siccitas, squalor ex siccitate, ariditas. παρὰ τὸ αὕω καὶ ἐυραίνω.

Αὔω. μ. σω. π. κα. clamo, dico, calefacio, exuro, diffundo. Item φαίνω, illustro, unde ἠώς, aurora deducitur.

Αὔως aurora, dies. Aeolice pro ἕως, & communiter ἠώς. παρὰ τὸ αὔω τὸ λάμπω.

Ἀφάβρωμα. quid sit uide Problem. Plut.

Ἀφαγνίσαι, consecrare, uel spoliare,

Ἀφάδλ. &

Ἀφαδὴς. ὲ. ὁ. inimicus, qui non placet, ingratus. ἀδ' ἐὼν. γὰρ τὸ ἀρέσκειν.

Ἀφάζω. accipio, ἀναδέχομαι, palpo, ἀπὸ τοῦ ἅπτω.

Ἀφαία. ἡ. Dianæ cognomentum.

Ἀφάμοι. nepotes.

Ἀφαιρέομαι. auferor, priuo aut priuor, orbor, amputo, impedio, punio, damnum infero. ζημῶ, constituitur bifariã uel cum duobus accusandi casibus, uel accusat. cum genit. ut ἀφαιρεῖται τὸν αὐθρωπον τῆ οὐσίας, uel ἀφαιρεῖσθαι τῆ οὐσίαν τὸν αὐθρωπον. Huius præteritum perfectũ ἠφίρημαι, & agendi & patiendi significatione usurpatum inuenitur, quære in αἱρέομαι. Cũ genit. uel accus. constituitur. Sed Grammatici distinguũt, Genitiuo enim, ubi aliquis frustratus aut priuatus re, quam non habuit quidem, potuis uero nanciscI, ut ἀφῃρῆσθαι λόγων, καὶ παιδείας: accusatiuo aũt, ubi quis re possessa priuatus est, ἀφῃρῆσθαι τὸν ἐμάλιον, ἢ τὰ χρήματα. Ἀφαιρεῖσθαι εἰς ἐλευθερίαν, uindicare in libertatem. Bud. Com.

Ἀφαιρέματα, partes quæ à uictimis auferuntur, ut sunt τὸ σπλάγχνον, ὁ πλεξὶς βραχίων, καὶ ὁ λοβὸς τῆ ἥπατος.

Ἀφαίρεσις. ἐως. ἡ. ablatio. Item uindicatio in libertatem. τὰ δὲ ἀφαιρέσεως, καὶ τὰ ἐν ἀφαιρέσει dicũtur abstracta & à materia separata. Bud. Com. Grammatici uocant aphæresin cum aliquid initio dictionis aufertur. Et aphæreseos curare, prouerb. Vide Chiliad. Erasmi.

Ἀφαίρεος. α. ὸν. exemptilis.

Ἀφαιρέω. aufero, Moschop. uult ἀφαιρῶ propriè dici cum partem aliquam ab uniuerso uel toto sumamus, ἀφαιρῶμαι uero cum totum auferimus. Variè constituitur, ἀφαιρῶσι τὸ σὶ, σὲ τὸ σὶ, ἐοί τὸ σὶ.

Ἀφάκη aphace, herba, uel legumen quoddam syluestræ. Dioscorid. Theophrast. & oppidum Libyæ.

Ἀφακίτης. ciuis illius oppidi.

Ἄφαλος. ος. inornatus, id est sine phalo. hoc est sine uarigatione. φαλοί enim dicuntur οἱ λαμπροί ἵπποι, ἢ τὰ ποικίλματα.

Ἄφαλτος. refiliens, αὐτηγορίδη.

Ἀφαμαρτάνω. aberro, ἀστυγχάνω.

Ἀφαμαρτωπής. ὲος. ὁ. ἡ. errans uerbis. Græcis ἁμαρτάνω & ἀφαμαρτάνω idem est, quod Latinis erro & aberro.

Ἀφαμιῶται. famuli, rustici.

Ἀφανολάνω. displiceo in uerbis.

Ἀφανὴς. ὲος. ὁ. ἡ. latens, ignobilis, obscurus, mortuus qui extra conspectum est.

Ἀφανὴς ἐσία. apud Lysian. facultates quæ continentur utensilibus, pecunijs, & corporib. bona mobilia appellant, cui opponitur φανερὰ ἐσία.
Ἀφανίζω. μίσω. π. ικα. demolior, conficio, corrumpo, putrefacio, marcesco, è medio tollo, occido, ex conspectu aufero: uelut qui fucis utuntur, celant suam faciem ac seu personā tegunt. Etym. accus.
Ἀφανισμὸς. ζ. ὁ. interitus, è medio sublatio.
Ἀφανιστέος. ᾶ. ὁ. disperdendus.
Ἀφανιστὴς. extērminator.
Ἀφαύναι. ἀί. locus in Sicilia ignobilis, unde sumptū, ut de rebus incertis dicatur, in Aphannis.
Ἀφαυναῖος. ζ. ὁ. nomen gentile.
Ἀφαυὴς. ᾶ. ὁ. ἥ. non apparens,
Ἀφαυῶς. segniter, incertè, clanculum.
Ἀφάπτειν. coniungere, πρωτοκολλᾶν.
Ἄφαρ. statim, τὸ ταχέως, ἢ ἅμα τοῦ ἄνω ἅπαντα γινόμενον. πρὸ τοῦ ἅπτω. significat etiam promptè τὸ προχείρως, & repentè τὸ αἰφνίδιον, & facilè τὸ ῥᾳδίως. Etym.
Ἀφαρεῖ. pro ἄφαρ Ionicè, ἀσκεπτῶς.
Ἀφαρὴς. ὁ nomen Herois. Etym. Est & aphareus pinnula sub thynni fœminæ uentre, apd Arist.
Ἀφαρέω. aquam haurio. πρὸ τοῦ ἀρύω.
Ἀφάρκη. ἡ. apharca arbor quædā apud Theoph.
Ἀφάρμακος. non uenenatus, non infectus. καὶ ἀφάρμακον χρῶμα, τὸ αὐθαδὲς. αὐθηγαρτὸ φάρμακα.
Ἀφαρπάζω. surripio.
Ἀφάρτος. uel ἄφαρτ᾽ος. ζ. ὁ. ἥ. inaratus. φάρος γὰρ ἡ ἀροτρίασις. ἢ παρὰ τὸ φάρσαι, ὃ ὅτι χέσαι. Etym.
Ἀφαρῶ. aro.
Ἀφάστερος. ζ. ὁ. celerior.
Ἄφαρτος. uel ἀφάρωτος. fortis, adiutor.
Ἀφάρωτος. ὁ. ἥ. infœcundus, sterilis apud Callimach. ἀ φορῶσαι, id est gignere.
Ἀφασία. ας. ἡ taciturnitas, pefectio uocis, stupor, cum quis non potest loqui.
Ἀφάσσω. palpare, ψηλαφᾶν, παρὰ τὸ ἁφῶ. Etymologus.
Ἄφατος. ζ. ὁ. ἥ. ineffabilis, ignobilis.
Ἀφαυαίνομαι. inedia exaresco, & consumor.
Ἀφαυαίνω. arefacio, ἀφαύω.
Ἀφαυρὸς. ᾶ. ὁ. uilis, debilis. ἢ ὅτι ὁ ἀγαν πωῦρος καὶ ὀλίγος ἰσχὺ ἀμύαμον. Item incultus, ut ἄφαρος, ἢ ἀγεώργητος. πρὸ τοῦ φορῶ. Etym.
Ἀφαύω. ficco, uro, & inedia exaresco. Bud. Com.
Ἀφάω. contrecto, ψηλαφῶ.
Ἀφεγγὴς. ές. ὁ. ἥ. obscurus, lumine carens.
Ἀφεδρὴ. suffoceris, ἀπνίγῃ. imprecantis est.
Ἀφεδρὸς. impudens.
Ἀφεδρύω. sellæ insideo.
Ἄφεδρος. puerperium.

Ἀφεδρών. ῶνος. ὁ. secessus.
Ἀφεθὲς. φέντος. ὁ. dimissus, liberatus.
Ἀφειδέω. μήσω. π. ηκα. non parco, despicio, Genitiuo iung.
Ἀφειδὴς. ἐος. ὁ. ἥ. crudelis, non parcens.
Ἀφειδία. ας. ἡ. immanitas, imparcētia, ut ἀφειδὴς τοῦ σώματος, cum quis non parcit corpori suo.
Ἀφειδῶς. incessanter, impunè, citra delectum, prodigaliter, liberaliter, temerè, inconsultè, citra discrimen.
Ἄφεικα. dimisi.
Ἀφεῖμαι. solutus sum, ἀπολέλυμαι. actiue & passiue accipitur. Genit. iung.
Ἀφεῖμεν. omisimus.
Ἀφειμένος. ζ. ὁ. iuuenis, qui iam pubertatē excesit & uirilem togam sumpsit. Item ἀφειμένοι, ἀπαλαγέντες, exautorati, hoc est, qui autoramento, id est, obligatione maxime sacramenti militaris soluti sunt & liberati apud Aristot. Polit. Ab alijs ἀφειμένοι τοῦ στρατεύεσθαι & ἀπεζωσμένοι. Ἀφειμένοι τοῦ σώματος, mortui, corpore laxati & dimissi. Bud. in Annot. & Com.
Ἀφεῖναι. sinere, συγχωρεῖν, ἀπολύειν ἐγκλήματος,
Ἀφείλω. ἥ. derelinquens.
Ἀφεῖται. licitum est.
Ἀφεκτέον. abstinendum est.
Ἄφεκτος. facer.
Ἀφελαύνω. lædo, ἀδικῶ.
Ἀφέλεια. ας. ἡ. simplicitas.
Ἀφέλειος. planus, communis.
Ἀφελεῖσθαι εἰς ἐλευθερίαν. asserere in libertatem.
Ἀφελὴς. ἐος. ὁ. ἥ. simplex, minimè fallax, frugalis, facilis, supinus. Item sanus, perfectus, integer. πρὸ τοῦ μιολγὸς. ἀφαιρεῖσθαι. Etym.
Ἀφελκύω. μ. ύσω. π. υκα. traho, allicio, ἑλκύω
Ἀφέλομαι extorqueo, ἀφαιρέομαι.
Ἀφελότης. ητος. ἡ. simplicitas.
Ἀφελῶς. inconsideratè, simpliciter, ingenue.
Ἄφεμα. dimissio, ἀπόστελμα.
Ἀφέμην. derelinquens, omittens, dimittens.
Ἄφενος. ζ. ὁ. dues: & neutro genere (utroq; enim modo usurpatur) diuitiæ, temporarius redditus, & propriè unius anni, quasi ἀπὸ ἑνός.
Ἀφέπω. recipiam, abstinebo, ab ἀπέχω.
Ἀφόριστος. inutilis, ἄχρηστος.
Ἀφόρτε. abi.
Ἀφερπύζω. μ. ύσω. π. υκα. καὶ
Ἀφέρπω. serpo.
Ἀφερπυλιόω. mutari in serpillum.
Ἄφεσις. εως ἡ. dimissio, uelut cū equi è carcerib. in spectaculis emittuntur, migratio, remissio, mancipatio, & cū quis officio aliquo fungitur Gregor. Ὅτε μοι τὸ γράμμα τὸ ἀφέσεως ὥσπερ τοῖς στρατιώταις οἱ βασιλεῖς. Ἄφεσις καὶ λύσις

λυσις est. cum acceptilatum est aut decisum, hoc est ὅταν ὁ ἐγκαλῶν ἀκλίνη καὶ ἀφῇ τὸν ἀφειλόμενα τῶν ἐγκλημάτων ὧν ἐνεκάλει αὐτῷ. id est litis decisio. Bud. Com. Est & linea unde cursum auspicantur curfores, quæ & βαλβὶς, & ὕσπληξ, & ἀφετηρία.
Ἀφέσιος ζεύς. Iupiter, qui in Argo colitur.
Ἀφέσμός. ὁ. examen.
Ἀφέσταν. pro ἀφεστήκατε τῇ συγκοπῇ. Etym.
Ἀφεστήκω. αὐτῷ ἀφίστημαι. abstinco. Bud. Com.
Ἀφέσυ. absens, extra domum.
Ἀφετέος. ᾶ. ὁ. omittendus.
Ἄφεσις. εως. ἡ. dimissio, oxytonum, ut habetur in differentijs Cyrilli. Est etiā ἄφετις, Aphete insulæ nomen, paroxytonum. Et Thessaliæ ciuitas Straboni lib. 9.
Ἀφετὴς. ὁ. dimissor, qui dimittit. Etym.
Ἀφετήρια. τὰ. uocant machinas obsidendis urbibus accommodas, τὰ πετροβόλα ὄργανα.
Ἀφετηρία. ας. ἡ. carceres cursorum.
Ἀφετήριος. ᾶ. ὁ. missilis.
Ἀφετὸς. ᾶ. ὁ. sic uocabant Lacedæmonij quem libertate donassent uelut manumissum. Eodem quoq; nomine apud astrologos uocātur annorum distributores quos ex apheticis locis putant quodam uelut afflatu procursum in uitā elargiri, perinde ac à linea certantes emittuntur quadrigæ. Cæl. lib. 11. cap. 39. & Bud. Com.
Ἀφέτια. loca apud astronomos, unde uitalē auspicamur decursum, carcerū imagine quadā, quas uocant ἀφετηρίας.
Ἄφετος. ᾶ. ὁ. liberatus, emeritus, dimissus. Interdum αὖτος, deo sacer. Vnde ἄφετοι γυναῖκοι, ἃς ἀφοσιοῦνται. Et ἄφετος νύξ uocauit Athenæus, qui animalia sacra, quæ in deorum tantum tutela erant & sine pastore, ut apud nos hodie sues Antonianæ, quas solas urbe arcere nephas censent. interdum reiectaneus, & reiectus. Bud. Com.
Ἀφθέω. μ. ύσω. π. υκα. inflammatio, accendo.
Ἀφέψημα. τος. τὸ. decoctum.
Ἀφέωκα. Doricè pro ἀφῆκα, dimisi.
Ἀφέωρα. prospectabat.
Ἀφέωντα. Atticè pro ἀφεῖντα, ab ἀφίημι dimissi sunt.
Ἀφή. ῆς. ἡ. tactus, iunctura, contrectatio in palæstra. Item puluis quo palæstritæ post unctionem inspergebantur, ut corpora ceromate & sudore lubrica, mutuas luctantium prehensiones admitterent. Bud. in Annot.
Ἀφηβητὴς. ὅτος. ὁ. uergens ad senectutem.
Ἄφηβος. ᾶ. ὁ. qui pubertatem præterijt.
Ἀφηγέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. narro, doceo.
Ἀφηγήμων. dux uiæ, ὁ ἀφηγεμὼν ὁδοῦ. ὁδὸς.

Ἀφηγητὴς. idem.
Ἀφήγησις. εως. ἡ. narratio, διήγησις.
Ἀφηλιόω. μ. ωσω. π. νηκα. dulcifico. Actiu. Accusatiuo iung.
Ἄφηκα. dimisi, remisi, abstuli, præcipitem dedi. ab ἀφίημι.
Ἀφηλικέστερος. ᾶ. ὁ. Ionicè, senior.
Ἀφήλιξ. ικος. ὁ. ἡ. senex. ὁ. τῷ ἤδη μὴν ἀφραντεβὰς, ἤπερ ἢ τὸ ἔπος τοῦτο φύσιν τῶν; ὡς πεῖσαν τοὶ καὶ ἀδελφεοὶ. minor annis.
Ἀφήμενος. ᾶ. ὁ. sedens, πέρδων καθήμενος.
Ἀφημερόω. interdiu absum.
Ἀφήμονες. οἱ. innominati, non dicti.
Ἀφήμως. tacitè, decorè.
Ἀφηνιάζω. μ. άσω. π. ακα. dissideo, separo. Propriè frenum non admitto: de equis contumacibus & præferocibus. Herodian. eleganti metaphora pro imperium detrectare ac subditum esse nolle usurpat. Neut. absol.
Ἀφηνιασμὸς. ζ. ὁ. rebellatio.
Ἀφηνιαστὴς. ᾶ. ὁ. rebellis.
Ἀφηνοείδης. ες. ὁ. ἡ. cuneatus.
Ἀφήρημαι, ab ἀφαίρεομαι. actiue & passiue accipi potest, Significat autem aliquando extorquere. Item deducere ab aliqua re uel opinione. Iung, interdum cum accus. & genit.
Ἀφηρημένοι φανῆναι. abstulisse uidebimini.
Ἀφήσω. soluturos, nauigaturos, πλεῦσαι.
Ἀφήτωρ. ορος. ὁ. emissor. Apollinis epitheton ab emittendis oraculis, quasi ὁμοφήτως, ὁμοίως πᾶσι προφητεύων; καὶ μαντευόμενος. ἢ ποξεινός, ἀπὸ τῶν βελῶν ἀφέσεως.
Ἄφθαι. sunt exulcerationes in summo ore, infantibus peculiares uitio lactis quo nutriuntur, calido humore corrupti. Oriuntur & interdum ætate profectioribus, quando humoribus calidis eò commeantibus intumescunt ora aspectu sanguineo, aliquando tamen albescere, est ubi nigro colore conspiciantur. Vnde ἄφθαφος, quem eiusmodi uexat affectio. Cælius libro 9. cap. 20.
Ἀφθαρσία. ας. ἡ. incorruptibilitas, immortalitas.
Ἄφθαρτος. qui corrumpi non potest, immortalis.
Ἀφθὰς pro φθὰς, quæ dictio Vulcanum significat apud Memphiticos.
Ἀφθάω. apud Aeginetam pro hulcusculo oris laborare, quod aphtam uocant.
Ἀφθιδόης. auide uorans.
Ἄφθιος. ζ. ὁ. ἥ. incorruptus, ἄφθαρτος.
Ἄφθογγος. ζ. ὁ. ἥ. uoce carens. Ἄφθογγος γάμος. Vide Chiliad. Erasmi.
Ἀφθονέστερον. locupletius, abundantius, pro ἀφθονώτερον extulit Aeschylus.

Ἀφθονία. ας. ἡ. abundantia, ubertas, multitudo, malitia.

Ἄφθονος. ε. ὁ. ἡ. abundans, ut apud Lucian, πάντα γὰρ ἄφθονα, Cuncta siquidem abundè suppetebant. Item inuidia carens.

Ἀφθόνως. abundè, sine inuidia, candidè.

Ἄφθονώτερος. uberius, copiosius.

Ἄφθαρος. impubes, imberbis, incorruptus, uirgo.

Ἀΐσσω. dimittebat.

Ἀΐσσα. ἡ. herba quædam Theophrasto.

Ἀΐσσουσι. absoluunt iudicio.

Ἀΐσσυμπλόος. ε. ὁ. fractus.

Ἀΐσσωσις. ιος. ἡ. exudatio, sudoris defluuium, Plutarch.

Ἀΐσσόω. μ. ώσω. π. ωκα. exudo.

Ἀΐσσουμα. ατος. τὸ. statua, situs, simulachrum, dedicatio, ædificium.

Ἀφίημι. libero, absoluo. Sed quando passiue accipitur, habet genitiuum. Bud. Com

Ἀφιέμενα. τὰ. missilia.

Ἀφιερεισμένα. purificata.

Ἀφιδρόω. μ. ώσω. π. ωκα. dedico, consecro, addictus sum. Sic Cic. Tusc. 2. Qui certis quibusdam destinatisq; sententijs quasi addicti & cõsecrati sunt.

Ἀφιερωμένα. sacrata, sacris addicta, sacra.

Ἀφιζάνω. ἀφίζω, ἀφικαθίζω, surgere à sede, equum uel currum relinquere.

Ἀφίεω μ. ήσω. π. ηκα. & ἀφίημι. μ. ήσω. π. ἧκα. dimitto, præcipitem do, remitto. Item acceptum fero, & debitorem per acceptilationem libero, ut ἀφίημί τι τῷ χρέως. Et ἀφεναί τινα τοῦ ἐγκλήματος, est absoluere quempiam à crimine intentato ut insontem. Item emitto. Aristoph. in Ranis, θαῤῥῶν χρὴ κρουνὸν ἀφιέναι, fontẽ emittere. Chrysost. πυγὰς ἀφιεῖσι λακτοῦσι. Item permitto, omitto, relinquo, prætermitto. accus. iungitur, hinc participium ἄοιος β. medij ἀφίεμαι quod interdum significat non solum prætermissus & relictus, sed etiam à recto diuerticulum, siue quod dici solet, flexu uiæ Xenocrat. Axiocho. ἐδόκει οὖν μοι ἀφιεμένῳ τῆς ὁδοῦ ἰέναι, ἀπαντᾶν αὐτοῖς, mihi ergo uisum est à recta uia deflectere, eisq; obuiam procedere.

Ἀφικνέομαι. aduenio, παραγίνομαι.

Ἀφικνέομαι. ἧμαι. μ. ἀφίξομαι. π. ἀφῖγμαι. μέσ. ἀόρ. β. ἀφικόμην, ἀπὸ τοῦ ἱκνέομαι. νέμαι peruenio, assequor. Ἀφικνεῖσθαι πρός τινα, adire aliquẽ, accedere ad aliquem. Ἀφικνεῖσθαι εἰς τὴν πατρίδα, reuerti, redire in patriam. Vide ἱκνέομαι in Ammonio.

Ἀφικτός, uel ἄφεικτος. impurus, odiosus.

Ἄφιλα. τὰ. ingrata.

Ἀφιλάγαθος. ε. ὁ. ἡ. benignitate carens.

Ἀφιλάνθρωπος. humanitate carens.

Ἀφιλαργυρώτατος. α. ὁ. non cupidus pecuniæ.

Ἀφιλέταιρος. inimicus.

Ἄφιλος. purus, integer.

Ἀφιλία. ας. ἡ. amicorum carentia.

Ἀφιλόδοξος. ε. ὁ. non ambitiosus.

Ἀφιλοικτίρμων. immisericors, ἀνελεήμων.

Ἄφιλος. ε. ὁ. ἡ. amicis carens.

Ἀφιλοσόφητος. literarum & philosophiæ expers.

Ἀφιλόσοφος. α. ὁ. alienus à philosophia.

Ἀφιλόστοργος. α. ὁ. non amans.

Ἀφιλοτεκνία. ας. ἡ. carentia amoris in filios.

Ἀφιλότιμος. ε. ὁ. ἡ. ignobilis, honoris contẽptor.

Ἀφιλοχρηματία. ας. ἡ. pecuniarum contemptus.

Ἀφιματῶσαι. exuere uestes, ἀπενδῦσαι.

Ἄφιξις. ιος. ἡ. accessus, aduentus, præsentia.

Ἀφιππάζω. equitatim ago.

Ἀφιππεύω. fugam arripio, equo digredior.

Ἄφιππος. ε. ὁ. in quo non licet equitare, ut ἄφιππος χώρα, regio equitatui inepta. Item equo carens, imperitus equitandi.

Ἀφιππόδροτα. οἱ. ex equo sagittis utentes.

Ἀφίστημαι. μ. ἀφιστήσομαι. ἀόρ. ἀπέστην. μέσ. ἀόρ. ἀπεστάμην. ab ἵστημαι. auolo.

Ἀφίστημι. μ. ἀποστήσομαι. π. αμαι. abscedo, recedo, reducor, Aristot. in Problem. Et abscedere, id est, suppurare, colligi ἀποστήματα dicuntur. Item non sum particeps, non communico consilia cum alijs, nolo implicari, ut ἀφίστημαι τῶν πραγμάτων, id est, μακρὰν εἰμί. Item cedo, ut ἀφίστημί σοι τοῦτο, pro ὑποχωρῶ & ὑφίστημαι. Item abstineo, ut ἀφίστημαι τῆς κληρονομίας. id est, abstineo hæreditate. Item abhorreo, alienus sum, ἀπηλλαγμαι. Demosth. & Aristidi. Item disto Galen. unde ἀπόστασις, distantia. Bud. Com.

Ἀφιστάνω. deleo, abstergo.

Ἀφίσταμαι. μ. ἀποστήσομαι. π. ἀφέστηκα. recedo, abscedo, secedo, retrocedo, absum, desisto, desciscо, deficio, quemadmodum milites à suo principe. unde ἀποστάτης, apostata. Et auoco, abalieno, distinguo, dirimo, dissocio, fide abduco, ad defectionem sollicito, & impello, Herodiano. Vnde ἀφιστικῶς opponitur πειστικῶς, & significat diuulsus, exemptus, disiunctus. Ἀφιστικῶς ἢ κληρονομίας, qui hæreditate abstinuit. Bud. Com.

Ἄφις. cimex.

Ἄφλαστον. α. τὸ. puppis, cacumen puppis.

Ἀφλοῦς. ε. ὁ. obscuras habens uenas, nec uisui patentes.

Ἀφλεγμαντος. α. ὁ. arcens inflammationem.

Ἄφλυσμός. α. ὁ. uel ἀφλισμός. spuma.

Ἀφνειός. α. ὁ. ἡ. καὶ ἀφνήεις. πᾶν τὸ ἄφθονον, diues, Vide

Vide πλούσιος in Ammonio.

Ἄφνω, pro ἀφανῶς. repente, ἀφνιδίως.

Ἀφοβία. ας. ἡ. intrepiditas, uacuitas ab angoribus (Cic.

Ἄφοβος. α. ὁ. ἡ. intrepidus.

Ἀφόλιγμα. ατος. τὸ. stercus.

Ἀφολιδωτήριον. α. τὸ. latrina.

Ἀφολιδόω. μ. ώσω. π. δύκα. caco, ἀναχωρέω. Accusat. iung.

Ἀφόλιοι. οἱ. hostes.

Ἀφόλιον. α. τὸ. stercus.

Ἀφοδεύς. α. ὁ. ἀναχώρησις. discessus ad cacandum; ἀποπάτημα, hoc est, stercus siue alui purgationem interpretatur, Gal. fecessus, discessus, profectio.

Ἀφοίβατος. α. ὁ. immundus, illotus.

Ἄφοιτος, illæsus, ἄφθονος, ὑγιής.

Ἀφομοιόομαι. μ. ώσομαι. π. ωμαι. assimilo.

Ἀφομοίωμα. ατος. τὸ. assimilatio.

Ἀφοπλίζω. μ. ίσω. π. ικα. exuo arma, exarmo, armis dispolio. Neut. absol.

Ἀφοράω, respicio. ἀφορῶ. Actiu. accus.

Ἀφόρθιον. α. τὸ. stercus, ἀποπάτημα, quasi τὸ ἀπὸ θύρας ὀρθοῦ, quod diuertamus è uia alui onus reddituri. σκύβαλον.

Ἀφόρητος. α. ὁ. ἡ. intolerabilis, molestus, ἀφόρητος βλάπτει, apud Atticum calcei antehac nunquã pedibus inducti, ὑποδήματα μήπω φορηθέντα ποσί, οὐ καινοδρυᾶ.

Ἀφορία. ας. ἡ. sterilitas; propriè frugum. Item ouium & penuria prolis apud Plat. de legibus.

Ἀφορίζομαι. &

Ἀφορίζω. μ. ίσω. π. ικα. segrego, separo, seponõ. Item præcido, & (ut uulgo adpellatur) quotto, id est, designo, quotum quisq; articulum, quotum quodq; caput oppugnare uelit litigator, ne in uniuersum admissus licenter tergiuersari & identidem euariare possit. Designatè & præcise dico. Item extermino, repudio, excõmunico. Actiu. accus. Bud. in Annot. & Com.

Ἀφορος. audax, infidus.

Ἀφορισμός. ὁ. ὁ. separatio, distinctio, distincta rerum explicatio, plurium rerum summatim facta traditio, qualiq; ad regulã exacta rerum doctrina. Galenus ait aphorismum doctrinæ genus esse, ὅσαπερ ὅλῳ βραχυτάτῳ ἅπαντα τὰ τῆς πράγματος ἴδια πεδιοείλει, id est, quod omnes rei proprietates breuissimis uerbis circumscribit. Eustathius ἀφορισμὸς γνωμικὸς dicta sententiosa appellauit. Bud. Com. Ἀφορισμός uel λογισμός, figura apud Iulium Rufinianum, emendationis species, quæ temere dixeris, reprehendens, ut: Quanquam illa non pœna, sed prohibitio sceleris fuit. Tullius.

Ἀφορμᾶσθαι. auocatione utere, Politiano interprete, & ἀφορμᾶσθαι παραστικὸν ἄσκημα, Aristophon. ἤτοι παρουσίαν ἢ τοιμάσκημα.

Ἀφορμή. ῆς. ἡ. occasio, causa, argumentum. Item auxilium & opitulatio penè ad extremum casum seruata. Latini subsidium uocant. Tacitus, Subsidium rei familiari oraret deprecabundus, id est, ἀφορμήν. Item apud Demosth. sic uocatur pecunia, quæ apud trapezitas deponebatur. Bud. in Annot.

Ἀφορμῶ. fugio, proficiscor.

Ἀφορολόγητος. ε. ὁ. ἡ. immunis, liber à tributo.

Ἄφορος. α. ὁ. ἡ. sterilis, Strabo 13. pro immunis à uectigalibus posuit.

Ἀφόρλιον. inutile.

Ἄφος. τὸ. tragacanthum, sic dictum, quod exterget & purgat thoracis humores, ὃ ἀφοσιοῖ & καθαίρει τὰ τοῦ θώρακος ὑγρά. Etym.

Ἀφοσιόω. μ. ώσω. π. ωκα. expio, dico & consecro, animum religione soluo. Sic item

Ἀφοσιόομαι. μ. ώσομαι. π. ωμαι. expio, & procuro tristem aliquam expectationem ob numen uiolatum, aut aliàs infensum & minabundum. Item parum tango, & ὅσιας γνώμης τοιοῦ πι; hoc est, γνώμης τοῦ ἀμείμπτου καὶ ἀνεπιλήπτου, id est, defungor, cum non aliquid toto conatu nec magnopere accuro; sed tepidè & instrenuè, ut officio functus esse uidear, & quatenus satis sit ad uitandam reprehensionem, aut emerendam ueniam. Vnde Herodianus, ἀφοσιωζομένους appellauit iusta funeri persoluentes, non quòd ἀφοσιοῦσθαι singulariter significet iusta facere, sed quia generaliter sit τὰ δίκαια, καὶ ὅσια, καὶ πρέποντα ποιεῖσθαι πρός τινα. hoc est, officia non negare, cultum debitum ita exhibere, ut ne reprehendi negligentia possit. Budæus in Comment. Item abominor, detestor, auersorque, ac uelut infaustum detestor. Item recuso & repudio munus oblatum. Datiuo cum accus.

Ἀφοσίωσις. partia, siue defunctoria libatio, expiatio πρὸς ἀφοσίωσιν. defunctorie, remisse, languide. Bud. in Annot.

Ἀφοσίωμα. ατος. τὸ. idem.

Ἀφόω. contrecto, ψηλαφάω.

Ἀφ' ὁ. ἐξ equo.

Ἀφραδέω. μ. ήσω. π. ηκα. inconsideratè loquor, stultè ago.

Ἀφραδέως. stultè, insciтe.

Ἄφραδής. έος. ὁ. ἡ. stultus, inimicus.

Ἀφραδία. ας. ἡ. stoliditas, insipientia.

Ἀφρᾴζειν. desipere, ἀφρονεῖν. Hipocr.

Ἀφραίνω. μ. ανῶ. desipio, à φρὴν φρενός.

Ἄφρακτα. τὰ. genus nauigij non septi. Bayfius

de Re nauali.

Ἀφρακτ⊙ς. ᾱ. ὁ. ἡ. incuſtoditus, & domus non cincta muro.

Ἄφρατ⊙ς. ᾱ. ὁ. ἡ. inconſyderatus, non dicendus, non inueſtigabilis.

Ἀφρασύς. ύος. ἡ. inſcitia, inconſyderantia.

Ἀφρίω. μ. ήσω. π. ικα. ſpumo Neutrum. ἀφείζω.

Ἀφρίτωρ. ορ⊙ς. ὁ. malus ciuis, qui de nullo eſt ordine, aut tribu, ἄπολις.

Ἀφρολόγος. ᾱ. ὁ. ἡ. ſpumilegus.

Ἀφρίζω. μ. ίσω. π. ικα. ſpumo Neutrum.

Ἀφρικήν. ῆς. ἡ. Aphrica.

Ἀφρώδεις. ῳδ⊙ς. ἡ. ſpumoſus, ἀφρώδης.

Ἀφρῖτις. ἡ. piſcis ex aphyarum genere, qui è ſpuma naſcitur.

Ἀφροδίτη. Veneris epitheton.

Ἀφροδισιάζω. μ. άσω. π. ακα. ago rem ueneream, σωματσιάζω. Neutrum abſol.

Ἀφροδισίας. ασ⊙ῦ. ἡ. herba acorus alio nomine, quod Venerem irritet.

Ἀφροδισιασμός. ᾶ. ὁ. rei uenereæ uſus, concubitus.

Ἀφροδισιαστικός. ᾶ. ὁ. libidinoſus.

Ἀφροδίσιον. ᾱ. τὸ. ſtatua Veneris, & ſacrificium Veneris, res uenerea.

Ἀφροδίσιος. ᾱ. ὁ. uenereus.

Ἀφροδίτη. ης. ἡ. Venus, quam ſic dictam ἀπὸ τῶν ἀφρῶν γράφουσιν tradunt Heſiodus & Plato, quod è maris ſpuma ſit enata. . Ariſtotel. uerò quod ſpermatis natura ſit ἀφειδώλης. id eſt, ſpumoſa. Hecuba apud Euripidem ἀφροδίτην dici ait, quod ἀφροσύνης ἀρχὴ θεά, id eſt, inſipientiæ princeps dea. Cælius libro decimoſexto, capite decimo octauo. Aphrodites hymnus extat apud Orpheum.

Ἀφρόνιτρον. τὸ. aphronitrum. Dioſcorid. lib. 5. nitri ſpuma, quæ colligitur in Aſia in ſpeluncis deſtillans, deinde ſiccatur ſole.

Ἀφρονλιστέω. ῶ. negligo, non curo, ἀμελῶ.

Ἀφρόνλιστες. ocioſi, nihil curantes.

Ἀφρονπίζω. negligo.

Ἀφρονλισία. ας. ἡ negligentia, ſecuritas.

Ἄφρ⊙ν. ᾱ. ὁ. Apher, paroxytonum Cyrillo. uirescens, inuerecundus, demens.

Ἀφρός. ᾱ. ὁ. ſpuma. Lucian. In Pſeud. τὸ ἀφρὸν ὑπὸ πτωπλάμενος τὸ στόμα.

Ἀφροσκόροδον. τὸ. Latinis allium Punicũ, quod & καλλισκόροδον.

Ἀφροσύνη. ης. ἡ. immodeſtia, inſipientia.

Ἀφρόω. ῶς. ᾱ. ὁ. ῶ.

Ἄφρων. ονος. ὁ. ἡ. incuſtoditus.

Ἀφρῶ. ᾶς. ᾶ. Venus, diminutiue ab ἀφροδίτη aut ἀφροσύνη, apud Nicand.

Ἀφρώδης. ους. ὁ. ἡ. ſpumoſus.

Ἄφρων. ον⊙ς. ὁ. ἡ. immodeſtus. Item inſipiens, imprudens, qui ea quæ intelligit non adminiſtrat prudenter. uide καύστ⊙ς ſuprà, uel κάυσια in Ammonio.

Ἀφύη. ης. ἡ. piſcis genus, de quo uide Ariſtotel. libro ſexto de Animal. Theodorus apuam uertit. Aelianus quoque meminit. Feſtus etiam Pompeius teſtatur apuam genus eſſe minimi piſciculi. Apollod. ſcribit meretriculas quaſdam ἀφύας fuiſſe cognominatas, quòd minutulæ forent albæ ac oculis grandioribus, nomina eis fuere Stagonion & Anthis. Athenienſes ἀφύας uocabant πτωχικὸν ὄψον. id eſt, mendicorum opſonium ob rei nimiam affluentiam, authore Chryſipp. Cælius libro 5. cap. 19. Vide in Chiliad. Eraſm., ἀφύη in ignem, & Aphyarum honos.

Ἀφυής. έ⊙ς. ὁ, ἡ. ineptus, amens, ſine natura: ἀφυὲς χρῶμα. color luridus, & decolor. Gal. in gloſ.

Ἀφυία. ας. ἡ. degeneratio, ineptitudo, inhabilitas.

Ἄφυκος non fucatus, ἀκαλλώπιστος.

Ἄφυκτ⊙ς. ᾱ. ὁ. ἡ. ineuitabilis, inexplicabilis. locus unde quis euadere nequit. Lucian. de Marte uenã cum Venere catenis implicato, ἕστασαν δὲ σωμὲς ἐν ἀφύκτῳ ἐχόμενον ἑαυτοῦ, ἱκέτην.

Ἀφύλακτα. τά. quæ nimis obſeruantur.

Ἀφυλακτέω. nimis caueo.

Ἀφύλακτ⊙ς. ᾱ. ὁ. incautus, non obſeruans.

Ἀφυλάκτως. incautè, incuſtoditè.

Ἀφυλάξγυρος. ᾱ. ὁ. alienus ab auaritia.

Ἄφυλλον σωμα. Tragicus dixit aridum, ſquallidũ & exuccum, uel eum qui ſupplicat, ramulum oleaginum tenens manu, ueluti ſolent ſupplices. Euſt. Iliad. β.

Ἄφυλλος. ᾱ. ὁ. ἡ. folijs carens, ἀφύλλωδ⊙ς.

Ἀφυπνίζω. μ. ίσω. π. ικα. expergefacio. Accuſ.

Ἀφύξιμον. ᾱ. τὸ. quantum hauriri poteſt, hauſtus, Nicand.

Ἀφυπνόω. μ. ώσω. π. ωκα. obdormio. Neutrum.

Ἄφυρα. τὰ. medicamenta, & quæ minimè inflãt.

Ἀφυσγετός. ᾶ. ὁ. ſordes, τὸ ἰλυῶδες, propriè illuuies amnium.

Ἀφυσγετὸν. τὸ. copioſum, πλατιλιὲς, πολὺ, ἀφύσιμον. Nicand. ſcholiaſ.

Ἀφυσμός. ᾶ. ὁ. exhauſtio.

Ἀφύσσομαι. μ. ύξομαι. ῆ

Ἀφύσσω. exhaurio, palpo, inanio, quaſi glutinũ diſſoluo, ab α, & φύω.

Ἄφυτ⊙ς. ᾱ. ὁ. non influus.

Ἀφυτρείσκω. morari, βραδύω.

Ἀφυτρόμενα. τὰ. auulſiones quę ferũtur. Legẽdum puto, ἀκρόφυτρόμενα.

Ἀφύω. dealbor, ἀπλυνκαίνομαι. à piſcis apuæ colore, de quo in ἀφύη.

Ἀφυώδης. έ⊙ς. ὁ. ἡ. decolor, ἀφυοῦ χρώματος ἐοικώς, luridus.

Ἀφ'. ὧν. quapropter, quo nomine, quibus de cauſis.

Ἀφωνία. ας. ἡ. ἀφασία.

Ἄφων⊙ς. ᾱ. ὁ. mutus.

Ἀφώρα. reſpiciebat, ab ἀφοράω. ῶ.

Ἀφωρισμένη οὐσία. oppignorata bona apud Demoſth. ἴσε μὲν αὖθι ὅσοις αὐτῶν ἡ οὐσία ἀφωρισμένη ἦν. Bud. Com.

Ἀφώτις⊙ς. ᾱ. ὁ. lucis expers.

Αχαὶ. ſupplicationes, optata.

Αχαιὰ. ᾶς. ἡ. Atticè Minerua. Atticè etiam Ceres, ἀπὸ τοῦ ἄχος, hoc eſt, à mœrore quem ob amiſſam filiam Proſerpinam oſtendit.

Ἀχαΐα. Peloponneſus, Græcia.

Ἀχαϊάδες. ἀδ. Græculæ, effœminati. Hoc conuicio Homerus ſubinde Græcis exprobrat eorũ inertiam.

Ἀχαΐζω. Græciſſo.

Ἀχαΐη. triſtitia, λύπη.

Ἀχαϊνας. ſubulones equidem eſſe exiſtimo, à Plinio ſic dictos, quibus cornua non ſunt repanda, neq; ramoſa.

Ἀχαϊνέα. ἡ. cerua quod circa Achæam Cretæ urbem ſint genera ceruorum magnorum, Etym. & Apoll. interp.

Ἀχαΐνη. ἡ. idem quod ἀχαϊνέα.

Ἀχαίνειν. iocari, ludere.

Ἀχαμενίς. ίδ⊙ς. ὁ. nomen Herois. Sic dicti, quòd eius auus oriundus fuerit ex Achaia. Etym.

Ἀχαιὸς. ᾱ. ὁ. ἀπὸ τοῦ ἐξωμόμενον. Etym. Græcus.

Ἀχάλιν⊙ς. ᾱ. ὁ. ἡ. effrenatus.

Ἀχαλκέω. æris egeo, nummis careo. Epigram.

Ἀχάνη. genus menſuræ frumentariæ. Capiebat autem medimnos Atticos quadraginta quinq;, Cælius libro quinto, capite nono. Alij arcam interpretantur, in qua cõmeatum reponebatur, qui mittebãtur εἰς τὰς θεωρίας, Pollux θέωρικὴν κίστην ex fide aliorum interp.

Ἀχανής. έ⊙ς. ὁ. uaſtus, immenſus, παρὰ τὸ χαίνω ἡ ἔπτασιν. Item tacitus, αὖτε⊙ς. παρὰ τὸ μὴ χαίνειν καὶ μὴ σφήσιν. Etym. Item ſtupore plenus, ſtupidus, qui aperto ore rem aliquam inſpicit, à uerbo χάσκω. auget hic α.

Ἀχαύδιον. ᾱ. τὸ. pro ἀκαύθιον.

Ἀχαυάω. deſydero.

Ἀχαρὴς. ιδ⊙ς. ὁ. ἡ. & in neutro genere, τὸ ἄχαρι, ingratus, ſine gratia.

Ἀχαρίστομαι. μ. ήσ⊙μαι. π. ημαι. non accipio debitam gratiam. Bud. Com.

Ἀχαριστέω. μ. ήσω. π. ηκα. ingratus ſum, denego gratiam. Bud. ibidem.

Ἀχαριστία. ας. ἡ. ingratitudo, ἀγνωμοσύνη.

Ἀχάριστ⊙ς. ᾱ. ὁ. ἡ. ingratus.

Ἀχαρίστως. ingratè.

Ἀχάριτ⊙ς. ᾱ. ὁ. non gratioſus, inofficioſus.

Ἀχαρνικὸς ἀρολδύομαι⊙. Acharnica rigua, ut Gaza uertit, hæderæ ſpecies apud Theophraſtum.

Ἀχάτης. ᾱ. ὁ. Achates gemmæ nomen, de qua uide Orpheum in libro de Lapidibus. Eſt quoq; proprium Aeneæ ſocij.

Ἄχειλ⊙ς. cui non ſunt labia, ſine margine. Eſt & nomen lapidis, quẽ Hermolaus è Themiſthio factum tranſtulit, hoc eſt, nullius ſaporis.

Ἀχείμας⊙ς. ſine tempeſtate.

Ἀχειρής. inutilis, ἀχρεῖ⊙ς.

Ἀχέροσώμη. ἡ. intonſa coma.

Ἀχερσοποίη⊙ς. ᾱ. ὁ. non manu factus.

Ἀχερδ⊙ς. ᾱ. ὁ. mancus.

Ἀχείρωτ⊙ς. ᾱ. ὁ. ἡ. ἀχλεγέγνητ⊙ς. inuictus, inexpugnabilis, indomitus.

Ἀχελώ⊙ς. ᾱ. ὁ. Achelous fluuius.

Ἀχέομαι. μ. ἀχέσ⊙μαι, μ. ημαι. triſtor, iraſcor. Depon. datiuo iungitur.

Ἀχερδὴς. ὁ. aſper, agreſtis, & ſpinæ genus. item pirum ſylueſtre.

Ἀχερδήσιος. ὁ. durus, aſper, σκληρός.

Ἀχερδοΐς. ίδ⊙ς. ἡ. arbor, populus.

Ἀχέρων. ουτ⊙ς. ὁ. Acheron, fluuius infernalis, dictus quaſi ἄχεω ῥέων. ἢ παρὰ τὸ ἐσχάτας χαρᾶς. Etymol.

Ἀχέται. οἱ. cicadæ maſculæ. Theodorus apud Ariſtotelem modo argutam, modo achetam tranſtulit. Nam tradunt hos canere, fœminas uerò mutas eſſe, quæ dicuntur πτηλογόναι. Cælius lib. 9. cap. 31.

Ἀχθίω. κὰ

Ἀχέω doleo, ægrefero.

Ἀχλύ. ῶ⊙ς. ὁ. pauper, mendicus. πᾶς ἀπὸ τοῦ πτωχεύω τῶν σκοτοδῶν ἡχεῖν.

Ἀχλυία. ας. ἡ. penuria.

Ἀχρεής. triſtis, moleſtus.

Ἄχρις. pauper.

Ἀχθηνός. ᾱ. ὁ. pondere preſſus, laborioſus.

Ἀχθέω. μ. ήσω. π. ηκα. gemo, grauo, moleſtus ſum.

Ἄχθη. ſordes, ſpuma maris.

Ἀχθηδών. ῶν⊙ς. dolor, grauedo, triſtitia.

Ἀχθηρὲς. ὸν. doloroſum.

Ἄχθομαι. μ. ἀχθέσ⊙μαι. aoriſt. α. ἠχθέσθην. triſtor, indignor, diſcrucior, ægrefero, iraſcor, offendor. Conſtruitur autem & cum datiuo, & cum accuſatiuo, ut ἄχθομαι τοῖς δε, & τόδε, Atticè. Sic & Saluſt. Et quaſi dolens eius caſum. Et Vergilius libro ſecundo Aeneidos: Et caſum inſontis mecum indignabar amici. Et libro 1,

Et noſtro doluiſti ſæpe dolore.

Ἄχθω. ἐῶ. ὦ. pondus. Item dolor, angor, λύπῃ βαρύνω τινά, quaſi ἄχω, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ θ.

Ἀχθοφορέω. μ. ἥσω π. ηκα pondus fero, onus ſuſtineo. Neutrum abſolut.

Ἀχθοφόρος. ὁ. ἡ. baiulus, qui ex foro aut littore aliquid portat, quales ſunt, ἀμφορεαφόροι, ὑσσοφόροι, ξυλοφόροι, σκυτοφόροι, ὑλοφόροι, πλινθοφόροι, τυλοφόροι, φρυγανοφόροι.

Ἀχθοφόρῳ κτῆνος. iumentum.

Ἀχί. uel ἄχι. faciliter.

Ἀχίλλεια. ἡ. &

Ἀχίλλειον. τὸ. mazæ genus, fortaſſis ex hordeo quod Achillem uocant, confectæ. Euſtath. Odyſ. & Iliad. χ.

Ἀχίλλεος. Achillea, alij χιλιόφυλλον, id eſt, mille folium uocant, herba quædam Dioſcoridi: & ſideritidis herbæ cognomen, apud eundem. Ἀχίλλοι κριθαί, hordea præſtantiora & purgata, Theophraſto. Ἀχίλλοι σπόγγοι, Achilleę ſpongiæ, quibus Achilles in uulnere curando uſus eſt. Ariſtoteles earum meminit.

Ἄχιλλος. ſine ſucco & nutrimento, uel ediuerſo ἄτροφος, πολύχορτος, pro ἄχυλος.

Ἀχιτώνιτος. ὁ. ueſte carens.

Ἀχλάδιον. ἀδ. pyra ſylueſtria, ἀχράδιον.

Ἄχλαξ. ſabulum, lapillus. χάλαξ.

Ἀχληρόν. odioſum, ἀπεχθὲς, ὀχληρόν.

Ἄχλυμαι. triſtor, pro ἄχνυμαι.

Ἀχλύς. ύος. ὁ. tenebra, caligo.

Ἀχλυώδης. tenebricoſus.

Ἀχνάζω. agrefero, uitupero.

Ἄχνη. ης. ἡ. ſignificat minutiſſimum illud & leuiſſimum quod ex ſpicis excuſſis aut lino euolat. Homerus, ὡς δ' ἀϋτμὴ ἄχνας φορέει. Significat item τὸ λεπτότατον τοῦ ὕδατος, maris aſperginem, ſpumam maris. Sophocl. pro re uſurpauit. Euripid. ἀνωτάτω ἄχνην, liquorem ſeu uini laticem qui humi inter libãdum effunditur. Ἄχνη πυρός, pro fumo. Aeſchylus. Et ἄχναι, ſomni apud Hippocrat. Generaliter accipitur pro tenuiſſimo cuiuslibet rei. Lege prouerbium, Ne ramenta quidem, in Chiliad. Eraſmi.

Ἄχνος. imberbis, ὁ μὴ ἔχων χνοῦν, ſine lanugine.

Ἄχνυμαι. μ. ὀδυμέομαι. π. υσμαι, triſtor, anxius ſum. Depon.

Ἀχνύς. triſtitia.

Ἀχνῶδες. tenue, ſpumoſum, ἄχνῃ ὅμοιον.

Ἄχολος. ὁ. ἡ. felle carens, ἀφεγγητος, quidiram pellit.

Ἄχορδος. ſine fidibus.

Ἀχόρδυλος. ὁ. ἡ. infelix.

Ἀχορήγητος ὁ. ἀπερέμνεος. Bud. Com.

Ἀχορίαστος. ὁ. ἡ. inſatiabilis. Lege ἀχόρτατος.

Ἄχος. ἐῶ. ὦ. dolor, triſtitia. Proprie dicitur dolor, qui prorſus obſtupefacit, ſuiq; ſenſum adimit homini, ægritudo mentis. Xenophon pro mœrore afficior uſus eſt, cum inquit, ὁ δὲ κυναξάρης ἐπεὶ εἶδε σὺν μὲν τῷ κύρῳ πολλοὺς μὲν καλοὺς καὶ ἀγαθοὺς ἐπομένους, σὺν αὐτῷ δὲ ὀλίγην δὲ καὶ ὀλίγου ἀξίαν βραπέιαν ἀτιμόν τι αὐτῷ ἔδοξεν εἶναι καὶ ἄχος αὐτὸν ἔλαβεν, hoc eſt, triſtitia & moleſtia quadam afficiebatur ac dolebat.

Ἀχραδίνης. ης. ἡ. locus erat Syracuſis fortiſſimus, pulcherrimus, maximus.

Ἀχραὲς. τὸ. quod non tingitur, ἄχρωτον. Nicand. adiantum ἀχραὲς dixit, quando non madefiat aqua, ſed purum intactumq; aſpergini aquæ reſiſtat.

Ἄχρανής. purus, immaculatus. χάινειν γὰρ τὸ μάινειν,

Ἄχραντος. ὁ. ἡ. Immaculatus, intactus, non coloratus, ἀμίαντος.

Ἀχράς. άδος. ἡ. pyraſter, pirus ſylueſtris, ſpinæ genus. Theophraſt. Dioſcorid.

Ἀχρειόγελως. temerè, uel ſine cauſa ridens: quod uitium uel ſtultitiæ uel dementiæ ſignum eſſe ſolet. Vnde accipitur pro inepto & ſtulto. Eraſmus in Chiliad.

Ἀχρεῖον. turpiter, inutiliter, inuſitatè.

Ἀχρεόμαι. μ. ώμαι. π. ωμαι. ſio inutilis. Depon.

Ἄχρειος. uel ἀχρεῶος. ου. ὁ. inutilis, nullius bonæ frugis.

Ἀχρεότης. ητος. ἡ. nugæ.

Ἀχρήιος. inutilis.

Ἀχρημασία. ας. ἡ. pecuniarum inopia.

Ἀχρημάτιστος. ου. ὁ. ociоſus, & omni actione cuiuis.

Ἀχρημοσυνή. ης. ἡ. egeſtas.

Ἀχρήμων. pauper, αὐτάρκης, ταπεινός.

Ἀχρής. ήος. ὁ. ἡ. inutilis, moleſtus.

Ἀχρήϊστος. ὀλεθρος, extrema pernicies, μέχρι τοῦ ἐσχάτου.

Ἀχρηστία. ας. ἡ. inutilitas, incommoditas.

Ἄχρηστος. ὁ. ἡ. abuſiuus, inutilis. ἄχρηστος, inidoneus.

Ἄχρι, καὶ

Ἄχρις. uſque, donec. Item καθόλου, apud Homerum, prorſus, per totum. Ammonius in ἄχρι & ἄχρις. diſtinguit.

Ἄχρις. αῦ &

Ἄχρι. ξ. &

Ἄχρι. πος. dum, quandiu. Aliquando ante infinitiuum uerbi. Lucian. ἄχρι πᾶς καὶ ἐρυθριᾷν. Ita ut erubeſcentem.

Ἄχριος. ὁ. inunctus. ἄχρις.

Ἄχρονος. ὁ. perennaturus, ἄπλους.

Ἀχρονοτρεβής. nihil morans, celer.

Ἄχρον. ὁ. πονηρός. Lacones nothum, & ſpurium uocant.

Ἀχρῶντοι. οἱ. non depicti, non coloratl.

Ἀχρως. ὁ. pallidus.

Ἀχρωμος. ὁ. ἡ. ὴ.

Ἀχρώματος. ὁ. ἡ. impudens.

Ἀχρωνυχία. ultimæ noctis excubiæ. Scribendum ἀκρονυχία. ut ſuprà.

Ἄχυ. ſpecies caſiæ.

Ἄχυλος. ὁ. inſipidus.

Ἄχυμος. ὁ. fatuus, inſipidus.

Ἀχώρητος. copioſe fluens.

Ἀχυβολία. ας. ἡ. aceruus palearum.

Ἀχυδοδόκη. ης. ἡ. ſtabulũ, palearum receptaculum.

Ἄχυρον. ὁ. ὸ. palea, & acus, eris, Latinè.

Ἀχυροτρίβ. tribula paleam terens.

Ἀχυρώδης. ους. ὁ. ἡ. glumoſus, paleaceus.

Ἀχυρών. ῶνος. ſtabulum palearum. Cyrillus.

Ἀχώ. όος. uox, ſonus, pro ἠχώ. Doricè.

Ἀχώνευτον. non uſtum. Ἀχώνευτος. γή. ἡ. τὸ χρυσίον ἐκβάλλεται, balluca. cæ.

Ἀχώς. ῶρος. pro ἀχυώς. furfur, ſordes capitis.

Ἀχῶρες. ulcera fœtida in capite, ulcera capitis ſanie manantia, quod uitium capitis cutem infeſtat, ſic dicta ab ipſo affectu, quod cuẽ tenuiſſimis foraminibus perforent, ex quibus affluit glutinoſa ſanies. Gal. & Aegineta. Tineas alij barbarè. Auicenna Saphatum uocat.

Ἀχώρευτον. incomprehenſum, inſeparabile.

Ἀχώριστος. ὁ. ἡ. inſeparabilis.

Ἄψ. poſt, mox, iterum, retrò.

Ἀψάλακτος. ὁ. intactus, illæſus.

Ἀψαλάω. ſine ſtrepitu incedere.

Ἄψαλτος. ſine pulſu fidium, propriè pſalterij.

Ἄψαυστος. ὁ. ἡ. intactus, non tangens.

Ἀψεγέως. inculpatè, ſine reprehenſione. Etym.

Ἀψεγής. έος. ὁ. ἡ. ſine uituperatione.

Ἀψευδία. ας. ueritas.

Ἀψευδιστάτος. alieniſſimus à mendacijs.

Ἀψευδίστατος. μ. ήσω. π. ηκα. non mentior. Neutrum abſolutum.

Ἀψευδής. έος. ὁ. ἡ mendacio alienus, uerax.

Ἄψευστος. νόμος. inuiolata lex.

Ἄψηκτος. ὁ. ὸ. durus, infrangibilis.

Ἀψηλάφητος. intactus, αὐτέπαφος.

Ἀψήφιστος. ὁ. ὸ. qui non tulit ſuffragium.

Ἄψορος. multus, magnus.

Ἀψίνθος. ὁ. ἡ.

Ἀψινθεία. faſtidium rerum adamatarum.

Ἀψίνθιον. ὸ. ſatietas, continua expletio.

Ἀψίνοος. nouitatis cupidus, mutabilis, mox ſati

atus, faſtidioſus. Etym. qui ſtatim ſimul atq; cibum attigerit exurgit ſatur, ac cibum faſtidit, ἀπὸ τοῦ ἅπτω, καὶ νόος, quod ipſum & Plut. confirmare uidetur, ſic inquiens: Μόνος ὁμηρικὸς τῶν ἀνθρώπων ἀψινοείας πάθος ἐγονεν, ἀεὶ καινὸς ὢν καὶ πρὸς χάριν ἀκμάζων. Solus Homerus hominum ſatietati ſuccurrit ac nauſeam diſcutit, ſemper aliquid proferens quod nouum uidetur ac ad gratiam cõparatum. Vide in Chiliad. Eraſ.

Ἄψιλος. implumis. ἄπτερος ἢ πολύπτερος.

Ἀψιμαχέω. acutè & terribiliter pugnare, prælium conferere.

Ἀψιμαχία. ας. ἡ. præludiũ belli, uelitaris pugna.

Ἀψίμαχος. cominus pugnans.

Ἀψιμισία. ας. ἡ. ſimultas non diuturna.

Ἀψίνθιον, uel ἀβροτόνιον. abſinthium, herba quædam extremæ amaritudinis. πῆδ' ἀπὸ τοῦ ἅπτω, ὅ δὴ λέγεις ἅπτεσθαι. Etym. Theophr. Dioſcorid.

Ἄψινθος. idem. Aliquando nomen urbis Thraciæ, ἀψινθίς uerò regio illa.

Ἀψιρρόον. retro fluens, retrofluum.

Ἄψις. ίδος. ἡ. teſtudo, fornix. Item curuatura rotæ, id eſt, lignum ſupra rotas tenens ſcalas, uel in quo figuntur radij, ligneus rotæ circulus. Atque in hac ſignificatione quędam primam aſpirant, dicíq; uolunt ἀπὸ τοῦ ἅπτω, id eſt, à tangendo, quod uidelicet rotæ, cum uoluuntur, terram contingant, ſic etiam ſignificat uinculum πῆδ' ἀπὸ τοῦ ἅπτω τὸ δεσμέω. Etym. Hom. Iliad. ε. pro foramine retis ſeu plaga uſurpat. Dicuntur item ἄψιδες circuli in ſtellis, teſte Plinio. lib. 2. cap. 15. & 16.

Ἄψις. ιος. ἡ. tactus, cõtrectatio. ἄψις τῶν φρενῶν, mẽtis læſio ac ratio, ab ἅπτομαι, quod aliquãdo tentare ſignificat. Hipp. referente Galeno.

Ἀψίχολος. ὁ. plaga retis, fornix, nimis iracũdus.

Ἄψοβρον. ſubitò, retrò, rurſum.

Ἄψοβρος. ὁ. ἡ. retrogradus, retrofugus, refluus.

Ἄψος. ους. τὸ. membrum, propriè tamen iunctura membrorum. Etym. Artus Latinè.

Ἀψοφητί. ſine ſtrepitu, ἡσύχως.

Ἄψυκτος. ὁ. qui refrigerari nequit.

Ἄψυρτοι. οἱ. gens Scythica. Etym.

Ἄψυχία. animæ defectus.

Ἄψυχος. ὁ. ἡ. inanimatus, timidus.

Ἄω. μ. άσω. ſpiro, lædo apud Hom. Item ſplẽdeo, λάμπω, unde ἀώς. Euſt. Iliad. α.

Ἀώς. ſanitas, aurora, dies.

Ἄωρ. ορος. τὸ. enſis. Alij legunt ἄορ. Cyril.

Ἀωρέω. negligo, ὀλιγωρῶ.

Ἀωρεί intempeſtiuè, ἀκαίρως.

Ἄωρ. νυκτός. intempeſta nocte.

Ἀωρία. ἄ. immaturitas, deformitas.

Ἀ ὠμός. crudus, immitis. translatio est ab immaturis fructibus.

Ἀωρόλοφος. ὁ. caluus, qui ante tempus glabrescit.

Ἄωρος. ὁ. ἡ. deformis, indecens, intempestiuus, ut ἄωροι ὀπῶροι, crudi fructus, non maturi. Item negligens, incurius, ab ὥρα, hoc est, cura, & ἄωρος θάνατος, de his q ante tẽpus moriũtur, Cic. immaturã mortẽ & minaturũ interitũ in Brutũ. Ἀωρτῆν. ὕπνον. frui somno, & qua (to. & Phil. si deliberare somni dulcedinem.

Ἄωρτο. pendebat, ἤρμοστο (inquit Herodian.) πρὸς ξιφος. Deducitur autẽ ab ἀερῶ, id est, ἀερμόζω, cuius futurũ ἄερσω, Aeolicè. Preteritũ, ἦρκα, ἦρμαι, ἤρμην, ἦρσο, ἦρτο, & pleonas. ipsius ω, ἄωρτο. Alij exponunt pro ἐκρεμάτο ab ἄερω pro κρεμάζω, πρὸ κρεμῶ, cuius futurũ ἀερῶ, & Aeolice ἄρσω. Vnde similiter ἦρκα, ἤρμην, ἦρσο, ἦρτο, & mutatione longe uocalis in longã ᾶρσο, & pleonasmo ipsius α, ἄωρτο poeticè.

Ἄωτος. ὁ flos. Item lana ouis, uel potius pãnus è lana contextus. Theocri. ἄωτον ἠγώωντο uocat argonautas, quasi principes & florem Heroum. Item non habens aures, inauritus, quo utitur Gell. imitatione Græcorum lib. 7. cap. 6.

Ἀωτοῦμ. flores legere, texere, ὑφαίνειν.

Βαΐζω, uociferor, inarticulatè loquor, uagio, Gaza interp. Βαΐαι. papæ, uox admirantis. Genitiuo iung. ut βαΐαι τῆ ὕλαι μονίας. Βαΐαι μύσ. uide in Chil. Eras. Papæ myxus.

Βαΐαξ. contemnentis & reijcientis particula, apud Aristophanem.

Βαΐάκτης. ὁ saltator, locutuleius, insanus. παρὰ τὸ βαΐζω, τὸ λαλῶ. Etym.

Βάβαλον. pudendum, αἰδοῖον.

Βάβαξ. ὁ. uanus, garrulus, impudẽs, παρὰ τὸ βαΐζω,

Βαβάλιον. cunabulum. (τὸ λαλῶ. Etym.

Βαβαλισήια. τὰ. cunę, cunarum.

Βάβειρες. αἱ. gingiuæ, alij reliquias escæ dentibus inhærentes, scribitur & βάειρες.

Βαβυλών. ῶν. urbs Assyriæ dicta à Belo, per reduplicationẽ & transmutationẽ literarũ. uide Etym.

Βάγαιον, & Βάγιον. τὸ. magnum, uanum, ψαχύ.

Βάγας ἔσνιας. In stupidũ & elinguẽ, in Chil. Fras.

Βαγώας. Persica lingua eunuchus. Vide in Chil, Eras.

Βαλάς. cinædus.

Βάλδη. sacra stola.

Βάλλω, pedetentim, lentè, ociosè, quietè, significat & citius, & celeriter. Etym,

Βαδίζω. μ. ίσω. π. ικα. uado. πόθεν βαδίζεις; pro, Vnde uenis? Neutr. absol.

Βαδιοίμην. iturus essem, irem.

Βάδισμα. ατος. τὸ. gressus, incessus.

Βαδισμός. ὁ. idem.

Βάδισις. ιος. ἡ. ingressio, ut uertit Gaza in Aristot.

Βαδιστέα. cundem Attici dicunt, pro βαδιστέον.

Βαδιστικός. qui libens uadit, ac itineris pedestris laborem perfert, ὁξύπους. pedibus celer.

Βάδιστος. ὁ. ἡ. uadibilis, ut ita dicatur, per quẽ iter facere possumus, peruius.

Βάδομαι. diligo.

Βάδος. ὁ. ἡ. itio, Βάδισις, ὁδός. Aristophan. Auib. ἀλλὰ τοῦτα τόνδε τὸν Βάδον Βαδίζομεν.

Βάζω. μ. άσω. π. αχα. dico. à βᾶ ducitur βάζω, ficut à φῶ φάζω, uel syncopa pro βοάζω. Etym.

Βάθη. ὁ. ἡ. profundus. (Accus.

Βαθέως. profunde.

Βάθιστος. profundissimus.

Βαθμίδες. αἱ. brachij cauitates apud Hipp. quas extendentibus manum inflectentibusq; nobis ulnæ processus ingrediuntur.

Βαθμίς. ίδος. ἡ. gradus. basis, uestigia pedũ, sedes quod tamẽ tragicũ est, ponitur pro exordio sedis. Βαθμός. ὁ. ὁ. gradꝰ. nomẽ etiã militare, (monis. de phalange usurpatum. Etym.

Βάθος. ους. τὸ. profunditas, prolixitas. Βάθος φάλαγγος. Vide in militaribus uocabulis in appẽ.

Βάθρα. ας. ἡ. scala domus. (dice Lexici,

Βάθρακος. ὁ uana, pro βάτραχος, Ionicè apud Herodot.

Βάθρον. ου. τὸ.

Βάθρο. ὁ. fundamentũ, basis, imæ sedes, gradus, pes disci, subsellium.

Βαθύγλυφος. ου. ὁ. ἡ. profundus, & fertilis, feraxque Callimach.

Βαθυγλύφος. ου. ὁ. egregiè barbatus, ꝓmissa barba.

Βαθύγεως. τὸ. profunda terra, profundã terram habens.

Βαθύγηρ. extremæ senectutis, ualde senex.

Βαθύγλωσσ. ου. ὁ. eloquens.

Βαθύγνοφος. ὁ. altis demersus tenebris. Nazianz.

Βαθυδίνης. ου ὁ. habẽs uortices aut fluctꝰ, ꝓfundos.

Βαθύζωνος. ου. ὁ. ἡ. carnosus, profundè cinctus, ut toga supernè sit laxa, Persicarũ mulierũ epith.

Βαθυκαμπής. ualde inflexus, curuus.

Βαθυκήπια. τὰ. piscosum, profundum.

Βαθύκληρ. ου. ὁ. opulentus, prædiues Homer. ꝛ apud Herodot.

Βαθυκολπ. ου. ἡ. magnus sinus.

Βαθυλήϊον ager ferax, & diuisum βαθὺ λήϊον, dense seges apud Homerum.

Βαθύμαλλος. ου. ὁ. uillosus, uelut quando alta lana carduo à Fullone excitatur.

Βαθυῖ. profunde.

Βαθύω. μ. ωσω. π. ωκα. profunda facio, augeo.

Βαθύπλουτ. ου. opulentus, ὑπολαμπρ.

Βαθυρρέης. profundè fluens, Maris epitheton.

Βαθύρριζ. ου. ὁ. habens radices altas, arduus.

Βαθύρροο. ου. ὁ. profundè & citò fluens, altifluus.

Βαθύς. ε. ὁ. profundus, prolixus. ὄρθρος βαθέος, diluculo, cum multum adhuc noctis est. ἐν βαθείῃ γήρᾳ, in extrema senecta.

Βαθυσκαφής. ἐος. ὁ. ἡ. profundè fossus.

Βαθύσπορος. ου. ὁ fertilis, ferax, de agro dicitur.

Βαθύστρωτος κοίτη. lectus liberaliter stratus, lectus genialis & stratus operosè.

Βαθύχοινος. ου. ὁ. ἡ profundus in iuncis, densus

Βαθύτης. ητος ἡ profunditas. præ iuncis.

Βαθυχαίτης. ες. comosus, prolixo capillitio, promissam habens barbam.

Βαΐα. mons Cephaleniæ. unde

Βαϊάτης. nomen gentile.

Βαίβαμαι. ἀπὸ τοῦ βαίνω.

Βαίνω. μ. ήσομαι. π. βέβηκα. ἀόριστος. β. ἔβλων. uado, eo, incedo, ascendo, ascẽdere facio, descẽdo, amo, adulor. Neut. sed Hom. sæpe actiuè usurpat.

Βαιός. paululũ, paulatim, parum. Cyrillus aduerbiũ facit. ὀλίγον, μικρόν, pauliſper, nõ maligne.

Βαΐον. ου. τὸ. κοὐ βαΐς. ramus, propriè palmæ, hinc baius color & spadiceus. παρὰ τὸ βίαν τίλλεσθαι. quòd non facilè reuelli possit, quòd hæc arbor natura sursum nitatur aduersus deprimentis manũ. In Cyrilli differẽtijs βαῖον penanflexum duabus syllabis scribitur, quod non placet.

Βαιός. ᾶ ὁ. breuis, parnus.

Βαῖος. ου. ὁ. Baius Vlyssis socius.

Βαϊσφόρος. ου. solennitas oliuarum.

Βαίτη. ης. ἡ. bæta, indumentũ ex pellib. consutis.

Βαίτυλος. ου. ὁ. bætylus, Abadir. saxum quod pro Ioue Saturnus deuorauit. Vide Chil. Eras.

Βαίων. piscis, flaccidus & uilis, qui & Βλέννος, gobio assimilis, à quo est uoluptariũ iactata parœmia, μή μοι βαίων λακώσῃ ἰχθύς, cuius memi nit. Eust. Iliad. τ. Athenæus lib. 7. Vide prouerbia Erasmi.

Βαίνλος. ου. ὁ. ociosus & torpens, quiq; suarum rerũ nõ satagit, usus est Synesius semel in epistolis, πθίνουσῖσι, ζώντες βαίνλοι πρὸς ἡμᾶς.

Βαίνω. inebrior, μεθύσκομαι.

Βάκκλος. ου. ὁ. excetus, euiratus, effœminatus, stultus, magni corporis, castratus, Spado quasi βιάκχλος, hoc nomine dicebantur Galli matris deorũ sacerdotes, qui ferro præsecabãt genitales partes, furore acti.

Βάκκαρις. ἡ. bacchar, odorata herba, quam nardũ agrestem uocant quidam, alij asarum odoratũ.

Βάκκις. ίδος. ἡ. calceamenti genus.

Βακτηρόω. baculo inniti.

Βακτηρία. ας. ἡ. ᾱ.

Βάκτρον. ου. τὸ. baculus, fustis.

Βακχειασμός. ὁ. ὁ. genus lasciuæ saltationis.

Βακχᾶν. hædera coronari.

Βακχεῖον. ου. τὸ. templum Bacchi.

Βακχεβακχ. ου. ὁ. sic uocabatur Dionysius in sacrificijs. Aristopha. Equit. ἠδὴ γάρ ποτ' ἐγὼ τὸν ἐμὸν βακχεβακχον ἄσαι.

Βακχεῖος. ου. ὁ. pes ex breui & duabus longis.

Βακχευστικός. ὁ qui maxime Bacchũ imitatur.

Βακχεύματα. τὰ. Bacchanalia.

Βακχεύτης. ebrius.

Βακχεύω, & Βακχέω. immodestè ago more bacchantiũ, μαίνομαι, insanio, bacchor, ἀμετρεβάτως ferè accipitur. Sed αὐτοβακχεύω ἕτερον, οἷον μαινεσθαι ποιῶ. Bacchatur anus prouerbium in Chiliad. Erasmi.

Βακχή. genus piri, uel Bacchi sacrificia, baccha, bassara. Eurip. Cassandrã uocat Βακχίῳ, id est, diuino furore afflatã. Baccharũ hymnus est a- (pud Orpheũ.

Βακχία. ας. ἡ. insania, μανία.

Βακχίδης. Bacchi filius.

Βακχικός. ὁ. ἡ. Bacchicus.

Βάκχος. ὁ piscis Asellus, qui alio nomine & ὄνος.

Βάκχος. ου. ὁ. Bacchus. Eustath. ἀπὸ τοῦ βαχᾶν deducit, id est, ab incõdito ululatu, quo furẽtes bacchæ personabant, deinceps autẽ infertã literã κ, quo expressio fieret immanioris soni. Est præterea serti genus quod capiti circumponebatur, uel corona. Bacchi hymnus est apud Orph. Βάκχοι dicebãtur etiam thyrsi seu ramuli quos Bacchi sacris initiati gestabant, Phœnicum lingua Βάκχος ciulatum notat. (ricis unus.

Βακχυλίδης. ου. ὁ. Bacchylides, ex nouẽ poẽtis ly-

Βαλαιόν. magnũ, multũ, uelox. (Βάλανον. Ety.

Βαλανεαγρα. ας. ἡ. clauis, sera. πᾶλαι δ' ἀγρόν τον

Βαλανηφομφάλιον. ὰ. phialę in quibus eminebãtur umbilici apud Comicos.

Βαλανίζω. glandes excutio.

Βαλανίτης. βίος. uita inculta, uictus horridus, à ſculo quo uescebantur glandibus.

Βαλανίς. ίδος. ἡ. balneatrix.

Βαλεώτισσα. ας. ἡ. balneatrix, ut βασίλισσα, in Epig.

Βάλανοι. glãdiũ figura formata medicamẽta, quæ sedi ad soluendã aluũ inserũtur. cæ. Athen.

Βάλανοι. δίος. οἱ. castaneę nuces, aut nuces Ponti.

Βάλανος. ου. ἡ. glans, palmę fœminæ fructus, sicut masculæ φοῖνιξ. Item penis extrema pars, & pes-

fulus,apud Aristotelem, Theodorus glandem interpretatur,sicut & animal aquatile apud eundem è genere testaceorum. Βάλανος μυρεψική,glans unguentaria.

Βαλανοφάγοι.οί.uide in Chiliad.Erasmi.

Βαλαύλιον.σ.ὸ. marsupium, sacculus, ἀκόνλιον. Vide Bayf.de Re uest.

Βαλαυλιστόμος.ὁ fur,mærsupicida,crumenarũ præcisor. Saccularius uocatur.Vide Ascon. & Bayf.& Βαλαυλιοκλέπτας,apud eundem.

Βαλανώδης.εος.figuram glandis repræsentans.

Βάλαυστα.ἡ.trifolij species.

Βαλάρους.Cernij uocant exules, Pausan.

Βαλαύστιον.σ.τὸ flos agrestis punici,à quo color balaustinus dicatur.

Βαλβίς.ίδος.ἡ.repagulum,hoc est,illud unde in certaminibus equorum fit initium cursus. Latinis Carceres dicitur, quemadmodũ τέρμα, ubi sistitur, Latinè meta. Βαλβίδες quoq; dicuntur scamna seu gradus per quos ad cisternas descenditur, teste Aelio Dionysio. apud Hippocr.oblonga concauitas βαλβίς, propriè tamen linea in initio carcerum, intra quam se continebant cursores,quæ & ἀφετηρία.

Βάλε.iacias,ῥίψαι. Est & indignantis aduerbiũ, βάλε,uel cum,ἀχρεπλασπιῶ,ἀβάλε.

Βάλεος.piscis quidam apud Aristot. Gaza Græcam uocem relinquit. Idem forte est,qui infra βάρελος.

Βαλής.ήνος.ὁ.rex apud Aeschylum,teste Eustath. Iliad.γ.

Βαληναῖος.α.ὁ. regius,apud Plutarchum libro de fluuijs.

Βαλία.ophthalmia.

Βαλίας equus Achillis.

Βαλιαιώτου. Cretensibus dicuntur στωέφηβοι.

Βαλίος.α.ὁ uarius,maculosus, maculis uarijs distinctus,celer,uelox,rapidus. Latini balium & badium uocant colorem puniceum.

Βαλιῶται.progenitores,πράγονοι.

Βάλλα.oppidum Macedoniæ.

Βαλλαῖος.ciuis illius oppidi.

Βαλίζω. præ frigore contremisco, in Rhetorico lexico pro βαμβαλίζω.

Βαλλίζω.μ.ίσω.tripudio,lasciuio. Hinc forte Ballio prouerbiale nomen pro homine lasciuo & infami.

Βαλλίς.ίδος.ἡ genus floris, quod uidetur mortuos uitæ restituere,simile aryone. οἱονεὶ Βάλλια ἂς ἔσαε. Etym.

Βαλλισμός.ὁ.ὁ. tripudium, saltatio quæ ad tympana crepitantia, uel ad cymbala desaltabatur, cuiusmodi Parilibus fiebant Romæ, quæ ῥωμᾶτα uocabãtur.Inferius Βασκισμός scribitur.

Vide Ammonium.

Βάλλω μ.αλῶ.π Βέβληκα, ἐκ τοῦ βλῶ.ἦσω.ἀόρ.β ἔβαλον. mitto, sagitto, uulnero,iaculor,iacio, uibro,infector,percutio, prosterno,admoliior, impono.Etym. Homer.Iliad. ἀ.αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτοῖσι βέλε ἐχεπευκέα ἐφίεις. Βάλε. pro ἔβαλε. Βάλ' οὕτως,prouerb.uide in Chiliad. Erasmi. Λόγῳ βάλλειν, est incessere maledictis, & cõuitijs uelut figere.Greg.Βάλλομαι εἰς νοῦν. passiua uoce dicitur,pro animaduerto & intelligo.Synes.Βεβλημένος εἰς νοῦν à Chrysostomo dicitur pro eo quo dicimus qui in animum.in duxit, & ut faceret consilium cepit. Βαλόμενος ἐφ' ἑαυτοῦ, secum ipse cogitans,Herodoto. Hom.χὴ θυμῷ βάλλουδ' ἔπος,in animo uersabant. Item Βεβλημένος,proiectus dixit Vergil. hoc est, qui toto corpore prostratus iacet, id quod in graubus accidit morbis. Βεβλῆσθαι & οὐτᾶσθαι ab Ammonio distinguuntur.

Βαλλωτή.marrubium nigrum.

Βαλος.uia per altum.

Βαλός.limen,cœlum,βηλός.

Βαμβαίνω.tremo dentibus & pedibus. Verbum tractum ex fuga & timore,trepido & uacillo in incessu.

Βαμβακούργια.ἡ.uenefica,impostrix. (tremo.

Βαμβακίζω.μ.ίσω.π. ικα. & βαμβαλίζω.frigore

Βάμβολον.ὸ.hyberna uestis,item pudendum.

Βάμμα.ατος.ὸ.tinctura,salsamentum, liquor quibus,teste Nicand.scholiast.

Βανανσία artificium, sedentariũ. Affectatio quædam splendoris ac magnitudinis dum in faciendis sumptibus dignitatem ac decorum consectantur, ubi minimè oportuerat, quod uitium Aristotel. per excessum oppositum facit, & contrarium μεγαλοπρεπείᾳ.

Βάναυσον.ὸ.tractorium.

Βαναυσεγία. idem quod Βαυσία, ars sedẽtaria,

Βάναυσος.α.ὁ.ἡ. caminarius,qui circa fornaces & caminos exercetur. nam βαῦνον Peloponenses ignis locum uocant, caminum: & αὔειν incendere est. Vnde propriè dicitur de artificibus,qui igne opera sua conficiunt. Sed translata uox est postea ad omneis artes, quæ manuum opificio peraguntur, id quod & D. Hierony annotat lib.1. aduersus Pelagium,Vt taceam,inquit,de ijs quos Græci βαναύσους uocant, non ad opera manuum pertinentes possumus dicere.Aristot Polit.8 Βάναυσον ἔργον εἶναι οἰεῖ τοῦτο νομίζειν, καὶ τέχνην ταύτην καὶ μάθησιν ὅσαι πρὸς τὰς χρήσεις καὶ τὰς πράξεις τὰς τῆς ἀρετῆς ἄχρησον ἀπεργάζονται τὸ σῶμα τῶν ἐλευθέρων, ἢ τὴν ψυχὴν ἢ τὴν διάνοιαν. διὸ τὰς τε τοιούτας τέχνας ἅσας τὸ σῶμα παρασκευάζει χεῖρον διακεῖσθαι, βαναύσους πολλῶν, καὶ τὰς μισθαρνικὰς ἐργασίας, ἄσχολον γὰρ ποιοῦσι καὶ τὰ θεωνὴν τὴν διάνοιαν. Itaque hoc nomine dicetur mechanicus,seruilis,mercenarius, illiberalis, sedentarius. Et quia hoc hominum genus plærunq; præter dignitatem effertur,suisq; opificijs quasi magnis ac præclaris gloriari solet,factum inde est ut de ijs etiam dicatur qui maiora quàm ipsos decet indecore aggrediuntur. Ammon. distinguit à τεχνίτης. Cæl.lib.8.cap.38.& lib.13.cap.42.

Βαῦξις.ίος.ἡ.fama,sermo,ἀπὸ τοῦ βαύζω.

Βαύπαξ.tincti,fucati. Item nomen fabulæ Eupolis Comici, & genus gemmæ Plinio libro 37. Item sacerdotes Cotyttij apud Athenienses,Meminere Aristoph.Suid.& Politianus Misc.

Βαπτίζω.μ.ίσω.π.ικα.immergo.Accus.

Βάπτισμα.ατος.ὸ.

Βαπτισμός.ὁ.ὁ.immersio,lotio,baptismus.

Βαπτιστήριον.locus qui uulgò fons dicitur.

Βαπτιστής.tinctor,qui mergit & tingit.

Βαπτός.ὴ.ὸ.tinctus.

Βάπτω.μ.ψω.π.αφα.tingo,lauo,coloro,inficio.Accus.

Βάραγγος.ὁ.pro Βράγχος.pleonasmo Ρ.α.

Βάραθρος.ὁ. qui in barathrum præcipitetur dignus,βαράθρου ἄξιος.

Βαραθρον.ου.ὸ. siue ut alij enunciant,βέρεθρον, locus profundior erat Athenis putei modo, in quem noxios ac κακούργους deturbabant, eius superiora dura quidem erant ac rigida,infima uerò laxa & mollia, ut descendentes facilè demergerentur. Harpocratio annotat Demosthen. in Philippicis abusum hac dictione pro pernicie tantum. Propriè aiunt βαράθρα uocari excauata loca,in quæ demerguntur flumina, παρὰ τὸ βαίνειν, ab aquarum ingressu, uel quasi ἄβατα, quòd ex cauitate peruia non sint,nec adeunda. Sunt item qui cœnosa loca eo nomine intelligant. Cælius libro 9.capite 34. Vide Ammonium qui inter βάραθρος & βαραθρόν distinguit.

Βαραθρώδης.εος.ὁ.ἡ.profundæ altitudinis.

Βάρακος. insipiens, homo barbatus & rudis, & piscis nomen, apud Aristotelem Βάλεος legitur.

Βαρβαρίζω.uoce,cultu,moribus,ac toto uitæ genere barbarus fum. Item nouum quiddam ac peregrinum,barbarumq; designo.

Βαρβαρικόν,uide Βάρβαρον.

Βαρβαρισμός.ὁ.ὁ.barbarismus. Cæl.lib.5.cap.20.

Βαρβαρισί.barbarè.

Βάρβαροι.ab initio dicebantur, qui difficulter, aspere,aduriter loquerentur, ut blæsos balbosq; dicimus.à Βάρβαρος absona uoce,in quam peregrini homines Athenis cum primũ Græce loqui conarentur, sæpius incidere solebant. deinde ad mores feros atq; asperos accommodari est cœptum, ut pro duro,agresti, sæuoque acciperetur. Item τὸ ὑχ' ἑλλωικόν, ac quicquid peregrinum erat βαρβαρον uocabant.

Βάρβαρον.τὸ. uocabulum non Græcum,sed peregrinum.βαρβαρικὸν autem,quicquid hominũ barbarorum est,

Βαρβαρόφωνος.aspere & obscure loquens.

Βαρβατίζειν.canere lyra seu barbito.

Βάρβιλος.arbor persica, è persici officulo enata, in Geoponicis.

Βάρβιτος.ὁ.barbitus.

Βαργύτης. gloriosus miles,ἀλαζών.

Βαρδύς.α.ὸ. tardus, pro βραδύς, metathesi literarum.

Βαρίω.μ.ήσω.π.ηκα.grauo.

Βαρίως.graue, molestè.

Βαρζύλη.ἡ. orci tunica dicitur ab aliquibus,herba quædam.

Βαρκοί. gingiuæ, maxillæ, ut quidam uolunt. ea quæ à sumpto cibo dentibus inhærent.Item lana elaborata.

Βάρημα.τὸ.grauitas.

Βαρίωοί.incolæ oppidi Mediæ.

Βάρισοι.ὰδ. uaticinia quædam à Bari Hyperboreo condita,qui in Græciam ad oraculum profectus, Apollini inseruit pro stipe,uti ἀλεφυνφάγοι omnes solebant.

Βαρῖνος.ου.balagrus piscis. Vide Βάλερος,& Βάραλος. Aristoteles libro quarto,capite ultimo huius piscis meminit, fluuiatilem esse dicens sine ouis & sine semine prolifico. legitur autẽ in Græco κυπρῖνος καὶ Βαρῖνος. Gaza uertit, Carini & balagri.

Βάρις.ιος.ὁ.domus, nauigium,porticus,turris,ingens petra,τέιχος.Vide Ammonium.

Βάεις.est & nauis nomen apud Aegyptios.

Βαρῖται. aues quædam apud Oppianum de aucupio.

Βάρκα.ἡ.fibula,pudendum.

Βαρκή.ῆς.ἡ.urbs Libyæ circa Pentapolin.

Βάρος.εος.ὸ.pondus,moles,grauitas,ὀχλος.

Βαρύηχεῖν.sonare,saltare,ἠχεῖν, σκιρτᾶν.

Βαρύ.nauicula,κῆ θυμίαμα ὄνῶδες.

Βαρύβρομος.α.ὁ.ἡ.grauiter sonans,grauistrepus.

Βαρυδαίμων.ονος.ὁ.ἡ.infelix.

Βαρυηκοΐα.ἡ.hebetudo auditus,ἀυσηκοΐα.

Βαρυηχής.ἐος.ὁ.ἡ.idem quod Βαρύβρομος,grauistrepus.

Βαρυθυμέω.negligo,ὀλιγωρέω.

Βαρυθυμία.ας.ἡ.acerbitas animi.

Βαρύθυμος. ὁ, ἡ. grauis animo.

Βαρυθυμόμαχος. ὁ. grauiter inuestigatus, ægre ferens.

Βαρύω. grauor, βαρύομαι.

Βάρυξ, ακος. ἡ. malleus.

Βαρυπάρθενος. ὁ, ἡ. fatuus, mentis expers.

Βαρυπεφαλαι. οἱ. Vitruuius libro primo, capite secundo.

Βαρύπτυπος. ὁ. uocalis. Iouis epitheton, à tonitruum fremitu.

Βαρυπλήξ, ηγος. grates procellas concitans. Epigram.

Βαρύλικα. saltatio, quæ à mulieribus peragebatur in honorem Apollinis & Dianæ.

Βαρύλυπος. ὁ. dolore affectus.

Βαρύμνις, ιδος. ὁ, ἡ. memor iniuriæ.

Βαρύομαι. grauor, βαρύομαι δῖς δ' ἔτωσε.

Βαρυπώω. μ. υνῶ. π. υκα. grauo, ingraueſco. Accuſ. iungitur.

Βαρύπωθος. ὁ. graui tergore, ſeu teſta onuſtus, cuiuſmodi oſtreum. Empedocles.

Βαρύοδμος. ὁ. graue olens.

Βαρυοσμός. ὁ. ὁ. idem.

Βαρυπένθεια. ας. ἡ. luctus.

Βάρυπήμων. miſer, grauatus, malus.

Βαρυπτίζω. grauiter premo & urgeo, Plutarch.

Βαρύποτμος. ὁ. ignauus, infelix.

Βαρυποτμότατος. ὁ. ὁ. infortunatiſſimus.

Βαρυπρεπής. ἐος. ὁ, ἡ. grauitatem præ ſe ferens, magnificus.

Βαρύπτυκνοι. οἱ. qui uelut regiones primas ſpiſſi retentant. Capel. lib. 9.

Βαρύς. ἐῖα. ὁ. moleſtus, grauis, onerоſus, morоſus, ſuperbus, impudens. Βαρὺς ἐκ δίης σκελοῖν. claudus.

Βαρυσίδηρος. ὁ. ὁ. ῥομφαῖα. grauis enſis.

Βαρυστάθμῆσαι. adducere pondus, grauitatem addere.

Βαρυστάθμος. ὁ. ὁ. grauiter ponderans.

Βαρύσυνος. ὁ, ἡ. grauiter ſuſpirans, infelix, raucus.

Βαρυσυμφορώτατος. impatienter ferens calamitates.

Βαρυταρβὴς. ους. ὁ. ἡ. grauiſtrepus, apud Aeſchyl.

Βαρύτοροι οἱ. moroſiores.

Βαρύτης. ητος ἡ grauitas, moleſtia, moroſitas.

Βαρύτιμος. ὁ, ἡ. precioſus, quaſi grauis precij. quòd olim appenderetur æs, non numeraretur.

Βάρυτος. ὁ. herba ſapina. Dioſcor. lib. 2. cap. 27.

Βαρύστονος ſῆθος. anguſtum pectus.

Βαρύφθογγος. ὁ, ἡ. graue ſonans.

Βαρυφροσύνη. ης. ἡ. moleſtia grauis.

Βαρυφωνία. ας. ἡ. uocalitas, ſonoritas.

Βαρύψυχος. ὁ, ἡ. grauis animo, ærumnoſus.

Βασάνιος. ὁ. arguo, ἐλέγχω. βασανίζω.

Βασανιλομένη. ἡ. ſubagitata, coitum paſſa.

Βασανιζόμενοι. οἱ. quæſtione torti.

Βασανίζω. μ. ίσω. π. ισα. cum diligentia examino, probo, torqueo, per quæſtionem extorqueo, exploro. Actiu. accuſ.

Βασανιστήριον. locus in quo homines torquẽtur.

Βασανιστής. οῦ. ὁ. tortor.

Βασανίστρια. ας. ἡ. tortrix, examinatrix.

Βάσανος. ὁ, ἡ. experientia, experimentũ, probatio, lapis index ſeu Lydius, cuius attritu fabri aurum uel argentum explorant. Item pro tormẽti genere quæſtio. Quæſtionẽ intelligere debemus (inquit Iurecõſultus) tormenta, & corporis dolores ad eruendam ueritatem. ἢ τοῦτο μασία, ἢ ἢ πλυγῶν. Ammon.

Βασίλεια. ας. ἡ. regina proparoxyt. Ammonius.

Βασιλεία. ας. ἡ. regnum, imperium. Ammonius. penultimam circumflectit (niſi mendum eſt libr.) quod non placet.

Βασιλίδιον. regis filius.

Βασίλειον. ὁ. ὸν. regia, palatium, aula, ædes imperatoriæ, ſignum regale.

Βασιλεύω. regnatur ío, regnum affecto.

Βασιλεύεσθαι. regibus parere.

Βασιλεύθείς. ἐντος ὁ. regnatus.

Βασιλεύς. έως. ὁ. rex. Itẽ imperator, & qui uniuerſo exercitui præeſt. Ammoni⁹ differre ſcribit à ἡγεμών, uide αὐτός. Aliquãdo ponitur pro ſacrificulo, q rex erat ſacrorũ, & præerat ſacris Eleuſinijs, iudiciũq; habebat uiolatæ religionis. Item δικαστὴς apud Heſiod. Bud. Com.

Βασιλεύς, auis apud Ariſtotelem, à Gaza regulus uertitur, Βασιλεὺς ὁ μελιτῆδη apud eundem rex apum. Vide Ammonium quid differant Βασιλεύς, κυβερνος, & ἡγεμών.

Βασιλεύω. μ. εύσω. π. ευκα. regno, regem creo. Neut genit.

Βασιλή. ἡ. Βασιλεία. regnum apud Sophoclem.

Βασιλιάω. regnum appeto. Neutr. abſol.

Βασιλίδιον. calceamenti genus muliebris.

Βασιλίζω. μ. ίσω. π. ισα. regiæ parti faueo.

Βασιλική. domus ampla & ſpacioſa, in qua agebantur cauſæ, conciones & alia id genus. Sic Cicero ſecundo ad Attic. Baſilicam habeo non uillam, frequentia Formianorum. Cælius libro 15, capite 11.

Βασιλικός. ὁ. regius, regalis. Item quicquid ſplendidum eſt & magnificum.

Βασιλικῶς. regiæ. Vide in prouerbijs Eraſmi, βασιλικῶς, & baſilica facinora.

Βασιλίνδα. luſus, quo rex aliquis ſorte factus, laborioſum quiddam miniſtro ſimiliter ſorte facto imperat.

Βασιλίς

Βασιλὶς. ίδ'. ὁ. ἡ

Βασίλισσα. ης. regina, Menãder Βασιλίννην dixit.

Βασιλίσκος. ὁ. ὁ. regulus, ſerpens ut minimus ita uenenatiſſimus, de quo uide Aelianum & Nicandrum in Alexipharmacis. Βασιλίσκος. apud Proclum de ſphæra ſtellæ cuiuſdam nomen eſt.

Βάσιμος. ὁ. peruius, πορδύσιμος.

Βάσις. ιος. ἡ. greſſus, gradus. Item pes, ſuſtentamentum, id quod ſuprapoſitæ fabricæ pondus ſuſtinet, firmamentum. Aliquando figuræ nomen apud rhetores.

Βασκαίνω. μ. ανῶ. π. ικα. inuideo, indignor, iraſcor, accuſo. Item τοῖς φάεσι λαίνειν, καὶ τοῦ βλέμματι φθάρειν. hoc eſt, oculis aſpectuq; enecare, faſcinare. Virg. in Bucol. Neſcio quis teneros oculus mihi faſcinat agnos. Demoſth. πνὰ τεφῶν, ὅτῳ βασκαίνουσι dixit, αὐτὴ τῷ συνοφαντοῦσιν. Ammonius. Neutr. datiuo iung.

Βασκανία. ας. ἡ. inuidia.

Βασκάνια. τὰ. uocabantur ridicularia quædam, quæ apud ueteres fabri ferrarij ante fornaculã appendere ſolebant, inuidiæ auertendæ gratia, Cæl. lib. 11. cap. 30.

Βάσκανος. ὁ. ὁ. inuidus, ingratus.

Βάσκας. ὁ. auis genus. Vide Βάσκη & Βόσκας.

Βάσκη. ἰδι. uade, accelera. dicta ſunt ἐκ τοῦ βαλλάντου κατ' ἰσοσυλλαβίαν, καὶ ταυτολογίαν, apud Homerum.

Βασκισμός. ὁ. ὁ. ſaltatio. Vide Βαλλισμός.

Βάσκω. uado, aſcendo. Item dico, maledico. Neutrum.

Βασμός. ὁ. gradus.

Βασσάρα. ας. ἡ. καὶ Βασσαρὶς. ίδος. baccha. Item mulier proſtituta, apud Lycophron. Vocatur hoc nomine Penelope apud Lycoph. uide ibidem interpretem Zezem.

Βασσαρεύς. epitheton Bacchi. Dionyſij Baſſarei hymnus eſt apud Orpheum.

Βασσαρικά. interpretantur Dionyſiaca.

Βάσσαρος. uulpes apud Cyrenæos. Herod.

Βάσσων, pro βαθύτερον, εὐγειον. denſum, fœcundum.

Βάστγμα. ατος. τὸ. ſuſtentaculum, geſtamen.

Βαστίζοντες. baiuli, geruli.

Βαστίζω. μ. άσω. π. αχα. porto, exporto, baiulo, libro. 8. actiu. accuſ.

Βάστηλοι. Bœotice, diuites, & generoſi.

Βάστραξ. ακος. collum, Bœotica lingua.

Βαστραχαλίζω. τραχηλίζω, per medium ſecare

Βατταλάκης. dicebatur pinguis, impotens, temulentus, ſomnolentus, & craſſo ingenio, quòd capite deiecto incederẽt tales plerunq; ſoleant. Eraſ. Chiliad.

Βατταλίζεσθαι. turpiter & effœminatè uiuere, à Battalo quodam Epheſio tibicine, tam molli & fracto, ut non ueritus ſit in ſcena uti calceamentis muliebribus. Eraſ. Chiliad.

Βάτταλος. ὁ. ὁ. odioſus, turpis: quo nomine dictus eſt Demoſthen. ob mollitiem. Vide Plutarch. Item podex, cinædus. Βάτταλοι quoq; dicebantur Germanorum equites præſtantiſſimi, authore Plutarcho. Cælius lib. 3. capite 13. & Eraſ. Chiliad.

Βαταύιον. ου. τὸ. apud Siculos patella dicitur, & πατανιον pro eodem.

Βατόω. coëo, inſcendo, ὀχεύω.

Βατέω. uado, abundo.

Βατήρ. ῆρος. ὁ. meta à qua incipit ſaltatio, limen. Amipſias Comi. ἐπ' αὐτὸν ἥκεις τὸν βατῆρα τῆ θύρας. Item pedum, baculus paſtoralis. Nicand. ſchol.

Βατηρία. ἡ. baculus, ſcipio, παρὰ τὸ βάσιν τηρεῖν.

Βαλβοσιώπος. uide in Βατίς.

Βαλανεμώρα. τὰ. mora rubi apud Gal.

Βάλιον. ὁ. τὸ. paruus cadus, diminutiuum à Βάλος. Item Βάλιον ſubblandientis puellæ diminutam appellationem eſſe tradunt. Cælius libro 3. cap. 13.

Βατίς. ίδος. ὁ. uel Βάλος. ſpecies mollioris piſciculi delicatioris ue, à cuius ſimilitudine quidam pro molli ac delicato interpretantur. unde & Βαλβοσιώποι dicuntur ἀψοφάγοι & gulones. Cæl. ibidem. Vide Βάλος. ὁ. Eſt & ἡ. Βατίς Ariſtoteli in hiſtoria animalium nomen auis, Gaza rubetram interpretatur.

Βαλιόδρομος. ὁ. ὁ. circa rubos ſatagens, eoſq; colligans & pangens apud Homer. in Hym.

Βατός. ὁ. peruius. oxytonum.

Βάλος. ὁ. ἡ. rubus. paroxytonum.

Βάτος. ὁ. ὁ. menſuræ genus. Budæus in Aſſe. Vide Βαλίον. In Cyril. differẽtijs exponitur cadus, neſcio quã recte. Eſt & Βάλος. ὁ. raia piſcis mas, cuius fœmininum eſt ἡ Βατίς. utrunque apud Ariſtotelem in hiſtoria animal. Vide Aelianũ quoque de raia.

Βάτος ἁλίας. ὁ. rana uel potius raia piſcatrix, cuius meminerunt Ariſtot. & Aelianus.

Βατραχίζω. in morem ranæ nato.

Βατράχιον. coloris ſpecies erat, quo ante inuentas perſonas faciem obungebant. Item ranunculus herbę genus, quod apiũ riſus uulgò.

Βατραχίς. genus ueſtis floridi coloris, qua utebantur fabularum hiſtriones.

Βατραχομυομαχία. ranarum & murium pugna.

Βάτραχος. ὁ. rana, de qua uide Aelianum. Item tumor ſub lingua, maximè pueros infeſtãs. de

quo

quo Aëtius.

Βαπτολίζειν. impeditè loqui, & hæsitanter balbutire, aut (ut alij malunt) uersutè & fraudulenter agere, quòd **βάσκανος** uulpem significet. **ἀπὸ βάπτου θηρίου ἰχνοφώνου ὄντος.** Item effutio, nugas deblattero, ut Cic. ad Atticum, **ὁ ἀπελούσατός μοι τὰ ἐμὰ Βαπτολίζων.** Cæl. libro 7. cap. 22. & Eraſ. Chiliad.

Βαπτισμοί, οἱ. nugæ, **φλυαρίαι.**

Βαπολογέω. μ. ήσω. π. ηκα. multa & inania loquor Eraſ. Chil. & in Matth. cap. 6.

Βαπολογία ας. ἡ. titubantia, quando uidelicet oratio repetitur, multiloquium, cui opponitur **λακωνισμός.** ſumptum à Batto quopiam inepto poëta, qui in hymnis ſuis eadem crebrius iterabat. Eraſmus in Chiliad.

Βάττος. ὁ. Battus poëta quidam, qui ſemper eadem repetere ſolebat.

Βατύλη. eſt Theopompi drama. Eſt & plantæ genus: & mulier pumila ſiue uana.

Βατύλους. uocabãt puſilli corporis fœminas. Cæl. lib. 3. cap. 13.

Βαύζω. μ. ύσω. π. υκα. occultè dico, baubo, canillam uocè edo, latro. Fictũ uocabulũ à canũ latratu.

Βαυκάλιον. uas uinarium, apud Hom.

Βαύκαλος. mollis, delicatus, comptus.

Βαυκίλον. genus calceamentorum Ionicorum,

Βαυκίζεσθαι. laſciuire, **θρύπτεσθαι.**

Βαυκισμός. ὁ. genus laſciuæ ſaltationis à Bauco quodam inſtitutæ.

Βαυκοπανοῦργοι. qui exigua & parui momẽti, manifeſta tamen diſſimulant. Ariſt. lib. 4. Ethic.

Βαῦνος. ὁ. caminus, fornax.

Βαυσία. ἡ. domus apud Meſapios, hinc **βαυσιόθεν** pro è domo, apud Cleonẽ in elegijs. Etym. annotat.

Βαφεύς. έως. ὁ. tinctor.

Βαφή. ῆς. ἡ. tinctura.

Βαφική. ῆς. ἡ. tingendi ars.

Βαφικός. ὴ. ὸν. infectorius, aptus ad tingendum, & colorandum, ut **κόκκος βαφικός**, apud Dioſc.

Βδάλλω. μ. αλῶ. mulgeo. Actiu.

Βδελλοί. aciculæ piſces. inferius **βέλεα.**

Βδέλλα. ης. ἡ. hirudo, ſanguiſuga. Vide Nicandrum in Alexipharmacis.

Βδέλλω, uel **βδάλλω** Atticè. exprimo, mulgeo, timeo.

Βδέλυξ. fœtor extinctę lucernę, crepitus uentris.

Βδελυγμα. ατος. τὸ. abominatio, malus odor, fœtor, **ἀυσσοσμία.** Etym.

Βδελυγμία. fœtor, **ἀυσωδία.**

Βδελυγμίας. ὁ. fœtidus, mali odoris. Etym.

Βδελυγμός. ὁ. fœtor, malus odor. Etym.

Βδελυκτός. ὴ. ὸν. abominabilis.

Βδελυρία. ἡ. nugacitas, odium, deteſtatio, execratio. Etym. **παιδιὰ ὠφελὴς ἢ ἐπονείδιστος.**

Βδελυρός. ὴ. ὸν. odioſus, exècrandus, abominabilis, deteſtabilis, facer, odio dignus. Etym.

Βδελύσσω. fugo, faſtidio. **παρὰ τὸ βδελύω.** ἔστι παθητικὸν ἀπὸ τοῦ **βδελμα.** Etym.

Βδελύττομαι. μ. ύξομαι. π. υγμαι. faſtidio, abominor. Depon. accuſ.

Βδεννύμην. aliium euacuare.

Βδέω. μ. ήσω π. ηκα. pedo. Neutr. abſol. uel cum accuſatiuo, ut apud Ariſtoph. in Pluto, **ὃ λιθανωτὸν γὰρ βδέω.**

Βδύλος. pedor.

Βδύλλω. metuo, trepido, deteſtor, odi. Ariſtoph. Equit. **καὶ γὰρ ὅτε πλέοιεν ἐδείλιασεν αὐτὸν, ὅτι ψυχὴς βδύλλοι λεώς.**

Βεβάασιν, αὐτὸ τὸ βεβήκασι, κατὰ συγκοπὴν τοῦ ηι εἰς ᾱ. Etym.

Βεβαία. ἡ. nomen fontis in Eubœa, ſic dicta quòd cæteris fluuijs & fontibus omnib⁹ in hac inſula ſiccescẽtibus ſolus hic aquoſus permanſerit. **Βέβαιος** enim firmus eſt. Etym.

Βέβαιος. α. ὸν. καὶ ὴ. ſtabilis, firmus, conſtans, certus, compertus, & de quo fiduciam habemus, Bud. Com.

Βεβαιότατα. conſtantiſſimè.

Βεβαιοτέρως. conſtantius.

Βεβαιοῦμαι. paſſiuè **ὸ πιστοῦμαι ἁπλῶς**, hoc eſt, pro comperto habeo, affirmo, fidem facio.

Βεβαιόω. μ. ώσω. π. ωκα. confirmo, ſtabilio, roboro. uide Etym. Eſt & **βεβαιῶσαι**, id quod Iuriſconſulti dicunt, præſtare ut habere liceat ei, cui ſtipulatione & ſpõſione euictionis cautum eſt. Et **τὸν βεβαιώσοντα παρέχεσθαι**, eſt authorem ſuum laudare. Bud. Com.

Βεβαίωσις. εως. ἡ. eſt actio ob euictionem.

Βεβαίωσις. εως. ἡ. confirmatio.

Βεβαιώτης. ὁ. aſtipulator.

Βεβαιωτικός. ὴ. ὸν. cõfirmatiuus.

Βέβαμεν. ἀπὸ τοῦ βεβήκαμεν γέγονε κατὰ συγκοπήν. Etym.

Βεβάμεν. πρόσωπον, ἀπὸ ἐμφατέου ὄσιν. Etym.

Βεβηκώς. ότος. progreſſus, à **βαίνω.**

Βέβηλα. ſacra ad quæ profanis acceſſio erat: quibus oppoſitur **ἀβέβηλα.** Vide **ἀβέβηλα** in Ammõ.

Βέβηλος. α. ὸν. impurus, prophanus.

Βεβηλόω. μ. ώσω. π. ωκα. inquino, cõtamino, prophano. Actiu. accuſ.

Βεβιωμένα quæ in uita peregimus. Demoſth. **ἐξέτασον πρὸς ἅπαντα ταῦτα σοι τὸν ἐμοὶ βεβιωμένα.** Ci. impersonaliter dixit ad Atti. Quare ſtomachor omnia? ſed mihi **βεβίωται**, uiderint iuuenes. Id eſt, ſed mihi uita peracta, Bud. Com.

Βελασῶδες. urgere, torqueri.

Βέβελα. Δέκεικα, πεπάμηκα, ἀπὸ τοῦ βέλω βαρυτόνου. μ. κελήσω. π. βεβέλημαι. καὶ συνηθῶς βέβελα. Etym.

Βεβρεγμένος. ὴ. ὸν. madidus uino, nõ plenè ebrius.

Βέβρικος. pars intra maxillas, gingiuæ. uide **βάβρικες.**

Βεβροτωμένον. τὸ. cruentum, ſanguine conſperſum.

Βεβῶς. iens. Atticè pro **βεβηκώς.**

Βέβυλος. ὸν. muliebris ornamenti ueſtis ſiue genus.

Βέη. iret, **πορεύσῃ.** Item uiues, **ζήσῃς, βιώσῃ, ἐκ τοῦ βέω, βῶ.**

Βέδρομ, pro **βέρεδρον** per ſyncopen.

Βεκάδιες, αἱ. pecudum morbo ſublatarum tergora, apud Laconas.

Βένδω. uim inferre. Sed **βινεῖν** magis in uſu eſt, ui deturq; **ἀπὸ τοῦ βάναυ** deflexum.

Βενηπάν. Venerem appetere.

Βέομαι. uiuam, **βιώσομαι**, Homer.

Βέω. iero.

Βῆ. panis. Phrygum uox eſt, de quo Herod. libro ſecundo.

Βεκκεσέλλιον. ὁ. delirus, ſtupidus, uehementer annoſus. Compoſita uox ex **βέκ** & **σελήνη. οἱονεὶ ἀρχαῖον καὶ πρὸ σελήνης**, hoc eſt, ualde antiquus ut uel ante lunã extitiſſe uideri poſſit Ariſtoph. interp. Eraſmus in Chiliad.

Βέλεκος. legumen quoddam cicerculę non diſſimile.

Βελεμνοφόρος. τὸ. ſagitta, **βέλος.**

Βελεσιχαρής. ſagittis gaudens. Epitheton Apollinis.

Βέλκα. acicula piſcis, **βαφὶς θαλασσία.** (linis.

Βέλλερα. τὰ. mala. unde Bellerophon, quaſi malorum occiſor.

Βέλημα. impedimentum, **ἢ φραγμα γὰ τοῖς ἀμῶ.**

Βελοθήκη, ης. ἡ. pharetra.

Βελόνη ης. ἡ. piſcis apud Ariſtot. Acus Gaza interpretatur & acicula. Roſtrum habet gruis uel ciconiæ ſimilitudine, colorem uerò argenteum, ſpinam uiridis coloris. aliàs **ῥαφίς**, ſuperius **βέλκα**, & **βολαλός** nominatur. Vide etiã Aelianum. Significat & acum inſtrumentum. Lucianus in Pſeud.

Βελονοποικίλτης. ὁ. acu pictor.

Βέλος. ους. τὸ. ſagitta, miſſile, telum, omne quod iaciturac in longum mittitur, quod genus eſt lapis, lignum, plumbum, ferrum, **ἀπὸ τοῦ βάλλειν.** Aliquando etiam gladius, uulnus, dolor, **τὸ ἐκ βολῆς τραῦμα. βέλος** propriè dicitur ferrum ſagittæ, **τὸ θῖς καὶ σιδήρεον**, ut liquet ex cõpoſito **ἀμφιβέλης.** Euſtath. Iliad. **Α.**

Βελουλκία. ἡ. teli corpori infixi extractio, cuius

tres eſſe modos apud Hom. annot. Euſt. Iliad. **Λ. ἐκβωμὴν**, ubi diſciſſa latius carne eximitur: **ἄνωσωμὴν**, ubi protruditur propellituq; & **ἐξολκὴν**, quando extrahitur.

Βέλτερος καὶ φέρτερος. bonus, præſtans. Non enim ſunt comparatiui, quanquam ſimiliter terminent.

Βέλτιον. melius.

Βελτίονος. melius.

Βέλτιστος. η. ὸν. optimus.

Βελτιόω. melius reddo.

Βελτίων. ονος. ὁ, ἡ. melior, **ἀμείνων.**

Βεμβικιάω. μ. άσω. π. ακα. καὶ

Βεμβικίζω. uoluo, in gyrum circumagito.

Βεμβίς, ίδος, ἡ, &

Βεμβίξ, κος, uespę genus quod maturas uuas depaſcitur, apud Nican.

Βεμβιξ. uel **βεμβικ. κος. ὁ. ῥόμβος**, turbo, quem pueri ſe exercentes torquent. Capitur pro ſordido & præpar.o. Eſt & inſecti genus apud Nicãdrum in Theriacis.

Βενδίδεια. τὰ. Dianę feſtũ erat ex Thracũ inſtituto, q. 19. **βαρβαρικῶν μηνὸς** in lyreo portu celebrabatur Proclus lib. 1. & 3. in Timęũ Platon.

Βενδίς. ἡ. Diana ſeu Luna apud Orpheũ, **Βενδίσ-δε κρατεία**

Βόθος. ου, ὁ. profunditas, fundum.

Βόθος. ὁ. toga.

Βέομαι. curro, **βαίνω. βιάζομαι.** Homer.

Βραχάζω. Prouerbiali ſchemate dicitur incredibilia manaq; proferre, ab Antiphane Comico Bergeo, q **ἄπιστα** cõfinxit. Vide in Chil. Eraſ.

Βρέθρον. α. τὸ. lingua Attica barathrum dicitur, locus cœnoſus.

Βρεφώνης πλόκαμος. Inter ſydera numeratur à Proclo in Sphæra.

Βρηδύδω. aufugere, **ἁρπετὸν δίδω.**

Βρῆς fugitiuus, **ἁρπαξ ἕτης.**

Βρεσνίς, ίδος, ἡ, calceamentum muliebre.

Βρεσονίκης πλόκαμος, hoc nomine eſt aleatorius quidã iactus, cuiuſmodi apud Latinos Venus.

Βᾶ. iuit. Aoriſtos **α.** eſt **πρὸ τοῦ βῶ, βάσω, ἔβην,** & Ionicè **βᾶν** accentu circumflexo. Nam ſciendũ, quòd ſi poſt uocalis alicuius aphæreſin, longa ſyllaba relinquatur, eam circumflecti, ut **ἔφης φᾶς, ἔβης βᾶς.** &c. Si uero breuis fuerit, acui, ut **ἔβαν βᾶν, ἔστην στάν.** Etym.

Βᾶ. ſonus fictitius, ad ouiſ balatus imitationem. Cratinus **ὀλίβιος ὥσπερ πρόβατον βᾶ βᾶ λέγων.** Bud. Com. (γων βαδίζω.

Βάδην. uade, **βαδίζε, μείβε.**

Βάθυλος. genus auis. **λάθυλος ἢν ζοπηρὸν ἀλεὶς β.**

Βαλανῖνος. cœleſtis. (Etym.

Βᾶλος. accentu circumflexo. **ὁ.** Belus uiri nomen & fluuij.

Βιλός. accentu acuto. ɔ. ŏ. Sunt qui hoc nomine aſtrorum ac ætheris ambitum intelligant: alij ſupremum omniaque circumplectentem aëra: nonnulli etiam olympum. Significat item paſſim uentum ἀπὸ τοῦ βαίνειν. id eſt, ab inceſſu, ut placuit Euſtathio. Accipitur & pro ianuæ limine, quam etiam φλίαν uocant. Cæl. lib. 1 cap. 5. & Etym. & Cyrillus in differen.

Βῆμα. ατ⊙. τὸ. altare, tribunal, ſuggeſtum, pulpitum, gradus, ueſtigium, ut in Actis cap. 7. δὸς ἐμοὶ βῆμα ποδός. Bud. Com.

Βηματίζω. pedibus metiri.

Βηματιστής. qui ſedet pro tribunali, iudex.

Βήξ. χός. ὁ. tuſſis, ut in prouerb. βὴξ αὐτὶ πορδῆς.

Βηχικ. κ⊙. ἡ. φύραμα μάζης. Item lana laboratitia, ϑλύπη.

Βηλοῦς. calceamenta, ἐμβάδας uocant.

Βήσσης. ά. cultelli recti. Item maza cornua præferens.

Βησσασύω. ſemino. aliàs βησυασύω.

Βήρυλλ⊙. ɔ. ŏ. beryllus lapis, & herba.

Βήρυτ⊙. ɔ. ŏ. ἡ. Berytus, urbs Phœniciæ.

Βήσ. ης. ἡ. Beſa urbs Bœotiæ. Cyrillus in differentijs.

Βῆσσα. ης. ἡ. concauitas, uallis, ſaltus, campus, locus altus, cauus, peruius. πρὸς τ' Βήσσῳ μέλοντα. concauitas aquoſa inter montes, locus aquoſus, & irriguus. Etym. Homeri interpres in Iliad. γ. fertiliſſimũ maximéq; peruium locum exponit, id eſt, γονιμώτατον καὶ βασιμώτατον τόπον.

Βυσσήεις. φῶς. ὁ. concauus, flexuoſus.

Βύσσομεν. ἐπιβιβάσομεν, ἐμβιβάσομεν.

Βῦτα. ſecũda litera alphabeti Græci. hinc prouerbium βῦτα γάμμα perſequitur. Eraſ. in Chil.

Βυτάγων. ὁ. Saturnus dicitur apud Phœnices. Etym.

Βυτάχμός. ɔ. ŏ. Pyrrhicha, ſiue ſaltatio, quæ ab armatis peragebatur, apud Apollonium libro 1. Item ſaltatio ſimpliciter.

Βυτύχμων. ον⊙. ὁ. tripudiator, ſaltator ad ſonum. ἀπὸ τ' ἠχμοσμένως βαίνειν. Etym.

Βύπω. μ. ἤξω. π. ηχα. tuſſio. Neut. abſol.

Βηχικός. ɔ. ŏ. tuſſi laborans.

Βήχιον. ɔ. tuſſilago herba.

Βηχμός. nutatio capitis.

Βία. ας. ἡ. uis, uiolentia.

Βιάζομαι. μ. άζομαι. π. ασμαι. uiolo, uim infero, ui adigo, cogo, compello, urgeo, peruim aufero, extorqueo, exprimo, ut apud Cic. Expreſſit hoc neceſſitas: ἐβιάζετο. id eſt, Neceſſitate coacti hoc decretũ fecerũt. Itẽ inuado, occupo hoſtili more. Aliquãdo conijcio Lucian. ὁ τῦφ ἐν τῇ καπνῇ βιαζόμενος⊙. Quòd me ex

fumo in flammam conijcerẽ. Quæ dicta ſunt, paſſiuè Item interpretari poſſunt. Dicũt enim βιαζομαί σε καὶ βιάζομαι τοῦ σοῦ: id quod & & Priſcian. admonet lib. 18. Item conor, nitor. Propriè de rebus inanimatis dici annotat Ammon. apud quẽ uide in ἀναγκάζω. ſed id perpetuò uerum non eſt. Accuſ.

Βιαζόμενοι ui non iure agentes.

Βιαζόω. μ. ώσω. π. ωκα. cogo, uiolo. Accuſ.

Βιάζω. μ. άσω. π. ακα. uiolo. Accuſ.

Βιάθω. proficiſcor, πορεύομαι.

Βίαιον. ɔ. uiolatio, uiolentum.

Βιαῖος. ɔ. ŏ. uiolentus, raptor, uehemens, inuitus.

Βιαίου δίκη. actio de ui allata.

Βιάομαι. μ. άσομαι. π. ασμαι. cogo, uiolo, uim infero mulieribus.

Βιαρκής. ſufficiens ad uitam.

Βίαρχ⊙. qui commeatui præfectus erat, nam ἔος uictum ſignificat.

Βιάσκομαι. uiuo.

Βιασμός. ɔ. ŏ. uiolatio.

Βιαστής. ɔ. ŏ. uiolentus.

Βιαστικός. ɔ. ŏ. idem.

Βιάτιον. paruus cyathus, cochleare.

Βιάω. μ. άσω. π. ακα. aufero, uiolo. Accuſ.

Βιβάω. Etym. κοὶ

Βιβάζω. μ. άσω. π. ακα. uado, duco, turbo, admitto, admiſſuram facio.

Βιβάθω. μ. άσω. π. ακα. uado, tranſeo, ambulo, Neutr. abſol.

Βιβάδω. idem. Etym.

Βίβασις. ιος. ἡ. genus ſaltationis apud Lacedæmonios, in qua etiã proponebantur præmia, non modò pueris, ſed puellis quoq;. Saltu in hac erat opus, interimq; nates pedibus contingere.

Βιβασής. ɔ. ŏ. emiſſarius.

Βιβάω. κοὶ

Βίβημι. tranſeo, uado, duco.

Βιβήξασθαι. οι. ἐμβιβάσασθαι.

Βιβλάριον. ɔ. ὸ. codicillus.

Βιβλιακός. ɔ. ŏ. libroſus.

Βιβλίδλα. ας. funes ex iunco aut papyro texti. itẽ uolumina, libri. Etym.

Βιβλίδιον. τὸ. libellus.

Βιβλίνη. ἡ genus uitis in Thracia naſcens Etym.

Βίβλιν⊙ οἶν⊙. uinum auſterum, à uitis genere in Thracia ſic appellatum. Etym.

Βιβλιογράφ⊙. ɔ. ŏ. librarius.

Βιβλιοπάτηλος. idem quod βυβλιοπώλης, qui libros uenales habet.

Βιβλίον. ɔ. ὸ. uolumen, libellus. Inuenitur & in fœminino genere.

Βιβλιοφόρ⊙. ὁ. γραμματοφόρ⊙. tabellio.

Βιβλίς. libellus, aut funiculus ex cortice nexus.

Βίβλ⊙

Βίβλ⊙. ɔ. ŏ. papyrus, iuncus, bombyx, biblus, cõdex, liber. ἆρ' ὸ σὸς βίος ἐν αὐτῇ βάλτῳ ἐστί; Scribitur per υ quoq;, ſed tũc eſt nomen ciuitatis.

Βιβρώσκω. edo.

Βίη πριάμοιο, βίη ἡρακλείη. uirtus Priami, uirtus Herculea πεφραστικῶς. pro ipſo Priamo & Hercule. Ad eundem modum βεβήκει ἀλκινόοιο, pro Alcinoo.

Βίηφι. paragoge poëtica. uis, ἀλλ' ἁμοὶ, βίᾳ.

Βικός. ɔ. ŏ. uas uinarium, urna habens anſas, lagœna, dolium. Xenoph. ἐν ᾧ ἐπεμπε Βίκους ὄινου ἡμιμέτρους πολλάκις ὁ πότης παῦν ἡδέως λάβοι.

Βινέω. μ. ήσω. π. ηκα. coëo, Neut. abſol.

Βιοδώρα. uictum largiens. Terræ epitheton.

Βιοθάλμι⊙. ɔ. ŏ longæuus, quaſi ὁ βίοτον ἅλις ζῶν. Homer. Hym.

Βιοθύω. uiuo, præbeo, uitæ neceſſaria.

Βιοθρέμμων, ον⊙. ŏ. homines nutriens.

Βιομήχαν⊙. ɔ, ŏ. ad uitæ munerat ingenioſus.

Βίος. ŏ. ŏ. paroxytonum. uita morti contraria. παρὰ τὸ μετὰ βίας ἢ ἀνάγκης ζῆν. Gaza & Ci. βραχὺς γὰρ βίος χρόν⊙. Itẽ uitæ genus, mores, ætas. Idem, τὸ γὰρ τοῦ βίου παρελήλυθός, præterita ætas. & paulò pòſt, τῶν ἄλλων τοῦ βίου μέρῶν τὸ διαγεγραμμένον, Cum cæteræ partes ætatis benè deſcriptæ ſunt. Propriè dicitur de hominibus, quemadmodum ζωὴ de irrationabilibus. Vnde Ariſtot. uitã definiens βίος ἐστὶν (inquit) λογικὴ ζωή. id tamen non ſemper obſeruatur. Vide Ammonium. Significat etiam uictum & facultates quibus uita ſuſtentatur, quæq; ad uitæ uſum pertinent. Lucian. βίον ἢ ἄπορον ἀπὸ καλάμων καὶ ὁρμιᾶς ἕλκειν Idem alibi ἀβίους ἀνθρώπους uocat inopes & egenos. Item communis hominũ in uita uſus, ſic Ammonius. ὁ βίος τῶν λεπτῶν ἀλιάτων ἀρτος καλεῖται. tales communis hominũ uſus appellat, &c.

Βιός. ŏ. ŏ. oxytonum. neruus, arcus, ἀπὸ τ' βίας, ἢ διωκόμενος. ταύτης γὰρ χάριν εἰς τ' πῆξιν τείνουσιν.

Βιοτεύω. μ. εύσω. π. ευκα. uiuo. Gaza ex Cic. πρὸς τὸ εὖ καὶ καλῶς βιοτεύειν, Ad bene beateq; uiuendũ. Quidam tamen propriè ſignificare uolunt, id quod ad uitæ uſum attinet, ſuppeditare. Vide Ammonium.

Βιοτή. ῆς. ἡ modus uiuendi, uita.

Βιοτήσιος. ɔ. ŏ. ἡ. ad ſuſtentandã uitã accomodus. Dionyſius in Periegeſi. Βιοτήσιον ὦνον ἔχουσι.

Βίοτ⊙. ɔ. ŏ. uita, quod accidit uitæ, uictus, omne quod ad uictum pertinet, ac neceſſariũ βιοῦν πολλὴν ἐμπολόωντο. Hom. Odiſ. ο.

Βιόχρησις. ŏ. uitæ utilis, βιωφελής.

Βιόω. μ. ώσω. π. ωκα. uiuo. de hominibus propriè dici uolunt, non de brutis aut plantis ſimilibus

busq;, quemadmodum ὁ ζῶν, teſte Ammon. Item cogo, & aliquando uado. Ab eo ducitur βιῶμι. unde & ἐβίωμ, & ὁ βιὸς, & βιῶναι. Herod. utitur βιὸν τῇ, αὐτὶ τοῦ ζῇ, ἢ ζήσει. Dat. iũg.

Βισαλτία. Biſaltia regio, & urbs Macedoniæ.

Βισκία. piſtacia fructus.

Βιττύνα. τὰ. crepidæ.

Βίσων. ŏ. Biſon animal quadrupes. Vide Aelianũ & Oppianum lib. 2. de uenatione.

Βίτρον. ɔ. ſcandalicium aliqui uocant.

Βιῶμαι. cogo, βιάομαι, βιάζομαι.

Βιῶναι αὐτὶ τοῦ βιῦν καὶ ζῆν. uiuere.

Βιώνης. commeatui præfectus, βίαρχος.

Βιῶσιμ⊙. ŏ ſpem habens uitæ, uitalis. Herodot. ἐκ ἔφη βιῶσιμα ἀνθρώποισι, Viuere non poſſent homines, uel nollent. Actiuè accipitur & paſſiuè βιώσιμος ὁ ἀβιῶν dicitur qui uiƈtur uidetur & euaſurus. Βιώσιμον βρέφος, uitalis

Βιωλικά. τὰ. uitalia ſic uocat D. Paulus quæ ad corporis ſubſidium pertinent. (infans.

Βιωλικός. ŏ. ŏ. temporalis, mundanus, uitalis.

Βιωτόν. uiuendum, aduerb.

Βιωτός. ŏ. uiuendus, uiuibilis. Βιωτὸς βίος, eadem ratione dicũt, qua Cicero in Lælio, Cui poteſt eſſe uita uitalis (ut inquit Ennius) qui non amici mutua beneuolentia conquieſcat.

Βιωφελής. έος. ŏ. ἡ. uitæ utilis, ad uitæ uſũ idoneus

Βλαβερός. ɔ. ŏ. nocuus.

Βλάβη. ης. ἡ. κοὶ

Βλάβ⊙. ε⊙. τὸ. nocumẽtum, incõmodũ, diſpendium, damnũ, iactura, pernicies, noxa, fraus, offenſio, uitium Ariſtoph. in Ranis, σύδ' ὠφίτηρέ τὸ βλάβ⊙. Tu uerò uitium obſerua. Vide Etym.

Βλάβης δίκη. actio damni dati. Βλάβης δίκη τῶν τετραπόδων, actio ob pauperiem à quadrupede factam, quam legem Solon tulit, autore Plutarcho. Bud. Com.

Βλαβυλία. ας. ἡ. uaniloquium.

Βλαβύνω, κοὶ

Βλάβω. μ. ἀψω. π. αφα. noceo. Βλάπτω, ἠβλάπτομαι. accuſ. iung.

Βλάσλα. ſtulta, ἄωρα, impoſsibilia, ὠμὰ.

Βλασλαρός. flaccidus, diſſolutus.

Βλάζειν. deſipere, μωραίνειν.

Βλαῖκ⊙. titio, ramus.

Βλαμμάζειν. contrectare, tentare.

Βλαίσια. τὰ. blæſa.

Βλαισός. ŏ. ŏ. blæſus. Sic à pleriſque uocatur, cui membra ſoluta ſunt, id eſt πεφαλυπκός. Item qui literam aliquã exprimere nõ poteſt, eamq; non quamlibet, ſed certam: quemadmodum Demoſthenes, qui ρ literam eloqui nequibat. Refertur etiam ad alia membra, ut ad manus,

o pedes

pedes, brachia, ut ſit, qui greſſum habet mancum uel oblæſum, ὁ βεβλαμμένῳ τὸ ἴδιον τῶν ποδῶν, ut quidam interpretantur. Item cui furæ ſunt in diuerſum actæ, quales ſunt cancrorum & lacertarum. Latinè ualgi & uatij dicuntur. His opponuntur βαυβοί. Cæl lib. 8. cap. 13. & Bud. in Annot. Blæſus, qui crura habet inuerſa, & genua in poſteriora reflexa.

Βλαισύτης. ητος. natura uergendi.

Βλαισία. piſcis nomen.

Βλακεία. ας. ἡ. mollities, iactantia. Et Βλακείας piſcis, qui etiam βλαξ dicitur.

Βλακηνόμιον. τὸ. in Alexandria uectigal quoddam uocabatur, quod aſtrologi perſoluebant. Sic dictum, quod eos fatui modo adire ſolent. Siquidem βλαξ fatuum ſignificat. Cælius lib. 5. (cap. 30.

Βλακόδυμα. cõtemptus, deſpectus.

Βλακοδύω. μ. δύσω. π. δυκα. torpeo, pigreſco, & de ijs dicitur, qui obeundis negotijs nimio plus deſident, ac quadam mollitie torpent. Damaſcius, καὶ πεζοξυώων τοῦ λόγω ἰσῶν ὦ φρὴν βλακοδύοντας. Apud Hippo, legitur pro uilipendo, contẽno. Huic opponitur ατιολάζω. Bud. Cõ.

Βλακία. ας. regio quædam prope Cumen.

Βλακικός. ἡ. ὁ ignauus, βραδύς.

Βλακικωτερον. ſtolidius, ignauius.

Βλακώδης. ὁ. ἡ. mollis, inutilis, nomen piſcis.

Βλάκων. gramioſus, lippus, τυφλώδης.

Βλαξ. κος. ὁ. mollis, delicatus, laſciuus, qui ſe inaniter iactat. Item ſtolidus, ſtupidus, qui neſcit res diſcernere: à piſce prorſum inutili nomine inflexo, quem ne canes quidem attingant. uide Etym. Vide in Chilia, Eraſ. Βλαξ, & Blace (inutilior.

Βλάπτημόν. τὸ. noxium.

Βλάπτω. μ. ἀψω. π. αφα. noceo, ſum impedimento, aduerſor. Genitiuo, uel accuſ. iung.

Βλάσαμον. ου, τὸ. balſamũ dixit. Nican. methateſi literarum uſus.

Βλασὸς τὰ. obliquatur, melius Βλαισὸς.

Βλαστάνω. καὶ

Βλάστω. ῶ. μ. ήσω. π. ηκα, ἀόρ. β. ἔβλαστον. germino, ſuppullulo, emergo, exiſto, naſcor. Neutr. (abſol.

Βλάστημα. ατος. τὸ. fœtus, germen.

Βλαστός. ὁ. germen, ramulus. πᾶν τὸ βλάστημα, τὸ αὔξημα.

Βλασολογία. decacuminatio, ut uertit Gaza.

Βλασολογῶ. decacumino. Bud. Com.

Βλάστησις. ἡ. germinatio.

Βλασφημέω. ῶ. μ. ήσω. π. ηκα. maledico ſuperiori, honoriq; & dignitati alterius derogo, execro, uituper o, conuitior, conuitijs inceſſo, uerbis calumniam infero.

Βλασφημία. ας. ἡ. blaſphemia, execratio, maledi-

ctio, uituperatio, conuicium. Lucian. de duobus philoſophis inter ſeſe contumelioſe altercantibus, καὶ ὅλας ἁμάξας βλασφημιῶν κατασκεδαζον ἀλλήλων, Et ſolida plauſtra conuicijs onuſta, inter ſe effundebant.

Βλάσφημος. ου. ὁ. maledicus, execrabilis.

Βλαῦτ. άι. Βλαῦδες, calcei, crepidæ.

Βλαύζομαι. ου. ὁ. ſolea.

Βλαυτόω. nectere calceos. πλέκω τὰ βλαυτία.

Βλαψιγονία. ας. ἡ. dicitur cum apes morbo, ignauia, aut infœcũditate naturali fœtũ nõ peragũt.

Βλαψίφρων. ſtolidus.

Βλέω. percutere. Ariſtot. β. optatiui medij, ἀπὸ τοῦ βλήμι.

Βλείς. percuſſus, βλυδείς.

Βλεκεμυξῶν. mucoſus, flaccidus.

Βλεμεαίνω. circumſpicio cum ſuperbia, ulm & alacritatem aſpectu oſtendo, ſuperbio, ſolo obtutu terrefacio. Neutrum abſol.

Βλέμμα. ατος. τὸ. aſpectus, acies.

Βλῆνα. mucus.

Βλῆνός. ὁ. ὁ. ſegnis, ignauus, fatuus. Βλῆνος. ὁ. piſculus gobioni ſimilis, alio nomine βαβῆν.

Βλήνος. εος. τὸ. ſordes.

Βληνώδης. εος. ὁ. ἡ. ſordidus.

Βλέπσις. aſpectus.

Βλεπτολάμων. deſideratus, deformi aſpectu, diſtortis oculis, quaſi à dæmone percuſſus. Cæl. lib. 2. cap. 28.

Βλέπω. εος. τὸ. Atticè. αὐτὶ τοῦ Βλέμμα. aſpectus, obtutus.

Βλέπω. μ. ψω. π. εφα. intueor, uideo, cerno, aſpicio. Itẽ αὐτὶ τοῦ ζῶ. id eſt uiuere. Euripid. in Hebuca, πόθ' ἁσχερόν, εἰ βλέποντα μὴ φίλων χάριν. ſic Dido apud Verg. Vitam pertæſa, tardet (inquit) cœli cõuexa tueri. Ammon. diſtinguit à θεάομαι. Accuſ.

Βλεσός. ὁ. ὁ. incuruus, q crura habet inuerſa, & genua in poſteriora reflexa. Vacia Latinè dicitur.

Βλεφαρίς. ιδος. ἡ. pili palpebrarum, cilia. Ammonius. Sed Gaza apud Ariſtotelem Βλεφαρίδας palpebras & cilia uertit.

Βλέφαρον. ὁ. ὁ. palpebra, pellis oculos claudens, ὀμματόφυλλον, ut interpretatur Oppiani interpres, quaſi dicas, oculare folium. παρὰ τὸ φέρος καὶ ἱμάτιον ἐστὶ τοῦ Βλέπτου, quòd oculi indumentum ſit. ἢ πᾶν τὸ ᾧ τοῦ Βλέπτῳ ἀρήγει. Item flos qui in Nymphæa herba erumpit.

Βλήδην. iactim, μετὰ τοῦ βάλλω.

Βλῆδα. panis intritus.

Βλήματα τὰ. iacula.

Βλήμλυθ. ν. percuſſus, pro βεβλημένος, abiecto augmento, poëticè & Ionicè.

Βλῆτα. idem quod βλήματα.

Βλῆτα. caſtratur. inferius per iota.

Βλητικά. quæ uulneri patent.

Βλητός. attonitus, apoplecticus, ictus, ſyderatus.

Βλῆτρον. τ. τὸ. clauus ligneus, peſſulus, circulus ferreus quo bina pertica cõmiſſæ cõpingũtur.

Βλῆτρος, filix apud Nicand.

Βληχάομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. balo. Depon. abſol.

Βλῆχή. ῆς. καὶ

Βλήχημα. ατος. τὸ. balatus.

Βλήχμων. ſtultus, ſimplex.

Βλῆχρον. herba filix, ſed Βλυχρόν, ὄστρεον, Hippo. Vide Cyrilli differentias.

Βλυχρός. ὁ. ὁ. debilis. Cyrillus. πᾶν τὸ βεβλῆσθαι, ὁ λαπεβεβλημένος, καὶ πεπληγώς. Pind. dixit ἐπὶ τῆ ἰσχυρῶ, ἀπὸ τοῦ βέβληκα, ὁ λαπεβάλλω. Dicitur & ἀβλημρός, quemadmodum πάχυς & ἄπαχυς, πᾶς & ἅπας. Item tuſi bundus apud Hipp.

Βλήχων. ωνος. ἡ. pulegium herba, pro γλήχων Attice, quoniã cum floret à pecoribus guſtatum, balatum concitat. Accipitur & pro pube.

Βληχωνίας. ου. ὁ. potio ex pulegio herba. Ariſtoph. Pace ἄγε λυκεῶν ἁπάντων βλυχωνίαν.

Βληχώνιον. ου. idem quod Βλήχων.

Βλίζω. fumo examen apũ diſpello, fauos eximo.

Βλιμάζω. mammillas tractare, aut etiam mulierum pudenda. Propriè aũt de auibus cum illas empturi tractamus. Ariſtoph. Auib. εἶτα λαβόντες ὠλοὸν ἀθρόους. οἵ δ' ὠνοῦντ' βλιμάζοντες, Poſtea capientes uendunt congregatos, hi aũt emũt palpantes. τὰ λαγὼ τῶν μελιοσῶν τουτῶν.

Βλιτής. ἡ. mulier imbecillis.

Βλιτόμας. ſtupidus, bardus, ſtolidus, à blito inſipida & fatua herba. Ariſtophan. Nebul. καὶ σε λαλῶσι βλιτόμαμμαν.

Βλίτον. ου. blitum herba, beta.

Βλίττω. aufero mel à fauis, caſtro aluearia, fumigio, apes fugo. ſuperius per ῆττα.

Βλίτωνες. οἱ. fatui, bardi.

Βλοσυρισμός. ὁ. ἀποφλα, ſanguinis in certũ locum receſsio, ἐκχύμωμα, exanthema, pſellus.

Βλοσυρός. ὁ. ὁ. rigidus, grauis, terribilis, truculentus, πᾶς ὁ συρμῷ ἐν τῷ παρειῶν βλέπων. ἀπὸ τοῦ βάλλω, ἐν τῷ προώσει τοῖς ὄσοις. Βλοσυρός, significat & honeſtum & σεμνόν, ſic Nicoſtratus Comicus, νὴ τὸν ἀφροδίτην ὦ ξένη βλοσυρὰν γε τὴν ψυχὴν ἔχεις, honeſta es mulier. Euſt. Iliad. ν. Vel quaſi ὁ ἐν βλέμμα παρασύρων. ſic Euſt. Iliad. α.

Βλοσυρῶπις. ιδος. terribilis, aſpectu horribilis.

Βλοσυρωπός. ὁ. ὁ. toruus oculis.

Βλυβάζω. βλιμάζω.

Βλύζω. μ. ύσω. π. υκα. ſcaturio, effundo aquas, & ſcaturire facio. A murmure & ſono ſcaturientium aquarum ſic dictum. Neut. abſol.

Βλύω. idem. Amonius diſtinguit à βρύω.

Βλωθρή. ἡ. auctilis, procera, ἀπὸ τοῦ μολεῖν εἰς αὖξησιν, apud Arcades teneræ ſignificat, ſecundum alios aſperam: Homero pini epitheton ĩ, & piri in Odyſ. plura Euſt. Iliad. N.

Βλωτρός. ὁ. ὁ. alatus, frondoſus, uirens, uegetus, longus, ſurſum pullulans.

Βλώσκω. uado, clamo, ſerpo. Neut. abſol.

Βλωμός. ὁ. ὁ. morſus, bolus, panis fragmentum. Vnde ὀκτέβλωμος ἄρτος apud Heſiod. id eſt, octo fragmentorum.

Βλώσσων. terribilis.

Βλῶψ. fictitius eſt ſonus clepſydræ, teſte Euſt. Il. 9.

Βοάγριον. ου. τὸ. ſcutũ ex pellibus boum agreſtium fabricatum.

Βοάγριος. ου. ὁ. ſtultus.

Βοαεδρόμος. ὁ auxiliator, ὁ εἰς τὸν βοιὸν, ἤγουν μάχην ταχύς. communiter per η in ſecunda ſyllaba ſcribitur.

Βοαύθεμον. ου. τὸ. herba alio nomine bupthalmos

Βοάζομον. ου. τὸ. quod ad boues pertinet. (dicta.

Βοαρμία. Minerua epitheton, παρὰ τὸ σωαρμόζαι τὴν ζεῦξαι εἰς ζυγὸν ἄροτρον βόας.

Βοᾶσι pro βοῶσι, contractum ex βοάασι.

Βοατιόλας. Herculis cognomen quod Geryonis boues Ioui adduxerit.

Βοαύλιον. ου. τὸ. bouile

Βοάω. μ. ήσω. π. ηκα. clamo, uoco, boo. Neu. abſol.

Βόεια. ας. ἡ. bouina pellis.

Βόδα ῥήματα, ſonora & faſtus plena, grandiloqua uerba apud Ariſtoph.

Βόδιος. ου. ὁ. bouinus, de boue mortuo. Vide βόϑ in Ammonio.

Βοδύς. εος. ὁ. lorũ propriè, & pro rudente ponitur.

Βοή. ῆς. ἡ pugna propriè. Etym. Item clamor, uox Lucian. καὶ βοῆς μεσὸν ἰὼ τὸ συμπόσιον. Βοὴν ἀγαθὸς ab Hom. uocatur Menelaus, ut minimè formidoloſus in bello, ꝓpterea quòd quibuſdam in bello uox præ formidine intercipia

Βοηδρομέω. cum feſtinatione ad (tur. eſſe, auxiliari periclitanti.

Βοηδρόμια. feſtũ quoddam apud Athenienſeis, curſus cum clamore.

Βοηδρομίων. ῶνος. ὁ. Iunius.

Βοηδρόμοι. οἱ. Bacchę dicebantur, quod cum in condito ululatu atq; clamore currẽtes peruagarentur.

Βοήθεια. ας. ἡ. auxilium, exercitus, præſidiũ, & γίνεσθαι βοήθειαν ἐκ Διός, percipi utilitatem ex re quapiã, & βοηθείας ἕνεκεν, cõmoditatis gratia.

Βοηθέω. μ. ήσω. π. ηκα. auxilior, adiuuo. πᾶν τὸ εἰς βοιὸν θεῖν, in pugnam feſtinare. Etym. Per ſuccurro ſignificantius exprimitur Latinè, quàm per adiuuo, Nam iuuamus laborantem, & βοηθῶμεν

βοῆ inde dictū est quòd ad uocem periclitantis & quiritantis succurritur, quod & βοηδρομεῖν uocant. Bud. Com. Vide Ammonium.

Βοηδρομικός. ἡ. ὁ. facilis ad opem præstandam.

Βοηθός. ὁ. celer in ferendo auxilio, expeditus in pugna. Theocr. ὦ ἄμφω ὀνακτοῖσι βοηθόοι.

Βοηθός. ὁ. fautor, adiutor.

Βοθρηδόν. tumor dicitur, quando digito pressus uestigium ac ueluti lacunulam ostendit. Gal.

Βουλασία. ας. ἡ. præda, & expulsio boum.

Βουλαστεῖ. uastat.

Βουλατέω. μ. ήσω. τ. ηκα. agito boues.

Βουλάτης. ὁ. bubulcus, bussequa.

Βουβύς. ύ. ῦ. ἡ. clamor.

Βόθειον. fossula, hulcus appellatum cauum & angustum in ea oculi tunica, quæ cornea dicitur. apud Auicennam Latinum annulus uocatur.

Βόθρ. ος. ὁ. fouea, puteus, fundamentum.

Βόθυ. ος. ὁ. fouea, fossa. παρὰ τὸ βαθύς.

Βοϊδάριον. ὁ. ὸ. ικὸν

Βοΐδιος. ὁ. mansuetus, facilis, ἐυήθης apud Menād. (Eust.

Βοΐδιον. ὁ. ὸ. bucula.

Βοϊνος. ὁ. ὁ. bouinus.

Βοΐτος. piscículus fluuiatilis. Aristot. lib. 4. cap. 8. Gaza cottum transtulit.

Βοιωτάρχης. ὁ. ὁ. hoc nomine dicebatur apud Bœotios magister equitum.

Βοιωταρχία. ας. ἡ. imperium Bœotiæ.

Βοιωτάρχης. ὁ. Bœotiæ præfectus.

Βοιωτίζω lingua loquor Bœotica. Vide Bœotissare, in Chiliad. Eras.

Βοιώτιος. ὁ. Bœoticus. Pro crasso accipiūt Græci. Bœotij enim hebetes, unde Horat. Bœotū in crasso iurares aëre natum.

Βολαί. olim dicebantur dolores qui sentiūtur in partu. (Βόλαιος. ὁ. impetuosus, irretitus.

Βολβάειον. ὁ. bulbulus.

Βολβᾶσθαι magna iactare, μεγαλοῤῥημονεῖν.

Βόλιχον. ὁ. ὸ. uel Βόλινθον. stercus boum. Festus bulbitare Latinis hinc inflexum putat, quod significat puerili stercore inquinare. Cælius libro 6. cap. 38.

Βολβός. ὁ. ὁ. bulbus, tuber. Βολβὸς accipitur & pro oculo, à rotunditate quā cum bulbis terrestribus habet. Etymologici autor annotat.

Βολέω. μ. ήσω. τ. ηκα. percutio. Actiu. accus.

Βολεών. sterquilinium infra scribitur Βωλεών.

Βολή. ῆς. ἡ. iactus, sparsio, percussio, ictus.

Βολίζω. μ. ίσω. τ. ικα. demissa bolide maris fundū exploro, nauticum perpendiculum iacio uel demitto. Bud. Commen.

Βολίζ. ις. ἡ. serua, uerna, ἡ δοῦλος. Eust. Iliad. ω.

Βολίς. ίδος. ἡ. missilis hasta, iaculum, pondus funi culo affixum, quo demisso nautæ explorant altitudinē maris. Vocatur perpendiculum nauticum. Bud. ibidem.

Βολίταινα. ἡ. polypi species.

Βολίτινος. ἡ. ὁ stercoreus.

Βολίτιον. ὸ. pro uili. uide in Chiliad. Erasmi.

Βόλιτος. ὁ. ὁ. stercus. maximè asinorum & boum. Atticū est αὐτὴ τῆ βόλιβι. Cælius lib. 6. cap. 38.

Βόλος. ὁ. ὁ. rete piscatorum, id est funda. Capitur absolutè pro retis iacta, ut βόλον πρίασθαι, apud Plutarchum, iactum emittere apud Valer. Significatur item aleæ iactus, atque ita Plautus usus est in Rudente: Oh Neptune, salue, necte aleator ullus est sapientior. Profectò nimis lepidè iecisti bolon, periurium perdidisti. Sunt uerba Trachaleonis serui existimantis lenonē naufragio perisse. Dicitur etiam βόλος πυρσινὸς καὶ ναυτικὸς καὶ λυθυλικός. Est etiam βόλος τῶν ὀδόντων in ueterinis, cum dentes pullinos amittūt Aristot. lib. 6. De histor. ὅμως δὲ μάλιστα γνωρίζεται ἡ ἡλικία μετὰ οὗ βόλους τοῦ ἰππόθυλ. Significat item τὸ βαλλόμενον εἰς ἄγραν ἰχθύων. Bud. in Annot. & Com.

Βόλοχον. ὁ. bdellium.

Βολωσία. ας. ἡ. εἰλείθυια, Lucina, quæ à parturientibus inuocabatur. Βολαὶ γὰρ αἱ ὠδῖνες.

Βομβάζειν. irridere, cauillari.

Βομβαξ. δασυσμός.

Βομβαύλιος. tibicen. αὐλήτης. Vide in Chiliad. Erasmi.

Βομβέω. μ. ήσω. τ. ηκα. resono. Neut. absol.

Βομβηδόν. aduerb. cum strepitu.

Βομβοίς. olea conditanea Cypriorum lingua.

Βόμβος. ὁ. ὁ. bombus, sonus apum.

Βομβύκια. τὰ. bombycia.

Βομβύλιος. apis genus, & poculum quoddam angusto collo apud Antisthenem.

Βομβύλιον. calicis genus.

Βομβύλιος. ὁ. ὁ. insecti genus. à Gaza in Aristotele uertitur bombyx. Vide in Chiliad. Erasmi. Obstreperus. Item poculum angusto collo, ita elaboratū fabrefactumq; ut inter bibendū strepitum ederet, Germanicè ein angster. Item uasculū olearium similiter cōpresso angustoq; ore.

Βόμβυξ. υκος. ὁ. bombyx, insecti genus. Vide Bayfium de Re uesti. cap. 6.

Βοονόμος. ὁ. ὁ. bubulcus, boues pascens.

Βόναξος. ὁ. bonassus fera, quæ & monapios. Aristoteles in historia animalium, & in mirabilibus narrationibus.

Βοοβύτης. qui uictimas cædit, ὁ τὸν βόας βάπτων τελικῆ communiter Βυθύτης.

Βορά. ᾶς. ἡ. pabulum, cibus, uorago.

Βορᾴζω. comedo, uoro.

Βορβοριτικά. hæretici quidā uocati sunt, à cœno, quòd turpissimas libidines sacris suis immiscerent.

Βορβορόπτη. ἡ. meretrix Hipponacti uocatur, quasi impura & cloaca spurcitiei, ὡς βορβόρου ὀπτή. Eust. Iliad. ψ.

Βόρβορος. ὁ. ὁ. cœnum, lutum, limum, cloaca.

Βορβοροπάραξις. ὁ. ὁ. turbulentus, cœno & tumultu implens omnia. Aristoph. Equitibus. ὦ βορβοροπάραξι καὶ πᾶσαν ἡμῶν ἀνατετυρ-

Βορβορυγμός. ὁ. ὁ. tumultus & stre- (βακῶς. pitus uentris aut aquæ.

Βορβορώπης. ὁ. ὁ. turpis, fœtorem inferens.

Βορέας. ὁ. ὁ. aquilo uentus. Eius hymnus est apud (Orpheum.

Βορέιος. ὁ. ὁ. aquilonaris.

Βορεύς. ὁ. uorax, edo, πολύφαγος.

Βόρμος. auena per transpositionem literarū pro (βρόμος.

Βόρος. ὁ. ὁ. edax.

Βορρᾶς. ᾶ. ὁ. aquilo, boreas.

Βορρᾶθεν. ab aquilone.

Βορρᾶσμα. boreas.

Βόσις. ιος. ἡ. cibus.

Βόσκα. ἡ. auis quædam Aristoteli in historia animal. Gaza Græcam uocem relinquit. Superius βάσκα scribitur.

Βοσκάς. genus picis uiscosæ apud Dioscor. & Βοσκάδια νησίῳ dixit Nicand. prominulum uentrem, τῷ μυγάληρ γαστρί. Est & anatis genus, maius quidē anate, minus tamen chenalopice.

Βοσκή. ἡ. νομή.

Βόσκημα. ατος. τὸ. pecus, grex.

Βοσκηματώδης. ες. ὁ. ὁ. bestialis.

Βόσκημαι. πρὸς

Βόσκω. pasco, pascua præbeo.

Βόσκων. ονος. ὁ. pastor.

Βοᾶν. clamare inarticulata uoce, poëtica dictio

Βόστρυχ. υχος. ὁ. muliebris capillus, cæsaries. (est.

Βοστρύχια. fraces, σεμφυλα.

Βοστρυχίζομαι. calamistror, cincinnatus sum.

Βοστρυχίζω. alo comam.

Βόστρυχος. ὁ. ὁ. cæsaries, plexi mulierū crines, cirrus. Item Βόστρυχος apud Aristot. insecti genus. Gaza cirrum interpretatur.

Βοτάνη. ης. ἡ. herba.

Βοτανίζω. herbas noxias uello, qd Latinis runco

Βοτανισμός. ὁ. ὁ. runcatio, id est euul- (dicitur. sio inutilium aut noxiarum herbarum.

Βοτανολογῶ. herbas carpo & colligo.

Βοτανώδης. herbidus, ita T. Liuius lib. 9. secundi belli Punici. Quem ceperant exules montem herbidus aquosusq; est.

Βοτῆρες. οῖ. casæ pastorum, gurgustia.

Βοτήρ. ῆρος. ὁ. pastor.

Βοτηρικός. ὁ. pastoralis.

Βοτήρ. ὁ. ῆ. τὸ. armentum, ouis.

Βοτός. ὁ. ὁ. Βόσκημα. τροφή, alimentum.

Βοτρυδίον. ὁ. ὸ. genus ornamenti muliebris.

Βοτρυδόν. racematim, botri in morem, quo usus est Hom. in apibus, cum scilicet denso confectoq; alicubi pendent examine.

Βοτρυμός. uindemia.

Βοτρυόδιος. ὁ. ὁ. ἡ. racemos elargiens.

Βοτρυόνος. ὁ. οῖ. uuæ, conditi tij racemi.

Βοτρυοστέφανος. ὁ. ὁ. botryonum sertis redimitus.

Βοτρυόχαρις. racemicomus, epitheton Bacchi apud Archiam lib. 1. Epigrammat.

Βότρυς. υος. ὁ. racemus. de botry herba. uide Dioscoridem lib. 3. & Plin. & Aeginet.

Βότρυχος. ὁ. boni acinorum pediculus seu radix è palmite prodiens, unde ipsi acini dependent. Gal. lib. 2. de aliment.

Βοῦ. nihil per se significat, sed in cōpositione dictiones auget à bouis magnitudine, qui Βῶς dicitur.

Βῶα. ἀγέλη πρωϊσθῶν. (citur.

Βοάγωρ. pastor, puer gregem ducens.

Βοβάλια. τὰ. ornamenta quæ circa manum feruntur, præsertim à mulieribus.

Βοβάλος. bubalus. apud Aristotelem legitur Βουβαλίς. ἡ. Vide Bayfi. Aelianum, & Oppianum de Venatione lib. 2.

Βοβάλιον. ὸ. syluestris ficus, apud Hipp. Item muliebre pudendum.

Βοβάρας. magnus, grauis, superbus, gloriosus mi les. Itē prægrandis, sed stupidus, qui & Βραχύς.

Βοβᾶ. ᾶ. mutus.

Βοβάσιον. ὸ. pascuum Strab. χώραν ἀρίστην Βοβασίοις. ditionē pascendis armentis per accōmo

Βοβότις. uoracitas. (dam.

Βοβώδης. ὁ. ὁ. ἡ. pabulo abundans.

Βοβώτις. ι. ῶ. ἡ. magna fames dicitur Agathio Scholastico lib. 2. epigram. œstrum, tribulatio, tristitia, & pro quauis uolucri apud Nicandrū. Nican. interp. propriè ζοφὴν signare dicit, & Nicādro significare αἰνίαν & ἰὸν, in Theriacis.

Βοβωλική. ἡς. ἡ. morbus quando cū inflāmatione tumet testiculus, & dolor ad inguina peruenit.

Βοβών. δν. ὁ. pubis, inguen, & abscessus in inguine, & inflatum quod generatur ex aluo. Lucian. ὅσον εἰς βουβῶνας, Vsque ad inguina. Item tumores præter naturā etiam in quacunq; corporis parte βουβῶνας Græci antiquitus appellauerunt. Pro axilla apud Nicand. de The. ἀσκολίετους δὲ πόδεσσ βοβώνας ἐλίξας. Est & Βοβών ciuitas Lycaoniæ, à Bubone prædone.

Βοβωνιάω. laboro ex inguine, intumeo. Aristop. Ranis, ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, ὁ χρῆμα τῶν λόπων ὅσον. ἐγὼ μὲν οὖν δὴ ὁ βαλανεῖον βόλομαι, σὺ δὲ τῶν λόπων γὰρ τὼ νεφρὼ βοβωνιᾶ. Id est, O Iuppiter rex, res laborum quanta? Ego quidem igitur in balneas

balneas ire uolo. Præ doloribus enim renes doleo. hoc est, φλεγμαίνω αὖ βοῶνας.

Βοβώνιον. τὸ. inguinalis uel inguinaria herba Latinis dicta, & asteratticus, quoniam inguinum præsens est remediū, teste Plinio. Vide Paul. Aeginet.

Βοβωνοκήλη. ης. ἡ. inguinis ramex.

Βοηγάτης. ὁ. iactator, ἀλαζών, Eust. Iliad. ν. interpretatur uastum & immani corpore, sed eundē tardum, telluris inutile pondus: Samij lacte uitantem & imbecillem βοταῖον appellant.

Βοηγενής. ές. ὁ. ἡ. apis, quòd ex boum ossibus nascatur. sic βοηγενῆ καὶ αὐθρόπρωρα τέρατα Centauros appellat Aristot.

Βόηλωσις. piscis nomen & herbæ.

Βοηλάκη. bupresti.

Βοήλα. ας. ἡ. ἡ

Βοήλη. ης. τὸ. ciuitas Magnesiæ, uel ut Eust. Il. π. Bœotiæ, ubi plura ille. Colebatur & in Thessalia Βοηλέα Minerua, cuius Lycoph. meminit.

Βοηλέψιον. corium.

Βοῆβος. ὁ. ἡ. bobus nocens, boues excorians. καὶ βοήβοια ἤμακτα, ἐν οἷς βόδι, καὶ ἄλλα ζῶα ἀκρεμέροντα, apud Hesiodum.

Βοηβομᾶν. accelerare.

Βοηλίτροφοι. aues quædam Oppiano in Ixeuticis.

Βοήλωρος. ὁ. promontorium Salamini oppositū.

Βουζυγία appellabatur Athenis familia illustris, quæ in sacerdotia cooptabatur. sic dicta à Buzyge quodam heroë, qui omnium primus iunctis bobus arasse terram creditur.

Βοῦζυγος. ὁ. Herculis cognomētum, quòd iuncto boum iugo terram ararit.

Βούζυγον. τὸ. bouis iugum.

Βοηθέρος. locus, quo æstate armenta pascuntur.

Βουδοίνης. Herculis epithe. quòd boues solidas deuoraret.

Βοηθύσια. ἡ. sacrum regale & magnificum, oppiparum conuiuium, apparatus magnificus, immolatio bouis. Vide adag. Nemo bene merito bouem immolauit. in Chiliad. Erasmi.

Βοηθύω. μ. ἠσω. τ. ηκα. sacrifico boues, magnificos, amplosq; sumptus facio, πρὸς τὸ βοῦ ἐπίπαν πόρον. Diuitum enim est, uel regum potius boues immolare, unde Galli suum buthiner, id est prædam partiri.

Βοηθύτης. ὁ. bouicida.

Βοϊτρόλω. bouem immolo.

Βοκαῖος. ὁ. bubulcus, messor, Βοσὶ λοίνοιν τλὼ γυλῶ, hoc est arator.

Βοκανιστήριον. τὸ. buccina.

Βοκανιστής. ὁ. buccinator.

Βοκάπα. boum prosepia.

Βοκήρτροφος. mons Asiæ.

Βοκέντρ. οἱ. stimulatores, impulsores boum.

Βοκελάδειοι. Gallogræci.

Βόκεντρον. τὸ. stimulus boum.

Βοκίρα. herba ad bouis cornu similitudinem inflexa. Theophr. & Hipp. fœnū græcū, Menetheus etiam anagallidem herbam sic dici testis est Gal. in glos.

Βοκόρρων. ὠνος. ὁ. bubulis præditus cornibus.

Βοκόρως. fœnum græcum, τήλις.

Βοκεφάλας. porticus Atticæ regionis. Vnde

Βοκεφαλίτης. nomen gentile.

Βοκέφαλος. equus Alexandri magni dictus est, à taurino capite, & Βοκεφάλας legitur.

Βοκολεῖον. locus seu sedes boum, ἀγέλη βοῶν.

Βοκολέω. μ. ήσω. τ. ηκα. pasco boues, pasco, exerceo artem pastoralem. Item multum amo, curo. Item decipio, fallo, id est, lenio, mitigo. Lucian. ἀλλότριοι νόσοι τὸ τῆ φύσεως ἀπειρίας βουκολοῦσιν. Id est, Ascititius ornatus naturæ dedecus & turpitudinem fallit, id est mitigat & lenit Aristoph. Pace. μὴ βόλητε, μηδὲ χίζετ' ἡμερῶν πρώιθ', ὡς εἰ μετίωρος ὅστις ὤν, ὀσφρήσεται, κάτω κάφας ῥίψας με βοκολήσεται. Id est ἀπατήσεται, inquit interpres. Vide Ammonium quid inter Βοκολεῖν & ἐξαπατᾶν interfit.

Βοκόλημα. mulcimen, lenimen, quod mitigat & lenit, θέλγητρον, solatium, ut ὅπως ἔχῃ τὸ βουκόλημα ἡ λύπης.

Βοκολίδα. τλὼ. bobus pascendis aptam.

Βοκολικός. ὴ. ὸν. pastoralis.

Βοκόλιον. τὸ. armentum boum. Accipitur generaliter, ἀπόλιον, πτύμνιον.

Βοκολισμός. genus cantionis rusticæ.

Βοκόλος. ὁ. bubulcus, armentarius.

Βοκόρυζος. ὁ. mucosus, tardus, stupidus.

Βοκράνιον. τὸ. apud Gal. herba habēs adnata uitulina capita, alio nomine antirrhinon dicta.

Βόκρανον. τὸ. galea facta ex capite bouis.

Βολαία. cognomento uocabatur uesta dea, quòd ἡ βολὴ, hoc est, senatu eius statua posita erat.

Βολαῖος. ὁ. consiliarius, consultor.

Βολέια. consilium.

Βόλδυμα. ἄτος. τὸ. consilium.

Βολδύμαι. μ. δύσομαι. π. δυμαι. delibero, consulo, consilium agito, & statuo. Depon. accus. iungitur. Vide Ammonium Βολύσασθαι & Βολδύσαι distinguentem.

Βολδύσεως δίκη. actio est, cum quis de factis insidijs accusatur: aut cum quis in ærariū relatus, cum qui inscripsit, quasi iniustè factū, accusat.

Βολδυτήριον. τὸ. consilij locus, curia.

Βολδυτής. ὴ. ὸν. consultus, consiliarius, senator, decurio, Βολδυτὴς λαγχάνω, καὶ βολδύειν λαγχάνω. creor ac designor senator, & in curiā coptor. Id enim sortito fiebat. Bud. in Annot. &

Βολευτήριον. τὸ. facultas cōsultandi. (Com.

Βολευτής. quod in consilium cadit.

Βολεύω. μ. εύσω. π. ευκα. consulo, id est consiliū do, delibero, statuo. Neut. datiuo iung. aut accusatiuo, ut βολεύω τλὼ ἀπόθρασιν, adorno & meditor fugam. Bud. Com. Βολεύσαι & Βολεύεσθαι differunt. Amonius.

Βολεών. ὁ. locus quo fimus congeritur agri stercorati. supra scribitur Βολεών.

Βολή. ῆς. ἡ. consiliū, & locus consilij, senatus, consistorium. Significat enim hæc uox tam rem, id est, deliberationes, quā cœtum deliberantium. Bud. in Annot. & Com.

Βόλημα. ατος. τὸ. sententia, propositum.

Βόλησις. εος. ἡ. uolūtas, animus, differtq; à προαιρέσει, quod Βόλησις est finis, ppria, προαίρεσις in ijs cernitur quæ ad scopū finemq; referūtur.

Βολιγόρος. ὁ. ὴ. καὶ

Βολίδιον. cōsiliarius, grauis in dandis cōsilijs, princeps, quòd hic multis cōsu

Βολία. ας. ἡ. tēpus cōsultationis. (dere debeat.

Βολιμία. ας. ἡ. magna fames, morbus, quo laborantes etiam post cibum esuriunt. Est cum ob famem stomachus deficit, paulatimq; adeò frigescit, ut partes extremæ destituātur. Βόλιμος augeat. Quidam caninū appetitū interpretantur. Cælius lib. 13. cap. 39. Vide in medicorū libris, qui bulimiam & cynorexian distinguunt.

Βολιμιᾶν. τὸ μεγάλως λιμώττειν καὶ πεινᾶν. hoc est magnopere esurire.

Βόλιμος. ὁ. ὴ. idem. Cæl. lib. 14. cap. 1.

Βουλιμάζω. μ. άσω. π. ακα. καὶ

Βολιμιάω. καὶ Βολιμιάττω. ualde esurio. Vide in

Βόλλα bulla. (Chiliad. Eras.

Βόλομαι. in secunda persona βούλῃ. μ. ήθομαι. π. ημαι. ἐβεβούλημην, ἐβουλήθην. uolo, audeo, decerno, gestio. Βόλομαι ἐπ' ἐμοῖ, lubet cōmemorare. Differt à θέλω. nam hoc etiam de irrationalibus animalibus dicitur, illud solum de ratione præditis teste Ammonio, qui etiam inter secūdas personas Βούλῃ & Βόλει distinguit. Depon. accus. iung. (soluantur.

Βολυτός. ὴ. ὸν. uespera, quòd boues tum à laboribus.

Βομαστός. ὁ. bumastus, genus uuæ crassioris instar mammæ cuiuspiam.

Βουμολγός. ὸ. ὁ. bumulgus qui uaccas mulget.

Βουμυκάω. mugitus.

Βόνασος. ὁ. qui & monapius, fera est.

Βόνιον. scopa regia, herbæ species.

Βῶνις. terra collibus frequens.

Βονοβατέω. colles conscendo. Epigr.

Βονοσσλὶς. ὶδος. ὁ. ἡ. montosus, monti similis, in tumuli speciem accliuis Strab.

Βονόμος. ὸ. ὁ. omnis locus ubi boues pascuntur.

Βουνόμος. ὸ. ὁ. ἡ. adiectiuè pro uastus & desertus locus, qui pascui usum bubus esse queat. Epigr. μυλάβοτος ἔσεται τὸ βονόμος, de Mycenis dirutis.

Βονός. ὸ. ὁ. collis, βωμός, στιβάς. (tis loquitur.

Βουνώσλης. εος. ὁ. ἡ. montosus, collibus frequens.

Βόπαλος. ου. ὁ. asinus.

Βόπαις. adulescētulus, quasi grandis puer qui & μελέφηβος & πάλαξ. Vide παῖς in Ammonio. Item apicula, è bobus enim nasci solet.

Βόπτνα. ης. ἡ. immodica fames.

Βουπυλάτης. ὸ. ὁ. uel Βοπελάτης. bubulcus, calamitosus, laboribus addictus.

Βόπληξ. percussi à bobus.

Βουπλῆγες. qui ipsi percutiunt.

Βοπλήττω. ὸ. ὁ. stimulus boum.

Βουπόλος. bubulcus.

Βουπόρος. magni obelisci, uerua ad torrendos boues, apud Herodot.

Βοπρόσιον. urbs & fluuius, & locus in Elide.

Βοπρόσιος. ὸ. ὁ. καὶ

Βοπρόσιος. nomen gentile.

Βοπρῶσις. ὴ. holus quoddam syluestre aut herba uenenata boues infestans, & bestiolæ siue uermis cuiusdā genus, de quo Plin. πρὸ τοῦ πρῶσαι τὰς βοῦς. Bud. in Annot. post. Vide Nicandrum in Alexiphar. Βολάκη.

Βοπρίονες. rupes, præcipitia, colles.

Βόπρορος θυσία. sacrificiū centū ouibus cōstās, & boue uno, q uelut nauis prora agmē pecudū

Βῶρα. uorago, pro βόρα. (præcedebat.

Βόρυγχος. piscis quidam cetaceus.

Βῶς. οός. ἡ. bos, uacca. Vide de bubus Aristotel. & Aelianum. Item bouis pellis, scutum. Aliquando nummi genus nota bouis percussum, sed tūc est masculini generis. Apud Aristotelem in historia animaliū. ὁ βῶς animal est aquaticū, cartilagineū, à Gaza bos aquatilis uertitur. Item pisces quidam apud Oppian. lib. 2. è cartilagineorum genere Aristoteli. Præterea pemmatis genus, quod cornua in modum nascentis Lunæ extantia præferens, coctum cæteris pemmatis superimponebant, uti testatur. Eust. Iliad. 18. Βῶν etiam Salpam piscem dici inuenio.

Βοσάνη. & Βοσασία. & Βόσασις. ισος. ἡ. &

Βόσθιον. bubile, stabulum boum.

Βόσυκον. τὸ. ingens ficus.

Βοτάλαι. οἱ. familia Athenis quę in sacerdotij ius

Βοτάνη. ης. ἡ. pars nauis one- (succedebat.

rariæ iuxta puppim, cui alligatur clauus.

Βότης. ὸ. ὁ. bubulcus, Βοηλάτης.

Βοτλαύδρα. homines nutriēs, telluris epitheton.

Βότιμον. quod bouis precium habet, uel boue emptum, βοώνητον.

Βούτομον. ου. τὸ. herba harundini ſimilis quæ bobus in pabulum data eos enecat.

Βόπορ Θ. α. ὁ. ἡ. boues penetrans. *Βόας πλήσσων.*

Βοῤῥόφος. ὁ. bubulcus, & ordo ſacrificorum, qui alendis bubus publicis præerat apud Athenien.

Βουτρωτός. ἡ. urbs Epiri. Etym.

Βουτύπος. α. ὁ. popa, qui bouem ferit ſecuri.

Βούτυρον. α. τὸ. λιπῶδες τὸ γάλακτος, butyrum, quaſi bouis caſeus, quia plurimum è bubulo fit lacte.

Βοφάγ Θ. α. ὁ. edax. Vide in Chiliad. Eraſmi. Eſt etiam fluuius in Arcadia ab heroë Buphago appellatus. Herculis epitheton ob edacitatem.

Βόφαρα. deboue & terra arata dicitur.

Βοφονέω. μ. ήσω. ω. ηκα. boues macto. Hom. Ilia. υ. *Βοφόνεον δὲ πῦρ ἰλισσίας.*

Βοφόνιον. feſtum priſcũ, quod poſt myſteria peragebatur immolato boue, in memoriã bouis primi in arce mactati.

Βοφόνος. Iouis Poliei ſacerdos. Pauſan.

Βοφορβός. ὁ. ὁ. armentarius, paſtor boum.

Βοχανὶς, λέβης, lebes capax & ſpatioſus, bouẽ capiens. Epigr.

Βόχετα. τά. apud Demoſth. Epiri ciuitas, ſic dicta quod Themis in boue inuecta tẽpore Deucalionæi diluuij, eò appulerit. Harpocr.

Βόω. μ. ώσω. (aliàs *Βόσω.* per σ. inter anomala in Appendice) ω. ωκα, paſco, celebro, in bouem tranſmuto. Euſt.

Βοών. ῶνος. cuſtodia apud Alexandreos. oxytonum. Cyrillus.

Βοώνητος. boue emptus.

Βοῶπις. ιδος. ἡ. quæ habet oculos bouinos, id eſt rotundos & magnos, ac per hoc decoros. Frequens Homero dearum epitheton.

Βοωτέω. μ. ήσω. π. ηκα. aro. Accuſ.

Βοώτης. α. ὁ. bubulcus, ἀρκτοφύλαξ.

Βραβεῖον. α. τὸ. brabium, victoria, victoriæ præmium, retributio, ſtadiũ, præmiũ ſimpliciter. Dictum putant, quaſi *βραβεῖον προτιθέασι,* id ὑπὲρ βιβάσμου. quòd corona donabantur victores, & virga palmea deſignabantur. dicitur autem & regium ſceptrum. Etym. quid propriè differat ab ἆθλον, uide apud Moſchop.

Βραβεύς. έ Θ. ὁ. qui dat præmium certaminis.

Βραβευτὴς. α. ὁ. diſpenſator, præfectus gymnicis ludis. Deſignator Latinè dicitur, qui diſtribuit ſymbola & præmia victoriæ, ut ramũ ſeu coronam palmæ uel alius arboris. Eſt etiam arbiter, ſequeſter uide Etym.

Βραβεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. miniſtro, guberno, diſpenſo, dijudico, cõſtituo, arbitror, ppono, inſtituo, deſigno, ordino, prior ſum, præmiũ ac-

Βραβίως. idem q^d^ *Βραβευτὴς.* (quiro. Accuſ.

Βράβυλα. τά. pruna damaſcena, quaſi *πλὴν βορᾶς ἐκβάλλουσι.* aluum enim ciunt, ut tradit Athenæus. lib. 2.

Βραγχία. τά. branchia ſeu branchiæ, quibus pisces ſpirant. Hæc habẽt eo loco, quæ cætera terreſtria pulmonem. Ariſtoteles.

Βραγχόω. μ. ώσω. π. ακα. rauceſco, πνίγω. Neut.

Βραγχιάζω. μ. άσω. π. ακα. rauceſco, πνίγω. Neut.

Βραγχοειδὴς. έος. ὁ. ἡ. branchijs ſimilis.

Βράγχος. ὁ. raucedo (ut Gaza uertit in Ariſtotele) morbus cum guttur & arteria catarrho occupantur. Prouenit autem non ſolum è capite ea dente catarrho, ſed etiã ex uehementi conatu uocis, aliquando ex aëre frigido, interdũ & ex (calore febris.

Βραδιᾶα. tarditas.

Βραδίεως. cunctanter.

Βράδιον. tardius.

Βράδιστος. α. ὁ. tardiſsimus.

Βραδιλόγλωσσος. α. ὁ. tardiloquus.

Βραδιλωσία. ας. ἡ. hebetudo mentis.

Βραδιλώω. μ. ωσῶ. tardo, moror. Neut.

Βραδιληθὴς. qui tarde & ægre perſuadetur.

Βραδιπεπτοῦντες. οἱ. tarde coquentes.

Βραδιπεψία. tarditas concoctionis.

Βραδιπλῶ. tarde nauigo.

Βραδιπορῶ. lente incedere.

Βραδιπόρος Θ. α. ὁ. tardigradus.

Βραδιπούς. οδος. ὁ. tardus. πᾶς ὃ βαρύς, ὑποβρίθων τε, καὶ πλεονασμῶ τοῦ δ. Etym.

Βραδιπυτὴς. ῆτος. ἡ. tarditas.

Βράζω. μ. άσω. π. ακα. ferueo, ſcateo, tacite lugeo. (Neut.

Βραθὺς. υος. ἡ. herba ſabina.

Βράκανα. τὰ. agreſtia olera.

Βράκος. lingua Aeolica ῥάκος. Aeoles enim ſemper β præponunt ad g, cum ſequitur α, τ, aut ο.

Βραμέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. iraſcor, per iram clamo, mugio ut unda maris. Depon. abſol.

Βράξαι. deuorare, comprehendere.

Βράττειν. edere, abſcondere, lingere.

Βράσμα. hoc nomine cenſetur piperis genus quoddã inane & leue, ἀποδεδυσμένον, teredinem

Βρασματία. ebullitio. (nõ ſentiens.

Βρασματίας. α. ὁ. ſpecies eſt terræmotus, terræmore ebullientis aquæ ſuccutientis, *βρασματίας σεισμός,* apud Heraclidem.

Βρασμός. ὁ. concuſsio, cachinnatio magna, undæ maris bullitio.

Βράσσω. μ. ξω. ττ. αχα. bullio, ebullio, effœueo, Neutr. abſol.

Βράσσον. ονος. ὁ. ἡ. breuior, ſegnior Iliad. κ'. ἁλμάτε οἱ βράσσωντε νόος λεπτὴν δ' ἐμέπτης.

Βραυκανᾶσθαι. uagire, ciulatus eſt infantium Nicand. Schol.

Βραυρών

Βραυρών. Brauron, locus Atticæ.

Βραυρωνία. Dianæ feſtũ, quo illi capra immolebatur.

Βραχαγέω. reſono, ſtrepo, & βραχέω. (tur.

Βραχέα. in breuia. eo modo utitur Thucyd. quo Verg. In breuia & Syrtes urget.

Βραχῶ πλέονες. paulò plures.

Βραχέως. puſillanimitas.

Βραχέως. breuiter, breui.

Βραχιόνια, uel *βραχιόλια. τά.* ornamẽta brachiorũ

Βραχιονιστὴρ. ῆρος Θ. ὁ. armilla.

Βραχίστος. α. ὁ. breuiſsimus, ἐλαχιστος.

Βραχίων. ονος Θ. ὁ. breuior. Item brachium, ὅτι βραχύτερός ἐστι τοῦ λοιποῦ μορίου.

Βραχύ. τὸ. paulum. Vnde *βραχὺ βρεντίζω,* paruipendo *βραχὺ πλέονες.* paulo plures. *βραχὺ ὕστερον,* ſtatim, mox, paulopoſt. *βραχὺ ἀποδέον,* paulo minus Ariſtot de Mundo.

Βραχύβιος. α. ὁ. ἡ. breuis uitæ.

Βραχυβιώτερος. breuioris uitæ.

Βραχυβωμώπους. α. qui breuiſsimè currit.

Βραχυέλης. έ Θ. ὁ. ἡ. compendioſus.

Βραχυκέφαλλον τὸ. metrũ cui pes totus deficit, ad iuſtum numerorum complementum.

Βραχύκωλα. breuimembris.

Βραχυλαΐος. α. ὁ. nomen gentile.

Βραχύλη. oppidum Ceretum.

Βραχυλογητέον. breui ratione utendum eſt.

Βραχυλογία. ας. ἡ. breuiloquium. Bud. Com.

Βραχύλογος. α. ὁ. ἡ. breuiloquus, breuitatis ſtudioſus.

Βραχυμυθία. ας. ἡ. breuiloquium. (ſus.

Βραχυοίδης. ὁ. breuis tergo.

Βραχύπνοος Θ. α. ὁ. breuis tranſitus.

Βραχυπνοΐη. Hipp. dicuntur phrenitici, quòd bibendi deſiderio non admodum urgeantur.

Βραχύς. ύ Θ. ὁ. breuis, paruus, πρὸ βραχέ Θ, paulò antè, haud ita pridem.

Βραχυτελὴς. breuis, compendioſus.

Βραχύτης. ητος Θ. ἡ. breuitas.

Βραχυφεγγίτης. α. ὁ. paulum lucens. ὀλιγοφαὴς.

Βράχω. μ. άξω. π. αχα. reſono. ἠχέω. onomatopœia eſt. Neutr. abſol.

Βρέγμα. αδος. τὸ. πᾶν.

Βρεγμός. ὁ. ὁ. ἡ. caluaria, dimidium capitis, tum ſyn ciput, tum occiput. Vide *Βρέχμα.* Theod. Gaza uertit partem capitis anteriorem.

Βρεμέω. πᾶν.

Βρέμομαι. πᾶν.

Βρέμω. ſono, percutio, minor, bullio.

Βρεγμία. fucus, radiculæ quæ dã, quibus genas mulieres colorant.

Βρεγμίσιτην, Cyprij lactucam nominant.

Βρόθ Θ. ὁ. aliàs ἡ. anas. Ariſtot. lib. 9. cap. 1. Gaza aliàs anatem, aliàs brenthum reddit. Eſt & merula auis, quam *κόσυφον* quoq; appellant.

Βρυθύομαι. μ. ύσομαι. π. υσμαι. extollor, ſuperbio, murmuro, mirabundè iraſcor, fremo. De-

Βρύγμοι. οἱ. Brutij. (pon. abſol.

Βρυγτήσιον. α. τὸ. Brunduſium.

Βρετανικὴ. ἡ. betonica herba.

Βρέτας. α. τὸ. idolũ. *παρὰ τὸ βροτοῦ ἐοικέναι,* Suid. Vide *φάσμα* in Ammonio: & *ξόανον* in eodẽ; propriè ſtatua lignea hominem repræſentans. Cyrenæi ſtupidum ita appellant.

Βρέφ Θ. εος. τὸ. infans. *παρὰ τὸ φέρω τὸ τρέφω, ἢ μεταθέσιμ.*

Βρεφύλιον. τὸ. infantulus.

Βρεχθῆναι. apud Dionem pro *βραχῆναι,* madefieri, irrigatum eſſe.

Βρέχω. μ. ἑξω. τ. εχα. pluo, proluo, irrigo, poto. Accuſ. iung.

Βρέχματα ſynciput, *Βρέγμα, Βρεγμὸς ἔστω γὰρ μέρος ὑγρότατόν ἐστι, ᾗ ἅπαλόν τοῖς Βρέφεσι.*

Βρεχμὸς. ὁ. cranium, pro *Βρέχμα,* apud Nicand.

Βρήμη. oppidum Mediæ.

Βρῆγμα. quod cum tuſsi expultur, ſputum è thorace reiectum, Hipp.

Βρήσσειν. tuſsiendo expuere. Alij ſine ϱ ſcribunt.

Βρῖ. particula augens, intendens q.

Βριάρεως. ω. ὁ. Briareus centimanus.

Βριαρὸς. ᾶ ὁ. fortis, agreſtis.

Βριαρόχειρ. potens manibus.

Βρίαχος. haſtæ cuſpis. Sed *Βριαχῶ,* Baccha mulier, ἡ *Βριαρῶς ἰαχεῖσα.*

Βριάω. μ. άσω. ω. ακα. extollo. Accuſ. iung.

Βρίγκος. piſcis cetaceus, ſcribitur & *Βρυγχος.*

Βρίζομαι. μ. σομαι. ω. ίσμαι. nitor.

Βριζόμαντις. ιος. inſomniorũ interpres, è ſomnijs futura prædicens.

Βριζῶ. μ. ίσω. ω. ικα. præ grauedine cibi uel potus dormito, quieſco, torpeſco, impetum facio, funus curo. Neut. abſol.

Βριήπυος. α. ὁ. latè ſonans, uocalis, Martis epithe-

Βρίθει. grauis eſt, & grauatur. (ton.

Βριθὺς. έος. ὁ. ἡ. grauis pondere.

Βρίθομαι. ferè actiuè accipitur. Chryſoſt. paſsiuè protulit pro ingraueſco & propendeo, peſſum eo. Plutarch. pro ἐγκεῖσθαι poſuit ᾗ *καταφέρεσθαι* in Cæſare, *οἱ δ' ἵππεῖς ἅπαντες ὑπὸ τὸ ἄκρον ἐβρίθησαν,* Incubuerunt, impreſsionem fecerunt. Bud. Com.

Βρίθος. έος. τὸ. pondus, βάρος.

Βριθοσύνη. ης. ἡ. ponderoſitas.

Βρίθω. onero, degrauo, deorſum uergo. Propriè de arboribus, quàndo fructibus grauantur. Item ſtipo.

Βρίκελοι. οἱ. & *Βελκελαι, τά.* Pauſania teſte, terriculamenta, & laruæ humanã ſpeciem referentes, tragicæ perſonæ.

Βεμάζω. rugio, leonis uoce utor. ὀργάω ὡς σιωπᾷ. (σίαν.
Βεμαίνω. &
Βεμάω. &
Βεμέω. μ. ήσω. π. ηκα. mugio, minitor, fremo, ira feor, additis minis conterreo. Euſt.
Βεμυδύς. ὁ. deus quidam, cuius hymnum cecinit Orpheus.
Βείμη. ης. ἡ. uis, potentia, Apollon. in Argon.
Βείμ(Θ. potens, fortis, ἀ Βεί particula intenſiua.
Βειμώ. ὁ(Θ. ἡ. Proſerpina, quæ & ὀβειμώ.
Βεῖξ. κος. lactuca, ſunt qui columbariam ſiue uerbenam interpretantur.
Βείω. υ. pes gallinaceus à Democrito dicitur.
Βείσαι. αἱ. nymphæ ſic dictæ, quæ mellificij ratione m Ariſtæũ docuere, quaſi βλίσαι.
Βρίσσοι. genus echinorũ marinorum bruſsi uocantur. Gaza in Ariſtotele briſſos uertit.
Βεστόμαρλις. Dianæ cognomen, ὅτι ταῖς Βρίσαις νύμφαις ὁμαρτεῖ.
Βρόγχια τά. pulmonis concauitates.
Βρογχιάζειν. deuorare. Βρυχθίζειν.
Βρογχοκήλη. ης. ἡ. tumor gutturis, tumor eſt colli inter cutem & aſperam arteriam.
Βρόγχος. υ. ὁ. guttur. Galen. corpus quoddam ſcribit eſſe cartilagineum ſecundum aſperam arteriam, quod etiã Βρογχίον appellat. παρὰ τὸ βρέχεσθαι γὰρ ὑφ' ὑγρᾶς, ἢ πίνειν.
Βρόδυ, αὐτὴ τοῦ ῥόδου. dicunt Aeoles, nam ante ρ. ponunt β. uide Βράκος.
Βρομᾶδαι. Vide φωνᾶν in Ammonio. ſed malim primam ſyllabam per ω mega ſcribere.
Βρόμιος. υ. ὁ. Dionyſiacus, Bacchus.
Βρόμ(Θ. υ. ὁ. crepitus ignis, ſtrepitus, ſonitus uenti, fragor, de igne & uẽto effertur. Euſt. Iliad. ν.
Βρόμος. ex auena factitiũ quiddam, ut ex hordeo πτισάνη, & è tritico chondrus.
Βρομώδης. ους. ὁ. ἡ. olidus, uiroſus, grauis odoris.
Βροντάω. μ. ήσω. π. ηκα. tono. ἐμβιβροντημένος(Θ. attonitus. Neutr. abſol.
Βροντεῖον. υ. τὸ. locus in ſcena, in quo coniectis in ænea uaſa lapidibus tonitrus ſimilitudinẽ imitabãtur. Hinc Claudiana tonitrua, de quo Eraſ. in Chiliadibus.
Βροντή. ῆς. ἡ. tonitrus, ſtrepitus. πῆρ ἀπὸ τοῦ βρόμου τοῦ ὑγροῦ ἦχον. ἔμπυος(Θ γὰρ ἡ βροντή.
Βροντία. à Plin. uocatur genus lapidis à tonitruo.
Βρόσσος. fimbria tunicæ Malim λροσσός, ut infra.
Βροτεύς. ὁ ἡ. καὶ Βρότος(Θ. ου. καὶ
Βρότεος(Θ. ου. ὁ. καὶ
Βροτοφόνος. ὁ. ἡ. humanus.
Βροτή. mulier.
Βροτόγηρυς. υος. ὁ. humanam edens uocem. Epig.
Βροτόεις. όεσσα. ὁ. cruentus.
Βροβολιγός. δ. ὁ. homicida. ὁ. ἄτεχν(Θ ἰατρός.

Βρότος. υ. ὁ. tabo, ſanies, cruor. paroxytonũ. Cyril.
Βρότος. δ. ὁ. homo, mortalis, terrigena. oxytonũ.
Βροτοφύλ(Θ. deceptor.
Βρᾶθ(Θ. ὁ. ἀλίθιος. brutus, ſtolidus.
Βρᾶχ(Θ. υ. ὁ. bruchus, uermis genus uites rodentis. πῆρ ἀπὸ τοῦ βρύκειν τὸ ἐδίειν. penanflexum. Cyrillus. Plinius erucam uocat.
Βραχέος. δ. ὁ præco. oxytonum. Cyrillus.
Βροχή. ῆς. ἡ. pluuia, perfuſio.
Βροχθίζω. uoro. Βρογχιάζω.
Βρόχθ(Θ. genus parui poculi, & gula, ὀλίγου πόμα exigua potio Nicand. interp.
Βροχθώδ ης. ους. ὁ. ἡ. aquis defectus, parum aquæ continens, αὐανθρος. Nicand.
Βρόχος. υ. ὁ. laqueus. Eſt etiam uas fundendo uino accõmodum, implendis deplendisq; culeis & uaſis conditorijs, & uino quocunq; modo trãſuaſando. Dicitur à βρέχω, id eſt fundo. Hoc Græci œnophorũ ex eo appellant, quòd comportando uino aptum ſit. Budæus de Aſſe.
Βρυάζω. floreo, delicior, lætor, ueneror.
Βρυγμός. υ. ὁ. ſtridor, καπνάλωσις, ἐκ τοῦ βρύχω, ὃ ἔστι τοῖς ὀδοῦσι πιέζοντα ψόφον ἐκπέμπειν.
Βρύζ τὸ σηψόμενον καρπός, abundat, premitur, de.
Βρυκανός, uel Βρυκεδλανός. ὁ. ὁ. uorax. (mittitur.
Βρυκάω. edo, ἐδίω.
Βρύκω. ſtrideo, edo, mordeo. Βρύτω. Vide Ammonium.
Βρύλλω. ὑποπίνω, ſurgo, ſorbeo, inebrior, decipio. Ariſtoph. Equitibus. αὐτός τε γὰρ ἥδομαι. Βρύλλων τὸ καθ' ἡμέραν.
Βρυονέα. ἡ. uitis alba à Ruellio, à Vergil. labruſca.
Βρύον. υ. τὸ. muſcus, Βοτάνη τοῖς λίθοις & φλοιοῖς σωπμένη: ἡ τοῖς ὕδασι ὠδὴ πολαίζουσα. hoc eſt, uirentes uilli quibus æſtate præſertim muri, & arborum cortices ueſtiũtur, ac lapides iuxta fontes muſcantur ut Columella dixit. Vnde Verg. in Georg. Et liquidi fontes & ſtagna uirentia muſco adſint, & tenuis fugiens per gramina riuus. Irem flos, ἄνθος, apud Nicand.
Βρύτια. τά. olluæ iam expreſſæ, oliuarũ retrimenta, quæ & σέμφυλα. Atticè ποιεῖσθαι ἐλαῖαι. Euſt.
Βρύσχ(Θ. υ. præco.
Βρύσις. ιος. ἡ. ſcaturitio, Euſt.
Βρύτ ιον. cortex uuæ ſeu uinaceorum, illud ſcilicet quod remanet, ubi uinũ fuerit expreſſum.
Βρυτής. Aeoles dicunt pro ῥυτής. Item Rhombus, ſagarum rotula.
Βρύπα. τά. Gal. teſtatur apud Atticos hac uoce ſignificari, uuarũ retrimenta ſolida quę expreſſo uino ſuperſunt.
Βρύτλια. τά. uuæ, σέμφυλα, cortices.
Βρύτον. υ. τὸ. genus potionis ex ordeo, uinũ ordeaceũ, qd' Ariſtot. πῖνον uocat. Athenæ. lib. 10.

Βρύπει

Βρυλλεῖον. οῦ. ranæ puſillæ.
Βρύπος. echini marini genus, apud Ariſtot.
Βρύπω. edo, ἐδίω.
Βρυχανάαται. ciulatur, illachrimat, Menandro πλαυθμυρίζει, de infantibus effertur uagientib.
Βρύχαι. ἡ. ὑποδάθρα. Nicand. Schol.
Βρυχένα. tuba incurua.
Βρυχάομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. rugio, fremo. Depon. abſol. Vide Φωνᾶν in Ammonio. de leone profertur, ut βρομᾶδαι de aſino.
Βρύχ(Θος. febris nam febricitantes Athenienſes βρύχοντες uocant. πυρεττούς.
Βρυχηδόν, fremebunde.
Βρυχηθμός. υ. ὁ. &
Βρύχημα. ατος. τὸ. rugitus.
Βρύχιος. υ. ὁ. ſubmerſus, Βυθιζόμενος.
Βρύχω. μ. ύξω. π. υχα. fremo, frẽdo, ſtrideo. Neut. abſol. uide Βρύχ(Θος & Βρυπᾶν in Ammonio.
Βρύω. μ. ύσω. π. υκα. emano, ſcaturio, pullulo, floreo, Neut. abſol. Vide Βλύειν in Ammonio.
Βρυώδης. ες(Θ. ὁ. ἡ. muſcoſus, algoſus.
Βρυῶν. ῶνος(Θ. ὁ. littus Cyrenes. ultima circunflexa apud Cyrillum.
Βρωμάομαι. fœteo, rudo. Vide φωνᾶν in Ammonio. Propriè de leonibus & hircis & ſimilibus male olentibus, Pauſanias de aſinis efferri ait, quum fame concitati rudunt.
Βρῶμα. ατος. τὸ. cibus, concauitas eroſa.
Βρώμη. cibus, τροφή.
Βρωμήθης. ους(Θ. ὁ. aſinus, quaſi ruditor, Nicand. Βρομήστ(Θ γέλα, lacaſininum.
Βρώμησις. εως. ἡ. ruditas, uox aſini.
Βρῶμος. υ. ὁ. tonitrus, ſonitus quem emittunt famelici, quando crepant inteſtina præ fame, & ſonitũ faciunt. Ponitur aliquando pro auena.
Βρώσιμος. ν. ὸ. edulium, eſculentum.
Βρῶσις. εως. ἡ. cibus, tinea.
Βρώσκω. μ. ώσω. π. ωκα. comedo. Accuſ.
Βρωτός. δ. ὁ comeſtibilis, Βρῶσις. Cyrillus.
Βρωτύς. ύος. ἡ. cibus.

Βυας. ὁ. bubo auis, ut Gaza uertit in Ariſtot.
Βύβλινος. funiculus nauticus. Vel qd' non conſtat ex byblo, id eſt papyro Aegyptia, ſed herba ſimili.
Βυβλίον. ου. τὸ. libellus etiam nondum perſcriptus. Etym. Βιβλίον.
Βύβλιος. gentile nomen.
Βύβλ(Θ. papyrus. Suid. παρὰ τὸ, Βύω τὸ ἀσφαλίζω. Vide in Chil. Eraſmi, Papyri fructus nõ poſtulat magnã ſpicam. Item urbs Phœnices antiquiſsima. Etym. Sic dictam ἐκπὸ πάσης ἀρχαιᾶς Βύβλου φυλακλὶὼ ἀσινέα γὰ ταύτη γενέσθαι, tradit Stephan. Vnde Βυβλινον οἶνον appellatum puto apud Athenæum.

Βύζα. ἡ. κακὴ
Βυζάντιον. υ. τὸ. Byzantium, Conſtantinopolis.
Βυζάντιοι. baiuli, mercenarij.
Βύζλω. aduerb. cumulatè, adinuicem denſe.
Βυθίζω. μ. ίσω. π. ικα. demergo, in profundũ eo. Neutr. abſol.
Βύθι(Θ. ſubmerſus, profundus, ὁ ἢ τὸ Βυθῶ. Paulus Silentiarius lib. Epigr. 12. piſces quos dono miſerat, uocat Βύθιον γέρας, hoc eſt, munus ex profundo ſeu alto depromptum.
Βυθμός. antrum. Βυθόν. δ. τὸ. &
Βυθός. υ. ὁ profunditas, profundum, fundum.
Βυθώδ(Θ. ες. ἡ. altè demerſa, profundũ deſcendẽs.
Βυκάνη. ης. ἡ. buccina. (apud Nicand.
Βυκανίστης. υ. ὁ. buccinator.
Βυκλυίζω. buccino, Θαλπίζω.
Βυκίον. uaſculum quoddam.
Βύκτρ. ά. procellæ.
Βύκτης. υ. ὁ. rudẽs, boans, ſonorus, ἠχητικός. Veti (ti epitheton.
Βυκτός. miſer.
Βύκχις. ἡ. Aeolicum nomen eſt. πῆρ ἀπὸ τοῦ βάκχις, προσπῆ τοῦ α εἰς υ. Etym.
Βύνη. ἡ. apud Aëtium interprete Cornario, hordeum madefactum quod germen emiſit, deinde cũ ligulis enatis torretur, Maltã coctores ce reuiſiarij uocant. Βύνη dicitur, apud Lycophr. in Alexandra Ino, quæ & Leucothea, πῆρ ἀπὸ τοῦ εἰς Βυθὸν λύνῃ, quòd in mare ſe præcipitauerit.
Βύξ. profunditas, Βυθός.
Βύσμαι. μ. ύσομαι. π. υσμαι. recipio, ſum capax.
Βυσσᾶν. mergere.
Βύσιον. caſa, habitatio.
Βύσ(Θ. ης. ἡ. corium.
Βυσσαίεθος. fur & inuolator coriorum, ab aquilæ rapacitate Cleonem Ariſtoph. uocauit.
Βυσσόυς. έ(Θ. ὁ. coriarius.
Βύρσινος. η. ὁ. coriaceus.
Βυρσοδεψέω. μ. ήσω. π. ηκα. tingo corium, Βύρσας ἐργάζομαι. Neut. abſol.
Βυρσοδεψός. υ. ὁ coriarius.
Βυρσόπαχης. εος. ἡ. nauis corio circumſuta, plicatilis, quæ etiam humeris efferri poteſt.
Βυρσοπώλης. ὁ. coriarius.
Βυρώδης. ὁ. male olens, δυσώδης, Βρωμώδης.
Βυσσαύχην. ενος. ὁ. cui humeri ſunt contractiores uerſus collum, Euſt. Iliad. β. & autoritate Pauſaniæ interpr. eum qui collum comprimit, & humeros ſurſum proiectat, ὁ τὸν αὐχένα σώσχων, ἢ τὼν ὠμῶν εἰλκυκώς.
Βύσμα. ατος. τὸ. genus marſupij.
Βύσσα. ης. ἡ. Βυθός. funditus. unde ἄβυσσος.
Βύσσ. γος. barba. πώγων.
Βύσσινος. η. ὁ. ſericus, purpureus. Vide Bayſium.
Βύσσινοι λόγοι. uerba quæ ſublimitatem habent ac magni.

ac magnificentiam, nitorem quoq; & autoritatem. Solebat autem Paryſatis Cyri & Artaxerxis mater dicere, regem qui promptè, nec animo timidiore cõcionaturus foret, debere byſſinis uti uerbis. Cæl. lib. 12. cap. 39.

Βυσσοβαρής. ὁ. ἡ. magnus, ponderoſus.

Βυσσοδομέω. μ. ήσω. π. ήκα. profundè cogito, molior aliquid in animo, alto pectore molior quippiam, & clanculum in animo ſtruo inſidias. Translatum à fundamentis ædificiorum, quæ profunde iaciuntur. Odyſſeæ ε. Ἐδδ' ἄγορεύοντον, ἰακὰ δὲ φρεσὶ βυσσοδόμευον, Dicebãt bene, ſed mente alta praua ſtruebãt. dicitur etiam translationem pro eo quod eſt, in fundo colloco, uel fundamenta extruo. Lucian. Neutrum abſol. Vide Chiliad. Eraſmi.

Βυσσόθεν. ex fundo.

Βύσσον. τὸ. κοὐ

Βύσσος. ὁ. ἡ. coloris genus purpurei preciоſiſſimi, ὕσγη & byſſum, lini genus, ſericum. Vide Iulium Pollucem, & Bayſium de Re ueſtiaria.

Βυσσός. ἡ. ὁ. profunditas. Dicitur & ἄβυσσος, ſicut βληχρός, & ἀβληχρός.

Βυσσόφρων. qui intimo pectore aliqd meditatur.

Βυτάνω. mergo, demergo, neco.

Βυτόνιον. ſtagnum fuiſſe dicitur iuxta oppidum Abderam, in quo cuncta natantia demerguntur. ἀπὸ τοῦ Βυτάω.

Βύτρα. ας. ἡ. idẽ quod Βύσμα, & holerũ bucella.

Βύτ|Θ. pudendum muliebre.

Βύω. μ. ύσω. τ. υκα. obturo aures, ſepio, occulto, os obſtruo, apd Liban. Actiuũ. uide ἀκροβύστος.

Βῶ. paſco, uado, calco.

Βωβός. mutilus, claudus.

Βωβύζω. buccinare.

Βώδιον. bucula, Βοΐδιον.

Βώκαρ Θ. ὁ. uer uocãt Trœzenij. πρὸ τοῦ Βίωχος ἀὴρ φέρῃ, ὡς Βώχερ Θ. eſt etiã fluuius in Salamine, dictus quaſi Βοάκαρος, bubalo capiti ſimilis, locus ubi cum Attalo conflixit Pruſias, teſte Buſt. in Bœotia. (piſcis.

Βώκη. ἡ. Gaza in Ariſtotele uocã reddit, nomẽ eſt

Βῶκες. inquit Speuſip. ſunt leucomænides, hoc eſt mænæ candidiores, quas nos girros ſiue girrulos uocari diximus. Hermol. in Plin.

Βωλάκιον. agellus. Βώλαξ. κος. ὁ. κοὐ

Βωλιδὸν. in modum glebæ.

Βώλιον. ὁ. τὸ. glebula.

Βωλίτης. boletus, fungus.

Βωλοδῶς. inſtar glebę, in modũ glebæ Dioſcor.

Βῶλος. ὁ. ἡ. gleba, terra gleboſa. Etym. Interdũ pro rubrica, qua pictores aurũ operibus inducunt.

Βωλοκοπία. ας. ἡ. occatio.

Βωλοκοπέω. μ. ῶ. frango glebas.

Βωλοκόπος. ὁ. ὁ. foſſa, qui foſſam agit, qui in bello fodiunt, ſic accipit Syneſus.

Βωλοσροφία. ας. ἡ. glebarum inuerſio.

Βωλοστόμος. glebas excauans, epitheton formicarum in epigrammat.

Βωμακόδυμα. Βωμολόχδυμα, ſcurrilitas, lepor, ſycophantia, τωνόδγημα.

Βῶμαξ. diminutiuum à Βωμὸς ſeu Βωμολόχ Θ, ſcurra impudens, ex alieno uiuens.

Βώμδυσις. locus aut conſecratio aræ.

Βωμίδιον. εἶ. atulæ. diminutiuum à Βωμός.

Βωμί Θ. ὁ. ὁ. altareus.

Βωμίερια. ας. ἡ. ſacerdos, ἱέρεια, aræ cuſtos. Nican.

Βωμολοχδύω. μ. δύσω. π. δυκα. nugor, ſcurrilia facio. Neut. abſol.

Βωμολόχδυμα. ατος. τὸ. κοὐ

Βωμολοχία. ας. ἡ. comitas, ſcurrilitas. ἢ πρὸς τὸ φιτιδὲς ἡδὺ ὑπόβολὴ teſte Ariſtot. de morib. Plutar. in bonã partem uidetur uſurpaſſe, cum inquit πᾶζαν ἰακίαν φδυκτέον ἐστὶ δι' ἀρετὴς ἐχὶ δόξ. Ρl γλαυτίας ἰακίας ὡς τινες ἐδυδ' ἀχνυτηλίαν μὲν φδύρμαλαιχυντία, ἀγροκίαν ὁ Βωμολοχία.

Βωμολόχ Θ. ὁ. ὁ. ſcurra, parcus, ſceleſtus, improbus. Hoc nomen olim inditũ uidetur ijs, qui obuerſantes circum aras, uictimis tendere conſueuerunt inſidias: aut qui ob id rem diuinam facerent, quòd ex aliorum accuſatione cõpendij non nihil auferrent. Dicitur autem quaſi πρὸ τοῦ Βωμὸς λοχῶντον. Quanquã eo nomine dicuntur mendicabula in templis ſupplicter corrogantia ſtipem, atque item tibicines & uates rebus diuinis adhibiti. Eraſ. Chiliad. Factum uidetur nomen à Βωμὸς ara, & λέχομαι cubo, qua huiuſmodi ridiculi nebulones in ſacrificijs iuxta aras carnem aut aliud quidpiam petebant, adhibiti ut delectarẽt ad ſacrificium accedentes, ſolebant etiam à ſacrificantibus ſtipem petere, quare & poſtea in uniuerſum pro quouis ſcurra cœptum eſt uſurpari hoc uocabulum, teſte Harpocr. Vide etiã Ariſtoph. interp. in Nebulis. In ranis uero Βωμολόχους exponit τὰς πρὸς χάριν λέγοντας τῷ πρὸς ἡδονὴν, hoc eſt, Gnatones, & peſſimos aſſentatores.

Βωμός. ὁ. ara, item delubrum, nemus ſacrũ. ſignificat etiam βάσιν, gradum apud Hom. Etym. Βωμὸς, ἑστία, ἑχάρα, & μέγαρον quid differãt uide

Βώμβρία. ab aris famulæ. (apud Ammon.

Βωνίτης. ὁ. ὁ. bubulcus, ruſticus.

Βώξ. γος ἡ genus piſcis marini, boca Latinè. Item rana. Vide Βῶκον.

Βώσιμ Θ. genus cantionis à Maryandinis agricolis olim cani ſolitum.

Βῶς Θ. ὁ. urbs Lydiæ quæ nunc Sardis.

Βῶς. uel

Βῶς. uel Βᾶς tergus bubulum. ponitur pro ſcuto, eo quòd ſcuta tergoribus boum inſuerentur.

Βώλαξ. ανδος. ὁ. clamans, pro Βοήλαξ craſi.

Βώσκον. boſcæ piſces. forſan ijdẽ q Βῶκες ſupra.

Βώ Θομαι. clamabo, pro Βοήθομαι, ἀδηκαλέθομαι. Aliquando pro uiuam, Βιώθομαι.

Βωτὴς paſtor, νομδύς.

Βωτρέω. μ. ήσω. π. γηκα. clamo, uociferor, de inarticulata uoce dicitur. Actiu. accuſ.

Βωπάνδρος. ὁ. ἡ. paſcens uiros. terræ epith.

Βώτωρ. ορος. ὁ. paſtor, νομεὺς, ποιμήν.

Γ Α.

Γᾶ. Βίρκα. ἡ. ſpecies myrrhæ.

Γάγαι. ἡ. urbs Lyciæ. uide Etym.

Γαγάτες. gagates lapis. Vide Orpheum de lapidibus.

Γαγαλδύς. ὁ. piſcator.

Γαγαλιᾶν. γαγαλίζεδαι, lætari, ἥδεδαι.

Γαγαλίζω. εἰς γέλωτα ἄγω, ad riſum cõmoueo.

Γαγάλιον. uide γαγγλίον. (Etym. titillo.

Γαγαλος. ὁ. mutabilis, ἐυμετάβολος.

Γαγαμεῖς & γαγαμελικί. οἱ. Vide Gangamon in Chiliad. Eraſmi.

Γάγαμον. ἡ. rete, Σαγήνη, δίκτυον.

Γαγαμών. ῶνος. ὁ. locus circa umbilicũ circumiectus. Sic dictus quòd illic more ſagenæ nerui implicẽtur, quã etiã hoc nomine uocãt. Etym. Vide Gangamon in Chili. Eraſ. Γαγάμων Pol. luci lib. 10. rete ſinuoſum uarijſq; plexibus inuolutũ à γῶ, id eſt, capio, & apud Aeſchylũ negotium operoſum atq; explicatu difficile.

Γαγαμελικός. ὁ. & γαγγάμης. εος. piſcator qui gangamone uerriculo intricatiſsimo piſcatur.

Γαγγαίνη. ης. ἡ. ſcrofula, tuber.

Γάγγης. ου. ὁ. Ganges.

Γαγγλίον. ου. τὸ. genus apoſtematis, neruorum reuolutio & tumor ex percuſſu uel labore proueniens, præſertim circa manus & pedes.

Γάγγραινα. ης. cancer morbus: eſt aũt caro emortua ex ulcere uel inflammatione. Gal. appellat tumorem ingentem membrorũ aliquod afficientem, cui niſi ſuccurratur, ad uicina ſerpit inficiẽq;. ἀπὸ τοῦ γράινω τὸ ἐδίω. In commentario definitionum uocat corporis à naturali habitu in alienam naturæ mutationem, uitaẽq; in ea parte priuationẽ, quam & à cadaueris forma νέκρωσιν appellat.

Γαγγραινώδεις. οἱ. gangrænis laborantes.

Γάδειρα. cluitas interioris Syriæ, quæ & Antiochia & Seleucia eſt uocata.

Γαδαρεύς. gentile nomen.

Γάδειρα. Gades inſula extra Herculis columnas,

quaſi γῆς ἁρπάδειχή γάρ ἐστι γῆς.

Γαζίη. ἡ. arca, ſcrinium.

Γαζιπτέω. ſtrepito, Ψοφέω.

Γάζα. Perſica uox, opes, ſupellex, quicquid poſſidetur. Item urbs in Aſia.

Γαζαῖ Θ. ciuis ex Gaza.

Γαζοφυλάκιον. τὸ. arca, uel quiuis locus ubi res preciоſior ſeruatur.

Γαθυλλὶς. ίδος. ἡ. cepa, & ſegmentũ ceparũ. Nican.

Γαῖα. ας. ἡ. terra, puluis. πᾶ δὲ τὸ γῶ, τὸ πίκτω.

Γαιᾶδαι. conuitiari, cauillari, λοιδορεῖν.

Γαιῆται. dicti ſunt Galatæ, qui patria excidentes, terram quæſiuere, quam incolerent.

Γαιήοχος. ὁ. ὁ. patronus uel patrona ciuitatis, terrã continens, terræ motor. Neptuni epitheton.

Γαιοπαίται. οἱ. diſpenſatores, ædiles, qui ſingulis ædibus ſuam territorij portionem attribuunt.

Γαιός. ὁ. ὁ. bos colonus. ὁ ἐργάτης βῦς.

Γαῖος. ὁ. & γαῖον. τὸ, haſta ferrea, ὀβελὸς ὁλοσιδήρεος. Euſt. Bœotia ex Pauſania.

Γαιόχος. ὁ. terram habens. γεώλοφος.

Γαῖρα. ἡ. cõtus. defenſaculũ. Propriè telũ gallicũ.

Γαίτης. agricola.

Γαίω. glorior, lætor, ueneror. datiuo iung.

Γαιῶ. laceſſo, inceſſo, inſulto, irrideo.

Γαιώλης. ου Θ. terrenus.

Γάϊνον. terræ motus, & Neptuni epitheton, quaſi terram mouens.

Γάλα. τὸ. lac. Habet ſuos caſus obliquos à nominatiuo inuſitato γάλαξ. De lacte multa Ariſtoteles in libris de generatione animalium. Dioſcor. Galenus.

Γαλάδες. άδ. glades concharum ſpecies: apud Ariſtotelem in hiſtoria animalium. Gaza Græcam uocem relinquit.

Γαλαθηνός. puer lactens, νεογιλάξ Θ.

Γαλακτίτης. galactites, lapidis nomen, quiet γαλακτιᾶν. lactare, lacte nutrire. (λαξίας.

Γαλακτικὸς κύκλ Θ. ὁ. lacteus circulus. Proclus de ſphæra. galaxias.

Γαλακτινός. ὁ. lactens, lactatus.

Γαλακτοειδίες. τὸ. lacteum. (portat.

Γαλακτοκόμος. ὁ. paſtor qui lac in urbem uenale

Γαλακτοπόδ. οἱ. populi inter Scythas ſolo lacte uescentes, qui & γαλακτοφάγοι. Hom. Iliad. ν. quos etiã iuſtiſsimos homines appellat, quod frugali ac tenui admodũ uictu contenti eſſent.

Γαλακτοπωτεῖν. lac bibere, ſicut ὑδροποτεῖν. Vide πόμα in Ammonio.

Γαλακτοτροφέω. μ. ήσω. τ. γηκα. lacte alo. Actiu.

Γαλακτοχεῖν. lactare, lacte nutrire.

Γαλακτοῦχος. ὁ. lactans, lacte nutriens.

Γαλακτώδης. ες Θ. ὁ. ἡ. lacteus. κοὐ οἶνός τις.

Γαλακτῶργ Θ. lactarius piſtor.

Γαλαξία

Γαλαξία. festum quo pulmentis hordeaceis è lacte decoctis uesci solebant. Item puls ipsa hordeacea è lacte.

Γαλαξίας. lacteus circulus in cœlo, & gẽma quædam.

Γαλαξία. locus Siciliæ.

Γαλάεινα. oppidum eiusdem.

Γαλαεινεῖος. κὼι

ΓαλαρῖνΘ. gentile nomen.

Γαλάτ͞εα. ας. Galatea, nymphæ nomen, proparoxytonum.

Γαλατία. ας. Galatia (paroxytonũ) Gallia. Cyril.

Γαλατμὸν. syluestre olus.

Γαλαξίτης. ὁ. lapis quidã apd Orphesi de lapidib.

Γαλέα. ας. ἡ. muscipula, & piscis genus.

Γαλεωτήρα. ας. ἡ. carcer, locus noxiorum, ἡ τῶν θηρίων ὑπόδυκή.

ΓάλεΘ. piscis est apud Rhodios in precio. mustellus dictus, de quo uide Aelianum & Aristotelẽ; qui & læuis mustelli & nebriæ mentionẽ facit.

Γαλερός. ᾶ. ὁ. iucundus, lætus, mitis.

Γαλεροπός. ᾶ. ὁ. oculis lætus.

Γαλεώδης. εΘ. ὁ ἡ. mustelli genus, quod est mustellino genere.

Γαλεώνυμος. ὁ. piscis mustellarum genere, qui & γάλεος Gal. de aliment.

Γαλεώτης. ᾶ. ὁ. feles, γαλεός, ἀσκαλαβώτης. Item stellio lacerti quoddam genus.

Γαλῆ. ῆς. ἡ mustella, apud Aristotelem, sic enim aliquando uertit Gaza, aliquando catum, ut γαλῆ ἀγρίαν, catum agrestem. Vide & Aelianũ de mustella.

Γαλῆ. Medusam sic uocat Lycophron, quoniam post defectũ caput Chrysaorẽ & Pegasum ediderit, mustelæ more quæ per os parit, Φ λοδρόπαιδος μαιμαχώπιδος γαλῆς.

Γαλήνη. ης. ἡ. tranquillitas πᾶρὰ τὸ γελάω. Item plumbago genus metalli. Vide Georg. Agricol. In Cyrilli differentijs mare exponitur, cũ potius tranquillitatem eius significet. Nam γαλήνη, propriè in mari est, νηνεμία in aëre, ἡσυχία in utroq;, teste Philopono lib. de anima.

Γαλήνιος. tranquille, pro γαλήνεος.

Γαληνιάω. μ. ᾶσω. ω. ακα. tranquillus fum. Neut. γαληνιᾷ. ἡ. θάλασσα, quod Cæsar de bello Gal. malaciam maris dixit.

Γαλήνιος. ᾶ. ὁ tranquillus, serenus, ἤμερος.

Γαληνότης. γτΘ. ἡ. tranquillitas.

Γαλιαρκών. ῶνος. ὁ. qui iusto breuiorem habet cubitum, ancum uocant Latini.

Γαλίαι. aselli pisces.

Γαλινὸς ὁ. per iota serenus, placidus, mansuetus, γαληνοῖς ὀκυλακεύσιν. Orph.

Γαλιόψις. ᾶ. ἡ Romanis uocatur urtica.

Γαλιόω. lasciuio, ἀκολασαίνω.

Γαλὶς. glos, γάλοως.

Γαλιψὸς. ciuitas Thraciæ uocata à Galipso Echtasi & Thelephes filio.

Γαλλήσιον. ᾶ. τὸ. oppidum Ephesi.

Γαλλήσιος. gentile nomen.

Γάλλιον. ᾶ. herba gallion, coaguli ui prædita in coagendo lacte.

ΓάλλΘ. gallus, euiratus, & fluuij nomen,

Γάλλος. equi mustellino colore.

ΓάλλΘ. ᾶ. ἡ. glos.

Γαλοχέω. μ. ήσω. π. γκα. nutrio. Accus.

Γαλοχεία. ἡ. lactis fuctus apud Theophilactũ schlasticum in epistolis. Φ γαλοχείας ἐπαύσατο, (desijt lac fugere.

Γάλοως. ω. ὑ

Γάλως. ω. ἡ glos, soror uiri, ut Andromachæ Cas.

Γαμβρήιον. ᾶ. τὸ. oppidũ Ioniæ. unde. (sandra.

Γαμβρεύς. nomen gentile.

Γαμβρία. τὰ. munus aut conuiuium à genero.

Γαμβρός. ᾶ. ὁ. propriè gener, affinis ex uiro, sponsus. Aeolicè, ut Theon annotat νυμφίος.

Γαμετή. ῆς. ἡ. uxor.

Γαμέτης. ᾶ. ὁ. maritus.

Γαμέομαι. &

Γαμέω. μ. ήσω. ᾶσα. β ἔγημα. nubo, hoc est uxorem duco, uel nubo uiro. Accus. Ammonius distinguit γῆμαι & γήμασθαι, hoc est, γαμέω & γαμέομαι.

Γαμήλια. τὰ. ascriptio in tribus fieri solita, quando tribui nomina dabant, alio nomine λογεῶν dici uolunt.

Γαμηλιαστήριον. ᾶ. τὸ. celebratio nuptiarũ, dos propter nuptias.

Γαμήλιον. ᾶ. τὸ. carmen nuptiale, hymen.

Γαμήλιος. ᾶ. ὁ. nuptialis. Epitheton Iouis, quòd ei cura sit nuptiarum siue matrimonij. Differt ab ὑμέναιΘ. nam ἐπιθαλάμιΘ. carmen est ad thalamum in laudem sponsæ scriptum, γαμήλιος non circunscribitur tempore. Vide Ammonium. Apud Quintil. cõiugales dij pro Ioue & Iunone accipiuntur.

Γαμηλιών. ῶνος. ὁ. October. Ianuarius, si Theodo

Γαμησέω. desidero nuptias. (ro credimus.

Γαμικὴ λέκτη. lectus genialis.

Γαμικὸς. ᾶ. ὁ nuptialis, iugalis.

Γάμμα. litera Græca. de qua prouerbium, Βῆτα γαμμα persequitur. Eras. Chiliad.

Γάμοροι. priuati, expertes, uel terræ cultores, & portionem terræ nacti ἄμοιροι.

ΓάμΘ. ᾶ. ὁ. nuptiæ.

Γαμοτελῶ. nuptias celebrare.

Γαμοτολῶ. nuptiarij curam habeo, architriclinus sum, & nouam nuptam deduco.

Γαμφηλὴ. ῆς. ἡ maxilla, γνάθΘ. σιαγών.

ΓάμψΘ. ᾶ. ὁ aduncus, uarius.

Γαμψότης

Γαμψότης. ητος. ἡ. curuatura, aduersitas.

Γαμψόω. ῶ. ὁ. incuruatus.

Γαμψωλὴ. ῆς. ἡ. curuita.

Γαμψώνυξ. χος. ὁ. habens ungues euruos.

Γαμψώνυχα. curuiunguia, uncunguia uertitur à Gaza apud Aristot. de historia animalium.

Γάνα. uas scypho persimile.

Γανάω. &

Γανδλάω. &

Γανέω. &

Γανόω. μ. ώσω. ω. ωκα. lætifico, dulcifico, splẽdeo, illustro, dealbo, leuigo, perfundo, delibutum reddo. Etym.

Γάνος. ᾶ. & γανυσὰ, loca quædã in Thracia. Vsus est ea uoce Aeschyn. in Orat. aduersus Cte. (siph.

Γανίτης. prodigus, ganeo, luxuriosus.

Γάνυμα. ᾶος. ὸ. dulcedo, uoluptas.

ΓάνΘ. ος. ὸ. lætitia, uoluptas, splendor, uinum, hortus, latex.

Γάνυμαι, & γάννυμι, & γάνυμι. lætor. χαίρω, φαιδρύνομαι, θλαρύνομαι. Datiuo iung.

Γανυμήδης. Ganymides.

Γάνυρμα. deliciæ, condimentum.

Γανυσὸς. ᾶ. ὁ. lætus, hilaris, albus.

Γαντελῶ. opiparè apparare. Plutarch. ὥσπερ τὰ ψυδρὰ βύρυζα τὰ λίβυλλα τῆ σκιλλῶν τὴν λαμπρότητα τῷ χρυσῷ τὸ γάνωμα μιμεῖται μόνον, ὅτως ἔοικεν ὁ λόλαξ τῷ φίλτρῳ τὸ ἡδὺ τῆ χαρισμένοι ἐκμιμεῖσθαι, &c.

Γάνωσις. ΙΘ. ἡ. splendor.

Γάπυρον. τὸ. tugurium, casa rustica.

Γάρ. enim. Seruit etiam interrogationi. Aeschyn. σὺ γὰρ λώμυλω ἀρεσήσεις; Tũne, ut talis cũ sis, uel pagum unũ ad defectionem pellicere possis? Abũdat sæpe γάρ. unde quod Cicero dixit, Sed tamen, Gaza uertit, ἀλλὰ γὰρ ὅμως. Interrogatione autem significat Ita ne? Lucian. in Pluto, οἶσθα γὰρ ἔθν τῶν δὸς τυραννίδα. Bud. Com.

Γάρ. igitur.

ΓαρΘ. ululatus.

Γαργαίρω. splendeo, palpito, strepo. Cratinus, αὐ δρῶν ἀείσων πᾶδα γαργαίρει πόλις.

Γαργαλίζομαι. titillo, ut Gaza uertit apd Aristot.

Γαργαλίζω. μ. ίσω. ω. κα. titillo, irrito, exhortor, frico. προσρέπω ἐκ τοῦ σόματος, ὥστε ἐμέσαι, prouoco ad risum, & πᾶδω. Neut.

Γαργαλισμὸς. ᾶ. titillatio (ut Gaza uertit apud Aristotelem) λίνησις σώματΘ.

Γάργαλος, & γαργήλη. idem.

Γάργαρα. τὰ. pro multitudine excellenti ponuntur, ut χρημάτων γάργαρα. id est, ἄφατα, ἀνάελθμητα. Gargara bonorum, uide in Chiliad.

Γαργάρα. ἡ. urbs Troiadis. (Erasmi.

Γαργαρεών. ῶνος. uua morbus, gurgulionem Gaza reddit apud Aristot.

Γαργαλίζω. μ. ίσω. ω. ικα. emitto, gargarizo. Acti.

Γάργαρον. promontorium Idæ.

Γάρνον. uel γάρνυ. ν. τὸ. ferramentũ in medio

Γάρον τὸ. liquamen ex pisce. (rotæ.

ΓάρΘ. ᾶ. ὁ. garus, σκπτελώρ.

Γαρύω. cano, loquor, clamo, discerno, γαρύεται apud Theocr. mugit.

Γαρυεῖν. gestire, & gloriari. γανυσᾶν.

Γάῖος. impostor, uersutus, πανδεγΘ. Hesiod.

Γασήρ. ἐρος. ὁ. ἡ. γάστρη, ἠθμιλία. uenter & aluus à Gaza uertitur in Aristotele.

Γάσυεις. ἡ. rapum, & brassica uentrosa & crispa.

Γάστρα. uentrosum quoddam uas, labellum, uas Samium, ἡ εἰς λύτΘ. γένηθεῖα τοῦ λαμβ. Est & nauis pars concaua, quasi aluus nauis.

Γάστρων. ωνος. ὁ. uentricosus, aqualiculus.

Γαῦλος. ᾶ. ὁ. nauigiũ onerariũ. penanfl exũ. Cyril. sed apud Bayfium de re nauali (ut excitatis autorũ testimonijs apparet) in hac quoq; significatione cũ acuto in ultima scribitur. Instrumẽtum quo exhauriũtur naues: uiuens ex alienis.

Γαυνοί. οῖ. equi pumili, qui id sunt in equorũ genere quod nani inter homines, alij ἰνδοὶ eosdẽ uocant, Latini mannos appellant.

Γαυρὸς. ὸΘ. ὁ. ἡ. insolens, superbus.

Γαυρίαμα. ατος. τὸ. superbia.

Γαυρόω

Γαυριάω. μ. άσω. π. ηκα. superbio, glorior, iacto. Datiuo iung, gestio Terent. in Eunucho. Chrea quid est quod sic gestis?

Γαυρικός. δ. ό. superbus.

Γαύριξ. ικος. ὁ. arrogans, supercilios us. Diog. Laërtius in Pittaco Mitylenæo.

Γαυροφρύης. superbus, ὑπαιρόμενος.

Γαυρός. ὸ. fastus.

Γαυρόομαι. μ. ώθμαι. π. ωμαι. superbio, glorior, iacto. Depon. datiuo iung.

Γαῦρος. ᾱ. ὁ. superbus, contumax, intractabilis, uenerandus, grauis, excelso animo.

Γαυρόω. μ. ώσω. π. ωκα. superbio, efferor. Neutr. datiuo iung.

Γαυσός. claudus, distortus.

Γαφάγας. uermis, terræ lumbricus, quod terra uescatur.

Γάφυρ. ὸ. è terra manans aut erumpens.

Γάω. μ. ήσω. fum. poëticum est.

Γᾶ syllabica adiectio, interdū saltem & certè significat. Demost. ὅτι καὶ εἰ μὴ ὅλον, μέρος γε ὠθισάλει γῆ βλασφημίας ἅπασι. Hoc etiam ἀλλὰ dicitur, & ἀλλάγε, γοῦν, dun taxat, quidem certè, ut loquitur Cic. Tuæ coniugis bonæ fœminæ, locupletis quidem certè. Quod etiam γέτοι dicitur. Xenoph. ἀλλ' ἐκεῖνα γέτοι ἴσφη, εὖ οἶδ' ὅτι γε ἠμέλησας. dicitur & γε δή, & γᾶ. Bud. Com.

Γέα. ας. ἡ. terra.

Γεγαα. ἀφ' οὗ γέγονα, γέγονα, ἢ συγκοπῇ, ἐκ πλεονασμῷ τοῦ α. ἰδιωτικόν. inhabito, incolo, natus sum, oriundus sum, ἐκγεγένημαι, genitus fui, (Etym.

Γεγαῶτι. etenim.

Γεγηθότα. ἀφ' οὗ γηθάω. genitum esse.

Γέγηθα. lætatus sum, cepi uoluptatem.

Γεγηρακότα. obsoleta, & quæ iam senuerunt.

Γεγηρανωμένος. senio confectus.

Γεγονώς. natus,

Γεγραμμένος. pictus. Aliquando proscriptus, ἀγωγραφισμένος.

Γεγυωμένοι. οἱ. Hipp. dicuntur uiribus defecti & inualidi, teste Gal.

Γεγωνέω. μ. ήσω. π. ηκα. uel γεγωνίσκω. audibilis fio, id est paratus ad audiendum, exaudibilis, clamo. Didymus inquit γεγωνεῖν esse τὸ εἰς πᾶσαν γωνίαν ἀκουσθῆναι τῆς φωνῆς. Itē glorior. Neut. absol. Inferius γεγώνω.

Γεγώνησις. ιος. ἡ. uociferatio, clamor, Plutarch.

Γεγωνιωμένος. anguloſus.

Γεγωνίσκω. γεγωνῶ. altè loquor, uociferor.

Γεγωνοκώμαι. ᾶς. Bacchæ, quod incondito ululatu per pagos grassarentur.

Γεγωνοκώμος. per uicos clamitans, uel celebris, qui passim per uicos auditur.

Γεγωνὸν λόγον, dixit Philon. τὸν προφορικὸν καὶ τραχεῖαν, claram uocem & distinctam.

Γεγωνός. οῦ. ὁ. facilè audibilis, magnæ uocis, clamosus.

Γεγώνω. clamo. Neut. absol. uide γεγωνέω.

Γεγωνώς. ότος. ὁ. clamans.

Γεγώς. ότος. ὁ. natus. πῆμα τὸ. γεγωῶ. Etym.

Γεηπόνος. ὁ. ὁ. agricolam, terram arans.

Γερές. ᾶ. ὁ. terrestris.

Γέθρον. indumentum, ὄνλυμα.

Γείνομαι. μ. γενοῦμαι. μέσος ἀόρ. ἐγενάμλιν. gignor.

Γεμόρος. ὁ. ὁ. agricola, terram findens & diuidēs.

Γεοπόνος. ὁ. ὁ. idem.

Γέοτομος. ὁ. ὸ. aratrum, terram scindens.

Γέισον. ὁ. ὸ. septum, lorica.

Γεῖσα. τὰ. & γεῖσοι. οἱ. suggrundæ & suggrundia, id est partes tecti prominentes, quibus stillicidia à parietib. arcentur. Generaliter quicquid prominet, ut in supercilijs, ostijs, galea, muris hoc nomine uocari solet. unde ἀκροκεισάλιοι apud Xenoph. Alij duplici ος, γεῖσον appellant.

Γεῖος. agricola,

Γεισιποδίζω protegere, suggrundare. Vnde γεισίπτης & γεισιποδισμα, suggrundatio, ligni quod suggrundas sustinet, prominētia superioris ædificij, qua inferior pars ab imbre tegitur.

Γείσωμα. ατος. ὸ. idem quod γεισιποδισμα. Theodor. ex Aristot. grundam, & imbricamentum transtulit.

Γέτνια. ας. ἡ. γέτνιασις, uicinitas.

Γετνιάζω. μ. άσω. π. ακα. uicinus sum. Dati. iung.

Γέτνιασις. ιος. ἡ. uicinitas, γέτωνία.

Γέτνιαω. μ. άσω. π. ακα. &

Γέτονδω. &

Γέτωνῶ. uicinus sum.

Γέτων. ονος. ὁ. uicinus.

Γείωρες, & γέωραι. οἱ. aduenæ, proselyti, terræ custodes seu cultores.

Γελασέω. ridere gestio.

Γελάσιμος. ὁ. ὸ. risibilis, γελασός.

Γελασῖνος. ὁ. ὁ. Democriti cognomen à ridendo. Item γελασῖνοι, dētes primores, quòd risu nudentur, teste Polluc. Vsurpatur & à Martiale p corrugatione illa ridēdo circa os expressa, siue pro linea in facie ridentis apperēte. Nec cibus ipse iuuat (inquit) morsu fraudatus aceti, Nec grata est facies cui gelasinus abest.

Γέλασος. upupa, ἔποψ.

Γελάω. μ. άσω. π. ακα. rideo, γελόω.

Γέλγη. farcina uariarum mercium.

Γελγοθύλη. decipere, ἀπατηλογῆν.

Γέλγις. alij nucleus.

Γελγοπώλης. ᾶ. uariarum mercium institutor, idem qui ζωοπωλης, teste Aelio Dionysio.

Γέλγω. mergo, inficio.

Γελλώ. ῦς. spectrū quoddam Empusæ, aut dæmon credita tenellos recēterq; natos infātes rapere.

Γελοιάζω. risum moueo.

Γελοιασής. ῆς. ἡ.

Γελοίας. ᾶ. ὁ. ὁ. ἡ.

Γελοῖος. ᾶ. risum mouens. proparoxytonū. Ammonius γέλοιον, γελοῖον, & διὰ τοῦ ἀπέλοιον distinguit aliter quā hic. Item Cyrillus. Vide σκῶμμα apud eundem Ammonium.

Γελοῖος. ᾶ. ὁ. ridiculus, penanflexum.

Γέλως. uiri nomen proprium. paroxytonum est, sed γελῶς circunflexum, ridens. Cyrillus.

Γέλως. ωτος. ὁ. ἡ.

Γέλως. ω. risus. Ab ἕλη deducunt, quæ uox caliditatem significat. Sic & Homerus de caloris copia risum profluere indicare uidetur, ubi γέλως τε ἄσβεστος, id est risum inextinguibilē dicit.

Γελωτῖνος. ὁ. ἰατρὸς γέλωτος.

Γελωτοποιός. ὁ. ὁ. ridiculus, morio, risus concitator, scurra.

Γελωτοποιῶ. ludifico. Accus. sic Teren. Quin scelus postquam ludificatus est uirginem.

Γέμιλιν. utique, uerò, porrò, hoc est μέντοι Bud. Comment.

Γεμίζω. μ. ίσω. π. ικα. impleo. Actiu. genit.

Γέμος. plēnitudo.

Γέμω. μ. ἐμῶ. plenus sum, refertus sum. Genit.

Γενάρχαι. οἱ, ἡ. generis propagatores, parentes: Latini uocant aborigines.

Γενάς. άδος. nobilis, εὐγενέστατος. γενναιόταθος.

Γενεά. ᾶς. ἡ. genus, generatio, progenies, ætas, nobilitas, natura, uniuersum tempus humanæ uitæ, familia, spatium triginta annorum. Quanquam propriè, si Suidæ creditnus, non est nisi tempus septem annorum, sicut Medici dicunt τὸν δὶς γενεῶν μὴ δεῖν φλεβοτομεῖν.

Γενεαλογεῖν. genus recensere, querere de genere.

Γενεαλογία. ας. ἡ. sermo de generatione & origine. (Neutrū.

Γενεαλόγιποί ὕμνοι. q cantāt alicuius genealogiā.

Γενέτις. ιδος. ἡ. abiecto, à γήϊον, id est, de pisce mullo, τροίγλη γενέτις, mullus barbatus, ex Athen. Eust. Iliad. ό.

Γενέτιν. ᾶ. ἰατρικὸν γέλασος.

Γενεθλιακός. ᾶ. ὁ. natalitius,

Γενεθλιαλογία. ας. ἡ. diuinatio ex hominis natiuitate.

Γενέθλιος. ᾶ. ὸ. natalitium. Vide γενέθλια.

Γενέθλιος. dictus Iupiter, quod ei incumbat cura gignendorum liberorum. Est etiam natalis dies. unde γενεθλιακοὶ dicti sunt mathematici, quorum meminit Gell. lib. 13. qui & γενεθλιολόγοι dicuntur.

Γενέθλιος. ᾶ. ὸ. genus.

Γενειάδιον. ᾰᾰ. genæ, pili circa barbam, cuius singulare γενειάς. ἄδος. prima lanugo.

Γενειάσκω. pubesco.

Γενειάσκος. ἤρ. ὁ. lorū circa mentum equorum.

Γενειάω. μ. άσω. π. ακα. barbam emitto.

Γενειήτης. barbatus.

Γένειον. ᾶ. ὸ. barba, mentum, utroq; modo reddi tur à Theodoro apud Aristotelem. uetus, antiquū. Est & portus Troëzemus, ubi incolæ barba pilosi; squalidi fuisse memorantur.

Γενέσια. τὰ. natalitia. Vide γενέθλια apud Ammonium.

Γενεσιάρχης. ὁ. ὁ. author omnium rerum.

Γένεσις. ιος. ἡ. generatio, natiuitas, uel natura, Gaza interprete. Significat & fidus natalitium, id est quod conuersione cœli oritur eo momento, quo quis nascitur.

Γενέτας filius, aut nepos.

Γενέτρα. poëticè, genitrix.

Γενέτης. ου. ἡ. stirps, patria, natiuitas. Cyrillus distinguit oxytonum & paroxytonum.

Γενέτης. ᾶ. ὁ genitor.

Γενετυλλὶς. ίδος. ἡ. Venus, generationis antistes.

Γενέτωρ. ὁ. genitor. Cognomen Apollinis apud Diogenem Laërtium in Pythagora lib. 8.

Γενῆται. cognati, collactanei, ὁμογάλακτοι, φρατόρες. Eiusdem tribus, quæ inter triginta utros ijsdem legibus utentes constabat.

Γενικός. ὁ. ὁ. generalis.

Γενικῶς. egregiè, fortiter.

Γένια. ης. ἡ. stirps, progenies.

Γενναδάς. ᾶ. ὁ.

Γενναῖος. ᾶ. ὁ. generosus, uirilis, magnus, strenuus, egregius, uehemens, prævalidus. ὁ γενναῖος, egregius ille uir; quod sæpe εἰρωνικῶς pronunciari solet.

Γεννάομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. nascor.

Γέννας. aununculus.

Γεννάω. μ. άσω, π. ακα. in lucem ædo, genero, gigno. Dicitur tam de patre quàm de matre, ut annotauit Valla in Matth. cap. 1. Alij tamen uolunt γεννᾶν uirorum esse, sicut τίκτειν mulierum. Accus. iung.

Γέννημα. ατος. τὸ. fœtus, germen, fructus, progenies, filij. Est uox obsoleta.

Γεννηματικός. ᾶ. ὁ. generatiuus.

Γεννήσαντες. οἱ. parentes.

Γέννησις. ιος. ἡ. natiuitas.

Γενήτειρα.ας.ἡ. genitrix.
Γεννητή.ῆς.ἡ. generatio.
Γεννητός. cognatus. γεννητὰ, inquit Harpocr. uocantur eiusdem generis participes. Nam ciues distributi erant in tribus, ex quibus rursus constitutę & τριττύς & φατρία, diuidebaturq; deinde φατρία quęlibet in partes triginta, hoc est, γένος, cuius singuli patres familias γενῆται uocabantur, Isæus γεννητὰς uocauit συγγενῶς cognatos parum propriè, eò quod γενῆται non tam ratione sanguinis & familiæ, quàm quod ab initio ad hæc genera referebantur, atq; descripti distributiq; forent. Philochorus historiarum lib. 4. asserit prius ὁμογαλάκτας appellatos, quos nunc γεννητὰς dicimus.
Γεννήτης.α.ὁ. genitor.
Γεννηλιώς.ᾶ.ὁ. generatiuus.
Γενικὸς, ὴ.ὸ. genitus. Item mortalis. Lucia. Icar. καὶ πῶς ἔγωγε γενικὸς ἂν ὢν ἐπίγελος ὠρχούμην ἂν ἐν τοῖς θεοῖς; Interdũ est tribulis, qui in eandem partem tribus ascitus est, quod loco propinquę cognationis fuit.
Γεννήτωρ.ορος.ὁ. parens.
Γεννικῶς. generosè, ingenuè, ut decet ingenuũ.
Γεννώμενα.τὰ. liberi.
Γένοιτο. fit, fiat.
Γενόμενον.τὸ. quod natum est Cic. interp.
Γενόμενος.α.ὁ. perueniens.
Γένος.εος.τὸ. genus. οἱ ἐγγυτάτω γένους ὄντες, καὶ οἱ ἐγγύτατα γένους, dicuntur qui proximo gradu contingunt defunctum, qui & οἱ ἄγχιστα τοῦ γένους ὄντες. Bud. Com. γένος quot modis dicatur uide Porphyrium in Isagoge, & Aristotel. in primo Topicorum.
Γένυα.τὰ. Thracica lingua carnes. Eust. Iliad. υ.
Γένυτο. Doricè pro εἴλετο. cepit.
Γένυς.υος.ἡ. uel γένις, & γένιος. gena, gula, maxilla. Item securis apud Sophoclem. Gaza in Aristotele mandibulam uertit.
Γένω. genero.
Γεὼχος. α.ὁ. Neptunus, terram continens. Vide γαιήοχος.
Γεὐποθεν. alicunde.
Γεύτα. pro δέτοι τῷ δέγε. Bud. Com.
Γέρα. præmia, honores, propriè præmia uirtutis.
Γεραναί. Bacchæ mulieres.
Γεραιός.α.ὁ. senex. oxytonum. Cyrillus. γεραιός.
Γεραῖος. gentile nomen, penaũltima flectitur. Cyrillus.
Γεραῖραι. fœminæ sacrificæ apud Athen. quas sacrorum rex pari numero cum Bacchi aris deligebat. Dionys. Halicar.
Γεραίρω. præmio honoro, ueneror, honorem habeo, honesto, condecoro.
Γεραιστός. ὴ. ὸ. promontorium Eubœæ.

Γεραίτερος.α.ὁ. antiquior.
Γεραλέος. senex, imbecillis. γεραλέος malim.
Γερανία. mons est in Megarensiũ ditione Lysiæ.
Γεράνιον. instrumentum subleuandis oneribus aptum, ᾧ ὡς πλεῖστοι οἱ ἀλαζόνες τὰ ἄλυσα. Latinè grus dicitur. Bud. in Annot.
Γεράνιον.ιό.τὸ. gruinaria herba, geranium. Item instrumentum quo excutitur hordeum.
Γερασόδρυον.α.τὸ. uetus arbor, truncus. uel quòd quercus δρῦς dicatur, & radices altius agat, uel quòd prima arbor existimetur.
Γεράφα. oppidum Phrygiæ, & mons inter Megaram & Corinthum.
Γερανίστης. κὰ
Γεράνδης. nomen gentile.
Γέρανος.ὁ. grus auis. Vide Aristotelę, Aelianum & Oppianum de Aucupio duobus locis. Est & piscis apud Aelianum γέρανος Θαλαττία. dictus.
Γέρανος.α.ἡ. idem quod γεράνιον. Item saltationis genus, ubi numerosa erat saltantium turba quadam uolantium gruum similitudine. Instituũ fertur à Theseo apud aram Deliam, dum exitum de Labyrintho imitatur. Item pila lignea.
Γέρανος. imber apud Cyronæos, παρὰ τὸ πίνειν ῥαίνειν, quod terram irrigat.
Γεραυώτερος. præstantior, uetustior.
Γεραός.ᾶ.ὁ. honorabilis.
Γεραρός.ὰ.ὸ. honoratus.
Γέρας.αος.τὸ. præmium, munus, honor, honorarium munus. Orph. γεράσμια ἱερὰ honoraria sacra dixit.
Γέρασα. urbs Syriæ interioris.
Γερασινοι. ciues illius oppidi.
Γερασμιον.τὸ. πέμιον. præmium.
Γερασφόρος. qui præmium accipit.
Γεράτειαι.πμαῆρ.
Γεργέσιμος ἐλαία. druppa, oliua quæ in arbore maturauit, quæ & ὄμπακος. Eust. Iliad. φ.
Γέργερος.ὁ. guttur, βρόγχος.
Γεργύρα. aquæductus, cuniculi acti subtus terrã.
Γέρδιος. κὰ
Γερδὼ. textor. Vnde γερδία, ὑφάντρια.
Γέρεα τὰ. dignationes. Herodoto, dignitates.
Γεραὰ.ᾶς. primariæ atq; honoratiores matronę, Homer. Item mulieres Baccho sacrificantes. Demosth.
Γέρι. grus fœmina.
Γερμάνιος.ου. Gerenius, Nestoris cognomen, qui in Gerena urbe à pueritia educatus est, uel à γῆρας dictus γερμάνιος, quasi uenerabilis cum senio, tum prudentia.
Γεροάκτης.α.ὁ. tribuni pleb. demarchi, apũd Lacon.

Γερὸν.ὸ. neutro genere, pro γεραιὸν, uetustum, sic poëta σάκος γέρον dixit. & Aeschylus γράμμα γέρον, exolitas & ruinosas literas, & Sophocles γέροντα βουλεύσῃς, pro uetera.
Γεροντεγωγεῖν. senem erudire, & educare. Aristoph. Equit. γεροντεγωγεῖν κἀναπαιδεύειν πάλιν. Dicitur autem sicut παιδεγωγεῖν. Bud. Commen.
Γεροντεῖα παλαίστρας. ubi senes exercebantur.
Γεροντία. uide γερουσία.
Γεροντίας. auus.
Γερουλιάω. senium resipio, uanam loquacitatem præ me fero.
Γερουλικὸς.ὴ.ὸ. senilis.
Γερόντιον.τ. uetulus, seniculus.
Γεροντοδιδάσκαλος.α.ὁ. qui senis atq; ideo parũ docilis præceptor est. Bud. Com.
Γεροντοκομεῖον.τ.ὸ. locus ubi senes curantur, id est tractantur.
Γερουσία.ας.ἡ. senatus. Bud. in Annot. senaculum Varroni, Vitruuio collegium seniorum.
Γερούσιον.τ.ὸ. præmiũ quod datur optimatibus.
Γερούσιος.α.ὁ. honorabilis, preciosus, senilis.
Γέρρα.τὰ. tabernacula sub quibus uenum exponuntur merces. Item pudenda, quasi δέρρα.
Γέρρα.ὰ. crates uiminæ. Eras. Chil.
Γέρρον.ου.τὸ. gladij genus, arma, defensaculum, scutum Persicum, teste Herodoto, sed quæuis arma postea cœpta sunt uocari τὰ γέρρα, & quę uis protectione siue eæ ex corio siue alia quadam materia forent. Vide Demosth. ὑπὲρ κτησιφῶντ. & κατὰ νεαίρας. & Harpocrat.
Γερύνες. οἱ. ranarum fœtus, exiguæ & informes ranæ. Nicand. schol.
Γέρων.οντος.ὁ. senex. Bud. in Annot. Dicitur autem ἀφ' ἑὸς γλῶ ὁρᾶν, ut filicernium Latinis, uel πρὸς τὸ γῆς ἱρᾶν, quòd propinqui mortiam de sepultura soliciti sint. Eust. Ilia. ω. pappum etiã significare autor est, τὸ ἀκανθῶδες ἐπάνθημα, qui & γήρεον & πάππος. Vide Ammonium qui distinguit inter γέρων, πρεσβύτης, & προβεβηκώς.
Γερῶον. γερόντιον. senum conuentus.
Γερωχία. lingua Laconum γεροντία. Aristoph. Lysistr. παρὰ τᾶν ἀσανᾶν ἔσι γερωχία. Alij γερωνία legunt.
Γέσι. interdum idem est quod γεσὶ, hoc est quidem, certè. Interdum, uerò, atqui. Interdũ expletiua particula. Bud. Com.
Γευδιός.ου.ὁ. gustus, γεῦσις. apud Nicand.
Γεύμα.αζος. gustus.
Γεύομαι. gusto, experior. Genit.
Γεῦσις.ῶς.ἡ. gustus, apud Aristotelem.
Γεύστήριον. haustum. quo uinum ex uase hauritur. Aristoph.

Γεύστος.ὴ.ὸ. gustabilis.
Γεύω.μ.εύσω.τ.ευκα. gustare facio.
Γεφυρα.ας.ἡ. pons, παῖζα ἢ ἐφ' ὑγρὸ διάβασις, γεφύρας. Herodotus & Appian. interpretantur apud Homer. interualla & semitas inter binos acies instructæ ordines, per quas ultro citroq; commeare qui uelint possunt. annotat Eustath. Iliad. σ.
Γεφύραι πολέμοι. Homer. dicuntur, ἀπὸ τῆ γεφύρας τῶ ποταμῶ ὁδοί. sic Eust. Iliad. β.
Γεφυρισμός. iunctio pontis, pons. Vide Σκῶμμα in Ammonio.
Γεφυρίζω. subsanno, derideo.
Γεφυρὶς. ἡ. alienigena, & ascriptitia fœmina, uel in ponte prostans.
Γεφυριστὴς.ὰ.ὁ. dicax, σκώπτης.
Γεφυροποιοί. οἱ pontifices.
Γεφυροστης.α.ὁ. fabricator pontium.
Γεφυρόω.μ.ώσω.τ.ωκα. prebeo transitum, pontem impono, iungo naues.
Γέφυρωμα αζος.τὸ. transitus.
Γεωγραφία.ας.ἡ. terræ descriptio.
Γεωδαισία.ἡ. agrorum partitio, apud Pappum, terræ mẽsuratio, spatiorũ nomina & ratio.
Γεωδὴς ☞.ὁ. magis terreus.
Γεώδης. terreus, γεωλώδης.
Γεωλοφία.ας.ἡ. tumulus.
Γεώλοφος.α.ὸ. collis.
Γεώλοφ☞. crassus & iners homo, telluris inutile pondus, teste Aeolio Dionys.
Γεωμετρέομαι. terram metior. Accipitur generaliter pro commetiri quamcunq; rem.
Γεωμέτρης.ὰ.ἡ geometra, agri mensor quem Latine finitorem dicebant ueteres. Plautus. Nũc regiones, limites, confinia determinabo, eius rei ego sum factus finitor. Vnde ἀγεωμέτρητ☞ Geometriæ ignarus.
Γεωμετρὴς. terreni.
Γεωμοιρία.ας.ἡ. agricultura, agrorum partitio.
Γεωμόρ☞.α.ὁ agricola.
Γεώμοροι.οἱ. plebes, socij distributionis.
Γεωνόμ☞. in agricultura uersans.
Γεωπένης.α.ὁ. famelicus, inops, quasi terram esuriens, cui parum est agri. sic Orus. Etym. pauper agricola.
Γεωπονία.ας.ἡ. agricultura.
Γεωργέω.μ.ήσω.τ.ηκα. agricolor, colo. ut γεωργεῖν φιλίαν. Neut. absol.
Γεωργία.ας.ἡ. agricultura.
Γεωργικὸς.ὴ. rusticus.
Γεωργικώτατ☞.ὸ peritissimus agriculturæ.
Γεώργιον.α.ὸ. agricolatio.
Γεωργὸς.ὸ.ὁ. agricola, γήτης poëticè.

Γεωδόν. terræ & agrorum cuſtodes.

Γεωργικέω ſuffodio.

Γῆ. ῆς. ἡ. terra à γῶ, id eſt χωρῶ. ἡ πολύπλαστος χωρὰ ὅσα. Etym. Γῆς, id eſt, Telluris hymnus extat apud Orpheum.

Γηδόσκορ. ὸ allium.

Γηγενέτης ὁ. ὁ. ἡ. ὁ.

Γηγενής. ἐος. ὁ. ἡ. terrigena, terræ filius, cuiuſmodi dicuntur gigantes. Eraſ. Chil.

Γηγενῆς. Bacchi cognomentũ à Gigãtibus ſupatis.

Γηγωνὶς ἄκρα. promontorium inter Macedoniã & Pellenen.

Γήδιον ὸ. ὸν agellus, ſolum. Δίσλυμον τὴν ἀγρὸν ἐκ τοῦ γέα γήδιον, καὶ κατ' ἔκτασιν ἀπλῶς γήδιον. Etym.

Γῆθεν ex terra.

Γηθεω. μ. ήσω. κὰ

Γηθυλλὶς ίδος. ἡ. cepula, cepa. Nicand. ſchol.

Γήθυον. τὸ. porrum, παρὰ τὸ γῆθεν θύειν, ἤγουν θρέφεσθαι, quod & γήτειον & γάθυλλις, ſimile ampelopraſſo. Euſt. Iliad. σ.

Γήθω. μ. ήσω. π. κα. & γήθομαι. lætor, capio uoluptatem. Neut. datiuo iung.

Γῆθος. εος. τό. κὰ

Γηθοσύνη. ης lætitia.

Γηθόσυνος. ὁ. lætus.

Γήθω. μ. ήσω. π. κα. lætor. Datiuo iung.

Γηΐνος. ὸ. terrenus, φθαρτός.

Γήτης, κὰ γήτης. agricola. (Euſt.

Γήλοφος. ὸ. ὁ. tumulus, γεώλοφος, & ὸν γήλοφον.

Γῆμαι. de uiro dicitur, & γήμασθαι de muliere.

Γήμας. ὁ. qui duxit uxorem. Participium aoriſti primi ἀπὸ τοῦ γαμέω.

Γῆμον. uxorem duxi. pro ἔγημον,

Γηπόχος. terram cõtinens. Neptuni epitheton. Vide γαιήοχος.

Γήπεδον. ὸ. ὸν. hortulus, propriè locus uacuus ædificio, & uelut hortulus aut ædes.

Γηπονία. ας. ἡ. agricultura.

Γήπονος. ὸ. ὁ. agricola.

Γηραιός. ὸ. antiquus, prouectus, ſenex, ſuperius ſcribitur etiam γεραιός.

Γηραλέος. ὸ. ὁ ſenex, ſenilis, γηραλέος.

Γήραμος. ὸ. & γήραμα, τὸ pappus, apud Theonẽ.

Γηραύριον. κὰ

Γήρας αος. τὸ. ſenectus, cutis ſerpentis. differt à γήρασις. Am monius.

Γηραύτε. τὼ. duali numero, parentes.

Γήρασις ἡ. profectio ad ſenectutem. Ammonius & Cyrillus.

Γηράσκω. μ. άσω. π. ακα. κὰ

Γηράω. ſeneſcõ, inuetero, φθίνω, λήγω. Neut. abſol. Vide Ammonium in γῆρας.

Γήρυον. ὸν. carduorum flos, pappus, apud Aratũ.

Γῆρυς pollen inferius γῆρυς ſcribitur.

Γηροβοσκεῖν. fouere ſenes, ſuam ſenectutem regere & alere. Eraſm. prouerb. αὐτὸπελαργεῖν, & Bud. Com.

Γηροβοσκὸς. ὸ. ὁ. ſenũ nutritor. Accipitur pro puero. Xenophon. κοινὸν γὰρ ἡμῖν καὶ τοῦτ' ἀγαθὸν συμμάχων & γηροβοσκῶν, ὅτι βελτίους τυγχάνωμεν, id eſt liberorum cõmunium. Verba ſunt mariti ad uxorem.

Γηροκομεῖον. ὸ. ὸν. γηροτροφεῖον.

Γηροκομέω. curo, nutrio ſenes. Bud. Com.

Γηροκομία. ας. ἡ. nutritio & cura circa ſenes.

Γηροκομικὸν. partem medicinæ uocat Galen. quæ de tuenda ualetudine ſenum tractat. Budæus in Commen.

Γηροκόμος. ὸ curans ſenes.

Γηροτροφεῖον. ὸ. ὸν locus ubi ſenes tractantur.

Γηροτροφέω. nutrio ſenectute. Galen. καὶ οἷον γηροτροφῶν αὐτὸν τῶν προσβολῶν ἀδφείαν, id eſt, Tanquam ſenem iamq; exanguem alens ſy ſtautõ. Eſt enim ipſi γῆρας τὸ ἐκνόσον, quãdo in tabẽ ex febre hectica æger incidit, ita ut ſimilis ſit ſeni debili & arido. Bud. Com.

Γηροτρόφος. ὸ. ὁ. nutriens ſenes.

Γῆρυς. υος. uox.

Γηρύω. μ. ύσω. π. υκα dico, cano, loquor.

Γῆς ὦτρα. dicuntur uermes terreni ſiue lumbrici.

Γήτειον. ſiue γήθυον. uireſcens allium ſiue cæpa.

Γηφάγος. pauper, qui è terra oleribus ueſcitur.

Γήχυτον. ὸ. terræ æquor molle, non lapidoſum. Hippocrat.

Γηώδεις. uide γεώδης.

Γηῶραι. οἱ ἐπίμικτοι τηρηταὶ τόπων.

Γιγαντία. ἡ. Lycia ſic dicitur. Etym.

Γιγαυλιάω. Gigantum impietatem imitor, immanis ſum.

Γιγαντολέτωρ. gigantum extinctor, epitheton Iouis.

Γίγαρτον. ὸ. ὸν. acinus uinaceus, & malorum granatorum.

Γίγας. αντος. ὁ. Gigas, Lyciæ habitator, incola. ἐπὲ μέγας, ἰσχυρός. παρὰ τὸ γῶ τὸ χωρῶ, τὴ αὐαδίπλασιασμῶ ἢ παρὰ τὸ ἐκ γῆς ἰέναι. Etym. Gigantum hymnus eſt apud Orpheum. Gigantum arrogantia, uide in Chiliad. Eraſ.

Γιγίδιον. biſacutum, oleris genus.

Γέγγλαρον. genus tibiæ paruæ Ægyptiæ.

Γίγγλυμος. ὁ. intextura oſſium dicitur apud Medicos, quando oſſa ſeſe inuicem ſubeuntia cõiunguntur. Galen.

Γιγγλισμός. ὁ. ὁ. cachinnus, γαργαλισμός, γιγγλισμός.

Γιγγρασμός. ὁ. ſonitus, ἦχος.

Γίγγρη. ἡ. genus tibiæ, ſtridulum atq; mœſtum, lugubre, de quo Athen. lib. 4. Vnde & γιγγράνειν, ſiue γιγγρᾶν. pro querula loqui, ſtridulũ canere, gingrire, quod anſerũ eſt, ut inquit Feſt. Vide Eraſ. prouerb. Carica Muſa. Phœnices etiam Adonin γίγγρην uocitabant ab eiu latu qui circa illum ædebatur. Euſt. Iliad. φ.

Γιγγρίνη. ης. ἡ. tibia multifora, gracilis, ſed ſonora atque hinc fortaſſe gingrire apud Lat. pro fictitio anſerum ſono.

Γίγλυφα. auena. Melius ἀγίλωφ.

Γίγνεσθαι. oriri, naſci, gigni. Cicerone interpret. Item effici, exiſtere, & γίγνεσθαι εὖ proſpere euenire.

Γίγνομαι. μ. γνήσομαι. idem eſt quod γίνομαι. ut infra patet.

Γιγνόμενον. τὸ. δίκαιον, legitimum, iuſtum: ut γιγνόμενος τόκος, iuſta & legitima uſura. γιγνόμενον ἀργύριον, probi & legitimi nummi, id eſt, δόκιμον. Vnde & γιγνόμενον ἀργύριον ἀποτίνειν, eſt quòd Latini rectè reſtituere dicũt, ſiue rectè præſtare, ſiue rectè dare, ut apud Cice. Τὸ γιγνόμενον τίμημα. ſignificat iudicatum eſſe quod ius popoſcerit, æquitaſq; ſuaſerit. Item τὸ καθῆκον, πρόσφορον, ἁρμόζον, conueniens, aptum, officium, de quo Bud. Com.

Γίνεται ἀπὸ τύχης. caſu fit & forte.

Γινίς. ὁ. unoculus, deficioculus.

Γίννοι. mulorum genus. Gaza in Ariſtotele nunc ginnum, nunc innum reddit.

Γίνομαι. κὰ γίγνομαι. μ. γνήσομαι. ἀπὸ τοῦ γνάομαι. ὦμαι. π. γεγένημαι. μέσ. ἀόρ. α. ἐγνησάμην. μέσος ἀόρ. β. ἐγνόμην. μέσ. π. γέγονα. ἀπὸ τοῦ γένω, γνῶ. fio, naſcor, ſum. Item debeo. Aliquando pro ſeruio, & ſeruus ſum. Demoſth. ἔοικε δ' οὗτος γυναῖκα, ἐὰν ᾖ ποτὲ γνομένη. id eſt, Seruo aliquando ſuo. Bud. Com. γεγῶσθαι de animato, γεγονέναι de inanimato dicitur apud eundem uide ἔσαι, quid à γνώσεσθαι differat.

Γινώσκω. ἐγίνωσκον, καὶ πλέον ὅ. μ. γνώσομαι. π. ἔγνωκα. ἀόρ. β. ἔγνων, ἀπὸ τοῦ γνόω, ῶ, ἰῶ γνδμι. cognoſco, delibero, cogito, ſtatuo conſciſco, decerno, iudico, reputo, diſcerno. Recentiores γ addunt, γιγνώσκω & γίγνομαι proferentes. Vide ἴδι apud Ammonium.

Γίτθα. ας. ἡ. oppidum Palæſtinæ.

Γιτθαῖος. nomen gentile.

Γλαγερός. ὸ. ὸν. καὶ Γλαγόεις. εντος. ὁ. lacteus, candidus.

Γλαγός. ὸς. ὸν. lac.

Γλάζω. μ. άσω. π. ακα. canto, clamo, περιόνομάζω. Accuſat.

Γλαυκὶ. ornamenta galearum ſplendida, ut ſunt ſtellæ effigiatæ. Etym.

Γλάμαι. oculorũ uitia, quas Latini glamas & gramas uocant. Et γλαμός, mucus.

Γλάματα. tali.

Γλάμυξα. lippitudo. Et γλαμᾶν, γλαμυξιᾶν, lippire.

Γλαμυρός. ὰ. ὸ. lippus, aquoſus, lachrymoſus.

Γλαμψοὶ. οἱ frena oris, χαλινοὶ σόματος.

Γλάμων. ὸ. lippus, qui uitiatis & immundis eſt oculis. Ariſtoph. Eccl. τί δ' ἦν νεοκλέους ὁ γλάμων σε λοιδρῶ.

Γλανὶς. ίδος. ἡ. ſilurus, Theod. interprete apud Ariſtotelem. Aelianus quoq; meminit.

Γλανὸς. ὸ. Glanus, qui & Hyæna, animal apud Ariſtot. interprete Gaza.

Γλάξ. genus herbæ lactificæ, cytiſo ſimilis. Etym. Melius γλανξ. ut infra.

Γλάπτω. μ. άψω. π. αφα. ſculpo. Accuſ.

Γλαφὶς. inſtrumentũ quo expoliuntur lapides, & ſcalpuntur, cælum Latinè.

Γλαῦκες. ſignum numiſmatis apud Athenienſeis fuit.

Γλαυκή. ῆς. ἡ. cæſia, oxytonum. Et γλαύκη, Glauce, nomen mulieris, paroytonum. Cyrillus.

Γλαυκίζω. obtuſe uideo.

Γλαύκιον. ου. ſuccus eſt herbæ folia habentis ſimilia corniculato papaueri. Dioſcorides libro tertio.

Γλαυκιόων. οντος. ὁ. ignitus.

Γλαυκὸς. ὸ. ὁ. glaucus, id eſt cæſius, uiridis, cæruleus. Et γλαῦκος, Glaucus, uiri nomen, apud Theocrit. quem dicit eſſe ἡρώτατον ἄλλων. Cyrillus. Eſt & γλαῦκος piſcis apud Ariſtote. Gaza uertit glaucum. Vide Aelianum quoq;.

Γλαύκωμα. ατος. ὸ. uitium oculi cũ præter naturam glauceſcit. Γλαύκωμα & ὑπόχυμα antiqui medici idem putauere, ut Rufus teſtatur. Poſteri uerò γλαύκωμα morbum exiſtimauerunt cryſtallini humoris mutati in glaucum colorem: ὑπόχυμα uerò humorem concretum circa pupillam in medio corneæ & cryſtallini lucem impedientem. Sunt autem γλαυκώματα incurabilia, ὑποχύματα plæraq; curantur.

Γλαυκῶπις. ιδος. ἡ. habens oculos cæſios. Epitheton Palladis. Cæl. lib. 8. cap. 18. cæſia, & γλαυκὸς πας dracones quidam poëtarum dixit.

Γλαύκωσις. ιος. ἡ. glaucitatis cryſtallini in oculo humoris in album aquoſumque colorem mutatio.

Γλαύξ. κός. ἡ. noctua. Vide Ariſtot. Aelianum, Oppianum de Aucupio.

Γλαυρὸς. κὰ

Γλαυσός. ὰ. ὸ. clarus, ſplendidus.

Γλαύσσω. ſplendeo.

γλαφυρεία.ας.ἡ.uarietas,pulchritudo.
γλαφυρὸς.ᾶ.ὁ.famoſus,iucundus,aſtutus,ornatus,politus,cõcauus,ſculptus,elegans,ſcitus, πῆδ' ἀπὸ τοῦ γλάφω.ut inquit Euſtat.
γλαφυρότης.ἡ.feſtiuitas.
γλάφω.ſculpo.
γλαύκη.ης.dulcedo,γλυκύτης.Nicand.ſchol.
γλαύκινον.ᾰ.τὸ.unguẽti genus,Latinè muſteum, oleum muſtum, hoc eſt expreſſum antequàm oliuæ calcentur & premantur.
γλαῦκος.ου.τὸ.muſtum.
γλαυκὸς.ἡ.ὁ.gramioſis oculis ſum,lippio.
γλάμη.uitiũ oculi,quod Latini gramiam uocãt.
γλαῦκα.ἐων.τὰ.ſpectaculo digna. ποικίλα:alij τὰ ζώδια.ut Euſt.annotat.Iliad.ω.
γλαυκὸν.ης.ἡ.pupilla oculi, & tota pars oculi interior, oculus ipſe.Item fauus apum,& ludicrũ, παίγνιον,& κηρία μελισσῶν.Euſt.Iliad.ω.
γλαῦξ.lumen.
γλάχων.ωνος.pulegium.
γλίνη.ἡ.ſordes,ſtrigmentum,γλοιός.
γλισχρύνομαι, ſordidus ſum, & parcus, apud Euſt.Bæot.
γλίσχρος.ᾰ.uiſcoſus,lubicrus.Item parcus, ſordidus,illiberalis, φειδωλός,ῥυπαρός. Vnde & χωρίον γλίσχρον, pro terra maligna, & ſterili. Bud.Com.
γλισχρόσεμνία.ἡ. Auſonius in Cantione nuptiali circa finem. Virgilius octauo Aeneidos cum deſcriberet coitum Veneris atque Vulcani, γλισχροσεμνίαν decenter immiſcuit.
γλισχρότης.ητος.ἡ. lentor (ut Gaza uertit in Ariſtotele) parcitas.
γλίσχρων.ὁ.auidus,concupitor.
γλίσχρως.lubrice. Item ſordide, maligne,illiberaliter,non benignè.Bud.Com.
γλίχομαι.cupio,gliſco.Genit.uel accuſ.
γλιχόμενος.ᾰ.gliſcens.
γλιχών.ἡ.parca,curioſa.ἡ φειδωλός, πρίαρος.
γλοιάζω.obliquatis oculis irrideo,κακοηθεύομαι
γλοιὰς.ἡ.equa maligna, ἡ κακοήθης ἵππος.
γλοίνις.ιδος.ὁ.mollis,delicijs fractus,iners.
γλοιὸς.ᾰ.ὁ. ſordidus,piger,imbecillis. γλοιὸς γὰρ ὁ ῥύπος τῆ ἐλαίᾳ.
γλοιὸς.ſtrigmentum. Item uiſcum.ἰξός.
γλοιοί.οἱ.gymnaſiorum ſordes,ſtrigmentum.
γλοιῶδες.τὸ.ſtrigmentum.
γλοιώδης.ες.ὁ.ἡ.ᾰ. lubricus, ſordidus, uiſcoſus. Gal.μέχρι γλοιώδες συσάσεως lib.14. Therap. dixit quod alibi μέχρι πλώδες συσάσεως, ad ſtrigmentitiam uſq; craſsitiem.
γλουτία.τὰ. apud medicos duæ cerebri glandulæ,à figuræ rotunditate,quę cum natibus & teſtibus illis ſimilis eſt,unde & δἰδύμια uocãtur

γλουτὸς.ὁ.ὁ.ἰσχίου.rotundum in uertebris coxarum,clunis.Gaza in Ariſtotele uertit nates.
γλύζω.glutio.
γλυκάζω.dulceſco,dulcis ſum.
γλυκαίνομαι.κατὰ
γλυκαίνω.μ.ανῶ.dulce capio,dulceſco.
γλυκασμὸς.ὁ.ὁ.dulcedo.
γλυκρὸς.ᾶ.ὁ.dulcis.
γλικίννας.placenta è dulci uino confecta.
γλύκιον.dulcius,& γλύκις, ἧδις.
γλυκοθυμία.cupido,uoluptas,φιλοψυχία.
γλυκύ.uini genus eſt, quod Latinè paſſum dicitur. Fit autem ex una quæ diutius in uite ſolem paſſa durauit.
γλυκυλερκὴς.ἐος.ὁ.ἡ.dulcis aſpectu.
γλυκυθυμία,& γλυκυμία.ας.ἡ. animi dulcedo, γλυκοθυμία.
γλυκύθυμος.ᾰ.ὁ.ſuaui ingenio.
γλυκύπικρος.ὁ.dulciter amarus. Amor ſic dicitur teſte Plutarch quaſi dulcamarus ab amarore mixto cum dulcedine.
γλυκύῤῥιζα. Latinè etiam glycyrrhiza, aut dulcis radix.
γλυκυσίδηρος.ᾰ.pœonia herba,& γλυκυσίδη.
γλυκύσπυρος.ὁ.ſapore acerbo & dulci ſimul præditus.
γυκυς.ὁ.ὁ.dulcis.
γλυκύτης.ητος.dulcedo.
γλυκυτοξίκλος.dulciceruicus.
γλύκυφλοιον.τὸ. erythrodanum, lingua Cretenſium.
γλυπὸς.ὁ.ὁ.ſculptilis.& γλυπτὸν,idolum.
γλύσσων.pro γλυκύτερος, dulcior.
γλύφανος.ᾰ.ὁ.γλυφὴ.
γλυφεῖα.τὰ.ſcalpra,ſculpendi inſtrumenta.
γλυφὴ.ἧς.ἡ.ſculptura.
γλύφιον.ᾰ.τὸ.celte.
γλυφὶς.ίδος.ἡ. ſculptura, concauitas ſagittæ,in quam neruus arcus immittitur.
γλύφω.μ.ύψω.π.υφα.ſculpo.Accuſ.
γλῶσα.ης.ἡ lingua,interpretatio.Quintilianus, ſecretioris,inquit linguæ expoſitiones, gloſſæ ſunt. Item pudendum muliebre. Etym,& ligula calceamenti,apud Iſæum.
γλωσαλγία.ας.ἡ.nugæ.
γλώσαργος.nugo.
γλωσσάριον.ᾰ.ὁ.lingula.
γλώσσαντις.qui lingua pugnat.
γλωσογράσος.ορος.ὁ. qui lingua ſibi uictum cõparat.Vide γλωτογάσορος.Eraſ.Chil.
γλωσσόκομον.uel potius γλωτοκομεῖον.ᾰ.τὸ. theca reliquiarum lignea, loculus, caſſula, marſupium ſeu potius ſcrinium, in quo pecuniæ reconduntur.Dictum à lingua opinor, quòd linguæ

guæ ſpeciem haberet.Gal.ait eſſe arculam recõdendis κυμιλίοις, & ſcriptorum faſciculis accommodam. Item apud medicos inſtrumentum reponendis artubus luxatis peridoneũ.
γλωσσηρατέω.μ.ήσω.π.κα.taceo.Neut.
γλῶσσος.extrema pars puppis.
γλωσσοσροφέω.circunloquor,multis dico.
γλωσσώδης.εος.ὁ.ἡ.linguoſus, linguæ repræſentans effigiem,conuitioſus.
γλῶτα.ἡ.lingua,Ariſtoteli.γλῶσσα.
γλωτὶς.ίδος.ἡ. lingula, à natura conſtituta, ut arteriam quæ à cibo infeſtatur,operiret. Item lingulaca auis, ut Gaza uertit apud Ariſtotelẽ.
γλωτογάσορος.qui è lingua uiuunt. Vide γλωσσογάσορος.
γλωτοδελφῆν.fellare,λαδεῖν.
γλωτοκομεῖον.ᾰ.τὸ.uas in quo tibicines lingulas reponũt,cunnus per trãslationem Eubulo.
γλωτόκομον.Plutarch.idem quod γλωσσόκομον.
γλωτοκοποιός.οῦ.ὁ.pro eo qui facit tibiarum lingulas.
γλωτοσροφῆν.blatterare,garrire.Etym.
γλωχὶν.ῖνος.ἡ.angulus,ſpiculum.
γλωχὶς.ῖνος.ἡ.cuſpis.

ΓΝαθμός.ὁ.κατὰ
γνάθοι.οἱ.foſſæ,ſpecus,antra, item offendiculum inter eundum,ſcribitur & γνύθοι à quibuſdam.
γναθᾶν.genas percutere.
γναμπτὸς.ᾰ.ὁ flexibilis, δύπτοος.habena.
γνάμπτω.μ.ψω.π.φα. flecto, dependeo, frango, perſuadeo, πῆδ' ἀπὸ τοῦ κάμπτω. Etym. Accuſ. apud Nicand.rado.ξέω.
γνάπτω.uellicando polio,expolio.
γναφάλιον.τὸ. centunculus herba, tomento aptiſſima. (citur.
γναφάλιον.ᾰ.τὸ. tomentum quod culcitris infar-
γναφαλώδης.ὲς.ὁ.ἡ. tomentitius. Hermol.in Plin.Quorum natura mollis, candida & omni no lanea eſt,γναφαλώδη appellantur,cuiuſmodi ſunt dictamni folia.Proinde Græci ἐγναφθῆσθαι pro eo utuntur, quod eſt ἐμαλάχθησθαι, id eſt emoliti ſunt.
γναφεῖον.ᾰ.τὸ.officina fullonis.
γναφεὺς,uel κναφεὺς.ἐος.fullo.
γναφεύω.μ.εύσω.π.εύκα. tingo, fullonicam exerceo.
γνυπῶνες.οἱ. puſillanimi, molles, effœminati, quibus in genua decidit animus,κατηφεῖς.
γνύω.torpeo,νωθρεύω.

γνήσιος.ᾰ.ὁ.legitimus,indigena,ingenuus,germanus,uerus,& minime fucatus aut adulterinus,ὠμόφρεξέσιος, ſuus & legitimus, ut filius patris. παῖδες γνήσιοι liberi legitimi iuſtiq;, ſeu natura ſeu adoptatione. Bud. Cõ. γνήσιοι ἀνεψιοί apud Ariſtotelem, à Gaza uertuntur germanæ aquilæ.
γνοφόω.μ.ώσω.π.κα.obſcuro.Actiu.
γνόφος.ᾰ.ὁ.caligo.
γνόω.μ.ώσω.π.κα.noſco.Accuſ.
γνύα.poples.
γνύξ.aduerb. genuflexo.
γνύπετος.ὁ. triſtis & quaſi demiſſo capite prorſum nutans,cuiuſmodi eſt Lat.filicernium, de ſes,mollis,remiſſus.
γνύπτειν.mollitiei eſſe deditum,μαλακίζεσθαι.
γνῶμα.τος.τὸ. dens ætatis index, quẽ pullinũ & γνώμονα etiã uocant.Νέα σ' ἔτ' ἐσὶν ἐχ ὀδᾶς, κὴ γνῶμ' ἔχεις: & rurſus κατὰ γνῶμα γὰρ βιβλικεῖν, ὡς δοκεῖ ἑκάστοις.
γνωμάτευμα.τὸ.diſcretio,exacta cognitio.
γνωματεύω.diſcerno, conſilium capio.
γνώμη.ης.ἡ.ſententia, uoluntas, conſilium, animus,ſuffragiũ, ingenium,ſenſus,notitia,mẽs, opinio,iudicium. Item iuſtitia,Politiano interprete apud Herodian. Et γνῶμαι, memorabiles ſententiæ omnium iudicio & aſſenſu cõprobatæ.Bud.Com.
γνωμίδιον.μικρὸν γνῶθύμημα.ſententia breuis.
γνωμικοί.ſcientes.
γνωμοδοτῶ.conſilium do.
γνωμολογῶ.ſententioſe dicere.
γνωμολογητέον.ſententijs utendum eſt.
γνωμολογία.ας.ἡ.dictio ſententiæ, collectio ſententiarum.
γνωμολογικὸς.ὁ.ſententioſus.
γνωμονικὴ.pars eſt aſtrologiæ,quæ ſolariorum di ſcriminatis umbris, horas gnomone pernotat Bud.in Annot.
γνωμονικὸς.ὁ.ὁ.doctus,ſciens.
γνωμοσυνία.ας.ὁ.γνωμολογία.
γνωμόσυνος.ᾰ.ὁ.ſententiarum effictor.
γνώμων.ονος.cognitor,ſtylus horas indicans,ſolis umbilicus,cuius umbra interno ſcũtur horæ quem Latini Græco nomine gnomona uocãt.Norma uertitur à Valla.Gnomon & regula,prouerbiũ. Vide in Chil.Eraſ. Et γνώμονες, dentes iumentorũ ex quibus ætas dignoſcitur dicuntur à quibuſdam pullini dentes.Ariſtoteles uſurpat de aſinis. Erant & Athenis magiſtratus dicti γνώμονες, quaſi accurate diligentiæ ac prudentiæ homines. Budæus in Com. & Annot.
γνωρίζω.μ.ίσω.π.κα.cognoſco,facio cognoſce

re, indico, & notum facio. Item agnosco, noscito, ὡσγινώσκω. Herod. γνωρίζω τὴν ὁμομόσιχον, Agnito Commodi chirographo. Ponitur interdum pro σωίσημι ἢ πράσσω. Plutarch. ἢ γνωρίζῃ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἡ γυνή. Athen. ὁ πρῶτος Βασιλεὺς ἡδέως τοῖς τὰς ἡδονὰς αὐτοῦ γνωρίζουσι. id est, Qui nouas indicabant uoluptates.

Γνώριμος. ὁ. familiaris, nobilis, præclarus, insignis, cognitus.

Γνωρίμως. plane.

Γνώρισις. Plato, πολλὴν χάριν οἶδά σοι περὶ τούτου τῆς γνωρίσεως. Quòd mihi notum & familiarẽ feceris Theætetum.

Γνώρισμα. ατος. τὸ. signũ cognitionis, indicium, ut pulsus in febre. Item καλὸν τὸ κόσμου, ἐπίσημον, hoc est insigne & decus, ornamentumq; hoc est, id propter quod aut res aut ciuitas uisenda est. Gregor. λόγοι τὸ γνώρισμα. id est, Propter literarũ studia uisitur de Cæsarea Cappadociæ loquẽs. Et γνωρίσματα περὶ Βασιλέως, insignia imperij. id est, gestamina & specimina. Bud. Com.

Γνωσιμαχῶ. nosse suam infirmitatem, ac contrà robur ac uirtutẽ hostium, æc demum pœnitere & quiescere, propter quod pro resipiscere post cœptum bellũ ponitur. ὦ φακὲδι ἥδιον τι μᾶλλον γνωσιμαχέετε μὲν ἐν ὁμοῖοι ἡμῖν; Arriã. ἐκ ἂν οἱ πλέοσι ἐγνωσιμάχων τὸ μετεβάλλοντο. Bud. Com.

Γνῶσις. ιος. ἡ. cognitio, scientia, notitia, fama.

Γνωστήρ. ῆρος. ὁ. cognitor, explorator.

Γνωστικοί. Heretici quidam erant, sic dicti ob insignem eruditionem quæm sibi uendicabant, cum nihil istis nec indoctius nec stultius esset.

Γνωστός. ὴ. όν. notus, amicus.

Γνωτή soror, uel amica.

Γνωτός. ὁ. frater nosci bilis.

Γοάομαι. ululo, ploro.

Γόγγρος. ὁ. conger piscis. παρὰ τὸ γρῶ τὸ δίω. Etym.

Γογγρύζω. grunnire.

Γογγύζω. μ. ύσω. σ. υκα. murmuro, sibilo, de columba profertur. scribitur & γογγίζω.

Γογγύλη. ης. ἡ. bolus rotundus. Aristoph. Pace. ὥσπερ γυναικὶ γογγύλῃ μεμαγμένῃ. Item rapum. Strabo lib. 5. γογγυλίς.

Γογγυλίζω. reuerto, conuerto.

Γογγύλιον. τὸ. orbiculus, rapi instar rotundus cuiusmodi figuræ sunt catapotia. Hippoc.

Γογγυλιῶδης. ὁ. rotundus, orbicularis.

Γογγυλίς. ίδος. ἡ. genus rapæ rotundæ.

Γογγυλωτὸν. τὸ. rotundum.

Γογγυσμός. οῦ. ὁ. murmur, sibilus.

Γογγυσής. οῦ. ὁ. murmurator.

Γοερὸς. ὸ. acerbus, tristis.

Γοερός. ὸ. ὁ. luctuosus, flebilis.

Γόης. ητος. ὁ. uersutus, præstigiator, subdolus, incantator, magus, uenefícus, impostor, facundiæ blanditijs uehemens.

Γοητεία. ας. ἡ. incantatio, impostura, præstigiatura, differt à φαρμακεία. Cæl. lib. 5. cap. 62. Vide φαρμακεία. in Ammonio.

Γοήτευμα. præstigium.

Γοητεύω. μ. εύσω. π. ευκα. incanto, per præstigias decipio, præstigijs ludifico, illicio, præstigijs illudo, stupore ac ueluti maleficio afficio, stupore; affectos decipio, ut iam uoluptaria titillatione permulsi, quasi maleficio affecti, pericula & incommoda non intelligant. Quo pacto differat à κλέπτω, uide Bud. Com.

Γοητεύων. ῶντος. ὁ. astutè agens.

Γοητικὸς. ὴ. όν. magicus, deceptorius.

Γοιτεύω. dilator, impellor, incuruor, cauor, denigror. Item fabrico. Etym.

Γοῖτος. immundities, sordes.

Γόλμις. ἡ. sturnus auis.

Γόμος. ὁ. onus, ius carnium, saburra nauis, teste Eust. Iliad. ο.

Γομόω. μ. ώσω. π. ωκα. onero. Accus.

Γομφίασις. ιος. ἡ. molarum dentitio, dentium compago.

Γομφιασμός. οῦ. ὁ. confractio, collisio dentium.

Γομφιάω. coniungo, γομφόω.

Γόμφιος. ὁ. ὁ. dens molaris, quem Cic. de Natur. Deor, intimũ uel genuinum uocat. Dentiũ aduersi acuti morsu diuidunt escas, intimi autẽ conficiunt, qui genuini uocãtur, hi uocantur etiam κραυτῆρες teste Aristotele libro 2, histor. animal. φύονται δ' οἱ τελευταῖοι τοῖς ἀνθρώποις γόμφοι, οὓς καλοῦσι κραυτῆρας. πρὸς τὰ ἔτεσι ἔτη αὐξόμενοι. Gaza in Aristot. γομφίους ὀδόντας uertit maxillares dentes.

Γόμφοι. οἱ. coniunctiones inuisibiles appellantur à Platone: uel minorum corpusculorum coacernationes à Diodoro: uel eorundem similiũ inter se conglobationes formabiles ab Anaxagora, uel cõcreationes interdum discretiones, interdum cunei.

Γομφοσταγὴς. ὲς. ὁ. ἡ. solidus, cõpactus, absolutus.

Γόμφος. ὁ. clauus, cuneus.

Γομφόω. μ. ώσω. π. ωκα. compingo, conglutino, σφιγγόω. Accus.

Γόμφωμα. τὸ. coagmentum.

Γόμφωσις. ιος. ἡ. conglutinatio, apud Medicos coarticulationis genus, quando claui instatos ossi infigitur.

Γομφωτὴ κεφαλή. claui

Γόνας. ᾶδος. τὸ genu. γόνυ. ᾧ γόνασιν in sphæra Procli, nomen est sideris.

Γονὰς. άδος. ἡ. mater, genitrix.

Γονατίζω geniculor, λιταυδέω, γενυάζομαι.

Γονέων. ἡ. γένεσις.

Γονεύς. έως. hic & hæc parens.

Γονή. ῆς. fœtus, semen humanum, natio, stirps, natiuitas, genitale profluuium. Gaza in Aristotele uertit genituram.

Γονὴς, narcissus.

Γόνιμος. ὁ. ὁ. fertilis, naturalis, genitalis, prolificus.

Γονόεις. όεσσα. όεν. fertilis.

Γονοῤῥοία. uitiũ membri genitalis, uidelicet cum emittitur præter uoluntatem semen, profusio feminis.

Γονόῤῥοιος. ὁ. ὁ. uel γονοῤῥύης. semine fluens.

Γόνος. ου. ὁ. genitor, filius, semen, genitura, γνώσις ἐξ αὐλακιζομένου τοῦ θετοῦ. τὸ τοῦ αὐλοῦ σωρμα, γονή. Differt τοῦ ποιητοῦ ἢ εἰσαγωγὴ. Bud. Com. Item Thessaliæ oppidum Herodoto, cuius & Lycoph. meminit, sub Olympo monte situm, quanquã iste per geminũ ν γόννος scribat.

Γονυάζομαι. genibus aduoluor.

Γονοῦσσα. ἡ. urbs Thessaliæ, & Lycoph. Siciliæ lacus. Item Perrhæbiæ ciuitas, teste Eust. Bæot.

Γόνυ, τὸ γόνατος, & γόνυος, γόνατος. genu, geniculum, ut in arundinibus, internodia scilicet.

Γόνυμος. sterilis, aridus.

Γονυκλισία. ας. ἡ. genuflexio, Basil.

Γονυκλιτέω, ingeniculari, genuflectere. Eu. Il. π.

Γονύκροτος. ὁ. ὁ. uarus βλαισός. & apud Anacreontem pro meticuloso ponitur, quasi cuius genua præ pauore collidantur. Eust. Iliad. N.

Γονυπετὴς. ὲς. ὁ. ἡ. ingeniculans, qui pedibus aduoluitur. Synesius.

Γονυπετῶ. μ. ήσω. π. ηκα genua flecto, accedo ad genua, supplico.

Γονυπετὴς, ὲος. ὁ. ἡ. ingeniculans, qui pedibus aduoluitur. Synesius.

Γονώτερος. ὰ. όν. fertilior,

Γόος. ὁ. ὁ. lamentatio, luctuosus, θρηνῶδες.

Γοώσσα. ης. ἡ. lugẽs.

Γοργὼ. τὸ. laruæ siue personæ histrionum.

Γοργεύω. festino.

Γοργιάω, declamo, rhetorẽ ago, ῥητορεύω. à Gorgia oratore, apud Philostra.

Γοργιάων, ὸν. arduum & laciniosum dicendi genus. à Gorgia, ut arbitror, Leontino, sic Synesius uidetur accipere in epistola ad Pylæmenẽ.

Γοργὸν, Rhetores schema uocãt æquatum, quod & ὡσάκισον. & à Grammaticis ὁμοιοκατάληκτον dicitur.

Γοργύνη. ἡ. carcer subterraneus, ab horrore quem incutit.

Γοργιάζω. declamare, orare apud Thessalos, à Gorgia oratore facundissimo, teste Philostrato in epistolis.

Γοργόνιον. τὸ. larua, persona, erat & bractea pectoralis, in quo Pallas Gorgonis caput inclusum gerebat.

Γοργόνιοι, stellæ quædam in sphæra Procli.

Γοργόνωπος ἀσπὶς. apud Aristoph. scutum Gorgonis faciem præferens.

Γοργὸς. ὸ. ὁ. terribilis, uelox, acris & uersatilis, uertibilis, abundans. ἀπὸ τοῦ ἀργῆς. Vide γοργὸν βλέπειν in Chiliad. Erasmi.

Γοργότης. ητος. ἡ. truculentia, horribilitas.

Γοργύρη. ης. ἡ. subterraneus carcer. Herodot.

Γόργυρον. idem, ergastulum subterraneum.

Γοργὼ, ῶνος, & Attice, οῦς. ἡ. prodigium, ἢ γοργόνη. ἡ. ἢ γοργὼς. ἡ. truculentia, γοργότης, terriculamentum.

Γοργωπὶς ιδος. ἡ. ἡμὶ.

Γοργωπὸς. ὸ. ὁ. uisu celer, aspectu truculentus, terribilis, oculis acribus.

Γοργωπελίζω. ἀπόλεχῶ, ungor.

Γορπιαῖος. ὁ. mensis September apud Macedonas, ab alijs uocata ἕκ.

Γόρτυν. ιος. ἡ. urbs in Creta.

Γόρτυξ. coturnix, ὄρτυξ.

Γοῦν. igitur, tamen, certè quidem quippe, siquidem, saltem, duntaxat, subinde, etiam, quin, quoq;, quidem. Com. Bud.

Γουνάζομαι. flecto genua. Depon.

Γουνόομαι. μ. όσομαι. ω. ωμαι. supplico, Depon.

Γύνασμα, τος, τὸ, ingeniculatio, Lycoph. ὅρκοις κρατήσας ἢ λίτῃς γονασμάτων.

Γύνατα. τὰ. genua.

Γυνέομαι. μ. ήσομαι. ω. ημαι. oro, rogo.

Γυνός. ὸ. ὁ. pro γονός. Ionice. cultura fertilis, fertilitas, terra apta arboribus. Et γυνὸς pro γόνυ, genitiuus à nominatiuo γόνυ.

Γουνὶς. ίδος. Aratus, ἄγχι δ' οἱ σκαιῆς ὦμοι γουνίδος.

Γοῦν. θέλω. γογγίζω.

Γοώδης. ες. ὁ. ἡ. lugubris, mœstus.

Γραβέλιον. expresse, quasi depictum. aduerb.

Γραδίον. uocant ilignum quernumue liguũ quod cõsuccensum lumen præbens agentibus iter atq; prælucens.

Γρᾶδω. comedere.

Γραῖα. ας. ἡ. παρὰ τὸ γράω τὸ φθείρω. Etym: anus. Vnde & pro pelle umbilicum ambiente, quod corrugata senectutis sit indicium. Item senescentiũ ficuũ folliculus, Varro fici glumas dixit. Item γῆ, δήμητηρ. Et nomẽ ciuitatis Bœotiæ, quæ nunc Tanagra dicitur.

Γραϊδίον. ὰ. όν. uetula.

γραικισί. ὸ. ἑλληνισί. Græcè.
γραϊκός. ἡ. ὁ. anilis.
γραικός. ἡ. ὁ. Græcus, uide Etym.
γραύω. comedere,
γραυλία. improba anus.
γραυσμαι. inueterasco, anus fio. Epigram.
γράμμα. ατ⊙. τὸ. litera. Item pictura, Gregor. Item scrupulus in ponderibus. totidem enim scrupuli unciam constituunt, quot literæ alphabetum, nempe 24. γράμμασιον. Aliquando forensis est huius nominis significatio, processum notans iudicialem, cautiones, acta publica, tabulas publicas, tabulas iudiciales, rationes argẽtariorum & similium: indices (ἀπογραφὰς) quæ inuentaria & repertoria uulgò appellantur. Item libros, ut Plut. ἐκ τῶν σιβυλλείων γραμμάτων. Ex libris Sibyllinis. Bud. Com. Differt à στοιχεῖον, uide Ammonium.
γραμμαί. species ludi tesserarij, ubi calculi adhibebantur sexaginta, tum albi, tum nigri. διαγραμμισμός. Cæl. lib. 11, cap. 27.
γραμμάσιον. τὸ. scrupulus, id est pars tertia drachmæ. Vide γράμμα.
γραμματεία. ας ἡ. literatura, βραδύμησις.
γραμματείδιον. τὸ. καὶ
γραμματεῖον. τὸ. διδασκαλεῖον, ludus literarius, συμβόλαιον. Aristoph. κἄπιφρε τὸ γραμματεῖον ἴν' ἀναγνῶ. Apud Demosthen. quodcunq; uolumẽ & libellum & tabellam significat, & quicquid scriptum est, ita ut tam late ferè huius nominis pateat significatio, quàm tabularũ apud Latinos. Vnde pro actis publicis, syngraphis, tabulis nouis, tabulis legum, tabulis testamentarijs poni solet, ut est apud Bud. Com. Erant autem duo γραμματῶν, id est, tabularum genera, ut ex Demost. πρὸς τεφάνη intelligere est, unum λελυκωμμένον, id est albario quodam inductum, alterũ μάλθῃ, hoc est, cera liquefacta illitum, cuiusmodi & παλίμψηστον uocari puto.
γραμματεύς. έως. ὁ. scriba publicus, cancellarius. Huius officiũ erat publica scripta atque decreta seruare, eademq; si poscerentur lectitare.
γραμματεύω. μ. εύσω. τ. ευκα. sum scriba, scribæ partes ago.
γραμματίδιον. τὸ. epistolium.
γραμματική. ῆς. ἡ. literaria, rectè scribendi & loquendi scientia.
γραμματικὰ ἐκπώματα. pocula literis insignita, ut scribit Athenæ. cuiusmodi illud, in cuius ambitu uerba hæc legebantur, Διὸς σωτῆρ⊙. Cæl. lib. 4. cap. 31,
γραμματικός. ὴ. ὸν. literatorius, ὁ κανόνας τῇ ὄρᾳ τοῦ γράφειν τῇ ἀναγινώσκειν ἀποδιδούς.

γράμματον. τ. τὸ. literula, libellus.
γραμματικός. ὁ. literator, qui prima elementa docet, ludimagister, prælector, recitator, Item scriba, Herodo. Bud. Com.
γραμματοκύφων. ωνος. ὁ. scriba, humilis & abiectus literator.
γραμματοφόρ⊙. tabellio, βιβλιαφόρ⊙.
γραμματοφυλάκιον. τ. τὸ. locus ubi scripta publica seruantur.
γραμμή. ῆς. ἡ. linea. Interdum principium significat & carceres circuli, hoc est τῶν ἀφετηρίων ἐν τῷ βαλβίδι. Aristophan. Acharn. πρὶν βαινέτω ὃς ἔνδοθεν γραμμῆσι αὐτῆσι, Progredere ô anime mi, hi sunt carceres, atq; instat certamen. Vide γράμμα supra.
γραμμὴ μακρά. dicebatur quæ condemnabat, βραχεῖα, quæ absoluebat.
γραμμὴ κυκλοτερής. dicitur pupillam ambiens circulus, qui etiam Iris dicitur.
γραμμικὰ ἀποδείξεις. sunt demonstrationes mathematicæ. Bud. Cõ. quas & γραμμικὰς ἀνάγκας dixit Aristot. teste Philop. lib. de anima.
γρασσόβαι. cum uetulis rem habentes, uetulas arcentes à piscibus.
γραπτός. τὸ. ὁ. pictus, scriptus.
γραπτύος. ὑος. ἡ. cælatura, delineatio, lineamentorum effigiatura. Item scarificatus è spina aculeatoue quopiam contractus. Homer.
γράσ⊙. τ. ὸ. sordes in ouium uelleribus, hircus, id est, fœtor alarum, pedor, & propriũ loci. γρᾶυς.
γρασσόβαι. οἱ. hircum olentes apud Aristoph.
γράσων. ονος. ὁ hircosus, cui fœtẽt alæ, fatuus, homo odoris mali.
γράσις. ι⊙. ἡ. gramen, pabulum brutorum, seminaridũ fœnũ, sunt qui κράσιν uocent. Eust. Ilia. ϛ
γρᾶυς. ᾶός. uel έως. ἡ. anus, crustula polentis obducta apud Aristotelem, quod in summo lacte coagitur, nebula uocari potest, uel crustula Latinè. Gaza uetulam uertit, ὁ ἀφρός, ὁ αὐτοπάτωρ, ἢ τὸ πηγνύμενον ἐλαιῶδες ἐν ζωμῷ, καὶ ἐπῶν μαχαλῶν λυσωδία. Item iactus quidam tesserarum γρᾶυς uocabatur.
γραύω. tenco.
γραφείδιον. καὶ
γραφεῖον. τ. τὸ. penna, stylus.
γραφεύς. έω⊙. ὁ. pictor.
γραφή. ῆς. ἡ. scriptura, ut γραφῇ παραδίδωμι, literarum monumentis tradere. Item pictura, ζωγραφία. Item accusatio, actio popularis, quando lex ut iniqua aut perperam lata accusatur. Ἀποφέρω γραφὴν, est deferre aliquem & postulare. Demosthen. Αἰσχίνης ἀπογέγνωσθε τὸν ἄρχοντα παρανόμων γραφὴν ἣν ἔτυσιφῶντ⊙,

σιφῶντ⊙, Diem dixit Ctesiphonti, uel reum postulauit.
γραφική. stylus. Opponitur αὐτοχεδιασμῷ. Bud. Commen.
γραφικός. pingendi peritus, γραφικὸν μέλαν, atramentum scriptorium apud medicos.
γραφικῶς. expresse, uerè.
γράφις. ιδ⊙. lineamentorum ductus, pictura.
γραφικώτατ⊙. τ. ὸ. maximè historicus.
γράφομαι. μ. ᾴφωμαι. τ. αμμαι. accusor, scribor: & actiuè, accuso & scribo. Depon. accus.
γράφω. μ. ᾴψω. τ. αφα. uel γραφῶ circunflexè, sicut τυπτῶ, ῥιπτῶ, unde ἐγγεγραφήκειν. scribo, describo, duco lineam, delineo, pingo. Item decerno, statuo, ad senatum refero, accuso. Bud Com.
γράω, comedo. Callimach. Ἀίξιῶν ἔγραε κυνόμενος αὖτις τὸ ἤδιον.
γραώδης. ε⊙. ὸ. ἡ. anilis.
γρηγορέω. μ. ήσω. μέν. τ. ηγόρηκα. ἐγρηγόρσιωτ. ἐγρήγορσι. uigilo. Neutrum absol. Habet tamen aliquando accusatiuum. Philo, τὸν νοῦν ἐγρήγορα.
γρηγορσις. ἡ. uigilantia.
γρηγοφόρος. uigilantius.
γρηῦ⊙. antiquus.
γρωϊκ⊙. τ. ὸ. Granicus fluuius, ubi Græci Barbaros uicere.
γρηύς. ὸ. & γρῆυς, indumentum quoddam, quo Bacchãtes in Bacchi sacris amicicbãtur, idem quod ἀγρηνός.
γρηπίζω. lucror, κερδαίνω. ut exponit Basilius in epistol.
γρηπύς. έος. ὁ. piscator, cõsuens retia piscatoria.
γριπίζω. piscator.
γρίπισμα. τὸ gryphus, quæstio conuiualis in symposijs proponi solita.
γρῖπ⊙. ι⊙. ὸ. rete.
γριπώμυον. τὸ. conuolutum.
γρίσων. ὸ. porcus. γρισὼν, sus.
γριφόω. conecto, ænigmata soluo.
γριφοδὲς. iniucundum, λυσάρεσον.
γρῖφον. τὸ. uel γρῖφ⊙. rete, sagena. Item sermo implicitus, ænigma, argumentum nodosum, insolubile.
γρομφάς. scropha, antiqua porca.
γρόνθ⊙. τ. ὸ. pugnus.
γρόνθων. primum rudimentum tibicinum cum tibias inflare discunt.
γροσφομάχοι. οἱ. uelites.
γρόσφον. τ. ὸ. genus teli, hastæ cuspis, quam terræ infigimus.
γρυνός. ὸ. ὁ. torris, truncus.
γρύ. minimum quiddam significat, aut sordes unguium, rem ui delicet uilissimam, aut uocem suillam, quam ædere solent ij, qui grauantur sermone respondere: aut numisma minutissimum. Vnde prouerbium μηδὲ γρύ. Eras. Chiliad.
γρύζω. μ. ύξω. π. υχα. lugeo, clamo, mutio, gannio, grunnio, τῇ φωνῇ ὑποκλέπτω καὶ λαλῶ. Philostrat. ὀδλαμὰ ἐφθέγξατο, ὀδ' ὑπήχθη γρύξαι, Haud quaquàm locutus est, neque adduci potuit, ut uel hisceret. Eras. ibidem.
γρύμ. ης uox porcorum, grunnitus.
γρυλλίζω. μ. ίσω. τ. ικα. grunnio, γογγύζω. Admonet Thom. Magist. per unicum τ. Atticos scribere.
γρυλισμός. ὸ. ὁ. grunnitus, stridor.
γρύλ⊙. τ. ὸ. porcus. Hoc nomine uocatus est Xenophontis Socratici filius.
γρυμεῖα. ἡ. uas in quod aliquid reponitur, alij peram interp. Pollux.
γρυνός. ὁ. stipes, truncus, caudex, apud Lycoph. τὴν γρυνῶν βολάς. (μείον.
γρῦνος. ὁ gryps auis, apud Lycoph. γρῦνον ἑπτέρω
γρυπαίνω. incuruatũ palpito, dicitur de ijs qui inflexa uibrant, & quodammodo tremũt Harpocrat.
γρύξ. sordes unguium.
γρυπά. nidi uulturum.
γρυπαϊζω. motu cieri & concuti, ἔγρυπεν ἡ γῆ. terræmotus est factus.
γρῦπος. οἱ. gryphes, instrumentum nauticum & γρυπνός. tristis, odiosus. (anchoræ.
γρυπόομαι. inflector, incurnor.
γρυπός. ὸ. habens nasum aduncum.
γρύπωσις, ι⊙. ἡ. curuatio, ὠλκαμπή.
γρυσμός. grunnitus.
γρυτοπῶλης. qui suppellectilia friuola uenditat. Latinè friuolarius dici potest.
γρυτάρια. friuola, id est uasa fictilia quassa.
γρῶ. edo, ἰδίω. Callimac. ἔγρα κηλεμόνα, uoro,
γρωνὰς. ἡ. scropha. φθείρο.
γρώνη. ης. ἡ. γρώγλη. foramen, specus. Nicand. ἐνὶ γρώνῃσιν ἑλίσσων μυσλόκοις. Aelius Dionys. & Eust. Iliad. ϕ. locũ esse dicunt cõcauũ currus, in quo scuticas reponebant aurigæ. Est & apud Lyc. γρώνη, excesus scopulus, γρώνης χερμάδες.

Γύαλον. ου. τὸ penu, thesaurus. item concauitas seu conuexitas thoracis, manus. παρὰ τὸ γῶ τὸ χωρῶ, καὶ λαμβάνω. Etym. antrũ apud Sophocl. ὦ κοίλης πέτρης γύαλον.
γύαλ⊙. ὐ. ὸ. curuus, concauus, thoracis circa humerum pars. κύβ⊙. πεβάγων⊙ λίθ⊙.
γύαρος. insula è Sporadibus una, de qua & Iuuenal. Aude aliqd breuib. Gyar. & carcere dignũ.
γύαια. τα. uela, antemnæ. Epigr. (σκυτφός.
γυγαία. ης. ἡ. Gygæa lacus Lydiæ. καὶ γυγαῖ⊙.

γύγης

Γύγης.ε.ὁ. nomen auis in Ixeuticis Oppiani.

Γύη.ης. nomen menſuræ ut iugerum: hinc ϖεν-τηκοντόγυον, quinquaginta iugerum.

Γύης.ε.ὁ. dentale, pars aratri, ὸ γοναλίου τὸ ἀρά-βοι, iugerum, uia. ¦aliàs γύυς ſine diphtongo. Vide Chiliad. Eraſmi.

Γυιόω.ε.ὁ,ἡ. membra fatigans.

Γυιώρ.ε.ὁ. membra depaſcens.

Γῦον.ε.τὸ. membrum omne, ſed propriè manus, & pedes, præſertim cũ de homine dicitur, unde ἀμφιγυήεις.

Γυπαγὸς, ἐος ὁ.ἡ. membra glatians, rigiditatem artubus inducens. Niuis epith. in epigr.

Γυός ἁ,ὁ. claudus, morbidus.

Γυοτακὴς.ε.ὁ.ἡ. membra liquefaciens.

Γυόχοι.οἱ. pedicæ.

Γυόω.μ.ώσω.π.ωκα. frango menbra, debilito.

Γύλιον. uas uiminale.

Γύλιος.ε.ὁ. genus peræ militaris, & uaſculũ oblongum in acutum deſinens, aptum militiæ ad ſeruandos cibos, Ariſtoph.

Γυλιοβάχηλος.ὁ. apud Ariſtoph. idem qui & γυλιαύχην.

Γυλιαύχην.ενος.ὁ. qui collo eſt gracili & prælongo, Ariſtoph.

Γυμνάζομαι. exercitor Genitiuo. Philoſt. in Sophiſt. uitis. γεγύμνασο δ' ἱκανῶς ϕὶ ἀττικιζούσης λέξεως. Idem αὖθις γεγυμνασμένον ϕὶ τοῖς δὲ ἰδίαις.

Γυμνάζω.μ.άσω.π.ακα. exerceo. Accuſ.

Γυμνάομαι. Vide in Ammonio, qui γυμνάδηναι & γυμνᾶδαι diſtinguit.

Γυμνασία.ας.ἡ. exercitium. differt ab ἄσκησις, Ammonius.

Γυμνασιάρχης.ε. gymnaſiorum præſes.

Γυμνασιαρχία.ας.ἡ. præfectura ludorum, exercitatorium, principatus gymnaſij.

Γυμνάσιον.ε.τὸ. exercitium, ſchola, gymnaſium, locus ubi nudantur & exercentur athletæ. Item omnes uehementiores labores & exercitationes quibus ex ſe ipſo calor in homine augetur, γυμνάσια græcis dicuntur.

Γύμνασις.ιῶ.ἡ γυμνασία.

Γυμνασής.ὁ. præceptor exercitiorum, pueros exercens.

Γυμνασική.ῆς.ἡ. gymnaſtica. id eſt, ars exercitatiua, præbens uiuendi modum, τέχνη ποιητικὴ, σωματικῆς ἕξεως.

Γυμνιλός.ὁ. inops, pauper.

Γυμνής.ῆτος.ὁ. miles leuis armaturę. Vide ἑλῆτες

Γυμνιτεύομαι. κρὰ

Γυμνιτεύω.μ.εύσω.π.εύκα. ſum nudus, fero leuia arma. Neutr. abſol.

Γυμνήτης.ε.ὁ. miles leuis armaturæ.

Γυμνητία.ἡ. leuis armatura.

Γυμνόκριθον.ὸ. hordeum nudum & corticis expers. Gal. de aliment.

Γυμνοπαιδεία, & γυμνοπαιδία. feſtum apud Lacedæmonios, in quo pueri nudi exercebantur.

Γυμνοπόδης.ε.ὁ. γυμνόπους.

Γυμνοπόδιον. ſaltationis genus, dictum à nuditate pedum.

Γυμνοποδῶ. nudis pedibus incedo.

Γυμνόπους.οδος.ὁ. nudipes.

Γυμνός.ἡ.ὁ. nudus.

Γυμνοσοφισταί. ſunt ultra Indoſchytas: ita uocati, quòd nudi in ſyluis agant, uoluptatum omnium expertes, quibus mortalium uita corrumpitur.

Γυμνότης.τῆτος.ἡ. nuditas, γύμνωσις.

Γυμνόω.μ.ώσω.π.ωκα. nudo.

Γυναικάρια.ἡ. uxorcula, muliercula.

Γυναικεῖα. τὰ. muliebria, Marcel. menſtruæ purgationes, Hipp.

Γυναικεία.ἡ. eadem eſt Græcis, quæ Romanis Bona dea, Plut. in Cæſ.

Γυναικεῖον.ε.ὸ. locus ubi mulieres uerſantur, id eſt gynæceum.

Γυναικεῖος.ε.ὁ. muliebris.

Γυναικίας.ε.ὁ. effœminatus. θηλυμανὴς αὐτῆς.

Γυναικίζω. muliebriter uiuo, geſtu cultuq; mulierem repræſento.

Γυναικικός.ε. effœminatus, muliebris.

Γυναίκισις.ιῶ.ἡ. imitatio muliebris, Ariſtophan. Theſmo. περὶ ϕ ἱστορίας δ' ἔναι γυναικίσεως λόγον.

Γυναικισμός.ὁ. mos fœmineus.

Γυναικοῖδρακόν.οῖ. amoribus capti.

Γυναικοκρασία. intemperantia in mulieres.

Γυναικοκρατία. muliebre imperium. Bud. Com.

Γυναικοκρατεῖσθαι. uiuo ſub muliebri imperio. Bud. Com. Vnde γυναικοκρατούμενοι, qui uxoriæ poteſtati parent. Plin. lib. 6. eo nomine populos appellat quoſdam Amazonum uicinos, bello ab Amozonibus uictos: ex eo ſic dictos, quod uictricibus obſequãtur ad procreãdum eis ſobolem.

Γυναικομανὴς.ιῶ.ὁ,ἡ. inſaniẽs in mulieres aut illas ad furorem cogens.

Γυναικομανία. furor & inſania mulierũ, inſanus mulierum amor. Bud. Com.

Γυναικομανῶ & γυναιμανῶ. inſano amore afficior erga mulieres.

Γυναικονίτης.ε.ὁ. mulierum (ut ita dicam) ſeraculus, & in domo pars.

Γυναικόνομοι. matronarum decentiæ & modeſtię arbitri ſunt, de ijs pro poteſtate ſtatuentes, ut ne muliebris mundus, aut cultus matronalis in luxum

in luxum euadat, aut habitũ ab eo ſexu diſſentaneum.

Γυναικοπίτης.ὁ. ſpectator formarum, qui cõtentis oculis fœminam obtuetur, ab ὀπιπτεύω.

Γυναικοχίλης.ε.ὁ. mulieroſus.

Γυναικόφωνῶ. uocem habens muliebrem.

Γυναικώδης. muliebris, mulieroſus.

Γυναικών. ῶνῶ.ὁ.ἡὰ.

Γυναικωνίτης.ιδος.ἡ. gynæceum, mulierum conclaue.

Γυναιμανὴς, pro γυναικομανὴς. ἐος. ὁ. mulieroſus, inſanus amore mulierum.

Γυναῖον.ε.ὸ. muliercula.

Γύναυξος.ε.ὁ. apud Sophoc. ἀνδρόγυνος per onomatopœiã tranſpoſitis dictionibus.

Γυνὴ.αικός. ἡ. uxor, mulier. Huius datiuũ in numero multitudinis Aeolos faciũt γυναίκεσσι pro γυναιξί. οἱ πρὸς γυναικῶν uocãtur cognati, ut οἱ πρὸς ἀνδρῶν agnati. Demoſth. πρὸς ἀνδρῶν ἔχων τὴν συγγένειαν ταύτην, καὶ ὁ πρὸς γυναικῶν. id eſt, agnatus non cognatus. Plato dici putat γυνὴ quaſi γονὴ. Bud. Com.

Γύνις.ιδος. ὁ. mollis, effœminatus, mulieroſus. Athen. lib. 10. de Alexandro loquens. ἐυλαβὲν τοίνυν μὴ γύννις ἔϊη,

Γύπαια. ſubterraneæ cauernæ, nidi, ſpecus anguſti.

Γυπάετος.ε.ὁ. auis genus.

Γυπαιὸς. ὁ. nomen aquilæ. Malim γυπαιὸς. Vide ἰταιός.

Γύπωνες.ὁι. ſaltatores qui ſcipionib. ligneis innixi, pellucida ueſte induti ſaltitabant. Pollux. 4.

Γύρα. petræ ſunt prominentes in Aegeo ſinu.

Γύργαθος.ε.ὁ. rete. Item ſporta uiminea, in quã panifices panem mittunt.

Γύργαθος. lectus in quo paralytici mentéq; capti, quíq; uocantur demoniaci, uincti lacerãt ſeſe. Hinc prouerb. γύργαθον φυσᾷς, in inſanũ fruſtraq; uociferantem. Eraſ. Chil.

Γυρέα.ας. ſcrobs. id eſt, foſſio in uitibus repaſtinatio.

Γυρῖνοι. gyrini, ranæ minores & imperfectæ. pedibus mutilæ, quas γεργύνους uocãt Iones. Vide in Chiliadib. Gyrina rana ſapientior.

Γύρῶ.ε.ὁ. penanflectitur Cyrill.

Γυρὸς.ὁ.ὁ. ſρογγύλος ἔχων ὤμους, conuexus, rotundus, oxytonum. Cyrill. Item ſcrobs in quam defoſſæ panguntur arbores.

Γύρος. ὁ. gyrus, circulus, ambitus, & apud Athenæum genus placentæ, uberis in formã aſſurgentis, cuius in fœminarũ conuiuijs uſus erat apud Lacones.

Γύγης. pollen. ſuperius γῦρις ſcribitur.

Γυρόω circulũ ducere, circumuenire, ſepire,

apud Aratum interp. Theon. foſſam ducere ita quam plantæ panguntur, uel plantis terram aggerere.

Γύψος.ε,ὁ gypſus. Vide in Chiliad. Gypſus lacte maceratus,

Γῶ. ſibi ipſi, particulariter, tuo. Eſt etiam uerbum αὐτὶ τοῦ χωρῶ, λαμβάνω δ' ἐχομαι, γνωῶ, ϕωνῶ. Etym. item pario. τίκτω.

Γωγώνη.ἡ. fauces, guttur. ϕάρυγξ.

Γωντεύω. impoſturam facio.

Γωτικὸς.ε.ὁ. incantatiuus, fallax.

Γωλέα. τὰ. luſtra ferarũ & ſerpentũ. Nicand. The.

Γώμφωμα.ατῶ.τὸ. inflatio.

Γώνια.ας.ἡ. angulus.

Γωνιαῖος.ε.ὁ.ἡ. angularis.

Γωνιασμός.ὁ. concurrentium parietum angulus, quadratura, flexus, ἀκρωγώνη, perplexitas, impoſtura.

Γωνίδιον. paruus angulus,

Γωνιώδης.ε.ὁ.ἡ. angulo ſus.

Γῶνος. ſedes, remus.

Γῶος.ε. monumentum.

Γῶτες.οἱ. graculi aues lingua Macedonum.

Γωρυτός.ὁ. corytus, id eſt theca arcus, pharetra, ἢ ἁ ὸ γῶ, ὸ χωρεῖον, καὶ ὑτὸν ὸ ἑρκυσὸν τόξου.

Δ Α.

Á. particula eſt, quæ per ſe nihil ſignificat, ſed in compoſitione auget.

Δαγύς. ύδος. cryſtallum, ornamentum muliebre, quod corollæ in modum caput ambit, ſtringitq;. Theocr. Pharmac. ἀλλ' ἐπάγλω δ' αὐτὸ καλὸν χρόα παύτοθ ϕῶς. alij bracteam in pectus uirginum dependulam intelligunt.

Δαδαίνω. curare, obſeruare, oculos infigere.

Δαδίκιον. menſura ſex chœnicum.

Δαδοποιέω. eſt faces conficere, & ex arbore faces eximere. Bud. Com.

Δαδουργέω. idem. Bud. ibidem.

Δαδοχέω. faces præfero, præluceo, præradio, luceo face, alluceo. Athenæ. libro. 4. de Antonio triumuiro, μετέβαινε δ' ϕίλτατος ἐν τῶν ἀπὸ πολιτῶν, ἐκ τῶν πυγῶν λαμπάσι δαδουχούμενος ϕὶ Ἀθηναίων πόλεως. id eſt, ϕωλζομένος, illuſtrata, illuminata facibus è tectis fulgentibus. Bud. ibidem.

Δαδοῦχος.ε.ὁ. facifer, tædifer.

Δαδύσσω. perturbo, lacero.

Δαδῶδες. τὸ. liquidum, pingue, cuiuſmodi è tædis & larice exudat, apud Plutar. ſympoſ.

Δάδρα. Attice. Proſerpina, & in myſterijs humida ſubſtãtia δάδρα uocatur, teſte Aelio & Dionyſ. & Euſt. Iliad. ζ.

Δαερὸς

Δαφρός.niger.
Δαχέω.ſcio,intelligo.Accuſ.
Δαίζομαι.μ.άσομαι.π.ασμαι.diuido.
Δάϊγ.pugna,μάχη μεγάλη.
Δαιθμός.ὁ.incendium.
Δαίμλναι.ſcire,intelligere,diſcere.
Δαιμοσύνη.γς.ἡ.ſcientia.
Δαίμων.ον⊙.ὁ.peritus,artifex,
Δαίρ.ρος.ὧ Λαΐδρ.leuir.αὐσηρὰ Λιλφ⊙. πῆχυς τὸ δαίω τὸ γινώσκω.Etym.
Δαιρός.ὁ.ὁ.ſplendidus,ſiccus,accenſu facilis.
Δαΐζομαι intelligam,μαθήζομαι.
Δαΐδ⊙. Dathus Thaſiorum colonia, iuxta Strimonem.Dathus bonorum,uide in Chiliadib.
Δαὶ pro δὲ autem,& hoc in repetita interrogatione, de quo Bud.Com.Vide Ammonium.
Δαΐ.πῖ.bello,à recto δαὲς,ſicut ἀχαιὸς ἀχαΐ.
Δαΐα.magna,infinita,uenerabilis,horrenda.
Δαιάζω.exclamo,ſuſpiro.
Δαίαλος.α.ὁ.gnarus,ἐπιστήμων.
Δαιδάλ⊙.α.ὁ.&
Δαιδάλε⊙.ὁ.ὁ.&
Δαιδάλε⊙.α.ὁ.uarius,artificioſus,dædaleus.
Δαιδαλήχε.ε⊙.ὁ. qui dextrè aliquid manibus elaborare nouit,induſtrius opifex.
Δαιδάλλω.μα.αλῶ.π.αλκα.orno,uario,Accuſ.
Δαίδαλμα.αζος.τὸ.opus,ſcitamentum.
Δαίδαλ⊙, pro δαιδάλε⊙.ου.ὁ. ingenioſus,à δαίω.teſte Gaza.Eſt & proprium nomen. uide in Chiliadibus.
Δαΐζομαι.μ.ίζομαι.π.ισμαι.inquiro.
Δαΐζω.μ.ίξω.τὸ δαΐσω.π.ιχα.diuido,corrũpo.
Δαιμονάω.μ.ήσω.π.ηκα.inſanio.Neut.abſol.
Δαιμονίζομαι.dæmonio uexor.
Δαιμονίζω. inter deos refero, τὸν δαίμονα ἡγοῦμαι.ἀγαθὸν εἶναι.
Δαιμόνιον.α.τὸ.numen,dæmonium. Hoc cum dicebant τὸ θεῖον,deum ſupremum, diuinitatemque mundi moderatricem intelligebant. Bud.Com.
Δαιμόνι⊙.α.ὄ. miſer, infelix,fortunatus,mirus, felix,dijs ſimilis,diuinus,admiratione dignus
Δαιμονίως.diuinè,infeliciter,παραδόξως.
Δαιμονοφόρητ⊙.α.ὁ.ἡ dæmoniacus,
Δαιμός.cuius bona in ærarium relata ſunt.
Δάϊμων.ονος.ὁ.deus,ſapiens:quaſi δαήμων,id eſt ſciens.Dæmonibus enim antiquitas humanarum artium inuentionem tribuerat,Plato hoc nomine uniuerſi moderatorem appellabat. Accipitur & pro fortuna.Plut. ἐοικὲν γὰρ τῶν μεταβολῶν τοῖς δαίμονος. Demoſt. τῇ τύχῃ ἴσως καὶ τῷ δαίμονι,forte fortuna. Significat etiam cuiuſq; genium præſtitum, fortunæ cõciliatorem uel bonę uel aduerſæ. unde δυσδαίμονες καὶ κακοδαίμονες dicti. Dæmonis hymnus eſt apud Orpheum. Dæmones eſſe dicunt, quibus inſit hominũ miſeratio, inſpectores humanarum rerum.Laërtius in Zenone lib.7. Pythagoras totum aëra plenũ eſſe animis dixit, eosq; & dęmones & heroës exiſtimari atq; ab his hominibus immitti ſomnia & ſigna atque morbos, & pecudibus quoque ac iumentis reliquis: atque ad hos referri luſtrationes & expiationes, diuinationem omnem, & uaticinia & cætera id genus.Laertius lib.8.
Δαίνυ. pro δαίνυθι. conuiuare, δαίνυ δαῖτα pro πίθι.
Δαΐν⊙.denſus,prudens,aptus uri.
Δαίνυμαι.conuiuor,comedo.
Δαίομαι ardeo,diſco,diuido.
Δαῖον δεῖμα,monſtrum,ſignum bellicum.
Δαΐ⊙.captiuus,bello captus,miſer,bellicus:
Δᾶϊρα.ἡ. proſerpina, uide Appollon. interp.lij; argonaut.
Δαΐρω.flagello,uerbero,cædo.
Δαῖς.αϊτ⊙.ηδὺ
Δαΐς.αϊτός.ἡ. & δαίτη,apud Hom.in Odyſſ.cõuiuium,ſcilicet ingenioſe extructum.
Δαΐς.ΐδ⊙.ἡ.fax,bellum. τῇ δὲ δαίω τὸ καίω,
Δαισάνη.ἡ.πτισάνη,è confracto cõminutoq; frumento decocta ptiſana.Etym.
Δαίσιον.α.τὸ.eſui aptum,δαίσιος,menſis Iunius apud Macedonas legitur & δῖσιος.
Δαιταλεύς.έ⊙.ὁ.conuiuator.
Δαιταλεγία.coquendi ars.
Δαίτη.ης.ἡ.conuiuium.
Δαίτηθεν.ex epulo.
Δαιτήριον.τὸ. loci nomen ubi Hercules deuicto Augea ſocijs prædam diuiſit, quaſi locum partitionis dicas.
Δαΐτις.ἡ.facula,caput allij,& locus Epheſi.puſilla lampas.Galen.
Δαίτως.ῳος.ὁ.ſtructor,à δαίω diſtribuendis ſingulis portionibus.
Δαιτρεύω.μ.εύσω.τ.ευκα. diuido cultro,miniſtro.
Δαιτροπόν⊙.piſtor.
Δαιτρός.α.ὁ.coquus,diuiſus in fruſta, diuiſor.Nã coqui eſt diuidere eſcas,fruſtulatim edentibus in menſa cibos miniſtrantẽ. Item ſemiplenus. Homer.Iliad.σ'. ἔπορ γὰρ τ' ἄλλοι δαιτρὸν πινωσι,σὸν δὲ πλεῖον δέπας ἀεί.
Δαιτυμών.όν⊙.ὁ. conuiua,ſodalis,amicus. Is qui cõuiuium inſtruit,epulator.Euſt.Vide eſt ἄτως in Ammonio.
Δαιτύς.ύ⊙.ὁ.conuiuium,epulæ.
Δαΐφρων.ον⊙.ὁ.ἡ.bellicoſus,prudens.
Δαΐω.triſſyllabum, aut δαίω diſſyllabum,μέλλ σω.

σω.ἄορ.Β.ἐδάϊξα.μέσ.ἀφαν.δεδαϊγμαι.diuido, conuiuor,diuido & partior epulas,appono ad menſam,depaſcor,ut Herodot.α.τῇ ἀσυάγης κόμῃ παραπέζῃ ἐδαίσατο.Item luceo,comburo, accendo.Aliquando diſco,ſcio.
Δακέθυμ⊙.mordens animum,moleſtus.
Δάκ⊙ρ.τὸ.animal uenenoſum morſu,ſerpens.
Δάκιον.τὸ.auicula ſylueſtris,quod tales ferè morſicent magis quàm cicures.
Δακνάδιδι.ἀδ.aues quædam apud Aelianum.
Δακνίδες.ἀδ. auiculæ mordicantes, quas ſertis alligabant inter potandum Aegyptij, uti uellicando potentes dormire non paterentur, mordellas uocare licet.
Δάκνυμαι.moleſte fero,mordeor.
Δάκνω.μ.δήξω.π.ηχα.ἔδακον,à δήκω.mordeo.
Δάκος.δάκ⊙ρ, θηρίον ἰοβόλον,animal uenenoſum.
Δακρυόεις.όντ⊙.lachrymoſus.
Δάκρυ.υ⊙.τὸ.&
Δακρυογόνος.α.lachrymarum author apd Aeſch.
Δάκρυρ.α.τὸ.lachryma.
Δακρυόφιν.pro δακρύοις,lachrymis.
Δακρυρῶ.lachrymas fundo.
Δακρυσίσακτον.τὸ.lachrymis manans.Aeſchyl.
Δακρυχέω.μ.ήσω.π.ηκα.&
Δακρύω.μ.ύσω.π.υκα.lachrymor.δακρύω τὸν ἀποθανόντα, mortuum deploro.
Δακρυώπικον.infeliciſſimum.
Δακτυλίδιον.α.τὸ.digitale,palla anuli.apud Syneſium κολασηρὸν ἔδλ⊙, quo compreſſis digitis in quæſtione habitos torquebant.
Δακτυλιαῖος.digitalis.Huius formæ nomina dequantitate ſæpe prædicantur. ſic etiam τετρασδακτυλιαῖα, magnitudine quatuor digitorũ. Accuſ. habent poſt ſe, uel regunt datiuum, ut δακτυλιαῖος τὸ μέγεθ⊙, uel δακτυλιαῖ⊙ τῷ μεγέθ.
Δακτυλίδιον.α.τὸ. anulus ſine gemma aut ſigillo.
Δακτύλιος.α.ὁ.anulus.Item lapis perforatus,per quem funẽ traiecto ſtant naues. Interdũ anus: trochiſcus. Hippoc.
Δακτυλιώτης.α.ὁ.digitus anularis.
Δακτυλογλυφία.ας.ἡ.inſculptio anulorum.
Δακτυλογλύφος.α.ὁ.anularius,ſculpens anulos.
Δακτυλοδήκη.ης.ἡ.palmus.
Δακτυλοθήκη.ης.ἡ.theca reponendis anulis deſtinata,anulorum repoſitorium.
Δάκτυλος.α τὸ. neutro genere,digitus, in Epigr. δάκτυλα τετρυγάμπτων.
Δάκτυλοι ἰδαῖοι. miniſtri Cybeles matris deorum,à numero dicti, quoniã quinque eſſent. ut Pollux lib.2. Venefici homines & fabri ferrarij,quibus prima metallorũ inuentio adſcribitur,plura Appollonij interp,li.1.numero 42.

Δάκτυλος α.ὁ. digitus & pes metri, & ſedis uitiũ apud Medicos,dactylus,palmæ fructus, Item Conchylij genus quem unguem ac Solenem quoq; uocat Plinius. lib.32.
Δακτυλωτός.α.ὁ. anularius. δακλοῤῥὸς.α.ὁ. torridus,feruens.
Δαλός.ὄ.ὁ.lampas,torris,fulgur,titio.
Δαμάζω.μ.άσω.τ. ακα.ἀόρ.ά.ἐδάμην. domo, manſuefacio pullum.
Δαμάλη.ης.ἡ. ηδὺ
Δάμαλις.ιως.ἡ. iuuenca, bucula,uacca. Sed δαμάλη poëticum eſt. δαμάλης,ὁ ἄῤῥεν μόσχ⊙, δάμαλις uerò ἡ θήλεια.ſed μόσχ⊙ communis eſt generis Ammonius.
Δάμαρ,uel δάμαρτος.ἄδος.ἡ. uxor.
Δάμασις.ι⊙.ἡ.domitio.
Δαμασίφρων.ὁ deceptorius, ὁ ἀπατῆσαι δεινὰ μῦθος, fallax.
Δαμασώνιος.α. herba quæ & alcæa uel aliſma.
Δάματρ & δήμητρ differunt.Vide Ammon.
Δαματρίζω. Cereales fruges colligo.
Δαμάτριος.α.Bœotis.menſis nomen erat,qui Athenienſibus πυανεψιών,Aegyptijs ἀθὺρ dicitur,teſte Plutarcho libro de Iſide & Oſyr.
Δαμάω.μ.άσω.τ. ακα.&
Δαμάνω. &
Δαμαρτός.ἡ.proſtituta fœmina,ſcortum,pro δημοσρτός.
Δαμνέω. &
Δάμνημι. &
Δάμνω.domo, ἕλκω,βιάζω,δαμάζω.
Δαμνίας.ου.ὁ.flumen Calabriæ.
Δάμων.ωνος.proprium nomen præceptoris Periclis,teſte Harpoc.
Δαμώματα.τὰ. carmina publicè cani ſolita,uulgò cantata, Ariſtoph.
Δαυάκη.numulus ille,ſiue obolus, qui Charonti perſoluitur pro ſtygiæ paludis tranſmiſſione,authore Plutarcho.Vide in Chiliad.
Δαύλαλος.ὁ.erythacus auis. rubellio.
Δαυλαλίσιες. ἀδ. hordeum toſtum, fruges frixæ; δαύχνες.
Δαναΐς.ἡ. nauis Argo dicta fuit,à Danao qui ab Aegypto pulſus, primus eam fabricauit fuga elapſus. Apollonij Coment. lib.1.
Δανείζομαι.μ.είσομαι.π.εισμαι,&
Δανείζω.μ.είσω.τ.εικα. mutuor, mutuo do, trado ad uſurã. Hoc uerbum Græcis ambiguum eſt.nam ſignificat ex æquo, & qui citra uſuram dat mutuo, & qui ad uſuram. Eraſ. Neutrum, datiuo iungitur.
Δάνειον.α.τὸ.mutuum,debitum,æs alienum.
Δάνεισμα.τὸ.&
Δανεισμός.α.ὁ.mutuum,uſura.

Δαυξής. ῆτ. ὁ. fœnerator, creditor, ὁ δανειστὴς μόνος, καὶ ὁ δανείζων.

Δαυξητικός. ὴ. όν. fœneratorius, numularius.

Δαυχένοφορ. ὸν. erectas habẽs ceruices, uel prælongo collo, quasi τανυτένοφορ, ἢ τανυτραχηλοφορ.

Δανόρ. ῆτ. τὸ. aridũ, siccum. δανὲς uerò ὸν ἀληθίες.

Δάνος. munus, monumentum, donarium, ἀνάθημα. Lycoph.

Δάνος. ὁ. apud Macedonas mors, unde ὀργυδάνος, hoc est. δακνοθάνατος, teste Plutar. lib. de audiendis poëtis.

Δανούβιορ. oppidum Italiæ. unde δανούβιος, & δανουβιεὺς.

Δαός. ῆτ. ὁ. lumen, lampas, lupus annosus.

Δαπανάομαι. &

Δαπανάω. μ. ήσω. τ. ηκα. consumo, expendo, insumo. Bud. Com. Accus.

Δαπάνη. ης. ἡ. sumptus. πῆ ἀὸ. δάπτω.

Δαπανητός. ῆτ. ὁ. consumptor.

Δαπανητικός. ὁ. consumptiuus, edax.

Δαπανόν. sumptuosum, id quod insumitur.

Δάπεδον. ου. τὸ. solum, pauimentũ, campus, fundamentũ, circus, area. In Epigr. Palladæ accipi uidetur ut diminutiuum à δάπις, pro stragulo, seu lecti strato: ἐν δὲ τῇ ἐν χρυσέῳ μιγνυμένη δαπέδῳ,

Δάπις. ιδος. ἡ. tapes. etis. ψιλὸς. τάπις, καὶ μαλλωτός. Aristoph. Pluto.

Δάπτακες, οἱ. muscæ, apud Lycoph. à δάπτειν quod helluonari significat.

Δάπτω. μ. άψω. π. αφα. &

Δαρδάπτω. deuoro, lacero, μετὰ παραγωγῆς ἐδίω, ἁπλῆς ☉ εἰ θηριωδῶς φάγω. Accus.

Δαρδαίνω. inquino.

Δαρεικός. οῦ. ὁ. Daricus, numus Persicus aureus, quem aliqui octo argenti drachmas pendere scribunt, & quinq; daricos argenti minam, authore Harpocratione.

Δαρεῖος. ῖ. ὁ. Darius, est & tesserarũ quidam iactus.

Δαρήσεται. uapulabit.

Δαρθέδω. pro δραθεῖν, metathesi literarũ, cubare in pellibus.

Δαρθάνω. ἀόρ. β. ἔδαρθον, uel ἔδραθον, dormio.

Δαρτός. ὸν. ἡ. excoriatio, à δέρω, Gal.

Δαρτή. ῆς. ἡ. membrana excoriabilis testes obtegens, Gal.

Δάρτων. est tunica tenuis & neruosa, quæ tegit neruos illos duos, à quibus testiculi dependẽt.

Δᾳς. ᾶδος. ἡ. tæda, arbor, fax, torris, ignis in face. Etym. iota subscribit, & circumflectit, δᾷς.

Δᾴδεσθαι. pro δαίεσθαι. diuiniſſe. δανείμασθαι.

Δασεῖα. ας. ἡ. signum est uocalis aspiratæ.

Δάσιος. densus.

Δασκιος. ᾳ. ὁ. umbrosus, μυχάλως σκιάζων.

Δάσκυλλος. ὁ. piscis quidam apud Aristotelem. Gaza dasquyllum uertit.

Δασμόυσις. ιος. ἡ. diuisio.

Δασμολογέω. μ. ήσω. π. κα. tributa colligo, colligo pecuniam à multis. Bud. Com.

Δασμολογία. ας. ἡ. tributi collectio.

Δασμολόγος. ᾳ. ὁ. quæstor, qui tributa colligit.

Δασμός. ᾶ. ὁ. tributum, uectigal, munus, partitio.

Δασμοφορῶ. tributum pendo. Bud. Com.

Δάσος. ᾳ. τὸ. densitas, syluosus locus.

Δασπέταλον. τὸ. frondosum, pro δασυπέταλον.

Δασπλῆτος. ᾳ. ὁ. ἡ. cũ detrimento appropinquãs.

Δασύ. τὸ. hirsuties, τραχύ, πυκνόν.

Δασύκρηκος. ᾳ. ὁ. habens densam caudam.

Δασύλλιος. ὁ. Bacchus, πῆ ἀὸ. δασύνω τὰς ἀμπέλας. Etym.

Δασύμαλλος. ᾳ. ὁ. ἡ. lanosus.

Δασύομαι. hirsutus reddor, pilos produco.

Δασυπόδιος. ὁ. leporinus.

Δασύπους. οδος. ὁ. dasypus, lepus, cuniculus. Cæl. lib. 14. cap. 30. & Bud. in Annot. Vide prouerbium in Chiliad. Dasypus carnes desyderat.

Δασυπώγων. ωνος. ὁ. denso barbitio.

Δασύω. μ. ωσω. aspiro; id est notam aspirationis scribo. Actiu. accus.

Δασύς. έος. densus, hirtus.

Δασύτης, ητος. ἡ. densitas, Gaza in Aristotele uertit hirsutiem.

Δασύφλοιος. ὁ. hispidã habẽs corticem, castaneæ epitheton apud Nicandr.

Δαῦσμός. ᾶ. ὁ. cum oratio profertur ijsdem numeris & eodem modo cadit: à Date quodam Persarum satrapa, qui cum uellet Græculus uideri, exclamauit, ἥδομαι καὶ τρόπομαι καὶ χάρομαι, cũ dicendum erat χαίρω. Hinc apud Aristoph. est δαῦλος ☉ μέλος, Cæl. lib. 16. cap. 13. & Eras. prouerb. Datidis cantilena.

Δαῦος. Thraciæ oppidum. unde

Δαυλίοις. eius incolæ,

Δαυλός. ὁ. dolus, astutia, πανοῦργημα.

Δαυνόσαι. laniare, deuorare.

Δαύω. dormire, propriè uincire, λεσμῷ, sed quia dormientes ligatis nõ sumus absimiles, factum est ut capiatur pro cubare ac dormire, apud Simonidem pro urere, μηλῶν δεδαυμένων.

Δαύκαλις. pes gallinaceus.

Δαυκίτης. οἶνος. ex dauco confectum: dicitur etiam δαυκεῖον à Nicand.

Δαῦνον. τὸ. καὶ

Δαῦνος. καὶ

Δαῦχος. pastinaca.

Δαυλία. ας. ἡ. ficedula. Aristoph. ad fabulam respiciens, δαυλίαν κορώνην, dixit, τῇ ἀηδόνα, ut annotat Etym.

Δαῦλον. ου. τὸ. Aeolice pro δαλός, titio, densum.

Δαυλός. ᾶ. densus, pinguis. Cæl. lib. 19. cap. 24.

Δαυνία. ας. ἡ. Apulia.

Δαυχμός. τὸ. δύκαυσον ξύλον.

Δαφνέλαιον. τὸ. oleum laurinum, apud Dioscor.

Δάφνη. ης. ἡ. laurus. Item Daphne, puellæ nomen, ab Apolline adamatæ. Cæl. libro 3. cap. 7. Cyrillus acuit cum puellæ nomen est, nescio quàm recte.

Δαφνήφαγοι. dicuntur uaticinantes: ad quod alluſit Iuuenalis. Laurumq; momordit. quando laureis corollis uates responsa dei ædebant, stipis gratia, persuadentes uulgo, comesta lauro haurire se numen, plura nos in Stromatibus.

Δαφνηφορέω. μ. ήσω. π. ηκα. laurum gero.

Δαφνηφόρος. ᾳ. ὁ. laurifer.

Δαφνίδιον. ίδ. fructus lauri.

Δάφνινος. ᾳ. ὁ. laureus.

Δαφνίς. ίδος. Daphnis, laurus & bacca lauri.

Δαφνίτας. ὁ. Apollinis cognomẽ apud Syracus.

Δαφνηχος. uocabatur, qui in conuiuio primus caneret, quod olim ad mensam carmina Homeri per uices decantabantur.

Δαφνών. ῶν. ὁ. lauretum.

Δαφοινός. καὶ

Δαφοινός. ὁ. ualde cruẽtus, niger, rubicundus, fuluus, funestus, maculis rubeis ac ueluti sanguineis distinctus, ut sunt quidam serpentes. Homer. δαφοινὸν ὄφιν νώτοις δαφοινός.

Δαψίλεια. ας. ἡ. largitas, affluẽtia rerum & copia, abundantia.

Δαψιλεύομαι. abundo.

Δαψιλής. ές. ᾶ. ἡ. abundans, largus, liberalis.

Δαψιλῶς. opiparè, largè, impensè, prolixè, affatim.

Δέ. autem, enim, sed, uerum, cæterum, at, interdum ualet idẽ quod igitur. Coniunctio est subiunctiua & orationis & dictionis. Respondet enim ad μέν. Accipitur aliquando pro δὴ καὶ ἔτι καὶ γάρ. Item pro porrò, quin potius, imò, rursus, contrà. Significat etiã rem quã qs auspicatur, uehementer augeri, id quod Latini per Atq; adeò, explicare solẽt. Bud. Cõ.

Δεῖμος. metus, δέος.

Δείπνει. ἐστὶ τοῖς δεδειπνηκόσι ἰωνικῶς ἡμῖν συνηντηκώς, ἤγουν δειπνήσῃ. uide Etym.

Δεῖγμα. attamen.

Δέγμενος. pro δεχόμενος, ἢ δεδεγμένος, ὃ δέχεσθαι μεταληπτέον ἰωνικῶς. accipiens, προσδεχόμενος, expectatus.

Δεδαικώς. ότος. ὁ. doctus, δεδαημένος. ἀ δαίω.

Δεδαίαται, Ionice pro δεδάανται, δεδαίανται, diuisi sunt, πῆ ἀὸ. δαίω.

Δεδάσασαι. distributum est, à δαίζω inusitato.

Δεδαώς. ότος. ὁ. doctus.

Δεδιέναι, δεδιδέναι. cauere, metuere.

Δεδίεκελος. timidus, ἀεὶ φοβούμενος.

Δεδίεσαι. φοβῆσαι.

Δεδιφθόμενος. ᾳ. ὁ. oblaturus.

Δεδιωμένος. uinctus. Δεδεμένος ἀντὶ λογικῶς, de uinculis causam dicere.

Δὲ δή. quòd etiã, porrò autem, porrò duntaxat.

Δεδηγμένα. παρακ. μεσ. ἀ δάω. combusserat. Item circunligando ligabat, & coronabat.

Δεδήει. pro ἐδεδήει. coniungebat, ligabat, & Ill. Βοσσε δεδηεί, pro emicuit, accensa est & excitata fama, ἐξέπτο. uel in partes discurrit, ac dispersa fuit, pro ἐμερίζετο, ἀ δαίω. ut illic Eust. an notat.

Δεδήλωμαι. uinciam & uinciar.

Δεδία. πῆ ἀαι. ἀ δείδω. timui, timeo.

Δεδιήημαι μ ἐξομαι. π. ιγμαι. πῶς

Δεδιήημαι, μ. ιξω. π. ιχα. territo, siue territor, attonitus sum. Homer. habet etiam δεδιήημαι actiuã significationem accusatiuum assumens. Demost. τὰ τοσοῦτ' ἐδεδιήεμεν. Nam passiue solis poëtis usurpatum. Homer. Iliad. Β. ὃς ἔοικε κακοῦ, ὥς δεδιήοντε δαεῖ.

Δεδίως participium, præt. med. à δείδω δείδοικα δέδια. φοβούμενος.

Δεδμημαῖ. domiti sunt, κρατῆνται. à uerbo δμάω. uel δαμῶ, δμῶ, δμήσω, δεδμηκα, ἐδεδμήμην, ἐδεδμήμαι, & Ionice δεδμέαῖ, & extensione ε in η δεδμήαῖ.

Δεδμῶ. syncopa, ædificatum erat. præparatum erat, à uerbo δέμω. Homer. ὅθι οἱ θάλαμος δεδμήατο.

Δεδογμένα. τὰ mandata.

Δεδογμένον. ᾳ. opinio.

Δεδοικα. præt. med. est uerbi δείδω, δείδοικα, & propter concursum λλλ, ultimum in κ indicem actiui conuertitur, timui, timeo: Δεδοικα σοί, ἢ πῶς σοί, ἢ πρὸς σοί, timeo tibi.

Δεδοκται. uisum est, decretum est, sanctum est.

Δεδορκα. Præt. à δέρκω. uidi.

Δεδοάμηκα. præt. à τρέχω. cucurri.

Δεδουφαγμένον. apud Lycophr. in Alexand. implicitum, inuolutum.

Δεδυκα. ingressus sum.

Δεελος, & δῆλος. fasciculus.

Δεημα. ατος. τὸ. κοὶ

Δεησις. ιος. ἡ. indigentia. Antiph. Item deprecatio, qua rogamus liberari malis urgentibus, aut etiam imminentibus. obsecratio, petitio, supplicatio, oratio, precatio. Dicitur etiã precari-

um. id est quod usum nullum certum habet, sed quandiu libuerit concedenti. Deesis, apud Iulium Rufinianum inter figuras sententiarũ, est obsecratio uel obtestatio, qua deos oramus aut homines.

Δεῖ. μ. δέησ, uel δεήσ. ἄος. ἔδεισε. π. ἔδεῖ. ἀπαρέμφαθ. δεῖν. oportet. Ponitur interdum δεῖν pro δέον, sicut πλεῖν pro πλέον. Isocrat. ἀλλ' ἐκεῖσ' ὅπως τυγχάνω φρονοῦμενος, δεῖν πολιτεύεσθαι μὲν τῶν παρόντων, ἐπιμεμνῆσθαι δὲ τῶν ἐμοῦ. Construitur subinde δεῖ cum præterito sicut χρή, tametsi de futuro sit sermo. Idem, ὡς δεῖ τὴν πόλιν ὑπ' αὐτοῦ διοικῆσθαι. Bud. Com.

Δεία. ας. ἡ. γνῶσις. penuria, indigentia.

Δεῖγμα. ατος. τὸ. signum, specimen, indicium, degustamentum, argumentum. Est & locus Athenis in foro, quo rerum uenditarum symbola referre moris erat. Harpocrat.

Δειγματίζω. μ. ίσω. τ. ικα. traduco, ostendo in exemplum. Actiu. accus.

Δείδεκτο. pleonasmo τ pro δείδεκτο per dexteram accepit.

Δείδεχαται. susceperunt. ἐδεξιοῦντο.

Δείδημων. ονος. ὁ. timidus, cautus, uerecundus, terribilis.

Δείδια. ἡ. nox intempesta, obscura: τὴν ἀπὸ μέσου, ἡ φόβου ἐμποιητική.

Δείδιθι. time à δείδω, uel δείδομαι.

Δείδιμον pro δεδίσκωμεν. timemus.

Δείδιμι terreo. Actiuum. accus. iung.

Δείδομαι. μ. ἰξομαι. τ. ιγμαι. timeo, terreo.

Δείδω. μ. δείσω. π. δέδοικα. & δείδια. μέσ. ὑποφορικῶς τε ἐδείδην, & ἐδεδοίκην. timeo. Act accus.

Δειλάτης. fraudulentus, maleficus.

Δειλιήσας. ientatus, uel qui ad crepusculum durauit.

Δειλινὸς. pro δειλινὸς. Ionice.

Δείλον. ου. crepusculum.

Δείλος. ου. ὁ. meridianus, stella uespertina.

Δείκανα. τὰ. texturæ seu telæ uariegatæ. imaginibusq; picturatæ: item imagines. δείκελα.

Δεικανάω. dextra prehendo.

Δείκελον, seu δείκηλον, per η, ut Suid. simulachrũ, repræsentatio, imitamen. Putãt quidã de Iouis statua dici hoc uerbũ propriè, quasi δῖ' ἴκελον & per abusum de alijs. Nonnulli quòd ad incutiendum terrorẽ immittitur, dicelon appellari credunt. Cæl. lib. 6. cap. 38.

Δεικλίκτης. ου. ὁ. Laconum lingua, mimus.

Δείκνυμαι idem quod δεικανάω.

Δείκνυμι. μ. ξω. π. ειχα. &

Δεικνύω repræsento, ostendo, demonstro. Accipitur sæpe pro facio. Lucan. φασίας ἐκεῖνον ἔδειξε νὺν δίκ. Δεῖξαι τὰ γράμματα Ἑλληνιστί.

πέζης. edere rationes.

Δεικηλικὸς. ἡ. ὁ. demonstratiuus, digitus, Latinè index.

Δειλάνομαι. κομαι (dex.

Δειλάνω. timeo.

Δείλαιος. α. ὁ. miser, infelix.

Δειλακείου. &

Δείλακρος. α. ὁ. extreme miser, timidus. Aristoph. in Plut. ἐγὼ δὲ πατακέκνισμαι δειλάκρα. hoc est, ἄκρως δειλαία. Eust.

Δειλήμων. timidus, miser, cautus.

Δείλης. α. ὁ. & δείλη. ης. ἡ. crepusculum. ὑπὸ τὴν δείλην dixit Cic. ad. Atti. pro uespertino tempore. Est autẽ ὅτε μὲν ἡ γὼ δείλη ἡ ἕλη ἡ παύγη. Δείλη ἑώα, ἢ πρωΐα, aurora Atticè, & δείλη ὀψία, crepusculũ uespertinũ, quando iã uergit sol ad occasum. Aristot. δῆ τι ὁ ζέφυρος πρὸς τὸν δείλιον πνεῖ. interdũ δείλη subauditur, Synec. ἀπαυθὺ ἐκφυσῆσας ἀρχομένης ἑώας. Bud. Cõ.

Δειλία. ας. ἡ. timiditas, ignauia.

Δειλιαίζω. μ. άσω. π. ακα. κομαι

Δειλιάω. timeo. Propriè est ob ignauiam refugio, & detrecto periculum, animoq; pauido sum. Actiu. accus.

Δειλινός. ἡ. ὁ. meridianus, pomeridianus.

Δειλινὴ διατριβή. pomeridiana confabulatio. Plutarch.

Δειλοπαπήσας. qui decepit, ἐξαπατήσας.

Δεῖλον. ου. meridies.

Δειλός. ἡ. ὁ. miser, timidus, ignauus.

Δεῖμα. ατος. τὸ. pauor, metus.

Δειμαίνω. timere, formidare. Accus.

Δειμαλέος. ὁ. timidus, & timorẽ incutiens.

Δειμάλεα. τὰ. pecora macra, Laconib. emortua.

Δειμάργος. ædificans.

Δειμᾶν. οἰκοδομεῖν. ædificare. Herodot.

Δεῖμας. ατος. uel δεῖμα. τὸ. pauor.

Δείμαδος, φοβεῖσθαι, timere.

Δειματῶ, τοῖς δειματῶμαι, terrefacio, metuere hæcio, terribilia dico.

Δειματώδης. ες. ὁ. ἡ. terribilis.

Δεῖμος. ὁ. timor, error.

Δεῖν. oportere, de quo in δεῖ. Item ligare, δεδεμένον. μικρὸν δεῖν, parum aberat παρ' ὀλίγον.

Δεῖνα. mala, res afflictæ, calamitates, ærumnæ, nefaria, indigna, & τὰ δεινὰ quæ acerba sunt, molesta, aspera.

Δεινάζειν. calumniari, conuitiari.

Δεῖνα. ὁ. τὸ δεῖνος, ἡ δεῖνι, τὸν δεῖνα. quidam, aliquis: in tribus personis, tribusq; generibus. Sic enim loquuntur Græci, cum certum hominem significare uolunt, neq; tamen nominare Demosth. πρὸ τοῦ. ὁ δεῖνα τοῦ δεῖνος τὸν δεῖνα ἐσήγαγε. Gregor. ἐγὼ δ' ὁ δεῖνος, ἡ δεῖνα μήτηρ. Lucian. πῶς ἀπαίδευτος, ἢ ὡς δειλὸς σκαλὸς εἶ, ὁ δεῖνα, ἢ ὡς δεῖνι ξυνεφοίτας.

Δεῖνα. ας. turbines, uortices. Vitatius est p iotã.

Δεινεύειν. gyrare, κυκλεύειν. Item malũ aliquod & insidias struere. Melius scribetur per iota pro gyrare.

Δεινικὰς. άδος. ἡ. calceamenti uirilis genus.

Δεινικὴς. uersatilis, terribilis, uorticosus.

Δεινὸς. ἡ. poculum quoddam ab autore nomen sortitũ, ut à Thericle θηρικλέου. Eust. Iliad. υ.

Δεινολογᾶσθαι. δεινοποιεῖν. conqueri, clamitare, deum hominumq; fidẽ implorare, quod etiam δῆτα ποιεῖσθαι. dicitur. Bud. Com.

Δεινολογία. ας. ἡ. grauitas orationis, δείνωσις.

Δεῖνος. dolor, malum.

Δεινοπάθεια. ἡ. querela.

Δεινοπαθέω. μ. ήσω. π. ηκα. grauia patior, grauiter afficior, ingemo, ægrefero, & lamentabili uoce queror. Bud. Com. Neut. absol.

Δεινοποιῶ. est augere crimen, amplificareq; dicendo. unde δείνωσις dicta est.

Δεῖνος. ὁ. saltationis genus, & poculi quod metreten uini capiebat, apud Athenæum.

Δεινός. ἡ. ὁ. grauis, uehemens, potens, sufficiens, eloqueus, aptus, idoneus, callidus, malus, difficilis, pertinax, absurdus, aduersus, intolerandus. Item ardens, terribilis apud Homer. δεινὼ δ' οἱ ὄστε φάανθ' ὡς id est φοβερώ. Vide Δῆνε. Δεινὸς ὧν φυλάττεσθαι, miro artificio cauet. Δεινὸς φαγεῖν, uoracissimus. Δεινὸς ἁμαρτάνασι ἐπεμβαίνειν. Peccata grauiter incessens Plutarch. Δεινὸν ἐστὶν, nihil graue.

Δεινόστατος. prudentissimus, modestissimus.

Δεινότης. ητος. ἡ. calliditas, uersutia, astutia, iniquitas, seuitia, duritas, acumen, acies & uis ingenij, uehementia in dicendo, Demost. τὴν ὅσην δεινότητα ἐν τοῖς Φιλίππου θεάσεσθαι.

Δεινόω, calcatus, πατεδέμενος.

Δεινόω. exaggero, terreo.

Δεινωπὸς. ἡ. ὁ. terribilis, horrificus, q timere facit.

Δεινῶς. admodum. Δεινῶς ἔχω δεινοπαθῶ, grauiter fero.

Δείνωσις. ιος. ἡ. δεινότης, σπούδωσις. grauitas. Est & pars epilogi, exaggeratio & amplificatio Quintilian. Hæc illa δείνωσις uocatur, rebus asperis indignis, inuidiosis addens uim oratio. Bud. Commen.

Δείνωτὸς. uarius, tornatus.

Δεῖξις. ostentatio, argumentum, iudicium. Δεῖξιν δοῦναι κατὰ τινος, est instituere accusationem contra aliquem, ac eum deferre.

Δεῖος. ος. ὁ. δεῖλος. timor.

Δειπνέω. μ. ήσω. π. ηκα. cœno. Neut.

Δεῖπνησις. ἡ. ὁ.

Δεῖπνητις. ἡ. ὁ. uel δεῖπνη. tempus cœnãdi. Quidam ita distinguunt, ut δεῖπνησις sit ipsa cœna, sed δεῖπνητος. cœnandi tempus, quod etiam in ἀμυχὰς & ἄμπλους seruatur.

Δεῖπνίας. uicus Thessaliæ, ubi cœnasse feruntur Apollinem.

Δεῖπνίας. gentile.

Δεῖπνίδιον. τὸ. cœnula.

Δεῖπνίζω. cœnam præbeo alteri, ut ἀγαμέμνονα δῆμος ἐποίησεν δεῖπνίζοντα οὗ ἀείσας.

Δεῖπνολογία. cœnandi ratio, οἱ περὶ δείπνου λόγοι. Cæl. lib. 14. cap. 58.

Δεῖπνολόχος. α. ὁ. cœnipeta, qui cœnis insidiatur & clanculum abligurit. Hesiod. Ἦλθ' αὖτε κακὸς ὁ ῥίγιον ἄλλο δείπνολόχος.

Δεῖπνον. ου. τὸ. cœna, δεῖπνος. & cibus quem matutino tempore sumebant, ientaculum, & tam de iumentis, quàm de hominibus ab Homero effertur. Eust. Iliad. β. δείπνα quoque uocabãtur apud Ionas cœtus triginta hominum cibũ una capiendum.

Δεῖπνοποιέω. μ. ήσω. π. ηκα paro cœnam, cœnam apud me conduco. Bud. Com. Neutr.

Δεῖπνος. ου. ὁ. cœna. Accipitur etiam pro prædio, propterea q ueteres nõ nisi semel comedebãt.

Δειπνοστήριον. ου. τὸ. cœnaculum.

Δειπνοφόρος. ου. ὁ. cœnæ gerulus. Hyperides Harpocrat. referente τὰς δειπνοφόρους, in fœm. genere uocauit mulieres illas quæ suis liberis in Palladis æde sacra inclusis, quotidie alimentũ adferebant & subministrabant.

Δειρὰς. άδος. ἡ. iugum, cacumen, iugulum, id est, monticulus.

Δειρή. ῆς. ἡ. collum anterius, oxytonũ. Cyrill. Vide δέρη.

Δείρη. ης. ἡ. urbs Aethiopiæ, penacuitur. Cyril.

Δειρᾶω. conuitior. uocabulum Spartanum.

Δειρὰς. ίτος. passer.

Δειρὸς. collis.

Δειροτομέω. μ. ήσω. π. ηκα. trũco caput. Acti. accus.

Δεῖρα. stercus, uliginosus herbosusq; locus.

Δειρεός. ὁ. ὁ. uel δειρεός. sordidus, stercoratus. cœnosus, κοπρώδης, humectus, herbosus.

Δεισιδαιμονία. ας. ἡ. superstitio, Bud. Com.

Δεισιδαίμων. ονος. ὁ. superstitiosus.

Δεισίδεκτος. α. ὁ. idem.

Δείτης. α. ὁ. timidus & metuendus.

Δέκα. decem.

Δεκὰς. ἡ. atq; etiam, & etiam.

Δεκάβοιον. α. ὸν. genus monetæ & sacrificij, à decem bubus sic dictum.

Δεκαδαρχία. ας. ἡ. decemuiratus.

Δεκαδάρχος. α. ὁ. decurio.

Δεκαδ' ἔχος. decemuir. Erat magistratus Athenis post exactos tyrãnos, qui Rempub. administra

bant: eorũ unusquisq; δεκαδάρχων dicebatur.
Δεκαπέλεκυμ. decem tabularum, Dionys. libro 2. Orig.
Δεκάσπιθρος. ὁ. ἡ. longus decem palmis.
Δεκαετὴς ἐος. ὁ. ἡ. decẽnis, de tempore dicitur, oxytonum. sed δεκαέτης paroxytonũ, de reliquis, ut puero, uino, planta & similib.
Δεκαετία. ἡ. decennium.
Δεκάζω. μ. άσω. π. ακα. do decimã iudici in corruptionem, donis corrumpo, corruptus iudico, & præter æquum. πᾶς ὁ δικαιον κρίνω. Vnde δεκασμὸς à quo dicitur & ἀποδεκάσος κριτὴς iudex scilicet quẽ quis ambire muneribus & corrumpere minus potest.
Δεκάκις. decies.
Δεκακυμία. decumanus fluctus, id est magnus.
Δεκάλιτρον. ὁ. numisma ualẽs decem obolis.
Δεκάμηνος. ὁ. ἡ. decem mensium.
Δεκαμναῖον. ὁ. decem minarum.
Δεκαμνος. ὁ. ἡ. decem minarum.
Δεκανάομαι. accipio, ἀποδέχομαι δεξιᾶσθαι.
Δεκανία. Vide in Appendice uocabulis militaribus.
Δεκάπαλοι. iam olim, πρὸ πολλοῦ παλαι, Attice.
Δεκαπλάσιον. ὁ. decuplum.
Δεκάπολις. ιος. ἡ. regio trans Iordanem decem ciuitatum.
Δεκάπους. οδος. ὁ. ἡ. decem pedum.
Δεκαρχία. ἡ. decemuirorum imperium, apud Lacedæmonios, qui singulis ciuitatibus decem præficiebant uiros.
Δεκάς. άδος. ἡ. decas, numerus denarius. παρὰ τὸ δέχομαι, ἢ ἔχω ἀφ' ἑαυτοῦ πάντα ἀριθμόν.
Δεκάς. domum carceris in qua cõdemnatos suffocare solebant, uocat Plutarchus in Aegid.
Δεκασμός. ὁ. ἡ decima.
Δεκασάτης. ου. ὁ. decurio.
Δεκάχινον. ὁ. genus mensuræ.
Δεκατεῖ. &
Δεκατόυσις. ι. ἡ. decimatio.
Δεκατδυτὴς. ὁ. ὁ. publicanus, qui decimã colligit.
Δεκατόω. pendo, uel exigo decimam, dijs decimam è spolijs nuncupo.
Δεκάτη. ης. ἡ. decima, δεκασμός. Δεκάτῃ ἔσιασαι dicebatur Athenien̄sibus, cum decimo die congregatis necessarijs, & infantibus nominibus impositis, peracta re diuina, splendidũ parabant conuiuium: erat & telonium quoddam Athenis δεκάτη, ubi decimæ colligebantur.
Δεκατηλόγος. ὁ. δεκατδυτής.
Δεκατος. η. ὁ. decimus.
Δεκατόω. μ. ώσω. π. ωκα. decimo, complector.
Δεκατῶνδε. οἱ. decimatores, δεκατδυταί.
Δεκατώνια. τὰ. decimæ.

Δεκάχαλκον. denarium uertit Plutarch.
Δεκάχιλοι. decies mille.
Δεκέλεα. ἡ. locus, & populi Hippothoontidos tribus, ut tradit Steph.
Δεκέτρος. ὁ. ὁ. &
Δεκέτης. decennalis, ut δεκέτης πόλεμος, & δεκέτες παιδὸν elegantius quàm δεκαέτδν.
Δεκήρης. ες. decemremis, decem ordinũ nauis Bayfius.
Δέκτης. ὁ. uel δεκτής. mendicus, pauper.
Δεκλικός. ὁ. capax.
Δεκτόν. τὸ. receptaculum, ὑποδοχεῖον.
Δεκτὸς. ὸν. ὁ. acceptabilis, acceptus. Δεκτὸν ἡγεῖσθαι, ratum habere.
Δελεάζω. μ. άσω. π. ακα, in esco, decipio: quasi δι' ἁλὸς θηρεύω. id est esca capto. Accus. Item escã hamo adiungo.
Δέλεαρ. ατος. τὸ. esca ad capiendum, illecebra.
Δελέασμα. ατος. τὸ. &
Δελεασμός. ὁ. ὁ. in escatio, illex.
Δέλεστρον. τὸ. lucerna, fax.
Δελήτιον. ι. τὸ. esca, aut uasculum in quo reconditur esca, δέλεαρ.
Δέλος. pro δῆλος.
Δελτάριον. ου. τὸ. literula, epistolion, tabella. Vnde δελτάρια ὀνύχινα & χρυσᾶ λίνα, apud Plut. in Anton. pro epistolis illis amatorijs Cleopatræ ad Antonium, ex crystallo & onyche lapide.
Δελτίον. διπλοῦν. pugillares. Herod.
Δέλτος. ι. ἡ. libell⁹, tabula, ppriè trigona, teste Eu.
Δελτωτόν. ὸν. τὸ. Deltoton. id est signum cœleste triangulare, literæ Δ simile. Proclus de sphæra. Item pudendum muliebre.
Δελφάκιον. ι. τὸ. catulus suis, porcellus. Et δελφακεύειν, τελεῖσθαι τὰς ὗς.
Δελφαξ. κος. ὁ. ἡ. porcus nuper natus, porculus lactans, porcus adultus & masculus Aristophanis grammat teste.
Δελφίν. ῖνος. ὁ. uel ἡ. delphin pisces, de quo Aristotel. Aelianus, & Erasmus in Chiliad. Est & sydus apud Proclum de sphæra. Item nauticum instrumentũ, quo utebantur in bello ad demergendas naues. Aristoph. equitib. οὓς δελφῖνας μετεωρίζει, καὶ τὸν ἄκατον παραβάλλει. Vnde & nauis δελφινοφόρος, & δελφινοφόροι. Apollon. scribit draconem ab Apolline interfectũ δελφίνιον uocatum esse, cuius hi sunt uersiculi, ὡς ποτὲ τετραόρῳ ὑπὸ δειρὰδι παρνησσῷ. Δελφίνιον τόξοισι πελώριον ἐξενάριξεν, quod ipsum & interpres comprobat, addens à quibusdam masculino genere ab alijs fœminino pronũciari. Vocabantur etiam Delphines, qui Delphicum custodiebant oraculum.

Δελφίνιον.

Δελφίνιον. ὸν. ὸ. arx in Chio, & templum Apollinis in Attica. Pollux dicit forum esse iudiciale Athenis ab Aegeo constructum, ubi iudicabatur de ijs, qui factum quidem non negabãt, sed iure factum aiebant.
Δελφινίς. ίδος. ἡ. apud Lucian. uocatur mensa pedes habens ad similitudinem delphinis.
Δελφινιδεύς. ὁ. delphinulus.
Δελφινοφόροι ὁλκάδες. naues sic dictę apd Thucydidem. Bayf. uide in dictione δελφίν.
Δελφίς. ἶνος. ὁ. δελφίν. oxytonum.
Δελφίς. uocatur etiam naualis quædam machina ad naues uel pessundandas, uel contra uectorum impetum firmandas.
Δελφύς. ύος. ἡ. uulua, uterus, uenter. oxytonum, unde ἀδελφοί, uterini fratres.
Δέλω. δεδελεάζω.
Δέμας. ατος. uel indeclinabile, τὸ. forma, figura, funis, σῶμα, corpus. Sic dictum (teste Macrob.) quasi uinculum animæ. Homer. ferè de uiuo corpore utitur, ut σωσθεὶς δεμέμυον τῇ ψυχῇ, σῶμα uero de mortuo. Penem quoq; honestiore uoce δέμας dici inuenio, sic Plato Comicus de bulbo loquens, δέμας, inquit, ἀνορθοῖ, hoc est, τὸ ἀσθῖον ἐντείνει, ut Eust. Iliad. χ. annotat.
Δεμνιον. ὁ. τὸ. cubile.
Δεμνιοστήρης. ες. lectum occupans, in strato cubans, quod talis stragula seruare uideatur: nidũ incubãs apd Aesch. de pullis implumibus.
Δέμω. μ. ιῶ. ædifico.
Δεμολάλισμες. άς. molæ salsæ, farra dijs sacra, δεμολοῦσμες.
Δεμόλω. μ. ιῶ. Ionicũ uerbum est, significatq; circũspectare, ac huc & illuc ἰλλάς. id est oculos uertere, annuere, oculis significare, subsannare.
Δενδρήεις. εσσα. ὁ. ἡ. syluosus. (nare.
Δενδροκάω. uel δενδροκάζειν. arboribus tegi, obumbrari.
Δενδροκάχειν. uel δενδρουάζειν. arboribus tegi, obumbrari.
Δενδρολάς. άδος. ἡ. arbuscula.
Δενδροβατέω. arborem conscendo.
Δενδρόομαι. ῶ. ὁ. arboribus abundans.
Δενδροτομέω. arbores incido.
Δενδρολάχανα. τὰ. oleri arbores.
Δενδρομαλάχη. ἡ. althea seu hibiscus, in geoponi
Δενδρον. ου. τὸ. & (cis.
Δένδρεον. &
Δένδρος. έος. ὁ. arbor. hoc postremũ dicit Corinth. Atticorum esse proprium.
Δενδροπήμων. ον. ὁ. ἡ. urens arbores & lædens ueluti frigus solet, apud Aeschyl.
Δενδρότης. incrementum arborum.
Δενδρόω. populor.
Δενδρουλέω. lateo proprie inter quercus, subarbores fugio æstus uitandi, aut frigoris gratia, etiam in aqua mergor. Δενδρουλοῦσα φωνὴ, uox amœna. Secunda syllaba aliàs per ο tota scribitur. Eust. ex Aelio Dionys. Ilia. γ. uocem quãdam apud Phonascos δενδρουλίζειν dici testatur, non tamen explicat.
Δενδρούδιον. ου. τὸ. &
Δενδρύφιον. arbuscula.
Δενδρώδης. ες. ὁ. ἡ. accedens ad naturam arboris, arborescens.
Δενδρῶν. ῶνος. arbustum.
Δενναζω. μ. άσω. π. ακα. blasphemo, iniuria afficio, conuicior. Accus.
Δεννακός. ridiculus, conuicijs obnoxius.
Δηϊν. ου. ὁ. iniuria.
Δηϊν. ὁ. conuitium, sannus, subsannatio.
Δεξαμενή. ῆς. ἡ. cisterna, latrina, canalis, ὑπόστωμα ὑδρηῶν. Democritus δεξαμενὰς per translationẽ, uenas ceu sanguinis canales appellauit. Plato pro κολυμβήθρα. hoc est, solio lauacri usus putatur, oxytonum, ut differat à participio δεξαμενὸν, penacuto.
Δεξιά. ᾶς. ἡ. dextra. poëticè δεξιτερή. ἀπὸ τοῦ δέχεσθαί δι' αὐτῆς τὰ δεδόμενα. ἢ ἀπὸ τοῦ δεξιέναι δι' αὐτῆς πρᾶξις. Etym.
Δεξιά. τὰ. bona & fortunata, cui cõtrariũ σκαιά. Veteres τὰ δεξιὰ uocabant ea quæ prudentia essent, ut annotat Sophocles interpres in ratione astrorum τὰ δεξιὰ μέρη, borealem plagam notatur, τὰ ἀριστερὰ, australem. Theon.
Δεξιάζω. à dextris.
Δεξιμήλων. τῶν. ἀπὸ τοῦ δέχεσθαι τὰ θυόμενα μῆλα ἕνεκεν ἢ ἐπὶ θεῶν βωμῶν. Etym.
Δεξιάνειρα. ὁ. Dexij filius. patrony. Etym.
Δεξιβόλοι. qui dextra manu mittunt hastilia.
Δεξιόβαλος. ὁ. ὁ. lancearius, τῆς ἀφύλαξ, qui dextra lanceam mittit.
Δεξιόομαι. μ. ώσομαι. π. ωμαι. capio per dextram, dextrã do, humaniter, benigne & comiter excipio, tractoq;, prehenso, saluto, compello, ambio. Bud. in Annot. Accus.
Δεξιός. ά. όν. commodus, idoneus, dexter, prudens, eruditus, ciuilis, lepidus, beneuolus.
Δεξιοσάτης. ου. ὁ. qui in dextra chori parte præsidet
Δεξιότης. ητος. ἡ. dexteritas. (bat.
Δεξιόω. ῶ. ex dextra.
Δεξιτερά. ᾶς. ἡ. dextera.
Δεξιτερός. ὁ. dexter. ὄφελον εἶναι δεξιώτερος.
Δεξίωμα. ατος. ὸ. res dextra, faustitas. (Etym.
Δεξίων. sic uocatus fuit Sophocles ab Athenien̄sib. uide Etym.
Δεξιῶς. feliciter, eruditè, ὑπαρδδύτως.
Δεξίωσις. ι. ἡ. susceptio per dextram.
Δέομαι. μ. δεήσομαι. π. δεδέημαι. ἀπὸ τοῦ δέομαι. οῦμαι. indigeo, rogo, desidero, careo aliquare,

conuenio aliquem. Item inuenio, capio. Item dirigo, moderor, ut Aristarchus. Item ligo. Etym. Depon. genit.

Δ ἐορ. ονδς. ὸ decens, decorum, ut *δέορ ἔδει τὰ δίκαια ποιεῖν*. Necessarium, ut *πᾶν τὸ γιγνόμενον δέον καὶ φθαρῆναι*. Vtile, commodum, ut *δέον ἐστὶ τοῖς πράγμασι χρῆσθαι*. Sciendum quod huiusmodi participia impersonaliũ uerborum reddi sæpe nequeunt. Latinè per uerbum ipsum, sed alia dictione adiuncta, ut *δέον* cum oportet uel oportuerit, *ἀκουσθὲν* cum auditum fuisset. *ὥσπερ δέον*, tanquàm oporteat. *Εἰς δέον*, commodè, ut *ἂν δέον ἐγένετο*, apud Herodot. commodè cessit. Pericles cum esset populo rationem expensæ pecuniæ red. liturus, puderetq; palàm tritulum insumptæ pecuniæ proloq. tectè significauit, *εἰς τὸ δέον*, inquiès, *ἀνήλωσα ὀκτὼ τάλαντα* id est, in usus necessarios tantùm talentorum insumpsi. *Ἐν δέοντι*, in tempore, tempestiuè. Δ *ἔορ* pro *δεόντως* quoq; legitur, ut *πρέπον* pro *πρεπόντως*, præsertim apud Attic. quorũ peculiare est, teste Io. Grãmat. uel Eust. potius, huiusce modi in *ως* desinentia aduerbia *μεσόπως*, ut illi appellant, in *ορ* efferre, ac nomina pro aduerb. usurpare.

Δ *ἐοντᾶ. ὸν*. indigentẽ, ligantem, decẽtem. Item *ἑνὸς δ' ἐοντος πρωτ ήποντα ἔτεος*, cadẽ locutio est, quæ & Latinis, unde quinquaginta, uel unum de quinquaginta. Δ *ἑονῖα. τὰ*. opportuna.

Δ *ἐονῶ*. ligarunt.

Δ *ἐόντως. πθσηιόντως*, decenter.

Δ *ἐος. ἐος. ὸ*. timor. Differt à *φόβος*. uide Ammon.

Δ *ἐπεας. αθς. ὸ*. patera, poculũ. *τῇ δὲ τὸ δέχω*. Ety.

Δ *ἐπιαστορ. ὸ*, poculi genus, Athenæus.

Δ *ἐπίρροον. ονθ*. incõstans, leuis.

Δ *ἐπου. ὡστ' δέ*, dicitur. Est enim *ωσ* interdum *ἀργὸν*, ut *δίω, δίεις, δοῖ*, &c. Bud. Com.

Δ *ἐπῶ*. paro ut fullones, *κνάπτω*. Vnde *βυρσοδέψης*.

Δ *ὀρ'κ. ἦ*. idem, quod *ὅρκος*. Etym.

Δ *ὀρακχὶς. ἐος. ὁ ἦ*. iugulum cõprimẽs, ut laqueus.

Δ *ὄραια. τὰ*. ornamenta circa collum.

Δ *ὀράμβ θ. ὐ. ὁ*. millus, hoc est collare canum coriaceum clauis cõfixum aduersus luporum impetum.

Δ *ὀραστ'ὸλη. ης. ἦ*. laqueus aucuparius, quasi colli ligamentum dixeris Antipater. Epigram.

Δ *ὀρὶς. ατθ. ὸ*. pellis ouina.

Δ *ὀρὶς ἰμ'ᾶτος*. pellis, cutis. *τῇ δὲ τὸ δέρος. πλεονάζουσι δὲ τὸ β Συρακόσιοι*.

Δ *ὀρ'γμα. ατθ. ὸ*. aspectus, oculorum acies, oculus, uisus. *ἀπὸ τοῦ ὁράω*. Etym.

Δ *ὀργ. ης. ἦ*. collum, ceruix, *δέρη· τὸ ὑπὸ τῷ γένυϊ ἐκάστου*. & proprie de quadrupedibus dicitur, improprie uero de hominibus. Etym. differt etiã ab *αὐχήν*. Vide Ammonium, ut supra *δέρη*.

Δ *ὀρκέσκω*. respicio.

Δ *ὀρκυνὶς. ὲθ. ὁ*. epithetõ leporis, quòd oculis apertis uideatur dormire.

Δ *ὀρκυ. ἦ*. Veneris filia apud Theonem.

Δ *ὁρῶμαι*. uideo, *δέρκω*.

Δ *ὁρῶμ θ. ὐ. ἦ*. uisus.

Δ *ὀρ'ύλλω*, siue *δορύλλω*. sanguinẽ poto, exeorio. Etym.

Δ *ὄρκω. μ. ξω. π. χα*. aspicio. uideo. Accus.

Δ *ὀρμα. αθς. ὸ*. pellis, proprie dicitur irrationalis, *τῇ δὲ ὸ δέρω τὸ ἐκδέρω*. quanquam etiam cutis hominum dicitur, *τῇ δὲ τὸ ἔξω τοῦ σώματ θ, ὅ ἐστι πλήρωμα*. Etym. item crumena, fasciculus, oculus. *δέρ θ, δέρας*.

Δ *ὀρματικὸν. τὸ*. uocabatur pecunia quæ ex diuenditis pellibus irrationalis superat, teste Lycurgo Rhetore.

Δ *ὀρμάλ θ. ὐ. ὁ*. pelliceus.

Δ *ὀρμάτ'ρα. τὰ*. Sic uocat Aristoteles uolucres, quibus cutis pro pennis est, sicut uespertilio, cutipennia uoces licebit.

Δ *ὀρμαφορεῖν*, pellibus amictum esse.

Δ *ὀρματώδης. ὲθ. ὁ. ἦ*. cuticularis.

Δ *ὀρμιδὴς. ὁ*. uermis, serpens.

Δ *ὀρμὶς. ὶς. ὁ*. Lysiæ oratori uermis est: Aristarcho anguis, proprie crudas pelles deuorans.

Δ *ὀρμύλλ'ν. τὸ*. *δορύλλιν*. Etym.

Δ *ὄρ'ξις. ἦ*. uisio, uisus, aspectus. Etym.

Δ *ὄρος. ἐος. ὸ*. pellis, *κώδιον· ἀπὸ τοῦ δέρεσθαι ὑπὸ τῶν ἀνέμων*. Δ *ὡμικῶς*. Etym.

Δ *ὀρ'ῦς. ὶ. ὑν. ἦ*. pellis, uestimentum densum. item uelum ex pilis densum quod in ianuis aulæ appenderetur, Etym. Sagum densum è pilis contextum.

Δ *ὀρ'τηρον. ὸ. ὸν*. à *δέρω*, sicut à *πλήσσω πλῆκτρον*. tympanum, omentum, pellis, rostrũ. Lexicon Rhet. dicit significare *ἐπίπλοον*, hoc est, omentum, alij uero id quod Medicis dicitur *ὑστρα*, fumen, Aristarchus uero pellem, & omnem cutem quæ sit ante ipsum hepar. Etym. Hippocr. est *τὸ ἐντέρου ὸν λεπτόν*, teste Psello.

Δ *ὀρω. μ. ῥῶ. ω. κα*. excorio, percutio, cædo, uerbero, cædo. Actiu. accus.

Δ *ὑσι θ. ὐ. ὸ*. mensis Iunius apud Macedones, lectio probatior est *Δάσιος*.

Δ *δυμδύω. τὸ δύδμῶ*. ligo, uincio.

Δ *δυμή. ῆς. ἦ*. fasciculus, uia.

Δ *ὲσμι θ. ὐ. ὁ*. uinctus, *δύδμώτης*.

Δ *δυμός. ὐ. ὁ*. & in plurali *δύδμά. τὰ*. uinculũ, nodus, clauus.

Δ *δυμόω. μ. ώσω. π. κα*. ligo, *ἕρκτλῶ ὡσάγω*. Actiu. accus.

Δ *ὲσμωτήριον. ὐ. ὸν*. carcer. Bud. Com.

Δ *ὲσμώτης. ὐ. ὁ*. ligatus, uinctus. & actiuè qui uincit. Item *δεσμῶτρ*, custodiæ. Bud. Com.

Δ *ὲσμῶτις. ίδ θ. ἦ*. ligata.

Δ *ὲσπόζομαι*. pareo, obsequor.

Δ *ὲσπόζω. μ. ώσω. π. ωκα*. dominor. Neut.

Δ *ὲσποινα. ης. ἦ*. domina, uxor, hera, Accipitur p Proserpina. Verg. Hi dominam Ditis thalamo deducere adorti. Cæl. lib. 10. cap. 17.

Δ *ὲσπότιν θ. ὐ. ὸ*. filius herilis, *δεσπότσιν θ*.

Δ *ὲσποσινεύτρ*. liberti qui classes conscẽdebant.

Δ *ὲσπόσυ. ης. ὕ*. &

Δ *ὲσπότ'δα. ας. ἦ*. dominium.

Δ *ὲσπότ'δα. ας. ἦ. δεσπότις*.

Δ *ὲσπότης. ὐ. ὁ*. herus, dominus. Relatiuum est serui, *κύρι θ* uero liberi. Vide Ammonium in *δέσποτης* & in *κύρι θ*.

Δ *ὲσπόλινθς. ὐ. ὁ*. herilis. Bud. Com.

Δ *ὲσπότις. ίδ θ. ἦ*. domina.

Δ *ὲστ'ή. ῆς. ἦ*. fax, lampas. Verbale *ἀπὸ τοῦ δέω*, quod est ligo. faces enim è stuppa & papyro compinguntur atq; colliguntur.

Δ *ὲσ'τι. αὐτὸ τῷ δέ*. Bud. Com.

Δ *δύας*. τῆ. bonos dæmones uocabant Magi.

Δ *δύεω. μ. ήσω. π. ηκα*. priuo. Accus.

Δ *δυκής. ὲθ. ὁ*. &

Δ *δύκ θ. ὐ. ὁ*. dulcis, splendidus, similis.

Δ *δύκ θ. έος. ὸ*. dulcedo.

Δ *δύκω* curo, *φροντίζω*.

Δ *δυλόν. ὸ*. malum, inutile.

Δ *δύμα. ατθ. ὸ*. rigatio.

Δ *δύομαι. μ. δύσομαι. π. δυμαι*. pro *δέομαι*, υ interposito poëtice. id est priuor, indigeo.

Δ *δυ ί. κὼ*

Δ *δῦρο*. age, *ἴθι, φὴ τοῦδε, ἐλθὲ, ἐκεῖσε, φράτε*. huc adsis, uenito. aduerb. hortãdi. Bud. Com, Iones teste Eust. dicunt nonunquã *δεῦρο* per ῶ, p *δεῦ*

Δ *δῦροκἀκεῖσε*. ultrò citroq;. (ρο.

Δ *δύρω*. idem quod *δύ ί*.

Δ *δῦς. ὁ. ζεύς*. Iupiter.

Δ *δύβοιόν. ὸ*. imbutum.

Δ *δύβοιός. ὸ. ὁ*. tinctor. Δ *δύβοιός ἐστι ἡμῦ* dicitur *ἡ βεβαῖα καὶ ἔμονθ*, quia *δύσοποιὸς βαφὴ δυσέκπλυτ θ λέγετ*. Sic Cic. de Orat. Sit enim mihi tinctus literis, audierit aliquid, legerit, ista ipsa præcepta acceperit. Δ *δύβοιος δόξα*, pertinax opinio. apud Platon, quasi inelubilis. Bud. Com.

Δ *δῦτος. ὐ. ὁ*. secundus, ultimus.

Δ *δῦτ*. huc agite. Hortantis aduerb.

Δ *δυτραγώνισ'ῆρ*. secundas partes ferre. Sumptũ à gladiatoribus. Nã par illud gladiatorũ quod progreditur prioribus duobus defatigatis, proprie *δύτραγωνισεῖν* dicitur. Bud. Com.

Δ *δύτραγωνιστ'ής. οῦ. ὁ*. qui secundas parteis agit, uel alteri subseruit, scænicus, qui secundas partes fabulæ agit. Bud. ibidem.

Δ *δύτραῖ θ. ὐ. ὁ*. secundarius, id est secundo die aliquid faciens.

Δ *δύτρ'ία. τὰ*. secundas partes. Sic Cic. lib. 3. De Orat. Huic primas dedisse Demosthenes dicitur, cum rogaretur quid in dicendo esset primum huic secundas, huic tertias. Bud. Com.

Δ *δύτρ'ῖον. ὐ*. secundum præmium.

Δ *δύτρδύω. μ. δύσω. π. δυκα*. sum secundus.

Δ *δύτρι. ἄζ'δ*. iterare.

Δ *δύτρ'ελας*. genus uini, quod uigorem suum perdidit & uapescit, *ὁ μετὰ τὸ ὑδρωρ ὠφελῶμα εἰς τὰ σύμφυλα οἶνος*. Latinis lorum.

Δ *δύτρ'ί θ. ὐ. ὁ*. secundarius.

Δ *δύτροβόλ θ. ὐ. ὁ*. dicitur de equo mediæ ætatis.

Δ *δύτρον*. iterum. *ἔτι δεύτρον*, secunda uice.

Δ *δύτρόνομος*. secunda lex, aut posterior lex.

Δ *δύτρόπολμος*. ita dicebatur, cui iam quasi mortuo iusta celebrabãtur, & qui deinde præter omnium opinionem saluus rediret, ut ex bello uel peregrinatione.

Δ *δύτρόπρωτ θ. ὐ. ὁ*. secundo primus. Sicut sabbatum *δεύτρόπρωῳ* uocabant, quòd festum aliquod sequeretur. Erasm. in Luc. cap. 6.

Δ *δύτρθ. ὐ. ὁ*. secundus. Lucian. *ἐμὲ δεύτρον ἄξεις Ἑρμωνος*. Si me minoris ducis Hermone.

Δ *δύτρος πλῶς*. prouerbialiter uocatur nauigatio quæ remigio obitur, uel cum remigio nauis impellitur, id est, secundarius uentus, tãquam *πρῶτος* sit quiæ secũdo uẽto instituitur. Eu. Il. *π*.

Δ *δυτρότοκος. ὐ. ὁ*. quæ bis peperit.

Δ *δυτέρως*. secundario & per accidens, siue nõ primaria ratione. Galen. *κατὰ συμβεβηκός, δεύτερα μέσα πνός*, & *ὁ πρώτως* pro eodem accipit lib. 3. *κατ' ἀκρόδρυ*.

Δ *δυτρώσ'ις*. traditiones hominum. Hieron.

Δ *δύω. μ. δύσω. π. δυκα*, priuo, irrigo, madefacio, effundo, oblino. Actiu.

Δ *ἐφομαι*. excorio, aut uello pudenda, masturbo, apud Aristophan. Ranis.

Δ *ἑχαμματοί. οῖ*. decem habentes maculas.

Δ *ἑχήμερος. ὐ*. decem dies durans. Thucyd. *δέκα μῆνες στρατιᾶς*.

Δ *ἔχομαι. μ. ξομαι. π. γμαι. μέσ. ἀόρ. ά. ἐδεξάμην*. fuscipio, capio, admitto, cõsentio, excipio, probo. Vide *λαβεῖν* in Ammonio. differt enim à *δέξασθαι*.

Δ *ἔψα*. corium.

Δ *ἑψέω. μ. ήσω. π. κα*. coquo, mollio, tingo, subigo, & depsere Latinis receptum est. Accus.

Δ *ἑω. μ. δήσω*, uel *δέσω*. ligo, uincio, opus habeo absum. Genit. metuo. unde fit *δέος*, id est, timor,

mor, deceo, unde ἔδηι & per crasin ἔδλ, decebat, supplico, unde λιτομαι. Ety. autor adnotat.

Δή. sanè, iam, etiam. Vnde δήιγ, & uero, & quoq;. interdum pendè cõtrario est πάνυ γραμικόν, ut cum significat duntaxat, demum. Est etiã πάνπληρωματικόν, ut in νῦν δὴ apud Platon. Interdũ est μεταβατικόν, & significat porrò. Plato in Timæo, νῦν δὲ δὴ νόμων ἡμῖν ἐφεξῆς πέφανε. Tu autem perge porrò Sic δὲ δή, nec uero. Item φόρτ δ'ἦ, οἷον δὴ, ἴθι δή. Aliquando, igitur, proinde. Isocrat. ἐκ δὴ τούτων ῥᾴδιον καταμαθεῖν. Aliquando multo magis, ut εἶπον. Est etiam repetentis, ut inquam. δὴ γάρ, iam enim. δήτε, utiq;. δῆτα κακεῖσε, huc atq; illuc. Bud. Com.

Δῆγμα. ατος. τὸ. κοὐ

Δηγμός. ὁ. morsus.

Δηεῖν. bellare, occidere. (δήϊς.

Δήϊς. inuenies, sero disces. Epigrã. γραῦ λάμιος Δηθάκις ἐκ δὴ δηὶ γίνεται. Ety. diu. Itẽ δήθα uel δηθάκις, sæpius. τί δῆθα; Quid igitur? Aristoph.

Δηθαγόρ☉. loquax.

Δηθαίωνδε. οἱ. longæui.

Δῆθεν. quasi, cum ueri similitudinem duntaxat fingimus, tanquam, uidelicet.

Δηθόω. moror, tardo.

Δηϊάνειρα. Herculis uxor. ἀπὸ τοῦ δηϊ☉ & ἀνὴρ, quasi uirago.

Δηϊάω. μ. άσω. π. ακα. scindo, comburo, populor agros. Accus. iung.

Δηΐζω. μ. ισω. σ. ικα. populor, uasto.

Δηϊ☉. ϛ. ὁ. hostis, hostilis, bellicosus, inimicus, fortis. Item ignitus, ustiuus. πῦρ ἀπὸ τοῦ δαίω, τὸ κάπτω, ἢ τὸ καίω. Etym.

Δηϊστής. ῆτ☉. ἡ. pugna.

Δηϊόω. μ. ώσω. σ. ωκα. populor, uasto, debello, depopulor, ueluti cum segetes aut syluæ flagrant incendio, hostiliter occido. Iota aliquãdo subscribitur uel abijcitur.

Δηΐς. ἡ. pugna.

Δηΐων. hosticus. ἀπὸ τοῦ δηϊ☉. Etym.

Δήκτης. ϛ. ὁ. mordax.

Δηκτικοί. οἱ. mordaces.

Δήκω. μ. ήξω. π. ηχα. mordeo, δάκνω, λυπῶ. Ac.

Δηλαδή. uidelicet. (cus.

Δηλαίνω. lædo, βλάπτω.

Δηλαιτός. miser.

Δηλαυγῶς. pro palàm.

Δηλεύϝ. uelle, deliberare.

Δηλέω. μ. ήσω. π. ηκα. noceo, lædo. πῦρ ἀπὸ τοῦ δῆλος τῶν μάχιμ. ἢ πῦρ ἀπὸ τοῦ κῆλα τὰ βέλη, προσῳκείωται. Etym. accus.

Δηλή. uoluntas, consilium.

Δήλημα. ατος. τὸ. nocumentum, uenenum.

Δηλήμων. ονος. ὁ. pessimus, nocuus, λυμαντής.

Δήλησις. ἡ. damnum, seditio, ira, contumelia.

Δηλητήρ. ῆρος ὁ fructuũ uastator. Epigr. lib. i.

Δηλητήριον. ϛ. τὸ. uenenum, herba mortifera. Herod. adiectiuè posuit.

Δήλια. τὰ. festa Apollinis in Delo. Vide in Chil. Erasm. Pythia & Celia.

Δηλιάς. nauis nomen, & Ceres.

Δηλιασάι. qui Delum proficiscuntur oraculi cõsulendi gratia.

Δηλία. ας. ἡ. oppidum Cariæ.

Δηλιάς. άδος. ἡ. nauis qua in Delum nauigabant Theori. unde & δηλιασάι.

Δηλιβύς. ύος. ὁ. nomen gentile.

Δήλιον. ϛ. τὸ. urbs Bœotiæ in Tanagra.

Δήλι☉. Apollo. à Delo insula & Δήλιοι, affines, qui duas sorores duxerunt.

Δηλονότι. uidelicet, omnino, πάνυ. Etym,

Δῆλον. τὸ. templum Apollinis,

Δῆλος. ϛ. ὁ. manifestus, φανερός. πῦρ ἀπὸ δήλου εἰσκω ἢ πῦρ ἀπὸ τοῦ δαλός, προπῆ τοῦ α, ἢ ἀναβοᾶ τοῦ τόνου. Etym.

Δῆλος. ϛ. ἡ. insula Delos sic dicta, quod marti immersam & absconditam Iupiter conspicuã reddiderit, uide Etym.

Δηλοτοιῶ. declaro.

Δηλόω. μ. ώσω. π. ωκα. manifesto, declaro, significo, explico, præ me fero, notum facio. Δήλημα, argumento est. Accus. iung.

Δήλωμα. ατος. τὸ.

Δήλωσις. ιος ἡ. declaratio, decretum.

Δήλως. palàm, ἀναφανδὸν καὶ ὑπέρως.

Δηλωτικός. ϛ. ὁ. declaratiuus.

Δῆμα. uinculum.

Δημαγωγέω. μ. ήσω. π. ηκα. populum duco, bene uolentia rego, factionem facio, demulceo homines, multitudinis gratiam emereor, gratiam allicio. Δημαγωγοῦντες ἀθλίοις, qui Atheniensem remp. administrabãt. Eras. ex Athenæo.

Δημαγωγία. ας. ἡ. concio, administratio reipub. Item benevolentiæ captatio, dum blandis uerbis populi gratiam emereri conamur.

Δημαγωγός. ϛ. ὁ. administrator reipub. conciliator. quod autem est κόλαξ in tyrannide, hoc est δημαγωγὸς in democratia turbulẽta. Bud. Cõ. (& Annot.

Δημάδης. ὁ. αὐτὸ τοῦ Δημέας. Demeæ filius, uel nepos. patronymicum.

Δημαρέτων νόμισμα. numisma à Gelone Agrigatinorum tyranno ex Demarete uxoris mundo muliebri cusum apud Syculos.

Δημάρητος. ὁ. Demaratus, quasi populi magna expectatione & uotis natus. Eust. Iliad. g.

Δημαρχία. ας. ἡ. tribunat9 plebis, ὅτε δῆμος ἄρχῃ.

Δημαρχικός. ϛ. ὁ. tribunitius.

Δήμαρχ☉

Δήμαρχος. ϛ. ὁ. tribunus plebis, populi præses, & qui per regionẽ census & facultates populi describebat ad soluenda publica debita. Etym. Aristoph. interp. appellat eosdem ναυκλήρους δήμαρχοι, inquit, scribebant in diarijs eorum nomina qui reipub. aliquid debebant, libellos itẽ lexiarchicos penes se seruabãt, populũq; ad leges accipiendas conuocabant. Pollux tamẽ ναυκλήρους alios ab his fuisse dicit, quem cõsule & (Harpocr.

Δημαρχῶν. idem.

Δημάρχης. ϛ. ὁ popularis, amans populi.

Δημαρχία. popularitas.

Δημόσια. proscriptio, apud Plutarch.

Δήμευσις. ι☉. ἡ. publicatio.

Δημεύω. μ. εύσω. π. δυκα. alicuius bona publico, bonis mulcto. Etym. Accus. iung.

Δημεχθήλος. ὁ. plebi inuisus.

Δημηγορέω. μ. ήσω. π. ηκα. concionor.

Δημηγορία. ας. ἡ. concio.

Δημηγορικά. ὴς. ἡ. deliberatiua.

Δημηγορικός. ϛ. ὁ. concionatiuus.

Δημηγορικόν. ϛ. deliberatiuum genus.

Δημηγόρ☉. ϛ. ὁ. concionator.

Δημηγορέντων. οἱ principes populi.

Δήμητρα. ας. ἡ. Ceres quasi γῆ μητήρ. Δήμητρ☉ ἐλευσινίας, hymnus est apud Orpheum. Δήμητρ quocatiuus est nominis: λάματερ autem uidetur aduerbium admirantis. Am. (Cereus.

Δημήτριος. ϛ. τὸ Cereale. Inde Δημήτρια Cerealia,

Δημήτρια. τὰ ludi Athenis in gratiam Demetrij Poliorcetæ, ut ἀλαζόνος instituti, qui quoties actitabantur in proscœnio Demetrij nomen inscribi solebant.

Δημητριάς, άδος. ἡ. tricesimus mẽsis apud Athenienses, dictus aliquando fuit à Demetrio Macedone, ut scribit Polemon.

Δημητριακός. ϛ. ὁ. cerealis.

Δημήτριοι καρποί. dicuntur frumenta, & legumina, quasi cerealia.

Δήμια. ων. τὰ. res à populo donatæ.

Δημίζω, popularẽ aurã capto, decipio, Aristoph.

Δημιοπρασία. auctio, onis.

Δημιοπράτης. auctionator, Plutar. in uita Crassi, παραβαλλομένην πρὸς τὰ σύλλα δημιοπράτα καὶ τὰς περὶ τὸ πῦρ ἐργολαβίας ἐπιεικεστέρας φανέντας.

Δημι☉. ϛ. ὁ. proprie significat popularem, sed accipitur substãtiuè pro ministro publico, ut sunt lictores, carnifices, & quæstionum præsides, dictus quasi ζήμιος. Vide Ammonium.

Δημιουργεῖον. τὸ. officina, ἐργαστήριον.

Δημιουργέω. μ. ήσω. π. ηκα. creo, compono, impero, superfsum alicui rei, procreo uertit Gaza.

Δημιουργικῶς. fabriliter, Aristoph.

Δημιούργημα. ατος. τὸ. opificium.

Δημιουργία. ας. ἡ. institutio.

Δημιουργός. ϛ. ὁ. artifex, τὰ δημόσια ἐργαζόμεν☉, opifex, creator, princeps reipub. Atticè qui ex publico stipẽ facit, sic Hom. capit. Doricè uero qui plebi præest, item Architectus & figulinã exercens. Item δημιουργός. ἡ. mulier in nuptijs dulciariorũ bellariorũq; apparatrix, quæq; spõsum laudabat, & in nuptijs sacra parabat.

Δημιουργὸς γυνὴ, apud Athenæũ expositicia fœmina & prostituta.

Δημιουργτρία. ας. ἡ. concionatrix.

Δημιῶν. populum gubernans.

Δημοβόρος. ϛ. ὁ. uorator rerum populi. Epitheton principum apud Homerum.

Δημογέρων. οντος ὁ. senior & honoratior in populo apd. Hom. q in populo dignitate antecellit.

Δημοδοινία. ας. ἡ. epulũ publicum, teste Polluce.

Δημοκησίλης. ους. ὁ. qui populum reueretur & colit officiosè, popularis, Strab. li. 14. publicola, hoc est δήμου σεβόμενος. Plutar. in uita publicolæ. ὥστε πατρικολαν ὀνόμασαν αὐτὸν ὁ δῆμος καὶ ἀνυγόρευσαν, σημαίνει δὲ τοῦ νομα δημοκηδῆ.

Δημόκοινο☉. ϛ. ὁ. idem quod δήμιος, & δημόσιος, minister publicus, lictor, tortor, carnifex, quæstionarius, quæstionum præses, prætor. Etym. Vide δήμι☉ in Ammonio.

Δημοκόλαξ. κος. ὁ. adulator populi.

Δημόκομπ☉. iactator garrulus, σωμύλ☉, δημηγόρ☉, qui populo placet.

Δημοκοπία. popularitas, quæ etiã ὀχλοκοπία uocatur, popularis seditio, Bud. Com. Item ambitus, sit enim dum elargitis pecunijs benevolentiam nobis demereri studemus.

Δημόκοπ☉. ϛ. ὁ. popularis labor. Et δημοκόπος idem quod δημαγωγοί, nisi quod δημοκόποι legibus agrarijs, & munerib9 gladiatorijs & spectaculis multitudini lenocinari & obrepere solent, aut epulum sæpe præbendo, δημαγωγοὶ uerò concionibus.

Δημοκοπῶ. exhaurio populum. Item gratiam populi emereor. Bud. ibidem.

Δημοκρατία. ας. ἡ. principatus populi.

Δημοκρατικός. ϛ. ὁ. qui fouet principatum popularem, populari instituto uiuens, qui dignitatem in libertate constituit.

Δημοκρατῶμαι. uiuo in democratia.

Δημολάλητ☉. ὁ. peruulgatus, celebris, famigeratus populo. Etym.

Δημονέστερον. turpius, indecentius, σχέτλιον τὸ γὰρ ἄλλο παντῶν γινόμενον.

Δημοπίθηκ☉. qui fraude agit cum populo. Eras. prouerb. Simia barbata.

Δημοποιητὰι, uel δημοποίητοι. οἱ. qui cõmuni cõsensu ad rempub. admissi sunt, alieni, & suffragio populi urbe donati, Plutarch. in Solo. Harpocrat. legit δημοποιητάι qui quo pacto à populo ciues fierent, docet Demosth. in oratione κατὰ νεαίρας.

Δῆμ©-. ε. ὁ. populus, tribus, multitudo, turba, pernanfl ectitur. πρὸ τοῦ δίω τὸ δδμόω, ὅσωι δεδημωμέν©- ὄχλ©- ἢ πρὸ τοῦ δίμας, οἷον γὴ σώματι ἐπάρχων. Etym.

Δῆμ©-. ἡ. merecrtrix prostituta, & cõmunis populo ab Archilocho dicitur. Eust. Ilia. ψ.

Δημός. ὃ. ὁ. oxytonum, pinguedo, λῖπ©-. πρὸ τοῦ παίω. δύο ἐκάπλου γὰρ τὸ λίπ©-, significat & δημόσιον, plebeium, popularem. Etym.

Δημοσία. publicè.

Δημόσια. τὰ. respublica, & negotia ad Rempub. pertinentia.

Δημοσιακὸν. τὸ. publicum.

Δημοσιδύω. μ. δύσω. τ. δύκα. δλωρεὰν ἐργάζομαι. publicus sum. Aristophan. Acharn.

Δημόσιον. τὸ. ærarium, fiscus.

Δημόσιον ἔδαφ©-. solum publicum.

Δημόσι©-. ε. ὁ. publicus, δήμιος, lictor, tortor.

Δημοσιόω. μ. ώσω. π. ωκά. publico. Accus.

Δημοσιώνης. ὁ. uilis, plebeius, quasi è populari fece emptus.

Δημοσιώνιον. τὸ. prouentus publicus.

Δημοτροφέω. in populo uersari.

Δημοτελὴς. έ©-. ὁ. ἡ. perfectus, manifestus, ex populo.

Δημοτδύεδαι. agere cum populo aliquo, & quæstum ab eo facere.

Δημότης. τ. ὁ. contribulis, plebeius, popularis. Accipitur pro populo apud Herodot.

Δημώδης. ες. ὁ. plebeius, affabilis in populo, publicola.

Δημᾶδαι. ludere, lætari.

Δημοχαρὴς. ῆ. ὁ. qui popularem auram captat, popularis, populo gratus.

Δημοφάλιον. τό. alienum, exoticum. ἑτεροῖον.

Δημώδης. ludicrus, uulgaris, inhonestus.

Δημωφελὴς. ές. ὁ. ἡ. plebi utilis, reipublicæ studiosus. & uerbum δημωφελῶ.

Δὴν. poëtice. diu, ὧν πολύ.

Δήναι©-. ν. ὁ. longæuus. Et δήναι, ἀχθεῖα, καὶ ἄφορα δηνάδα, παλαιά.

Δηνάριον. τ. τὸ. denarius.

Δηῶ©-. ε©-. τὸ. consilium, βούλευμα. πρὸ τοῦ δηὼ ὧν πολὺ χρόνον. χρόνος γὰρ χρεία πρὸς ὀρθὰ βουλευομένοις.

Δῆξ. ηκός. ὁ. uermis lignorum.

Δηξίθυμ©-. molestus, doloriosus.

Δῆξις. ι©-. ἡ. morsus.

Δηὼ. uide δηδω, & δηΐσω.

Δήπ©-. utiq;, certè, profectò, nimirum. Est & ἀπορηλικὸν. nempe, nunquid. Bud. Com.

Δήπουθεν. utiq;, uidelicet, nimirum.

Δήρις. ηος. ἡ. pugna. δεριὴ uerò collum.

Δηρικάδομαι. pugnare.

Δηρίνομαι. contendo.

Δηρίπτω. uel δηρίζω. rixor, φιλονεικέω.

Δῆρις. ι©-. ἡ. contentio. ἀπὸ τοῦ δήρω, τὸ τύπτω.

Δηρόν. diu, δήν. μακρὸς, ὠφ πολύ.

Δηρὸς. ὃ. ὁ. diutinus.

Δῆσαι. alligare, ξήνασαι. βαζανίσαι γὰρ ἔφη δδμωτηρίω, δδμωδῦσαι. Plutarch. δῆσαι λάζυνοι πέλας ἢ λιγάρε. νῦν δὲ ἀλλιγάρε καλοῦσι.

Δησμωσία. ἡ. offensio. Malim per ypsilon in prima, ut infrà.

Δῆτα. certè, sic, uidelicet, omnino. Etym.

Δητὸς. posterior.

Δήω. inuenio. πρὸ τοῦ δίω τὸ εὑρίσκω. Etym.

Δηὼ. ὁ©-. ἡ. Ceres. πρὸ τοῦ δίω τὸ εὑρίσκω. ἢ πρὸ τοῦ δλάω τὸ πρῶτον. μετὰ γὰρ ἃ δηὼ γῆ ὄδην, ἢ δὲ γὰ δτανόπλετο γῦ ὡφ ἀροτριᾶδαι. ἢ πρὸ τοῦ δλάω τὸ καίω, ὅτι μετὰ λαμπάδων ἐζήτει τὴν θυγατέρα. λίνες δὲ φασιν, ὡς λέγει ὁ τεχνικὸς, ὅτι κατὰ θεσμὸν ὄδην ἐπὶ τοῦ Δημήτηρ. uide. Etym.

Δηῶν. populans, uastans.

Δία. τὸν. paroxytonum. Iouem, accusatiuus est ἐκ τοῦ Ζεύς. Est etiam nomen ciuitatis in Creta, quæ postea νάξ©- dicta fuit. nam Iupiter in ea educatus fertur. Etym.

Διά. oxytonum, præpositio cum genitiuo Persignificat, ut δία τοῦ τοῦτο ἀν ἄμεινον γίγνοιτο. cum accusatiuo uero Propter, & est nota causæ, ut δία σὲ τοῦτο γράφω. Quanquam & hoc significato cum genit. reperiatur, ut tradit interpres Aristophanis. In compositione Dis significat, hoc est separationem. Item & emphasim maiorem. Διὶ οὖν τοῦτο, idcirco. Διὶ ἐμέγε, quãtum in me est. Διὰ δορατων μάχεδαι, eminus pugnare. Διὰ πλόνων, multis. Διὰ βραχέων, paucis. Διὰ μακρὸς, & δία πολλὰ, non subinde, aut idẽtidem, sed longo interuallo, quod etiam δία χρόνου dicitur. Διὰ ὅδου, quo circa, Διὰ παντὸς, semper. Διὰ πασῶν, quod est in dupla ratione, ex omnibus. Διὰ πέντε, quod est in sesquialtera ratione. Διὰ βίου, per totam uitam. Διὰ ζωῆς ἄγαμαι, τὸ ἄγαμαι φίλωι, in honore habere, honorare. Διὰ σεβίδος ἄγαμαι, uenerari, ueneratione dignari. Διὰ μνήμης ἄγειν, memoriam alicuius scriptis mandare, & monumentis, δία φοβοῦ ποιεῖσδαι, metu inductum facere, uel propter metum. δία θυμοῦ ira incitatum, Διὰ τρίτης, tertio die, Gal. Bud. Com.

Διαβαδίζω. pertranseo.

Διαβάθρα. ας. ἡ. scala nautica, & calceamentum muliebre.

Διαβαίνω. transeo, propriè flumen traijcio. Item occupo, expeditionem facio.

Διαβάλλομαι. decipio, ἀπατῶ, πρηλογίζομαι. Διαβάλλομαι τοῖς κύβοις πρὸς πέτταν, Ludo tesseris cum Petro. Plutar. τὰς ἐμπορίας διαβέβληδε, In negociatione arguimini. Philostr. in Herod. περὶ τὴν ἐκκλησίαν διεβέβλητο, coloniã detrectabat. Διεβέβλητο πρὸς τὸν πάριν, arguebat Paridem. Διαβάλλειν πρὸς τὰ χρήματα, calumniam subit circa pecuniam.

Διαβάλλω. criminor, accuso, infamo, calumnior defero, traduco, siue infamem reddo, calumnijs premo. Accipitur etiam pro διαπορῶ, hoc est traijcio, uel appello. Accus. iung.

Διαβάλοντες. οἱ. hostes.

Διαβαπτίνω. respecto, circunspecto.

Διαβασιλίζομαι. regnum sibi uendicare.

Διάβασις. ι©-. ἡ. transitus, pons, traiectio. Thucyd. ποταμοῦ τὰς διαβάσεις.

Διαβάσκω. circumeo.

Διαβατήρια. ων. τὰ. sacrificia quæ pro transitu fiunt. Plutarchus in Lucul. ἔδυσε τοῖς Εὐφράτῃ διαβατήρια, id est pro trãsitu sacrificauit, item trãsuectionis pretiũ siue naulũ. Dicitur eadẽ forma qua νικητήρια, & χαριστήρια, & similia.

Διαβάτης. δ. ὁ. traiector.

Διαβατὸς. δ. ὁ. qui traijci potest, meabilis.

Διαβαυδᾶσαι. passiuè, affirmo. Phalaris. τοῦτα φασι τὴν μητέρα σὲ ἢ τὴν γυναῖκα πρὸς τοὺς τῶν σικελιωτῶν διαβεβαυδᾶδαι. Bud. Com.

Διαβεβηκότες. οἱ. qui tibias uehementer diductas habent, uarici Plutarcho.

Διαβεβλημένος. ὁ. infestus, suspectus, condemnatus, calumniæ obnoxius, elusus, qui insimulatur Cic. interp. in Rhetoricis, & quæ τὰ διαβεβλημένα. Aristot. ab eodem uocantur illa quorum insimulantur.

Διαβήσεσθαι. cupio transire.

Διαβήτης. δ. ὁ. circinus. Est & renum affectio, maximam sitim inducens, βαρεῖα τῶν πινομένων ὑγρῶν, inquit Aegineta: quasi dicas transitus ἐκ τοῦ διαβαίνειν. Quidam urinæ profluuium uocant, alij διαβητικόν.

Διαβιβάζω. μ. άσω. τ. απα. traijcio, traduco. Accus. iung.

Διαβιβρώσκομαι. peredor.

Διαβιῶ. uitam degere, uitam producere.

Διαβίτης. δ. ὁ. instrumentum quo circulus ducitur, λίτερε figura.

Διαβλαστάνω. germino.

Διαβλέπω. perspicio.

Διαβλητὸς. ῆ. ὸν. ὁ. ἡ. delatus.

Διαβοᾶν. diuulgare, rumorem passim dissemina re, celebrare, cum clamore indicare.

Διαβοᾶδαι. celebrari, celebris haberi.

Διαβοηθὲς. ῆος. ὁ. fama decantatus, Ioseph. lib. 7. πολλῇ διαβοηδέσει, Vrbi famosissimæ.

Διαβόητος. δ. ὁ. ἡ. celebris, insignis, nobilis, diuulgatus, clarus uirtute, ἐπ' ἀρετῇ πολυθρύλητος. Sed apud Lucia. in Pseud. in malam quoq; partẽ legitur, αὐτίκα μάλα τῶν ἐπὶ κακίᾳ διαβοήτων ἀκροάστ©- ἀπετελέδη. Vide Ammonium qui hanc dictionem accipit in bonam partem, πρὸς βέντ©- afft & ἐπιβόητ©- in malam.

Διαβοσκολᾶν. fallere, id est mitigare, lenire, βασκολεῖν.

Διαβολὴ. ῆς. ἡ. & (λεῖν.

Διαβολία. ἡ. calumnia, suspicio, indignatio, ignominia, crimen, delatio. Item pila, balista. Diabole apud Iul. Rufinianũ inter figuras elocutiõis est criminatio & quasi denũciatio eorũ quę futura sunt Terentius. Videre uideor iam illum diẽ, quo hinc egens profugiet aliquò militatũ.

Διάβολ©-. ε. ὁ. calumniator, deceptor, diabolus. Etym.

Διαβούλιον. τ. τὸ. consilium. Item malum consilium, erratum ex absurdis cogitationibus, ex ineptis ratiocinationibus. Etym.

Διαβούλομαι. persuadeo.

Διάβουλ©-. dubius, uel consilij duplicis.

Διαβρέχω τὸ ἱμάτιον. humecto.

Διαβρίθω. grauo.

Διάβροχ©-. ε. ὁ. ἡ. madidus, ebrius.

Διάβρωσις. est quando parte aliqua exesa sanguis expuitur. uide Celsum.

Διαβυέομαι. traijcio, transfigo.

Διαβαίνομαι. transeo.

Διαγανακτέω. ægrè fero.

Διάγγελος. ὁ. domesticus, siue priuatus nuncius, qui exteris domi acta factaq; omnia prodit, apud Thucydidem.

Διαγγέλλω. τὸ ἀπαγγέλλω, renuncio, manifesto. Bud. Com.

Διαγείρω. excito, inuito.

Διαγελώμεν©-. ε. ὁ. derisus.

Διαγενὴς. ἐ©-. ὁ. ἡ. ὄγγης. generosus, nobilis, malim διογενής.

Διαγίνομαι. persæuero, fio cũ longinquitate temporis, uitam produco, permaneo. Bud. Com.

Διαγινώσκω. cognosco, dignosco, discerno, inquiro. Item διαγινώσκειν, statuere. id est pro potestate iudicare & ius dicere, ut iudex in potestate, deliberare. Bud. Com.

Διαγκυλόομαι. inuoluo. conuolutum iaculor, Lucian. κέραυνον διηγκυλημένος. & διηγκυλισμένες τὰς ἀκοντίσεις, apud Xenophon. & alibi apud eundem πρηγγελε πᾶσι τοῖς πελτασταῖς διηγκυλισμένους ἴέναι, ὑποβεβοτας

ἐπὶ βω-

ἐπὶ βελτίωσθαι ὧν τοῖς νευροῖς.

Διαγκωνίζω. cubito innitor.

Διαγκωνισμός. cubiti innisus.

Διαγλαίνω. fascinare, uiolare.

Διαγλάπτω. μ. αψω. τ. αφα. designo, sculpo, διαγλύφω, διασκαλεύω. Accus.

Διαγνοέω. agnosco, διαγινώσκω, διακρίνω.

Διαγνωρίζω. notifico, notum facio, indico, aperio, diuulgo.

Διαγνώμη. ης. ἡ. διάγνωσις. discretio.

Διαγνώμων. ονος. ὁ. arbiter, disceptator, cognitor.

Διάγνωσις. ιῶν. ἡ. iudicium.

Διαγνωστικός. ἡ. ὁ. discernendi potens.

Διαγογγύζω. obmurmuro.

Διαγόνατος. ν. ὁ. duplici geniculorum nodo cinctus.

Διαγορεύω publico, dico, concionor, iubeo, uoto. Διαῤῥήδην διαγορεύω, nominatim excipere, nominatim cauere, significat etiã uaria in medium produco, & minime circa eadem uersor Idæo. ἡμέρα διηγορευμένη. dies cõstitutus, hoc est τεταγμένη, διωρισμένη. συγκεκροτημένη, συγκεκλημένη. διαγορεύειν etiam opponitur ἅμα συναγορεύειν, ut διαφέρομαι ἅμα συμφέρομαι. Bud. Com.

Διάγραμμα. ατος. τὸ. titulus, inscriptio libri. Item sententia, decretum, formula, imperium, edictum. Significatur etiam hoc nomine aliquando geometria designata, siue quadrangularis, siue triangularis, descripta tabella, siue forma in scientijs demonstratiuis, quæ elementis constant, quales apud Euclidem extãt. Vnde à Plutarcho διαγράμματα χαλκαῖα quodam loco dicta sunt. quæ πρόγνωστικὰ uulgo uocantur. Est etiã διαγράμμα perscriptio & breuiarium, qualia sunt, quæ ad collationes publicas fiunt, cum ex censu εἰσφοραὶ describuntur, ut author est Suid. Scripturam etiam aliquando Cicero uocat, hoc est rationem mancipum, id est eorum, qui portoria aut pascua publica, aut decumas quæstus sui causa redimebant. Cæl. lib. 10. cap. 20. & Bud. Com.

Διαγραμμισμός. δ. ὁ. species ludi tesserarij in quo adhibebãtur nigri & albi calculi. Cæl. lib. 11. ca.

Διάγραπτος δίκη. interlita lis & inducta, τὸ (27. ἐξεσμένον ἔγκλημα. Bud. Com.

Διαγραφεύς. qui censu conscribendo præfectus est, ὁ καθιστάμενος γνώμονας συμμοείας ὧν δεῖ διακεῖναι πόρον ἕκαστον εἰσφέρειν ὀφείλει. Cæl. lib. 10. cap. 20.

Διαγραφή. ῆς. ἡ. descriptio, antiquatio & peremptio rei cœptæ, uel iam peractæ, conuentio, pactum. Bud. Com. διαγραφὴ, inquit Harpocr. ἡ διατύπωσις τῶν πεπρασμένων μεταλλευτῶν ἐπὶ τοῦ ἀποδοθῆναι τὸν ἀργύριον τοῖς πωλήσασι. διαγραμμάτων ἀπὸ ποίας ἀρχῆς, μέχρι πόσου πεπρᾶσθαι τέλος.

Διαγράφομαι. &

Διαγράφω. describo, delinio, Plato. Item cæsco. Item do nomen, profiteor. Item accuso, diem dico. Item prohibeo, noto, non adscribo, expungo, ἀκυρῶ, hoc est abrogo, antiquo, aboleo, induco, circunduco. Etym. Vnde & accusator διαγράφεσθαι τὴν κατηγορίαν dicitur, ὅτε οὐκ ἐπέρχεται, quando non instat accusationi institutæ, quod re integra olim licebat, hoc est, πρὶν εἰσελθεῖν. Ἀναιρεῖν τὸ ἔγκλημα, pro eodem dicitur, ἢ διαγεγραμμένη δίκη, ἢ αὐτόθεμος λύσεις, hoc est interlita lis & inducta. Aliquando ponitur pro conscribere, id est καταλέγω. deligere, delectũ habere, ut διαγράφω σὺν στρατιώτας, ἢ διαλέγω σὺν ὑπηρέταις. Significat & distribuere, & diplomatibus publicis largiri, & diuidere. Plutarch. τὴν λεγομένην ὑπὸ Λιγυρῶν χώραν ἐν ἀχμαλώτοις Bud. in Annot. & Com.

Διαγυμναστέω μοι apud Aristoph. pro ἀπολελύπημαί μοι, ἠφάνισε, ἀνήρηται.

Διαγριαίνω. irrito, exaspero.

Διαγριαινόμενος. ν. ὁ. efferatus.

Διαγρυπνέω. peruigilo.

Διάγω. dego, διαζῶ. Demost. ἐν ἡσυχίᾳ διάγω. διάγω pro διεξάγω. Philostrat. διάγειν τὰς βασιλείους φροντίδας. Item pro ἀφίσταμαι apud eundem, significat tardare, & immorari Thucyd. & διαβαδίζω. Dicitur & διάγωμα uoce passiua. Itẽ traijcio, traduco, deduco, adduco. Synes. αὖγὲν διάγειν ἐπὶ αὐτὸν ὡς σε. Si quis ad te eum adduxerit, facito ne hoc nos lateat. Ita διάγω τὸν σφάλαγγα, id est transmitto, διαβιβάζω. Item abduco, dirimo, remoror, detineo, ut διάγω σὲ τέτταρα. id est ἀφισῶ. Item ἐξαπατῶ, seduco, produco. Bud. Com. Epicurus salutationem epistolis suis præponebat, ὡς διάγειν. Laërtius in Platone.

Διαγωγή. ῆς. ἡ. statio. Herod. lib. 4. νύκτωρ εἶχε τὰ πυρὸς ἵν ἀσφαλεῖς διαγωγὰς τοῖς ναυσὶ χέρσαγωγεῖ, Naues ad tutas stationes dirigit. Item cõuersatio, ratio uiuẽdi, institutũ uitæ, Aristot. Phys. 8. Est etiã oblectamentum quo tædium uitatur, ut sunt ludicræ actiones, & παιδιαὶ, Aristot. Ethni. 10. & Strabo libro. ult. Bud. Com. πρὸς διαγωγὴν ζῆν. lib. 3. dixit Strab. p ciuilem & cultã uitã degere, opponẽs τῷ πρὸς ἀνάγκην ἢ ὁρμὴν ὑηριώδη ζῆν, hoc est rapto uiuere & fe.

Διαγωγικὰ τέλη, Strab. li. 4. uecti. (rarũ more, galia quæ in traijciendo penduntur, cuiusmodi sunt ad Rhenum hodie complura.

Διαγωνίζω. conor.

Διαγώνιος. ου. ἡ. linea ab angulo ad angulum perducta.

Διαδήλω. διαπᾶν, dilacerare, diloricare.

Διαδεδρομηκὼς. ν. ὁ. successor.

Διάδρομα. ατος. malua hortensis.

Διαδέχομαι. μ. ἕξομαι. π. εγμαι. τὸ δὲ πολλῶν ἐς χώμενον ἀφ' ἑτέρου εἰς ἕτερον. ἐπῶ· ἐμὲ ἥκον δέχομαι. succedo, excipio. ut διαδέχεσθαι τὴν τ' πατρὸς πλοῦτον, διαδέχεσθαι τὴν ἀρχήν. Item trado, gradatim propino. Iliad. δ. τὼ δὲ χρυσείοις δεπάεσσι Δόλιχαν' ἀλλήλοις, pro διαδέχαται, authore Hesychio.

Διαδέω. μ. ήσω uel ήσω. π. ηκα. corono, cingo, circunligo. Vnde διάδημα. Accus.

Διάδηλος. φανερὸς, apertus, manifestus.

Διάδημα. ατος. τὸ. diadema, ornamẽtum capitis regum insigne, quod fascia erat quædam, qua caput circũligabãt. πῆχυ τὸ διαδέον. Vide Bayfium de Re uest.

Διαδηλωμός. ν. ὁ. idem quod διάδημα.

Διαδιδράσκω ἀπὸ διδράσκω, aufugio.

Διαδιαβάμενος. ν. ὁ. traiectus.

Διαδιαῤῥέμενος. ν. ὁ. quasi uittatus, diadematusq;. Nomen id nõ tam proprium speciosi iuuenis uidetur fuisse quàm facti.

Διαδίδωμι. μ. ώσω. π. ωκα. distribuo, largior, dissipo. Accus.

Διαδικάζομαι. altercor, iudicio contendo, & est actoris, qui reum dijudicandum in iudicium trahit.

Διακαλέω. μ. άσω. τ. ακα. diuido, dijudico, discerno: & est iudicis sicut κατακαλέσαι, κατακλίνασθαι uero actoris. Bud. Com.

Διακαλύπτω. φανερὸς ἀποφαίνεσθαι.

Διακατασκώπτων. exprobrans, accusans, arguens, altercans, ὀνειδίζων, διελέγχων.

Διακρίσιμος. ας. ἡ. iudicium, iudicatio, causa, sed non quæuis, imò ardua & ambigua. Etym. Est etiam ἐπίκρισις τοῦ ὠνητοῦ πρὸς τὸν ἀγοραστήν, cum contentio inter duos oritur pro functione munerũ. Item controuersiosa duorum alijs de rebus disceptatio. Διακρίσιμον χρῆναι, iudicium dictare, dicam scribere. Διακρίσιμον ποιεῖν, iudicium constituere. Ἀναιρεῖν τὴν διακρίσιμον, actionem denegare, à iudicio dictato repellere, & actionis intentionem circunducere. Bud. Com.

Διάδικασμα. petitio, & actio, hoc est, ἔγκλημα.

Διακρινεῖν. τὸ διακρίνεσθαι. (Bud ibidem.

Διάδιπλος. ὁ. duplex.

Διαδικίζω. lasciuire, & indecenter saltare.

Διαδικὶς. ίδος. ἡ. fulcimẽtum trabium obliquũ, cui reliquæ incumbunt, obliqua trabium positio, quæ transuersarias excipit.

Διαδρασιλόζομαι. dimico.

Διάδοσις. ιος. ἡ. distributio: ἡ ἐκ διαιρέσεως ὕστερόσις.

Διαδοχή. ῆς. ἡ. continuatio, series, successio, traditio, κατὰ διαδοχὰς uicissim, ex alio in aliũ, ac ueluti per manus, Aristot. de mundo.

Διάδοχος. ὁ. successor hæres. διάδοχοι. Athenis uocabantur Areopagitæ, quod quottannis mutabantur sorti; eligebantur ad differentiã τῶν ἑξακοσίων quorũ perpetuus erat magistratus.

Διαδραματίζω. aliquod poema ago, aut author sum comœdiarum, aut tragœdiarum, aut alterius poematis.

Διαδραύω. διαφυγεῖν, aufugere.

Διάδρας. ᾶδρα. ὁ. qui perfugit. ἀπὸ τοῦ δρᾶμαι.

Διαδρασιπολίτευε. miseri, timidi, qui reipub. administrationem fugiunt.

Διαδρομή. ῆς. ἡ. ultro citroque cursitatio, discursitatio.

Διαδύω. τὸ διαφυγεῖν. fugere, uitare, permeare, perlabi, decurrere, curriculo pertransire. Bud. Com.

Διαδύομαι. euado, per mediam turbam elabor, detrecto munera, & tergiuersatione & frustratorijs dilationibus, & commentis forensibus iudicia eludo, & cũctationibus iudificor. Bud. Commen.

Διάδυσις. fruſtratoria fugitatio, certamen rectũ legitimumq; detrectantis. Bud. ibidem.

Διαδύω ἀπροφύλακτος.

Διαείδομαι. apparco, cognosco, indico, disco, intelligo. γνωρίζομαι, φαίνομαι, διαγινώσκω. Etym.

Διαέριος. aërius. Lucian. Icar. μὴ θαυμάσῃς, εἰ μετέωρα καὶ διαερία δικῶ οἱ λέγω.

Διαευτυχῶν. perfruens felicitate.

Διαίζω. nugari, φλυαρεῖν, ἀλογεῖν.

Διαζυγνύω. disiũgo. Διεζυγμένον figura est de qua infrà.

Διαζωνικός. ὁ. ὁ. disiunctiuus.

Διάζυξις. ιος. ἡ. separatio, seiugatio, διαχώρησις.

Διαζυλοτυπῶν. æmulari, inuidere.

Διαζωῶ. uide ἀπεζωῶ.

Διάζωμα. ατος. τὸ. septum transuersum, cinctus, ut Gaza reddit apud Aristotelem, subligar, præcinctus.

Διαζώννυω & διαζώννυμι. μ. ώσω. τ. ωκα. à διαζώω, inusitato, discingo. Actu. accus. iung.

Διαζωσφα. ἀπὸ τ' ὀσφύος. apud Athenæum lib. 14. pro subligaculis poni uidetur, de quo Bayfius de Re uest.

Διαθεάω. despicio.

Διαθέλω. conor, contendo.

Διαθεῖναι τὰ ἑαυτοῦ, suorũ bonorũ auctionẽ facere.

Διαθέσις

Δ διάθεσις.ιος ἡ affectus,affectio,(diſpoſitio, uide Ariſtot.in prædicamento Qualitatis) animus, ſpecies,habitusq;, utitur enim nonnunquam Ariſtot.hac uoce, p ἕξει quamuis in Categorijs ita diſtinguat ut διάθεσιν breuiorem, ἕξιν diu turniorem eſſe dicat. Eſt item διάθεσις apud Grammaticos unum ex accidentibus uerbi, quod Latini genus uocãt. ὃ γὰρ διάθεσιν λόγ☉, ſermo animo conceptus, πάθος uerò qui profertur iam,auditurq;. Significat etiam teſtamentum. Lyſias, πῶς δ' αὖ περὶ διαθήκας τοῦ τετελευτηκότος ἀμελήσαιμεν, ἢν ἐκεῖνός γε διάθ☉; Item uenditionem apud Iſocrat. Et diſpenſationem,apud Antiphont.Suid.

Δ διαθέτης.ου ὁ diſpenſator,curator.

Δ διαθέω. percurro,diſcurro.

Δ διαθήκη,& διαθῆκαι.pluraliter.teſtamentum,hereditas quæ teſtamento obuenit.Bud. Com.

Δ διαθήκης ἄγραφος, nuncupatio, διαθηκόγραφος, teſtamentarius,apud Iuriſconſultos.

Δ διαθηρῶντες.οί.uenatores.

Δ διαθλέω.laboro.

Δ διαβολέω.τὰς ὄψεις. turbidus,inuadens oculos ut puluis.

Δ διαβραύω.confringo.

Δ διαβροέω.μ.ήσω.ω ηκα. tumultuor. Neut.abſol.

Δ διαβρυλλέομαι. rumore impleor, rumore diuulgor,uel diuulgo,rumorem ſpargo.

Δ διαβρύπτομαι. diſſoluor.

Δ διαβρύπτω.μ.ύψω.π.υφα. delicior,frango, ἄγαν διαμαλάττω. & τὸ κεφάλαιον διαβρύπτω, caput cõminuere,apud Lucianum.

Δ διαβοσκ.βόσω.perſpicio,conſpicio, &

Δ διαβρώς.qui perſpexit.

Δ διάβυσμα. repagulũ è materia compactum, quod & uehicula & equos à ueſtibulo ædium arcet.

Δ διαβεία.ας.ἡ.ſerenitas.

Δ διαθεάζω.μ.άσω.π.ακα. ſum ſub dio. Neutrũ abſolut.

Δ διαβῆς.β.ὁ.perſpicuus,purus,liquidus.

Δ διαμῦ☉. ϗ. ὁ. ἡ.cruentus.

Δ διάνω.μ.ανῶ.irrigo,madefacio. κυείως τὸ ἐκ Διὸς βρέχεσθαι. Etym.Actiu.accuſ.

Δ διάρεσις.ι☉.ἡ.diuiſio,diſcriminatio,differentiarumque annotatio, & earum rerum quæ ad rem conſtituendam pertinent & referũt. Bud. Commen. Vide apud Ariſtot.ab initio libri de enunciatione. διάρεσις, apud Iulium Rufinianum, figura ſermonis eſt, cum fit rerum diſtributio, ut: Hîc Dolopum manus,hîc ſæuus tẽdebat Achilles, Claſſibus hîc locus, &c. Hęc Latine (inquit) diſtributio uel deſignatio dicitur. Grammatici quoq; diæreſim uocant, cum ſyllaba una reſoluitur & diſiungitur in duas, quod Iones & Theſſali facere ſolẽt, ut πόλις pro πᾶς, βέλε☉ pro βέλος. huic oppoſita eſt συναίρεσις.

Δ διαιρελικός.ὴ.ὸ.diſſociatus.

Δ διαιρετός.ὴ.ὸ.diuiſibilis.

Δ διαιρέω.& διαιρέομαι.diuido, diſtermino, ſeparo,diſtraho, diſcrimino. Aliquando diſſero & diſputo. Ariſtot. τυγχάνομεν δὴ διηρημένοι πρότερον, ὅτι φύσεως, καὶ ἔθ☉, καὶ λόγου δεῖ. Et explico, declaro, explanoq;, δηλόω. Theophraſt. ὥσπερ ἥς καὶ πειρῶνταί γε διαιρεῖν. De qua quidem conati ſunt differentias conſtituere,& diſcrimina notare, hoc eſt, ἀφορισμούς. Bud.Com.

Δ διαίρω.μ.αρῶ.ω.ηρκα. emico ut fulgur, turgeo. Item eleuo,tollo.Gregor. τῇ κεφαλῇ διάρας. Et τὸ αὐοίγω τῶι σόματ☉. Demoſth. δ' ἐδ' ἤνοιξε τὸ στόμα. Ne uerbum quidem fecit. Plutarch. διηρμέν☉ εὖ ἅπαντας dixit pro ἀνηκόους, quemadmodum καθῃμέν☉ τὸν πώγωνα, ἀντὶ τοῦ καθῄμην. Bud. Com.

Δ διαιδαίνομαι percipio.

Δ διαΐσσω.μ.ίξω.ω.ιχα. impellẽdo tranſeo, emico

Δ ἴαστα.γος.ἡ.conſuetudo,uictus ratio,id eſt modus, ſeu ratio uiuendi, ac lex quædam. ἐκ τοῦ λαὸς πᾶν ἄγεται. Etym. Vulgò regulam uictus uocant, inſtitutum uitæ. Latinè diarium dicitur. Item iudicium. Lucian. ἐγὼ δὲ ἀκριβοῦμαι τὴν δίαιταν, ἐπίσης ἡμᾶς ἀγαπῶν. Ariſtot. ponit differentiam eandem inter δίαιταν & δίκας ἡμεῖν, quam Cic. ponit inter Arbitrium & iudicium, de quo Bud. Com. Ariſtoph. pro cœnaculo & loco in quo excipiũtur hoſpites, uſurpauit. Eſt item immoratio apud Strab. lib. 1. ἀλλὰ ταῦτα μὲν μακροτέρας δεῖ διαίτης. Et mora apud Ariſtot. in Ethic.

Δ διαιτάομαι.μ.ήσομαι.ω.ημαι.& διαιτάω. uiuo, uictus ratione utor, ueſcor quotidie. Depon. abſol.

Δ διαιτέω. penetrare, διατρέχω, διανύω.

Δ διαιτέω.μ.ήσω.ω.ηκα. iudico ſicut arbiter, Vnde τὰ διαιτηθέντα, quod arbitri ſtatuerunt.

Δ διαίτημα.ατ☉.τὸ.idem quod δίαιτα. utroque enim utitur Thucyd. Item monumentum.

Δ διαιτήσιον.τὸ.locus in quo iudicant arbitri.

Δ διαιτητής.ὴ.ὁ.arbiter datus,uel cognitor, ſicuo cabantur iudices qui per ſingulas tribus lecti numero erant quatuor & quadraginta. Vide Poll.lib.8.& Bud.Com.& Annot.poſt.& δικασὴς in differentijs Ammon. Ariſtot. διαιτητὴν δὲ ἐπιεικὴς ὁρᾷν. hoc eſt, arbitrũ æquũ ſpectare cũ δικασής, id eſt, iudex leges ipſas tãtũ cõſide-

Δ διαιωνία.ας.ἡ.æuum. (ret.

Δ διαιωνίζωμαι.μ.ίσομαι.π.ισμαι uiuo per ſecula,

Δ διαιωνίζω.æterno,ſempiterno.

Δ διακαλής.ἐ☉.ὸ.ἡ.urens.

Δ διακαθαίρω. Theophr. eſt perpetuare arbores, & interlucare. ἴδιον δ' ὧν τὸ συνῆς, μόνη γὰρ διακαθαίρεται πρὸ τῆ βλαστήσεως. Bud. Com.

Δ διακαθάρσις.perputatio, interlucatio.

Δ διακαθαρίζω.μ.ίσω.π.ικα.purgo Accuſ.

Δ διακαίομαι, ardorem contraho, ſuecendor,inflammor.

Δ διακαίω.accendo,inflammo, inflammationẽ infero. Et translatè pro uehementer commouere & concitare,impotenti quadam cupiditate implere,rapere,urgere,quemadmodũ inflammo Latinis. Plutarch. ταῦτα διδάσκει καὶ τοὺς ὀξέως φερομένους καίοντα. Item ex æquo. Herodot. διακαίων τὴν διέξοδον αὐτ☉. Δ διακαλλαμάσαρνες, apud Rhodios hœdi dicuntur, quod ſtipulas frugum depaſcerentur.

Δ διακαλύπτομαι.μ.ύψομαι.π. υμμαι.pateo. Depon. abſol.

Δ διακαρτερέω.μ.ήσω.π.ηκα perduro,tolero. pro prudẽtia aliquius mali. Bud. in Annot.

Δ διακεδυσμ. uel διὰ καρύου. medicamen è corticibus uiridium nucum iuglandium.

Δ διακατέχω.& διακατέχω. detineo.

Δ διακεκτῆσθαι. reprobatum eſt, ἀδόκιμόν ἐστι. nam illegitimum numiſma intercidebatur olim.

Δ διακεκριμένος. diſcretè. διακεχωρισμένος.

Δ διακελεύομαι.μ.εύσομαι.ω. συμαι. hortor. Depon. datiuo.

Δ διακενῶς. ſuperuacuè, fruſtra.

Δ διακενής,ἐ☉.ὸ.ἡ ſuperuacuus.

Δ διακεράννυμι.σω.ω.κα.fortior, ſorte diuido. Etym.

Δ διακαυσις.ι☉.ἡ.ardor, eſſlagrantia.

Δ διακάμω. diſponor, διάθεσιν ἔχω, οὕτως διακάμω, Sic affectus ſum, & animatus. Lucian, in Caucaſo. ἦ πόσῳ οἱ ἄνθρωποι εὐγνωμονέστερον διακείνται πρὸς τὰ ἐωῦτα. Itẽ διακείμενος εὖ ἢ κακῶς bene aut male animo affectus, & conſtitutus.

Δ διακέκλασμένος.τὸ.affectus.

Δ διακέκοφα. diſcindere, præter.redi.

Δ διακεκλασμένος.mollis,effœminatus,luxu fractus,Luciano.

Δ διακεκναισμένος.ϗ.ὸ.exterminatus, corruptus, qui defluxit obſcuratus. Poëticum eſt pro διαφθαρμένος. Etym.

Δ διακέκοστα. reprobatum eſt, ἀδόκιμόν ἐστι. nam illegitimum numiſma intercidebatur olim.

Δ διακεκεμμένος. diſcretè. διακεχωρισμένος.

Δ διακελεύομαι.μ.εύσομαι.ω. δυμαι. hortor. Depon. datiuo.

Δ διακενῶς. ſuperuacuè, fruſtra.

Δ διακενής,ἐ☉.ὸ.ἡ ſuperuacuus.

Δ διάκενος.ου.ὁ.ἡ.uacuus, inanis, exhauſtus, effœtus. Vnde διάκενον λέγειν dicitur de ijs, qui fame aut morbo exhauſti ſunt. Lucian. de ijs, quos uiderat apud inferos, φοβερόν (inquit) καὶ διάκενον διαλαμπόντων καὶ γυμνὸς οὖν ὁ λοντες πεφαινόντων. propriè autem διάκενον dicitur quod inanibus fiſtulis cauernoſum eſt, ut Plinius loquitur, neluti ſpongia, & pumex, κενὸν uerò quod præter aërẽ nihil continet, teſte Gal. lib. 3. de differen. pulſuum.

Δ διακεντέω.perpungo,affigo.

Δ διακερτομέω.improbat.

Δ διακεχλισμένως.ὸ.uel διαλελυμένως. delicians, diffluens delitijs.

Δ διακεχυμένως.particulatim elocutus. ἀντὶ τοῦ κατὰ μέρος διηλανεισμένος. Harpocr.

Δ διακεχυμέν☉.ὸ.ſolutus, fuſus.

Δ διακήκοε πίττακὸς. Pittaci auditor.

Δ διακηρυκεύεσθαι, per præcones & internuncios de pactis agere. Bud. Com.

Δ διακεκλίζω.cõcutio, moueo, διασείω. ἀπὸ κίνησις motacilla auicula.

Δ διακινδυνεύομαι.periculo petor.

Δ διακινδυνεύω.μ.εύσω.π.δυκα. periclitor.

Δ διακινέω.permoueo. (Neut.abſol.

Δ διακλάω.μ.άσω.π.ακα.frango. Accuſ.

Δ διακλέω.μ.έσω.π.φκα.intercludo. Accuſ.iung.

Δ διακλέπτω.ſuffuror,ſubduco.

Δ διακληροῦσθαι, eſt κατὰ κλῆρον διανέμεσθαι, hoc eſt ſorte partiri, Bud. Com.

Δ διακλισιολόγ.ου. derivationes.

Δ διακλιμακίζω.ſupplanto,ſupero, uinco. κλιμακισμὸς enim palæſtræ genus eſt. Etym.

Δ διακλονέω.commouco, διασείω.

Δ διακλύζω. colluo.

Δ διακλυσμα.τὸ.collutio.

Δ διακναίω.prurio,cõfrico,rado,polio. Item pungo, triſtor. Etym.

Δ διακνάω.mordeo,diſſeco.

Δ διακοιρανέω.μ.ήσω.π.ηκα.dominor.

Δ διακομιδὴ.ῆς.ἡ.tranſportatio.

Δ διακομίζομαι. διέχομαι,traijcio,tranſmitto flumen uel fretum,apud Thucyd. Bud. Com.

Δ διακομίζω.μ.ίσω.ω.ικα.tranſueho,perfero, βαστάζω. Accuſ.iung.

Δ διακομιστὴς.δ.ὁ.tabellarius,lator.

Δ διακονάω.μ.ήσω.π.ηκα. acuo. Accuſ.

Δ διακονέω.μ.ήσω.π.ηκα. inſeruio, miniſtro, obſequor, operam alicui nauo. Neutr. cum dati. & accuſ. Bud. com.

Δ διακονία.ας.ἡ.miniſterium, obſequium. Hinc illud in ingratos, κείσε διακονία.

Δ διακονικὸς. dicitur ὁ ἀθετήσεω ἐς τὰς ὑπηρεσίας, qui & ὑπηρετικὸς dicitur. Bud. Com.

Διακόνισον. ϛ. τὸ. diaconatus, sacrariũ, placentæ basis, genus bellarij.

Διακονίς. ἴ. adornatio, textura quædam, homo gracilis.

Διακονίζω. perdo, comburo, διακαίω. ἀπὸ τοῦ κονίσαι, ὅπερ ἐστὶ πίσσῃ χρίσαι.

Διάκονος. ϛ. ὁ. minister. Mercurij deorum ministri epitheton. παρὰ τὸ κονεῖν, τὸ ὑπηρετεῖν.

Διακονέομαι. actiue, ministro, & gero, administro. Capitur interdum passiue.

Διακοπή. ῆς. ἡ. interficio, separatio. Diacope siue diastole (apud Iul. Rufinianum) figura est, cum inter duo eadem uerba diuersum ponitur aliquid medium, ut: Duc, age, duc ad nos, Latine dicitur separatio.

Διάκοποι. fissuræ. Sic item uocabantur in aggeribus meatus intercisi, siue incilia hiantia, per quæ Nilum transmittebant in arua remotiora segetibus destinata.

Διακόπτω. μ. όψω. π. οφα. intercido, frango, dirimo, disiungo, interrumpo. Item, irritum facio, reprobo, reijcio. Etym. Interruptio & interpellatio præscriptionum hoc uerbo in Pandectis Græcis significatur. Διακόπτειν τὰς ἡμέρας, dirimere diem, uel diffundere diem. Διακόπτειν τὴν ἀγῶνα, ἢ τὴν ἀμφισβήτησιν, dirimere controuersiam. est etiam aciem perrumpere, impressionem facere, Xenoph. Item traijcere, pertundere. Lucian. Τὸ βέλος φιλεῖ θᾶττον μᾶλλον δύνασθαι καὶ διακόψαι ἄχρι τοῦ διελθεῖν. Item interfari, & interpellare loquẽtem. Item nouitatem uetustis rebus dare, id est interpolare. Bud. Com. & Annot.

Διακοράζεσθαι ut Suid. siue διακορίζεσθαι, ut Hesich. est immotis & fixis oculis intueri. Vide διακαράζομαι.

Διακόρησις. ἰῶτ. ἡ. & διακώρησις. stuprum.

Διακορέω. μ. ήσω. π. ηκα. ὐχ διακορόω. μ. ώσω. π. ωκα. stupro, uitio uirginem. Terentius imminuere uirginitatem, & uitium offerre uirginitati dixit. Plautus pudicitiam imminuere, & uitium addere pudicitiæ. Cicero offerre stuprum. Dicitur & διαπαρθενόω pro eodem. Actiu. Accus.

Διακορής. ἐῶτ. ὁ. ἡ. ικὸν

Διακορίζεσθαι. Vide διακοράζεσθαι.

Διάκορος. ϛ. ὁ. satiatus, repletus.

Διακορυφεύω. μ. ήσω. π. ηκα. turbo, sonũ cieo uentris strepitum ædo.

Διακοσμέω. μ. ήσω. π. ηκα. guberno, disiungo, orno, digero, describo, cõpositè & ordinatè, decoreq; coagmento. Actiu. accus. Bud. Com.

Διακόσμησις. dispositio, digestio, & rata distinctio, ordo rerum compositè distinctarum, descriptio. Sic Cicero: Domus finis est usus, ad quam accommodanda est ædificandi descriptio. Bud. ibidem.

Διακοσμός. ϛ. ὁ. apparatus, digestio, distinctio, cõpositio ordinata, διακόσμησις. Dionysius διακόσμησιν ἐκκλησιαστικὴν uocat, & διακοσμοῦ, ordinem sacerdotum, hoc est gradus sacris ceremonijs operam nauantium & ascriptorum. In cœlo uero διακοσμοῦ uocat descriptionem mentium beatarum, hoc est nouem illos ordines cœlestes. Bud. ibidem.

Διακοσιοστός. ϛ. ὁ. ducentesimus.

Διακραίζομαι. imbecilli & hebeti uisu sum, non acutam aciem habeo. παρὰ τὸ διάγλυπτος ὁρᾶς τῶν ὀφθαλμῶν, ἢ μὴ ἐπ' εὐθείας βλέπειν. Etym. Vide διακοράζεσθαι.

Διακράω. audio. præteriti particip. διακεκρώς.

Διακρασιάζω. quassare, mouere.

Διακράτησις. ἡ. sustentatio, ditio.

Διακρεία. ἡ. Euboia, à diuersitate iudicij, quo Vulcanus hominem præ cæteris admirabile naturæ opus prædicauit: Mercurius domum uidisse amplissimam esse iudicauit, & Minerua bouem.

Διακριβολογέομαι. scrupulosè disputo.

Διακριβῶ, διακριβέω, ἀπακριβῶ. pro eodẽ ponuntur, hoc est exactè compono, & absoluo, omni ope, & exacta diligentia efficio, hoc est ἀπιχωριάζομαι. Significat etiam exactè respondeo, id est statis horis euenio. Bud. Com. & διακριβῶσαι subtilius & acuratius exquirere. Aristot.

Διακριδόν. electè, egregiè, omniũ calculo approbatum, ex æquo, æquè, discriminatim. Etym.

Διακρινθήτε. τόν. separati, diuisi. Etym. item digressi. Iliad. α. τόνδε διακριθήτε, ὁ Μενέλαε, ὀρυμαγδοῦ ἀχαιῶν.

Διακρινίζω. climo, expolio.

Διακρίνομαι. μ. ῶμαι. prohibeo, dijudico, discerno, dispartio, discepto, ambigo, iudicio cõtendo, sub iudice certo, perficio. Bud. Com.

Διακρίνω. separo, diuido. Etym. item considero. Bud. ibidem. Vide κρίνω apud Ammonium.

Διάκρισις. ἰῶτ. ἡ. discrimen, disceptatio, hæsitatio. Bud. ibidem.

Διακριτικός. ϗ. ὁ. discernendi uim habens, uel distringẽdi, διακριτικὸν ὄψεως πᾶν λευκόν, omne album uim distringendi usus habet.

Διακροβολίζομαι. prælium lacesso.

Διακρότως. duriter, crudeliter.

Διακρούομαι. &

Διακρούω. μ. ούσω. π. κηα. propulso, protelo, repello, moueo, amoueo, diem eximo, dilationes fruſtratorias quæro, obturbo.

Διάκτωρ. ορος. ὁ. internũcius, Mercurij epitheton.

Διακτόρως. pacificè.

Διακυβεύω. aleam iacto, periculum subeo.

Διακυκᾶν. perturbare.

Διακυλινδέω. deuoluo, peruoluo.

Διακολλαίνω. labra distorqueo cũ sanna irrideo, uide διαμυλλαίνω.

Διακυνοσφαλμίζεσθαι. impudenter respicere, in faciem procaciter resistere.

Διακυμαίνω. concito. Bud. Com.

Διακύπτω. μ. ύψω. π. υφα. prospicio, transpicio, uel clatros uel rimas perspicio. Actiu. Accus. Bud. Com.

Διακυρίττειν. repugnare, obarietare.

Διακώδιον. pharmacum quod è capitibus papauerum conficitur.

Διακωλωνεύω. &

Διακωλωνίζω. diffamo, diuulgo. Item διακιμάζω, exploro, probo, experior. Sumptum ab equis quos tintinnabulorum strepitu explorari mos erat, siue ab ijs qui ictu cum nolis excubias explorabant. Etym. & Eras. Chil.

Διακώλυσις. dehortatio, dissuasio, contrariũ παρακλήσεως apud Aristot. in Rhetor.

Διακωχή. ῆς. ἡ. remissio, intermissio rei alicuius, inducię.

Διακωλυτής. ϗ. ὁ. prohibitor.

Διακωλύω. prohibeo, arceo, impedio.

Διακωμῳδῶ. traduco, exaggero, amplifico.

Διαλαγχάνω. ἀόρ. Β. διέλαχον. sortior.

Διαλακέω. rumpo, discindo. λακὴς γὰρ τὸ ῥῆσμα.

Διαλαλέω. confabulor, diuulgo.

Διαλαμβάνω. diuisim capio, diuido, dispono, distinguo, dirimo, diduco, intersepio, intercipio, dispesco, disgrego, distribuo. Plato Symp. Aristot. 4. Polit. Xenoph. 5. παιδ. & Herodot. Thal. Item complector, explico, discepto, disputo, tracto, commentor. Aristot. Λῶν δὲ διαλαβεῖν πρὸς ἡδονὰς τί ἐστι. Plato in Tim. νοῦν δὲ διαλαμβάνοντες παύτων. Communi consensu disputantes, Theophrast. 8. ὧν τὸ πᾶν διαλαβεῖν, In uniuersum & collectim explicare, summario tractatu complecti. Item administro, rego, διαχειρίζω. Plat. Polit. τὰ τοῦ κόσμου διαλαμβάνει. Item concipio, comprehendo. Aristot. δῆλον μὴ πρὸς τοῦτον τὸν ὅρον τὸ ἔργον διαλαμβάνειν τῷ πίστιν, Probationem & explorationem capere, & animo concipere, ut sit διαλαμβάνω αὐτὸ τοῦ λαμβάνω. Item propheiρίζω. unde διαλημμένως, certè, præcisè. Xenoph. Ocean. καὶ διαλημμένως ἐκείθεν. Et accusatus sum certa & præcisa iudicij formula.

Item intercipio, ut ὅσ' ἐδὲ διέλαβεν τὰς ὁδοὺς φυλακαῖς, Qui uias obsedit, & intercepit transitus stationarijs militibus. Item arbitror, existimo. Refertur etiã ad διαιρέω, ut sit διαμετρεῖσθαι, cum singuli ad mensurã accipiunt frumentum, aut uirilem portionem. Sic διανέμομαι. ut διανεμεῖσθε τὰ κοινὰ, apud Antocid. partiri inter se peculatum. Bud. Commẽt. & Annot.

Διαλάμπω. perfulgeo, interluceo.

Διαλανθάνω. μ. ήσω. lateo, delitesco.

Διάλαυρος οἰκία. domus ampla, nullis alijs conjuncta. Latini insulam uocant. Bud. Com.

Διαλαφύσσω, abligurio, consumo, διαφορέω, inanio.

Διαλεγδόν. præcipue, insigniter.

Διαλέγομαι. comprobo, cõfabulor, uerba facio, disputo, differo, interrogo, & ad interrogata ui cissim respondeo, exquisite sermocinor, accurate aliquid dico. Bud. Com. Vide Ammonium quid differat à λαλεῖν, λέγειν, & φάσκειν.

Διαλέγω. discerno, incerno, διορύττω. Bud. ibid.

Διαλείβομαι. restagno.

Διάλειμμα. interuallum, interstitium.

Διαλειπτόν. τὸ. interceptum.

Διαλείπω. μ. είψω. π. ιφα. intermitto, disto, differo, relinquo spatium, desisto, moror.

Διαλείφω. deleo.

Διάλειψις. ιῶτ. ἡ. intermissio.

Διαλεγμᾶδῶ. traducere, cauillari.

Διαλεκτική. ῆς. ἡ. dialectica, ars differendi. Vide principium Topicorum Aristotelis quid sit.

Διαλεκτικός. ϗ. ὁ. dialecticus, hoc est (ut interpretatur in Craty. Plato) qui interrogare, & ad interrogata aptè respondere norit. Bud. Com.

Διάλεκτος. ϗ. ὁ. idioma, proprietas linguæ, disputatio rerum, lingua. Bud. ibidem.

Διαλελαμμένος. distributus. Herodot. Thal. ἔστος (ποταμὸς) ἄρδεται διαλελαμμένος.

Διαλελύδαι. decidere, transigere.

Διαλελωβημένος. παιδοτρίβου. corruptus imperitia.

Διάλεξις. propriè dicitur hominũ scita & emendata sermocinatio, disceptatio, disputatio. Itẽ diuisio. Bud. Com.

Διαλεπτίζω βιβλίον. delibro, as.

Διαλεπτολογοῦμαι. de rebus paruis subtiliter disputo.

Διαλέπτου δ' ὄντος. ἐγὼν δὲ ἄλου σιτοῦ, pro arcto & angusto, Aristoph.

Διαλεύκαίνω. dealbo.

Διάλευκος. ου. ὁ. medio candidus. Plinius libro 21. cap. 6.

Διάλημμα. διάλαμμα.

Διάληξις, sortitio, diuisio per sortem.

Διάληψις. ὁ. ὑπομνηματισμός, disputatio, disceptatio, explicatio rei quæ tractatur, commenta

tio,ut ſcribentis commentarios. Item interca pedo,interceptio.Bud.Com.

Διάλιθ@-.ε.ὄ.ή. gemmatus.

Διαλινόω. elabor è tendiculis retibusue.

Διαλιχμάζω. perlambo.

Διαλλακτῆ. conciliabiliter, ἐρωικῶς.

Διαλλαγή.ῆς.ἡ. ſententia compromiſſariorũ iudicum, conciliatio, fœdus, amicitia .Item differentia. Alicar. in Iſocr. γνῶ ἥ διαλλαγὴν ὁσιέμίαν εὕρισκον. Item cõſummatio, ſchema cũ plura argumenta in unum effectum deducuntur.Bud.Com.

Διαλλακτης.ε.ὁ. pacificator,conciliator, qui ſtudet dirimere lites & bella, arbiter compromiſſarius, in quem litigare nolentes compromittunt, ut quicquid ille de controuerſia ſtatuerit,uelut ius & æquum à petitore,ab eoq; unde petitur,habeatur. Dicitur etiam ſequeſter, qui à Cic. appellatur ambitus interpres,& eorum pendarum tribuum conductor. Bud. Com.

Διαλλάττω.μ.ἄξω.π.αχα. litem inter amicos dirimo,concilio,Demoſthen. ἢ περὶ νεαίρ. Item differo, διαφέρω, Lucian. Item permuto αὐταλλάττομαι,muto, μεταβάλλω,cõmuto. ut διαλλάξαντοῦ τὰ ὅπλα ἀλλήλων. Item prætereo, ἀμείβω. Item induo apud Plutarch.in uita Cic Bud.Com.

Διαλλομαι.ſalio,

Διάλλομαι.ἄσ.ᾶ.ſaltus.

Διαλογή.διάλεξις, ἐκλογή. delectus, dinumeratio cum delectu,ſecretio , diuiſio, diſputatio. Bud. Com.

Διαλογίζεσθαι. eſt rationem inire cum aliquo, & ſubducere accepta , & expenſa. Demoſt.ὁ δὲ διαλογισάμενος πρὸς τὸν πατέρα τὸν ἐμὸν, ἀφῆκεν αὐτόν. At hic poſitis cum patre meo calculis,& ratione collecta,acceptilatione eum liberauit. Item differere, & diſceptare,id eſt διαλέγεσθαι. Item dubito, cogito. ut διαλογίζομαι τοῦτο,animo hæc uoluo.Bud.Com.

Διαλογικά.ſcripta ſunt,in quibus perſonę introducuntur, ut γὰ τοῖς τῶν πλάτωνος διαλόγοις, ita ut quæ ſcribuntur perſonarum potius authóritate,quàm ſcribentis nitãtur. Et hęc ἐξωτερικὰ ἐκάλει, quia ad uulgi utilitatem, & inſtitutionem ſcribebantur,nõ ad lectorum tantum diſcipulorumq; ſcribentis,& familiarium.Bud.Com.

Διαλογισμός.ὁ.ὁ. diſputatio,diſceptatio,ſermocinatio, ratiocinatio, reputatio & cõfabulatio, ὁμιλία, διάλεξις. Item inteſtina ſermocinatio & cogitatio.Lucæ.9. ἰδὼν δὲ διαλογισμὸν τῆς καρδίας αὐτῶν. Itẽ blatteratio & uaniloquiũ, dubitatio.Bud.Com. Dialogiſmos ſit (inquit

Iul.Rufinianus) cum quis ſecũ diſputat & uolutat quid agat, uel quid agendũ putet. Virgil. En quid ago rurſus ne irriſa priores Experiar?

Διάλογος.ὁ. ſermocinatio.Quintiliã. Dialogus, hoc eſt ſermo ex interrogatione & reſponſione cõpoſitus, de ea re,quæ uel philoſophiam, uel reipub.parteis attingat,diſceptans,cum apoſita uerborum perſonarumq; expreſſione. Laërt.in uita Platon.& Bud.Com.

Διαλοιδορέομαι. πρὸς

Διαλοιδορέω.maledico,conuicior.

Διαλοφάω. uellicare.

Διαλύγισμα.τὸ, nexus,complicatio.

Διαλυμαίνομαι. deſtruo, βλάπτω,ζημιῶ.

Διαλύομαι. diſcedo, abeo, abſoluor, à comitatu dimittor. Item morior.Item decido cõtrouerſiam, tranſigo negotium iudiciale, litem conſenſu mutuo dirimo, quod tranſigere plerumque Iuriſconſulti uocant. Et in bellicis rebus ponitur etiam pro dirimere, ut διαλύεσθαι τοῦ πολέμου, Iſocra. Item pacem inter ſe componere, & fœdus icere, ut διαλύεσθαι πρὸς τοὺς ἡμέρους apud Polyb,& Plutarch.Bud. Com.

Διαλυόμενος.ὁ.dicitur is q quaſi de re dubia,ingt Iurecoſultus,& lite incerta nec finita tranſigit, paciſcitur uero qui donationis cauſa rẽ certã & indubitatam liberaliter dimittit.hoc eſt,ὁ διαλυόμενος ὡς σαφοῦς περὶ πράγματος ἀμφιβόλου τὴν δίκην ἀπέλυσε τὴν ἀμπλεχθῆναι διαλύεται.ὁδὲ συμφωνῶν κατὰ λόγον περὶ πράγματος δίκην ἔχοντος ἀναμφιβόλου φιλοτίμως συγχωρεῖ. ἐκ τῶν νόμων.

Διάλυσις.εως.ἡ. inducię,fœdus. Item diſſolutio, explicatio,interitus, rerum compoſitio ad deceſſum.Aliquando ſolutio,gratię relatio.Item cum acceptilatiõ eſt aut deciſum. hoc eſt, ὅταν ὁ ἐγκαλῶν ἀφιλὺῃ, καὶ ἀφῇ τὸν φεύγοντα τῶν ἐγκλημάτων, ὧν ἐνεκάλει αὐτῷ. Bud. Cõ. Di. aliiſis,apud P.Rut. Lupum uocatur eadem figura quæ alibi dialyton, ubi demptis omnibus articulis ſententiæ diuiſæ pronunciantur. uel quando pro compoſito diuerſa ſeorſim uerba ſumuntur à ſuo nexu ſoluta, ut ἄκρα πόλις pro ἀκροπόλει. & Herodot. ὁ δὲ νεκρὸς ἦν θέης ἄξιος,pro ἀξιοθέατος, uocatur & μετατύπωσις.

Διαλυσιφιλο-.ε.ὁ. qui iras ſimultates q; inter amicos ſeminat.Epigram.libro ſeptimo, quaſi amicitię ruptor.

Διάλυτον.τὸ. diſſolutio. Vide ſupra Λύσιμον & διάλυσις.

Διάλυτος.ε.ὁ.diſſolutus.

Διαλύω.μ.ύσω.π.υκα. diſſoluo,dirimo, ut διαλύειν τὴν ἀμφισβήτησιν, dirimere controuerſiam, διαλύειν τὴν ἡμέραν, dirimere tempus, diffundere diem. Item interrumpo, interpello.Διαλύειν

Διαλύειν τὸν σύλλογον, cœtum dimittere. Item reconcilio, in gratiam redeo. Item ſoluo,ſatis facio.Διαλύσαι τὸν ἐγκαλέσαντα, eſt liberare,hoc eſt ἀπαλλάξαι. Eſt autem unum ex ijs uerbis , in hac quidem ſignificatione, quæ actiua & paſſiua uoce pro eodem ponuntur. Bud.Com.

Διαλῴζω.μ.ώσω.π.ωκα farina cõſpergo.Accu.

Διαμαλῶ.conſpergo,rigo διαβρέχω.

Διαμαλάσσω.mollio.

Διαμαντεύομαι.uaticinor.

Διαμαρτάνω. pecco,erro,aberro, fruſtror, ἀτυγχάνω. Genitiuo iung. Vide ἁμαρταλύειν Ammonio.

Διαμαρτυρῶμαι. eſt quaſi de ſcripto conteſtari, ut planũ ſit animaduertentibus.ὁ μὲν διαμαρτυρόμενος affirmabat & teſtificabatur quiddam nõ in ſua,ſed in aliena cauſa,in qua exceptionem intendens liti ſe offerebat, quo facto litem ſuam faciebat teſtificando. Qui ſi mendacij conuinceretur, ψευδομαρτυρεῖν, id eſt falſi crimine damnabatur.Bud.Com.

Διαμαρτυρία.ας.ἡ.genus eſt exceptionis, eſtque Demoſthenis inſtantia litis, ſummotrix petitionis hæreditatis, aut bonorũ poſſeſſionis agnitæ à propinquis.Bud.Com.

Διαμαρτύρομαι.proteſtor, teſtato reclamo, quiritor,hoc eſt deos hominesq; conteſtor. Διαμαρτύρομαί σοι,ὦ Βεβαιῶ σε.

Διαμαστιγόω.ῶ.ὁ.qui præmanducauit.

Διαμάσημα.τος.τὸ.id quod in ore manſum eſt.

Διαμάσησις.ιος.ἡ.manditio,manducatio.

Διαμάσσω.ſubigere.

Διαμαστίγωσις.difflagellatio.

Διαμαστροπεύω.lenocinor.

Διαμάχη.ἡ.oppugnatio.

Διαμάχομαι.repugno.

Διαμάω.abſtergere.

Διαμάω.μ.ήσω.π.ηκα.ſcindo,demeto.

Διαμείβομαι.μ.είψομαι.π.εμμαι, permuto. Depon.

Διαμελάω.μ.άσω.π.ακα.ſubrideo.Neut.

Διαμεμφακίζομαι.iacto me, & glorior adoleſcẽtis licentia. Plutarch. ὥσπερ οἱ τῶν σοφιστῶν διαμεμφακιζόμενοι,Quaſi apud ſophiſtas glorians,& ſe ſe iactans iuuenili licentia.Bud.Com.

Διαμελαίνω.obſcuro,nigrefacio.

Διαμελισμός.ε.ὁ.diuiſio.

Διαμελιστής.cunctator.

Διαμέλλω.ὁ.ἐμελήσ.

Διαμέλλω.cunctor,differo,moror.

Διαμεμβρυμένη ἡμέρα. dimẽſa dies, de qua uide Harpocrat.eleganter differentem.Bud.Com.

Διαμέμφομαι.longè lamentor.

Διαμένω.μ.νῶ.perſeuero.Neut.abſol.

Διαμεσίζω.μ.ίσω.π.ικα.diuido.Accuſ.

Διαμεσισμός.ε.ὁ.ſeparatio.

Διάμεσοι.οἱ mediocris fortunæ homines.

Διὰ μέσου τείχους. dicebatur ille murus q meridiem in Attica regione ſpectabat,tres enim fuêre βορέου, φαληρικὸν, & διὰ μέσου τοῦτων τοῖχον. Vide Plat.Georg.

Διαμετρέω.μ.ήσω.π.ηκα.metior,dimetior.Accu

Διαμετρητός.menſuratus, διαμεμετρημένος.

Διάμετρος.ε.ὁ.diameter,dimẽſor,perpendiculum, linea recta, figuram qua longiſſimè patet ex æquo ſecans.Vide adag.Ex diametro.

Διάμηνος.ὁ.bimeſtre.

Διαμηρίζω.futuo.

Διαμήρισμος.ε.ὁ.coitio, quaſi interfœmineus congreſſus, diuiſio poterit uocari, quomodo diuiſorem Cic.intelligit lib.9.Epiſt.famil. extat apud Plut.in ſympoſ.eſtq; Zenonis dictio.

Διαμιλλάομαι.contendo.

Διαμνημονεύω.in memoriã reduco, & reuoco, memoria repeto.Lucian. τὸν λόγον ἐφημοσύνης αὖ τοῖς διαμνημονεύσει. Et uerba ſibi dicta in memoriam reuocant.

Διαμοιράομαι. diuido, diſtribuo, ἢ τὰς μοίρας μεμέρομαι.

Διαμονή.ῆς.ἡ.manſio,permanſio.

Διαμορφάζω.ἄ.informans,effingens.

Διαμοτῶ. illitum linimentum in ulcere condo. Aegineta. τὸ τοῦ βασιλικοῦ λυθρώδη ῥοδίνῳ διαμοτώσας , ἐπιπολύθως ἀρθροπαθοῦσιν. Bud. Commen.

Διαμπάξ. per uniuerſum,utrinque,totaliter, ſemper.

Διαμπείρω.perforo, διακεντέω.

Διαμπερές traiectum utrinq;,omnino.

Διαμπερὲς.exactè.

Διαμπετρονέω.perforo,diſcindo.

Διαμπερεδεύω. uaſtare.

Διαμυελαίνω percolo,transfundo, διηθέω.

Διαμυθολογέομαι.confabulor.

Διαμύθησις.deceptio.

Διαμυλλαίνω.ſcindo labra, moueo labra: & pro eo interdum capitur, torqueo labra in alicuius contemptum,irrideo. Etym. Item fellare.

Διαμφάδος,uel διαμφίδος.alienus, ſegregatus.

Διαμφὶς.utrinque.

Διαμφισβητέω.μ.ήσω.τ.ηκα. certando mihi. ſiue dubitando iudico.

Διαμφοδᾶσαι.deuiare.

Διαμῶ.demeto,θερίζω,ἀ διὰ τῆ ἀμάω.

Διαναπαύω.recreo,requieſco.

Διανεστῶσαι.aſſurgere.

Διανεῦσαι.traijcere.

Διαὐδηχα. diuiſim, dupliciter, in duas parteis.
Διανέμομαι. ſerpo, diuulgor, patior. Bud. Com.
Διανέμω. μ. ειμῶ. diſtribuo, committo, mando.
Διενιαύσιος. ὁ. ientaculum apud Athenæum.
Διανήχομαι. tranato, traijcio, pertranſeo.
Διανθὴς. έος ὁ ἡ habens duplicem florem.
Διανθίζω. μ. ίσω. π. ικα. facio florere, flores colligo, floreo, uariegatus ſum & diſtinctus.
Διανίζω. lauo, purgo.
Διανίσαμαι. μ. ήσομαι. exurgo, excito, eleuo.
Διανοέω. μ. ήσω. ω. ηκα. animaduerto, delibero, cogito, in animo habeo, imaginor.
Διανοηθὲις φῶτος. ὁ. animo uolutans.
Διανόησις. ι Θ. ἡ. deliberatio, animaduerſio.
Διανοητικὸν. quod in ratione eſt.
Διάνοια. ας. ἡ. ſententia, intelligentia, ingenium, mens, ſenſus, ſenſum, cogitatio, intellectio. Vna ex quatuor animæ affectionibus, mediaq; eſt inter νόησιν & δόξαν, ſiue πίστιν, circa mathematica uerſatur. Item ſchema apud Oratores ſenſum magis, quàm uerba deſignans. Budæus in Com. Dianœa apud Iul. Rufinianum figura eſt, quã fieri dicit, cum proponitur non id quod fieri oportet, ſed quod fit. Vergil. Furor arma miniſtrat.
Διανοίγω. adaperio.
Διανομῆς. οἱ. diſpenſatores.
Διανομή. ῆς. ἡ. diſtributio, diuiſio, largitio ad populum, & διανομὴ κρέως, uiſceratio. Nã ita Catini uocauerunt cum carnes ſiue crude ſiue coctæ, & quandoq; panis uinumq; populo domũ perferendũ prębebatur. Suet. Adiecit epulũ ad uiſcerationẽ, Tracta origo uerbi ab ijs q cæſis animalib⁹ in ſacrificijs uiſcere diſpertiebãtur.
Διαντλάω. μ. ήσω. π. ηκα. exhaurio. Accuſ.
Διαντλέω. perfero.
Διανυκτερεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. pernocto, διανυκτερῶ. Eodem modo διαμορθύειν Attici dicunt. Neutrum.
Διανύτω. ηχὰ
Διανύω. μ. ύσω. π. υκα. perficio, tranſigo, perago. βίος διανυσθεὶς Θ, acta ætas. Accuſ.
Διαξαίνω. carpo, lanio. αὐαίρω, διανύτω.
Διαφιλονεικέω. propriè gladio decertare. ponitur pro pugnare quouis modo.
Διάξυλον. τὸ. quod in medio lignum eſt abſque medulla. ſcribit Dioſcorid. aſpalathum à Syris ita uocari, quod lignoſus hic frutex eſſet. Competit enim ea uox inquit Marc. Vergil. omnibus his quæ nec inania ſunt, nec teneræ fungoſamq; materiam habent, ſed lignoſa ſoliditatẽ duram.

Διαπαγηραλαίζω. ὁ. qui decertauit.
Διαπαιδιαγωγῶ τὸν καιρόν. tempori ſeruio, tempori me accommodo. Bud. Com.
Διαπαίζω. derideo.
Διαπαλαίω. luctor.
Διαπάλη. ης. ἡ. lucta. Ἐν διαπάλαις γενόμενοι, Cum iam luctari cepiſſent.
Διαπαλύνω. coinquino. Eurip. μολύνω.
Διαπαντός. ſemper.
Διαπαπταίνω. circũſpectare, παπταίνω. Bud. Cõ.
Διαπεφορτισμένη. ης. ἡ. conflictatio, aſſiduitas.
Διαπεφθορὸς ία. ſtuprata.
Διαπαρθενεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. deuirgino, ſtupro uirginem, διαπορεύω. Accuſ.
Διαπεφωνίαται. munera quę ſponſæ pro delibata uirginitate dantur. Cæl. lib. 11. cap. 60.
Διάπασμα. ατ Θ. τὸ. inſpergimen, unguentum quoddam, quod aridis odoribus cõſtat, aſpergo ſudori inhibendo comparata. Fit autem ad ſudores coërcẽdos, ut à balneis inarefcant corpora. Mar. Verg. oſtendit non ad ſudores tantum arcendos, ſed uniuerſa corpora ſiue cõſidem partes aliquas, uel fouendas, uel laxandas, adſtringendas molliendas ſiue huiuſcemodi aſperginas adhiberi ſolitas, quem conſule lib. 1. cap. 21. ad Dioſcorid.
Διαπάσσω. inſpergo.
Διαπαχάλοω. clauis humo affigo, & extendo.
Διάπειρα. ας. ἡ. experimentum.
Διαπατάω. decipio.
Διαπελαίω. minor.
Διαπεράω. transfigo, traijcio.
Διάπερος Θ. ὁ. ignotus.
Διαπελεκίζω. ſecuri ferio.
Διαπέμπομαι. accerſo, edico. Significat etiã ablego, ſicut διαπέμπω, mitto legatos. Bud. Com.
Διαπεπασμένα. τὰ. diſperſa maculis.
Διαπεραίνομαι. & διαπεράω. μ. άσω. ω. ακα. proceo, exeo.
Διαπερδικῆσαι. traducere, culpare.
Διαπερονάω. fibula connecto.
Διαπεροδεύομαι. μ. εύσομαι. ω. ωμαι. transeo, trãſmeo. Neutr. accuſ.
Διαπεῖσμαι. ſpe fruſtrarer. Ariſtoph.
Διαπεῖνυσι. peruolant.
Διαπερῆσαι. transfero.
Διαπεφώνηκεν. extremam uocem æ didit, expleuit. Chryſoſt.
Διαπήγνυμι. adopto, conglutino.
Διαπωλωνικεύω. fuco imponere, fallere. πλωίκιμος enim adulterinam comam dixere Attici.
Διαπήρωμα. ατος. oblæſio.
Διαπηρόω. reſudo.
Διαπιθηκίσαι. ludere, ſumptum à ſimijs.

Διαπινόμενον.

Διαπινόμενον. ν. epotum.
Διαπίνω. τὸ πῶμα πίνω.
Διαπίπτω. μ. έσω. elabor, interlabor, Xenop. Ἑλλη. lib. 3. & 4. Item intercido, quaſi inter digitos labor. Itẽ διαλύομαι & φθείρομαι, hoc eſt diffluo & euaneſco, Plato in Phæd. Eſt etiam aliquando intercipi. Plut. in Apoph. Διεφθάρην διαπεσών. Item διαμαρτάνω, aberrare. Bud. Com.
Διαπιστέω. μ. ήσω. ω. ηκα. non credo.
Διάπλασις. figura.
Διαπλάσματα. τὰ. unctiones aut fomenta, quibus totum corpus oblinebant.
Διαπλάττω. conformo, formo, ut diſcipulus formatur à præceptore. Item illino. Dicitur Galeno de membris fractis, quæ ſanata reconcinnãtur, & formæ ſuæ reſtituuntur.
Διαπλέκω. διακατῶ. diſſipo, perſtringo, perrumpo. Item uariegare, διάγω, Ariſtoph. Auib. Bud. Com.
Διάπλεω Θ. ὁ. ἡ. plenus.
Διαπλέω. pernauigo, enauigo.
Διαπλησιζόμαι. μ. ίσομαι. ω. ισμαι. decerto, pugno, contendo. Datiuo iung.
Διαπλησιασμὸς concertatio, rixa.
Διαπλήσσω. perfringo, diſſipo.
Διαπλοκή. ῆς. ἡ. ſimultas.
Διαπνεόμενον Θ. cui facilè ſucci perſpirabili cute digeruntur. Bud. Com.
Διαπνέω. effluo, efflo, euaneſcere facio, diffloreo, euaporor.
Διαπνεῦμα. ὸ. Plutarch. in commentario de cauſis Natural. ſi caſtigata habetur lectio, uide appellare uolucrum genus.
Διαπνοή. ῆς. ἡ. aëris attractio præter propoſitum, ſpiraculum. Cæl. lib. 14. cap. 52. uaporẽ aliquando uertit Linacer & habitum.
Διαποδίζω. exquiro, examino, extorqueo, tormẽtis exquiro.
Διαποδισμὸς. ὁ. genus ſaltationis, ſaltus ſic.
Διαποικίλ Θ. uerſiculor, gẽmis diſtinctus. Bud. Commen.
Διαπολεμῶ. decerto, rem gero.
Διαπολιτεύεσθαι. dicuntur propriè ciues, quando inter ſe digladiantur contenduntq;, ac bellum agunt inteſtinũ, quòd etiam αὐτοπολιτεύεσθαι dicitur Theopompo, Ammonium uide.
Διὰπολλὸ. diu, multo tempore, multo poſt.
Διαπομπεύω. in pompam progredior.
Διαπονδυλεζίω. diſijcior.
Διαπονέω. &
Διαπονέομαι διὰ φρονήματος. elaboro, expolio, conficio, excolo. Xenoph. ἐκπλέω δὲ πάντα διαπεπόνημαι. Summo labore efficientes. Et διαπονέομαι, ὃ περὶ ἃ κατάγινομαι καὶ γυμνάζω, καὶ ἀσχολέομαι, ſatago; cum labore occupor. & διαπονούμενος Θ, moleſte ferens. Διαπονῶ τὸ σῶμα, αὐτὸ τοῦτο ἀσκῶν ὑγιαίνω. Bud. Com.
Διάπονος. canes quoſdam uocabant Cretenſes; quibus in uenando gloria erat plurima. Sic dicti à labore, ſiquidem noctu etiam laborabant, ſæpeq; feris aſſidentes dormiebãt, mox ex ortà luce depugnaturi.
Διαπόντιος. ὁ. ἡ. maritimus, mare peragrans.
Διαπορεύω. traijcio.
Διαπορέω. dicitur Græcæ, quam uulgò uocant oppoſitionem. Cicero interceſſionem. Vnde διαπορευόμενος, interceſſor: ſicut idem lib. 3. de Legibus, Interceſſor rei malè ſalutaris eſto ciues. Bud. in Annot. & Com.
Διαπορέω. μ. ήσω. ω. ηκα. dubito, admiror, interrogo, inquiro cum dubitatione, ſum ancipitis animi, ac conſilij inops. Vnde διαπορεῶδες quod plus eſt quàm διαπορεῖν. Plato in Phæd. τῶ δὲ ἐμοὶ διαπορήματι, Prorſus ad infantiam redigar. Bud. Com.
Διαπόρησις. ιος. ἡ. dubitatio. Itẽ figura ſermonis quæ & ἀπορία. Rhomanus Aquila uertit ad dubitationẽ. Hac utimur (inquit) cum uolumus uideri dubitare, & quaſi ab ipſis iudicibus conſilium capere, quo potiſſimum genere orationis utamur. Vide etiam Rut. Lupũ in Aporia.
Διαπορθμεύω. καὶ
Διαπορθμεύω transfero, traijcio, tranſueho, tranſmitto, διαπλαῶ, διακομίζω. Plato ait dæmonem ἐμπνεύειν καὶ διαπορθμεύειν θεοῖς τὰ παρ' ἀνθρώπων, καὶ ἀνθρώποις τὰ παρὰ θεῶν. Hoc modo Dionyſ. διαπορθμευτὴν pontificẽ facit, quaſi conciliatorem, tranſmiſſorem, portatoremq; humanarũ precationum ad deum, diuinarũque rerum ad hominem deportatorem, per quem cõmeatus ultro citroq; datur. Bud. Com.
Διαπορία. dubietas.
Διαπορόμυρ Θ. ου. ὁ. ſtupore attonitus, cunctabundus.
Διαπορφύρ Θ. ὁ. medio purpureus.
Διαπραδεῖν. uendere, πιέρθειν.
Διαπράττεσθαι. paciſci. Lucian. Necro. ἐᾶς Θ ὃν ἐγὼ ὅλως οὐδὲ πᾶν ἕνος τούτων διαπραξάμενον τῶν κατάβασιν. Item cõficere, tranſigere, peruincere, & perficere contendo, & aſſequi, exequi. Lyſ. ἐγὼ διεπραξάμην, ὥστε τὸ πρώτης τεταγμένος μάχεσθαι τοῖς πολεμίοις, Tandẽ peruici, ut me in prima acie pugnante alij ſubſiſterent. Item patrare. Demoſth. Item enarrare, ut τὰ ἀπόῤῥητα διαπράττεσθαι. Διαπεπραγμένον ἔριον. elaborata lana. Bud. Com.
Διαπράττω. idem quod διαπράτομαι, perfi-

clo, absoluo. Plut. in Cæs. *διε τὸ πρακτ' αὖ ὁ πόλεμος.* Iam confectum esset bellum. Bud. ibidem.

Διαπρεπής. ές Ⓖ. ὁ, ἡ. eximius, insignis.

Διαπρέπω. μ. ψω. perseuero honestè uiuēs, *κάλλισα πρέπουσι πρεπόντως διάγω*, excello, proficio, luceo, renido, ut *διαπρέπουσα τύχη*, excello hos eleganter uiuendo. Item orno. Plato in Gorg. *φύσιν ψυχῆς ὥστε μᾶλλον ἰδεῖν τὴν διαπρέπουσαν μορφὴν αὐτῆς.*

Διαπρεσβεύομαι. μαι

Διαπρεσβεύω. legatos mitto.

Διαπρέψας. ὁ. λαμπρός.

Διαπρήσσω. seco, pertranseo, persulco, Odys. β. Item seduco, mentior.

Διαπρίομαι. premo, furio in aliquem.

Διαπρίω, &

Διαπρίω. μ. ίσω. σω. ικα. seco, desecco. Accus.

Διαπρό. per totum, omnino, prorsus. Iliad. κ.

Διαπορεύομαι. pertransibat.

Διαπρύσιος. α. ὁ. penetrabilis, auditui peruius, clarus, omnibus modis cōmodus, & absolutus.

Διαπρύσιος πόλεμος. inexorabile bellum.

Διαπταίω. effutio, eglomero. Lucian. *τοῦτο καὶ ἐπὶ τούτῳ πλέονα διαπταίσαι τὴν βαρβαρίζουσαν.*

Διαπτάω. μ. ήσω. σω ηκα. offendo, uolo. as.

Διαπτερόω. extendo, propriè alas.

Διαπτοέω. μ. ήσω. σω. ηκα. terrefacio. Accus.

Διαπτοιθείς. ῶτος. ὁ. trepidus.

Διάπτουσιν. stellæ appellantur micantes.

Διάπτυξις. ιος Ⓖ. ἡ. solutio, explicatio.

Διαπτύω. despuo, accipitur pro contemnere, & auersari.

Διάπτωσις. ιος Ⓖ. ἡ. dissolutio.

Διαπυκτεύω. μ. σω. σω. υκα. pugnis decerto. Neutrum.

Διαπυθάνομαι percuctor, ἐρωτάω.

Διαπυρίζομαι. accendor, iracor, *διοργίζομαι.*

Διάπυρος Ⓖ. α. ὁ. ἡ. ignitus, candidus, acer.

Διαπυρόω. μ. ώσω. σω. ωκα. accendo.

Διαπυρσεύω. sublato igniculo quippiā significo, illustro, conspicuum facio. Bud. Com.

Διάπυστα. audita & intellecta.

Διάρας τὸ σῶμα. os aperire.

Διαραίνω. inspergo.

Διάραντος Ⓖ. α. ὁ. φανερός.

Διάργεμος Ⓖ. partim albus, partim niger.

Διαρδεύω. irrigo. Actiu. accus. iung.

Διαρθρόω. articulo.

Διαρρήδην ἀποφαίνομαι. μ. ώσομαι. σω. ωμαι. confirmor in membris.

Διαρθρόω. μ. ωσω. σω. ωκα. per membra compono, ordino, trado, exprimo.

Διαρθρωμένως Ⓖ. α. ὁ. fistulosus, perfectus.

Διάρθρωσις. ιος Ⓖ. ἡ. articulatio, explanatio, membratura, formatio, commissura artuum.

Διαρθρωτικός. ή. ὁ. prospectans.

Διαρίθμημαι. τὸ διαλογίζομαι.

Διαρίνδημαι. incuruor, flector.

Διαρριπίζομαι. iaculum transmitto.

Διαρκέω. μ. έσω. σω. εκα. perseuero, perduco, duro sufficio, adiuuo, *ὀυκ ἔστι διαρκῶν* dicitur Lucia no uiribus iam destituitur, cui uires iam deficiunt.

Διαρκῆ. aduerbialiter pro abunde Luciano in Micyllo.

Διαρκής. ές Ⓖ. ὁ. ἡ. duratiuus, sufficiens.

Διαρκῶς. sufficienter.

Διάρμα. ατος. τὸ. κάθισμα. spacium, interuallum. Vtitur eo Hermogenes *περὶ λαμπρότητος.*

Διαροθέω. perturbo.

Διαρπάζω. rapto, diripio.

Διαῤῥαίω. uasto, corrūpo, mollio, diffluo. Odys. α.

Διαῤῥήγνυμι. μ. ήξω. σ. ηχα. interrūpo, dirumpo, per medii rumpo. Item rumpo. id est stomachū mouco, disrūpo, dolore & indignatione impleo, Cic. Licentia audacior, qua ante rumpebar, nūc ne mouear quidē. Sic rumpi dicuntur inuidi. Demosth. *ὀλλ' αὐ αὖ διαῤῥαγῆς ψυχὴ δήμου Ⓖ.* Stomachandi etiā uerbū à Latinis in eadem significatione usurpatur, quod est *διανενόηται, πίμπραται, ἀκπνίγεται.* Actiu. accus. Bud. Com.

Διαῤῥοθέω. palām, luculenter. Bud. Com.

Διαῤῥήκτης. Insidiator, ἐπίβουλος.

Διαῤῥικνόομαι. lumbos indecore circumagere.

Διαῤῥίπτω. disiicio.

Διαῤῥοια. ἡ. copiosus alui, sine inflāmatione ex ulceratione q; fluor, profluuium uentris.

Διαῤῥύω. diffluo, *διαῤῥέομαι.*

Διάρσις. elatio, sublimitas. *ἐκ διάρσεως*, è sublimi

Διαρτᾶν. diuidere, *διελεῖν, κατακόψαι.*

Διαρτάω. μ. ήσω. σω. ηκα. suspendo, compono. Actiu. accus.

Διαρτίζω. reformo, fingo, perficio.

Διαβαλακωνίζω. mollem & delicatū esse, in delitijs agere. *ἀπὸ τοῦ σαλᾶσθαι, ὃ ὄζειν ἀκριβῶς διαβαίνειν, & οἱονεὶ σείεσθαι.*

Διαβαλόω. cōmoueo, cōcito. Lucian. *ὃν ἐπλησε τοῦτο σ' ἕν τῇ πόλει καὶ διεσάλευσεν ὅτου Ⓖ.* Compleuit iste urbem, concitauitq;

Διαβαπίζω. diuulgo, translatio à præconibus.

Διαβατέος. putrefactus.

Διασαρδανίζω. Sardonium risum rideo, subsanno, alias *διασαρκωνίσαι.*

Διασαυλεῖσθαι. delitiari, *ἁβρυνόμενος, θρυπτόμενος.*

Διασαφῆσαι. explicare.

Διαβλε

Διαβλώσκω. manifesto. Actiu. accus.

Διασαφῶ. declaro, aperio, illustro, illumino.

Διασείω. μ. έσω. σω. εικα. quatio, concutio. Accus.

Διασείω. deleo.

Διασηκῶσαι. ferre, contrectare, pondus æstimare manu.

Διασημαίνω. do signū, manu significo, nota insigno, signo aliquo noto, cōmonstro. Bud. Cō.

Διάσημος. α. ὁ. ἡ. insignis, λαμπρός.

Διασημότατος Ⓖ. illustrissimus.

Διάσια. ίων. τὰ. Ioualia, quæ & *διϊόπολια* uocantur apud Aristoph.

Διασιλλᾶν. τὸ. διασύρειν. illudere, cauillari.

Διασιμᾶν. idem, *διακωμῳδεῖν.*

Διασιωπῶ. obmutesco.

Διασκαλισθύω. ligonibus terram uerso.

Διασκαυδικίζω. ignauus sum, formidolosus & negligens sum, more Euripidis, cuius matrem scandicas uenditasse scribūt comici. Aristoph. Equit. *μὴ μοίγε, μὴ μοι, μὴ διασκαυδικίσῃς.*

Διασκαλίφασαι. aues dicuntur, cum unguibus terram scalpunt. Itē *διαλύω*, abigo, à *σκάφιφον* quod festucā notat, quæ facile loco mouetur.

Διασκεδάζω. μ. άσω. π. ακα. dissipo, dispergo, diuulgo. Accus. iung.

Διασκέπτομαι. dispicio, perspicio, cōsidero, consulto, contemplor, *διαλογίζομαι.*

Διασκευάζομαι. *συσκευάζομαι*, farcinas cōpono, colligo uasa, ut qui foro cessuri sunt, aut aliàs migraturi. Demosth. Item digeror, disponor ordinibus discretis. Gregor. *εἰς ἄθλον.* Bud. Cō.

Διασκευάζω. μ. άσω. σω. ακα. apparo, orno, adorno, exorno, cōpono. *διασκευασμένος Ⓖ στρατός*, in armis existens, ut Cæsar dixit, & quasi accinctus. Accus. Bud. ibidem.

Διασκευή. ῆς. ἡ. apparatus, ornamentū, & instrumentum, ut lectisternia, & lecti strati Athenæo. Bud. ibidem.

Διασκηνέω. μ. ήσω. π. ηκα. custodio, conseruo, pello. Accus. iung.

Διάσκεψις. ιος Ⓖ. ἡ. consideratio, consultatio, cōtemplatio.

Διασκιδνημι. μ. ήσω. σω. ηκα. dissipo, diffundo. Accus.

Διασκοπεῖν. perspicere, speculari.

Διασκοπέομαι. specto.

Διασκορπίζω. μ. ίσω. π. ικα. spargo, dispgo. Accus.

Διασκοπάομαι. μ. άσομαι. exploro.

Διασκύντοι. οἱ. extergentes.

Διασμα. ὄς. τὸ. prima uestis scissio, & cōfectura. Callimach. *διάσματα φάρεος Ⓖ ἀρχήν.*

Διασμήχω. μ. ήξω. π. ηχα. purgo. Accus.

Διασοβῶ. perturbo.

Διασπᾶν. dissipare, prodigere.

Διασπαραγάσω. dilanio, dilacero, discerpo, dila.

Διασπασμός. ὁ. ὁ. dissipatio, dissolutio. (pido.

Διασπάω. μ. άσω. σω. ακα. diuello, amplio, dissipo, perfringo, perrumpo, distraho, & membratim dilanio. Isocr. & Demosth. 4. *κατὰ φίλιππ.* & Plut. in Ant. & Cæs. Item distringo, *σπᾶται πράγματα ἔχω, μόνος πάμπαν, ἢ πῶς ὅσαύτως ὑπηρεσίας διασπῶμεν Ⓖ.* Accus. Bud. Com.

Διασπάρομαι. dissipor, dispergor.

Διασπείρω. dispergo. Actiu. accus.

Διασπόνδως. ους. ὁ. dispersor.

Διασποράς. ᾶς ἡ dispersio.

Διασποράδης. ους. ὁ. dispersor.

Διασποράδην. seorsim, per interuallum.

Διασσαίνω. μ. άσω. σω. ακα. seditionem ago, ad seditionem & dissidium perpello, dissidere facio, dissidium cieo. Plutarch. *ὁ δὲ μαῦλιος διεσασσαίνετο τὴν πόλιν.* Latinè solicitare hoc dicūt aliquoties. Liuius, Nec solicitare quietæ ciuitatis statum. Bud. Com

Διάσασις. ιος. ἡ. separatio, distantia, diuisio, interuallum, dimensio. Item dissidium. Aristot. *μεγίστη μὲν οὖν ἴσως διάσασις ἀρετὴ καὶ κακία*, Seditionis causa est in ciuitatibus, uirtus & uitium. Bud ibidem.

Διασσατέω. *διασασιάζω.*

Διάσσατος Ⓖ. α. ὁ. diuisibilis.

Διασσεύω. transire.

Διασσόω. idem est quod *διοσσόω*, *διαιρεῖσθαι*, ut *διασσῶμεν, διοσσεῖν, διαιρεῖν*, hoc est disputare, disceptare & explicare. Bud. Com.

Διασσέλλω. μ. τελῶ. π. αλκα. distinguo. Accus.

Διάστημα. ατος Ⓖ. τὸ. spacium, intercapedo, interuallum. Bud. Com.

Διαστηματικὴ φωνή. interuallata uox, hoc est, quæ cum interuallo suspenditur, quemadmodū fit in cantionibus, & in legendis uersibus heroicis. Huic opponitur *συνεχή*. Cæl. lib. 5. cap. 24.

Διαστῆσαι, αὐτὸ τοῦτο *διαπαρέξαι, ἵνα οἷον ἀδύνατον ποιῆσαι.* Harpocrat.

Διαστίζω. distinguo, dispungo, ut inquit Seneca.

Διαστικτής. ὁ. distinctor.

Διάστιξις. ιος. ἡ. distinctio, dilatio. & motus ille cordis uel arteriarum qui in pulsibus insurgit atq; sese extollit, apud medicos. Item figura, quādo dictio à dictione distinguitur, aut quādo syllaba contra naturā extenditur. Vide supra *διαστικτή.*

Διαστοιβάζω. constipo, farcio.

Διασυρίζω. dispono, ordine colloco.

Διασυλεύς. έως. instrumentum quod inijcitur

in uterum anumúe Galenus.

Διὰ σώματος. ἐχειρ. sæpe commemorare.

Διασομωτρίς μίλη. melotis, instrumentum, quo os clausum reseratur.

Διασχάζομαι. coniecto, auguror.

Διασφέφω. μέλλω. τω. ψα. peruerto, inuerto, obtorqueo, contorqueo, distorqueo, deprauo. hoc est, ex rectis facio flexuosa. Vnde διεσφαμμένα, distorta & obliqua, hoc est, minimè syncera ac simplicia. Et διεσφαμμένοι, strabi, quibus oculorum acies est peruersa aliter quàm decet cernentes. Bud. Com.

Διασφοφέω. μ. ήσω. π. κα. exagito, discutio. Accu.

Διασφοφή. ῆς. ἡ. contortio, Item peruersio, ratio nec rectè nec ordine constituta. Latini peruersitatem uocant. Cic. in Offic. Vt si quis in foro cantet, aut in funere, aut si qua est alia magna peruersitas. id est, διασφοφὴ & διεσφαμμένον. Bud. Com.

Διάσφοφος. ον. ὁ. peruersus, id est, qui ordine peruerso & contrà quã decet, facit. distortus. Cic. Multa genera enunciandi nec ullum distortius quàm hoc quod Chrysippus. &c. Διάσφοροι φρενῶν, insana mens. Διάσφοφος μορφὴ, mutata forma. Διάσφοροι ὀφθαλμοί, obliqui oculi, strabi, inuersi, quales sunt hominis insani.

Διασφώννυμι. καὶ

Διασφοωννύω, sterno.

Διάσυλος. ὁ. cum trium columnarũ crassitudinẽ intercolumnio interponere possumus. Vitru.

Διασκάσαι. dispergere, διασκελάσαι.

Διασυρμός. eleuatio, irrisio, obtrectatio. Item distractio. Item figura quando dictio ad duo diuersa significata trahitur, ut Strepit anser inter olores, pro eo quod est, ineptus poëta inter doctos. Bud. Com. Vide Iuli. Rufinianum. Diasyrmos (inquit Romanus Aquila) ea figura est, quo ludentes: quę dicũtur ab aduersarijs dissoluimus: qualis est ille locus pro Murena in Sulpitium, totus de iure ciuili.

Διασύρομαι. detraho, calumnior. Aristot. Rheto.

Διασύρω. μ. υξῶ. τω. υχα. detraho, carpo, conuicior. Item distraho, ægrè traho, ut ὠδύνας in Hippocr. ὅταν προσκαίρῃ ὀλιθήσιν, καὶ ὠσὼν διασυρῇ. Quũ membris distractis agitatur, ut rãnæ innatantes. Bud. ibidem.

Διασυνῆσαι. constituere, instituere.

Διασφαγή. ἡ. interciſſio, diuortium.

Διάσφαλξ. γος. ὁ. aliàs διασφαξ. distantia loci, interuallũ, locus inter duas rupes profundus, crepido rupium.

Διασφαλίζομαι. fortifico.

Διασφενδονάω. μ. ήσω. π. κα. torqueo tali suppli cio quale describit Plutarch. in Alexand. διασφενδόνησ' ὀβελίῳ σιγήσιον ἑστὼς καμφθέντων, ἑκατέρῳ μέρος προσαγήσας τῷ σώματι, εἶτα μεθεὶς ἐκάτερον ὡς ὥρμησε φέρεσθαι τὸ προσῆκον αὐτῷ μέρος νέμεσθαι.

Διασφόρος. peruersus, strabo, διάσφοφος.

Διασχηματίζειν. formam inducere, formare, figurare. Lucian. in Cauc. πεπλάσθαι μὲν ἐμοὶ δοκεῖ ἄλλον τινά, καὶ μὴ τοιοῦτον διεσχηματίσθαι τρόπον.

Διασχίζω. μ. ίσω. τω. ικα. scindo. Accuſ.

Διασχών. distans, procedens, διελθών.

Διασώζομαι. tueor, seruo.

Διασώζω. μ. ώσω. τω. ωκα. saluo, seruo. Gaza, αἰδεῖσθαι ἐς ὄσον ἑαυτὸν διασώζει. Cic. Tenebat authoritatem in suos.

Διαταγή. ῆς. ἡ. dispositio, διάθεσις.

Διάταγμα. ατος. τὸ. edictum magistratus.

Διάταξις. ιος. ἡ. constitutio, ordinatio, uel edictũ principis, descriptio & ordo.

Διαταράττω. conturbo, perturbo.

Διατείνομαι. percellor, cõmoueor, perturbor. Lucian. τίς δὲ καὶ διετάραξεν.

Διατασις. contentio, uocis & uirium cõtentio. Aristot. πρὸς δὲ διατάσεις τῶν πάθεων, ἐλλιπεσμὸς δὲ ἁρδῶς ἀποδοχὴν ἔχει.

Διατάττομαι. &

Διατάττω. μ. άξω. π. κα. constituo, ordino, impero, edico, duco exercitum, describo, decurio, in decurias distinguo, πεζοὺς διατάττω, digero & cõpono in ordines. Vnde σφαλῶτα διατεταγμένοι, ordine composito incedentes, uel in stationibus & uigilijs disposiri. Accu. Bud. Com.

Διαταῦτα. propterea, & idcirco, præsertim cum secundo loco periodi ponitur.

Διατεφρόω. fossa dirimo, διασκάπτω.

Διαταχέως. aduerb. statim, citò.

Διατείνομαι. inuehor, cõtendo, nitor uehementer, obnixè contendo, ut διατείνομαι τὰ κάλλιστα προλέγειν. Huic opponitur τὸ ἀποῤῥαθυμῶ. Item διαβεβαιοῦμαι, asseuero, affirmo. Item intento, καὶ προτείνομαι. Xenoph. διατεινάμενοι οἱ μὲν τὰ πελτὰ, οἱ δὲ τὰ τόξα Bud. Com.

Διατείνω. μ. χῶ. τω. ακα. addo, protendo, extendo, distendo, dispendo, continuò loquor, λέγω διεξοδικώτερον. Et pertineo, id est διήκω ἐς δημοσίαν. Aristot. ἐς ἐφ' ὅσον δ' ἂν διατείνῃ ἡ θεωρία, Etiam pertinet ac pertendit beatitudo. Actiu accuſ. Bud. ibidem.

Διατειχίζω. μ. ίσω. τω. ικα. diuido, sepio, arceo, Accuſ. iung.

Διατείχισμα. ατος. τὸ. interiectus, murus, arx.

Διατεκμαίρομαι. σκάζομαι, σημαίνομαι. conijcio, significo.

Διατελέω.

Διατελέω. μ. έσω. τω. εκα. perficio, compleo, perseuero, permaneo. Quando perseuero significat, neutrum absol. est, aliàs uero actiu, & accuſ. iungitur, ut τὸν βίον διατελῶ, uitam traduco. Iunctum autem cum participijs aliorum uerborum, uacare ferè uidetur in oratione, quantum ad significationem, ut διατελῶ ποιῶν, αὐτὸ τοιῶ. Sic quod Cicero dixit. Nec enim excursione uteretur, Gaza transtulit, οὐδὲ γὰρ ἐκδρομαῖς χρώμενος ἀν διετέλ. Διετέλ τοῖς λόγοις ἐμφιλοσοφῶν, Literis assiduam operam nauare perge. Bud. Com.

Διατέλεσ. continuè, assiduè.

Διατέμνω. diuello, discindo. διακατάω.

Διατροφάνω. exicco, ξηράνω.

Διατεταμένος. ὁ. distentus.

Διατετροανίς. perforares, apud Herod.

Διατετροιφώς, pro διατετρίφας.

Διατόνω. diuido.

Διατιλίειν. λυγίζειδαι.

Διάτηξις. tabes, διατήξας τῷ πυρὶ μαλθάκας: Aristoph.

Διατηρέω. μ. ήσω. τω. ηκα. conseruo. Accuſ.

Διατήρησις. ιος. ἡ. conseruatio.

Διατιτρώ. perforo, torno. unde διάτητρον, foratile, pertusum, tornatile, uel torno factũ. Alij διατρητὸν & διατρῆτον, pro eodem dicunt.

Διατί. cur.

Διατίθεμαι. bene aut secus de re aliqua statuo utorq; Isocr. in Panath & Gregor. καὶ τὴν φυγὴν ὡς κάλλιστα διέθετο, De exilio suo cõmodissime statuit, calamitatem in bonum commodissime uertit. Dicitur hoc etiã εὐτίθεσθαι. Item testor aut testamento meo aliquid mando hæredibus, Demosth. Item uenalia expono, uendo, Demosth. Item paciscor. Aristophan. ἢ μὴ διαθοῦντα διαθήκην ἐμοί. Nisi mihi stipulanti promittãt. Διατίθεμαι πρὸς τοῦτο. Animum ad hoc impello. Bud. Com.

Διάθυμος. affectus, animatus, dispositus.

Διατίθημι. μ. ήσω. τω. ηκα. officio, uexo. Demosth. ἐς γὰρ ἅπου ἂν τρόπον ὀρχομενίους διέθηκε, Quibus incommodis affecerit Orchomenios quomodo uexarit. Item dispono, præparo, κατασκευάζω, οἰκονομῶ, constituo, compono. Item τὰ ἀποτελῶ καὶ ἀποεργάζομαι, efficio, reddo. Demosth. σὺν ἅπασιν ἀπίσους πρὸς ἡμᾶς διαθῆναι, An omnes infidos nobis reddemus? Bud. Com.

Διατίμησις. ιος. ἡ. æstimatio. (habet.

Διατιμητικός. iudicatorium, quod iudicãdi uim

Διαθιθράσκω. π. ὁ. calidus, ardens.

Διατιτρώ. pertundo, torno: sicut διατέτρηται, & διατρίων.

Διατλάω. perfero, patior.

Διατμάγω. μ. άξω. incido, diuido. Accuſ.

Διατμήσω. μ. ήξω. τω. ηχα. diuido, scindo. Accuſ.

Διατοιχῆν. in hoc atq; illud latus nauis iactari, ut in tempestate fieri solet.

Διάτονος. ὁ. ὐ. uehemens, extentus, ἐξύτονος. Item διάτονοι. οἱ. lapides qui perpetua crassitudine utraq; parte religando, parietum soliditatem confirmant. Hos Vitruuius frontanos appellat.

Διάτορος. ὁ. ὸν. magnum in uoce. παρὰ τὸ ζορῶ, τὸ σαφηνίζω.

Διατορος. ὁ. ὁ. ἡ. penetrans.

Διατραυμις. ὁ. ἡ. depygis, qui attritas habet nates. διαυμις γαρτὰ ἰσχία.

Διαβαινῶ. διαβεφῶ. declaro, explano.

Διαβαχηλίζομαι. præcipitor.

Διαβέπτομαι. ἀσχύνομαι, quod etiam. φοβέπτομαι dicitur. Est etiam oculos auertere & aspicere, uel nolle, uel non posse. Bud. Com.

Διαβέπτω. arceo, dissuadeo, ut ἀποτρέπτω: uel potius ad erubescentiã deduco, erubescere cogo. Herodian. διέτρεπε πρὸς ὀλίγον τὸ μειράκιον. Conatus eius repressit præ pudore, & impetus ad uoluptates cõsectandas aliò deflexit, pudore iniecto deterruit. Bud. ibidem.

Διαβέχω. percurrere, transilire. διαπάω.

Διατρέω. μ. ήσω. τω. ηκα. perforo. Actiu. Accuſ.

Διάβρητον & τρητόν. τὸ. perforatile, pertusum, tornatile aut torno factum. à uerbis διατρητὸς & βρητῶ. Vnde διάβρητοι calices cælati, tornatiles, quæ toreumata uocãtur Latinis.

Διαβιβή. ῆς. ἡ. conuersatio. Lucian in Gal. ἡλίσκητις ἐν ἡ διατριβή. Iucundissima quædam erat uita. Item exercitiũ, exercitatio; studium, σχολή, consilium, disputatio, collatio, congressus. Pro loco disputationis & exercitij, siue auditorio, apud Gel. lib. 1. cap. 16. & li. 10. ca. 5.

Item cõmoratio, immoratio, mora. Lucian. τοῦτο μὲν πολλὴν ἔχει τὴν διατριβήν.

Διατριβῆς χάριν. animi causa, terendi temporis gratia, uel cõsumẽdi otij causa, ut inquit Cic. primo de Oratore.

Διατρίβω. μ. ίψω. τω. ιφα. conuersor, moror, distineo, distringo, distraho, attraho, differo, impedio, ueto. Etym. item per aliquid siue in aliquo me exerceo, uersor, laboro, operã impendo. Plato identidem pro exercere, atque in literis disputare utitur. Bud. Com.

Διατρίμματα μηρῶν. femorum intertrigines.

Διάτριχα τὴν ῥόδον appellat Hom. in Catalogo, quasi Capilli studiosam.

Διάτριχα. tripliciter. τρίχα, τριχῶς. βιχθαι.

Διατροπή. ῆς. ἡ. apparatus, mutatio.

Διατροφή. ῆς. ἡ. alimentum.

Διατρύγια. loca inter uites quę ſeruntur, uel ubi iam maturuerint uuæ.

Διατρύγιος. frugifer.

Διατρέφω. cribrare, incernere, σήθειν, & διατός, cribrum, incerniculum.

Διαΐσσω. ruo, cum impetu percurro, item mordeo. Etym. dein proſilio, huc illucq; deſilio, & emico, quod διαΐσσεσθαι quaſi raptim elidi Plato in Craty. dixit Ariſtot. de Mundo, κατ' ἔμφασιν μὲν ἴεισθαι, καὶ ἁρμόττοι, καὶ τὰ τοιαῦτα λαθὼν ὑποδύσασιν δὲ σέλαπα καὶ διάπτοντος, καὶ κομῆται. id eſt, Eorum quæ in aëre apparent ſpeciem quidem tantum exhibent arcus cœleſtes, & uirgulæ, aliaq; huiuſcemodi naturæ uerò ſubſiſtentiam habent fulgores cœleſtes, & quos emicantes uocamus, & criniræ ſtellæ. Sic etiam in Problem. ἀστέρες διάπτοντες dixit pro traiectionibus ignium. Bud. Com.

Διατυπόω. μ. ώσω. ω. ωκα. diſpono, ordino, conſtituo, inſtituo, cõfirmo, informo, animo concipio & fingo. Accuſ.

Διατύπωσις. ιῶν. ἡ. formatio, deſcriptio, informatio, ſtatutum. Diatypoſis (inquit Rhom. Aquila de figuris) eſt deſcriptio uel deformatio, ubi rebus delectis, perſonarum & formas ipſas, & habitus deſcribimus & exprimimus.

Διατύς. fugiẽs. διατύς τὸν δίκλον, pœnas euadẽs.

Διαυγάω. ſplendeo, illuſtro.

Διαυθασμός. ὁ. ὁ. &

Διαύθμα. ατος. τὸ. &

Διαυγία. ας. ἡ. effulgentia, pellucentia, ſplendor.

Διαυγής. ές. ὁ. ἡ. pellucidus, lympidus. Lucian. de fonte, διαυγὴς τε ὄντι καὶ ἁγὰ λαθαρᾶ ἀνακαβλύζει.

Διαυλακαίζω. peraro.

Διαύλαξ, uel διαύλιον. ου. τὸ. dicebatur, cum in ſcœna tacentibus omnibus ſolus intus caneret tibicen. Cæl. lib. 5. cap. 26.

Διαυλία. ἡ. duorum concentus.

Διαυλίζω. produco, profunda facio, augeo.

Διαυλοδρομῶ. eſt cum ad calcẽ perueneris, rurſus ad carceres curſu redire. Bud. Com.

Διαυλοδρόμοι. ſunt qui curſum circenſem peragunt, id eſt, δισάδιον, qui cũ ad metam peruenerant, flectentes eò rurſus recurrebant, unde curſum inierant. Bud. in Annot. & Com.

Δίαυλος. ου. ὁ. curſus reciprocus, curſus duplex, obeundi ſcilicet ſtadium ac mox redeundi. Vitruuius lib. 5. In palæſtris periſtylia quadrata ſiue oblonga ita ſunt facienda, ut duorum ſtadiorum habeant ambulationis circuitionem, quam Græci uocant δίαυλον. Item ſpacium duorum centorum & mille pedũ in longitudinẽ. Euſtath. Ναῦλος, inquit, τὸ διατέτραμμένον εἰς ἀνθύπαι χῶμα ὑπτίου τὸ στάδιον. Ariſtot. interpres eo nomine intelligit locum, qui duo contineat ſtadia, aut menſuram cubitorum ducentorum. Bud. ibidem. Metaphoricè etiam capitur pro reflexu, & recurſu, unde illud, πολλοῖς διαύλοις κυμάτων φορούμενον, hoc eſt, itera to recurrentibus undis iactatus.

Διαυλωνία. locorum anguſtiæ & fauces, in quibus cotumices, aliaq; aues illaqueantur. Bud. ibidem.

Διαυλωνίζειν. per anguſtum fluere, uẽtum utrinque excipere, perflare. Bud. ibidem. διαυλωνίζειν uentus dicitur, quando per angiportũ aut anguſtum locum ſpirat.

Διαυλωνισμός. ὁ. ὁ. reciprocatio ſpiritus, reiteratio.

Διαυχενίζεσθαι. ſublata ceruice eſſe.

Διαυχένιος μυελός. ſpinalis medulla, quę & ψαλτης, & νωτιαῖος apud Galen.

Διαφάγω. peredo, comedo.

Διαφαίνομαι. perluceo.

Διαφαίνω. μ. ανῶ. interluceo, transluceo, pelluceo. Lucian. καὶ κρύπτου διαφαίνοντος τὴν ἐλπίδα. Spe melius euenit. Neutrum.

Διαφανεία. ας. ἡ. perſpicuitas.

Διαφανῆ. τὰ. ueſtes quæ fœminam denudant, ut bombycinæ.

Διαφανής. ές. ὁ. ἡ. tranſparens, perſpicuus, pellucidus, inſignis, alios antecellens. Sic etiam lapis quidam uocatur, quod transluceat, de quo Lucian. in Pſeud.

Διάφανον. quid ſit, explicat Cæl. lib. 8. cap. 22.

Διαφανῶς. ζαφῶς. apertè, manifeſtè, ſplendidè.

Διάφασις. tranſparentia, feneſtra. Cic. Att.

Διαφάσσω. cauillari, διασιλλάνειν.

Διαφαύσκω. luceſcit.

Διαφέρομαι. diſſideo, diſcordo, contendo, æmulus ſum, altercor, ambigo, litigo. Διαφέρεσθαι ἑαυτῷ, non conſentanea dicere, ſecum diſcrepare. Plutarch. διαφερόμενος τῷ λογισμῷ, de homine dixit incerti propoſiti, & in diuerſa impetũ animi capiente. Ponitur etiam pro iactor, huc & illud temerè feror, ut 21. cap. Act. Apoſtol. διαφερομένων ἡμῶν ἐν τῷ ἀδρίᾳ κατὰ μέσην τὴν νύκτα. Non diſſimile eſt, Differri cupidinibus apud Plautum, & apud Terentiũ Differri doloribus. Eſt etiam dilabi, in diuerſa digredi & abire. Plut. in Cæſ. αἱ πόλεις ἀπέστησαν φυγῇ διαφερόμεναι. Bud. Com.

Διαφέροντα. τὰ. utiliora.

Διαφρόντως. egregiè, excellenter, ἐξαιρέτως, uehementer, maximè.

Διαφέρω. excello, differo, ſum plurimi momẽti, præmineo. Lucian. ἀλλὰ φέρε ἴδωμεν, εἰ ἴσως ὀλίγῳ σὲ διαφέρω. Sed age uideamus, num paruo interuallo te ſuperem. Etiam in malam partem. Iſocrat, Τοσοῦτον αὐτοῖς διήνεγκαν πάντων ἀνθρώπων. Vſque adeò ſupra omnes homines amentia præditi erant. Decimus autem διαφέρει τῷ πανοῦργος, καὶ διαφέρει ἀρετῇ, ἢ ἐπ' ἀρετῇ. Item pro conducere, συμφέρειν. Herodian. li. 2. ὧν τῷ μὲν δημοφελὲς, καὶ κοινῇ διαφέροντος, ὀλίγοις καθ' ἕνα φέροντες. Nam quæ in populi cõmunemq; cedunt utilitatem, parum cuiq; curæ ſunt. Idem paulò poſt pro ferre φέρειν uſurpat, ἐπισάμενοι τε οὐ χαλεπῶς τὸ πλῆθος ἅπασι τὰ πεπραγμένα. Sciẽtes multitudinem id facinus indigne laturam. Sic διαφέρειν ψῆφον apud Iſocrat. & Plutarch. pro ferre ſuffragium & ſententiam. Sophocl. pro ἐκκομίζειν, efferre poſuit. Item διαφέρει pro diſcrepat, intereſt ut Matth. 12. πόσῳ οὖν διαφέρει ἄνθρωπος προβάτου. quod Valla ad uerbum transferri poſſe putat, Quantũ intereſt ſiue differt homo oue, quem admodum apud Terent. Stulto intelligens quid intereſt? Eſt etiam, ut διαπέμπειν, in diuerſas partes ferre, & importare. Item ἀνέχομαι, tolerare, perferre, Pauſan. Item in diuerſum ferre, & uarie agitare. Plutar. de Cæſaris nece, διαφέρειν τῇδε λέγεσθαι τὸ σῶμα, καὶ μεκερᾶσθαι. Item animo uerſare aliquid agitare & cogitando. Plutar. καὶ πολλὰ μὲν ἀνθρώπῳ ἐνθυμηθῆναι διήνεγκε. διαφέρει μοι τοῦτο. hoc intereſt mea, hoc ad me pertinet. Quod etiam cum genitiuo dicitur, διαφέρει μοι τούτου. Inde διαφέρειν, ἐπιτηδείως ἔχειν, ut ὁ πατὴρ διαφέρεται πρὸς τὸν υἱὸν. Vir bonus ſolet proſpicere etiam neceſſitudine coniunctis. Item διαφέρει, refert, id eſt ad rem pertinet Sic Plinius de cædenda materia, Infinitum refert lunaris ratio, nec niſi à. uicesima in triceſimam cædi uolunt. Significat etiam refert, id eſt uarium & diuerſum eſt, quod etiam παραλλάττει dicitur Theophraſt. διαφέρει δὲ ταῦτα κατὰ τοὺς ἀρότους ἐκάστους. Refert autem qua quidque ſementi ſatum ſit. Bud. Com.

Διαφεύγω. diffugio.

Διαφευκτικός. fugax.

Διαφήγω. cohibeo.

Διαφῆκε. dimiſit.

Διαφημίζω. μ. ίσω. τ. ικα. diuulgo, diffamo.

Διαφθείρω. μ. διαφθερῶ. μέσος. τ. διέφθορα. corrumpo, contamino, labefacio, uitio, deſtruo: ut διαφθείρειν τὴν πόλιν, ſtuprare & uitiare, διαπεφθορὼς γένεσιν, & λιμῷ διαφθείρεσθαι, fame cõtabeſcere. Item perdo, trucido, conficio, interficio. Plutar, in Apop. συμβαλὼν ἐκράτησε καὶ διέφθειρε νικίωνα. Vide διεφθαρῆναι. in Amm.

Διαφθορά. ᾶς. ἡ. probrum. ſtuprum, de quo Bud. in Annot. poſt. corruptio, mors, inimicitia.

Διαφθορεύμενος. ον. ὁ. diſcerptus.

Διαφίημι. dimitto.

Διαφιλοτιμεῖσθαι. contendo, & magno ſtudio conor quippiam efficere. Bud. Com.

Διάφλοισβος. perturbatus, tempeſtuoſus.

Διαφοιτᾶν. percrebreſcere, increbreſcere, celebrem fieri. Διεφοίτησεν ἡ φήμη, fama increbruit, dimanauit, permanauit.

Διαφορα. τὰ. impenſæ, ſumptus, ἀναλώματα.

Διαφορά. ᾶς. ἡ. differentia, diſcrimen, diſſidium, lis, contentio, μάχη. De differentia dialecticorum uide Porphyr. in prædicabilibus, & Ariſtotelem in Topicis. Eſt etiam Diaphora, figura orationis apud P. Rutilium Lupum, cum uerbum alio ſenſu iteratur quàm prius dictum eſt, ut Mulierem quid potius dicam aut ueterius quàm mulierem.

Διαφορέω. diſtraho, diuello, perdo, diſcutio medicis dicitur, cũ ſcilicet in ulceribus collectiones non ad pus & ſaniẽ perducũtur qui πεπαίνειν. grecis, id eſt maturare dicitur, ſed diſiiciuntur ut ſine ſuppuratione aliqua ſoluantur & euaneſcant.

Διαφόρημα. ludicrum, παίγνιον.

Διαφόρησις. εως. ἡ. digeſtio dicitur Gal. & diſtractio. Alij migrationẽ interpretantur apud Cic. Epiſtol. lib. 16. nõ deſunt tamen qui ibidẽ. διαφώνησιν. hoc eſt declamationẽ malint legere.

Διαφορητικά. ἁ. ῆς. ἡ. uis diſcuſſoria.

Διαφορητικός. ὁν. ὁ. diſcutiens, diſcutiendi uim habens.

Διαφορος. ρα. ὁ. ἡ. præcipuus, præſtans. Gaza, ὁδὸς διαφορωτάτη τῶν ὀρθῶν. Nemo pietate præſtantior. Idem ἐχθρὸς, diuerſus, diſſentiens diſſidens. Demoſthen. ἐν δὲ τῇ δημαρχίᾳ διαφορώτατος ἐγένετο. Item διαφορον πρᾶγμα, res controuerſa. Et διαφορον, quod inter ſcribentes non conuenit. Pauſ. Bud. Com.

Διαφορότης. ἡ. pro διαφορᾷ dixit Plato.

Διαφορουμαι. immodico ſudore exhaurior, reſoluor. Eſt etiam compilor & ſpolior, ut διαφορουμένη χώρα, direpta, deprædata. Budæus in Comment.

Διαφορῶ. digero, diſcutio, diſpergo.

Διαφόρως. multifariàm.

Διάφραγμα. ατος. τὸ. quicquid in aliqua re medium eſt, uelut eſt narium interſeptum: unde & membrana illa quæ parietis inſtar, cor & pulmonem

monem à iecinore & liene distinguit, hoc appellatur nomine. Celsus uocat septum trāsuersum, alij præcordia, id est περιπέτεσμα, & poëtæ παραπόσια, teste Eustathio. Ité περίωμα, quod Gaza cinctū uertit. Hippocrat. & Galenus φρένας. Cæl. lib. 2. cap. 53.

Διαφράγνυμι. obstruo.

Διαφράττω. obstruo, obsepio, sepio, intersepio, distinguo.

Διαφυκτοῦν. sortiri, sorte diuidere. Et διάφυκτον, sors, κλῆρος. nam φυκτὰς fabam significat, quibus in sortibus & suffragijs utebantur. Etym.

Διαφορῶ. perfero, διαφορέω, accessum & exitum præbeo. εἴρηται οἷον διαπορῶ. uide Etym.

Διαφυὰς. άδος. ἡ. ruina, scissura, διάφυσις. Et διαφῦσαι, διελεῖν.

Διαφυγγάνω. delitesco, perfugio. Thucyd.

Διαφύγγανον ἐκ τοῦ δικαστηρίου, absoluebantur.

Διαφυγεῖν. præter spem euadere.

Διαφυκή. ῆς. ἡ. effugium.

Διαφυλάττω. μ. άξω. τ. αχα. custodio, tueor. Accusatiuo.

Διαφυλλή. diuisio.

Διάφυσις. ιος. ἡ. diuisio, res intercurrens, & discriminans.

Διαφύσσω. exhaurio, separo.

Διαφύω. μ. ύσω. τ. υκα. inhæreo.

Διαφωνέω. μ. ήσω. π. ηκα. dissono. Neut.

Διαφώνησις. declamatio.

Διαφωνητής, discrepator.

Διαφωνήτρια, discrepatrix. Cic. Acad. disceptatricem dicit. Dialecticā inuentā esse dicitis ueri & falsi disceptatricem & iudicem.

Διαφωνία. ας. ἡ. dissensio, discordia.

Διαφωνῶν. ῶντος. ὁ. dissentiens.

Διαφωτίζω. μ. ίσω. π. ικα. illumino, reuelo, in lucem effero. Accus. iung.

Διαχαλάω. μ. άσω. π. ακα. resoluo, dissipo. Accus.

Διαχαράττω. μ. άξω. τ. χα. exaro, insculpo. Accus.

Διαχάσκω. dehisco.

Διαχείρησις. dispensatio, administratio.

Διαχειρίζομαι. τὸ. φονεύω, interficio, manibus uiolentis occido, cædo. Bud. Com.

Διαχειρίζω. tracto, in manibus habeo, administro, rego, gero. Item occido. Bud. ibidem.

Διαχειροκαμπῶν. ῶντος. ὁ. occidens.

Διαχειροτονεῖν. est duarum rerum propositarum disceptationem constituere atq; dijudicare in concilio aut concione, ubi multitudo est censentium: siue per manus sublationem scisci re, sicut διαψηφίζειν calculis in hydriam cōiectis, Bud. Com.

Διαχειροτονία. est dijudicatio, & διάκρισις τοῦ μὴ πλήθει γνωμοῦντος χειροτονίας. Διαχειροτονίαν διδόναι, ut Demosth. uel ψῆφον διαδιδόναι, ut Plut. dicitur pro eo quod est, populum in suffragia mittere, hoc est rogationem: uel rem de qua consulitur, populi suffragijs permittere, Bud. ibidem.

Διαχέομαι. letor, exhilaro, frontem exporrigo ac lætitia perfundor: cui opponitur συσκέλλομαι. Sic Cic. in Læl. Vt ex bonis amici quasi diffundatur, & incommodis contrahatur.

Διαχέω. quod uim habet liquoris.

Διαχέω. diffundo, negligo, decanto. Accus.

Διαχλευάζω. derideo, increpo.

Διαχράομαι. μ. ήσομαι. τ. ησμαι. interficio, obtrunco, supplicijs afficio. Accusatiuo. Budæus. in Commen.

Διαχρός. tepidus.

Διαχρώ. μ. ώσω. π. ωκα. tingo. Accus.

Διάχρυσος. ος. ὁ. ἡ. deauratus.

Διαχυνόμαι, τὸ διαχεῦμαι. διαχυθεὶς τὴν προσώπην, id est hilari fronte, & exporrecta, Plutar. Et διαχυθῆναι, exhilararentur. Lucian.

Διάχυσις. ιος. ἡ. diffusio, effusio, quando ad animi affectus refertur, lætitiam & animi uoluptatem significat, quando ad aquas, inundationē, uelut ubi amnis alueum & notas ripas excedit,

Διαχυτός. σῦ, ὁ. prodigus, dissipandi naturam habens.

Διαχυτρίζω. commoueo, dilato, humecto, cluo.

Διαχωρεῖν. peregrinari.

Διαχώρημα. ατος. τὸ. intercapedo, excrementum. Strab. ιβ.

Διαχωρίζω. μ. ίσω. π. ικα. separo. Accus.

Διαχώρισις. ιος. ἡ. deiectio alui.

Διαχωρισμός. ὁ. separatio.

Διάχωροι. τὰ διαστήματα τῶν λόχων, insidiarum interualla.

Διαψάω. perflo. Est etiam distraho, dissolutus sum, diffluo. Item quietus sum, ut Euripides. pro extergo & purgo, γλώσσῃ διαψάσασα μυκτῆρας, lingua emungens & clingēs nares, καθαίρω.

Διαψεῖν. perfodere, διορύττειν, διασκαλεύειν.

Διάψαλμα. ατος. τὸ. diapsalma, rythmi commutatio, uicissitudo canendi. Alij commutationem metri, alij pausationem spiritus, alij alterius sensus exordium, alij rythmi distinctionē, alij uero cuiusdā musicæ uarietatis silentium dixerunt esse, D. Hieronymus in Epistola ad Marcellum, cuius initium, Quæ acceperis.

Διαψεύδομαι. frustror,

Διαψηφίσασθαι. ψηφοφορεῖν γὰρ δικαστηρίοις. Bud. Comment.

Διαψήφισις. proprie dicebatur ἡ ζήτησις τῶν πολιτῶν περὶ τῆς πόλεως γνωμούσης, hoc est recognitio, recensioq; ciuium populatim tributimq; citatorum, ob id instituta, ut obrepticij ciues, ac falso in ciuitatem adscripti, tribu ac populo mouerentur. Dicitur tamen etiā suffragiorum disquisitio & latio, in quacunq; re & controuersia singulatim facta. Διαψηφίσει διδόναι, disquisitionem uocare. Bud. Com.

Διαψιθυρίζω. muscito, confusurro Luciano in Gallo.

Διαψύχω. reficio, refrigero.

Δίβαφα, & δίβαφον. ου. ὁ. ἡ. purpura bis tincta. à δὶς & βάπτω. Hæc maximi erat impēdij, utpote quæ in libros denarijs mille non poterat emi. Magistratus utebatur hac in prætexta, quorum primus fuit Lentulus Spinther ædilis. Lepidissime Cicero ad Celiū scribens. Curtius (inquit) noster δίβαφον cogitat, sed eum infector moratur: significare uolens, Curtium hominem nihili ad magistratum obtinendum applicare animum. Vide Bayfium de re uest. & in Chiliad. Strumam dibapho.

Δίβολον χλαῖνα. læna duplex.

Δίβοχον. bis madefactus, aut intinctus.

Διγαμία. secundæ nuptiæ.

Διγνώθης. qui est mento bipartito.

Δίγλωσσον. ὁ. qui duas callet linguas, bilinguē uocat talē Q. Curtius. Item δίχθυμος, discors.

Δίγνωμον. inconstantis animi.

Διγόνια. ας. ἡ. partus geminatio.

Δίγονος μάδλη. lorum geminū, apud Sophocl. uide Etym.

Δίδαγμα. ατος. τὸ. doctrina.

Διδακτικός. ὴ. ὸ. habilis, idoneus, aptus, appositus ad docendum docibilis.

Διδακτήριον. ου. τὸ. documentum, instructio, Hipp.

Διδακτός. ὴ. ὸ. docilis.

Διδακτρον. ου. τὸ. precium docendi Latinè Minerual munus, aut Minerual.

Διδάκτυλος. duorum digitorum.

Διδασκαλεῖον. ου. τὸ. locus docendi, ludus literarius.

Διδασκαλία. ας. ἡ. doctrina, adhortatio. (rius.

Διδασκαλικὰ τὰ. Διδακτρα. Minerualia. Plutar.

Διδασκαλικός. ὴ. ὸ. ἡ. peritus docendi, qui ualet arte docendi.

Διδασκάλιον. dicitur id quod docentibus disciplinæ gratia datur.

Διδάσκαλος. ου. ὁ. ἡ. magister, doctor, præceptor. Propriè uolunt esse λόγων, quemadmodum ἐπιστάτης ἔργων, ut inquit Ammonius, quales fuerunt Comici, siue tragici, dithyrambici, & mystici. Thucyd. pro autore alicuius rei posuit.

Διδάσκω. μ. άξω. π. αχα. ἀόρ. α. ἐδίδαξα, ἀπὸ τοῦ διδάχω, doceo, præcipio, planum facio. Διδάσκειν τὴν κωμῳδίαν ἢ τραγῳδίαν, ἢ δρᾶμα, Comœdiam & tragœdiam, aut fabulam agere, δραματουργεῖν. Sic Cic. dixit docere fabulam, pro ædere seu agere fabulam. Hinc διδασκαλικὰ σκηνῆς, poëtę dicti, & τραγῳδιδάσκαλοι, & ὀρχηστοδιδάσκαλοι. Bud. ibidem. διδάξω & διδαξόμαι, item ἐδιδάξην & ἐδιδαξάμην apud Ammonium distinguuntur.

Διδαχή. ῆς. ἡ. doctrina.

Δίδημι. δήσω. δέω. Vnde δίδην, ligabat, pro ἔδην, ἐδέδη.

Διδόω. μ. ώσω. π. ωκα. do. Διδόναι τὸν ὅρκον, deferre iusiurandum. Διδόναι εὐθύνας sic dicitur, ut δίκην δόναι, id est pœnam pendere, & rationem reddere. Διδόναι πίστιν καὶ πίστιν, est iurare & fidem dare, quod etiam πίστιν διδόναι significat. Ifocr. pro fidē facere dixit, & documenta dare, quod & πίστιν ποιεῖν dicitur. Διδόναι λόγων, memoriæ prodere, scribere. Διδόναι λόγους, sermones serere, & rumores in uulgus disseminare. Διδόναι λόγον, item dare uices loquendi & percunctandi, & uicissim respondere percunctanti. Bud. Com.

Δίδρ. pro δίδυμι.

Διδράσκω. ἐν διαδιδράσκω. μ. άσω. τ. ακα. ἀόριστ. α. δέδρακα. fugio.

Δίδραχμον. ὁ. τὸ. nummus duas drachmas cōtinēs.

Δίδυματόκον. ὁ. ἡ. geminos enixa.

Δίδυμάων. ονος. ὁ. gemellus, frater germanus, uterinus, Iliad. ε.

Δίδώμιον. ὁ. herba alio nomine cynosorchis, siue testiculus canis dicta, à gemina radice nomē adepta, apud Hipp.

Δίδυμία. τὰ. quæ & γλανδίαι. orbicularis binæ glādulæ cerebri à similitudine, quā cum testibus communem habent.

Δίδυμον. ξύλον, furca, Suidæ.

Δίδυμος. ὁ. ἡ. geminus, dubius. Item panniculus duplici sinu testiculos continens, mutuum eorum contactum cohibens, ne si oblædatur alter, in alterum quoq; transeat uitium. Item δίδυμοι. uno partu nati, proprie coniunctis connexisq; corporib. οἱ συμφυεῖς. διδύμονες uero diuaricatis seiunctisq;, οἱ κεχωρισμένοι τοῖς σώμασιν,

σώμασιν. sic Eust. Iliad. distinguit ex Lexico Rhetorico. de quo Cæl. lib. 2. cap. 55. Alij διδύμους seminaria uasa interpretantur, alij testes, seu testiculos, cliterinos, coleos. unde illud apud Græcos. Dydimon tibicen in adulterio deprehensus, ἐκ τοῦ ὀνόματος ἐκρεμάσθη, hoc est ἐκ τῶν διδύμων, hoc est testibus.

Διδυματόκης. ωσ. ὁ. geminatio.

Διδυμοβκίω. geminos pario.

Διδυμογονία. ἡ. geminorum generatio.

Δίδωμι. μ. ὥσω. π. ωκα. do, cõcedo, permitto, trado, communico. Accus. διδόναι τιμωρίαν, Isocrati dare pœnas, & διδόναι δίκας. pro eodem Aristoteli.

Διεῖσαν αν. ad extremum uixerunt.

Διεβλήθησαν. decepti fuerunt, Hipp.

Διεγγυᾶν, & διεγγυᾶσθαι. sponsione & fideiussione aliquem liberare. Interdum idem significat quod simplex uerbum, cum quis se rem præstaturum promittit, & effectum iri suo periculo recipit. Bud. Com.

Διεγγύησις. fideiussoris intercessio, Interdum simpliciter ἡ περὶ μαθος ἀναδοχή, cum rem te præstaturum promittis. Bud. ibidem.

Διεγείρω. μ. φῶ. π. κα. suscito, facio surgere. Accusatiuo.

Διεγερτικός. ἡ. ὁ concitatiuus.

Διέγνωκα. dijudicaui.

Διέδεξε. cordi fuit.

Διεδήλωκα. manifestauit.

Διεδοίκα. ἡ. dissidium in augurum disciplina, ut Gaza reddit ex Aristotele.

Διέδριον. ου. τὸ. sellula.

Διεδρικῶς. adv. perspicuus. διαυγῶς.

Διεζευγμένον. disiunctũ. figura est orationis cum plura uerba aut nomina sine coniunctionibus efferũtur. Eadem opinor ἀσυνθετον uocatur. Apud Iul. Rufinianũ uidetur erratũ esse à librarijs, cum eisdem nominibus diezeugmenon & epizeugmenon. id est, disiunctum uel iniunctum, ut ipse interpretatur, diuersæ figuræ nominẽtur: in quarum altera duo aut plura, singula cum suis uerbis enunciat: altera unũ uerbum pluribus colis communicat: sed in hoc conueniunt, quod utraq; copulis caret. Posteriorem ὡθισμένην quoq; uocari docet, si in postremo sit pars orationis, quæ duo aut plura membra coniungat. His figuris si coniunctiones addas ζεῦγμα & ἐπιζεῦγμα fient.

Διεζωμένοι. οἱ. bracchati.

Διεθρόει. tumultuabatur.

Δίει. αὐτὸ τοῦ δίειμι.

Διειδῆναι. pernoscere. (manifestus.

Διειδής. ἐς. nitidus, liquidus, clarus, apertus,

Διειλισσῆ. πρῶ. ὁ. colum.

Διέλοκοπᾶσαι. decipere, σπιᾷ καὶ κόμπῳ ἐξαπατῆσαι.

Δίειμι. διεξέλθω, prosequor. Item narro, percenseo, progredior. Præsens huius accipitur in significatione futuri.

Διέξεις. interuallum, διάστασις.

Διεπόρουν. uulgaui. δίδπτε μοι ὅφρα δαείω. ad longũ latè fusecq; enarro.

Διεργασμένον σπέρμα. uertit Gaza, quod Cic. in Catone maiore dixit, subactum semen.

Διέρχομαι. διέξειμι, διῆλθον, prohibeo, diduco, dirimo, interscpio, dispesco. Διέρχεται γὰρ ἀγῶνα, ἢ τῶν ἀμφισβήτησιν, ditimere controuersiam.

Διέρωμαι. interrogo.

Διρέω. μ. ήσω. π. ἐρρηκα. cleuo, διαγγέλλω.

Διέρομαι. inquiro, dico.

Διείρω. traijcio. καὶ διεῖρε αὐτὴ τὸ ἐτοφάνιον.

Διξενοδόκος. ου. ὁ. inhospitalis, simulatè hospitalitatem exercens, per simulationes & ironiam fallens hospitem. Comici hac appellatione dedecorosa fœdant Spartanos. Cælius libro 10. cap. 5.

Διῆσα. λάμπασα, διῆσα, διῆσβάλκασα.

Διῆδται. pertransire.

Διῆσκε. in seditione erat.

Διεκβάλλω. per medium emitto, traijcio.

Διεκβολή. διεσθος, eruptio, & exitus per locum angustum & interseptum.

Διεκδικῶ. persequi, iniuriam alicui illatã ulcisci, frequenter tueri. Vnde διεκδικῶ τὰς τῶν οὐσίας, asserere, uendicare. Et διεκδικῶ ἑαυτὸν ἀκοντίῳ, telo se defendens.

Διεκδρομή. ῆς. excursus.

Διέκδυσις. ambages, fugæ, & strophę tergiuersationum.

Διεκθεῖναι. διεκπεῖσαι.

Διεκπαίω. μ. αἴσω. τ. αικα. Intercido.

Διεκπᾶτέω, ήσω. exorbito, extra callem incedo, deuio.

Διεκπεράω. absoluere rem institutam, & cœptum prosequi ad ultimum.

Διεκπεῤῥάω. transmitto.

Διεκπῆξ διεκφυγεῖν. effugere, decipere.

Διεκπίπτω. per medium elabor, & euado. Capitur etiam pro intercido.

Διεκπλῶ. per mediã hostiũ classem erumpere.

Διέκπλοος. ου. ὁ. transitus, uertibilis, aptus in nauali pugna, eruptio per mediam hostium classem.

Διεκπνοή. ῆς. ἡ. spiraculum.

Διεκπορεύομαι. progredior.

Διεκτέμνω. dissecо.

Διεκφεύγω. clàm subterfugio.

Διεκφύγω. euado.

Διεκλασία. decursio militaris, αὐθιππασία.

Διελαύνω. μ. άσω. π. ακα. transfigo, decurro in armis. Accus.

Διελέγχομαι. μ. ξομαι. χ. εγμαι. conuincor in causa, reus fio, in mutuam uenio redargutionem.

Διελέγχω. refello, confuto.

Διελεήνολογῶ. ὁ. captus misericordiam.

Διελήλυθα. transegi, percurro.

Διελῦθαι. diuersa esse.

Διελθεῖν. transigere, percurrere.

Διελυήσατο. elapsus est è cassibus, effugit retia, dolo.

Διελκυστίνδα. ἡ. ludus puerorum, cum duæ inter se diuisæ partes, altera alterã manibus iunctis ad se retrahere contendit.

Διελκύω. μ. ύσω. π. υκα. distraho. Accus.

Διέλω, diffringo, aperio.

Διέμαι uoce passiua significationẽ habet sui actiui δίω. madefacio, perfundo, percolo, de quo Bud. Com. Significat etiam aliquãdo persequi. πρὰ τὸ δίω, διώκω.

Διεμπολᾶν. coëmere, mercari.

Διεμφαίνω. relucere. Luciã. ὀφθαλμὸν πολύγονον, καὶ φθόνου διεμφαίνοντα.

Δὶ ὀψίας φερνῶν. τὸ μωείας.

Διενείκας. præstans.

Διενεγκεῖν. differre.

Διενιαυτίζω. totum annum alicui rei incumbo, immoror.

Δὶ ἐνιαυτοῦ ἔτους. per nouennium.

Δὶ ἔνιαυτὸ. τὸ. totum anni spatium, hoc est δι' ὅλου τοῦ ἐνιαυτοῦ.

Δίεννος. pro δικτής. bimus.

Διεπτόημαι. σθῶ. τὸ. quæstio, ἐρώτημα. & διεντέρευμαι, ἤγουν ἕνεκα τῆς περὶ τῶν ἐντέρων λεπτολογίας καὶ φυσιολογίας. Aristoph. interp.

Διεῶντες. permittentes, δόντες.

Διεξάγω. tempero, rego, moneo.

Διεξάπτω. raptim emico, & erumpo,

Διεξέρχομαι. narro, transcurro, cõmemoro, edisscro, explico, confabulor, pronuncio.

Διεξελαύνω. cum copijs & exercitu perrũpo, & transeo per medium, copias & exercitum duco. Significat etiam post uictoriam fugientcis hostes prosequor, & uictis insto. Accus.

Διεξελύσω. dissoluo.

Διεξῆλθον. percurrẽt, incursationibus uastabũt.

Διεξερήσομαι. interrogo, διερωτάω.

Διεξέρχομαι. narro, percurro, recenseo, prosequor. interficio, perrumpo, pergo, ad finem usq; prosequor. Διελθεῖν τοῦ λόγου, est oratione prosequi & enarrare, explicareq;, in quo significatur

copiosa narratio. Depon. accus.

Διεξεύς, pro διεξιών. perrumpens, irrumpens.

Διεξέρχομαι. percurro, conficio, narro. Accus.

Διεξιτέον. exponendum est.

Διεξοδικός. ὴ. ὁ. latus, spaciosus, fusus, plenus.

Διεξοδικώτερος. α. ὁ. latior, λεπτομερέστερος.

Διέξοδος. ου. ὁ. decursus, trãsitus. Aristot. de Mundo, διεξόδους τῶν πλανητῶν. appellat cursus lunæ, & aliarum errantium, quasi permeationes. Item reputatio, mentis reuolutio, recitatio, & enarratio fusa.

Διεπεφθόρευσε. διέφθειρε, stuprauit.

Διεπτέον. conuenire.

Διέπω. dispenso, guberno, curo, rego, Vnde οἱ ὕπατοι ἀρχὴν διέποντες, consules. Item manifesto.

Δίερα. margines, ripæ fluuiorum, quę & ἄνδηρα.

Διεργάζομαι. μ. άζομαι. χ. ασμαι. destruo, conficio, occido, subigo. Itẽ elaboro, paro. Depon. accus.

Διερείδω. suffulcio, firmo, στηρίζω, ἀσφαλίζω.

Διερεθίζω. irrito, excito.

Διερέσσω. traijcio, scindo, commoueo.

Διερευνάομαι. μ. άσομαι. χ. ασμαι. perscrutor, ἰχνεύω. Depon. accus.

Διερευνηταί. οἱ. perscrutatores.

Διερμηνεύω. interpretor, ἑρμηνίζω.

Διερός. ὰ. ὁ. humidus, recens, splendidus, διερὸς βροτός. Hom. uiuus & sospes homo.

Διεῤῥωγμένος. rimosus.

Διεῤῥωγώς. dirutus, corruptus.

Διερυθρός. ὰ. rubro distinctus.

Διερύκω. μ. ύξω. π. υχα. prohibeo, separo, dormio, interpello. Accus.

Διέρχομαι. intercedo, occido, cedo, prætereo.

Διερωτάω. μ. ήσω. π. ηκα. interrogo. Accus.

Δίεσις. perfusio, madefactio, percolatio. Est etiam uerbum musicum, significat enim cum sonus primum sensu percipi potest, principiumq; est musicis & elementum, ut punctum & monas arithmeticis. Aristot. μετὰ τὰ φυσ. Bud. Cõ.

Διεσκελωμένα. effutita.

Διεσευσάμην ἀντὶ τοῦ ἔδῦ. ἐποιησάμην, ἢ ἀντὶ τοῦ διεπραξάμην. Harpocr.

Διεστήκει. in seditione erat.

Διεσταλμένως. asserui, asseueraui, διαῤῥήδην εἶπ).

Δίεστος. ὁ. ὸν. bimatus, spaciũ duorum annorũ.

Διετής. ἐος. ὁ. ἡ. bimus, qui duos annos natus est.

Διετήσιος. α. ὁ. anno durans.

Διετία. ας. ἡ. biennium.

Διετίζω. bimatum compleo, uiuo in toto anno.

Διέτμαγον. diuisi sunt. παρὰ τὸ τμήγω.

Διευθετῶ. compono, digero, concinno, suo unũ quodq; loco colloco, boni consulo.

Διβυβλιώω.μ.ωσω.dirigo,guberno,corrigo. Acc.
Διβυβλιωτής.οῦ.ὁ.gubernator.
Δικυκεύω.dijudico.
Δικυκλίνσις.ιος.ἡ.disceretio,dilucidatio.
Δικυκεύνω.μ.ινῶ.ν.ικα.benè discerno.Accus.
Δικυλαβέομαι.caueo,uito,tempero.
Δικυλιόω.dilato,inhio.
Δικυνοέω.uireis habeo.
Δικυτυχέω.prosperè rem gero.
Δικέφθ⊙.ὁ.decoctus.
Δικεφύγασιν ἐκ τῶν δικασηρίων, absoluebantur.
Δικέφυχρόν⊙.interiecto tempore.
Δικεχής.ὁ ἡ sciunctus,diuiduus.
Δι᾽ἐχθρας γγνόμαι.apud Aristophan. pro ἐχθρός ἔσομαι.
Δικέχω.μ.ξω.ν.ηκα.diuido,transfigo,prœsto,disto, cedo,pateo.
Δικωθέν⊙.repudiabant.
Δίζομαι.&
Δίῆμαι.&
Δίζημι.quæro.Accus.
Δίζομαι.ψηλαφῶ.attrecto,palpo.Accus.
Δίζω.μ.έσω.ν.ικα.dubito,curo,exploro.
Δικηγέομαι.μ.ήσομαι.π.ημαι.narro,enarro,expono,interpretor.Accus.
Δικήγημα.ατ⊙.τὸ.&
Δικήγησις.ι⊙.ἡ.narratio.Sunt qui uolunt δικήγησιν sicut poëtim , quæ poëtis , prolixius rem absoluit,δικήγημα uerò sicut poëma,quod breuius ac succinctius,teste Ammonio. Sed hoc quoq; ab ἔκφρασις differt. nam δικήγημα nouã habet rerum expositionem,ἔκφρασις autẽ ferè oculis audientium etiam subijcit. Illud item ἐκεῖ ὅλα δίεται, id est uniuersum inquirit,sicut Athenienses à Lacedæmonijs esse bellatũ. ἔκφρασις autem per partes,uti quo genere belli,quibusq; machinarum tormentis.
Δικηγνωμένον.τὸ.ignoratum.
Δικηθῶται.elicitur.
Δικηθέω.μ.ήσω.π.ηκα.&
Δικήθω.μ.ήσω.π.ηκα.stilo,colo, transcolo, transmitto.
Δικήθησις.ι⊙.ἡ.perstillatio,colatio.
Δικήκω.tendo,peruado.
Δικήλυσις.ιος.ἡ.discursio,abitio,χωρισμός, ἐκβολή,ἔξοδι⊙.
Δικηλαγμένα.τὰ.uaria.
Δικημερῆσαι.totum diem aliqua in re cõsumere.
Δικημερόω.μ.ώσω.π.ωκα. diurno. diem integrum extraho in loco negotioue quopiã.Neutrum absol.
Δίκημι.amoueo,insequor. Item aspergo,perfundo,madefacio.Hippo. unde τὰ δίγντα perfusa & madefacta.

Δικήρης.ἐ⊙.ὁ.ἡ. continuus,longus,prolixus, uocabantur etiam δικήρεις Ariopagitæ, propterea quod horũ magistratus esset perpetuus qui & ἀδιάδοχοι, hoc est, successionẽ & uicissitudinem non admittẽtes, ad differentiã quingentorum, quorum administratio fuit annua.
Δικήρως.continuè.
Δικηθισμῶ⊙.ν.ὁ.florens.
Δικηυκήμαι.peregisse.
Δικιόω.uel δικιάω.uasto, deuasto,depopulor.
Δικκάτλωτα.decepti sunt.
Δικκτέλεα.minabatur.
Δικῆρε.detraxit.
Δικίρης.ἐ⊙.ὁ.ἡ.cœnaculum, contignatio, ὑπερῶ⊙.ὁικος. Eurip. μελάθρων ἐς δίκηρες ἔκατον. Apollodor. δίκηρη νεῶν uocat binas habentem contignationes, uel à binis remigibus actam: Item cinctum, supparum quod undiq; corpori adaptatũ astringitur. δικιμιαία ἀναλογία. proportio disiuncta Varr.interp. συνεγγὴ,uero dicitur coniũcta, quas uulgus Phylosophorũ nũc diuisam & cõtinuã passim in scholis appellat.
Δικηδᾶται,pro διαῤῥᾶται, apud Plat. & Aristotel. Bud.Com.
Δικῆσαι.concutere,interdum diuidere ac per colatum transmittere,Hippocr.
Δίκτυα.secutus est.
Δικτήμενον.τὸ.incerniculo excussum.
Δικχλῶ.quidam Aristotelici interpretes uocant, qua strepitus adauditũ prouehitur, quasi personiam dixeris. Cæl.lib.8.cap.25.
Δικχὼν.τ⊙.personans.
Δίδαλος.ὁ ὁ cui uictus geminus.
Διδάλασσος.ὄ.ὁ.ἡ.bimaris, qui utrinque maria luitur.
Δίθυ.ης.ἡ.oliua maior.
Διδυμία ας.ἡ.dissidium, dissensio.
Διδύραμβ⊙.ν.ὁ. metri genus in honorem Bacchi decantari solitum. Item cognomẽ Bacchi. τῷ δὲ δύο δύρας βλῶσαι, quòd bis natus duas ueluti ianuas penetrarit. Vide in Chiliadibus prouerbia: Dithyrambus non est, aquam si bibat.&,Dithyramborum poëtis insanior,& Διθυραμβ⊙ inferius in lexico.
Διδυραμβώδης. dithyrambium tumorem oratione spirans.
Δίδυρ⊙.ὄ.ὁ.ἡ.duplex, δίπτυχ⊙, biualuus, bifores ualuas legimus apud Lat.
Δίϊ.ϑῷ.Ioui.
Δίϊδρος.humidus,exudans.
Δικγτων.simul euntium.
Δικδωκύτης.ὄ.ὁ.gubernator, δικθύτης.
Δικθώω.dirigo,guberno,rego.
Δικῆμι.ἀ δία & ἵημι.transmitto,Xenoph. καὶ δικκεῖσθαι τὸ στράτευμα δία τῆ χώρας, id est δικνεῖσθαι ἐπὶ πρεσ-

πείας, διαῤῥῆξαι. Sic Theod.6.de Caus.& Aristot.de Animal.3. Item dimitto, ἀφίημι,ἀπαλλάττω. Plut.in Demet. Δίημι uero à δία & ἵημι,uado,discurro. Item αὐταγινώσκω,narro, commemoro,orationem habeo.Bud.Com.
Δικνέομαι.μ.ίξομαι.π.ιγμαι. pertranseo,transigo.
Δίϊ⊙.Iouialis.
Δικπετής.ἐος ὁ.ἡ. fluens à Ioue,uel eximbre procedẽs,rapidus. Homerus δικπετέας uocat fluuios, non torrentcis solum, uerum etiam omnia fluminа,quoniam imbribus aque pluuię omnia complentur.
Δικπόλια.τὰ. festum Athenis priscum , dictum quòd in eo Ioui πολιῶ sacrificaretur. Hinc Διπολιώλη apud Aristophanem pro priscis, & obsoletis.Idem festũ & διάσια, hoc est, Iouialia uocabatur.
Δικππασία equestre certamen.
Δίσαμαι,passiua uoce,dirimor,dissideo.Homerus Iliad. ἀ ὄφ᾽ ὅδλη τὰ πρῶτα διασήτλω ἐλέσαντε. Item diuisus sum,diremptus,distractusq;. Plutarchus ὡς ὧν αὐτοῖ⊙ ὁ δῆμ⊙ δίεσπ, Postquam autem turba plebeia ei per medium uiam fecit.Bud.Com.
Δίστημι.μ.ήσω.π.ηκα. distinguo,separo,in diuersas parteis loco,dispono. Item discrepo,differo. Aristotel. δίεστηκε μὲν ὧν ὅλως πρὸς ἄλληλα τό τε δλυκὰ καὶ τὸ ἀῤῥέγ, Natura diuersa sunt. Item dissocio, dirimo, ad dissidium impello, seditionem concito. Δισαῦσαι τὴν ἡμέραν, dirimere tempus, Bud.ibidem.
Δισχύω.ϖ δίσχω.superior sum uiribus.Genit.
Δισχυρίζομαι.κατὰ
Δισχυρίζω.μ.ίσω.π.ικα. affirmo, asseuero,fortifico.Accus.
Δικάζομαι. ciuili & priuato iure agere, lites agere, contendere,certare,ambigere, ut Cicer. loquitur,hoc est, ἐγκαλεῖν, in ius uocare. Lucian. περὶ μισθῶν τῷ μαθητῆ δικαζόμενος, De mercede discipulum in ius uocans. Δικάζομαί σοι, μετὰ σοῦ δείνομαι. Bud.Com.
Δικάζω.μ.άσω.π.ακα. & in infinitiuo δικᾶν, Herodoto.iudico causam,quæstionem ago.
Δίκαια.oppidum Thraciæ.
Δικαιαρχία.ας.ἡ. Puteoli urbs.
Δικαιογόνης. nomẽ proprium poëtæ Tragici qui etiam dithyrambos scripsit.
Δικαιοβοτία.idonea causa.
Δικαιοδοτέω.iura reddo.Strabo.
Δικαιοδότης.ου.ὁ. iuris dator,iustitiam exhibens. Qui recturus prouinciam mittitur, is uicem principis obtinet,sub eo est is qui δικαιοδότης dicitur,id est, iura reddens, & iurisdictionem habens.Bud.in Annot.
Δικαιοκρισία.ἡ.iustum,rectum iudicium.
Δικαιολογῶμ.declamare.
Δικαιολογοῦντα.iura sua allegare,& in iure disceptare , parteis suas defendere, quod causificari Plaut. dixit. Cicero etiam causari & proferre. Quintil.& Iurisc.allegare appellant,hoc est, προτείνεσθαι, προΐσχεσθι, & παρέχεσθι & προφέρειν. hæc enim omnia ferè de eodem dicuntur. Accipitur & pro ἀμφισβητῶν,& δικάζεσθι, cõtendere,litigare.Athenæus.ἐδικαιολογεῖτο πρός με, Mecum amicè expostulabat,quòd iniuriam ei intulissem.In Pandect.τὰ δικαιολογηθέντα dicuntur, quæ utrinq; disceptata sunt à litigatoribus.Bud.in Annot.& Com.
Δικαιολογία. est causæ suæ defensio, iuris sui in medium prolatio,iudicialis causificatio,quod pro causæ firmamento dici potest. Dicæologia apud P. Rutilium Lupum,est cum æquitatem causæ quam maximè breui sententia complectimur.
Δικαιολογικός.iuridicialis.
Δικαιολογούμ⊙.ν.ὁ uocans in ius.
Δικαίομαι.multor.
Δίκαιον.dici putant Grammatici, quia δίχα δύο, id est,quia duatim(ut sic dicam) & diuisim fiat,tanquam dicamus δίχαιον,hoc est,bifariam, diuisum uel diuidens , ueluti quod totum aliquod diuidat in parteis æquales. Alij δὲ τὸ δίνω ἔχειν,quod δίκη parteis secernat duas. Δίκαιον ἔχειν , ius suum obtinere. Δίκαιον προσβάλλεσθι, iure se tueri. Δίκαια δύο προσβάλλεσθι, uel προτείνεσθαι, duplici se iure tueri. Τῶν δικαίων ἀρίεσθι τῶν ἑκόντων, De iure suo discedere. Budæus in Annot.& Com. Δίκαιον quid differat à δικαίωμα,uide Aristotel.Ethic.Nicomach.lib.5.cap.1.
Δικαιοπολίται.ciues Dicææ.
Δικαιοπραγῶμ.&
Δικαιοπράττω.iuste agere.Bud.Com. æquum facere, Terentio interprete,cuius contrarium est ἀδικεῖν,iniuriam facere.
Δικαιοπραγημα.ατ⊙.τὸ.quod recte iusteque factum est, magis enim hoc generale est quàm δικαίωμα,id est, iniuriæ emendatio. Aristotel. Ethic.5.
Δίκαι⊙.ου.ὁ.iustus . Aliquando dicitur non ob unam illam uirtutem, quæ prima est inter moraleis, hoc est, δικαιοσύνη,sed ob absolutam omnibus numeris probitatem . Sic Aristot.in Ethi.dicit δικαιοσύνην uirtutem in se complecti omnem,ut δίκαιος idem sit,quod bonus & probus. Vnde & sacræ literæ ἀδικίαν pro quouis utuntur peccato. Item uerus,ut apud Sophocl.

phocl. δικαιο-γόνος. pro uero: quod imitantur & Latini. Cicer. in Saluſt. Quem honorem ita egit, ut nihil non æquum atq; uerum duxerit egit, quod ei facere collibuiſſet. Significat etiam idem quod ἄξιος, ut δίκαιος ἐγκωμίαν τυγχάνειν, αὐτὶ τοῦ ἄξιος, dignus laude: & δικαιο-ἀπολωλώς, dignus qui pereat. Bud. in Annot.

Δικαιοσύνη. ης. ἡ. iuſtitia. Hymnus in eam extat apud Orpheum.

Δικαιόω. μ. ώσω. π. ωκα. iuſtum puto, iuſtifico, iudico, cenſeo. Actiu. accuſ.

Δικαίωμα. ατος. τὸ. ἐπανόρθωμα τοῦ ἀδικήματος. Vide δικαιοπράγημα.

Δικαίως. iuſtè, merito, optimo iure.

Δικαίωσις. ιος. ἡ. iuſtificatio, hoc eſt, λικαίωσις, αὐτὶ τοῦ λικαιολογία. Thucydid. ſæpe τὴν λικαίωσιν ὧν τῆς πολάσεως πάσχειν, inquit Harpocrat.

Δικαιωτήριον. ου. τὸ. locus iudicij, forum.

Δικανικός. ὴ. ὸν. iudicialis. πρὸς τὰς δίκας διαπρέπων.

Δικανόω. iudico.

Δικάρηνον. ου. τὸ. ἡ. biceps.

Δικαρπεῖν. bis fructum ferre.

Δίκαρπος. ου. ὁ. ἡ biferus. Strabo, τινὲς δ' αὐτῶν καὶ δίκαρπον ἔχουσι τὸν γλυκύν.

Δικαστολία. ας. ἡ. iuſtitia.

Δικάστολος. ου. ὁ. qui uerſatur in iudicio, iudex.

Δικαστήριον. ου. τὸ. forum iudiciale, tribunale, iudicium, iuriſdictio. Lucian. λικαστήρια pro ipſis iudicibus uſurpat. Δικαστήριον λαγχάνειν, accuſare. Bud. Com.

Δικαστής. οῦ. ὁ. iudex, litium diremptor. Dictum uolunt à diuiſione, quaſi λιχαστὴς, ueluti qui totum aliquod diuidat in parteis æquales. Cælius libro duodecimo, capite 48. Differt à διαιτητὴς, uide in Ammonio. & Ariſtotel. in Rhetorica dicit, λικαστὴν in iudicando ſolas leges ſpectare, cum διαιτητὴς, hoc eſt, arbiter æquitati magis appoſitus ſit.

Δικαστὴς. ἀμείνων δικαστὴς τάξιν κυβερνήτου ὃς καὶ ἐν τῷ ὑποβρυχίῳ πλανηθοῦσαν ὀρθοῦ ὑποστάμενος γὰρ πάντα εἶναι δικαστής.

Δικαστικὴ διατύπωσις. iudiciaria forma, & δικαστικὸς νόμος, iudiciaria lex.

Δικαστικόν. οῦ. dicebatur merces quę iudicibus dabatur pro opera iudicandis controuerſijs impenſa, hoc eſt, ſportulæ iudiciales, ſportularia pecunia. Bud. in Annot. poſt.

Δικαστικός. iuridicialis, ἀθετήμου δίκης.

Δίκαιν. iacere, βάλλειν, ῥίπτειν.

Δικελιστά. dicebantur apud Laconas, qui comicos luſus obibant. Cælius lib. 3. cap. 31.

Δικελλα. ης. ἡ. ligo, ónis.

Δικελλιτης. qui ligone utitur, foſſor.

Δικέρως. &

Δίκερως. ω. ὁ. ἡ bicornis.

Δικέφαλος. ὴ. ὸν biceps.

Δίκη. ης. ἡ. cauſa quæ apud iudicem agitur, iudicium, pœna, lis, publica actio, ius, ritus, modus. Plato in Euthy. inducit ipſum Euthyphronem δίκην τοῖς ἰδίοις λέγοντα atq; uſurpantem hanc uocem pro γραφὴν quem Socrates ibidem reprehendere uidetur cum inquit, ἐὰν λίπτου ἀθῶος εἶναί γε ὦ θαυμάσιε δίκην αὐτῷ καλεῖσθαι ἀλλὰ γραφήν. A poëtis dea fingitur eſſe iudiciorum, inde dicta quòd lites & contentiones dirimat. Hanc uirginem credi ſcribit Proclus, quoniam dicaſticum genus decet eſſe καθαρὸν, id eſt, integrum purumq;. Heſiodus, ἡ δίκη παρθένος θεὸ δίκη διὸς ἐκγεγαυῖα, Virgo iuſtitia eſt prognata Ioue. Ariſtotel. uel quiſquis tandem fuit auhor libelli de Mundo: τῷ θεῷ, inquit, ξυνέπεται δίκη τῶν ἀκολουθούντων τοῦ θείου νόμου τιμωρός, ἧς ὁ θυσιασθησόμενος τοῦ μέλλου μιάσματος τυγχάνει θυσίαν ἀχρὶς θυθῇ μίσγων ἔπη. Ad deum comes adiuncta eſt ultio quæ diuinæ legis præuaricatores uindicat, cuius ſanè qui beatus, & felix futurus eſtiã, inde à primis uitæ rudimentis particeps fuit. Euſtath. δίκλω & δάμιμι idem eſſe putat. Cælius lib. 12. cap. 48. & Bud. in Annot. Hymnus eius extat apud Orpheum.

Δίκη αὐάδικος. iudicium reuocatum & irritum, iudicium nullum, ut loquuntur Iuriſcon.

Δίκη βλάβης. actio damni dati, quæ eſt ex lege Aquilia contra eum qui damnum intulit.

Δίκην δοῦναι. controuerſia recta, quod Principale nunc homines forenſes dicunt.

Δίκη κακηγορίας. &

Δίκη κακηγορίας. iniuriarum actio.

Δίκη πρόδικος. præiudicium.

Δίκλω εἰσάγειν. intendere actionem in iudicio, experiri. Cicero pro Quintil. Si quid in cõtrouerſiam ueniret, intra parietes aut ſummo iure experiretur. Dicitur etiam ἀγωνίζεσθαι. Et πάλιν εἰσάγειν τὴν δίκλω, Latini actionem reſtituere dicunt.

Δίκλω ἐλαβε. dicunt Attici tam de accuſatore, quàm de reo. Sic Vergil. 4. Aen. Pœnas inimico à fratre recepi. Et 2. Iamdudum ſumite pœnas. Priſcian. lib. 18.

Δικλιστά. δικλίσται, irriſores, imitatores. Athenæ. lib. 14. & Cæl. libro 6. cap. 38. mimi apud Lacedæm. teſte Plutarcho.

Δίκλον. imago, μίμημα, ἴκασμα. quaſi δίκ ἔικλον. Cæl. ibidem.

Δικίδιον. ὁ. τὸ. iuſtitia, diminutiuè.

Δίκλιδος. ὴ. ὸν. utrinq; clauſus, διφυὴς. ὡς λύναδται τὴν πάτω μέρος δικλιδωμένοι αὐοῖξαι, Hipp.

Δικολόγος. ου. ὁ. orator, in cauſa aduocatus.

Δικόνδυλος. duos monteis habens.

Δικοξόφορος. cauſas conſarcinare, ex iudicijs cõpendium quærere.

Δικοπόδιφος. ου. ὁ rabula.

Δίκορος. ὁ. biceps, δικέφαλος.

Δικόρυμβος. ου. ὁ. biceps.

Δικόρυφοι. quibus duplex eſt in capite uertex, biuertices, duos uerticeis habentes.

Δικότυλος. ου. ὁ. qui geminis acetabulis ſeriem habet ordinatam.

Δίκρος. ὁ. ἡ. &

Δικρὰς. ὰδος. biceps.

Δικρὰσα ἀλκαία. cauda biſulca & bifida, cuiuſmodi Tritonis eſt, ἀλκαία enim caudã ſignificat.

Δίκρων. ω. ὁ. fuſcina, biuium, bifidus, biceps, bipartitus.

Δικρωνίω. aperio.

Δίκρωνα. ſinus gemini.

Δίκρος. ου. ὁ. bifidus, bifurcatus.

nem dicto, dicam impingo, ædo iudicium & actionem, quod etiam ſubſcribere iudicium dicitur. Demoſth. περὶ μεδλίου, ἐνίκα τὰς δίκας ἔλαχον τῶν πατρώων τοῖς ἐπιτρόποις πεφασκὼς δίκλιον λαμιδεῖν, Cum primum tutelæ experiri cum tutoribus meis cœpiſſem adhuc adoleſcẽtulus exiſtens. In cauſis etiam capitalibus ſignificat poſtulare & accuſare. Ad uerbum ſonat, ſortiri iudicium. Sorte enim cognoſcendarum cauſarum diem capiebant, authore Seruio in id Vergil. Aen. 6. Nec uerò hæ ſine ſorte datæ. Cicer. in Verr. actio. 3. Dicas ſortiturum dixit, pro ſortitione cauſam cogniturum.

Δίκην δοῦναι τοῖς ἐπιτρόποις εἰλικώς. actionem tutelæ intendens.

Δίκην φεύγειν. crimen deprecari.

Δίκην ὠφλε μεγάλην. magnę multę dãnatus eſt.

Δίκην, inſtar, per ἔκλειψιν τοῦ λατὰ, quaſi dicas ſecundum ritum, in modum. Sic Saluſt. Cum domos atque uillas uideas in modum urbium ædificatas. Genit. iung. ut λαθ' ὁπλίτης δίκην. Priſcian. lib. 18.

Δικπλιστά. δικπλίσται, irriſores, imitatores. Athenæ. lib. 14. & Cæl. libro 6. cap. 38. mimi apud Lacedæm. teſte Plutarcho.

Δίκπλον. imago, μίμημα, ἴκασμα. quaſi δίκ ἔικλον. Cæl. ibidem.

Δικπίδιον. τὸ. iuſtitia, diminutiuè.

Δίκπλιδος. ὴ. ὸν. utrinq; clauſus, διφυὴς. ὡς λύναδται τὴν πάτω μέρος δικπλιδωμένοι αὐοῖξαι, Hipp.

Δικπόλογος. ου. ὁ. orator, in cauſa aduocatus.

Δικπόνδυλος. duos monteis habens.

Δικπόξοφος. cauſas conſarcinare, ex iudicijs cõpendium quærere.

Δικποπόδιφος. ου. ὁ rabula.

Δίκπορος. ὁ. biceps, δικέφαλος.

Δικπόρυμβος. ου. ὁ. biceps.

Δικπόρυφοι. quibus duplex eſt in capite uertex, biuertices, duos uerticeis habentes.

Δικπότυλος. ου. ὁ. qui geminis acetabulis ſeriem habet ordinatam.

Δικπρος. ὁ. ἡ. &

Δικπρὰς. ὰδος. biceps.

Δικπύσα ἀλκαία. cauda biſulca & bifida, cuiuſmodi Tritonis eſt, ἀλκαία enim caudã ſignificat.

Δικπρων. ω. ὁ. fuſcina, biuium, bifidus, biceps, bipartitus.

Δικπρωνίω. aperio.

Δικπρωνα. ſinus gemini.

Δικπρος. ου. ὁ. bifidus, bifurcatus.

Δίκροσσος. ου. ὁ. utrinq; fimbriatus.

Δικρότερος. α. ὸν. biremis. δίκροτος νεῦς quæ & δίκρης, uide Bayfium de re nauali. Vſus eſt hoc uocabulo & Cicero ad Attic. 16. Nam & ipſe Domitius bona habet plane dicrota. Et Hirtius, Capit ex eo prælio pentiremem unam, triremes duas, dicrota octo. Eſt & pulſus hoc nomine apud medicos, à percuſſu geminato ſic dictus.

Δίκταμον. τὸ. dictamum herba.

Δικτατορεύω. dictaturam exerceo, dictator ſum.

Δικτατορία. ἡ. dictatura.

Δικτάτωρ. dictator.

Δίκτη. mons in Creta, & δίκτον neutro genere, Aratus δίκτῳ ἐν οὐρανῷ.

Δίκτυ. υ. ὸν. & δίκτυον, & δίκυον, rete.

Δικτυβόλος. α. ὁ. piſcator, retiarius.

Δικτυβόλος. piſcator à iaciendis crebro retibus, Epigr. lib. 1.

Δικτυεύς. piſcator, ἁλιεύς.

Δίκτυια. ας. ἡ. Dianæ cognomẽ. ἀπὸ τῆ δικτύων. hoc item cognomine βριτόμαρτιν deam appellant Cretenſes, quòd Minos cum ob amorem hanc inſequeretur, illa fugiens in retia capiendis demiſſa piſcibus ſe præcipitem dederit.

Δίκτυον. α. τὸ. rete. δίκτυα ſunt maiores tantum plagæ.

Δικτυοειδὲς πλέγμα, retiformis plexus apud medicos, Barbari rete mirabile uocant.

Δικτυοκτόν. α. ὸν. ſtructura reticulata, apud Architectonicæ artis authores.

Δικτυοπλόκος. α. ὁ. &

Δικτυοφόρος. α. ὁ. retiarius.

Δικτυωτὸν. opera dicuntur, quæ noſtri reticulata uocant, quaſi cancellata, ut in ſtructuris.

Δικτυωτός. ὸ. ὁ. in modum retis diſtinctus, cancellatus.

Δικῦμα. τὰ. oues gemelliparæ.

Δίκω. iacio, uulnero.

Δίκωλος. ὁ. bimembris.

Δικῶν. ὀκτὼ σῶν. iuſtitium. μὴ οὔσης δὲ δίκης, iudicium nullum.

Δικωπία. remigiũ, ſcapha, Luciano, de quo Bayfi. de Re nau.

Δίκωπος, biremis.

Δίλημμα. ατος. dilemma, ſyllogiſmus cornutus, argumentum quod utrinq; aduerſarium capit, ſyllogiſmus utrinq; ninciens & conſtringens, confeſſionemq; exprimens.

Δίλιτρον. bilibris, dupondium.

Δίλογος. ὸ. ὁ. bilinguis.

Δίλοχος. Dianæ, uel lunæ epith. uel quod uenatrix cum ſit, duplicem haſtam ferat, uel à duplici lumine, ſuo & ſolis.

Διλοχία. ας. ἡ. duplaris decuria, Gaza interprete.

Δ ἱμάχαι. οἱ equites qui utrunq; pro loci opportunitate pedi-tis & equitis munere fungebantur.
Δ ἱμερές. ὸ. bipartitum.
Δ ἱμερῶς. bipertito.
Δ ἰμέτωπ⊙ν. ε. ὁ. bifrons.
Δ ἱμπλαύω. labra moueo. nam μῆλα etiam labra
Δ ἴμπλω⊙ν. ε. ὁ. bimestris. (uocatur.
Δ ἰμπτωρ. Dionysius.
Δ ἴμπτορ ε. τὸ. ligamen duplex.
Δ ἰμοιρία. ας. ἡ. diuisio in duo tantum: & manipulus militū, qui & ἡμιλοχία, cuius dux ἡμοιρεώτης & ἡμιλοχίτης. dicitur, ut habetur in Appendice de uocabulis militaribus.
Δ ἴμοιρον ε. dupla pars.
Δ ἴμ⊙ιρ⊙ν. bessis, Vitru.
Δ ἡμοίριον. ὸ. bes, pars assis.
Δ ἴμυξ⊙ν. ὲ. ὁ. ἡ. de lucerna duorum ellychniorū.
Δ ἰνδλυμον. τὸ. Phrygiæ mons.
Δ ἰνέσκω uerto.
Δ ἰνδύω. μ. δύσω. π. δυκα. uerto, conuerto. Accus. iung. superius ἐνδύω per ἑ scribitur.
Δ ἰνέω. μ. ἡσω. π. ηκα. uoluo, uersor, uerto. Accus.
Δ ἶνη. ης. ἡ. reuolutio aquarū, uertigo, uortex, gurges. Hinc ἀργυροδῖνης, χρυσοδῖνης, βαθυδῖνης, flaminū epitheta. superius scribitur ἀϝάνα p ϝ.
Δ ἰνήεις. φντ⊙ν. ἡ. uorticibus plenus, mixtus, uarius, uersicolor.
Δ ἰνηλισμός. ὲ. ὁ. reuolutio, mixtio.
Δ ἶν⊙ν. ε. ὁ. aëris turbo. penanflectitur Cyrill. & uertigo, tornus, poculum, est & ποδηνίπτυς, id est, pelluuium Cyrenæorum lingua, ut annotat Eustath. Iliad. υ. & δινόϝ. ποταμὸν per iota scribūt quidam, pro uorticoso flumine & δινὸν σάκ⊙ν, tornatilem clypeum.
Δ ἰνοκλεῖν. obturbare, molestum esse.
Δ ἰνόω. &
Δ ἴνω. reuoluo, uersor, torno
Δ ἰνώδης. ε⊙ν. ὁ. ἡ. uorticosus.
Δ ἴνωρ. ωτ⊙ν. Dino uir, Cyrill. penacuitur.
Δ ἰνωτός ὸ ὁ. uersatilis, rotundus, tornatilis.
Δ ἰξός. ῖ. ὁ. bifarius. Vsitatius est, διχός.
Δ ἰὸ. ideò, propterea.
Δ ἰὸ ἰοῖ. itaq;.
Δ ἰόβλητ⊙ν ὁ fulmine ictus.
Δ ἰογενής. ὁ. Diogenes, penacuitur Cyrillo.
Δ ἰογενής. ἐος. ὁ. ἡ. oxytonum, generosus, ἐυγενής.
Δ ἰογνέω. μ. ἡσω. π. ηκα. intumesco, incrementū
Δ ἴόγκωσις. ιος. ἡ. distētio, intumefactio, (capio. augmētatio: Methodici ita uocabāt corporum distentionē uel à coaceruatis excremētis factā, uel diffusis humoribus, ac uelut inundantibus, unde & ῥῦσις. cadere dicebatur, cui opponitur σύγνωσις, apud Gal.
Δ ἰόγνητ⊙ν genitus à Ioue, generosus, uel cogni

tus Ioui. Syncopa est pro διογένητ⊙ν.
Δ ἰοδδύω. μ. δύσω. π. δυκα. crumpo, transeo, traiicio, peragro. Δ ἰοδδύω τὴν γερμανίαν, iter facio per Germaniam. Accus. iung.
Δ ἰοδδύσιμ⊙ν. ε ὁ peruius.
Δ ἴοδ⊙ν. ε. ὁ transitus, aditus, biuium.
Δ ἰοίγω aperio. Actiu. accus.
Δ ἰοισλαίνω. &
Δ ἰοισλίομαι. μ. ἡσωμαι. π. ημαι. intumeo. Lucian. κὰι διωδίνησεν ἡ φαρμακοποσίας τὰ σκέλη. Atq; intumescunt exhausto ueneno crura.
Δ ἰοικέω. μ. ἡσω. π. ηκα. guberno, administro, dispono, ordino, tueor, tracto de re aliqua. Isocr. οὐκ ἀκαταστάτως διώκησε τὸν βίον. Neq; enim contemptè uitam instituit. Item seorsum habito. Accusat.
Δ ἰοίκησις. ιος. ὁ. ἡ, dispositio, dispensatio, administratio, gubernatio, iurisdictio:
Δ ἰοικητής. ὲ ὁ. dispensator, procurator.
Δ ἰοικτικός. ἡ. ὸν. constitutrix.
Δ ἰοικίζω. μ. ίσω. π. ικα. incolas & habitantes dispergo, & facio habitare in diuersis partibus, ut οἱ λακεδαιμόνιοι τὴν φ' ἁρπαγδὰ μεγάλων πόλιν διώκισαν, ἵνα ἀδ⊙ν φῆς γράφω, Aristot. Item dissocio, & dirimo coniunctionem, diuido, disgrego. Plato in Symp. νωί ϝ' ἀξιοῖ τὴ ἀδικίαν διωκίσθαι ἀλλήλω ν τοῦτο δὲ δὲ. Diuulsi sumus, & contubernium nostrum diremptum. Synes. ἐδιώκισαν ἀγράμμασι, Si diuisissem separatim scribendo. Bud. Com. Vide οἰκίζεται in Ammonio.
Δ ἰσίσθμ. infinitum à διαφέρω, uel à δοίω referre, differre.
Δ ἰοίχν. ingredere, transi, apud Lycoph.
Δ ἰολι ῶδαίνω. labor, eris.
Δ ἰολυκή. της. ἡ. distractio.
Δ ἰόλυσ. copiosè.
Δ ἰολυφεῖν. diuellere, subsannare.
Δ ἰομαλίζω. μ. ίσω. π. ικα. sterno, demulceo, explano æqualiter, planè me habeo.
Δ ἰομαλύω. μ. ωῶ. π. υκα. explano. Accus.
Δ ἰομήδ⊙ν. ε ὁ. Diomedeus.
Δ ἰομήδεια. ας. ἡ sententia Iouis. Est & auis Diomedea, cuius Aelianus meminit.
Δ ἰόμνυμι. μ. ύσω. π. υκα, & δόμνυμαι. iuro, iurando affirmo, ὀμνύω. Est etiam abiuro, inficior, Demosth. Bud. Com.
Δ ἰομνῦς. ὁ. uir mulierosus.
Δ ἰομολογοῦμαι. constituo, stabilio, ut οὐκ ἔστω διωμολογησάμεθα, Non ne ita inter nos conuenit? Vnde δομολογημένα, certa, stabilita, iam non cõtrouersa. Est etiã stipulor, paciscor, cõtendo à te hoc ut fateare, Plato de Repub. lib. 6. Vnde
Δ ἰομολογία. huiusmodi constitutio, atque προοδοιεισμός. Bud. Com.

Δ ἰονῦς

Δ ἰονῦς. muliebris, ἠΐλυς. Et diminutiuū à δόνυσος. Et δονυῦς, uestis muliebris.
Δ ἰονύσια, ίων. τὰ. Bacchanalia.
Δ ἰονυσιάζω. ebrietati indulgeo, πρὸς οἶνον ἀσχολέω. Plato.
Δ ἰονυσοθλάκαι. assentatores Dionysij, aulici assentatores. Cæl. lib. 12. cap. 17. & Eras. Chiliad.
Δ ἰονύσιον. ε. τὸ, hæderam aliqui uocant.
Δ ἰονυσιωνοί. οἱ. ossea quædam tubera propè tempora enata. Author definit medic.
Δ ἰόνυσ⊙ν. ε. ὁ. Bacchus. Cælius libro 4. cap. 14. Dionysij hymnus est apud Orpheum, & alius Dionysij Bassarei. Inferius etiam δώνυσος scribitur Atticè.
Δ ἰόνυχον. τὸ. exactum, accuratum, ad unguem factum.
Δ ἰοπετές. ὲ⊙ν. τὸ. dicitur quod à Ioue delapsum est, aut è cœlo uenerit. Olim opifices simulachrorum, quo maior esse superstitio uulgi, fingebant ea cœlitus delapsa, hoc est, esse διοπετῆ. Herodian. libro 1. αὐτὸ μὲν ἄγαλμα διοπετὲς, ὡς λέγουσιν. Et in Act. apostolorū, ἡ μεγάλης ἀρτέμιδ⊙ν καὶ τ' διοπετοῦς. quo loco subauditur ἀγάλματος. Homerus hoc cognomen tribuit regibus, uelut à Ioue profectis. Composita autem dictio est à ζεῦς, & πίπτω,
Δ ἰοπτεύω. dicitur, uel διοπτεύω, curam gero, pro-
Δ ἰόπη ης ἡ. genus inauris. (spicio.
Δ ἰοποιμπεύεσθαι. purgari, lustrari. ἀφαγιεύεσθαι.
Δ ἴοπος. ε ὁ. dispensator, præfectus, rusticus. Item curator nauis, nauis inspector custosq;. Aeschylus indicat reges & principes rectè hoc nomine appellari, ab ὄπτω ὁ βλέπω. Alij deducūt ἀπὸ τοῦ ἐπῶ, id est, ordinando. Cæl. lib. 1. cap. 24. & lib. 5. cap. 1. & lib. 7. cap. 9.
Δ ἰοπτεύω. μ. δύσω. π. δυκα. uideo, considero, dispicio. Accus.
Δ ἰοπτικὴ. ῆς. ἡ. Astrologiæ pars Solis & Lunæ, cæterorumq; astrorum distantior per instrumenta inuestigans, hanc uulgò perspectiuam uocant.
Δ ἰοπτήρ. ῆρος. ὁ. speculator, œconomus. Cæl. lib. 7. cap. 9. Itē mechanicū instrumentum, quod & διόπτρα. ἡ.
Δ ἰόπτρα. instrumentum geometricum, per quod altitudinem, latitudinem, longitudinem ue, etiam è longinquo deprehendunt. Huiusmodi sunt instrumenta aquarum, dicata librationibus, ubi perducendæ ad mœnia sunt. Cæl. ibidem, & lib. 14. cap. 39. Item ὁ γυναικῶν διαστολεύς, instrumentū quod in uterum immittitur, ut κατώπτης, quod in anum. Gal. in gloss.
Δ ἴοπτος ὁ. pellucidus, translucens. Hipp. Item templi curator, à dispiciendo & curando quæ sunt in ipso.

Δ ἰορά⊙. despicio, perspicio, Accus.
Δ ἰοργαύωσις. apparatus.
Δ ἰοργίζομαι. irascor.
Δ ἰορθόω. μ. ώσω. π. ωκα. & διορθόμαι. recte dispono, emendo, corrigo, res afflictas erigo, & reparo. Bud. Com. Vide Ammonium, qui distinguit ab ἐπανορθόω.
Δ ἰορθωσις. ι⊙ν. ἡ. correctio. Propriè quando quis lapsi subundus quippiam apprehendit, quo se erigere potest. Bud. Com.
Δ ἰορθωτὰι uocabantur Athenis apud quos causa falsæ & ementitæ legationis dicebatur.
Δ ἰορθωτικός emendatiuus.
Δ ἰορία. ας. ἡ. discrimen, dies præscriptus.
Δ ἰορίζομαι. &
Δ ἰορίζω. μ. ίσω. π. ικα. distinguo, discrimino, diuido, partior. Item explano, explico. Platoni ut τοῦτό μοι ἀφῶς διόρισον. Et Aristot. περὶ γόνης διορίζομεν. Et Isocra. δικαιότατον δὲ διορίζεσθαι περὶ τούτων, id est, disserere, disceptare enucleare, disputare. Item affirmo. Alicam. διορίζεται μηδεμίαν τοῦ ϝ' ἀφῆς τοῦτ' ἐμβαλεῖν εἰς δικαστήριον γεγράφθαι, Aperte affirmat, certis uerbis testatur, expressè dicit. Vnde & διωρισμένον, idem quod ἀφωρισμένον, id est, constitutum, statum, ut τίμημα διωρισμένον τοῦ τῶν νόμων, Aristotel. census legitimus, legibus constitutus. Significat etiam designatum, certum, delectum & selectum, Aristot. 4. Polit. Budæus Com.
Δ ἰορισμός. ὁ. ὁ distinctio, distincta rerum explicatio. Vide supra ἀφορισμός.
Δ ἰόροφ⊙ν. duplici tecto, δίστεγ⊙ν.
Δ ἰοῤῥέω. uel διορρέω. serescere, hoc est, in serum abire. alioqui serescere, hoc est, in serum abire. Et serescere poëtis quoque pro serenum fieri siccariq; accipitur, à Dioscoride διορίζεσθαι dicitur, Bud. Com.
Δ ἰόρυκτα. effractores, τειχωρυχοί. (go.
Δ ἰορύσσω. μ. ύξω. π. υχα. fodio, id est, cauo, effrin-
Δ ἰορχέομαι. persalto, ad finem salto.
Δ ἰορῶ. perspicio, introspicio.
Δ ἴος. ε. ὁ. penanflexum. generosus, diuus, humidus, bonus. ϝ humido usitati⁹ διερόν dicetur.
Δ ἰός σωτῆρ⊙ν. uocabatur templum Athenis, hoc est, Iouis seruatoris quem eundē & ἐλευθέριον siue liberalem dixerunt, de quo uide in ἀγαθὴ τύχη uel ἀγαθὸ δαίμον⊙ν.
Δ ἰὸς βάλανοι. οἱ. nuces Ponticæ, seu iuglandes, in alijs castaneæ.
Δ ἰὸς μαστ. ὸ. fulmen.
Δ ἰὸς σαῦλ⊙ν. Amaracus herba.
Δ ἰὸς ἐγκέφαλ⊙ν. opiparum quoddam edulium, Iouis cerebrū uocabatur, ut testatur Paul. apud

Eustath. Iliad. 9.

Δ ἰοσσβύτ⊙ν. ὁ. cœlitus immissus.

Δ ἰοσκώλιον. ου. τὸ. locus ubi sistebatur mactandum pecus: uel in quo ij qui lustrabantur pedē sinistrum collocabant.

Δ ἰοσημεῖα. τὰ. monstra deorū, prodigia, signa Iouis, & eorum quæ contingunt in aëre.

Δ ἰόσκουροι, uel διόσκουροι. Castor Pollux, quasi διὸς, id est, Iouis, κοῦροι, id est, filij. Ambo Castores interdum uocantur, cum alteri duntaxat id nominis fuerit. Cæl. lib. 10. cap. 6. Antiquitas credidit hos salutares esse nauigantibus, si simul apparerent. (apparent autem ignis specie malo aut antemnæ insidentes) contrà duros, si singuli aut solitarij, cuius rei mentio fit in Actis, capite ultimo, dicuntur & parotides ita, teste Cassio, & Eust. annotat in libro medico lectum esse διοσκύρες parotidas nominari: à fausto ut equidem arbritror, salutis ostento, quia erumpentibus illis uis morbi deferbuisse iam ostenditur.

Δ ἰόσκω. diligenter perspicio, corrumpo, animo deficio.

Δ ἰόσφυρα. τὰ. fructus quoddā genus apud Gal. li lib. 2. de alimentis, quasi Iouis tali: à quibusdā dicuntur διὸς ὠχροί.

Δ ἰότε. &

Δ ἰοῦ. quia, quòd, quoniam, propterea, propterea quòd, eo quòd, Est interrogatiuè, cur, quam ob rem, qua de causa? Vide ὅτι in Ammonio.

Δ ἰοτροφής. ἐ⊙. ὁ. ἡ. à Ioue nutritus. Regum Epi-

Δ ἰούρεῦται. sanescunt. (thethon.

Δ ἰουριλικά. medicamenta quæ urinam cient.

Δ ἰοχετεύειν. aquā p canales, aut alueos deriuare.

Δ ἰοχλέω. μ. ήσω. π. ηκα. turbo.

Δ ἰοῦχ. ὁ dispensator, præfectus.

Δ ἰοψις. cura, perspicuitas.

Δ ἱππάλας⊙. α. ὁ. duorum palmorum.

Δ ἱππελτ⊙. tenens bina tela & uibrans, ambidexter, utrinq; acutus. Cæl. lib. 1. cap. 5.

Δ ἱππάτης. ᾰ. ὁ. utrinque mouens ambabus manibus, totis uiribus.

Δ ἱππαϊκή. ῆς. ἡ. interscalmium, Vitruuio. Vide Bayf. de re nau.

Δ ἱππήκης. ε⊙. ὁ. ἡ. bicubitalis.

Δ ἱππάζω. μ. άσω. π. αικα. &

Δ ἱππασιάζω. duplico.

Δ ἱππαξ diplois, uestis duplicata.

Δ ἱππασιασμός. ᾰ. ὁ. duplicatio. Sic & Grammatici uocant figuram, ubi cōsonans in medio duplicatur, quod Iones factitant & poëtæ, ut ὅσσι pro ὅτι. Δ ἱππασίασις ἢ ἱππᾰσιασμὸς φάλαγγ⊙, uide in uocabulis militaribus in Appendice Lexici,

Δ ἱπλάσι⊙ν. ᾰ. ὁ. duplus. Vide διπλῆν in Amm.

Δ ἱπλῆ. ἡ. nota trigoni obliqui, figuram habēs citra basin. Cæl. lib. 8. cap. 41.

Δ ἱπλόη. ἡ. uersutia, fraus.

Δ ἱπλοΐς. ΐδ⊙ν. diplois, genus uestis.

Δ ἱπλό⊙ν. &

Δ ἱπλᾶς. ὁ. duplex. Vide Ammonium distinguentem à διπλάσι⊙ν.

Δ ἱπλόω. μ. ώσω. π. ωκα. duplico.

Δ ἵπλωμα. α⊙ς. ὸ. uasis genus. Sunt etiam διπλώματα, quas literas patentes nunc appellamus, cuiusmodi sunt edicta & mandata principum regio signo sancta. Vas duplex Plinio dicitur, cuius usus nusquam frequentior, quàm apud Pharmacopæos.

Δ ἱποδρία. ας. ἡ. genus saltationis Laconicæ, bipedatio.

Δ ἱπόλεα. διὶ πόλια.

Δ ἵπολις. ἡ. Lemnus sic uocatur, habet enim insē Hephæstiam & Myrinam. Etym.

Δ ἵπολος. de terra bis aratro proscissa. Polluci.

Δ ἵπ⊙ς. ο⊙ῖ⊙ν. ἡ. bipes.

Δ ἱπρόσωπος. biceps, duas facies habens. Etym.

Δ ἵππορα. τὰ bipennia.

Δ ἱππόρ⊙ν. ᾰ. ὁ. bipennis, & ædificij genus.

Δ ἱππυκα. dupliciter.

Δ ἱππυκής. ἔ⊙. ὁ. ἡ. geminus.

Δ ἵππυχ⊙ν. ᾰ. ὁ duplicatus, gemellus, διπλόγονος, geminos fœtus, siue gemellæ, Lycoph. in Alexandra dixit.

Δ ἱπρήν⊙ μήλη. specillū bicuspidatū bicepsue, apud medicos.

Δ ἵπυρος ἄρτος. ὁ panis bis coctus, quem buccellatum Marcellinus uocat. Græci etiā παξαμίδια.

Δ ἱρκαι⊙ν. ᾰ. apollinaris minor, herbæ nomen.

Δ ἱρκη. fons Thebis.

Δ ἵς. bis. syncopa est pro δυάκις. Etym. Aliquando priuandi uim habet, ut in ἱστολώι⊙ν. Legendum uidetur ἀνιστολώι⊙ν, & ἄνυς per y psilon, non per iota, priuandi uim habete.

Δ ἰξαλέος. ὁ. sordidus, spurcus, ῥυπαρός.

Δ ἰσηρέπτισος ᾰ. ὁ. qui lucro uix expugnabilis est, inuictus, Libanius.

Δ ἰς δὰ πασῶμ. Vide in Chiliad. Erasmi.

Δ υσιγόνη. atneptis.

Δ υσίγονο⊙ν. ᾰ. ὁ. atnepos.

Δ ἰσίφθος. ὁ ἡ bis coctus, recoctus.

Δ ἰσλωίσω. effrenatè, Malim per y psilon in prima syllaba.

Δ ἰσιδανέδν. τὸ genus herbæ, apud Nicand. Etym.

Δ ἰσιδανής. έος. ὁ. ἡ. morti bis patens.

Δ ἰσικάζεσθαι. contendere, διαφέρεσθαι.

Δ ἱσκελλα. sporta.

Δ ἰσκύω. disco, ludo, discum in auras iacto.

Δ ἰσκισσάς

Δ ἰσκισσία. ας. ἡ. difficultas mouendi.

Δ ἰσκόβολοι. discum, id est, lapidem rotundum ac pertusum (ut inquit Ammonius) in sublime iaculantes.

Δ ἴσκ⊙. ᾰ. ὁ. discus, corpus solis, lapis grauis, qui exercendi causa corporis ad auras proijciebatur. Cælius libro 13, capite 12. lapideus orbis ἴσκ⊙ erat, qui uero fabricatus ferro σόλος dicebatur. Habebat autem discus in medio foramen per quod traiecto fune librabant eum. Vide Ammonium, & prouerbium in Chiliad. Di scum quàm philosophum audire malūt. Quos enim discos uocant (inquit Bayfius de uasculis) Pollux censet eos λύκλους ἀργυροῦς, orbes argenteos, ἢ χούμασπ ἀργυρᾶ, ἢ πίνακας appellandos in sexto.

Δ ἴσκω. βάλλω, iacio, ἵκω.

Δ ἰσνομία. ας. ἡ. peruersa iuris legumq; cōstitutio.

Δ ἴσπαπ⊙ν. atauus.

Δ ἰσπόδια. genus saltationis.

Δ ἰσποδία. ἡ. saltationis species.

Δ ἰσποδίας. ᾰ. duplex spondæus, apud Grāmaticos, pes quatuor longis syllabis constans, ut

Δ ἰσπαί. bis. (ἡρακλείδης.

Δ ἰσσός. ᾰ. ὁ. duplex.

Δ ἴσταμ⊙ν. ᾰ. ambiguitas.

Δ ἰστάζω. μ. άσω. π. αικα. dubito, duplicia intelligo, ambigo, uacillo, cum animus nunc huc, nunc illuc impellitur.

Δ ἰστάσιμ. pondere duplo.

Δ ἰστεγία. ας. ἡ. domicilium duas contignationes seu tecta habens.

Δ ἴστεγ⊙ν. ᾰ. ὁ. ἡ. habens duplex tectum.

Δ ἴστοκος. quæ bis peperit.

Δ ἴστομ⊙ν. ὁ. ἡ. anceps, id est, utrinq; acutus, utrinque incidens.

Δ ἰστριχίασις. ι⊙ν. ἡ. pilorum succretio præter naturam in palpebris. Cæl. lib. 7. cap. 5.

Δ ἰσύπατος. ᾰ. ὁ. bis consul.

Δ ἴσφαξ. κ⊙ν. ubi duo montes conueniunt, & os uallis faciunt.

Δ ἰσφορος. ᾰ. ὁ. molestus.

Δ ἰσφυλία. διχηλον.

Δ ἰχίλιοι. duo milia.

Δ ἰχωλος. ᾰ. ὁ. utroq; claudicans.

Δ ἰῶβέμονος. ᾰ. ὁ. administrans.

Δ ἴτκα. gemellos parit.

Δ ἴτοκος. quæ bis peperit.

Δ ἰτῆχῶς. dupliciter.

Δ ἰτογονέω. partum geminat.

Δ ἰτολογῶ, & διλογῶ. geminato uerbo loquor, ut σφῶν σφανῶσαι. Item bis dicere, reuocare Synes. Sic Cic. Pro domo sua, Quemadmodū iste præposteris uerbis, omnibus obscœnis, identidem se ipse reuocando, dubitans, timēs, hæsitans pronunciarit. Bud. Com.

Δ ἰτῆός. duplex, bisulcus, ambiguus.

Δ ἰυγραίνω. perfundo, madefacio, excolo.

Δ ἰύγρος. ᾰ. ὁ. humidus, infirmus, mollis.

Δ ἰυλίζω. μ. ίσω. π. ικα. defeco, excolo. Accus.

Δ ἰύλισις. ιος ἡ percolatio.

Δ ἰυπνίζω. μ. ίσω. π. ικα. expergefacio.

Δ ἰυφαίνω. texto.

Δ ἰυφάσιος. ᾰ. ὁ. alteruter.

Δ ἰφαλαγγία. species certa, & ordo quidā instruendæ acici, Latinis est ala. Vide in uocabulis militaribus in Appendice.

Δ ἰφασία. ας. ἡ. iustitia, δικαιολογία.

Δ ἰφάσιμ. τὸ. geminatum, duplex, Herodot.

Δ ἰφάω. μ. άσω. π. ακα. inquiro. Accus.

Δ ἰφθέρα. ας. ἡ. pellis Amaltheæ capræ, in qua res humanas scribere dicitur Iupiter. Item operculum libri. Est & pastoricum ex pellibus indumentum, quod quidam uocāt rhenonem, sagum pelliceum. Scribit Herodot. Ionas βίβλους dicere διφθέρας, quòd aliquando ob penuriam papyri pellibus uterentur, tum caprinis, tum ouillis βᾶτας quoque διφθέρας esse quidam scribunt. Vide quoq; prouerb. Diphtheram fero Iupiter inspexit: &, Antiquiora diphthera. Diphthera (inquit Ammonius) caprarum est, ut melote ouium.

Δ ἰφθεολας. ᾰ. ὁ. genus personæ tragicæ, diphthera indutus.

Δ ἴφθογγος. ᾰ. ὁ. ἡ duarum uocum sonus.

Δ ἴφορος. bis anno fructum gerēs, sic biferas ficus Latini dicunt. Δ ἰφόρους syllogismos Dialectici uocant, in quibus eadem propositionibus est conclusio, ut: Si dies est, dies est: est autem dies, igitur dies est.

Δ ἵφραγοι. duces militum apud Parthos.

Δ ἵφρακξ. sella, currus, lectica. Θρόνος γυναικῆος, Hesych.

Δ ἰφρεᾶα. ας. ἡ. aurigatio, currus circumagitatio.

Δ ἰφρεύτης. ᾰ. ὁ. &

Δ ἰφρηλάτης. auriga, gubernator currus, Lucian. Vnde & uerbum διφρηλατῶ.

Δ ἰφρεύω. insideo.

Δ ἰφρεύς. ὁ. iners, ociosus, deses, ἀεργός.

Δ ἰφρεύσκ⊙ν. ᾰ. ὁ. curriculus, pars currus in qua auriga locus est.

Δ ἵφρ⊙ν. ου. ὁ. & in plur. τὰ. ἵφρα. biga, sedes uilior, cui opponitur ἅλισμός. Vel currus non plenus, sed ex duobus iunctus equis, σωωρὶς. Eustathio dicitur pars in curru, ubi cum parabate uersatur auriga, unde etiam inclinatur, quasi ὀνυφόεις, id est, duos ferens.

Δ ἰφροφορεῖσθαι. ὀχηλαύνειν, gestari sella, aut lectica

uehi, quemadmodum Romæ magistratus sella curuli.

Δισφοφόροι. οἱ. ferentes sellas curules.

Δισφοφορέμενοι. sellis subnecti Persæ, qui magnæ fuere apud eos authoritatis.

Δισφυγὲς. ὸν. quasi iterum coctum, diphryges. ui de Dioscoride.

Δισφυὴς. ές. ὁ. ἡ. geminus, biformis, duplicis naturæ, bifidus. Et Cecropis epitheton, qui primus coniugium instituit Athenis.

Δίσφυον. τὸ. duræ partes, ὀλίσθημα.

Δίσφων Θ. bilinguis.

Δίχα. dupliciter, bifariam, diuisim, duatim. Item absque, sine. Genitiuo. Item seorsim, semotim. Δίχα θυμοῦ ἔχω, sum animo ambiguo, haheo animum ad diuersa intentum.

Δίχαιον. ς. ὁ. bipartitus.

Διχάζω. μ. ἄσω. π. ακα. diuido, in duo deduco, quæ prius erant coniuncta. Accus.

Διχαλά. τὰ. bisulca, ut Gaza uertit apud Aristotelem. δίχηλα.

Δίχαλος. utrinq; cauus.

Διχασπάσθ. οἱ. uocantur quatuor dentes anteriores in meditullio constituti. Sic dicti ἀπὸ τοῦ δίχαζειν, quòd cibum diuidant comminuantq;. unde & Θωῆς appellantur.

Διχῆ. diuisim, bifariam.

Δίχηλος. ὁ. ἡ. habens ungulam scissam, bisulcus.

Διχήμορον. ὁ. τὸ. tertia pars mensis.

Διχθά. Doricè, dupliciter.

Διχθάδιος. duplex, dupliciter.

Διχογνωμῶ. &

Διχογνωμονῶ. dissentio, dissideo.

Διχόθεν. à duabus partibus.

Διχόθυμος. dubius, calumniator, bilinguis, secũ pugnantia loquens.

Διχοίνικον. τὸ. mensura cõtinens duas chœnicas.

Διχομηνία. ἡ. semestre tempus.

Διχόμηνον Θ. ὁ. plena luna, quæ & πανσέληνον Θ, uide latius in μηνοειδὴς.

Διχόνοια. ας. ἡ. dissensio.

Διχονοῶ. dissentio, διχάζω.

Διχορία. ας. ἡ. diuisio chori. Θ διχοστάζειν, ἢ δύο χοροῖς ἄδειν.

Διχοστασία. ας. ἡ. diuisio, dissidium, seditio, quoties scinditur studia in contraria uulgus, ut inquit Vergilius.

Διχοστατέω. μ. ήσω. π. ηκα. discordo, dissentio, seditionem facio, contendo.

Διχοτομέω. μ. ήσω. π. ηκα. diuido in duas partes. Accusat.

Διχοτόμια. ας. ἡ. diuisio in duas æqualeis partes. Vide in Vocabulis militaribus de Dichotomia phalangis in Appendice.

Διχοτόμος. ὁ. ἡ. in duo diuidẽs. Cyrill. & Amm.

Διχόφωνος. ὁ. ἡ. in duo diuisus, Cyril. & Ammon.

Δίχόφωνος σελήνη, luna dimidio orbe cæsa, uel diuidua, semiplena.

Διχοφορεῖ. in duo discinditur.

Διχοφροσύνη. ἡ. contractio, seditio, factio.

Διχροα. τὰ. bicolora.

Διχροΐα. ἡ. duplex color.

Διχῶς. bifariam.

Δίψα. ης. ἡ. sitis, desiderium.

Διψαῦν. οῦ. uocant Medici renum affectionem quandam, quam matellæ intercutem nonnulli uocant, uring profluuium alij. Sic dicta quod maximam inducat sitim. Ab Aegineta lib. 3. definitur, ταχεῖα τῶν ὠτικμένων ἀπόρροια, Vnde & διαβήτης nuncupatur, uelut transitus. Est etiam nomen herbæ, uulgò labrum Veneris.

Διψαλέος. ὁ. ὸν. sitibundus, siticulosus.

Διψάς. άδ Θ. ἡ. dipsas serpens. Sic dictus quòd ij quos mordicus apprehenderit, siti inarescãt uehementius, ad potumq; efferuescant, acinde incessanter haurientes dissiliant mox. Describitur ab Aeliano, & Nicandro in Theriacis. Est item δίψας hepatis signum quoddam. Cælius lib. 13, cap. 63.

Διψάω. μ. ήσω. π. ηκα. sitio. Item ὦν θυμῷ, concupisco. Vnde secunda persona indicatiui pro δίψᾷς, δίψᾶς, Doricè δίψῇς, δίψῇ. & infin. δίψῆν, pro δίψᾷν.

Διψαλνὸς. ὴ. ὸν. sitim adferens, sitim augens.

Διψάω. νὶς ξηρὰ, puluis aridus.

Δίψιος. ς. ὁ. sitim faciens.

Δίψος. ους Θ. τὸ. sitis.

Δίψυχος. ς. ὁ. ἡ. duplicis animi homo, dubius.

Δίω. expello, persequor, fugio, & trepide cursue uado, φεύγω ἢ καταπτήσσω δηλοῖ. Eust.

Διώβολον, ἡ διωβολία. duo oboli, quos populus cum ad concionem uenerat accipiebat. Diobolarem uocamus hominem, quem minimi precij uolumus intelligi. Eras. in Chiliad.

Δίωγμα. & ἀποδίωγμα. mysticum quoddam sacrum & arcanum, quod in Thesmophorijs solæ mulieres obibant. Dictum fortè, quòd arcerent inde uiros.

Διωγμός. ὁ. ὸ. persecutio.

Διωθῆμαι. &

Διώθω. repello, propulso, impello, reijcio, protrudo. Actiuè uel passiuè accipitur.

Διωκάθω. accuso, uel postulo te alicuius criminis. Bud. Com.

Διώκομαι. persecutionẽ patior, φεύγω, κατηγορῶμαι, passiuus est, sed actiuè aliquoties usurpatur.

Διωκόμενος. reus.

Διώκτης. ὁ. persecutor, actor.

Διώκω. μ. ήξω. π. ωχα. impello, expello, fugo, fum mouco. Item persequor, apprehendo fugientem. Vnde & pro expeto, magno studio annitor ut assequar. Aristot. in prin. Ethicor. τοῦτων γὰρ ἁπάντων ἐφίεται διώκοντα, Has ob causas illa quoq; expetuntur. Item uenor apud iudicem, sector, actor sum, litem intendo, accuso, & reum ago. Accusatiuo iungitur cum genitiuo, ut διώκω σε φόνου, accuso te cædis uel postulo. διώκω σε γραφὴν τούτου, reum te criminis huius facio. διώκω σε πληγῶν καὶ βλαβῶν, ago contra te damni dati. Bud. Com.

Διώκων, accusator, cui opponitur φεύγων.

Διωλύγιος. ὁ. ὸν. ἡ. maximus, quiq; quàm diutissime durat, διωλύγια πράγματα, res arduæ, negotia difficilia. Διωλύγιον malũ, in Chil. Eras.

Διωμοσία. ας. ἡ. iuramentum calumniæ, siue actoris. Bud. Com.

Διὸ ὅ. propterea quòd.

Διόνη. ης. ἡ. Dione, mater Veneris.

Διώνυμα denominati sunt.

Διώνυμος. ὁ. ὸ. famosus, & binominis.

Διώνυσος. ου. ὁ. Bacchus, pro Διόνυσος Atticè. ο in ω conuerso.

Δίωξις. ἡ. persecutio.

Διωρθωλικὸν. τὸ. genus quoddam iuris ab Aristot. dicitur, quasi tu dicas emendatiuum, quod in commercijs uersatur.

Διωλία. ας. ἡ. spatium, interuallum.

Δίωρος. ὁ. ὸ. inconueniens, dissimilis.

Διώροφον. τὸ. duo habens culmina.

Διώρυξ. χος. uel γος. ὁ. τάφρος, fossa per muros aut aggeres ad cogendos metu hostes facta.

Διωρυχὴ. huiusmodi perfossio.

Διώρυγεν. perfodit.

Διώσδη. est per interstitium ui impellere & propellere, & intra quippiam discuneatum ui indere. unde

Διωσὶς. instrumentũ chirurgicum. Bud. Com.

Δίωσις. protrusio, propulsio, impulsio. Bud. Cõ.

Διωτηκὸς. ὴ. genus uasis, diota. à duabus auribus, hoc est, ansis appellatum.

Διώκτης. sectator.

Διώρης. sedes in curru.

Δμάω. παρὰ τὸ δαμάζω ἢ δαμάω συγκοπῇ. domo, subijcio, uinco. Etym.

Δμέω. μ. ήσω. π. ηκα. domo, uinco. Accusatiuo iungitur.

Δμὼ. Oceani & Cereris filia.

Δμήτωρ. ος. ἡ. domitrix, est etiam Cereris epitheton. Etym.

Δμητὸς. domitus, subiectus, ædificatus.

Δμωαὶ δμῶν. αἱ. ministræ.

Δμωὴ. ῆς. ἡ. seruitus.

Δμωὶς. ίδ Θ. ἡ. serua, quasi domita seruitute.

Δμὼς, παρὰ δαμῶ Θ. seruus.

Δνοπάλιξ, uel δινοπάλιξις. manuũ motus, gesticulatio.

Δνοπαλίζω. μ. ίσω. π. ιχα. manu moueo, manu teneo, tracto, extendo, gesticulor. Item interimo. Iliad. δ. κύνα δ' αὖ δνοπάλιζεν. Item induo, circumijcio, inijcio, circumago, circumuerto, confuo. Homerus ὀδύσσ. ξ. τὰ σὰ ῥάκεα δ' ἀνοπάλιξεις. Etym.

Δνοφερὸς. ᾶ. ὸ. &

Δνοφόεις. όεντ Θ. tenebrosus, nubilosus, obscurus. πῆδά τε νέφος, τροπὴ παρὰ τὸ πλοναομῶ, ἢ μᾶλλον παρὰ τὸ γνόφ Θ. Etym.

Δνόφ. τος. profunditas.

Δοάζω. puto, eligo aliud est δοιάζω.

Δοάσατο. pro δοάζετο, usum est, putauit, πλεοναομῶ τοῦ σ, Aeolicè. Etym. Ammonius distinguit à δοιάσαθ.

Δόγμα ατ Θ. τὸ. dogma, sententia, edictum, decretum, placitum, scitum. ἀπὸ τοῦ δοκεῖν, quod opinari significat.

Δογματίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. decerno, decretis oneror.

Δογματίζω. decreta præscribo, dogmata trado Laër. in uita Platon. δογματίζειν (inquit) δὲ δόγμα τιθέναι, ὡς τὸ νομοθετεῖν, νόμους τιθέναι, &c.

Δογματικοί. οἱ. qui sunt idonei ad præcipiendũ. Medici dogmatici & logici, id est, rationales dicuntur, qui medicinam & experimentis & ratione per philosophiam confirmata constare docent, diuersi ab empiricis & methodicis falso dictis. Dogmatici apud Laërtiũ lib. 1. sunt, qui de rebus, ueluti comprehendi possint, differunt: quibus opponuntur Ephectici.

Δογματικὸς. qui leges & decreta præscribit.

Δοθίων. ονΘ. tuberculum, pustula, furunculus. aliàs δοθιὴν, & usitatius opinor.

Δοιά. duo, pro δύο τὰ, dupliciter.

Δοιάζω. contendo, dissentio, delibero. aliud est δοάζω. hinc δοιάσαθ, Ammonius.

Δοῖλυξ. κος. ὁ. cocleare.

Δοιλυκοποιὸς. ὁ. ὸ. qui cochlearia facit.

Δοιὴ. δοιαὶ

Δοιὸς. ὁ. geminus. Cyrill.

Δοκέζω. obsecro, expecto.

Δόκανα. τὰ. sepulchra quædã in Lacedæmonia sic appellata, in qbus Tyndaridarũ Castoris & Pollucis cineres fuerãt cõditi. Etym. Plut. refert & interpretatur διοσκόρων ἀφιδρύματα fuisse.

Δοκάνας. ὰς. calami.

Δοκεύω. μ. εύσω. π. ευκα. insidior, obseruo.

Δοκέω. μ. ήσω. Et δόξω, ἀπὸ τοῦ δόκω. π. κηα. ἀόρ. α. ἔδοξα. apparco, uideor, puto, opinor, censeo, precio mereor, in primis laudo. Vnde δοκῶ, δοκῶ μοι. καὶ ἐμοὶ δοκῶν, ἀντὶ τοῦ φαίνεταί μοι, & certum est, sic censeo, ut mihi uideor, quod Aristophan. pleno sermone dixit, ὡς ἐγὼ ἐμοὶ δοκῶν.

Δόκη, insidiæ, obseruatio, expectatio.

Δοκησίνους. &

Δοκησίξηλος. &

Δοκησίσοφος. ὁ φρόνιμος. qui in speciem sibi sapiens esse uidetur. Aristophan. Pace, τῶν θεατῶν τὸν λέγοι νεανίας δοκησίσοφος. Bud. Com.

Δόκησις. ιος. ἡ. apparentia, opinio, suspicio, existimatio, expectatio. Bud. ibidem. Item speculatio, quod succurrit, occursus. Etym.

Δοκησισοφία. ας. ἡ. ex persuasione sapientia.

Δοκίδιον. ἄ. stellarum genus.

Δοκίδιον. ου. τὸ. lignum, quod Italicè dicitur il corrente.

Δοκιμάζεσθαι. dicitur, qui tutelæ suæ permittuntur, adolescentes μηκέτι ὠθροπτρυόμενοι, quod Rom. dicebant uirilem togam sumere, quod etiã dicitur αὐξηθῆναι, ἡβῆσαι γεγονέναι. Est etiam ad magistratum admitti, & adoptari in quodcunq; collegium, non quemlibet, sed moribus & meritis probatũ. Vnde δοκιμαθέντες ὠφέλειαν, maiores facti, & tutelę suę redditi, spectati, ὡς αὐξήσας ἐγγραφόντων. Bud. Com.

Δοκιμάζω. μ. άσω. π. κηα. experior, certo, probo, puto, censeo, iudico, exquiro. Bud. Com.

Δοκιμασία. ας. ἡ. experientia, perscrutatio, & explo ratio inquisitionis uocabatur. Δοκιμασίαν ἐπαγγέλλειν, est genus accusationis aut postulationis, cum aliquẽ nec recte nec ordine probatum esse contendebãt, sed uel gratia, uel fordibus, uel obreptione: qualis est accusatio Aeschinis ἐπὶ Τιμάρχῳ. Bud. ibidem.

Δοκιμαστής. οῦ. ὁ. approbator, æstimator, expensor.

Δοκιμαστική. ἡ. ars probandi.

Δοκιμή. ῆς. ἡ. probatio, experimentum.

Δοκίμιον. ου. indicatura, exploratio.

Δοκίμιος. &

Δόκιμος. ου. ὁ. probus, χρήσιμος, τέλεος.

Δοκιμόπαϊδες αὐξητες. homines magna florentes existimatione.

Δοκιμῶμαι. arbitror, δοκῶ, οἶομαι.

Δοκιμώτατος. η. ον. ὁ. approbatissimus.

Δοκίς. ίδος. ἡ. &

Δοκοπτοιός. faber tignarius. Cic. in Bruto:

Δοκός. ὁ. ἡ. oxytonum, trabs, tignum: item trabs ignea in ædis superiore regione apparẽs, comitæ instar: de qua Plin. lib. 2. nat. histor. Trabes ignea quas δοκὰς uocant. παρὰ τὸ δέχω. signi-

ficat & insidias, & machinationem. Etym.

Δοκοῖς, Attice pro δοκοῦσης. putares, uidereris.

Δόκησις. ὁ. ἡ. δόκησις. consideratio, apparentia, opinio, existimatio. Item ἀγχόνη, laqueus, paroxytonum. Cyrillus.

Δοκεῖμαι. uideor, censeo.

Δοκεῖντα. τὰ. placita. Vnde δοκεῖντ' ἐμοί, placet.

Δοκέντιον. magnæ authoritatis, famati, honorati. id est, ἀξιοδοκιμεῖντον, qui existimatione prædi ti sunt, uel qui aliquo in numero habentur, peritissimi, Politiano interprete.

Δόκωσις. tectum.

Δολερός. ᾶ. ὁ. dolosus, fraudulentus.

Δολερῶς. dolosè.

Δολιδύομαι. fallo.

Δολιόπους. οδ. ὁ. doloso pede iens.

Δόλιος. α. ὁ. dolosus. epitheton Mercurii, proparoxytonum. nam paroxytonum, uiri proprium est, ut uult Cyrillus.

Δολιότης. ητος. ἡ. dolus.

Δολιφόνος. ὁ. sicarius, latro.

Δολίχαυλος. ὁ. ἡ. longa foramina habens. ἐπίθετον τῶν λογχῶν τὰς μακρούς αὐλὰς ἐχόντων. Etym.

Δολιχεγχής. ἐος. ὁ. ἡ. habens longam hastam.

Δολιχδύω. cursum plenum implere, & cursus orbem peragere. Bud. Com.

Δολίχη. ης. ἡ. Doliche insula Lyciæ, Stephan. & Pieriæ urbs. Eust. paroxyt. Cyrill.

Δολιχήρετμοι. οἱ. qui longis remis nauigant, uel qui prolixæ nauigationi sufficiunt.

Δολιχοσθέιρος. ὁ. habens longam ceruicem.

Δολιχόσκιος. α. ὁ. habens longam umbram, aut longe iens. παρὰ τὸ λίειν. Etym.

Δολιώπαλος. dolis insignis.

Δολόεις. ὁ. dolosus.

Δολομήδης. ους. qui dolos meditatur.

Δολομήτης. α. ου. dolosus.

Δολομῆλος. α. ὁ. prudens, astutus.

Δόλος. α. ὁ. dolus.

Δολοπλοκέω. fraudem meditor, insidior.

Δολοπλοκία. fraudes, uersutiæ in uerbis.

Δολοφονέω. μ. ήσω. π. κηα. dolo, occido. accus.

Δολοφρο-

Δολοφρονέω. μ. ήσω. π. κηα. calleo, ταραστεύω, ἀπατάω. Actiu. accus.

Δολοφροσύνη. ης. ἡ. dolus, astutia.

Δόλυ. explorator, insidiator, leno.

Δολόω. μ. ώσω. π. ωκα. dolosè ago, decipio, falsifico. Accus.

Δόλων. ωνος. ὁ. Dolon ulri nomen Troiani exploratoris, Cyrill. Item minutissimũ nauis uelum, quod & Liuius dolonẽ uocat, dolonibus erectis altum petere contendit. Erant autem in nauibus tria uelonũ genera ἀκάτιον, maximũ, δόλων, minimum, & inter hæc medium, ἐπίδρομος, apud Pollucem. Item fica, Plutarchus ξυρίζεσθαι λυσικόν interpretatur. forte huiusmodi, quale Germani uocant dtolchen. Vide Bayfium de Re nauali.

Δολώνη. ἡ. à Grãmaticis uocatur decimus liber rhapsodiarũ Homeri, in quo de Dolone explorature ab Vlysse interẽpto agitur. Eust. Iliad. κ.

Δόμα. ατος. τὸ. domus, donum. Differt à δῶρον. nam δόμα significat donum quocunq; modo datum, δῶρον uerò gratuitum.

Δόμεος. ὁ. fundamentum & basis ædificij.

Δομέω. μ. ήσω. π. ηκα. ædifico. Actiu. accus.

Δόμη. ἡ. murus, forma, aspectus, corpus, ædificiũ.

Δόμησις. ιος. ἡ. structura.

Δόμος. ου. ὁ. domus.

Δονακῶν. ῶνος. τὸ. arundinetum.

Δονακώδης. ους. ὁ. arundinosus.

Δόναξ. ακος. ὁ. fistula, calamus piscatorius, arundo, tibia. παρὰ τὸ ῥέειν δονεῖσθαι, differt à κάλαμος, quod δόναξ sit tenuissimus, κάλαμος, solidus & crassus, ille ferè sit fluuiatilis, hic non item: ille fistulã inflantibus συριγκτῆσι accõmodus, hictibicinibus. Oppianus per δόνακας tenuia uimina uidetur intelligere. Eust. Iliad. σ.

Δονέω. μ. ήσω. π. ηκα. moueo, uerto, agito, turbo.

Δόνησις. ιος. ἡ. motus, agitatio.

Δόξα. ης. ἡ. maiestas, splendor, gloria, existimatio, opinio celebris. Ponitur pro axiomate, uel propositione adeò fixa, ut axiomatis instar sit. Ammonius distinguit à δοκῶ.

Δοξαζόμενοι. existimati, id est, qui tales esse creduntur, & εὐδόξοι, celebrati.

Δοξάζω. μ. άσω. opinor, existimo, sentio de me magnificè.

Δοξάζειν τὸν θεόν. pro laudibus cumulare, & gloriosa celebratione colere, hoc est, ὁμολογεῖν. Bud. Com.

Δόξαι. placuit, participium est. cum placuisset.

Δόξαιον. gloriola, δόγματα.

Δόξασμα. δόγμα, opinatio. Bud. Com.

Δοξαστής. οῦ. ὁ. arbiter, iudex.

Δοξαστὸς κύων. qui ui opinandi præditus est. Bu-

dæus in Comment.

Δοξαστόν. opinabile, quod & εὐδόξου dicitur.

Δοξοκαλία. ας. ἡ. bona opinio.

Δοξοκοπία. ας. ἡ. iactatio. ἀδοξοκοπία, ἡ κενοδοξία.

Δοξοκοπέω. de fama & gloria laboro, ambio.

Δοξολογέω. μ. ήσω. π. ηκα. glorifico. Accus.

Δοξολογία. ἡ. glorificatio.

Δοξομανής. ὁ. φιλόδοξος, quemadmodum φιλογυμνής, γυμνομανής. Bud. Com.

Δοξομανία. ας. ἡ. ingens honoris studium.

Δοξοσοφία. ἡ. sapientiæ arrogatio. Synes.

Δοξόσοφοι qui sapientes uideri uolunt.

Δοξοῦσθαι uisum est, consultum est, apparet.

Δορά. ᾶς. ἡ. pellis.

Δοράζω. punio, hastis pugno.

Δορατίζεσθαι. hastis pugnare.

Δοράζω. ὁ. τὸ. hasta, iaculum.

Δορατοπαχεῖς. crassitudinem hastæ habentes.

Δοραλισμός. ὁ. ὁ. hastarum dimicatio.

Δορυφορέω. α. ὁ. hastus. Vide in Appendice Lexici de militaribus uocabulis in uoce ὁπλίτης.

Δορί. ᾧ. pro δόρατι, dandi casu.

Δορίαλος. cunnus, Aristoph. legitur & δόριλλος.

Δορυάλλος. δορυδάλλος, ἀχμάλλος.

Δορίδες. άς. cultri quibus utuntur coqui ad exco riandum. Cæl. lib. 5. cap. 15. δορίς. ἴδος. in nomina tiuo singulari.

Δορίκτητος. bello captus.

Δορίσκιος. gentile nomen.

Δόρισσος oppidum Thraciæ, & ager.

Δορκαλίς. tormenti genus, scutica è loris capreæ parata.

Δορκάζω. circunspicio.

Δορκάς. άδος. caprea, dama. παρὰ τὸ δέρκω τὸ βλέπω, ὀξυδερκὲς γὰρ τὸ ζῶον. Vide Aelianum, & Oppianum de uenatione in fine libri quarti, & alibi.

Δόρκων. ὁ. caprea, ὁ ἔλαφος.

Δόρξ. ὁ. ἡ. idem.

Δορός. ᾶ. ὁ. uter.

Δόρπια. τὰ. uel δόρπα. secundus dies, authore Proclo in Timæum, uel ut alijs placet. Primus dies festi cuiusdam apud Athenienses, quod ἀπατούρια uocant. dictus quòd qui ex eadem tribu essent, ad cœnam conuenirent, quodque passim conuiuia cœnitationesq; fierent.

Δορπηδός. ὁ. hora cœnæ. Aristoph. ὅθεν ἐκ τοῦ δορπηδὸν λέγειν ἐμβάδιλας.

Δόρπον. τὸ. &

Δορπος. ὁ. ὁ. cœna, uespertinæ epulæ, παρὰ τὸ δόρυ πάσασθαι, ab hasta scilicet iam deponenda.

Δόρυ. ατος. τὸ. hasta, iaculum, arma, lignũ. Vide κῶνυζον, apud Ammonium. Cæl. lib. 5. cap. 15.

ἐξ ἀβρώτου μάχεσθαι, eminus pugnare. Bud. Comment.

Δορυάλωτος. ὁ. mancipium, hasta captus.

Δορυβλεφαρίς. falces præacutæ insertæ infixæque longurijs, non absimili forma muralium falcium.

Δορύκη. pharetra, uas in quod iacula reponuntur.

Δορύκλυτος. ὁ hasta clarus.

Δορύπνιον. τὸ. & δορύχνιον. herba est uenenosa, liquorē prorsus lacteū è uulnere fundēs apud Nicandrū in Alexipharmacis. Est qui solanum manicum interpretatur.

Δορύκραον. τὸ. galea è ferarū pellibus confecta. Strabo.

Δορύκτητος. ὁ captus in bello, quasi hasta paratus & acquisitus à δόρυ καὶ κτάομαι.

Δορύλητος. ὁ captiuus.

Δόρυλος ὁ. piscis salsamētarius, qui & κορύδαλις.

Δορυμήστωρ. ορος. ὁ. peritus rei militaris.

Δορυμαλητὴς. ὁ. uocabatur is qui bouem Ioui futuram uictimam præcedebat.

Δορύξενος. ὁ. amicus in bello ex hoste factus, cuiusmodi Glaucus & Diomedes apud Hom. Item legatus de redimendis captiuis. Cæl. lib. 6. cap 32. Vide προξένος apud Ammonium.

Δορυξόος. ου. ὁ. hasta politor, & per syncopen δορυξός.

Δορυσσόος. fortis, bellicosus, hasta deterrens.

Δορύσσω. μ. ὑξω. π. υχα. pugno.

Δορυφορέω. μ. ήσω. π. ηκα. lanceam fero, munio sa tellite, stipo, tueor, πρίπω, sartum tectum ab omni uiolentia iniuriaq; præbeo. Bud. Com.

Δορυφόρημα. ατος. τὸ. satellitium, quòd ad tutelā corporis adhibeatur. Vide in Chiliad. Erasmi.

Δορυφορία. ας. ἡ comitatio satellitum.

Δορυφορικὸν. ὁ. τὸ. satellitium, hoc est, stipatores ipsi Luciano.

Δορυφόρος. ου. ὁ. satelles, qui satellitio fungitur, prætorianus miles.

Δορυφορούμενος. stipatus.

Δόρυφορος. δορύφορος.

Δοσίδωμι. liberaliter dare, liberalem esse.

Δοσίδικος. ὁ. pœnam pro delicto pendens, ad pœnas dandas requisitus. Poli. lib. 4.

Δόσις. ιος. ἡ. datio. Item congiarium, Herodian. ἐπίδοσις.

Δόσκω. do, δίδωμι.

Δοτήρ. ῆρος. ὁ. & ἡ datrix.

Δοτέον. dandum est.

Δοτὴρ. ῆρος. ὁ. &

Δότης. ου. ὁ datòr.

Δουλαγωγέω. μ. ήσω. π. ηκα. in seruitutem redigo. Accus.

Δουλάδιον. ὁ. τὸ. seruulus. δουλάδεια τὰ ὑπλεια καλοῦντα ὁ μιλῶ τὰ ἀξύρωα ancillulæ.

Δουλεία. ας. ἡ. seruitus, & seruorū turba. Thucyd. Φεύγων δουλείας, qui status controuersiam patitur.

Δουλεύω. μ. εύσω. π. δουκα. seruio, addictus sum, & ualde colo, necessitate alicuius obseruationis me astringo. Neut. accus. Bud. Com.

Δούλη. ης. ἡ. ancilla.

Δουλικός. κὴ. ὸν.

Δούλιος. ὁ. seruilis.

Δουλίς. ίδος. ἡ. serua.

Δουλίχιον. urbs Cephaleniæ.

Δουλιχοδρόμος. ὁ. habens longum collum.

Δουλοπατία. seruorum seductio, plagium. Inde

Δουλοπατείας δίκη. actio serui corrupti.

Δουλόπολις. ἡ. seruorum ciuitas, & proprium nomen ciuitatis in Creta Vide in Chiliad Eras.

Δουλοπρέπεια. ας. ἡ. seruilitas.

Δουλοπρεπής. ές. ὁ. ἡ. seruilis, illiberalis.

Δοῦλος. ὁ. ὸ. seruus. πρῶτα μὲν ὁ δοῦλος, ἢ πρῶτα μὲν ὁ δοῦνος τὸ δοῦμα. Ammonius distinguit ab οἰκέτης. Δοῦλος. ὁ. ὸν ἁρπαστὴς, seruiens rerum statui. Dicitur & ἁρμόζεσθαι καὶ μεθαρμόζεσθαι πρὸς ὠφέλειάν. Bud. Com.

Δουλοσύνη. ης. ἡ. seruitus.

Δουλοῦμαι τὸν δοῦναι dicunt Attici non δουλῶ. Demosth δουλοῦται τὰς πόλεις.

Δουλόω. ῶ. ῶσω. ὠ. ωκα. seruio, addictus sum, & ualde colo, necessitate alicuius obseruationis me astringo. Neut. accus. Bud. Com.

Δουλωσις. ῶ. ῆ. subactio in seruitutem.

Δοῦμος. pro δόμος, domus, in Epigr.

Δοῦναι λόγον. reddere rationem, διαλεχθῆναι. Aristoph. interp.

Δοῦναι δίκην. dare pœnas.

Δουπέω. μ. ήσω. π. ηκα. strepo, sono cadendo, fictū ad sonum à poëta.

Δοῦπος. ὁ. sonitus, strepitus.

Δόρατα. τὰ. ligna.

Δοράτιος. ὁ. ὸν.

Δόρειος. ὁ. ὸν. ligneus. Hinc δόρυ. ἵππος. Vide in Chiliad. Erasmi.

Δορίκτητος. ὁ. ὸν. captiuus.

Δορκὰς. ὁ. τὸ. tanto interuallo, quanto iaculum proijci potest, uel ad hastæ longitudinem.

Δορυδόκη. ης. ἡ. locus ubi lancea locatur.

Δορυθήκη. ης. ἡ. armarium hastæ.

Δόρυ. ος. τὸ. lignum.

Δορὸς. τὸ. δόρει ὁ, pro δόρυ. δόρατι, à δόρυ.

Δορύκλυτος. ὁ. ὸν. famosus hasta.

Δορύκτητος. ὁ. ὸν. captiuus.

Δρᾶγον. τὸ. uas, receptaculum.

Δρᾶγὴ. ἡς. ἡ. conuiuium.

Δράγμος. pedis nomen etiam apud Oratores qui syllabis quinq; cōstat iambo & cretico. Probatur hic in principio orationis collocatus.

Δρακμαῖος. humilis.

Δρακμὴ. ἧς. ἡ. palmus, παλαιστὴ, τετράδακτυλον. συγκλειόμενοι οἱ τέσσαρες δάκτυλοι, id est, coniūcti simul cohærentesque quatuor digiti dochme dicitur, teste Polluce: uocatur idem & δακτυλοδόχμη & παλαιστὴς, uel παλεστὴς.

Δράκμα. obliquè.

Δράκμιος. ὁ. ὸν. &

Δρακμονόρος. tonsus in obliquum, πλαγιοκάτης.

Δρακμοφόρος. ὁ. obliquo modo cristans gerens.

Δράκμος. ὁ. ὸν. obliquus, πλάγιος.

Δράμα. ατος. τὸ. rapina, manipulus, donarium.

Δραγμάδιον. uentriculus, uel concauitas cerebri.

Δραγματεύω. μ. εύσω. π. κα. colligo manipulos.

Δραγματολέγος. ου. ὁ. spicilegus, manipulorum collector.

Δραγμὴ. ἡ. multitudo stipis & paruæ pecuniæ, obolorum. Etym.

Δραθύω. dormio. Eust.

Δραθῦν. dormire. uide Etym.

Δράϊνω. possum facere. Vnde ὀλιγοδρᾳεῖν, paruum posse.

Δραὸς. longus.

Δρακαίνα. ης. ἡ. dracæna.

Δρακαινίδιον. dra cunculi pisces, qui similes sunt graculo pisci, Hermol.

Δρακεῖν. uidere. δέρκομαι.

Δρακὼν. ὁ. nomē proprium. πρῶτα μὲν δρακόντα. Etym.

Δρακόντιον. dracunculus herba.

Δρακοντολογος. ὁ. draconteus.

Δρακοντογόνης. ους. ὁ. ἡ. anguigena.

Δράκων. οντος. ὁ. draco, cohors Parthorum. Item aspiciens ἀπὸ τοῦ δέρκω, τῷ μετὰ δύω. De draconе uide Aelianum, Nicandrum & Aristotelem, & prouerbium in Chiliad. Serpēs ni edat serpentem, draco non fiet. Est & marinus siue piscis draco, cuius itidem Aristot. & Aelianus meminerunt. Et sydus apud Proclū de sphæra.

Δρᾶμα. ατος. τὸ. rei repræsentatio, actus comœdiarum, uel tragœdiarum, drama, fabula. Item factum, facinus. πρῶτα μὲν τὰ δρῶ καὶ φέργω. Etym.

Δραματικῶς. τὸ. opus, uel poëma in quo solæ personæ agunt, absq; poëtæ interlocutione.

Δραματικὸς. ὁ. actiuus.

Δραματολόγος. qui fabulas conscribit, & colligit.

Δραματουργέω. μ. ήσω. π. ηκα. molior, commito, opus dramaticū scribo, in modum dramatis conscribo, ut apud Athen. δραματουργῶ δὲ τὸν διάλογον ὁ Ἀθήναιος σύλλαβον πλατωνικῶν.

Δραματούργημα. ατος. τὸ. compositio, fabrica.

Δραματουργία. ας. ἡ. opus dramaticum.

Δραματουργὸς. ὁ. ὸ. fabricator.

Δραμεῖν. currere. Infinitiuum est futuri secūdi à δρέμω inusitato themate.

Δράμημα. ατος. τὸ. cursus.

Δρᾶναι facere, ἀπαρέμφατον ἀπὸ τοῦ δρῶμι. ἢ κοῦ ἀπὸ τοῦ δράνω. uide Etym.

Δραῦν. fortem esse, posse, operari. Etym.

Δρανὴς. ὲος. ὁ. ἡ. alacris in agendo, fortis.

Δράνος. factum, organum, simulachrum.

Δράξ. κός. pugnus, manipulus. Significat etiam aduerbialiter quantum manu comprehenditur. Etym.

Δραξάμενος pugillo concludens.

Δράξεων. ἡ. ἡλιγομηνία Σικελική. Etym.

Δράξων. ὁ cauponarius, ad quæstum frumenta & alia rapiens & coëmens. Diogenes lenonem. ita uocat. Etym.

Δραπετεύω. μ. εύσω. π. δυκα. fugio.

Δραπέτης. ὁ. ὸ. seruus fugitiuus.

Δραπετίδιος. ὁ. ὸ. & Doricè δραπετίδας, fugitiuus, apud Moschum, δραπετίδας ἐμὸς ἔσσι.

Δραπετίνδα. ἡ. puerilis ludus, nō dissimilis huic quam μύιν δαν uocant, cū unus ex pueris clausis oculis clamat, πηδᾶ, φυλάττω, reliqui fugientes, sibi quisq; ne capiatur, cauet.

Δραπὰξ. dilacerata. Hipp.

Δρασέα. factu rio, aliquid facere gestio, molior.

Δράσις. ιος. ἡ. actio.

Δρασκάζω. occultor, latito.

Δράσκασις ἡ. &

Δρασμὸς. ὁ. ὸ. cursus, fuga.

Δράσσω. μ. ἄξω. π. αχα. prehendo, pugnis urgeo.

Δρασσὰ. ancilla.

Δρασσὴρ. ῆρος. ὁ. &

Δρασήριος. ὁ. efficax, strenuus, laboriosus, industrius. Bud. Com.

Δρασήριον. τὸ. alacritas, prōptitudo, uiuacitas.

Δρασικὸς. ὴ. ὸ. actiuus, efficax. (δραστικός.

Δράσις. ιος. fericum, by ssus, & qui eam operatur,

Δρατὸς. exoriatus, pro λαρτὸς. & λρᾶϊ, oculi.

Δράττομαι. μ. ἄξομαι. π. αγμαι. apprehendo, rapio. Depon. genit.

Δράχμα. τος. τὸ. botrus, dactylus.

Δραχμὴ. ἧς. ἡ. drachma. denarius apud Romanos, genus ponderis, octaua pars unciæ. Vide prouerbia in Erasmi Chiliad. Drachma canit, quatuor definit. Drachmæ grando, Drachmas tres da mihi mutuo ad porcellum.

Δραχμιαῖος. ὁ. ὸν. ualens precium drachmæ, habens pon-

bens pondus drachmæ.

Δρᾰ́ω.μ.ᾰ́σω.π.ᾰκα.ἀόρ.α᾽ἔδρᾰσα. facio, perpetro. Demoſth. ἐὰν οὕτω τίς δράσῃ, Si eum interficiat. Et Thucydides, πῶς οἷόν τε ἦν αὖθις γεωργοὶ ἄξιον αὖ λῃστῆσαι: Quomodo bellū egregie gererent? Antiquis etiam ponebatur pro θύειν, ſacrificare, ut tradit Athenæus lib. 14. Sic Vergil. Cum faciam uitula pro frugibus, ipſe uenito. εὖ δρᾶσαι, beneficio aliquo te afficio. Vnde εὖ πεπραγμένα, benefacta, Thucyd. κακῶς δρᾶν, male afficio, ὁμοίως δρᾶν, ut par erat, ut debebat. Bud. Com.

Δρεπάνη.ης.ἡ. falx, ſic fuit appellata & Corcyra inſula, uel à falce meſſoria Cereri illic à Vulcano donata: uel ab ea falce, qua Saturno defecta fuerant ab Ioue uirilia, ibi occultata defoſſáque. Iſacius in Lycoph.

Δρεπανηφόρος. ᾰ.ὁ. falcifer, ξιφηφόρ@. Sic de Dario legitur, qui iumentis δρεπανηφόροις utebatur, quæ in exercitum immittens, ordines militum perturbabat, lædebatq; obuios.

Δρεπανίς.ίδ@.ἡ. auis ſpecies. falculam ſeu ripariam Gaza uertit apud Ariſtotelem libro 1. de Animalibus.

Δρεπανοειδής.έ@.ὁ.ἡ. falcatus.

Δρέπανον.ᾰ.τὸ. &

Δρεπάν@.ᾰ.ὁ. falx, & uetuſtſi Corcyræ inſulæ nomen, de quo uide in δρεπάνη. Item Siciliæ ciuitas, quod illic terra fuerit obruta falx, qua Saturni genitalia præſecta fuerunt, πυθέως ὧ πτὰ πόδι τῇ ἀπὸ τῶν ἀμπέλων πόδι αεθμεν. falx putatoria, Plato Polit. libro primo. μαχρᾶς ἀμπέλου κλῆμα ἀποτέμοιο δίκτυ καὶ σμίλη καὶ ἄλλοις πολλοῖς, ἀλλ᾽ ἀδενέ γ᾽ ἀνοῖμαι ἔτω καλῶς ὡς ἀρεπάνῳ τῷ ἐπὶ τοῦτο ἐργαδηλία. Vitis ſarmenta, uel cultro uel ſcalpello uel alijs multis reſecaueris. nullo tamen ampliore uel cōmodiore inſtrumēto id efficeris quā ἀρεπάνῳ, hoc eſt, putatoria in eum ipſum uſum comparata.

Δρεπανουργός. falcifex.

Δρεπῶς. οἱ. meſſores, uindemiatores.

Δρέπτομαι.μ.ἐψομαι.π.ερμαι. &

Δρέπω.μ.ἐψω.π.εφα. decerpo, colligo, uindemio, meto. Bud. Com.

Δρεπτήριον.τὸ. uindemiale, quo aliquis fruitur.

Δρησμοσυνίη.ἡ. miniſterium.

Δρήσειρα.ᾶ. ſtrenuæ miniſtræ

Δρησῆες.οἱ. famuli, miniſtri.

Δρησυσύνη.ης.ἡ. ſtrenuitas.

Δερᾰδής, uiridis, herboſus.

Δρίμυς.ἡ. frigus.

Δερμύ. terribiliter, acriter, acutum.

Δερμύλ@.ᾰ.ὁ. acer, Moſchus. ὄμματα δ᾽ αὐτοῦ δερμύλα.

Δερμύς.έ@.ὁ. acutus, propriè in odore grauis, aſper. πῦρ δὲ καὶ πᾶς ῥίνας μύδᾳ.

Δερμύτης, ητ@.ἡ. acuta cholera.

Δερμυφαγία.ας.ἡ. cibus acrior ſumptus ad ciendam uomitionem. Vide Marcel. Verg. lib. 2. Comment. ad Dioſcor.

Δρίον.ᾰ.τὸ. &

Δρί@.ε@.τὸ. ſylua, locus arboribus conſitus.

Δρίς.ἡ. uirtus.

Δρίσων. ciuitas in Epiro, et item alia in Thracia, cuius meminit Demoſth. δικαὶ ζμικρᾶτ.

Δρκτή.ἡ. ſcyphus, urna, & ſaltationis genus.

Δρλφ@.ᾰ.ὁ. cúrrus, ſedes, pro ἕδρᾳ@.

Δρογγίλον. Thraciæ regio Demoſthenes in Philipp. referente Harpocr. Eſt item & alia Stephana in Theſſalia, qui tamen hanc uocem ſcribit παροξυτόνως.

Δρόιτη.ἡ. alueus in quo infantes fouentur: σορός, peluis, πύελ@. Item iaculum aut haſta, παρὰ τὸ δόρυ καὶ ὄιτ@, necem afferre qui poteſt. Lycoph. interp.

Δρόμας.ὁ. piſcis eſt apud Ariſtotelem. Gaza uertit curſorem.

Δρομαΐδ@.δρομαίδων κεμήλων, apud Strab.

Δρομαίδιων. curſim.

Δρομαῖος.ᾰ.ὁ. uelox, ut δρομαῖ@ ἐλθεῖν, eſt currículo uenire, & feſtinanter.

Δρομαλός.ὁ. lepus, λαγωὸς ὁ γὰ δρόμοις ἑλισσόμενος. εὐναῖος δέ, ὁ γὰ κοίτῃ.

Δρομάς.ἡ. curſor, piſcis, ſcortum.

Δρομαίως. curſim.

Δρομεύς.έως.ὁ. curſor.

Δρόμημα.ᾰτος.τὸ. curſus.

Δρομικός.ᾰ.ὁ. curſiuus, qui uelocitate ad curſum ualet.

Δρομοκήρυκ@.οῖ. nuncij, excurſores, tabellarij.

Δρόμος.ᾰ.ὁ. δρόμημα, curſus.

Δροσερός.ᾰ.ὁ. roſcidus.

Δροσίζω.μ.ίσω.π.ικα. irroro.

Δροσόβολον πνεῦμα. rorifer uentus.

Δροβοπάχνη. pruma, quaſi ros concretus. Ariſtot.

Δρόσ@.ᾰ.ὁ. ros.

Δρυάζειν. nugari, φλυαρᾶν.

Δρύακον.άκ. ligna quæ carinam nauis fulciunt.

Δρυάσαι, urinari, mergere, ſcilicet in aquam, occultari.

Δρυάδες.οἱ. Dryidæ, Gallorū philoſophi ſeu magi, de quibus Cæſar in Comment.

Δρύϊν@.ῖ.ὁ. quernus. Item uenenatum animalculum, dictum à quercubus. Cæl. lib. 4. cap. 27. De dryina ſerpente uide Aelianum & Nicandrum in Theriacis.

Δρύκαρπα.τὰ. omnes fructus arborum.

Δρυμάζειν, laccrare. Itē futuere apud comicos.

Δρύμιος

Δρύμι@.ὁ. Apollinis cognomentum apud Milesios, Lycoph. interp.

Δρυμός.ὁ. ſylua condenſa. Et urbis nomen, oxytonum, ſed Drymus paroxytonum, proprium eſt uiri. Cyrill.

Δρυμώδης.έ@.ὁ.ἡ. ſyluoſus.

Δρυμών.ῶν@.ὁ. quercetum.

Δρυοβαφής.έ@.ὁ.ἡ. quercus cortice tinctus.

Δρυίνας.ᾶ.ὁ. ſerpentis genus amphibij, in ſtagnis & quercubus agentis, quem & χέλυδρον uocari ait Nicander ſcholiaſtes, dicíq; δρυίναν, quād relicto ſtagno ad quercus commigrat, uide & Dioſcorid. lib. 4.

Δρυοκολάπτης.ὁ. picus martius auis. Meminerunt eius Aelianus, Ariſtot. & Oppian. de aucupio.

Δρυοκόπος. aues roboricei generis.

Δρύομαι. occulor, abſcondor.

Δρυοπτέρις.ἡ. filicula, polypodium, herba.

Δρυοστέμ@, δρυοτόμ@.

Δρυόφρυβος βάτραχ@. rana uiridis in arboribus careſtiſq; uiuens.

Δρύοχ@.ᾰ. carina quę proprie id ſignificat, quod uulgò Venetijs columba dicitur. Polyb. lib. 1. αὖθις ἐγνοεῖν ἐκ δρυόχων εἶναι καὶ διακόσια πεντηκόντα σκάφη. id eſt, Rurſus decreuerſit à fundamentis ducentas & uiginti naues ædificare. Quod autem eſt fundamentum in domo, id eſt, δρύοχος in naui. Sic dictum quòd omnem δρῦν, id eſt, materiam nauis contineat. Bayf. de Re nau. tigna quoq; quæ carinæ nauis à primo fundamento ædificare pro fulcimentis paxillisue ſubijciuntur, δρύοχοι dicuntur. Eſt etiam aliquando foramen ſecuris in quod manubrium inſeritur. Aliquādo proœmium. Ariſtophan. Theſmo. δρυόχους ἔδῃσάν δ᾽ ἁμαυτ@ ἀρχάς.

Δρυπεπὴς ἐλαία & per circumflexum δρυπετὴς, oliuæ quę in ramis oleaginis matureſcūt, πρὶν ἢ δρυὶ πεπανθῆναι ἄγειν ἐν φυτῷ ἐλαίνῳ, quæ & γηρυόεσσαι ſecundum quoſdam, Euſtath. Iliad. π.

Δρυπετής.έ@.ὁ.ἡ. maturus, & quaſi iam ex arbore caſurus fructus. Dicitur de baccis oleæ nigre ſcentibus. à πίπτω & δρύς.

Δρυπὶς drypis, ex humili materia planta.

Δρυπτάω oberro in mōtibus, calamitoſé uiuo.

Δρύπτομαι.μ.ὑψομαι.π.υμμαι. &

Δρύπτω.μ.ὑψω.π.υφα. lacero unguibus præ dolore animi, propriè arbores excortico.

Δρῦς.ὑός.ἡ. quercus arbor. Eſt etiam Theophraſto matrimum quiddam petris adnaſcens. Ponitur pro quauis arbore. Sed & uitē poētæ δρῦν οἰνοχίτωνα appellant. Ab hoc nomine Dryidæ Gallorum ſacerdotes appellati ſunt, ut author eſt Plin. lib. 16.

Δρυτόμ@.ᾰ.ὁ. inciſor lignorum.

Δρυφάδες. ungues, ramenta, dolores, ulcera.

Δρύφακτ@.ᾰ.ὁ. tabulatum, ſæpes cum palis, fides, cancellus, τὸ παρατεινόμενον ξύλον τοῖς δικασταῖς.

Δρυφάσσω.μ.ξω. dilanio, diſcerpo, Lycoph. καὶ δρύφαξε δικτύχας γονάς.

Δρυφὴ.ἡ. dilaniatio, ſcarificatio, raſura, ξέσμα.

Δρύφομαι. lanio, corrumpo, φθείρω.

Δρύψ. auis ſpecies.

Δρύψιλον.ᾰ.ὁ. cortex arboris, aut radicis detractus, item abuſiue folium herbæ decerptum.

Δρυψογράφ@. οντ@. ὁ. ſenex morioſus & deſpectus, ἄτοπ@ πρεσβύτης & ἄλμ@.

Δρυψόπαις.δ@. tener, delicatus puer: uel miſerabilis. δρύπ@. δρᾶς. actito, ago, & δρώντες ἀκτῖν. cauſæ efficientis.

Δρύω. abſcondo.

Δρῶ. cerno, uideo, quaſi δέρῶ, unde fit ἀθρῶ, affinitate, ρ, cum θ, ut uult Euſt. Iliad. α.

Δρώμενα. τὰ. facta.

Δρωμενίας.ᾰ.ὁ. fatuus.

Δρωπακίζω.δα. πτῆδα. picare, unguenti genere corpus illinire, ut glabrum fiat à pilis.

Δρωπακίστης depilator, olipilarius, deopaciſta.

Δρώπης.ὁ. cerro, mendicus.

Δρώπᾰξ κ@.ὁ. unguenti genus, pſilothrum, depilatorium, deglabrandæ cuti accommodum linimentum, picatio.

Δρώπτω. abſcindo. Heſych.

Δ Ὑ. ingreſſus eſt, ſubijt.

Δυάζειν. diſſentire, nugari, δισταζειν, φλυαρεῖν.

Δυάς.άδ@.ἡ. dualitas.

Δυασμός.ᾰ.ὁ. coitus.

Δυάω, καὶ δύω. miſerè afflicio, in calamitatem injicio.

Δυγνίς.ἡ. dygnida animal, quod & chalcidam appellant. aliàs legitur zygnis. genus eſt lacerti apud Ariſtotelem.

Δύειν, δῦναι, & δύεδαι. mergo, immergo. De ſole dici maximè ſolet. Bud. Com.

Δυεῖν. genituo & datiuo duali, pro δυοῖν. duorum, duobus.

Δυηπόος.ᾰ.ὁ. noxius.

Δύη.ης.ἡ. dolor, indigentia, infortunium, mala affectio. Etymol. πολυπαθεία. ſic Nicander interpr.

Δῦθι poëticè pro δῦνε, more uerborum in μι.

Δυθιλῶδες, uel potius δθιλῶδες, tumores, & abſceſſus ex craſſis humoribus. Vide δθίων.

Δυϊκός.ᾰ.ὁ. dualis.

Δύμας.αντ@.ὁ. nomen proprium, Etym.

Δύμη.ἡ. urbs Achaiæ. Etym.

Δῦμι

Δῦμι. uide λύω.

Δώαμαι. μ. ἠσώμαι. π. ημαι. possum, ualeo.

Δώαμις. ιος. ἡ. potentia, uirtus, imperium, magistratus, uis, robur, fortitudo, παρὰ τὸ δύω. ἢ λύνασις καὶ διαρθρῶσις τὸ καθιστάμενον. Etym. Accipitur pro exercitu & copijs. Græci dicunt δύναμαι ἐπί, quod actu non sit, sed quod esse possit, ut semen est quidem exiguum, δύναμις uero magna arbor, ut annotat Erasmus. Δύναμις καὶ ἀδυναμία φυσικὴ, uide Aristotelem in prædicamento qualitatis. Vide Ammonium distinguentem ab ἰσχύς.

Δωαμοδύναμ⊙. à quadrato quadratus, de cuius ludi genere uide Cæl. Calcag in Cõment. de calculorum ludo.

Δωαμόω. μ. ώσω. π. ωκα. confirmo, ualidus fio.

Δυνασέια. ας. ἡ. uis, potentatus.

Δυνασεύω. dominor, præsum.

Δυνασευτικός. ὴ. ὁ. imperiosus.

Δυνάστης. ου. ὁ. magistratus, qui potestate fungitur in ciuitate, qui plurimum pollet: ueluti hi qui sunt in imperio, optimas, primas, præfectus.

Δυνατός. ὴ. ὁ. possibilis. πρὶ τοῦ δυνατοῦ, id est, de possibili, uide Aristotelem in quarta sectione de enunciatione. οἱ δυνατοὶ, proceres, potentiores. τὰ δυνατὰ, pro uirili, κατὰ τὸ δυνατὸν, quo ad fieri potest.

Δυνατῶς possibiliter.

Δύνῃ. syncopa pro δύνασαι, sicut πάθη pro πάθησαι. Bud. Com.

Δύνω uide λύω.

Δύο, uel λύω. duo. δυοῖν θάτερον, indigens suppletione locutio est. δυοῖν δέοντα ἑνδεκα, duodeuiginti. Bud. Com.

Δυοκαίδεκα. duodecim.

Δύομαι. ingredior, submergor, mergor, fido, deorsum fluito.

Δύοσυ. semis quinq;. Bud. Com.

Δύπτης. ου. ὁ. urinator. Et δύπτα, mergi aues. πῦρ ἀπὸ τοῦ δύνειν ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν. Etym.

Δύπτω. mergo, λύνω, urinor, κλυμβάω. Lycoph.

Δύρεσθαι. pro ὀλύρεσθαι. lamentari. Etym.

Δυρράχιον. τὸ. urbs Epiri, quæ postea uocata est Epidamnus. ἀφ' ἧς ἔχειν καὶ δύρασμον ὅτως ὠνόμασται. Etym.

Δύς. particula est, quæ solum in compositione inuenitur, & malum, uel difficultatẽ, uel impossibilitatem & priuationem aliquando, aut uehementiam significat. Vide Δύσπαρ. Est quoq; participium ἀορ. β. ἀπὸ δῦμι.

Δυσαγρία. ας. ἡ. parum felix uenatio.

Δυσαγρόω. nil capio uenando.

Δυσάγωγον. ου. difficile persuasu.

Δυσάρης⊙. ου. ὁ. ἡ. molestum habens aërem & gra-

uem. Strabo.

Δυσαής. έος. ὁ. ἡ. grauiter spirãs. ἢ ἀπὸ δύσεως πνέων epitheton Zephyri. Etym.

Δυσαλακτ⊙. lugubris, δυσθρηνῶδες, uel qui non facile luget, ἀσυμπαθής.

Δυσάλγητ⊙. ου. ὁ. difficilis ad dolendum, com. passione carens.

Δυσάληθητ⊙. ου. ὁ. ῆς

Δυσαλθής. έος. ὁ. ἡ. incurabilis, ægrè medicabilis.

Δυσαλία. quicquid nauseam facit & uomitum.

Δυσαλύκτ⊙. ου. ὁ. ἡ. ineuitabilis δύσφυκτ⊙. Nicand.

Δυσάλωτ⊙. ου. ὁ. difficilis captu.

Δυσαμορ⊙. ου. ὁ. infelix, calamitosus, δύσμορος, α, uel abundante, uel augente, & δυσδαίμων, ærumnosam mortem subiens, difficili morte decedens. Eustath.

Δυσαναγωγος. difficilis persuasu.

Δυσανάδοτ⊙. difficilis digestu.

Δυσανάκλητος. ου. ὁ. difficilis mitigatu, qui difficilè reuocatur.

Δυσανάπνοος. ου. ægrè ad spirationem aptatus, ut putidus.

Δυσανάσχετος. ου. ὁ. intolerabilis, segnis.

Δυσαναχετέω. μ. ήσω. π. ηκα. grauiter fero.

Δυσάνεμος. qui nequit euerti.

Δυσανοφορητ⊙. ου. qui difficulter excreat.

Δυσανύετ⊙. ου. ὁ. difficilis toleratu.

Δυσανίης. ου. ὁ. uocatur is quicunq; propter parua tristatur, & propter magna magis quàm alij homines, & diutius, authore Critia.

Δυσανίος. ου. ὁ. ἡ. anxi⁹, solicit⁹, molestus, ὁ ὧδε πως τὰ καθ' ἑαυτὸν ἀλγῶν. καὶ μικρὸν τῷ ἄλλα φρονοῦντι.

Δυσαυτάγωνιστος. ὁ. ὁ. molestus aduersarius.

Δυσαύτηθυ. τὸ. inauspicatũ, occursu infaustum.

Δυσαυτίβλητ⊙. ου. ὁ. aspectu terribilis.

Δυσαυτίλεκτ⊙. ὁ. uix refellibilis.

Δυσαπάλακτος. ου. ὁ. uix liberabilis, quod difficulter abijci potest, metuibilis.

Δυσαπάτητ⊙. ου. difficilis deceptu.

Δυσαπόπαυστ⊙. ου. ὁ. ἡ. strenuus in bello, & qui difficulter euellitur.

Δυσαποτιάω. difficulter auello.

Δυσαπόπτυστος. ου. ὁ. uix liberabilis, quod difficulter abijci potest, metuibilis.

Δυσαπτόλωτα. τὰ. ægrè contrahentia cicatricem.

Δυσάργαλις. ου. persuasu difficilis, immobilis & γαργαλίζω.

Δυσέδυτ⊙. &

Δυσέρις⊙. ου. ὁ. implacidus, morosus, animo offenso. Bud. Com.

Δυσέρεσμος. ου. τὸ. offensio, morositas.

Δυσερισῶ, & δυσερεσθμαι. implacidũ sum, & morosus. Bud. Com.

Δυσέρως. ῶ. miserè affectus, infeliciter uiuens.

Δυσήρης. ου. ὁ. ingratus.

Δυσγενεσιόπαια. ας. ἡ. bona filiatio difficulter acquisita, uel mulier optimum filium infeliciter

Δύσερκτος. ὁ. intractabilis, morosus. (enixa.

Δυσεφάρμοστος. ου. ὁ. difficilis ablatu.

Δυσεύρετος. έος. ὁ. ἡ. ægrè auctilis in crescendo tardus. Gal.

Δυσηβής. grauc, intollerabile, παῦν ἀηδές.

Δυσθάπευτος. ου. ὁ. difficilis latu, onerosus.

Δυσθαπευτίδωμαι. difficilem aditũ, uel transitum, aut receptum facio, Xenoph. Bud. Com.

Δύσθεατος. ου. ὁ. inuius, imperuius.

Δυσθίασος. uitam difficilem & ærumnosam reddens, epitheton paupertatis. Epig. lib. 3.

Δυσθύμος. ου. ὁ. qui ægrè curatur.

Δυσβελία. ἡ. stultũ cõsiliũ, incõsulta temeritas.

Δυσβράκανος. ὁ. ægrè docilis, uel præfractus in sententia semel animo cõcepta, δυσκατανόητος, ab holere agresti difficulter eluibili, quod βράκανον dicunt.

Δυσγήρεια. ας. ἡ. ignobilitas. εἰς δυσγήρειαν λοιδορῶ πινὰ τῷ πνί, ob ignobilitatem ridere, uel mordere. Bud. Com.

Δυσγνώμων. ονος. ὁ. ἡ. ignobilis, inimicus.

Δύσγνωστον. difficile cognitu.

Δυσγνώστους. qui non facilè, uel illecebris, uel stupore obligatur. Bud. Com.

Δύσθλον. τὸ. genus est phalangij apud Nicandrũ, dictum ut uidetur, quod noxium sit contendenti ac irritanti.

Δυσδιάτητος. ου. ὁ. ἡ. difficilis iudicatu.

Δυσδιάλλακτος. ου. difficilis reconciliatu.

Δυσδιάλυτος. ου. qui ægrè resoluitur.

Δυσδιάπνευστος. ου. spiritus qui difficile à corpore discutitur.

Δυσδιαφόρητος. cui non facile succi perspirabili cute digeruntur. Bud. Com.

Δυσδιαφύλακτον. ου. difficile custoditu.

Δυσδιφρύγητος. ου. ὁ. ἡ. difficilis scrutatu.

Δυσδιύλιτος difficulter peruius.

Δυσδιώκητος. ου. ὁ. ἡ. difficilis ad dispensandum.

Δυσδοκίμαστος. ὁ. cuius experimentum difficile.

Δυσειδεια. ας. ἡ. deformitas.

Δυσειδής. ὴς⊙. ὁ. ἡ. turpis, deformis.

Δυσεκβατος. ου. ὁ. infeliciter expressus, coniectu difficilis.

Δυσέκμικτον. ου. ὁ. malè uestitus, ἀχιτῶν.

Δυσεκβίαστος. ου. ὁ. ἡ. difficilis ad cogendum.

Δυσεκδοτος. illocabilis.

Δυσεκθέρμαντος. qui ægrè calescit, unde Gal. uocat febrem in qua cum difficultate calor accenditur, πυρετὸν δυσεκθέρμαντον.

Δυσεκθυτα. τὰ. dira sacra.

Δυσεκλόγιστος. cognitu iudicatuq; difficilis.

Δυσεκνιπτος. ου. ὁ. ἡ. difficilis lauatu.

Δυσεκπλυτον. ου. ὸ. quod non facile elui potest.

Δυσεκλυτος. ου. indeprehẽsibilis, aliàs δυσεκλύστος.

Δυσελεγκτον. τὸ. quod difficulter culpari potest, irreprehẽsibile. Strab. ὃ ἢ πόῤῥω, δυσέλεγκτον, longinquis mendacij crimen impingere, difficile.

Δυσεληλὺς. έος. ὁ. uocatur is cui difficile est. le sanãtur ulcera. Hippoc. & ἐυελκὴς, cui facile.

Δυσελπία. ἡ. desperatio, remissio.

Δυσέλπιστος. ου. diffidens.

Δυσελπίστως. qui non temerè sperant.

Δυσέμβατ⊙. &

Δυσεμβολος. ου. ὁ. ἡ. difficilè accessu. Bud. Com.

Δυσεντερία. ας. ἡ. intestinorum dolor, & est ulceratio interaneorum cum inflammatione, perseuerans ex causis extrinsecis, uidelicet frigoris, caloris, potionis, cibiq; minimè concocti. Tormina Latinè uocantur.

Δυσεντερικὸς. ὸ. intestinorum difficultate laborans, torminosus.

Δυσεξύδυκτος. ου. ὁ. ἡ. inaffabilis. Polyb. lib. 5.

Δυσεξάλειπτον. quod difficulter obliteratur.

Δυσεξάλακτος. ineuitabilis.

Δυσεξαυάλωτος. ου. qui difficile consumitur.

Δυσεξεύρετ⊙. ου. ὁ. difficilis inuentu.

Δυσεξήμορος. ου. ὁ. difficilis ad cicurandum.

Δυσεξίτηλος. ου. ὁ. ἡ. indelebilis, difficulter eluibilis.

Δυσεξίτηλος ægre peruius, uel tractabilis. (lis.

Δυσεξοισος. elatu, uel interpretatu difficilis.

Δυσεπιβούλευτ⊙. ου. cui difficile imponitur.

Δυσεπιχείρητα προβλήματα. quæ ægre astrui, & confici possunt.

Δυσεπιχείρητος. inexpugnabilis, munitus. Bud.

Δυσεπίξεστον. qd' difficulter extẽditur. (Com.

Δυσφγία. ας. ἡ. difficultas.

Δύσφγος. ου. ὁ. ἡ. difficilis ad opus.

Δυσφδύνητ⊙. ου. ὁ. ἡ. difficilis interpretatu.

Δύσεις. ιδος. ὁ. litigosus.

Δυσείσιτος. ου. ὁ. ἡ. cũ quo difficulter contenditur.

Δυσφμιλύδυτ⊙. ου. ὁ. ἡ. difficilis interpretatu.

Δυσφμία. ας. infortunium.

Δύσφμ⊙. infelix, exspes, δύσελπις.

Δύσφρως. ωτος. ὁ. ἡ. difficilis in amorem, infelicis amoris, qui molesto amore tenetur. Bud. Cõ.

Δυσέσοδος. ου. inaccessus.

Δυσθυκάθικτ⊙. ου. ὁ. ἡ. ineluibilis.

Δυσετηρία. ας. ἡ. sterilitas animi.

Δυσεῦρετ⊙. inuentu difficilis.

Δυσέφικτ⊙. difficilis.

Δυσήλανον. τὸ. durũ, ægre coctile ἀτέραμνον.

Δύσηλον. æmulatio.

Δύσηλος. ου. ὁ. suspiciosus, inuidiosus.

Δυσζήτητος. ου. ὁ. ἡ. imperuestigabilis.

Δυσηκὴς. incurabilis.

Δυσηκοΐα. ας. ἡ. grauitas auditus. Bud. Com.

Δυσήκω⊙. ῶ. grauiter audiens, & δυσήκοον, inter dum dicto parum audiens, non obediens.

Δυσκλεγής. ἐ⊙. ὁ. ἡ. grauis, morosus. Epitheton mortis. δυσκοίμητος, ἀ λέγω, dormio, quòd in expergiscibili sopore opprimat.

Δυσήλιος. ὁ. carens sole.

Δυσημεσία. ας. ἡ. aduersitas.

Δυσήνεμ⊙. ὁ. turbulentus, uentis agitatus.

Δυσήνιος. ὁ. ὁ. ἡ. effrenis, immorigerus, δυσπιθής Item qui non facile tristatur, morosus.

Δυσλύητος. ὁ. inextricabilis, sed δυσλύυκτος, δυσκατόρθωτος.

Δυσήρης. εος. ὁ. ἡ. molestus.

Δυσήρατος. ὁ. ὁ. ἡ. aratu difficilis.

Δυσήτωρ. tristis, δύσθυμος, malũ habens animũ.

Δυσηχής. ὲος. ὁ ἡ. malè sonans.

Δυδαλής. infeliciter, aut sero germinans.

Δυδαλπής. ὲος. ὁ. ἡ. frigidus, uix calefiens.

Δυδάνατος. ὁ ὁ ἡ. mortifer.

Δυδανατέω. μ. ήσω. π. ηκα. crucior, uiolẽta mor-

Δυδανέω. morior morte difficili. (te decedo.

Δυδανὴς. ὲως. ὁ. ἡ. qui infeliciter mortem appetit.

Δυδαώρ, ὼρ. ægre moriens.

Δυδίκαιος. ὁ. ὁ. ἡ. iniustus, inuisus.

Δύδιος. ὁ. ὁ. ἡ odiosus deo, ἀσεβὴς, impi⁹. Soph.

Δυδιφάτιστος. ὁ. ὁ. ἡ. immedicabilis, difficulter medicabilis. Ita apud Sophoc. uocatur Aiax, quòd ægrè auelli poterat à sententia de conscifcenda sibi morte.

Δυδιώρητος. ὁ. ὁ. ἡ. difficilis contemplatu.

Δυδιήκεστος. capi difficilis.

Δύδορος. ὁ. ὁ. ἡ. cui parum succedit uenatio.

Δυδικαύειον. quod ægrè seruari potest cõditu, & adseruatu difficile. Aristot. de Mundo.

Δύδραυστος. ὁ. ὁ. ἡ. non facile feribilis, fragilis.

Δυδυμεῖν. malè animatum esse.

Δυδυμία. ας. ἡ. tristitia, mœror animi.

Δύδυμος. ὁ. ὁ. tristis, mali cõsilij, qui est animo elanguescẽte, robore animi defectus. Bud. Cõ.

Δυδυμῶς. languide.

Δυσί duobus, δυοῖν.

Δυσίατ⊙. ὁ ὁ ἡ ægre curabilis.

Δύσιδρ⊙. ὁ. cui difficulter elicitur sudor.

Δυσιερέω. μ. ήσω. π. ηκα. malè sacrifico. Plutarch. in Phocione.

Δυσιδρδνίες. οἱ. quibus sacrificia dira portendũt.

Δυσιθάλασσον. mare subiens. Retis epitheton.

Δύσις. ⊙. ἡ. occasus, ingressus.

Δυσκάθαρτ⊙. ὁ. pernicios us.

Δυσκάθεκτος. ὁ ὁ contentu, siue retentu difficilis, indomitus, effrenatus.

Δυσκατεγώνιστος. inexpugnabilis.

Δυσκατήλακτ⊙. ὁ. ὁ. difficilis reconciliatu.

Δυσκατάλυτ⊙. inexpugnabilis.

Δυσκατεμαθής. ὁ. ὁ. ἡ. difficilis ad discendum.

Δυσκατανόητος. ὁ. ὁ. uarij ingenij homo.

Δυσκατάπαυστος. ὁ. qui nequit sedari.

Δυσκατάποτοι. uix potabiles.

Δυσκάτοχος. ὁ. immundus, pollutus.

Δυσκαταφρόνητ⊙. ὁ. ὁ. ἡ. contemptibilis.

Δυσκατόργας⊙. ὁ ὁ ἡ difficilis ad perficiendũ.

Δυσκατέχυτ⊙. ὁ. ὸ. quod difficulter continetur.

Δυσκαφοπτ⊙. obscurus.

Δυσκέλαδος. ὁ. ὁ ἡ. malè & grauiter sonans.

Δυσκηδής. ὲ⊙. ὁ ἡ. habens graues curas.

Δύσκημ⊙. stultus, innominatus.

Δυσκινησία. motus pigrior, torpor.

Δυσκίνητ⊙. ὁ. ὁ. ἡ. difficilis motu, piger, torpẽs.

Δύσκλεια. ας. ἡ. infamia.

Δυσκλεής. ὲος. ὁ. ἡ. infamis, ignobilis.

Δυσκληδόνιος. male ominatus.

Δυσκληρέω. μ. ήσω. π. ηκα. infortunatus sum.

Δυσκληρία. ας. ἡ. infortunium.

Δυσκοίλιος. ὁ. ὁ. cui aluus est astrictior. Cæl. lib. 6. cap. 22.

Δυσκοιτέω. ægrè dormio, cum molestia lectum incumbo Hippo.

Δυσκολαίνω. μ. ανῶ. π. κα. grauiter fero, indignor, dico. Neut. absol.

Δυσκολία. ας. ἡ. difficultas, λόγος παρὰ τὴν ἀγαθῶν, & secundum Aristot. ἀπόκεισις πρὸς τὰς ἀλαλητικὰς ἀπορίσεις, συλλογισμὸς φθαρτικός.

Δυσκολόκοιτος. ὁ. ὁ. ἡ. incommodè curans, curæ epitheton.

Δύσκολος. ὁ. ὁ difficilis, morosus.

Δυσκόλως. difficulter.

Δυσκρασία. ας. ἡ. intemperies.

Δύσκρατος. ὁ. ὁ ἡ. intemperatus.

Δύσκριτ⊙. ὁ. ὁ. ἡ. difficilis iudicatu.

Δύσκω. in gredior, δύω.

Δύσκωφ⊙. ὁ. ὁ surdaster.

Δύσλυτ⊙. ὁ ὁ ἡ insolubilis.

Δύσληπτος. incomprehensibilis.

Δυσλόγιστ⊙. improuisus, iudicatu difficilis.

Δυσλόφος. ὁ. ὁ. ἡ. operosus, arduus, difficilis, Æschylus.

Δυσμαθής. ὲος. q nõ facile addiscit.

Δυσμαθία. ingenij tarditas,

Δυσμάχητ⊙. ὁ. ὁ. ἡ inexpugnabilis.

Δυσμείλικτ⊙. ὁ ὁ ἡ. inexorabilis.

Δυσμενάνω. μ. ανῶ. inimicor. Neut. dat.

Δυσμενής. ὲος. ὁ. ἡ. inimicus. Vide ἐχθρὸς apud Ammonium.

Δυσμενία. ας. ἡ. inimicitia, odium, inuidia.

Δυσμενῶς. hostiliter.

Δυσμετάβλητος. ὁ. ὁ. qui ægrè mutatur & coquitur in stomacho.

Δυσμετάθετος. ὁ. incommutabile.

Δυσμετακίνητος. ὸν immobile.

Δυσμε-

Δυσμεταχείρις⊙. ὁ. ὁ. ἡ. difficilis expugnatu, inaccessus, qui uix contrectari potest.

Δυσμή. ῆς. ἡ. occasus.

Δυσμιλής. ὁ. inimicus.

Δύσμιλως. qui implacabiliter irascitur.

Δυσμήτηρ. ηρος. ἡ. mala mater.

Δύσμητος. dolosus, malorum artium.

Δυσμίσητος. ὁ. exosus.

Δύσμορ⊙. ὁ. ὁ. ἡ. infelix, deformis, aduersi fati.

Δυσμορφία. ας. ἡ. deformitas.

Δύσμορφος. ὁ. ὁ. ἡ. deformis.

Δυσμύεια. uiginti milia.

Δυσνόητος. ὁ. ὁ. ἡ. difficilis intellectu.

Δύσνοια. ας. ἡ. maleuolentia.

Δυσνοϊκῶς. iniquo animo.

Δυσνομία. ἡ. peruersa iuris legumq; constitutio.

Δύσνο⊙. ὁ. ὁ ἡ. maleuolus.

Δυοξύμβολ⊙. ὁ. ὁ. morosus in conuictu.

Δυοξώστος. imprudens.

Δύοργος. ὁ. ὁ. onustus.

Δυοδία. ας. ἡ. iter inuium.

Δυοδ⊙. ὁ. asper, difficilis, & inuius.

Δυοδοέντες. ægrè facientes iter.

Δυοιζάω. indignari, suspicari, timere.

Δύοιμ⊙. infaustè ueniens.

Δύοιστος. ὁ. ὁ. toleratu difficilis.

Δυοίκτος. immisericors.

Δυοιώνιστος. inauspicat⁹, malis auibus, infaustus.

Δυόκνως. grauatim.

Δύομαι. αὐτὶ τοῦ δύομαι. futurum transfertur in præsens. Etym.

Δυόμιλος. cuius difficilis est consuetudo.

Δυόμιλος. ὁ. inæqualis.

Δυόνειρος. insomniosus, tumultuosa somnia gignens.

Δύο⊙. ὁ. ὁ. ualetudinarius ἀ δύς ἰῷ σόος, Theocr.

Δυοστατέω. infortunatus sum.

Δύοπος. scuerus, iracundus, infaustus. Malim δύσωπος per ω in medio.

Δυοράτος. ὁ. ὁ ἡ difficilis uisu.

Δύοργος. ὁ. ὁ. ἡ. iracundus, ὀξύχελος.

Δυόρειστον. difficile definitu.

Δυόρεμος. ὁ. statione carens, importuosus.

Δυόρφνης. niger, obscurus.

Δύοσμία. grauis odor.

Δύοσμος. ὁ. mali odoris, δυσώδης.

Δυσραφέω. laborare difficultate urinæ.

Δυσραφία. ας. ἡ. difficultas mingendi cum dolore. Galen. σραγγουρία distinxit, ut δυσουρία modo sit δυσχέρεια τοῦ οὐρεῖν. hæc uero ἡ σταγόνα ἔρημος.

Δυσόεις⊙. ὁ. ὁ. ἡ. infelix. (σις.

Δύσορος. difficilis custoditu.

Δυσπαθῶς. οἱ. supra modum uexati.

Δυσπαθὲς. ὸν. quod non facile patitur.

Δυσπαθία. ας. ἡ. ἀκαιροπάθια, nimia anxietas circa passiones: robur passionibus resistens.

Δυσπαίλαιστος. ὁ. superatu difficilis.

Δυσπαίπαλος. ὁ. ὁ. ἡ. asper, difficilis ascensu.

Δυσπάλαμ⊙. dolosus, malæ artis. (ιος.

Δυσπάμφαλος. ὁ. immobilis δυσκίνητος, δυστόρατος.

Δυσπαλής. ὲ⊙. ὁ. ἡ. difficilis, durus, infelix.

Δυσπαράπτητος. ὁ. ὁ. ἡ. inexcusabilis.

Δυσπαρακολούθητος. obscurum, quod facile quis assequi nequit. Fabius ponit inter genera causa

Δυσπαρυγόρητος. difficilis cõsolatu. (rum.

Δύσπαρις. infeste, infauste Pari. δύς enim miseriã & incommoditatẽ inferens cum proprijs nominibus etiã componitur. Sic δυσελφὴ de Helena. Euripides ἀνόπλυμ, & ἀνελεφήλω uocat. unde & Alcmã ambo coniunxit, δύσπαρι, ἀνὸ πάρι λαπάρ ἐλλάδ.

Δυσπαθής. ὲος. ὁ. ἡ. cui ægrè persuaderi potest. differt ab ἀπειθής. Ammonius.

Δύσπεισος. ὁ. ὁ. ἡ. difficilis persuasu, pertinax, ὁ ἰσχυρογνώμων. Aristot. lib. 7. Ethicorũ. qui difficulter desistit uel ægrè dimouetur à sententia. contrarium εὐμετάπειστος.

Δυσπέμφελος. ὁ. ὁ. ἡ. tempestuosus. Martis epitheton, quòd citra periculum transmitti non potest. Interdum δυσπάρεσος, morosus, difficilis, μεμψίμοιρος. Hesiod. μηδὲ πολυξείνε λαοὺς δυσπέμφελ⊙ εἶν.

Δύσπεπτ⊙. ὁ. ὁ. ἡ. difficilis concoctu.

Δυσπερίληπτος. ὁ. incomprehensibilis.

Δυσπερίψυκτος. non perfrigens.

Δυσπετύμια. infortunium, malus casus.

Δυσπετής. ὲος ὁ. ἡ. difficilis, qui ægrè cedit.

Δυσπετῶ. incommodum pati.

Δυσπιτία. ἡ. cruditas, depraua concoctio, cum alimenta uertuntur in prauũ aliquem succum.

Δυσπινής. ὲος. ὁ. ἡ. sordidus. πῖνος enim sordes significat. Aristoph. Acharn. ἀλλ' ἢ τὰ δυσπινῆ θέλεις πεπλώματα.

Δύσπιστος. ὁ. incredulus, impius, inconstans, superstitiosus.

Δύσπνοια. ας. ἡ. suspirium irruptum. Faucibus autem morbi ueniunt, qui omnes in difficulta te spirandi consistunt, dum modicè est, neq; ex toto strangulatur, δύσπνοια dicitur: cum uehementer δύσπνοια, cũ uerò id accesit, ut nisi recta ceruice spiritus trahatur, ὀρθόπνοια dicitur. De hoc Celsus.

Δυσπολέμητος. ὁ. ὁ. ἡ. inexpugnabilis.

Δυσπόρειστον. ὁ. τὸ. penuria, conquisitu difficile.

Δυσπόριστος. ὁ ὁ ἡ. inuentu difficilis. Ponitur pro difficilis simpliciter.

Δύσπορος. ὁ. ὁ. difficilis transitu uel accessu.

Δυσποτμία. ας. ἡ. infelicitas.

Δύστμος. ὁ. ὁ. ἡ. infelix.
Δυστραγέω. μ. ἥσω. π. ηκα. infelix fum. Neut. abſ.
Δυστραγία. ας. ἡ. infelicitas, importunitas, ineffi
Δύστρακτος. ὁ. ἡ. factu difficilis. (cacia.
Δυστραφία. ας. ἡ. infelicitas, propriè in rebus gerendis, ſors aſpera.
Δυστρεπής. turpis, indecorus.
Δυστροσθέκτον. τὸ. ingratum, moleſtum, quod inuiti admittimus aut audimus apud Plutar.
Δυστρόσιτος. &
Δυστρόϐολος. aditu difficilis, ferox, inacceſſus.
Δυστρόϐολος ἀγρός. ager ex quo parũ emolumenti annuiq; prouentus redit.
Δυστρόσοπος. ὁ. ἡ. difficilis uiſu, mali aſpectus.
Δυστρόσωπος. deformis.
Δύσψυγος. ὁ. ἡ. qui perpetuo friget, frigoris impatiens, alſioſus Latinè dicitur. Strabo lib. ζ. de Aſino. Λύσψυγον γὰρ τὸ ζῶον. Cæl. lib. 13. cap. 37.
Δυσσέϐεια. ας. ἡ. impietas.
Δυσσεϐής. ἐος. ὁ. ἡ. impius.
Δύσσειστος. inconcuſſus.
Δύσσηπτον. τὸ. ægrè putribile, quòd corruptelam tarde ſentit.
Δύσσος. infelix.
Δυσσωκάζω. τὸ. quod difficulter colligi poteſt.
Δυστάζω. parum ſtatuere ſcio.
Δυστάλαινα. ης. ἡ. miſera.
Δυστάλαν. ανος. τὸ. miſerum.
Δυστάλας. νος. ὁ, miſer.
Δυστελέως. ſordidè.
Δυστέκμαρτος. ὁ. ὁ. ἡ. difficilis coniectu.
Δύστλητος. ὁ. ὁ. ἡ. infelix, miſer, nempe quod multum ſuſpiret.
Δύσπικτον, τὸ. contumax quod ægrè cedit, & alterando colliqueſcit.
Δυσπίθανος. indignationi minus idoneus. Plutar. de Cauſ. naturalibus de uenatione loquens.
Δυσπονέω. laborioſè parere. Ariſtophanes Ranis translatè poſuit, ἡ πόλις γὰρ λυσπονεῖ. id eſt λαπῶς πάσχει, & malè affecta eſt.
Δυσπορία. ας. ἡ. difficultas pariendi.
Δύσπορος. difficilis, abſurdus.
Δυσπόρευτος. ὁ. ὁ. ἡ. difficilis coniectatu. παρὰ τὸ συμβάλλω, diuino.
Δυσπραπελία. ας. ἡ. ineptitudo.
Δυσπρέπτελος. ὁ. ὁ. ἡ. difficilis motu, rigidus.
Δυσπρεπέλως. implacide, contumaciter.
Δυσπρόσοπος. ὁ. ὁ. ἡ. difficilis, inexorabilis, pertinacem uouens iram qui λακωνιάσμων à Dorienſibus appellatur teſte Corintho.
Δύσπορος. ὁ. ὁ. Martius menſis apud Macedones.
Δυστυχέω. μ. ἥσω. τ. ηκα. infeliciter ago, infelix ſum, Neut. abſol.
Δυσύχημα. ατ⊙. τὸ. infortunium.

Δυσυχής. ἐος. ὁ, ἡ. infortunatus.
Δυσυχία. ας. ἡ. infelicitas.
Δυσύποιστος. intolerabilis, λυσυπόχωρητος, ægrè
Δυσυπόστατος. ὁ. ὁ. inſuperabilis. (cedens.
Δυσφανής. ἐος. ὁ. ἡ. obſcurus.
Δύσφατος. innominatus, tacendus, nefandus.
Δυσφημέομαι. μ. ήσομαι. τ. ῆσμαι. ſum infamis.
Δυσφημέω. μ. ήσω. τ. ηκα. maledico, diffamo, famam ſpargo, malè auguror.
Δυσφαμία. ας. ἡ. infamia, maledicentia, Suetonio in Auguſt. uita. Nihil in hoc quidem deuitans quàm λυσφημίαν nominis.
Δύσφημος. ὁ. ὁ. ἡ maledicus, dirus, horrendus.
Δυσφόρασος, moleſtus, ſuſpicioſus.
Δυσφορέομαι. μ. ήσομαι. τ. ημαι. diſcutior. Deponen.
Δυσφορέω. μ. ήσω. τ. ηκα. moleſtè fero. Vnde Galeno λυσφορεῶτος, ægroti implacidi & inquieti: quibus opponit οἷς εὐφόρως ἔχοντας (Bud. Com.
Δυσφορής. ἐος. ὁ. ἡ. &
Δύσφορος. ὁ. ὁ. moleſtus.
Δυσφόρως. iniquo animo.
Δυσφροσύνη. ἡ. angor.
Δυσφύλακτος. uitatu difficilis, ἀφύκτος.
Δύσφυσις. ἡ. ingeniũ improbum, praua natura.
Δυσφωνία. aſperitas uocis. Hæc orationi plarunque magnificentiam cõciliat, ut apud Homer, ἄλλοτε δ' αὖτε μέγας ἀὴρ ἐφ' ἑπτὰ χαλκοβόας. Sic apud Verg. Fremet horridus ore cruento.
Δυσφώρατος. ὁ. difficilis deprehenſu, hoc eſt potens quidam, ſeu tergiuerſator.
Δυσχαλής. merus, ἄκρατος. Item improbus, moleſtus.
Δυσχάεισος. ingratus.
Δυσχειμερος. ὁ. ὁ. ἡ. tẽpeſtuoſus, locus in quo difficulter hybernari poteſt, & in quo præ nimio frigore uix perdurare poſſumus.
Δυσχειρωτος. ὁ. ὁ. difficilis captu ſeu tractu.
Δυσχερανόμενος. odioſus, inuidioſus.
Δυσχεραίνομαι. &
Δυσχεραίνω. μ. αυῶ. grauiter & ægrefero, nõ libenter facio. Item indignabunde audio. Plutarch. in Cicer. ἔστι δὲ ἐπαινεῖν ἀεὶ, καὶ μεγαλύνειν αὐτὸς ἑαυτὸν, ὑπὸ πολλῶν δυσχεραινόμενος. Vbi paſsiuè dixit, quaſi qui ægrè ab hominibus audiebatur, & inuiſus erat. Eſt etiam addubito, hæſito, rem difficilẽ eſſe cenſeo, Ariſtot. τῶν μετάφυσ. Genitiuo conſtruitur Attice, ſed communiter datiuo, & actiuè accuſatiuo. Commen. Bud.
Δυσχέρεια. ας. ἡ. moleſtia, difficultas. Item λυσχέρειαι dicũtur διαπορήματα argutationes & ἀργολογία negotium differentibus exhibentes, Ariſtotel. τῶν μετάφυσ. libro 3. & 10. & 12. Budæus. Com.

Δυσχέρασμα.

Δυσχέρασμα. ατος. τὸ. idem quod λυσχέρεια. Plat. in
Δυσχερέστερον. triſtius, moleſtius. (Phil.
Δυσχερής. ἐος. ὁ. ἡ. difficilis, moleſtus, ὁ δυσκόλως ἔχων τῶν χειρῶν κατεργαζόμενος. Etym.
Δυσχερῶς. grauiter, difficulter.
Δυσχλανία. ſqualida ueſtis & pannoſa.
Δυσχλανής. ὁ. ἡ. inutilis, ſqualidus, male tinctus.
Δυσχρημα ατος. τὸ. incommodum. Cic. lib. 3. de Finib. Incommoda (inquit) & commoda (ſic enim εὐχρήματα & λυσχρήματα appello) communia eſſe uoluerunt. Bud. ibidem.
Δυσχρησία. nõ modò uſus intractabilitatem, aut in uſu atq; tractatione offenſionem ſignificat, ſed etiam uerſuræ faciendæ moleſtiam & difficultatem. Cic. ad Atti. Mirifica enim λυσχρησία eſt propter metum armorum. Dictio à uerbo λιχρᾶσθαι deriuata. Bud. Com.
Δύσχρηστος. ὁ. ὁ. ἡ. inutilis, & cuius uſus ac tractatio difficilis eſt, ut Iſocr. τὴν δὲ πολιτείαν δύσχρηστον appellat, quia pauci imperio & dominatu recte utuntur. Bud. ibidem.
Δυσχρηστέομαι. &
Δυσχρηστέω. uſu rei cuiuſpiã offendor, Athen. lib. 3. Item incommodè ac impeditè uerſor. Idem, ἡμῖν δὲ μάρκελλος λυσχρηστέμενος ὑπὸ τῶν ἀερχιμήδους κατασκευασμάτων, id eſt uexatus, conflictatus, impeditus. Bud. Com.
Δύχνιμος. ὁ. ὁ. inſipidus.
Δυχνολος. ὁ. claudicans.
Δυχωρία. ας. ἡ. malus locus, difficultas regionis.
Δυχώριστος. ὁ. qui difficile ſeparatur.
Δυωδία. ος. ὁ. ἡ. putridus, graue olens.
Δυωδία. ας. ἡ. malus odor, fœtor, graueolentia.
Δυώνης. ὁ. difficilis emptor.
Δυωνέομαι. tenaciter & illiberali adiectione rem mercor.
Δυώνυμος. ὁ. ὁ. ἡ. malus, infamis, mali nominis, execrandus, ominoſus, uel non nominandus, ut λύσσαρι. Buſt.
Δυωπέομαι. μ. ήσομαι. π. υμαι. flector in animo, repudio, hæreo, ſuſpicor, reſiſto, reuerentiam habeo, moleſtè fero, turpiter metuo, uerecundor, iraſcor. Nam hoc uultu oſtendimus, qui ueluti ſpeculum eſt animi. Veteres pro ſuſpicere tantum uſurpabant, ſicut Plato in Phædro. Conſtruitur cum accuſatiuo. Bud. Com.
Δυωπέω. μ. ήσω. τ. ηκα. exoro, placo, dure loquor, flecto, perſuadeo, quod & λαβαλυσωπῶ dicitur, hæreo, hæſitabunde aſpicio, uiſum prę ſtringo, horribili ſpecie terreo, male inſpicio, grauiter inſpicio, ſanare poſſum, iuſtitiam ultu præme fero. Bud. ibidem.
Δυώπησις. εως. ἡ. placatio.
Δυωπία. ἡ. uitioſus pudor, immodica uerecundia, inutile & pernicioſum ſilentium, uehemens oris confuſio. Dicitur etiam difficultas aliquid certò cõprehendendi, occurrente ſemper addubitatione, ut euenit in rebus diuinis.
Δυωπτέω. ὸ. pudor. (Bud. Com.
Δυωρέω. μ. ήσω. π. ηκα. difficulter cuſtodio, duram noctem ago. Etym.
Δυωχέω. indignari.
Δύτης. urinator, ὑφυδρος, uel βύθιος ἀολυμβητής. Bud. Com.
Δυτικός. ὴ. ὸ occidentalis. Ariſtot. uocat λυτικὰ ζῶα, quæ demergi in aquam ſolent.
Δύτινα. aues à mergendo dictæ, apud Oppianũ de Aucupio.
Δύω. Atticè pro λύο. duo.
Δύω & εἰσδύω, & λύμι & λιάω. μ. ύσω. ἀός. ϐ. ἔλιν ſubeo, mergor, ingredior, cingo, circũdo.
Δυωδεκάθεοις, λώλεκα βοῶν ἄξιος. item quod λωδεκαέθοιος.
Δυωδεκάς. άδ⊙. numerus duodenarius.
Δυώτα. γος. ἡ, olla geminis auris, uel anſis inſig.
Δ. per apocopen pro λῶμα. Hanc figuram Dorienſibus frequentiorem aſſerit Corin.
Δώδεκα. duodecim.
Δωδεκαέθοιος. ὁ. ὁ. duodecim boũ preciũ ualẽs.
Δωδεκάθεοις θυσίαι. ſacrificia, quę duodecim animalibus conſtabant, ſicut τριττύαι è tribus.
Δωδεκαετής. ὲς. ὁ. duodecim annos natus.
Δωδεκάθεος. herba à duodecim dijs maioribus dicta.
Δώδεκα θεοί. dij maiores dicũtur, qui ſunt iſti: Iuppiter, Iuno, Neptunus, Ceres, Mercurius, Vulcanꝰ, Minerua, Apollo, Diana, Veſta, Mars, Venus, qui & dij maiorum gentiũ uocantur.
Δωδεκάκις. duodecies.
Δωδεκάκρουνος. ὁ. ὁ. ἡ. habens duodecim fiſtulas & ſcaturigines. Athenienſes fontem eo nomine appellant, quem & γὴν εὐκρουνον dixere, & (ἐλαμπρόλιμνον.
Δωδεκάμηνος χρόνος annus.
Δωδεκαμήχανος. ὁ. ὁ. ἡ. duodecim artiũ, uerſutus.
Δωδεκατημόριον. ὁ. τὸ. duodecima pars.
Δωδεκάτη. feſtum quoddam Athenis, quod & χόες uocabant.
Δωδεκαδάκτυλον. τὸ. inteſtinũ ſtatim ex pyloro exortum, quod Gal. etiam ἔκφυσιν appellat.
Δωδεκάφυλον. ὁ. τὸ. duodecim tribus.
Δωδεκάτος. ἰσθ⊙. ἡ. ſacrificium ex duodecim animalibus.
Δωδωναῖος. ὁ. Iupiter in Dodone regione Hyperboreorum cultus. Etym.
Δωδώνη. ης. ἡ. Dodona ſylua Epiri, & urbs.
Δώω, pro δίδημι. darem, per ectaſin.
Δωλωφονία & λωλώνια antique, clancularia, & nocturna cædes.

Δῶμα.ατος.τὸ. domus, structura, cubiculum, tectum. Vide Ammonium in οἶκος, & οἶκος.

Δωμάτιον.ου.τὸ. idem. Vide Ammonium.

Δώμησις. ædificium.

Δωμητύς.ῆ. apparatus, κατασκευή.

Δωρεά.ᾶς.ἡ. donum, uel largitio.

Δωρεάν. gratis.

Δωρέομαι.μ.ήσομαι.τ.ημαι. dono, χαρίζομαι. Datiuo uel accusatiuo iung.

Δωρημαλικός.δ.ό. munificus.

Δωρητός.δ.ό. muneribus corruptus.

Δωρίαζω. nudari. σὺ δὲ οὐ δωριᾷς χρῆσθαι ὅτως. Doricarum enim uirginũ est spectandum præbere corpus, quod zonis nõ uterentur, sed plerunq; χιγῶνας ferrent, quemadmodum Spartanæ uirgines nudæ uisebãtur: sic Pausan. apud Eust. Iliad. ξ. Vide in Chiliad. Erasmi.

Δωριδύς.έος. Dorienſis.

Δωρίζειν, Dorico modo canere.

Δωρίιππη.ἡ. propriũ nomen fœmine, uide Etym.

Δώριος.α.ον. Dorium, cantilena ad uirtutem incitans, nomen ciuitatis, Vide in Chiliad. A Dorio ad Phrygium. Δώριος οἰκονομία. Doricus quidam Muſicæ modus, nominatur apud Laërtium in Polemone lib. 4.

Δωρικὴ. armaturæ genus.

Δωρὶς.ίδος.ἡ. lingua Dorica. Eſt & Nymphæ nomen. Etym. & mulier ex Dorienſiũ gente & natione.

Δωρισί. Doricè.

Δωροφόρος.ον.ὁ. doniuorus, princeps corruptè iudicans.

Δωροδοκεῖσθαι. muneribus allici, corrumpi largitionibus. item δωροδόκημα, accipio munera corrumpentia & ſordida. Et Dinarchus contra Demoſt. δωροδοκήμενον uocat, quod ſordidè acceptum eſt. Bud. Com.

Δωροδοκέω.μ.ήσω.π.ηκα. ſuſcipio, & do munera in corruptionem, corrumpo muneribus. Budæus ibidem. Vide in Chiliad.

Δωροδοκισί. Vide in Chiliadibus.

Δωροδοκία.ας.ἡ. largitio in corruptionem iudicis, crimen & iudicium contra iudices numarios & ſordidos apud Lyſiam. Sic Vlpianus. Si per gratiam aut ſordes magiſtratus ius non dixerit. Bud. ibidem. Ammonius munerum & largitionem & acceptionem dorodòciam uocari ſcribit.

Δωροδόκος.ου.ὁ. & corrumpens, & corruptus muneribus.

Δῶρον.ου.τὸ. donum. Item palmus apud ueteres. Vnde δεκαπλήθω ἀμάξῃ apud Heſiodum, pro curru decem palmorũ. Item ramus in cornibus cerui. Hinc ἑκκαιδεκαπλῆθες λίεσσι apud Homerum.

Δωροξενία. dicebatur ubi quis hoſpitalitatis accuſatus, & dona offerens calumnias deuitat & effugiat Ariſtot. Athenien. repub. loquens εἰσὶ γραφαὶ πρὸς αὐτὸν ὧν παράπτωσις πίθηξ βγίας, ἢ δωροξενίας, αὗτις δὲ δῶρα δι' ὀκφυγὴν συκοφαντίαν. Vnde etiam δωροξενίας γραφὴ & δίκη, apud Pollux. lib. 3. & 8. uide Harpocr.

Δωροφάγος.ου. ὁ. doniuorus, numularius, ſordidus, corruptus, munera deglutiens. Item palam decoctor. Etym. Epitheton principis apud Heſiodum.

Δώροφορεῖν. largiri, dona contribuere.

Δωρύττομαι. Dorice pro δωρᾶμαι. dono.

Δώρων γραφή. Crimen erat, inquit Harpoc. quod iudicibus ſordidis & munera captantibus intendebatur, quod etiam δωροδοκία dicitur.

Δ ὡς.ἡ. datio, dos. Eſt autem indeclinabile.

Δῶσι, pro δῶ. det.

Δωσιάρη. infauſta, κακὰ δαίδα.

Δῶσις. largitio.

Δώσων. cognominatus fuit Antiochus ex Macedonum regibus quidam, quòd multa promitteret, pauca impleret, quaſi daturus, Eraſmus in Chiliad.

Δωτίνα.ζω. dona accipio, & corrogo.

Δωτίνη.ης.ἡ. munus, & propriè quod conſumitur, & non longo tempore ſeruatur, ut uinum, ueſtis, largitio, donum.

Δωτὺς.υος.ἡ. cibus, τροφή.

Δώτωρ.ορος.ὁ. dator, munificus.

Δώωσι, pro δῶσι.

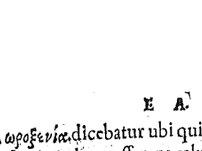

Ipſum, ſeipſum. accuſatiuus eſt ab ὅς.

Ἑα. eram. ἦν δ' ἐγὼ ἑαλνσιμ, αὐτὰρ ἔγωγε ἦν. eſt etiam ſine, eſto, ἐᾶν τοῦ ἐάω. Etym.

Ἑ ἁ, bona, propria ſui ipſius.

Ἑάα. pro ἐᾶς, per pleonaſmum ultimi α.

Ἑ ἄγαε, pro ἦγε, reſolutione longæ uocalis in duas breues, ab ἄγω. fregi.

Ἑ ἀγλω. fractus ſum. Deducitur autem ab ἄγω, id eſt λαβ, σωτρίβω, uel ἄσσω, cuius futur. ἄξω, & ἀόρ. β. ἤγον. In paſſiua uoce ἤγλω, ἤγνης, ἤγνη, ποὺ δαλύσει τοῦ γ in ε & α, ἐάγλω. Etym.

Ἑ ἄδε. placuit, demulſit. ab ἅδ' ει, id eſt, ἀρέσκω, & in præt. med. ἥδλα, ἥδ' ας, ἥδλε: & reſolutione ἑάδλας. ἑάδας. ἑάδε:

Ἑαδλώς.ότος ὁ. πρᾶος ὁ ἥδλα τὸ ἥδλω τὸ ἀνφραίνομαι. placatus, lætus redditus. Etym.

Ἑαδλώς.ότος. cũ tenui, placitus. ut ἑαδλὼς μῦθον. Participium autem eſt præt. medij ab ἄδλω, unde ἥδ' α uel ἑάδλα. Etym.

Ἑακώς.ὁ. relinquens, auerſatus, dolens.

Ἑακὼς. remiſsè, παρημελῶς, cũ intermiſsione doloris, ἀναπεπαυμένως.

Ἑαλώς. moleſtus, fractus.

Ἑάλωκα. Atticè per δάλυσιμ ab ἥλωκα præterito uerbi ἑάλίσκω. damnatus ſum, captus ſum.

Ἑαλωκότων. damnati. (Bud. Com.

Ἑάλων. ἑοῦ. Atticè pro ἥλων ab ἑάλίσκω. captus fui.

Ἑάλωλικέναι, & ἑάλω λλοπᾶς, & ἑάλω χ' χεροῖν ἔχων φώκα, id eſt, αὐτόφωρος ἑλκῆσαι, ἐκρατήθη. Bud. Com.

Ἐὰν δὲ pro εἰσὶ' ἀρα. Demoſth. Θεόφρασιν δ' ἀφῆσαι τοὺς ἄν, ὃ γὰρ ἔτ' ἐδὲν ὑβριεδύσῃ. ἐὰν δὲ, τότε ὀργιεῖδε, νυῦ ἀφῆντες; At enim dicet aliquis, confide, iam ſecurus eſt ſimilis iniuriæ. Quidigitur, ſi idem iterum admittat, tunc ne iram ueſtrã exercebitis in eum, quem uos nũc impunè abire ſiueritis? Bud. ibidem.

Ἐάν δέ, δή. ſi uerò.

Ἑανός.οῦ.ὁ. ueſtis ſpendida & mulieris talaris, teſte Pauſania, peplus. item ſubtilis, uarius: ἑανὸς ἀναπτόφορος, ſtannum fuſile, interp. Euſt. Iliad. ξ. Item ſubtile textum.

Ἑάπτορ. ſi.

Ἑαται. ſedent.

Ἑαφε. fregi. ab ἄγω.

Ἑαρ ᾶρ. uer. poëtice ἦρ. Capitur & pro ἔαρ, id eſt, ſanguis & pinguedo, Callim. πόλλακι δ' ἐκ λιγυοῦ ποῖον ἔλιξεν ἔαρ, uuidum oleum.

Ἑαυλῶ. ueris tempore alicubi dego.

Ἑαρινός.ὴ.όν. uernus.

Ἑαρλάδες. cantharides.

Ἑάρον.τὸ. uernum, roſa.

Ἑαρός. peluis.

Ἑαρτερός.ὰ.όν. uernus, ἐαρινός, comparatiuus pro ſimplici. Nicand.

Ἑασας. lætum reddidiſti. ἀπὸ τοῦ ἥδλω, ἥδας, γενικῇ δλασμοῦ. Etym.

Ἑάπερος. ὡμοβρίψλις, συγχωρήσεις. Ariſtoph. Equitib.

Ἑᾶσι, lonice pro εἰσί. ſunt.

Ἑάσκω. dimitto.

Ἑᾶται. ſedent, & ſederunt. Eſt enim uel tertia perſona plur. præſ. ab ἧμαι, id eſt καθέζομαι, & paſſiua uoce ἕημαι, καὶ ἱμάσει ἧσται, ἧνται, ἧντο, & Ionicè ἕαται. Vel tertia perſ. plur. præt. perf. ſicut πεποίηνται, & πεποιέαται.

Ἐατέον. prætermittendum, ſupерſedendum.

Ἑαυτόν. ſemet & temet. Pronomen compoſitum ab ἑ, id eſt ſe, & αὐτὸς ipſe, & caret nominatiuo. Poniturautẽ ſubinde pro αὐτόν. Demoſth. ὡς ὀπὸν ἑαυτὸν ἕκαστος ποιεῖν. Bud. Com.

Ἑάφθη. coniunctum eſt. ab ἅπτομαι.

Ἑάω.ᾷς.ᾷσω. ᾷόρ. α. εἴασα. τ. αται. ſino, permitto, ἐᾶν λέγειν, omitto. Neut. abſol.

Ἑάων. τῶν. ab ἑὼς nominat. plur. bonorum. δωτῆρες. ἑάων, epitheton deorum, frequens Homero.

Ἐβα. αὐτὶ τοῦ ἔβασε. ſine. ſic enim Lacones & Syracuſij βῆ ἐπὶ πλεονασμῷ interponũt. Etym.

Ἐβαμε. ἄλθε, κατέλαβε.

Ἐβαλον, αὐτὶ τοῦ ἔβασον πλεονασμῷ τοῦ β, Λακωνικῶς ἢ Συρακουσίως. Etym.

Ἐβατεν. αὐτὶ τοῦ ἔβατε. uide Etym.

Ἑβδομαγενὴς.εος.ὁ. ſeptimanigena, ſeptimodie natus, Apollinis eſt Epitheton teſte Plutarch. quem & ἑβδομαγέτην eadem ratione appellat Aeſchylus.

Ἑβδομαῖος.ὁ. ἑβδομος. ſeptimanus.

Ἑβδόμας.άδ'ος.ἡ. ſpatium ſeptem dierum, & numerus ſeptenarius, & ipſum ſeptimum in ordine. uide Tho. Mag.

Ἑβδομεύειν. ſeptimum diem celebrare.

Ἑβδόματος.α.ὁ. ſeptimus.

Ἑβδομήκοντα. ſeptuaginta.

Ἑβδομηκοντάκις. ſeptuagies.

Ἑβδομηκοντούτης. ſeptuagenarius.

Ἑβδομηκοσός.ὴ. ſeptuageſimus.

Ἑβδομος.α. ſeptimus, ἑβδομον ἡμιτάλαντον, talenta ſex & ſemis. Bud. de Aſſe.

Ἑβένινος.α.ὁ. ebeninus.

Ἑβενος.α.ἡ. ebenus, ligni genus.

Ἑβίσκος. hibiſcus, malua, althæa. (Hipp.

Ἑβλημάδη. mollius effectum eſt, mollificatũ eſt.

Ἑβραΐζω. loquor, ſiue uiuo more Hebræorum.

Ἑβραῖος.α ὁ. Hebræus.

Ἑβραϊσί. Hebraicè.

Ἑβραχεν. inſonuit, effertur præter naturã ſui thematis βράχω: tum de equo collapſo humi, tum de currus axe ſtridente: & de armis complosis, atq; etiam de aquis immugientib. teſte Euſt.

Ἕβρος. Ebrus, fluuius Thraciæ, è Rhodope monte (ortus.

Ἔβρως. comediſti, deuoraſti.

Ἔγαυβλεν. gauiſus fui. à uerbo γαύνυμαι.

Ἔγαλον.ὸ. ouis lac habens.

Ἐγαμεῖν. alienam domum ingredi.

Ἐγαμίζω.μ.ίσω.π.ικα. nuptui trado, deſpõdeo.

Ἐγανᾶτ. corruptus eſt.

Ἐγασρίμυθος.α.ὁ. ἐγγαστρίμαντις, authore Suida, quem alij ἐν τῷ βωμῷ appellant, & uentriloquus in Decretis, Cauſa 26. q. 3. dicitur. Hoc autem nomine ſignificatur, qui è pelui, uel ex alio genere uaſis, uaticinia capit, γάστρη enim genus uaſis eſt. Aut certè, qui in uentre dæmonem habet, reſponſa interrogantibus dantem. Cæl. lib. 5. cap. 10.

Ἐγγαστρίτ. dicti ſunt diuinaculi omnes, ab Eurycle, cui ἐγγαστρίμυθος cognomen.

Ἔγγαρος. humidus, recens, immaturus.

Ἐγγέγαα. præt.med.ab ἐγγίνομαι. innatus fum.
Ἐγγεισωμα. τὸ. pertuſio oſsis, quũ pars affecta ſubſidit & illæſæ incumbit.
Ἐγγεγραμμένοι. dicuntur οἱ κατάδικοι, καὶ ἐζημιωμένοι, inquit Pollux. Ἐγγεγραμμένοι θεοί, dij maiorum gentium, quaſi iam inde ab initio in deorum albo connumerati. ἐγγεγραμμένοι ἐν ἀκροπόλῃ, in arcem relati, uel quorum nomina Athenis in arcem relata, quemadmodum Latinis in ærariа relati. Budęus in Annot. & Com.
Ἐγγεγυμνασμένος. exercitatus, probatus.
Ἔγγεος. α. ὁ. terreus.
Ἐγγεόφυλλος. α. ὁ. humi habens ſerpentia folia.
Ἐγγεράω. inſeneſco.
Ἐγγεσώματα. τὰ. uocantur fracturæ uehementio res caluariæ, quæ in medio ſui membranæ inni tuntur, teſte Gal. Therap. 6. uide paulò inferi.
Ἐγγελᾶν. irridere. (us per iota.
Ἐγγενὴς. ἐος. ὁ. ἡ. conſanguineus, ingenitus, innatus, incola, inquilinus, ciuis. Etym.
Ἐγγεόβια ὕδνα. tubera in terra nata Theophr.
Ἐγγηγενὲς πῦρ. ignis intra telluris uiſcera aſconditus, apud Heraclidem.
Ἐγγήραμα. ατος. τὸ. ſenectus, locus in quo ſenectꝰ commode tranſigi poteſt, oblectamentum ſenectutis, ſic Cic. ad Att. pro quo tamen deprauate ſcriptũ in nonnullis codicib. ἐπίγραμμα.
Ἐγγηράσκω. idem quod ἐγγεράω.
Ἐγγιάζω. αὐξιφωνῶ.
Ἐγγίζω. μ. ἴσω. π. ικα. appropinquo, inſto, adſum, in propinquo ſum. Neut. datiuo.
Ἐγγίνομαι. innaſcor, intꝰ generor. Depon. datiuo
Ἐγγινόμενος. ingenitus, ingeſtus.
Ἔγγιον. propius, ἐγγύτερον. uide Etym. & Tho.
Ἔγγιστα. proximè. (Mag.
Ἐγκέσωμα. ατος. τὸ. caluæ ictus, in quo ſcilicet offenſum os ad interiorem cerebri membranam deſcenderit, dictum quod inter os caluæ, & cerebri membranã nullo relicto ſpatio, duo illa corpora ſibi inuicem propinquent.
Ἐγλαυκόω. inſpicio.
Ἐγλισχρός. ὰ. ὁ. lentiginoſus.
Ἐγλυσις. ιος. ἡ. ingulatio, inglutitus. Herod. de loto ſcribens, ὅτι δέ (inquit) ἡ ῥίζα ἐδώδιμη, ἡ ἐγλύσει ὑδρικὲως ἐὸν προσχύλου.
Ἐγλύσω. edulco, ἐγλυκάζω.
Ἐγλύφω. inſculpo. (ctitat.
Ἐγλωττογαστορεῖν, τὴν γλῶσσαν ψύφῳ. τε λακτοῦντα ἐκ τοῦ γαστρὸς ἐμφαίνειν. Ariſtot. interp. Equitib.
Ἐγγονεῖν. agere, feſtinare.
Ἐγγόνη. ης. ἡ. neptis.
Ἔγγονος. ὰ. ὁ. nepos, poſterus, τέκνα τ τέκνων.

Ἐγγόργωψ. ὁ. aſpectu truci.
Ἐγγράμματος. α. ὁ. ἡ. literatꝰ, literis expreſſus Chorobolcus. προσωδία ἐστὶ ποία τάσις ἐγγράμματος τ φωνῆς ὑγιὲς, &c.
Ἔγγραπτος. α. ὁ. ἡ. conſcriptus.
Ἐγγραυλὶς. piſcis ex aquarum genere. Aelianus, alias ἔγκραυλος. uide infra.
Ἐγγράφεσθαι. dicuntur qui publicè multantur, id eſt οἱ ὄφλοντες. Ἐγγράφεσθαι εἰς αὐθρας, eſt quod Romani uocant uirilem togam ſumere.
Ἐγγράφω. inſcribo, quo utebantur in liberorum profeſsione. Liquet enim ex Demoſth. ἐγγράφω fuiſſe profeſsionem & apud Phratoras & apud populares. Significat etiam τὸ προσγράφω, id eſt adſcribo, addo, ut apud Demoſth. ἐγγράφῃ οὗτος εἰς τὸ ψήφισμα. Et pro ἐγγράφω, καὶ καταγράφω, καὶ καταλέγω. hoc eſt innumeros militares referre, aut inter claſsiarios. Accipitur etiam pro ζημιᾶν, multæ damnor & iudicor, ſicut ἐγγράφεσθαι. Et pro inſcribo, id eſt ſacrificeo, ἀμύσσω. Theoph. lib. 5. πλὴν γὰρ τὸν φλοιὸν κατασπυόμενοι σκώληκες, ὥσπερ ἐγγράφουσιν. Hoc Catul. conſcribillare uocat. Inuſta turpiter tibi flagella cõſcribillent. Bud. Ἐγγράφως. aduerbial. cum ſcriptis. (Com.
Ἐγγρικᾶσθαι. exequias obire mortuis, parentare.
Ἐγγρισμός. ὰ. paroxyſmus, exaſperatio morbi &
Ἐγγυαλίζω. trado in manus, in- (acceſsio,
ſero, præbeo, figo in membris.
Ἐγγυᾶσθαι. deſpondeo, & de patre dicitur filiũ ſuo uxorem ſtipulante, hoc eſt μνηστεύομαι, quod & ἐγγυᾶν dicitur. Sic Terent. in Andria, Nam aliam ei pater deſponderat. Ἐγγυᾶσθαι γυναῖκα etiam eſt deſponſam accipere & ducere. Demoſth. ἐγγυᾶται ὁ πατὴρ τῷ μητρὶ τῷ ἐμῷ παρὰ τ ἀδελφ. Refertur etiam ad alia, ut ἐγγυᾶσθαι δίκην, uadimonium promittere. Et Plutarc. in Symp. καὶ τὸ γῆρας οὐκ ἀξύπνως ἐγγυᾶσθαι τῷ ἀναβολῇ τῷ λόγῳ, Senex homo non ſatis locuples, ſponſor eſt rei in futurum reijciendæ, quia morti ſemper obnius eſt. Et ἐγγυᾶσθαι τὰς πράξεις. Demoſth. ſpondere opera perfectũ iri, ita ut ſit cuiuſq; rei autoriſ lij euentũ in ſe recipere & polliceri. Sic ἐγγυῶμαί σοι περὶ σε. Fideiubeo pro eo apud te. & ἐγγυῶμαι τὸ μέλλον, recipio in me hoc futurum. Bud. in Annot. & Com.
Ἐγγυάω. μ. ἀσω. π. ακα. do fidem, promitto. ἐγγυῶ τὴν θυγατέρα, deſpondeo filiam, uel etiam deſponſam trado. Bud. ibidẽ. Ammonius diſtinguit inter ἐγγυᾶν & ἐγγυᾶσθαι. ἐγγυᾶν, qui dat γυᾶσθαι, qui accipit. Vide prouerbium, in Chiliadib. Sponde, noxa præſto eſt, quod Græcè dicitur, Ἐγγύα, παρὰ δὲ ἄτη.

Ἐγγύδιον. propinquum.
Ἐγγυήσις. ιος. ἡ. fideiuſsio, promiſsio, ſponſalia. Ἐγγυᾶν ὀμαλοῦν, uadimoniũ promittere, quod etiam dicitur δίκην ἐγγυᾶσθαι καὶ αἰωρεῖσθαι. Bud. Com.
Ἐγγύησις. ιος. ἡ. fideiuſsio, uadimonium.
Ἐγγυητὰς. ὰ. ὁ. fideiuſſor, Ἐγγυητὰς καταστῆσαι, fideiuſſores dare. Bud. Com.
Ἐγγυητὸς. ὴ. ὸ. promiſſus, ἐγγυητὴ, deſponſata.
Ἐγγύθεν. de propè, cominus.
Ἐγγύθι. poëticè pro τῷ ἐγγύς. propè.
Ἐγγυοδόκη. uel ἐγγυοθήκη. dicitur à Luciano ſcrinij, in quo ueluti in fideiuſsione deponimus numos & preciosam ſupellectilem. Item arca ſeu uas, in quo ſeruantur inſtrumẽta uel arma.
Ἐγγυον. tutum. (Etym.
Ἔγγυος. ὰ. ὁ. ſponſor.
Ἐγγύς. propè. uide Etym. ἐγγὺς τίττω, affine his.
Ἐγγυστὶ. καὶ
Ἐγγυτάτω. proximè. ἐγγυτάτω χθιζοῦ ὄντος, & οἱ ἐγγυτάτω χθόνος. qui proxime contingunt defunctum. Bud. Com.
Ἐγγύτροφος. ſimilius, propius.
Ἐγγυτέρω. propius. Genitiuo iung.
Ἐγγώνιος. ὁ. quadrilatetes, triangulares, anguloſa illa brachij figura, Galeno dicitur ἐγώνιος.
Ἐγκάθημαι. κατὰ τὸ ἐκλέπτησε, πλεοναζμῶς τοῦ γ. Etym.
Ἐγκάρσιμα μᾶλα. ſurgo, reſurgo, ſuſcitor.
Ἐγκάρσιμα μεσοῦ. ἀόρ. ἀ ἤγειρα. π. θρικα. ſuſcito, incendo, erigo, urgeo, excito, cõcito lacentẽ uel torpeſcentem & pigrũ, ψέφῳ τὸν λειμῶνα καὶ ἐγείρω τὸν ῥαθυμοῦντα. ἠγέρθη (inquit Ammonius) qui exerrectus eſt à ſomno: αἴρεσθαι autem, qui dilecto ſurrexit, uel à ſede & opere.
Ἐγκεφ. pro ἐγκύπτω, ἔλαβεν.
Ἐγκεγρηγορεῖν. uigilare. Vſitatius, ἐγρηγορεῖν.
Ἔγκρισις. ιος. ἡ. excitatio, reſurrectio, extructio,
Ἔγκτησις. ullum, & munimentum, quod in bello lapidibus, lignis, & puluere cõgeſtis excitatur.
Ἐγκάρδιος, & ἐγκάρχαρος. hilaris, lætus.
Ἐγκεκμηκώς. ſurgens.
Ἐγκλᾶτης. ὰ. raptor.
Ἐγκαθιδρύω. μ. ύσω. π. υκα. impono, colloco. ædifico. Accuſ.
Ἐγκαθιλᾶν. capere, deijcere.
Ἐγκαθείργνυμι. includo, coërceo.
Ἐγκάθετος. ὰ. ὁ. inſidiator.
Ἐγκαθεστώς. ὼ. ὸς. incoctus.
Ἐγκαθίημι. inſideo.
Ἐγκαθίζω. inſidior, aſsideo dicendi gratia.
Ἐγκαθίημι. dimitto, immitto, ſubmitto.
Ἐγκάθισμα. uuluas procidẽteis uocat Plinius, quod & inſeſsio dici poteſt.

Ἐγκαθίστημι. interſum.
Ἐγκαίνια. ων. τὰ. dedicatio cuiuſcunq; rei, uel feſtum, quo res qualiſcunq; innouatur, encenia.
Ἐγκαινίσλοι. ὰι. fori nauis, tabulata, & ꝓpriè quas plancas Latini appellant.
Ἐγκαινίσλας ἡμᾶ τὸ ἐγκάρσιον φθόγγος.
Ἐγκαινίζω. μ. ἴσω. π. ικα. in nouo. Accuſ.
Ἐγκαίομαι. μ. αύσομαι. π. αυσμαι. caleſco.
Ἐγκαίρως. opportunè.
Ἐγκαλέω. μ. ἐσω. π. ἐγκέκληκα. accuſo, actione peto, in ius uoco, crimen intento. Eſt etiam aliquando extra forum quouis modo expoſtulare, criminari, cõqueri, uitio uertere, improbare, reprehendere. Vnde ἐγκαλεῖσθαι paſsiuè, ꝓ in iudicium uocari, actione conueniri, Demoſthen. πρὸς φόρμ. Item incuſari, opprobrium pati, Greg. Bud. Com. Vide μέμψασθαι apud Ammonium. Dicimus ἐγκαλῶ σοι τὴν ῥᾳθυμίαν, hoc eſt, ſocordiam & ignauiam tibi obijcio, & ἐγκαλῶ σε Φλοκοπῆς, pro furti crimen intento.
Ἐγκαλινδέομαι. inuoluor, immoror, ψ διαβίβω.
Ἐγκαλινδέω. μ. ἠσω. π. ηκα. inuoluo.
Ἐγκαλλωπίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. glorior, arrogo, mihi placeo. Plutarchus: ἐγαθὸς ὢν ἐγκαλλωπίζεσθαι τοῖς αἰσχροῖς, In rebus turpibus ſibi placere, ac ſeſe oſtentare. Idem propemodum per ὡραΐζομαι ſignificatur. Bud. Com.
Ἐγκαλλώπισμα. τὸ. ornamentum.
Ἐγκαλον. α. τὸ. ſolæ compedésue lignei, quibus inducebantur fontes & qui debitũ non ſoluebant, cippus, ἐγκαλοσκελὴς, qui ita ligati ſunt,
Ἐγκαλόμενος. reus. (cõpedib. induti.
Ἐγκαλυπτήρια. τὰ. uidentur dici quæ dantur cum puella obuelata nolit uideri, quod ſanè cõgruit deformi. Cæl. lib. 11. cap. 60.
Ἐγκαλύπτομαι. μ. ύψομαι. π. υμμαι. occulto intimè. Item αἰσχύνομαι, pudore afficior, Aſchin. περὶ παραπρ. Sumptum ab ijs, quos cum pudet faciem tegere manu, uel perfricare frontẽ ſolent, id quod propriè hoc uerbum ſignificat, ut Plut. de Pompeio moriente, εἶπὼν δὲ μηδὲν, ἀλλ' ἐγκαλυψάμενος, παρέσχεν ἑαυτόν. Budæus Comment.
Ἐγκαλύπτω. intego, obuelo, ἐγκαλύπτομαι.
Ἐγκαμψις. ιος. ἡ. innixus. us. ui. inflexio. Hipp.
Ἐγκανακίζεσθαι. cũ clamore & geſtibus lætari.
Ἐγκαναξαι. infunde, euacua. dicitur propriè de large & copioſe multaq; ſimul uno ſpiritu bibentibus ἐκ τ λαναχῆς, id eſt, à crepitu & murmure.
Ἐγκανθὶς. ίδος. eſt cum maioris anguli, ſeu canthi caruncula excreſcit iuſto amplius, & adnares protuberat. Id quod præcipuè patiuntur οἳ

Θαλασσαγγοί. Vocant etiam ἐγκαυδίδας cantharorum radices, qui etiam ἀδηκάνθιδες. Cæterum qui propè nasum adiacent rhauteres uocantur, ab humoris insperſione: aut ὠγγαὶ, id eſt lachrymarum fontes quidam.

Ἐγκάπτω. auidè deuoro, Ariſtoph.

Ἔγκαρ. αρος. cerebrum, pediculus. Homerus, πίων δὲ μιν ἔγκαρ ἄσπι, Valde cõtemno, ſicut pediculus, aut cerebrum contemnuntur. Nam Athenienſes omnino à cerebro abſtinent, præſertim ſuillo. Alij legunt χὼ λαρός, & λάρα quoque pediculum exponũt, aut λῶρα, ἤγερ θάνατον, Cæl. lib. 2. cap. 24. Alij exponũt ἐν λαρὸς, loco mercenarij ſtipem meritis eũ habebo, quòd Cares primi æra in bello meruerint, quo nomine peſsime audiebant, tanquam pecuniæ mancipia. Plura Euſt. Iliad. 9. & nos in Stromatib.

Ἐγκάρδιον. quod mediũ in lignis eſt, & quaſi medulla.

Ἔγκαρος ὁ. cerebrũ, apud Lycophr.

Ἐγκαρπής. ferax, fœcundus.

Ἔγκαρπος. ὁ. ἡ. fructuoſus. Apud Vitruuium encarpos inter Ionicæ columnæ ornamenta legimus. Baſi, inquit, ſpiram ſuppoſuerũt pro calceo, capitulo uolutas, uti capillamento concrinſpatos cincinnos propendentes dextra & ſiniſtra collocauerunt, & cymatijs & encarpis pro crinibus diſpoſitis frontes ornauerunt.

Ἐγκαρσίχολος. iracundus.

Ἐγκάρσιος. obliquus.

Ἔγκας. τὰς. ulnas. Alij ἐγκὰς aduerbialiter ſcribũt, αὐτὰρ ὃ γὼ βάθι, ut Gal. apud Hipp. interp.

Ἔγκατα. ων. τὰ. uiſcera, inteſtina.

Ἐγκαταβιῶναι. uiuere.

Ἐγκαταλεῖναι. dimittere.

Ἐγκαταλύγω. μ. ξω. π. χα. iungo, accomodo, adiungo, adapto. Actiu. accuſ.

Ἐγκατακλείω. includo.

Ἐγκατακλίνω. μ. ινῶ. τ. ικα. inclino.

Ἐγκατελαμβάνω. circumuenio,

Ἐγκαταλέγω. μ. ξω. π. χα. reduco in numerum.

Ἔγκατάλειμμα. ὄ. reliquiæ, monumentum, μνημόσυνον.

Ἐγκαταλελημμένον. pro derelicto habitum.

Ἐγκαταλέπω. μ. έψω. π. ειφα. &

Ἐγκαταλιμπάνω. relinquo, in crimine defero.

Ἐγκαταμίγνυμι. & (Accuſ.

Ἐγκατανιγνύω. μ. ίξω. τ. ιχα. miſceo.

Ἐγκατάπηξας. ὁ. qui infigit.

Ἐγκαταπλέκω. infero.

Ἐγκατασβεσῆ. extinguatur.

Ἐγκατασκευάζομαι. inſtruo.

Ἐγκατάσκευος λόγος oratio concinna & compoſita, & opificij rhetorici plena, cui opponitur ἀκατάσκευος. Bud. Com.

Ἐγκατασκήπτειν. graſſari, ἐφορμᾶν. irruere, impetuoſe inuadere.

Ἐγκατδύειν. perſequi, Ionicè.

Ἐγκατασοιχειόω. μ. ώσω. τ. ωκα. infigo elementum, imprimo principium.

Ἐγκαταχαίζομαι. ſacrifico, fodio.

Ἐγκατατίθημι. repono.

Ἐγκατέχειν. inſiſtere, ducere.

Ἐγκαθοικιδὲς φύλαξ. domeſticus cuſtos.

Ἐγκαθοικοδομέω. μ. ήσω. π. ηκα. intus muro ædifico. Actiu. accuſ.

Ἔγκατος. ὁ. ὁ. ἡ. interior.

Ἐγκαυμῶντας. τὰς. combuſtas.

Ἐγκαύματα. inuſtiones, puſtulæ, ſcoria argenti.

Ἔγκαυσις. εως. ἡ. æſtus.

Ἐγκαύστης. ὁ. pictor, ſculptor, inuſtor.

Ἐγκαυστική. pingẽdi ratio, quæ inuſtaria dicitur.

Ἔγκαυσον. genus picturæ dictum ab urendo. Cælius lib. 4. cap. 31.

Ἐγκαύσις. εως. ἡ. pictura inuſta. Plin. lib. 35. cap. 10. Picturæ ſuæ inſcripſit encauten.

Ἐγκαυχάω. μ. ήσω. π. ηκα. glorior. Datiuo,

Ἔγκαφος. ὁ. morſellus, bolus, fruſtulum, quod ore accipitur. à κάπτω.

Ἔγκεμαι. incumbo, impendo, ingruo, concupiſco, urgeo, inſto. Sicut Terent. Ille inſtat factũ.

Ἐγκεκαμμένοι. innitentes, inflexi, incumbentes, adunci, dicitur propriè de unguibus, teſte Gal.

Ἐγκέμενος. ὁ. moleſtus, moleſtia affectus. & ἐκβάλειν τὰ ἐγκέμενα Aeginetæ, hoc eſt, ea quæ moleſta ſunt eijcere.

Ἐγκεκαυμένος. depictus, inuſtus.

Ἐγκεκλεμμένος. ὁ. ſurreptus.

Ἐγκεκοισυρωμένος. ὑπόγραφα νδόμενος, πόθι ὧδε λελουσμένος, nimis accuratè ornatus & delicatus, faſtuoſus, apud Ariſtoph. à Cęſyra Megadis & Alcmænis matre, ſuperba fœmina, multisq; λαλλωπίσμασι delibuta.

Ἐγκεκορδυλιμένος. inuolutus, contortus, plagis conſutus. Ariſtoph. Neb. à κορδύλη, quod Cyprijs tegumentum capitis ſonat, cincinnum. Nõnulli uibicem atq; tumorem interpretãtur.

Ἐγκεκυφότα. obſtippo capite, à κύπτω.

Ἐγκελεύω. hortor, incito. Xenoph. χὼ λώιόν γε δὴ τοῦτο ἐγκελεύειν ταῖς ἵπποις, καὶ χρῆσθαι τοῖς ἀκμαιοτάτοις. Dicitur ἐγκελεύεσθαι etiam uoce paſſiua. Bud. Com.

Ἐγκέλευσμα. ατος. τὸ. adhortatio, inhortamentũ.

Ἐγκέλευστος. ὁ. ἡ. iuſſus. (Hoſt.

Ἐγκωνίσματα. obliquæ tabulæ, legitur & ἐγκαινίσματα.

Ἐγκεντρίζω. μ. ίσω. π. ικα. inſero arbores. Dicitur etiam ἐμβάλλειν, ἐμφυτεύειν, ἐμφυλίζειν & χὼ φθαλμίζειν. Accuſ.

Ἐγκεντρίς. ίδος, ἡ. ſtimulus, aculeus, calcar, rete, naculum ferreum, quo qui ſcandit uti aliquando ſolet.

Ἐγκέντρισμος. ὁ. inſitio quæ ſub cortice fit.

Ἐγκέντρισις. εως. ἡ. inſertio.

Ἔγκεντρος. ὁ. aculeatus.

Ἐγκέφαλος. ὁ. ὁ. cerebrum.

Ἐγκεχείρισται. traditus eſt.

Ἐγκεχολία. cacaui. præt. med. ἀπὸ τοῦ χολάω.

Ἐγκίων. ονος. apud Plutar. uidetur dictio facta eſſe ex his uerbis χὼ λέγω τίς. apud Ceos aũt mos fuit, ut qui magiſtratum inirent, epulum exhiberent populo. Quod ſi quando plures eſſent magiſtratus, dies inter ſeſe diſtribuebant, itaq; ſibi occurrentes rogabant, quis dies ſea uox poſtea in uulgi iocũ ceſsit. Vide Eraſ. in Chiliad.

Ἐγκλᾶν. cera illino, Hipp.

Ἐγκλιλίβομαι. moroſus ſum, moribus Cilicum utor, ſcortor, malè nanq; audiunt Cilices quaſi ſcortationi plus æquo dediti.

Ἐγκλιλισμὸς πορνεῖον.

Ἐγκλινόμενος. impediens.

Ἐγκλίνω. coitum & conceptum appeto.

Ἐγκλίσις. coitus, conceptio.

Ἐγκλασρίδια. τὰ. genus ornamenti muliebris.

Ἐγκλείω. μ. είσω. τ. εικα. includo, illuſtro. Accuſ

Ἐγκλίφω. contentioſus, rabula.

Ἔγκλειμος. ὁ. deſiderium.

Ἔγκλημάς. ὁ. accuſatus.

Ἔγκλημα. ατος. τὸ. culpa, crimen, conuicium, expoſtulatio, accuſatio, actio, petitio, libellus actoris, id eſt τὰ ἐγκαλούμενα, & quæcunq; iudiciaria perſecutio dicitur. Vnde χὼ ἐγκλήματα εἶν ſic dicitur, ut χὼ αἰτίας εἶν, hoc eſt crimina & cõtrouerſias pati. Δικάζειν τὰ ἐγκλήματα, decidere & tranſigere cauſam. Φεύγειν ἔγκλημα ἢ αἰτίαν, in ſuſpicionem & culpam uel reprehenſionem timiditatis uenire. Ἀναδέχεσθαι τὸ ἔγκλημά καὶ τὰ ἐγκλήματα, τὸ αἰτίαν χὼ ὀφλεῖν. id eſt, in ſe crimen recipere, crimini ſe offerre, agnoſcere rem perpetratam, & ſe mandatorem profiteri. Bud. Com.

Ἐγκλημάτικός αὐτήρ. querulus, expoſtulator, litigioſus. Bud. Com.

Ἔγκληρος. hæreditarius, diues.

Ἔγκλιτος. ὁ. ἡ. τὸ σωσθὲν παράκτησις.

Ἐγκλίζω. aliena elargior.

Ἔγκλιμα. ατος. τὸ. locus in naui, cui innititur gubernator.

Ἐγκλίνω. μ. ινῶ. π. ικα. inclino.

Ἔγκλισις. εως. ἡ. inclinatio, & unum ex uerbi accidentibus.

Ἔγκλυσμα. αζος. τὸ. clyſter. (cidentibus.

Ἔγκνισμα. τὸ. quid ſit, uide Plutarchũ in Proble.

Ἐγκυλίνω. cauo,

Ἐγκύλιον. τὸ. inteſtinum.

Ἐγκοίλια. τὰ. interdum manuum interna.

Ἔγκοιλις. ιδος. ἡ. palpebra ſuperior. Pollux.

Ἔγκοιλος. concauus.

Ἐγκοίμητρον. τὸ. ſtragulum, lodix. Vide χλαῖνα apud Ammonium.

Ἐγκοισυρόω. μ. ώσω. π. ωκα. ſuperfluè orno. Actil.

Ἐγκολάπτω. μ. άψω. τ. αφα. inſculpo.

Ἐγκολπίζομαι. inſinuare.

Ἐγκολπίται. αἱ. uenti qui è mari ueniũt per ſinus.

Ἐγκομβωθείς. ligatus.

Ἐγκόμβωμα. ατος. τὸ. genus ueſtis, qua ſerui utebantur, ὁ δεσμὸς τῶν χειρίδων. Athenienſes ὄχθιδον uocant, alij λοσύμβην. Vnde & ἐγκομβώσασθαι, σολόκισδς. D. Petrus prima epiſto. ἐγκομβώσασθαι τὴν ταπεινοφροσύνην.

Ἔγκομμα. offenſio, πρόσκομμα.

Ἐγκονέω. μ. ήσω. π. ηκα. accelero, ſtudeo, puluere impleo. Inde ſumptũ, quòd properantes puluere inficiunt pedes, uel ab athletis, quorũ labor totus in puluere ac antequã puluerem attingũt uincunt, inquit Ariſtoph. interp. Neut. abſolutum.

Ἐγκονίδες. famulæ. ἀπὸ τοῦ ἐγκονῶ τὸ χὼ ργῶ.

Ἔγκοπις. ίδος. ὁ. celtes, cœlum. inſtrumentũ incidendis rebus accommodum. ἀπὸ τοῦ κόπτω.

Ἐγκοπή. ῆς. ἡ. interciſio, interruptio, offenſio, impedimentum.

Ἔγκοπος. ὁ. laboriоſus, difficilis.

Ἐγκόπτω. μ. όψω. π. οφα. impedio, retraho, obſto, indo, interpello loquentem, quod & interfari dicitur. Bud. Com.

Ἐγκορδυλέω. μ. ήσω. τ. ηκα. inuoluo. Accuſ. Et ἐγκορδυλίζω, ſuffarcino, & ἐγκεκορδυλιμένος ſuffarcinatus? ἐγκεκρυμμένος. ἐγκρύπτω enim Cyprij uocant capitis inuolucrum quo noctu inter dormiendum caput occultare uidemur. Ariſtoph. interp.

Ἐγκορύσσω. obarieto, cornu ferio, Lycoph.

Ἐγκοσμέω. orno, ordino.

Ἔγκοτημα. ira, inſania.

Ἐγκοτέω. μ. ήσω. τ. ηκα. moleſtus ſum, grauiter iraſcor. Neut. datiuo.

Ἔγκοτος. ὁ. inimicus, inconciliabilis, iracũdus.

Ἐγκοτύλη. luſus nomen eſt, quo uicti victorum genua, manuũ excipientes cauitate, geſtabant. Cæl. lib. 14. cap. 60.

Ἐγκολεῶ. ήσω. enſem in uaginam condo.

Ἐγκεφάλη. ου. faciei ſtigmata. Item exculptæ rerum imagines in ædium frontiſpicijs, tecti ſq.

Ἐγκραγόντες. οἱ. inclamantes.

Ἐγκεκράγω. μ. άξω. π. αχα. inclamo. Neut. datiuo.

Ἔγκρανον. ὁ. τὸ. καὶ

Ἐγκρανὶς. ίδος. ἡ. terebellũ, quod & πύελος καλεῖται.

Ἐγκρασίχολος. biliоſus, iracundus. Vocantur etiam

etiam ἐγκρασίχολοι pisces quidam ex aphyorum genere uel gobiorum qui ex supernatante maris spuma uel limo nascuntur. uide Aristophanem interp.

Ἐγκράτεια. ας. ἡ. ἡ ἐγκρατὴς. ὸ. cõtinentia, temperantia, moderatio.

Ἐγκρατεύεσθαι. temperantem esse, tolerare.

Ἐγκρατέω. μ. ήσω. τ. ηκα. contineo, id est continens sum. Neut. genit.

Ἐγκρατὴς. ἐος. ὁ. ἡ. potens, abstinens, continens,

Ἐγκρατῶς. ὸ. ἐαρτῶρικῶς. (compos.

Ἔγκραυλος. piscis apud Aristotelem, Gaza encraulum uertit. Vide ἔγχραυλις.

Ἔγκεικος. cauus, uacuus.

Ἐγκείνομαι approbatus assumor, eligor.

Ἐγκρίνω. μ. ινῶ. π. ικα. approbo, allego, admitto, decurio, adopto. opponitur ᾧ κεκρίνω. Bud.

Ἐγκρίς. ίδος. ἡ bellarij ex oleo melle (Com. admixto, πεμμάτιον ἐλαίῳ ἐφθὸν μεμιγμένον. Eust. Iliad. σ.

Ἔγκριτις. sacrum certamen.

Ἔγκριτος. in ordinem numerumq; redactus. ἔκκριτος uerò est electus, approbatus, præcipuus, eximius, primarius. Bud. Com.

Ἐγκρούω. ad numeros incedo, salto.

Ἔγκρυμμα. ὸ. insidiæ λόχος, apud Demosth.

Ἔγκρυπτος. ὁ. bellatorum genus.

Ἐγκρυφάζω. abscondere. (cap. 7.

Ἐγκρυφίας. ὰ. ὁ. panis subcinericius. Cæl. lib. 15.

Ἐγκτῆνοι. οἱ. Bœoti sic dicebãtur ob innatã gentis stupiditatem quasi pecuarios dicas. Etym.

Ἐγκύβωμα. ὸ. amiculum album quo serui in comœdia induebantur, Polluci.

Ἐγκτυποί. οἱ. pictores.

Ἔγκυκλος. ὸ. celebre, clarum.

Ἐγκύμων. prægnantem esse.

Ἐγκυκάω. commisceo, confundo.

Ἐγκυκλέω. circumuoluo.

Ἐγκύκλημα, pegmatis species erat subiectis rotis quo circumacto, quæ intus acta fuissent, spectatoribus ostendebantur.

Ἐγκύκλησμον. ὸ. idem qđ ἐγκύκλημα, μηχάνημα ἀμφότροχον, ὑφ' οὗ ἐκκυκλοῦνταί τινα ἐν τῇ σκηνῇ. Eust. Iliad.

Ἐγκύκλια. quæ plærunq; uersantur in uita, & usu domestico. Latinè dici possunt obuia, translatitia, triuialia, quotidiana. Ἐν τοῖς ἐγκυκλίοις φιλοσοφήσας, in ordinem ministeriorum, artificiorumq; seruilium coactus. Bud. Com.

Ἐγκύκλιος. ὰ. in orbẽ factus, circularis, in ordinẽ redactus, nõ egregius, aut eximius, plebeius, uilis. Cæl. lib. 13. ca. 28. Vnde ἐγκύκλιοι ἀρχαὶ dicũtur magistratus, q̃ sortito deferebãtur, quasi in orbẽ redeũtes, uel quasi uulgares. Bud. Cõ.

Ἐγκύκλιος παιδεία, siue ἐγκυκλοπαιδία, quasi orbiculata disciplinarum series, ueluti ductus quidam scientiæ ex multis disciplinis constans & aptus. Bud. in Asse. Annot. & Com.

Ἔγκυκλος. ὁ. ἡ. idem quod ἐγκύκλιος.

Ἐγκυκλόμενος. inclusus.

Ἔγκυκλος. ὸ. uestis apud Comicum purpurea feminarum interior, cui τὸ ψύλλιμα incumbit, ad genua tantũ usq; pertingens, unde & ἐπιγονατὶς dicitur, Eust. ex Pausania. Iliad. ξ. dicitur ἐκκύκλος.

Ἐγκυκλοπαιδία. orbis disciplinarũ sonat & ambitus qđ hæ circulari quodã amplexu uinciantur & neãtur, & mutuo inter se nexu ita cõsiũcta sint, ut sine alterius præsidio altera stare non possit.

Ἐγκυλίομαι. uersor, inuoluor, assiduus sum, Xenoph. εἰς ἔρωτας ἐγκυλιδωτούς. Bud. Com.

Ἐγκυμονέω. μ. ήσω. π. ηκα. prægno, fero uterum,

Ἐγκύμων. ονος. ὁ. & (Neut.

Ἔγκυος. ὰ. prægnans, uterum ferens.

Ἐγκυρέω. μ. ύρσω. π. ύρηκα incido, obuio.

Ἐγκυσίχωλος. ὁ. à natibus usq; claudus, à κίσσα Comica dictione, quæ podicem notat.

Ἔγκυτλ. cutetenus, in cute, ad cutẽ, prope, ἐγγὺς χρῶ.

Ἐγκωμιάζω. μάσω. π. ακα. laudo in multis, ante.

Ἐγκωμιαστὴς. ὰ. ὁ. laudator. (Actiu. accus.

Ἐγκωμιαστικὸς. ὴ. ὸ. laudatiuus.

Ἔγκώμιον. ὰ. ὸ. laus, & differt ab ἔπαινος. Nam hoc testimonium significat à singulari uirtute, ueluti cum Aristidem iusti cognomento decoramus ἐγκώμιον uerò ex uirtutibus cõpingitur omnib. Eustrat. Cæl. lib. 4. cap. 5. Vide ὕμνος apud Ammonium, & in prouerbijs Erasmi. Encomium ante uictoriam.

Ἔγκωπον. ὸ. nauis pars, qua remorũ ordo dispanitur.

Ἐγλυκισμένος. qui subliuidus est, ac desit albus

Ἔγνωσμένον. statutum. (esse. Hipp.

Ἐγρέμαχος. incitans ad pugnam, ἐγκελευστικός.

Ἐγρήγορθαι prær. med. ab ἐγείρω, suscitaui.

Ἐγρηγορέω. uigilo.

Ἐγρήγορος. ὰ. ὸ. uigilans.

Ἐγρηγόρσιος. ὁ. somnum arcens, uigilias citans.

Ἐγρήγορσις. ιος. ἡ. uigilantia, uigilia.

Ἐγρηγορτί. uigilanter.

Ἔγρσις. uigilia.

Ἐγρήσω. μ. ήξω. π. ηκα. uigilo. Neut.

Ἔγρομαι. syncopa ab ἐγείρομαι. surgo.

Ἐγρυπνέω. uigilo.

Ἐγχαλινόω. infreno, & ἐγχαλίνωτρ, frenis circumdatus est Hippocr.

Ἔγχαλκος. ὰ. ὸ. æreus. (datus est Hippocr.

Ἐγχανίσκομαι. contumelijs afficio, contemno. Aristoph. Equitibus ὃ γὰρ ἡμῶν γεγραμμένος ἐγχανὼν τῇ πόλει. Itẽ in Vespis idẽ usus p irrideo.

Ἐγχάραξις.

Ἐγχάραξις. ιος. ἡ. insculptura.

Ἐγχαράττω. μ. ἀξω. τ. αχα. inscribo, indico. Accus.

Ἔγχρως genus coloris fucatorij.

Ἐγχάσκω. inhiare, irridere.

Ἐγχάς. άδος ἡ. hasta, peritia uibrandæ hastæ.

Ἐγχαράκτωρ. ὸ. qui bello & hasta uiuit.

Ἐγχειμάζω. hyberno.

Ἐγχέμαργος. ὰ. ὸ. hasta furens, bellax.

Ἐγχειρέω. μ. ήσω. τ. ηκα. manũ injicio, trado, aggredior, id est incipio, τὸ ὑδηχαφῶ, peto. Bud.

Ἐγχείρημα. ατος. τὸ. conatus, ausus. (Com.

Ἐγχείρησις. εως. ἡ. conatus, indicatio, administratio, tractandi ratio, ut ἀναβομικὴ ἐγχείρησις ratio tractandæ dissectiõis, & administratio, uel dissectio quæ manu usurpatur, Linacro interp.

Ἐγχειρητικός. solers in rebus, uel hominibus aggrediendis. Bud. Com.

Ἐγχειρίδιον. τὸ. ὑδηχαίπομαι, administro, in manus sumo, commissum habeo. Gregor. ἀπὸ μέρους ἐκ ὀλίγου, ἐγχειρίζεσθαι τὴν οἰκουμένην, Pars non contemnenda, orbis terrarum eius imperio creditur. Bud. Com.

Ἐγχειρίζω. μ. ίσω. τ. ικα porrigo, in manus do, dedo ut hostes uicti, demando, trado, concredo. Actiu. accus.

Ἐγχειρίδιος. in potestatem redactus.

Ἐγχείρητης. ὰ. ὁ. qui conatur & molitur. Aristoph. Auib. ἀλαζὼν ἔφυσαν ἐγχειρίτης.

Ἐγχεσιγάστωρ. ορος. ὁ. ἐγχέσφασις, qui manuum labore uiuit.

Ἐγχελιδόντια. piscinæ, uiuaria. (bore uiuit.

Ἔγχελις. ιος. ἡ. & ἔγχελυς. υος. ἡ. anguilla, apud Aristotelem & Aelian.

Ἐγχελύπορον. ὸ. anguillæ aspectum habens.

Ἐγχεσίμαργος. ἐγχεμαργος.

Ἐγχεσίμωρος. ὰ. ὸ. ἡ. ense trucidans, uel ense truculentus. Eust.

Ἐγχεσπαλὴς. ὰ. ὸ. ἡ. hastam uibrans. (cidatus.

Ἐγχέσφαλος. ὰ. ὸ. ἡ. caco, excerno & anũ duco, ut inquit Celsus, huius præteritũ mediũ est ἐγκέχολα quo usus est Aristoph. Ranis.

Ἐγχέω. μ. ἐγχεύσω. π. ηκα. ἀόρ. α. ἐγχεῖα, & ἐγχῆναι Aeolicè, infundo.

Ἐγχίθιον. propius.

Ἔγχλοος. ὰ. uiridis, Nicand.

Ἔγχνοος. ὰ. nuginosus.

Ἐγχορεύω. salto.

Ἔγχος. εος. τὸ. hasta. Itẽ ensis, ξίφος, apud Sophoc. Hom. etiã p sceptro seu scipione posuit. Eust.

Ἔγχυτα fucus, anchusa herba. πρὸς τὸ ἐγχεῖν τὸ χρῶμα τῇ ῥίζῃ ἐρυθρόν. Et ἐγχυσίζεσθαι, fuco colorari.

Ἐγχέω. μπλῶ. μ. χω. π. φα. casibus implico, pungo, admouco, applico. Accus.

Ἔγχριστα. πὰ. liquida medicamẽta quæ illinuntur apud Galenum.

Ἔγχριστος. ὰ. ὸ. ἡ. illitus, inunctus.

Ἐγχρίπτω. incidere.

Ἐγχρίω. illino, inungo. Ammonius ἐγχρίσαι & ἀναλεῖψαι distinguit.

Ἐγχρονίζω. μ. ίσω. τ. ικα. immoror. Neu. Datiuo.

Ἔγχρυσος. ὰ. ὸ. inauratus.

Ἐγχρῶ. cutetenus, ad uiuum. Interdum propè. χρῶ autem pro χρῶτα accipitur per ἀποκοπήν.

Ἐγκύλισμα. ὸ. succus.

Ἔγκυλος. ὰ. ὸ. ἡ. succosus.

Ἔγκυμα. ὸ. fluidum, placenta.

Ἐγκυματίζω. infundo.

Ἔγκυμων. ὰ. ὸ. sapidus.

Ἐγκύμωνα. est quando casu aliquo aut pondere caro fracta sanguinem atterit.

Ἐγκυρεύω. &

Ἐγκυρεύω. μ. εύσω. τ. ακα. oppignoro, & pignora capio, pignoro. Neut. accus.

Ἔγκυρον. ὰ. τὸ. pignus.

Ἔγκυτα. πὰ. medicamenta quædã sic dicta, quod in oculos instillentur: de quibus consule Gal. Comment. de Remed. paratu facilibus.

Ἐγκυτρόω. in urnam condo, occido.

Ἐγκυτρισμὸς. infantium expositio, ἐπεὶ ἐγκύτρας ἐφιστᾶσι τὰ βρέφη.

Ἐγγυτρίσριαι. dι. & ἐγκύτριαι præficæ, id est mulierculæ, quæ in funere conductæ plorant, & ex equias, sepulchris aquam aut sanguinem fundentes, peragunt. Plato Min. Sunt item & quæ infanteis undis exponunt.

Ἐγχωρεῖ. possibile est, tempus superest, locus est capax. Εἰ ἐγχωρεῖ, si locum habeat. ὅταν πάχιστα ἐχωρεῖ, primo quoq; tempore.

Ἐγχωρέω. μ. ήσω. τ. ηκα. habeo modum & locũ ad aliquid faciendum.

Ἐγχώριον. ὰ. ὸ. pignus, usura.

Ἐγχώριος. ὰ ὸ ἡ. ex loco, indigena, αὐτόχθων.

Ἔγχωρος. ὰ. uiridis, pro ἔγχλωρος.

Ἐγχωρῶ. ὰ. inquilinus, apud Lycophronẽ pro ἐγχώριος.

Ἔγωγε. ego quidem, equidem, ponitur enim hæc uox in principio solum periodi, estq; Atticorum propria ἐγὼ uero in principio, & alibi, cuius cõmunis est omnium Græcorum usus. Aristoph. interp.

Ἐγώγιον. ἀεχαῖον, uetustum, ὠγύγιον.

Ἐγ' ὦδα. per epectasin & crasin, pro ἐγὼ οἶδα.

Ἐγ' ὦμαι, ἐγὼ οἶμαι, opinor.

Ἐγώπ. αὐτὸς ἐγὼ. ego ipse.

Ἐγώνη. Doricè. ego.

Ἔδαλώ. ἀόρ. β. ἀ ἀλάω, didici, cognoui, noui, sensi, intellexi.

Ἑδανός. ή. ό dulcis, suaueolens, lenis. πρὸ δὲ τοῦ ἥδω τὸ εὐφραίνομαι. Etym.

Ἐδάπεδον. pro δάπεδον. ε. τὸ. solũ, pauimentũ.

Ἔδαρ. ατος. τὸ. cibus.

Ἐδάφειον. membrana in testiculis.

Ἑδάφιος. nomen Mercurij apud Gortynios, πρὸ δὲ τοῦ ἐδάφους εἶναι δυτῆρα, ἢ πλεονασμῷ τοῦ ι. Etym.

Ἐδάφθαντο. ἐμφθέντο.

Ἐδάφθω. καταφαγεῖν, deuorauit.

Ἐδαφίζω. μέσω. ω. ισα prosterno, allido terræ, solo adæquo. Accus.

Ἔδαφος. εος. τὸ. solum, pauimentũ, humi, ut παρασύρεται τὴν λοιδορίαν ὥστε ἐδάφει uentrem deorsum uel humi apprimit distorquendo. In Hippiatr. de equo torminoso.

Ἐδεάτρος. ά. ό. prægustator, præfectus ciborũ ministerio & apparatui. Ita uocat Sext. Pompeius: nam alio nomine ἐδέατρος dicitur. Cæl. lib. 13. cap. 54. Vide ἐδέατρος apud Ammonium.

Ἔδδεισε. ἀόρ. pro ἔδεισε, duplici δδ, à δέδια, timuit. Vnde & ἐδέδια, plusquamperfectũ pro imperfecto, timebat.

Ἐδείμητο. apparatum est, ædificatum est, extructum est. πρὸ τοῦ δέμω ἢ ἐδεδέμην. Etym.

Ἐδεήθην. indigui, petebam.

Ἔδεγε. abfuit.

Ἕδεθλον. ά. τὸ. sedes.

Ἔδει. oportebat, ligabat, pro δεῖ.

Ἐδεκηθήσαν. supplicio affecti, aut necati sunt.

Ἐδέματο. ædificabat.

Ἐδεμάτευν. terrefaciebant, ut ἐδεμάτευν οὓς ἵπποι, apud Herodotum.

Ἐδεῖς. οἱ. sacerdotes.

Ἔδεκτο. suscepit, pro ἐδέξατο, Pind.

Ἔδεσμα. ατος. τὸ. edulium, ferculum, cibus.

Ἐδεστέον. comedendum est.

Ἐδεστής. τοῦ. ό. comestor.

Ἐδεσύς. ύ. ό. uescus, delicatus.

Ἐδετίων. ονος. sodalis.

Ἐδήδοκα. comedi. Ab ἐδέω, ἐδέσω, ἤδηκα, & Atticè ἐδήδοκα.

Ἐδηδοκώς. ότος. ῶς. ό. qui comedit, & ἐδήδοκα præteritum Atticum ab ἔδω.

Ἐδηδών. ῶ. serpigo, phagedæna.

Ἐδημιουργήθησαν. conditi sunt.

Ἐδητύς. ύος. ἡ. esca, cibus.

Ἐδίκια. ας. ἡ. iustitia, actio bona.

Ἔδιον. ε. commeatus.

Ἔδμεναι, pro ἐδέμεναι, ἐδέειν, comedere.

Ἔδνα. τά. dicuntur munuscula quæ sponsæ dantur à sponso. Latinè sponsalia. Cæl. lib. 11, ca. 60.

Ἐδνίαω. alieno, pignoro.

Ἔδνιος. nuptialis, sponsalis.

Ἔδνον. ε. τὸ. ppriè quod à marito donatur. Item αὐτὴ ἡ. γυναικεία προίξ ipsa dos mulieris.

Ἐδνοστολίζειν. ferire, quatere, occidere.

Ἔδνω. tenebat, claudebat.

Ἐδνώσαντο. tradiderunt uxorem dando dotalia.

Ἐδνωτής. τοῦ. ό. socer.

Ἐδόδημον. ε. τὸ. cibus, nutrimentum.

Ἔδομαι. ἐδήσω, edo.

Ἔδοξε. uisum est.

Ἔδος. εος. τὸ. sedes, pauimentum, solum, templũ, simulachrũ. Bayfius ἔδη θεῶν pro ἀγάλματα. id est, signa uel sigilla deorum interpretatur.

Ἐδός. ό. uorax.

Ἕδρα. ας. ἡ. sedes, basis, subsellium, sella. Item ἀγκὼν, anus, quæ etiã sedes à Plinio dicitur. Item consistentia, mansitatio.

Ἑδραλόμαι. μ. ἀλοῦμαι. ω. ασμαι. firmor.

Ἑδράλω. colloco.

Ἑδραία. stabilis, sellularia, ut Gaza uertit in hist. Aristotele.

Ἑδραῖος. ᾶ. ό. firmus, fundatus, sedentarius, stabilis. Ἑδραῖος βίω, stabilem uitã agens. Ἑδραῖος βίος, sedentaria uita.

Ἑδραῖος. Varro operas sedentarias uocat, quas sedendo exercentur. Hermol. in Plin.

Ἑδραίωμα. ατος. τὸ. fundamentum.

Ἕδρανον. pro ἔδραγον. ἀ διαθρύνω.

Ἕδραμον. ἀόρ. β. ἀπὸ τοῦ δραμοῦμαι, cucurri.

Ἑδρανον. ά. τὸ. &

Ἕδρασμα. ατος. τὸ. sedes, θρόνος.

Ἑδραῦω. μ. δύσω. ω. δυκα. sedeo, sisto.

Ἑδρήεις. stabilis.

Ἐδρηίς. ἡ. ἐδρῖτις. seruus, famulus, supplex.

Ἑδριάομαι. μ. άσομαι. ω. ασμαι. sedeo.

Ἑδρικὰ ἔλκη. dicũtur ab Aegineta, quæ sediadra.

Ἕδριον. confessus, σωὶ ἐδρίου. (scuntur.

Ἑδρῖται. οἱ. ἱκέται, supplices, οἰκέται, ἀπὸ τοῦ παρὰ δύγαν ἑστὶ ἑσίαν.

Ἑδροδοσολεὺς. ό. instrumentum quod in sedem injicitur, quod & λατώπης. apud Gal.

Ἕδω. μ. σω. ω. δηκα, uel ἔδηκα, epenthesi ἐδήδοκα. edo. Neut. Accus.

Ἐδωδή. ῆς. ἡ. cibus, nutrimentum.

Ἐδώδιμος. ε. uescus, esculentus, edulus.

Ἐδωλιάζω. consideo in theatro.

Ἐδώλιον. ε. ό. transtrum, classis, nauigium, basis statuis aut naui suppositа ne tangat terrã, fori, seu tabulatum nauium, in quo remiges sedent. fulciũ cui aptsi detur. Harpocr. τὰς ἐδωλίας feminino genere agnoscit usurpatas ab Herod. domicilium. οἴκημα, Sophocles ἀρχαίοπλοτα πατρὸς ἐδώλια, uetusta patris sedes.

Ἐδώλιος. auis species.

Ἐέ. aduerbium exclamandi.

Ἑέ. eum, ipsum.

Ἑέλνα. ων. τὰ. dotes, sponsalia.

Ἑεκυρὸς. ὸ. ἑέκυρος, socer, affinis.

Ἑέλδεσθαι. opinari, uideri, assimilari.

Ἑέκατόβοια. sacrificia uiginti boum, uel pretium uiginti boum pendentia.

Ἑέκοσι, pro ἕκοσι. uiginti.

Ἑέκτια. similis est, ὁμοίωτοι.

Ἑέκω, pro ἕκω.

Ἑέλπερ, pro ἕλπερ, ἑόρ. α ab ἕλπω.

Ἑές, pro εἷς, id est unus.

Ἑέσθλω. ibant, ab εἶω.

Ἑεστέμμενος. ἑστάμενος, assimilatus. Ab εἴσλω, εἴσω, εἶα, εἰστάμην, uel ἐεστέμην.

Ἑέστεθλον. ἔρμηνεῦ.

Ἑΐσκω, assimilo. Hesiod. ἔρ. καὶ ἡμ. de Pandora, ἀθανάτους δὲ θεὰς εἰς ὦπα ἐΐσκειν.

Ἑέλδομαι. cupio, curo, pro ἔλδομαι. uide Etym. Genitiuo.

Ἑέλδωρ. ορος. τὸ. desiderium. Hom. Iliad. α. τόδε μοι ἐρέωσιν ἑέλδωρ. Item donum fortunatũ pro ἔλδωρ. Etym.

Ἑέλμεθα. clausi sumus. Vnde ἐελμένοι, συγκεκλεισμένοι, προπαροξ. τὸν ρ. Etym.

Ἑέλπομαι. pro ἔλπομαι. puto, spero.

Ἑέργαδον. abscidi.

Ἑέργω. prohibeo, contineo.

Ἑέρση, pro ἔερση. ης. ἡ. ros. πρὸ δὲ τοῦ ἔρσαι, τὸ ποτίσαι. παρὰ τὸ φυτί.

Ἑρσήεις. ήεσσα. ό. roscidus, pulcher.

Ἑέρτο pendebat.

Ἑέρχαται. cohibent.

Ἑέσσατο. induit, uestiuit, ἠμφίεσο.

Ἑέσο. indutus erat, sedere fecit. Ab ἕω, id est χώομαι, quod in præt. perfecto pass. ἧσμαι facit, & in plusquamperf. ἥσμην uel ἐσμὴν, ἔσο, ἕσο, & pleonasmo ipsius ε, ἔεσο.

Ἑεστῶς. facilè, ἀγχεσῶς, εὐκινήτως.

Ἑός. ἡ. ό. filius matris, bonus.

Ἔη. Ionicè pro εἶχε. uiuebat.

Ἐζημιωμένοι. ignominia notati, κατάκριτοι.

Ἕζομαι. sedeo. Depon. absol. καθέζομαι.

Ἑζω. μ. έσω. ἀόρ. α. εἷσα. sedere facio, loco, id est, ἔζην. uiuebam, ita enim malunt qui- (pono. dam legendum esse, potius quàm ἔζην, Synesius ἀνδήσει γὰρ ἔζων, καὶ ὁ νοῦς ἀπηύρα.

Ἐζωσμένοι. οἱ. induti, accincti.

Ἦκα. ἀόρ. pro ἧκα. misi. ab ἵημι.

Ἠνδάνεν. placuit, placebat. ab ἀνδάνω.

Ἦος. sui. hi uerò dicunt, boni, mansueti. Item proprij. uide Etym.

Ἠγάθεα. eras. Ἦσαν. fuerunt.

Ἠεντής. ἀγαθότης, bonitas.

Ἐθαγενής. indigena.

Ἐθάδιον. genus poculi.

Ἐθάς. άδος. ὁ. ἡ. ὸ. assuetus, amicus.

Ἔθδε. ᾧ. ἡ. &

Ἐθειρα. ας. ἡ. coma, capillus comptus. πρὸ δὲ τοῦ ἔθας ἐπιμελείας ἀφισμένης. uide Etym.

Ἐθειράζω. μ. άσω. π. ακα. &

Ἐθείρομαι. comam comptam habeo.

Ἐθείρω. ex consuetudine curo capillos & comam. πρὸ δὲ τοῦ ἔθω. Etym.

Ἐθελαχθέος. ά. ό. auidus exercendæ simultatis.

Ἐθελήμος. ε. ό. uoluntarius.

Ἐθελήμως. promptè, uoluntariè.

Ἐθελοδουλία. ας. ἡ. uoluntaria seruitus.

Ἐθελόδουλος. ε. ό. uoluntarius seruus.

Ἐθελοθρησκεία. ας. ἡ. superstitio, uoluntarius cultus, cum quis fingit sanctimoniam. Vnde ἐθελοθρησκεῖν.

Ἐθελονικία. dicitur cùm milites Imperatori insenſi, uincere nolunt.

Ἐθελόκακος. ε. ό. maleuolum.

Ἐθελοκακῶ. cõsulta ignauia fugio, non pleno conatu aliquid facio, sed consulto uires submitto, ut uincar. Quod uerbum de militibus proprie dicitur. Herodianus, οἰοβότων δὲ τῶν Βαρβάρων ἐθελοκακεῖν, Cùm Barbari soliti semper sint quasi sponte cedere, Aliquando etiã significat sponte deteriora consectari & capessere. Lucian. εἶς αὐτῶν ὑπὲρ τῆς πολιτείας ἐθελοκακῶ. Paul. etiam pro δακαργεῖν τῆς τοῦ πόλεως. id est malè cogitare, & Reip. mala moliri, σκδυωρεῖσθαι. Dicimus etiam ἐθελοκακεῖν τῷ νίκῃ, ἢ τῷ λατυγρείᾳ, prævaricari. Bud. Com.

Ἐθελοκάκως. de industria perperam, & ignauiter.

Ἐθελοκωφῶ. obaudio, non libenter audio.

Ἐθελοκωφῶν. ό. non uolens audire.

Ἐθελουργιδὸν, ἐθελουργὶ, & ἐθελοντί. uoluntariè, ultrò.

Ἐθελουτήρ. ῆρος. &

Ἐθελουτὴς. ά. ό. &

Ἐθελοντὸς. ή. όν. &

Ἐθελόσι. ά. ό. uoluntarius.

Ἐθελόστορνος. ά. ό. uoluntarius ganeo.

Ἐθελοπρόξενος. ά. uoluntarius hospes, qui ultrò, nõ iussus hospites excipit. πρόξενοι enim sunt qui è Reipub. ad hoc munus administrandum sunt destinati.

Ἐθελουργὸς. ά. ό. sponte sua faciens, laboras libẽter.

Ἐθελοντόως. ultrò, libenter, sponte.

Ἐθελυμνός. densus.

Ἔθελω. θέλω. uolo. uide Etym. possum apud Hipp. & Homer. οὐδ' ἔθελεν προφέρεσθαι, pro nequibat, annotatur à Galeno.

Ἔθεν. sui. gent. singul. primitiuus ab hoc pronomine ἕ.

Ἔθω. τὰ. institutâ prouincię Politiano interprete.
Ἐθίζομαι. assuesco, &
Ἐθίζω. μ. ίσω. π. ικα. assuefacio, frango. Est unum ex uerbis quæ assumunt ι, & augmentum faciunt per ει d iph tongum.
Ἔθιμος. ὁ. ὁ. consuetus.
Ἐθιμοσυνη. ης. ἡ. &
Ἐθισμός. οῦ. ὁ. consuetudo.
Ἐθισύν. assuetum.
Ἐθμὸ. ὁ. exhalatio, uapor.
Ἐθμός. uinculum.
Ἐθναρχία. ἡ. τητος αχία.
Ἐθνάρχης. ου. ὁ. gentis præfectus.
Ἐθνικός. ὴ. ὸν. gentilis, ethnicus.
Ἐθνικῶς. ὴ. ὸν. gentilis, eiusdem gentis.
Ἔθνος. εος. τὸ. gens, natio. Accipitur pro ordine & societate, & genere hominũ. Plato in Gorg. ὅταν περὶ ἰατρῶν λέγωσιν ἢ τῶν πολέμ σύλλογος, ἢ περὶ ἄλλα τινὸς δημιεργικὰ ἔθνος. Sic Cic. pro Mure. Quid si illa officiosissima natio candidatorum obuiã uenit. Bud. Com. Harpocr. dicit hanc uocem nonnunquã significare non solum promiscuam multitudinem, sed etiam partem illam uiliorem & sordidiorẽ, ac fecem improborum ciuium, quorum censu nec mercatores nec agricolæ habendi sunt. Demosth. ἀλλὰ θεσσαλία πῶς ἔχει, ἵνα μὲν μόνον τῶν πόλις, ἀλλὰ καὶ τῶν ἔθνη ὅλα δύναται. Ἔθος. εος. τὸ mos, consuetudo, institutum.
Ἐθόω. ῶ. acui. ἀόριστος est, cuius primitiuũ non est
Ἐθελὸς. ὁ. ueruex, πρίας. (in usu.
Ἔθω. π. εἴωθα. consuesco, ex consuetudine facio.

Εἰ. si, utinam, Accipitur etiã pro ὅτι & ὅτι. Bud. Com.
Εἰ ἐστ. ἐκ τοῦ ἔω βαρυτόνου. Etym.
Εἰ βούλῃ ἢ. aut si mauis, atq; adeò, imò uerò. Bud. Com.
Εἰ γὰρ etenim si.
Εἴγε. siquidem, utique, εἴπερ.
Εἴγαρ. si saltem.
Εἰδ' ἄγε agedum, age. pro ἄγε δή, κατ' ἔλλειψιν. Atticè. Bud. Com.
Εἰδ' αὖθις, pro εἴ πῃ αὖθις dicitur. Bud. ibidem.
Εἰδήμη. si minus, alioquì, quod nisi uerum est. Bud. ibidem.
Εἰδήμην. idem.
Εἰδήπου. sicut.
Εἴθε. si, siquando, utinam.
Εἰκὰ. quamuis.
Εἴκεν. utique.
Εἴκου. si cubi.
Εἰμή. sinon, nisi; an non, quin.
Εἰμόνον. si modo.
Εἴπερ. si certe, si, quandoquidem. Bud. Com.
Εἴπερ ἄρα. siquidem. Bud. ibidem.
Εἴπη. sicubi, siqua, siquo.
Εἴποθεν. siquo ex loco.
Εἰποί. si aliquo.
Εἴπου. sicubi.
Εἰπως. si qua ratione, si quomodo.
Εἰρέ, ἴδιον. si ita mauis.
Εἰρέ οἶλον. si molestum non est.
Εἴτε. siue. εἴτε ἀκέσει, εἴτε μὴ; an audiuit, nec ne.
Εἶτα. num.
Εἶτ' ὦδε τοῦτοις. deinde.
Εἴτου. si cuius.
Εἴτῳ. si cui.
Εἰ ὄφελον. ὁ si, utinam.
Εἶα. ας. ἡ. herba gramen.
Εἶα. præteritum medium ab ἔω. est etiam aduerbiũ adhortantis. παρὰ τὸ ἔω τὸ ποιῶ. Etym. Vide in prouerbio Erasmi: Nihil est ab omni parte beatum.
Εἰαμενὴς. ῆς. ἡ. locus uliginosus & herbosus, plantarium, ab ἔω, id est, produco, ὅτι συχνὴ κάλλη δυνᾶται, idem à ῥέω, quasi ῥειαμενή. Eust. Il. σ. τόπος σύμφυτος ἢ φυτῶν εὐκαθηπνὴς. Idē. Il. ι.
Εἰαρ. si.
Εἰαινὸς. ὴ. ὸν, tenuis, amabilis, pspicuus, pellũ.
Εἶαρ. ἔαρος. τὸ. pro ἔαρ. æstas, uer. Ab ἔω, id est, ἱεμπέμπω. τό τε γὰρ ἐκπέμπονται οἱ καρποί. Etiã etiã sanguis. τῷ δὲ τὸ εἶω τὸ προδύομαι. uel quod in uere abundet, ab ἔαρ. Callimach. pro oleo dixit, τὸ λίπος interpretatur Nicand. interp.
Εἰαρινὸς. ὴ. ὸν. uernus.
Εἰαρίτης. ὁ. lapis hæmatites, sic à quodam uocatur teste Nicand. Schol.
Εἰαρόμαδος. ος. ον. Vernantia habens ubera. Epigr.
Εἰαροστόης. ὁ. sanguipota.
Εἶαρος. ος. ὁ. uestis.
Εἴασκον. sinebam.
Εἶαδ. sedebat, ἐκάθηδ.
Εἴβεσθαι. abiectione τοῦ λ pro λείβεσθ. lachrymari, stillare. Aphæresis consonantium in principio, Ionum propria est inquit Ioan. Gram.
Εἴγμα. ατος. τὸ. imago, similitudo.
Εἰδάλιμος. ὴ. ὸν. speciosus, Item prudens, industrius. Eust.
Εἰδάλλεται apparet, uidetur.
Εἴδαρ. ατος. τὸ. esca, pro ἔδαρ, ἔδεσμα, βρῶμα.
Εἴδαωλος. prudens, doctus.
Εἰδέα. forma, species, pulchritudo, idea. Cæl. lib. 15. cap. 1.
Εἰδέλιω. uiderem.
Εἰδέναι. nosse, per syncopam pro εἰδήκειναι.
Εἰδεχθὴς. ἐος. ὁ. ἤ. turpis, deformis.
Εἰδέω. μ. ήσω. scio.
Εἰδή. atqui si, quod si.

Εἰδή pro ἐπειδή, ponit Homer. Iliad. ι.
Εἰδιδμός. conuersio, fuga, conuolutio.
Εἰδήμων. ονος. ὁ. peritus.
Εἴδησις. cognitio.
Εἰδί. specialiter.
Εἰδικὸς. ὴ. ὸν. specialis, formalis.
Εἴδλος. humidus.
Εἰδέω. sudo, anxius sum.
Εἴδομαι. uideor, appareo, assimilor. Depon.
Εἶδος. εος. τὸ. species, facies, forma. Platoni aliquando pro ἰδέα ponitur. Vide in prædicabilibus Porphirij, in Topicis Aristotelis, & in primo Physicorum & secundo. Eust. Iliad. υ diuinandi quoq; peritiam, & præsagationem significare testatur, unde πολύειδος, ὁ σοφὸς ἐπὶ μαντείᾳ inquit. apud Pindarum uidetur accipi pro carminis certo quodam genere quemadmodum odæ apud Horat. Hinc etiam per diminutionem εἰδύλλιον poëmation appellauit Theocritus.
Εἰδοφορέω. repræsento, refero.
Εἰδύια. ἡ. mater Medeæ, paroxytonum. sed penultima flexum participium est fœmininum, scitẽ Cyrillus.
Εἰδυῖα. scieris, peritus.
Εἰδύλλιον. τὸ. Idyllium, paruũ poëma, cuiusmodi sunt apud Theocr.
Εἰδύω. καθδύω. dormio.
Εἴδω. μ. ἴσω. π. οἶδα. ἔσφσωστ. ᾖδλμι pro εἰδέμι. ἴδω. Ἰδοῦ. cognosco, intelligo, uideo.
Εἰδώ. prudentia, aspectus.
Εἰδωλεῖον. τὸ. templum idolorum.
Εἴδωλον. τὸ. effigies idoli.
Εἰδωλόθυτον. τὸ. idolothytum, sacratum idolis.
Εἰδωλολατρεία. ας. ἡ. idololatria, idolorum cultura.
Εἰδωλολάτρης. ου. idololatra, id est, idolorum cultor.
Εἴδωλον. τὸ. simulachrum, spectrum, & εἴδωλα uocantur nonnunquam imagines & phantasmata in cœlo apparẽtia ac statim è conspectu euanescentia, tanquam instabilia & parum firma. Vide φάσμα. apud Ammonium.
Εἰδωλοποιΐα. est cum introducitur persona notã sed mortua, & quæ loqui desierit. Sicut apud Euripid. in Hecub. Polydori introducitur idolum. Cæl. lib. 14. cap. 28. & Appius Cæcus in oratione pro Cælio. & Hector Aeneid. 2.
Εἰδωλοφανεῖς. οῖ. simulachri speciem habentes.
Εἰδώς. sciens, syncope pro εἰδυῖα.
Εἶεν. esto, sint, sit sanè, age, sic fiat. Est autem optatiuus uerbi εἰμί, εἶω, εἴημι, ἕω per syncopen, ἕην. Est etiam nonnunquam aduerbium ἀποθλιπτικὸν τῇ προπαρασκευῇ teste Moschop.

ut ἕεν, τὰ δὲ σοι πᾶς ὁ πολὺς λαὸς πίσ.
Ἑκάστα. sequi, assimilari.
Ἑκάστ. poëticum, statim.
Ἔκε. utinam.
Ἑκεσία. iustitia.
Ἑκέσθ. μαθεῖν. discere, obedire.
Ἑκθισμὸς. ὁ. ὁ. consuetudo, ab ἐθίζω quod unum est ex uerbis quæ in augmento iota assumũt, &
Ἔκθισα. consueuit.
Ἐκθύω. impetu feror, desydero.
Ἐκθύφαλμος. salax, lasciuus, ἀσελγής. Cæl. lib. 4. capite decimo sexto.
Ἔκθ' ὄφελεν. utinã, optãtis est, Eurip. & Aristoph.
Ἑκατοντάρχης. uiginti uirorum ordinis præfectus.
Ἑκάτη. nomen proprium. Etym.
Ἑκατηβολὰ. οἱ. Epicurei dicti sunt, quoniam ἑκάστας, hoc est uigesimum diem cuiusque mensis colerent, quo natus Epicurus credebatur. Cæl. lib. 11. cap. 32.
Ἐκάζω. assimilo, imaginor, fingo, cõiecto, adumbro, uiuam formam exprimo.
Ἐκάθω, pro ἵκω. cedo.
Ἐκαί. quamuis.
Ἐκακοβουλία. ας. ἡ. uana consultatio, stoliditas.
Ἐκακομυθέω. stultè & inepte loquor, blattero.
Ἐκακομυθία. ας. ἡ. nugacitas, uaniloquium,
Ἐκακῖον. τὸ. uulgus.
Ἐκακοξήμονέω. μ. ήσω. π. ικα. εἰκακομυθέω.
Ἐκακοξήμοσύν. ης. ἡ. εἰκακομυθία. nugacitas.
Ἐκακῶ. ὁ. ὁ. uanus, communis, leuis, sine prærogatiua, uulgaris, ὅτυχὼν, quilibet, in ordinem cogendus.
Ἐκακοσωύν. ης. ἡ. futilitas, uanitas.
Ἐκαυότης. ητος. ἡ. idem.
Ἑκάς. ἁδος. ἡ. numerus uigenarius, uigesima dies mensis. Cæl. lib. 11. cap. 32. Est etiam nomẽ festi Appollinis. Etym.
Ἐκασία. ας. ἡ. &
Ἐκασμός. οῦ. ὁ. coniectura.
Ἐκασμῶ. similis.
Ἐκαστὴς. οῦ. ὁ. coniectator.
Ἐκασοί λόγοι. rationes uerisimiles atq; opinabiles ad exemplar effecti, Bud. Commen.
Ἔκαλ. Dorice, pro ἑκατόν. uiginti.
Ἔκέ. uidetur, decet, ἐοικός, ἔπρεπε, καθῆκε.
Ἑκεῖθ. ὁ. ὁ. decens.
Ἐκελόνειρος. ὁ. ὁ. somno similis, uanus.
Ἔκελ. ὁ. ὁ. similis dicitur & ἴκελ.
Ἔκερ. si utiq;, ἄντως.
Ἐκέδαι. pro ἐκέδαι. aduenire.
Ἐκῆ. incõsultè, temerè, frustra, sine causa, inatem pestiue. ἐκ ἐκῆ, non ab re, non immerito.
Ἐκλύζομαι. clystere infundo. (Etym.
Ἐκοβολῆν. assimilare, repræsentare, Atticum est.

Εἰκῇ πάθῃ. ratione moueri, causa duci.

Εἰκονίζω. effingo.

Εἰκονικός. ὸ. ὸ. similis, imaginarius, εἰκονικὴ ἀσχὴ lib. 2. epigrammat. uocatur pecuniaria merces quod hæc impressas imagines ferè semper præferat.

Εἰκός. ὸ. ἡ imago, εἰκών. Aristoph.

Εἰκός, ότος. ὸ. par, decens, consentaneum. est participium neut. ἀπὸ τοῦ ἔοικα. Rhetores etiam αὐτὸ τὸ τύχα, forsan seu cito utuntur. Ety. ὡς εἰκός, non mirum, uerisimile est, ut conijcio. ὡς ὸ εἰκός, id quod apparet, ut par est. Cicero in Part. τὰ εἰκότα uerisimilia uocat. Sed ἐοικὸς significat simile. Ammonius.

Εἰκοσάβοιον. ὸν. quod boum uiginti precium habet.

Εἰκοσαέτης. uiginti annorum. (bet.

Εἰκοσαπρωθίζ. uiginti primi. Bud. in Annot.

Εἰκοσάκωπ Θ. &

Εἰκοσήρετμος ναύς. nauis habens uiginti remos.

Εἰκοσήρης, & εἰκόσορ Θ. idē. Bayfius de re nauali.

Εἴκοσι. uiginti.

Εἰκοσίβοι Θ. ὸν. dignus precio uiginti boum.

Εἰκοσιετίς. ίδ Θ. ætas uiginti annorum.

Εἰκοσινύειβ. uicies tantundē ualens, uigecuplū.

Εἰκοστός. ὴ. ὸ. uigesimus.

Εἰκοσολόγος. qui uicesimam partem bonorū colligit à subditis more tyranni co. Probrosum id habebatur. Vnde Aristoph. Ran. θωρυκέων ὠὴ, εἰκοσολόγος, παπαλύκμων. Id est τὰ εἴκοσά γὼ τῇ κελσῇ σωάγων, inquit commentator. Cel. lib. 12. capite 14.

Εἰκοσώρυγα. τὰ. uiginti uallos habentia.

Εἰκοστολογῆσαι. ex coniecturis dicere, uerisimilia loqui.

Εἰκοβολογία. ἡ. ῥbabilitas, uerisimilitudo. Strab.

Εἰκῶτως. iure, meritò, meo iure, iure optimo.

Εἴκτλω. ὅμοιώθησαν, similes erant, Homer. Iliad. α. Ab ἔοικα, ἔοσω, ἔοκα. & præt. plusq. perf ἐίκειν. Vnde tertia pers. dual. εἰκέτλω, & syncopa ἔικτλω, dialysi uero ἐίκτλω.

Εἴκτ Θ. similis.

Εἴκω. μ. ξω. πχε. assimilo, conuenio sum, conuenio, cedo, fugio, locū do, obedio, θέλω. unde ἑκὼν. Etym. Neutr. datiuo.

Εἰκών. όν Θ. imago, similitudo, simulachrū, effigies, & per apocopen εἰκώ proprie dicitur de homine, ut πρόσωπον de brutis Ammonius. Est etiam figura orationis Icon, cum perfectæ formæ (inquit Iul. Rufinianus) similes conferuntur. Cicero. Mare quod sua natura tranquillum sit, uētorum ui agitari & conturbari solet. sic P. R.

Εἴκων. οντ Θ. ὸ. obediens, πρόθυμος. paroxyton.

Εἰκώς. similis, decens. παρὰ τὸ ἔοικα, τὸ ὁμοιῶ, καὶ πρέπω.

Εἴλα legumen, calamus.

Εἰλαδόν. in gyrum, simul, uniuersim.

Εἱλάσσω. torquere, exprimere, στρεβλοῦν, πιέζειν, uide Eust. ex Pausan. Iliad. ν.

Εἰλαιάργυλον. ὸ. ὸν. oliuetum, apud Laertium.

Εἰλαμίσλοι. ὰι. pāniculi in quibus continentur cerebrum, qui duo sunt, & alio nomine μιλίγγες appellantur.

Εἰλαπινάζω. μ. άσω. σω. ακα. sum in cōuiuio, conuiuor magnifice.

Εἰλαπινασής. ὸ. ὸ. conuiua.

Εἰλαπίνη. ης. ἡ. cōuiuium magnifice instructum, compotatio. Homer. Odyss. α. εἰλαπίνην θ' ἱερὴν μολόντες, ἔτι δὲ μᾶλλον δὲ τάχ' ἔειπε. Vbi duæ conuiuiorum species complectuntur. εἰλαπίνη enim quod ad splendorem magnificentiamq; esset apparatum, appellabāt antiqui. cluſq; conuiuas εἰλαπινασὰς. πῶς δ' ὸ εἰλᾶδῆς ὡς ὸ σωϊδὴς πυρὸμὸδ πλέονας. ἢ πῶς δ' ὸ λάπτω, ἢ λαπίζω. quod ligurire significat & concoquere, καὶ ἡ λήθολογος. πλεονάζ. Ety. σθένος uerò ad quod plurimi, sed suo quisq; sumptu cōueniunt. Athen. lib. π. & Cæl. lib. 14. cap. 57.

Εἴλαρ. ρος. ὸν. propugnaculum, defensaculum, custodia. πῶς δ' ὸ εἴλᾶ. ὸ συγκλείω. Etym.

Εἰλάρχαι. ordinum præfecti.

Εἰλατίδης. ὸ. Elati filius uel nepos. patrony. Ety.

Εἴλᾳ. flabat.

Εἰλέσπροι. οῖ. serui qui solent uocare conuiuas, qui & uocatores regij appellātur, & cibario præfecti ministerio, Cel. li. 13. cap. 54. Vide ἐλέπρης in Ammonio.

Εἰλείθυια. ας. ἡ. Lucina dea parturientibus propitia. Cæl. lib. duodecimo capite decimo tertio & libro. 15. cap. 24.

Εἰλειμώνος. ὸ. κεχριμένος ἐλαίῳ ἢ ποιούτῳτινί. delibatus. Sic Cic. in Buuto. Sedente Cn. Octauio collega qui deuinctus erat fasciis, & multis medicamentis propter dolorem delibutus.

Εἱλεῖδῆ. circumplicari & obuolui, ut terra circū axem mundi. Dicitur & εἰλίσσεσθαι, ut Aristot. ὠτροφ εἰλιγμένον, dicit inuolutum & conuolutum. Εἱλεῖδῆ ψιλὸμενον, in arctum cogi, συνοχωρεῖσθαι. Bud. Com.

Εἱλεῖν. coadunare, congregare. Item exprimere uuas & oliuas. Eust. Iliad. ν.

Εἵλεν. accepit, destruxit, uicit, & poëticè pro αἱρεῖν occidit.

Εἱλεός. ὸ. ileus, uoluulus, intestini tenuioris ac gracilioris inflāmatio, quā spiritus & excremē torū trāsitus & iter obstruitur, eāq; cōmitātur tormina, morbꝰ intestinorū in equis apud Aristot. Item mensa coquinaria. Item secessus, latebrafertarū, sed proprie anguiū. Et in theatro mensa

mensa quædam quam ascendens quispiam saltatoribus respondebat.

Εἰλέπης. ὸ. maledicus.

Εἱλέω. μ. ήσω. π. κα. uerto, uoluo, in orbē obambulo. Item induo, tego, claudo. Accus.

Εἰλεώδης. εῖ Θ. ὸ. ἡ. ileo gracilioris intestini morbo laborās. Iliosus dicitur à Plin. li. 20. ca. 4.

Εἴλη. ἡ. solis splendor.

Εἵλη. spiritu tenui, ordo, multitudo, foramen.

Εἰλημμένη δίκη. edita actio dicitur. Bud. Com.

Εἱλισσῶ. couuersim.

Εἱλιθρῆ. &

Εἱλιθρῆσθαι. apricari, insolare πῶς δ' ὸ τὸ θέρεσθαι γὼ τὸ ἥλιον, uel πῶς δ' ὸ πῶς τὴν εἵλην διέρεσθαι.

Εἱλιθρὴς. έος. egelidus Cels. calidus à solis radijs apricatus, insolatus, unde ἔλαιον εἱλιθρὲς mecdicis. Εἱλιθι. propitius esto.

Εἱλίϊον. ὸ. in sole calefactum.

Εἱλίλυθα, ἀόρ. ab ἐλύω, ἐλίλυθα. ueni.

Εἴλημα. inuolucrum, tegumentum.

Εἱλημός Θ. conuictus.

Εἵληπται. concessum est.

Εἵλης. propitius.

Εἵλησις. ῖ Θ. ἡ. motio, color, τροφή.

Εἵλησις. æstus, Plat. de Repub.

Εἱλιλικὴν. ὸ. tractile, ut Gaza uertit apud Aristot. de motu uermium.

Εἱλίγγιόω. uertigine uexor, σκοτοδινιῶ.

Εἵλιγξ Θ. ὸ. uertigo, obtenebratio.

Εἵλιγμα. inuolutio, συστροφή.

Εἱλιγμὸν. ὸ. flexuosis orbibus existens.

Εἱλιόδν. aduersium, obuoluté, implicate. Antipater. lib. 1. Epigram. de polypo loquens.

Εἱλικοδρόμης. flexuosus, anfractus,

Εἱλικρίνεια. ας. ἡ. syncerita s.

Εἱλικρινόμαι. purior & integrior euado, ad syncerioré cōstitutionē reducor. Arist. de Mundo.

Εἱλικρινὴς. ές Θ. ὸ. ἡ. syncerus, uerus, non fictus.

Εἱλυσθύμαι. irascor, inuoluor.

Εἱλυνύω. quiesco.

Εἱλίσσω. ὸ. ἰῶ. apud poëtas affines, qui duas sorores duxerunt,

Εἱλίπους. οδος. ὸ. ἡ. uertēs & curuans pedes in eundo. Boum epith. Hom.

Εἱλίσσεσθαι. εἱλῆσθαι. circumuerti.

Εἱλιτγώνιος. ὸ Θ. ὸ. ἡ. conuolutus, perplexus.

Εἱλκωμένη Θ. exhulceratus.

Εἵλκαβα. πὸ. Theophrasto dicuntur legumina omnia quæ siliquas folliculosq; ferunt, quibus inclusum uelut faginæ semen seu fructus continetur.

Εἵλκω. prohibeo, εἴργω.

Εἱλόμην. instituí, elegi. Indefinitum medium ab

αἱρῶμαι, uel inusitato εἵλομαι.

Εἵλσῳ. ἀόρ. 6. ab αἱρέω uel ἕλω.

Εἵλῶ Θ. ῶν. frenum, habena, uinculum.

Εἱλόπεδίον. campus apricus.

Εἱλύμνῶ Θ. ὸ. coactus, constrictus, compactus, cōclusus, apud Platonem ut interp. Galen.

Εἱλυπῆδες. inautes.

Εἱλυθμός. ὸ. ὸ. secessus interior, spelunca, Item tremor, τρόμος, ἕλκος.

Εἱλύϊ Θ. uermiculus quidam.

Εἵλυμα. ατ Θ. ὸν. uestis, uelamen. πῶς δ' ὸ εἱλᾶ.

Εἱλυός. ὸ. latibulum, φωλεός.

Εἱλύς. ύ Θ. ἡ. limus, cœnum, μέλας ἰλύς, τέλμα.

Εἱλυσπᾶδῆ. ad modum serpentis aut uermis moueri, συστᾶδαι.

Εἱλυφάζω. μ. άσω. σω. ακα. & εἱλυφάω. circumuoluo, illustro, ab εἵλη, nitor, & φῶ, τὸ λάμπω, splendore facio, legitur & εἱλυφόω.

Εἱλύω. abscondo, in limo inuoluo.

Εἱλῶ. suscipio, uerto, conuoluo, contorqueo,

Εἱλωτεία. ας. ἡ. seruitus.

Εἱλωτεύῳ. seruire.

Εἵλωτες. οῖ. apud Lacedæmonios erant quorum fortuna media erat inter seruorum & liberorum conditionem. quemadmodū apud Thessalos πωγέσαι, apud Cretenses κλαρῶτῆ & μνωῖται, apud Mariandynos δρυφόροι, quales Argiuorum γυμνήτες, & Sicyoniorum λοχωφόροι. Poll.

Εἱλώτης. ίδ Θ. ἡ. famulitium Spartanorum.

Εἱλωτίς. ίδ Θ. ἡ. serua.

Εἵμα. ατ Θ. ὸν. uestis, amiculum.

Εἵμάδες. ὰι. casæ, tugurii.

Εἵμαι. sedeo, indutus sum.

Εἵμαρμαι. à μείρομαι. fatatus sum, Atticè pro μέμαρμαι.

Εἱμαρμένη. ης. ἡ. fatum. Cic. de Diuin. li. 1. Fatum appello, quod Græci εἱμαρμένη, id est ordinē, seriemq; causarū, cum causa causæ nexa rem ex se gignat. Cæl. lib. 6. cap. 2.

Εἵμαρταί μοι. mihi fato datum est, decretum.

Εἵμαρ Θ. fatatum erat.

Εἱμείρομαι. cupio.

Εἱμεῖ, pro ὀδμᾶ. sumus, Arato.

Εἱμεῖν Θ. ὸ. indutus, inuolutus. ἀπὸ τοῦ ἕω εἵμαι.

Εἰμί. μ. ἔσομαι. sum. Vnde infinitiuus ἔμεν, esse, quod aliquando licere significat: quemadmodum Cicero, Quem enim deprecari esset. Aliquando est filium esse. Ilæus, φάσκε μὲν ἔμεν θρασυμάχου νιὸν ἔμεναι. Aiunt patrē habuisse Thrasymachum. ἔμεν ἐωυτοῦ, est sui iuris esse, id est αὐτεξούσιον ἔμεν. ἔμεν ἔξω αὐτοῦ, mēte alienatum esse. Bud. Com. Ἔσσα apud Ammonium distinguitur à γνῶσσα.

Εἶμι.co. ἐς ἡμᾶς ἔδιτε, is & ibis. πρὸ τοῦ ἴω, τὸ πορεύομαι.

Εἱμορ Θ. fatatus, πεπρωμένη Θ.

Εἰν. pro ἐν poëticè.

Εἰναετίς. nouem annis, aduerbialiter.

Εἶνατι. spiritu denso, emittere, saturari.

Εἰνάλι Θ. pro ἐνάλι Θ. ᾱ. ὁ. marinus.

Ἐννάνυχον. aduerbium, per nouem noctes.

Εἰνάπηχυς. υ Θ. nouem cubitorum altitudinem habens, apud Lycoph.

Εἰνάτηρ. γε Θ. ἡ. fratria, id est uxor fratris. Neq; enim glos est, cum apud Hom. γάλως & εἰνάτης pro diuersis inueniãtur. Dionysius uocat εἰνάτηας, quæ aliter synnymphi dicuntur, hoc est consponsæ duobus, uel pluribus nuptæ fratribus. sicut ælij dicuntur, uel etiam ælij, quibus duæ nupserint sorores. Cæl. lib. 15. cap. 24.

Εἶνατος. ᾱ. ὁ. pro ἔνατος, nonus.

Εἶνεκα. ἕνεκα.

Εἰνεσία. litera.

Εἰνί. ἐν.

Εἰνόδιος. ᾱ. ὁ. in uia positus, uel in uia habitans.

Εἰνός. ᾶ. ὁ. Ionicè, σλφός.

Εἰνοσίγαιος. ᾱ. ὁ. Enosigæus, mouens terram. Neptuni epitheton.

Εἰνοσίφυλλος. ᾱ. ὁ. ἡ. altus, uentis afflatus, consitus arboribus, frondosus, Iliad. β.

Εἶνυω. tego.

Εἶκασι. &

Εἴξασι. pro ἐοίκασι, ἐκτοῦ εἴκω τὸ ὁμοιῶ, similes sunt. & est Atticum. Etym.

Εἶπα. ἀόρ. α. & εἶπον. ἀόρ. β. ab ἔπω inusitato, dixi

Εἶπε. dic, ueni. Nulla uerba in imperatiuo acuuntur præter εἶπε, ἐλθὲ, εὑρὲ & λαβὲ Attice. sed εἶπε penanflexum, tertia persona est ab utroli-bet aoristo indicatiui.

Εἰπεῖν. dicere, narrare, cõmemorare.

Εἰπερ. certè, εἴπερ, ἐὰν, ὡς.

Εἰπέσκω. dico, sequor.

Εἴπηδα. Acolicè, pro εἶπας. dixeris.

Εἰπόμην. sequebar.

Εἶπος. laqueus, παρὰ βάζω Θ. ab ἴπτω. lædo. Cæl. lib. 8. cap. 8.

Εἴπως. si quo modo.

Εἶρ. Θ. ὁ. Ir fluuij nomen.

Εἶρ. procella, fulgor.

Εἰρά. ᾶς. ἡ ecclesia, concio.

Εἰραμμώτης. ὁ. Dionysius. πρὸ τοῦ ἐῤῥάφθαι γὰρ ἡ μηρὸς δηός.

Εἱργάθω. prohibeo, facio, distraho, intercedo.

Εἰργαζεμίη. γῆ. terra culta.

Εἴργμενοι. οἱ. uincti & ergastularij serui, ergastula.

Εἴργμός. ὁ. uinculum, carcer, prohibitio, adulteri deprehensi, detentio, quæ lege licita erat, nisi

uades ipse daret. Bud. Com.

Εἰεγνυμι. μι. ἕξω. ω. εἶχα idem quod εἴργω.

Εἴεγομαι. facesso, abeo, summoueo. Εἴεγεσθαι πυρὸς καὶ ὕδατος, de proscriptis dicebant, id est aqua & igni interdici cuiquam. Εἴεγεσθαι τῶν ἱερῶν, à sacris facessere. Dicunt quoq; εἴεγεσθαι τῆς ἀγορᾶς, καὶ τῶν ἱερῶν, & εἴεγεσθαι πεφῆς, pro eodem. Bud. Com.

Εἴεργω. denso spiritu, custodiæ trado, coërceo, claudo, detineo carcere, in carcerem conijcio. Item εἴεργω ueto simpliciter, & prohibeo transitum, . Sciendum quando significat claudere in carcerem aspiratur, aliàs tenuatur. Vnde composita καθέιργνυμι & κατέιργνυμι, Bud. Commen.

Εἰερεβάδε. ad Erebum, ad inferos.

Εἰερεβύνη. cardo ianuæ, ὀρθοβύνεα, στροφάς.

Εἴρεον. ου. τὸ. & εἰρόρον. seruitus, captiuitas. Hesych.

Εἴρη Θ. ᾱ. ἡ. remigatio, remigium. Idem significare & ἔρρορον quidam ponunt.

Εἰρεσία. ας. ἡ. remigium.

Εἰρεσιώνη. ης. ἡ. ramus oleaginus lana obuolutus, arborũ fructibus circumpendentibus, qui ante ianuas ædium per puerum poni cratsolitus in honorem Apollinis. De hoc Suid. & Athenæus interpres in Plut. & Equitib. Item Plutarch. in Theseo, Huc arbitror pertinere, quod de Locrensium legatis Liu. tradit, qui in uelamentis supplicum ramos oleæ, more Græcorum, porrigẽtes, cum flebili uociferatione humi procubuerunt.

Εἴρην. ὁ. nomen ætatis, puer qui iam fari potest. πρὸ τοῦ εἴρω, τὸ λέγω.

Εἶρις. ἡ. iris, arcus cœlestis.

Εἴρηκα. dixi.

Εἰρηνᾶι Θ. ᾱ. ὁ. paci deditus.

Εἰρηνάως. pacificè, placidè.

Εἰρηνέω. μι. νσω. τω. νκα pacem habeo, in pace custodio. Neutr. accus.

Εἰρήνη. ης. ἡ. pax, quies.

Εἰρηνικός. ὴ. ὸν pacificus.

Εἰρηνοδικοί. οἱ. feciales uertuntur à Dionysio. ἐκχεοφόροι.

Εἰρηνοποιός. ὴ. ὸν pacificus, pacis conciliator, εἰρηνοποιὸς πρεσβεία, pacifica legatio.

Εἰρηνοποιῶ. pacifico.

Εἴριον. ᾱ. ὸν. lana.

Εἱρκτή. ῆς. ἡ. carcer, custodia.

Εἱρμός. ὁ. ὸ. series. πρὸ τοῦ εἴρω, τὸ συμπλέκω. connexus, Plutarchus. εἱμαρμένην φασὶν εἱρμὸν αἰτίων τοῦτον πᾶσι καὶ ἐπισύνδεσιν. ἀπαράβατον. Vocant & Grammatici figuram heilmon, prolixam sermonis seriem: & si uulgo per ypsilon

per ypsilon perperam scribatur.

Εἱρκτόμ Θ. ᾱ. ὁ. lanam tractans; uel ornans, aut cæsariẽ intorquens, ἡ εἱρκτὰς κόμας. Eust. Iliad. γ.

Ἐρόμαι. μ. εἱρήσομαι. interrogo. Lucian, καὶ πυνθάνεσθαι φιλοσόφους λόγους εἱρῆσθαι, Et philosophicas quasdam quæstiones habitas. Depon. accus.

Εἱρομάω Θ. ω. pendens.

Εἱροπόκ Θ. ᾱ. ὸ. ὁ. ἡ. habens uellera innexa, laniger.

Εἱροπόν Θ. ᾱ. ὸ. lanam tractans.

Εἴρος. ους epitheton, lanigera.

Εἶρ Θ. ε Θ. ὸ. lana.

Εἰρύατ, pro εἴρυντ. custodierunt.

Εἰρύομαι. custodio.

Ἐρῦσθαι. saluare, custodire. Item pertrahere, μὲ δελκύσαι, ab ἕρυω. Eust. in Odyss.

Εἰρχθφτόν. οῖ. idem quod εἱργμένοι.

Εἴρω. tenui spiritu. μ. ρῶ. π. εἴρηκα. dico, nuncio. Eustath. unde & ἔρις & ἴρ Θ. εἴρω denso spiritu, necto, implico, unde deducitur εἴρ.

Εἴρων. ων Θ. ὁ. cauillator, non uera dicens, dissimulator. ὁ ὁλυνάμενος μὲν ποιήσαι τὰ, λέπτων δὲ μὴ δύνασθαι. Huius contrarium est ἀλαζών, apud Xenoph. hoc est similator ὁ προσ ποιούμενος εἶναι ὅπερ οὐκ ἔστιν.

Εἰρωνία. ᾱ. ἡ. dissimulatio, ironia, irrisio, illusio, simulatio. figura est (inquit Rhom. Aquila, cum aliud uerbis significamus, aliud re sentimus. Ironiæ partes uide apud Iul. Rufinianũ à principio libri eius de figuris. Ironia est (inquit idẽ) figura sententiæ, laudis, & orationis, & magnificandi, non sine derisu in contrariũ tendens.

Εἰρωνεύομαι. μ. σθήσομαι. π. σθμαι. dissimulo, cauillatorie decipio.

Εἴρων Θ. ᾱ. ὁ. dissimulator.

Εἰρωτεώμενοι. οἱ. interrogati apud Herod.

Εἰρωτεῶντος. interrogantes apud eundem.

Εἰς. in, ob. Bud. Com. accentum non recipit, & iungitur accusatiuo.

Εἰσαεί. semper, ἀεὶ. Sed ἀεὶ tribus temporibus indifferenter iungitur, εἰσαεὶ uero futuro solum.

Εἰς ἅπαξ. τὸ. εἰσάπαξ.

Εἰσαῦθις. in posterũ, posthac, iterũ, statim, aliàs.

Εἰς. αὔριον. in crastinum.

Εἰς βάθ Θ. profunde.

Εἰς δέον. tempore necessario.

Εἰς δυνάμεις. &

Εἰς δυνάδον. pro uiribus.

Εἰς ἐμὲ. usq; in ætatem meam.

Εἰς ἔπειτα. deinde.

Εἰς ὕστερον. in posterum.

Εἰς ἔτι. adhuc.

Εἰς ἑω. mane, sub auroram. Isæus dixit pro in crastinum.

Εἰς καιρόν. opportunè.

Εἰς καλόν. commode, ubi opus uidebitur, oportuno tempore.

Εἰς κοινόν. communiter.

Εἰς μακράν. procul.

Εἰς μέγα. ualde, excellenter, παῦρ, μεγάλως.

Εἰς νέωτα. deinceps, in futurum, in sequentem annum, siue nouo ineunte anno.

Εἰς ὅσον. quandiu.

Εἰσόκε. usque quò, donec.

Εἰς πέμπτον. die quinto.

Εἰς τὰ νῦν. in præsentiarum.

Εἰς τὰ οἰκεῖα. οἴκαδε.

Εἰς τὰ πρῶτα. in primis.

Εἰς τοῦτο. ad hæc.

Εἰς τύχος. breui, celeriter, raptim.

Εἰς τέλ Θ. omnino, penitus, prorsus.

Εἰς τετάρτιον. die quarto.

Εἰς τὸ ἔσχατον. ad summum discrimen.

Εἰς τὸ ὕπειτα. in posterum.

Εἰς τὸ πρόσθεν. idem.

Εἰς τὸ ναντίον. in contrarium.

Εἰς τὸ οἰκεῖον μέρ Θ. pro uirili.

Εἰς τὸ φανερόν. aperte, in lucem.

Εἰς τόδε χρόνου. in hanc diem.

Εἰς τὸ προφανές. in propatulum.

Εἰς τὸν ἐνιαυτὸν χρόνον. pro uiribus.

Εἰς τὸ ὀπίσω. retro.

Εἰς τριτηρ. in perendinum diem, Synes. εἰς τριτην ἡμέραν ἐπάγγελε.

Εἰς ὦπα. ex aduerso, in faciem.

Εἰς ὥρας. ad maturitatem.

Εἷς. ἑνός. ὁ. unus. circunflectitur.

Εἷς ἕκας Θ. unusquisq;.

Εἰς. es, τὰ εἰς ἐχῆς.

Εἰσαγγελεύς. έ Θ. ὁ. delator, accusator in senatu.

Εἰσαγγελία. ας. ἡ. annunciatio, nuncius, accusatio publica, crimen læsæ maiestatis, uindicta. ἡ ἐπὶ ἔργοις ἐγκλήμασιν εἰσαγωγὴ δίκης, οὗ γράφομαι νικίαν προσωδίας.

Εἰσάγγελλον. dicunt de rebus perperam factis, γράφω de legibus perperam latis. Cæl. libro 5. cap. 3. & Bud. Com.

Εἰσαγγέλλω. μ. ελῶ. π. ελκα. uoco ad iudicium, accuso aliquem reipublicæ causa, delator sum, defero aliquem. Bud. Com.

Εἰσαγεωχὼς. ότ Θ. ὁ. introducens.

Εἰσαγόμενοι. initiati, assimilati.

Εἰσάγομαι. &

Εἰσάγω. μ. ξω. π. χα. introduco, instituo, induco. Aliquãdo defero. Refertur autem tam ad actorem, quàm ad iudicem. Et ὁ εἰσάγων dicebatur is, cuius de ea re notio erat. Εἰσάγειν τὰς δίκας, iudicia constituere, litem intendere. Εἰσάγειν εἰς τοὺς φράτορας, est profiteri liberos.

Εἰσάγω ἐς τοὺς γεγραμμένους, hoc est gentiles. Εἰσάγω πάλιν τὴν δίκην, est actionem restituere Εἰσάγω φθόνον δίκην. accuso inuidiæ. Bud. Cō.

Εἰσαγωγεύς. έως. ὁ. qui actionem rei dare potest, & lege agere iubet, introductor. Bud. ibidem.

Εἰσαγωγέω. induco, uiam doceo.

Εἰσαγωγή. ῆς. ἡ. introductio, principium, ut cum res à primis initijs & rudimentis traditur. Latini elementa dicūt. Dicitur & magistratus Athenis, qui audiebat accusantes.

Εἰσαγωγικόν. τὸ. commentarium.

Εἰς ἅμιλλαν uocabatur ludi genus, in quo ducebant circulum talum iacientes ac coniectantes an missus in circulo hæreret an extra prolabere tur sonat Latine, in certamen uel cōtentionē.

Εἰσαγωγικός. ὴ. ὸ. introductorius.

Εἰσαγώγιμος δίκη. dicitur, contra cuius exordium præscriptio iure obijci nō potest. Bud. Comment.

Εἰσαδω. μ. ὐσω. π. ὐκα. exaudio. Gen.

Εἰσάλλομαι. μ. ᾶμαι. insilio. Depon.

Εἰσαναγκάζω, pro βιάζεσθαι.

Εἰσανιών. όντος. ὁ. ascendens.

Εἰσάπαξ. simpliciter, omnino, semel.

Εἴσαρκος. assimilatus est, ὁμοιώθη, ab εἷλω. Item uisus est, ἔδοξεν. perrexit, profectus est, ab ἔω, in Epigram. capitur pro dedicauit, posuit. Τοῦτό σοι ἀστεμὲς σῆς κλεώνυμος εἵσατ' ἄγαλμα.

Εἰσάπτω, εἰσελθεῖν. ingredi, insilire.

Εἰσάρασμα. laceratio.

Εἰσαφικνέομαι. μ. έξομαι. π. ιγμαι accedo.

Εἰσαχθῆναι. accusari, citari.

Εἰσβαίνω. ingredior.

Εἰσβάλλω. μ. αλῶ. π. κα. inuado, ingredior, aggredior.

Εἴσβατος. ὸν. quod adiri potest.

Εἰσβιάζομαι. ui irrumpo.

Εἰσβιάζω. μ. άσω. π. ακα. aggredior, irruo.

Εἰσβολή. ῆς. ἡ. impetus, aggressus, locus ad inuadendum opportunus, Herodot. Item apotheca, commeatus. Bud. Com. Vide καταβολή, apud Ammonium. Iter quod in regionem aliquam ducit, apud Strab.

Εἰσδέχομαι. μ. ξομαι. π. εγμαι. admitto. Accus.

Εἴσδυσις. introitus.

Εἰσδύω. &

Εἰσδύομαι. &

Εἰσδύω. μ. ύσω. π. υκα. ingredior, Neut. absol.

Ἔδοσε. locauit, statuit. ut εἴσερ ὧδι θρόνον, ἑκάθισεν, ἔκπεσεν ἐκ τοῦδε.

Εἰσεγείρω. cogo.

Εἴσειμι, intro, adsum. Εἴσεισι. ingreditur, subit.

Εἰσελαύνω. duco, insequor, inequito.

Εἰσελθεῖν δίκην. reum agi. Et εἰσελθεῖν τῇ γραφῇ. ad iudicium uenire. Bud. Com.

Εἰσεμπορεύεσθαι. mercaturæ gratia hostes accedere.

Εἰσενεγκεῖν. inducere.

Εἰσὲ πόλιν, αὐτὴ τὴν εἰσέβαινον τοὺς πόλας τῶν χωρίου. Harpocrat.

Εἰσέρχομαι. μ. εἰσελεύσομαι. ἀόρ. β. εἰσῆλθον. ingredior. Depon. absol.

Εἰσέτι. adhuc,

Εἰσέφηκε. admisit.

Εἰσεφίημι. recipio, intromitto.

Εἰσέχθην. pro εἰσερχεσθαι. ingredi.

Εἰσήγαγεν, ab εἰσάγω. detulit, calūniatus est.

Εἰσήγησις. ιος. ἡ. doctrina, adhortatio.

Εἰσηγητήριον. magistratus, uel sacerdotij exordiū

Εἰσηγητής. διδάσκαλος. suasor & author, qui aliquid noui introducit, designator. Bud. Com.

Εἰσηγορία. ας. ἡ. accusatio.

Εἰσηγοῦμαι. consulo, hortor, moneo, docco, author sum & suasor alicuius rei nouæ, eamq; introduco.

Εἰσήει. in memoriam ueniebat.

Εἰσηλῶ. inferre, inducere.

Εἰσηλάσιον. τὸ. uectigal pro introitu.

Εἶδα. i, uel eas, uel ibis, es.

Εἰδορέω. insilio.

Εἰσίασι δέ. sunt qui, id est aliqui.

Εἴσι. it, uenit, worden, φέρεται.

Εἰσίασιν. ingrediuntur.

Εἰσιέναι. inire, ut εἰσιέναι ἐς τὰς ἀρχάς, inire magistratum. Est etiam subuenire, hoc est, εἰς νοῦν φέρεσθαι. Plutarch ὁ λογισμὸς αὐτὸν εἰσῆει φιλοπολίας. Subijt reputatio. quod etiã ὑποψία dicitur. Εἰσιέναι εἰς τὸν ἄνθρωπον, conuenire cum domi. Εἰσιέναι τῶν γραφῶν, est postulari & causam dicere, quod eitam dicitur εἰσιέναι τὸν ἀγῶνα, καὶ τῇ γραφῇ. Bud. Com.

Εἶσιθι, pro ἔισελθε. ingredere.

Εἰσίθμιος. ία. ὁν. introitus.

Εἰσίμης. uicus.

Εἰσιτήρια. Calendæ Ianuarij, uel primus anni dies, quo totus magistratus apparebat. Item εἰσιτήριος λόγος, oratio in principis alicuius ingressu.

Εἰσκαλέω. intrò uoco, inuito.

Εἰσκεκοισυρωμένος. arrogans, mollis. Amoribus fœminæ cuiusdam, cui nomen κοισύρα.

Εἰσκεύσθαι. nominari, aut uocari à præcone.

Εἰσκομίζω. importo. Bud. Com.

Εἰσκοίνομαι. ingredior, insinuo. Philo. περὶ κόσμου de animalibus in aëre agētibus, ὧν τοὺς μὲν εἰσκεῖνεσθαι λόγος ἔχει σώμασι θνητοῖς. Bud. Cō.

Εἰσκυλίνδω. εἰσκυλίσω. intromitto, ingredi facio. Bud. ibidem.

Εἰσκρίσις.

Εἰσκρίσεις. ἀι. insinuationes.

Εἰσκυλίω. aduoluere, intrudere, impellere. Vnde & pro inferre ponitur, Aristoph. Vesp. Bud. Commen.

Εἴσκω. assimilo, comparo. trissyllabum poëticū.

Εἰσκωμάζω. ἀσελγῶς εἰσέρχομαι, ὡς κακῶ εἰσέρχομαι. Athen. lib. 6. Bud. Com.

Εἰσοδιάζω. redigo, is. εἰσοδιασμός. redactio.

Εἰσόδιον. τὸ. xenium aduentitiū, quod dabatur ingredienti quanq; urbem magistratui, ut hodie principibus, Latini honorarium appellant.

Εἰσόδιος. aduentitius, accessorius, dicitur & ἐπισόδιος,

Εἴσοδος. ὁ. ἡ. introitus & πρόπυλαιον templi, uestibulum, aditus, expeditio.

Εἰσοικίζομαι. tributum fero, uendico.

Εἰσόκεν. donec.

Εἴσοπτρον. τὸ. speculum.

Εἰσοράω. inspicio.

Εἴσος. & dialysi ἴσος. ὁ. congruus, æqualis, ἧς ἴσως ἔστι μειζόμενος. Vnde & ἐίσαι φρένες, ὕπνος ἐστὶν, ἀγαθαὶ, ἰσοτύχαι, animus moderatus, constās, neq; stupide abiectus, neq; efferus.

Εἰσπέρ. usquequò, donec.

Εἰσπατάω. ingredior, insilio.

Εἰσπέμπω. accerso.

Εἰσπέσθαι. inuoluo.

Εἰσπολάω. insilio.

Εἰσπίπτω. irruo, irrumpo intro, cum festinatione ingredior.

Εἰσπλώω. μ. ύσω. π. υκα. ἐκ τοῦ πλόος, adnauigo, mare intro, à littore soluo. Depon.

Εἴσπλους. ὁ. adnauigatio, aditus, locus per quem introëunt naues in portum.

Εἰσπνεῖν. amare, quòd inspiretur amor.

Εἰσπνήλας. ὁ. ἐκ τοῦ ἔασπνεῖν, id est ἐρᾶν. ὁ ἐρώμενος, ὁ ὑπὸ τοῦ ἔρωτος εἰσπνεόμενος, amator apud Lacedæmonios, sicut apud Thessalos ἅιτης amasius, Theocrit. Idyl. 12.

Εἰσπνοή. inspiratio.

Εἰσποιέω. μ. ήσω. π. ηκα. adopto, do in adoptionem, coacto, proprium assero, unde εἰσποιητὸς υἱός, dicimus filio adoptato.

Εἰσποιητός. ὸ. ὁ. ascititius, adoptitius, nothus.

Εἰσπομπή. ἡ. impetus, insultus.

Εἰσπράκτωρ. ορος. ὁ. exactor.

Εἴσπραξις. ιος. ἡ. exactio.

Εἰσπράττω. μ. άσω. π. αχα. exigo. Εἰσπράττειν τινὰ τὰ ἀφημένα, de eo dicitur qui acerbè hoc est more ἐισπράττειν. Εἰσπράττω & εἰσπράττομαι τὴν ἐγγύην. apud Demosthen. pro exigo sponsionem. Εἰσπράττομαί σε τὰ χρήματα, exigo pecuniam à te. Bud. Com.

Εἰσρεῖν. influere, interlabi.

Εἴσροος. irruptio, influxio, & τὸν εἴσροον ποιεῖσθαι. Aristot. de Mundo, de Oceano loquens, pro irrumpere, uel illiso fluxu erumpere.

Εἰσπρυπτεῖν. irrumpere, & clam ui se ingerere.

Εἰσφέρομαι. in medium affero, introduco, intrò admitto. Et pro πεῖσφέρεσθαι. cibum sumere, uel haurire quippiam, Aristot. lib. 4. de Gener. animal. Bud. Com.

Εἰσφέρω. tributum pendo, quod Plin. in Panegyr. Græcorum more, inferre tributum dixit. Plutarch. ὥστε μηκέτι τὸν δῆμον εἰσφωνεῖν. Ita ut populus tributū pendere desierit. Dicitur & de priuata benignitate, & de annuis aut menstruis priuatis hominibus collatis. Est etiam cibum sumo, sicut suum passiuum. Aristot. lib. 4. de Partibus animalium, ἀλλὰ καὶ τὰ τοιαῦτα ἡθρέμματα, ἀλλὰ τὸ πλῆθος καὶ τὸ σῶμα βούλεται εἰσφέρεσθαι τροφῆς. Hic enim significat cibum sumptum. Item effero, induco, ad populum fero, in medium adduco. Εἰσφέρειν τὸν γνώμην ἢ τῇ βουλῇ. est in medium afferre sententiam, palàm censere aliquid faciendum, & authorem esse alicuius sententiæ. Nam γνώμην ἀναφαίνεσθαι. est sententiã dicere quoquo modo. Εἰσφέρειν τὸν νόμον, est legem ferre & rogare, ad populum ferre, cum populo agere. Bud. ibidem.

Εἰσφλύειν. cum certa pernicie irrepo, me insinuo, & introduco.

Εἰσφορά. ᾶς. ἡ. tributū, collatio, coëmptio, cēsus. Vide ἀναφορὰ apud Ammonium.

Εἰσφορήσασθαι. recipere, admittere.

Εἰσφορῶμαι. &

Εἰσφορῶ. admitto in urbem uel domum. Item deuoro. Bud. Com.

Εἰσχέω. μ. δύσω. π. δυκα. infundo. Actiu. accus.

Εἴσω. intro, pro ἔσω. non tamen semper motum ad locum, ut dicunt, sed nonnunquam etiam quietem in loco denotat. Demost. περὶ στεφάνου. δίκαιός ἐστι τῶν ἔξω πυλῶν ἑλκύσαι, ὅστις τῶν ἔσω. & Aristides Panathen. πᾶσα δὲ εἴσω καθέδρα τε καὶ ἔξω καθίσεως θάλασσα. Item eodē pacto, hoc est ἐπίσασεως usus est Libanius in Epist. teste Tho. Mag.

Εἰσωθέω. μ. ήσω. π. ηκα. intrudo.

Εἰσωποί. ad aspectum contrarij, qui intus uidentur, αὐλὴ πρόσωποι: ut εἰσωποίσι' ἐγγόνοιν νεῶν, hoc est, Ante conspectū suum naues habebant.

Εἶτα. postea, adhuc, deinde, deinceps, sub hęc, at, interim. Item tandem, nota indignationis. Aliquando pro Itá ne.

Εἴτε. siue.

Εἶτε. cum circunflexo. este, sitis.

Εἴτω. erat, sinatur.

Ἐΐω, & ἐἴω. μ. ἔισω. π. ἔικα. μέϑ. π. ἔοικα. ὑπόσωτ. ἴδμ. uado.

Ἔϊχοσαν, habuerunt, pro εἶχον interpositione σα in tertijs personis pluralium. Epigram. lib. 7. ut ἤλθοσαν ἔϑνη εἰς τὴν κληρονομίαν σου pro ἦλθον. Psal. 208.

Ἔϊωθα. consueui.

Ἔϊως, & ἕως κε. usquequò.

EK. ex, præpositio eadem quæ ἀϕ, sed illa utimur consonante sequente, hac uocali. & utraq; genitiuo iungitur. Bud. Com.

Ἐκγυτόνων. è proximo, in proximo.

Ἐκ δὲ λὴ τότε. deinde.

Ἐκ δεξιῶν. à dextris.

Ἐκ δεύτερα. iterum, secundario.

Ἐκ καιροῦ. ex tempore.

Ἐκ νέας, καὶ ἐκ μϕρακίης, καὶ ἐκ παιδὸς, καὶ ἐκ νέου. à prima uel ab ineunte adolescentia, à puero, ab initio iuuentutis, diciturq; longè elegantius ἐκ μϕνεάς solum quàm ἐκ νεάς ἡλικίας.

Ἐκνηπίου. à puero, à paruulo.

Ἐκ παιδιῶν. à pueritia, à teneris annis.

Ἐκ πάλαι. &

Ἐκ παλαιοῦ. diu, olim, iam olim, Synes. Ἐκ τῶν ἐκ παλαιοῦ γεγονότων. Dicimus etiam ἐκ παλαιοτάτου. subauditur autem χρόνου. Bud. Com.

Ἐκ παντὸς τρόπου. omnino, omni ratione, omni pacto, omni opere. Bud. Com.

Ἐκ πϱαγμάτων. ex proposito.

Ἐκ πϱακλήσεως. ex composito.

Ἐκ πϱαμμάδος, κατ' ἀναδίπλωσιν, per alternitatẽ, uel (ut Cel. ait) ex geminatione: quoniã cũ duo uerba idem significantia iunguntur, ἐκ πϱαμμάδος posita dicũtur, quasi sensu geminato, ut apud Homer. Βασκ' ἴθι.

Ἐκ πϱαλόγου. ex insperato.

Ἐκ πϱόϕϱονος. ex diuerticulo, extra propè sit m.

Ἐκ πϱοθεσίας. ex copia, ex abũdantia. Bud. Com.

Ἐκ πϱοθυμίης ὁϱᾶν. limis oculis uidere.

Ἐκ πλαγίου. à latere, à transuerso.

Ἐκ πολλοῦ ἤδη. iam pridem.

Ἐκ πολλοῦ πλέονος, ἢ ἐκ πολλοῦ χϱόνου.

Ἐκ πϱοαιϱέσεως. consulto. ἐκ πϱομηθείας.

Ἐκ πϱονοίας. dedita opera, πϱονοήτως.

Ἐκ πϱώτης ἡλικίας, à iuuentute, ab adolescentia. Dicitur etiam ἐκ παιδιῶν, & ἐκ νηπίου.

Ἐκ ῥίζης. ab radice, ab initio.

Ἐκ τοῦ. quòd, propterea quod.

Ἐκ τοῦ παϱατυχόντος λέγειν. ex tempore dicere.

Ἐκ τοῦ πϱοχείϱου. ex tempore.

Ἐκ τοῦ πϱοϕανοῦς. ex professo.

Ἐκ τοῦ τολμηϱοτέϱως. confidenter.

Ἐκ τοῦ ἀϕανοῦς. ex improuiso.

Ἐκ τοῦ πϱόσθεν. de proximo.

Ἐκ τοῦ ϕανεϱοῦ. apertè.

Ἐκ τοῦ ἀπαντικϱύ. è regione.

Ἐκ τότε. deinceps, posteà, deinde, ex hoc tẽpore.

Ἐκ τύχης. forte fortuna.

Ἐ̓κϰλϱ. βοηθεῖν. totis uiribus, omni tempore.

Ἐ̓κα. de longe.

Ἐκάβη. ἡ. Priami uxor. uide Etym. Aeoles ἑκάβαν dicunt η in α mutantes, teste Corint.

Ἐκάϱγος. ϱ. ὁ. ἡ. longè mittens, & à longè operãs; procul arcẽs. πᾶν δὲ τὸ ἑκαθεν ἐϱγάζ, τὸ πολύϕ. ἢ πᾶν δὲ τὸ ἑκαθ ὧν ἐϱγάζεσθαι, τάττει μάχεσθαι. epitheton Apollinis. Etym.

Ἐκαθϱγ. de longè, eminus, πόῤῥωθ ϱγ.

Ἐκάλη. ἡ. nomen Heroidis. Etym.

Ἐκαμήσλη. ἡ. Nestoris pellex.

Ἐκάς. de lõgè, procul, à πᾶν δὲ τὸ εἶκω τὸ ὑποχωϱῶ.

Ἐκασάτω. longissimè. (Etym.

Ἐκασαχόσε. quocunq;, quoquo uersum.

Ἐκασαχόθϱγ. undiq;.

Ἐκασαχῆ. ubilibet.

Ἐκασαχῆ. procul, ubiuis.

Ἐκάση. maximè, quotidie.

Ἕκασ. siue ἕκασοι unusquisq;, quilibet. πᾶς ἕκασ. αὐτὸς ἑαυτοῦ, singuli. Herodiani illud lib 4. nouum est, οἱ μὲν ἕκασος εἰς τὰς σκηνὰς ἑπαν ήεσαν, ad sua quisq; tabernacula dilapsus est. Sic & πᾶς τις pro unoquoq;. οἱ καθ' ἕκασον singuli. Et neutro genere τὸ καθ' ἕκασον, & τὰ καθ' ἕκασον, & τὰ πᾶ ἀ καθ' ἕκασα, singula. & ϱγ ἑκάσοις, in unaquaque re, Ita & fœmin. gen. αἱ καθ' ἑκάστω. Plutarch. τὰς καθ' ἑκάστω ἀϱετάς. Bud. Com. ἕκασος. quoniã idem notatqd πάντες, plurali iungitur numero, ut τὰ σύλλησ ϱικὰ, λαός, πλῆθος, χοϱός, & id genus alia. Eu. (Iliad. ϱ.

Ἑκάσοτε. quotidie.

Ἑκάσοτε. frequenter, ubilibet, passim, undiq;.

Ἑκάτω. longissimè. πόῤῥωτάτω.

Ἑκατεβόλος. ἑκατηβόλος. ἑκατόμβοια. ἑκατόμβοιος. ἑκατόμβοιον. ἑκατόμβοιος. ἑκατόμβοιον. ἑκατόμβοιος. ἑκατόμβοιον

Ariſtotelem. Et Plin. Aegyptus ecbolimam habet uuam abortiuos facientem.

Ἐκβολίνον οἶνον. uocatur uinum, quod eo partus eijciantur.

Ἐκβόσκω. depaſci, ἀναδίειμι.

Ἐκβύω. ululatu uociferor.

Ἐκβράζω. μ. άσω. π. ακα. emitto, eijcio. Accuſ.

Ἔκβασμα. τὸ. naufragium, reliquiæ nauis in littus reiectæ, hoc nomine Gal. Aëtius, & Paulus papulas corporis intelligunt, ab eiaculationis algæ in littus ſimilitudine ducta uoce.

Ἐκβρασμός. ὁ. ebullitio, tumultus.

Ἐκβράσσω. expello.

Ἔκβρωμα. τὸ. abortus.

Ἐκβολάς. άδος. ἡ. tumultus.

Ἐκγαμίζω eloco nuptum.

Ἐκγελῶ. effuſe rideo.

Ἐκγιγαρτίζω. eximo uiuacea.

Ἐκγομφόω. μ. ὁύσω. π. ὁυκα. circũuenio uerbis, præſtigijs illudo. Accuſ.

Ἔκγονος. ὁ. τὸ. fœtus, filius.

Ἔκγονος. ὁ. ὁ. ἡ. filius, filia, nepos & neptis. Vide Ammoniũ ἔκγονος & ἀπόγονος diſtinguentẽ.

Ἐκγραφος. ὁ. qui monſtrat quibus argumẽtis data circulo (uerbi gratia) imperatum trigonum, uel quid aliud poſſumus conuenienter aſſcribere Capella.

Ἐκγρυτόω. ſcrutor.

Ἔκδακρυον. ου. τὸ. lachryma ſtillans, gutta dum cadit.

Ἔκδηλος. uilis, imperfectus.

Ἐκδιαιτημός. intemperans, qui ordinato uictu non utitur, hunc Latini nepotem uocauerunt.

Ἔκδικος. ας. ἡ. inopia.

Ἐκδιψάω. μ. ήσω. π. ηκα. &

Ἐκδιψόω. μ. ώσω. π. ωκα. terreo. Accuſ.

Ἐκδορά. excorio, cutem detraho, præſertim cum de animalibus fit ſermo. In arboribus uocatur id uel decortico, uel deliro. Accuſat.

Ἐκδέχομαι. μ. ἐξομαι. ω. εγμαι. recipio, expecto, phibeo, repello, excipio, id eſt ſuccedo, τὸ διαδέχομαι. Depon. Accuſ. iung.

Ἔκδηλος. ὁ. ὁ. ἡ. manifeſtus, ſupereminens.

Ἐκδημαγωγέομαι. uoce paſſiua. &

Ἐκδημαγωγέω. duco populũ, popularitate uinco

Ἐκδημέω. μ. ήσω. ω. ηκα. peregrinor, foris ago, domi non ſum. Contrariũ eſt τὸ ἐνδημέω. Neutr. abſol.

Ἐκδημοκοπῶ. popularitate mihi populum ſeruire repello. Bud. Com.

Ἔκδημος. ὁ. ὁ. ἡ. longinquus. Ἔκδημος ἔξοδος, id eſt ἐκφόριον. extrema profectio.

Ἐκδιαδοχή. ἧς. ἡ. traditio.

Ἐκδιαιτάω. male adminiſtro, intemperans ſum, ordinato uictu non utor.

Ἐκδιάτησις. ιος. ἡ. tranſgreſſio regulæ uiuendi.

Ἐκδιάστροφα. ſtamen, penſum.

Ἐκδιδάσκω. edoceo.

Ἐκδιόλωμι. μ. ώσω. ω. ωκα. loco, eloco, operam alterius conduco, dedo, trado, do, edo, id eſt manifeſto, publico. Item ἐκδιόλωσι ὁ ποταμὸς εἰς θαλασσάν, pro ἐμπίπτει uel ἐκβάλλει.

Ἐκδιηγέομαι. totum narrare.

Ἐκδικάζομαι. reum peragere, iniuſtum eſſe oſtendere iudicibus, apud Iſocr. Etym.

Ἐκδικέω. μ. ήσω. ω. ηκα. defendo, uindico, ulciſcor, ut ἐκδικῶσε, te & ſcelus ulciſcar: & ἐκδικῶ σοι, iniuriam tibi illatã ulciſcar, quod etiam ἐκδικεῖν dicitur. Ponitur aliquando pro ἐκβάλλω. Bud. Com.

Ἔκδικος. ου. ὁ. ἡ. ultor, uindex, iniuſtus. Bud. in Annot. poſt.

Ἐκδίκησις. ιος. ἡ. ultio, retributio mali.

Ἐκδικητής. οῦ. ὁ. ultor, perſecutor, cuius munus eſt iudicio experiri contra eos, qui aurum uel argentũ uel pecuniam reipublicę debent. Bud. Com. & Annot. poſt.

Ἐκδίκια. ας. ἡ ultio.

Ἐκδικᾶμαι. pœnam luo.

Ἐκδιφρεύω. è curru deturbo.

Ἐκδιώκεσθαι. interdum de exulibus, extorribus, electisq; dicitur.

Ἐκδιώκω. μ. ώξω. ω. ωκα. expello, punio, perſequor Accuſat.

Ἐκδοκεῖον. τὸ. ciſterna, receptaculum.

Ἐκδορία. τὰ. deſquamatoria, ſiue eraſoria medicamenta, quæ cutis continuitatẽ ſoluunt, urendiq; ui & poteſtate cutis eius aliquam partem auferunt, ἀπὸ τοῦ ἐκδέρω, de quo paulo ſupius.

Ἔκδοσις. ιος. ἡ. erogatio, expenſa, editio.

Ἔκδοτος. ὁ. ὁ. ἡ. deditus, dedititius.

Ἐκδοχεῖον. τὸ. promptuarium.

Ἐκδοχή. exceptio, expectatio. Ariſtid. τὴν ἐκδοχὴν ἐποιήσατο πᾶς τὴν πόλιν τοῦ πολέμου.

Ἐκδρομή. ἧς. ἡ. &

Ἔκδρομος. ὁ. ὁ. excurſio.

Ἔκλυσις. ιος. ἡ. emerſio, tergiuerſatio.

Ἐκλυσωτέομαι. μ ήσομαι. ω. ημαι. in contrarium diſſuadeor.

Ἐκλιμόομαι. &

Ἐκλιμόω &

Ἐκλύω. exuo, excutio, exeo.

Ἐκεῖ. illic, ibi, in loco. Interdum pro illuc, illò, ſed impropriè. Ammonius.

Ἐκεῖθεν. illinc.

Ἐκείνη. illac, aduerb. loci, αὐτὴ τοῦ τρόπου αὐτῇ, ſic etiam

etiam τάυτῃ aduerb. locale, & illud pro iſtac.

Ἐκεινινον. τὸ. ἀφ' ἐκείνε πεποιημένον. ſicut Cicero dixit Lentulitates & Appietates. Bud. Com.

Ἐκεῖνος. ε. ille.

Ἐκεῖνος. illo modo, ἀντὶ τοῦ τὸν τρόπον.

Ἐκεῖσε illuc, illò. Aliquando etiam pro illic, ſed improprie, Ammon.

Ἐκεχειροφορος. ε. ὁ. fecialis. ἑρλωδίκος.

Ἐκεχειρία. ας. ἡ. inducia, uacatio, ſpacium temporis, remiſſio. Ab aſtinendis manibus dicta Gel. lib. 1. cap. 25.

Ἐκέχυρον. argentum.

Ἔκζεμα τὸ. feruida eruptio.

Ἐκζεσματα dixit Archigenes populos capitis feruidas quales in capite puerorum puſtulæ & ulcera, quæ etiam ἐξανθήματα, uocantur, ab ebullitione ſumpto uocabulo etymo.

Ἔκτεσός. elixus.

Ἐκζητῶν. ὁ. quæritans.

Ἐκζωπυρέω. excito.

Ἔκη. longè.

Ἐκηβολία ας. ἡ. iaculatio, ὁύσκος ἕξις.

Ἐκηβόλος. ου. ὁ. funda, & procul iaciens ſagittarius Epitheto Apollinis, ab radiorum ſolis in terras immiſſione.

Ἔκηλος. quiete.

Ἐκηλία. quies, benigna tractatio.

Ἔκηλος. ε. ὁ quietus, tacitus.

Ἔκηλος. longe. Item φέλεα, χάειν, τῇ βελῇ. Heſiod. ὃς μεγάλοιο ἔκηλος. Ponitur aliquãdo pro ſine.

Ἐκθαμβέω. μ. ήσω. π. ηκα. obſtupeo. Neutr. abſol.

Ἔκθαμβος. ε. ὁ. ἡ. ſtupor, ſtupefactus.

Ἐκθαμνίζω. funditus excindo, auerrunco, apud Aeſchylum.

Ἐκθανάω. mori, ἀποθανεῖν.

Ἐκθαρσήκως. αὼς. ὁ. ἡ. bene animatus, qui eſt fortiſſimo animo.

Ἐκθειαζόω. celebrare, publicare, contemptum reddere, arguere.

Ἐκθειάζω. in religionẽ traho, ad diuinitatis indiciũ traho, diuinũ eſſe exiſtimo, diuinitatis argumentũ puto. Herodian. ὅθεν οὐ τὸ πᾶν ὄρος ἐκθειάσαι, Vnde res tota in religionem tracta eſt. Eſt etiã confecro, & deo dico, dijs imputo, inter diuos refero ἀποθεῶ, ut ἔθος δὲ ξωμαίοις ἐκθεάζειν οὓς βασιλέας, Herod. Bud. Com.

Ἐκθεῶ. confecro, ut deum colo. (ta,

Ἔκθεμα. titulus, inſcriptio, tabula publicè ppoſi-

Ἐκθραπεύω. meritis afficio.

Ἔκθεσις. ιος. ἡ. expoſitio.

Ἔκθεσμος. ε. ὁ. ἡ. nefandus, iniquus.

Ἐκθεσφάτον. ε. τὸ. ſcientia diuina.

Ἔκθετος. ε. ὁ. ἡ. expoſitus.

Ἐκθέω. excurro.

Ἐκθηλύνω. mollem facio, effœmino, eneruo, cui Syneſius ἀβρένωσαι oppoſuit.

Ἐκθήλυνσις. ιος. ἡ. exilitas, imbecillitas, ἀτονία, emaciatio, ſumpta metaphora inde, quod mare fœmina debilior ſit.

Ἐκθηρεύω. uenor. de omni re dicitur.

Ἐκθηριζω. effero, exaſpero.

Ἔκθριξ, & ἔκθριξ. fimbria ueſtis.

Ἐκθλίβω. μ. ίψω. π. ιφα. exprimo, elido, excludo. Accuſ.

Ἔκθλιψις. ιος. ἡ. eliſio. figura eſt, ubi cõſonans aliqua inter primã & ultimã ſyllabam eliditur, ut σκῆπτρου, pro σκηπτρου. Typhon in Appẽdice.

Ἐκθορεῖω. exilio, effugio, proripio me, repente a-

Ἐκθρώσκω idem eſt. (beo.

Ἐκθύζω. ebullio, euomo.

Ἐκθύματα. τὰ. exanthemata, puſtulæ & efflorescentiæ cutis ab humore phlegmatico.

Ἐκθώμιξ. fimbricata ueſtis, uelox.

Ἐκθυμία. ας. ἡ. promptitudo.

Ἐκθυμιάομαι. euaporo.

Ἔκθυμος. ε. ὁ. ἡ. promptus, alacris, intentus.

Ἐκθύμως. ex animo, promptè.

Ἐκθύομαι. concilior.

Ἐκθύσιμος. ε. ὁ. expiandus.

Ἐκθύω. efferueo, excido.

Ἐκίαδον. iuſt.

Ἐκισθόν. aduerb. mucronatim.

Ἐκλαθάρω. expurgo, repurgo.

Ἐκλαίδεκα. ſedecim.

Ἐκλαιδεκάδωρος. ε. ſedecim palmos longos.

Ἐκλαιδεκαέτης ε. ſedecim annorum.

Ἐκλαίω, & ἐκκάω. Attice. μ. αύσω. π. αυκα. exuro, inflammo, comburo. Accuſ.

Ἐκλακεῖν. malis ſuccumbere, defatigari, deficere, cedere labori uel dolori, perlaſſeſcere, ἐκκάμνειν. Paul. ad Epheſ. 3. μὴ ἐκλακεῖν ἐν ταῖς θλίψεσιν. Bud. Com.

Ἐκλαλέομαι. &

Ἐκκαλέω. euoco, cõuoco, prouoco ad certamen.

Ἐκλαλεῖσθαι τῷ κρίσιμ, appellare, quaſi euocare.

Ἐκλαλύπτω. detego faciem, φανεροποιῶ. Huic contrarium eſt ἐγκαλύπτω. de quo diximus. Bud. Com.

Ἐκκάμνω. idem quod ἐκλακεῖν. Bud. Com.

Ἐκλαπαγλεύειν. decipere.

Ἐκλαπίζομαι. fatiſco, defrugor.

Ἐκλαπιζόμενος. defrugatus.

Ἐκλαπτομαι. fructus & prouentus accipio.

Ἐκλάπτωσις. fructuum & commodorum perceptio & uſus rei fructuoſus. Bud. Com.

Ἐκλατάλεπτω. relinquo.

Ἐκλατάττω. μ. ἀξω. π. αχα. adſcribo, adiudico.

Ἐκλαῦοικεῖ. incolit, inhabitat.

Ἐκλα-

Ἐκκαυλίζω. caules produco, crescо. Item frango
Ἐκκαύω. incendo, & ἐξεκαύθη exarsit, excanduit, & accensus est Lucian.
Ἐκλαχγύω. grana deligo, extendo, contero.
Ἔκλεμαι. expono, & proscribo. Et cum datiuo, spero, ut ἔκλεμαί σοι, id est pendeo à te.
Ἐκλελειμμένος. expositus, procliuis. Et ἐκλελειμμένοι φαινόμενοι. hoc est rei, qui pendentes à Latinis appellantur. Bud. Com.
Ἐκκεκομμώδης. ὁ. qui interaleas bona sua profudit, quem uulgaris lingua ἐκλελειπισμένον uocat, ἢ ἐξηκεχωρισμένον.
Ἐκλεκωφύτευα. obsurduit.
Ἐκλείλυσθε. κατήγορος.
Ἐκλεγόω. μ. ώσω. ω. ωκα. exhaurio, exinanio. Accus.
Ἐκλεγτάω. μ. ήσω. ω. ηκα. &
Ἐκλεγτίζω. μ. ίσω. ω. ικα. pingo, stimulo, compingo, transigo. Accus.
Ἐκδυάζομαι. compilo, pro ἐκσυλάζομαι.
Ἐκλεχιλωμένη. ἡ squallida, deuastata. ἀ χιλός id est gramen arefactum: despecta, neglecta.
Ἐκλεχυμώσως. effuse.
Ἐκλίκρυκτος. ὁ. ἡ. expulsus, eiectus.
Ἐκλυρύπω. μ. ύξω. π. υχα. pello, in exiliũ mitto, separo, excõmunico. Accus.
Ἐκνόλαψεν, cecinit, ἀ κινόλαψ ὸς quod est musici organi genus.
Ἐκλελέω. μ. έσω. ω. εκα. secludo. Accus.
Ἐκκλέπτω furripio.
Ἔκλησις. ιος. ἡ. euocatio, prouocatio.
Ἐκλησία. ας. ἡ. cœtus, conciliũ, concio, congregatio. Athenienses sic uocant conuentũ ciuiũ, id est, σωσθῆν τῶν ὑπὲρ τῆς πόλιν, Ammonius. Nam quoties ad magnæ alicuius rei spectaculũ homines ex agro accersebãt, ἀκλήσιαν appellabant. (Ammonius κατάκλησιν. habet) σύγκλησις autẽ de consulibus dicebatur. Ponitur etiam pro loco ipso in quo cõuenitur Lucian. καὶ διαχρώζαντα τῆ ἐκκλησίαν, Vbi curiam in qua consultant undique strauero.
Ἐκκλησιάζω. μ. άσω. π. ακα. cõcionor, conuentũ celebro, ad concionem uoco. Neutr.
Ἐκκλησιαστήριον. uocabãt Alabandeni munuscu lum theatricum, ut annotat Vitru.
Ἐκκλησιαστής. ὁ. ὁ. concionator, qui loquitur ad populum. Lucian. in Necyo. usurpauit pro eo, qui audit concionem.
Ἐκκλητόν. uocare in ius, εἰς κρίσιν ἄγειν, ἵνα ἐπανάγκες τισι μαρτυρῆ, & ἐκκλητὸν δικάζειν dicitur, cui testimonium denunciatur. Bud. Com.
Ἔκκλητος. ὁ. appellatio, Cæl. lib. 9. cap. 54.
Ἐκκλινω. μ. ινῶ. π. ικα. declino, effugio. Accus.
Ἐκκλιμακίζω. distorquere. nã κλίμαξ instrumentũ est, quo tortores à fontibus uersũ extorquẽt.
Ἔκκλισις. declinatio, cui opponitur ὁρμή.
Ἐκκλύζεσθαι. reprimi.
Ἐκκλύζω. μ. ύσω. ω. υκα. cleuo. Accus.
Ἐκκλώζειν. exibilare, explodere. est enim κλωσμὸς, strepitus, & sibilus oris.
Ἐκκοκαλύπτω. circumuenire, astutè furari, Arlstoph. Equitib.
Ἐκλοιλισός. uentrosus, crassus.
Ἐκποιτὸν τὸν. οἱ. excubantes.
Ἐκκολάπτω. excindo, excudo. Sic Plin. Epist. Ef. finge aliqd aut excude quod sit perpetuo tuũ.
Ἐκκόλαψις τῶν ὠῶν, exclusio ouorum.
Ἐκκολυμβέω. enato.
Ἐκκολυμβίζας. ὁ. enatans.
Ἐκκομιδὴ. ῆς. ἡ. ablatio, elatio funeris, exequiæ, funus. Bud. Com.
Ἐκκομίζομαι. &
Ἐκπομίζω. μ. ίσω. π. ικα. exporto, Thucyd. sicut εἰσκομίζομαι. importo. Item effero mortuum, κομίζω, ἐκφέρω, κηδεύω. Bud ibidem.
Ἐκκοπὴ. πῆς. ἡ. impedimentum, effractio, caluæ diuisio est, in qua offensum os diruptum fuerit.
Ἔκκοπος. fessus.
Ἐκκόπτω. excindo, refringo, intercipio, penitus extirpo, prorsus abrogo, separo. Bud. Com.
Ἐκκορακίζω. reijcere, persequi.
Ἐκκορέω. cijcio, uelut reijculamentum & spurcitiem sordiũ scopis euerro, ἐκκορῆσαι ἑλλάδα metaphorice dixit Comicus, p deuastare Græciam & colonis orbatam reddere.
Ἐκκοτίζω. cimices neco. Epigram.
Ἐκκορῶ. enarro, excutio, orno, corrũpo. Bud. Cõ. ἐκκορέν ἑλλάδα dixit Comicus pro exinanire & euerrere, ἐκκορῆν τὴν καθαίρειν. Eust. Iliad. ρ.
Ἐκκωφίζω. extollo.
Ἐκκοχίζειν. ἐκκωτίζειν.
Ἐκκραγεῖν. ἐκκραγγάνειν. exclamare.
Ἐκκρεπλῶ. exaturatus sum, crapulor.
Ἐκκρεμάννυμαι. dependeo.
Ἐκκρεμὴς. dependens, contiguus.
Ἐκκρίνομαι. segregor, dirimor à cœtu aliquo. Ponitur autem ὑπὸ σωμέμοιμαι. Aristot. de Animal. ὁ. ἀπ' ἐκκρίνονται ὅταν εἰς ἡλικίαν ἔλθωσιν. Idẽ Galeno dicitur de uomitu, & excremẽtis alui, quemadmodũ excernere Latinis, Bud. (Com.
Ἐκκρινόμενον. excretus.
Ἐκκρίνω. μ. ινῶ. ω. ικα. approbo, longo tempore dubito, hæreo. Itẽ expello, secerno, segrego. Aristot. ἐκκρίνεσι δὲ ἐκ τῶν κωμήλων γάλακτος τὸ ἔκγονον. abstrahunt, ablactant. Itẽ ordine moueo, numeroq; expugno, Xenoph. lib. 1. παιδ. Itẽ ἀκροδρυμάζω, ut ἀκρίνω, reprobo, reijcio, καὶ ὁ πρωτολέγομαι. Item egero, excerno, exhaurio, eximo, Theoph. 6. de Caus. Bud. Com. Vnde,
Ἔκκρισις. ιος. ἡ. excretio. exhaustio, exuctio. Theophrast. ὅτι περὶ ἐκκρίσεως ἀέρος καθαρωτέρας γενομένης. Vtpote cum sensim succus exuctior maturescendo fiat, Galen. ἔκκρισιν αἵματος, ἐκτῶν ῥινῶν τὴν διαφόρησιν uocat. Bud. Com. Item selectio. Aliquando delectio.
Ἔκλεκτοι. selecti iudices & præcipui, ἀπόλεκτοι. Horum nongenti erant, ad custodienda suffragiorum scita in comitijs. Numero exempti dicuntur Quintiliano. His opponũtur ὑπότεταγμένοι, id est in ordinem, numerumq; redacti, quos & ἐγκυκλίους dicunt, id est circulares, uiles & uulgares. Bud. in Annot. & Com.
Ἐκλεῖσται. τὰ. dicuntur quæ dicata sunt, ut eximia & egregia, & ἐξαίρετα. Bud. Com.
Ἐκκρούω. μ. ούσω. ω. υκα. fugo, clido, libero, missum facio, expello, eijcio, excutio. ἐκκρούειν τὸν λογισμόν, mentem ex sua sede & statu dimouere, animi lumen extinguere, quod nonnunquã ἐξίστασθαι dicitur. Accus.
Ἐκλυβεύω. periclitor, aleæ me comitto.
Ἐκλυβισία. labor, reuolutus labor. Plutar.
Ἐκκυλίω. reuelo.
Ἐκκύλισμα. ὸ. machina lignea in theatro, qua circumacta ostendebatur spectatoribus quicquid secreti in scæna ageretur.
Ἔκλυλλον. ὸ. purpura muliebris uestis, de qua in ἔγκυκλον.
Ἐκλυλίζω. &
Ἐκλυλίω. μ. ίσω. π. ικα. euoluo, reuoluo. Accus.
Ἐκλυμαίνω. μ. ανῶ. ω. ανα. exundo. Neutr. absolu.
Ἐκλύματα. exanthemata.
Ἔκλυων. canis, qui interofsculatur alterum.
Ἐκλύειν. litigare.
Ἐκλαβέσθαι. ante oculos habere, ac metuere.
Ἐκλάκισμα. ατος. ὸ. &
Ἐκλακισμός. ὁ. ὁ. genus saltationis cuiusdam in qua ultra humerum excalcitrare oportebat.
Ἐκλαμβάνω. recipere, ἀπολαμβάνω. Item excipere, id est medicamenta cõtuso aliquo humore diluta colligere, ἀναλαμβάνω. Cels. lib. 5. Hæc excipiuntur cerato è rosa facto. Item percipere, Isocr. Aliquando excipere, id est interpretari, intelligere. Gregor. Bud. Com.
Ἐκλαμπρύνομαι. glorior.
Ἐκλάμπω. μ. ψω. π. αμφα. reluceo. Neutr.
Ἐκλαθάνομαι. μ. ήσομαι. ω. ησμαι. obliuiscor. Depon. Accus.
Ἐκλεάνω. contero, extero, plano.
Ἐκλέγομαι. μ. ἐξομαι. ω. εγμαι. cligo, πρόκειμαι, πρόκριμαι. Plat. in Timæo, & Demost. Item ἀναγινώσκω, Paus. an. Depon. Sic etiam.
Ἐκλέγω. μ. ἐξω. ω. ἐχα. cligo. Vnde & pro annotare siue colligere ponitur. Aristot. εἰσί τινες τὰ ἴδια ἑκάστων τῶν θηρίων ἐκλέξειν. Item oratorié loquor, concionor, Demosth. Item ὸ μὲν φέρον, ἢ ὸ τέλος ἅπαντῶν ἐξηγεῖσθαι, quod coactoris officium est. Et cum duobus accusatiuis cõstruitur. Aeschin. καὶ πάντα τὰλλα οὗ πλαπλέοντας ἐξέλεγον. A præterеuntibus nauigijs uectigalia exigebant. Bud. Com.
Ἐκλέγματα. electuaria, quæ in ori imposita sensim liquefiunt, ac deinde deglutiuntur. A λείχω, id est lingendo.
Ἐκλείχων. ὁ. delinctum.
Ἐκλειτία. uenia, concessio.
Ἔκλειτον. eclegma, quod lingendo absumitur.
Ἐκλειπτικός. ὁ. ὁ. defectiuus.
Ἐκλείπω. μ. ενῶ. ω. ἐφα. deficio. ἐκλελοιπὸς ἐκ τοῦ βίου, è uita sublatum. Neutr. absol.
Ἐκλείχω. delinquo, deuoro.
Ἔκλειψις. ιος. ἡ. defectio. Eclipsis, figura orationis ubi uerbum aliquod subaudiendum est, sicut aposiopesis cum plura uno desiderantur. In uenio & Desperatum eclipsin uocare ubi m consonãs cum sua uocali eliditur in uersibus, ego potius ecthlipsin uocauerim. Vide ἔκλειψις. mutatur enim κ in λ.
Ἐκλεκτέον. arguendum, aperiendum.
Ἐκλεκτικοὶ & ἀναλογιστικοὶ philosophi quidã dicuntur apud Laërtium li. 1. non procul ab initio. & paulò post, Haud ita pridẽ (inquit) ἐκλεκτικὴ quædam secta à Potamone Alexandrino inuenta est, qui de singulis sectis, quæ sibi placuere, selegit.
Ἐκλεκτός. ὁ. ὁ. delectus, qui etiã ἀπόλεκτος dicitur.
Ἐκλελεγμένος. ἐκλελειτος, egregius.
Ἐκλελυμένος. remissè.
Ἐκλέπω dempto cortice expolire, λεπίζειν.
Ἐκλέπισις. ἡ. exclusio pullorum, quod pullationem uocant quidam.
Ἐκλευκός. ὁ. ὁ. candidus, intensè albus.
Ἐκληθάνειν. obliuionem inducere.
Ἐκληπτέον. absumendum est.
Ἔκλησις. obliuio.
Ἔκλιμος. præiciunus, exuccus.
Ἐκλιμία. ἡ. ἀχορτασία.
Ἐκλιμνάζω. inundo, facio stagnare, τὸ πεδίον ἐκλιμνάσαι. Heraclid.
Ἐκλινειν. inclinati sunt, terga dederunt.
Ἐκλινύσαι. è rebus elabi, periculum effugere, in Chiliad. Erasmi.
Ἐκλισοποιέω. contero minutissimè.
Ἐκλιτανεύειν. impinguo.
Ἐκλιπανδιῶσθαι. pinguefactum esse.

Ἐκλιπαρέω. μ. ήσω, ῶ. ηκα. deprecor impense, rogo, obtestor, exoro, Hinc. Cato apud Plutarch. dixit magistratum aut iudicem μηδὲ ὑπὲρ τῶν δικαίων λιπαρεῖσθαι, μήτε ὑπὲρ τῶν ἀδίκων ἐκλιπαρεῖσθαι. Neutr. accus.

Ἐκλιπεῖν. mori.

Ἔκλιπες. quod deest, prætermissum.

Ἐκλιπής. ές. ὁ. ἡ. deficiens.

Ἐκλιτρύειν. ἐκκλιτρύειν.

Ἐκλιχμάω. incito.

Ἐκλογεῖν. ἡ ἐκλογάς.

Ἐκλογεύς, καὶ φορολόγος. coactor, qui tributum exigit. Bud. Com.

Ἐκλογή. ἡ. electio, electus, explanatio, notatio, annotatio.

Ἐκλογίζομαι. numero, reputo.

Ἐκλογισία. ας. ἡ. enumeratio.

Ἔκλογον. τὸ. μεταξύ λόγων.

Ἐκλοχεύομαι. μ. εύσομαι. π. υμαι. genero. Depon.

Ἐκλύομαι. μ. ύσομαι. π. υμαι. deficio, dissipo, dissoluo, soluo, eneruor.

Ἔκλυρος. ὁ. uiridis, humidus, irriguus.

Ἐκλυσάω. impetu feror.

Ἔκλυσις. ιος. ἡ. dissolutio, imbecillitas.

Ἐκλυτήριον. ὁ. το. solutio.

Ἔκλυτος. η. ον. ὁ. fractus, uiribus defectus, flaccidus.

Ἐκλύω. libero, dissoluo, dissipo, diuello, destruo.

Ἐκλωπίζω. furor. Item exuo, excorio.

Ἐκμαγεῖον. ὁ. το. effigies.

Ἐκμαγειόν. effigio, exprimo.

Ἔκμαγμα. ατος. τὸ. magma, massa ex unguentorum fœcibus.

Ἐκμαίνομαι. μ. ἔσομαι. fæuio. Depon. absol.

Ἐκμαίνω. insanire facio.

Ἐκμαλθακῶσαι. mollem & dissolutum reddere.

Ἐκμανθάνω. perdisco.

Ἐκμαρτυρεῖν. testari non pro re comperta, sed ab alijs narrata.

Ἐκμαρτυρία. ἡ. testimonium quod fit per præsentes. Vide Ammonium in eodem uocabulo, & in μαρτυρία.

Ἐκμάσσω. μ. ἀξω. τ. αχα. tergo, sicco. Item fingo, exprimo, effigiē figuramq; exprimo. Vnde ἐκμαγεῖον. Accus. Vide πρὸμάξαι in Ammonio.

Ἐκματαίομαι. frustror, uanus, & superuacaneus fio.

Ἐκματεῖδαι. exquirere.

Ἐκμεθύσκω. humore redūdanti uitio & corrupo, apud Theophrastum.

Ἐκμειλίσσομαι. μ. ίξομαι. τ. ιγμαι. mitigo.

Ἐκμελετάω. ῶ. meditor, calleo, exerceo.

Ἔκμελής. ἐς. ὁ. ἡ. inconcinnus, absonus, discrepans, Aristid. Item ὁ ἠμελημένος, dissolutus & fecors, & iners, Syn. Bud, ibidem.

Ἔκμελος. infirmus.

Ἐκμέπαλος. ὁ. ἡ. ὁ fodinis metalli effossus, metallicus.

Ἐκμετρέω. μ. ήσω. π. ηκα. dimetior. Accus.

Ἐκμηχανῆς. repente.

Ἐκμηκυνθησόμενοι. οἱ. protracti.

Ἐκμιμέομαι. indignor.

Ἐκμιμύδαι. enunciari, exprimi.

Ἐκμηνύω. indico.

Ἐκμηρύω. μ. ύσω. τ. υκα. protendo. Accus.

Ἐκμιαίνεσθαι. pollui. Item semen profundere, ἀποσπερματίζειν.

Ἐκμιμᾶσθαι. imitari.

Ἔκμισθος. ον. ὁ. mercedis expers, stipendio priuatus.

Ἐκμοχθέω. exantlo.

Ἔκμολε. exibat.

Ἐκμοχλεύω. excutio, extirpo.

Ἐκμυζέω. μ. ήσω. τ. γκα. fugo, exprimo, abstergo.

Ἐκμύζησις. ιος. ἡ. exuctio.

Ἐκμυσίζω. uno spiritu ebibo. Plato Comicus apud Athenæum ἔπιεν᾽ ἄκρατον κ᾽ ἐπαργανώμενον ἔπινε κἀξεμύσιζε. refert Eustath. Iliad. χ.

Ἐκμυκτηρίζω. μ. ίσω. π. ικα. derideo.

Ἐκμυκτηρισμός. ὁ. ὁ. subsannatio.

Ἐκναρκάω. more resolutorum & rigentium membrorum torpeo.

Ἐκναυλόω. μ. ώσω. π. ωλα. cum naui portum exeo. Neutrum.

Ἐκναυδλώσεται. nauigio exponetur, Lycoph. λέγασι εἰς πέρην ἐκναυδλώσεται.

Ἐκνέικαι. ferat, pro φέρηται. Theocr.

Ἐκνεμᾶν. ον. ἐξάξεις. educes.

Ἐκνευρίζω. μ. ίσω. τ. ικα. enerue, ἐκδιαλύω. Accusat.

Ἐκνεύω. μ. εύσω. π. ευκα. declino, subduco, enato. Item ἐκνευσεῦται apud Theocr. pro διαλέγεσι.

Ἔκνεφίας. ου. ὁ. procella, uentus procellosus, quasi è nube erumpens. Etym.

Ἐκνήφω. μ. ήψω. π. ηφα. euigilo, resipisco. Neutr.

Ἐκνήχομαι. μ. ήξομαι. π. ηγμαι. enato. Depon.

Ἐκνικάω. obtineo, uinco. Accus.

Ἐκνιτρόω. lauo nitro.

Ἐκνιτρωθῆσθαι. οἱ. nitro perfricti.

Ἐκνιψις. ιος. ἡ. elucio, abstersio.

Ἔκνοια. ας. ἡ. mentis lapsus, delyrium.

Ἐκνομέως. &

Ἐκνόμως. magnopere, inusitate, enormiter. Etym. Aristoph. Pluto, εἰ γοῦν ἐκνομίως μ᾽ ἠχθέσθη.

Ἔκνομος. illegitimus.

Ἐκνομώτατα. supra modum, impotentissime.

Ἔκνοος. stultus.

Ἔκνοσιλύω. curo, medeor, conualesco.

Ἐκνοσφίζω

Ἐκνοσφίζω. alieno, reijcio,

Ἐκολώα. perturbauit, ἐθορύβει, ἀπὸ τοῦ κολοιοῦ.

Ἐκολλάβησας. impegisti, προσέπεσας, ἐθραυσας.

Ἐκοντί. sponte, ἑκουσίως.

Ἐκομπολάκων. magnifica & superba uerba crepabant. Aristoph. Ranis.

Ἐκοντί. ὁ. ὁ. uoluntarius.

Ἐκουσίως. uolūtariè, spōtè, Manuol Moschoph. dicit hoc aduerbiū apud oratores nō esse in usu, cum tamē eius contrariū ἀκουσίως utātur, & in primis Demosth. κατὰ Μειδ. quo loco idē pro ἑκουσίως dixit ἐκ προνοίας & ἐκ προαιρέσεως, hoc est consulto & dedita opera, uel de industria. Locus autē Demosth. sic habet ἐγὼ δ᾽ οἶμαι φονικοὶ τὸν μὴ ἐκ προνοίας ἀποκτεινύντας, θανάτου τὴν ἀζημίαν τῷ δημοσίᾳ τὴν ὑπαρχοῦσαν ζημίαν τιθέναι, τοὺς δ᾽ ἀκουσίους, ἀνέσεως, τῆς φιλανθρωπίας πολλῆς ἠξιωσαν, οὐ μόνον δ᾽ ἐπὶ τούτων τοῖς ἐκπρεπείσιν ὑβρισαῖς χαλεποὺς ὄντας ἐσῆκεν εἶναι τοὺς νόμους, ἀλλὰ καὶ ἐφ᾽ ἁπάντων.

Ἐκπαγλότατος. formidolosissimus. Agamemnon hoc nomine uocat Achillē, quasi perulcacissimum, aut uehementissimi animi, præcipuoq; furore natum. (miratione sum.

Ἐκπαγλᾶσθαι. ἐκπλήττομαι, stupeo, terreor, ad-

Ἐκπαγλόμενοι, θαυμάζοντες, ἐκπλησσόμενοι.

Ἐκπαγλῶς. pro ἐκπληκτῶς. horribiliter, egregie, magnifice, admirabiliter.

Ἐκπαθής. ἐος. ὁ. ἡ. impassibilis, extra affectus & passiones, immodice affectus.

Ἐκπαιφάσκω. manifesto. Ἐκπαίω. egredior.

Ἐκπάλαιος. grauis, superbus.

Ἐκπαλαίειν. præter gymnasticas leges agere.

Ἐκπαλλακίδιοι. spurij.

Ἐκπάπορ. extra uiam, ἔξω πάτου.

Ἐκπάτριον. dissimile, non paternum.

Ἐκπαππᾶσθαι. in pappos transire.

Ἐκπαφλάσαι. expaflat Gaza apud Aristotel. more bullarum exilit.

Ἐκπεκπώκω. pecto, uello.

Ἐκπέμπω. μ. ἐμψω. π. ομφα. emitto, relego in exilium, repudio, diuulgo. Accus.

Ἐκπεπαμμένως. effusè.

Ἐκπερδικίσαι. elabi astute, & periculū declinare. Ductum à perdicibus, quas mirę calliditatis esse, ut manus aucupum effugiant, scribit Plut. Cæl. lib. 16. cap. 26. & Erasm. Chiliad.

Ἐκπερθέω. μ. σω. destruo, depopulor, deuasto.

Ἐκπεριέρχομαι, circundo, cingo. Vnde &

Ἐκπεριῆγμαι. ambire, & usquequaq; circundare. Herod. ὁ περιοδικώτερος τῆς τε χρηστῆς ἐκπεριελθών, καὶ ὥσπερ ζευγνύσης. Bud. Com.

Ἐκπερίσπασμος, plus est quàm περίσπασμος. Nā περίσπασμός est, cum milites ita mouētur duplici flexu, ut eorum ora in partem posteriorē spectent. ἐκπερίσπασμος uero est plenior conuersio triplici flexione constans, quod fit cum post περίσπασμόν rursus in hastam conuertuntur, siquidē in hastam moueri primum cœperunt, aut in leuam, si læuorsum & in scutū fuit prima inflexio Bud. Com. Vide Ἀνάσροφὴ in Appendice de uocabilis militaribus.

Ἐκπέσσω. maturo, concoquo.

Ἐκπετάζω. & ἐκπετάννυμι, extendo.

Ἐκπέταλα. uocabantur pocula quædam latiora. πέταλα enim folia perampla dicuntur. Celius lib. 15. cap. 6.

Ἐκπετόμενος. ὁ. ὁ. uolucris, euolatilis.

Ἐκπεφυκότες. οἱ. enati.

Ἐκπεφυλοφορημένος. ὁ. ὁ. condemnatus.

Ἐκπήγνυμι. denso, colostro.

Ἐκπηγυλάω. μ. ήσω. π. ηκα. exilio. Neut genit.

Ἐκπηλίζεσθαι protendere, deducere, ἐξελίσσειν εἰς πῶμα, ἐκμυρύεσθαι. extrahere, propriè fila è pensо producere.

Ἐκπιέζω. μ. έσω. τ. εκα. exprimo, deprimo. Accu.

Ἐκπισθμός. dicitur quando ita ponuntur oculi ut exerti perseuerēt, & plus iusto patentes sint. id quod usu uenire solet athletis in certamine compressis.

Ἐκπίεσμα. τὸ. retrimentum quod ab expresso alicuius rei succo reliquum est: & succus ipse.

Ἐκπίησμα. αος. τὸ. fractio caluæ in multas partes

Ἔκπικρος. uehementer amarus. Bud. Com.

Ἐκπίμπλημι. expleo.

Ἐκπίνω. μ. ώσω. π. ωκα. ebibo. Neutr. absol.

Ἐκπίπτω. μ. εῦμαι. π. ἐκπέπτωκα. decido, excido. Itē degenero, desciscо à pristino instituto & mutor. Plato, εἰς ἀλλότριον εἶδος τῆς πολιτείας ἐκπίπτει. unde ἐκπίπτω τὸν λόγον, cum deficio sermone, & oratio mihi non suppetit, & cum memoria me deficit & destituit, Æschin. Item emano, exeo, & prodeo foras. Aristot. de Mundo. item emano ad uulgus. Id est ἔκφορος γὰρ ἔκπυος γίνομαι Plato Dionys. ὕλακτεῖν μὴ ποτε ἐκπίσῃ ταῦτα εἰς ἀνθρώπους ἀπαιδεύτους. Item ἐκβάλλομαι, ejicior, expellor & explodor, ut ἐξέπεσον τῆς ἀθλήσεως, pulsus est Athenis, Plutarch. Sic etiam & comœdia aut tragœdia dicitur ἐκπίπτειν, quando exigitur explodi turpiq; à spectatoribus: contrà ἐπιδέχεσθαι, quādo placet, quemadmodum Latinis. Bud Com.

Ἔκπλαγος. ὁ. ὁ. ἡ. horribilis, odiosus, mirabilis.

Ἐκπλαγότης. stupor, magnitudo.

Ἐκπλαγῆδαι. admirari, stupere.

Ἐκπλεθρίζειν. est genus quoddā certaminis obire, idq; in præscripta terræ dimensione cētum pedum. Ἀπλέθρου, quod est mensura centū pedum, &

dum, & ſexta pars ſtadij, uel iugerum. Gal. libro 2. ὑγιάνδν, dicit eſſe exercitij genus, quũ quis in plectro (quę eſt ſexta pars ſtadij) ultro citroque neutrobi tamen declinans, quolibet curſu iterato aliquid de ſpatio demit, quouſq; in unico ſpaciolo conſiſterit.

Ἐκπλδύρόσφα.τὰ. aptiora.

Ἐκπλέω.μ.δύσω.π.κα. enauigo.

Ἔκπλεως. plene, ad plus, cumulatiſſime. Cyrillus habet ἔκπλεω.

Ἔκπλεως.δ.ή. planus. Itẽ perfectus, expletus. Xenoph. τὰ ἅρματα τὰ ἀφ' ἑπτὰ ἁμαξῶν ἤδη λῦ, Currus uehendis falcibus accõmodi, iam tum expleti erãt. Item cumulatè expletus, ut apud eundem, Ἔκπλεω πάντα τὰ ἀρχῆς, omnia abſide ſuppetere apud Demoſth.

Ἐκπλήγδλω. indiſcrete.

Ἐκπλήθω.μ.ήσω.π.γκα. ſuppleo, expleo. Accuſ.

Ἐκπληκτικός.δ.ὁ. terribilis.

Ἐκπληκτικῶς. cum ſtupore.

Ἔκπληξις.ιος.ἡ. ſtupor, ſideratio, cogitationis ſtupor ex repentina conſternatione extrinſecus aduenientis.

Ἐκπληρόω.μ.ώσω.π.ωκα. expleo. Accuſ.

Ἐκπλήρωσις.ιΘ.ἡ. expletio.

Ἔκπλησις. tabes, quaſi percuſſio & ſtupor arborum, cum ſtirpes exareſcũt, abs tabido morbo exacti, eo modo quo homines ægri longa tabe defecti.

Ἐκπλήσσομαι.μ.ήξομαι.π.γμαι. ſtupeo, cum ſtupore admiror, attonitus fio, obſtupefio. Depõ.

Ἐκπλήσσω.μ.ήξω.π.γχα. perterreo, perterrefacio conſternatione afficio, in ſtuporem præ admiratione redigo, perculſum reddo. Accipitur pro ictu ſecuris excutio, apud Theoph. Accuſ. Bud. Com.

Ἐκπλινθδύειν. diſſoluere, lateres demere.

ἜκπλοΘ.ὁ. emiſſa claſſis, enauigatio.

Ἐκπλύω.μ.υῶ.π.υνκα. eluo. Actiu. accuſ.

Ἐκπλυτὸς.δ.ὁ. lauabilis, non retinens colorem.

ἘκπνδυματόμαιΘ. in uentum redactus.

Ἐκπνδυματόω. eximo ſpiritum, odorem tollo, Plutarch. metaphoricè uſus eſt, ἐκπνδυματδῦ τὸ ἄιημα καὶ τὸν τύφον. delere atq; eximere animis ſui opinionem.

Ἔκπνδυσις.ιος.ἡ. expiratio, cũ aërem reddimus reſpirando. Huic contrarium eſt ἀνάπνδυσις. Bud. Com.

Ἐκπνδύω.μ.δύσω.π.δυκα. expiro, exhalo. Item morior. Neut. accuſ.

Ἐκπνοή. expiratio.

Ἐκποδὼς. ſtatim, ad pedem.

Ἐκποδιώμ. eminus, procul. Ariſtoph. in Ran. ἄπα γε σεαὐτὸν ἐκποδὼν, εἰ σωφρονεῖς.

Ἐκποδὼν ποιεῖσθαι. amoliri, amouere ne quid ob.

Ἐκποιεῖσθαι. alienari, in adoptionem dari. (ſtet.

Ἐκποίησις.ιος.ἡ. alienatio.

ἘκποίητΘ.ὁ. dicitur qui datus eſt alicui à patre in adoptionem, iamq; à ſua familia alienatus eſt, atq; ubi id factum eſſet, ἐξοικίζεσθαι iam dicebatur eius familiæ in quam aſcitus erat. Dicitur etiam ἔκθεΘος. ab ἔκ, τὴν πθφὰν τὸ παιδίν, quaſi filius factitius. Differt autem πθὸ ἀναιρεθείς. nam is dicitur qui ob ſcelera è familia reiectus eſt à patre. Latini dedicatum appellant Bud. Com. Vide ἀκήρυκτΘ in Ammonio.

Ἐκποιῶ. in adoptionem do. Item ſufficio, ἱκανῶ. Theoph. ἐκποιόσης ἐπὶ ὥρας, tempore anni adhuc ſufficiẽte, hoc eſt pariendi ſpacium præbente. Item alieno, hoc eſt, emancipo.

Item efficio & conſumo. Ἐκποιῶ μᾶλλον ἀσκηλᾶ. ſubduco me è iudicio. Bud. Com.

Ἐκποκίζω. &

Ἐκποκιῶ. uello crines.

Ἐκπολεμέω.μ.ήσω.π.ηκα. uinco, debello. Amm.

Ἐκπολεμόω.μ.ώσω.π.ωκα. reddo inimicũ. Accuſat. Ammonius.

Ἐκπολέμωσις.ιΘ.ἡ. debellatio.

Ἐκπολιορκέω.μ.ήσω.π.ηκα. per obſidionẽ capio. Actiu. accuſ.

Ἔκπομα, uel ἔκπωμα, cum ω.αΘος.τὸ. poculum, cyathus.

Ἐκπομπδύω.μ.δύσω.π.δυκα. pando ſecreta, conuicior. Accuſ.

Ἐκπομπή. repudium, relegatio in exilium.

Ἐκπονέω.μ.ήσω.π.ηκα. elaboro, labore quæro, colo, excolo, exerceo, meditor. Neutrũ abſol. Bud. Com.

Ἐκπονηθείς. φτΘ.ὁ.ἡ. excultus, elaboratus.

Ἐκπονημένοι εὖ πόδας. qui pedibus iter facere aſſueuerunt. Xenoph.

Ἐκπονῶμαι. idem quod ἐκπονέω.

Ἐκπορδύομαι.μ.δύσομαι.π.δυμαι. exeo, egredior proficiſcor, procedo. Depon. Abſol.

Ἔκπόρδυσις.ιΘ.ἡ. proceſſio.

Ἐκπορδυτός.δ. procedens.

Ἐκπορθῶ. capio, duco captiuos, expugno.

Ἐκποριζομαι. &

Ἐκπορίζω.μ.ίσω.π.ικα. ſubminiſtro, ſuppedito, præbeo, comparo. Plutarch. ἀσφάλειαν ἐκπορίζω, Securitatem præſtet, Plato in Gorgia paſſiue uſus eſt.

ἘκπορπημένΘ.ὰ.ὸ. fibulatus, annectens fibulas.

Ἐκποτέω.μ.ήσω.π.ηκα. euolo. Neutr. abſol.

Ἐκπαλῶ. cicatrice obducere.

Ἔκπάλωσις.ιΘ.ἡ. obductio cutis, cicatrix.

Ἐκπραΰνω.μυῶ.π.υνκα. manſuefacio. Accuſ.

Ἐκπρεπής.έΘ.ὲ.ἡ. elegans, inſignis.

Ἔκπτωσις.ἡ. exuſtio, intenſio.

Ἐκπελαμαι.μ.ήδομαι.π.ίσμαι. emo. Depon.

Ἔκπεσμα.ατος.τὸ. ſcobes ex diſſecto ligno, utitur ea uoce Ariſt. initio. πθὶ γενέσ. τὴ φθορᾶς.

Ἐκπροθεσμᾶν. in mora eſſe. uerbum eſt in Pandec. Græcis. Bud. Com.

Ἐκπροθεσμίως ἥκειν. uenire ultra diem præfixum condictũmue.

Ἐκπρόθεσμος, ες ὑπερήμερος ἢ ὀφλήμασιν ἢ ὑποχέσεως, qui ad diem præſcriptũ nõ ſoluit debitum, aut nõ implet quod promiſit. Bud. Com.

Ἐκπρονοίας, conſulto.

Ἐκπροχαγῶς. paulatim, ſenſim.

Ἐκπροφανὴς palàm.

Ἐκπρύσσειν. alas motitare ac uerberitare, ut muſca in ſole. Lucian. in Encomio muſcæ. καὶ μὴν δλιγίστη γε κατὰ σὺν ταῶνας, εἴτις ἀτενὲς βλέποι δι' αὐτὴν, ὁπόταν ἐκπετάσασα πᾶς τὴν ἥλιον ἐκπρύσσηται, Et quidem pauonũ inſtar uariegata eſt, ſi quis attẽtius in eam oculos defigat, cum expanſis ad ſolem alis ſeſe uerberitat.

Ἐκπῆσαι. extendo.

Ἐκπῆδᾶν, ἐκπλῆσαι εδαι, obſtupefieri.

Ἐκπῶματα, τὰ. & ἐκπῶσεις ſunt Gal. teſte, oſſium ex propria ſede tranſmutationes, quæ tamen ſine fractura fiunt, uel articuli qui ſuis ſedibus excidũt, uocãtur etiam ἐξαρθρώσεις & ἐξαρθρώματα.

Ἔκπωσις.ἡ. lapſus, error, Strab. lib. 10. εἴτις ἔκπωσις πᾶς τὸ χεῖρον γένηται τῆ μουσικῆ, ſicubi muſica abutantur, & in deteriorem uſum conuertant.

ἘκπῶτΘ. ſine caſu. Aliquando enim ἐκ priuationis ſignum.

Ἐκπύδησις. repente.

Ἐκπύημα.τΘ.τὸ. &

Ἔκπύησις.ιος.ἡ. ſuppuratio, uomicã uertit Cop⁹,

Ἐκπυίσκω. ad ſuppurationem perducere.

Ἐκπυνθάνομαι.μ.δύσομαι.π.δυμαι. interrogo. Depon. Accuſ.

ἜκπυρΘ.ὰ.ὸ. feruidus.

Ἐκπυρόομαι.μ.ώσομαι. exardeo. Depon. & ἐκπυρέσσω Θ inflammatus Galeno.

Ἐκπυρόω.μ.ώσω.π.ωκα. incendo, accendo, inflammo. Accuſ.

Ἐκπυρέω.μ.ήσω.π.ηκα. igni luceo. Neut. abſol.

Ἔκπύρωσις.ιΘ.ἡ. exuſtio. Cæl. lib. 12. cap. 24.

Ἔκπυστον. quod iam clarum ac diuulgatum eſt, extra auditum atq; famam. ἔκπυστον γοιεῖσθαι, famam præuertere. Thucyd.

Ἐκπωλικῶς. παροχυμνάζεσθαι.

Ἔκπωμα.ατΘ.τὸ. poculum, cyathus.

ἜκρεκΘ. ſtipes.

Ἐκρεῖν. decido, effluo.

Ἔκρηγμὰ. locus abruptus, ſalebra. Item eruptio aquarũ in magnis imbribus. Bud. Com. Item pãni linamentiũe lacerati ſegmentum, ἀπέρισμα ῥᾴκους, apud Hipp.

Ἐκρήγνυμαι. erumpo. Plutarch. νότΘ ἐκραγεὶς ἄπιΘ τὸ μέγεΘ, Ventus incredibili magnitudine coortus. Rumpi enim uidetur cœlum cum huiuſmodi turbines & procellæ effunduntur ſuperne, Accipitur pro excandeſco, & in iram præcipitem erumpo, Gregor. Bud. ibidem.

Ἐκρηγνύω.μ.ήξω.π.ηχα. ſcindo, impreſſionem facio. Actiu. accuſ. à quo ἐῤῥάγην & ἐῤῥαγῆσαι, & ἐξέῤῥηξε τὴν ὀργὴν, prorupit in iram. Lucian.

Ἐκρηξις.ιΘ.ἡ. uociferatio.

Ἐκρίζω. eradico.

Ἔκριμμα.αΘος.τὸ. purgamentum.

Ἐκρυπίζω. flabello, excito, euentilo.

Ἐκρυπῶ.μ.ίψω.π.ιφα. proijcio. Acti. accuſ. iũg.

Ἔκρόη.ῆς.ἡ. effluxio, eruptio, ἐκροαὶ ποταμῶν flãminum lapſus.

Ἐκροφῆ. exorbet.

Ἐκρυέω. effluo.

Ἔκρυσις.ιΘ.ἡ. effluxio, uel fluxio, Interpres Gaza. Ariſtot. li. 7. De hiſtor. animal. tradit uocari τὰς ἐκρύσεις, hoc eſt, eas cõceptus corruptiões, quæ intra ſeptimũ diem fiunt: abortiones uerò ἐκτρώσεις uſq; ad quadrageſimum uocitari.

Ἐκχαλυδύω. irretio.

Ἐκσκέλωμαι. excreſcentis carnis uitium, quod in oſſibus cum euenit poſt fracturam ſanatam, dicitur ἐπανόρθωσις. Bud. Com.

Ἐκσείω.μ.έσω.π.ικα. concutio.

ἘκσηπτόμενΘ.ὸ. putrefactus.

Ἐκσιφωνίζω. per ſiphonem euacuo.

Ἐκσκυβάζομαι. exporto. Bud. Com.

Ἐκσκιαγραφημένον. adumbratum, umbratili pictura deſcriptum, ſimilitudinem referens, inchoatum, non perfectum.

Ἐκσκιασμένον. adumbratum.

Ἐκσπάω.μ.άσω.π.ακα. euello. Accuſ. (dere.

Ἐκσπερματίζω. ad ſemen peruenire, ſemen red-

ἜκσπονδΘ.ὸ.ὸ. excluſus à fœdere, uel à ſocietate, fœdifragus.

Ἔκστασις.ιος.ἡ. perculſio, ſtupor, mentis emotio, mentis alienatio ex pauore aliquo repentino. Hanc (inquit Valla) qui habet, Latinè dicitur mente captus, non dico cum de inſano loquimur, ſed qualis eſt ille apud Quintilianum, qui ad inſperatum amici ſubitumq; cõſpectum dicitur ſtetiſſe mente captus. Dionyſius ſic uocat abſtractionẽ mentis à corpore ad contemplanda cœleſtia, quæ etiam αὐταγωγὴ dicitur. Quidã definiunt, non diu perſeuerantem inſaniam:

hoc est, ὀλιγογλόνιον μανίαν, teste Galeno in Deffinitionibus. alij cõtrà, insaniam perennẽ, sed perperã, si Plinio credimus. Dicta enim ἔκστασις ἀπὸ τοῦ ἐξίστασθαι, quod qui hanc patitur extra seipsum phanaticus haberi potest. Ἔκστασις οἴνου, dicitur de uino, quod degenerare & corrumpi incipit. Hoc præterea nomini nũc somnum, nunc terrorem dici animaduertas. Cæl lib. 9. cap. 29. & Bud. Com.

Ἐκστατικός. ἡ. ὁ. qui mente facilè cõmouetur, attonitus, phanaticus, φῦθος numine afflatus. Item qui in furorẽ agitur, ὁ μῃσιάς, ὁ μῃσηγενὴς, ὁ ἐκμανείς furiosus, qui pronus est ad iracundiam furibundam, & facilè ad impotentiam animi erũpit, & in cæcos ac præcipites impetus, quales Cicero effrenatos appellat. Aristot. οἱ δὲ τῶν ῥοιζῶδῆ οἱ κάρηοιθυμοῦντες & ἐκστατικοί.

Ἐκστέλλω. μ. ελῶ. π. αλκα. orno, extramitto. Accus.

Ἐκστέφω. priuare.

Ἐκστένω. deplere, inanire, opponitur τῷ ὠθισθέναι. Eustath.

Ἐκστραγγίζω. excolo, stillatim exhaurio.

Ἐκστρατεια. ας. ἡ. &

Ἐκστράτευσις. ιδ. ἡ. expeditio militaris, & peregrinatio.

Ἐκστρατεύω. infesto exercitu exeo & inuado. Bud. Comment.

Ἐκστρεβλεύομαι. μ. εύσομαι. π. ὐμαι. castra loco. Depon.

Ἐκστρέφω. μ. έψω. π. εφα. muto, inuerto, in alium habitum commuto. ut ἐκστρέφω τὸ ἱματιον, ἀντὶ τοῦ τὸ πρὸς ἔσω μέρος, ἔξω μετατίθημι. Aristoph. in Pluto. ἐκστρέψας αὐτοῦ τὰ βλέφαρα ἐκστρέψας, ἵν' ὀφθαλμῶν μᾶλλον, id est, Oculos eius inuersos alleuit.

Ἔκσυσις. ῦσδ. in orificio aperiri.

Ἐκσφράγισμα. imago, effigies.

Ἔκτα. pro ἕκτατον. occidit.

Ἐκτάδην. porrectim.

Ἐκτάδιος. ἁ. ὁ. extensus.

Ἐκταδόν. extensim, aduerbium.

Ἕκταιος. sextus, ἕκτος. Suid. sex dierum.

Ἔκτακτοι. extraordinarij. Bud. Com. Vide in Appendice de uocabulis militaribus.

Ἐκτανής. ἑ. prolixus.

Ἐκτανύω. μ. ύσω. π. υκα. produco, id est, longo, extendo. Accus.

Ἐκταπεινῶνται. humiliantur.

Ἐκταράττω. obturbo, molestus sum.

Ἐκταρβημένος. stupens, attonitus.

Ἔκτασις. ιος. ἡ. productio. Figura quando syllaba anceps extenditur, aut breuis in longã sibi oppositam mutatur. Thryphon in appendice.

Ἐκτείνω. profero. Item τὸ παρατείνω, instruo aciem, παρασυντάττω, id est, compono ordines & agmen. Bud. Com.

Ἐκτεμῶ. μ. ῶ. π. ακα. produco, extendo, curo.

Ἐκτειχίσαι. extruere.

Ἐκτελεῖν τὴν δίκην. pœnas pendere, & ἐκτελεῖν καταδίκην, sententia dãnationẽ pferre Lucian.

Ἐκτελέσαι. perficitur.

Ἐκτελής. ἑ. ὁ. ἡ. perfectus.

Ἔκτελος. ἑ. ὁ. τὸ. prouentus fructuum.

Ἕκτεμα. τὰ. pustularum eruptiones in capite. Malim ἑλκέματα. uel ἑλκύματα.

Ἐκτέμνω. μ. ἐκτμήσω. π. ἐκτέτμηκα. excido, id est, castro. Accus.

Ἕκτηψις. ἑως. ἡ. assiduitas, perseuerantia, extensio, Accipitur pro copia & abundantia.

Ἐκτηφής. ἑ. ὁ. prolixus, intentus, animi non angusti, liberalis, sedulus, ἐνεργητικός.

Ἐκτηφῶς. ὁλοψύχως, προθύμως, omnib, uiribus, toto animo, prolixè, id est, admodum liberaliter. Cicero pro Flacco, Id non solum fecit, sed etiam prolixè cumulatèq; fecit, id est, ἐκτηφῶς.

Ἐκτέον. habendum est, λεκτέον. aduerbialiter.

Ἐκτετμημένοι. οἱ. castrati, spadones.

Ἕκτευς. ἑ. ὁ. triens, sextarius: est autẽ octo chœnicũ, ab eo dictus, quòd sit sextarius medimni, hoc est, modij. Bud. de Asse & Com. non enim eadem mensura Græcis ἑκτεὺς quæ Latinis sextarius cum hic sexta pars congij sit ille uerò longe maior, hoc est, medimni sexta pars sextarios nostros sedecim continens.

Ἕκτη, τέτη, τετάρτη. numismatum appellationes sunt.

Ἐκτήκομαι. colliquo, intabesco, Bud. Com.

Ἐκτήκω. μ. ήξω. μ. ηχα. liquefacio, tabifacio, macero, emarcesco, extenuor, unde ἐκτηκεδὼν quæ consumpta est & euomult. Accus.

Ἑκτημόριον. τ. τὸ. sextans, sexta pars.

Ἐκτίθημι. expono puerum, & expono in terram, hoc est, è naui educo in littus. Bud. Com.

Ἐκτικοί. οἱ. qui corporis habitum obsidente febre laborant.

Ἐκτικὸς πυρετός. febris hectica, stabilis, & difficulter eluibilis, sic dictum quod ipsum corporis habitum, hoc est, solidas partes corporis occuparit, hæc ubi nimiũ inualescit μαρασμώδης uocatur Galeno.

Ἐκτίλλω. euello.

Ἐκτιλλέσθαι, significat puellam demulcere, atque ita demum conciliare, ut uxorem ducas. ἀπὸ τῆς ἵππου quod arietem significat mitem ac mansuetum. Herodot. ἐκτιλώσασθαι τὰς λοιπὰς τῇ ἀμαζόνῳ. Hinc ἐκτιλώμενος Pausan. qui cuipiam familiaris est factus.

Ἐκτιμᾶσθαι. indicare, æstimare. Vendentis autem est, quod

est, quod & πριάσθαι dicitur & ἐπορλμᾶσθαι. Item ἐκτιμᾶται, ualde honoratur. Bud. Com.

Ἔκτιμος. expers honoris.

Ἐκτιναγμός. ὁ. ὁ. concussio.

Ἐκτινάσσω. μ. άξω. π. αχα. excutio, amolior. accus.

Ἐκτινύω. &

Ἐκτίνω. μ. ίσω. π. ικα. reddo, retribuo, rependo, exoluo, restituo, pœnas do & pendo, ἐκτίσαι ζημίαν, damnum resarcire Isocrati, & ἐκτίνειν τὰ βλαβέντα, damnari. Accus. Bud. Com.

Ἔκτισις. εως. ἡ. compensatio, remuneratio, Arist. Rhet. ad Alexand.

Ἔκτισμα. ατος. τὸ. retributio, pensio.

Ἐκτιτρώσκω. μ. ἐκτιτρώσω. π. ωκα. pario abortũ, abortio. Neutr. absol.

Ἐκτίω. μ. ίσω. π. ικα. reddo, trado, persoluo, repẽdo. Item condo, extruo. Accus.

Ἐκτοπέω. obstupefacio.

Ἔκτοσθεν. extrinsecus, pro ἔκτοθεν carminis causa, sicut ὄπιθεν pro ὄπισθεν.

Ἐκτοξωθείς. corruptus, compressus.

Ἐκτολυπεύσαι. elaborare, perficere.

Ἐκτορμίας. ἑ. ὁ. sculptor, excisor.

Ἐκτομή. ῆς. ἡ. excisio, exectio, id est, castratio.

Ἐκτομίας. ου. ὁ. exectus, castratus. Herodot.

Ἔκτομις. dicitur de uulua porcorum, quam Latini eiectitiam uocant.

Ἔκτομος. ueratrum nigrum, Hipp.

Ἐκτοξεύω. μ. εύσω. π. ευκα. exhaurio. Sumptũ est uel à pharetra sagittis exhausta, uel ab ijs quæ sagittis confecta pereunt. Accus.

Ἔκτοπος peregrinum, absurdum.

Ἐκτοπίζω. exigo procul, summouco, transfero, ὁ μεταβάλλω, sedẽ muto, & in aliam regionẽ commeo. Bud. Com.

Ἔκτοπος. ὁ. informis, ἄμορφος, apud Sophocl.

Ἐκτοπισμός. ὁ. ὁ. exilium, sedis mutatio, pro longinquitate & secessu utitur Strab. lib. 4. de Thule loquens, ἀσαφὴς, ἡ ἱστορία διὰ τὸν ἐκτοπισμὸν, eo quod procul semota sit.

Ἐκτοπίως. enormiter, ἐκτόπως, πλαδδέως.

Ἔκτοπος. ὁ. ὁ. intolerabilis, difficilis, peregrinus, uiolentus, magnus.

Ἐκτόπως. indecenter, ineptè, grauiter, supra modum.

Ἐκτορεῖν. excurro præscriptum terminum, exorbito, τὸ παθητικὸν. ὁδόμου ἐκβαίνω.

Ἕκτος. ὁ. sextus, paroxytonum.

Ἐκτός. extra, sine, præter, foras, oxytonum est.

Ἐκτοσθε. &

Ἐκτοσθεν. &

Ἐκτοσθι. extra.

Ἐκτραγῳδέω. μ. ήσω. π. ηκα. & ἐκτραγῳδῶ. tragicè aliquid narro, hoc est, cum amplificatione & commiseratione augeo, tragicè deploro, uel ita narro ut in admirationem euadere rem uelimus. Bud. Com.

Ἐκτραπεζώματα. τὰ. obsonia mensis imposita. Bayfius de uasculis.

Ἐκτραπελο. γ. ὁ. auersans communem naturæ modum, inuersus, qui plus iusto crescit. & ἐκτραπέλα apud Hermogen. interpretantur τὰ ἐκτετραμμένα τῆς ἰδέας, & ὁμολογουμένης φύσεως. quasi dixeris exorbitantia.

Ἐκτραχηλίζω. μ. ίσω. π. ικα. excollo, excido, præcipito, ceruicem frango. Accus.

Ἐκτραχύνω. exaspero.

Ἐκτρέπομαι. τὸ ἔξω ὁδὸν ἵστασθαι, diuerto, digredior, deflecto iter, à uia militari & plaustraria digredior. Ponitur pro auersor & fugio, ut abominandum, aut nefastum, ominosum. Lucian. καὶ ἐκτρέπεσθαι ὁλοσύντονον ὄψιν ὀδύσματα. Item decedo uia, non tamen honoris causa, ut cum alicui occurrere nolumus. Demosth. ὅτε ἐκτρέπεσθέ με νῦν ἐπαντῶν. Sic & Cæsar, Quibus ita interdictum est, ij omnes decedunt, aditum sermonemq; diffugiunt. Item mutor, ῥῃσιάσθαι καὶ μεταβάλλω, & degenero. Bud. Com.

Ἐκτρέπω. ἐψω. π. αφα. conuerto, detorqueo, deflecto, euito. Actiu. Accusat. Iulianus apostata utitur pro rotundo, aut refringo aciem, ὅπλα τὰς ἄκμὰς οἷονεὶ μολίβδου δίκην ἐκτρέπειν εἰδότα, arma ferrea quæ telorũ cuspides, uelut plumbeos mucrones retundere queant.

Ἐκτρέφω. μ. έψω. π. αφα. enutrio. Accus.

Ἐκτρέχω. μ. ἐκδραμοῦμαι. π. ἐκδεδράμηκα. excurro. Neutr. genit. iung.

Ἐκτριβή. separatio.

Ἐκτρίβω. μ. ψω. ω. αφα. extero.

Ἐκτετριμμα. ὸ. attritus.

Ἐκτριχωδὴς. euulsus, læsus.

Ἔκτριψις, inclinatio ad latus. Hipp.

Ἐκτροπή. ῆς. ἡ. diuortium, digressio, ἡ παρόδος, Aristoph. βατ. Item degeneratio, mutatio. Bud. Com.

Ἐκτροπία. uel potius ἐκτρόπιον. morbus quando palpebræ deorsum conuersæ sunt. alij ἐκτρόπιον. τὸ. uocant cum inferior palpebra ita conuelliture ut album oculi non tegat.

Ἐκτροπίας, & τροπίας uappa, uinum, quod deterius factum est, & uappescit Bud. Com.

Ἐκτροφή. ῆς. ἡ. educatio, nutrimentum.

Ἐκτυγῶσαι. extenuare, oblinere, accidere, τειτρώω, καταναλίσκω, τρυχῶ, ἀποκναίω, τειώσω. Liuius, Acciſæ à Camillo Volscorum res, id est, ἐκτετυχωμένας. Bud. Com.

Ἐκτυπῆσαι. crumpere.

Ἐκτρυφᾷν. cum datiuo, idem quod ὑβρυφᾷν.
Ἐκτρύχω. extero, ἐκτρίβω.
Ἔκτρωμα ατ⊙. τὸ. &
Ἐκτρωματίας. ου. ὁ. abortiuus.
Ἔκτρωσις. abortus.
Ἐκτρωσμοί. οἱ. abortiones, ut Gaza uertit apud Aristotelem.
Ἐκτυλόω. extero, amolior apud Actium.
Ἐκτυπάομαι. sono, crepo.
Ἐκτυπίας. ου. ἡ. sculptura.
Ἐκτυπόω. assimilo, exprimo.
Ἔκτυπ⊙. manifestus.
Ἐκτύπωμα. τὸ. effigies.
Ἐκτυφλῶσαι. lædi oculis, & tãtum non obcæcari.
Ἐκτυφλόω. μ. ήσω. π. ωκα. excæco.
Ἐκύκα. meditareris.
Ἐκυρά. ᾶς. ἡ. socrus.
Ἐκυρός. ὁ. socer.
Ἐκφαίλιω. manifestè.
Ἐκφαυλίζω. enarro.
Ἐκφαίνομαι. μ. ᾶνθ. π. αμαι. eluceo. Depon.
Ἐκφαίνω. μ. ανῶ. π. αγκα. manifesto, ædo, prodo, quod occultum est & arcanum, enarro. Bud. Comment.
Ἐκφανής. έ⊙. ὁ ἡ. insignis, illustris, manifestus.
Ἐκφανίζω. indico.
Ἔκφανσις ἀγαγόρευσις. narratio. Bud. Com. manifestatio, declaratio.
Ἐκφανῶς. expressè, euidenter.
Ἐκφανῶι. multi.
Ἐκφάντορες & ἐκφαντορικοί, ὑποφυλὴ τάξεις. dicuntur angelorum ordines, qui diuina interpretandi munere funguntur, & quæ diuinitus acceperunt, aut à superioribus ordinibus hauserunt, deinceps infimis ordinibus quasi per manus tradunt, & illi rursus uiris sanctis enunciant & produnt. Bud. Com.
Ἐκφαντορία. pro doctrina rerum reconditarum mysticarumq; interprete & enarratrice. Bud. ibidem.
Ἐκφατνίσματα. τὰ. purgamenta, reijculamentáue quę abijci solent, dum purgãtur ἀμάξιναι, hoc est, præsepia.
Ἐκφαυλίζω. μ. ίσω. π. ικα. siue ἐκφαυλίω. uilipendo, despicandum ostendo, quod eleuare dicitur Latinis. Cicero de Orat. 2. Mouere risum Oratoris est, quod frangit aduersarium, quod impedit, quod eleuat, quod deterret, quod refutat, deridendum propino.
Ἐκφέρομαι. fero, aufero, id est, mercor, reporto, φέρομαι. Demosth. Accipitur subinde pro suo actiuo. Et aliquando passiuè pro rapior, auferor, & in transuersum agor, ut qui fluctibus & undis æstuq; auferuntur. Aristot. ἐκφέρεσθαι ὑπὸ πράγματος, Qui à re ipsa transuersus agitur. Bud. Com.
Ἐκφέρω. μ. οίσω. π. ενκα. effero, produco, id est, emitto. Item effero funere, Antiph. Item narro, commemoro. Plutarch. Item refero ad senatum uel consilium, ut ἀναφέρω. Item prodo, defero, arcanum enuncio & foras effero, κατηγορεύω, diuulgo, Aesch. Item ἐκφέρειν dicitur equus, qui sessorem contumaciter aufert, hoc est, qui in alterum duntaxat latus flectitur propter oris contumaciam. Demosth. pro edere, & proferre usus est, πρὶν ἔξω τὸ λεῖγμα ἀξαυλωσχότος πρὸς ἑαυτόν. Et hoc de se specimen edente. Ἐκφέρειν etiam fœminæ dicuntur apud Aristotelem lib. 7. De histor. animal quæ uterum ad exactos menseis perferũt.
Ἐκφέρειν χραφὴν, postulare aliquẽ, & idem quod ἀναφέρειν χραφήν. Ἐκφέρειν πόλεμον, inferre bellum Hocr. Bud. Com.
Ἐκφεύγω. ἐκφεύξομαι. π. φυγα. effugio. Accus.
Ἔκφορᾶς. eiectus, ὁ ἐξ ἧς πατρίδος ἐξελθών.
Ἐκφυσάω. ebullio, enascor.
Ἐκφλογίται. inflammatur.
Ἐκφλύειν. ebullire.
Ἐκφοβέω. μ. ήσω. π. ηκα. exterreo.
Ἔκφοβ⊙. ος. ὁ. timore exterritus.
Ἐκφοιτάω. μ. ήσω. π. ηκα. procedor, egredior.
Ἐκφορά. ᾶς. ἡ. pronuncio. Item elatio funeris. ἐκκομιδή. Lys. Bud. Com.
Ἐκφορέω. μ. έσω. π. ενκα. effero, ἐκφέρω. Demosth. pro pignorari, & ἐκπεφορημένα σκεύη, pignora capta dixit Bud. ibidem.
Ἐκφόρημα. ατ⊙. τὸ. &
Ἐκφορία. ας. ἡ. &
Ἐκφόριον. ου. τὸ. fructus, fructificatio.
Ἔκφορ⊙. ος. ὁ. ἡ. aberrans, πλάφορ⊙. Item proditus, peruagatus, uulgatus, peruulgãdus, promulgatus. Gregor. ἔχεις τὸ μυστήριον τὰ ἔκφορα. Item concitatus, percitus. Synes. Bud. Com.
Ἐκφράσαι. exprimere.
Ἔκφρασις. ι⊙. ἡ. descriptio, explanatio, pura meraque enarratio seu explicatio. Hesych. λόγος φανερῶν, id est, euidentem sermonem, orationem ue interpretatur. Cæl. lib. 7. cap. 40.
Ἐκφρασμός. ου. ὁ. elocutio, interpretatio.
Ἐκφράττω. obstructiones amoueo. Dioscorides libro tertio.
Ἐκφροντίζω. excogito, consulo.
Ἐκφρόνως. αὐθάδως. citra mentem, stultè.
Ἐκφρύω. syncopa à φέρω, emitto. Bud. Com.
Ἔκφρων. ον⊙. ὁ. ἡ. amens. ἀξεσηκώς.
Ἐκφυάς. άδος. ἡ. appẽdix, ut Gaza reddit ex Arist.
Ἔκφυής. έ⊙. ὁ. ἡ. præstans ingenio.
Ἐκφυλοφορίαι. ῶν. remotiones, eiectiones è tribu, è populo

bu, è populo, è senatu, quæ frondium suffragijs fiebant. Etym.
Ἐκφυλλοφορῶ. senatu aliquem uel ordine moueo & eijcio, obreptitium è tribu uel populo eijcio. Dictum à frondibus, quibus suffragiorum loco utebantur. Bud. Com. Vide Chiliad. Erasmi.
Ἔκφυλος. ς. ὁ. ἡ. terribilis, præter naturã existens, alienus.
Ἔκφυμα τὸ. ἀξάνθυμα.
Ἐκφύομαι. enascor, exorior.
Ἐκφυρμα. τ⊙. τὸ. recrementum, σκύβαλον, πῶμιον. Nicand. scholiast.
Ἐκφυσάω. μ. ήσω. π. ηκα. efflo. Actiu. accus.
Ἐκφύσημα. ατος. τὸ. efflatio, uenti sibilus.
Ἔκφυσις. ι⊙. ἡ. excrescentia, exortus.
Ἐκφύω. produco, germino.
Ἐκφωνέω. μ. ήσω. π. ηκα. pronuncio. Accus.
Ἐκφώνησις. ι⊙. ἡ. pronunciatio.
Ἐκχείρημα. audacia.
Ἐκχέδην. cum omni studio.
Ἐκχιλίδδειν. negligere, uilipendere, apud Pausan.
Ἐκχέω. μ. ήσω. π. ηκα. effundo. Accus.
Ἐκχιλόω. μ. ώσω. uasto, in solitudinem redigo.
Ἐκχοΐζω. fodio.
Ἐκχυλίζοντες. liquant humorem.
Ἐκχυλίω. exugo, ἐκπιέζω, eliquo Gaza uertit.
Ἐκχυμίζω. idem, & perfruor.
Ἐκχυμάδη. succum effundere. Hipp. de uenis deruptis, ac sanguinem fundentibus.
Ἐκχύμωμα. &
Ἔκχυμωσις. sanguinis collectus in loco contuso. Bud. Comment. Quæ uero ἐκχύμωσις Græcè dicitur plurimum unà cum contusione ruptioneq; incidit, inquit Gal. Therap. lib. 4. fuggillata caro, sanguis concretus. Significat etiam euacuationem. Gal. lib. 6. Epide.
Ἐκχυρώματα. ἀπὸ ποιώδους συλλογαὶ, cespites, uel collectiones herbarum. Quid si legas ἄχυρώματα.
Ἐκχυτεῖν. reijcio.
Ἐκχύω. circunfundo. Ioseph. lib. 2. περὶ Ἰουδαίων πολὺς ὄχλος ἐπὶ τὸν θέαν αὐτοῦ, Iudæorum multitudo circunfusi properabant uisendi eius studio.
Ἐκχωρέω. μ. ήσω. π. ηκα. excedo, cedo. Datiuo.
Ἐκψύχω. μ. ύξω. π. υχα. expiro, animo deficio, λιποθυμέω. Neutr. absol.
Ἑκών. όντ⊙. uoluntarius, ultroneus, ultrò.

Ἐλάα. ας. ἡ. fructus oleæ, ἐλαία uerò arbor.
Ἐλάδιον. parum olei.
Ἐλάζω. gradior.
Ἐλαθέις. ὁ. ἡ. transfixus.
Ἐλαθρός. calefactus à sole.
Ἐλαία. ας. ἡ. oliua arbor.

Ἐλαίαγνο⊙. ὁ. oleaginus, planta in lacu Orchomenio nascens.
Ἐλαιάδες. oleæ arbores.
Ἐλαίζειν. oleas colere. Etym.
Ἐλαΐζειν. circa oleas laborare.
Ἐλαΐζων. ὁ. colore oleæ.
Ἐλαιατίς. ίδ⊙. ἡ. locus palustris.
Ἐλαιήρης. ἐρ⊙. ὁ. ἡ. oleosus, ἐλαιώδης. Nicand.
Ἐλαιόβλυτ⊙. ς. ὁ. oleo irrigatus.
Ἐλαιόβυκ⊙. ς. ὁ. oleum continens.
Ἐλαιοκομέω. oleas curare.
Ἐλαιόκομοι. οἱ. cultores olearum. Etym.
Ἐλαιολόγ⊙. ς. ὁ. olearum collector.
Ἔλαιον. ς. τὸ. oleum.
Ἐλαιός. ὁ. ἡ. miscens uenenum, φαρμακοῦς.
Ἐλαιοπώλιον. ς. ὸ. ubi oleum uenditur.
Ἐλαιοπός. oleosus.
Ἐλαιοτροχέον. ubi oleum conficitur.
Ἐλαιόστρυγον. fex olei, amurca.
Ἐλαιόφορον. ς. τὸ. omne uas olearium.
Ἐλαιόφυτον. ς. ὸ. oliuetum.
Ἐλαιόω. splendidũ facio aut pingue & sordidum.
Ἐλαιών. ῶν⊙. ὁ. cella olearia, oliuetum. Cyrill.
Ἐλείσιε. strepuit, crepuit.
Ἐλαμῖται. οἱ. Elamitæ, Parthi.
Ἐλάναι. ἁι. faces, lãpades, ab ἔλη, id est, calor. Eustath. Iliad. ν. ἔλαρ. ρος. ὸ. auxilium.
Ἐλάφη. ἡ. Titij centimanis gigantis mater.
Ἐλάφας. αντ⊙. ὁ. ἡ. profectus.
Ἐλασπάσκω. impello, conturbo. Accus.
Ἐλασείω. ab ἐλαύνω. expeditionem affecto, & molior, apparoque. Lucian. in Charonte. καὶ νῦν ἐλασείειν λ ὦν λυδίαν ἐστιν. Et nunc moliri expeditionem uidetur in Lydiã. Bud. Com.
Ἐλασία. ας. ἡ. impulsio, ὄλωξις. Item uectatio, equitatio. Bud. Com.
Ἐλασίβροντ⊙. ς. τὸ. tonitru agitatus, more tonitrus impulsus, magnificus.
Ἔλασις. ἐλασία. Bud. Com.
Ἔλασμα. ατ⊙. τὸ. plica πύξ. frustum.
Ἔλασμός. ὁ. τὸ. lamina, frustum.
Ἔλασσον. ον⊙. τὸ. minus.
Ἐλασσόω. ῶ. minuo, hinc ἐλασσῶν apud Cyrillũ.
Ἐλάσσωμα. ατ⊙. τὸ. uitium, detrimentum.
Ἐλάσσων. ον⊙. ὁ. ἡ. minor, ad numerum aliquando refertur, paucus. Etym.
Ἐλασσῶν. ῶνθ⊙. ὁ. minuens.
Ἔλατρον. τὸ. quod impellitur, siue quod impellit. Etym.
Ἐλατρῶ. pro ἐλατῶ. ago, pello.
Ἐλάτεια. ἡ. urbs Phocidis. Etym.
Ἐλάτειρα. expultrix, ὀλωξεία, ἀπελαστική. Bud. Com.
Ἐλατεύς. έ. ὁ. qui est ex Elatea, nomẽ gentile. Etym.

Ἐλάτηρ. ηρος. ὁ, ables. Est etiam plantæ cuiusdam maritimæ species, quæ petris adnascitur. παρὰ τὸ ἐλάω. Etym. Ἐλάτη. Gal. interpretatur τὸ ἀπαλὸν ἐκβλάσημα τοῦ φοίνικος tenellum germē palmulæ fructus. Item extimus cortex, qui palmã operit, ἄλλη alio nomine dictus. Item remus. Est & proprium nomen heroinæ, sororis Othi & Ephialtæ, teste Eust. Iliad. ξ præterea clarum Phocidis oppidum, ut idem annotat.

Ἐλατής. ῆτος ὁ. missus placenta latus, quod in latum extensus manibus subigatur, Eust.

Ἐλατήρ. ῆρος ὁ. auriga. Item expulsor, & remex. Vnde

Ἐλατήριον. τὸ. agitatorium, elaterium, quo Plinius utitur tanquam nomine in Latinitatẽ recepto, medicamentum factum ex cucumere quo uenter purgatur, Romani anguinum & syluestrem cucumerem uocant. Bud. Com.

Ἐλάτης. ου. ὁ. Neptunus dicebatur apud Athenienses. Item extrema & latior pars remi in nauigio, significatione à palmæ arboris parte potius quàm à palma manus ducta. Palmulam Latini uocant. Vnde Maro, Et læuas stringat sine palmula cautes. Item nouus, & iamiam nascens in palma fructus.

Ἐλαλικός uenatorius.

Ἐλατίνη. ἡ. herba murali herbæ similis.

Ἐλαττάω. ῶ. ὁ. abiegnus.

Ἐλατός. ἡ. όν. ductilis. Ἐλατὰ uocat Aristot. ea quæ aqua non constant, & igni emollibilia sunt, ut ferrum & cornum & ligna: ἐλατὰ μὲν ὄντα ὑδατος ἀλλὰ μαλακτὰ πυρὶ. οἷον σίδηρος & κέρας καὶ ξύλα, & paulò post, ἐλατὰ μὲν ὄντα τῇ σκληρύνσει δύναται ἅμα εἰς βάθος καὶ πλάτος τὸ ἐπιπεδωθῆναι στιλπνά, hoc est, ductilia quæcunq; eodẽ ictu possunt semel, tum in latum tum in imum summam partem transponere.

Ἐλατρον. indumentum, succinctum.

Ἐλαττονάκις uarie.

Ἐλαττονέω. μ. ήσω. π. ηκα. minuo. Accus.

Ἐλαττόομαι. cedo, inferior sum. Genit. Item imminuor, deteriore cõditione sum, μὴ emor, & ἐλαττωμένοι τῷ βίῳ παντὶ Isocrati dicũtur qui tota oberrant uia, uel uita, deculpati, celeribus obruti.

Ἐλαττόω. μ. ώσω. π. ωκα. minuo. Actiu. accus.

Ἐλάττων. comparatiuum à μικρός, minor. πρὸς ἐλάττονα ποιεῖν, contemnere. Ἔλαττον φρονέομαι, posteriores partes fero, alijs cedo. Ἔλαττον ἔχω, uincor & superor in ludo uel alia re, deteriore conditione uiuo, Ἐλάττων ἢ κατὰ τὴν αὐτοῦ φύσιν, inferior quàm pro suo ingenio atq; animo. Ἐλάττων χρημάτων, minor siue inferior pecunijs, id est, sordidus. Bud. Com.

Ἐλάττωσις. εως. ἡ. diminutio, defectus.

Ἐλαύνομαι. dicitur equito, sed de equo, sicut ἐλαύνω de uiro.

Ἐλαύνω. μ. άσω. π. κα. insequor, uexo, insector. παρὰ τὸ ἕλω, ἐλύω, ἐλαύω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ α. Etym. Vnde Herodian. νεῦσί τε φλοιώσεως τῶν ἔργων ἐλαυνόμενος. Stimulante eum conscientia scelerum. Et Pausan. τὸ γὰρ χρεὼν ἤδη οὗ μεσηλικίας ἤλαυνεν, fatum iam exagitabat & exercebat Messenios. Sic ἐλαύνειν λοιμός. τὰ ὑποζύγια, fatigat, καταπονεῖ. Interdum remigo. κωπηλατῶ. Xenoph. Interdum agito currum. Lucian. ἅμιλλα καὶ ἐλάσεως τέλμορ. Interdum expeditionem ago, Pausan. Interdum expello. Vnde ἐξωπλατεῖν, externos eijcere, alienos abigere, Plutarch. 8 Symp. Interdum promouere, progredi, euadere, ut πρὸς ἄκρον εὐπορίας ἐλπλάσῃ καὶ ηὐφρᾶς, Chrysost. de diuite Euangelico. Sic εἰς ἄκρον τῆς παιδείας ἐλήλακώς, pro eruditissimo, Plutarch. Interdum equitare, in acie incedere, equoq; uehi: & id de equite, sicut ἐλαύνεσθαι de equo. Xenoph. in Hipparch. Interdũ arcessere & accusare, ut ἐλαύνειν ἀσεβείας, arcessitur impietatis. Interdum refertur ad eas res quas producere solemus, ut est ferrum, siue æs, quod ἐλαύνειν dicimur & ducere. hoc est, ductile opus facere. Sic ἐλαύνειν τοῖχον, ducere murum. Sicut Cæs. De bel. Gall. 1. Murum in altitudinem pedum sedecim, fossamq; perducit. Bud. Com.

Ἐλαφεῖν. fugere more cerui.

Ἐλάφειον. ου. τὸ. cornu, uel caro cerui.

Ἐλαφηβόλος. ου. ὁ. ceruinus. etiam meticulosus Metaphoricè. Etym.

Ἐλαφηβολία. ας. ἡ. uenatio ceruorum.

Ἐλαφηβολιών. ῶνος. ὁ. December à ceruis dictus, qui eo mense Dianæ immolabantur. Etym. rectius cum Athenæo libro tertio deipnosop. Februarium mensem interpreteris: sic & Gaza sentit.

Ἐλαφηβόλος. ου. ὁ. uenator ceruorum, qui ceruos iaculatur, ab ἔλαφος & βάλλω. Sed generaliter apud Homerũ accipitur pro quouis uenatore.

Ἐλαφινος. η. ὁ. hinnulus.

Ἐλαφις. ίδος. ἡ. nomẽ auis, quasi dicas ceruariam apud Aelianum de Aucupio.

Ἐλάφιον. ὁ. cicuta, κώνειον.

Ἐλαφόβοσκον. ὁ. allium.

Ἔλαφος. ου. ὁ. ἡ. ceruus, cerua, quasi ἐλαφρός. ἢ παρὰ τὸ ἕλειν τὸ κνᾶσθαι ὅσα τῶν μυκτήρων, ἢ καὶ τὸ ἕλκειν οὖν ὄφρυς. uide Etym. De ceruis scribunt Aristoteles, Aelianus, & Oppianus de uenatione, de cerui cornu Orpheus inter lapides.

Ἐλαφρόω, alieno.

Ἐλαφρία. ας. ἡ. leuitas & stultitia.

Ἐλαφρόδυτης. tunica illa tenuis, qua testiculi inuoluuntur.

Ἐλαφρός. ά. όν. leuis, agilis, ueles (uide ὁπλῖται in Appendice de uocabulis militarib.) facilis portatu. Cretensibus & Iupiter sic dicebatur.

Ἐλαφρότατος. η. ον. pro mansuetissimo uteres dixerunt. Etym.

Ἐλαφρότροφος. leuius, facilius.

Ἐλαφρύω. μ. υνῶ. π. υνα. alleuio. Accus.

Ἐλάχεια. ας. ἡ. parua, μικρά, apud Nicand. ἐλαχεῖα δὲ φαίνεται ἀρὴ.

Ἐλαχιστα. minimè, pauciſſimè.

Ἐλάχιστος. η. ον. minimus.

Ἐλαχισότροφος. inferior, posterior. παρὰ τὸ ἐλαχύ, τὸ ἀφαιρῶ. Etym.

Ἐλαχίων. ονος. ὁ. ἡ. minor, uilior, pauperior. Etym.

Ἐλαχύς. uilis, paruus, pauper. παρὰ τὸ ἐλαύω, τὸ ἀφαιρῶ. Etym.

Ἐλαχύτερος. ὁ. uilior, minor, pauperior. Etym.

Ἐλάω. μ. άσω. π. ακα. faturo, remigo, impello, produco, insequor, &c. sicut ἐλαύνω. Ἐλᾷν aũt infinitiuum non pro ἐλαύνειν, sed pro ἐλάσειν Ionum more in futuri significatione usurpatur, de quo Bud. Com.

Ἐλαών. ῶνος. ὁ. oliuetum, Cyrillus.

Ἐλάων. ονος. ὁ. insequens.

Ἐλδομαι. cupio, curo.

Ἐλδωρ. ορος. τὸ. desyderium, concupiscentia.

Ἐλέα. ας, ἡ. Elea urbs Italiæ Phocẽsium colonia, Zenonis patria, qui Eleates dictus est. (tex.

Ἐλεαγνος. ου. salix amerina, furculaceus est frutex.

Ἐλεαίρω. μ. ήσω. π. ηκα. misereor, ἐλεῶ. Neut. accus. ἐλεεῖς. uelis auis, ut Gaza reddit ex Aristotele.

Ἐλεάστρος. coquus. uide Ammo. ἑστιάτωρ. suprà.

Ἐλεάτωρ. ορος. ὁ. λεπτοκλέπτης βασιλικός qui ad regiam mensam conuocabat, ab ἔλεος, quæ mensa est culinaria. Eust. Iliad. 9.

Ἐλεγαίνειν, uel ἐλεγαίρειν. desipere, intemperanter agere.

Ἐλεγεινός. ὁ. molestus, lugubris.

Ἐλεγεία. ας. ἡ. &

Ἐλεγεῖον. ου. τὸ. elegia: mœstum poëma.

Ἐλεγεποιός. οῦ. ὁ. confictor elegiarum.

Ἐλεγέω. ω. ὁ. uersus ad, mœstitiã, ab ἐλεέω, uel ab εὖ, quod in luctu dici solet, & λέγω: uel ab εὖ & λέγω quòd mortuis bene precari solent.

Ἐλεγκτικός. argutus ad refellendum instructus.

Ἐλεγμός. ὁ redargutio.

Ἐλεγῖνος. ὁ. piscis nomen apud Aristotelem, Gaza eleginum uertit.

Ἔλεγος. ου. ὁ. luctus.

Ἐλεγτός. ἡ. όν. ἐλεγμός.

Ἐλεγχέιν. ἡ. idem.

Ἐλεγχεσύγαμος. ου. ὁ. coniugij fidem testans ac cõprobans, Rheni epith. Epigr. legitur & ἐλεγχιγάμος, de quo in Stromat. nostris & Iulian.

Ἐλεγχής. uituperandus.

Ἐλεγχία. ας. ἡ. increpatio, improperium.

Ἐλεγχις. ου. ὁ. redarguendus, exosissimus.

Ἔλεγχος. ου. ὁ. argumentum, probatio, examen, pro eo quod uulgò tabulam uocant, index, deprehensio. ἐλεγχος ἀκριβής, diligẽtior rerum perueſtigatio, & certior quædam probatio Luciano. Vide μάρτυς in Ammonio. Plinius elenchos uocat fastigiatæ longitudinis margaritas. Est & unio (gemmam dico) turbinatus ac in fastigium se colligens, apud Arrianum.

Ἐλέγχομαι. &

Ἐλεγχω. μ. ἐγξω. π. εγκα. arguo. Item argumentis conuinco, confuto, refello, argumentis ostendo & probo, inuestigo, deprehendo, explo ro ualorem. Accus.

Ἐλεδλαιός. simplici λ secũdũ Suid. ὁ ἐλεεδλαιός.

Ἐλεδόνη. ης. ἡ. heledona, polybi species aquatilis septenis pedibus, teste Aeliano. apud Aristot. Gaza Græcam uocem relinquit: scribitur aliquando sine aspiratione quod non placet, nam ἀπὸ τοῦ ἕλειν, id est, à cupiendo dicta uidetur.

Ἐλεῖν, pro ἑλεῖν. amplecti, οἰκτείρειν.

Ἐλεῖν ἐρήμην. indicta causa damnare, Bud. Com.

Ἐλεϊνῶς miserabiliter.

Ἐλεϊνολογέομαι. conqueror.

Ἐλεϊνός. ὁ. miseria miserabile.

Ἐλεϊνός. ὁ. ὁ. miserabilis.

Ἐλεέω. μ. ήσω. π. ηκα. misereor. Neutr. Absol. Ἐλεεῖσθαι. misericordiam consequi.

Ἐλεημοσυνή. ης. ἡ misericordia.

Ἐλεήμων. ονος. ὁ. misericors.

Ἐλεητύς. ύος. ἡ. misericordia.

Ἐλεθαίρειν. lasciuire.

Ἐλεθήρ. ῆρος. aqua sole calefacta, ab ἔλη, ὑπὸ βέρω.

Ἐλέη. & ἔλα. splendor aut calor solis, & potus salitus. Itẽ Iunonis apud Cyprios cognomentũ.

Ἐλειτης. ου. ὁ. feruidus, ab ἔλη, æstus, calor, ἐλήτω. λέοντος.

Ἐλθορής. calidus, insolatus.

Ἐλδοί glires, ut Gaza uertit in Aristotele, propa roxytonum.

Ἐλδονόμος. ου. ὁ. in palude pascens.

Ἐλδος ἕλινον. paludapium.

Ἐλεινύω. milito.

Ἔλεος. locus angustus, palustris.

Ἐλελεῦ. ἰὼ ἰὼ φώνημα, siue (ut ait Suidas) ἐπίφθεγμα πολεμικόν, acclamatio bellica.

Ἐλελίζω. μ. ίσω. π. ικα. clamo in bello.

Ἐλελίσφακος. ου. ὁ. saluia, herba similis dictamo.

Ἐλελίζω μ. ἕξω π. ιχα. uerto. Accus.

Ἑλένη ἡ. Helena. Item fax, torris: & dira & minax stella nautis exitium portendens.

Ἑλένιον. helenium herba, enula.

Ἑλενοί. τὰ τῶν. ἀμπέλων πλήματα. palmites, sarmenta, clauiculæ uitis.

Ἑλεοσλύτης ου. ὁ. mensæ minister.

Ἑλεόβρεπτος. ου. ὁ. ἡ. nutritus in palude, uliginoso in solo nascens.

Ἑλεοσέλινον. ου. τὸ. apium paluſtre, paludapium uocare licet.

Ἔλεος. ους. τὸ. &

Ἔλεος. ους. ὁ. misericordia. proparoxyt.

Ἐλεός. ᾶ. ὁ. oxytonum, auis proprium apud Aristotelem, à Theodoro uertitur aluco, & etiam fluuij. Cyrillus. Ponitur interdum pro mensa coquinaria, ut Homer. κρὰς εἰν ἐλεοῖσιν ἔχουσαν. Vide ἐλέκτρος. in Ammonio.

Ἑλέπολις. ιος. ἡ. machina bellica deuastandis urbibus accommoda.

Ἑλεσσίδες. ων. loci paluſtres, aut potius petroſi.

Ἑλετός. ᾶ. ὁ. captabilis.

Ἐλευθερία. ας ἡ libertas, liberalitas. Plato utitur pro ἀποθάλασσις & defunctione, πανταπασι γὰρ τοιούτων φῦ τῷ γήρᾳ πολλὴ εἰρήνη γίνεται καὶ ἐλευθερία.

Ἐλευθεριάζω. liberè ago, libertatem uſurpo. Cratetes Diog. ἐκ μὲν οὖν πλούτου ἥκιστ' ἐλευθεριάζω μοι, A diuitijs quidem conſtat nobis libertas. Ἐλευθεριάζειν etiam dicuntur errones & fugitiui ὅταν πλανῶντ. Bud. Com.

Ἐλευθέριος. ου. ὁ liberalis, ingenuus. Iouis epitheton.

Ἐλευθεροπρεπάσμον. ᾶ. τὸ. crimen plagij.

Ἐλευθερίως. liberaliter, ingenuè.

Ἐλευθεριότης. ητος. ἡ. liberalitas.

Ἐλευθεριωτικὸς. qui liberos reddit.

Ἐλευθεροπρεπής. ές. ὁ. ἡ. munificus, liberalis.

Ἐλεύθερος. α. ὁ. ingenuus, liber, & ἐλευθέριος. ία. Herodianus, δῆλα δὴ ἐλευθερίως χειόμενον.

Ἐλευθεροστομία. ας ἡ. libertas loquendi.

Ἐλευθεροστομῶ. liberè loquor, παῤῥησιάζομαι.

Ἐλευθερόω. μ. ώσω. μ ωκα. libero, id est, liberum facio. Accus.

Ἐλευθήρ. ῆρος. ὁ. Bacchi cognomen apud Plutarchum in Sympos. & urbs Bœotiæ, & mons ubi à furore liberatus fuit Bacchus.

Ἐλεύθω. μ. ἐλεύσομαι. μέσ. ᾶκα. ἤλυθα, & Attice ἐλήλυθα. ἀόρ. β. ἦλυθον, & ἦλθον, quod magis est in uſu, uenio, πανταχόθεν ἥκω. Vnde ἐλθεῖν imperatiu. ueni. Et ἐλθεῖν infinitiu. uenire, ut ἐλθεῖν εἰς χεῖρας, ad manꝰ uenire, pugnare. loco præſentis ἔρχομαι in uſu eſt.

Ἐλευσίνια. τὰ, ſacra Cereris quærentis filiam Proſerpinam, quæ Athenienſes magnis ceremonijs arcanisq; celebrabant.

Ἔλευσις. ιος. ἡ. aduentus, ἄφιξις. proparoxytonum.

Ἐλευσὶς. ῖνος. ἡ. Eleuſis urbs. oxytonum. Cyrillus.

Ἔλευσος. uicus Atticus, ubi ſacra Cereris celebrabantur, quæ uocabantur ἐλευσίνια.

Ἐλευτέριος. α. ὁ. amœnus.

Ἐλεφαίρω. ſpe fruſtror, decipio, noceo, afficio iniuria. in Odyſſea Homeri.

Ἐλεφαντηγωγός. ᾶ. ὁ. qui elephantem agit.

Ἐλεφαντάρχαι. οἱ. elephantorum præfecti, qui ſex decim præſunt elephantis.

Ἐλεφαντάρχης. α. ὁ. dux eorũ qui pugnant ex elephante.

Ἐλεφαντεχίτ. ας. ἡ. præfectura elephanti.

Ἐλεφαντίασις. ιος. ἡ. genus lepræ, qua cutis aſpera, & elephanti corio ſimilis efficitur. Dicitur à nonnullis etiam λεοντίασις.

Ἐλεφαντίνη. ης. ἡ. urbs Aegypti.

Ἐλεφάϊνος. ου. ὁ. eburneus, candidus.

Ἐλεφαντόδετος. α. ὁ. ἡ. ebore reuinctus.

Ἐλεφαντόπους. ποδ. manubrium eburneum, uel capulum habens burneum.

Ἐλέφας. αντος. ὁ. elephas animal, & ebur. De elephanto ſcribunt Ariſtoteles, Aelianus & Oppianus de uenatione. Vide apud Eraſmum ſeptem prouerbia ab hoc animali ſumpta. Eſt etiam affectus qui cutem craſſam atq; inæqualem reddit, liuor adeſt tum cuti, tum oculorum albis, exeduntur partes manuum ac pedum ſummæ, ex quibus ſanies liuida ac fœtida emanat, apparent etiam in huiuſmodi partibus affectis uenæ craſſo nigroq; ſanguine plenę. Ex definit. & Therap. ad Glauconem. Et poculi genus quod tres congios capiebat, apud Athenæum.

Ἐλεών. Bœotiæ urbs, frutex & arbuſtum, ſerpens. aliàs σκυτάλη dicta.

Ἔλη. ης. ἡ. caliditas.

Ἐλήνεια. Cereris cognomentum quaſi ſpicea à flauedine meſſi innata, quæ & ξανθὴ Euſt.

Ἐληλαμμένος. æratus, κεχαλκωμένος. ἐληλαμμένοις χιτῶνας, loricatus, Herod. ab ἐλάω.

Ἐληλεγμένος. proditus, deprehenſus, κατηγορούμενος, Lucian.

Ἔλλειμμα. τὸ. defectus. malim ἔκλειμμα.

Ἐλίασθε. uitauit, ſeparatus, aut defunctus eſt.

Ἐλίγμος. ου. apud poëtas dicuntur lineæ & rugæ quædam in palpebris.

Ἔλιγμα. inteſtinum tenuè. ἀπὸ τ. ἑλίσσω, quodim ſinus ſit uehementer implicitum.

Ἑλιγμός. ᾶ. uertex, reuolutio.

Ἑλιγρός. humidus.

Ἑλικών. ῶνος. ὁ. Iouis apud Thebanos cognomẽtũ.

Ἑλίθρεψαι. apricari, pro εἰλίθρεψαι.

Ἑλικόν. οῦ. complexi crines mulierum, implicamenta crinium, inaures. Ἑλικόν etiã boues dicuntur à ſinuoſis cornibus, uel ab inflexione crurum, quaſi εἰλίποδες. Heſych.

Ἑλίκη. κης. ἡ. Helice, Achaiæ urbs, terræ motu ſublata. Item helica ſalicis ſpecies. Item inter aſtra maior urſa. Item anfractus, uertigo, clauicula.

Ἑλικίας. ου ὁ fulmen rotationes & uortices quoſdam in feriendo imitans.

Ἑλικοειδὴς. ές. ὁ ἡ. rotundus, reuolutus, circum uolutus, rectus.

Ἑλικός. ᾶ. ὁ. niger. Cæl. lib. 7. cap 29.

Ἑλικοβλέφαρος. ὁ ἡ pulcher, rotũdis ſupercilijs, Veneris epitheton.

Ἑλικτῆρες. οἱ. inaures.

Ἑλικτός. ᾶ. ὁ. inuolutus.

Ἑλικῶπις. ιδος. ἡ. ad ſeſe hominum uertens oculos, uel nigris oculis decora, ac per hoc formoſa. Hom. Iliad α. Cæl. lib. 7. cap. 29.

Ἑλίκωψ. ωπος. circumſpectus, nigris oculis prædi tus. Hoc nomine & Græci appellabantur, quod (ut tradit Theon in Arat.) helicen urſam inter nauigandũ obſeruarent. Vel ἀπὸ τ. ἑλίσσω τὰς κώπας, id eſt, à remis circũnectendis: uel quaſi ἐξιδιάζει, ut qui hominũ in ſe oculos conuerterent. Sunt qui ad oculorum referant celeritatem, qui frequenter, prout neceſſe fuerit, huc illuc conuertantur. Cæl. lib. 7. cap. 29.

Ἑλινδέω. criminor, tarde incedo Suid.

Ἑλινόω, uel ἐλινύω. mutus & ſine ſenſu ſum. Item tardus ſum, torpeſco, moror. Item quieſco, meridior, id eſt, ſomnum meridianum capio. Item milito, στρατεύω, Heſych.

Ἕλιξ. κος. circumuolutio, anfractus, uertigo. Dicitur & de capreolis uitium, qui ut uitem natura caducã erigant & teneant, ad locum capiendũ ſerpunt, nonnulli clauiculã interpretantur. Eſt etiam nomẽ tertiæ ſpeciei hæderarũ fructũ nõ gignentis, de quo Dioſcor. Eſt & machina quædam bellica, cuius uſum primus monſtrauit Archimedes, & ut arbitror, uinea oppugnatoria. Item indago & errabunda operis inteſtini cæla tura. Item ἕλικα τοῦ ὠτὸς πόδιον ἡ.

Ἑλιξόκερως. ωτος. ὁ. intorta habẽs cornua. Epigr.

Ἕλλη. genus quoddam muſcarum, à paludibus, quas ἕλη uocant, & in quibus obuerſantur, dictum. Gæl. lib. 13. cap. 49.

Ἑλίσσω. μ. ξω. π. ιχα. uerto, circũuoluo, roto, inuoluo, conſtringo, circunflecto. Accuſ.

Ἑλιόχρυσος, & ἑλίχρυσος. ᾶ. ὁ. heliochryſus herba, quæ & chryſanthemon, flores habens aurei coloris, hædere flos.

Ἑλιψύω. aduerto

Ἑλκεσίπεπλος. ᾶ. &

Ἑλκεχίτων. ωνος. ὁ. ἡ. ueſtem trahens, id eſt, habens longam ueſtem, diſcinctus.

Ἑλκέω. μ. ήσω. uel ἥσω. traho, uim facio, priuo, abripio.

Ἑλκηθμὸς. ᾶ. ὁ. tractatio, laniatio.

Ἑλκηθρον. ᾶ. τὸ. traha.

Ἑλκιαγοί. οἱ. qui onera funibus moliuntur, helciarij quoq; Latinis uſitata uoce dicuntur.

Ἑλκίζω. μ. ίσω. π. ικα. traho. Vnũ ex uerbis, quæ ε principale in præteritis nõ mutãt in κ, ſed aſſumant κ. Accuſ.

Ἑλκηποιέω. exulcero.

Ἕλκος. εος. τὸ. hulcus. ἔχει δὲ τὸ σκιλκύδη τῶν σάρκα, ubi continuũ in carne ſoluitur ἕλκος appellatur, in oſſe κάταγμα, in neruis σπασμός, authore Gal. Vide Ammoniũ. Metaphoricè dolor, λύπη, apud Sophocl. Sic Cicero, magno cũ animi mei uulnere.

Ἑλκόω. μ. ώσω. π. ωκα. hulcero. Accuſ.

Ἑλκτικὴ. uirtus attractrix apud Medicos.

Ἑλκτικός. ᾶ. ὁ attractiuus.

Ἑλκτὸν. ᾶ. τὸ. tractatile. Sunt enim ἑλκτὰ, inquit Ariſtot. ὅσων δύναται εἰς τὸ πλάγιον μεθίζεσθαι τὸ ἐπίπεδον, id eſt, tractilia quorũ ſumma pars in latũ tranſponi poteſt, quãdoquidẽ ἑλκεσθαι δὲ τὸ ὅλον τὸ κινδυνεύει μεθίστασθαι τὸ ἐπίπεδον σωματὸς ὄν, hoc eſt, trahi ad ſummã partẽ, tranſponi ad rẽ mouentẽ continuamq;. Inter tractilia numerantur pili, lora, nerui, uiſcum & ſimilia.

Ἑλκύδριον. ᾶ. ὁ. hulcuſculũ. Ariſtoph. Equitibus.

Ἑλκύδρια πυθαλέφαμ. puſtula huceroſa. Item ſiſtula qua aqua hauritur..

Ἑλκυθμός. ᾶ. ὁ tractatio, laceratio.

Ἕλκυσμα. ᾶος. τὸ. argenti ſcoria ſiue retrimẽtum. Pinius lib. 33.

Ἑλκύωμα. ατος. τὸ. &

Ἑλκυσμός. ᾶ. ὁ. tractus, attractio.

Ἑλκυστίζω. μ. άσω. π. ακα traho, lacerãdo. Accuſ.

Ἑλκυστὴρ. ῆρος. ὁ. capiſtrum.

Ἑλκυσίνδα. luſus genus tale: Eligebatur palus uiri altitudine in medio pforatus, per quẽ traiectus funis æquali ſpatio diſtinebat duos adoleſcẽtes, q in diuerſa trahẽdo alter alterũ ſuperare conabãtur, qđ ipſum σκαπέρδαν ἑλκεῖν dicebatur, unde natũ eſt ut puerbiali ſpecie omne arduum & difficile σκαπέρδαν dicerent, ἀπὸ τ. ἐπίπονον τ. ἑλκῆς ἐν αὐθολικίᾳ. Euſt. Iliad. ρ.

Ἑλκύω. μ. ύσω. π. υκα. traho. Ex uerbis ijs eſt, quæ in preteritis ρ ꝙ diphthõgon augẽtur, ſicut ἑλκίω.

Ἑλκῶμαι. exulceror.

Ἕλκωσις. ιος. ἡ. exulceratio.

Ἕλκω. μ. ξω. π. χα. traho, unde & ἕλκειν τὸ ξίφος, exerere

exetere gladium. Item pondere æquo augmentum facit per ϛ.

Ἐλλάς. ἀδος. cella.

Ἐλλαμβάνομαι. complector.

Ἐλλάμπεδος. uerbum est theologicũ, significans diuinitus illuminari & doceri. Constituitur cũ accusatiuo, ut διδάσκομαι. Bud. Com.

Ἐλλαμπρύνομαι. splendesco, clareo, luceo, Bud. Comment.

Ἐλάμψεδος. comprehendi, in manus uenire, pro ἑλήψεδος, apud Herodot.

Ἔλαμψις. dicitur diuina doctrina & insperata, adfulgentia, φωτισμός. Bud. ibidem.

Ἑλλανοδίκαι. præfecti aut iudices in Olympiaco certamine.

Ἑλλάς. άδος. ἡ. Græcia. Vsurpatur aliquando adiectiue, ut ἑλλὰς φωνή. Thucydides in Euripidis epigrãmate Athenas uocat τὴν ἑλλάδος ἑλλάδα.

Ἐλλάσαι. concludere, prohibere.

Ἐλλεβορᾶν, & ἐλλεβοριᾶν. insanire, elleboro indigere. uide prouerb. Bibe elleborum.

Ἐλλεβορίζω. purgo elleboro.

Ἐλλεβορισμός. ὁ. purgatio ex ueratro.

Ἐλλέβορος. ὁ. ueratrum. τῷ δὲ τὸ τῆι βορρᾶι ἐλᾶν.

Ἑλλεδανός. ὁ. fascis, nodus, uinculum. aliàs per simplex lambda.

Ἔλλειμα. ατος. τὸ. defectio, defectum, erratum.

Ἐλλείματα. τὰ. reliqua, hoc est, quod reliquum est pensionis non persolutæ, Syn. Bud. Com.

Ἐλλειπής. ὁ. ἡ. mutilus.

Ἐλλείπομαι. ἐκλείπομαι, assequi nequeo, efficere non possum, Xenoph. Item cedo, & paria facere non possum. Bud. Com.

Ἐλλείπω. μ. ψω. π. ιφ. deficio, ut αὐ δρόμας ἐλλείπω, defici uirtute. Item indigeo, ut ἐλλείπω βιβλίων, ἀντὶ τοῦ χρῄζω ἐμί, καὶ ἐκτρῶ. Aliquando uices implere nequeo, non exactè facio, Isocrati in Nico. Aliquãdo ponitur pro abesse, ἐκλείπω, ἐκτρέπω. Isoc. ὅσῳ δ' ἂν ἧττον χαίρῃ ἕκαστος τούτων ἐλλείπῃ λυπῶν, ὡς πλεῖστ' ἂν χαίρῃ. Aliquando pro πρὸ λείπειν, relinquere, ut ἐλλείπω τὴν βίον, excedere uita. Bud. Com. Ἐλλείπειν τοῦ πρέποντος. recedere uel discedere à decoro.

Ἐλλέχειν. lingere, ἐμφορεῖσθαι.

Ἔλλειψις. εως. ἡ. defectio. Grammatici uocant ellipsin cum uocalis altera diphthongi abijcitur, ut γραὸς pro γραιὸς. Tryphon in Appendice. Vide ἔκλειψις suprà, quod idem est.

Ἐλλόβ. ὁ. inimicus, iniustus.

Ἔλλεσθαι. cohiberi, εἴργεσθαι.

Ἕλλην. λωος. ὁ. Græcus, sapiens, gentilis, Diuo Paulo.

Ἑλληΐζομαι. &

Ἑλληΐζω. μ. ίσω. π. ιται. sentio cum Græcis, & illis fauco, ad Græcorum literas me transfero, & Græcè loquor. Bud. Com.

Ἑλληνικός. ὴ. ὁ. Græcanicus.

Ἑλλήνις. ιδος. ἡ. Græca.

Ἑλληνισμός. αὐτὶ τοῦ ἐξαθεϊσμὸς παιδείας, à Synesio ponitur, quia ἕλληνες uocantur gentiles.

Ἑλληνιστής. ὴ. ὁ. Græculus, ex factione Græcorum,

Ἑλληνιστί. Græcè.

Ἑλληνοδίκαι. ἑλλανοδίκαι.

Ἑλληνοταμίαι. οἱ. magistratus quidam, quæstores Græciæ.

Ἑλλίζω. uello, τίλλω.

Ἑλμινθήριον. species inauris.

Ἑλμιμνησής. ὴ. ὁ exactor.

Ἑλμιμνίζω. μ. ίσω. exigo tributum.

Ἑλμιμνιον. ου. τὸ. uectigal quod pro portu pendi-

Ἑλμινιῶ. celebro, ὑμνῶ. (tur.

Ἑλμινύω. cessare & toto corpore qescere. Hipp.

Ἑλμις. ιδος. ὁ. ἡ. defectuosus, imperfectus.

Ἑλμόβιον. ου. τὸ. ornamentum ab auricula dependens. ὅπερ τὸ φὴ λοβοὺς τῶν ὤτων εἶναι.

Ἕλλοβος. κηρπός. siliquatus, in folliculis conceptus. Bud. Com.

Ἑλλογᾶν. imputare, expensum ferre.

Ἑλλόγιμος. α. ὁ. ἡ. eximius, clarus, elegans, elo. quens, probus, cordatus.

Ἕλλοπες. οἱ. & ἑλλοπιᾶς. muti, squamati.

Ἑλλοπιδεύω. piscari. Nam Græci piscem uocant ἕλλοπα, qd' uocè edere nõ posset, ἑλλοδῆ enim

Ἕλλοπις. ἡ. gratiosa, decora. (cohiberi est.

Ἕλλος. ου. ὁ. ceruus.

Ἑλλοφόνος. ὁ. ἡ. Diana, ab occidendis ceruis.

Ἑλλοχῶ. infidior, delitesco. Bud. Com.

Ἕλλοψ. οπος. ὁ. piscis, eo quod muti sint pisces. nam Cretenses ἕλλοπας mutos uocant. Vel ἀπὸ τοῦ ἵλλεσθαι τῶι ὄπτα. quòd uoce priuentur.

Ἑλλύχνιον. ου. funiculus ille papyraceus, siue spartеus, canabinus ue, aut stuppeus, qui stans in oleo peruritur, quem & θειαλλισμὸν & φλόμον Græci appellant.

Ἑλλυχνίστος. ου. ὁ. lucernaris.

Ἑλλυχνιωτός. μονὸς. peniculus uulnerarius, quod ex ellychnijs è quibus lucernarum funiculi adaptantur conformaretur, non quia in modum lychni esset contortus, dictus.

Ἔλλω. affrico.

Ἑλλώτις. ιδος. Mineruæ cognomentum quæ Corinthi colebatur, apud Pindarum.

Ἑλώπιδες. humectis, infractisq; oculis inspectare.

Ἕλλωψ. οπος. mutus.

Ἕλμα. coniunctio, tabulatum.

Ἑλμίνθια. τὰ. lumbriculi.

Ἕλμις. ινθος. ὁ. tinea, seu lumbricus, ut Gaza uertit apud

tit apud Aristotelem.

Ἐλξίνης. ὴ. muralis herba.

Ἕλξις. εως. ἡ. tractus.

Ἑλοιόχρως. ω. ὁ. aurelia flos, pro ἑλιόχρυσος.

Ἕλος. εος. τὸ. palus.

Ἕλψ. οπος. ὁ. accipêser. ut reddit Theodorus apud Aristot. Vide etiam Aelianũ apud Nicandrum, ἕλποδες serpentes quidam sunt ab imbecillitate dicti, παρὰ τὸ ἑλκειν.

Ἐλπίζω. μ. ίσω. uel ἐλπῶ. Attice. π. ικα. spero. Et aliquando in malam partem, Herodian. lib 8. ὡς τὰ πάλαι γὰρ ἤξειν ἤλπιζον, id est, ἐφοβοῦντο. Sic & apud Vergil. Hunc ego si potui tantum sperare dolorem. Vide ἤλπικα apud Amm.

Ἐλπίς. ίδος. ἡ. spes. πρόσδοκία, & ἐλπωρή. poëtice.

Ἔλπις. ιδος. ὁ. Elpis, uiri nomen, paroxytonum Cyrillo.

Ἐλπισόν. ὰ. τὸ. quod spe præsumi potest.

Ἔλπομαι. spero, existimo, sperare facio. Aliquando timeo.

Ἔλπος. εος. τὸ. oleum, pingue.

Ἐλπτέος. ντέον. poëtice, sperantes.

Ἐλπῶ. sperare facio, spero.

Ἐλπωρή. ῆς. ἡ. poëtice spes, fiducia.

Ἐλυή. ῆς. ἡ. spira.

Ἔλυμα. ατος. τὸ. buris Latinè, lignum longum, cui infertum est dentale. Item indumentum, σκέπασμα.

Ἐλυμαῖοι. apud Pollucem sunt lepores quidam uulpibus ferè non minores, & nigricantes, corpore oblongo, albicante macula prope summã caudam largiore.

Ἔλυμος. ὁ. & ἕλυνος. panicum.

Ἔλυμος. ὁ. ὁ. tibia è buxo, theca citharę. Item σιτόδης καρπός, leguminis genus, quo uescebantur Lacones. Suid.

Ἐλυδάς. άτος. ὁ. inuolutus, tectus.

Ἐλύσσω. uoluor.

Ἐλυτροειδὴς. membrana testes Inuoluens. Gal.

Ἔλυτρον, uel ἔλυτρον. ου. τὸ. uelamen, receptaculum, putamen. Item pars ea ex qua enascuntur palpebrarum pili, apud Pollucem quæ & ἐχθὲς. Hippocr. tegmentum medullæ ἔλυτρον uocauit teste Galeno. Sic item crustam uocant pennas superuenientem, quasi uaginа inclusas, ut in scarabeis. Vnde αὐτέλυτρα, quæ detectas habent pennas, ut apes. Vide κέλυφος in Ammonio.

Ἕλω. ἑλῶ. ἐλῶ. ἕλον. ἕλοιμι. ἑλεῖν. ἑλών. ἑλὼν. ἑλοῦμαι. ἑλόμην. ἑλέσθαι. ἑλόμενος. ἑλοίμην. ἑλοίμεθα. ἑλοίμεθον. ἑλοίσθην. ἑλοίμεθα. ἑλοίσθαι. ἑλοίμενος

immersio, quando intingimus uel panem, uel obsonium in uascula re liquida impleta.

Ἐμβαπτίζω. μ. ίσω. π. ισα. & Ἐμβάπτω. μ. ἀψω. π. αφα. intingo, immergo. Accusatiuo.

Ἔμβαρ Θ. ρ. ὁ. stultus, stolidus, ἠλίθι Θ.

Ἐμβάς. αδ Θ. ἡ. solea, crepida, cothurnus, calcea mentum comicum Ammon. & est pars testudinis qua graditur.

Ἐμβάσιος. ρ. ὁ. Apollinis cognomentū, ab ingressu cui nauē conscensurus Iason apud Apollonium sacra facit.

Ἔμβασις. ι Θ. ἡ. introitus, solium siue labrum, in quo lauatur, Galeno.

Ἔμβατα. socci, calceamenta tragica. Ammonius.

Ἐμβατεύω. μ. εύσω. π. ευκα. ineo, intro, incedo, id est, fastu quodam ingredior. Ἐμβατεύειν εἰς τὴν κληρονομίαν, ἢ εἰς τὴν οὐσίαν, significat cernere, & adire hæreditatem, uel immiscere se hæreditati & bonis, ire in possessionem bonorū. Bud. Com.

Ἐμβατευτικόν. ρ. ζ. ius possessoriū, siue detentionis, quod misso in possessionem competit.

Ἐμβατήριον. ρ. ου. genus cantus ad tibiam.

Ἐμβατικός. ρ. ὁ. ingressiuus, non saltans.

Ἐμβάτης. ρ. ὁ. sessor, equitator, miles classiarius, modulus Vitruuio interprete.

Ἐμβατός. ρ. ὁ. peruius.

Ἐμβαφίς. ἰ. ἡ. ahenum, olla profunda.

Ἐμβάφιον. ρ. ου. acetabulum.

Ἐμβεβροντημένος Θ. attonitus, stupefactus.

Ἐμβιβάζω. μ. άσω. π. ασα. induco, ingredi facio. Item inclamo, ἐμβοάω. apud Hipponactem. Etymol.

Ἐμβιβάζω εἰς ὄχημα. imponere in currum.

Ἐμβιβάω. μ. άσω. π. ασα. ascendere facio.

Ἔμβιος Θ. ρ. ὁ. uitalis, uiuus, animatus. Item solidus, robustus.

Ἐμβίωσις. ιος. ἡ. uitalis subsistentia, cōcorporatio dici potest Latinè. Plutarch.

Ἐμβλέπω. μ. ἐψω. π. εφα. aspicio. datiuo.

Ἔμβλημα. ατος. τὸ. ab ἐμβάλλω significat insertum quid & insitū iniunctumq;. Vnde pro insitione mitioris surculi in syluestrē ponitur. Item pro ornamentis uasorum, dicta ἀπὸ τῆς ἐμβλῆσθαι. quod uasis adijcerētur & reuellerētur cum libitum erat. Huiusmodi quoq; sunt, quę in parietibus uermiculata, siue muscata dicuntur: in lignis segmētata, & in pauimētis tessellata. Cæl. lib 6. cap. 19. & Bud. in Annot. Vide apud Bayfium de uasculis.

Ἐμβολάς. άδος. ἡ. surculus qui in aliam arborē inseritur depāgiturue, propago. Plut. ἐμβολάδας ἀπίους Aristoteles dixit, insitas piros quæ calamum acceperunt.

Ἐμβολή. ῆς. ἡ. ab ἐμβάλλω. aggressus, accessus, impetus. Vnde ἐμβολὴ στρατοῦ, hostilis inuasio, & cōflictus aciei instructæ, impressio in hostes facta. Vide in Appendice de uocabulis militaribus, qualis aciei figura embole dicatur. Vide etiam ἔμβολος Θ. paulò inferius. ἐμβολὴν τῶν νεῶν, id est, συμβολή, σύρραξις, conflictus classis apud Plutarch. Nam cum datur opera ut naues hostiū mergātur, quandocunq; signo dato prora aptatur ad nauem alteram perfringendam dissoluendamq;, præsertim à latere, ac submergendā, tunc quasi paratum esse ad ἐμβολὴν, id est, ad impetum faciendū aiunt. Item apud Comicos porrecta membra dicuntur ad ἐμβολὴν, hoc est, ad impetum faciendum parata. Aristophan χωρεῖ ὑπογραμμὴν, λόγος Θ. ὡς ἐμβαλῶ, id est, recta incedit incuruus quasi ad impetum faciendum paratus. Hactenus ferè Galenus. Fit etiam caput arietis machinarij, Thucyd. Item ostium fluminis, ut ἐκβολή. Bud. Com.

Ἐμβολιμαῖος Θ. interiectitius, intercalaris.

Ἐμβόλιμος Θ. ρ. intercalaris, sæpius inculcatus, imperfectus, ἐμβόλιμα ἔπη, no. ha reiectaq; carmina, intercalata uelut infitia.

Ἐμβόλιον. ρ. interpositū. Cic. ad Attic. Embolion (inquit) cogito quasi argumentū & ingressum quendam scenicum. Et fororis embolia, idem Cic. pro Sestio uocauit cōmenta Veneris, & argumenta libidinis, quamuis non sint qui ἐμβόλια legant, de quo superius paulò.

Ἐμβολίσματα. diuersi panni hinc inde consuti.

Ἐμβολισμός. ρ. ὁ. embolismus, intercalatio.

Ἔμβολος. τὸ. uectis, repagulū, custodia. Item mentula, Aristoph. Item confluens. Herod. ἐς ἡμᾶς ἐν στρατοῦ τοῦ ποταμῶν ἐόν ἔμβολον τῆς χώρης. Est & figura quædā aciei, uel ferramentū quod in fronte proræ bellicarum nauium præfigitur. Vide in Appendice de uocabulis militaribus.

Ἔμβολος. ρ. ὁ. rostrū nauis, Plut. Vide Bayf. de Re nauali. Item pro concione ad populū, sicut rostra Latinis, Polyb. Est etiam ἔμβολος apud Asian, acies cuneata. παρὰ τὸ τὸν λαὸν ἐμβάλλειν. Etym. Vnde ἐμβολοειδὴς πρόσβολή, est impressio agminis in cuneū aut rostrū conformati, & pars machinæ, qua machina ingruit. Bud. Cōphronem est, & Lacones sic dicunt. Etym.

Ἐμβολοποιός. ρ. ὁ. fatū. ἡ εἱμαρμένη. Σωφοκλῆς ποτὲ μὲν αὐτὴν ἀπειλοῦσαν πλεονασμῷ τοῦ β. apud Sophronem est, & Lacones sic dicunt. Etym.

Ἔμβραχυ. breuiter, in summo, minimum.

Ἐμβρέγματα. humida quæ corpori applicantur, cum linteolis, aut lana stupis ue excepta.

Ἐμβρέμομαι. fremo.

Ἔμβρεμος Θ. stultus.

Ἐμβρέχω. perfundo, demergo undis.

Ἐμβριθία. ας. ἡ. grauitas.

Ἐμβριθές. ὸν. libramentum. Item adiectiuè robustum, graue &c. ἀπὸ τοῦ ὠθισμὸν φέρειν. Etym.

Ἐμβριθής. έ Θ. ὁ. ἡ constans, solidus, grauis, molestus, horridus. Etym. ἐμβριθὴς ἡλικία, ætas grauior, constantior, ætas consistens, Et ἐμβριθὴς ἡ συμφορὰ τὸ ἦθος Hippocrati hoc fortis & morum constantia præditus.

Ἐμβριθῶς. duriter, ferociter, asperè.

Ἐμβρίμημα. ατος. comminatio cum austeritate.

Ἐμβριμᾶσθαι. mināter mando, acriter ac uelut irascendè comminor & cum austeritate.

Ἐμβριμῶμαι. idem significat. Etym.

Ἔμβριμος Θ. iracundus, diuinus.

Ἐμβροντησία. ας. ἡ. stupefactio, delirium.

Ἐμβρόντητος. ρ. ὁ attonitus, quorum mens stupet aut ictu fulminis aut morbo.

Ἐμβροχή. ῆς. ἡ. infusio.

Ἐμβρόχοι. οἱ. illaqueati, capti, qui per insidias uerborum capti detinentur.

Ἔμβρυον. ρ. ου. embryon, infans in utero, fœtus, partus imperfectus. παρὰ τὸ ἔσω βρύειν, ἤγουν φύεσθαι. Gal. libro 8. cap. 43. & 44. τὸ ἔμβρυον ἡ τοκύημα apud Aristot.

Ἐμβρύσσω. φύειν, imponere. Etym.

Ἔμβραμα. τος. τὸ. tentaculum, τὸ πρωΐνὸν ἄσιτον. Eustath. Iliad. β.

Ἐμβύθιος Θ. profundus.

Ἐμέθεν. Attice pro ἐμοῦ, ab ἐγώ. mei.

Ἔμεθλα. locus Myoenarum, ubi Cerberus ab inferis profectus uomuisse fertur, uel ut alij, quod Thyestes deuoratę prolis suæ reliquias illic per uomitum reiecerit.

Ἐμέθω, ρ ἐμοῦ. mei, genitiuus ab ἐγώ. sed ἐμοῖο possessiuum est Amm. Vtrumq; dicitur Ionicè.

Ἔμελε. ἐώκει apud Hom. curabat Lucian.

Ἐμελλον. futurus eram. Attici cum præsente, aut futuro construunt, & cum nullo alio temporum, ut ἔμελλον γράφειν, ἢ γράψειν.

Ἔμεν. ponere, ab εἶμι.

Ἔμεν, & ἔμμεναι Ionicè pro εἶναι esse.

Ἐμετικός. ρ. ὁ uomitorius.

Ἐμετόν. ρ. οῦ. cum uomitu eiectum.

Ἔμετος. ρ. ὁ. uomitus.

Ἐμοί, Doricè pro ἐμοῦ, ab ἐγώ. mei.

Ἐμεῶ. μ. έσω. τ. ενκα uomo. Neutrum. accus.

Ἐμήκατο, ᾗφατ' ἐμόμαι. in animo uoluebat. Iliad. χ. ἐπεὶ οἱ πεῖτο Θ. ἐκατὶ ἐμήκατο θυμῷ.

Ἐμίν, Doricè pro ἐμοί. mihi.

Ἔμις ἡ χελώνη.

Ἔμμα. Aeolicè pro ἕλμα. uestis.

Ἐμμαίνομαι. insanio.

Ἐμμανεῖς. ῆτες. furibundi, rabie agitati.

Ἐμμανέστατα ἐρῶντες. depereuntes amore.

Ἐμμανής. ές Θ. ὁ. ἡ furens.

Ἐμπατέσασθαι. ας. ἡ. adigens, infligens, Nicand. de ope aculeum penitus infigente extulit. κεῖσθαι γὰρ πλευρῇ πορικάμπτερ' ἐμπατέσασα.

Ἐμπατέως. prompte, studiosè. Poëtica metathesis ρ ἐμπετέως, ἤγουν ἐπὶ τῷ λόγῳ, ἅμα τῷ ἐπί.

Ἐμπάσασθαι. fulcire, χώσασθαι.

Ἐμπατάζω. stulta blatero.

Ἐμπεθύσκομαι. ebrius sum. Ἐμπεθυσκόμενος Θ. ἐν τοῖς ἁγίοις, ebrius inter sancta.

Ἐμπεφίλωσαι. subridere.

Ἐμπένειν. perstere, perdurare, ἐμπένειν τοῖς γνωσθεῖσι, permanere in sententia, stare in eo quod sit iudicatum & statutum.

Ἐμπέλεια. ας. ἡ. εὐσχημοσύνη, genus saltationis, à cōgruo ac decenti motione corporis appellatū. Plato lib. 3. de Legib. ἐγκωμιάζων ἐμπέλειαν, honestā hanc saltationem uocat & pacatā. Pollux ait esse tragicorū, quemadmodū κόρδαξ comicorū, & satyricorū sicinnis. Vide κόρδαξ in Am

Ἐμπελής. ές Θ. ὁ. ἡ consonans, concinnus, morigeratus, bonus, diligens, mitis.

Ἐμπελὲς, canora uox uertitur à Chalcidio, modis numerisq; composita.

Ἐμπελῶς. scitè, aptè, consonè, unde ἐμπελῶς ποιεῖν dicuntur qui rei cōuenientiam optimè seruant, sumpta metaphora à cantoribus, sicut cōtra πᾶν ἀμέλος, qui non aptè uel accommodatè quippiam faciunt.

Ἔμπεν. pro ἔφαε, ab ἔπω. aspiratur, ponere, mittere, sed, ἔμπεν esse ab ἔω, tenuatur Cyrillus.

Ἐμπενὲς. constantia.

Ἐμπενετέα. perseuerauda.

Ἐμπενέως. constanter, alacriter.

Ἐμπενής. ές Θ. ὁ. ἡ permanens.

Ἐμπενῶ. μ. ενῶ immaneo, obtempero, præsto. Vnde ἐμπενέειν τοῖς ἐλεγμένοις, stare dictis, manere dictis, seruare quæ quis dixerit, & ἐμπενεῖν τῷ λογισμῷ uel τῇ πεπαρεσθαι, permanere in proposito, susceptoq; consilio.

Ἐμπερεμίως, cogitabundè, non absq; curis. Eust.

Ἔμπετται. saltat.

Ἐμπεφυβόμαι. dimetior, & ἐμπεμετρημένον dimensum, circumscriptum, Lucian.

Ἔμπετρος Θ. ρ. ὁ. ἡ. metricus, immanis.

Ἐμπέτρος Θ. λέγω. carminibus loqui.

Ἐμπλωτὸς, ἡ ἐμπλωτία. tempus muliebre. Plin. menses & menstrua uocat.

Ἐμπόνιος Θ. ρ. ὁ. ἡ. & ἔμπλως Θ. menstruus.

Ἐμπρησοι. obsides.

Ἔμπλεθρος. fucatus rubrica.

Ἔμπωλος Θ. ρ. ὁ conductus mercede, lucrum faciens, ut ἔμπωλος Θ. λόγος Θ., oratio mercenaria.

Ἐμμόνιαι. αἱ. fœdera, pacta.
Ἔμμων ⊙. ων. stabilis, permanens.
Ἔμμορα. præt. à μορέω, μέμορα. per metathesin, fortitus sum, uel à μείρω.
Ἐμμοριάδαι. aduenæ, coloni.
Ἔμμορον. ου. τό. factum.
Ἔμμορος ⊙. ον. ὁ. ἡ. particeps.
Ἔμμοστα. medicamenta sunt liquida, quæ linteolis concerptis excipiuntur, intraq; ulcera conduntur.
Ἔμμοστος ⊙. linteis cinctus, uulneratus.
Ἔμμουσον. ex musica compositum.
Ἔμμουσος ⊙. ὁ. musicus.
Ἐμοί. mihi. Ἐμοί δοκεῖν, ut mihi uidetur, meâ opinione: ac si desit ὡς, uel simile quippiam.
Ἐμοίγε. Doricè, mihi.
Ἐμοῖο. Ionicè ab ἐμός. pro ἐμοῦ.
Ἐμός. ή. όν. meus. τόγε ἐμόν, quantum ad me attinet, quantum in me est. Ἐμοῦγε φῆμι, idem & quod Latini dicunt, per me quidē: & nō obsto quo minus. Plaut. At tu ægrota, si uis, per me quidem, ætatem, ἐμοῦγε φῆμι νόσῳ ὅλον τὸ βίον. Bud. Com.
Ἔμ ⊙. τὸ. ἄφεμα τοῦ ἡμέμψις.
Ἐμπά. tamen, itaq;.
Ἐμπαίζομαι. μῶμαι. π. ασμαι. &
Ἐμπαίζω. μ. άσω. alias, ἄξω. π. αχα. curo, concito.
Ἐμπάθεια. affectus, commotio. Bud. Com.
Ἐμπαθής. ές ⊙. ὁ. ἡ. affectus, ægrotus, affectu percitus. Bud. ibidem.
Ἔμπαιγμα. ατος. τό. illusio.
Ἐμπαιγμός. ῆς. ὁ. ludibrium.
Ἐμπαιγμός. ᾶ. ὁ. idem.
Ἐμπαίζω. μ. άσω. illudo. μ. αίξω π. αιχα.
Ἐμπαίκτης. ου. ὁ. illusor.
Ἔμπαιρος ⊙. ου. ὁ. peritus, expertus.
Ἔμπαις. ΔΟ ⊙. ιδος. ἡ. grauida.
Ἔμπαλιν. uicissim, è diuerso, rursus. ἔμπαλιν ἐωυτῷ τρέχειν, retrorsum currere, Herodian.
Ἔμπαν, tamen, omnino.
Ἔμπαρος. ου. ὁ. curator, tutor.
Ἐμπαραχθῆναι. morigerū se præbere, Lucian. Symp. ὃ δὲ ἂν ἐμπαραχεῖν ἑωυτὸν ζώστω.
Ἐμπαροινέω. μ. ήσω. π. ηκα. insulto, ludibrio habeo, per uinum & temulentiam aliquem iniuria & probro afficio. Neutr. datiuo & accusat. Bud. Com.
Ἔμπας. tamen, itaq;.
Ἐμπαστός, ὁ. fide dignus testis.
Ἐμπεδόω. μ. ήσω. π. ήκα. uincio compedibus, firmo. Item paciscor. Interdum & doceo. Accus. iungitur.
Ἐμπεδόομαι. stabilio, firmo.
Ἐμπεδοῦν, stare pactis, iusiurādum seruare. Id Herodoto in Melpom. κατὰ ἐξηῦρε ᾗ, τοῦτο ἔθνεα τῆ ἐπετόπισεν γέφυραν, ἵνα ἐμπεδοῦσι, id est, fœdera soluerent, exponunt.
Ἔμπεδος. ον. ὁ. ἡ. stabilis, permanens.
Ἐμπεδόφυλλος ⊙. ὁ. perpetuo uigens. palmæ epitheton.
Ἐμπεδόω. μ. ώσω. π. ωκα. confirmo.
Ἐμπειρήμων. ονος. ὁ. ἡ. gnarus, peritus, apud Lycoph. ἡ πτέλεια ἐμπειράμων.
Ἐμπείραντος. infigentes, Iliad. β.
Ἐμπειρεῖν. expertum esse.
Ἐμπειρία. ας. ἡ. experientia, peritia, specimen, exercitatio, ut ἐμπειρίας δεῖσθαι, exercitationis indigit. Vide Ammonium distinguentē à πεῖρα.
Ἐμπειρική. ἡ. Emperice, medicorum secta.
Ἐμπειρικός. οῦ. ὁ. medicus, qui per experientiam medicinam tractat. nec causas rerum nouit aut inuestigat.
Ἔμπειρος. ον. ὁ. ἡ. expertus, prudens, usu peritum dicit Cicero.
Ἐμπείρως. aduerb. experte, pro rerum usu.
Ἐμπελάζειν. enixe, ἐμπελαστικῶς, contentiosè, ὁρμητικῶς, apud Nicandrum.
Ἐμπελάστρια. ας. ἡ. prostitutæ pudicitiæ fœmina, meretrix, apud Callimach, pro omnibus promiscue iungatur.
Ἐμπελαδόν, propè.
Ἐμπέλιος ⊙. ον. ὁ. liuidus, Nicand.
Ἐμπεπαρωνημένα. contumelia, & probra in ebrietate per petulantiam admissa. Bud. Com.
Ἐμπεπαρωνημένος. q huiusmodi cōtumeliam pas. (sus est.
Ἐμπελάστροφα. ἡ. scortum.
Ἐμπέρασμος ⊙. ὁ. ἔμπορος ⊙.
Ἐμπεριάγω. circundo.
Ἐμπεριλαμβάνω. comprehendo.
Ἐμπεριέχομαι. contineor.
Ἐμπεριπατέω. inambulo.
Ἔμπερονα. διος. ἡ. diplois, uestis duplicata.
Ἐμπερονάω. μ. ήσω. π. ηκα. cuneis ligo, affigo clauis, custodio. (natum.
Ἐμπεσαλές. ιδος. ἡ. eduliū quoddā è caseo concin
Ἐμπετανύω. μ. σω. π. κα. extendo, appendo cortinam. Actiu. accus.
Ἔμπετρον. ου. empetron, calcifraga.
Ἐμπεφορβιωμένος. ὁ. capistratus, apud Comicū.
Ἐμπέφυκα. innatus.
Ἐμπήγνυμι. μ. ήξω. π. χα. infigo, effigio. Accus.
Ἐμπηδάω. insilio, irruo.
Ἔμπηκτος. legislator, itē & qui foreles legales ue tabulas ab eo accipit, & in libellos compingit.
Ἐμπηλέω. μ. ήσω. π. ηκα. constringo. Accus.
Ἔμπηλος ⊙. ου. ὁ. clauus.
Ἔμπηξις. ⊙. ήν. infixio.

Ἔμπης ⊙.

Ἔμπης ⊙. ὁ. mutilus, obses.
Ἔμπης. Ionicè, tamen.
Ἐμπικροί οἱ amarulenti.
Ἐμπίμελος ⊙. ὁ. pinguis.
Ἐμπίμπλαμαι. impleor, genitiuo.
Ἐμπίμπλημι. &
Ἐμπιμπλάω. μ. άσω. π. ακα. impleo, abundo. Genitiuo.
Ἐμπίνω. ebibo.
Ἐμπιπλάμενον ζῆν. laturum fieri Cic. interpr. ex Platon.
Ἐμπίπλη. Atticè, pro ἐμπίπλαθι. tertia persona γὰρ πλατικὸν, αὐτὶ τοῦ προστακτικοῦ. Suid.
Ἐμπιπράμι. μ. άσω π. ακα. Incendo.
Ἐμπίπτω. μ. ἐμπεσοῦμαι. π. ἐμπέπτωκα. ἀόρ. β. ἐνέπεσον. inuado, irruo, προσβάλλω, ἐπέρχομαι. Item obuiam fio, in aliquem incido. Item præcipito.
Ἔμπιον. potu satura, inaqua.
Ἐμπίς. ίδος. ἡ. culex, mulio, utroq; uocabulo Gaza apud Aristotelem reddit, infectum aquis cōueniens.
Ἐμπίσδομαι. creditum habeo, fidem adhibeo. Bud. Com.
Ἐμπιτνάω. coagulo, condenso, ἀπὸ τοῦ πιτυᾶς.
Ἐμπλαστικὰ φάρμακα. sunt quæ uim habent obstruendi meatus cutis & corporis, quasi tectoria & ad illitum comparata. Nā ita corpori adhærēt ut euelli difficulter possint, authore Galen. 5. de simp. medic, nos adglutinata dicere possumus.
Ἔμπλαστρον, siue ἔμπλαστρος. & ἔμπλαστρ ⊙. ὁ. ἡ. pharmacon dicitur, quod imponi ulceribus solet, cum præmollitum est. Diff. τοῦ ἐμπλάστρου πρὸς τὸ ἔμπλαστρος Bud. Com.
Ἐμπλάττω. subigo, & uersando mollio, in massam formo, illino, infarcio. Item propterea locum obstruere significat & implere. Item cutem restituo, locum ulceratū integrè & in integrum restituo, quod inducere nos dicimus. Iuuenal. Sed quæ mutatis inducitur, atque fouetur Tot medicaminibus. Bud. Com. Quod ipsum Hippoc. in Cōmentario de ulceribus ἐμπλάσσειν τὰ φάρμακα dixit.
Ἔμπλεος ⊙. ον. ὁ. plenus.
Ἔμπλεκτον. ου. alligatum.
Ἐμπλέκω. implico, contexo. Bud. Com.
Ἐμπλόϊος. ὁ. insili in latus.
Ἐμπλοέω. μ. ώσω. π. ωκα. &
Ἐμπλώω. impleo, satior. Genit.
Ἐμπλύνω. sine discrimine & iudicio, temerè.
Ἔμπλωτος. ὁ. ὁ. ἡ. insulsus, stolidus.
Ἐμπλώτως. ἐμπλύνω.
Ἔμπλων, propriè. Item præter χωρίς, apud Nicād. & Archiloch, ἔμπλην ἐμοῦ, me excepto.
Ἐμπλοκή. propriè de auibus in laqueos se inducētibus, ὡὴ ὀρνέων, ὅτε δικτύοις ἢ παγίσιν ἑαυτὰ ἐνδόσιμα. Eust. Iliad. ο.
Ἔμπληξις. εως. ἡ. terror, stupor, temeritas.
Ἐμπλίκω. immisceo, confundo, connecto, permisceo. Sumpta metaphora à multiplici filo texturæ, pro ἐμπλέκω.
Ἐμπνεύματόω. inflo.
Ἐμπνεύμάτωσις. ⊙. ή. inflatio, inspiratio.
Ἐμπνευσις. ⊙. ή. inspiratio.
Ἔμπνυστος ⊙. stultus, euanidus.
Ἐμπνύω. μ. σύσω. π. συκα. inspiro.
Ἔμπνους ⊙. ὁ. ἡ. spirans, uiuus.
Ἔμπνυτο. spirauit, ad se redijt.
Ἐμποδίζω. μ. ίσω π. ικα. impedio.
Ἐμπόδισμα. τος. τὸ. quod impedit, ut ἐμπόδισμα τῶν φρονεῖν ἐδέ ἡδύναι, hoc est, impedit uoluptas cōsilium, &
Ἐμποδισμός. ῦ. ὁ. impedimentum
Ἐμποδών. impedimento, in carcere, quod obstat. Aliquando manifestè, in manu, promptè, facilè. Vnde quæ in medio posita sunt, τὰ ἐμποδών, καὶ τὰ ὑπὸ ποσί dicuntur. Aristot. διὸ τὸ χαλεπὸν ἱδρὸν ἐμποδὼν ποιοῦντο. id est, in media urbe constituunt. Et ὁ ἐμποδὼν καὶ ὑπὸ ποσί γιγνόμενος, obuius. Ἐμποδὼν ποιεῖσθαι. auertere, depellere, defendere. Ἐμποδὼν ἔχειν, offendere. Ἐμποδὼν γίνεται, impedit. Budæus in Comment.
Ἔμπροσθεν coram, ἔμπροσθεν.
Ἐμπυικῶς. moderatè, iustè, mansuetè.
Ἐμπυίω. μ. ήσω. π. ηκα. innasci facio, induco, genero. Ἐμπυιεῖν φόβον, terrorem incutere.
Ἐμπυκίλλω. μ. ιλῶ π. ικα. uario, muto.
Ἔμπυμνον. εἶμα. uestis pellicea.
Ἐμπύνιμος ⊙. ον. ὁ. puniendus, pœna dignus.
Ἐμπολαῖος. ον. ὁ. negotiator. Mercurij epitheton.
Ἐμπολεμέω. debello, uasto.
Ἐμπολέμιος ⊙. ὁ. bello accommodus.
Ἔμπολεμος ⊙. ον. ὁ. bellicosus.
Ἐμπολέω. μ. ήσω. π. ηκα. lucror, negotior. Budæus in Comment.
Ἐμπολή. ῆς. ἡ. &
Ἐμπόλημα. ατος. τὸ. negociatio, lucrum.
Ἔμπολις. ⊙. ciuis eius ciuitatis.
Ἔμπολος ⊙. ον. ὁ. mercator.
Ἐμπομπεύω. ostentare & iactare.
Ἐμπόνημα. ατος. τὸ. laboramentum.
Ἔμπονος ⊙. ον. ὁ. laborum patiens.
Ἐμπόρευμα. ατος. τὸ. negociatio.
Ἐμπορεύομαι. μ. εύσομαι. π. ευμαι. &
Ἐμπορέω. μ. ήσω. π. ηκα. lucror, negotior, mercor.
Ἐμπορία. ας. ἡ. negociatio.

Ἐμπορικός

Ἐμπορικός. ή, ό. mercatorius.
Ἐμπόριον. τ. ὸ. locus ubi merces uenduntur.
Ἔμπορ⊙. τ. ό. mercator. Propriè is dicitur ἔμπορ⊙, & ἐμπορεύεσθαι, qui aliena uehitur naui, quos ὠλκὰς appellãt, ἀπὸ τοῦ πόρ. quod iter id significat, quod mari cõficitur. Porphyr. prima quæst. in Homer.
Ἐμπορόω. orno.
Ἐμπορπῶ. coniungo, connecto.
Ἔμπρεσμ. ης. ἡ. spectrum, quod ab Hecate emitti solet uidendum miseris & calamitosis. Sic dictũ putat Eustathius, quòd uno incedat pede. Alij, quod alterum pedẽ habeat æneum. Cæl. lib. 6. cap. 38. & Eras. prouerb. Proteo mutabilior.
Ἐμπρακτ⊙. τ. ό. efficax.
Ἐμπράκτως. efficaciter, strenuè.
Ἔμπρεπ⊙. decorus, similis, conueniens.
Ἐμπρέπ. decet, decori est, conuenit. Datiuo.
Ἐμπρήθω. μ. ήσω. π. πκα. incendo, inflo. Accus.
Ἔμπρησις. ι⊙. ή. &
Ἐμπρησμός. τ. ό. incendium, combustio.
Ἐμπρίω. μ. ίσω. seco. Ἐμπρίων ὀδοῦσι τ. ὀδόντας, infrendo dentibus.
Ἐμπρόθεμ⊙. τ. ό. terminus datus.
Ἐμπροθέσμως τι ποιεῖν, est γνῶσ ἢ τὸ προθεσμίας ποιεῖν, intra diem constitutum aliquid facere. Opponitur ᾧ ἐκπροθεσμεῖν, quod est in mora esse. Bud. Com.
Ἐμπρόθυρος. uelox.
Ἔμπροθεν. ante, antea, olim, coram, à fróte, ante hac, superiore tẽpore. Dorienses teste Corint. elidũt ε & σ ἔμποθεν dicentes. Ἔμπροθεν ποιεῖσθαι, opponere, & quasi προβάλλεσθαι.
Ἔμπροσθεν σ. coram te.
Ἐμπρόσθι⊙. τ. ὸ. anterior.
Ἐμπροσθότονος⊙. τ. ό cui est aculeus in ore.
Ἐμπροσθότομος. τ. ό. sectio ad anteriora quę fit. Gal.
Ἐμπροσθότονον. morbi genus, caput ad scapulas contrahens, quod & ὀπισθότονον appellatur.
Ἐμπροσθοτόνου. τ. ό. conuulsio dum ad anteriora prorsum declinat cernix. Gal.
Ἐμπροσθορτιλιάζ. animalia ex aduerso mingentia.
Ἔμπτωσις. ι⊙. ή. ingressio, incidentia.
Ἐμπυϊώδ. ή, ό. qui purulenta excreat.
Ἐμπύημα. τ. purulenta excretio, suppuratio, uomica circa pectus. τὰ ἐμπυήματα, purulentæ excreationes, quæ sanguinis sputum sequũtur, ac propriè puris effusionem inter thoracem & pulmonem: nonnunquam quæuis suppurationes. Vnde
Ἔμπυ⊙. ῦ. ό. suppuratione plenus, quem suppuratio infestat, fanios us, hulcerosus.
Ἐμπυόω. μ. ώσω. π. ωκα. fanie m genero. Neutrum
Ἐμπύρευμ. ατ⊙. τ. incensio, susc tabulũ, scintilla minimum ignis, reliquum fomentum. Bud. Com.
Ἔμπυελα. publicum iusiurandum, uaticinium, quod per flammam initur.
Ἐμπυελήτης. τ. ό. ad ignem iens, igni idoneus, præfectus igni, olla quæ igni imponitur, qui tripus & ἄεθλον uocabatur, comparata ad usum ad differentiam earum quæ ἐνάεθλημα λικοτρίποδες appellabãtur, hi enim ornatus causa tantum dicati erant templis ac domibus. Tripus in quo calefiebat aqua, qui & λουτροχό⊙, cui opponitur ἄπυρ⊙ τρίπους apud Homerum.
Ἐμπυελίω. μ. ίσω. π. ικα. incendo. Accus.
Ἐμπυεισμός, pro ἐμπρησμός. incendium, dixit Hyperides flaccidiore uocabulo.
Ἐμπυροειδής. ὲ⊙. ό. ή. ignitus.
Ἔμπυρομ. τ. τ. holocaustum.
Ἔμπυρ⊙. τ. ό. ignitus.
Ἐμπυροσκόπος. τ. ό. uates ex accensis uictimis futurorũ rationẽ colligens, dicitur & λιβανομάντις & θυοσκό⊙, teste Eust. Iliad. ω.
Ἐμπυρᾶζ. exuri.
Ἐμπυρώτατ⊙. candens, ignitus.
Ἔμπυσ⊙. τ. ό. ή. fœtulus.
Ἐμπυλιάζω. condenso, coagulo.
Ἐμυσλαξάω. auersatus est, & abominatus cum nausea, ἀπεστρέψαθ, apud Nicand.
Ἐμυλήθη. contabuit. Hipp.
Ἐμύς. testudo aquatica, alias ὠμύς. Vide Aelianũ. à Theodoro apud Aristotelem uertitur, mus aquatilis, uel testudo lutaria.
Ἐμφανέμμενε. quæ in speculo apparent, quasi repræsentata, simulata. Bud. Com.
Ἐμφαίνω. μ. ανῶ. manifesto, refero, simulo, similis sum, præfero, præ me fero, repræsento, quasi προφαίνω. Accus. Bud. Com.
Ἐμφαλκωμύ⊙. implexus.
Ἐμφανής. ὸ. ή. apertus.
Ἐμφανίζω. μ. ήσω. π. ικα. declaro, demonstro, tacitè & clam indico. Accus.
Ἐμφάνισις. demõstratio. Arist. Rhet. ad Alexand.
Ἐμφανικός. τ. ό. apertus, expressus, euidens, significans, significatiuus.
Ἐμφανίκως. signanter, & insigniter.
Ἐμφανῶς. planè.
Ἐμφαρυξάμεν⊙. ό. qui faucibus ruminauit, qui deuorauit.
Ἔμφασις. ι⊙. ή. suspicio, significatio, demonstratio, ἔκθεσις, ἀπεικόνισμα, repræsentatio, inanis rei exhibitio, simulachrum, id est, ὁμοίωμα, species ædita. ἡ ἔμφασιν εἶν, speciem tantum præbere, & substantiæ simulachrum. Budæus in Comment. Imago quæ oculis obtruditur, & κατ' ἔμφασιν εἶναι, apparatus. Est & schema, cum

ma, cum subest in uerbis tacita quædam significantia, ueluti si dicas: Tu Cretensi fidem habes? nõ significat simpliciter hominem in Creta natũ, sed pro gentis illius ingenio perfidum.
Ἐμφαλικώτερον. expressius, significãtius, planius quod ἐμφαλικώτερον Synes. in epist.
Ἔμφαθ. τὸ. per emphasim dictum.
Ἐμφίεσις. ας. ἡ. effigies, similitudo.
Ἔμφρης. ὲος. ὸ. ἡ. similis.
Ἐμφέρομαι. deferor.
Ἐμφθὸς. τ. ὸ. elixus.
Ἐμφιλοκαλῶ. studere honestati.
Ἐμφιλοχωρέω. μ. ήσω. π. ηκα. libenter moror. Neutr. absol.
Ἐμφιλοχωρῶ. amans loci seu regionis.
Ἔμφοβ⊙. τ. ό. terrefactus.
Ἔμφορα. τὰ. grex ouium.
Ἐμφόρβιον. τ. τὸ. consumens, deuorans, abolens ἀλαπαστικόν. Nicand.
Ἐμφορέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. fatior, impleor, χορτάζομαι: ut ἐμφορεῖσθαι τῶν ὄψων, ingurgitari obsonijs. Translatè pro insolenter & immodicè uti & exercere. Plut. Φιλοσοφίας ἐγὼ ἐμφορῶμ, insolenter exercere imperiũ. Item pro frui in utramq; partem, ut ἀπολαύω. Bud. Comment.
Ἔμφορτ⊙. τ. ό. ή. oneratus.
Ἐμφορῶ. infligo, incutio, γνάπτω: ut πολλὰς γνάφους ᾧ πρόσωπα πληγάς, Plutarch. Item importo, ut ἐκφορῶ, exporto. Idem γνάθους τῷ βασιλικῷ γνάφοις τὰ πλοῖα ἄξια ἀσφαλῶς. Bud. ibidem.
Ἔμφραθμ. τὸ. quod undiq; tectum est, ut πλοῖα ἔμφρακτα, nauigia opertorijs undiq; instructa, & munita.
Ἔμφρακτος νεῶς. nauis constrata seu tecta.
Ἔμφραξις. ι⊙. ή. obstructio, quæ & oppilatio aurium Latinè dicitur.
Ἔμφρατ⊙. τ. ό septus, munitus.
Ἐμφράττω. μ. ἄξω. π. αχα. oppilo, obsepio. Accus.
Ἔμφρον⊙. τ. ό. ή. custoditus.
Ἔμφρων. ον⊙. ό. ή. prudens, sanæ mentis.
Ἐμφύλι⊙. τ. ό. ή. cõsanguineus, intestinus, contribulis.
Ἐμφυλίζω. inserere arbores.
Ἐμφυλισμός. ό. insitio, cum in truncũ calamus depangitur.
Ἔμφυλ⊙. tribulis, gentilis. ἔμφυλ⊙ πόλεμ⊙. bellum intestinum.
Ἔμφυμι. inhæreo.
Ἐμφύομαι. inhæreo, ingenero, insulto.
Ἐμφύσιώτ⊙. ό. inhærens.
Ἐμφυσάω. μ. ήσω. π. ηκα. insufflo, inspiro. Datiu.
Ἐμφύσημα. ατος. τὸ. inflatio, & oculorum morbus excrescentia, cum palpebræ laxo quodam tumore, sine dolore tamen crescunt. Paul. Aegin. uocat hoc nomine omnem spiritũ flatuosum siue is in oculo, siue cursiue sub membranis quæ lacertos aut ossa ambiunt cõtentus fuerit. Vide etiam Gal. deffinitiones.
Ἐμφυτεῖα. ἀς. insitiones.
Ἐμφυτευτικόν. τ. τὸ. perpetuarium ius, emphyteuticũ uocabulo iureconsultis usitato uocatur.
Ἐμφυτεύω. μ. εύσω. π. δυκα. insero. Accus.
Ἔμφυτ⊙. τ. ό. ή. innatus, genitus, naturalis.
Ἐμφωλεύω. μ. εύσω. π. δυκα. latito. Neut.
Ἔμφων⊙. τ. ὸ. ή. canorus, uocalis.
Ἔμψοφον. τὸ. suauium cum sonitu factum.
Ἔμψυχος. τ. ό. ή. animatus, uiuus, ἔμψυχον δῶκαν, uis loquens.

EN. in, cum datiuo coniungitur, & aliquando cum genitiuo, Atticè pro εἰς. per, inter. Spiritum habet tenuem, & accentu caret, ἐν οἷς, inter quos, & ἐν τούτοις, inter eos. Dorienses, item ἐν pro ἀν dicunt, ut ἐν χρεών, ἐν τῇ ἀγορᾷ pro ἀν. Accipitur etiam nonnunquam ἐν pro super, nonnunquã pro intus, teste Moschop. ut ἐν λίθοις ἐμάχοντο pro ἐπάνω λίθων, & ἐν ᾧ οἴκῳ ἐσίμ pro ἐνοικῶ.
Ἐν ἅιδι. apud inferos.
Ἐν αἰθρίᾳ. in aperto, sub dio.
Ἐν ἀκαρεῖ. subito, momento.
Ἐν ἀκμῇ, & ἐν αὐθῇ. in ipso ætatis flore, in robore ætatis.
Ἐν αὐτοῖς. intra se.
Ἐν βραχεῖ. paucis, in summa, modico temporis interuallo.
Ἐν γαστρὶ ἔχειμ. ferre uterum, præguantem esse.
Ἐν ἥκιστ᾽ ἂν ὥρας. in ipso ætatis flore.
Ἐν καιρῷ. opportunè, pro tempore.
Ἐν καλῷ. cõmodum Xenoph. ὃκ ἐν καλῷ ἔφη αὐτοῖς ὁρμᾶμ, Non honestum esse dicebat. Idem, οἷ μὴ ὃκ ἐν καλῷ εἶν νομίζοντες ἱππομαχεῖμ, Incommodum existimantes. Bud. Com.
Ἐν κύκλῳ. circum circa, undique, in uniuersum, nullo prætermisso.
Ἐν κυσί. ad cutem, ad uiuum, propè.
Ἐν μέρει. uicissim.
Ἐν μέσῳ. in propatulo.
Ἐν νῷ ἔχω. recordor.
Ἐν ὀλίγῳ. summatim, continuò, paulo momento, citò.
Ἐν ὀξείᾳ καιρῷ. in momẽto, in puncto temporis.
Ἐν ὀργῇ εἶναί τινι. significat offendisse aliquem, eiq; inuisum esse. Gregor. ἦν μὲν πλέον᾽ ἐν ὀργῇ κεῖς ἀρεσθυσίοις, Iam diu ipsi Arethusij infensi erant. Bud. Com.
Ἐν ὅσῳ. interea, diu.
Ἐν παιδί. in pueritia.

Ἐμ παιδιᾷ. ioco.
Ἐμ παιδ πρίᾳ. in ſchola.
Ἐμ πᾷ βύω. in obſcuro, latenter.
Ἐμ πᾷ ὁδῶ. obiter, in tranſitu.
Ἐμ πᾷ' ἐμ πᾷ' ἡμέραν νὺκτα ποιῶν. Accipitur etiam aliter. Lucian. πατ' ἄνα χερσὶν ὀντων, per manus recte ducta alternantium. κατ' ἄνα ποσθῶι, uno dempto totidem. οἱ καθ' ἕνα, οἱ καθ' ἕκαστον, ſinguli. Item de uirtutibus mulierum, καθ' ἕνα τ γαλατῶν πρεσβύτ σφαγησόμενον. id eſt, ſingulos trade bat interminendos. Quod etiam dicitur καθ' ἕνα, & καθ' ἕνα, ſingula, Bud. Com.
Ἐμ παιδιᾷ. ſerio.
Ἐμ τάξει. loco & uice, ordine, uiciſsim.
Ἐνταῦθα. hac cum genitiuo. hic, nunc ibi. Thucyd, Ἐπὶ ἠπείρ ἐνταῦθα ὁμιλοντ, Ad hãc continentem contendunt.
Ἐμ τάχει, ἀπὸ τάχους, ἀπὸ τάχεως, ἐπὶ τάχεως. Idem ſignificant, primo quoq; tempore, citò.
Ἐνθένδε. deinde.
Ἐμ τῇ ἑαυτοῦ. in patria ſua.
Ἐμ τοῖς. inter quos. Ἐμ τοῖς τότε λόγοις, hic per idt :mporis eloquentiſsimus.
Ἐμ τοῖς μάλιστα. in primis.
Ἐμ τοῖς πρώτοις. in prioribus.
Ἐμ τοῦς. apud hos.
Ἐμ τούτῳ. inter hæc, interea, unà, interim, pariter, tum.
Ἐμ τούτῳ καιρῷ. hoc tempore, tunc, dum.
Ἐμ ᾧ δὲ. interea dum.
Ἐμ ᾧ δὲ λέοντι. opportune, cum oportet.
Ἐμ ᾧ δεῖ καὶ θέρος. id eſt tempore meſsis.
Ἐμ μέρει. uiciſsim.
Ἐμ μεταξύ. interea.
Ἐμ πρωτίνοις. &
Ἐμ παχεῖμα. &
Ἐμ πόνῳ. nunc, in præſentiarum.
Ἐμ τωσῷδε χρόνῳ. tantillo temporis, tam breui tempore.
Ἐμ ὑστέρῳ. in poſterum.
Ἐμ φόβῳ εἰμί. timeo.
Ἐμ χρῷ. ad cutem, ad uiuum, propè. χρῶ autẽ pro χρῶι accipitur per ἀφαιρεσιν.
Ἐν. ᾧ. in quo, quando, dum. Aliquando pro διό.
Ἑν. ἑνός. ὁ. unum.
Ἐναβρύομαι. glorior. Depon. datiuo.
Ἐναβρύω. idem. παρὰ τὸ ἄβρος. Etym.
Ἐναγής. ές. ὁ. ἡ. execrabilis, deteſtandus, deuotus, ſacer. Bud. Com.
Ἐναγίζω. μ. ίσω. σ. ικα. parento, ſacrifico, benedico, excipio. ἄγος γὰρ τὸ μίασμα. Item occido. item comburo. Etym. Neut. accuſ.
Ἐναγίσματ. ατος. τὸ. exequiæ.
Ἐναγισμός. ὁ. religio, uictima, μιασμός.
Ἐναγκαλίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. gero ſubbrachio, inuncio, amplector. Depon. accuſ.
Ἐναγκαλιζόμενος. amplexans.
Ἐναγκωνίζω. declino, inclino, cubito incumbo.
Ἐναγκυλᾶσμαι. amento uibro, haſtam eiaculor. Xenoph. ἐχῶντο οἱ ἕλληνες τοῖς τ γαυτίων ξύλοισι μεγάλοις οὖσιν ὡς ἀκοντίοις. ἠγ ἔβαλλον γαγκυλῶντες.
Ἐναγχος. nuper, paulo antè, modo, recens, propè. (Etym.
Ἐναγχωθείς. γότος. ὁ. oppreſſus.
Ἐνάγω. μ. ἀξω. π. αχα. induco, incito, urgeo, adduco, ut γῆργον ὑπηθειάζοντος, Plut. Budæus (Com.
Ἐναγωγή. accuſatio.
Ἐναγώνιος. ὁ. certaminum præfectus, Mercurij nomen.
Ἔναιος. anniculus, idem quod γος. Bud. Com.
Ἐναέριος. ος. in aëre degens, aëris particeps. Strab.
Ἐναίζω. in tẽplis nota facio, ſupplico, precor, dona offero. Etym. Ego malim διάζω, per ι diphthongum.
Ἐναυρεῖν. fixis oculis intueri.
Ἔναυμα. τὸ. emplaſtra quæ cruentis uulneribus imponuntur.
Ἔναιμος. ſanguine præditus, uiuus. Herod. τοῖσι θεοὶ γίνονται γαιμοί τε καὶ σαρκοφόλοι. Gaza γαίμασι ζῶα apud Ariſtotelem uertit animalia ſanguinea.
Ἐναίριοι. οἱ. Scythæ cuirati, uel uates Scythici, quos ἀναιμυρίοις Hipp. uocat, & muliebria ſubire munia teſtatur, ſunt qui bellatores apud Ionas γαίριας dici autumat.
Ἐναίρω. μ. αρῶ. π. κα. occido, ſpolio, deſtruo. παρὰ τὸν ἄρλιν τὸν πόλεμον. Etym. Accuſ.
Ἐναίσιμα. τὰ. ſortilegia.
Ἐναισιμία. oſtentum, prodigium.
Ἐναίσιμος. σ. ὁ. idoneus, decens, utilis, ſuauis, ue rax, ſcius officij.
Ἔναισμα. ατος. τὸ. indicium, inuſtio, ſignum.
Ἔναιμος. σ. ὁ. robuſtus.
Ἐναλείφω. illino.
Ἐναλίγκιος. σ. ὁ. ſimilis. παρὰ τὸ εἴκω τὸ ὁμοιῶ. uide (Etym.
Ἐνάλιος. σ. ὁ. ἡ. marinus.
Ἐναλλάγην. uiciſsim, implicitè.
Ἐναλλαγή. ῆς. ἡ. immutatio. Bud. Com.
Ἐναλλάξ. uiciſsim, permutanter, uice uerſa, è contrario. Bud. Com.
Ἐναλλαξις. idem quod γαλλαγή.
Ἐναλλάττω. μ. ἀξω. τ. χα. immuto, τὸ μεταβάλλω τὸν τάξιν αὐλησράφως. Accuſ. Bud. Com.
Ἐνάλλομαι. inſilio, ἐμπίπτω, ἐμπηδῶ. Depon. Bud. Comment.
Ἔναλος. σ. ὁ. uarius.

Ἐναλύω. immoror.
Ἐναμβλύνω. languidum reddo, & tardum.
Ἔναμμα. ατος. τὸ. innexio, infixio, tactus.
Ἐνανθρωπήσας. αντος. qui humanam carnem aſſumpſit.
Ἐνανθρώπησις. ιος. ἡ. incarnatio hominis.
Ἐνανθρωπίζω. μ. ίσω. π. ικα. incarno. Neutr.
Ἔναντα. in conſpectu.
Ἐναντία. aduerſus, contrà. Datiuo.
Ἐναντίος. ου. ὁ. aduerſarius, contrariam habens uirtutem.
Ἐναντίωμα. μ. ώσομαι. π. ωμαι. aduerſor. Datiuo.
Ἐναντίον. coràm, contrà.
Ἐναντιολογία. ας. ἡ. contradictio.
Ἐναντίος. σ. ὁ. contrarius. παρὰ γαντίων. uide Ariſtotelem ſtatim poſt prædicamenta. Significat autẽ γαντίον ſæpenumero ſimpliciter oppoſitum, non autem proprie contrarium.
Ἐναντιότης. γος. ἡ. contrarietas.
Ἐναντιόφωνον. contrariæ uocis.
Ἐναντίωμα. ατος. τὸ. &
Ἐναντίωσις. ιος. ἡ. contrarietas.
Ἐναπαωρέομαι. μ. ήσομαι. ω ημαι. pendeo.
Ἐνάπαλος. σ. ὁ. mollis.
Ἐναπλᾶσθαι. impenſe glorior.
Ἐναπεργάζομαι. facio, fabricor, conficio.
Ἐναπερείδομαι. firmo, innitor.
Ἐναπογέω. inferuefacio.
Ἐναποθνῃσκνύω. μ. ὄσω. θ. θνκα. infideo.
Ἐναπομάμνω. deficio.
Ἐναποκύω. μ. ύσω. τ. υκα. uicina partui ſum, parturio. Neutr. abſol.
Ἐναποπλαμβάνω. cohibeo, coarto, conſtringo, perſtringo, σωιέχω. Bud. Com.
Ἐναποπλείπομαι. occupor.
Ἐναποπλῆθσις. ἡ. occupata.
Ἐναπολειψις. reliquiæ.
Ἐναπόληψις. interclusio, cohibitio, concluſio. Bud. Comment.
Ἐναπομάττω. imprimere.
Ἐναπομόργνυμαι. detergo. Bud. Com.
Ἐναποπλύω. cluo.
Ἐναποτίθεμαι. ibi depono, relinquo. Bud. Com.
Ἐναποψύχω. crepitum uentris emitto, caco ἀφροδίσιον, excrementa uentris eicijo apud Heſiod. at Homerus accipit pro animo linquor & deficio, expiro, morior. Ilud ἀπὸ ψύχω deriuari, hoc ἀπὸ ψυχὴ, uolunt.
Ἐνάπτομαι. in manus ſumo, arripio. Bud. Com.
Ἔναρα. τὰ. arma, exuuiæ, ſpolia. ἀπὸ τοῦ ἄειρειν, ἢ ἀπὸ τοῦ ἀρέιν τὸ ἀρμόζειν, ἃ ἥρμοσται τοῖς σώμασιν. Etym. Inferius ſcribitur ἔνερα.
Ἐναράζω. ſtrepo, ferio.
Ἐναραφόρος. ὁ. ſpolia gerens.

Ἐνάργεια. ας. ἡ. euidentia, propriè ſermonis perſpicuitas & puritas. Etym. Vide γέργια. Eſtq; figura qua ita res oculis obijcitur ut geri nõ cõmemorari uideatur.
Ἐναργής. ἐος. ὁ. ἡ. manifeſtus. παρὰ τὸ ἀργόν, τὸ λευκὸν ἢ φανόν.
Ἐναργῶς. expreſſe.
Ἐναίρω. occidere, perdere, inuidere, frũi.
Ἐνάρετος. σ. ὁ. ἡ. fortis, præclarus.
Ἐνάρης. infertus, adaptatus.
Ἔναρθρος. σ. ὁ. ἡ. articulatus, perfectus.
Ἔναρθρωσις. ιος. ἡ. in oſsium compoſitione dicitur, quando excipiẽs cauum altius eſt, & caput qnod ei inſeritur oblongum.
Ἐνάρσιοι. οἱ. milites, ſpoliorum detractatores.
Ἐναρίζω. μ. ίσω. τ. ικα. occido, armis ſpolio. Accuſatiuo.
Ἐναριθμέω. annumero.
Ἐναρίθμητος. σ. ὁ. annumeratus.
Ἐναρίθμιος, &
Ἐναρίθμος. σ. ὁ. qui inter alios nullo eſt numero uel comprehenſus numero Dati. iungitur & Genit. ut γαριθμον τῶν πολλῶν apud Platonem unus de multis. Sic Horatius, numerus ſumus & fruges, &c.
Ἐναριφόρος. ſpolia ferens, uictor.
Ἐναρκὴς. ſufficiens, uel idoneum eſt, fieri poteſt.
Ἐναρκτύειν. occidere.
Ἐναρμόζω. admoneo. Accuſ.
Ἐναρμόνιος. σ. ὁ. concinnus.
Ἐναρμόσιμος. σ. ὁ. congruens.
Ἐναρσκτάντας θάνατος, dicitur ab γαίρω καὶ κτείνειν uocibus eandem ſignificationem habentibus. Euſt. Iliad. δ.
Ἔναρος. σ. ὁ. execratus, diris deuotus.
Ἐναρσφορος. bellicoſus. ἀπὸ τ φέρειν τὰ γαρα. Etym.
Ἐναρχομαι. auſpicor, incipio. Bud. Com.
Ἐνας. άδος. ἡ. unitas.
Ἐνασταλγαίνω. ſcortari. Bud. Com.
Ἐνάσσω. habitaui.
Ἐνασμενίζω. libenter delector, oblecto me in re aliqua. Datiuo.
Ἐνασπίδεμαι. armor.
Ἐνάσσθαι. inhabito.
Ἐνασράπτω. άψω. π. αφα. interno ſplẽdore radio.
Ἐναχαλέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. occupor. Depon. Datiuo.
Ἐνατενίζω. μ. ίσω. τ. ικα. intentè reſpicio. Datiuo
Ἔναυλος. uiuus, uocalis.
Ἔναυλα. quæ ſunt in ueſtibulo, & ante oculos.
Ἐναύλημα. οἴκημα. domicilium.
Ἐναυλίζομαι. μ. ίσομαι. τ. ισμαι. tendo, inhabito, immoror. Depon. abſol.
Ἔναυλος. σ. ὁ. inhabitans, μυχὸς. Item trames, torrens, flumen per anguſtum iens, foſſa angu

ſta. Item inſonans,perſonãs, quod recens uel modo inſonuit, aut memoratum eſt. Etym. Lucian. ἡ φωνὴ ἡ ἀκουσθεῖσα ὑπὸ τῶν ἀκουόντων.

Ἐνσυσμιάζος. ὁ. ἐμπύρευμα, λέβητανον, fames, fax, id eſt incitamentum. Bud. Com.

Ἐνσωχέομαι. iacto, glorior, καυχέομαι.

Ἐνσώω. redaccẽdo, accendo, ſupplico. Bud. Com.

Ἐνσταθῆσαι γόνυ. inſtillare fœturam.

Ἐνσταλάσσω. infero, immitto.

Ἐνγένασις. ſydus cœleſte homini protẽtis utrinque ulnis in genua procumbenti ſimile, apud Aratum & Higinium.

Ἐνδιάθετος. ὁ. ἡ. bellicoſus, trucidatus.

Ἐνδιαίτομαι. μ. ἠθόμαι. π. γμαι. cõiuor. Depon.

Ἔνδακρυς. ὁ. ἡ. lachrymoſus.

Ἐνδιάπετος. ὁ. ἡ. indigena, localis.

Ἐνδιατέομαι. conteror, ſcindor, μερίζομαι, κόπτομαι. Nicand.

Ἔνδιαυλος. ὁ. piloſus, denſus.

Ἔνδιε. interim, πότε τ' ἄρα δέ, τοτὲ μὲν τοτὲ δέ.

Ἐνδιδύτ. ἐτος. ὁ. defectus.

Ἐνδιεής. ἐστ. ὁ. ἡ. deficiens, inferior, indigens.

Ἔνδεια. ας. ἡ. indigentia defectus. Eſt & figura apud grammaticos, Ionibus peculiaris, cum aliqua litera principio dictionis detrahitur, ut ἤια pro γαῖα. Tryphon in Appendice. Item quando defectus eſt temporis, id eſt quantitatis, aut cum ſyllaba una, aut plures deficiunt apud eundem.

Ἐνδειγμα. ατος. τὸ. oſtenſio, exemplum.

Ἐνδείκνυμαι. oſtendo, ſpecimen rei præbeo, oſtentabunde in medium prodeo, iacto me, uendito me alicui, plauſum à circũſuſa turba capto, ἀποδείκνυμαι, παρεπιδείκνυμαι. Demoſth. & Plut. Et etiam uerbum medicorũ. Galen. 9. Thera. διὰ λόγως λύπης τὰ μὲν σιωπηδείκνυται τὴν φλεβοτομίαν. id eſt indicant. Bud. Com.

Ἐνδέκνυμι. defero, & poſtulo in iudicio, φάσκω.

Ἐνδείκτης. delator, quadruplator, ſycophanta.

Ἔνδενδρος. ὁ. ὁ. ἡ. graui s.

Ἔνδειξις. ιος. ἡ. demonſtratio. Item accuſatio, delatio, δίκη ἐπὶ τοῖς δημόσια πολλύντων, φάσις. Item iactatio, uenditatio, oſtentatio. Eſt etiam indicatio rei præuertẽdæ medico, in primisq; animaduertendæ. Bud. Com.

Ἔνδεκα. undecim. οἱ. ἕνδεκα, undecim uiri capitales, qui ſic erãt Athenis, ut Romæ triumuiri. (Bud. Com.

Ἐνδεκάκις. undecies.

Ἐνδεκαετής. ἔρος. ὁ. undeciremis.

Ἐνδεκάκλινον. τὸ. undeclinium, undenos habens thoros.

Ἐνδελεχής. ἐος. ὁ. ἡ. ſimilis, perennis, continuus, perpetuus.

Ἐνδελεχία. ας. ἡ. aſsiduitas.

Ἐνδελεχισμός. ὁ. ὁ. continua mobilitas, qualis in anima cognoſcitur.

Ἐνδελεχῶς. continuò.

Ἐνδελεχίᾳ. aptè, idoneè.

Ἐνδέλεομαι. obligor.

Ἐνδελεσνὶ. in tempore.

Ἔνδεσμα. ατος. τὸ. uinculum.

Ἐνδεσμεῖσθαι. inuoluere, illigare.

Ἐνδεσμικός. ſimilis, ἐμφρὴς, ὅμοιος.

Ἐνδεσίω. madefacio, apud Theocr.

Ἐνδεύχομαι. libens admitto, προσαμβάνω, ἀποδέχομαι, πείθομαι. Ἐνδέχομαι τὴν αὐτὴν τοῦτο, αὐτὸ τοῦτο αὐτὸ ἐνδέχομαι, recipio in me crimen, & culpam præſtare uolo. Demoſth. πάντων γὰρ ἐνδέχεσθε ἐφ' ἑαυτὸν τὰ πρὸς ἐμὲ γεγραμμένα, Omnia in ſe recepit, ſeſe reum omnium fecit. Et ἐνδέχεται impersonaliter, capit, licet, facultas eſt, poſsibile eſt, probabile eſt, defendi poteſt, uſu uenit, Bud. Coment.

Ἐνδεχόμενον. ου. τὸ. poſsibile, contingens. περὶ τοῦ ἐνδεχομένου, quatenus fieri licuit. Antiphon. ταῖς ἐνδεχομέναις τιμωρίαις ἐκόλαζον. Iis ſupplicijs affecerunt, quorum res ipſa facultatem eis dedit. Iungitur etiam cum ſuperlatiuo. Ariſtot. ἐνδεχόμενον ἢ ζωῆς ἢ ἐνδεχόμενος ἄριστος. Quàm fieri poteſt optimè, quàm humana natura capit optimè. Qui autem τὸ ἐνδεχόμενον differat τοῦ δυνατοῦ, uide Bud. Com. & Ariſtotelem in quarta ſectione de enunciatione.

Ἐνδεῶς ἔχω. indigeo, ἐπιδέομαι.

Ἐνδεῶς πράττω. tenuiter agens, pauper.

Ἔνδηλος. ὁ. manifeſtus.

Ἐνδημέω. μ. ήσω. π. ηκα. præſens ſum, domi ago.

Ἐνδημία. præſentia.

Ἔνδημος. ὁ. ὁ. ἡ. publicus. Vnde ἐνδήμιοι ἀρχαί, tribuni plebis.

Ἔνδηρις. ιος. ἡ. dolor, meridiatio.

Ἐνδιάζω. μ. άσω. τ. αχα. ſum tranquillus. dormio in meridie. Neutr. abſol.

Ἐνδιάθετος. ὁ. ὁ. ἡ. internus, intrinſecus, animoſus, in animo ſitus.

Ἐνδιάθετος λόγος. apud Gal. affectuſi capacem rationem uertit Eraſmus, cui opponitur ὁ προφορικὸς λόγος, qua mentis cõcepta exprimimus.

Ἐνδιαιθυμπέω. ludibrium, & delitias facere.

Ἐνδιαυλος. ὁ. ὁ. foramen in naui per quod aqua emittitur.

Ἐνδιαυτάομαι. μ. ήσομαι. τ. ημαι. διαβάλλω. inſum, inhabito. Depon. abſol.

Ἐνδιαίτημα. ατος. τὸ. domus uoluptuaria.

Ἐνδιαμάω. immuto. Ariſtot. Bud. Com.

Ἐνδιάω. ὁ. ἐνδιαυτάομαι, & meridior, μεσημβριάζω.

Ἐνδιατρίβω, uerſor, locum frequento. Datiuo.

Ἐνδιδύω

Ἐνδιδύω. μ. ύσω. π. υκα. cõſentio, indulgeo. accuſ.

Ἐνδιδύσκω. induo.

Ἐνδίδυμι. μ. ύσω. π. υκα. do tergũ, remitto, concedo, inclino, mollifico, intus do, dedo. Accuſ.

Ἐνδίκη. ἐνδίκως. iure.

Ἔνδικος. ὁ. ἡ. iuſtus.

Ἐνδικβῆν. excolare, per ſaccum tranſmittere uinum, apud Plutarch.

Ἔνδινα. τὰ quaſi ἐνδὸν τῶν ἐνῶν ὄντα. inteſtina, quòd illinc ſint tormina uentris, uel ab ἐνὸς δύνεσθαι, ſecundum alios eſt ἡ ἐνδὸν ἢ ὅπλων σπέρ. Euſt. Iliad. Ψ.

Ἔνδιον. ὸ. habitaculum, διαβιβή, ἐνδία πέρδιξ, ſpelunca apud Oppianum. Euſt. in Odyſs. interp. ſic, ἐνδία, inquit, ἐκ ἁπλῶς εἰ ὅπου δήποτε διαβιβά, ἀλλ' εἰ τοῦτο γῆν ἢ πόλιν λαβ' αὐτὴν ἄνεμα.

Ἔνδιος. ὁ. ά. humidus, meridianus.

Ἐνδίφριος. ὁ. ὁ. conſeſſor.

Ἔνδοθεν. intus, ex adyto.

Ἐνδόθεμα. εἰ. præſegmina corij recenter detracti.

Ἐνδοῖ. pro ἐνδόν. intus.

Ἐνδοιάζω. μ. άσω. π. ακα. dubito.

Ἐνδοιαδής. ήτος. ὁ. cunctatus, dubius.

Ἐνδοιάσματα. τὰ. formidanda Lucian.

Ἐνδοιασμός. dubitatio.

Ἐνδοίκητος. dubius.

Ἐνδόμυχος. ος. ὁ. tectus, abditus, intus latẽs, occultus quaſi in domus penetralibus abditus & reconditus. Cic. ad Atticum.

Ἐνδομυχῶ. intus lateo. Vnde ἐνδόμυχον λακὸν, cæcum malum. Bud. Com.

Ἐνδόνια. τὰ. inteſtina, uiſcera.

Ἔνδον. intus. uide ἔσω. & Ammonium in ἐνδόν.

Ἔνδοξον. ὸ. gloria, fama, honeſtum, & τὰ ἐνδόξα probabilia, Ariſtot.

Ἔνδοξος. ὁ. ἡ. glorioſus, ἔνδοξος. Item δόξασός, opinabilis, & credibilis Ariſtot. cui opponitur παράδοξος. Bud. Com. Ammonius diſtinguit ab ἐπίδοξος.

Ἐνδοξότατα. glorioſiſsimè.

Ἐνδόξως honorificè.

Ἐνδοσιμον. ου. ὸ, anſa, ὸ ἀρχὴς τῆ κινήσεως ἄκρον. Eſt (inquit Bud. Cõ.) auſpicatus rhythmi, uel melodiæ, & præſcriptum quod datur ab ipſo chorodidaſcalo, cui accinere chorum oportebat quo ædito, quoniam chorus incitabatur ad cantum, ideo factũ, ut pro inuitamento & occaſione data poneretur.

Ἔνδοσις. ιος. ἡ. remiſsio, cõcentus, æquabilitas, diſtributio, diſpoſitio.

Ἐνδότατος. ὁ. ὁ. intimus.

Ἐνδοτέρω. interius.

Ἐνδρομή. ῆς. ἡ. certamen eſt, de quo Plutarchus de Muſica.

Ἐνδρομίδες. ὰς. uincula.

Ἐνδρομίς. ίδος. ἡ. calciamenti genus, quo utebantur curſores in certamine, & ueſtis genus uillo ſæ & hirſutæ, cuius meminit Martial. Vide Bayſium de Re ueſt.

Ἐνδρόνη. ἡ. genus ſaltationis.

Ἔνδροσος. ὁ. ὁ. roſcidus.

Ἔνδρυος. ὁ. ὁ. temo, medium cor arboris, Melanchton interp. lignum temoni proximum.

Ἐνδυασμός. dubitatio, malim per οι in antepenultima.

Ἐνδυκές. ὸ. quod multo labore iucundum efficitur, diligens, tutum.

Ἐνδυκές. aduerb. apud Nican. aſsiduè continuè.

Ἐνδυκέως. accuratè. (σωιχῶς.

Ἐνδύκιον. τὸ gratum, tutum, fidele, ſimile.

Ἔνδυμα. ατος. ὸ. indumentum.

Ἐνδυμάσια. τὰ. leges muſicæ ſunt Argis, ſiue Argolica celebritas, & ſaltatio.

Ἐνδυναμόω. confirmo.

Ἐνδυνέουσι, induunt.

Ἐνδύομαι. ingredior Plutarch. εἰς τὸ λυθῶσον ἐνδύομαι. Et Ariſtot. de Ani. ι. εἰς τὸ τύχον ἐνδύεσθαι σῶμα In quo ſignificatu cũ datiuo conſtruxit Xenoph. Plato ſubire dixit cum accuſ. Et ἐνδύεσθαι ἑαυτὸν, pro induere ſe laqueis, uel retibus dixit Xenoph. Bud. Com.

Ἔνδυσις. ἡ. ingreſſus.

Ἔνδυτος. celeriter, Menandro.

Ἔνδυτα. τὰ. indumenta, περιβλήματα, annicula, Epigram.

Ἐνδύω. ω. ύσω. τ. υκα. induo. Accuſ.

Ἔνδωρος. crudus, intemperans.

Ἐνεαρίζω. in uere ago.

Ἐνεγγύς. propè.

Ἐνεγκαμφίη γς ἡ. patria.

Ἐνεγκεῖα. mater natale ſolum.

Ἐνείκω. fero, ἀποφέρω, κομίζω non eſt in uſu, ſed prior aoriſt. & infinit. Vide Moſchop. ἡ φέρουσα, patria, ἡ πατρὶς, ἡ ἡ μητήρ. Bud. Com.

Ἔνεδρα. ας. ἡ. inſidiæ. Itẽ anus & ſedes Hipp. dicitur ἐνέδρα, quaſi ἕδρα adiecta præpoſitione ἐν ad euidentiorem rei explicationẽ teſte. Gal.

Ἐνεδρεύομαι. inſidijs claudor, & circumuenior. Lucianus.

Ἐνεδρεύω. μ. εύσω. τ. ευκα. inſidior. Neutr. dati.

Ἐνειής. ἐος. ὁ. ἡ. mitis, ſuauis, beneuolus.

Ἐνείκω. pro φέρκω Ionicè, fero.

Ἐνειλέω. μ. ήσω. π. ηκα. inuoluo. Et paſsiue ἐνείλεμαι, uerſor, inuoluor. Plut. de cæde Cæſ. δίκαιον νόμιμος ὥσπερ ὑφείου ἐνείλεσθαι τοῖς πάντων χερσίν. Bud. Com.

Ἐνείλημα, & ἐνείλυμα. ατος. τὸ. uolumen.

Ἔνειμεν. aſsiſtimus.

Ἔνημι. insum.
Ἔνθ. mitis.
Ἐνατώ. minæ.
Ἐνείργω. prohibeo.
Ἐνείρω. insibulo, traijcio, ἐμπερονῶ, insero, apto. Bud. Com.
Ἕνεκα, & ᾧνεκεν. propter. Genitiuo iungitur. τὸ οὗ ᾧνεκα finem significat, hoc est actū. Aliquando subauditur, ut ἕνεκεν, ἀντὶ τοῦ ᾧνεκα ἐρεῖν. Sed εἵνεκα, εἵνεκεν, ἠδ' ἕνεκα apud poëtas in usu sunt. Bud. Com. Ammonius distinguit ἀχθέειν. Vide ἕνεκα apud eundem.
Ἐνηλάδησεν. apud Aristoph. buccellæ in modū deglutijt & absumpsit, à λάλον, cibus, unde πόλαβος, hoc est, offula.
Ἐνηλίνωσε. alligauit, fibula annexuit. malim ᾧνεκείνωσε.
Ἐνήνωξεν. offenderūt. Datiuo pro ᾧνεκυξεν, impegerunt.
Ἐνηλός. hinnulus.
Ἔνημα. Aeginetę ab ᾠνίημι, ut ᾤθημα, id quod immittitur, ut ἔγκλυσμα, id est quod infunditur per inferna in aluum. Id etiam τὸ ᾠνίεμενον dicitur. Cels. & Plin. infusum uocant.
Ἐνηοί. οἱ. qui à primo ortu muti sunt, & inarticula te loquuntur, quemadmodum in talibus nihil est, quod ad uitæ actiones sit utile, ita superuacaneum, frustraneum, quodq; nihil ad rem facit, ᾠνεὸν uocat Hipp.
Ἐνεός. mutus, stultus, surdus. inferius per duplex ν scribitur.
Ἐνεπίδημος. ὁ. ὁ. publicus, ἔνδημος, popularis.
Ἐνεπισκήπτεσθαι. dicebārur creditores, qui publicatis bonis cuiuspiam, experiebātur contra populum ut hodie contra fiscum, actione pignoratitia in pignora incumbentes. Bud. Com.
Ἐνέπω, uel poëtice ᾠνέπω. dico, narro.
Ἔνορα. exuuiæ, spolia. malim ᾤορα.
Ἐνεργάζομαι. operor.
Ἐνεργὰ χρήματα. quæstuosæ, fœnusq; pensitantes pecuniæ. Latinè dicitur pecunia fœnore occupata. Contrarium autem sunt ἀεργὰ χρήματα. Bud. Com.
Ἐνέργεια. ας. ἡ. actus, actio, efficatia. Energia (apud Iulium Rufinianum) eadem figura quæ hypotyposis uidetur: ego potius eo sensu ᾠἀεργεια legerim. qua formam rerum, inquit ille, & imaginem, ita oratione substituimus, ut lectorum oculis præsentiæq; subijciamus.
Ἐνεργέω. μ. ήσω. ω. ηκα. ago, operor.
Ἐνέργυμα. ὸ. effectus.
Ἐνεργής. οῦς. ὁ. ἡ. cultus, efficax, operosus, adiutor.
Ἐνεργητικός. ὴ. ὸν. ὁ actiuus, efficax.
Ἐνεργίς. ἡ. ὡς γλωττὰς κάθεσις τῶν χέρῶν.
Ἐνεργμός, siue ᾠνεργις. pulsus citharæ, aut clauus in medio citharæ, unde chorda alligatur.
Ἐνεργός. ὴ. ὸν. ὁ. ἡ. laboratus, cultus, strenuus.
Ἐνεργούμενοι. obsessi à dæmonibus.
Ἐνερείδω. inhæreo.
Ἐνερυθής. ἐος. ὁ. ἡ. rubens, rubicundus, utitur ea uoce. Cic. ad Atticum. Epist. lib. 12.
Ἔνερθε. infra, quasi ᾠἐρόθεν, sub terram.
Ἔνερος. ὁ. inferus, mortuus, quasi ᾠ ἐρᾷ, id est in terra positus.
Ἐνερράωστον. habentes colorem qualem mortui obtinent, lurido colore præditi.
Ἔνερσις. coaptatio, combinatio.
Ἐνέρτερος. inferior, demissior.
Ἐνεσία. ας. ἡ. iussus, immissio, consiliū, uolūtas.
Ἐνεσκιρῶδαι. incrustari, sordidari.
Ἐνεσπαργανωμένοι. οἱ. in cunis iacētes apd Herac.
Ἐνέσαι. obstat, opus est.
Ἐνέσακται. instillatum est, Odyss. β.
Ἐνέστη. obsistebat.
Ἐνέσχε πόλεμος. cōmissum est bellū, Demosth. & Iocr. Et ᾠνεστηὼς πόλεμος dicit pro nondum finito, & adhuc uigente, durantéq;
Ἐνεστηῶσα δίκη. lis contestata. Bud. Com.
Ἔνεστιν. ὸ. ἔξεστιν. est, licet, inest.
Ἐνέστιος. ὁ. ἡ. domesticus.
Ἐνεσῶς. ῶτος. ὁ. præsens.
Ἔνέτης. ου. ὁ. fibula, ab immittendo.
Ἐνετία. ας. ἡ. Venetia.
Ἐνετός. ὴ. ὸ. Venetus.
Ἔνδυ. acclamatio quædam.
Ἐνδυδαιμονέω. felix uiuo, felixq; morior.
Ἐνδυδημέω τὸ εὐδημῶ ᾠ πισ πράγμασι. Budæus Comment.
Ἐνδύναιον. ὸ. culcitra, in qua quis cubat.
Ἔνδυνος, & ᾠδύναος. in lecto positus.
Ἐνδυτυχῶ. in re quapiam feliciter ago & uiuo, Bud. Comment.
Ἐνδυωχεῖσθαι. cōuiuari, conuiuijs indulgere. Bud. Com.
Ἐνέφηνε. ostendit.
Ἐνέχομαι. μ. ἐξομαι. reus uel obnoxius fio, ut ἐνέχομαι θανάτῳ, hoc est, ὑπόκειμαι, adducor, rem habeo. Vnde ᾠνεχόμενος τοῖς μιάσμασι, qui piaculum admisit in deum, ἀλιτήριος, οὐσιος. Et ᾠνεχόμενος τῇ ἀρᾷ, diris imprecationibus deuotus, detestandus. Bud. Com.
Ἐνεχρέμπτο. ferebat. Lucian. in Gal.
Ἐνεχυράζειν. pignora capere.
Ἐνεχυράζομαι. mea pignora capiuntur. Et actiue, pignora capio. Bud. Com.
Ἐνεχύρασμα. ατος. τὸ. oppignoratio.
Ἐνεχυριάζω. μ. άσω. ω. ακα. alieno, ᾠνεχυράζω.
Ἐνεχυρασὴς. ου. ὁ. pignerator.
Ἐνεχυρασμός. ου. ὁ. redemptio pignoris, uel pignore.

Ἐνέχυρον. ου. τὸ. pignus, arrabo. ἐνέχυρόν ᾠ ἐχυρον λέγομεν τὸ παραδιδὲν τῷ λαμβάνοντι. τὸ μὴ παραδιδὲν ἀλλὰ συμφωνηθὲν ὑποθήκη ἐστίν. Ex legibus. Item ἐνέχυρον ᾠ ἐχυρον τὸ λυπτὸν λέγεται δίκαιον ἐν χερσὶ διδόσθαι. Ἐκ τῶν νόμου καὶ τῶν. Tho. Mag. admonet hanc uocem in numero multitudinis tantū usurpatam Atticis.
Ἐνέχω. insisto, adduco, insidior, simul ligo, tenax sum iniuriarum, misceo, infundo.
Ἐνζυγνύω. μ. ξω. ω. υχα. iungo.
Ἔνη. Atticè tricesimus dies uel postremus mēsis, dicitur etiam νέα. Bud. Com. Solon eum diem primus ἕνην καὶ νεάν nominauit. Laërtius lib. 1. in Solone. Item tertia luna siue perendinus dies ut apud Aristoph. Θέρσει, ἐλαττον δύεν ἢ μὴ ἐς ἕνης ἔλθης, pro εἰς βύτην.
Ἐνθαυτήριον. τὸ. ἐνωκτήριον. domus ad quam uoluptatis causa diuertitur, cœnaculum, Herodotus.
Ἐνήδονον. uoluptuarium, delicatum. (rodotus.
Ἐνηκα. ας. ἡ. manſuetudo.
Ἐνηής. ἐος. ὁ. ᾠνεὼς. prudens, mitis.
Ἐνηθέω. ῶ. moratus, incessens.
Ἐνῆκα. inserui.
Ἐνήλατα. τὰ. claui rotam in axe continentes, Eurip. extulit & ἐλιμάκωμ ἐνήλατα, sic uocans τὰ τῶν βαθμίδων ἄκρα, ὡς ᾠνημμένα τοῖς μέρεσι τῶν ἑλιμάκων τῶν τε πολεμικῶν καὶ τῶν αὐτοῦ ὁμοίων. sic Eust. Iliad. ε.
Ἐνηλλαγμένως. uicissim, ordine commutato.
Ἐνήλικος. ὁ. ὁ. conciliatus.
Ἐνηλικος. ὁ. ὁ. pubescens.
Ἐνηλύσιος. attonitus, fulmine ictus.
Ἐνῆμαι. insideo.
Ἐνήμαρ. nouem dies.
Ἐνημμένος. ου. ὁ. indutus, ab ᾠἅπτομαι, ut ᾠνημμένος ὑφθέραν, Aristoph. & Lucian. Item accensus, ardens. Aristoph. ἢ χίλαγδὲν ἐνημμένον. Bud. Com.
Ἐνθένδε, per metathesin, ab αὐθέω, florui.
Ἐνθήκαν, accumulabant.
Ἐνθώρηκα præt. perf. à φέρω. tuli.
Ἐνθήκης. ους. ἡ. nauis instructa, & parata in aqua. Plutarch. in Ant. de qua Bayf. de Re nau.
Ἐνθυμημόνα. contumeliæ.
Ἐνθύσιος χιτών. uestis subtilis.
Ἐνθῶδε τρίτῳ. in perendium, in nouilunium. Hesiod. μηδ' ἀλαβεῖν ἕδεα τ' ἄλλεσθαι ἐς τ' ἄλειον, ἐς' ᾠνην Θῳ. duplicato ν uersus gratia.
Ἔνθα, ubi, illuc, tunc, quando. Vide ᾠτταυθοῖ, in Ammonio.
Ἐνθάδε. hic, huc. Vide ibidem.
Ἐνθαλάμια. τὰ placentæ è papauere, & sesamo.
Ἐνθαλύσης. ualde percutiens.
Ἐνθάπτω. μ. ἀψω. ω. αφα. sepelio.
Ἐνθεάζω. numine afflor, fanaticus sum.
Ἐνθεαστικός. ὴ. ὸν. numine afflatus, fanaticus.
Ἔνθεμα. dicitur quod inditum est, & insertum. Vnde pro furculo ponitur, qui in fissurā trūci
Ἐνθέμιον. ου. τὸ. interior pars puppis. (mergitur.
Ἔνθεν. hinc.
Ἐνθονόε. hinc, illinc.
Ἔνθεν καὶ ἔνθεν. parteis utrinq; à lateribus sitas significant hæ uoces, hinc atq; hinc Hipp. tamen improprie partem superiorem ac inferiorem his uocibus indicatu uoluit in lib. de Fractiuis teste Gal.
Ἔνθεος. ὁ. ὁ. ἡ. diuinus, numine afflatus.
Ἐνθερίζω. æstiuo, per æstatem moror.
Ἔνθεσις. ιος. ἡ. interpositio. Item ἡ ᾠοφὴ Atticis. Significat etiam frustum in os inditum, id id est ψωμόν, & μάσημα, quod pueris à nutricibus datur, hoc est mansum ut Cicero uocat, & quasi turundam Athenæo, & Lucian. Bud. Cō.
Ἔνθεσμος. ὁ. legitimus.
Ἐνθέσμως. legitimè.
Ἐνθεῦτε. hinc, pro ᾠνθεῦθεν, Iones dicunt. Eust.
Ἐνθηλυπαθέω. μ. ήσω. ηκα. muliebri libidine tabesco.
Ἔνθηρα. νῆσος. insula in qua uersantur feræ.
Ἐνθλάσσω. infringo. Hipp.
Ἐνθλίβω. opprimo, infringo.
Ἐνθορεῖν. insilire, impetum facere.
Ἔνθεος. numine afflatus, deo plenus, magis probatur Christ. ut ἔνθεος dicatur.
Ἐνθουσιάζω. μ. άσω. ω. ακα. afflor numine, insanio, furo, numine ducor. bacchor. Neut.
Ἐνθουσιασμός. ὁ. ὁ. furor, id est afflatio numinis. Cæl. lib. 9. cap. 26. & 29.
Ἐνθουσιῶν. μ. ήσω. ω. ηκα. ᾠἐνθουσιάζω, insanio.
Ἐνθουσιωτὸν. ὸ. enthusicon herba, olerum genere, Theophr.
Ἐνθουσιαστὴς. ους. ὁ ἡ. instinctus.
Ἐνθρονιαστικὸν. ὸ. id qd numeratur, persoluiturq; Episcopo, ordines tribuenti. In Autent. Const.
Ἐνδροπαλιζόμενος. referens pedem.
Ἐνθρώσκω. urgendo, pugno. Hipp.
Ἔνθρυπτον. ὸ. intritum, placenta. Apollo etiam apud Athenienseis ᾠἐνθρυπτος. dictus est.
Ἐνθυμέομαι. μ. ήσομαι. ω. ημαι. animaduerto, considero, cogito, reminiscor, in animo habeo. Depon. accus.
Ἐνθύμημα. ατος. ὸ. cogitatio, inuentum, commentum, commentatio, conceptus animi, hoc est sensus, & sensum. Est autem argumētum, & sententia oratoria. Enthymema apud dialecticos est syllogismus imperfectus, cui altera propositio deest, quòd eui dentior sit, aut aliam ob causam. Enthymema (inquit Iul. Rufinian.) fit, cum periodus orationis ex cōtrarijs sententijs

astringitur, ut apud Luciliũ: Si me nescire hoc nescis, quod quærere dico, quare diuinas quicquam, aut quare debes ipse? & si scis, &c. Ἐνθύμημα & γνῶμον apud Ammoniũ distinguuntur. Vide in Chil Eras. Enthymema Thũnicũ.

Ἐνθυμηματικός. acer in argumentationibus, & argutus orator.

Ἐνθυμηματώδης. οῖ. cõmentationibus pleni.

Ἐνθυμημάτιον. commentatiuncula.

Ἐνθύμησις. ιῶν. ἡ. cogitatio.

Ἐνθυμίζομαι. γνῶμόομαι.

Ἐνθυμία ἡ ὕπομνησις. admonitio Thucyd. εἰς γνῶμιν τοῖς λακεδαιμονίοις ἀφ' προθαλόμενος.

Ἐνθύμιον. ὁ. τό. cogitatio, cautè excogitatum, astutia, res quæ animo uersatur, quod religionem in animo ciet.

Ἐνθύμιος. πτοῥόπαιος, Ammonius in γνῶμημα.

Ἐνθύμιος. suspectus.

Ἐνθύμιος. ὁ. ἡ. iratus.

Ἔνθυμος. ὁ. θυμοειδής, alacris, ferox, animosus.

Ἐνθύνιον. pars quædam nauis.

Ἐνθωκύω. μ. ύσω. ω. ῦκα. fedeo, latito. Neut.

Ἔνι. licet, contingit, ἔστι, γίνεται, penacuitur.

Ἐνί pro γνῶ, id est In, acuitur.

Ἑνί. uni. ἑνί δὲ λόγῳ εἰπεῖν, ut uno uerbo absoluã.

Ἔνια μὲν, ἔνια δ' partim.

Ἐνιαῖον. τὸ. μονοφθές.

Ἐνιαῖος. ὁ. ὁ. aliquis.

Ἐνιαυσιαῖος. ὁ. ὁ. &

Ἐνιαύσιος. ὁ. ὁ. anniculus, aniuersarius, annuus, elegantius hoc posterius & magis Atticum contendit. Thom. Mag. ut γνιαύσιαι στρατιαὶ apud Thucyd.

Ἐνιαύσιοι. οἱ. annales.

Ἐνιαυτίζω. annum alicubi ago.

Ἐνιαυτός. ὁ. ὁ. annus. παρὰ γνιαυτὸν, alternis annis, ἢ τὰ μέρος. Bud. Com.

Ἐνιαυτὸς. est poculum quoddam repandum, dictum ita ὅτι τὸ μεγαλεῖον εἶναι καὶ ὠφέλιμον, teste Eust. Iliad. ν.

Ἐνιαυτοφορεῖν. fructum annuum ferre.

Ἐνιαύω, immoror.

Ἐνιαχοῦ. τῇ γνιαχῇ. alicubi.

Ἐνίγγης. uno membro uel pede mãcus, claudus.

Ἐνιδρύω. μ. ύσω. ω. υκα. iusudo. Datiuo.

Ἐνιδρύω. ἁβίζω. insideo, priuo.

Ἐνιέω. μ. ήσω. ω. ηκα. immitto. Accus.

Ἐνιζάνω. insideo. Neut. datiuo.

Ἐνίζω. unitatem pono.

Ἐνίηλος. stultus.

Ἐνίημι. μ. ήσω. π. εῖκα. immitto, τὸ ἐμβάλλω. Item infundo. Cels. libro 2. Id quod infunditur, neque frigidum esse oportet, neque calidum, ne alterutro modo lædat cũ infusum est. Est etiam τὸ ἐμπνιῶ & γνῶτίθημι. Synes. τῶν τε θελγητηρίων γνῶσι τοῖς ἀναγινώσκουσι, Hæc illecebram infigunt lectoribus, intusq; relinquunt. Bud. Comment.

Ἐνικλάω. μ. άσω. ω. κα. infringo, impedio, reclamo. Accus. Bud. Com.

Ἔνικμος. ὁ. ὁ. humectus. Ἔνικμα, τὰ χείλη τ' ποταμῶν, quæ & αὐλικμα dicuntur.

Ἐνικός. ὁ. ὁ. singularis.

Ἐνίλλω. gesticulor, irrideo.

Ἐνιλλώπτω. strabè intucor.

Ἐνιός. ὁ. ὁ. aliquis.

Ἐνίοτε. interdum.

Ἐνιπή. minæ, reprehensio.

Ἐνίπλεως. ὁ. ὁ. plenus.

Ἐνιπλήσσω. μ. ήξω. ω. ηχά. cum stupore injicio.

Ἐνίπτ. alicubi.

Ἐνιππάζομαι &

Ἐνιππεύω. equito.

Ἐνιππάτωρ. increpo.

Ἐνιπτή. ῆς. ἡ. increpatio mordax, minæ.

Ἐνιπτάζω. τὸ. γνῖτωω.

Ἐνίπτω. μ. ίψω. ω. ιφα. noceo, mitto.

Ἐνίπτω. increpo, cum iniuria aliquid dico.

Ἐνισάτω. exæquo.

Ἐνίσσω. dico, reprehendo.

Ἐνισσέμεν. minari, terreri.

Ἐνίσσω. maledico, κακολογῶ. Eust. Iliad. χ.

Ἐνίστημαι. μ. γνιστήσομαι. propono dicturus. Item instituo quidpiam uel incepto. Galen. ἦν δ' ἀναγκῆς γνῆσγσόμεθα μετοβαλεῖν. Plutarch. in Cæs. ὁρῶν τὴν ἀρχὴν ἣν γνίστει. Item incipio, id est ineo. Theophrast. 9. Θέρος γνίσταμένου, æstate incunte. Et repugno, obsisto, renitor, αὐθίστημαι, μάχομαι πρὸς τὸν τὸν κατηγόρον λέγοντα αὐλοπτῶ, teste Tho. Mag. & τ' αὐαντία αὐλοπαρασκευάζω, Plato in Phædro, ἀλλ' ἔτι γνέστηκεν, ὅ νῦν δὴ Κέβης ἔλεγε, Sed adhuc controuersum manet, Plutar. in Demet. ἐκ ἐνέστη πάλιν ἀπαμύνω μάχεσθαι καθ' αὑτόν. Item intercedo, ut γνίστασθαι τῷ νόμῳ, Plut. Item immineo, insto, ἐφεδρεύω, obseruo, & quasi capto. Plut. ὑπ' ἐνστασιάζοντι τῇ φυγῇ αὐτοῦ ἀπεστάλκει, Quem ob id miserat, ut immineret eius fugæ. Bud. Com.

Ἐνίστημι. μ. ἐνιστήσω. π. ἔνεγκα. insto, sicut γνίστημαι. Interdum colloco, Xenophon. γνῆττους τὸν ἵππον τῇ γνήχῃ ἐνιστάναι. Interdum interfero, allego, interpono. Xenoph. εἰ οὖν ἱππικοὺς ἐς οὖν ἵππους ἐνιστάντες, Si equisones inter equites inferas. Aliquando animo incumbo. Aristot. ὕστερον δ' ἐνιστάντες διῆλθον. Bud. ibidem.

Ἔνιφος. ὁ. exilis, tenuis, Nicand.

Ἐνιχνόω. μ. ώσω. ω. νκα. inualesco, cõforto. Accul.

Ἐνίχομαι

Ἐνίχομαι. ἐπίσταμαι. id est resisto, restito, progredi nequeo, & in cursu hæreo. Plutarch. λεκαλαμόμενος τὸ σῶμα, & τῶν φωνῶν γνιχόμενος. Corpore præ metu uibrante, & uoce interrupta. Quint. insistere uocat, & offensare, & singultantium more uerba concisa ejicere. Cicero, Sæpe accidit, ut aut citius insistendum sit, aut longius procedendum. Bud. Com.

Ἐνιχυρίζομαι. τὸ. τισσύω. Bud. Com.

Ἐνίχω. habeo, teneo, remoror. Accus.

Ἐνιῶθοι. insidiatores.

Ἐνιπαπαίρω. inspergo.

Ἐνκλείω. includo.

Ἐνομβρόω. ulncio.

Ἔνκτησις. nactus.

Ἐνκρασίχολοι. iracundi, ὀξύχολοι, qui bilem in capite gerunt.

Ἐνλείπομαι. deficio.

Ἐνλιμενίζειν. uectigal in littore dare

Ἐνλιμενίσμα. τὸ. ελινσθῆναι. Bud. Com.

Ἐνλόβια. inaures. Vlitatius dices ἐλλόβια.

Ἐννατής. ἐος ὁ nouennis.

Ἐννάτης. habitator.

Ἐννεάω. inhabito. Accus.

Ἐννακόσιοι. noningenti.

Ἐννάς. ἁ. numerus nouenarius. sed ἑνὰς aspiratũ cum ν simplici, est unitas.

Ἔννατος. η nouem.

Ἐννέα. nouem, interdum pro numero incertæ multitudinis.

Ἐννεάγηρα. ἡ. nouem ætates hominum uita explens, sic cornix apud Aratum epitheto dicta.

Ἐννεάζω. adolesco, adolescentiam tero in aliquo studio.

Ἐννεάκρουνος. proprijs fontis Athenis, indito nomine à nouem fistulis fundentibus aquam. Ab alijs Διομηκάκρουνος appellatur, ab alijs καλλιρόη

Ἐννεάμυκλος. robustus, nouem annorum.

Ἐννεασμός. illusio, fraus, dolus.

Ἐννεάφωνος. ὁ. ὁ. habens nouem uoces.

Ἐννεάχιλοι. nouem milia.

Ἐννέμομαι. pascor.

Ἐννοήσω. in animo habebat, cogitabat apd Hero.

Ἐννοήσωσι. nouerunt, γνννοήκασι, animaduerterunt Herodotus.

Ἔννομος. ὁ. ὁ. mutus, fatuus, stupefactus. suprà scribitur p ν simplex. Vide ἀφώς in Ammonio.

Ἐννοσοτροφόκτυς. ab adolescente enutritus.

Ἐνοίπω, pro γνέπω. dico.

Ἔννοια. pro ἐνοσία consilium.

Ἐνιαύσιος. ὁ. ὁ. nouennis, natus annis nouem.

Ἐννύμιος. ὁ. ὁ. mutus.

Ἐννῦμαρ. nouem diebus.

Ἔννυμος. prudens, uerus, bonus.

Ἐννύπρος. ἡ. nauis nouiremis. Vide Bayfium.

Ἔννυχον. apud Hesiodum uide γνῆκον. (est.

Ἔνιον. τὸ. pars remi, quæ à scalmo intus in nauì

Ἐννόσλον. anchoræ iactus, pro ἐννοέλιον fortasse.

Ἐννόσιος. ὁ. ὁ. uiæ iunctus, iuxta semitam positus, Epigram.

Ἐννοέομαι. &

Ἐννοέω. μ. ήσω. ω. ηκα. cogito, cognosco, recordor, considero, intelligo, agnosco. Accus. Ammonius distinguit inter γνοεῖν & γνωθῆναι.

Ἐννόημα. τὸ γνῶμημα. notio, mentis conceptus. Aristot. Bud. Com.

Ἐννοημαλικὸν. τὸ. quod in animi perceptione uersatur, uel notione cernitur, uel ut uulgus philosophantium loquitur notionale.

Ἔννοια ας. cogitatio, intelligentia, uel notitia.

Ἔννομος. ὁ. ὁ. ἡ. legitimus, Item incola, inquilinus, colonus, apud Aeschy. Supplicibus, Βροτοὶ δ' οἱ γᾶς τότ' ἦσαν ἔννομοι, terræ cultores.

Ἔννοος. ὁ. ὁ. ἡ. sapiens.

Ἔννος. ὁ. ὁ. annus, uctus, cum tenui spiritu. Cyril.

Ἐννοσία. ἡ. inerritia.

Ἐννοσίγαιος. γνοσίγαιος.

Ἔννους. ὁ. ἁπλῶς ἔχων νῶν, ut ἔμφρων mentis compos. Vtuntur & ὦλι σωφρ. Plutarch. τότε δὲ γνῦνος γενόμενος, Tunc ad mentẽ, & ad se reuersus, hoc est animi compos factus. Bud. Com.

Ἐννοῦς. ἡ. prudens.

Ἐννουθέτημι. doceo, moneo, castigo, quasi mentem impono.

Ἐννυός. ὁ. ἡ nurus.

Ἔννυτο. induit, ἐνεδύσ.

Ἐνυύχιος. ὁ. ὁ. nocturnus.

Ἔννυχον. τὸ. crepusculum.

Ἐννυχόφρον. magis de nocte.

Ἐννυώ. dea bellica, & Iunonis epitheton. malim per simplex ν, ut infra.

Ἐννωθρος. ὁ. ὁ. ueterno laborans, torpens.

Ἐννώσας. ανθος. quum intellixisset, apud Herodt.

Ἐνοδία. ας. ἡ. Diana, aut Hecate.

Ἐνόδια. casses.

Ἐνόδιος. ὁ. ὁ. ἡ. in uia positus.

Ἐνοίδιον. τὸ. tumidum, inflatum. Nicand.

Ἐνοικέω. μ. ήσω. ω. ηκα. inhabito. Accus.

Ἐνοίκησις. ιος. ἡ. inhabitatio.

Ἐνοίκιον. τὸ. pecunia quæ pro inhabitatione domus penditur, preciũ conductæ domus. Vide πρυτανεῖα apud Ammonium.

Ἔνοικισμος. reparatio.

Ἔνοικος. ὁ. ὁ. ἡ. incola, inquilinus, qui in aliena & conducta domo habitat, domesticus, domi existens, amicus, necessarius.

Ἐνοικέω. inhabito.

Ἐνολιθάνω. laboro.

Ἐνολμ(ω).ὁ. diuinus uates, Apollo.
Ἐνομιλέω. conuersor. Actiu. datiuo.
Ἐνορ.τὸ.antiquum, priscum, præteritum.
Ἐνόρ. cum liceat, pro σλωκτόρ. Bud. Com.
Ἐνοπή.ῆς.ἡ. uox clamor.
Ἐνόπλιορ. carminis species, constans duobus dactylis, spondeo, & rursus dactilis duobus.
Ἐνόπλιος.α.ὁ.ἡ. &
Ἐνοπλ(ω).ὁ.armatus, armiger.
Ἐνοπτρίζω. illumino quasi speculi more.
Ἐνόρκιος λόγος. sermo iureiurando affirmatus, uerus, Pindarus.
Ἔνορκ(ω).α.ὁ. iusiurandum, res iurata, qui comprehensus est in fœdere.
Ἐνόρκως. iureiurando.
Ἐνορμίζω. applico. Bud. Com.
Ἐνορ́ω. irruo.
Ἐνόσχος.α.ὁ. cũ aspiratione, unicũ habẽs testiculũ. (Cyrill.
Ἐνόρχης.α.ὁ. &
Ἔνορχος.α ὁ. cum tenui spiritu, mas, testiculatus. (Cyrillus.
Ἐνόρω. incido, impello.
Ἑνος.τδι. uniꝰ.
Ἐνοσίγαι(ω).α.ὁ. Neptuni epith. ab ἔνοσις, τὸ κίνησις, & γαῖα, quòd terram quatiat.
Ἔνο(ν). tempus, annus, annuus.
Ἔνοσις.εος.ἡ. concussio.
Ἐνοσίφυλλος. folia mouens.
Ἐνοσίχθων.ονος ὁ. Neptunus, ἐνοσίγαιος, ab ἔνοσις & χθών, quod terram quatiat.
Ἐνόσω. dum.
Ἐνόσωρα.πτ. una hora digna.
Ἔνσαλον.τὸ.gingiua, caro interior. (scul.
Ἐνσκήθρα. urinale, matula. Pollux, & Bayf. de Va-
Ἐνσκόπιος. substantialis, cum omnibus substantiæ proprijs consistens, innatus, diues.
Ἐνοφθαλμιάζω. inoculationem admitto, de arboribus effertur, Plutar.
Ἐνοφθαλμισμός.ὁ.ὁ. inoculatio, θέαμα.
Ἐνόφθαλμος.α.ὁ. oculus qui in cortice depangitur. Plutar.
Ἐνοφθαμίζω. inoculo, agriculturæ peculiaris est (dictio.
Ἐνοχή.ῆς.ἡ. obligatio.
Ἐνόχιον.α.τὸ.precium pensionis.
Ἐνοχλέω.μ.ήσω.π.ηκα. turbo, fatigo, molestus sum, conuicior. Actiu. datiuo & accus.
Ἐνόχλησις.ι(ω).ἡ. importunitas.
Ἔνοχος.α ὁ. obnoxius, reus.
Ἐνόω.μ.ώσω.τ.ωκα. unio. Accus. cũ aspiratione.
Ἐνόω.μ.ώσω.π.ωκα. quatio. Accus. cum tenui spiritu, Cyrillus.
Ἐνπνίγω.μ.ίξω.τ.ιχα. suffoco.
Ἐνρᾰπτω.μ.ᾰ́ψω.τ.αφα. insuo, includo.
Ἐνρυθμικά.τὰ. quæ ratione certa ordinem seruãt M. Capella.

Ἐνσείω.μ.είσω.π.εικα. traho, incutio, ut ἐνσείω σοι φόβον incutio tibi terrorem. Accus.
Ἐνσημαίνομαι. significo.
Ἐνσημαίνω. insignio, significo, & intelligendum præbeo, exprimo legendo uel dicendo.
Ἐνσκευάζομαι. compilo, interuertor. καθοπλίζομαι, Plutarch. de Sylla.
Ἐνσκευάζω..μ.άσω.τ.ακα. insimulo, ornio, adorno, induo, exorno. Accus.
Ἐνσκήπτω.μ.ήψω.π.φα. irruo, infringo, inuado innitor, aggrauo, imprecor, Herod. Thal. Interdum pro immitto. Idem lib. α. καὶ τοῖσι τοιήδε ὧν ἐκγόνοισι ἐνέσκηψε ὁ θεὸς θήλειαν νοῦσον.
Ἐνσκιαφοφᾰ́μενοι.οῖ. delicijs & umbratili uitæ co
Ἐνσκίμπτω.μ.ίμψω.τ.ιμφα. infigo. (aliti.
Ἐνσκιρωθείς. induratus, infixus.
Ἐνσκυθᾶν. laniare, dispergere.
Ἐνσορεύω. sepelio, sepulturæ trado, à σόρ(ος).
Ἔνσπερμος.α.ὁ. copiosus semine.
Ἐνσπονδ(ος).α.ὁ.ἡ. socius in bello, cõfœderatus.
Ἐνσπάω.μ.ᾰ́σω.π.ασμαι. &
Ἐνσπλάζω. instillo.
Ἔνσπιος πόλεμ(ος). institutum bellum, conflatum.
Ἐνστάσης ῥ. ὥρας. instanti hora.
Ἔνστασις.εως.ἡ. exordiũ, & auspicatio rei quæ instituitur. Item instantia litis & causæ, pugnax contentio instantis aduersario, hoc est ἀνταγώνισμα, αὐλιλογία, resistentia. Bud. Com.
Ἐνστάτης.α.ὁ. qui in uia obsistit, intercessor, reclamator, aduersarius resistens, pro ἀνθιστάτης (ἐν enim pro ἀντὶ hic accipitur) aduersarius in iudicio.
Ἐνσταλικός. peruicax, nõ credens, qui obsistere obstinauit animo.
Ἐνσφυρίζεσθ. medium complecti, ad pectora præfare, fouere.
Ἐνσφρυομαύλις.εως.ὁ.ἡ. ἐγγαστρίμυθος, diuinaculus
Ἐνσῶ. instabat.
Ἐνσωμός.ὸν. ualidum, manifestum.
Ἐνσωρεύω. contero.
Ἔνταλμα.ᾰτος.τὸ. mandatum.
Ἐνταμιεύω. recondo, in thesaurum refero.
Ἔνταξις.ἡ. cum leuis armaturæ milites alterius in phalangem inferuntur. Vide in Appendice de uocabulis militaribus.
Ἔντασις.εως.ἡ. Vitru. lib. 1. cap. 2. de Adiectione, quæ adijcitur in medijs columnis quæ apud Græcos ὄντασις appellatur. Significat etiã productionem, unde ὄντασις πρωσώπου, est intensio uultus & austeritas.
Ἐνταλικός. intensiuus.
Ἐνταῦθα. &
Ἐνταυθοῖ. hic, nunc, ibi, in præsentia. Vide Ammonium.

Ἐνταφιάζω.μ.ιάσω.π.ακα. paretо, sepelio. Accus.
Ἐνταφιασμός.σ.ὁ. sepultura.
Ἐνταφιασής.σ.ὁ. uespillo.
Ἐνταφίου.σ.τὸ. sepultura, parentatio, tumulatio.
Ἐνταφιοπώλης. Libitinarius.
Ἐνταφι(ος).α.ὁ. funereus.
Ἔντεα.τὰ. arma, uasa. ἀπὸ τοῦ ὀντὸς πορεύεσθαι, καὶ σκεπάζω τὸ σῶμα. Pind. pro uehiculis seu curribus dixit, teste Eust. Iliad. ω.
Ἐντείνομαι. acriter & cum contentione dico. Et ὀντεινάμενος, θυμωθείς. Aesch. ὀντανύσαντες τὴν φωνὴν, pro sublata uoce.
Ἐντείνω.μ.ντῶ.π.ακα. intendo. Item pulso, cedo, ferio, καὶ πληγὰς δίδωμαι. Bud. Com.
Ἐντελέχεια.ας.ἡ. perfectio, ὀργάνωσις, uis ex se mouens, agitatio. Cicero continuatam quandam & perennem motionẽ interpretatur. Sunt aũt qui ὀντελεχείαν scribi uolunt, sed per τ scriptũ pluribus probatur, de quo Bud. in Ass. Quidã dici putãt quasi τὴν ὀντὸς σωοχὴν, id est perfecti corporis comprehensionem. Vide Phil. Melanchthonẽ in primo libro eius de anima, ubi Ciceronis interpretationem defendit.
Ἐντελεχής.ὁ.ἡ. perfectus.
Ἐντελής.έος.ὁ ἡ. finalis, absolutus, solidus, legitimus, idoneus, Ἐντελεῖς principes quoq; dicuntur & ordines superiores. Iliad. υ. δύεπον ἔπι εἴλαπα, καὶ ἐβδ᾽ ἑρᾳσσὸν ὀντελέουσι.
Ἐντέλλομαι.μ.ελοῦμαι.μαι. mando.
Ἐντελώνιος.α.ὁ. qui plenã & perfectã mercedem (exigit.
Ἐντελῶς. perfecte, absolutè.
Ἐντέμνω. parentare.
Ἐντερόβαμβλάβρακα. exenterare lupum piscem, apud Athenæum.
Ἐντερόμυελος. ἡ. medulla, cor lignorum, cortex. Cæl. lib. 2. cap. 46.
Ἐντερονής. ἰδος.ἡ. ὀντερόνηα. nauium interna aut ligna, quæ ab carina consurgunt, Aristophan. Cæl. ibidem.
Ἐντερόκηλη ης.ἡ. ramex intestinorum, descensus intestini in scrotũ, hernia, ramex intestinorũ.
Ἐντερομήκης.ες.ὁ. ramicosus.
Ἔντερον.σ.τὸ. intestinum. τὰ γῆς ὄντερα, terræ intestina unde anguillæ oriuntur, Gaza apud Aristotelem. Lumbricos etiam sic uocant medici, qui in terra nascuntur.
Ἐντερόνηα.ας.ἡ. meditullium nauis, carina.
Ἐντερόνη. idem.
Ἐντεσιμήσωρ.ορος.ὁ. armorum peritus, legitur & ἐντεομήσωρ.
Ἐντεσιουργός.ὸν.ὁ, armorum opifex. Hom. ἡμιόνους ἐντεσιουργοὺς uocat currum trahẽtes, quasi τὼ ὄντεσιν ἥκοι & μάκρας ἐραζομένους, uel ad opera destinatos. Eust. Iliad. ω.

Ἐντεταγμένοι. gregarij, in ordinem redacti.
Ἐντεῦθεν. hinc, ex eo.
Ἔντευξις.εος.ἡ. colloquium, interpellatio, quam uulgo intercessionem uocant, cum querimur de iniuria nobis illata. Hac uoce Alexander Aristotelis interpres & Suid. significari putãt τὰς πρὸς αὖ πολλὰς σωουσίας, id est cõuersationẽ, congressus, colloquiaq; cum uulgo & multitudine.
Ἐντευξόμενο(ς).α. usurus, consuetudinem habiturus. ab ἐντυχάνω.
Ἐντευκτός.ὸν.ὁ. colloquio facilis.
Ἐντεύω. apparo, παρασκευάζω.
Ἔντεφρο(ς).α.ὁ. cinereus.
Ἔντεχν(ος).ὁ. callidus, artificiosus. & probationes ὄντεχνοι sunt artificiales.
Ἐντέχνως. affabre.
Ἐντήκω. instillo, illiquo, inuro, infligo.
Ἐντί. sunt, Doricè pro εἰσί.
Ἐντίθεμαι. indo, insero. ἐντίθεσθαι etiam dicuntur negotiatores, qui naues implent mercibus. Demosth. λελύοντες τὴν ναυκλήρου ὠνὴν ἐντίθεσθαι τὰ χρήματα. Cic. uerbũ imponere uocat, ut ad Atticũ: Signa nostra, ut scribis, cum commodissimè poteris, uelim imponas.
Ἐντίθημι. τὸ ἐμποιῶ, καὶ τὸ σύ τινι ἕλ(ος) πάθημα. οἷον ἐντίθημί ἐν ἐμοὶ τὸν ἀπὸ τοῦ πλακοῦντα τύπον. Item intus condo, & animum induco. Homer. σὺν᾽ ἴλαον ὄνθεο θυμόν, Intus animum placabilem habeto, uel accipito.
Ἐντίλλω. stercus illidere.
Ἐντιμήσασθαι ἐσίν, inquit Pollux, ὅταν τις προῖκα ἀνίῃ τιμήσηται πι ὁ πόσου ἦ.
Ἔντιμ(ος).α.ὁ.ἡ. honorabilis, precioſus.
Ἔντιμοι. optimates.
Ἐντιμός. uindicandus.
Ἔντο. deposuerunt. ἐκ τοῦ ἵημι.
Ἐντολή.ῆς.ἡ. mandatum, præceptum.
Ἔντομα.τὰ. insecta, Gaza apud Aristotelem.
Ἐντομάσφια ἐποίησε. haruspicinam fecit.
Ἐντόμιας.α ὁ. eunuchus.
Ἐντόμισ(μα).ἰσ(μ)ο(ς).ἡ. incisio, laceratio corporis, quæ ab ethnicis in luctu fiebat. Et ἐντομίδαι, qui ad eum modum se laniabant.
Ἐντονία. intentio.
Ἐντὸν & ἐντός. intus, intra. Refertur ad tempus & (locum.
Ἔντον(ος).α.ὁ ἡ acer, intentus.
Ἐντόνως. acriter, enixè, intentè.
Ἐντοπίζομαι. reuereor.
Ἔντοπος.α ὁ. indigena, illius loci.
Ἐντορύω. incido.
Ἔντορν(ος).α.ὁ. tornatè.
Ἐντόσθια.τὰ. interanea.
Ἐντοσθίδια.τὰ. intima pectoris.

Ἐντραγᾶν. delitiari.
Ἐντρανῶ. μ. ύσω. intueor, Datiuo.
Ἐντραπελίτης. ὁ. parasitus.
Ἐντρέπομαι. μ. ἐνομαι. π. αμμαι. confundor, curam habeo, reuereor, uersor in aliqua re cũ solicitudine. Depon. absol. uel cum accus.
Ἐντρεπτικῶς. cum redargutione.
Ἐντρεχεια. ας. ἡ. discursus, diligentia.
Ἐντρεχέστερον. ὁ. adu. solertius.
Ἐντρεχής. ἐς. ὁ. ἡ. incursiuus, strenuus, nauus, solers, agilis, alacer, ingenio dexter, sic Proclus utitur, Plat. πολιτειῶν. ζ.
Ἐνδρέχω. ὁ ἐφαρμόζω. cõuenio, quadro, & cohæreo, adhæreo ζc. Bud. Com.
Ἐντριβὴς. ἐος. ὁ. ἡ. conuersatus, diligens, intritus.
Ἐνδρίβομαι. ιακόν. malũ intero, plagas infligo.
Ἐνδρίβω. μ. ίψω. π. ιφα. frico, infrico, intero, cædo, pulso, impingo. Accus. Bud. Com.
Ἔντριχον. ὁ. coma appositicia, galericum.
Ἔντριχος. ὁ. debilis.
Ἔνδριχμα. ὁ. pars è qua enascũtur palpebrarũ pili.
Ἐντριχώσις. palpebræ.
Ἔνδρίψις. ιος. ἡ. fricatio, intritio.
Ἔντρομος. ὁ. ἡ. tremefactus.
Ἐντροσταλιζόμενος. referens pedem.
Ἐνδροσπαλίζω. μ. ίσω. π. ικα. retrouerto, specto. Accus.
Ἐνδροπῆ. reuera, Cyrillus circũflectitur. (cus.
Ἐντροπή. ῆς. ἡ. confusio, reuerentia, uerecundia, uersio. Cyril.
Ἐντροπίας. ὁ. ὁ. mutabilis, uappa.
Ἐντροπόλιον. τὸ. calciamenta.
Ἔντροφος. educta, assuefacta.
Ἐντρυφάομαι. ludibrio habeor, & contemptui. Bud. Com.
Ἐνδρυφᾶ. illudo & ludificor, quasiq; per lasciuiã eludo, & ludibrio habeo, insulto. Cum datiuo construitur, ut γὰρ ὑφεῖ τοῦ πράγματος, significat luxuriosè ac redundanter uti, hoc est τρυφᾷν ἐν βρύπτεσι γὰρ τοῦ πράγματος. Herodian. βασιλικώτερον γὰρ τρυφῶντα τοῦ Ἀλεξάνδρου ὄνομα τὸ, id est licentius, insolentius, fastuosius Cæsaris appellationem usurpantem. Bud. ibidem.
Ἐντυγχάνω. μ. γὰρ τοῦχομαι aorist. β. γὰρ ἐτυχον. τὰ. γὰρ τετύχηκα. incido, colloquor, postulo, interpello, adipiscor, obijcio, conuenio aliquẽ, conuersor, accedo, forte obuiam fio, implicor in aliqua re. Neutr. datiuo.
Ἐντυλίσσω. μ. ίξω. τ. ιχα. inuoluo.
Ἐντυόω. μ. ωῶ. paro, adorno. Accus.
Ἔντυον. apparatus, ornatus.
Ἐντυπές. γὰρ τυπωμένος. uestis sic tectus ut appareant corporis lineamenta.
Ἔντυπον. legitimum, de numismate.
Ἐντυπόω. effigio, imprimo.

Ἐντύπωσις. ιος. ἡ. humeri acetabulum, ubi humerus brachio coalescit.
Ἐντυπώτης. τ. ὁ. impressus, ὁ χαλκογράφος.
Ἐντυραννεῦσθαι. tyranno subiectum esse.
Ἐντύφω. μ. ύψω. π. υφα. incendo.
Ἐντυχία. ας. ἡ. congressus.
Ἐντύω γὰρ τύω.
Ἐνυάλιαν. deliciari, ὑφᾶν.
Ἐνυάλιος. ὁ. ὁ Mars bellicus. Macrob. lib. 1. cap. 19.
Ἐνυβρίζω. contumeliosus sum, cõmelia affício.
Ἐνυδρία. ας. ἡ. aquositas, aquæ copia.
Ἔνυδρις. ίος. lutra, ut Gaza uertit apud Aristotelem. Herod. Melp. γὰρ ἤτοι τὰς γὰρ ἔνυδρις ἁλίσκουσι καὶ κάστορον.
Ἐνυδρόβιος. ὁ. ὁ. in aqua uiuens.
Ἐνυδροθηρευτὴς. ὁ. ὁ. piscator, scribitur & γὰρ ὑδροθηρευτὴς.
Ἔνυδρον. aquatile, ut Gaza reddit ex Aristotele.
Ἔνυδρος. ὁ ἡ. aquosus, aquatilis, animal in aquis & terra uiuens, lutra. Etiã gemma dicitur, quasi clausam in se fontanam scaturiginem habens, Plin. lib. 37. cap. 11.
Ἐνυδρώδης. in hydropem incidit.
Ἐνύλιος. bellicosus, Mars, Pallas.
Ἔνυλος. martialis, ὑλικός.
Ἔνυξεν. fodit, pupugit.
Ἐνυπνιάζομαι. μ. άσομαι π. ασμαι. & γὰρ νιόω. dormio, somnio, insomnia uideo. Bud. Com.
Ἐνύπνιον. ὁ. ὸν insomnium, quoties cura oppressi animi, uel corporis, siue fortunæ, qualis uigilantem fatigauerit, talem se ingerit dormienti. Macrob. lib. 1. cap. 3. Accipitur etiam aduerbialiter. Homer. ἦ ἐός μοι γὰρ ὕπνιον ἦλθεν ὀνείρων. per somnum, in somnis.
Ἐνυπόστατον. substantiale, quod actu & reuera est, uel non substantia, sed eius accidens, uel quod cũ alio iunctũ, uel quod in individuis cõsistit.
Ἔνυστρον. intestinum. Vide ἔντερον.
Ἐνυφαίνω. intexo.
Ἐνύω. ὁ. ὁ. ἡ. Bellona, pugna. Suprà scribitur per duplex νν, quod non placet.
Ἐνώδιος. ος. ὁ. ἡ. fibris redimitus, pro ἐνώδης.
Ἐνώδιον. ὁ. ὸν. inauris, γὰρ ὠάλιον.
Ἔνομος. ὁ. ὁ. crudus, acerbus.
Ἐνομοτάρχης. ὁ. ὁ. ordinis militaris ductor & imperator, decanus, Thucyd. lib. 5. In Appendice Lexici.
Ἐνομοτία. ας. ἡ. turma ex quatuor & uiginti militibus. Vide σίχος in Appendice de uocabulis militaribus.
Ἐνομοτὶς. ordo militaris apud Lacedæmonios, quòd iurarint illi se non deserturos ordinem.
Ἔνωμος. ὁ. ὁ. iurans, obnoxius iuramento.
Ἐνωπαδὶς. coram.

Ἐνωπή. ῆς. ἡ. aspectus.
Ἔνωπι. manifestè.
Ἐνωπίδιος, uel γὰρ ωπτεδίως. clarè.
Ἐνώπιον. ante, coram, in conspectu. Genit.
Ἐνώπιον. ὁ. ὸν. paries iuxta uitã, locus primus occurrens in domo.
Ἐνωπὶς. famula.
Ἐνωπῶς. manifestè.
Ἐνωραΐζομαι. ὸ ἐγκαλλωπίζομαι. Bud. Com.
Ἔνωρον. tempestiuus, in uigore.
Ἐνῶρσεν. excitauit, Iliad. ζ.
Ἔνωρται. motus est, ab ὀρνύω. per syncopam.
Ἔνωσις. ιος. ἡ. unitas, coniunctio.
Ἐνώτη. inaure.
Ἐνωτία. negligentia, ἀμέλεια.
Ἐνωτίζομαι. ίσομαι. τ. ισμαι. auribus percipio. Depon. Accus.
Ἐνώτιον. ὁ. ὸν. inauris, quando intumescũt aures.
Ἐνωλιὸς. ὁ. ὁ. unitiuus, coniunctiuus.
Ἐνωτόκιβοι. populus, qbus aures in tantũ magnitudinis crescunt, ut totũ corpus ijs cõtegatur.

Ξ. ex genitiuo iungitur, & accentum non capit. ponitur aliquando pro ἔξω, & pro μετὰ præpositione.

Ἐξ ἀΐδιος. ab æterno.
Ἐξ ἀκροποίλεως ἀλαβλημμένος. ex arce, expuncti, ut Latinè eximere ex ærarijs.
Ἐξ ἀπόπτου. ex improuiso.
Ἐξ ἀπροσδοκήτου. ex inopinato.
Ἐξ ἀριστερᾶς. à sinistris.
Ἐξ ἀρχῆς. à principio.
Ἐξ ἐκείνου. ex eo tempore.
Ἐξ ἐμοῦ. ὸ περ ἐμοῦ.
Ἐξ ἐναντίας. è regione.
Ἐξ ἁρπαγῆς. raptim, festinanter, cursim.
Ἐξ ἑτοίμου. dedita opera.
Ἐξ ὑπερτελοῦς. in superficie, in summo sparsus.
Ἐξ ὑπίτιτλου, & ἀφ' ὑπαιτιλίας. ex industria.
Ἐξ ἐρεβέους, pro ἀφ' ἐρεβέως. è tenebris.
Ἐξ ἐρήμης ἐλωσγίας. indicta causa damnari.
Ἐξ ἑτοίμου. alacriter, & facile, paratè.
Ἐξ εὐωνύμου. à sinistris.
Ἐξ ἐφόδου. subitò, citra laborem.
Ἐξ ἰκανοῦ. multo iam inde tempore.
Ἐξ ὀλίγου. è propinquo, breui spatio.
Ἐξ ὅσου, & ἀφ' ὅτου, & ἀφ' ὅτουπερ. ex quo.
Ἐξ οὗ. ex quo, subaudiendum tempore.
Ἐξ οὗπερ, & ἀφ' οὗτος. ex eo tempore.
Ἐξ ὑπαρχῆς. de nouo, à principio.
Ἐξ ὑποδιαβρίου. ex ædito loco.
Ἐξ ὑποβολῆς. ex ordine, ex congruâ cõsequentia.
Ἐξ ὑπογύου γιγνόμενα. proxime facta.
Ἐξ ὧν. eò quòd, propterea quòd.
Ἕξ. sex.
Ἑξάγαστος. ὁ. admirandus.

Ἐξαγγελία. enunciatio.
Ἐξαγγέλλομαι. annuncio.
Ἐξάγγελος. ὁ. domesticus proditor, qui domi actã exteris annunciat.
Ἐξάγγελσις. expositio. (sor,
Ἐξαγγυόμενος. ὁ. ὁ. expromissor, sponsor, fideiusEξάγιστος. ὁ impurus, malus, profanus, detestabilis, sacer, dirus, qui diris imprecationib. deuoEξαγκωνιδὶ. cubito laterique innitor. (tus est.
Ἐξαγοράζομαι, & ἐξαγοράζω. μ. άσω. τ. ακα. redimo, mercor, emo.
Ἐξαγόρευσις. commemoratio, confessio.
Ἐξαγορεύω. μ. εύσω. π. ευκα. oculta omnibus prodo, effatio, cõmemoro, reuelo, declaro, excanto, ut præcones faciunt.
Ἐξάγω γὰρ ὦ. educere.
Ἐξαγριαίνω. μ. αυῶ. exaspero. Accus.
Ἐξαγρίω. μ. ώσω. π. ωκα. facio aliquẽ agrestẽ. Acc.
Ἐξάγω. μ. ἀξω. π. ηκα. educo, produco, adduco, cogo, exigo, elicio. παροξύνω, stimulo, uehementer cõmouco. Dinarch. ὑπὲρ ὀργὴν. ἐξάγομαι γάρ, ultra modũ cõcitatus sum, & indignitate rei percitus. Aliquando expello, depello, ἐκβάλλω, Isæo. Ἐξάγειν ἑαυτὸν, est sibi adferre, uel exitium conscíscere, Synes. Bud. Com.
Ἐξαγωγεύς. ἐως. ὁ. ἡ. dux eorum qui proficiscitur in coloniam, uel quoquo modo emittuntur.
Ἐξαγωγὴ. ῆς. ἡ. eductio, subductio alui, exportatio
Ἐξαγώνια. τὰ. quæ extra causam & concertationem adferuntur, qualia Græci etiam ἀπροσδόκητα nuncupauere, quæ ad causam nõ pertinẽt. Vide in Chiliad. Erasmi.
Ἐξαγώνιος. ὁ. ὁ. sex angulos habens, à γωνία. ἐξάγωνιος uerò ab ἐξ & ἀγὼν. extra causam, excedens propositum argumentum.
Ἑξάγων. sextans. Bud. de Asse.
Ἐξαδάκτυλος. ὁ. ὁ. qui sex digitos habet.
Ἐξάδαρχος. ὁ. ὁ. imperans sexies, sexcurio.
Ἐξάδω. carmine obligatum alio carmine liberare & sõluere, uel ægrum carmine sanare. Latini hoc etiam excantare dicunt. Contrariũ est ζημιόω.
Ἐξάδελφος. ὁ. ἡ. patruelis. (ἐπάδω.
Ἐξάδιος. nomen propriũ, aliquãdo idẽ tenuatur.
Ἐξαδιλωτῶ. ualdè debilitor, ad lan- (Etym. guorem usq; debilitor, uiribus deficior, prælangueo. Bud. Com.
Ἐξαδρόμφοι. dicũtur Hipp. tumores illi qui sub constringentibus uinculis assurgunt.
Ἐξαδρόω. in aërem cessit, & cõuertitur in aërem.
Ἑξαετὴς. sex annorum.
Ἑξαήμερος. ὁ. ὁ. ἡ. sex dies habens.
Ἐξαθυμῶ. ingemiscere.
Ἐξαθυμεῖσθαι. molestare.
Ἐξαθυμῶν. ὁ. exanimatus.

Ἐξαιθριάζω. ad solem expono.
Ἐξαιμάτωμα. μ. ἀξω. π. ακα. cruento.
Ἐξαιμάτωσις. ιος. ἡ. sanguificatio, quod iocinoris est munus, medica uox est.
Ἔξαιμος. ὁ. ἡ. exanguis.
Ἐξαίνυμαι. aufero.
Ἐξαιρέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. eligo. Aliquando recupero, expugno, capio, libero, retraho. Item eximo, sicut ἀφαίρω. Et Plato in Prot. ἀφαίρωντα ἀπαλλόντων τῶν πρυτανέων, de medio tollant, inde auferant. Ἐξαιρεῖσθαι εἰς ἐλευθερίαν, uendicare in libertatem, liberare. Bud. Com.
Ἐξαιρέσιμοι. οἱ. dies exemptiles apud Athenienses, quos intercalares dicimus.
Ἐξαιρέσιμον. quod tolli potest.
Ἐξαίρεσις. ιος. ἡ. loc⁹ in portu ubi onera deponun
Ἐξαιρετέος. α. ὁ ἡ. & ἐξαιρετός. ejiciendus. (tur.
Ἐξαιρέτω τοῖς θεοῖς. dijs immortalibus dedicatū & consecratum Aristot.
Ἐξαίρετος. præcipuus, eximius, electus, exceptus. insignis. Etym. Receptitius seruus etiam ἐξάρρετος dicitur, qui est seruus mulieris proprius, quem cū pecunia reliqua mulier recepit, neq; dixit doti, sed retinuit. Bud. in Annot. etiam mulier captiua, honoris gratia alicui addicta & attributa dicitur. Etym. Cyrillus distinguit inter hanc uocem oxytonā & proparoxytonam.
Ἐξαιρέτως. præsertim, maximè, eximiè.
Ἐξαιρέω. μ. ήσω. π. κα. ὁρ. β. ἐξ ἑλον. ἐξάρω, eruo, libero, expugno, cuius aorist. secund. ἐξέλον. Cyrillus.
Ἐξαιρεῦσθαι. lolieſcere, id est in lolium degenerare.
Ἐξαίρω. μ. ερῶ. π. ῆρκα. augeo, eleuo, educo, effero. Aliquādo excipio, eximo. Plato, σωκράτλω δ' ἐξαίρω ἀπ' λόγου, Socratem eximo ab hoc sermone, hoc est, Socratem tantum excipio. Opponitur autem ἐφ' ἑμβάλλω. xenoph. ἐξαίρειν ἐφ' ἵππου τὸν χαλινόν, καὶ ἐμβάλλειν τὸν χαλινόν. Bud. Comment.
Ἐξαίσιος. α. ὁ. ἡ. indecens, exuperās mediocritatē.
Ἐξαισίως. supra modum, μεγάλως, mirificè.
Ἐξαίσιως. impetuosè feror, ὁρμάω.
Ἐξαίτης. ablator, ἀφαιρέτης.
Ἐξαιτέω. α. ὁ ἡ. eximius, delectus pro ἐξαίρετος.
Ἐξαιτῶ. expoſco aliquem ad pœnam. Sic Liu. Legatos deinde misit ad deposcendos authores defectionis. Et ἐξαιτῶν τὸν παῖδα, Demosth. est seruū torquendū postulare. Ἐξαιτεῖσθαι uero contrariā huic significationē habet, poniturq; pro reorū pœnā deprecari, uel gratia uel autoritate. Demosth. τότοις αὖ τ' ἐξαιτήσετ', eorum lachrymis sese condonari postulabit. Aeschin. ἐξαίσθητ' γραφὰς τ' ξενόμων, postulāt reorū delationes precibus suis cōdonari. Bud. Com.

Ἐξαίφνης. repente, ἐξαπίνης.
Ἐξαιφνίδιος. α. ὁ. repentinus.
Ἐξακανθίζω. spinas euellere, aculeatum esse.
Ἐξακριβάω. facilter.
Ἐξάκεσπαστος. α. ὁ. exitialis, expiatorius, exitialia depellens, Iouis epitheton.
Ἐξακέω. μ. έσω. π. εκα. sano, curo. Accus.
Ἑξάκις. sexies.
Ἐξακισχίλιοι. sex milia.
Ἑξάκλινος. ὁ. ἡ. sex lectulos habens. discubitorij epitheton. Etym.
Ἐξακόλω. α. ὁ ἡ. sex radios habens.
Ἐξακόντισμα. ος. τὸ. &
Ἐξακοντισμός. α. ὁ. scatebra sanguinis & ductus, ἱερανδης Euripide dicitur in Iphig. ὦ μήκης φορᾶ τοῦ ἅματος. Eust. Iliad. ε. Item iaculatio, uibratio, eiaculatio.
Ἐξακόσιοι. οἱ. sexcenti.
Ἐξάκουστος. audibilis, celebris.
Ἐξακριβάζω. inuestigo.
Ἐξακριβόω, & ἐξηκριβῶ. exactè cōpono & absoluo, omni ope & exacta diligētia efficio, ἀπηκριβόλωμαι, ἐξηκριβνάω, Aristot. Ethico. 10. Interdum pro exactè respondeo, id est statis horis euenio. Idem de Hist. animal. 7. Budæus Comment.
Ἐξακρίτω. ad uerticem pertingo, τὰ ἄκρα ἐπαφρόδιτ, in cacumen euado, Eurip.
Ἐξακροδολιδαίνω. labor. beris. Neutr.
Ἐξακτῆρ. exactor, quæstor.
Ἐξαλα. τὰ. quæ mari prominet.
Ἐξαλάω. μ. ώσω. π. ωκα. excæco.
Ἐξαλαπτίζω. μ. άσω. π. ακα. populor, euacuo, ut fit cum urbs aliqua ui capitur, & egerunturbona ciuium. Accus.
Ἐξαλαίνω. germino.
Ἐξάλειπτρον. ὸ. alabastrum, uas unguentarium.
Ἐξαλείφω. μ. ίψω. ιφα. deleo, extinguo, abo. leo. Accus.
Ἐξαλλόομαι. euito.
Ἐξαλίζομαι. congregari.
Ἐξαλίζω. exinaniretur. Hipp.
Ἐξαλίπτης. unctor, alipta.
Ἐξαλίω. μ. ίσω. ejicio, extraho, uoluo, effero.
Ἐξαλλαγή. degeneratio & immutatio, ut triticlin lolium.
Ἐξάλλαξις. alternatio, mutatio, diuersitas apud Strabonem.
Ἐξαλλάττω. discedere, defungi. Datiuo.
Ἐξαλλάττω. ἀμείβω καὶ ἀλλοιῶ. muto, alterno, immutor, transeo ad alium habitū & degenero. Ponitur enim & transitiue, & absolute, ut ἐξαλλάττω τὸ χρῶμα, καὶ τὸ χρῶμα ἐξαλλάττει, color ipse mutatur.

Ἐξάλλομαι

Ἐξάλλομαι. exilio. Depon. genit.
Ἐξαλμος. α. ὁ. clarus, præstans, exemptus numero.
Ἐξαλύζω. μ. ύξω. π. υχα. effugio, ἐξαλύσκω.
Ἐξάλμως. aliter, alio modo, insinuatè.
Ἐξάλμα. ατος. τὸ. impetus, saltus.
Ἐξαλύσκω. uito, caueo.
Ἐξάλφω. inuenio.
Ἐξαμαξόομαι. de curru delapsus, metaphoricè qui de sententia aut spe decidit.
Ἐξαμάξω. conuitior, maledico, quasi de plaustro conuicia fundo.
Ἐξαμαρτάνω. pecco, aberro. Genit. propriè in pro patulo & palàm delinquo, sic utitur Isocrat.
Ἐξαμαυρόω. obscuro, obfusco.
Ἐξαμάω. demeto, execo.
Ἐξαμβλίσκω. uulnero.
Ἐξαμβλόω. μ. ώσω. π. ωκα. abortiuum pario, non tollo. Etym. Dicitur quoque de uitium oculis adustione uariatis. Bud. Com.
Ἐξαμβλύω. habeto, abundo.
Ἐξαμβύω. abeo, muto, perficio.
Ἐξαμελέω. contemno, negligo.
Ἐξαμελόμην. α. ὁ. negligens, torpore affectus.
Ἐξαμηνόβιος. α. ὁ. semestris.
Ἐξάμηνος. ὸ. semestre.
Ἐξαμήχανα. ἐξάλφω, repente.
Ἐξαμυσίσαι. hausti m potare, sine respiratione.
Ἐξαμφοτερίζω. dubito, dubium facio.
Ἐξανακύλλω. excito.
Ἐξανάγομαι. digredior.
Ἐξανάγυρ. echinouulpes, Phrygum lingua.
Ἐξαναδύομαι, & ἐξαναδύω. μ. ύσω. π. υκα. idem quod ἀναδύεσθαι, fugere, detrectare, retractare & mutare pactum. Plutarch. in Sert. πάσης ἐξαναδυομένου φανερᾶς μάχης. Item emergo, existo. Bud. Com.
Ἐξανακανθίζω. spinas euello.
Ἐξανακλυζῶ. emergo, orior, ἐξαναδύομαι, ἀνανακηρύω. retraho. (νακύπτω.
Ἐξαναλύομαι. plenius resoluor. Bud. Com.
Ἐξαναπράω. demolior.
Ἐξαναστέλλω. μ. ἐξαναστελῶ. orior, produco.
Ἐξαναφανδόν. clarè.
Ἐξαναφορίω. excreor, conualesco, meliuscule ualeo, uires reparo, pristinæ fortunæ restituor, uires & spiritum recipio, in gradum meum restituor, respiro. Bud. Com.
Ἐξαναχωρέω. abscedo, ut hi qui littore soluunt.
Ἐξανδραποδίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. captiuor.
Ἐξανδρόομαι. adultus.
Ἐξανεμᾶσθαι. euentari, siue uento percipere.
Ἐξανέργασος. α. ὁ. ἡ. indigestus.
Ἐξανύζω. comperio.

Ἐξανίψιοι. οἱ. ex parte consobrini, ὧν οἱ πατρὸς ἀλλήλων ἀνεψιοί, ἢ ἐκ μητρός. Cyrillus distinguit inter hoc nomen oxytonum, & proparoxytonum: Item Ammonius, apud quem uide in ἀνεψιοί, & ἐξανίψιοι.
Ἐξανθίωσις. efflorescentia.
Ἐξανθίω. effloreo.
Ἐξανθήματα. pustulæ species sunt, quas Plin. eruptiones pituitæ, aliquando papulas uocat, quæ fiunt ardore uel solis uel urticæ. Hermolao in Plinium bullę. Diogenes apud Laërtium lib. 7. oratores plebis ministros, coronas autem gloriæ exanthemata uocabat.
Ἐξανθήματα. id est papulæ, quæ ab humore sunt crassiore, uulgo hodie uariolæ; à tenuiore aūt, morbilli uocantur.
Ἐξανθίζω. coloro.
Ἐξανθισμός. α. ὁ. erruptio pustularum.
Ἐξανθρωποδίζομαι. ex humana forma mutari.
Ἐξανίημι. emitto, ἀνίημι.
Ἐξανίσημι. μ. ίσω. π. ικα. facio exurgere, erigo, excito, transfero, ἀνίσημι, Herod. 1. Bud.
Ἐξανίσχειν. oriri, propriè de sole. Comment.
Ἐξανοιγεσθαι θύρας. ianuā è cardinibus mouere.
Ἐξανταω. obsecro, oro.
Ἐξάντης. ὁ. ἡ. quasi ἔξω τ' ἄντης. indemnis, integer, sanus. Item furens, furore abreptus. Etym.
Ἐξαντλοστάσιος. collata acie, Herodian.
Ἐξαντλάω. exhaurio, effutio.
Ἐξανύω. μ. ύσω. π. υκα. possum, perficio. Accus.
Ἐξανύω. desuper, ἄνωθεν.
Ἐξαναλόω. exicco, excoquo.
Ἐξαπελάζω. uide ἐξελαπτίζω.
Ἐξαπελαύομαι. subduco me, discedo.
Ἐξαπατάομαι, & ἐξαπατάω. μ. ήσω. π. ηκα. decipio, subsanno, illicio. Sæpe dicitur de canibus uaniloquis, apud Xenoph. & de mulieribus fucatis, utrisq; purpurissatis, apud eundē Lucia. ἐξαπατᾶν τὴν νόον dixit, pro παραμυθεῖσθαι & auertere sensum doloris & morbi. Bud. Com. Vide βαυκαλᾶν apud Ammonium.
Ἐξαπάτροθεν, seorsim, ex alia parte.
Ἐξαπάτης. ους. ἡ, deceptio.
Ἐξαπεφθω. decerpo, decipio. ἐξαπέφοιτο, decipere. Etym.
Ἐξαπειρᾶσθαι. tentare, periculum facere,
Ἐξαπεινίζω. depaupero.
Ἐξάπηχυς. εος. ὁ ἡ. sex cubitalis.
Ἐξάπινα. statim, subitò.
Ἐξαπιναίως. α. ὁ. repentinus.
Ἐξαπιναίως. repente.
Ἐξάπινης. è uestigio.
Ἐξαπλόω. μ. ώσω. π. ωκα. explano.

Ἐξαπο-

Ἐξαποδύομαι. facio ingredi.
Ἐξαποίκαδζ. decipere.
Ἐξαπόλωλε. deperijt.
Ἐξαπονήσας καὶ ἀκαπονήσας. qui elaborauit.
Ἐξαπορεῖ γε. tædet.
Ἐξαπορέω. μ. ήσω. π. ηκα. destituto, ad indigentiã redigo, conturbo, planè despero.
Ἐξαπορεῦμαι. tædio uincor & opprimor malis, ingenti inopia rerum necessariarum uel consilij oppressus sum. D. Paul. 2. Corinth. 4. ἀπορούμενοι, ἀλλ' οὐκ ἐξαπορούμενοι, Egentes non etiam egestate afflicti, uel non succumbentes egestati. Bud. Com.
Ἐξαποστέλλω. μ. ελῶ. π. αλκα. emitto. Bud. Com.
Ἐξάπους. οδος. ὁ. ἡ. sex pedes habẽs. ἑξάπους σκιά, umbra in sex usq; pedes porrecta.
Ἐξαπρομαι. μ. ἀνθρωμαι. π. αμμαι. demulceo. Gen.
Ἐξαπτάω. μ. ἀνθ. ω. αφα. appendo, infero, suspendo, redaccendo. Accus.
Ἐξάπτωλον ἅρμα. in quo sunt seiuges equi. Bud.
Ἐξαρέσκομαι. arescо. Deponẽs absolut. (Com.
Ἐξαρεσμηνύα. τὰ. peculiaria. Herodot.
Ἐξαρέομαι. uotum soluo.
Ἐξαράττω. pulso, quatio, conuicior,
Ἐξαργυδής. ὁ. omissus negligentia.
Ἐξαργυρίζω. μ. ίσω. π. ικα. conflo, redigo in argentum, uel pecuniam, uenundo. Thucyd. uide Etymol.
Ἐξαργυρόω. adero, id est ære æstimo. Bud. de Asse, & Annot. post. uide. Etym.
Ἐξαρεσκενόομαι. μ. ὀθήσομαι. π. ὀμαι, &
Ἐξαρέσκομαι. dijs sacrificо, prorsus placo, non deos tantum sed & alios. Demosth. ἐὰν οὕτω λυσείς λώρους ἐξαρέσκῃ. Bud. Com.
Ἐξαρθρέω, uel ἐξαρθρεῦν luxari Hipp.
Ἐξαρθρήματα. luxata, quando articulus, uel membrum ex proprio excidit loco in alium, unde uoluntarius impeditur motus.
Ἐξαρθρῶδ. ες. ὁ. debilitatis membris, impotens.
Ἐξαρθρῶσαι. dearturare, artus loco mouere.
Ἐξαρθρώσις. εως. ἡ. ἐξάρθρημα.
Ἐξαριθμοῦμαι. euacuo, extero, perdo, minas inculco, expello.
Ἐξαριθμεῖσθαι. enumerare.
Ἐξαρίθμησις. ιος. ἡ. enumeratio.
Ἐξαριστερόν. sinistris.
Ἐξαρκέομαι. &
Ἐξαρκέω. μ. έσω. π. εκα. subuerto. Item sufficio, abunde sufficio, succurro. Bud. Com.
Ἔξασμα. τὸ. impetus.
Ἐξαρμόζω. auello, disiungo.
Ἐξαρνέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. abnego.
Ἔξάρνησις. ιος. ἡ. abnegatio.
Ἔξαρνος. ὁ. negans, ἔξαρνός εἰμι, nego.
Ἐξαρπάζω. eripio, discerpo.

Ἔξαρσις. cleuatio, ἔπαρσις.
Ἐξαρτάω. μ. άσω. uel ἄξω. π. αχα. uel ακα. libero, eripio. Accus.
Ἐξαρτάομαι. dependeo, pendeo. id est, suspensus sum: & pendeo, id est magnopere deditus sum, ἐξ ἀνθρώπου ἐξέχομαι. Athen. lib. 12. Ἐξήρτηται, dependet, id est appendix est & consequens. Aristid. in Pand. Ἐξαρτῶ ἐμαυτὸν, quasi ἐξ ἐμαυτοῦ ἀφεμαι, deuincio mihi amicitia, & asciscо. Ἐξήρτημαι, coniunctus & cõnexus sum, & coniunctam habeo rationem. Plat. De leg. 11. Ἐξήρτηματάττε, sum comes, sum affectator, cingo, & συνφορδέω. Plutarch. ἐξηρτημένον ὁρῶν τὸν αὐτοῦ πλῆθος, Videntes plebem eum cingentem & consectantem. Bud. Com.
Ἐξαρτάω. μ. ήσω. π. ηκα. eleuo, tollo sursum, μετεωρίζω. Item suspendo, alligo, & annecto. Herodian. ἐξαρτήσας ἧς ἐπέφορτο ζώνης τὸν τράχηλον ἀπέχω, Laqueo de zona se suspendit. Vade & ἐξαρτᾶν χρυσίον dicuntur, qui torquem collo circundant. Est & deuincio, amicitia coniungo, καθάπτω. Synes. σὲ δὴ καὶ ἀληλιμμένος ἐξηρτῆσθαι. Bud. idem.
Ἐξαρτίζω. perficio, præparo.
Ἐξάρτυσις. apparatus, instructio, politio.
Ἐξαρτύομαι, & ἐξαρτύω. μ. ύσω. π. υκα. compono, condio, instruo, moderor, apparo. Accus.
Ἐξάρυσις. exhaustio, euacuatio.
Ἐξαρύω. exhaurio, ἐκκωφόω, ἐκθλίβω.
Ἔξαρχος. ὁ. dux, princeps, præsultor.
Ἐξάρχω. μ. άρξω. π. ῆρχα. canere incipio, uel alterius rei author sum. Bud. Com.
Ἐξασθενίζω. μ. ίσω. π. ικα. debilito. Accus.
Ἐξασθενῶ. ual de debilitor, ad languorem usq; debilitor, uiribus deficio. Bud. Com.
Ἐξασκέω. condo, affabrè facio.
Ἔξασία. rasa lana ex panniculis qua utuntur uulnerarij in curandis ulceribus.
Ἐξασπάπτω. refulgeo.
Ἐξασφαλίζω. μ. ίσω. π. ικα. cũ explanatione munio.
Ἐξατμίζειν. exorbere.
Ἐξατμίζομαι, & ἐξατμίζω. expiro, euaporor, exsuccus fio, arescо. Bud. Com.
Ἐξατμιδεής. γῶς. ὁ. in uaporem euanidus, euaporatus.
Ἔξαπτος. ὁ. magnus impetus.
Ἐξατωρία. exauctoratio, commeatus.
Ἐξαυλάω. μ. ήσω. π. ηκα. eloquor.
Ἐξαυστήρ. uas siue instrumentũ quoddã. ληκύθια.
Ἐξαυτίκα. continuò, statim.
Ἐξαυτίς. rursus, denuo.
Ἐξαυχμοῦν. exiccatur.
Ἐξαφανίζω. ἐξ ἑαυτοῦ γενόμενον, ἢ πολιτεύεσθαι.
Ἐξαφανίζω. doleo.
Ἐξαφίημι. demitto.

Ἐξαφελίσσομαι

Ἐξαφελίσσομαι. redigor in spumam.
Ἐξαφόρημ. lectica à sex seruis gestata.
Ἐξαφύσσει. emittunt, exhauriunt, ἐξαυτλῶσι.
Ἔξαχή. sexies.
Ἐξάψαπτόλεμον. dixit Plutarch. prælium accendere ἐξεγεῖραι μάχην.
Ἔξαψις. ιος. ἡ. flammigantia, accensio.
Ἐξεβρογχοι. οί. dicũtur quibus extat βρόγχος, hoc est guttur uel aspera arteria.
Ἐξεγγυάω. sponsione, & fideiussione aliquem libero.
Ἐξεγγύησις. ιος. ἡ. uadimonium.
Ἐξεγγυώμων. ονος. ὁ. emissor.
Ἐξεγείρομαι. exurgo. Depon.
Ἐξεγέιρω. μ. ρῶ. excito. Accus.
Ἐξεγκρησις. ιος. ἡ. expergiscentia, exporrectio.
Ἐξεγκαθίζω. cuiscero.
Ἐξεδ' ἐκτενε. spectabatur.
Ἐξεδύομαι. exedo.
Ἐξεδρα. ας. ἡ. locus ad sedendum constitutus, sed la studiaria, grabbatulus ad meridiandum accommodus.
Ἐξέδρας. ὁ. ὁ. insidiator.
Ἐξεδρών. ὼνος. ὁ. ἡ. inauspicatus.
Ἐξέθαμψ. exanimatus sum.
Ἐξέθων. ὼνος. ὁ. solennis.
Ἐξέθους. de more ex more.
Ἐξέι. præbebit.
Ἐξέι. pro ἔξεισι. Atticè exi. Bud. Com. & Etym.
Ἐξειδής. superfluus, indecens.
Ἐξείδος. habitus, diminutiuum. Etym.
Ἐξείη. liceat.
Ἐξεινος. poëtice pro ἄξυνος, πλεονασμῶ. deinceps. Etym.
Ἐξεκάστοι. extraordinarij.
Ἐξεκασμένος. assimilatus.
Ἐξεκονίζω. fingo. Accus.
Ἐξεκώς. ότος. ὁ. uerisimilis.
Ἐξελεῖν τὴν βίβλον. τὸ. ἀνελίσσειν. reuoluere, legere. Bud. Com.
Ἐξειλῆσαι. ἐκφυγεῖν. effugere. ita Alexandrenses hoc dicunt. Etym.
Ἐξείλησις. effugium, cuitatio, apud Platonẽ. Etym.
Ἐξείλω. possessione eijcio. Bud. Com.
Ἐξεμένος. permissus.
Ἔξειμι. exeo.
Ἐξεῖναι. licere.
Ἔξειον. absolutio accusationis.
Ἐξειπεῖν. efferre, reuelare, cum non taceatur tacendum.
Ἐξειργω. μ. ειρξω. π. ἐρχα. exhibeo, disturbo. accus.
Ἐξείρω. exero, ut exero linguam.
Ἐξεκάετο. ardebat.
Ἐξεκαμνον. deficiebant, ἀπηγόρευον.

Ἐξεκκλησιάζω. concilium habeo.
Ἐξεκλῆσε λόγε συγκαλύμ. arcebant à concione.
Ἐξεκνισε. excidit, expunxit.
Ἐξεκπίνω. reddo.
Ἔξελασις. ιος. ἡ. emissio, propulsio.
Ἐξελατέος. expellendus.
Ἐξελαύνω. μ. άσω. π. ακα. &
Ἐξελάω. effero, expello, erumpo equo, Xenoph. Bud. Com.
Ἐξελέγχω. ω. εγξα. redarguo, exquiro, exploro ualorem, manifestum facio. Accus.
Ἐξελεύθερος. ε. ὁ. libertus, filius liberti. Vide ἀπελεύθερος in Ammonio.
Ἐξελεύθρος ομέω. μ. ήσω. π. ηκα. audacter loquor Neutr. absol.
Ἔξελευσις. ιος. ἡ. exitus.
Ἐξελήλυθε. exijt, effluit.
Ἐξελιγμός. ὁ. genus stratagematis. Vide in Appendice Lexici de uocaculis militaribus.
Ἐξελθεῖν. egredi, exire, & περὶ ἐξελθεῖν, antequam diuulgetur Aristot.
Ἐξελίττω. μ. ίξω. π. ιχα. euoluo. Accus.
Ἐξελκω. μ. έω. ω. χα. extraho, eripio me, ut τὸ μὴ δόλῳ ὑποσχεῖν ἐξέλκω, Ne causam diceret se eripuit, Cæs. de bel. Gal. lib. 1.
Ἐξέλκωσις. ιος. ἡ. laniatio.
Ἐξελληνίζω. ad Græcorum literaturam transfero, Græca facundia enuncio, formo, compositum reddo. Bud. Com.
Ἐξέλομαι. deligo, excerpo, eximo.
Ἐξέλω. euerto, destruo. Itẽ dono, deligo, recipio.
Ἐξεμεῖν. dimittere, significat & retinere custodire q; ἐκτὸς ἵημι. Etym.
Ἐξεμέω. μ. έσω. ω. ένα. euomo.
Ἐξεμισήθη. exosus fuit.
Ἐξεμπαλιν. ἐπαρσίφρως.
Ἐξεμπολημένοι. οἱ. diuenditi.
Ἐξεναντίας. aduersum.
Ἐξενεικέω. μ. ίσω. π. ικα. interficio, armis spolio.
Ἐξενένεγκον. effero.
Ἐξενένεγθη. eiectus est.
Ἐξενήνοχα. extuli, sustuli, protuli.
Ἐξεντερίζω. eximo intestina, medullam eximo.
Ἐξεπώδ. ademerunt.
Ἐξεπαίρω. extollo.
Ἐξεπαλῶ. exilijt.
Ἐξεπίη. dedita opera.
Ἐξεπιδρομῆς. τὸ ἐξ ἀκρης.
Ἐξεπιπολῆς. in superficie, in summo sparsus.
Ἐξεπίσαμαι. scio, cognosco, nosco optimè.
Ἐξεπίτηδες, & ἐξεπιτήδειος. de industria, frustra, ex necessitate.
Ἐξεπράθομεν. expugnauimus. Ilia. α. ἐκ δ' πέρθω.
Ἐξεράω. eijcio, proijcio, proprie è terra.

Ἐξεργάζομαι. excolo, excito, efficio,
Ἐξεργασία. ας. ἡ. diligentia in efficiendo opere.
Ἐξεργασικός. ὴ. ὸ. alacer, actiuus.
Ἐξερεύνω. interrogo.
Ἐξερέω. idem.
Ἐξερῶ. enarras.
Ἐξέρυγμα. ὸ. uomitus.
Ἐξερύομαι. μ. ὑσθμαι. π. ὑγμαὶ. eructo.
Ἐξερυνάω. μ. ήσω. π. ηκα. scrutor.
Ἐξερύνησις. ι Θ. ἡ scrutinium.
Ἐξερύω. promulgo, indago, traho.
Ἐξερῶ. indago,
Ἐξερήμης. aduerb. indicta causa.
Ἐξερημόω. μ. ώσω. πωκα. doleo.
Ἐξεριθύομαι. allicio, prouoco.
Ἐξερπύσαι. proserpere, elabi.
Ἐξεῤῥύηκός. ὸ. quod effluxit, ita enim apud Cic. in Catone maiore, quod interpretatus est.
Ἐξεῤῥυηκότα γράμματα. literæ exolescentes, quę uetustati cedunt, quasi defluentes, dilabentesque, ueluti cum membranæ prępingues literas non retinent, ἀφανιζόμενα.
Ἐξεῤῥωγεῖα. ἡ. corrupta, διεφθαρμένη.
Ἐξερύθρ Θ. intensè ruber.
Ἐξερυράσκω. detraho.
Ἐξερύω. extraho, ἕλκω.
Ἐξερχόμαι. μ. ἐλεύσομαι. exeo, diuagor, transeo. Depon. genit.
Ἔξεσία. ας. ἡ. legatio, iter quod insumitur in obeunda legatione. Παρὰ τὸ ἧμι. Etym.
Ἐξεσκληκώς. induratum.
Ἐξέσμωγ. depromūt, abstergūt, politūt, ἔσμηχον.
Ἐξέσυρε. exijt, disiunxit.
Ἐξεσυρκώς. ότος. ὁ. deductus de mente. Ab ἐξίσημι τὸ ἐκπλήττω. Et ἐξεσυρκὼς οἶνος, quod iam fugit & detritum est, ac præteritum, uappa. opponitur τῷ παρεσαμένῳ. Bud. Com.
Ἔξεστι. licet.
Ἐξεχίδη. diuisum est, scissum est, ἀόρ. ab ἐκχίζω.
Ἐξετάζομαι. μ. άσομαι. π. ασμαι. &
Ἐξετάζω. μ. άσω. πκα. ostendo, perpendo, exquiro, scrutor, interrogo, in quæstionē pono, examino. Aliquando ad forum refertur, sicut quærere Latinis, pro informationem facere & legibus uindicare. Vnde ἐξετάσειν τὸ πρᾶγμα quæstionem habere, rem querere: id est agitare causam criminis, ut prætor cum iudicium cogit. Sic Cic. in Ver. act. 3. Non dubitabat Minutius, quin iste, quoniam consilium dimisisset, illo die eam rem quæsiturus nō esset. Bud. Com. ἐξετάζω, dicitur etiam ἐπὶ στρατοῦ ὅταν ἕκαστον λόχον παρελθὼν τῇ ἰδίᾳ πάξει γράψῃ τὸν ἐγγεγραμμένον. Hoc Latini lustro dicunt & lustrare exercitum, & recensere quoq; dici potest.

Ἐξέτασις. ι Θ. ἡ. inquisitio, indagatio, comparatio. Aliquando quæstio tormentaria. Budæus in Annot. post.
Ἐξετασμός. ὁ. ὸ. quæstio, inquisitio ueritatis, secundum Papinianum.
Ἐξεταστής. ὁ. ὸ. indagator, cēsor. Bud. Annot. post.
Ἐξέτασινόν. ὸ. exquirendi genus.
Ἐξετασικός. ὴ. ὸ. indagator.
Ἐξεῦ. ab illo tempore.
Ἐξέτος. ὁ. ὸ. ex hoc anno.
Ἐξετυλοῦντο. perficiebantur.
Ἐξετυχνήσαντο. commenti sunt.
Ἑξοιμι. paratè.
Ἐξόλυγνάω. in libertatem asseram.
Ἐξολλαβέομαι. μ. ήσομαι. τ. ημαι. cauco. Depon. accusat.
Ἐξόμαλίζω. μ. ίσω. π. κα. demulceo, facilè reddo
Ἐξομαλίζομαι. beneuolum fieri, placari.
Ἐξουχίζω. eunuchum facio. Vnde ἐξουχίσθαι eleganti metaphora dicitur uinum, quando percolatur, saccoq; frangitur, siue (ut Plin. inquit) castratur, omnes enim eius nerui tunc excindūtur, ac genuinus restinguitur calor. Dicitur & ἀχθηλιάσθαι, id est effœminatum reddi in eadem significatione.
Ἐξοῦρεῖν. excogitare, adinuenire.
Ἐξούρεσις. ι Θ. ἡ. adinuentio.
Ἐξουρίσκω. μ. ήσω. τ. ηκα. excogito, inuenio, cōminiscor, comperio. Accus.
Ἐξουτελίζω. μ. ίσω. τ. ικα. attenuo. Accus.
Ἐξουνύμων. à sinistris.
Ἐξοφίεμαι. mando, iubeo.
Ἐξοφόλε. subitò, citra laborem.
Ἐξοχομαι τὸ ἐξαρτᾶσθαι. ἐκκρέμαμαι. hæreo, dependeo, suspensus sum ex aliqua re. Et pendeo id est deditus sum, ut ἐξέχομαι ἢ φιλίας τοῦ δεῖν Θ., αὐτὶ τοῦ ἐκκρέμαμαι. Bud. Com.
Ἐξέχησε. abundè sufficit, Herodot. Bud. Com.
Ἐξέχω. μ. ἐξω. π. ἐξέχηκα. emineo, excello, exto. orior. Neutr. genit.
Ἔξηβ Θ. iam grandis & adultus.
Ἐξηγνυμένοι. Latine elargiri dicuntur uadimonio obstricti, qui ob crimina in iudicium uocati ab iudicibus impetrauerunt, ut aut sua aut sponsorum fide dimittantur ea lege, ut in diē certum, aut quandocunq; iudici usum fuerit, ad iudicium sistantur. Bud. in Annot.
Ἐξηγυᾶσθ. est hoc modo uades dare. Bud. Com.
Ἐξηγέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. præsū, expono, narro, respōsito. Verbū est pertinēs ad Iurisconsult. & antistites, ceremoniarūq; cōditores. Ἐξηγεῖσθαι quoq; dicebantur actuarij, quando damnatis ad supplicia tractis uerbis damnationis cantilici de scripto præibant. Bud. in Annot.

Ἐξήγ Θ.

Ἐξήγ Θ. qui pubertatem transijt, quadraginta & quinq; annorum.
Ἐξήγημα. ᾶτος. ὸ. narratio, commentarius, quo obscurius dicta explanatius edisseruntur.
Ἐξήγησις. ι Θ. ἡ. expositio. Differt ἐξήγησις, ἐξήγημα. quemadmodum à poēsi poēma: siquidē poēma dicitur panopliæ Achillis descriptio, poēsis uerò ipsa tota Ilias.
Ἐξηγητής. ὁ. ὸ. præceptor, expositor, interpres.
Ἐξηγορία. ας. ἡ. accusatio.
Ἐξηγριώθη. efferatus est.
Ἐξηία. sacrificia, odores, suffitus.
Ἐξηκεσίδης. proprium nomen uiri, qui immodicus in peregrinationib. dicitur, unde notū pro uerb. ὁσπερ ἐξηκεσίδης ἐύρει τὴν ὁδὸν, ne Execestides quidem inueniret rectā uiam.
Ἐξήκω. discedo, prætereo.
Ἐξήλασμα. ατ Θ. ὸ. ejectio.
Ἐξήλατ Θ. ὸ. ὸ. extensus.
Ἐξηλιθιότης. τος. ἡ. infatuatio.
Ἐξηλιασμένον. à sole adustum.
Ἐξήλικας. ejecisti, expulisti.
Ἐξηλλαγμένον, ab ἐξαλλάττω. peregrinum, inusitatum, inauditum, Diodor. Bud. Com.
Ἔξηλυσις. ι Θ. ἡ. exitus, ἔξοδος.
Ἐξημαξομένος Θ. de curru delapsus.
Ἐξῆμαρ. per sex dies.
Ἐξημερῶ. cicuro, mansuefacio, syluestrem naturam exuo.
Ἐξημοιβός. ὁ mutatorius, ἐξαμοιβός.
Ἐξημοιβά. permutata, alternata. Odyss. β. εἵματ' ἐξημοιβά.
Ἐξῆν. pro ἔξεστι. sæpe apud Platonem.
Ἐξήνεγκα. protuli, extuli.
Ἐξηνθισμένον Θ. floribus ornatus.
Ἐξήνις Θ. effrenis.
Ἐξήπαφε. decepit.
Ἐξηρημένος Θ. ὸ. ὸ. electus, eximius.
Ἔξηρος. ὸ Θ. ὸν. nauis sex remorum, Bayfius.
Ἐξηρωμένος Θ. οἶκος Θ. dicitur cum familia deleta nomen gentis interijt. Bud. Com.
Ἐξῆς. deinceps, ordine. Construitur eleganter cum genitiuo, ut θεάσθ Θ. τὸ πλούσιον Θ. ἐξῆς, proximus locus à Plutone. Et cum tempus continuum, & sine ullo interuallo significare uolumus, ut τριῶν ἡμέρων ἐξῆς, tres perpetuos dies.
Ἐξηστασμένος Θ. ab ἐξετάζω. qui est spectata uirtute.
Ἐξηυρισάζω. per colum fundo.
Ἐξηυλημένος Θ. ὸ. ὸ. extritus, euanidus, quasi dicas extibiatus. Propriè sunt οἱ παλαιοὶ γλωσσίδες τῶν αὐλῶν. & per translationem πάντα τὰ παλαιὰ, καὶ τὰ τετριμμένα. Etym.
Ἐξηχῆσθαι. passiua uoce, sed actiua significatione

personare, ἐξηχεῖν, ἐξήχεσθαι, ἐξακούεσθαι Gregorius: μίαν μὲν ἐξηχεῖσθαι φωνήν. Budæus in Commen.
Ἐξιάλλω. ejicere.
Ἐξιάομαι. medeor, profligo morbum.
Ἐξιασμένος Θ. qui medicatus est.
Ἐξιᾶσιν. ejiciunt, ἐξίασι, uero accentu acuto, ὸ ἐξάγουσι.
Ἐξιδιάζομαι. approprio.
Ἐξιδιάομαι. idem.
Ἐξίδιον. habitus. diminutiuum. Etym.
Ἐξιδιοποιέομαι. mihi uendico ac tribuo, occupo. Bud. Com.
Ἐξίδυσε. cacauit.
Ἐξίζ. excutit.
Ἐξιέις. pro ἐξιών. Bud. Com.
Ἐξιερᾶν. consecrare.
Ἐξίημι. exeo.
Ἐξικμάζω. &
Ἐξικμάω. μ. άσω. τ. ακα. sicco, exicco, arescere facio, exugo.
Ἐξικμασμένον. ὸ. aridum.
Ἐξικμίζω. exugo, ἐξικμάζω.
Ἐξικνέομαι. peruenio, attingo, penetro. Depon. datiuo.
Ἐξίκω. peruenio, consequor.
Ἐξιλάσκομαι. placor.
Ἐξίλασμα. ατ Θ. ὸ. placatio.
Ἐξίλαζον. placatum. ἐξίλαζον uero denso spiritu, ὸ ἐξάσπυκον.
Ἐξιλάω. concilio.
Ἐξίλλω. effugio. Item abigo, coërceo, impedio.
Ἐξινδᾶσαι. purgationibus euacuare.
Ἐξινωμένος Θ. ὸ. ὸ. purgatus.
Ἐξίξας. αὐτ Θ. ἡ. qui abijt.
Ἐξίον. exiui.
Ἐξιονθίζω. deglabro, radicitus pilos euello.
Ἐξιπτέομαι. exprimo, excolo.
Ἐξιππάζω. μ. άσω. τ. ακα. equito. Neutr.
Ἐξιτᾶ. prorsus, premo.
Ἐξιπωλικόν. ὸ. pharmacum quod concretū humorem dissipat leniter, Gal. lib. 7. περὶ γένν.
Ἔξις. ι Θ. ἡ. habitus, assuetudo, assuefactio. Itē ualetudo, Gaza interprete. De habitu uide Aristotelē in prædicamento qualitatis, & in postprædicamētis inter oppositā. Item de habitu & prīuatione in primo Physicorum.
Ἐξισολμία. ας. ἡ. æqualitas honorum.
Ἐξίσου. æqualiter, ex æquo.
Ἐξισόω. μ. ώσω. π. ωκα. adæquo, confero.
Ἐξίσαμαι. μ. ἐξισήθομαι. præ admiratione nō sum apud me, stupeo, de loco mentis moueor, exagitor, alienor, abdicor. Plato in Phæd. ἐξισάμενον Θ. ἢ τῶν αὐθρωπίνων ἀπεσλισμάτων. Et Xe-

nophon, ἰόντων ἢ εἰς μάχλιν σὺν ὅπλοις πολλοὶ καὶ τῶν μαθημάτων ἀξίσαντα. Aliquando eſt ſententiã muto, aliud propoſitũ ſequor. Thucyd. ἐγὼ μὲν αὐτὸς ἐμαυτῷ ἀπέξεσαμαι, ὑμῶς ἢ μεταβάλλεσθε. Aliquando abſtineo, uito, caueo, Galen. Et Plutach. ὀλίγα κίνδυνον ἐπιὼν ἀξίεσθαι, uituit, ſubterfugit. Interdum cedo, ut ἀξίεσαμαι τῶν ὄντων, & ἀπίεσαμαι. bonis cedo. Plutarh. πικρῶν μὲν αὐτωνίῳ καῖσαρ ἀξίεσθαι, Cicerone quidem Cæſar Antonio ceſſit In hac ſignificatione datiuum ferè habet perſone cum genitiuo rei, ut ἀξίεσαμαί σε τῶν ἐμῶν. Et cedo, id eſt cõcedo, hoc eſt me ſubmitto, Iamblicho. Bud. Annot. & Com.

Ἐξίσημι. μ. ἐξήσω. π. σηκα. deſiſto, digredior. Demoſth. νῦν δὲ ἑκάστοτε τῆ ὀρθῆς καὶ δικαίας ὁδοῦ. Interdum pro corrumpo, immuto, degenerare facio, ad tabem & interitum perduco, Ariſtot. Ethic. 3. & Phyſ. 4. Vnde ἀξισάμενον, immutatum, quod degenerauit, quod naturam ſuam non aſſeruat. Et ἀξεσηκὼς οἶνος, de quo diximus, Interdum mente emoueo, & alieno, in furorem & mentis alienationem ago. Demoſth. ἵνα μὴ δὲ Et Lucæ cap. ult. ἀλλ' ἐκ γυναικὸς ἄνδρ ἀξέσηλεν ἡμᾶς. Sed & muli eres quædam à nobis alienarũt, id eſt, ad ſtuporem uſq; perculerunt. Bud. ibidem. ἐξίσημι, & pro libro, & pondero, ſeu expendo in Epigr. ui detur. πολλάκις ἐξέσησα τὴν φιλότιτα καὶ ὕβριν, ſæpius expendi. Item impoſ ſum animi, & è poteſtate exco.

Ἐξίσιον. inuiſum.

Ἐξισορέω. expiſcari, exquirere, enarrare.

Ἐξισχύω μ. ύσω. π. υκα. poſſum. Accuſ.

Ἐξισχνω. promineo, protubero. Hippocr.

Ἐξίτηλος. ς. ὁ. ἡ exilis, elutus, euanidus, & ὃ ἀμυδρός, ἀσύγνωστος, ἀδηλωτὸς, fugiens, hoc eſt exoleſcens, καὶ δι' ἐξενηκὼς, in obſcurum abiens. πρὸς τὸ ἀξιγνώστου δῆλος. Etym. Eſt etiam ἀδίκημα, adulterinus, nõ germanus, nec ſyncerus. Xenoph. Translate pro inerte, ſecorde, deſide, ignauo, & (ut cum Horatio dicam) uappa, Dioſcor. Bud. Com.

Ἐξιτηλία. ἀξαγγελία, dies qua quis magiſtratum Athenis deponebat.

Ἐξιτήριοι λόγοι. ſalutationes in diſceſſu. παρὰ τὸ ἴημι, ἧμαι τὸ πορεύομαι. Etym.

Ἐξιτήριοι σύχαὶ. uota preceſſũe quæ ſuſcipiebantur exeuntibus uel etiam iter ingredientibus, uel etiam ad necem proficiſcentibus.

Ἐξιτήρια. feſtũ in quo primitias ſoluebãt Athen.

Ἐξίτης. ὁ. iactus erat aſtragalorũ, qui ſex notabat,

Ἐξίτης. ὁ. ſenio, onis. ſex (dictus & κῶος. denotans in ludo talario.

Ἐξίστημι. diſcedens, fugiens, euanidus

Ἐξιχνέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. exeo orbitam.

Ἐξιχνεύω. ueſtigo.

Ἐξιχνησηπτέομαι. per ueſtigia conſidero.

Ἐξιχνιάζω. μ. άσω. τ. ακα. inueſtigo.

Ἐξιχωρίζω. exprimo.

Ἐξόβλητος. exterminatus, abiectus.

Ἐξογκέομαι. μ. ήθμαι. π. ημαι. tumeo. Neutr. & ἐξωγκωμένος, apparatus, extructus, & accumulatus Luc.

Ἐξογκῶ. tumefacio.

Ἐξοδιῶσαι. deuiare.

Ἐξοδίαζω. ἡ. ἔξοδος.

Ἔξοδος. ὁ. δ. cantus.

Ἐξοδοιπορέω. μ. ήσω. π. ηκα. eo extra. Neutr.

Ἔξοδος. ὁ. ἡ. expeditio, profectio.

Ἐξοικίζω. μ. ίσω. π. ικα. domo extrudo, ſedibus expello. Accuſ.

Ἐξοικοδομέω. μ. ήσω. π. ηκα. deſtruo.

Ἔξοινος. ς. ὁ. temulẽtus, uinolẽtus, qui perpotauit

Ἐξοιστρέομαι. μ. ήθμαι. π. ημαι. & ἀξοιστρέω. furio, furore agitor. Depon. abſol.

Ἐξοιχνέω. exco.

Ἐξοκέλλω. μ. ελῶ. mitto nauem in ſiccum, undarũi ui in littus eijcio, impingo nauẽ in ſcopulos, Neutr. accuſ.

Ἐξολισθαίνω. delabor, Polit. interp.

Ἐξολκή. ῆς. ἡ. extractio.

Ἐξολκισμός. ς. ὁ. tralatio oſſis ex ſuperficie in profundum. Cæl. lib. 11, cap. 29.

Ἐξολοθρεύω. μ. ευσω. τ. ευκα. diſperdo, exterminо Accuſat.

Ἐξολῶ. expulſurus.

Ἐξομαλίζω. μ. ίσω. π. ικα. planũ facio, æquo, quaſi manu permulceo. Accuſ.

Ἐξομηρεύω. obſides poſco & exigo, acceptiſq; iidem obſtringo, pignoribus obſtringo.

Ἐξομιλέντες. οἱ. adeuntes, oratione ſolantes.

Ἐξομματόω. oculos illumino, exceco, exoculo, an ceps enim eſt uerbũ. Aeſch. Prom. ἐξόμμασσα πρόσθεν ὄντ' ἐπάργεμα, obſcuris lucẽ addidi.

Ἐξομάτωσις. ῶ. ῆ. abſterſio ſordium in oculis,

Ἐξόμνυμαι. &

Ἐξόμνυμι. cũ iureiurando aliquid inficior, ut ab iuro debitum & ſimilia. Item eiuro magiſtratum, hoc eſt repudio, & excuſo quippiam, ne magiſtratũ gerere cogar, uel magiſtratu abdico me. Sic ἐξόμνυμαι τῷ πρεσβείαν, eiuro legationẽ, hoc eſt iureiurãdo affirmo obire me legationem nõ poſſe. ἐξόμνυσθαί τινα, eſt iureiurãdo excuſare eum, qui iudicio non adeſt, aut euocatus præſto non eſt. Accuſ. Bud. Com.

Ἐξομοιάζομαι. aſſimulor.

Ἐξομοίωσις. aſſimulatio.

Ἐξομόχερ. ſimul, ſimiliter.

Ἐξομολογῶρ. ingenuè loqui.

Ἐξομολογέομαι. μ. ήθμαι. π. ημαι. confiteor, δύχα εἰσῶ. Depon. datiuo.

Ἐξομολόγησις. ῶ. ῆ. confeſſio.

Ἐξόμπλον. idem, æquale.

Ἐξόμφαλον πάθος. cum prominet umbilicus.

Ἐξόν. dum licet, cum liceret, cum liceat.

Ἐξονειδίζω. exprobro, increpo.

Ἐξονειδισμός. ς. ὁ. exprobratio.

Ἐξονειρώττω. pollui de nocte, ſemẽ per ſomnium emittere apud Ariſtotelem.

Ἐξονομάζω. nota & appellanda do uocabula.

Ἐξονομακλήδην. nominatim.

Ἐξονομάσαι. nominare.

Ἐξονομίνυς. nominatim indices. Iliad. γ.

Ἐξονυχίζομαι. &

Ἐξονυχίζω. ad unguem explorare. Bud. Com. Vide Chiliad. Eraſmi. apud Plutarch. lib. 6. Sympoſ. legitur ἐξονυχίζοντων ἄκρατον ἢ ἀποθηλύνουσιν οἱ δηλοῦντες, id eſt, exarmãt & quaſi ex unguãt, niſi forte legendum illic ſit ἐξυνεχίζουσι.

Ἐξοπίσω. poſtea. (ſi.

Ἐξοπλίζω. μ. ίσω. π. ικα. penitus armo, exarmo, armentis nauem exuo & ſpolio.

Ἐξοπλισία. ας. ἡ. armatio.

Ἐξοργιάζω τὴν ψυχὴν. eſt ad ſacra præparare ſuſcipienda, ad ſacrorum cultum expiare, & idoneum reddere. Bud. Com.

Ἐξοργίζω. irritare, iratum reddere.

Ἐξοργύζομαι. de exilibus, electiſq; dicitur.

Ἐξορθυγμία. ας. ἡ. uel ἀξορυγμία. effoſſio.

Ἐξορία. ας. ἡ. exilium.

Ἐξορίζω. μ. ίσω. π. ικα. extermino, ablego in exilium. Actiu. accuſ.

Ἐξορισμός. ὁ. exilium.

Ἐξόριστος. ὁ. ὴ. exul.

Ἐξορκίζω. &

Ἐξορκίζω. μ. ίσω. π. ικα adiuro, iuſiurandum confirmo. Propriè eſt religione obſtringo, hoc eſt, alicuius animo religionem inijcio, id eſt metu religionis temerate percello, aut perterrefacio, quod & religionis implere dicitur. Priori utitur Herodo. & Thucyd. poſterius Sacris literis uſurpatum.

Ἐξορκισμός. ὁ. adiuratio.

Ἐξορκιστής. ὁ. adiurator.

Ἐξορκόω. ῶ. ſacramenta adigo. Bud. in Annot.

Ἐξορμάω. ῶ. hoſtiliter ingredior, inuado, impetum facio ſicut leo, cum irruit in uenatorem, aut aliam feram. Item erumpo, Xenoph. Oecon. Aliquando proficiſcor, apud eundem ἀπόμνυμαι. 2. ἀξορμᾶν quoq; dicitur eques calcaribus equum ciens: & equus dicitur ὁρμᾶν, cum ad curſum cietur, ac proſilit repente. Bud. Cõ.

Ἐξορμαυλίζω. coliculum excludo, excauleſco, ἐκκαυλίζω, ab ὄρμαυλος. Euſt Iliad. φ.

Ἐξορμίζω τὴν ναῦν. ſoluo è littore. Bud. ibidem.

Ἔξορμος. ς. ὁ. procax.

Ἐξορολυίω. irrito.

Ἔξορος. exul.

Ἐξορύσσω. ſerum lactis excolare, uel ſerum à caſeo exprimere.

Ἐξόρυξις. ῶ. ῆ. effoſſio.

Ἐξορύσσω. μ. ύξω. π. υχα. effodio.

Ἐξορχεῖσθαι. enunciare tacenda, & prodere myſteria. Vide Chiliad. Eraſmi.

Ἐξορχέω. ſaltationibus celebro, foris ſalto. Accipitur pro ſalto ſimpliciter.

Ἐξοσιωμένοι. expiati.

Ἔξοσος. à quo tempore. Ammonius.

Ἐξοστέομαι. exoſſo, oſſa eximo, luxor.

Ἐξοστέω. idem.

Ἐξοστρακίζω. μ. ίσω. π. ικα. mitto in exilium.

Ἐξοστρακισμός. οῦ. ὁ. exilium. Eſt propriè relegatio temporaria in locum certum, quæ bona non adimit.

Ἔξοτε. ex quo. Ammonius.

Ἐξουδένησις. ῶ. ῆ. contemptus, nihili penſio.

Ἐξουδενητής. ὁ. contemptor.

Ἐξουδενόω. μ. ώσω. π. ωκα. contemno.

Ἐξουδένωσις. ῶ. ῆ. contemptio.

Ἐξουδενῶ, & ἀξουθενῶ. μ. ήσω. τ. ηκα. in nihilum redigo, ſperno, ,p nihilo habeo. Eſt enim uox ex nihili compoſita. Accuſ.

Ἐξουθένημα ατ. ὸ. adiectio.

Ἐξουθενίζω floccifacit.

Ἐξουθενισμός. figura eſt (inquit Iul. Rufinianus) cum rem aliquam extenuamus, & cõtemptam facimus, ut apud Lucilium: At magnum fecit quod uerbis Græca Latinis Miſcuit.

Ἐξουλόω. μ. ήσω. π. ηκα. expello.

Ἐξουλωτὴ. ἡ. electio. ἐξέλης δίκη. inter dictum unde ui, & iudiciũ de ui. Erat enim ἀξούλωσις, quaſi uis publicæ iudicium, non quod publicum per ſe crimen eſſet, ſed quòd multa in publicum cõmittebantur. Fiebat quoq; ἀξούλης δίκη, ſi quis præfinito die creditori pecuniam non numeraſſet ἀξούλης λαχὼν ἄνδρα, cũ aliquo unde ui agere. Deducitur autẽ ab ἀξαιρέω, quod de poſſeſſione ejcio ſignificat. Bud. Com.

Ἐξοχὰ. τὰ. anguſta, conniuentia. Hippocr. μύσπα uocat.

Ἐξοχέλας. aduerb. ex uento, ſecũdis uentis, fœliciter, ex animi ſententia.

Ἐξοχέλαντα. ὠά. oua uentoſa, ſpiritu repleta, ut

ſunt quæ iam putruerunt, ἐφαυλοῦνται.

Ἐξουσία.ας.ἡ. poteſtas, licentia, facultas, authoritas, ius. Matth. 7. ὡς γὰρ διδάσκων ὡς ἐξουσίαν ἔχων. Erat enim ueluti iure ſuo docens. Bud. in Annot.

Ἐξουσιάζω.μ.άσω.π.ασα. habeo poteſtatem. Neudatiuo.

Ἐξουσιάστης.ὁ. poteſtas, arbitrium.

Ἐξοφέλλω.μ.ελῶ. augeo.

Ἐξόφθαλμος.ὁ. qui oculis eſt prominentibus.

Ἐξοφρύομαι. ſupercilia tollo, eleuo, ſuſpendo, ſuperbio, quod Latini tollere ſupercilium dicũt.

Ἐξοφρυόομαι.ὁ. ſuperciliоſus.

Ἐξοχα. egregiè, ſuprà, congruè.

Ἐξοχή.ῆς.ἡ. eminẽtia, excellẽtia, acies. Itẽ id quod in architectonica, ſtria dicitur, hoc eſt pars quę protuberat.

Ἔξοχος.ὁ.ἡ. egregius, excellens.

Ἐξοχώς. egregiè, ſupra fidem.

Ἐξοχώτερος.ὁ. præſtabilius.

Ἐξστρατεύομαι. extra milito.

Ἔξπηχυς. ſex cubitorum longitudine, Sophoc.

Ἔξπους. ὁδος. ſenum pedum, pro ἑξάπους, Plato Comicus dixit.

Ἐξστρατεύομαι. in expeditionem iens.

Ἐξύβωσις. laſciuia, luxuria in ſegetibus.

Ἐξυβρίζειν. luxuriare, cum nimia pabuli ubertate ſegetes laſciuiunt. Bud. Com.

Ἐξυγραίνω.μ.ανῶ. humefacio.

Ἐξυδατεῖσθαι. aqueſcere, mutari in aquam.

Ἐξυδάτωσις.ιος.ἡ. in aquã cõmutatio, ſic à medicis uocatur læſum ſanguificationis munus.

Ἐξυδροπῴμων.ὠνος.ὁ. aqua intercutè laborans.

Ἐξυμενίζω. eximo membranulam.

Ἐξυπάλυξις.ιος.ἡ. effugium, fuga, Orpheus.

Ἐξυπαΐσσει. aſſurrexit, ſuboriebatur.

Ἐξυπῆχῆς. à principio.

Ἐξυπηρετέομαι. miniſtro.

Ἐξύπιθα. retro, ex inſidijs.

Ἐξυπνίζω.μ.ίσω.π.ικα. expergefacio. Accuſ.

Ἔξυπνος.ὁ.ἡ. expergefactus.

Ἐξυπογύς. nuper, ex tempore, ὀξ ἔοικα, ἐκ τῶν συνέγγυς, ἀπδιοικείπως. τοῦτο γὰρ τὸ πρόσφατον, ⁊ ἐγγύταθεν.

Ἐξυπτιάζω. reſupinor, ſupine delicateque me habeo & ignauiter, reſupinus ſum.

Ἔξω. cum tenui ſpiritu, extra, foras. ἔξω αὐτοῦ εἶναι, mente alienatum eſſe. Item citra, abſq; Iulianus, ἔξω τοῦ συντεταγμένου ὑπὸ τῶν ἑλλαδίκων, exceptio, uel ſi demas.

Ἕξω. habeo, aſpiratur.

Ἐξωθεν. foris. οἱ ἔξωθεν λόγοι, dicuntur ſtudia externa & literæ diſciplinæque nihil ad ſcripta euangelica, conſecrataq; pertinentes, quę ſecula res appellantur, quaſi βιωτικὰ μαθήματα. Et ἡ ἔξωθεν παιδεία, atque οἱ ἔξωθεν φιλόσοφοι eodem modo dicuntur, diſciplina mundana ab Euangelio aliena, & philoſophi externam illam rerum naturalium diſciplinam ſpectantes. Bud. Com.

Ἐξωθεόω.μ.ήσω.π.ηκα. & (moſth.

Ἐξωθέω.μ.ώσω.π.ωκα. expello, excito, protrudo, extrudo, in exilium eijcio. Bud. Com.

Ἐξώθησις. iectio, expulſio.

Ἐξωθίζω. excito, excutio.

Ἐξωκεανίζω. in oceanum egreſſum fuiſſe.

Ἐξωκεανισμός.ὁ. in oceanum egreſſio.

Ἐξωκέλης. nauis piratica. Item equus non ſtratus ephippio,

Ἐξώκοιτος.ὁ. nomen eſt piſcis apud Aelianum.

Ἐξόλεθρος.ὁ. pernicies, exitium.

Ἐξολετήριος.α.ον. peſtilentius, pernitioſus.

Ἐξόλης.ους.ὁ.ἡ. pnitioſus, peſtifer, exitio dignus,

Ἐξόλης ἐρωτολυμία. perdita libido.

Ἐξωμίας. exertus, Bud. Com.

Ἐξωμίδιος.ὁ. ſuperhumeralis,

Ἐξωμιδοποιία.ας.ἡ. exomidis confectio.

Ἐξωμίς.ίδος.ἡ. tunica ſubſtricta & breuis citra humeros definens. ſic enim Gellius lib. 7. definit ſeu tunica manicis carens, iuxta humeros aperta, eratq; &, ἑτερομάσχαλος. ſeruorum, & ἀμφιμάσχαλος. ingenuorum, exomis. uide Bayf.

Ἐξωμοσία.ας.ἡ. abiuratio, excuſatio cum iureiurando. Bud. Com. (tus.

Ἐξωμος.ὁ. expeditus, exertus, accinctus, abitura-

Ἐξουνόμαι.μ.ήσομαι.π.ώνυμαι. redimo. Accuſ.

Ἐξωραϊσμός. excultus, uenuſtatus.

Ἐξωλιάζω. negligo, parui facio, nõ curo, Aeſchyl.

Ἔξωρος.ὁ.ἡ. intempeſtiuus, quaſi ultra tempeſtatem profectus & ad deteriorem conditionẽ redactus, natu grãdior quàm ut amari ſit idoneus, exoletus. Bud. Cõ. Vide Chiliad. Eraſm.

Ἐξορθ. excitabatur, ab ὄρω.

Ἐξωσείας. exouans, oſſa detrahens.

Ἐξωσίδηρος. luxatus, ὀξηρθρωμένος.

Ἐξώσιος αὔνεμος. uentus aſper & uiolentus.

Ἐξώστρα.ας.ἡ. machina quędam in ſcena, quæ alio nomine appellatur ἐκκύκλημα.

Ἐξωτάτω. extimus.

Ἐξωτερικὸς.οῦ.ὁ. externus, extrinſecus. Vnde ὀξωτερικὰ ſcripta, quæ ad rhetoricas meditationes, facultatem argutiarum, ciuiliumq; rerum notitiam conducebant: ἀκροαματικὰ autem in quibus philoſophia remotior, ſubtiliorq; agitabatur, quæq; ad naturæ contemplationes, diſceptationes dialecticas pertinebant, Ariſtot. 1. Polit. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἴσως ὀξωτερικωτέρας ἂν εἴη σκέψεως. Verſi iſta fortaſſe pernegatioris

gatioris ſunt commentationis. Gell. libro. 10. cap. 14. & Bud. Com.

Ἐξώτερος.ὁ. exterior.

Ἐξωτικός.ὁ.ὁ. exoticus, peregrinus, externus.

Ἐξωφρυωμένος. ſupercilioſus, elatus.

Ἐξωχος. præpallens.

E

Ἐοικός. pro εἰκός.

Ἔοικα. cum datiuo, ſignificat ſum ſimilis, conuenio, congruo, uolo, decreui. Cyrillus.

Ἔοικα, ſine caſu poſitum, uideor, παρὰ τὸ εἴκω. Cyrillus,

Ἔοικε. decet, uidetur, conſentaneum eſt.

Ἐοικώς.ὁτος.ὁ.ἡ. ſimile, πρέπον, δικὸν. uide Etym. ἐικὸς autem probabile eſt. Ammonius.

Ἐοικυῖα.ας.ἡ. & ἐοικώς.ὁτος.ὁ.ἡ. ſimilis.

Ἐοῖο. ſui.

Ἐόλβει. αὐτὸ τὸ ἀόλητο motum erat, commotum erat, conturbatum erat. Etym.

Ἐολοή. utile, lucroſum.

Ἔολπα. poëticè, præt. med. pro ἤλπα, ab ἔλπω ſuſpicor, ſpero.

Ἑός. ὁ ἴδιος. ſuũ, proprium. Item ὁ ἀγαθός.

Ἑός. filia, conſobrinus.

Ἔοργα. præteritum med. pro ἔρδομαι: à ῥέζω, uel ἔργω. feci, compoſui. uide Etym.

Ἑορτάζω.μ.άσω.π.ακα. celebro, epulor.

Ἑορτᾶος.α. feſtus.

Ἑορτάσιμα. res ad feſtum inſtructa.

Ἑορτάσιμος.ὁ. ἑορτᾶος.

Ἑορτασέον. feriandum eſt.

Ἑορτή.ῆς.ἡ. feſtiuitas, feſtum, ὃν ἀ ὁ ἐρῶ ὁ ὠδίνων, ἧς ἐρῶσι πάντες. Etym.

Ἑορτή. Iones attenuant. Etym.

Ἑός.ὁ.ὁ. ſuus.

Ἑουντήρ. adiutor, uindex. ὁ ουντήρ.

Ἐπαγαγεῖν ψῆφον. cenſere, iubere. id eſt opinari, ut nunc dicunt, proponere calculũ. Bud. in Annot.

Ἐπάγαμαι. admiror, affecto.

Ἐπαγανακτέω. indignor.

Ἐπαγαλιάζω. gratulor.

Ἐπαγγελία.ας.ἡ. promiſſio, pollicitatio. Vide ὑπόθεσις in Ammonio.

Ἐπαγγέλλομαι.μ.ελοῦμαι. promitto, ultrò offero, profiteor, condico. Item ꝓmulgo, indico, ut cum indicimus ſolennitatem, iubeo, peto per denunciationẽ. Etym. Ammonius diſtinguit inter ἐπαγγελίαν & ἐπαγγέλτειαν. uide ὑπόθεσις apud eundem.

Ἐπαγγέλλω. narro, annuncio, edico. inde ἐπαγγελμα δικαιοσύνης, de quo antea. Bud. Com. & propriè in malam partem ſumitur. Item adhortor, commendo. Etym.

Ἐπάγγελμα. promiſſum, cõſtitutum, id eſt dies ſtatus & conſtitutus.

Ἐπαγγελικῶς. promiſſiuè, per promiſſionem.

Ἐπαγείρω. congrego.

Ἐπάγερσις.ἡ. collectio, coactio.

Ἐπαγινέω. admouere.

Ἐπαγκωνίζεσθαι, ἐπανάγεσθαι.

Ἐπαγλαΐζομαι.μ.ίζομαι.π.ισμαι. exulto, intemperanter ago. Depon. datiuo.

Ἐπάγομαι. uinctũ aliquid poſt me traho, Lucian Item adduco, adſciſco, allicio, Demoſth. Item cito authorem & laudo teſtem, Ariſtot. de partu Anim. 3. Bud. Com.

Ἐπαγωγεία. accuſatio, culpa.

Ἐπαγρός. uenatorius, felix in uenationibus.

Ἐπαγχάζεσθαι tergiuerſari.

Ἐπάγω.μ.ξω.χα. induco, adduco. Demoſth. ἅπαν ἐπάγω τοῦτο ψόγου. Aliquando ἔξω θύραν ἄγω, importare, inuehere. Vnde ἐπακτός Aliquando impingo, illido. Ariſtophan. Veſp. ἀλλ' ἐπάγε τὴν σὴν γνάθον. Impinge dentes tuos molares. Aliquando ſtipo, obſeruo, ut ἐπάξαντες τῇ ὕλῃ. Theophraſt. Interdum allicio, impello, incito, irrito, ut πονηρὸν πολίτην ἐπάγοντες, Ariſtot. Eth. 5. Interdum attraho, adduco, ὥσπερ ὑπόρρω, Xenoph. Aliquando ſubin de infero, ἡδὺ ὥσπερ ἐπιστόμιον ἄγω, alia atq; alia addo. Vnde ἐπαγόμενα, cõſequentia. Eſt & intercalo. Bud. Com.

Ἐπαγωγή.ῆς.ἡ. ingreſſus, Thucyd. 7. Item tentatio, aut punitio, aut captiuitas ſeu captio, aut quodcũq; illatum malum. Etym. Item pellacia illecebræ, Plato de Repub 2. Eſt & ordinum ſeries, & conſecutio deinceps continuata, ut in exercitu compoſito agmine procedente, cum ordines deinceps alij poſt alios procedũt. (Vide in Appendice Lexici de uocabulis militaribus:) ab ἐπάγω, cum pro ſubinde inferre põnitur. Ex quo & ἐπαγωγὴ dicta eſt argumentatio, quæ ex conceſſis ſenſim laqueos texit, ad irretiendum eum qui ſemel ſe interrogandum præbuit. deinceps enim aliæ aliis percontationes excipiunt & illationes. Bud. ibidem. Epagoge (inquit Iul. Rufinianus) fit ex rerum ſimilium collatione uel argumentorum, ſalua tamen ſimilitudine rerum, ut Virgilius: Improuiſum aſpris ueluti qui ſentibus anguem
Preſſit humi nitens.

Ἐπαγώγιον. præputium, & αἰνιξιομόν.

Ἐπαγωγός.ὁ.ὁ. perſuaſibilis, blandus, pellax, appoſitus ad perſuadendum. Bud. Com.

Ἐπάγων.ωνος. trochlea quædã (artemonẽ Latini uocãt) in radicibꝰ machinę ſcãſorię poni ſolita

Ἐπαγωνίζομαι. adiutor.
Ἐπαγωνίζω cõtendo, rixor. Item incumbo, perfeuero. Etym.
Ἐπάδω. μ. ἀσω. π. κα. incanto.
Ἐπάϊξαν, pro ἐπῆραν, ab ἐπαίρω. Iliad. π. ἅμα ξ' ἄρμων ἐπάϊξαν, carris inferebant.
Ἔπαθλον. σ. τὸ, præmium certaminis. accipitur pro præmio simpliciter.
Ἐπαϊγίζω. impetuosè spiro, cum turbine afflo & irruo. nam ἀϊγὶς. turbo est uenti.
Ἐπαίγιλλω. in superficie tantum.
Ἐπαίκλια τὰ. & ἐπαίκνια. τὰ. pocœnia, edulia quæ à cœna apponuntur, siue ea sint bellaria, ab ἄικλον & ἄικνον. edulium. Eust. Iliad. σ.
Ἔπαμονδι. filij, nepotes.
Ἐπαινετήριος. α. ὁ. laudatiuus.
Ἐπαινέτης. α. ὁ. laudator.
Ἐπαινετόν. τὸ. laudabile,
Ἐπαινετός. η. laudatus.
Ἐπαινέω. μ. ἐσω. uel ἡσω. π. ενκα. uel ηκα. ἀόρ. ἐπήνεσα. laudo.
Ἐπαινή. ἡ. ualde horribilis, ab ἐπί quod in compositione auget, & ἀνή, uel in tenebris agens & obscura, quasi ἀϊνάη.
Ἔπαινος. ὁ. laus, proparoxyt. ὁ μὲν γὰρ ἔπαινος, τῆς ἀρετῆς inquit Aristot. laus enim uirtutis est, qua ad res honeste gerendas apti sumus, ἐγκώμια uero operũ sunt tã animi quã corporis, tribuunturq; factis & rebꝰ gestis. Itẽ ἔπαινος est oratio que habetur de rebus uniuersis, ἐγκώμιον de singulorum factis. uide Menand. Rhetor.
Ἐπαινός. ὁ. ὁ. αἰνός grauis, oxytonum. Cyrill.
Ἐπαιονεδῆ. in littore se abluere, ἐπ' ἠϊόνος λάεσθαι. Nicand. schol.
Ἐπαίρομαι &
Ἐπαείρω. μ. σω. ῆρκα. eleuo, attollo, sustollo, in altum duco. Et translatè Demosth. de diuitijs, ἀνεῖ ἐπαίρει αὐτὸν ὑβρίζειν. id est incitant, erigunt, perpellunt. Bud. Com.
Ἐπαιρόμενος. elatus, inflatus.
Ἔπαισε. percussit.
Ἐπαισθάνομαι. sentio.
Ἐπαίσθημα. τὸ. sensus.
Ἐπαίσσω. μ. ἰξω. π. ιχα. incito, irruo, cum impetu aliquid facio. Accus.
Ἐπαίσιος. α. ὁ. manifestus. ἐπαίσιος. ἐγρήγορε, deprehensus, rescitus est.
Ἐπαισχής. ἐος. ὁ. ἡ. pudendus, infamis.
Ἐπαιτέω. μ. ήσω. π. γκα. mendico. Accus.
Ἐπαίτης. α. ὁ. mendicus.
Ἐπαυλάομαι. μ. ἀσομαι. α. αμαι. increpo, accuso, affero. ut affero culpam, assigno, Bud. Com.
Ἐπαύλιος. α. ὁ. fons.
Ἐπαΐω. intelligo, Plato in Gorg. ἐκ ἐπαΐεις ὅσ[illegible]

πὸ γυμνασικῆς. Aliquãdo sine præpositione, ut πάρεσμεν ἐπαΐδμεν, Plato & φωνῆς ἐκ ἐπαίοντος αὐτοῦ. Plutarch. Aliquando sine casu, ut ἐκ ἐπαΐεις ὦ αὐδῶν, Non sentis te ludibrio haberi? Aristoph. Vesp. Bud. Com.
Ἐπαιωρέω. μ. ήσω. π. γκα. eleuo, incũbo, impẽdeo
Ἐπαιωρᾶμαι. efferor & gestio, ut κῦφοις ἐπαωρῶμεν ἐλπίσιν, spe inani erectus & elatus, subnixus. Bud. Com.
Ἐπακμάζω. uigẽs, adolescẽs, ualidus, uegetus sũ.
Ἐπακμαικός. sensim inualescens & efferuescẽs.
Ἔπακμος. α. ὁ. non integer, fractus.
Ἐπακολάθημα. τὸ. appendix.
Ἐπακολάθησις. ιος. ἡ. consequentia.
Ἐπακολαθῶ. subsequor, assiduus sum, cõsequor quod uel animo fit uel oratione. Cicero De reditu suo, Qui uestram beneficiorum magnitudinem nõ modo augere aut ornare, sed enumerare aut consequi possit.
Ἐπαικοί. οἱ. μάρτυρες. testes.
Ἐπακόω. μ. σω. α. ηκα. audio, obtempero, obedio, subausculto. Genit. & accus.
Ἐπακεία. ἡ. regio Athenarum sic dicta Cecropi. uide Etym.
Ἐπακεῖσαι. αἱ. ciuitates Athenienſium ſic dictæ uide Etym. (pono.
Ἐπακείζω. ad cacumẽ pduco, extremã manũ im-
Ἐπάκειος. α. ὁ. epitheton Iouis, quod in summis montibus & promontorijs solitę erant aræ cõstitui Ioui. Etym.
Ἐπακρός. in acutum desinens.
Ἐπακτήρ. ῆρος. ὁ. adductor, uenator, piscator.
Ἐπακτικὸς λόγος. argumentatio inductione constans, quali apud Platonẽ utitur Socrates semper. Bud. Com.
Ἐπάκλιος. α. ὁ. ἡ. littoreus, littoralis. Itẽ magnus, altus. Etym.
Ἐπακτὶς. ίδος. ἡ cymba transmittendis fluuijs apta, ponto, nauicula que littora legit, πῦρ ἀνὰ πὰ ἐπακτίδα.
Ἐπακτός. ὸν. ὁ. ἡ. aduena, adactus, aliunde asciscitus, aduectitius, translatitius, profectitius. Ab ἐπάγω, pro importo, inuehꝰ. Vnde ἐπακτὸς ὅρκος iusiurandum delatum, Isocr. Bud. in Annot. & Com. Alij uerò dicunt quod sibiipsi aliquis asciscit & eligit. Etym. Ἐπακτοὶ ἡμέραι, intercalati dies ab ἐπάγω, intercalo. ἐπακτὸς ὄμβρος, imber procellosus, & impetuosus.
Ἐπακτόω. coërceo, claudo.
Ἐπακτορες. οἱ. uenatores, piscatores.
Ἐπακτρία. ας. ἡ. &
Ἐπακτὶς. ίδος. ἡ. nauis oneraria. Xenoph. ἑλιώ.
Ἐπάκτριν. ὸ. idem, nauicula piscatori. Nicand.
Ἐπακτροκέλης. υτος. ὁ. nauigium prædatorium. Suidas. Vide Bayfium & κέλης in Ammonio.
Ἐπαλαλάζω. μ. εύσω. α. ὐκα. insulto.
Ἐπαλαλάζω. μ. ἀξω. α. αχα. lætis uocibus concelmo. Neutrum absol.
Ἐπαλασῶν. grauiter affici, ægre ferre.
Ἐπαλέγω. μ. ξω. α. χα. adiuuo.
Ἐπάλημμα. ὸ. inunctio.
Ἐπαλείφω. superillino, exerceo me in gymnasio, quod athletæ olim uncti certarent.
Ἐπαλεξήσων. adiuturus.
Ἐπαληθεύω. agnosco.
Ἐπαλθέω. μ. ήσω. α. ηκα. sano, curo.
Ἐπάλλαξις. est indiscretus ab altero in alterũ trãsitus, alterius uicissim & alterius motio indiscreta, ita ut oculum fallat. Ἐπάλλαξις τῶν πλακτύλων, digitorũ micatio, qui ludus est. Bud. Comment.
Ἐπαλλάσσω. αὐτὸ ἐπαλλήλως ἔχειν, ἢ ἐπάλληλα ἔχειν. Xenoph. ὡς ἥκιστ' ἂν ἀλλήλοις ἐπαλλαττοιτο. Videãt ne hastæ ita gestẽtur, ut aliæ aliis incumbant. Bud ibidem.
Ἐπαλλάσσω. μ. ξω. α. χα. ἐπαμφοτερίζω, permuto, alterum pro altero accipio, uel ipse loco alterius habeor. Actiue enim & passiue accipitur, sicut euario, alterno, desino Latinis. Significat etiam aliquando uarius sum, non eodem tenore procedo, uariè existo, dissentio. Aristot. de Gener. ani. 4. ὥστε συμφύεσθαι καὶ ἐπαλλάττειν τὰ μόρια, Euenit, ut membra coalescant atque dissideant, de generatione monstrorum loquens. Aliquando uicissim hoc atq; illo modo procedo, ut dentes serrati, qui pectinatim, (inquit Plin.) coëunt, alternis breuiores & longiores, ne contrario occursu atterantur, Aristot. de partu anim. Aliquando affine aliquid cum altero habeo, ut ἡ δὲ φωνὴ ὡς ἐπαλλάττουσα τοῦ γλυφῦ τῶν ἰχθύων, quasi piscium natura multum habens. De hoc copiosius Bud. Comment.
Ἐπαλληλία. ας. ἡ. alternitas.
Ἐπάλληλος. α. ὁ. ἡ. ἐπασύνθετος ἐπαλληλα autẽ opponitur τοῖς ἐπαλλήλοις. Sunt enim ἐπάλληλα, alia alijs superposita sine intercessione aut interstitio & intercapedine. Ammon. de malis medicis, φυσὰν γὰρ ὅτι καταφορᾶν δι' ὅλης ἕτερος ἐπαλλήλως. id est, Ita ut fructus nouus ueterem excipiat alijs atq; alijs malis succrescentibus. Bud. Com.
Ἐπάλληλος. minister.
Ἐπάλληλος. α. ὁ. infiliẽs. αὖθι τὰ ἐφαλλόμενος. Etym.
Ἔπαλξις. ιος. ἡ. propugnaculum, pinna, pinnaculum, id est propugnaculum, murorum fastigium. Est etiam ἔπαλξις, summum rotæ lignum. τὸ ἁπλασίσιον τῶν φονικῶν. Etym.

Ἐπάλξιτες. lapis in pinna ad defendendum.
Ἐπαλύω. insperso, superius probauimus magis at in penult. per η scriberetur ἐπαλήνω, quã lectionem eti am in Hipp. libris agnoscimus.
Ἐπαμάομαι. accumbo.
Ἐπαμβλήδην. cũ tergiuersatione, præstinando.
Ἐπαμβλίσκω καρπούς. excutio immaturos fructus, reddo, præcoces fructus.
Ἐπαμείβομαι. μ. ἐνψομαι. π. φμαι. uicissim contingo, commuto.
Ἐπαμοιβαδόν. mutuò, implicitè. alternis.
Ἐπαμοιβός. alternus, per uices.
Ἐπάμονδοι. οἱ. ἐπάγοροι. sequaces. posteri.
Ἐπαμύντωρ. ορος. ὁ. adiutor.
Ἐπαμύνω. μ. υνῶ. auxilior, retribuo, defendo ab iniuria. Datiuo.
Ἐπαμφάλησε. circumspexit, miratus est.
Ἐπαμφιάζω. & ἐπαμφιέσω, & ἐπαμφίσκω. induere.
Ἐπαμφόδια. induo.
Ἐπαμφότερα. utrinque.
Ἐπαμφοτερίζω. cũ genitiuo & datiuo construitur, & significat utroq; pertinere, in utranq; partem uergere, ancipitem esse & ambiguum, ancipitem se præbere, & mediam naturam habere, inter duo aut plura genera ita intercedere, ut in nullo genere planè censeri possit. Aristot. ὁ δὲ ἄνθρωπος ἐπαμφοτερίζει πᾶσι τοῖς γένεσι, cum omnibus generibus ambigit. Sic Liui. de Hermaphrodito, Sinuessæ natũ ambiguo inter marem & fœminam sexu infantem, quos androgynos uulgus appellat. Bud. Com.
Ἔπάν, uel ἐπὰν ἂν. cum, quando, postquam.
Ἐπαναιρέομαι. capio, recipio, periculum facio.
Ἐπαναβαίνω. ascendo, superingredior.
Ἐπαναβάλλομαι. amicior, induo in modũ amiculi, differo.
Ἐπαναβλησλόν. circumiectim & obuolutim. ut ὧν τὰ στοισι δὲ εἱμάτα λευκὰ ἐπαναβλησλόν φορέεσι. Herod. lib. 2. Bud. Com.
Ἐπαναβοάω. μ. ήσω. α. ηκα. acclamo. Neut. absol.
Ἐπαναγινώσκω. recognosco.
Ἐπαναγκάζω. urgeo, compello. Bud. Com.
Ἐπαναγκὲς. necesse est.
Ἐπανάγω. reduco.
Ἐπαναδίπλωσις. ιος. ὁ. repetitio, geminatio: ut λελάχωσι pro λάχωσι. Epanadiplosis (inquit Iul. Rufinianus) est cum idẽ uerbum in eadem sententia & primum est, & extremum. Latine dicitur inclusio: ut, Vnum illud tibi nate dea, proq; omnibus unum.
Ἐπανάζω. condoleo, pro ἐπανιάζω.
Ἐπαναθεάομαι. μ. άσομαι. α. αμαι. specto. Depõ. (Accus.
Ἐπαναιρῶδῆ. exercere.

Ἐπαναπάμπω. μ. ἄμψω. π. αμφα. redeo, reflecto.
Ἐπανάκλισις. ἡ. retrocessio. Inclinatio aciei ad sinistram. Vide κλίσις in Appendice de uocabulis militaribus.
Ἐπανακηλάθέω. assector.
Ἐπανακομίζω. refero.
Ἐπανακρούω. repercutio, reflecto, de nauigãtibus & nauigijs proprie dicitur. Etym.
Ἐπανάκρασις. reflectio, retentio, ἐποχή. Propriè cum nauis manu repellitur, ne in littore allidatur.
Ἐπαναλαζονεύομαι. superbus sum & contumax.
Ἐπαναλαμβάνω. repeto.
Ἐπαναλλάττω. commuto, commisceo.
Ἐπανάληψις. ιῶν. ἡ. repetitio superiorũ, uel pluriũ uerborũ, uel unius. exponitur à P. Rutilio & Iulio Rufiniano inter figuras sententiarum. Rhomanus Aquila uno uerbo repetito palillo giã fieri dicit: ex pluriũ autem uerborum cõtinuatione repetita epanalepsin. Item Iulius Rufinianus inter figuras Lexeos (nam suprà eum de figuris sententiarũ citauimus) Epanalepsis (inquit) est eorundem uerborum simul positorum, eiusdemq; sententiæ post multa interiecta, cum aliqua periodi conclusione facta repetitio. Latine hæc figura dicitur resumptio, uel repetitio ut, Huc pater ὁ Leneę, tuis hic omnia plena Muneribus, tibi pampineo grauidus autumno Floret ager, spumat plenis uindemia labris, Huc pater ὁ Leneæ ueni. Hæc ille. Hac ratione etiã uersus illi, quos Latini intercalares, Græci uocant amœbæos, huius figuræ species erũt. Despauterius Epanalepsin uocare uoluit, quũ eadem dictio uersum & incipit & claudit. Consimilis est figura etiam ἐπαναφορὰ, de qua paulo post.
Ἐπαναλύω. redeo.
Ἐπαναμιμνήσκω. sæpe replico, admoueo. Genit. & accus. iung.
Ἐπανανεόω. μ. ώσω. π. ωκα, renouo.
Ἐπαναπαύεσθαι. acquiescere, id est oblectari.
Ἐπαναπέμπω. reduco, recomitor.
Ἐπαναπλέω. contrà nauigo.
Ἐπαναποκτέννυμι. etiam interficio.
Ἐπανάσεισις. ἡ. crepitatio, concussio.
Ἐπανασφάδεις. uibratus.
Ἐπανασκέω. tracto, apparo.
Ἐπαναστάσεις ὑμένων. uocantur à Galeno membranorum præter naturam extuberationes & quasi rebelliones uel insurrectiones.
Ἐπαναστέλλω. astringo, cõpesco, Arist. de Mundo.
Ἐπαναστρέφω. subuerto, contrà insurgo. propriè ad aciem militarem pertinet, quando nihil declinat, sed strenue sustinet, resistitq;.

Ἐπαναστροφὴ. reuersio, κῦμα.
Ἐπανατείνομαι. intendo, extollo, uibro in aliquẽ.
Ἐπανατέλλω. μ. ελῶ. orior. Neutr. absol.
Ἐπανατίθημι. transpono.
Ἐπανατρέχω. redeo.
Ἐπαναφορὰ. crimẽ uel culpam, uel criminis causam uel actionem in alium reijcio siue transfero. Aristoph, ἐς τὸν δίκ' ἐπαναφερεῖν. Est etiam refero, renuncio. Xenoph. οἱ δὲ πρέσβεις ἐπανενεχθέντος τοῦτο ἐς ἀθήνας. Bud. Com.
Ἐπαναφορά. ᾶς. ἡ. repetitio, relatio. Epanaphora (inquit Rhom. Aquila) quod relegatũ uocant. Constat ex eo, quod eadem pars orationis sæpius per singulos ambitus, aut per singula membra, interdum etiam breuius per cæsa, quę cõmata appellant, repetitur. Hac præcipue utuntur Demosthenes, & Tullius, & omnes uehemẽtes oratores, unde præcipue & ipsi commoti uideri uolunt, & iudicem commouere. Epanaphora est (inquit Iul. Rufinianus) cum ab eodem uerbo plures inchoatæ sententiæ incipiunt: ut, Ver adeo frondi nemorum, uer utile syluis, Latine dicitur Iteratio.
Ἐπαναχωρέω. μ. ήσω. π. ηκα. recipio, reuertor, redeo. Accus.
Ἐπαύξω. μι. redeo, repeto, recenseo, rursus disseto, iterum explico, denuo disputo. Demosth. περὶ μὴ τὸν αὐτὸν ἐπαύξω. Plato, ἐπαυξῶ τὸν λόγον. Interdum ascendo, Plato Symph. Bud. Comment.
Ἐπαυδᾶν. declararunt. denunciarunt.
Ἐπανελθεῖν. redire.
Ἐπανέλομαι. abrogo.
Ἐπανέλω. tollo, aufero.
Ἐπανέρι, pro ἐπανώ.
Ἐπανέρομαι. rursus interrogo.
Ἐπανέρχομαι. redeo, inuiso. Depon. Bud. Com.
Ἐπανέχω. præsto, antecello, extollo, resisto. Neutrum Genit.
Ἐπανήκω. redeo. Neutrum.
Ἐπανθέω. floribus cõuestio, exudo, quasi florem superinduco.
Ἐπανθίζω. μ. ίσω. π. ικα. refloreo. Neutrum.
Ἐπανθισμός. δ. spina.
Ἐπανθρακίδων. ὰ. piscículi in prunis assati.
Ἐπανίημι. μ. ήσω. π. ηκα. redeo, remitto impetũ & contentionem. Xenoph. διωκέτωσαν δὲ ἐξίσως ἐπανιέναι. Lucian. pro eo quod est uultus & frontis seueritatem remitto, καὶ μικρὸν ἐπανείς τῶν ὀφρύων. Bud. Com.
Ἐπανίδιν. redi.
Ἐπανίσαμαι. μ. ώμαι. ω. γμαι. assurgo, insurgo, seditionem moueo. Depon. datiuo.
Ἐπανίσημι. μ. σήσω. π. σηκα. imminco, incumbo.

Ἐπανίχνω.

Ἐπανίχνω. reprimo, resisto.
Ἐπανιὼν ὁός. est adoptiuus qui è familia ascititia ad suam naturalemq; uertitur. Bud. Com.
Ἐπάνοδος. ὁ. ἡ. reditus, ascensus, regressio, repetitio, peroratio. Bud. Com. Epanodos (inquit Iul. Rufinia.) est cũ duabus breuibus pluribúsue propositis ad singularem enarrationem recurritur: ut, Diuellimur inde Iphitis & Pelias mecũ, quorũ Iphitus æuo Iam grauior &c.
Ἐπανοιδέω. intumesco.
Ἐπανοίσω. sursum feram, efferam.
Ἐπανορθόμαι. &
Ἐπανορθόω. μ. ώσω. ω. ωκα. corrigo quod lapsum est, & dissolutum constituo, emendo, recta uia deduco, quod aliquo modo excedit in statum restituo moderatum. Gal. & Bud. Com. Vide διορθῶν in Ammon.
Ἐπανόρθωμα ᾰ νομίμων. legitima iuris emendatio & correctio.
Ἐπανόρθωσις. ιῶν. ἡ. correctio, castigatio. Epanorthosis est (inquit Iul. Rufinianus) cum supradictum uerbum uerbo sequenti corrigitur, ut non subripere, hoc est furari. Latine dicitur correctio.
Ἐπανορθωτής. οῦ. ὁ. corrector, castigator.
Ἐπαντέλλω. exorior.
Ἐπαύτης. εῶν. ὁ. ἡ. æditus, altus, accliuis.
Ἐπαυτλεῖν. infundere aquam. Et translatè, ut ἐπαυτλεῖν λόγον, sicut fundere Latinis pro abundanter loqui. Verg. Talia fundebat lachrymans. Et Cicero, Fundere uerba more poëtarum. Bud. Com.
Ἐπαύτλησις. aquæ infusio in eum qui lauatur.
Ἐπαύω. &
Ἐπαύω. ι. supra. Genit. iung.
Ἐπαοιδὴ. incantatio.
Ἐπαοιδός. οῦ. ὁ. incantator.
Ἐπαπλέω. μ. ήσω. π. ηκα. minor. aris. Neut. dati.
Ἐπάρατος. incomprehensibilis, multus.
Ἐπάπλων. currus.
Ἐπαποδύομαι. suscipio, aggredior, instituoq; agere. Datiuo. Bud. Com.
Ἐπαποθνήσκω. supra morior, immorior.
Ἐπαπολογέομαι. refello.
Ἐπαπόρησις. ἡ. dubitatio, desperatio.
Ἐπαπορία. contentio, dubitatio.
Ἐπαποστέλλω τὸν διακεξόμενον, successorẽ mittere, uel officio aliquem priuare.
Ἐπαπτίσας. circumspiciens.
Ἐπάρα. ας. imprecatio, deuotio.
Ἐπάρω. erigere, efferre, sursum tollere.
Ἐπᾶρμένοι. οἱ πᾶσι μᾶλλον ἀπολλύμενοι.
Ἐπᾶρόμαι. μ. ώμαι. ω. αμαι. execror, imprecor. Datiuo iung.

Ἐπάρας. persuadens, inducens, tollens.
Ἐπᾴσσω, illidor, impingor, incumbo, irruo. Bud. Com.
Ἐπάρατος. ὰ. ὸν. maledictus, execrandus, sceleratus, dirus, detestandus, sacer, deuotus. (stoph.
Ἐπάργεμον. τὸ. carũ. τυφλόν, ἀφώτιστον. Aesch.
Ἐπάργεμος. ὰ. ὸν. qui oculorũ uitio laborat, quod ἄργεμα, hoc est albugo dicitur.
Ἐπάργυρος. argenteus, inargentatus. κλίνας ἐπάργυρος. apud Herod. de delphicis donarijs.
Ἐπάρδω. irrigo.
Ἐπαρέσκομαι. μ. έσομαι. ῶ. ὰρμαι. reconcilio.
Ἐπάρηγω. μ. ήξω. ω. ηχα. adiuuo, ἐπαιδοῦσιν Actiuo datiuo. Bud. Com.
Ἐπάρθρόν. animo erecti.
Ἐπάρισθρός. ὸν. ὁ. sinister, ineptus.
Ἐπαρίστερος. sinistrè.
Ἐπάρκος. ὰ. ὸν. expertus, auxiliator.
Ἐπάρκέω. μ. έσω. π. εκα. uiuo. Item sufficio, id est sumptus administro, auxilior, suppedito. Neu datiuo & accus.
Ἐπάρκής. idoneus, sufficiens.
Ἐπάρουρος. ὰ. ὸν. ὁ. ἡ. rusticus, terrestris.
Ἔπαρσις. ιῶν. ἡ. elatio, gaudium. Ἔπαρσις μαζῶν, extuberatio mammarum, quod Latinè fratrare dicitur.
Ἐπάρτάομαι. &
Ἐπαρτάω. impendo, suspendo, propono, ἐπικρέμαννυμι, & ἐπαρτώμενον, id est ἐπαιωρούμενον, ut ἐπαρτημένος κίνδυνος, impendẽs periculũ. Herod. Item ὧν τοι ἐκφοβῶ, ut apud Aesch. φόβος ἐπάρτησι, metũ inieci, terroribus perculi, id est periculum imminere dixi. Bud. Com.
Ἐπαρτία. apparatus.
Ἐπαρτὴς. ὸν. ὁ promptus, præparatus.
Ἐπαρτύω, adapto.
Ἐπαρυτόμενος. exhauriens.
Ἐπαρυσίς. ίδος. ἡ. haustrum.
Ἐπάρχή. ῆς. ἡ. decima. Aliquando idem quod.
Ἐπαρχία. ας. ἡ. id est prouincia, præfectura. Plutar. δολοβέλλαν ἐκείνης κακώσεως ἐπαρχίας. Accusauit Dolobellã repetundarum. proparoxytonũ, proprium mulieris.
Ἐπαρχιώτης. ου. ὁ. prouincialis.
Ἐπάρχομαι. μ. ξομαι. ω. γμαι. decimas capio. Itẽ auspicor, cœpi. Iliad. α. Depon. absol.
Ἔπαρχος. ου. ὁ præses, ꝓuinciæ, prætor, prefectus.
Ἐπάρχω. imperito, ut ἡ δύρωπὴ ἐπῆρχεν, Isocr. Item præsum, præficior. Herod. ἦρχεν ἐπάρχοντος τοῦ Ϝραβπέσλεω λίνο. Bud. Com.
Ἐπαρωγός. ὸν. ὁ. adiutor, opitulator.
Ἐπαθμαίνω. anhelo.
Ἐπασκέω. colo, hoc est exerceo, ut colitur pietas & officium.

Ἐπασκητής.

Ἐπασκητής. athleta.

Ἐπάσματα. τά. cantilenę, quales pueris nutrices canunt.

Ἐπασύρω. ἐῶ. ὁ. ἤ. accumulatus.

Ἐπασύτριβος. ὁ. accuratus, unus ſuper alium, & per uices, continuus, denſus. Etym.

Ἐπαυγάζω. ſplendeſco.

Ἐπαύγασμα. τό. ſplendor.

Ἐπαυδάω. alloquor.

Ἐπαυθαδισάμενοι. in eadē pertinacia perdurātes

Ἐπαυλάς. άδος. ἡ. caula.

Ἐπαύλιος. ἡ ἢ αὐλῆς ὁδός.

Ἐπαυλις. ἄ. mandra, ouilia, & abuſiue domus, caſa, Apollon.

Ἐπαυλίω. μ. ήσω. τ. υκα. modulor, accino. Neu. Bud. Com.

Ἐπαύλιον. τό. ullula, ἔπαυλις, ἀγροικία. Aeſchin. γήρᾳ μὲν ἐπὶ γοικοδομημένῃ, ἡμέρᾳ δ' ἐπαύλια. Ἐπαύλια uerō pluraliter ſecīda dies nuptiarum, id eſt repotia, & ἡμέρα μεθέορος, quo die dona ab amicis & neceſſarijs mittebātur ſponſo & ſpōſę. dicitur etiam ἐπαυλία ἡμέρα, Pauſania teſte, dies quo ſponſa in ſponſi ædibus primum per noctabat, at' ἐπαύλια. τά. plurali numero munera dicuntur quę poſtridie à parentibus pompæ ordine deferebantur, utenſilia omnis generis. Cæl. lib. 15 cap. 18. & 24. & Bud. Com. & Eraſmus in Chiliad.

Ἐπαυλίζομαι. ſtabulor, in ſtatiuis ſum, & in loco immoror, Thucyd. & Lucian. Et Plutarch. ὥστε καὶ νυκτὸς ἐπαυλίζεσθαι τοῖς στρατοπέδοις. Ita ut pernoctarent ad caſtra. Bud. Com.

Ἐπαυλις. ιος. ἡ. cortis, ſuburbiū, ſtabulum boum ouiumq; caula, cubile, caſa, uilla, ἀγροικία.

Ἐπαυλις. & ἔπαυλος, opacus, incola ualli, χαμαέυλακ. inhabitans, umbroſus.

Ἐπαυλόω. ῶ. ὁ. ὡς τὸ ἔπαυλιν οἰκῶ.

Ἐπαυξάνομαι. accreſco,

Ἐπαύξησις. ἡ. ſententiarum incremētum ab imo ad ſuperiora conſurgens. Deſpauterius.

Ἐπαυράομαι, fruor.

Ἐπαύρησις. ιῶ. ἡ. fruitio.

Ἐπαυρέω. fruor.

Ἐπαυρίζω. μ. ίσω. τ. ικα. leniter ſpiro.

Ἐπαύριον. poſtridie, ſiue poſtero die. Dicitur etiā Ἐπαυρισκομαι. & (ἡ ἐπαύριον.

Ἐπαύρομαι fruor. ὥθ' ὑπυγχάνω. Genit.

Ἐπαυρ. ῶ. torrens.

Ἐπαυτόπτω. in conſpectu.

Ἐπαυτοφώρω. aduerb. in ipſo furto, in ipſo actu deprehenſus, manifeſtus, qui inficiando non eſt. Bud. Com.

Ἐπαυχέω. ſuperbio, glorior, μεγαλοφρονῶ.

Ἐπαφάομαι. μ. ήσομαι. τ. ημαι. ῃ

Ἐπαφάω. μ. ήσω. π. υκα. contrecto, diſcerno.

Ἐπαφή. ῆς ἡ. contrectatio, diſcuſſio, tactus.

Ἐπαφίημι. μ. ήσω. π. υκα. dimitto, intorqueo, immitto, perfruor. Accuſ.

Ἐπαφελίω. μ. ίσω. π. υκα. deſpumo. Accuſ.

Ἐπαφροδίτη. ῆ. ὁ. &

Ἐπαφρόδιτος. uenuſtus, iucundus.

Ἐπαχθή. apud Bœotos uocabantur Cereris feſta, quaſi genebunda, ac quærula nempe Cerere tunc ob raptum & diſceſſum Proſerpinæ in luctu agente, quæ quidem celebritate Octobri mēſe. quē ἀλαμάζουν, hoc eſt Cerealē appellāt.

Ἐπαχθής. ές. ὁ. ἤ. grauis, moleſtus, oneroſus.

Ἐπαχύω. contriſto.

Ἐπᾶν. ἄν

Ἐπεάν. Ionicè pro ἐπήν. cum, quando.

Ἐπέβης. οῖ. ἐπιβάται.

Ἐπεγγελάω. μ. άσω. π. ακα. de malis alienis rideo, inſulto alicui ridendo. Neutr. Datiuo.

Ἐπέγγυος. ὁ. ὁ. promiſſus cum fideiuſſione.

Ἐπεγείρω. μ. ὄρῶ. exuſcito. Accuſ.

Ἐπεγκαυ. ἄξαι. infundere.

Ἐπεγκλίζες. oculis innuens.

Ἐπεγκλίπτω. infringo, inflecto. Bud. Com.

Ἐπεγκολάπτω. μ. άψω. π. αφα. inſculpo.

Ἐπεγχαυ. ῶ. inhiare, irridere.

Ἐπεγχύτης. ὁ. ὁ. pincerna. Cæl. lib. 15. cap. 16.

Ἐπεδόαμαι. peruolitauit.

Ἐπεζάγη. grauabat, pro ἐπεβάρει, ut ζεφελθῃ loco, βεβέθερον. Euſt. Il. γ. Eurip. ἐπεζωρῆ σφίγξ.

Ἐπεζυμένη ὁδὸς ἥα, linea directa.

Ἐπεκκοέω. incurſo.

Ἐπεκκυλίζω. alleuo.

Ἐπεί. cum, poſtquam, quoniam, uerum, enimuero, & ſi. Interdum pro εἰ δὲ μή, quod niſi, quod ſi non, alioqui. Ἐπεὶ δ' ἐπεπίσευκας ἐμοί, φράζε νὰ τὸ τοῦτο, Quod ſi mihi non credis, percontare unum ex his. Bud. Com.

Ἐπεὶ ἄν. per ſincopen ἐπάν. cum, quando, poſtquam, ἐπειδάν.

Ἐπείγομαι. μ. ξομαι. ſolicito, impello. Et paſſiuè obruor, urgeor. Sic.

Ἐπέαγω. μ. άξω. π. ἦχα. fatago, urgeo, cōpello, cogo, propero, profectionem paro. Accuſ.

Ἐπεμγωλή. ῆς. ἡ. ſtudium, induſtria.

Ἐπεισάν. poſtquam, cum. Bud. Com.

Ἐπεῖδον. poſtquam, ex quo, quòd. Bud. Com.

Ἐπεῖδ' ἤτοι, & ἐπεῖδη τάχιστα, ſimul atq;, ſimul ut, quoniam quidem, cum primum, protinus.

Ἐπεῖδον. inſpexerunt.

Ἐπεῖδ. & Ἐπείθλω. poſtquam.

Ἐπεῖδαίες. αἱ. dies nefaſti, quos inauſpicatiores cæteris reabantur erantq; hij φλυάνδες τῶν μηνός πρὸς ποίτε, & ὀλυτέρα. Etym.

Ἐπεῖδω.

Ἐπεῖδω. conijcio.

Ἐπεικέω. quoniam, ſiquidem.

Ἐπείκτης. ὁ. ὁ. inſtigator, qui rem ſeduld urget.

Ἐπείκω. concedo.

Ἐπείμι. aduento, ingredior. ὁ ἐπιὼν χρόνος, conſequens tēpus. Interdum recenſeo, ut recēſere exercitū. Item contra eo, inuado, aggredior.

Ἐπείξις. ιος. ἡ. feſtinatio.

Ἐπείοι. dicti ſunt Elei, ab Epeo, Endymionis filio eorum rege.

Ἐπειός. ὁ. ὁ. Epeus, qui fabricatus eſt equum, quo captum eſt Ilium.

Ἐπεί δ'. &

Ἐπείπερ. quandoquidem, quia.

Ἐπείρων. ὁ μενος. cauillans.

Ἐπειρωνεύω. derideo.

Ἐπείσαγω. μ. άξω. τ. αχα. ſuperinduco. Accuſ.

Ἐπεισαγωγή. ῆς. ἡ. receptaculum, Thucyd. introductio.

Ἐπεισαγώγιμος. ὁ. ὁ. ſuperinductiuus.

Ἐπείσακτος. ὁ. ὁ. alienigena, peregrinus, aliunde inductus, aduentitius, aſcititius.

Ἐπεισακχθόντος. ὁ. adſciti.

Ἐπεισδέχεσθαι. admittere.

Ἐπεισέρχομαι. prorumpo, introducor, inuado.

Ἐπεισκευάομαι. orno, celebro.

Ἐπεισι. contigit, ſubuenit, ſuccedit, Ariſtoph. etiam pro ἐπάνω, εἰσίν poſuit.

Ἐπεισίημι. ingredior.

Ἐπεισιών, aqualiculus.

Ἐπεισκείνομαι. ingredior.

Ἐπεισκυλεῖν, uel ἐπεισπυκλεῖν. τὸ ἐπεισφέρειν ad uoluere, attexere, annectere, addere. Bud. Cō.

Ἐπεισπομάζω. impudenter me & uelut temulenter infero, & inſinuo in aliculus ſocietatē uel in collegium & nationem. Bud. Com.

Ἐπεισόδιον. ὁ. τὸ. introductio, id quod adijcitur præter legitimam fabulam ciendi riſus gratia, τὸ εἰσφερόμενον ἁμάρτι γέλωτος χάριν, extraneū, aduentitiū, non propriè faciens ad propoſitum argumentum, quare differunt ἐπεισόδια teſte Ariſtot. in poëtica ab ἐπεποιοις, quod his quæ ſunt propria fabulæ contineantur, reliqua uero uniuerſa epiſodijs. Et ἐπεισόδια, carmina quæ canuntur in Imperatorem, primum urbē ingredientem.

Ἐπεισοδικός. ὁ. ὁ. introductus, ingreſſus aliunde.

Ἐπεισοδιώδης. aggreſſus comittere, ſiue admittere.

Ἐπείσδυσις. ὁ. ſubitio.

Ἐπείσομαι. uadam.

Ἐπεισπίπτω. irrumpo.

Ἐπεισπυλάω. μ. ήσω. τ. ηκα. ſuperinſilio. Datiuo

Ἐπεισπαίρω. introeo. Ἐπεισρέω. influo.

Ἐπεισφέρω. infero;

Ἐπεισφορά. ᾶς. ἡ. condemnatio.

Ἐπείσχω. adijcio.

Ἐπειτα. poſtea, iam uerō, deinde, ſanè. Homero, οἱ ἔπειτα. poſteri.

Ἐπεὶ τάγε ἄλλα. alioqui, Luciano.

Ἐπέτοι. alioqui, εἰδὲ μή, ἐπεί.

Ἐπεχθλῶσαι. feſtinare.

Ἐπέκβαίνω. egredior.

Ἐπεκβαθῶ. ſubſidio uenio.

Ἐπεκδιδάσκω. edocco.

Ἐπεκδιηγέομαι. inſuper explicare, eo amplius e- (diſſerere.

Ἐπεκκλέναι. clargiri.

Ἐπέκεινα. ulterius, ſuperius, trans, illic.

Ἐπεκθέω. impetum facio, incurſo, prodeo, contrà erumpo. Datiuo.

Ἐπεκκλίνω. cuado, deuito.

Ἐπεκλέγομαι. percenſeo, perlego. Bud. Com.

Ἐπέκτασις. ιῶ. ἡ. porrectio, productio.

Ἐπεκτείνομαι. contendo, enitor.

Ἐπεκτείνω. μ. γνῶ. τ. ακα. porrigo, extēdo. Accuſ.

Ἐπεκλύω. extinguo, infringo, debilito.

Ἐπεκπώπτης. ὁ. ὁ. obiurgator.

Ἐπέκπτασις. ἡ. eſt additio ſyllabæ in media dictione, ut ἀδελφειὸς pro ἀδελφός. Typhon in Ap- (pen,

Ἐπεκπορέχω. curſu inuado.

Ἐπεκχέω. ſuperinfundo.

Ἐπέλασις. inuaſio, impetus.

Ἐπελαύνω. inuado, infeſto, incurſu in aliquem. feror, aduento. Bud. Com.

Ἐπέλεγχος. ſuperelenchus.

Ἐπέλδυσις. acceſſus, impetus;

Ἐπελευσιπός. ὁ. ὁ. aduentitius, ſuperueniens. Vn de ἐπελευσικὴ motio, de quo Cæl. lib. 1. ca. 46.

Ἐπελήκιον. inſtrepebant. ἐκρότουν, fictilis ſonus à λαπέω, ideſt, crepo, fragorem ædebant.

Ἐπέλκω. retraho.

Ἐπελπίζω. in ſpem erigo, bona ſpe eſſe iubeo. Vide ἤλπισαν in Ammonio.

Ἐπεμβάλλω, infero, ἐμφυτεύω, ſicut ἐμβάλλω. Item alium ſuper aliū immitto, & ſuper alium ingredior. ἐπεμβαίνω, ut fluuius in alium fluuium influens, Xenoph. Eſt etiā τὸ ἐπιμετρῶ, auctarium addo. Lucian, Bud. Com.

Ἐπεμβασις. incurſus.

Ἐπεξιόντες. οἱ. exuentes.

Ἐπεξόλυμα. ſuperior tunica.

Ἐπεξόλυτος. ὁ. ὁ. tunica, ſuperindumentum.

Ἐπεξενέγκειν. inferre, emittere, accuſare, dānare.

Ἐπεξηγησις. illatio. Etym.

Ἐπεξιόω. ſuberat, efflorescebat. πρὸ δὲ τοῦ ὑπῆρχον, ἐκ τότε εἰδῶ, καὶ σωματείσει ἡ σωθῆσει γήθω. ἢ πρὸ δὲ ἐπανθῶν, uide Etym.

Ἐπεξίθησις.

Ἐπιθεσις.ή. insertio,cum aliquid inseritur medio dictionis. id si syllabam cõstituat, epectasis dicitur.

Ἐπενήνεον. aggerebant,accumulabant,à νέω. Herodot. συνενέαται φρυγάνων φάκελοι, aceruati fuere sarmentorũ fasciculi,huius uerbi usus est & in odyss. de panum aceruo.

Ἐπερωτεμένομαι.μ.ήσομαι.τ.ημαι. corripio, consummo. Depon. accus.

Ἐπίβρωμα.τος.τὸ. apud Atheneum titillatio quæ dã & irritatio gulæ,uocabulũ est Epicuri. Eust. interpretatur ἐρεθισμόν τινα ἡυφητικόν.

Ἐπιβρυφάω. delicias facio, illudo,insulto,fruor in malam partem.

Ἐπιγρύνω. apparo.

Ἐπιβάγω. porrigo. Thucyd.

Ἐπιβελαύνω, de exercitu progrediente sic dicitur, ut ἐπιβάγω. de peditatu. Bud. Com.

Ἐπιβελόσυνα. uindicta, ultio, pœna, executio.

Ἐπιβελθεῖν.τὸ ἐπιβέχεσθαι.

Ἐπιβρωμύω. hospes factus.

Ἐπιβριζάζομαι.μ.άζομαι,π.άσμαι. expolio, elaboro. Depon. accus.

Ἐπιβρασία. repetitio probationis.

Ἐπιβήγησις.ή. Dicta prius declarat epexegesis aperte. Despauterius.

Ἐπιβήγησις.ιῶ.ή. enarratio.

Ἐπιβλθω. exortus est.

Ἐπιγίνομαι, siue ἐπιβέχεσθαι. in ius aliquem rapere, iudicium dictare, & cum eo experiri, non tamen tam reum agere, quàm reum peragere ac conuincere, Demosth. κατὰ μόνου, & πρὸς λεπτ. Est etiam erumpere infesto exercitu ἐπιβήγνυμι, Isocr, πρὸς αὐτούς. Item ingredi hostiliter, εἰσβαλλω ἐπιστρατεύω, Thucyd. Paus. Isocr. Item perlegere, Basil. Est & excurrere, & percursare populabundè. Thucyd. ἐπιβῆλθον τὰ πολλὰ τέμνοντες. Significat etiam stylo persequi, commemorare & edissere, Paus. πάντα ὁμοίως ἐπιβιόντα τὰ ἑλληνικά. Bud. Com.

Ἐπιβίων.ονος.ὁ. accusator.

Ἐπιοικε. decet.

Ἐπίον. quod inest.

Ἐπιπωλεῦ. uersabatur. Iliad. ο.

Ἐπιβράς.ὁ.ή. peramabilis, expetendus.

Ἐπιβρασία.ας.ή. cultura, ius arandi inter se, ut ἐπινομία. pascendi.

Ἐπιβγία ας.ή. operatio penes alios.

Ἐπιρεθισμός.ὁ. irritamentum.

Ἐπιβρασις. affirmatio, innixus, allisus, illisus.

Ἐπιβρεφής.ἐῶ.ὁ.ή. coopertus, altus.

Ἐπιβρέφω. apparo, intego.

Ἐπιβρομαι. interrogo.

Ἐπιβρώθω, conualuit.

Ἐπιβρώσαῶ. concussi sunt.

Ἐπιβρώθην.ῶ. confirmati sunt.

Ἐπιβρτρα, maiora ac grauiora.

Ἐπιβχομαι. superuenio, punio, aggredior, adorior, accedo, audeo, recognosco, illustro, recenseo exercitum. ἐπῆλθε, in mentem uenit. Depon. accus. iung.

Ἐπιβρωσις.ιῶ.ή. corroboratio.

Ἐπιβρωτάω,μ.ήσω.τ.ηκα. interrogo. Accus.

Ἐπιβρώτημα.τὸ. &

Ἐπιβρώτησις.ιῶ. interrogatio, stipulatio.

Ἐπιβολία.ας.ή. iactatio, nugæ, oblocutio, conuicium. πῆξ ἀπὸ ἐπισιβάλλω.

Ἐπιβολόλ.ῶ.ό. conuiciator, nugator.

Ἐπιδιόμενα.τὰ, quæ ultimo edũtur, ἐπιδρπίσματα, ἐπίλειπνα, ἐπιφορήματα. Bud. Com.

Ἐπιδίω. subinde comedo.

Ἐπισκέλα. diffisipabat, Iliad τ.

Ἐπισκεμμένως. considerate.

Ἐπισκωμμαζω.μ.άσω.τ.ακα. sum procax addicendum. Neutr. absol.

Ἐπιστεύομαι, & ἐπίσυμαι. sequor, cum impetu feror.

Ἐπισυμφόρ, pro ἐπιστεσυμένος. ὁ. concitatus.

Ἐπίσυμαι.τὸ ἐφορμῶ, impello.

Ἐπίσυμαι. impulsum est.

Ἐπεσάτ. præfuit, principatum tenuit.

Ἐπέστ.σα. adorsus est, cohibuit, institit.

Ἔπεσι. imminet, licet, inest.

Ἐπεσίμοι. uolo, possum, in me situm est,

Ἐπέσιος, Ionicè pro ἐφέσιος. ὁ. ὁ. domesticus, familiaris.

Ἐπέτραι. οἱ. famuli.

Ἐπέτης.ὁ. annuus, hornus.

Ἐπετηφόρα. quæ singulis annis fructum ferunt cõtrà πρωϊαπόφορα, quæ alternis fructũ ferũt.

Ἐπετήσιος.ὁ. annuus, durans toto anno.

Ἐπέτια θύω, uictimæ anniuersariæ quæ quotannis immolabantur stato die. Apollon.

Ἐπετίλασμ. euacuauit, exonerauit. Aristoph. ἐπέπης.ιος. assecla, Apollon.

Ἐπέτομαι. aduolo.

Ἐπῶτος. præsens anni tempus.

Ἐπόβυθ. in rectum.

Ἐπόβυθίω. dirigo, constituo.

Ἐπόθητός.ὁ. optabilis, uoto dignus.

Ἐπόβυνατής. concubitor.

Ἐπόβυφημέω. laudo, approbo, salutem & fœlicitatem precor, uota repeto. (rior. Depon.

Ἐπεύχομαι.μ.εύξομαι.τ.ευγμαι. uoueo, oro, glo

Ἐπευνίζω.μ.ίσω.τ.ικα. uili precio emo, uel uendo Neutr. absol.

Ἐπέφνον. occidi, mactaui.

Ἐπέχομαι. detineor.

Ἐπέχω.μ.ἐφέξω.π.ἐπέχηκα. expecto, & cunctor, moror, id est sustineo. Luc. Act. 19. αὐτὸς ἐπέχε χρόνον ἐς τὸν ἐσίαν. Xenoph, ταῦτα. 5. ἐγὼ γὰρ ἐπέχω. Interdum differo. Demosth. ἐπέχειν ταύτας τὰς ἡμέρας. Interdum pro intermitto, διαλείπω. Aristophan. τύπτομαι, πάππα· ὥστε μὴ. ὀλίγον. Interdum est moror inhibeo, retroago, remoror. αὐέχω. Herodian. ῥωμαίους ἐπέχε, retro egit Romanorum fortunam. Plutar. τίς δ' ἂν ἔπεχε μυριάσιν ἑπτὰ ῥώμαίων; Quis morari potuisset? Huc pertinet, quꝰ Xenoph. dixit ἐπέχειν τὴν πορείαν, retineri, sisti in itinere, ubi subauditur ἑαυτόν uel ὁμιλίαν. Simile huic, ἐπέχω σε τόδε, obsto ne facias. Et quod Demosth. καὶ λέγε ἐπιχὼν οὗ ἄν σε κελεύω. lege, & resiste ubicunque te iussero. Sic Thucyd. ἐπέχειν τὸν πόλεμον, supersedere bello. Huc etiam quod Lucian. ἐπέχω πρὸς τοῦτον, καὶ διανοεῖσθαι, id est retineo assensionem, ut inquit Cicero. Ponitur quoque aliquando pro obtineo, quemadmodum apud Ciceronem: Hæc quę sunt sanctissimè obseruata, religionem suam obtinebunt. Et obtineo pro potestate, & regio imperio, ut ὁ τὴν κόσμου ἐπέχων. Aristot. de Deo. Aliquando pro obturo. Plutarch. καὶ κάτωθεν ἐπιχόμενος τὰ ὦτα χοῒ σίῳ. Vnde & ἐπέχειν τὴν γλῶσσαν, pro eo quod Latini fauere lingua dicunt, κατασιγάζειν, κατασιωπᾶν. Aliquando pro applicare, admouere, adhibere, πρόσεχε. ut ἐπέχε τοῦ πολέμου τὴν γνώμην. Plutarch. & ἐπέχειν τὸν νοῦν τοῖς μεγίστοις. Bud. Com.

Ἔπη. τὰ. uerba, aut uersus. Gell. lib. 18. cap. 9.

Ἐπηβόλης. uectis.

Ἐπηβολή.ῆς.ἡ. obiectaculum.

Ἐπηβολία. conuentus, obuiatio.

Ἐπήβολος. ὁ. ὁ. ductor, compos, qui aliquid est assecutus & adeptus.

Ἐπηγγελμένα τὰ. promissa, minæ,

Ἐπηγγελμένος. qui promisit, aut minatus est.

Ἐπηγενής. ὁ. ὁ. ductor.

Ἐπηγκενής. ἰόλος. ἡ. tibula longa.

Ἐπήγμενος. ferió, diligenter.

Ἐπήετανοὶ βόστρυχες. densi crines, & non defluentes.

Ἐπήετανόν. aduerb. pro accurate, & ἐπιμελῶς.

Ἐπήετανός. ὁ. ὁ. durans toto anno, continuus.

Ἐπήκοοι. iudices, testes, arbitri.

Ἐπήκοος. ὁ. ὁ. ἡ. propitius, exaudiens, auditus, audibilis. Ἐπήκοος τόπος, locus ex quo uox exaudiri potest.

Ἐπηλὶς. macula à sole, operculum cistæ.

Ἐπηλυγαίομαι. & ἐπηλυγάζω, & ἐπηλυγίζομαι. umbraculum facio, protego, congero, obumbro, ἀπὸ τῆς λύγης, id est umbra, Bud. Com.

Ἐπήλυς. υδος. ὁ. ἡ. extraneus, aduena.

Ἐπηλυσία. incantatio, aduentus.

Ἐπήλυσις. ιῶ. ἡ. insultus, impetus.

Ἐπηλύτης. ου. ὁ. aduena.

Ἐπημοιβός. ὁ. ὁ. unus superalium.

Ἐπημύω. connitueo, claudo oculos.

Ἐπήν. ἐπήν ἀν. quandoquidem, si.

Ἐπηωλύεμι. ῶ. ὁ. unus, euanidus.

Ἐπήϊον. portus, πρόσορμος ἡσυχίου.

Ἐπήιοι. οἱ. affines, cognati.

Ἐπήορος. sublimis.

Ἐπήρας. persuadens.

Ἐπήρατος. ὁ. ὁ. ἡ. optabilis.

Ἐπηρεάζω.μ.άσω.π.ακα. calumnior, noceo, uexo, offendo, uim facio, & impetu lædo. Datiuo & accus.

Ἐπηρεασμός. ὁ. ὁ. uexatio, læsio, contumelia.

Ἐπήρεια.ας.ἡ. dolor, fractio, uiolentia, contumelia, propriè bellicus insultus.

Ἐπηρέσιον. τὸ πρόσκεφάλαιον.

Ἐπήρετμος. ὁ. ὁ. ἡ. remigabilis. Et ἐπήρετμοι, remiges, qui sunt in procinctu nauigationis.

Ἐπηρεφής. έῶ. ὁ. ἡ. coopertus, altus, pronus.

Ἐπήρης. ὲῶ. ὁ. ἡ. & ἐπήρδω. τὸ. paratus.

Ἐπηρτυμένος θάνατος. mors impendens.

Ἐπήρτος. ὁ. ὁ. ἡ. emulatione dignus, ob quem cõtenditur.

Ἐπῆρξε licuit, facultatis fuit.

Ἐπήρτια. aduentus, prudentia.

Ἐπήτης. ὁ. ὁ. prudens, & facilis, dus, uerus, idoneus.

Ἐπήτριμος. ῶ. ὁ. continuus, successiuus, densus adinuicem.

Ἐπήτριος, disertus, prudens, callidus, uersutus.

Ἐπητύς. ύος. ἐπήτης: esca, prudens, facundus, siue (ut alij) prudentia, facundia.

Ἐπί. cum tribus casibus construitur. Genitiuo quidem quãdo tempus significat, ut. ὧν ἔρχονται ὀλίγου πυθοδώρου, id est, præsidente Athenis Pythodoro: aut subiectionẽ ut ὧν ἡγεμόνος, sub præsidio. Item circa aliquid, aut per aliquid. ut, ἐπὶ πολλῶν μάθοι τὰ λεγόμενα, id est multis, uel per multa cognoscit aliquis quæ dicantur. Item iuxta, pro, siue ante. ut ἐπὶ θαλάσσῃ, ad fluuium: ἐπὶ θυρέων, pro foribus. Item ἐπανῶ, id est supra, ut ἐπὶ γῆς. Datiuo iuncta causæ est nota, & propter significat, aut pro: ut ἐπ' ἀγαθῷ ταῦτα ἐποίει, Causa boni omnia fecit, ἐπὶ μισθῷ, pro mercede. Item potestatem, & arbitrium. ἐπὶ βασιλεῖ τὰ ἐπιτήδεια, id est, in potestate regis subiectorum sunt bona. Non nunquã post ὧδε ὧδε, post omnia. ὧδε πάντως, post hæc. Item super, ὧν κρημνοῦ ὁ τοῖχος ἐστηκὼς ἰσχυρῶς, id est, Super crepidine forti consistebat murus. Item contra, atq; insidias, ἐπὶ τοῖς

λήμω. contra populum. Accusatiuũ uerò habet,quãdo ad uel in significat, ὡσὶ δὲ αὐτὸ. in unum, uel ad unũ. Et tempus, ὡσὶ χρόνου, ad tempus. Motum quoq; aliquo. ὡσὶ τῆ ἀπικλὼ ἐπορεύθη,& aduersum,cõtra,Eurip. ἥκω ἐφ' ἡμᾶς nobis aduersus, ἰοὶδ' ἐγὼ ἐπίσω. In compositione significat aut positionem super aliquid,ut ὠπιτίθεμαι. aut maiorem significantiam, ὠπικρύπτω. aut ἀνταλλάθυσιμ, ὠπιφροὰν, ἐπαγωγλὼ. aut potestatem. nam ante prandium Iosephus προεκπδύχομαι dicit, post prandium ἐπδύχομαι. Interdum & contrarietatem quãdam,hoc est, ἐναντιότητα notat, sic ἐπιέρδως & ἐπιβουκὸς, infamis, de quo malus est rumor, καθ' ὃν ῥηθῆναι πολλὰ δεῖ. Sed quando postponitur suo casui,mutat accentum,ut,ὦ ἔπι πολλ' ἐμόγησα, propter quod multos labores sustinui.

Ἐπί. in est,adest,potestas & arbitrium est.

Ἐπ' ἄλλων. alias.

Ἐπ' ἀριστερά. sinistrorsum.

Ἐπ' ἐμοί πρόσεστι. penes me est, id est, in potestate mea.

Ἐπ' ἤματι. intra unum diem.

Ἐπ' ἐμοί. quantum in me est.

Ἐπ' ὀλίγον. paucis,pauxillum.

Ἐπ' ὦ. pro ἐφ' ὥτε, more Ionico,id est ἐφ' ᾧ.

Ἐπὶ βραχύ. quàm mox,βραχέως. cito, paulatim.

Ἐπὶ δεῖ. deniq;,præterea,deinde.

Ἐπὶ ἴσῃ καὶ ὁμοίᾳ. & ὡσὶ τοῖς ἴσοις καὶ ὁμίοις. æquali utrinq; conditione. (tempore.

Ἐπὶ καιροῦ. in tempore opportuno, subito, ex

Ἐπὶ ιῴῤῥῆς. dicitur cum aliquem in malam cædimus. Bud. in Annot. post.

Ἐπὶ μᾶλλον. magis, potius.

Ἐπὶ μικρόν. paululum. opponitur ἐπὶ πολύ.

Ἐπὶ ξυρῆς. in agro extremo.

Ἐπὶ πᾶσι. deniq;, post omnia.

Ἐπὶ πλέον. diutius,ad plus.

Ἐπὶ πόλλα. recessim.

Ἐπὶ πολύ. quàmplurimum, diu.

Ἐπὶ σκληρᾶ. in tellure, in terra.

Ἐπί τοι ὄψ. tibi licet.

Ἐπὶ τὰ δεξιά. dextrorsum.

Ἐπὶ τέλη. nouissimè.

Ἐπί τινα χρόνον. aliquandiu.

Ἐπὶ τὸ αὐτὸ. eodem tempore, in eodem loco.

Ἐπὶ τὸ λυσιτελοῦν. ad utilitatem.

Ἐπὶ τὸ πλεῖσον. plerunq;, plurimum, amplius.

Ἐπὶ τὸ πολύ. magna ex parte.

Ἐπὶ τοῖς ἰδίοις. in priuato matrimonio.

Ἐπὶ τοσοῦδε. tandiu.

Ἐπὶ τοῖσι. inter hæc, ob hæc, post hæc.

Ἐπὶ τρὶς. ter, ad ter, quod uulgo tribus uicibus dicitur.

Ἐπὶ χρόνον. aliquandiu, ad tempus.

Ἐπιαλὴς. iucundus. τερπνός.

Ἐπιάλμενος. ὁ. ὁ. insiliens.

Ἐπιάλτης. ὁ. uide ἐφιάλτης.

Ἐπιαυλαύω. complacet.

Ἐπίασι. irruunt, increpant.

Ἐπιάχω. acclamo.

Ἐπιβάθρα. ας. ἡ. &

Ἐπιβάθρον. ὁ. τὸ. scala nautica, naulum.

Ἐπιβαίνω. μ. ήσω. π. ηκα. inuado, adeo, aduenio, ascendo, ineo, ingredior, peruenio, accedo. Genitiuo, & datiuo, sed ἀναβαίνω solũ accuſ. ὡσὶ βαίνῃ νεὼν, cõscendere nauẽ: quod etiã simpliciter apud Latinos conscendere dicitur. Bayf.

Ἐπιβάλλον. τὸ. id quod cuiq; obuenit.

Ἐπιβάλλομαι. τὸ. ἀρξομαι. cœpi, inceptò, aggredior, affecto uiam ad aliquid, & insisto, cupio. Basil. σὺ δὲ ὦ ἑταῖρε ὡσὶ βαλλόμενος. Quod utinam deo beneuolente auspicatus sim. Aristot. ὅσοι δὲ ἥκασι τοῦ ζῆν ὡσὶ βαλλόντα. Item induo, χιτῶνα ἐπιβάλλομαι. Aristot.

Ἐπιβάλλω. μ. αλῶ. τ. ἐπορβέλινα. τὸ. πεσὼν, ut ἐπιβάλλ μοί τὸ δὲ τὸ πρᾶγμα. Hæc res ad me pertinet: sicut διαφέρ μοί τόδε, de quo antea. Aristot. 3. Polit. καθ' ὅδον ἐπιβάλλ μέρος ἐνάσῳ. Pro ea parte quæ ad unumquenq; pertinet. Vnde ἐπιβάλλον μέρος, id est, καθῆκον μέρος, Demosth. κρὶς ἐφ. Et Lucæ 15. πάντ' ὀβς μοι τὸ ἐπιβάλλον μέρος τῆς οὐσίας, Da mihi attinentem ad me partem bonorum. Huic non difficile, cum pro ἁρμόττω siue ἐφαρμόττω ponitur Basil. εἰ πῇ ὅλως ἐπιβάλλ ἡμῖν. Si omnino nobis conuenit. Et Aristot. τῶν δὲ ἄλλων ἕκαστον ὅδε ἐπιβάλλ αὐτοῖς, Aliorum autem unumquenque, quatenus functioni eius congruit & conuenit. Vnde ἐπιβάλλων, conueniens, quadrans, cohærẽs, ut ἀπὸ ἐμφαδὸν ῥῆμα τὸ εἰς πάντας ἀεὶ δμᾶς, καὶ πάντα πρόσωπα ἐπιβάλλον. & facere aliquid. ἰδὲ τὸν ἐπιβάλλοντα λόγον ἐκάστῳ. id est, pro cuiusq; ratione. Aliquando significat incumbo,& ingruo Athenæ. de pisticijs, ἅ ὅλη ῥαγδὸν πρόσπορ ἀλλήλοις ἐπιβάλλει, id est ἐπαλλήλως ἐπίκειται. Plato in Phæd. πεῖσαι τὴ ἀλλήλας ἐπιβάλλεσθαι. sic Theophr. de Caus. 3. καὶ ἔπι τὰ πυκνὰ καὶ ἀλλήλοις ἐπιβάλλοντα. Et Alicarn. ἀλλ' ὁδὲ τοῖς ῥηθεῖσιμ ἐπιβέβηκε ζῆς αὐτοῖς, Sed neq; ijsdẽ enthymematis incubuit, ἐπεσκηψάθ. Et Plut. τὴ δι σκιὰ πολὺ τ ὁμαίτερον προιέσθαι δῆς πολεμίους ἐπίβαλλον. Vmbræ Romanorum longius porrectæ in hostes incubantes desinebãt. Idem in Aemyl. τὸ πεῖσι ἐπέβαλε τὸ ἄρμα τῶ βασιλέως,

λέως, è uestigio sequebatur, uestigijs hærebat. & quasi incumbebat. Polyb. τότοις δὲ τὸ τῶν συμμάχων ἐπιβάλλ κέρας. Similiter sol ἐπιβάλλ. Aristoteli & Theoph. dicitur, cum in ortu irradiat, & suis radijs ingruit & incumbit: ita & lunæ ἐπιβάλλ, id est incubat, radios suos appellat & admouet: Et Homerum scribit Plutarchus τὰ δὲ ἰατρικῆς καθ' ἕκασα ἐπιβεβλικόα, id est exacte, perfecte percepisse, & assecutũ esse, quasi ad eam rem intelligendam omni studio ac cogitatione incubuerit, sesèq; applicarit. Aliquando est imponere & statuere. Aristot. Oeco. 2. τέλ Θ δὲ Θ σίτω ἐπέβαλε. Et Plut. τέλ Θ δὲ τᾶς πόλεσι διεύτροφον ἐπιβαλλοντ Θ φόρου. Aliquando aggredior, capesso, incepto, ἐπιχειρῶ, sicut suum passiuum ἐπιβάλλομαι. Plut. ζῶις ἡσυχίοις ἐπιβάλλ πράγμασιμ. Aliquando addo, adijcio. Aristot. Polit. 1. de numismate. χαρακτῆρα ἐπιβαλλόντων. Et μετὰ πὰ φυ. 1. μικρὸν ἢ μικρὸν ἐπιβάλλ τῆ φιλοσοφίᾳ. Hinc pertinet quod est apud Plutarch. in Apoph. ὡς ἐπιβαλὼν τῆ βοιωτερχίᾳ &c. ubi pro prorogare ponitur, quod est spatium addere. Aliquando significat immittere, quale est apud Cic. de Senect. Sarmentorum ea, quam dixi, aliorum amputatio, aliorum immissio, ut κλήματα ἐπιβάλλ, Theophr. De Caus. 4. id est submittere palmites. Aliquando multo: ut ἐπιβάλλοντσὶ τὸ ἀργύριον, multantes pecunia: & ὠπιβολλὼ ὠπιβαλλ, multam irrogare, Lys. & Xenoph. Aliquando licor, Arist. Polit. 1. ὀλίγ μιθωσάμενον ἂτ' ὀλένος ὡσὶ βάλλοντ Θ, Nemine pluris licente. Aliquãdo claudor, operior. Idem de Part. ani. 3. ὧ πῤ βόπον ἐκείνοις ἐπιβάλλετε τὴ ἀναπύοντερ. Bud. Com.

Ἐπίβαλμα. sçabellum, ὑποπόδιον.

Ἐπιβαπτίζω. immergo.

Ἐπιβαρῦσαι. onerare.

Ἐπιβάς. άδ Θ. ῆ. Vlpianus ἐπιβάδας uocat, quę Iul. Cæsar uectoria grauiaq; nauigia. Bayfius.

Ἐπιβασία. ας. ἡ. inuasio, occupatio rei alienæ.

Ἐπίβασις. ιος. ἡ. basis, fundamentum, aditus, ascẽsus, iter.

Ἐπιβεβοσκω. &

Ἐπιβιβάζω. μ. άσω. π. ακα. facio ire, aggredior, nauem ascendo, in naui milito, nauẽ capio. Herodo. οἱ πέρσαι οἱ πῤ ἐπιβιβάσθου ἐπὶ τ νεῶν.

Ἐπιβαθῆρια. τὰ. machinæ ad inuadẽdos muros, uidelicet scalæ, & lignea turres. ita & mysticè à sapientibus Cereris Eleusiniæ sacra dicebãtur, quæ uulgus imperitorum ἀνακαλύπτηρια, teste Synesio. (ἀσκενσορium.

Ἐπιβατήριον. ascensorium.

Ἐπιβατήρι Θ. ὰ. ὁ. adiuuans ascensum.

Ἐπιβάτης. ὰ. ὁ. ascensor, eques, uector, sessor, nauem cõscendens, miles classiarius, qui in naui meret, eamq; propugnat, epibata. quo uocabulo etiam Latini utuntur apud Iurisconsul. Tit. de exerc. actl. uocatur idem nonnunquam ὀχεὺς νοθάτης, id est, funãbulus uel funerepus. Bud. in An. Vide καλαβάτης in Ammonio.

Ἐπιβατικὸς. ὴ. ὸ. ascensibilis. & ἐπιβατικά, quas appellãt παρῳνθήκας, ὡσὶ τ' ἐμποεικῶς πλεύσαντας.

Ἐπίβατον ποιεῖν. aditum præbere.

Ἐπιβατός. ὴ. ὸ. uadens, uiator, uector. passiuè.

Ἐπίβδαι. ῶν. dies festorum postridianus, ἀμεθ' ὁρᾶν ἡμέραι.

Ἐπιβεβαιόσα. ῆ. confirmans.

Ἐπιβέωμεν. ascendamus.

Ἐπιβήματα. species saltationis.

Ἐπιβήτωρ. ορ Θ. ὁ. custos.

Ἐπιβιβάζω. μ. άσω. π. ακα. impono, id est ascẽdere facio, refero. Neutr. accuſ.

Ἐπιβιούς. ὁ. qui superuixit.

Ἐπιβιόω. μ. ώσω. τ. ωκα. &

Ἐπιβίωμι. superuiuo, superstes sum. Neut. absol.

Ἐπιβλαβὴς. ὲ Θ. ὁ. ἡ. nocuus.

Ἐπιβλά. fibulæ.

Ἐπίβλαξ. nebulosus, uinosus.

Ἐπιβλασκάνσι. suboleſcunt.

Ἐπιβλασκάνω. supergemino.

Ἐπιβλέπω. μ. ἐψο. τ. εφα. aspicio, inspicio, uideo. Accuſ.

Ἐπίβλημα. ἄδος. τὸ. uestimentum exterius, amictus, stragulũ thorale, Galen. ab ἐπιβάλλομαι, τὸ ἐμβάλλομαι. Est etiam adiectio, additamentum, & auctarium. Matthæ. 9. οὐδ' εἰς ἐπιβάλλ ἐπίβλημα ῥάκους ἀγνάφου ἐπὶ ἱματίῳ παλαιῷ, Nemo autem assuit additamentum panniculi impoliti uesti uetustæ. Bud. Com.

Ἐπιβλής. ῆτος. ὁ. fera, uectis, trabs.

Ἐπιβλήτης. ὰ. ὁ. λόκιμ Θ. spectatus.

Ἐπίβλητος. ὰ. ὁ. aduentitius.

Ἐπιβοάω. μ. ήσω. τ. ηκα. acclamo, conuoco.

Ἐπιβοήθεια. ας. ἡ. subsidium.

Ἐπιβοηδέω. insuper auxilior præter alios.

Ἐπιβόημα. acclamatio.

Ἐπιβόητ Θ. infamis. uide δυσβόητ Θ in Amm.

Ἐπίβοιον. ὸ. quod adijcitur ad bouem, quoties enim Minervæ immolabant bouem, tenebantur etiam Pandroso mactare ouem cum boue, idq; ἐπίβοιον dicebatur Harpocr.

Ἐπιβόλαια. τὰ. adiectiones, uestimenta, stragula.

Ἐπιβολή. ῆς. aggressio, conatus. Itẽ pœna, multa. Item obiectaculum. Item. ἐπιεσομὴ, infestus, & hostilis accessus, impetus & incursus acici, Plut. in Cæs. Est etiam notio, informatio & cõceptus mentis, hoc est, ἔννοια, & quas Cic.

primas notiones uocat, πρώτας ἐπιβολὰς Græci dicunt. Aliquando applicamentum ἐπισπυχή, ut λεπιδιβόλοις ἐπιβολαῖς Galeno, applicamenta squamatim insidētia. Et ἐπιβολαὶ πλινθων Thucyd. pro structura lateritia, laterculis alijs super alios incumbentibus. Ἐπιβολὴ τοῦ ῥίγους, est accessio frigoris in febre. Ἐπιβολὴ χάρες, manus iniectio. Bud. Com. Vide suprà in ἀντιζυγωμένον. Epibole schema (inquit Rutil.) dupliciter fieri cōsueuit, cū pluribus & diuisis sentētijs, aut unsi aut idem uerbū singulis præponitur: aut uarietas uerborum, quæ tamen eandem uim inter se habeat, ab uno uerbo, sæpiusq; proficiscūtur. Exempla apud ipsum Rutilium require.

Ἐπίβολος. ὁ. eminens, cōpos, de quo Bud. Cō.

Ἐπιβόλως. ingeniosè, aptè.

Ἐπιβομβῶ. resono, insono bombos & strepitum facio.

Ἐπίβο⊙. ἡ. ἐκ βοὸς θυσία.

Ἐπιβόσκομαι. depascor.

Ἐπιβουλία. ας. ἡ. insidiæ.

Ἐπιβουλεύομαι. insidijs appetor & petor.

Ἐπιβουλεύω. μ. σω. π. σα. insidias paro, insidior, per insidias tēto & conor, cogito. Accus.

Ἐπιβουλὴ. ῆς. ἡ. insidiæ, accusatio, damnum.

Ἐπίβουλος. ὁ. insidiator, inimicus.

Ἐπιβύλως. dolosè.

Ἐπιβρασμύω. cunctor.

Ἐπιβρέμω. insono, constrepo.

Ἐπιβρέχω. μ. ξω. π. χα. pluo, infundo.

Ἐπιβρίθω. μ. σω. π. κα. aggrauo, induco, adueno. Accus.

Ἐπιβρόντητ⊙. ὁ. ὁ. tonans, attonitus.

Ἐπιβύω μ. ύσω. π. υκα. tego, munio, obturo, infarcio. Accus. impleo, faturo.

Ἐπιβωμίζω. sacrifico.

Ἐπιβώμιον. τὸ. sacrificium, quicquid altari imponitur.

Ἐπιβώλομαι. acclamabo.

Ἐπίβωλος. ὁ. ὁ. lenis, æqualis, infamis Anacreonti.

Ἐπιβώτως pastor.

Ἐπίγαια. τὰ. uocabantur in naui funes qui à malo ducti terræ incumbebant ac paxillo alligabātur. Erat item ἐπίγαιον inter φαινόμενα cū luna sub sole remoratur, de quo uide Cel. Calcag de Mensibus.

Ἐπιγαμέω. superinduco uxorem.

Ἐπιγαμία. ας. ἡ. cōnubium, matrimonium, affinitus cum alijs gentibus, connubialis necessitudo, ius connubiale.

Ἐπίγαμ⊙. nubilis.

Ἐπιγαύυμι. lætor, alienis malis insulto.

Ἐπιγάστριον. τὸ. ὑπ. abdomen, sumen.

Ἐπιγαυρόομαι. μ. ώθομαι. ω. ωμαι. exulto, lætor, animo efferor. Depō. dati. animor, θρασύνομαι.

Ἐπίγαυρ⊙. iactabundus, fortis.

Ἐπιγαυρόω. animo, animos addo, τὸν πόνον τὰ. πιγαυροῖ. Plut. quod Hora. Addit cornua pauperi.

Ἐπίγειος. ὁ. ὁ. ἡ. terrestris. Et ἐπίγεια πρυμνήσια. rudentes, funes, quibus nauis littori alligatur.

Ἐπιγελάω. μ. άσω. π. ακα. Insulto, irrideo.

Ἐπιγένημα. τὸ. agnatus, consectariusq; affectus.

Ἐπιγενής. ές ⊙. ὁ. indigena.

Ἐπιγενόμενοι. posteri.

Ἐπιγεραίρω. præmio afficio. Accus.

Ἐπιγηθέω. gaudeo.

Ἐπιγίνομαι. aduentitium germen.

Ἐπιγίνομαι. post fio, succedo, incumbo.

Ἐπιγινώσκω. cognosco, hoc est noscito. Ἐπιγινώσκειν τῷ θῷ, partum agnoscere. Et ὠὴγινώσκειν τὸ κίνδυνον, agnoscere periculū, quod uenditor facit ante rei traditionē, uel admensionem, uel appensionem speciērū. Bud. Com.

Ἐπιγλωχίς. longa tabula, siue asser.

Ἐπιγλωττίζεσθαι. inaugurari, linguæ conuicijs incessere, quasi dicas inlinguare.

Ἐπιγλωττὶς. ἰδ. ἡ. lingula, siue minor lingua, quæ pulmonem tangit, ne si cibus, potusue, uoce illac meante, in alienū tramitē deerrauerit, torqueat. Gaza apud Aristotelem uertit ligulam.

Ἐπιγνάμπτω. inflecto.

Ἐπίγναμπτος. malè affecta, confracta.

Ἐπιγνώμη. cognitio, uenia.

Ἐπιγνώμων. ονος. ὁ. ad cognoscendū positus, arbiter, explorator.

Ἐπιγνῶναι. cognoscere.

Ἐπίγνωσις. ⊙. ἡ. cognitio.

Ἐπιγονατὶς. ἰδ. ὁ. os, ceu conchula quædam genu contegens. patellam uocant, quæ & μύλη, est & muliebris uestis purpurea, qđ ad genua tantū usq; pertingeret, nomen adepta, διότι μέχρι γουάλου ἦλθε. Pausan. apud Eust. Iliad. ϛ.

Ἐπιγόνυμον. organum musicum, de autore sic dictum, fidibus quadraginta constans.

Ἐπιγονὶς. ἴδος. ἡ. fœtus.

Ἐπίγονος. ὁ. ὁ. priuignus, qui natus est prius quā mater secundò nuberet. Et ἐπίγονοι, posteri.

Ἐπιγονατὶς. ἰδος. ἡ patella quę toti genu opposita est, uocatur etiam

Ἐπιγονὶς. ἰδος. ἡ. pars supra genu, μύλη.

Ἐπιγράβδην. in superficie, ἐπιλίγδην, ὠφαίδην. Ab ὠὴγράφω, τὸ ὠὴγρέω.

Ἐπίγραμμα. τὸ. inscriptio cuiuslibet rei,

Ἐπιγραφὴς. quęstor, qui munere fūgitur defectibendi census, Isocrati.

Ἐπιγραφὴ. ῆς. ἡ. titulus, inscriptio, superscriptio. Item census, id est denumeratio ciuiū, lustrū, indictio, descriptio census, & munus ipsū publicum. Bud. Com.

Ἐπιγράφομαι. mihi tribuo aliquid, titulū hunc mihi uēdico, & usurpo, hoc titulo me insignio & honesto, ut reges, potētesq; faciunt, Plut. in Demet. Interdum de scripto actionem intendo, libello actionis genus ædo. Vulgo qualitates litigatorum ascribere dicitur. Demosthen. πρὸς ἄφοβ. & Ισæo ὑπὲρ Φ νικος κλῆ. Ἐπιγράφειν μάρτυρας, est testes laudare, testium nomina ædere, quos sum producturus, ut hodie fit coram eo contra quem testificaturi sumus, Demost. Bud. ibidem.

Ἐπιγράφω. μ. ψω. π. αφα. inscribo, superscribo, ut inscribere epistolā patri, Synes. Item epigrammata scribo. Plutarch. Significat etiam ἐπιγράφω, pstringo, leuiter uulnero, ut corpus uirgis inscribo, hoc est cōscribillo. Vnde ὠὴγράφθαι σάρκα, τὸ ἀμύξαι. Et Hom. Iliad. λ. ἀκρόθινα δ' ἄρ' ὅτις ἐπιγράψειε φωτός. Item uiritim collationem describo & indico, quod Latinè etiam describo dicitur, Aristot. Oecon. 2. Ἐπιγράφω τίμημα, litem æstimo, multam irrogo, Isocrat. Bud. ibidem.

Ἐπίγρυπος. ὁ. ὁ. aduncus, habens nasum aduncū. Gaza apud Aristotelem, uertit rictu aduncō.

Ἐπίγυια, ἡ ἐπίγυα. rudētes, funes. Nō pbo per υ. scribi in penultima. Vide ἐπίγυος, & ἀπόγαια cuius instar hic quoq; scribere ἐπίγαια. per αι.

Ἐπιδάσιος. commune, duobus ex equo cōmune, indiuisum.

Ἐπιδάσιος. ὁ. ὁ. diuisus, distinctus.

Ἐπιδαίσιον. cibus, obsonium. Et ὠὴδαιτήσομαι δωρηθήσομαι.

Ἐπιδακρύω. ploro, illachrymor.

Ἐπίδαμν⊙. ὁ. urbs Illyrij, quæ postea Dyrrachium dicta est.

Ἐπιδανείζομαι. μ. είσομαι. π. σμαι. mutuor. Depon. accusat.

Ἐπιδαψιλεύω. abundāter quid facio, affatim distribuo, sum magnificus & liberalis. φιλοτιμῶνται καὶ ἐλαμπρύνεσθαι, πρὸς τὸ ὠὴδιδόναι, λαμπρῶς καὶ λαψιλῶς ὠὴχορηγεῖν. Item benignè exhibeo, & permitto, credoq;, alicui, Herod. ϛ. Item addo corollarium & auctarium Synes. Et Xenoph. παιδ. 2. χρὴ δὲ τὰ τοιαῦτα ἐξίσχνελῶς ὠὴδαψιλεύσθαι. Liberaliter & copiosè fundes, prælarge nobis ridēdi materiam præbebis. Accus. uel Attice genit. Bud. Com.

Ἐπιδεής. deficiens, indigus.

Ἐπιδεκάσμιος. ⊙. qui hæreditatem iure obtinet, & iudicio euictam & quæsitam.

Ἐπίδειγμα. αος. τὸ. documentum, Dicitur etiam quicquid à saltatore, aut alio theatrico, aut scenico artifice ostētatur, ad artis, aut ingenij, aut corporis commendationem, Xenoph. Symp. & Demosth. πρὸς λεπτ. Bud. Com.

Ἐπιδείελα. pomeridiana apud Hesiod. ab ὠὴ & δείελ⊙, id est meridianus.

Ἐπιδείελ⊙. uespertino tempore.

Ἐπιδείκνυμαι, &

Ἐπιδεικνυμι. μ. είξω. π. εχα. ostento, & ostendo, probo, demonstro, & specimen præbeo, & documētum industriæ aut ingenij aut artis edo, facio, exhibeo. Accus. Bud. Com.

Ἐπιδειπάω. ostento, κνοσδεξῶ.

Ἐπιδεικτικόν. τὸ. ostentatio.

Ἐπιδεικτικὸς. ὁ. ὁ demonstratiuus.

Ἐπιδεικτικῶς. ostentabundè.

Ἐπίδειξις. ostentatio, specimen. Dicitur etiam equitum ludicra decursio & transuectio, ὡσπὴ τῶν ἱππέων. Xenoph. Bud. Com.

Ἐπιδειπνατα. quæ ultimo loco eduntur.

Ἐπιδειπνέω. iterū & secundo cœnare. Bud. Cō.

Ἐπὶ δέκα. ita enim uocabatur altera pars mensis à decimo numero nomen accipiens denarium excedente, ut μία ἐπὶ δέκα erat dies undecimus, δύο ἐπὶ δέκα, duodecimus & ita de inceps.

Ἐπίδιπνις. ιδος. ἡ. pocœnium, condimentū o-piparum, μακεδονικὸς κώδων.

Ἐπιδέξι⊙. magnus, insignis.

Ἐπιδεξία. ὠὴδεξίως. dextrè, ingeniosè, ad manum dextram, Lys.

Ἐπιδέξι⊙. ὁ. ὁ. dexter, expeditus.

Ἐπιδεξιότης. ἡ. dexteritas, & urbanitas quędā in iocando, nam qui apte iocari uult, debet id dextre & urbane facere, teste Eustrat. Nic.

Ἐπιδέρκομαι. inspicio.

Ἐπιδερμὶς. summa cuticula.

Ἐπίδεσμος. ὁ. ὁ. & ἐπίδεσμον. τὸ. fascia qua uulnus obligatur.

Ἐπιδημὶς. ὁ ⊙. ὁ ἡ. indigens.

Ἐπιδημέομαι. indigeo.

Ἐπιδιὰ τρον. iterum.

Ἐπίδοχα. τὰ. scyphum uocant qui aliquid continet, nec cito euacuatur.

Ἐπιδέχομαι. accipio, expecto.

Ἐπιδέω. μ. έσω. π. εκα. ligo. Accus.

Ἐπίδηλος. ὁ. ὁ. manifestus.

Ἐπίδημα. τὸ. saltus, mansio.

Ἐπιδημέω. in populo uersor.

Ἐπιδημέω. ῶ. accedo, appropinquo, peregrè uago, prodeo in publicum, illic uersor, ut ὠὴδημῶν ἐπὶ πόντῳ. diuersus in ponto.

Ἐπιδημία. ας. ἡ. συγκατάβασις. aduentus, præsentia, accessus ad ciuitatem, peregrinatio, ἀποδημία. Bud. in Annot.

Ἐπιδήμιον. commune, publice.

Ἐπιδήμιος Θ. ον. ὁ aduenies, popularis, intestinus, publicus, populariter sparsus, pestilentialis. De epidemijs, id est, pestilentibus morbis & febribus Galen. multa scripsit, & Paul. Aegineta lib. 2. cap. 35.

Ἐπιδημιεργός. ὁ opifex, & nomen magistratus apud Corinthios.

Ἐπιδιαβαίνω. traijcio, incurso.

Ἐπιδιαγινώσκω. pronuntio, recognosco.

Ἐπιδιαθήκη. ης. ἡ posterius testamentum.

Ἐπιδιακρίνω. μ. ινῶ. π. ικα. discerno. Accus.

Ἐπιδιαμένω. permaneo.

Ἐπιδιανέμω. insuper distribuo.

Ἐπιδιατάσσομαι. addo aliquid.

Ἐπιδιατίθεμαι. insuper paciscor, depono, ut qui contendentes pecuniam apud aliquem deponunt, quam postea uictor accipiat. Bud. Com. (solent.

Ἐπιδιατρίβω. interquiesco.

Ἐπιδιήγημα. quæ nunquam sedem mutare

Ἐπιδίδυμις. ἡ testium inuolucrũ, quod alio nomine μίτρην dixit Hipp.

Ἐπίδιδυμος. tertium uas est spermaticum. Latinè seminarium dicunt.

Ἐπιδίδωμι μ. ώσω. π. κα. cresco, augeo, porrigo, concilio, prouecho. Item trado, dedo me, & potestati alicuius permitto. Herodian. μηδ' ἑαυτὸν ἐπιδίδυτα μονομάχοις. Accus.

Ἐπιδιέλω. diuido, distribuo.

Ἐπιδιετής. ἐος. ὁ. ἡ. qui pubertatis annos excessit.

Ἐπιδιίζομαι exequor.

Ἐπιδιήγησις. ιΘ. repetita narratio.

Ἐπιδικάζομαι. hæreditatẽ cõtrouersam peto, persuadeo iudices mihi adiudicare hæreditatem.

Ἐπιδικάζω. præiudico. πδκείνω. Ety. (Etym.

Ἐπιδικασάμενος. ὁ. q̃ fecisse sententiã tulit de hereditatis lite.

Ἐπιδικάσας. est iudex, qui sententia sua adiudicauit hæreditatem.

Ἐπιδικασία. legis actio de hæreditate controuer

ἘπιδικάσιμΘ. α. ὁ auxilians in iuditijs. (sa.

Ἐπίδικον. ὁ. ὸ. res adhuc sub iudice.

ἘπίδικΘ. κλῆρΘ. hæreditas cõtrouersa, uel quę in controuersiã iure deduci potest, ἀμφισβητούμενΘ. Sicut contrà ἀνεπίδικΘ. pura & cõtrouersia uacua. γαμὴ ἐπίδικΘ. dicitur, cuius qui nuptias petit, ut iure ciuili ad se delatas quæ alio nomine ἐπίκληρΘ. & ἐπικληρῖτις dicitur, & quæ cũ hereditate sola relicta est sine fratre. Ety. Plut. metaphoricè ἐπίδικον νίκην uocauit, ἡνὰ ἀμφίδοξον, ancipiti Marte diremptã, de qua ambigitur inter parteis. Bud. Com.

Ἐπιδιοίρου. ὁ. uocat Vitru. bis alterum, duabus partibus additis & decussu facto.

Ἐπιδινέω. μ. ήσω. π. κα. uerso. Accus.

Ἐπιδιπλασιάζω. duplico.

Ἐπιδιφρίας. ἄδος. circulus uel circunferentia ad extremam currus partem, unde religabantur equi iugo soluti. uide Etym.

Ἐπιδίφριος. ὁ. ὁ delicatus, piger, qui semper lecti cæ insidet, mollis, mulierbris, Etym.

Ἐπιδιώκω persequor, insector.

Ἐπιδοκιμάζω. probo, defendo.

Ἐπίδομα. ατος. Θ. adiectio quæ supra iustam mensuram datur emptori.

Ἐπιδοξάζω. opinor, honore afficio.

Ἐπιδοξος. ὁ. ὁ. cogitabundus, probatus, uerisimilis, celebris. Vide ἄνεδοξΘ. in Ammonio.

Ἐπιδοχαίς. ίδος. ἡ. ferum lanceæ, cuspis. Arist. uocat cuspidem æream.

Ἐπιδιπνια τράπεζαι. uidentur fuisse omnium postremæ, quibus inferuntur bellaria.

Ἐπιδορπίδια. ὰ. tragemata, bellaria, quòniã ἐπὶ δείπνῳ à cœna apponãtur, βαγήματα, sic nãq; apud Eust. Iliad. σ. non πράγματα legendũ est.

Ἐπιδορπίζομαι. denuò cœnare.

Ἐπιδορπισματα. &

Ἐπιδορπισμός. secundæ mensæ, bellaria.

Ἐπίδοσις. ιΘ. ἡ. incrementum, dos, collatio pecuniarũ, donatiuum, χάρις, auctoramentum, congiarium, tributum.

Ἐπιδοτικός est, qui pauperibus elargitur, μπόδοτικὸς autem, qui amicis. Ammonius.

Ἐπιδοχή. ῆς. ἡ. uariatio, accessio.

Ἐπιδραμῶ. incurro.

Ἐπιδραττομαι. injcio.

Ἐπιδρομαδὸν. cursim, raptim.

Ἐπιδρομή. ῆς. ἡ incursus, insultus.

Ἐπιδρομίδων. plagarum funiculi discurrentes; quibus retia panduntur contracta, & retrahuntur expansa, authore Polluce.

Ἐπίδρομος. α. ὸν. uelum quod retrorsum pandi tur in nauis puppi. Hermo. in Plin. Apud Iulij Pollucem. ἐπίδρομΘ. masculino genere uocatur uelum quod à tergo est. Bayf.

Ἐπίδρομος. α. ὁ. incursiuus, accessu facilis, ubi non est obstaculum accedenti, plenus. Etym. captu facilis ἐνάλωτΘ.

Ἐπιδυσκόλως. grauiter audio.

Ἐπιείκεια. ας. ἡ. mansuetudo, humanitas, benignitas, equitas, probitas, moderatio, bona fides.

Ἐπιεικὲς. æquum, bonum, decens. Etym. uerisimile ac propemodum probabile. Hippocr.

Ἐπιεικίω. ex æquo & bono aliqd facio, pbe ago.

Ἐπιεικὴς. ἐος. ὁ. ἡ. mitis, æquus, mansuetus, humanus, ciuilis, moderatus, probus, ut ἀνεπιεικὴς οἰκέτης, frugi famulus. Itẽ benignis moribus præditus, modestus quippe qui ὸ εἰκὸς, hoc est, modum in uita & decens seruat.

Ἐπιεικίζω. ex fide bona, ex æquo & bono statuere. Bud. in Annot.

Ἐπιεικτός. ὸν. ὁ. subditus.

Ἐπιεικῶς. mediocriter, bona fide, citra ullum figmentum, præter expectationẽ, ad uota, abunde, prolixè, omnino, sufficienter. Etym.

ἘπιεμμένΘ. α. ὁ. indutus. Etym.

Ἐπιέσαι. induere, circũponere indumẽtũ. Hom.

Ἐπιζάης. εος. α. ὁ ἡ. desuper ualde flans. (quo.

Ἐπιζάξ. sinistrorsum, in rectũ, pxima uia, ex obli

ἘπιζάφελΘ. α. ὁ. contumax, uehemens.

Ἐπιζύγμιον. uide ἀνεζύγμιον. Ego potius legerem ἐπιζύγμιον.

Ἐπιζυκτήρ. ferics, catena.

Ἐπίζυξις. ἡ. Dictio format epizeuxim cum ui geminata. Despauterius.

Ἐπιζέω. μ. έσω. ω. ενα. ebullio. Item attollor, augeor. Etym. Neutr.

ἘπίζηλΘ. inuidendus, æmulandus.

Ἐπιζηλοτυπέω. zelotypia laboro.

Ἐπίζημον. α. ὸν. quod damnum infert, de quo supplicium est, multa.

ἘπιζήμιΘ. α. ὁ. ἡ. damnosus.

Ἐπιζῆσαι. uiuere.

Ἐπιζητέω. μ. ήσω. π. γηκα. inquiro, requiro. Accus.

ἘπιζητήσιμΘ. α ὁ. qui indagatur.

Ἐπιζήτησις. ιΘ. ἡ. inquisitio.

Ἐπιζύγιον. nauis pars quædam.

Ἐπιζυγὲν. oculis diductis conniuere.

Ἐπιζυγῶσαι θύρας. pessulum ostio obdere, transuersario obire, munire fores.

Ἐπίηλα. commouit, extendit. ab ἐάλλω.

Ἐπίημι. inuado.

ἘπίηρΘ. gratus, iucundus.

ἘπιηρΘ. α. ὁ. ἡ. amabilis, auxilio dignus, dignus qui adiuuetur. ἔστιν ἂν ἀδικεῖσθαι, καὶ σωθέντα ἐπίηρΘ. Aelsarchos δὲ ὑφ' οὗ κατ' ὀφθαλμὸν σημασίαν λέγει ἐπίηρΘ. Etym.

Ἐπιθαλάμιον. α. ὸν. carmen nuptiale.

ἘπιθαλάμιΘ. α. ὁ. ἡ. iugalis, nuptialis. Vide γαμήλιΘ. in Ammonio.

ἘπιθαλασσίδΘ. α. ὁ. &

ἘπιθαλάσσιΘ. α. ὁ. ἡ. maritimus.

Ἐπιθαλπὴς. calidus, iucundus.

ἘπιθανάτΘ. α. ὁ. ἡ. morti destinatus.

Ἐπιθανὴς. ἐΘ. ὁ. ἡ. morti propinquus, senex ualetudinarius.

Ἐπιθανάτως ἔχειν. laborare cũ mortis periculo.

Ἐπιθαῤῥέω. μ. ήσω. π. ηκα. confido.

Ἐπιθαρσύω. μ. υνῶ. conforto. Accus.

Ἐπιθαυμάζω. admiror, dono dato aliquẽ ueneror

Ἐπιθεάζω. deos obtestari, deuouere, diras imprecari.

Ἐπιθεατρίζα. festa patria, apd Athen. (cari.

Ἐπιθειάζω. ferior, festum celebro, do operam rebus diuinis, deum inuoco. Item numine corripior, in furorem efferor, apud Menand.

Ἐπιθέαθαι. hoc nomine Athenien. promiscue omnia patria festa appellare consueuerunt.

Ἐπιθέσμοι. supplicationes, πρὸς θεὸν ἱκεσίαι.

Ἐπίθεμα. additamentum, appositio.

Ἐπιθεραπεύω. curo, laboro, rectè disponO, prospicio, corrigo, præsentio.

Ἐπίθεσις. ιος. ἡ. aggressus, impositio, occupatio,

Ἐπιθεωρίζω. ap, pbo, author rei sum. (inuasio.

Ἐπιθεωρισμός. ὁ. oraculum.

Ἐπιθέτης. α. ὁ. molestus.

Ἐπιθετικὸς. ὁ. ὸ. inuadere & aggredi aptus.

ἘπίθετΘ. ου. adiectum, uel adiectiuum nomen, quod rectè dicimus appositum, à nõnullis sequens dicitur.

Ἐπίθετος. α. ὁ. ἡ. adiectitius, additus, aliunde inuectus, non patrius. item decretus, ascitus. item impositus, traditus. Etym. ἐπιθέτους ἑορτὰς dixit Isocrat. peregrina festa & aliũde inuecta, cõsensu tamẽ Areopagitici senatus approbata, ἐπιθέτους ἐπιστολὰς Lysias dixit quæ alicui ad trãsportandum traduntur.

Ἐπιθέω. accurro, irruo, inuado.

Ἐπιθεωρέω. prospicio, aspicio.

Ἐπιθήγω. acuo, πθορμάω.

Ἐπιθήκη. ης. ἡ appositio, cumulus.

Ἐπίθημα. ατΘ. ὸ. operculum, additamentum, item donarium, ἀὼ ἀθημα. Etym.

ἘπιθήρατρχΘ. α. ὁ. qui quatuor elephantis dominatur, duplaris ferarius, Gaza interprete. Vnde ὠνθηρατρχία. duplaris feraria. Aelian.

Ἐπιθητευ. ης. ἡ. proauia.

Ἐπίθυ. incumbe.

Ἐπιθίγω. μ. ίξω. ω. ιχα. tango. Genit.

Ἐπιθλίβω. μ. ιψω. π. ικα. premo, seco. Genit.

Ἐπιθολόω. μ. ώσω ω. γκα. turbo, id est turbidum reddo. Item considero. Accus.

Ἐπιθορνύμαι. inuado, semen proijcio.

Ἐπιθόρομαι. insilio.

Ἐπιθορυβέω. tumultuor.

Ἐπιθράνιον. pars ædium sacrarum uocabatur hoc nomine.

Ἐπιθρέξας. ωτΘ. ὁ percurrens, attingens, superueniens.

Ἐπιθρηνέομαι. flebiliter succlamare.

Ἐπιθρύπτομαι. orno, polio.

Ἐπιθρώσκω. insilio.

Ἐπιθυμίς. ίδος. ἡ. porri species, alio nomine γαθυλλίς, & γήθυον. Eust. Iliad. σ.

Ἐπιθυμέω. μ. ήσω. π. ηκα. concupisco. Genit.

Ἐπιθύμημα. ατΘ. ὸ. &

Ἐπιθύμησις. ιος. ἡ. desiderium.

Ἐπιθυμητής. ὁ. promptus, alacri animo.
Ἐπιθυμητικός. ὁ. libido, immoderata cupiditas.
Ἐπιθυμιλικός. ὁ. &
Ἐπιθυμητός. ὁ. desiderabilis, concupiscibilis.
Ἐπιθυμία ας. ἡ. concupiscentia, libido, auiditas, cupiditas, auide semper aliquid expetens, desiderium, uoluptatis titillatio.
Ἐπιθυμιάσλον. uariæ corollæ.
Ἐπιθυμιάω. sacrificio.
Ἐπιθυμολέπνοι. οἱ. conuiuiorũ appetentes. Hoc nomine Cæsar appellabat eos, qui cum tardius ad conuiuium uenirent, occupati negotijs, tamen ob cœnarum cupiditatẽ non recusarent ijs, à quibus rogarentur. Vide Chiliad. Erasm.
Ἐπιθύμον. ὁ. flos thymi, inuolucrum.
Ἐπιθύνω. corrigo.
Ἐπιθύω. μύσω. ω. υκα. immolo. Accus.
Ἐπιθωρακίδιον. ὁ. ὸ. uestis quæ super thoracem injicitur.
Ἐπιθωρακίζω. μ. ίσω. π. ικα. desuper armo, super thoracem aliquid induo. Accus.
Ἐπιθωύσσω. inclamare, hortari, iubere.
Ἐπιΐδιμων. ονος. ὁ. peritus, expertus, sciens.
Ἐπιΐημι. sepono, admoueo, insisto, retẽto. Accu
Ἐπιΐστωρ. ορος. ὁ. cognitor, testis, arbiter, obseruator, συνθηκοφύλαξ.
Ἐπικαχάζω. pfuse, indecẽter ridere, cachinnari
Ἐπικαθύλλω. incubo.
Ἐπικάθυμαι. insideo.
Ἐπικαίριος. ὁ. & ἐπίκαιρος. tempestiuus, opportunus, periculosus.
Ἐπικαιρῶ. in tempore.
Ἐπικαίω. aduro.
Ἐπικαλέομαι. μ. έσομαι. π. υμαι. imploro, inuoco, prouoco, id est superiorẽ appello. Item cognomento uocor, postulor, accusor. Accus.
Ἐπικαλέω. μ. έσω. π. ῶ ἐκλησα. cognomino, ad uoco. Itẽ appello in iudicio, insimulo, incuso, in crimen uerto, ἐγκαλῶ. Datiuo cum accus.
Ἐπικάλυμμα. ατος. ὸ. operculũ, testa cancrorũ.
Ἐπικαλύπτω. operio.
Ἐπικαμπής. flexio.
Ἐπικαμπὴς. ἐος. ὁ. ἡ aduncus. ἐπικαμπὴς φάλαγξ. Vide in Appendice lexici de uocabulis militaribus.
Ἐπικάμπτω ἐμπροσθία. inflexa antica. Ἐπικάμπτω ὀπισθία. inflexa postica, Gaza interprete: quia ductis cornibus in partem priorem, in finum se circumagit, flexumq; imitatur.
Ἐπικαμπτέω. μ. ήσω. π. γκα. flexo. Accus.
Ἐπικαμπὴ. ἧς. ἡ. curuatura, inflexio.
Ἐπικάνθιδες, & ἐγκάνθιδον. cãthorum radices.
Ἐπικαρ. ad uerb. ad uerticem, in caput.
Ἐπικαρπία. ας. ἡ. remuneratio, fructuum & commodorum perceptio, & usus rei fructuosus, fœnus, quæstus, fruges, messis.
Ἐπικαρπίζομαι. fructum fero. Bud. Com.
Ἐπικάρπιος. ὁ. fructifer.
Ἐπικαρσία per obliquum.
Ἐπικάρσιος. ὁ. obliquus.
Ἐπικαρυκεύομαι. condio.
Ἐπικαταβαίνω. descendo.
Ἐπικαταβάλλω. deprimo. Accus.
Ἐπικατάγομαι. reuehor.
Ἐπικαταδαρθάνω. dormio. Neutr.
Ἐπικατακοιμέομαι. indormio.
Ἐπικαταλαμβάνομαι. occupor ab insectante.
Ἐπικαταλαμβάνω assequor, anteuerto, ut, ἂν σὺ μὴ προκαταλαμβάνῃς τὸν ἥλιον. Plat. in Timæo. Itẽ opprimo. Xenoph. ἔδοξον ἡμῖν ἐλθόντες, ὡς καταλαβεῖν γὴ τοὺς σύνεσις βυλόμενοι. Bud. Com.
Ἐπικαταρατός. ὁ maledictus, execrandus.
Ἐπικαταράσσω. percutio, impetuose impello.
Ἐπικατάρρηγνυμι. concido, resoluor, confringo.
Ἐπικατάρρυγνυμι. dispergo, diffluo.
Ἐπικατασείω. concutio, depono, decutio, ὡς κατάβαλλω. Datiuo.
Ἐπικατασκάπτω. defodio. Accus. cum geni.
Ἐπικατασπένδω. libo.
Ἐπικατασφάττω. macto.
Ἐπικαταφοραὶ. uocatur à Mathematicis ea pars cœli in signifero, quæ totidem partibus indemersu occiduum pũctum signiferi præcessit, quot partibus in emersu anaphora ab horoscopo relinquitur. Bud. de Asse.
Ἐπικατάφοροί qui in Venerem procliues sunt.
Ἐπικατασυλλόγομαι. mentior, cum Accus.
Ἐπικτύρθομαι. strenuè ago.
Ἐπίκαυμα. ulcus sordidum & impurũ in oculis, ex cuius purgatione humida quæ sunt intus, effluunt.
Ἐπίκαυσις. ιος. ἡ. uredo, Aeschyn. Socraticus.
Ἐπικαχλάζω. collido stridore, ut solent uertices undarum, commoueo.
Ἐπίκειμαι. incumbo, insero, adiaceo, immineo, impendeo, excubo. Depon. datiuo. Herodot. Isagogici autor annotat dici, quum in superficiẽ adusta cuticula ulcus contrahit.
Ἐπικείμενον. erectũ sepulchrũ apud Lucia. ὡς κέμενα, αὐτὶ τοῦ ἀνθεστῶτα, καὶ φανόμενα. Suid.
Ἐπικεῖσαι. dissecuisse, distendisse.
Ἐπικείρω. τὸ ἀδινέμω. id est, attondo & depasco segetes in foliosam materiam eluxuriantes.
Ἐπικεκλημαι. idem quod ὡς καλέομαι.
Ἐπικελεύομαι. καὶ ὡς κελεύω. μ. εύσω. σ, ύκα. adhortor. Datiuo.
Ἐπικέλευσις adhortatio.
Ἐπικέλλω. appellor.

Ἐπικέλλος.

Ἐπικέλλος. αυτος. ὁ. appulsus.
Ἐπίκηρος. ὁ. uanus.
Ἐπικηδῶ. incumberet.
Ἐπίκερας. fœnum græcum.
Ἐπικερασικός. ὸ. medicamentum uim atq; acrimoniam mordacium humorum retundens.
Ἐπικέρδος. ὸ. ὸ. quæstus.
Ἐπικερτόμεω. exprobro, subsanno, cauillor.
Ἐπικερτόμησις. cũicium occultum, ἀλληγορία μετὰ χλευασμοῦ. Idem quod χλευασμός Iulio Rufiniano.
Ἐπικέρως. in cornua.
Ἐπικεύσω. celabo, Odyss. τ.
Ἐπικεφαλαίς. succinctim, breuiter, in summa.
Ἐπικεφαλίς. præcipitanter.
Ἐπικεφάλιον. ὁ. τὸ. tributum quod colligitur capitatim.
Ἐπικηρολώς. ἀκρατῶς, ἀποζελῶς.
Ἐπικεχρωσμένος. dicitur qui per summa colora tus est, non intus infectus & altè imbutus, & ὅλος κατακεχρωσμένος. qui tinctus à Cicerone dicitur, Plat. Bud. Com.
Ἐπικηδεμών. ὁ. ὸ. curator.
Ἐπικηδεύω. parentor, funus procuro.
Ἐπικήδιον. ὁ. τὸ. carmen funebre, epicedium, & habetur cadauere nondum humato: epitaphiũ uero sepulchro inscribitur. Vide Ammonium inter ὑπικήδιον & ὀρλιῶν. distinguentem.
Ἐπικήκας. ὁ. ὁ. ridiculus, infamis.
Ἐπικηρδύνω. inimicari.
Ἐπίκηρον. ὸ. & ἐπίκηρος. ὁ. ὁ. marcidus, fragilis, infelix, mortalis, fato obnoxius, caducus. à κῆρ dictum, quod τὸν θάνατον significat. Etym.
Ἐπικηρυκία. ἡ. legatio de pace cum hostibus. Etym. & Bud. Com. Vide αὐχὴ in Ammonio.
Ἐπικηρυκεύομαι. mitto legatos, de fœdere aut in duellis acturos. Vide Ammonium.
Ἐπικηρυκεύω. μ. εύσω. π. ευκα. annuncio, præconio declaro. Datiuo.
Ἐπικηρύττω χρηματάξαι, edicto pronuncio summam quandam cuidam. sic ξέρξην ἐπεκήρυξαν Græci, ut qui uiuum mortuumue Athenas adduxisset centum acciperet talenta. Bud. Com. & Etym. Vide Ammonium in κηρύξαι & ὠνηκηρύξαι.
Ἐπικίδνημι. dispergo. Accus.
Ἐπικιθάρισμα. τὸ. cantiuncula cytharæ, musica, quę in fine actus ubi dimittebantur auditores, succini consueuit.
Ἐπικίνδυνος. ὁ. ὸ. ἡ. periculosus.
Ἐπικιχλίσεις. carmen fuit hoc nomine Homeri q pro eo donatus fuerit turdis, quos κίχλας uocant.
Ἐπικλάζω. inflecto, infringo. (cant.
Ἐπικλαίω. defleo, lugeo.

Ἐπίκλαυσις. tristis, lamẽtabilis, flebilis, luctuosus.
Ἐπικλεέστατος. celeberrimus.
Ἐπικλέω. μ. έσω. σ. εκα. laudo, glorifico, dico, perhibeo. Accus.
Ἐπίκλημα. ατος. τὸ. calumnia.
Ἐπίκλην. denominatè, cognomento.
Ἐπικληρίς. puella sine parentibus & fratribus, cum hæreditate tamen orba relicta. Etym.
Ἐπίκληρος. ὁ. ὁ. ἡ. hæreditarius, & qui nec fratres nec parẽtes habet, qui parente altero uel utroq; priuatur. Cæl. lib. 15. cap. 15. Ἐπίκληροι etiam dicebãtur puellæ orbæ egentes, dotemq; non habentes, de quibus Bud. Com. Eust. Iliad. φ. contra uidetur sentire, annotans ἐπίκληρον γυναῖκα dici filiã quæ super omni paterna substantia nubit alicui, ut ἐπίπροικον, quæ super dote, sic enim habet, ἐπίκληρος γυνὴ, θυγάτηρ ἄνευ τοῦ πατρὸς οὐσία, ἐπίπροικος δὲ ἡ ἐπὶ προικί.
Ἐπικληρῶ. allegere, sortiri, quasi sorte legere, De mosth. Bud. Com.
Ἐπικλής. ἐος. ὁ. ἡ. cognominatus.
Ἐπίκλησις. ιος. ἡ. denominatio, cognominatio, cognomen. Iliad. σ. ἔρχθον δ' ἣν τε θεὸς ἄμαξαν ἐπικλησιν καλέουσι· id est, Vrsam quam & currũ cognomento uocant.
Ἐπίκληροι. appellantur quasi conuiuæ extraordinarij & non uocati, sed aduocati & allecti.
Ἐπικλινές. inclinatio animi, ppẽsio in malũ.
Ἐπικλινής. ος. ὁ. ἡ. deuexus, decliuis.
Ἐπικλίνομαι. incumbo, inclino. Datiuo.
Ἐπικλίντης. ὁ. ὁ. terræmotus.
Ἐπίκλιντρον. ὁ. ὸ. genus ornamenti muliebris.
Ἐπικλίνω. μ. ινῶ. π. ικα. acclino. Datiuo.
Ἐπίκλοπος. ου. ὁ. ἡ. furax, dolosus, imprudens, amens, deceptor. Etym.
Ἐπικλύζομαι, & ὠπικλύζω. μ. ύσω. π. υκα. stagno, alluo, illuo, undis inuoluo, undis obruo. Acc.
Ἐπικλύζων. ωνος. ὁ. immergens.
Ἐπίκλυσις. influxus.
Ἐπίκλυστος. infamis, celebris.
Ἐπικλώθω. μ. ώσω. π. ωκα. uoluo fusum, & ad fatum refertur. Vnde ὠπικεκλωσμένος βίος, uitæ conditio à fatis iniuncta.
Ἐπικλῶνται. conqueruntur.
Ἐπικνάφω. traho, perdo.
Ἐπικνίζω. prurio, mordeo.
Ἐπικροκίς. ίδος. ἡ. cilium oculi.
Ἐπικοιμᾶσθαι. obdormiscere.
Ἐπικοινῶς. communiter.
Ἐπίκοινος. ὁ. ὁ. communis, promiscuus.
Ἐπικοκκάζω. subsanno, ludibrio habeo.
Ἐπικοκκάσματα. τὰ. sannæ, scommata, irrisiones. Aristophan.

Ἐπιωλοδέω. insequor.
Ἐπιωλόθησις. ιος. ἡ. persecutio, consecutio.
Ἐπιωμίζομαι. fero.
Ἐπίωμος. ον. ὁ. ad aliquid missus, curator.
Ἐπιωμοπάζω. &
Ἐπιωμοτέω. μ. ήσω. τ. γκα. ostento, iactito.
Ἐπιωπή. ἡ. decacuminatio, incisio. Bud. Com. Epicope (inquit Iulius Rufinian.) fieri solet, cum alicui rei uehementer cõfidimus, & nostro iure iudicibus largimur, ut quemadmodũ uidetur illis constituãt, atq; eo pareamus. Ego malim hoc sensu legere ἀθπεροπή, quæ apud eundem Rufinianũ in alio loco definitur esse figura, cum concedimus, quod uelit quis facilat, ut Virgil. Aeneid. 1. Sequere Italiam uentis, pete regna per undas.
Ἐπιώπιζω cõcido, præcido, imminuo, Theophr. de Caus. 5. Est etiã extenuo uires, & imminuo opes & imperium, Aristot. Polit. 3. Item percutio nummũ, Aristot. Oecon. 2. Bud. Com.
Ἐπιωρέζω. sperno.
Ἐπίωρξα. τὰ. parteis supra malas Attici uocant.
Ἐπιωσμέω. adorno.
Ἐπιωσμήσας. αντ⊙. ὁ. qui emendauit.
Ἐπίωστ⊙. culpandus.
Ἐπικαρέω. μ. ήσω. τ. γκα. auxilior, suppedito. Bud. Com. Vide βοηδρομίων in Ammonio.
Ἐπικαρία. ας. ἡ. auxilium, suppeditatio.
Ἐπικαρίζω. μ. ίσω. τ. ικα. alleuio, succurro.
Ἐπικάριος. Apollinis epitheton, quòd in pestilenti morbo tulisset opem.
Ἐπίκαρος. ου, ὁ. adiutor. Ammonius distinguit à σύμμαχ⊙.
Ἐπικαρσίζομαι. leuior, expeditior q; reddor.
Ἐπικαταλάινω. uibro, coagito.
Ἐπικαράινω. μ. ανθ. τ. ακα. perficio, annuo.
Ἐπικαστήριον, ὠδικάσιον.
Ἐπικαυάς. curator.
Ἐπικαυίς. ίδος. ἡ. cerebellum.
Ἐπίκαυον. ου. τὸ. columnæ pars superior, ueluti caput.
Ἐπίκαυον κεφαλῆς. Tragicus uocat uittam, τὸ κρηδεμνον, ut annotat Eust. Bœor.
Ἐπικράτεια. ας. ἡ. cõtinentia, contra aliquem inualescentia, potentia, imperium & ditio.
Ἐπικρατέω. μ. ήσω. π. γκα. supero, uinco, dominor, obtineo, præpolleo, primas uel principatum teneo. Genit.
Ἐπικρατέως. præpotenter.
Ἐπικράτησις. ι⊙. ἡ. uictoria.
Ἐπικρατής. ές⊙. ὁ. ἡ. compos, superior.
Ἐπικρατητικὸς. τὸ. aluum supprimens atq; constringens. Gal.
Ἐπικρατίδιον. ου. τὸ. contextum quoddam operculum capitis.
Ἐπικρατέμβοι. imperio subditi & ditioni.
Ἐπικρατύνω. firmo, roboro.
Ἐπικρέμαμαι. impendo.
Ἐπίκρωσσον. uitta, strophium.
Ἐπικρίδην. electim.
Ἐπικρίνω. numerare, iudicare, delectum facere, ratum facere.
Ἐπίκριον. ου. τὸ. antenna nauis, tignum.
Ἐπίκρισις. ἡ. adiudicatio, iudicium, dignotio.
Ἐπίκριτος. ὁ. arbiter, consultor.
Ἐπίκριτ⊙. ου. ὁ. lectus, delectus.
Ἐπικροτέω. ῶ. applaudo.
Ἐπίκρουμα. ictus, impressio, ἐπιχάραγμα.
Ἐπίκρουσις. certa quædam erat percussio cum læuibus ferulis, tollendis in tumorem extenuatorum membris aptissima, quæ & κατάκρουσις. Gal. lib. 14. Therap.
Ἐπίκρυφ⊙. ου. ὁ. occultus.
Ἐπικτάομαι. μ. ήσομαι. τ. γμαι. superacquiro.
Ἐπίκτηνον. locus supra pubem, impubium.
Ἐπίκτηνον. ου. τὸ. quisquiliæ & sordes quæ in pectine hærent è stuppa linóue dum elaborantur. Hippocrat.
Ἐπικτήρια ων. τὰ. exequiæ, inferiæ.
Ἐπικτήματα. Vide κτήματα in Ammonio.
Ἐπίκτησις. ι⊙. ἡ. accessio, incrementum.
Ἐπίκτητα. τὰ. res extranea, ut amici, pecuniæ, possessiones.
Ἐπίκτητ⊙. ου. ὁ. ἡ. acquisititius, inanis, fucatus, factitius.
Ἐπικτίζω. recondo.
Ἐπικτόειον. ollæ operculum.
Ἐπικτυπῶ. instrepo, perstrepo.
Ἐπικυδής. uictor, insignis.
Ἐπικύημα. id quod super uterum concipitur, superfœtatum.
Ἐπικυέω. μ. ήσω. τ. κα &
Ἐπικυΐσκομαι &
Ἐπικυΐσκω. superfœto, super uterum concipio. Bud. Com.
Ἐπικυϊσκύμια. τὰ. superfœtantia.
Ἐπικυκλῆσαι. inuoluere, ἐπαναγαγεῖν.
Ἐπικυμαίνω. ingruo, irrumpo, confluo. Datiuo.
Ἐπικυματίζω. fluctuo, in fluctibus uersor, innato Bud. Com.
Ἐπικυρῶ. ofculari.
Ἐπικύπτω. μ. ύψω. τ. υφα. inclino, prospicio, pronus incumbo.
Ἐπικυρόω. μ. ώσω. τ. ωκα. confirmo, authenticum facio.
Ἐπικύρσας. incidens, nactus.
Ἐπίκυρτ⊙. υ. ὁ. ἡ. gibbosus, qui contractis est humeris.

Ἐπικωδωνίζω. Vide in Chili. Eras. & κωδωνίζω inferius.
Ἐπίκωλος. ὁ. claudus.
Ἐπικωμάζω. subsanno, tripudio, obscœna loquor, lasciuio, petulanter commessationibus incumbo. Alciphr. πολλὰ ἢ περὶ τῶν ὀδυρόμενα πεπλήσασα ἐπικωμάζομεν ἀλεξιμάχῳ, Vinolentæ & commessabundæ offendimus & obuiam factæ fuimus Deximacho. Bud. Com.
Ἐπίκωμοι. lasciuiæ iuuentutes, iniurioſi cõmessatores, & qui ad commessationes uentitant.
Ἐπικωμωδέω. μ. ήσω. π. γκα. increpo. Datiuo.
Ἐπικωπητήρ. ῆρος. ὁ. uinculum quo remus scalmo alligatur.
Ἐπίκωπος. ὁ. ensifer, à κώπη. ἐπίκωποι etiam sunt ἐπήρετμοι, id est in procinctu nauigationis.
Ἐπιλαβή. ῆς. ἡ. locus in corpore qui prehendi potest, quod fit dum cutis laxior ac minimè intenta relinquitur.
Ἐπιλαγχάνω. subsortior, assortior, quasiq; succenturior. Vnde ἐπιλαγχάνων, qui sortito suffícitur. Bud. Com.
Ἐπιλαΐς. ἡ. curuca.
Ἐπιλάλαξε. lætos clamores edidit.
Ἐπιλαμβάνομαι. cõtineor, inhæreo. Item manus injicio, apprehendo. Vnde αὖ ἐπιλαμβανόμενοι, uicissim inter se trahentes, manus utrinq; injicientes. Et ἐπιλαμβάνομαι τῆς ἡγεμάτων, pignora capio. Itẽ corripiõ, emendo, reprehẽdo. Plat. in Gorg. ἐμὲ δὴ λέγοντος τὸν λόγον ἀδικλεβὲ, Reprehende, si potes quę dico. Xenoph. ἐπελάβετο τῶν ψηφίσματος. Itẽ incautũ opprimo & imparatũ aggredior. Aristot. Polit. 5. Bud. Cõ.
Ἐπιλαμβάνω. augeo, superuenio, inhæreo, capio, apprehendo, increpo. Item excipio, id est διαδέχομαι, ἐκδέχομαι, succedo. Theophrast. de Caus. 3. ἐπικαθήμενον ὁ ὕδωρ ὁ ἥλιος ἐπιλαβὼν. Significat etiam opprimo. Thucyd. κατὰ τὰν φυλακὴν ὁ χειμὼν ἐπέλαβε. Item νυκτὸς ἐπιλαβούσης τὸ ἔργον, Cum nox oppressisset & diremisset opus. Est etiam obturo. Demosth. οὐ γὰρ ἐπίλαβε τὸ ὕδωρ, Siste aquam fluentem. de clepsydra. Item extremum sumo. ἐπὶ τοῖς ἄλλοις λαμβάνω. & opponitur. τῷ πολλαμβάνω. Dioscor. διὰ ἢ αὐτῆ ἐπιλαμβάνῃ, à cæteris cibis comesse conuenit. Iungitur etiam genit. ἀντὶ τοῦ λαμβάνομαι. attingo, nanciscor. Aristot. de Hist. ani. 7. Bud. ibidem.
Ἐπίλαμπρος. ου. ὁ. illustris, καταφανής.
Ἐπιλαμπρύνω. illustro, paro, orno. Accus.
Ἐπιλάμπω. μ. αλμψω. π. φα. illuceo, illustro.
Ἐπιλανθάνομαι. obliuiscor, ignoro. Depo. genit. uel Accus.
Ἐπιλανθάνω. lateo, negligo. Neutr.

Ἐπιλαχία. ας. ἡ. turba duplaris, duæ turmæ, quæ capiunt equites 124. uide in Appendice de Vocabulis militaribus.
Ἐπιλαχών. allectus per sortem.
Ἐπιλεαίνω. leuigo, polio.
Ἐπιλεγόδην. electim, eximiè.
Ἐπιλέγομαι. eligo, deligo. Lucian. ὥστε ἐπιλεξάμενος τόπον ᾧθα αὖ ἐθέλῃς. Vnde ἐπιλελεγμένοι σφαλιῶται, delecti milites, Polyb. Item lego, ἀναγινώσκω. Lucian. ἐπελέξαθ' τὰ γεγραμμένα. Plut. εἴ τις ἀνεμβάτως ἐπιλέγοιθ'. Item recenseo, recognosco, ut ὁ ἢ δὲ ἀριθμὸν ἐπελέξατο τῶν σφαλιωτῶν. Accipitur & pro ἀναβάλλεσθαι, Herod. in Polym. Bud. Com.
Ἐπιλέγω. μ. ἐξω. τ. χα. eligo, τῷ ἀρίσῳ ἀδιλέξασθαι τὸν ὁμιλίαν, Herod. Item dictũ addo alicui facto, dicti aut facti rationem subdo, hoc iã dictis præterea addo, & de facto uel uerbo hoc dico, & quasi elogiũ addo. Aristot. ἐπιλέγεται δὲ τις μῦθος, Additur his fabula. Idẽ Ethic. 2. ὅθεν εἰώθασιν ἐπιλέγειν τοῖς εὖ ἔχουσιν ἔργοις. Est etiam cõiectura colligo, ἐκλέγω, ἀναλογίζομαι. Thucyd. ἀδιλέγοντες τὰ τεκμήρια. Aliquãdo ponitur pro admurmurare, mussitare. Bud. Com.
Ἐπιλείπω. καταλείπω. πρέρχομαι, deficio, Cum accusatiuo, Athenæ. ἐπιλείποι αὖ με χρόνος, tempus me deficeret. Cum datiuo, Syne. ὅπως ἐπιλείποι τοῦτο τρατιώτῃ ζῆν δεῖ.
Ἔπίλειψις. defectio.
Ἐπιλεκίζω. securi percutio.
Ἐπίλεκτοι τρατιῶται. extraordinarij milites. His opponuntur ἐπιλελεγμένοι, & ἐκλεκτοί, & ἀριδηλοί & λογάδην, delecti & eximij. Inuenitur tamen pro numero exempto & delecto. Bud. Com.
Ἐπιλεύσω. aspicio, prospicio.
Ἐπιλήθομαι. obliuio.
Ἐπιληκέω. sono, canto.
Ἐπιλήκητ⊙. excæcatus.
Ἐπιλήμνιος. Neptunus.
Ἐπιλήσιον ἔπος. cãtio quæ canebatur inter premendas uuas.
Ἐπιληπτίζω. comitiali morbo laboro.
Ἐπιληπτιώδης. &
Ἐπίληπτ⊙. comitialis homo. Dicitur etiam ὁ ἐγκλητ⊙, καὶ ἐπιλήψιμος, reprehensione dignus. Bud. Com.
Ἐπιλήπτωρ. ορ⊙. ὁ. culpans. reprehendens.
Ἐπιλησμονή. ῆς. ἡ. obliuio.
Ἐπιλησμονής. ές⊙. ὁ. ἡ. &
Ἐπιλήσμων. ον⊙. obliuiosus.
Ἐπιληψία. ας. ἡ. morbus comitialis qui & sacer, magnus, lunaticus, Herculanus, retentio, obturatio,

Ἐπιλήψιμον μέτρον. dicitur uersus qui unã ſui partem in fine ſeruat, alteram in proximo ſubiungit, ut illud Simonidis, ἦ μὲν᾽ ἀθηναίοισι φόως γένεθ᾽ ἡνίκ᾽ ἔφεισε. τῷ δ᾽ ἵππιον ἔχον κῆνε κἠρμόδιον, p Ariſtogetone diuiſſi dixit. Eu. Il. ξ.

Ἐπιλήψιμος. ὁ. ἡ. idoneus ad capiendum, reprehenſibilis.

Ἐπιλίγδην. ſuperficialiter, leuiter, languide, in ſuperficie, tenuiter, ſtrictim. Bud. Com. perfunctorie.

Ἐπιλιμνάζω. ſuperſtagno.

Ἐπιλιναίω. obeo & inſpicio plagas uenatorias erectas.

Ἐπιλιπαίνω. impinguo.

Ἐπιλιπής. deficiens.

Ἐπίλυπος. ὁ. comprehenſibilis.

Ἐπιλίσσω. innuo oculis, limis intueor, inuideo Βασκανέω. Euſt.

Ἐπίλοξος. ὁ. ſtrabus, diſtortis oculis.

Ἐπίλοβις. fibræ iecinoris.

Ἐπιλογισμός. ὁ. cogitatio, computus, laudatio.

Ἐπιλογή. ἧς. ἡ. delectus, electio.

Ἐπιλογίζομαι. excogito.

Ἐπίλογος. ὁ. conclusio, peroratio, pars extrema orationis, quaſi iam dictorum enumeratio ab ἐπιλέγω.

Ἐπιλοίμια. τὰ. carmina quę canebantur de peſte, uel de ſedata peſte.

Ἐπίλοιπος. ὁ. relictus. reliquus.

Ἐπιλύγαιον. obſcurum, tenebroſum, ἀ λυγὴ.

Ἐπιλύκιον. τὸ. palatium imperatoris ſeu ducis belli apud Athenienſes.

Ἐπιλύσιος λόγος. peculiaris ſermo.

Ἐπιλύομαι. ſoluo, concedo.

Ἐπιλυπέω. μ. ήσω. π. ηκα. triſtifico. Accuſ.

Ἐπίλυπος. ὁ. triſtis.

Ἐπιλυσία. ας. ἡ. morbi genus.

Ἐπίλυσις. ιος. ἡ. interpretatio, impetus.

Ἐπιλωβάω. cauillor, irrideo.

Ἐπιλωβής. ἐος. ὁ. ἡ. nociuus, damnoſus, exitialis. Nicand.

Ἐπιλώπτω. ſalio ut aqua bulliens, promico ex ſupercilijs.

Ἐπιμαίνομαι. inſanio. Depon.

Ἐπιμαίομαι. cupio, inquiro, palpito, urgeo uerberibus.

Ἐπίμαλλον. iucundum, bonũ, molle, imbecillũ.

Ἐπιμᾶλλον. promptius. propenſius, uehemẽtius

Ἐπίμαργος. fatuus, inſanus.

Ἐπιμαρτύρομαι. adduco teſtimonium.

Ἐπιμάρτυρος. ὁ in rem præſentẽ productus teſtis.

Ἐπιμασίδιος. α. ὁ. lacteus, uel lactẽs potius, ſicut infans, cui lac adhuc præbetur.

Ἐπιμάσιος. α. ὁ. idem.

Ἐπίμαστος. α. ὁ. ἡ. famelicus, fugitiuus, mendicus.

Ἐπιμάσσεσθαι. abſtergere, contrectare.

Ἐπιμαχεῖν. οὐ τὸ ὠδύνας ἀμαύρωσθαι. differt à συμμαχεῖν. Ammon.

Ἐπιμαχία. ας. ἡ. ſubſidiaria ſocietas.

Ἐπίμαχος. α. facilis expugnatu.

Ἐπιμέλια. τὰ. munera demulcentia. proprières dotales, quòd maritos mulceant.

Ἐπιμελλήσαι. dare, gratificari.

Ἐπιμέλεια. ας. ἡ. cura, diligentia.

Ἐπιμελέομαι. μ. ήσομαι. π. ησμαι. curo negotiũ, curam gero. Depon. Datiuo.

Ἐπιμέλεον. τὸ. dignum cura & diligentia.

Ἐπιμελής. ἐος. ὁ. ἡ. accuratus.

Ἐπιμελητέον. curandum eſt.

Ἐπιμελητής. οῦ. ὁ. curator, procurator. ſic Perſarum quoſdam appellabant, qui ſaucios inbello curabant.

Ἐπιμέλομαι. ἐπιμελέομαι, κήδομαι.

Ἐπιμελῶς. aſſiduè, ſtudioſè, accuratè.

Ἐπιμεμπτός. α. ὁ. accuſabilis, reprehenſibilis.

Ἐπιμέμφομαι. conqueror, infenſus ſum,

Ἐπιμενίδιον. τὸ. Euſt. Iliad. φ. aſphodeli ſiue haſtulæ regiæ radicẽ à Theophraſto uocari annotat.

Ἐπιμήνω. μ. ψῶ. duro, inſiſto. permaneo, Datiuo.

Ἐπίμεσος. α. ὁ. redundans.

Ἐπιμεταπέμπομαι. iterum accerſor.

Ἐπιμετρέω. addo, adijcio, cũ corollario admetlor

Ἐπιμετροβλῶσαι. differre, prolongari.

Ἐπίμετρον. τὸ. auctarium.

Ἐπιμήσλια. conſilia.

Ἐπιμήσλον. τὸ. caulis eſt non magnus, hederæ ſimilis folijs. Romani uindiciam appellant.

Ἐπιμηδύεσθαι. re peracta cõſilium capere. Ab Epimetheo, de quo Eraſ. prouerb. Malo accepto ſtultus cognoſcit. & Cæl. lib. 4. cap. 20.

Ἐπιμήθης. ἐος. ὁ. ἡ prudens.

Ἐπιμηκής. ἐος. ὁ. ἡ. prolixus, procerus.

Ἐπιμήκισον. oblongum, diuturnum.

Ἐπιμηκύνω. produco.

Ἐπιμηλίσιες. αἱ. nymphæ pecorum.

Ἐπιμηλίς. ίδ. ἡ. ſpecies meſpili, ſecundum Diſcorid. quaſi ſylueſtris malus, cuius fructum Italia Vnedinem uocabat, teſte Gal. li. 6. ſimpl. Item fibula, κόρπη.

Ἐπιμηλοβοτήρ. ῆρος. ὁ. paſtor.

Ἐπιμήνιμα. ira.

Ἐπιμήνιος. α. ὁ. ἡ menſtruus. Vnde ἐπιμήνια τὰ ſacrificia menſtrua.

Ἐπίμηνοι. ſacrifici.

Ἐπιμηχανάομαι. fabricor, comminiſcor, molior machinor.

Ἐπιμίγνυμαι, & ἐπιμίγνυμι. commercia ineo, & (exerceo.

Ἐπιμίξ. mixtim.

Ἐπιμιξία. commercium, conſuetudo, uſus.

Ἐπιμίσθιος.

Ἐπιμίσθιος. ὁ. meritorius.

Ἐπιμνάομαι. recordor. Datiuo.

Ἐπιμονή. ῆς. ἡ. perſeuerantia, inſiſtẽtia, aſſiduitas. Io. Deſpauterius Epimonem uocat, cum uerſus aliquoties decenter repetitur.

Ἐπίμονος. ὁ. pertinax, conſtans.

Ἐπιμονωθές. ὁ. deſtitutus.

Ἐπιμόνως. conſtanter.

Ἐπιμόριος. numerus abundans, ſuperpartiens.

Ἐπίμορτος. terra conſita.

Ἐπιμορφάζομαι. ἐπιχηματίζομαι.

Ἐπίμοχθος. ὁ. laborioſus.

Ἐπιμυθέω. aff. bulor.

Ἐπιμύθιον. α. τὸ. poſtfabula, quod fabulę ad moralitatẽ adiungitur, affabulatio. Cæl. li. 10. ca. 7.

Ἐπιμύλιος. ὁ. ἡ. & ἐπιμυλίσιος, &.

Ἐπιμύλιος ὠδή. cantio quam in piſtrino ſerui cõcinebant, aut in agenda mola truſatili.

Ἐπιμυλίς. ίδος. ἡ. os latum & rotundum, quo genuum cõmiſſura obtegitur, patella genu, alias μύλη & ἐπιγονατίς.

Ἐπίμυξις. ιος. ἡ. ſuſpirium.

Ἐπιμυμῶ. reprehendo.

Ἐπιμύσσω. μυκτηρίζω, ſubſanno.

Ἐπιμύω. claudo.

Ἐπιμωμητός. τὸ. ὁ. uituperabilis.

Ἐπινάσσος. inquilinus, hoſpes, profugus, aduena,

Ἐπίνηφος. α. ὁ. nauale, parua ſtatio. Bayfius.

Ἐπινίμησις. diſtributio.

Ἐπινίμομαι. depaſcor, abſumo, populor.

Ἐπινίφω. attendo & depaſco ſegetes in folioſam materiam eluxuriantes. Homer. Iliad. σ. παίζετε μὲν δοσάσ᾽ ἐγαᾶαν ἐπινέμῃ τε καὶ ἔρπῃ.

Ἐπινοέω. μ. νόσω. π. νηκα. innuo, annuo. Translatè pro promineo.

Ἐπινοφελές. ὁ. τὸ. pinguedo, uel aliquid aliud

Ἐπινύω. πλώω. filo. (circa renes.

Ἐπινώς. infirmus.

Ἐπινήφω. ſobrium eſſe.

Ἐπινήχεσθαι. emergere, enatare, annatare, alluere.

Ἐπινίκιον. α. τὸ. epinicĩ, celebritas pro habita uictoria, epulum uictoriale. Bud. in Annot. Sermo aut carmen, quo uictoria celebratur, carmẽ inuictoriam decantatum. Lucian. pro epulo uictori exhiberi ſolito ponit.

Ἐπινίκιος. α. ὁ. uictorioſus.

Ἐπινίφω. ſuperniueo, niue opprimo.

Ἐπινοέω. μ. ήσω. π. ηκα. cõſtruo, cogito, animaduerto, imaginor, excogito. Accuſ.

Ἐπινόημα. ἀτος. τὸ. cogitatio, conſideratio.

Ἐπινομίτης. conſultor.

Ἐπίνοια. ας. ἡ. opinio, conſilium, cõſideratio, excogitatio, mentis ſententia, machina, munimen, exercitium, inuentum, artificium.

Ἐπινομία. ας. ἡ. paſcua, apud alios paſtura, cõmercium paſcuarium. Bud. Com.

Ἐπίνομις. ιδος. ἡ. ſtrena, eſt & Platonis liber, duodecim illis περὶ νόμων adiectus.

Ἐπίνομος. hæres.

Ἐπινοτίζω. irroro.

Ἐπινυκτίς. ίδος. ἡ. puſtula ſubliuida & ſanioſa, modicęq; tumeſcẽs ac ſanguinis plena, noctu potiſſimũ in ſuris tibijs aut pedibus naſcẽs, autore Polluce. Paul. Aegineta deſcribit ulcuſcula inſtar bullę exeũtia, ſubrubra, quibus eruptis effluit ſanies ſubſanguinea, ἐπινυκτίδας uocari: eo quod interdiu non ualde, ſed noctu multo magis quã ulceris ratio expoſtulat affligere uideantur, quare & Plinius appellauit puſtulas liuẽtes ac noctibus inquietantes, nõ quod nocte naſcantur, ut parũ recte Bud. exiſtimaſſe uidetur. Itẽ cõmentariũ nocturnũ. Bud. in Annot.

Ἐπινυσσάζω. μ. άξω. π. αχα. dormio, inclino. (not.

Ἐπινῶς. ualdè. Ἐπίνωτος. ſupinus.

Ἐπίξυλος. ὁ. ξ. ſuluus.

Ἐπιξυγία. ἡ. exercitus bis mille uirorum & 48. Vide in Append. de uocabulis militaribus.

Ἐπιξυνόομαι. hoſpitaliter alloquor, hoſpitio coniungor, hoſpitaliter excipior. Bud. Com.

Ἐπιξυνωθείς. ύντος. ὁ. ἡ. exceptus hoſpitio.

Ἐπιξύω. rado, ſcalpo. Accuſ.

Ἐπίξυλον. τὸ. ὁ. uel ἐπίξυλος. ὁ. truncus in quo coqui ſecant carnes, Ariſtoph.

Ἐπιξηραντικός. ὁ. ὁ. deſiccans.

Ἐπιξιφίσαι. ſaltare protentis enſibus, ὃ ἐξορχήσασθαι exponit Euſt. Iliad. σ.

Ἐπίξυνος. ὁ. ἡ. communis.

Ἐπιξύω. ἐπιξέω.

Ἐπιόντες. irruentes. ἐν τοῖς ἐπιόντας. In futurum.

Ἐπιόσπομαι. deligo, circunſpicio.

Ἐπιορκέω. μ. ήσω. π. ηκα. peiero. ὧν enim hic pro ὑπὲρ ponitur. Accuſ.

Ἐπιορκικός. ὁ. ὁ. periurus.

Ἐπιορκία. ας. ἡ. periurium.

Ἐπίορκος. ὁ. ὁ. ἐπιορκικός.

Ἐπιόρκως. periurè, præter iuramentum.

Ἐπιόσσομαι. aſpicio, alloquor, ſignifico.

Ἐπιόχθος. α. ὁ. ἅρμημα, impetus, ab ὄχθω. Euſt. Iliad. κ.

Ἐπίσχος. ὁ. custos, clauus ligneus.

Ἐπίσω. ὧς. ἡ. poſtera, ac proximè ſequens dies. craſtinus dies, uel nox.

Ἐπισίος. α. ὁ. quotidianus, craſtinus.

Ἐπισπάγχνον. omnino, penitus.

Ἐπίσπαγον humor cruentus.

Ἐπισπαίνω. pænis cantu decorare.

Ἐπισπάζω. deludo.

Ἐπίσπασμα. offenſio, erratum.

Ἐπισπλάομαι

Ἐπαινῶ. laudo, probo.
Ἐπαίνως. laudabiliter.
Ἐπαινέτης. ὁ. laudator.
Ἐπαινετικός. ἡ. ὸν. laudatiuus.
Ἐπαινετός. ἡ. ὸν. laudabilis.
Ἔπαινος. ὁ. laus, laudatio.
Ἐπαίνυμαι. laudo.
Ἐπαίρω. tollo, erigo.
Ἐπαίσσω. impetum facio.
Ἐπαίτιος. ὁ. ἡ. ὸν. culpandus, culpabilis

Ἐπιῤῥύζω. immittere & incitare canes.
Ἐπίῤῥυσις. accessio cum aliquid sensim augetur
Ἐπιῤῥυτός. ὁ. ἡ. irrigatus, irriguus, aduentitius. Dicitur & is qui influit humor & infunditur, Platoni in Tim. Bud. Com.
Ἐπιῤῥύω. instillo.
Ἐπιῤῥῶ. Plutarch. ἐπιῤῥώσας σε πρὸς πόλεμον.
Ἐπιῤῥώομαι. inualeo, Alicar. ἐπερῤῥώθησαν βοῇ μεγάλῃ, Infremuerunt uoce magna.
Ἐπιῤῥώνυμι. confirmo.
Ἐπιῤῥώσις. confortatio.
Ἐπιῤῥωδόντων. οἱ. aucti animo.
Ἐπιῤῥώω. concutio, commoueo. Etym.
Ἐπίσαγμα. ατος. τὸ. ἐπισαγομένου τοῖς ὄνοις ἐκ διαφόρων συῤῥαμάτων, centones qui supponuntur clitellis, & ipsæ clitellæ: oneris assartura, sarcina quæ præter legitimum onus imponitur. Bud. Com.
Ἐπίσακτον. alienum.
Ἐπισαλεύει. agitatur.
Ἐπισαλής. ἐς. instabilis, caducus, ὀλιγοστήριγκτος.
Ἐπίσης. æqualiter.
Ἐπισάττω. insterno, clitellas impono iumentis & onera superpono, Xenoph. Accipitur etiam pro constipo & inculco conculcoq; , quia onera clitellis inculcantur. Aristot. Probl. καὶ ἀρτεμὼν ἐπισάξει καπαστήσει γλῶ. Bud. Comment.
Ἐπισαχθής. debitor.
Ἐπίσειον, uel ἐπίσιον. ὁ. pubes, membrum genitale. Vide ἐπίσιον.
Ἐπισείρω. traho.
Ἐπισείω. μ. είσω. π. ξα. κε. tædo, quatio, obuibro, minor. Ioseph. lib. 9. αὐτοῖς ἐπισείσαι κίνδυνον.
Ἐπισείων. puppis pars interior, uel quæ ab ea proxime dependebat.
Ἐπίσκιος. ὁ. ἡ. Luciano in Micyllo dicitur coma uentilans.
Ἐπισκιλλα. τὰ. placentæ lunatæ.
Ἐπισκυρωμένως. perfunctorie, obiter.
Ἐπισκυρωμένος. lasciuus.
Ἐπισκύνομαι. sequor, aggredior, cum festinatione irruo, & uehementer cupio. Etym.
Ἐπίσκυμμα. irritatio & immissio canum.
Ἐπισκυμαίνομαι. acclamo populariter & applaudo, Isocrat. in Panath, & Aeschin. ὁρᾶν ἐπισκυμαινόμενον τὸν λεῶν, populum admurmurãtem & probantem. Item subscribo, approbo, obsigno, ὥσπερ φαγίζομαι Demosth. οἷς δὲ βυθιώδεις ἀπεσκιάνεσθε. Significat etiam insignire & honestare aliquo decore, ut imperator donans milites decore militiæ, Polyb. Ponitur & pro quamcunq; significationem dare, Aristot. Polit 5, Bud. Com.

Ἐπισκιρτάω. μ. ήσω. τ. κα. & Ἐπισκιρτέω. μ. ήσω. τ. κα. exilio, exulto, lasciuio, Ἐπισκιρτᾶν τοῖς ἐναντίοις, Aduersis insultare.
Ἐπισκοπεύω. μ. ήσω. τ. κα. & Ἐπισκοπέω. μ. ήσω. τ. κα. & Ἐπισκοπάομαι. cõsydero, uiso ægrotũ. Lucian. ἐπεσκόπει με ἢ ἐβλάπτετο. Item recenseo, ἐφορῶ, recognosco, inspicio, uisito. Xenoph. οὓς δὲ πρόσω ἀφικέσθαι πρεσβεύοντας περὶ ἐπισκοπῆς. Liuius. Placuit mitti legatos in Hispaniã ad res sociorum inspiciendas. Bud Com.
Ἐπισκοπή. ἧς. ἡ. uisitatio, consyderatio.
Ἐπισκοπῆον. stratio episcopi & tabernaculum, ut prætorium & quæstorium.
Ἐπισκοπή. ἧς. ἡ. uisitatio, episcopatus.
Ἐπίσκοπος. ὁ. ἡ. obseruator, speculator, explorator, custos, cuius est inspectio in præsidijs Christi. Item magistratus nomen apud Athenienses quos & ἀσμοσὰς uocant Cæl. lib. 10. cap. 3. quasi adoptatores dixeris. Nã ad hos delectus prouinciarumq; referebantur negotia, tanquam ad cõstitutos arbitros rerum in singulis prouincijs. Vsus est hac uoce Cic. Epist. ad Atticũ lib. 7. Vult enim me Pompeius esse quẽ tota Campania & maritima ora habeat episcopum. Item Iureconsl. in Pandect de muner. & honor. Episcopi, inquit, qui præsunt pani & cæteris uenalibus rebus. (Datiuo.
Ἐπισκοτέω. μ. ήσω. τ. κα. adumbro, obtenebro
Ἐπισκύζομαι. irascor, ringor propriè.
Ἐπισκυδίζεσθαι. uinum merum bibere, intemperantius bibere. Ἐπισκύθιζον, id est, age Scytham. Sic dicebant, cum uolebant aliquem pro lixius bibere. Vide in Chiliad. Erasmi.
Ἐπισκυλρωπάζω frontem contraho.
Ἐπισκύμιον. ὁ. ἡ. pellis supercilij quæ flectitur, obtẽditurq; leonum oculis, teste Eust. Iliad. ρ. τὸ ἐπάνω τῆς ὀφρύος. Nican. scholiastes.
Ἐπίσκυρος. ὁ. ἡ. ludi nomen in quo sphæra utebantur.
Ἐπίσκωπτοι. naues actuariæ.
Ἐπισκώπτω. irrideo, texo, carpo.
Ἐπισμήχω. intero, abstergo.
Ἐπιβαίνω. incedere.
Ἐπισογκόν. ὁ. graue, ponderosum. Strab. 13.
Ἔπισος. ὁ. ἡ. æqualis.
Ἐπισσαίνομαι. amplector.
Ἐπισσαίρω. subsulto ueluti ab animi deliquio palpitabundus.
Ἐπισσασήρ, ῆρος. ὁ. annulus quo ostium adducitur, apud Herodotum. qui & ῥόπτρον.
Ἐπισσασῆρες. οἱ. cardines ostiorum.
Ἐπισσαστικόν. τὸ. medicamentum quod concretum humorem leniter dissipat. Gal. idẽ quod ἐξιστωτικόν.
Ἐπίσσατος. ὁ. ἡ. accersitus, αὐθαίρετος. Odyss. σ.
Ἐπίσσαρος. laqueus. Ἐπισσαίομαι. &
Ἐπισσαύω. μ. άσω. π. κα. attraho, cogo, asciscо, colligo, congrego, cõtraho. Bud. Com. Accus.
Ἐπισσείρω, superfemino.

Ἐπισσορχής.

Aristot. Oeco. 2. & Xenoph. Ἑλλ. 5. Bud. Com.
Ἐπίσταυρος. instauratitius, redituus, ut ἄθανασία ἐπίσκυρος. apud Platonem de quo Bud. Comment.
Ἐπίσκυρα. apparatus instructio, refectio, restauratio. Vnde ἐκδιδόναι τὰς ἐπισκυράς, & κατασκυράς, locare sarta tecta tuenda.
Ἐπίσκεψις. ιος. ἡ. uisitatio, consyderatio.
Ἐπισκίριος. ὁ. ὁ. superior scenæ pars.
Ἐπίσκιος. ὁ. ὁ. subtentorius, contubernalis.
Ἐπισκήπτομαι. impero, committo. Item accuso, insimulo. Vnde ἐπισκήπτειν ταῖς μαρτυρίαις, est testimonia falsi accusare, Demosth. κατὰ συκοφ. & πρὸς ἄφοβ. Ἐπισκήπτεσθαι τοῖς μάρτυσι, apud eundem πρὸς φορμ. est hominum testimonijs niti, sicut Cicero pro Cluen. Niti & magnopere consydere uidetur inuidia inueterata iudicij Iuniani. Est etiam ἐπισκήπτεσθαι non modò falsi accusare, sed etiam iniuriarũ iudiciũ intendere in aliquem, ob uulnera aut uerbera, aut cædem consultò, non impetu illata. Lys. Bud. Com. Est etiam aggrauo, indicium facio, indico. Etym.
Ἐπισκήπτω. μ. ήψω. τ. ψα. iubeo, statuo, impero, obtestor & mando. Item occasionẽ seu præ textum capio, causor. Itẽ cum religione quadam dico, & uelut iuramento cõfirmo. sic Andocid. & Lysias usi sunt. Ety. Vsus huius uerbi extremis mandatis accõmodatus est hominum morientium, præcibus quippiam ab amicis & necessarijs & hæredibus contendentiũ, quasiq; fidei committentium. Demosth. κατὰ ἀφόβ. ἐπισκήπτω μεδῶσά τε τὸν οἶνον. Lys. ἀχθηνήσαντος γὰρ ἡμῖν ἐπεσκήψατο. Interdum pro obsecrare ponitur. Demosth. κατὰ κτησιφ. ἐπισκήπτοντας μηδεμιᾷ πρόφασει τὸν τῆς Ἑλλάδος ἀλιτήριον σῶσαι. Interdum pro ἐπισκήπτεσθαι, Plato in Thæet. πάντως γὰρ ἀλείς ἐπισκήψει αὐτῷ. Nemo refellet eius testimonium. Interdum pro affingere. Crysost. πρὸς Ἱεροσυλ. Bud. ibidem. Vide ἐπισέλαι in Ammonio.
Ἐπίσκηψις. ιος. ἡ. fictio. Item elogium morientis. Gregor. de Basil. περὶ βελτίους ποιήσεως τοῦς ἐπισκήψεσι. Bud. ibidem.
Ἐπίσκια. τὰ. loca umbrosa, in quibus æstate latitant feræ.
Ἐπισκιάζω. μ. άσω. π. κα. obrumpo, offundo tenebras. Datiuo.
Ἐπισκιασμός. obumbratio, πάλυμμα.
Ἐπίσκιος. ὁ. ὁ. umbrosus, umbratilis.
Ἐπισκιρτάω. insulto, immoderatè lætor.
Ἐπίσκληρος. ὁ. durus.
Ἐπισκοσμέω, exorno.

Ἐπισπουδής. ἐῶ. ὁ. ἡ. festinus, sedulus.
Ἐπισπουδίζω. perseuero, excito, incito. Thucyd. lib. 9. ὁ μὲν οὖν ἄλλος πανταχοῦ ἐπεσπούδιζε. Talibus uerbis alios instigans.
Ἐπισπουδῶς. urgenter, assiduè.
Ἐπισπουδύνω. festino, maturo.
Ἐπισπύω. insequor.
Ἐπισπύομαι. sequor,
Ἐπίσπορα. olera. Bud. Com.
Ἐπισπορά. ᾶς. ἡ cum in idem semen alterum semen injicitur, sementis postera. Cæl. libro 16. capite 29.
Ἐπισπουδάζω. festino.
Ἐπισπώμενος. ῶ. persuasus.
Ἐπισσυρίνω. irruo, incito.
Ἐπισυστρόφος. impetuosus.
Ἐπίσωτρον. τὸ. rotæ circumferentia.
Ἐπισταγμός. ὁ. instillatio.
Ἐπίστασθαι. constanter, peritè.
Ἐπιστάζω. μ. ξω. π. σχα. instillo. Accus.
Ἐπισταθμεύω. stabulor, diuersor, statiua habeo.
Ἐπισταθμεύομαι. indico, suspicor, domũ recipio
Ἐπισταθμία. ας. ἡ. diuersorium, & munus τὸ ὑπισταθμᾶν.
Ἐπισταθμος. ου. ὁ. ponderator, rectorem & statiorum præfectus, designator hospitiorum, qui est ab hospitijs principis.
Ἐπίσταλμα. ατος. τὸ. mandatum quod fit per epistolam, uulgò commissio dicitur.
Ἐπίσταμαι. scio, scientiã trado, possum, arbitror, resciſco, perdisco. Depon. Accus.
Ἐπισταμένως. scitè, doctè, pulchrè.
Ἐπισώντων. οἱ imminentes.
Ἐπισασία. ας. ἡ. & ἐπίσασις, ab ἐφίστημι. cura, inspectio, curatio, administratio principatus, moderatio, animaduersio, meditatio. Bud. Com.
Ἐπισατύνω. μ. ὑσω. τ. υκα. &
Ἐπιστατέω. μ. ησω. τ. ηκα præsum, magistratũ gero, instruo, rego, moderor. Neutrum, datiuo.
Ἐπιστάτηρ. rostrum nauis.
Ἐπιστάτης. ου ὁ præfectus, præceptor, præses, brabeuta, rector, ἔφορος, præpositus. Vide in Appendice Lexici de uocabulis militaribus: item uide διδάσκαλος apud Ammonium. Item apud Homerum in Odyss. ρ. ὁ ἐπαίτης, mendicus, pauper cibum emẽdicans, qui & μολοβρός. Item tripus ferreus cui lebes imponitur, teste Aristoph. grammatico: & lignum clauiculos habẽs infixos, unde carnes & farcimina aliaq; id genus coci suspendũt. ἐπιστάτης quoq; Athenis ærarij publici claues tenebat, & sigillum rei publ. unius tantũ diei munere fungens. Nam duos Athenis fuisse constitutos refert Harpo. unũ ex prytanib⁹ sorte electũ, alterũ ex pedris.

Ἐπισταλικός. Laërtij interpres uertit, doctum.
Ἐπίσταλο. sciebat.
Ἐπισταβέω. inambulo.
Ἐπιστέλλω. μ. ελῶ. τ. αλκα. significo, mando, iubeo, præcipio. Dicitur etiam absolutè pro mitto epistolam. Ammonius distinguit ab ὦπιστήλλω. ἐπιστέλλω etiam submitto & sufficio in alterius locũ, unde ἐπιστολιμαῖοι δυνάμεις apud Demost. p copijs auxiliaribus, uel supplemento militum, ut Liuius loquitur.
Ἐπιστηθῶ. μ. ώσω. τ. ωκα. gemo, Neutrum.
Ἐπιστεφής. ἐῶ. ὁ. ἡ. coronatus.
Ἐπιστέφω. μ. ψω. τ. εφα. corono.
Ἐπίστι, pro ἐπίστασαι. scis, Bud. Com.
Ἐπιστήματα. adhortationes.
Ἐπιστήματα. τὰ. columnæ quæ erigi defunctis solebant, statuæ sepulchrales.
Ἐπιστήμι. ῦς. ἡ. scientia.
Ἐπίστημι. immineo, perficio, insideo, appropinquo, insto.
Ἐπιστημοσύνη. ῦς. ἡ. peritia, scientia.
Ἐπιστημονικὸν λῆμμα. τὸ. argumentum scientificum & necessarium, quo ad substantiam rei de qua agitur refertur. in quo alterũ alteri subsequitur, ex quibus propositio conflatur, referturq; ad rei, quam demonstrare quærimus substantiam. Galen. lib. 3. prognost.
Ἐπιστημονικὸς. ὴ. ὸ. &
Ἐπίστημος. &
Ἐπιστήμων. ον. ῶ. ὄν. ἡ. sciens, peritus.
Ἐπιστῶσα. scire.
Ἐπιστηρίζω. μ. ίξω. τ. ιχα. confirmo, corroboro.
Ἐπιστητόν. ὰ. τὸ. quod scitur, quod scientia cõprehenditur & percipitur, quod sub scientiã cadit.
Ἐπίστιον. ου. τὸ. Ionice pro ἐφέστιον, ἐπίκτιον, νόμιον. Refertur etiã ad bellum, & significat στρατιωτικὸν κατάλυμα, militare domicilium, familia equitum. Herodoto nauale.
Ἐπίστιος. domesticus, hospitalis ἐπίσιος ζεύς, apud Herodotum, quasi familiaritatis præses, qui & ἑστιάχος.
Ἐπιστοβεῖν. οἷον ὦπτεσομεῖν, προσπῆσαι μεῖζον. calũniari. Etym.
Ἐπιστοιβάζω. infero, cumulo,
Ἐπιστολάδην. ornatè, ordinatè.
Ἐπιστολεύς. έως. ὁ. tabellarius, præfectus classis, ulcarius q ad classem dimittitur in nauarchi locum, ὁ ἐπὶ τῇ σάλπιγγι πλάδιχος τοῦ ναυάρχου. Pol.
Ἐπιστολή. ῆς. ἡ. epistola, iussum, mandatum.
Ἐπιστόλιον. ὰ. τὸ. parua epistola.
Ἐπισομίζω. μ. ίσω. π. ικα. cõtineo, suffreno, os impedio uel obturo, reprimo, ueto. Lucian. Calumnia. ὅπως τὸν προέχοντα ἐπισομιεῖ. quo pacto currẽtem moretur uel intercludat. Item facio dare,

dare, silentiũ impono, ad infantiã redigo. Acc.
Ἐπισόμιον. æramentum quo ora saliẽtium obturantur & laxantur cum opus est: & quando manu ducitur uertibulum illud pertusum, quod admittit uel arcet aquã, pro ut hoc aut illo modo uersatur. Dicitur etiam quasi oris obturaculum. Hoc ad hauriendum ad quotidianum usum ulnum in hypogæis utimur, fontẽ appellantes. Cæl. lib. 16. cap. 46. & Bud. in Annot.
Ἐπισονχίζω. suspiro.
Ἐπισραβής. uehiculi genus.
Ἐπισρατεύω. in expeditionem eo, exercitum duco. Actiu. datiuo.
Ἐπισραφής. ὸ. ἡ. diligens, industrius, & aptus adimperãdum. sic enim reddo uerba Ammonij, ὡδιμελὴς γὰρ πθοστακλινὴς distinguitur apud eundem ab ὐσραφής.
Ἐπισραφής. ὸ. ἡ. diligens, industrius, & aptus adimperãdum. sic enim reddo uerba Ammonij, ὡδιμελὴς γὰρ πθοστακλινὴς distinguitur apud eundem ab ὐσραφής.
Ἐπισρεπτός. ὸ. ὁ. elegans.
Ἐπισρέφεια. sagacitas, industria, solertia.
Ἐπισρεφίσφος. ὸ ὁ peruersior.
Ἐπισρεφέως. accuratè, fraudulenter, obliquè, uehementer. Herodot.
Ἐπισρεφής. industrius.
Ἐπισρέφομαι. μ. ἐψομαι. π. εμαι. curam facio, curam gero, solers sum, conuertor, ut ἐπισραφεὶς ἐς κλινίαν ὑῶν τὸν ἀξιόχεα. hoc est, conuersus ui deo Cliniam Axiochi filium. Item ἐπισρέφω ἔσφορν cum omnium oculos in me conuerto. Depon. Genit.
Ἐπισρέφω. μ. ἐψω. π. εφα. cõuerto, attentum reddo, reſpicio, inuado. Accus.
Ἐπισρεφῶς, ἐπισραμμένως. accurate, magna cum attentione. Aeschyn. ὅλως τὸ μάλα ἐπισρεφῶς τὸ ῥᾳθυμικῶς.
Ἐπισρόγγυλος. ὸ. ὁ. rotundus.
Ἐπισροφάδην. cõuersim, nunc in unam partem, nunc in aliam, studioſè, strenuè. Sic Rhetores. Etymol.
Ἐπισροφεύς. ἐῶ. ὁ. uertebra quæ unà cum collo circumagitur, prima scilicet, quam Hippocrates dentem uocat.
Ἐπισροφή. ῆς. ἡ. cura, consideratio, aduertentia, conuersio, coërcitio, turbatio, uortex. Vide ἐπιφορά. Epistrophe figura, apud Iul. Rufin. Latine dicitur Reuersio, fit autem (inquit) cum in eadem uerba plures sententiæ desinunt, ut: Si curtatus inæquali tonsore capillos Occurri, rides: si forte subucula pexæ Trita subest tunicæ, uel si toga dissidet impar, Rides. Hanc tamẽ ἐπιφορὰν uocat Rutilius Lup. lib. 1. ubi de schematib. διανοίας. agit. Ἐπισροφὴ φάλαγγος, uide in Appẽdice Lexici de uocabulis militaribus.
Ἐπισροφίδες. ῶν. capilli crispi, cincinni intorti.
Ἐπίσροφος. ὸ. ὁ. conuersatiuus.

Ἐπισροφώσι. superueniunt.
Ἐπισύλιον. ὸ. τὸ. epistylium, trabs quæ super columnas ponitur.
Ἐπίσω. scias.
Ἐπισώθη. persuasus est, certus factus est.
Ἐπισυλλέγω. congrego, cogo.
Ἐπισύλληψις. ῖῶ. ἡ. superfœtatio.
Ἐπισυμβαῖνον. τὸ. quod contigit.
Ἐπισυμβαίνω. accedo.
Ἐπισωμάγω. cogo, congrego.
Ἐπισωμαγωγή. ῆς. ἡ. aggregatio, συμφονία apud Apostolum.
Ἐπισυναλοιφή. figura dictionis cum duæ syllabæ remanentibus ijsdem literis in unam conglutinantur, contraria διαιρέσει, ut æripedem ceruam pro aëripedem. Inter hanc & συναλοιφὴν hoc interest, quod συναλοιφὴ proprie sit cũ duabus concurrentibus uocalibus, prior quasi deleatur ac absorbeatur syllaba, ut Carthag' Italiam, pro Carthago.
Ἐπισωμάσσω. μ. άξω. π. αφα. coapto, coniungo.
Ἐπισωμβολωμι. μ. ώσω. τ. ωκα. simul cresco.
Ἐπισωρεῤῥέοντες. confluentes.
Ἐπισωρεύομαι. conuenire.
Ἐπισωρούντων. οἱ. superuenientes.
Ἐπισωρεύω. cumulo, coniuro, decurio, conscribo.
Ἐπισωρεύω. congrego.
Ἐπισωρίζων. ὰν. ὸν. qui insurrexit contra aliquem.
Ἐπισωρτάζων. ὰ. connectens.
Ἐπισυρίζω. clamo, more gruum uocifero.
Ἐπίσυρμα. ατος. τὸ. uestigiũ totius corporis tractim sese agentis, hoc est reptantis.
Ἐπισύρομαι. ὸ. ἑφέλκομαι καὶ ἐπισπῶμαι, περικυλινδέομαι. perlicio, ascisco. Budæus in Comment.
Ἐπισυῤῥέοντες. οἱ. retro gradientes.
Ἐπισύρω. μ. υσῶ. π. υκα. attraho, sursum traho, exactim duco, strictim traho. Hippoc. de equo morbo laborante, καὶ πθαπατῶν ἐπισύρει τὸν ὄνυχα. id est, ingreditur ungula non sublata. Item subsanno, rideo. Apud oratores aliter usurpatur, Vnde apud Demosth. & Lys. ὦπισύροντες τὰ πράγματα dicuntur ambage uerborum qua de re agitur implicantes, quasique rem in longum tractim ducentes, cardinem causæ non attingentes, iudicum mentes aliò atque aliò trahentes, multa commemorando ad rem nihil pertinentia. Ἐπισεσυρμένον etiã dicitur malè coagmentatum, dissolutũ, laxum & incompactile, & uelut hiulcum. Vnde Lucian. γράμματα ἐπισεσυρμένα uocat literas hi-

ulcas, tractim ductas ab homine celeriter scribente. Et ὥστε σπουδαιότερον τὸ ποιεῖν, ἀντὶ τοῦ μὴ ἀκριβῶς, quasi tractim & languidè. Significat etiam dissolutè, incōditè, incompositè, remissè, sensim. Bud. Com.

Ἐπισύστασις. ιος. ἡ. incursus, instantia, arcana pactio, & factiosa factio, multitudo seu turba denuò concitata. ἡ δὲ ὧν πρόθεσις τὴν ὧν ὅλως τὸ ῥ ὧν διόρθωσιν σημαίνει ἔστιν ἣν ἡ ὧν ὅλως τοῦ ῥ ἐπανόρθωσις. rebellio, concitatio secundò facta. Etym.

Ἐπιφαίσιον. υ. ὸ. astrigmētum aut uinculū quod corpo manus immissum obligatur. Plutar. ἐπὶ σφαίρας περιδεῖσθαι χεῖρας.

Ἐπισφαλής. ἐ⊙. ὁ. ἡ periculosus, instabilis.

Ἐπισφάλλω. decipio. Accus.

Ἐπισφάλως. cum periculo, periculosè.

Ἐπίσφατ⊙. culpandus, abiectus. πλεονασμῷ τοῦ σ. Etym.

Ἐπισφάζω. μ. ἀξω. ω. αχα. immolo, interficio. Actiu. accus.

Ἐπισφελίτης. υ. ὁ. remex, ὁ θρανίτης, ἀσφέλας.

Ἐπισφίγγω. insuper perstringo.

Ἐπισφλής, pro ἐπισφαλής.

Ἐπισφορά. munera.

Ἐπισφραγίζω. μ. ίσω. π. ικα. insignio, sigillo, &c. βαιόω. Actiuum, accus.

Ἐπισφραγιστής. obsignator, q sigillū literis addit.

Ἐπισφύρι⊙. ocreatus.

Ἐπισφύριον. υ. ὸ. fibula ocrearum, subligaculū.

Ἐπισχεδόν. propè.

Ἐπισχορῶ. poeticè deinceps, ordine.

Ἐπισχεσίγ. ης. ἡ. occasio, mora, prætextus.

Ἐπίσχεσις. ι⊙. ἡ. uetatio, prohibitio, segnities, retractatio, repressio.

Ἐπισχέω. μ. ήσω. π. υκα. contineo, cōpesco. Accu. Itē collino, & in aliquem diri go, uide ἐπισχόμενος.

Ἐπισχηματίζω. effingo, cōpono.

Ἐπισκιάζω. obumbro.

Ἐπισχίδιον. cuneoli ferrei.

Ἐπίσχιον. υ. ὸ. aqualiculus, abdomen.

Ἐπισχόμενος. ὁ. apud Homer. Odyss. χ pro collimans, & uelut ad scopum dirigens: Item corripiens, intercipiens. Eust. in Odyss.

Ἐπισχυρίζομαι. adnitor.

Ἐπισχυρίζω. μ. ίσω. π. υκα. fortifico. Accus.

Ἐπίσχυρ⊙. adiutor.

Ἐπισχύω. μ. ύσω. π. υκα. inualesco.

Ἐπίσχω. pro ἐπέχω. μ. ήσω. ω. κκα. detineo, hæreo. retineo, compesco, inhibeo. Accus.

Ἐπισχών. ὁ. immoratus, expectans, abstinens.

Ἐπισωμότροφ. corpulentius, crassius.

Ἐπισωρεύω. μ. εύσω. π. ευκα. cumulo. Accus.

Ἐπίσωτρον. υ. ὸ. ferrum cingens rotas. Cæl. lib. 15. capite 10. κανθός, ab ἐπὶ & σῶ, ὸ ὄρμῶ, uel à σώζω, σωσικοὶ γὰρ ἅμα ἔσω τε ἐκφερέμενοι ἐσίμ οἱ κανθοί. Eust. Iliad. ε.

Ἐπισωφροσύν. temperantia, prudentia.

Ἐπισταγή. ῆς. ἡ. imperium, iussum.

Ἐπίσταγμα. ῶς. ὸ. subsidiaria cohors. Est etiā iussum, imperium. Exercitus octies mille uiros capiens, & ducentos ac duos, ut habetur in appendice lexici de uocabulis militaribus, & paulo inferius ἐπίταγμα exponitur pro numero equitum quater mille, & ss. ubi erratū puto in arithmeticis notis.

Ἐπισταγματικός. ὴ. ὸ. appositiuus.

Ἐπίστασις. quæ citra contineantur. & opponitur ἐπέκτασις. Aristot. de sensu, ᾧ ἅμα ἐπέκτασις ᾧ τῷ ἐπίτασις.

Ἐπιστάτ⊙. amator.

Ἐπισταθμεύω. τὰ ὦτα. infarcio aureis.

Ἐπιστάτης. ῆς⊙. ὁ. præses.

Ἐπιστακλικῶς. imperiosè.

Ἐπίστακοι. triarij & subsidiarij milites.

Ἐπισταλαπωρέω. μ. ήσω. π. ηκα. laboro, fummisser. Neutrum.

Ἐπίταλον. diuturnum.

Ἐπιστάξ. breuiter.

Ἐπίταξις. ι⊙. ἡ. iussum, imperiū, præscriptum.

Ἐπισταράττομαι. perturbor.

Ἐπισταράττω. confundo, interturbo.

Ἐπιστασεὶς. ίδης. ἡ. nauis actuaria.

Ἐπιστάξοδος. υ. ὁ. adiutor, robustus, commilito.

Ἐπισταρχιμισπάσιον, φιλάσιον.

Ἐπίτασις. ι⊙. ἡ. intentio, uehementia, exaggeratio, processusq; turbarum, & totius erroris (ut ita dixerim) modus.

Ἐπισταλικός. υ. ὁ. intentiuus.

Ἐπιστάτομαι. subditus sum alicuius ditioni & potestati. & οἱ ἐπισταγμένοι, triarij.

Ἐπισταπόμην⊙. subditus, cui imperia accipere necesse est.

Ἐπιστάω. τ. ἀξω. π. αχα. appono. Itē iubeo, pro potestate iubeo, statuo, impono, cogo. Aristot. Pol. 4. Bud. Com.

Ἐπίσταυρον. robustum.

Ἐπισταφικός. ὁ. sepulchralis & certamina quædam ἐπισταφικὰ curabat apud Athenienses πολέμαρχος, in quibus iuuenes cupiditate quadam gloriæ moti incitabantur ad rem bellicam & mortis contemptum.

Ἐπιστάφι⊙. υ. ὁ. feralis, sepulchralis. ἐπισάφιος λόγ⊙. qui habetur in sepultura alicuius.

Ἐπισταχυόμεν⊙. πνεύματι, urgens uentum. (accus.

Ἐπισταχύω. accelero, maturo.

Ἐπίστεινω. μ. γῶ. π. ακα. intēdo, id est augeo. Actiu.

Ἐπιστήσομαι.

Ἐπιστήσομαι. interdū actiuè significat id quod ἐπιτειχίζω, interdū passiue accipitur, Thucyd. ἐπιστεσχισμένον, quod contra alios munitum est. Bud. Com.

Ἐπιστήχίζω. μ. ίσω. π. ικα. murū addo, oppono & obijcio tanquam murum quendam, muro cingo, obstruo, intersepio & concludo.

Ἐπιστέχισμα. ώος. ὸ. & ἐπιστέχισμός. propugnaculū, munitio, castellū, & opus ad oppugnationem factum.

Ἐπιτελέωσις. augmentum.

Ἐπιτελέω. μ. έσω. π. εκα. perficio, soluo, obeo, perfungor. Xenoph. καὶ ὅπως ἐκ τῶν τὰ νόμιμα ἐπιτελοῖτο. Lucian. ἀλθόν τινα ἄνδρα τοῦ βασιλέως ἐπιτελῶν. Item edo, exhibeo, Iuliano ὑπὲρ ἀργ. Item perago, celebro, ut ἑορτὴν ἐπιτελεῖται τοῦ θεοῦ. ἐπιτελεῖν τὰς εὐχάς. est uoti damnare, preces ratas facere: quod etiam ἐπιτελὲς ποιεῖν dicitur. Thucyd. ἐξ ὧν φιλεῖ μυσθὸν ἐπιτελὲς γίγνεσθαι. Bud. Com.

Ἐπιτελέωμα. ultima postrema, qua priores omnes ratæ fiant.

Ἐπίτελής. έος. auctus, perfectus. Herod. γ. οὐδὲ πρὸ ἄρα ἐπιτελέα. τοῦτο γενέσθαι. Et ἐπιτελέσας ἑκατόμβας, Iliados α. Vnde ἐπιτελής. ἡ. matura uiro. Et ἐπιτελεῖς νόησαι. apud Polyb. pro inuentis & cogitatis, quæ irrita non euadunt. Bud. Com.

Ἐπιτέλλω. μ. ελῶ. π. αλκα. orior, diciturq; ppriè de sideribus quæ paulò ante solis ortum apparent, teste Moschop. Item iubeo, committo.

Ἐπιτέμνω. abbrevio, cōscindo, quare τέμνω Acc.

Ἐπίτεξ. κος. ἡ. mulier uicina parrui, parturiens.

Ἐπιτερπνός. έ⊙. ὁ. ἡ. uoluptarius, uoluptatibus deditus.

Ἐπιτέρπω. oblecto.

Ἐπιτέρπως. alaciter.

Ἐπιτεταγμένοι. οἱ. triarij, subsidiarij. Plutarch. Bud. Com.

Ἐπίτδυγμα. ἄθος. ὸ. lucrum quod accedit.

Ἐπιτεχνάομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. machinor.

Ἐπιτέχνησις. ι⊙. ἡ. adinuentio.

Ἐπιτήδεια. τὰ. res uictui necessariæ.

Ἐπιτήδειος. υ. ὴ. idoneus, focius, necessarius, cōmodus, amicus, expediens, utilis.

Ἐπιτηδειότης. ητ⊙. ἡ. aptitudo.

Ἐπιτηδέως. necessario.

Ἐπιτηδές. studiosè, de industria, data opera, ex composito. Item commodè, apte. Hom. Ili. α. θοὸς ἐρέτας ὠδίτησδε ἀγείρομεν, Apte legamus remiges, id est aptos & idoneos, aduerbiū pro nomine.

Ἐπιτήδευμα. ἄθος. ὸ. studium, exercitium, mores, institutum uitæ, officium, uiuendi ratio. Item institutum, id est ius non scriptum, quod tamē certum est, & magnum authorem habet. uide τέχνη apud Ammonium.

Ἐπιτηδεύματα τὰ. officia.

Ἐπιτήδευσις. ι⊙. ἡ. ὧν τήδευμα. Huius diuisiōnē ac descriptionē habens apud Magnū Olympiodorū praxi. 13. cōmentariorū in Gorg. Plat.

Ἐπίτηδευτὴ πρόφασις. excusatio affectata, ac data opera quæsita.

Ἐπιτηδεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. exerceo, do operā, instituo, sector, studeo, comminiscor, studiosè curo, affecto. Accus.

Ἐπιτήδης. έ⊙. ὁ. ἡ. aptus, accommodus.

Ἐπιτήθη. ης. ἡ. patris aut matris auia siue materterā. Vide τήθη, apud Ammonium.

Ἐπιτηρέω. μ. ήσω. π. ηκα. obseruo, molior.

Ἐπιτίθεμαι. μ. ήθεμαι. ω. θμαι. immineo, insidior, ὠλιγάρῳ, ὠδιθυλεύω. Diodor. ὅπως ἀπαρασκεύοις τοῖς μακεδόσιν ἐπίθωνται. Item molior res nouas & conspiro, affecto, ut τυραννίδι ὠλιτίθεσθαι, tyrannidem affectare, rerū summæ imminere. Aristot. Item toto pectore incumbo, summo studio intentus sum, deditusq;. Synes. ἐπιθυμέμφος τοῖς θεατροσοφισταῖς, Addictus spectaculis. Et incumbo, id est insto, aduento. Gaza ex Cicerone, ὠδιθυμμάχῳ γήρως. Item irruo, ἐμπίπτω, Isocrat. Accipitur etiā pro mandare & iniungere prouinciā. Athen. ὅς καὶ ἀπεθανάτισεν ὅτι ὠπνησεν ὠδιθεὶς ὡς τοῖς οἰκείοις ὠδιμάχεσθαι αὐτοῦ τοῦ μνήματος πάσης. Bud. Com.

Ἐπιτίθημι. μ. ήσω. ω. θηκα. impono. Sed uarius usus est huius uerbi, ut ὠδιτίθημι τινὶ ὠδισοβουλίαν, Do epistolam amico reddendam. Et ὠδιτίθημι τὸ τέλ⊙. finem impono. Interdū addo, ὠδιβάλλω. Alicarn. ὠδιτίθησι τὰ τοῖς τῶν σύγκειται. Interdum irrogo, impingo, ut ὠδιτίθημί μίζοι τῇ δίκῃ, τίμημα, ζημίαν. Interdum obligo, κατασημαίνομαι, ut ὠδιτίθημι σφραγίδα τῇ θύρᾳ. Et ἐπιτίθημι τὴν θύραν, ianuam obdo, ἐπιβάλλω, quasi allido. Bud. ibidem.

Ἐπίτιθι⊙. υ. ὸ. infans adhuc lactens. Malim ἐπίτιθι⊙. ut infrà.

Ἐπιτιμᾶσθαι. est τῇ ζημίᾳ τῶν ἀνίων ἐπιτείνειν, ut ἐπιζημιᾶσθαι & ὑπερζημιᾶσθαι, id est pretiū alicuius rei augere, Demost. πρὸς φορμ. Item secundo loco censum agere uel æstimare. Bud. Com.

Ἐπιζημιάω. μ. ήσω. ω. ηκα. idem quod ἐπιτιμᾶσθαι. Aliquando increpo, obiurgo, tam de hominibus quàm de rebus dictum, cum datiuo & accusatiuo. Aristoteles & Isocrates, ac Budæus ibidem.

Ἐπιζημή, pro ἐπιζημή.

Ἐπιτίμημα. ὸ. inclamatio. ἐπιζημήματα, existimationes.

Ἐπιτίμησις.ιῶν.ἡ.increpatio, & libera quædam inclamatio & obiurgatio, quæ appetenti aliquid præter rationem terrorẽ incutit ad frangendum appetitionem.ac impetum reprimendum.Et ἐπιτιμήσεις,τὰ ἐπιλήμματα. Vide ἐπίπληξις.Epitimesis (inquit Iul.Rufinian.)Latine dicitur obiurgatio. Est autem figura, cum aduersariũ ijsdem uerbis, quibus ab eo lacessiti sumus, percutimus, ut in illo: Quis deus in fraudem,quæ dura potentia nostra.Vbi hic Iuno, quia scilicet Venus dixerat: Si nulla est regio,Teucris quam det tua coniunx Dura.

Ἐπιλήμτης.δ.ὁ.increpator.

Ἐπιλημτικὸς.δ.δ.increpatorius.

Ἐπιλήμτωρ.uindex,adiutor.

Ἐπιλημία.est status ciuis iustus atq; integer,status integritas,honor.Opponitur τῇ ἀζημίᾳ.

Ἐπιτίμιον.ν.τὸ.multa,pœna, præmiũ. Vide Am.

Ἐπιτίμιος.honorabilis.uide Ammonium.

Ἐπίλημον.τὸ.uide Ammonium.

Ἐπιτήδεια.edenda capere.

Ἐπήμερος.α.ὁ.diues,idoneus,aptus,puniens.

Ἐπήμερα χρήματα. quæ in iuris legumq; præsidio sunt contrà ἄτιμα, in quæ cuiuis uolenti inuadere licitum est, eáq; diripere. Ἐπίτιμος αὐθέντης qui est integra conditione & fama, nulla ignominia præditus,hoc est,integri nominis.Bud.Com. Ammonius distinguit inter ἐπίτιμος & ἐπιτίμιος.

Ἐπιτμήγω.incidere,festinare.

Ἔπιτνον.implebant.

Ἐπιδωτός.simul,eodem, ὁμοῦ, ἐς τὸν αὐτὸν τόπον.

Ἐπίτοκος.α.ὁ.ἡ.ἐπίτεξ,partui propinqua, sub tẽpus partus existens.Cæl.lib.12.cap.13.

Ἐπιβολή.ῆς.ἡ. ortus siderũ, tempus illud cũ post solis occasum sidera apparẽt, ἡ φανέρωσις τῶν ἄστρων τὰ τὴν νύκτιν τὴν ἁλιακήν.

Ἐπιβουλᾶσαι.insidiari.

Ἐπιβολή.ῆς.ἡ.breuitas,abbreuiatio, cõpendium, ὡς ἐπιβολῇ, breuiter, paucis, usurpatur à Cicerone in epistolis ad Atticum. Vide in Chiliad. Erasmi.

Ἐπίτομος.α.ὁ.attẽdo, onis,neruus ut Gaza uertit apud Aristot. sed uide ne in eo sensu legẽdum sit ἐπίτονος,cõpendiarius, breuis,circuncisus.

Ἐπιδῦν.accedite,Aristoph.

Ἐπιτόνιον.α.inculum.

Ἐπίτονος.α.ὁ.ligamen, quod antemnas malo alligat.Item quoduis ligamentum.

Ἐπιτοξάζομαι.in aliquem arcũ tendo & collimo

Ἐπιτοπίζω.incolo.

Ἐπιδοσδῶν,ηοῦ ἐφ' ὅσον.catenus,quoad.

Ἐπιτραγέαι.οῖ. epitrageæ pisces, apud Aristotel. Gaza Græcam uocem relinquit.

Ἐπίτραγοι.ὁ.uermes uitibus infesti.

Ἐπιτραγῳδεῖν. tragicè aliquid enarrare, hoc est, cum amplificatione & commiseratione,Theophrasto de Plant.Sed ponitur pro admirationẽ ciere, uel ita narrare,ut in admirationem euadere rem uelimus, quod etiam ἐπιτραγῳδεῖν dicitur.Bud.Com.

Ἐπιτραγωδιόμενος.decantatus.

Ἐπιτραπέζια δυγήματα.τὰ. quæ fiunt in mẽsa narrationes.

Ἐπιτραπεζίδιος.parasitus.

Ἐπιτραπέζωματα.τὰ. cibi in mensa appositi,fercula, Plato Comicus pro bellarijs seu secundis mensis usus est uocabulo.

Ἐπιτραχήλιος.monile.

Ἐπιτρέπω.μι.ἐνῶ.πω.ἀφα.committo,id est curo trado,concedo,tutelam gero. Vnde ὠῇρεθὲν τοῖς οἰκείοις.est rem arbitrio amicorum permittere,hoc est in amicorum arbitrium compromittere,cõpromissum facere.Et οὐδενὶ ὠῇρεθὲν, nullius arbitrio rem permittere. Ἐπιτρέπῳ igitur est compromissum pacisci,hoc est unum, uel plures causæ disceptatores facere,alioqui iurisdictionem eius rei non habentes. Dicimus autem ἐπιτρέπω σοι τόδε τὸ πρᾶγμα uel ἐπιτρέπω σε τόδε τὸ πρᾶγμα.Et passiue ἐπιτρέπομαι τῷδε τὰ δίκαια, arbitrium eius rei mihi delatum est.Bud.Com. ἐπιτρεπῷ τύχῃ,fortunæ adscribero.

Ἐπιτρέχω.accurro, incursionem facio.Datiuo.

Ἐπιτρέφομαι.&

Ἐπιτρίβω.μι.ψω.π.ιφα.ἀφανίζω,tero, comminuo,conficio,infero.Aristoph.ἐπιτρίβω πολλὰς,ὡς τὰς μάσας ἀφανίζων uerbera ac colaphos multos impingit.

Ἐπιτριαρχῆσαι. munus triearchi complere.

Ἐπιτριετὴς ἀρχυμα.ατος.τὸ. tempus quo quis triennem regit.Bud.Com.

Ἐπίτριμμα.ατος.τὸ.fricatio. Item πανούργημα, scelus,capitur & pro scelesto & impostore.

Ἐπίτριμοι.conferti,alij post alios.

Ἐπίτριπος.α.ὁ.dignus conteri.

Ἐπιτριπότατος.α.ὁ. perditissimus.

Ἐπίτριτος.α.ὁ. sesquitertia.

Ἐπίτροπόω.ῶ.ex cõmisso,nõ sponte,festinanter.

Ἐπιτροπεία.ας.ἡ tutela.

Ἐπιτροπεῖα.ας.ἡ.ditio.

Ἐπιτροπτύω.μι δύσω.πω.δυκα.procuro, ἐπιβὰς πομαι & procuratorem siue tutorẽ ago. Neut. cum genitiuo construitur & accusatiuo.

Ἐπιτροπή.ῆς.ἡ.curatio,procuratio,tutela,compromissum. Estq; schema διανοίας Rutilio, quod fieri solet cum alicui rei uehementer cõfidimus, & nostro iure iudicibus largitur, ut quemadmodum uidetur illis constituant atq; ei parcamus,hoc est,referente Rufiniano cum figuratè cõcedimus, quod uult quis faciat.Sic Virgilius Aeneidos 4. Ifequere Italiã uentis, pete regna per undas,uide ἐπικοπή.

Ἐπιτροχάζω.recentiores utuntur pro ὑποτροπιάζω.

Ἐπίτροπος.ου.ὁ.commissarius,procurator,præfectus domus. Est & magistratus ac dignitatis nomen apud Athenienses.

Ἐπιτροχάδην,& ἐπιτροχάδην,succinctè,maturè,summatim,uelociter.

Ἐπιβοργασμός.δ.ὁ.percursio. Apud Rhoman. Aquilã hæc figura differt à coaceruatione: quod cum illa res uniuersas pluresue in eundem locum confert, hæc distantia plura inter se percurrens,uelocitate ipsa circumponit,ut si uelis dicere: Cæsar in Italiam euolauit, Corfinium dimidio delectam ceperat, urbe potiebatur. Pompeium persequebatur.

Ἐπίτροχος.α.ὁ.uelox,uolubilis.

Ἐπιτρύζω.admurmuro.

Ἐπιτυγχάνω.offendo,conuenio,id est, congredior,incido in aliquẽ. Item potior,fruor,consequor, τὸ καθορθῶ,assequor quod petieram & tentaueram, cui opponitur ἀτυγχάνω. Vnde ἐπιτυγχανόμενον πρᾶγμα,τὸ καθορθούμενον, & quod successit, & ex animi sententia euenit. Neutrum cum genitiuo & datiuo. Budæus in Comment.

Ἐπιτυμβίδιος.α.ὁ.sepulchralis.

Ἐπιτυμβίδιαι.αἱ.galeritæ aues, quasi τύμβου ἐπὶ κεφαλῆς ἔχουσαι. Habent enim cristam instar sepulchri in capite.

Ἐπιτύφετρ. comburitur. Et ἐπιτυφῆ.accendatur, ardeat.

Ἐπιτυχής.ἐος.ὁ.ἡ.uoti compos.

Ἐπιτυχία.ας.ἡ.fruitio,consecutio.

Ἐπιτυχόντες.οἱ.humiles,id est uiles, ἀδιτελεῖς.

Ἐπιτυχῶς.uulgariter.

Ἐπιτωθάζω.adulor,derideo,subsanno.

Ἐπιφαύσομαι.μ.σομαι.π.αμαι. appareo, emergo, erumpo,in lucem emergo.Depon.datiuo.

Ἐπιφαύνω.μ.αυῶ.π.ανα. ostendo, illustro, præmefero.

Ἐπιφάνεια.ας.ἡ.superficies,aduentus, apparitio, excellentia,miraculum.

Ἐπιφανής.ἐος.ὁ.ἡ, illustris, excellens, ἐπιφανῆ ποιῶ.illustro.as.

Ἐπίφασις.ἡ.manifestatio,demonstratio.

Ἐπιφάντης.ὁ.lucifer.

Ἐπίφατος.ὁ.qui male audit, de quo mala narrãtur,apud Sophoclem,infamis,ἐπὶ enim interdum contrarietatem quandam notat.

Ἐπιφαύσῃ.illuminabit,illucescet,orietur. Paul, Ephes.

Ἐπιφαύσκω.orior,luceo.

Ἐπιφέρομαι. superinferor, subsequor. Item importo,ut τῇ ἐπιορκίᾳ ἐπενεγκάμενος, admissi periurij piaculum importans, Demosth. κατ' ἀξιεῖς. Item profero, promo, ut ἐπιφερόμενος τὸ βιβλίον.Herodia. & Lys. τῇ ἐμῇ μητρὶ ἔλαβον ὀλίγα ἐπιφερομένῃ. Que nullã dotem attulit.Item cũ impetu feror & irruo,Xenoph. & Synes.Bud. Com.

Ἐπιφέρω, & Attice πιφορῶ, infero, & τὸ ἐπάγω: Demosth.ἐπιφέρων αὐτῷ ψευδῆ.falsum crimen obijciens, criminationem falsam impinges. Est & allego, affero, & ἐπιφέρω ἡδονὴν & λύπην. Item fero, ut τὸν θυμὸν ἐπὶ τὴν αὐδοκίαν ἐπιφέρεσι. Aristot. hoc est irã in fortitudinem transferunt.

Ἐπιφημιστής.acclamans, applaudens, ominans. Accusatiuo.

Ἐπιφημίζομαι.malè ominor.

Ἐπιφημίζω.μ.ίσω.π.ικα.laudo,celebro,cõsecro.

Ἐπιφήμισμα τὸ.fauor.

Ἐπιφθέγγομαι.acclamo,adsono.

Ἐπίφθιμος.α.ὁ.ἡ.fortis.

Ἐπίφθονος.α.ὁ.ἡ.inuidus,inuidiosus,inuidiæ obnoxius. ὁ ὕπ' ἄλλων δυσδαιμονίας χάριν φθονούμενος. Aliquando admirandus, Eras. interprete.

Ἐπιφθόνως.inuidiosè.

Ἐπιφθίζω.ψιθυρίζω.stridо, tacitè cano.

Ἐπιφί.apud Aegyptios mẽsis Iulius, Theo.teste.

Ἐπιφλέγω.μ.ξω.π.χα.comburo,incendo.

Ἐπιφλόγισμα.τὸς.τὸ. inflãmatio,rubor, differt à φλεγμονή, qua fit cum tumore & αὐλατυπία & dolore,ἐπιφλὸξ uero citra ista consistit.

Ἐπιφλύω.nugari,conuiciari.

Ἐπίφοβος.α.ὁ.suspectus.

Ἐπιφοινίζας.ὁ.illustrans.

Ἐπιφοιτάω.adeo,consuetudinẽ habeo,frequenter eo,inuado,superuenio.

Ἐπιφοίτησις.accessus.

Ἐπιφορά.ᾶς.ἡ.impetus,impressio.Polyb.ἡ κατέχουσα τὴν ἐπιφορὰν τοῦ ἐχθροῦ. Est etiã τὸ περιστηθρυον τοῦ μιδοῦ,id est corollariũ. Item morbus oculorum ex inflammatione, quẽ & Plin. & Cic.in epistolis epiphoram uocant. Lachryma uulgò appellatur.Est enim impetus pituitę Bud.Com.Item impressio quæuis ac defluxus uiolentior in quamcũq; tandem corporis partem apud Medicos ἐπιφοραὶ appellantur. Epiphora (inquit Rutilius Lupus) est schema, quũ omnium sententiarũ unum atq; idem nouissimum uerbum ponitur. Huic eadem uidetur Epistrophe superius dicta. differtq; ab ἐπιβολῇ

quod in hac unũ uerbũ pluribus ſententijs ante (ponitur.
Ἐπιφορά. ἄς. allata tributa.
Ἐπιφορηθείς. ὁ. congeſtus.
Ἐπιφόρημα. ατος. illatio, irruptio. Et ὦ ἐπιφορήματα τὰ bellaria quæ poſt cœnã inferũtur, quecũq; poſt primum ferculorum miſſum apponuntur.
Ἐπίφορος ον, ου. eſt uentus ſecundus, qui & perferens dicitur, & φορὸς, ſiue ὄχιος. Vergil. Proſequitur ſurgens à puppi uentus euntes. Homerus ἴκμενον uocat, ἀφ' οὗ τὸ ἰκμάνιον. Ilia. α. τοῖσιν δ' ἴκμενον οὖρον ἴει ἑκάεργος ἀπόλλων. Ἐπίφορος etiam dicitur fœmina uterum ferens, id eſt, κυοφοροῦσα, Theophraſt. de Cauſ. 3. & Xenoph. κυνηγ. Significat item τὸν ὁρμιζόμενον ἔχοντα, & procliuem ad aliquid, ὄνος ἐπίφορος. Item ſimpliciter pronum, Hippocrat. Bud. Com.
Ἐπιφορτίζω. onus addo.
Ἐπίφραγμα. frænum.
Ἐπιφραδέστερος. breuius, diſertius.
Ἐπιφράζομαι. alloquor.
Ἐπιφραγέω. μ. άσω. π. ακα. deprehendo, intelligo, dico. Etym.
Ἐπίφραξις. εως. ἡ. obſtructus.
Ἐπιφράσσω. obſtruo, obturo.
Ἐπίφρενα. præcordia.
Ἐπιφρίς. motus ſuperficialis maris tempeſtate futura, & ſpuma quando incipit flare uentus.
Ἐπιφροσύνη. ης. ἡ. prudentia.
Ἐπίφρων. ονος. ὁ. ἡ. prudens.
Ἔπιφυλλις. ίδος. ἡ. botryunculus qui maioribus adhæret, ultimus in extremitate uitis, ſiue palmitis racemulus, cum alij racemi ſub folijs, hic ſupra folia naſcatur. Cælius libro quarto, cap. ſexto. Vide Chiliad. Eraſmi.
Ἐπιφυλλόκαρπος. ὁ ferens fructum in folijs.
Ἐπιφύομαι. inhæreo, incumbo, immineo, inuado, adorior. Datiuo. Bud. Com.
Ἐπίφυσις. ιος. ἡ. id quod agnaſcitur, & adhæret ad aliud.
Ἐπιφύσσω. intumeſco, inflo.
Ἐπιφωνέω. μ. ήσω. π. ηκα. inclamo, exclamo, acclamo. Neut. datiuo.
Ἐπιφώνημα. ατος. τὸ. acclamatio, exclamatio rei narraræ uel approbatę ſumma. Cælius libro. 12. cap. 59. Epiphonema, ſententia eſt (inquit Iul. Rufinianus) quæ in fine expoſitæ rei cum affectu enunciatur. Cicero in Verrinis: Non uitã liberam, ſed mortis celeritatem præcabantur.
Ἐπιχαίνω. inhio, irrideo.
Ἐπιχαιρεκακία. gaudium ex alienis malis.
Ἐπιχαιρεκακος. ὁ. ἡ. peruerſè gaudens.
Ἐπιχαίρω. lætor malis alienis, inſulto. Ammon.
Ἐπιχαλαζίω. inſtar grandinis irruo.

Ἐπιχαλκύδω. ſupermoliri.
Ἐπιχαλκίτης. armati, ὁπλίται.
Ἐπιχαράσσω. in æs incido, inſculpo.
Ἐπίχαρις. ιτος. ὁ ἡ. gratus, gratioſus, amabilis.
Ἐπιχαρίτως. gratioſè.
Ἐπιχάρμα. ατος. τὸ. riſus, irriſio, gratulatio.
Ἐπίχαρσις. ιος. ἡ. inſultatio.
Ἐπίχαρτος. ὁ. ἡ. de cuius infelicitate homines lætantur, irriſus. Plato Βαρβάροις ἐπίχαρτος γενόμενος.
Ἐπιχατός. indigens.
Ἐπιχθάλης ὁ. ἡ. de menſura non plena, ſed infra labra conſiſtente.
Ἐπιχειμάζω. hyberno.
Ἐπιχείρα. τὰ. præmia militiæ, retributio, authoramenta. τὰ κέρδη ἅτερ ἀπότινος κομιζόμενα ἔργου. uel etiam ſimpliciter quoduis præmiũ ſiue laboris merces. Plat. Polit. καὶ μὴν τὰ μίγιστα ἐπίχειρα ἀρετῆς, τὰ προσκείμενα ἆθλα ἀλλήλοις.
Ἐπιχειρέω. μ. ήσω. π. ηκα. conor, aggredior, adorior, peto. Thucyd. πῶς ἂν χειρίδια ἀσφαλέστατα ἐπιχειροῖ. Ab allorum petitionibus & aggreſſionibus tutiſſimi. Ita ὦν χρεὼ τοῖς πολεμίοις, pro ὧν πάθεμα. Et ὦν χερὸς καλὸν ὄργον, in manus ſumo, & aggredior. Eſt etiam argumentis aſtruo, & aliquid tueri conor & probare, quaſi aduerſari um peto argumẽtis & inuado. Et ὦν χειρίσμενα dicitur quod eſt argumẽtatione aſtructum. Datiuo. Bud. Com.
Ἐπιχείρημα. ατος. τὸ. conamen, aggreſſio, epicherema, hoc eſt ſyllogiſmus dialecticus.
Ἐπιχειρηματιώς. exercitatus in argumentationibus, & ſolers argumentator. Significat etiam hominem qui omnes petitiones athleticas & gladiatorias nouit, ſolertem in rebus & hominibus aggrediendis, qui etiam ἐγχειρητικὸς dicitur, Xenoph. Bud. Com.
Ἐπιχείρησις. ιος. ἡ. conatus, petitio & aggreſſio.
Ἐπιχειρήσας. ὁ. ἡ. tentator, aggreſſor operis.
Ἐπιχείρια. τὰ. præmia uictoriæ.
Ἐπιχειρονομοῦντες. qui ui & manibus pro iuſtitia utuntur.
Ἐπίχειρος. ὁ. ἡ. promptus ad manus.
Ἐπιχειροτονέω. ſuffragor.
Ἐπιχέω. μ. εύσω. π. ευκα. & Ἐπιχεύω. infundo. Actiu. datiuo.
Ἐπίχθιος. ὁ. ἡ. indigus.
Ἐπιχθόνιος. ὁ. ἡ. terreſtris.
Ἐπιχιλίαδον. τὸ. χιλιοσόμ. milleſimum.
Ἐπιχίλιες. τὸ. imminutum. ἐλλιπές, pro ἐπιχιλίω
Ἐπιχλεύαζω. illudo,
Ἐπιχνοάζω. lanugine ueſtior Apollonius.
Ἐπίχνους. concretus, lanuginoſus.

Ἐπιχόα.

Ἐπιχόα. ἡ. affuſio, aſpergo.
Ἐπιχολός. ὁ. ὁ. iracundus.
Ἐπιχορηγέω. μ. ήσω. π. ηκα. præbeo. Accuſ.
Ἐπιχορήγημα. corollarium, legitimi & cõſtituti cibi. Ἐπιχορηγήματα uocantur etiam ea quæ poſtremo loco præbentur ſodalibus: ut τὰ ἐπιδιόμενα, quæ ultimo loco eduntur, & quæ ὕδη δεύτερίσματα, καὶ ἐπίσληπνα, καὶ ὦν φορήματα dicuntur, ut inquit Athenæus. Bud. Com.
Ἐπιχορηγία. ſubminiſtratio.
Ἐπιχραύω. inuado, irruo, grauo.
Ἐπιχρεμφθείς. inclinatus.
Ἐπίχρισμα. ατος. τὸ. circunlitio.
Ἐπίχρισα. medicamenta illitoria.
Ἐπίχρις. bracteatus, illitus.
Ἐπιχρίω. illinio.
Ἐπίχρυσος. aureus, inauratus.
Ἐπιχρώζω. μ. ώσω. π. ωκα. &
Ἐπιχρωματίζω. μ. ίσω. π. ικα. coloro.
Ἐπίχυσις. ιος. ἡ. libatio, infuſio.
Ἐπίχυτος. placentæ genus.
Ἐπίχυλος. ὁ. ὁ. aridus.
Ἐπιχωρασμός. ὁ. ὁ exaggeratio.
Ἐπιχωρέω. cedo, συμπαθῶ, ἀγαχωρέω.
Ἐπιχωρηγέω. ſuppedito.
Ἐπιχώρησις. ιος. ἡ. receſſus.
Ἐπιχωριάζομαι. frequens & uſitatus, patriuſque ſum. Ariſtotel. ὧν ὅσας γὰρ τῶν πολέων ὦν χωριάζετα, in quibus conſuetum eſt & patrium. Bud. Com.
Ἐπιχωριάζω. idem ſignificat. Polyb. ὅτως ὦν χωριάζῃ. Sic frequens & uſitatum eſt patriumque. Item morari & habitare aliquo in loco. Syncſ. ἡ. μῆν ἐπιχωριάζει, apud nos moratur & uerſatur. Accipitur & pro ad locum aliquẽ proficiſcor. Plato in Phæd. ἀσθενὲς πάνυ ἐπιχωριάζῃ τὰ νῦν ἀθλώσατε. Bud. Com.
Ἐπιχώριος. ſubduc, minue.
Ἐπιχώριος. ὁ. ἡ. indigena, uernaculus, Et ἐπιχώριον, quod regioni aut loco alicui peculiare & conſuetum eſt.
Ἐπιχῶσαι. aggerem cumulare.
Ἐπιψαύστιλλω. leuiter, tactim, ſtrictim.
Ἐπιψαύω. μ. αύσω. π. αυκα. attingo, primoribus digitis tango, ſtringo. Bud. Com.
Ἐπιψίχω. parentari, curare funus.
Ἐπιψακάζω. irroro, inſtillo.
Ἐπιψεύδομαι. affingo, mentior.
Ἐπιψηλαφάω. μ. ήσω. π. ηκα. contrecto.
Ἐπιψηφίζω. comprobo, calculum addo, decreto quippiam confirmo, hoc eſt, ἐπικυρῶ. & is qui de conſilij ſententia decretum facit, ὁ ἐπιψηφίσῃ dicitur. At ſuaſor legis, & lator rogationis γραφὴν appellatur, & ὁ εἰσηγούμενος. Plutarchus τὸν ἐπιψηφίζοντα uocauit eum qui Romæ ſententias ſenatorias rogabat, ſenatuſq; conſulta perſcribenda curabat. Bud. Cõ. ἐπιψηφίζω ἔτερον eſt teſtem eorum quæ dico aduoco. Plat. Gorg. μὴ ἕν σε νῦν μελέσθω ἐπιψηφίζοντός μου.
Ἐπίψιος. intero.
Ἐπίψογος. ὁ. ὁ. uituperabilis.
Ἐπιωγαί. clauſuræ in mari circa portus, ubi undæ frangitur.
Ἐπιών. νῆος. hoſtiliter inuadens.
Ἐπλεο, pro ἐπέλα. eras.
Ἔπλεω. fuit.
Ἔπλυ, pro ἐπέλα. eras.
Ἐπλημμυρέω. inundare.
Ἔπλω, pro ἐπέπλω. implebantur.
Ἐποβελία. fœnus, τόκος. ſexta pars mulctæ, quam accuſator reo dabat non conuicto.
Ἐποδόος. ὁ. ὁ. ſeſquioctauus tonus muſicus, & cũ octauam ſortis partem accipiebat fœnerator, ἐποδοῦ dicebatur.
Ἐπόγια. ſarcinæ, & onera nauis.
Ἐποιάω. ſequerentur, Odyſſ. ζ.
Ἐποικέω. cohabito.
Ἐποικοδομέω. exaggerare.
Ἐποικοδομεῶμαι. ſuperædificari.
Ἐποικοδόμησις. ιος. ἡ. exaggeratio.
Ἔποικος. aduena, incola, colonus, & is qui indigenis ſuperinducitur. Bud. in Annot. ὁ ἁπλῶς κατοικῶν ἐνίοτε πόλιν, καὶ ὁ ἐξελαθεὶς ὑπὸ τοῦ πρώτου ἀνέντος αὐτὸς ἐπελθὼν καὶ οἰκήσας.
Ἐποικτίσαμενος. ὁ. ὁ. miſerabiliter quæſtus.
Ἐποιμώζω. ploro.
Ἐποινία. commentum.
Ἐποίνιος. uino deditus.
Ἐποιχνέω. permeare, tranſire.
Ἐποίχομαι. percurro, texo. Depon. accuſ. hinc ἐποίχεο, inuadebat apud Homerum.
Ἐπόκελλω. μ. ελῶ. π. κα. impingo, irrumpo, appello. Accuſ.
Ἐπολίος. ὁ. auis nocturnæ ſpecies, Suid.
Ἐπολιοδαίνω. labor, eris.
Ἐπολοφύρομαι. defleo.
Ἔπομαι. μ. ἕψομαι. π. ἕμμαι. ſequor. Depon. dat.
Ἐπόμαχοι σφαλιῶται. inutiles ad pugnandum milites.
Ἐπομβρία. ας. ἡ. humiditas, imber, ὅταν ἐπάλληλοι ὄμβροι ὦσιν. Opponitur τῇ αὐομβρίᾳ, aſſidua pluuia & immodica, ἐπὶ enim auget.
Ἔπόμβριος. pluuius.
Ἔπόμενον δ' ἦν. ſequitur.
Ἐπομνύμι. peiero, deiero.

Ἐπομόω. μ. ώσω. π. ωκα. superiuro, adiuro, iusiurandum interpono. Accus.

Ἐπομφάλιον. ε. ὸ. supra umbilicum, umbo.

Ἐπονυδίζω. μ. ίσω. π. ικα. impropero. Accus.

Ἐπονείδισον. ε. exprobratio, quod obiectatur, ut uitium.

Ἐπονείδιος Θ. α. ὁ. ἥ. opprobriosus, reprehensibilis, contumelios us, probris obnoxius.

Ἐπονυδίσως. contumeliosè.

Ἐπονέω. laborabat.

Ἐπονομάζω. cognomino, nuncupo.

Ἐπόπτις. obserua, reuertere.

Ἐποποιία. ας. ἡ. uersuum contextus, carminum compositio, carmen. Suid. narrationem interpretatur heroico carmine complexã, & quæ fabulis caret.

Ἐποποιός. ὰ. ὁ. uersificator.

Ἐποπτεία. ας. ἡ. inspectio.

Ἐποπτεύω. μ. εύσω. π. ευκα. specto, sacras res inspicio, quod uerbum Theologi usurparunt. Itẽ pro ἐορτάζω. Aristophan. Ran. μάλαγ' ἐποπτεύειν δικῶ, ὅταν καθαρόσωμαι τοῦ ἁμαρτήματος. Bud. Com.

Ἐποπτήρ. specularius, Aristot. de Mundo. ἐποπτῆρας φρυτωρεῶν uocat custodes specularios, & excubitores qui faces obseruant.

Ἐπόπτης. ὰ. ὁ. censor, spectator, ὡς μελητὴς καὶ ἐφορος Θ, ut inquit Pollux, id est curator operis. Item rerum sacrarum arbiter. & plus est quàm μύστης. Grego. τίδ' οὖ ἔστοις ποθὲ ἱκεῖσι τῆ τελεσικλεῖ τοῦ τῶν μεγίστων ἐπόπτου; Bud. ibidem.

Ἐποπτικὰ. τὰ. dicebantur ultima initiorum ceremonia, neq; enim simul ut initiati erant, spectatum admittebantur: erant autem sacra sacratiora. Bud. ibidem.

Ἐπόπτομαι. uideo.

Ἐποπτύω. sibilo. Neut. absol.

Ἐπορβᾶτηρ. inuidet.

Ἐπόργυς. tutor, ἐπίτροπος Θ.

Ἐπωργάω. irascor, impetuosè feror.

Ἐπορχέω. irruo. Neut. datiuo iung.

Ἐπορθρίζειν. diluculo consurgere.

Ἐπόρκιον. periurium.

Ἐποχέδην. hostiliter insilire, accedere.

Ἐπόρσαν. committerent, Iliad. ν.

Ἔπος. εος. ὸ. uerbum, uersus, poëma. Ab ἔπειν, sicut sermo à sequẽdo. & ὡς ἔπος εἰπεῖν. ut paucis dicam, ut paucis perstringã, ut ita dicam.

Ἐπόχιον. ὸ. furculus, palmes. Hippocr.

Ἐπορώω. μ. ωσῶ. π. υκα. impello, excito. Accus.

Ἐποτρύνειν. prosternere.

Ἐπουλοῦν. ad cicatricem perducere.

Ἐπουλίς. ίδος Θ. ἡ. excrescentia gingiuæ inter dentes, uel paruus abscessus, inquit, Aegineta, cir-

ca gingiuas qui nisi solutus fuerit suppuratur.

Ἐπουλωτικά, uocantur medicamenta uel emplastra cicatricem inducentia.

Ἐπουραῖος. α. ὁ. ad caudam pertinens, Bianor Epigrammato graphus lib. 1. ἐπουραῖον σῆγμα uocat morsum caudalem, ut ita dicam, de lupis uel atorem persequentibus loquens.

Ἐπουράνιος Θ. α. ὁ. cœlestis.

Ἐπουρέω. mingo.

Ἐπουριάζω. ἀειλοξομεῖν τὰ πλοῖα ποιεῖ. Lucianus. Δεήσοῦ ποτὲ ποιησῆ ἄνεμος, καὶ ἐπουριάζοντος τὰ ἀκάτια. Vento obsecundante & aspirante. Bud. Com.

Ἐπουσίως. insiliente impetu facto.

Ἔπουρος Θ. piscis quidam.

Ἐπουρωδύω. inseparabile accidens, συμβεβηκὸς ἀχώριστον.

Ἐποφθαλμιάζω. respicio.

Ἐποφθαλμιάω. μ. άσω. π. ακα. inuideo. Item adnicto mulieri, & nictatiunculis liceor eius amorem, uel ægris oculis aspicio mulierem, ut sit translatio ab oculorum morbo ad morbũ animi, hominis amore capti, & oculos adijcientis mulieri, aut alij rei cuicunque magnopere concupitæ. Cicero uocat cupiditatis oculos adijcio. Neutr. datiuo.

Ἐποχέομαι. in equito, insideo, ἀδικάθημαι.

Ἐποχέω. μ. ήσω. π. ηκα. uecho. Actiu. accus.

Ἐποχετεία. ας. ἡ. irrigatio.

Ἐποχούω. ὸ ἐπαναβαίνω, ut animantia ineuntia & coëuntia. Bud. Com.

Ἐπωχή. ἧς. ἡ. epoche, assensus, retentio quam inuexit Pyrrho, commentus rationem, qua nihil percipi & cõprehẽdi posse diceret, de qua multis Hãmonius in cõmẽtarijs ad Aristot. Categ. Est etiã gradus planetarũ in zodiaco, Herm. in Plin. & Cælius lib. 1. cap. 15. Et ἐποχὴ τῶν ἐμμένων, suppressio mensium: cui cõtraria est ἀνοχὴ κάθαρσις apud Medicos. Est etiam ἐποχὴ remora, & impetus ruentis impedimentum, atq; inhibitio, quasiq; αἰθολική. Bud. Com.

Ἔποχος. instratum equi.

Ἔποχος. ὰ. ὁ. compos, insidens, idoneus equitatui, qui uehitur equo uel curru, & qui uehit. Bud. Com. sessor, μανίας ἔποχος λόγος, apud Eurip. ὁ μανικὸς, furiosa oratio.

Ἐποχούμενος Θ. Βασιλεύων Θ. pro uectore, sessore, Herodoto.

Ἐποχώτερος. stabilior.

Ἔποψ. οπος. ὁ. ἀλεκτρυὼν ἄγριος, upupa, spectator Vpupæ meminerũt Aristotel. & Aelianus. Vide in Chil. Erasmi. Epops cũ cygnis certat.

Ἐπόψιμος Θ. ὰ, ὁ. aspectabilis.

Ἐπόψομαι.

Ἐπόψομαι. uidebo.

Ἑπτά. septem.

Ἑπταβοδος. ὰ. ὁ. septem pellibus bubulis circunctus. Aiacis clypeum sic appellat Homer. Ponitur pro impenetrabili, & inuicto, ut θυμὸς ἑπταβοείης, Aristoph. Ran. Vide in Chiliadibus Erasmi.

Ἑπταγράμματον. ὸ. durum, iracundum.

Ἑπταέτης. septennis.

Ἑπτακαιδεκαέτης. septendecim annorum.

Ἑπταμηνιαῖος Θ. ὰ. ὁ. septimestris.

Ἑπτασώσιοι. septingenti.

Ἑπτατενικτος Θ. denso capillitio.

Ἑπταπλάσιος Θ. ὰ. ὁ. septuplus.

Ἑπτάπλοῦς. ὰ. aliqui plantaginẽ minorẽ uocãt.

Ἑπτάπλους Θ. ὰ. ὁ. septem habens latera.

Ἑπταπόδης. septem pedum.

Ἑπτάπυλος. ὰ. ὁ. ἡ. habens septem portas. Thebarum Bœoticarum epitheton, ad Aegyptiarum differentiam, quæ ἑκατόμπυλοι dicuntur.

Ἑπτάῤῥους Θ. ὰ. ὁ. septemfluus.

Ἑπτάς. άδος Θ. ἡ. numerus septenarius.

Ἑπτάσομος Θ. ἑπτάπτυλος Θ.

Ἑπτάτονος Θ. septem fidibus constans.

Ἑπτάφθογγος. ὰ. septem neruos habens: aut si fistula, foramina septem.

Ἑπτάφωνος. ὸ. porticus in Olympia, quòd pro una uoce plures reddebat. Vide in Chiliadibus Erasmi.

Ἑπτάχαλκον. ὰ. locus erat intra urbẽ Atheniẽsiũ.

Ἑπτάχα, & ἑπτάχᾶ. septempliciter.

Ἑπτάχορδος. ὰ. habens septem chordas.

Ἑπτάψωρ. alatus est.

Ἑπτέτης. ὸ. septem annorum.

Ἑπτέτις. ὶ. ἡ. septennis.

Ἑπτέκομος. ὸ. ἡ. bene comatus, qui septies tondi possit. Suid.

Ἑπτήρης. ἡ. nauis septiremis. Bayfius.

Ἑπτίσμενος. ὸ. pinsitus & à gluma separatus Aristot. à πτίσσω.

Ἑπτισμὸς φάλαγγος, in Appendice Lexici de uocabulis militaribus, cum latitudo acici contrahitur, & angustior fit. λεπτυσμὸς, legendum suspicor, uide infrà.

Ἑπτομένος. ὰ. ὁ. attonitus, perculsus, & quodam torpore animi captus, stupidus, apud Dioscorid. Manardus male πτοπτομένος tabefactos interpretatur, quasi à φθοή, ἐφθομένους.

Ἔπυδρος Θ. ὰ. ὁ. humidus, uuidus. Communiter ἔφυδρος Θ.

Ἐπυνθώτα. superfœtata.

Ἑπύλιον. ὰ. ὸ. uerticulus, diminutiuũ ab ἔπος. usurpatur ab Ausonio.

Ἔπω. curo, tracto, guberno, dispono. Pro dico magis in usu est suũ cõpositum, φυέπω, maximè apud poëtas, quàm ἔπω. Vide ἔπα.

Ἐπωάζω. μ. άσω. π. ακα. ouis incubo.

Ἐπωασμός. ὸ. ὁ. incubitus, ut Gaza reddit ex Aristotele.

Ἐπωαστρόφα. τὰ quæ magis incubant.

Ἐπωβελία, siue ἐποβελία. est sexta pars æstimationis litis, pœna calumnioſi actoris in iudicijs ignominiosis. continet autem centum minas. Bud. Cõ. & de Asse. Item decimæ. τὸ ἐπωβελιαῖον. teste Eust.

Ἐπῳδὰ φαρμάκων. potiones magicæ.

Ἐπῶδικος. turpe, δυσῳδές.

Ἐπῳδή. ῆς. ἡ. incantatio, carmen, incantamentũ.

Ἐπῴδιον. ὰ ὸ. quod odæ accinitur.

Ἐπῳδός. ὸ. ὁ. incantator, & genus carminis, cum singulis uersibus singulæ clausulæ subijciuntur, & quasi accinuntur, cuiusmodi sunt apud Horatium. Item hymnus præter strophen & antistrophon tertius, quem ante deorũ aras stantes accinebant deos hymnis celebraturi uti testatur Gal.

Ἐπώδυνος Θ. ὰ. ὁ. doloros us.

Ἐπώζειν. aues aut gallinæ dicuntur, cum ouis incubantes clamant, siue glociunt. Apud Aristoph. ponitur pro κεύθεσθαι.

Ἐπωμαδόν. in humeris.

Ἐπωμίδιον. ὸ. parua ἐπωμὶς.

Ἐπωμὶς. ίδος. ἡ. chlamis, ceruix, (Gaza ex Aristotele uertit ceruicem) humeri pars exterior proxima brachio, hoc est, pars illa quæ superiecta cõmissuræ humeri cum lato scapularum osse ad ceruices intendit, genus uestis breuioris, quod humeris injcitur, quasi dicas inhumerale, superhumerale, & ἐπωμάδιον βάρος, onus quod humeris imponitur & portatur. Epigr. lib. 1.

Ἐπωμοσία. ὰ. iuramentum quod deferebatur ab eo, qui uel morbum, uel aliam causam iustam, quare ad diem præscriptum in iudicio non apparuerit, prætexebat. (Suidas.

Ἐπώμοτος Θ. ὰ. ὁ. genus iusiurandi, cuius meminit

Ἐπωνία, tributũ, quod reliqua empta penditur.

Ἐπωνομάζω. μ. άσω. π. ακα. cognomino.

Ἐπωνομαστός. ὰ. ὁ. cognominatus.

Ἐπωνυμία. ας. ἡ. &

Ἐπώνυμον. ὰ. ὸ. cognomen, quod proprio nomini in una & eadẽ substantia tanquã propriũ eius adiectiuũ iũgitur, ut φοῖβος ἀπόλλων, ἐνάσιγαιος ποσειδῶν. Quid uero differat à Synonymo & dyonimo. Vide Vrban. Instit. li. 2.

Ἐπώνυμος. gentilis, eiusdem nominis. Et ἐπώνυμοι, heroës Athenis, à quibus tribus sua cognomina acceperunt, his statuæ erectæ fuerunt. Et ἐπώνυμος τῶν ἀρχόντων dicitur ὁ ἄρχων, quod

ab eo annus in faſtis denotabatur, ut Romæ à conſulibus, & ab eius nomine ἄρχοντες in actis perſcribebantur. Bud. Com. Ariſtophan. interpres, ἐπώνυμον eundem eſſe putat quem & Demarchum uocant, quod tamen alijs ſcriptoribus uideo probari.

Ἐπωπτάω. inſpicio, ἐφοράω, ἐποπτεύω.

Ἐπώπται. miniſtri, inſpectores.

Ἐπωπίς. ίδος. ἡ. ancilla, aſſecla, pediſſequa.

Ἐπωπίς. ίδος. ἡ. inſpectrix, Cereris cognomentũ apud Sicyonios, Iſocrat.

Ἐπωρύω. lugeo, fleo.

Ἐπωρύομαι. curo, cogito, ſolicitus ſum.

Ἐπωρύεσθαι. ululare.

Ἐπωρώθησαν. excæcati ſunt.

Ἐπωτίδιον. ου. ligna ex utraque proræ parte prominentia ad modum auricularũ, ut ſuſpicatur Bayfius de re nauali.

Ἐπ' οὐτὸν, pro ἐπ' αὐτὸν. Suid.

Ἔρανος. utilis.

Ἐράω. inuadebat, ab οἴχομαι.

Ἔρα ας. ἡ. terra. παρὰ τὸ ἐρείδεσθαι. Etym.

Ἐράσασθε. cupiebatis.

Ἔρασται. humi ad terram, εἰς ἔραν.

Ἔραστής. puer, contentio, conuicium.

Ἔραζε. ad terram.

Ἐρέα. ramus oleæ, ramentum.

Ἐρέαμαι. amo, cupio, geſtio. Depon. genit.

Ἐρεανάρχης. ου. ὁ qui ſtipibus erogandis præeſt.

Ἐρέανη. ara.

Ἐρανίζομαι. &

Ἐρανίζω. μ. ίσω. π. ικα. ἔρανον αὐτῶν καὶ συναγω. Vnde ponitur pro colligere, corrogare, emendicare, Aeſchini κατὰ κτησ. & Demoſthen. ἐξ οὗ φίλους ἐρανίζας. Vbi ab amicis collationem coëgero. Vnde pro conferre, comparare, commodare alicui, apud eundem πρὸς Βοιωτ. Bud. Com.

Ἐρανιστής. ſodalis, ſocius conuiuij, congerro, uide Athenæũ in uoce ἔρανος.

Ἐρανιστὴς. ὁ coactor indictionalis quẽ & συλλογέα uocant, cuius officium erat cogere eos qui aliquid reipub. debebant id ut ſoluerent.

Ἐρανός. amabilis.

Ἔρανος. ου. ὁ. fructus, collatio publica, collecta, ſymbolum, beneficium, gratia. Vnde ἔρανον αὐτὸν ἀπολῦναι. eſt parem gratiam referre. Erat quoq; Græcis conuiuij ſpecies, de quo uide εἰλαπίνη. & Cæl. lib. 14. cap. 47.

Ἔρανος. ex collectione donũ, collatio, collectio, tributum. Item mandatũ, commiſſum in commune amicis conferre ad cõuiuium inſtituendum. παρὰ τὸ ἐρᾶν τὸ ἀθύμημα. Etym. cœna collatitia, ἣ ἀπὸ συμβόλου συναγωγὴ, quæ & θίασος. Euſt. Iliad. ρ. uide & Athenæum & ſtipes quæ in ſympoſiũ aut cœnã cõmunẽ colligitur.

Ἐραστὴρ. uenator.

Ἐραστύομαι τὸ ναυλικόν. parandę claſſi incumbo.

Ἐρᾶσαι. inanire.

Ἔρασις. ιος. ἡ. amatio, digitus pedis.

Ἐρασιχρήματος. ου. ὁ. auarus, pecuniæ deſyderio flagrans.

Ἐράσμιος. α. ὁ. amabilis.

Ἐραστὴς. οῦ. ὁ. amator, amicus.

Ἐρασὸς. amabilis, blandus.

Ἐρασφία. ας. ἡ, amatrix.

Ἐρατευδύω. milito, moleſtè fero.

Ἐρατινὸς. ὁ. amabilis.

Ἐρατίζω. μ. ίσω. π. ικα. cupio. Accuſ.

Ἐρατὸς. ὁ. amabilis.

Ἐρατὼ. οῦς. ἡ. Erato, una Muſarum.

Ἐράω. μ. ἀσω. π. ακα. amo, cupio, appeto. Actiu. genit. Et abſolutè poſitum ſignificat amore captum eſſe, ut Latinis. Terent. Meum gnatum rumor eſt amare. Ammonius ἐρᾶν & ποθῶν diſtinguit.

Ἔργα. τὰ. fructus, rura. Xenoph. in Vena. τὰ ἔργα διὰ τέτρα μεταθῶν, tranſcurrere rura.

Ἔργα γάμοιο. uocat Hom. non modo officia muliebria, cuiuſmodi ſunt penſum, lanificiũ, quæ fœminis pro ſuſtentanda familia incumbunt: uerum etiam, amorem, congreſſus, colloquia, τὰ ἔρωτα, τὰ φιλότητα, τὰ ἡμερον, τὰ ὀαριστὴν, & id genus alia. Euſt. Iliad. ε.

Ἐργάζομαι. μ. άσομαι. π. ασμαι. operor & in genere pro quamcunq; rem facere & obire accipitur. Vnde Xenoph. ἐλλιω. 5. eſt facere opus, id eſt caſtra munire, foſſam & uallum circundare. Item pro capturas merere, & quæſtum corpore facere, ut τὰ τῶν ἑταιρῶν ἐργάζεσθαι. Demoſthen. & ἐργάζεσθαι τὸν βίον, Andocid. Sic ἐργάζεσθαι χρήματα, ἐργάζεσθαι ῥητορικὴν, &c. nam idem ferè eſt quod φιλοκερδεῖν, hoc eſt, ſordidis lucris indulgere. Habet autẽ hoc uerbum utranq; ſignificationẽ, & actiuam & paſſiuam, ut ἐργάζομαι σε κακὸν, malis te afficio, & ἐργάζομαι ἐγὼ κακὸν, ipſe malis afficior. Bud. Com.

Ἐργαζομένη γῆ. terra culta, Theophr.

Ἐργάθω. ſeparo. Accuſ.

Ἐργαλεῖον. α. τὸ. inſtrumentum, ferramentum artificium.

Ἐργάνη. ης. ἡ. Minerua, quaſi opifex, utpote artiũ inuentrix.

Ἐργανον. τὸ. ἐργαλεῖον. opificum, inſtrumenta manuaria ἔργανα dicuntur.

Ἐργασία. ας. ἡ. opificium, opera, labor, quæſtus, lucrum. Et ad omnia opera accomodatur, ſicut ἐργάζεσθαι. Ἐργασία προσφὴς, id eſt, ὠφέλιμος. κατεργασία, Ariſtot. de Part. anim. 3. Et ἐργασία ἕλκης. cultus, ſubactio. Bud. Com.

Ἐργάσιμος. α. ὁ. cultus, fabricabilis, ut ἐργάσιμα ξύλα, ligna, quibus utuntur in operibus ſuis materiarij. Cæl. lib. 13. cap. 48.

Ἐργασίων, ωνος. agricola, apud Ariſtoph.

Ἐργασήριος. α. ὁ. operarius.

Ἐργαστήριον. α. τὸ. officina. Item fornix. Vnde ἐπ' ἐργαστηρίῳ καθῆσθαι mulier dicitur Demoſthenis, quæ proſtat, & publicè meret ſtipem. Bud. Com. Cæl. lib. 13. cap. 48.

Ἐργασιάρχης. ὁ. tabernarius, opifex.

Ἐργασιμὸς. ὁ. operarius, operoſus.

Ἐργασιώτατος. α. officioſiſſimus.

Ἐργασῖναι. οἱ μὲν τὸ ἔπλον ὑφαίνασαι.

Ἐργάτης. ου. ὁ. operarius, operator. Vnde ἐργάται, ueſpæ quæ operantur. Ariſtot.

Ἐργατίνης. α. ὁ. agricola.

Ἐργάτις. ιδος. ἡ. operatrix operum ad uiros attinentium, Minerua. Cyrillus, Itẽ lucroſa & mercedem ambiens, Pindarus, ἁμοῖσα γὰρ ὁ φιλοκερδὴς πωτᾶται, ὅσ' ἐργάτις, & Callimachus, ἄ γὰρ ἐργάτιν πρόφρων τὴν μᾶσαν, hoc eſt ἐργάω. pro ἐργάζω. (quæſtuariam.

Ἐργάτωνδε, & ἐργαλωνδε. tuguria in agris, ubi ſeruiunt quieſcunt.

Ἐργάτια. ſerui.

Ἐργαστάτης. operum reficiendorum curator.

Ἔργμα. ατος. τὸ. clauſura, res, negotium.

Ἐργνύω. arceo, includo, abſcondo.

Ἐργοδιώκτης. α. ὁ. exactor, operis monitor.

Ἐργολαβέω. μ. ήσω. π. ηκα. opus faciendum conduco, operã loco, rem perficiendam ſuſcipio, redempturas facio, & inde lucrum facio, ut redemptores ſolent, quod genus Cic. ſequeſtres appellat. Hoc etiam uerbo oratores de ijs interpretibus & ſequeſtribus utuntur, qui iudicijs corrumpendis, aut ciuſcemodi maleficijs ſuſcipiendis operam ſuam locant. Neutrum abſol. Bud. Com.

Ἐργολαβία. ας. ἡ. merces ex labore, manualis operatio, redemptio operis, & conductio.

Ἐργόλαβος. α. ὁ. operarius, manceps, operarum redemptor. Ἐργόλαβος quoque dicti ſunt ſycophantæ & quadruplatores, quæſtui delationes habentes, qui compendia ſua comparant & confectantur ex alienis diſpendijs atque calamitatibus.

Ἐργολαμβάνω. opus aſſumo, negotium nihil ſumo, ſolicitus ſum.

Ἐργομωκῶν. illudens.

Ἔργον. α. τὸ. opus, factum. Item lucrum, quæſtus, tiſura, Demoſth. Significat etiam συγχρὲς, ut ἔργον ἦν, difficile erat, Demoſth. Sic Verg. Hoc opus, hic labor eſt. Ἔργα etiam dicuntur ſegetes & arua, hoc eſt, τὰ ἐργασιμώτατα, Xenoph. Eſt etiam officium & functio, ut ἐμὸν δὲν ἔργον ὅδι. Hoc mei muneris eſt, Iſoc. Ἔργον ποιεῖσθαι, eſt ſtudioſè quippiam aggredi & cõtendere ad efficiendum, Iſocr. τὸ ἔργον μισθώσωνος, manceps. Bud. Com.

Ἐργόνους. ὁ. qui urget operas.

Ἔργω. poëticè, mitto, unde deriuatum eſt ἐκάεργος, qui longè iaculatur, Appollinis epith.

Ἐργώδης. ε. ὁ. ἡ. operoſus, durus.

Ἐρδω. facio, ſacrifico, ῥέζω. Accuſ.

Ἐρέα. ἡ. lana apud Strab. genere fœminnio profertur: cõmunis aũt ἐρίον neutro genere dicitur.

Ἐρεβόγνιος. α. ὁ. obſcurus.

Ἐρεβίνθιος. α. ὁ. cicer, teſticulus. Vnde ἐρεβίνθιος, cicernus. Vide Eraſmi prouerbium, Cicernus Bacchus. τὸ ἀιδοῖον. (nea.

Ἐρεβοδικῶ. palpo in tenebris, ſcrutor ſubterra-

Ἐρεβόθεν. è tenebris.

Ἔρεβος. εος. τὸ. erebus, tenebræ, caligo, nox.

Ἐρεγμός. ὁ. ὁ. ſiliqua, pabulum ex fabis, aut frugibus comminutis, lomentum. faba freſa fractáq; à Plinio dicitur, quod alica in frumẽto, hoc eſt, ἐρεγ. in fabis, quæ uero mollita & in farinã redacta eſt, ἄλευρον ἐρέγμινον, à Latinis lomentum fabaceum dicitur, refertur & ad alia legumina radices q; ſimili modo fractas.

Ἐρεάνω. interrogo, quæro, duco. Accuſ.

Ἐρεθίω. irrito.

Ἐρεθίζω μ. ίσω. π. ικα. irrito, excito. Accuſ.

Ἐρέθισμα. ατος. τὸ. &

Ἐρεθισμὸς. ὁ. irritatio, iniuria.

Ἐρεθιστικὸς. ὁ. irritatiuus.

Ἐρεῖθω. irrito. Accuſ.

Ἐρείδομαι, diſco, exquiro.

Ἐρείδω. μ. ίσω. π. ικα. firmo, innitor, ſuffulcio, impetum ſuſtineo, ad finem perduco, figo. Itẽ συνισχάζω. Ariſtoph.

Ἐρείκη. ης. ἡ. arboris fiſſilis genus, cuius folia ſternebant initiaturi erica Gaza interprete.

Ἐρείκιον. τὸ. dulciarium libum, ἄρτιον, apud Hipp. Gal. ab ἐρίκω deducit eò quod friabile ſit, ἀπὸ εὐθραυστου.

Ἐρεικτὸς. α. ὁ. fiſſus, freſus, unde ἐρεικτὰ, freſa ut faba. Paul. ἐρεικτὸν πυρὸν dicit, τὸν μὲν εἰς ἄλευρον ἀλεσμένον, ἀλλὰ ὥστε δύο ἢ τρὶς γενέσθαι, ut annot. Euſt. Iliad. ν. hoc eſt, frumentum molitum quidem, ſed nõ increſſũ, ita ut à polline non ſint ſeparati furfures, quod uulgaris lingua ἀνεβαλέσον uocat. (ferius, ἐρίκω.

Ἐρείκω. μ. ἑξω. π. ἐχα. ſcindo, circumeo. Accuſ. In

Ἔρεισις. ιος. ἡ. fiſſio, fiſſura, ſectio.

Ἐρέσθω. interrogo, ἐρώτησον.

Ἐρέτιον. α. τὸ. ruder, & ruina.

Ἐρέπτωσις. ruina.
Ἐρέπτω. μέλλω. π. ψα. cado, diruo. Accus.
Ἔρεσμα. ατος. τὸ. culmen, firmamentum, sustentaculum.
Ἐρέω. τὸ. ἐρέομαι. interrogo.
Ἐρέμβομαι. oberro.
Ἐρεμνός, pro ἐρεβώδης. ὁ. ἡ tenebrosus, mortalis.
Ἐρεμῶσαι. nauigare.
Ἔρεξεν. fecit.
Ἐριφ. ὁ. ἡ. laneus.
Ἔρεπτα. τὰ. alimenta.
Ἐρέπτομαι. μέλλομαι. π. εμμαι. comedo. propriè ad bruta pertinet, quasi τὸ ἔρας ἢ ὅτι τὸ γῆς αὐαὶ ἐσθίε.
Ἐρεπτῶ. alo.
Ἐρέπω. tego.
Ἔρερος. ὁ. seruitus, mãcipatio, legitur & ἔρερ Ω.
Ἐρεσία. ας. ἡ remigatio.
Ἐρεσιμέτρα. ἡ. geometria.
Ἐρεσκία. minister, θρησκεία, cultus.
Ἐρεσσομαι. μ. ἐξομαι. π. εγμαι. &
Ἐρέσσω. remigo. Depon. absol.
Ἔρεσσος. ὁ. urbs Lesbi.
Ἐρεσχελέω. μ. ήσω. π. γηκα. uel ἐρεσκελέω. nugor, decipio, insto, contendo, prouoco, probo, & ignominia afficio, & exprobro, ἀτιμάζω. Libanius in Declamation. inuidiosi. τὴν πενίαν ἐρεσχελῶν τὴν ἐμὴν, paupertatẽ mihi uitio uertens ac obijciens.
Ἐρεσχελία. ας. nugamentũ, irritatio, prouocatio.
Ἐρέτης. ὁ. remex. Bayfius.
Ἐρετμός. ὁ. remus. Bayfius.
Ἐρετός, pro ἑαυτός.
Ἐρετμῶσαι. κώπαις ἁρμόσαι.
Ἐρέτρια. ciuitas Euboeæ.
Ἐρετριάζω. cauillor, ludo.
Ἐρεύγω. μ. ξω. π. χα. ἐρεύσω.
Ἐρευγματώδης. flatulentus, ructus faciens.
Ἐρεύγομαι. μ. ξομαι. π. υγμαι. eructo, fremo. Depon. Accus.
Ἐρευθεδανόν. τὸ. suffrutex, rubeia.
Ἐρευθεδανώδης. ὁ. color qui rubrica dicitur.
Ἐρεύθεδων. ὁ. ruffus, rubicundus.
Ἐρεύθομαι. μ. θήσομαι. π. υσμαι. rubeo. Depon. datiuo.
Ἐρεύθω. τὸ. ὁ. rubor, pudor. τὸ ὑπὸ τῶν παρειῶν ἐρεύθος.
Ἐρευθιάω. rubefio, ἐρυθριῶ.
Ἐρεύθω. μ. ύνῶ. π. υκα. rubefacio, rigo. Accus.
Ἔρευνα. ης. ἡ. scrutatio.
Ἐρευνάομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. &
Ἐρευνάω. μ. ήσω. π. ηκα. scrutor, excutio, Budęus in Comment.

Ἐρεύλων. ὁ. ὁ. ructus mouens.
Ἐρεύω. pro ἐρέω.
Ἐρέφω. μ. έψω. π. έφα. tego, orno, corono. Accus.
Ἐρεχθείδης. ὁ. Athenienſis, ab Erechtheo rege.
Ἐρεχθείς. ῶτ Ω. ὁ. suffocatus, necatus.
Ἐρεχθόμαι Ω. ὁ. ὁ. molestia affectus, oppressus, cõmotus à uentis.
Ἐρήγθω, & ἐρέχω. μ. ξω. π. χα. scindo. Accus.
Ἐρεψίμα ξύλα. ligna tectis concinna, ξύλωσις. Cæl. lib. 13. cap. 48.
Ἐρέω. μ. ήσω. π. ηκα. dico, mandata renuntio, interrogo, significo. Actiu. accus.
Ἔρημαι. uolo interrogare.
Ἐρημαῖ Ω. solitarius.
Ἐρήμας. aduerbium, nemine prohibente, aut obstante, indicta causa.
Ἐρήμη. ης. ἡ. iudicatio facta causa indicta, id est altera parte absente, ut ἐρήμῳ καταδικασθῆναι ἐρήμῳ ἑλεῖν, indicta causa damnare. Bud. in Annot. & Com. Ἐρήμη δίκη, aut una dictione ἐρημοδίκιον, uadimonium desertum. Vide in Chiliad. Brasmi, Deserta causa.
Ἐρήμης. aduerb, indicta causa, nullo defendente.
Ἐρημία. ας. ἡ. solitudo. ἐξ ἐρημίας γενόμενος, secreto factum, & clanculum Luciano.
Ἐρημικός. ὁ. ὁ. desolatorius.
Ἐρημίτης. ὁ. ὁ eremita, solitarius.
Ἐρήματα. τὰ. pecora.
Ἐρημοδίκιον. τὸ. uide Ἐρήμη. dicitur quum altera parte absente fertur sententia apud Iurisconsultos. & ἐρημοδίκιος ἐστὶν ὁ ἐκ μονομερὴς εἰσαγήσας τὴν κατάδικην ἐρημῶς.
Ἐρημοβώμων Ω. qui solus suam causam agit.
Ἐρημονόμ Ω. in deserto pastus.
Ἔρημος. ὁ. ἡ. solitudo, eremus, locus desertus, & ab hostibus uastatus. τὴν ἔρημον δοῦναι, secundum præsentem de absente, uel contra absentẽ pronũciare, quod forensi uocabulo nũc dicitur, dare defectum. Bud. Com.
Ἔρημος. ὁ. ὁ. solitarius, desertus, desolatus.
Ἐρημόω. μ. ώσω. π. ωκα. desolo. Accus.
Ἐρήμωσις. ι Ω. ἡ. desolatio.
Ἐρημωτής. desolator, uastator, ἐρημοποιός.
Ἐρηρέδαται. stabiliti & firmati sunt, Ionicè fitab ἐρήρεδαι.
Ἐρηρεῖδαι. firmari, innixum esse.
Ἐρητύω. κατασχέλλω, sedo, possideo, quiesco, placo, demulceo, cohibeo, ueto.
Ἐρεθύριος. ίδ Ω. ἡ. Aeolicè pro ἐρίθυρις, ingens fenestra.
Ἐρι. nihil per se significat, sed in compositione dictionũ intensionem affert, & augmentum.
Ἐριαύχην. collo elato, uel procero.
Ἐρίβοια Ω. augustus, uenerabilis.

Ἐριβολος. ὁ. fertilis.
Ἐριβρεμέτης. ὁ. ὁ. magnitonans.
Ἐριβρομος. ὁ. ὁ. ualde rugiens.
Ἐριβρύχης, sonorus, πολύηχ Ω.
Ἐριβώλαξ. κος. ὁ. ἡ. ἐριβόλος, ferax.
Ἐριγωδων. οντος. ὁ uentricosus.
Ἐριγλωπος. ὁ. ὁ. γ. abundante, more sonum, pro ἐριλλπος, ualde sonans.
Ἐρίγηρ Ω. argutus, sonorus.
Ἐριγμῶδοι κύαμοι. fresæ fabæ.
Ἐριγνύω. claudo, absconde.
Ἐριδμαίνω. & ἐριδμαίνω. μ. ανῶ. π. αγκα. contendo, irrito, disco, perpendo, prouoco.
Ἐριδμανάτας. cognomentum Herculis apud Tarentinos.
Ἐριδμανταικοί. οἱ. Democrito dicuntur contentiosi, & de lana caprina altercantes, quos & uelites Latini uocant.
Ἐριδμπος. ὁ. ὁ. ualde sonans.
Ἐρίζω. μ. ίσω. π. ικα. litigo, contendo, propriè de fundo litem suscipio, περὶ ἴσης γῆς φιλονικῶ. Etym. Neutr. Ammonius distinguit à ζηλῶσαι
Ἐρίζω Ω. uiuax.
Ἐριήρης. ὁ. peramabilis, coniunctus, congruus, concors. ἔτι ἐρίηρες, familiares.
Ἐρίηρος. ὁ. ἡ. ὁ. amabilis.
Ἐριηχής. ἐ Ω. ὁ. ἡ. magnisonus.
Ἐριθάκη. ἡ. erithaca, quam fert apis cum melle. Gaza apud Aristot. relinquit uocem Græcam.
Ἐριθακίς. quædam arbor.
Ἐριθακος, & ἐρίθυμος. auis solitaria: quam aliàs siluiam, rubeculã aliàs Theodorus interpretatur apud Aristotelem.
Ἐριθαλής. genus arboris.
Ἐρίθαλος. ὁ. ὁ. ἡ. ualde uirescens.
Ἐριθεία. ας. ἡ. contentio, seruitus, concertatio.
Ἐριθεύω. μ. εύσω. π. ευκα. seruio, temerè laboro & in uanum. Neutr. datiuo.
Ἐριθηλής. ἐος. ὁ. ἡ. ualde uirens.
Ἐρίθος. ου. ὁ. ἡ. lanam tractans, precio cõductus, messor, agricola.
Ἐρίθυρις. ίδος. ἡ. magna fenestra.
Ἐρικάνη. ης. ἡ. sepes.
Ἐρίκη. ης. ἡ. erica.
Ἐρικις. ίδος. ἡ. hordeum crassiusculè comminutum, confractumue. Hipp.
Ἐρικυδής. ἐ Ω. ὁ. ἡ. glorioſus.
Ἐρικω. seco, scindo. Vsitatius est ἐρέπω.
Ἐρικώδης, uel ἐρινυώδης. disruptus.
Ἐρίμη. ἔρομαι Ω. Vide ἐρμή.
Ἐριμυκ Ω. ὁ. ὁ. ἡ. ualde mugiens.
Ἐρινα τὸ. grossi ficus.
Ἐρινάζω. caprifico. τὸ περὶ ἀπτω ταῖς, ἡμέροις συκαῖς ἀλάνθως ἢτοι ἐρινεύς. unde culices ficarij subintrant in ficus efficiuntq; ne ab arbore defluant. Iust. ex Pausania. Iliad. π.

Ἐρίνας. αδ Ω. caprificus.
Ἐρινασμός. ὁ. caprificatio.
Ἐρινεμ Ω. ος. ὁ. uentus procellosus.
Ἐρινεός. caprificus. ficus syluestris, oxyt. Cyrill. Plutarch. in uita Romuli, διὰ τὸν ἐρινεὸν, καπρίφικον ὑπὸ ῥωμαίων ὀνομαζόμενον.
Ἐρινε Ω. est ipse fructus ficus syluestris. proparoxytonum Cyrill.
Ἐρινός. urbs Dorica.
Ἐρινύς. ύος. ἡ. Erynnis, furia. Vide prouerbium in Chiliad. Erinnys ex tragœdia.
Ἐρινύω. indignari.
Ἐρις. ἥ. crinis, θρὶξ. & superior siue gibba iecinoris pars, qua inuicem fibræ eius separantur.
Ἐριόδων. ὁ. magnos habens denteis.
Ἔριον. ος. ὸ. lana. Gaza apud Aristot.
Ἐριοζυλον. τὸ. nominatur apud Vlpianũ, ut meminit Bayfius. idem nimirum quod lana xylina & gossipium.
Ἐριοπωλιπῶς. dolosè: quemadmodũ solẽt, qui lanam uendẽtes humectant, quo magis põderet.
Ἐριοπώλιον. τὸ. emporium lanæ.
Ἐριόννης. ος. ὁ. ἡ. &
Ἐριόνι Ω. ος ὁ ualde utilis. Epitheton Mercurij. subterraneus, ἐριόνιος πόρος, cuniculus subterraneus.
Ἐριοφόρον. τὸ. apud Theophrastũ, genus est bulbi lanigerũ inter corticẽ & interiorẽ partẽ radicis.
Ἐριόω. laboro, maxime circa lanificium.
Ἔριπνα. mons, rupes, promontorium, fragmentũ rupis, præcipitium, abruptus locus.
Ἐρίπτω. τὸ ἐρέπτω. Vsitatius est ε. in medio.
Ἐριρήλασται. firmati sunt.
Ἔρις. ιδος. ἡ. lis, contentio.
Ἐριδ γήρυς. ἐ Ω. ὁ. ἡ. præpotens.
Ἔρισμα. τὸ. fulcimentũ. Item remigium, ἐρεσία.
Ἐρισμάραγδ Ω. contentiosus, intractabilis.
Ἐρισάφυλος. ὁ. ὁ. ἡ. ex grandi, & generosa uua expressus.
Ἐρισήρ. ῆρος. ὁ. crumena.
Ἐρισής. litigator.
Ἐρισικός. ὁ. ὁ. discrepatiuus, cõtentiosus. Eristici dicebantur philosophi qui primo Megarici ab Euclide Megarense, postremo dialectici dicti sunt. Laërtius. libro 2. in Euclide.
Ἐρισός. ὁ. ὁ. litigiosus.
Ἐρισύβη. ἡ. frumenti pestis, squalor.
Ἐρισφάραγ Ω. collo elato, clamosus, μεγαλόφωνος, teste Plutarcho.
Ἐρίσφηλος. ὁ. ὁ. robustus, ualidus, ἐρισθενὴς. Stesichoro, à σφῆλαι.
Ἐριχηλᾶν. ad contentionem incitare.
Ἐριχηλος. ου. ὁ. cõtentiosus, prõptus ad conuicia.

Ἐρεχτέρεος. formidolosus, legerem ἐρεχτεβίης.
Ἐρέμω. ε. ὁ. pretiosus,
Ἔριφος. ε. ὁ. hœdus. Vide prouerbium in Chili. Anus eriphus.
Ἐρίφυλλος. frondosus, multis aut magnis folijs
Ἐρίφω. ὁ. caducus.
Ἐριωλίης. ἐος. ὁ. ἡ. lanarius.
Ἐριώλιον. dolorificũ, intolerabiles cruciatus inferens.
Ἐρίωλος. ης. ἡ. uehemens flatus siue uentus.
Ἐριῶπις. ιδος. habens magnos oculos, & propriũ nomen uxoris Anchisæ.
Ἐρίφιζω. cauillari.
Ἔρκατα. ἡ. carcer, custodia, pro εἱρκτή.
Ἑρκεῖος. ε. ὁ. Herceus, Iouis epithethon. proparoxytonum cum α. Cyrill.
Ἑρκίτης. custos.
Ἕρκιον. ου. septum, uallum, munimentum, rete, πρόφραγμα, πλῶμα. Cyrill.
Ἕρκος. εος. τὸ. circuitus, septum, monile, uallum, rete, propugnaculum.
Ἕρμα. ατος. τὸ. inauris, auriũ ornatus. Itẽ lignum quod supponitur naui, ne in terra marcescat. Nonius phalanges Latinè dicit uocari, fustes teretes qui nauibus subijciũtur, saburra, arma nauis: ut anchora, funes & id genus alia, propriè crepido Latinis. Scopulus, Eras. interp. Itẽ ἕρματα interpretatur Gal. ἐράσμιστα, hoc est fulcimẽta adducẽs locũ Hom, ὑπὸ δ' ἤερον ἕρματα νηῶν.
Ἐρμάζω. fulcio. Hipp. usurpauit de fascijs loquẽs, quæ lesam partem & offensam uinciunt ac immobilem tenent.
Ἑρμαθήνη. Mercurij & Mineruæ statua.
Ἑρμαί. stolones, inutiles fruticationes.
Ἑρμαῖα. τὰ. Cretensium festa. referente Polluce, Mercurio dedicata. Cæl. lib. 7. cap. 44. &
Ἕρμαιον. ου. τὸ. lucrum inexpectatum, commune inuentum, res inuenta, refugium. Item acernus lapidum in uijs, significationes tractę à primitijs in uia positis. Etym.
Ἑρμαιος λόφος. tumulus quidã. Cyrill. proparoxyt. ἑρμαῖος autẽ penãflexum, Mercurialis.
Ἕρμασμα. ατος. τὸ. fulcimentũ. Item fasciæ quæ in uinciendo subijciuntur circũdanturq; ut affectam partẽ immobilẽ teneãt, uidentur ἕρματα uocari ab Hipp. unde & ἑρμάζω σιν. id est fulciũt. apud eundẽ, de quo paulò superius.
Ἑρμαφρόδιτος. qui utrunq; habet membrũ tam uirile quàm muliebre.
Ἕρμαξ. κος. sepes, scopulus in mari occultus, agger lapidũ in Mercurij honorẽ in triuijs aggestorum.
Ἑρμαῖος. idem.
Ἑρμαῖος. α. ὁ. & Ἑρμεῖας. ᾶ. Mercurialis.

Ἑρμέας. poëtice. Mercurius. Vide ἑρμίας.
Ἑρμή. ἕρμοῦ. suprà scribitur.
Ἑρμηνεία. ας. ἡ. interpretatio, sermo, explicatio, distinguitur ab ἑρμηνία apud Cyrillum.
Ἑρμηνεύω. μ. σύσω. π. σύκα. interpretor, in significatione passiua.
Ἑρμηνεύς. έως. ὁ. interpres.
Ἑρμηνεύω. μ. σύσω. π. σύκα. interpretor. Accus.
Ἑρμηνία. ας. ἡ. fulcrum lecti. Cyrill.
Ἑρμῆς. α. ὁ. Mercurius, nuntius. πρὸς ὃν ἔρως ὁ λέγων ἢ πρὸς ὅρως ὁ ἀγγέλλων ἢ πρὸς ὃν ἐρῶ τὸ ἁρμόζω, ἀπὸ τοῦ ὄρυμα ἡμῶν ἐστὶ, καὶ ἑρματοβίου. Etym. Et quia à cœna surgẽtes Mercurio prolibare solebãt, quasi somni præsidi, ἑρμὸν quoq; pro ultimo potu accipiebãt. Vnde Homer. τῷ τυμάτῳ ἀπογλύδην. Cæl. lib. 15. cap. 6. Ἑρμᾶς, hymnus est apud Mercurium.
Ἑρμίας. idem quod Ἑρμῆς. per iota scribi debere tradit Chœroboscus in sua Ortographia: & apud Aristotelem sic legitur, uide Etym.
Ἑρμίς. uel ἑρμίν. ῖνος. ἡ. fulcrum lecti, Item tornus, τόρνος.
Ἑρμινία. τὰ. idem.
Ἑρμίσαι. α. ὁ. &
Ἑρμιόνη. ης. ἡ. templum in Peloponneso Cereri & Proserpinę sacrum, quod asyli uice habebatur si quis eò confugisset.
Ἑρμογλυφεῖον. ει. τὸ. officina sculptorum. Plato.
Ἑρμογλυφεύς. έως. ὁ. uel ἑρμόγλυφος. sculptor Mercurij, statuarius.
Ἑρμογλυφικὴ τέχνη. ars statuaria.
Ἑρμογλυφικὸν. genus est nauis apud Thucydidem loco iuxta Lacedæmona.
Ἑρμόπαν. Pan, quod ex Mercurio natus sit.
Ἑρμώνδα. τὰ. laruæ quædam & personæ ab Hermone primo earum fictore. Etym.
Ἔρνιον. ν. τὸ. ficus caprificus.
Ἑρνόκομος. hortulus.
Ἑρμόνιος χάρις. Hermonia gratia uel beneficium dicitur, quod nõ ex animi uoluntate sed simulate, ac propemodum coacte & ad simulationẽ amicitiæ collatum est.
Ἕρνος. ν. ὁ. ramus, germen, caro.
Ἑρνώδης. ες. ὁ. ἡ. ramosus.
Ἔρξεται. pro ἕ ἕρξεται. prohibebit.
Ἔρξης, pro ἑρξης. faceres, per metathesim.
Ἔρξον. fac, prohibe.
Ἑρόδης. gratiosus, amabilis.
Ἔρομαι. μ. ἤρόμαι. μεσ. ἀόρ. Β. εἰρόμην. aliàs ἠρόμην, interrogo, quæro. Item agitor, feror, Eurip. Depon. accus.
Ἔρος. Aolicè pro ἔρως. amor. Tradunt tamen Grammatici, cum ο in bonã partem accipi debere, cum ω uero pro flagitioso amore.

Ἑρπή. festum.
Ἑρπετά. τὰ. reptilia.
Ἑρπετόδακτος. ε. ὁ. à serpente morsus.
Ἑρπετός. ὁ. serpens, reptilis.
Ἑρπηδών. όνος. reptatio.
Ἔρπης. ητος. ὁ. herpes genus ulceris est exedentis, & uicinas quasq; partes inuadentis, quod & formicam appellant, quod supremam cutem quasi urat, & ἕρπετες uocantur tumores quidam è flaua bile originem habentes non dissimiles erisipelati, quod malum si à bile crassa uel acri quæ totam cutem ad carnẽ usq; exulcerat, fiat, iam ἕρπης ἐσθιόμενος. hoc est, ulceratus cancer qui exedendo & depascendo uicinas partes ad ossa usq; deuorat, Medici duplex faciunt, ἐσθιόμενον & miliare.
Ἕρπις. uinum. πρὸς ὃ ἕρποντας ποιεῖν οὖν οἶνος πας ἀμίπρως.
Ἑρπυσιπόν. reptile, ut Gaza reddit ex Aristot.
Ἑρπύζω, μύσω. π. υκα. uel ἑρπίζω. serpo, repo. Neutr. absol. In præteritis augmentum per α diphthongum format.
Ἑρπυλίς. ίδος. ἡ. cicada.
Ἕρπυλλον. ν. τὸ. serpyllum.
Ἑρπυσμός. ὁ. reptio, sonus, grunnitus.
Ἑρπυσικά. τὰ. reptilia.
Ἕρπω. μ. ψω. π. φα. uado, serpo, proprie de uermibus serpentibusq; dicitur, κατάχρησικῶς uero de illis qui tardius incedunt ac negligentius, præsertim apud poëtas. Accipit autẽ augmentum per ε diphthongum. Neutr.
Ἐρρέγεως. celeriter.
Ἐρράδαται. apud Hom. rigati sunt, à ῥάζω, irroro.
Ἔρρηξ. aries.
Ἐρρέως. statim, citò.
Ἐρρίζωνται. irradicantur, qui in radice manent.
Ἐρρινοβοσκός. ὁ. pecorarius, qui gregem pascit. Sophocl.
Ἐρρίζωμένη. ης. ἡ. stabilita, radicata.
Ἐρρίζωσθαι. radices egisse.
Ἐρρικνωμένα. strata, contorta.
Ἐρρύνεται. apud Ammonium distinguitur à ῥύεσθαι.
Ἐρρυθμισμένος. numerosus, rythmicus, concinnus.
Ἐρρυσιλλώμενος. rugatus, rugis contractus.
Ἔρρω, Aolicè, pro ἔρχω, quod & φλέγω. pereo, euanesco, pessum eo. Bud. Com.
Ἐρρώσθαι. confirmor, inualesco.
Ἐρρώσθωσε ἔρως, &
Ἐρρωμένος. ε. ὁ. ἡ. constans, robustus.
Ἐρρωμένως. fortiter, robustè.
Ἔρρωο. uale. Ἐρρωσθαι ἐπεῖν, uale dicere, uale iubere, τὸ χαίρειν ἐκέλευσα. Bud. Com.
Ἔρσαι. οἱ. agni recẽs nati & teneri hœdi, subrumi.

Ἐρσᾶος. ὁ. ὁροσώδης. roscidus.
Ἔρσαι. uerna, roscida, tenera.
Ἔρσην. ρος.
Ἐρσήεις. ντος. ὁ. roscidus.
Ἐρυγγάω. eructo: de ieiunis dicitur, ἐρεύγεσθαι uerò de saturis.
Ἐρυγή. ῆς. ἡ. ructus, eructatio. πνεῦμα κοῦφιον κατὰ τὴν ζέσιν τῆς βοφῆς ἀποβρηγνυμένων τῶν πομφολύγων ἐπὶ τὸ ἄνω διαπνεόμενον.
Ἐρυγνιός. ᾶ. ὁ. ructum ciens, ut raphanus.
Ἐρυγμαίνω. mugio.
Ἐρύγμηλος. ε. ὁ. sonorus, grauiter boans ac mugiens.
Ἐρυγμός. ᾶ. bellum.
Ἐρυγξ. sepimentum.
Ἐρύγω. μ. ύξω. π. υχα. mugio. Neutr. absol.
Ἐρυθαίνω. rubefacio.
Ἐρύθεια. ας. ἡ. Erythea insula Geryonæ regia.
Ἐρύθημα. radix quæ Erythrodanum etiam dicitur, qua mulieres faciem pingunt, ἔγχρωσα etiam dicta. Suid.
Ἐρυθίβιος. cognomẽ Apollinis apud Rhodios quoniam ἐρυθίβλω appellant ipsi, quam ἐρυσίβλω alij, id est rubiginem.
Ἐρυθμία τ σωμάτων, pro δυρυθμία. apta compositio membrorum.
Ἐρυθρὰ θάλασσα. ἡ. rubrum mare.
Ἐρύθρη. folia papaueris.
Ἐρυθραίνομαι. rubeo, nigresco.
Ἐρυθραίνω. μ. ανῶ. π. γλα. rubefacio. Accus.
Ἐρύθρημα. ατος. τὸ. rubor.
Ἐρυθρίας. ruber, rubicundus.
Ἐρυθριάω. μ. άσω. π. ακα. erubesco, rubore suffundor. Et ad corpus refertur, αἰσχύνομαι uerò ad animum Neutr. absol.
Ἐρυθρῖνος. ᾶ. ὁ. piscis nomen rubellio, uel rubellus, Gaza interprete. Melius legitur ἐρύθρινος, per ν. quamuis utroq; modo scriptum reperitur apud Aristotel. Idem Gaza erythrinos apud eundem rubros uertit.
Ἐρυθρόδανον. ν. τὸ. color ruber & coccineus.
Ἐρυθροδανώμενον. rubiæ radice tinctum.
Ἐρυθροκάρδιον. ν. rubro corde, hoc est medulla.
Ἐρυθρομήλον. ἡ. mali punici species.
Ἐρυθροπέλας. fuggillatio corporis rubens & inflammata, facer ignis.
Ἐρυθροπόδιον. τὸ. quod habet pedes rubidos.
Ἐρυθρός. ᾶ. ὁ. ruber, coccineus. Bayfius rutilum interpretatur, & ruffum ex Martiale.
Ἐρυθρός. ῥᾶ. ὁ. rhus obsoniorũ, qui & μαγειρικός, qui salis loco aspergitur obsonijs, uide in ῥᾶ.
Ἐρυθροστάφυλος. ος. anserum genus.
Ἐρυκανάω. μ. ήσω. π. γκα. traho. Accus.
Ἐρυκανάω, & ἐρυκανάω, & ἐρύκω. μ. ύξω. π. ωχα. detineo,

tineo,arceo,prohibeo.Accuſ.

Ἕρυμα.ατος.τό.castellum,liberatio,arx,propugnaculum, munitio, cuſtodia, ab ἐρύω τὸ φυλάσσω,licet hoc uerbum in hac ſignificatione ſit parum in uſu Nazianzenus, μόλις ἄρ' ἦλθ τὸ καρτερῶτατον ἔρυμα.

Ἐρύμανθος.ου.ὁ.mons Arcadiæ.

Ἐρυμνός.ή.όν.munitus,tutus.

Ἐρυμνότης.τητος.ἡ.munitio.

Ἐρυμνόω.ſtabilio,munio.

Ἐρυμνώδης.ſuperbus,moleſtus.

Ἐρύομαι.μ.ύσομαι.π.υσμαι.libero,cuſtodio,obſeruo.Depon.accuſ.

Ἐρύπω τὸ ἐρύκω.

Ἐρυσάρμας.αντος.ὁ.auriga.

Ἐρυσαρματόν.οῦ.άδι.uel ἐρυσάρματοι.celeres,curru trahentes.

Ἐρυσίβη.ης.ἡ.rubigo,erugo torrens ſegetes, pruina,Bud.in Annot.Plato 10.de repub.oſtendit proprie dici de ſegetibus, cum inquit, ξύμπαν τὸ τῷ σώματι νόσος, οὕτω τε ἐρυσίβη, σηπεδὼν τε ξύλης,χαλκῶ δὲ & σιδήρῳ ἰός &c.

Ἐρυσιβώδης,ες.ὁ.ἡ.rubiginoſus.

Ἐρύσιμον.τὸ.irio,trionũ,agreſte naſturtium. alij frugibus annumerant,alij oleribus.

Ἐρυσίπελας.ατος.τὸ.ſacer ignis,ulcus ex bile in flammata, tumor ex bile, uel feruenti & tenui ſanguine,uel bile & ſanguine calidioribus proueniens.

Ἐρυσίπολις ι.patrona urbis,ab ἐρύομαι & πόλις,τ interiecto more Ionico propter metrũ.

Ἐρυσίσκιπτρον.τό.Cyperus herba,quę & iũcus odoratus ſeu anguloſus dicitur,Dioſ.eſt & cõmune nomẽ aſpalatho herbæ, itẽ Verbenacę a-(pud eũdẽ.

Ἐρυσμός.pugna. (exerti.

Ἐρυσός.portula,calathus.

Ἐρυσός.ή.trahibilis.τὰ ἐρυσὰ ξίφη,ſtricti gladij &

Ἐρύω.μ.ύσω.traho,poëticũ uerbum, à quo fit ἑρυμός, temo currus. Ab ἐρύω uero inuſitato uerbo,ρ cuſtodio fit ἔρυμα τὸ φύλαγμα.

Ἔρφος.τος.pellis,Nicãd.qd Ιones ſ ἔρφος,uide ibi.

Ἐρχανής.cõpactus,obſtructus,refertus,occupat9

Ἔρχαδ.clauſi erant.Eſt autem tertia perſona à præterito pluſquamperfecto.uerbi εἴργω.

Ἐρχατός.φραγμός.ſepes.

Ἐρχατόωντο.clauſi erant,σωέχοντο.

Ἐρχθόπτε.τὸν.in aqua ſuffocatum.

Ἐρχομαι.μ.ἐλεύσομαι.ἀόρ.β.ἦλθον & ἤλυθον.uenio.Depon.abſol.gaudet hoc uerbum collocari cum participio futuri temporis,ut ἔρχομαι ποιήσων τόδε.

Ἐρχόμενα.τά.futura.

Ἔρψις.ι.ή.reptio,Gaza apud Ariſtotel.

Ἐρῶ.μ.ἐρῶ.π.εἴρηκα.ἀόρ.paſſiu.ἐρρήθην.dico,prę-

cipio.Accuſ.differt ab ἔρδω.Cyrill.

Ἐρωάζω.quieſco.

Ἐρωαλὰς.& ἐρωαδὸς.ὁ.erodius auis ex ijs quas Romani Diomedeas uocant.Theodor.ardeolam interpretatur apud Ariſtotel. Auguſtinus fulicam. Ciconiam putat eſſe Suidas. aut ciconiæ ſimilẽ, dictamq; quòd in paludibus uerſetur, quaſi ἑλόδιον.Cæl lib.8. cap 4.Erodij meminit etiã Aelianus de Aucupio.Sunt qui mergos exiſtimant Virgiliũ appellaſſe eas aues quas ἐρωδιὸς Arat. uocauit,ſed fallũtur, imò fulicos uo-(cat.

Ἐρώδ.quieſce.

Ἐρώεις.fluens,cedens,deſiderabilis.

Ἐρωέω.μ.ήσω.π.γηκα.fluo,moueor,recedo,procedo, retraho, auerto, κυρίως τὸ ἀπὸ τῆ ῥῖνὸς ὑγρὸν χωρεῖσθαι.Etym.

Ἐρωή.ῆς.ἡ.deſiderium,impetus,ſeceſſus,tractus

Ἐρωμανὴς.perdite amans.

Ἐρωμανής.amica.

Ἐρώμυσον.ſcortum.

Ἐρώμυσος.ὁ.amaſius,& amicus ſcorti. Accipitur aliquando in bonam partem.

Ἔρως.ωτος.uel ἔρω Atticè.ὁ.amor, Cupido. Cæl. lib. 12. cap. 36. Ἔρωτος hymni duo ſunt apud Orpheum. Ammonius diſcernit à πόθος & Ἵμερος.ἐρώμενος. (ἵμερος.

Ἐρωτάω.μ.ήσω.τ.ηκα.interrogo,peto. Interdũ pro πρακαλῶ. Differt autem à πυνθάνομαι, ut Ammonius tradit, bis in ἐρωτᾷν, & ſemel in ἐρώτησις.

Ἐρώτημα.ατος.τὸ.interrogatio.Erotema,interrogatum,ſchema eſt(inquit Rhom. Aquila) quo utimur, ubi exaceruando aliquid interrogamus,& augemus eius inuidiã,hoc modo: Fuiſti illo in loco? dixiſti' ne hæc geſta eſſe? renunciaſti ea, quibus decepti ſumus? Vide πύσμα.

Ἐρωτηματικὸς.ὴ.ὸν.interrogatiuus.

Ἐρώτησις.ιος.ἡ.interrogatio,propoſitio,quæſtio. Ammonius diſtinguit à πύσις & ἀνάκρισις.

Ἐρωτικὸς.ὴ.ὸν.amatorius, fœdis amoribus deditus,in amorem propenſus. Ἐρωτικοί etiam dicuntur Venerei hymni.Sunt qui ἐρωτικὸν apud medicos interpretentur furorem ex amore.

Ἐρώτιον.ὁ.τὸ.imaguncula Cupidinis.

Ἐρωτλιψία.libido.

Ἐρωτλανεῖν.impacienter amare.

Ἐρωτομανὴς.ὁ.ἡ perdite amans.

Ἐρωτομανία.ας.ἡ.furioſus amor.

Ἐρωτοπαιγνίον.Ludus amoris uel opus de Ludo amoris quale ſcripſiſſe Lœllĩ refert Auſon.& alios nonnullos cõmemorat Athenæus.

Ἐρωτοπλοέω.in amoris mari nauigo. Epig.lib.

Ἐρωτοτόκος.ὁ.ἡ.mater amoris.Veneris epith.

Ἐρωτύλος.ὁ.amatorculus.

Ἐς.in,

ΕΣ.in.apud.Bud.Com.

Ἐς ἀεί.ſemper,in perpetuum.

Ἐς αὖ.quouſque,donec.

Ἐς αὖθις.in poſterum.

Ἐς ἀὼ.ad auroram, per unum diem.

Ἐς ἀλῦρο.hucuſque.

Ἐς ἑσπέριον.ueſperi.

Ἐς ἡμέτερον.ad noſtras ædes.eclipſis eſt,Ϝ σλῶμα.

Ἐς καλόν.commodè,auſpicatè.

Ἐς νέωτα.in proximum annum.

Ἐς ὅς.donec.

Ἐς ὅπ μάλιστα.ualde.

Ἐς ὅστε.quouſq;,interdum,quando.

Ἐς τε.donec.

Ἐς τὸν ὑσταῖον.poſtridie.

Ἐς τί.quouſq;.Etym.

Ἐς τὸ κῦρ.ſurſum uerſus.

Ἐς τόσε.id eſt,μέχρι τοσδε.

Ἐς τὸ σέον.opportunè,ut decet.

Ἐς τὸ παρεστηκός.in præſens.

Ἐς ὑπερβολῶ.ſupra modum,cum exceſſu.

Ἐς.imperatiuus ἀόρ.β.ab ἵημι,mitte.

Ἐσάγειρω.colligo.

Ἐσάει.ſemper,in perpetuum.

Ἐσβρίθω.intento, intueor.

Ἐσακοντίζω.tela mitto.

Ἐσαλδῶ.inſilijt.

Ἐσάπτω,ἀόρ.β.paſſiũ.à σήπομαι.putrefactus ſum.

Ἐσαφικνέομαι.accedo.

Ἐσάωθεν,pro ἐσώθησαν.ſaluati ſunt.

Ἐσβαίνω.ingredior.ἐσβαίνω εἰς τὴν ναῦν & ἐμβαίνω εἰς τὴν ναῦν dixit Thucyd.

Ἐσβάλλομεν.uenimus,Lucian.

Ἐσβάλλω.deuoluo me,immitto,ingredior.

Ἐσβολή.irruptio, inuaſio,ingreſſus,exporrectio.

Ἐσγένου.donec.

Ἐσγόναπα.palearia.

Ἐσβομή.ῆς.ἡ.impreſſio.

Ἔσα,pro ἔσω.Atticè.

Ἐσφωσκάθη.intuliſſe.

Ἐσφρῴζω.irrepo.

Ἐσέρχομαι.ingredior.

Ἐσεῖπα λέγειν.dicturum.

Ἐσηγάσιμος.admirabilis.

Ἐσθ' αὐτοκράτωρ.ſuſtuleris,Attice.Bud,Com.

Ἐσοίσομαι.refero.

Ἐσηγητής.ὁ.dux.

Ἐσθήω.infarcio,infero.

Ἐδ' aliqua.

Ἔσθημα.ατος.τὸ.&

Ἐσθής.ῆτος.ἡ.ueſtis,ueſtimentum.

Ἔσθησις.poëtice idem quod ἔσθης. (accuſ.

Ἐσθίω.μ.ίσω.π.ηκα.comedo. Neutr.genitiuo uel

Ἐσθλός.ὴ.ὸν.bonus,frugi. ὁ ἐσθλὸς τῆς μαχόμενος ἄγαμαι ὁ αὐσθαδὴς cuius contrarium ὁ κακός.

Ἐσθ' ὅπη.& ἐσθ' ὅπῃ.alicubi, quando, quatenus. Sic Cicero dixit, Eſt enim quatenus amicitiæ uenia dari poſſit.

Ἔσθορεν.inſilijt.

Ἔσθος.τὸ.ἐσθῆς.ueſtis.

Ἐσθ' ὅτε,& ἐσθ' ὅτε.eſt quãdoq;, quondã,aliquando,interdum,fortaſſis,ſæpe.

Ἐσθω.poëtice comedo. ἐσθὼ uerò τὸ γιγνόμαι. Neutr.accuſatiuo.

Ἐσία.legatio.

Ἐσιάλλω.emitto.

Ἔσις.ι.desiderium,ltio.

Ἐσιτήσιμον.τὸ γὰμέσω αὔλημα.

Ἐσκαμμένα.ſepta, præſcriptus terminus, intrà quem pentathli certabant.

Ἐσκεμμένον.animaduerſum,conſideratum.

Ἐσκολιάσλατα,pro ἐσκόλιαστα apud Herodotũ, τὰ προπύλαια ἐσκολιάσλατα,fabricata fuere.

Ἐσκολωσμένος.commentitius,falſus.

Ἐσκιαγραφημένον.adumbratum.

Ἐσκιατραφικὼς.ἐσκιατραφημένος. in umbra enutritus.

Ἐσκιμαλίσαι.medium digitum oſtendere contractis cæteris, ignominiæ cauſa, Suid.& Eraſ. Chiliadibus.

Ἐσκλέω.includo,induco.

Ἔσκληκεν,adhæſit,ἐξήρασται & ἐνέσκληκεν. Idem apud Nicand.ἐσήκται, infixus fuit & ἐσκλήκασι χηλαὶ, infixæ mordicꝰ fuere,apud Nicãd.

Ἐσκληκὼς.obſecrans,adhærens.

Ἐσκνᾶδ.atterere,radere.

Ἐσκομισλία.commeatus.

Ἔσκορ.αὐτὸ τὸ ἔσκορον.cram,Ionicum.Etym.

Ἐσκορόδμυλος.allium olens,qui allium comederit, iritatus. Sumptũ à natura allij ſiue cepæ humores ex oculis prouocantis.

Ἐσκορόδιζας.ὁ. qui plorare fecerit, quòd qui alliũ tractant lachrymari cogantur.

Ἔσκω.poët.ſum.

Ἐσλὸν.Doricè pro ἐσθλὸν.bonum.

Ἐσμαυτεύομαι.quæro,male habeo.

Ἐσμάσσεδ.altè inquirere Hipp. & ἐσμάσσειν imprimere Bianori Epigr.lib.1.

Ἐσμός.ὁ.ὁ.examen apum,& hominũ multitudo. Et translatè pro grege ſiue legione ponitur.

Ἐσνέω.εἰσκολυμβῶ.innato.

Ἔσω.induiſſes.

Ἐσοικυσάμενος.habitans.

Ἐσόμενος.futurus,poſtertus.Etym.

Ἐσοπτροειδὴς.τὸ.ſimile ſpeculo.

Ἐσοπτρίζω.ſpeculi more effigiẽ reddo. apud Plut.

Ἔσοπτρον.τὸ.τὸν.ſpeculum.

Ἐσόρα.retrò.
Ἔσπασα.insumpsit.
Ἐσπάσθην.dissectus fuit,perijt.
Ἐσπαθύμην.condensatus.
Ἐσπέμπομαι.accerso.
Ἐσπεπομμένος.ὁ.accersitus.
Ἔσπερ.in posterum.
Ἔσπερα.ας,ἡ.uespera,Et adiectiuè,ut ἕσπερα σέλας,crepusculum uespertinum,Ammonius distinguit ab ὀψέ. Vide apud ipsum in ἑσπέρα. & in ὀψέ.
Ἐσπέρας aduerb.uesperi.
Ἑσπερινός.ἡ.ὁ.uespertinus,occiduus.
Ἑσπέριος.α.ὁ.occidentalis.
Ἕσπερος.α.ὁ.uesperus,stella occidentalis.
Ἔστε.dicite.
Ἕσπομαι.sequor.Depon.datiuo.
Ἕσπετο.sequebatur.
Ἔσπω.dico.
Ἕσπερος.ὁ pro ἕσπερος.antiqui dixerunt.
Ἕσσαι.indutus es.
Ἐσσαμεν.dormiuimus.
Ἔσσαν.pro ἦσαν.erant,
Ἔσσαθ.indutus est.
Ἔσσην indutus erat.
Ἔσσεται.Doricè.erit.
Ἔσσειρ.ἀντὶ τοῦ ἔστια ποιῆσαι.Etym.
Ἑσσύλ.λιῶσος.ὁ.rex propriè apum.
Ἐσσί.es,est,poëticè.
Ἔσσο.γράδην.induti sunt.
Ἐσσομένη.ος.poëticè,futurus,posterus.Etym.
Ἔσσυμαι.uestis.
Ἐσσοῦντται.uincuntur,ἔσσοῦσθαι,uictum esse.Herodotus.
Ἔσυμαι.motus sum,impulsus sum.
Ἐσσυμένως.studiosè,certatim.
Ἐσσωθήτην.uicti.
Ἔσσῶντο.repellerentur,uincerentur.
Ἔστα.licebit.
Ἐς' εὖ.quousque,donec.
Ἔστειαν.steterunt.
Ἐστεφανωμένος.α.ὁ.spicatus.
Ἕστε.donec.
Ἐστεφάνωται.coronatum est.
Ἔστη.stetit,sedatum est.
Ἑστήκω.μ.ἑστήξω, & ἑστήξομαι. permaneo,constanter sto,perennis sum,existo.
Ἑστήμως.interim.
Ἑστήκειν.hæret.
Ἑστήξασι.existant.
Ἑστία.ας ἡ.focus,lar,Vesta παρὰ τὸ ἕζεσθαι,quod prima domos ædificarit.Vel παρὰ τὸ ἵστασθαι,quoniam ubiq; coleretur,simulachraq; eius sedentis habitu structerētur.Cic,de Nat.deorum,Nam Vestæ nomē à Græcis,ea est enim quæ ab illis ἑστία dicitur: uis autem eius ad aras & focos ptinet. Cæl.lib.8.cap.38. ἑστίας hymnus est apud Orpheum.Vide βωμός in Ammonio.
Ἑστιάδλοι.αι Vestales uirgines.
Ἑστιάομαι.epulor,conuiuium agito.
Ἑστίασις.ι☉.ἡ.epulatio,conuiuium.
Ἑστιατόρια.ἡ.epulatio,& exhibitio conuiuij,cœnaculum.
Ἑστιάτωρ.ορ☉.comestor,conuiua,qui aliū ad conuiuia uocat,conuiuij dominus,Ammonius distinguit à λαυτυμών.
Ἑστίαρχ☉.custos domus,Iupiter.
Ἑστιάω μ.άσω.τ.ακα.conuiuio excipio,conuiuia celebro, cibum præbeo, ἑστῶ σε, sicut πίω χῶ σε: & ἑστίδμαι ἐγώ,sicut ἐυαγχίδμαι.Trāslatè uerò ponitur pro oblectari,reficere,& cum genitiuo construitur. Plato de Repub.lib.9.ἑστιᾶν λόγων καλῶν τὴν σπέψεων, Pascere & satiare animum disputationibus honestis.Synes.cum datiuo,τῇ ἑστίᾳ πυκνὰ αἴσι ἔπεσι λόγῳ,oblecta eorum animum.Bud.Com.
Ἔστιν.aliquando,licet,est.
Ἔστιν οἵς.quibusdam.
Ἔστιν οἵ ἔνθα.aliqui. ἐκ ἔστιν οἵ ἔνθα, nulli.ἐκ ἔστ' ἐφ' ὅτῳ.nulla est causa.Bud.Com.
Ἔστιν ὅτε τρόπου, &
Ἔστιν ὅπως. quodāmodo,quadantenus.Bud.Cō,
Ἔστιν ὅτε.aliquando.
Ἑστινῦν.alicubi,aliquando.
Ἔστιν οὕς.aliquos.
Ἔστιν ὡς.ὸ ἔστιν ὅπως.
Ἑστιοπάτμιος.paterfamilias:Cæl,lib 8.cap.38.Dorica lingua & Aeolica,teste Polluce lib.1.
Ἑστιοῦχ☉.ὁ.ὁ. patronus domus,conuiuij dominus & rex appellatur. ἑστιάτωρ.
Ἔστο.indutus erat.
Ἔστομώθη.aperiebatur,ἀνοίχθη.
Ἑστοναχίζ☉.ingemiscebat.
Ἑστορθύνθη.strauit.
Ἑστός.plenus.
Ἑστρεθισμένα.lanariæ herbæ radice curata.
Ἔστω.sit,esto,ὑπαρχέτω,ἔστω.Etym.
Ἔστω νύκτα τὰ κεκλῴπτα. quod arbitri statuerunt, id semel ius ratumq; esto. Verbū iuris est,quo significabant se nolle in aliud maius iudicium prouocare.Bud.Com.
Ἔσωρ.ορ☉.ὁ. instrumentum illud quod inferitur temoni, quo totum iugum retinente,currus ducitur,paxillus q in summo temone præfigitur, cui annulus injcitur, & iugi lora obligantur,ut iugum retineant,sic Aristophan.alij curuaturam uel circinatā foramen iugi, quod iumentorū cervicibus aptatur. Item πρῶτος κείνος

κείνος τοῦ δυμοῦ,(ubiq; apud Eustath.τύλος pro κείνος legitur in manuscriptis exemplaribus.) Item cuneus, ἔμβολος,clauus.Eustat.Iliad.ω.
Ἐσύθη.motus est cum impetu.
Ἐσφάγη.iugulatus est.
Ἐσφικωμένα.constricta.
Ἐσφοιτᾶ.ingredi.
Ἐχαλκᾶν.uas æreum.
Ἐχάρα.ας.ἡ. conceptaculum ignis, focus, relicti ab igne carbones. Item durities & ueluti crusta,qua obducuntur uulnera. Cælius libro 16. cap.48.Vide βωμός apud Ammonium. Item ara cespititia.Aristoph.labrum pudendi mulieb ris in Equitib.
Ἐχάρβης.ος.ὁ.qui foco præest in naui.Bayf.
Ἐχάειον.thuribulum.
Ἐχαεις.ιδος.ἡ.focus, craticula,coquinarium instrumentum,facula.
Ἐχαλίτης ἄρτ☉. panis clibanites,hoc est,in clibano coctus.
Ἐχαμόψ.more ignis crustam inducere.
Ἐχαρός.piscis quidam.
Ἐχαροπικός.ἡ.ὁ.obducens crustas.
Ἐχελιὰ.ᾶς.ἡς.ἡ.extremitas. Latè autē patet.nam ἐχελιὰς uocabant agros & prædia ab urbibus semotiora, quasi in finibus sita cuiusq; territorij,Aristot. Polit.7. Significat etiam locum abstrusum,& recessum extimum, Synes. Bayfius pro solitudine posuit. Apud Homer.Iliad.9. significat τὰ μέρη τῆς ὁμόρους γεγονυῖα τῶν. Item extremum ordinem & remotiorem à principatu,Dionys. Præterea oras & extrema cuiusque rei,Aristid,in Xerxe, Bud.Com.
Ἐχελιάω.μ.άσω.π.ακα.sum extrema in parte.
Ἐχεπόγερως.decrepitus.
Ἔχατος.η.ὁ.extremus,summus,nouissimus.
Ἔχατος. summè, extremè,nouissimè,hoc est, ἄκρως,ut ἐχάτως φιλόσοφος.
Ἔσω. introrsùm, ut ἔσω εἰσέρχομαι. Vide ἔνδην apud Ammonium.Tamen ἔσω σέγυος,& ἔσω δόμων poëtis est pro ἔνδην.
Ἔσω.induisses.
Ἔσωθεν.intrinsecus,intus.
Ἐσωκατάστασις.introducere.
Ἐσωπή.ῆς.ἡ.aspectus.

Ε Τ

Ἔτα.uera,bona.
Ἐτάζω.μ.άσω.τ.ακα.scrutor,examino.
Ἑτάιρα.ας.ἡ.amica.
Ἑταιρεία.ας.ἡ.sodalitas.
Ἑταιρε☉.sodalitius,quo cognomine olim Iouem colebant,ut sodalitij iuris disceptatorem. Bud.in Annot. Est apud Aristotelem hoc nomen circa finem libelli de mundo.
Ἑταιρίζω.μ.ίσω.π.ικα.socium ago.
Ἑταιρέω.μ.ήσω.π.ηκα.scortor,luxurior,immoderate & dissolute uiuo. Etymol,ἑταιρεῖ μὲν τὸν ἔρασθ', ποργεύεται δὲ τὸν τυχόντ☉. Thom.Mag.
Ἑταίρη.socia.
Ἑταίρησις.ἑταιρεία.
Ἑταιρία.societas.
Ἑταιρίδιον.ἀ.τὸ.meretricula.
Ἑταιρίζω.μ.ίσω.π.ικα.adiutores & socios assumo.
Ἑταίρισ.ἡ.scortum.
Ἑταιρικώς.ὴτ☉.meretricius,effœminatus,πάσχητικός.
Ἑταιρίσται.αἱ. tribades,meretrices.
Ἑταιρίτης.ἡ.scortator.Antocides.
Ἑταῖρ☉.ἐ.ὁ.sodalis,adiutor,σωαύτης.hoc nomine propriè dicitur qui eadem ætate, eadem uitæ consuetudine actionēq; inter se diu uixerunt. Vide Etym. & uentus ἑταῖρ☉.τῷ πλοϊζομένῳ esse dicitur,quādo operam dat nauigantibus.Eustath,Iliad. ν. Et ἑταῖρος esse potest,qui non sit tamen φίλος.Sic Matth.26.dominus noster ad Iudam loquens, ἑταῖρε ἐφ' ᾧ πάρει;Sodalis qua de causa ades?Non tam amicum quàm sodalem appellans. Vide Ammōnium in ἑταῖρος & in φίλος.
Ἑταιρόω.muto,altero.
Ἑτανύω.uere.
Ἑτερία.amicitia,sodalitium.
Ἕταρος.α.ὁ.socius,amicus,pro ἑταῖρος.
Ἔτασις.extensio, lege ἔκτασις.
Ἐτασμός.inquisitio.
Ἑτασρίμυθος.ὁ.qui de suis malis diuinat.alio nōmine ἐγγασρίμυθος dicitur,de quo suprà.
Ἑτεωτῶς.uerè,ἀληθῶς.
Ἔτεα.pro ἔντεα,arma.
Ἐτέθησαν.obediuerunt.
Ἑτερίωται.apparatum est,& inuolutum,à similitudine edulij ficulnis frōdibus inuoluti,quæ θρία dicuntur.
Ἔτειος.α.ὁ.anniculus.
Ἐτεκτάνω,fabricasti,secunda persona aorist.medij à τεκταίνομαι.in Epigram.Gr.
Ἑτελέσθρον.perfectius.
Ἑτελίς.ἡ.piscis quidam apud Aristot. Gaza Græcam uocem relinquit.
Ἑτελόμισθος.qui perfectam mercedem accipit.
Ἑτεοβουτάδαι.οἱ.familia erat apud Athenienses magna & illustris,ex qua sacerdotes constituebantur,à Bute sacerdote quodam deducta origine,authore Suida,& Etym.
Ἑτεοδολιῶδαι.οἱ.fideliter seruientes.
Ἑτεόκρητες.οἱ. à prima origine in Creta nati, ueri Cretenses.Etym.
Ἑτερόν.uerè,propriè,recens.

Ἑτεός ὁ. ὁ. uerus. παρὰ τὸ ἐὸς, ἢ παρὰ τὸ εἰμί τὸ ὑπάρχω. Etym.

Ἑτοβαλικός. ἐ⊙. ὁ. ἡ. uicissim, modò huic, modò illi fauens, pollens. Epitheton uictoriæ, alternans uerti potest, uel alteri parti potiores tribuens. Vide in Chiliad. Eras.

Ἑτερά ἄττα. aliqua quædam.

Ἑτεροκεφαλᾶν. desipere, Aristoph.

Ἑτερήμορος. uicissim, & mutuas sortes habentes, per dies uariatas.

Ἑτερήμορος. alternis diebus uiuēs, ut Tyndaridę.

Ἑτερήρεα. ambigua.

Ἑτερῳωι, pro ἑτέρᾳ.

Ἑτεροιγενεῖς πράξεις. apud Diodorum Siculum, res gestæ aliarum nationum.

Ἑτερογενῆ μόρια. τὰ. partes dicuntur medicis instrumentales è similaribus (ὁμοιομερῆ uocant & ὁμογενῆ μόρια) conflatæ.

Ἑτεροδοξος. ὁ. hæreticus, alieniora à communi opinione sentiens.

Ἑτεροθαλὴς. τῆς. puer cui alter tantummodo parens est reliquus, ut ἀμφιθαλὴς, cui uterque: ἑτεροθαλεῖς quoque dicuntur, quibus unus idemque est pater, sed diuersis sunt orti matribus. Eustath. Iliad. χ.

Ἑτερογενὴς. alienigena.

Ἑτερόγλωσσος. ὁ. ὁ. diuersilinguis, qui alterius est linguæ.

Ἑτερόγναθος. ὁ. ὁ. edax, modò in hanc, modò in illam mandibulam cibum transferens, inexplebilis, utrisq; mandibulis auidè comedens, duro ore. Etym. Vide in Chiliad. Eras.

Ἑτερογνώμων. ονος. ὁ. ἡ. discors.

Ἑτεροδιδασκαλῶν. diuersa docere, diuersis doctoribus uti.

Ἑτερόδοξία. praua opinio.

Ἑτεροζυγῶ. iugum ducere cum alienigena, aut cum diuersæ sectæ homine coniungi.

Ἑτερόθρος. alienigena, & ἑτερόθροος per crasin.

Ἑτερόϊον. alternatim, diuersè

Ἑτεροῖος. ὁ. ὁ. alternus, diuersus.

Ἑτεροιόω. muto, altero. Vide μεταβάλλω in Ammonio.

Ἑτέροίωσις. quando de alio in aliud corpus fit transmutatio, ut Niobe in lapidem mutata. Vide ἀλλοίωσις in Ammonio.

Ἑτεροκλινὴς. ὁ. decliuis.

Ἑτερόμαλλος. ex altera parte uillosus, cui opponitur ἀμφίμαλλος. Vide Bayfium de Re uest.

Ἑτερομάχαλος. uestis dicebatur seruitijs dicata, cui opponitur ἀμφιμάχαλος. Ab axillis sic dicta, quas μασχάλας uocant.

Ἑτερομόλιος ὁ. quo alter duntaxat accedit. Et ἑτερομόλιος δίκη, causa dicitur, quæ ab altera duntaxat parte agitur. Vide in Chiliad. Erasmi.

Ἑτεροπροσωπικὸς. ὁ. ὁ. diuersæ personæ.

Ἑτεροπροσωπῶ. persona differo.

Ἑτεροῤῥεπὴς. in alteram partem uergens.

Ἑτεροῤῥέπω. & ἑτεροῤῥοπῶ. ad alterā partem flecto, inſtabilis sum.

Ἕτερος. ρα. ὁ. alter. Vide Ammonium distinguentem ab ἄλλος. Ἑτέραν τροπὴν ποιεῖσθαι, aliò deflectere. Bud. Com.

Ἑτερόσε. aliò, ἀλλόσε.

Ἑτερόστιχος. ἀσύμφωνος.

Ἑτερόστομος. ρ. ὁ. phalanx, à frontis diuersitate appellata. Vide in Appendice lexici de uocabulis militaribus.

Ἑτερότης. τος. ἡ. alteratio.

Ἑτεροτόσιος. alius, diuersus.

Ἑτερόφθαλμος. ὁ. qui altero priuatus est oculo ex casu aliquo: μονόφθαλμος uerò, qui nunquā præter unum habuit oculum, uelut Cyclops apud Homerum. Ammonius. cōfunduntur tamen.

Ἑτεροφυὴς. alibi enatum, diuersæ naturæ.

Ἑτερόφυλος. alienigena.

Ἑτεροφωνία. ας. ἡ. diuersitas uocis.

Ἑτερόω. μ. ὡσω. τ. ωκα. altero. Accus.

Ἑτέρωθεν. aliunde, ex altera uel alia parte.

Ἑτερώνυμα. τὰ. uocabula, quæ circa idem subiectum diuersitatem significant, ut ascensus & descensus.

Ἑτέρωσε. aliò.

Ἑτέρωσις. ⊙. ἡ. alteratio.

Ἑτέτυκτο. extiterat.

Ἑτοίξε. fecit, struxit.

Ἑτεωνῶ. uera loquitur. & ἑτεώνιον, uerum.

Ἕτης. ρ. ὁ. ciuis, coætaneus, socius, necessarius, familiaris. πρὸς τὸ ἔθος, οἷον. ὁμοέτης. ἢ πρὸς τὸ ἑταῖρ. τστέον ἀληθὴς φίλος. Etym. unde illud ἕταν, pro ὦ ἑταν, amice.

Ἑτησίαι. οἱ. Etesiæ uenti, qui certo anni tempore flant, uenti anniuersarij, ab ἔτος. Gel. libro 2. cap. 22. Etesijs aliquādo uehementer flantibus, adeò ut fruges corrumperent, Empedocles iussit excoriari asinos, factisq; ex utribus eos collibus & montium uerticibus admoueri ad compellendos flatus: cessantibusq; uentis ab euentu rei κωλυσανέμας uocatus est, Laërtius lib. 8. in Empedocle.

Ἑτήσιος. ρ. ὁ. annuus, anniuersarius.

Ἑτήτυμος. ρ. ὁ. uerus pro ἔτυμος, ἀληθὴς.

Ἔτι, etiam, etiamnum, iterum, adhuc, amplius, posthac, in posterum, deinceps. εἰσέτι pro eodem.

Ἔτι. infuper.

Ἐτίσθην. paruus annus, Synesio.

Ἔτι καὶ νῦν. adhuc.

Ἔτι μέν. hucusq; adhuc, etiam præterea.

Ἔτι μήν. tamen modò.

Ἔτι δέ νυν. iam uerò, atq; etiam.

Ἐτίθην, ἐτίθεις, ἐτίθει. apud Synes. & Homerum. pro ἐτίθουν, & cætera. Bud. Com.

Ἐτιλλον. pario.

Ἐτιμήσιος. pulmentū cum lacte, uel cochleare.

Ἔτνος. ⊙. ὸ. faba elixa, fresum uertit Gaza; eduliū è leguminibus fractis fresisq; cōcinnatum, interpretatur Gal. ὸ ἐκ τῶν ἐρεχθέντων ὀσπρίων καὶ κεφαλόπων σκευαζόμενον.

Ἑτοιμάζω. μ. άσω. π. ασμα. paro, promptū, paratū & expeditum reddo. Accus.

Ἕτοιμος. ρ. ὁ. paratus, promptus, propensus.

Ἑτοιμασία. ας ἡ. &

Ἑτοιμότης. τος. ἡ. promptitudo, alacritas.

Ἑτοίμως. promptè, paratè, parato animo, alacriter, incunctanter.

Ἔτος. εος. ὸ. annus, paroxytonum.

Ἑτός. incassum, friuolè. oxytonum, Cyril.

Ἑτυμηγόρος. ρ. ὁ. ἡ. ueridicus, apud Orpheum, & ἑτυμογόρος.

Ἑτυμολογία. ας. ἡ. dictio est composita ab ἔτυμος uerus, & λόγος, sermo, uel locutio. quasi uerilo quium, ut Cicero interpretatur: uel notatio, quod rem de qua prædicatur, notam faciat, ut inquit Boëtius. Alij originationem interpretantur, ut Fabius tradit.

Ἑτυμόδρυς. ueriquercus, roboris siue quercus species, quæ glandes cæteris suauiores gignit, propriè robur, quasi uera quercus.

Ἔτυμος. ρ. ὁ. ἡ. &

Ἑτυμώνιος. uerus.

Ἑτύμως. uerè.

Ἑτύχθη. effectus est.

Ἑτώσια. incassa, stolida, uana.

Ἑτωσιοεργός. ὸ. ὁ. ἡ. &. ἑτώσιος. ρ. ὁ. iners, inutilis, stolidus, inanis. Homerus, ἑτώσιον ἄχθος ἀρούρης, Telluris inutile pondus.

Εὖ. bene, fortiter, pulchre. πρὸ τοῦ ἐύς. Etym. Ammonius distinguit à καλῶς. Itē rectè bene, utiliter, hoc est, ὀρθῶς, χρησίμως.

Εὑ, sui, αὐτοῦ, uel αὐτῆ.

Εὐάμπελος χώρα. uitifera regio. Strab.

Εὖ διάγω. bene agere.

Εὖ ἴσθι παιδείας. doctus sum, ἄριστε παιδεύομαι. sicut εὖ ἴσθι χρημάτων, pro πλούσιος εἶμι ἐκ παιδός.

Εὖ δέχομαι. boni consulere.

Εὖ οἶδα. uel nihil, uel utique (inquit Bud.) significat, Lucian. Ἀρχαιόμισθος αὖ εὖ οἶδ' ἐπ' αὐτῷ. Idem est autem quod Ciceroni, mihi crede.

Εὖ οἶδα. scite admodum, commodum, optimè.

Εὖ οἶδα. certo scio.

Εὖ πάσχω. beneficium accipere, cui opponitur

εὖ ποιεῖν.

Εὖ ποιῶν. ut debebat, ut par erat. Bud. Com.

Εὖ πράττειν, & χαίρειν. auspicia sunt epistolarum. Vsurpantur, & ad earum finem indifferenter. Bud. Com. Hanc salutationem Plato suis epistolis præponebat, teste Laërtio lib. 3.

Εὖα. pro ἔα. Item, σὺ δὲ uocis hirci imitatio, qua uoce hirci cum puteum saltantes relinquunt, utuntur. Suid.

Εὐαγγελίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. &

Εὐαγγελίζω. μ. ίσω. π. ικα. nuntio. Dicitur autem εὐαγγελίζω σοι, uel per accus. εὐαγγελίζω σέ, quod inuētu rarissimum inquit Cristodulus, sed creberrimum ac usitatissimum uidere licebit datiuo iunctum.

Εὐαγγέλιον. ρ. ὸ. bonum, faustumque nuntium, & bona nuncia donans, afferens. Etym. Vnde & Apostoli usurparunt hanc uocem pro gratiæ illius diuinæ mortaliū generi exhibitæ per Christum annuntiatione. Ponitur quoq; pro præmio, quod dari solet lætum afferenti nuntium. Homer. Odyss. ξ. εὐαγγέλιον σέ μοι ἔσω. Et apud Isocrat. εὐαγγέλια θύειν. pro sacrificio quod fiebat pro rei feliciter gestæ narratione. Sic Cic. ad Attic. O suaues duas epistolas, quibus euangelia deberi fateor.

Εὐαγγελισόμενος. renuntiaturus.

Εὐάγγελος. Mercurius.

Εὐάγιος. ὸ. fas.

Εὐαγὴς. ⊙. ὸ. ἡ. purus, sacer, pius, sanctus. Huic opponitur ῥυπαγὴς. Εὐαγὴς τὰς χεῖρας, qui homicidio manus non cōtaminauit. Bud. in Annot. & Com. & εὐαγέστατος λαμπρότατος. splendore fulgentissimus, lucidissimus. Aristot. de cœlo loquens in libro de Mundo, & εὐαγὲς opponitur θολερῷ. quod Plato Timæo satis ostendit cū inquit, τὸ μὲν εὐαγὲς τοῦ ἀέρος ἐπίκλην αἰθὴρ καλεῖται, τὸ δὲ θολερώτατον, ὁμίχλη καὶ σκότος.

Εὐάγκος. ρ. ὁ. ἡ. mobilis, agilis.

Εὐάγκαλος. ρ. ὁ. facilis complexu aut portatu.

Εὐαγρία. ας ἡ. prospera captura, opima præda.

Εὐαγωγά. τὰ. quæ facilè reijciuntur & execrātur.

Εὐαγωγός. ὸ. ὁ. ductilis, docilis, facilis ductu, ut riuus tractabilis. Bud. Com.

Εὐαδε. pro ἤδειε, ἔαδειε, & Aeolicè per pleonasmum ἄϝαδε, placuit. Etym.

Εὐαδὴς, & ἐυάης. placidus, tranquillus.

Εὐάερον. ὸ. aëris bonitas & clementia, Strab. πρόσεστι καὶ τὸ εὐάερον ἐκεῖ.

Εὐάζω. lugeo, lugendo insanio, πρὸς τὸ Ἄλιος εὐάζω κατὰ συγκοπήν. Βακχυλικὸν δὲ ἐπιβόημα ἢ ἐπίφθεγμα. Etym.

Εὐαὴς. bene & salubriter spirās, salubri uēto. Etym.

Εὐαλέξητος. ὁ. ἡ. facilis expugnatu.
Εὐαισθησία. ας. ἡ. uis maior sentiendi.
Εὐαίσθητος. ον. facilè sensilis.
Εὐαλώτατος. ον. ὁ. ἡ. facilis captu, ignarus.
Εὐαναγνωστος. ον. legibile.
Εὐαναδοτος. ον. ὁ. digestu facilis, ad distribuendum in membra facilis & aptus.
Εὐαναπλατος. ον. ὁ. qui facilè pacari potest, reuocabilis.
Εὐαναπληπτος. facilis apprehensu.
Εὐαναστατος. ον. confutabilis.
Εὐανεξία. ας. ἡ. generositas, pulchra uis.
Εὔανθρωπος. ον. ὁ. bonos uiros habens.
Εὐανθεμος. ον. ὁ. ἡ. uentosus.
Εὔανθιστος. suaue olens.
Εὐανθὴς. ὲος. ὁ. ἡ. εὐθαλὴς, ὡρᾶιος, floridus. oxytonum Cyrill. sed Εὐάνθης. ὁ. paroxytonum proprium est uiri.
Εὐάνιος placidus, Doricè pro ἐυλιμος.
Εὐάντητος. ον. ὁ ἡ. obuius, expositus, item propitius. Rheæ etiam est epitheton, Etym.
Εὐαύτυξ. υγος. ὁ ἡ habens pulchros axes.
Εὐαπεωπαστία. ας. ἡ. comitas.
Εὐαπήγητος. ον. facilem descensum habens.
Εὐαπόδεικτος. ον. ὁ. manifestus, bene demõstratus.
Εὐαπόλυτος. ον. ὁ. absolutus, liber.
Εὐαρέσκησις placabilitas, placidè cõposita mens.
Εὐαρεσήκοος. ον. ὁ. &
Εὐάρεστος. ον. ὁ. placidus.
Εὐαρεστῆμαι, & εὐαρεστῶ. hilariter affectus sum, placide me habeo. Plutar. εὐαρεστήσειν αὐ τῷ διαὐτη ὑμῶν διαγωγῇ. Libens acquiesceret, & hilariter comprobaret. Bud. Com.
Εὐάρτος. bene compositus.
Εὐαριθμητος. ὁ. ὁ. ἡ. existens in numero bonorũ, numeratu facilis, non multus, paucus.
Εὔαρκτος. ον. ὁ bene adstrictus, Æschyl. ἐμ πίνιασι δ' ἔχειν εὐαρκτον σάμα.
Εὐαρμοζω. conuenio, congruo.
Εὐάρμοστος. ον. ὁ. ἡ. congruus.
Εὐαρμόστως. congruè, aptè, concinnè.
Εὐαρχίζεσθαι. primitias facere.
Εὔαρχος. ον. ὁ. rex, princeps, apud Lycoph. ἐυτῷ ἐυαρχα μύλω.
Εὐασήρ. ῆρος. ὁ. Bacchi epitheton, ab ἐυοί, quæ bacchantium uox est.
Εὐαφέστερος. ον. auctior.

Εὐαυξὴς. ὲος. ὁ. ἡ. auctilis, procerus.
Εὐαφὴς. ὲς. ὁ. ἡ. qui facile tangi potest, mollicu lus, tener.
Εὐαφορα. facilia aspectu.
Εὐαφὼς. aptè, apposite, contactu aptum, Lucian. Harmonide.
Εὐβάστακτος. ον. ὁ. ἡ. facilis portatu.
Εὐβάσγ. ης. ἡ. ouatio.
Εὔβιος. ον. ὁ. compos, uitæ facilioris.
Εὐβίοτος. ον. ὁ. cui uictus facilis.
Εὐβιώταζος. qui abunde uiuit.
Εὔβλαπτος. ον. offensioni expositus.
Εὐβοᾶ. pro εὐβοίᾳ. Attici dicunt.
Εὔβοια. ας. Euboea, insulæ & urbis nomen.
Εὐβοιάτης. Euboœnsis.
Εὐβοϊκὴ καρύα. ἡ. nux Euboica, iuglans.
Εὐβοσία. ας. ἡ. pabuli ubertas.
Εὔβοτος. ον. ὁ. ἡ. fertilis, pinguis, terra apta pascuis.
Εὐβουλεὺς. ὁ. Pluto.
Εὐβουλία. ας. ἡ. bonum consilium, sana consultatio. hanc Plato dicebat ex eruditione, multarumque rerum peritia & experimento contingere. Laërtius lib. 3.
Εὔβουλος. ον. ὁ. ἡ. prudens, consultus.
Εὔβρωτος. ον. ὁ. ἡ. bene comestibilis.
Εὐδένδρεον. ον. domibus abundans, ἀεὶ κατ' ἐυδένδρεον dixit Euphorion, pro urbe populosa & frequente, ἀ βυσία, id est, domus, lingua Mesapiorum.
Εὐδιάλακτος. bene nutriti.
Εὖγε. euge. Laudantis autem uox est, exultantis, & assentientis, siue cõgratulantis, Latinis quoque in usu.
Εὔγλοος, siue δύγλοον. locus bonæ terræ
Εὐγλύφια. ας. ἡ. uel ἐυγλυφία, Ionicè. nobilitas, generositas, ingenuitas. Sic Cic. Acad. Theophrastus autẽ uir & oratione suauis, & ita moratus ut prę se probitatẽ quandã & ingenuitorẽ ferat.
Εὐγλύφος. ον. ὁ. nobilis, generosus. ab εὖ & γλύφω. Item barbatus, iubatus, uillosus. nũ uillos non nunquam γλύφον uocant.
Εὐγνὼς. τὸ. ἐυγνώσια.
Εὐγνὼς. ὲος. ὁ. ἡ. generosus, nobilis, cuiꝰ & patria & genus ac natales illustres sunt.
Εὔγεως. ὁ. ἡ. Atticè. &
Εὔγεων. τὸ. pro. δύγλος. fertilis, pingue solum
Εὐγηρία. ας. ἡ. commoda senectus, quieta.
Εὐγηρότως. uenerabilis, senex.
Εὐγλωττία. ας. ἡ. eloquentia.
Εὔγμα. ατος. τὸ. iactatio, gloria.
Εὐγνωμονέω. μ. ήσω. π. ηκα. beneuolus sum, fidẽ bonam agnosco, bonæ fidei sum.
Εὐγνῶμον. consentaneum, gratum.
Εὐγνομοσυνη. ης. ἡ. δύνοια. gratitudo, animi beneuolentia

uolentia, æquitas, & æquanimitas animi, candor, & probitas, & ea uirtus, quæ beneficium & fidem bonam agnoscit.
Εὐγνώμων. ον. ὁ. gratus, benignus, simplex, æquus & bonus uir, uir bene sentiens, qui personis, rebus, causis, & modis omnibus accõmodata iudicia exercet
Εὐγνωμόνως. benignè, cãdidè, animo grato & æquo, patienter.
Εὔγνωστος. ὁ. & δύγνωβος. bene notus, notabilis.
Εὐγόνατον. geniculatum, internodios habens.
Εὐγονία. ας. ἡ. bona generatio.
Εὔγονος. ον. uis moderata.
Εὐγώνιον. figura rectum habẽs angulũ, uel quod ad rectum angulum figuratur.
Εὐδαιμονέστατα. felicissimè.
Εὐδαιμονέω. μ. ήσω. π. ηκα. sum felix.
Εὐδαιμονία. ας. ἡ. felicitas, diuitiæ, fortuna prospera, ὃ εὖ τις δαίμονα ἔχει, secundum Platonẽ. δαίμονα uocat τὸ ἡ ψυχῆς ἡγεμονικόν.
Εὐδαιμονίζω. μ. ίσω. π. ικα. beatifico, beatũ dico. Dicitur autem εὐδαιμονίζω σε τόδε, & εὐδαιμονίζω σε τῆδε, Atticè pro, Hoc nomine felicem te iudico. Prisc. lib. 28. & Bud. Com.
Εὐδαιμονικὸς. οἱ. philosophi quidam sic dicti. Laërtius lib. 1.
Εὐδαιμονισμὸς. ὁ. felicitas.
Εὐδαιμονιστὸς. ον. ὁ. fortunatus existimandus.
Εὐδαίμων. ον. ὁ. ἡ. felix, fortunatus, diciturq; propriè de animi bonis.
Εὐδιάλακτος. placabilis, conciliabilis.
Εὐδιάπαυα. τὰ. quę sunt facili sumptu & modico
Εὐδίαπαυστος. ον. ὁ. ἡ. liberalis.
Εὐδιαρκὴς. ὁ. acutè uidens.
Εὐδίεθλος. ὁ. bene ad meridiem situs, clarus, tranquillus.
Εὐδιψιος. ον. ὁ. ἡ. syluosus.
Εὐδιστακε. dormiebat, Iliad. χ.
Εὐδιτλος. ον. ὁ. perspicuus.
Εὐδία. ας. ἡ. tranquillitas, serenitas.
Εὐδιάβολος. ὁ. ἡ. dignus calũnia, facilis calũniatu.
Εὐδιαθέτως. spacijs interpositis.
Εὐδίκαιος. fenestra in naui per quã egeritur sentina: Sic dicta quod serenitatem admittere uidetur: detorquetur & pro muliebri pudendo.
Εὐδιάδεκτος. ον. facilè scissilis, citissimè penetrans, pellucidus.
Εὐδιαῖος. ὁ. penetrabilis, facile penetrans. à διαπέωτο, διαινύω, apud Dioscorid.
Εὐδιακέμβολος. ον. beneuolus.
Εὐδιάλακτος. ον. ὁ. ἡ. facilis reconciliatu.
Εὐδιάλεκτος. affabilis.
Εὐδιάπνευστοι. οἱ. quibus libera corporis est transpiratio, apud Medicos.

Εὐδιάπτωτος. ον. ὁ. facilè expositus prædæ.
Εὐδιάφθορος. ον. ὁ. facilè corruptibilis.
Εὐδιαφόρητος. est cui facile succi perspirabili cute digeruntur, quibus contrarij sunt, δυσδιαφόρητοι. Bud. Com.
Εὐδιάχυτος. ον. diffusu facilis.
Εὐδικία. ας. ἡ. iustitia.
Εὐδίνητος. ον. ὁ. ἡ. agitabilis, facilis motu.
Εὔδινος. ον. ὁ. facilis uersu, placidus.
Εὐδιοδος. ον. ὁ. accessibilis, facilis transitu.
Εὐδιόπτος. ὁ. ὁ. ἡ. perspicuus.
Εὔδιος. ον. ὁ. ἡ. serenus, tranquillus, expositus aëri.
Εὐδιὸς. ὁ. humidus, udus.
Εὐδιόω. tranquillus sum, & serenus.
Εὐδμητος. ον. ὁ. ἡ. bene fabricatus.
Εὐδοκέομαι. μ. ήσομαι. commendabili opere me Deo probo.
Εὐδοκέω. μ. ήσω. π. ηκα. bene afficior, seu bene affectus sum erga aliquẽ, & bene ei uolo, cupioque. Diodor. ὅτος ἐυδοκήσας τοῦ ἔργου. Beneuolentiæ affectu propensus erga hospitem suum. Singularis cuiusdam affectus hæc uox est, intimè propensum animũ exprimẽs, quemadmodum patris uoluntas est, qui in filio, quem sum opere probat, unicè sibi placet. Sic Lucæ 3. σὺ εἶ ὁ ὑός μα, ὁ ἀγαπητός, ἐν σοι ἠυδόκησα. Tu es filius meus, filius inquam dilectus, in te animo meo obsecutus sum, Peculiare est diuinis literis. Item delector, ut in Psal. Holocaustis non delectaberis, ἐυδοκήσεις. Approbo, sic mihi uisum est, probo, idq; nõ quouis modo, sed bene & ex animo. Nam & ea quæ probamus & facienda censemus, δοκεῖν ἡμῖν dicuntur. Accipitur apud Lysi. αὐτὴ ἐυδοκιμεῖν, hoc est, probari, & existimatione clara esse Bud. Com.
Εὐδοκία. ας. ἡ. placentia, bona uoluntas, beneplacitũ. Gregor. de Christo. ἐκεῖνα δὲ ἐυδοκίας, ἴσως τὰ δὲ ὁρμὰς, Illa spontaneam & consentientẽ, propensamq; animi affectionem, hęc potestatem declarant. Sic quod deo perplacuit, ἐυδοκία τοῦ θεοῦ dicitur. Vnde Ecclesiast. 1. ἐυδοκία αὐτοῦ, πίστις & πραότης. Et ad Ephes. 1. προορίσας ἡμᾶς εἰς ὑοθεσίαν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς αὐτὸν, κατὰ τὴν ἐυδοκίαν τοῦ θελήματος αὐτοῦ, Qui nos in adoptionem designauit per Iesum Christum in seipso, pro affectu propenso uoluntatis suæ. Et Ecclesiast. 18. ἐαυχορευγήσης τῇ ψυχῇ σε ἐυδοκίαν ἡ θυμίας, Si animo tuo indulseris pro affectu procliui cupiditatis. Bud. ibidem. Ad Deũ propriè refertur, non enim aptè dixeris ἐυδοκίαν hominis erga deum.
Εὐδοκιμέομαι. &
Εὐδοκιμέω. μ. ήσω. π. ηκα. probus habeor, nomẽ assequor, clarus fio, magni fio, bene audio, sef-

mone hominũ celebror, bonam famam & nominis splendorem assequor, placeo, in precio sum, censeor. Bud. Com.

Εὐδίμιμος. ὁ. probus, admirandus, probatus, laudatus ab hominibus.

Εὐδιμαέντων. οἱ. præclari.

Εὐδοξέω. sermone hominum celebror, hoc est, εὐλογιμῶ. Bud. Com.

Εὐδοξία. claritas nominis, bona fama, laus, existimatio bona, gloria. Cicero libro 3. de finibus. De bona autem fama, quam enim appellant εὐδοξίαν aptius hoc loco bonam famam appellabimus quàm gloriam.

Εὔδοξος. ὁ, ἡ. εὐδοξος. Bud. Com.

Εὐδραύλα. uis, potentia.

Εὔδρομος. ὁ. ὁ. equus qui incedit tollutim. à Seneca tolutaris dicitur, quia tollat uolubiliter ac modicè uestigia.

Εὐδρομάντων. οἱ. agilitate uolantes.

Εὐδρόως. firmiter, εὐεδρως.

Εὐδυκίμφορος. ὁ. iaculandi peritus.

Εὐδύω. dormio, dico, iaceo. Neutr. absol.

Εὔεδρος. tutus, firmus.

Εὐειδής. pulcher, bona indole præditus. Propriè de mulieribus dicitur, quemadmodũ θεοειδὴς de uiris. Vide εὔμορφος apud Ammonium.

Εὐεκτέω. robustus sum, ualeo. Melius ἔυεκτέω.

Εὐεικὴς. ὁ. obediens, bene cedens, persuasibilis.

Εὐείκτως. facilè, promptè.

Εὔϋλος. ὁ. apricus.

Εὐεματόεις. ἡ. uestibus pulchris ornata.

Εὐέματος & Εὐεμάτος ὁ. eleganter cultus, bene uestitus.

Εὐεμονέω. eleganter amicior.

Εὐεισβολος. ὁ. facilis ingressu.

Εὐεκκλὴς ὁ. facilis ad excernendum.

Εὐεκτος. ὁ. dlues, commodè habens, bona fruens ualetudine.

Εὐεκλικὰ. dicũtur quę bonum corporis habitum efficiunt, uel absentem, uel conseruant præsentem: aut ea quæ ex his ipsis præsentibus existũt ac manant, quales sunt actiones quæ tanquam ex habitibus in corpore insitis existunt, ut incessus naturalis, cursus, cibi potus ue appetentia.

Εὐεκλικὸς. ὁ. qui bono corporis habitu præditus est.

Εὐεκλικῶς. prosperè, sic satis.

Εὐεκφοροι. οἱ. fertiles.

Εὐεκφορος. ὁ. ἡ. dicitur mulier ῥᾳδίως κυοφορεῖσα καὶ τελεσφορεῖσα.

Εὐελκὴς. ὁ. ἡ. cui facile coalescunt ulcera.

Εὐελπία. ας. ἡ. & εὔελπι. τὸ. spes bona.

Εὔελπις. ιδι. ὁ. ἡ. bene sperans, fiduciam sui habens, qui semper bonę spei est, dum periculi deflagrat ardor.

Εὐελπισία. ας. ἡ. confidentia.

Εὐεμβολος. in uasu facilis, id est, εὐπρόσβολος. Opponitur huic δυσεμβολος. Bud. Com.

Εὐεμβος. ὁ. facilè ciens uomitionem.

Εὐεμπτωτος. ὁ. qui facilè labitur.

Εὐεξαπάτητος. ὁ. ἡ. facilis deceptu.

Εὐεξέλεγκτος. ὁ. ἡ. certus, bene discussus.

Εὐεξία. ας. ἡ. bona ualetudo, firma corporis affectio. Cicer.

Εὔεργος. ὁ. industrius, ingeniosus, sano & robusto corpore.

Εὐεπήβολος. ὁ. idem.

Εὐεπιβόλως. manifestè, rectè.

Εὐεπιφέρεια. ὁ. iniurijs obnoxius, qui minima de causa suggillatur.

Εὐεπὴς. ὁ. beneloquus, facundus,

Εὐεπία. ας. ἡ. bonum uerbum, suauiloquium

Εὐεπίβατος. accessus facilis Luciano.

Εὐεπιβούλευτος. ὁ. ἡ. facilis ad insidias patiendum.

Εὐεπίγνωστος. facilis cognitu.

Εὐεπίθετος. ὁ. ἡ. facilis inuasu.

Εὐεπίφορος. ὁ. ἡ. procliuis, pronus.

Εὐεπιχείρητα. problemata, quæ facile astrui possunt.

Εὐεπιχείρητος. facilis inuasu, minimè tutus.

Εὐεργεσία. ας. ἡ. beneficẽtia. distinguitur à χάρις apud Ammonium. Beneficentia (inquit Laërtius lib. 3. in Platone) aut pecunijs aut corporibus, aut disciplinis, aut uerbis præstatur, &c.

Εὐεργετέω. μ. ήσω. π. ηκα. beneficio afficio, beneficia in aliquem confero. Accus.

Εὐεργέτημα. ατος. τὸ. beneficium.

Εὐεργέτης. ου. ὁ. benefactor, beneficus, beneficij author, adiutor, benemeritus de aliquo. Bacchi cognomen.

Εὐεργετικὸς. ὁ. ὁ. beneficus.

Εὐεργὴς. ἐος. ὁ. ἡ. accuratè fabricatus.

Εὐεργὸς. ὁ. ὁ. bene operans, beneficus.

Εὐερέθιστος. ὁ. irritabilis, iracundus, contentiosus, Strab.

Εὐερκεία. munitio.

Εὐερκὴς. ὁ. ὁ. ἡ. bene munitus & clausus.

Εὐέρκτης. ὁ. ὁ. benefactor, pro εὐεργέτης. Epigr.

Εὐερμὴς. ὁ. ὁ. ἡ. fortunatus. ab εὖ & ἑρμῆς, qui est Mercurius, mercimoniorum præses, de quo Plaut. in prologo Amphit.

Εὐερμία. ας. ἡ. prosperitas.

Εὐερνὴς. ὁ. ὁ. crassum, speciosum, de ramis & caulibus. Strabo libro secundo: εὐέρνη δὲ ἔστι καὶ τὰ βοσκήματα τὰ ἀπὸ αὐτῆς, hoc est, propaginem

ginem edunt non degenerem sed pulchram & robustam.

Εὐερνὴς. ὁ. ὁ. ἡ. densus arboribus, dumosus, ramosus ab ἔρνος.

Εὐετηρία. ας. ἡ. annualis feracitas, abundantia, facultas, copia, exuberantia. Item status temporis salubriter & cõmodè cedens hominibus, εὐημερία. Bud. Com.

Εὐεσώ. ὁ. ἡ. felicitas, animi tranquillitas. καὶ τὸ ἐπὶ τῶν αὐτῶν εὖ ἑστάναι, teste Diogeniano. Vide εὐθυμία. Bona constitutio apud Democrit. quemadmodum ἀπεσὼ absentia Herodoto.

Εὐεφοδὸς. ὁ. ὁ. ἡ. facilis aditu.

Εὐεψθος. ὁ. τὸ. quod facilè concoquitur.

Εὐζηλία. ας. ἡ. bona æmulatio.

Εὐζωία. ας. ἡ. uita beata.

Εὔζωμος. ὁ. uel εὐζώμων. τὸ. eruca herba.

Εὔζωνος. ου. ὁ. ἡ. strenuus, miles leuis armaturæ, succinctus, expeditus, formosus, legitimæ armaturæ. εὔζωνος γυνὴ, ἡ πλησία καὶ ταχυτελὴς ζώνη χρωμένη.

Εὔζωρος. non dilutus, merum, Diphilus, ἔγχεον ταῦτ' εὔζωρότερον, id est, meracius.

Εὐηγεσία. ας. ἡ. laudatus, principatus, administratio bona. (τὸ γ.

Εὐηγενὴς. ὁ. ὁ. ἡ. generosus, felix abundat uena.

Εὐηγορέω. benedico, laudo.

Εὐηγρεία. ας. ἡ. benedicentia, munificentia.

Εὐήγορος. bene peritus fori, iurisconsultus.

Εὐηθεία. ας. ἡ. ignauia, fatuitas, amentia, simplicitas, uitæ mollities, imperitia rerum, innocentia, incauta probitas. aliud est εὐηθία.

Εὐηθες. stultum, hoc est, κατ' εὐφημισμὸν. τὸ ἀσύνετον. Apud Demost. tamen nonnunquã in bonam partem accipitur, quẽadmodum & apud Thucyd. lib. 3. τὸ τῆς εὐηθείας οὖ τὸ γενναῖον πλεῖστον μετέχει.

Εὐήθης. ὁ. ὁ. ἡ. fatuus, ignauus, stupidus, βλακξ. ῥᾳδιούργητος, deceptu facilis, homo minimè malus, fraudi obuius & expositus, imperitus. Bud. Com. εὐήθης νόσος, morbus simplex, non malignus apud Hipp.

Εὐηθία. ας. ἡ. bonus mos. paroxytonum. Cyrill. Quid autem differat ab εὐήθεια indicare uidetur Plato de Repub. libro 3. inquiens, ὁ πρόπτος τῆς λέξεως καὶ ὁ λόγος τῶ τῆς ψυχῆς ἤθει ἕπεται, τῇ δὲ λέξει, εὐλογία καὶ εὐαρμοστία καὶ εὐχαριστωὰ καὶ εὐρυθμία, τῇ εὐηθία ἀπολαυθεῖ, ἐχεμαθίαν οὖσαν ἀποθειξόμενοι καλέσμεν, ὡς εὐήθειαν, ἀλλὰ τὴν ὡς ἀληθῶς ἐν τε καὶ καλῶς τὸ ἦθος κατεσκευασμένην ἀκούειν.

Εὐηθίζομαι. & εὐηθίζω. μ. ίσω. π. ικα. ineptus sum, insanio, insulsè ago uel loquor. Neut. absol.

Εὐηθικῶς. simpliciter, fatuè.

Εὐηκὴς. ὁ. ὁ. ἡ. bene acutus.

Εὐηκόω. bene audiens, exaudibilis, obtẽperans, obediens, saluus, felix. Bud. Com.

Εὐηκτὸν. acutum, uigens.

Εὐηλαῖος. ὁ. ὁ. spatiosus, ὁ ἱππάσιμος καὶ πᾶν ὃ τι ἔχει ὡς εὐπετῶς ἐλάσαι. Xenoph. Hellẽ. 5. ταχὺ γὰρ πᾶς αὐχὴν ἀφικνεῖται. εὐηλαῖον ἐλαύνοντι τοῖς ὑφ' ἵππον.

Εὐήλιος. ὁ. ὁ. apricus, solis patiens.

Εὐημελὴς. ος. ὁ. ἡ. pro εὐμελὴς.

Εὐημερέω. μ. ήσω. π. ηκα. felix sum, secundis rebus utor, commodè & ex animi sententia uiuo. Neutr. absol.

Εὐημέρημα. felix successus diei aliculus, prosperitas. Est autem ubi commodè & delectabiliter uiuitur.

Εὐημερήτης. ὁ. qui splendidè recitauit causam, & feliciter perorauit.

Εὐημερία. ας. ἡ. idem quod εὐημέρημα, & εὐτυχία & εὐπραξία. res prospera, prosperitas.

Εὐημερίαι. αἱ. serenitates.

Εὐήμερος. ὁ. ὁ. prosper, felix.

Εὐημερώντων. οἱ. felices, mansuetudine & morũ gratia ornati.

Εὐημονία. ας. ἡ. iaculandi peritia.

Εὐήνιος. ὁ. ὁ. obediens, πρᾶος, εὐπειθὴς, placidus.

Εὐηνίσσας. facilis effectu.

Εὐηνώρ. ορος. ὁ. ἡ. habens & generans bonos uiros, potens. Epith. uini ferrij; quòd uiris animum & robur addat.

Εὐηπελὴς. ος. ὁ. ἡ. mansuetus, obediens.

Εὐηπελία. ας. ἡ. bona ualetudo, εὐθηνία.

Εὐήρεια. ας. ἡ. facilitas.

Εὐῆρμα. quod tollitur & ducitur, mansuetũ, commodũ, bene adaptatũ, εὖ ἡρμοσμένον.

Εὐήροος. ὁ. ὁ. ἡ. aratu facilis.

Εὐητηρία. ας. ἡ. pro εὐετηρία.

Εὐηφόλον. ὁ. ὸ. animum oblectans.

Εὐήφορος. uentrosus, bene textus, χιτὼν ὁ λεπτὸς καὶ εὐαφὴς.

Εὐηχεία. ας. ἡ. facilitas, bona nauigatio.

Εὐήχη. ης. ἡ. &

Εὔηχος. ου. ὁ. ἡ. bene sonans, bonam habens uocem,

Εὐθαλὴς. ος. ὁ. ἡ. floridus, uirens, uber.

Εὐθαλόης. ητος. ὁ. floridus, apud Q. Calabrum.

Εὐθανασία. ας. ἡ. felix mors, hilaris ac spe bona in morte perfusa æquitas.

Εὐθαρσὴς. ος. ὁ. ἡ. confidens, audax.

Εὐθαρσῶς. confidenter.

Εὐθεῖ. perquàm utile est.

Εὐθεῖ. pro εὐθῆ.

Εὐθεία. idem quod εὐθυδικία, Liban. & Plut. in Cic. Neq; solũ εὐθεῖαν δίκην, sed etiam εὐθεῖ

ἀν χραμμὴν significat. Polyb. ζωθέασι ἧ πᾶς τὸ στωμα σκιμὰς ὧν μίαν εὐθεῖαν. Sic ἐπ' εὐθείας ἔθη, directè stare, Aristot. Significat etiam rectum tramitem, hoc est, εὐθυωρίαν. Lucian. κατὰ τὴν εὐθείαν ὁδηνυόσης. Bud. Com.

Εὐθεῖαν. rectà, ἀπροσκόπως.

Εὔθειος. ὁ. familiaris, obuius, εὐνόμιλος.

Εὐθενία. ας. ἡ. incolumitas, prosperitas. Vide εὐθωνία.

Εὐθένεια. ἡ. εὐθωνία.

Εὐθηράπευτος. ὁ. ἡ. cultu facilis, sanabilis.

Εὐθερίστευτον. οὐ. τὸ. messu facilè, Plinius libro 12. capite 25.

Εὐθὲς. uerè, & rectè in sola sacra scriptura usurpatũ reperitur inquit Christodulus, à masculino εὐθεύς, cum apud alios εὐθὺ reperiatur.

Εὐθετίζω. ἀπὸ εὐθετῶ, ἀλλ' ἀθεσίαν λέγω.

Εὔθετος. ὁ. ἡ aptus, opportunus, & εὔθετα, bene contenta Hippoc. dixit, ubi de cruribus loquitur.

Εὐθετῶ. compono, digero, concinno, suo unum quodq; loco colloco & condo, rectè disp̃ono. Accipitur & absolutè pro aptus sum & quadro, cohæreo, congruo, & accommodus sum, ut εὐθετῶ πᾶσι χρῆσι. Ad omnia utilis est & apposita. Bud. Com.

Εὐθεώρητος. ὁ. ἡ. quem facilè contemplamur.

Εὐθέως. confestim. Vide εὐθὺς in Ammonio.

Εὐθηγητος. acutus, καλῶς ἠκονημένος.

Εὐθηλος. ἡ. mammosa.

Εὐθημοσύνη. ης. ἡ. ordo, dispositio apta, cõcinna rerum digestio, condecens rerum descriptio.

Εὐθήμων. bene factus, quadrato corpore & eleganti pulchrè cõpositus, concinnus, aptè compositus.

Εὐθλωδμαι. &

Εὐθλωέω. μ. ήσω. π. ηκα. abundo, exupero, bona sum habitudine, gliscо, (ut Columellæ uerbis utar) hilariter uiuo, lætor, εὐημορῶ. Neutr. datiuo. Ioseph. libro 6. εὐθλωῆ αὐτοῖς ὁ γόνος, Felix est illis partus. Dicitur & εὐθενέω pro eodem. Bud. Com.

Εὐθλωία. ας. ἡ. abundantia, annona, magna rerum affluentia quas terra profert. εὐθενία, superius.

Εὐθήρατος. ὁ. ἡ. facilis uenatu.

Εὔθηρον. τὸ. feris scatens. Strab. 14.

Εὐθικτος. facilis tactu.

Εὐθοίνος. ὁ. splendidus in conuiuijs.

Εὐθορύβητον. τὸ. facile consternabile.

Εὐθορύβητος πρὸς οὐ συνοφαύτας. mitis tolerantia erga calumniatores.

Εὔθριξ. ιχος. ὁ. ἡ. bene comatus.

Εὔθρωστος. ὁ. ἡ. facile contusilis, fragilis, friabilis. Plutarch. σὔθρωστος. ἧλος, Aptus ad uulneraimprimenda clauus.

Εὐθρόβης. ους. ὁ. ἡ. stridorem edens.

Εὔθρους. sonorus. δύηχος.

Εὔθρυπτος. ὁ. ἡ. mollis, effœminatus, delicijs solutus, delicatus, fragilis Luciano de fictilibus uasis loquente.

Εὐθὺ. aduerbium, rectà, ut εὐθὺ τῆς πόλεως, Rectà ad urbem. & εὐθὺς quidem temporis est, εὐθὺ uerò loci. Vide Ammonium.

Εὐθυβολεῖν. recte ejcere, emittere, πλεονάκις ἐν εὐθείας.

Εὐθυβολία. ας. ἡ. recta directio.

Εὐθύβολος. ὁ. ὁ. rectus iactus, proparoxyt. Cyrill.

Εὐθυβόλος. ὁ, ἡ, ὁν. recte iaciens, paroxytonum, Cyrillus.

Εὐθυγλυκεῖα. ας. ἡ. dulcis radix, quæ & σκυθικὴ dicitur.

Εὐθύγλωσσος. ὁ. ἡ. uerax.

Εὐθύγραμμος. ὁ. directilineus.

Εὐθυδήμων. ονος. ὁ. simplex, popularis.

Εὐθυδικεῖν. dicitur quasi pede collato, & recto certamine confligere: collatis causæ firmamentis, quasi signis ambigere & litigare, rectà causæ caput petere, Demosth. Bud. Com.

Εὐθυδικία. recta intentionis depulsio, iusta & plena recusatio, quod fit cum is qui in iudicium uocatus est, nulla præscriptione fori, aut alia exceptione summatoria utitur, nec litis expediendæ diuerticulo. Vnde εὐθυδικίαν ἀγωνίζεσθαι, de qua Bud. ibidem.

Εὐθυδρομεῖν. recto cursu contendere.

Εὐθυενγύτορος. ὁ. ὁ. cui uestimentum rectum.

Εὐθυθάνατος. ὁ. ὁ. letalis.

Εὐθυεπία. ας. ἡ. rectiloquium.

Εὐθύκαυλος. recticaulis.

Εὐθυκρεῖν. obesus.

Εὐθύλητος. comparatu siue captu facilis.

Εὐθυλογῶ. recte & propriè loquor.

Εὐθυμαχία. ας. ἡ. tumultuale bellũ & repentinũ.

Εὐθυμέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. &

Εὐθυμέω. μ. ήσω. π. ηκα. lætifico, alacri animo sum, & gaudio perfusus. Accus. Bud. Com.

Εὐθυμήλυς. ὁ. ἡ. gratiosus.

Εὐθυμία. ας. ἡ. lætitia, iucunditas, recta animi constitutio, animus terrore liber, ἀκαμία. Vide χαρὰ in Ammon. Epicurus (apud Laër. lib. 9.) finem esse dicebat, rectũ quietumq; animi statum, quam εὐθυμίαν uocat, quæ ut quidam oblique interpretantur, non idem sit quòd uoluptas, uerum secundũ quã animus magna tranquillitate constantiaq; beatus est, dũ nullo metu, nulla superstitione, aut alia quauis perturbatione agitatur. Eãdem & ἐνεστὼ appellat aboni tate constantiæ, multisq; nominibus alijs.

Εὔθυμος.

Εὔθυμος. ὁ. ἡ. lætus, alacer,

Εὐθυμοσύνη. ης. ἡ lætitia.

Εὐθυμόταλος. bono animo.

Εὐθυμότερος. ὁ. ὁ. alacrior.

Εὐθύμως. auidè.

Εὐθυόγαλα. exuperat fertilitate.

Εὐθυόδικαι, & κρίνειν, & iudicium subire & cul pas, fraudesq; iudiciorum suorum & actorum præstare. Hoc nunc syndicari uocant: & Cicero rationem uitæ & magistratus gesti reposci: si ue quod in magistratu quisq; gesserit, edere & exponere quod apud Cẽsores fiebat: Cæsar causam dicere, Ea res (inquit) ut est Heluetijs per indicium enuntiata, moribus suis Orgetorigem ex uinculis causam dicere coëgerunt. Dicitur etiam εὐθυδίκας δοῦναι, hoc est, repetundarum pecuniarum iudicio subijci. Bud. in Annot. & Com.

Εὐθυδίνη. ης. ἡ iudicium, pœna, actio, examen. Vnde εὐθύνας δοῦναι, sic dicitur, ut δίκην δοῦναι, id est, pœnã pendere, & rationem reddere. Qui enim in ratione reddenda damnabãtur, postea pœnam luebant. Quare ἐνδιδοὺς utrunq; significat, scilicet ἀξίωσιν καὶ ἀμοιβήν. Εὐθύνας ὄφλειν. damnari repetundarum. Bud. in Annot. & Com.

Εὐθῦναι. etiam nomen magistratus apud Atheniẽses à quo animaduertebatur in eos qui in rebus publ. administrãdis delinquebant & εὔθυνοι iudices qui in eo magistratu decem erant.

Εὐθυνῶ. obtemperans.

Εὐθυνος. ὁ. ὁ. & εὐθυντήρ. ῆρος. ὁ. ὁ. & εὐθυντής. rector, gubernator.

Εὐθυντός. ὁ. ὁ. directilis. Dicuntur enim Aristotelis τὰ εὐθυντὰ, ὅσων σωμάτων δύνανται ὄμπνοι ἐς εὐθύτητα ἐκ πολυφορείας μεταβάλλειν, hoc est, illa quarum longitudo in rectitudinem è complexu mutari potest, quod si cõtra è rectitudine in complexum mutentur, iam καμπὰς dicentur, huius generis sunt, arundo, uimen. Aristot.

Εὐθύνω. μ. υνῶ. π. υνα. propriè significat quod prauum & obliquum est corrigere. ab ἐυθὺ rectũ. Vnde fit ut pro moderari, corrigere, regere ponatur. Item redarguere, reprehẽdere Gregor. μήτε ἡμᾶς εὐθύνητε τὴν ὑψηλοτέρας φρονῆς, Nolite nos reprehendere ob uerbum altius elatum. Item damnare, multare, ut εὐθύνειν, Thucyd. de Pausania damnato. Item postulare, rem facere, δύνασθαι, κελεύειν. Plut. in Cic. πεισάγεις μανίλιον εὐθύνων κλοπῆς. Item ἐς ἐξέτασιν ἄγω, hoc est, alicuius gesta inquiro, & quæstionem de eius administratione exerceo, uel exercendam curo. Bud. Com.

Εὐθυνοφέλεια. rectum somnium.

Εὐθυνόφρων. rectè somniantes, ariolantes.

Εὐθυνόχυτος. qui est rectis unguibus.

Εὐθυοδία. ας. ἡ. cursus, & ductus rectus.

Εὐθυπλοία. ἡ. rectus in naulgando cursus, Strabo lib. 14. quod alias ἡ ἐπ' εὐθείας πλοῦς dicit.

Εὐθυπορεῖν. meatuum rectitudinem habere, rectà transire.

Εὐθύπορος. qui recta transit.

Εὔθυρος. ον. ὁ. habẽs nasum iustæ proportionis.

Εὐθυρρήμονέω. μ. ήσω. π. ηκα. rectè loquor. Neut.

Εὐθυρρήμων. ον. ὁ. ἡ. rectiloquus.

Εὐθύς. statim. differt ab εὐθύ. Ammonius: item ab εὐθέως. idem.

Εὐθύς. έος. ὁ. rectus. Ammon, distinguit ab ὀρθός.

Εὐθυσκοπεῖν. rectè aspicere.

Εὐθυστής. ῆτος. ὁ. ἡ. directus.

Εὐθύστης. τῆτος. directam proceritatem.

Εὐθύτης. ητος. ἡ iustitia, æquitas.

Εὐθύτριχος. quibus simplices & promissi capilli, & non crispi.

Εὐθυφερής. ἐς. ὁ. ἡ. in rectum tendens.

Εὐθύφλοιος. ὁ. ἡ. recticortex, species roboris.

Εὐθυωρεῖν. rectà ire, recta linea progredi. Bud. Cõ.

Εὐθωλία. ας. ἡ. rectitudo, proceritas, ductus, rectus, rectæ lineæ porrectio, rectus trames.

Εὐθύωρον, recto tramite, κατ' εὐθεῖαν.

Εὐθύωρος. ὁ. ὁ. rectus.

Εὐθυωρία. ἡ. εὐθυωλία.

Εὐΐατος. ὁ. ὁ. aptus ut curetur, uel aptus ad curationem accipiendam.

Εὐιλατεύω. placidus sum.

Εὐίλατος. ὁ. ὁ. placidus.

Εὐΐος. ὁ. ὁ. Euius, Bacchi nomen.

Εὐίππη. ης. ἡ. Euippe Chironiæ filia, quam in equam conuersam scribit Euripid.

Εὐιππος. ὁ. ὁ. ἡ. equitatu præstans, bonos equos producens.

Εὐκαές. τὸ. quod facile flagrat.

Εὐκαθαίρετος. ὁ. qui facile funditus deleri potest.

Εὐκαίθυμος. magnanimus, intrepidus, præsenti animo.

Εὐκαιρέω. μ. ήσω. π. ηκα. sum opportunus, uaco alicui rei, mihi uacat hoc agere Bud. Com.

Εὐκαιρία. ας. ἡ. opportunitas, occasio, tempus opportunum.

Εὔκαιρος. ὁ. ὁ. ἡ. opportunus, tempestiuus.

Εὐκαρδμαι. copiosus sum, abundo, & theneg. Bud. Comment.

Εὐκαλλῶ. quiescere.

Εὐκαμία. ας. ἡ. facilitas, uel εὐφημία, cum quis bene loquitur. ἀπὸ κημὸς frænum, sicut ἀχάλινον στόμα. effræne os, maledicentia, & stultitia molestum alijs. Doricum est.

Εὐκαμπὴς

Εὐκαμπής. ἐῶν. ὁ. ἡ. &
Εὔκαμπτος. ὁ. ἡ. flexus.
Εὐκαμψία. ας. ἡ. inflexus, flexibilitas.
Εὐκάρπωτος. ὁ. ἡ. caducus.
Εὔκαρδος. ὁ. ἡ. aduerb. bono animo.
Εὐκαρπία. ας. ἡ. fructuum prouentus.
Εὐκατάγωνιστος. ὁ. ἡ. facilis uinci.
Εὐκατάλλακτος. ὁ. qui facile conciliatur.
Εὐκατάμακτος. facilis, exudabilis labor.
Εὐκαταπρηστος. aridus, uſtu idoneus.
Εὐκατάπτωτος. ὁ. debilis, caducus.
Εὐκατατρόχαστον. Strabo libro 14. γεώδεια μεγάλα καὶ εὐκατατρόχαστα, excurſionibus faciles campos, uel curribus patentes uocat.
Εὐκατάφορος. procliuis.
Εὐκατάφορία. procliuitates.
Εὐκατάφορος. propenſus, procliuus, præceps, cliuoſus.
Εὐκατάφορως. procliuiter, præcipitanter.
Εὐκατάφρονητος. ὁ. contẽptibilis, deſpiciendus.
Εὐκατήκτητος. ὁ. ſubiectus, facilis retentu.
Εὐκατόρθωτον. ſuperatu facile, digeſtibile, quod ad perfectum cito perducitur. Vnde εὐκατόργητος γῆ Theophr. terra, quæ facile aratur, & ſubigitur. Bud. Com.
Εὐκατηγόρητος. ὁ. facile reprehenſibilis.
Εὐκέατος. ὁ. ἡ. facilis ſcindi, inflammabilis, ſiccus. Cupreſſi epitheton, εὔκλαστος, ut interpretatur Euſt. deducitur autem à κεάζω.
Εὐκέλαδος. ὁ. ἡ. bene ſonans, concinnus.
Εὔκεντρον. bene aculeatum, epitheton ſcorpij apud Archiam lib. 1. Epigr.
Εὔκερως. ὁ. ἡ. pulchra habens cornua.
Εὐκέφαλος. præditus egregio capite.
Εὐκηλέω. ας. ἡ. quies.
Εὐκηλήτειρα. ας. ἡ. quietem concilians.
Εὔκηλος. ὁ. ἡ. quietus, ſecurus, taciturnus, aptus.
Εὐκινησία. ας. ἡ. agilitas corporis.
Εὐκίνητος. ὁ. facile mobilis.
Εὐκλεια ας. ἡ. gloria, bona fama, celebritas. Eſt & Deæ nomẽ, cui apud Bœotios & Locros in foro quolibet ara ſtatuaque dicata fuit. Plærique hanc Dianam putabant, nonnulli Herculis filiam. uirgo hæc è uita migrauit. Vnde ſponſi ſponſæq; priuſquàm nuptiæ conficerentur, ex more illi rem diuinam obibant.
Εὐκλεινής. ἐῶν. ὁ. ἡ. inclytus, celebris.
Εὔκλειος. illuſtra, nobilita, gloriam adfer.
Εὐκλεῶς. glorioſe, ἐπιφανῶς.
Εὐκλήϊς. bene clauſus, munitus.
Εὐκληρία. ας. ἡ. felicitas, hæreditas, εὐημερία.
Εὔκληρος. ὁ. ἡ. felix.
Εὐκλύζω. bene audiré, εὐδοξάζω.
Εὔκνημος. ὁ. bene paratus.

Εὐκνήμις. ιδος. ὁ. bene ocreatus, armis cõſpicuus. ἀπὸ τῶν κνημίδων. Et ſynecdochicè procerus, eleganti corpore. Frequens Homero epitheton Græcorum.
Εὐκοιλία. ὁ. ὁ. faciens bonam aluum.
Εὐκολία. ας. ἡ. facilitas, promptitudo.
Εὐκολίνη Hecate, per αὐτίφρασιν, apud Callimachum. Etym.
Εὔκολος. ὁ. ἡ. lubricus, facilis, ſimplex, promptus.
Εὐκόλυμβος. urinandi peritus, apud Alciphr.
Εὐκομιδής, &
Εὐκόμις. ὁ. bene curatus.
Εὔκομος. bene nutritus.
Εὐκοπία. ας. ἡ. εὐκολία.
Εὔκοπος. ὁ. ἡ. εὔκολος, facilis.
Εὐκοσμία. ας. ἡ. decorum.
Εὔκοσμον. modeſtia.
Εὔκοσμος. ὁ. perornatus.
Εὐκόσμως. rectè atq; ordine, decorè.
Εὐκραδίως. εὐθύμως.
Εὐκρασίς. ἐῶν. ὁ. ἡ. temperatus.
Εὐκραμής. ἐῶν. ὁ. ἡ. εὔκρατος.
Εὐκρᾶς. pro εὔκρατος. bene temperatus.
Εὐκρασία. ας. ἡ. tẽperies, mediũ temperamentũ.
Εὔκρατος. ὁ. temperatus.
Εὔκυρτος. ὁ. ἡ. ſonorus.
Εὐκρίνεια. ας. ἡ. diſtinctio, puritas.
Εὐκρινής. purus, facilis, non confuſus, in bonum ordinem redactus.
Εὐκρυφής. ἐος. ὁ. ἡ. facile ſe occultans.
Εὐκταῖος. ὁ. optabilis, optandus, optatus.
Εὐκτέον. optandum eſt, Platoni in libro delegibus, in frequentiori tamen uſu eſt in numero multitudinis εὐκταῖα. reperitur & εὐκταίως per ι in penultima.
Εὐκτήμων. ονος. ἡ. locuples.
Εὐκτήριον. ὁ. oratorium.
Εὐκτικός. ὁ. optatiuus. Vnde εὐκτικοὶ ὕμνοι qui preces habent & uotum, quibus opponuntur ἀποδυκτικοί.
Εὐκυκλος. ὁ. bene habitatus.
Εὔκυκλος. pulchrè ſtructus.
Εὐκτός. ὁ. ὁ. uotiuus, optabilis.
Εὐκτῶς. precibus, facile.
Εὔκυκλος. ὁ. ὁ. ἡ. rotundus.
Εὐλάβεια. ας. ἡ. metus, cautio, reuerentia, pietas, cuitatio.
Εὐλαβέομαι. μέσομαι. π. ημαι. uito, caueo, uereor, ſolicitus ſum, obſeruo, ueneror. Depon. accuſatiuo iung.
Εὐλαβεῖθεν. ὁ. neritus.
Εὐλαβηθόντες. tyrones.
Εὐλαβὴς. ἐος. ὁ. ἡ. religioſus, uerecundus, cautus, prehenſu

prehenſu facilis
Εὐλαβητέον. cauendum Cic. ad Attic.
Εὐλάζω. putreſco, uermeis produco, aro.
Εὐλαί. αἱ. uermes qui naſcuntur in ulceribus.
Εὐλαχα. Doricè aratrum, uomer. Alij δίκελλαν, id eſt, ligonem, ſiue ſarculum interpretãtur, ut eſt apud Thucydid. ἀπὸ τοῦ λαχαίνω, id eſt, fodiendo.
Εὐλεάνθρ. ὁ. qui facile molitur, qui teri poteſt.
Εὐλέπτος. ὁ. qui facile delibratur.
Εὐλῆ τὰ. uermina ſæua.
Εὐληθάργως. ὁ. qui facile labitur in lethargũ,
Εὐλιμάτεν. forti animo eſſe.
Εὔληπτος. ὁ. ἡ. facilis captu in bellis.
Εὐλυρα. τὰ frena, habenæ.
Εὔλιθος. ὁ. pulcher lapis.
Εὐλίμενος. ὁ. tutus portus.
Εὐλογέω. μ. ήσω. π. ηκα. benedico, laudo, honorifice loquor de aliquo. Accuſ.
Εὔλογητος. ὁ. ἡ. benedictus.
Εὐλογῶ. expedio, explico, enodo, in legibus Græcis, εἰ βέλτιον τοῦ ἐμπόρου πλοῖον εἰς ἀλλοτρίας ἀγκύρας καὶ πρόψωσαν αὐτὰς οἱ ναῦται ἢ ἐνέγκωσι εἴγε ἄλλως ἐκοντὸς ἐυλυτῶσαι οὐκ ἠδύναντο.
Εὐλογία. ἡ. munificẽtia, largitas, beneficẽtia, munus ex charitatis affectu miſſum amicis. A colligendo: unde & λογίας, id eſt, collectiones pro eleemoſynis dixit Paul. Vel quòd bene omina tis uerbis eiuſmodi donare oporteat. In eadem ſignificatione Herony. utitur uocabulo benedictionis. Item aſſentatio, adulatio, honeſta fama, bona exiſtimatio apud Pind. Eraſ. ex Platone ſermonis probitatem uertit.
Εὐλογιεῖν. obtemperare.
Εὐλογισία. ας. ἡ. ratio bene compoſita.
Εὐλόγιστον. ὁ. rationabile.
Εὐλόγιστος. ὁ. ὁ. moderatus, innumerabilis, qui recte ratiocinatur, prudentiſſimus.
Εὔλογον. τὸ. conſentaneum, rationi conſonum.
Εὐλογος. ὁ. ὁ. ἡ. rationabilis, iuſtus.
Εὔλογος. ὁ. ὁ bonam ſortem habens.
Εὐλόγως. probabiliter, ueriſimiliter, honeſti ſpecie.
Εὐλυσία πραιλίας. purgatio uentris.
Εὔλοφος. ὁ. ὁ. bene criſtatus, facilis.
Εὐλόφως. generoſè, ſtrenuè.
Εὔλυρος. canorus, lyræ peritus.
Εὐλυσία πραιλίας. facilitas alui. Cicero in Epiſt. alij tamen ibidem ἐυλασίαν, hoc eſt, purgationem malunt legere.
Εὔλυτος. ὁ. qui facile ſolui poteſt, friabilis.
Εὐμαίζως. ὁ. mutoniatus.
Εὐμάθεια eruditio, docilitas.
Εὐμαθῆ τὰ. intellectu facilia.

Εὐμαθὴς. ἐῶν. ὁ. ἡ. docilis. Vide ἐυφυὴς apud Ammonium, qui cito aliquid diſcit. Item ἔυγνως.
Εὔμαιος. ὁ. ὁ. ſeruus amans herum, & propriũ nomen ſubulci Vlyſſis apud Homerum.
Εὐμαρέω. ῆσ. ἡ. latrina, ἀπόπατος Ionicè, ſtercus.
Εὐμάρεια. ας. ἡ. facilitas.
Εὔμαρης. ἐος ὁ. ἡ. facilis.
Εὐμαρίζω. alleuio.
Εὐμαρὶς. ίδος. ἡ. calceus. Cyrillus. Soccus quod facile induatur & nullo negotio.
Εὐμαρῶς. facile. ὑγιῶς, ὑγιφρῶς.
Εὔμαθις. ιῶν. prudens, Epigr.
Εὐμαχόμων. fortiter pugnans.
Εὐμεγέθης. ους. ὁ. ἡ ingens, procerus.
Εὐμελὴς. &
Εὐμελιάδης. placabilis.
Εὐμελὴς. ὁ. &
Εὐμελὶς. ὁ. ἡ bene haſtatus, bellicoſus, ἀπὸ τῆς μελίας arboris ſpecie, ex qua haſtæ fiebant.
Εὐμελιτήμ. feliciter mellificare.
Εὐμενία. ας. ἡ. beneuolentia. Εὐμενία ἔϊν, in bonam partem interpretanda, Herodot.
Εὐμενὴτης. ὁ. ὁ. amicus, beneuolus.
Εὐμενὴς. ὁ. ὁ. ἡ. mitis, beneuolus, candidus.
Εὐμενίζομαι. μ. ίσθμαι. π. ισμαι. placo, beneuolũ reddo.
Εὐμενῶς. benignè.
Εὐμενίδων. ὁ. Eumenides, furiæ. per euphemiam uel antiphraſim ita dictæ. Eumenidũ hymnus eſt apud Orpheum.
Εὐμέσης. incolumis, ſoſpes, ualidus.
Εὐμεταβλητον. ὁ. facilitas mutationis.
Εὐμεταβλητος. ὁ. ὁ. facile mutabilis.
Εὐμεταβολα. τὰ. quæ facile mutantur.
Εὐμετάβολος. ὁ. ὁ. inconſtans.
Εὐμετάδοτος. ὁ. ὁ. ἡ. facilis ad impartiendum.
Εὐμετάθετος. ὁ. ὁ. auidus permutationis.
Εὐμετάστατος. ὁ. facili momento uariabilis, mutabilis. Plutarch.
Εὐμετάπτωτος. ὁ. ὁ qui facile à ſententia deſiſtit, cuius contrarium λύσσης.
Εὐμετάχειρις. ον. ὁ. ἡ. tractabilis, nullo negotio ſubactus,
Εὐμήκης. ους. ὁ. ἡ. prolixus, procerus.
Εὐμήχανον. ingenioſum.
Εὐμήχανος. ὁ. ὁ. ſagax.
Εὐμηχάνως. apte, commode.
Εὐμοιρία. ας. ἡ. integritas.
Εὔμολος. aptus, bene inſtructus, εὐσπλος.
Εὐμολπία. egregius cantus.
Εὐμορφία. ας. ἡ. forma præcellens.
Εὔμορφος. ου. ὁ. ἡ. formoſus. Ammonius diſtinguit ab εὐειδής.

Εὔμοχθοι. honesti labores.
Εὐνάζοντ. iacentes.
Εὐναίζω. μ. άσω. π. απα. sopio. Accus.
Εὐναιόμην ☉. ε. populosus, bene habitatus.
Εὐναῖ ☉. ε. ὁ. absc͂ditus, qui procumbere amat.
Εὐνάσιμος. ε. ὁ. opportunus locus cubilibus.
Εὐνασήιον. habitatio.
Εὐνασής. ε̃. ὁ. cubicularius.
Εὐνάτωρ. ορος. ὁ. coniunx, qui alterius thoro frui tur, concubium Latini uocant, sic Mars ἐυνάτωρ ἀφροδίτης ab Aeschylo uocatur.
Εὐνάω. cubo, dormio.
Εὐνέτης. ε. ὁ. concubius. Epigram. coniunx. Lo cophron.
Εὐνή. ῆς. ἡ. cubile, anchora, fedes. Vide λέχ ☉ in Ammonio. Hipp. pro coitu accipit.
Εὔνηθε. ex lecto.
Εὐνηθ ές. concumbens, Iliad. β.
Εὔνηθος. ε. ὁ. bene filatus, & laboratus.
Εὔνηθμ. ex lecto, ὀὔνηθε.
Εὐνίαδι. άι. uiduæ.
Εὔνιμ. τὸν, priuationem.
Εὔνις. orbus, priuatus necessarijs, uiduus.
Εὐνοέω. μ. ήσω. π. ηκα. beneuolus sum, cupio, ac licui, faueo, fidem seruo. Neutr. datiuo.
Εὔνοια ας. ἡ. beneuolentia, necessitudo.
Εὐνοϊκός. ε. ὁ. beneuolus.
Εὐνοϊκῶς. beneuole.
Εὐνομᾶμαι. bonis legibus uiuo, recte instituta po litia regor, dicitur non solũ de ciuitate, sed de familia prudenter & recte constituta. Aeschyl. καλῶν γὰρ οἰκίαν πλησίαν καὶ ἐκ ἐυνομουμένην. Huic opponitur πονηροκρατεῖσθαι, paruo imperio gubernor.
Εὐνομέω. μ. ήσω. π. ηκα. instituo bonis legibus.
Εὐνομία. ας. ἡ. bona lex, concordia, æquum, æquitas, recta iuris legumq; constitutio, & rectè iuri cõstituto obtemperatio. Huic opponitur δυσνομία. Bud. in Annot. Qualis & quotuplex sit, uide apud Laërtium lib. 3. in Platone: ubi etiã de anomia ei opposita.
Εὔννομ ☉. ε. ὁ. bene pascibilis, pabulosus.
Εὔνοι ☉. ε. & ὄὔνος. beneuolus.
Εὔνοος ☉. ὁ. deus quidam molarum præses, qui farinã ne minueretur, curare credebatur, refert Eustath. & Etym. Item alibi Eust. dicit esse φαύλου ἀγαλμάτιον, παρὰ τῆς μύλωσιν.
Εὐνοστατῶ. beneuole.
Εὐνοχίας. idem quod ἐυνὴχ ☉.
Εὐνοχίζω. μ. ίσω. π. ικα. castro, eunuchum facio.
Εὐνοῦχον. ου. herba ex lactucarum genere, ut quæ maximè refrigetur Veneri. Plinius libro 19. capite 8.
Εὐνῆχ ☉. ὁ. eunuchus. Sic dictus à custodiendis & asseruãdis cubilibus diuitum matronarum. Nam ἐυνὴ cubile dicitur, & ἔχω habeo, teneo, asseruo, uel potius quasi ὁ ἐύνις τὸ ὀχεύειν, coëundi impotens, teste Eustath. Iliad. χ. Emeban tur autem à principibus & opulentis ciuibus, ut in conclaui assidentes uxoribus & filiabus, asseruarent ne quispiam stuprum inferret. Ἐυνάχες dici calamos aliquãdo item reperias. Inuenio etiã à Pythag. σὐνέχον lactucã uocari, quod segnes in uenerem reddat nimius eius usus.
Εὐνοῶν. beneuolus, fautor.
Εὐξαίμων. uellem.
Εὔξεινος. ε. ὁ. hospitalis. Sic mare illud à Bospho ro Thracio incipiẽs omnis causa appellatum est ab accolis. Nam prius ἄξεινον uocabatur, id est, inhospitum, quòd raras haberet stationes, propter piratas.
Εὔξεστον. τὸ. lignum rasile.
Εὔξεστ ☉. ε. ὁ. &
Εὔξυστ ☉. politus.
Εὐξήραντος. ε. qui facilè deficcatur.
Εὐξύμβολος. ε. ὁ. facilis in conuersando.
Εὔξυνος ☉. ε. ὁ. bene magnus, prægrandi mole.
Εὐοδέω. μ. ήσω. π. ηκα. ἐυοδῶ. Item indago, scrutor.
Εὐοδία ας. ἡ. prosperum iter, plana uia.
Εὐοδῶ. μ. ώσω. π. ωκα. faustum ac felix iter habeo, bene mihi in itinere succedit, prosperor. Verbum est quo utuntur, quoties res succedit ex animi sententia. ut in Psalmo primo, Etomnia quæcunque faciet prosperabuntur, ἐυοδωθήσονται.
Εὔοδμ ☉. ε. ὁ. odorus.
Εὐοδμία. ας. ἡ. bonus odor.
Εὐοῖ. cuæ, uox bacchantium. (signis.
Εὐοινία. ας. ἡ. annus bonitate uini & copia insignis.
Εὔοιν ☉. ὁ. ἡ. uino abundans.
Εὐοινῶδ ες. ας. ἡ. idem.
Εὐόλισθ ☉. ε. ὁ. lubricus.
Εὐόμιλος. ε. ὁ. suauiloquus, dulciloquus. (mus.
Εὐομιλώτατ ☉. ου. mansuetus, suauiloquentissi.
Εὔοπλ ☉. ε. ὁ. bene armatus, siue felix in armis.
Εὐόργυιος. qui non prauiter irascitur.
Εὐόρεκτον. τὸ. quod appetentiam excitat.
Εὐορκία. ας. ἡ. iustum iuramentum.
Εὐορκῶν. iustum, & quod iudices secundum iuramentum pronunciarunt.
Εὔορτος. ε. ὁ. ἡ. iustus, fidelis, pius.
Εὔορμ ☉. ε. ὁ. ἡ. bonum portum habens.
Εὐοσμία. ας. ἡ. redolentia, fragrantia.
Εὔοσμ ☉. ε. ὁ. ἡ. odorifer.
Εὐόφθαλμος. ε. ὁ ἡ. pulchros oculos habens.
Εὐόφοδος. ε. aditu facilis.
Εὔοφρυς. υ ☉. ὁ. pulcher supercilia.

Εὐοχῆτ. recte regitur habenis.
Εὐοχθέω. lætor, feliciter ago ex labore, ὧν πολλοῖς κοπιάω, in rẽ præclarã operã colloco, sic Eust.
Εὐοψία pulcher aspectus.
Εὔοχον. τὸ. quod bene tenet, ita Hipp. uinculum uocat quod firmiter, sine tamen compressu tenet.
Εὐπαγής ☉. ὁ. ἡ. bene compactus, munitus, firmus, stabilis.
Εὐπαίδια ας. ἡ. deliciæ, lautitia, iucunditas, ubertas, bona corporis dispositio, id est, cõplexio.
Εὐπαιδεύω. oblectari.
Εὐπαιδία. ας. ἡ. bona filiatio, id est, procreatio bonorum filiorũ, dexteritas in filijs procreandis.
Εὐπαίδιστος. ε. ὁ doctissimus.
Εὔπαις. δος. & δύπαις ☉. ε. ὁ. bona indole puer, bonos habens filios, sic δύπαιδία ἀσκληπιοῦ uocat Aristoph. probi & honesti patris filius.
Εὐπαλῶς. ὁ. bene cõpaginatus, mutato n in α.
Εὐπάλαμος bene constructus.
Εὐπαλής. ἐ ☉. ὁ. ἡ. facilis.
Εὐπαραδόκητον. ε. ὸ. quod facile acceptatur probaturq; suapte natura.
Εὐπαράδεκτος. ε. ὁ. acceprabilior.
Εὐπαράπτον. deprecabile, quod precibus obtineri facile potest.
Εὐπαράπτος. ε. ὁ. facile repellens.
Εὐπαρακολούθητον. ε. τὸ. quod bene consequitur.
Εὐπαρακολούθητ ☉. ε. ὁ ἡ. citus ad res, intellectu facilis.
Εὐπαρακόμιστος. ε. ὁ. aduchi facilis.
Εὐπαραμύθητος. ου. ὁ qui quàm facilimè indiget consolatione.
Εὐπαράφορος. similis, mente alienatus.
Εὐπαρέδρος. ε ὁ. ἡ. bene astans & assidens.
Εὐπάρῃος. ε ὁ ἡ. pulchras genas habens.
Εὐπαρίστος. ε. circunstans.
Εὐπάροιστος. δύπαραχώρητος. facilis, mansuetus.
Εὐπαρόρμητ ☉. ad iracundiam proclivus, qui facilè ad iram impellitur & accenditur. Aristotel. Rhet.
Εὐπάρυφος ὁ splendidè, preciosè, ac multa mundicia amictus uestitusq; habens uestes elegantes ac ingeniosè textas. Nam ὑφαίνειν texere est, & παρυφαὶ dicuntur uestium contextus. Scribit Budæus τῶν δυπαρύφων nomine apud Græcos honoribus præditos intelligi, eo modo quo apud Latinos prætextatorum appellatione. Accipitur aliquando adiectiuè. Herod. libro primo, αὐτὶ δὲ τῆ δυπαρύφου, κοὐ βασιλικῆς τορφύρας ὄπλα φέρων. Vide prouerbium in Chiliad. Euparyphus ex comœdia.
Εὐπατρίδης. ε. ὁ. bono patre natus.
Εὐπατρία. ας. ἡ. generosa filia.
Εὐπατρίδ ας. ε. ὁ. generosus, ingenuus, idẽ quod apud Romanos patricius. αὐτόχθων.
Εὐπατρίς. ίδος. ἡ. generosa.
Εὐπείθεια. ας. ἡ. obedientia.
Εὐπειθής ἐ ☉. ὁ ἡ. obediens, persuasu facilis, tractabilis, ut ὕλη εἰς ἅπαν δυπειθής, materia ad quiduis sequax, Galeno. Cyrillus inter hoc uocabulum oxytonum & paroxytonum distinguit nescio quàm recte. Ego cum acuto in penultima, proprium nomẽ uiri esse inueni, nec aliud significare.
Εὐπειθῶς. persuasibiliter, facilè, non magno negotio.
Εὔπεπλος. lanosus. Vide ἐπδύπεπλος.
Εὔπεπλος ε. ὁ. ἡ. bene indutus.
Εὔπεπτος. ε. ὁ. ἡ. bene indutus.
Εὔπεπτ ☉. ε. ὁ. concoctu facilis.
Εὐπεριάγωγος. ε ὁ ἡ. circumactu facilis, uersatilis.
Εὐπερίσπαστος. contemptibile, de quo prospicere non sit difficile.
Εὐπερίστατος. qui facile sistit & hæret.
Εὐπερίφορον. ου. τὸ. quod facile increscit & augetur.
Εὐπερίφορ ☉. manifestus, deprehensus.
Εὐπέτηλος. ε frondosus.
Εὐπέτασον. τὸ. latum, amplum, expansum, à πετάννυμι.
Εὐπετάως. citra negotium.
Εὐπετής. ἐ ☉. ὁ. ἡ. facilis. Vide ῥάδιον apud Ammonium.
Εὐπέτεια. ας. ἡ. facilitas.
Εὐπετῶς. facilè.
Εὔπηγής. ἐ ☉. ὁ ἡ. pinguis corpore, bene pastus.
Εὐπηχῶς. ε. ὁ. ἡ. bene compactus, solidus, firmus, uel bene obseruatus. δύπλεισος. Eust.
Εὐπήληξ. pulchra galea ornatus.
Εὐπίδακ ☉. ὁ. ἡ. irriguus, fontibus scatens.
Εὐπιδύης. sordidus.
Εὐπίς ☉. ου. ὁ. credulus, δύπιθ ☉. εἰς πίστιν, uerisimilis.
Εὐπλατῆς. perampli.
Εὔπλοκ ☉. ε. ὁ. cui bona latera sunt.
Εὐπλόησσ ☉. pulchrè & pedetentim ibant.
Εὐπλοΐα. secundis uentis nauigari.
Εὐπλοΐα. ας. ἡ. bona nauigatio.
Εὐπλόκαμος. ἰδ ☉. ἡ. pulchros crines habens.
Εὐπλόκαμ ☉. ε. ὁ. ἡ. idem, καλλιπλοκ ☉.
Εὔπλοκ ☉. ε. ὁ. ἡ. bene textus.
Εὔπλατος. dies.
Εὐπλοῶ. μ. ήσω. π. ωκα. prosperè nauigo. Neut.
Εὔπνους. &
Εὔπνοος. ὁ. qui difflari euaporariq; potest.
Εὐποδία. ας. ἡ. pedum integritas, pedum uirtus.
Εὐποιέω. μ. ήσω. π. ηκα. benefacio. Accus.
Εὐποιΐα. ας. ἡ. beneficium, iustitia.

Εὐποιός. beneficus, βυτοργικός.
Εὐπολέμιδος. facilis expugnatu.
Εὔπομπος. bonus dux.
Εὐπορέομαι &
Εὐπορέω. μ. ήσω. π. ηκα. recupero, abundo, ditor, pecunia non deficior, non sum egens uel pecunia, uel re aliqua: quod Latini etiam dicunt suppedito. Cicero: Cui si uita suppeditasset, id est, superfuisset. Accipitur aliquando pro σωδυπορεῖν. Demosth. ἄλλοθ' ὅτε χρήματα δυπορήσας. Bud. Com.
Εὐπόρηθος. bene administrans, uel distribuens.
Εὐπορία. ας. ἡ. facultas, abundantia, opulentia, licentia, rerum affluentia. uide Laërtium lib. 3. in Platone. Ἐξ ὧν πορίας πορηροί, qui in bonorum facultatum q; copia praue agunt. Bud. Com.
Εὐπόριος. α. ὁ. facilis paratu, parabilis, obuius, facilis acquisitu.
Εὔπορος. α. ὁ. ἡ. facilis meatu, diues, abundans, uber. Vide apud Ammonium in πλάσιος, & in πλάσιοι.
Εὐπραξία. ας. ἡ. felicitas, Luciano.
Εὔπραξις. α. ὁ. ἦ. felix.
Εὔπρεπ. οδος. ὁ. habens bonos pedes.
Εὐπραγεῖν. δυκμοβρεῖν. in optimo rerũ statu esse, Thucydidi.
Εὐπραγία. ας. ἡ. successus, prosperitas. δυπραγία γῆς, fœcunditas terræ.
Εὔπραπλον. α. ὸ. facile.
Εὐπραξία. ας. ἡ felicitas, rectum factum, secunda & prospera fortuna.
Εὐπροσδέω. δυτυχεῖν.
Εὐπροσήγωρ εἰς χρημάτων λόγον. pro diuite & pecunioso. Malim diuisis dictionibus, εὖ προσσήγωρ, & εὖ προσήγωρ.
Εὔπρεμνος. pulchris ramis, ramosus.
Εὐπρέπεια. ας. ἡ. decor, ornatus.
Εὐπρεπής. ἐος. ὁ. ἡ. decẽs, decorus, extructus, modestus, ornatus, bonæ formæ.
Εὐπρεπίζω. præparo.
Εὐπρεπῶς. modestè.
Εὔπνοος. α. ὁ. accensu facilis. Item uehemẽter spirãs, à πνεῖσαι, id est, flare, unde & πρηστὴρ, turbo.
Εὐπροπάθωρ. qui primus affectus est beneficio.
Εὐπρόσδεκτος. α. ὁ. ἡ. acceptus, acceptabilis.
Εὐπρόσεδρος. α. ὁ. assidens, indiuulsè adhærens. Paulus ad Corinth. δυπρόσεδρον τοῦ κυρίου.
Εὐπροσηγορία. ας. ἡ. comitas, affabilitas, apud Isocr.
Εὐπροσήγορος. α. ὁ affabilis, comis.
Εὐπροσπία. uirtus in admittẽdo in colloquium & congressum aliquem facile, facilitas accessus ad aliquem.
Εὐπρόσιτος. α. ὁ. &
Εὐπρόσοδος. α. ὁ. ἡ. accessibilis, facilis accessu, &

qui multos habet prouentus, ut δυπρόσοδος ἀγρὸν & δυπρόσοδος ἄνθρωπος, affabilis, uide superius in δυσπρόσοδος.
Εὐπρόσδοτος. ὁ attonitus, leui de causa consternabilis. Plutarch.
Εὐπρόσφορος facundus, qui bene profert, apud Herodian. δυπρόσφορος γλώσσας.
Εὐπροσωπέω. μ. ήσω. π. ηκα. placco. Paul. ad Gal. δυπροσωπῆσαι γὰρ Χριστῷ.
Εὐπρόσωπος. ὄ. ὁ. ἦ. bono aspectu, lætus, hilaris, ex porrecta & læta facie, plausibilis.
Εὐπροσίστως. excusatoriè, sub prætextu.
Εὔπρωρος. α. ὁ. ἦ. uelox, & δυπρέφειν, γλιδρεῖν, δύγιν. Aristoph.
Εὔπτυγος. α. ὁ. habens insigneis nates.
Εὐπτολίαι. οἱ. tribus Athenis, ubi primum emicuit ignis inuentus. Etym.
Εὐπώγων. ον. ὁ. barbatus.
Εὔπωλος. α. ὁ. ἡ. producens bonos equos, ὕππος. Epitheton Iij.
Εὐραί. αἱ. ferramenta axi affixa, ne à rotis aberrantur.
Εὐρωξ. pro πλαγιαξ, Ionicè ex obliquo, extensè, dextrè.
Εὐραφής. ἐος. ὁ. ἦ. bene sutus.
Εὐρεπάω. pulchrè fluo.
Εὐρέπης. α. ὁ. pulchrè fluens.
Εὕρεμα. ως. τὸ per ε reperitur apud Philonẽ Tharsensem medicum, εὕρεμα πῶς πολλὰς ἐμίαινε ὁδὸν ὀλίνας, inuentum.
Εὑρεσιέπεια. ας. ἡ. inuentio uerborum.
Εὑρεσιεπής. ἐος. ὁ. ἦ. uerborum inuentor.
Εὑρεσιλογέω. μ. ήσω. π. ηκα. eloquenter & exquisitè loquor, copiosè loquor & facilè, id quod Cic. uocat fundere uerba, & Plautus funditare uerba. Bud. Com.
Εὑρεσιλογία. ex cognitionibus faciẽdis facilitas.
Εὑρεσίλογος. α. ὁ. nugax, uerborum inanis fundtor, & loquacitate præditus.
Εὕρεσις. ιος. ἡ. inuentio.
Εὑρετής. οῦ. ὁ. inuentor.
Εὑρετρὶς. ίδος. ἡ. inuentrix.
Εὕρημα. ατος. τὸ. inuentio, lucrum aduentitium & insperatum, idem ferè quod ἕρμαιον.
Εὔρεκμος. uenustus in dicendo.
Εὐρέλμος. α. ὁ. ἦ. alens pulchras agnas.
Εὐρήρεως. longæuus.
Εὐρὺς. ἐος. ὁ ἦ. bene fluens.
Εὐρυσιλόγ. infinitam orationis copiã fundebat.
Εὐρίζος. α. ὁ. ἦ. bene radicatus.
Εὔρις. ινος. ὁ. sagacis naris.
Εὐρίπος. Neptunus.
Εὐρίπτος. α. ὁ. instabilis, incerta fide, imitans Euripum.

Εὔρεπος.

Εὔρεπος. α. ὁ. Euripus, locus inter Eubœam & Atticam, septies in die undas absorbens, & toties reuomens. Transfertur ad alia, ut εὔρεπος ἀνθρωπος, homo inconstans. Eras. Chil. εὔρεπος τύχη, fortuna uolubilis. εὔρεπος διάνοια, cogitatio, quæ huc & illuc fertur.
Εὐριπώδης. εος. ὁ. ἦ. reciprocos æstus habens.
Εὑρίσκομαι. impetro, mereor, adipiscor, obtineo. Est enim proprie λαβεῖν αὐτ' ὧν ἂς ἔσλωκεν, εὐφρήνησε, ἢ ἐπόνησε. Accipitur pro inuenio. Interdum in malam, pro incidere & impingere. Paul. τέλος τοῦ βίου φασὶν εὑρέσθαι τοιοῦτο. Sic Cicero, Cognomen ex contumelia inuenit. Bud. Com.
Εὑρίσκω. μ. ήσω. π. ηκα. ἀφ. β. εὑρον ἀπὸ εὑρέω. inuenio, Apud Lucam εὑρόν γὰρ χάειν πρὸς τοῦθεὸν, accipitur pro εὕρω, uel εὑρου. Bud. idem. Ammonius distinguit inter εὑρεῖν & εὑρέσθαι. Εὑρίσκ. τις τὸ ὄν ηκα ἀνεύρισκει τὸ μὴ ὄν inquit (Moschop.
Εὐρίσιος. reparabilis.
Εὐρόησις. prosperaberis, Arrianus in Epicteto.
Εὐροκλύδων. ωνος. Euroaquilo: turbulẽtus & impetuosus Euri flatus in actis apostol.
Εὐρόν. fœtidum.
Εὐρονάτος. α. ὁ. pulchrè manans.
Εὐρονότος. uentus ab oriente hyberno spirãs, uulturnus. Gel. lib. 2. cap. 22.
Εὔρος. α. ὁ pulchrè fluens.
Εὖρος. ους. τὸ. latitudo. Cyrillus aspirandum scribit ad differentiam Euri uenti.
Εὖρος. α. ὁ. Eurus uentus ab oriente uerno ueniens. ἀφηλιώτης, subsolanus.
Εὔρους. bene flueus, de oratore, cuius oratio feliciter fluere uideatur.
Εὐρρεῶς. bene fluentis. Genitiuus est pro εὐρέος ἀπὸ εὐρὴς. Homer. Iliad. εἰωθὼς λάεσσι εὐρρεῶς ποταμοῖο. Præceptio autem est, quod dictio in uocalem finiens composita cum dictione ab ρ incipiente, geminat ς, præter συ, nisi fiat διάλυσις τοῦ συ.
Εὐρήνης. εος. ὁ. ἦ. pecorosus, pecoris diues.
Εὐρύ. latè, μεγάλως, πλατέως.
Εὐρυάγυια. α. ὁ. habens latas uias.
Εὐρυάναξ. α. ἦ. latè regina, est etiam proprium nomen matris Pelopis.
Εὐρυβάζειν. latè grassari. Eras. Chil.
Εὐρυβατύδης. improbis uti moribus, ab Eurybate quodam insigni proditore, & fure scelera tisisimo. Vide Chiliad. Erasmi.
Εὐρυβάτης. uel εὐρύβακος. ὁ. uafer, uersutus, astutus. Est etiam proprium nomen Thessali cuiusdam insignitæ improbitatis: & preconis apud Hom, ab εὐρὺ βάζειν.
Εὐρυθμία. ας. ἡ. concinnitas.

Εὔρυθμος. α. ὁ. cõcinnus, aptus, decorus, σεμνός.
Εὐρύθμως. concinnè, compositè, aptè, decenter.
Εὐρυκεῖσθαι. latè patens.
Εὐρυκέρωτες. οἱ. feræ, sic à latitudine cornuum dictæ. Oppianus de Venatione.
Εὐρυκλίται. uocabantur olim diuinaculi. Sumptum ab Erycle quodam, qui per assistentem dæmonem uera uaticinabatur.
Εὐρυκράς. magnanimus, potens.
Εὐρυκώλη. ἡ. lata, magna, multa habens antra, à λάω.
Εὐρυκρείων. ὁ. latè imperans, uel regnans.
Εὐρυμέτωπος. α. ὁ. habens latam frontem.
Εὐρυμνος. α. ὁ. qui per calumniam inter amicos inimicitias excitare conatur, ab Eurymno quodam qui id tentarit inter Castorẽ & Pollucem. Eras. in Chiliad.
Εὐρυόω. μ. ωσω. dilato, uestigo. Accus.
Εὐρυόωδος. α. ὁ habens latum tergum.
Εὐρυόπλεος. α. ὁ. habens latas portas.
Εὐρυόπης. α. ὁ. latè sonans. Iouis epitheton.
Εὐρύπορος. α. ὁ. habens lata uada.
Εὐρύπρωκος. α. ὁ. qui lato est podice.
Εὐρυπυλής. ἐος. ὁ. ἦ. εὐρυόδιος.
Εὐρυρεής. ρος. latè fluens.
Εὐρύς. ἐος. ὁ. ἦ. latus, laxus.
Εὐρυσάκεσπον. Neptuni uel Aiacis potius templũ.
Εὐρυσάκης. generosus, habens latum clypeum.
Εὐρυσθένης. ἐος. ὁ. præpotens, magni roboris.
Εὐρύστερνος. α. ὁ. habens latum pectus.
Εὐρυστήθη. τὰ. quæ habent latum pectus.
Εὐρύτοκος. α. ὁ. laxioribus foraminibus existens
Εὐρύχορος. magni cœtus.
Εὐρυχωρὴς. ἐος. Straboni idem quod εὐρύχορος.
Εὐρυχωρία. ας. ἡ. campestris latitudo, locus patẽs. Thucyd. lib 7. ἐπανῆγε τὸ στρατόπεδον ἐς τὴν εὐρυχωρίαν.
Εὐρύχωρος. α. spatiosus, capax.
Εὐρύων. ωπος. ὁ. magnũ habens oculum, uocalis.
Εὐρώδης. ἐος. ὁ. ἦ. marcidus, cariosus, situ & squalore obsitus, uermiculosus, obscurus.
Εὐρώεις. ῶσα. ὁ. uermiculosus, marcidus, amplus, latus, stupidus.
Εὐρωία bona ualetudo.
Εὐρώπη. ης. ἡ. Europa.
Εὐρωπία. Iuno.
Εὐρωπὸς. α. ὁ. tenebrosus, latus.
Εὐρωτᾶν. sentire situm, carie defluere.
Εὐρώς. ῶτος. ὁ. caries, situs, putredo, humiditas.
Εὐρωτέω. μ. ήσω. π. ηκα. ualeo, id est sanus sum.
Εὐρωσία. ας. ἡ. sanitas. (Neut. absol.
Εὔρωστος. α. ὁ. sanus, robustus.
Εὐρώτας. α. ὁ fluuius Laconiæ.
Εὐρωτιόω. marcesco, unde ἐυρωτιῶν αὐτὸ σε-

σμμελύος Aristoph. ἀπὸ τοῦ ἐυηδὲς ὁ σκώληξ.

Εὐχωλαῖαν ἀκαφορέαν. uocat Dioscor. quæ sitū sentiunt, quæq; nimis inueteraueriut, ac mucum quendam redolent.

Εὖς. ἐῶν. bonus, formosus.

Εὐβανίσλωβος. ὁ. habens bonum tabulatum.

Εὐβαρκία. ας. ἡ. corpulentia.

Εὔβαρκος. ὁ. corpulentus.

Εὐσέβεια. ας. ἡ. pietas, religio.

Εὐσεβέω. μ ήσω. sum pius, pietatem exercẽo, pièt tracto, plus sum erga parenteis. hoc γηροβοσκῶ & γηροτροφῶ teste Theophylacto epistola prior. ad Timot.

Εὐσεβὴς. ὁ. pietatem exercens: sed ἐυσέβων paroxytonum, proprium est uiri.

Εὐσεβής. ἐῶν. ὁ. ἡ. pius, religiosus.

Εὐσεισος. terræ motibus obnoxius.

Εὐσέλλων. lucidus.

Εὐσελμῶν. ὁ. ἡ. habens bonum tabulatum, rudentibus probè instructus.

Εὔσεπτος. ὁ. ἡ. uenerabilis.

Εὔσημος. ὁ. insignis, clarus, bene præsagiens.

Εὔσηπτος. ὁ. facile putrescens.

Εὐδρώμα. robur, fortitudo.

Εὐδρωνὴς. ἐῶν. ὁ. ἡ. fortis, oxytonum. Nam paroxytonum, nomen proprium uiri est. Cyrillus.

Εὔστοτος. ὁ. qui est bono stomacho.

Εὔσκαρθμος. ὁ. celer, agilis.

Εὔσκιος. ὁ. qui facile adumbratur, opacus.

Εὔσκοπος. ὁ. aptus uideri.

Εὐσμορλὴς. ὁ. robustus, sanus.

Εὔδια. sanitas.

Εὔσπλαγχνος. ὁ. misericors, quasi bonorum uiscerum. Viscera enim sacræ literæ pro affectib.

Εὐστάθεια. ας. ἡ. constantia, columen. (usurpant

Εὐστάθὴς. ἐος. ὁ. ἡ. stabilis, constans, non seditiosus.

Εὐστεθδ. ἥσυχάζω. quiesco, constans sum.

Εὐστεθδς. strenuè, fortiter, constanter.

Εὐστελὲς. τὸ. expeditum.

Εὐστελὴς. ἐος. ὁ. ἡ. frugalis, leuis, succinctus, & expeditus ad aliquam rem.

Εὐστελῶς. decenter, frugaliter, leuiter, expeditè.

Εὐστέβὴς. ἐος. ὁ. ἡ. tritus.

Εὐστέφανος. ὁ. coronatus.

Εὐστέφιος. unũ ex Bacchi nominibus, quod cõmessantes & bibentes coronis gaudere solent.

Εὔσολον. τὸ. decorum, ornatum.

Εὔσομα. quæ commoda sunt ori.

Εὐσομαχία. stomachi bonitas.

Εὐσόμαχος. ὁ. ὁ. stomacho utilis.

Εὐστομέω. μ. ήσω. τὸ. ηκα. bona uerba dico, ἐυφημέω, ἐυγλωττῶ. Neut. absol.

Εὐσομία. ας. ἡ. bona pronunciatio & sonoritas. Plutarch. accipit pro adlubescentia palati, & o-

ris commendatione.

Εὔστομος. ὁ. ὁ. bene pronunciãs, pulchri oris, boni ominis. εὐστομακέω dicũt Iones, p ἐυφήμως ἐρήδω. sic enim inter alios usus est Herodo.

Εὐστοχάζομαι. coniectura assequor. Depon. genit.

Εὐστοχία. dexteritas in iaculando, oculorum intensio non aberrans à scopo, Latini collimationem uocant, siue collineationẽ, à lineis uisualibus in unum locum cõtinentis. Bud. de Asse.

Εὐστοχέω. iaculandi peritus sum, solerter cõiecto. Huic opponitur ἀστοχέω.

Εὐστοχία. ας. ἡ. in Epigr. ἐυστοχέα.

Εὔστοχος. in iaculando dexter, iaculãdi peritus, solers, ingeniosus, promptus. Bud. Com.

Εὐστόχως. perspicienter, cautè, scitè, exactè.

Εὔστρα. ας. ἡ. fossa in qua mactabantur sues.

Εὐστραβὴς. materia tractabilis, & quæ facilè flecti, tur. opponitur τῷ ἀστραβῆ.

Εὐστρατηγέω. bene impero exercitui.

Εὐστροφὴς. ὁ. ὦν. ὀλίξιος γὰ τοῖς ἐμβολαῖς. Vide ἀστροφὴς apud Ammonium.

Εὔστροπτος. ὁ. &

Εὐστροφὴς. ἐος. &

Εὐστροφος. ὁ. bene retortus.

Εὐστροφώτατος. maximè uersatilis.

Εὔστυλος. ὁ. ὁ. qui constat iusta columnarum distributione. Vitru.

Εὐσύλλητος. ὁ. qui est facilis captu. (potest.

Εὐσυλλόγιστος ἀιτία. causa quæ bene considerari

Εὐσύμβλητος. ὁ. facilis ad coniectandum.

Εὐσύμβολος. ἐυσωμ ἀλλακτος.

Εὐσυμπόρίφορος. facilis duci quò quisq; uolet.

Εὐσωμάλακτος. ὁ. ἡ. liberalis.

Εὐσωμάρμοστος. ὁ. ὁ. qui facile adaptari potest.

Εὐσωμείλικτος. qui sibi bene conscius est.

ΕὐσωΘρον. ὁ. quod facile intelligi potest.

Εὐσωμσία. prudens perspicacitas, unde

Εὐσύνετος. perspicax, qui res bene disponit & ad finem rectè dirigit σωφὸς dicitur, qui easdem rectè dispositas atq; ad finem ad quem oportebat perductas easdem fuisse iudicat ἐυσύνετος, hoc est, bene perspicax dicitur.

Εὐσωδετέω. pacta seruare.

ΕὐσώδΘρον. quod est aptum ad compositionem & ornatum.

ΕὐσώδΘρος. ὁ. ornatus, bene compositus.

Εὐσωόσπτος. ὁ. ὁ. ἡ. manifestus, oculis subiectus.

Εὔσφυρος. pulchris plantis.

Εὐσχημολογύμενον. honestum dictum.

Εὔσχημον. ὁ. τὸ. decentia.

Εὐσχημόνως. honestè.

Εὐσχημόσωνος. ὁ. ἡ. uenustas.

Εὐσχήμων. ονος. ὁ. aptus, formosus, honestus,

Εὐχολάζω

Εὐχολάζω. &

Εὐχολῶ. otium ago, otium consumo.

Εὐσωματῶ. bona corporis ualetudine præditus

Εὐσωπία. ας. ἡ. otium, silentium. (sum.

Εὔσωτος. ὁ. ὁ. facilis uersatu, celer.

Εὐτάκτέω. seruare ordinis & disciplinæ grauitatẽ.

Εὔτακτον. ὁ. τὸ. ordo.

Εὔτακτος. ὁ. ὁ. ἡ. ordinem seruans, bene constitutus, constans, strenuus, modestus.

Εὐτάκτως. modestè, compositè.

Εὐτεξία. ας. ἡ. disciplina, cõstantia, modestia, moderatio quæ seruatur in decoro ordinis.

Εὐτάραπος. ὁ. ὁ. qui facilè turbatur.

Εὔτε. quando, bene, ὅτε, dum.

Εὐτέκτος. ὁ. ὁ. ἡ. & ἐὔτεκτής. ἐος. ὁ ἡ. bene muratus.

Εὐτυχήπτυγος. ὁ. ὁ. ἡ. bene muratº, aut in rupe sitº.

Εὐτέκμαρτον. facile coniectatu, bene expressum.

Εὐτεκνία. ας. ἡ. liberorũ fœcunditas & probitas.

Εὔτεκνον. prole felix.

Εὐτεκνὸς. fœcunda bona prole.

Εὐτέλεια. ας. ἡ. frugalitas, parcitas.

Εὐτελὴς. ἐος. ὁ. ἡ. frugalis, simplex, tenuis, uilis, abiectus, humilis, leuis, expeditus, φαυλωλὸς, ὀλιγοσλάπανος.

Εὐτελίζω. μ ίσω. π. ικα. attenuo, minuo.

Εὐτερπὴς. ἐῶν. ὁ. ἡ. iucundus.

Εὐτεχνία. intelligentia, artificium.

Εὐτίθεμαι. bene compono.

Εὔτμητος. ὁ. ὁ. ἡ. bene incisus, bene paratus.

Εὐτοκέω. facile partu leuari.

Εὐτοκία. ας. ἡ. fœcunditas.

Εὔτοκος. ὁ. ὁ. ἡ. fœcundus.

Εὔτολμία. ας. ἡ. animositas.

Εὔτολμος. ὁ. ὁ audax, animosus.

Εὐτόλμως. audacter.

Εὔτονέω μ ήσω. ω. ηκα. sufficio, uireis recipio.

Εὐτονία. ας. ἡ. uehementia spirituũ, strenuitas, impetus, uigor.

Εὔτονος. ὁ. ὁ. tensus, robustus, flexilis, paratus, uo

Εὐτόνως. constanter, benè, scitè, acri- (calis. ter, intento clamore. Cic. in Cato. hoc dixit bonis laterib. Ab εὖ & τείνω, quasi ualdè intense.

Εὐτροπία. iaculandi peritia, & dexteritas.

Εὐτραπεζος. qui multos, & eos lautè in mensa excipit.

Εὐτραπελία. ας. ἡ. apud Philosophos in bonã partem accipitur, significatq; urbanitatem, leporem, festiuitatem, comitatem, facetiã, Aristot. Rhetor. 2. ἐυτραπελίαν uocat παιδευμένην ὕβριν, quasi dixeris eruditum ac quadam cum urbanitate conuitium, utitur idem sæpius in Ethicis Nicomach. hac uoce pro ingenua quadam urbanitate. Vide Eustrat. lib. 4. cap. 8. Paul. ad Ephesios cap. 5. accipit pro scurrilitate, seu

urbanitate scurrili, & graui uiro indigna.

Εὐτράπελον. τὸ μετὰ σεμνότητος χαριέντως λεγόμενον, urbanè dictum cum grauitate coniunctum. τῷ δὲ εὖ τροπὲωῖς δὲν λόγον. Vide γελοῖον apud Ammoniũ, & σκῶμμα apud eundẽ.

Εὐτράπελος. ὁ. ὁ. comis, facetus, dicax, Aristot. in Rhetor. adolescentum quodam modo epitheton constituit, quod hi natura risus sint studio

Εὐτραφὲς. τὸ. bonitas alimenti. (fiores.

Εὐτραφέω. bene nutrior, alimentũ uberius acci-

Εὐτραφὴς. ὁ. εὔτροφος. Bud. Com. (pio.

Εὐτραφία. ας. ἡ. nutricatio.

Εὐτρεπὴς. ἐος. ὁ paratus, instructus, absolutus.

Εὐτρεπίζομαι. paro, suborno. Accipitur etiã passiuè pro paror. Bud. Com.

Εὐτρεπίω. μ ίσω. ω. ικα. ordino, paro, instruo. Ac-

Εὐτρεπισμός. ὁ. ὁ. bona ordinatio. (cus.

Εὐτρεπιστὴς. ὁ. gubernator, cuncta ordine dispo-

Εὔτροπος. ὁ. sequax, obsequio pro- (nens nus, docilis, flexibilis. Plutarchus.

Εὐτρυβὼς. ὁ. bene perforatus.

Εὔτριχος. ὁ. ὁ. bene comatus.

Εὐτροπία. ας. ἡ. probitas morum.

Εὔτροφῶν. ὁ. ὁ. qui copiosè nutritur. Bud. Com.

Εὐτροφέομαι. & εὐτροφῶ. bene nutrior, alimentũ copiosum accipio. Bud. ibidem.

Εὐτρόχαλος. ὁ. ὁ. rotundus.

Εὔτροχος. ὁ. ὁ. ἡ. uolubilis.

Εὔτυκος. ὁ. ὁ. facilis factu, bene operatus.

Εὐτυχέστατε. felicissimè.

Εὐτυχέω. μ. ήσω. π. ηκα. felix sum, floreo, obtineo, assequor, feliciter & bona quadam fortuna adipiscor. Genit. uel accus. Bud. Com.

Εὐτύχημα. τὸ. fortuna secunda.

Εὐτυχὴς. ἐῶν. ὁ ἡ. felix, fortunatus, qui iucundè ci traq; tristitiam uiuit. Vide πλούσιος & ὄλβιῶν apud Ammonium.

Εὐτυχία. ας. ἡ. felicitas, prospera fortuna, fortunæ beniguitas. Xenoph. τὸ μὲν γὰρ μὴ ζητῆσαι ὡς τυχεῖν τινὶ τοῦ πλούτου εὐτυχίαν οἶμαι εἶναι. τὸ δὲ μαθόντι καὶ μελετήσαντα εὖ ποιεῖν, εὐπραξίαν νομίζω, ὃ οἱ τοῦτο ὡς τησιούντες δικαίως εὐπραξίαν. Cæterum ἐυτύχια proparoxytonũ, ut Cyrillo placet, propriũ nomen mulieris est.

Εὔυδρος. ὁ. ὁ. aquosus.

Εὐυπόληπτος. ὁ. ὁ. qui facilè cogi potest & congre

Εὐύφαντος. ὁ. ὁ bene textus. (gregari.

Εὐφάλαρος. splendidus.

Εὔφαλον. maritimum.

Εὐφαντασιωτὸς. ὁ. ὁ. qui sibi res, uoces, actus, secundum uerum optimè fingit. Quintil. quiq; impressiones illas per quas mouẽtur alij, optimè representare possit.

Εὐφεγγὴς. lucidus.

Εὔφεσβος, pro ἔφεσβος.

Εὐφρόμωνι. celebres.

Εὔφημα φωνή. bona uerba, bene omnia ta loque

Εὐφημέω. μ. ήσω. π. γκε. laudo, benedi- (re. co, bene omnia dico: faustis ominibus, acclama tionibus q; lætis excipio, acclamo, quemadmo dum populus acclamabat imperatori recens inaugurato.

Εὐφήμει. desine male loqui, melius ominare, bona uerba quæso, Dij meliora.

Εὐφημία. ας. ἡ. laus, fauor, benedictio, acclamatio fausta & læta, ἡ τῶν λόγων καλλιξέημοσύνη.

Εὐφημισμός. ῦ. ὁ. bona ominatio.

Εὔφημος. ε. ὁ. boni ominis, benedict⁹, benedicus.

Εὐφήμως. non petulanter, ἁσλέως.

Εὔφθαρτ Θ. ε. facilè corruptibilis.

Εὔφλεκτ Θ. ε. ὁ. combustu facilis.

Εὐφορβία. ας. ἡ. cibi copia.

Εὐφορία. fertilitas.

Εὔφορον σῶμα. uocant corpus optimæ constitutionis, & bene habitum.

Εὔφορος. ε. ὁ. fertilis, facilis ad portandum.

Εὐφραδέως. prudenter.

Εὐφραδής. ἐος. ὁ. ἡ. bene differens, disertus.

Εὐφραδία. uenustas sermonis, uis dicendi, eloquentia.

Εὐφραίνομαι. μ. δμαι. lætor. Depon. datiuo. Ammonius distinguit ab ἥδεσθαι.

Εὐφραίνω. μ. ανῶ. lætifico, lætum reddo, delecto, oblecto, exhilaro. Accus.

Εὐφροσία. honestum gaudium.

Εὐφρόνη. nox apd' ueteres. τῇ δὲ ἐυφρονεῖν. à bene sapiendo. Optima enim consilia nocte cõsti tuuntur, quòd tunc animus sit liber & uacuus à curis. unde illud, Nox dabit consilium.

Εὔφρονιῶν. prudens, lætus.

Εὐφρονέντες. οἱ. prudentes.

Εὐφρονέσι. sani & prudentes sunt.

Εὔφρ Θ. ὁ. lætus.

Εὐφροσύνη. ης. ἡ. lætitia, delectatio, oblectatio. Vide χαρὰ apud Ammonium.

Εὔφρων. ον Θ. ὁ. ἡ. lætus, iucundus, uenerabilis, dulcis, exhilarans. Vnde ὄνον ἐύφρονα Iliad. γ. appellauit Homerus.

Εὐφυής. ἐος. ὁ. ἡ. industrius, ingeniosus, facetus, facilis, cõmodus. Item αὐτὰ τὰ σκωπτικὰ apud Atticos. Ammonius distinguit ab ἐυμαθής.

Εὐφυΐα. ας. ἡ. industria, ingeniũ, ingenij dexteritas felicitas q;, bona indoles, bona habitudo, fertilitas, unde τόπων ἐυφυία Aristot, Rhetor. ad Alexand Item forma bona.

Εὐφυῶς. ingeniosè, scitè.

Εὐφωνία. ας. ἡ. sonoritas, bona uox, sonitus uocũ atque uerborum iucundior, uocalitas.

Εὔφωνος. ε. ὁ. magna uoce, uocalis.

Εὔφων Θ. ε. ὁ. concinnus.

Εὔφωρ Θ. ε. ὁ frugifer.

Εὐφωρότατος. qui facilè deprehenditur.

Εὐχαίτης. ε. pulchrè capillatus.

Εὐχαρις. ἴος. ὁ ἡ. facetus, gratiosus.

Εὐχαριστέω. μ. ήσω. π. ηκα gratias ago. Neutrum, accusatiuo & datiuo.

Εὐχαριστία. ας. ἡ. gratiarum actio, eucharistia, gratitudo, comitas. Hierony. interpretatur gratiositatem, & gratiam. Ambros. sermonem ad dei laudem facientem.

Εὐχάριτος. ε. ὁ. ἡ iucundus, gratiosus.

Εὐχατῆσαι gloriari.

Εὔχλοος. faginatus.

Εὐχείμων. pulchrè uestitus.

Εὐχειρία. ας. ἡ. artificium, dexteritas manuum, Herodian. πολίτας ἐυχειρίᾳ ὑπερέβαλλεν.

Εὔχειρος. ε. ὁ. facilis.

Εὐχείρωτ Θ. ε. ὁ. facilis captu. (tus.

Εὐχειρέμαια. ας. ἡ. facilitas, procliuitas, manũ dexteri

Εὐχερής. ἐος. ὁ. ἡ. facilis. Vide ῥᾴδιον apd' Ammo.

Εὐχερῶς. facilè, promptè.

Εὔχετα. bene suspensa Hipp. de brachijs loquẽs.

Εὐχέτης. qui uotum facit.

Εὐχετόωντο. supplicabant.

Εὐχή. ῆς. ἡ. oratio, uotum, optio. Iul. Rufinianus etiam inter figuras elocutionis numerat Euchen. id est precationẽ, cum aliquid à dijs petimus.

Εὐχημονολογούμενον. honestũ desiderium. (tur.

Εὐχήμων. ον Θ. ὁ. ἡ. optabilis.

Εὔχιλος. uide ἐὔχειλ Θ.

Εὐχίτης. ῦ. ὁ. eleganter sectus.

Εὐχλωρόν. ῦ. uiriditas.

Εὐχλωρός. ῦ. ὁ. uiridis.

Εὐχολή. idẽ qd' ἐυχή, uerũ à solis poëtis usurpatur

Εὐχολόγιον. ου. τὸ. orarium, libellus precum.

Εὔχομαι. μ. ἐύξομαι. π. ὔγμαι. iacto, faueo, uota facio, oro, opto. Item ὑπισχνέομαι, sed pro ὑπισχνέομαι apud Poëtas solũ reperitur. Datiuo. Bud. (Com.

Εὔχορτ Θ. ε. appetentior pabuli.

Εὔχος. ε Θ. τὸ. glotia, uictoria, consilium.

Εὐχρηματέω. opulentus sum.

Εὐχρηματία. ας. ἡ. opulentia.

Εὐχρηστέω. utilis sum, commode utor, in commodum meum uerto. Bud. Com.

Εὐχρήσταμαι. τὰ. cõmoda, Cicerone interprete.

Εὐχρησία. ας. ἡ. utilitas.

Εὔχρηστος. ου. ὁ. ἡ. utilis, cuius usus & tractatio facilis (est.

Εὔχροα. τὰ. probe colorata.

Εὐχρους. ἐος. ὁ. ἡ. bonum colorem habens.

Εὐχροία. elegans, probus color, quando homo non pallet.

Εὔχυλ Θ. successus.

Εὔχυμ Θ. sapore præstans, boni succi.

Εὐχωλή. ῆς. ἡ. uotum, sacrificium, iactatio, gloria.

Εὐχωλιμαῖ Θ. ε. ὁ. qui uota exequitur.

Εὐψυχέσφορ. frigidius.

Εὐψυχέω. μ. ήσω. π. ηκα. bono animo sum, uel potius bono animo afficior. nã bono animo esse Græci dicunt θαῤῥῶ. Neutrum absol.

Εὐψυχία. ας. ἡ. magnanimitas.

Εὔψυχος. ε. ὁ lætus, magnanimus.

Εὐω. μ. ὐσω. π. ὐνκα. illumino, inflammo, & torreo.

Εὐώδης. εος. ὁ. ἡ. fragrans.

Εὐωδία. ας. ἡ. odor, redolentia, bona fragrantia, Hieronymo interprete.

Εὐωδιάζεσθαι. bene odorari.

Εὔωλος. ε. prudens, σωφρων.

Εὐωνίζω. ullifacio.

Εὐωνέστερον. dixit Epicharmus pro εὐωνώτερον, uilius minori pretio, Eust. Iliad. ο.

Εὐώνητος. ε. ὁ. &

Εὔων Θ. ε. ὁ. ὠνητὸς. uilis precio, contemptus, uili emptus.

Εὐώνυμος. ε. ὁ. sinister, per εὐφημισμόν. Est & arboris species Theophr. Item insula quædam Εὐώνυμα appellata, quòd è Lipara in Siciliam naulgantibus sinistra offertur. Item clarus, clari nominis, γνώθεος.

Εὐώνως. uili precio.

Εὔωπ Θ. bene cernens.

Εὐωχεῖν. ludere, contemnere.

Εὐωχία. ας. ἡ. negligentia ῥαθυμία.

Εὔωχος. οῦ. ὁ. neglectus, per antiphrasin sumitur: sicut ὠφελεῖν, negligere. ab εὖ & ὠρεῖν, quod seruare & curare significat, ἐύωρος γῆ, ἡ πὰ ὡραῖα ἔχουσα.

Εὐωχέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. edo, uescor, conuiuor. Item fruor. Plato, εὐωχεῖ τὸ λόγῳ θαῤῥεῖν, Fruere animi tui sententia & satiare. Actiue autem & passiue accipitur. Bud. Com.

Εὐωχῶ. conuiuio accipio, satio, Plato. Item oblecto, Athenæo. Bud. ibidem.

Εὐωχύνω. μ. ὐσω. π. υνκα. conuiuio aliquẽ excipio, seu accipio, conuiuio adhibeo.

Εὐωχία. ας. ἡ. conuiuium, epulum, conuiuium publicum, ut ait: Pollux.

Εὐωχητήρια. uide γυμνητήρια.

Εὔωψ. ὁ. res boni aspectus.

E Φ.

Ἐφ' ἅ. ad quæ, quorum causa.

Ἐφ' ἡμῖν. in nobis.

Ἐφ' ὁ. pro ἐφ' ᾧ, uel ἐπὶ τῷ.

Ἐφ' οἷς. propterea quod.

Ἐφ' ὅσον. quoad, quandiu, quatenus, in quantum, & correlatiuum eius ἐπ' ὅσον, tantum, quod etiam ἐφ' ὅσε dicitur Atticè.

Ἐφ' ὥτῳ, &

Ἐφ' ᾧ. cur, quare: & hoc modo cũ præterito construitur: cum uerò in quo significat, cum infinitiuo, & cum ἵνα, cum futuro. Budæus in Comment.

Ἐφ' ὥρᾳ. in adolescentia.

Ἐφαίρεσμαι. sublegor.

Ἐφαλάμενος. ε. ὁ. assiliens.

Ἐφάλλομαι. insilio. ἐφάλλεσθαι ἵππους, ascendere equos.

Ἐφάλιος. ε. ὁ. &

Ἔφαλμα Βρώματα. πὰ. muria condita apud Plut. Salgama Lat. uocamus.

Ἔφαλος. ε. ὁ. maritimus, & quicquid iuxta mare positum est, conspicuum tamen minimè; latens, cuius contrarium ὕφαλον dicitur.

Ἔφαμα. τό. indumentum.

Ἐφάμιλλον. controuersum, aduersarium, hostile.

Ἐφάμιλλον. simile, æquale.

Ἔφαμμα. uestimentum.

Ἔφαν. dixerunt. αὐτὸ τοῦ ἔφαλλον. Βοιωτοί. Etymol.

Ἐφαντίδες. δι. scorta.

Ἐφάπαξ. semel.

Ἐφάπλωμα. ατος. τὸ. culcitra, τὸ πλωμα.

Ἐφαπτίς. ίδος. genus ornamenti militaris. Vide Baysium.

Ἐφάπτομαι. μ. ἁψομαι. π. αμμαι. attingo, contrecto, amplector. Item capesso, suscipio, Athen. Item accendo, ardeo: ut νῆπος ἐφῆπται, contentio exarsit, Homer. Vnde ἐφημμένον accensum & ardens. Est etiam ὁ ἐπαιωρᾶσθαι. Homerus, πρόσσοσι δὲ λίσσεται ἐφῆπται, impendent. Ἐφαπτόμενον τέλους, est quod ad finem & beatitudinem pertinet, Aristot, 3. Ethic. Depon. Genit.

Ἐφαπτός. τοῦ θεοῦ λεχαιεσμοῦ.

Ἐφαρμογή. conuenientia, cohærentia, & quadratio.

Ἐφαρμόττω. congruo, conuenio, cohæreo. Construitur interdum cum datiuo, interdum cum præpositione πρὸς, Aristot. ἡ δὲ ἀποδειξις ἐκ τῶν ἐφαρμόττοντων ἐστὶ ἄλλο γένος. Bud. Com.

Ἐφαρμῶται. serui quidam dicebantur in Creta. Cæl. lib. 13. cap. 49.

Ἐφεδρίς. δος. superficiale, humile.

Ἐφέδρα dicitur, ut ἔδρα, καθέδρα, ὑπέδρα. ab ἐφέζομαι. Bud. Com.

Ἐφεδρανα. τὰ. natium prominentiæ, super quibus sedetur. Cæl. lib. 2. cap. 46.

Ἐφεδρεία. ας. ſeſsio, inſidiæ, ſtatio.

Ἐφεδρεῖαι. ſubſidia.

Ἐφεδρεύω. μ. εύσω. τ. ευκα. præſideo, ad cuſtodiam ſto. Interdum uictori immineo, ut cum eo quàmprimum cõgrediar. Iſocrat πρὶ εἰρη. Item immineo in occaſionem & calamitatem, & in res afflictas alterius, Ariſtot. Polit. 2. Item inſideo, ſedeo ſuper re aliqua, Ariſtot. Neutrũ. datiuo. Bud. Com.

Ἐφεδρεύοντες. triarij.

Ἐφεδρεύειν. exercere ludum puerilem, qui ἐφεδριασμὸς dicitur, & Atticis φοττύλη.

Ἐφεδρ-ευ. ὁ. ſellæ occupator, aſſeſſor, qui aſſidet in conſultatione, præſes. Item inſidiator. Vnde pro ſubſidiario ponitur, Syneſius. Sic etiam dicebatur ex athletis, cui ſorte obuenerat, ut certantibus alijs, ſpectator ſederet, congreſſurus mox cum fatigatis uigens ipſe atque integer uiribus, id quod felicisſimum cenſebatur, Hippocr. ἐφεδρον uocauit ſellam uel aliquid quippiã cui quis inſidet uel hæret, dum luxata membra reponenda, aut ſimile quippe curat. Sophocles translate pro ultimo uſurpauit. Cælius libro duodecimo, capite decimo octauo, & Bud. Com.

Ἐφέζομαι. ſedeo.

Ἐφεῖναι. συγχωρῆσαι, de iudicio uno ad aliud prouocare. Etym.

Ἐφεῖται. licet, permittitur. ἐφεῖταί μοι πόλιν ποιεῖν pro ἐξεστι μοι.

Ἐφέιω. immitto.

Ἐφεκλκά. dicuntur aluum aſtringẽtia, & quæ excrementa ſiſtunt in aluo.

Ἐφεκτικοί. οἱ. Academici, quòd nihil certò, neque pronunciare, neque conſtituere de re aliqua uolebant more aliorum philoſophorum, ſed ſententiam ſuam animo continebant, ſemperq; ſe melius adhuc conſultaturos dicebant. Vnde & σκεπτικοί quoque uocati ſunt. Bud. Com. cunctatores, & hæſitatores dici poſſe autumat, ἀπὸ τοῦ ἐπέχειν, quod aſſenſionem retinere ſignificat, de quo antea. Meminit Laërtius lib. 1, & lib. 9. in Pyrrhone, dicebantur etiã ζητητικοί & ἀποφητικοί.

Ἐφεκτικῶς. dubitanter.

Ἐφεκτος. uſura, ad ſextam uſque ſortis partem.

Ἐφέλκιον. ε. τὸ. clauus, nauis gubernaculum, πηδάλιον.

Ἐφελκίς. ίδ-ος. ἡ. genus ulceris, ramentum.

Ἐφελκυστής. ε. ὁ. adiutor, fautor.

Ἐφελκύω. μ. ύσω. π. υκα. &

Ἐφέλκομαι, &

Ἐφέλκω. μ. ξω. τ. εἵλκα. attraho, elicio. Accuſ.

Ἐφέντ-ος. immittentis.

Ἐφεξῆς. deinceps, poſtea. cum genitiuo. ἐφεξῆς λεμνου ordine diſpoſitum.

Ἐφέξω. prohibebo, cõtinebo, πέμ-ω. ab ἐπέχω.

Ἐφέπομαι. μ. ἑψομαι. π. εμμαι. inſequor. Depon. Datiuo.

Ἐφερπῆσαι. irrepere.

Ἑφέσια. celebre quoddam certamen, ſeu feſtum in Epheſo.

Ἐφέσια, τὰ. Dianæ feſta. Pollux.

Ἐφέσιμος. translatiuus. Vnde ἐφέσιμος δίκη, eſt cauſa quæ poſt appellationem agitur. Budæus Comment.

Ἔφεσις. ἡ. deſiderium. Item translatio de foro ad forum, id eſt de iudicio ad iudicium prouocatio, Luciano, uide Etymol. Plena autem locutio eſt, δίκην ὧν οὐκ δικασὰς ἐφεῖναι. Hoc enim dicebant Athenienſes cum ab arbitris ad iudices prouocabant. Vnde ἔφεσιν δίδναι, appellare. Bud. Com.

Ἐφέσπερ-ος. ueſpertinus.

Ἐφέσσομαι. ſequor.

Ἐφέσσ-ω. inſidere, collocare.

Ἐφεστηκώς. ότος. ὁ. imminens, aduentãs. ἐφεστῶτες τοῖς πράγμασι, qui ſummæ rerum præfecti ſunt. Bud. Com.

Ἐφεστηκώς. ότος. ὁ. cogitabundus, conſilij inops, apud Philoſtratum libro ſecundo, ἐφεστηκότες εἰσιμὴ λογισμῷ πλέω, & rurſus, ὁρῶ γάρ ἐφεστηκότα σε καὶ ἀπορροῦντα, animi dubium.

Ἐφεσπασμένος. conuiuatus.

Ἐφέστ-ος. ὁ. ὰ. domeſticus, familiaris, lararius, ſupplex. Lege enim ſancitum erat, ut ſupplices apud larem ſederent taciti. Item ἐφέστ-οὶ ὰ. πῶν ἀλλοτρία οἰκία, hoc eſt, alienã domum inhabitans. Homer. ἀλλ' ἐμὶ τὸν δύσγνον ἐφέστιον ἤγαγε δαίμων. Item ὁ ἔχων οἰκίαν. Idem προῖας μὴν λέγεσθ' ἐφέστιοι οὐδ' ἔασιν. Hoc nomine quoque appellantur αὐτόχθονες ciues & indigenæ. Ἐφέστιοι θεοί, penates. Cælius libro octauo, cap. 39.

Ἐφεστρίδιον. ε. τὸ. umbella.

Ἐφεστρίς. ίδ-ος. ἡ. ſagulum, exterior ueſtis, palliũ. Vide Bayfium.

Ἐφέτ-ῶτες. principes. Et ἐφέτ-ὼς, πρόβουλος ἢ πρόστατης ἐφέτ-ως.

Ἐφεταί. οἱ. magiſtratus apud Athenienſes qui de capitalibus cauſis iudicabant, nati erant ſupra quinquageſimum annum, & optimè uiuendi exiſtimationem habebant. Etym.

Ἐφετικός. ε. ὁ. deſideratiuus.

Ἐφετίνδα. genus ludi.

Ἐφετις. ancilla.

Ἐφετμή. ῆς. ἡ. mandatum, præceptum.

Ἐφευρίσκω. ouans.

Ἐφευρετής. έ. ὁ. inuentor.

Ἐφευρίσκω. μ. ήσω. τ. ηκα. inuenio, ſiue adinuenio, cum quis ad alia iam inuenta aliud quidpiam excogitat. Accuſ. iung.

Ἐφέψω. aſſequi.

Ἐφεψιάω. diffamo, detraho, irrideo.

Ἔφη φαῦλα. inquit. φαῦλα enim ſuperfluum eſt.

Ἐφήβαιον. ε. τὸ. pubes, impubium dixit Plin. 28, capite quarto.

Ἐφήβη. ἡ. trama, λροκή Pollux lib. 7. ex Plat.

Ἐφηβία. ας. ἡ. iuuentus, adoleſcentia.

Ἐφήβια. loca puberibus exercendis conſtructa.

Ἐφηβικός. locus in theatro, ubi ſpectabãt ephebi.

Ἔφηβος. ε. ὁ pubes, adoleſcens. Item poculi genus quo uinũ infundimus Athen. lib. 11. Vide prouerbium in Chiliad. Ad ἔφηβον properare.

Ἐφήγησις. cauſæ uel iudicij genus, cum accuſabatur is cui regione aliqua interdictum erat, ut exuli uel homicidæ.

Ἐφηγήσασθαι. enarrare.

Ἐφήδομαι. μ. ήσομαι. τ. ησμαι. malis alienis lætor, inſulto. Etiã delector in bonam partem. Gaza ex Cicerone, τοῖς δύφυία λεκοσμημένοις οἱ σοφοὶ ἐφήδονται.

Ἐφηδύω. exhilaro.

Ἐφῆκε. immiſit. ἐκ τοῦ ἐφίημι.

Ἐφῆκεν ἡμέρα. aduenit dies.

Ἐφήλιξ. ικος. coætaneus.

Ἐφηλίς. ίδος. ſeu ἔφηλις. ἡ. ſcabrities & aſpredo cutis in facie, ex inflammatione aut ardore ſolis prognata, ſole aduſtam cutem Marcellus ubiq; uertit.

Ἔφηλος. ε. ὁ. fauduſcentus, & maculas ac ueluti cla uos quoſdam habens in facie.

Ἐφημερία. ας. ἡ. familia, uix uicis.

Ἐφημερινός. ε. ὁ. & ἐφημέριος. quotidianus.

Ἐφημέριοι. οἱ. mortales earum rerum periti, quæ indies fiunt, Suidæ.

Ἐφημερίς. ίδος. ἡ. ephemeris, id eſt libellus in quo acta quotidiana continentur, commentarius, regeſtum, memoriale, uulgò memorias uocãt. Latini diarium. Iuuenalis diurna dixit in plurali. Gel. lib, 5. cap. 18.

Ἐφήμερον. ε. τὸ, uenenũ eſt quod alio nomine ἡμικόν, aut φαεικόν, ſunt qui nominis rationem reddũt, quod mane excreſcat, meridie adoleuerit, ueſperi marceſcat, ut unius diei uita illi ſit.

Ἐφήμερ-ος. ε. ὁ. quotidianus. Ἐφήμερ-ος τροφὴ, uictus, in diem quæſitus. Ἐφήμερ-ος τοῦ βίου, prodigus, luxui indulgens. Aliquando pro modeſto ponitur. Ephemeron Gaza apud Ariſto-

telem uertet diarium, infecti genus. Vide in Chiliadibus Eraſmi, Ἐφημέρου uita. Eſt & ephemera febris, unum tantum diem naturalem, hoc eſt, uigintiquatuor horas durans, uento calido ſimilis. oritur enim in ſpiritibus quos inflammat, abſq; ulla putredine ſpiritus. Quod & multis accidit, nempè ob cutis denſitatem, uigiliam, cruditatem, triſtitiã, timorem, iram, curas animi uehementes, famem, ebrietatem, laſsitudinem & inguium tumorem.

Ἐφ' ἡμῖν. in noſtra poteſtate eſt, in nobis ſitũ eſt, noſtræ uoluntatis eſt.

Ἐφημοσύνη. ης. ἡ. præceptum.

Ἐφηδύνει. placebat. Homerus.

Ἐφήπται. incumbit, imminet.

Ἐφήσεις. immittes.

Ἐφηδα. Atticè, & εἵπηδα. Aeolice. dixiſti.

Ἐφηδλῶσαι. lætari.

Ἐφήομαι. iubebo, imponam.

Ἐφθακήν. anticipaueram. ἀ φθάνω.

Ἐφθάλε-ος. ε. ὁ. coctus.

Ἔφθιω. præueni.

Ἐφθίατο. Ionice pro ἔφθιντο. corrupti ſunt.

Ἐφθοπωλῶν. ε. τὸ. locus ubi aſſata ueneunt, forum cupediarum.

Ἐφθοπώλης. ὁ. cupediarius.

Ἐφθοπώλιον. ὸ. ἐφθοπωλῶν.

Ἐφθός. ὴ. ὸν. ſolidus, coctus, elixus, perfectus, purus.

Ἐφθὸν. coquere, aſſare.

Ἐφιάλτης. ſiue ὀφιάλτης. ε. ὁ. inſultor, dæmon. Morbus autem eſt, cum externa quædam uis quieſcentes uidetur inuadere, & pondere ſuo preſſos grauare, à noſtris recentioribus medicis Incubus & Incubo dicitur. Oriturq; ex cruda & continua uentriculi cruditate, unde uapores craſsi & frigidi eleuati, cerebri uentriculos replent, prohibentes facultates cerebri per neruos diffundi. Malumq; illud perſeuerans & aſsiduè inuadens grauius malum, ut apoplexiam, morbum comitialem, aut maniã prænuntiant ac inducit, craſſo humore in uentriculis cerebri ſenſim collecto. Dictus ἀπὸ τοῦ ἐφάλλεσθαι, quòd hominẽ noctu inuadat & grandi mole premat. Alij ab Ephialte quodam dictum uolunt, de quo Homerus Odyſſ. 11. Themiſon ὠνειγαμώνα uocat ἀπὸ τοῦ ὀνίγειν. alij ὠνειγαλίωνα. Quidam Græcorum definiunt, τὸ εἰς ἐγκεφαλὸν ἀναβρύχιον ἀναθυμίασιν ἐξ ἀδηφαγίας καὶ ἀπεψίας, id eſt, Redundantem in caput euaporationẽ ex uoracitate ac cruditate.

Ἐφιδρύαδες. uocantur nymphæ à quercubus ſic appellatæ ut ἁμαδρύαδες.

Ἐφίδρωσις. ιος. ἡ. ſudor.

Ἐφίεμαι. mando. Item amore captus ſum, cupide peto, appeto, Polyb. Item capto, ad ictũ deſigno, στοχάζομαι, Plutarch. Latini petere dicunt Cicero, Omnes ſcelerati unũ me petunt, id eſt, ἐνός μοῦ ἐφίενται. Eſt & τὸ ὠθησιάζομαι, cum mihi indulgetur & permittitur. Ariſtot. τῶν μετὰ πάφυς. Bud. Com.

Ἐφίερια. τά. donaria.

Ἐφίζάνω. inſideo, ſedeo. Neutr. datiuo.

Ἐφίημι. μ. ησω. ω. εικα. mando, τὸ φιτέλλομαι καὶ προστάσσω. Vnde ἐφετμή. Item. τὸ ἐποτρύνω καὶ ἐφορμῶ. Illiad. ι. ὅτ' ἐμ' ἐχθοδοπῆσαι ἐφήσεις, id eſt, urgebis, coges. Item pro ὠθησιάζω, id eſt indulgeo, obſequor. Significat & appello maiorem iudicem. Bud. Com..

Ἐφικνέομαι. μ. ιξομαι. π. ιγμαι. μέσος ἀόρ. β. ἐφικόμην. aſſequor, peruenio, aduento, appropinquo. Depon. genit.

Ἐφικτός. ή. όν. poſsibilis, attingibilis, comprehenſibilis. καθόσον ἐφικτόν, quantum facultas tulerit, quatenus licet.

Ἐφίλεισαι. cutis uitia, lentigines.

Ἐφίμερος. α. ον. deſiderabilis.

Ἐφίνδες. τὰς. τῶν τρὶ νίσι σύριγγας.

Ἐφιππάζομαι. uehor equo.

Ἐφιππαρχία. ας. ή. turma equitũ, mille & uiginti quatuor. ſunt autem duæ hipparchiæ, ut habetur in Appendice de uocabulis militaribus.

Ἐφιππικός. ή. όν. equitatorius, queſter.

Ἐφίππιον. ου. τὸ. equi ſella, id eſt ephippium, ſtratum equorum.

Ἔφιππος. ου. ὁ. eques, & adiectiuè ἔφιππος ἀγών.

Ἐφίστημαι. τὸ. ἱστάφνης ἵστημι, ἡ παραγίνομαι, opprimo. Item aduenio, inſto, appeto. Gregor. & Herodiano. Eſt etiã aggredior aliquid tractandum uel dicendum, ad idq; animum adijcio, in eoq; cõmentãdo inſiſto & immoror Iſocr. Item urgeo, inſto, Demoſtheni. Præterea reſiſto, reſtito, progredi nequeo, & in curſu hæreo, inſiſto, claudor, deſino, quod etiam φίεμαι dicitur: ut ὁ δὲ πορὸς ἄλλοτε ἡ ἄλλοτε ἐφιστάμενος, Subinde reſtitans. Significat etiam præfectus ſum. Bud. Com.

Ἐφιστιαμβναφ. τὸ. pingue lactis, Herod.

Ἐφιστάνειμ. quærere, ἐκζητεῖν.

Ἐφίσημι. μ. ησω. ω. ηκα. ſuperſto, incumbo. Item τὸ πάτῳ, præficio. Item ſiſto, retineo, reprimo, coërceo, Plutarch de Cæſ. καὶ τλὺ πορείαν ὠθησιάζες, Et greſſum coërcens, & reſiſtens. Quemadmodum autẽ ἀναιστάναι ſignificat aſsiſtere ad iudicium, ita ἐφιστάναι eſt ſiſtere aliquem, & ut præſto ſit uel præſens facere, & ut inter negotium tractandum aduenias, etiam ut interdum importunus adſit, & tractantes agentesq; opprimat, Demoſth. πρὸὶ ψαφαστ. Significat etiam admoueo, animum intendo, animaduerto, diligenter conſidero. Ariſtoteles, τούτοις ὠθησιάζοντες. Bud. Com.

Ἐφίσχω αὐτὸ τοῦ ἐφίσταμαι. Bud. Com.

Ἐφιστορέω. inquirere.

Ἐφοβόλια. apud Athenienſes ſymbola cum ſextã quiſque drachmæ in medium conferret, quod oboli ſex conficerent drachmam.

Ἐφολέια. munus obeundi uigilias, & excubias inſpiciendi.

Ἐφολεύομαι. &

Ἐφοδεύω. percurro, luſtro, obeo, adeo, adorior.

Ἐφοδιάζομαι. uiatico donor, uiaticum ſumo uel accipio, pro uiatico exigo.

Ἐφοδιάζω. μ. άσω. ω. ικα. inſtituo, inſtruo, uiatico aggredior. Grego. pro baptiſmo donare morientem dixit. Bud. Com.

Ἐφόδιον. α. ου. ſingulariter. ſubſidium, compendium uel ad rem quamlibet, occaſio, procliuitas. Demoſt. ἐφόδιον λαβὼν τὸ τῶν συμφορῶν ἔσω. λελύσθαι, anſam & occaſionem, cauſamq; arripiens. Ἐλυσθενείας ἐφόδιον καὶ μεγαλυχίας dixit Ariſtides, & ἐφόδιον εἰς τὸ ἀδικεῖν Libanio, hoc eſt, uiam quandam ad inferendam iniuriam muniens. Ἐφόδια uerò pluraliter, commeatus, uaticum.

Ἐφοδὸν. ex impetu, ſtatim.

Ἔφοδος. ου. ἡ. acceſſus, impetus, incurſus, inſultus, βλάβη, apparatus, inſtrumentum. Item inſinuatio apud Rhetores, hoc eſt, oratio per ſimulationem & circuitionẽ obſcure ſubiens auditoris animum. Λογικὰ ἔφοδοι, argumẽta.

Ἔφοδος. α. ὁ. ή. immunitus. Item ἐφοδίων, circuitor, uigiliarum cognitor.

Ἔφολκα. τὰ. ἀγαγῶν ἀμαάμενα. & τὰ πλοῖα λαθόμενα, Thucyd. ἐφολκὰ ἡ τὰ ὄντα λέγει.

Ἐφόλκαιον. α. ου. temo ἐφόλκιον.

Ἐφολκίς. ίδος. ἡ. conſequentia, & nauis quæ trahit poſt ſe nauiculas.

Ἐφόλκιον. ου. iumentum, gubernaculum, & nauis parua, quæ & ἔφολκίς dicitur. Vide Bayfium.

Ἐφομαρτέω. μ. ήσω. ω. ηκα. ſequor. Datiuo.

Ἐφοπλίζω. μ. ίσω. ω. ικα. paro.

Ἐφόρᾶς. ου. ὁ. inſpector.

Ἐφοράω. μ. ὲπόψομαι. π. ὲφεώρακα. interdum ſimpliciter uideo & cerno, intueor, aſpicio, reſpicio. Interdum obſeruo, quod aſpicientis prouidentiam ſignificat. Significat etiam recognoſco, recenſeo, & quod Latinè dicitur inſpicio, uulgò uiſito dicunt. Accuſ. Bud Com.

Ἐφορεύω. præſes ſum, & inſpectionem habeo.

Ἐφορία. ας. ή. tutela, inſpectio. Eſt etiam magiſtratus Lacedæmoniorum.

Ἐφορμάω. μ. ήσω. ω. ηκα. irruo, impetum facio.

Ἐφορμέω. μ. ήσω. π. ηκα. maneo in portu, ſtationẽ habeo. Neutr. abſol.

Ἐφόρμησις. &

Ἔφορμος. ου. ingreſſus nauium. Thucyd. τότε ἔφορμον ὲκ ἔχον, χωρίων ἁλιμένων ὄντων.

Ἔφορος. α. ὁ. præſes, præfectus, epiſcopus, ephorus, qui magiſtratus erat apud Lacedæmonios (ut ſcribit Plutarchus in Lycurgo) ab ἐφοράω dictus, qui res ciuitatis intueretur, atque curaret. Laurentius Valla nunc tribunũ equitum, nunc tribunum plebis interpretatur. Ephororum meminit Laërtius in Chilone Lacedæmonio libro primo.

Ἐφ' ὅσον. quandiu, & ἐφόσον dum, quoad, quantum, eatenus.

Ἐφράζω, animaduertit.

Ἐφρύγη. exiccatus ſum ſiti Iſidoro Epigr. lib. 3.

Ἔφυ. eſt, fuit, euenit.

Ἐφυβρίζω. contumelior. Bud. Com.

Ἐφυβριστής. α. ὁ. contumelioſus.

Ἔφυγρος. α. ὁ. riguus.

Ἐφυδάτος. α. ὁ. &

Ἔφυδρος. α. ὁ. aquaticus, udus.

Ἐφυδρία. ας. ή. urna tam uini quàm aquæ.

Ἐφύλλων. erat apparitor ille apud Athenienſes qui clepſydris moderandis præfectus erat.

Ἐφύω. ſuperpluit. id eſt, pluuia ſtatim ſequitur. Bud. Com.

Ἐφύμνιον. poſt hymnum carmen.

Ἐφυόμενος. incumbens & perſequens.

Ἐφύπερθεν. ſuperius. ὑπεράνωθεν.

Ἐφυπερδύσιον. α. ου. ſuperliminare, τὸ ὑπὲρ τὴν θύραν.

Ἐφ' ᾧ. pro, ut, cum infinitiuo. (πεφθύεω.

Ἐφ' ᾧλαβεῖν. ut caperet.

Ἐφώριος. tẽpeſtiuus, de fructibus proprie dicitur.

Ἔχαδον. ἀπὸ τοῦ χάζω, uel χασλέω, capax fui, occupaui, continui.

Ἐχάνη. ή. uiatorium quoddam uaſculum.

Ἐχέδιον. α. ου. lorum quo bos aratro alligatur.

Ἐχέγγυος. α. ὁ. fide dignus, qui promiſſa ſeruat, idoneus defenſor, tutus, magnæ exiſtimationis ab ἔχω teneo, & ἐγγύη promiſsio.

Ἐχεδόλα. aduerbium, heus tu, agedum.

Ἐχέθυμος. α. ὁ. prudens, modeſtus, pudicus.

Ἐχέδιον. ου. τὸ. ὀφέδιον. diminutiuum ab ἔχις.

Ἔχειν ἀμεταπινήτως. conſtantem eſſe, & immobilem in ſententia perſistere.

Ἔχειον. ου. τὸ. alcibiadium herba.

Ἐχεκλέος. ους. ὁ. ſpectabilis.

Ἐχεπόλια. medicamẽta uel emplaſtra, dicta quod bene inhæreant, & ita glutinãtur ut uix reſolui poſsint.

Ἐχελίδες. populus Atticæ regionis, ab Echelo dictus. uide Etym.

Ἐχελιδών. populus Atticæ ab Echelo dictus. Ety.

Ἔχελος. herois nomen apud Athenienſes ſtatua culti in circũfuſa palude. πῆδα τὸ ἕλος ἔχω. Ety.

Ἐχεμυθέω. μ. ήσω. ω. ηκα. ſileo, taceo, linguæ continentis ſum, ſupprimo uerba. Neutr. abſol.

Ἐχεμυθία. ας. ή. taciturnitas, ſilentium, ſermonis continentia. Gel. lib. 1. cap. 9. ſcribit hoc nomine uocatum fuiſſe ſilentiũ illud diſcipulorum Pythagoræ. Item auſcultatio, unde ἐχεμύθους à Græcis dictos cenſet Budæus auſcultatores, & cenſendi immunitatẽ habẽtes in ſenatu. Idem alio loco interpretatur ἐχεμύθες cunctatores, & ſermonis homines parciſsimos, qui aures duas habere ſe, unicam linguã in cauſis etiam publicis meminerint. Vide Eraſ. in Chiliad.

Ἐχεμύθοι. taciturni homines, parciſsimi ſermonis, & qui cenſendi immunitatem habent, qui & ἀκρασπολοί, linguæ continentes.

Ἐχενηΐς. ίδος. remora, ut Gaza exponit apud Ariſtot. uel remigio piſciculus, qui ferunt nauem quantumuis magnam, ac remis uelisq; concitatam ſiſtit, ne poſsit iter inſtitutum peragere, ἀπὸ τοῦ ἔχω habeo, teneo, & ναῦς nauis, ſiue ab ἕλομαι, hæreo, quod nauem teneat uel naualib. tabulamẽtis adhærens remorari cõpellat. Plin. lib. 9. Eſt paruus admodũ piſcis aſſuetus petris. Luc. lib. 6. Nõ puppim retines Euro tendende rudentes In medijs echneis aquis. Ferũt hunc piſcem fluxum grauidarum utero ſiſtere, partuſq; ad puerperiũ continere. Vide Aelianum.

Ἐχεπτυκής. ὸος. grauis, mortifer, amarus, aut certè piceus: ut βέλος ἐχεπτυκές, telum piceũ, aut letale, uita hominem priuãs, ucluti larix ſemel ſucciſa, non repullulaſcit. Iliad. α.

Ἐχέπωλος. ὁ. ή. equos habens, equorũ alumnus.

Ἐχεσχερῶν. α. cuti adhærens. Vnde χιτώνιον ἐχεσχερῶν apud Athenæ. Bayf. ꝓ induſio interiore.

Ἐχέσκω. habeo. Accuſ.

Ἐχέτης. ὁ. dies, apud Pindarũ. πῆδα τὸ ἔχω. Etym.

Ἐχεταλδύω. aro.

Ἐχέτλη. ης. ή. ſtiua, rectum lignũ quod inter arandum manu continet arator.

Ἐχέτλιον. α. ου. locus in natu ubi piſces recondũtur, uel nauicula foraminoſa in qua piſciũ uiuorum captura aſſeruatur, naſſam dixeris, Latinè, apud Nican.

Ἔχθρος. Epirotarum tyrannus, tam immani crudelitate ut regiouem ipſius ingreſsis hominibus aures, nares, pudenda deniq; abſcinderet. Hinc, ἐχεθρισμὸς, ut φαλακισμός.

Ἐχδύω. fudi, effudi.
Ἐχέφρων. ονος. ὁ. ἡ prudens, habens mentem.
Ἐχθαίρω. inimicor, odi. Neutrum, datiuo.
Ἐχθές. idem quod χθές, heri.
Ἐχθεσινός. ὴ. ὸ. hesternus.
Ἔχθημα. odium.
Ἔχθιστος. η. ὸν. inimicissimus.
Ἐχθίων. ον ος. ὁ. magis inimicus.
Ἐχθοδοπέω. ἐχθροποιέω. fum inimicus.
Ἐχθοδόπος. η. ὸν. hostis.
Ἐχθόμφως. inimicus, qui odio habetur.
Ἔχθος. εος. τὸ. odium, inimicitia, labor.
Ἐχθρα. ας. ἡ. inimicitia, ſimultas, paroxytonum.
Ἐχθρά. ᾶς. ἡ. inimica.
Ἐχθραίνω. odi, inimicor, facio inimicum, hinc.
Ἐχθρανέος. odio habendus & inimicus æſtiman (dus.
Ἐχθρόνω. inimicor, indignor.
Ἐχθρος. ὴ. ὸν. inimicus, hoſtis, propriè q prius fuit, amicus, inquit Ammonius, qui diſtingult à πο
Ἐχθρωδής. odioſe, hoſtiliter, malè. (λεμ.
Ἔχθω. odi, μισῶ.
Ἔχιγγος. uertigo. ἴλιγγος uſitatius eſt.
Ἐχιδνα. ης. ἡ. uipera. ἣν ἀ δ ἔχειν φ ἑαυτῇ πλὼ γο νλὼ ἄχει θάνατον, quòd ad interitum uſque fœ tum intus cõtineat, donec pullis nimiam mo ram pertæſis, eroſo matris utero, parentes; ne cata triumphat. A poëtis accipitur pro quouis ſerpente, & præcipue p hydra illa Lernæa, quæ ab Hercule interfecta eſt. Ouid. lib. 3. Faſtor. Sanguine centauri Lernææ ſanguis echidnæ Mi ſtus, ad auxilium tempora nulla dabat. Vide Aelianũ, Nicand. & Ariſtot. huius mãs ἔχις di- (citur.
Ἐχιδνόδηκτος, ὁ. morſus à uiperis.
Ἐχιλών. ὼ. ὁ. locus ubi tenetur temo.
Ἐχινάδες. inſulæ Epeis habitatæ.
Ἐχιναλώπηξ. ηκος. ὁ. echinoulpes. Vide in Chiliad.
Ἐχινίσκος. ὁ. concauitas aurium.
Ἐχινομήτρα. echinorũ genus, quorum ſpinæ lon longiſsimæ, calices minimi, nec omnibus idẽ rufus & uitreus color, Plin. lib. 9. cap. 31.
Ἐχινόπους. ſpinæ genus, tribulus.
Ἐχῖνος apud Demoſthenem capſa, uel ſcrinium forenſe, alterum æneum, alterũ opere figulino, in quod teſtium dicta, acta litis, omniaq; à partibus prolata cõijciebantur, notisq; additis ſignabantur, ne quis dolus malus in ijs ſubeſſet. Vnde ea quæ in acta prolaturi erãt, apud ſequeſtrem depoſituri, quoad palàm in iudiciũ proferrẽtur ad ſententiam ferendam, τὰ εἰς ἐχῖνον ἐμβαλλόμενα appellabant, litis inſtrumentũ ſignificãtes. Et εἰς ἐχῖνον ἐμβάλλειν, pro eo quod eſt, apud acta ꝓferre. Hoc item nomine dicuntur interna uentris Euſtathio, ſiue uẽtriculus,

& ut uult Nicand. Schol. uentriculus proprie bouis. Item fræni pars, & lebes. Item pars quædam in capitulo Doricæ columnæ. Ἐχῖνοι. item dicuntur ornamenta circa carpum manus, quæ etiam ψέλια, περικάρπια, βραχιόνια. dicuntur. Item tegmen ſpinoſum, quo ſeruãtur caſtaneæ unde caſtaneæ echinatæ dicuntur, Plin. lib. 15. cap. 23. Nuces uocamus & caſtaneas, quanquã accõmodiores glandium generi, armatum his echinato cortice uallũ eſt. Ab huius tegminis ſimilitudine dictus eſt echinus piſcis quidam quem Plinius lib. 9. cap. 31. ſcribit eſſe cancrorum genus, quibus ſpinę pro pedibus ſunt, cui ingredi eſt in orbem uolui, Græci enim ἐχῖνος hirtum uocant. Martial.

Iſte licet digitos teſtudine pugnat acuta.
Cortice depoſito mollis echinus erit.

Saxa petit, inter quæ ſe locat ne à fluctibus undarũ iactetur. Præterea ἐχῖνος genus uaſis æneæ eſt, in quo calices lauantur, quam alij ampullã dicunt eſſe uitreã. Horat. lib. 1. Serm. Satyr. 6. Pocula cum cyatho dũ ſuſtinet, aſtat echinus. Eſt & hoc nomine urbs quædam in Theſſalia apud Lycophr. ab Echino Spartiata dicta. Item hiſtrix animalis nomẽ cuius duplex eſt genus, terreſtre, quem alio nomine erinaceum uocãt & maritimum, utrunq; ſpinis obductum, unde Prouerbium, Ἐχῖνος προαχύτοφος. Cæl. lib. 7. cap. 18. Eraſ. Chil. & Bud. in Annot. & Cõmen. Vide plura prouerbia ab hoc animali ſumpta apud Eraſmũ. Vide etiam Oppianum, Aelianum. Pro terreſtri echino Gaza in Ariſtotele uertit herinaceum: pro eo autem qui in aquis degit, echinũ aquatilem. Eſt item echinus Ariſtoteli pars uentris, Gaza exponit omaſum in uentre proreticulum. Item oleæ genus, apud Gal. quoq; & Hipp. pro quodam herbę genere, quam & erinon uidẽtur Dioſcor. appellaſſe, tametſi in uetuſtis codicibus nõ erinon, ſed echi non legi teſtatur Maſſarius.

Ἐχιόδηκτος. ὁ. à uipera morſus. Et per metaphoram hoc nomine dicebatur is cuius uitia facile uirtutibus compenſantur. uide Calcagn. de Profectu.

Ἔχιον. medicamentũ quoddam, dictum à uipera, quam Græci ἔχιν nominant, Plin. lib. 29. cap. 6. Eſt & herba ſic dicta quaſi herba uiperina, fortaſſe quod uiperæ ſimilis ſit. Vide quoq; Dioſcoridem lib. 4. cap. 31.

Ἔχις. ὁ. piſcis quidam Aeliano.

Ἔχις. ιος. ὁ. uipera, mas Ariſtoteli & Nicandro: hinc fœmininũ ἔχιδνα & alcibiadium herba, quod contra uipere morſus remedio eſt.

Ἔχμα

Ἔχμα. ατος. τὸ. retinaculũ, fulcimentũ, Nicand. neruos & muſculos ἔχματα dixit.
Ἐχμάζω prohibeo, quieſco, firmo.
Ἔχμηνος. pendens ab aliquo, ſubiectus.
Ἔχομαι. μέξομαι. ω. ε. μαι. habeo. Gaza, ἵνα μείζονος ἔχωσι ἀξιώματος ὁ λόγος, quod Cicer. dixit, Quo maiorem authoritatem haberet oratio. Item tango, iuxta ſum, hæreo, tenaciter adhæreo. Lucian. in Necy. εἰπόμην δ' ἐγὼ κατόπιν ἐχόμενος αὐτοῦ, Continuus illi à tergo comes adhærebam. Item ordinor, diſponor. Genit.
Ἐχεδαί πνος, ab aliquo pendere. Ariſtides in Themiſto. ὥσπερ τ ἱερᾶς ἀγκύρας ἐκείνου φυνῆς ἐχόμενοι, Ac uelut à ſacra anchora de illius uoce pendentes. Ἔχεσθαι τῶν ἐπιγόντων occurrere imminentibus periculis. Ἔχεσθ ὁδοῦ, iter facere, proficiſci. Τῆς λύπης ἔχεσθαι, mœrore affici. Ἔχεσθαι τῆ προκειμένης, incœptũ opus perſequi, inſtituto inſiſtere apud Herodianum libro quarto.
Ἐχόμενος. ὴ. ὸν. continuus, conſequens, contiguus, uicinus, propinquus, coniunctus, ut ad Heb. 6. πεπείσμεθα ἢ πρὲι ὑμῶν τὰ ἐρέπτοντα καὶ ἐχόμενα ꝓ σωτηρίας. Itẽ inſitus, Plato in Menex.
Ἔχραεν grauauit, irruit.
Ἐχλιῶ & χλιῶ. ſæpenumero uſurpantur apud oratores, αὐτὴ τῆ χρῆ, quemadmodum λῶ pro ἐσί, & ἔλει pro λῆ, & προσῆκεν pro προσήκει. Budæus in Comment.
Ἐχυρῆσαι. iureiurando confirmare.
Ἐχυρός. ὰ. ὸν. munitus, tutus.
Ἐχυρόφρων. qui ſeria & ſolida cogit, τὰ σπουδαῖα φρονῶν, ἢ ἀσφαλῆς καὶ φρονήσει.
Ἐχυρόω. munio, firmo.
Ἐχύρωμα. τος. munitio, ſecuritas, propugnaculũ.
Ἐχυρῶς. fortiter, tutò.
Ἔχω. μ. ξω. denſo ſpiritu. ω. ἔσχηκα. ἀόριστος β. ἔσχον. à σχέω inuſitato. habeo, obtineo, occupo, poſſideo, ut ἀσφαλῶς τὰ ἑαυτοῦ ἔχειν. apud Herodotũ. habito, nanciſcor, cuſtodio, adduco, deduco, applico, admoueo, exhibeo, præſto, præbeo, teneo, contineo, reprimo, cohibeo, agito, impello. Item facio. Lucian. πῶς σὺ μὲν σκέπτῃ ὡς ἔχεις, Tu quidẽ fode, ita ut facis. Item ſum, ut ὅτως ἔχω. & οὕτως πέφυκα, Ita ſum, eius ingenij & naturæ. οὕτως ἔχω γνώμης, In ea ſum ſententia. ῥήσους οὕτως ἔχει, Hoc genere eſt. Refertur etiam ad ualetudinem, unde μαλακῶς ἔχειν. Cum datiuo conſtructum (nam aliàs ferè accuſatiuum habet) ſignificat affectũ eſſe erga aliquem. Demoſt. οἱ μὲν ἓν πολλοὶ μαπεδόνων πῶς ἔχουσι τοῦ λιπτου, ἐκ τούτων αὖτις σκέψασθε ἀκριβῶς. Aduerbijs coniunctum ſæpius accuſatiuũ aſciſcit. Ariſtid. ἐμὲ μὲν ὅτως ἔχειν τὸ σῶμα. Eurip. ἅλις τὸ μητρὸς αἷμ' ἔχω. Nam genitiuo ubi iunctum uidemus, ibi ferè ἕνεκα extrinſecus intelligendum uolunt nonnulli. Ἐν γαστρὶ ἔχειν, prægnare, grauidã eſſe, uterum ferre, ut apud Matthæum, ὀὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις, Væ prægnantibus. Quando adhæret uerbis infinitiuis ſæpe αὐτὴ τῆ δύναμαι ponitur, id eſt poſſum: id quod Latini imitãtur quoque. Gellius libro 17. cap. 20. Habes'ne nobis dicere in libris Rhetorum ueſtrorum tam aptè compoſitam orationem? Δεικνύειν ἔχω, oſtendere queo, oſtendere debeo, oſtendendum nihil eſt. Μαθὼν ἔχω, pro ἔμαθον, & ſic de alijs. Aut certè ἔχω abũdat, quo ad ſignificationem, ut πυίεις ἔχων. Thom. Magiſt. & Moſchopul. Budæus in Cõment. Περὶ τῆ ἔχειν uide Ariſtotel. in prædicamẽtis, & poſt prædicamẽtis, ut uocantur.
Ἐχωσάμην. exaggerati terram, tumulum feci, ſepulchrum condidi.
Ἐχώδης. iratus eſt, ὀργίζεται.

Ψ ψάλω. elixus, decoctus.

Ἔψα. olla, patella, ſartago.
Ἐψανόριον. ὁ. τὸ. quod facile coquitur, molle, (abundans.
Ἐψάω. μ. ήσω. ω. ηκα. &
Ἐψέω. coquo, lixo. Accuſ.
Ἔψεια. ludicra. παίγνια.
Ἔψειν. ludus, iocus.
Ἐψόμυγος. accipitur actiuè & paſsiuè. nam dicitur & is qui mentitus eſt, & ipſum uanum & falſo dictum. Bud. Com.
Ἔψηλον. ſiræum, ſapa, muſtum ad dimidiã decoctum, Hippocr.
Ἔψημα. τος. &
Ἔψησις. ιος. ἡ. coctio, elixatio, & una ex operationibus calidi ſtomachi.
Ἐψηματόκολλος. ος. ὁ. ἡ. ſapam olẽs aut defrutum.
Ἔψητες. piſciculi.
Ἐψητήριον. τὸ. olla.
Ἐψητός. ὴ. ὸν. coctus.
Ἔψηδος. edulium piſciculorũ, ut apuæ, atherinæ, mulli, ſimilium'ue: & ἐψητὰ dicũtur piſciculi qui in foſsis defluente aqua deſtituũtur. Euſt.
Ἐψία. ας. ἡ. confabulatio, riſus, ludus, παίγνιον,
Ἐψιακτὴ. uerborũ ludicra, ſcommata. (Nican.
Ἐψιάασθαι. conuerſari, delectari, ludere, exercere.
Ἔψιμον. τὸ. ludus.
Ἐψίος. dico, confabulor, ἀπὸ τοῦ ἔπω, ἔψω. Etym.
Ἔψω. elixo. coquo.

Ω. ſum, uado, perficio, dico inde ἦν dixi, ἦ dixit, inquit.
Ἔω. induo, ſedeo, mitto, augmentum habet per ι poſt

per, post ε. ἕω Eust. Il. ν. interpretatur πληρῶ καὶ ἀπαλοῶ.

Ἑώα. oriens, matutina.

Ἑώιος. existens.

Ἔωθα. Acolicè pro εἴωθα. consueui.

Ἑωθεν. mane, ἀπὸ τοῦ ὄρθρου.

Ἑωθινός. ὸ. ὁ matutinus, dilucularius, tempus matutinum.

Ἑώικει. similis erat, cũ datiuo: aut uidebatur, sine casu, pro ἐοίκει.

Ἐωλοκρασία. ας. ἡ. hesternæ repletionis grauedo, & incommoditas, temulentia pridiana.

Ἐωλονεκρός. qui dudum est mortuus.

Ἔωλος. ὸ. ὁ. uanus, antiquus, nõ recens, Plutarch. ἔοικεν ἡ ποικιλη πραγμοσυνὴ μὴ χαίρειν ἑώλοις καὶ πωϊς, ἀλλὰ θερμοῖς καὶ προσφάτοις. Itẽ marcidus, rancidus, hesternus, pridianus, hesterno uino languens, friuolus, frigidus. Proprie dicitur de cibis, qui in proximum diem seruantur.

Ἐώλπει. sperabat. ab ἔλπω.

Ἐώνημαι. emi.

Ἐωνημένος. accipitur actiuè & passiuè, dicitur enim qui emptus est, & dominus qui emit mancipium. Aristoph. usus est actiue statim initio Pluti, cum inquit, Ἢ σώμασιν γάρ ὀκ ἐᾶς ὠνεῖν λύσιον ἐρατεῖν ὁ δ' ἀίμων ἀλλ' ὠνούμενον ἑωνημένον, hoc est, τὸν ἀγοράζοντα. Passiue Synes. ἡ γὰρ λαὸς, ὡν δὲ ἀποδυν, ἢν ἐλαιοκόν, ἐκ σικελίας ἑωνημένον, id est, ἀγορασθέν.

Ἔωξα. aperui.

Ἑῷος. ὸ. ὁ lucifer, matutinus, orientalis.

Ἑώρα. ας. ἡ. exaltatio, sublimitas. Itẽ uas aut porta pensilis, sic illud πλεκτᾶς ἑώρας ἐμπεπλεγ-

Ἑώρακα. uidi, pro ὥρακα Attice. (μένον.

Ἑώργα. feci.

Ἐώρημα, & ἐώρησις. suspendium, eleuatio.

Ἑωρεῖω. attollo, de rebus sublimibus cogito.

Ἐωροπία. ἡ. arrogantia.

Ἐώρταζον. debuit esse ἡόρταζον, sed quoniã nulla dictio inuenitur incipiens ab ἡ sequente ο, eius gratia ita scriptum est ἀλλ' ὑπὸ βιβασμοῦ. uide Etymol.

Ἕως. ω. ἡ. & ἑώς. ό☉. aurora, oriens.

Ἕως. quousq;, quandiu, usq; interim, dum.

Ἑως. αὖ. dum. Bud. Com.

Ἕως. ἕ. donec, usquequò, usq; dum, quoad, quoadusq;, sanè, sic, ξά.

Ἕως Ρ σὺμφορ. usque in hodiernũ diem, & ἕως ἄδε καταβιαδήσει, usq; ad infernũ deprimeris, Matth. 9.

Ἑωσαύτε. usquequò.

Ἑωτυμὸς πρίσταζος. matutina & prima luce instituta deambulatio.

Ἑωσφόρ☉. ρ. ὁ. lucifer, stella matutina.

Ἑωυτόν. Ionice, pro ἑαυτόν. Suid.

Ζ Α.

Α. particula est, per se nihil significans, sed augmẽtum in cõpositione dictionibus affert. Ζα (Inquit Hesych.) μέγα, ἰσχυρόν, πολύ.

Ζάβαι. arma bellica.

Ζαβάλλω. pro διαβάλλω. decipio, calumnior.

Ζαβαρσῶν. ὸ. armamentarium.

Ζαβλεμγίνως. magno animo, confidenter, ἀ ζα & βλεμεαίνω.

Ζάβοβος. diues pecoribus.

Ζαβρός. ὸ. ὁ. edax, uorax.

Ζάβολος. ὁ. apud Cyprianum diabolus dicitur, quod praua cõsilia dictet humanis mentibus, nisi sit legendum ζάβολος, hoc est, impostor.

Ζαβολώρ. proprium regionis, & uir plenus cõsilio.

Ζαβύνη, Tertul. uenabuli genus esse dicit, Suidas telum prorsus ferreũ interpretatur, & lanceam & ensem.

Ζαγρεύς. poëticum. Bacchus. οἷον ὁ πωϋνὰ γρεύων. quidam dicunt ipsum esse Plutonem. Etymol.

Ζάγκλη. ης. ἡ. falx apd Siculos, unde Zancle urbs Siciliæ, utitur & pro falce Nicand.

Ζάγκλον. ρ. τὸ. falx incurua, quasi ζα ἄγκυλον.

Ζάγμα. τὸ. habena.

Ζαγρός. ρ. ὁ. discalciatus.

Ζάζα, uiuit, spirat Cypriorum lingua.

Ζαής. τὸ. magnum, multum, splendidum, forte.

Ζαής. έος. ὁ ἡ. ualde flans.

Ζάθεος. ρ. ὁ, ἡ. diuinus, admirandus. Vide in Chiliad. Eras.

Ζαθερής. bene calidus, feruidus.

Ζαναλμὴς. έος. ὁ. ἡ. formosus, perpulcher.

Ζανορία. Veneris sacrificium.

Ζάνωρ☉. ρ. ὁ. ἡ. minister, ædituus, qui & νεώκορος dicitur, in hoc tamen differt, quod ζάνωρος honestiore habebatur loco quam νεωκόρ☉.

Ζάνωβος. ρ. furiosus, ualde iracundus.

Ζανυδίσλες. ἁι cucurbitæ.

Ζάκυνθος. ρ. ὁ. ἡ. Zacynthus insula in mari Ionio.

Ζαλεύκος. legislator Epizephyriorum.

Ζαλαίνω. demento, infatuo.

Ζάλακες. οἱ. histrices, echini terrestres.

Ζάλη. ης. ἡ. κοὶ ζαλα. tempestas, turbo, fluctuatio, procella.

Ζαλμάζομ. ρ. τὸ. catinus. aliàs ζαμάζομ.

Ζαλὸς. ὸ. cœnum, turbida unda, apud Nicand.

Ζαμαρίτης. dici solitũ, cũ nõ sine reuerẽtia quadam ali-

dam aliquẽ nominamus uita functũ, quasi ualde beatus. Felicis recordationis uulgo dicitur.

Ζαμβύκη. ης. ἡ. instrumentum musicum triangulum, quod & sambuca Latinè.

Ζαμέλης. έος. animosus, magno animo præditus.

Ζαμενὴς. έος ὁ. robustus, iracundus.

Ζὰν ζανὸς. Iupiter Doricè.

Ζάνιον. est inter coquinaria instrumẽta apud Pol

Ζανυτικὴ. ars filandi. (lucem.

Ζάπεδον. latum pauimentum, aut solum.

Ζαπαμελὴς. obœsus, præpinguis.

Ζαπλησὴς. έ☉. ὁ ἡ. multus, immensus.

Ζάπλοτ☉. ρ. ὁ. ualde diues, ditissimus.

Ζαπότης. bibosus.

Ζάραξ. ακος. mons Eubœæ, apud quem naufragio periere Græci, alio nomine Caphareus, teste Ilacio in Lycoph. μίχθηρε χειράδιον ζάραξ.

Ζαρῆπις ἡ. Diana apud Persas.

Ζαρύω. in pistrino torqueo.

Ζατροφὴς. έος. ὁ. ἡ. crasso modo nutritus, bene & ualde nutritus. item auctilis, procerus.

Ζαφεγὴς. splendidus.

Ζαφελὴς. έ☉. ὁ. ἡ. simplex, rusticus.

Ζάφελ☉. ρ. ὁ. contumax. (rusticè.

Ζαφελῶς. ualde cõtumaciter, iracundè, tumidè,

Ζαφλεγὴς. έος. ὁ. ἡ. magnanimus, ualde ardens.

Ζάφορος. ὁ. ferax, multiferus.

Ζάχαφος. ρ. ὁ. ualdè necessarius, utilis.

Ζάχελος. ρ. ὁ. iracundus.

Ζαχθὴς. έος. ὁ ἡ. ualde utilis, uenti epitheton, uel ὁ ἀγαθὸς βορέας, ἀ χάω τὸ ὠθῶ πάσσω. Eust. Il. ε.

Ζαχρὴς. φῶς. ὁ. ἡ. ualde grauans.

Ζαχρυὸς. ualde diues, Libanius in oratione quæ Antiochicus inscribitur, ὃ μὲν ἀμαθὴς ἦν βασιλὴ, ἐκεῖνος δὲ ζαχρυὸς ἦν.

Ζάω. μ. ἠσω. ω. ηκα. uiuo, uigeo. Neut. absol.

Ζέα. ἡ. Hecate apud Athenienses, & portus quidam in Piræo, à zea fortasse, quæ ibi exonerari uendi'ue uberius solebat.

Ζειά. ἆς. ἡ. hordei genus, zea, spelta, Plinio semẽ.

Ζείλωρος. pro ζηλωρος. ρ. fertilis, ad uitã utilia largiens. (gens.

Ζείρ. ῆος. genus uestis.

Ζειρὰ. genus uestium laxum & sinuosum.

Ζέλλω. lacio.

Ζεμὸν. calidum. πῦρ ἀπὸ τοῦ ζέω. Etym.

Ζέον ὕδωρ. feruens aqua.

Ζέρεθρον. ὸ. barathrũ, locus cauus, & profũdus, pro βέρεθρον

Ζεσταλσία, ας. ἡ. in feruenti aqua lotio. Gal.

Ζεστὸς. ὸ. ἡ. feruidus, feruefactus.

Ζεύγλιον. ρ. τὸ. iumentum.

Ζευγλάτης. qui boues agit, arator, auriga.

Ζευγλατέω. μ. ἠσω. ω. ηκα. ago boues uel asinos. Neut. absol.

Ζευγῖαι κάλαμοι. dicuntur harundines, quũ in amplitudinem aucupatoriam adolescunt, calamos armentarios uocat Gaza.

Ζευγίτης. iugatus, iugo astrictus. Et ζευγῖται, tertij census homines in repub. Solonis.

Ζεύγλη. ης. ἡ. lignũ propendens à iugo, hinc indeboum colla amplexans: uel pars iugi, in quã iumenta collum immittunt.

Ζευγλόθλεσμον. lorum iugi.

Ζεῦγμα. ατος. τὸ. iugatio, cõiugatio, urbs Syriæ ad Euphr. & figura apud Grãmaticos, quæ uno uerbo plures sensus cõiungit. id uerbum si in principio sententiæ fuerit, πρόζευγμα sit: in medio, μεσόζευγμα: in fine, ὑπόζευγμα, siue ὑστερόζευγμα. Zeugma est (inquit Iulianus Rufinian.) cum unũ uerbum cõmuniter multis sententijs iungitur, ad oẽs pari significatione pertinens, & adnexum. ut, Aeneas urbe & socijs, & classe relicta. Latine dicitur ligatio uel adnexio.

Ζεύγνυμι. μ. ζεύξω. ἀ ζεύγω. πω. ἔζευγμαι. &

Ζευγνύω. iungo. Interdum accipitur pro γεφυρόω. iungere naues Latini dicunt, ut ζευγνύναι τὸν ἑλλήσποντον. Luciano ζυγῆν est ordinem militum ordini adiungere, ut habetur in Appendice de uocab. milit.

Ζεῦγ☉. ε☉. τὸ. iugũ, uinculum, par, tam de auibus quàm iumentis, uehiculum, biga.

Ζευγότροφοι. qui ad iugum alunt iumenta.

Ζευγοτροφῶ. qui par equorũ alit: ἱπποτροφῶ. dicitur de ijs q in sacris certaminib. uincere cupiebant.

Ζεύεσθ. Doricè pro γεύεσθαι. gustare. (bant.

Ζευκτηρία. ας. ἡ. iunctura.

Ζευξίππη. ἡ. Iuno apud Argiuos, quod Argi rex edoctus ab Api colendi agri modũ, boues primum inuexerit, enatoq; postea semente Iunoni hoc nomine templum uouit.

Ζευξιππίδης. ὁ. rex cui subiecti subiugatiq; sunt populi, ὧν ὑπέζευκται λεώς. Eust. Iliad. γ.

Ζεὺς, τοῦ Διός ὁ. Iupiter. Hymnũ eius cecinit Orpheus, tum simpliciter Διός, tum Διὸς ἀστραπαίου, & rursus ἀστραπαίως. ζεῦσάζον Iupiter te seruet, formula precandi sternutantibus dicì solita. Item piscis quidã, quem fabrum Lat.

Ζεύσις. ι☉. ἡ. iugatio.

Ζεφύλια. τὰ. dicũtur oua, quæ alio nomine ὑπηνέμια uocãtur, id est, subuentanea, siue inania. à zephyro uento.

Ζέφυρος. ρ. ὁ. fauonius, uentus tepidus & siccus ab occasu æquinoctiali flans aduersus eurum, sic dictus quasi ζωηφόρ☉. id est, uitam ferens, aut ea quæ ad uitam attinet, quòd eo flante terra hyemali frigore constricta, aperiatur, ac plantæ omnes germinare incipiant. zephyri hymnus est apud Orpheum.

Ζέω. μι.

Ζέω.μ.ἑσω.ϖ.ενκα. feruco, comburo. σκωλύκωψ ζέοις, uermibus scatens, apud Lucianum. ζεχύτρα, ζεῦλία. id est, feruet olla, uiuit amicitia. In prouerbijs Erasmi.

Ζῆ pro ζῇθι, uel ζῆσθι. uiue, apd Euripid. uide

Ζηλήμων.ονος.ὁ. inuidꝰ, zelotypus. (Ety.

Ζῆλος.ε.ὁ. amor, æmulatio, iusta ira, felicitas, diuitiæ, admiratio, inuidia, suspicio, studiū, exemplū. Hūc alij definiūt imitationē pulchri, hoc est, διέγερσιν ψυχῆς ἐπὶ τὰ καλὰ ποιητικὴν παραδείγματος ὁράσεως, alij tristitiam ob alterius bona quæ sibi adesse cuperet. Ζῆλος quid sit, & quotuplex, & à φθόνος quid differat, uide apud Ammonium: item à ζηλοτυπία.

Ζηλοτυπέω.μ.ήσω.ϖ.ηκα. inuideo, zelotypia aliquem prosequor. Neut. absol.

Ζηλοζυπία.ας.ἡ. æmulatio, suspicio, obtrectatio. Cic. Tusc. 4. Vide ζῆλος apud Ammonium.

Ζηλοτυπία.ας. riualitates. Zenon apud Laërtiū lib. 7. zelotypiam definit ægritudinem, inde natam quòd adsit alteri quod ipse quisq; habeat.

Ζηλότυπος.ε.ὁ. æmulus, suspiciosus in amore, & quem sollicitum habet, ne riualem nanciscatur: quasi dicas formæ æmulatorem.

Ζηλόω.μ.ώσω.ϖ.ωκα. æmulor, & odio habeo aliquē. sic Hesiod. ζηλοῖ ϑ' τε γείτονα γείτων cupidè aliquid imitor, uehementer amo, felicē iudico, magni æstimo. Item πάσχω ὑπὸ τινος ἀδίκως γινομένου. Neutr. accus. Ammonius distinguit

Ζῆλωμα. æmulatio. (ab ἐελίζω.

Ζήλωτέον. imitandum est.

Ζηλωτήρ. ῆρος.ὁ. æmulator, inuidus, sectator, amator, qui nullum in amore fert riualem.

Ζηλωτικός.ὴ.ὸ. &

Ζηλωτός.ὴ.ὸν. beatus, desyderabilis, amabilis, imitatione dignus, studiosus.

Ζημία.ας.ἡ. damnum, pœna, multa.

Ζημιόω.μ.ώσω.ϖ.ωκα. damnum infero, punio, multo. Ἐζημιωμένοι, in ærariū relati, qui ignominia interim notati erāt, quoad iudicatum facerent, hoc est, omnia ex sententia persoluerēt, ἐκατόδηνοι, ὅπλοντόν. Varie construitur, ut ζημιῶ σε χρυσίῳ, χρυσίῳ. & εἰς χρυσίον: uel ζημιῶ σε χρημάτων.

Ζεύς, Ζηνός.ὁ. Iupiter. oxytonū. (

Ζεύω. iuuere, ζεῦξαι, circumflexum, & ζῆν βίον, agere uitā, & ζῆν ἀπὸ βίου, degere omnem ætatē. Vide apud Ammonium βίος, βιῶναι, & βιῶναι.

Ζηνοδότ@.ε.ὁ. Zenodoti discipulus.

Ζηνοδότη, ἀφροδίτη, Venus.

Ζηνώδιον, & ζηνῶδον. antrū, in quo canes sacrificabant, Corybātumq; illic & Hecates mysteria

Ζήομαι. à ζῶ. uiuam. (erant. Suid.

Ζῆπα. locus, in quo uersabātur ij, qui ζητηταὶ appellabātur apud Athenienses, quemadmodum

διαιτηταὶ, in quē διαιτητὰς arbitri cōueniebant.

Ζητεύω. ego. (Cel. lib. 7. cap. 18.

Ζητέω.μ.ήσω.ϖ.ηκα. quæro, consulto. Item uolo Attice. Accus. Bud. Com.

Ζήτημα.αῶς.ὸ. quæstio. Ζήτησις.ιος.ἡ. quæ-

Ζητηματίσμ.ε.ὸ. quæstiuncula. (stio.

Ζητητέος.ε. quærendus.

Ζητητήρια.τὰ. quæstiones, torquēdi instrumēta.

Ζητητής.ε.ὁ. inquisitor. Et apud Athenienses magistratus, ad quos referebantur, qui reipub. aliquid deberent, nec soluerent. Iulius Pollux ait ζητητῶν officiū fuisse ut res & causas quarum uel status uel natura non satis liquido cōstaret inquirerent, & ad senatum referrent.

Ζητητική.ἡ. philosophia Academicorū, sic dicta quod semper in ueritatis inquisitione uersetur Laërtius. libro 9. in Pyrrhone. Vide superius.

Ζητούμενον.ὸ. id quod quæritur, id quod incidit in disputationem, res quæ proposita est. (ἔφεκλικόν.

Ζητρεῖον.ε.ὸ. carcer seruorum, pistrinum apud Chios, in quo quadrupedes serui ligabantur. Cæl. lib. 13. cap. 54.

Ζιβύη, ης.ἡ. iaculū ferreū, lancea, σιβύνη.

Ζιγγιβέρι.τὸ. genus aromatis, uulgò zinzi-

Ζίγγος.ε.ὁ. bombus, apū strepitus. (ber.

Ζίγνυς, υδος. lacertæ genus, ἡ χαλκὴ σαῦρα.

Ζιγυᾶν. tristor, σκυθρωπάζω.

Ζιζάνιον.ε.ὸ. zizaniū, herba, lolium. ἔστιν σίνηρ, ὅ ἔστι βλάπτηρ. ἢ παρὰ τὸ σὺν τῷ ζῆν ἔνα, τὸ ὡς σίτῳ. παρεφθορὸν. Etym.

Ζικνόω.τὸ. ζιγνᾶν.

Ζινίκιον.ε.ὸ. corrigia calciamenti.

Ζμερδνός, & ζμερδνῶ. acutū uideo, & penetro acie oculorū, à ζῆτ & μέρδω, uideo. Eust. Iliad. ν.

Ζμικρόν.ὸ. per pusillum, per quam exiguum, à ζῆτ intensiua particula, & μικρόν. Eust. Iliad. π.

Ζοάνες. uocabant sacros homines, quos cuiuis occidēdi erat arbitriū. Cæl. lib. 7.

Ζόανον.τὸ. statua, idolū, ξόανον. (cap. 11

Ζόης. uehemens.

Ζόρκαδες. pro δόρκαδες. capræ.

Ζόρκες. dorcades, Nicand. (Nicand

Ζοφερός.ε.& ζοφοδόλης. ater, tenebrosus, & ζόφος

Ζοφοδερκέες. ὁι. in tenebris & clanculū cœnitan

Ζοφοείδελος.ε.ὁ. obscurus, ater. Nicand. (tes.

Ζοφοδόλης.εος. tenebrosus.

Ζοφοδοδεπίδες.οἱ. qᵈ cōuiuiū uocati, serius accunctatius uenire solēt Eras. Chi. Laërtius. li. i. Pittacū scribit ζοφοδοδεπίδας uocatū qᵈ obtusam haberet oculorū aciem. Plutar. uero sic dictū putat quod fordidis cōpotatiūculis gau-

Ζοφομηνία.ας.ἡ. defectus lunæ. (deret.

Ζόφος.ε.ὁ. caligo, occasus, obscuritas. significat etiam infernum. παρὰ τὸ ζᾶ διὰ πελαγικόν, καὶ τὸ νέφος, ἢ παρὰ τὸ γνόφ@., δνόφος & ζόφ@. Etym.

Ζοφώδης.εος ὁ.ἡ. procellosus, obscurus.

Ζυγὰ τὰ. πληθυντικῶς. tantum de statera dici contendit Thom. Mag. sed fallitur ut paulo inferius in ζυγός uidere licet.

Ζυγάδλω. iunctim.

Ζύγαινα ἡ. zygæna piscis, apud Aristotelem, Gaza reddit libellam.

Ζυγαρχία. duo currus.

Ζύγασρον.ε.ὸ. arca, libella.

Ζυγᾶται. οἱ. uocabantur qui inter remigantes erant ordine medij.

Ζυγία. ας. ἡ. Iuno nuptialis, cui uincla iugalia curæ, secundum Virg.

Ζυγιακός.ε.ὁ. natus sub libra signo.

Ζύγιος. ε.ὁ, iumentum iugale, Iupiter; & idem quod ζυγίτης, apud Iul. Pollucem, & Bayf. qui in tertia classe remigum est.

Ζυγίς.ἡ. serpillum apud Dioscor.

Ζυγίτης.ὁ.λαθήμενος ϙ' τῇ νηΐ μέσῃ. Vide Bayf.

Ζυγοδλέσμ@.ε.ὁ. &

Ζυγοδλέτης. lorum quo iugum temoni alligatur.

Ζύγοθρον.ὸ. uectis seu obex qui binas ualuas cōmittit & obfirmat.

Ζυγομαχέω.μ.ήσω.ϖ.ηκα. reluctor, calcitro, rixor. dissentio, propriè cum domesticis & familiaribus. Translatio est ἀπὸ τῶν βοῶν μετ' ἀλλήλων μαχομένων. Itē pro transtris inter remulcos contendere, apud Herodē. Bud. Com.

Ζυγόν.ὸ.ὸ. transtrū, sedes, iugum, Et ζυγὰ in re militari dicuntur ab uno cornu ad alterū ordines instructi. Et qui iuga efficiunt, dicūtur Aeliano ζυγεῖν. Bud. Cō. Ζυγὸν ἁδύτρον. Vide φάλαγγ@ μῆκος in Appendice de uocab. mil.

Ζυγός.ε.ὁ, uel ζυγόν.ὸ. iugum. παρὰ τὸ δύο ἄγειν, δυγὸς ἡ ζυγός. οἱ. γὰρ Δωριεῖς τὸ δ' εἰς ζ προέπασι. Item sedes remigum. ζυγὰ enim uocat Pollux mediam nauis partem. Bayf. & transtra in curribus uel nauibus. Item statera, ut in symbolo Pythagoræ, μὴ ζυγὸν ὑποβαίνειν, Staterā ne transgrediaris. uide Etym. Aristoteles hoc nomine intelligit item librile transuersum, ex quo lances dependent, habet enim formam iugi. Significat etiam seriem porrectam ϖ παρατεθῶν. Aristot. de sepijs loquens, βαδίζουσι δὲ ἐπὶ ζυγὰ. Item iugū lyræ testudinis uel, quod manu sinistra tenēt citharœdi. Ammonius tradit pro instrumento quo boues iugantur, masculini esse generis: fœminini uerò quādo de ponderibus dicitur. Idem Cyrillus docet. In plurali τὰ ζυγὰ tantū habet. Item ζυγὸς ἡ βύρας, obex quo muniūtur fores, & apud Pausan. ζεύ-

γλαι ἐ ζυγὸς, uinculum crepidæ, quod pedum digitos obarctat: est & signum libræ cœlestis.

Ζυγοστάται. sunt libripendes per urbeis constituti, qui ponderibus præfecti appellantur. Bud. in Annot. post.

Ζυγοστατέω.μ.ήσω.ϖ.ηκα. manubrium citharæ pondero. Accus.

Ζυγοστροτύνη. ης.ἡ. bilanx, trutina.

Ζυγοφόρ@.ε.ὁ. frugifer.

Ζυγόω.σωσαρμόζω, ζεύγνυμι, δαμνάω, subiugo.

Ζυγῶδες, & ζύγωμα. os quod (obsero.

Ζυγώθειρον. consydera, ζύγωθρον, perpende.

Ζύγωθρον. τὸ. uectis qui duas confirmat ianuas.

Ζυγώματα.τὰ. duo ossa circa aurem, quæ uocantur & λαγκῖνοι, à Polluce.

Ζυθός.ε.ὁ. zythus, potio ex hordeo.

Ζύμωτης.ἡ. fermentum.

Ζυμίτης.ε.ὁ. panis fermentatus, qui & ζυμᾶς.

Ζυμόομαι.μ.ώσομαι.ϖ.ωμαι. fermentor.

Ζυμώδης.εος.ὁ.ἡ. fermentaceus, nō mucidus.

Ζύμωμα.ατ@.ὸ. fermentum. Nicand. fungum uocat ζύμωμα.

Ζυμωτός.ὸ.ὸ. fermentatus.

Ζωάγρια.τὰ. præmia quæ penduntur pro uitæ redemptione, Odyss. θ'.

Ζωαγρικός.ἐ@.ὁ.ἡ. qui ad uitam sustentandam sufficit.

Ζώαρχος.ε.ὁ. qui uni præst elephanti.

Ζωογονέω.μ.ήσω.π.ηκα. uiuum genero. Neut.

Ζωγράφειον.ε.ὸ. officina pictoris.

Ζωγραφέω.μ.ήσω.π.ηκα. pingo. Accus.

Ζωγραφήματα.τὰ. picturamenta.

Ζωγραφία.ας.ἡ. pictura.

Ζωγράφος.ε.ὁ pictor.

Ζωγρέω.ήσω.π.ηκα. uiuum capio, suscito, capiō, animo deficentem refocillo, quasi ζωὴν ἀγείρω, apud Homer.

Ζωγρεῖον.ὸ. uiuarium.

Ζωγρία ας.ἡ. uenatio. Dicitur etiam quoties uiuus aliquis redimendus, aut multandus capitur. Vnde ζωγρίαν λαβεῖν, uiuum capere.

Ζώγρια, ζωάγρια.τὰ. feretra mortuorum.

Ζωδάριον.ε.ὸ. bestiola.

Ζωδιακός.ὸ.ὸ. circulus in quo duodecim sunt signa, & ob id à Latinis signifer, orbis dictꝰ, Cic. de diuinitat. Vim quandā esse aiunt signifero in orbe qui Græcè ζωδιακὸς dicitur. Vide Proclum de Sphæra.

Ζώδιον.ε.ὸ. animal paruum, animalculum.

Ζωέσκω. poëticè pro ζώω uiuo.

Ζωή.ῆς.ἡ. uita, tempus uitæ, sumptus ad uitam sustinendam, substantia. Vide βί@ & βιῶ apud Ammonium.

Ζώμη.ἡ. crustula seu nubecula quæ in summo lacte perstat, aut melle, quã γραῦν quoq; appellãt, & Ζωηρός.ᾱ.ὁ uiuax. (Gaza uetulam.
Ζωίδιον.τ.τὸ. animalculum, extensione τῆ iota, pro ζῴδιον, apud Aratum.
Ζωΐλοι.οἱ. inuidi & obtrectatores. Vide in Chiliad. Erasmi.
Ζωΐον.τὸ. idem quòd ζωΐδιον Simonides. τὸ δ' ἡμῖν ἑρπετὸν παρεπλάζ ζωΐον κάκισον.
Ζῶμα.ατος.τὸ. cingulum, ζώνη.
Ζωμαλίστρος trulla.
Ζωμεύματα.τά. funes quidam in nauibus, utensilia, & quæ ad naues requiruntur, ut ligna, pix, cera, quibus rimæ obturantur.
Ζωμήρυσις.ισος.ἡ. uas quo ius hauritur, instrumẽtum coquinarium, quo ebullientem spumam defecamus.
Ζωμίδιον.τ.τὸ. iusculum, id est brodiolum.
Ζωμοποιός.ᾱ.ὁ. cupediarius, coquus.
Ζώμορφ@.τ.ὁ. animal pictum.
Ζωμός.ᾱ.ὁ ius, id est brodium.
Ζώνη.ης.ἡ. zona, cingulum, cinctus, lorum, balteus. Ammonius annotat uirorũ esse, quemadmodum ζώνιον fœminarum. Homer. pro armorum apparatu usurpat, & ueteres ζώσασθαι αὐτὶ τοῦ ὁπλίσασθαι τὰ ὅπλα, id est arma induere dixerunt. Est & pars corporis quæ cingitur. Est & Thraciæ ciuitas, & Stephano Cinonũ oppidum. De zona, uide Bayfium, & Erasmum in prouerbio Zonam perdidit. Dicuntur & zonæ circuli quinq, quibus imaginamur cœlum distingui, Proclus in Sphæra.
Ζώνιον.τ.τὸ. cingulũ, diminutiuũ est. Vide ζώνη
Ζωνιοπλόκ@. zonarius artifex. Solebant enim mulierũ zonæ apud ueteres protexendo cõtor
Ζωννύσκω.μ ὡσω.σω.σωκα. & ζώννυμι, & (queri.
Ζωννύω. cingo, arma induo. Accus.
Ζωνογαίρεις.οἱ. uentrem succincti.
Ζωντῆρ.τ.τὸ. pistrinum, hoc est locus ubi serui molunt, & cruciantur, scribitur & ζώνλερ.
Ζωογονία. generatio.
Ζωογόνος. uocatur numerus septenarius, quòd infantes septimo mense nati uiuũt facilius, quàm qui sequenti, de quo Aphrodis. problem. quasi uiuiparus.
Ζωγόνος ψῆφος. ἡ. quæ & λδυκὴ apud Atticos dicebatur, quæ reum à morte asserebat. Eust. Il. υ.
Ζωογονῶ. uiuum produco, gigno.
Ζωοδότρα.ας.ἡ. uitam largiens.
Ζωοδότης. uitæ largitor. Dei epitheton.
Ζωοθυτῶ. animal sacrificare.
Ζῶον.τ.τὸ. animal, penanflectitur.
Ζωός.ᾶ.ὁ. uiuus.

Ζωοποιέω.μ.ήσω.ω. ηκα. uiuifico. Accus.
Ζωοποιητικός.τ.τὸ. potentia uiuifica.
Ζωοπώλας.ᾶ.ὁ. qui sacra & dijs nuncupata pecora diuendebat.
Ζωοστάσια.τὰ. animalium septa, tectaq;.
Ζωογονεῖ. animal generatur.
Ζωογονία.ἡ. animalis generatio.
Ζωοτόνον.τ.τὸ. uiuiparũ, ut Gaza uertit ex Aristot.
Ζωδάρια. dicuntur legumina & fructus qui uermiculos intus producunt, apud Theophr.
Ζωοφόρος.τ.ὁ. signifer, zodiacus circulus.
Ζωοφόρα. dicuntur quæ mediam naturam inter sensibilia & uegetabilia habent, ut ostrea, spongiæ, & similia inter animalia. Nos fortasse (inquit Bud. in Annot.) plantanimes dicere possumus, uel plantanimalia.
Ζώπισσα.ης ἡ. resina, quæ in usum medicaminũ à nauibus deraditur, derasa nauibus resina cum
Ζωπύρα.ας.ἡ. & (cera
Ζώπυρον.τ.τὸ. follis, scintillula, ignitum fomentum, modicum reliquarum. Lucian. Timone.
Ζώπυρον ἀνθρωπέιον γῆρος, hoc est, ὑπόλειμμα.
Ζωπυρέω.μ.ήσω.π. ηκα. &
Ζωπυρόω. μ. ώσω. ωκα. excito ignem, scintillas inflo, facio reuiuiscere. Etym.
Ζωροποτάω. meracius bibo, in Epigram. ἐκχωλίης ζωροποτῶν ἰούλιπος.
Ζωροποτήρ. ἐ.ὁ. meribibus, temulentus. Vide ζωροποτεῖν in Chiliad. Erasmi.
Ζωρός.ᾱ.ὁ. merum, id est uinum. ζωρὸν pro permixto & cõfuseneo accipitur apud Empedocl. in eo uersu, ζωρότερα τὰ πρὶν ἄκρητα. Sunt qui ζωρὸν ὄινον, annosum & uetus exponunt, à ζάω ὧρος, quòd annum significat.
Ζωρόστροφος.τ.ὁ. purior, meracior. ζωρόστροφον (inquit Hesych.) ἀκρατόστροφον. uel (ut alij) πάχιον ἢ ἄμφινον, ὡδηρεφὲς φορ. Aristot. lib. de Poët. ζωρόστροφον nõ pro mero quo ebrioſi gaudẽt sed pro θᾶῆον, hoc est, ocyus accipi uult, Eust. Il. ϑ. etiam pro αὐτοσχεδιαστόφορον καὶ ζωρόστροφον interpretatur, hoc est, generosius, & uiuacius, quasi diluta uiua inanima sint, Vide & Plutarch. in
Ζῶς. uiuus. (Sympos. Vide θφμός.
Ζώσιμος.τ.ὁ. uitalis.
Ζῶμα.τὸ. cinctus, thorax, uestis ad procinctũ idonea. Thom. Magist. in eclogis suis magis probat ut ζῶμα per σ scribatur.
Ζωστὴρ.ῆρος.ὁ. cingulum, baltheus, uenter, sub pectorale. Vide Bayfiũ. apud Strab. 9. Atticę promontorium, Heliod. lib. 1. Aethiop. hist. προσῆρα ζωστῆρα Φλ νεως, uocat, ut equidem censeo, tectium ductum obliquarũ trabiũ, quæ nauis uterum balthei instar circũdent, quarum ferè solet haberi ratio in saburrandis nauibus.

Ζωγρίας παλμάδες. simulachra apud Thebanos stetisse tradunt, quòd ibi arma ceperit aduersus Eubœos & Chalcidem. siquidem ζώγρειν ueteribus significat arma induere.
Ζῶγρα.τὰ. indumenta uirilia.
Ζωλικός.ᾱ.ὁ. uiuax, uitalis.
Ζωύφιον.ᾱ.τὸ. animalculum.
Ζωώδης.ε@.ὁ.ἡ. belluinus.
Ζωωτὰ uocantur tapetia animaliũ figuris intexta, cuiusmodi & hodie passim habentur, & à Plauto in Pseudolo belluata uocãtur Bayfius.

Η.

Pro accentuum uariatione significatum quoq; uariat.
Η. aspiratũ atq; oxytonum, articul. subiunctiuus fœmin. gener. quæ. Iliad. α. μιλῶν ἄνα δε ἀ, ἣ μύρι' Ἀχαιοῖ- ἄλγε' ἔθηκεν. Et relatiuum pronomen pro αὐτή. Odyss. ζαέσσ' οὐ λῆ προέχων. ἣ σ' εὖ μὰ ἡνιόχευεν. Item pronomen est possessiuum tertiæ personæ ab ὅς. ἥ. ὁ.
ἡ. leui spiritu oxytonum, coniunctio est disiunctiua tam rerum quàm personarum. Iliad. ά. ἢ ἀὰς, ἢ οἷος ὁλυσσεύς. Et νὺξ ἢ ἡμέρα. Item disiunctiua indeterminata Iliad. ε. τῷ ἧ γαρ πάντων βέλε ἄπτερ ὀϊστὸς ἀφείη, ἢ πακὸς ἢ ἀγαθός. Nonnũquam explanatiua, quæ ἀναιρεῖ ζηνὸς à Theodor. appellatur, quasi discretiua, & per quam interpretatur. Iliad. ά. βάλομ' ἐγὼ λαὸν σόον ἔμμεναι ἢ ἀπολέσθαι. Quod alij exponunt ἢ ἀπολέσθ. Porphyrius καὶ ἀποτλέσθαι, ac si diceret, Volo ego populum seruari, & ipse interire. Mihi uidetur Latinè reddi posse, Malo ego populum seruari quàm interire, ut ἢ exponatur per quàm. atq; sic ferè capitur quãdo pluribus propositis, unum aliquod eligitur. Significat etiam ὁπότερον. utrum. Iliad. ά. δεῦρό μ' ἀναβήσας, ἢ ὅτε φάσγανον ὀξὺ ἐρυσσάμενος πᾶσ' ἰθὺς ἔκιες. Est & expletiua interdũ. Vide in Appendice Lexici de significatis τῆ ἧ & ἢ.
Η. uero circunflexa, & leui spiritu, sit. ἀπὸ τῆ εἰμί, ἦν ὦ, ἦς, ἦ. Item dixit, ἀπὸ τῆ φημί, per ablationem φ, ἠμί. Vnde ἀόρ. β. ἔλ ἦς ἦ, ut apud Platonem subinde ἦλ' ἔφ, ἔλ δ' ἐγώ. Iliad. α, ἦ, καὶ λυανέμοιιν ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε κρονίων. Nonnunquam dubitatiua, nunquid. Iliad. β. ἦ ἔτ' ἐλ χρυσὸ ὠδοδάκτυλος ἠὼς ὄρνυσι πρόσω οἷσι ἱπποδάμοιν. Item confirmatiua siue aduerbium confirmandi, certe. ἦ μάλα δὴ τέθνηκε μνοιῆιν ἄλλημ@ υἱός. Et pro ἐᾶ, apud Arist.
Η. aspirata & circunflexa cum iota subscripto, da

tiuus est pronominis possess. tertiæ personæ ab ὅς, ἧς ῇ. & datiuus articuli subiunctiui ab ἥ. Aliquãdo aduerb. affirmandi, certè. Iliad. ε. ἦ μὲν μοι μάλα πολλὰ ὁ γέρων ἠγορμένος ἐπέτελλε Item quatenus, ut, siquidem, qua uia, qua ratione, ut ἦ φησι πλάτων, apud Plutarchum. Et ἦ θέμις ἐστὶν, pro. ὡς θέμις ἐστὶν, siquidẽ fas est. Est etiam aduerbium loci, ubi Iliad. ύ. αὐτὰρ ὑπὸ πρώτῳ, ἦ λεπτάλεος θέεν ἁλιός. Ponitur etiam pro quo, ὅπη. Hesiod. τῇ δ' ἐς, ἧ σ' αὖ ἐγὼ προφερέγω. Vide in Appendice lexici de si-
Η γὰρ. non ne. (gnificatis τῆ ἦ καὶ ἦ.
Η γὰρ αὖ. alioqui nam si.
Η δ' ἀρτα. maximè. modus affirmandi.
Η δ' ἦ μὴν. profectò, nimirum, ὁ ὄντως, sed opponi tur ferè iureiurando. Demosth. καὶ κατὰ τῶν ἀλλων ὤμυσν ἦ μὴν ἀκριλωγίαν φιλίππου, affirmabas iureiurando. Conuenit & post interiectionem & exclamationem. Conuenit & spontionibus, & expromissionibus. Bud. Com.

HAibam, eram, fui, factus sum, ueni. ἀπὸ τῆ ἔω, uel ἔω Ionicè.
Η ἀϝ. sanguis, anima.
HΒαιόν. paululum. εἰ ἐκ δ' ἤδη γένετ', ὥφελε λασύνεσθαι, ἀλλ' ἀπὸ τῆ Βλῶσαι γίνεσθαι Βάος, καὶ πλεονασμῷ ἦ ἠβαιόν, ὁ ἐπ' ὀλίγον χρόνον βεβηκός. ἢ ἠβῆ σωίβωνι τ' εὐρήσεως ἀέκαδον, ὃ μὴ ἔχον βάσιν, καὶ προπ ἢ ἠβαιόν, Etym.
Ἡβαιός.ᾶ.ὁ. paruus.
Ἡβάσκω. pubesco, uigeo. non probatur hæc uox Tho. Magistro, sed ἡβᾶν usitatius & crebrius usitatum bonis authoribus contendit.
Ἡβάω.μ.ήσω.π.ηκα. idem. Neut. absol.
Ἥβη.ης.ἡ. Hebe, dea pubertatis ac iuuentutis, ex Iunone & Ioue prognata Ponitur pro iuuentute & ipsa pubertate, atq; ætatis flore, ἠβῆ μέτωνυμίαν Significat item primam illam pilorum in pudendis succretionem, quæ maribus. 14. ætatis anno incipit, fœminis uero 12. Latini pubẽ uocant, & sic Gaza uertit apud Aristotelem. Et locus in quo id prouenit, & tempus quoq; sic nuncupatur.
Ἡβηδόν. per omnem ætatem, lasciuiter.
Ἡβητήριον. locus exercitij puerorum. Item sympolium, interdũ uero ut ἄσεμνον συναγωγὴν significat. Eust.
Ἡβήτης.τ.ὁ adolescens, puber.
Ἡβηλικία.ης.ἡ. adolescentia.
Ἡβήσιμον.ἡ. κατάλυσις. domicilium.
Ἡβολεῶ. otiari, ἀργεῖν.
Ἡβός. gibbosus, λυγτός.
Ἡβυλιᾶν. pubescere, de puella effert Aristoph.
Ἡβυλιάσαι. pubescentes, ætate florentes.
Ἡβώοιμι. pubescerem. Odyss. γ.

Ἠβώτης. ᾱ. ὁ. adolescens.

Ἤγαγον. duxit. Attica formatio est ab ἄγω. & ἀόρ. β. ἦγον, & reduplicatis duab. primis literis præsentis ἄγαγον, uel metathesi literarum ἤγαγον. Etym.

Ἠγάθεος. ᾱ. ὁ. diuinus, sacer.

Ἠγαλέος. mutilatus, fractus, præruptus, cauus, idem quod ἀγαλεός, ab ἄγω, rupo.

Ἠγανές. ὸ. recens, purum.

Ἤγανον. ᾱ. ὸ. sartago, pro τήγανον Ionicè.

Ἠγάσθην. miratus sum, ἀόρ. α. ab ἄγαμαι, cuius medius aorist. ἠγασάμην.

Ἠγκυροβόλιται. anchoræ modo infixum sedet. Hippocrat.

Ἤγε καὶ ἔφερε. diuexabat, ab ἄγειν καὶ φέρειν.

Ἡγεμονεύς. έος. ὁ. ductor, dux, ἡγεμών.

Ἡγεμονεύω. μ. σω. π. κα. duco exercitum, præsum.

Ἡγεμονία. ας. ἡ. principatus, imperium. ἡγεμονία δικασικὴ Aeschini dicitur quodlibet iuditiũ, quoties in eo iudices ius dicerent.

Ἡγεμονικόν. ὸ. τὸ. mens, præstantissima pars animæ, unde ratio proficiscitur.

Ἡγεμονικός. ὴ. ὸ. principalis.

Ἡγεμόνιος. ᾱ. ὁ. cognomen Mercurij, quòd dux

Ἡγεμονίς. ίδος. ᾱ. ἡ. regina, dux. (uiæ sit.

Ἡγεμονός. ὴ. ὁ. dux.

Ἡγεμοσυνον. ᾱ. ὸ. præmium ducendi.

Ἡγεμών. præses, dux collegij, τῶν ἀρχόντων præfectus & princeps, qui etiam πρύτανις dicitur. Bud. Com. Vide βασιλεὺς in Ammonio, & Λοχαγωγὸς in Appendice de uocabulis militaribus. Hoc etiam nomine iudex uocatur à Pallada, Epigram. lib. 2.

Ἡγέομαι puto. Depon. accus.

Ἡγέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. præeo, impero, supero. Depon. genit. Sed cum significat præeo & præcedo datiuo construitur, ut οἱ βλέποντες τοῖς τυφλοῖς ἡγέμενθε.

Ἠγερθεν. conuenere, congregati sunt, ἀπὸ τοῦ ἀγείρω. Vel αὐτὸ ησαν, ἀπὸ τοῦ ἐγείρω, Aeolicè.

Ἡγεσία. præitio, uiæ monstratio, principatus.

Ἡγέτης. ᾱ. ὁ. dux, præses.

Ἡγηλάζω. μ. άσω. π. aκα. duco, ago.

ἐλαύνω, præeo, προηγέομαι.

Ἤγημα. ὸ. consilium, uoluntas.

Ἡγήσατο. præcessit.

Ἠγητής. ἦγήτωρ. massa ficuũ. apud Pfellium.

Ἡγητορία. ductio, principatus.

Ἡγήτωρ ορος. ὁ. dux.

Ἡγριώς. eruditè, περιαστλυμμένως.

Ἦγον. & Attice ἤγαγον. egi, ἀόρ. β. ab ἄγω.

Ἤγον aduerb. manifestandi uidelicet, siue.

Ἠγράμματος. scriba, Aristoph.

Ἠγχουσα. ᾱ. anchusa, purpurissum, quo se fucant fœminæ.

Ἅδ' ὅς. uide ἧ.

Ἡδανός. ὴ. ὸ. iucundus.

Ἡδέ. &, coniungiturq; cum ἠμέν. poëtica sunt, & tenui spiritu scribuntur. sed ἥδε, hæc, penacuitur, & crasso spiritu notatur.

Ἥδεα. Ionice ab εἴδω. cognoui.

Ἤδεεν, pro ἤδειν. sciebat, nouerat.

Ἤδεην. sciebam, & Atticè pro ἤδειν.

Ἡδελφισμένα. τὰ. dicuntur similia, congruentia ac germana ab ἀδελφίζω, quod significat non solum fratrem fratris nomine compellare, iuxta superius relatã interpretationem. sed etiam affinia & similia effingo, ac profero.

Ἡδελφισμένον. ὸ. germanũ cõsentaneũ Hipp.

Ἡδελεός. ὴ. ὸ. delectabilis.

Ἥδ' ἄδην. sciebant.

Ἡδέως. aduerbium, libenter.

Ἤδη. nouerat, Atticè. significat aduerbialiter. lã pauloante. uide Etym. significat etiam præsertim, maxime. adijcitur enim ad aliquid cõprobandũ, ut cũ dicimus & ob alia, & ἥδη, hoc est, maxime ac præsertim propter hæc credendum huic, uel hoc faciendum est.

Ἤδη ἐκ πολλοῦ. iamdiu.

Ἤδη νυῦ. iam nunc.

Ἤδηποτε quò, tandem, aliquando.

Ἡδήπου. nempe.

Ἤδη δα. sciebas.

Ἥδιστα. iucundissimè, suauissimè.

Ἥδιστος. ὴ. ὸ. suauissimus.

Ἡδίων. ονος. ὁ. suauior.

Ἥδομαι. μ. ήσομαι. π. ήσμαι. lętor, uescor. Depon. datiuo. Vide εὐφραίνεσθαι in Ammonio.

Ἧδον. placui.

Ἡδονή. ῆς. ἡ. &

Ἡδονοπιλής. γος. uoluptatibus deditus. Plutar.

Ἡδος. εος. ὸ. uoluptas, ἥδυσμα, ὄνησις. cõpendiũ, lucrum, & apud Chalcidenses ramus cuius in sacris erat usus. Vide χαρὰξ in Ammon. dius.

Ἧδος. εος. ὸ. cũ aspiratione, acetũ apũd Atticos Ac

Ἡδύ. ὁ. ὅς. sic inquit, frequentissimũ est in dialogis Platon. hoc est, ἥφυ δὲ ἕτως.

Ἡδύοσμος. ᾱ. ὁ. roscidus.

Ἡδυαύγης. pellucidus.

Ἡδυεπής. ᾶ. ὁ. suauiloquus. Nestoris epitheton.

Ἡδύθροος. dulciloquus, uel gratos amores spargens.

Ἡδυκρέα. carnẽ habens gustu suauem.

Ἡδύκρεος. ᾱ. ὁ. qui est grati saporis.

Ἡδυκρεώτορος. ᾱ. ὁ. suauior.

Ἡδυλίζω. palpor, adulor, Menand, apũd Ael. Dyo.

Ἡδυλισμός. adulatio, palpatio.

Ἡδυλόγος. ὁ. ἡδυεπής, suauiloquus.

Ἥδυμος. ᾱ. ὁ. dulcis. ἀνήδυμος.

Ἡδύνομαι. iucundus sum.

Ἡδυντήρ. edulcans, condiens. salis epitheton.

Ἥδυντος. edulcans, conditus.

Ἡδύνω. μ. υνῶ. π. κα. lætifico, condulco, opiparũ reddo. Gaza, σεμνότης. εὐμάλα ἐκ φιλοφροσύνης ἡδυνομένη. id est, Comitas grauitate condita. Cicero.

Ἡδύοινος. dulce uinum proferens.

Ἡδύοσμος. ᾱ. ὁ. menta, sic dicta ab odoris gratia.

Ἡδυπάθεια. ας. ἡ. uoluptas, mollicies.

Ἡδυπαθέω. μ. ήσω. π. κα. delicior, in uoluptatibus uitam consumo, delicijs indulgeo. quod libidinor dixit Suet. in uita Neron. quotiẽs lectica cum matre uchebatur libidinatum &c.

Ἡδυπνοΐδιος. rosmarinus, à fragrantia quã expirat.

Ἡδύπνοος. ᾱ. ὁ. ἡ. suaue spirans. (rat

Ἡδύς. έος. ὁ. ἡ. suauis, iucundus. Item stolidus, ἀσυμβόρητος. Strabo libro 1. ὃ δ' ἔστως ἡδὺς ὄζει, ὥσε καὶ μὴ μαθηματικὸς ὤν, οὐδὲ τῶν ἀγχιμήδους δέχεται βελέων.

Ἡδύσμα. ατος. τὸ. dulcedo, confectio, sapor adcomedendum, ut est τὸ ἄγημα τῆ τεύτλῳ, unguentum odoriferum, condimentum. Gal. testatur ἡδύσματα etiam aromata dici, quanquã etiam unguenta admixtione aromatum odoratiora intelliguntur.

Ἡδυσμένος. ᾱ. ὁ. uoluptuosus.

Ἡδυοσμία. ας. ἡ. gratus odor.

Ἥδω. lætifico.

Ἥδωνή. &

Ἥδωνοί. Edoni, populi Thraciæ mediterranei.

Ἧε. ibat. ἐπορεύετο. penanflexum.

Ἦε. siue. oxytonum, poëtice.

Ἦεα. bona, ἀγαθά.

Ἤειδ. sciebat, pro ἤδει interposito ει, sicuti ἐξέης pro ἐξῆς. Etym.

Ἧεν, ἐπῆσαν. ab ἔω. iueram.

Ἦερε. nexuit, pleonasmo literæ ν ab εἴρω, necto.

Ἠέλιος. ᾱ. ὁ. sol.

Ἤειρε. erat, ibat.

Ἠέρηθεν. aduerb. comparandi. quàm.

Ἠερίθεν. in aëre sublimẽ pendẽre. Hom. accipit etiã pro animi pendẽre, ἀβεβαίως ἔχειν, mobilẽ esse.

Ἠερίηντο. pendebant. (esse.

Ἠέριος. ᾱ. ὁ. matutinus, aërius, obscurus, densos πολὺς καὶ δασύλλης.

Ἠεροδνής. έος. ὁ. ἡ. in aëre pendens, seu in aëre librans, aut uolutans turbinibus. Aquilæ uolãtis epitheton Bianori. lib. 7. Epigram.

Ἠεροφοίτης. & Ἠερόφοιτος. ὁ. ἡ. iens per aëra.

Ἠερόφωνος. ᾱ. ὁ. ualde clamans.

Ἤεσ. pro ἦν. aut. & ἦσ, pro σιώπα.

Ἦεν, pro ἐῶ, ἤμελλον. erat, eram. (bilitas.

Ἤερ, pro ἀήρ. έρος. ὁ. aër, obscuritas, nebula, inuisi

Ἑῷος. ἀόδος. familiaris, cicur, mansuetus.

Ἑῷος θεῖος. uox iunioris fratris ad senioẽ, inferioris ad superiorem reuerentiæ caussa. Est & affinitatis nomen ut & θεῖος, sumitur etiã apud quosdam pro θεῖος, id est, θαυμαστός. Eust. (Il. ζ.

Ἠθάνιον, ἠθμός. colum.

Ἤθεος. ὁ. trisyllabicè, idem qui ἠΐθεος, puber adolescens, & rei uxoriæ maturus. Aelius Dionys.

Ἠθέω. μ. ήσω, π. κα. colo, defæco: ut uinum cum panno diffunditur. Accus.

Ἠθική. scientia moralis.

Ἠθικά. imagines sunt, quæ non modò ultimum similitudinẽ, sed etiã sensuũ & affectuũ referũt

Ἠθικός. ὴ. ὸ. ethicus, moralis.

Ἠθικὸς γραφεύς. pictor ethicus, qui non modò Ionicas imagines, sed etiam mores exprimit, hoc est sensus, inquit Plin. & motus animi. Bud. Com.

Ἠθικῶς, modestè.

Ἠθμάριον. colum, δυλισήκιον.

Ἠθμός. ὁ. ὸ colum.

Ἠθογραφῶ. mores scribendo exprimo. Bud. Cõ.

Ἠθολογοι, sunt morum effictores, affectuũq; personæ cuiusq;.

Ἠθολογία. ας. ἡ. figura quædam sententiarum, cuius exempla affert P. Rutil. Lupus in fine prioris libri de figuris. nimirum eadem est cum ἠθοποιΐα. expressio, uel figuratio.

Ἠθοποιέω. mores formo, mores instituo & fingo, informo. Bud. ibidem.

Ἠθοποιΐα. morum expressio, affectuumq;, imitatio loquentis. Bud. ibidem. Ἠθοποιΐα. ἡ. Ethopœia (inqt Rhom. Aquila) est moralis effictio, uel cõfictio. differt à prosopopœia, eò quod ibi psonas fingimus, quæ nusquã sunt: hic certis quibusdã uel personis uerba accommodare ad fingimus, ad improbitatem earum, uel ad dignitatem demonstrandam. Ethopœia (inquit Iul. Rufinian.) est alienorum affectuum qualiumlibet dictorũq; mutatio (lego, imitatio) non sine reprehensione. Latinè dicitur figuratio, uel expressio.

Ἠθοποιός. ὸ. ὁ. moriger, moralis, animi formator, & morum concinnator, alienæ personæ imitator. λόγος ἠθοποιός est oratio morata, id est mores exprimens. Bud. ibidem.

Ἦθος εος.τὸ.domicilium, locus consuetus, natale solum, sedes. Item uultus, mos, habitus animi, indoles, ingenium. Ἦθος (inquit Quintil.) uno uerbo Latinè dici non potest. hoc enim omnes mentis habitus continentur, nec de hominibus tantum sed alijs etiam rebus dicitur. Sic Demosth. τὸ τῆς πόλεως ἦθος uidetur uocasse ciuitatis statum trãquillũ, hoc est, τὴν κατάστασιν, significat etiam causam iustã & quę ratione nititur, unde Aristid. τὸ τῶν ἔργων ἦθος ἀσπάσασθαι μᾶλλόν ἐστιν iquit, ἢ τὰ τῆς πόλεως τολμήματα. hoc est ciuitas audacia facinora non tã amplectenda atq; factorum operũq; legitimam & probabilem causam. Ammonius distinguit à τρόπος.

Ἤθω, pro ἔωθα consuesco.

Ἤια.ibam.

Ἡίθεος. ε. ὁ. adolescens, proprie à decimo quarto anno usq; ad ulgesimum. cœlebs etiam significat, sed rarius. πρὸς τὸ ἄθεσθαι οἷον ἀίθεος ἡ παῖθος. ἀλάπυξ χαλκῆ κοτύλη. uide Etym. maturus & idoneus cõnubio, sed qui nõdum uxorem duxit, teste Eust. Il. ϛ. Itẽ uirgo, & qui illibatam seruat & incolumem uirginitatẽ.

Ἠΐξω.ruit, impetum fecit. ab ἀΐσσω.

Ἠϊόϛ.ἀενίζοις.ὁ.habens magnas ripas.

Ἠΐον.υ.τὸ.maxilla, uiaticum, cibus, farina, Nicãd. cõmeatus, pabulũ: Itẽ aceres, palea & quisquiliæ ἠΐα dicuntur.

Ἠΐος.Epitheton Apollinis, sagittarius.

Ἠΐονες.αἱ.pagus in peloponneso, quem deletũ in naualis formam redegere Mycenei, apd Strab.

Ἤιον, &

Ἤισαν.ibant.

Ἤίσκεν.assimilabat.

Ἤίστεαι.medeberis.

Ἠιών.ῶνος.ὁ.littus, & urbs Chersonesi, apd Thucyd. & altera eodem nomine in Pieria similiter & in Thracia teste Eust. Iliad. β.

Ἧκα. quietè, suppressa uocc. ἐπ' ὀλίγον. ἀπὸ τοῦ ἀκὴ ὃ σημαίνῃ τὴν ἡσυχίαν. Etym. Itẽ missi, ἀπὸ τοῦ ἵημι. ἦλθον, ἔπεμψα.

Ἠκαῖος.imbecillis.

Ἤκαλον.quietum.

Ἤκαχον.ab ἄχω, læsit, contristauit.

Ἦκε.si, utique.

Ἤκερ.siue.

Ἠκέστης.ε.ὁ.indomitus, qui iugum nondũ subijt

Ἠκή.acies ferri.

Ἤκιστα.minime, nullatenus. ἧκιστα πάντων, minimè omnium.

Ἤκιστος.η.ον.minimus, imbellis.

Ἠκριβωμένως.doctè, exactè.

Ἠκροτηριασμένος.uastãs, læsus, ab ἀκροτηριάζω.

Ἤκω, uel ἴκω.uenio, clamo. Varius eius usus, ut εἰς ὅδον ἥκω ἀναπαύσεως, quãmaximè possum. Εἰς ὅσον ἥλικίας ἥκων. id ætatis homo. Diogenes, Ἀλλὰ σύγε πόρρω ἥκῃς διαφθορᾶς. Iam magnopere morbus inualuit. Εὖ ἥκεις φρονῶν, pro φρονιμός εἶ. Et εὖ ἥκει παιδείας, ut εὖ ἔχει. Et ἥκει φέρων sic dicunt, ut Latinè Tuis te perditum, hoc est te perdis. Ἥκω autem Attice ἀρτίως. ἧλθον significat, ut ἔρχομαι, ὁ ἀρτίως παρεῖσομαι Euripid. ἥκω νεκρῶν κενὸν ὠνάμενος σώματα πύλας λιπών. Τὸ ἐμὲ ἥκον μέρος, Quod ad me pertinet. Quod etiam dicitur ὁ ἥκων solum. Synes. Ἀλλ' ἔγωγε ὁ εἰς ἐμὲ ἥκων ποιῶ. Dicitur & ὅσον ἥκει. Demosth. ὅσα ἦν τῶν φωκέων σωτηρίας ἔτι τὴν προθεσμίαν ἥκει. Quatenus ea legatio ad Phocensium salutem pertinebat. Bud. Com.

Ἡλ. ὁ. pro ἥλως, dorice, ut testatur Strabo.

Ἡλαθρεῖς. ἡλαίθρεμον.

Ἡλαίνω.insanire, stulescere.

Ἡλαίνουται.uertuntur, uolusitur, Theocrito.

Ἡλαίπεδον.ου.τὸ.sole calefactũ, pro εἰλιθερὲς.

Ἠλάκατα.τέ.lanæ colo circunuolutæ, fusi. Eust. Iliad. π. ex fide Rhetorici lexici testatur ἠλάκατα neutro gen. arcus dici, unde χρυσηλάκατος. ἡ. χρυσόδρος.

Ἠλακάτη.ης.ἡ.colus. πρὸς τὸ λάσκω, πλεονασμῷ τοῦ α. significat & iaculum, & defensaculum, ὑπερίσιον. Etym. Et partem mali summam. Vide Bayf. Est & poëma quoddã ab Erinna Lesbia familiari Sapphus conscriptũ uersibus trecentis, qui cum Homericis certare posse iudicati sunt, teste Eust. in Bœotia. Est & uelũ quoddã acuminatũ in naui quod ad fastigium usq; mali attrahitur, Eratosthenes li. de architectura, & Athenæus. Item summũ mali apud antemnã ὁ τελευταῖος ὁ πρὸς τῇ κεραίᾳ, quod & παρηχήσιον & θωράκιον. Pollux.

Ἡλακάτια.τὰ.ludi Laced. in memoriam Elacati Herculi unice dilecti, Instituti.

Ἡλασκάζω.&

Ἠλάσκω.uertor, erro, fodio, occulto, refugio. eodẽ in loco obuersor, de muscis effertur ab Hom. (mer.

Ἡλεῖος.ε.ὁ.Eleus, ex Elide. Cyrill.

Ἤλεκτρον.ε.τὸ.electrum, succinum.

Ἠλέκτωρ.ορος.ὁ.sol, quia homines ἀλέκτορες. id est, sine lecto faciat, hoc est excitet à somno, seu potius ab electri splendore, uti & Plinius sentire uidetur.

Ἠλέματος.ε.ὁ.uanus, stultus.

Ἠλίμυρίς.ίδος.ἡ.præfica, lamentatrix.

Ἠλέομαι.duro sub sole.

Ἠλεός.ὰ.ὁ.stolidus, miser, insipiens.

Ἠλικτὸς μίλων.ε.ὁ.ἡ.nõ natus ad tẽpus, id est fallens in mense.

in mense. Ἥλθεν.uenit.

Ἦλθον.uenerunt.

Ἠλιάδες.άδων.inaurati lecti, bracteatiq;.

Ἠλιάζειν.insolare, ad solem expandere.

Ἠλιάζεσθαι.non solum apricari significat, sed etiã δικάζειν, & γῆν ἠλιάζειν uersari.

Ἠλιαία.ας.ἡ.magistratus & forum Athenis celeberrimum, cuius iudices ἡλιασταὶ uocabantur. sic dicti, quia sub dio sedebant. uel πρὸ τοῦ ἐκεῖσε ἁλίζεσθαι ἢ συναθροίζεσθαι τὸ πλῆθος τῶν δικασῶν. Nã Demost. interp. dicit non solum locũ magni senatus uocari ἡλιαίαν, sed etiam iudicum multitudinem ibidem ius dicentium. Multa de hac uoce Harpocrat. in Rhetorũ Lexico, & Pollux. Aristoph. interp. Δίκαι τὸ ὑπαίθριον, εἶναι, ἢ ὦ πίνω ἐλεύθαι.

Ἡλιαῖος.ὰ.ὁ.solaris.

Ἠλιαστήριον.α.τὸ.locus ubi apricabatur.

Ἠλίασις.ι.ἡ.solis calor, apricatio. Item iudicium ἢ ἡλιαίας.

Ἠλιαστής.ὰ.ὁ.iudex.

Ἠλίβατος.ὰ.ὁ.altus, aërius, excelsus.

Ἠλίβατα.plurimum, aceruatim.

Ἠλιβιάζω.stultè ago, stupeo. à lapidibus qui sensu carent, & stultitiam simulo.

Ἠλίθιος.α.ὁ stolidus, insensatus, stupidus, flaccidus. Item mollis, pertinax, significat etiam eũ qui ad res Venereas propensior non est, quẽad modũ segre ad Venerẽ incitatur, & in quo Venus ipsa friget.

Ἠλιθιότης.ητος.ἡ.stoliditas, dementia.

Ἠλιθιέργος.ἠλιτουργός.

Ἠλικία.ας.ἡ.statura, ætas. Significat autem eam ætatẽ, quæ iam matura est militię, quam Liuius militarẽ ætatem appellat. à 17. anno incipiens, ut scribit Plutarch. in Gracho. milis.

Ἡλικιώτης.ου.ὁ.coætaneus, æqualis, clarus, soli similis.

Ἠλίκος.ὸν.quantum, quantopere. Θαυμαστὸν ἠλίκον, mirum in modum, mirum quantum.

Ἠλίκος.quantus.

Ἤλιξ.ικος, coætaneus.

Ἠλιοειδὴς.ἐος.ὁ.ἡ.clarus, soli similis.

Ἠλιόκαυσος.ου.ὁ.sole exustus.

Ἠλιομάνης.cicada, quòd sole gaudeat, Suid.

Ἥλιος.ου.ὁ. sol. Solis hymnus est apud Orpheum. Accipitur eiã pro qualibet die. Itẽ pro tẽpore 12. mensiũ, nã hoc spacio sol perficit orbẽ suũ.

Ἠλιοτερὴς.sole priuans, inumbrans.

Ἡλιοτρόπιον.ου.τὸ. solaris herba, heliotropiũ. ἀπὸ τοῦ ἥλιος καὶ τροπέω, quòd solem sequatur.

Ἠλιότροπον.ου.τὸ.solarium.

Ἠλιοδῆ.sole aduri, soli expositum esse.

Ἠλιόω.τὸ.ἥλιάζω.

Ἦλις.ιος.ἡ.Elis urbs Arcadiæ.

Ἠλίσκος.ου.ὁ.clauiculus.

Ἠλίτηλος, altus.

Ἠλιτεργός.ὸν.ὁ.operæ impatiens, qui in ipso opere deficit. Suid.

Ἠλίτόμηνοι.dicuntur infantes ante tempus nati, ueluti fallentes in mense. Festus exterricineos uocat, tanquã eos mater exterrita aluo ecerit

Ἠλιψ.calceus.

Ἠλιώδης.ες.ὁ.ἡ.subcandidus.

Ἠλιωθῶντες.sole æstuantes.

Ἠλιῶσα κόμη.candida coma.

Ἠλοήθω.contusus sum.

Ἦλος.ὰ.ὁ.clauus, & oleæ morbus, qui & fungus. Lat. & μύκης etiã Theoph. uitiũ oculi, rotũdus callus persimilis clauo, & καρφίον, aculeus, κρόμυον.

Ἠλός.ὰ.ὁ.stolidus, oxytonũ, Cyrillus. (βοῦς.

Ἠλόω.μ.ώσω.π.ωκα.configo. Accus.

Ἠλύγη.ης.ἡ.umbra, obscuritas, tenebræ nocturnæ, λυγὴ umbraculum, σκέπασμα, unde ἐπηλυγιάζων, apud Platonẽ, obumbrans, lumini obstruens, προβαλλόμενον.

Ἠλυγισμένον.α.ὁ.obscuratus, obtenebratus.

Ἠλυγισμός.ὰ.ὁ.obtenebratio.

Ἠλύγυος.ὁ.fumus.

Ἤλυθον.ueni, itui, ἀόρ. 2. ab ἐλεύθω.

Ἠλύκοι.οἱ. canes nocturni, quasi in umbra grassantes. Eust. Iliad. κ.

Ἠλύσιον.ὰ.τὸ. Elysius, campus. ἀπὸ τοῦ λύειν μὴ ἔχειν. rudetũ, κεκεραμωμένον χωρίον, Athenienses teste Polem. ἠλύσιον uocãt ageũ uersũ de-

Ἤλυσις.ιος.ἡ.aduentus, ingressus. (fossumq;.

Ἠλυσκάζειν.declinare, effugere.

Ἤλυθον.erraui.

Ἠλυφάζω.adumbro, obumbro.

Ἠλωπὰ πηγανέμου.ab ἀλίσκω. & ὄλον ἀόρις.

Ἡμαθία.ας.ἡ. Emathia regio, quæ nunc Macedonia.

Ἠμαθίων. nomẽ proprium filij Auroræ apud Hesiod. uide Etym.

Ἠμαθόεις, pro ἀμαθόεις. ὀγκος.ὁ. arenosus.

Ἦμαι.sedeo.

Ἡμάλαψε. apud Lycoph. confecit, absorpsit κατέπιεν, ἐθέρισεν. ἀλάπτω, uel ab ἀμάλη id est, manipulus aristarum, aboleuit, ἠφάνισεν.

Ἡμαντήριον.ὸν.domus monetaria, hoc est ubi signatur argentum in nummos.

Ἡμαρ.ατος.τὸ.dies.

Ἡμάριος.ὰ.ὁ.quotidianus, diurnus.

Ἡμβροθον, pro ἤμαρθον.aberrarunt.

Ἡμεδαπὸς.ὰ.ὁ.nostras, atis. Ab ἡμεῖς & ἔδαφος, quod solum & terram significat.

Ἠμεκτῆν.indignari, offendi. Herodot.

Ἤμελλον, futurus eram, pro ἔμελλον. dicunt Attici,

tici, quorum proprium est augmentum syllabicum producere.

Ἠμάω. cõiunctio poëtica, pro & huic respõdet ἠδέ

Ἦμαω. cramus, esse, ibamus.

Ἥμενος. sedens. ἠμένου autem suspensus.

Ἡμέρα. ας. ἡ. dies. ἀπὸ τετάρτης ἡμέρας, nudius quartus. Ammonius distinguit ab πρώης. Est etiã fœmininum ab ἤμερος.

Ἡμέραν παρ' ἡμέραν. alternis diebus.

Ἡμερβύομαι. μ. βύσομαι. π. βυμαι. duco diem. De pon. absol.

Ἡμερήσιος. ία. ὁ. diurnus.

Ἡμερήσιον. ου. merces diurna.

Ἡμερίδης. ους. ὁ. ἡ. urbanus.

Ἡμερίδιον. ου. diecula.

Ἡμερινός. mortalis, terrenus.

Ἡμέριος. α. diurnus, Ita etiam homines uocantur Lucilio Epigrã. lib. 2. uel quod breues sint uitæ, uel quod in diem uiuant.

Ἡμερίς. ίδος. ἡ. uitis domestica, placida species roboris, Theodoro interp.

Ἡμερόβιος. qui in diem uiuit. Hoc nomine uocatus est Diogenes, quòd cibum quo quotidie uesceretur, à quouis mendicaret.

Ἡμεροδρομεῖν. tota die currere.

Ἡμεροδρόμος. diurnus cursor, Solis epitheton, tabellarius.

Ἡμερόδρυς. species quercus.

Ἡμεροκαλές. τό. clium suffrutex.

Ἡμεροκαλές. ους. τό. suaue germinans. Epitheton ueris, Niciæ Epigr. lib. primo.

Ἡμεροσκοπος. α. ὁ. piscis cui sopor in littore diurnus nomen dedit, quem propterea quod noctu prædam agere soleat, νυκτερίδα quoq; uocãt, uti uidere est apud Opp. li. 2. ἁλιευτικῶν.

Ἡμερονύκτης. α. ὁ. die dormiens, & nocte uigilans, fur. Eras. Chil.

Ἡμερολεκτεῖν. quotidie numerare.

Ἡμερολόγιον. α. calendarium.

Ἡμερολογέω. supputo dies.

Ἡμερολόγιος. diurna ratio, diurnus sermo, hoc est quem uix in die perlegas.

Ἡμεροποιῶ. mansuetum reddo.

Ἥμερος. α. ὁ. mansuetus, domesticus, cicur, lenis.

Ἡμεροσκόπος. α. ὁ. speculator diurnus.

Ἡμερότης. ητος. ἡ. mansuetudo.

Ἡμερόσιος. α. ἡ. diurnus, per diem durans.

Ἡμερόω. μι. ώσω. ω. ωκα. mansuefacio. Accusatiuo iung.

Ἡμερωρεῖν. interdiu custodire.

Ἡμέτερος. α. ὁ. nostras, ad nostrum spectans, ὁ τῆ ἡμετέρᾳ, apud Anacreontem.

Ἡμέτερος. α. ὁ. noster.

Ἡμιτέλεσμα. dimidium penè. Aliquando pro dimidio solum ponitur. Lucian. ἡμιτέλεσμα κακῶν ὑπολείπεται, Dimidiũ malorum remittebatur.

Ἡμί, Ⓒ ἦμος. quando, aliquando. Et ἠμί, φημί.

Ἡμιαμφόριον. α. τό. amphoræ dimidium.

Ἡμιάναβρος. α. ὁ. semiuir.

Ἡμιαύαρος. ορος. ὁ. idem.

Ἡμιασπάγαλος. ὁ. apud Aristotelem, à Gaza uertitur semitalus.

Ἡμιβρωθος. α. ὁ. semesus.

Ἡμιγένειος. α. ὁ. semibarbatus.

Ἡμιγυμνος. α. ὁ. seminudus.

Ἡμίγυνος. α. semimulier, semiuir, semimarè Politian. uertit.

Ἡμιδιακὴς. ἐος. ὁ. ἡ. semiustus. Item semicomestus in Epigrammat.

Ἡμιθανὴς. semimortuus.

Ἡμιθᾰμὴς. ἐⓄ. ὁ. ἡ. securi domitus.

Ἡμιθλαπὴς. dimidiatus, ἡμιτελὴς.

Ἡμιθνὴς. ἐⓄ. ὁ. ἡ. semiuacuus.

Ἡμιθυπλοΐδιον. τό. muliebre pallium.

Ἡμίεκτον. α. ὸ. & ἡμιεκτίον. Aristoph. dimidius sextarius medimni, continetq; quatuor chœnicas, quæ pars est duodecima medimni.

Ἡμίεργος. α. ὁ. ἡ. semiperfectus.

Ἡμίετος. anni dimidium.

Ἡμιθανὴς. ἐⓄ. ὁ. ἡ. semimortuus.

Ἡμίθεος. α. ὁ. semideus.

Ἡμιθνὴς. ῆτος. ὁ. ἡ. semimortuus. Differt ab eo ἡμίθνητος, quod ex una parte mortalem, ex alia immortalem significat, quales dioscuri fingũtur.

Ἡμικάδιον. α. ὸ. dimidium cadi.

Ἡμίκαυστος Ⓞ. α. ὁ. semiustus.

Ἡμικοτύλιον. heminæ dimidium, ut Gaza uertit apud Aristotelem.

Ἡμίκρανια. ας. ἡ. morbus quo medium, id est, altera pars capitis infestatur, medium capitis.

Ἡμικρανίον. α. ὸ. medium capitis.

Ἡμικρανικοί. qui hemicrania laborant.

Ἡμικύκλιον. α. τό. semirotundum.

Ἡμίκυπρον, α. ὸ. semimodius.

Ἡμιλεπισόν. ὸ. media ex parte excorticatũ. Strabo.

Ἡμίλδυνος Ⓞ. semialbus.

Ἡμίλιτρον. α. ὸ. semilibra.

Ἡμιλοχία. ἡ. dimidia turma, cuius præfectus ἡμιλοχίτης dicitur. uide ὁμοιολογία in Appendice de uocab. milit & ἡμιλοχίτης, ibidem.

Ἡμιμάλλοντος. Mænades nymphæ, Bacchę.

Ἡμιμόχθηρος Ⓞ. α. ὁ. semiprauus. qui fucat & prætextu quodam bonitatis uestit delictum.

Ἡμίνα. ης. ἡ. hemina, dimidium sextarij.

Ἡμίξεστον. dimidium sextarij.

Ἡμιοβολαῖον. ὸ. quod semiobolo taxatur.

Ἡμιοβόλιον. α. ὸ. semiobolus, teruncium, accipitur pro re uilissima.

Ἡμιοβολιαῖα. dicuntur quæ ad pretium hõ ascendunt, id est nullius momenti sunt.

Ἡμιολία. ας. ἡ. &

Ἡμιόλιον. nauis biremis, quæ à puppi ad malum usq; binis remis, à malo ad prorã unico tantũ agitatur. Huiusmodi fustas uulgo uocãt. Bayf. Item dimidium summæ siue sortis, quod caput dicunt Latini.

Ἡμιολιος. α. ὁ. hemiolius, numerus continens totum suum minorẽ, & dimidiam insuper eius partem. Latine sesqui dicitur.

Ἡμιολίς. ίδος. idem quod ἡμιολία.

Ἡμιολιασὸς. αὐτὸ τὸ ἡμιόλιον δίδναι, multa, ubi tota summa, & amplius quoq; dimidia penditur.

Ἡμιονέιη. muli stercus.

Ἡμιόνειος Ⓞ. α. ὁ. mulinus.

Ἡμιόνιον. herba, quam nostri linguam cerulinam uocant.

Ἡμίονος Ⓞ. α. ὁ. ἡ. mulus, mula. uide Ælianũ, est & herbæ nomen.

Ἡμίοπος Ⓞ. αὐλὸς. tibia imperfecta.

Ἡμίοπτος Ⓞ. semicoctus.

Ἡμιπελεκυς. ἐⓄ. ὁ. securus uno tantum latere scindens.

Ἡμιπλίνθιον. semilateritium.

Ἡμιπλοΐδιον. α. ὸ. genus uestis muliebris.

Ἡμίπολον. dimidia cœli pars.

Ἡμιρρᾱγὴς. ἐος. ὁ. ἡ. semifractus, semilacerus.

Ἡμίσεια. ας. ἡ. medietas.

Ἡμιτέλπιδος. α. ὁ. semisperans. (ano

Ἡμισυέλπις. ιδος. ἡ. nõnulla efficiẽdi spes. Luci.

Ἡμισύω. μι. ύσω. π. υκα. dimidio. Accus.

Ἡμίτασος. α. ὁ. semiauulsus.

Ἡμιτρίχιον. α. ὸ. hemistichium, dimidium uersus

Ἥμισυ. ος. ὸ. dimidium.

Ἡμισυς. Ⓞ. dimidius. ab ἅμα & ἴσος Ⓞ, quasi ἅμισος. οἱ ἥμισες, pro dimidia parte hominũ. Xenoph. πυλῶς δὲ χαλόν ἀμφὶ οὖν ἥμισεις. Idem, καὶ τοῖς πέρσαις δέπεμπον τ' ἄρτων, ἑπάσοις οὖν ἥμισεις, Singulis dimidiatũ panem. Interdum per neutrum loquuntur, ut τὰ ἥμισεα τ' ἄρτων. Bud. Com. & ἥμισυς ἀνὴρ, pro homine molli & effœminato, parumq; uirili.

Ἡμισφαίριον. α. ὸ. hemisphæriũ, dimidia sphæra, hoc est cœli dimidium.

Ἡμιπάλαιον πέταρον, duo talẽta cum dimidio.

Ἡμιτέλεσμον. ὸ. imperfectum.

Ἡμιτελὴς. ἐⓄ. semiperfectus, dimidiatus, imperfectus. ἡμιτελὴς οἶκος orba sobole domus, & Strab. ἡμιτελὴ βίον exponit χῆρον.

Ἡμιτόμης. α. ὁ. & ἡμιτόμιας. α. ὁ. semicastratus.

Ἡμίσεμον. pro dimidiata parte accipitur.

Ἡμίστομος Ⓞ. α. ὁ. semisectus, diuersis coloribus.

Ἡμίτροχαλος Ⓞ. α. ὁ. semibalbutiens.

Ἡμιτριταῖος Ⓞ. de febre dicitur, quam tertianam quidem uocant, cæterum imperfectam & accedentem ad quotidianã, quòd citius recurrat, quàm uera tertiana. Vide Galen. de differẽtijs febrium, & 2. de Crisibus.

Ἡμιτυμβίον. α. ὸ. indumẽtum lineũ, utrinq; simbriatum, peplum, sudarium. Poll.

Ἡμιτύμβιον. α. ὸ. paruum sepulchrũ, ἡμιτύβιον. Cæl. lib. 3. cap. 2. Item ἡ κεφαλὴ apud Aristoph. ἡμιτύμβιον uocatur διὰ τὸ ἐοικέναι τύμβῳ. & ἡμιτύμβιον, τὸ ἐξ ἡμίσεως τὴν κεφαλὴν κατάγον.

Ἡμιφλεγὴς, & ἡμίφλεκτος Ⓞ. α. ὁ. semiustus.

Ἡμιφθόριον. ὸ. reijculamentũ panni linei cõcer- (pti.

Ἡμίχρα. semisextarius.

Ἡμίχρυς. semisextarium.

Ἡμιωβέλια. τὰ. uascula parui ponderis.

Ἡμιωβόλιον. dimidium oboli.

Ἡμιωνῖτις. herba folijs similis dracunculi.

Ἡμιώριον. horæ dimidium.

Ἥμος. quando, Iliad α. Item pro τῆμος Doricè.

Ἡμοσιώγης. ἡ. iaculatio.

Ἡμύω. μύσω. flecto, inclino, cado, ἀμύω, ingruo, nuto, μύω, quod Hesiod. par α dixit ἀμύω.

ἩμωβυμωύⓄ, & ἠμωβεμωύⓄ, ὁ γάστρ' ὑμωύⓄ. Bud. Com.

Ἡμωδία. pro ἀμωδία, dentium stupor. Atticum authore Thom. Mag.

Ἥμωδῶ. ἀμωδῶ.

Ἡμωρ. ονⓄ. ὁ. iaculator, penacuitur. Cyrill.

Ἡμῶν. nostrum, genitiuus pluralis circumflexus.

Ἦν. Inquã, ecce, fui. Accipitur pro ἦ. Item pro licebat. Aesch. ὡς ἦν ὕστερον ἀκοῦσαι, Vt audire unusquisq; poterat. Aristot. identidẽ ὃ τι ἦρ ἐστίν, usurpat ρ πάλαι. Bud. Cõ. & ἦμ οἶ ἐγὼ αὐτὸ τ' ἔφην, & ἦσθ' ὅς in tertia psona. ἦρ. fi, an, ut. (na ρ ἔφη.

Ἦρ κοὐ. quanquàm.

Ἦρ. quam, accusatiuus ab ἥ, articulo præpositi. fœminini gener. Item hanc, suam, apud Homerum pro ἑαυτήν.

Ἤνασεν. imperauit.

Ἤνεγκα, & ἤνεικα. tuli. ἀπὸ τοῦ φέρω, ἢ φοίνω.

Ἠνέπαπτε. increpauit.

Ἠνείχονδ. ρ αὐείχονδ, ab αὐέχομαι, & est præt. imperf. augmento duplicato, ut ἠθέλονδ, ἤθελον.

Ἠνεκὲς. diu multumq; ἐπιπολὺ. Nicand.

Ἠνεμόεις. ὀφτⓄ. ὁ. altus, uentosus.

Ἠνεμώδης. uentosus.

Ἠνεχέθλω. sustinui. αὐτὶ τοῦ αὐεχήθην συνεδῆν ἐκπάσαι, secundum Atticos. Etym.

Ἠνεωγώς. ότος. ὁ. patulus.
Ἠνί. Doricè. ecce.
Ἠνιγμώδη. ænigmata quæ comprobantur.
Ἦνιδε. ecce.
Ἠνίκα. quando, tum.
Ἡνίοχ. ε. ὁ habena, frænum, potestas. Dicitur autem id quod est in medio τοῦ χαλινοῦ. hoc est, lora quæ inter equitandum manibus tenemus.
Ἡνιοποιεῖον. officina fabri frænorum.
Ἡνίος. α. ὁ. bonus, matutinus.
Ἡνιοστρεφέω. guberno equos, habenas tracto. apd
Ἡνιοχεία. ας. ἡ. moderamẽ, aurigatio. (Lycoph.
Ἡνιοχεῦδαι. frænari.
Ἡνιοχεύς. έως. ὁ. idem quod ἡνίοχος.
Ἡνιοχέω. aurigo, guberno more aurigæ. Accus.
Ἡνιόχησις. εως. ἡ moderamen.
Ἡνίοχος. ε. ὁ. auriga. scribit Dionys. ab Athenien-sibus ditissimos uocari ἡνιόχους & ἁρματοστροφοῦντας, id est curules equos alentes, eumq; ordinem fuisse ἐξιόλογον, id est plurimæ authoritatis. Est & sideris nomen apud Proclum de sphæra.
Ἠνίπαπε. increpauit. pro ἤνιπεν, ab ἠνίπτω.
Ἦνις. ιος. ὁ. iuuencus, iuuenis, perfectus, bos anniculus.
Ἠνίσατ' ἠν δὲ μὴ ἁπλῶς ἀὐτὸ τοῦτο ἐπλήρωσα.
Ἠνίστευε. significabat, indicabat.
Ἠνον. perficiebant, ab ἀνύω & αὐνύω.
Ἠνορέα. ας ἡ. fortitudo, strenuitas, robur.
Ἠνοψ. οπος. ὁ. uocalis, splendidus.
Ἠνυδ. sedebant.
Ἠνυσορον. ε. ὸν. abomasum, ut Gaza uertit apud Aristotelem. Sic dicitur quidam sinus seu uenter, qui iungitur quasi in uentre post reticulũ. Supra scribitur, γάυσορον.
Ἠνύσσεα. impetraui.
Ἠνύσσ. iussit.
Ἠνωμένως. coniunctim cuius contrarium διηνεκῶς diuisim ac seiunctim.
Ἠνωχλᾶ pro φοιτᾷ, ἀπὸ τοῦ φοιτλέω. turbabat.
Ἠοίλιον. à mane usq; ad meridiem.
Ἤομεν. ibamus.
Ἠπαναίω, & ἠπανέω. indigeo, dubito.
Ἠπανία. ας. ἡ. indigentia, inopia.
Ἦπαρ. ατος. τὸ. iecur, hepar. πῆμα δὲ δὴ ἔπειρεν ἀκὴ κεκυρτωμένα. uide Etym.
Ἠπατία iecinoris fibræ.
Ἠπατίζει. in medum iecinoris concrescere.
Ἠπατικοί. οἱ. qui laborant ex iecinore, hepatici, iecinorosi,
Ἠπάτιον. α. τὸ. iecusculum. Athenæus.
Ἠπατίτης. ιδ. ὁ. ἡ. iecoraria uena, ut Gaza reddit ex Aristotele.
Ἦπαρ. ὸ. hepatus piscis apud Aelianum, & Aristotelem. Gaza uertit Iecorinum. Piscis fellis expers esse dicitur ab Eubulo, Iocorinum uoces licebit. Athenæus lib. 3
Ἠπασκοπία. extispicium, haruspicina.
Ἠπαφε. decepit, seduxit.
Ἠπεδανός. οῦ. ὁ. pro ἀπέδανος, debilis, claudus, mutilus, stultus, quasi humi pedem figere non ualens.
Ἠπεδανόω. μ. ώσω. π. ωκα. debilito. Accus.
Ἠπεδίζαν. planum reddere, solo æquare.
Ἠπειγμένως. festinanter.
Ἠπειρος. α. ἡ. continens, id est terra firma, Epirus, ab α & πεῖρας finis.
Ἠπειρώτης. α. ὁ. Epirota, & continentis habitator.
Ἠπερ. aduerb. comparandi, quàm, ὡς περ.
Ἠπεροπεύς. έως. ὁ. deceptor, mendax.
Ἠπεροπία. ας ἡ. impostura.
Ἠπεροπεύτης. ὰ. ὁ. deceptor.
Ἠπεροπεύω. μ. ευσω. τ. ευκα. decipio
Ἠπεύτειον. ὸ. acicula.
Ἠπευτής. ὰ. ὁ. sutor.
Ἠπήρια. ἡ. acus.
Ἠπιαλής. ητ. ὁ. incubus, Sophron. ἡρακλῆς ἠπιάλητα πνίγων. Eust. Il. ε. ex Herodi. Gram.
Ἠπίαλον. α. ὸ. algor qui febrim præcedit.
Ἠπίαλος. α. ὁ. febris cum rigore algida. quasi ἠπίως ἀλεαίνῃ leniter enim aclente calere dicitur. Hæc febris mansuetius tractat hominem, & leuius calefacit. Medici lentã uocant & phlegmaticam: πυρετὸς contra, quę uehemẽter inflãmat. Itẽ incubus, qui & Ephialtes. Ety. & Eu.
Ἠπιάω. μ. άσω. π. ακα. mitigo. Et ἠπιήθη, ἐπεπραύνθη. Accus. Il. ι.
Ἠπιόδωρος. α. ὁ. ἡ. mitis, mitia donans.
Ἠπιόλης. &
Ἠπίολος. α. ὁ. idem quod ἠπίαλος. cognatione enim uocum facile confundi solent. ἠπιάλῳ uero denso spiritu pro papilione legitur, qui lucernarum luminibus aduolat, apud Aristotelem. sed per ο, non per α. & Gaza epiolum uocem Græcam relinquit.
Ἤπιος. α. ὁ. blandus, paruulus, suauis, quietus, lenis, mansuetus, beneuolus.
Ἠπίως. leniter.
Ἠπιώτατος. α ὁ. abiectissimus.
Ἦπου. utrũ, nonne? Lucian. ἦ ἔν ποτε dixit, ecquãdo autem. ἦπου etiã significat nimirum, utique, multo magis, quod etiam ἦπουγε dicitur. Subiungitur autem ἦπου τῶ ὅπου aliquando, quod significat quandoquidem. Bud. Com.
Ἠπου χολῆγε. multo minus, nullatenus.
Ἦπου, πρόξυβνον. idem significat quod ἴσως, uel.
Ἦπου. aduerb. similitud. quemadmodum.
Ἠπυότης. α. ὁ. resonans. &

Ἠπύτα. uocalis, resonans. Vocatiuus pro nominatiuo poëticè.
Ἤπυλον. τὸ. Thraciæ mons apud Eust. Iliad. π.
Ἠπύω. sono, uoco.
Ἠπῶ, ῥάπτω.
Ἥρ, ῥός. ὸ. uer, pro ἔαρ.
Ἥρα, ας. ἡ. Iuno, ὁ ἀὴρ. ὅθ' ἡ αὐτὴ τῷ ἀεὶ ἐσῖν. significat & gratiam & auxilium. uide Etym. Ἥρας hymnus est apud Orpheum.
Ἦρα, pro ἠρασα. grata, ἐκ τοῦ ἐρῶ ὃ ἐστὶ θυμῶ.
Ἡρεία. τὰ. Iunonis festa.
Ἡραία. ας. promontorium è regione Calcedonis.
Ἠραίνω. deliro.
Ἡραῖον. ε. ὸ. Iunonis templum.
Ἡραῖον τεῖχος. locus in Thracia.
Ἡραῖος. α. ὁ. Iunonius, penanflexum, sed ἥραιος proparoxytonum, uiri proprium nomen est. Cyrillus.
Ἡρακλεῖα. τὰ. festa Herculis.
Ἡράκλεια. ἡ. nomen mulieris & urbis, antepenacuitur: ἡρακλέια uero penacutum, fœmininũ est ab ἡρακλέης. id est, Herculeus. Cyrill.
Ἡράκλειος. ε. Heraclius. Cyrill.
Ἡρακλέης. ε. ὁ. Herculeus. Cyrill.
Ἡράκλεως. aduerb. admirandi, hercule, dij boni. Est & aduerbium abominantis, quòd Herculesi soleat in malis opitulari. Vnde & ἀποβόπαιον eum uocant. Porrò quemadmodum uiri dicunt ἡρακλῆς, ita fœminæ dicunt ὦ φίλη ἀφροδίτη.
Ἡρακλεωτικὴ. ἡ. nux auellana.
Ἡρακλεωτικοί. οἱ. Heracleotici, genus cancrorum.
Ἡρακλῆς. ἑος. ὁ. Hercules. Hoc nomine dictus est ex oraculo ad ipsum. ἦρα γὰρ ἀνθρώποισι φέρων λύσις ἄφθιτον ἔργων. Herculis hymnus est apud Orpheum. Vide etiam in Chiliad. Erasmi, prouerbia ab Hercule sumpta.
Ἡρανεων. auxilians, gratificans.
Ἥρανος ὁ. rex, & auxiliator.
Ἥραρε. congruit. dixit, ligauit. Ab ἄρω, med. præt. ἦρα, Attice ἄρηκα, & metathesi ἤραρα.
Ἤρατο. cepit.
Ἠρᾶτο. precatus est, execratus est.
Ἠρέθην. Megi. aorist. ab αἱρέω.
Ἠρείδομαι. pendeo, crinibus traho.
Ἠρέμα. sensim, paulatim, aliquantulum.
Ἡρεμαῖος. submissus, tacitus, ut ἠρεμαῖα φωνὴ, submissa uox, Lucian.
Ἠρεμαίως. lente.
Ἡρεμαῖος. electus.
Ἡρεμέστερος. α. ὸ. quietior.
Ἡρεμέω. μ. ήσω. τ. ηκα. quiesco. Neut. absol.
Ἡρεμος. ὁ. quietus.
Ἡρεμησις. placatio, sedatio, & quies Aristoteli.

Ἡρεμία. ας. ἡ. quies.
Ἡρεμος. α. ὸν. quietum, mansuetum, placidum.
Ἡρεσίδες. αἱ. sacerdotes Iunonis Argiuæ.
Ἡρήρεισο. inhæserat.
Ἦρι. aduerb. mane.
Ἡριαὶ πύλαι. porta Athenis per quam efferebantur funera.
Ἠριγένεια. ας. ἡ. mane genita, diem proferens. Epitheton auroræ.
Ἠριγενής. mane genitus.
Ἠριγερων. ὁ. senecio. Item herba eius nominis ex
Ἠριγόνη. ης. ἡ. Erigone. (olerũ genere.
Ἠριδανός. ὰ. ὁ. Eridanus.
Ἠριδρυής. ὁ. spoliator sepulchrorum.
Ἠρίδυς. ὁ. mortuus.
Ἠρικον. diuidebant, ἀπὸ τοῦ ἐρίκω.
Ἠρίνεος. ὁ. laneus. (dis.
Ἠρινός. οῦ. ὁ. uernus. Vnde ἠρινολόγοι. pro cica-
Ἠρίον. α. ὸ. sepulchrum. πῆχε δ' ἠρὶ ὧι χεομένῳ ζοῖς νεκροῖς ὄρος.
Ἤριον, pro ἔριον. α. ὸ. accentu in prima, lana.
Ἠριπόλη. ης. ἡ. aurora, dies, ut in epigram. φέγγος ἰσλεῖν' ἐθέλω χρύσεον ἠριπόλης. Hesych. legit. ἠριπότ' ἰω, ἡμέραν ὀῤῥ ἡμέρας.
Ἤρισπον. cecidi. ἐκ τοῦ ἐρείπω.
Ἤρκεσε. amonit, Iliad. ζ.
Ἠρκμένος. ε. ὁ. sublatus.
Ἠρκέω. fulcire, stabiliter collocare Hipp.
Ἠροσαλίδα. τὰ. florum uernorum collectio, festũ celebre in Peloponneso Verno tempore.
Ἤρος. α. ὁ amicabilis, placidus, gratus, uernus, interuallũ temporis. Ponitur & pro ἔαρος genit.
Ἠρύγγ. ης. ἡ. &
Ἠρύγγιον. α. ὸ. uel ἤρυγγος. eryngium herba ex aculeatarum genere.
Ἠρυγίτης herba quædam, & genus panis.
Ἠρύγω mugio.
Ἠρυθροδανωμένος. rubricatus.
Ἡρύλλος. ου. ὁ, diminutiuum ab ἡρακλῆς, id est, Hercules.
Ἤρυον. hauriebant.
Ἡρῳῶον. α. τὸ. carmen heroicum,
Ἡρώιον. ἡρῶον.
Ἡρωελεγεῖον. mixtum cum elegiaco heroicum.
Ἡρωϊκός. α. ὁ. heroicus, magnanimus.
Ἡρώϊσσα. heroina.
Ἡρῶναι. pro ἡρωίναι, apud Aristoph. Nebul.
Ἡρῶον. α. ὸ. heroum, hoc est monumentũ quod solet erigi uiro alicui insigni, propter eximiam uirtutem, μνημεῖον, & carmen heroicum.
Ἠρώπτω. cauillor, σκώπτω.
Ἥρως. ωος. ὁ. heros, ἥρωες dicũtur homines cum sint, rebus tamen gestis eam opinionem apud uulgus emeruerunt, ut inter diuos relati credantur

dãtur. Proinde ἥρωσιν in quauis arte & ſcientia dici poſſunt, qui in ea plurimum excelluerũt. Gaza putat deductum eſſe ab ἔρως, ἠγαν ἀπὸ τοῦ ἐρωτῶ· ἐπαινετοῦ, καὶ ἐς κάλλος θεῖον ὁρῶντος, καὶ αὐκτφυομένε εἰς τὸ ἄνερον ἐφεδρεῦον, ὅθεν καὶ ἡμίθεοι ὠνομάζοντο. Plures autem ab ἥρα, id eſt, Iunone, huius uocis accuſandi caſum. Attici ἥρω non ἥρωα formãt, quemadmodum & in numero multitudinis ἥρως non ἥρωες. Zenon (apud Laërtium lib. 7.) heroas uocabat ſolutas corporibus ſapientum animas. & Pythagoras apud eundem, totum aëra cenſet plenum eſſe animis, eoſque & dæmones & heroës exiſtimari, &c. Vide in Chiliadib. Eraſmi, Heroum filij noxæ, &, Tanquam heros in clypeo excip.

Ἡρῶς potenter, fortiter, grauiter, generoſe.

Ἡρῶσσα heroina, ἡ ἡρωϊκὴ, uel πρωϊνή.

Ἡρώτα interrogabat, ἤρχετο.

Ης, pro ὦ. crã, Theocr.

Ἧς βάλα, quamuis.

Ἧς καὶ ἤδδα, accipitur pro ὑπῆκοον. Bud. Com. Vide Ammonium.

Ἧς. cuius, uel ſui, ſuæ ἧς τίνος, ἢ ἰδίας.

Ἧσαν. ibant.

Ἧσει. mittet, emittet.

Ἡσελγημένα. τὰ. dicuntur iniuriæ & contumeliæ per petulantiam illatæ.

Ἧσθα. fuiſti, ſediſti. Nam optimi quiq; authores de præterito ſignificationem huic uoci tribuunt. Vide ἦς in Ammonio.

Ἥδιμαι. gauiſus ſum, delectatus ſum. ab ἥδομαι.

Ἧσι, pro ἦν. fuerit.

Ἡσίν, pro φησίν. inquit.

Ἡσίοδος. nomen poëtæ, uide Etym.

Ἡσις. uoluptas, τέρψις.

Ἥσκεν, Ionice pro ἤσκει. exercebat, parabat.

Ἡσπάζοντο. complectebantur.

Ἥσσα ας. ἡ. calamitas, ſtrages.

Ἧσσον. nequaquam.

Ἧστο. ſedit, induit.

Ἧστο. pro ἦν. duali imperfecti ab εἰμι, pleonaſmum.

Ἧστο. ſtetit, ἐκτὸς ἦα, ἢ ἔβαν.

Ἡσύμ. ε. ὁ. iucundum, ſuaue, ἀνυφαντόν. ab ἥδω, ἥσμαι, σαι. σαι.

Ἡσυχάζω. μ. άσω. π. ακα. quieſco, taceo, in otio ſum, quietus ſum, quietem ago. Neut.

Ἡσυχαίτερος. ε. ὁ. quietior, Thucyd. μᾶλλον δὲ ἐν ἡσυχαίτερα καὶ τοῖς ἔμπροσθεν διήλαγμένα.

Ἡσυχῆ. quietè. ſilenter, tacitè, paululũ, nonnihil.

Ἡσυχία ας. ἡ. otium, quies, ſilentium, σιωπὴ, ἀπείπεια. Ammonius.

Ἥσυχος. & ἡσύχιος. α. ὁ. quietus.

Ἡσύχως. quietè.

Ἡσχύνε. deturbabat. ab αἰσχύνω.

Ἧσω. mittam, ſinam, iaculabor.

Ἥτε, & Atticè ἦσε. eratis.

Ἡτέον, & ἰτητέον. eundum eſt.

Ἦτοι. interdum aduerbium eſt διαζευκτικόν, pro uidelicet, id eſt ἤγουν. Interdum coniunctio συμπλεκτική, quidem, ſanè, & ferè idẽ quod μέν, niſi quòd μέν ſubiungitur, ἦτοι uerò præponitur. Reſpondet autem ἢ ἦτοι, ἢ αὐτάρ, & ἀτάρ, perinde atq; δέ, τῷ μέν. Apud Atticos uerò coniunctio eſt διαζευκτική pro ἤ, ut ζι ſit expletiua, quemadmodum γε in ἔγωγε. Illud tamen obſeruandum ἦτοι ſemperinitio poni, ἤ uero ſubiungi: ſemel tamen Pindarus metri neceſſitate coactus contra fecit.

Ἧτορ. ορος. ὁ. cor, animus. ab ἄω, quod eſt πνέω.

Ἡτρεμῶ. quieſco.

Ἧτριον. ε. ὸ. ſtamen, & genus panni. Item ieiur teſte Nicand. ſchol. ἐτρίτη ἐπτάσιον.

Ἦτρον. ε. ὸ. uentriculus, ueſica, uenter ab umbilico ad pubem uſque. Gaza abdomen, ſumen, ſeu imum uentrem interpretatur apud Ariſtotelem. Nicandri interpres intelligit geniculũ, ut umbilicum in ferula. Sed propriè ἦτρον eſt (inquit) poſt umbilicum locus.

Ἡττα. ης. ἡ. cõflictus, calamitas, clades, Sed paſſiue accipi debet, quando quis uincitur.

Ἡττάομαι. uincor. ἡττᾶσθαι ἢ κρατεῖσθαι, æquare gratiam non poſſe, gratiæ cedere. ἠττημένος. ſuperatus. Herodian. γ. ὅτῳ χρημάτων ἠττῆσθε, uel quæ adeo pecuniæ fuit ſtudioſus & deditus.

Ἡττάω. μ. ήσω. π. ηκα. uinco, minuo.

Ἧττημα. ατος. τὸ. diminutio, delictum.

Ἡττῶμαι. inferior ſum uincor. Genit.

Ἧττον. ονος. τὸ. minus. accipitur etiam aduerbialiter.

Ἡττονῦς. τος. ſuperatos.

Ἧττων. ονος. ὁ. ἡ. καὶ τὸ ἧττον. minor, inferior, qui uidelicet uictus eſt ab alio. Vnde ἥττων ὑπὸ ἔρωτος, qui ab ira uel amore uincitur, qui ſibi non poteſt imperare. Bud. Com. ſed ἧττον, circunflexum, participium eſt ab ἥττάω.

Ἥττων κέρδους. auarus, lucrio, qui præter quaſtum nil ſpectat, & apud Philoſtratum lib. 1. γυναῖκα ἧττον ἢ τὸ ἀφροδισίων, ueneri uentriq; dedi tus, apud Herodian. 8. ὀργῆς δὲ ἧττων ὢν φύσει, natura iracundus, & in Heroicis Philoſt. de Paride, ἧττων ἢ κοσμεῖσθαι, comendi ſe ſtudio mediocriter operam dans, & uelut ſuccumbens.

Ἧτω. ſit. αὐτὰ τὸ ἔτω ἢ ἐάτω. uide Etym.

Ἡυ. bonum. Item uelut.

Ἡυγρύετο. ου. ὁ. pro εὐγρύετο. probè & multum barbatus.

Ἧυδα dixit.

Ἥυθμαι

Ἡυκόμος. ε. ὁ. ἡ. habens pulchros crines.

Ἡύς. ὁ. bonus, magnus, fortis, generoſus. παρὰ τὸ ἐω ὦ ἐκπάγλω. ἢ παρὰ τὸ αὔω τὸ φωνῶ, ἵν' ᾖ διαβόητος. Etym.

Ἥυτε. ueluti & ſimilia.

Ἡφαιστεῖον. ε. τὸ. templum Vulcani.

Ἡφαιστία. Minerua, & ciuitas Lemni.

Ἡφαιστιος. ε. ὁ. Vulcanius.

Ἡφαιστόκαμον. τὸ. ambuſtum, igne ſuperatum.

Ἥφαιστος. ε. ὁ. Vulcanus. accipitur etiam pro igni. γίνεται παρὰ τὸ ἅπτω, ὅτι αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἅπτεσθαι. uide Etym. ἡφαίστε hymnus eſt apud Orpheum.

Ἡφέστιος. ab ἀφέομαι. deſcendit. συνεχοῦς ἤθλιον.

Ἡφυγέομαι. ὀλιγωρέομαι, uiam doceo.

Ἡφλυσμός. ὁ. ſpuma.

Ἡχαΐω. inopem uitam ago.

Ἠχεῖα. ας. ἡ. ſonituum diſcrimen.

Ἠχέτης. ε. ὁ. ſonans, cicada.

Ἠχήεις. εσσα. εν. ſonorus.

Ἠχέω. μ. ήσω. π. ηκα. reſono, ſono. Neut.

Ἠχή. ης. ἡ. fama, ſonitus, crepitus. Cyrill.

Ἠχήεις. ήσσα. ήεν. reſonans.

Ἠχλύων. inops.

Ἠχητάς. οῦ. præcones.

Ἠχι. ubi, quà. penanflexum. Cyrillus.

Ἠχος. ε. ſonus. πᾶν δὲ τὸ χέω, ἠ ὑπερβλητικὸν α, ἄχος καὶ ἠχος. Etym. reijcit tamẽ hanc uocẽ Thom. Mag. & ἠχὴ agnoſcit.

Ἠχώ. οῦς. ἡ. ſonus, Echo.

Ἠχώλης. ες. ὁ. ἡ. ſonorus.

Ἠῶθεν. mane, ἑωθεν. ὄρθρε.

Ἠῶθι. in aurora. differt ab ἡμέρα.

Ἠωθινός. matutinus ſomnus.

Ἠών. locus maritimus.

Ἠῷος. ε. ὁ. eous, matutinus.

Ἠωρῆθαι. attolli, ſuſpendi.

Ἠώς. ὁος. ἡ. πᾶσα τὸ ἐκβολῆ ἄνω, καὶ τροπὴ ἠώς. aurora, dies, antemeridianum tempus, crepuſculum. Etym. Vide ἡμέρα apud Ammonium. Hymnus eius eſt apud Orpheum.

Ἄασσον. conſidebam. παρὰ τὸ θαάζω, θαάσσω, καὶ τροπῇ θαάσσω. Etym.

Θαβώς. &

Θαβώριον. nomen montis.

Θαῆμα. Doricè pro θέαμα. ſpectaculum.

Θαίβω. impello.

Θαιρός. ε. ὁ. cardo oſtij. στρόφιγξ: apud Sophocl. axis. Euſt. Iliad. μ.

Θαμώς. domus, plantatio, ſatio.

Θακύλω. μ. ύσω. τ. υκα. &

Θακέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſedeo. Neut.

Θάκος. ε. ὁ. ſedes, ſella, conſeſſus. θῶκος poëticè.

Θαλάμαι. αί. foramina, cauitates narium. Item cubicula, ſtabula apud Ariſtot. de cauernis piſcium. Itẽ luſtra ferarum, Cyrill. Sed θαλαμαὶ ὀξυτόνως, Caſtoris & Pollucis templum. Cyril. & Ammonius.

Θαλάμαξ. uide θαλαμίτης.

Θαλαμοῦτρια. ας. ἡ. mulier quæ curat ea quæ ad thalamum & nuptias pertinent.

Θαλαμόω. μαι. & Θαλαμόω. in thalamo plurimũ uerſor. Bud. Cõ.

Θαλάμη. ης. ἡ. thalamus.

Θαλαμηγῶ. nauis Cleopatræ nomen, Sueton.

Θαλαμηπόλος. ε. ὁ. ἡ. cubicularius, thori cuſtos.

Θαλαμιαὶ ἅες. ἡ. foramen triremis, per quod remus inſeritur, apud Herodotum.

Θαλαμίας. ὁ. idem quod θαλάμιος. Bayf.

Θαλαμίσιοι ἐλάται. remi lentè nauigantes.

Θαλάμιος. ε. ὁ. & θαλαμίτης. remulcus, qui in infima parte triremis remigat θαλάμαξ apud Ariſtoph. pro eodem accipitur. Sunt autem tres in triremi ordines remigum: θαλαμῖται infimi, qui prorã occupant. θρανῖται, ſupremi in puppi ſedes habentes, & ζευγῖται inter utroſque medij.

Θάλαμος. ε. ὁ. thalamus, accipitur etiam pro gynecæo, γυναικωνῖτις. Locus in quo cõfectis nuptijs diuerſantur ſponſus & ſponſa. Item lectus in quo recumbunt, & luſtrum ſerpentis etiam θαλάμους uocatur. Et θάλαμοι, penates.

Θαλασσα. ης. ἡ. mare, pro aqua marina. Hymnum eius cecinit Orpheus.

Θαλασσεύς. piſcator.

Θαλάσσιος. ε. ὁ. marinus.

Θαλασσόομαι. marina aqua conficio, condio, inficio.

Θαλασσονόμος. ε. in mari degens apd Empedoc.

Θαλασσόπλαγκτος. per mare errans.

Θαλασσόω. μ. ύσω π. υκα. eo per mare, in mari plurimum uerſor. Neut. Bud. Com.

Θαλασσοκοπέω. tumultuor. Suid. turbas cieo.

Θαλασσοκρατῶ. maris imperium obtineo.

Θαλασσοκράτως. maris dominus.

Θαλασσοπορῆσαι. nauigare per mare, trans fretare.

Θαλασσεργός. piſcator.

Θαλασσεργῶ. piſcor, negotior, aut uictum quæro, in mari.

Θαλέθω. uireſco, germino.

Θάλεια. ας. ἡ. Thalia, una ex Muſis, celebritas ex iuuenibus, uiriditas, corona, feſtiuitas, lætitia, Vnde illud Homer. τὴν θάλειαν θάλπε, Iliad. γ. de cõiuuio intelligendum omnibus rebus abundante, lauto, & ueluti florido, hoc eſt læto,

Athenæ

Athenæ. lib. 2. Cyrillus distinguit inter θάλφε & θαλίε.

Θαλερός. ᾱ. ὁ. iuuenis, uirescens, udus, λύγρος καὶ θαλερὸς πόσις, ὁ ἐκ παθημάτος αὐτῆς.

Θαλέω. θάλλω.

Θαλία. ας. ἡ. θάλεια, & θαλίαι. παυηγύρεις, τρυφαί. Aristoph.

Θαλιοποιοί. οἱ. qui scrinia ex corio fabricant.

Θαλλία. fuumus colliculus in noua germinatione in olea.

Θαλλός. ου. ὁ. ramus lauri uel oliuæ semper uirescens.

Θαλλοφόροι. οἱ. qui Athenis in Panathenæis oleæ ramos gestabant. Erant ij ut plurimum senes, unde per iocum θαλλοφόροι uocantur illi, uelut inutiles ad alia munera obeunda.

Θάλλω. μ. αλῶ. ω. αλκα. uiresco, germino, pullulo, floreo. Propriè de arboribus, sicut αὐθεῖν de floribus. Neutrum.

Θάλος. ἐος. τὸ. furculus, propago, germen. Vide θαλλός per duo λ.

Θαλός. ᾶ. ὁ. germen quod raditur pascendis hœdis, aut bobus germen oliuæ, κατ' ἐξοχήν.

Θαλῦσθαι. in fuliginem euaporare. ut thus, & alia odoramenta quædam.

Θαλπιόων. calefaciens.

Θάλπις. iris uocatur, à θάλπω, quod calefacere & fouere significat, quod primũ præcipuumq; iris habet.

Θαλπνός. splendidus.

Θάλπος. ε Θ. τὸ. calor, æstus.

Θαλπτήριον. tegumentum, fomentum.

Θάλπω. μ. ψω. ω. φα. calefacio, foueo, sicut gallinæ ouа, applaudo, floreo, uideo. Accus.

Θαλπωρή. ῆς. ἡ. solamen, lætitia, uoluptas.

Θαλυκρός. callidus, improb. ignitus, proteruus, uiridis, λαμπρός, feruidus θάπυσος.

Θαλύομαι. uror.

Θαλύω. foueo, calefacio.

Θαλύσια. τὰ. festiuitas, primitiæ frugum, cerealia: dicta à θάλλειν, quoniam ut denuò reuirescerent omnia, fruges comportabant, & dijs consecrabant, unde & συνομισήρια etiam appellantur.

Θαλύσιος ἄρτος. panis qui ex nouis frugibus conficitur primum.

Θαλυσσόμενος. accensus, ardens.

Θαλύω. fouere, ignire, accendere.

Θαμά. frequenter, perpetuò.

Θαμάκις. crebro, frequenter.

Θαμάλωπος. carbones semiusti.

Θαμαστοχεῖν. inquietum esse.

Θαμβαλέον. formidabile, admirabile.

Θαμβέω. μ. ήσω. π. γηκα. stupeo, obstupeo, paueo, propriè ad dei conspectum.

Θάμβησαν. obstupuerunt.

Θάμβος. εος. τὸ. pauor, stupor, admiratio.

Θαμβός. ᾱ. ὁ. attonitus. Cyrillus.

Θαμειός. ᾱ. ὁ. frequens, πυκνός, ἀλληπάλληλος.

Θαμίζω. μ. ίσω. π. ικα. frequento, sum assiduus in custodia nauium. Accus.

Θαμινά. frequenter, crebro. Aristoph. Pluto. ἀλλ' εἰά τέκνα θάμιν' ἀναβοῶντες.

Θαμινός. ᾱ. ὁ. &

Θαμινός. ἐος. ὁ. ἡ. θάμβος, frequens.

Θάμιξ. uulpes, ἀλώπηξ.

Θάμνος. ᾱ. ὁ. minutarum arborũ densitas, cespes, arbustum, lucus, frutex.

Θαμυρίζω. congrego.

Θάμυρις. ῐ. congregatio, cõciliabulũ cõuenticulũ. Est & θάμυρις cytharœdi nomen apud Homer. qui cum Musis de artificij gloria certans, oculis fuit orbatus.

Θαμυρός. ᾱ. ὁ. frequens, θαμυρὴ ὁδός, uia publica, quasi multum frequentata.

Θανάσιμος. ᾱ. ὁ. lætalis, mortalis.

Θανατάω. θανατόω. cupio mori, morte appeto.

Θανατηφόρος. lætiferum, funestum.

Θαναλικός. ᾱ. ὁ. capitalis.

Θάνατος. ᾱ. ὁ. mors, θανατος γάρ ἐστι, καὶ ὧν πάντα ἑαυτὸν διατείνει. Hymnus eius extat apud Orpheum.

Θανατήσια. τὰ. festum atque agon apud inferos, cuius meminit Lucian. de Veris nar.

Θανατόω. μ. ώσω. π. ωκα. interficio, neco, morte multo, mori cupio, præbeo me morti, rei capi talis damno absentem, despondeo animum. Accus. Bud. Com.

Θανατώδης. ες Θ. ὁ. ἡ. mortis auidus.

Θάνης. mortuus fueris.

Θάπτω. μ. άψω. ᾰος. α. ἔθαψα. π. αφα. ᾰόρ. β. παθητικὸς ἐτάφην. sepelio, defodio. Accus.

Θάραυσος Θ. ὁ. tharandrus animal. Aelianus.

Θαργηλιακά. festum in Apollinis hon[illegible]

Θαργηλιών. ὼν Θ. ὁ. Februarius, u[illegible] dunt) Maius, Cæl. lib. 9. cap. 55. dic[illegible] quod terrã calefaciat, Græcis auspicatissimus. Huius mensis die sexto Athenienses lustrant ciuitatem, Dianamq; natam Delij tradũt. Laërtius lib. 2. in Socrate.

Θάργηλος. olla dicta est, in qua pcoquerẽtur fructuũ primitiæ Apollinis honori, qui appareret.

Θαρσύω. insero, planto, ἐπαίρω, ὀχεύω.

Θάρυμαι. concipio fœtum, πυίσκομαι.

Θαρσαλέος Θ. ᾱ. ὁ. audens, confidens. Accipitur in bonam partem, sicut θρασὺς in malam.

Θαρσαλεότης. ητος Θ. ἡ. audentia.

Θαρσαλεώτερος Θ. animosior.

Θαρσέω. μ. ήσω. π. ηκα. confido, præsumo, audaciam sumo. Neutrum cum datiuo, & aliquando cum accusatiuo, pro non uereri. ut ὃ τεθαρρήκατον μάχην τὴν φανταίων, hoc est (ut Tacitus inquit) non ausis aciem hostibus. Bud. Com. Attici per duo ρρ non autem θαρσῶ dicunt.

Θαρσής. ες. ἡ. &

Θάρσος. audacia, confidentia.

Θαρσύνω. audaciorem facio. Plutarch. θαρρύνων οὖν ἀπρόπτως. Animum addens inuulneratis.

Θαρσαλέος Θ. ᾱ. ὁ. audens. facilis.

Θάρσει. confide.

Θαρσύνω. μ. ήσω. π. ηκα. confido.

Θάρσος. ε Θ. τὸ. audentia, cõfidentia, audacia. Vide θράσος apud Ammonium.

Θαρσῶν Θ. confidens.

Θαρσύς. pro θρασύς.

Θαρσύνω. μ. υνῶ. ω. γκα. hortor, audentiam injicio, audeo, audax sum.

Θᾶσαι. pro θέαζαι. uide.

Θάσια. πὰ. amygdalæ. ob præcocitatẽ, ἀπὸ τοῦ θᾶσον τὸν καρπὸν πρὸ ἐνιαυτοῦ.

Θάσιον οἶνος. Thasium uinum miscuisti. Vide in Chiliad Erasmi.

Θᾶσσον ἢ βάλλω. æquo citius.

Θάσσω Θ. ἀγαθῶν. Thassus bonorũ. Vide in Chiliad. Erasmi.

Θάσσω. μ. άξω. π. αχα. curro uelocius, sedeo.

Θᾶσσον. uelocior.

Θασία genus quoddam raphani, intinctum, uel muria, cui opsonia assa intingebant.

Θάτερα. πὰ. pro τὰ ἕτερα, id est alterutra, alterutra, Accipitur etiam pro altero. ὧν θάτερα μὲν, uel ὧν θάτερα δὲ, pro citra, & ultra. κατὰ θάτερα. in altera parte. Bud. Com.

Θάτερα, θάτερῳ, θάτερον. obliqui sunt ab ἕτερος. quod Atticè dicitur ἄτερος. ὧν θάτερον. in diuersum, in diuersam partem.

Θᾶττον. citius.

Θάττων. ον. ὁ. ἡ. cum clamore aliquid poscere.

Θαῦλος. fauda. ὀργὴ, κέρκος.

Θαῦμα. ᾰτος. τὸ. miraculum.

Θαυμάζομαι. admirationi sum, suspicio.

Θαυμάζω. μ. άσω. π. ακα. admiror, suspicio, stupore quodã afficior. Item laudo θαυμάζω ἐκ τῆς σοφιάς uel ὑπὸ τῆ σοφία. Item θαυμάζῃ τις ἀρετὴν, hoc est, ἀγαπᾷ ἐργάζεσθαι dum quis uirtutem ita diligit ut eam reipsa nitatur exprimere, & θαυμάζῃ λόγους, ἀντὶ τοῦ ἀγαπᾷ κἂν ἄκαιρα λόγους. Accus. & pro ὃν ἀποδέχομαι, improbo, detestor, cum genitiuo, ut θαυμάζω σ' ἐγὼ τῆ ταῦς πόλλ' ἀμαρτανόντων. Ioc. Et Xenoph. ὑμῶν μόνοις ἔφη θαυμάζω. Vel etiam cum genitiuo & accusatiuo. Demosth. καί μου πᾶς λὸς καὶ θεῶν μισεῖς τὴν ὑπερβολὴν θαυμάζῃ. Bud. Com. & Ammonius.

Θαυμαίνω. uideo, admiror.

Θαυμαλέον. τὸ. stupendum.

Θαυμαλωψ. semiustus, ignitus.

Θαυμασιηδής. ᾱ. ὁ. admirabilis.

Θαυμασμός. ᾱ. ὁ. admiratio.

Θαυμαστής. admirans, laudator.

Θαυμαστικῶς. &

Θαυμαστός. ᾱ. ὁ. admirabilis, nobilis, egregius, præclarus.

Θαυμαστὸν ἠλίκον, καὶ θαυμαστὸν ὅσον. mirũ quantum, mirum in modum. Bud. Com.

Θαυμαστόω. μ. ώσω. τ. ωκα. mirifico. Accus.

Θαυμαστωθείς. ένθος. ὁ. summa admiratiõe habitus.

Θαυμαστῶς. sapienter, notanter.

Θαυματίζομαι. in stuporem præ admiratione redigor.

Θαυμαθοποιία. ας. ἡ. præstigium, admiratio.

Θαυμαθοποιός. ᾱ. ὁ. præstigiator, prodigiorum author.

Θαυματοεργῶ. miracula edo.

Θαφθείς. ένθος. ὁ. sepultus, pro ταφείς. Herodot. θαφθῆσι dixit pro ταφῆσι.

Θαψία. ἡ. ferula syluestris, aut ferulago.

Θαψός. ᾱ. ὁ. frutex pallidus, & lignũ quo lanæ & capilli flaui fiunt. thapsus Lat. est & Lybicæ ciuitas apud Stephanum.

Θέ. ᾶς. ἡ. dea. oxytonum.

Θέα. ας. ἡ. spectaculum, uisio, aspectus. paroxyt. item locus ipse in quo sedent spectantes quæ in theatro peraguntur.

Θεαγγελές. qui deorũ solennitates promulgant præcones.

Θεαινα. ης. ἡ. nomen gentile. πᾶσα γὰρ θεὰ. quasi diuina. Etym.

Θέαμα. ᾰτος. τὸ. spectaculum.

Θεάμων. ονος ὁ. spectator.

Θεανώ. Pythagorica mulier Lyrica, cuius extant epistolæ Græcæ.

Θεάομαι. μ. άσομαι. π. αμαι. uideo, uiso. Depon. accus. Differt à βλέπω. Ammon.

Θεαρχία. diuinum & æternũ principium rerum omnium à numine.

Θεαρχικώτατος. supremum numen & principiũ.

Θέατρον. τὸ. theatrum.

Θεατής. ᾶ. ὁ. spectator. Vide θεωρὸς apud Ammõ.

Θεατός. spectandus.

Θεάτρια. ας. ἡ. spectatrix.

Θεατρίζω. in theatro & cum pompa deduco. Vnde θεατρίζομαι, id est in theatrum producor, ut omnibus sim spectaculo. Paul. Hebr.

Θεατρικῶς. fastose.

Θέατρον.τ.τὸ.spectaculum,theatrum.
Θεατρώνυξ.ὁ πόπορν ἐν τῷ θεάτρῳ ὠνὲμιμῆθ- ἀφ' ἅ παραβαλὼν ἔχοι ἂν θεωρεῖν. Qui locum sibi comparauit in spectaculis publicis.
Θεάφιον.τὸ.&
Θέαφος.ἡ.& Θεάφον.τὸ.sulphur uiuum, θεῖον ἄπυρον.Bust Odyss.
Θέειον.diuinũ numen. Item sulphur, thymiama quoddam ad expiationes.
Θεᾶω.admiror.
Θεεῖσαι.&
Θεθώσκω.fumum uel uaporem facio.
Θεῖα καὶ Θέεσσαι.admiror.
Θείσκω.curro
Θεῖα.Lunæ & Apollinis mater.Θέια,λαμπέια.
Θεηγόροι.οἱ.theologi.
Θέλατ-Θ-.τ.ὁ.impulsus à Deo.dicitur ferè de rebus aduersis & calamitosis.
Θεμαχία.pugna hominis contra Deum. differt à θεομαχία.Ammonius.
Θεπτόκος.τ.ἡ.pro Θεοτόκος.quæ deum genuit.
Θέια.ας.ἡ.amita,matertera.
Θέσπειρ.numine afflari,non compotem esse sui, esse fanaticum.
Θέσπισμός.ὃ.ὁ.afflatus,diuinatio,conuiuiũ,enthusiasmus
Θεσπὸς.admirandus.
Θεῖνός.ὃ.ὁ.diuinus.
Θλόπεδον.τ.τὸ.locus expositus ad calorem ubi aliqd siccatur,apricus locus,quasi ἥλιος πέδον.
Θμωνιαί.manipulorum cumuli.
Θεῖναι facere,currere,interficere,principia ponere,& supponere.Bud.Com.
Θείνω.uerbero,pulso,τύπτω.Hom.
Θεομάμπας.ἡ.deos subiugans & domans.
Θεῖον.τ.τὸ.numen. Item sulphur, τὸ κφαύνιον πῦρ.ὀνομάζεται γὰρ ἔνια κφαυνὸς θείᾳ.
Θεῖος.ᾶ.ὁ.diuinus. Θέα πομπῇ, numine diuino. Item patruus, auunculus. Vide Θεῖος ἀὴρ, in Chiliad.Erasmi.
Θειότης.ητος.ἡ.numen,diuinitas.
Θειόω suffio,adoleo,θυμιάω.
Θείω,pro Θέω.curro.
Θειώδης.ες.ὃ.ἡ.sulphureus.
Θείως.diuinitus.
Θέλεος.admirabilis.
Θέλγητρον.mulcimentum,incitamentum.
Θελγῖνες.telchines,uenefici,præstigiatores.
Θέλγμα.ατ-Θ-.τὸ.admiratio.
Θέλγω.μ.ἐλξω.τ.χα, demulceo,decipio,afficio aliquem ut moueri nequeat. Aliquando ponitur pro lustrare.Accusat.apud Homerum significat & tenebras offundo, luminibus obstruo,obcæco.
Θελεμνον.radicitus.

Θέλεμον.τ.τὸ.miserabile,quietum.
Θελέμως.quietè,miserabiliter.
Θέλημα.ατος.τὸ.&
Θέλησις.ιος.ἡ.uoluntas.
Θελήμων.uolens,promptus.
Θελητήριον,& Θέλγητρον.τ.τὸ.mulcimẽtum,oblectamentum.
Θελητήριος.ου.ὁ.blandus, habens uim persuadendi.
Θελητός.placitus.
Θέλμος.fœcundus,ferax,γόνιμος.
Θελκτήριον,&
Θήλγητρον.τ.τὸ. mulcimẽtum, oblectamentũ & cantilæne uocãtur Θελκτήρια quòd his auscultantes demulceantur.
Θελκτήριος.τ.ὁ.blandus,habẽs uim persuadendi.
Θελοθρησκέια.ας.ἡ. superstitio.
Θελσκακέω.de industria ignauiter ago. (cultæ.
Θελξινία.ἡ.Iunonis cognomẽtũ ac Atheniẽsibus
Θελξινόη.ἡ. mentem pellacia demulcens, Sirenum una.
Θέλξις.ιος.ἡ. uoluptas,pellacia,illecebra. Plutar.
Θέλυμνα.τὰ. arbores quæ ramos habent interse connexos. Vide προθέλυμνα, radicitus.
Θέλω.μ.ἠσω.π.κκα.ἀόρ.α.ἐθέλησα. similiterab ἐθέλω,fit ἐθελήσω, ἐθέλησα. uolo, peto, Item possum,Atticè.Neutrum,accus. Vide βούλεσθαι apud Ammonium,& Θέλμ καὶ βούλεσθαι coniunctim.
Θέμα.ατος.τὸ. thema,positio, regio, religio. Significat etiã geniturum, siue sidus natalitium, & horoscopum,hoc est id, quod Mathematici notant,quomodo cœlum sit affectum,compositaq; sidera, cum homines & animãtes oriuntur. Hac uoce utitur Tranquillus in Augusto. Bud.Com.
Θέματα.τὰ.deposita.
Θεμαίζω depono.guberno.
Θεμαλκὰ αὐτωνυμικά.ἀά.pnomina demõstratiua dicũtur, ut αὐτὸς,ἐκεῖνος, quoniã quilibet uox sui sit thema.
Θεμαλισμός.ὃ.ὁ.statio.
Θεμεθλον.&
Θεμέλιον.τ.τὸ.&
Θεμέλιος.τ.τὸ.fundamentũ, extrema pars fundamenti.ἐκθεμελίων, funditus. Neutro genere usitatius Atticis.
Θεμελιόω.μ.ώσω.π.ωκα.fundo. as. Accus.
Θεμελίωσις.ιΘ-.ἡ.fundamentum.
Θεμελιωτής.τ.ὁ.fundator.
Θέμενος pro πεφιλεμένΘ-.indutus.
Θέμερον. stabile, uenerandum.
Θέμις.ιτος.ἡ. ius, uas, munus, fustẽtaculum. Dea fingitur honestatis, quæ præcipit hominibus id petere, quod fas est. Bud.in Annot. Hymnũ eius cecinit Orpheus.
Θεμίσσω.θεμιστεύω. iudico,leges condo
Θέμιστες.uaticinia, oracula, cõsilia,consultaq;, & lege sancita,teste Eustathio,
Θεμιστεύω.uaticinor, oracula do, leges fero, iura reddo.Odyss.ν.
Θέμιτος.τ.ὁ.iustus.
Θεμιτεύς.ύος.dea iustitiæ.
Θεμίτως.iustus,prudens.
Θεμιτόν.fas.
Θεμιτός.ὁ. licitus.
Θέμωσεν.fecit,coëgit,persuasit,appropinquauit.
Θέν. particula, aliquando abundans, aliquando motum à loco significans.
Θένας.ᾶΘ-. uola, palma, ut Gaza uertit in Aristotele. Pindarus θένας βωμῶ appellat τὸ πλάτος, latum saxum quod aræ insternitur,in quo uictimæ collocantur.
Θεναρίζω & Θένω. percutio.
Θεοβλάβεια.ας.ἡ.læsio deorum,impietas.
Θεοβλαβὴς,ἐΘ-.ὁ.ἡ.temerarius.
Θεογάμια.τὰ. festa. Proserpinæ.
Θεογνωσία.baptismus.
Θεογνωσία.cognitio dei.
Θεογονία.deorum proles & origo.
Θεοδίδακτος.τ.ὁ.diuinitus edoctus.
Θεοδίληπτος.τ.ὁ.ἡ.deo manifestatus,uel à deo perpetratus, ληπτέω enim nocco significat.
ΘεόδμητΘ-.τ.ὁ à Deo ædificatus,uel paratus.
Θεόδωροι.οἱ. cynædi Comico scommate dicũtur à Theodoro quodam prostitutæ pudicitiæ homine.
Θεοείκελος.τ.Deo similis,pulcher.
Θεοεπὴς,ἐΘ-.ὁ.ἡ.à deo æditus dictusue.
Θεόθεν.diuinitus.
Θεόθυτα.τὰ.carnes uictimarum.
Θεοίνια.τὰ.bacchanalia,nam Bacchum Θέοινον uocabant.
Θεοίνιον.τ.τὸ.templum Bacchi.
Θεοκατάκλυσι. hæretici qui aliena ueræ religioni miscent,& syncero dogmati sua somnia cõfundũt,uelut caupones fecem puro uino contur bantes.
Θεοκλυτέω. Deum audire,aut Deum inuocare & inclamare in discrimine. ἀπὸ τοῦ τὸν θεὸν ὧλ κλεῖσθαι. Plutarch. Θεοκλυτεῖν λυρῖνον.
ΘεοκλύμενΘ-.à Deo uocatus.
ΘεόκλΘ-.sacerdos.
ΘεοκρόνΘ-.ὁ.auis quædam,in Oppiani Ixcuticis.
Θεόκλυστα.τὰ. quæ sunt diuinitus.
Θεολάβεια.ας ἡ.stoliditas.lego Θεοβλάβεια.
Θεολαβὴς.εΘ-.ὁ.ἡ.cui Deus abstulit mentẽ,lego ΘεόληπτΘ-.τ.ὁ.ἡ.numine afflatus. (Θεοβλαβὴς.

Θεολῆψία.ας.ἡ.numinis afflatus.
Θεολογεῖν.differere de rebus diuinis & speculari, theologicè explicare & disputare.Dionys.ἀλλοῖως θεολογοῦντα τὸν ἱησοῦν. Verè de Christo differentes.Accipitur & pro philosophicè cõmentari,Aristot.Bud.Com.
Θεολογεῖον.τ.τὸ. locus supra scenam, in quo dij conspiciebantur.
Θεολογική prima philosophia,quæ speculatur τὴν χωριστὴν οὐσίαν,τὴ ἀκίνητον.Bud.Com.
Θεομαχέω.μ.ήσω.π.κκα. Deo repugno. Neutrũ
Θεομαχία.ας.ἡ. deorum pugna inter se. Ammonius distinguit à Θεμαχία.
ΘεόμαχΘ-.ς ὁ.Deo repugnans.
Θεομνία. legitur apud Suidam pro expositione uocis θυσημία,ego malim Θεομηνία.
Θεομηνία.ας.ἡ.ira diuina.
Θεόμηλος.diuina sapiens.
Θεομόσυνος.ἐΘ-.ὁ.ἡ.deorum osor.
Θεομῦσής.ἐΘ-.ὁ.ἡ.Deo inuisus.
ΘεόμορΘ-.prudens.
Θεοξηνία.τὰ.festum solenne omnium deorum.
Θεοπεμπέω.numine afflor.
Θεόπνοος.Θ-.ὁ à Deo inspiratus.
Θεοπλάστης.ς.ὁ &
Θεοπνόος.ὃ.ὁ.sculptor, statuarius.
Θεοπρεπὴς.maiestatis quiddam præ se ferens.
Θεοπροπέω.μ.ήσω.π.κκα.uaticinor. Neutrum.
Θεοπρεπία.ας.ἡ.&
Θεοπρόπιον.τ.τὸ uaticinatio ex deo. πρόπιον enim uaticinium est.
Θεόπροπος.ς.ὁ.uates,sacerdos,oraculorum consultor.ὁ λὶ εὐλάβεια πεμπόμενΘ- εἰς τὸ μαντεῖον. Aeschyl. in Prometh. ἔς τε πυθὼ παπὶ λωλίωνος συχνὸς θεοπρόπος ἵαλε.
Θεοπτία.ἡ.uisio diuina.
Θεοργόν.τ.τὸ.quod fit à deo.
Θεορημοσύνη.ἡ.diuina institutio.
Θεόρρυτον.à Deo profectum.
Θεός ὃ.deus.Philosophi Θεός,numina uulgi opinione confecrata intelligebant,Θεὸς uerò appellatione unum intelligi,supremumq; numẽ dignum esse censebant,cum imperio & potestate omnia administrarentur.Inuenitur & in fœmineo sexu, ἡ Θεός. Quãquam Attice masculinum duntaxat uidetur,ut apparet ex dicto Stilponis apud Laertium lib.2.
Θεοσέβεια.ας. ἡ. pietas,cultus dei.
Θεοσεβὴς.ἐΘ- ὁ ἡ.pius,religiosus.
Θεοσεβῶς.piè.
ΘεόσεπτΘ-.ου.ὁ.uenerabilis, diuinus, diuinitus immissus.
Θεοσέπτων.ὁ pius.
Θεοσημέια.diuinatio,dei uaticinium.

Θεοσκυθῶν. deos colere.
Θεοσυγὴς. ἐΘ. ὁ. ἡ. deo osibilis, dei osor.
Θεοσυγια. ας. ἡ. impietas, impuritas, odium dei.
Θεοσυλὴς. ὁ. sacrilegus.
Θεότευκτος. à deo factum.
Θεότης. numen, prouidentia diuina.
ΘεοτόκΘ. α. ἡ. deum pariens. Cyrill.
Θεόγονος. ὁ. ἡ. ex deo natus. Cyrill.
Θεοσδὴς, pro Θεοσδὴς. pius, iustus, deum colens, uenerans, placens deo, speciosus, diuina forma præditus.
Θεραγία opus seruatoris, quod diuinitatem eius significat, ut contra naturæ leges, & supra uim eius editum. Bud. Com.
Θεραγικὴ ὁμοίωσις, ἡ Θεραγικὴ ὧδε ἡμῶ. à Dion. dicitur, ἡ θεὸς ἀπορραγόμενον. Bud. ibidem.
Θεραγὸς. ὃ. ὁ. qui in sacris operatur.
Θεοφάνεμον. ὸν. &
Θεοφανία. ας. ἡ. apparitio dei.
Θεοφάντωρ. theologus.
Θεοφατίζω. uaticinor, multa loquor.
Θεοφιλὴς. ἐΘ. ὁ. ἡ. pius, amans deorum, dijs charus.
Θεόφρων. diuinitus, pro Θεῖς Θεοῖς apud Hom. Θεόφρων μήσως ἀπόλαυτΘ.
Θεοφοβ Θ. α. ὁ. pius, religiosus, Θεοσεβὴς.
Θεοφορέομαι. numine afflatus sum.
ΘεοφορητΘ. ὁ. ἡ. numine afflatus, diuinitate raptus, & deam ferens apud Lucianum.
Θεοφορία. ας. ἡ. afflatio numinis, ἐνθυσιασμός.
ΘεοφορόμενΘ. fanaticus, diuino spiritu plenus.
Θεοφροσύνη. religio, pietas.
Θεόω. μ. ὠσω. π. ωκα. deifico, Θεότητος μεταδόλω μι. Accus.
Θεραπήϊον. ὸ. cauea.
Θεράπαινα. ης. ἡ. &
Θράπαινις. ιδος ἡ. ancilla. Vide παιδίσκη apud Ammonium.
Θεραπεία. ας. ἡ. medela, cultura, reuerẽtia, obsequium, cura, famulitium, seruorũ turba, clientela. Bud. Com.
Θεράποδ. familiares.
Θεράπευμα. ατΘ. ὸ. cultus.
Θεραπευσία. ας. ἡ. cura, supplicatio.
ΘεραπευτικΘ. ὴ. ὸ. sanabilis.
Θεραπευτὴς. ὁ. minister.
Θεραπευτὶς. ίδος. ἡ. cultrix.
Θεραπεύω. μ. εύσω. π. ευκα. medeor pharmacis. Vnde Galen librum suum de morborũ remedijs, Θεραπευτικὰ appellauit. Item seruio, uenero, obsequor, capto obsequijs, cõcilio, insinuo me in alicuius gratiam, in pretio habeo. Accus. Bud. Com.
Θεράπη. pro Θεραπεία.

Θεραπὶς. ίδος ἡ. cultrix.
Θεράπνη. ης. ἡ. locus in Lacedæmone, Helenæ ciuitate celebris. Hinc Therapnei fratres, Castor & Pollux. Nicand Θεράπναις dixit pro Θεραπαίναις, ancillis.
Θεραπνίδιον. α. ὸ. ancillula.
Θεράπων. οντΘ. & Θέραψ. απος. ὁ. seruus, famulus. Ammonius distinguit ab οἰκέτης.
Θέρμα. ας. ἡ. æstas, tempus æstatis.
Θερόβιον. ὸ. pascuum in quo æstiuo etiam tempore pascunt armenta, τόπος ἔχων καὶ γὴ Θέρενομὰς Eust. Iliad. β.
Θερολεχὴς. ἐος. ὁ. ἡ. umbrosus, platani epitheton quasi æstate torum præbentis, apud Nicand.
Θερόπους. Lycoph. dicitur Aegyptus, qđ æstiuo tẽpore à Nilo ripas supergresso irrigetur.
Θεραπδυλικὸς. ὁ. qui facile curatur, curabilis, remediabilis interprete Macrob. inest, ingt, Aristot. æri uis quædam remediabilis & siccifica.
ΘερέστατΘ. calidissimus.
Θέρετρον. ὸ locus æstiuationi accõmodus, statio æstiua. Hipp. sunt qui Θῶρον legunt & scribũt.
Θερίγανον. ὸ. currus quo messis inuehitur.
Θερίζω. μ. ἰσω. π. ικα. meto, messem colligo, & æstiuo, Ammon. Θερίζοντδι, sophistici quidam cauilli sunt apud Laërtium lib. 7. quales etiam Ceratides & Vtides, Zenon dialectico, qui septem dialecticæ species Θερίζνλ sermone ei demonstrauerat, ducentum dedit. Idẽ Laërtius. Accus.
Θερινὸς. ὁ. æstiuus, messorius.
Θερινὴ τροπή. solsticium.
Θερινὸς. ὸ. ὁ. æstiuus, solsticialis,
Θερισμὸς. ὁ. ὁ. messis.
Θερισὴς. ὁ. ὁ messor.
Θερίστρια. ας. ἡ. mulier quę metit Aristoph.
Θερίστρον. ὸ. & Θεριστρον. ὸ. uestis subtilis & æstiua, uestimentum messoris.
Θέρμα. febris, fecuritas.
Θέρμανσις, & Θερμασία. caliditas.
Θερμαντὴρ. ῆρος. ἡ. cacabus, in qua aqua calefit.
Θερμάστρα. caminus.
Θερμαστρὶς. ίδος. ἡ, genus saltationis uehementis & præcipuæ agilitatis. & uas quoddam auricum, cancro simile.
Θερμαίνω. μ. ανῶ. π. γκα. calefacio, fouco, tepefacio. Accus.
Θερμαντήριον. ahenũ, lebes, in quo aqua calefit.
Θερμρῶπις. ιΘ. ἡ. apud Aeschylum uerecundiæ epitheton, eò quod uultum igneo quodã rubore tingat.
Θέρμη. ης. ἡ. calor, caliditas: paroxytonum, Cyril.
Θερμὴ. ῆς. ἡ. calida. oxytonum.
ΘέρμινΘ. ὁ. lupinius, è lupino contextus.

Θερμοκύαμοι. οἱ. lupini, ijdem qui Θέρμοι. teste Eust. Iliad. ν.
Θέρμολαύσια. ἡ. calidum lauacrum.
Θερμολαυτῶ. &
Θερμολατῶ. calida perfundor.
Θερμόπλα. ἡ. exungulatio, morbus equinis pedibus accidens.
Θερμοπώλης. qui cibaria calida uendit.
Θερμὸς. ὸ. ὁ. calidus. Vnde Θερμὸν ὕδωρ, facinus audax, præceps. Sic apud Plautum, calidum mendacium pro audaci aut impudenti. Plutarch. Sympos. Θερμόν. ait significare quibusdam ζωρότερον. ut Achilles apud Homerum iubens Patroclum miscere ζωρότερον, exegit celeritatem ministerij: Quemadmodum nos, inquit, sæpe iubemus Θερμότερον ἀπῆλθε τῆς ἀκονίας, id est, calidius, atque celerius adire ministerium.
ΘέρμΘ. ὸ. lupinus, paroxytonum.
Θερμοποδία. ας. ἡ. calefactio cineris, aut cinis calidus.
Θερμότης. ητΘ. ἡ. caliditas.
Θερμεργὸς. ὸ. ὁ. feruidus, ingenio, homo studiosus, animosus, θρασαλέΘ.
Θέρμυδρος. portus Rhodiorum.
Θέρμω. ὸ Θέρω.
Θερμωλὴ. ῆς. ἡ. calor, febris.
Θέρομαι. caleo. Depon. absol.
ΘέρΘ. ἐΘ. ὸ. æstas, messis.
Θέρω. calefacio, comburo, Accus.
Θέσθαι παῖδα. adoptare, ποιεῖν. παῖδα, καὶ εἰσποιεῖν. Bud. Com.
Θέσθαι. depositum accipere, unde fit θέτης. & de posito credere, Θησαυρίσασθ. promulgare, νόμους, constituere. Item postulare, flagitare, & quasi uotis præire.
Θέσις. ιΘ. ἡ. situs, positio, adoptio, depositio. Bud. Com.
Θεσκελος. ὸ. ὁ. deo similis, admirabilis.
Θέσμιον. ὸ. ὸ. debitũ dei, legitimũ, cõsuetudo.
Θεσμοθετέω. μ. ήσω. π. ηκα. legi addico.
Θεσμοθεσία. institutum & ritus.
Θεσμοθέται. ῶν. Thesmothetes
Θεσμοθέται. οἱ. Athenis erãt à legũ latione ita appellati qui ætate & usu docti, domi iura dabãt, querelas, accusationes q; cognoscebãt, de q; cõtrouersijs æquo examine decernebãt, qui circa deos sacra, & circa homines leges seruabant. Hi quotannis leges emendabãt & recognoscebant, & ad congruentiã sensumq; consentaneum reducebant. Bud. in Annot. & Com.
Θεσμόεσσον. diuinitus immissum.
Θεσμὸς. ὁ. ὁ. lex nõ scripta, mos uet⁹. θεσμοὶ ἱεροὶ, ritus sacrorũ diuinitus instituti, Dyõ. Bud. Cõ-

Θεσμοφόρεια. τὰ. sacra Cereris, legum latio.
Θεσμοφορτάζω. μ. άσω. π. ακα. Cerealia celebro. Neut. absol.
ΘεσμοφόρΘ. ὸ. ὁ. Ceres, legifer.
Θεσμοφύλακες. οἱ. Θεσμοθέται, legum & institutorum custodes.
Θεσπεσίλαος. ἐος. ὁ. ἡ. immensè comburens, diuinus, diuinitus ardens. alibi Θεσπεσίλαος.
Θεσπέσιμα. ατΘ. ὸ. edictũ, decretum diuinum.
ΘεσπέσιΘ. α. ὸ. magnus, diuinus, admirandus, mirabilis.
Θεσπιέπεια. ας. ὸ. ἡ. uaticinatrix.
Θεσπίζω. μ. ίσω. π. ικα. uaticinor, diuino. Neutr. Accus.
Θέσπιον. α. ὸ. res diuina.
Θέσπις. ιΘ. ὸ. uates, diuinus.
Θέσπισμα. ατΘ. ὸ. uaticinatio.
Θεσπιωδέω. μ. ήσω. π. ηκα. uaticinor. Neut.
Θεσπιωδὸς. ὸ. uaticinator.
Θεσπιῳδὸς. Carmente nympha, Dionysio interprete.
Θέσσασθ. sedere, petere, quærere, rogare, flagitare
Θέσφατον. ου. ὸ. monitum, uaticinium, responsum, fas.
Θέσφατος. α. ὸ. fatatus, diuinitus missus.
Θεσφατδμαι. uaticinor, multa loquor.
Θετέον. ponendum est.
Θέτης. qui aliquid pro pignore accepit.
Θετηδὸς. ὸ. ὁ. positiuus.
Θετὸς. ὸ. ὁ adoptatus, adoptiuus.
Θεσσαλὶς. ίδΘ. ἡ. Thessala mulier, & calceamenti genus.
Θεῦ. huc, curre.
Θεὺδ'ἄς. diminutiuũ à Θεόδωρος. Theodorulus.
Θεωρία. primitiæ, uel portio, quam sacerdotes ab immolatione relictum capiũt, sacrificium.
Θεύεσθαι. currere.
Θεύσω. curram.
Θέω. curro, ambio.
Θεὼν. ὸνΘ. Deus.
Θεωράω. deum contemplor.
Θεώρεον. hippodromus.
Θεώρετρον. α. ὸ. munus quod sponsæ dabatur ante nuptias, quũ se uisendam præberet.
Θεωρέω. μ. ήσω. π. ηκα. contemplor, speculor, uideo, proprie de mente ac animo dicitur, ὁρᾶν uero de corpore. Accus.
Θεώρημα. ατος. ὸ. speculatio. Et Θεωρήματα sunt speculamenta disciplinarũ, & ueluti commentationes: præcepta, inquit Cicero. Significat aliquando quæstionem, hoc est, ζήτησιν.
Θεωρηματικὸς. ὴ. ὸ. contemplatiuus.
Θεώρησις. ιΘ. ἡ. contemplatio.
Θεωρικὰ χρήματα. sunt quibus foros nobis &

ſedilia in ſpectaculis comparamus.
Θεωρητικὴ.ῆς. ἡ dicitur ars qui rerum cognitione & contemplatione cernitur.
Θεωρητικός.ὴ.ὸ.contemplatiuus.
Θεωρητήριον.locus ubi ſpectatur,cauea.
Θεωρία ας.ἡ.ſpeculatio.meditatio,cõtemplatio, commentatio,anguſtia. Item ludorũ theatralium ſpectaculũ,uocatio in re diuina. Itẽ ſacrificiũ Platoni, & ἡ πρὸς τὸν θεὸν χαλὴ καὶ σπουδαία ὠὴ φαντασία. Item frequens cœtus aliquãdo θεωρίαι uocatur,id eſt,ἡ πανήγυρις.Ariſtidi.
Θεωρικόν.ὸ. ærarium quoddam apud Athenienſes, ex quo ſumptus bellici principio fiebant, qui poſtea in alios uſus,ac præcipuè ludorum ſpectaculorumq; conuerſi ſunt. unde θεωρικὰ χρήματα Hermogeni.
Θεωρὶς.ίδος.ἡ. proprium uatis, cuius fit mentio apud Demoſthenem. Item nauis Atheniis,qua Theori quotannis in Delum nauigabant, litatum Apollini. Et θεωρίδι κλύδωνι,iter per quod ibat illa nauis. uel illi qui ſacrificium facturi uenerant.Aeſchyl.in illa tragœdia quæ ἐπὶ τῷ ἐπὶ θήβαις inſcribitur, hac ſimilitudine ductus cymbam Charontis uocat θεωρίδα.
Θεωρὸς.ὃ.ὁ.ſpectator, qui oraculum conſulit, aut qui alioqui rerum diuinarũ curam gerit. nam ὥρᾳ curam ſignificat apud ueteres. uel θεωρὸς ὁ τὴν θυσίαν ἀπάγων εἰς τὸ ἱερὸν πρὸς τὸ θῦσαι καὶ θεραπεῦσι τὸν θεόν. Theori deuoluti interierunt.Laërtius in Heraclide Ponticо.Amm. diſtinguit à θεατὴς.
Θέωσις.apotheoſis,& unio cum deo.
Ηβαγωῆς οἱ.Vide.
Ηβαῖοι.apud Ammonium.
Ἠβαι.ὸ νυῦ Ἀεβαλύπολιν καλόμενον.Ety
Ηβαϊκὸς.ὴ.ὸ.&
Ηβαῖος.Thebanus.Vide Ammonium.
Ηβαΐς.ίδος.ἡ. Thebais, id eſt ager Thebanus, & poëma de Rebus Thebanorum.
Ἡβη.ης.ἡ.Thebe.
Ἠβῶ.ſtupor.
Ηγαθύγης.cos, ἀηδόνη.
Ἠγη.theca,poſitio,ordo.
Ἠγω.μ.ἤξω.π.ηχα.acuo.Accuſ.
Ηθετο.admirabatur.
Ηὲομαι.admiror,uideo.
Ηθύνθ.admirabantur,pro ἐθηήσαντο.
Ηὴσαντ admirati ſunt.
Ηκτήρ.ῆρος.ὁ admirator.
Ηκτὸν.admirabile,ualde pulchrum,utile.
Ἡίον.ὁ.ὸ.balſamum.
Ηκη ης.ἡ.theca,uagina,ſepulchrum,loculus.
Ηκιον.cenotaphium,ſepulchrum,theſaurus.
Ηκτός,ὴ.ὸ.acutus.

Θηλάζομαι μ.ἀσομαι.π.ασμαι.&
Θηλάζω.μ.άσω.π. ακα.lacto, lactor, ubera ſugo. Nam dicitur tam de muliere lactante,quàm de puero qui lactatur. Bud. Com. ſuccum herbæ expreſſum ebibo apud Nicand. Item mulgeo.
Θηλαίνω.μ.ανῶ.π.γκα germino.
Θηλακὸς ὁ.caliga,fœminale, Ariſtoph, ἀναξυρὶς.
Θηλαμινὸς.lacteus,recens genitus,
Θηλαμών.ῶνος.ὁ.ὸ. alumnus, nutrix, ἢ τροφὸς ἢ τιθήνη.apud Lycoph.
Θηλασμὸς.ὃ.ὸ.lactatio,nutritio,
Θηλάστρια.ας ἡ nutrix.
Θήλεα.ὸ[sp]. utero.
Θήλεα,uel θήλεια.ας.ἡ. Ionum more qui in huius comodi uocib. iota abijciunt. fœmella. Vnde θήλειαι ἵπποι.Homerus,& θήλεια νήξ.ἡ ὑπομβρὸς,πᾶσα ὸ θῆλυς καὶ γυνὴ.
Θηλέω,ὸ θηλαίνω.
Θήλης.nutritus,faciens florere.
Θηλή.ῆς.ἡ. mamma fœminæ, papilla propriè & uberũ apex.Gaza in Ariſtotele papillam uertit,
Θηλομανὴς.non ſolũ eũ qui mulierũ amore infamanit, ſed etiam inducentem infauſtam erga mulieres: eſtq; epithetora cupidinis.
Θηλοπαιδοτρίβ.in cratibus ad ſolem ſiccare.
Θῆλυ.muliebre. Gaza in Ariſtotele uertit fœminam.
Θηλύκα.ας.ἡ.fœmina,fœmineus ſexus.
Θηλυγονία.ας,ἡ. ſeries generis fœminini, & materni.
Θηλύγονον.ὸ.fœminigena herba.
Θηλύγονος.ὁ.ὸ.fœminam fœtificans.
Θηλυδρίας.ὁ.ὸ effœminatus,qui patitur muliebria.Bud.Com.
Θηλυδριώδης.ες.ὁ.ὸ.ἡ.mollis,effœminatus.
Θηλυκὸς.ὴ.ὸ.fœmininus,fœminalis,uirago,ἀρρενωπός. Gaza θηλυκὰς αὐδὰς in Ariſtotele uiros fœminales uertit.
Θήλυμα.ὸ.farina cum melle ſubacta.
Θηλυμανὴς ὲς.ὁ.ὸ.ἡ. inſanus, amator fœminarũ.
Θηλύμιτρος.ου. ὁ. effœminatus, muliebri cultu indutus.
Θηλυῶμ μ ωσῶ.π. γκα. effœmino. Accuſatiuo iungitur.
Θηλυώπιον.ὸ.ſuber arbor,teſte Eratoſthene.
Θηλυπτέρις.ιος.ἡ filicula,filicis genus.
Θῆλυς.υος.ἡ penanflexum, fœmina, Et adiectiuè effœminatus,fœmineus.
Θηλύς.ύος.ἡ.pupilla,oxytonum.Cyrill.
Θηλύτεραι.άι.mulieres.
Θηλύτρος.ου. ὁ, effœminatior. in Venerem pronior.
Θηλύτης.ἡ. mollities, muliebritas, fœminea natura, Ariſtot.dixit ὥσπερ ἀναπηρίαν εἶναι τὴν θηλύτητα

λύτητα φυσικὴν, fœmineam naturam ueluti mutilationem eſſe quandam naturalem.
Θηλυτοκῶ.fœminam parit.
Θηλυτοκῆσαι.ferentes in utero fœminam.
Θηλυφανὴς.ὲς.ὁ.ὸ.ἡ.ſimilis fœminæ.
Θηλύφρων.ονος.ὁ.ὸ.ἡ.muliebris,imbecillis.
Θηλὼ.nutrix.
Θῆμα.theca,ſepulchrum,καὶ αὖ θημὰ.
Θημακὶς,populus eſt tribus Erichtheidos Themacis.Etym.
Θημών.ῶνος.ὁ.ὸ.& manipulus,faſciculus, & aceruus palearum,frumenti,alterius ue rei.
Θημωνία.ας.ἡ.&
Θιὼ.νός.cumultus.
Θιῶ.completiua particula, ὥλοτολὺ,σῶ.
Θίωμ.lac.
Θῆξις.momentum, punctum, celeritas.
Θηπὼν.gratum,mirabile.
Θήπω.μ.ήψω.π.πφα uel
Θήπω.mentior,admiror,ſtupeo,concupiſco.
Θηπῶν.decipiens,adulans,admirans.
Θήρ.ῥός.ὁ.fera, leo, κῦρ ἐξοχήν.
Θήρα.ας.ἡ. indago, & uenatorum inquiſitio, uenatio.
Θηράγρα.ας. ἡ. uenatio, & res quæ in uenatu capitur.
Θήραμα.ὸ.inuentio.
Θηράσμαι μ.άσομαι.π.αμαι.uenor,aucupor, capto.Interdũ paſſiuè pro captor. Depon. accuſ.
Θηραρχία.ας.ἡ.conſtitutio feraria.
Θήραρχος.ὁ.ὸ.qui præeſt duobus elephantis.
Θηρατέον.uenandum eſt.
Θηρατὴς.ὲ.ὸ.uenator.
Θήραυρον. rete, & artificium aucupium q;, res qua uenatur.Bud.Com.
Θήρευλος.ruſticus,ſylueſtris.
Θηρεύω.μ.εύσω.π.ακα.uenor,quæro,inuenio,machinor.Neut.accuſ.
Θήρευμα.ατος.ὸ.&
Θηρατόλομαι.differo,procraſtino, ἀναβάλλομαι.
Θηρεύμα.ατος.ὸ. uenatio, indago, id eſt uenatorum inquiſitio.
Θήρευρα.uarium. ποικίλον.
Θηρεύομαι.&
Θηρεύσιμος.ὲ.ὸ.&
Θηρευτικὴ.ῆς ἡ.uenatio.
Θηρευτικὸς.ὴ.ὸ.uenatorius,ut θηρευτικοὶ canes.
Θηρευτὴς.uenator,κυνηγός.
Θηρεύω.μ.εύσω.π. ευκα. uenor, capto. Accuſat. Bud.Com.
Θήρημα.ατος.ὸ.uenatio.
Θηρητὴς.ῆρος.poëticè.uenator.
Θηρήτωρ.ορος.ὁ.idem.
Θηρία.ας.ἡ.tibia ex hinnulorum oſſibus,forinſe-

cus ære obducta,qua utebantur Thebani.
Θηριακά.τὰ.theriaca,medicamenta uenenatorũ animalium,ἀπὸ τῶν θηρίων,id eſt à feris, uel quarum uenenis aduerſantur, uel quæ in ea compoſitione admiſcentur.Cæl.lib.3.cap.30
Θηριάλωτος.ὲ.ὸ.beſtialis,à beſtia captus.
Θηρίκλειον.uitreum poculum, ab inuentore Thericle dictum. καθαρώτερον δὲ τῶν κεράμων εἰς γάσμην, ὥσπερικλῆς τὰ ἐκπώματα. Cæl.lib.14. cap.60.Vide Bayfium.
Θηριομαχέω.μ.ήσω.π. ηκα.cum beſtijs pugno. Neut.abſol.
Θηρίον.ὲ.ὸ. beſtia, fera: & propriè uenenata beſtia,ut uipera. Item hulcus efferum,& curatu difficile, ἄγριον ἕλκος, Hippoc. & lumbricus latus in inteſtinis ſæua inducens tormina.
Θηριόομαι.ferocio,uermiculor, quod fit, cum enatis uermiculis & beſtiolis ſegetes & arbores infeſtantur.
Θήριος.ὲ.ὸ.ferinus.
Θηριοτρόφιον.ὸ.uiuarium.
Θηριῶδες.ὸ. tabificum,φθινῶδες: Item lumbricos generans,Hippocr.
Θηριώδης.ες.ὁ.ὸ.ἡ. ferinus,beſtialis,immanis, efferatus. Θηριώδη apud medicos ulcera quædã incurabilia uocantur, eadem nimirum quæ θηριώματα.
Θηριωδία.ας.ἡ.feritas.
Θηριωδῶς.beſtialiter,fere.
Θηρίωμα.ὸ. genus hulceris teterrimi. idem cum carcinomate. Vide Θηριώδης.
Θηροβοσία.ſolitudo,quod à feris depaſcatur.
Θηρόβρωτος.à feris deuoratus.
Θηροζυγοκαμψιμέτωπος. ſeſquipedali dictione in Epig.Cyclops uocatur,quaſi feræ & flexiuugæ frontes.
Θηροθῆραι.uenatores.
Θηρολέκτης.uidetur dici is quem Cic.de Orat. uocauit cautum & acutum precorem actionũ, cantorem formularum & aucupem ſyllabarũ, inde & uerbum θηρολεκτεῖν.
Θηρολέξης.in dicendo affectator.
Θηρονομῶ.ὁ.ὸ.&
Θηροτρόφος.ὁ.ὸ.ἡ.feras nutriens.
Θηροσώνη uenatio.
Θηρσολόχος.ὁ.nomen ſyderis apud Proclum.
Θῆρων.ὁ.Theron uir,penanflexum.Cyrill.
Θηρωτὴς.uenator.
Θής.θητὸς.ὁ. debitor, mercenarius, quod datur pro debito in pignus, ſeruus. Vide Ammonium, & infra θῆτον.
Θῆσαι.lactare,nutrire.
Θησαυρίζομαι.&
Θησαυρίζω.μ.ίσω.π.ικα.colligo, recondo, repo-

no in depoſito, in theſaurum cõgrego. Accuſ. Bud. Com.

Θησαυρισικὰ ϑλ προσφῆς. quæ ingenio recondendi cibi dotata ſunt.

Θησαυρισής. ϑ. ὁ. &

Θησαυρισικός. ϑ. ὁ &

Θησαυροποιος ϑ ὁ collector theſauri, auarus.

Θησαυρός. ϑ. ὁ diuitiæ recõditæ in longũ tempus. Gaza. Vide in Chilia. Theſaurus malorũ, Theſaurus cinis, Theſaurus carbones erant.

Θησῆα. feſta in honorem Theſei, in quibus populo dabatur congiarium.

Θησειον. ϑ. τὸ. lucus ſacer Theſeo, & aſylum, quod dicatum erat ad tumulum eius, quod famulis erectum erat aſylũ, nec his modò, ut uult Philochorus, uerum etiam quibuſuis culpam deprecantibus. Etym.

Θησειόθριξ. uerſans in templo Theſei. nam erat aſyli loco ϑησῆον,

Θῆσσα ἡ. ancilla, ſerua: pauperculas mulierculas quæ ſtipis cauſa ſeruiebant Athenienſes ϑῆσσας uocabant. Apollonij interp. lib. 2. num. 7. Item anus pauperula apud Athenienſes, & muliercula inops ϑῆσσα uocabatur ἀπὸ τοῦ θητεύειν ἐπὶ μίσθῳ ἢ ἀπὸ τοῦ ἐνδεὴς εἶναι τῶν ἐπιτηδείων.

Θῆτα præfigere. Vide in Chil. Eraſmi.

Θηταλόν. mirum, non uerìſimile.

Θητεία. ας. ἡ. ſeruitus, merces, clientela, cultus.

Θῆτες. inter populi Athenienſis claſſes tertium tenebant ordinem, qui ad mãgiſtratus non admittebantur quidem, à iudicijs tamen & concionibus non reijciebantur, ut non deeſſet omnino, unde ali poſſent. Vide ὁι ſuperius.

Θήσσα ſiue θρᾴσσα τὸ θρᾴτ. piſciculꝰ eſt marinus quem Dorotheus Aſcalonites theſſam referente Athenæo uocabat minus caſtigatæ.

Θητεύω. μ. εύσω, π. ευκα. pro mercede ſeruio, mercenariam rem ago, mercenarius ſum & βάναυσ⊖, mercenariam operam loco. Cæl. libro 13. cap. 48.

Θητικόν. τὸ. quarta erat claſſis populi Athenienſis, quæ mercenariorum ordinem complectebatur. hæc à magiſtratibus ſubmouebatur. Bud Com. & uectigal tributũ hic, quod pendebãt οἱ ϑῆτες.

Θηλικός. ϑ. ὁ. ſeruilis.

Θῆτικὴ ης. ἡ. pauperula, & mercenaria, indotata, relicta à patre, cui dos à proximis genere præbetur.

Θητώνιον. τὸ. pretium quod datur mercenarijs.

Θιν. uermiculus, σκώληξ.

Θιγόνες. οἱ. panes quidã dijs offerri ſoliti.

Θιασεύω pompam celebro.

Θίασος. ὁ. conuiuium, & examen ſeu cãterua fœminarum.

Θίασος. ου. ὁ. conuiuium, ad quod quiſque de ſuo aliquid offert, ὁ ἔρανος. Item multitudo rei diuinæ cauſa collecta. Pompa quoque quæ Dyoniſium comitabatur: quæuis multitudo ſiue ſaltantium, ſiue aliud quiduis agentium; chorus. debuit per diphthongum ſcribi: nam eſt ἀπὸ τοῦ τὰ θεῖα ἄσαι. ſed traditio ſic habet, quidam dicunt παρὰ τὸ θεῖν originem habere, ut Bacchum celebrantibus accõmodetur. Etym. & Cæl lib. 14. cap. 57.

Θινῶδης. ϑ. ὁ. mortalis. πρὸς ὠνπιδασολλὼ τοῦ ϑεὸς γέγονε. Etym.

Θιάσωτης. ϑ. ὁ. ſocius in chorea, conuiua, thiaſis gaudens, Epitheton Bacchi.

Θίβυς. υς. fiſcella calathuſcie è frondibus arcæ figuram exprimens.

Θερὴ. ἡ. pterua, faſtuoſa, ferox, & ignea, adurẽs ſq;

Θερὸν. τὸ. molle, delicatum, tenerum. Nicander: ὠκὰ ϑιβρὰ χελώνης.

Θιγγάνω. attingo.

Θίγμα. tactus, pollutio.

Θίγω. μ. ἴξω. π. ιχα. tango. Vnde ϑίγον Doricè p ϑίγε. tange. Actiu. accuſ.

Θίν. νός. ὁ. littus, cumulus arenæ. aceruus. Vide ἄκται in Ammonio. Accipitur & pro robore corporis. Tradunt Grammatici quòd pro lectore acceptum fœminini ſit generis, aliàs maſculini. Θῖς. ὁ. apud Ariſtotelem lib. 8. cap. 13. nomen piſcis, Gaza reddit, littuum.

Θινάς arenæ, cumuli, colles.

Θινόμαι. percuſſus.

Θινώδης. ες. ὁ ἡ. littoreus, ferus.

Θιξίς. ιος. ἡ. tactus, ἔπαφις.

Θὶς ἰνος. ὁ. ϑίν. littus, παρὰ τὸ θένδω, quod à fluctibus marinis pulſetur.

Θισίτης. conuiua.

Θλᾶδαι. contundi, infringi.

Θλασίας. ου ὁ thlaſias, qui habet teſticulos attritos, eunuchus, legitur & θλαδίας.

Θλᾶσις. ιος. ἡ. contuſio, aurium morbus quidã, fractura. ab Ariſt. in Meteorolog. uocatur impreſſio quędã, cum inquit, ϑλᾶσις ἔστιν, ὅταν ἐδάφους κατὰ μέρος εἰς ἕαυτὸ μεταστασις ᾖ, οἷον ἡ πλαγή, τὸ δὲ ὅλον ἄφη. id eſt, impreſſio eſt ſummæ partis tranſitus in imã per partes uel pulſu uel percuſſione, ex quo quid θλατόν. id eſt impreſſibile, quale æs uel cera, quid item ἄθλασον nõ impreſſibile, ut fictile & aqua, facile intelligi (poteſt.

Θλάσμα. idem quod ϑλάσις.

Θλάσσα. ης. ἡ. ſinapi Perſicum, pes gallinaceus.

Θλασπις. ιος. ἡ. thlapſis herba.

Θλάω. μ. άσω. π. ακα. frango. Actiu. accuſ.

Θλιβίας. eunuchus, ϑλασίας, καστάλων.

Θλίβω. μ. ίψω. π. ιφα. tribulo, frãgo, premo, ſtringo, in anguſtum redigo, opprimo, παρὰ τὸ ϑθλῶ. ϑλῶ. Etym. Actiu. accuſatiuo.

Θλῖψις. ιος. ἡ. tribulatio, anxietas.

Θνησίδακρέα. τὰ. morticina, quæ & νενέβια, quaſi caſſa uitæ.

Θνησιμαῖον. ϑ. τὸ. morticinium.

Θνῆσις. mors, corruptio.

Θνήσκω. μ. ἥξομαι uel ϑανοῦμαι. π. τέθνηκα. & τέθνα. ἀόρ. β. ἔθανον. In optatiuo τεθναίην. infinitiuus, τεθναῦαι. morior. Et de re inanimata, pro perijt. Neut. abſol.

Θνητὸς. ὴ. ὸν. mortalis. πρὸς ὠνπιδασολλὼ τοῦ ϑεὸς γέγονε. Etym.

Θοάζω. curro, feſtino, erro, inſanio, numine afflatus ſum, lætor, tripudio, choreas duco, terreo, Interficio, finio, abſoluo, more ſiguli fingo, ſedeo, ſedere facio, compono in ſede, colloco, Sophoc. πίνας πόδ' ἑλίρας τάσδε (μοι θοάζετε.

Θοάω. μ. άσω. π. ακα. incito, ſedeo, moueor.

Θοιὰς. ας. ἡ. iugum mulorum.

Θοιμάλιον. pro τὸ ἐμάλιον. ueſtis.

Θοινάω. μ. ήσω. π. ηκα. conuiuor, comedo, cibo. Neut accuſ.

Θοίνη. ης. ἡ. cõuiuium, dapes, epulæ, cœna. A ϑεὸς & οἶνος, quòd in deorum feſtis largius ſolcant uino indulgere.

Θοινητήριον. idem.

Θοινητὴν. ad comedendum.

Θοινήτωρ. ορος. ὁ. comeſtor.

Θοινῶμαι. conuiuor.

Θολερὸν. τὸ. calidum, à ſole feruens, παρὰ τὸ ϑέω. ϑεῶ. ϑεῶσαι. ϑερμαίνεσθαι ἀπὸ ἡλέου. Gal. gl.

Θολερός. ὰ. ὸν. turbidus. Item ſeminalis, genitalis, καυστικός, apud Nicand.

Θολοφόρων. magnus.

Θολόω. μ. ώσω. π. ωκα. turbo, Actiu. accuſ.

Θολία. ας. ἡ. petaſus, pileus ad arcendum ſolem. ἀπὸ τοῦ ϑόλω ὁ σκηνάς, pileus faſtigiatus in metam aſſurgens.

Θόλος. ὰ. ὸν. tholus, teſtudo templi, umbilicus teſtudinis, ubi munera dicata ſuſpenduntur. Itẽ locus ubi ſeruabantur ſcripturæ publicæ Athenis, & ubi ij qui ex Prytaneo eſſent, cœnare ſolebant. Cæl. lib. 7. cap. 53. Cyrillus

Θολός. ὰ. ὸν. turbidus Cyrill. & nigrum ſepiæ atramentum, Cæl. ibidem. Gaza in Ariſtotele uertit atramentum, uide ὁλός.

Θολόω. μ. ώσω. π. ωκα. turbo. Actiu. accuſ.

Θολώδης. ες. ὁ. ὴ. obturbatus.

Θοὸς. οῦ. ὁ. uelox, fortis, magnus, immobilis, firmus, tenebroſus. παρὰ τὸ ϑέω. uide Etym. Item acutus, ὀξὺς, unde ϑοῶσαι.

Θορῖος. ὰ. feminalis. Nicand.

Θορυβητὴς. ῆ. ὁ. qui facit uſam, præulus.

Θορέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſalio, terreor aliquo rumore, curro, impetu inſilio. Item ὀχέυω, coëo.

Θορή. ſemen, γονὴ, σπέρμα.

Θορικὸς πόρος. ὁ. meatus genitalis apud Athenẽſ.

Θόρισμα. τ⊖. ὸ. eſca piſcium.

Θορίσκ. merum, uinum. Et ϑορυβλῶσαι, inebriari.

Θορυόομαι. libidine agitor, coëo.

Θορός. ὸ. ὁ. ſemen genitale, propriè piſcium quod lac conuertit. Gaza apud Ariſtotelem.

Θορυβέω. μ. ήσω. π. ηκα. tumultuor, tumultum deceruo, concitoq;. Item laudor, predicor, Syneſ. in Dione. Βέλτιον γὰρ ἄν ὁ ϑορυβάσκαλος ἐνὴρ φοβηϑείη τοὺς μαθητὰς, καὶ ϑορυβεῖν ἐπὶ τοῖς λόγοις αὐτοῦ τὰ παιδαγωγεῖα. Neutr. abſol. uel cum accuſatiuo.

Θορυβοποιέω. tumultus cieo, panicis moueor.

Θορυβοποιός. ὸ. ὁ. ſeditioſus.

Θόρυβ⊖. ϑ. ὁ. tumultus, nec ſolum de turba ſed etiã de magna laude dicitur Ariſtid. νέων πρεσβυτέρων σύνοδοι καὶ ϑορυβοί.

Θορυβέομαι. tumultuor.

Θορυβώλυς. υ⊖. ὸ. ὁ. ἡ. tumultuoſus.

Θορυβωλῶς. tumultuoſè, raptim, indiſcrete.

Θορυκὰ. τὰ. cõceptacula ſeminis genitalis. Gaza.

Θορύμενοι. οἱ. in Venerem concitati.

Θόρυξις. uini potus.

Θόρω. ϑορέω.

Θρηλύτατον. ponderoſum, grauiſſimum.

Θρῆξ. ἡ. ſalax, libidinoſa.

Θρᾴξ⊖. potens, audax.

Θρηΐα. ας. ἡ. locus in Sicilia, optimos uates creãs. unde ϑρηιομάντις.

Θρηϊκὸς. ὴ. ὸν. impetuoſus, potens, agilis, uiolentus, furioſus, ſtrenuus.

Θρῆϊ⊖. ϑ. ὁ. bellicoſus. Epitheton Martis. Item uehemens & impetuoſus, ὁ ϑρηϊκτικὸς. Thurium lema, uide in Chiliad. Eraſmi. Iulian. in Epiſt. Herodotũ ϑρῆιον uocata ob enthuſiaſticũ ſcribẽdi feruorem, uel qui apud Thurios uixerit.

Θρῖς. ἰδ⊖. ἡ. ſtrenua, impetuoſa, à ϑρώω. Euſt. Il. λ. ſic θρῖες ἀστοὶ. Hom. Iliad. λ. clypeus inſultorius & tractabilis in hoſtem.

Θρῴ⊖. ϑ. ὁ. impetuoſus, exiliens, libidinoſus.

Θρῶκος. ϑ. ὁ. pro θῶκος. ſolium, ſedes, conſeſſus.

Θρῶσαι. acuere, nitidum reddere, ignire.

Θρανδήσ. extẽdi. nam ϑρᾶνον ligni genus eſt, in quo pelles extenduntur. Ariſtop. Equitib. ἢ βύρσᾳ σε ϑρᾶνον θύσεται.

Θρανίδιον. ſella, ſolium.

Θρανίον. ϑ. τὸ. ſcabellum, tranſtrum, ſubſellium.

Θρανίτης. ϑ. ὁ. remex, ſeſſor, qui in puppi triremis ſedet, & ſupremum locũ inter remigantes habet. Vide Bayf. (νῶ. Hippi

Θρᾶνος. εος. τὸ. ſedes, ſcãnum, ὁ ἀφοσδυτικὸς θρό-

Θρᾴξ. nomen auis apud Oppianum in Ixeuticis.
Θραΐξαι. molestare, perturbare, pro τὰρᾴξαι apud Aeschylum.
Θραπίς carduelis auis. alias θραυπίς.
Θράπω. turbo.
Θρασεως. audacter.
Θρασικίας. ᾶ. ὁ. Thrasias uentus, Cæcias.
Θρᾰσύ©. εος. τὸ. temeritas, audacia, ferocitas. Ammonius discernit à θάρσος.
Θράσσω. pungo, stimulo, unde θράπω.
Θρασυκάρδι©. ᾰ ὁ duri cordis.
Θρασυμέμνων. ονο©. ὁ. promptus, audax.
Θρασύνομαι. animo uel animor, audeo, rem aggredior, insolesco.
Θρασύς, εῖ©. ὁ. temerarius, alacris, fecurus, audax, uehemens, ardens. παρὰ τὸ θέρω τὸ θρμαίνω. Etym.
Θρασύσπλαγχνος. ὁ. ferox, animosus.
Θρασυσομῶν. audacter & liberè loqui.
Θρασύστομ©. ᾰ ὁ. liberæ & temerariæ linguæ.
Θρασύτης. ῆτ©. ἡ. temeritas, rebellio, contumacia, audacia.
Θρασύχλῳρ. audax, manu promptus.
Θραῦδόομαι. pro θραυδόμαι. conteror, conscindor, συντρίβομαι.
Θράπω. μ. ἄξω. π. αχα. turbo, θράσσω. Accus. Vide in Chiliad. Erasmi.
Θραυλίζω. murmuro.
Θραυπὶς ίδος. ἡ. carduelis, ut Gaza uertit ex Aristotele. θραπίς.
Θραῦσις. ι©. ἡ. fractio, quassatio, ruptura, differt à κάταξις, quod hæc sit εἰς μεγάλα μέρη διαίρεσις ἢ χώρισις, hoc est diuisio & separatio in partes magnas, θραῦσις uero εἰς τὰ τυχόντα καὶ πλέω συνθῆ, id est, in quaslibet & plures omnino duabus. Quid item discriminis sit in θραῦσον & κᾶξακὸν docet Aristot. Meteor. lib. 4.
Θραῦσμα. τὸ. fragmentum, frustum.
Θραυσός. ᾶ. fragilis.
Θραύω μ αύσω. π. αυκα. frango, quasso, uulnero. πεζοὺς θραῦσαι uel πατασύρειν, Latini dicunt remos detergere uel defringere. Bayfius.
Θρᾱκτός. asper, acutus, cursus.
Θρέμμα. ατος. τὸ. pecus, nutrimentum, alumnus.
Θρέξαι. lac cogere aut coagulare.
Θρέξασκον. currebant.
Θρεξέσκω. in circulo curro, tripudio. Item lac coagulo.
Θρεπτήριος πόκαμος. capillus qui defectus Apollini κερδῴῳ & fluminibus cõsecrabatur, quẽ morẽ primus inuexisse Thesẽus creditur. Eu. (Il. 6.
Θρεπτικός. ᾰ. ὁ. alendi uim habens.
Θρέπτειρα. ας. ἡ. nutrix.
Θρέπτρον, pro θρεπτήριον. ου. τὸ. præmium datum nutricẽti. Inuenitur & sine ρ in posteriore syllaba. Hom. Il. 17. οὐδὲ θκεῦσι θρέπτρα φίλοις ἀπέ-
Θρεσκός. ὁ. superstitiosus. (σίωπε.
Θρεττανελώ uox citharæ, indeclinabile.
Θρέττε. cõfidere. θαῤῥεῖν. Barbara dictio apud Aristophanem.
Θρεφθῆναι. dixit Eurip. pro τραφῆναι, educatum esse, enutriri.
Θρέψας. coagulans. Item augmentans, nutriens.
Θρέω. lugeo.
Θρήκη. ης. ἡ Thrace.
Θρηκηθεν. ex Thracia.
Θρηνέω. μ. ήσω. π. ηκα. lamentor, lugeo. Matth. 10. ἐθρηνήσαμεν, lugubria cecinimus.
Θρηνῶ©. ᾰ. ὁ. lamentatio, fletus. Vide ὠκκάδη© in Ammonio.
Θρῆνυς. υ©. ἡ. transtrum, scabellum.
Θρηνώδης. ε©. ὁ. ἡ. flebilis, lamentabilis.
Θρηνώδια. ας. ἡ. cantus lugubris.
Θρησκεία. ας. ἡ. religio, ceremoniæ, obseruantia, ueneratio, celebritas, funebre carmen.
Θρησκεύω. μ. εύσω. φ. ευκα. celebro, seruio Deo. Accusat.
Θρῆσκος. ᾰ. ὁ. religiosus, generosus.
Θρῆτανον. currus pars, cui onera imponuntur.
Θρῑάζω. folia fici arboris colligo, numine afflor.
Θριαί. αἱ. calculi quos sortilegi in urnam mittũt diuinantes, unde θριᾶσθαι pro uaticinari dicitur.
Θριαμβευτής. ᾰ. ὁ triumphator.
Θριαμβεύομαι. uulgo.
Θριαμβεύω. μ. εύσω. π. ευκα. triumpho, ληισεύω, θορυβῶ, βοάω. Accus.
Θριαμβικῶς. ᾰ. ὁ. insignis triumpho.
Θρίαμβ©. ᾰ. ὁ triumphus.
Θριέσιον. locus seu cãpus erat in Attica sicuocatus ab iniectis à Minerua thrijs, hoc est, calculis uaticinatorijs.
Θριεσὰι. οἱ. ficuum cultores, aliquando pro uinitore dicitur.
Θρίγγ©. ᾰ. ὁ. σκεφάνη, περίφραγμα, circuitus.
Θριγγίον. idem, & ædium fastigium. In Lucian. scribitur per κ θρικγίον.
Θρίγκος. sepimentũ, uallum, uertex, eminentia.
Θριγκόω. obstruo, circummunio περιφράττω.
Θριγκωσις. ῆ. loricatio.
Θριδάκη. ης. ἡ. &
Θριδακίνη. ης. ἡ. lactuca, θρίδαξ.
Θριδακώδης. εος. ὁ. ἡ. naturam lactucæ imitans.
Θρινάκη. ης. ἡ. & Θρίναξ.

Θρίναξ. ακος. ὁ. uentilabrum, tridens.
Θρίξ. πὸ τριχός. τῇς τριχί. ἡ. capillus, pilus, uillus: nam his tribus uocabulis à Gaza redditur apud Aristotelem.
Θριοβόλος. ε. ὁ. qui thrias in urnã diuinam iacit, fortilegus. Vide in Chiliad. Erasmi.
Θρίον. ε. τὸ. folium ficus, & sortes uel calculi diuinorum, & genus edulij apud Athenienses, ex lacte & adipe suillo & semidalide & uitello oui quod in fici folijs coquebatur, Aristophan. Achar. θρίον παρίχες οἷσι σαπρὸν ὀδυρόμοι. uocabatur & aliud quoddam condimentum θρίον, cerebellum cum garo caseoq; siculnis inuolutum frondibus, atq; ita assatũ. Vide in Chiliad. prouerbium: Thriorum cõplurium strepitus audiui.
Θριπηδιεσάβη. ε. τὸ. corruptum, erosum, exesum, propriè à teredinibus. Bud. Com.
Θριπήδιεσον. idẽ, ut θριπήδιεσαι ῥίζαι, Theophr. radices à uermibus exesæ.
Θριπόβιον©. idem.
Θριπὸς. fortis, audax.
Θρίσσα. ης. ἡ. alosa piscis, Theodoro interprete, apud Aristotelem. Aelianus quoq; meminit.
Θρίσσος. clupea piscis, piculus marinꝰ spinosioris generis munitissimis squamis contectus, dorso cæruleo, cætero colore argenteo, Hæc Massariꝰ ad nonum lib. Plinij.
Θρίσσω. animo delinquo, extra me sum, insanio.
Θρίχωσις. εως. eruptio pilorum præter naturam in ordine palpebræ ex reumate procedens.
Θρίψ. ῖπ©. ὁ. uermiculus qui lignis innascitur, teredo. Vide Thripes in Chiliad. Eras. & ῎ιπδα apud Ammonium.
Θρόεω. μ. ήσω. π. ηκα. turbo, dico, accino, edo, sono, Actiu. accus.
Θροηθὲς. ῆτος. ὁ. externatus, θορυβηθείς.
Θρομβεῖδαι. in grumos concrescere.
Θρόμβ©. ι. ὁ. gutta. Strabo lib. 9. τὴ θρόμβες ἔχωμ ὕδωρ ῥᾳον. Item grumus. Herod. α. ἅμα τοῖ ὑδαῦ θρόμβες ἀσφάλτε αὐαδύλωσι πολλούς. Item fragmentum. Quin & concreti sanguinis partes θρόμβοι appellantur. Cæl. li. 8. cap. 12.
Θρομβώδης. ε©. ὁ. ἡ. turbulentus.
Θρόνον. ᾰ. τὸ. pigmentum, uenenum, φάρμακον. Theocr. θέσυλι νιῦ λαβοῖσα τὺ τὰ θρόνα ταῦθ' ὑπὸ μέσον. Item flos uel rosa, Homer. παρὰ τὸ αὖω θέειν ἐκ ῥίζης. Cyprij uocant θρόνα uestes floridas & uariegatas insigniter. Thessali animalia uarietate distincta maculosaque. Cæl.
Θρονοπόικιλα. τὰ. pigmenta uaria. di. 9. cap. 9.
Θρόν©. ου. ὁ. folium, sedes, sella. Bayfius de Re
Θρό©. ᾰ. ὁ. rumor, ἄσημ© φωνή. (nauali.
Θρυαλίζω. sufurro.

Θρυαλλὶς. ίδος. ἡ. herba ex qua fiunt papyri lucernarum, uel funalium: uel ea ipsa papyrus, ellychnium, focus, radius, fauilla, lucerna.
Θρύϊν©. ᾰ. ὁ. iunceus.
Θρυλέω, & θρυλλέω. μ. ήσω. π. ηκα. diuulgo, turbo, per rumorem iacto, opto. Actiu. accusatiu. Bud. Com.
Θρύλημα. rumor, murmur. (ἐλώριον.
Θρύλιγμα. τ©. ατος. τὸ. laniatio, discerptio, Lycoph.
Θρυλλίζω. tero, θρύπτω, σωτρίβω. cõminuo, lacero. ᾰ. ὁ. θρύλημα. (cero.
Θρυλλούμενον. τὸ. celebratum uulgoq; iactatum.
Θρύμμα. frustum.
Θρυμνοῦμαι. superbire.
Θρύον. ᾰ. τὸ. iuncus, ulua, & urbs Elidis.
Θρύος©. ὁ. uesicariæ herbæ species.
Θρυπτικός. ᾰ. ὁ. delicatus.
Θρυπτικῶς. molliter, χαύνως, βλακικῶς.
Θρύπτομαι. μ. ύψομαι. π. υμμαι. καλλωπίζομαι. delicior, delicias facio, nugis ago. Construitur interdum cum accusatiuo mediante πρὸς, interdum cum datiuo.
Θρύπτω. μ. ύψω. π. υφα. in minutas partes seco, frango, mollio, facio delicatum, illudo, ludo. Accus.
Θρύσκα. agrestia olera.
Θρυσία. portæ quæ nunc Δηπύλου nominantur, Plutarch. in Pericle.
Θρυφικός. mollis, delicatus.
Θρύφι©. ικ©. ἡ. deliciæ.
Θρυφίχεως. mollis.
Θρώσκω. salio, curro, cado, facio ferre uterum, gigno, produco.
Θρωσμός. ᾰ. ὁ. locus eminẽs, erat & proprium nomen æditioris loci ad Ilium, ubi castrametabantur Troiani quoties ex urbe mouerẽt.
Θρώσσω. genero, timeo.

Θ Ύα. arbor. alio nomine trogete uocata. ἐφ' ἧς τὰ θύα, ὅ ἐστι τὰ θυμιάματα. Etym. Plinius lib. 13. cap. 16.
Θύα. τὰ odoramenta, aromata, ἀρτύματα, Eupolis pro bellarijs siue pemmatibus posuit.
Θύαμα. thymiama, incensum.
Θυάρτᾰξ. ὁ. sacrilegus, sacrorum depeculator.
Θυάς. άδος. ἡ. Thyas, sacrificula Bacchi. Cæl. lib. 3. capite 49.
Θυάζω. consecro, orgia celebro, sacra facio.
Θύβη. ἡ. repositorium, in quo lanx cum opsonio reponitur, apud Athenæum. Bayf.
Θυγάτηρ. ρ©. ατρὸς. ἡ. filia. παρὰ τὸ θύειν, id est, θρεμμα κατὰ γαστρός. nam fœmellæ in utero celeriter mouentur. Refertur ad bruta quoq;, Aristotel. Histor. animal. lib. 6.
Θυγατριδοῦς. ἡ. ῆς. ἡ. neptis ex filia.

Θυγατρίδ(Θ).ου.ὁ.nepos ex filia.
Θυγάτριον.ου.τὸ.filiola.
Θύϊα.ας.ἡ.mortarium.
Θυΐδιον.ου.τὸ.mortariolum.
Θύελλα.ης.ἡ.turbo,procella,παρὰ τὸ θύω,τὸ ὀρμῶ. Vide ἄελλαι apud Ammonium.
Θύεσον.aromaticum,θυσὸν πῶϱον dixit Herodotus,ex aromatum conditura potionem
Θυήεις.ήεντ(Θ).ὁ.ſacratus,εὐοδμ(Θ).
Θυηπό(Θ).ſacerdos.
Θύκ(Θ).ὁ.thuribulum.
Θυηπολέω.μ.ήσω.π.ηκα.placo per ſacrificium.
Θυηπολία.ας.ἡ.operatio in ſacris.
Θυηπόλιον.ου.τὸ.ſacrificium.
Θυηπόλος.ſacerdos qui circa ſacrificiũ uerſatur.
Θυΐαδλοι,ſiue θυίαι,ἀ θυία.ſunt dictæ,quæ prima Lib. patris innata ſit Orgijs, authore Pauſ. Plutarchus in Claris, θυϊάδλοι εἰσί, ἀπὸρ τὸν δόννυσον γυμαῖκες.
Θυΐδιον.θυείδιον.
Θυΐτης.ου.lapis.
Θυλάκιον.&
Θυλακίσκ(Θ).loculus.
Θυλανίλις.ἡ.montana nardus.
Θύλακος.ου.ὁ.uas ad panem ferendum,culeus.Zeno (apud Laërtium lib.7.) interrogatus quomodo Dionyſius amicis uteretur. Vt thylacis ait, dum pleni ſunt, ſuſpendit, & abijcit uacuos. Interpres ſimpliciter uaſcula reddit. Vide in Chiliad. Vtres thylaci: & Thylaco non ferendum: &.Ne maior thylaco acceſſio.
Θυλακοτρώξ.mus,aut locuſta.
Θυλακώδ(ης.ες(Θ).ὁ.habens formam folliculi.
Θύλαξ.κ(Θ).ὁ.facculus, capſa,arca,puluinar, προσκεφάλαιον.
Θυλήματα.τὰ.farinæ uino & oleo mixtæ in ſacrificium.
Θῦμα.ατ(Θ).τὸ.ſacrificium,uictima.
Θυμαίνω.μ.ανῶ.iraſcor,Neut.abſol.
Θυμάλη.ἡ.ara,& far quod ſuprà immolatur.
Θυμάλγεα ἔπεα.uerba moleſta,animum perſtringentia.
Θυμάλωψ.οπος.ὁ.ſcintilla,carbo,titio.
Θυμαρής.ἐ(Θ).ὁ.ἡ.placitus,gratus.
Θυμαρμόν.gratum.
Θύματα.τὰ.ludibria,ſacrificia.
Θυμάλιον.paruum & uile ſacrificium.
Θύμβρα.ας.ἡ.ſaturcia herba, de qua prouerbia

ſunt.E' thymbra non ſit lancea, & Thymbra uiſticare,in Chiliad.
Θυμβραία.ἡ thymbra herba. Hippocrat. eſt & in Ilio locus Homer.ubi θυμβραίου Ἀπόλλωνος inſigne fanum.
Θυμβροπίδ(πν(Θ).ᾶ.ὁ.ἡ.ſordidus, & inemptis herbulis uictitans. Euſtath. Item frugalis,facilis in uictu. Ariſtoph. Nebul.
Θυμβροφάγ(Θ).ου.ὁ. idem, ut qui thymbra uictitet, qui paruo contentus. lætè & ſecurè uitam agat, Eraſ.in Chiliad.
Θυμέλαια.ας.ἡ.thymelæa frutex.
Θυμέλη.ης.ἡ.pulpitũ in ſcena,ara.Cæl,lib.5.cap.8 menſa erat æditior,in qua ſtabant qui rudi adhuc Tragœdia nec dũ exculta,in agris canebãt
Θυμελικός.ὴ.ὸ.citharœdus,cithariſta,lyriſta,tibicen,thymelicus.Cæl.ibidem.
Θυμόομαι.μ.ώσομαι.π.ωμαι.iraſcor.Depon.
Θυμηγερέων.animo collecto, ſpiritus reſumens.
Θυμηδία.ας.ἡ.animę uoluptas, animi delectatio.
Θυμῆρες.ὁ.iratus.
Θυμήρης.ἐ(Θ).ὁ ἡ.placidus,gratus.
Θυμίατον.τὸ.uile ſacrificium,parua uictima.
Θυμίαμα.ατος.τὸ.uaporatio, incenſum, ſuffitus, ſuffimentum.
Θυμιατήριον.ου.τὸ.thuribulum,acerra,& nomen ſideris in ſphæra Procli.
Θυμιάω.μ.άσω.π.ακα cuaporo,adoleo,ſuffio.
Θυμιτον.οῦ.τὸ.animæ pars.id eſt, animoſitas, ἠγήλορ.
Θυμικός.ὸ.θυμοειδὴς.iracundus.Bud.Com
Θυμίτης οἶν(Θ).ex thymo uinum confectum.
Θυμοβαρής.animum degrauans.
Θυμοβόρ(Θ).ᾶ ὁ.animum uorans.
Θυμοδακής.moleſtus,mordax.
Θυμοειδὴς.έος.ὁ.ἡ.fortis,animoſus, Plat. de Rep. 3.Item iracundus, acri iracundia præditus,turbidus.Bud.Com.
Θυμολέων.οντος.ὁ.animũ leonis habens,uirilis.
Θυμόμαντις.uates,futura proſpiciens.
Θυμομαχέω.animoſè & ad internecionẽ uſq; dimico. Item animo bellum agito.Bud.Com.
Θύμον.ου.τὸ.cunila herba. Gaza ex Ariſtotele uertens relinquit Græcam uocem.
Θυμόομαι.μ.ώσομαι.π.ωμαι.iraſcor.Depon.
Θυμοραιστής.ὁ.ὁ,animum deſtruens. ἀεὶ δ' ἔραῦσα πάντ' ἐφθείρατε, ἢ ἔδῆσατε.
Θύμος.ου.ὁ.cepa agreſtis. Cyrill,porrum: penacuitur.Eſt & piſcis apud Aelianum: & carnoſa in cole aut glande excreſcẽtia apud medicos, uel genus uerrucæ, Aegyptiæ fabæ magnitudine, accedens ad colorem thymi.
Θυμός.ὁ.ὁ,animi præſidentia,confidentiaq;, animus uehemens, quos animos Latini uocant. Porrò

Porrò ſignificat abſolutè iram, ſed perturbationem illam, quando ſanguis circa cor incipit ebullire: ὀργ(Θ) uero eſt magis iam adulta ὀργή, quæ iam cupit erumpere in uindictam. Dicitur autem ἀ θύω. Furor, ira, deſiderium.oxytonum eſt. Ammonius diſtinguit ab ὀργή.Eſt & apud medicos quod glandium uocant Latini in corpore humano.
Θυμόφρος.ſapiẽs,ἀφ' ἑαυτῆ ὄυφυὴς.induſtrius.
Θυμόσοφον θηρίον.animal humanæ intelligentiæ partem habens.
Θυμοφθόρ(Θ).ᾶ.ὁ.pernitioſus.
Θυμώδης.ες(Θ).ὁ.animoſus.
Θύμωσις.ι(Θ).ἡ.excandeſcentia.
Θυμιάδλη.ſalſamenta muriæ, fruſta thinni muria conditi.
Θυμιάσαι.diſſecare,largè frui,furere.
Θυμιᾶζειν.&
Θυμίζειν.pungere,imponere,lancinare, configere. Vide Thunniſſare,in Chiliad.Eraſ.
Θύμνον.ου.τὸ.ſacrum quo piſcatores Neptuno thynnum immolabant, in ſpem felicioris capturæ.Cæl.lib.15.cap.7.
Θυννίς.ἡ.piſcis apud Ariſtotelem, fœmininum à θύννος.Gaza uertit thunnam.
Θύννος.ου.ὁ.thynnus, nomen piſcis prægrandis. ἀπὸ τοῦ θύειν τῇ ὁρμῇ, Athen.lib.7.Gaza in Ariſtotele thunnum reddit,meminit & Aelianus. Vide in Chiliad.Thynni more.
Θυννοσκοπία. accipitur pro accentu & inconniuenti obſeruatione.
Θυννοσκοπῶ.thynnos capto,obſeruo.Ariſtoph. ἐπεδύσει, κἀπὸ τῶν πέτρων αὖθις ζὺς φόρους θυννοσκοπῶν, Peruigili ſpeculatione obſeruans.
Θυννίδιον ἐνθύμημα. thunnicum enthymena. uide Thunniſſare in Chiliad.Eraſmi.
Θῦνος.bellum, impetus,curſus.
Θύνω.μ.υνῶ.ὁρμάω.propero, curro, propello. Neutr.abſol.
Θυοδόκον.ου.τὸ.uas ad recondendum odoramenta.
Θυόδης.όωτ(Θ).ὁ.odorifer.
Θύομαι.δύθύνω, θυφράνομαι.Item ἱεροσκοποῦμαι.de ſacrificantibus ſcilicet,ut aruſpices conſulant.Bud.Com. Vide in Ammonio θύεσθαι & θύσαι. θυόμενος pro θύων, ſacrificans, apud Athenæũ ἀληθάλοις inquit, θυομένοις ἐν δ' ὕλῳ πᾶν χερνίβα βάψας ὁ πᾶς προσήνεγκε.
Θύον.ου.τὸ.herba odorifera,ſacrificium.
Θύ(Θ).ος.τὸ.ſacrificium,uictima,thymiama.
Θυοσκόοι.οἱ. qui ex hoſtijs igni impoſitis futurorum euentum præſciunt, qui & ἐμπυροσκόποι,ἀ κοῆν,τὸ κοῆν.Buſt.Iliad. ultimo.
Θυοσκόπ(Θ).ου.ὁ.aruſpex, uates qui futura prædicit ex inſpectione extorum, aut ex ſacris accenſis.
Θυόω.μ.ώσω.π.ωκα.facio odorem,adoleo.
Θύρα.ας.ἡ. ianua. hoc eſt, tabulæ quæ claudũtur ac aperiuntur. Item earundem interuallũ. Ammonius diſtinguit ἀ θύραι & ἀ θυραία.
Θυράγματα.excrementa.
Θύραξε.foras.
Θύραθεν.è foris.
Θύραι. αἱ. fores. id eſt ipſa apertura. Ammon. & Cyrillus.
Θυραία.ας.ἡ.externa, & ianua inter duas ædes,uide Ammonium.
Θυραῖ(Θ).ος.ὁ.externus,extraneus,abſens.
Θυραξαι foris agere.
Θυραυλῶ.domum cuſtodire,oſtiatim canere,in caſtris & ſtatiuis permanere, urbem non ingredi,nec ſub tecto eſſe. Licet autem αὐλίζεσθαι uoce paſſiua dicatur, tamen θυραυλῶ actiua uoce effertur.Bud.Com.
Θυραυλία.ας.ἡ. uita agreſtis.
Θυραυλικός.ὴ.ὸ.ὑπαίθρι(Θ), ut θυραυλικὸν ὄρνεον dicitur quod ſub dio fit.
Θύραυλοι. τῶν πομπίμων οἱ ἀπόκοιτοι, qui foris aut ſub dio manent.
Θυραυλῶ.excubare.
Θυργανάω.iudico.
Θύρεθρον.oſtium.
Θυρεοφόλις. ὁ. à medicis cartilago ſcutiformis, quę & ἀσπιδοειδὴς dicitur,legitur & θυρεοφόλης
Θυρεός.ὸ.ὁ.ſcutum,à ianuæ ſimilitudine.
Θυρεοφόρ(Θ).ᾶ.ὁ. ſcutifer. Vide ὁπλῖται in Appendice de uocab.militar.
Θυρεπανοίκτης.ου.ὁ. qui in quaſuis ædes impunè ingreditur, quo nomine uocabatur Crates Thebanus, ἀφ' ὧν ἐπεισιγέναι εἰς πάντα ὁμοίως ἐθούλ(Θ) οἶκον,ut ſcribit Laërtius.
Θύρετρον.ᾶ.τὸ porta, ueſtibulum.
Θυρηδόλιον.ſtabulum.
Θύρηθι foris,foras.
Θυλον.ᾶ.τὸ.portula,parua ianua.
Θυρίς.ίδος.ἡ. feneſtram ſignificat; & cauum illud hians,θυείδ(Θ) uerò ipſas fores. Poll.
Θυροκοπήτης.&
Θυροκόπ(Θ).ᾶ.ὁ. qui ianuam pulſat, ὁ τὴν θύραν κόπτων.
Θυροκρουσῶν.ὁ.fores pulſitans.Heraclides.
Θυροποιία.ας.ἡ. ianuarum fabrica.
Θυροσπλήγδην.inſani in Bacchi orgijs.
Θύρσ(Θ).ᾶ.ὁ.haſta frondibus ueſtita,quo utebantur in ſacris Bacchi. θύρσος uerò corona, nuptiale ſertum, στέμμα γαμικόν. ſic Euſtathius Iliad.ζ & ex eo Cælius lib. decimoquinto cap. 24.Cyrill.cum propriũ nomen eſt,penacui, cũ

thyrſum ſignificat, acui ſcribit, neſcio quàm recte. Vide in Latinis dictionarijs. Eraſmus in prouerbio, Multi thyrſigeri, pauci Bacchi, thyrſum exponit haſtam uiteam, pro Græco autem ναρθηκοφόροι thyrſigeros reddit.

Θυρώματα. τὰ. fores.

Θυρώμ. ῶν Θ. ὸ. ueſtibulum, ualua.

Θυρωρεῖον. ὸ. locus inter duas partes.

Θυρωρός. ὸ. ὁ. ἡ. ianitor.

Θυρώζας. qui fabricauit portas.

Θύσαι. αἱ. Bacchæ, famaticæ mulieres Bacchi ſacris initiatæ, Lycophr.

Θυσαύοδς. ὁ Θῶδς. ὁ. fimbriatus.

Θύσανον. ὸ. ὸ. uel Θύσαν Θ. ὁ. fimbria, ala. Cælius lib. 9. cap. 11. infulam Latinis uocari puto. Euſt. Ilia. ε. σκίσματα dicit eſſe θυσαύους, unde ἀρειθυσαύοι apud Aeſchylum.

Θυσανωτός. ὸ. ὁ. fimbriatus.

Θύδλα. τὰ. Cæl lib. 15. cap. 24. libamẽta quedam ſacrorum fuſilia & liquida, uel uirgulæ quædam, inter quas ferula, Bacchi geſtamẽ numerantur, aut rami qdã, quales Dionyſiaci thyrſi. Euſtath. Iliad. ζ

Θυσία. ας. ἡ. ſacrificium, hoſtia, uictima. Cæl. lib. 7. capite primo.

Θυσιάς. Baccha, & uox bacchantium.

Θυσιαστήριον. ὸ. ὸ. altare.

Θύσιμ Θ. ὸ. ὁ. ſacrificabilis.

Θύσκη. ſcapha, in qua thymiamata ſiue pigmenta conduntur.

ΘυσκόΘ. ὸ. ὁ. ſacerdos, uates.

Θύσω. extendo.

Θυτήριον. ὸ. Libanotidi ſimilis herba, quam iuraturi manu comprehendebant, plura Thom. Com. in Aratum.

Θύτης. ὸ ὁ. ſacerdos, uates, ſacrificus. Vnde & ſues dicti ſunt θύται, à ſacrificio uſu.

Θυλακή. ῆς. ἡ. aruſpicina.

Θύω. μ. ὑσω. π. υκα ſacrificio, macto, immolo, occido. Conſtruitur autem cum accuſatiuo cauſam ſacrificij ſignificante. ut θύμ γάμον, id eſt, διὰ τὸν γάμον, propter nuptias ſacrificare. Sic Plutarch. ὃ δὲ στεφανῶν γὰ θύσαι γάμους, nuptias feſtas ſacrificijs agit. Ponitur & pro feſtinare, excitare, impetũ facere, ὁρμᾶν. Il. α ἦ γὰρ ὀγ' ὀλοῆσι φρονὶ θύει. Vnde θυμός. Bud. Com. eſt & mellificum dictio, qui θύσαι dicunt pro fumigare, & fumo coërcere apes, & uites à pruinę iniuria peruſtæ φὶτεθυμμύσαι dicuntur. Ammonius diſtinguit inter θύειν, & σφάττειν, item θύσοι & θύσονται. Vide σφάξαι apud eundem diſtinctũ à θύσαι.

Θυώλης. ε Θ. ὁ. ἡ. &.

Θυώεις. ῶσσ. ὁ odoratus, bene olens. ἀπὸ τοῦ θύω τὸ θυμιῶ.

Θύωμα. ατος. τὸ. odoramentum, ſuffitus Ariſtidi (& Libanio.

Θυώνη. ἡ. Semele.

Θυωρεῶδης. comeſſari.

Θυωρίτης. ὰ. ὁ. menſarius, argentarius.

Θυωρός. ὸ. ὁ. mẽſa, propriè ſacris uſibus dedicata. ab ἀείρειν τὰ θύη τῶν θεῶν. Pherecydes dicebat deos menſam θρωρὸν uocare Laërtius lib. 1. in

Θυῶτα. ἡ. præ libidine geſtiens. (Pherecyde.

Ὠ. ἀ θέω. paro, facio, nutrio, lacto, fedeo, pono, fruor, deijcio, multo, curro, uideo, conuiuor, colloco in ſedili.

Ὠή. ῆς. ἡ. ζημία. iactura, damnum, multa, ſupplicium, pœna inobedientiæ, unde ἀθῶΘ.

Ὠίθ. September apud Aegyptios.

Ὠϊθέω. μ. ίξω. τω. ιχα. lacero, impetum facio.

Ὠκέω. ſedeo, conuerſor.

Ὦκος. ὁ. locus, ſedes, concio.

Ὠμυγξ. γΘ. ὁ funiculus.

Ὠμοίζω, uel θωίσσω. uincio funiculis, uinculis coërceo, pungo, flagris ſcuticaue incito.

Ὠμός. ὰ. ὁ cumulus ariſtarum.

Ὤμου. Atticè, pro ὸ ἥμισυ. dimidium.

Ὠνυ. γς. ὁ. ἡ. ζέΘ. cingulum.

Ὠνιος. ὰ. Aegyptius, à Thono Aegypti rege, apud Nicand.

Ὦος. ὰ. ὁ. ſons.

Ὠπτεία. ας. ἡ. adulatio, blanditiæ.

Ὠπτύμα. ατος. ὸ. idem.

Ὠπτυμάζω. ὰ. ὸ. aſſentiuncula.

Ὠπτύω. μ. ύσω. π. υκα. colo, adulor, aſſentior, morem gero. Accuſ. Vide in Chiliad. Eraſ.

Ὠπτικός. ὸ. ὁ. aſſentatorius.

Ὠπτάω. cauillor, adulor, inſeruio.

Ὠρακίζω, armo, thoracem induo.

Ὠρακίον. ὸ. propugnaculum. Vide Bayſium. Item uelum quoddã quadrangulum quod maximi ueli charchęſijs incumbit. Euſt. ex Athenæo citat. Itẽ ſumma pars mali, quæ & κατηχήσ ορ. Pollux.

Ὡρακόμαχος. ὰ. ὁ. penula militaris.

Ὡρακοποιός. ού. ὁ. armorum faber, qui thoraces

ὩρακοφόρΘ. ὰ. ὁ. thorace armatus. (parat.

Ὡραῖ. ακΘ. ὁ. pectus (ut Gaza uertit in Ariſtotele, idem quod σῆθΘ, aliquando Græcam uocem relinquit) thorax. Eſt autem ea pars corporis quæ complectitur humeros, pectus & ſcapulas uſq; ad præcordia. ἀπὸ τοῦ θάσσω, hoc eſt ſapulio, ob cordis motum, uel πρὸ τοῦ θεῖον ὀρᾶν, ſcilicet quod mentem diuinam noſtri partem cõtineat & ſeruet. Capitur pro ueſte quæ illas parteis tegit & munit, & plorica aut ferrea pectoris armatura. Etym. Thoracibus lineis antè quos

quos pugnaſſe teſtis eſt Homerus. Eſt etiam mons prope Atheneum urbem, uicinam Libybus Heſperijs, in planicie ſitam, in quo fama eſt, Daphitõ Grãmaticum cruci affixum, quòd maledico carmine reges inceſſiuiſſet, unde illud apud Græcos notum, φύλαττε τὸν θώρακα Caue thoracẽ. Strabo lib. 14. Cic. de Fato. Val. Max. & Eraſ. Chil.

Ὡρεῶδης. dicunt Iones pro ἐυοχεῖσθαι.

Ὡρηκτής. ὴ. ὁ. armatus.

Ὡσχέσις. ιος. ἡ. uini potio, quòd pectus armare uideatur, & calefacere, ἀκρατοποσία, διὰ τὸ μαλακτικὸν τῶν μεθυόντων.

Ὡφώσκω. μ. ήξω. π. ηχα. armo. Actiu. accuſ.

Ὡὼ ὠός. λυκοπαύθηρΘ. genus lupi, animal mordax, Theodorus apud Ariſtotelem uertit, lupum ceruarium. Plin. lib. 8. cap. 34. Cæl. lib. 12. cap. 59. ἀπὸ τοῦ θέω. uide Etym. aliàs θώων ſcribitur. Vide Oppianum lib. 3. de Venatione.

Ὠῶδα. Doricè. conuiuari.

Ὠτακέω. pro τωθάζω.

Ὠυκτήρ. ῆρ Θ. ὁ. latrator canis.

Ὠϋστάω. latro, uociferor, & ad canes pertinet, συρίζω, triſyllabum eſt.

Ὠφελητής. ὸ. ὁ. adulator, aſſentator.

Ὠφων. ὄδς.

Ι Α.

Α ας. ἡ. uox, clamor, una, uiolæ, tela miſſilia. Cyrillus diſtinguit ſic ut oxytonum, unam ſignificet: paroxytonũ, uocem.

Ἀάω. dormio.

Ἀαμός. ὰ. ὁ. cubile, ſtabulum, ſomnus. Nonnulli αὐθμός.

Ἀάνετο. calefiebat, intepeſcebat, ἰάνετο ὕδωρ.

Ἀάνομαι, lętitia perfundor, τήκομαι, ἅδομαι, δλᾶχέομαι, μαλάσσομαι.

Ἀάνω. μ. αὐῶ. lętifico, exhilaro, floreo.

ἈαφόΘ. homicida.

Ἀαχαγωγός. ὸ. ὁ. Bacchi myſterijs initiatus.

Ἀαχέω. μ. ήσω. τω. ηκα. clamo. Neut. abſol.

Ἄαχος. ὸ. ὁ. Iacchus. Bacchus, & hymnus in eundem, aut ipſum feſtum. πῆμα τῶν ἰαχῶν, πλεονασμῶ τοῦ κ. Etym.

Ἀαχύλη Θ. Iſquilinus mons.

Ἀαχημίσαι. &

Ἀαχημίζω. complorare, lamentari, lugere, Ialemũ canere, hoc eſt cantionem frigidiſſimam.

Ἀάχω Θ. denſo ſpiritu, carmen eſt Apollini cani ſolitum: tenui uerò ſpiritu, genus lamentabilis cantionis. Item frigidus ac attonitus, hoc

eſt, ψυχρὸς καὶ ἔπληκτΘ ἄνθρωπΘ. Scribunt quoque ἰαλέμου Calliopes fuiſſe filium, in carmine ineptiſſimum, & frigidum de quo Eraſm. prouerb. Ialemo frigidior & Cæl lib. 3. cap. 11.

Ἀαλεμώδης. τὸ. frigida, & nullius momenti.

ἈαλΘ. ὰ. ὁ. dicterium, ſcomma.

Ἀάλλω. mitto, extendo.

Ἀάλυσος. ὸ. Rhodi uicus fuit, quem Demetrius rex incendere uoluit, quòd in eo tabulas Protogenis haberi nouerat. Hermol. in Plin.

Ἄαμα. τὸ. medicamentum.

Ἀαμβαυλέω. iambis canere.

Ἄαμβη. ſecundum quoſdam Panis & Echus filia, quę triſtẽ Cererem luſu geſticulationibusq; ad riſum concitaſſe dicitur.

Ἀαμβίζω. ύβιέζω. proſcindo, conuiciari, maledicere, Eraſ. Chil. Vnde

ἌαμΒΘ. ου. ὁ. iambus, & urbis nomen iuxta Troiam.

Ἀαμπύκαι. organa ſunt muſica triangula quibus iambica canebant. alij σαμβύκας uocant.

Ἀαμώη. locus humidus, fruticoſus, & gramineus. ἀπὸ τοῦ αὐαίνω τὸ ὕλαν.

Ἄανος. ὰ. ὁ. locus denſus fruticibus. Item ramus κλάδος.

Ἀάρ. indignantis aduerbium.

Ἀάυθω. floruit. lætatus eſt.

Ἀάυθινος. ὰ ὁ. uiolaceus. unde Violantillam ſuam Papinius uocat ἰαυθίδα. De ianthina ueſte uide Bayſium.

ἌαυθΘ. flos.

Ἀαύκλον. ὰ. ὸ. Ianiculum.

Ἀαυκεφάλεμος. ὁ. ſertum uiolaceum, ſiue ex floribus quibuſcunq; geſtans.

Ἀαξάρτης. ὰ. ὁ. fluuius per deſerta Scythiæ fluens in Mæotin paludem.

Ἀαολικός. ὸ. ὁ. Iaolcus urbs Theſſaliæ.

Ἀάομαι. μ. ἀσομαι. π. αμαι medeor, ſano, morbũ profligo. Depon. Accuſ.

Ἀόνδε. Græci.

Ἀαπετός. ὸ. ὁ. Iapetus.

Ἀαπτάω. μ. αψω. π. αφα. maledico, inceſſo, conuicior, mitto cum detrimento, lædo. Accuſ.

Ἀαπυγία. ας. ἡ. Apulia.

Ἀάπυξ. υγΘ. ὁ. Iapyx uentus.

Ἀαροπότης. ὸ. ὁ. cruorem portans, pro ἀιαροπότης. ſanguipota.

Ἀαρόχρως. purificatus.

Ἀάς. ἀδος. ἡ. lingua Ionica.

Ἄασι, καὶ μετάσασι, ab ἔμι καὶ μέτημι. eunt.

Ἄᾶσι. Ionicè pro ἰᾶσιν, ab ἵημι. mittunt.

Ἀάσιμ Θ. ὸ. ὁ. ἡ. ſanabilis, medicabilis.

Ἄασις. ιος. ἡ. ſanitas, medela, θεραπεία.

ἴ Ἄβος. Argos, siue Peloponnesus, sic dicta ab Iaso.
ἰ ακονᾶν. irascí, mordere.
ἰ ακσί. Ionice.
ἰ ακτατατά. heu, exclamatio apud Aristophanẽ cuiusdam, qui à ciuibus exagitabatur.
ἰ ακτατᾶ, & ἰ ακτατάιαξ. Latinis Comicis receptũ est at at.
ἰ ακτός. ὁ. ὁ. curabilis.
ἰ ατροκλείσται. reunctores medicorum.
ἰ ατρεία. ας. ἡ. medicatio, præmia quæ dantur medico.
ἰ ατρίνη. ἡ. medica mulier, quæ medendi artẽ profitetur, quæ & ἰ ατρόμη. ἡ. sed uoce minus Attica, ut annotat Eust.
ἰ ατρῶον. ὁ. ὸ. officina medicorum, & præmium quod datur medico.
ἰ ατροδύομαι. μ. σύσομαι. π. δυμαι. medicus sum. Deponens.
ἰ ατροδύω. medeor, curo, adhibeo curationẽ.
ἰ ατρία. ας. ἡ. medicina.
ἰ ατρικά. ῶς. ἡ. ars medendi.
ἰ ατρικός. ὴ. ὸ. medicinalis.
ἰ ατροκώτατος. excellentissimus in medicina.
ἴ ατρον. ὁ. ὸ. ἰ ατρεῖον.
ἰ ατρός. ὴ. ὸ. medicus. Ponitur & pro digito medio, quem medicum quoq; uocant. Aelius Dionysius etiam ἰ ατρὸν γυναῖκα dixit.
ἰ ατροτέχνης. medicus.
ἰ αῦ. uox est lugubris.
ἰ αυέσκω. quiesco.
ἰ αυλμός. ὴ. ὸ. quietis locus, somnus, stabulum.
ἰ αυός. ὰ. ὸ. cubile.
ἰ αύω. μαὐσω. π. αὖκα. uigilo, pernocto, dormio, quiesco, fruor quietẽ, percipio, δαΐω, id est, transfigo, aliqua in re uersor.
ἰ αφέτης. ὰ. correptor.
ἴ αχε. resonabat, clamabat, strepebat.
ἰ αχή. ῆς. ἡ. clamor.
ἰ άχημα. ὸ. uociferatio Dionysiacorum.
ἰ άχω. resono. Neut. absol.

Βαύη. cadus, urna.
Βδλη. ἡ. paxillus in imo solo nauis, quo educto aquæ ibi collectæ uis profluit, dicitur & χειμαῤῥοος ab Hesiodo dictus est. Eust. Iliad. ε.
ἴ Βη. ἡ. δυφημία.
ἴ Βηρ. ηρος. Iberus fluuius Hispaniæ.
ἰ Βηρία. ας. ἡ. Iberia, Hispania.
ἰ Βηρίς. nasturtium.
ἴ Βις. ιδος. ἡ. ibis, auis quæ serpentibus uescitur. Aelian. & Aristot.
ἴ Βυκος. ὰ. ὸ. Ibycus, unus ex nouem Lyricis.
ἴ Βύγκα. ης. ἡ. grauitas, seueritas morum.
ἴ Βυξ. ὲδλ. ὸ. ὀρνέον κρακλικόν. Etym.
ἰ βύω. uerbero, clamo.

Ἰγκέφαλος. cerebrum, ἐγκρὸς melius apud Hesych.
ἰ γδλη. ης. ἡ. ὅλμις, id est pila, mortarij δυσία. παρὰ τὸ μίσγω τὰ δύω, ἀφ' δλῆς τοῦ μ. Etym.
ἰ γδίον. ὰ. ὸ. θυεῖδιον.
ἴ γδισμα. ὸ. flexus quidam inter tripudium quo cochleari insidentes corpus raptim circumagebant.
ἰ γδίσματα. ἕδλος ὀρχήσεως, ᾧ ἢ ἐλύγισμ τ' ἐμφερῶς τῷ δλοίδυκι. Etym.
ἴ γμαί dicitur per augmentationem pro ἔχομαι.
ἰ γμάλ. humidus. malim ἰ μαλέος.
ἰ γμδί. qui uenit, ὁ ἐλθών.
ἰ γμὴ. ἡ. clamor, βοή.
ἴ γνύα. ας. ἡ. &
ἰ γνύς. ύ. ὸ. poples, ut Gaza uertit, utraq; uox legitur apud Aristotelem.

Δυναγής. ὁ. uates.
ἴ δλαι, αἱ. loca densa arboribus.
ἰ δλαῖος. ὰ. ὸ. frigidus. Et Iupiter ἰ δλαῖος, ἀπὸ ἴδλης τοῦ ὄρους τρωικῆς. Et proprium nomen preconis Troiani.
ἰ δλάλιμος. ὸν. ὁ. humidus, sudare faciens. Hesiodus. καύματος ἰ δλαλίμοιο, quod sudorem extundat æstus, uel ἰ δλάλιμος, id est, sudus & purus, ab ἰ δεῖν, id est, uidere. est & auis species.
ἰ δλάλυεται. apparet, uidetur.
ἰ δαῖος. pulcher, iucundus, decorus.
ἰ δέ. &, ut. oxytonum, poëticum.
ἴ δε. uide, uidit, paroxytonum.
ἰ δέα. ας. ἡ. idea, id est originalis rerum species, hoc est, οἱ τύποι τῶν οὐσιῶν, figura, forma, aspectus. ᾗ πολλαὶς ἰ δέαις πολέμων, In uario genere bellorum. Sunt item ἰ δέαι apud Rhetores dicendi characteres & dictionis formæ, id est, αἱ τῶν λόγων μορφαὶ καὶ ποιότητες, quales ab Hermogene recensentur δεινότης, γλαφυκύτης δυκρίνεια, & alia, ἰ δέαι etiam uitæ & modi alicuius rei dicuntur.
ἰ δέειν. laborare, sudare.
ἴ δεν. uidit.
ἰ δέσκω, aspicio.
ἰ δεχθής. uel ἀδεχθής. deformis, imbecillis.
ἰ δη. ης. ἡ. Ida mõs. & herbæ nomẽ apud Philost. τῷ δὲ ἰ δῃ αὖθι φάνεται.
ἴ δηθεν. ab Ida.
ἴ δμεν. uisio.
ἰ δήμων. peritus.
ἰ δίεστος. pulcher.
ἴ δια. priuatim, secretò, diuisim, separatim, clàm, singulatim, sine, αὖεν. Genitiuo.
ἰ διάζοντα, τά. peculiaria.
ἰ διάζω. separor. cum aliquo solo conuersor.
ἰ διαίτερον. secretius. Thom. Mag. ἰ διαίτατον superlatiuum duntaxat agnoscit.

ἰ διασής.

ἰ διασής. ὴ. ὸ. qui agit uitam priuatam.
ἰ δίωμ. ίσω. π. ικα. exudo. Aristot. ἵδισαν ἰ δῶτα ἅμα τῷ δλῃ. Exudarunt sudore cruento.
ἰ δικῶς. seorsim.
ἰ διοβουλύω. innitor meo consilio.
ἰ διογνώμων. idem ferè quod αὐτογνώμων. Bud. Comment.
ἴ διον. pro sudaui, laborau apud Hom. Odyss. υ.
ἴ διον. τὸ. Proprium, proprietas. Vide Aristot. in Topicis, & Porphyrij quinq; uoces.
ἰ διοξενία. ας. ἡ. priuatum hospitium.
ἰ διόξενος. ὴ. ὸ. peculiaris hospes, amici peregrini. ὁ. μὴ δημοσία προκέκλημενος πρός τινι ἀλλὰ ἰ δίᾳ τινί τῶν τῆς πόλεως.
Vide πρόξενος in Ammonio.
ἰ διοποιέμαι. ῶ. ῶ. sibi uendicans, sibi faciens.
ἰ διοπραγία. res suas agere, quiescere, non nisi suam rem familiarem constituendam curare.
ἴ διος. ὰ. ὸ. proprius, priuatus.
ἰ διόσκος. ὸν. ὁ. habens ppriam classem. Bud. Cõ
ἰ διόσος. priuata classis.
ἰ διοσυγκρισία. propria temperamenta.
ἰ διοσύστατος. ὸν. ὁ. propriam qui habet hypostasin. Cyrillo.
ἰ διοτδύω. μ. δύσω. τ. δυκα. ago uitam priuatam Neut. absol.
ἰ διοτδύων. rusticus, paganus.
ἰ διότης. ητος. ἡ. proprietas, homo priuatus, imperitus, expers imperij & principatus, ὁ μὴ μετέχων τῆς ἀρχῆς.
ἰ διότροφα. quæ cibis sui generis utuntur.
ἰ διόω. μόσω. π. ωκα. approprio.
ἰ δρώ. sudo, laboro.
ἴ διωμα. ἀτος. ὸ. idioma, proprietas linguæ.
ἰ δίως. solitariè, seorsim, priuatim.
ἰ διώτης. ὰ. ὸ. priuatus, insectus, plebeius, rudis, gregarius, qui nõ fungitur aliquo officio publico.
ἰ διωτικός. ὴ. ὸ. priuatus, uulgaris. ἰ διωτικαὶ δίκαι, causæ in quibus de pecunia tantum actio, & multa fit.
ἰ διῶτις. ιδος. ἡ priuata.
ἴ δμεν. scio, noui.
ἰ δμεν. ab ἴδλω, pro ἴλαμεν. scimus.
ἰ δμεναι. scire.
ἰ δμοσύνη. ης. ἡ. scientia.
ἴ δμων. prudens, peritus.
ἰ δνόω. μ. ώσω. τ. ωκα. reuoluo, torqueo, flecto. Actiu. Accus. ἀερ τὸ δὲ ἰ νίον δυπλῆναι. Eust. Iliad. β. uel ut in ν. rhapsodia. Idem annotat, ab ἕω, ut ἀ τέλω, πιλνῶ, sic ab ἕλω, ἔδλω, & ἰ δλνῶ confideo, collabor, συνιζάνω συνέλλομαι.
ἴ δρ. æstas, sudor.
ἰ δὲ. eccε. Et ἰ δὲ, uide, θέασαι. Cyrillus.
ἰ δυβόαι. οἱ. genus tibiæ.

ἰ δυμαῖοι. οἱ. Idumæi, quos Ammonius ab Iudæis distinguit.
ἰ δυῖα. ας. ἡ. peritia.
ἴ δυῖς. ιος. ὁ. ὶ δυῖα. sciens. Genit. Sophoc. sic formica apud Hesiod. dicitur, ὅτε τ' ἴδυῖς σαφέσι μάλ' ἄμαξαν.
ἰ δύω, &
ἰ δύόω. μ. ώσω. π. ωκα. sudo. Neut. absol.
ἴ δυμα. ἄτος. ὸ. statua.
ἴ δυμαι, uel
ἴ δυμι, &
ἰ δύω, uel
ἰ δύομαι, &
ἰ δύω. sto, maneo, sedeo, in seriẽ recipior, quiesco. Itẽ castrametor, ad manendũ hortor, fisto, ut, ἄλλας ἰ δυνε λαούς, Iliad. β. Item statuo, firmo, impono, colloco, quodcunq; sacrum ædificio. Herod. ἐλευθερίας οἰκόνα ἰ δύσατο, Libertatis imaginem collocauit. ἰ δύμενος. sedens, properoxyt. sed ἰ δυμενός. paroxytonum, firmatus. Cyrill. Et quamuis dicatur ἰ δύνω, solus tamen aoristus ἰ δύθη non ἰ δύνθη in usu est, Thucyd. οἳ ἀνταδ συλλεγεὶς ἰ δύθη, & iterũ ἐν τῇ κεφαλῇ πρῶτον ἰ δυθὲν κακόν.
ἴ δρυσις. ιος. ἡ. cõstitutio statuæ, dedicatio.
ἰ δρῶα. τά. morbus ex sudore.
ἰ δρώς. ῶτος. ὁ. sudor. Vnde ἰ δρῶ, pro ἰ δρῶτα. Homerus, ἰ δρῷ ἀπεψύχοντο, Sudorem abstergebant. Interdum & pro ἰ δρῶτα.
ἰ δρώς pro ἐδλώς.
ἰ δρία. uel ἰ δρίαι, testes, & qui causas capitales iudicant, quasi ἴδμονες. Eust. Iliad. Σ.

Ἴε. uade.
Ἴει. mittebat.
Ἰ έζεο. sedebas.
ἴ εμαι. cupio, uolo, contendo, gliscо, gestio, & festino, ferorq;. Tradunt Grammatici, cum πόθ δμαι significet, ψιλωτέον ἔστ', alias δασωτέον. Legitur etiam uoce actiua pro ἔμι. Bud. Com.
ἴ εμενοι. cupientes.
ἰ έναι. ire. & ἴ έναι peraspirat. mittere Aristoph.
ἰ έραμαι. rubigine inficior.
ἰ ερὰ. τά. exta. Bud. Com. ambitus templorum, uictimæ mactatæ, ossa quædam in corpore humano, quæ cum sphondylo iacent, aut Hyperide, statuæ & imagines. Sic Theopom.
ἰ ερὰ. ᾶς. ἡ. epilepsia, lepra, maior anchora tutiorque, extremum nauis subsidium, facer serpẽs, ut Gaza in Aristotele uertit. ἱερὰ δδός, uia sacra, quæ Eleusinam ducebat.
ἱερᾶγγελοι. qui deorum panegyres nunciant.
ἱεραὶ τριήρεις quatuor erant apud Athenienses, πάραλος, σαλαμινία, ἀντιγονίς, Δημητριάς, hę

dimitte-

dimittebantur ad exercitus duces.
ἱερακίσκος.ὁ.paruus accipiter.
ἱερὰμοιβοί.uates deorum.
ἱερὰ νόσος. morbus Comitialis, falsa opinione, ut censuit Gal.eorum qui diuini aliquid morbis inesse existimant,uel ut ἰχθῦς.
ἱεραξ.ακ⊙.ὁ.accipiter, ἀπὸ τοῦ ἱεσθαι ἐάσω, ἤγουν φέρεσθαι. Etym.Aliqui miluum reddunt quod non placet.De hierace, id est, accipitre(ut Gaza uertit in Aristotele) scribūt Aelianus & Oppianus de Aucupio.meminit etiā hieracis marini, siue piscis hoc nomine,Aelianus.
ἱεραχέομαι.sacro imperio fungor. sacroq; magistratu & præfectura Genit.Bud.Com.
ἱεραχία quid sit docet Diony.in li.de Ecclesiast. Hierach. ὡς γὰρ ἱεραρχίαν ὁ φήσας ἅπαντων δεῖ συλλαβεῖν ἔφυτῶν ἱερῶν τὴν διακόσμησιν, ἅτως ἱεράρχην ὁ λέγων ἁγλοῖ ὸν ἔνδιον τε καὶ θεῖον αἴσθεσθαι, ἢ πάσης ἱερᾶς ἐπιστήμονα (γνώσεως.
ἱεράζω.sacra facere.
ἱερατεία.ας.ἡ.&
ἱεράτειον.ε.ὸ.&
ἱερατεῖον.ὸ.sacerdotium. ἢ περὶ οὖν θεοὺς ἀθμέλεια,authore Aristotele.
ἱερατεύομαι.&
ἱερατεύω.μ.εὔσω.τ.εὔκα.fungor sacerdotio. Neut.datiuo.
ἱερατικός.ὴ.ὸ.sacratus.
ἱέρεια.ας.ἡ.sacerdos.
ἱερεῖον.ε.ὸ uictima,hostia,auis. Ammonius distinguit à χρησήιον.
ἱερεῖσι χαρίσασθαι.uictimis placere.θύμασι ἵλεφασθῆσαι.Aristoph.
ἱερεύς.ὁ.sacerdos.
ἱερεύς.έως.ὁ.sacerdos, augur uertitur à Plutarch.
ἱερεύω sacrifico,sacris operam do,sacris operor, mactо,Homer. Item consecro, dico, Pausan. Bud.Com.Ammonius distinguit ab ἱερόω.
ἱερήιον,pro ἱερεῖον.τὸ.uictima.
ἶρις.ἰδ⊙.cognomen Iridis apud ueteres Græcos,unde & Romani consecratricē uocauerūt.
ἱεροβοτάνη.uerbenaca herba.
ἱερογλυφικὰ. sacra quædam monumenta apud Aegyptios, non literis uocabula, sed sculptis rerū animaliumq; figuris significantia.Bud.de
ἱεροδιδάσκαλος.ὰ.ὁ.qui sacra profitetur. (Asse.
ἱερόδουλος.ὰ.ὁ.æditus.
ἱεροκήρυξ. sacer præco, qui faueré linguis iubet, dum sacra peraguntur,aut qui aliud quippiam inter rem sacram edicit.Bud.Com.
ἱεροκόμας.ædituus,qui sacrorum curam gerit.
ἱερόλυπτος ὰ.ὁ.fanaticus.
ἱερολογέω.sacra uerba pronuncio, de rebus sacris loquor.Bud.Com.

ἱερολογία. ea quæ in ecclesia recitantur, quasi sacri sermones.θεῖα λειτουργία,ἢ ψαλμῳδία.
ἱερομηνία.ας.ἡ.Calendę, sacra primę diei mensis siue nouilunij,Theod.de Mensibus.
ἱερομνήμων.ον⊙.ὁ. sacrator, sacrificulus, sacrorum præsul. Item ἱερομνήμονες, & πυλαγόραι dicebantur,qui ex urbibus Græciæ ad commune concilium Amphityonicum mittebantur augures. Diogenes Cynicus, cum uidisset aliquando magistratus,qui ἱερομνήμονες dicebātur, quendam ex ærario phialam furatum adducentes.magni (inquit) fures paruū ducunt, Laërtius lib.6. (fectus.
ἱερομύσης. qui sacros ritus inducit, sacrorū præ
ἱερὸν ἦμαρ.matutinū diei tempꝰ dicebatur,quo tempore dijs superis sacra facitabāt, ab ἱερεύω,nā à meridie inferis sacrificare mos erat.Eust.Ili.δ
ἱερονίκαι.sacrorum certaminum uictores.
ἱερόνομοι. sacræ disciplinæ & institutionis magistri, & exactores.Bud.de Asse.
ἱερὸν ὀδὸν. apd medicos sacrū dicitur os spinę ex tremū,quod Menād. ἄκρᾳ ὀσφῦ dixit.
ἱεροποιέω.consecro,dico.Bud.Com.
ἱεροποιός. magistratus Athenis,qui sacra faciebāt Eumenidib. præsidibus Areopagi.Bud.ib.crāt ij numero decē ut ex Dinarcho liquet κατὰτὰς σεμνὰς θεὰς ἃς ἐκεῖνος ἱεροποιὸς κλῆσας δι.
ἱεροπρεπής.ὲ⊙.ὁ.facer,diuinus. (καῖος αὐτός.
ἱερόν.ὸ.sacrificium,sacellum,templum. Vide ὅσιον apud Ammonium distinguentem:qui etiam circuitus templorum, & ossa hominum ἱερὰ dici testatur. Vide infra, ἱερῶν.
ἱερός.ὰ.ὸ.facer, magnus, diuinus, locus sacer absolute. Etym. Apuleius morbum comitialem ait à Græcis ἱερὸν uocari,quòd in eo pars rationalis animæ tentatur,ac de statu perturbatur.
ἱεροσκαλπιγκτὴς , uel diuisim ἱερὸς σαλπιγκτής. tibicen in sacris.
ἱεροσκόπ⊙.ου.ὁ.aruspex. Et ἱεροσκοπῶ, ἱερᾶδια.
ἱεροσύλοι. sunt,qui sacram diuinorum rationem ab omni expurgati superstitione ac nimia uacantiq; sedulitate in anima gestant, perinde ac in capsula quadam.
ἱερὸς ὅμως.est exiguus hoc nomine serpēs,q̄ grandioribus omnibus est formidini.Eust.Iliad.π.
ἱερὸς σπάσος.ab Hom.Græcorū exercitus ob fortitudinē dicitur, qui toto decēnio militiæ pdurauit. (rauit.
ἱεροσυλέω.sacrilegio spolio.
ἱεροσυλία.ας.ἡ.sacrilegium,peculatus.
ἱερόσυλ⊙.ε.ὁ.sacrilegus.
ἱεροσύν.ης.ἡ.sacerdotium,sacrificium.
ἱεροτελεστὴς. ὁ. ἱεροφαντήσας, ὅ τελεάρχης, qui

nuncupat. Bud. Com.
ἱερουργέω.μ.ήσω.τ.ηκα.sacra celebro,administro sacris operā do,sacrifico, sacris operor, & fungor administratione sacrorum.Herodian. τὰ ἱερουργηθέντα uictimas cæsas uocat. Item sacro, dico,sicut ἱερόω. Neut. absolutum,Bud. Comment.
ἱερουργία.ας.ἡ.sacrificium.
ἱεροφαντης.ε.ὁ.ædituus, rerum sacrarum custodiæ præfectus.Inde dictus,quòd sacra ostenderet,uel quod ipse sacris uesceretur cibis. Accipitur tamen pro sacrificо. Apud Laërtium lib. 2. in Aristippo hierophanta dicitur qui sacra enarrat alijs,& docet initiandos.
ἱεροφαντία.sacrorum ceremoniæ.
ἱεροφαντικὸς.sacerdotalis.
ἱεροφαντικῶς.more sacerdotum.
ἱεροφαντῶ. sacra doceo,mysteria peragо,sacrifici munus obeo.
ἱεροφόρος.is dicitur qui uiam & rationem inquirit quaab omni superstitione ac impietate eluat atque expiet animam.
ἱερόφων⊙. magnam & claram uocem habens. Præconis epitheton.
ἱεροφυλακεῖον. ε.ὸ.sacrarium.
ἱεροφύλαξ.ακ⊙.ὁ.sacrarum rerum custos.
ἱερῶ. sacro, dico, καθιερόω αὐτατίθημι,ἱερατεύω. Herodianus,τῷ θεῷ ἱερώμενον pro sacerdote dixit,& pro eo quod Deo sacrum est. Budæus Com,Ammonius distinguit ab ἱερουσαι.
ἱερωμα.diuinum sacrificium.
ἱερώμαι sacerdos fio,sacerdotio fungor.Genit.
ἱερῶν τῆ ὁσίων μετεῖναι.omnia iura ciuitatis habere.Bud.Com.
ἱέρων.ὁ paroxytonum,proprium uiri.
ἱερῶς.μεγάλως.
ἱερώσυνα. excellentia aliqua, quæ sacerdotibus dabantur.
Ἰζαύγ.ης.ἡ.uestis ex caprarum pellibus, qua utebantur Satyrici actores.
ἵζάνω.sedeo,assideo, adsum, sido, pessum eo, subsido.Bud.Com.
ἴζηλος.ὁ.marinus scorpius.
ἵζω.conside.αὐτὶ τοῦ ἵζω,ἰωνικῶς Etym.
ἷζομαι.idem,unde ἵζεο,sedebas,sede.
ἱζω.μ.σω.τ.κα.uel. ἱζῶ.μ.ἱζήσω.facio sedere, constituo, ἱζάνω. Accus.Bud.Com.
ἰή.io,uox modo lætitiam,modo dolorem significans,aut contemptum.
ἰη.una, sola.
ἴη.Ionice pro ἴα uel ἔλθοι.
ἰηλέμ.ἡ.lætitia, uoluptas, desyderium.
ἴη παιὰν,uel ἴη παιάν. acclamatio est prouerbialis,qua consueuimus uti re gnauiter & fœlici-

ter gesta.Eras.prouerb.Iò.Pæan.
ἰήθ⊙.ephebus,innuptus.
ἴήϊος βόα luctuosus clamor, & ἰήϊον μέλος lugubre carmen,ab ἰὼ Tragœdiarum.
ἰήϊ⊙.cū aspiratione,iaculator,epitheton Apollinis. πῆδὰ τὸ ἰημι.Etym.
ἰήϊ⊙.ε.ὁ.medicabilis.Apollinis epitheton.
ἰηκός.cum tenui in luctu dicitur. Sophocl. ἰήϊον καμάτων pro lamentabilibus & tristibus.
ἴηλα.ligaui,inflexi,inclusi.uide Etym.
ἰήλλω τὸ ἐπιβάλλω,immitto.
ἴηλυσος.ὰ.ἡ urbs Rhodi.
ἴημα.iaculum.
ἵημι.denso spiritu. μ. ἥσω.τ. εἷκα. mitto, iaculor,cupio,sedeo, induo. Sed ἴημι tenui spiritu,uado.
ἰή⊙.ὰ.ὁ. lamentabilis. unde apud Sophoclem, οὐδὲ ἰήων καμάτων αὐχουσι γωνάκων. Nam ficappellant uoces quas præ dolore parturientes emittunt.
ΙΗΣΟΥΣ.ὰ.ὁ. Iesus, quasi seruator. αὐτὸς γὰρ (inquit Matth.) σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν.
ἰητὴς ἥρ⊙.ὁ.medicus.ἰατρός.
ἰητρία.medicina.
ἰήτης,&
ἰήτωρ.ορ⊙.ὁ.iaculator.
Ἰθαγενὴς.ἐ⊙.ὁ.ἢ. natiuus, ingenuus, legitimæ natus,inquilinus,indigena.Etym.
ἰθαίνειν.beneuolum esse, calefacere.
Ἰθάκη.ης. Ithaca insula,& urbs Syriæ.
ἰθακήσι⊙.ὰ.ὁ. Ithacensis.
Ἴθακος. nomen proprium Etym,
ἰθαρὸς,celer,hilaris,pulcher,purus,albus,lenis.
ἰθεῖα.recta,mirabilis, ἐπ᾽ εὐθείας. Vnde ἐκ τῆς ἰθείας,ingenuè,ex professo, apertè.
ἰθέως rectè.
ἴθι.ἐλθ᾽ε.uade,dicitur de præteritis. Inuenitur tamē pro ἔρχου,hoc est ueni & præsentis uim habere apud Platon. primo de repub. Itē age adhortantis. (uerb.
ἴθμα.ὸ.motus,gressus,passus.
ἰθύνω.anhelo.
Ἴθυ⊙. uox adhortantis clamore,& incitantis. Ex ἴθι & ὀρεῦν,id est incitare.Eras.Chil.
ἴθυες.eunuchus.
ἰθύ.obuiam,statim,rectè,rectà.
ἰθύθολος.ὰ.ὁ.directus.
ἰθυλίνης.ὰ.ὁ.rectus iudex,rectā exercens iustitiam,apud Hesiod.
ἰθυθήριον.ὰ.ὸ.hæderam uocant.
ἰθυκτίων.ωνος.ὁ.ἡ.fibras habens rectas,à κτίωνες, quæ fibræ sunt lignorum. Eust.Iliad.φ.
ἰθυμαχία.ας.ἡ legitima pugna.
ἰθυμβοι.οἱ. genus carminis & saltationis ridiculæ In hono-

læ in honorem Liberi patris.
ἰθώτατος.ᾱ.ὸ.rectiſſimus.
ἰθώτειρα.ας.ἡ.rectrix.
ἰθωτήρ.ῆρος.gubernator,clauus,ductor,habena.
ἰθωτήριον.τὸ.ſceptrum è lauro,quod uates manibus geſtabant.
ἰθύντωρ.ορ⊙.ὁ.rector.
ἰθύνω.μ.ωσῶ.π.γκα.guberno,regno.Accuſ.
ἰθυπετῆρ.rectâ uolare.
ἰθυπλίων.ωνος.ὁ.ἡ.rectè uolans,fraxini epithet. apud Hom.
ἰθύρ.ρος.ferrũ axis quod atteritur à rota.
ἰθύς.υος.ἡ.imgetus,rectitudo.
ἰθύς.ε⊙.ὁ.rectus,aduerſus.
ἴθύς,& ἰθύ.aduerb.rectâ in,ſiue rectâ ad.
ἴθυσεν.perrexit.
ἰθυτής.ᾶ.ὁ.rectificator.
ἰθύφαλοι.οἱ. qui in ſacris Bacchi Phallũ ſequebãtur induti muliebri ueſte, ac Phallicum ſeu Ithyphallicum carmen cũ tripudijs canebant. Cæl.lib.4.ca.16. & Eraſ. in Chil. Item coriacea pudẽda intenta, quæ in ſacris Bacchi circũfere
ἰθύω.ἰθύνω. interdum recta aggredior. (bant.
ὤλβάλλομαι.
ἰθών.ciuitas Theſſaliæ. Item inteſtinum, nates, podex.
Ικανοδοσία.ας.ἡ.ſatis datio.
ἱκανός.οῦ.ὁ multus, ſufficiens, ſatis idoneus, appoſitus,accommodus.ἀφ' ἱκανῆ,multo iã tempore.
ἱκανότης.ητ⊙.ἡ ſufficientia.
ἱκανόω.μ.ώσω.π.ωκα.idoneum facio.Paul.Col. ⟨ϑ⟩ πάτρι ⟨ϑ⟩ ἱκανώσαιλι ἡμᾶς εἰς τ⟨ϑ⟩ μελλ⟨ϑ⟩α.
ἱκάνω.peruenio,aſſumo,accedo.Item apprehendo,contingo,ſupplico.Etym.
ἱκανῶς.affatim,ſatis potenter,ſufficienter.
ἵκαρ.omnino,propè.
ἰκάριος. uocatus eſt Bacchus ab inſula Icarica in qua colebatur, uel ut alijs placet ab Icaro quẽ Bacchus primum docuit uini culturam.
ἴκαλ,uel εἴκατι,εἴκοσιμ.
ἰκελος.ε.ὁ.ſimilis.
ἰκελόω.aſſimilo,Epigram.
ἴκελ.οἱ.uermiculi quidam:nimirum à ſingulari ἴξ, quod tamen nuſquam legimus. Vide ἴπελ. in Ammonio.
ἰκέλλω.uenerunt.
ἱκέσι⊙.ſupplex. Item cognomentum Iouis apud Euripidem,quod & ἱπετήσιος.
ἱκεσία.ας.ἡ.&
ἱκετεία.ſupplicatio.
ἱκέτευμα.τ⊙.τὸ.idem quod ἱκεσία. Thucyd. μέγιστον ἦν ἱκέτευματ⟨ϑ⟩.
ἱκέτευτ⊙.ἡ.ſupplex.

ἱκετήλιος.precarius,& ἱκετηλίως aduerbiũ, precario.
ἱκετεύω.μ.εὑσω.π.ευκα.ſupplico,obteſtor,παρακαλῶ.Neut.datiuo.
ἱκετηρία.ας.ἡ. ſupplicatio, forma ſupplicandi, manus ſupplices,ramus oleæ lana obuolutus, quem ſupplicantes in manibus ferebant. Vnde ἱκετηρίαν ἔχοντα. Ariſtophan. pro κλάδον ἱκετικὴν κρατοῦντα.
ἱκετήριος.& per ſyncopen ἱκτήριος.ᾱ.ὸ.ſupplex.
ἱκέτης.ᾱ.ὁ.ſupplicator, ſupplex,qui rogat,& qui rogatur.πῶδε τὸ ἱκετ⟨ϑ⟩:Etym.
ἱκετήσιος.ᾱ.ὸ.deprecabilis.Hoc nomine appellabatur Iupiter, quem offendi putabant, ſi quis ſupplicem reijceret.
ἱκέτις.ιδ⊙.ι⊙.ἡ.ſupplicatrix.
ἱκετώσια. ſupplicationes, luſtrationes,expiationes.
ἱκμάζω.humecto,mollio,ſtillo,fluo.
ἱκμαῖ⊙.ᾶ.ὸ pluuius,humens, Iouis hoc nomine fanum in Co inſula extabat, ob immiſſum uentorum flatum.Apoll.interp.
ἱκμάλε⊙.ᾱ.ὸ.humidus,uiridis.
ἱκμάς.άδ⟨ϑ⟩ς.ἡ.humor,lachryma,uapor apud Homerum.
ἱκμασία.ros,humiditas.
ἵκμη⊙.ᾱ.ὸ. faciens ire,cõcitans, ἵκμη⊙ ὄρος uentus ferens proprie Latinè dicitur.
ἱκμοβώλ⊙.gleba humecta.
ἱκνέομαι.μ.ἵξομαι.π.ἶγμαι.ab ἵκομαι.ἀόρ.ε.μέσ. ἱκόμην.καθάπτομαι,νοσῶ,πλέομαι. ἱκετεύω.per uenio.Depon genit.Ammonius ἱκέσθαι distinguit ab ἀφικέσθαι.
ἱκνόμωλον μέγεθος.τὸ.iuſta magnitudo.Sic dicimus ἱκνωμένην ἕξιν, id eſt, iuſtam habitudinẽ, quam Plutarchus athleticam uocat. Budæus in Annot.
ἱκνύς.ύ.popples.malim ἰγνύς,ut ſuprà.
ἱκόνιον.ᾱ.Iconion,urbs Phrygiæ.
ἵκτω.uenerunt.
ἵκριον.ᾱ.τὸ.lignum oblongum nauis,tabulatum inſtrumentum quo cruciabantur martyres, patibulum.Itẽ pars quædam mali,antennæ.
ἱκριοπηγοί.qui circa forum tabulata cõpinguut.
ἱκριόω.tabulatis.
ἱκτᾶ.uenit.
ἵκταρ.propè,ut ὅσ⟨ϑ⟩ ἵκταρ βάλλ⟨ϑ⟩ apud Plat.pro. longè à ſcopo iaculari, muliebre pudendum. Hipp.eſt & piſcis nomẽ apud Athenæum.Prouerbiali quadã figura dicitur de ijs q minime uoti compotes fiunt, propoſitaq; ſpe fruſtrantur ſumpta metaphora à ſagittarijs.
ἱκτερᾶν. laborare ictero morbo, quem Varrore gium, Celſus auruginem uocat.

ἱκτερικός.ᾱ.ὸ arquatus.
ἱκτερος.ου.ὁ. galbula auis. Icteri auis meminit Oppianus in Ixeuticis. Item morbus ex fele, regius morbus, arquatus, aurigo, ſuffuſio fellis.
ἱκτήρ,&
ἱκτηρ⊙,pro ἱκτήριος per ſyncopen.
ἵκτης.mendicus,aduena.
ἱκτίν.ῖν⊙.ὁ.&
ἵκλυ⊙.ᾱ.miluus.De ictino,id eſt,miluo ſcribũt Ariſtoteles, Aelianus, & Oppianus in Ixeuticis. Eſt & lupi ſpecies apud Oppianum de Venatione. malim autem ἱκτῖνος, penanflexum, quàm proparoxytonum.
ἱκτις.ιδ⊙.ἡ.uiuerra,muſtela, ſcilicet ruſtica,ut Gaza uertit apud Ariſtotelem.
ἵκω,& Atticè ἥκω.uenio.
Ιλαδόν. omnino,uniuerſaliter,turmatim,uniuerſim,gregatim,cateruatim,quaſi κατ' ἴλας.
ἱλαδί.propitius eſto.
ἵλαι.αἱ turmæ.
ἵλαος.ᾱ.ὁ.beneuolus,hilaris,
ἵλαρ.cuſtodia,munimentum.
ἱλάρεια.dies erat feſtus apud Aſſyrios,qua lętitiæ exordium celebrabatur ad octauum Calend. Aprileis,quo die primum ſol diem longiorem nocte protendit.
ἱλαρός.hilaris.
ἱλαρότης.ητ⊙.ἡ.hilaritas.
ἱλαρύνω.μ.υνῶ.π.υνκα. exhilaro, lætificò. Accuſ.
ἱλάρχαι.οἱ.qui octo elephantis præfecti ſunt,hoc eſt,turmæ principes.
ἱλάρχης.ᾱ.ὁ.turmarius.
ἱλαρχία.ᾱ.turmæ præfectura.
ἱλαροδός.ᾱ.ὸ. mimorum genus quoddã caſtius. Polluci & Athenæo.
ἵλας.armentum,grex,ordo,acies.Sed ἵλας,funiculus,uinculum.
ἱλάσκομαι.μ.άσ⟨ϑ⟩μαι.μέσ⟨ϑ⟩ ἀόρ.α.ἱλασάμην.
ἱλάσκω.deos benignos facio,placo,lito.
ἱλασμός.οῦ.ὁ.propitiatio,manſuetudo,beneuolentia.
ἱλαστήριον.ᾱ.ὸ.propitiatorium, coopertorium arcæ teſtamenti.
ἱλαστήριος.ᾱ.ὁ.propitiator.
ἱλεόδεσμα.οἱ.nodi,uincula.
ἵλεύω.oculos torqueo.
ἵλεων.gracile inteſtinum.
ἵλι⊙.uoluulus,inteſtini gracilioris morbus ἀπὸ τ⟨ϑ⟩ εἱλῆν,id eſt,uertendo. Item latibulum ſerpentium,φωλεός,ἀπὸ τ⟨ϑ⟩ τὲ ἕρπετὰ ἐν αὐτῷ εἱλεῖσθαι,& turbulentus rerum ſtatus,ὅτ' πράγμάτων ταραχή.

ἵλι⊙.ᾰ.ὸ.&
ἵλεως.ω.propitius.
ἱλεῶ.placo,propitius ſum.
ἱλεωτήριον.τὸ ἱλαστήριον.
ἵλη.ης.ἡ. ala, turma ſexaginta quatuor equitum, ut legitur in Appẽdice lexici de uocabulis militaribus.
ἱλήθι.propitiare.
ἱλήκοις.propitius eſto,in Epigr.legitur.
ἱλιάς.ᾶ.iliacus, ut Gaza uertit ex Ariſtotele.aui s eſt ex turdorum genere.
ἱλιγγιάζω.μ.άσω.π.ακα.clamo.
ἱλιγγιᾶν. uertigine uexari, uertigine laborare & affectum eſſe,& quod Cicero æſtuare dicit. Budæus in Comment.
ἱλιγγίφθογγος.ᾰ.dulciſonus,ἡδύφωνος.
ἵλιγγος.ᾰ.ὸ.uertigo oculorum.
ἵλιγξ.γος.ὁ.uertigo oculorum,uortex.
ἱλιόθι.Ilij.
ἵλιον.Ilium, & impubium mulieris, apud Coos mundus muliebris.
ἱλισπᾶσθαι.humi uolutari & ſerpere, de uermibus & anguibus effertur.
ἵλλαινω, uel ἱλλαίνω. torue inſpicio,ſtrabo ſum.
ἵλλας.ἀσ⟨ϑ⟩ς.ὁ.Ionicè oculus. Vnde ἱλλαίνω,ſtrabus ſum:& σιλλαίνω oculos ridendo ſubinde moueo,ſubſanno. unde & σιλλοί maledicum poẽmatis genus.
ἵλλω.contineo,σιωπηρεύω,& confundo, συγχέω: Nicand.interp.
ἵλλωψ.ὁ.uadens.Nicand.
ἱλλώπτω.conniuere,hallucinari.
ἱλλώπτω.cæcutire,lippire.
ἱλλός.ἰλύς.
ἱλύα.cauerna,latibulum.
ἱλυόδης.ὀσώδης.limoſus.
ἱλύς.ύδος.& ἴλυος.apud Herodian.ἡ.limus,fex, cœnum,lutum.Dicitur propriè de fluminibus non autem rectè uini fęcem ἰλυσλά dixeris,ſed πρύγα.
ἱλυσπάομαι.inuoluor more anguillæ.
ἱλυσπώμενος.per limum tractu inuolutus:apud Ariſtotelem.
ἱλύσω.abſcõdo,dormio,cubo,ſono,uerſor.ἰλύσ⟨ϑ⟩ πόδηκα.λύπῶ,ἰχνύπῶ.

ἰλυώδ'ης.ες.ὁ.ἡ.limosus.

Ιμα.ατος.τὸ.lorum.

ἵμαλ.ος.ὁ.genus carminis.

ἱμάζω.loro uerbero.

ἱμᾶς.άντος.ὁ.lorum, corrigia, funis nauticꝰ, ferramentum, rotæ, funis ductarius.

ἱμάδλη.ης.ἡ.scutica.

ἱμάσσω.loro uerbero, flagris cædo, quouis modo cuerbero.

ἱματίδιον.τὸ.palliolum.

ἱματιοπάπλος.ὁ.uestiarius.

ἱμάτιον.ου.τὸ. pallium, hoc est, τριβώνιον, quod supra tunicam induitur. Lys. ἱματια γυναικεῖα, uestem muliebrẽ dixit Plutarch. pro toga Romana utitur. Accipitur pro stragulo, sicut uestis à Cicer. in Verrem: Plurimam uestem stragulam, multam Deliacam suppellectilem Siracusis exportasse. Bud. Com. & Laz. Bayf.

ἱματοφυλάκιον.τὸ.uestiarium.

ἱματοφύλαξ.ακος.ὁ.ἡ.custos uestium.

ἱματισμένος.uestitus, indutus.

ἱματισμός.ὁ.uestimentum, uestitus & cultus, uestiarium.

ἱματουργός.textor, qui uestem texit.

ἱμάω & ἵμειν haurio, funeattraho, impleo.

Ἴμβρασος.Sami fluuius.

Ἴμβρος.ὁ.Aeolica Insula, non procul à Lemno, unde Ἴμβριοι dicebantur, qui iudicij diem subterfugiebant, simulantes in Imbro abfuisse se, ut ex Aelio Dionys. annotat Eustath. Iliad. φ.

ἱμείρομαι.&

ἱμείρω.desidero, cupio, amo. Genit.

Ἴμεν.ire, imus, ibimus, & ibamus.

ἴμεναι.idem.

Ἱμερα.τὰ.flores & coronamenta, quæ ad expiationes lustrationesq; adhibebantur.

ἱμερτός.ὁ.desiderabilis.

ἱμερόεις.ὁ.ὁ.suauis, dulcis, amabilis.

ἱμείρομαι.induco ad desiderium. Item coëo, ἀνὴρ δοὶ μίγνυμαι. Hipp.

Ἵμερος.ὁ.desiderium, uide ἔρως in Ammonio.

ἱμερτός.ἡ.ὁ.ἡ.desideratus.

ἱμερτός.ὁ.ὁ.desiderabilis, liquidus.

ἱμάω.μ.ήσω.π.ηκα.haurio.

ἱμαστός.ὁ.ὁ haustus.

ἱμονία.ας.ἡ.funis ductarius, quo aqua hauritur.

ἱμονιᾶν.pro μακρὰ χέζειν, id est, temporis multum in cacando absumere. Cælius libro tertio, capite undecimo.

ἱμονιὰν ἀποπατεῖν.idem Aristoph.

ἱμονιορόφος.ὁ.haustor, obiectus, qui ductarium funem torquet in hauriendaaqua.

Ἴμπιος.ὁ. Neptunus ὁ ζύγιος, ab ἵππαι quod Thessalorum lingua iungere significat

Ιν, ἰνός.ὁ.genus mensuræ. Eustath. Iliad. χ. putat ἡμίναν esse τὸ ἥμισυ τοῦ ἵνι, cuius usus est in eo, πλέον ἢ τὸ ἵν. Item uena, neruus uenis. Gaza in Aristotele uertit Occiput. Est (inquit Eustat. Iliad. β.) ἰνίον capitis posterior pars, qua concidenteadinferiora contractaq; ad humores, ἰνδάκα dicitur, hoc

tur, hoc est, incuruari, qui patitur. Vel (ut alij) τὸ πτίλον τοῦ πτέρνος. Suidas, ἀπὸ τοῦ ἐγκεφάλου βάσεως ἕως τὰ πλατέα νώτου, ἃ σὺν τοῖς ἰσχίοις ἡμῶν ἔχομεν ὀδυνᾶ. Ponitur & pro mensura.

ἶνις.filius, infans, posterior filius, nepos. παρὰ τὸ ἶς.λώβαμις γάρ εἰσι τῶν πατέρων οἱ υἱοί. Etymol.

ἰνός.mannus, equus pumilus.

ἰννύομαι.fleo, orno.

ἰνοῦδα.uide ἰνίον.

ἰνώδης.ὁ.ὁ.ἡ.fibrosus.

ἰνωπός.nomen fluuij. Etym.

Ξ.ιός.ὁ.uermis uitium. Alcman. κἀπτεπίλευ ἴνιες τ' ὀφθαλμῶν ἀμπέλων ὀλετῆρα.

ἰξάλη.ης.ἡ.pellis capræ adultæ, τελείας αἰγὸς δέρμα. Hipp.

ἴξαλος.iens in altum, saltatorius, impetuosus, integer. Etym. Et falax, πήλων, ὀχυλώκης Eustath. Iliad. δ.

ἰξάσκω.cedo.

ἴξασθαι ἀμφοῖν.conuenire utriq;.

ἰξαντοεία.ἡ.uiscatrix. ἰξευτικὴ τύχη.fortuna uiscata, Plutarch. Problem.

ἰξευτήριον.ου.τὸ.aucupium.

ἰξευτής.ὁ.ὁ.auceps.

ἰξεύω.μ.εύσω.π.εύκα.aucupor. Neutr.

ἰξευτήριος.quæ tanquam uiscum procul existentia detinet.

ἰξία, blattæ genus colore nigrum Nicand. interp. γρῦ τὸ σίλφιον.

ἰξίαι ἄμπελοι, uarices, ut Gaza uertit in Aristotel. alicubi tamen ἀξίαι legitur, quod non probo.

ἰξίας.ueneni genus ex chamæleonte nigro. De ixia ueneno uide etiam Nicandrum in Alexipharmacis.

ἰξιάς.ἀδ.Chamæleon albus apud Hipp.

ἰξιδορᾶν.uiscum uorans, & turdi species.

ἰξιόφας.uiscosus, & letalis.

ἴξις.aduentus, præsentia, supplicatio. Item uiscũ odorem habens similem ocimo. Etym.

ἴξις.ιδος.ἡ.Gal. libro tertio de fracturis, ῥῆγμα, hoc est, rectum tramitem & ductum interpretatur, interdum uero φορᾶν: κατ' ἴξιν passim, κατ' ὀρθὸν, è directo.

ἶξον.iuerunt, uenerunt, ἀντὶ τοῦ ἦλθον Βοιωλικῶς.

ἰξός.ὁ.ὁ.uiscum, ut Gaza uertit in Aristot. & parcus, sordidus.

ἰξοφάγος.ἡ.turdi genus, qui maximus est & uisco uescitur, magnitudine picæ, ut ex Athenæo discas: reliqua duo genera turdorũ (tria enim sunt) numerantur τριχάς, & ἰλλάς. ἰξοφόρος δρῦς, quercus uiscum producens.

ἰξυφάλος.idem quod ἰξιδορᾶν.

ἰξύς.ύος.ἡ.lumbus, ilia.

ἰξώδ'ης.uiscosus.

Ιόβακχος.ὁ.ὁ.Bacchus

Ἰοβόλος.ὁ.ὁ.pestifer, uenenosus, uenenatus, qua si uenenum eiaculans.

ἰοβλέφαρος.pulchris palpebris.

ἰοβόρος.iracundus, inimicus.

ἰογλαῦναι.αἱ.nigras habentes pupillas.

ἰοδινεφής.ἐος.ὁ.ἡ.tinctus colore uiolæ.

ἰοδόκος.ὁ.ὁ.sagittifera.

ἰοδόκη.ης.ἡ.pharetra.

ἰοδόλις.ιος.ὁ.ἡ.niger, uiolaceus. Maris epitheton.

ἰόεις.idem. ferrugineus Lat.

ἰόμορος.ου.ὁ. trucidatus, telo interemptus, bellicosus.

ἰόμορος.male occupatus circa arcus & iacula, infelix iaculator, malo fato iaculator, per ω scribit Etym. Vel acuta spicula habentes, quoniam μόρον Cyprijs acutum dicatur: uel quasi τῶν ἰῶν ὥρας, hoc est, φροντίδα ἔχων. Eustathius Iliad. ξ.

ἴον.ου.τὸ.uiola, flos, solum. hinc deduci nolunt iaspidem. & ἰονιὰς, uioletum, ὁ τῶν ἴων λειμών.

ἰόν.όντος.τὸ.iens, participium oxyton.

ἰονθάς.άδ.ος.ἡ.uelox, lanuginosa, hirsuta, iuuenis, idem quod ἴξαλος.

ἴουθος.uarus. uide ἴανθος.

Ἴορκοι.οἱ.de genere caprearum sunt. Oppianus libro 2. de Venatione.

ἰός.οῦ.ὁ.sagitta, uenenum, rubigo, fibra, ἀπὸ τοῦ ἰέναι, uel ἀπὸ τοῦ ἰδ. φασμαίνεις γὰρ ἀπίσθιον ἔχειν ὦ, & adiectiuè, solus. Etym. & tener, ἁπαλός. Euphorioni, & ἰὼ ἅμαλλ uno die apud Homer.

ἰοστέφανος.ὁ.ὁ.ἡ.ornatus, uiola redimitus.

ἴότης.ἡ.consilium, uoluntas.

ἰοτυπᾶς.sagittator, uel passiuè, telo percussus & ἰοτυπής.ἐος.ὁ sagitta, ictus. Epigr. (ictus.

ἰοῦ.heu, indignantis est, οἴμοι, φεῦ. Ab ubi gaudij signum est, circumflectitur, ἰοῦ.

ἰουδαϊκός.ὁ.ὁ.Iudaicus.

ἰουδαῖοι.οἱ.Iudæi. Vide Idumæi apud Ammonium distinguentem.

ἰουλίδιον.iuliæ pisces saxatiles. Gaza apud Aristotelem uertit Iulias, meminit & Aelianus.

ἰουλόπεζος.epitheton nauis, à remorum copia. Iulus enim uermis est multipes, Lycoph. uide. Apol. interp.

ἴουλος.ὁ.ὁ.à similitudine huius uermis lanugo, id est, prima barba. πρὶν ἢ τὸν ἰοῦλον καὶ ὠυκτὸν. Gaza in Aristotele Græcam uocem relinquit, meminit etiam Nicander. uillus nucis florentis. Etym. ἴουλος etiam uocant intestina terræ, & manipulorum in agro uincula. Ἴουλος Eratosthenes in hymno Mercurij uidetur protulisse, pro cãtillatione lanificarum puellarum

quæ penſum ducũt: Didymus id negat, aitque eſſe hymnum in Cereris laudem ſcriptum: cui ſubſcribit & Theodoretus: ἵππος item animal. culſũ multipes, ſcolopendræ inſtar, ſub hydrijs naſcens, quod & ὄνισκος alio nomine. eſt & ἱππλῶ in auellana, compactili callo.

ἱππλοφύω. pubeſco.

ἱππλώ. nomen Cereris.

ἱππλώδης. ſpecies iulorum.

ἵππυθ. uel ἴουβ. eſt lanugo prima, ſiue pilus primum prodiens, pubes. ab ἱφάω, & ἀνθέω. Sunt item, ἴουλοι uari, hoc eſt, calli, ſiue tumores duri ex puſtula relicti. Sic dicti, uel quòd ætatis flore protuberent: uel ab onthos, quæ res ſimũ ſignificat, quia faciei ſint dehoneſtamento, quod ὀνθιλεύειν dicitur. à quo uanos mendacesq; eodem nomine Siculi appellarũt, quia id genus homines per ea naturæ indicia planè ſignificarentur. Cæl. lib. 11. cap. 26.

ἱππικαλαβέω. iuniperum.

ἰοχέαιρα. ας. ἡ. ſagittis gaudẽs. Epitheton Dianæ.

ἰόω. μ. ώσω. π. ωκα. ærugino, Neut. abſol.

Ιρνια. τὰ. purgamenta furni, fuligo, τὰ λιθάρματα τῆ ἱπνῦ, ligna arida. Proſtercore apud Callimach. σὺν δ' ἄμυδις φορυτόν τε καὶ ἴπνια λύματ' ἄφερεν.

ἱπνολεβήλιον. τὸ. ahenũ aquæ calefaciendæ aptũ. Vide Bayfium de uaſculis.

ἱπνολεβήλια. τὰ. uaſa in quibus aqua calefit in fur (no.

ἱπνοποιός, furnifex.

ἱπνός. ὁ. laterna, furnus, caſa furnaria, caminum. Item coquina. item pars quædam nauis. Etym. Et apud Ariſtophan. pro ſterquilinio. Cyrillus cum oxytonum eſt, furnam exponit: cum paroxytonum, laternam.

ἵπος. laqueus muriũ, muſcipula, παρὰ τὸ ἵπτω τὸ ἕλκω· καὶ γὰρ τοῖς φαρμακὸν ἔχει τὸ μυδᾶν. Ety. & ἱπνός, τὸ ἐμπίπτον τοῖς μυσὶ ξύλον.

ἱπτάδαι. premi, cogi.

ἱπτάω. nocco, lædo, apud Aeſchylũ, & Ariſtoph. ἱπτάμενοι τὰ εἰσφοράς.

Ἵππα. ἡ. nomẽ deæ cuiuſdam, cuius hymnus eſt apud Orpheum.

ἱππαγέται. οἱ. uide in ἱππεῖς.

ἵππαγροι. οἱ. equi ſyluestres. Oppianus de Venatione. lib. 3.

ἱππαγωγεῖα. τὰ. hippagines, ſiue (ut Liu.) hippagoge, naues transportandis equis deſtinatæ. Bayf.

ἱππαγωνισταί. οἱ. Vide ὁπλῖται in Appendice Lexici de uocabulis militaribus.

ἱππαδρίας. ὁ. genus luſus puerilis, qui alio nomine κυβιστινδίας appellatur.

ἱππαδρόμια. τὰ. ſacrificia quæ equites Athenis peragebant. Cæl. lib. 7. cap. 1.

ἱππάζομαι. &

ἱππάζω. μ. άσω. π. ακα. equito. Neutr. abſol.

ἱππάκη. ης. ἡ. id quod lacte equino ſidit, poſtquã iam agitatum eſt, coagulum equinum, caſeus equinus.

ἱππάκης. edilium Scythicum è lacte equino confectum, teſte Aelio Dionyſ.

ἱππαγρυλλαί. οἱ. uide ὁπλῖται in Appendice Lexici de uocab. militaribus.

ἱππαλεκτρυών. marinum quoddam animal.

ἱππάριον. ὁ. ὸ. hippardium fera, ab equo nomen ſortita.

ἱππάριον. ὁ. τὸ. paruus equus. Item auis ſpecies, uulpanſeri ſimilis.

ἱππαρχία. præfectura & quaſi magiſterium equitum. Quidam accipiunt pro ala, ſexaginta & duorum equitum, quam duæ Tarentinæ conſtituunt. In Appendice Lexici de uocab. milit. exponitur pro turma equitum quingentorum & duodecim.

ἱππαρχικός, qui hipparchi munere bene utitur. de cuius officio Xenophon librum edidit Hipparchicon inſcriptum.

ἵππαρχος. ὁ. ὁ magiſter equitum.

ἱππαρχώ. hipparchia fungor. Genit. Bud. Com.

ἱππάς, συλή ἱππική. equitum cenſus, hoc eſt, annuus ſumptus in homine & equo alendis.

ἱππαδεής, ῶος. equitandi artem edoctus.

ἱππασία. ας. ἡ. equitatio, aurigandi munus.

ἱππάσιμος. ὁ. ὸ. equitabilis.

ἱππαστής. ὁ. ὁ. equitator.

ἱππασί, καὶ ἱππαστόν, equitantium modo diuaricatis cruribus. Vnde ἱππασὶ καθίζειν, eſt humeris inſidere, ut pueri.

ἱππατρός. ὁ. ὁ. mulomedicus Iulio Firmico: Varroni ueterinarius dicitur, alias & κτηνιατρός.

ἱππεία. ας. ἡ. equitatio, aurigandi munus: poëticum, ſicut & ἱππασύνη. καὶ ἱππεία, ἡ ἀθηνᾶ, ἡ ἵππος. ἢ τόξῳ νοθευθεῖσα ἐκ ἱππείων τροχῶν.

ἵππειος. ὁ. ὸ. equinus, equeſter.

ἱππεῖς. οἱ. apud Lacones uocabantur adoleſcentes, qui iuſtos adoleſcẽtiæ annos attigerãt, ueluti ἱππεύσι, teſte Euſt. Iliad. θ. qui his præerant ἱππαγρέται apud eoſdem dicebantur.

ἱππέλαφος. equiceruus, ut Gaza uertit in Ariſt.

ἵππαρος. equorum ſtudioſus, Ariſtoph. amor equorum. ἱππερόν με κατέχειν τῶν χημάτων, hoc eſt, ἱππικὴν ἐπιθυμίαν, ἔρωτα ἱππικόν.

ἵππαθλον. ἀτος. τὸ. iter equeſtre. Ariſtoph. ὡς μακρὸν ἵππαθλον διήκεις.

ἵππαβυς. έος. ὁ. eques, & cancri genus apud Ariſtotel. & Aelianum. Vide ὁπλῖται in Appendice Lexici de equitib. Et cometes quidam iubas equinas in orbẽ circa ſe cũtes imitãs. Plin. teſte.

ἱππεῖς

ἱππεῖς etiã erant apud Athenien. magiſtratus qui equos domi alere poſſent, & tempore belli ἱππάσια perſoluere, hoc eſt, quantum homini & equo in annum alendo ſat eſſet.

ἱππεύω. μ. εύσω. π. ευκα. equito. Neut. abſol.

ἱππηγέτης. ὁ. ὁ. Neptunus lingua Deliorum.

ἱππηγοί. idem quod ἱππαγωγοὶ ſuprà.

ἱππηλασία. ὁδῦς. uia qua currus agi poteſt, aut iumenta, Iure conſulti actum appellabant.

ἱππηλάστης. ὁ. ὁ. equitator.

ἱππήλατος. ὁ. ὸν. ſpatioſum, amplum, planum, agendis equis accommodum.

ἱππήμολγοι. genus Scythię equino lacte uictitãs.

ἱππιάδες. ſtatuæ equeſtres mulierum.

ἱππίδιον. piſcis quidam.

ἱππική. ἡς. ἡ. ars equitandi, facultas equeſtris. Itẽ herba quędam quæ equos ſitire non patitur.

ἱππικόν. ὁ. τὸ. equitatus menſuræ nomen, interuallum quatuor ſtadiorum. Vide ὁπλῖται in Appendice de uocab. milit.

ἱππικός. ὁ. ὸ. equeſtris. ἱππικὸν θέατρον. circus. Plutarch. ἐν ἱππικοῖς θεάτροις ἃ ῥωμαῖοι νίκησας καλέσαν.

ἵππιος, cognomentũ Neptuni, quòd primus ille equos inuenerit. Mineruæ etiã epitheton eſt, quòd prima illa currum inſtruxerat. Præterea eſt epitheton Martis & Iunonis. Eſt & ἵππιος in carmine pes, qui alio nomine ἐπίβιος.

ἱππιοχάτης. ὁ. ὁ. ex ſetis equinis.

ἱππιοχάρμης. ὁ. ὁ. qui ex equo pugnat, & q equis gaudet. Etym.

ἱππίσκος, ornatus muliebris, rulla, ἐπίθεμα κεφαλῆς.

ἱππόβατης. eques.

ἱππόβιος. ὁ. ὁ. libidinoſus, qui meretricio amore debacchatur, & inexplebiliter uenerea conſectatur.

ἱππόβοιλος. ὁ. ὁ. bubulcus.

ἱππόβοτος. ὁ. ὁ. paſtor equorũ, locuples, hoc eſt, multa loca poſſidens, quib. paſcere equos poſſit ἵππος βόσκειν δυνάμενον, μεγαλόβοτος καὶ οὐγαῖος. ἵππος enim ἀντὶ τοῦ μεγάλα ponitur. Heſych.

ἱππόβρωτος. ὁ. ὁ. ab equis deuoratus.

ἱππογλώσσιον. ὁ. hippogloſſum, lauræ genus.

ἱππογνώμων. qui equas grauidas ab alijs internoſcit. Item μεγαλογνώμων. unde θύμον ἱππογνώμονα. ἵππος enim & βοῦς in cõpoſitione τὸ μέγα ſignificat, ut ἱππόσελινος. Bud. Com.

ἱππόδαμος. ὁ. ὁ. bellicoſus, equorum domitor.

ἱππόδασυς. εος. ὁ. denſus ex crinibus equinis.

ἱππόδεσος. ὁ. ligans equum. (lebatur.

ἱππόδινος. ὁ. Hercules hoc nomine Thebis co-

ἱππόδικτας. auriga.

ἱππόδρομία. ludi circẽſes, ubi equis cõcurritur.

ἱππόδρομος. ὁ. ὸ. hippodromus, certamen erat Athenis in Theſei honorẽ. Vnde pro loco ponitur, ubi equorum curſu certatur, ſiue in quo de pernicie certatur citra ſimulachrum pugnę. καταδρόμος, eſt ſtadiũ in quo equites decurrere ſolebant imaginario prælio.

ἱππολύνη. equorum nutrix.

ἱππομόλγαι. οἱ. equimulgi, ut Gaza uertit ex Ariſtotele. pulli aſinorũ equab. ſuppoſiti. ἀπὸ θηλάζω.

ἱππόνομος. auriga.

ἱππόθυτέω. equum immolo apud Strabon.

ἱππόθορος. νόμος. cantio quæ equis in Venerem concitatis ad tibiam accini ſolet, ὅς ἐπαυλεῖτου ἵπποις μιγνυμένοις, Plutarchus libro ſeptimo, Sympoſ.

ἱππόκαμπαι. equi marini, à flexura, quaſi effigie in caudas piſcium deſinentes. Aelian. ſcribitur ut plurimũ ἱππόκαμπος in maſculino genere.

ἱπποκέλαθλος. ὁ. ὁ faciens uiam equo.

ἱππονομέω. μ. σω. ω. κα. curo equos. Neut. abſol.

ἱππονόμος. ὁ. ὁ. equiſo, id eſt, equorum curator, & equorum curæ præfectus: & caſſis quæ conſũ è ſetis equinis præfert.

ἱππονομισταί. οἱ. equi iaculatores.

ἱππονόρυς. υος. ὁ galeatus, habens conum ex cauda equina, bellicoſus, ex equo pugnans.

ἱππονομία. ας. ἡ. Conſualia, equeſtris victoria.

ἱππονικάτωμαι. equitatu uincor.

ἱππονικατῶ. equitatu uinco, equeſtribus copijs obtineo uictoriam. Bud. Com.

ἱππόκροτος. ὁ. ὁ. equiſonans. (ronem.

ἱππονύω. equi catellus, nomẽ Satyræ apud Var

ἱππολάπαθον. ὁ. τὸ. lapathũ maius in paludibus

ἱππολάσια. piſcina lauandis equis. (naſcens.

ἱππομανῆν. equire, ut Gaza uertit ex Ariſtotele. inſanire, ac furere in Venerem, quales mulieres uiroſæ appellantur à Latinis. Significat etiã equis uehemẽter delectari. Vide Chilad. Eraſ.

ἱππομανές. έος. τὸ. hippomanes, frõti pullorum innaſcitur nigri quippiam rotundum, latum, quod mater continuo deuorat. Gaza in Ariſtotele Græcam uocem relinquit.

ἱππομανής. ualde inſanus, ſtudio equeſtri flagrans. Apud Sophoclem prati epitheton eſt floridi, & luxuriantis paſcuis.

ἱππομανία. inſanum ſtudium equorum.

ἱππομάραθρον. ὁ. τὸ. fœniculum erraticum.

ἱππομαχία. ας. ἡ. pugna equeſtris.

ἱππόμολγος. ὁ. ὁ. mulgens equam.

ἱππονέω. animum ad equos adijcio, Xenoph.

ἱππόνομος. ὁ. ὁ. paſtor equorum. Et ἱππόνομα, merces ex equis uel mulis.

ἱππόνοια. ας. ἡ. ſtudium emendorum equorum.

ἱππονώμας. regens equos.
ἱππομύρμηκιν. formicæ quę equites appellãtur, ut Gaza uertit ex Aristotele.
ἱπποπέρης. ου. equi moderator, quasi equum fodiens, aut equorum experiens.
ἱπποπόλοι. οἱ. bellaces.
ἱππόπορνος. immane scortũ, strenuus scortator.
ἱππόποσις. ἡ. Neptunus Consus.
ἱππόποταμος. ὁ animal, equus fluuialis apud Aelianum & Aristot. quanquã hic duabus uocib. habeat, ἵππος ποτάμιος.
ἱππόπωλος equorum uẽditor, auriga equestris.
ἵππος. ου. ὁ. equus. Et ἵππος. ἡ. equa. sub quo genere & pro equitatu ponitur. Vnde χιλίαν ἵππον, pro mille equitibus, quasi millenarium equitatum. Et μυρίαν ἵππον, αὐτὴ μυρίους ἵππους. Hæc dictio in compositione fæpe significata uocabulorum intendit, significatque grande, amplum & uehemens, siue præponatur siue postponatur. Bud. Com. ἵππος apud Aristotelem lib. 9. historiæ animalium, nomen est auis, & à Gaza transfertur pipo. Est etiam ἵππος syderis nomen Proclo de sphæra. De terrestribus equis uide Aristot. Aelianum, & Oppianum libro 1. de Venatione. Item membrum pudendũ: Athenæus ἵππους pullos gallinaceos quoq; dici testatur, qua ratione pullastros Itali.
ἱππόσελινον. ου. τὸ. olus atrum.
ἱππόσιος. &
ἱππόσιον. ου. τὸ. &
ἱππόστασις. stabulum equi, stationes equorum in stabulis. Bud. Com.
ἱπποσύνη. ης. ἡ. equitatus, ars equitandi.
ἱππότης. ου ὁ. eques.
ἱπποτοξότης. ου. ὁ. ex equo sagittarius. Vide ὁπλῖται in Appendice de uocab. milit. Item accipiter, Aristoph.
ἱπποτροφεῖν. alere equos. Dicebatur etiam de ijs, qui in sacris certaminibus uincere cupiebant. Bud. Com.
ἱπποτροφία ας. ἡ equorum educatio.
ἱππωτυφία ας. ἡ. inanis gloria, equi ferocitas.
ἱππότροφος. ου. ὁ equos alens, hoc nomine quondam uocabatur Thessalia.
ἵππουρις. ιδος. ἡ. conus ex cauda equina, & herba mulieribus ad uasorum mundiciem quæsita, equisetum Latinis dicta, & equiselis Plinio.
ἵππουρος. à Gaza in Aristotele uertitur equiselis.
ἵππος. ου. ὁ. & ἱππάριον. ου. ὁ piscis genus à cauda equæ similitudine, qui frequenter in altum exilit, unde & ἀερόβατην eum uocant quidã, ut ex Athenæo refert Eust. Iliad. ω.
ἱππόφαον. lappago, lappula minor.
ἱππόφαισον. ου. hippophæstum herba.

ἱπποφόρβιον. ου. τὸ. capistrum, grex equorum, & locus ubi pascuntur.
ἱπποφορβός. οῦ. ὁ. pastor equorum.
ἱπποφορβούς. οῦ. ὁ. gradarius.
ἱππόχαρμης. ου ὁ gaudens equis, pugnans equis.
ἱππῶν. ῶνος. ὁ. fabulum equorum.
Ἵππων. ωνος. Hippon, nomen uiri.
ἱππώναξ. κτος ὁ. Hipponax, poëta iambographus
ἵπταμαι. &
ἵπτημαι. ἀόρ. β. ἐπτάμην. uolo. as. μέσ. ἀόρ. α. ἐπτάμην, ἵπτω, ἵπτατο.
ἵπτω. μ. ἴψω. ττω. ἔφτα. noceo.
ἴπτω. ου. ἴψω. ττω. ἔφτα. sono, clamo, malim ἠττύω, ut suprà.
Ἱρά ᾶς. ἡ. sacra, sacrificia, admiranda.
Ἱερά. conciones, ecclesiæ, Etym.
Ἱρῆν. dicere. ἔρεμεν.
ἱρεῖον, pro ἱερεῖον. τὸ. sacrificium.
ἱρεύς pro ἱερεύς.
ἱρηξ. κος. ὁ. pro ἱέραξ.
ἱρατεύεται. ας. ἡ. sacerdos, θύτης, ἱέρεια.
Ἱερχγδν. arteriæ, Hipp.
Ἶρις. ιδος. ἡ. iris arcus cœlestis. Iris (apud Latert. um in Zenone li. 7. sunt reflexi ab humidis nubibus radij. siue, ut ait Possidonius in Meteorologica, declaratio scissuræ solis seu lunæ in nube roscida concaua atq; continua, ad imaginationem, ueluti in speculo imaginata magni orbis circumferentia. Idem libro 10. in Epicuro: Iris fit dum sol aquosum aëra sua luce perstringit, & cætera. Est & nomen herbæ aromaticæ. Cyrillus distinguit accentu, ut cum herbam significat penacuatur: cum deam, penanflectatur, & placentæ genus. Item auis species, nuncia, fama, ἴεις, circulus in oculo circa pupillam, lapis crystallinus. Etym. & fluuij nomen apud Apollon.
ἱρμός. εἱρμός. series, consequentia.
ἱρμοφύλαξ carceris præfectus.
ἱρεός. ὁ. sacer, pro ἱερεός. Cyrillus.
Ἶρος. ὁ. pauper, mendicus. & propriũ nomen apud Homerum. Etym.
Ἰσ. ἰος. ἡ. uis, uiolentia, neruus, & nomen fluuij, prope Babylonem apud Herodot.
Ἶσα æqualiter, κατ' ἴσον.
Ἰσαγγελία. ας. ἡ. nuncium conforme.
Ἰσάγγελος. ου. ὁ. æqualis nuncius.
Ἰσάζω. μ. ἀσω. ττ. απα. adæquo, Accus. & aliquando absolutè. Aristot. Polit. 5. ἰσάζει ἑλλήλοις, hoc est, cum numerus utrinque adæquat, & æqualis est. Ponitur etiam pro ἰσοδυναμῶ, ut idem de pollice manus, ἵνα ἰσάζῃ εἰς ὃν τοὐλλοῦς. ἰσάζουσαι, siue ἴσαι ψῆφοι, ἰσαζόμεναι, cum iudices adæquant, aut eorum sententiæ.
ἰσάζοντα ζυγά, æquilibrium, Arist. Bud. Com.

ἰσάκατος. ου. ὁ. fusus.

ἰσάκατος. superlatiuus ab ἴσος, ut μεσάκατος. καὶ γραϊκάτατος, non autem ἰσότατος.
ἰσάκις. æqualiter.
ἰσάλη. diphthera, pellis.
ἰσάμιλλα. ex equo.
ἴσαν. syncopa. pro ἤεσαν, ibant, sciebant.
ἴσανλ, pro ἴασιν. sciunt.
ἰσάριθμοι. totidem, numeri pares, Cicer. interprete, & τὰ ἰσάριθμα. quæ pari numero respondent.
ἴσαρος. ου. ὁ. ἡ. æqualis, pari pondere, ἰσόζυγος, Nicand.
ἴσασι. scias, esto. Vnde εὖ ἴσθι, de quo antea. Vide Ammonium.
ἰσθμαίνω. anxius sum, anhelo. malim ἀσθμαίνω.
Ἴσθμια. τὰ. ludi qui celebrabantur in Peloponneso in honorem Neptuni.
Ἰσθμιόνικος. ου. appellat Thucydides, fœdera quæ tantisper durarent, dum Isthmiorum ludorum celebritas esset exacta.
Ἰσθμιάζειν. parum commodè parumq; salubriter uiuere, quòd Isthmiorum ludorum tempus morbis esset obnoxium, ob frequentem populi conuentum. Vide in Chiliad Erasmi.
Ἴσθμιον. ου. τὸ. collo adhærẽs ornamentũ, monile, ornatus colli. ab ἰσθμός. Et poculi Cyprij genus. Porrò uolunt esse discrimen inter ὅρμον & ἴσθμιον, quorum utrunque collare ornamentum est, sed hoc contiguum collo, & περιτράχηλον: illud uero de collo pendulum. Eust.
Ἰσθμοῖδες. Hipp. spongiosa foramina fistulosaq;, per quæ mucus colatur.
Ἰσθμοῖδες. translatè pro summis ossium angustijs ponitur.
Ἰσθμός. οῦ. Isthmus, id est, terra angusta inter duo maria. Ammonius. Galenus translatè accipit pro illa parte, quæ os & gulam interlacet. inde παρισθμίδια tonsillæ, quæ contingunt in illis locis, quæ uocantur μύλαι. Apud Aristotelem ἰσθμός à Gaza redditur Colum, sed legendum est ἦθμός, non ἰσθμός. capitur & pro interseptonarium.
Ἰσθμώδης. ους. ὁ. ἡ. isthmos habens, aut Isthmi in modum angustum.
Ἰσιακός. ὴ. ὸν. Isiacus, id est, indutus more eorũ, qui Isidis templum uidebant.
Ἰσίλαος. nomen proprium. Etym.
Ἶσις. ιδος. Ἶσις. παρὰ τὸ ἴσαν. ἡ αὐτὴ γὰρ δύσις τῇ γῆ. uide Etym.
ἴσκλη. ἡ. turdus, κίχλη.
ἴσκος. ου. ὁ. fur.
ἰσκύω possum, ualeo.
ἴσκω. scio, dico, comparo, decipio, subduco, furor. πρὸ τοῦ εἰσκω. Etym. unde ἴσκος, fur.
Ἴσμα. ατος. τὸ ἵδρυμα. fundatio, κτίσμα, opus. apud Lycophr. ab ἵζω.
ἴσμεν. scimus.
ἰσάνθη. olere, odorari, respirare,
Ἰσμήνιος. uocabatur Apollo, eo quòd omnia sciret.
ἴσμη. prætextus, prudentia.
ἰσόβολος. æquali pondere.
Ἰσογώνιον. τὸ. rectangulum.
Ἰσοδαίτης. Luciano, qui symposijs præficitur, ut ex æquo omnibus conuiuis partiatur.
ἰσοδαιτος. uictus particeps.
ἰσόδιον. xeniũ aduentitiũ, quod dabatur ingredienti quanq; urbẽ magistratui, ut hodie principibus. Latini honorarium appellant.
ἰσόδομον. τὸ. ædificiũ in quo omnia coria sunt æqua latitudine structa. Plinius libro 36. interpretatur, structuræ genus quando silice æquo construuntur parietes.
ἰσοδρομῶν. pariter & unà ferri. Bud. Com.
ἰσοδρομήσαντος. pari concursu currentes.
ἰσόδρομοι. οἱ. quorum cursus pariles sunt.
ἰσοδυναμία. ἡ. æquipollentia, uocabulum dialecticum.
ἰσοδυναμοῦντα. æqualia.
ἰσόθεος. ου. ὁ. æqualis deo.
ἴσοι. totidem, cui præcedunt ὅσοι & πόσοι. Bud. in Comment.
ἰσοκατάληκτα. æqualiter desinentia, iuxta mensuram scilicet & numerum syllabarum eorum uerborum, quæ membra orationis claudunt, Ab ἴσος æqualis, & καταλήγω desino. Dicuntur & ὁμοιοτέλευτα.

ἰσάκις. ἴως. adv. donec, pro ἐφ' ὅσον.

ἰσοκλινής. æquè propensus, ὁ ἰσορρόπῳ, ad æqui librium quoquo uersus tendens. Bud. Com.

ἰσωρύφοι. οἱ. æquè eminentes.

ἰσοκρατής. ὁ ἰσοδύναμος.

ἰσοκρατία. æqualis potentia.

ἰσόκωλον. τ. τὸ. color rhetoricus, similiter desinēs. Isocolon (inquit Rhom. Aquila) exæquatum membris, fit aūt quoties nō pugnantibus inter se, sed paribus tantummodo uerbis, duo uel etiam plura membra, quæ κῶλα dicimus, expli cantur: ut, Classem speciosissimam instruxit, exercitum pulcherrimum & fortissimum ele git (addere etiam licet) sociorum maximam & fidelissimam manum comparauit (& longius codē modo progredi, dum ne in fastidiū incur rat. Vide alia exempla apud Rutil. Lup. qui hoc schema duabus aut pluribus sententijs breui bus, & inter se paribus exigi scribit.

ἰσολογία. similis ratio, & honor.

ἰσόμαχοι. οἱ. æquales in pugna.

ἰσομέτρητος. æquam mensuram habens.

ἰσομήκης. pares corporis proceritate.

ἰσομοιρεῖν. æquas partes ferre, hoc est, μὴ πλεονε κτεῖν. Demosth. pro ex æquis partibus heredes esse posuit, genitiuoq; iungitur. Bud. Com.

ἰσομοιρία. æquilibrium, æquabilitas, æquapar titio.

ἰσόμοιος. α. ὁ. æquam portionem habens, æquis partibus hæres sum.

ἰσομυθεῖν. exquisitè uerba facere.

ἰσονία. æqualitas, ἰσοτιμία.

ἰσονομέομαι. pari iure sum.

ἰσονομία. ας ἡ. æquabilitas, æquabilis bonorum honorumq; distributio, cum omnia omnibus paria, & dimensa respondent.

ἰσονομικός. ὴ. ὁ. æqualiter uiuens.

ἰσονόμος. ὁ. æqualiter distributus.

ἴσοντες. ibunt.

ἰσος. piscis quidam cetaceus.

ἰσοπαλής. ἐος. ὁ. ἡ. æqualis in pugna, ἴσος γὰρ κλή ρῳ. nam πάλος sors est.

ἰσόπεδος. α. ὸν. planities terræ.

ἰσόπεδος. α ὁ. planus.

ἰσοπέλεθρος. æquale, magnum.

ἰσόπηχυς. ε. ὁ. cubitalis.

ἰσόπλευρος. α. ὸν. æquilaterum, æquis lateribus.

ἰσοπολίτης. ciues æquales.

ἰσοπολιτεία. ας. æqualitas Reipub.

ἰσόπυρος. ὁ. Isopyrum herba, Plin.

ἰσορροπέω. μ. ήσω. π. ηκα. æquiual eo, æquipon dero, sum æqualis momenti, æquilibrium fa cio, nec supero, nec superor, Aristot. Est etiam in neutram partem uergo, ut iudex æquus fa-

cit. Neutr. absol. Bud. Com.

ἰσορρόπια. æquilibrium, æquiualentia, ut ἰσορρο πία γῆς apud Platon. de terra in æquilibrio stante. Bud. ibidem.

ἰσόρροπος. ου. ὁ. ἡ. æquiualens, æquiponderans, æquilibris, æquè ualens, eadem existimatione, eiusdem ponderis, ἰσοδυναμῆς, ἰσοστάσιος.

ἴσος. α. ὁ. æqualis, ὅμοιος. Vnde ἴσον τάχος, æ què uelociter. Et ἴσον ἴσῳ ὠθήσειν, uel φέρειν ἴσοις ἴσοις, ἀμείβεσθαι, par pari referre, paria facere. Vide in Chil. Erasmi, ἴσον ἴσῳ. Ammonius di stinguit inter ἴσος & κοινός. Est & nomen filij Priami, sed ἰσὸς fluuius est.

ἰσοδυνής. æquè pollens.

ἰσοσκελής. ές. ὁ. ὴ. æqualia habens latera.

ἰσοστάσιον. æqualitas.

ἰσοστάσιος. ὁ ἰσόζυγος, ἢ ἰσοδυνής, & qui tātidem æstimatur. Athen. ἰσοστάσιος γὰρ ἦν περίοδος πρὸς ἀργύριον, argento rependebatur. Bud. Cō.

ἰσοτέλεως. α. ὁ. ἰσορρόπος. æquilibris.

ἰσοταχής. ές. æqualis celeritatis.

ἰσοτέλεια. ας. ἡ. æqualitas in soluendo tributo cē ciuibus.

ἰσοτελής. ές. ὁ. ἡ. qui ijsdē legibus cum ciuibus uiuit, non ciuis, non μέτοικος, sed ciuili iure in habitans, quiq; omnibus ciuilib. functionibus & magistratibus præterq; summo non secus ac ciuis fungebatur. Sunt qui populum fundum interpretātur. Bud. Com. Vide μέτοικος in Am monio & ἰσοτελὴς apud eundem.

ἰσότης. τῆος ἡ. æqualitas, amicitia. ἰσότης κτήσε ως, æquatio bonorum.

ἰσολιμία. ας. ἡ. æqualitas bonorum.

ἰσότιμος. qui ciuili æquitate gaudet in honori bus gerendis æquabilis parq; cæteris.

ἰσότονος. æqualis tonia.

ἰσοτύραννος ἀρχή. est ueluti Romę dictatura, quę iuxtā habet regij imperij. Bud. Com.

ἰσοϋψής. æqualiter altus.

ἰσοφαρίζω. μ. ήσω. π. ικα. ad æquo.

ἰσοφόρος. par & æquale ferens, siue ex æquo tra hens, æquifer.

ἰσοχειλής. ές. ὁ. ἡ. pertendens, siue plenus usque ad labra.

ἰσόχνοον. æquum lanugine, epitheton mali seu pomi struthij apud Antiphilum Epigr. lib. x.

ἰσοχρονεῖν. æquali tempore uiuere, eodem spatio temporis uigere. Heraclitus Hermodoro, ἰσο χρονήσωσι πόλεσι καὶ χώραις ἀφ' ἁπαιδίαν, ὅθεν ποτε σιγώμενος, Nulla ætas silebit nomen meum, tandiu uiuit nomen dicti Heracliti, quan diu regionis nomen & urbis ipsius Ephesi. Bud. Com.

ἰσόχρονος. α. ὁ. ἡ. æqualis in tempore.

ἰσοψηφία. par suffragium.

ἰσόψηφος. partes in suffragijs.

ἰσοψυχος. ς. ὁ. ἡ. unanimis.

ἰσόω. μ. ώσω. π. ωκα. æquo. Accus.

ἴσαω. sequor.

ἴσαωρ. uide in Cyrillo, & in Appendice Lexici.

ἰσυος. tranquillitas, γαλήνη, at ἰσυὸς urbs Ciliciæ.

ἴσω. acclamatio in eos qui ζ pronunciare non possunt.

ἵστημι. sto, insto. Vnde ἵστεσθαι fabula, id est, stare dicitur, dum populo placet, quemadmodum ἐκπίνειν, cum displicet. ἵστανται μίαν ὁδὸν di citur apud poētas, qui semper per unā eademq; uiam incedit. Vide μετρεῖσθαι in Ammonio, & καθῆναι apud eundem quod à σῆναι distin guit.

ἰστήμων. μηνός, mensis usq; ad uigesimum diem, uide Macrob. lib. I. Satur.

ἰστένω fœnerare.

ἵστε, pro ἴστω. sta, siste.

ἱστόω. μ. ήσω. π. ηκα pondero. Accus.

ἴστι, syncope, pro ἴσθι. scitote.

ἰστέον. sciendum est.

ἴστι, pro ἴσθι. Atticè, tertia pſona imperfecti pro imperatiuo.

ἵστημι. μήσω. π. ἔστηκα, uel ἕστακα. sto, sisto, subsisto, firmo, erigo, ut ἱστάναι τροσπεῖον. & Aristot. de inhorrescētibus, διὸ συμβαίνει ἵστασθαι τὰς τρί χας. Item instituo, id est, καθιστάω. Est etiam appendo & pondero, ζυγοστατῶ. Vnde ζυγοστά της, ἡ ζυθμίον, pro libra & ponderibus. Et ἔστη κεν pro στῆναι aliquando. Χερσὶν ἱστάναι pro in staurare, apud Sophocl. Accus. Bud. Com.

ἵστια. Doricè & Ionicè pro ἑστία, uesta dea, focus & domus.

ἱστιατόριον. α. ὸν. cœnaculum.

ἱστοδρομῶν. nauis dicitur quæ uento fertur & ex pansis uelis. Bud. Com.

ἱστιοπλοΐα. ας. ἡ. nauigatio quæ fit uelo & remige.

ἱστίον. α. ὸν. uelum nauis. Bayfius.

ἱστοβράτης. α. ὁ uelorum sutor, astutus.

ἱστοδόκη. ές. ὁ. &

ἱστόδοκον. γος. ἡ. lignum longius aratri, quod est inter utrunq; bouem.

ἱστοδόκη. ης. ἡ. locus qui continet malum, foramē nauis ubi malus imponitur, lignum in puppi eminens, ad quod malus reclinatur. uide Am monium.

ἱστοκραία. ας. ἡ antemna, apud Artemidorum.

ἱστοπέδη. ης. ἡ. in medio nauis lignum altum, cui alligatur malus. δὲν μέσῳ τῆς νεὼς κοῖλον τό πον ὡς ἂν ὁ ἱστὸς ἐν τίθεται, ὃν λινίσλα καλέσαν. Vide ἱστοδόκη apud Ammon.

ἱστόπους. nauis actuaria.

ἱστορέω. μ. ήσω. π. ηκα. inquiro, interrogo, quæ ro, disco, διδάσκομαι, καταμανθάνω τόπους, καὶ τοῖς ἄλλοις παραδίδωμι διηγούμενον, sicut Stra bo fecit. Item uiso, inspicio, & cognosco. Plu tarch. βελόμενον ἱστορῆσαι τὴν πόλιν. Et oculis subijcio. Idē in Cicer. σύνεσιν ἱστορῆσαι. Vn de καθ' ἱστορίαν ἰέναι, uisendi gratia ire. Item memoriæ prodo, commemoro, ut τὸς βίους ἱστορῆσαι, Theophrast. Vnde τὰ ἱστορούμενα. Plu tarcho pro rebus memoriæ proditis. Item a mo Aeschyl. Prometh. ἱστόρει πᾶσι φίλον. Thō. Mag & Bud. in Commen.

ἱστορία. ας. ἡ. historia, narratio, cognitio, di sciplina, oculata rerum inspectio propriè, καθ' ἱστορίαν ἰέναι, uisendi gratia ire.

ἱστορικώτατος. præstantissimus in historijs e narrandis.

ἱστοριογράφος. α. ὁ. historiographus. Ammonius distinguit à συγγραφεύς.

ἱστός. ὁ. tela, malus nauis. Bayfius.

ἱστουργέω. μ. ήσω. π. ηκα. texo. Neutr.

ἱστουργία. ας. ἡ textura.

ἱστουργικός. ὴ. ὁ textorius.

ἱστουργός. ὁ. ὁ. textor.

ἱστοφόρια. ας. Scythicæ stolæ, & apud Athenienses opercula quibus sacra canistra uelabantur.

ἴστρος. α. ὁ. Ister, id est, Danubius.

ἱσυάζω irascor.

ἴσω. sciat, testis sit. Bud. Com.

ἴσωρ. ορος. ὁ. sciens, testis, præses, prudens, experius, peritus.

ἰσφαίνω. anxiè & solicitè cogito.

ἰσχάδιον. α. caricula.

ἰσχαδόπωλις. ιος. ἡ. caricarum uenditrix.

ἴσχαιμον. ου. τὸ. sanguinem sedans seu atte nuans.

ἰσχαίνω. macero, attenuo.

ἰσχάλεον. α. τὸ. tenue, aridum, morbidum.

ἰσχάλεω. à uia declinare.

ἰσχανάα. cupit, ὑπὸ θυμοῦ λικῶς αὐτισχεῖν. Iliad. ϱ.

ἰσχανάω. &

ἰσχανόω. &

ἰσχανῶ. detineo, cupio, expecto.

ἰσχάς. άδ ος. ἡ. carica, nux, ficus arida. ἰσχάδας uno nomine bellaria siue tragemata omnia uo cabant: dicebantur & drupæ oliuæ ἰσχάδες, quæ & γρυτελέμοι, Eustath. Item anchora, à pud Sophoclem, παρὰ τὸ ἴσχειν τὴν ναῦν. Athe næus.

ἰσχάσκω. ἰσχαίνω.

ἴσχεο. contine.

ἴσχεσθαι. dehiscere.

ἰσχιάδιον. dolores coxendicum.

ἰχιαδικός. ἡ. ὁ. dolens coxendicibus.

ἰχιάζειν. inter eundum in utranque partem declinare.

ἰχιάς. arthritidis ſpecies apud Aeginetam, id eſt, articularis morbi in coxa, uulgò ſciatica: Latinis etiam, ut ipſe locus, coxendix dicitur.

ἰχίον. τὸ. uertebrum coxarum, coxendix, & neruus ille, qui coxendicem femori committit. à Gaza apud Ariſtotelē uertitur, nates, coxa, clunis, canis in talis, pars tali.

ἰχιδεως. ώτος. ὁ. diuulſus, diuiſus. malim χιδεὶς.

ἰχναίνω. μ. ανῶ. τ. γκά. attenuo, arefacio. Accuſatiuo.

ἰχναυλικός. τ. ὁ. extenuans.

ἰχνδύειν. ὑφῶναι, θυλάσαι.

ἰχνύειν. extenuare.

ἰχνομυθία. arguta de rebus minimis diſputatio.

ἰχνός. τ. ὁ. macer, gracilis, exilis.

ἰχνότης. ητ⊙. ἡ. macies, gracilitas.

ἰχνοφωνία. hæſitantia linguæ.

ἰχνόφων⊙. ὁ. qui gracilem habet uocem, aut uocem amiſit, cui uox ſupprimitur & ſiſtitur interloquendum. Bud. Com.

ἰχόμαχ⊙. ὁ. apud Cratinum ſordidus, & auarus, qui pugnaciter & mordicus ſua ſeruat, Athenæus interpretatur γλίσχρον.

ἰχ⊙. τ. ὁ. ramus.

ἰχουρία. ας. ἡ. urinæ ſuppreſſio uel retentio.

ἰχυείζομαι. ui utor, contendo, confidenter loquor, nitor, innitor. Vnde ἰχυείζομαι ϑῷ νόμῳ, uel ϑῷ ψηφίσματι, in hoc fiduciam cauſæ colloco, in eo cardinem cauſæ pono & facio. idem eſt enim quod πεποίϑω.

ἰχυείζω. μ. ίσω. σ. ικα. roboro. affirmo, aſſeuero. Actiu. accuſ.

ἰχυρογνώμων. peruicax, tenaxq; propoſiti.

ἰχυροποιῶ. fortiorem facio.

ἰχυρός. ᾶ. ὁ. fortis, grauis, potēs. ad uires refertur, non ad magnitudinem, ut annotat Eraſ.

ἰχυρῶς. ualenter, ualde, fortiter.

ἰχύς. ύος. ἡ. fortitudo, robur, potentia, uis, uires, uirtus. Vide δώαμις apud Ammonium.

ἰχύω. μ. ύσω. σ. υκα. poſſum, ualeo, rerum potior. Neutr. abſol. Significat nonnunquā alium confirmo & fortē reddo, iungiturq; accuſ. Ariſtid. in Leucticis. οὓς αὐτοί ποϑ' ἡμῶν αὐτῶν ποὰ κατὰ τῶν ἄλλων ἰσχύσετε.

ἴχω. habeo, teneo, ſcaturio, emergo.

ἰσωνία. ας. ἡ. æquale precium, ἰσοτιμία. ἴσῃ πράξις. Euſtath.

ἴσως. &

ἴσωσαν. fortaſſe, æqualiter.

Ἰταλιώτης. arrogās, impudicꝰ. Et Italiotæ, Græci Italiā incolētes. Vide Ἴταλοι apud Amm.

Ἴταλός. priſca lingua bouē ſonat. hinc Italos quidam nominatos exiſtimant. Vide Ammonium.

ἰταμός. οῦ. ὁ. imprudens, improbus, temerarius, impudicus. παρὰ τὸ ἰϑὰς τὸ ὁρμᾷν. τοιοῦτοι δὲ οἱ ἀναιδεῖς. Etymol. Proteruus Politiano uertitur.

ἰταμότης. ότος. ἡ. uiolentia. (titur.

ἰταμῶς. temerè.

Ἴτας. iuſiurandum.

Ἴτε. ite.

ἰτέα. ας. ἡ. ſalix. πᾶρὰ τὸ ἰσχνὰς. ταχέως γὰρ αὔξεται. Etym. Eſt etiam urbis nomen. Item clypeus, quoniā è ſalicum materia antiquitus clypei parabantur.

ἰτέϊν⊙. ᾶ. ὁ. ſalignus.

ἰτέομ. ἐπὶ ξῆμα. eundum. Etym.

ἰτεών. ῶν⊙. ὁ. ſalictum.

Ἴτιλ. ſibilus.

Ἴτιλος. conſtans, durabile, non euanidum, ἄμαυρον, opponitur τῷ ἐξίτηλος.

Ἴτυς. ᾶ. ὁ. impetuoſus.

Ἰτητέον. eundum eſt.

ἰτώδης. ἔ. Ἴτυς. impetuoſus.

Ἰτρίον. ᾶ. ὸ. genus placentæ pertenuis ex melle & ſeſamo, bellarium.

Ἴτρον. abdomen.

Ἴτρια. τὰ. horribilia, ἐκπληκτικά.

Ἴτυλ⊙. orphanus, ſolus, puer, tener.

Ἴτυς. υ⊙. ὁ. rotæ circunferentia, in qua radij inſiguntur & axis agitatur, umbo. & Terei Thraciæ regis & Procnes filius, de quo uide Ouidium.

Ἰτῶ. eat.

ἰτώνη, & Ἰτωνία. ἡ. & Ἰτωνίς. Diana, Minerua, apud Theſſalos ab Itone ciuitate.

Ἰυγή. ῆς. ἡ. uox, ſibilus, clamor. (tus.

Ἰυγμός. ᾶ. ὁ. clamor, pulſus. συριγμός. fiſtulæ cā

Ἰυγκτής. clamans, uocalis, λιγυφων⊙.

Ἴυγξ. γ⊙. ἡ. motacilla, auicula caudam aſſiduè quatiens, qua ueneficæ ad amores utuntur, ut eſt apud Theocr. in Pharm. fingiturq; Echus filia Iouis ardor philtris accommoda. Vnde & pro illecebroſo illectamento, ſiue illecebra ponitur, & pro ipſo amore. Itē uox, clamor. item fiſtula ex unico calamo cōpacta, cantus. γίνεται πᾶρὰ τὸ ἰσ ἔπὶ ξῆμα. Etym. Iynx, auis apud Ariſtotelem, à Theodoro uertitur, turbo, torquilla, aut Græca uox relinquitur. Meminit iyngis. Oppianus etiam in Ixeuticis. Vide in Chiliad. Eraſmi, Iyuge trahor.

ἰύζω. μ. ύσω. σ. υκα. fiſtula cano, agreſti uoce profero. Item clamo ut mulieres. Etym.

ἰυκμός. clamor.

Ἰφθυμ⊙. ᾶ. ὁ. potens. Ab ἴφι & θυμός.

Ἴφι. fortiter, potenter.

ἰφιγϑόη. Diana.

ἴφλ⊙

Ἴφικλος. quaſi ἰφίκωλος, à pedum celeritate. nam κῶλον pedem ſignificat. Etym.

ἰφίγαστον. &

ἰφικρατίδιον. calceamenta Attica, quorum meminit Athenæus.

ἴφι⊙. ᾶ. ὁ. pinguis, bene nutritus, uegetus, potēns, aut imbecillis, non uegetus. Etym.

ἴφις. pulcher, uelox. Eſt etiam proprium nomē. uide Etym.

ἴφλημα. ᾶτος. τὸ. uulnus.

ἰφύς. ύ⊙. ὁ, ſupercilium.

Ἰχθύα. uenatur piſces, ἰχθυᾶ, cupit piſcari.

ἰχθυάσκομ. piſcabantur.

ἰχθυβόλος. ᾶ. ὁ. piſcator.

ἰχθύδιον. ᾶ. τὸ piſciculus.

ἰχθύν. ἡ. aſperæ cutis marini piſcis aridum tegmen. Item ferreus unguis, qui in extrahendo excindendoq; fœtu mortuo uſui eſt, nomē habens à ſimilitudine quæ illi eſt cum piſcium ſquamis Gal. in gloſſis.

ἰχθύνημα. τ⊙. τὸ raſura & ſcobs apud Hippocrat. Gal interpretatur λέπισμα φλοιῶν, corticum præſegmen.

ἰχθύπατα. ſquamæ, λεπίσματα φλοιῶν.

ἰχθυπός. ᾶ. ὁ. aptus ad piſces.

ἰχθύπτομον. fuſcina, τρίαινα, qua in capiendis grandioribus piſcibus utebātur. Euſt. Iliad. κ.

ἰχθυβολλίς, & ἰχθυοβολικός. piſcator.

ἰχθυάς. άδος. ὁ. piſculentus.

ἰχθυολίμενος. ᾶ. ὁ. piſcoſi helluo, & quaſi pernicies & calamitas, apud Ariſtoph. piſciperdam dicerelicebit, ut frugiperdam Plinius.

ἰχθυοπωλεῖον. τ. ὸ. locus ubi uenciunt piſces.

ἰχθυοπώλης. qui uendit piſceis, ichthyopola.

ἰχθυοτροφεῖον. τ. ὸ. piſcina, piſcium uiuarium.

ἰχθυοφάγος. ὁ. ex piſcibus uiuens, piſcedulus.

ἰχθύς. ύος. τὸν ἰχθῦν. piſcis. πᾶρὰ τὸ ἰχθύω τὸ ὁρμῶ. ἐπαγωγίσεσϑαι χ. Etym. Eſt & ſyderis nomen auſtralis, apud Proclū de ſphæra. Ἴχθυς paroxytonum, uiri nomē eſt. Cyrill. De piſcibus multa in genere ſcribunt Ariſtoteles & Aelianus.

ἰχθυώδης. ⊙. ὁ. ᾶ. piſcoſus, piſceus.

ἰχθυωλίνη. κύνα. τῆ. piſces inſectantē, aut piſcis more natantem, Lycophr.

ἰχλα. turdus. λίχλη.

Ἰχνεύμ. ᾶς. ἡ. uocatur Nemeſis ſeu Adraſtia, quod hominum ueſtigia pſcrutetur, ut de inſolētib. pœnā ſumeret, quaſi dixeris ueſtigiaria dea.

ἰχνεύομαι. ueſtigo, ἰχνοσκοπῶ.

ἰχνεύμων. ον⊙. ὁ. bellua, ichneumon. Meminerunt eius Ariſtoteles, Aelianus, Oppianus lib. 3. de Venatione, Nicander in Theriacis de aſpide ſcribens. Eſt etiam ueſpæ ſpecies apud Ariſtotelem.

ἴχνευμα. ατ⊙. τὸ. &

ἴχνευσις. ι⊙. ἡ. indagatio.

ἰχνευτής. ᾶ. ὁ. indagator, ueſtigator.

ἰχνεύω. μ. εύσω. π. ευκα. &

ἰχνιλατέω. μ. ήσω. π. ηκα. inueſtigo, ſcrutor, prōpero, contendo.

ἰχνιλασία. ας. ἡ. inueſtigatio, indages, uel indago

ἴχνιον. τ. τὸ. ueſtigium, calceus, lignum. πᾶρὰ τὸ ἴζεσϑαι. Etym.

ἰχνογραφία. eſt deſcriptio operis futuri, quæ à Cicerone forma dicitur. Cælius lib. 5. cap. 8. Bud. in Annot.

Ἴχνος. τὸ ueſtigium. πᾶρὰ τὸ ἴσχειν, ὅ ἔστι σωματικὴν ὅλην τὸν πόδα. Etym. Item pes, & inceſſus, diciturq; per metaphoram ἴχν⊙. etiam de alijs rebus, ut de manibus ἴχνη χειρῶν, & ἴχν⊙. ἀνθρώπου & ἀγαλματων, & ἴχν⊙. παλαιᾶς αἰτίας dicitur Sophocli, hoc eſt, ſignum inueteratæ cauſæ.

ἰχνοσκοπία. ᾶ. indagatio canum cum feram per ueſtigia ſcrutantur. Plutarchus de cauſis naturalibus.

ἰχνότης. ᾶ. exilitas, anguſtia, oris uitium. Vide ἰσχνότης.

ἰχνοτέτης. &

ἰχνόφων⊙. huiuſmodi uitio laborans.

ἰχώρ. ῶρος. ὁ. tabo, ſanies, cruor, proprie deorum. ſecūdum Ariſtot. eſt ſanguis crudus, uel quod nondum ſit concoctus, uel quod in ſerum degenerauit. Item ſeroſus humor corporis, qui ſero lactis reſpondet, ὡχλίῳ ἰχῶρ. Aētio cochlearum mucus dicitur, quem Gal. libro ſecūdo de articul. μύξαν τὴν ὠχλίδα dixit, apud Dioſcoridem ὁ τῶν χλωρῶν φύλλων παιωνίων ἰχώρ, dicitur ſanies illa ſiue liquor qui è uirentibus frondibus torrendo exudat. Gaza in Ariſtotele uertit, ſaniem.

ἰχωρῥοοῦντ⊙. οῦ. ſaniem emanantes.

Ἴχ. π⊙. uermis, cornibus & uitibus infeſtus. Homer. μὴ λέπρα ἴπσι ἔδοιεν. ἴπλα enim eſt lædere. Etym. Vide ἴπσι⊙. in Ammonio, & in Chiliad. Eraſ. Mali thripes, mali ipes.

Ἰῶ. co. πορεύομαι.

Ἰώ heu, io, uox bacchantium. φωνὴ indignantis eſt. ἐκ τοῦ ἰωὴ, ἥτις συγκοπτῶ. Etym.

ἰῶ. ἰᾶμαι. meo telo.

Ἰώγα. Bœoticè ego.

ἰωγή. ῆς. ἡ. tectura, protectio, quies, clamor, proprie flatus uentorum fractio & impedimentū, ab ἰωὴ flatus, & ἄγνυμι rumpo. ἢ πᾶρὰ τὸ νοεῖς κλᾶσις. Porphyrius.

ἰωλή

Ἰώλεος.ε©ον.ὁ.ἥ.uenenosus,æruginosus apud Medicos.

Ἰωή.ῆς.ἡ.uentus,flatus,splendor,fumus,clamor. πρὸ τοῦ ἴημι, ἡ τὸ πλεονασμῷ τοῦ ω.ἡ ἀφαιρέσει τοῦ ι.Ionicum.Etym.

Ἰωκή.aphæresi pro διωκή.ῆς.ἡ.clamor,minæ,insecutio.Etym.

Ἰωλκός.ὁ.ὁ.Iolcus,urbs Theſſaliæ.

Ἴωλον.ὁ.τὸ.nigrum.

Ἴωμαι.curo,medeor.

Ἰώμεν.camus.

Ἰών.tria tempora ſignificat,præſens,præteritum, & futurum.Bud.Com.

Ἰῶν.plenus ueneno,circumflexum.Cyrill.

Ἴων.proprium nomen,& gentile.paroxytonum Cyrillus.

Ἰωνιά.ᾶς.ἡ.locus cõſitus uiolis,uiolarium,uioletum,oxytonum,paroxytonum autem,regionem Ioniam deſignat.Cyrill.

Ἰωνία.Regio Græciæ in qua & Smirna & Epheſus, cuius accuratam deſcriptionẽ pete à Strabone & Ptolemæo.

Ἰωνικίζω.Ionum more aliquid ago.

Ἰωνικῶς.aduerb.Ionicè .Item ab Ionum mollicie,ponitur pro delicatè,molliter,Ariſtoph.Et Ἰωνικός,pro molli,& delicato.

Ἰωνίς.ἡ.Ionia regio.

Ἰωνίτης sinapi Perſicum.

Ἰωνός.piſcis quidam.

Ἰὼξ.ωνός.ὁ.ἰωκή.

Ἴωξις.ι©ον.ἡ.inſecutio.

Ἴωρος.ὁ.ueſtibulum,& ueſtibuli cuſtos,mons,locus in monte.

Ἰωτακισμός.ᾶ.ὁ.uitium oris eſt, ubi plurimum diſſonat,ut ſi dicas: Iunio Iuno Iouis mirè irascitur.Capel.lib.5.

Ἰωφμός.&

Ἰωχμός. pro διωχμός, aphæreſi τοῦ δ'. perſecutio, tumultus bellicus,perturbatio,uociferatio.

Ἴωψ.piſcis nomen.

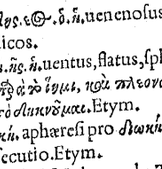

Κάβειος.uel κάβειρος. inexplebilis.ἀπὸ τοῦ κάβω,quod mẽ ſurę frumẽtaceę genus eſt.

Κάβαξ ψευδεγ©ον,uerſutus, ueterator.

Κάβειροι. Cereris ſunt apud Parios ſacerdotes.

Κάβειρος©ον.ὁ.edax, inexplebilis,κάβειρος©ον.Iul. Pollux.

Καββαλικός.ᾶ.ὁ.proſternendo aptus.

Κάβδεια.τὰ.loci nomen.

Κάβειροι.dij Samothracum,& montes Phrygiæ.

Κάβη.cibus,ζοφή.

Κάβηξ.ηκος.ἡ.larus auis,propter edacitatem.

Κάβηλος.Helleſponti ciuitas,ſeu in Thracia iuxta Hæmum montem Euſt.Iliad.ν.

Κάβος.ὁ.frumenti menſura,lagena.Iul.Pollux.

Καγκαίνω.calefacio,exicco.

Καγκανα.τὰ.ligna arida,ad id præciſa,ut cõburantur,ἀπὸ καίω & καίνω, quod eſt, ſcindo Euſtathius Iliad.φ.

Καγκής.ἐ©ον.ὁ.ἥ.aridus.

Καγχάζω.μ.άσω.π.ακα.&

Καγχαλάω.μ.ήσω.π.ακα.cachinnor,præ gaudio deficio,lætor.Neut.abſol.

Καγχασμός.ᾶ.ὁ. cachinnus , riſus ſolutus, ut ha ha he,apud Comicos.

Καγχάω.μ.άσω.π.ακα.cachinnor.Neut.

Καγχλάζω infeliciter ago,laboro,triſtor.

Καγχαμίς granum, ſiue acinus ſici , uel potius λαγχαμίς.

Κάγχ©ον.ου.ὁ.ſemen libanotidis herbæ,roſmarinus.

Κέγχρος.hordeum,hordei farina.Vnde λαγχρῖτες ἄρτος,panis hordeaceus.

Καγχοῦσαι.fruges teſtas cõminuere,quod Verg. dixit,Et torrere parant flammis & frãgere ſaxo. Euſt.in Odyſ.ę.ex Pauſ.

Καδαλιάμην,pro ἠδαλιάμην:ſicut λαδέ.pro ἠδέ.pro uirili.

Καδίσκος.ᾶ.ὁ.urna ſuffragiorum. Duplex autem erat,altera θανάτου,ſiue λατομαλοιώδης,& λέπιον appellabant:altera ἐλέου,ſiue ἀφλυόντων, ἄκυρος. Bud.Com. Vide κάδος in Ammonio.

Κάδιχ©ον.ὁ cadal ,menſuram cadi cõtinens,ſic legitur panes qui dijs offerebantur,fuiſſe καδιχοῦς,hoc eſt,cadales.

Καδμεία. arx hoc nomine uocabatur Thebis à Cadmo ciuitatis conditore , καδμεία νίκη, Cadmęa uictoria , prouerbialiter dicebatur de infeliciter uincentibus,de qua uide Conſtant. Ranenſem in Hecatoſt.& Eraſ.Chiliad.

Κάδος.ᾶ.ὁ.cadus.Ammonius diſtinguit à λαδίσκος.Sunt qui per geminũ δδ ſcribant.Vas per quod dimittebãtur ſuffragia in duas urnas pro bandi uel improbandi.

Καθέδριον.ſede,κάθισμα.

Καθίνω.demergo.

Καθρα.ας.ἡ.Caira,id eſt,mulier ex Caria.

Κάζω.μ.άσω.π.ακα.orno.Actiu.accuſ.iung.

Καθαίρω.μ.αρῶ.ω.αρκα.ἀόρ.α,ἐκάθηρα,purgo, luſtro.

Καθ' ἅπαμαι,&

Καθ' ἅπαξ.ubiq;,omnino,funditus.

Καθ' ἅπερ.quemadmodum,ut.

Καθ' αὑτόν.ſolus,ipſe ſecũ,καθ' αὑτὸν γενόμενος apud Herod.ſolꝰ abſq; arbitris.οἱ καθ' αὑτὸν,ſuæ ætatis homines,Herodian.

Καθ' αὐτὸ πέρας.ſuo ordine.

Καθ' ἑνί.in uno & in aliquo. Demoſth. ἀδὲ ἑνὶ χρῆσιμον τῇ πόλει,id eſt,καθ' ἁδέν,καθ' ἑνὶ τι.Vide ἑνί.

Καθά. Atticè pro καθάπερ. ueluti,ſicut, tanquam, quemadmodum.

Καθαγιάζω.μ.άσω.π.ακα.ſacrifico. Neut accuſ.

Καθαγίζομαι.ſoluo iuſta,perago exequias,offero mortuo ſacrificium , aut epulum ſuper ſepulchro.

Καθαγισμός.ᾶ.ὁ. parentalia,id quod adolebatur in modum ſacrificij in gratiam mortuorum.

Καθαζύξαι.caſtra ponere.

Καθαιμάζω.cruento,cruore perfundo.

Καθαιμακτός.ᾶ.ὁ cruentus.

Καθαιμάξας.qui cruentauit.

Καθαιμάσω.μ.άξω.π.ακα καθαιμαλόω.

Καθαίρεσις.ι©ον.ἡ.ſubuerſio,diſſolutio,demolitio,cædes.καθαίρεσις δὲ Ἀσκηνός. imminutio,tabes,extenuatio, Bud.Com.

Καθαιρέτης.ᾶ.ὁ.deuaſtator, interẽptor,carnifex.

Καθαιρετικός.ὴ.ὸν.ὁ.ἀφανιστικός. Et καθαιρετικὰ φάρμακα, dicuntur τὰ κατεσκληκὰ τῶν ὑπερωμυβώντων, quæ ad modum naturalem ſalubrem̃ reducunt.

Καθαιρέω.μ.ήσω.π.αρκα.aſſumo, purgo, luſtro, deleo,depono,deſtruo,ſubuerto,deuinco, demolior,aufero,detraho, ſuſtollo,minuo,extenuo.Itẽ deijcio,depello,de gradu exiſtimationis deturbo & abijcio. Antiph.& Plutarch. in Demet.τοῦ δὲ ὑὸν ὁ φρόνιμα καθελεῖν. Spiritus minuere,& inhibere, uel elatos cõprimere, καταπείλημεν.Ponitur & pro peragere,ſiue uincere certamẽ ſuſceptũ.Plutarch. οὐ ταυταχοῦ καθαλόντος ἀγῶνες. Itẽ detraho,deduco. Ariſtoph. καθέλομι νύκτως τὴν σκαλίδα. Item pro καταγω,id eſt,naues è mari in terram ſubduco,ſicut ἐπαίρειν pro ἀναγειν. Bud.Com.ἀόρ.β.καθέλην à καθέλω inuſitato.

Καθαλάομαι.deſilire,καταπηδᾶ.

Καθαλλόμενοι.οἱ.demittentes.

Καθάλμις.ίος,ὁ ἡ. ſalſuginoſus,ὑφάλμυρος.Nic.

Κάθαλον.τὸ.ſalitum, muria conditum, ἅλιπαστον.Euſt.Iliad.ν.

Κάθαμμα.τὸ.nodus.Suid habet κάθαρμα.

Καθάπαξ.aduerb.&

Καθάπαξ, pro καθ' ἅπαξ uel καθ' ἅπαξ.omnino,profuſus, ſemel.

Καθάπερ, pro καθ' ἅπερ.quemadmodum.

Καθάπτομαι. attingo,tango, pungo,mordeo,reprehẽdo,obiurgo,inceſſo, laceſſo,impeto,manus injicio,ἀπλαμβάνομαι.Depon.genit.

Καθαπτόμενος©ον.perſtringens,reſpondens.

Καθάπτος.ᾶ.ὁ.indutus,amictus.Ariſtoph.Ranis, θύρωσιν ἐνέδυσαν ὁθονᾶς καθαπτός.

Καθαρεύω.μ.εύσω.π.ύκα.purgo,purus ſum,in puritate dego.

Καθαρεύων.ουσα.ὁ.purus. Et καθαρεύων κακίας, talis eſt , qualem Cicero innocentem nomen habere Græcum negat.Bud.Com.

Καθαρθείς.θεῖσα.ὁ.expiatus.

Καθαρίζω.μ.ίσω.π.ικα.mundo.Accuſ.

Καθάριος©ον.ᾶ.ὁ.mundus,purus.

Καθαριότης.ητος.ἡ.munditia,puritas,elegantia.

Καθαρισμός.ᾶ.ὁ.purificatio.

Καθάρμα.ατος©ον.τὸ.piaculum,quales erãt homines , qui peſte expianda alio ue morbo immolabãtur dijs:aut porcellus,quo domum luſtrabant. Significat etiam ſordes quæ expiatione peracta ſolent abijci Accipitur & pro ipſo ſcelere & commiſſo,propter quod expiatio debetur.Aliquando etiam pro ipſo ſceleſto, quemadmodum ſcelus Latinis. Eraſ.nunc ſterquilinium , nunc ſacrilegium interpretatur. Vide καθάρσια in Ammonio.

Καθαρμός.purgatio.

Καθαροποιῶ.purifico.

Καθαρός.ὸν.ὁ.purus,ſyncerus . Antiquis dicebatur , qui ob cædem perpetratam impias manus habere non cenſebatur, σύαγης,ὅσιος. Antiph. καθαρόν πάντων τῶν ἐγκλημάτων dixit , qui nulli iniuriam intulit.Bud.Com. καθαρὸν ἱμάτιον , candida ueſtis , ut Bayfius interpretatur ex Plutarcho.

Καθαρότης.ητος©ον.ἡ.puritas.

Καθάρσιον.ᾶ.ὸ.purificatorium poculum. Et καθάρσια,ſacra quędam & porcelli,quibus Athenis conciones & theatra luſtrabantur. Lucianus Cronoſolones,Lupercalia Plutarchus uocat. Vide Ammonium.

Καθάρσι©ον.ᾶ.ὁ expiator.

Κάθαρσις.ι©ον.ἡ purgatio.

Καθαρτής.ῆ©ον.ὁ purgator.

Καθαρτήριος©ον.ᾶ.ὁ.purgatius.

Καθαρτής.ᾶ.ὁ.purgator.

Καθαρῶς.purè,manifeſtè,planè.

Καθ' αὑτὸν, ſua ſponte, ſeorſum, per ſeipſum,ſeparatim.

Καθ' ἑαυτὸν μέρας. menſis December apud Macedonas,teſte Gal.lib.1.Epidem.

Καθελεῖται ἢ καθιεῖται.elegantius & melius dici quàm καθίσῃ.teſtatur Thom.Magiſt.

Καθελεύμην©ον. pro καθεσόμην©ον. præſ.pro fut. ſeſſurus.Ariſtoph.

Καθέδρα.ας.ἡ.ἐπίχυσις.cathedra,dilatio.

Καθέζομαι.μ.καθεσόμαι.ſedeo. Item perfecte.ranter fruor, & bene habeo , delicior,relaxor.

Item

Item castra pono.

Καθελόμενος. ὁ. accumbens.

Κάθεμαι. sedeo.

Καθειργνύω. &

Καθειργω. μ. εἴρξω. ω. εἶρχα. detineo, prohibeo, includo, & tanquam in carcere cohibeo. Actiuũ accusatiuo.

Καθεῖρξις. conclusio, coërcitio,

Καθεῖς. singulatim.

Καθ' ἕκαστα. τά. res singulæ, quas Aristoteles sæpe uocat τὰ κατὰ μέρος.

Καθεκάστω. quotidie.

Καθεκτέον. retinendum est.

Καθεκτικός. ἡ. ὸ. cohibens.

Καθεκτός. ἡ. ὸ. detentibilis.

Καθεκτῶς. continenter.

Καθελκύω. uulnero.

Καθελκυδείς. φθεὶς. ὁ. uulneratus.

Καθελκύω. traho deorsum. Accus.

Καθέλοιμι. ἀναλύω.

Καθέλω. demolior, destruo, profligo, καθαιρέω. Accusatiuo.

Κάθεμα. monile ad pectus demissum.

Καθ' ἓνα. singulatim, unusquisq;.

Καθηνόπλιον. τὸ. idem uidetur quod ἡνόπλιον, de quo suprà. Ausonius in epistola ad Paulum, post nominata carminum aliquot genera subiungit, Nobiscum inuenies καθηνόπλια, si libet uti.

Καθεξῆς. deinceps.

Κάθεξις. εως. ἡ. possessio, obtentio. Thucyd. πολλῷ ξυμφορώτερον ἡγοῦμαι τὴν κάθεξιν τῆς ἀρχῆς, hoc est, κατάσχεσιν. cõducibilius multo ad principatum obtinendum.

Καθερπύζω. serpo. Ioseph. lib. 2. καθερπύσαντος ἀπὸ τῶν τάφων, ἦλθεν εἰς οὖν ῥωμαίους.

Κάθες. dimitte.

Κάθεσις. diuersorium, habitatio.

Καθεστηώτως. animo composito & moderato. καθέστηκε τὸ φρόνημα, sana mente est.

Καθεστήκω. διαμένω, συμμένω, persto, quiesco, ἠρεμῶ.

Καθεστηκώς. ὼς. ὸς, passiuam habet significationẽ, constitutus Hipp. uocatur, qui media est ætate inter iuuentam & senium, ita quod ab ætate quidem uigente recedat, nondum tamen sensum habeat senectæ manifestum, sic Thucyd. dixit quosdam ἐν ἡλικίᾳ καθεστηκέναι. at Theodoretus καθεστηκότα βίον placidum & cõpositum uitæ genus uocat. Et τῶν καθεστηκότων μεταβολή, rerum nouarum molitio.

Καθεστῶτα. τὰ. leges, decreta, statuta. & καθεστῶτων νόμων Aristophon. pro ἐνιστημένων, πολιτευομένων

Καθέτης. ου. ἡ. retis genus.

Καθετήρ. ῆρος. ὁ. genus monilis muliebris, quod & κάθεμα dicitur, & προσπίς. Est & instrumentum chirurgicum, quo urina elicitur. Cæl. lib. 4. cap. 26. pro linamento intorto apud Hipp. capitur. Gal. in glossis.

Κάθετος. ὁ. ἡ. perpendiculum. Hamus qui ad modum perpendiculi è funiculo setaceo in mare demittitur, hinc in Epigram. πουλύπους ἐκ καθέτου, quod quidam male uertit, ex aspero reti.

Καθεύδω. μ. καθεύδησω. dormio.

Καθέω. μ. ήσω. π. ηκα. decipio. Accusatiuo.

Καθέω. decurro, accedo, apud Aristoph.

Κάθη. pro κάθησαι. Bud. Com.

Καθηγεμών. όνος. suasor, author. Propriè autem dux, præitator, qui cœco uiam præit.

Καθηγητής. οῦ. ὁ magister, præceptor, institutor.

Καθηγοῦμαι. præco, præceptor sum. Plato, καλῶς μοι ἔδοξας ἐξηγήσασθαι τὸ λόγῳ, id est, rectè, atq; ordine uidere disputationem instituisse. hoc est, disputandi nobis rationem rectam præstituisse. Bud. Com.

Καθηδυπαθέω. μ. ήσω. π. ηκα. fum in uoluptatibus, abligurio, per luxum & uoluptatem consumo & contero. Genitiuo.

Καθηδυπάθεια. libido.

Καθηδυπαθῶ. per luxum & uoluptatem consumo & contero. Bud. Com.

Καθήκον. οντος. τὸ. officium, quod conuenit ab ἐκαθήκω pro προσήκω. Laërtius in Zenone Cittico libro septimo. Aiunt illum primum ἐκαθήκον, id est, officium uocasse, librumque de illo scripsisse. Et rursus eodem libro post aliquot folia per multa de huius uocabuli significatione diuisioneque differit, iuxta Zenonis sententiam.

Καθηγιώντως. &

Καθηκόντως. decenter, ritè.

Καθήκω. pertineo, pertingo, portendor, porrigor, παρήκω: ut, ἐκαθήκε δὲ ὁ τῶν κοευδίων ἐδμὸς ἐς τὴν ὦμον τὴν κεγχρέας, Pausan. Item conuenio, consentaneus sum, προσήκω, Synes. Unde καθῆκέ μοι, decet, conuenit, fas est, officij mei est, & muneris, Polyb. Item accido, emano, ut τὸ ἐκαθῆκον ἐκ τοῦ θεοῦ, quod diuinitus accidit, Paus. Item deuenio. Aeschin. ἡμῖν καθῆκεν εἰς ὑμᾶς ὁ λόγος, Partes loquendi ad nos deuenerunt. Bud. Com. Item demitto, καθῆκε κόμας, nutriuit, promisit cæsariem.

Καθηλόω. μ. ώσω. π. ωκα. configo clauis. Accus. iungitur.

Καθήλωσις. εως. ἡ. confixio.

Καθηλωτής. οῦ. ὁ. confixor.

Κάθημαι. μ. ήσομαι. sedeo, ut κάθημαι τὴν δὲ τὴν ἐκαθεζόμην per η, sede. per iota autem, facalium sedere. Ammon.

Καθημαξευμένος. τritus, exercitatus.

Καθήμενον. τὸ πεδίον καὶ ὁμαλὸν χωρίον, καὶ πεδίον. ut οἵδε ῥωμαῖοι ἐς ἐκαθήμενον πεδίον ἔστρατοπεδεύοντο, in planitiem & campum planum.

Καθημένιον. τὸ. demissum, longum, καθημένιον γένειον. barba promissa.

Καθημέραν. quotidie.

Καθημερεινός. &

Καθημέριος. ὰ. ὸν. quotidianus, diurnus.

Καθημερόβιοι. οἱ. qui in diem uiuunt, atque ad extempore. Eras. Chiliad.

Καθῆσο. &

Καθῆτο. sedebat, collocatus est. Bud. Com.

Καθῆντο sedebant.

Καθῆσι. uide καθίασι.

Καθιγμός. uolens, prouenions.

Καθιγνίσαι. mortuis immolare. Malim καθαγνίσαι, uel ἐκθαγίσαι, ut suprà.

Καθιδρύομαι. ædifico, collocor.

Καθιερεύω. immolo. Ammonius in ἱερεῦσαι.

Καθιερόω. consecro, sacris initio. Vide ἱερεῦσαι in Ammonio.

Καθιέρωσις. ιος. ἡ. consecratio, dedicatio.

Καθιζάνω. &

Καθίζω. καθίζομαι. ex ἵζω, ἵζομαι. μ. ίσω. π. ικα. uel καθιζήσω, καθιζήσομαι, ex ἵζῳν circunflexè. sedeo, insideo, decumbo, desideo. Item colloco, id est, sedere facio. Καθίζω δικαστήριον αὐτοῖς θεοῖς, id est, iudices illi deos fero, & eum apud deos accuso, Liban. Bud. Com. κάθηνται per η, sede: per iota autem, fac alium sedere. Ammon.

Καθίημι. μ. ήσω. π. ικα. demitto, summitto. καθίεμαι quoque uoce passiua idem significat, ut καθεμένῳ τὸν πώγωνα, pro καθειμένῳ. & καθεμένῳ βοστρύχους, Luciano. & καθεῖτο τὴν τρίχα, pro μακρὰν εἶχεν, apud eundem. Sic Latinis submittere barbam & capillum. Plin. Epist. Quia reis moris est submittere capillum, id est, demittere. Et Verg. Aeneid. 3. Respicio, dira illuuies, immissaque barba. Xenophonti in Hipparch. est, pro sese demittere desiliendo, & deorsum librare sine casus adiectione, καὶ (inquit) ἀφ' ὑψηλῶν ἀσφαλῶς καθιέναι. Refertur & ad insidias, ut καθιέναι λόχον, insidias collocare, Synesio. Idem, τὸν σφαγέα δὲ καθεῖς τῶν σωτῆρι λοχιτῶν τὸν ὠμότατον. Latinè dicitur summittere percussorem, uel sicarium. Bud. Com.

Καθικετεύω. μ. εύσω. π. ευκα. supplico. Neutrum absol. & aliquando cum accusatiuo.

Καθικνέομαι. μ. ίξομαι. attingo. Depon. genit. ut Aristotel. de Histor. animal. libro 9, πῶς σάρκα

ὀλένης καθίξει, Carnem nullius animalis tangunt. de apibus. uel (ut Plinius) nulla cadauera attingunt.

Καθιμάω. μ. άσω. π. κα. demitto, χαλῶ. Aristoph. Fucis, ἀλλὰ καθιμᾷ αὐτὸν δι' ἅλῳος. Propriè per funem demitto.

Καθιμονάω. idem.

Καθιππάζομαι incurso equitatu.

Καθίππασις. ιος. ἡ. adequitatio.

Καθιππάω. contra aliquem equito.

Καθιπποκρατῶ. τὸ καθιππομαχῶ. Bud. Com.

Καθιπποτροφῶ. in alendis equis consumo. Bud. Comment.

Καθίστημι. μ. καταστήσω. π. ηκα. ἀόρ. β. κατέστην. deuolo. Neutr. absol.

Καθιστάω. uel uocali breui in suam longam mutata, & ω in μι, καθίστημι. μ. ήσω. π. ηκα. constituo. Sed uarie aliquando enim est efficio, afficio, redigo, ἀποτελῶ, ἀπεργάζομαι, παρασκευάζομαι. Et id cum præpositione ἐς uel ἐπὶ ut ἐς φόβον, uel ἐπὶ τὸν φόβον καθιστάναι, timore afficere, in timorem conijcere. Et sine præpositione, ut ἀνέλπιστον κατασῆσαι, ad desperationem redigere, Thucyd. Aliquando creo, ut καθιστάναι τὰς ἀρχάς. Aristotel. Polit. 4. & κατάστασις τῆς ἀρχῆς, apud eundem. Et creo, ut Latinis creare litem, periculum, ut καθιστῶσι εἰς κίνδυνον, id est, κατηγορῶ, & εἰς δικαστήριον εἰσάγω. Huc pertinet quoque καθίστημαι passiua uoce, pro fieri & esse positum, ut καθίστημαι ἄρχων, id est, γίνομαι. Xenoph. ἡγοῦντο πόλεως ἄρχοντας ἀεὶ τῶν κυάμου καθίστασθαι. Aliquando instituo, ut τὴν δημοκρατίαν κατασῆσαι ἢ τὰ δικαστήρια. Aristot. Sic quoque καθίστασθαι passiua uoce pro moderari, regere, οἰκονομῶν, ut καθίστασθαι τὴν ἀρχήν, Thucyd. & δυναρχίαν κατασήσασθαι, Lys. tueri, confirmare, stabilire, restituere. Gregor. ὁ δὲ φρόνιμος καὶ θυσίας καθιστᾷ τὰ βασίλεια. Et ad personam apud Luc. Act. 17. refertur, οἱ δὲ καθιστῶντες τὸν παῦλον. de ijs qui Paulum comitatu suo confirmabant, securitatem ei præstantes. Vnde καθίστασι, & κατέστην, & διατίθημι pro νέμομαι, in more positum est, moribus receptum est. Paus. ἡγοῦ ὅσοις καθέστηκε θεοὺς ἄλλους σέβειν, Apud quos moris est deos alios colere. Idem, οὐ μόνον ᾗ καθέστηκεν, Non solum qua parte legitimum est, & bonis moribus conuenit. Item κατεστηκός, constitutum, institutum, statum, fixum: ut σέβειν τὰ καθεστηκότα, non studere rebus nouis; & τῶν καθεστηκότων μεταβολή rerum nouarum molitio. Et παρὰ τὸ καθεστηκός, indecore, illicite. Et καθεστηκυία ζημία, legitimum & iustum pretium, Demosthen. Et

ωὴς καθεστώσης ἡλικίας, plena & confirmata ætate, Galen. Aliquando item ponitur pro demulcere, componere, ſedare, placidum reddere. Vnde καθεσηκότα, & κατασώντα, compoſita, pacata, tranquilla. Et aqua turbida & ſpurca λάτακ λῶναι dicitur, cum eius craſſamentum ſubſedit. Inde etiam translatum ad alia negotia cum ex magna perturbatione, tumultu & confuſione ad tranquillum ac pacatum ſtatum perducuntur. Item καθισάναι τὸν ἵππον, equũ concitatum ſiſtere, ἀναλαμβάνω. Et καθισταῦ, animo componi, ſedari, Ariſtotel. Polit. 8. Aliquando eſt formare, componere, fingere, ἀνάγω, ut κατασκευάζεται τὰ δ' ὄργανα. Theophraſt. de Cauſa. 3. Aliquando incipere, ut καθίσαναι τὸν πόλεμον, committere bellum, συμβάλλω. Vnde καθεσταμένος πόλεμος, bellum cœptum, commiſſum: & καθεσηκότες ἐχθροί, hoſtes qui ſunt aut eſſe cœperunt. Thucyd. οὕτω πᾶσι ἰδέα καταστροπὰς κατέχει, Sic omne genus improbitatis extitit, uel enatum eſt, cœptum eſt. Bud. Com.

Καθό. in quantum, tanquàm.

Καθοδηγυία. ἡ. uiæ deductio.

Καθοδύω. ordinatè, ſecundum uiam.

Κάθοδος. ὁ. reditus, repatriatio, deſcenſus, exulum in patriam regreſſus. Luciano in Necyomania. τίς ἡ ὠφελία σοὶ τῆς καθόδου ἐγένετο.

Καθ' οἶμον. ſecus uiam.

Καθολικός. ὁ. uniuerſalis.

Καθολικῶς. &

Καθόλου. uniuerſaliter, ex omni genere, omnino, totum, unde καθόλου μὲν οὖν εἰπεῖν, ut uno uerbo dicam, ut in ſumma dicam, & τὸ καθόλου uniuerſum genus, cuius contrarium κατά τι, quadam ex parte. Vide in Poſterioribus Ariſtotelis, de ui huius uocis.

Καθομηλίζω, uel δμηλίζω. Homericis uerſibus deſcribo uel celebro. Bud. Com.

Καθομιλέω. μ. ἰσω. π. ηκα. ſermocinor. Datiuo.

Καθομολογῶ. fateor, indico mentem & aperio. Datiuo.

Καθομολογοῦμαι. deſpondeo. Et καθωμολογημένη deſponſa. Bud. Com.

Κάθομον. ſimiliter, rationabiliter, decenter.

Καθοπλίζω. μ. ἰσω. π. ικα. armo. Accuſ.

Καθοπτεύω. deſpicio.

Καθοράω. conſpicior, intueor, conſpicior, deſpicio, id eſt, deorſum aſpicio. Accuſ.

Καθορθόω. dirigo, conſumo. καθορθώσει ἅπασαν ἀρετὴν, euadit conſummatus in omni uirtute.

Κάθορμα. τὸ. collare ornamentum, ambitus.

Καθορίζω. μ. ἰσω. π. ικα. definio. Accuſ.

Καθορμίζομαι. &

Καθορμίζω. in portum appello. Bud. Com.

Κάθος. uas, uel menſura frumenti, πάλαι, πάθος. quaſillus, σαυρὶς.

Καθοσιόω. μ. ώσω. π. ωκα. deſpondeo, ſacrifico, deuoueo. Actiu. accuſ.

Καθοσιωθείς. τὸ. &

Καθοσιωμένον. τὸ. conſecratum.

Καθοσίωσις. εως. ἡ. iuſtificatio, condemnatio.

Καθόσον. inquantum, quatenus, quandiu.

Καθότι. propterea quòd, quatenus, quoniam,

Κάθου. pro κάθησο. ſede.

Καθυβρίζω. dedecore afficio, dedecus & notam inuro. Bud. Com.

Καθυβρίζω. μ. ανῶ. malefacio. Actiu. accuſ.

Καθυγραίνω. μ. ανῶ. malefacio. Actiu. accuſ.

Κάθυγρος. ὁ. ἡ. humidus, madidus.

Καθυδατόω. impluere.

Καθυλακτέω. μ. ἠσω. π. ηκα. oblatro.

Καθυλομανῶ. τὸ. ὕλομανῶ. frondibus & folijs luxurio.

Κάθυλος. ὁ. ἡ. materiæ mancipatus, materialis.

Καθυμνέω. μ. ἠσω. π. ηκα. laudo. Actiu. accuſ.

Καθυννόμεναι πόδισφοραὶ dicuntur Platoni in Timæo quas Cicero circũuectiones optabili curſu uſas uocat.

Καθύ. πρόσθεν. deſuper.

Καθυπερτερῶ. ὁ. ἡ. ſuperbus.

Καθυπηβαλλόμην. τὸν δεσμὸν. in uincula conieclo.

Καθυπνάομαι. obdormio.

Καθυπισχνοῦμαι. fateor, promitto.

Καθυποκλίνομαι. ſubſiſto, ſubiaceo.

Καθυποκρίνομαί ὑμᾶς. hiſtrionica actione uos capto, & demulceo. Bud. Com.

Καθυσφέω. tardus uenio.

Καθυφαίνειν. remittere, cedere, ſubijcere.

Καθύφαιμι. ſubtraho. Ioſeph. lib. 2. οὐδὲν ὑμῖν λαθυφήκαμεν.

Καθυφέμενος. ὁ. ἡ. ὁ. ſubtrahens.

Καθύφεσις. præuaricatio.

Καθυφίεμαι. uel καθυφίημι. omitto, præuaricator, prodo & condono cauſam aduerſarijs, ἐδελοκακεῖν, ὥστε ἐλεεῖσθαι, ἢ κατασκοπεῖσθαι τὴν δίκην ἢ τὴν κατηγορίαν, καὶ παραδιδόναι, αὐτὰ ἀφεῖσθαι. Bud. Com.

Καθωραΐζομαι. glorior, ornor.

Καθὼς. ſic, ſicut.

Καθωσιωμένος, conſecratus, dedicatus, nuncupatus, ſepoſitus, repoſitus, inſcriptus. Etym.

Καί. & geminatur interdum Atticè, καίδε καὶ λόγον ἵνα διέσειραν, Plutarch. Abundat quoq; frequentiſſ. apud Atticos, ut καὶ δίκαια καὶ αὐδὸς, Demoſth. quod ſine geminatione dixit. Item æquè, & perinde ut, atq;. Syneſius, οἵους ἐξ καὶ τοῖς αὐταπίοις ἐπήμυξε, In honore eum priuatim

priuatim habui, perinde ut inſontes. Eſt etiam idem quod quàm, ut ac & atq; Latinè. Ariſtot. ἐσί γὰρ ἑτέρα ἡ χρηματιστικὴ καὶ ὁ πλοῦτος ὁ κατὰ φύσιν. Alia eſt quæſtura ac diuitiæ œconomicæ. Accipitur præterea pro etiam, ut & Latinè. Plato, ἐκδῦναι αὖτα ἀφαιρετέαι. ἄλγησει μὲν γὰρ καὶ γυναῖξιν etiam mulieribus. Quintilianus. Sed nõ qui maximè imitandus, & ſolus imitandus eſt. Bud. Com.

Καίγε. atqui.

Καὶ γάρ. etenim.

Καὶ γάρ τοι. atq; ideo.

Καὶ δή. continuò, protinus, ideo, Demoſthen. & Gregor. ἐπ' αὐτὸν δὴ καὶ τρέψομαι, Continuò ad eum me conuertam. Bud. Com.

Καὶ ἐπειδήπερ. Et quoniam, quoniam autem.

Καὶ μάλα, prorſus, maximè.

Καί μήτοι καὶ, atq; etiam.

Καὶ μήν. attamen, ſanè, atqui, adde his, καὶ ἔτι.

Καὶ μὴν δή. imò, enimuerò, ſed enim.

Καὶ πᾶ. unde &, & aliquoties, ac ſane aliquando.

Καὶ πάνυ. præſertim, & maximè, idq;.

Καίτοι. etſi, quanquã. Item atqui, Demoſth. pro Cteſip. καίτοι ὅτῳ, &c. Accipitur & pro uerum, & pro ſed. Demoſt. καίτοι τίς ἡ δοιωνία; Verum quæ nam eſt iſta cauſæ cõmunitas? Id Cic. per Atexpreſſit, in Verr. Act. ult. At quemadmodũ ipſe ſeſe induit priore actione? Aliquando pro, & quidem, quanquàm. Cic. Quid non eſt dictum à me moderatè? quid non amicè? & quidem cuius temperantiæ fuit de M. Antonio dicentẽ, abſtinere maledicto? Plutarchus. καίτοι καὶ λόγον τινὰ κατέσειραν εἰς τὸν δῆμον. Dicitur & καίτοιγε. Eſt interdum collectiuum proinde, itaque. Bud. Com.

Καιάδας. ὁ. ergaſtulum, locus apud Lacedæmonios, in quẽ fontes deijciebantur, apud Euſtat, lib. 2. καιάτας legitur.

Καίατα. foſſæ. loca à terræmotu cõcuſſa & aperta.

Καιβοί. οἱ ἐκ τῶν σεισμῶν ῥαγμοί, Euſtat.

Καιετάεσσα. Lacedæmon. dicitur (ſic enim quidam malunt apud Homerũ legi) calamintha herba abundans, ſic Euſt.

Καικάσαι. deridere.

Καικίας. ὁ. ὁ. Cæcias, uenti nomen. Vide in Chiliadibus Eraſmi, Cæcias ſpirat, &, Cæcias nubes attrahens.

Καικίνης. idem.

Καίνιν. ης. ἡ. urbs Peloponneſi. paroxyt. Cyrill.

Καινή. ἧς. ἡ. noua. oxyton.

Καινιά. ας. ἡ. uictoria.

Καινίζω. innouo, initior.

Καινίφ. fratres, ſorores.

Καινοδοξῶ. capitur ſinani gloria.

Καινολογία. ἡ. nouum ſtudium, noua doctrina.

Καίνομαι. ſupero, percutio, gladio, retento.

Καινοποιῶ. τὸ. καινοδομῶ.

Καινοπραγία. ας. ἡ. nouitas rerum.

Καινοπρεπὴς. ἐς. ὁ. nouus, nouitate iucundus.

Καινός. ὴ. ὁ. notus, abſurdus.

Καινότης. ητος. ἡ. nouitas.

Καινοτομέω. metallum aut lapides excido. Aliquando eſt res nouas moliri & deſignare, hoc eſt (inquit Bud. Com.) νεωτερίζειν, καὶ τὰ καθεστηκότα λυσεῖν, καὶ τοῖς φῶ τέλῃ, uel τοῖς πολιτευομένοις ὠθισθεῖσι, Ariſtot. Polit. 5. Item innouare quippiã, aut noui quid edere. Greg. καινοδομῶντος τὸ ἀνωτάτω ἐν ἀρχῇ τῶν χεῖρα δὲ μίμησιν. Idem alibi καινοδομῆσαι naturam dixit, cum gigantes procrearet.

Καινοδομία. ας. ἡ. νεωτερισμὸς. renouatio, innouatio, Vnde in Pandectis Græcis. τὸ περὶ φῦ καινοδομίας παράγγελμα, ὡδὶ τοῖς μέλλουσιν ἔργοις ἁρμόζει & ἐτέ ἐὰν ὁ τῶν καινοτομία πράγγελθείς κτίσῃ χωρὶς προσοπῆς δίκῃ νομίμως πράγγελίας καταλύει τὸ ἔργον. Item deſignatio, facinus nouum, ab omni humanitate, naturaq; alienũ.

Καινοτόμως. deſignabunde.

Καινουργέω. deſigno, καινοτομῶ.

Καινουργία. ας. ἡ. νεοτερισμὸς, renouatio.

Καινουργίζω. καινουργέω.

Καινουργισμὸς. ὁ. ὁ. &

Καινουργόν. iam recens factum, ſine aliquo archetypo.

Καινόφιλος. recens amicus, qui non ijſdem ſubinde amicis utitur.

Καίνυμαι. ſupero. Depon. accuſ.

Καίνω. καίνομαι. μ. ανῶ. occido, κόπτω, φονεύω. Actiu. Accuſ. feco, meto.

Καίομαι. μ. αὑσομαι. π. πέκαυμαι. ardeo.

Καίπερ. quamuis.

Καιραία. ας. ἡ. antenna.

Καιρία. inſtita, faſciæ ſepulchrales.

Καίριον. τὸ. opportunitas temporis.

Καίριος. ὁ. ὁ. temporalis, tempeſtiuus, opportunus, letalis. πληγαῖς καιρίαις, certis ictibus, uertit Politianus.

Καιροδέω. uincere, præuerti.

Καιρός. ὁ. ὁ. tempus, id eſt, occaſio & opportunitas, uel ipſum punctum potius, in quo res ſit agenda, ut apud Terentium. Ammonius diſcernit à χρόνος. Vide in Chiliad. Eraſmi, καιρὸς deus. In articulo oppreſsit, id eſt ἐν καιρῷ. παρ' αὐτὸν τὸν καιρόν, in præſenti, in præſens, in præſentiarum. παρὰ τὸν καιρὸς ἑκάστας, unoquoq; tempore. Dicitur q; nonnunquam καιρὸς non ſolum de tempore ſed etiam de re quapiã apta conueniente & decente. Aeſcin. οἱ ἐν λόγοι πρὸς τοῦτο ἐφ' ἡμέραν καιρὸς λέγονται, hoc eſt πρὸς

τὰ ἁρμόζοντα

τὰ ἁρμόζοντα ἑκάστοτε καὶ πρέποντα. Sunt qui pro χρείας interpretentur. Euripid. Oreſt. ἀλλ' εἰς ἀδελφὴν καιρὸς ἐκπονεῖν ἐμέ. Δῆλος καιρῷ, ſeruiens rerũ ſtatui. Ἀπὸ καιροῦ, intempeſtiuũ. Κατὰ καιρόν, tempeſtiue, ac certis tẽporibus.

Καῖρ⊙. ε. ὁ. filum, καίρωμα.

Καιρεσής. bene textus.

Καιροσρίς. ίδος. ἡ. textrix, & καιρωσρίς.

Καιροφυλακτέω. μ. ήσω. τ. ηκα. occaſionem capio. id eſt, obſeruo tempus. Neutr. abſol.

Καίρωμα. ατος. τὸ. &

Καίρωσις. ι⊙. ἡ. connexio ſtaminis, fili.

Καῖσαρ. nomen proprium Romanum, quod tamen poſtea captũ eſt tribui omnibus principibus, de cuiꝰ Etymologia eõſule Suet. Trãquil.

Κάω. ῶ. πάω. μ. αύσω. τ. πέκαυκα. accẽdo, aduro, adoleo. hinc cauterium inſtrumentum, quo uitia inſanabilia exurũtur in corpore. Acti. accuſ.

Κάκαβ⊙. ε. ὁ. cacabus. Melius forte per duplex πππα, ut habet Bayfius.

Καπαγωγέλιν. καποζηλοσύνη, καπηλογία.

Καπαλίς. ίδος. ἡ. Narciſſus.

Κάπαλα. τὰ. mœnia, τείχη.

Καπαυδοία. ᾰ. λία, ἡ. ὦν. καπὰ δλῶν αμις, ignauia, imbellia, Macrob. authore.

Κακέιρος. peiores.

Καπέμφαδν. ὸν. Schema ſeu uitium potius quod alio nomine αἰσχρολογία dicitur. Fit enim cum ſermo in obſcœnum intellectum corrupta conſuetudine, detorquetur. Quale illud Terentianum, Arrige aures Pamphile. Nam arrectio non eſt aurium propria, ſed alterius potius membri.

Κακηγροέχεια. malitia, improbitas.

Κακηγροεχής. improbus, improbe uerſutus, ad fallendumq; ſolers, Euſtathio authore. Bud. Cõ.

Κακοβρυέτης. ου. ὁ. maleficus.

Κακέγκαδος. ὁ. ἡ. extreme malus.

Κάκη. ης. ἡ. malitia, uitiũ, timiditas, ignauia, cum ſcilicet deſeritur locus in acie. oxytonum.

Κακηγορέω. μ. ήσω. τ. ηκα. maledico, perperam dico. Actiu. accuſ.

Κακηγορία. ας. ἡ. maledictum, maledicentia.

Κακηπαλέω. male habeo, ægroto, Nicand.

Κακία. ας. ἡ. uitiũ, malitia. Vnde λακηγορίας δίκη, actio iniuriarũ ob maledictum, uitioſitas, Cicerone interprete. Item ſcelus & maleficiũ. Interdum miſeriam ſignificat.

Κακιζίτεχνος. ε. ὁ. ἀπὸ τοῦ κακίζειν τὴν τέχνην, dictus eſt Callimachus.

Κακιζομαι⊙. ε. ὁ. timens.

Κακίζω. μ. ίσω. τ. ικα. aggrauo, improbo, detraho, maledico, humilio. Actiu. accuſ.

Κακί⊙. multa affectus, male affectus. Etym.

Κακίμηλω⊙. infelix, aduerſa luna natus.

Κακίνω. malefacio, maledico.

Κακισμός. ὁ. probrum, detractio.

Κάκιστος. ε. ὁ. ſuperlatiuũ. peſsimus, facinoroſiſsimus.

Κακίων. ον⊙. ὁ. ἡ. comparatiu. peior. (mus.

Καππαβη. ης. ἡ. perdix, eſt & ahen ſeuũ caccabus, σκεῦος τι χαλκοῦν, teſte Euſtat. citatq; illud ὦ λακκάβη ζέουσα. Euſt. Iliad. ψ.

Καπκαβίζω. perdicum uox, caccabare, ut Gaza uertit apud Ariſtotelem, glocitare.

Καππάζω. idem.

Κάππαβ⊙. ὁ. caccabus, uas culinariũ apud Athenæũ. Bayf. Superius p ſimplex cappa ſcribitur.

Καπτέοντες. dormituri, dormirientes. magis enim ſomni cupiditas, quàm tempus ſignificatur, quòd uerbis iſtis in εω penè familiare eſt, ſicut πολεμιέω, bellaturio. Deducitur autem ex antiquo uerbo λίω, λῶμαι, & poëtice λακτέω, λακτέομαι. ουδος.

Κάκη. υς. ἡ. fœtor, merda. Ariſtoph. Pace, ἀπὸ μιᾶς λάκητος τῶν ἔτι ἀπέχω.

Καπύβας. infauſte pubeſcens.

Καπύβιος. ὁ. ἡ. mali uictus, id eſt durã uitam agens.

Καπυβαλία. ας. ἡ. peruerſitas, malum conſilium.

Καπυγάμιος. ε. ὁ. malus maritus.

Καποδαιμονάω. μ. ήσω. τ. ηκα. inſanio, malo dæmone uexor, malo genio ducor, ſum fanaticus & malo dæmone percitus. Neutr. abſol.

Καποδαιμονέω. idem, malus & contumax ſum. Thom. Mag. reijcit hanc uocem quantumuis dicatur ἐυδαιμονέω.

Καποδαιμονία. ας. ἡ. infelicitas,

Καποδαίμων. ονος. ὁ. ἡ. infelix, malus genius. Budæus. Comment. Deo inuiſus, animã habens incitatam. Etym.

Καποδοκτύω. male accipio.

Καποδοξία. ας. ἡ. infamia.

Καποδόξῶν. habens malam exiſtimationem.

Καποείμων. miſerè ueſtitus.

Καποέπεια. ας. ἡ. blaſphemia, obtrectatio, ſermo uitioſus.

Καποεργός. maleficus, iniurius.

Καποζηλία. ας. ἡ. cacozelia, mala affectatio, peruerſa imitatio, quoties inſcitè affectãtes uirtutem aliquam, in uitiũ labimur. Veluti ſi quis male affectãs atticiſmum, ici unus cuadat & aridus: ſi quis copiam, in futilem incidat loquacitatem.

Καπόζυλον. τὸ. uitium in oratione, mala affectatio. idem quod καποζηλία. quoties ingenium iudicio caret, & ſpecie boni fallitur.

Καπόζυλος. ε. ὁ. &

Καποζήλως. cacozelus, id eſt, imitator ineptus.

Καποήθεια. ας. ἡ. malignitas, mala conſuetudo, moroſitas, peruerſitas. Ammonius diſtinguit à *καποτροπία.

Καπόηθες. τὸ. mala & inueterata conſuetudo. Vnde Iuuen. Saty. 7. Laqueo tenet ambitioſi Conſuetudo mali, tenet inſanabile multos Scribendi cacoẽthes, & ægro in corde ſeneſcit.

Καποήθημα. ατος. τὸ. nequitia.

Καπόηθυ. ἡ. genus carcinomatis, ut ſcribit Celſus, ulcera maligna, quæ & ſi omnia decenter & recte feceris, non tamen curantur. Nam in loco ulcus patiente malignitas adeſt, Gal. teſte.

Καποήθης. ους. ὁ. ἡ. malignus, moroſus, homo parum bene moratus.

Καποηθησέομ. deprauandum eſt.

Καποθλιῶμ. infelicem eſſe.

Καπόθρης. ὁ. maledicus.

Καποθυμία. ας. ἡ. malignitas animi.

Καποίλιος. infelix Ilium.

Καποιμισής. ε. ὁ. cubicularius.

Καπόκνημος. macilentus ob uictus tenuitatem.

Καποκόπ⊙. uolatu debilis, inualens pennis.

Καπολογέω. μ. ήσω. π. ηκα. maledico.

Καπολογία. ας. ἡ. maledictio, procacitas.

Καπολογικῶμ. uituperatiuum genus.

Καπόλογ⊙. ε. ὁ. maledicus.

Καπομαχέω. improbè pugno, ac ſubdolè & tergiuerſabundè.

Καπόμητις. mali conſilij.

Καπομήχαν⊙. idem.

Καπόνοια. ἡ. maleuolentia.

Καπόνομ⊙. ε. prauis moribus.

Καπόνο⊙. ε. ὁ. maleuolus, controuerſioſus.

Καπόξενος. ε. ὁ. qui neminem hoſpitio excipit.

Καποξυώ⊙ος. ε. ὁ. male ſentiens.

Καποπάθεια. labor, calamitas.

Καποπαθέω. ferre afflictiones, affligi, obdurare in aduerſis, uexari. λακοπαθοῦντα λόχια Galen. appellat loca affecta & uitiata.

Καποπνεπτος. corruptiſsimus, maligniſsimus.

Καποπρόσωπος. ſordidiſsimus.

Καποπόνης. malus, temulentus.

Καποπολία. ἡ. uerſutia.

Καποπολίς. qui male agit, nocens.

Καπόποτμ⊙. infelix.

Καπόπους. ὁδος. apes, pedibus degenerans. à Gaza apud Ariſtotel. uertitur depes. Hunc Sueton. in uita Othonis male pedatum uocat cum inquit: fuiſſe enim traditur & modica ſtaturæ & male pedatus.

Καποπράσσω. male ac infeliciter affici, λακοπραγῶ

Καποπραγία. ας. ἡ. iactura, res aduerſa.

Καποπραγής. &

Καποπράγμων. ονος. ὁ. maleficus, doloſus.

Καποῤῥαφέω. dolos conſuere, technis agere.

Καποῤῥαφία. ας. ἡ. malum conſilium.

Καποῤῥήμων. ον⊙. ὁ. maledicus.

Καποῤῥοθέω. maledico, cõuicijs infector. Ariſtoph. Theſm. ξύν, τίς ἡμῶν ἢ λακοῤῥοθδάσει;

Καπός. ᾰ. ὁ. timidus, malus, uitioſus, ingratꝰ, ignauus, degener. πρὸς ὃ χάλω ὃ φεύγω. Anceps dictio eſt, & ad afflictionẽ & improbitatẽ. ὃ λακόν, maleuolẽtia. Ammõ. diſtinguit à πονηρός.

Κάκ⊙. ὁ. Cacus nobilis Italię latro, cum tono in penul.

Καποσινος. noxius.

Καποσομβός. improbe & torue inſpiciens.

Καπόσιτος. faſtidiens cibos.

Καπόσπλαγχνος. ὁ. degener, uecors. Aeſchylus.

Καποσύμαχος. ſtomachum lædens.

Καποσμέω. μ. ήσω. τ. ηκα. conficior, maledico. Neutrum datiuo.

Καποσωθεσία. ας. ἡ. malum fœdus.

Καποσώθ⊙ρ. ὸ. male compoſitũ, figura quædã aut uitium potius ſermonis, ubi quid in oratione ſuum non habet locũ, apud Grammaticos.

Καποσχολία. inutile otium. (Deſpaut.

Καπόσχολ⊙. ε. ὁ. malis artibus deditus, otio male

Καποτεχνέω. adultero, doloſe & fraudulenter uerſor circa aliquam rem. Accuſ. (utens.

Καποτεχνία. ars ad perniciem hominũ inuenta, maleficium. Bud. Com.

Καπότεχν⊙. ε. ὁ. ἡ. maleficus, malignus.

Καποτέχνους, & λακομήχανοι ſunt, qui uetitis & noxijs artibus utuntur. (fictio.

Καπότης. ητος. ἡ. uitium, formido, malignitas, affKαποτροπία. ας. ἡ. improbitas morum, facinus nefarium. Vide λακοηθία apud Ammonium.

Καπότροπ⊙. ε. ὁ. improbus.

Καποτροφάω. &

Καποτροφῶ. male nutrior, parũ alimẽti accipio.

Καποτυχέω. aduerſa fortuna utor.

Καπουργέω. μήσω. τ. ηκα. malo afficio, deprauo, malum quid committo, doloſè in meo munere uerſor. Plato. Gorgia λακουργὸς γὰρ τοῖς λόγοις. Veteratorem te in diſputando præbes. Actiu. accuſ. Bud. Com.

Καπούργημα. dolus malus, cũ quis doloſè in ſuo munere uerſatur, Demoſth. licet etiam omne ſcelus ſignificet.

Καπουργία. ας. ἡ. conatus malus, ſubdolum & meticuloſum maleficium, ſicut ὕβρις apertum & improbum. Bud. Com.

Καπόεργ⊙. ε. ὁ. maleficus, facinoroſus, perditus, λησὴς, γνεφοβύτης.

Καπαχέομαι. μ. ήσομαι. τ. ημαι. laboro, triſtor in diæta, ærumnas patior.

Καπαχία. imbecillitas, neglectus.

Καπ. χάλω⊙. afflictus.

Καπόφαδν. ε. ὸ. male ſonans, uitium ſermonis apud Grammaticos. Deſpaut.

Καπόφημος. omne infauſtum.

Κακοφυΐα. mala indoles, ingenij & naturæ cor-
Κακόχαρτος. ὁ, ἡ. malis gaudens, & (ruptio.
id quo mali gaudent.
Κακοχάσμων. improbus, difficilis, δύσροπος.
Κακοχροέω. malo colore sum.
Κακόχροια. decoloratio, malus color corporis.
Κακόχρως. ὁ. colore ignobilis.
Κακοχυμία. ας. prauus corporis habitus.
Κακόχυμος. ὁ. malos humores gignens.
Κακόω. μ. ώσω. ῶ. ωκα. uexo, malo afficio, affligo.
Accusatiuo.
Κακώσομαι. malus euado, λακὸς γίνομαι, ἀμετά-
(βλητος.
Κακχάζω cachinnor.
Κάκχαρτος. lætabundus.
Κακχύω, pro καταχύω. destruo, confundo.
Κακῶς. malè, uitiosè, miserè. Aliquando pro uix,
ægrè, cum difficultate.
Κάκωσις. εως. ἡ. uexatio, afflictio, & actio quædam
forensis, quæ dabatur puellis orbis & egentib.
contra nuptas uel parentibus cõtra liberos uel
pupillis contra tutores & administratores.
Κακωλικός. ὁ. ὁ. infestus.
Καλαβρίζω. irrideo.
Καλάβρων. ονος. ὁ. ἡ. pedum, uirga pastoralis, λα-
λούρων. ῥόπαλον.
Καλαβώτης. piscis quidam, & lacerta.
Καλαβὶς. ίδος. ἡ. &
Καλαθίσκος. ὁ. ὁ. calathiscus, quasillus, & genus
Καλαθωσιδὴς. εος. ὁ, ἡ. qui figu- (saltationis.
ram calathi habet. metæ figuram habens.
Κάλαθος. ὁ ὁ calathus. Propriè sportula, ubi λάλ-
λη, id est tinctas lanas reponebãt, sed ad tritici,
uuarum & lactis uasa translatum est.
Καλαμάγρωστις. ἡ. arundinaceum gramen.
Καλαμαία. ας. ἡ. genus locustæ in stipulis nascen-
tis, quæ & μάντις appellatur.
Καλαμᾶδη. colligere spicas post messores.
Καλαμαύλης. ου. ὁ. qui stipula seu calamo canit.
Cæl. lib. 5. cap. 26. Bust. Iliad. φ. μόναυλος etiam
uocatur, & ῥαπαύλης.
Καλαμεύτης. messor. Itẽ piscator, q ad piscandũ
utitur calamo & hamo: Archiæ Epigr. lib. 1.
Καλάμη. ης. ἡ. stipula, culmus, arista Straboni.
Καλαμηλὸν ῥάγυνδρα. os dicitur stipulæ instar
frangi, quãdo frangitur aliquotenus recta fissu-
ra, at iuxta finẽ lunari modo, id quod & εἰς ὄννυ-
χα factum dicitur, Paulus lib. 5.
Καλαμηπάσαι. τὸ. καλαμᾶδη.
Καλαμηθμία. ας ἡ. messis, spicarum incisio.
Καλαμήτρις. ίδος. ἡ. spicilega.
Καλαμίσκος. ὁ. ὁ. calathiscus, quasillus, & genus
Καλαθωσιδὴς. εος. ὁ, ἡ. qui figu- (saltationis.
ram calathi habet. metæ figuram habens.
Κάλαθος. ὁ ὁ calathus. Propriè sportula, ubi λάλ-
λη, id est tinctas lanas reponebãt, sed ad tritici,
uuarum & lactis uasa translatum est.
Καλαμάγρωστις. ἡ. arundinaceum gramen.
Καλαμαία. ας. ἡ. genus locustæ in stipulis nascen-
tis, quæ & μάντις appellatur.
Καλαμᾶδη. colligere spicas post messores.
Καλαμαύλης. ου. ὁ. qui stipula seu calamo canit.
Cæl. lib. 5. cap. 26. Bust. Iliad. φ. μόναυλος etiam
uocatur, & ῥαπαύλης.
Καλαμεύτης. messor. Itẽ piscator, q ad piscandũ
utitur calamo & hamo: Archiæ Epigr. lib. 1.
Καλάμη. ης. ἡ. stipula, culmus, arista Straboni.
Καλαμηλὸν ῥάγυνδρα. os dicitur stipulæ instar
frangi, quãdo frangitur aliquotenus recta fissu-
ra, at iuxta finẽ lunari modo, id quod & εἰς ὄννυ-
χα factum dicitur, Paulus lib. 5.
Καλαμηπάσαι. τὸ. καλαμᾶδη.
Καλαμηθμία. ας ἡ. messis, spicarum incisio.
Καλαμήτρις. ίδος. ἡ. spicilega.
Καλαμίσκες. acus quibus mulieres in componen
do capillo utebantur, quia olim ex arundine
fieri consueuerunt. Latini calamistra uocant.
Καλαμίνθη, uel καλαμίθη. ης. ἡ. nepita herba.

Καλάμινθος. ὁ. ὁ. arundineus.
Καλαμὶς. calamistrum, fistula, monile, theca gra-
phiaria, calathus lactis, arundo piscatoria. Item
Καλαμίσκος. ὁ. ὁ. parua arundo. (ulna. Etym.
Καλαμοβόας. uide in Chiliad. Erasmi.
Καλαμογλυφέω. arundines sculpo. Etym.
Καλαμόγλυφος. arundinum sculptor. Etym.
Καλαμοφθόγγος. arundine canens, Panis epith.
Κάλαμος. ὁ. ὁ. arundo. παρὰ τὸ καλῶς ἀμᾶσθαι. Ety.
κάλαμον uolunt nõnulli propriè dici de ijs quæ
apti sunt, tum ad scribèndum, tum ad cõficien
das fistulas. σύναμα uero de tibijs & fistulis dun
Καλαμώδη τὰ. arundineta. (taxat.
Καλαμῶμαι. spicas lego.
Καλάσιρις. uestis linea ad talos demissa, sacrifi-
cijs Aegyptijs & Persis in usu. λινᾶς χιτὼν ἴσος τοῖς
ποδὶ, ut Eust. Iliad. γ.
Καλαυρέω. delicior, τρυφῶ, ἐμπίμπλαμαι.
Καλαύροψ. uirga pastoralis in summo repanda,
pedum βουκολικὴ ῥάβδος, τοιαύτης ὕλης λατὸ
τὸ ἕτερον μέρος ἐρωτὴν ἔχον, ὃ ἐστι βάκτρος. Hom.
(Iliad. 23.
Καλεύσκω. &
Καλέω. μ. καλέσω. ῶ. κέκλημαι. uoco. Interdum
postulo, peto. Interdũ inuoco & imploro, He-
rodian. lib. 5. Accus.
Καλήμερος, qui felicem & fastum diem sortitus
est. uide καχήμερος.
Καλιὰ. ᾶς. ἡ. nidus, cauea, Translatè domus.
Καλίας. ασσος. ὁ. tugurium.
Καλίδριος. calidris auis apud Aristotel. Gaza Græ
cam uocem relinquit.
Καλίζω. μ. ίσω. ῶ. ικα. καλέω.
Κάλινα. τὰ. lignea.
Καλινδέομαι. μ. ήδομαι. ῶ. ησμαι. uerto, uersor,
assiduus sum.
Καλινδέω. μ. ήσω. ῶ. ηκα. uoluto. Accus.
Καλίνδησις. εως. ἡ. circũuolutio πρεμαλίνδη-
Καλιός. ὁ. casa, cauea. (σις.
Καλιπτόλεμος. ὁ ὁ. bellicosus, strenue pugnans.
Καλὶς. securis.
Κάλλαιον τὸ. crista, ut Gaza uertit apud Aristotel.
galli gallinacei barba, licebit à similitudine uo
care palearia Latinè, ob purpureum colorem &
floridum, sic dicta uox. Ammonius.
Καλλάειον. ὁ. τὸ. lilium, à pulchritudine sic dictũ.
Κάλλεα. τὰ. de gallis gallinaceis dicitur κάλλη
uero de floribus.
Κάλλη. τὰ. flores, uestes purpureæ tincturæ colo-
ris. Aeschyl. φοινικίοις γὰρ θὴν ὑδρῶντα λάβρα-
σιν uarijs coloribus. Ammonius.
Καλλιβλέφαρον. ὁ. τὸ. medicamentum quo fucan
tur, ornanturq; palpebræ.
Καλλιγραφία. ἡ. sermonis lepor, dicẽdi lautitia,
uenustus stylus, elegantia, eloquentia.
Καλλιγρά-

Καλλιγράφος. ὁ. ὁ. librarius.
Καλλιγράφω. pulchrè scribo & eleganter.
Καλλιγυάικα. τῶν. pulchras habentẽ mulieres.
Καλλιδρομος. ὁ. ὁ. uia cum recto tramite, cacumi
nis nomen apud Plutarchum.
Καλλιέλαιος. ὁ. ὁ. frugifera olea.
Καλλιεπεία. uerborum ornatus & splendor.
Καλλιεπέω. μ. ήσω. π. ηκα. ornatè, eleganter & cõ-
positè dico. Neutr. absol.
Καλλίεργος. affabrè factum.
Καλλιεργῶ. uenustè & affabrè facio.
Καλλιρέομαι. &
Καλλιρρέω. μ. ήσω. ῶ. ηκα. lito, sacra facio. Datiuo.
Καλλιέρημα. ατος. τὸ. victima, consecratio.
Καλλικαρπος. καλὸς καρπὸς.
Καλλικαρπώτατος. fructu bellissimus.
Καλλικέλαδος. concinnus.
Καλλικολώνη. tumulus quidam ad Troiam amœ-
nissimus, quẽ præterlabitur Simois quinq stadia in longum porrectus. Eust. Iliad. υ.
Καλλικηπόλεμος. ὁ. ὁ. habens pulchras uittas.
Καλλικύκειοι. οἱ. exulum serui Syracusis dicebantur, agricolationem exercentes. Vide in Chilia
dibus Erasmi, & inferius κελικύκειοι.
Καλλιλογῶ τὸ καλλιεπῶ.
Κάλλιμος. ὁ. ὁ. pulcherrimus.
Καλλίνικος. ὁ. uictor egregius. Sic dictus est Her
cules ob illustres uictorias.
Καλλιπάρῳος. ὁ. ὁ. Bœotice, pro καλλιπάρῃος. pulcher genas.
Καλλιπε. pro κατάλιπε.
Καλλιππίδης. ὁ. ὁ. Callipides tragœdiarũ histrio.
Καλλιπλόκαμος. ὁ. ὁ. habens pulchrum crinem.
Καλλίπνοος. suauiter spirans.
Καλλιπώρου. pulchra facie.
Καλλίπυγος. ὁ. uide in Chiliad. Erasmi.
Καλλιπύγος. ὁ. ὁ. pulchrè turritus.
Καλλιρρεθής. ὁ. ὁ. pulchrifluus.
Καλλιρρημοσύνη. magniloquẽtia, iactantia, uenusta
Καλλιρόη. ης. ἡ. fons fuit Athe- (oratio.
nis, qui etiã γῆνε ἀκήρανος est dictus.
Καλλίῤῥοος. ὁ. ὁ. pulchrè fluens.
Καλλισθένης. εος. ὁ. Callisthenes, paroxytonũ. Cy-
Καλλισθώνης. ους. ὁ, ἡ. potẽs, oxyton. Cyrill. (rill.
Κάλλιστα. optimè.
Καλλιστεῖα. τὰ. certamen erat Lesbi de formæ mu
liebris præstantia, in templo Iunonis.
Καλλιστεῖον. τὸ ἀεισεῖον, hoc est, præmium optimi
& pulcherrimi uel honestissimi. Bud. Com.
Καλλιστῆς. οἱ. panes quidam turbinati in acumen
fastigiati, apud Aegyptios. Pollux.
Καλλιστεύω dicitur, ut ἀεισεύω, genitiuoq; iungi-
tur. Et καλλιστεύειν, quæ præstantissima forma
Κάλλιστος. ὁ. ὁ. optimus. (prædita est.

Καλλίσφυρος. ὁ. ὁ. ἡ. pulcher calcanea.
Καλλιτεχνήσας. qui excoluit, optimè fabricauit.
Καλλιτεχνία. ας. ἡ. pulchritudo artis.
Καλλίτριχος. ὁ. ὁ. reddens capillos pulchros.
Καλλιφθεγγής. eloquens, splendidus.
Καλλίφυτον. τὸ. adianthum herba quæ & callitri-
chum. Hipp.
Καλλιχέλωνος. ὁ. obulus in quo testudinis species
erat excusa.
Καλλίχοιρος. scrophę, fœcundæ prolis laudabiles.
Καλλίων. ονος. ὁ. ἡ. pulchrior.
Καλλιωνισοί. prosperioris augurij.
Καλλιώνυμος. pulcher nomine, piscis quidam a-
pud Aelianum & Aristot. Gaza uertit pulchrũ
piscem, & membrum pudendum.
Καλλοΐς. Appollinaris minor.
Καλλονή. ῆς. ἡ. species, id est pulchritudo,
Κάλλος. εος. τὸ. pulchritudo, unguentum, uestis
purpurea, lana tincta, flos. Vide κάλλη. κάλλος
significat & barbam è gallinacei mento depen-
dulam. Eust. teste.
Καλλύομαι. nitidè & eleganter me habeo. decore conspicuus sum, efferor pulchritudine, καλ
λωπίζομαι. Bud. Com.
Καλλωτὴς. ornator, tonsor.
Καλλωβόν. redimiculum, scopa, & omne instru-
mentum comptorium, ut si dicas, κτενίον καλ
λωτρόν ὅτι τῶν τριχῶν. Bud. Com.
Καλλύω. uerro, como, honesto, uenusto. Bud.
ibidem. καλλύνω τ' ἀργύειον, argenti defecan-
di munere fungor. Gaza.
Καλλυώνυμος. ὁ. ὁ. καλλιώνυμος.
Καλλωπίζομαι. efferor, glorior, mihi placeo, Xe-
noph. σκηλὴ ὑγρὰ μετωσίζῃ, αὐαστὴν αὖω τὴν
ὁρᾶν, ὅταν καλλωπίζηται, de equo feroci. Item
plausum & gloriã capto atq; aucupor. Plutar.
Ponitur & pro γαλέπτυνμι, id est artem ostẽto.
Plato in Probl. In Sympos. Platonis pro ornor
& excolor. Datiuo iung. Bud. Com.
Καλλωπίζω. μ. ίσω. π. ικα. accuratè orno, honesto,
iacto. Actiuum accus.
Καλλώπισμα. ατος. τὸ. &
Καλλωπισμός. ὁ. ὁ. ornamẽtũ, cultus, elegantia.
Καλλωπιστής. ὁ. ὁ. lasciuè se ornans, cultus & ele-
gantiæ in uestitu nimium studiosus.
Καλλωπίστρια. ας. ἡ. comptrix.
Καλοκαγαθία. ας. ἡ. probitas, honestas.
Καλοκαγαθὸς ὁ. ὁ. probus.
Καλοποιπῆσαι. ligna scindere, scenas struere.
Κάλον. ὁ. τὸ. lignum, paroxyt. Cyrill.
Καλοπόδιον. ὁ. τὸ. calceamentũ ligneum, soccus.
Καλοποδιώτης. οἱ. antiquitus pederastę dicebãtur.
Καλόποιέω. μ. ήσω. ῶ. ηκα. bonum facio, adorno.
Neutrum absol.

Καλόπους οδος. ὁ ἐνύφθαλμος, forma pedis, pes ligneus, calceamentum, Gal. ἐνί ἢ καλόποδι πάντως ὑποδιέσει. Cæl. lib. 6. cap. 38.

Καλός, ἡ, ὁ. honestus, pulcher, bonus, egregius. Cæl. lib. 13. cap. 7. & τὰ καλὰ præclara uocantur à Cicerone.

Καλὸς κἀγαθός. probus, integer. Dionysiꝰ Thrax apud Photiũ contendit, hoc ordine usurpatũ, nam contrario, hoc est, ἀγαθὸς εἶ καλός, nemo præstantium autorũ unquam dixit.

Καλοτύπος. ὁ picus martius, qui & δρυοκολάπτης, quod arbores rostro tundendo excauet.

Κάλυ, pro ἐπάλυ. uocabant.

Καλπάζειν. &

Καλπᾶν. equum ad ingressum exultantẽ urgere. Vulgò callopare, de quo Bud. Com. Item summis pedibus, & molliter incedere.

Κάλπη. ης. ἡ. &

Κάλπις. ιδος. ἡ. urna aquaria, peluis. Est quoq; qdã callopum Galli uocant. Κάλπη apud Proclum de sphæra, nomen est syderis.

Κάλτη. genus poculi.

Καλτίνη. ης. ὁ. calceolus, caliga.

Κάλτη. ης. ὁ. genus calceamenti quo equitando utebantur.

Καλύβη. ης. ἡ. tuguriũ. καλύβη καλεῖ πᾶν ἄγροικον οἴκημα. tugurij appellatione omne ædificium, quod rei rusticæ magis custodiendę conuenit quam quod urbanis ædibus, significatur. Ἐκ τῶν νόμων.

Καλυβοποιέω. tuguria condo, attegias struo, apud Strabonem.

Καλυβος. thalamus, ex uelorum obductione facta (scena.

Καλυκίζω. floreo.

Καλυκών. parua rosa.

Κάλυμμα. ατος. τὸ. tegmen, & genus retis.

Καλωτήρια. festum Athenis.

Καλύξ. υκος. ὁ. bacca rosæ, id est rosa clausa, & omne putamen in quo aliquid includitur, folliculus qui florem & semen includit. Item inauris (& torques.

Κάλυξις. ornatus quidam è rosis.

Καλύπτρα. ας. ἡ. muliebre capitis tegmen, flameũ sponsæ. Cæl. lib. 15. cap. 24.

Καλύπτω. μ. ύψω. π. υφα. & aliquando καλύσσω. tego, colo, id est orno. περὶ μοῖρ' ἐκάλυψε, fato functus est, apud Platonem. Actiuum accus.

Καλχαίνω. purpuro, turbo, misceo omnia cogitando, curo.

Κάλχη. ης. ἡ. purpura, & herba qua intingitur purpura. unde καλχαίνω.

Καλώδιον. ου. τὸ. funiculus.

Κάλως. ω. τὸ. funis, rudẽs, quo uelũ cõtrahitur uel demittitur. ἀπὸ τοῦ καλέω, paroxyt. Moschopul. & Thom. Mag. masculinũ hanc uocẽ censent.

Καλῶς. benè, honestè, sanctè, humaniter. Ammonius distinguit ab εὖ. Καλῶς ποιῶν, meritò, De most. & Gregor. Sic καλῶς ἔχει sequente infinitiuo pro decet, cõuenit: ut καλῶς ἔχει καλεῖσθαι, meritò uocatur. Bud. Com.

Καλώσροφος. ου. ὁ. restio.

Κάμα. ατος. τὸ. labor.

Καμακίς. ornatus, mulierum crinibus contineendis comparatus: alij fistulam exponunt.

Κάμαξ. ακος. ἡ. pertica, tibicen, fossa, palus, fudes & pedamentum uitis.

Καμάρα. ας. fornix, zona militaris.

Καμαρύω. cumulo, cum labore quippiam profequor, congrego, uexor.

Καμασεινα. ἡ. uide in Chiliad. Erasmi.

Καμάσειον. ου. τὸ. cerebri pars supra cõmunem meatum, formicis modo super inducta quæ & ψαλλοειδὲς. Gal. de usu part.

Καμαρίς. muliebris ornatus.

Καμάσωσις. ωσ. ἡ. uide καμοίρωσις, ut paulo infe rius scribitur, perperam ut iudico. uocatur in ossium fractura diuisio ob quã ossa in testudinis formam, & quasi camerata uidentur.

Καμασῆναι. dicuntur ab Empedocle communi notione pisces. Cæl. lib. 14. cap. 55.

Καμάσσω. concutere, uibrare.

Καματηρός. ὸν. ὁ. laboriosus, fessus.

Κάματος. ου. ὁ. labor, defatigatio, morbus.

Καματώδης. ες. ὁ. ἡ. laboriosus, νοσώδης.

Καματῶν. laborans.

Καμβαίνω & λάμβω. cesso.

Κάμβος. ου. ὁ. Camirus urbs Lesbi.

Καμηλαστής. camelorum agitator & ductor.

Καμηλαύκιον. ου. τὸ. camelaucium, galerus. Cæl. libro 4. cap. 18.

Καμηλίται. camelarij, qui insidebant camelis in acie, ut est apud Herodianum 4.

Καμηλοπάρδαλις. ἡ. camelopardalis, fera apud Aelium & Oppianum de Venatione.

Κάμηλος. ου. ὁ. ἡ. camelus, iumentum. Item funis nauticus, & crassus, cui anchoram alligabant. A similitudine cameli animãtis tortuosi. Cæl. lib. 4. cap. 18. & Theophylact. in Matth. De animali camelo uide Aristot. & Aelianum.

Καμηλωτή. ἡ. pellis cameli.

Κάμιλος. ου. ὁ. pro λάμψος cum pro fune nautico accipitur. Suidas.

Καμινδυάς. ὄντος ὁ. ἡ. igne excoctum in forna-

Κάμινος. ου. ὁ. uel ἡ. fornax, caminus, pars quædam nauis, bos ualidus.

Καμινώδης. ἡ. unde apud Hom. Odyss. ρ. dandi casus καμινοῖ anus foco assidens ob nigrorem, quasi fuligine oppleta: uel secundũ Aristarchũ quæ ad focũ frigit torretq; horreũ, quo facilius in pila frangatur, uel uiribus neruisq; defecta; à λάμνω καὶ ἰνες. Eust. Odyss.

Κάμματα. τα. &

Καμματίδιος. ία. folia lauri in quibus placentas inuoluebant, & bellaria, Cæl. lib. 27. cap. 25.

Καμμίζω. caligo.

Καμμονία. ας. ἡ. uictoria quæ ad solam partem uadit. Plutarch. dicit esse apud Aeoles νίκην τὴν ἐπ' ἐπιμονῆς καὶ ἴσης πρίσεως.

Κάμμορος. pro κακόμορος. ου. ὁ. infortunatus, pœna affectus, cruciatus.

Καμμύω. pro κατακαμύω. claudo oculos.

Κάμνω & κάμω. ὁῶ. β. ἔκαμον. π. κέκμηκα. ἀπὸ τοῦ κμῶ. κμήσω. fabrico, laboro, ægroto, patior, iracor, defatigatus sum, morior. κάμνω ὑπὸ τοῦ δεῦ, Malè mecum agitur hanc ob rem.

Καμοίρωσις. quasi testudinatio, caluæ ictus est, in quo ossis pars aliqua in testudinis & cameræ formam suspensa relinquitur, alterinsecus à reliqua calua separata. Lege καμάσωσις.

Καμόντες. mortui, defuncti uita. Hom. Odyss. λ. βροτῶν εἰδώλα καμόντων dixit mortuorũ spectra, in hac significatione reperitur etiam Epi.

Κάμπη. flexuosus. (gram. lib. 3.

Καμπεσίγυνος. Erinnys, quia peccantiũ genua flectat & deprimat.

Καμπεσόγονος. ingeniculans, genua flectens.

Καμπή. ῆς. ἡ. flexura, curuamen, poples, id est flexura post genu, Item meta, quod circum eam cursum frangebant flectebantq; cursores. oxytonà Gaza. in Aristotele uertitur suffrago, poples, nodus.

Κάμπη. ης. ἡ. bruchus. Cyrill. Est autem insectum nullosum, quod hirsutam Columella appellat, Plin. erucã. Græcis à flexura nomen habet, quia in arcum arrependo curuatur. paroyt. Gaza ex Aristotele uertit erucam. meminit & Aelianus campæ uermiculi.

Καμπηλότης. ητος. ἡ. inflexio, curuitas,

Κάμπη. ὸς. ὁ. obliquus.

Καμπήρ. ῆρος. ὁ. flexus, item meta circa quam uertuntur.

Καμπῆς. ὸς. ὁ. flexibilis, τῶ σωμάτων ἃ καμπτὰ καὶ ἐνδιωπτὰ οἷον κάλαμος ἢ λύγος. τὰ δ' ἄκαμπτα τῶν σωμάτων, οἷον κέραμος καὶ λίθος. Corpora alia flexibilia, directiliaq; sunt, ut arundo & uimen. alia rigida ut fictile & silex, & τὸ καμπτὸν εἰς εὐθύτητα ἢ περιφέρειαν μεθιστάσθαι. Aristot. hoc est, flecti nihil aliud est quàm uel in rectitudine uel in orbe consistere. & καμπτὰ dicuntur eidem ὅσῶν σωμάτων δύνατον τὸ μῆκος διὰ εὐθύτητος εἰς περιφέρειαν μεταβάλλειν. Illa sunt flexibilia quorum longitudo in complexum è rectitudine mutari potest.

Κάμπω. μ. ἄμψω. ψα. φα. flecto. Accus.

Καμπύλης. ου. ὁ. baculus retortus, quo uenatores utuntur.

Καμπυλιάζειν. τὸ. κάμπτειν, στρέφειν, flectere.

Καμπυλόγραμμος. ου. τὸ. quod curuis lineis in- (formatur.

Κάμπυλος. ου. ὁ. sagitta, curuum.

Καμπυλόρρινος. ου. ὁ. aduncum habens nasum.

Καμπύλος. ου. ὁ. flexibilis, retortus.

Κάμυλα theca, γλωσσοκομεῖον.

Καμυλάκης. ου. ὁ. uas olearium.

Καμυλικίζω. barbarizo.

Καμυλιδάυλος χέρ, apud Pindar. manus uolubilis, & percurrens citharæ chordas, à κάμπτω & & δάκτυλος composita dictione.

Κάμυλις. ιος. ἡ. curuatura.

Καμυλός. incuruus.

Κάμωνος. ου, scammonij apud Nican. ellipse Ϝ. σ.

Κἄν. quamuis, & constituitur cum optatiuo. Neque necesse est sermonem de præterito esse, sicut in κἄν, sed etiam si, tanquam de præsenti sit. Ab aliquibus aũt scribitur μετὰ σφοδρᾶ τόνῳ, & tunc significat, atq; adeò, uel etiam, constituiturq; cũ optatiuo & indicatiuo, apud Aristoph. κἂν σλῶμι ἀποθανεῖν. Cum uerò significat καὶ ἐὰν, quòd si, uel sin, uel etsi, subiũctiuũ poscit. Significat etiam saltem. Interdum potentialis particula est. Et quando sæpe geminatur in oratione, pro siue ponitur. Bud. Com.

Κἂν εἰ. indicatiuo iungitur, aliquando optatiuo.

Κἂν εἰ μή. etsi, tametsi, si non.

Κἂν εἴ τι ἄλλο τοιοῦτον ἕτερον. & si quid simile.

Κἄν, pro καὶ γάρ.

Κανᾶ. calathi.

Κάναβοι. οἱ. fontes riuo multiplici sparsi.

Κάναβος. ὁ. exile lignũ in quo pileus aut galerus è centonib. stirpis ue cõtexitur. Polluce cõsule.

Κάναβσος. currus uiminibus connexus.

Κανάβης. perturbans.

Κανάστρα. promoutorium Pallenæ.

Κανασταῖα. τὰ. uasa quædam concaua,

Κάναστρον. canistrum, testa, cochlear.

Καναχέω. μ. ήσω. π. ηκα. resono ἀπὸ τοῦ κανόν ἀχῆμ. Neutrum absol.

Καναχή. ῆς. ἡ. crepitus, strepitus, clamor.

Καναχηδά, &

Καναχηδόν. aduerbium, cum strepitu, resonanter, crepitanter.

Κανακήτους. οδος. ἡ. pedibus sonans, aper siluc-

ſtris, Gaza interprete.

Καναχίζω. μ. ίσω. π. ικα. reſono, ſtrepo, clamo, ploro.

Καυγᾶν. ſaltem.

Καυδαύλας. Mercurius, aut Hercules.

Καύδαυλος. edulium Lydis peculiare, à Candaule rege nomen habens, quod concinnabant ex pane friato, carne elixa, caſeo Phrygio, anetho, & pingui elixarum carnium iure, ex Athenæo citat Euſt. Iliad. σ. extat apud Athenæ. lib. 12.

Καυδάων. ὁ. Mars, à καίειν καὶ δαίειν, quæ uoces idem ſignificant, nimirum urere. Euſt. Iliad. δ. extat apud Lycophr.

Καυδηφόρος. atrata ueſte utens.

Καυδίλη. &

Καυδιλαύνη. arca reponendis pretioſis ueſtibus.

Καύδυλος. ὁ. ὁ. edulium ex lacte & melle confectum. Cæl. lib. 14. cap. 56. Vel καύθαυλος (ut alij ſcribunt) cibus ex elixa carne, & pane caſeoq; &c. Vide ſupra καύδαυλος. Cæl. libro undecimo, cap. 14.

Καύδυς. υος. ὁ. candys, indumentum Perſicum. Cæl. lib. 14. cap. 56.

Καύδωλος. ὁ. ὁ. uerſutus, latro.

Καύεον. ὁ. τὸ. caniſtrũ, lanx. Legitur apud Dionyſ. καυέσι, caniſtris, in quinta declinatione.

Καυέω. occido, deſtruo.

Καύης. ητος. ὁ. ſtorea, calathus.

Καυηφόρος. ὁ. ὁ ἡ. gerens, caniſtrum, id quod facere puellæ nubiles conſueuerant, hoc ipſo Dianæ fidem facientes ſe uirginitatis pertæſas, cupientes exauthorari.

Καυθαρίζειν. tremere, apud Atticos. Ammonius.

Καυθαρίς. ίδος. ἡ. cãtharis uermis uiridis, in ſummitate ramorum fraxini & oliuę naſcens: cuius ſuccus in uenas ingreſſus aut uentrem interimit. Vnde apud Ciceronem Epiſt. famil. lib. 9. accipitur pro uenenata potione: Caius, inquit, cantharidas ſumpſiſſe uidetur. Bud. in Annot. poſt. Aliqui ſcarabeũ pilulariũ uertunt, in quo ſenſu malim κάνθαρος Græcè legere, utrunq; inuenitur apud Ariſtotelem, ubi Gaza pilulariũ uertit. Cantharidum mentionem habes in Alexipharmacis Nicandri. καυθαρὶς etiam ſcarabæus paruus, frumenta erodens, ut Plin.

Καυθαρόλεθρος. ὁ. locus eſt Thraciæ ſcarabęorum generi exitioſus.

Κάνθαρος. ὁ. uinariũ poculũ Libero patri ſacratum. Dicitur quoq; de ſcarabęo. Cæl. li. 5. cap. 5. & lib. 14 cap. 60. Gaza in Ariſtot. alids ſcarabæũ reddit, alids Græcã uocem relinquit. Eſt & piſcis apud eundem, qui Latinè etiam cantharus à Gaza redditur. Aelianus item cantharum marini mentionẽ facit. Itẽ nauigij genus apd Menand.

& ornamentũ quoddam muliebre Athenæo.

Καυθήλια. τὰ. munimenta quæ equorum oculis circumponuntur. aliqui clitellas interpretantur. Apud Strabonem καυθήλιον ciſtam ſignificare uidetur.

Καυθήλιος. ὁ. ὁ. curuus, hebes, tardus, aſinus præ grandis. Cæl. lib. 4. cap. 26.

Καυθία. ſporta.

Κάνθις. aſinus, aſina.

Κανθός. ὁ. ferrum quo rotæ circumferentia munîtur quod & ἐπίσωτρον. Item circulus, hoc eſt angulus oculi, qui duplex eſt, quorũ alter qui nares ſpectat, ῥαντὴρ, qd lachrymis irrigetur: alter παρώπιον, quod uerſus aures porrigatur, dictus eſt. Nicand. interp. Item καυθὸς in funibulum, & ſartago in qua milium frigitur, apud Siculos. canthus, Galen. Cæl. lib. 2. cap. 3. Item pruriginoſam quandam palbebrarum ſcabiem Gal. appellat κάνθος κνησμώδης. oxytonũ Cyrillo. Gaza in Ariſtotele uertit, angulum oculi.

Καυθός. ὁ. ὁ. Canthus, uiri nomen. Cyrillus,

Κάνθων. ωνος. ὁ. aſinus. Ariſtoph. diminutiue dixit pro ſcarabæo. Lycoph. pro aſino.

Κάννα. ης. ἡ. canna, ſtorea.

Κάνναβος. ὁ. ὁ. cannabus lini genus, & lignum ad quod imaginum figuli ceram concinnant, formantq;, unde graciles & macilenti, κάνναβοι uocantur.

Κάνναθρον. τὸ. crates ſtoreæ inſtar intexta quæ onus ferre poteſt currui imponi ſolita, quę & πάεινθα, Euſt. Iliad. ω. ex Xenoph. citat.

Καννονίας. erectus & uentre contracto.

Κανονίζω. μ. ίσω. ω. ικα. regulo, ad regulam examino. Accuſ.

Κανονία. τὰ. ligna quibus in cataphractis nauibus tabulæ incumbunt, quæ & σταθμίδες dicuntur Polluce teſte.

Κανονικός. ὁ. ὁ. regularis. Et κανονικοί uocantur à Pythagoreis harmonici, qui primas in iudicando parteis, longeq; ratas maximè rationi aſcribunt. Cæl. lib. 3. cap. 11.

Κανόνιον. libellus.

Κανὸν. ὁ. τὸ. κανέων.

Κάνωβος. ὁ. nomen ſideris, lucidũ ſidus in ſummo Argus nauis gubernaculo, apud Proclum & Aegypti ciuitas ad Nili oſtiũ, à Canopo Menelai nauclero ibi extincto nomen habens in eius memoriam condita, κανώβου gubernatoris meminit & Nicander.

Κανών. όνος. ὁ. regula, canon, lorũ ſcuti, in quod brachium committitur, corrector, uirgula ſupra lancem æquilibrium iudicans.

Κανωνίς. pingendi inſtrumentum.

Καπαλαί. caupones, præſepia.

Καπαλίζω

Καπαλίζω. combino, ſubiugum ago iumenta, ζυγκλατέω.

Καπάνυ. ῆος. ἡ. currus, & uirga quædam in curru. Cæl. libro 5. cap. 41. galerus è pilis confectus, προχίνη κυνῆ.

Καπάνιον. ὸ. plaga uenatoria, ἀρκτεύλαιν.

Καπηδόν. ποτε. poſt ubi, hic ubi.

Κάπετος. ὁ. ἡ. foſſa, torcular, λυνὸς ἢ τάφρος ἐπ' ἀσφαλείᾳ πέριξ ὀρωρυγμένη ἢ ἀμπέλου. Euſtat. Iliad. σ.

Κάπηλος. ὁ. ἡ. foſſa, conditorium, ſepulchrum.

Κάπη. ης. ἡ. præſepium.

Κάπηλα. ὰ. forum carnarium, apud Tarentinos.

Καπηλεῖον. ὁ. ου. caupona, id eſt taberna.

Καπηλεύω. μ. εύσω. π. ευκα. cauponam exerceo, ad quæſtum abutor re quapiã, cauponor. Neutrum abſol.

Καπήλη ἡ. locus ubi gubernator cõſidet, clauus cui obligantur funes, & repoſitorium in puppi in quod nautæ reponenda conijciunt.

Καπηλία. mercatio.

Καπηλικὴς. ἡ. mercatura quæ uilius emit quædam ut deinde carius uendat.

Καπηλικός. ὁ. ὁ. cauponarius, deceptorius, fraudulentus.

Καπηλικῶς. fraudulenter, doloſè, per impoſturã.

Καπηλίς. ίδος. ἡ. caupona, id eſt mulier.

Καπηλοδιύτης. ου. ὁ. tabernarius, qui cauponam ſubinde ingreditur.

Κάπηλον. inſyncerum, ac dolo fraudeq; uitiatũ. à cauponibus omnia quæſtu metientibus, & uitiata pro ſynceris uendentibus. Vnde Aeſchylus κάπηλα τεχνήματα cauponias & ludicras artes uocauit.

Κάπηλος. ὁ. ὁ caupo, inſtitor, tabernarius. παρὰ τὸ καπύειν τὸν οἶνον, id eſt à corrũpendo uino.

Κάπηλος (inquit Bud. Com.) dicitur ὁ ἀπὸ τοῦ αὐθαίρετος ἀγοράζων καὶ πωλῶν ἐν τῇ χώρᾳ.

Κάπηρις. placentæ ſpecies, quæ etiã καπύεια.

Κάπης. ητος. ἡ. κάπη.

Καπίθη. ης. ἡ. genus menſuræ duo ſemodia Attica capiens.

Καπίστριον. capiſtrum.

Καπιτολινός. ὁ. ὁ. Capitolinus.

Κάπνη ης. ἡ. caminus, infunibulum.

Καπνία. ας. ἡ. fuligo.

Καπνίας. ου. ὁ. fumoſus.

Καπνίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. fumigo.

Καπνίζω. conuiuij gratia ignem ſuccendo, & camino utor luculento. Cæl. lib. 14. cap. 21. τὸ ἐν ὠμίᾳ καπνίζω. Euſt. Iliad. 9.

Καπνίον. fumulus.

Καπνιστὸς ὁ ὁ. infumatus, fumigatus: ut τὰ ἐξέαι καπνισθέντα, Athenæo.

Καπνοδόχη. ης. ἡ. caminus, infunibulum. Chriſto dulus probat magis κ in ultima ſyllaba, ut καπνοδόκη ſcribatur. Lucianus Icaromenippo. ὠὠνοδοκεύει δι ἐῶν ἢ καπνοδόκης.

Κάπνομαι. ſuffumigor.

Καπνομαντία. ἡ. magia quæ ex fumo futura præuidet.

Καπνός. ὁ. ὁ. herba fumaria, fumus. παρὰ τὸ καίειν, καὶ τὸ πνοή. Nam καπνὸς propriè fit à lignis, ἀτμὸς ab aqua, ἀιθάλη à lapidibus, λιγνὺς ab oleo uel cera, ἰνίσται à carnibus. Καπνὸς pro uano pollicitatore, qui multa pollicetur, nihil præſtat, uide in Chiliad. Eraſmi.

Καπνοσφραντὴς. ὁ ὁ ſordidus ac parcus, quaſi fumi olfactor. Euſt. Iliad. 9.

Καπνώδης. ους. ὁ. ἡ. fumoſus, fumidus.

Κάπος. ſpiritus, anhelitus. Item cortex palmæ in quo fructus latet, & primum germen.

Κάππα, nomen literæ apud Græcos, prouerbia, Cappa duplex: &, Tria cappa peſſima, uide in Chiliad. Eraſmi.

Καππεδίον. per campum ἰὼν τὸ πεδίον.

Κάπραινα γύνη. pruriginoſa mulier. Euſtat. à καπρᾶν.

Καπράω. μ. άσω. ω. ακα. concito ad luxuriam, apto ſiue excito ad coitum. Et propriè dicitur de porca aprum appetente, ſicut ταύρᾳν de boue appetente taurum.

Κάπρεαι, ſunt in mentula cameli prominentes carnes.

Καπρία ſubantium ſcropharum uirus, apria, quę ſcrophis exciditur cum caſtrãtur. uirus ſuſim, quale equorum hippomanes. Vtroque modo Gaza uertit apud Ariſtot.

Καπρίζω. de ſuibus cõcitatis in Venerem, ſubare. Gaza in Ariſtotele transfert, ſubare.

Κάπριος. ὁ. ὁ. roſtratus aper.

Καπρίσκος. piſcis quidam.

Κάπρος. aper, membrum genitale uiri. Item piſcis ſpecies Acheloo fluuio peculiaris, apud Ariſtotelem. De apro ſyluestri, uide apud eundẽ, & Oppianum lib. 3. de Venatione. Eſt & morbus quidam apum.

Καπρᾶν. ſubare, laſciuire, hirciſſare.

Καπρώδης γύνη. fœmina in libidinem concitata.

Κάπτω. μ. ἄψω. π. αφα. auidè uoro, comedo, ſuſcipio, καταπίπτω. Neutrum accuſ.

Καπύη. ης. ἡ. Capua.

Καπυρίδια. τὰ. panes quidã in furnis cocti apud Athenæum, quos & πράκτα dici innuit.

Καπυρὸς ὁ. ὁ. feruens, æſtuans, exuſtus, ἐκπωνέων, rigidus Gazæ. Euſt. Iliad. α. conflatam eſſe dictionem ait à καίειν & πυρᾶν.

Κάπυς υος. ὁ. Capys uir Troianus.

Καπφωθείς. ὁ. uastatus.

Κάρ. ρ©. Car, hoc est aliquis è Caria, & seruus, quòd hæc gens, proposita mercede, non dubitarit quiduis pati. Item locusta magna.

Κάρα. ας. ἡ. Atticè, uel κάρη Ionicè, &

Κάρα. ατος. τὸ. caput. Apocopeatur est, pro κάρανον

Καράβιον. τ. τὸ. nauicula, ponto, ἐπακτίς.

Κάραβος. ὁ. ὁ. carabus piscis, Gaza uertit locustam: è genere crustaceorũ est, ut cancri. eius meminit Aelianus quoq;. Est item infectum quoddam Aristoteli, quod Gaza aliàs fullonem, aliàs scarabeum taurum interpretatur.

Καραβώ. γ. τὰ. quæ sunt locustacei generis, locusta.

Καραδοκέω. μ. ήσω. π. ηκα. expecto, obser- (stæ. uo scopum negotij, specto caput alicuius rei. à κάρα. Accus.

Καρατομέω. μ. ήσω. π. ηκα. caput amputo. Accus.

Καράτομ©. τ. ὁ. capite truncatus.

Καρβατίνη. ης. ἡ. calcei genus rustici. Vnde apud Catullum crepidæ carbatinæ.

Καρβάζω. &

Καρβαΐζω. uel καρβανίζω, & καρίζω. Ἀττικῶς loquor & barbarè. Eras. Chil.

Καρβᾶνες. οἱ. Βάρβαροι οἱ ἔχοντες καρὸς βοὴν, Lycophr. καρβανον ὄγλον dixit, Barbaram turbã.

Κάρδακες. οἱ. qui rapto uiuunt, & mercede conducti barbari milites, Paus. Item impij, Dionysius, Cæl. lib. 10. cap. 1.

Καρδαλούμη. ἡ. urbis nomen apud Hom. & genus quoddam mazæ. Eust. Odyss.

Καρδαμίζω. nasturtior, sapio, acri sum ingenio, Aristoph. Eras. Chiliad.

Καρδαμίς. ίδος. ἡ. species nasturtij.

Καρδαμογλύφος. uide Eras. Prou. Cumini sector.

Καρδάμου. τ. τὸ. nasturtiũ, quasi καρδιάλαμον. nam calore & acrimonia sua caput tentat. Κάρδαμα βλέπειν, acutum cernere.

Καρδαμύσσειν. conniuere.

Κάρδαξ. uide κόρδαξ apud Ammonium.

Καρδία. ας. ἡ. cor, ostiũ stomachi, siue stomachus ipse. καρδία λιγύδουν, interior arboris pars seu medituillĩ dicitur, est & καρδία Thraciæ ciuitas, ex facie loci nomine sumpto, ut inquit Plinius cui cognominis est sinus Thraci⁹, ab alijs καρδιανὸς dictus, & priscis pariter ac recentioribus καρδία quoq; appellatus, qui & apud Comicum ioco nomẽ dedit aduersus Cleonem, ὃν ὅτ' ω μὲν καρδία μεμέρισται Eust. Bœot.

Καρδιαλή. ἡ. idem quod καρδιωγμός.

Καρδιανός. morbus in ore uentris est.

Καρδιαλγία. ἡ. mentis tristitia, dolor cordis, & oris uentriculi quem καρδίαν ueteres dicebãt.

Καρδιαβολεῖσθ. tristari.

Καρδιογνώστης. τ. ὁ. cognitor cordis.

Καρδιάλλω. cor reuello.

Καρδιοφύλαξ. ακος. ὁ. thorax æreus, cordituus, Polybeo Lascare interprete.

Καρδιωγμός. τ. ὁ. dolor stomachi, erosio stomachi, fames, oris uentriculi morsicatio.

Καρδιώττω. nauseare, stomacho morderi, fame scere. καρδία enim stomachũ quoq; significat.

Καρδιῶν. ῶνος. τὸ. machina rotunda circa ceruicem, quæ seruis in pistrino laborantibus addebatur, ne manum ori liceret admouere ad deuorandam farinam, hæc & πωσικάπη dicebatur. Erasmus in Prouerbio, Bos apud aceruum.

Καρδοπος. τ. ὁ. arca panaria, uas magnum, in quo panis pinsitur, quod etiam μάκτρα dicitur. Et mortarium. Nicand.

Καρηβαρεῖν. uertiginẽ capitis pati ob magnos clamores aut strepitus.

Καρηβαρέω. ex ebrietate capite grauor, laboro uertigine. Eras. Chil. (ebrietas.

Καρηβαρία. ας. ἡ. grauitas capitis ex repletione,

Καρηβαιαώω. μ. άσω. ω. ακα. καρηβαρέω.

Καρηκομάω. μ. ήσω. π. ηκα. capite crinito sum. Homer. Græcos hoc nomine uocat, quasi τὰς καλὰς κομῶντας αὐθρέιας χάειν, ἢ τροφοδοκεῖν.

Καρλίων, uel κάρλιων. τ. τὸ. caput, uertex, summi.

Καρυφαρίτης. uappa, hoc est uinũ abiectum, ac nihil redolens. (tas.

Καρβμός. motus, pes.

Καεσιατίδες. αἱ. genꝰ saltatiõis in honorẽ Dianæ.

Καρίδιον. τ. τὸ. squilla parua, hoc est cancellus, diminutiuum à καρίς, apud Aristot.

Καεχελῶ. turbino, rotũdo, σφαιρῶ, tametsi apud Eust. Iliad. φ. in manu scripto ἀφαιρῶ legatur.

Καρίζω. uel καεικάζω. Caricè loquor. Erasmus in Chil. uide καρβάζω.

Καεικόν. uile, exiguum. Item edulium quoddam apud Hipp. cuius compositionem edocet lib. de hulceribus. (Bœot.

Καεικόν. τὸ. ansa clypei, τὸ ὄχεινον τ' ἀσπίδος. Eust.

Καρίναι. αἱ. præficæ, quæ funus prosequebantur.

Καρίνη. ης. ἡ. nux, arbor.

Καρῖνος. ὁ. Carinus piscis fluuiatilis, cuius mẽtionem facit Aristoteles lib. 4. Historiæ animal. capite ultimo. Vide λύπρινος.

Καρίς. ίδος. ἡ. cãcri marini genꝰ, squilla, uel squillus, ut Gaza uertit in Aristot. meminit etiã Aelianus.

Καεῖσί. aduerb. Caricè, Carica lingua. (dianus.

Καρίτης. eques, pirata, Car.

Κάρηαξ. καρήατ©. τὸ. caput, ex quo fortasse per syncopen τοῦ κάρηλα apud Nonnum in Dionysiacis, εὖ εἰδὼς πόνου ἄλοχον ὣς σονόφιλα κάρηλα.

Κάρηαεε. commouebatur.

Καρκάζω. sono, strepo.

Καρκαρον. τὸ. furfur, Simonidi. Item mandra.

Καρκίνον. τὸ. cãcellus, apud Aristot. de animalib.

Καρκῖνοι. οἱ. ossa iugalia, apud Pollucem, quæ & ζυγώματα.

Καρκῖνος. τ. ὁ. cancer animal, cuius meminerunt Aristot. & Aelianus: & morbus, uide καρκίνωμα. & forceps fabri. Vide Carcini strobili in Chiliad. Erasmi.

Καρκίνωμα. ατος. τὸ. tumor aspectu teterrimus in corpore humano cum dolore uehemẽtissimo, cancer morbus. Carcinoma dixit Suet. in Aug. & Corn. Celsus distinguit cancrum à carcinomate, nam illũ oriri & serpere dicit ab his quæ extrinsecus incidunt, hoc uero corrupta interius aliqua parte innasci.

Κάρμηλος. τ. ὁ. Carmelus mons, Heliæ prophetæ conuersatione insignis.

Κάρνα. τὰ. festa Apollinis instituta propter interfectũ Carnũ quẽdam uatem. Cæl. lib. 5. cap. 27,

Καρνεῖος. τ. ὁ Apollinis epitheton.

Καρνόπας. οδος. ὁ. adultus puer.

Κάρνος. pediculus, pecus, ouis.

Καρόομαι. μ. ώθμαι. ω. ωμαι. ebrior, aggrauor, capite sum attonitus, emo.

Καρρόβιν. à præstãtiore siue potiore. καρρός enim ὁ κρεῖττον, ἰσχυρόν.

Κάρρ©. grauis sors, sopor, crapula, capitis grauedo, à κάρη caput.

Καρόω. μ. ώσω. π. ωκα. perturbo. Accus.

Καρπαῖα. ludi genus.

Καρπάλιμος. τ. ὁ. uelox.

Καρπαλίμως. subitò.

Καρπίλιον. καρπωμα.

Καρπαδίνειν. dispergi.

Καρπάζω. μ. άσω. π. άδυκα. colligo, possideo. Accus. Halicar lib. 6. πολλὰς πράξεις καρπάζεται γῆ©.

Καρπάσιον. τὸ. Gal. exiguus & exilis frutex, ramulis cinnamomi nõ absimilis quod falsò Cubebas interpretantur Auicennæ sequaces.

Καρπίζεσθαι. τὸ καρπᾶσθαι, ἢ οὗ καρπὰς ἀφέλοιτο, προσοδεύσεσθαι. Bud. Com. Vnde καρπὶζουσα appellat Theophrastus ea semina, quæ terram exhauriunt & extenuant, quæ etiam defrugare terram à Latinis dicuntur.

Καρπίζω. irrigo, fœcundũ reddo, fructus colligo,

Κάρπιμ©. τ. ὁ. fructifer. (fruor.

Καρπνὰ. πὰ. arbores fructiferæ.

Καρπογονία. ας. ἡ. fertilitas, fructificatio.

Καρπόγον©. τ. ὁ. fœcundus.

Καρπογονῶ. &

Καρποδωκῶ. fructũ fero & profero. Bud. Com.

Καρποδισμιον. pedis articulus.

Καρποί. οἱ. brachialia. (Bud. Cõ.

Καρπολογῶ. τὸ. καρπᾶσθαι. fructũ lego & decerpo.

Καρπομανὴς. satietate luxurians.

Καρπόομαι. μ. ώθμαι. ω. ωμαι. capio fructum, fructu abundo, assequor, utor, fruor, ut ἑβδομήκοντα πεμπὰς καρπώσασθαι; Demost. Est etiã exhaurio, & consumo fructũ alicuius prædij & reditum. Demosth. Ἃ καρπωσάμενος τὰς τ' χρωμένῳ οἰκίας, de matre Aesch. & Lucian. τὰ τοῦ τῶν ἄλλων πονήματα καρπᾶσθαι, ab alijs summo labore parata uorat ac intercipit. Item fructum elicio, fructuosum facio, ut καρπᾶσθαι γάιον, fructũ in annũ elicere, Theophr. Vnde & καρπᾶσθαι τὸν χρόνον, fruor otio, Synes. Bud. Cõ.

Καρπὸς. ὁ. ὁ. fructus. Vnde καρπὸ δίκη, actio aduersus eum, qui fructibus noxã intulisset Item iunctura manuũ. quidam manum & causã manus interpretantur. significat nõnunquam semen Nam hac uoce etiã in herbis utũtur Græci, & ἢ ἀφ' ἢ καρπὸν dicũt fructũ, qui ex uirtute percipitur.

Καρποτόκος. τ. ὁ. frugifer, seu fructum pariens.

Καρποφάγα. τὰ. quæ frugibus uescuntur.

Καρποφορέω. μ. ήσω. π. ηκα. fructifero, fruor, lucrum facio.

Καρποφόρος. τ. ὁ. ἡ. fructifer, fertilis, ferax, frugifer.

Καρπόω καρποόμαι.

Κάρπωμα. ατος. τὸ. oblatio, sacrificium, lucrum, genus, semen, munus.

Καρπωσις. ι©. ἡ. idem.

Καρρὰ. the urbs Arabiæ.

Καρρόων. οἱ. meliores, fortes, præstantiores.

Καρρὸν. pro ἦθ' ῥόον. alibi καρρόον.

Καρσία. ας. ἡ. obliquitas.

Καρσίως. obliquè, dolosè.

Κάρτα. plusquam satis, plusquam ualde, pro λίαν. Sophocles, τὸ μὴ φρονεῖν γὰρ κάρτ' ἀνώφελον βροτοῖς. ἢ κάρτα, maximè, modus est affirmãdi.

Καρτάνω. ualeo. uinco.

Κάρταλ©. τ. ὁ. cartallus, canistrum.

Καρτερέω. μ. ήσω. tolero, sum temperatus.

Καρτερία. ας. ἡ. tolerantia, constantia, tẽperantia.

Καρτερικὸς. ὴ. ὸ. toleratus.

Καρτερὸς. τ. ὁ. potens, prævalidus, pro κρατερὸς.

Καρτερώνυχος, uel καρτερώνυξ. ὁ, qui robustos habet ungues.

Κάρτη. genus uestis, bos apd Cretẽses & famulus.

Κάρτιστον. τὸ. cõparatiue dixit Orpheus, ἀλλ' ὁ λὶ κάρτιστον ἀρέσθερόν τε ἡρακλῆος αὐτοκλὸς ὀίομαι, Nihil esse Hercule uiribus præstãtius persuasũ habeo.

Κάρυστος. τ. ὁ. pro κρᾶτος.

Καρυσμὸς. τ. ὁ. derisor, χλευασμὸς.

Κάρφος, pro κρᾶτ©. ος. τὸ. ἰσχύς.

Καρτὸς. tonsus.

Καρτυόω, pro κρατυόω. μ. ωθ. fortifico, ἀσφαλὲς ζω. Actiuum accus.

Καρύα.ας.ἡ. nux arbor, caſtanea.
Καρυβαρῶντες. capitis dolore grauati.
Καρυβαρῶν. grauatus capite.
Καρυβοᾶν. præ ſonitu & clamore dolere capite, & uertigine laborare.
Καρυηδών. fractura quæ in multas, & eas quidam tenues partes fit.
Καρυηδὸν ἀγνύναι. nucis modo frangi aliquid dicitur apud medicos, quod multifariter frangitur, teſte Aegineta, quod & ἀλφιτηδὸν.
Καρυηκάζω. turbo.
Καρύκαι. αἱ fici proprie ficci.
Καρυκεία.ας.ἡ. &
Καρύκευμα.ατος.τὸ. cibus cum aromatibus conditus, cõdimentum, iucunda comeſtio, aromata & condimenta ciborum, iuris condimentum, Cæl.lib.14.cap.56.
Καρυκεύω.μ.σύσω.π.σύνκα. facio & tracto guloſa, condio. Neutrum abſol. Item cõturbo & cõmiſceo, σωτταράττω. Suidas.
Καρύκη.ης. ius quoddã cõditũ, ſicut καρύκευμα. Lucian. καρύκης τὸ χρῆμα αὐκοπλέως. id eſt (inquit Cælius) ſuffertum habens barbitiũ earyca. Dicitur & uenter. Legitur & καρυκή pro condimento. edulium Lydiũ uarie conditũ è ſanguine confectũ, malè καρύκλη apud Athenæum.
Καρύκινος.η.ο. caryccinus color, ſpadix color, quem caſtaneaceum uocant hodie.
Καρυοποιῶν. transfertur ad orationẽ à cõuiuio, ſermonẽ uarijs modis exornare, ſcita uerborũ uarietate orationẽ excolere. Cæl.lib.14. cap.56.
Καρυοποιοί dicũntur Delphi, quòd uictimas circuncidentes, coquorũ fungi officio uidebantur. Bud. ibidem,
Καρυοβαφὴς. ἐος.ὁ.ἡ. rubido colore aut ſpadiceo (tinctus.
Καρύοπος.ε.ὁ. ſuccus nucis.
Κάρυον.ε.τὸ. nux fructus. Κάρυα ποντικά, uel λεπτοκάρυα, nuces ſunt auellanæ Latinis nuncupatæ. Κάρυα βασιλικά, uel πηδικά, nuces ſunt quos Latini iuglandes uocãt. Theophr. κάρυον dixit pro perſici oſsiculo.
Καρύστιος. lapidis nomen. uide Bayſium.
Καρυτίζομαι. lætor, ἐυφραίνομαι.
Καρυχρὲς.ὁ. rubidus, καρυοβαφὴς.
Καρύω. placenta è nucibus.
Καρφαλέως.ε ὁ aridus, reſonans.
Κάρφη.ης.ἡ. ſtramen, ſiue fœnum, ſiue palea.
Κάρφιος. idem.
Καρφίτης..ε.ὁ. paleaceus, ſtramineus, Epigr.
Καρφολογία.ας.ἡ. feſtucarum collectio, Recenſet Galenus inter ſigna phreneſeos.
Κάρφος, ἐος τὸ. feſtuca, ſtipula, aſſula, ξηρὸν ξύλιον, & apud Nicand. mali punici grana κάρφη dicũntur. Item ſiccũ arefactum ac fiſſum lignũ.

Κάρφω. &
Καρφω.μ.ψω.ψ.φα. ſicco. Actium accuſ.
Καρφύη. nidus, dumetus. & κάρφυρα, pulli, piones.
Καρχαλέος.ε.ὁ. ſiccus. σφόγγυλος, detentus ſiti, apud Homer, ſqualidus.
Καρχαρέης. aſper. Etym.
Καρχαρίας. canis marinus, & genus piſcis.
Καρχαρόδους.ουζος.ὁ. dens aſper, uel dentes habẽs aſperos, rotũdos, acutos, & alteratim ut leones, pantheræ, canes, & quicunq; piſciũ carniuori ſunt. πρὸς λιχαραγμὸν ἔχειν οὐ δύνατας καὶ αὐλοπλασιασμόν. Etym. Gaza apud Ariſtotel. καρχαροδόντα uertit dentib. ſerratis animalia.
Κάρχαρος.ε. ὁ. aſper, acutus.
Καρχηδόνιος.ε. ὁ. Carthaginenſis.
Καρχηδών. ῶνος.ἡ. Carthago.
Κάρχημα. mulcimentum, θέλγητρον.
Καρκησίοι.οἱ. rudentus qui ſummo malo alligantur contenduntúrq;.
Καρχήσιον.ε.τὸ. poculũ æditũ, in medio leniter compreſſum, fundo tenus anſatũ, de quo uide Macrobiũ in Satur. Eſt & æditior mali nauticæ pars, ut πτέρνα infima, media uero τραχηλος. Euſt. ex Athenæo, & Pollux lib.1. ſic uſus eſt Pindarus Nem. αὐτὰ δ' ἱσία τέναν πρὸς ἰυγὸν καρχήσιον.
Κάρχος. genus leguminis.
Καρχώδης. aſper.
Κάρως. ſtupor, & quædam priuatio ſenſus.
Κάρωσις.ι☉.ἡ. ſopor, nimia ebrietas.
Καρωλικός. ε. ὁ. nociuus capiti, obdormitatiuus. Et καρωλικαὶ φλέβες in collo ſunt, quòd in illis fiat amplius cõpreſſus, κάρως. Cæl.li.2.cap.45.
Καζαλβάζειν. cõuiciari. Ariſtoph. Equitib. καζαλβάζων οὐ γὰ πύλωσραξηγός, à morib. ſcortorũ.
Καζαλβάς. άδος.ἡ. ſcortũ. Euſt. Il.9. annotat etiam κασαυβὰς à nonnullis ſcribi, πρὸς δὲ καλεῖν καὶ σοβεῖν τὰς ἑταίρας.
Καστάλβιον, ſeu κασαύριον. lupanar.
Κάζης.ε.ὁ. amicus, habitatio.
Κασαύρα. ſcortum, καστρείς, πόρνη.
Καστύριον. lupanar.
Καστύρι☉.ὁ. ſcortator.
Κασία.ας.ἡ. caſia, ſpecies aromatis, quam Hebræi etiam catzia appellant. Pſal. 44.
Κασιγνήτη.ης.ἡ. ſoror.
Κάσις.ιος.ὁ. &
Κασίγνητ☉.ε.ὁ. frater, patruelis, cœtaneus.
Κασκαλίζω. ad riſum mouco.
Κασκώς. paruus digitus.
Καστία.ἡ. Caſpia auis. Aelianus.
Καστανίζω. conuicijs inceſſam, obiurgabo. Vide καζαλβάζειν per ſimplex σ.
Καστανόλιθος.ὁ. miluus, ἰκτῖνος.
Καστανόπτερα.ἡ καλαμόνη. Nomen ſyderis apud Prod.

Καστιτέρινος.ε. ſtanneus.
Καστιτέρος.ε.ὁ. ſtannum.
Κάστυμα.τὸ. pellis, corium.
Καστωρίς. ſcortum, libidinoſa. inferius per ſimplex σ ſcribitur, quod placet.
Καστελία.ας.ἡ. fons apud Delphos. unde Muſæ καστελίδες nominatæ.
Κάστανα. caſtanea nux, à Caſtano oppido.
Καστανία. Magneſiæ urbs.
Καστορία. αἱ genus canum ſic appellatum. ὅτι κάστωρ ἠδεὶς ὢν ἔτρεφε μάλιστα αὐτὲς διαφύλαξαι Xenoph. in. Ven.
Καστορίδες. αἱ. caſtorides aues apud Aelianum.
Καστόριον. μέλος. Laconicum erat quo utebantur in prælijs, ut fortiter & audenter agerent, mortemq; contemnerent.
Καστόριον. genus coloris & tincturæ ex conchylio ſeu purpura.
Κάστωρ. ορ☉. ὁ. caſtor animal, id eſt fiber ut Gaza uertit ex Ariſtotel. meminit eius & Aelianus. πρὸς τὸ γαστὴρ. nihil enim ferè præter uentrem id animal eſt.
Καταρεῶν. ῶνος.τὸ. proſtibulum.
Κατασκίς. ίδος.ἡ. meretrix. quod formã fuco conciliet, πρὸς τὸ κάσασκεύῃ ὥραν. ſuperius ſcribitur per duplex σσ.
Κατασπίτην. dixit Antiphanes, legitur & καστασπίτην.
Κατ' ἄμφω. utrinq;, utrobiq;.
Κατ' ἀνδρα. uiritim.
Κατ' ἀρχὴς. initio.
Κατ' αὐτὸ. eodem tempore.
Κατ' ἐκεῖνα καιρὸν. eo tempore.
Κατ' ἐξοχήν. per excellentiam.
Κατ' ἐμὲ, μὴ δὲ ἐμόν. quantũ in me eſt, pro uirili.
Κατ' ἰδίαν. ſeorſum, ſecretò, priuatim, ſemotis arbitris.
Κατ' οἶκον. domeſticatim, per ſingulas domus.
Κατ' ὀλίγον. paulatim, ſenſim, penè, minutatim.
Κατ' ὀλίγος. ſeorſim, alij ab alijs.
Κατ' ὄρεσ☉μ. in montibus.
Κατ' ὀρθὰ. poſtremò, à tergo.
Κατ' ὀφθαλμὸς λέγειν. dicere in conſpectu, & in faciem.
Κατὰ. præpoſitio genitiuo iuncta ſignificat In, aduerſus, contra. κατὰ κόρρης παίειν, κατὰ κεφαλῆς ἔχειν, κατὰ ἀκχίνα λόγ☉. Item ſuper, κατὰ γῆς κάθημαι. In laudem utitur Aeſchines. πολὺς δὲ ἔπαινος ἐὰν κατὰ Δημοσθένας πόλεως. Apud Dialecticos ualet De, κατὰ ζῶον λέγεται κατὰ ἀνθρώπου. Item per, & eſt iuramenti nota. οἱ δὲ κατὰ Διωνῦν, καὶ χιωνῦν, καὶ πλατάνων ἐπόμνυω, Lucian. Nonnunquam ἀκὰ, id eſt ab, apud poëtas. Homerus, κατ' ὀλυμπίοιο καρήνων. Accuſatiuo iuncta ſignificat ſecundũ, κατὰ μαθάον δίαγ-

γέλιον. Aliquàndo tempus, καθ' ἡμᾶς ἐγένετο. noſtris temporibus fuit. κατὰ τὰς πατέρας ἡμῶν. Item per, κατὰ νῆας ἀχαιῶν. Item ad, circa, in, κατὰ φοράν. Et uoluntatem, κατὰ δαίμονα, è uoluntate dei. Apud Atticos hæc præpoſitio nonnunquam ſubaudiri ſolet: ut, ἐμοὶ γνώμῃ, pro κατὰ γνώμην ἐμήν. In compoſitione habitudinem affert, ut καταβολὴ, καταβάλλω. Interdum maiorem ſignificantiam, καταπίνω, καθεύδω. Nonnunquam in malam partem accipitur, καταφρονῶ. Cum poſtponitur mutat accentum, ut πόρναδε κάτω, ſicut & aliæ præpoſitiones diſſyllabæ, præter δίχα, ne accuſatiuus à ζεὺς eſſe uideatur. καθ' αὑτὸ, per ſe, uſurpatum dialecticis. Ariſtot. in poſteriorib. explicat quot modis dicatur. καθ' αὑτὸν uide ſuperius.
Κᾆτα. deinde, pro καὶ ἔπειτα.
Κατ' αὐτὸ τοῦτο. ob eam cauſam.
Κατὰ βραχύ. paulatim, ſenſim.
Κατὰ γρ☉, & κατὰ συγγενεῖς. ex propinquitate, & ex teſtamento uel tabulis petere. Bud. Com.
Κατὰ γνώμην. propria ſponte.
Κατάδε. in hunc modum.
Κατὰ θεῖον. ſubitò, ex inſperato, diuinitus.
Κατὰ κάθ☉ρ. ad perpendiculum.
Κατὰ καιρόν. opportunè, commodum.
Κατὰ τὸν θεόν. pro deo. Bud. Com.
Κατὰ κεφαλῆς. in capite.
Κατὰ κρατ☉ εἶπε. funditus excidit.
Κατὰ κώμας. uicatim, pagatim.
Κατὰ λέξιν. ad uerbum.
Κατὰ μέρ☉. partim.
Κατὰ μικρόν. paulatim, pauliſper, leniter, ſenſim, aliquantulum.
Κατὰ μοῖραν. naturæ ſponte concedere, ſecundum fatum, ſiue (ut Vergil.) ut decuit ritè.
Κατὰ νῶτα. à tergo.
Κατὰ πάντας ἐπεῖν. in uniuerſum dicere.
Κατὰ πόλιν. oppidatim.
Κατὰ πόδας. pedetentim, per ueſtigia.
Κατὰ πρόσωπον. in faciem, palàm, in conſpectu omnium.
Κατ' ἀρετὴν. uirtuti conſentanea.
Κατὰ σπουδῆς. celeriter, feſtinanter.
Κατὰ σόμα. translatè pro in initio.
Κατὰ συμβεβηκὸς. accidentariè.
Κατὰ σφαγίων. per immolationes.
Κατὰ αὐτό. eodem modo.
Κατὰ τοῦτο. pariter.
Κατὰ τάχος. confeſtim.
Κατὰ τὴν ἐμὴν. mea ſententia, meo iudicio.
Κατὰ τὸ ἐξῆς. deinceps.
Κατὰ σὴν πατρίδας ἡμῶν. patrũ noſtrorũ memoria

Κατὰ

κατὰ τρόπον. commodè, probè.
κατὰ φυλάς. tributim.
κατὰ φύσιν. à natura, natura elargita est, dedit, tribuit natura.
κατὰ χεῖρα. ad manum faciliter.
κατὰ χειρὸς ὕδωρ. eam manuum lotionem uocabant, quæ ante cœnam fiebat, sicut post cœnam νίψασθαι, & ἀπονίψασθαι. Vide Erasmum in Chiliadibus.
κατάβα, pro κατάβηθι. Bud. Com.
καταβαθμός. ὁ. descensus.
καταβαίνω. descendo. Neutr. absol.
καταβαλείς. q multorũ in se telorũ iactus excepit.
καταβάλλομαι. fundamẽta iacio, primordia constituo, ut ναυπηγὸς ναυπηγίας ἀρχὴν καταβαλλόμενος, Plat Et translatè Greg. ἡ μεγάλη θεοῦ βουλὴ καὶ πρόγνωσις πόρρωθεν καταβάλλεται τῶν πραγμάτων τὰς ὑποθέσεις, Materiã & argumenta rerum præstruit, & quasi fundamenta iacit. Vnde & pro ordiri, & præmoliri, auspicari ponitur Theophr. de Caus. 1. Bud. Com.
καταβάλλω. destruo, diruo, deijcio, abijcio, negligo, λαδαιρῶ. Vnde καταβεβλημένος, abiectus, despectui habitus, neglectus, humi stratus, afflictus, demissus, hoc est sese deijciens & submittens, & mœstus: ut καταβεβλημένον φρόνημα, spiritus abiecti & demissi. Est etiam καταβάλλω, telis peto & obruo, Xenoph. Item demitto. Plutarch. καταβάλλω ἑαυτὸν ὡς πινα τῶν ἠγωνισμένων. καταβάλλω ἀγέρμα, iacio semen. Est etiam soluo & pendo, ἐκτίνω, ἀποτίθημι, ut καταβάλλω τὰς καταβολὰς, mensturas pensiones uectigalium soluere. Demosthen. Bud. Com.
καταβαπτίζω. μ. ἰσω. π. ικα. & καταβάπτω, demergo. Actiu. accus.
καταβαρέω degrauo.
καταβάς. ἀδος. ὁ. descendens.
κατάβασις. ιῶ. ἡ. descensus.
καταβάτης. descensor.
καταβεβλακυμένως. segniter, dissolutè. Bud.
καταβεβρωμένος. comestus, absumptus. (Có.
καταβελὰς. οῖ. saucij.
καταβιάζομαι. supero. Depon. accus.
καταβιβάζω. μ. άσω. π. ακα. deduco, deprimo, reuoco, subduiido. Actiu. accus.
καταβίωσις. ιος. ἡ. tenuis uictus, repressio uitæ
καταβλακύνω. μ. ύσω π. υνα. torpeo, inutilis. sum, expono malignè, contemno. Neut. absol.
καταβλάπτω. lædo. Actiu. accus.
καταβλέπω. deuoro.
καταβλέπω. despicio.
καταβλήματα. τὰ. aulæa in scena, quibus fabulæ argumentum depictum proponebatur.

καταβλητέον χρέος. restituendum est debitum.
καταβλώσκω. oborior, peruenio.
καταβοή. ῆς. ἡ. &
καταβόησις. ιῶ. ἡ. clamor, clamatio, querela.
καταβολάς. ramus.
καταβολή. ῆς. ἡ. cõstitutio, successio, solutio. Itẽ fundamentũ & molitio à καταβάλλομαι. Vnde apud Ioan. 17. & Paul. ad Ephes. cap. 1. πρὸ καταβολῆς κόσμου, id est ante iacta fundamenta mundi, ante mundi molitionem. Præterea accessio & impetus febris à καταβάλλω pro pendo. Metaphora sumpta ab eorum similitudine, quibus statis diebus in orbem redeuntib. certas summas pecuniarũ dependere solenne est, ut sunt αἱ καταβολαὶ τῶν τελωνησάντων. Bud. Com. Ammonius distinguit καταβολὴ ab ἐσβολή.
καταβόσκομαι. depasco.
καταβόστρυχος. ὁ. ἡ. nurriens capillos, crinibus tectus, crinitus.
καταβοῶμαι. clamore uincor, & defatigor clamando.
καταβρακολῶ. irrideo.
καταβραβεύειν. in capiendo brauio aliquem circumuenire, & quasi contrà præmiare, & in tuã iniuriam in alium transferre brauium, interciperе præmium, præmio defraudare.
καταβρεχύ. paulatim, minutatim, haud ita multo
καταβρέχω. μ. ἐβρ. π. εχα. irrigo. Accus. (post.
καταβρίθω. μ. ἰσω. τ. ιπα. degrauo. Accus.
καταβροτόω. cruento, inquino.
καταβροχθίζω. deuoro, deglutio, ὁ καταπίνω μὴ χανδὸν ἐπιφορῶ. nam βρόχθος guttur est.
καταβροχίζω. μ. ἰσω. τ. ίπα. præcipito. Accus.
καταβρώσκω. depasco. Neut. accus.
καταβυθίζω. demergo.
κατάγαιος, siue κατάγειος. ὁ. ἡ. subterraneus.
καταγαύζω. illustro. Actiu. accus.
καταγγελύς. έως. ὁ. annunciator.
καταγγελία. accusatio, conuicium.
καταγγέλλω. annũcio, ut καταγγέλλω πολέμου, indicere bellũ. unde κατάγγελος. Item accusso.
καταγέλαστος. ὁ. ἡ. ridiculus, deridiculus.
καταγελάω. derideo. Actiu. genit.
κατάγελως. ὁ. ἡ. ridiculus, risus perfusus.
καταγέμω. sum plenus. Neut.
καταγέομαι. aboleo, irritum facio.
καταγηθὴς. τῇ γήσει νικηθείς.
καταγεώτης. pollinctor.
καταγηράσκω. senesco. Neut. absol.
καταγιγαρτίσαι. conterere acinos. item coire, Aristoph.
καταγίνομαι. uersor, ut Cic. Nobiscum uersari iam diu non potes.
καταγίω. adoleo. Depon. absol
καταγινώσκομαι. sum comprehensibilis.

Κατα-

καταγινώσκω. cognosco, intelligo, percipio, certus sum, Xenoph. Item arguo, damno, condemno. Constituitur autem cum genitiuo & accusatiuo, ut καταγινώσκω σε θανάτου, multo te morte. καταγινώσκω σε ῥᾳθυμίας, contemno te ut socordem: καταγινώσκω σε πόλει, Hoc de te iudico, & æstimo: uel conuersa constructione, καταγινώσκω σε φόνου, sicut Ouid. Parce tuum uatem sceleris damnare Cupido. Κατέγνωσά σε θανάτου, rei capitalis damnatus es, & ultimo supplicio. Καταγινώσκειν ἑαυτοῦ is dicitur, quem facti sui pœnitet, qui factum ipse suum improbat. Bud. Com.
καταγλωτίζειν. suauiari. Aliquando conuiciari, Aristoph. Acharn. Ψυδλὶ καταγλωτίσειμοῦ, Mendacia in me deblaterauit. Item, ὥστε νυνὶ τοῦτό σε μονωτάτου καταγλωτίσειμὴν σιωπᾷν, id est loquacitate tua personãtem plenamq; tacere, & uerbositate tua attonitam & perturbatam. Grægorius ὁ καταγλωτισμὸν appellat disputationem uerba exornata fundentem, uerbis nõ ueritate nitentem, linguæ Atticæ ueneres consectantem. Bud. Com.
καταγλώτισμα. ἄτος. τὸ. &
καταγλωτισμός. ὁ. inlinguatio, obtundens loquacitas, Vnde Synes. ἀγλικῶν καταγλωτισμάτων dixit in Dione. lasciuius suauiũ. Aristoph. Nebulis.
καταγμά. ἄτος. τὸ. fractio, ruptio membri, os fractũ, fractura ossiũ, quæ in carne uocatur ῥῆγμα, hoc est ruptio absq; uulneratione uel βλᾶσμα si sit contusio uel collisio. In neruo κατάσμα, hoc est, conuulsio, &c. Item κάταγμα quanquam significet quamuis ossium fracturam, solet tamen plerunq; à medicis accipi pro fractura cranij. Vide κάταμμα in Ammonio.
καταγνύω. frango. Actiu. accus.
κατάγνωσις. damnatio, condemnatio, uituperatio, contemptus.
καταγοητεύω. μ. εύω. τ. ευκα. præstigijs decipio, & demento.
κατάγομαι. deorsum ducor, diuersor, hospitor, hospitio suscipior. καταγεσθαι dicimus nauem cum ex mari in terrã adducimus, hoc est, κατοράω, à quo per metaphorã dicitur de uiatoribus & proficiscentibus cum ad hospitiũ & diuersorium se cõferunt. Item de exulibus ad patriam quasi postliminio redeuntibus.
καταγόμενοι. οῖ. radices.
καταγορεύω. id quod occultum est detego, secreta indico, καταλαλῶ, λασπολαλῶ.
κατάγραπτος. ὁ. ἡ. descriptus, depictus, uariegatus. ποικίλος.
καταγραφή. ῆς. ἡ. descriptio, designatio, lineamentum futuræ picturæ, delineatio, forma, figura. Est etiam centuriatio. Bud. Com.
κατάγραφος. pictura, colorum fucus.
καταγράφω. describo, delineo, depingo. Est etiã in decurias distinguo, & conscribo, ut καταγραφῆναι στρατιῶται, conscripti & centuriati milites. Bud. Com.
καταγρᾷ. comprehendit, destruit.
καταγυιόω. eneruo, imbecillem reddo, quasi dearticulo, & pedes succido. Hipp.
κατάγχω. suffoco, prohibeo.
κατάγω. μ. ξω. τ. χα. deduco, uoluo, filum nendo deduco. Lucian. Item de mari ad portum nauigo, applico. Item in patriam reduco, unde κατιόντες reduces. inde fit, ut significet deducere à capite ad finem, Plutarch. in Numa. Item frango, Plat. Actiu. accus. Bud. Com.
καταγωγή. ῆς. ἡ. diuersio, applicatio, reditus, ἡ ξενία, καταπλους, κάθοδος εἰς πλὴν πατρίδα. Item sedes, σταθμός, mansio, Herodoto. Item sustentaculũ, cui innitimur ascensuri. Herodo. μεσοῦντος δὲ τοῦ αὐλαβάσεως ἐστὶ καταγωγὴ πρὸς βῶνι αὐτασήμοι.
καταγώγιον. τ. τὸ. deductio, habitaculum, hospitium, πανδοχεῖον, σταθμός. gymnasium, ludus.
καταγωγίς. ίδος. ἡ indumẽtũ mulicbre, fimbria.
καταγωνίζομαι. in luctu & prælio uinco, expugno, deuinco, νικῶ. Accus.
καταδιαντυλικός. libidinosus, Aristoph.
καταδαπανάομαι. consumo, lacero, & καταδιαφθείρω, deuoro.
καταδερθάνω. dormio. Neut. absol. Inferius καταδραθάνειν scribitur.
καταδιαρθρώτες. οῖ. consopiti.
καταδιαδῦναι. deuorari, discerpi, depasci, Lucian. in Demonactis uita.
καταδεής. έος. ὁ. ἡ. inferior, egenus, tenuis.
καταδειδίω. metuo, terreo.
καταδηλόω. ostendo. Actiu, accus.
καταδιαλιάω. μ. άσω. τ. ακα. timeo. accus.
κατάδενδρος. ὁ. ἡ. plenus & consitus arboribus.
καταδεόμαι. rogo, egeo. Depon. genit.
καταδεσμός. ὁ. ἡ. uinculum.
καταδιαφέρεσθαι. ferre, pati.
καταδιαλέχομαι. excepto.
καταδέω. colligo, obligo, annecto.
κατάδηλον. manifestè.
κατάδηλος. ὁ. ἡ. manifestus.
καταδημαγωγέομαι. &
καταδημαγωγέω. μ. ήσω. τ. ηκα. blandè, aut populariter loquor, homines demulceo, multitudinis gratiam mereor. Accus. ut τοῦτον ὁ Περικλῆς καταδημαγωγήσας, Hos Pericles superans populari gratia, Plutarch. Bud. Com.

Κατα-

καταλημοβορέω. absumo, quæ sunt Reip. deuoro.
καταλυμαμερίσαι. in populum distribuere.
καταλυδρ. uastari, deprædari.
καταλιπαίομαι. certo.
καταδικαιόω. diuido. Actiu. accus.
καταδικαιόω. μ. ήσω. τ. γηα. condemno. Dicitur de arbitro. καταδικάω autem de iudice, & καταγινώσκω.
καταδικατώμφ Θ. ὁ. νικήσας τὸν ἀκύτην, uel (ut inquit Pollux) ᾧ τῇ ἀκύτητι κρατήσας. Bud. Comment.
καταδικαστήρ. arbiter.
καταδικάζω. diuisisse, καλαμερίζω.
καταδιήγησις. εως. ἡ. uocatur à Rhetoribus cum sola narratione materia continetur, quæ in his controuersijs collocatur in quibus tota oratio narratiua est. Autor Consult. Chirius.
καταδίσυμι. separo.
καταδικάζω. μ. άσω. τ. ακα. condemno, damno, καταγινώσκω. Porrò iudex dicitur καταδικάζειν, sed καταδικάζειν ὁ νικήσας ἀγκλημα, & καταδικαδικεῖαί τινα ποιήσας. Bud. Com.
καταδικαδήτος. accusati in foro.
καταδίκη. ης. ἡ. condemnatio, multa, accusatio, iudicatum Cicero uocat.
καταδίκος. ὁ. ærarius, damnatus iudicio, obnoxius è re iudicata, iudicatus.
καταδιψάω. sitio.
καταδιώκω. persequor, Actiu. accus.
καταδοκέομαι. existimor, & suspicione opprimor. Bud. Com.
καταδοκέω. μ. ήσω. τ. γηα. expecto, existimo.
καταδύομαι. cantoribus comitatus sum.
καταδοξάζω. opinor, suspicor.
καταδουλόω. μ. ώσω. τ. ωηα. uel καταδουλῶμαι pass. reduco in seruitutem. Plutarch. κατεδουλοῦτο τὸν γνώμην αὐτῶν, frangebat spiritus eorum, & ad seruilem animi submissionem eos deijciebat. Bud. Com.
καταδύπα. τὰ. cataractæ Nili.
καταδοπέω. cum sonitu cado.
καταδουπ Θ. strepitus, locus abruptus & præceps fluctibus.
καταδραθάνειν. obdormire. Malim
καταδαρθάνειν, ut supra.
καταδρεπανηφόρα. falcati currus.
καταδρομέω. μ. ήσω. π. ηκα. contrà curro. Neutr.
καταδρομή. ῆς. ἡ. discursio excursio. (absol.
καταδρομος. stadium in quo equites decurrere solebant imaginario prælio. Latinè decursoriũ dici potest Bud. in Annot.
καταδρυφάσω. μ. άξω. τ. αχα. munio. Accus.
καταδυναστεύομαι. tyrannide & potentia cuiusquam opprimor.

καταδυναστεύόμεν Θ. pressus à potentioribus.
καταδυναστεύω. μ. εύσω. π. υκα. opprimo, βιάζω. Accus.
καταδυόω. immergo, abscondo, subeo.
καταδύομαι. mergo, occultor. Item confundor, ἐρυθριῶ. Depon. absol. & passiu.
καταδύς. abscónditus, rectus.
καταδυσις. ι Θ. ἡ. lustrum ferarum.
καταδυσωπῶ. pudefio, Lucian. flecto, persuadeo, exoro. Sumptum ex moribus eorum, qui pudore impediuntur quo minus negent quod rogantur. Bud. Com.
καταδύω. μ. ύσω. τ. υηα. ἀός β. καταδυμ. demergo. Accus. Bayf.
καταδόω, uel καταδέω. occino, cantu obstrepo. Item incanto, carminibus afficio & demulceo, Herodo. Polym. Bud. Com.
καταδωροδοκεῖσθ. largitione & muneribus corrumpi & succumbere.
καταείμενος. tectus, densus ab ἕω, induo.
καταέιννυμ. tegebant, ab ἕω.
καταζεύγνυμι. castrametor, iacio uallum.
καταζευγηροφῶ. in alendis equis consumo.
καταζέυξις. castrametatio.
καταζωννύω. circuncingo. Accus.
κατάζων Θ. ὁ. quadrupes, fera apud Aelianum.
καταζῶσαι. lora quibus ephippia & alia equis alligantur.
καταθαμβέομαι. perhorresco.
καταθαμβέω. ad stuporem usq; miror.
καταθάπτω. defodio.
καταθαρρῶ. audet, quasi contra aliquem. nam καττὰ contrarietatem hic significat.
καταθεάομαι. μ. άσομαι. π. αμαι. conspicor, aspicio deorsum. Depon. accus.
καταθῆς μηδὲν αὐτῶν, id est μηδὲν ὑπὲρ τούτων ἐκπίῃς. Bud. Com.
καταθελγω. mulceo, decipio.
καταθέμαι χάριν, refero gratiam.
καταθεσις. ιος. ἡ. propagatio, dilatio.
καταθέω. discurro, καταγέχων καὶ καταρχόμαι Aristid.
καταθήγω. acuo.
καταθιξις. ιος. ἡ. titillatio.
καταθλάω. μ. άσω. π. ακα. confringo. Accus.
καταθλήσαι. uincere.
καταθρασύνομαι. audax sum. Depon. absol.
καταθραύω. μ. αύσω. π. αυηα. frango, accus.
καταθρέξαι. percurrere.
καταθρώσκειν. desilire.
καταθυμέω. μ. ήσω. π. ηκα. consydero. Item animo concido & labasco. accus. Bud. Com.
καταθύμιος. ου. ὁ. animo placens, suauis, qui ex animi sententia est, hoc est iucundus & gratissimus.

καταθύμια, quæ placent & probantur, quæ lubent. Significat etiam quod animo uersatur, ut Iliad. κ. Θάρρει, μηδέ τοι Θάνατ Θ καταθύμι Θ ἔσω, Noli terreri mortis reputatione. Bud. ibidem.
καταθυμίως. libenter.
καταθυμοβορέω. cor edo, animum curis conficio, Pythag.
καταθύω. μ. ύσω. π. υκα. excanto, καταγοητεύω. Item immolo, Herodi. Accus.
καταϊάπτω. μ. άψω. π. αφα. destruo, demitto cũ pernicie. Accus.
καταιβασία. ας. signa cœlitus ad terram dimissa.
καταιβάτης. ου. ὁ. cognomẽtum Iouis, ὅτι ὁ καταβιβάζων οὐ κεραυνούς. Et genus fulminis, quorum alia ψολόεντα, alia ἀργῆτα uocãtur.
καταίβατος, pro κατάβατος. peruius, accessibilis.
καταιγίζω, impetuosè flare.
καταγίς. ίδ Θ. ἡ. procella, tempestas, impetus uentorum.
καταιδέομαι. uereor. Depon. accus.
καταιθαλόω. comburo, ardeo. καταιθαλωσία, inquit Hesych. κατεσταυρωμένα.
καταίθυξ. urens.
καταικίζομαι, & καταικίζω. uerbero, corrũpo, damno afficio. unde κατήκισα.
καταίνεσις. ἡ. probans.
καταίνησις. ἡ. ſρõſio.
καταινῶ. ualde laudo & probo Thucyd. Ἀρισόδημ Θ δεῖς μὲν ἄλλοις κατήνεσε.
καταίξ. κ Θ. ἡ. turbo, procella. unde καταιγίζω.
καταιωνέω. aspergo, καταυτλάω. Accus.
καταίρεσις. diuersorium, appulsio.
καταίρω. descendo, delabor. Item accedo, applico, annauigo. Item soluo, abnauigo, ab ἄρω, moueo.
καταισχύνομαι. μ. ὕνομαι. erubesco, confundor. Depon. absol. καταισχύνομαι αὐτὸν Lucian. decori sum illi, pudori sum illi.
καταισχύνω. μ. υνῶ. π. υηα. cõfundo, id est dedecore afficio, dedecoro, dehonesto, pudori & decori sum, uitium uel stuprum offero. Actiu. accusat.
καταλάδομαι. incuso.
καταΐτυξ. ἡ. genus galeæ humilis, & sine crista. ἢ τὸ κάτω τετυχθαι. cassis, Valla interprete.
καταιωνίζω. μ. ίσω. π. ικα. &
καταιώνω. occido, percutio. Accus.
καταιπάλεμον. periculosum, lætale.
καταιρόω. μ. αύσω. π. αυηα. comburo. Accus.
κἀκαλέω. deuoco, allicio, accerso. Thucyd. ἔκ θ μητροπόλεως κατακληθείς. κατακλῶμαι τὸν θεόν. inuoco deum.
καταλλώω. orno.

κατακάλυμμα. ατος. τὸ. uelamen.
κατακαλύπτω. obtego.
κατακαύτηρ. τ. τὸ. res ad amorem inducens, amatorium poculum, uis amoris.
κατακάρα. in caput, secundum caput. sic enim dicunt Attici pro eo, quod est ἐπὶ κεφαλήν.
κατάκαρτ Θ. τ. ὁ. dies.
κατακαφρῶ. demolior, corrumpo, marcesco, sicco.
κατακάρα. libidinosa à κάρη, quod uirile semen significat. unde κασίγνητ Θ.
κατακάσαι. ἀς. infelices, quæ ob flagitiũ domi manent, ignis supplicio dignæ.
κατάκαυμα. τ Θ. τὸ ambustio.
κατάκειμαι. iaceo, accumbo, discumbo. Lucian. εἴτις τῶν ἑταίρων κατάκειται νοσῶν, Siquis sodaliũ morbo decumbat. Ex quo κατακείσεται iacent, posita sunt, sidunt. Vide, ἀνακείσθαι. apud Ammonium.
κατακείρω. detondeo.
κατακεκαυμένη. regio quædam est, quam possident Lydi & Mysi, exusta arboribus, præter uitem. Illinc uinũ affertur uirtute præstans, qui κατακαυμενίτης οἶνος dicitur. Quidã hinc iocosè Bacchum πυριγενῆ uocant. Cæl. libro 4. capite 14.
κατακένισμαι. pruritu libidinis uexor.
κατακεκλεῖσθ κατεκοσμῆτο.
κατακελευσμός. ὁ. ſpecies cantus quo in Pythicis ludis uti solebant, Polluci.
κατακέλευσ Θ. silentium impera.
κατακεντῶ. pungo, uulnero.
κατακέρασις. ι Θ. ἡ. temperatio, dilutio.
κατακερματίζω. μ. ίσω. π. ικα. in minutas partes diuido, & redigo in nummos. Item cum totum in partes, aut genus in species diuiditur, usus est hac uoce Plato in Menone & Sophista & alibi, κέρματα enim Græci minutiorẽ pecuniam uocant. Accus.
κατακερτομέω. μ. ήσω. τ. γηα. illudo, nugor, cõuicior.
κατακερχνεῖσθ. asperum fieri.
κατακηλέω. demulceo, persuadeo.
κατακηρόω. incero, cera oblino.
κατακηρώμεν Θ. τ. ὁ. inceratus.
κατακιόσασθαι. simulare.
κατακλαδόλω. συλλήβδην. comprehensim.
κατακλάζω. μ. άσω. π. ακα. frango, distorqueo, Lucian. Actiu. accus.
κατακλαίω. deploro, lugeo.
κατακλάω. idem quod κατακλάζω.
κατακλείς. ίδος ἡ. pars colli, iugulum. Item κατακλεῖσθ etiam quæcunque iuncturæ, & fori, transtra.

Κατακλυσός. δ. ὁ. clauſus, abſtruſus.
Κατακλεῖω. μ. είσω. π. εικα. concludo, contineo. Interdum pro perorare. Actiu. accuſ.
Κατάκλησις. ι⊙. ἡ. inuocatio. Vide ἔκκλησία apud Ammonium.
Κατακλίνομαι. &
Κατακλίνω. eo cubitum, accumbo, reclino, diſcumbere iubeo.
Κατακλινής. ὁ. ualetudinarius, decumbens in lecto.
Κατακλίνοντοι. οἱ. qui ſunt thori authores.
Κατάκλισις. diſcubitus, accubitus, accubatio, συντροβή.
Κατάκλιδρον. lectus, ſolium.
Κατακλύζω. μ. υσω. π. υκα. demergo, inundo, irrigo. Actiu accuſ.
Κατάκλυσις. ι⊙. ἡ. &
Κατακλυσμός. δ. ὁ. diluuiũ, eluuium, laberium, abluuium, inundatio.
Κατάκλωθοι. accumulationes Parcarum, ſiue cõgeſta ſtamina parcarum.
Κατακλῶθη. ης. fatum.
Κατακνάω. in tenues partes attero.
Κατακνίζω. pungo, ſcarifico, καταξύω.
Κατακνίθομαι. μ. ίδομαι. π. ισμαι. patior titillationem.
Κατακνῖσις. τυροκνῖσις.
Κατακοιμάζω. ſopio, mulceo.
Καθακοιμάομαι. μ. ίδομαι. π. ισμαι. dormio, edormio, ſopitus ſum. Depon.
Κατακοιμασής. cubicularius.
Κατακοιμάω. μ. ίσω. π. ικα ſopio. Accuſ.
Κατακοιμίζω. μ. ίσω. π. ικα. miniſtro in thalamo, ſum cubicularius.
Κατακολαθέω. ſubſequor.
Κατακολπίζω. in ſinum deflecti. Thucyd. νῶς κατακολπίσαι εἰς ἄγινον.
Κατακολυμβάω aquis ingurgito me, urinor.
Κατακολυμβητής. δ. ὁ. urinator.
Κατακομβόομαι. aſpero.
Κατακομίζω. domum redeo.
Κατακομίζω. defero, deporto, domum reporto.
Κατάκομ⊙. ν. ὁ. denſus.
Κατακόνα. deſtructio.
Κατακονά. ἡ. differentia, diſſidium, διαφορά. Euſtath. Iliad. γ.
Κατακονέω. acuere, καταθηγῶ. Euſt Iliad. γ.
Κατακονδυλίζω. pugnis obtundo & concido.
Κατακοντίζω. iaculis confício, uel confodio.
Κατάκοπος. ν. ὁ ἡ. furioſus, inſanus. Item defeſſus, labore confectus, Plutarchus in Syl. Diodo. καταπόντες appellat defeſſos pugnando, quibus ἀκέραιοι integri ſubſtituuntur. Budęus in Comment.

Καθακοπή. μ. όψω. π. οφα. obtrunco, trucido, cõtrucido, cædo, cõcido, contundo, cum res aut homo minutatim diſcerpitur aut uulneratur. Vnde δύο μοίρας κατέκοψα. duas acies fudit. Herodot. pro nummũ percutio accipit. Apud Theophraſtum arbores præcido, & materiam eluxuriantem reſeco, ſignificat.
Κατακορέα. τὰ. meræ bilis excrementa, Hippoc. & κατακορέα σίδεα, bilioſo humore referta, alij hirſuta exponunt. & δίψα κατακορής, uehemens ſitis, & intenſa.
Κατακορῆ. τὰ. crebra.
Κατακορής. ἐ⊙. ὁ. ſatur, moleſtus.
Κατακορμίσαι. ſcindere, comminuere, in minuta fruſta ſecare.
Κατάκορ⊙. ν. ὁ. ſatur.
Κατακόρδοβος. in faciem, in malam.
Κατακόρως. ſatis affatim, ad ſatietatem uſq;.
Κατακοσμέω. cõpono, orno, apto, digero, & conſtituo in ordinem.
Κατακόσμησις. ordo & digeſtio rerum, & apta compoſitio.
Κατακούρη, nouacula ſectio.
Κατακοῦφ. οἱ. uide Plutarch. in Problem.
Κατακρεύω. exaudio. Actiu. accuſ.
Κατακρεάζω. reclamo.
Κατάκρας. in totum, à ſummo, à capite. αὐτὸ τὸ κατὰ κράτος. ἢ ἐκ τοῦ ἀκὴ ὀξύτης, ἄκρα πλεονασμῷ. Etym.
Κατάκρασις. ἡ. temperantia.
Κατακρατόομαι. οῦ. ſuperuincor.
Κατακρατῶ. occupare, uincere.
Κατακρατῶς. pro uiribus, omnino.
Κατακρεαργῶ. lanij more concido, dilanio.
Κατακρημνᾶσθαι. dependere.
Κατακρημνίζω. μ. ίσω. π. ικα præcipito, κατακρημνῶ. Actiu. accuſ. iung.
Κατάκρης. κατάκρας.
Κατακριβέω. delitesco.
Κατακρισλάβῶ. contradicere, irridere. à cicadis.
Κατάκριμα. ατ⊙. τὸ. damnatio.
Κατακρίνομαι. damnor. Accuſ. ut κατακρίνομαι θανάτῳ. Bud. Com.
Κατακρίνω. μ. ινῶ. π. ικα. decerno, damno, condemno. Accuſ. cum genit. Bud. ibidem.
Κατάκρισις. ἡ. condemnatio, ſanctio. Cicero ad Atticum.
Κατάκριτος. ν. ὁ. condemnatus.
Κατακροτέω. ualde laudo, celebro, applaudo.
Κατακρεμνίζω. defluo, caſito, καταράσσω. Actiue, & abſolutè ponitur. Galen. καὶ οἷον καταπρανίζοντες, in ſalientis modũ fundentes. Verbum ἐκ τῶν πρανῶν, id eſt, à ſalientibus deductum. Bud. Com.

Κατακρύω

Κατακρύω. diſcindo.
Κατακτένω. μ. ανῶ. π. εκτα. & imperati. κατάκτα νε interficio. Accuſ. uel genit.
Κατακτενοκόμης. pexis capillis.
Κατακτός. ν. ὁ. ruptilis.
Κατακυβεύεσθαι. in alea conſumi & diſſipari, ut καθυλυπαθῆσθαι, Lyſ. item in ludo alea ſuperari & facultatibus cuerti, Euſt. Bud. Com.
Κατακυβεύω. alea rem perdo.
Κατακυκλόω. circuncludo.
Κατακυλινδέω. μ. ήσω. π. ηκα. &
Κατακυλίω. μ. ίσω. π. ικα deuoluo. Accuſ.
Κατακύπτω. μ. ύψω. π. υφα. declino, demergor, immergo. Bud. Com.
Κατακυριεύω. μ. εύσω. π. εύκα. dominor. Neutrum genit.
Κατακεκριθείς. damnatus.
Κατακωλύω. prohibeo.
Κατακωμῶ. deridet.
Κατακωχή. ἧς. ἡ. detentio, afflatus, inſtinctus.
Κατακώχιμος. ὸν. quod parit, obſequitur, & quaſi cedit.
Καταλαγνεύω. effœmino.
Κατακώχιμ⊙. αὐτὸ τὸ ἕλωτός. Bud. Com.
Καταλαζονεύομαι. μ. εύσομαι. π. ευμαι. ſuperbio arrogans ſum. Depon. abſol.
Καταλακιώτερ⊙. facilior, laborioſior.
Καταλαλέω. μ. ήσω. π. ηκα. detraho, obtrecto, uitupero, obſequor. Quoties rebus iũgitur animatis, genit. habet, ut καθήμεν⊙ ἡμῖν ἀδελφὸς ὢν καταλάλῃς, Inanimatis additum, conſtruitur cum accuſ. ut μὴ καταλάλει τὴν γλῶτταν π. Suid. Sed καταλαλιᾶν, ſignificat καταλύπεσθαι, λυπεῖσθαι.
Καταλαλία. ας. ἡ. detractio.
Κατάλαλ⊙. ν. ὁ. detractor.
Καταλαμβάνομαι. occupo, occupor, uinco & uincor celeritate.
Καταλαμβάνω. anteuerto, anticipo, occupo Diod. & Plat. Item offendo, deprehendo. Xenoph. in perſona Socratis, ὃν ἴσε ὅτι ὅσοι κατάλαβέ με ὀρχούμενον? Itẽ aſſequor, nanciſcor, comperio, id eſt compertum habeo, intelligo. Item complector, περιλαμβάνω. Theophra. de Plant. 5. ὅτι δὲ τὰ εἰφυσεις κατάλαμβάνει τὸς ὕλας, id eſt contegit, obducit. Eſt etiam re ũ perago. ut δίκαιον καταλαμβάνω, Antiph. Item opprimo, & affligo, inuado. & hoc in malã partem, ut de peſte, fame, morte, &c. Κατέλαβέ με τὸ πρᾶγμα οὕτω, mihi contigit, mihi accidit. Et impersonaliter apud Herodot. κατέλαβε ἀποδιδόναι. Item aduenio. Herodian. ἐπεὶ δὲ κατέλαβον ἀεὶ περὶ θέας ἡμέραι. Bud. Com.
Καταλαμπτέον. comprehendendum eſt.
Καταλάμπω. μ. ψω. π. φα. colluſtro, illumino.

Καταλαμφθείς. γντ⊙. ὁ. comprehenſus, pro καταληφθείς. Herodoto.
Καταλγύνεσθαι. dolere, triſtari.
Καταλεαίνω. μ. ανῶ. π. γκα. deleo, explano, contero, Actiu. accuſ.
Καταλεαίνων. repurgans.
Καταλέγομαι. recenſeo, enumero, Xenoph. & Athen. Vnde κατάλογος, enumeratio, recenſeo. Item mortuum deploro. Bud. Com.
Καταλέγω. μ. ξω. π. χα. deligo, conſcribo, centurioq;, κατατάττω, Lyſ. Vnde κατάλεγεις, cõſcriptus, delectus. Eſt etiam, allegere & aſcribere. Plutarch. καταλεγμένος εἰς συγκλητον ἀπελθὼν θρᾶς ἐξέβαλεν. Vnde κατάλογος, delectio, allectio. de quo Bud. Cõ. Significat etiam ordine dico, & quaſi deduco deputoq; dicẽdo
Καταλείβομαι. μ. ίψομαι. π. ῖμαι. deliquor, reſoluor in humorem, diſtillor, Depon. abſol.
Κατάλειμμα. reliquiæ.
Καταλείπτερ. reſtat.
Καταλείπω. μ. είψω. π. ῖφα. relinquo, priuo. Vnde καταλιπεῖν τὴν δίκαιαν, κνεῖαν, δίκην, ἢ deferere uadimonium. Actiu. accuſ.
Κωταλεπτύνω. extenuo.
Καταλεύσιμ⊙. ὁ dignus qui lapidetur.
Καταλεύω. lapidibus obruo, lapido.
Καταλέχομαι μ. ξομαι. π. εγμαι. dormio.
Καταλέω. maturefacio.
Καταλήγοντα. τὰ fines, confinia.
Καταλήγοντες. ſapientes, quieſcentes.
Καταλήγω. μ. ξω. π. ηχα. termino, deſino. Neutr.
Καταλίζομαι diſcerpo, diripio.
Καταληλιώνω. carmen cui ad perfectionẽ ſyllaba deeſt.
Κατάληξις. ι⊙. ὁ. terminatio.
Καταληπτικῶς. cum fiducia & aſſeueratione.
Κατάληπτ⊙. ὸν comprehenſio. Cic. ad Atticum.
Καταληπτός. ν. ὁ. comprehenſibilis, cognitus, cõprehenſus, perceptus.
Καταλήπτ⊙. ν. ὁ. damnatus.
Κατάληψις. ιος. ἡ. occupatio, deprehenſio, cognitio, perceptio, ſeu comprehenſio Cicerone interprete, quæ propinqua eſt ſcientiæ, quæq; fit quaſi digitis in pugnum cõtractis. De eo Bud. Com. Muſici etiam comprehenſionem, pulſationemq; chordarum καταλῆψιν appellant, quando concentũ explorant, Ariſtoph. Neph. ἢ πρίλεξιν, ἢ ἐρώτησιν, ἢ καὶ καταλῆψιν. Eſt etiam catalepſis morbus, aliqui congelationem uertunt ſiue deprehenſionẽ cum ſenſuum priuatione, qui & κάθοχος ſecundum Paulum, Aurelianus oppreſſionem appellat.
Καταλιθάζω. μ. άσω. π. ακα. &
Καταλιθόω. lapido. metaphoricè dictum eſt illud μήλοις ζωὰ καταλιθῶσι.

Καταλειπάνω. relinquo. Actiu. accuſ.
Καταλιπαίνω. impinguo.
Κατάλιψ. media pars domus, uel nauis, uel inter columnas.
Καταλλάγηλλω. mutuo, uicißim, è conuerſo.
Καταλλαγή. ῆς. ἡ. conciliatio, reconciliatio.
Καταλλάττομαι. mutuo, id eſt, comparo, cõcilio, ut καταλλάξασθαί τὴν χάριν, Dinarcho. Ponitur & pro addico, uendo, & à me alieno, Herodiano, Bud. Com.
Καταλλάττω μ. άξω π. αχα. concilio. Ponitur & pro ad concordiam & contubernium adduco, ἀεὶ καταλλάσσω. Actiu. accuſ. iung.
Καταλλύσιμος. ὁ. ἡ. dignus qui lapidetur.
Καταλλύω. μ. ύσω. π. υκα. lapido. Accuſ.
Κατάλληλον. cum unum pro altero ponitur, mutuum, habile, conueniens.
Καταλληλότερος. ὁ. ἡ. proportionabilior.
Κατάλληλος. modo hoc, modo illud agendo uel addendo.
Καταλοάω. μ. άσω. ω. ακα. frango, impingo. Actiu. accuſ.
Καταλογάδην. proſaicè.
Καταλογέομαι. delectum habeo, numero.
Καταλογάς. άδος. ὁ. hiſtoricus, qui deſcribit & recenſet nominatim.
Καταλογίζομαι. damno, decipio.
Κατάλογισμός. numerus.
Κατάλογος. ὁ. τάγμα. cohors. legio. Latini etiã numeros uocãt. Vide καταλέγομαι, & Bud. in Annot. poſt. Prouerbium eſt in Chilad. t raſm. Vltra catalogum. Catalogus eſt ſermo rerũ ordinem & numerum oſtendens enumeratio.
Καταλοιπά quæ relicta ſunt.
Καταλούω. in balneas cõſumo, ut aquã profundo
Καταλοφύρομαι. gemo, doleo, illachrymor.
Καταλοχᾶσαι. &
Καταλοχίσαι. inſtruere aciem, in multitudinem & claſſem cõtribuere, & in decurias diſtinguere, & in numerum aliquem centuriare. Bud. in Epiſt. Vide in Appẽdice de uocab. militaribus.
Κατάλοχισμός ὁ. ὁ. inſtructio acici.
Καταλυγίζεσθαι. uinciri, torqueri.
Καταλυκουργίζω. Lycurgi leges cito & uſurpo cõtra aliquam rem. Genit. Bud. Com.
Κατάλυμα. ὸς. τὸ. reſectio, diuerſoriũ, habitatio
Καταλυμαίνομαι. nocco, incommodo, deſtruo.
Καταλύομαι. μ. ύσομαι. π. υμαι. definio bellum in concilio, καταλύω, διαλύομαι. Pauſa. in Attic. καταλύουσι δὲ ὧλλοι τὸν πόλεμον, & Thucyd lib. 6. τὸν ἐκεῖ πόλεμον μήπω βεβαίως καταλελυμένον. Significat etiam euertor, πᾶλύομαι. Gregor. Item demigro. Herodianus poſuit pro fato fungor & morior. Bud. Com.
Καταλύομενον. quicquid iam non uiget, ſed ceſſat. à καταλύω, id eſt, euerto.
Κατάλυσις. εως. ἡ. diſſolutio, contemptum diuerſorium, manſio. Bud. in Annot.
Καταλυτήριον. τὸ. ὸ. κατάλυμα.
Καταλύτης. ὁ. ὁ. hoſpes qui diuerſatur & hoſpitio ſuſcipitur, ἀκαταλύω, id eſt, hoſpitor, Sapien. ὡς μνείαν καταλύτου μονοημέρου παρώδευσε. Tanquam memoria hoſpitis diurni præterijt.
Καταλύτως. idem ſignificat.
Καταλύω. μ. ύσω. π. υκα. diſſoluo, derogo, peſſũdo, deſtruo, euerto, ut καταλύειν τὴν δημοκρατίαν, euertere democratiam, Demoſth. & καταλύσαι δυναμονίαν, euertere bonis. Lyſ. καταλυθείς τῆς τυραννίδος. Luciano, tyrannide electus & abdicatus, & καθελύτησαν amiſerunt, Politiano interp. Eſt etiã habito, diuerto, id eſt hoſpitor, κατάγομαι, ὥσπερ μύω. Item deſino, ut πλεῖν καταλέλυκα, nauigare deſij, Demoſt. & Xenop. ὥστε δ' πρότερον παύονται, πρὶν ἂν ἡσθῶσι τῷ ἄσκησιν καταλύσασι. Cicer. eodem modo dixit, Libenter mehercule artem deſineret. Sic καταλύειν τὸν λόγον, id eſt, finire ſermonem; & καταλύειν τὸν βίον, uitam finire. Bud. Com.
Καταμαίνω. furore contemno, contrà inſanio.
Καταμαλακίζω. μ. ίσω. π. ικα. demollio. Accuſ.
Καταμαλάττω. μ. άξω. π. αχα. mollio. Accuſ.
Καταμαλθάσσω. idem, κατατραύνω.
Καταμανθάνω. perdiſco. Accuſ.
Καταμάομαι. accumulo, attraho, haurio.
Καταμαραίνομαι, &
Καταμαραίνω. emarceſco, emarceſcere fino.
Καταμαρτύρομαι. teſtimonijs conuincor & percellor. Et καταμαρτυρῶσε, premo te meo teſtimonio & conuinco.
Καταμάρψαι. comprehendere.
Καταμασδύω. inquiro.
Καταμάχομαι. depugno, pugnando ſupero,
Καταμβλύνω. μ. ώσω. π. ωκα. obtũdo. Actiu. accu.
Καταμεθύω. inebrio.
Καταμηδιᾶν. deridere, ludibrio habere, quemadmodum hodie ferè clerici multandi, mithillati in ſcalario ſuggeſtu ridendi propinantur.
Καταμηλίσσω. demulceo.
Καταμελέω. μ. ήσω. π. ηκα. negligo, contemno, non curo, Accuſ.
Καταμελής. ἐς. ὁ. ἡ. ſaucius.
Καταμέμφομαι. μ. ἐμψομαι. ψ. εμαι. increpo. Actiu. genit.
Καταμεμψις. εως. ἡ. querimonia, uituperatio, criminatio, accuſatio, ſuccenſio.
Καταμένω. μ. γῶ. π. γκα. remaneo. Neutr.
Καταμερίζω. μ. σω. π. κα. διαιρῶ, διανέμω. Et καταμερίζομαι. partior, id eſt legitimã partem recipio. Bud. Com.

Καταμετρεῖν. dimetiri.
Καταμέτρησις. ἐως. ἡ. dimenſio.
Καταμηλόω. lanam inficio, pannum tingendum immergo & deprimo baculo, & melam in uulnus infero, uel aliò explorãdi gratia. ¶ Translate proinueſtigare ponitur.
Καταμηνίσμα. τὸ. menſis, id eſt menſtrua purgatio. ut Gaza uertit ex Ariſtotele, frequẽtius autem uſurpatur in plurali, τὰ καταμήνια.
Καταμήνιος. ὁ. menſtruus.
Καταμηνύω. indico, id eſt defero & oſtendo, prodo, ſignifico. Eſt etiam exprobro, hoc eſt obijcio culpam non uerbis, ſed re & aliquo facto. ſic Plinius: Nam mala emptio ſemper ingrata, eo quòd exprobrare ſtultitiam domino uidetur. Genit. iung.
Καταμιαίνομαι. defœdor.
Καταμιαίνω. defœdo, conſpurco.
Καταμίγνυμι. μ. ίξω. π. ιχα. &
Καταμιγνύω. immiſceo, Actiu. accuſ.
Καταμιῆναι. deuorare.
Καταμιθοδοτέω. largitione emo.
Καταμισθοφορῶ. in alendis militibus conſumo, & expendo.
Κάταμμα. τὸ. uide Ammonium.
Κατάμονος. ſingulatim, ſingulariter, ſolitariè, per ſolitudinem, ſolus, ſine adminiculo.
Καταμονομαχέω. ſingulari certamine deuinco.
Καταμυσῶσαι. numeris & modis exornare, & uenuſtius reddere. Accuſ. Bud. Com.
Καταμπέχω. cooperio.
Καταμύσομαι. conſaucio.
Καταμύσω. μ. ύξω. π. υχα. lacero, Accuſ.
Καταμύω. μ. ύσω. π. υκα. inclino, occludo, claudo, conniueo. Accuſ.
Καταμφωβί tibiarum genus.
Καταμωκάομαι. derideo. Genit. ut καταμωκησόμενός σε, qui deridebit te, Arriano.
Καταμώρος. inquirens.
Καταναγκάζω. μ. άσω. π. ακα. cogo, ſubigo.
Καταναγκή. filicula, Iouis radius, herbæ genus amatoriæ. Plin. lib. 27. cap. 8.
Κατανάθεμα. maledictum, execratio, excommunicatio.
Κατανασιμῶ. &
Καταναλίσκω. conſumo. Accuſ.
Καταναλόω. conſumo, extenuo, oblinio, circuncido, exhaurio, accido: ſicut Liuius, Quanquã aceſſas res eorum ſatis conſtabat.
Κατανάξασθαι. retro cedentes, tergiuerſati.
Καταναρκάω. μ. ήσω. π. ηκα. ſum onerоſus, meo torpore & otio alijs moleſtus ſum Genit. Paul. Corinth. 9. ἀδ' ὧν ὑμᾶς κατανάρκησα.
Κατανάξ ſcortum, libidinoſa.

Καταναυμαχέω. μ. ήσω. π. ηκα. expugno nauali prælio. Actiu. accuſ.
Καταναύσσομαι. oppugno.
Καταναυσιάδομαι. roboro, uideo, iuueniliter glorior.
Κατανέμασθαι. poſſidere & frui, in album referri, in numerum aliquorum centuriari & in decuras diſtingui. Bud. Com.
Κατανέμω. μ. ειμῶ. π. γκα. diſtribuo, largior, præbeo, actiu. accuſ.
Κατανένευκα perficitur.
Κατανεύω. μ. εύσω. π. κα. polliceor, annuõ.
Κατανδρακέω. μ. ήσω. μ. ηκα. comburo. accuſ.
Κατανίσσης. aut eſt cognomen alicuius: aut eſt ſacrificium Athenis Mineruę, cum peplum eius infra ſordidatum aliquis abluit. Etym.
Κατανίφεσθαι. niue obrui, perire.
Κατανίζω. diffundo, transfundo.
Κατανοέω. μ. ήσω. π. ηκα, cõſidero, animaduerto, perpendo, cogito, cognoſco, contẽplor. accuſ.
Κατανόησις. εως. ἡ. cognitio, cogitatio.
Κατανόημα. abſumor.
Κατανομισεύω. μ. εύσω. π. υκα. diuido. accuſ.
Κατανοσέω. inſtituo, moderor, tempero præceptis. accuſ.
Κατανταίω μ. ήσω. π. ηκα. occurro.
Κάταντες. è regione.
Κατάντης. ες. ὁ. ἡ. accliuis, procliuis, decliuis, pronus.
Καταντιβολέω. μ. ήσω. π. ηκα. precor. accuſ.
Καταντικρύ. è contrario, è regione. Genit.
Καταντιπέρας. contrà, è regione. Genit.
Καταντίς. ἰω. ex aduerſo.
Καταντλάω. exhaurio, perfundo, foueo, ſed cũ infuſione. Vnde καταντλούμενα, fomenta. Bud. Com.
Κατάντλημα. fomentũ, quod cum infuſione fit.
Καταυγῶ. taceo, quieſco, doleo, pœnitet me, pungo, punio.
Κατάνυξις. ιος. ἡ. cõpunctio, dolor, quies. dicitur cum quis pungitur dolore mordeturq;.
Καταυόσω. μ. ύξω. π. υχα. compungo.
Καταυύω. μ. ύσω. π. υκα. expedio. accuſ.
Καταυωτίζομαι. dorſo fero.
Καταξαίνω. μ. ανῶ. π. γκα. lacero, excorio. Actiu. accuſ.
Καταξαυέω. contero, punio.
Καταξηραίνω. exicco.
Κατάξηρος. ὁ. ὁ. atidus.
Κάταξις. εως. ἡ. fractio, huius deſcriptionem & quid differt à θραῦσις ſuperius ex Ariſtotelean notauimus in uoce θραύσεως.
Καταξιόω. dignor, uolo, dignum puto.
Κατάξυσμα. ὸ. ὁ. ſcalptura,

Καταπαίζω.illudo.
Καταπαίω.flagello,multo,ferio.
Κατάπακτ⊙ς.ὁ.ὁ.compactus.
Καταπαλαίω.μ.αίσω.π.κα.ſupero in lucta.accuſ.
Καταπάλμυ⊙ς.deſiliens.
Καταπάλτης.catapulta,telum.
Κατάπαξ.prorſus.
Καταπαρθενεύω.oppedere,contemnere.
Καταπάσσω.μ.άξω.π.αχα.ſpargo.Accuſ.
Καλαπασός.ὁ.ὁ.ex pluribus compoſitus,plenus, uarius.
Καταπατ⊙ῦμαι.abiectum eſſe.
Καταπατέω.μ.ήσω.π.ηκα.conculco.Accuſ.
Κατάπαυσις.ε⊙ς.ἡ.requies.
Καταπαύω.μ.αύσω.π.αυκα.ſedo.accuſ.
Καταπλ⊙ής.ἐ⊙ς.obaudiens.
Καταπείθω.adhortor.Datiuo iungitur.
Καταπ⊙ρτηία.inſtrumentũ nauticum,quo altitudinem maris explorant,βολίς.
Καταπ⊙ρτήρ.idem.
Καταπελτάζω.oppugno,incurſo,iaculor.
Καταπελταφέτης.catapultarum iaculator.
Καταπέλτης.ὁ.ὁ.catapulta,& ſupplicij genus.
Καταπελτικός.ὁ.ὁ.miſſus ex catapulta.
Καταπέμπ⊙μι.demittere,ſubditis edicta mittere.
Καταπεπηγυῖα.ſuffixas eſſe.
Καταπετασμὸς.τὸ cantus tibiarum,quæ præcluſis, quibus clarescunt,foraminibus,recto modo exitu grauiorẽ ſpiritum reddunt. Quintilian.lib.1.cap.19.
Καταπέπληγται abſorduit,aut neglecta eſt res.
Καταπέποιθα.confuſus ſum.
Καταπεπ⊙ημώς.exterritus.
Καταπέπ⊙ν.decoquo,deuoro.
Καταπεπωκὼς ὑπὸ λιμ⊙ῦ. tabefactus fame.
Καταπερόλεῖν.oppedere,Ariſtoph.
Καταπερονῶντ⊙ν. transfigentes.
Καταπερπερεύομαι τὸ χαριεντίζομαι.adulor.Nã πέρπερ⊙ dicitur homo proteruus,leuis,inconſtans, ὁ μετὰ βλακείας ἐπιμιλὴς, ὁ λάλος καὶ προπετὴς ἐν μικρῷ μετὰ λογισμοῦ ποιῶν.
Καταπετασννύω.μ.άσω.τ⊙.ακα.tego.Accuſ.
Καταπέτασμα.ατ⊙ς.τὸ.uelũ, obtentũ aliquod atq; obiectum,quod arceat aſpectum.
Καταπετρόω.μ.ώσω.π ωκα.lapido.Accuſ.
Καταπέτ⊙μαι.contundo,deijcio.
Καταπήγνυμαι.gelo.Ariſto.de Hiſt.animal.li.6. ὑπὸ ψύχ⊙ς καταπεπηγυῖα.
Καταπήγνυμι.μ.ύσω.π.υκα.& καταπηγνύω deſigo.Ariſtot.de Hiſtor.an.lib. 2. εἰς τὴν γῆν καταπήξασαι τὸν αὐλόν,in terra figere cauliculum.
Καταπηδάω.μ.ήσω.π.ηκα.deſilio.Neut.
Καταπηλεύω.μ.εύσω.τ⊙.ευκα.adultero,uitio. Accuſat,

Καταπημαίνω.lædo.
Κατάπηξ.palus in aquam defixus.
Καταπήσσω.defigo.
Καταπίγ⊙ν.οἱ.peſſuli.
Καταπιέζω.μ.ἐσω.π.κα.deprimo.accuſ.
Καταπίμπλ⊙ς.ὁ.ὁ.pinguis.
Καταπιμπλάομαι.opplebo.
Καταπίμπρημι μ.ήσω.π.κα.comburo.
Καλαπίνω.deglutio,abſorbeo,deuoro,helluor, hoc eſt per luxuriam conſumo.Eraſ.prouerb. Gallorum incuſare uentres.
Καταπίπτω.decido,ſterno,Neut.abſol.
Καταπιστεύω.committo,trado.
Καταπιστόω.fidem facio aut præſto.
Καλαπίστωσις.fiduciæ eſt & ſecuritatis cõtractus, ut fit inter eos quibus incomperta eſt utrinque fides alterius.
Κατακπίσσω.pico,pice punio,comburo.
Καταπίων.pinguis.
Καταπλαγία.ας.ἡ. conſternatio,metus immodicus.
Καταπλάκωμι.exterrens,aberrans.
Κατάπλασμα.ατ⊙ς.τὸ.malagma,emplaſtrum.
Καταπλάσσειν.emplaſtri modo imponere.
Καταπλασός.ὁ.ὁ.maceratus in emplaſtrum.
Καταπλάττω catapſaſmate curo,& medeor.
Καταπλέκω.complico,necto.
Κατάπλε⊙ς.ὁ.ὁ.ἡ plenus,expletus.
Καταπλέω.cum ad portũ nauigans redeo,quaſi deorſũ nauigo,ut ἀναπλέω,contrariũ defluo.
Καταπλήθ⊙ν confertim.
Καταπληκτικός.ὁ.ἡ.deterrens,horribilis.
Καταπλήξ.ῆγ⊙ς.ὁ. ſtolidus,ſtupefactus,ſemper attonitus, conſternatus, ὁ κατεπηχὼς καὶ φόβ⊙ καταχρ⊙θείς.
Κατάπληξις.ε⊙ς.ὁ.ſtupor,terrefactio.
Καταπλήττω.μ.ήξω.π.κα.perterreo,Accuſ.
Κατάπλ⊙ς.annauigatio,portus ad quem appli- (camus.
Καταπλωτέω.&
Καταπλωτίζω,diuitem reddo,locupleto.
Καταπλύνω.expurgo,perluo.
Καταπνέω.μ.εύσω.τ⊙.ευκα.perflo.Accuſ.
Καταπνίγω.ſuffocare.
Καταπνιζόμεν⊙ς.fumo perfuſus.
Καταπνίζω.μ.ίσω.τ⊙.ικα.fumigo.
Καταπολαύω.nimiũ & pluſquã par eſt fruor.
Καταποθὲν.abſorptum, conſumptum.à uerbo καταπίνω.
Καταπολεμέω.μ.ήσω.τ⊙.ηκα. expugno,uinco. Actiu.accuſ.
Καταπολιτεύομαι.urbibus extrudo.
Καταπονέω.μ.ήσω.τ⊙.ηκα.ſupero,in lucta obtineo, opprimo,labore conficio,& domo ſuperoq;.actiu.accuſat.

Κατα-

Κατάπον⊙ς.ὁ.ὁ.delaſſus,defeſſus.
Καταπονέω.labore,ærumnaq; conficior,& fatiſco,langueo,deficio,uiribus deficior.
Καταπονέμω⊙ς.interdum pro exercitato.
Καταπονίζομαι.&
Καταπονίζω.μ.ίσω.π.ικα.demergo in mare,in uoluo undis marinis.Accuſ.
Καταπονλισμός.ὁ.ὁ.demerſio.
Καταπονλιστής.τ⊙ῦ.ὁ.pirata,qui poſt prædam etiam in mare mergit.
Καταποντόω.καταπονπίζω.
Καταποτέρμ⊙ν.κατάκλασι⊙ν.
Καταπρήθω.comburo.
Καταπρωίζω.μ.ίξω.π.ιχα.præcipito.
Καταπρωνής.ἐ⊙ς.ὁ.ἡ.pronus,decliuis.
Καταπρίω.diſſeco.
Καταπροΐεσθαι prodere.
Καταπροΐσμαι.prodo,dilapido.
Καταπροΐζεσθαι,uel καταπροΐζεσθαι ſine diæreſi.impune aliquid agere, contemnere,deſerere,impune irridere, κατάλυσιν πρᾶξαι λῦσαι.nã πρᾶξις interdum pœnam ſignificat.Herodotus, οὐ γὰρ δὴ ἐμέγε ὧδε λωβησάμενος κατα-προΐζεται, Non gratis me ludibrio habuerit,non impune feret,non impune me luſerit.Sunt qui ab ἵκνέομαι deducunt,alij ab ἴοπω.Bud.ibidem. Item progredi longius aut effugere,Herodot.

Καταπτήσσω.μ.ήξω.π.χα.terreo.Accuſ.
Κατάπτομαι.deorſum uolo,as.
Κατάπτ⊙ς.ὁ. deſpuendus,execrandus,uilis, deteſtandus.
Καταπτύω.deſpuo,contemno,execror.
Κατάπτωμα ατ⊙ς.τὸ.ruina.
Καταπτώσσοντες.trepidantes.
Καταπτώσσω.timeo,trepido.
Καταπτωχεύομαι.inops ſum.
Κατάπυγ⊙ν.ου ὁ cinædus.& καταπυγής,ἐ⊙ς. & medius digitus.
Καλαπυγοσύνη.ης.ἡ.flagitium abominandum libidinis,fœda uoluptas.
Καταπυγῶ.libidinoſus ſum.
Καταπύγων.ον⊙ς.ὁ.πόρν⊙ς.cinædus,draucus, obſcœnus,ſcortum. Etapud Atticos medius digitus,qui & καταπυγὴς appellatur.
Καταπύθομαι.marceſco,putreſco.
Καταπυκνόω.μ.ώσω.π.ωκα.denſo.Accuſ.
Καταπύω.impleo,humecto.
Κατάρα.ας.ἡ.maledictio,execratio,deuotio,deteſtatio.
Καταράκτης.ὁ.ὁ.genus auis maritimę,cuius meminit Oppianus in Ixeuticis li.4.& alibi.item Ariſtoteles,apud quem hæc uox aliàs ſimplici, aliàs duplici rhô ſcribitur. Gaza Græcam uocẽ relinquit.Item cataracta (quo nomine & Liuius utitur)locus eſt abruptus,& præceps in flumine,unde aqua ruit potius quàm fluit,ut cataractes Nili apud Strab,lib.ultimo. Bud.Com.
Καταράσσω.frangere,deijcere.
Καταράομαι.μ.άσομαι.π.αμαι.maledico,execror, deuoueo,dijs uoueo.Datiuo & accuſ.
Καταράσσων.ὁ præceps.
Κατάρατ⊙ς.ὁ.ὁ.maledictus,execratus,execrandus,ſceleratus,ſceleſtus,ſcelus.
Καταράττω.μ.άξω.π.αχα.uel καταῤῥάσσω. percutio fortiter,collido,frango, rumpo. Herodi.5. καταῤῥαχθέισης δὲ ἐπ᾽ αὐτ⊙ῦ ἐδίπ⊙ς.Itẽ erumpo Demoſth.& Diodo.Eſt etiã præcipito,cum impetu decido,καταῤῥήγνυμι.Ariſto.de Mun. νέφη τε συνίσαντα, καὶ ὄμβ⊙ι καταῤῥάσσ⊙σι, χιόν⊙ τε ἐν χαλάζαι. Item defluo,caſito.Gal. Method. 8. κατα-ράττ⊙ντ᾽ ἀγγέα.pro ἀράττ⊙ντα κατὰ τὰ ἀγγέα.Bud.Com.
Καταράβηλ⊙ς.chlæna talaris.
Καταργέω.μ.ήσω.π.ηκα.euacuo,ſoluo,irritum facio,prætermitto, ἀργὸν ποιῶ,ceſſo in opere, inutili opere onero.Paul.Timoth. καταργήσαν τὸν τ⊙ῦ θανάτ⊙υ.
Κατάργμα.ατ⊙ς.τὸ.initiatio,primitiæ.
Καταρδ⊙λω.irrigo.Accuſ.
Καταρείζω.peragete,manibus tractare.
Κατάρη.ἡ. turbo, procella, τὸ συνεστραμμένον

πνεῦμα ἢ κατάρατον ἄνεμον, σβαὸ καῖωφερῆ δρμὴν ἔχειν. Euſt. Il. ε. ex Ariſtoph. grammatico.

Καταριθμέω. &

Καταριθμῶμαι. numero recenſere.

Καταῤῥάκτης. καταράκτης.

Καταῤῥάπτω. conſuo, inſero.

Κατάῤῥαφος. pannoſus.

Καταῤῥαχωσιᾶν. nugari.

Καταῤῥέομαι ἱδρῶτι. ſudore perfundor.

Καταῤῥεπής. in alteram partem uergens.

Καταῤῥέπτω. deorſum uergo.

Καταῤῥέω. defluo, refoluor. Neut. abſol.

Καταῤῥήγνυμαι. decido, delabor, ruo, cum impetu fluo. καταῤῥηγνύμενα, abrupta.

Καταῤῥήγνυμι. μ. ήξω. π. ηχα. diſcindo, decidere cum impetu facio, deijcio. καταῤῥῶγώς, abruptus, falebroſus. Actiu. accuſ.

Καπάῤῥησις. ή. condemnatio.

Καταῤῥήσσω. conſtrepere, inſonare.

Καταῤῥητορεύομαι. eloquentiæ torrente rapior, eloquentiæ dulcedine ita afficior, ut liberum iudicium non habeam. Bud. Com.

Καταῤῥητορεύω. ui eloquẽtiæ demulceo & afficio.

Καταῤῥιπτάζω. diſijcio.

Καταῤῥίπτω μ. ίψω. π. ιφα. proijcio. Accuſ.

Καταῤῥοίζομαι. deſtillationibus laboro, fluxus patior.

Κατάῤῥοος. ὁ. defluxus, catarrus, deſtillatio faucibus impacta.

Κατάῤῥοπος. deorſum uergens.

Κατάῤῥυσις. idem quod καπάῤῥοος· τὸ ἀπὸ τοῦ κάτω ῥεῖν τὸ ὑγρόν. Etym.

Καταῤῥοφέω μ. ήσω. π. ηκα. ſorbillo.

Καταῤῥυθμίω. quadrare facio, concilio.

Κατάῤῥυτος. locus in quẽ humor influit, id eſt irriguus. Accipitur pro pleno & copioſo, ſicut affluens apud Latinos. Bud. Com.

Καταῤῥώξ. ῶγος. ſcopulus, rupes hians & terræmotu diſrupta, apud Sophe. Euſt.

Κάτασις. ιος. ή. applicatio.

Καταρτάω. μ. ήσω. π. ηκα. apto, reſtituo. Accuſ.

Κατάρτησις. ιος. ή. aptatio.

Καταρτίζω. μ. ίσω. π. ικα. perficio, præparo, coagmento componoq;. Sed uarius eius eſt uſus. eſt enim luxata membra in artus repono Aeginetæ. unde καταρτισμός. Item commotum & perturbatũ cõpono, quaſiq; mentem emotam, luxatamq; in locum ſuum reſtituo. Plut. in Catone. Item ex multis unum compono, ut τὰ καταρτισθέντα τῶν βρωμάτων pro edulijs ex multis rebus concinnatis, Dioſcor. Vnde & pro ad concordiam & unitatem reduco, καταλλάττω, Herodo. in Terpſich. Et Paul. ad Gal. ult. ὑμεῖς οἱ πνευματικοὶ καταρτίζετε τὸν τοιοῦτον, Vos qui ſpirituales eſtis, componite huiuſmodi hominem, offenſum in ſpiritu clementiæ. Eſt etiam omnibus numeris, partibusq; abſoluo, & abſolutè compono, ut Lucæ 6. κατηρτισμένος δὲ πᾶς ἔσται ὡς ὁ διδάσκαλος αὐτοῦ. Quod tamen quidam ad animum referunt, & ὡᾶς pro ὅλος accipiũt, ut ſit, Compoſitus autem totus erit, ut præceptor eius. Bud. Com.

Καταρτισής. ῆος. ὁ. qui conatur componere contentiones.

Καταρτύω, condo, diſpono.

Καταρυΐᾶσι. defluere.

Καταρυθμίζω. diſpono.

Καταρχάς. in initio.

Καταρχή. ῆς. ή. oblatio dæmonum, exordium,

Καταρχῆς. ab initio.

Κατάρχομαι. μ. άρξομαι. ω. γμαι. initio, ſacrifico dæmonibus, hoſtiam & ſacrificium libo, uictimam ferio. Item incipio, auſpicor, aggredior. Vnde κατάρχωδῆ ἡ μάχης, prælium committere & incipere. Bud. Com.

Κατάρχω. laceſſo, id eſt, prior aliquid facio, prouoco & author ſum, exemplum præbeo. Athenæ. περὶ ἡ φιλοσοφίας ταύτης ἐν ἰοῖς λοιποῖς κατάρξαι. Ponitur & pro ἄρχομαι coepi. Plato, ἀλλὰ τύχη ἀγαθῆ καταρχέτω φαῖδρος. Sed quod bonum faustumq; ſit, Phædrus primas dicendi partes habeat. Accipitur etiam pro ἡγεμονεύω, præeſſe, cum genitiuo, ut σὺ γὰρ κατάρχεις τοῦ λόφου, Plat. Ariſtotel. pro ἄρχειν uſus eſt. Bud. Com.

Κατάρχων. præſultor, præcentor, χορεύτης.

Καταρώγης. terra uitibus apta.

Καταῤῥηγνύω. μ. ύσω. π. γνυκα. incarno, carnẽ facio.

Κατάῤῥεκτος. ὁ. ὁ. corpulentus, obeſus.

Καταῤῥυγνύω, & καταῤῥεννύω. ſedo, compeſco, reprimo, ſepelio, reſtinguo. Accuſ.

Κατασείομαι. μ. άσομαι. π. ῆμαι. decido.

Κατασείω. μ. είσω. π. εικα. concutio, decutio, haſtam concutio. Item non uoce, ſed manu ſilentium indico, uel indico, uel aliud ſignifico, ſignum do. Xenoph. τῷ ὦσ γαλάπτα κατέσειον. Et Luc. Act. 19. ὁ δὲ ἀλεξάνδρος κατασείσας τὴν χεῖρα. Idem, κατασείσας ἢ τῇ χειρὶ σιγᾶν.

Κατασημήνασθαι, & κατασημαίνεσθαι. inſignire, id eſt aliquid imprimere, ſigno obſignare.

Κατασήπομαι. marceſco. Depon. abſol.

Κατασήπω. marceſcere facio, ſitu carieq; putreſcere cogo.

Κατασιγάζω. fauere linguis iubeo, ſilentium impero, ſilere impero. Bud. Com.

Κατασιγῶ. conticeſco.

Κατασίνεσθαι. lædere.

Κατασιοπάω. μ. ήσω. π. ηκα. κατασιγάζω.

Κατασιγῶ. μ. ήσω. π. ηκα. edo Accuſ.

Κατασκάζω. procũbo, procũbere facio, cõcido.

Κατασκάπτω. μ. άψω. π. αφα. effodio, euerto, diruo, demolior, ſolo æquo. accuſ.

Κατασκαιφάω. uellico, fœdio, pungo.

Κατασκαφή. ῆς. ἡ. defoſſio.

Κατασκαφής. defoſſus.

Κατασκάωλος. qui amicis dedecori eſt.

Κατασκεδάζω. μ. άσω. π. ακα. diſpergo, inſpergo, reſpergo, diſſipo. Accuſ.

Κατασκελτόμαι, attenuor.

Κατασκέπτομαι. μ. έψομαι. ω. εμμαι. ſpeculor. Depon. accuſ.

Κατασκευάζομαι. inſtruo, exorno, armoq;, κατασκευάζω· ἵππον πολέμασι κατασκευάζεσθαι. Xenoph. Item cõpono, cõficio, fabricor: ut δόμους κατασκευάζομαι τινὶ ἀθηνᾶν, Ariſtot. Propriè autem κατασκευάζειν artificis eſt, κατασκευάζεσθαι uero locatoris, qui opus impendijs ſuis faciundũ locat. Eſt & conficio, perficio, abſoluo, ἀπεργάζομαι, ἀπαρτίζω. Κατασκευάζομαι τὴν βασιλείαν, regnum appetens, & occupare uolens. Bud. Com.

Κατασκευάζω. μ. άσω. ω. ακα. ædifico, extruo: ut οἰκοδόμημα πυργασκευάσαι, Pauſan. Item inſtruo, paro, apparo, adorno, ut Latinis inſtruere domum, agrum, hortum, nauem rebus neceſſarijs. Strabo, βασίλιδι κατασκευάσαι, Regiam inſtrumento regio adornauit. Item probo, confirmo, aſtruo, cõſtituo, apud rhetores cuius cõtrarium ἀνασκευάζω infirmo. Refertur aliquã do ad fraudes & dolos, & ſignificat cõtechnor, contexo. Demoſth. μηχανᾶται τὴν κατασκευαζομένην τῶν, id eſt ſtruxit, molitus. Vergil. Dolis in ſtructus & arte Pelaſga. Bud. ibidem.

Κατασκεύασμα. ατος. τὸ. ædificium, tabernaculũ, fabrica. Item fraus, cõmentum, molimentum ſubdoli, actus cõmentitius & falſus, Demoſth. ψεῦδος. Accipitur & in bonam partem. Ariſtot. Ἐπὶ τὴν τοῦ θεοῦ τὰ κατασκευάσματα χάριν πρὸς τὴν ἀνθρωπείαν τοιαύτην, quod ipſe alibi κατανόημα dixit, & σόφισμα, hoc eſt remedium excogitatum. Bud. ibidem.

Κατασκευασμός. ὁ. fraus, ſicut κατασκεύασμα.

Κατασκευαστής. opifex & molitor, ut mundi deus molitor.

Κατασκευαστός. ὁ. ὁ. fabrilis, fabricatus, cõpactus, ſubornatus, appoſitus, alligatus, adornatus, ſummiſſus.

Κατασκευή. ῆς. ἡ. ſtructura, opificium. κατασκευὴ, ἡ ὅλη κατασκευὴ ἐκκλησίας, locare ſarta tecta tuẽda. Et translate pro artificioſa orationis compoſitione & ſtructura, Lyſ. & Baſil. Vnde etiam κατασκευὴ πυγμαχίας. Athenæo pro opifico & opere, Ciceroni molitio rei dicitur. Item κατασκευὴ τοῦ σώματος, conſtitutio corporis, Galeno, & κατασκευὴ τῆς ψυχῆς pro conſtitutione animi, Platoni. Itẽ ſuppellex, uaſa, & inſtrumenta domus uel fundi, Strabo. Item apparatus & copiæ, ſine quibus aliquid commode adminiſtrare nequit, Iſocrati in Paneg. Eſt & probatio, aſtructio, demonſtratio, Philopono. Bud. Com.

Κατασκληύομαι. μ. ήσομαι. ω. ωμαι. firmo tẽtoria.

Κατασκληύω. μ. ώσω. ω. ωκα. in tabernaculo maneo. Neutr. abſol.

Κατασκλήωσις. ιος. ἡ. obumbraculum, receptaculum, diuerſorium.

Κατασκήπτω. μ. ήψω. ψα. immitto, κατασείω. Item cum impetu exorior, graſſor, hoc eſt, ſæuio, & in perniciem noxamq; progredior, ut peſtis quę cũ ingẽti clade hominum inualeſcit

Κατασκιάζω. adumbro, compagino.

Κατάσκιδνημαι. diſpergor.

Κατάσκιος. ὁ. ὁ. umbroſus, opacus.

Κατασκλέω dirigeo, exareo, exiccor, & κατισκλαίνω. contabeſcens ſiccitate Luciano.

Κατασκοπέω. μ. ήσω. π. ηκα. exploro, inſpicio.

Κατασκοπή. ῆς. ἡ. exploratio, nec ſolum artis militaris & rei bellicæ uocabulum, ſed dicitur etiam de alia quauis inueſtigatione, & conſideratione: unde Thucyd. ἐς τὴν κατασκοπὴν τῶν χρημάτων dixit.

Κατασκοπία, uel κατασκοπικὰ πλοῖα. naues exploratorias & ſpeculatorias Cæſar & Liui. appellant. Vide Bayſium.

Κατάσκοπος. ὁ. ὁ. explorator, ſpeculator.

Κατασμικρολογῶ. parũpendo, hoc eſt σμικρὰν ὑπόλογον ποιεῖσθαί τινος. Vel potius parcum & illiberalem iudico & exiſtimo, exiguè de aliquo ſentio & malignè, hoc eſt illiberaliter, accuſ.

Κατασμικρύνω. diminuere.

Κατασμύχω. comburo, corrumpo.

Κατασπεύδω, perſequor, arceo.

Κατασπουδάζομαι. decipio.

Κατασπαταλάω. δ. luxu conſumo, prodigo.

Κατασπείρω. μ. έξω. π. αχα. dilanio. Accuſ.

Κατασπαταλάω, deliciari.

Κατασπάω detraho, diuello, diſſoluo.

Κατασπείρω. ſpargo, diſſemino. Genit.

Κατασπογγίζω, imbuo, libo.

Κατασπουδάζομαι. urgeor.

Κατάσπουδος ἀκοή. auditu ferox.

Κατασπουδάω. feſtino.

Κατασπουδίζω. accelero, urgeo, præcipito.

Κατασπυλάζω. inquino.

Κατασπυδίω. impellere.

Κατασπουδάζω. ingenti ſtudio, & cum ambitione quadam

quadam aliquid facio.
Κατασπουδαστικῶς. bona fide, citra figmentum.
Κατασπουδάω. de industria, seriò.
Κατασταλάω. μ. άσω. π. αξα. instillo.
Κατασταθείς. ύτ Θ. constitutus.
Κατασταθμάω. ad rectum, iuxta perpendiculum.
Κατασταθμικός. ὁ. singulorum pondus.
Κατασταλτικά. pharmaca cohibentia, supprimentia, ἀντασταλτικά, Galeno. ἀ κατασταλτικῶ.
Κατασυντόν. οῦ congressio.
Κατασυστάζω. circunuenire, id est inuidia conflata & factione opprimere.
Κατασυστάζομαι. factionibus uincor.
Κατάστασις. ιΘ. ή. tranquillitas, status, conditio, ordo, ἦθος. Itē execratio, aliquando instauratio & exordij constitutio apud Rhetores, & καταστήσασθαι principio constituere. Accipitur non nunquam κατάστασις pro pecunia quæ exhibebatur equitibus loco aliorum constitutis.
Κατασάτης. dispositor.
Κατάστεγα. τά. subtegulanea.
Κατασεγάζω. cooperio.
Κατασέγασμα. ατος. τό. tectum, lacunar.
Κατάστεγος. ὁ. consopitus. constipatus q; undiq; tectus, opertus.
Κατασελλῶ. μ ελῶ. π. αλκα. ad modestiā reuoco, & in officio contineo. Plutar. Item supprimo tumentia uel excrescentia, & reprimo, sedo, cōtraho. Dioscor. actiu. accus.
Κατασφίγω. μ. φίξω. π. γκα. ingemo, suspiro. Neutr. absolutum.
Κατασερίζω. μ. ίσω. π. ικα stellifico, inter astra colloco.
Κατάστρος. ὁ. stellatus, sidereus.
Κατάσχημα. ατος. τό. habitus, status.
Κατασχηματικός. ἡ. ὁ. placido ac placato animo.
Κατασῶστρον. amuleta.
Κατασείω. confirmo, βεβαίω. Item condemno κατανεύω, dispungo, deleo.
Κατάστικτος. ἡ. ὁ. ή. interstinctus, maculosus. Vnde & pro tunica ponitur, animali si figuris, aut floribus intexta. belluata dici solet.
Κατασίλβω. reluceo.
Κατασολή. ῆς. ἡ. amictus, habitus.
Κατασομίζω. tacere facio.
Κατασομίς. tibiæ pars quædam, ὁ φίβλιον.
Κατασορέω. μ. ήσω. π. κα. sterno. accus.
Κατασόρυμι. complano.
Κατασοχάζω. &
Κατασοχεῦν. collineare, collimare, id est τὸν σοχασμόν κατορθοῦν. hoc est linearum uisualium cōtentionem ita regere, ut à scopo proposito nō aberremus, cum sagittā arcu uel scorpione mittimus, Vulgo album figere dicunt.

Κατασοχή. amictus, lego κατάσολη. ut suprà
Κατασπάω. fulgore uel splendore obruo.
Κατασπατυγέω. μ. ήσω. π. ηκα. bellice, uel bellica astutia decipio & uinco, arte imperatoria, & stratagemate supero.
Κατασπαθεύω. castra metiri.
Κατασπειρόω. præstringo.
Κατασπειλόω. ῶ. ὁ. deprauatus.
Κατασπειλωθείς. contortus.
Κατασπείφεδα. in potestatē redigere, subigere, in seruitutem redigere. uerbum est medium. dicimusque non solum κατασπείφομαι τὴν ἄλλου, uerum etiā cum accusatiuo. Herod. lib. 1. ἐτέλεσε μίνωτε κατεσπαμένος γῆν πολλήν.
Κατασπέφω. μ. έψω. π. εφα. finem impono, do exitum & finem rei, & rem inclino conuertoq; ad extremum, desino: ut τὸ γῆραντο κατασπέφοντ Θ. exacto anno, Plutarch. & Pausa. κατέσπερσεν εἰς ὄδον, hunc exitum habuit. Item morior, ut κατασπέφω τὸν βίον, finio uitam Præterea conuerto, diruo, inuerto, subuerto. Bud. Com.
Κατασπωλιάζω. &
Κατασπωλιάω. μ. άσω. π. ακα. luxurior, delicior, lasciuio. Genit. ut κατασπωλιάσωσι τοῦ Χριστοῦ, apud Apostolum.
Κατασποφή. ῆς. ἡ. subuersio, deuastatio, Item exitus rei. unde pro extrema parte fabulæ & pro morte. Vide in Chiliad. Erasmi.
Κατάστρωμα. ατος. superius pauimentum nauis, siue fori potius, id est, tabulata nauium, quæ nautas ferunt & sustinent currentes. Vulgo garides. Vide Bayf.
Κατασρώμνυμι, & κατασρωμνύω. μ. σρώσω. π. ωκα. prosterno. actiu. accus.
Κατασρωσις. ιΘ. ή. explicatio, explanatio.
Κατασύρω. drahere, colligere, odisse.
Κατασυφλόω. ῶ. aridum.
Κατασύρω. μ. υρῶ. π. υρκα. detraho, euerto.
Κατασφαλίζομαι. confirmo, roboro.
Κατασφύκωνται. καθέλωνται.
Κατασχάλλω. sacrifico., lancino, seco.
Κατασχάιεμι. insultare.
Κατασχεδάζω. μ. άσω. π. ακα. fingo. Accus.
Κατάσχεσις. ιΘ. ή. obtentio, detentio, possessio.
Κατασχετλιάζω. exaggero rem, indigne fero.
Κατάσχετ Θ. ὁ. detentiuus.
Κατασχέω. detineo, occupo, inhabito.
Κατασχηματίζομαι. simulor.
Κατασχηματίζω. μ. ήσω. π. γκα. conformo.
Κατασχίζω. diffringo.
Κατάσχομαι. tegor, uelor, πφοκαλύπτομαι.
Κατάσχω. detineo, occupo.
Κατασωρεύω. μ. εύσω. π. ευκα. accumulo.

Κατασωτεύω.

Κατασωτεύω. μ. εύσω. π. ύνκα. cōsumo, dilapido.
Κατασώχω, attero, contero.
Κατατάξαι. statuere, centuriare & decuriare, in album referre, quod & καταγράφειν dicitur & κατανέμειν. Bud. Com.
Κατατάξιας. est quod Iurisconsulti uocant pecuniam constituere. Vnde constitutum, pro pecunia assignata. Significat etiam centuriari, & in album referri. Bud. ibidem.
Κατάταξις. decuriatio, & centuriatio.
Κατατακώ. præuenio.
Κατατάχομαι. celeritate uincor & opprimor.
Κατατεθήπω. admiror, timeo, obstupesco.
Κατατείνω. cōtendere, scilicet dicendo, διεξέρχεσθαι, latius differere, explicare. ut διὰ κατατείνας ἐρῶ, Quare latius cōmemorabo. Plat. Vel contendere ire, ut κατατείνω τὴν ὁδόν, contendo cursum, Synes. Sic Cæsar de bel. Gal. 1. Maturat ab urbe proficisci, & quàm maximis itineribus in Galliam ulteriorē contendit. Itē sternere, deijcere, premere, atterere, rumpere, frangere, cōficere, ut κατατετρυμένος ὑπὸ τῆ πολυάργας, Athen. & ὑπὸ τῆ βασάνε, Demosth. & κατατετρυμένα πόνοις, Chrisost. Itē punire, uerberare, undeillud τοῦτο μὲν ἐπίνυ σφόδρα, τοῦτο δὲ κατίτνε πᾶς τολάστσιν. Bud. Com.
Κατατιγράφω. in pariete pingo aut scribo, apud Strab. lib. 14.
Κατατίλλα. τά. sumptus, pecunia quæ in ordinē uel tribū pēdenda est, cōsessus magistratus.
Κατατίμνω. contundo. Accus.
Κατατίθω. enumero, inscribo, in ordinem refero.
Κατατεχνολογῶν. in artem redigere, artis præceptis alligare & astringere, sub artis necessitatem redigere.
Κατατεχνικῶς. artificiosè.
Κατάτεχν Θ. ὁ. artificiosus, industrius. Callimachi epitheton ab Athenienſibus propter elegantiam & artis subtilitatem.
Κατατήκω. liquefacio, diffluo, consumo.
Κατατίθεμαι. uoce passiua significationem habet actiuam, depono, ut κατατίθεσθαι τὴν ἀρχήν, sicut latinis deponere magistratum, præfecturam: & depono onus, siue excutio, ut κατάθου τὸ μάτιον, id est ἀφόρτιζου, Aristoph. Aliquando est collocare gratiam, beneficium conferre, gratiam inire, ut τὴν χάριν καταθέσθαι, uel εἰς τὸν ἄνθρωπον χάριν καταστήσασθαι. Demosth. Lucas Acto. 24. θέλων τε χάριτας καταθέσθαι τοῖς ἰουδαίοις, Volens gratiam inire à Iudæis. Vnde καταθέσθαι τιμὴν uel ἀποτίμησιν, est deferre honorem uel studium in aliquo ornando: καταθέσθαι μαρτυρίαν. deferre testimonium, Synes. Bud. Com.

Κατάθημι. deponere similiter est, ut de suo passim uo diximus. Vnde pro reponere ponitur, siue singula suo loco condere, Xenoph. Oecon. Item pro beneficiū aliquod in alium ponere, ut ταύτην σοὶ τὴν χάριν κατέθηκα. sicut Plaut. Quid dona cessant mihi conferre omnes gratulantes? Et frequens usus est huius uerbi Luciano, pro repēdere gratiam, siue facere paria. Ponitur aliquādo pro soluere, rependere, id est καταβάλλω, ἐντίνυμι: ut καταθήκαμι δὲ μισθόν, & τὴν τιμὴν καταθεῖς. Plat. In ea significatione iūgitur quoq; cum datiuo & genitiuo, de quo Bud ibidem.
Καταστρώσκω. prosterno, saucio, uulnero.
Καταλάω. conspurco, commaculo, concaco.
Καταναδεῖν. retinere.
Καταπονίζομαι. fœnore obruor & exhauror.
Καταβλώσκω. audeo. Genit Bud. Com.
Κατάβλησις. ἡς. ἡ. sectio, concisio.
Καταβέλω. sagittis cōficio, eiaculor.
Καταβρέω. corruo.
Καταβραυματίζω. uulnero.
Κατατρέπομαι. fundo, fugo.
Καταδρέχω. discurro, decurro, prædor, populor, incursionem facio, incursionibus uasto, per grassor & percurro Latinè etiam dicitur. Cum de animato dicitur, genitiuum ferè habet, sed cum de inanimato, accusatiuum.
Κατάδρησις. ἡ. excisio.
Καταδρόω. attero, tero, consumo. καταδρίψαι τὴν ἡμέραν, diem eximere, cunctari.
Καταβίβλος. ὁ. tenuis, capillamētorū instar, λεπτός.
Κατάδροπος. κάτω τόν, accliue.
Καταδρομάζω. μ. άσω. π. ακα. roto. accus.
Καταδρυφάω. μ. ήσω. τ. υκα. delector, delicior, eluxurior in aliqua re. Genit. Greg. ἵνα καὶ αὐτὸς καταδρυφήσω τοῦ λόγου, Vt ipse quoque eluxuriante stylo utar. Item derideo & ludifico per lasciuiam & delicias. Idē, ἅπαντ Θ. φάτνη μόχου καταδρυφῶντ Θ. ἢ μεμιγμένην δυνάμεις. Bud. Com.
Καταδρυφή. libido, luxuria.
Καταδρυφῶ. luxurior.
Καταδύχω. μ. ύξω. τ. υκα. cogo, domo, supprimo. Accus.
Κατατυχεῖν. assequi, successum habere. Genit.
Κατατυχών. ούσ. ὁ. uoti compos.
Καταυαίνω. sicco, splendidum reddo.
Καταυγάζομαι Θ. ὁ. illustratus.
Καταυγασμός. ὁ. lucidatio.
Καταυλέω. μ. ήσω. τ. υκα. sono, id est modulor, exploro concentum, tibiarum modulis oblector. Neutrum absol. Vnde.
Κατάυλησις. Theophrast. καὶ καταυλήσεως βραχείας

χείας δεῖσθαι, Non multæ inſpirationis indigere in auſpicādo cātu: uel antequàm in theatrum afferatur ludicræ & lenitoriæ exercitationis: de tibicinali calamo. Bud. Com.

Καταυλίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. caſtrametor.

Κάταυλος. extenſus, apertus.

Καταυλῶμαι. cantibus oblector.

Κατασυρής urinator.

Καταφαγής. ᾶ. ὁ. uorax, helluo.

Καταφάγω. deuoro.

Καταφαίνομαι. uideor, id eſt appareo. Deponens abſolutum.

Καταφανής. ἐος, ὁ. ἡ. manifeſtus, apertus, perſpicuus.

Καταφάναι. affirmare.

Καταφανέια. ας. ἡ. luciditas, perſpicuitas.

Καταφαντόν. affirmatum.

Καταφανῶς. manifeſtè.

Καταφαρμακδύω. μ. δύσω. π. δυκα. uenenis inficio, excanto. Actiuum. accuſ.

Καταφαρμάσω λόγω. delinio oratione.

Κατάφασις. ιος. ἡ. affirmatio apud Ariſtot. de Interpretat. intentio, uerbum quo crimen intenditur, intentio uerbis facta autore Chirio Fortunat. & τὰς καταφάσεις. Cic. uocat aientia.

Καταφάσκω. affirmo.

Καταφατίζω. μ. ίσω. π. ικα. dico contra aliquem, proteſtor, polliceor, confiteor.

Καταφαῦλος. ὁ. ὁ. affirmatiuus.

Κατάφαῦ. ᾶ. ὁ. recens.

Καταφίεδα. procliuitas.

Καταφίεδῶ. ſidere, mergi, peſſum ire, ut Ariſtot. de teſtudinibus, καταφίεδα χαλᾷ, inquit, πάλιν ὀλιώσαντα. Item delabor, decido. Greg. καὶ καταφεχθῶναι εἰς θάνατον. Et Hippocrat. εἰς τὸ παθὸν κατωίχθη, in morbum delapſus eſt. Item ruere, ut πόλις καταφεχθῆναι, urbes euerſæ, Gregor. καταφέρομαι τῷ ἐχθρῷ, ruo, & impetum in hoſtem facio. Eſt & obdormiſcere uehementius, & alto ſommo. Lucæ Act. 20. ὑπνῷ κατενεχθεὶς ἀπὸ τοῦ ὕπνου, altiore ſomno obdormiſcens. Significat etiam deferor & appello in portum. Bud. Com.

Καταφορής. pronus, procliuis.

Καταφέρω. deijcio, deturbo. Gregor. Item deorſum fero, cui ἀναφέρω opponitur. Item allido, impingo, incutio, adigo. Lucia. Eſt etiam ſopio, in ſomnum ſterno. Alexander Probl. 1. θελγομένην ᾗ εἰς ὕπνον αὐτὰ καταφέρει. Bud. Comment.

Καταφθύγω. γς. ἡ. ſecuritas quæ datur iureiurando.

Καταφθύγω. refugio, confugio, exulo. Neutrum abſolutum.

Κατάφημι. affirmo. Accuſ.

Καταφημίζω. diuulgo.

Καταφήλιξ. triſtatus.

Καταφθίνω. pereo, marceſco.

Καταφθορᾶ. ᾶς. ἡ. corruptio.

Καταφθορός. ᾶ. ὁ. exitioſus, corrumpens.

Καταῳλέω. μ. ήσω. π. γκα. oſculor. Accuſ.

Καταῳλοσοφέω. per ſilentium uinco.

Καταῳλοσοφοῦμαι. patientia & moderatione uincor.

Καταφλᾶσαι. diſcindere, contundere.

Καταφλέγω. comburo. Accuſ.

Καταφλεξίπολις. ciuitas cōbuſtrix & incēdiaria ſonat, hoc Epitheto Meleager Epigr. lib. 7. tribuit Stenelaidi meretrici, quòd huius ſcilicet amore ciuitas uniuerſa quaſi flagraret.

Κατάφλεξις. combuſtio.

Καταφλυαρῶ. nugor, mentior.

Κατάφοβος. ᾶ. ὁ. formidoloſus.

Καταφοιτάω. accedo.

Καταφορᾶ. ᾶς. ἡ. impetus, allilio uehemens, ὁρμὴ Polyb. Item ſoporis uehementis impetus, inclinatio in ſomnium, principiſi infirmitatis, marcor, torpor, ſopor, degrauatio, depreſſio. Eſt & ſua oratoribus καταφορᾶ, hoc eſt, inter accuſandum longior ſpiritus productio, Bud. Com. Veternus, quaſi in ſomnum delatio.

Καταφοράω. dormio, deprehēdo, intelligo. accu.

Καταφορέω. idem.

Καταφορής. ἐος. ὁ. ἡ. pronus.

Καταφορικός. ᾶ. ὁ. uehemens, impetuoſus, impetu incurrēs, ſomnolentus. Vnde καταφορικὸς ὕπνος, ſomnus uehementius incubans.

Καταφορος. ᾶ. ὁ. pronus, iudicatu pronus, planus, perſpicuus. Galen. καταφορον γίνεται σαφῶς, id eſt iudicatu pronum, ſiue planum & perſpicuum. Id tamen rectius καταφορον cum ω legeretur. Bud. authore.

Καταφορλικός. ὁ. onoroſus, uehemens.

Καταφραζέσθαι. animaduertere.

Κατάφρακτος. ᾶ. ἡ. cataphractus, equus opertus & undiq; munitus armis. κατάφρακτα πλοῖα, naues conſtratæ, & quæ κατάστρωματα habebant. actuarias Liuius appellat. Bayfius. κατάφρακτοι ψυχαὶ, animæ obtenebratæ, neq; præuidentes futura.

Καταφρονέω. μ. ήσω. τ. γηκα. deſpicio, nihili pendo, pro nihili duco. Actiu. accuſ. Vide φρονῶ in Ammonio.

Καταφρόνημα. ατος. τὸ. confidentia.

Καταφρόνησις. contemptus, deſpectus, inſipientia. Thucyd. ἔστι φρόνησις, κατὰ intenſiue acceptum.

Καταφρονητέον. diſpiciendum.

Καταφρονητής. ᾶ. ὁ. contemptor.

Κατα-

Καταφρόνητος. ᾶ. ὁ. deſpectus.

Καταφρονητικῶς. contemptiuè.

Καταφρυγανίζω, expendo in ſtudijs literarum.

Καταφρύγω. penitus uro, exicco. Accuſ.

Καταφρύασσω. idem.

Καταφυγή. ῆς. ἡ. refugium.

Καταφύγιον. ſubſidium.

Κατάφυτος. locus arboribus conſitus.

Κατάφυλος. per gentes, uel tribus.

Καταφυτή. genitum.

Καταφωνῶ. reſonare facio. παράσσω.

Κατάφωρος. ᾶ. ὁ. manifeſtarius, manifeſtus, clarus, deprehenſus, ἐπαυτόφωρος. Et quicunq; reus conuictus, per metaphoram dicitur κατάφωρος ἐπαυτοφώρῳ ἅλτιος, & ἐπαυτοφώρῳ ἑκλωπώς, ut adulter deprehenſus.

Καταφωρῶ. manifeſtarium facio, in furto prodo.

Καταχαλκος. æratus.

Καταχαρίζεσθαι. gratificari, id eſt, condonare, largiri, donare, præuaricari gratioſe, eblandiri, effugere. Aeſchines. ἀ πεθόμενος ὑμᾶς, δὲ ὀμ ἀγῶνα καταχαρισόμενος.

Κατάχασμα. αος. τὸ. hiatus, ſectio profundior.

Καταχασμός. ᾶ. ὁ. ſcarificatio, medicorum uocabulum.

Καταχειροβονέω. diſſentio, contra nitor, condemno. Etym.

Καταχειροβονία. condemnatio, contrarium ſuffragium. Καταχειῶσθαι. δὲ κατεχεῖν.

Καταχέω. profundo, infundo, offundo. Accuſ.

Καταχή. irriſio.

Καταχήνης. ου. ἡ. hiatus, κατάγελως. Ariſtophan. Eccleſ. δημοσκὴ ἡ γνώμη τῆς καταχλύης τῶν σεμνοτάτων ἔσαι.

Καταχλιᾶσαι. frangi.

Καταχθόνιος. ᾶ. ὁ. infernalis, ſubterraneus.

Κατάχλοος. pinguis.

Καταχλυδάζω. irrideo.

Κατάχλοος. ᾶ. ὁ. uiridis admodum. Hipp.

Κατάχλυσις. ιος. ἡ. obtenebratio, offuſio caliginis & tenebrarum. Vnde κατεχλυάνες, id eſt obſcuriſſimos libros cōpoſuiſſe imitando Antimachum. Hermol. in Plinium.

Καταχοάδω. reſcindo.

Καταχόρευσις. ιος. ἡ. ſpecies cantus, quo in Pythijs ludis repreſentabatur Apollo iam ouans.

Καταχορηγέω. largior, ſuppeto. Genit.

Καταχόω. μ. ώσω. τ. ωκα. obruo, exaggero. Accuſ.

Καταχρῶμαι. μ. ήσομαι. τ. ησμαι. abutor, id eſt re aliqua male utor, uel ſupra modum utor. Eſt etiam male accipere, uerberibus uel morte afficere. Aeſch. ἐλλὰ κατέχρησάν μοι εἰ δυνατοὶ εἰσὶν ἔτι. Accipitur & paſſiue interdum. Bud. Cō. καταχρήσασθαι ἑαυτόν. necem ſibi conſciſcere,

tranſuerberare ſe.

Κατάχρεως. debito & uſuræ implicitus. Vnde κατάχρεα, ſiue κατάχρεα bona dicuntur oppignorata, bona prædia & obærata, ſponſione & fideiuſſione affecta. Et debitores ipſi ære alieno oppreſſi, κατάχρεω, & κατάχρεοι, κατόχρεω dicuntur Bud. Com.

Κατάχρησις. ιος. ἡ. abuſio. Item cum nomē à primo ſuo ac proprio ſignificato ad rem nomine proprio carentem transfertur, ut oculus uitis.

Καταχρήσιμος. ᾶ. ὁ. abuſiuus.

Κατάχριζω. illino.

Καταχριόμενος. ᾶ. ὁ. illitus.

Καταχρυσῶσαι. inaurare.

Καταχρῶσαι τῷ κόμῃ. tingere capillum, fucare.

Κατάχυμα. αος. τὸ. aqua balnei, qua perfunduntur balneo exeuntes. Vide Ammonium.

Κατάχυσις. ἡ. aër.

Καταχύσματα. τὰ. res ſiue bellaria quæ effundebantur ſuper caput ſerui nuper empti, cum domum heri ingrediebatur, ſicut ſupra caput uxoris nuper nuptę, ius. Significat etiam iuris condimentum. Vſus eſt Ariſtophan. Pluto. ἔτ' ἐμὲ ἐν τοῖς τὰ καταχύσματα. Item Demoſth. Oratione. κατὰ στεφάνου ψευδομαρτυριῶν: ἀλλ' αὐτὸς μὲν ὢν ὤπνισε τὴν δὲ ἀποδύναι γῆμαι, ἃ τὰ καταχύσματα αὐτῇ καταχεύετο τότε ὅτ' ἐωνήθη. Cæl. lib. 14. ca. 6. Ammonius diſtinguit à καταχύσματα.

Καταχώδμαι. obrutus ſum.

Καταχώννυμαι. obruor, id eſt nimium implicor, & occupor.

Καταχωννύω. μ. ύσω. π. υκα. facio aggerem, occulo terra. Accuſ.

Καταχωρίζω. μ. ίσω. π. ικα. diuido, ſemoueo, facio reuerti, ſepono, diſpono.

Καταψάω. mulceo, palpo.

Καταψαίρω. moueo, feſtino.

Καταψάλλομαι. tibijs citharisq; perſono, ac oblector.

Καταψευδομαρτυρησάμενος. ου. ὁ. qui adhibuit falſos teſtes.

Καταψευδομαρτύρομαι. falſis teſtibus opprimor.

Καταψεφῶ. obſcurare. nā ψεφὸς tenebras ſignificat, obſcuritatē dictis addere: Item φροῦδος.

Καταψυφίζομαι. μ. ίσομαι. τ. ισμαι. cōtra iudico, condēno, faciendū cēſeo, pnuncio. Bud. Com

Καταψήχω. demulceo, adulor, leniter contrecto.

Κατάψιλος. tenuem uel glabrum reddere.

Κατάψυκτικός. ᾶ. refrigeratorius.

Κατάψυκτος. ᾶ. ὁ. refrigeratus.

Κατάψυξις. ιος. ἡ. refrigeratio.

Καταψύχομαι. refrigeror. (accuſ.

Καταψύχω. μ. ύξω. τ. υχα. refrigero, ſicco, Actiu.

Κατα-

Καταψῶσαν, τὴν. demulcentem.
Κατάγατος κεφαλῆς. dicũt Attici pro eo quod est κατὰ τῆς κεφαλῆς τὴν πληγὴν ἐλεξάμην. Sic Lucian. Timone κατάγατα τοῦ κρανίου.
Κατάγλυ fractus sum. Ab ἄγω, med. præt. ἦγα, & per dissolutionem ἔαγα, κατάγην. Vnde & καταγώς. ότος. ὁ. & καταγτός. ή. participiũ, fractus. Et interdum fluxus, mollis, effœminatus, sicut fractus Latinis.
Κατεάδες. sopitus.
Κατεάγθη. fractus, deiectus, uel positus est.
Κατεβήσατο. descendit.
Κατεβλακευμένος. supinus, iners.
Κατεγγυᾶν. tradere, ut καταγγυῶ τὴν κόρην, trado desponsam. Item uadimonio uel sponsione, uel satisdatione obstringere quempiam. Et apud Demost. κατεγγυᾶν τὰς ναῦλας, & τὴν ναῦν, est pueros & nauem pro credito pignorari, & manum prædibus bonis inijcere, quæ bona satis accepto habebat obnoxia. Budæus in Commentarijs.
Κατεγγυᾶσθαι ὁ δεγγυάδης ὑπ' ἐγγυᾶσθαι.
Κατεγκονεῖν. festinare.
Κατεγνυτῶδης. dissolutum, & infirmum esse, ἀπὸ τοῦ εἰς γόνυ πίπτειν.
Κατεγνωσμένος. ά. ὁ. damnatus, reprehensus.
Καταδαφίζω. subuerto, solo æquo.
Κατάδυ. occidit, submersus est.
Κατέδλω. consumo, deuoro.
Κατεθήπει. obstupuit.
Κατείβομαι. μ. είψομαι. π. βμαι. instillo, defluo, corrumpo.
Κατεῖδον. uidi.
Κατείδωλος. ά ὁ. idololatriæ deditus.
Κατεῖεν præteritum. med. ab ἴημι descenderat.
Κατεικής. concedens, moriger, æquus.
Κατείλεα penetralia domus.
Κατειλεῖν. in orbem globari & colligi in arctum.
Κατειλημμένος. αὐτὸ τοῦτο κατειλημφώς.
Κατείληχε. recensuit.
Κατειλίσσω. obligo.
Κατειλυσπᾶδης. instar serpentiũ corpus trahere.
Κατειλωτισμένος. in seruitutem redactus.
Κατείμενος. indutus. Etym.
Κάτειμι. descendo.
Κατειμένος. contego, occulto. Etym.
Κατεῖπεῖν. reprehendere, contradicere, occultè accusare, deferre, occultum detegere, secreta reuelare & prodere aliquem, Aristoph. Pluto.
Κατεργασιμόγη. terra culta & subacta.
Κατείργω. subigo, compello, adigo, ut ὑπὸ δ' ἀνάγκης κατείργεσθαι. Thucyd. Item ueto & arceo, ut ναυσὶν ἐκ θαλάσσης κατείργειν, liberum commeatum adimere, Pausa, & apud eundem σρατείαν κατείργειν, intra fines continere, exitumq; adimere. Bud. Com.
Κατείρα. scutum, pelta.
Κατέρρηκεν. discidit. Accus. iung.
Κατέρω. calumnior, detraho.
Κατερωνδύομαι. μ. δύσομαι. π. δυμαι. cauillor, assimilo, per dissimulationem deludo. Genit.
Κατεῖχε. obtinebat.
Κατεκάθευδεν. obdormiuit.
Κατέκηα. combussi.
Κατεκκλησία. ας. ή. congregatio uniuersorum, & publica quædam concio.
Κατεκλάδης pro κατεκλάδης. apud Theod.
Κατέκταθεν. occisi sunt. παρὰ τὸ κτείνω, κἀπὶ ταὐτὸν. uide Etym.
Κατέλαβεν. impersonale, necesse fuit, necessitas coegit, Pausan. Bud. Com.
Κατελάσαι. coire.
Κατελέγχω. redarguo. dedecoro.
Κατελεέω. μ. ήσω. π. ηκα. misereor. Neutr. accus.
Κατελεήμων. ό, miseratus.
Κατελίσσομαι. circumuoluor.
Κατέλω. eligo.
Κατέναντι. è regione, è diuerso.
Κατενδιής indigus, qui caret.
Κατενεχυράζω. oppignoro, pignora capio.
Κατενόπλευρον. τὸ. genus modulationis ad quã saltabãt arma concutientes. ἔσθος ῥύθμοῦ ὃ ὠρχοῦντο σείοντες τὰ ὅπλα ἔστι δὲ ὁ γὴ ἡμιολίω.
Κατεντυκτήσ. incidens, accusator.
Κατενῶπα. in conspectum.
Κατεξανίσαμαι. contrà resurgo.
Κατεξαναστάζω. potestatem exerceo. Matth. μεγάλοι κατεξουσιάζουσιν αὐτῶν.
Κατεπαγγέλλομαι. spõdeo, liberaliter polliceor.
Κατεπάγω. inuito, induco,
Κατεπάδω. μ. άσω. π. αηκα. incanto. Accus.
Κατεπάλμενος. infiliens.
Κατεπείγω. μ. είξω. π. χα. urgeo, & sic cũ accusatiuo construitur, pro festino uerò absolutũ est.
Κατεπέτασεν. περιεπέλυσεν, ἐσκέπασεν.
Κατέπεφνα. occidi.
Κατεπεφρόνηκα. in philosophos insumpsi.
Κατεπόντωσεν. fabricauerunt.
Κατεπρήνεεν. pronũ præcipitauit. apud Nican.
Κατεπτηχέναι. perterreri, πεφοβῆσθαι.
Κατέπτηχος. ά. ὁ. latitans, pauidus.
Κατεπώθη. potu hausus est, demersus est. Etym
Κατεράσαι. de uno uase in aliud transfundere, quod elutriare dicunt Latini.
Κατεργάζομαι. μ. άσομαι. π. είργασμαι. operor, præparo. Item perficio, id est, destruo, confucio & cõcoquo, Theophr. de Caus. 4. Et confucio, id est, cio, id est occido. Xenoph. ὁ δ' ἂν ἐμοῦ παῖς ἄν βίου τυχὼν κατεργάσαιτό τε τὸν λέοντα. Item supero, uinco. Herod. κατεργάζεσθαι λυπούμενος κρείσσονι.
Κατέργασία ἡ γῆς. cultus & subactio. Et κατεργασία τροφῆς, id est πέψις. Bud. Com.
Κατέργαστος. ά. occultus, operosus.
Κάτεργος. ά. κατεργασμένος, ἠργασμένος, ut πάλεργος χώρα, Theoph. cui ἄργος opponitur
Κατέργος. antiquatus. (Bud. Com.
Καθέργω. uasto.
Κατερείκω. μ. ἐξω. π. ειχα. demulceo, sedo, καθέζομαι. Actiuum accus.
Κατερείσω. incito.
Κατερρῆξαι. contundere.
Κατερρίπτω, destruo, diruo, labor. Accus.
Κατερρυσμένος. ή. munitus, tectus.
Κατερύω. tego.
Κατερύω. accuso.
Καθερπτύω. comprimo. Accus.
Κατιέρρηξας. ad pauimentum impegisti.
Καθεσμένος. limatum, expolitum, ἀρίνω.
Καθεσσένος. ά. rimosus.
Καθερυθραίνω. erubeo, tingo colore rubro.
Κατεύκω. detineo, prohibeo. Accus. (aorist.
Καθερύω. traho, & καθέρυσεν traxit, tertia persona
Καθέρχομαι. descendo, aggredior, deuenio. Dicitur & de eo, qui post exilium quasi postliminio redit in patriam & reuertitur. Depon.
Καθεσάπη. putridus intabuit.
Καθεδίω, uel κατέδω. deuoro. Accus.
Κατεσκληκυῖα. ά. ὁ. attonitus, attenuatus.
Κατεσκεύαζω. paro, gero, ædifico.
Καθεσκεύασμα. τὸ. ædificium.
Κατέσκληκα. morbo uel fame contabui, macrui, strigosus, & aridus euasi, macie confectus fui.
Καθεσταυσμένος. ά. ὁ. accuratus.
Καθεσταλασμένος. ambitiosum, ingenti studio factum, enixum & affectatum.
Κατέσυδ impulit.
Καθεσφαλισμένα χάεισαν. dona cum suspirio data. Bud. Com.
Κατέσιω εἰς λόγους σοί, collocutus sum tecũ, καθέσιω εἰς ἀπολογίαν, defensionẽ dixi. Bud. Cõ.
Καθεσιγμένα. punctis distincta, πεποικιλμένα.
Κατεσραμμένος. aduersus.
Κατεσράφθησαν. prostrati sunt.
Κατέσυφαν. timuerunt, oderunt.
Κατεσυλλεγμένος. garrulus, ineruditus.
Κατέχεν. compescuit.
Κατέχθαι. id est κάθεχος εἶμι. uerbum peculiare ijs, qui tanquã alieno feruntur arbitrio, ut qui in dei alicuius redacti sunt potestatẽ, qui illos pro sua potestate moderatur possideríq;, & agit quocunq; lubet. Datiuo iungitur, ut αὐτῷ θεῷ κατέχεσθαι. Luciano.
Κατεχρεωμένος. antiquatus.
Κατέως. quotannis.
Κάτευγμα. ατος. τὸ. imprecatio diræ.
Κατευδαιμονίζω. fortunatum dico, & beatum puto. Accus.
Κατευθικτέω. tangere.
Κατευθύνω. dirigo, administro.
Κατευλογέω. prædico, extollo.
Κατευναρίζω. uerbis aliquid leuare.
Κατευλογοῦντες. laudantes, prædicantes.
Κατευνεμεθέω. superare, dominari. Genit.
Κατευνάζομαι. μ. άζομαι. π. ασμαι. accumbo, placo. Deponens absol.
Κατευνασής ὁ. ά. cubicularius, qui sponsam ducit dormitum.
Κατευνέω. μ. ήσω. π. ηκα. facio dormire.
Κατευξάμενος. ά. qui peregit preces.
Κατεύξασθαι precibus interpellasse.
Κατευοδόομαι. μ. ώσομαι. π. ωμαι. prosperor. Deponens absol.
Κατευορκίσαντες. οί. probi.
Κατευρύνομαι. dilator.
Κατευσχέω. μ. ήσω. π. ηκα. bene coniecto.
Κατευφημέω. fauore præsto.
Κατευφημούμενοι. οί. laudati.
Κατεύχομαι. deprecor, imprecor, moueo, τὸ καταρῶμαι exeeror, καταρῶμαι maledico, significat etiam Herodoto idem quod difficulter & ægre ac quadam cum molestia peto & precor πᾶσι πέρσησι κατεύχετ' ἐυγίνεσθαι.
Κατευωχέομαι. epulor.
Κατεφθαρμένοι τὸν νόν. corrupti mente.
Καθεφίλαν. osculabantur.
Καθεφίσημι. insurgo, aduersum sto. Lucas in Act. καταφίσησαν ἐπ' αὐτόν.
Κατεχθραίνω. odio prosequor.
Κατεχμάζας occupans.
Κατέχων φονεύων.
Καθεχόρευσεν. occidit. (Bud. Com.
Κατέχομαι. τὸ ὄνθος εἰμί, θεοφορέομαι, κατέχομαι.
Κατέχω. occupo, id est possideo, magnopere aliquid teneo, retineo. Item incumbo, decumbo, & fido, hoc est ἐφίζάνω, ἐφίσαμαι. Theoph. de Caus. l. & 6. Bud. ibidem. Actiuũ accus. uel etiam genitiuo, κατέχειν λόγους. tenere memoria.
Κατεψηφισμένος. qui damnauit, uel qui damnatus est.
Καθηγορέομαι. accusor, & aliquando accuso.
Καθηβολή. morbi circuitus, pro καταβολή.
Καθηγορέω. μ. ήσω. π. ηκω. damno, ut τὴν γένεσιν καὶ φθορὰν τοῦ κόσμου, dãnare mundum & inte-

ritus Philoni. Vel potius pro prædicare, quod est palàm cõmemorare, *παρεισαναι*. Hoc enim *κατηγορεῖν* significat, & indicare, siue exprobrare: ut illud Plinij, Mala emptio semper ingrata, eo quòd exprobrare domino stultitiam uidetur. Et Verg. Degeneres animos timor arguit. Est etiam *κατηγορεῖν* indicare, & significare nomine & appellatione. Galen. Ther. 14. *κατηγορεύεσθαι δὲ τοῦτο*, Appellatione ipsa significatur & prædicetur. Item præ me fero. Lucian. *πολλῶν κατηγορουῦσιν ἀπειροκαλίαν*, id est, ineptiam multã præ se ferentes. Id Cicero clamitare dixit, pro Q. Rab. Supercilia illa olere maliciam, & clamitare calliditatem uidentur. Bud. Com. *κατηγορούμενον*, id est, prædicatũ. Aristot. distinguit à subiecto in lib. de Interp.

Κατηγορία. ας. ἡ. accusatio, crimen: ut *κατηγορίας ἔχω*, accusor. Item prædicamentum, uox generalissima.

Κατηγόρ⊙. ορ. ὁ. accusator, actor, petitor.

Κατήειν. descendebam.

Κατηθληκ⊙. exercitatus.

Κατήκ⊙. ο. ὁ. obediens, dicto audiens, morem gerens.

Κατήκω. liquefacio.

Κατηλέημι. curare.

Κατηλεής. ῆ. propitius, audibilis.

Κατηλίς. ίδος. ἡ. καθοδος. descensus.

Κατήλιψ. πος. uel φ⊙. ἡ. scala, tabulatum, trabs tectum sustinens.

Κατηλόγησε. neglexit, prætermisit.

Κατηλόησαν. iugularunt.

Κατηλυσίη. ης. ἡ. &

Κατήλυσις. ι⊙. ἡ. accessus, descensus.

Κατημαξδυμιάς. uulgaria, trita, conculcata.

Κατῆμαρ. quotidie.

Κατημελής. ὁ. obediens, obsecundans.

Κατηωρεισμένα. occisa, perdita, spoliata.

Κατηφ ῆμως. raptim, festinanter. Heliodorus.

Κατηφίοωντο. mitigati sunt.

Κατήρασε. Strabo lib. 17. pro deglutijt *κατέπιεν* posuit, *ὅτα τὸ μελίκρατον κατήρασε*.

Κατηρεγμέν⊙. lapsus, flexus.

Κατηρεμέω. μ. ήσω. π. ηκα. sedo. Accus.

Κατηρεφής. έος. ὁ. ἡ. rectus, altus, adumbratus.

Κατήρης. sublimis, pendens.

Κατήρξατο. increpauit, castigauit.

Κατηρτισμέν⊙. perfectus.

Κατήρυσλες ἄμπελοι. uites uuis grauatæ, & demittentes sese.

Κατηφαμισάμην. roborabam.

Κατηφέω, uel κατηφάω. μ. ήσω. π. ηκα. tristor, mœsto uultu & demisso cogito.

Κατήφ ια. ας. ἡ. λύπη. mœror, tristitia cũ uultus dimissione, caligo, mœstitia. Plutarch. *ὡς γὰρ*

τὴν κατήφειαν ὁρίζονται λύπην κάτω βλέπειν ποιοῦσαν, οὕτω τὴν ἀναισχυντηλίαν μέχρι τοῦ μηδὲ ἀνιβλέπειν ταῖς ἀιομμύσις ὑπέκυσαν, ἀνυσωτέαν ὠνόμασαν.

Κατηφής. έ⊙. ὁ. ἡ. subtristis, præ uerecundia supercilia & ultrã demittens, solicitus, mœstus.

Κατηφόνδι. ignaui, morte digni.

Κατήφον⊙. ορ. ὁ. morte dignus.

Κατηχέω. μ. ησω. τ. ηκα. audio, erudio, quasi instruo, doceo uoce. ab *ἠχεῖν*. Nam olim qui baptismatis essent candidati ijs tradebantur fidei Christianæ mysteria sine scriptis uiua uoce, quemadmodum priscis theologis mos erat apud Aegyptios, ut mysteria uoce dũtaxat ac ueluti per manus posteris relinquerent, non scriptis, id erat initiari mysterijs, quod Paul. & Lucas uocant *κατηχεῖν*, quasi dicas sono ac uoce instruere.

Κατηχής. έ⊙. ὁ. ἡ. resonans.

Κατήχησις. ιος. ἡ. institutio.

Κατηχητικός. ὁ. institutiuus.

Κατήχητ⊙. &

Κατηχούμενος. &

Κατηχ ούμεν⊙. ὁ. catechumenus, hoc est, nondũ initiatus, sed qui adhuc imbuitur elemẽtis religionis, nondum ad facta spectanda introductus mysteria fidei, uiuæ uocis ministerio credebantur. Bud. in Epist.

Κατηχίζω. instituo, admoneo.

Κατηχιστής. ὁ. ὁ. susceptor, uulgò compater.

Κάθανεν, mortuus est, pro *κατέθανεν*.

Καλαλλόμενα. colligatæ.

Κατίασι. descendunt, *κατέρχονται*, à *κάτειμι*. Sed *καθιᾶσι*, remittunt. *χαμῶσι*, à *καθίημι*.

Κατιδεῖν. perspicere.

Κατιεμένη. demissa.

Κατικτηρία. sacrificium ob reditum.

Καλμαίνειν. &

Κατιλλώπτειν. despicere, subsannare.

Κατιλύω. μ. ύσω. τ. υκα. infesto. Accus.

Κάτιν⊙. oleaster.

Καλόν. adhuc.

Κατίοντες. οῖ. descendentes.

Καλόομαι. μ. ώθημαι. τ. ωμαι. ærugino.

Κατίσχειν. ferire, iacere.

Κατίσχειν. coërcere.

Καλισχναίνω. extenuo, desicco & *κατισχνωθῆναι. ἐξεγανθῆναι, ἐλεπτύνθη*.

Κατίσχν⊙. ὁ. ὁ qui est tenui ualetudine.

Καλισχνόω. exicco, attenuo.

Καλισχναίνονται. οῖ. lautitijs furentes.

Καπισχύομαι. uincor, cedo, opprimor, repello.

Καλισχύω. roboro, prævaleo, uinco. Genitiuo uel accus. Bud. Com.

Καλιχρώ-

Καλιχρώσκομαι. uulnero.

Καλίωμεν⊙. rubigine obsitus.

Καλοδύρομαι. deploro.

Κατοιβωμύον. fordidum.

Κατοικίω. μ. ήσω. π. ηκα. colloco, transfero in alias sedes, habito, incolo. Neutrum accus. uel datiuo cum præpositione *ἐν*.

Κατοίκησις. habitatio, domicilium. Ammonius distinguit à *κατοίκισις*.

Καλοικητήριον. ὁ. habitaculum.

Κατοικία. domus.

Κατοικίδι⊙. ὁ. ὁ. qui nunquam domo discedit.

Κατοικίζω. μ. ίσω. π. ικα. habitare facio, cõstituo, reduco in suas sedes. inde

Κατοίκισις. ἡ. collocatio, deductio ad habitandum. Ammonius.

Καλοικισμός. ὁ. ὁ. habitatio.

Κατοικτείρω. misereor. Neutrum accus.

Κατοικτίζεσθαι, misericordiam implorare.

Κατοίκτισις. ιος. ἡ. misericordia, commiseratio.

Κατοιμώζω. lugeo.

Κατοινόομαι. uino obruor, Plato.

Κάτοιν⊙. ὁ. ὁ. uinosus.

Κατοινύσαι. abscondere.

Καλοιόμεν⊙. de se arroganter sentiens, insolens.

Κάτοδια. nosti.

Κατόμομαι. morior. Deponens.

Κατομόμνοι. οῖ. manes, mortui.

Κατονηέω. torpeo, pigresco. Neut. absol.

Κατολιδαίνω. delabor.

Καλοδύρομαι. defleo, gemo, doleo, illachrymo, deploro. Depon. accus.

Κατομή. ῆς. ἡ. secta.

Κατονθλίζω. uitupero, exprobo. Accus.

Κατοπτίζω. sequor, subsequor.

Κατόπιν. post, retrò, à tergo, ponè, quasi post faciem. Genitiuo.

Κάτοπτα. τά. conspicua, θεατά. Estq; hæc usitata bonis scriptoribus, cum huius simplex *ὀπτά* uix sit in usu.

Κατοπτάω. exuro.

Κατοπτάω. aspicio, intueor.

Κατόπτης. ου. ὁ. aspectator, explorator, speculum.

Κάτοπτον. manifestum, ἐ conspectu, ἐ regione.

Κατόπτρο. υ. ὁ. retorridus.

Καλοπτρίζομαι. ueluti speculo exprimo ac refero.

Κατοπτρικός. ὁ. ὁ. perspicax.

Κατοπτρικῶς. contemplatiuè, speculanter.

Κάτοπτρον. υ. ου. speculum.

Κατορχεῖν. florere, uigere, *τὸ φρονεῖν*.

Καλορχίζω τὸν ψυχὴν, ad sacra suscipienda præparo mentem, ad sacrorum cultum expio, & idoneam reddo. *κατωρχισμένος*, initiatus, deuotus, consecratus. Bud. Com.

Καλορθόω. μ. ώσω. π. ωκα. egregiè & cum uirtute aliquid facio, prosperè aliquid gero, exequor, rectè attingo, assequor. Herodia. pro prosperè successũ habere posuit, *ὡς δὴ μέγα τι δράσας καλορθῶσαι*. dicitur; de reb. bellicis. accu.

Κατόρθωμα. ατος. τὸ. opus uirtutis, id est, rectum officium & perfectum, rectè factum, id est actio per se repetenda. Cic. lib. 1. de offic. & 3. de fin. Est etiã præclarum facinus prosperè & egregiè factum & gestum, successus, res bene gesta.

Κατόρθωσις. ι⊙. ἡ. correctio, recta affectio. Cicerone interprete.

Καλορθωτής. ῆ. ὁ. qui strenuè confecit negocia.

Κάτορρα. ara in uia.

Κατορρώδησας. αυτ⊙. ὁ. territus.

Κατορρωδῶ. trepido, metuo.

Κατορύσσω. defodio. Accus.

Κατορυχή. defossio, thesaurus.

Κατορχέομαι. saltationibus demulceo & mitigo, salto, Greg. Et *κατορχοῦμαι⊙* passiuè, id est, per saltatorum spectacula elatus, apud eũdem. Bud. Com.

Κατοσταῖος. subterraneus.

Κατοτλὰς. αδ⊙. ἡ. nox obscura.

Κατοτλέω. ad cicatricem perduco, inde *κατοτλωθῆσα* participiũ fœmin. aoristi passiui *ἐπιg. li.* 1. usus est Philip. de cane uenatica & prægnãte.

Καλοφρονόω. superbio, supercilium erigo, superbè alloquor. Genitiuo. Bud. Com.

Καλοχα. terebri pars quæ manu tenetur, manubrium.

Κατοχή. ῆς. ἡ. detentio, possessio. Est etiam affectio animi *τῶν γοητευομένων*, à *κατέχομαι*. Item morbus ueternosus. Vigilantem soporem uocant recentiores. Bud. Com

Κατόχιμ⊙. ὁ. ὁ. fanaticus, *κατεχόμενο⊙ ὑπὸ τοῦ θεοῦ, ὀρθρικὸς*, uel *ὑπὸ τῶν δαιμόνων κρατούμεν⊙, θεοφορούμεν⊙*. Bud. ibidem.

Κάτοχος. ὁ. ὁ. detentiuus, numine afflatus. Vnde apud Plutarch. *ἐκ θεοῦ κάτοχ⊙*, pro *κατεχόμεν⊙ καὶ ὑφ' θεοῦ*: & *κάτοχος μνημονικός*, hoc est, eorum quæ apprehendit tenax, apud eundem. Bud. ibidem. Est & *κάτοχος* siue *κατοχή*, detentio occupatio; & mẽtis & corporis sensu motuq; priuati, in ea corporis figura permanente ægro, qua fuerit correptus, siue sedeat siue decumbat.

Κατοψοφαγήσει. opsonijs, exquisitisque ferculis reficiuntur.

Κατρεύς. ὁ. auis nomen, apud Aelianum.

Καλτροπον. accliue.

Κατὰπόλε. Dorice, quemadmodum, in hunc modum. pro *κατὰ πόλε*.

Καλῆγς. ὁ. feles.

Καττύματα.τὰ.coria duriora quę calceis munien dis ſubduntur, ſoleæ, impoſturæ, futelæ, doli. Veteris calceamenti corium, παλαιὸν ὑποδήματος σίερμα, ueteramentum Latinè dicitur.
Καττύς.corij raſura.
Καττύω.conſarcino, aſſuo, impoſturas & fraudes contexo & comminiſcor.
Κάτω.infra, deorſum, peſſum.
Κατώβλεψ. qui capite eſt in terram demiſſo. ἀπὸ τοῦ βλέπω.animal uenenatum apud Aelianum.
Κατώγαιος.ὁ.ἡ.ſubterraneus.
Κατώγειον.ω.τὸ.diuerſorium.
Κατώδυνος.ος.ον.ὁ.ἡ.triſtis.
Κάτωθεν.ab imo.
Κατωθέω.deijcio, depello.
Κατωκάρα.aduerbium, in caput, præceps.
Κατώκησεν.commigrauit.
Κατωμαδόν.aduerbium, in humeris.
Κατωμολινός.ὁ.ἡ.adiuratiuus.
Κατωμίσης.equus ſeſſorē ab humeris excutiens.
Κατώμοσον.τὸ.iuramenti genus.
Κατωνάκη.ης.ἡ.&
Κατωνάκης.ος.ὁ. ueſtis ſeruilis & breuis, quæ ultra genua non pertingebat, & in inferiori parte limbum ſubſutum habebat pelliceum, unde & nomen habet. Ἀ κάτω & νάκος. quod diphtheram ſignificat.
Κατωνωμένος.uino obrutus.
Κατωπάω caput in terram demitto.
Κατωπὸς.κατώβλεψ. Et κατωποὶ ὀφθαλμοί, οἱ ἀμβλύωποι.Bud.Com.
Κατωπὴ ἐσοδιασόλη.
Κατώπυξ.ῦγος.ὁ.inſtrumentū quod ſedi, hoc eſt anui injicitur, dicitur & ἐσοδιασολεὺς.Hipp.
Κατωραΐζομαι. Ionicum eſt, pro καθωραΐζομαι per θ, glorior, ornor.
Κατωρὴς pronus, deorſum uergens.
Κατώρυχον.ου.τὸ.ὑπόγαιον. infernum, quod ſub terram inuenitur.
Κατώτατος.η.ὁ.infimus, extremus.
Κατωτερικὸν φάρμακον. apud Hippocr. quod per aluum deducit.
Κατώτερος.α.ὁ.inferior.
Κατωφαγᾶς.genus auis, lurco.
Κατωφερὴς.ὁ.ἡ.πῶς τὰ ἀφροδίσια ἀνώλασος, κατὰ πρόωρος, ὁ ἀθρόος πὸς, pronus, procliuis.
Κατώφορος.ὁ κάτω φέρομαι.
Κατωχάνης.manubrium terebri.
Καυάζω claudico.
Καυαλέον.flos, exuſtum, aridum, calidum.
Καυαλός morio, fatuus.
Καύαξ.larus auis, καύληξ.
Καυαρός.malus, improbus.
Καύδμός.uredo.

Καυκαλίς.ίδος.ἡ.caucalis herba, quæ & pes gallinaceus.Dioſcor.
Καυλεῶν.ῶνος.ὁ.calamus, uirgula, κάλαμος.Nican.
Καυλίον.ου.τὸ. cauliculus, caulium herba, quam Dioſcorides καύκαλιν uocat. uulgò pedē galli.Gaza apud Ariſtotel.uertit cautium.
Καυλικὸν κατεγμένον ὀστοῦν.apud medicos caulis in modum fractum os dicitur, quod oblique per craſſitudinem frangitur, dicitur & ῥαφανικὸν.Aegineta lib.5.
Καυλίσκος.ου.ὁ.μικρὸς καυλός.
Καυλός.ου.ὁ. ceruix ueſicæ & caulis in pennis, utroq; modo Gaza uertit apud Ariſtotelem. pars haſtę quæ terræ infigitur, ferrum iaculi, haſta, haſtile, thyrſus, id eſt uirga cuiuſcunq; plantæ. Item uirga uirilis, penis, coles.
Καυλωνία.iactantia, in utrāq; partē capitur.
Καῦμα.ατος.τὸ.calor.
Καυμασία. pileus latus ad æſtum ſolis arcēdum.
Καυματίζομαι.æſtuo.
Καυματώδης.ες.ὁ.æſtuoſus.
Καυνώσιον.ου.τὸ.ſtramentum, ſtratum.
Καυνιάσαι.fortiri.
Καυνός.malus, amarus.
Καῦος.ὁ. mente ſurdus, ſtolidus, uel potius γαῦρος, quod ſuperbum ſignificat.
Καυρόω.μ.ώσω.ῶ.ωκα.ſicco. Accuſ.
Καύσαλις.febris.
Καυσμὸς.ὁ uredo, arborum quarundā morbus.
Καυσία.ας.ἡ. καυμασία. Vide Bayfium. Item regium ornamētum capitis apud Macedonas Herodiano teſte de Antigono ſcribente.
Καυσία.ἡ.galerus ad arcendum æſtum factus, Antipater Theſſalonicenſis in Epigr. καυσίη ἠμὲ πάροιθε μακεδόσιν δῶκολον ὅπλον καὶ σκέπας ἠὲ νιφετῶ καὶ πόρυς ἠὲ πολέμω.
Καύσιμος.ος.ὁ.cōbuſtiuus, ut καύσιμα ξύλα.Bayf.
Καῦσις.ιος.ἡ.combuſtio.
Καῦσος febris cum maximo ardore, febris ardēs, flauæbilis unà cum ſanguine in uenis efferuescentia.
Καυσοφερὸς.ᾶ.ὁ.ardens.pugnæ epitheton.
Καυσηλάζω.μ.άσω.π.ακα. contamino, cauterio inficio. Paulus ad Timoth. κεκαυσηλασμένῳ τὴν ἰδέαν συνείδησιν.
Καυσικὸς.ὁ.ἡ ardens.
Καῦσις.meſſis, ſpicarum uegetatio.
Καυσὸν.ὁ.τὸ.quod exuri poteſt.
Καυσὸς.ὁ.ὁ. cremabilis.
Καύσων.ωνος.ὁ æſtus, ardor, febris æſtuās. Deſcendit à participio, & τ in obliquis amittit: itaq; ſeruat ob naturalem productionem.
Καυτήριον. inſtrumentū quo putridæ carnes aduruntur, inuſtorium, cauterium.

Καυτῆ.

Καυτὸν.ſacrificium quoddam, focus.
Καυχάομαι.μ.ήσομαι π.ημαι.glorior. Depon.
Καύχημα.ατος.τὸ.gloria.
Καυχηματίας.glorioſus & iactator.
Καύχησις.ι@.ἡ. exultatio. ἔχω καύχησιν, habeo unde glorier.
Καφάζω.ridere, cachinnari.
Καφέω.μ.ήσω.π.ηκα.ſpiro.
Καφηρεύς.έως.ὁ. Caphereus Euboœ promontorium Et appellatiuè locus aſper, tempeſtuoſus, ſcopuloſus, difficilis deſcenſu, παρὰ τὸ κάφος, τὴ καταπνεῦσαι αὐτὸν ἀνενδύτως. Etym.
Κάφος.ſpiritus. Vnde κῆπος, ὁ περιπνεόμενος
Καυχαλίς.ίδος.ἡ.puſtula, φλύκταινα. (τόπος.
Καχεκτέω.ualetudinarius ſum.
Καχέκτης.ου.ὁ.deprauatus habitu uitiorum.
Κάχεκτος.η.ὁ.male habitus, cui corpus macie cōfectum eſt.
Καχεξία.ας.ἡ.mala corporis habitudo, ex quo omne alimentum corrumpitur, infima corporis affectio, uel conſtitutio, principiū hydropis
Καχήμερος.ου.ὁ. qui malum & inauſpicatum diē fortitus eſt, quemadmodum qui uel occurſu boni amici uel fauſto alio quodam ſigno, felicem & auſpicatum diem fortitus eſt καλήμερος uocatur, ab Epigrammatographo lib.primo.
Καχλάζω. ſtrepo, immodeſtè rideo. à fluctibus
Καχλάνω. turbo. ; (ſumptum.
Κάχλασμα.τος.τὸ.ebullitio, βράσμα, ζέσις.Euſt. Iliad.ψ.
Κάχληξ.ηκος.ὁ. teſtudo, lapillus qui ab aquâ agitatur.
Κάχλος.ὴ καχλίγης.apud Comicos ridiculus, ſtupidus, à χαίνω, quod ſtultorum eſt, ſemper ore hianti eſſe.
Καχρυδίας.ου.ὁ.panis ex hordeo.
Κάχρυς.υος.hordeū toſtum, & abuſiue omnia toſta, ità rorismarini fructus. Eſt etiam piceæ germinatio.dicuntur & tritica quædam.Etym.
Καχυποποπεῦσθαι.mali quippiam ſuſpicari.
Κάψα.capſa.à καθάπτω.
Καψιδοῶλον.ου.τὸ.ſudariolum.
Καῦλις.morſus.
Καῦλος murus, paries.
Καίω.μ.καύσω.ῶ.πέκαυκα. calefacio. Accuſ.

Κε, uel κεν.apud poëtas idem quod in proſa oratione ἄν.
Κεάδης. filius uel nepos Ceæ.patronymicum. Etymologus.
Κεάζω.μ.άσω.π.ακα. diuido, ſcindo, frango. Accuſat. ligna ſeco, propriè dicitur teſte Euſt. Iliad.φ.
Κέαται iacent, laborant. Accuſ.
Κέαρ, & craſi κῆρ.ρος.τὸ.cor, animus diſtractus.

Κέαρνον.ſecuris, ferramentū fabrile, aut ſutoriū,
Κέας.α.ὁ.nomen proprium. Etym.
Κεάς.άδος. ὁ. locus quo immittuntur malefici apud Lacedæmonios, ut Athenis in barathrū.
Κέασμα.fractura.
Κέαται.pro κεῖνται.iacent, aut iacet.
Κεβαλή.caput, calix.
Κεβλή.caput. ἐκ τοῦ κεφαλή.apud Callimach.
Κεβληγόνος.ὁ.ἡ.in capite ſemen gerens, papaueris epithethon. Nicand.
Κεβλήπυρις.genus auis.
Κέβλος.cynocephalus, etc.
Κέγλης.auis quædam marina.
Κεγχαμίς.fici & oliuarum acinus, ficarium granum, à Plinio frumentum quoq; dictum.
Κεγχιαῖον.τὸ.mica, minutulum, quaſi dicas miliare.
Κεγχρία.ας.ἡ.genus hulceris ſiue herpetis à ſimilitudine quā habet cū milio dictum, nā in hulcere admodum exiguas puſtulas facit.
Κεγχρίας.α.ὁ.&
Κεγχριδίας.α.ὁ.panis ex milio.
Κεγχρίνης.puls è milio, ſerpens, hydrus. πᾶν τὸ φαίνεσθαι αὐτὸν τοῦ καιροῦ τοῦ κέγχρου. ἢ ὅλως τὸ ποικίλον ἔχον, ὡς κέγχρου.Etym. De cēchrine ſerpente uide Nicand. in Theriacis, & Aelian.
Κεγχρίς.ῖδος.ἡ.tinnunculus auis, ut Gaza interpretatur apud Ariſtotel. De aucupio κεγχρίτου auium, uide Oppianum in Ixeuticis.
Κέγχρος.α.ὁ.milium, ſerpentis genus, cenchros.
Κεδάζω.μ.άσω.π.ακα. frango, diſſipo, diſpergo.
Κεδάω.idem. (Accuſ.
Κέδματα.τὰ. diuturni dolores in membris, aut genitalibus. Hipp. uocat fluxiones quæ in crura decumbunt, præcipuè uero in coxendicē.
Κεδνός.ὴ.ὁ.curioſus, glorioſus, ſolicitus, bonus, inclytus, ſedulus, prudēs, ſapiens, precioſus. à κήδω per ſyſtolen. Etym. (nat.
Κεδρελάτη.ἡ.cedrus magna, è qua cedri pix ma-
Κεδρέλαιον.ου.τὸ. oleum cedrinum, è malis cedri, ut Plinius ait.
Κεδρία.ας.ἡ.cedri reſina, cruda cedri lachryma.
Κεδρίδιον.ου.τὸ.baccæ cedri.
Κέδρινος.η.ὁ.cedrinus.
Κέδριον.odoratum. Itē ſuccus cedri è teda eius conciſa furnis, qui primus aquæ modo fluxit
Κεδρόμηλα.τὰ.citria mala. (in canali.
Κέδροτα.legumina.
Κεδρόπολις.pars Thraciæ.
Κέδρος.ου.ὁ.ἡ.cedrus arbor. Etym.
Κέδρος.ου.ὁ.cedri arboris fructus. Etym. Apud Cyrillum pro fructu maſculinū eſt, κέδρος.ου.ὁ. pro arbore fœmininum: item apud Ammon.
Κεδρωτός.ὴ.ὁ.ex cedro fabricatus.

Κέεμαι, & ſynær. κῆμαι. iaceo, cubo. Item cado quemadmodum & Latinè dicimus iacentem animum, pro deiecto. Accipitur etiam aliquando pro concedo. κεῖσθαι, ſitum eſſe, uide in Prædicamentis Ariſtot.

Κέης. ὁ. Ceas, nomen proprium. Etym.

Κεῖα. incendi, uſſi.

Κέϊαζ. ἔκηντο.

Κεῖθι. illic.

Κέϊμενα. τὰ. uulgò ſituata.

Κείμενος. ὁ. inhærens.

Κειμήλια. τὰ. theſauri, opes, pecuniæ repoſitæ, inſtrumenta pretioſa, aurea uaſa, uulgò clinodia, res pretioſæ & charæ ſepoſitæ. ἀπὸ κεῖμαι.

Κειμηλιάρχιον. locus in quo res pretioſæ, & in delitijs habitæ reconduntur.

Κειμηλιάρχος. theſaurarius.

Κεῖνος, pro ἐκεῖνος. ὁ. ille, poëticum, paroxyt.

Κεῖνος, pro κενός. ὁ. uacuus, oxytonum.

Κεῖν. iaceres.

Κεῖον. ure.

Κεῖρα. ας. ἡ. peſtis, infœlicitas, generatio, ſtatura.

Κειρία. ἡ. inſtita, lũbrici lati & oblongi, uincula ſepulchralia, δεσμὸς πλίνης, ut interp. Eu. Il. 6.

Κεῖρις. fauus, & auis quædam, halcyon, accipiter.

Κειροκόμης. ὁ. raſus, tonſus.

Κειρομήνης χώρας. uaſtata regione.

Κείρω. μ. περῶ. κέρ. α. ἔκηρα. ω. κέκαρκα. tondeo, de uoro, ſcindo, tõdeo comã, à κέρας quod capillum notat, teſte Plutarcho.

Κεῖσε. illuc.

Κισεῦμαι. iacebo.

Κεῖσθαι ὀνόματα. imponere nomina, ἐπιθεῖναι.

Κακοζηλόμυρος. iners, piger.

Κάω. uro, accendo.

Κέωλης. odoratus.

Κέωμ. τ. ὁ. dormiturus.

Κεκαλήσομαι. mox fut. à κήδω. curabo.

Κεκαλίσω priuabo, diſſipabo.

Κεκάλουδ, pro ἐκέλευδ, à κέλω ceſſerũt, priuarũt

Κεκαλών. priuans, curans, ſeparans, parcens.

Κεκαλυμμένος. contectus.

Κεκάμω, pro κάμω. ſubiunctiuo ἀόρ. β. à κάμνω. defeſſus ſim, fatiger.

Κέκαρκα. prær. à κείρω. totondi.

Κεκαρμένος. tonſus ac ornatus.

Κεκαρωμένος. qui honoribus nimijs mente externatur ac ſtupet.

Κεκαυτηριασμένος. ὁ. inuſtus, notatus.

Κεκαφηὼς. ſpirans, expirans.

Κεκεῶν. ῶν. ὁ. potio ex uarijs compoſita. Odyſſ. & Epigram. lib. 2.

Κέκιλος. ὁ. gracilem habens uocem.

Κεκναλος. acinus, uel nucleus pineæ nucis, gra-

num gnidium. malim κόκκαλος.

Κεκλαμμένον. furto ſubreptum.

Κεκλάγξω. latrabo. (cantica.

Κεκλασμένα μέλη. τὰ. perfracta, mollia, languida

Κεκληγόντων. pro κεκληγότων. οἱ. clamantes.

Κεκληγὼς. ὁτος. ὁ. reſonans. à κλάγγω.

Κεκληρωμένος. ὁ. λαχών. ſorte electus.

Κεκλιμένος. ὁ. περιεχόμενος. clauſus.

Κέκλομαι. iubeo.

Κέκλυθι, pro κλῦθι. audi.

Κέκλυτε, pro κλῦτε. audite.

Κεκλῶ. uoco, iubeo.

Κεκλωσμένον. fatatum.

Κεκολοβωμένοι πόδων. muniti pedes.

Κεκομισμένος. ὁ γενικῶν τῇ γενέσθαι, pro importante & importato.

Κεκορυθμένος. ὁ. armatus, acutus.

Κεκραγμός. ὁ. clamor, uociferatio.

Κεκράγω. clamo, à medio præterito κέκραγα.

Κέκραθι, uociferare.

Κέκρακα. miſcui, temperaui.

Κεκράκτης. ὁ. clamator, clamoſus.

Κεκραμένος. tonſus, robuſtus.

Κεκραμένως. concinnè.

Κέκραται. temperie prædita eſt.

Κεκράτης. clamoſus, clamator.

Κεκριτόδν. incerte loquentes. nam κρίγμος dentium ſtrepitus in morientibus dicitur.

Κεκριμένος. qui cauſam dixit, qui accuſatus fuit, electus. κεκριμένον πρᾶγμα, res iudicata,

Κεκροπίδαι. οἱ. Athenienſes à Cecrope regeant.

Κεκροπίδν. αἱ hirundines in Epig. dicuntur.

Κεκρύφαλος pro προκόφαλος. κατ' ἀναλογίαν cro codilus.

Κεκρύφαλος. ὁ. reticulum, uitta, diſcriminale, flammeum, Bud. Com. πῆδα δὲ καὶ κεκρύφαλος. Gaza in Ariſtotel. uertit reticulum, & aliàs, ſi rectè legitur, arſineũ. Nicand. ſchol. in ruminantibus animalibus κεκρύφαλον aluũ uentriculi exponit, cui à uittæ ſimilitudine nomen datum fuit, & Germanica lingua uittã uocat etiam num in bubus. Xenoph. libello de re equeſtri uſus eſt pro retinaculo quod equorum capitibus iniicitur, ut commodius frenum admittant, uide Hom. Iliad. χ.

Κεκτημένος. dominus, ut qui poſſideat ſeruum. & κεκτημένη. ης. hera, domina.

Κέκυφος. cortex.

Κέκω. curo, doleo.

Κεκωμῶδ. alto ſopore opprimi.

Κελαδεινός. ὁ. clamoſus, tumultuoſus. Et κελαδεινή, Diana, uel ob uenatorios ſtrepitꝰ, uel qdꝫ lunę mutationes aëris tumultus ſequatur, uentorũq; tempeſtas

Κελαδέω. μ. ήσω. ω. ηκα. clamo, reſono. propriè de aquarum ſtrepitu. Neutr. abſol.

Κελάδημα. ατος. τὸ. &

Κέλαδος. ὁ. ſtrepitus, clamor.

Κελαδεσμα. ὁ. reſonans, clamans. Venti, maris, & fluuij epitheton eſt.

Κελαιναί. locus inter Athenienſium & Bœotorũ fines ſitus, & urbs Phrygiæ.

Κελαινεφής. ές. ὁ. ἡ. habens nigras nubeis, niger, denigrans nubeis.

Κελαινόων. nigricans.

Κελαινοπαθέω. ὁ. obſcurus, doloſus.

Κελαινός. ὁ. niger.

Κελαινότης. ητος. ἡ. nigredo.

Κελαινοφαής. niger, obſcurus.

Κελαρύζα. ης. ἡ. garrula, crocitans. epitheton cornicis.

Κελαρύζω. μ. ύσω. ω. υκα. reſono, conſono. De aqua dicitur molliter inter fluendum ſibilante

Κελαρυσις. ſtrepitus.

Κελέβη. ης. ἡ. poculum ligneum, peluis. παρὰ τὸ κέω καὶ λέβης.

Κελεὶς. ἡ. ſecuris.

Κελέοντες. ἡ. naues actuariæ: perticæ. Ael. Dyon.

Κελεός. ὁ galgulus auis. uide κολιός.

Κελευτίζω. equito. uide κελητίζω. (ptum.

Κέλευτρον. inſtrumentum piſcibus capiendis a-

Κελεύη. κελεύθου.

Κελεύθιόωμι. cupiens iter facere.

Κέλευθος. ου. ὁ. & pluraliter τὰ κέλευθα. uia ἐκ τοῦ ἑλεύθω.

Κελεύθρον. ὁ. ὸ. idem.

Κελεύμενον. ὸ. imperium.

Κέλευσα, uel κέλευσρα. currus mulorum.

Κέλευσμα, uel κέλευμα. αῶς. ὸ. admonitio nautarum. Cani autẽ remigibus celeuſma per ſymphoniacos ſeruos olim ſolitum erat, & per aſſam uocem, id eſt ore prolatam, & (ut in Argonauti) interdum per citharam, authore Pædiano. Vnde & Martialis lib. 5. Quorum per uada tarda nauigantes Lentos figitis ad celeuma remos. Bud. in Annot.

Κελευσής. ὁ. ὁ. iuſſor, proreta, qui imperata excipiens ad alios defert. Item qui in claſſe aut triremib. milites tubicine ad uigilias excitabat, aut quando ab ijſdem deſiſtendum indicabat.

Κελεύω. μ. εύσω. π. ευκα. iubeo. unde τὰ κελεύμενα ποιεῖν, imperata facere. Eſt etiam hortor, & permitto uoce actiua. Lyſ. ἐγὼ οὖν ποιεῖν ἐκέλευον ὃ πάλαι ἐβούλομαι, Sinebat me aliud de ſe ſtatuere. Bud. Com. Item ſimpliciter prædico accipitur apud Libaniũ: αὐτὴν τε ταύτην ἐβρήνησα τὴν πόλιν πελεύοντων ὠναγινώσκειν.

Κελεύσμος. iuſſio.

Κέλης. ητος. ἡ. equus celes, qui ab uno ſeſſore agitatur & regitur. Eos Centauri primum excogitarunt condocefacere, in ijsque ſedere, id quod antea neſciebant, & curribus ſolum utebantur. Hinc translatione ſumpta ponitur pro nauigio actuario, quòd uno remo, & non binis aut ternis per ſedilia ageretur, cum tamen plures remiges haberet. Celocem Latini interpretantur, authore Gellio. Vnde & κελήτιον paruulus celox, Thucydidi. Bayfius de Re nau. Ammonius exponit πλοιάριόν τι μικρόν, & diſtinguit ab ἐπακτοκέλης.

Κελιδάω. μ. άσω. &

Κελητίζω. μ. ίσω. τ. ικα. equito, uehor curru, rego equum deſultorium. Superius κελετίζω ſcribitur.

Κελήτιον. ὸ. paruus celox, diminutiuum à κέλης.

Κελής. ὁ. aper. (λης. Bayfius.

Κέλλιον. ὸ. cenſus domus.

Κελλός. obliquus.

Κέλλω. ὸ. προσεγγίζω, & κινέω, ἀπὸ τοῦ τέμνω. Euſt. Iliad. φ. diuido, ſeco, figo nauem, appello.

Κέλμις. puer, lecythus, & unus ex ideis dactylis.

Κέλομαι. poët. iubeo. Depon.

Κελόνιον. inſtrumẽtum quo ex puteo hauritur a-

Κέλορον. ὸ. intonſa ouis. (qua.

Κελός. niger.

Κέλσα. appuli, ad portum ueni, aſſumpſi.

Κελτοί. Galli, à Celto Herculis filio.

Κελύφιον. ὸ. ὸ. ſiliqua, cortex. Vide κέλυφος in Ammonio.

Κέλυφος. ὸ. ὸ. cortex exterior, teſta. Gaza in Ariſtotele putamen uertit, uide Ammonium.

Κέλω. iubeo.

Κέλως. ωρος. uox, eques, ſpado, filius.

Κέλως, uſtiuus.

Κεμάς. άδος. ἡ. cerua, hinnulus, quaſi κιμάς, ἡ ἐλάφου ἰμασθεῖσα ὑπὸ τῶν πηλαίων. & κέμμας, per reduplicationẽ τοῦ. μ. in Epigr. Plut. in cõmentario de cauſ. natural. ferarũ pullos ſeu catulos uocat κέμματα, quæ lectio ſi recta non ἄδος ſed ατος erit deſinens patrij caſus. Vide Aelianum.

Κεμπτός. leuis, agilis.

Κέμφας. ἡ. cerua, pro κέμμας.

Κέμων. ὁ. unoculus.

Κέμφος. ὁ. fulica auis, quæ & κέπφος. Theodor. Gazæ,

Κρή. uide κέ.

Κενεαγγέων. Hippocrat. pro ἀσιτέων li. 3. de articulis dixit, quamuis κενεαγγέην pro euacuatione ſimpliciter alibi ponat.

Κενεαγία. ας. ἡ. uaſorum inanitas, pro inedia accipitur.

Κϙαγορία ας.ἡ.uaniloquium.
Κϙάνδ⊙-.uir uanus,& futilis.
Κϙεαυχής. uana iactans.
Κϙίπυλα.ἡ.ſcalpru excauandis lintribus aptum παρὰ τὸ κενὸν πτύλῳ, ut equidem exiſtimo, in Epigram. Græco.
Κϙιβρια.τὰ morticina,carnes præmortuæ. apd Pollucē.lib.6. legitur κϙίβια, & rectius, quaſi uita orbatæ.
Κϙιμβατέω.μ.ήσω.π.ηκα. per uacua uado,uana conor.Neut.abſol.
Κενεός,pro κενός.δ̄ ὁ.uacuus.
Κενδυχής.έ⊙-.ὁ.ἡ.uana iactans.
Κενεών.ῶνος.ὁ λαγών. uenter, pars quæ eſt inter latera, quaſi κενὸς ὀσέων.ilia Gal. κενεῶνας eſſe dicit ieiunū inteſtinū, meſenterium & gracilia inteſtina.
Κενήριον.ε.ὸν.uacuum monumentum.
Κενοδοξία.ας.ἡ inanis gloria.
Κενόδοξ⊙- glorioſus,gloriæ auidus, inanem de ſe perſuaſionem habens.
Κενός.δ̄.ὁ. uacuus,deſertus, uanus. κενὰς χαρίζω χάριτας.leuem inis gratiam.
Κϙοσπουδία ας.ἡ.inane ſtudium,curioſitas circa res nihili.
Κϙόσπουδος.ὁ. curioſus, leuiculatum rerum ſtudioſus,inanium ſtudiorum plenus.
Κϙοσπούδως. fruſtra.
Κενοτάφιον.imaginarium ſepulchrum,quale deſcribit Vergil.lib.3.Aeneid. Suetonius honorarium tumulum appellat. Sic uocari poſſunt hodie quas repræſentationes in anniuerſarijs exequijs uocamus.Bud.in Annot.
Κενοτάφος.de indocto dicitur.
Κενότης.ητος.ἡ.uacuitas.
Κενοτομία.ας.ἡ. rerum inuocatio, nouarum rerum ſtudium.
Κενδχος.crumena.
Κενοφωνία.ας.ἡ.uocum inanitas, uaniloquium.
Κενόω.μ.ώσω π ωκα.cuacuo,excauo. Accuſ.
Κϙίσα.ſtimula,iube,erca.
Κενταυρίλλιν.ἀε.genus ornamenti muliebris.
Κενταυρικῶς.centauricè, immaniter, inciuiliter.
Κενταυρίσκος.agreſtis.
Κενταυρομαχία ας.ἡ.immanis pugna.
Κϙένταυροι.latrones. Κϙένταυρος, centaurus nauis apud Bayſium,& nomen ſideris Proclo.
Κεντέομαι.ſtimulor.
Κεντέω,uel κεντάω.μ.ήσω.π.ικα.ſtimulo,pūgo. prius tamē dūtaxat in uſu eſſe cōtendit Thom Mag.exempla ex Sophocl.& Liban. adducens.
Κϙέντημα.damnum.
Κεντητήριον.ε.ὸν.ſuilla.
Κεντηλικός.δ̄.ὁ.pungens,aculeatus.

Κεντητός.δ̄.ὁ.pungebundus.
Κεντίζω.μ.ίσω.π.ικα.κεντέω.
Κϙεντρώης.ες⊙-.ὁ.ἡ.aculeatus,aſper.
Κενδρωτικός.έ⊙-.ὁ.ἡ uelox,tanquam ſtimulo percuſſus,equus centro obediens.
Κενδρίνα.ας.ἡ.dipſas ſerpēs,δίψας. Nicander interpres.
Κενδρίνης.animal quoddam cum aculeo.
Κέντριον.ε.ὸν.boum ſtimulus.
Κενδρίς.ίδος.ἡ.genus ſerpentis,dipſas.
Κϙέντρον.ε.ὸν.ſtimulus,tormentum. Gaza in Ariſtotele uertit aculeum, centrum, hoc eſt, punctū in medio circuli. Aſtrologi cœli cuſpides, cardines & angelos κϙέντρα uocant.
Κενδρόομαι.μ.ώσομαι.π.ωμαι.habeo ſtimulum.
Κεντροτυπ⊙-.ου. ὁ. nequam, uaſer, ſtimulator. auriga, uerbero, μαστιγίας.
Κϙέντρων.ονος.ὁ cento,ueſtis uerſicoloribus pannis conſuta. Vnde & pro uerſuto ponitur.
Κενδρωποί κηφῆνες.οἱ. aculeati fuci, ut Gaza uertit in Ariſtotele.
Κϙέντωρ.ſtimulator,actor.
Κϙώμα.ατος.τὸ.cuacuatio.
Κϙώω.κενεώω.
Κϙώσις.ε⊙-.ἡ.uaniloquium, euacuatio.
Κέοντα,pro κεῖντα. & κέοιτο,ὑπάρχει.
Κέπ⊙-.ὁ.ἡ. fulica, larus, auis leuis quæ facilè à uento impellitur. & translatè pro ſtulto ponitur. Gaza ex Ariſtotele fulicam conuertit. Vide prouerbium apud Eraſ. Cephus parturit: uel potius ea auis quam ardeam Latini uocant
Κέρα.cornua,crines,arcus.
Κεραβάτης.locos excelſos,& uertices montium ſcandens.
Κὲρ ἀγλαὸς. Paris Homero dicitur crinibus ſuperbiens,uel ut Ariſtot.expoſuit,ὁ ἀισθίως στεμυνόμεν⊙-, nam & Archilochus κέρας pro pudendo expoſuit.Euſt.
Κεραία ας.ἡ.apex,nauis quam Syneſ.Epiſt.etiam τὸ κέρας appellauit.Item punctum, uirgula minuta. Vide Bayſium. Gaza in Ariſtotele uertit antennas,id eſt partem in talis ſuperiorem.
Κεραία.ας.ἡ,direptio,cuerſio,apud Ariſtot.
Κεραίζω.μ.ίσω.π.ικα.ſcindo,trucido,populor, diripio, φθείρω,κόπτω. ἀπὸ τῶν ζώων βλαπτόντων τοῖς κέρασιν.actiu.accuſ.
Κεραίνω.& Κεραίρω.miſceo.
Κϙρᾶϊς.ouis.
Κϙρᾶϊσής.cornutus, comatus, & genus ſerpētis, eſt & locus Mileti ubi Apollo cornua hirci cuiuſdam fixerat.Etym.
Κεραΐτης.ἡ.fœnum Græcum.
Κεραμϊκός.ά.ὸν.Ceramicus locus Athenis,in quo ſepeliebantur qui in bello perierant, Erat & alter in

ter in quo diuerſabantur meretrices. Item in quo certamina peragebantur.
Κεραμεῶν.ῶν.ὸν.figulina,uas teſtaceum.
Κεράμε⊙-.figulinus.
Κεραμδς.έ⊙-.ὁ.figulus.
Κεραμδω. male mereor de Republica,κατϕγαδμαι. Item figulinum exerceo apud Lucianū, & uaſcula compingo.
Κεραμίαι.omnia fictilia.
Κεραμικὴ μάστιξ. periphraſis eſt oſtraciſmi.
Κεράμιον.ὸν.uas fictile,amphora,id eſt mēſura octo & quadraginta ſextariorū, authore Bud. de Aſſe.futem uertit Gaza.
Κέραμ⊙-.ου.ὁ.tegula,dolium,urceus, carcer lingua Cypriorum. Eſt & Cariæ urbis proprium.
Κεραμωτὰ στέγαι.αἱ tecta tegulis inſtrata opertaſic.Strab.13.
Κεραμίζαι.urinari,κολυμβᾶσαι.
Κεράννυμι.μ.κεράσω,uel κεράσω.π.κέκρακα.& Κεραννύω.miſceo,tempero.
Κέραξ.capillus,arcus,membrum pudendum.
Κεραοξόος.ε.ὸν.poliens cornua,faber arcuarius.
Κεράος.ᾶ.ὸν.cornutus.
Κεράρχης.ου.ὁ.alæ præfectus.
Κεραρχία.ας.ἡ. cornu præfectura, quæ triginta duobus imperauit. Vide in Appendice de uocab. militarib. in dictionibus, φαλαγγαρχία,& δϕαλαγγία.Erratum autem uidetur in numeris,& hic & illic: qui uolet facile computabit ex præcedentibus illic: ubi etiā,cum Phalangarchiā author incertus interpretatur duas cerarchias,aut tetrarchias legendū eſt,aut præcedens locus corruptus eſt, aut cerarchia & tetrarchia idem ſignificabunt. Capit autē tetrarchia uiros bis mille quadraginta octo. Sed in his etiam ipſi authores Græci uariant.
Κέρας.ατος.τὸ.cornu, capillus, ut apud Hom. κὲρ ἀγλαὲ,cum Paridem à capillo laudaret. Vnde ὀρθόκερως ϕρίξ, apud Sophocl. quæ capillum ſurrigit. Item poculum. nam ueteres cornibus pro poculis utebātur, quare Bacchum cornutum fingebant. Refertur quoque ad rem bellicam. unde ὡς κέρας καὶ ὦδι κέρως ἄγαμ, cornua inſtruere. Et ὦδι κέρως πορδύεδι, cum cornua protenduntur exercitu præcedente. Vide in κεραχία.Sunt & uulue partes quę Ariſtoteli κέρατα uocantur, Gaza transfert cornua. Item κέρως fluuius quilibet in Oceanū excurrens,quod eius ſit ueluti cornu,unde & cornigeri amnes. Archilocho pudendū etiam ſignificat. Item ſyllogiſmus quidā perplexus & indiſſolubilis,cornutum uocant.
Κερασβόλ⊙-.ε.præfractus,intractabilis: à ſeminibus,quę prius quā in terrā cadant,ſi in cornua

boum inciderint, duriora naſcūtur. Eraſ.Chil.
Κέρασμα.ατος.τὸ.mixtura.
Κεράσσω.infundo.
Κεράστης.ε.ὸ.ἡ.cornutus, & nomen ſerpentis apud Nicandrum & Aelianum.
Κερασφόρ⊙-.ε.ὸ.corniger.
Κϙράγλιοι. labris incuruis.
Κϙρατώλης.cornicen,cornu canens.
Κϙρατέα.ἡ.ſiliquaſtrum.
Κερατίας.ε.ὸ.cometæ genus,cornus ſpeciē habēs
Κϙρατίζω.μ.ίσω.π.ικα.cornu uentilo, cornu peto,obarieto.
Κερατινός.ο.ῦν.ὸ.corneus,cornutus. Et κερατινὰ, καὶ κερωτίς.ἡ.oratio ambigua. Sunt tamen qui κερατινὸν, ſyllogiſmum cornutum interpretantur. Laërtius in Zenone,numerat κερατίδας inter ſophiſticos ſyllogiſmos: meminit & Politian.in Miſcel.
Κεράτιον.ε.ὸν.ſiliqua.
Κερατίς.ἡ. Vide in κεραλυνός.
Κεραλίς.ίδος.ὁ.cornupeta.
Κερατόγλυϕ⊙-. qui cornu expolit, excolitq; artifici ingenio ac ſculpit.
Κεραλδειδής.χιτών.oculi tunica cornea,Gal.
Κερατεγός.idem.
Κερατωνία.ſiliqua,aut ficus Aegyptia.
Κεραύλης.ε.ὸ ἡ.cornicen,tibicen.
Κεραυνάω.μ.ήσω.π.ηκα.fulmino.Accuſ.
Κεραύνια.τὰ.Ceraunia,montes Epiri.
Κεραύνιας.ε.ὸ.fulmine ictus.
Κεραύνι⊙-. Iupiter,attonitus,& ueſtis quædam. Iouis Ceraunij hymnus aſtapud Orpheum.
Κεραυνοβολᾶ.fulmen intorquet.
Κεραυνοβολία.ας.ἡ.fulminum iactus,
Κεραυνός.ε.ὸ.fulmen. πῦρ ὃ κεραίζει,& αὖϕι,ἤγαν ϕθείρει ἢ καίει.Fuit & cognomen Ptolemæi cuiuſdā ex prōptitudine,audaciaq;. κεραυνὸς ϕολάς dicitur fumidū & ardens fulmē ac denſius Hom. quod huc illuc peruagari ſolet.
Κεραυνοσκόπιον. alta machina in ſcena inſtar ſpeculæ,ex qua fulminum iactus exhibebant.
Κεραυνόω.μ.ώσω.π.ωκα. fulmino, fulmine percutio.Accuſ.
Κεράω miſceo,uinum infundo. Ab antiquo uſu cornuum pro poculis.
Κέρβερ⊙-.ε.ὸ.Cerberus.
Κερβέριοι. Cimerij,imbecilles.
Κερβολᾶ.conuicior,maledico,decipio.
Κερδολέαινα.μ.αν.π.γκα.lucror. πῦρ ὃ κέαρ ἰαίνει,ὁ ὄτιν ὄυρράινει.Neutr.
Κερδολαλέη.ας.ἡ.uulpes.
Κερδολαλέ⊙-.ε.ὸ.aſtutus, utilis,fraudulentus.
Κερδολεόϕρων.ον⊙-.ὁ,ἡ.auarus.
Κερδ ἀλώ.uulpes.

Κερδαλέα.τὰ.astutiæ uulpinæ.

Κερδαλέα.uafrities.

Κέρδιον.utilius,lucrosius,melius.

Κερδιστος.ε.ὁ. utilissimus,astutissimus,prudentissimus,locupletissimus.

Κερδοτγαμεῖν.lucri causa uxorem ducere.

Κέρδυ.herba lanaria.

Κέρδος.ε⊙.ὸ.lucrum astutia uulpina. σύνεσις, unde νικηφόλος βουλὴ pro consilio imprudente legitur.

Κερδοσυνία.ας.ἡ.astutia,decipiens astutia, & maximè fallens,uaframentum,astus.

Κερδολύριον.ε.ὸ.lucellum.

Κερδώ.όος.ὁ.uulpes,forma diminuti.à κερδαλῆ.

Κερδῶος.ὁ.Mercurij nomen,tanquam lucri authoris,& conciliatoris,& cõpendiarij. Ad uerbum esset lucrosus,quæstorius,quæstuarius.

Κέρεα.exequiæ.forte legendum κτέρεα,ut infra.

Κερκαφίδιαι.οἱ.uocabantur Rhodij à Cercapho,eam insulam occupante.

Κέρθιος.ὁ. auis quædam Aristoteli, Gaza reddit certhiam.

Κέρκαξ.κ⊙.accipiter.

Κερκέτης.ὁ. machina ferrea quæ de antemna suspendebatur, cuius in nauali prælio usus erat, ad demergendas hostileis naues, alio nomine Δηλιάς. Eust.ex Pausaniæ Lexico.Iliad φ. Item mõs est in Samo Ioniæ insula, apud Nicãd. est & gubernaculũ nauis exiguũ, μικρὸν πηδάλιον.

Κερκίδιον.ε.ὸ.radiolus. (ου.

Κερκιδοποιϊκή.ῆς.ἡ. ars conficiendi radios textorios.Aristot.lib.1.Polit.

Κερκίζω.μ.ίσω.π.ικα.texo cum radio.Neut.

Κέρκιθαλλὶς. erodius auis.

Κερκίς.ίδος⊙.ἡ.radius textoris, & os minus brachij,nos etiam radium dicimus.

Κερκίων.ὁ.auis quædam Aeliano.

Κέρκνος⊙.accipiter,aut gallus.

Κερκοπίθηκος.ε.ὁ.cercopithecus, simia caudata. Vide Aelianum.

Κέρκος⊙.ου.ὁ. uasis genus, sicuti est tripus, ianua ænea,annulus ostij. Ponitur & pro cuiuslibet animalis cauda, παρὰ τὸ σκαίρειν ἢ ἕρπειν hoc est à saliendo obrependoque.Aristophan. ἰδοὺ δ' ἔχουκέρκον λαγώ, Ecce (inquit) leporis caudam excipe. Quia uerò mollior,delicatiorque est animalis eius pilus,spongiæ loco utebãtur, purgandis præsertim,detergendisq; lippitudinibus.Inde fortassis natum est adagiũ in eum, qui nimis astutè subblanditur, ut nuncupetur cercus.Vnde Cic.ad Attic.li.8.Domitius (inquit)ut audio, in Cosano est quidem, ut aiunt paratus ad nauigandum. Si in Hispaniam,non probo, si ad Cn. laudo. Quonis potius certe, quàm ut cercum uideat. Vbi Cæsarem intelligunt,qui mira uafritie grassabatur,ut omnino arriperet principatum, arridebatq; omnibus, & præterquàm etiam dictaret ingenium, clementiam præferebat,iniurias aut dissimulabat, aut leniss imè castigabat. Plura Cæl. lib. 16.cap. 59.Gaza κέρκον ex Aristotele uertit caudam, & addit fœmininum articulum.

Κέρκουρος⊙.genus nauis breuioris,lembus.Vide Bayfium.

Κερκοφόρα.quæ caudam habent.

Κερκώπη.ης.ἡ.cicadæ genus minimæ omnium, & mutæ, quæ & καλαμαῖος, teste Eust. Iliad.γ. Cæl.lib.9.cap.31.

Κερκωπίζω.lasciuio, adulor, χλιδᾶζω, μωκίζω. Translatione à brutis ducta caudam motitantibus.Cæl.lib.11.cap.33.& Eras.Chil.

Κέρκωσις.ιος. ἡ. morbus muliebrium locorum, quũ scilicet caro adnascẽs totum pudendũ implet,& ad exteriora instar caudæ (unde etiã nomen habet)prominet.

Κέρκωψ.οπος⊙.astutus,caudatus, & simiarum genus.Cyclopes quoq; Cercopes appellabantur, Vide adagium,Cercopum cœtus.

Κέρμα.ἄτος.τὸ stips,moneta,frusta minuta,minutiæ æris,λεπτότατον τι.

Κερματίζω.μ.ίσω.π. ικα. incido in frusta minutissima,trucido.actiu.accus.iung.

Κερμάτιον.ε.ὸ.frustum,pecuniola.

Κερματιστὴς. ου. ὁ. numularius , qui maiores nummos pro minutilis commutat.

Κέρνος⊙. uas figulinum, sacrificium Cybeles,σφαῖρα,& κίστη,securis. Item mysticus crater cui lychnus imponunt. Nicand.schol.Pollux ἐσχαρίδιον interpretatur.

Κερνοφόρον. saltationis genus, quod crateras manib.gerentes peragebant. Pollux & κερνοφόρον sacerdotem matris deorum mysticos crateres gestantem exponit Nicand.scholiast.

Κεροβάτης. ε.ὁ. epitheton Panos, quòd cornua gestare fingatur.

Κερόεις,pro κεκερατόεις. cornutus, συμπλεκτικός.

Κόροπλάστης. ου. ὁ. pro eo qui exornat capillum, λειπτοεργός.

Κερυλκὸς.ὸν.ὁ.cornibus trahens,& funis quidam nauticus, ὁ ἀπὸ πλοίων.

Κερουτίας. iactator superbus,quasi elatis cornibus,γαυρίας.

Κεραχὶς.ίδος⊙.ἡ.cornigera.

Κόρυζος.ε.ὁ.cornutus,ceruchus.

Κερόωνῶ.miscebant.

Κερτομέω.μ.ήσω.π.ηκα.conuicior,σκώπτω, ὑβρίζω,ἐπεμβάζω,χλευάζω.

Κερτομία.ας.ἡ.probrũ,conuiciũ,irritatio,irrisio.

Κερτόμιος.ε.ὁ.&

Κερτόμιος.ε.ὁ.mordax,irritatiuus.ὑβριστικὸς, ὑβριστικὸς,μεμπτικὸς,ἐπιτιμητικός.

Κερτόμος⊙.ου.ὁ.iocabundus, mordax, ὁ λοίδορος τεμνων,θυμοδακὴς.

Κερχναλέα.asperitas gutturis,καὶ ὁ ὑπὸ τῆς πνεύμονος νόσος⊙.

Κερχναλέος⊙.ε.ὁ.asper,aridus,siticulosus,scaber, asperitatem gutturis inducens.

Κερχνασμὸς.ὁ.faucium exasperatio.

Κερχνόω.asperum facio,sculpo,cælo.

Κερχνῶδις.ίδος ἡ, auis genus.

Κερχνὸν.ὸ.apud Ionas milium dicitur pro κεγχρῷ.Item gutturis asperedo.

Κερχνώδεα βρώματα.τὰ.cibi qui exasperãdo fauces tussim commouent,à κερχνόν.

Κερχνωμα.ατος.ὸ.asperitas, cælatura, λύκλωμα, γαλισμὸς, ὁ πολίτας ὕτυς τῶν ἀστίδων κόσμος⊙,πυτήριον ἐπίχλωρον.

Κερχνωτὸς.ὸ.signis asper,cælatus,tornatus,uariegatus.πολύπτας⊙.

Κερχνῶδες.οἱ.absq; ν.Hipp. dicũtur qui asperam & obscurã habẽt uocẽ,ex diuturno uitio natorum in pulmonibus crudorum tuberculorũ: uoce deducta à κερχνῶν, quod rursus trahitur à sibilo,qui accidit quoties aut angustia quapiam respiratorijs meatib. aut humorum uis fuerit coacta.Gal.lib.3. de articul.

Κεῖσθαι⊙.iacebat. Κόσκινον.stuppa.

Κεκοχίτων.ὸ.legitur apud Orpheum in libro de gemmis,in lapide proximo ante iaspidem. forte legendum est λιθοχίτων.

Κεσὸς.ὸ.ὁ.acu pictus,cestus,hoc est cingulum Veneris,efficax ad illectamentum gratiarum,& amorum, quo illa dicitur Martem conciliare. Eras.prouerb.Cestum habet Veneris.

Κέστρα.ας.ἡ.stimulus,siue stylus,telum,defensorium,malleus.Cæl.lib.14.cap.37.

Κέστρον.uinculum.genus teli.Cæl.ibid.

Κεστρεύς.έως⊙.ὁ. mugil piscis. Cæl. ibid. Gaza in Aristotele uertit mugilem. Vide in prouerbio apud Erasmum. Cestreus iciunat.meminit huius piscis etiam Aelianus.

Κέστρινος⊙,Larinus bos.Cæl.lib.3.cap.21.

Κέστρος.asperitas linguæ,telum,prima seminum germinatio.

Κεστρωτὸν.lignum graue,acutum & præustum.

Κεύθαίνω.uado.Neut.absol.

Κεύθμων.ῶνος⊙.ὁ.latebra,latibulum,penetrale.

Κεύθομαι.uado.

Κεῦθος⊙.ε.ὁ.profunditas.

Κεύθω.μ.εύσω.π.ευκα.occulto.

Κεφαλαία.ἡ.cephalæa,diu durans dolor capitis & uehemens.

Κεφαλαὶ.ῶν. tribus Atticæ,cuius in auibus meminit Aristoph.

Κεφάλαιον.ου.ὸ.caput. Transfertur autem uarie,quemadmodum apud Latinos. Aliquando enim ponitur pro summa,hoc est pro eo quod rem continet, ut λεφάλαιον τῶν εἰρημένων, summa supradictorum hæc est. Isocrati, unde ἐν λεφαλαίῳ,uel ἐνὶ κεφαλαίῳ,uel λεφαλαίῳ, pro in summa, ad summam, summatim. Eras. in Chiliad.Item pro summa,id est sorte usurarij.Aeschin.ἕως ὸ κεφάλαιον ἀπίσωσιν. Quo ad summam soluerunt & sortem, id est ὸ ἀρχαῖον.Aliquando pro firmamẽto & capite causæ ponitur,Gregor. Aliquando pro capite & uertice rerum,apud eundem, de quo Budæus Com.Accipitur etiam aliquando pro parte diuisa,& initio, aut loco separato, siue libri, siue epistolæ,siue id genus rei similis, quod uulgò capitulum uocant.

Κεφαλαιδῶσαι.in summam subduci,& colligi.Et actiuè pro in summa colligere. Plat. λεφαλαιώσωμεθα τοίνυν,summatim igitur definiamus. Bud.Com.

Κεφαλαιόω.μ.ώσω.π.ωκα facio summam.offendo siue impingo in caput,in summam subduco & colligo.Bud.ibi.

Κεφαλαιώδης.ε⊙.ὁ.ἡ summarius,capitalis.

Κεφαλαιωδῶς.summatim.

Κεφαλάωμα.ὸ.λεφάλαιον.

Κεφαλαλγὸς,siue λεφαλαλγὸν.ὸ. faciens dolere caput.

Κεφαλαλγία.Atticè pro λεφαλαργία.ας.ἡ. capitis dolor.

Κεφαλαλγδσι.τοῖς.dolentibus caput.

Κεφαλὴ.ῆς.ἡ.caput,statura corporis,tribus Acamantidis.Κεφαλὴ φάλαγγ⊙,uide δίχοτομία in Appendice de uocab.milit.

Κεφαλῆται.οἱ.lapides angulares.

Κεφαλικὸς.ὸ.ὁ.capitalis,& κεφαλικὰ uocantur à Græcis medicis , quæcunq; capitis affectibus sunt utilia, ac etiam præsertim ea quæ uehementi illi capitis dolori cephaleæa uocato conferre solent.

Κεφαλινη. dicitur in lingua ea pars,cui gustus potentia inest.

Κεφαλὶς.ίδος.ὁ.caput.

Κεφαλισμὸς.apud Aristotel.dicitur simplicium numerorum usq; ad decẽ multiplicatio. Vulgò mensam Pythagoræ uocant.

Κεφαλοβάρης.quid sit,uide Aristotelem de Diuturnitate.

Κεφαλοδλέσμιον.ὸ.&

Κεφαλόδλιμμα⊙.ὸ.frontale, ἄμπυξ.

Κεφαλοκρὰτης. ὸ. ὁ. phalangij genus, quod &

κρανοσκοπάπτης, apud Nicand. scholiasten.
Κεφαλομακτρον. τ. ὸ. sudarium.
Κέφαλος. τ. ὸ. cephalus piscis è mugilum genere, Capito Theodoro interprete apud Aristotelem, quamuis pro cephalo interdum mugilē reddat apud eundem. Vide & Aelianum diuersus est à cephalino pisce, quē blapsiam uocant.
Κεφαλοβομεῖν. decollare, καραβομεῖν.
Κέφυλος. ε. ὸ. πέλυφος.
Κέχανσλα. sum capax.
Κεχαρακώμενος. uallo munitus.
Κεχαριτωμένος. ὸ. gratiosus, aut unicè charus, quem gratuitò animi quodam fauore complectimur. Vnde Homerus Achillem sic loquentem facit adamato suo Patroclo, ἐμῷ κεχαριτωμένε θυμῷ.
Κεχήλαμαι. uinctus sum.
Κεχλιώς. ὸ. hiatus.
Κεχλιώτες. stulti, hiantes.
Κεχμάζω. facio florere, floreo.
Κεχρημένος. τ. ὸ. mutuatus, indigens.
Κεχωρίσλατοι. discrepant.
Κίων. οντος. ὸ. dormiturus.
Κεώλας, locus profundus apud Athenienses, in quem conijci solebant noxij, & extremo supplicio afficiendi, barathrum. Vide κάκκλας.
Κεώδης. redolens, odoratus.
Κέως. Cos insula.

Κήας. αντος. ὸ. comburens.
Κῆβος. cebus. ut Gaza reddit in Aristotele, aliàs κῆπος, uide infrà.
Κηδάζω. purgo.
Κηδαίνω. curo, solicitus sum.
Κηδ' αρ. luctus. Significat & tenebras, tenebrosū σκοτεινόν. Etym.
Κηδεία. ας. ἡ. funus, affinitas, nuptiæ.
Κηδεῖος. α ὸ adultus matrimonio, sapiētia plenus
Κηδεμονικός. ἡ. ὸ. curiosus, salutaris, castigator.
Κηδεμών. ῶν. ὸ. curator, procurator, affinis, cognatus, beneficus.
Κηδειός. ἡ. ὸ. curandus, sepultura dignus.
Κηδελεύσω. destruo. Accus.
Κηδέσυς. Cedestes nomen proprium. Etym.
Κηδεστής. ὴ. ὸ. affinis, socer, gener, propriè dicitur pater nouæ nuptæ, & ipse sponsus, hoc est, cognatus, beneficus. apud Euripidem accipitur p fratre spōsæ, cum ita in Hecuba ait τοῦτον ἔμ ᾄδῶν ὄντα κηδεστὴν σέθεν. Nam dicit hoc de Polydoro fratre Cassandræ quam Agamemnō alloquitur.
Κήδ' ὀδύμα. ατος. ὸ. affinitas.
Κηδ' ὀδύομαι. μ. ὀδύσομαι. π. ὀδυμαι. sepelior, passiuè.
Κηδ' ὀδόμενος. funeratus.
Κηδ' ὀδύω. μ. ὀδύσω. π. ὀδυκα. iusta facio, id est funus curo, affinis sum, ad funus eo, præsum magistratui.
Κηδίω. tristor, angor.
Κήδιος. α. ὸ. ἡ. funeralis, κηδίαξοχός apd Aeschyl.
Κήδιος. α ὸ. γήδιξος. cura dignus, charissimus, αὐαγκαιότατος, familiarissimus. Etym.
Κήδομαι. μ. κήσομαι. π. κημαι. curo, anxiè satago, adiuuo, magnifico, tristor, curam de re aliqua capio, suscipióue. Depon. genit.
Κῆδος. ε. ὸ. cura, dolor, affinitas, cognatio ex nuptijs. Etym.
Κηδόσυνος. τ. ὸ. diligens.
Κηδωλός. ὸ. anxius, curiosus.
Κήλω. μ. ήσω. π. γκα. tristifico, curo, torqueo, noceo. Actiu. accus.
Κηθάριον. cophinus, urna, in quam calculi conijciebantur.
Κηθέμεν. auxiliari, concurrere.
Κήθιον. ὸ. καθάριον. catinus, oxybaphū, fritillus.
Κηθός. ὸ. ὸ. auxiliator.
Κηκή. acies, acumen, ὀξύτης.
Κηκαγέω. conuicior, subsanno.
Κηκάς. ὸ. ὸ. cōuiciator, uulpes. Item malitiosus, prauus, maleficus. Etym.
Κηκός. ἡ. conuicium, maledicentia. Etym.
Κηκασμός. conuicium.
Κηκάδυς. α. ὸ. quidam dithyramborum poēta uetustissimus.
Κηκάζω. conuicior.
Κήκιε. fluebat, saltabat, sudabat, descendebat. ἐκτηκίω. Etym.
Κηκίς. ίδος. ἡ. galla, id est fructus quercus.
Κηλᾶ. τὰ. per sinceresim à κήλημα τὰ θελγματα.
Κηλάς. ἡ. nubes sicca, dies hybernus, capra fronte calloso signo notata, uulpes.
Κηλάστρα. scapha, uas pastorale, celastrus arbor.
Κηλαίνω. demulceo, ægroto.
Κηλᾶς. &
Κηλᾶς. α. ὸ. nocuus, causticus.
Κήλεος. α. ὸ. combustiuus, calidus, clarus, habens uim & naturam absumendi.
Κηλέσης. α. deceptor, seductor.
Κηλδύς. idem.
Κηλαίνω. &
Κηλέω. μ. ήσω. π. γκα. mulceo, delinio, afficio quauis re, persuadeo, tabefacio. Accus.
Κήλη ης. ἡ. cele, hernia, omnis in scroto tumor κήλη dicitur, teste Galeno, Latinè ramex. Iuuenal. Iacet exiguus cum ramice neruus. Aelian. autem celam describit.
Κηληθμός. ὸ. ὸ. oblectatio per quietem, uoluptas.
Κήληθμος. α. ὸ. &
Κηληκτής. α. ὸ. demulsor.
Κήλημα. ατος. ὸ. error, seductio.

Κηλημός, ὸ. ὸ. lætitia, uoluptas.
Κήλησις. ος. ἡ. mulcimentum.
Κηλητήριος. α. ὸ. oblectatiuus.
Κηλητής. ὸ. ὸ. hernioſus.
Κηλήτως. demulsor.
Κήλητρον. oblectamentum, solamen.
Κήλιον. ὸ. mentula.
Κηλιδωτός. ὸ. ὸ. fordidatus.
Κηλίς. ίδος. ἡ. macula, probrum, nota, squalor, ulcus, cicatrix.
Κήλον. ὸ. lignum, sagitta.
Κηλόνειον. ligni, sursum & deorsum uergens. Vitruuio grus, ligneꝰ cyathus, lignea urna. Etym.
Κηλόω. μ. ώσω. π. ωκα. comburo, εὐχομαι βεῶ. Itē decipio, noceo, item subagito, futuo. Accus.
Κήλων. præceps in libidinem, Etymol. etiam pudendum interpretatur.
Κηλώνιον. ου. ὸ. celonium, id est grus, instrumentum quo aqua hauritur è puteis.
Κηλωτόν. ὸ. ὸ. lupanar apud Lycophronem.
Κημός. ὸ. ὸ. camus, fræni genus, cadus iudicialis, sagena. Aeschyl. allegoricè pro uinculo posuit. Est & ornamentum muliebre, & annuli genus, & Thracum lingua legumen quoddam. Item leuius reticuli genus in modū Xenoph. de re equestri. Χρὴ δὲ ἔμ ἱππικῷ μον τὸν κημὸν τοιοῦτον τιθέναι & uerbum κημᾶν frenum injicere. Idē τὸ δὲ δέσποι εὖ ἀχαλινώτου ἄγοι, κημᾶν σοῦ. ὁ γὰρ κημὸς ἀναπνεῖν μὲν οὐ κωλύει, σιάκνειν δὲ οὐκ ἐᾷ.
Κημῶσαι. concludere, conniuere, apud medicos τὸ ὀφθαλμὸν μῦσαι.
Κήν. etsi, καὶ ἐάν.
Κήνυμα. inanitas corporis, umbra, idolum.
Κήξ. κικός. auis marina similis hirundini, fulica, darus.
Κηπεία. cultus horti.
Κηπευτός. ὸ. ὸ hortensis.
Κηπεύω. μ. εὔσω. π. ευκα. excolo. Neut. absol.
Κήπιον. α. ὸ. λῆπος. apud Thucyd. τῶsura quædā capillitij, κορᾶς διαθέσεις τὸ μ κεφαλῆ τριχῶν, sic Eust. Erant autem duo tonsuræ genera σκάφιον & κῆπος autore Suida.
Κηποκόμας. α. ὸ. apud Comicos dicitur qui cæsariem habet certo modo attonsam. Eust.
Κῆπος. animal apud Aegyptios facie Satyro simile, cætera media inter canem & ursum forma. Strabo. Itē ciuitatis nomē apud Aeschynē prope Bosphorum.
Κῆπος. ὸ. ὸ. hortus. Item tondendi genus ad frontis ornamentum. Est & animal Aeliano, & Aristoteli, quod aliàs λῆβ. significat & figurate τὸ ἐπίσθον, hoc est, pudendum muliebre, teste Eust. Iliad. ε. unde μανιόκηπος pruriginosa mulier, Aelius Dionys. κῆπον etiam interpretatur καλλωπισμόν τ' ὀμφῆς.
Κηποτύραννος. ὸ. cognomen Apollodori philosophi apud Laërtium lib. 10.
Κῆρ. fulmen. malim σκηπτός.
Κηπαιος. ὸ. ὸ. hortulani res.
Κηπαρός. ὸ. ὸ. hortulanus.
Κηπωρός. ὸ. idem.
Κήρ. ρός. ἡ. oxyt. parca, mors, sors. Cyrill.
Κῆρ, pro ἦτορ. ρός. ὸ. circūflex. cor, anima. Cyrill.
Κηρσάνω. μ. ανῶ. π. γκα. morior, curo, corrumpo, grauiter irascor. Neut. absol.
Κηραμύντης. α. ὸ. apud Lycoph. uindex & propulsor mortis, composita dictione ἀπὸ τοῦ κῆρας ἀμύνω. ἀλεξίμορος. Eust.
Κηρεσιφόρητος. α ὸ. à parca agitatus.
Κηρέσιος. fatalis, calamitosus.
Κηριάζω. fauare, id est fauos conficere, ut Gaza uertit in Aristot.
Κηρέϊαι fasciæ sepulchrales, exequiæ.
Κήρινθος. ἡ. cerago siue cereis, ut Gaza uertit in Aristotele, mellificium, ulcus.
Κηρίνη. flagellum quoddam.
Κήρινος. α. ὸ. cereus.
Κηρίον. ὸ. ὸ. fauus apud Aristot. candela cerea, plācta. Est etiā genus ulceris, à faui similitudine, quod caput potissimum infestat simile achori nisi quod in hoc ex angustioribus foraminib. manat sanies tenax minimeq; aquosa nec crassa ut mel. in κηρίω uero sanies melli similis & laxioribus foraminibus continetur. (Il. ε.
Κήριον ὀλέσ. exanimis pauor, ἀψυχοπιον. Eust.
Κηριοποιός. τὰ. fauos conficientia.
Κηρίσσαι. terreri.
Κηρίτθω. fulcio. (Hesiod.
Κηριβεφής. ἐος. ὸ. ἡ. fato destinatꝰ, mortalis, apud
Κηρίφατος. fato decedens, morbo defunctus.
Κηριωθῆναι. uertigine capi.
Κηρόθι. ex animo, ἐκ φρενῶν.
Κηροστήκιον. α. ὸ. candelabrum.
Κηροπλάστης. α. ὸ. qui cerā tractat. Itē comę studiosus, καλλωπιστής, apud Archilochum, teste Plutarch. à κήρας quod comam notat.
Κῆρος. ὸ. ὸ. fluuius Armeniæ, penanflexum. Cyrill.
Κηρός. ὸ. ὸ. cera, candela, oxyton.
Κηρολυτός. ad fatum. id est, mortem pertrahens.
Κηρύβια. τα. reijculamēta fabarum, τὰ ἀποβράσματα τῶν κυάμων.
Κήρυγμα. ατος. ὸ. præconium, prædicatio.
Κηρύκεια. ας. ἡ. legatio, præmium quod datur præconi, aut quippiā nūtianti, aut uendenti. Bud. in Annot. Est quoq; κηρύκιον nomē proprium collis Ephesi. ex quo Hercules ad populū retulit Dianæ ortum.
Κηρυκῆον. ὸ. caduceus.

Κηρυκεύω. μ. εύσω. π. ευκα. officium præconis exerceo,

Κηρυκίνη. κηρυκείου.

Κήρυλος. ὁ. halcyonum maſculus, auis carulus, ut Gaza uertit in Ariſtot. meminit & Aelianus.

Κήρυξ. κος. ὁ. caduceator, fœcialis, præco, buccinæ ſpecies. ἐκ τῆ γαρύειν ἤδοι φωνῆν. Item teſta, intectorium, Gaza in Ariſtotele uertit buccinam, & eſt ex genere intectorium teſta. Nazianzenus. τὰ κύματα ταῖς γέντοσι πέτρας προσαρήξοντα καὶ ἀποκρούοντα. εἰς ἄχνην ἀφρώδη καὶ ὑγρὴν ἐσκορπίζετο ψῆφα κάλπικες μὲν καὶ φυκία καὶ κύρικες καὶ τὸ ὀστρέου τὰ ἐλαφρότατα ἐρωθεῖτο.

Κηρύσσω. &

Κηρύττω. μ. ξω. π. υχα. prædico, declaro, id eſt pronuncio. Et eſt (inquit Eraſ.) propriè preconũ, & publicitus apud populum ſua uoce aliquid promulgantium. Item precibus collaudo, inuoco, imploro. Κηρύττω τὰ ὄντα, auctionẽ bonorum facio, auctionor, proſcribo auctionem bonorũ, ſub præcone uendo. Bud. Com. Ammon. diſtinguit ab ἀφηκηρύξαι, & ὠνηκηρύξαι.

Κήρωμα. ατος. τὸ. tabula cerata in quam antiqui ſcribebant. Item oleum quo ſeſe perungunt athletæ, adhibito quodam terræ genere, ad robur adijciendum membris, quod & Latini ceroma uocant. Plinius pro loco uſurpauit, in quo certabatur. eſt autem unguentum ſiccum, ut ὑγρόμυρον, liquidum.

Κήρωσις. cera.

Κήρωτον. τὸ. cerotum ſeu ceratũ, emplaſtri genus.

Κήτα. nepita.

Κήτειον. α τὸ. herba quædam, recens cæpa.

Κητύνη ἡ. nauigium grande, uel à forma ceti, uel à magnitudine dictum.

Κῆλος. &.

Κητόδης. ὀφθος. ὁ. immenſus, cetaceus.

Κῆτος. εος. τὸ. cetus, id eſt balena, apud Ariſtotel. & Aelianũ. Itẽ ſideris nomen Proclo de ſphæra.

Κητώδης. ες Θ. ὁ. ἡ. magnus.

Κητώεσσα. Lacedæmonis epitheton, uel ob magnitudinem, uel quod uicinum mare plurima cete nutriat, alij κακετάεσσα legunt.

Κητῶδ. ου. ὁ. cetaceus. deductum à κῆτος, id eſt, cetus.

Κῆφα. Dorice pro καὶ ἔφη, & dixit.

Κηφίς. ὁ. nomen propriũ, & ſidus apud Proclũ.

Κηφλῶ. λῶος. ὁ. fucus qui inter apes degit. id eſt, ueſpa ſterilis, Aelian. & Ariſtotel. qui & κωτρωνὸν κηφλώεις. id eſt, aculeatos fucos quoſdam nominat.

Κηφωλώδης. inflatus, ſedatus.

Κηφός. argentum.

Κῆχες, pro πῆ. ubi.

Κηχέω. fœnero.

Κηώδης. ες Θ. ὁ. ἡ. redolens.

Κηώεις. ὁ. ὠεντ Θ. ὁ. uaporatus, odoratus.

Κία. ἡ. ebrietas.

Κιαθίς. ἡ. meretrix, ebrioſa. (tym.

Κιανίς. ager Cij urbis, terra proxima Cio. E.

Κιανός. Cianus, nomen gentile. Etym.

Κίβαλος. prædo, latro.

Κιβδηλεύμα. ατ Θ. τὸ. fucatio.

Κιβδηλεύω. μ. εύσω. π. ευκα. corrũpo, fuco imposturam facio. Eraſ. in Chiliad.

Κιβδηλία. ας. ἡ. infyncericas, corruptela, impoſtura, fucus. Eraſ. in Chiliad.

Κιβδηλιᾷν. pallere uitio morbi, aut ſceleris alicuius conſcientia,

Κίβδηλις. ιος. ἡ. rubigo in metallis, excrementa metallorum, quod σκωρίαν uocant.

Κίβδηλος. ου. ὁ. adulteratus, ſubæratus, adulterinus, propriè de numis. Eraſ. Chil.

Κίβδηλος. improbus, lutum.

Κίβδιξ. κος. ὁ. auarus.

Κίβισις. arca, ſiue pera.

Κίβ Θ. τῶ. capſula, ſtultus, cibus.

Κίβ Θ. α. ὁ. latro.

Κιβώριον. α. τὸ. planta quæ producit fabam quam uocant Aegyptiam, & radicem Colocaſiam, è cuius frondibus poculum fiebat. Euſt. Illia. ρ. apud Strab. poculi genus eſt.

Κιβωτός. arca, ciſta. Vnde κιβώλιον diminutiuũ. Ammonius diſtinguit à κίστη. propriè ex aſſeribus & tabulis, κίστη uero ex uiminibus cõtexta.

Κιγκλίζω. τὸ κινεῖν τὴ ὀσφῦν. commouere & obſtrepere. à κίγκλος. Eraſ. Chil. ut enim à γνῶ γίγνωμαι à κλῶ fit κίκλω & κικλίζω inquit Corin.

Κιγκλίς. ίδ Θ. ἡ. carcer, cancelli fori, quibus à iudice populus arcebatur. Cancellotam uocant. Cæl. lib. 15. cap. 10. Ponitur & pro ualua, fera, ſiue clauis foramine. (Hipp.

Κιγκλισμός. tumultꝰ, breuis ſed aſſiduꝰ motus.

Κίγκλος. ὁ. ὁ. cingulus, auis, cuius cauda cõtinuò mouetur, adeo infirma, ut ne nidum quidẽ ſibi parare poſſit, ſed in alieno pariat. Vnde

Κιγκλός. ὁ. ὁ. mendicus. Eraſ Chiliad. Cinelli auis meminit Aelianus, & Ariſtoteles, quanquam apud hunc κίγγλος legatur per χ non per κ, & Gaza reddit cinchlum.

Κιγχάνω. aſſequor.

Κιγχλισμός. ὁ. ὁ. cachinnus, immodeſtus riſus.

Κίγχλος. uide κόγκλος.

Κίδαρις. Corybantum ligamen capitis. indumentum capitis Perſicum, pileus regius apud Perſas. uide Bayfium. aliàs κίταρις.

Κιδαφδύξω. decipere, Inferius legitur etiam κηφίνδω

νηφίνδω, neſcio quàm rectè.

Κιδάφ Θ. uel κίδαφ Θ. improbus, doloſus, uulpes, κίναδος.

Κίδνημαι. diſpergo.

Κίδνη. hordeum toſtum.

Κιδνός. imbecillis.

Κίδν. οῦ. caries, & frugum uermes. uide κίς.

Κιθάρα. ας. cithara. Vide Ammonium.

Κιθαραοιδότατ Θ. citharæ peritiſſimus.

Κιθαρίζομαι. τὸ ἀκροδάμαι κιθαρίζοντας. Bud. Cõ.

Κιθαρίζω. μ. ίσω. τ. ικα. cithara cano. Neutr.

Κίθαρις. ιος. ὁ. Citharea Venus, lyra. Ammonius diſtinguit à κίθαρα.

Κίθαρισήκοι. tibiæ quædam.

Κιθαρισής. ῆ. ὁ. cithariſta. λυρῳδός. lege κίθαρις in Ammonio. Aeſchin. κατὰ τιμάρ. περὶ αὐτὸν ἔχε κιθαρισὰς ἢ κιθαρῳδός. Moſchop. dicit κιθαρισὰς uocari qui citharam pulſant tãtum, κιθαρῳδὸς uero qui & pulſant ſimul & cantãt.

Κίθαρ Θ. fidicula piſcis ut Gaza uertit in Ariſtotele. meminit & Aelian, pectus, latus, thorax. Item fruticis genus apud Dioſcor, qui alio nomine κίδιος.

Κιθαρῳδός. ῆ. ὁ. citharœdus. Vide κίθαρις in Ammonio.

Κίθαρῳδικὸς. κίθαρις.

Κίθων, ῶνος. ὁ. tunica pro χίτων, ut κύθρα pro χύτρα Ionice. buſt. ex Herodoto.

ΚίκιννΘ. α. ὁ. cincinnus, capillorum cirrus.

Κίκις. ιος. ἡ. potentia.

Κικκαβῶ, nocturnarum uox, & κικκαβὰ, noctua.

Κικλήσκω. uoco, accuſ.

Κικλισμὸς. ῆ. ὁ. riſus lego κιγκλισμός.

Κικυμώρῆμι. cæcutire.

Κίκυς. ὁ firmus, potens, uis. κύναμις.

Κικύω. accelero.

Κιλικίζω. improbũ eſſe, à Cilicibus populis, de quibus etiam prouerbium extat, Cilix haud facile uerum dicit.

Κιλίνιος. ὁ. acerbus, hirſutus: ut κιλίνιοι τράγοι, hirci denſo uellere & frequentibus pilis. Hinc κιλίνια dicuntur quæcunque ex pilis cõfecta conſtant, cilicia.

Κιλικισμὸς. ῆ. ὁ. cædes

Κίλλα. foror Hecubæ. oppidulum Troadis.

Κιλλακτής. &

Κιλλικτήρ. Dorice, agaſo, κωμητής, Eraſ. Chil, ſed apud Eraſ. legitur per iota in penultima: mihi magis placet per alpha uel ᾶτα, ut ab ἄγω deducatur nam & κίλλος Dorice aſinum ſignificat, & Dores ᾶτα in alpha mutant.

Κιλλίβας. baſis menſę, menſa tripes. Itẽ καλλίβαντες inſtrumẽta trium pedum, quibus in bello ſcuta imponebant fatigati. Cæl, lib. 5. cap. 15.

Κιλλικύριοι, uel καλλικύριοι. οῖ. exulum ſeruî, qui cum agros colerent, mox in tantam multitudinem excreuerunt, ut dominos ſuos eiecerint. Cæl. lib. 13. cap. 48. Vide ſupra καλλικύριοι.

Κίλλιξ. urna, bos alterũ cornu cõtortum habens.

Κίλλος. Dorice. aſinus. hinc κιλλικτήρ & cicada apud Cyprios.

Κιμβολῶ. milito, στρατεύομαι.

Κιμβεύω. eo, iter facio.

Κιμβηπία. fraudulentia.

Κιμβία. ας. ἡ. auaritia.

Κίμβικα. ueſpa, alucaria.

Κίμβικον. τὸ. parſimonia, apicula. Eraſ. prouerb. Cumini ſector. Vnde

Κίμβιξ. ικος. ὁ. nimis parcus, ſordidus, ξυνῆρός. ἀπὸ τῆ κιβδήλου χρυσίου. Cæl. li. 8. cap. 46. Bud. Cõ.

Κιμεγίς. ἡ. ſpecies glandiferæ arboris.

Κιμμέριοι. οῖ. populi. Vide in Chiliad. Eraſmi.

Κιμμερίς. ἡ. Cybele mater Deorum.

Κιμιλισμός. brevis & continuus motus.

Κιμωλία. ας. ἡ. alba creta, qua fullones utuntur.

Κινάβαρι. ιος. τὸ. cinabary, coloris genus.

Κινάβευμα. ατος. τὸ. exemplar ad quod imago effingitur.

Κίναβρα. cibus caninus, cinabra: hoc eſt, fœtor cãprarum ſiue hircorum, odor ſub alis uiroſus.

Κινάβρας. hircipſſans. Luciano.

Κίναδος. α. ὁ. uulpes, bellua aſtutiſſima, uafer. Cæl. lib. 10. cap. 41. κίναφος. Sophoclis ſchol.

Κινάθυσμα. τὸ. fragor & ſtrepitus multitudinis, κινάθυσμα ὀιωνῶν apud Aeſchilũ, motus ſtrepituſq; auium confertim uolantium.

Κιναιδία. impudicitia.

Κιναίδιον. τὸ. motacilla auicula, à perpetua caudæ ſucculſatione dicta. (ρέμων.

Κιναιδολόγος. α. turpiloquus κυσολέσχης. αἰσχρὸς

Κίναιδος. α. ὁ. cinædus ὁ. ἀσελγὴς καὶ μίμος καὶ ὀρχιστὴς ἀκολαστότατος. quod Nonius Marc. quoque confirmat cum inquit: Cinædi dicti ſunt apud ueteres ſaltatores & mimi, dicitur enim κίναιδος ἀπὸ τῆ κινεῖν τὰ αἰσχία. κίναιδος. ω neutr. gen. dicitur inuerecundum & impudens. Dei moſth. περὶ σφαύτ. τὸ δὲ καὶ φύσει κίναιδος τὰνθρώπιον ἄν. Vide in Chil. Eraſmi. Cinædo mollior, apud Gal. eſt auiculæ genus, quæ alio nomine σποσπυγίς, & motacilla Latinè. Itẽ piſcis genus luteo colore,

Κινάμωμον. α. τὸ. cinamomum.

Κινάμωμ Θ. ὁ. cinamomus, auis in Arabia Aliano & Ariſtoteli.

Κινάνθρα. ἡ. uulpes.

Κινάρα. ας. ἡ. cinara, carduus qui in pappos abit.

Κιναρύζομαι. ploro, cum ſingultu mouco. malim κινυρίζομαι.

Κινείρα.

Κινναβάρα.ας.ἡ. cinabra, hoc eſt, hircorum fœtor, frigus matutinum.

Κιναιδάω.fœteo. Neut.abſol.

Κιναφδύω.decipio, παναργύομαι.malim. κιδάφδύω, ut ſuprà.

Κίνδα.ἡ.meretrix,turpitudo.

Κινδαλισμός.ludi genus. Polluci,lib.9.& Cæl.li. 15.cap.10.

Κινδαλοπαίκτης.ὁ.ὁ.qui ludit paxillo.

Κίνδαλος.ὁ.paxillus.unde κινδαλισμός.

Κίνδαξ.agilis,facile mobilis.

Κινδαύφη.uulpes.

Κινδαλόης.ὁ.muſici inſtrumenti genus, ὄργανον κιθαρῳδικόν.

Κινδύνευμα.ὁ.periculum.

Κινδυνεύω.μ.εύσω.π.ευκα.periclitor, experior Datiuo,ut κινδυνεύω τούτῳ τῷ πράγματι,hac re periclitor. Item poſſum probare ex præcedentibus,id eſt,neceſſariò ſequitur,uel cõcluditur,proximè & ferè facio. Eſt etiam ὀλίγου δέω & uideor. Syneſ. κρὰ κινδυνεύουσι πείθεσθαι ὑμῖν, Iam prope in eo eſt, ut quoſdam in opinionẽ adduxerint. Vnde & κινδυνεύει impersonaliter ponitur pro eo,quod eſt,propemodum dixerim. Plato,κινδυνεύει ἡμῖν ὀνείρου δέησθαι,&c, id eſt fortaſſe autem. Significat etiam reus ſum, in reatu ſum & ſordibus,cauſam dico. Quemadmodum Latinis quoq; periculũ reatus & ſordes dicuntur. Quin & κινδυνεύομαι dicitur, ut κινδυνεύω, non tamen eadem ſignificatione Demoſth. ἐμοῖς δ' ὅλως δὲ κινδυνεύεται τῇ πόλει, Cum ab aliquo periculum impendet, quæ ad ſummam rerum pertinent. Dicitur etiam quod cum periculo probatur aut ſuſcipitur. Thucyd. οἷς ἂν γὰρ πᾶσα μεταβολὴ ἐν τῷ δεδιέναι κινδυνεύεται ἢ μὴ πᾶσι σωσι, Quos manet in contrarium mutatio, quibus imminet mutationis periculum. Bud. Com.

Κινδυνῶ.ὁ.ὁ.periculum, ut κίνδυνον ποιεῖμαι, periclitor,cum periculo tẽto & aggredior. παρὰ τὸ κινεῖν εἰς ὀλιγωρίαν κίνδυνος. dicitur. Etym.

Κινδυνώδης.ὁ.ὁ.ἡ.periculoſus.

Κινέω.μ.ήσω.π.ηκα.mouco, κινεῖν τ' ἄλλο afferre motum alicui Cic.interp.& κινεῖσθαι, ἐξωθεῖν pulſu uel motu agitari externo.actiu.accuſ.

Κινηθμός.ὁ.ὁ.&

Κίνημα.ατ.ὁ.motus.

Κινήματα.τὰ.uibramenta.

Κινησίας.ὁ.ὁ. pyrrichius pes apud grãmat. dictꝰ à citatione,fertur enim breuibus ſyllabis. Item poëtę dithyrãbici nomẽ,qui pyrrichię cõditor fuit,unde & pedẽ illum ab eo cognominatum putant nonnulli.

Κίνησις.ιος.ἡ. motus, commotio, mutatio loci, Ammonius.uide Ariſtotelem ſtatim poſt Prædicamenta,& in Phyſicis.

Κινητήριον.ὁ.τὸ.incitamentum.

Κινητής.ὁ.ὁ. motor.

Κινηλικός.ὁ.ὁ.excitatiuus.

Κινητός.ὁ.ὁ.mobilis.

Κινηθρόν.τὸ.tinctorum baculus quo pannum tingendum immergunt apud Pollucem.

Κινιφῶ.ὁ.ὁ.uariegatus.

Κινοδβαρις.cinabaris herba,color coccinus.inferius ſcribitur per y pſilon in prima ſyllaba, quod non placet.

Κινοάβρευμα.purgamentum fœtens.

Κινναβαρι.τὸ.minij genus cinnabari.Euſt, Bœot.

Κίνναβος.imago & exemplum quod pictores ſibi proponunt.

Κινόεης.equus improbus.

Κίνυγμα.idolum.

Κίνυμι.moueo,agito,Actiu.accuſ.

Κινύρα.ας.ἡ. inſtrumentum muſicum, cithara. ἀφ' τοῦ κινεῖν τὰς νεῦρας.

Κινύρεσθαι.conqueri,cantillare.

Κινυρός.ὁ.ὁ. querulus.

Κινώπιον.ὁ.τὸ.ὄρνεον.

Κινώπετα.τὰ.reptilia,culices,quaſi φ' τῶ πέδω κινέμενα. (cand.

Κινωπισὰ.οἱ.reptilia omnis generis,angues. Ni.

Κιονίς.ίδος.ἡ.uua,morbus in gutture, colũnella.

Κιονόπεανον.τὸ.ſummitas columnæ.

Κιξαλης.ὁ.ὁ fur, ἀπὸ τοῦ κιξαλίζειν.πίξιος.ὁ.cicada,

Κίος.ἡ.urbs Myſiæ,à Cio duce dicta. uide Etym.

Κίρκος.ὁ.ὁ.circus,genus accipitris,apud Ariſtot. Gaza Græcam uocem relinquit omne incurſũ. Eſt & ſpecies lupi Oppiano de Venatione.

Κιρτόω.ferreo annulo,aut uinculo quopiam in orbẽ circundo & adſtringo. Aeſchylus Prom. σκέλη δὲ κίρκωσιν βία.

Κιρνάω.μ.ήσω.π.ηκα.miſceo,tempero,infundo uinum, Actiu.accuſ.hinc. Cirnea apud Plautũ in Amph.uas uinariũ,à temperãdo in eo uino.

Κίρνημι.miſcebant.

Κίρρα.ας.ἡ.Cirrha urbs,paroxyt.Cyrill.

Κιρρά.ᾶς.ἡ.ignea,oxyton.Cyrill.

Κίρρος.ὁ. giluus, citrinus,fuluus. Marcel. Virgil. contendit potius uermiculum ſignificare,quẽ conſule lib. 5. Dioſcor.

Κιρσοῦς.uarici ſimilis circumuolutio in qua ſanguis generando ſpermati idoneus & ſpiritus generatur,κιρσοφλεῖς παρασάται,qui à teſticulis explantãtur & ἀδενοφλεῖς Heroph. dicuntur οἱ παρασάται πόροι.

Κιρσοκήλη.ἡ.uaricoſus ramex.

Κιρσός.ὁ.ὁ. uarices & tumor pedum, qui & κίρσος εἴρηται. dicitur,dilatatio uenarũ, circa tempora aut uentris imam partem ac nonnunquam circa teſtes,uocaturq; ἐξία ſecundum alios.

Κίρωψ.ineptus ad Venerem.

Κιθδός.ὁ.ciſthus herba.

Κίς.ιος.ὁ.uermis q in ligno & frumẽto naſcitur. Vide κίες ſupra & κισοηρίς,& ἴπες in Ammon.

Κίσσα.ης.ἡ.pica auis,uide κίττα Atticum.

Κίσσαμος.κῶς.nomen uiri,uide in Chiliad. Eraſ.

Κισσάνθεμον.ου.τὸ. herba quam uocant rapum terræ.

Κίσσαρον.idem quod κισσός,hedera.

Κισσάω.μ.ήσω.τ.ηκα.deſidero,concupio, laſciuius concupiſco. Accuſ. Vnde illud in Pſal. Ὃς γὰρ ἁμαρτίας ἐκίσησέ με ἢ μητέρ μ.

Κισηρίς.ίδος.ἡ.pumex, lapis fiſtuloſus quaſi foraminibus multis perforatus, ſic dictus græcè ἀπὸ ſimilitudine uermis quę κίς dicitur. Sic enim hordeo & tritico cum referbuerunt naſcentes, femina illa cuſpide ſua exiguis foraminibus terebrare ſolet.

Κισηρώδης.ες.ὁ.ἡ.pumicoſus.

Κισσοβαφής.ές.ὁ.ἡ.hederaceo colore tinctus.

Κισσινός.ἡ.ὁ.hederaceus.

Κισσοστέμμα.τος.ὁ.hedera redimitus.Hom.

Κισσός.ἡ.ὁ.hedera.

Κισσοστέφανος. hedera coronatus,habens caput hedera redimitum, epitheton. Bacchi.

Κισσοφόρος.hederam gerens. Dionyſ.

Κισσύβιον.τὸ.uas paſtorale,quod & κιβίσιον dicitur,fortè, ἀπὸ τοῦ κισσοῦ,hoc eſt ab hedera, ex qua fiunt pocula.

Κίστη,ης.ἡ,& κιστίς ίδος.ἡ ciſta,arca,ſcrinium. Vide κιβωτός in Ammonio.

Κίστος.ciſtus,nomen fruticis.

Κισσοφόροι.οἱ. numiſmatis genus, in quo imago cuiuſdam ciſtam ferentis procudebatur.

Κίτταρις.ιος.ὁ.ἡ citaris, ornatus capitis, κίδαρις.

Κίτρον.τὸ.cedrus, citrus. (Bayfius.

Κίττα.ης.ἡ.pica,morbus mulierum prægnantiũ, uarius & abſurdus ciborum appetitus, ubi canum more aut nihil omnino,aut malos appetunt cibos, id quod cõtingere ſolent ſecundo aut tertio à cõceptu menſe, quòd organum appetentis ſit læſum,id eſt, os uentriculi : infanti non ſuppetente ui ad alimenti conſumptionẽ. Dicitur & κίττησις. Cælius lib.3.cap.15. & lib. 14.cap.1. De pica aue lege Ariſtotel. Aelianum, & Oppinianum in Ixeuticis.

Κιττάβιζειν.picarum uoce ſonare.

Κιττίζειν.picare,ut Gaza uertit ex Ariſtotele. Item uehementer deſidero & appeto Ariſtoph. Veſpis, ὅταν κιττῶ σῦκα τῶν σανίδων. Item expecto tanquam bonum. Idem in pace. οἱ κιττῶντες εἰρήνης.

Κίτταλα.τὰ. nucamenta, callo ſquamatim compactilia. uide λύτταλα per υ. ſic enim ſcribendum eſt.

Κίττασις.diadema capitis.malim per ſimplex τ. uel λ. ut ſuperius.

Κίττασος.apud Ariſtot. Gaza uertit nucamẽtum, cuiuſmodi in nucibus pineis ſpectatur. Ruellius panniculum interpretatur.

Κιττοφορέω.picam ferens ad myſteria Bacchi peragenda, uidelicet, quòd infirmi facere ſolent. Hinc dictum inuenitur in hominem utilẽ & deſpicatum,ut de Aeſchine ait Demoſth.

Κιττοφορούντων. οἱ. libidines complectentes, à κιττοφορέω.

Κιχάνω,&

Κιχάνω,&

Κιχάω.μ.ήσω.π.ηκα. inuenio,peruenio, accedo, conſequor,offendo,deprehendo. Actiu.accuſ.

Κίχλα.ας.ἡ. turdus auis, Dorice, & Syracuſana lingua,ſecundum Athenæum.

Κίχλα.alias κίχλη.ης.ἡ.turdus auis,& piſcis apud Ariſtotelem,uertente Gaza. Alij turdellam reddunt errant qui ſturnum transferunt. Aucupium turdorum Oppian. In Ixeuticis deſcribit.

Κιχλίζω.μ.ίσω.π.ικα. turdos aut coturnices edo coturniſſo,immodeſtè & laſciuiter rideo. Accipitur generaliter pro gulæ indulgere,& delicate uiuere. Neutr.abſol. Eraſ. Chil.

Κιχλισμός.ὁ.ὁ.cachinnus,riſus mollis & impudicus. Eraſ. ibidem.

Κιχόριον. intubum erraticum.

Κίχρημι.utendum accipio,utendum rogo.

Κίχρημι,ἀπὸ κιχρά.ω.commodo,utendum do. Bud. Comment.

Κιχῶναι.οἱ. intercrura.

Κίω.uado,accedo.

Κιώνιον.ὁ.τὸ. apud Dioſcor.lib.2.pars in buccino atq; purpura media ſecũdum quã filicei operimẽti clauicula eſt, Hermol. Barb. interprete, eſt & uaſculi genus.

Κίων. ονος. ὁ. uel ἡ. paroxyt.columna,columella gutturis. Gaza in Ariſtotele columellã uertit, quæ eſt excreſcens caro in faucibus uocem impediens,ad ſimilitudinẽ columellæ, quod fluctionem à capite ſuſcipiens longa ac tenuis fiat, quæ ſi in parte inferiore craſſa & orbicularis fuerit iã ſαφυλὴ, hoc eſt, uua uocatur. Et κίων Hipp. triticum uorans, & ipſarum beſtiolarum

Κιών,όντος.oxytonum,iens. (congregatio,

Κλαγγή,ἡ,ἆς,clãgere, ppriè de gruib. dicitur.

Κλαγγή.ῆς.ἡ.clangor,propriè gruum,latratus,Xenoph. παρὰ τὸ κλάζω,Etym.

Κλαγγηδόν. reſonanter.

Κλάγγω.μ.ξω.τ.κέκλαγγα, alias κέκλαγα. ἀόρ.α.

ἀόρ.α.ἔκλαγξα.clango,reſono.Neutr.abſol.
Κλαδιαρόμματ☉.ὁ. mobilis oculis, inſtabileis habens oculos.
Κλαδιαρός.ᾶ.ὁ.uibratilis.
Κλᾶδιας pro κλεῖδιας. dicunt Dorienſes accuſatiuum multitudinis à κλείς claues.
Κλαδιάω.pampino,quatio.
Κλαδίδεσι,pro κλάδοις.ramis.
Κλαδίευσις.ι☉.ἡ.putatio.
Κλαδ' ὀυτήρ.ῆρ☉.ὁ.putator.
Κλαδιευτήριον.ᾰ.τὸ.falx putatoria.
Κλαδίδύω.μ.δύσω.ῠ.δυκα.puto uites.Neutrum accuſ.Thom. Mag.magis probat κλαδίᾳν quã κλαδίδύειν.
Κλαδίεω.quatio,mouco,conuicior,loquor.
Κλάδισκοι.ramalia.
Κλαδίδ☉.ᾰ.ὁ.ramus.
Κλαδιώδης.ους.ὁ.ἡ.ramoſus.
Κλαδίωνες.ἀε..Bacchæ antiquitus dictæ,fortaſſis à thyrſorum geſtatione.
Κλαδιώω.όν☉.ramus.
Κλαδίω.μ.άσω.π.ακα.frango,reſono,clamo. De telis,arcu,gruc,ſuibus, & alijs dicitur. Actiuũ, accuſatiuo.
Κλαῖστρον.ῐ.τὸ. operimentum, clauſtrum, κλῆθρον apud Pindar.Pythijs.
Κλαίω.μ.αύσω.ῠ. αυκα. fleo, ploro. Neutrum, accuſatiuo.
Κλαῖκον.lugebant,flebant.
Κλαμαρός.fluxus,infirmus.
Κλαῖξ.Doricè clauis.
Κλαπτίζω.duro longo tempore,moror.
Κλαραγίω.leniter dormio.
Κλαίριον.monile.
Κλαρῶται.Vide in dictione εἵλωτδν.
Κλασιβώλαξ.glebas terens.
Κλασις.ιος.ἡ.fractio.
Κλᾶσμα.ατ☉.τὸ.fragmentum.
Κλασσᾶν.conculcare, clamare,ſubijcere,turbare, mouere,perdere.
Κλασσήιον.falx ad uites putandas, putatoria falx, & uineatica Lat.
Κλασσυς.pampinator,uinitor.
Κλαυθμός.ᾰ.ὁ.fletus.
Κλαυθμυρίζομαι. ciulor:puerorũ eſt quando flendo aliquid petunt.
Κλαὐθμυριζόμενοι.οἱ.plorantes.
Κλαυθμυρισμός.ᾰ.ὁ.ciulatus.
Κλαύμα.ατ☉.τὸ.ploratus.
Κλαυσαυχενίζομαι blefas emitto uoceis.
Κλαυσιᾶν.ſonare ultrò,de foribus dicitur.
Κλαυσίγελως.flens & ridens ſimul,λακηύσωγε λάζεζε inquit Homer. & Xenoph. Ἑλληνικῶν lib.5. θεάσασθαι παρῆν ἐπὶ τῆς σωτηρίας, πάντας δὲ τοὺς παρόντας τότε γεγώνει κλαυσιγελῶς ἔχειν.Cæl.lib.8.cap. 15.
Κλάω.μ.άσω.π.ακα.frango.Actiu.accuſ.
Κλαίω.μ.αύσω.π.αυκα.pro κλάω.Atticè fleo.
Κλέα,pro κλέεα,κλέϵ.uide κλέ☉.
Κλεαινός.ᾶ.ὁ.celebris,illuſtris.
Κλείζω.uoco,ſono,loquor.
Κλεισλιών,pro κλισλιών.fama,augurium.
Κλείδ☉.κλισλιών.
Κλεῖδια.iuguli, thinni, clides, ſiue clidia dicuntur etiam à Plinio lib.9.cap.15.
Κλῆδιον.ᾰ.τὸ.clauicula.
Κλῆδιεχος.ά.ὁ.clauiger.
Κλῆδιών.τανεβαλῶ.furtim.
Κλειΐζω.celebro.
Κλῆθριά.ᾶ.ἡ.rima.
Κλεῖθρον.τὸ.clauſtrum,retentaculum,ueſtis,
Κλῆμαζω.decipio,luctor.
Κλῆμακτὴρ.gradus,ſcala.
Κλέμαξ,ἢ κλῆματισμός.certamen quoddam.
Κλέινιος.celebris.
Κλῆνός.ᾰ.ὁ.inclytus,nominatus,clarus.
Κλείομαι.inuoco.
Κλείς.ειδὸς.τὸν κλεῖν.τοὺς κλεῖς. clauis Dicitur & pars quæ diuidit pectus à ceruice,hoc eſt os latum in ſummo coſtarum, quod brachij motu paulum cum lato oſſe mouetur, quod & κλείδιον dicitur. Latini iugulum uocant. Gaza In Ariſtotele uertit clauiculam uel humerum, & τὰς κλεῖδιας os iugale.
Κλῆσιάς οἰκί☉.ᾶ.clauſura.
Κλείσιον.locus in quo boues ſtant.
Κλεῖσις.ſcena.
Κλῆσμός.ὁ.ſedes.
Κλῆστοπῶλος.circa equos inſignis.
Κλειτοριαζειν. impudentius contrectare muliebria. Vide in Eraſmi Chil.
Κλειτορίς.ἡ.uide κλιτορίς.
Κλῆτός.ᾰ.ὁ.glorioſus,oxytonum. Nam penanſle xum,nomen proprium eſt,Cyrillus.
Κλῆτύς.aquæ delapſus,ὃ τῶν ὑδάτων κατωφερές.eminenttia montis. Vide infra κλιτύς.
Κλῆώ.ό☉.ᾶ. Clio,una ex Muſis.oxytonum.
Κλείω.μ.έσω.ῠ.εικα. laudo, claudo, celebro. Actiu.accuſ.
Κλέμμα.ατος.τὸ. furtum, fraus,φώραμα. Neque modo peculatum & pecuniã interuerſam, ſed etiam obreptionem ſignificat & circumſcriptionem,Bud.Com.
Κλεμμαδὸν.furtim.
Κλέμμις.ſella.
Κλεμμύς.teſtudo.
Κλεμμύω.prædico,declaro.
Κλέομαι.uouco,inuoco.

Κλέ☉.έεος.τὸ.gloria,fama. Vide δόξα in Amm.
Κλέπας.ᾰ.ὁ.ἀφ' τῷ.καλύπτειν. qui clàm res alienas aufert,fur.
Κλεπίστατος.ᾰ.ὁ. furaciſſimus, prudentiſſimus. Ariſtoph. Pluto. τῶν ἐμῶν οἰκετῶν πιστότατ☉ ἡγοῦμαί σε ἐγὼ κλεπίστατον.
Κλέπτω.inſtar furis,pro κλεπτικῶς.
Κλεπτοσύνης.ᾶ.furtum.
Κλεπτία ας ᾶ.fur.
Κλέπτω.μ.έψω.ῠ.εφα,furor,quaſi καλύπτω,tego. Vnde pro decipio ponitur, & falſis rationibus circunuenio,ut μηδ' οὕτως κλέπτε νόω, Non me falles, Ne fallere te poſſe me ſperes, Iliad.α. Transfertur & ad forum, ut κλέπτειν τὴν κατηγορίαν, eſt occulere & ſupprimere crimina, & aliorſum transferre, ὑπονόσφιν, Lyſ. & Xenoph. Et κλέπτειν τὴν ἀκρόασιν,pro fallere aures iudicum,& artificio dicendi obrepere iudicibus,Aeſchin. Vnde κλέπτεσθαι dicitur qui celatur,& hoc modo fallitur:& quem res, quæ agitur,latet,Gregor.Et ſimpliciter decipi & circumuentri.Bud.Com.
Κλέπτω.δημόσια χρήματα Latinè propriè dicitur depeculor.Cicer. Ciuitates, regna, domus, omnium depeculatus es.
Κλεψιγαμῶν.furtiua uenere frui.Euſt.Iliad.π.
Κλεψίποτῶ.parce poto,impono compotori.
Κλεψύδρα.ας.ἡ.clepſydra.Cæl.libro 10.cap.39. Vide in Chiliad. Eraſmi. Ad clepſydram:&, Circa clepſydram animus.
Κλέω.pro κλάω.dico,celebro,cano.
Κλήδην.uocatim,nomine.
Κλῆδ☉.ſepes.
Κλειδονίζομαι.uaticinor.
Κλειδοῦχ☉.clauiger.
Κλήδων.ex nomine uocans.
Κλειδών.ῶν☉.ὁ. diuinatio, fama, ſors,uaticinij genus.
Κλειδωνίζω.diuinaculos conſulo.4.Reg.
Κλειδωνισμός.ᾰ.ὁ.uaticinij genus.
Κλήζω.μ.ήσω.ῠ.ηκα appello,uocito,claudo. Actiu.accuſ.
Κλήθρα.ᾶ.ἡ.nomen arboris,alnus,ueſtis.
Κλῆθρον.ᾰ.τὸ.planta.
Κλήθρος.κλήθρη.
Κλητίζω.μ.ίσω.ῠ.ικα.uoco, famam ſpargo, celebro.Actiu.accuſ.
Κλῆθρον.locus in gula ſub tonſillis.
Κλῆις.ίδος.ἡ.tranſtrũ,ſedes,coniunctura. Vnde & pro κλεὶς ponitur,hoc eſt,ea pars te corporis, qua humerus iũgitur ceruici. τῇ δὲ ὦμος κλεῖται τῇ συνδέσμῳ ὦμον καὶ αὐχένα καὶ νῶτον, ut ait Euſt. Iliad.4.Homer.in Odyſ. κληῖδια dixit repagulum & obicem forium, ut Euſt.annot. Iliad.ω.

Κλῆιθρον.τὸ. clauicula iuxta iugulum.Hipp.
Κλῆμα.ατος.τὸ.ſpecies uitis, ut ait Ammon.palmes,pampinus,ſarmentum. Plutarch.in Gal. κλῆμα ἑκατοντάρχου, id eſt,uitem centurionalem uocat, quòd milites à centurionibus uite olim cederentur. Vnde & Spartianus in Hadriano,uitem pro centurionatu accepit. Eſt & genus calceamenti.
Κλημαιώδης.aſper,rectus,accliuis.
Κληματίας.ᾶ.ὁ. terræ motus eſt ſpecies, in latum uibrantis,apud Heraclid.
Κλημάτιον.uiticula,ueluti ramulus in herbis.
Κλήματις.ιδος.ἡ.malleolus,ſarmentum. Item clematis herba, quam centunculum uocant. Vide in Chiliad.Eraſ.Clematis Aegyptia.
Κληματτίς. quaſi ſarmentaria, ſpecies ariſtolochiæ radicis.
Κλῆροδοσία.ας.ἡ.diſtributio.
Κλῆροδοτέω.μ.ήσω.ῠ.ηκα. diuino per ſortem Actiu.accuſ.
Κλῆροθεσμοθετῶσι . theſmothetæ ſortitò creari ſolent.
Κλῆρονομεύς.captans hæreditates.
Κλῆρονομέω.μ.ήσω.ῠ.ηκα.hæredito,id eſt,hæres ſum.Genit.& accuſ.
Κλῆρονομηθείς.hæres inſcriptus.
Κλῆρονομία.ας.ἡ.hæreditas, ἐὰς ὁλόκληρον λιἀολαχὴτὸ λιναῖς ὅπερ ὁ λιαβέμεν☉ ἔχειν. Ἐκ τῶν νόμων.
Κλῆρονόμος.ᾰ.ὁ.hæres.
Κλῆρόομαι.Vide κληροῦμαι.
Κλῆρ☉.ᾰ.ὁ. penanſlexum, τυχοῦσία, ſors, quæ eſt fortuitus alicuius rei euentus, conditio, fortuna, caſus, alea, fatum, munus. Interdum accipitur pro menſura terræ, puta iugero,aut certe pro horto:ſicuti Latini hæredium pro prædio. & hærediolum ſimile quiddam intelligunt, propterea quòd huiuſmodi res hæredem ſequantur. οἱ κατὰ κλῆρον λιαιτηταὶ, ſunt arbitri qui non electione litigantium, ſed ſortitò arbitrandi poteſtatem habebant, & ij erant annui magiſtratus, ταῖς ἐνιαυσίαις ψηφόμενοι.Bud.Com. Item clerus apud Ariſtotelem (Gaza Græcam uocem relinquit) uermiculus infeſtans apum aluearia,qui & pyrauſta dicitur.
Κληρός.ᾰ.ὁ.ſorte datus,electus, diaconus.Cyrill.
Κληροτήριον.ᾰ.τὸ. locus ubi magiſtratus per ſortem creantur.
Κλῆρόομαι. ſortior, hoc eſt, ſorte accipio, ſorteis in urnam mitto, ſortitò aliquid facio, ſorte eligor. Vnde κληρούμενοι,competitores ambientes,& ἀκληρωμένοι, ſorte electi, λαχόντδν. Budæus in Commentarijs. Vide λαγχάνειν apud Ammonium.
Κληρυχᾶδικα,idem.

Κληρυχία. ας. ἡ gens aliquò sorte habitatũ missa, & tellus ei data, diuisio quæ per sortem fit.

Κληρυχικός. sorte datus.

Κληρῦχ(Θ-. υ. ὁ gubernator urbis, & distribuens agros per sortem coloniæ, habens aliquid sorte quasi colonus, id est, sortitus ad habitandum alicubi. De tota hac consuetudine consule Libanij argumentum ad orationem Demosthenis πρὸς τῶν ἐν χερρονήσῳ.

Κληρόω. μ. ώσω. π. ωκα. sortior, hoc est, sorte lego, sortibus ductis renuntio, diuido. Actiu. accus.

Κληρωτήριον. ου τὸ. locus ubi magistratus per sortem creantur.

Κληρωτός. ὸν. ὁ. qui sorte factus est.

Κλῆσαι. lauare, diciturq; propriè de poculis ac alijs uasis. νῖψαι de facie ac manibus, πλύναι de uestibus.

Κλησιάς, ianua scenæ.

Κλησιαζω. congrego.

Κλῆσις. ι(Θ-. ἡ. uocabulum. Item uocatio, inuitatio, accessio, uocatio ad quodlibet tribunal. πρόκλησις uero de Ariopago tantũ inquit Mschop. sed authores nonnunquã confundunt. Vide Ammonium.

Κλητέ(Θ-. ὰ. ὁ. uocandus.

Κλητεύω, καλῶ εἰς δικαστήριον, μαρτύρομαι, diem dicere, in ius uocare, denũciare testimonium, uadari, uel antestari, ut Horatius dixit: Et quo tu (inquit) turpissime? magna exclamat uoce, & licet antestari? ego uero oppono auriculam, rapit in ius. Bud. in Annot. post. & Com.

Κλητήρ. ῆρος. ὁ. curator, testis, antestatus, qui homines in ius uocat. Latini uiatorem, apparitorem, & statorem uocant. Bud. Com.

Κλητικός. ὴ. ὸν. uocatiuus. Et κλητικοί ὕμνοι, qui deorum haberent aduocationes, quibus opponebantur ἀφροσυμπτωτικοί.

Κληθρεύω, κλῆθρον. κλῆθρον, uide suprà.

Κληθρίς. ίδος. ἡ. pudenda mulieris. Hesychius habet κλειθρίς per ει, & interpretatur partem uicinam naturæ muliebri. Eras.

Κλητός. ὴ. ὸν. uocatus, exoptatus, celebris.

Κλῆτ(Θ-. multitudo, gloria.

Κλήτωρ. ορος(Θ-. ὁ. qui mittitur ad accersendum aliquem, κλητήρ.

Κλητώριον. gloria, mensura regia, pudendum muliebre, κλητορίς.

Κληβανίτης, & κιβανίτης, panis in clibano coctus, testaceus Latinis.

Κλίβανος. ου. ὁ. clibanus. furnus. Vide in Chiliad. Eras. È clibano boues, & pectoris concauitas, per quam spiritus ultro citroq; commeat. Cæl. lib. 8. cap. 38. propriè est testus Catoni & Plinio dictus, sub quo calido coquebantur panes.

Κλίμα. ατ(Θ-. τὸ, clima, regio, pars mundi, Ammonius. Torturæ genus apud Aristoph.

Κλιμακῆον. lignum transuersum in scalis, alij κλιμάκιον sine ε scribunt.

Κλιμακίδιον. άκ. graduli. Cæl. lib. 11. cap. 33.

Κλιμακίζειν, &

Κλιματίζειν. peruertere, torquere, supplantare, à genere certaminis gymnici, quod κλιμακισμὸν dicitur.

Κλιμακόω. ῶτ(Θ-. ὸ. altus, scalatus.

Κλιμακτῆρες. οἱ gradus scalæ.

Κλιμακτηριαῖος. ᾶ. ὸν. scalaris.

Κλίμαξ. κ(Θ-. ἡ. scala. Climax est (inquit Iul. Rufinianus de schematis lexeos) cum ex re in rem gradum tibi sententiæ faciunt, ut: Torua læna lupum sequitur, lupus ipse capellam, Florentem cytisum sequitur lasciua capella. Latinè hæc figura dicitur gradatus. Climax (inquit Rhoman. Aquila) quod Græci uocant, ascensus nominetur à nobis. Malo enim ascensus, quam scalam aut gradiculos, ut quidam, dicere. Est autem figura perquàm decora & à Demosthene commendata, in qua postremum quodque uerbum in priore membro aut parte aliqua elocutionis positum, in superiorem cursum assumpta injicitur, atque ita uelut gradibus quibusdam connectitur oratio. Sic Tullius pro Milone: Neque uero se populo solum, sed etiam senatui commisit: nec senatui modo, sed etiam publicis præsidijs & armis: neque his tantum, sed etiam eius potestati, cui senatus totam rẽpublicam commisit. & cætera.

Κλιμαχίς. scala nauium.

Κλινοδεί(Θ-. ὰ. ὁ. lectulus.

Κλίνη. ης. ἡ. lectus, lectica, mensa.

Κλινήρης. ægrotus, decumbens in lecto.

Κλινίδιον. ὰ. τὸ. lectulus.

Κλινίς. locus in curru, quo sponsa sedet.

Κλινοπετής. ές(Θ-. ὸ. ἡ. pronus ad lecticam, ægrotus, decumbens in lecto.

Κλιντήρ. ῆρ(Θ-. ὸ. lectus, lectica, currus clausus, sella.

Κλιντήριον. ὰ. τὸ. lectulus.

Κλίνω. μ. ινῶ. ῶ. ικα. inclino, declino. Accus.

Κλισία. ας. ἡ. conuiuium, tentorium, diuersorium, casa, cortina, pars caulæ ubi pecora dormiunt.

Κλισιὰς. άδ(Θ-. ἡ. repagulum, &

Κλισιαδόλαι. άκ. fores duplices, ualuæ. Cælius lib. 13. cap. 54.

Κλίσιον. ὰ. τὸ. κλισία. Cæl ibidem. Dion ouile interpretatur.

Κλίσις. ι(Θ-. ἡ. inclinatio, declinatio, umbra, scades, nominatio. ἀπὸ δέκα κλίσις, & ἐφ' ἑνὰς, & ἀπ'

ἀπ' ἀστίδ'α κλίσις. uerba sunt castrẽsia. Bud. in Commentarijs. Vide in Appendice Lexici de uocab. milit. Cyrillus distinguit inter κλίσις, ὡς. & κλίσις. ι(Θ-. nescio quàm rectè.

Κλισμός. ὸ. ὁ. sedes, lecticæ genus.

Κλίτη. τὰ. colles, tubera terræ. Lycoph. σύφλα νέων ὀντων κλίτη, hoc est, asperas locorum tractus.

Κλιτικός. ὴ. ὸν. declinatiuus.

Κλιτίς. ίδ(Θ-. ἡ. decliuitas montis. uide κλειτύς. ego malim ἐλιτύς. ύ(Θ-. ut infrà.

Κλιτὸν. porticus.

Κλιτόριον. ὰ. τὸ. κλινοτόριον.

Κλιτός. ὴ. ὸν. declinabilis, decliuis.

Κλιτ(Θ-. ὸ(Θ-. τὸ. angulus, pars obliqua.

Κλιτύς. ύ(Θ-. ἡ. decliuitas montis, uallis, eminentia, promontorium. superius scribitur ἐλιτίς & κλειτύς, neutrum probo, nisi fortè hoc per ε poëticum sit.

Κλοιός. ὸ. ὁ. πύφων. genus supplicij, & truncus ad quẽ aliquid alligatur, & ligamẽ ceruicis, πλέις. ἢ τὸ ἐλάφιον. item pars nauis.

Κλοιωτός. uinculis comprehensus.

Κλονέω. μ. ήσω. ῶ. ηκα. mouco, quatio, turbo, corrumpo, κλονεῦται, ἐσχέτται. Accus.

Κλόνιον. &

Κλόνις. ι(Θ-. ἡ. spina dorsi.

Κλόν(Θ-. ου. ὁ. turbatio, pugna, turba, uiolentia, quassatio.

Κλονίσις. tumultuosus.

Κλοπεῦ(Θ-. ὸ. ὁ. furtiuus.

Κλοπεύς. έ(Θ-. ὁ. fur, apud Sophocl.

Κλοπεύω. μ. ύσω. ῶ. ῦκα. &

Κλοπέω. μ. ήσω. ῶ. ηκα. Accus.

Κλοπή. ῆς. &

Κλοπία. ας. furtum.

Κλοπιμαῖ(Θ-. ὰ. ὸ. furtiuus.

Κλοπολεύω. decipio.

Κλύβακις. ὴ. helxine herba apud Nicand.

Κλυδών. ῶν(Θ-. ὁ. fluctuatio, tempestas maris.

Κλυδωνίζομαι. μ. ίσομαι. ῶ. ισμαι. fluctuo, σκεάζομαι, πλυκαζόμαι. Depon. absol.

Κλυδώνιον. ὰ. τὸ. unda, turbatio. Propriè unda quæ quamuis tranquillo mari in extremum litus infringitur.

Κλυζάσκω. inundo. κλύζισκον, inundabant.

Κλύζω. μ. ύσω. ῶ. υκα. alluo, diluo, inundo, demergo, clystere curo. Accus. κλύσαι ποτήριον, Vide Ammonium.

Κλύμ(Θ-. ου. ὁ. cognomen Plutonis. Sic dictus. ὅτι πάντας προσκαλεῖται εἰς ἑαυτὸν, quod ad se accersat omnes, uel ὑπὸ πάντων ἀκούομενος. quem audiunt omnes. Item herba quædam uolubilis dicta Antimacho hedera: est & apud

Aristoph. medici indocti nomen.

Κλύμι. ἀ κλύω. audio, unde ἐκλύθι. pro ἄκλυε poëticè.

Κλυσμός. ῦ. ὁ. purgatio, lotio.

Κλυστήρ. ῆρ(Θ-. ὁ. clyster, lauamen, instrumentum medicum.

Κλυστήριον. idem.

Κλυσιμωγός. exaudiens luctum.

Κλυτόπατρος. ᾰ(Θ-. ὸ. ᾰ. inclytus filijs.

Κλυτός. ὴ. ὸ. uocalis, clamore & strepitu turbulentus. Apud Sophoclem in Aiace epitheton est caprarum. Ibycus item diluculum appellat κλυτὸν ὄρ, quòd eo tẽpore κλύῃ. hoc est, audire iam, & loqui liceat. Accipitur etiam pro celebris, & inclytus, clarus, gloriosus.

Κλυτόπωλ(Θ-. inclytus equis, Plutonis cognomen, uel cuius aduentus facile auditur ob mortuorum luctus.

Κλυτοτέχνης. ου, ὁ. artifex celebris, & Vulcani nomen.

Κλυτόξ(Θ-. ὸ. ὁ. arte sagittandi celebris.

Κλύω. audio, sentio, ausculto. Genit.

Κλωγμός. ῦ. ὁ. exibilatio, sonitus lingua ad palatum allisa.

Κλώθωνες. άκ. Macedonica lingua Menades dicebantur, eo quòd furiatæ κλώζουσι & murmurant.

Κλώζειν. sonum quendam excitare in ore, qualis auditur in pronunciatione uerbi istius primæ syllabæ, Explodere. Vnde pro ejicere è theatro ponitur, repudiare.

Κλῶθες. άκ. parcæ.

Κλωθώ. ὸ(Θ-. ῶ. oxytonum, Clotho, ex Themide & Ioue prognata, una ex tribus Parcis, αὐτὴ δὲ ὅσοι θνητοῖς αὐθρώποισιν ἀγαθόν τε κακόν τε, id est, Quæ mortalibus hominibus dant & bonum & malum. Sunt qui euocationem interpretentur, quòd hominis naturam euocet.

Κλώθω. μ. ώσω. ῶ. ωκα. circumuolo, neo, destruo Actiu. Accus.

Κλωκυλάκηθίζω. in utrisq; pedibus sedere.

Κλωμακώδης. όγωδ(Θ-. ὁ. asper, montanus, præruptus. locus altus, scopulosus, munitus, rupes.

Κλώμαξ. κ(Θ-. ὁ. asperitas, salebrosus & insolens locus. Lycophr.

Κλών. ῶν(Θ-. ὁ. ramus, summitas rami, sublimitas, altitudo, surculus.

Κλώναξ. ακ(Θ-. idem.

Κλωνάριον. ὰ. τὸ. diminutiuum ramulus.

Κλωὸς. κλωιός.

Κλωπτόομαι. clàm tacitèq; facio aliquid, loquor, incedo, furor.

Κλωπτία. saltationis fuit species, cuius meminit Iubas Theatric. 4. Item rapina.

Κλωτσύω.&
Κλωτυτύω.furor.
Κλωπικός.ὁ.ἡ.furtiuus.
Κλώσκω.nco,κλώθω.
Κλωσμός.ὁ.ὁ.uox gallinacea.
Κλωσήρ.ῆρος.ὁ.filum,nexus,fusus.
Κλωσύς.ὁ.ὁ.connexus.
Κλώψ.ωπός.ὁ fur.
Κμέλεθρα.τά.trabes,apud Pāphilum.Etym.
Κμηκός.factus,elaboratus.
Κνα ἀλάω.prurio,κνήθομαι.
Κνάζω.iuuo.
Κνάθω.eo.
Κναίω.tristifico.
Κναικός.ὁ albus,rufus ξανθός,πυῤῥός,cneci semi nis colore.
Κνάκηρ.ονος.ὁ.idem. Capri nomen apud Theo critum.
Κνάμπτω.flecto,polio,καταξαίνω. uellicando ex polio.
Κνάπτομαι.conficio,derado.
Κνάπτω.μ.ἄψω.τ.φα.flecto,lanio,cogo linguã continere.Actiu.accuſ.
Κνάφαλον.ου.τό.τύλη floccus.
Κναφεῖον.ου.τό.uel γναφεῖον.Atticè officina Ful lonis.
Κναφός,uel γναφός.ἀος.ὁ.ſuppeditatio,ſuffi cientia,fullo.πῆχυς ὃ τὸ κνάπτω.Etym.
Κναφύω,uel γναφύω.μ.ύσω.τ.ῦκα.fullonā riam exerceo.
Κναφικός.ὁ,ad fullonem ſpectans.
Κνάφος.ὁ.cardo herba,carduus quo pectuntur & raduntur panni,inſtrumentum undiq; ſtimu los habens,quo ſontes tortos occidunt.
Κνάω.μ.ήσω.τ.ηκα.ſcalpo,incido,leniter frico, ſcabo.Actiu.accuſ.iung.
Κνεή.ῆς.ἡ.galerus.
Κνεφαῖος.obſcurus,inuiſibilis,matutinus.
Κνέφας.αος.τό.crepuſculum,tenebræ.
Κνέφαλον.τό.callus.
Κνέφος.ους.τό. obſcuritas, umbra, quaſi λοιόν φάος.Etym.
Κνίωδον.planta quædã,& muliebre pudendum.
Κνιωδόν.τό.carduus quo fullones utuntur ad elu tandos pannos:ſunt qui genus eſſe caſiæ aiunt: alij frutices qui in Cerealibus ſubſternebantur humi, cuiuſmodi eſt conyza apud ſcholiaſten Theocriti:Item muliebre pudendum.
Κνῆ,pro ἔκνη,à κνῆμι.percuſſit.
Κνηθεῖν.mordere,urere ut urtica.
Κνήθη.ης.ἡ.urtica.
Κνήθομαι.μ.ήσομαι.τ.ησμαι.prurio.Depon.
Κνηθμός.ὁ.ὁ.pruritus.
Κνήθω.μ.ήσω.τ.ηκα.ſcalpo.Accuſ.

Κνηκῖος.ὁ.niger, epitheto aquilæ,apud Lycoph.
Κνηκίας.ὁ.ὁ.lupus.
Κνηκίς.ίδος.ἡ.parua nebula, μελανία,& ὀλίγης λεπίδι.Item ceruus.
Κνῆκος.cnecus herba,uulgares cartami uocant. Item croceus,albus,triticum.
Κνῆμα.τος.τό.ramentum,ξύσμα.Hipp.
Κνήματα.τά.raſuræ,& κνῆσαι radere.
Κνήμη.ας.ἡ. tibia hominum,ſura & radius rotæ. τὸ ἀπὸ λνεῖσθαι. Item paluſtris.uide Etym.Ga za in Ariſtotele uertit tibiam.
Κνημία.perditio.
Κνημίς.ίδος.ἡ tibiale,ocrea,tibia.
Κνημός.ὁ.ὁ.collis,ſaltus,locus inuius,denſus ar buſtis,aſper,radix montis.
Κνημόω.deſtruo,obſtruo,obturo,frango,uenio, (nerem.
Κνησάω prurio.
Κνησμός.ὁ.ὁ.prurigo,pruritus,refertur & ad Ve-
Κνησήρ.ῆρος.ὁ homicida,occiſor,mactator.
Κνησιάω.κνησείω.Galeno.
Κνησίδιον.flaminulæ.
Κνῆσις.ίος.ἡ.gladius,quo coqui caſeum terunt.
Κνῆσμον.τό. carduus quo confricantur panni. Item gladioli quo radi ſolet caſeus.τυροκνισ. Hippocr. Item inſtrumentum ſcalptorium.
Κνήφη.κνησμός.
Κνισλάω.mordeo.
Κνίσλη.urtica.
Κνίσλητες.οἱ.urticis flagellantes.
Κνίσλωσις.κνήφη. pruritus qui excitatur urtica rum contactu.Hipp.
Κνίσβον.ὁ.τό.atriplex herba,& gnidium granum.
Κνίζομαι σὺ λέγομεν ὀτιᾶν ἐν ἑρωϊκῶς ἐχώ. μεθα.
Κνίζω.μ.ίσω.τ.ικα.uellico,frico,pungo,incido, triſtor.κνίζω ἄλλον, ἤγουν ἐρωϊκῶς λυπῶ. Actiu.accuſ.
Κνίκος.ὁ.ὁ.ſemen croci hortenſis.
Κνίξ.culex.
Κνιπεῖν.mouere,polire.
Κνιπολόγος.ὁ.culicilega auis, ut Gaza uertit in Ariſtotele.
Κνιπός.ὁ.ὁ parcus,tenuiter niuens.
Κνιπότης.κνίσλωσις.uellicatio. Sunt qui oculo rum ariditatem interpretantur.
Κνισάλεος.pruriens.
Κνίσχη.ὁ.nouacula.
Κνίσμα.ατος.τό.uellicatio.
Κνισμός.οῦ.ὁ.genus ſaltationis,pruritus,κνη πότης.
Κνισολοιχός.guloſus.
Κνίσσα,uel κνίζα.ης.ἡ. nidor,uaporatio,res in citãs appetitum,fumus ex ſacrificio,& carnib. aſſis aut alio modo coctis,aruina,pinguedo.

Κνίσσα

Κνίσσα.perdere,moleſtare.
Κνισσάομαι.λνίσσα.
Κνισσᾶσαι.adurere.
Κνισσήεις.γθος.ὁ.plenus odore.
Κνισσότερος.ὁ.apud Athenæum guloſior,delica tior,nidoris appetentior,ab ὁ κνισσός,ut anno tat Euſtath.
Κνισσῶ.nidore perfundo. Lucianus: ὅπως ἔχοιεν λνισσᾶν ἀγυᾶς.
Κνισώδης.ωτος.ὁ.pinguis,nidorulentus.
Κνίφ.urtica.
Κνιψ.πός.ὁ.culex, qui mulio dicitur, ut Gaza uertit in Ariſtotele. animalculum exedens li gna,aliàs σκνίψ. Vide in Chiliadibus Eraſmi. Cnips in loco.
Κνοή.&
Κνὸς.ſtrepitus axis rotæ,uel pedum.
Κνύζα,ſyncopa pro λοίνυζα.ης.ἡ.plantæ genus ar ceas Venerem.
Κνυζάω,uel λνυζέω.μ.ήσω.τ. ηκα.gannio,& de cane dicitur, cum adblandiens, uocem aliquã præ gaudio emittit. inarticulatè, & incertè lo quor.
Κνυζημα.ατος.τό.uagitus,circulatorium dicte rium.
Κνυζμός.ploratus, latratus. Inferius ſcribi turλνυζμός cum duobus y pſilõ, ſine ν,quod non placet.
Κνύζη.nebuloſus,uentoſus,oculis dolens.
Κνυζόω.μ.ώσω.τ.ωκα.deturpo.Accuſ.
Κνυδός.ὁ.ὁ.parua ſpina.
Κνῦμα.pruritus,ſtrepitus.
Κνύος.corruptio.
Κνύω.prurio,rado,ferio.
Κνῶδαλα.caput papaueris.
Κνώδων.follium utres.
Κνώδαλον.ὁ.ὸ.fera tam terreſtris,quàm aquati ca & aëria, τὸ δὲ ὸ κινεῖσθαι ἐν ἀλί, proprie mari næ belluæ dictæ:Nicand.ſerpentes.
Κνώδαξ.centrum,axis,guomon,frenum,ferrũ torni,ad quod affixum lignum tornandũ cir cumagitur,organum fuſorium.
Κνώδων.ὁ.mucro,gladius,ſecuris,& omne in a cutum deſinens.
Κνώζει.clamat. pro κεκώζ.
Κνῶπες.feræ terreſtres.
Κνῶπος.ὁ.Iſmenus Bœotiæ fluuius,à Cnopo quo dam Apollinis filio.
Κνώζα.titillans.
Κνώσσω.μ.ώξω.τ.ωχα.dormio,pigreſco. Neutr. abſol.
Κνώψ.πός.ὁ.cœcus.

Κοᾶ.audit,perſuadetur.
Κοάλεμος.ὁ.ſtolidus,fatuus,inanis. (μα.
Κόβαιηβον.τ.ὸ.aſſentatio,uerſutia,πανοῦργη
Κοβαλεία.ἡ.deluſio,ἡ προσωποποιητὸς μετὰ ἀσπό της ψυχῆς.
Κοβαλεύω.prædor,decipio,aliena paulatim pre cio ad me conuerto.
Κοβαλικεύμα.aſſentatio.
Κόβαλος.ὁ.dicax, illiberalis, uerſutus, ὁ βωμο λόχος,qui luſu aſſimulato fallit.Ariſtoteles de Animalibus,ὦτον ſcribit eſſe κόβαλον & imitã di ſtudio teneri,atque ita ſaltantem capi. Plin. paraſiticum interpretatur: Theodorus blatero nem,hallucinatoremque.Sunt qui prædonem aut ſicarium interpretentur, à genere gladij, quem λοπίσλια uocant. Κοβάλους præterea appellabant dæmones quoſdam Dionyſiacos, aſperos & immites.Inferius ſcribitur λώβιλος per ω.
Κοβεῖος.ου.ὁ.riſum mouens,deriſor,cauillator, conuiciator.
Κόγγρος.ὁ.conger.Meminit eius Ariſtot.
Κογχη.ης.ἡ.concha,oſtreum. Vide in Chiliad. Eraſmi,Concha dignus,& Conchas legere. Vi de Aelianum quoq; de conchis.
Κόγχος.ὁ.ὁ.idem,quo nomine & caua oculorũ ſignificantur. Item calua capitis. Lycophron, τυπεὶς σκηπάρνῳ κόγχον δυθέτῳ μέσον.
Κογχύλη.ης.κόγχη.purpura.
Κογχυλίας.ὁ.ὁ.conchylias,genus lapidis.
Κογχυλιοτήρης.ὁ.ὁ.conchyliarius,conchyta. Sic Plaut.in Rud.Saluete fures maritimi, conchy tæ atq; hamitæ.
Κοδαλύομαι.otior,intus latito.
Κοδμεία.ας.ἡ ſiccatio hordei in furno, aut alio quopiam uaſe.
Κοδμεῖον.τὸ. frixorium,ſartago in qua frigitur far.Pollux.
Κοδμεύς.έως.ὁ.frictor,hoc eſt,qui fruges frigit & torret.
Κοδμευτρια.ας.ἡ.mulier quæ frigit farra. Pol lux lib.6.
Κοδμεύω.in furno ſicco,torreo.
Κοδράντης.ὁ.ὁ.quadrans.
Κολύμαλον.τὸ.malum ſtruthiũ ſiue Cydoniũ.
Κοεῖν,pro νοεῖν.intelligere.
Κοέω.intelligo,ſentio.
Κόθημα.τὸ.uerenda.
Κόθορνος.ὁ.ὁ.cothurnus. Vide in Chiliad. Eraſ mi,Cothurnus,& Cothurno uerſatilior.
Κοθεῖς.uulpes.

Κόβυς ὁ. ὑ. ὁ. epitheton fuci, quòd aculeum non exerat ut apes reliquę. πρὸς τὸ κέντρον τῶν ἐχόντων. ubi ἔχειν aculeum in cauda latentem indicat.

Κοβωνις. ἰδ. ὁ. edax.

Κοιάομαι. dedico.

Κοιάζω. oppignoro.

Κοίζειν. grunnire. à κοῖ, quę eſt uox, quam ſues edere ſolent.

Κοίλη ὁ. ὑ. animalculum fabis innaſcens.

Κοίνμα. τὸ. ſtirps, fœtus, γέννημα.

Κοίνης ὁ ſacrificus Cabirorum qui expiat homicidia, qui & κόης.

Κοῖνιξ. palmularum ſpecies, & quaſi è foliis arboris contexti.

Κοινύλλω. circunſpicio, à κύλον τὸ ἐπάνω τοῦ ὀφθαλμοῦ, obuerſor circunquaq; oculos circunferens: Item inuideo.

Κοιλαίνω. μ. ευθ. τ. γκα. cauo. Accuſ.

Κοιλάς. άδ. ὁ. ἡ. uallis, conuallis.

Κοιλέμβολον. modus quidam aciei uocatur, cum duplicis phalangis poſteriora cornua coniuncta ſunt, ſed anteriora diſiuncta.

Κοιλία ας. ἡ. uenter, γαστὴρ, uentriculus, aluus. Sũt tamen qui τὴν ἄνω κοιλίαν uentrem, τὴν κάτω κοιλίαν aluum appellent. Item domus lignea. Gaza apud Ariſtot. uertit aluum, ſinum, &c. alibi aũt apud eundẽ τὴν κάτω κοιλίαν uertit aluũ.

Κοιλίαι γῆς. cuniculi ſubterranei.

Κοιλιακοί. qui ex uentriculi infirmitate diutinis alui fluoribus uexantur, morbus in pyloro cõſiſtit, & morbus ipſe uocatur κοιλιακὴ ἡ. uentris fluxus, nõ tamen quiuis ſed cum lenia, cruda, liquidaq; egeruntur, uentre præ imbecillitate cibos conquere non ualente. Corn. Celſ. diuerſum tradere uidetur, cum in cœliaca paſſione dicat uentrem indurari doloribusq; premi, aluum uero ipſam nihil reddere ac neſpiritum quidem tranſmittere.

Κοιλαδέω. caua oculorum parte intumeſcere.

Κοιλιέμβολον. ὸ. figura quædam inſtructę phalangis, uide in Appendice Lexici de uocab. milit.

Κοιλιόσπλαγχ. ὁ. uentri deditus.

Κοιλιολυσία ας. ἡ. ſolutio uentris.

Κοιλίς ἰδ. ὁ. palpebra ſuperior.

Κοῖλος. η ὁ. concauus, βαθύς. Videtur etiam pro curuo accipi interdũ apud authores, nã quod curuum eſt concauitatem quandã deſiderat, & κοῖλος cælatus, fabrefactus. Ita Luciano χρυσὸς ὁ κοίλος dicitur aurũ fabrefactum, & uaſa argentea. Vnde κοίλα. τὰ. caua oculorum pars.

Κοιλοσυρία. dicitur, cum uox uelut è cauo ſpecu, eáq; receſſu oris reſonat, uitiũ ſcilicet pronunciationis.

Κοιλοσυρία ας. ἡ. pars Syriæ, quæ quòd ſita eſt inter duo flumina Euphratem & Tygrim, Meſopotamia appellata eſt.

Κοιλοσύρτης. ὁ. claudus.

Κοιλότης. ητος. ἡ. κοίλωμα

Κοιλοφθαλμία. ας. ἡ. oculorum concauitas.

Κοιλόφθαλμος. η. ὁ. qui concauis eſt oculis, cuius in receſſu cauo oculi ſunt. Contra ἐξόφθαλμος, qui oculis eſt prominentibus.

Κοιλώμα. ατος. τὸ. concauitas. Item ulcus latius, minus tamen profundum in eà oculi tunica, quæ cornea dicitur. Item antrum ſpecus.

Κοιλῶπις. profundè prudens.

Κοιμάομαι. μ. ήσομαι. τ. ημαι. &

Κοιμάω. μ. ήσω. π. ηκα. ſopio, dormio, obdormio Actiu. accuſ.

Κοιμηθῆναι. ſopiri.

Κοίμησις. ιος. ἡ. dormitio.

Κοιμητήριον. η. τὸ. cœmeterium. Athenæus ſcribit domum in qua hoſpites dormiebant hoc nomine fuiſſe appellatam.

Κοιμίζω. μ. ίσω. τ. ικα. ſedo, comprimo, mulceo, ſopio. Actiu accuſ.

Κοῖμος. compoſitus, ornatus.

Κοινᾶν. lupanar.

Κοινᾶν. cauponari, ſcortari, inquinare.

Κοινῇ cõmuniter, publicè, generaliter, in ſumma

Κοινόβιον. cœnobiũ, contuberniũ, conſortium, uitæ fortunarumq; communitas. Gel. lib. 1. cap. 9. & Eraſ. prouerb. Amicorũ omnia cõmunia.

Κοινοβάλαι. ſenatores.

Κοινοδημέω. publicè, uulgò.

Κοινοδήμιον. τὸ. quod publicè omnium eſt, quo communiter omnes participant.

Κοινολέκτως. uulgariter, lingua communi.

Κοινολεχίης. ου. ὁ. ἡ. adulter, id eſt, habens lectum communem.

Κοινολογέομαι. colloquor, communico.

Κοινολογία. communis lingua, dialectus qua uulgò utuntur omnes.

Κοινόν. τὸ. commune, id eſt, Reſpub. Sicut Cic. in Ver. Quis tibi moleſtus eſſet, aut quis appellare auderet, cum uideret ſtatuas ab negociatoribus, ab aratoribus, à communi Siciliæ.

Κοινὸν γραμματεῖον. uocabatur publica tabula in quam referebãtur illi qui liberos profeſſi ſunt, aut inter tribulos & cognatos aſciti.

Κοινόπλοος. η. ὁ. ſimul nauigans.

Κοινοποιεῖν. renouare.

Κοινόπους. οδος. ὁ. comes uiæ.

Κοινοπραγεῖν. communitati inſeruire.

Κοινοπρεπτία. innouatio.

Κοινός. ὴ. ὸν. quod publicè omnium eſt, quo communiter omnes participant. Κοινὸν ἡ ἀκάθαρτον. τὰ. κοινὰ, reſpub. Vide ἴδιοι apud Ammon. quod diſtinguit à ξένοι.

Κοινός. Cœnus rex Macedonum, apud Marſyam. Vide Etym.

Κοινόστροφος. omnibus expoſitus, accommodus.

Κοινότης. ητος. ἡ. communitas. Eſtq; nomen figuræ ſententiarũ, cum ab uno uerbo omnes ſententiæ incipiunt, & in uno nouiſſime acquieſcunt. Habet enim hoc ſchema cõiunctionem quandam cum ἀθροίζουσῃ & διαφορᾷ, exemplum pete à Rutilio Lupo.

Κοινόφρων. ὁ. frater, id eſt, communiter natus.

Κοινόω. μ. ώσω. τ. ωκα. cõmunico, publico. Chryſoſt. πρὸς ἀλλοιωσάμενον πρὸς τάυτον. Ponitur & pro ingno in ſacris literis, quòd Iudæi animalia immunda, à quorũ eſu abſtinebãt, cõmunia uocarent, ut in Actis, ἃ ὁ θεὸς ἐκάθαρισε, σὺ μὴ κοίνου. Ne communia feceris aut exiſtimaueris.

Κοινώνος. ὁ. ſocius, familiaris.

Κοινωνέω. μ. ήσω. τ. ηκα. ἀλλοινόω. communico, impartior, conſuetudinem habeo: & id aliquãdo in bonam, aliquãdo in malam partem. Lucian. ἀλλ' οὐ γὰρ ἐκείνου γε ποτὲ ἐκείνῳ θυητῇ γυναικὶ Genit. uel datiuo, ſed dum ſignificat μετέχω, genitiuum duntaxat habet.

Κοινώνημα. ατος. τὸ. &

Κοινωνία. ας. ἡ. communicatio, ſocietas, collatio, myſteriorum Chriſti participatio, & loci uicinia in membris ac coniunctio, quã & ἅψιν uocat Galen. lib. 1. de locis affect. & 13. Ther.

Κοινωνικός. ὴ. libenter communicans, mitis, familiaris.

Κοινωνός. ὁ. ὁ. particeps, ſocius, communicator, conſcius.

Κοινωφελὴς. omnibus utilis.

Κόϊξ. ικος. coix planta, uas farinarium ex arborũ corticibus cõtextum, quod Dores κοῖρ uocant.

Κοῖον. pignus.

Κοῖος. Aeolicè pro ποῖος. qualis. Item Latonæ pater. Item prudens, à ἐοσσῶν, id eſt, νοσσῶν.

Κοιόσυμος φάλαγξ. Vide in Appendice Lexici de uocab. milit.

Κοιφόρος. grauida.

Κοιρανέω, μ. ήσω. τ. ηκα. impero, adminſtro Reſpub. Neut. genit.

Κοίρανος. ὁ. dominus. Sicut autem ab ἄλφιτον dicitur ἄλφιτος mons, mutatione α in ο, ſic à λαοφόος, λοίραιος, commutatione α in ο. & eſt ὁ ᾧ κληρῶ ἄρχων, hoc eſt, qui opportunè imperat, & abſq; ſuorum iniuria. Vide βασιλεὺς in Ammonio.

Κοισυρίδαι. ſubire, μίγα φρονεῖν, apud Eretrienſes, à Cæſyra Eretrienſi ciue, quæ ſe & genere & opibus ſumme ueneditabat.

Κοιτάζω. μ. άσω. τ. ακα. colloco. Vide φωλεός apud Ammonium.

Κοίτη. ης. ἡ. cubile, luſtrum ferarũ. Vide φωλεός apud Ammonium.

Κοιτίον. ὑ. ὸ. dormitorium.

Κοίτις ἡ. arcula, qua muliebris mundus recondi tur. Item cunæ, ut γὰ κοιτίδι βαδίζειν, Gazæ: in cunis uagire, Ciceroni.

Κοῖτος. ὑ. ὁ. ſomnus, ſopor, cubile.

Κοιτών. ῶν. ὁ. cubiculum.

Κοιτωνίς. ἰδ. ἡ. lectulus.

Κόκκαλος. nux pinea Hipp. ſed Gal. contendit antiquis parum uſitatum uocẽ: magis probat κῶνον, uel à recentioribus uſurpatam uocem σφόνδυλον, Dioſcor. Cnidium coccum diminutiue uocat.

Κόκκινος. ὑ. ὁ. ruber, coccinus, tinctus ex eo, qd uulgò grana uocant.

Κοκκάλοι. οἱ. nuclei pinei qui & σφόνδυλοι, apud Hipp. ſunt qui coccũ guidium intelligũt Gal.

Κόκκος. ὑ. ὁ. coccus, quo tinguntur rubra quędã, quòd lucem addat colori. Vulgò granum uocant. Plin. lib. 9 cap. 41. Vide Bayfium.

Κόκκοι τῆς ῥοᾶς. acini punici mali.

Κοκκοποιόν. cocco tinctum.

Κόκκυγες. οἱ. caprifici groſſi dicuntur à Nicand. q ſtius groſſi cum cuculis ſimul uerno tẽpore deant.

Κόκκυ. celeriter, parum.

Κοκκύαι. αἱ, auiæ, progenitrices, maiores.

Κοκκύζω. uerbum fictitium ad gallos & cuculos, territo, Gaza in Ariſtotele hanc uocem gallinacei generis cucurrire uertit. Vide in prouerb. Eraſmi, Cum Nibas coccyſauerit.

Κοκκύμηλον. ου. τὸ. prunum. Item armeniacum malum, bericoccum uocat Italia.

Κοκκύμηλος. ου. ὁ. prunus arbor.

Κόκκυξ. υγος. ὁ. cuculus auis & piſcis, apud Ariſtotel. De aue cuculo uide etiam Aelianum, & Oppianum in Ixeuticis, & Eraſmum in prouerbio, Coccyce aſſutior. Item appendix illa oſſi ſacro adnata, uide Gal. lib. de oſſibus.

Κόκκυς, collis.

Κοκκὼς. ου. ὁ. progenitor, auus. Epigr. lib. 1. λοκκαὶ uocãtur quercus quòd priſcis mortalib. quercus nutrices extiterint. Antiquitus enim homines glandibus ueſcebantur.

Κόλα. uenter, κοιλία.

Κολαβέω. ήσω. buccellam deuoro, deglutio, abſumo unde ἐνεκολάβησεν apud Ariſtoph.

Κόλαβοι. οἱ. Lyricorũ poëtarũ genus, q ἀπὸ τῶν κολάβων quæ ſunt citharæ uerticilla aptandis fidibus inſerta, ſic dicti fuêre.

Κολαβός. ὸν. τὸ. truncũ quod ſummas ſui parteis amiſit, curtum, diminutum.

Κόλαβ(Θ)-. offula, paruum frustum. (tendo.
Κολαβεύω. resilio, despicio, disrŭpo, irrideo, ex-
Κολαβισμός. ῦ. ὁ. genus saltationis Thraciæ armatæ, Pollux 4.
Κόλαβρ(Θ)-. υ. ὁ. procellus.
Κολάζομαι. pœnas luo. Bud. Com.
Κολάζω. μ. ίσω. ω. ακα. punio, pœnas de aliquo sumo, supplicio afficio, torqueo, crucio, animaduerto in aliquẽ, coërceo, cõpenso, emẽdo, corrigo, castigo, erudio, tẽpero. Sic medici dĩ per admistionem alterius rei aliqd redundans emendant dicunt πολάσαι, hoc est, καθελεῖν & τἀπεινῶσαι. Item modum excedo in aliqua re. Vnde πώλωσ(Θ)-. Actiu. accus.
Κολακνίς. Mineruæ cognomen à quodã Colæno, qui tẽplum ei cõstruxit: aut ἀπὸ τοῦ ἀγαμέμνονα θῦσαι αὐτῇ πόλον. Suid. Est & auis nomen.
Κολακεύομαι. adulationibus inducor & capior.
Κολακολυκός. prõptus in adulationes, assentandi
Κολακολυκῶς. assentatorie. (peritus.
Κολακεύω. μ. εύω. ω. ευκα. assentor, adulor, obsequiose colo, alicui me uendito, & eum obseruo. Bud. Com.
Κολακία. ας. ἡ. assentatio, blanditiæ.
Κολακίδιον. ου. assentatriculæ.
Κολακεύοντα. dicebantur qui pecuniæ præessent, quæ ad res diuinas erogabãtur. Custodiebãt & hi pecuniã, quæ iudicibus cõtribuebatur, ut annotat Aristoph. Grãmaticus. Et omnino ciuili um pecuniarũ quæstores erãt. Cæl. lib. 5. cap. 9.
Κόλαξ. ακ(Θ)-. ὁ. adulator. ἀ πόλ(Θ)-, ὃ ὅτι ταπεινός, πρὶν μὴ ὁλόκλη(Θ)-. Vel πρὶν ἀ πολλᾶ ὦτα. Cæl. libro 11. cap. 33.
Κολαπήϊ. πῆ(Θ)-. ὁ. genus instrumenti.
Κολάπτω. μ. αλ\ω. ω. αφα. cudo, sculpo, rado. Actiu. accus.
Κόλαυξ. ὁ. auis quædam apud Aristotelem. Gaza Græcam uocem relinquit.
Κόλασις. ι(Θ)-. ἡ. propriè dicitur punitio quædam, hoc est, castigatio ac cohibitio quędam appetitionis, nõ aũt ultio & uindicta inquit Eustrat. Nicænus lib. 1. de Moribus.
Κόλασμα. ατος. τὸ. punitio, supplicium. ἀ πολάζω,
Κολασμός. ῦ. ὁ. adulatio. Itẽ reprehẽsio, castigatio,
Κολαστέον. puniendum est. (Plutarch.
Κολαστήριον. τὸ. carcer locus ubi quis punitur, tor
Κολαστής. ῦ. ὁ. tortor. (mentum.
Κολαφίζω. μ. ίσω. ω. ικα. colaphizo.
Κόλαφ(Θ)-. υ. ὁ. colaphus, πόνδυλ(Θ)-.
Κολάω. μ. ήσω. ω. ηκα. conglutino. Actiu. accus.
Κολεκτύελ(Θ)-. ὁ. numularius, argentarius.
Κολεόπτερα. τά. uaginipennes, quorum pennis superuenit crusta. Vide καλεόπτερα.
Κολεός. ῦ. ὁ. uagina, capsula, culeus, testiculus, gal-

gulus auis. Vide λολιός.
Κολοβός. ή. όν. glabræ.
Κολεπτῶ. nates percutio aut uentrẽ, calcibus impeto. Aristoph. Neph. ἔστιν γὰρ πλείωσιν λοιπτῶσιν ἀεί. id est, ἀεὶ λώλυτύπτουσι: uel, (ut ait Hesych.) καταπατοῦσι. ἀπὸ τῶν τὰς ἐλάτας κατάντων, ὃ νῦν λέγουσι κολίβαν. cuius exemplũ adducit ex Aeschine cõtra Timarch.
Κολιάστης. ου. ὁ. glutinator, concinnator.
Κολλητός. ῆ. όν. conglutinatus.
Κολλιάς. locus in Attica, ubi fictilia fiebant, tugurium.
Κόλιξ, uel κόλιξ. κ(Θ)-. ὁ. species panis rotũdi, subcineritius panis, intestina.
Κολλοπίζειν. intendere, καθέλκειν.
Κολλόεια. quæ mutilatas caudas habent.
Κολλύειον. τὸ. collyrium, oculare medicamentũ, ꝙ fluxũ oculorũ sistat, quasi τὸ κωλύον τὸ ῥέῦμα.
Κόλλοψ. οπος. sinus, gremium. Item uerticillum citharæ, quo fides intenditur, κόλλαβ(Θ)-. Propriè autem eo nomine durissimũ id genus in boum ceruicibus corium significatur, ex quo gluten fieri solet. Vnde exoleti & callosi pueri κόλλοπες dicebantur, ut Aristoph. οἶμαι γὰρ αὖ τὸν κόλλοπ' ἐοικύῖαι, cum Aeschyli duritiam ostendere uellet. Bud. Com.
Κολλυβιστής, nummularius.

Κόλλυβ(Θ)-. ὁ. quod nummulario datur pro commutanda pecunia, cambium.
Κολλύρα. ας. ἡ. genus placentæ minutæ, quæ pueris dabatur.
Κολλυρίδιον. ου. collyridæ tortæ panis.
Κολλυρίζειν. in sartagine torrere siue coquere.
Κολλυρίων. ῶ. collyrio auis apud Aristotelem, à Gaza redditur collurio.
Κόλλυς. capillus uerticis dicitur quem relinquebant indetonsum dijs consecrandum. Etym.
Κολλύφιον. cortex nucis.
Κολλώδης. ε(Θ)- ὁ ἡ. lubricus.
Κολοβόποδος. ου(Θ)- ὁ. truncatus pedes.
Κολοβός. ὁ ἡ. mutilus, minutus, blateronem uertit Gaza apud Aristot.
Κολοβόστομος. ὁ. ἡ. breuem ferens spicam Discor.
Κολοβόω. μ. ώσω. ω. ωκα. breuio, mutilo, trunco, actiu. accus. iung.
Κολοβώματα. τά. aurium morbi cum aliqua earũ pars deest Corn. Cels. uocat carta.
Κολοβώτης. ου. ὁ. decurtator, qui malè pronunciat, qui syllabas extremas audiri non finit, uerum eas quodammodo deuorat, deglutitque, quod pueri facere solent metu, ne deprehendantur inemendatè loqui.
Κολοιβάζω. inordinatè comedo.
Κολοίδριον. lignum uel truncus, qui pugnãtibus, ut diuellantur, interijcitur.
Κολοιοσπόρα. πολεόσπορα.
Κολοιός. ου. ὁ. graculus, uel ut Gaza transfert, monedula auis, de qua Aristotel. Aelianus & Oppianus in Ixeut.
Κολοιδιδιόν. τὸ. graculeum, graculatim.
Κολοκασία. ας. ἡ. uel κολοκάσιον. radix fabæ Aegyptiæ. Fuit item apud Sicyonem κολοκασίας πτελάδ(Θ)- templum.
Κολοκυμα ῖς. ὁ. κωφὸν κῦμα. Eust.
Κολοκυνθίδιον, uel κολοκυτίον. Atticè. ης. ἡ. cucurbita
Κολοός tumulus, collis. κολωνὸς forte melius scribitur.
Κόλ(Θ)- ος. ὁ mutilus, ut πόλ(Θ)- βῶς, bos cornibus mutilatus. Item cibus. unde κόλαξ.
Κολοσσία. statuæ umbra, erectio in altum.
Κολοσσικώτερα. grandiora, uastiora, colossi instar habentia, Vitruuio.
Κολοσσός. ὁ. colossus, statua uisendæ magnitudinis acturris instar procera. Vide in Chiliad. Eras. Colossi magnitudo.
Κολουχεῖος. ου. ὁ. tumultus, αὐλαφος ἀ, strepitꝰ. Propriè stipularum uel fascium lignorum dum trahuntur excitato puluere.
Κολούομαι. disturbo, destruo.
Κολόφρια πρίστρα. caua, gibbosa, flexibilis, Callimacho.

Κολοφώνιον. ου. ὸ. mutilatum cauda. Item panis genus & pharmaci, quod Latini collyrium uocant Apocalypsi. cap. 3. πρὸς κολλούριον ἐγχρίσαι σοῦ ὀφθαλμὸς σου, ἵνα βλέπῃς.
Κόλορ(Θ)-. ου. ὁ. πολοδὸς ἢ ἀρχαῖον, imperfectus. Hinc coluri circuli, ut Proclus uocat in sphæra, ob imperfectã conuersionem. Vide Boëtium lib. 2. Arithmetices, & Macrob. in Som. Scip.
Κολόω. μ. ώσω. ω. ηκα. turbo, impedio, tumultuor, compesco, arceo. Item ἐλαττῶ, minuo uel imminuo. Aristotel. Pol. 2. πρὸς τοῖς γὰρ ἀρέσκω κολοῦσι βουλὴν ἐκ πάντες ἐπόλωσε τὴν πόλιν.
Κολόφρυα. τὰ. armenta, ut boues, muli apud Theophr. dicuntur, Callimach. reptilia ita dixit, Nicand. interpr.
Κολοφών. ῶν(Θ)-. ὁ. altum promontorium, uertex. Vnde κολοφῶνα ἀδικλύφας. ultimam manum, & ueluti fastigium ponere & addere. Erasm. Chiliad. & Bud. Com.
Κολοφωνία. ας. ἡ. picis genus.
Κόλπωμα. sinuosum loculamentum, sinus.
Κόλπ(Θ)-. ου. ὁ. κόλλοψ. sinus, & laxa uberis regio quæ lac continet, & nomen ulceris, quo cutis & caro summa laxa sinuosaq; redditur. dicitur etiã affectus, ubi cutis à subiectis partibus multum diducta est & soluta. Gal. lib. 2. ad Glauc.
Κόλπωμα ῶδες. ἡ. uestis sinuosa, qua in tragœdijs reges utebantur.
Κόλπωσις. remigium, uelificatio.
Κόλυβα. frumentum coctum.
Κολυβιστής. ὁ. numularius.
Κόλυβ(Θ)-. υ. ὁ. proijciens se in caput.
Κόλυθρον. υ. ὸ. ficus matura, σῦκον ὠπτὸν Athenæus lib. 3. (tans.
Κολυμβὰς ἐλαία. olea conditanea in muria innaNeut. absol.
Κολυμβάω, uel κολυμβέω. μ. άσω. ω. ηκα. nato.
Κολυμβήθρα. ας. ἡ. piscina, lauacrum, natatorium.
Κολυμβητής. ῆ. ὁ. natator, urinator.
Κολυμβίς. ῖ. urinatrix, & auis quædam anatis genus, quod & κολυμβὸν apud Aristot. Gaza urinatricẽ uertit Oppian. eandẽ puto λόλυμβον no
Κόλυμβ(Θ)-. genus numismatis. (minat.
Κολύμβων. numismatis genus.
Κολύφανον. τὸ. cortex, putamen pro κελύφανον.
Κολυφρός. ὁ. leuis, agilis, ἐλαφρός.
Κολχικόν. ῦ. ὁ. herba uenenata, Nicandro in Alexipharmacis, & Dioscoridi.
Κολωάω. μ. ώσω. ω. ανα. crocito, effutio, turbidè & tumultuosè loquor. Neut. absol.
Κολώνη. ης. ἡ. &
Κολωνίτης. ου. ὁ. mercenarius colonus, Athenis duo erant λολωνοί, alter ad quem confugerat Oedipus, qui etiam Hippus dicebatur, alter uero in

foro, iuxta Eurisaceum ad quē confluebāt qui mercede operā suam alijs locarent. unde κολωνίστα uocantur mercenarij & baiuli Pollux.

Κολωνός. ὁ. iugum, locus altus.

Κολωός. ὁ. turbatio, strepitus.

Κόμαιθος. ὁ. flauam habens cæsariem ξανθόπλοξ, apud Lycoph. auricomus.

Κόμαρος. ὁ. arbutus, & unedo, uel mori genus. Plin. lib. 16.

Κομάω. efferor, fœto, nutrio comam, superbio. Neut. absol. Am. distinguit à λασιᾶν. (λέγω.

Κομβακτύομαι. magnificè iacto, & crepo, κόμπος

Κομβεῖν. ornare, decorare formā corporis, come

Κόμβη. ἡ. Curetum mater. (re, λομεῖν.

Κόμβος. ὁ. δ. nodus. Item locus æditus, ὑψηλὸς τόπος. Item dens molaris, γόμφιος ὀδούς.

Κόμβυμα. τὸ. καλλώπισμα. ornatus, uestitus.

Κόμβωμα. idem.

Κομέω. curo, curā gero, unde λομέεσκεν curabat, apud Homer. Odyss. & γηροκομεῖν senij curā ha

Κόμη. ης. ἡ. coma, & folium arboris. Item (bere. herba quæ alio nomine πολυγονάτων.

Κόμης. princeps, dux.

Κομητικός. uectorius.

Κομήτης. ὁ. crinitus, cometa, & κομήτης λιμὼν in Tragœdia dicitur pratū lęto gramine uestitū

Κομητός. gloriosus.

Κομιδῇ. circunflexum, ualde, diligēter, omnino, ut λομιδῇ νέος. adolescentuli admodum. Herodiano παντελῶς. Ammonius.

Κομιδή. ῆς. ἡ. uectura, portatio propriè frugū ad ciuitatem, cura, commeatus, receptio debiti. Bud. Com. Ammonius.

Κομίζομαι. μίζομαι. ῶ. ισμαι. habeo, capio, accipio, recipio: ut κομίζεσθαι τὴν ἀδικουμένην, Synes. Item colligo, recupero, adipiscor. Et ad sese recipere, domum deducere: ut κομίζεσθαι εἰς τὴν οἰκίαν, id est, ἀναχωρεῖσθαι, Andoc. & Isoc. Item eo, me domū recipio, ut κομίζεσθαι ἐπ' οἶκον, Thucyd. Depon. Bud. Com. κομιεῖσθαι πάντες χαρίτας. accipere beneficium. Item curam habeo, ἐπιμελεῖσθαι. Eust. Iliad. α.

Κομίζω. μ. ίσω. ῶ. ικα. fero, porto, curo, perfero, reporto, recipioq;, deduco, transporto. Item effero mortuum. Accus. Bud. ibidem.

Κομισή. cibus.

Κομισῆδες. οἱ. baiuli, naues.

Κομιστής. curator.

Κομιστός. ὁ. ad portandum apricus, & κομιστὰ πλοῖα ab Hyperide uocabantur illa nauigia quibus tyranni prædā ab hoste capta spolia deportabant.

Κομίστρια. nutrix, curatrix, comptrix.

Κόμιστρον. ὁ. τὸ. præmiū qđ datur ferenti quippiā.

Κόμμα. ατος. τὸ. pars, fragmentum, incisum: quę aliquando pars est periodi. Cæsum (inquit Rhom. Aquila) quod Græci appellant κόμμα, est pars orationis, nondum ex duobus aut ex pluribus uerbis quicquam absoluti significās, hoc modo: Etsi uereor iudices ne turpe sit. Nonnunquam tamen cæsam dicimus orationem, quotiens non efficiuntur uerba ex connexione membrorum, sed singulas quamuis significantia proferantur, ad istum modum. Quis est iste Lollius armiger, Catilinæ stipator, tui corporis cōcitator, tabernariorum percussor, latitator fori, depopulator curiæ? Accipitur & κόμμα p moneta. Aristoph. Pluto, ἔοικε δ' εἶναι πονηρὸ κόμματος. Quin & κόμματα, aquarum emissaria & incilia, ad hoc inuenta & structa, ut aquæ aut in campos arualeis admitti possent, aut intra alueum contineri. Harpocr. ait λόμματα εἶναι, μέρη λυχνίας καλάμου, ἢ τῶν πρὸς τὸν σιτὸν αὐτὸν ἐν τῷ σίτῳ γινομένων ἢ τῶν αὐθεκτικῶν.

Κομμαδύω. uenor, laboro.

Κομμάλιον. ου. particula, duos uel tres uersus complectitur, nunquam plures.

Κομμᾶν. ornare.

Κόμμι. τὸ. gummi.

Κομμός. ὁ. superuacaneus, ornatus.

Κομμοδᾶν. cōptum esse, præter decorum ornari.

Κομμωνιτήριον. τὸ. epistola, quæ cum mandatis in regiones emittitur ab imperatore.

Κόμμωσις. ιδος. gummitio, ἢ τῶν σμίλων διάχρισις. Colum. lib. ult. est uelut excrementum purgamentumq; ceræ.

Κομμωτής. ὁ. δ. comptor.

Κομμωτίζω. curiosius orno, cerusa utor.

Κομμωτικόν. illitum. Item medicinæ pars ea quæ cultui corporis tribuitur.

Κομμώτριον. ου. τὸ. instrumentum muliebre.

Κομοτροφέω. comam nutrio apud Strab.

Κομπάζω. μ. άσω. ῶ. άκα. iactor, glorior, res uanas effero. Neut. absol.

Κομπασής. iactator, mendax.

Κομπασμός. iactabundē.

Κομπέω. μ. ήσω. ῶ. ηκα. resono, superbio. Neutrū absol.

Κομπολακέω. futilia glorior.

Κομποῤῥήμων. iactabundus.

Κόμπος. ὁ. δ. paroxyt. stridor, elatio Cyril. arrogantia, insolentia, dens molaris.

Κομπός. ὁ. δ. superbus, oxytonum. Cyrill.

Κομπάσμαι. iactanter aliquid dico. Thucyd lib. δ. ὅσοι πρήσμπασνται, hoc est, κομπασικῶς λέγουσι

Κομποφακελοῤῥήμων. grauibus & duris uerbis utens

tens. nam φακέλοι graues sunt lignorum fasces, & colligati.

Κομπώδης. ὁ. ὁ. superbus in uerbis.

Κομψεία. argutia.

Κόμψευμα. scitamentum.

Κομψεύομαι. μ. εύσομαι. σ. εύμαι. superbus sum, adulor, ueneror, persuadeo. Depon absol.

Κομψευτικῶς. uersutè, nequiter.

Κομψίω. μ. ήσω. σ. ηκα. iocor, uenustè dico uel sentire, πεφλαλῶ. Neut. absol.

Κόμψος. ὁ. δ. scitus, industrius, facundus, bellus, eloquens, fictus, subornatus, uersutus, bene se habens, egregius, cum lepore decipiens, rotundus.

Κομψότης. τος. ἡ. tumor.

Κομψότροφος. ὁ. δ. nasutior.

Κομῶ. nauo operam, curo, ἐπιμελέομαι, θεραπεύω curam adhibeo.

Κομώτης. ὁ. qui nutrit capillos, alipilus.

Κομώτρια. ας. ἡ. fœmina perita nutriendorum capillorum.

Κοναβέω. μ. ήσω. σ. ηκα. &

Κοναβίζω. μ. ίσω. σ. ικα. resono, strepo. Neutr. ab. (sol.

Κόναβος. ὁ. δ. strepitus, plausus.

Κοναρός. pinguis, efficax.

Κόνδυ. calix, Cymbrici poculi genus. Hesych.

Κόνδυλος. ὁ. δ. pugnus, talitrum, Gaza in Aristote leuertit nodum uel articulum. Est & ostrei genus apud Paul. Aegi. unde uillimi esse reor apud Bust. ubi inquit, κόνδυλος μγίστου ἔιδος ὀρνέου, legendumq; ὀρτέου, quæ uerba & Phauorinus in suum Lexicon transtulit.

Κονδυλίζω. pugno, uerbero, uel nodo digiti. Socrates inter loquendū agēte id orationis uehementiā, sæpe solebat κονδυλίζεσθαι. Laert. lib. 2. ubi interpres non benè uertit, iactare digitos.

Κονδυλιόν. ου. τὸ. operculum siue testa conchylij, quod & ὄνυξ appellatur, Paul. Aegineta.

Κονδυλώδης. tuberosus, prę se ferens formam in digitis articulorum, nodosus.

Κονδύλωμα. excrescētia carnis circa anum, & tubercula quædam in locis muliebribus sanguinem fundentia, sic dicta à similitudine extremorum in quatuor digitis pugno clauso nodorum.

Κονέω. μ. ήσω. σ. ηκα. operor. Neut.

Κονήτης. minister.

Κονία. ας. ἡ. calx, puluis, lixiuium, opus tectorium. Interdū certamen, à κονίζειν, id est, certare, siue se comparare ad pugnandum.

Κονία σκυτική, & δυθημική. lixiuium liquidū & excolatum eadem significatione dicitur.

Κονία πρωτοσκικῶς, teste Paulo, lixiuium ē miscel

la cinerum calcisq; comparatum.

Κονίαμα. tectorium.

Κονιάτης. ὁ. incrustator parietum, tector.

Κονιατός. ὁ. δ. calceatus, cālce illitus.

Κονιάω. μ. άσω. σ. ακα. festino. Item pingo, calce illino, id est, puluere impleo, dealbo, opere tectorio induco, quod inducto Latinis dicitur. Vnde in Act. Apostolorū, τοῖχος κεκονιαμένος, paries albario opere uel tectorio illitus. Et Matthæi 23. τάφοις κεκονιαμένοις, sepulchra albario illita. Actiu. accus. Bud. in Annot. & Com.

Κόνιδλα. ἀν. lendes. Vide κόνις in Amm. & infrà.

Κονίζω. μ. ίσω. σ. ικα. exerceo, de athletis propriè qui lucta se exercentes, puluerem excitabant: uel quia manus cōspuentes puluere illinebāt, ut fortius apprehenderent. Actiu. accus.

Κονιορτός. ὁ. puluis. πᾶς ὁ ὄρω διεγείρων.

Κονιορτόω. puluerem inijcio.

Κονιορτώδης. ὁ. ὁ. ἡ. puluerulentus.

Κονίστος. ὁδός. calceamentum lacerum, non cooperiens totum pedem, præterea angustum. Hesych. scribit κονίποδλα, id est, ὑποδήματα μοιχικά.

Κονιστήρ. ὁ. δ. qui uersatur in ludo, ut scholasticus.

Κονίποδλα. apud Epidaurios plebei & uulgares dicebātur, utpote qui in agris habitarent, & pedes puluerulentos haberent.

Κονιοτίποδλα. agrestes, operarij, λονίποδλα.

Κονίπω. μ. ίψω. σ. ιφα. facio puluerem, impleo puluere. Actiu. accus.

Κόνις. ιδος. (Cyril. superius tamen κόνιδλα scribitur) paroxyt. ἡ. lens, lendis. ē pediculorum coitu nascitur. Ammon. Cyrillus exponit lendes aut furfures capitis.

Κονισάλεος. puluerulentus.

Κονίς. ίδος. ἡ oxytonum, cinis, puluis, calx. Itē omne id quo leuigari asperitas & obstrui raritas potest. &

Κονίσαλος. ὁ. δ. puluis. Homerus, ὑπὸ ποσὶ λονίσαλος ὄρνυτ' ἀελλής, Sub pedibus excitabatur puluis procellosus. Et cœnum ceromati mixtum, cui fudor accesserit, ut author est Gal. Item dæmonis nomen apud Athenienses. Cælius lib. 4. cap. 26.

Κονισήιον. τὸ. locus in xystis, inungēdis gymnasijs priuatim dicatus.

Κονιστικὸς ὄρνις. apud Aristot. puluератrix, quæ se in puluere uolutat. Gaza.

Κονίστρα. harena seu puluis in quo exercemur aut uolutamur, palæstra.

Κόνιστρον. puluis, sordes.

Κονίω. lino, ungo, puluerem excito.

Κόννα. cinis.

Κοννᾶν

Κοννᾶν. intelligere, ſcire.
Κόννις. erro, mendicus.
Κόννος. barba.
Κόνος. ὁ. contus, remus.
Κονοβάρναλις. ὁ. cõmilito, contubernalis.
Κοντοφόροι. οἱ. uide ὁπλῖται in Appendice lexici de uocab. militaribus.
Κοντωτά. τὰ. genera quædã nauium, dicta quod contis propellerentur, ut Bayfius citat ex Appiano.
Κόνυζα. ης. ἡ. policaria herba, uel pulicaris Theodo. quòd pulices necat. Vel cunilago Plin.
Κόξα. ης. ἡ. coxa, poples. Τὸ ὀπίσω τοῦ γονατίου μέρος.
Κοπάζω. μ. άσω. τ. ακα. ceſſo, requieſco. Neut.
Κοπάς. arbor inciſa.
Κοπετός. ὁ. ὁ. planctus, luctus, eiulatus.
Κοπίδιον. ὁ. ὁ genus cœli.
Κοπιάθω. μ. άσω. τ. ακα. &
Κοπιάω. laboro, moleſto, negotium faceſſo, in laſſitudinem duco, tumultuor. Neut. abſol.
Κοπίζειν. ψεύδεσθαι. mentiri. Cæl. lib. 14. cap. 58.
Κοπίς. ίδος. ἡ. mucro, falx, bipennis, gladij genus. κώπις (ſcribit Suid.) λαλῶν, ῥήτωρ. Et κοπίδια cœnæ, Athenæus libro 2. & 4. Celius libro 14. capite 58.
Κόπος. ὁ. ὁ. labor, moleſtia, & laſſitudo ſponte ueniens teſte Gal.
Κοπρίας. ὁ. ὁ. equus *n* litera notatus. Cælius libro 4. cap. 31.
Κοπρέω, uel κοπρεύω. ſtercoro, planto.
Κοπρία. ας. ἡ. ſtercus, ſterquiliniũ, πηλός, puluis à ceromate expreſſus.
Κοπρίζω. μ. ίσω. τ. ιπα. ſtercoro. Neut. accuſ.
Κοπρινός. ὁ. ὁ. ſtercoreus.
Κόπρος ἀνήρ. plebeius homo, ἀπάτωρος, qui fœda & uilia loquitur.
Κοπρεῶνες. οἱ. ſcarabæi, quod ſtercoreas pilas prouoluant, apud Hipp.
Κόπρος. ὁ. ὁ. ſimus, ſtercus, merda, propriè tamen equinus ſimus. In catalogo nominum quæ Gaza ex Ariſtotele tranſtulit, ponitur cum fœminino articulo. Item excrementum quod ab edulijs in ipſis inteſtinis continetur, mandra.
Κοπροφορεῖν. inquinare, πύπερα πληρεῖν.
Κοπρών. ῶνος. ὁ. ſterquilinium, latrina.
Κοπτής. ὁ. placentæ genus.
Κοπτάριον. ὁ. τὸ. id quod contuſum eſt, ſicut herba iam contuſa, placentula.
Κόπτομαι. μ. ψομαι. τ. ομαι. Depon. &
Κόπτω. μ. ψω. τ. οφα. cædo, percutio, incido, pulſo, dirigo, contundo, frango, dilanio, plango, præ doloris impatientia meum ipſius corpus cædo & lacero. Accipitur aliquando in ſignificatione impudica, quèadmodum Latinis præcidere. Ariſtoph. Ran. μακρότερα ἐγκεφάλου, præciditur acclinatus. Martialis, Præcidi gaudes, præciſus Næuole ploras. Actiu. accuſ. Ammon. diſtinguit à ψοφεῖν.
Κοπώδης. ες. ὁ. ἡ. operoſus, qui facilè fatigatur.
Κοπωθήτω. ὁ. ὁ. defatigati.
Κορεγεῖν. puellam abducere.
Κορακεύομαι. λοιδορῶ.
Κορακίας. ὁ. niger. Apud Ariſtotelem auis eſt è genere monedularum, Gaza uertit graculum.
Κορακῖνος. ὁ. ὁ. coruinus.
Κορακῖνος. ὁ. ὁ. coracinus piſcis. πρὸς τὸ κορόν, τὸ μέλαν. Cæl. lib. 7. cap. 5. Gaza in Ariſtot. uertit graculum.
Κορακιώδης. ες. quæ ſunt coruini generis.
Κοραλλίζω. corallium imitor, rubeſco.
Κοράλλιον. corallium. ἐν τῷ κόρε διὰ τοῦ ηῖ ἀλλ. uide κοράλιον. infrà ſcribitur per ω mega.
Κοράμβη. Atticè pro κράμβη. braſſica, quòd pupillas hebetet. πρὸς τὰς κόρας ἀμβλύνειν.
Κόραξ. ακος. ὁ. coruus, κορώνη. à κόρος, nigrum: uel ἀπὸ τοῦ κινεῖν τὰς κόρας, ab aſſiduo pupillæ motu. Cæl. lib. 7. cap. 5. Eſt etiam locus ſupplicij in Theſſalia, unde Prouerbium, εἰς κόρακας, ad coruos, de quo Eraſ. Chil. Item πρὸς ῥόπτρου, quo fores pulſantur. Κόραξ apud Appianum nominatur cum ferreis manibus inter inſtrumenta pugnæ naualis. Eſt & ſidus Corax Proclo de ſphæra. De coruo aue uide Ariſtot. Aelianum, & Oppianum. Eſt & machina nautica cuius in naumachia uſus, apud Polyb. qui appoſitè eã depingit. Fuit etiam hoc nomine Syracuſanus quidã Rhetor q primus Rhetoricè docere cœpit, de quo & eius diſcipulo Tiſia dictũ eſt pro uerb. κακὸν κόρακος κακὸν ὠόν. Vide Aul. Gel.
Κορακίζειν. ſuppliciter obſecrare.
Κοράσιον. τὸ. puella.
Κορασιώδης. ες. ὁ. ἡ. puellaris.
Κορασμός. ὁ. ὁ. laſciua ſaltatio, genus ridiculæ ſaltationis ac ruſticanæ in comœdijs, ad quã Terẽtius alluſit in Adelph. Tu inter eas reſtim ducitãs ſaltabis: id eſt, κορδακισμὸν agens. Vide Lucian. περὶ ὀρχήσεως, & Pollucẽ lib. 4. & Athenæum lib. 14. & Ammonium in Appendice.
Κορδακιστής. οἱ. Cordiſtæ, gens quædam Galatarum, apud Athenæum libro 6. meminit Eraſmus in Prouerbio, Canis in præſepi.
Κορδύλη. cordula.
Κορδύλιον. ης. ἡ. πρὸς τὸν ὦμον δάκνον, ligula, clauua, omne

uas, omne eminens & contortum, & genus uiliſſimi piſciculi. Cæl. libro 13. capite 58. Fœtus Thynnorum, qui in pelamidem abit, exactoq; anno Thynni nomen aſſumit. Ariſtot.
Κόρδυλος. ὁ. animalculum aquaticum. Gaza in Ariſtotele alias cordulã alias cordulum uertit.
Κορέα. ſaturitas, pulchritudo, uirginitas. Proſerpinæ ſacrificium.
Κορέννυμι. μ. ἐσω. τ. εκα. &
Κορεννύω. &
Κορέω. ῶ. ſaturo, orno, purgo, uerro Actiu. accuſ.
Κορεσθείς ὁ ſaturatus, repletus.
Κόρη. ης. ἡ. puella decenti forma, conſpicua apud Moloſſorum gentem. Vnde & Ades rex eorũ filiam ſuam appellauit κόρλω. Sic item Proſerpina aliquando uocatur. Accipitur etiam pro uirgine, ut annotauit Euſtathius. Vnde forma diminutiua fit κοράσιον. Laërtius in Pythagora. Thimæus quoque in decimo hiſtoriarum ait dixiſſe illum, quæ cum uiris habitarent, eas deorum nomine cenſeri κόρας & nymphas, & deinceps matres appellari. Lycoph. hoc nomine uocauit naues πρωτοπλόους, id eſt, primũ in aquam coniectas. Item pupilla in oculo: ut Gaza uertit in Ariſtotele. unde Plutarchus ſcribit oratorem quendam dixiſſe de impudente, quòd in oculis haberet non κόρας, ſed πόρνας. Item impedimentum ſiſtens profluuium, & numi ſpecies.
Κόρηθρον. τὸ. ſcopa, ἀπὸ τοῦ κορεῖν.
Κόρημα. idem, κόσμητρον, στόρεωμα. & ſcopæ quibus uerrimus, & uas Polluci, & id quod domũ uerrendo abijcitur.
Κόρθυς υος. cumulus.
Κορθύω. accumulo in uerticulo, πορυφόω, eleuo, augeo, efferueſco.
Κορίαννον. τὸ. annulus qui in indice digito fere batur, teſte Polluce lib. 2. Coriandrum herba, de qua Nicãder in Alexipharmacis. & Dioſcor. ornatus muliebris. uide κρύμνιον.
Κορίδιον. τὸ. qui uirgo ducit uxorem.
Κορίζομαι. blandior, blandè appellor. Bud. Com.
Κορίθαλλος. laurus.
Κορίκιον. τὸ. res ad uirginem ſpectans.
Κορικὸν. uirginale.
Κορικῶς. muliebriter, puellarum more.
Κορινθίοι. οἱ. qui ex clancularia concubitu nati ſunt.
Κορινθιάζειν. & κορινθιάζεσθαι. ſcortari, lenonem agere, Corinthiari. uide in Chil. Eraſ.
Κορινθιαγώς. Corinthio opificio factũ. Bud. Cõ.
Κορίννυω. pulueream concito, malim κονίω.
Κορισσάλις. puellæ ſimilis.
Κορίον. τὸ. &

Κορίσκιον. τὸ. puella. & κώειον, coriandrum.
Κόρις. ὁ. cimex, ut Gaza uertit ex Ariſtotele. uide κόρυς.
Κόρις. οἱ. cimices Epigr.
Κοριφώδης. hæc dictio legitur in libro Orphei de Gemmis.
Κορμώδης. puellaris.
Κόρνορος. olus agreſte & contẽptum, piſcis quidã.
Κορυβαγιάω. de inteſtinis murmurantib. dicitur.
Κορυβαγιάν. ης. ὁ. &
Κορυβαγμός. ὁ. ὁ. inteſtinorum latratus, ſtrepitus uentris tumultuſq;. Propriè de equis.
Κορμός. ὁ. ὁ. truncus, ſtipes. ἀπὸ τοῦ κείρω μᾶλλον. τὸ σωτετμῆσθαι.
Κορυνοτίων. cognomentum Herculis à fugatis lo- (cuſtis.
Κορυνῶτης. ὁ. &
Κόρυνος. locuſta.
Κόρυς. υθος. ὁ ὁ Corœbus, uiri nomen. Ponitur & pro ſtulto.
Κορύλης. ὁ. uulpes.
Κόρυφος. ὁ. ὁ. uirginum corruptor.
Κορυφοκόσμιον. τὸ. uirginum ornatus.
Κορυφολόβος. ὁ. ὁ. uel λαχνολόβος. potius teſte Chriſtodulo, figulus, propriè pupparum, & huiuſmodi imaguncularum quorumcunq; animalium. ὁ ἐπὶ πηλὸν ἢ κηρὸν ἢ τινὸς τοιούτης ὕλης πλάττων κόρας ἢ κόρυς. Vſus eſt & inter alios hac uoce Iſoc. in oratione πρὸς τὰς αὐλοδόκους.
Κόρος. ὁ. ὁ. filius, puer, ſatietas, nouellum germen, ramus. Item corus menſuræ genus.
Κόρρυη. ης. ἡ. caput cum collo Cyril. gena, maxilla.
Κορσοῦς. ὁ. ὁ. tonſor.
Κόρσυ. ης. ἡ. tempus, pars capitis, pro κόρρυη. Interdum capillus, πρὸς τὸ κείρεσθαι. accipitur & pro capite. Nonnus in Dionyſ. ὄγκον ἔχων ἐγκύμονι κόρσῃ, de Ioue Mineruã è capite parturiente loquens.
Κόρσης. cognominatus eſt, qui barbam ſibi abraſit primus. Κόρσαι item, quidam qui erant in Ionicis ædium ſacrarum foribus.
Κορσίς. culum.
Κορυφιφός. libidinoſus, prolixa cæſarie.
Κορσός. κορμός.
Κορσύω. radere.
Κορσύρη. idem quod κρώβυλος.
Κορσωτήριον. τὸ. ὁ. tonſor.
Κορσωτήριον. τὸ. tonſtrina. (κόρσης.
Κόρταφος. ὁ. tempus, pars capitis, pro κρόταφος. à
Κόρτη. ἡ. apud Perſas prætexta uirilis.
Κόρτος. ὁ. ricinus canes infeſtans, κρότων.
Κόρτυς. Arcadiæ ciuitas, unde κορτύνιοι Arcades di- (cuntur.
Κορύβαντες. οἱ. corybantes ſacerdotes. eorum hymnus erat apud Orpheum.
Κορυβαντιάω. μ. άσω. π. ακα. inſanio more Corybantum.

bantũ, exerceo ſacerdotium Corybantum, numine aſpiror, furijs agitor, iacto caput. de hoc Eraſ. Chil. Corybantiari, & κορυβαντιᾶς. Eſt etiã patentibus oculis dormire, ut lepores, & multi hominum, Plin. lib. 11. cap. 37.

Κορυβαντισμός. luſtratio, purgatio.

Κορυδαλός. ὁ. galerita, ſiue alauda, auicula in uertice criſtam habẽs in modum pauonis. Dicitur & κόρυδος, corydalus, Plutarcho, quam uocem ut magis Atticam probat, Thom. Mag. Vide κόρυς, & Eraſmi. prouerb. Corydalis omnibus ineſſe criſtam oportet. Vide Ammonium. Κορυδαλίδων aucupiũ Oppianus deſcribit. Vide in Chiliad. Eraſ. Corydi iuuenta: &, Corydus etiam inter indoctos ſonat.

Κορύδαλις. ἡ. piſcis ſalſamẽtarius, quem cordyllã appellant, Numenius in Halieuticis. γλαύκην κορύδαλιν dixit.

Κόρυζα. ης. ἡ. humoris à capite fluxio, grauedo, pituita aut humor per nares, defluxus ad nares, muccus narium, quod malũ ab Hipp. dicitur μύξα, ut μεσὸς κορύζης πλὴν ῥῖνα, habens nares mucco oppletas, Luciano. Ponitur aliquando pro ſuperbia. Item herba pulicaria.

Κορυζάω. μ. ήσω. ᾶν. ηκα. mucco plenus ſum. Neutrum abſol. Κορυζέω. lacero, uanus ſio.

Κορυθάϊξ. impetuoſus, uiolentus. ἀπὸ τοῦ κόρυθος, ἢ τοῦ ἀΐσσω τὸ ὁρμῶ.

Κορυθαίολος. ὁ. ornatam habens galeam: & ſtrenuitatem potius uiri quàm galeæ ornatum ſignificat. indicat enim uirum minimè ſeguem, alacritate ſumma belligerantem & ſtudio, ut cuius galea aſſiduo agitetur in capite, nimirum ipſo nuſquam ceſſante.

Κόρυθρον. ſcopa. nam κορεῖν uerrere eſt.

Κορυνός. pera, facculus. malim κώρυκος, ut infrà. genus pilæ ex pelle factæ uento, inflatæ, cuius apud Italos frequens eſt uſus Latinè follis, Martial. Folle decet pueros ludere, folle ſenes. Plautus pugillatorium follem uocat.

Κορύμβυθρα. ας. ἡ. hedera.

Κόρυμβον. ὁ. ὄν. roſtrum nauis.

Κόρυμβος. ὁ. quoduis ſummũ, cacumẽ, ora. Herodo. οἴχονθο φθινοπώρου ὡς ἄρξεος τοῦ κορύμβου. Itẽ corymbus hederę racemus. Vide in Chil. Eraſ. Meos corymbos necto. Itẽ coles aſparagi.

Κορύμνιον. monile. ſuperius etiam κορδάκιον pro ornatu muliebri exponitur.

Κορυνᾶ. ὑφηλά.

Κορυνήτης. ου. ὁ. &

Κορυνηφόρος. ου. ὁ. clauiger, uide ὁπλοφόρος.

Κορυνώδης. ramoſus.

Κόρυξ. iuuenis.

Κορυπτόλος. uel κορυστόλος. ου. ὁ. cornupeta.

Κορύπτω, uel κορύστω. μ. ύψω. ῶ. υφα. caput iacto ſaltando, cornu peto, κοράπτω. Neut. abſol.

Κόρυς. υθος. uel ύδος. ἡ. galea. Cyrill. ἀπὸ τῆ κάρα ῥύεσθαι. Eſt quoq; κόρυς. υθος. corys auicula, eadem corydo uel corydalo, de quo ſuprà. ſic enim habetur in catalogo nominum, quæ Gaza ex Ariſtotele uertit. Quæ autem à Latinis galerita dicitur Græco nomine proprio carere uidetur, ut quæ λόφον ſolum ἔχουσα periphraſi Ariſtotel. dicatur.

Κόρυς. υος. ὁ. cimex. Cyrillus. ego malim per iota κόρις, ut ſuprà, idq; fœminino genere.

Κορύσσω. μ. ύξω. ῶ. υχα. armo, turbo, concito. Actiu. accuſ.

Κορυσσός. ὸν. ὁ armatus, bonus miles.

Κορύστοι. οῖ. γοργαύποι, armati.

Κορυτός. plenus.

Κορύφαινα. piſcis quidam.

Κορυφαῖος. α. ον. cuiuſq; ordinis caput et princeps, ἀπὸ τοῦ ἄρχω, ut in choreis præſultor erat, præcẽtor excelſus, in uertice poſitus. Bud. Com.

Κορυφάς. άδος. ἡ. orarũ contractio ad umbilicũ.

Κορυφή. ῆς. ἡ. uertex (ut Gaza transfert in Ariſto.) id eſt, pars capitis, quæ inter ſinciput & occiput interiacet. Transfertur ad montium cacumina & cæterarum rerum extremitates, ut κορυφὴ τοῦ λόγου, Plut. idem κολοφὼν Gregorio, Eraſ. prouerb. Colophonem addidit. &

Κορυφόομαι. μ. ώσομαι. ῶ. ωσμαι. attollo, tumeo, impleo ad ſummum ab ore.

Κορύω. idem.

Κόρχορος. uel κόρκορος. ου. ὁ. oleris genus uiliſſimi, & agreſtis. uide in Chil. Eraſmi, Corchorus inter olera. κόρλορος. ἐν λαχάνοις. de ijs qui ali. quo ſe honore dignos haberi uolunt cum ſint putridi, & ſordidi. Nõnulli piſcem interpretantur, & ferculum uile, ſiue hippurum.

Κορῶ. exorno, λορέω.

Κορωνάω. glorior, iacto.

Κόρωρ. improbus, cornibus rectis, ἢ τὸ ὦπικκαμμένον τοῦ ῥύμοῦ.

Κορώνη. ἡ. & κορωνόν. οῦ. exortus, ſiue proceſſus rotundus in ulna.

Κορώνη. ης. ἡ. auis, quam alij cornicem, alij coruum, alij fulicam, alij mergum interpretantur. Gaza in Ariſtotele recte cornicem uertit, cuius & Aelianus, & Oppianus in Ixeuticis meminerunt. Item annulus oſtij quo pulſatur, uel ob figuram, uel ob garrulitatem ſic dictus, κρίκος, ῥόπτρον. Dicimus etiam λορώνη in area, hoc eſt, ſummum corrũ, & inciſionem ubi neruus

neruus ſedet, crenam uocãt. Vnde (inquit Euſtath. Iliad. α.) bonum rerum finem ſignificantes, χρυσοῦ λορώνιον ὥσπερ εἶναι prouerbio dicere ſolemus. Significat etiam ſummam partem penis, quæ glans Latinis dicitur. Item apex ligni inter utrunq; bouem in aratro protenſi. Cæl. libro 8. cap. 41. Eſt etiam incuruum illud & inflexum quod in nauis puppi uiſitur, unde κορωνίδες naues Homer. Theon. in Aratum. Appollonio annulum iugi ſignificare uidetur. Item textilis coronæ genus teſte Euſtath.

Κορωνίδης cornicis pullus.

Κορῶνη. inflexus, lunatus: ut βοῦς λορώνη, bos lunatis cornibus, id eſt, μιλωσιδῆ ἔχων λέρατα. Cæl. ibidem.

Κορωνίς. ίδος. ἡ. diminutiuum à κορώνη. ſummitas ſeu apex alicuius rei, ueluti montis aut ſtructuræ alicuius. Significat & id ſignum, quod in fine libri apponi ſolebat, lineam breuem ſcilicet, ſed ab inferiori parte flexam, tali ferè figura ν. Vnde prouerbiali ſchemate pro quocũq; fine & ultima rei alicui impoſita manu ponitur. Vide in Chil. Eraſmi, Ad coronidem. Plutarch. ἀπὸ τῆ ἀρχῆς μέχρι τῆ κορωνίδος πᾶσι ἐγράψω, Ab initio uſq; ad coronidem circumſcripſit. Significat & nauis puppim, quòd ſit in eius apice curuatum roſtrum, ut σὺν νηυσὶ κορωνίσι, Hom. id eſt, cum nauibus flexas habentibus ſummitates, καμπυλοπρύμνοις quanquã alij nigras intelligere malunt, ad differentiam earum quæ μιλτοπάρῃοι uocantur, id eſt, minio rubentes. Cæl. ibidem, roſtratas dixeris nõ male. Eſt & nota corniculatę ſunę figurã exprimẽs, in fine librorum pingi ſolita, ut Ariſtoph. ſcholia exponunt.

Κορωνοπόδης. ὄν. cornicis pedi ſimile, quale ſicus folium tradit Hipp. (buſdã.

Κορωνόπους. quaſi cornicis pes. Sanguinaria à quibuſdã.

Κορωνός. ὸ. ὀξυτόν. taurus dicitur ὀρθόκερως. Itẽ elatus, iactabundus, ferox. Cyrillus exponit angulũ, paroxyt. autem montis nomen eſſe dicit.

Κόρρη. poculum. forte idem quod κύπη.

Κοσκινόμαλλον. inutile & abiectum corium, καπυμάλλου πρίονος.

Κοσκινηδόν. aduerb. inſtar cribri.

Κοσκινίζω. μ. ίσω. π. ικα. cribro. Neutr. accuſatiuo iung.

Κοσκινόμαντις. ὁ. uates cribro diuinans.

Κόσκινον. τὸ. apud Pſellum eſt figura quæ collecti one numerorũ pficitur, eò quod uelut p incerniculũ quoddã dilabãtur primi qlibet numeri.

Κόσκινον. ου. τὸ. uel κόσκινος. ὁ. cribrum.

Κοσκυλμάτια. τὰ. coriorũ minuta præſegmina.

Κοσμάω. contendo, ingratus ſum, ſicut λοιδάω.

Κοσμέω. μ. ήσω. ῶ. ηκα. orno, pono, ordino, impero, rego. Actiu. accuſ.

Κόσμημα. ατος. τὸ. ornamentum.

Κοσμητής. οῦ. ὁ. continens.

Κοσμήτωρ. ορος. ὁ. ornator, princeps, dux, quaſi multitudini ordinem præfigens. Cælius libro 1. cap 5.

Κοσμικός. ὴ. ὸν. mundanus.

Κόσμιον. τὸ. æquitas, dignitas, modeſtia, honeſtas, honeſti cultus. Κόσμια ſpectacula, prætura insignia, id eſt, geſtamina & inſignia.

Κόσμιος. α. ον. ornatus, honeſtus, σώφρων, modeſtus, moderatus, æquus. Cæl. lib. 1. cap. 5.

Κοσμιότης. ητος. ἡ. uenuſtas.

Κοσμίως. modeſtè.

Κοσμοκράτωρ. ορος. ὁ. rector mundi.

Κοσμολογία. ſermo uel ratio de mundo.

Κοσμοποιῶ, & λοσμοποιός. de Deo mundi opifice dicuntur à Philone.

Κοσμοποιία. liber Empedoclis, cuius meminit Ariſtot. γῆ ὕδατος μετὰ τὰ φυσικά.

Κόσμος. ὁ. ornatus, ornamentũ. Vnde & mundus, id eſt, orbis, hoc nomine appellatur, à perfecta abſolutaq; elegantia, ut ſcribit Plin. Cæl. lib. 1. cap. 5. Et κόσμος γυναικῆος, mundus muliebris, qua matrona (ut inquit Vlpianus) mũdior fit, id eſt, comptior & ornatior. Eſt etiã magiſtratus apud Cretenſes, qui ephorus apud Lacedæmonios dicitur, à quo λοσμεῖν dicti ſunt, qui eum magiſtratũ gerebant. Bud. Com. Ammonius diſtinguit ab οἰκονομίᾳ. Item ordo, ratio. Herodot. κόσμου. πόνδε κατεστεκότος, hanc rationem inſtituit.

Κόσσαβος. uel κόσσαβος. ὁ. maxilla. uide κόπανος.

Κόσσος. alapa.

Κόσσυφος. uide λόφυφος.

Κόσυ. ος. ἡ. λειθ. hordeum.

Κοσύμβη. ης. ἡ. &

Κόσυμβος. α. ὁ nodus capillorũ, ſuccinctorium, ueſtis fimbriata.

Κόσαρ. breuis, acutus.

Κοτταβάμων. ονος. iratus.

Κοτέω. μ. ήσω. ῶ. ηκα. iraſcor. Neutr. dat.

Κοτήεις. ήεντος. ὁ. iracundus.

Κοτέω. inuideo, æmulor.

Κοτύλη. uello, τίλλω. & λοτύλιον, membrum uirile.

Κολυάς. άδος. ἡ. inſerta olea in oleaſtrum.

Κότινος. ου. ὁ. oleaſter, oliua ſterilis.

Κοτινοτρόπος. λοτίνου ἐδίου. oleaſtrum rodens.

Κοτίς. ίδος. ἡ. occiput, cunabulum, ira, inimicitia, neruus ceruicis, cerebellum.

Κόθορ. ὸν. uel κόθος. ὁ. acerbitatem ſignificat & amarulentiam, καὶ ὅταν ἡ χόλος: χόλος uero indignationis furorem, ut eſt in Homerico illo, εἰπὲρ γὰρ τε χόλον γε καὶ αὖτε μαρ καταπέψῃ μάχης ἐπὶ μετόπισθεν

bantũ, exerceo ſacerdotium Corybantum, numine aſpiror, furijs agitor, iacto caput. de hoc Eraſ. Chil. Corybantiari, & κορυβαντιᾶσις. Eſt etiã patentibus oculis dormire, ut lepores, & multi hominum, Plin. lib. 11. cap. 37.

Κορυβαντισμός. luſtratio, purgatio.

Κορυδαλός. ὁ. galerita, ſiue alauda, auicula in uertice criſtam habẽs in modum pauonis. Dicitur & κόρυδος, corydalus, Plutarcho, quam uocem ut magis Atticam probat, Thom. Mag. Vide κόρυς, & Eraſmi. prouerb. Corydalis omnibus ineſſe criſtam oportet. Vide Ammonium. Κορυδαλίσιν aucupiũ Oppianus deſcribit. Vide in Chiliad. Eraſ. Corydi iuuenta: &, Corydus etiam inter indoctos ſonat.

Κορύδιλις. ἡ. piſcis ſalſamẽtarius, quem cordyllã appellant, Numenius in Halieuticis. γλαύκην κορύδιλιν dixit.

Κόρυζα. ης. ἡ. humoris à capite fluxio, grauedo, pituita aut humor per nares, defluxus ad nares, muccus narium, quod malũ ab Hipp. dicitur μύξα, ut μεσὸς κορύζης πλῆ ῥῖνα, habens nares mucco oppletas, Luciano. Ponitur aliquando pro ſuperbia. Item herba pulicaria.

Κορυζάω. μ. ήσω. ᾶν. ημα. mucco plenus ſum. Neu- (trum abſol.

Κορυζέω. lacero, uanus ſio.

Κορυθάϊξ. impetuoſus, uiolentus. ἀπὸ τοῦ κόρυθος, ἰὼ τοῦ ἀΐσσω τὸ ὁρμῶ.

Κορυθαίολος. ὁ. ornatam habens galeam: & ſtrenuitatem potius uiri quàm galeæ ornatum ſignificat. indicat enim uirum minimè ſeguem, alacritate ſumma belligerantem & ſtudio, ut cuius galea aſſiduo agitetur in capite, nimirum ipſo nuſquam ceſſante.

Κόρυθρον. ſcopa. nam κορεῖν uerrere eſt.

Κορυνός. pera, ſacculus. malim κώρυκος, ut infrà. genus pilæ ex pelle factæ uento, inflatæ, cuius apud Italos frequens eſt uſus Latinè follis, Martial. Folle decet pueros ludere, folle ſenes. Plautus pugillatorium follem uocat.

Κορύμβιθρα. ας. ἡ. hedera.

Κόρυμβον. ὁ. ὄν. roſtrum nauis.

Κόρυμβος. ὁ. quoduis ſummũ, cacumẽ, ora. Herodo. οἴχονθο φθινοπώρου ὡς ἔτεος ἐν κορύμβου. Itẽ corymbus hederæ racemus. Vide in Chil. Eraſ. Meos corymbos necto. Itẽ coles aſparagi.

Κορύμνον. monile. ſuperius etiam κορίαννον pro ornatu muliebri exponitur.

Κορυνᾶ. ὑφηλά.

Κορυνήν. ης. ἡ. claua, uirga capitata, gladius. Ponitur pro aſini uentre, apud Nicand. uide βρομίης apud Theophr.

Κορυνήτης. ὁ. &

Κορυνηφόρος. ὁ. clauiger. uide κλωστός.

Κορυφώδης. ramoſus.

Κόρυξ. iuuenis.

Κορυσσόλος, uel κορυσσόλης. ὁ. cornupeta.

Κορύσσω, uel κορύσσω. μ. ύψω. ξω. υφα. caput iacto ſaltando, cornu peto, κοράσσω. Neut. abſol.

Κόρυς. υθος. uel ύδος. ἡ. galea. Cyrill. ἀπὸ τῆς κάρα ῥύεσθαι. Eſt quoq; κόρυς. υθος. corys auicula, eadem corydo uel corydalo, de quo ſuprà. ſic enim habetur in catalogo nominum, quæ Gaza ex Ariſtotele uertit. Quæ autem à Latinis galerita dicitur Græco nomine proprio carere uidetur, ut quæ λόφον ſolum ἔχουσα periphraſi Ariſtotel. dicatur.

Κόρυς. υος. ὁ. cimex. Cyrillus. ego malim per iota κόρις, ut ſuprà, idq; fœminino genere.

Κορύσσω. μ. ύξω. ξω. υχα. armo, turbo, concito. Actiu. accuſ.

Κορυστής. ὁ armatus, bonus miles.

Κορύστοι. οἱ. γοητεύσει, armati.

Κορυτός. plenus.

Κορύφαινα. piſcis quidam.

Κορυφαῖος. ὁ. ὄν. cuiuſq; ordinis caput et princeps, ἀπὸ ἀκρωμ, ut in choreis præſultor erat, præcẽtor excelſus, in uertice poſitus. Bud. Com.

Κορυφάς. άδος. ἡ. orarũ contractio ad umbilicũ.

Κορυφή. ῆς. ἡ. uertex (ut Gaza transfert in Ariſto.) id eſt, pars capitis, quæ inter ſinciput & occiput interiacet. Transfertur ad montium cacumina & cæterarum rerum extremitates, ut κορυφὴ τοῦ λόγου, Plut. idem κολοφὼν Gregorio, Eraſ. prouerb. Colophonem addidit. &

Κορυφόομαι. μ. ώθωμαι. ωσμαι. attollo, tumeo, impleo ad ſummum ab ore.

Κορύω. idem.

Κόρχορος. uel κόρκορος. ὁ. ὄν. oleris genus uiliſſimi, & agreſtis. uide in Chil. Eraſmi, Corchorus inter olera. κόρλορος. ἐν λαχάνοις. de ijs qui aliquo ſe honore dignos haberi uolunt cum ſint putridi, & ſordidi. Nõnulli piſcem interpretantur, & ferculum uile, ſiue hippurum.

Κορῶ. exorno, λορέω.

Κορωνάω. glorior, iacto.

Κόρωρ. improbus, cornibus rectis, ἡ τὸ ὠκιμον μιόν τοῦ ὄρυμος.

Κορώνη. ἡ. & κορωνόν. ὸ. exortus, ſiue proceſſus rotundus in ulna.

Κορώνη. ης. ἡ. auis, quam alij cornicem, alij corauum, alij fulicam, alij mergum interpretantur. Gaza in Ariſtotele recte cornicem uertit, cuius & Aelianus, & Oppianus in Ixeuticis meminerunt. Item annulus oſtij quo pulſatur, uel ob figuram, uel ob garrulitatẽ ſic dictus, κελκω, ῥόσπρον. Dicimus etiam λορώνιον in area, hoc eſt, ſummum corrũ, & inciſionem ubi neruus

neruus ſedet, crenam uocãt. Vnde (inquit Euſtath. Iliad. α.) bonum rerum finem ſignificantes, χρυσοῦ λορώνιον ὧπλθ ἕναι prouerbio dicere ſolemus. Significat etiam ſummam partem penis, quæ glans Latinis dicitur. Item apex ligni inter utrunq; bouem in aratro protenſi. Cæl. libro 8. cap. 41. Eſt etiam incuruum illud & inflexum quod in nauis puppi uiſitur, unde κορωνίδες naues Homer. Theon. in Aratum. Appollonio annulum iugi ſignificare uidetur. Item textilis coronæ genus teſte Euſtath.

Κορωνιολός. cornicis pullus.

Κορῶνη. inflexus, lunatus: ut βῶς λορώνη, bos lunatis cornibus, id eſt, μιωσεισὶν ἔχων λέρατα. Cæl. ibidem.

Κορωνίς. ίδος. ἡ. diminutiuum à κορώνη. ſummitas ſeu apex alicuius rei, ueluti montis aut ſtructuræ alicuius. Significat & id ſignum, quod in fine libri apponi ſolebat, lineam breuem ſcilicet, ſed ab inferiori parte flexam, tali ferè figura υ. Vnde prouerbiali ſchemate pro quocũq; ſine & ultima rei alicui impoſita manu ponitur. Vide in Chil. Eraſmi, Ad coronidem. Plutarch. ἀπὸ τῆς ἀρχῆς μέχρι τῆς λορωνίδος πᾶσι ἐγράψω, Ab initio uſq; ad coronidem circumſcripſit. Significat & nauis puppim, quòd ſit in eius apice curuatum roſtrum, ut σὺν νηυσὶ λορωνίσι, Hom. id eſt, cum nauibus flexas habentibus ſummitates, καμπυλοπρύμνοις. quanquã alij nigras intelligere malunt, ad differentiam earum quæ μιλτοπάρηοι uocantur, id eſt, minio rubentes. Cæl. ibidem, roſtratas dixeris nõ malè. Eſt & nota corniculatę ſunę figurã exprimẽs, in fine librorum pingi ſolita, ut Ariſtoph. ſcholia exponunt,

Κορωνοπόδης. ὸ. cornicis pedi ſimile, quale ficus folium tradit Hipp. (buſdã.

Κορωνόπους. quaſi cornicis pes. Sanguinaria à qui.

Κορωνός. ὁ. oxyton. taurus dicitur ὀρθόκορως. Itẽ elatus, iactabundus, ferox. Cyrillus exponit angulũ, paroxyt. autem montis nomen eſſe dicit.

Κόρρη. poculum. forte idem quod κώπη.

Κοσμιλμάζομαι. inutile & abiectum corium, καπυμάζομαι πρὸ τοῦ.

Κοσκινηδόν. aduerb. inſtar cribri.

Κοσκινίζω. μ. ίσω. πτ. ικα. cribro. Neutr. accuſatiuo iung.

Κοσκινόμαντις. ἡ. uates cribro diuinans.

Κόσκινον. τὸ. apud Pſellum eſt figura quæ collecti one numerorũ pficitur, eò quod uelut p incerniculũ quoddã dilabãtur primi qlibet numeri.

Κόσκινον. ου. τὸ. uel κόσκινος. ὁ. cribrum.

Κοσκυλμάζομαι. τὰ. coriorũ minuta præſegmina.

Κοσμάω. contendo, ingratus ſum, ſicut λοιμάω.

Κοσμέω. μ. ήσω. ῶ. ηκα. orno, pono, ordino, impero, rego. Actiu. accuſ.

Κόσμημα. ατος. τὸ. ornamentum.

Κοσμητής. τοῦ. ὁ. continens.

Κοσμήτωρ. ορος. ὁ. ornator, princeps, dux, quaſi multitudini ordinem præfigens. Cælius libro 1. cap 5.

Κοσμικός. ὴ. ὸν. mundanus.

Κόσμιον. τὸ. æquitas, dignitas, modeſtia, honeſtas, honeſti cultus. Κόσμια στρατηγικά, prætura insignia, id eſt, geſtamina & inſignia.

Κόσμιος. ὁ. ὰ. ὸν. ornatus, honeſtus, σώφρων, modeſtus, moderatus, æquus. Cæl. lib. 1. cap. 5.

Κοσμιότης. ητος. ἡ. uenuſtas.

Κόσμιος. modeſtè.

Κοσμοκράτωρ. ορος. ὁ. rector mundi.

Κοσμολογία. ſermo uel ratio de mundo.

Κοσμοποιῶ, & κοσμοποιός. de Deo mundi opifice dicuntur à Philone.

Κοσμοποιία. liber Empedoclis, cuius meminit Ariſtot. φυσικὰ μετὰ τὰ φυσικά.

Κόσμος. ὁ. ὸν. ornatus, ornamentũ. Vnde & mundus, id eſt, orbis, hoc nomine appellatur, à perfecta abſolutaq; elegantia, ut ſcribit Plin. Cæl. lib. 1. cap. 5. Et κόσμος γυναικεῖος, mundus muliebris, qua matrona (ut inquit Vlpianus) mũdior fit, id eſt, comptior & ornatior. Eſt etiã magiſtratus apud Cretenſes, qui ephorus apud Lacedæmonios dicitur, à quo λοσμεῖν dicti ſunt, qui eum magiſtratũ gerebant. Bud. Com. Ammonius diſtinguit ab οἰκουμένη. Item ordo, ratio. Herodot. κόσμου. πόνδις κατεστάμενος, hanc rationem inſtituit.

Κόσσαβος, uel κόσσαβος maxilla. uide κόσσαβος.

Κόσσος. alapa.

Κόσσυφος. uide λόσσυφος.

Κόσυ. υος. ἡ. λειθή. hordeum.

Κοσύμβη. ης. ἡ. &

Κόσυμβος. ὁ. nodus capillorũ, ſuccinctorium, ueſtis fimbriata.

Κόσαρ. breuis, acutus.

Κοτεδάμων. ονος. iratus.

Κοτέω. μ. ήσω. τῶ. ηκα. iraſcor. Neutr. dat.

Κοτήεις. ήεντος. ὁ. iracundus.

Κοτέω. inuideo, æmulor.

Κοτύλη. ὁ. uello, τίλλω. & λοτύλιον, membrum uirile.

Κοτυλιάς. άδος. ἡ. inſerta olea in oleaſtrum.

Κότυλος. ὁ. oleaſter, oliua ſterilis.

Κοτυληδόν. aduerb. uates cribro diuinans.

Κοτυληδών. όνος. ἡ. ὁ. ὸν. cribrum. Κοτυληδόνες. ὑδίων. oleaſtrum rodens.

Κοτύλη. ἡ. ὸν. ἡ. ὸν. occiput, cunabulum, ira, inimicitia, neruus ceruicis, cerebellum.

Κόθορος. uel κόθος. ὁ. acerbitatem ſignificat & amarulentiam, καὶ θορ ζηλόρ: χόλος uero indignationis furorem, ut eſt in Homerico illo, εἴπορ γὰρ τε χόλον γε νὴ αὐτῆ μαρ καταπτύσσεται ἀγαθὸς ἀνὴρ ὅς κε μετὰ φρεσὶ

μετὰ πάντων ἔχει λόγων ὄφρα τελέσαι.

Κώπαλος. æneaphiala, quam poſt conuiuium imporiere ſolebant uino plenam, deinde in minora pocula ab alto miſcentes ſonum edere, qui ſi eliſu maior ederetur, ab amaſijs diligi ſe augurabantur. Accipi poteſt quoq; pro eo ipſo ſono. Vnde κωπαλίζειν uerbum, pro huiuſmodi ſonum elidere. Et κωπάλισις ipſe ludus. Et λοπάλια, præmia uincenti eo ludo data, quæ (ut Athenæ. ſcribit) fuerunt pyramuntes hoc eſt, triticeæ placentulæ & ſeſaminæ. Et qui ita ludebant, μεθυσοκώπαλοι appellabantur, ut eſt apud Ariſtoph. quòd iam uino madentes id agerent. Plura Cælius libro 15. cap. 5 Vide λάσαφος, & νόστος, & μεθυσοκώπαλοι in Chil. Eraſ. & Barbarus in corollario.

Κώπαλος, & κώπαλις. ἡ. uaſarium, iocularis in conuiuio iactus conceptaculum, propoſitis uictori præmijs, quę κωπάλια uocabātur, id quod eiaculabantur, liquida erat materia, hoc eſt, id q̄ in poculo reliquū obmanſerat λαπαχή, & λάταξ appellatum. In eo uaſe pars quæ ſonitum reddebat percuſſa caſu, latagis, πλάτιγξ nominabatur, ſiniſtro cubito innixos, dextra molliter & per gyrum iacere legitimum erat. Hactenus Barbarus. κώπαλος etiam dicitur præmiū quod uictori in tali potationis certamine proponebatur. Euſt. teſte.

Κόπανον. parua ficus.

Κοπάω. uerbero, lancea configo.

Κοπέσασθαι. iraſci.

Κοπή. ῆς. ἡ. &

Κοπίς. ίδος. caput. Vnde λοπόδες gallinacei dicti ſunt, ob criſtam quam in capite ferunt, & προκόπια. genus tonſuræ, cum ſinciput capillis uellitur tantum.

Κοπύη. fungo ſimile quiddam naſcens.

Κόπυφος. ὁ. merula piſcis, & auis apud Ariſtotelem, uertente Gaza. De aue merula uide etiam Aelianum, & Oppianum de Aucupio.

Κοτύ. celeriter.

Κοτύλη. ης. ἡ. omne cauum hoc nomine ſignificatur. Vnde pro uaſis concaui genere ponitur, manuum item & pedum cōcauitate, quam uolam Latini nuncupant, κοτύλη etiam effertur. ἐπὶ πελῶν πολύποδος. unde κοτυληδόνες, ut annotat Euſtath. Iliad. χ. Eſt etiam menſuræ genus, id eſt, (ut Pollux ſcribit) ὃ τρίτον ϝ χοίνικος. Athenæus heminam quoq; dici tradit. Et Fannius, At cotylas, quas ſi placeat dixiſſe licebit Heminas, recipit geminas ſextarius unus. Continet autem cotyle cyathos ſex, alio nomine & πρύβλιον & ἡμίβεσον. Effertur etiam eam de humidis quàm aridis ſic κοτύλῳ ὕδατος & ἀλύσκοτύλας ἀριθῶν Thucyd. dixit, & Ariſtoph. ἀλφίτων χοίνικας τρεῖς, κοτύλας δεκάτας. Aeſchyl. κοτύλας, cymbala appellat, quum ait, χαλκοδέτοις κοτύλαις ὀπάζειν. Euſtath. Iliad. χ. Simon in Synony. pondus nouem unciarum. Eum interim ludum ſignificat, in quo aliquis reductas in tergum manus coniungebat ſtringebatque, rurſus alter impoſitis in eas genibus tollebatur, ſuis manibus oculos geſtantis obtegens. Ad hunc igitur modum geſtatus, ὑπὸ κοτύλῃ geſtari dicebatur, cuius meminit Eraſmus in Chiliad. Item ſinus in quo caput fœmoris uertitur, imò quiuis ſuccus oſſium altius deſcendens, qui alterius oſſis caput excepit κοτύλη medicis dicitur.

Κοτυλιαῖον. ὰ. cotylæ menſura.

Κοτυληδόνη. ὰς. polypodium capillamenta, ἀὲ ἐν τοῖς πλακοῦντας ϝ πολυπόδιον ὑδρηύσεις. ſic Euſtath. Iliad. χ. ac tabula, ora uenarum in matricem peruenientium. Cæl. lib. 7. cap. 53.

Κοτυληδών. ῶν. coxa uel acetabulum, ut Gaza uertit ex Ariſtotele. Item herbæ genus quoddam bilicum Veneris uocant Latini.

Κοτυληρύθμιος. multum, ὥστε κοτύλῃ ἀρύσασθαι, Heſych. Euſt uero Iliad. χ. interpretatur, quantum quis utraque manus uola haurire poteſt, ὁ ἀὴρ κοτύλαις ἀφύσαιτο, ἤγουν ἀμφοῖν χεροῖν.

Κοτυλίς. ίδος. uertebri in coxa concauitas & ijs locis quæ coxæ adiuncta ſunt.

Κοτυλίσκος. ὁ. poculi genus quo in ſacris utebantur. ποτήριον μόνωσιν λατινοῖς ἐοικός, ſic Euſtath. Iliad. χ.

Κοτύλια. τὰ. feſtum quoddam erat apud Siculos. Vide in Chil. Eraſ. Rapina Cotytijs.

Κοτυτώ. όος. Cotyto dea, turpitudinis præſes, quæ & λότυς dicta eſt, cuius ſacra mirè exagitauit Eupolis in Baptis comœdia, & meminit Iuuenalis libro 7.

Κοτώεις. iracundus.

Κοβαλίδες. ὰς. Dioſcoridi uocantur, qui alio nomine ὄνισκοι, multipedę, ſiue aſelli, animalculum ſub aquarijs uaſis frequens.

Κόβδη. Vide κώβδη.

Κοτέμιον. ὰ. ὸ. cucuma, uaſis genus.

Κολεός. ὁ. ὰ. uagina.

Κολεόπτερα. ὰ. uaginipennia, quibus pēnarum tutelæ cruſta ſuperuenit, ut ſcarabeis. Superius ſcribitur κωλεόπτερα.

Κόνικλος. ὁ. cuniculus, Athenæus & Aelian.

Κορυδαλίζειν. ad coralli uergere colorem.

Κοράλιον. τὸ. corallium, apud Orpheum de gemmis ſupra ſcribitur λορόλλιον.

Κορύς. υδος. ἡ. inſcriptio, uel tabula in ſummo tecto, ὁ γραπτὸς πίναξ, & ἀροφή.

Κορῆα. Proſerpinalia.

Κορεῶν. ὰ. ὸν. tonſtrina. Cyril.

Κορεύω. tonderi cupio.

Κορελικόν. ὰ. ὸν. genus dulcis moduli & carminis, à Curetibus dictum.

Κορδύς. ύος. ὁ. tonſor.

Κορυντρία. ας. ἡ. tonſtrix.

Κορέω. curo.

Κορεώτης. ὁ. tonſor.

Κορεῶδες. ἡ. dies tertius Apaturiorum, quo pueros trienneis quadriennesue in claſſes tribuitim diuidebant eodemq; die pueri ut quiſque ingenio pollebat, poēmata canebant, alter alterum ſuperare contendentes qui plura recitare poſſet. Proclus in Timæum Plat. Comment. 1.

Κόρη. ης. ἡ. pro κόρη. puella. Item tonſura ſeu raſura quæ nouacula inſtituitur. Hipp.

Κορῆται. Salij interpretantur à Dionyſio, erantq; uates & oraculorum interpretes unde prouerbialiter λωρήτων σόμα, hoc eſt, βλακτικῶν σόμα. Curetum hymnus eſt apud Orpheum.

Κορηλασμός. ὁ. Saliorum ſacerdotum feſtum.

Κουρᾶν. abundare coma, & ſqualere. nam ut in λωμᾶν uerbo intelligimus ornatum & elegantiam, ſic in λωρᾶν horrorem & deformitatem. Ammonius.

Κορίας. ὰ. ὸ. horrido & prolixo capillitio.

Κορεία. ας. ἡ. quę uirgo nupſit, & iuuenis adhuc,

Κορίδιον. ὰ. ὸ. qui uirgo uxorem ducit.

Κουρίζεσθαι. nubere.

Κορίζω. adoleſco, iuuenęſco, ſum iuuenis. Item ſuccido, trunco, apud Theoph. λελωλομένην ἐλάτη, abies ſucciſa, πεπονημένη, ἐκπεπομένην.

Κουρικός. οῦ. ὁ. tonſorius oxytonum, Cyrill. uas ligneum.

Κόρκορος. emporium. Cyrillus. proparoxyt.

Κορίς. iuueniliter, Ariſtarch. ἐρύειν λορίς, pro crinibus aliquem corripere. Odyſſ. χ. Euſtat.

Κόρινος. ὰ. ὸν. lignum, & urbs Cypri. Cyrill.

Κορίς. ίδος. ἡ. nouacula.

Κόρμα. potus quidam ex hordeo, ſimilis Zytho, ſiue ceruiſiæ.

Κορυθάλεια λάφνη. ramis florens laurus. κόρυς enim ramus eſt. Vel quoniā Apollini ſacra ſit, qui λουροτρόφος dictus, ob uim ſolis cuncta uegetantem.

Κορυπλάδης. uide ſuperius κορυπλάδος.

Κοῦρος. ὰ. ὁ. filius, puer, iuuenis.

Κορύσσω. ſacrificiū pro tonſa cæſarie oblatum.

Κορύσσοι. iuniores, iuuenes. Comparatiuus pro poſitiuo.

Κορυτρόφος. ου. ὁ. ἡ. nutriens filios, iuuenum nutrix. Solis & fluuij epitheton eſt.

Κορωνίς. ίδος. ἡ. tonſor.

Κορώνη. uox Latina Græcis uſurpata, cuius & Suidas meminit.

Κορύλλω. μ. ίσω. ω. ιναι. leuo, id eſt leuem facio, alleuo, eleuo, ſubleuo, ſublimo.

Κόρυσις. ιος. ἡ. &

Κορυσμός. ὁ. ὰ. leuatio.

Κορυσσία. nugacitas.

Κόρυς. ὰ. ὁ. leuis, celer, expeditus, opportunus. & λόρια σικελικά apud medicos cucurbitulæ dicuntur quæ ſine ſcarificatu cutim laxant, relicto ferri uſu.

Κορύσσω. armiger.

Κορύστης. ου. ἡ. leuitas.

Κόρως. celeriter, ocyus, leuiter.

Κόσκινον. ὰ. ὸ. cophinus, corbis, ſporta, ut λάσιοι καὶ λοσκίνοις πλήρεις, Matth. Item menſuræ genus, Polluci.

Κοχλάσιες. ὰς. lapides attriti perpetua in aquis uolutatione, glareæ.

Κοχλάζω. μ. άσω. ω. αιτα. ebullio. Neut. abſol.

Κοχλία. ἡ. monedula piſcis, ut Gaza uertit apud Ariſtot. ſuperius ſcribitur κολίας.

Κοχλιάριον. ὰ. ὸ. cochleare, menſuræ genus.

Κοχλίας. ου. ὁ. limax, cochlea. Gaza in Ariſtotele reddit limacem umbilicum. uide Aelian.

Κοχλίδιον. diminutiuum à λοχλίας.

Κοχλιοειδῶς. clauiculatiuè, aut cuniculatim, Plinio interprete.

Κοχλιώδης. ους. ὁ. ἡ. tortilis, tortuoſus.

Κόχλος. ὰ. ὁ. teſta, cochlea, teſtudo, umbilicus, concha tortilis & turbinata. Gaza in Ariſtot. uertit (cochleam.

Κόχλω. gyro.

Κοχύ. abundanter, cum ſtrepitu.

Κοχύσκω. impetuoſè fluo. Theoc. Idyl. β. ἰδρὼς δὲ λοχύσκει. Vnde κόχος impetuoſus fluxus.

Κοχώνη. ης. ἡ. pars infra pudenda quæ coxis interiacet, iunctura coxendicis: uulgò uocant μεσόσκελον. locus ubi coxēdix cū ſede cōiungitur. Item omnis locus circa ſedē λοχώνη appellatur.

Κόψα. urna, hydria.

Κόψιον. τὸ. ſmyrniū herba, quæ uulgo leuiſticū, Nicand. Com.

Κοψία. olla.

Κόψιχος. ὁ. κόσυφος, Euſt.

Κόψυχος. auis genus, quam & κόσυφον appellari merulam eſſe exponunt.

Κόω dormio. Neutr. abſol. ſed λοῶ, ſcio, intelligo.

Κράας. ὸν. caput.

Κραββατικός. ὰ. ὸ. grabbatus, lecti genus aut lecticæ potius, παρὰ τὸ κρεμᾶν τὰς βάσεις, à ſuſpendendo pedes. Apud Latinos primam corripit, apud Græcos producit, & duplici ββ ſcribitur. Vergil. Morph. Membra leuat

ſenſim uili demiſſa grabato. Idem fit in λάκκος, lacus, πλοσάνη, ptiſana, & alijs multis.

Κράζω, crango. κράγγονες in plurali, genus ſquillæ apud Ariſtotelem. Gaza uertit, crangines.

Κράσλα, uel κράσλη ης. ἡ. ramus ficulnus, colicului caprificorum. Nicand. pro ipſo fico poſuit. ſummum ficorum germen quod plantari conſueuit. Item hamus, uel pegma ex quo aliquid ſuſpenditur. Aliquando ea pegmatum ſpecies, quæ in ſcenis ad ficulneæ arboris imaginẽ produci ſolebant. Item ἡ ἀγκυνεὶς, ἀφ' ἧς ὑποκεῖται τὰ ῥῶπες τραγικαῖς σκηναῖς ἐξαρτῶντες θεᾶ μιμούμενοι ἐπιφάνειαν ζωσῆς καὶ τανίαις λατὰ λημένοι. Autor Zenodotus.

Κράσλαιον. τ. τὸ. fici arboris filium.

Κρασλάινω. &

Κρασλάω. libro, uibro, quatio. γέγονε δὲ τὸ κράσλα παρασλάω, καὶ συγκοπῇ Etym. Actiu. accuſ.

Κρασλέμενον, pro κρασλημένον.

Κρασλύω. quatio.

Κρασλήστης. ueneficus, quod ramis ficulnis petebatur.

Κρασλία, pro καρδία. ας. ἡ. cor.

Κρασλφάγ⊖. συκοφάγος. uide in Chiliadibus Eraſ. Paroemiacẽ fordidus homo & ruſticus.

Κραΐζω. μ. ἄξω. τ. αχα. μέζος. π. λέκραγα. ἀόρ. β. ἔκραγον. clamo, uociferor. Neut. abſol.

Κράινω. μ. ανῶ. τ. γκα. perficio, adſum, impleo, impero.

Κραιπαλέω, uel κραιπᾰλάω. μ. ήσω. π. γκα. crapulor, exaturo. Neut. abſol.

Κραιπάλη. γος. ἡ. crapula, hoc eſt capitis lucta fluctuſq; & agitatio, quando ex uinolentia caput tremit. Galenus in Aphoriſ. ſcribit omnem noxam ex uino factam, à Græcis κραιπάλῃ nominari. πρὸ δὲ πάρλωον, caput ſcilicet, καὶ πάλλεσθ, concuti. Thom. Mag. putat κραιπάλην proprie dici ebrietatem ex pridiano die ſeu heſterno, μέθην uero ex præſenti. Dicuntur item κραιπάλαι medicamenta, quibus uini leuitas excitatur. Ἀκραίπαλα, medicamenta ebrietatem prohibentia. Ammon. diſtinguit à μέθη.

Κραιπαλίζω. μ. ίσω. τ. γκα. crapulor. Neut.

Κραιπαλόκωμ⊖. ὁ. ἡ μέθῃ γνόμεν⊖ ὕμν⊖, ebrietatis laus.

Κραιπνά. uelociter.

Κραιπνός. ᾱ. ὁ. uelox.

Κραιπνόσυτος. σ. ὁ. uelociter concitatus, celer apud Aeſchyl.

Κραιπνοφόρ⊖. α. ὁ. uelox, citus. Aeſchyl.

Κράρα. caput, propriè erectum.

Κρακτικός. clamoſus.

Κράμα ακος τὸ. temperatura, mixtura, uinum copioſiore aqua dilutũ, ut plus aquæ ſit quàm uini. Plutarch. in libello de Cõnubialibus Præceptorib. ὥσπερ τὸ κρᾶμα ⊘ οἱ ὕδατος μετέχει πλέονος οἶνον καλοῦμεν, ἄτω, &c.

Κράμβη. γος. ἡ. braſsica. Plin. interbraſsicæ ſpecies tertio loco refert. Ariſtoteles raphanũ eo nomine uocari ſcribit. Attici κοράμβη pro κράμβη dicunt, quoniam pupillam & uiſum hebetet. Vide in Chiliad. Eraſmi, Crambe bis poſita mors, & Per cramben.

Κραμβόδιον. τ. raphanus.

Κραμβοτάτη. ἡ. dulciſsima, arldiſsima.

Κρανα. caput.

Κρανοαίνω. curo, cupio.

Κρανακός. τ. ὁ. ſterilis, aſper. Athenarũ epitheton, à Cranao rege, ἢ ὅτι ὁ τραχὺ καὶ λεπτογειον.

Κράνεια. ας. ἡ. cornus.

Κρανέϊν⊖. τ. ὁ. corneus, id eſt ex cornu.

Κρανέω. perficio.

Κράνιον. τ. τὸ. cranium, id eſt caluaria. Gaza in Ariſtotele uertit, caluam. Item poculi genus, & ciuitatis nomen Cephalenię. Thucyd. pluraliter dixit, καὶ κατώκισαν αὐτὴν οἱ κρανίοις ἢ κράνειαις. quo loco Valla uertices falsò interpretatur. Cranium erat gymnaſium ante Corinthum. Laërtius lib. 3.

Κρανοσκλάπης. τ. ὁ. & κρανοσκλάπτου. τὸ. genus Phalangij beſtiolæ lucernis obuolutanti non diſsimile. apud Nicandrum in Theriacis.

Κράν⊖. ε⊖. τὸ. galea.

Κραντῆρες. οἱ. dentes qui genuini dicuntur, ut Gaza uertit apud Ariſtot. dentes poſtremi, qui & σωφρονισῆρες.

Κραντήριος. imperans, perficiens.

Κράνορες. οἱ. duces, optimates.

Κράπαθ⊖. methatheſi pro Carpatho urbe.

Κράς. ατός. τὸ. caput & κράας, hinc illud, σῷ κρᾶ ἀπτίσῃς, tuo capite dependes.

Κρᾶσις. ιος. tẽperamentũ, id eſt cõplexio, mixtio.

Κράσπεδον. τ. τὸ. margo, ὁ πρόπους ὄρε⊖, τὸ κρεμάμενον εἰς ὠὲσθη. Item limbus, ora ueſtimenti, fimbria.

Κράσσω. uinco, impero.

Κρασήριον. τ. τὸ. compago à quatuor lignis, unde iumenta pabulum depaſcũtur apud Pollucem.

Κράσις. ιος. herba, ſemiaridũ fœnũ, farrago Gazæ.

Κρασίζεσθ. fœno ſemiudo paſci.

Κρασπάγονον. ου. herba folia habens ſimilia lampyro.

Κρατανγήαλος. roborans membra, ualidos artus habens.

Κρατᾶον. τ. τὸ. conſuetum ſcripturæ, aut picturæ firmamentum.

Κρατεὸς. ᾶ. ὁ fortis.

Κραταιόω. μ. ώσω. τ. ωκα. cõfirmo, cõforto, accui-

Κρατάπεδον. τ. τὸ. uia lapibus ſtrata, ſolũ durum.

Κρατάϊωμα. ατος. τὸ. firmamentum.

Κρατάϊπος. ualidos pedes habens.

Κρατάνιον. poculi genus apud Pollucem.

Κρατερὸς, pro κρατερός. τ. ὁ. fortis, minax.

Κρατερόφρων. ονος. ὁ. fortis, prudens, truculentus, magnanimus.

Κρατήρωμα. æris & ſtanni commixtio.

Κρατηρώνυξ. χος ὁ. fortis unguibus.

Κρατυταί. αἱ. lapides quibus imponitur ueru cum carnes aſſantur.

Κρατύω. μ. ύσω. π. γκα. teneo, capio, apprehendo, edomo, uinco, potens ſum rerũ. Ponitur aliquando pro maneo, abſcondo. Vis autẽ quædam ineſſe huic uerbo uidetur, conſtruiturq; cum genitiuo, ut κρατεῖν τῶν θηρίων, κινηράτου κτενέου, ad amorem ſui impulit iuuenem. Et interdum cum accuſatiuo, ut μάχας κρατήσας ἀνδήρας. Admonet Moſchopul. κρατεῖν, p ἀπλῶς conſtrui cum accuſatiuo: Cum autem ſignificat νικᾶν genitiuo & accuſatiuo iungitur. Interdum abſolute, ut κρατεῖ φάσις, fama obtinet. Accipitur pro præſtare & antecellere.

Κρατήρ. ῆρ⊖. ὁ. &

Κρατηρία. crater, poculi genus quo utebantur antiqui cum uinum aqua diluerẽt ac ex eo biberent. Vide in Chiliad. Eraſmi, Crater Philoteſius, & Crater litium, & Velut in Cratere. Eſt & nomen ſyderis apud Proclum.

Κρατῆρες πλοῖον. τὸ. apud Herodotum, nauigium inſtructum. Bayfius.

Κρατηρίδιον, pro

Κρατήριον. τ. τὸ. parua cratera apud Pollucem, ſic etiam docet uocari receptaculum illud fœni quod ſolet ſupra præſepe ædificari.

Κρατηρίζειν. uinum infundere, libare.

Κράτιστε. optimè.

Κρείσσόω. μ. σύσω. π. σύκα. præſto, optimus ſum. Neutrum abſol.

Κράτιστος. τ. ὁ. optimus, plurimum pollens, potentiſsimus, ſupremus.

Κρατίων. fortior.

Κραδερικός. ᾶ. imperioſus.

Κράτ⊖. ους. τὸ. potentia, robur, imperium.

Κρατυόομαι. firmo.

Κρατωτήρ. uictor.

Κρατωλικός. ὁ. firmans.

Κρατύω. μ. υῶ. τ. γκα. fortifico, munio. Actiuum, accuſ.

Κρατύς. fortis. à κράτ⊖, ſicut à πλάκος πλατύς.

Κραυγάζομαι. uagio.

Κραυγάζω. μ. άσω. τ. αγκα. clamo, uoco. Neut.

Κραυγίς. ſiccus, picus Martius.

Κραυγή. ῆς. ἡ. clamor. παρὰ τὸ κράζω, λέγεται, πλεονασμῷ τοῦ υ. Etym.

Κραυγίας ἵππ⊖. equus, qui clamore & ſtrepitu terretur.

Κραῦγ⊖. picus martius, auis.

Κραῦρα. ας. ἡ. ſtruma, morbus ſues præcipuè infeſtans.

Κραῦρος. ὁ. ſiccus, friabilis. Gaza in Ariſtotele ſtrumum uertit, ubi loquitur de morbis ſuũ. Opponitur γλίσχρῳ, teſte Euſt.

Κρεάγρα. ας. ἡ. coquinarium inſtrumentũ, quod alio nomine ἁρπάγη & λύκος dicitur, teſte Pollucem. fuſcinam nõ male cum Hieronymo dixeris. Plato. Timæo. τὸ δὲ νῦν τυρὸς πάχος τὸ νοτερὸν τῶν ἐξαρπαδεῖν καὶ κρεαγρόπρῳ ξυσᾶν, κέρασμον ἐπωνομάκαμεν.

Κρέα. dicitur quicquid in anteriore tibiæ parte tenue & carnis eſt expers.

Κρεάδιον. τ. τὸ. caruncula.

Κρεαίνω. deſino, finio.

Κρέας. ως. τὸ. caro. πῦρ δὲ τὸ κέαρ ὅ ὅτι τῇ ψυχῇ, ὥσπερ θέσει. τῶν γὰρ κρέας ἐμψυχόν ὅτι. uide Etym. Genitiuus huius uocis ferè ſemper eſt κρέως Atticè.

Κρεββάτιον. grabbatũ, lecti uel lecticæ genus. παρὰ τὸ κρεμᾶν τὰς βάσεις. Etym.

Κρεγμός. pulſatio, ſonitus.

Κρεγμῶ. aduerb. cum pulſu, Apollonio. Etym.

Κρεῖον. τ. τὸ. ahenum, uas ad recondendas, carnes, παρὰ τὸ κρέας. Secũdum aliquos placenta eſt, ex ſeuo animantis confecta. Euphorion eo nomine carnes intelligere maluit, ut ſcribunt Appion & Herodotus. Pauſanias putat eſſe caniſtrum uel lancem, uel quid eiuſmodi, in quo concidatur caro. uide Etym.

Κρείσσα. βασιλεύσσα. imperatrix, regina. Etym.

Κρέσσων. melior, potentior. πρὸ δὲ τοῦ κρατύς. uide Etym.

Κρείττων. ον⊖. melior, potentior, ſuperior, potior, ut κρείττονες ὄντες ἢ ἄλλων, ualidiores quàm ut uincerentur uel uinci poſſent. κρείττους δὲ παιδείας uocat Ariſtoteles, quos doctrina emendare non poteſt, quaſi ualidiores & ſuperiores doctrina. Et κρείττης χημάτων, præſtantiores pecunijs, id eſt liberaliores, Iſoc. Bud. Com.

Κρέω. pro κρίω. impero.

Κρέων. ὁ. princeps.

Κρήνα capillum, τρίχα. à recto κρήξ.

Κρήνη. ſonus odioſus, Hipp.

Κρηνύλειλ⊖. ἀπὸ τοῦ κρουνύλειλ⊖, φαλλαγῆ. Etym.

Κρήνω. μ. ήξω. π. χα. reſono, citharam pulſo. Neutrum abſol.

Κρεμάζω. uel κρεμάω. ᾱ. μ. άσω. τ. αικα. pendeo, appendo

appendo. Actiu. accuſ.

Κρεμάθρα.ας.ἡ. uas penſile, quali ruſtici utuntur ad exiccandum caſeum, per quod ſerum ſtillat & abſumitur: & in promptuarijs domeſticis ſuſpendi ſolet è fune, uas utile ad aſſeruanda eſcu lenta, ne à muribus non erodantur. In ſumma quodcunq; conceptaculum penſile ſignificat. Theophraſtus, τὰ δὲ αὖθη τὰ ἐφυκεν ἀπὸ μιᾶς κρεμάθρας ἀχ ἅπερ. Bud. Com.

Κρέμαμαι pendeo.

Κρεμαστῆρες.οἱ. cremaſteres, id eſt nerui, à quibus teſticuli pendent.

Κρεμαστήριον.τ ὸ. ſera.

Κρεμαστός.ὴ.ὸ. penſilis.

Κρεμάω.ῶ. κρεμάζω.μ.άσω. ſuſpendo.

Κρεμβαλιαστὴς.ὰ.ὸ. qui compoſitis conchylijs oſſi busq; grato quodam ſono inter ſaltandum perſtrepit, apud Hom. in Hym,

Κρεμβαλίζειν. crembalo, hoc eſt muſico organo ſonare, conchilijs oſsibusq; colliſis inter ſaltandum perſonare.

Κρέμβαλον.τ.ὸ. inſtrumentum muſicũ. Et κρέμβολον, cui tramam inuoluere ſolent.

Κρέμβολον.τὸ. radius in quo namam agglomerãt fœminæ.

Κρέμνημι. idem.

Κρεμνός. capillus. Eſt & auis præacuti roſtri, inauſpicata nubentibus, ibidi ſimilis, eius memi nit Ariſtot Gaza Græcam uocem relinquit.

Κρεοπάκαβος. apud Athenæum carnes quæ minutim conſciſſæ cum ſanguine & aruina ex dulci iure conditaneo concinnantur.

Κρεαργυδὸν. fruſtillatim, in fruſta, & more lanionio, Herodo. Bud. Com.

Κρεαργία. laniatio, conciſio carnium, Gregor.

Κρεαργός. lanius.

Κρεαργῶ. lanij modo concido, lanio. Bud. ibid.

Κρεπάλη.ης.ἡ. ebrietas ex heſterna potione. μέθη

Κρεσμός.ὰ.ὸ. pulſus citharæ. (ex hodierna.

Κρέω. impero, regno.

Κρεωδαίτης.ὰ.ὸ. carnium diuiſor.

Κρεωδαισία ας.ἡ. carnium diuiſio.

Κρεώδης.ες.ὸ.ἡ. carnoſus.

Κρεωδὲχον ἀγγεῖον. κρεῖον.

Κρεωπώλης.ὰ ὸ. macellarius.

Κρεωπώλιον.ὸ.ὸ. macellum.

Κρεωφάγος.ὰ.ὸ. carnedulus.

Κρήγυον. uerum, bonum, placitum, idoneum. Iliad. α. ἀ τῶ ὄτοτέ μοι τὸ κρήγυον εἶπας. Et Plato Alci. α. ὀὐδὲ κρήγυοι διδάσκαλοι εἰσὶ τούτων, Neq; idonei doctores ſunt. hoc eſt, Vere dicere nequeunt. Traduntautem grammatici hanc dictionem componi ex κῆρ & ἅλις κηρήλυσον, & ſyncopa κρήλυσον, mutatoq; λ in γ, κρήγυον, quaſi ὃ τῶν ὑγιῶν ἱκανῶν. Etym.

Κρήδεμνον.ὰ.ὸ. uitta, corona. ponitur & pro mœnijs & turrium propugnaculis translatè. οἷον πε ραχήδεμνον. Etym.

Κρήδωτε. perficite.

Κρήδωον, pro κρηδῶον, à κρεάνω. perfice.

Κρήθεν. ex capite, ἀπὸ κεφαλῆς, uel ex Creta.

Κρήϊον. κρεῖον, κρεοδόκην.

Κρήμνημι, &

Κρημνοβάτης.ὰ.ὸ. funambulus χοινοβάτης.

Κρημνίζω.μ.ίσω.τ.ικα. præcipito. Accuſ.

Κρημνοποιεῖν. gloriari, iactare ſe, magnificè de ſe prædicare.

Κρημνοποιός.ὸ. grandiloquus, ut Aeſchylus apud Ariſtoph.

Κρημνός.ὰ.ὸ. præcipitium, locus eminens, labrum ulceris. Item labrum pudendi muliebris apud Hipp. quod πτερύγωμα uocat Pollux.

Κρημνώδης.ες.Θ.ὸ.ἡ. præceps, præruptus.

ΚρηνάΘ.ὰ ὸ. fontanus, ut κρηναῖον ὕδωρ, fontana aqua.

Κρηνύη.ης. ἡ. fons. In poëmate Epigonis prouiſe aquario, ſicut & apud Plautum in Curcul. fons ꝑ uaſe aquario capaciſsimo. ἢ ἀπὸ τοῦ κρᾶ, ἐκ τοῦ κεράω τὸ ἐκχέω. Etym.

Κρηνιάω. capite doleo, κακοκεφᾶ.

Κρηνοφυλακία. fontium cuſtodia atq; tutela, ne uidelicet obturentur aut inficiantur.

Κρηπιδοπώλης.ὸ. calcearius, calceorum uenditor apud Syneſ.

Κρηπιδόω. crepidas induo.

Κρηπὶς.ίδΘ.ἡ. crepida, calceus, fundamentum, principium, baſis.

Κρὴς. ὁ. Cres, id eſt Cretenſis. Cyrill.

Κρῆς, Dorice pro κρέας.τὸ. caro. circumflexum. Cyrill.

Κρηστέρα operculum, amictus, tegmen quoddam capitis, ſignificat & defluxum potionis ex multis herbis, uel melle & uino. Bud. Com. Saccus lineus & euolatio triticæ farinæ Hipp.

Κρῆσσα ης.ἡ. Creſſa, id eſt Cretenſis mulier.

Κρυσφύγετον.τὸ. latebra, aſylum. παρὰ τὸ τῶν νησιωτῶν Μίνωα φυγόντων λειτὼ ἐναικρῆτα. uide Etym.

Κρήτη.ης.ἡ. Creta. παρὰ τὸ εὖ κεκρᾶσθαι τὸν πρὶ αὐτὴν ἀέρα. Etym.

Κρητὴρ. crater, guttur.

Κρητηρον. mixtio, infuſio.

Κρητίζειν. mentiri, cretizare: ſumptum à Cretenſium uanitate. Eraſ. Chil. aſtu mendacijsq; aliquid agere.

Κρητικόν. ueſtis quædam tenuis & breuis, & ſaltationis genus. κρηλικὸς ὀρχηστικός. uide in Appendice

pendice de uocab. milit.

Κρητικός.σὴ. ὁ. Cretenſis, Creticus. ita & uocatur ἀμφίμακρος pes, cuius inuentio ad Curetas refertur.

Κρητισμός.ὸ. mos Creticus. (impoſitus.

Κρητός.ὰ.ὸ. mons Cretæ.

Κρηφαγεῖν. carnes edere.

Κρῖ pro κριθή. apud Homerum in neutro genere ponitur, licet κριθὴ ſit fœminini: niſi à κεκμὸν deflecti malumus.

Κριβανίτης.ὰ.ὸ. clibanarius, panis in clibano coctus. panis teſtaceus, nõ furnaceus, qui ἰπνίτης.

Κρίβανος.ὰ.ὸ. clibanus, caminum, teſtum uocant, operculum fictile ſub quo calefacto panes aut placentæ, ſubiecto igne coquebantur, Atticè pro λιβανος.

Κριγή.ῆς.ἡ. ſtridor: κριγὴ δὲ, λάϊμανες, εἴρηκεν.

Κριγμός. dentium ſtridor.

Κρίδιον. diminutiuum à κριός.

Κρικτός.ὴ.ὸ. terribilis.

Κρίζω.μ.ίσω.τ.ικα. clamo, παρὰ τὸ κράζω, tibia cano acutiſsimè, ſtrido. & ſic eſt factitiũ. Etym.

Κριθή.ἡ. hordeum. ἢ ἀπὸ τοῦ προκριθῆναι præferre hordeum glandibus. ἢ παρὰ κρίνεσθαι ἢ διακρίβεσθαι αὐτὴν ἐκ τῶν ἀχύρων ὥσπερ καὶ τὸν σῖτον. uide Etym. antequam enim cognoſcerent & dijudicarent fruges, glande ueſcebantur. Item tuberculum in palpebra naſcens, hordeolum uulgò appellant, quod oblongum ſit ſimileq; grano hordei.

Κριθίδιον. idem quod μύρμηξ, caruncula in pudendo muliebri prominula ab hordei ſimilitu

Κριθίας.ὸ. hordeatio, morbus equo- (dine. rum, ut Gaza uertit apud Ariſtot. κριθίασις.

Κριθινος.ὴ ὸ. hordeaceus.

Κριθολόγοι.οἱ. magiſtratus apud Opuntios, qui ſacris & colligendis primitijs præerãt: quaſi hordeolegi, à uetuſtiſsimo ſacrificiorum ritu, quo hordeo uti ſolebãt, ut eſt apud Plut. in Quæſt.

Κριθόομαι. annulo traiectus ſum. Strabo 12. ὁπλίζουσι δὲ τὰς γυναῖκας, ὧν αἱ πλεῖσται λευκρίκωνται καὶ χαλκοῦ τοῦ σώματος χαλκῷ κριθοῦται.

Κρίνει. ſtridebat. ἀόρ. β. παρὰ τὸ κρίζω. Etym. Factitium eſt, ad imitationem currentis, ſiue ſtridentis.

Κρίκ Θ.ὰ.ὸ. circulus, circus, annulus oſtij, uel catenæ, quales ſunt, quibus ſphæra compingitur, & περόνης, ῥόπτρου. Cæl. lib. 5. cap. 13.

Κρικωτός.ὴ.ὸ. annulatus, ut lorica. Vnde Ptolemæus κρικωτὸν uocat, quam alij annularem rationem, quæ fortè non alia eſt, quàm quæ Latinè decuſſatio dicitur. Cæl. ibidem.

Κρίμα.ατος.τὸ. iudicium, retributio, calculus iudicis, condemnatio. Item ſermo dei exquiſitus. Etym.

ΚρίμνΘ.ὸ. farina craſsiuſcula.

Κριμνώδης. cremoris inſtar craſſus, Hipp. ὑποστάσεις κριμνώδεις, urinæ ſubſidentia parti farinæ craſsiori ſimilis.

Κρίνερ. elegit.

Κρίνεσι, pro κρίνοις. lilijs.

Κρίνιος.ὰ.ὸ. aridum, ſiccum, dicitur de paupere & mortuo. Eſt etiam genus ſaltationis.

Κρίνομαι.μ.ᾶμαι.π.ιμαι. uocor ad iudicium, accuſor, iudicor, condemnor, cauſam dico. Item decerno prælio, ut κρίνεσθαι ἄρηϊ, Homer. tanquam Marte iudice pugnam aggredi. Et κρίνεσθαι πρὸς τῶν ὅλων, de ſumma rerum prælio decernere, Polyb. Bud. Com.

ΚρινόμενΘ.ὸ. accuſatus, cum quo agitur in iudicio. Et κρινόμενον. ὸ. controuerſia, & quod uulgo dicunt, de quo nunc quæſtio eſt, id eſt, quod maximè iudicandum eſt, quod potiſsimũ nũc in cauſa hac uerſatur, ſumma quæſtio.

Κρίνον. ὰ.ὸ. lilium flos, interdum cucurbitæ flos.

Κρῖνον. ὸ. ſpecies ſaltationis in pulpito ſcænaue Chori. Euſt. ex Athen.

Κρίνω.μ ινῶ.τ.ικα. accuſo, diem dico, reum ago, defero. Item iudico, damno. Aliquando interpretor, Hom. Item fecerno, numero. Vnde τὸ κεκριμένον, quod cum iudicio factum eſt, iudicium diſcretum. Eſt etiam idem quod ὀρθοτομῶ, δοκιμάζω, καὶ βασανίζω, quæſtionem de aliquo habeo, & exerceo. Ab hoc uerbo ὸ κριθὼν Demoſtheni dicitur res iudicata: & τὸ κριθὲν πρὸ ἔτους λύεται, ſermo erat, quo ſe ad aliud maius iudicium prouocare nolle ſignificabant. Bud. Com. Ammon. diſtinguit à διακρίνειν.

Κρινύω.ῶν Θ.ὸ. oxytonum, Cyrill. &

Κρινωνιά.ᾶς.ἡ. liliarium.

Κριοδόκη.ης.ἡ. arietaria machina.

Κριοπτεῖν. arietibus oppugnare, & impetere.

Κριομύξης ἄνδρας. Cercidas Poëta uocauit inſulſos & Veruccum in patria (ut ille inquit) natos, quaſi qui arietino mucco ſcateant.

Κρίον. κρεῖον.

Κριός.ὰ.ὸ. oxytonum aries. παρὰ τὸ κεκρίδθαι τὰς πρίκας. Eſt etiam inſtrumentum bellicũ ad demolitiones accommodum, & genus nauigij, & genus erebynthi. uide Etym. De ariete pecude ſcribit Ariſtot. & Aelianus, apud quem marini quoq; arietis mentio fit. Videtur & naues quædam κριοὶ dictæ, quòd arietem haberẽt inſigne. Bayfius. cicer arietinum Plinio à capitis arietini ſimilitudine.

ΚρῖΘ.ὰ.ὸ Crius uiri nomen, penanflexũ. Cyrill.

ΚριοφάγΘ. deus quidam gentilitius, cui arietes immolabantur.

Κρίπτω.μ.ίψω.τ.ιφα. ſordido. Accuſ.

Κρίσιμος ἡμέρα. decretorius dies, qui etiam criticus dicitur.

Κρίσις. ιος. ἡ. iudicium, sententia, causæ dictio, & accusatio. Dicitur etiam cum pugna decernitur. Plut. Κρατοῦσι δὲ ἰῶν μάχην κρίσιν ἔλαβεν. Aliquando condemnatio, id est, κατάκρισις, consequentia.

Κεισμός. ὁ. stridor dentium.

Κελσός. scissura, tuberculum in quercubus per quod uiscus effluit, & in corpore humano extuberatio dura ac fœtida.

Κεστήριον. ου. τὸ. sensus, & pars animi rerum æstimatrix & arbitra, Plat. & Plut. Item forum, id est locus iudicij.

Κριτής. οῦ. ὁ iudex, arbitrator, æstimator.

Κριλικός. ὁ. iudicialis. Et Κριλικοί, poëmatum iudices ac censores aliorum operum olim dicti sunt, quales Aristarchus, & Aristophanes grammatici fuerunt, dicti ἀπὸ τῶν κριτῶν, id est iudicibus, qui musicis agonib. id est scenicis præ- (erant.

Κριτός. ὁ. secretus.

Κρεάνω. μ. ανῶ. π. γκα. petulo, pulso, lasciuè salto. πῆδα τὸ κρεοτῶ κρεοτοάινω, καὶ ἀκροβολῆ. Etym. Neutr. absol.

Κρόβαλος. indicium naturæ in pueris, pili qui in loco obscœno nascuntur.

Κροβύζω. idem quod κρύζω. Etym.

Κροιός. morbosus, infirmus.

Κροκάλη. ης. ἡ. & κρόκαλος. ὁ. καὶ κρόκαλον. τὸ. littus, calculus. Etym. littoralis arena.

Κρόκη. ης. ἡ. trama, filum, subtegmen, chordula, item littus, arena. Et κρόκαι, Aristoteli calculi frequenti motu in maris littore rotundati, quos Cic. de Orato. 2. umbilicos appellat. Cæl. lib. 8. cap. 42.

Κροκία. ας. ἡ. gemma, à croci dicta colore.

Κροκίδες. αἱ. flocci & pili in uestibus.

Κροκιδίζειν. floccos & festucas ex uestibus colligere. Ponitur pro adulari, quòd adulatores subblandiẽdo floccos pilosq; ex uestibus legere soleant. Cæl. lib. 11. cap. 33.

Κροκιδισμός. ὁ. collectio floccorum, quod est assentatorum, uel etiam phreneticorum, Galeno authore.

Κροκίζω μ. ίσω. σω. ικα. neo, texo, croco illino, ad luteũ uel croceũ colorem uergo. Neut. accus.

Κροκοβαφής. ὲς. ὁ. ἡ. croco tinctus.

Κροκοδείλιον. herba nigra chamæleonti similis, aut crocodilo.

Κροκόδιλος. ου. ὁ crocodilus. πῆδα τὸ διελαύνεσθαι τὰς κρόκας, ἤγουν αὐγιαλός, οἱονεὶ ὁ πορὶ τὴν γλῶ δηλος ἢ πῆδα τὸ τὴν κρόκην, καὶ δηλός. φοβεῖται γὰρ αὐτόν. uide Etym. Vide Aristotelem, Aelianum, & Erasmum in Chiliad.

Κροκολεσχία. quæstio sophistarum ludicra.

Κροκοφάμων. ονος. ὁ. indutus croceis.

Κροκόμαγμα. ατος. τὸ. fex & recrementũ olei crocini, fit ab expressis unguẽti crocini odoramentis. Dioscor.

Κρόκος. ου. τὸ. uel κρόκος. ὁ. sicut Latinis crocum, uel crocus.

Κροκόπεπλος. ου. ὁ. ἡ. croceam habens uestem. Auroræ epitheton, quòd id genus coloris tunc imitetur, cum scilicet multum adhuc noctis & parum diei est: paulò pòst enim superante die ῥοδοδάκτυλος proprie dicitur.

Κροκύς. ύος. stuppa, & herbæ genus, tomentum.

Κροκύφανος. quod per subtegmen texendo immittitur, summitas galeæ. Etym.

Κρόκωσμα. ατος. trama.

Κροκωτός. ὸν. ὁ. croceus. Dicebatur & crocota uestis rotũda & fimbriata, diuitioribus matronis in usu. Vnde κροκώτιον, id est crocotula, diminut. Vide Bayfium, & in Chil. Erasmi, Feli crocoton: &, Leonis exuuium super crocoton.

Κροκωφόρος. ὁ. qui crocoto uestitur.

Κρολιάζω. appropero, ocyus accelero, appropinquo, adiungo me citius.

Κρόμβος. nodus uel articulus digiti, κόνδυλος, καπυρός.

Κρόμμυον. ου. τὸ. cepa. πῆδα τὸ ὥρας μήδεν τοὺς θύοντας. Bias apud Laërtium lib. 1. Alyæten flere iubet ac cepas comedere: quod prouerbialiter & extremo contemptu dicitur.

Κρομμυοξυρεγμία. pro cruditate ponitur, siue fœtido anhelitu ac ructu. Cõposita dictio est ἀπὸ τοῦ κρομμύων, καὶ τοῦ ἐρυγῆς. Suid.

Κρόνια. τὰ. Saturnalia. Item uetustate præracida, & insipida, prorsumq; fatua. à Cronijs, id est Saturnalibus festo perantiquo.

Κρονίη ἄλς. Adriaticum mare, quod illic Saturnus habitauerit. Cæl. lib. 7. cap. 6.

Κρονικός. delirus, ætate desipiens.

Κρόνιος. ου. ὁ. Saturnius, priscus, mensis Iunius, idem qui ἑκατομβαίων teste Plutarch.

Κρόνιππος. uehementer delirus, calumniator, uoluptuarius, ab ἵππος particula intensiua.

Κρονίων. antiquus homo.

Κρονόληρος. ὁ, ἱερονικός. Eras. Chil.

Κρόνος. ὁ. Saturnus. πῆδα τὸ κρᾶσιν καὶ κυρεῖν ἕκαστα τῶν γενεθλιωμάτων. Vide Etym. Hymnus in eum extat apud Orpheum.

Κροσσός. idem quod κροσσός. Etym.

Κροσόω, fimbriam circumpono, assuo. Etym.

Κροσοπεζία. ἡ. ligneum calciamentũ, quod & colopodium, à strepitu quem inter eundum ædidit, Pollux.

Κρόσσα. ης. ἡ. pinnæ murorum, scala, gradus, fimbria &

bria & propugnaculũ. Etym. unde πρόκροσσος, & naues πρόκροσσαι apud Herod. quæ inuicem oppositæ stant inferis rostris.

Κροσσός. ὁ. fimbria, κράσπεδον.

Κροσσωτός. fimbriatus.

Κροσφός. ὁ. & per γ. χρόσφος, cuspis ferrea, qua extrema hasta præpilatur, alias σαυρωτήρ, σύραξ, & ἀρίαχος. Eust. Iliad. 9.

Κροσωτός. idem quod κροσσωτός. Etym.

Κροταλίζομαι. plausu excipior, plaudor. Bud. Cõ.

Κροταλίζω. μ. ίσω. σω. ικα. strepo, plaudo, risu effuso excipio. παρὰ τὸ κροτεῖν. Neutr. absol. Bud. ibidem.

Κρόταλον. ου. τὸ. crepitaculum, crotalum, quod est calamus scissus, ex testa, ligno, ære concinnatus, ut efficere sonũ queat, si quis uersetur manibus. Alij instrumentum musicum intelligunt, quo in deorũ ceremonijs utebantur Aegyptij, à uerbo κρόω, quod est pulso. Alij pro plaustro resonãti accipiunt. Quidam annulum ferreum interpretãtur, qui ferreo quatiatur baculo. Cælius libro 10. cap. 44. & Bud. Com. Vtrum; ista uarie è Græcis Lexicis sint excerpta aut transcripta, accedo tamen Massarij doctissimi hominis sententiæ, qui bene, meo qui demiudicio, intelligere uidetur, instrumentũ illud quòd uegetis instar è circulo ligneo rotundatũ, cum laminis æreis intra spatiola quædam inclusis, sonum reddit ex concussu: cuius in sacris Aegyptiorũ olim erat usus, nunc etiã Italiæ & Gallijs familiare.

Κρόταλος. qui lingua est expeditiore ac uoce sonanti, & propè tinnula, homo loquax, & in foro obstrepens, uerba immodicè fundens, & uoce exaudibili. Methaphora sumpta ἀπὸ τοῦ κροτάλου. Cæl. & Bud. ibidem.

Κροταφῖται μῦες. musculi temporales. Gal.

Κρόταφος. ὁ. tempus, pars capitis. πῆδα τὸ τοῦ κόρυσσόθεν τοῦ κεφαλῆς ἄπεισθαι. uide Etym. Gaza in Aristotele uertit tempora.

Κροτεωμ. ήσω. π. ηκα. plaudo, percutio, excipio plausu, clamo. Neutr. absol.

Κρότημα. plausus dolosus.

Κροτητός. ὸς. ὁ. collidens.

Κροτοπάγια τὰ. nominantur alicubi ab Ausonio, quæ Latini puto Crepundia & crepitacula (uocant.

Κρότος. ὁ. plausus, laus, bona fama. πεπαρὰ τὸ κρότεσθαι. Etym.

Κροτῶμαι plausu excipior, κροταλίζομαι.

Κρότων. ωνος. ὁ. musca canina Cyrillo, uel uermis muscarũ & boũ, ricin⁹. Orus dicit quoq; herbã esse, unde κρότωνος ῥίζα crotonis radix, quã Aegyptij cicion uocant, & urbis nomen, & nomẽ uiri propriũ ab Hercule interfecti. Etym. Gaza

in Aristole uertit, rediuum. Vide in Chiliad. Eras. Crotone salubrius. Item cartilagineæ concauitates in pulmone uocantur κρότωνες.

Κροτῶν. ῶνος. ὁ. plaudens. (Hipp.

Κρότωνες οἱ. pulmonũ brõchia cartilaginea apud

Κρύζω. πῆδα τὸ κροβύλω, ἀφαιρέσει τοῦ β. Etym.

Κρῦμα. ατος. τὸ. pulsatio, sonus.

Κρανηδών. torrentis instar.

Κρύνησμα. τὸ. uortex, torrens.

Κρανός. ὁ. ὁ aquæductus, fons manu factus, scaturigo, & (ut Verg.) rapidus montano flumine torrens.

Κρανοκυτρολήραιος. nugax, insensatus, & πρισσολόγος, composita dictione à κρανός, κύτρα & λῆρος. Eras. Chil.

Κρύομαι. inhibeo. Vnde κρυόωδες πνεῦμα est inhibere nauem, nauim appellentem conuertere, ita ut puppis ad littus spectet, ne cum postea soluturi sunt, cõuerso opus habeat. Venetizare dicunt. Bud. Com. & Bayfius.

Κρουέμνα. instrumenta musica, quæ neruis intenduntur.

Κρουσιλημῶ. uoce plebem eludo, ac seduco, κρουσιμετρῶ, καταπροάω τῇ βοῇ, ἢ τὸ δῆμον ἀπατῶ καὶ παρακρούομαι τῇ βοῇ.

Κρουσιμετρῶ. diminutè mensurare, defraudare in mensura.

Κρουσιμέτρης. ὁ. qui in mensura defraudat.

Κρῦσις. ιος. ἡ. pulsatio.

Κρυσπός. aures feriens acrimonia & uehementia dicendi.

Κρόω. μ. όσω. π. σκα. pulso, cornibus peto proprie. Neutr. absol.

Κρύβδα, & βρύβδλη. clàm. Demost. ἔστι γὰρ ἐκρύβδ δημόσιον ὁ λῆφος.

Κρυβεύς. ῶβος. absconditus. ἀπὸ τοῦ κρύπτομαι, uel κρύβομαι.

Κρύβω, antiquè pro κρύπτω. abscondo.

Κρύγος. uillus ex caprarum mento dependens. Latini aruncum uocant.

Κρυερός. ὸν. ὁ letalis, frigidus, horridus, odiosus, miserabilis, difficilis.

Κρύμα. ος. τὸ. inuentum, ἐύρημα. Aeschyl.

Κρυμαλέος. α. όν. gelidus, frigidus. Eratosthenes de zonis loquens duabus extremis.

Κρυμός. ὁ. ὁ. algor, frigus intensum.

Κρυμόω. frigere.

Κρυμώλες. frigidum.

Κρυμώλυγ. ος. ος. ὁ. febris quæ pulmonibus erysipelatæ correptis oboritur.

Κρυμώς, & κρυμνός. gelu, glacies.

Κρυμώλης. ος. ὁ. ἡ. &

Κρυόεις. όεσσα. ὁ. ἡ. frigidus, horridus, gelidus, algidus.

Κρύος.εος.τὸ. frigus, παρὰ τὸ τῷ γνωμένῳ τ̃ ὀδόντων ἀρδσιν. Etym.

Κρυπτάδιος, uel κρυπταλιῶ.α.ὁ. occultus.

Κρυπτάσκω. cooperio.

Κρυπτάομαι. insidior.

Κρυπτεία ας.ἡ. officium occulta indagans.

Κρύπτη.ης.ἡ. crypta.

Κρυπτὸς.ὸν.ὁ. occultus.

Κρύπτομαι, &

Κρύπτω.μ.ύψω.τ.υφα. abscondo, tego, in arcano habeo, arcanum teneo. παρὰ τὸ κάρα, σοῦ καρύπτω. Actiu. accus. κρυβεὶς καὶ ἀκρύβλιν, ἀπὸ τοῦ κρύβομαι παλαιὸ.

Κρυσταίνεται glaciatur, refrigescit, cogitur, πήγνυται, apud Nicand.

Κρυστάλλινος.α.ὁ. crystallinus.

Κρύσταλλος.α.ὁ. glacies, crystallus. ὸ ὅλως τοῦ κρύους πεπαγωμένον ὕδωρ. Etym. Vide Orpheum de gemmis, & Bayfium de Vasc.

Κρυσταλλώδης.εος.ὁ.ἡ. glacialis.

Κρύφα. secreto, cum genitiuo, κρύφαιος.

Κρυφαῖος.α.ὁ. latens, abstrusus, clandestinus.

Κρυφάλεια galea apud Poëtas solũ in usu. κρᾶνος

Κρυφανδόν. &

Κρυφῆ. latenter, clam.

Κρυφίνος. κρυφίνης.

Κρύφιος.α.ὁ. & κρύφος. occultus.

Κρυφίνους, uel κρυφίνους.α.ὁ. dissimulator, mentem suam dolosè cælans, astutus.

Κρυψίχειλος. qui iram cælat & præmit, iram dissimulans.

Κρυώδης.εος.ὁ, ἡ. algidus, horridus.

Κρῶ. pro κερῶ per syncopen, instillo, infundo.

Κρώβυλον.τὸ. falx. (Eust. Iliad. ε.

Κρωβύλη.ἡ. retiolum siue reticulum, quo contegitur coma.

Κρώβυλος.ου.ὁ. aureus, uel argenteus corymbus ex capillis pendens, πλέγμα τριχῶν εἰς ἓξὺ λῆγον, quod in uiris κρωβύλος, in mulieribus κόρυμβος, in pueris σκορπίος uocabatur. est etiam nomen proprium. Etym.

Κρωγμός.ὁ. uociferatio, cornicatio.

Κρώζειν. cornicari, ineptè garrire. Aliquando præ dæ inhiare, Aristoph. Eras. prouerb. Domum

Κρωμαικόης.φτος. præceps. (cumfacis.

Κρώμαξ.ακος.ὁ. aceruus lapidum.

Κρώμνα. Paphlagoniæ ciuitas. Etym. Item ditio Corinthiorum.

Κρῶπος.ὁ. hydria, uas aquarium.

Κρώσιον.τ.τὸ. urna.

Κρωσός.οῦ.ὁ. hydria, uas quo aqua seruatur, uas unguentarium. Plut. Cæl. lib. 15. cap. 6. & Bayf. de Vasc. apud Sophoclem crater, poculum: Lycophroni guttus quo aqua funditur.

Κρῶσσ@.ὁ. proprium nomen.

Κταίνω. occido, corrumpo.

Κτάομαι.μ.ήσομαι.π.σμαι, acquiro, paro mihi & comparo, adipiscor, possideo, uendico mihi. Depon. accus.

Κτασία cædes.

Κτάω. possideo.

Κτεανον.τ.τὸ. possessio, Pindaro. ληῖμα & κτῆ.

Κτέαρ.ατος.τὸ. prædium. (σις.

Κτατίζω μ.ίσω.π.ικα. possideo. Accus.

Κτείναξ interimens, occidens.

Κτείνω.μ.γνῶ.τ.ακα. occido. Accus.

Κτείς.γός.ὁ. pecten, pudendũ. mare παρὰ τὸ κτένειν τὴν θάλασσαν. Etym. Et ληγες, constrinæ. Item quatuor denteis anteriores. Est & aquaticum animal Aristoteli, Gaza uertit pectinem aut pectunculum.

Κτενίζω.μ.ίσω.π.ικα. pecto.

Κτένιον.τ.τὸ. ληῖς pectunculus.

Κτένωτός. textus.

Κτένω.μ.ανῶ. occido. Etym.

Κτῆρ.τὸ. possessio, mortuus.

Κτῆρας. ληῖμα. res possessa.

Κτῆρες.οἱ. mortui.

Κτηρεῖζω, & ληρίζω.μ.ίσω.τ.ικα. parento, sepelio, præbeo exequias. Neut accus.

Κτήρισμα.ατος.τὸ. &

Κτῆρ@.εος.τὸ. parentatio, funus, iusta, quicquid in mortuorum honorem fit.

Κτίω. occido.

Κτυλίων.όνος. flosculus qualis lanæ est, pectenligneus. uenæ & diuisiones in lignis pectinum modo, hoc est, διαφύσεις discriminationes. ui de Marcell. Verg. lib. 3. cap. 1. & lib. 1. cap. 110.

Κτῦλος. ληῖλος.

Κτῦμα.ατος.τὸ. possessio. Significatur quoq; hoc nomine ἀνδραπόδια, & ἁλίσκεσθαι, hoc est mancipia, homines in bello capti, & seruitute mancipati, cuius relatiuum est ὁ ληστεμπόρ@, id est herus. Εἰς τὰ ληΐματα πορεύεσθαι, hæreditatem adire. Λαμβάνεσθαι τῶν ληϊμάτων, pignora capere. Bud. Com. Vide Ammonium in ληΐματα & ληῆσις.

Κτυμαπικός. opulentus, qui multas habet possessiones.

Κτωυδόν. bestialiter.

Κτωϊάτροι. ueterinarij, iumentorum ueterinorũ curatores & medici, qui idem soleas equis affigunt, Bud. in Annot. post. Mulomedicos uocat Iulius Firmicus.

Κτῶς.ῶτος.τὸ. iumentũ, pecus, quadrupes, quod mactatur aut immolatur. παρὰ τὸ κτᾶσθαι τόφανδεῖν. Etym.

Κτωσιπόκαι. αἱ. pecorum pabulum.

Κτωστρόφος.α.ὁ. qui iumenta pascit.

Κτωώδης. instar pecorum, irrationalis.

Κτησίδιον.δ.τὸ. possessiuncula, curta suppellex, prædiolum.

Κτήσιος. quæstorius. Mercurij cognomen, ut quẽ lucripetis propitium fingerent, λεροδῶρος. Vocabatur & Iuppiter κτήσιος apud Hyperidem & Menandrũ referente Harpocratione cuius statuam iuxta ærarium ponebant.

Κτῆσις.ιος.ἡ. possessio, dominij comparatio possidendiq; ius. Vide Ammon. & in Chil. Erasmi,

Κτηλιώς.δ.ὁ. possessiuus. (χρήσει ἢ λήσει.

Κτητὸς.ὁ ἡ. comparandus.

Κτήτωρ.ορος.ὁ. possessor.

Κτίδεος.ου.ὁ. nomen possessiuum ab ἰκτὶς, per aphæresin, uel à κτὶς.

Κτίδυες.αἱ. fibræ quæ in lignis uisuntur, uide

Κτίλω.μ.ίσω.τ.ικα. condo, creo, fabrico, muro. Actiu. accus.

Κτίλος.ὁ. ueruex, aries dux gregis apud Hom. capitur & pecure mãsueto: ἥμερος, χειροήθης, πίθηκος, Hesiod. χρὴ πατρὶ λεῖλον ἐμμεναι, deducitur à κίω τὸ πορεύομαι, est & κτῖλος pro primum nomen apud Porphyrium, quem Iouis nepotem ἀπόγονον fuisse dicit.

Κτιλδαι, & Κτιλδιᾶς, &

Κτιλδιᾶς. est puellam demulcere, atq; ita demum conciliare, ut uxorem ducas. Accus. Hinc ἐπιλωμιλὸς apud Paul. qui culpiam familiaris est factus. Vide ἐπιλιδᾶσθαι. Herodt. ἐπιλιλώζειν τὸ τὰς λοιπὰς τ̃ ἀμαζόνων, hoc est, ut Eust. Il. γ. exponit, εἰς γυναῖκας ἔχειν πραΰνοντες.

Κτίμενος. conditus, habitatus.

Κτινύω. occido.

Κτὶς.ικτὶς. uiuerra.

Κτίσις.ι@.ἡ, fabricatio.

Κτίσμα.ατος.τὸ. λιτὸν πνεῦμα, ædificium, creatura, ut in epistola D. Iacobi, εἰς τὸ εἶναι ἡμας, ἀπαρχήν τινα τ̃ ἰδίας κτίσματος αὐτ̃, Vt essemus primitiæ quædam creaturarum suarum.

Κτιστὸς. creatus.

Κτιστὴς.τ.ὁ. creator, conditor.

Κτίωνες.αἱ. fibræ quæ ligna per longum percurrunt, αἱ γὰρ τοῖς ξύλοις διαφύσεις, quas uulgariter ἴνες uocãt sic Eust. ex Aristarcho libro Il. φ. scribitur & κτίδυες.

Κτὼ@. cædes.

Κτυπέω.μ.ήσω.τ.ηκα. pulso manu.

Κτυπίω. idem.

Κτύπος.τ.ὁ. sonus, fragor. παρὰ τὸ τύπτεσθαι, πλεονασμῷ. Etym.

Κυάθειον.τ.τὸ. &

Κύαθος.τ.ὁ. cyathus, cochleare. uncias duas capit. Vide in Chil. Eras. Cyatho nõ emã.

Κυαθίζειν. poculis indulgere. Eras. Chil.

Κυαθίσκος μάλης, apud Gal. specilli concauũ, qd

Cæl. & Scribonius specillum aduersum. Strab. auriscalpio, inquit, auerso, quam partem κυαθίσκον græci uocant.

Κυάνει. grauida est.

Κυαμβυτὴς.δ. cõciliator, qui agit cũ fabis, fortile

Κυαμβύω. fortior, κυάμῳ ψηφοφορῶ. (gus.

Κυαμιαῖ@.α.ὁ. fabali magnitudine.

Κυαμίζειν. catullire, cyamissare. De puella dicitur, quæ ætate iam maturior, uirũ appetere incipit. Nam κύαμοι (ut mox dicetur) etiam colei appellantur. Cæl. lib. 15. cap. 24.

Κυάμινον ἄλδυξον. τὸ. lomentum fabaceum.

Κυάμοι.οἱ. Asiatica lingua dicebãtur (Gal. teste.) aselli animalcula in hydrijs nata, à fabæ similitudine, qui alio nomine ὄνισκοι, & ἰδλοι.

Κυαμοβρώξ. iudex qui uictum habet à suffragijs, in quibus ferendis utebantur κυάμοις. Sic κυάμους τροώγων, pro δικάζων.

Κύαμ@.ου.ὁ. faba. Significantur item hoc nomine testiculi, quia sint εἰς τὸ κύειν σπέρμα, id est ferendo utero ualidi. Aliquando item prima lactis ὠῆρις. id est coagulatio, sub circulo illo nigrante, papillam ambiente. Vide in Chil. Eras. Item colocasia Aegyptiorum κύαμος uocatur.

Κυανέαι. αἱ. saxa in mari Euxino, quæ & Latini cyaneas uocant, eadem sunt Symplegades.

Κυάνεος. idem quod κυάνεος. Etym.

Κυανέμβολοι τριήρεις. rostris cæruleis triremes, uel mare secantes. est enim κυανὸν, ἁλὸς ὕδωρ.

Κυάνεον. cæruleum colorem uocant, qui fit ex splendido albo adiuncto, & nigredine obfuso. Bayf. Est & cyaneum genus phalangij Nicandro in Theriacis.

Κυανεοπώγων. nigredinis splendorem habens, ex nigrore splendescens.

Κυανός. ὁ.ὁ. niger, obscurus. πρᾶγμα τὸ λῦμα, ἐκβολῆς τοῦ μ. Etym.

Κύανος. aqua marina, auis quædam apud Aelianum & Aristotelem. Gaza uertit cæruleum.

Κυανόφρυς.υος.ὁ.ἡ. habens nigrum supercilium.

Κυανοχαίτης.α.ὁ. cui nigrum est capillitium, habens crines nigros, uel cæruleos potius. Epitheton Neptuni.

Κυανόχρως. purpureo colore.

Κύαρ. foramen acus, pars auris. Item foramen manubrij molæ trusatilis.

Κυάρης. nomen ducis Medorum. Etym.

Κυβεσία.ας.ἡ. caput galli, galea.

Κυβάσαι. euertere.

Κύβδα.τ. inclinatim, pronè. (naticus.

Κύβδις.ὁ. Gallus Cybeles sacerdos, cinædus, fa-

Κύβελον. apum receptaculum, alueare.

Κυβεία.ας.ἡ. ludus aleæ, nequitia.

Κυβεῖον. locus in quo alea luditur.

Κύβαρ☉. impudens.

Κύβελον. mons in Phrygia, ubi matris Cybeles templum sacrum est. Etym.

Κύβελις, ιος. ἡ. Cybele deorũ mater, quæ & Rhea. Vnde eius sacra dicebantur μητρῶα, & μητρἰάζειν eadem obire. Dicitur etiam hoc nomine aurium foramen. Cæl. lib. 10, cap. 17.

Κυβερνάω. μ. ήσω. ω. γκα. guberno. de naui proprie. Actiu. accus.

Κυβέρνησις ἡ. gubernatio, recta uitæ institutio.

Κυβερνητικὴ. ῆς. ἡ. gubernatio, gubernatoris uel gubernandi ars.

Κυβερνητήρ. ῆρ☉. ὁ. &

Κυβερνήτης. ου. ὁ. gubernator. πῆδα τὸ τὰ κύματα ἐρυσσεῖν, καὶ πῶς αὐτὰ ἰθυίαν τὴν νεῶν, προσηῦ τὸ μ. εἰς β. κυμοφνήτης γὰρ ἀσόλως αὐαλόγως λέγεται. Vide Bayfium.

Κυβέρνισμός. ου. ὁ. gubernatio.

Κυβευτὴς. ου. ὁ. aleator, tixillis lusitator.

Κυβευτικός. ῆ. ὁ lusor alearum.

Κυβευτήριον. ου. confessus aleatorius, ubi aleam luditur. Plutarch.

Κυβεύω. μ. σω. ω. σηκα. ludo taxillis. Ammon. distinguit à πεττεύω.

Κύβη. caput. Cæl. lib. 10. cap. 17. & Etym.

Κυβήβειν. ὧν τῆ κεφαλῆ ῥίπτειν, κυβισᾶν. caput prouolui. Etym.

Κυβήκειν. γος. ἡ. κυβέλη. Suid. παρὰ τὸ ἐμποιεῖν τοῖς μύσαις γῆθοσιασμόν. ἢ τὸ κυβήβειν, ὧν τῆ κεφαλῆ ῥίπτειν. Etym.

Κύβηκος. pronus, inclinatus, καταπίνας. Etym. Item Bacchus, qui & Κεβάζιος.

Κυβήκη. ῆ. mater deorum Cybele, & calciamentum apud Arcades.

Κύβηλις. ι☉. securis, bipennis. τυρακνῆσις.

Κυβηλίσαι. securi percutere.

Κυβηστίνδας. genus lusus puerilis, quod alio nomine ἐγκοτύλη etiam appellatur.

Κύβιον. ου. τὸ. pelamis concisa particulatimq; confecta, ut loquitur Plin.

Κυβιστάω. salto caput demittendo, in caput salto, in caput deferor deuoluorq;. à κύβη, qd caput significat. Capitur & pro urinari, & natare. Aliquando & pro taxillis ludere. Bud. in Annotat.

Κυβίσησις. gurges aquarum, συρροφή. Et genus saltationis, aut exercitij, quod κυβίσημα Lucia no dicitur. Simile est ei, quod hodie à petauristis factitari uidemus, cum corpore in spiram contracto in caput prouoluuntur. Bud. ibidẽ.

Κυβιστήρ. ῆρος. saltator, qui in caput cõuolui manibus pedibusq; cõtractis didicit. Item urinator, hoc est, qui gurgites subit. Bud. ibidem.

Κυβιστία. saltatio.

Κυβιτίζω. cubito percutio.

Κύβιτον. ου. τὸ. cubitus. παρὰ τὸ κύπτω. Etym. nodus brachij teste Dioscor.

Κύβιτος. idem quod κύβιτον. Etym.

Κύβος. ου. ὁ. taxillus, talus, tessera. propriè tessera quadrangula, qua utimur in alueoli lusu. à κυβίσκειν. Facillimè enim prouoluitur, semper uelut in caput saliens. Cæl. lib. 10. cap. 17. & figura Geometrica. Etym. Est & ipsa monas quę in tessara extat, unde illud Euripidis βέβληκε χιλιὰς δύο κύβω καὶ τεσσάρα, id est, duos uniones & quaternionem, tribus enim antiquitus in lusu utebantur nõ duobus talis. Item κύβος αὐτὸ ἢ κυβιλότης & διαχώρησις ☞ πλῆσος σκευ.

Κύβωλον. ου. τὸ. cubitus. (os.

Κυγχνίς, ίδ☉. ἡ. crater magnus. Hipp.

Κύγχραμ☉. auis quædã apud Aristotelem, Gaza Græcam uocem relinquit.

Κυδάγχη. ης. ἡ conuitium, contentio.

Κυδάγχω. conuicior, λοιδορέω.

Κυδάζω. μ. άσω. ω. σκα. conuicior, territo, maledico, incesso conuicijs.

Κυδαίνω μ. ανῶ. π. γκα. glorifico, decoro. as. Actiu. accus.

Κυδάλιμ☉. ων. ὁ. gloriosus.

Κύδαλ☉. ου. ὁ. &

Κύδαλον. τὸ. Etym. &

Κύπαρος. ου ὁ nauigij genus.

Κυδάσσω, &

Κυδάπτω. turbo, conuicior.

Κυδάω, μ. άσω. π. κα. glorior, ueneror, admiror, extollo. Neut. datiuo,

Κύδι☉. cura dignus, gloriosus.

Κυδιδιῶσα. glorificare.

Κυδιάνειρος. ου. ὁ, faciens uiros gloriosos, & claros uiros cohonestans.

Κύδιμος. ου. ὁ. gloriosus, uenerabilis, illustris, gratuis.

Κύδιον. melius. magis optandum.

Κύδιστος. ου. ὁ. illustrissimus, γνωτότατος.

Κυδιόω. μ. ώσω. ω. ωκα. exulto, glorior, efferor. opinione mei. Neut. datiuo.

Κύδιμος. cycnus.

Κυδνός. ῆ. ὁ uenerandus, castus, spectabilis apud

Κυδνός. ῆ. ὁ. Cydnus flumen Ciliciæ. (Hesiod.

Κυδοιδοπᾶν. uel κυνοιδοπᾶν. confundere. Aristoph. ἀνὴρ ὀρθῶς, ἀλλ' ἀὼ τι καὶ κάτω κυδοιδοπᾶν.

Κυδοιμέω. μ. ήσω. π. γκα. turbo. Actiu. accus.

Κυδοιμός. ῆ. ὁ. tumultus, uel bellum. ἀπὸ τοῦ λύειν τὸ λέος, ἢ λεῖμα. Etym.

Κῦδος. ους. τὸ. gloria, decus. penanflexum.

Κύλος. ου. ὁ. cõuicii, obiurgatio, maledictũ. Cyril.

Κυδρότατος. gloriosissimus, decoratissimus. Ety.

Κυδρότερος gloriosior. Etym.

Κυδρός. ῆ. ὁ. uenerabilis, bonus, preciosus. Etym.

Κύδωρ

Κύδωρ. ωνος. Cydon urbs in Creta.

Κυδωνᾶον. τὸ. ficus hyberna, Athen. lib. 3.

Κυδώνιον. ου. τὸ. malum cotoneum.

Κυέω. μ. ήσω. π. ησα. & κύω. concipio, fero partũ, uterum fero, osculor, adoro, dicitur & κύειν, ἐκ πλεσμαλικῶς τὸ αὐτὸ γεννᾶν ut annotat Eust. Iliad. ζ. Vide φιλεῖν apud Ammonium, qui etiam distinguit inter κύμα & πίκτμα. Vide etiam κύειν in Chiliad. Erasmi.

Κυθμός. canum adblandientium immurmuratio. Malim κυνθμός, ut suprà.

Κύθομαι. μ. σθομαι. π. υσομαι. irascor. Depon. datiuo iungitur.

Κύημα. ατος. τὸ. fœtus, germen, turio, cauliculus prototomus brassicæ apud Dioscor.

Κύησις. εως ἡ. prægnatio, partus, fœtura.

Κυθλικός. ῆ. ὁ. genitalis.

Κυθήρεια. ας. ἡ. Cytherea Venus ἀπὸ ☞ κυθεῖν αὐτὸν ἔρωτας. Etym. uel ut Hesiod. ἀπὸ τῆ Κυθήρων πόλεως.

Κυθηρών. ῶνος. ὁ. Cytheron mons Baccho sacer.

Κύθειν. ἐπερυθριᾶν, ἐπαλυνειν.

Κυθιγενής. furtim & ex adulterio natus.

Κυθμώδης, & κυθμώλης, &

Κυθνώδης. perditus, calamitosus, à Cythno una Cycladum insula, quam uastauit Amphitryon.

Κυθνὸν. ῆ. τὸ. &

Κύθος. ὁ. semen περμα, semen genitale.

Κύθνος. una ex insulis cycladibus.

Κύθομαι. occulor, abscondor.

Κύθρα. ας. ἡ. γέλως σκωπτικός, risus mordẽs: Item olla, testa, ῥχύτρα, Ionicè, teste, Eust. ut βάθρακ☉ pro βάτραχος.

Κυθρίζω. μ. ίσω. ω. ικα. σκώπτω. mordeo, irrideo.

Κύθρα. festum apud Athenienseis erat, in quo seinuicem irridebant. Etym.

Κυθώδης. fœtidus.

Κυθώνυμος. infaustus, innominatus, cuius tacendum est nomen, infamis. (Com.

Κυΐσκομαι, & κυΐσκω. fero partũ, concipio. Bud.

Κυκάω, uel κυκέω. μ. ήσω. π. γκα. misceo, confundo, turbo, agito, perturbo. Actiu. accus. Cyril. inferius etiam κυκνάω scribitur, & κυκινάω.

Κυκεία. ας. ἡ. confusio, perturbatio.

Κυκλῶν. ῶν☉. ὁ. κυκεών.

Κυκεύω. uide κυκάω.

Κυκεῶ. pro κυκεῶνα. Cyril.

Κυκεών. ῶνος. ὁ. potio ex multis herbis, uel melle & uino, mixtura ad sitim sedandam. Etym.

Κυκλάδεια. ας. ἡ. συμφορὰ, πεφαχὴ, id est calamitas,

Κύκημα. ατος. τὸ. cõfusio, perturbatio. (strepitus.

Κυκητὴς. ῆ. ὁ. turbator. Epicurus Heraclitum appellabat κυκητὴν, merobibum, Laërt. lib. 10.

Κυκινάω. misceo, turbo.

Κυκλάζω. gyro, circumeo.

Κυκλαίνω. idem. προσκυλῶ.

Κυκλάμινον. raptum, siue umbilicus terræ. Vide in Chiliad. Erasmi, κυκλάμινον infodias.

Κυκλὰς. άδ☉. ἡ. cyclas, uestis genus uel limbus.

Κυκλάω, uel κυκλέω. μ. ήσω. ω. γκα. κυκλόω.

Κύκλειον. poculum in quo fit mixtura.

Κυκλεῖν. uerso, duco rota, uel plaustro ueho, in orbem ago, τροφῶ: at κυκλόω circundo, περιλαμβάνω. sic Sophoc. Schol. Accusatiuo.

Κυκληδὸν. in orbem, undequaq;. κατὰ περιελίξας κυκληδὸν τὸ πλῆθ☉. Eust. Iliad. λ.

Κύκλησις. ι☉. ἡ. circuitus.

Κύκλια. τὰ. uocantur quæcunq; eiusdẽ sunt argumenti, ut sunt μέλοι, ὕμνοι, παιᾶνες, πθσωσλαί.

Κυκλιοδιθύραμβος. dithyrãbicus poeta. (Suid.

Κυκλίσκος, & κυκλισμός, orbiculus, trochiscus.

Κυκλόγαλοι. auari, sordidi. (Gal. 5. Therap.

Κυκλοδίωκτος. ου. ὁ. in orbẽ actus. Vtitur hac uoce

Κυκλόδρομος. ου. ὁ. rotundus. (Secũdus Poëta. Epigr.

Κύκλος. ου. ὁ. rota orbis, circulus, τροχιὰ τῆς κύκλας σελήνης, dixit Dionys. ternum circuitũ Lunæ tribus mensibus peractum; ponitur & pro ambitu murorum.

Κυκλοπαίδεια. ας. ἡ. disciplina circularis.

Κύκλος. ου ὁ. & plur. aliquando κύκλα, orbis, ambitus, & orbis id est discus, quadra, circulus, oculus. Aliquãdo pro eo quod tripodi superimponitur. Et in noua Comœdia, pro loco ubi uendebantur mancipia sic dicto, quod in orbem & coronã circesisteterint uendẽtes. Harpocr. & κύκλοι προσώπου dicũtur eidẽ malæ. Rhod. Cal. li. 15. cap. 10. Vide inferius, κύκλω. & κύκλῳ πεελικῳ in Chil. Eras. κύκλοι (inquit Bayf.) apd Iul. Pollucem sunt quos orbes & quadras dicimus. Et alibi, Quos enim discos uocãt, Pollux censet eos κύκλας ἀργυρᾶς orbes argenteos, ἢ χθυμακτὰ ἀργύρια, ἢ πίναπας appellandos lib. 6. Est & κύκλος dialecticis idem proponens & cõcludens, licet alijs uerbis circularis argumentatio, quæ in seipsam redit. Hipp. etiam κύκλας uocauit locum sub oculis in mali rotundi speciem extuberantem.

Κυκλόσε. circunquaq;.

Κυκλοτερής. ους. circularis, aduncus.

Κυκλοῦσθ. circulari. Xenoph. παιδ. 6. φασὶ δὲ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐκείνου τὸν τρόπον ἐπαινοῦντες, ἐκκυκλοῦντό τε. Id quod Cicero imitatus in Bruto, Videt (inquit) oscitantem iudicem, colloquentem cum altero, nonnunquam etiam circulantem. Id est caput in circulo conferentem, quod indicium est animi orationi non aduertentis. Rem circumuenire, & in medio concludere. Idem, ἀλλ' ὅποι αὖ ἐσίδοιεν ἐκ κυκλούμενοι κυκλωθεῖεν,

At uideant

At uideant illi ne circunuenientes circunueni (rotor.
antur. Bud. Com.

Κυκλοφορέομαι. in orbẽ agitor, uerſor, circũagor,

Κυκλοφορούμενα. τά. ea qua circumaguntur. Cic.

Κυκλοφορηλικός. uerſatilis.

Κυκλοφορῶ. Bud. Com.

Κυκλόω. μ. ώσω. π. ωκα circundo, circunuenio, in medio concludo, uerſo, duco rota, plauſtro ueho. Actiu. accuſ.

Κύκλῳ. circũ, in circuitu, in orbem, circulatim. Ἐν κύκλῳ. in uniuerſũ, nullo prætermiſſo. Luc.

Κύκλωμα. ῶτος. τό. rotæ circumactio, *κύκλωμα ἰξίονος* dixit Eurip. *ῥοχᾶ κίνησις* exponit Euſt. Il. γ.

Κύκλωπες. Siciliæ incolas uocatos fuiſſe ſcribit Heſiodus, quod unum oculum orbicularem in fronte haberent. ἀπὸ *κύκλος*, & ὄψ. Etym. De ijs Hom. in Odyſſ. & Verg. Aeneid. 3. Vide in Chiliad. Eraſmi, Cyclopica uita.

Κυκλώπτολεμον. totum illud quod albicat in oculo, *σφοδρὸν ὄψος*.

Κύκλωσις. ιος ἡ. circuitus. Et in re bellica eſt, cum extenſis cornibus acies aduerſa in medio intercipitur, Xenoph. 4. ἑλλω. Bud. Com.

Κύκνειον. melos cygni.

Κύκνειος. α. ον. cygneus, olorinus.

Κύκνος. α. ὁ. olor, cygnus. Gaza in Ariſtot. uertit olorem. uide etiã Aelianũ, & Oppianũ in Ixeuticis. & in Chil. Eraſ. Cygni canẽt tacentib. graculis: & Cygneũ melos. Eſt etiã genus nauigij, quod in prora cygnos habeat inſculptos. Ety.

Κυκνόω. turbo, territo. Ety. melius *λυκάω*, ut ſupra.

Κύλα. caua ſub oculis pars. (pra.

Κυλίω. μ. ήσω. π. γκα. *κυλινδέομαι*.

Κυλυκτής. ὁ. uerſator.

Κυλιβλήτη. ης ἡ ſterilis braſsica.

Κυλίζω. μ. ίσω. π. ικα. uerſor, *κυλινδέομαι*.

Κυλικεῖον. τὸ. theca poculorum.

Κυλίκιον. α. τὸ. paruus calix.

Κυλίκνη. ἡ. peluis, patina, catinus. Etym.

Κυλικνίδες. pyxides, alij thura, alij uaſa figulina. Etymologus.

Κυλινδίω. μ. ήσω. π. ηκα. uoluo. Accuſ.

Κιλινδλίθρα. ας. ἡ. locus in quo uolutãt ſe iumẽta.

Κυλινδέομαι. uerſor, aſsiduus ſum, uolutor. Bud. Comment.

Κυλινδροειδής. ές. ὁ. ἡ. cylindro ſimilis.

Κύλινδρος. α. ὁ. cylindrus. Plin. de beryllis loquẽs cylindros uocat à figura, qua in proceritatem æqualiter orbiculatã à gemmarijs effinguntur.

Κυλίνδω. uoluo. Actiu. accuſ.

Κύλινη. ἡ. terra minime frugifera.

Κύλιξ. κος. ἡ. poculum, calix, οἷον *λύκλιξ*. à rotunditate. ἢ οἷον *χύλιξ*, παρὰ τὸ *χύδην*. Etym.

Κυλίομαι. τὸ *κυλινδέομαι*.

Κύλισμα. ατος. uolutabrum, uolutatio.

Κυλίσκη. poculi genus, Poll.

Κυλίστρων. urbs Italiæ, quæ prius Parthax uocata erat. ἧς τὸν Ἡρακλέα φονεῦσαι φάσκοντές *τινα ὑπερμεγέθη*, ᾧ *λυλιδλῶσι* εἰς αὐτόν. Ety.

Κυλίσρα. ας. ἡ. locus in quo uolutant ſe iumẽta.

Κυλίχνη. ης. ἡ. catinus.

Κυλίχνιον. α. τὸ. pixidicula, ἔκπωμα.

Κυλίω. μ. ίσω. π. ικα. deuoluo. Actiu. accuſ.

Κυλλαβαράβιον. α. τὸ. &

Κυλλάβαεις. nomen gymnaſij apud Lacedæmonios.

Κυλλάδες. *κύλα*. oculorũ ſinus. (nios.

Κυλλαίνω. iraſcor.

Κύλλαρος. α. ὁ. Cyllarus, proprijũ nomen equi Caſtoris, uelox. παρὰ τὸ *λέλλειν*. Etym.

Κυλλήνη. templum in Arcadia Mercurij & Apollinis, & ſub eo urbs eiuſdem nominis Cyllene. Etym.

Κυλλήνιος. qui eſt ex Cyllene mõte Arcadiæ Ety.

Κύλλοβος. α. arida ficus.

Κυλλοπόδης. ὁ. mutilatꝰ, mancus. epitheton Vulcani.

Κυλλός. ὰ. ὸν. debilis, claudus, habens genitalia craſſa, mutilatus, uarus, *ῥαιβός*, teſte Gal. libro 3. *κατ' ἰητρεῖον*. (cani.

Κυλοιδλάω. μ. άσω. π. ακα, &

Κυλοιδλάω. oculis turgeſco. dictum quaſi *κυλλάδες οἰδέω*. Sunt enim *κυλλάδες* oculorum ſinus. Theocr. *κυλοιδλώωντος*.

Κυλοπύρα. ας. ἡ. locus ubi templum eſt & fons, ex quo mulieres potãt ut cõcipiãt, & facilè pariãt.

Κῦμα. ατος. τὸ. unda. ἀπὸ τοῦ *κυκᾶν*. Interdũ fœtus, germen, per craſin ῡ *κύημα*, ut illud Eurip. *γᾶ μοῖραν λύματος θεοπόρου*, ubi grauidã ἐ Neptuno innuit, hinc *ἐγκύμων*. Euſt. Iliad. ξ. tener delicatiorque cauliculus braſsicæ caulium ue. Plato pro riſu poſuit, quo loquentes interdum obruuntur, cum quippiam ridiculum eis excidit. Bud. Com. Ab hoc nomine Latini cymatilem, id eſt cœruleũ colorẽ nominant. Bayf. Hic undas imitatur, habet quoq; nomen ab undis.

Κυμάγχη. ἡ. carcer, εἱρκτή.

Κυμαίθα. ας. ἡ. nomen capræ apud Theocr. *πρὰξ τὸ κῶμας αὔλας ἔχῃ, ἢ τ' ἔστραν θὰς, ἢ ἐγκύμων*.

Κυμαίνομαι, &

Κυμαίνω. μ. ανῶ. γκα. redundo, inundo, æſtuo, ut *λυμαίνῃ τὴν θάλατταν*, Lucia. Transfertur & ad alias res commotas & fluctuantes. Bud. in Comment.

Κύμανσις. ιος. ἡ. fluctuatio.

Κυμὰς ἀδος. fœta, grauida, ἔγκυος, ἀπὸ κύω.

Κυματία. ας. ἡ. illuuies. *κυμάλια ἢ χέλη, ὑπροχαί*.

Κυματίας. α. ὁ. undoſus, ut *λυματίας πόταμος*, ſtuuius undabundus. Herodot.

Κυματ-

Κυματίζομαι. undis iactari & fluctuari.

Κυματίζω, &

Κυμαδπλὴξ. ῆγος. undis pulſatus. Epigr.

Κυμαδφορτίδες. αἱ. conchæ.

Κυματόω. idem quod *κυμαίνω*, περάτηειν.

Κυματωγή. ῆς. ἡ. procella, unda, littus, ſummum littoris qđ undis euerberatur, crepido littoris.

Κυμβᾶον. τὸ. *κύμβιον*, pro poculo. Cælius lib. 2. (cap. 23.

Κυμβαλίζω. cymbala pulſo.

Κύμβαλον. α. τὸ. cymbalum uide in Chil. Eraſmi, Cymbalum mundi, & *ἀκρότατα κύμβαλα*.

Κυμβατοδτής, auceps.

Κύμβαχος. α. ὁ. ſupinus, curuus, qui in caput ſaliens crura leuat ſurrecta. nam *λύμβη* caput dicitur. Accipitur & p ſuprema parte galeæ. Cæl. lib. 2. cap. 23. item occipitium, cutis. Etym.

Κυμβεῖον. genus poculi ſimile nauigio. Etym.

Κύμβη. ης. ἡ. cymba, teſta, caput.

Κυμβειλάω in caput præcipitor, deuoluor. Etym.

Κύμβιον. cymbium, poculi genus ſimile nauigio, quod *κύμβιν* uocãt. *λῦφον ἔκπωμα, ἧς τὸ πε* ειφφίες ᾄσ. Dionyſ. Samius, Athenæo teſte, appelauit *κυμβίον* idem quod Homer. *λιοπύβιον* dicitq; idem Athen. lib. 11. parua & concaua poculaita uocari. Ibidem Dorotheus dicit eſſe genus poculi profundi quod nec fundum nec aures habeat rectas. Significat etiã uertebram ſeu cubum pedis bouini. Etym. Item oxybaphum, uide *λύμβον*.

Κύμβον. α. τὸ. acetabulũ, quoniã cubi eſſet figura quadrãgula ſcilicet, dicitur & *ὀξύβαφον*, & *λύμβιον*, ὀξὶς, & *ἐμβάφιον*.

Κύμβος. α. ὁ fundus ollæ fictilis. *πρῖλος πτειφερὴς, λοῖλος μυχὸς, βυθὸς, πρὰν λεραμίδα τυθμὸν*. Eraſ. prouerb. Cumini ſector.

Κύμη. urbs Italiæ, Cuma. uide Etym.

Κύμινδις. ιος. ἡ. aquilam, ſiue accipitrem nocturnum interpretantur, quem & Plin. lib. 10. cymindim uocat, Home. *χαλκίδα*, quaſi nigram, *παρὰ χαλκίζειν τὴν χρόαν*.

Κυμινοκίμβιξ. ηος. præparcus, cumini ſector, *κυμινοπρίστης*. Euſt. Odyſſ.

Κύμινον. α. τὸ. cyminum.

Κυμινοπριστοκαρδαμόλυφος. ὁ. compoſita dictio apud Ariſtoph. pro ſordido.

Κυμινοπρίστης. α. ὁ. uenditor cumini, ſordidus. Eraſ. prouerb. Cumini ſector. Bud. Com.

Κυμοδόκη. ης. Nympha Nereidum una, à ſedandis fluctibus dicta.

Κυμοδόη. ἡ. marina nympha, quòd promoueat naues fluctus ſecantes.

Κυμοδάφιον χῶμα. rubricæ color, malim per iota in prima ſyllaba, ut ſupra.

Κυνάγχη. ας. ἡ. angina (ut Gaza uertit ex Ariſto.)

cynanche, dum in gutture interiores muſculi inflamationẽ patiũtur hoc eſt, cum hyeme ueres; fluxio multa & uiſcoſa ad iugulares defluxerit uenas plurimumq; hæ propter latitudinẽ traxerint ſpiritum. Cæl lib. 2. cap. 33. & lib. 9.

Κυναγωγός. ὁ. canum ductor. (cap. 52.

Κυνάδες. αἱ Dorice pro *λυγαὶ*, Theocr. Athenæus lib. 10. *λυνάδας* dicit uocari à Lacedæmonijs ea quibus manus una cum aqua purgãtur, qualia erant *σμήγματα* & *μαγδαλίαι*.

Κυνασθῆν. aduerb. caninè, canum ritu.

Κυάνεος. impudens.

Κυνάδιον. α. τὸ. catellus.

Κυνάδης. ὁ. illiberalis, ſordidus.

Κυνάδρα. fons ex quo bibebant ſerui, qui manu mittebantur.

Κυάνδης. α. ὁ. ualde impudens, durus.

Κυναλώπηξ. Laconicus canis, uulpe & cane natus. Cæl. lib. 10. cap. 41. & Eraſ. Chil. apud Ariſtoph. torquetur in quendam caninam impudentiam cum uulpina uafritie qui cõiunxerat.

Κυνάμυα. ας. ἡ. *κυνομυῖα*. impudens & temeraria.

Κυάνος. cynara herba, aut cynos batus.

Κυνὰς ἄδος. rubus caninus, Dores *λυνάδας* puellas uocant.

Κυνδάλη. ἡ. luſus puerilis qua paxillos paxillis impellunt atq; proſternunt. uide Polluc.

Κυνδαλισμός. α. idem quod *λυμδάλη*.

Κυάνδαλος. clauus, paxillus.

Κυνδαλοπλίται. οἱ. paxilli, *πασσαλίσκοι*.

Κυνέη. propriè canis aquatici pellis, ſicut *πάνδαλέη*, pardalis pellis. Et ea antiqui uidentur effeciſſe capitis munimentũ loco galeæ. unde pro galea quoq; paſsim accipitur.

Κάνδος. robuſtus, εὔζωνος, *ἰσχυρὸς, φοδρὸς, χαλε-*

Κυνελφέω. abſcondo, *λρύπτω*. (πός.

Κύνεος. ὁ. caninus, effrons, impudens, Heſiod.

Κυνέω. μ. ήσω. π. γκα. oſculor, oro. Accuſ.

Κυνῆς. ῆτος. ἡ. biretum, galerus, galea, pileus Lacedæmoniorum. uide Bayf.

Κυνηγεσία. uenatio, quæ fit per canes.

Κυνηγετέω. μ. ήσω. π. ηκα. uenor. Neut. accuſ.

Κυνηγέτης. α. ὁ. uenator.

Κυνηγετικός. ὴ. uenatorius.

Κυνηγεσία. ας. ἡ. uenatio.

Κυνηγέσιον. locus aptus uenationi.

Κυνηγέω. μ. ήσω. π. ηκα. uenor. Neutr. accuſ.

Κυνηγία. ας. ἡ. uenatio.

Κυνηγός. ὸ. ὁ. ἡ. uenator, uenatrix.

Κυνηδὸν. caninè, more canum.

Κυνθάνω. abſcondo, *λυνολφέω*.

Κώθιον. α. τὸ. perſona aut larua lignea.

Κύθος. α. ὁ. mons Deli, unde Cynthio Apollini nomen.

Κυνίδιος

Κωιδάριον. ὰ. ὸ. catellus.
Κωιζάω. cynicam exercere, cynicè uiuere.
Κωικιῶ. μ. ὤσω. π. κα. canem irito. Neutr. accuſ.
Κωικός. ὴ. ὸ. caninus, mordax, inuerecundus. Vnde Cynici philoſophi dicti ſunt, quòd canum ritu inuerecundi eſſent, & maximè liberè in hominum uitas inueherentur, qualis fuit Menippus apud Lucianum.
Κωικὸς τραυμός. oris cõuulſio & tortura, dicta forte quòd rictum canis repræſentet.
Κωίσεις. uelitationes.
Κυνίσκη. ἡ. catella.
Κωόσκιοι. οἱ. piſces quidam.
Κωισμός. ὰ. ὸ. cyniſmus, facta Cynicorũ. Cyniſmum dixere breuem ad uirtutem uiam. Laërtius in Menedemo lib. 6. Idem repetit lib. 7. in Zenone.
Κυνίσφυλος. ὰ. ὸ. fallax impoſtor, ἀπατεῶνικός.
Κωιὰα. genus ſacrum Athenis, à Cyno uel Cynide ſic appellatum. Etym.
Κωοβλῶντες. impudentes, caninè intuentes.
Κωογλώσσα. ἡ plãtago minor, & κυνόγλωσσον. ὰ. ὸ. canis lingua, quod caninã imitetur linguã.
Κωοδέσμιον. ὰ. ὸ. uinculum præputij.
Κωοδιγκτά. τὰ. uocantur canum morſus qui ſi rabidi fuerint iam λυσσοδιγκτὰ nominãtur inquit Manardus contra Marcel. Virg.
Κωοδόντες. dentes canini, ut Gaza uertit in Ariſtotele. Sic dicti, quòd acuminati ſunt in formã dentium canis, Plin. lib. 11. cap. 37. Ariſtot. hos eoſdem cum γομφίοις poſuit, interpretari igitur cum Cicerone poterimus non ſolum caninos ſed & genuinos & intimos.
Κωοδρομέω. cum canibus currere.
Κυνεοειδής. ἐς. ὸ. ἡ. canino aſpectu.
Κυνοθρεγής. impudens.
Κυνοκάρδαμον. naſturtium.
Κυνόκαυμα. ὸ. æſtus caniculæ.
Κυνόκευθρον. herba quędã quaſi caninus ſtimulus.
Κυνοκεφάλαιον. herba quam nonnulli anemonem uocant.
Κωοκέφαλος. ὰ. ὸ. caniceps, ut Gaza reddit ex Ariſtotele, alibi tamen Græcã uocem relinquit. Cynocephali meminit etiam Aelianus.
Κωοκοπήσω. percutiã, λωώσω λέρμα παίσω.
Κωοκράμβη. ἡ. canina braſsica.
Κυνοκτόνον. ὰ. ὸ. aconitũ, quo canes necãtur ſum
Κυνολέχης. ὰ. ὸ. obſcœnus, ſermone turpi. (pta.
Κυνόλυσσος. ὸ. ab Andrea medico Hydrophobus dictus, quod ẽ rabie canina morbus ille cõcipia
Κυνομαχέω. cum canibus pugnare. (tur.
Κυνομυῖα. ας. ἡ. muſca canina, quæ & Latinè cynomyia dicitur. Ponitur pro ualde impudente. A cane & muſca, utroq; impudente, compoſita

dictione. Cæl. lib. 9. cap. 52.
Κυνομόλυον. ὸ. herba orobanch ceruũ iugulans, à ſimilitudine genitalis canini.
Κυνόμωρον. ὸ. rubus canis, apud Rufum Epheſ.
Κυνοπρόσωπος. ὸ. canina facie.
Κυνοραῖσαι. muſcæ caninę, quæ ſanguinem ab animalibus exugũt, πηδᾶν τὸ φαίνειν οὖν λωίας. Gaza in Ariſtot. ricinũ uertit. fœdum animal & canibus infeſtum. Videtur autẽ non aliquid quàm λερότωρ, quod rediuum exponit.
Κυνόρροδον. ὸ. cynorhodos canina roſa herba. lilij genus hyacintho ſimile.
Κυνόσκιας. iactus aleatorij nomen.
Κυνόσαργες. εος. τὸ. Βάθρον. fundamentũ, gymnaſium, & locus Athenis in quo nothi exercebantur. Vnde ὁ κυνόσαργος, prouerbiali cõuicio dicebatur, quemadmodum ὁς νόθακας. Eraſm. Chiliad. & Bud. in Annot.
Κυνόσβατος. ὰ. ὸ. frutex quidam, ſentes canis, canina uenatores. (nus rubus.
Κυνοσοίοι.
Κυνόσουρα. cynoſura, urſa minor, quaſi canis cauda. Huius primi obſeruatores Phœnices fuere, de quo Aratus.
Κυνόσσημα. τὸ. uel κυνὸς σῆμα, tumulus eſt Hecubæ, Eurip. meminit & Plinius.
Κυνόσωρα. nullius precij.
Κυνσρία. procella, fluctus.
Κυνοχώ. ὰ. ὸ. pera, lorum quo canis ligatur.
Κυνοφθαλμίζομαι. impudenter aſpicio.
Κωύτερος. ὰ. ὸ. peior, impudẽtior, moleſtior. Etym.
Κυνώλυγς ὄρεξις. ἡ. caninus appetitus, apud medicos, quo cibaria corrupta aut alia homini non familiaria appetuntur.
Κυνώπτυς. ὰ. ὸ. inuerecundus, qui canino eſt aſpectu. Eraſ. Chil. Cyrill.
Κυνῶπις. ιδος. ἡ. inuerecunda. Cyrill.
Κὺξ. ſonus fictitius calculorum, apud Euſt. Il. ϙ.
Κύος. foetus, λύημα.
Κυοφορεῖν. ferre uterũ, prægnantem eſſe, ἐγκυμονεῖν.
Κυοφορᾶσθαι. in utero geſtor. (ναι.
Κυπάζω. milito.
Κύπαρα. fons Siciliæ Arethuſa,
Κυπάρισσινος. ὰ. ὸ. cypreſsinus.
Κυπάρισσος, ὰ ὸ pueri nomen. Cyrill.
Κυπάρισσος. ὰ. ἡ. cupreſſus arbor. ἀπὸ τοῦ λύειν παρίσης οὖς ἀκρεμόνας. Vide in Chiliad. Eraſ. Cypariſsi fructus.
Κύπη. uas cauũ & capax, pudendi glans, pinus aut piceæ germen. lego λύπαρος, ut infra.
Κυπάς. ἡ. pallium, lecti ſtragulũ. Lycoph. λιγύλη λυπὰς πὶς χερμάδλῳ ἐπομβρίᾳ. teget eam operculum, ſaxorum imbre: id eſt, ſaxis obruetur.
Κύπασις. ιος. ὸ. genus ornamenti muliebris, aut ueſtis, πορίζωμα, ſupparum, cinctus.

Κύπειρον

Κύπειρον. ὰ. & κύπερος. ὸ. cyperus herba, radicem iunci Columella, iuncum quadratum Celſus uocat, naſcitur circa loca paluſtria.
Κύπελλον. ὰ. τὸ. poculum, ὡς ὸ πῶλος, ὅθεν οἶνος χύτρα. ἢ πᾶν τὸ ἐπὶ πᾶσιν κύπελλον. Cæl. lib. 15. cap. 6. & Etym. Athen. lib. 11. ἀπὸ τοῦ λυφοστηθος, uel ἀπὸ τοῦ λυφὸν εἶναι. Cretenſes uas ſeu poculum tres habens anſas. Syracuſani κύπελλα uocabant maſſæ panisq; in menſa relicta fruſta.
Κυπρίς. ίδος. ἡ. radix anguloſi iunci.
Κύπτη. foramen.
Κυπριάζω. floreo.
Κυπρίζουσα. ης. ἡ. florens.
Κύπριον. ὰ. carinus piſcis fluuiatilis apud Ariſt. alias etiam in Latina uerſione Gazę cyprinus legitur, nõ carinus. uide ſupra λαρῖνος. cyprinus carpionem uocant.
Κύπρις. ιδος. ἡ. Venus, pulchritudo, dicta quaſi λυόπορίς πις οὖσα, ὡς ὸ λύμη παρίχουσα.
Κυπρολήθια. ας. ἡ. &
Κυπρογενὴς. ὲος. ἡ. eadem, ueluti in Cypro nata.
Κύπρος. ὰ. τὸ. & ἡμίκυπρον, genus menſuræ frumentariæ apud Alcæum.
Κυπρὸς ὸ, arbor eſt Aegypti aſsimilis ei, quã liguſtrũ uocat Italia: quã quidam etiã liguſtro eandem eſſe contendẽre Plinij temporibus, ſic ut ferè interpretes omnes eam liguſtrum reddãt, quum diuerſæ ſint, ut rectè cenſet Maſſarius.
Κυπτάζω. μ. άσω. π. κα. κύπτω, proſpicio, immineo, inſto, incumbo, σπουδάζομαι, διατοιέω. Ariſtoph. Nebul. χώρᾳ, τί κυπτάζεις ἔχων τοῦτ' ἐν τῇ δύρᾳ; Neutr. Ammo. diſtinguit à κύπτω.
Κυπτὸς. flexus, inclinatus, humiliatus, ſupplex,
Κύπτω. μύλω. π. υφα. inclino me. (Aeſchyl. ipſum, inflecto, demitto oculos, ἀπονεύω. Ammonius. Interdũ caput erigo, exero, Strabo. Actiu. accuſ.
Κύρβαντες. dæmones ſunt circa Rheam. Etym.
Κυρβασία. ας. ἡ. caſsis, galea, tiara, criſta, pilei genus in coni ſpeciem educti Hipp. teſte Galeno, Bayf. de re Veſt.
Κύρβασις. idem.
Κυρβεῖς. tabularum cuſtodes, in quibus leges Athenienſium ſcriptæ erant. Etym.
Κύρβεις. οἱ. tabulæ triangulæ, ueluti teſtatur in 8. onom. Pollux, ut ἄξονες quadræ, in quibus leges apud Athenienſes deſcribebantur, & uariæ delinquentium mulctæ, teſte Zenodoto. unde cum inſigniter peruerſos ac uitijs obnoxios iudicare uolumus κύρβεις λακᾶν dicimus. Sunt enim ita appellatæ ἀπὸ τοῦ λεκορυφῶσθαι, quòd rectæ ſtabãt atq; ſublimes, quo omnibus eſſent conſpicuæ. Lucian. ἄξονας appellat. Nominatiuus eius ſingularis eſt κύρβις. εως. κἀκιος. Ety.

Vide ἄξονες apud Ammonium & Cyrbes malorum, in Chiliad. Eraſmi.
Κυρεία. ἡ. λυρεία.
Κυρέω. μ. κύρσω. φ. τυγχάνω, ſum, adipiſcor, incido, abſoluo, allido, propinquo.
Κύρη. Ceres apud Cnidios. πῆδᾶ τὸ λυρείαν εἶναι. ζλιῶ. ſic Orus. Etym.
Κυρήβα. ης. ἡ. Ceres.
Κυρηβασία. pugna quæ fit cornibus, concurſus cornutorum animantium.
Κυρηβάω. μ. άσω. π. ακα. pugno.
Κυρηβάπω. idem quod λυρηβάω. ſic Orus. Etym.
Κυρήβια. furfures cum hordeo, palęæ.
Κυρήλ. ὰ. ὸ. halcyon maſculus.
Κύρημα. ατος. τὸ. ſors, quod caſu accidit lucrum.
Κυρία. ας. ἡ. hera, domina. Interdum dicitur is locus concionis Athenis, ubi creabantur magiſtratus. Interdum ad forum refertur, & ponitur pro die legitimo & ſtato, uel die uadimonij. Etym. Vnde τὴν κυρίαν ἐγγράφαι, diẽ uadimonij in acta referre: λυρίας γνῶσις, appetente die uadimonij: & λυρία γνῶσις, rata iudicis cognitio. Interdum extra forum pro alijs diebus ſtatis ponitur, quemadmodum ſolẽnia, & dies comitiorum Latinis, ut λυρία ἐκκλησία, cõcio. qua magiſtratus examinarentur, & de agrorum munitione alijsq; id genus rebus ageretur. Ele ganter ponitur quoq; à Syneſio ad Theophi. pro die fati & mortis uadimonij. Similiter λυρίαι δίκαι propoſitiones dicuntur & axiomatæ rata & firma, cuiuſmodi erãt quædam Epicuri.
Κυριάζω. appello, ἀκροκαλῶ. (Bud. Com.
Κυριακός. ὰ. ὸ. authenticus, dominicus.
Κυριδάζεσθαι. pugnare, conuiciari.
Κυριδασία. ας. ἡ. pugna, propriè cum bruta cornibus ſe mutuò laceſſunt. Alij λυρηβασία.
Κυριδάτης. ὰ. ὸ. procax, maledicus.
Κυρίδια. τὰ. furfures, palęæ.
Κυριδίω. μ. δύσω. ϖ. δυκα. dominor, reduco in poteſtatem. Neutr. genit.
Κυριάζειν. &
Κυρίζειν. cornu uerberare ſiue petere.
Κυριολεκτῶν. propriè ac diſtinctè loquens.
Κυριολογία. ας. ἡ. propria & ſana oratio quam ipſa ueritas & ſimplicitas exornãt. Hanc uirtutem Fab. Quint. ualde laudat.
Κύριος. ὰ. ὸ. proprius, ut λύριος αὐτὸς ἑαυτοῦ, ſuæ iam tutelæ permiſſus. Item dominus, & qui aliquem habet in poteſtate, ut tutores aut curatores, ἐπίτροπος. ut λυρίοις ἐμιτρέπε, pro Hoc eſt muneris & curationis meæ. Ammonius, diſtinguit à δεσπότης, in λύριος & in δεσπότης. Item authenticus, & qui authoritate aliqua prędualet. Vnde τὰ λύρια, ϕ πόλεως, Demoſt. & Ariſtot.

Aristot. pro ijs, qui summam relp. tenent. Et κύριος νόμος, lex rata & non abrogata, ut quæ uim & authoritatem obtineat. Sic etiam κύρια λεγόμενα dicebantur, cum ad aliud maius iudiciũ prouocare non licebat. Κύριον quoq; dicitur præcipuum & antiquissimum, id est πλέιστης ἐπιμελείας ἄξιον. Aristid. in Panath. ἐπὶ πᾶς ἐπὶ τὰ κύρια τοῦ λόγου προέρομαι. Vnde τὰ κυριώτατα μέρη Galeno, pro principalib. membris, quæ etiam καίρια dicũtur. Bud. Com. Κύριος etiam dicitur qui iuris dictionẽ habet. Ii quoq; qui puellas aut fœminas nuptui dabãt, quia earum aut tutores aut curatores erant dicebantur κύριοι.

Κύριον ποῆσαι, dare potestatẽ alicui & autoritatẽ.

Κυρικός. ὁ. locus in Macedonia, oxyton. Cyrill.

Κυρίστης. ὑδος. ἡ. dominatio, dies in qua quæ statuta fuerant, peraguntur.

Κυρίσω. idem quod κυρόω.

Κύρις. Adonis sportula, funiculus.

Κυρίσσω. idem quod κυρίζω.

Κυρίσσων συλλόγισμος. syllogismus cornutꝰ quasi cornupeta, apud Plutarch.

Κυρίτας. τὸς. Quirites.

Κυρίττολος. ὁ. cornupeta, πορεύτης, πλήκτης.

Κυρίττω. cornu peto, arieto Lat. capto, σκοτίζομαι. Bud. Com. Plutarch. εἰώθασιν οἱ ῥωμαῖοι τὸν λυρίττοντα τῶν βοῶν ὑπὸ τοῦ φυλάττεσθαι τοὺς συγκόπτοντας χέρτω περιελίσσειν τὸ κέρας.

Κυρίως. propriè.

Κυκαυάω. tumultuor, mouco, turbo. Etym.

Κυρκάνη. tumultus, turbatio. Etym.

Κυρκαυάω. idem quod κυκαυάω. Etym.

Κύρμα. ατος. τὸ. adeptio, inuentum, lucrum insperatum, præda. Etym.

Κύρνος. ὁ. Corsica. ad hanc insulã olim nõ concedebatur nauigantibus accessus propter continuas prædationes & pyratarum latrocinia, unde in prouerbium abijt κυρνία ἄτη.

Κύρομαι. idem quod κυρέω. Etym.

Κύρος. εος. τὸ. autoritas, dominium, Cyril. firmamentum, rata fides & probatio. Plato in Gorg. καὶ τὸ λῦρος αὐτοῖς ὅλως λόγων ἴσχι. Item caput & cardo alicuius rei, quod Plin. indicaturam appellat. Galen. in Therap. φιτότωγὰρ ἐστι λῦρος ἡ διὰ σκαλισκαλίας. id est præcipuum munus & præuertendum, perfectio. Bud. Com.

Κυρτοκήλη. ης. ἡ. uaricosus ramex, morbus testiũ cum uenæ ultra modum expletæ glomerãtur. Vide λιρτοκήλη.

Κῦρος. ου. ὁ. Cyrus.

Κυρόω, & Κυρόω. μ. ώσω. π. ωκα. authentico, ratum facio, firmo, constituo, suffragijs comprobo, decerno.

Budæus Comment. Accus.

Κυρτανίας. appellant Lacones adulescentulos, & homines nihili, ἀπὸ τοῦ λύρου. quod ullisimi cuiusdam oleris species est.

Κύρτας. incidens, πρόσκωπτας.

Κύρτειος. podex. Hipp.

Κυρτειόλες. ὰς. aluearia.

Κυρταυχήνα. ὰς. incuruiceruicem.

Κύρτη. ης. ἡ. cauea.

Κυρτίας. α. ὁ. genus clypei.

Κυρτίδιον. ου. τὸ. quasillus.

Κυρτίς. ίδος. fiscella, qualus, cauea.

Κυρτοφέλη. nomen proprium scorti. Etym.

Κύρτος. ου. ὁ. uas piscatorium.

Κυρτός. ὴ. ὸν. gibbo deformatus, curuus, rotũdus, altus, pars superior, circunferentia. λυρτηφόλαχες, uide in Appẽdice lexici de uocab. milit.

Κυρτόω. μ. ώσω. π. ωκα. cleuo, curuo, attollo. accus.

Κύρτωμα. τὸ. camera, locus testudinatus & incuruus, quem Latini fornicem appellant. Item tumor, tuberculum Copus gibbum uertit apud Hippoer.

Κύρτωσις. ιος. ἡ. gibbositas, curuitas, spinæ intortio retorsum acta, Gal. lib. 3. de articulis. quæ & λύφωσις.

Κύρω. κυρέω.

Κύρωσις. idem quod κῦρος.

Κυρωτῆρες. principes.

Κυσανίζειν. congredi.

Κυσαρός. ὰ. ὁ. intestinum rectum.

Κύσδος. idem quod λύσυ. Etym. apud Comicum idem quod λυσός, podex. Eust.

Κυσδακνία. ας. ἡ. scabies, prurigo.

Κυσλακτίς. nocticula, cicindela.

Κυσλέχης. α. ὁ. turpiloquus, ἀσχρολόγος. Eust. Iliad. 9. quem λυσιδιλόγον nonnulli appellant.

Κύσσω. da osculũ, osculare. & κῦσε, osculatus est.

Κυσσιππίης. scortator, cynædus.

Κυσός. nates, muliebre pudendum.

Κύσσηρις. ἡ. pumex.

Κύσω. ῥς. ἡ. &

Κύστορ. ὸν. uesicaria herba, quæ & halycacabus.

Κύστις. ιος. ἡ. μήτρα. uenter usq; ad femora, urinæ receptaculum, uesica, matula, & locus siue corium in quo quippiã includimus. Gaza in Aristotele uertit uesica.

Κύστυξ. γος. ἡ. parua uesica.

Κύτε. ἡ. urbs Colchidis. Etym.

Κύταια. Cytæa, ut scribit Lycophron, in Alexan. urbs est Colchidis, ueneficis mulierib. plena. Etym. dicit Scythiæ urbem. unde Cytæina carmina Propertio Eleg. 1.

Κυταΐς. urbs Europæ, non Scythiæ. Etym.

Κύτινοι. flores mali punici. Gal. & Plin. cytinos uocant, primum partum mali punicæ florere desinentis. Celsus capitula malipunici, Dioscorem appellat.

Κύτος. cytisus herba. Theocr. ἃ ἄξ τ' κύλλορ, ὁ λύκος τὰν ἄιγα διώκῃ. id est, Capra cytisum, lupus capellam sequitur.

Κυτμίδιον. ὰ. emplastri genus. Lucian.

Κύδος. ους. τὸ. uas profundum, latitudo, cumulus, corium, fundum nauis. Sic etiam uocatur (ut scribit Pollux) os capitis uniuersum. Latinè caluam & caluariam uocant. Aristoteles ξυλωτὴν intelligit, id est, quod capillis integitur. κύτος ἅπαν τῆς ψυχῆς, totus animus uertitur à Cic. dicitur, & κεφαλῆς κύτος, caput.

Κυτόω. corio tego.

Κύτρα, Dorice pro χύτρα. olla.

Κύτταρος. α. ὁ sublimior cœli pars. Aliquando cauitates in fauis, & quibus insident glandes, Gaza in Aristotele uertit cellãpum. Et in piceis pãni, seu pãniculæ, aut nucamenta callo squamatim cõpactili. Theophr. in pinu strobilia primum florẽtia hoc nomine appellat. Cæl. lib. 1. cap. 11. Superius per iota scribitur in prima syllaba, item κύττος. neutrum probo.

Κυτώνιος. α. ὁ. Cytoneus.

Κύτωρος. Cytorus mõs Paphlagoniæ buxifer, ut est Iliad. 2. & meminit Verg. 2. Georg.

Κυφαλέος. incuruus.

Κύφελμα. τὸ. nubes.

Κύφελον. poculum. πῦρ ἀπὸ τὸ κυφὸν τὸ βαθύ. Etym.

Κύφι. aromatum compositio apud Aegyptios.

Κυφός. ὴ. ὸ gibbosus, rotundus, profundus, κυρτός.

Κύφω. ὰ. apud Aristotelem, genus squillæ. Gaza uertit gibbas.

Κύφων. α. idem quod κύφος. Etym.

Κῦφος. α. ὴ. uas concauum exculptum quod dicitur nauicula. Etym. Item urbs Thessaliæ, pennaflexum. Cyrill.

Κυφότης, ητος. η. concauum, connexitas.

Κύφωσις. ιος. ἡ. inflexio spinæ retrorsum cedens, gibber, quæ & κύφωσις & ὀπισθοκύφωσις. Gal. de artic.

Κύφων. ωνος. ὁ. genus supplicij, catasta, lignum in quo uinciuntur nocẽtes, camera, fornix, locus testudinatus seu incuruus. Etym. πῦρ ἀπὸ τὸ κύπτειν. Accipitur aliquando pro furcifero, aut quouis malefico. Est & uestis genus. præterea baculi genus incuruati. Item angina, Psello. κυνάγχη.

Κυφωνισμός. ὁ. supplicium.

Κυψέλη. ης. ἡ. alueare, uasis aut mensuræ species, sex medimnos capiens. Cæl. lib. 9. cap. 53. pars aurium interior, & excremẽta aurium, Pollux.

Κυψελίτης. Etym. &

Κυψελίς. ίδος. ἡ. sordes aurium, quas aurium marmorata uocant Latini, alij cerumina, Cæl. ibidem.

Κύψελλος. ὁ. cypsellus, hirundinum species. Psellus προωγλωτὶ uocat. dicũtur & ἄποδες. Cæl. ibidem. Gaza apud Aristot. Græcam uocem reliquit.

Κυψελόδυσον. υ. ὸν. sordibus coopertum.

Κύψελος. filius fuit Eetionis, ac rex Corynthiorum, ciuitate expugnata multisq; in exiliũ pulsis, sic dictus ab aluco in quo latuerat.

Κύω. μ. ύσω. π. υκα. ὸν. κυέω. uide suprà.

Κυῶ. concipio & non pario, unde κύησις.

Κύων. κυνός. ὁ. ἡ. canis, canicula, signum cœli est, canis marinus, membrum uirile, in ferior præputij pars cutì adnata, impudens. πῦρ ἀπὸ τὸ κύω. Etym. Item morbus, furia, scintilla ferri attritu orta, iactus quidam tesserarum, qui chius etiã nominatur. De cane quadrupede uide Aristot. Aelianum, & Oppianũ de uenatione. Est & nomen sideris.

Κυῶν. ὄντος. prægnans. Cyrill. circumflex.

Κυώτατος. præpotentissimus.

Κωάζω. impignoro.

Κῶας. ᾶος. ὸ. pellis ouina.

Κώβαλος. uersutus. πανοῦργος. Vsitatius per ο micron scribetur, ut suprà.

Κώβαξ, κος. cicada grandis.

Κωβήλη, acus. Item coitus.

Κωβιός. ὄ. ὁ. gobius, & tithymalli genus apud Dioscor. Gaza in Aristotele gobionem reddit.

Κωβίτης. ὁ. piscis quidam ex apuarum genere, è prauis gobijs in harena uiuentibus nascens. Gaza in Aristotele gobionariam uertit.

Κώλαξ. ακος. ἡ. caput papaueris. Vnde pro capite interdum apud poëtas ponitur, à similitudine papauerum, significat & orbiculum. est etiam genus herbæ. Etym.

Κώλη. fructus papaueris. Etym.

Κώδιξ. κος. ὁ. codex. χάρτης charta.

Κώδιον. ὄ. ὸν. pellis cũ uillis, super qua cubamus. Etym. Lectulis æstate ψιάθοις, hyeme κώδιον supponebant. Laërtius lib. 2. in Menedemo. Interpres pro κώδιον reddit ueruecum pelles.

Κώδων. ωνος. tintinuabulum, crepitaculum, proprie significat τὸ τῆ σάλπιγγος πλαῖον, Sophoclis interp.

Κωδωνίζω. tinnio, crepitaculum sono. Item exploro, periculum facio: tractum ab equis qui sonitu tintinabulorum explorari solebant, an generosè strepitus bellicos ferre possent, uel à uasis quorum integritatẽ tinnitu probamus.

Κωδωνοφαλαροποιοί. οἱ qui tintinabula & nolas phaleris equorum adijciunt, apud Aristoph

qui hoc uerbo notat ducum imperatorũq; insolentiam.

Κωδωνοφόροι.οἱ.tintinnabula gestantes, quos antecambulones atratos appellare possumus, & ferales præcones, quales Parisijs uicatim tintinnabulo atrati discurrunt funusq; indicant. Bud. in Annot.

Κώθων.ωνος.ὁ.inordinatus potus, ebrietas, poculum fictile, Laconicum & militare poculũ, paruum quidem sed ad usum aptissimũ & portatu facilimum, quippe quod cõmode in pera militari gestabatur Athen. lib. 11. & Eras. Chil. Vsus est & inter alios hac uoce Xenoph. παλαίας Cyrill. lib. 1.

Κωθωνίζω.&

Κωθωνίζεσθαι.indecore lasciuire, cothonissare, ebrium esse, liberaliter potare. Eras. Chil. & Bud. Comment.

Κωθωνισμός. οὗ. ὁ. ebrietas, liberalior potio & plenior. Eras. Chil.

Κώϊον.pignus, uestis.

Κωκαλια.τὰ.cocalia, species è testa intectis, apud Aristotel. Gaza Græcam uocem relinquit. animalia communi nomine dicuntur, quę testa teguntur, ut conchylia, limaces.

Κωκύζω.μ.ύσω.π. υκα.lamentor. Neut. absol.

Κώκυμα.ατ⊙.τὸ ploratus.

Κωκυτός. ὁ.ὁ.luctus, ululatus. Cocytus fluuius infernalis.

Κωκύω.μ.ύσω.π.υκα. ploro, lugeo, lamentor, & uerbum fictitium ad uocem galli. Neutr absol.

Κωλακρέται.quæstores & custodes iudicialis pecuniæ, & sumptuum in deos.

Κωλέα.ἡ fasciculus fœni, ἀγκαλίς, perna.

Κώλεϱ.premium propositum certantibus.

Κωλεός.ὁ. & apud Athenæum fœmin. genere perna, suffrago animalium. Eust. Iliad. τ.

Κωλή.ἡ.anterior pars uictimæ. ac holeris & eduli genus Xenoph. de Venatione κωλὴν σαρκώδη, λαγάνας ὑγράς.

Κωλιὼ.ιῶος.ἡ.tibiã hominum, perna. est etiã uiri nomen proprium. Etym. Gaza in Aristotele uertit pernas aut culinas.

Κώλικ.κ⊙.ὁ.os ossis.

Κώλιψ.π⊙.ὁ.talus, ἀστράγαλος. Nicand. &

Κωλία.poples, sura, coxa, κῶλον.

Κωλιάς.ἀδος.ἡ.Venus, à loco Atticæ ubi illa colebatur. est etiam fluuius Atticæ hoc nomine.

Κωλικὴ διάθεσις.ἡ.colicus affectus, coli intestini morbus.

Κωλίφορος.ὁ.ὸν. panis quo utebantur athletæ. ἀπὸ τοῦ κώλου τοῦ ἵππου, id est, robore membrorum. utitur Iuuenalis, Luctantur paucæ, comedunt coliphia paucæ.

Κῶλος.ὁ.ὸν. membrum, pes, tibia, os ossis, coxa cum crure, & crassioris intestini pars, aluus. Item orationis pars duobus aut tribus incisis constans. Κῶλον, id est membrũ, inquit Rhom Aquila, est pars orationis ex plurib. uerbis, absolute aliquid significãs, hoc modo: Etsi uereor, iudices, ne turpe sit pro fortissimo uiro dicere incipientem timere. Et κῶλα, cadauera, apud Aristotelẽ κῶλα uertuntur à Gaza ueneres in talis, pars scilicet tali, manus & pedes.

Κῶλος.ὄ.ὁ.culus, podex.

Κωλοβομέω.μ.ήσω.π.γκα. membra incido.

Κώλυκος.ὁ.ὸν. sacculus, arca. κώφινος.

Κώλυμα.τ⊙.τὸ.&

Κωλύμη.ης.ἡ.apud Herodianum, &

Κώλυσις.ισος.ἡ. impedimentum, obstaculum, ἔρυμα, φράγμα, obex.

Κωλυσίδιπνος.ὁ.ὁ. quondam dictus fuit qui ẽ stantius seriusq; conuiuiũ rogatus accederet, quòd sua mora impedimẽto esset, quo minus cœnaretur, est & testudinis genus apud Athen. & κωλύμη, querela, inhibitio, impedimẽtum.

Κωλυσέκμαος.ὁ.ὁ.uentorum cohibitor, uenti flatum inhibẽs, quo nomine dictus est Empedocles, ut scribit Laërtius. Nam cum Agrigentini uento infestarentur uehementiore, illum auertisse Empedocles dicitur, circunpositis urbi pellibus asinorum innumeris.

Κωλυσιεργία.ας.ἡ operis impedimentum & remora. apud Eudoxium.

Κώλυσις.impedimentum.

Κωλυτήριον.τὸ.propugnaculum.

Κωλυτὴς.ὁ.ὁ.prohibitor, uindex.

Κωλυτικός.ὁ.ὁ.prohibitiuus.

Κωλύω.μ.ύσω.π.υκα. prohibeo, ueto, infero tristitiam. Actiu. accus.

Κωλωτή.ἡ. colota auis apud Aristotelem. Gaza Græcam uocem relinquit.

Κωλώτης.ὁ.ὁ.&

Κωλῶτις.Venus, κωλιάς.

Κώλωτ⊙.ὁ.ὁ.stellio, lacertæ genus.

Κῶμα.ατος.τὸ.ὁ.somnus, uetus species etiam letus ipse. Etym. Medici κῶμα interpretantur profundum somnum & diuturnum.

Κωμαίζω.μ.άσω.π.ακα. petulans sum, ago petulãter & lasciuè, lasciuis saltationib. & carminib. indulgeo, comessationibus indulgeo, genialiter & cum luxu uiuo, ad discumbendũ eo, procatum eo, iuuenum amantiũ more cantilenis, saltationibus, musicis instrumentis, cæterisq; iuuenilibus nugamentis lasciuio, comessor. Neutr. absol procor.

Κωμαίνω.μ.νῶ π.γκα.νυσάζω. dormiturio, appeto somnũ

to somnum, perturbor & κωμαίνεσθαι, αὐτὸ τὸ πάσχεσθαι.

Κωμάρχης.&

Κώμαρχος.ὁ.ὁ.uicorũ præfectus, qui urbium imperio præest.

Κωμάσσω, Doricè pro κωμάζω. procatum eo. Theocrit.

Κωμαστὴς.ὁ.ὁ.ebrius, incontinens, procus, lasciuus, qui nocturnis, aut intempestiuis cõuiuijs indulget, comessator.

Κωμάσματα.κωμάζω, μαγδύω. conuiuor, lasciuio.

Κώμη.ης.ἡ uilla, castellum, uicus, pagus. ἡ κοινωνικὴ καὶ ἀπάνθρωπος ζώων καὶ ἀνθρώπων ἀπὸ τῶν ἀρχῶν. Etym.

Κωμηδὸν.uicatim.

Κώμηρ⊙.ὁ.Iouis cognomentum, qui apud Halicarnass. hoc nomine colebatur.

Κωμήτης.ὁ.ὁ.uicinus γείτων.

Κωμῆτις.ιδ⊙.ἡ.uicina.

Κώμιον, diminutiuum est à κώμη.

Κωμοπόλις, ex κώμη & πόλις. uici maiores, quasi æmuli oppidorum, oppidula rusticana, quæ uel uici, uel oppida uideri possunt. Quidã municipia interpretantur.

Κῶμ⊙.ὁ.ὁ.deus apud ueteres habitus, comessationũ nocturnarumq; saltationũ præses, in cuius militia authorabantur iuuenes, qui coronati noctu cum facibus musicisq; instrumentis ad amicarũ fores, saltandi cantãdiq; gratia concurrebant, procaciterq; lasciuiebãt, adeò ut fores nõnunquã confringerẽt, atq; irrumperent. Hinc κῶμον huiusmodi iuuenũ cõtubernium procacitatem iuuenilem, ebrietatis & intemperantiæ festũ ἡμέραν μετωνυμίαν appellamus, quale apud nos etiamnùm sub ineuntem quadragesimam obseruamus. Comum elegãter depingit Philostratus imagine tertia, πόθος ἐπὶ κώμου. est etiã genus saltationis & carminis. Item tibia & fistula in comessationibus ac conuiuijs usitata propter ebrietatẽ. Item tempus à cœna usq; dum cubitũ itur, item quicunq; locus ueteribus dicebatur. Ety. Hinc & comessor, & comessatio apud Latinos teste M. Varr. Vnde etiã πρωΐα κῶμος uinolẽtorum hymnus, Aristoph. Ran Menedemus cõsultanti Antigono an κῶμον adiret, hoc illi solum renũciare iussit, Memẽto regis te esse filium. Laërtius lib. 2. Interpres uertit, luxuriosum conuiuium.

Κωμύδριον.uilis quædam herbula. (lus

Κώμυλα.laurus ante fores posita. Itẽ fani fasciculus

Κώμυρ⊙.ὁ.ὁ. Iupiter apud Halicarnassum hoc nomine colebatur, extat apud Lycoph.

Κώμυς.υθος.ἡ.ὁ θυμὸς, fasciculus fœni, laurus, quę boni nominis gratia ante fores locabatur.

Κωμωδέω.μ. ήσω.π.κα. reprehendo, obiurgo, mordeo, fugillo, nominatim in comœdia perstringo, tragicè pompam ago. Actiu. accus.

Κωμωδία.ας.ἡ.comœdia, ut κωμῳδίαν διδάσκω comœdiam edo, conscribo & compono.

Κωμωδιδιδάσκαλοι.poëtæ dicti sunt.

Κωμωδιποιός.ὁ.ὁ.qui cauillis lacessit aliquem. uide Ammonium in κωμῳδὸς.

Κωμῳδὸς.comœdus. uide Ammonium in κωμῳδὸς & τραγῳδὸς.

Κωμῳδούμ⊙.comœdijs taxatus.

Κωμώδριον.ὁ.ὸν.uiculus.

Κωνᾶν. circunuertere, pice inungere.

Κώνειον.ὁ.ὸν.frustum. usitatius dicetur χόνδρος

Κώνειον.ὁ.ὸν, cicuta, uenenum. τὸ δὲ κώνειον, ὅτι γινόμενον ἐλεγμὸν τῷ στόματι ὃς πίνασι. Etym. Vide Nicand. in Alexiphar.

Κωνιάζεσθαι.letale uenenum bibere.

Κωνίειος οἶν⊙.uinum picatum.

Κωνός.hydria, urceolus.

Κωνοειδὴς.ἐ⊙.ὁ. cono similis, ut terra, turbinatus.

Κῶν⊙.ὁ.ὁ. conus galeæ. Item nux pinea, uel ea pinus quæ pineas nuces profert, figura ex lato basi in acumen desinẽs, meta Lat. dicitur. Ety. Aliquando placentæ genus ex uuis passis & amygdalis. Vide in Chil. Eras. Conos artoyxa.

Κωνοφόρ⊙.ὁ.ὁ. conifer, thyrsiger, quemadmodum conos & strobilos in Bacchi sacris mulieres gestabant.

Κωνωπεῖον.ὁ.ὸν. conopeum, uelum ad arcendos culices. Horat. Interq; signa turpe militaria Sol aspicit conopeum.

Κώνωψ.ωπος.ὁ. uel ἡ. culex, ut Gaza uertit in Aristotele.

Κώοι.οἱ. cauernæ. πειλώματα, Strabo, unde Iliad. α. θηρσὶν ὀρειλεκώοισιν.

Κῶος.ὁ.ὸν. pignus, uestis.

Κῶος.εος.τὸ. pellis anguina, stragulum, & iactus tesserarum senarium ualens numerum, unde & ἑξίτης dicebatur, & χῖος πρὸς κῶον dicebatur à Græcis de felici iactu. Nam χῖος unũ κῶος sex (denotabat.

Κῶος.ὁ.ὁ.Cous, ex insula Co.

Κωπαῖος.α.ον. &

Κῶπαι.αἱ. Bœotiæ urbs.

Κωπαΐς.ίδ⊙.ἡ.anguilla in Bœotia, ut in Sicilia πλῶτα. Bœotij præcipuas τῶν κωπαΐδων dijs immolabant uictimarum ritu coronatas. Est etiam hoc nomine palus in Bœotia in qua ingentes anguillæ nascuntur.

Κώπη.monile.

Κωπίδες.αἱ.ligna unde remi parantur.

Κωπεὺς.ῆος.ὁ.

Κώπη.ης.ἡ.à Copis inuẽtoribus, teste Plin. uide

Bayf. Item ansa, manubrium remi & gladij. Itē molæ quasi manubrium Luciano, quòd tanquam remus agitatur in gyrum. Vnde in Asino ait, ὑποζυγύσί με τῇ κώπῃ ἅλις μύλης.

Κωπήεις. ήεσσα. ὁ. capulatus, ansatus. nigricanti manubrio, ferratus, nigras ansas habens. Etym.

Κωπηλατέω. μ. ήσω. π. ηκα. remigo. Lucianus de Ver. Nar. ἐφεξῆς ἐκωπηλάτεμ. Neutrum absolutum. Bayfius.

Κωπηλάτης. ου. ὁ. remex.

Κωπήρυ πλοῖον. nauigium quod remis agitur actuarium. Bayf. de re Nau.

Κωπητήρ. ῆρος. ὁ. scalamus remi.

Κωπία. τὰ. ossa angustiora costarum.

Κῶπος. ου. ὁ. μεθ' ἡδονῆς παλμός. monile.

Κωπώλιξ. οἱ garruli.

Κωπωτήρια. τὰ. locus in naui iuxta remiges, ubi remi asseruantur, Pollux.

Κώρα. iniuria.

Κωράλιον. ου. τὸ. coralium. κοράλλιον, κυράλιον.

Κωραλίσκιον. τὸ. adolescentulus.

Κῶρος. ὁ, pro κοῦρος. ου. ὁ. puer.

Κωρυκαῖος. α. ὁ. Coricæus, explorator, Eras. prouerb. Corycæus auscultauit.

Κωρυκαῖος. qui est ex Corycio. Etym.

Κωρύκιον. ου. τὸ. crumenula, est etiam locus Lyciæ. & antrum, & promontorium Siciliæ. Etym.

Κώρυκος. ου. ὁ pera, canistrum, & mōs Pamphiliæ, suprà scribitur κώλυκον. Vide in Chil. Erasmi, Coryco reluctari.

Κῶς. ῶ. ἡ. Cos insula. Legitur autem uariè, κώως, κώως, κέως, κοώς, κῶς. & apud Corinthios ergastulum quoddam ubi fures & fugitiui includebantur. Etym.

Κῶς. ῶ. ὁ. costus.

Κωτίλλη. ης. ἡ. hirundo.

Κωτίλλω. μ. ιλῶ. π. ιλκα, multa loquor, garrio. Neutr. absol.

Κώτιλμος. loquax, garrulus.

Κωφάσμαι. obmutesco, surdesco, Depon. absol.

Κωφεύω. decipere, lædere, impedire, mutilare.

Κωφθύμη, pro κωφθύμη. eleuare, quiescere.

Κωφεύω. εῶσος. ὁ. Cophen fluuius.

Κωφίας. serpentis genus, alio nomine τυφλίας.

Κωφός. ὴ. ὸν. βεβλαμμένος τῆ ἀκοῇ. id est, pro eo, cui auditus est uitiatus. Olim etiam mutus sic uocabatur, teste Ammonio, propterea fortassis quòd qui natura surdi sunt, ijdem & muti sint oportet. Item stolidus, stupidus, Homerus κῦμα κωφόν appellat, id est nullū strepitum edens & quietum. Item languidus, inualidus.

Κώφωσις. ιος. ἡ. surditas.

Κωχύω. μ. ύσω. χ. υκα. coëo.

Α. particula nihil per se significans, sed in compositione dictionibus uehementiam affert.

Λᾶς. λᾶος. ὁ. ἡ. urbis Peloponesi aspero loco sitæ nomen, apud Lycoph. Vnde nomen sumpsere λαπίξσαι Dioscuri

Λάας. ᾱος, & λάαος, & λᾶς λάος. Theod. 2. & λάας. α. άα. ὁ. lapis. Est & proprium nomen uiri, & fluuij, & urbis. Vide Etym.

Λαβδία. nomen literæ apud Græcos, quæ aliàs lamda. Vide in Chiliadib. Erasmi, Labda mihi uideris.

Λαβδακισμός. οῦ. ὁ. orationis uitium qual crebro repetitur. ut sol & luna luce lucere. Capel. lib. 5.

Λαβδοφθόγγος. ραφὴ. ἡ. futura capitis posterior, litera Λ, figuram exprimens, Gal.

Λαβή. ῆς. ἡ. ansa, capulus, Cyrill. prehensio, manubriū, causa, occasio, accusatio. Etymologus. oxytonum.

Λάβη. ης. ἡ. excusatio, paroxytonum. Cyrill.

Λαβίδιον. forcipicula.

Λαβινιᾶται. οἱ. Laurentes populi.

Λάβιον. ου. τὸ. manubrium, diminut. à λαβή.

Λαβὶς. fibula.

Λαβραγόρας. α. ὁ. præsumptuosè loquens, intempestiuiter loquens, rabula.

Λαβράζω. procax & temerarius sum. Item panda uoce clamito, uociferor apud Nicand.

Λαβράζων. cōcussu alarū instrepens, apud Lycop

Λάβραξ. ακος. ὁ. lupus piscis, labrax, quo & Plautus utitur. Colum. hunc uarium uidetur appellasse cum duo luporū genera cōmemorasset, alios lanatos alios uarios appellauit, hinc factū ut nonnulli eundem piscem putant esse λάβρακα quē uulgus uaridum appellat, Gaza in Aristotele lupum uertit. Meminerūt eius Aelianus, & Erasm. in prouerb. Labrax Milesius.

Λαβρύνομαι. μ. ὑνοῦμαι. π. ὕνομαι. præsumptuosè, aut turbatè, aut immodestè, & arroganter loquor. Depon. absol.

Λάβρυς. ὑος. ἡ. Lydorum lingua securis dicitur. Vnde apud Cares Iouis λαβραύνδου statua est, manu securim tenens.

Λαβρογοεῶ λαβρύνομαι.

Λαβρός. ᾱ. ὸν. abundans, oxytonum. Cyrill.

Λάβρος. α. ὁ. immediocris, uehemens, Cyrill. impetuosus, procax, audax, turbatus, insaniens. Item uorax. Etym. paroxyt.

Λαβροσύνη. ης. ἡ. impetu ruens, cursu cōcitus Aeschyl.

Λαβροσύνη. procacitas.

Λαβροφαγέντερος. οἱ. edaces, uoraces.

Λαβρῶς. incontinenter, enixè.

Λαβρωσία. ᾱ. poculum Persicum, ἅτε τῆ γῆ τῷ πίνῳ λαβρότητα. Eust. Iliad. π.

Λαβρώνιον, & λαβρώνιος. poculi species.

Λαβύρινθος. ου. ὁ. Labyrinthus, mons est in Creta habens antrum sinuosum, difficile ingressu, & reditu difficilius. uide Etym. & Chil. Erasmi.

Λαβυρινθώδης. ους. ὁ. ἡ. tortuosus.

Λάγανα. τὰ. lagana, placentæ.

Λαγεῖα. urbs Italiæ à Lagaride quodam pastore sic appellata. Etym.

Λαγαρίζομαι, ἓδίω τὰ λάγαρα, ἤγουν τὰ εὐθερωσικὴ δύθελή ἔνα.

Λαγαρίζω. fodio latera manibus, cubito pungere ilia.

Λαγαρίζω. mulgeo animal pascens siue uescens, ἤγουν ἀποτροώγοντα θηλάζω.

Λάγαρος. οἱ. uersus in medio breuem syllabam, plōga habentes, qui & σφηκώδης. λάγαροι uero dicti, ἐκ τοῦ κατὰ λαγόνας ἀπαρεῖας. Eust. Ilia. ζ.

Λαγαρός. ᾱ. ὸν. uacuus, gracilis, extenuatus.

Λαγαρύομαι. tenuor, gracilesco, contrahor. Epig.

Λαγγάζω. pigresco.

Λαγγύω. fugio, ἀπρεπῶς ἀσκει.

Λαγγώρ. mercator.

Λαγεών. ῶνος. τὸ. locus Alexādriæ, ubi equorum certamina eduntur, à lago quopiam dictum.

Λαγέτης. dux populi.

Λάγηνος. η. ὁ. lagena.

Λαγηρεδών. congelascere.

Λαγής. libidinosus.

Λάγια. &

Λαγίδες. ῶν. catuli leporum.

Λαγίδια. τὰ. idem.

Λαγίνας. ου. ὁ. uino præfectus.

Λάγνα. τὰ. extrema oris matricis. Hipp.

Λαγνεία. ας. ἡ. luxuria, libido, scortatio, salacitas.

Λάγνευμα. ατος. τὸ. semen.

Λάγνος. η. ὁ & λάγνιος, uel λάγνος. ου. ὁ. mollis, effœminatus, libidinosus, lasciuus. ad procreandum abundans semine λίαν γόνιμος. quod in mulieribus dicitur μαχλάς.

Λάγυνος. τὸ. mensura continēs heminas, siue cotylas duodecim, apud Pollu. est & λάγυνος. ου. τὸ. idem quod λαγύνου.

Λάγυς. sunt qui pudendū fœmineum. interp.

Λάγος. η. ὁ. Lagus Ptolemæi pater, Alexandrinus Aegypti rex. paroxytonū, nam oxytonum λαγός leporem significat Cyrill. in qua significatione nos apud idoneos authores per ω tantum, λαγώς, & λαγωός.

Λαγός. ὸ. ὁ. lepus, hanc enim inflexionem inueniri quoq; ait Eust.

Λαγχάνω. μ. κληρώσομαι. à κληρόω. ὠς. β. ἔλαχον. à λήχω. χ. μένος. λέλογχα. sortior, ut λαγχάνει βασιλεύειν, ἀπὸ κλήρου. id est, designatur senator, & in curiam coaptatur, Demosthen. Et λαγχάνειν δίκην, pro sortiri iudicium, dictare iudicium, uel etiā subscribere, apud eundem. Sortes autem à iudicibus ducebantur, & quæ prima dica ex urna exierat, prima agebatur, à quo more deductum est uerbum. Bud. in Annot. & Com. Ammonius distinguit à κληρόω τὰ. λαγχάνω iuncto uerbo genitiuum asciscit ut λαγχάνω καλῶς τοῦ ἀγῶνος. Moschop.

Λαγῶα. τὰ. carnes leporinæ, delicię.

Λαγωβόλον. ου. τὸ. pedum, λαγωβολεῖον. quo lepores capiuntur.

Λαγών. όνος. ὁ. ile, latus, uterus, lumbus, scissuras uel hiatus terræ. λαγόνες Gaza in Aristo. uertit ilia.

Λαγωνία. λαγῶα.

Λαγωνόπτων. ου. ὁ. iliorum dolor.

Λαγῶος. leporinus. Etym.

Λαγωός. ὸ. ὁ. erinacius, lepus terrestris, & marinus. Fit λα compositum intensiua particula, & ὠὸς ὠτός. De lepore terrestri, uide Aelianum, Aristot. & Oppianum tertio & quarto lib. de Venatione Est & marinus lepus, cuius item Aelianus & Nicander meminerunt. Apud Proclum de sphæra est sideris.

Λαγώπους. pes leporinus, nomen herbæ.

Λαγώς. ὁ. λαγωός.

Λαγώφθαλμος. ὁ. apud medicos dicitur, cui palpebræ oculorū in somno non coëunt, sed apertis oculis dormire uidetur, instar leporis, qd uitium fit cum superior palpebra ita conuellitur ut album oculi non tegat.

Λαγωφόνος. ἀετὸς. aquila leporaria, ut Gaza uertit in Aristotele.

Λάδανον. pinguedo quæ exit ex herba ladone, & adhæret uellēribus caprarum, quod detrahentes in usum medicinæ seruant.

Λάδανος. ceruus, hinnulus.

Λάδδος. ου. τὸ. chlamys, Dorice pro λῶδος, Alemā. λᾶδος εἵμασα καλόν, pulchram induta chlamydē. Eust. Iliad. σ. (τοῦ δ. Etym.

Λαδόλεον. μεγάλως ῥέων. ualde fluens, πλεονασμῷ

Λαδωγενὶς. ίδος. ἡ. Veneris cognometū, quod ad Ladonem Arcadiæ flumen nata fuerit.

Λάδων. la dō, frutices genus, & Arcadiæ fluuius.

Λάε. strepuit, insonuit.

Λαεῖν. uidere.

Λαέρτης. nomen uiri proprium. Etym.

Λαερτιάδης. filius uel nepos Laërtij. Etym.

Λαέρτης. idem quod Laërtes. Etym.

Λάζομαι. μ. άσομαι. π. ασμαι. &

Λάζυμαι. capio, sumo, teneo.

Λαΐζω. lasciuio nimia pabuli ubertate, ὑβρίζω, ἐκ τοῦ λίαν ζέω, & capio, teste Eurip. schol.

Λαΐζων. arrogans.

Λαθαργός. ὁ. ὁ. uermis quidam, & canis latenter mordens, ramentum corij, pellis, membrana, ὑμήν.

Λάθασμος. ὁ. obliuio.

Λατάβης. α. ὁ. senex, quasi iuuentę immemor, uel propter obliuionis uitiū, illi ætati peculiare.

Λαθητικός. ὁ. latens.

Λαθικηδής. ἐσ. ὁ. ἡ. faciens obliuisci curas.

Λαθινόσος. ὁ. tarde accedēs, reditū suū, præstinās

Λαθίφρων. ονος. ὁ. insensatus, obliuiosus, amens.

Λήθιος. fons circa Oeten. sic dictus, quòd fecerit Herculem obliuiscī calamitatum humanarum ubi ex eo bibissēt. Etym.

Λαθίπονος. α. ὁ. abscondens laborem.

Λαθιφθογγος. α. ὁ. faciens obliuiscī uocem.

Λάθη. obliuio, negligentia.

Λάθρα. clàm, κρυφίως, ἠρέμα, clanculum, occultè.

Λαθραῖος. α. ὁ. occultus.

Λαθραίως. λάθρα.

Λαθραδίως. celeriter.

Λαθῆ, ἠδύν. λαθραίως.

Λάθριος. ὁ. spurius, illegitimo coitu natus.

Λάθρι. α. ὁ. clandestinus.

Λαθροδάκναι. οἱ. clanculum mordentes. Epigra.

Λαθύρειν. lædere.

Λάθυρον. α. τὸ. &

Λάθυρος. α. ὁ. ἡ. cicercula.

Λάθων. ωνος. ὁ. paroxyt. nomen fluuij, Cyrillus, oxytonum autem participium est à λανθάνω.

Λαῖα. instrumentū quo utuntur mulieres in stamine texendo.

Λαΐγγες. calculi fluuiatiles, scrupi, glareæ.

Λαίγξ. lapillus. Etym.

Λαιδάριον. τὸ. lacerna, penula, uestis æstiua.

Λαίδαστος. ὁ. sinister.

Λαιμηρός. ὅ. ὁ. impetuosus, temerarius, sinister, uolox, impudens, rapax. Nicand. schol.

Λαίλαψ. canis latenter mordens.

Λαιλυκάζω. irrideo, χλευάζω.

Λαιμάζω. decipio, scortor.

Λαικάστης. ὁ. scortum masculum, cinædus.

Λαικάστρια. ἡ. meretrix, ab indecoro ornatu. nam λαὸς intendit, & κάζω ornare est.

Λαίλαψ. απος. ὁ. turbo uenti, procella, nimbus. Aristot. dicit esse uentum qui inferne sursum uersus repente conuoluitur, qui & σρόβιλος nū cupatur. Aristot. oratione quarta de rebus Saeris usus est genere fœminino, λαίλαπι ἀγρίᾳ.

Λαίμα. τὸ. αἷμα, δόμημα. sacra uictima.

Λαιμάζω. &

Λαιμάω. λαιμάσω. intemperanter & immodicè comedo.

Λαιμαργία. ας. ἡ. ingluuies.

Λαίμαργος. ὁ. ὁ. heluo, gluto, μανιώδης.

Λαιμοπέδη. ης. ἡ. collare canis, millus Lat. dicitur, uel qui est ex ea oriundus. Etym.

Λαιμός. ὁ. ὁ. guttur. (tur.

Λαιμοτομέω. iugulo, iugulum discindo, Strab.

Λαιμωδέω. aufugio.

Λαιμώρη. ἡ. λαιμυρίς.

Λαιμώσσω. esurio, famesco. Nicand. cōment.

Λαῖνα. læna uestis, id est sagum uillosum, Strabo libro quinto.

Λάϊνος. sinister, durus, terra frumento consita.

Λάϊνος. α. ὁ. lapideus.

Λάϊξ. γος. ὁ. lapillus, petra, scrupus, glarea.

Λαῖον. seges, pro λήϊον.

Λαίον. τὸ. falx messoria.

Λαιός. ὁ. ὁ. sinister, læuus.

Λαΐς. α. ὁ. Laius.

Λαισθμᾶν. segetes demetere, à λαῖον, pro λήϊον.

Λαΐς. caper lasciuus. Etym.

Λαΐς. ιος. & per crasim λᾶος. τὸ lapis.

Λαισήϊον. &

Λάισιον. α. τὸ. scutum oblongum, θυρεὸς ἐπιμήκης, clypei genus ad modum ianuæ factum, alij exponunt breue scutum crudo corio obductū ἐκ τοῦ ἰσχνοῦ ὠμοβύρσινον. Eust. Iliad. 6 parmu

Λαΐσιος. ὁ. ἡ. cinædus, meretrix, (la, telum.

Λαίσιος. ὁ. ὁ. lasciuus, petulans.

Λακαδοδλας. qui ad uenerea procliuis est. Etymen ducis Athenien sis. Aliquādo pro eo, qui altero pede est putrido, claudus. Aristoph. Auibus. Λακαδοδλᾶς ἢ τὸν φύσιν.

Λαίσυ, uel λάϊδυ dedecus.

Λαισός molestus.

Λαῖτρον. ventilabrum.

Λαιστρυγόνες. οἱ. Læstrigones populi Siciliæ immanes.

Λαῖτμα. ατος. τὸ unda, profunditas, hiatus & fluctus maris, & ipsum mare. Nam cū uniuersum distributum esset in partes duas, terram & mare, λαίου τμῆμα uocabatur ἢ θάλασσα, solis enim poëtis usitata uox est. Etym.

Λαιφάσσω. palpo, contrecto.

Λαίφη. ης. ἡ. &

Λαιψός. ἰσθ. ὁ. ἡ. &

Λαῖφος. ἡ. ὁ. uestis ex licio, uelum.

Λαίφυρος. ὁ. imbecillis, infirmus.

Λαιψηρά, pro ἀιψηρά. celeriter.

Λαιψηροκέλευθος. obliquè means.

Λαιψηρός. ὅ. ἡ. celer, leuis.

Λακαίνα. nomen urbis.

Λακεδαίμων. οἵων λαχεσαίμων τὶς οὖσα γ' αὐτὴ γὰρ οἱ θεοί πρῶτοι ἔλαχον τὰς πόλεις, urbs ipsa dicitur,

Λακέρυζα. ης. ἡ. latrans, garrula.

Λακηρύζω. nugor, inclamo. Etym.

Λακηρύζων. nugari, conuitiari.

Λακέω. increpo, clamo, sono, instrepo.

Λακιδόομαι. lacero, lancino.

Λακίζω. μ. ίσω. π. ικα. rumpo, scindo.

Λακινία. nomen urbis. Etym.

Λακίνιος. mōs Crotonis. à Lacinio Heroë dictus Etym.

Λακίς. ίδος. ἡ. detrimenta uestis, & ipsa uestis lacera detritaq;, ac uetustate dilabens, Aristoph. πᾶν ἀπὸ λακέρ κρὰ ψοφέρ. Etym. Item frustula mēta ac relegmina pānī, & carbasorum fragmina, λακίδες dicuntur, quæ Latinis profecta. Itē simpliciter, ruptura, scissura, λακὶς χθόνος terræ hiatus.

Λάκισμα. ἄος. τὸ. ruptura, scissura.

Λακκίζω. fodio.

Λακκόπλυτος. α. ὁ. pro ex fossa locupletato, Plutarch. Eraſ. Chil.

Λάκκος. ὁ. fossa. cuniculus, puteus canali similis ubi uinum fit, lacus.

Λακόπεδον. α. τὸ. scrotum, sinus testiculorum.

Λάκος. sonitus.

Λακοχέας. α. ὁ. apud Atticos is dicebatur cui sem per laxus est testiculorum sacculus. (re.

Λακοπατῆσαι, calcibus petere, cōculcare, euerte

Λακτίζω. μ. ίσω. π. ικα. calcitro, ut πρὸς τὸ κέντρον λακτίζειν. cædere calcibus. Neutr. absol.

Λάκυς. stimulus, scutica, & cochleare, tudicula, apud Nican. ἐλεπολίδανον τορύνη, ζωμηρύσις.

Λακτιστής, calcitro. (digitur.

Λάκυθος. α. uinum quod ab expressis racemis colligitur, uel qui est ex ea oriundus. Etym.

Λάκων. resono, clamo, do oraculum ut Phœbus.

Λάκων. ὁ. paroxytonum, Lacon gentil. oxytonū autem à Byrillo exponitur fortitor, quo sensu per χ potius scribitur,

Λακωνικά. calceamenta uirilia apud Aristophanem in Thesmoph.

Λακωνικῶς. Laconicè, breuiter.

Λακωνισμός. ὅ. ὁ. Laconismus, breuiloquentia, amicitia in Lacones. Vide in Chil. Erasm.

Λάλαγες, uirides ranæ circa paludes, uel auium genus.

Λαλαγέω. μ. ήσω. τ. ηκα. φωνέω, uocem edo. Neu

Λαλαγή. ῆς. ἡ. uox. (trū datiuo.

Λαλαγήτης. nugator.

Λάλαξ, pro λαλαγή. sonus, tumultus.

Λαλέω. μ. ήσω. π. ηκα. loquor. Sæpe in malam partem accipitur, ut sit temerè & inconsideratè ci

traq; delectum aliquem uerba effutire, utcūq; uerba facere: cui opponitur διαλέγομαι & λέγω. Vnde celebratū illud Eupolidis apud Gellium, λαλᾶν ἄριστος, ἀλλὰ διαλέγεσθαι λέγε. id est Ad garriendum præcipuus & optimus, uerum ad loquendū nemo minus idoneus. Apud Latinos similis differentia est inter loquacem & facundum, aut dicere & loqui. Vide Ammonium in λαλεῖν, & in διαλέγεσθαι.

Λάλυθρον. garrulus.

Λαλιά. ᾶς. ἡ. loquela, garrulitas, loquacitas, loquēlia, ut apud Sallust. Satis loquentiæ, sapientiæ parum. Item genus declamationum quod totum ad uoluptatem & delectādos auditores cōparatū est Græci λαλιάν, uel λαλιὰς uocauerūt

Λαλίς. poëticè pro λαλος. σύγλωττος.

Λαλίσατος. loquacissimus.

Λάλλη, pro λάλη. sonus, lapillus littoralis, qui à mari agitatur cum strepitu, glarea.

Λάλος. α. ὁ. loquax, garrulus, futilis, stulta & immodica blatterās, ac cuius lingua tam prodiga infrænisq; est, ut fluat semper & æstuat colluuione uerborum teterrima.

Λαμβάνομαι cum genitiuo construitur, & significat aliquandò prehendo, nanciscor, corripio ut ἐὰν λάβωμαι χολῆς, Si otium nactus fuero. Aliquando αὐτιλαμβάνω, teneo, ut τῶν ἱερῶν λαμβάνομαι. Et aram tenui, aræ adhæsi, Andoc. Aliquando reprehendo, increpo. Plato de Legib. 1. ταχὺ γάρ ἄν σε λάβοιτ' ἀῶτις, Lucian. posuit cum accus. λαμβάνει σε μὲ (inquit) ἐκ τῆς οὐρᾶς. Accipitur etiam pro conuincor, sicut Latinè teneor. Plaut. Manifestè miser teneor, id est, λαμβάνομαι. Bud. Com.

Λαμβάνω. μ. λήψομαι. à uerbo λήβω. π. λέληφα, & Atticè εἴληφα. ἀόρ. β. ἔλαβον. capio, deprehendo, accipio, afficio, oratione detineo. Et accipio, id est patior. Sicut Latinè dicimus, magnū cepi dolorem, & cepit me dolor, εἴληφα. Significat etiā αἱρῶ τῇ ἁλίσκω, τῇ ἐλέγχω, τῇ κατάγνυμι, convinco, damno, sicut teneor apud Latinos. Cicero, Neq; solum argumentis, sed etiam certis testibus istius audacia tenebatur, λαβεῖν πρόπρέμεθα. Aristot. Polit. pro intelligere & instituere mus, & λαμβάνειν πίστιν ἢ πίστεις. sumere argumentū. Est etiam uerbū dialecticorū, significās supponere, & ponere, & quasi suo iure sumere, hoc est tanquā firmū, uel per se probatū sumere. Actiu. accus. & pro μετέχω, genit. Imperatiuū habet λάβε paroxyton. cōmuniter. Atticè uero λαβέ oxytonum. Ammonius distinguit λαβεῖν à uerbo λέξασθαι.

Λαμία. ας. ἡ. lamia, mulieris nomē, Beli & Libyæ filiæ, cuius Horat. in Arte poëtices mētionem

facit, & urbis nomẽ à Lamio Herculis filio ita appellatę & feræ genus, quod habeat magnum guttur. Λαμός enim id eſt. nunc autem ſcribitur λάμια accẽtu in antepen. Etym. Λαμία Aſtoteli piſcis eſt è cartilagineis, Gaza Græcam uocem relinquit.

Λάμια.ὸ. teſtes, ὄρχεις, apud Ariſtoph.

Λαμ@. Læſtrigonum urbs.

Λαμπάδιον.ɣ.ὸ. parua lampas, uulnerum deligatio, παρὰ ἔμπαστα.

Λαμπαδευχᾶν. ferre faces, quod in Prometheis, Vulcanicis, & Panathenaicis ſolebant.

Λαμπαχία.ας.ἡ. ludicrum.

Λαμπάς.άδος.ἡ. falx, funale, ſplendor. Et λαμπὰς ἄλων, tormẽtorum genus, Cyril. Vide in Chil. Eraſmi, Lampada tradere.

Λαμπετάω. λάμπω. Neutr. abſol.

Λαμπετίη.ης.ἡ Lampetie Solis filia, quæ Solis armenta pauit, ut ſcribitur Odyſſ. 12.

Λαμπετόω. idem quod λαμπετάω. poëticè. Ety.

Λαμπετῶ, Diogenes libro 5. in Demetrio Phalereo: Didymus, inquit, ipſum & χαριβολέφαρον & λαμπετῶ à meretrice quadam appellatum, in Sympoſiacis ait.

Λάμπη. craſſior ſpuma uino innatans.

Λαμπηδών@. ἡ. ſplendor, ſcintilla.

Λαμπιδίη.ης.ἡ. currus regius, lectica.

Λαμπίας.ɔ.ὁ. pro ſole & lumine.

Λαμπόδιον. helleborum nigrum. rectius ſcribetur μελαμπόδιον.

Λάμπομαι. illuſtror & illuminor.

Λαμπυρά.ᾶς.ἡ. uulpis genus albicante cauda.

Λαμπυρίς.ίδ@. ἡ nitedula, cicindela. uulpes apud Lycoph. τὸ παῶ μόρφᾳ λαμπυρίδ@.

Λάμπυρ@. ɔ.ὁ. lampurus, canis eſt nomen apud Theocritũ in Daphnide & Menalca, ex ratione albicantis caudæ, ut ſcribit interpres. Vel à pernigili cura & ſolerti cuſtodia. πῦρ ἀὸ λάξῃ ἡ ἀὸ ἀρᾶν. Vel quoniã uulpi ſit affimilis, quam λαμπαρον uocant.

Λάμπρα.ας.ἡ. paroxytonũ, urbis nomen. Cyril. oxytonum uero fœminini eſt à λαμπρός.

Λαμπρέμων.ον@.ὁ. ſplendide indutus.

Λαμπρέμων. lucernam ferens.

Λαμπροπυρσόμορφ@. Nazianzeno angeli epitheton, corruſco aſpectu fulgurantis,

Λαμπρός.ɔ.ὁ. clarus, emicans, πρόφαντος, luculẽtus, ἐν ἀέσι@ ἢ μέσῃς, lautus & ſplendidus, id eſt elegans, & μεγαλοπρεπής. Item uehemens, σφοδρός. ὑπερφυὴς, Syneſ. Demoſth. ſæpe pro ſplendido, largo, & magnifico utitur, ὡς ἄν ἢ γνῶσις λαμπρὸς παρὰ φιλολόμοις. Bud. Com.

Λαμπρότης.ητος.ἡ. ſplendor.

Λαμπηφόρ@. ɔ.ὁ. qui lucernam gerit, λυχνοφορῶν, λαμπροφόρος.

Λαμπηφωνία.ας.ἡ. uocalitas.

Λαμπρόφων@. ɔ.ὁ. qui uoce eſt ſplendida, & ſonantiori.

Λαμπρόψυχος. μεγαλόψυχος.

Λαμπρύνομαι ſplendidè & liberaliter uiuere, magnificentiam oſtentare, largitionis ſplendore ſe illuſtrare, in alacritatem ſe componere, magnificè geſtire. Bud. Com.

Λαμπρῦον ὸ. ſplendor.

Λαμπρύω. μ. υσω. illuſtro, ſplendorem affero, clarum reddo. Actiu. accuſ.

Λαμπρῶς. apertè, ſplendidè, opiparè, περιφανῶς, ſupra modum, ἐξαισίως.

Λαμπτήρ.ῆρος.ὁ. facula, pharus, unde datur ſignũ nauigantibus, candelabrum, lignum aridum, fax, lucerna, & illud in quo ligna comburebantur, apud Atticos præbentia lumen. Vide λυχνοῦχος in Ammonio.

Λαμπυρός. ſpumoſus.

Λαμπυρίζω. ſplendeſco.

Λαμπυρός. loquax, facetus, terribilis, τερπνός. & λαμπυρά, ſpumoſa, ſplendet enim ſpuma.

Λαμπυρὶς. cicindela, noctiluca, uulpes. Cicindelæ meminit Aelianus.

Λαμπύω. μ. αμψω. π. αμφα. ſplendeo.

Λαμυρία. ας. ἡ. audacia, præſumptio, facetia, temeritas, loquacitas. Plutarc. in libello de amico diſcernendo ab adulatore, αὐχημα φάσκοντα λαμυρίας ἢ θρασύτητος. Significat nonnũquã κατάπλειξιν ἢ πολύτητα. Itẽ καθαρότητα hoc purum limpidum & impermiſtum. Sic Thucyd. dicitur λαμυρὰ πηγὴ hoc eſt, καθαρὰ ἢ ἡ. (ολέα.

Λαμυρίζω. purũ eſſe & ſplendidum.

Λάμυρος. ɔ.ὁ. loquax, audax, facetus, iucundũ ſtuporẽ inducens, multus, copioſus, temerarius, καθαρὸς, λαμπρός, elegans, facundus, lepidus.

Λαμψακην@. nomen urbis, ὅτι ἦλθε λαμψακηνοῖς χρησμὸς ἐλθόντι, ὅπου ἂν αὐτοῖς λάμψῃ, ἐνθα πόλιν κτίσαι. Etym.

Λαμψάνη apium.

Λαμῶν. ὁ. luſcus.

Λᾶν. uidere, aut lapidem.

Λανθάνομαι. μ. λήσομαι. π. λέλησμαι. ἀόρ. β. μέσ. ἐλαθόμην. obliuiſcor. Depon. genit.

Λανθανόντως. latenter.

Λανθάνω. μ. λήσομαι, à λήθω. inuſitato. μέλος. π. λέλαθα. ἀόρ. β. ἔλαθον. ποτὲ ὁ μέλος, ἐλαθόμην. παθητικὸς π. λέλησμαι. lateo, fallor, & imprudẽs aliquid facio, uel imprudenti mihi aliqd accidit Plato, λήσει τε διαφθαρέντες, Imprudẽter peribitis. Λανθάνω ἐμαυτὸν, fallor, erro, hallucinor Neut. accuſ.

Λανός. prudens.

Λαξ. aduerb. cum calcibus, propriè pectine pedis unde digiti emicant.

Λαξευτήριον.ɔ.ὸ. aſcia, cœlum inſtrumentum.

Λαξευτὴς, lapicida quem & λίθων ἐργάτην uocant. (cat Lucian.

Λαξευτός.ɔ.ὁ. excisus, exculptus.

Λαξεύω.ὸ ξέω. incido, ſculpo, polio, proprie lapides cædo.

Λαξις. diuiſio. Herodo. & ſæpis conſtructio. Ety.

Λαξότος.ɔ. homines alens.

Λαοδυμαλικῶς. aduerb. è uulgi opinione.

Λαοξόος. lapicida, architectus.

Λαος.εος.ὸ. lapis. Cyrill. maſculinum facit tertiæ declinationis, neſcio quàm recte.

Λαός.ɔ.ὁ. plebs, populus durus. ἀπὸ τῦ λάω. ὅ ἐστι λίθων. Etym. oxyton.

Λαοσόος.ɔ.ὁ. populos ſaluans. Vel ἀπὸ τῦ λαὸς, καὶ σῴω.ὸ ὀρμῶ, perſecutor, uiros ad bellum incitans. Etym.

Λαοτρόφος. qui populũ alit ὀξύτονον. Λαότροφος uero προπαροξύτονος paſſiuum habet ſignificationem, hoc eſt, qui à populo nutritur.

Λαοφόρ@. ου.ἡ. uitia qua it populus, uia uel porta celebris, λεωφόρ@, uia regia, uel militaris, prætoria, aut conſularis.

Λαπάζω. euacuo, perdo.

Λαπάθιον.ɔ.τὸ. herba lapathium, à λαπάζω, uel λάπτω, uentrem enim euacuat.

Λάπαθον.ɔ.ὸ. &

Λάπαθ@.ɔ.ὁ. lapathum, rumex herba. ἀπὸ τῦ λαπάζω, quod uacuet uentrem, & foſſa ad capiendas feras. Etym.

Λαπάρα.ας.ἡ ile, abdomẽ, uẽter, à laxitate dictus. Item morbus eam partem infeſtans, quæ inter thoracis & iliorum oſſa ſubſidit, teſte Gal.

Λαπάρης. inanitus, libidinoſus.

Λαπᾶς.ᾶδος. latus, tenuis.

Λαπαχθῆναι. euacuari.

Λαπίρσαι. οἱ. Caſtor & Pollux Lycophr. dicitur quod Lan urbem aſperam exciderunt.

Λάπισθος. habens magnos teſticulos.

Λαπίζομαι. magnificè & arroganter ſe gerere, fiſtulã inflare, συρίζομαι. apud Sophocl.

Λαπίθης.ɔ.ὁ. lapitha, Theſſalici heroes erant Lapithę, centauris inimici. Λαπίθης etiam per iocũ dicitur, glorioſus homo, iactator. αὐχηματίας, ἢ ἀὸ τῦ λαὸς ὡς ὄπιν ἄγειν παρὰ ἐπισροφὴν, οἷς πείθῃ τινα περιαυτολογοῦμεν@. Euſt. Il. ε.

Λαπισὴς. mẽdax, temerarius, nugator, negligẽs, uoluptuoſus.

Λαπῶ. μ. ψω. π. φα. lambo, canis in morẽ poto, euacuo. πῦρ ἀὸ λίκνου ἅπτω. Etym. Neut. accuſ.

Λάπω. λαπίζω. deuoro, ſorbeo.

Λαρινύομαι. ſaginor.

Λαρεὸς. dulcis, tener, & piſcis quidam. Et λαρεινὸς σῦς ἢ βόας. apud Athenęum ſaginati porci & boues: uel à loco, uel à paſtore quopiã ſic dicti.

Λάρνακ@.ɔ.ὁ. uas uimineum quo carbones ferun tur, cophinus.

Λάρναξ. κος.ἡ. urna, arca, capſa.

Λάρ@.ɔ.ὁ. paroxytonũ. larus, marina auis, à cuius ſtupiditate homines laros appellamus. Comici aliquando pro furaciſſimo uſurpãt. Nam auis eſt uoracis naturæ, rapacisq;. Sunt qui fulicam eo nomine accipiant. Theodo. grauiam interpretatur, in Ariſtotele. Vide in Eraſ Chil. prouerbia aliquot à laro ſumpta. Meminit eius & Oppianus in Ixeuticis.

Λαρός.ɔ ὁ. dulcis. Itẽ tener. Etym, iucundus, χλιαρός, πρόσφυής. Cyrill.

Λαρυγγίζω. μ. ίσω. ϖ. ικα. loquor gula præcluſa. dicitur de eo qui curioſius loquitur. Item ἐνὶ χάω λέγω teſte Chriſtodulo. Neutrum abſol. Eraſ. Chil. πλατύνω φωνὴν.

Λαρυγισμός. crocitatio.

Λαρυγξ. γος. guttur, hoc eſt, prior pars colli ſiue illius loci qui inter pectus & faciem eſt. Ariſt. lib. 1. de animal. αὐχὴν δὲ ὸ μὲν μεταξὺ προσώπου ἢ θώρακος, ἢ τότου ὸ μὲν πρόσθιον μέρ@ λάρυγξ, τὸ δὲ ὀπίσθιον σύμαχος. Iul. Pollux dicit λάρυγγα σωμάχου. Gal. dicit eſſe ſummã partem aſperæ arteriæ quæ nobis deglutientibus liquido cernitur, quæ in tãtum ſublata ſurſum currit, quantum gula deorſum trahitur.

Λαρυγξ γος. ὁ. guttur, ut Gaza uertit in Ariſtot.

Λαρύζω. clamo.

Λᾶς.ᾶ.ὁ. per cõciſionem à λάος. lapis. Eſt etiam nomen fluuij & ciuitatis.

Λάσανον. ɔ.ὸ. matella, uaſculum ad euacuandũ uentrem. Vide Bayfium.

Λασανοφόρος. ɔ.ὁ. qui domino matulam ſubijcit, quiq; foricis ſeu excrementis purgandis præeſt. Vnde Horatius ad uerbum dixit. Te pueri laſanum portantes, cœnophorumq;.

Λάσδαι, & λασδαίνω. illudere, contemnere, conuitiari.

Λασθένεια. ἡ. proprium mulieris apud Laërtium, uatis, & diſciplinæ Platonis.

Λάσθη, inſultatio, inſolentia.

Λασιωχίτων. ἐνος. ὁ hirtam habẽs ceruicem. Hom.

Λασῖνος. imprudens, obliuioſus. (in Hym.

Λασιόκοφος. ɔ.ὁ. ſurdus, hirſutas aureis habens.

Λασιόμαλος. ὸ. languine obductum quadam, de pomo.

Λάσι@. hirſutus, denſus, prudens, & λάσιον ſindon, linteum. Hipp.

Λασιουργία. textura.

Λασίωνες. arbuſta, loca denſa, teſqua Lat.

Λασκάζω. nugor, adulor, rumpo.

Λάσκω, loqui, dicere.

Λάσαυρος. ὁ. lasaurus, salax, insigniter mentula tus. ἀ λᾶ & ζαῦρος, quæ pudendorum pars est.

Λασαυροκάκαβον. edulium quoddam operosius ac lautius apud Chrysip.

Λαταία. ἡ. gladiolus, mucro, culter qui maiori gladio adiungitur.

Λαταξ. γος. & λαταγή. gutta siue stillicidiũ maiusculum. Item λάταξ. animal est in aqua uiuens, sed aërem non humorem recipiens, ut crocodilus, meminit eius Aristoteles, Gaza Græcam uocem relinquit.

Λάτανος. genus uestimenti. Etym.

Λαλαελωνίτις. Latiali Ioui.

Λαθμεύω. μ. ἠσω. τ. υκα. lapides incido.

Λαθμία. ας. ἡ. lapicidina.

Λατόμιον. τ. ὸ. latomium, lapicidina.

Λατομῶ. lapidem scindo & expolio, λίθον ξέω & (λαξεύω.

Λάθμος. ὁ. &

Λατυπος. ὁ. lapicida.

Λατροκλύω. barbarizare.

Λατρεία. ας. ἡ. δουλία θεῶ μόνῳ πρέπουσα, seruitus, obsequium, cultus diuinus. idem quod λατρία, teste Valla.

Λατρεύς. Apollo, & Neptunus, à seruitio Laomedonti in extruendis muris impenso.

Λατρευτής. ὁ. cultor.

Λατρεύω. μ. εύσω. τ. ευκα. colo, seruio, λατρεύω. Datiuo iungitur.

Λάτρις. ὁ. ἡ. seruus. μισθῷ λατρεύων, ἢ πρὸς τὸ λάχος τρεῖν τὸ φοβεῖσθαι. uide λάτρις.

Λάτρις. ιος. ἡ. famula, uide Ammon. in Θής, ubi etiam λάτρις masculinè ponitur per iota non per η, ut superius.

Λατρεῖον. τὸ. merces.

Λατυπέω. lateres quadro & saxa, Lycoph. accipit pro muros è saxis extruere.

Λατύπη. ης. ἡ. quod à lapidibus marmorarij abradunt. Fritos lapides quidam uertunt.

Λατύποι. lapicidæ, latomi, scalptores.

Λατύσσω. turbo, uerbero, calcitro, nato.

Λατῶ. nomen fluuij, quod Latona apud eum peperierit. Etym.

Λαυκανία. ας. ἡ. guttur, arteria, poëtica dictio ἀπὸ τοῦ λῶ τὸ ἀρπάζω.

Λαύξω. obtineo, conuiuor, delecto.

Λαύρα. ας. ἡ. uicus latus. ἢ ἀπὸ τοῦ λίαν ἔχειν αὖραν. & angiportus, angustũ impurũ sterquilinium, & generaliter sordentia omnia loca.

Λαύσσον. τὸ. Atticæ locus metalla habens.

Λαυρός. ὁ. ἡ. latus, ut λαῦρα πυλίσθαι, Herodoto.

Λαυρεσομεῖν. plus satis loqui & pleno ore, apud Aeschyl. magna crepare, blaterare, μισθ' ἄγαν

Λαυρῶς. latè, abundè. (λαυρεσόμενος.

Λαυσήρ. molestus.

Λαύτρα. sunt munera & xenia quæ legatis exterarum gentium dono mittuntur.

Λαυφθάζω. festino.

Λαυφθάσω. λαύρως ἐδέω. deuoro.

Λαφυγμός. ὁ. prodigalitas. Interdũ insatiabilis uoracitas, & de canibus & suibus dici solet, inanitio, διαφόρησις.

Λαφύκτης. ου. ὁ. helluo, ὁ ἐπὶ μέθῃ ἀναλίσκων πολλὰ. Eust. Iliad. φ.

Λαφύσ. ὁ. morsus.

Λαφυραγωγῶ. spolio, prædor, deprædor, diripio

Λαφυρεῖον. τ. ὸ. spolia, exuuiæ, præda de uiuente hoste, παρὰ τὸ λαπτάζειν. σκῦλα autem mortuorum sunt.

Λαφυροπώλης. ου. ὁ. uenditor prędę & spoliorum, siue captiuorum.

Λαφυροπώλιον. τ. ὸ. forum uendendæ prædæ.

Λαφυροπωλῶ. auctionor, addico, & sub hasta uendo.

Λαφύσιος. helluo, gurges. & Dionysij cognomen à Bœotiæ monte Laphystio. Etym.

Λαφύσσω. μ. ύξω. π. υχα. lanio, deuoro, effundo, helluor Cicero dixit. (accusat.

Λαχαίνω. μ. ανῶ. π. αγκα fodio, σκάπτω. Neutrũ

Λαχανα. quod è uimine connexum currui adsc, dendum imponitur.

Λαχανάριον. ὸ. oluscul um.

Λαχανεύω. idoneum esse esui olerum modo.

Λαχανία. ας. ἡ. locus oleribus consitus.

Λαχανίζεσθαι. olus legere. Vide Lachanissare in Chiliad. Erasmi.

Λαχανισμός. ὁ. olerum collectio.

Λαχανον. τ. ὸ. olus. ἐκ τοῦ λαχαίνω. ἢ λάχνα.

Λαχανοπωλεῖον. τ. ὸ. locus ubi olera uenduntur

Λαχανοπώλης. ου. ὁ. uenditor olerum.

Λαχανώδης. ες Θ. ὁ. ἡ. oleraceus.

Λάχνα. ας. ἡ. terra breuis, ad fodiẽdum facilis, terra occata, & bene effossa. Est etiam nomen insulæ. Etym.

Λαχεῖν. consequi, sortiri, accusare. Λαχεῖν δίκην τινί ἢ κακηγορίας, actionem iniuriarum intendere. Λαχεῖν γραφὴν δίκην. agere locati actionem.

Λάχεσις. ιος Θ. ἡ. Lachesis parca, fors Latinè, quæ ideo uitę præest, quoniã sorte obtingit, quemadmodum quis uiuere possit, ut scribit Placia- (des.

Λάχη. fors.

Λαχμός. ὁ. ὸ. densitas pilorum, fors. Antimachus dicit calcitrationem equorum. Etym.

Λάχνη. ης. ἡ. lana, uillus, capillus. ἐκ τοῦ λα, & χνοῦς

Λαχνήεις. ῶσσα. ὸν. lanosus, uillosus, capillosus.

Λάχνη Θ. idem.

Λαχνός. idem quod λαχμός. sic Seleucus. Etym. Λαχάνα.

Λαχόντα. τὸν. assequentem sorte.

Λάχυρ. υ. ὸ. &

Λαχῶν. ῶνος Θ. ὸ. fors, Cyrillus masculinum facit.

Λάχως. quasi, Cyrill.

Λαψάνη. ης. ἡ. napium holeris species, lapsana, cyma syluestris, ut ait Plinius. Vide in Chil. Erasmi, Lapsana uiuere.

Λαῶ. uolo, uis, uideo.

Λαϊκόλογος. ου Θ. ὁ. ἡ. popularis.

Λᾶς. lapis qui in uelis nauium suspensus erat. Etym.

Λᾶσανα. ης. ἡ. leæna, apud Aristot. Vide in Chil. Eras. Leæna non statuar in machæra.

Λαύνομαι. leuigor.

Λαύνω. μ. αυνῶ. τ. γκα. deleo, extenuo, detergo. Actiu. Accus. adæquo, complano. ὁμαλίζω. planum, leue ac æquale facio, ἀπὸ ὁμαλίζω ἀ λᾶς qui leuorem significat.

Λέβηνοι. οἱ. nauigia bellica, liburnicæ Lat.

Λεβηρίς. ίδος. ἡ. serpentis exuuium, leberis. Plin. nunc senium, nunc senectutem appellat. Vide in Chil. Erasmi, Leberide cæcior, nudior, scabrosior.

Λεβηρίς ἡ sunt qui inanem concham exponunt, alij etiam fabæ siliquam corticemue: Item cuniculus apud Strab. uel potius depilis cuniculi

Λεβηρὸς. ά. humidus, ὑγρὸς. Hipp. (fœtus.

Λέβης. ητος. ὁ. lebes, olla, cacabus, apud Hom. in Odyss. ι. etiam malluuium ad manus lauandas comparatum.

Λεβητήριον. ὸ. cacabus in quo calefit aqua.

Λεβήτιον. τ. ὸ. peluis.

Λέγαι γυναῖκες. ab Archilocho dictæ salaces & Venereæ quasi lecti appetentes.

Λεγαίνω. mutatione literæ pro λεχαίνω, ὁ λέχος ἐπιθυμῶ.

Λέγνος. ὁ. panis nec densus, nec solidus.

Λεγνώδης. εος. ὁ. uariegatus, uersicolor.

Λεγατόω. legare.

Λεγεών. ῶνος Θ. ὁ legio. σῶμα ἐπιλεκτόν.

Λέγνη. ης. ἡ. fimbria quæ affluitur extremæ uestis oræ. Et λέγνα, τὰ indumentorum extremitates, à quibus per translationem Hipp. ita uocauit extremitates oris uuluæ.

Λέγω. μ. ξω. π. χα. dico, oratoriè loquor, pronuncio, commemoro, concionor, ἀγορεύω. Est etiam discerno, dijudico, censeo. Vnde λόγος. id est λογισμὸς, ratio. Item iubeo. Aliquando profiteor, fateor. Apud Demosthen. λέγω pro recita & lege. Acti. accus. Vide λαλεῖν & διαλέγεσθαι in Ammonio. Item metior, æstimo, expendo, μέτρῶ. Itẽ dormio, & curã habeo, cui ἀλέγω opponitur. Item colligo, συλλέγω.

Λεθλή. ἡ. eminentia calcanei.

Λεθόδμαι. curo, uolo.

Λεηλασία. ας. ἡ. prœda, excursio militaris, captiuitas, pugna.

Λεηλατέω. μ. ήσω. π. ηκα. uehementer populor. depopulor, impetũ facio in hostes, lędo. à λεός pro λαός, & ἄτω. noceo, quasi λαολατέω, λησσέω. ἀχμαλωτίζω. Neut. accus. iung.

Λεῖα. ας. ἡ. prœda, spolium, commeatus. Vide Ammonium.

Λείαλδα. prata, loci humidi.

Λειάνω. μ. ανῶ. π. γκα. leuio, mitigo, polio, explano, pinso. Actiu. accus.

Λεάξ idem quod λᾶθος. Etym.

Λείβω. μ. ψω. φκα. libo, stillo, fundo, rigo. Actiu. accus.

Λειβήθρον. τ. ὸ. aquæductus, irrigatio. Est & mõs Macedoniæ apud Lycoph. & Λειβήθριοι populi apud quos uixisse Orpheus legitur. Eust. Il. φ.

Λειγοτριέω. laboro leuore, siue fluxu intestinorũ.

Λειγοτρία. ας. ἡ. lienteria, morbus cum intestinæ leuore fluunt, celerrima transmissio, ac tota simul ciborũ cum scilicet tales excernũtur quales ingesti sunt intestinorum leuor, seu leuitas. Vide λυγοτρία.

Λείδυμα. conscindo, tero, communiter λέπυμα.

Λείκνον. ornamentum Bacchicum, uẽtilabrum, canistrum. Vide σείπνον.

Λεῖμαξ. ακος. hortulus, λειμών, locus arboribus consitus.

Λεῖμμα ατος Θ. ὸ. residuum, spacium, defectus. Item hemitonium minus in Symphonia uocatur à Platone λεῖμμα.

Λειμαλὸς. irriguus & pinguis locus.

Λειμωνία. prati uiriditas & ornamentum.

Λειμών. ῶνος. ὁ. pratũ, floridus & iucundus locus, pinguis & humidus. ἀπὸ τοῦ λείβω, λειλέμμαι. Etym. Aliquando ponitur pro mari, Hesych. Est & locus, teste Strab. trãs Tmolum uersus austrum, ubi delubrũ Caystri Pentesileę filij & Asij herois Lydorũ regis monstratur, iuxtaq; fluens Caystrus fluuius.

Λειμώνιον. herba, uulgus betam syluestrẽ uocat.

Λειμώνιος Θ. ὸ. ὁ pratensis.

Λείοβατος. locus planus, & piscis genus Aristoteli, Gaza uertit, leuiraiam.

Λειογρύσ Θ. tenui & molli barba.

Λειοκάρηνος Θ. ὸ. ὁ. caluus, glaber.

Λειόκαυλος. ὁ. ἡ. brassica leuis, cui cõtraria est σκληρὸς.

Λεῖον. τὸ. leuor. (φυλλος.

Λείποδες. οἱ. quibus cõcauum uel connexum pedis deperditum est. Latini plancos uocant.

Λεῖος. ὸ. ὁ. planus, leuis uel politus, facilis, contritus.

Λείσρακος

Λεόσρακα. leues testa.

Λεόσρεα. τὰ. ostrea non scabra, sed leuia.

Λεότης. ητος. ἡ. leuitas, leuor.

Λεοτριδέντων. in farinam terrentes.

Λεαργῶ. polio, orno.

Λέασι. pro λέασι. leonibus.

Λεώφλοια. τὰ. quibus est leuis cortex.

Λειόω. contero, in leuorẽ redigo, friare Latinè dicitur.

Λειπάζεδα. residuum esse. (citur.

Λειπανδοῆν. uirorum penuria laborare.

Λειπανδοία. uirorum penuria.

Λεποβοτανεῖ. caret pabulo.

Λεπογνώμονος. de equis multum annosis, quorum anni dẽtium ratione mitti in digitos amplius non possunt, qui & ἀγνῶμονες dicuntur Iulio Polluci, A dentibus, quos duali numero γνώμονε uocant.

Λεπόδερμος. ὁ. ὁ. apella, cui deficit cutis cooperiens glandem genitalis membri.

Λεποδραονᾶν. animo deficere, imbecillem esse.

Λεποθυμέω. μ. ήσω. π. ηκα. animo deficio, λεποψυχῶ. Neutr. absol.

Λειποθυμία. ας. ἡ. defectio animi.

Λεπόνηρος. macilentus, minimè carnosus.

Λείπομαι. μ. εἴψομαι. π. εμμαι. deficio, inferior sum, ἐλλείπομαι, εἶπω, cedo, ἧττῶμαι. Est etiam superstes sum. Depon. genit.

Λεπομοία. arbor, quæ superioribus mutilata, à radice germinat.

Λέπορ. idem quod λεῖνορ. canistrum, uentilabrum. Etym.

Λεπονεύτης. ὁ. ὁ deserens socios nautas.

Λεπόνεως. ω. ὁ. desertor nauis.

Λεποστράτιον. ὁ. τὸ. desertio exercitus.

Λεποστρᾶζ. ὁ. qui militiam recusat.

Λεποστρατέω. μ. ήσω. π. ηκα. exercitum desero. Neutr. absol.

Λεποστράτης. ὁ. ὁ &

Λεποστρατις ὁ. ὁ. &

Λεποστράτ. ὁ. ὁ. desertor aciei. Λεποστρατὸς πολεμήθη, dies ei ut desertori dicta est.

Λεποψυχῆν. deficere animo, animã agere, mori.

Λεποψυχία. ας. ἡ. defectio animi, examinatio.

Λεπυρία. species febris similis epialo cũ interna uiscera calor, in extremis uero frigus sentitur.

Λέπω. μ. ἐψω. π. φα. ἀόρ. α. ἔλφα. ἀόρ. β. ἔλφον linquo. Accus. Λελμμένος λόγε, qui nihil audiuit, ad cuius aures sermo non peruenit.

Λέρια. ἀς. canes macræ quæ pilos reiecerunt.

Λερίδεις. ὀφθος. ὁ. floridus, dulcis, suauis, desideratus, concupitus. Etym.

Λέριον. ε. ὸ. flos, lilium, narcissus. Lucian. in Hecub. dicit non tantum florem, sed priuatam quandam lilij speciem Vere nascentis.

Λειρόφθαλμος. ὁ. ὁ. mitis, mansueto aspectu.

Λεπός. ὸ. ὁ. tenuis, pallidus.

Λείρως. facilè, molestè, uehementer, perfectè, pul. Λεισός. ὸ. ὁ. prædabilis. λεῖσός. (chrè.

Λέϊτρα. ἡ. hæc sacerdos.

Λεϊτός. conuiciator.

Λειτουργέω. μ. ήσω. π. ηκα. ministro, publicum munus obeo. Neutr. datiuo.

Λειτουργία. ας. ἡ ministerium, officium, munus quoduis publicum. λειτουργίας λειτουργεῖν. munera obire.

Λειτουργός. ὸ. ὁ. publicus operator, seu minister. Sunt qui per ῃ scribant λειτουργός quasi ὁ τὰ λεῖτα ἔργον ἔχων. λεῖτα nanq; dicitur τὰ δημόσια., hoc est, publica.

Λείφαιμᾶν. sanguinem illinere. Vide λιφαιμᾶν.

Λειφαῖμαι. οῖ. decolores & pallidi quasi sanguine carentes.

Λειχὴν. ῆνος. lichen, impetigo, cutis asperitas. aliqui mentagram eius speciem faciũt: musco sa herba roscidis petris innascens, eius meminit Dioscor.

Λέχω. μ. ἑξω. π. ξα. lingo, μύζω. Actiu. accus.

Λείψανδρία. uirorum defectus.

Λείψανον. τ. ὸ. reliquũ, reliqua, περίλοιπα, κατάλειμμα. τὰ λείψανα utitur Herodianus pro reliquijs diuorum.

Λείψεδρία. ας. ἡ. defectus aquæ.

Λείψυδριον, locus Atticæ. Etymol. Vide in Chil. Erasmi, in Lipsydrio pugnas.

Λειῶ. leuigo, διαιθάλῳ. Apud medicos significat τὸ τῶν εἰδῶν τὰς λεπτὰς τροίψαι.

Λείωλος. ε. ὸ. ὁ. ἡ. planus, læuis. Est etiam nomen proprium. Etym.

Λείωμα. ατ. ὸ. lomentum, propriè quod est tritum significat.

Λείωσις. ε. ὸ. ἡ. euacuatio, resolutio.

Λεκάνη. ης. ἡ. peluis. παρὰ τὸ λα ἐῶν τὰ ἐλικόν, καὶ τὸ χαίνω. Bayfius.

Λεκάνιον. τ. ὸ. diminutiuum, parua peluis, patella, delicatior bolus, lanx referta cibis.

Λεκανίς. ίδ. ὸ. ἡ. λεκάνη. Bayfius.

Λέκιθ. ὸ. pisum, guttum olearium siue ampulla, capsacem Latini uocant. Gal. ῳ lente cui detracta sunt putamina apd Hip. interp. Itẽ putamẽ.

Λεκίς. patina, paropsis, chlæna.

Λεκλικός. ὸ. ὁ. eloquens.

Λέκλων. Ideæ promontorium.

Λεκτός. selectus. ἄρις ἀνὴρ, στρατός.

Λέκτρον. ου. τὸ. lectus, thalamus. λέγω γὰρ καὶ μῶμα.

Λέκυθ. ου. ὁ. Gaza in Aristotele uertit, uitellum oui, pulmentarium è farina leguminum molita, addita pinguedine, ut interp̃tatur Gal. lomentum optime uertetur. Cornarius negat significare oui testã, aut luteum, aut etiã pisum.

Λεκυθοπώλης. ὁ. ὁ. qui pulmenta leguminibus elixa conditaque uendit. Cyrillo paroxytonũ.

Λεκυθόπωλις. ιδ. ἡ. quæ pulmentaria è lomento condita uenditat. proparoxyt. Cyrillus.

Λελάχω. sortitus fuero.

Λελεβότως. sensim, latenter.

Λέλυκα, αὐτὶ τῦ λελάληκα. locutus sum Etym.

Λελεκώς. ὸ. lippiens.

Λελημμένος. captus, cogitans, ᾧ τινι τὸ λῆμμα.

Λελῆθ. oblitum esse. Etym. (ἔχων.

Λελῆσθ. prædatum esse. Etym.

Λελίζω. uerto, quatio. Actiu. accus. iungitur.

Λελιημένος. ὁ. ὁ. calidus, incitatus, cupiens.

Λέλογχα. sortitus sum, à λαγχάνω. uel potius λήχω. & λελογχεῖα, puerpera facta.

Λέλογχα. sortitus sum. παρὰ τὸ λέγω τὸ κλῆρῶ.

Λελογχωμένος. ὁ. ὁ. ferratus, hastatus.

Λελυθρωμένος. cruentatus.

Λελυκωμένος. à lupo deuoratus.

Λελυμένος. lotus.

Λεμβάρχου. in lembo nauigantes.

Λέμβος. ὁ. ὁ. lembus, parua nauigium. Bayf. Heraclides Callicianus scripsit orationẽ lembeuticam, unde & Lembus uocabatur. Laërtius circa finem libri 5. Ammonius distinguit à λέμφος.

Λεμβώδης. ες. ὁ. ὁ. ἡ. speciem lembi præbens.

Λέμμα. τὸ. cortex, uagina, putamen à λέπω.

Λέμφος. uanus, stultus, ἀπὸ πλάνης. Item mucosus, coryza morbus. Vide λέμφος in Amm, Liban. κορύζης, καὶ λέμφος ἡ μαλακός.

Λεπτίον. οῦ. ὸν λεπάδιον. παρὰ τὸ λεπάνη. Etym.

Λεξέδιον. dictiuncula. Etym.

Λεξικόν. ὸ. ὸν. uocabularium, dictionarius.

Λέξις. ιδ. ἡ. dictio, elocutio, & τὰ πρὸς τὴν λέξιν ἐμπίπτοντα φαντάσματα dicuntur ea quæ in uerbis spectantur. Aristot.

Λεξόνδε. Doricè dicent.

Λεοκόριον. sacellum.

Λεοντεῦ, &

Λεοντέως. ὸ. ὁ. pellis leonis.

Λεοντίδες. οῖ. leonum catuli.

Λεοντόκομος. cui negotiũ datũ est curandi leonis.

Λεοντομυγές. canes è leonum & canum coitu progenati.

Λεοντοπόδιον. mineruium siue palladium herba.

Λεοντοφόνον. animal quoddam in Syria, leonẽ interficiens.

Λεοντώδης. ες. ὁ. ὁ. ἡ. leoninus.

Λεπαδνα. τὰ. coria lata circa pectus equorũ, capistra, collaria.

Λεπᾶγ. ὁ. ὁ. taurus albi pili. Item asinus apud apud Nicand. παρὰ τὴν λαγόνα ἔχειν λευκήν.

Λεπας. ὸ. promontorium, ὀρθὴ πρανὴς, καὶ ἀπότομος. ὄρος. Cyrillus & Ammonius, qui exponit ὄρος ἀπότομος. paroxytonum. Hinc apud Thracios λεπαῖα χθὼν pro montuosa sumitur.

Λεπάς. άδος. ἡ. genus ostrei uel piscis. Aristoph. interpres memorat ostrei genus esse qd̃ petris adhæreat, adeò ut difficulter auelli queat, in qua significatione usurpatur etiã ab Hipp. Gaza in Aristotele uertit patellam. oxytonum est. Ammonius: meminit eius & Aelianus. Vide inferius ὀστρακόδερμον.

Λεπάς. ἡ. ἧς. poculi genus maioris aliquando, ca

Λέπαστρον. piscatorium uas. (dix, dolium.

Λεπέω. λέπω. percutio.

Λεπίδιον. ὸ. herba lepidiũ, quæ & gingidium.

Λεπιδωτὰ πρὸς κολλήματα, & ῥαφαὶ λεπιδωτὰς, futuræ & cõpages ossium caluariæ quæ utring; ad aures adiacent squãmatim Comissæ. Gal.

Λεπιδωτός. ὸ. ὁ. squãmatus, squammis cõsutus.

Λεπίζω. μ. ίσω. π. ικα. decortico, detraho pellem. Neut. accus. Vide in Chiliad. Erasmi.

Λεπίς. ίδος. ἡ. lama. Gaza in Aristotele squãmam uertit: & morbi genus, quem Latini porrigi nem uocant.

Λέπισμα. ατ. ὸ. cortex, siliqua.

Λέπος. ε. ὸ. idem.

Λεπισής. mendax.

Λέπρα. ας. ἡ. lepra, quæ & ψώρα Græcis dicitur: ea uero quam hodie lepram dicimus, Græcis est elephantiasis. uarium enim cutis colorẽ sicut in elephante facit, partim album, partim nigriorem, propriè si manifestas squamas facit satisq; profunda sit.

Λεπρὰς. ά. όν. aspera, alta, alba.

Λεπρικὰ. τὰ. medicamenta leprarum.

Λεπριῶ. scaber sum. Dioscor. libro 1. λεπριῶντας ὄνυχας dixit.

Λεπρος. ὸ. ὁ. leprosus. ἐκ τῦ λέπω, τὸ ἐπολίγω. Itẽ asperitas quædam super ungues nascens, hanc Plinius scabrum nocat.

Λεπρόομαι. μ. ώθήσομαι. π. ωμαι. lepram patior.

Λεπρύνομαι. scaber fio, τραχύνομαι, uel albesco, λευκαίνομαι. apud Nican.

Λεπρώδης. scaber.

Λεπτάλεος. tenuis, gracilis.

Λέπτη. ἡ. paroxytonum, urbs Lepte. oxytonum uero fœmininum est à λεπτός. (eptũ.

Λεπτίς, ίδος ἡ hordei genus ab exilitate nomẽ ad

Λεπτογαῖος. ὸ. ὁ. sterilis non pinguis, rara & exoluta terra.

Λεπρόγεον. ὸ. sterilitas.
Λεπρογνώμων. ονος. ὁ. ἡ. subtilis, acer.
Λεπρόδερμοι. οἱ. quibus cutis tenuissima est.
Λεπρόθριον. ου. τὸ. tenuia habens folia Nicand.
Λεπρόϊνος. ου. neruosus, uel potius, qui habet tenues fibras.
Λεπρόκαρυα. auellanæ.
Λεπρόκαρφος. habens ramos tenues.
Λεπροκοπήμων. ονος. ὁ. minutatim concisus.
Λεπρολεσχεῖς, ἡμὲ Λεπρολόγος, uocat Aristophanes philosophos de minutulis quibusdam rebus disputantes.
Λεπρολεσχίαι. subtilia nugamenta. ἀ λεπτὸς & λέσχη, nugæ.
Λεπρολογεῖν. de rebus tenuib. disceptare, & friuola tractare, minuta & subtilia disputare. Bud. Com. & Eras. in Chil.
Λεπρολογήματα, &
Λεπρολογίαι. subtiles de minimis rebus disputationes.
Λεπρομερεία, ας. ἡ. exilitas.
Λεπρομερῶς. Eras. in Chil.
Λεπρομυθεῖν. prudens consilium, calliditas.
Λεπρόμιτος. subtiliter textum.
Λεπρόν. τὸ. bucca. Item minutia, minutissimum monetæ genus, cuiusmodi teruntiũ, porrò septem λεπτὰ cõficiebãt æreolũ, hoc est, χαλκοῦν.
Λεπροποιεῖ. extenuo.
Λεπρός. ἡ. ὁ. tenuis, minutus, subtilis, macer. κατὰ λεπτά, frustulatim. Λεπτὸν νόημα dicitur cõsiliũ & sententia implicatior nec multis exposita & obuia. & Λεπτὰς ἐλπίδας ἔχειν περὶ τοῦ μέλλοντος dixit Aristides de ijs qui paruam & imbecillam spẽ de re quapiam futura conceperunt, & Libanius Λεπτὸν pro expugnatu difficile & quod non facilem habet accessum.
Λεπροσκελεῖς. crura gracilia habentes.
Λεπροσχιδὴς. ἐος. ὁ. ἡ. habentes tenues incisuras.
Λεπρότριχα. τὰ. quæ sunt tenuiori pilo.
Λεπροτριχώτρῳος. pili tenuioris.
Λεπτουργέω. μ. ήσω. π. γηκα. sculpo in sculptura, & cælatura subtiliore & minutiore operor. Plato posuit pro subtiliter partiri, & distinguere, ἀλλὰ γὰρ λεπτουργεῖν οὐκ ἀσφαλές. Neutr. absol. Bud. Com.
Λεπτουργία. opus tessellatum & uermiculatum, & opus intestinũ elegantis artificij. Bud. Com.
Λεπτουργός. huiusmodi artifex.
Λεπτόφωνος. gracilem & tenuẽ uocem habens.
Λεπτόχειλος. cui labrum tenue.
Λεπτωλικός. ὸ. ὁ. extenuatiuus.
Λεπτωσις apud Lycophronem, anima, mors, fatũ, Pluto, Proserpina. διὰ τὸ λεπτοῦσθαι τὰ σώματα τῶν ἀποθανόντων. Etym.

Λεπτύνω. μ. υνῶ. σ. υνα. attenuo, comminuo, ἰσχναίνω. Actiu. accus.
Λεπτυσμός. imminutio, & cum aliquid de phalangis numero demitur.
Λεπτύχνα. dicuntur fructus extrinsecus tecti cortice. (ticare.
Λεπυριδσαι. deglubere, glumas excutere, excor-
Λεπυρον. σ. τὸ. testa oui, aut mali punici cortex.
Λεπυρὸν σάχυν dixit Nicander Theria. τὸν λεπυριζόμενον.
Λεπυρός. ᾶ. ὁ. testaceus, putamini oui inclusus fœtus Λεπυρὴ γενέθλη. Nicand. dicitur.
Λέπω. μ. ἐψω. π. εφα. decortico. Vide in Chiliad Erasmi.
Λέρνη. ἡ. Lerna, lacus in Argiuorum ac Mycenęorum agro communis, quem igni Hercules expurgauit. Zenodotus inquit esse fontem in Argiuorum agro prope quã Hercules cõfecit hydrã ac interanea uictimarũ cum in eodem abluerentur ac purgarentur factũ est, ut aqua corrumperetur stercore & sordibus earum rerum quæ mundebantur, unde etiam natum prouerbium Λέρνη κακῶν.
Λεσβιάς. scortum, λαικάστρα. fellatrix.
Λεσβιάζομ. &
Λεσβιεῖν. polluere, conspurcare, fellare. Sumptũ à moribus Lesbiorum. Eras. Chil.
Λεσγίον. paruum scutum.
Λέσσις. magna, aquatica.
Λεχαίνω. nugor, de nugis differo.
Λεχαῖος. interpres, congerro. (Etym.
Λεχέραι. scholæ, solia ad ociandũ ædificia facta.
Λέσχη. ης. ἡ. loquela, confabulatio, nugæ, conuentus, locus cõmunis, æraria fabrica, cœnaculum publicum apud Bœotos. quidã dicunt lignum siccum, & genus cantilenæ. quidam loca calida & æstiua. Etym. uide in Chil. Erasmi, Λέσχαι pro nugis.
Λεσχιωτία. contumelia, calumnia,
Λεσχιωτεύω. uide Λευχιωτεύω,
Λεσχιώτης. ᾶ. ὁ. calumniator.
Λεσχηνόριος. ς. ὁ. Apollinis cognomentum apud Cornutum, propter confabulandi interdiu hominum studium, congerronem dixeris.
Λευχιωῶτα. οἱ. Ionice dicuntur uiolenti & contumelioſi. Laërtius lib. 2. in Anaximene.
Λευγαλέος. ς. ὁ. perniciosus, tristis, anxius, grauis, difficilis, humidus, imbecillis apud Hom. Λευγαλέοι τ' ἐσόμεσθα, hoc est, ἀδενεῖς. sic Eu.
Λευκάνα. ἀι. castaneæ nuces, sic dictę a loco Idæ montis, quem Λευκὰς plurali numero appellant. Gal. lib. de euchymia.
Λευΐτης. ὁ διάκονος ὁ ἀπὸ τοῦ Λευί.
Λευκαίνω. μ. ανῶ. π. γηκα. dealbo. Λευκαίνομαι τὴ τρίχα.

τρίχα. canesco. Accus.
Λευκάνθης. ς. ὁ. canus, ut albus flos.
Λευκανία. ας. ὁ. gula, uentriculus, guttur, stomachus, Etym. Item Lucania regio, dicta sic quòd albicet.
Λευκανόθεν. ex imo gutture.
Λευκανοί. Lucani populi.
Λευκαρείων. pro Deucalione dicitur. Etym.
Λευκασμός. ὸ. ὁ. candor.
Λευκασπις. argyraspis, albo scuto utens.
Λευκαφώλιος. alba ardeola, ut Gaza uertit in Aristotele.
Λεύκη. ης. ἡ. populus alba, arbor, & morbi siue scabiei genus, apud Herodot. paroxyt. Gaza in Aristotele uertit, uitiligines.
Λευκή. ῆς. ἡ. alba est etiam insulæ nomen in Ponto. Etym. oxytonum.
Λεύκην ἡμέραν διάγειν. est hilariter & iucunde diem transigere, ueluti Sillius dixit, albosq; dies horasq; serenas.
Λευκηπατίας. ς. ὁ. formidolosus. Eras. Chil.
Λεύκιμμα. tabula ex gypso facta. Etym.
Λεύκιν. ος. ὁ. populeus.
Λευκίσκος. ς. ὁ. piscis è mugilum genere, paulò tamen candidior & minus capitatus, apud Gal.
Λευκίτης, albus apud Theocr.
Λευκογραφής. qui depingit albo colore.
Λευκογραφὶς. genus lapidis.
Λευκοθέα. Matuta dea uertitur à Plutarcho in uita Camilli. Leucothea dicta, quòd cum circa Megaridem per campum quẽdam albicantem curreret, in furorem inciderit, adeò ut se in mare injiceret. alio nomine etiã Ino dicitur. Ety. Leucotheæ hymnus est apud Orpheum.
Λευκοθίαι. Nereides à Myrsino appellantur. Ety.
Λευκοΐον. ου. τὸ. alba uiola.
Λευκόπρας. ὁ. albus capite, canus.
Λευκοπάρῃος. ς. ὁ. qui albis genis est.
Λευκοπάρυφος. ς. ὁ. candidis uestibus indutus. Vnde extat Prouerb. ἔξω θὲρ λευκοπάρυφός ἐστι, τὰ δὲ ἔνδον ὁλοπόρφυρος. in eum qui uestibus quidem frugi utatur, nec ullo maioris impendij fuco inebriatis, animi uero luxu diffluat. Cæl. lib. 9. cap. 7.
Λευκόπυγος. ς. ὁ. mollis denotatur & effœminatus, quasi candidis natibus, imbellis, delicijs fractus, timidus. Vide in Chil. Eras. Huic opponitur μελάμπυγος, uirilis.
Λευκόπωλος. epitheton Solis, quòd duobus eqs albis uehatur.
Λευκόρροδον. alba rosa.
Λευκός. ὸ. albus, candidus. Est & auis albæ nomẽ ex ardeolarum genere, apud Aristotelem, uel potius epitheton tantum iungendũ cum ἐρωδιός, quam & composito nomine Λευκερώδιον uocat. Λευκόν. ὸ. candidum, siue albugo oculi, ut Gaza in Aristot. uertit.
Λευκότης. ητος. ἡ albedo.
Λευκόχροια. candicantia.
Λευκοῦδαι. actiuè accipitur, de quo Bud. Com.
Λευκόφαιος. ὁ fuscus, id est color mixtus ex albo & nigro: utuntur & Latini hac uoce. Thylesius de coloribus.
Λευκοφλεγματίας. ὁ. hydrops, qui & anasarca dicitur, qui totius corporis superficiem alba pituita plenam in tumorem extollit.
Λευκόχρως. ὁ. albus corpore.
Λευκόω. albifico. Cyrill.
Λεύκρα. nomen loci proprium, à Leucro incolæ sic dictum. Etym.
Λευκώλενος. ς. ὁ. ἡ. habens albas ulnas. Epitheton Iunonis propter aëris perspicuitatem.
Λεύκωμα. ατος. τὸ albugo, album oui. Accipitur etiam pro λευκωμάτῳ γράμματείῳ. id est tabula albo colore inducta, sicut album Latinè. Bud. Com.
Λευκώμιον, &
Λεύκωμον. ου. ὁ. nomen uiri, paroxyt. Cyrillus.
Λεύκωσις. idem.
Λευκωπίας. ς. ὁ. albus aspectu.
Λευκῶπις. ιδος. ἡ. habens oculos albos.
Λευκωσία. una Sirenum.
Λευμυρία, loquacitas, facetiæ, iucunditas, cõsternatio. Item puritas unde λευμυρὸν ὕδωρ. uel λαμυρόν.
Λεύσσω. uideo, aspicio.
Λευσὴρ. ῆρος. ὁ. dignus qui lapidetur, apud Lycophronem.
Λευστός. uisibilis, lapidatus.
Λευχμονέω. μ. ήσω. π. γηκα. albis induor. Neutrũ absolutum.
Λευχμονδσα. niueis induta uestibus.
Λευχείμων. ονος. ὁ. albis indutus, albatus. ut apud Horat. Ille repotia, natales, aliosue dierum Festos albatus celebrat. Bud. in Annot.
Λεύχεται. dormit.
Λευχιωτεύω. nugari. malim Λεσχιωτεύω.
Λευχπατίας. ς. ὁ. timidus, quòd metuentibus hepar albescere credatur.
Λεύω. μ. εύσω. π. ευκα. lapido, uideo. Accus.
Λεχαίνω. lectum, hoc est concubitum appetere.
Λεχεποίης ς ὁ uel Λεχοποιὸς. herbosus.
Λέχομαι. μ. ἑξομαι. π. ειγμαι. cubo. Depon. absol.
Λέχος. εος. τὸ. lectus, coniugium, uxor, coniectus. Ammonius distinguit ab θυνή.

Λέχρι.

Λέγρι⊙. ά. ό. obliquus.
Λεχρίς. ex obliquo.
Λεχώ. ό⊙. ή. puerpera.
Λεχώεσ. fruticosum, herbosum.
Λέχω. μ. ἐξω. π. ξαι. facio dormire. Neut.
Λεχωΐ⊙. ά. ό. puerperio condecens.
Λεωβᾶτ⊙. uia.
Λεωπόνητ⊙, λεωλέθρι⊙. ἡ λεωπόρητ⊙, παντελῶς ἐξολοθρευόμενο⊙.
Λεώλης. perditus.
Λεῶμι. perfecero, τέλοιμι.
Λέων. οντος. ὁ. leo παρὰ τὸ λάω τὸ βλέπω, ὀξυωπὲς ἄζων γὰρ τὸ ζῶον. De leone quadrupede fera, ui de Aristotelem, & Oppianũ in tertio & quarto libro de Venatione. Est & leo marinus apud Aelianum, & leo serpens Nicandro in Theriacis. Vide superius Λέαινα.
Λεωντηδὸν. terribiliter, leonis instar.
Λεωπόριον. templum Athenis filiarum Leo. Etymologus.
Λεωπέτρα. &
Λεωπετρία. planum saxum.
Λεωργός. ὰ. ὁ. Promethei epitheton apud Aeschylum, παρὰ τὸ ἔλω⊙, qui pro populo moritur, qui populo operis occasionẽ subministrat, ut Prometheus tradito igni mortalibus. Item πανδεγος ἀνθρωφόνο⊙.
Λεώς. ώ. ὁ. Attice populus, turba.
Λέως, uel λεῶς. aphæresi pro πλέως. absolutè, perfectè.
Λέως. ω. Leos, filius Orphei. Etym.
Λεωτροφίδης, Λεπρότροος, ἡ θυμαλγίδης. ἐπὶ τῶν χλωρῶν καὶ λεπτῶν.
Λεωφόρ⊙. ά. ό, λαοφόρ⊙. prostitutam fœminã, λεωφόρον dixit Anacreon.

Λ H, uult.

Ληάζω. λίαν σπουδάζω.
Ληβολία. ας. ἡ. forica, publicum sterquilinium. δημοσία, κοπρία.
Λιβόλ⊙, pro λιθοβόλ⊙. lapides iaciens, uel dignus qui lapidetur.
Λήθω. λαμβάνω. sed est obsoletum.
Λήγω. quiesco, desino, cesso.
Λήδανον. τὸ. ladanum apud Herodot.
Ληδάριον. &
Λήδιον. tunicula uilis, æstiua, uetus. Etym. obsoleta & detrita plagula. Eust. Iliad. σ. Λήδιον ἔδυμα, indumentum tenue ac laxum.
Ληδεῖν. fessum esse.
Λῆδον. τὸ. ladanum, fruticis genus apud Dioscor.
Λήθαι⊙. obliuiosus, uel obliuionem inducens
Ληθαίνω. obliuisci facio.
Ληθαργικός. ὴ. ὁ. ueternosus.
Λήθαργ⊙. ου. ὁ, morbus est, quem Latini torpo-

rem appellant. inexpugnabilis penè somni necessitas, ut scribit Celsus lib. 3. cap. 20. Dictum ἀπὸ τῆ λήθης, hoc est ab obliuione: nam eo morbo accidit obliuio omnium rerum: à pituita posteriores uentriculos cerebri occupante, in quibus est memoria. Lethargus, ueternus, affectus apud medicos phrenitidi contrarius. Item languida & torpescentes ac segnes uocãtur λήθαργοι teste Zenodot.
Ληθεδανόν. obliuionem pariens.
Ληθεδανὸν. όν⊙. ἡ. obliuio.
Λήθη. ης. ἡ. obliuio, lethe.
Λήθιος. clancularius.
Ληθότης. γος. ἡ. obliuio.
Λήθω. μ. ήσω. π. ηκα. lateo. Neut. accus.
Ληΐκάνδρα. inijciens uiris mulierum amorem, ἀπὸ τῆ λαΐζεσθαι οὐ κάνδρας.
Ληΐας. ἡ. bello capta.
Ληϊβότρα. ας. ἡ. segetem pascens.
Ληϊβότρ⊙. ὰ. ὁ. segetes depascens.
Ληϊβότης. aper.
Ληϊδάριον. λυγδάριον.
Ληΐδιον. λήδιον.
Ληΐζομαι. μ. ἰσομαι. ω. ισμαι. prædor, uasto segetes, possideo.
Λήϊον. ὰ. τὸ. seges, fruges, campus segetum, quasi τὸ λαΐον θερόμενον λαΐον. falcem significat,
Ληϊ⊙. ὰ. mutilus, uilis.
Λήϊς. ίδος. ἡ. præda, possessio ex præda. Vide λεία in Ammonio.
Λῃϊσήρ. ῆρ⊙. ὁ. latro.
Λῃϊστής. prædator. iumentorum abactor. Etym.
Λῃϊστός. bello captus, cum prædis abactus.
Λήϊτις. ιδος. ἡ. Epitheton Mineruæ quia prædæ præest.
Λῃΐτις. bello capta mulier. Etym.
Λήϊτ⊙. ὰ. ὁ. populus.
Ληλᾶν, & ληκᾶν. clamare, plaudere, percutere, latrare.
Ληκυθίζω. pusilla uoce utor.
Ληκύθιον. ὰ. τὸ. parua lecythus. Est & carminis genus, trochaicum heptemimeres quod & διμετρόπλειον dicitur alio nomine.
Ληκυθισμός. cantillatio, frigillatio.
Ληκυθιστής. ὰ. ὁ. qui exilem habet uocem.
Λήκυθ⊙. ὰ. ὁ. uas olearium, & in quo unguenta reconduntur, quod & Latinè lecythus dicitur, penult. corr. Cicero uidetur libro 1. ad Atticum, copiam dicendi uniformem ληκύθοις appellasse, alludens fortè ad illud Aristophanis, ληκύθιον ἀπώλεσε. Vide Bayf. & prouerbia apud Erasmum, Non est oleum in lecytho, lecytho

cytho pinguior, Lecythum habet in malis.
Ληκυθίζω. alterius clamare ac strepitum edere.
Λῆμα. ατ⊙. τὸ. superbia, dogma, consilium, constantia, fiducia, & robur animi. Vide in Chiliadibus Eras. Lemathurium: Ammonius distinguit à λῆμμα.
Λημαπάω. sum excelso & sublimi animo & intrepido, superbio.
Λημάτιας. ὰ. ὁ. arrogans, superbus.
Λημαῦλα. πτ. sententiæ, consilia.
Λημάω. lippo, cæcutio, cæcutio lippitudine. Neutrum absolutum.
Λήμη. ης. ἡ. lema, lippitudo, humor in oculis concretus, unde lippitudo nascitur. παρὰ τὸ λεύω βλέπω, ἢ τὸ μὴ. Vide in Chiliad. Erasmi, Saturniæ lemæ.
Λῆμμα. τὸ. quæstus, lucrum, sumptio, assumptio, sumptio scientifica, & quæ in ratiocinationib⁹ assumitur siue per se siue in subiectis pronunciationibus. Item proloquium postulatum Aristot. Est & alia species λήμματ⊙ teste Gal. cui fides cõparatur per experientiæ lumẽ aliquod, Item captura, captio, spatium, uagina, uis, audacia. Item dignitas. Etym. Vide λῆμα in Amm.
Λημαῦλον. idem.
Λήμνιον. βλέπειν. acre obtueri, & micantibus oculis. Eustath. Iliad. α.
Λημνίσκον. corymbus.
Λημνίσκ⊙. ὁ linamentum ad μοτὸς similitudinem oblonga facie fastigiatũ apud Aeginetam.
Λῆμν⊙. insula Thraciæ propinqua, sic etiã urbs in ea dicitur. Etym. & λήμνιον κάνον dicitur de maximo malo quod mulieres Athenienses uiros in Lemnio occidissent. Qua de re consule Zenodot. & λημνία χειρὶ pro crudeli & illegitimo.
Λῆμ⊙. animus.
Λήναια. τὰ. Bacchi sacra apud Athenienses, in quibus concertabãt poëtæ ludicris carminibus ad risum comparatis.
Λήϊα⊙. quod ad torcular pertinet. Etym. Cyrillus proparoxytonum.
Λῆναῖ⊙. Lenæus, penanflexum Cyrillo, cognomen Bacchi. & λῆναιον festum eius. Lenæi hymnus est apud Orpheum.
Λῆναίων. Ianuarium dici ait Ioannes Grammaticus, quòd Dionysio Lenæo à torcularibus dicto festiuitas eo mense ageretur. quidã Septembrem dicunt.
Λῆνὸς. ἀλ⊙. pars nauis quæ malum continet, apud Pollucem, quæ & ἰσοδόμη, & λην⊙ apud Athenæum.
Λῆϊς. ιδος. ἡ. mulier Baccha, & λῆνίς. temulẽtia.
Λῆνοβᾶλος. ὰ. ὁ. uinitor.

Λῆνὸς. ὰ. ὁ. torcular. παρὰ τὸ λεαίνω, τὸ λεπτύνω. Item locus concauus in curru in quo reponebãtur ab aurigis scuticæ, teste Aelio Dionysio, qui & ληνὼν dicitur: & mali nauticæ conceptaculum, quod & ληνὰς.
Λῆν⊙. έ⊙. ὸ. lana, apud Aeschyl. Eumenid. λήνῳ μειγέσῳ σωφρόνως ἐσαμμένον.
Ληξιαρχικῶν. liber erat, in quem puerorũ nomina referebantur, qui iam tutelæ suæ facti erant. ἀφὸ τὸ οὓς νέους τῶν λήξεων ἤδη ἄρχειν.
Ληξιπύρ⊙ος. ὰ. ὁ. lexipyretus potius quàm lexipyrata, medicinæ quæ febres fugiunt. de qua Hermol. in Plin.
Λῆξις. ι⊙. ἡ. quies, desinentia, sors, portio.
Λῆξις. εως. ἡ. Heraclides λήξεως διαμπὰς λεπτὸ τῆς territorium hæreditarium λῆξιν appellat.
Λῆον. idem quod λήϊον, συγκοπῆ. Etym.
Λητέον. fineandum est, explicandum, aggrediendum.
Λητῆς. capiens.
Λητὸς. captus.
Λιαρέω. μ. ήσω. ω. γηκα. nugor. propriè nefariè loquor ex ebrietate, uel senectutis ac ætatis uitio inepta multa effutio, φλυαρέω autem nimium & stulte loquor, desipio. Etym. Λιαρεῖς ἔχων, Atticè pro nugaris. Neut. accus.
Λῆρ⊙. ὰ. ὁ. nugæ, trichæ, stultus, nugator, mendax. Eras. Chiliad.
Ληρῶδες. nugatorium.
Ληρώδης. ε⊙. ὁ. ἡ nugator.
Ληρωδία. delira fabula.
Λῆς. uis, ut εἰ λῆς. si uis, Aristoph.
Λῆσις. uoluntas, electio.
Λήθομαι. obliuiscar.
Λῃστάρχης. ὰ. ὁ. & λῃσταρχ⊙. sicariorum siue latronum princeps.
Λῃστεία. ας. ἡ. latrocinium.
Λῃστεύω. μ. εύσω. ω. εῦκα. latrocinor, populor, latrocinio despolio. Neut. absol.
Λῃστής. ὰ. ὁ. latro, prædo, sicarius.
Λῃστικὸν. σύνταγμα ὰ. τὸ. manus piratarum, latrocinium. Thucydid. πότε λῃστικὸν ὡς εἰκὸς καθήρει.
Λῆσις. ι⊙. ἡ. obliuio.
Λῃστὸς. ὰ. ὁ. prædabilis.
Λῃστρικὸν πλοῖον. τὸ. piraticum nauigium, quod & λῃστρίς.
Λῃστρικῶς. prædatiuè, furtiuè, & λῃστρικὸν πλοῖον, uide Bayfium.
Λῃστρίς. ίδος. ἡ. prædatrix, λῃστρίδες νῆες, naues prædatoriæ, siue piraticæ.
Λήτφρα. ἡ. sacerdos.
Λητοΐδης. Latonæ filius, Apollo.
Λητὸν. publicum.

Λητουργῶν. obire munus publicum. Ammonius & Cyrillus.

Λητουργός. ὁ. ὁ uide λητουργός.

Λητώ. ὁ ☉. ἡ. Latona. ὑμνησπὴ γὰρ καλῶν ἡ ἰλιάς. Eius hymnus est apud Orpheum.

Λήγω. μ. ἥξω. w. ηχα. desino. Neut genit. ἔλησε τοῦ θυμοῦ, stomachari desijt.

Λῆψις. ι☉. ἡ. captio.

Λιάζω. μ. άσω. π. ακα. separo, fugio, declino. Actiu. accus.

Λιάμαθοι. caprarij pastores. πρὸς τὸ λίαν ἀμαθεῖς εἶν. Etym.

Λίαν. nimis, ualde. Differt à λέιαν. Vide Ammonium.

Λίαν ἐκ πόδιον ὁ. supra modum.

Λιαρός. ᾶ. ὁ. calidus, lepidus, temperatus, suauis, flexibilis. Etym.

Λιαρόω. erro. declino, cuito. Etym.

Λιβάδιον. herbosus locus.

Λιβάζω. stillo, defluo, perdo, σοβέω.

Λιβανιώς. α. ὁ. tureus.

Λιβανομάντις. ι☉. ὁ. qui ex ijs quæ dijs adolentur futura coniectat, dicitur & ἐμπυρασιώπ☉. Eustath. Iliad. ω.

Λίβανος ☉. ὁ. tus, arbor turis. Libanus mons Arabiæ. differt à λιβανωτός. Ammonius.

Λιβανώδης. ες ☉. ὁ. ἡ. odoratus.

Λιβανωτίς ἡ. turea, rosmarinus.

Λιβανωτός. ῖ. ὁ. ἡ. τὸ λιβάνου καρπός. Ammonius distinguit à λίβανος.

Λιβανωφόρος ☉. ὁ. turifer.

Λιβάς. άδος ☉. ἡ. stillatio, gutta, fons, scaturigo, locus amœnus, & humidus.

Λιβολίομαι. immergor. Etym.

Λιβρύω. separare.

Λίβυθρον. ὸ. incilis fossa, aquę ductus, apud Aelium Dionys. receptius tamen est per ῑ λείβυθρον.

Λιβυρός. humidus.

Λίβος gutta, lachryma, distillatio quædam oculorum fluida.

Λιβρός. ᾶ. ὁ. obscurus, caliginosus, humectus. Λιβρὸς inferius exponitur lubricus.

Λιβύη. ης. ἡ. Libya, hydria nigra sepulchro imposita.

Λίβυσσι. serpentes quidam Nicandro.

Λιβύσθεν. ex Libya.

Λιβυκός. Libycus.

Λιβυὸς. ὁ. auis quædam Aristoteli. Gaza Libyum reddit, quanquam alibi lædus legatur.

Λίβυ☉. τος. Aphrici uenti, genitiuus à λίψ in Epigram.

Λιβυρνίδες. αἱ. naues liburnæ, piraticæ & uelocissimæ, rostris æreis.

Λίβυς. υ☉. Libys, homo ex Libya. Dicitur etiam tibia à poëtis. Sunt & Libyes serpentes apud Nicandrum.

Λίβυσσα. ης. ἡ. Libyssa.

Λίγα. stridulè, tenuiter, suauiter.

Λιγαίνω. μ. ανῶ. strideo, delecto, canto, flagello, prædico. ὀξέως φωνῶ.

Λίγγω. μ. ίγξω. w. ιγκα. strideo, resono. Neut.

Λίγγλα. cos, lixiuium.

Λιγγλίνω. sonum reddo feriendo superficiem.

Λίγγλιω. in superficie, strictim.

Λίγγλ☉. ὁ. fornax, lixiuium, unguen, ἀλοιφή, χοάνη, monetæ informatura. Eustath. Iliad. φ. apud Nicandrum pro pila seu mortario accipitur.

Λιγέως. acutè, dulciter, celeriter, uehementer. Vide uersum Homericum in Chiliad. Eras. Ῥᾶιστα μὲν, ἀλλὰ μάλα λιγέως.

Λιγηπελίης. ὸ. imbecillum, pro ὀλιγηπελὴς.

Λιγνός. flexibilis, mobilis. Etym.

Λιγνύς. ύ☉. ὑ. fumus, fumi emissio, propriè fuligo Latinè dicitur, apud Apol. Argonaut. fumus qui ex attritu mutuo lignorum nascitur. Nicander pro flamma accipit.

Λιγνυώδης fuliginosus.

Λιγύς. e. sonuit, fictitia uox à sono sagittæ, aërem diuerberantis.

Λιγνὺς. fuligo, fumus, atrum illud à flamma concrescens.

Λίγ☉. ὁ stridulus.

Λιγύμοχθ☉. Luscinię epitheton, quòd cantu laboret.

Λιγυοζέω. canto.

Λιγύειον. α. τὸ. ligurius lapis.

Λιγυρός. οῦ. ὁ. stridulus, acutus in uoce, suauis, uocalis.

Λιγυρῶς. suauiter, concinnè.

Λίγυς. υ☉. ὁ. Ligur, paroxyt. Cyril.

Λιγύς. ύος ὁ. stridulus, canorus in loquendo, facundus, ἠλίης, λιγυερός, ὀξύς, παχύς. oxytonῶς.

Λιγύφθογγος. ὁ. ἡ. &

Λιγύφωνος. canorus, habens uocem stridulam.

Λιέω. capio.

Λίζω. ludo, stillo, βίαιω.

Λιθάζω. μ. άσω. w. ακα. lapido. accus.

Λιθαξ. & λιθάδιον. lapillus.

Λιθαξ. κος. ὁ. locus asper & petricosus, παχὺς τόπος. Nicand.

Λιθάργυρος. spuma argenti. Vide Nicandrum in Alexipharm.

Λιθάς. άδος. ἡ. lapis.

Λιθεία. sumptuositas.

Λιθειάζ. lapidescere.

Λιθίασις. ως. ἡ. morbus calcularis in renibus, calculi gene-

ratio in uesica per quem urinæ excretio prohibetur, estq; affectus qui distentiones affert uesicæ, distenditur simul & imus uenter, pertenditurq; sępe distentio ad præputium. Sic etiam uocatur cum in palpebris gignuntur albicantia quædam & aspera lapidis modo, oculumq; perpungentia.

Λιθιάω. calculo laboro.

Λιθίδι☉. lapillus.

Λιθίζω. lapidis qualitatem potius quàm gemmę referre, Plin. lib. 7. cap. 37. sic λιθίζων dicitur carbunculus languidius liuidiusq; lucens.

Λίθιν☉. α. ὁ. lapideus.

Λίθις. ιδι☉. ἡ. lapillus, λιθίδιον.

Λιθοβολέω. μ. ήσω. w. ηκα. lapido, lapides in aliquem iacio, lapidibus obruo. Accus.

Λιθοβολ☉. α. ὁ. iaciens lapides.

Λιθογλυφ☉. α. ὁ. sculptor lapidarius.

Λιθοδομέομαι. ὸ. corallium.

Λιθοδομ☉. α. ὁ. architectus, faber lapidarius.

Λιθοκλάω. lapide frango.

Λιθοκάρδι☉. ᾶ. ὁ. qui est saxeo corde.

Λιθοκόλλα. gluten quo marmora & lapides uniuntur inter se.

Λιθοκόλλ. ήθης. ου. ὁ gemmis uel lapillis distinctus ac picturatus.

Λιθολάβ☉. α. ὁ. lapidatus, lapidator.

Λιθολάω. μ. λάσω. w. λακα. lapido. Accus.

Λιθολόγημα. τος. ὸ. structus lapidum, ædificium.

Λιθολόγ☉. lapides colligens, ædificator. Thucyd. ἔχεσαι λιθολόγας ἐγ τάφρους.

Λιθομάτα. qui ad populum concionabātur, ὧν τὸ λίθος ὀμυώτατον.

Λιθοξοΐνῳ ἐργαλεῖον. τὸ. bipennis, instrumētum scalpendorum lapidum.

Λιθοξό☉. α. ὁ lapicida, λατύπ☉, λάτομ☉, λιθουργός.

Λιθοφάγοι. οἱ. pisces ὀστρακοδέρμοι testa obtecti, quasi saxeo tergore muniti apud Empedocl.

Λίθ☉. α. ὁ lapis, saxum, uel λίθος ἡ gemma, lapis politus, marmor. Capitur & pro auchora, quando ante repertum eius usum graui saxo naues firmabant. Accipitur etiam pro calculo lusorio. Moschop. admonet masculini generis esse cum simpliciter lapidem significat, fœminini uero cum uel lapidē preciosum uel expolitū.

Λιθόσπερμον. α. τὸ. herba in cacuminib. iuxta folia lapillos quosdam duritia lapidea in barbulis quibusdam præferens quasi lapideū semen.

Λιθόστρω☉. ου. ὁ. ἡ. lapidibus stratus. à λίθ☉ & στρωννύω.

Λιθωμία. ας. ἡ. lapicidina. Est etiam carceris & custodiæ nomen apud Syracusanos, cuius meminit Thucydid. unde arbitror prouerbium natum, Εἰς λιθοτομίας.

Λιθοτόμος. λιθοξό☉. lapicida. Cyrillus paroxytonum. Et chirurgus calculum uesicę excindēs.

Λιθόχμος. incisus à lapide, proparoxyt. Cyril.

Λιθοτοιϊκή. ars lapides excolentium elaborantiumq; ad operum ornamenta.

Λιθυλιῆσαι. τὸ σῆσαι ὧν ἡ Βάσως τὸ αὐάθυμα.

Λιθυλικοί. uectiarij.

Λιθυργήσῃ. in lapidem uertet.

Λιθαγική. ars incidendorum lapidum. Ad eos qui in metallis cædunt pertinere uidetur.

Λιθουργός. ὁ. λιθοξόος. lapidarius. Et λιθουργόν lapidarium ferramentum, apud Thucyd.

Λιθώδης. in lapidem indurescere & lapidem fieri. Bud. Com.

Λιθοφορέω. lapides fero.

Λιθόω. μ. ώσω. w. ωκα. lapidesco, lapidem generor. Neut. absol.

Λιθώδης. ους. ὁ. ἡ. lapidosus.

Λίκνιγξ. tinnitus aurium, mirmitio: minimus & exilissimus auiculæ sonus, ἡ ἐλαχίστη βοὴ ἀρνέων. Aristoph. interp.

Λίκινος. uas testaceum.

Λικμάω. μ. ήσω. w. ηκα. uentilo, cribro, paleas à frumento separo, ἀλοάω. trituro, comminuo, lingo.

Λικμητήρ. ῆρος ὁ. uentilator.

Λικμητήρ. ῆρος. ἡ. uentilabrum.

Λικμητήριον. idem.

Λικμητής. ὁ. ὁ. λικμητήρ, σιασωρητής.

Λικμίζω. uentilo, ἀλοάω.

Λίκμος. α. ὁ. uentilabrum, uannus.

Λικμοφόρ☉. uannum ferens, canistrifer, ut olim ad sacra Bacchi ferebatur ab hominibus infimæ sortis. Vnde etiam dictum est de homine abiecto & contempto.

Λικνίτης. Bacchi epitheton, ab incunabilis puerorum, quæ λίκνα dicuntur. Eius hymnus est apud Orpheum.

Λικνοφθλίης sordidus.

Λίκνον. α. ὸ. cuna, uannus, cribrum, cista panoria Sophocl.

Λικνοφόρος pro λικμοφόρος. apud Demosthenē.

Λικροί. οἱ rami cornuum ceruorum.

Λικριφῶς. uel λικρυφίς. obliquè.

Λικῶς. ὁ qui glomerari potest.

Λιβαίνομαι. cupio. Depon. genit.

Λιλύβαιον. α. ὸ. Lilybæum.

Λιλαῖ. inuideo, cupio. festino.

Λιμαχᾶν. fame necare, famem imperare, ut medici ægrotis faciunt.

Λιμαγχονᾶν. idem, quasi dicas angina inedię suffocare. Bud. Com.

Λιμακώδης. humidus, herbidus.

Λίμβ⊙ς.ὁ.uel λιμβός.guloſus,inſatiabilis.

Λιμβρός.ᾶ.ὁ nox,caligo.

Λιμενάρχαι.οἱ. qui locis maritimis præſunt, unde traiectus eſt ad exteras nationes, λιμενοφύλακες,id eſt,portus cuſtodes, Ariſtotel. Bud. in Annotat.

Λιμενάρχια.munus portuum curandorum, λιμενοφυλακία.

Λιμενήοχος.portum,littus,ſinum habens.Etym.

Λιμενίτης.ου ὁ,&

Λιμενοφυλακίτης.ου. porticum cuſtodia præfectus.Epigram.

Λιμήν.ήνος.ὁ portus,littus,ſinus maris.

Λιμήρη.quę ad portũ,aut pratum attinent.Etym.

Λίμνα.ης.ἡ ſtagnum,mare,Oceanus.

Λιμναίζω.μ.ἄσω.τ.αικα. ſtagnum facio,ſtagno. Neut.abſol.

Λιμναῖ⊙ς.α.ὁ.lacuſtris.Gaza in Ariſtotele λιμναῖα ου uertit,paluſtre.

Λιμνακίδες.ἀι.deæ aquarum.

Λίμνη.palus,ſtagnum. παρὰ τὸ λίαν νὴ δόλος μένμ.dicitur & de mari & de Oceano.Etym.

Λιμνήϊος.ιᾶ⊙ν.ἡ.ſtagnea.

Λιμνοθάλαττα.lacus maritimus.

Λιμνόστεα.oſtrea,ut Gaza uertit in Ariſtotele.

Λιμνοχόος.ὁ.lacunas purgans.

Λιμνόω.in paludem uel lacum abire & exundare,uel in paludem redundare.Bud.Com.

Λιμνώδυν.τὸ.reſtagnatio.

Λιμοδιωξιᾶς. οἱ. qui fame urgente aliquò demigrant.à Dorenſibus qui è Peloponneſo fugerãt annonæ inopia,ſumpta uox eſt. Eraſmi in Chiliadibus.

Λιμοδιωξέω.fame compulſus aliquò demigro.

Λιμονίμβιξ.κ⊙ν.ὁ.ſordidus & cumini ſector.Euſtath.ut & κομινονίμβιξ.

Λιμοκτονέω.μ.ήσω.τ.κα.fame neco. Acti.accuſ.

Λιμοκτονία.huiuſcemodi inedia à medico imperata,uictus ratio quæ in ſolis potibus ſit.

Λιμός.ᾶ.ὁ.Atticè,uel ἡ,Doricè. fames,ſordidum & præparcum λιμὸν quoque dici annotat Euſtath.Odyſſ.

Λιμόψωρ⊙ν.morbus quidam,malus corporis habitus ob famem, nam cum mali ſucci cibarijs propter inopiam utendum eſt, ſcabies & uaria cutis ulcera proueniunt.

Λιμπαύω.relinquo.Actiu.accuſ.

Λιμφεύδω.decipere.

Λιμφός.ſycophanta,parcus.

Λιμώττω.μ.ὠξω.τ.ωχα.fameſco,eſurio. Neutrũ abſolutum.

Λὶν.leonem.

Λινᾶ⊙ν.ᾶ.ὁ.ex lino factus.

Λινάριον.τὸ.filum,funiculus.

Λίνδ⊙ς.ου.ἡ.aromatis genus,apud Athenæum,& oppidum in Rhodio inſula, & proprium nomen,filius Cercaphi & Lyſippes,ut teſtatur Euſtath.Iliad.β.

Λίνε⊙ν,λινᾶς.lineus.

Λινεὺς.έ⊙ς.ὁ.mugil piſcis.

Λινίσκ⊙ς.funiculus.

Λίξ.latus,obliquus,lapis.

Λινόδρομ⊙ς.ου.ὁ.uinculum lineum.

Λινόδετ⊙ς.ου.illigatus,funiculo uinctus,apud Cõ

Λινόλωπος.ὁ.Mercurialis herba. (micum.

Λινοθώρᾱξ.κ⊙ς. ὁ. thorax lineus, lineo thorace indutus.Homerus Iliad.β.de Aiace, ὀλίγος ἦν ἔλω λινοθώρᾱξ.

Λινοκαλαμίς.linum agreſte.

Λινοκάλυκες.οἱ.retia & lina uendentes.

Λῖνον.ου.τὸ.linum,uinculum,rete,chorda,filum, lana.Item carbaſum,nauis uelum.

Λίνο⊙ς.ὁ λίνε⊙ς.

Λινόπλικτ⊙ν θήρα.πτ.feræ retibus implicitę,aut intra caſſeis obſeptæ.

Λινόστης. ὁ. qui eſt à retibus, qui retia cuſtodit, & aues incidentes obſeruat.

Λίν⊙ς.ου ὁ. linus, cantilenæ genus proprium ruſticorum.Item funis.Eſt & hoc nomine Linus qui Herculem muſicam docuit apud Theocrit. &alius Linus qui ex uetuſtiſſimis Poëtis unus numeratur.Sunt & λίνοι ſtellæ apud Proclum de ſphæra.

Λινόσπορμον.lini ſemen.

Λινοστατέω.illaqueati, in caſſes incidere, de amante extulit Plato.

Λινουργοί.aulculæ in Oppiani Ixeuticis.

Λινύω.intermitto.

Λίπα pro λιπαρόν.pingue,oleum,indeclinabile poëtis.Hom.ſæpe utitur hac uoce.

Λιπαίνω.μ.ανῶ.τ.να.impinguo.Accuſ. Item pro corrumpo & corrodo apud medicos uſurpatur.

Λιπάρα.inſulæ nomen,paroxyt.nam oxytonum fœmininum eſt à λιπαρός.

Λιπαραὶ ἔμπλαστρα.lenia emplaſtra,Celſo dicta, alij pinguia malunt ſic dicta quod adipum,pinguedinum,oleorumq; mixtura conſtent.

Λιπαρίζω.oriri.Plutarch.

Λιπαρέω.μ.ήσω.τ.ηκα. obſecro,obteſtor,oro, ſupplico,adulor,promotus ſum.Accuſ.

Λιπαρέως.affatim.

Λιπαρός.έ⊙ς.ὁ.ἡ. magnus, accuratus, diligens, (titudo. ſupplex.

Λιπαρεία.ας.ἡ.aſſiduitas,cõſtantia,tollerãtia,for-

Λιπαροκέφαλμ⊙ς.ου.ὁ.ἡ.habens pulchras uittas in capite.

Λιπαρός.ᾶ.ὁ.pinguis,cui contrarium λυπρός. Item maturus,formoſus,plenus,mollis.

Λιπόγεως.pinguem terram habens.

Λιπῶς.abundanter,& λιπῶς γηράσκειν,eſt beate ac delitioſe conſeneſcere, nulla premi egeſtate.

Λιπασπός.ᾶ.ὁ.inunctio.

Λιπαυγής.έος.ὁ. cœcus,lumine defectus.Epigr.

Λιπαλαίω.apocopa,p λιπαρῷ ἐλαίῳ pingui oleo

Λιπερνῆτις.ι⊙ν.ἡ. egena,inops,ut quæ ἐρινέων, hoc eſt, uirgultis quoque careat, aut abiectior ſit,maſculi λιπερνήτης,egenus, uel ut Ariſtoxenus,piſcator marinus,

Λιπήμερος.qui ſtatuto die non præſtò fuit.

Λιποβιοι.mortui.

Λιπογνώμων.λήσπογώμων.

Λιπόγλος.ου.ὁ.pedibus defectus,mancus.Epigr.

Λιποδρομός. affectus eſt pelliculæ texentis glandem,adeò ut diſtrahi iam amplius non poſſit.

Λιποθυμ⊙ύντες.animi defectione laborantes, de mulieribus dictum.

Λιπόζυγ⊙ς.ſolitarius.

Λιπόνεως.nauis deſertor.

Λιποπέρμ⊙ν.α.ὁ.ἡ.pelle carens, ueluuidam & lubricam habens pellem, Salamandræ epitheton apud Nicandrum.

Λίπ⊙ν.ου.τὸ.pinguedo.

Λιποσάρκης.ου.ὁ.ἡ.macilentus.

Λιποτακτ⊙ς.α.ὁ &

Λιποτάκτης.α.ὁ.deſertor acci,transfuga.

Λιποτριχής.έ⊙ν.ὁ.depilis.

Λίπτω.cupio,amplector.

Λίτεινον.τὸ.oleum ex lilio.

Λιτεύδης.ſuauis,odoratus,ſplendidus.

Λίτειρον.flos,narciſſus propriè Atticis.

Λιτής.ᾶ.ὁ.&

Λιτόφθαλμ⊙ν.impudens, θρασύς.

Λίς.ιδ⊙ν.ὁ.leo.Cyrill.oxyton.

Λὶς.λίτος.pannus lineus,ſubtilis.Cyrillo ſimiliter oxytonum eſt.

Λιτσίσπομαι.ſupplico.

Λίτταρος.ὁ.attritus & uſu depolitus diminutusq;. Sic etiam dicitur, cui nates ſunt graciles ac tumore prorſus uacant,cui uſmodi ſunt aues. Ἀσφάγαλοι λίτταοι dicuntur, qui in medio pertuſi ſunt,& γλῶσσα λίτταρα eadem ratione,ἐκτετριμμένη,ἢ ὀλισθηρά.lubrica.

Λιτταίπτυγοι.à comicis appellantur Athenienſes, quòd cum magna ex parte nautici eſſent,ob ſedendi aſſiduitatem depyges reddebantur.

Λίτταμαι.ſupplico.

Λιτυή.inſulæ nomen, quæ alio nomine dicitur Area.uide Etym.

Λιτυός.leuis,planus,aſper,altus,accliuis,præruptus,miſer.

Λίτωμαι.λίτομαι.

Λιτύς.ύ.ὁ.ſupplicabilis.

Λιτραίνω.&

Λιτρόω.purgo,fodio,polio,explano. Neutrum accuſatiuo.

Λίτρ⊙ν.ου.ὁ.uentilabrum, πτύον στισληρωμένον, ut exponit Euſtath.Iliad.φ. Nicand.interp.exponit ξυσῆρ⊙ν,id eſt,nouaculam.

Λιτρός.idem quod λίτρ⊙ν.Etym.

Λιτρωτός. lapidibus ſtratus, planus, & ueluti raſus,leuigatusq; à λίτρος quod nouaculã notat.

Λίτφοι.οἱ.coxendices. (Nicand.

Λισφόω.minuo,attenuo.

Λίσχρος.ου.ὁ.parcus.

Λιτεύομαι.adhortor,ſaluto,uoueo,ſupplico.

Λιταυεία.ας.ἡ.ſupplicatio,litania.

Λιταωδύω.μ.ύσω.τ.ύνα.rogo,uota accipio, & donalito.Actiuum accuſ.

Λιταργίζω.curro,feſtino,ſalto.

Λιτασγισμός.ſaltatio.

Λίτασγ⊙ν.uelox.

Λιτεύω.ſupplicatum eſſe. ὁ τῷ λόγῳ τῷ γνεσῶς πεφοβημένῳ,ἀλλὰ τῷ χασκοντι.Etym.

Λιτή.ῆς.ἡ.ſupplicatio,& Macedoniæ urbs. Litæ apud Homerum deæ ſunt. Vide Eraſmum in Chiliad.Lite Ate.

Λίτη.ἡ.ianua,oſtium.Epigr.

Λιτί.πῖ.ſubtili ſtragulo.

Λιτίς.ἡ.ſquama æris.

Λιχόδης.κ⊙ς.ἡ.tenuiter nutritus.

Λιχοδίαιτον.τὸ.tenuitas uictus.

Λίχομαι.λίσομαι.

Λίνον.ου.τὸ. pannus, operimentum tenue, uile tegmen lineum, ὕφασμα τι λεπτὸν,οἷον τυχὸν λίνεον.Euſtath.

Λιτός.ᾶ.ὁ.ſimplex,frugalis,lenis,humilis,exiguus,mendicus,tenuis.λιτὰ δ᾽ ὦρεα.Etym.

Λιτότης.κ⊙ς.ἡ.ſimplicitas,frugalitas,tenuitas,lenitas. Cicero Epiſt lib.7. Lex ſumptuaria quæ uidetur λιτότητα attuliſſe.

Λιτραγῶν.τὸ κακὰ λέγειν, Didymo authore,maledicere,Cyril.& Ammonius diſtinguens à λιτραγῶν,per ῆτα in prima ſyllaba.

Λιτραγοί δημόσιοι.miniſtri publici.

Λιτρέλ⊙ν.improbus.

Λίτρα.ας.ἡ. libra,obolus,numiſmatis genus,apud Siculos.

Λιτρίς.urna.

Λίτρον.Atticè pro νίτρον.ᾶ.τὸ.nitrum,Ariſtoph.

Λίτω.cupio.

Λιτυσπής.ᾶ.ὁ. cantionis genus apud Phrygios, proprium foſſorum & agricolarum. Vide in Chiliad.Eraſmi.

Λιφαίνω.ſanguinem mitto, deficio corpore,exanguis fio,palleſco.uide λιφαιμέν.

Λιχεδίζω λίχῶ.

Λιχανός. ὁ. ὁ. digitus index. τῇ δὲ τὸ λίχανον χαίνειν. nam inter hunc & pollicem, magnus hiatus magnumq; interuallum est, est autem hic digitorum ordo, μικρός, παράμεσος, μέσος, λίχανος, ἀνώνυμος.

Λίχας. α. ὁ. Lichas uiri nomen. Item si pollicem explices & in dicem, λίχας nominatur mensuris, ἀπὸ ζυγοῦ.

Λιχήν, aut λιχένις. morbus qui quod à mento prius oriebatur, mentagra à Latinis dicitur capta est. Deinde à similitudine cutis, elephantiasis.

Λιχμάζω. μ. ἀσω. π. ακα. &

Λιχμάω &

Λιχμάομαι. μ. ήσομαι. ω. ημαι. lambo, ligurio.

Λιχμητής. ὁ. ῶ. exercens linguam. (Actii. accus.

Λιχνεία. ας. ἡ gulositas, edacitas.

Λιχνεύω. μ. εύσω ω. ευκα glutio. λιμεδνόμαι. ωται ἀπὸ τοῦ λιμὸν χαίνειν. Neut accus.

Λιχνοκαΐα. lucernarum accensio.

Λιχνῶ. &

Λιχνός. ὴ. ὸ gulosus, auidus, cruda uorans, uarijs rebus se immiscens. Etym. Helluo Latinè.

Λιχριφής. oblique.

Λίψ. Βός. uentus, aduersus uulturnum flans, qui Latinè africus dicitur Gel. lib. 2. cap. 22. significat etiam pugnam & guttam. Etym.

Λόβιον pars gibba hepatis.

Λόβοι. οἱ Phaseoli ita dicitur, teste Gal. lib. de alimen. qd' eorũ siliqua sola sit edẽdo.

Λοβός. infima auricula. ἀπὸ τοῦ λαμβάνειν. eam enim prehendimus cum admonemus. Dicitur etiam eodem nomine pars auris superior; & summa omnia λοβοί possunt dici, ut in iecore λοβοί, partes inferiores aut superiores, & fibræ quibus pulmo cordi circundatus est. Dicitur item ciceris aut fabæ uas. Item siliqua interdum, & fibræ uictimarum. Item omnis folliculus aut siliqua, in quo continetur semen λοβὸς dicitur, atq; adeò uasculum in quo semen reponunt agricolæ. λόβος ab Asclepiade rosarum unguges dici annotat Cornarius, Sed quid si capita rosarum, in quibus inter capillamenta semen conditur intellexerit ille, iuxta interpretationem modo redditam.

Λογάδδω. οἱ. delecti ciues, prudentes, cohortes, copiæ. Nicandro oculi significantur λύκαι τῇ ὀφθαλμῶν. albugo oculi, qua significatione & λογχάδες scriptum inuenitur.

Λογάδδω. aduerb. electè, collectim.

Λογάεια. τὰ. fermociuationes.

Λογγάζω. μ. άσω. tardo, moror, inuideo.

Λογγάσπα-λογγῶνδν. saxa de quibus naues retinaculis ligatæ stant.

Λόγγη. ης. ἡ. πάρ Θ.

Λογγίον. saxum in portu. Etym. lapis palúsue de quo nauis funes religantur.

Λογγῶνδν. saxa in portu, quibus naues alligantur.

Λογεῖον. α. τὸ. locus ubi conueniunt cõsulentes, pulpitum ubi recitantur comœdiæ. Cyril. theatri locus. Est etiam genus crateris. Etym.

Λογέμπορ Θ. sophistæ epitheton.

Λογεὺς. έ Θ. ὁ λογογράφ Θ.

Λογία. ας. ἡ. conuentus, collatio, collectio, collecta. Paulus ad Corinth. 1. cap. 16. πρὶ δὲ τῆς λογίας τῆς εἰς τοὺς ἁγίους. nouum apud Apostolum uerbum, à colligendo siue legendo dictum. Apparet enim metaphoram sumpsisse à fœtibus arborum aut terræ, quæ legi dicuntur, unde & legumina.

Λογιαστοί. οἱ. uocabantur apud ueteres sophistæ qui cum artem medicam profiterẽtur, huiusce opera non attingebant, quasi uerbis tenus medici.

Λογίδριον. oratiuncula.

Λογιδύς. ὲ Θ. ὁ. rhetor.

Λογίζομαι. μ. ίσομαι. ω. ισμαι. computo, consi. dero, cxistimo, arbitror, reputo, expendo, imputo, cogito, διαλογίζομαι, γνῶμοῦμαι, κελθμῶ, ἀναπίθημι, φροντίζω.

Λογίζω. idem.

Λογικός. ὴ. ὸ. rationalis, rationi obtemperans, qui ratione quadam & methodo quippiam facit.

Λογίμη πόλις. insignis urbs.

Λόγιμον. τὸ λόγῳ ἄξιον ἐλλόγιμον: Herodot. lib. 1. ὅτι γὰρ μὴ Ἀθῆναι ἦν ἄθλῳ ἄλλο πόλισμα λόγιμον ὠσύντως.

Λογίον. ὴ. ὸ. oraculum, deorum responsum, uaticinium, rumor. φύτδυμα, respõsum, soluta oratione, sed χρησμός, carmine, λογέῖον.

Λόγι Θ. ὴ. ὸ. eloquens, prudens, doctus. Λόγι Θ apud antiquos dicebatur, qui in unaquaq; patria instituta interpretari & eloqui poterat, hoc est, historiæ & antiquitatis peritus, & in ea re facundus. Λόγι Θ Mercurius, quasi studiorum & literarum eloquẽtiæ præses, hoc est, ὁ λόγῳ ἔφορ Θ. Aristid. Rhetoric. lib. 1. καλῶ δ' ὧδε τὸ τῷ θλήματι καὶ ἑρμὴν λόγιον. Apud posteriores λόγι Θ etiam dicebatur ὁ διαλεκτικός. Λογιώτατοι apud Plutarchum uaticiniorum interpretes peritissimi.

Λογιότης. τ Θ. ἡ. eloquentia.

Λογισμός. ὁ. ὸ consideratio, cogitatio. Vnde λογισμὸς κοινός, sensus communis. λογισμὸν ἔχω Θ δόδναι, secum rem æstimare, secum ratiocinari, fese respicere.

Λογιστδω. enumero, expendo, σκέπτω.

Λογιστήριον. ὴ. τό. locus in quo exercitus recensetur, &

tur, & stipendia militiæ numerantur.

Λογιστής. οῦ. ὁ. computator, curator, æstimator, expensor. λογισταὶ etiã erant magistratus Athenis. uide Etym.

Λογιστική. ῆς. ἡ. ars supputandi, quæ calculatoria dicitur.

Λογιστικόν. ὸ. τὸ. pars animæ quæ ratio dicitur.

Λογιστικός. ὴ. ὸ. computatorius, supputandi calculandiq; peritus.

Λογογραφέω. μ. ήσω. ω. ηκα. libros condo, scribo historiã uel orationes forenses, uel uitam alicuius. Neut. absol. uel accus.

Λογογράφος. est orator, & qui oratione prosa scribit, accipitur nonnunquam in malam partem atq; ad uituperium pertinet Demost. λογογράφους δίνυμι καὶ ὁ βεῖος ἀεὶ καλῶ καὶ τοιαῦτα ὑβρίζω. Et Aeschin. de Demosthene loquens τῷ λογογράφῳ τῷ δεινῷ καὶ σοφῷ. Ammonius distinguit à λογοποιός.

Λογοδαίδαλ Θ. ὁ. sophista, uerborum inanis funditor, qui uenustatem uerborum, non sensuum acumen infectatur. Eras. Chiliad.

Λογόδιφνον. ου. τὸ. cœna uerbis magis quàm cibis condita.

Λογομαχία. ας. ἡ altercatio, uerborum cõtentio, apud Athenæum.

Λογόδια. uitium dicitur in poëmate, quando nihil in se doctrinæ solidæ habet, aut cultus splendoris uc, sed nugax est & futile. Nam λόγοι pro dictis ridiculis contemnendisq; interdũ capitur, etiam apud Terentium & Ciceronem.

Λογομανῶ. uehementer literis & disciplinis incumbo.

Λογομαχεῖν. pugnare uerbis, contendere.

Λογομαχία. ας. ἡ. pugna uerborum, uerborum uc litatio, loquax contentio.

Λογοποιέω. μ. ήσω. ω. ηκα. historiam seu fabulas scribo. Neut. absol.

Λογοποιία. ας. ἡ. maledictum, multiloquium temerarium.

Λογοποιός. ὸ. ὁ. historicus, author, fabularum scriptor. Item falsa scribens, ὁ ψδύδη συνλθέις. Vide λογογράφ Θ in Ammonio.

Λογοπράτης. apud Nazianzen. Iudæ epitheton, quod uerbum, hoc est, Christum uendiderit.

Λόγ Θ. ὸ. ὁ. multiplicis est significationis. Aliquando enim est sermo, oratio: ut λόγον δόδναι, uerba facere, & λόγον λαμβάνειν, aures accommodare, Synes. Et apud Xenoph. ἐλλω. ς. λόγον δόδναι, est causam orandi locum dare; uel apud Demosthen. ἰδ' ὑμοις. dicendi causam potestatem facere. Vnde λόγ Θ τυχεῖν ij dicuntur, quibus dicendi potestas facta est, apud eundem. Apud Platonem uero in Protag. si-

gnificat uices dare loquendi, & percunctandi, & uicissim respondere percunctanti. Sed λόγον ἑαυ Θ δόδναι, Demosthenes ὑπερέφ. Andoc. πρὶ μυσ. & Plato in Catone, est rem secum æstimare & perpendere, uel ratiocinari & coniectura colligere. Διδόναι Θ λόγῳ, memoriæ prodere, scribere, Greg. Εἰς λόγ Θ ἰφίαι, ad colloquium uenire, Xenoph. Ἐν λόγοις εἶναι, hominum sermone celebrari, apud eundem. Interdum tamen significatio fraudis est & uanitatis, ut λόγ Θ τοῦτο, Demosth. id est, Verba isthæc sunt, ut Terent. uel, Verba sunt atque ineptiæ, ut Cic. Vnde etiam λόγ Θ λέγειν, pro inaniter uerba fundere, uerba loquaciter facere, Demosth. & λόγ Θ διαδόδναι, rumores in uulgus dissipare, Plato. Huc pertinet cum pro sermone fabuloso, seu fabulæ accipitur, ut Eustath. tradit, unde Aesopus ille λογοποιός, id est, μυλογράφ Θ dicitur. Aliquando pro ratione, id est, cura & respectu ponitur, ut λόγου ἔχειν, rationem habere, ὑπολογίζεδδ, ὑπὸ λόγου ποιεῖδδ, de rebus consulere, prospicere, res considerare, de rebus cogitare, uidere, constituere. Quod tamen interdum est pro portione habere, hoc est, instar esse, & ἀνάλογου εἶναι. Synes. Vnde ἐπὶ λόγου, id est, pro portione, Aristotel. Vel pro ratione, id est, modo & forma, ut ἔξω λόγου, ab re, extra propositum. ὑπὲρ λόγον, ultra modum, suprà quàm dici possit. Sic etiam λόγ Θ κρείττον, pro eo quod maius est omni ratione, aut quod nulla ratio comprehendere potest. Vel pro ratione, id est, causa, ut λόγου ὑπέχειν, rationem reddere, & λόγου δόδναι, causam dicere, ἀπολογεῖδδαι, κρίνεδδ, δόδναι ἑδναι, Andoc. Xenoph. & Demosth. Huc pertinet quod cum κατὰ πρῶτον λόγον dicunt, primaria ratione & causa significant, siue per se, & κατὰ δεύτερον λόγον, secundaria & per accidens. Sic cum ponitur pro ratione substantiæ, id est, finitione, Aristot. Aliquando pro fama & existimatione hominum, ut λόγ Θ ἔχει. fama est, Athen. Sæpius tamen sine uerbo. Greg. ὡς ὁ ἐμὸς λόγ Θ, ut mea est opinio, δδδεὶς λόγ Θ τόν, pro nullo numero habetur. Aliquando λόγοι sunt studia literarũ & disciplinæ liberales, Synes. ναὶ μὰ σὺν λόγοις. Et Aristotel. σὺν φ' λόγοις ὄντες philosophos appellat, & doctrinarũ studiosos. Aliquando ponitur pro disceptatione seu disputatione. Theophrast. πλέον γὰρ ὁ λόγ Θ &c. Idem ὅπου δὲ καὶ λόγ Θ διόμενον. Aliquando pro libro, ut ἐν τῷ ἑβδομῳ λόγῳ, lib. 7. Galeno. Postremò λόγ Θ dicitur filius Dei, & uirtus (ut scribit Cyprian.) ratio item & sapientia

sapientia eius,& gloria.Bud.Com. λόγος quid sit,uide Aristotelem Peri hermenias. Ammonius distinguit ἀ ποίησις.

Λόγ⊙ ἀργός. inertiæ ratio uel ignaua ratio,ita enim appellabant philosophi genus argumenti quod necessitatem nullā cur ita esset,afferret.

Λογχᾶτ⊙.hastatus.

Λογχάς.albugo,album in oculis.Etym.scribitur & λογάς.

Λόγχη ης.ἡ.lancea,ferrum hastæ,quies,pars.

Λογχήτης.ου.ὁ.satelles.

Λογχιτίς.lanceola herba.

Λογχόομαι.μ ώσομαι.ω.ωμαι. tendo in acutum. Depon.absol.

Λογχοφόρ⊙.ου.ὁ.lanceam ferens,hastatus.

Λογχωτός.ῆ.ὸν.longus ut hasta.

Λοεσαλμων⊙.lotus.

Λούτρον.ου.τὸ.lauacrum.

Λουτροχόε⊙.ου.ὁ.balneator,tripus.

Λουτροχόοι.τρίποδες.dicebantur in quibus calefiebat aqua,qui & ἄϊδωνες,& ἐμπυελῆτται dicũtur.Fust.Iliad.9.uide in τρίπους.

Λοέω.μ.ήσω.π.ηκα.lauo.Actiu.accus.

Λοίαξ.fœnum aridum.

Λοιβᾶζ.libare.

Λοιβάσιον. uas oleo dicatum, & quod oleum in se continet.Bud.Com.

Λοιβεῖον.ου.τὸ. uas ad sacrificandũ,uas ex quo dijs oleum libabant,ut σπονδεῖον,è quo merum.

Λοιβή.ῆς.ἡ.libamen,libatio.ἀ λείβω.

Λοιγαία.ἡ.σθ ης.ἡ.uestis lugubris apud Lycoph.

Λοιγι⊙.ου.ὁ.pestifer,mortem ferens.

Λοιγός.οῦ.ὁ.pestis,unde Βροτολοιγὸς Ἄρης.

Λοιδορέομαι.& Λοιδορέω.μ.ήσω.π.ηκα. obiurgo,cõuicior,mordeo,increpo,maledictis incesso,maledicta ingero,infector,reprehendo. Datiuo uel accusatiuo.Bud.Com. Λοιδορέομαι uero quanquam eãdem,hoc est,actiuam habet significationem, tamen semper solum datiuum ascisci.

Λοιδορημάτιον.ου.conuiciolum.

Λοιδορία.ας.ἡ. conuitium, maledictum,opprobrium,iurgium,obiurgatio,sales conuitiosi.

Λοιδορισμός. idem. reijcit hanc uocem Thom. Mag.& λοιδορίαν probat

Λοίδορ⊙.ου.ὁ conuitiator, maledicus.

Λοιδορῶμαι.τὸ λοιδορέω.datiuo,uel genitiuo cum præpositione: ut λοιδορεῖσθαί σοι & λοιδορεῖσθαι πρὸς σοῦ.

Λοιμώδομαι.corrumpo,nocco,peste inficio,& cõtagione.

Λοίμη pernicies.

Λοιμικός.ῆ.όν.pestilentialis.

Λοιμός.οῦ.ὁ.pestis,contagium,corruptio. Significat etiam uirum pestiferum & sceleratum Arist. stides. Λοιμοὶ τῆ φθόρῳ πόλεως.

Λοιμώδης.ες⊙.ὁ.ἡ.pestilens.

Λοιμώξαντ⊙ι peste laborantes.

Λοιμώττω.fæuire pestilentia,laborare pestilentia.

Λοιπάζ⊙ι reliquari.

Λοιπάρ⊙ι.reliquatores.Bud.in Annot.post.

Λοίπασι⊙.ου.uel pars,Polluci.

Λοιπή.sepulchrum.

Λοιπόν.igitur,deinceps,& τὸ λοιπὸν relinquitur

Λοιπός.ῆ.όν.reliquus.

Λοισθί⊙.ὲ⊙.&

Λοίσθι⊙.ου.ὁ.&

Λοίσθ⊙.ου.ultimus.

Λοίσθωρ.libidinosus,incontinens.

Λοισθώνη.ἡ.audacia,confidentia.

Λοιπός.ου.ὁ.placidꝰ,mollis,cãdidus,apud Diony.

Λοξεύω.μ. εύσω.ω.ευκα. obliquo. Actiuum,accusatiuo.

Λοξίας.ου.ὁ. Apollo, propter obliqua & tortuosa responsa,quæ reddebant huius uates,quo facilius imponerent consultoribus. τῷ δὲ τὸ λοξὸν ἔχειν πλὴν ἴσαν, ὁ δὲ φωνλί. ἢ πᾶν ἀπὸ τοῦ λοξοῦ ἴσχειν τὸν ἥλιον ἀπὸ τοῦ ζωδιακοῦ.Etym.

Λοξοβατέω.μων.&

Λοξοβάτης.ου.ὁ.obliquè iens

Λοξοποτῶν.transuersus fertur.

Λοξός.ῆ.όν.obliquus. λοξὴ φάλαγξ. uide in Appendice lexici de uocab.milit.

Λοξοτρόχις.ιδ⊙.ἡ. per ambages obscurè uerba uoluens de Cassandra dictum,Epigr.

Λοπάδιον.ου.τὸ.ollula.Bayfius.

Λοπαδοφυσητὴς.ου.ὁ.helluo,ὀψοφάγ⊙.

Λοπάς.άδ⊙.ἡ.olla,patina.Bayf.Item sartago,& urna,ἢ σορός loculus apud Comicos.

Λοπάω.uel λεπάω.decortico.Vnde λοπῶντα uel λεπῶντα φυτὰ.Theophr.

Λοπητός. turgor corticis, uel potius tẽpus illud anni,cum cortices arborũ turgescunt,& exemptiles fiunt.Bud.Com.

Λόπημα uel λόπιμα.τὰ. & λόπιμοι Gal. castanea. à cortice densiore sic appellatæ.

Λόπισμα.τὸ,cortex,putamen,λέπυρον.

Λοπός.ου.ὁ. folium,id est, cartilago, tela subtilis, cortex,tunica cepæ subtilior.

Λορδοί.οῖ.ὁ.cernui,obstipi,incuruati,quibus dorsi spina flectitur introrsum.

Λορδόω.sinuo,luxo.

Λόρδωσις.ιδ⊙.ὁ.uertebrarum luxatio,quæ fit aut ob casum, aut ob ictum, aut tumorem præter naturam. Item spinæ inflectio prorsum concedens,quæ opponitur τῇ κυφώσει. Gal.libro.j. de articul. (carmen.

Λόταξ.ακος.cannam inflans,ludens in arundine

Λοτὸς.ὸ.ὁ. canna, arundo, λοτὸ κατὰ τὸ νόμα μέλπε.

Λοῦμαι pro λούομαι. λοῦμαι⊙ & λοῦσθαι Atticè λοῦσθαι lauare,humectare,sanguinẽ fercando cijcere.

Λαυός.splendidus.

Λούομαι.μ.ούσομαι.ω.ουμαι lauor.

Λοῦσον lussum,quiddam in abiete nascens.

Λουτήρ.ῆρ⊙.ὁ. peluis.à quo λουτήριον diminutiuum,Athenæus lib.11.& Bayfius.hinc

Λουτηλάβιον.labellum.

Λοῦτρον.locus balnearum.Etym.

Λοῦτρον.ου.τὸ.balneum,lauacrum.

Λουτροχό⊙.ου.ὁ.λουτροχό⊙.balneator.

Λόω.μ.ώσω.ω.ωκα.Actiuum.accusiung.

Λοφάδια.supra collum.ψῦλ τὸ αὐχένι⊙.

Λόφαλοι.οἱ.splendida scuta & parua,quæ affigi galeis solent.

Λοφαμισκὸς ὁ colliculus,πρόϊσπισμα.

Λοφεῖον.ου.τὸ. uas,theca cristæ quæ est in galea,&

Λοφεύω.μ.εύσω.ω.ευκα.forbeo,cesso. (speculi.

Λοφέω.μ.ήσω.ω.ηκα.quiesco,desino.Neutrum.

Λόφος.ους.ὁ.summitas.

Λοφιά.ᾶς.ἡ.seta,iuba equorum & mulorum.

Λοφιά.ᾶς.ἡ cacumen mõtis,crines quẽ galea promittit seta.

Λοφιάς collum,ceruix.

Λοφίζω.ὸ.λοφέω.exalto. λόφος ἐπὶ ὕψ⊙ ποιῶ.

Λοφίλιον.ex alto loco.

Λόφιον.galea & repositorium. Item fungi qui circa uites nascuntur.

Λοφίον.colliculus.

Λοφίς ίδ⊙.ἡ.galeæ repositorium.

Λοφνίδιον.faces,tedæ.

Λοφνις.fax est ex solo ligno, aut ex cortice uitis. Etym.luculẽta fax,Lycoph. interpr.quasi λίαν φαίνουσα. Inde per diminut. λοφνίδιον,facula.

Λόφ⊙.ου.ὁ tumulus,collis,conus,collum,fastigium,galea. Gaza in Aristot.uertit,apex,crista, in equis,mulis & bubus locus ceruicis cui iugum imponitur, unde νῶῶς ἔυλοφ⊙ apud Sophocl.ὁ ἔυνικ⊙ teste Eust Iliad.ψ.

Λοφοπωλῶν.cristas uendere,annuere.

Λόφυρα.τὰ. iumenta quæ caudã & iubam habẽt, teste Eust.Iliad.ψ.ueterina iumẽta,ut Gaza red

Λοφυλνός.miser. (dit ex Aristotele.

Λοφυρός præclarus,insignis.elatus,insolens.

Λοχαλία.ας.ἡ.turmæ,uel insidiarum præfectura.

Λοχαγός.ὁ.&

Λοχαγωγός. manipularis, manipuli ductor uel turmæ.Vide Ἐπιστάτης in Appendice lexici de uocab.militar.& λοχαγωγὸς ibidem.

Λοχαῖα.ᾶ⊙ς.lẽtiscus dẽsa atq; ædita,sic ut uel locatos sub ea insidias occulere queat,apud Aratum Theon. ἀπὸ τοῦ λοχῆσαι. (tur.

Λοχαῖοι.δίφροι,sellę quib.in partu mulieres utun

Λοχᾶτ⊙.decumbens,lautius uiuens.

Λοχάω.μ.ήσω.ω.ηκα.insidior, delitesco. Accus. Bud.Com.

Λοχέια.ας.ἡ.curatio partus,puerperium,quando statur in lecto,dolores partus. Et λοχία Diana,parturientium fautrix, facilior enim pleniunijs est partus.

Λοχῖα.τὰ.purgamenta uocat Aristoteles,quibus

Λοχεύω.& (equæ uacant in partu.

Λοχεύομαι.μ.εύσομαι.ω.ευμαι.fœto,patior dolores partus,pario,gigno,iaceo in lecto ob partũ.

Λοχέω.λοχάω.

Λοχιζομένη.insidiata.

Λόχευσις.insidiæ.

Λοχεὰ.obsterrix,secundæ,relictæ in locis mulieribus à partu.Ponitur & pro insidijs.

Λοχιώδες.άς.sylua quod insidijs collocãdis aptissima loca saltus sint.

Λοχίζω.μ.ίσω.ω.ικα.pono insidias, insidior,distribuo.

Λοχισμός.ὁ.ὁ.insidiæ.

Λοχίτης.ου.ὁ.manipularis,insidiator.

Λοχμή.ῆς.ἡ. dẽsitas arborum,cespes,sylua,lucus, locus arboribus consitus,insidiæ.

Λόχμιος.densus.λασιόν.hirsutus in Epigr.

Λοχμός.obliquus.

Λόχ⊙.ου.ὁ. insidiæ, agmen, cohors, manipulus, centuria,classis. Vide in Appendice lexici de uocab.militarib.in λόχ⊙ & in σύζ⊙.

Λόχ⊙.ου.ὁ.ἡ.puerpera.λεχώ.

Λόχ⊙.ὁ.apud Macedonas is mensis qui apud Athenien.μαιμακτηρίων,Hebræis Sedebath,teste Iosepho.

Λοχμᾶμαι.insidijs petor,& in insidijs locatus sum, hoc est,λοχίζομαι.conditus sum & lateo.

Λύα.ας.ἡ seditio,bellũ,dissensio. Vide λύη.

Λυάζω.nugor,garrio,seditiones moueo.

Λυβάζω.conficior.

Λυαῖ⊙. Bacchus, quòd λύαι,id est,seditionem pariat.ἢ παρὰ τὸ λύσιν τοῖ βάμματ⊙.ἢ πρὸ τὸ λύεσθαι τοῖ οἴνῳ τοὺς μεθυσκομένους.Etym.

Λυάομαι.seditiones moueo.

Λυβίπνα.ἡ.Venus.

Λυγαῖ⊙.ου.ὁ. tenebrosus, obscurus ob densitatem uiminum.Item horrendus,φοβερός.

Λύγα.&

Λυγαίως.obscurè.

Λύγδη.populus alba.

Λύγδην.aduerbium,simul.

Λύγδος.ου.ὁ. calculus littoralis,glarea,alij marmoris genus esse uolunt.Epigr.

Λυγγούριον.ου.τὸ lyncurium,urina lyncis,& gemma quæ ex urina lyncis nascitur.

Λύγη.ἡ.obscuritas,nox.

Λυγίζω.μ.ίσω.π.ικα.uerto,moueo,flecto,incuuo,uincio,

uo,uincio,contorqueo. Quod & de luctantibus dicitur, cum nexus alter alterius euadere cupientes corpora contorquent,& flexibus artificiosis utuntur. Bud.Com.

Λύγισμα.ατος.τὸ.stridula uox, ἀσχὲς φωνὴ.Βολερὸν ὄσμα, ἀνάκλασις τῶν μελῶν, ἐπίκαμψις.luxatio,contortio,uolubilitas.

Λυγισμός.ὁ.ὁ.tenebrosus,& plantæ nomen,quæ quia contorta est frequẽtibus nodis, fit ut pro inuoluero quoque accipiatur. Item pro membrorum luxatione intortioneq; apud Dioscor. & pro nexu, καὶ λαβὴ τῶν παλαιόντων, qbus luctatores inter se cõprehensantes uinciuntur. Potest dici elusio luctæ, quæ flexu corporis fit, eluctatio. Aristoph. in Ran. metaphoricè usus est.οἵ δ' inquit, ἀκροώμενοι τῶν αὐλογιῶν, ὥ cantuum turpium auditores. Interpres ex Didymo οἱ σωσιδέσμους τῶν λόγων intelligit. Bud. Com. Eust. innuit turpiculum esse in saltatione inhonesta corporis flexũ, quũ inqt, καὶ οἱ κωμοδιάμενοι ἐν φαύλαις ὀρχήσεσι λυγισμοί.

Λυγίσπα.τὰ. uitilia, id est, quæcunq; sic eleuata sunt ut cõmode flecti possint, cuiusmodi sunt uimina,id est,λύγοι, quæ ὑμαυλώσεις dicuntur.

Λυγκαίνω.gemo, singultio condolens, ebullio.

Λυγκεύς.ὁ ὀξυδερκὴς.& animantis species.

Λυγμός.ὁ.ὁ.&

Λυγμός.ὁ.ὁ. singultus, ut Gaza uertit in Aristotele, motio quædam stomachi conuulsionem ciens, quam fieri aiunt propter inanitionem uel expletionem immoderatam, uel erosionẽ ab acrioribus in stomacho humoribus.

Λύγξ.γός.idem.

Λύγξ.γκός.ὁ.lynx fera. Vide Aristot. & Oppianum lib.3. de Venat.

Λυγόδενδρα.ας.ἡ. Dianę cognomen, quòd in uirgultorum densitate cõperta memoretur, quæ λύγοι uocantur.

Λύγος.ὁ.ὁ.uimẽ.significat etiam tenebras. Etym. salix amerina,quæ & ἄγνος teste Eust.

Λυγόω.inflecto. καὶ δ' αὐάης ἐλύγωσεν ὁ χρυσὸς φεύγε.Epigr.

Λυγρός,ᾶ.ὁ.perhumidus,quasi λίαν ὑγρός. Item grauis, molestus, difficilis, miserabilis, tristis, malus, lugubris.

Λυγὺς.ὀξύφωνος. unde λιγεῖα φωνὴ & λιγυρὸν μέλος.

Λυγώδης.ες.ὁ.ἡ.flexibilis,lentus.

Λυδαΐζω.intemperanter lasciuire,à Lydis extremè libidinosis. Erasmus prouerb. Lydus caponatur.

Λυδίζειν.idem.

Λύδιος.Lydius à Lydia regione λυδία λίθος di

citur lapis quo aurum probamus λύδιον ἅρμα uocamus uelocem.

Λυδισί.Lydicè.

Λύε,pro λυσιτελεῖ.utile est.

Λυγτηρία.ας.ἡ.lyenteria,dissolutio intestinorũ. uide λιγτηρία.

Λύη.λύα.ἡ.ἀφ' οὗ λύει τὸν ὁ μόνοιαν Etym.

Λύζω.singultio,uoluo.Neut.absol.

Λύθειν.soluti sunt.

Λυδιέραμβος.ὁ. apud Pindarum uocatur Bacchus quod Iupiter illum assuerit femori, ac mox eo in lucem prodituro inclamauerit,λῦθι ἔραμμα,λῦθι ἔραμμα,id est,solue futurã,solue futuram. Vide suprà δὶθύραμβος.

Λύθρον.τὸ.ὁ.cruor,puluis mixtus sanguine & sudore,tabes,immundicies.

Λύθρος.ὁ.idem quod λύθρον.Etym.

Λυθρόω.μῶσω.ῶσαι.cruento. Accus.

Λυκάβας.αντος.ὁ.annus. ἀπὸ τῶν Λυγαίως βαίνειν, quòd clàm prætereat,quòd quòd feriatim dies eius cohærẽat,instar luporum, qui cum flumen tranant, proximus quisq; præcedentis caudam mordicus tenet.

Λυκαία.τὰ.Lupercalia.

Λύκαινα.ης.ἡ.lupa.

Λυκαῖος. Iupiter à Lycaone Pelasgi filio primum cognominatus est, illiq́ue Lycæa primus instituit,qui cum ad Lycæi Iouis aram puerum immolasset, & sparsisset cruorem, in lupum creditur deformatus. Cæl.lib.9.cap.3. Est etiam λυκαῖον montis nomen, ad sinistram Cereris templi,qui & Olimpus, ἱερὰ κορυφὴ,id est, sacer uertex,ab Iouis inibi educatione dictus est. Illic fons ἄγνον appellatus talis traditur esse natura,ut re diuina ibi à Lycæi Iouis sacerdote curiosius peracta,& fusis precibus quernoq́ue ramo leuiter commota aqua,mox densior surrigatur uapor, nebulæ assimilis, quæ non multo pòst effecta nubes, aggregatis item alijs, largos demittat imbres. Est ibidem quoq; Lycæi Iouis lucus, quem si quis, lege spreta ingrediturr, annum superuiuere nequit: in quo item animalia nullam prorsus umbram iactare fabulæ docent. Cæl.lib.13.cap.17.

Λυκαυθρωπία.ας.ἡ. melãcholica est affectio,siue insaniæ genus,quo qui afficiũtur,λυκάνθρωποι dicũtur. Lupos enim imitantur,in quos se conuersos putant,noctu exilientes,& ad diem usq; inter sepulchra diuersantes. Eorũ præpallet facies,καὶ ὀρῶσιν ἀδρανῶς,hoc est,oculis arescẽtibus,præcipuè uerò lingua. Sunt præterea δηλήσεις,sitibundi, tibijs ex impactione crebra, αὐτοσχεδίως,id est, citra medelam ulcerosis. Hi & λυκάνθρωποι appellantur. Cæl.lib.14.cap.45.

Λυκάς

Λυκάς.άδος.ὁ.ἡ.canis nomen, quem Simonides sub epigrammate nobilitauit.

Λυκαυγές.τὸ.crepusculum, quod νύκτα ἀμφὶ λυκίην uocat Homerus.

Λυκάων.uide in λυκαυθρωπία.

Λυκάων Arcadiæ rex. Titani ac Terræ filius à Ioue in Lupum conuersus.

Λυκέη.ης.ἡ &

Λυκεῖον.τὸ.pellis lupina.

Λύκειον.ου.τὸ. Lyceum gymnasium Athenis,in quo docebat Aristoteles,authore Stephano.

Λυκεῖος.lupinus,terribilis.

Λύκη.ης.ἡ. lux matutina, unde λυκώφως, & umbra,σκιά,unde ἀμφὶ λύκην.Eust Iliad.π.

Λυκηγενής.ἐος.ὁ.ἡ.lucem generans,uel in Lycia genitus.Apollinis epitheton.

Λυκηθμός.ὁ luporum ululatus.

Λυκήλατος.anguilla.

Λυκία.ας.ἡ.Lycia.

Λυκιδεῖς.catuli luporum.

Λυκίη.ης.ἡ pellis lupina.

Λυκιβίζω.pro elucubrare posuit Strab.13. μηδὲν φιλοσοφεῖν πραγματικῶς, ἀλλὰ θεσεῖς λυκιβίζειν themata & argumenta fictitia elaborare.

Λύκιον.ubs Thessaliæ, à Lupo qui urbẽ ingressus in saxum fuit conuersus,denominata.

Λύκιος.ὁ.ὁ Lycius gentile,& cognomentũ Apollinis,sicut λυκηγενής.

Λυκιουργὲν.τὰ λυκισεργῆ ποιεῖν Bud Com.

Λυκιουργές.Lycio opificio factum. Bud.ibidem.

Λυκίσκος.ὁ. trochlea succulis carens, solum foramen habens.

Λυκοβασίας.sylua in qua lupi morantur.

Λυκόβροτος.ὁ.ὁ à lupo morsus. Plutarch.

Λυκοδόλος.ἐος.ὁ.dolor fauces infestans.

Λυκοδόλος.δι ἀλόσυκος matutinus.

Λυκοθρὸς ὁ.ὁ.conficiens lupos.

Λυκοκτόνος.ὁ.ὁ. lupum occidens ac perimens. Nam huiusce modi βαρύτονα actiuam habent significationem ut tradidit Moschop. ut πεζοκτόνος, sed προπαροξύτονα passiuorum habent ius ut λυκόκτονας à lupo interemptus.ξιφόκτονος gladio occisus,ξιφοκτόνος uero occidens alium gladio.

Λυκοοργός.ὁ.ὁ. Lycoorgus pro Lycurgus dixit Homerus Iliad.ε.

Λυκοπάνθηρ.ὁ.ὁ.animal ex pardo & lupo.

Λυκοκτόνος.ὁ.lupicida,& Apollinis cognomẽtum,cui lupos immolabant.

Λυκόποδοι.οἱ tyrannorũ satellites, uegeto corpore,& animo præsigni iuuenes: sic dicti,quia pedes lupino circumtegerent corio,aut quia in clypeis lupi insigne gestarent.

Λυκορράπτης.ὁ.ὁ. luporũ occisor, qui lupos perdit quocunq; pacto.

Λύκος.ὁ.ὁ. lupus. De lupis quadrupedibus uide Aristotelem, Aelianum, & Oppianum libro 3. de Venatione. Est & lupus auis apud Aristotelem,ex monedularum genere opinor,& lupus ex insectis aranei species. Aliquando pro lupato ponitur,quod est fræni genus asperrimum: à lupinorum dentium similitudine appellatũ, quos esse inæqualeis constat,& ob id nocentissimi. Aliquando pro instrumento coquinario, quod alio nomine (Pollux & Pausania authoribus) harpage & creagra quoq; appellari solet. Cæl lib.15.cap.2.& lib.16 cap.27. Est quoq; proprium flumij in Phœnice apud Strab.

Λυκοπάολος.equi dicũtur,à fræni genere quod λύκον diximus appellari, & lupatum Latinis. quorum indomita natura atq; ferocia iniectio eiusmodi freno frangitur: uel quos à lupis appetitos fuga eripuit, qua occasione animosiores,pernicioresq; euadere creduntur. Plura apud Plut. sympos. 2. Sunt qui & λυκοπάολας, uespas, siue apes interpretentur apud Nicand. σκώπτουσι πυθομένους τὰ λυκοπάολα δηλοῦν.

Λυκοῦργος.pro λυκόουργος.ὁ.ὁ.Lycurgus.

Λύκος.flores herbæ Iudis dici inuenio, quod labiorum lupi speciem reddant, est & λύκος aranei genus: & ferrum habenæ. Item musca, μέτα Nicand.scholiast.

Λυκοφίλιος.ὁ ὁ suspectus & latẽs, sic recte legitur apud Menand. λυκοφίλιοι μὲν εἰσιν ἀλλήλων, id est, Suspecta quidem sunt fœdera.

Λυκόφρων.alta sapiens. Est & poëtæ nomen Chalcidensis, cuius ætat Alexandra poëma Platonis (quod aiunt) numeris obscurius.

Λυκόφως.pro tenebroso aut crepusculo ponitur, quòd lupi color cinereus est, nec nigredinem præferens intensiorem, ut ait Eustath.

Λυκόχροος.χρωὴ. color griseus, cinereus ue, cuiusmodi lupinus est, Eust. Iliad.π.

Λυκόω.μῶσω.ῶσαι. destruo, corrumpo. Actiu. accusatiuo iung.

Λύκτος.ὁ.ἡ.Lyctus urbs Cretæ.

Λυκτός.intolerabilis.

Λυκωρέα.ubs Delphidis,in qua colitur Apollo, à Lycoro conditore denominata Etym.

Λῦμα.ατος.τὸ.sordes,purgamenta,illuuies, ἀπὸ Λύμακος.ἄ.petræ. (νιμμαι.

Λυμάζω.idem quod λυμαίνω.Etym.

Λυμαίνομαι.μανθάνω.uasto,lædo, corrumpo,uitio, perdo, opprimo, deprimo, prosligo, inficiõ, dedecoro, euerto, fugillo, figurio ueritr Gaza. Depon. accus. iungitur. Est aliquando passiuæ significationis, quamuis Attici seu per actiuè utantur.

Λυμαίνω

Λυμαίνω. idem quod **λυμαίνομαι.** Etym.

Λυμαντήρ.ῆρος.ὁ. cœnarum & conuiuiorũ euersor & uastator, uorator, decoctor, qui ex ruderibus esculenta depurgat. Etym.

Λυμάχη. iniuria, dolor.

Λυμεών.ονος.ὁ. corruptor, pernicies & pestis.

Λύμη.ης.ἡ. pernicies, corruptio, immundicies, nocumentum, calamitas, iniuria. **παρὰ τὸ λύειν τὸ σῶμα.** Etym.

Λύμλω. redimerer.

Λυμνός.ὸν.ὁ. nudus.

Λύμπη.ης.ἡ. labor.

Λύξ.κός. lux.

Λύομαι. luo, redimo, seruo, & recipio. Item è uita excedo, morior, apud Sophocl.

Λυπέομαι.μ.ήσομαι.ω.ημαι. tristor. Depon. Datiuo.

Λυπέω.μ.ήσω.ω.ηκα. tristitiam infero, molestia afficio, anxium reddo, ango, dolorem affero, uexo, solicito, iniuria afficio, offendo. Et **λύπει,** male habet. Actiu. accus.

Λύπη.ης.ἡ. tristitia, labor, pernicies, damnũ, qua si **λύσις,** hoc est, solutio hominis, teste Chrysippo. **ἢ πᾶσα τὸ λύειν εἰς πληρωτέον ὥρας, οἷον λυώπη τις ἕξις.** Etym.

Λυπηρός.ὸν.ὁ tristis, **ἄθυμος,** grauis, acerbus.

Λυποθυμία.ας.ἡ. exanimatio, animæ deliquium.

Λυπρόγεως.ω.ὁ. terra sterilis.

Λυπρός.ὸν.ὁ. sterilis, mœstus, infirmus, nudus & aridus locus Hipp. ei opponitur **λιπαρός.**

Λύρα.ας.ἡ. lyra, quasi **λύτρα,** ut quæ Apollini tanquam recompensatio pro bobus à Mercurio fit data, antea **χέλυς** appellata. Est etiam lyra stella & sidus apud Proclũ de sphæra. Itẽ lyra piscis Aristoteli, Gaza Græcam uocem relinquit.

Λυρικός.ὸν.ὁ. lyricus.

Λυρίον.ου.τὸ. lyrula.

Λυρίζω.μ.ίσω.ω.ικα. lyra cano. Neutrum absol.

Λυρίτης.ου. animal quoddã quod in quercubus generatur.

Λυροφόργος.ου.ὁ. lyræ inuentor.

Λυροποιός.ὸν.ὁ. lyræ opifex.

Λυρῳδία. lyræ cantus.

Λυρῳδός.ὸν.ὁ. lyricen. uide **κίθαρις** in Ammonio.

Λυσανία.ας.ἡ. insania.

Λυσανίας.ὁ. curas & tristitiam soluens.

Λυσία. furor, impetus, luxatio membrorum, interuallum quo inter se disiuncti sunt articuli.

Λυσίας.ου.ὁ. Lysias, uiri nomen paroxytonum, sed oxytonum per **ᾶσ\|ᾶ,** inflexum nomen est mulieris. Cyrillus.

Λυσιβλέφαρος.ὁ.ἡ. soluta capillos.

Λυσιζώνη.ης.ἡ. epitheton Dianæ, quod parientibus Zonam soluat.

Λυσίζων.ῶν.ὁ.ἡ. corrupta, ut quæ uirginea zonam iam soluerit.

Λυσιμέλφας.ας.ἡ. portus Syracusarum.

Λυσιμελής.ὲς.ὁ.ἡ. membra soluens. Somni epitheton est, uel quòd **μελεδῶνας,** id est, curas soluat.

Λύσιος.ὁ.ἡ. solubilis, Bacchi cognomen quasi liberatoris, quod curas soluat, apud Cornutum **ἐν τῷ περὶ ἑλληνικῆς θεολογίας** legitur **ἀλύσιος** male & reclamante ratione, **ὁ λύων τὰς μερίμνας.** Pausan. ad fabulam refert, quia Thebani captiui ope Bacchi obtruncatis Thracibus in libertatem se uendicarunt. Lysij hymnus extat apud Orpheum.

Λυσιπνέω. timeo.

Λύσις.ἰος.ἡ. solutio, ita enim aliquando medicis dicitur **κρίσις,** non probat hãc uocem Chrysostomus, sed **τὸ λυσιτελὲς αὐτίτης ὠφελείας.** usitatum dicit sed Lysis. idis, nomẽ est uiri: locus apud Cyrillum apparet corruptus.

Λυσιτέλεια. utilitas.

Λυσιτελέω.μ.ήσω.ω.ηκα. prosum, **συμφέρω.** Neutrum datiuo.

Λυσιτελής.ὲς.ὁ.ἡ. utilis, commodus.

Λυσιφλεβὶς σάργανος. phlebotomum, quo sanguinem mittimus.

Λυσιπόζω. fugio, **ἀλυσιτέλω.**

Λύσσα. furor, **λύπη.**

Λύσσα. rabies, furor. **παρὰ τὸν λύσιν τῶν λογισμῶν.** Etym. Vide **μανία** apud Ammonium, **Λύττα.**

Λυσσάω. rabio.

Λύσσομαι. insanio, rabio.

Λυσσώδης.ες.ὁ.ἡ. rabiosus.

Λύσωμα.τὸ. Gaza in Aristotele **τὸ λύσωμα τῶν τριχῶν** uertit, æquamentum uel discrimen capillorum.

Λυτήριον. expiatio, **καθάρσιον,** porcellus, cuius mactati sanguine manus illiniuntur eius, pro quo expiatio fit, Apollonij interpr. libro 4. numer. 43.

Λυτήριος.ὁ.ἡ. solutorius.

Λυλίεργας. cantilena erat messorum, teste Apollodoro, uel, ut Theodoretus uideatur uelle, carmen quod Rhææ accinebatur peculiare, ut Pychio Apollini Pæan, ut Cereri Iulius, & Dianæ (Hypæpus.

Λυλικῶς. solutoriè

Λυτός.ὸν.ὁ. solubilis, solutus.

Λύτρον.ου.τὸ. precium redẽptionis, præda, **σῶτρον, ἄποινον,** quod postremũ tamẽ magis poëticũ (est,

Λυτρός. locus altus.

Λυτρόω.μ.ώσω.ω.ωκα. redimo. Actiu. accus.

Λυτρών.ῶνος.ὁ. secessus.

Λύτρωσις.ἰος.ἡ. redemptio.

Λυτρωτής.οῦ.ὁ. redemptor.

Λύτη. apud Aristotelem, idem quod **λύσσα.**

Λυτήω. rabio.

Λυτήω. multa loquor.

Λυτῆδ. singultio.

Λύτωρ.ορος.ὁ. solutor.

Λυχναῖος, & **λυχνοῦς.** gemma quædam pellucida.

Λυχνασία.ας.ἡ & **Λυχναψία.** ubi accenditur lychnus.

Λυχνεία.ἡ. idem.

Λυχνεῖον.ὸ.ὁ τοῦ λύχνου τόπος. Vide **λυχνοῦχος** in Ammonio.

Λυχνίον.ου.ὸ. candelabrum. uide Ammonium.

Λυχνίτης.ου.ὁ. lychnites gemma.

Λυχνόβιοι.οἱ. dicebantur ij qui præposteram uitam agerent, noctu quod interdiu fieri solet facientes, quasi lucernarios dicas. Erasmus in Chiliadibus.

Λυχνοκαυτία, uel **λυχνοκαΐα.** ubi accenditur lychnus, accensio lucernæ.

Λύχνος, & **λύχνος.ου.ὁ.** lucerna, lychnus. **παρὰ τὸ λύειν τὸ νύκτωρ, ἤγουν σπένδειν.** Vide **λυχνίον** in Ammonio.

Λυχνοῦχος.ου.ὁ. lampas, facula, aut qui portat lucernam. Vide Ammonium in **λυχνοῦχος λυχνίον.**

Λυχνοφόρος. prælucens, lucernam præferens.

Λύω.μ.ύσω.ω.υκα. crimen diluo, hoc est, **ἀπολογοῦμαι.** Item dimitto, Herodianus, Homerus, & Lucian. pro **λυτρόω,** redimo. Actiuum accus. Bud. Com.

Λυώδης.ὸν. ruptorium,

Λῦ. uolo, uis. **ἐθέλω μῶ.** & uideo, **βλέπω,** fruor, **ἀγαλλάω.**

Λωβάομαι. & **Λωβάω,** uel **λωβέω.μ.ήσω.ω.ηκα.** & **Λωβέομαι.** &

Λωβάω.μ.εύσω.ω.σηκα. mutilo, fugillo, dico cõtumeliam, corrumpo, depraua, contumelia afficio, malè afficio aliquem. Accipitur tamen passiuè pro oblædor & uitior, cõtumeliosè improbor, id est, **λωβάζομαι,** quo usus est Hippoc. Et **λελωβημένος,** depranatus. Bud. Com.

Λώβη.ης.ἀχρεῖον. contumelia, nocumentũ, iactura, detrimentum, aduersitas, iniuria, fugillatio.

Λωβίδης.φῶς. damnosus.

Λωβητήρ.ῆρος.ὁ. conuiciator, contumeliator, nocens, qui famam hominum imminuit, & contumelia afficit. Aliquando accipitur pro flagitioso & perdito, ut Iliad. ω. **ἐξέρεε λωβητῆρες ἐλεγχέων.**

Λωβητής.οῦ.ὁ. idem.

Λωβητός.ὸν.ὁ. læsus.

Λωβήτωρ.ορος.ὁ, **Λωβητήρ.**

Λωβός. morbus, uitium, mutilatus.

Λώϊον.ου. **λῷον.**

Λοΐως.ᾶ.ὁ. Iunius mensis apud Macedon. teste Gal. lib. 1. Epidem. ut in cuius initio solstitium æstiuum dicat esse.

Λώϊος. optimus.

Λωΐτερος.λῷον.

Λωΐων.ονος.ὁ. melior.

Λῶμα.ἄτος.τὸ. margo, limes, fimbria ex byssо, purpura & coccino.

Λῷον.ονος. utile, melius, satius, apud Sophoclem. Genit.

Λωός.ὁ. mẽsis qui apud Athenienses **Βοηδρομιὼν** appellatur.

Λωπάδιον. uasculum.

Λωπάς.άδος.ἡ. uas, crumena, uestis.

Λωπεύω. mentiri.

Λώπη.ης.ἡ. genus uestis.

Λωπίζω exuo, denudo.

Λώπιον. uestis uilis.

Λωποδυσία.ας.ἡ. expoliatiõ, furtum.

Λωποδυτέω.μ.ήσω.ω.ηκα. furor, exuo, prædor.

Λωποδύτης.ὁ. spoliator, fur uestium, suppilator uiarũ, ac in urbe uicorum obsessor, qui obuius iniuriæ opportunos spoliat, aut pulsans, aut intentata morte territans. Grassatorem Latini uocant. Accipitur simpliciter pro fure.

Λῶπος.ου.ὁ. indumentum.

Λώπᾶω, salto.

Λωρόν.πικρόν. amarum.

Λωρυμνόν. infimè, profundissimè.

Λῶσα uolens.

Λῶστος.η.ὁ. optimus, **βέλτιστος, φίλος.** **παρὰ τὸ λῶ θέλω.** Etym. Negat Moschop. in Eclogis **λῶστον** significare **φίλον.**

Λώτᾶξ. latro, uoluptuosus, unguentis delibutus, qui turpiter uitam agit.

Λωτέω.μ.ήσω.ω.ηκα. loto abundo. Neut.

Λωτία. è loto sertum.

Λωτίζω flores decerpere, perdere.

Λωτίνας ἀυλοὺς. uocauit quidã fistulas tibias de quasi fictas è Lybico ligno loto luscinias.

Λώβος.ὁ. penanflexũ propriũ nomen uni Cyril.

Λωτός.ὸ.ὁ. oxytonum, lotus herba, trifolium, ut exponit Simon Genuensis. Erant etiam **λωβοὶ** tibiarum genus epithalamium, ut illud in epigrammate, **λωτοὶ ἤχουν, ἡμὶ θαλάμου ἐπλατάγουν θύρας,** id est, Insonabant loti & thalamorum perstrepebant ianuæ. Sunt tamen qui priorem syllabam corripiant, ut **λοτοὶ ἦσι πνεύματα μέλπῃ,** & esse calamis cum interpretentur, unde dicuntur lotages, qui lotum exercent. Cælius lib. 5. cap. 25. Est & nomen arboris, à cuius fructu dicti sunt Lotophagi.

Λωτοφάγοι.οἱ. Lotophagi populi, qui ex loto arbore uictitant. Apud hos Vlyssis socij, degusta ta loto

ta loto herba redire ad nauem noluerunt, nisi uerberibus adacti, Homerus Odyss.lib.9. Est enim hæc arbor tam dulcis ibi cibus, ut nomẽ etiam genti terræq; dederit, nimis hospitali ad uenarum obliuione patriæ. Eras. Prouerb. Lotum gustauit.

Λωτηρ. ὄ. τὸ. ἄλειμμα ὀλίνου, unctio apud Lacones.

Λωφάω. uel λωφέω. μ. ήσω. ω. ηκα. cesso, recreo. quieti trado, onere leuo. Propriè de bobus, à quarum ceruice deponũtur onera. λόφος enim ceruicem significat. Thucydides lib. 9. ἀπὸ νόσου μεγάλης τῆ πολέμου βραχύ τι λελωφήκεμεν. Ab ingenti morbo ac bello paululum quiddam laxamenti accepimus.

Λωφητήριον. sedatiuum, κατάπαυσιν.

Λώφησις. quies, cessatio.

Λωφία. idem.

Λώψ. chlamis.

A. iurandi aduerbium, præsertim ubi per iuramentum aliquid negatur. Latinis idem ualet præpositio per, iungiturque accusatiuo, ut ὄντε μὰ τοὺς θεοὺς ἔχω, ὄντε πολιήν. Inuenitur tamen nõnunquam, licet rarius τῶν συγκαταθέσεως, hoc est, affirmatiue ut uocant, & quadam cum assentione, Liban. in Declamat. Morosi ducentis loquacem mulierem. ὀνείρατα δηγεμένη. πλάττεται καπῆνα μὰ τοὺς θεούς. Lucian. μὰ δία, ἐκλεύασε σὺ φιλόξενον τὰ ἔπη. Eandem uim habet cum illi præponitur. ναὶ, ut ναὶ μὰ δία, hic nomen negat, Sanè per Iouem. Interdum subauditur Theocrit. ὀ γᾶρ, ἀντὶ τοῦ ὁ μὰ τὸν γᾶν. Sæpe etiam μὰ τὸν solum inuenitur intelligendo θεόν. Budæus in Comment.

Μαγαδίζειν. Vide Magadari in Chiliadibus Erasmi.

Μαγαδιζίζειν. magadari in Chiliad. Eras.

Μαγάδιον. asser, qui recipit chordas lyræ, μάγας. Lucian. de Mercurio citharam compingente, τὸ μαγάδιον ἐντιθέεισ. Bud. in Annot.

Μαγάζειν. pfallere.

Μαγάλις. psalticum instrumentum. malim Μάγαδις, uide Athenæum, uel Erasmum in prouerbio, Magadari.

Μαγάνευμα. impostura. malim per duplex γγ.

Μάγγανον. ὄ. machina.

Μάγαρον. ὄ. τὸ. sacellum, humile ædificiũ in quod mysticæ sacra reponebantur, sic Aelius Dionys. dici, & non μέγαρον testatur.

Μαγάς. ᾶδος. ἡ. magas, instrumentum musicum

quadrata tabula constans, leuiter conuexa, intentis in ea citharæ fidibus. Dicitur etiam ea pars lyræ, in quam plectrum illiditur, id est, ubi percussio sit chordarum manu dextra: iugum uerò dicitur, ubi sinistra manu chordæ præmuntur. Vnde Gregor. per metaphoram. τίς ὁ δοὺς τέττιγι τῶν ἐν ὕθλοις μαγάδια; Quis est, qui cicadæ magadem in pectusculo dedit? Budæus in Annotat. Alij μαγάδις in nominatiuo dicunt, & idem instrumentum esse uolunt cum pactide siue pyctide, quod organum dichordon est. Apollodorus psalterium uocat. Cælius lib quinto, capite uicesimotertio. Eustath. Iliad. φ. μαγαδὶς, siue παλαιομάγαδις, αὐλὸς τις erat acutũ simul & grauẽ ædens sonũ.

Μαγγάνα. ης. ἡ. uas uinarium ligneum.

Μαγγανεία. ἡ. μαγία, μαγάνευμα. impostura.

Μαγγανεύω. μ. εύσω. ω. δυκα. incanto, liceor, licitóruc. Actiuum, accus.

Μάγγανον. ὄ. inopinatũ, uinarium uas ligneum. Item machinamentum præstigiæ, γοήτευμα, dolus, rete

Μαγγονδυτής. ᾶ. ὁ. mangonizator, qui uaria inter se miscet & confundit ad faciendum impostũram. aliter μαγγανδυτής.

Μαγδαλία. ας. ἡ. purgamẽtum manuum, furfur, canum cibus, pinguc. ζύμωμά ἐστιν ᾧ ἀπομάττονται τὰ ἐκ τῶν βρωμάτων λιπαρὰ ῥύπια οἱ παλαιοὶ ἐρρίπτουν κυσίν. Eust. Iliad. σ. Vide in Chiliad. Eras. Magdalia canem alens.

Μαγεία. ας. ἡ. incantatio, præstigiatura, γοητεία. Cæl. lib. 5. cap. 42.

Μαγειρεῖον. τὸ. coquina.

Μαγειρεύω. mactare, quòd coci occidãt coquendas pecudes.

Μαγειρικὸς. ᾶ. ὁ. coquinarius.

Μάγειρος. ου. ὁ coquus, ἀπὸ τοῦ μάττειν, uel ἀπὸ τοῦ τὰς μάζας μαγείρου. Etym.

Μαγέτας. captans, fascinans.

Μαγεύς purgans, abstergens.

Μαγεύω. μ. εύσω. ω. δυκα. magicã exerceo, capto deos, γοητεύω, θρασπεύω θεούς. Neut absol.

Μαγίζειν, seu μαγαδίζειν. est magade instrumento musico uti.

Μαγίς ίδος. ἡ. coquinarij instrumenti genus, uel mensa tripus. Cælius lib. 5. ca. 45. Quas, inquit, imponimus, ut collibuit, & tollimus mensas, nunc μαγίδας appellant. Est quoq; hoc nomine panis seu offæ genus. Vsurpatur à Plinio lib. 33. cap. 11. & à Paulo iurisconsulto, sed ita ut eo nomine tabulerium accipiat interpres, aut scacherium. Budæus in Annotat. μαγίδια, τὰ μάγματα καὶ φύραμα, ἀπὸ τῆς ἀλφιτοπλυτῶν μαγδαλίας, apud Hipp. Gal.

Μάγμα. ατος. τὸ. unguentorum massula atq; pastilli, & quicquid superest crassum ex materia aliqua expressa. Celsus recrementum. Vnguentorum fœces Plinius interpretatur, utpote quæ expressa reliqua liquidiori materia crassiores relinquuntur.

Μαγμὸς abstergens, purgans, καθάρσιον.

Μάγνης. tesserarum quidam iactus.

Μαγνῆτις. magnes lapis, qui & sideritis & herculeus. μάγνοιτος γένος αὖθι τῷ φιέργαμ. Ety. Vide in Chiliad. Eras. Magnetis more. Celebratur Orpheo inter gemmas.

Μαγνύειν. commiscere.

Μάγος. diuinorum interpres & cultor, recondi tissima quæque diuinorum operum exactissimè speculans promensq; illa in actum scientiæ augustioris profunditatis. Cæl. libro 5. cap. 42. Vide Ammonium.

Μαγυλαεὶς. ἡ. magidaris, silphij succus.

Μαγωδή. mollis saltatio.

Μαγωλὸς. ὁ. mimi genus, in quo magica & pharmacorum facultates proferebantur.

Μαδαγρίφης. ᾶ. ὁ. imberbis.

Μαδαρὸς. ᾶ. ὁ. caluus.

Μαδάρωσις. ίῶ. ἡ. morbus oculorum, cum ex palpebris defluunt pili.

Μαδάω. fum caluus, caluesco, glabresco. Neutrũ absolutum.

Μάδδα. μάζα. Megarensibus.

Μάδιγμα. & μάδιδμα. ατος. τὸ. esca, πρόβλημα.

Μαδιλλητ. ᾶ. bdellium.

Μαδίζω glabrum reddo, & uello. Bud. Com.

Μάδωσις. glabratio.

Μαδωσήνιον. uolsella. Aegineta τριχολαβίδα, καὶ τριχολάβιον uocat.

Μαδ'ῶ. pfilothrum.

Μαζεύω punio.

Μαζίον. ῶνος. ὁ. recaluaster, caluus totus.

Μάζα. massa. Solet autem ex farina, oleo, & aqua confici: aut etiam ex lacte, Secundum Suidam. Aristophanis interpres μάζαν, σρυφνὸν ἄγγος, id est, rigidum panem, exponit. Nonnulli hoc nomine panem nauticum intelligunt: uulgò bis coctum. Ponunt alij inter edulia præstantiora & delicatiora. Vnde ἐπὶ τῇ μάζῃ adagio in eos dicebatur, qui diffluerent delicijs. Athenæus panem dicit esse offæ madefactum, seu libum seu placentam. Cæl lib. 5. cap. 31. Vide in Chiliad. Erasmi prouerbia aliquot ab hoc uocabulo sumpta. Gaza ex problemat. Aristot, uertit massam hordeaceam

Μαζᾶν. deliciari, mazas pinsere.

Μάζεα. τὰ. pudenda uirilia.

Μαζονομεῖον. Etym. &

Μαζόνομον. ου. τὸ. tabula lignea coquinaria, siue lanx prægrandis qua cibi feruntur in cõuiuia, ut innuit Horat. cũ ait, Mazonomo pueri magno discerpta ferẽtes, Membra gruis. canistrũ. Etym. Vide in Chiliad. Erasmi, Mazonomum cantio.

Μαζὸς. ὁ. papilla, mamma, propriè uiri. Homer. Iliad. γ. νοῦσε δὲ μιν μαζῷ τε λάσε. Vide μαδὸς in Ammonio.

Μαζοσιὰς. ᾶς. ἡ. mãmæ figurã representãs. Lycoph.

Μαθτλὶς. poculum aut mensura quædam.

Μάθημα. ᾶτος. τὸ. disciplina.

Μαθηματικὸς. disciplinis uacans, docilis, discendi cupidus.

Μάθησις. ίῶ. ἡ. &

Μαθητεία. ἡ. disciplina.

Μαθητεύω. μ. εύσω. ω. δυκα. doceo. Actiu. accus. Cum uero absolutè ponitur, significat discipulum esse.

Μαθητὴς. ᾶ. ὁ. discipulus.

Μαθητιῶ. discupio, cupio discere.

Μαθητὸς. ᾶ. ὁ. discibilis.

Μαθήτρια. ας. ἡ. discipula, μαθητρὶς, ut αὐλητρὶς, non μαθήτρια probatur à Thom. Mag.

Μάθνα. maxillæ.

Μαθῶμαι. quæro, ζητῶ.

Μαθὼν. όντος. ὁ discens.

Μαῖα. ας. ἡ. Athlantis filia. Hoc item nomine amita, siue patris matrisq; mater intelligitur. Item nutrix ac ea quæ medelæ causa parientibus assistit, quæq; umbilicum præcidit, quam ὀμφαλοτόμον etiam nuncupant. Est & πρωτοφώνησις πρὸς προσβύτην τιμητικὴ, id est, honesta aduersus ætate grandiorem allocutio, utpote qua honoris causa utebantur natu maiores ad nutricem, uel mulieres alioqui maiores natu.

Μαῖαι. αἱ maximum genus cancrorum apud Aristotelem. Gaza maiam reddit.

Μαιάνδριος. uertex, gyrus. Vide in Chil. Eras.

Μαιανικὸς. ὁ. nutritius.

Μαιάω. &

Μαιεύομαι. obstetricor, quæro, inquiro. Depon.

Μαιευτικὴ. obstetrix, & eius officium.

Μαίευσις. obstetricatus, μαίευσις.

Μαιεύσασθαι pro abortum conciliare dixit Philostrat. 1. ἐκανὴ δὲ ἦσθα ἔμπληξις μαιεύσασθαι τῷ τοῦ ὥρας, terror quilibet satis esse potest abigendo ante tempus fœtui.

Μαιεύτρια. ας. ἡ. μαιευτικὴ.

Μαιεῦ. heu, οἴμοι.

Μαιμάκτης. ὁ. insanus.

Μαιμάω. &

Μαιμάω. salio, consumo, strepo, fluctuo, tumultuor, cupio.

Μαιμακτηριών. ῶνος. ὁ. September, teste Gaza, & Gal. lib. ὑγιεινῶν, & in hoc mense Arcturum ex oriri testatur Harpocrat.

Μαιμάκτης. ου. ὁ. furore percitus.

Μαιμᾶν. ruere.

Μάιμαξ. μαιμάκτης.

Μαιμάσσω. μ. άξω. σ. αχα. pinso, abstergo, supero, sum promptus.

Μαιμάω. cupio, desidero.

Μαιμώωσα. insana, uehementer incita, sanguinis auida: quasi ἀιμώωσα, ἀπὸ τοῦ πλεονάζοντος.

Μαιμώσσω. quæro. Nicand. Themoph. ὄφρα μαι μώσσωμ ὦδινόσσεται.

Μαινάς. άδος. ἡ. Mænas.

Μαινίδια. τὰ. haleculæ, ut uertit Gaza apud Arist.

Μαινίς. ίδος. ἡ. mæna piscis, halec, uel halecula, Theod. interprete apud Aristot.

Μαινόλης. insanus.

Μαίνομαι. μ. μανοῦμαι, uel μανήσομαι. prius tamẽ usitatius, &

Μαίνω. μέσος. σ. μέμηνα. furiose moueor, insanio, irascor. Accipitur aliquãdo in bonam partem, ut sit, præ gaudio insanio. Item μαίνομαι aliquando idem quod desipio & stulte aliquid ago, μωραίνω.

Μαίομαι. inquiro, concurro, concitor. σ. μέμαα. ἀπὸ τοῦ μάω μέσος.

Μαιὸ μηναι. αἱ. obstetricantes.

Μαῖρα. canicula, summus æstus, luna.

Μαίρω. luceo.

Μαίσωρ. coquina, uorax.

Μαιώτις. ιδος. ἡ. Mæotis, palus est.

Μαίωβα. obstetricationis præmia.

Μάκαιρα. ας. ἡ. beata.

Μακαιρ. beatus. Etym.

Μάκαρ. ρος. ὁ. beatus.

Μακαρία. ας. ἡ. beata, & per ὑφημισμὸν pernicies. Aristophan. ἔστιν ὅτε μακαρίαν ἐκποδὼν. Fingunt & apud inferos locum esse hoc nomine, de quo Eras. prouerb. In beatam. Est & hoc nomine Herculis filia quę pro salute ciuium se ipsam mactãdam obtulit, obsessis ab Euristheo Athenienfibus.

Μακαρίζω. μ. ίσω. σ. ικα. beatifico, beatum dico, beatum iudico. Actiu. accus.

Μακάριος. α. ὁ. beatus. οἷον ὁ μὴ νοσῶν, τοῦτ' ἐστὶ φθορᾶς ὑποκείμενος. Etym.

Μακαριότης. ητος. ἡ. beatitudo.

Μακαρίς. ἡ. beata, locus apud inferos.

Μακαρισμός. ὁ. beatitudo, beatificatio. Vide ζῆλος in Ammonio.

Μακαρισύνη. beatitudo, diuinitas.

Μακαρίτης & μακαρίτις. in fœminino genere, dici solet, cum nominamus defunctos uita, quasi beatos, quemadmodum nunc uulgatissimum est, felicis memoriæ, siue recordationis, idque ominandi gratia quasi uitæ miserijs defunctos. Bud. Com.

Μάκαρ. α. ὁ. felix.

Μάκαρς. idem. Etym.

Μακάστατος. α. ὁ. beatissimus.

Μακελινός. ὁ. excelsus, eminens.

Μακεδνίζω. faueo Macedonibus. μακεδνίζειν ὑπὲρ Μακεδόνων. uide in Append. de uocab. militarib.

Μάκελλα. ης. ἡ. ligo. nis. τὸ ἀπὸ τοῦ κέλλω, ὃ ἐστὶ κινῶ, ἢ τέμνω μονοθεν. ἢ γὰρ δίκελλα δηλόθεν κέλλ.

Μακέλλω. moueo.

Μάκερ. ρος. cortex Indicus, qui Macis in offic. nis uocatur.

Μακεσίπρασον. epitheton upupæ, à capitis crista.

Μακίσηρ. ὁ telum, βέλος.

Μάκιστος. longissimus.

Μακκάω. delirare, proprium senum.

Μακκοάω. decipio, simulo me nõ audire. Aristop. ὁ τὸ δῆλα πρόσωπον μακκοῶν. à μακκὼ, quadã eius ingenij muliere. ἢ ἀπὸ τοῦ μὴ κοᾶν. Etym.

Μάκορ ος. ligo, instrumentum rusticum

Μακτάνιον. τὸ. retis genus, quod turdis tenditur, quod νεφέλη à quibusdam.

Μακτὰ. τὰ. putei aut laci profundi, Hom. aduer. significat μεγάλως. uide Etym.

Μακτρὰ. ἡ. apud Gal. labrum siue lauacrum oblongius, & apud Artemidorũ panarius alueolus, seu arca, ut adnotat Cornarius, nisi fortè μακτρα contra fidem exemplaris legendum sit.

Μαλεραδρομώτατοι. οἱ. qui longissimè currunt.

Μακραίων. ωνος. ὁ. πολυχρόνιος. diuturnus.

Μακρὰν. longè, diu, procul. μαλερὰν χαίρειν dicebant longum gaudere prouerbij uice, de ijs rebus quibus nuncium mittebant.

Μακραύχην. ενος. ὁ. cui est collum prælongum.

Μακραίων. ωνος. ὁ. longæuus, diuturnus.

Μακρέτης. idem.

Μακρηγορέω. μ. ήσω. σ. ηκα. multa loquor, longũ sermonem habeo. Neut. absol.

Μακρίς. Euboœa insula.

Μακρόβιος. α. ὁ. ἡ. longæuus.

Μακροβιότης. ητος. ἡ. longæuitas.

Μακροβιώτερος. uiuacior, apud Aristot.

Μακροδάκτυλοι. quibus prælongi digiti.

Μακρόθεν. procul, à longe, eminus.

Μακροθυμέω. μ. ήσω. σ. ηκα. sum patiens & longanimis, sum leni animo. Neut. absol.

Μακροθυμία. ας. ἡ. longanimitas, lenitas animi.

Μακρόθυμος. α. ὁ. longanimus.

Μακροκατάκλικτος. α. ὁ. ἡ. dictio in longam desinens.

Μακρόκαυλος. habens longas caules.

Μακρόκερκος. cui est cauda porrecta.

Μακρόκολα. τὰ. maiores & lõgiores chartæ quas Catullus regias uocat, quæ eodem modo πρωτόκολα nominantur.

Μακρόκωλος. longimembris.

Μακρολογέω. μ. ήσω. σ. ηκα. multa loquor. Neutr. absolutum.

Μακρολογία. ἡ. sermo nimium prolixus.

Μακρολόγος. multiloquus, impendio loquax. Ammonius distinguit à πτιλολόγος.

Μάκρον. promontorium Siciliæ. Cyril. paroxyt.

Μακρόν. procul, μακράν, longum.

Μακρονοσία. ας. ἡ. longitudo morbi.

Μακροπαρείος. α. ὁ. longe contumeliosissimus & lasciuissimus.

Μακρόπτερος. α. longas alas habens.

Μακροπώγων. ωνος. ὁ. cui est promissa barba.

Μακρός. ά. ὁ. longus, multus, magnus.

Μακροσκελὴς. ές. longipedes.

Μακρότης. τος. ἡ. longitudo.

Μακροθυμέω. μέρη. ἀμπελεργεῖν, Theop. à τέμνω.

Μακροφλυαρίτης. α. ὁ. prolixus nugator.

Μακροχέρ. χερος. ὁ. longimanus.

Μακροχρόνιος. α. ὁ. diuturnus.

Μακρύνω. μ. υνῶ. σ. κα. elongo, Actiu. accus.

Μακτήρ. mactra, diphthera, saltationis genus.

Μακτῶ. multo.

Μάκτις. qui mazas pinsit.

Μάκτρα. ας. ἡ. mactra, uas in quo pinsitur farina, arca panaria, colum seu mortarium Nicandro.

Μακύνω. magnifico, rectifico, elongo.

Μακὼν. uociferans, in longitudinem extensus.

Μαλα. as. ἡ. μαλλα.

Μαλα. aduerb. ualde, decenter, propriè.

Μαλάγης. saccus, uter.

Μαλαγμα ατος. τὸ. malagma, fomentum.

Μαλακίδα. τὰ. appellantur pisces qui spinam non habẽt, ut Polypus, sepia, urtica. Hi etiam & sanguine & intestinis carent.

Μαλακία. ας. ἡ. ἀπὸ τοῦ μαλακός, Plinio est mollities quædam prægnantiũ & defectio. cum languentes modo hoc, modo illud appetũt, adeò ut terram quoq; uorare appetant, nõnullæ carbones etiam extinctos, aut cimoliam: quæ res κίσσηρα appellãtur. Prouenit incommodum id à conceptu mense potissimum tertio. nequeunte fœtu interim delata in uuluam omnia, ratione alimenti, absumere, insita imbecilitate, & in stomacho multorum facta redundantia. ex qua absurdorum sese promit appetentia, nomenq; ὅθεν ὁ ποιήλου τοῦ ζῶος ἡ κίσσης. id est, ex auis uarietate traxit. Est & in stomacho μαλακία, hoc est debilitas, languor, ignauia. Apud Cæsarem li. 3. belli Gall. μαλακία maris dicitur, pro tranquillitate, ac uelut mollitie. Cæl. li. 3. ca. 15.

Μαλακιᾶν. mollem esse, & mollitie laborare.

Μαλακίας. ὁ. μαλακός.

Μαλακιᾶς. frigoris causa dolentes & contracti.

Μαλακίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. mollesco, pigresco. Propriè est mulierum pregnantium, interdum de uiris. πονηρῶς aut κακῶς ἔχειν, ἀσθενεῖν. Depon. datiuo, ut μὴ ἐδήλων μαλακιδωμεν ἀπαλῇ καὶ ποθεῤῥεῖ δόσι, Gregor.

Μαλάκιον, muliebris ornatus. Arist. μαλάκια uocat aquatilia quædã ossibus & sanguine uacua ut sunt polypus, sepia, &c. Gaza reddit mollia.

Μαλακιῶσαι τὰς ῥίνας torpescentes naribus.

Μαλακογνώμων. ονος. ὁ. ἡ. placabilis, mitis corde. Aeschylo.

Μαλακόδρμα ὦα. quæ molli cute integuntur, ut in piscibus.

Μαλακοκραυδὴς. ὁ. molliceps. auis Aristot. uertente Gaza.

Μαλακοπύριτος. α. ὁ. molli ligno aut nucleo.

Μαλακός. ἡ. όν. mollis. Μαλακὸν γῆδιδόναι, remittere apud Herodo. Ἐν μαλακῷ sanum, apud Quintil. nihil aliud significat, quàm in carnis mollitie & raritate summam intelligi mentis sanitatem, id est, prudentiam & perspicatiam, quoniam ita affectis facile quicquid est redundantis copiæ, ac retrimentitiæ, digeritur, & euaporat, nec phantasticũ, aut rationalis potentia, perinde syluestri tumultu obturbatur. Quod ita esse id quoq; indicio est, quia fatuos ac rudes, πραυδίερμους, quasi crassipelles Græci uocant. Cæl. lib. 3. cap. 15.

Μάλακος. ὁ. accentu in antepen. proprium hysterici nomen, apud Athenæum.

Μαλακόστρακοι ἰχθύες. molli testa tecti pisces. Gaza in Aristot. μαλακόστρακα uertit crustata, quibus crusta pro tegmine est, ut omne genus cancrorũ, hęc aũt non rectè pisces uocantur, proinde à sciolo quodã ἰχθύες. hic appositum reor.

Μαλακότης. ητος. ἡ. mollities.

Μαλακτικός. ὁ. mollificatiuus.

Μαλακύνομαι. μ. ὑνοῦμαι. π. υσμαι. molliorẽ me præsto, emollior. Depon. absol.

Μαλακύνω. μ. ύσω. π. υκα. mollio. Actiu. accus.

Μαλακῶς ἔχειν. incommoda esse ualetudine, ægrotare, μαλακίζομαι.

Μαλακτήρ. ῆρος. ὁ. mollificator.

Μαλακτός. ὁ. emollibilis. μαλακτὰ δ' ἐστὶ inquit Aristot. τῶν πεπηγότων ὅσα μὴ ἐξ ὑδάτος. οἷον κρύσταλλος. &c In concretis emollibilia sũt quæ aqua nõ cõponũtur ut glacies, uide Meteo. li. 4.

Μαλαξάσαι. uel μαλάξαι. mitigare, mulcere.

Μάλαυν. collum, cernix.

Μαλάσσομαι. mitesco.

Μαλάττω. μ. αξεω. τ. αχα. mollio, ſubigo, χαυνόω. ἁπαλύω, ἁπαλὸν ποιῶ, μαλακτύω, ἁπωσθῶ. Actiuum accuſ. iung.

Μαλάχη. ης. ἡ. malua. Vulgo pappelen.

Μαλακία τὰ. aquatilia quæcunq; oſſibus carent & ſanguine, inteſtinisq;, ut ſepia, polypus. Quidam cum ϕ ſcribunt μαλάχϕα, & μαλάκια.

Μάλϕα. ας. ἡ. Malea promontoriũ Laconię, quod & ſine diphthongo ſcribitur: nam anceps tam eſt apud Græcos quàm Latinos.

Μαλεῖν. augere, creſcere.

Μαλερός. ὰ. ὸ. perniciоſus, uſtiuus, feruidus, imbecillis, ſplendidus, robuſtus, acutus, ſiccus, acris, uehemens. Item corruptibilis, σύϕθαρτος, μαραντικὸς τῶν ἁπαλῶν σωμάτων, durus, σκληρός. Euſt. Iliad. κ.

Μάλη. ης. ἡ. ala, μασχάλη. Vnde prouerb. ὑπὸ μάλης, Sub alis, in adulatores, de quo Eraſ. Chil. Exiſtimat Thom. Mag huius uocis rectũ caſũ non eſſe in uſu, ſed ſolum patrium, ut ὑπὸ μάλης ἔκυρσεν τὰς ἀσωτίας apud Syneſ. lib. de Prouident.

Μαλθακευνία. ας. ἡ. lectorum mollities.

Μαλθακία ας. ἡ mollities.

Μαλθακίζω. μ. ισω. π. ικα. mollio. accuſ.

Μαλθακός. ὴ. ὸ. mollis, delicatus, cœminatus, diſſolutus.

Μάλθαξις. ιος. ἡ. remollitio, fomẽtũ apud Hipp.

Μάλθη. ης. ἡ. cera mollita, qua utuntur ad tabularum ferruminationem.

Μαλθώλης. emollitus, cereus, mollicus, μάλθη enim cera dicitur, & maxime mollita.

Μάλθων. ὸ. muliebris, diſſolutus, & tyranni proprium.

Μαλικτομὶς. aſinorum morbus πόρνιξ, ἡ τροφὸς πρὸ τοῦ μυκτῆρας.

Μάλιστα. maximè, ſuper omnia, maiorem in modum. Thucyd pro exactè poſuit. πολλῷ μάλιστα, multo maximè, modus loquendi Latinis quoq; in uſu. Cicero pro L. Manil. Multo maxima parte dignitatis atq; imperij caruit. Capitur & ϱ ferè, plus minus, circiter, quodammodo, ut plurimũ, de cuius uſu uide Gal. li. 2. de arti.

Μαλκᾶν, μαλκίζειν. fri. ore contrahi & torpore.

Μάλκη. ης. ἡ. contractio ex frigore, manuum pedũq; è frigore tumor & inflatio, quẽ pernionẽ dicimus, ſic Theon in Arat. Item ſtupor, νάρκη. Nicand. etiã pro frigore ſimpliciter utitur ψύχος, torpor ex nimio frigore. Nican. cõmẽt.

Μάλκιος. α. ὸ. frigidus, imbecillis, mollis.

Μᾶλλον. magis. ἐκ τοῦ μᾶλλον καὶ ἧττον, ex maiore & minore. Interdũ apponitur comparatiuo. Iſæus, πολὺ μᾶλλον ἐθιμότροφον, multo promptius. Sic etiam apud poëtas licet reperire Aeſchyl. καλῶς τεθνάναι κάλλιον ἢ μᾶλλον ἢ σε σῶσαι & Ariſtoph. τόθ' ἂν γένοιο μᾶλλον ἀλεξιώτερον. Verum apud oratores non eſt ita ferẽdum. Abſurdum enim cõparatiuo addere aliũ cõparatiuũ, aut ſuperlatiuo alium ſuperlatiuũ, ut teſtatur Thom. Mag. Accipitur etiam pro uel potius. Bud. Com.

Μαλλουλε. &

Μαλλομᾶνδρ. imò.

Μαλλοντί. magis, μᾶλλον.

Μαλλός. uellis, lana, coma demiſſa.

Μαλλοφόρος. ου. ὁ. ἡ. laniger. Cereris cognomen, in Megaride, quod ab ijs uidetur impoſitũ, q mortaliũ primi oues cõnutrire cœperint, nam. μαλλὸν Græci lanam dicunt. Cæl. lib. 13. cap. 31.

Μαλλωτή. lanata pellis. Græci Idẽ μαλλωτὰ uocarunt, ueluti πολυπρόβατον, id eſt ouibus abundans. (dãtem.

Μαλλωτός. ὴ. ὸ. uillоſus.

Μαλλοπάρηος. ὁ. ἡ. teneras habens & molliculas genas apud Theocrit.

Μελός. ὴ. ὸ. tener, ἁπαλός, & exitioſ⁹, ἀφανισικός, idem quod ἀμαλός, unde ἀμαλδύνω Euſt. ll. ψ. & ἄρνα μαλὴν per duas ſyllabas in Odyſſ. legunt quidã, non ἄρν' ἀμαλὴν. Euſt. ibidem.

Μαλαρός. caudam albam habens.

Μαμακηθαι οἱ. mamacuthæ, uide μαμμακηθ⊙. & prouerbium in Chil. Eraſ. Stultior Melitide.

Μαμμάκηθ⊙. proprium cuiuſdam nomen, ſola illuſtris fatuitate, ſicuti & Melitides, qui adeò, uecors fuiſſe traditur, ut uix toto ingenij captu, quinq; numerare diſceret. Vnde apud Ariſtoph. κεχλιώτατοι μαμμάκηθοι dicũtur, id eſt hi antes mãmacuthi. Hinc factũ opinor, ut homines id genus quandoq; mãmalucos dicamus. Cæl. lib. 9. cap. 29. Alij propriũ fabulæ uolunt, quã Platonis putant eſſe. Vide μαμακηθα.

Μαμμᾶν. balbutientium puerorum uox.

Μαμμη. ης. ἡ. auia, mater, & μάμμιον diminutiue aut blandientis modo.

Μαμμόθρεπτος. α. ὸ. nutricius, à nutrice educatus.

Μαμῶ. cupio, πεθυμέω.

Μαν. quidem.

Μανάκις. raro, σπανίως.

Μάνδαλος. ἡ. ſemen ſilphij, teſte Pollu. lib. 6.

Μανδλωτόν. ὸ. ῶ. ſuauium laſciuius, labella cum labellis, ut inquit Plaut.

Μάνδρα. ας. ἡ. ſpelunca, cubile. Item domus ſiue locus in quo torcularia ſũt, & nuę exprimũtur

Μανδραγόρα. è genere liquamentorum eſt, uel ſuccorum quæ Aegineta li. 5. ὀπίσματα uocat. Vel potius herba quædã, à qua ſuccus exprimitur. Vitibus adnaſci ſolet, & eſt fructus ὑπνωτικός, quaſi ſomni conciliator. uis enim eius eſt ψυχική, id eſt frigefaciens: & frigiditate ſit ſomnus.

mnus. Cæl. lib. 9. cap. 49. Vide in Chil. Eraſmi. Mandragoram bibe.

Μανδρεωμα. ῶ. caula.

Μανδύη. ης. ἡ. penulæ genus, quod loricæ loco ſolebat eſſe. μανδύη (ſcribit Poll.) ὁμοιόν τι τῷ καλουμένῳ φαινόλῃ. Vulgo manteau Gallice. Biyf.

Μανίρως. ὁ. genus agreſtis cantionis, dicta à Manero quodam Aegyptio, eius carminis & agricolationis repertore.

Μανὶ σὰρξ. ſoluta caro.

Μανικόκπτος. α. libidinoſa fœmina, coitus appetẽtior, ἡ πρὸς μίξις μεμανέϊσα, à κέντος quod hic impubium ſignificat. Euſt. Iliad. ε.

Μάνης. apud ueteres fuit ſeruile nomen, à furore inclinatum, unde ad æneam ſtatuam (quod Euſtath. πανικλινὲς χαλκῆν πρόσωπον dixit) tranſlatum uocabulũ eſt quam cottaborum luſui adhibebant, Cæl. lib. 13. cap. 54. uaſis genus, & in cottabo pars extantior ac prominula. Hermol. Barb. Eſt quoq; μάνης teſſarij iactus nomen apud Eubolum in alcatoribus.

Μανθάνω. μ. μαθήσομαι. à μαθέω inuſitato. π. μεμάθηκα. ὰ. ὸ. ῆ. ἐμαθον. ὰ. μάθω. diſco, intelligo, doceo. Actiu. accuſ.

Μανία. furor, inſania, quę eſt mentis ægrotatio & morbus, id eſt, inſanitas & ægritudo animi ut cũ mẽs trãquillitate & cõſtantia uacua eſt, propterea quòd in perturbato animo, ſicut in corpore, ſanitas eſſe non poſſit. Cic. Tuſc. 3. Vide Ammonium qui diſtinguit à λύσσα & οἶστρος.

Μανιάκης. ὰ. ὸ. torques.

Μανιὰς. res inſana.

Μανικά. τὰ. apud Phryges magna & inſignia admiranda; facta dicebantur, à Mane quodam rege ſuo incredibilis uirtutis & potentiæ uiro.

Μανικός. ὴ. ὸ. inſanus, furioſus. Interdũ diuinus, ac numine afflatus. Ariſtid. oratione in Iouem ὅτι μανικὸν γενέσθαι χρὴ λόγον.

Μανίφυλλον. foljs tenuibus.

Μανιώδης. ες. ὸ. ἡ. furioſus. Itẽ deſipiens ac ſtultus. Thucyd. lib. 4. κάτωθεν μανιώδης ὅσα ἡ ὑπόκρισις ἀπέδυ.

Μάννα. manna, μάννα λιβάνε, mãna thuris, Plin. concuſſu eliſas thuris micas dicit, unde & ὑποσμα interp. Gal. lib. 2. de articul. & Therap. lib. 1. & Leonicenus.

Μάνος. ὰ. ὸ. genus ornamenti collaris, quod & μανιάκης dicitur. unde μανοφόρος, qui eo utitur. πολυτραχήλια habens.

Μανὸς. ὰ. ὸ. rarus, inſanus.

Μανόδινος. ὴ. ὸ. tenui ſtamine contextus.

Μανότατα. τὰ. incertiſſima.

Μανότης. ὰ. ὸ. inſanus, raritas. (Bud. Cõ.

Μανδάνω. inſanеſcere (ut ſic dicã) inſanum fieri.

Μανόφυλλος. α. raris foljs.

Μαντεῖα. ας. ἡ. &

Μάντευμα. ατος. ὸ. diuinatio, uaticinium. Vide μανῖκὴ in Ammonio.

Μαντεῖον. ου. ὸ. locus uaticinandi, uaticinium, oraculum.

Μαντεύομαι. μ. σθήσομαι. π. σμαι. uaticinor, oraculum peto, χρᾶν, & χρᾴδειν. Depon. accuſ. Bud. Comment.

Μαντευτικὸς. uates, arte diuinandi præditus.

Μάντις. ου. ὸ. uel μάντης. uates, augur, uel haruſpex. Hippocr.

Μαντία. μαντεία.

Μαντικὴ. ῆς. ἡ. diuinatio, præſcientia futuri, diuinandi ars. Ammon. præſenſio & ſciẽtia rerũ futurarũ. Cic.

Μάνυλος. ὰ⊙. ἡ. locuſtæ genus eſt, quæ in ſtipulis enaſcitur, uirens colore, corpore prælongo, pedibus itẽ prælongis, quos & aſſiduè agitat. Vnde Theoc. Idyl. κ. præmacrã ac pertenuẽ ſignificauit puellã, inquiens, Ἔ ὄρε θεός σὺ ἀλιτρόν. ἔχῃς πάλαι ὦ ἐπτεβύμης. μάνυλος ὅι σὺ νύκτα χροΐζεσθαι ἀκαλαμαῖα. Noxij hoc animantiũ genus moleſtiq; aſpectus eſt, unde adagiũ, Mãtis te uidit, in eos dicitur quibus faſcinator oculus mali quippiam obiecit. Nicand. braſſicam, quæ ſacra ſit, μάνυλα appellauit. Itẽ idem quod μάντυς Hom. Il. ἀλλά γε δήλυνε μάνυλ' ἐφείμεν ἢ ἱερῆα, ἢ τὸ ὀνειροπόλον &c. eſt itaq; μάνυλος οἰωνιστὴς, id eſt, augur, aruſpex, hinc etiam illud μάνυλος ἄριστος ὅστις εἰκάζῃ καλῶς.

Μανυλχώδεας. ὸ. animal quoddam apud Ariſtot. &

Μανδοσύη. ης. ἡ uaticinium. (Aelianũ.

Μανύω. indico, declaro, expono, communiter, μηνύω per η.

Μανώδης. ες⊙. laxus, rarus. μανὸς.

Μάωσις. raritas.

Μάραγοι. loci prærupti.

Μαραγμός. tabes.

Μάραθρον. α. τὸ. marathrum, fœniculus ſyluеſtris grandior.

Μάρα. ᾶς. manus, χεῖρες, unde θυμαρὲς, τὸ θύμβρης & μάρναθαι, manu digladiari. Euſt. Il. ο.

Μάραινα. uirga, flagellum.

Μαραίνομαι. μ. ᾶναι. π. ασμαι. marceſco, flacceſco, tabeſco, tabeſio, extinguor, areſco. Ariſtot. ὅσις ἢ γὰρ μαραινομένη. Quibus cor circa præcordia marceſcit, & exoleſcit. Idẽ, τὸ πῦρ ἐὰν μή τις κινῇ μαραίνεται, id eſt, Ignis, niſi quis cum mouеat, marceſcit. Homer. φλὸξ ἐμαράνθη, id eſt flamma conſidit & uaneſcit, exoleſcit. Paſſiu. Bud. Com.

Μαραίνω. μ. ανῶ. π. γκα. tabefacio, obſcuro, ut τὸ γῆρας μαραίνῃ τὸ θερμόν. Ariſtot. Bud. ibidem.

Μαϱαίπας. cui pedes marcuerunt.

Μάϱανσις &

Μαϱασμός ὁ ὁ. marcor, flacciditas, tabes, defectio Eo nomine ſenium in homine ſignificari ſcribit Galenus, nimirum cum caloris ſit tabes, id quod in ſtirpibus eſt αὔανσις. Bud. Com.

Μαϱασμώδης. tabidus, & ſpecies febris de qua ui de ſupra in ἑκλυκή.

Μαϱάοω. ſplendeo. hinc σμάϱαγδος. ſmaragdus.

Μαϱμαίϱειν. perſtringi lumina.

Μαϱμάϱω. κ. ενῶ π. ανα. ago nimium feſtinãter, inſanio, facio inſanire.

Μαϱγαϱίτης. ὁ. ὁ margarita, unio. Vide de conchis aquatilibus apud Aelianum.

Μαϱγάς ulculum.

Μάϱγη. inſuria, ſtultitia, furor.

Μαϱγάνης.

Μάϱγος. ὁ. ἡ. μάϱγων.

Μαϱγίτης. ὁ. ὁ ſtolidus. à Margite quodã inſigni fatuo, qui ultra quinq; numerare non poſſet, & cum uirginem duceret, eam nõ auſus eſt attingere, ne illa matri eius rem indicaret. Eraſ. in Cuiliad.

Μάϱγων. cdax, ignauus, infanus, ſtolidus.

Μάϱη manus.

Μαϱὶς. ὁ. ſeu μάϱις. menſuræ genus ſex cotylarum capacis. Cæl. lib. 14. cap. 16.

Μαζιλη ἡς. ἡ cinis, fauilla, Imgnidus ignis. Item puluis carbonũ tenuiſſima. unde illud, Faber fumo oppletus & marila. Cæl. ibidem.

Μαζιλωτὶ οἱ carbones.

Μαηλοπότης ὁ. cineripota, Vulcani epithet & faborum eſſe poteſt, qui fauillam ſæpius hauriunt Epigrammat.

Μαίνοι. οἱ piſces quidam Ariſtoteli. Gaza Græcã uocem relinquit.

Μαχαίζω μ. αρῶ π. αρκα. reſplẽdeo. Neut. abſol.

Μαχμάϱεος. ὁ. ὁ. ſplendidus.

Μαρμαρινγδὸν. ἀα. incerti & diſcurrentes lucis ſplendores.

Μαρμάϱινος. ὁ. marmoreus.

Μαρμάϱιον. τὸ nomẽ ſcorti apud Laërtium in 8.

Μάρμαρος. ὁ. lucidus marmoris, rubia tinctũ.

Μάρμαρος. ὁ. marmor.

Μαρμαρυγὴ ἧς. ἡ. ſplendor, lucis ſplendor inceſtus & diſcurrens, qui plerunq; dum uel frigidus uel glutinoſus humor cerebrũ occupauit.

Μάρναμαι. μ. μαχήσομαι. pugno, à negatiua particula μὴ, & ἀρνῶ, quod eſt concilio. Depondatiuo.

Μάρυης. ἡ. manus.

Μαρτήσσα. ἡ Halcyone, & proprium nomen à rè inditum, quod eius mater omnia planctu cõ-

miſcuerit, halcyonis inſtar. Hom. Euſt. Iliad. ζ.

Μάϱτλω. μ. ἀξλω. π. αρφα capio. Actiu. accuſ.

Μαϱτὸρ. inſtrumentum ferreum.

Μαρσύας. ὁ. Marſya.

Μαρσύπιον. ὁ. ὸ. &

Μάρσυπ Θ. ὁ. marſupium, facculus, crumena

Μάρτυς υρ Θ. ὁ. teſtis.

Μαρτυρέω. μ. ήσω. π ηκα testor, teſtimonio ſum.

Μαρτυρία. ας. ἡ. teſtimonium. Vide ἐκμαρτυρία & μαρτυρία apud Ammonium, diciturque proprie de præſentibus, ἐκμαρτυρία de abſentibus. Ἐμβάλλεσθαί μαρτυριαν, proferre teſtimonium.

Μαρτύριον. ὁ. ὸ. idem.

Μαρτύρομαι. teſtor, teſtem adduco, atteſtor.

Μάρτυς Θ. ὁ. ὁ poëticè pro μάρτυρ teſtis.

Μάρτυς. υ Θ. ὁ. idem, diciturq; in bonam & malam partem. Ammonius diſtinguit ab ἔλεγχος, quod in malam duntaxat. (Eu. Il. π.

Μαρυανδύνοι, οἱ. ſatellites, qui regũ latera ſtipant

Μαρύεται. nexum eſt, πέπλεκται, communiter μηρύεται.

Μαρυκᾶται. ruminat, communiter μηρυκᾶται.

Μάρων ωνος Θ. ὁ. Maro rex Thraciæ.

Μαρώνεια. ας. ἡ. urbs Thraciæ.

Μάσαι. Aeoliceè pro relegare, deſtinare.

Μάσλη. ἡ. & μάσλης, calor. Hippocr.

Μάσλης. ὁ. ὸ. lorum maceratũ & emollitum, corium, puniceum calceamentum, habena Item uerbero, homo futilis & nullius frugis, qui nil firmum, nil ſtabile meditatur, unum q; dicit & mox aliud facit τῇ ἁ τὸ ἐμάσσω. uel μάσσω τὸ μαλάσσω. Cæl. li. 6 ca. 29. ex Ariſtop. interp. in Neb

Μασδός. ὁ. ὸ. idem quod μασός. Quanquã ſint qui utroq; modo differentiæ cauſa ſcribant, utalterum ſit uiri, alterum mulieris. Dicitur autem μασδός, teſte Suid. ἀπὸ τοῦ δὸ τὸ θηλάζω. uel quaſi δμὴ τὸ Διομήδους ut refert Thom. Mag. μασὸς uerò, ἀπὸ τὸ μεσὸς εἶν γάλακτος. Vide Ammoniũ.

Μάσκη. ligo, δίκελλα.

Μάσπετα. prima ſiphij folia, uel caulis liquor.

Μάσσω. quærere, purgare, commiſcere.

Μασσᾶσθαι. mandere, tractare, capere, tangere, percutere, cogere.

Μασσάλη Aeoliceè lingua uincire, ligare. Euſt.

Μασσητῆρες. οἱ muſculi oris, qui dum cibus manditur, mouentur.

Μᾶσσον. τὸ longius, maius.

Μάσσω, uel ματτάω. μ. ἄξω. ττ. εχα. pinſo, abſtergo, premo, mollio, ſubigo, cõſpergo. Actiu. accuſ.

Μάσσων. ονος Θ. ὁ. ἡ lõgior, maior, amplior, Xenop. ἄν μὴ πολὺ μάσσων ὁδὸς ἦν.

Μάσαξ ακος Θ. ἡ. eſca, os oris. Interdum genus lo. cuſtæ quod bruchum uocant.

Μασαύσσω

Μασαύλιξ. labra cõtraho, à lactẽtibus pueris dictum, qui mammam trahentes ore labia contrahunt.

Μασεύω. μ. εύσω. π. ευκα. inquiro, peto, requiro, opto. Actiu. accuſ.

Μασήρ. quæſitor.

Μάσι. pro μάσιγι. per apocopen.

Μασιγίας. ὁ. ὁ. maſtigia, uerbero.

Μασιγάω. flagello indigeo. (λίχ Θ. &

Μασιγονόμος Θ. ου ὁ deſignator, βραβευτὴς. ϛαβ.

Μασιγοφόρος Θ. flagellifer, qui agonothetas in ſacris certaminibus comitabatur ad ſubmouendam turbam, & cohibendas ſeditiones. Bud. in Annot.

Μασιγόω, μώσω. π. ωκα. pulſo, uerbero, flagello loro, increpo, caſtigo. Actiu. accuſ.

Μασιγώσιμος Θ. dignus qui flagelletur.

Μασίζω. μίξω. π. ιχα. μασιγόω.

Μάσιν, pro μάσιγα.

Μάσιξ. γος. flagellum, flagrũ quo cædũtur man- (cipia.

Μάσιξ. ἡ. poëticè, idem.

Μασίχη. ης. ἡ. maſtiche, reſina lentiſci.

Μασίω, pro μασίζω. poëticè.

Μασοί. οἱ. terrarum ſupercilia, durities.

Μάσορες. οἱ. magiſtratus erat de rebus publicis inquirendis. Latini quæſitores uocant.

Μάσος. ὁ. ὸ. mamilla, proprie mulierum. Gaza in Ariſtotele uertit mammam, uide μαζὸς. Signi ficat item montis cacumen, & poculi genus Athen. lib. 11.

Μασῶλιον. ὁ. ὸ. locus ubi uerſantur lenones, proſtibulum, uide ματρώλιον.

Μασροπέα. ας. ἡ. lenocinium.

Μασροπέω. μ. εύσω. π. ευκα. lenocinor.

Μασροπός. ὁ. ὁ. leno, lena, ſeductor, lena. quaſi quę uocẽ maternam mentitur, ſuauibus uerbis: ἡ ματὴρ Θ ὅπα σωφιζομένη γὰ τῷ ἀμυλα κωτίλλῃ, quaſi ματροπός. Euſt. Iliad. γ.

Μασροφός. ὁ. ὁ. idem.

Μασύω. inquiſitio.

Μασώτης. paraſitus.

Μαχάλη. ης. ἡ. ala, axilla. Transfertur quoque ad herbas, hoc eſt, cauum illum inter caulem & ramulos anfractum, unde ſinuatim noua proles egreditur, quem Latini ſimiliter alas uel ſinus appellant, Ruellio authore. Item palmæ arboris terones & pars proræ quæ continet τερβέμ ſiue artemonem, quod ueli genus eſſe uolunt, teſte Heſychio: ϛquo reſpexiſſe putatur Verg. quum inquit. Et uelorũ pandimus alas Sunt qui progrue, hoc eſt, machina deponendis in naues ſarcinis eximẽdiſq; apta interpretantur. Vide in Chil. Eraſ. μαχάλω tollere.

Μαχαλίστης. ἥρ Θ. ὁ, lorum ad alligandum equos

currui. apud Strabonem μαχαλιστὴς pro eodẽ legitur in σ.

Μαχαλήζω. in ſinu, uel ſub axillis gero.

Μαχαλίζω. μ. ίσω. τ. ικα. obtrunco per ignominiã extremas partes corporis, per alas ſuſpẽdo.

Μαχάλιον. ſportula, caniſtrum, è palmæ uirgulis contextum.

Μαχαλίς. ίδ Θ. ὁ μαχαλητὴς.

Μαχάλισμα. τὸ. obtruncatio extremarũ partium corporis, quæ à latronibus fieri ſolet, ut cognoſcatur iugulati cadauer.

Μαπάζω. μ. άσω. π. αχα. ſtulte facio, μωϛὰ ἃ φρονῶ, nugas ſomnio, de uanis rebus cogito. Neu.

Ματαάζω. morari, διατριβέω, χρονίζω.

Ματαΐζω. μ. ίσω. π. ικα. uana iacto.

Ματαιολογία. ας. ἡ. uaniloquium, de rebus uanis diſceptatio.

Ματαιολόγος. uaniloquus, qui de rebus nihili curioſius diſputat.

Ματαιολοιχός. ὁ. ὸ. qui friuolas res inueſtigat & conſulit, uel parcus, & qui ex appenſione lucrũ colligit. ueluti menſurã lingens, & ὁ πρὸς τὰ μικρὰ ἀσινάμωρος ἢ πανδεργος. Euſt. Iliad. ε.

Ματαιόομαι. μ. ώθομαι. π. ωμαι. fruſtror.

Ματαιοπονῶ. fruſtra conari & nihil perficere.

Ματαιοπονία. inanis labor, inane ſtudium.

Μάτα Θ. ου ὁ. uanus, demens, ſtultus, ineptus, miſer, & qui ob dementiam uel imprudẽtiam cõmiſeratione dignus eſt, inquit Eraſm.

Ματαιοπραγία. inane ſtudium.

Ματαιοτεχνία. eſt inanis & ſuperuacua artis imitatio, quę nihil nec boni nec mali affert, ſed inanem tantum laborem: qualis fuit, qui ciceris grana ex ſpatio ſatis longo in acum ſine fruſtratione iaciendo infigebat. Cæl. lib. 9 cap. 56.

Ματαιοτέχνοι. οἱ. inanium artium ſtudioſi, qui laboris inſumunt plurimũ operæpretio nullo.

Ματαιότης. ητος Θ. ὁ. uanitas.

Ματαιόφρονες. uanæ mentis homines.

Ματαΐσσω. deſpicere, μαραίνω, ματαΐζω.

Ματᾶν. torpeſcere, ἀκινητίζω. Item aberrare à ſcopo. Euſt. Illia d. ε.

Μάταρος. ὁ. ſertum quod emarcuit.

Ματεῖδια. &

Ματεύδια. inquirere. Hipp.

Ματεύω. μ. εύσω. π. ευκα. ματεύω. quæro.

Ματέω. μ. ήσω. π. ηκα. & μαρτάνω. inſanio, ineffica x ſum, ignauus ſum, fruſtra facio, negligo. Item aberro à ſcopo, nõ collino, teſte Eu. Il. ε.

Μάτην fruſtra, gratis.

Ματὴρ. inquiſitor.

Ματηρεύω. uanè uiuo, inquiro.

Ματίζω. quæro.

Ματίη. uanitas. Item ſocordia, ματαιοπραγία.

Μεγάρα.ας.ἡ.Megara, Creontis filia, Herculis uxor.

Μεγαλίζω.famesco, magna loquor.

Μεγαροῖ.aduerbium, Megarè.

Μέγαρον.ὸ.ppriè domus ampla, sed impropriè quæcunq; domus. παρὰ τὸ μεγαίρω, τὰ γὰρ μεγάλα φθονοῦντ'. Etym. uide Βωμός in Ammonio.

Μέγας, τοῦ μεγάλου, ὁ μέγας, ἡ μέγαλη, ὦ μέγας.ὁ.magnus.

Μέγας ἀλκτυλ⊙.pollex, qui dicitur etiam ἀντίχειρ.

Μεγαδρόνης.ualde potens. Vbi sciendum, quòd quæ ex δρόνος & χθόνος componũtur, si sunt propria nomina.baritona esse, aliàs oxytona.

Μεγαφρονῶ.iacto, superbio, magnificè de me sentio.

Μεγεθ⊙.ε⊙.ὸ.magnitudo, proceritas.

Μεγάφρων.ualde stultus. ἢ μεγαλόφρων.

Μεγήρεως.α.ὁ.multũ amabilis, delectabilis, cum quo nemo possit cõtendere, elatus, preciosus.

Μεγήρης.idem.

Μεγιστᾶνες.οἱ.quasi μέγα ἀνυόμενοι.primates, megistanes, quo & Suetonius utitur in Caligula, & Cæsare.

Μέγιστος.α.ὁ.maximus, amplissimus.

Μέσλεα.τὰ.μέζεα, μήδεα.

Μεδίω.μέδω.rego, curo.

Μέδιμν⊙.ου.ὁ mensura est, scribit Suid. aridorum, ut tritici uel hordei, capiens quinos modios Sicula mensura, uel senos Attica aut Romana. Bud. de Asse lib. 5. Admonet Thom. Mag. hanc uocem ab Atticis παροξυτόνως efferri μέδιμν⊙.

Μέδω.impero, curo. Genit.

Μέδων.ον⊙.ὁ.rex, imperator.

Μέζεα.τὰ.genitalia, pudẽda, Ionicè. ὅτι μέζα εἰσί. Plato ἕδρας μέσας ὄντας Etym.

Μεῦ ὀλίγον.paulò post, aliquanto post.

Μεθαρμόζω.μ ὡσω π.ωκα.cõglutino permutãdo id est transponẽdo adapto. Est etiã id quod Latinis constituo dicitur, id est ἐπανορθῶμαι.

Μεθαρμόζομαι.accommodor.

Μεθεῖω.dimitto, negligo. μεθέω, dimitteret.

Μεθεκτός.communicabilis.

Μεθέλεσκε.accipiebat.

Μεθέλκω.traduco, distrahor. Philo. μεθέλκεσι τῶν ἡδονῶν ὃν τὸ νωθρόν.

Μέθεξις.ι⊙.ἡ.participatio, κοινωνία.

Μεθέπομαι.assequor. Datiuo.

Μεθέπω.quæro, adsum, ἀκόλουθῶ, ἀκολουθῶ.

Μεθορμιδύω.trãsduco, ut μεθορμίω δυμβία ἡβλέψιν, ad uerbum translata. Plut. Bud. Com.

Μεθεσῶτ.οἱ.qui demigrarunt è uita.

Μέθυ ης.ἡ.ebrietas, temulentia. Vide πραπάλη in Ammonio. Plutarch. τοῦ ἀσθενεῖας.οἰνώσεως ἢ μέθης διαφορὰν τούτην ἔφησεν οἰνώσεως μὲν ἅπτεσθαι, μέθης δ' ἁλίσκεσθαι. In uinositate quidẽ exhilarationem & relaxationem, in ebrietate uero futilẽ & importunã loquacitatẽ po-

Μεθῆκε.proiecit. (suit.

Μεθήκω.traduco, transeo.

Μεθ' ἡμέραν.interdiu.

Μεθημερινός.ὴ.ὸ.diurnus, ut μεθημερινὰ κυβεύειν Plutarch.

Μεθημοσύνη.ης.ἡ.negligentia.

Μεθήμων.ον⊙.ὁ.ἡ.dimittens, parcens alteri, negligens, remissus, torpidus, socors.

Μεθιεμαι.&

Μεθίημι.μ ἧσω.π.κα.negligo, prætermitto, concedo, omitto, desero, dimitto. Vnde μεθιέσι τὰ ἀθλήσεις τῇ συγχωρῆσαι, μετίασι uero ὁ δικάσαι καὶ ζητῆσαι, id est, ulciscuntur, uestigant, indagant, Genit. Bud. Com.

Μεθίσημι.μ.μεταθήσω.π.κα.transmuto, luxo, ut cruribus luxatis fit, loco moueo aliquẽ, ablego, transfero, transmitto, migro, transmigro, & secedo, id est, procul ab hominum frequentia recedo. Bud. Com.

Μεθό.postquam.

Μεθοδεία.ας.ἡ.insidiæ.

Μεθοδεύω.μ.δύσω.π.δυκα.decipio, astutè ago, pertranseo, aliquem ex insidijs adorior.

Μεθοδικῶς.qui rationem artis, & discendi compendia sequitur.

Μεθόδιον.uiaticum.

Μέθοδ⊙.ου.ὁ.uia, id est docendarũ rerum ratio, ars, uel breue dicendi compendium, Quintiliano interprete: quasi breuis uia, qua quàm celerrime ad peritiam euadimus. Bud. in Annot. De tribus Methodis, definitiua, compositiua, & resolutiua, uide Gale. ab initio Artis paruæ.

Μεθοπίζω.participo.

Μεθόριον.ου.τὸ.finis, confinium.

Μεθορμίζομαι.muto, transfero, μετοχμάζω, μετάγω.

Μέθ⊙.ὁ commentum, ars. (γομαι.

Μέθυ.τὸ.uinum. ἀπὸ τοῦ μεθύειν ἢ ἀμελεῖν οὓς πίνοντας.

Μεθυμναῖ⊙.Bacchus.

Μεθύομαι.μ.ὑσομαι.π.υσμαι.&

Μεθύσω.ebria pro μεθύουσα Atticè. Aristoph. Nebul. γραῦν μεθύσην τοῦ πόρνακος ἕνεκα.

Μεθύσκομαι.ebrior, ebrius sum.

Μεθύσκω.inebrio. Plato trãslatè posuit, ἢ παιδιὰ ὅταν λίαν ἡδονῆς ὦ μεθύσκουσα, id est, inebriantia uoluptate. Bud. Com.

Μέθυσμα.ατ⊙.τὸ.ebrietas.

Μεθυσωθῆσαι.οἱ.uide in Chil. Erasmi.

Μεθυώδης.ες.ὁ.ἡ.ebrius, temulẽtus. μεθύων. Liban. in Declamat loquacis mulieris semel usus est hac uoce, sed genere fœminino, ingẽs ἐκ ἔσιμη γυνὴ μοι μεθυσος. masc. genere magis in usu est, μεθύων

est, μεθύων et μεθυσικός. Philost. ἔωρα δὲ ἀνῆρ μεθυσικὸν, ἢ ἀνόητως ἐρῶντα. fœminino genere μεθύσα & μεθύσι.

Μεθυσικός.uinosus.

Μεθύω.μ.ὑσω.υ.υκα. inebrio, sicut μεθύσκω: Accipitur & pro ebrius sum. Dicitur autem μεθύω.quòd ebrij fierent μετὰ τὸ θύω, id est post sacrificium. Nam se inuitare largius rei diuinæ causa, fas credebatur. Cæl. lib. 7. cap. 2. Transfertur nõnunquam ad alias res, non solum de uino acpotu dicitur, unde Demosth. de Philippo loquens.

Μήαγωγέω.pondero, pendo, munera fero, posteriores partes habeo.

Μήδας.nomen uiri proprium. Etym.

Μηδάω.μ.ήσω.π.ηκα.&

Μηδάζω.μ.άσω.π.ακα.&

Μηδάω.&

Μηδάω.poëticè, rideo, subrideo, placide rideo, arrideo, renideo. Neut absol.

Μηδιαμα.ατος.τὸ.risus.

Μήδυλος.pater Bacchylidæ. Etym.

Μήκτω.posteriores partes fero.

Μήκτωμα.τὸ partes inferiores, deterior cõditio.

Μηζύνως.magnificentius.

Μήζων.ονος.τὸ.maius. Interdum magis ac ualde, Aristid. Panathenaico μήζων φόβος πρᾶγμα uocauit rem supra modum terrorem ac metũ incutiens, cum inquit, καὶ ὃν ἐπείληπε μὴ ὅτως ἀθυμηκὼς ὑπερόρια, ἢ φόβος μήζων. Dicimus etiã πρόσωπον φόβῳ μείζων, uultum imperterritum, et in quo metus indicia non licet facile deprehẽdere, hoc est, ἄφοβον ἢ μὴ ὑποπίπτον φόβῳ.

Μείζων.ον⊙.ὁ.ἡ.maior. Et neut. genit. μείζονος. maius, ut μείζονι λόγῳ ἔργῳ, Facinꝰ maius q̃ ut uerbis explicari possit. Aliquando aduerb. magis. μείζων φόβῳ, imperculsus, interritus, impauidus.

Μήλαξ.ακ⊙.pratum, paradisus.

Μηλεῖν.placere.

Μήλιγμα.ατ⊙.τὸ.laceratio, donarium, munus, dos, placamen. Etym.

Μηλικτήριον.ε.τὸ.placatio.

Μηλικτήριος⊙.ε.ὁ.blandus, ἠμείλικτος.

Μήλικτ⊙.ε.ὁ.idem, suauis.

Μηλινοειδὴς.ὲς.ὁ.melinus color, subflauicans, μήλινος. Nicand.

Μήλιν⊙.ε.ὁ.fraxineus. αὐτὸ τὸ μέλιν⊙, πλεονασμῷ. Etym. Et melinus color, seu pallidꝰ, χλωρός, cuiusmodi est mellis.

Μήλιον.ε.τὸ.munus demulcens, dotale. Etym.

Μηλίσσομαι.μ.ίξομαι.π.ιγμαι.&

Μηλόω.μ.όξω.π.ιχα. palpo, adulor, assentior, mitigo, demulceo, in beneuolentiam reduco,

Μηλυχία.ας.ἡ.mansuetudo, iucunditas.

Μηλίχι⊙.ε.ὁ.&

Μήλιχος.suauis, trãquillus, blandus, indulgẽs, clemẽs, Iouis epith. Est & nomen urbis. Etym.

Μηλιχόμηλος.ὁ.ἡ.mansueti ingenij & suauis.

Μήνως.quidam scribunt pro μίνως. Etym.

Μῆον.ου⊙.τὸ.minus. & herbæ nomen. Dioscor.

Μηονέκτημα.ατ⊙.τὸ.&

Μηονεξία.ας.ἡ.diminutio, defraudatio, conditio deterior. μειέκτημα.

Μειονεκτέω.μ.ήσω.π.ηκα minus habeo, μειονεκτῶ. opponitur τῷ πλεονεκτῶ.

Μειοσείζω.minoribus terminis finire.

Μείραι.οἱ. & μεμερίζοντ⊙. dicuntur mutili & ἠσθὶ truncati, sic ut pulsus fecidus paulo sit minor primo, tertius identidẽ secundo, pari ratione quartus tertio, & sic deinceps. Gal. li. de pulsib.

Μειῤῥος.τὸς.mancos.

Μειφρων.mente diminutus, leuis, stultus.

Μειόω.μ.ώσω.π.ωκα.minuo. Actiu. accus.

Μηδανδύομαι.&

Μηδανιδύομαι.adolesco, pueriliter ago, adolescẽtis more lasciuio & exalto. Bud. Com.

Μηδακιλλιον.ε.τὸ.

Μηδάκιον.ε.τὸ.adolescẽtulus. Vide in Ammon.

Μηδανιδύμαι.μηδανιδύομαι.

Μηδανίσκυ ης.ἡ.adolescentula.

Μηδανίσκος.ε.ὁ adolescentulus. Vide Ammon. Thom. Mag. tamen hanc uocem non probat, sed μηδάκιον potius.

Μηδανιάδ'ης ε⊙.ὁ ἡ.iuuenilis, puerilis,

Μειρακ.ακ⊙.ὁ.adolescens, & puella Luciano. Ab εἴρω (ut quidam tradũt) quasi εἰρακ., ut sit puer, qui iã loqui possit. uide Ammon. Rarissimus huius usus est in mascul. gen. fœminino uero Aristoph. Pluto σύνοι' ἅπιθι χαίρων, συλλαβὼν τους μείρακας.

Μείρομαι.diuido, sortior & cupio, αὐτὸ τοῦ ἐμείρομαι. Etym.

Μείρω.μ.εἰρῶ.π.μέμορκα. ἀόρ.α. ἔμορα. & ἔμμορα diuido.

Μείς.ὁ.μήνός.τοῦ Aeolicè & Doricè pro μήν. mensis, sic scribitur apud Homerum.

Μεῖσον.τὸ.minimum.

Μείωμα.ατ⊙.τὸ μείωσις.

Μείων.minor, paroxyt.

Μειῶν.minuens, à μείω. (minutio.

Μείωσις.ι⊙.ἡ diminutio, decessio, aliquãdo im

Μείων οπ⊙.ὁ.luscitosus. rectius per.υ.μύωψ.

Μελάγγλοι.τὸ.τὸ uel μελάγγαιος. Herod. nigrum solum, pulla terra.

Μελαγκόρυφ⊙.ὁ atricapilla anis, ut Gaza uertit in Arist. Sic dicebantur & adulteri qui alienis liberis operam dabant procreandis: sunt quidem asseuerant cum ficedula putant.

Μελαγχαίτης. qui nigro est capillitio.
Μελἄγχεμα. τά. lustra ferarum, loca quæ hyeme ob concauitatem niue non teguntur.
Μελαγχίτων. ωνος. ὁ, ἡ. pullatus, mœstus, sic tropicè μελαγχίτων φρήν apud Aeschyl. dicitur animus mœstus & uelut atratus.
Μελάγχλωρος. ὁ, ἡ pallidus & niger.
Μελαγχολάω. μ. ήσω. π. ηκα. insanio, atra bile stomachor. Neut. absol.
Μελαγχολία. ας. ἡ. atra bilis, furor: atræ bilis agitatio, cum mentis quasi alienatione & furore, ut medici definiunt: apud quos & species quædã huius affectionis hypochõdriaca nominatur.
Μελαγχολικός. ὁ, ἡ. insanus, qui atra bile abũdat, melancholicus.
Μελαγχρής. αὐτή. τό. μελἄγχροιος. ater colore, Atticè dicitur, sic Menander μελαγχρὲς μφράκιον.
Μελαγχροιής. nigri coloris.
Μελαγχρόος. qui sunt atro colore.
Μελάγχρως. ῶτος. nigri coloris. Eurip. Oreste. μελαγχρῶτες ἐνμενίσκες.
Μέλαθρον. ὁ. ὁ. atrium, palatium. Propriè trabs in medio tecti fumo denigrata ἀπό τ μελαίνεσθ ἀελομφώτ ωυρὸς καπνῶ. quidam accipiunt pro tecto aut domo ipsa. Etym. Dionys. in Perieg. pro templo posuit.
Μελαισήλιος. ὁ μελεσήνός. uide inferius, procurator, præfectus domus, custos, μεριμνητής.
Μέλαινα. ης. ἡ. nigra, tenebrosa, profunda. Etym. Morbum qui ex atra bile prouenit μέλαιναν, simpliciter medici dicunt.
Μελαιναετός. aquila fulua, seu pulla, Gaza interprete apud Aristot.
Μελαῖνις. capra uacca.
Μελαίνομαι. nigreo. Depon. accus.
Μέλαιος. ὁ. ὁ. miser, nanus, μέλεος.
Μέλαις. idem quod μέλας. Etym.
Μελαμβαφὴς. ὁ. quod nigrum ex tinctura est.
Μελάμβιος. obscuræ uitæ.
Μελάμβωλος terra nigris glebis, pinguis, fertilis.
Μελαμπέταλος. ὁ. nigris foliis.
Μελαμπόδιον. ὁ. τό. melampodium herba.
Μελάμπυγος. cui niger est podex, καὐσχοπῖος. Cognomen Herculis, ut minimè effœminati, aut mollis. nam talem λευκόπυγον nominant. Vide in Chiliad. Eras. Melampygon ne incidas.
Μελάμπυρον. nigrum triticum quod inter reijcumenta recensetur à Gal. lib. de alimentis, è de generante tritico.
Μελαναιγὶς. ίδος. ὁ, ἡ. atro nimbo horrens, prętur bulentia & honore nigricans apud Plutarch.
Μέλαν. ανος. τό. nigrum id quod pupillã ambit: ut Gaza uertit ex Aristotele: atramentum.
Μελανδρύτον. densum, longum, nigrum habens capulum ferro ligatum.
Μελανδρύα. τά. pulpamenta thynnorũ condita. nea, quernis scandulis affulisse similia, ut ait Plinius.
Μελανδμονἐω. μ. ήσω. π. ηκα. induo nigram uestem. Neut. absol.
Μελανέιμων. ονος. ὁ, ἡ. pullatus, uestibus lugubribus indutus.
Μελανθεία. atriuisa.
Μελάνθιον. ὁ. ὸ. papauer nigrum, μελάνσφμον Vulgo git.
Μελάνθιος. ὁ. ὁ. Melanthius uiri nomen.
Μέλανθος. ὁ. ὁ. Neptunus. παρὰ τὸ μέλαν, καὶ τὸ ἄνθος. τὸ λευκόν, ut πέλαγος, à contrarijs composita significationib. Eust. Iliad. π.
Μελανία. ας. ἡ. nigredo.
Μελανίζω. nigricare.
Μελάνιον. ὁ. uiola nigra.
Μελανόγραμμος. melanurus. à lineis nigredine, quibus interstinguitur.
Μελανοδοχεῖον. ὁ. τὸ. atramentarium.
Μελανοπάρδιος. ὁ. rusticus homo & crudelis, sic μελανοκάρδιον πέτραν dixit Aristoph. asperã.
Μελανοπώμης habens capillitium nigrum.
Μελάνυρον. nigram habens caudam, ut in illo Pythagorico μὴ γεύεσθαι μελανούρων. Est etiam hoc nomine piscis quem caudatã uocant, qui atramentũ fert in cauda, quod effundere solet ubi captandus est. Latini sepiam appellant.
Μελανοῦρος. piscis, quem oculatam Gaza appellat, & serpentis genus, in Libya & Arabia præcipuè nascens, & est uipera magnitudine minor, ad inferendam perniciem celerior multo Quos mordicus apprehenderit, siti inardescũt uehementius, ad potumq; efferuescũt, acinde incessanter haurientes dissiliũt mox. Cauda lineis duabus nigrisq; distinguitur (unde & nomen accipit quasi nigræ caudæ) corpore albicante reliquo. Appellatur quoq; ὀφίας, πρωσὴρ, παύσων, κυπρίος. Cæl lib. 14. cap. 63. Apud Aelianum & Aristotelem piscis nomen est.
Μελανοφθαλμὸς. habens nigros oculos.
Μελανόφρυς. υος. ὁ, ἡ. nigri aut densi supercilij.
Μελανοχροιὴς. ὁ, ἡ. nigricolor.
Μελανόχρως. ωτος. ὁ, ἡ. habens nigrum corpus.
Μελάντατος. η. ὁ. nigerrimus.
Μελάντερος. η. ὁ. nigrior.
Μελαντηρία. atramentum sutorium, Luciano.
Μελαύυδρος. ου. ὁ, ἡ. habens aquam nigram, & profundam.
Μέλας. τὸ μέλανος. ὁ. niger. item cœcus. Etym.
Μέλασμα. ατος. ὸ. &
Μελασμὸς. ὁ, ἡ. denigratio, liuor, atror. Hippoc.

Μελάχιμος. ὸ. nigrum, μελάχιμα συκώμινα, & μόρα, pro nigris apud Eust. Iliad. χ. & apud Aeschyl. φάρεα μελάχιμα, pullæ uestes.
Μέλδμαι. liquefio.
Μέλδω. propriè est membra exerere & absumere talis. παρὰ τὸ μέλη ἕδω. Etym. Item elixo, macero, corrumpo. Neutr. accus.
Μελεαγρὶς. ἡ. oxyt. auis Numidica apud Aristot. & Aelianum, Gaza Græcam uocem relinquit. Gallinas mauras uocamus.
Μελεδαίνω. curo.
Μελέδημα. ἀδος. ὸ. cura, ærumna. παρὰ τὸ τὰ μέλη ἔδειν.
Μελεδήμων. ὀν. ὁ. &
Μελεδώνη. ης. ἡ. cura, μελέδημα.
Μελεδωνός. ὁ. ὁ. procurator, φρουλαὶς, ἐπίτροπος, ὠμελητὴς, curator. Superius scribitur μελαδλιῶος, quod non placet.
Μέλδ. curæ est, ut μέλδί μοι τόδε, uel μέλδί μοι περὶ τόδε, uel μέλδί μοι σοῦ. Bud. Com. hinc à μέλω & μελήσω.
Μελέθλιμος. ὁ. ὁ. qui iam grandior pueris præest, atq; leges præscribit.
Μελεϊστὶ membratim, ἰδὶ μέλος.
Μέλεον. incassum.
Μέλεος. ὁ. ὁ. tardus, otiosus, uanus, infelix, miser.
Μέλετα. curæ est, pro μέλδ.
Μελετάω. μ. ήσω. π. ησα. meditor (unde & Latinis id uerbũ deducitur) excogito, exerceo, æstimo, omnes neruos totũq; conatũ in re aliqua intẽ
Μελέτη. ης. ἡ. meditatio, exercitatio, cura, declamatio, institutum. (do. Acti. accus.
Μελέτημα. ατος. ὸ. meditatio.
Μελετηρὸς. ὁ. ὁ. meditatiuus.
Μελετὴς. ὁ. tardus.
Μελετητήριον. ὁ. locus exercitationis, σχολεῖον.
Μελετηλικὸς. ὁ. ὁ. declamatorius, meditatiuus.
Μελέτω. curæ sit.
Μελετῶν. exercitij domus, μελετητήριον.
Μελέω. differo, cunctor.
Μελήτωρ. procurator.
Μέλη. ος. ἡ. poculi figulini species.
Μέλη. τά. membra, carnes, uasa, carmina.
Μεληδὸν. aduerb, membratim, μελετὶ.
Μελησίλων. cantus, cura.
Μέλημα. ἀδος. ὸ. &
Μέλησις. ἰδος. ἡ. cura, cunctatio.
Μελισμὸς. ὁ. ὁ. idem.
Μέλι. ιτος. ὸ. mel.
Μελία. ας. ἡ. fraxinus, hasta, apis, est & hominum epitheton quasi ex arboribus satorum, apud Hesiodum in Theogonia. Itẽ nymphæ è Cæli defectis uirilibus prognatæ μελίαι dictæ Hesiod.
Μελίγηρυς. υος. ὁ, ἡ. uocalis, suauiter canens.
Μελίγυη. arborum fructus.
Μελίγλιως. dulcis aspectu.
Μελιγενὶς. sic Lypara insula uocatur, est & una filiarum Veneris hoc nomine.
Μελίγυνος. ὸ. Scythicus potus, solo melle & aqua adiecta herba quapiam, scribitur & μελύγδος.
Μελίδδος. ὸ. fauus.
Μελίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. &
Μελίζω. μ. ίσω. π. ικα. cano, mellitũ facio, trunco κατακόπτω, πραΰνω, πθηγορῶ. Accus.
Μελίκρατον. melicratũ seu mulsum uocat. Nicãd.
Μελίη. lancea, apes.
Μελιηδὴς. ὲς. melleus, dulcis, iucũdus.
Μελίηρα. ἡ. apud Aristotelem, à Gaza redditur fauago purpurarum.
Μελικηδὲς. ἴδος. ἡ. fauus. Item tuberculũ mellis crassitudine in cubitis & genibus, uel etiã alijs partibus. Dictũ à melle & cera. Apud medicos capitis hulcus, ex quo melli pśimilis humor, si ue sanies quædã strigmẽtitiæ crassitudinis ema
Μελικτὴς. ὁ. ὁ. cantor, poëta. (nat.
Μελίκτανα. ἡ. prassiũ herba, quæ & μελίφυλλον. Nicand.
Μελίλωτος. ὁ. melilotũ arbor, fertula campana.
Μελίμηλον. ὸ. genus mali à dulcedine mellis, γλυκύμηλον.
Μελίνη. ης. ἡ. panicum leguminis genus.
Μέλινος. ὁ. ὁ. luteus.
Μελίπηκτον. placenta ex melle.
Μελίπνοος. ὁ. ὁ. ἡ. suauiter spirans.
Μελιποιῶ. mellifico.
Μελίῤῥυτος. ὁ. ὁ. mellifluus.
Μέλισμα. cantus, ᾆσμα.
Μελισμὸς. membrorum diuisio. à μελίζω.
Μέλισσα. ης. ἡ. apes. παρὰ τὸ μέλδ οἰκονομικὸν γὰρ ζῶον ἡ τῶν μελέων. Etym. Ponitur aliquãdo pro obulo. De apibus uide Aristot. & Aelianum.
Μελισσεῦς. cognomen Iouis.
Μελίσσια. τά. alucaria.
Μελίσσιος. ὁ, ἡ. melleus.
Μελίσσιον. apum examen, fauus.
Μελισσὶς. ίδος. locus heliconis, à Melisseo rege dictus, apud Nicand.
Μελισσοβότωρ. pastor apum.
Μελισσοκόμος. apiarius.
Μελισσόφυλλον. apiastrum herba.
Μελίσσω. μελίζω.
Μελισσών. ῶνος. ὁ. apiarium.
Μελισσώδης. ὲς. ὁ, ἡ. mellifluus, melle stillãs. Epig.
Μελιστὶ. membratim.
Μελιτεὺς. ὁ. ὁ. Melitæus, à Melite insula: ut μελιτεῖον κυνίδιον, de catellis qui in delicijs & ad lusum

ad lusum habentur: & μελιταῖα ὀθόνια, Melitęa lintea. De quo uide Eraſ. Chil.

Μελίτ|ακ, ας. ἡ. herba, quam alij μελίτταναν, alij μελισσόφυλλον uocant.

Μελιτήμορον. ſuaue, iucundum.

Μελιτηρός. ὰ. ὸ. μελιταῖος.

Μελιτίνη. ἡ. paroxyt. Melitina mulier. oxytonũ autem, gentile nomen eſt. Cyrlll.

Μελίτιον. ὰ. ὸ. melliculũ, fauus, potus Scythicus, cum melle, aqua, & herba quadam coctus.

Μελιτίτης. ὰ. ὁ. melitites gemma, uide Bayf.

Μελιτοῦττα. placẽtæ genus melle conditæ.

Μελιτόω. ω. ώσω. π. ωκα. mellitum facio.

Μελιτοτρόφιον. ὰ. ὸ. apiarium, mellarium.

Μέλιττα, pro μέλισσα. apis, uide ſupra.

Μελιττοπτηχεῖν. ſtrepitum facere pulſando ne aduo lent apes.

Μελιτουργεῖον. ὰ. ὸ. locus ubi fit mel.

Μελιτηρεγός. ὰ. ὸ. paſtor apum, miniſter.

Μελιτῶν. ῶνος. ὁ. locus ubi aſſeruatur mel, cella mellaria.

Μελίτωμα. ατος. ὸ. mellita confectio ex melle, dulciarium dicunt Latini.

Μελίφρων. ονος. ὁ. dulcia ſapiens, mitis.

Μελίφυλλον. herba, quę alio nomine μελισσόφυλλον aut πράσιον dicitur.

Μελίχλωρος. inſtar mellis flauus. epitheton Iouis. Etym.

Μελίχρων. uinum cum melle miſtum.

Μελλίζι|ος. homo rudis, nihil intelligens, ſemimortuus.

Μέλλ|ει. apparet, uidetur, permanet.

Μέλλησις. cunctatio. ὑπερθεσις.

Μελλησμός. idem.

Μελλισμός. ὁ. cũctatio, διαβιβή, mora apd Alciph.

Μελλιζάν. cunctari. μέλλειν.

Μελλόγαμος. ὁ. ἡ. uirgo nuptura. aut ſponſus uxorem ducturus.

Μελλόγαμβρος, μελλονύμφιος. (manet.

Μελλοθάνατος. capularis, quem mors proxima

Μελλονικιᾶν. tardare, differre, protelare, procraſtinare. à Nicia quodam Nicerati filio. Eraſ. Chil.

Μελλονύμφη. futura ſpõſa, deſponſata uirgo.

Μελλονύμφιος. α. ὸ. &

Μελλόπαις. ιος. ὁ. futurus ſponſus, qui nondum duxit uxorem, mox ducturus. Cæl. lib. 15. ca. 24. & Bud. in Annot. poſt.

Μέλλω. debeo, futurus ſum, tardo, ſtudeo, mitto. indignor. item appareo, deceo. Etym. Gaudet enim hoc uerbum collocari cũ infinitiuo præſentis aut futuri non autẽ præteriti niſi poſtponatur ἄν, ut μέλλω ποιῆν ἢ ποιήσειν, non autem μέλλω ποιήσαι, ſed μέλλω ποιήσαι ἄν: Plato tamen in Socratis Apologia dixit, ὃσ' ἃ τολμᾷ

κις μέλλω τεθνάναι. Sed hanc lectionem Thom. Mag. ſuſpicatur mendoſam ac adijcendum ἄν, ut legatur τολμᾷκις ἂν μέλλω τεθνάναι.

Μέλλων. οντος. ὁ. futurus. παρὰ τῶν μελλόντων, de euentu. Et μέλλοντες, deſignati magiſtratus. Bud. in Annot. poſt.

Μελοκοπία. ας. ἡ. membrorum amputatio.

Μέλομαι. curo, ὦν μελόμαι.

Μελόντων. curæ ſunt.

Μελοποιΐα. ας. ἡ. cantatio.

Μέλος. ε. ους. τὸ. cantus, carmen, cantilena, Gaza in Ariſtotele uertit membrum. παρὰ τὸ μέλ. importunè, ineptè, diſſentaneè. Bud. Com. & Eraſmus in Chil.

Μελρίς. ίδ. locuſta frumentum rodens, ἡ σιτοφάγος ἀκρίς.

Μέλπηθρον. ὰ. ὸ. ludus, uoluptas.

Μέλπομαι. canto.

Μελπομένη. γος. ἡ. Melpomene, una ex nouem Muſis.

Μελπόμενος. cognomen Dionyſij.

Μέλπω. μ. ἐλψω. π. ἐλφα. canto, celebro, ſalto, ludo. Actiu. accuſ.

Μελπτώδης. cantor.

Μελύδριον. ὰ. ὸ. cantluncula.

Μέλω. μ. ήσω. π. μέμηλα. curo. unde μέλει μοι τῶν πραγμάτων. curæ ſunt mihi res, de quo dictũ eſt ſuperius.

Μελῳδέω. μ. ήσω. π. γκα. dulce cano, μετ' ᾠδῆς ὑμνῶ. Neutr. abſol.

Μελῳδία. cantus dulcis, ſiue melleus.

Μέμαα, ἐκ τοῦ μάω, uel ἐκ τοῦ μαίω. propenſus fui, prõptus ſum uel furẽs. Il. α. ἀλλ' ἐμέμηκα μεμαῶτε (ὦτα.

Μεμαάσιν. cupierunt, πεθυμῆσαι.

Μεμαγῆα. mulgens, nociferans, pro μεμηγῶα. μή ny autem eſt uox caprarum.

Μεμάομαι. promptus ſum.

Μεμαῶτα. ας. ἡ. prompta, deliberata, cupiens.

Μεμαώς. ότος. ὁ promptus. Eſt participium Ionicum, ἀπὸ μέμηκα, μέμαα, μεμαώς.

Μεμβλάσαι. uincire.

Μέμβλομαι. &

Μέμβλω. π. κα. curo, adſum, aſſideo alicui rei cura & diligentia.

Μέμβλωκε, pro μεμόληκε. συγκοπῇ καὶ πλεονασμῷ τοῦ β, καὶ προσθήκῃ τοῦ γ εἰς ω. tranſiuit, πεζαμοίβῃ

Μεμάκυλον. τὸ ῥόμαρον, arbutus, unedo. malum μιμαίκυλον ut infra.

Μεμελημένως. diligenter, elaboratè.

Μέμηκε. clamat, mugit, μέμυκε.

Μεμήκυλον. ὸ. fructꝰ arbuti, Gal. nõ uno in loco.

Μεμήλω. curo. Vnde μέμηλε, curæ eſt, & μεμήλει curæ erat.

Μεμιλῶς. ότος. ὁ. αὐτὶ τοῦ μεμελημένως, συγκοπῇ καὶ ἐπεκτάσει. Etym. curans, περφρονίκως. Etym.

Μέμνανε. inſaniui.

Μεμηχανημένος. λόγος. oratio ſubdolè atq; artificij ſolertia compoſita ad fallendum. ἀπὸ μηχάνομαι. Bud. Com.

Μεμιασμένον. fœdatum Hom. & Hipp.

Μεμιγμένος. permiſtus, promiſcuus.

Μεμιμημένος. imitatione factꝰ & effectꝰ. Bud. Cõ.

Μεμνέαδε. αὐτὶ τοῦ μεμνέοιτο. Doricè apud Pindarum Etym.

Μεμνέωδε. αὐτὶ τοῦ μεμνέοιτο. promptus fuiſſet. apud Homerum, Etym.

Μεμνῆδε. αὐτὶ τοῦ μεμνέηκε. ſecundum analogiam. Etymol.

Μεμνῖδε, αὐτὶ τοῦ μεμνέοιδε. apud Cratem. Etym.

Μέμνημαι. ἀπὸ μνάομαι. ἧσθαι. ὑποφορικῶς, ἐμεμνήμην ἤδη. α. ἐμνήσθην. μ. ε. μνησθήσομαι. uel μέμνημαι. μ. ήσω. memini, reminiſcor, Vnde μέμνη pro ἐμέμνησο, meminerat. μεμνῆτο uero maneret. Genit. Præter uulgarem ſignificationem, pro curam gero, etiã ſumitur, ſic Vlyſſes ad Troiã ſoluturus. Penelopæ mãdat, μεμνῆσθαι πατρὸς καὶ μητρός. curã adhibere, καὶ ὧδε μελῆσθαι. Euſt. Iliad. 9. uide & in μνάομαι.

Μέμνονες. οἱ aues ſunt apud Aelianum, & Oppianum de aucupio.

Μέμνω. maneo, duro.

Μεμνῶδε. αὐτὶ τοῦ μεμνέοιδε apud Xenophontem. Etymol.

Μεμολυσμένος, refrigeratus, induratus, lapideus.

Μέμονα. cupio, promptus ſum.

Μεμονωμένος. pro μόνος. γεγαμηκώς. apud Herodotum.

Μεμονώς. cupiens, promptus.

Μεμορημένον. factum, paratum.

Μέμορται. pro μεμοίρατο, ſorte, aut fato euenit.

Μέμορται. idem.

Μεμόσωρ. reſonat.

Μεμπτός. ὰ. ὸ. lamentabilis, incuſabilis, malus.

Μέμυκε. ſonuit, concidit, medium præteritum à μυκάομαι. quando uero ſignificat cluſum eſt, uel conſtrictum eſt, uel glutinatum eſt, uel abditum eſt, tunc à μύομαι eſt, uide Etym.

Μεμύελκεν. conuoluit, à lanis quæ nentur.

Μεμῳβολεῖν. conqueri, accuſare.

Μεμῶμαι. μ. μέμψομαι. ψ. ε. μαι conqueror, accuſo, reprehendo, incuſo, indignor, abijcio, uitio uerto. Depon. datiuo & accuſ. Vide Ammonium.

Μέμφω. prehendo, capio.

Μεμφωλή. accuſatio, conqueſtio.

Μεμψιμοιρία. querela, querimonia.

Μεμψίμοιρος. ον. ὸ. querulus. Propriè de eo, qui

putat ſe deteriorem partem accepiſſe.

Μέμψις. ε. ους. ἡ accuſatio, queſtus. Vide Ammon

Μεμωρωμένα. carentia ſenſu. Hippoc.

Μήν. quidem, tamen.

Μὴν γάρ. enim.

Μήνγε. atqui, quinimò, uere. Hæc coniunctio neq; negat neque reijcit quod dictum eſt, ſed quod certius eſt, infert.

Μήτοιγε. atqui, ideirco.

Μήτοι καί. & tum.

Μηάομαι. & (cupio.

Μηνιάω. iraſcor, animo deficio, promptus ſum,

Μήνης. hircus Aegyptijs. Etym. hoc nomine & Pan uocatur apud Aegyptios.

Μηνῆσιον. ὰ. ὸ. unguenti genus Aegypto peculiare. Dictum à hirco qui ea Aegypti parte, ubi primum repertũ eſt unguentum iſtud, coli ſolitus eſt.

Μηνιάλιος. ὰ. ὸ. &

Μηνικτύπος. bellicoſus, durans in prælio.

Μενέλας. αὐτὶ τοῦ μενέλαος, συγκοπῇ ἡ κράσει. Etym.

Μενεπτόλεμος. ὰ. ὸ. belli patiens, bellicoſus, nihil meuens tumultus.

Μενέσθης. proprium nomen uiri. Etym.

Μενετός. ὁ Λυσάνδρου. μέμφ. Thucyd. τῷ λεπαλέῳ οἱ καιροὶ ἐμενετοί.

Μενεχάρμης. ὰ. &

Μενέχαρμος. ὰ. ὸ. promptus in bello.

Μενθήραι. αἱ. curæ, φροντίσιν. quaſi μενεσθήραι, quod uires & neruos omnes corporis pariter & animi depaſcant.

Μηθόσυνα. cura, οἱονεὶ μελέτη, ὅ ἐστι πολὺν χρόνον θηρᾶ

Μενί pro μεμί. (μῶν. Etym.

Μεννέας. proprium nomen uiri. Etym.

Μενοικήσ. ὲος. ὁ. ἡ. placabilis, demulcens, facile cedens. Cyrillus diſtinguit pro diuerſitate accentus, neſcio quàm rectè.

Μενοινάω. &

Μενοινάω. μ. ήσω. π. κα. promptus ſum in bello, cogito, promouco.

Μενοινή. ἡ. ſententia, cura, cupiditas.

Μένος. ε. ους. τὸ. uis, promptitudo, animi pottia, animus, anima, bellũ. Etym. furor, territorium, ira, robur, bellum.

Μενοῦνγε. uere. Etym.

Μήντα. nempe. Bud. Com.

Μήρα ὡσεί.

Μήτ' ἄρ, ex μὴ τε & ἄρ cõponitur, ſignificat atq.

Μήτοι. ſane, uero, & aſſententis eſt, quemadmodum illa latinis, Xenoph. Ἀλλοῦ μέν τοι ἔφην ἐγώ, Te uero inquam oportebit. Sic Terentius Heus laudas qui heros fallunt: Chre. in loco ego uerò. Interdum ornatus cauſa magis, quàm ſignificationis ponitur, uel explendę orationis gratia.

gratia. Idem in Sympo. νὴ δί᾽ ἔφη ὁ σωκράτης ἀνεχέδω μὴν τοι, Patiatur uero ipſe quidem in quit Socrat. Eſt & aduerſatiua cõiunctio, ut uerum. Xenoph. ὧδε μὴν ἔοι ἐσλὸν. Ariſtot. μὴ μὴν ἴσι, non tamẽ. Cic. Ea ſunt omnia non à natura, uerum à magiſtro. Aliquando ponitur p ἀῦθις uiceuerſa & rurſus. Ariſtoph. πάλιγ᾽ ἐνεδῦ ὡῦθ᾽ μηθὲν, μὴν μὴν τοι μήσ᾽ ὦλλέ᾽ πάλιν. Quanquam & pro etiam intelligi poteſt. Dicitur etiã μὴν ἀπὸ τοῦ μὴν οἶγε, nimirum, tamen. Bud. Com.

Μηνύω. μ. γνῶ. ω. μεμήνυκα. ἀόρ. α. ἔμηνα. maneo, duro. μένω ſepe p futuro ſuo accipitur. Neut.

Μέομαι. μ. ήθομαι. π. ημαι. delibero, conſulo.

Μοῖραρχία. exercitus duo millia uirorum & quadraginta octo continens, τέλος. Dux eorum μοιράρχης dicitur.

Μέρλω. uideo, oculos undequaq; obuerto, obtueor. Euſt.

Μοῦρα priuata, ἀμοῦρα.

Μείρομαι. partior, id eſt uirilem partem uel legitimam recipio, particeps fio. Genit.

Μερίζω. μ. ίσω. π. ικα. diuido in partes. Acti. accuſ.

Μερικός. ὴ. ὸν. particularis.

Μερικῶς. particulariter.

Μέριμνα. ης. ἡ. ærumna, cura, cogitatio. Solicitudinem propriè eſſe dicit Valla, nõ ærumnam, quòd ærumna grauior ſit. ἔστι δὲ μερίζειν τὸν νοῦν. ἢ ὡς μερισμὸς τροπῆ τοῦ ι εἰς μ. Etym.

Μεριμνάω. μ. ήσω. π. ηκα. curo, anxiè & ſolicitè cogito, ſolicitus ſum.

Μερίς. ίδος. ἡ. particula, κληρονομία.

Μερισμός. ὁ. ὸν. partitio. Schema eſt (inquit P. Rutil. Lupus) quod ſingulas res ſeparatim diſponẽdo, & ſuum cuiq; proprium tribuendo, magnã efficere utilitatem & illuſtrẽ conſueuit. Lycurg. Cuius omnes corporis partes ad nequitiam ſunt appoſitiſſimæ: oculi ad petulantẽ laſciuiã, manus ad rapinã, uenter ad auiditatẽ &c

Μεριστής. ὁ. ὁ. partitor.

Μέριτης. particeps.

Μηνιαῖος. α. ὸν. intercalatio.

Μορμαίρω. curo, iraſcor.

Μορμεύω. μ. ίσω. π. ικα. cogito, conſulto, delibero, in diuerſas partes conſulo, ſolicitè cogito. Neut abſol. animo uerſo, Virg. exprimere uoluit in eo, Animũ nunc huc, nũc dituidit illuc.

Μέρμερος. curo, φροντίς. Nicand.

Μέρμερος. α. ὸν curioſus.

Μέρμηξ. ηκος. ἡ. cura. Itẽ ſomnus leuis qui ſub aurorã occupat hominẽ, ἢ εἰς ὕπνον καταφορὰ περὶ τὴν ἑῴαν.

Μερμήρω. curo.

Μορμηρίζω. ὸ μορμεύω. ἀ μερίζω. prima ſyllaba duplicata, & ε in η conuerſo.

Μέρμηραι. αἱ. curæ, conſilia, ſolicitudines.

Μέρμις. ινθος. ὁ. funiculus, filum. τὸ δὲ ὸ ἔρω, πλέω νασμῶ τοῦ μ. Etym.

Μέροπίς. ἴδος. ἡ. inſula, poſtea Cos dicta.

Μέρος. ε ους. τὸ. pars. Item principium. Grego. οἷς μέρος ὕστερόεσσα δύῃ. Sic Vergil. Pars mihi pacis erit dextram tetigiſſe tyrãni. Multiplicis autem uſus eſt hæc dictio, ut μέρος ὄν, pro unus eſt è numero. Τὸ σὸν μέρος, quantũ in te fuit, pro parte uirili, quod etiam τὸ μέρος dicitur. Τὸ ἐπ᾽ αὐτὸν ἦκον μέρος, quod ad eum attinet. Κατὰ μέρος, partim, alternis, Theoph. Τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων λαμβάνω, quintũ quẽque calculũ ferre. Τὰ καθ᾽ ἕκαστον, Philoni. Sic. Cic. ad Attic. Singulares ſunt boni uiri, id eſt, τῶν καθ᾽ ἕκαστόν ἐστιν. Accipitur etiam τὸ μέρος, pro uiciſſim, & ſigillatim, & deinceps, ἴδιον μέρος, ut πολιτεύεσθαι κατὰ τὸ μέρος. Ariſtoph. id eſt ſigillatim. Lucian. διδύντας λόγους καὶ διερωτῶντας τὸ καθ᾽ ἕκαστον μέρος. Ariſtid. τὸ μέρος εἰπεῖν, ſigillatim & deinceps cõmemorare. Aliter Plato Polit. 1. εἰ τὸ ἀρετῆς πρὸς τὰς ἄλλας μέρος τὴν ἀδικίαν. Si iniuriã partã eſſe uirtutis putas. Et Demoſth. ὑπὲθημι γὰρ ἀδικήματος μέρος, non ſceleris loco duco. Sic Cic. Philip. 11. Mors in beneficij parte numeretur. Bud. Com.

Μέροψ. οπος. hominũ epitheton, quòd habeant uocẽ diuiſam, id eſt, quòd hic alia, ille alia lingua loquatur. uel diuiſam, id eſt, articulatam, quod ſoli homini datum eſt inter animantia. à μερίζω, & ὄψ. Etym. Sunt qui βροτὸν ſignificare dicant. Cæl. lib. 2. cap. 32. Eſt & merops auis Aeliano & Ariſtotel. Gaza uertit apiaſtrum, apiarium uocãt quidam ſiue ripariam. Coi Meropes dicuntur à Merope Triope filio, & Meropis inſula quæ poſtea Cos appellata eſt. Laërtius in Thalete Mileſio lib. 1. μέροπες gentile ſacit in carmine quodam.

Μορύνομαι τὸ χρονίσω σωιάγω.

Μορύτης. ὁ. imprudens.

Μέσα. pudenda Siculi & Tarẽtini uocant. Etym

Μεσάβοιον. τὸ. & poëticè μέσαβον, Pollux dicit eſſe locum quo boues iugo alligantur.

Μέσαβον. τὸ. lignũ inter boues iunctos medium, ἀπὸ τοῦ ζυγὸν ὑλοφόν. Vnde uerbum μεσαβεῖν, boues iungere.

Μεσάγκυλα τὰ. amentata iacula. Inſtrumenta autem erant, quibus Perſę utebãtur eo loco, quo Macedones iaculis.

Μεσαιπόλιος. α. ὸν. mediæ cuiuſdam canitiei, non dum ſenex.

Μεσάιτατος. α. ὸν. medius, ὁ μεσαιτάτη τῆ αὐλῆς, in aulæ meditullio.

Μεσάϊχμιον. α. τὸ. μετάϊχμιον. omne inter aliquid medium

mediũ, pars media haſtæ, & ſpacium inter duos exercitus.

Μεσαράϊον. τὸ. mẽbrana à uenis arterijs neruiſq; contexta, per cuius uaſa (quæ μεσαραϊκὰ inde dicuntur) alimentum è uentriculo in hepar diſtribuitur.

Μεσάπιον. panis,

Μέσαρχον. unum inteſtinorũ Græci uocãt, quod & μεσεντέριον aliis dicitur. Omnes enim uenas quę ad ipſum ex hepate feruntur, unà cũ adiacẽtibus arterijs circunquaq; ambit & cõplectitur. Bud. Com.

Μέσατος. poëticè. α. ὸ medius.

Μεσαύλιον. (ſcribit Suid.) propriè ſignificare mediana ianuam, uel etiam in aulæ meditullio locum, ſic Cæl. interpretatur. Apud Homer. ſeruus quidam eſt, Odyſſ. 14. σῖτον δίεσαν ἔνδον μεσαύλιον. Mediaſtinum forte huiuſmodi Latinè recte dixeris, quæ dictio pro uiliſſimis quibuſcunque mancipijs ponitur, cuiuſmodi ſunt hodie in principum domibus lignarij & bacularij: quorum una illa functio eſt, ut omnibus pareant, nec ullius Imperiũ detrectent, in medio ſemper & propatulo ad omnium nutus excubent. Cæl. lib. 13. cap. 30. eſt & πρὸ μικροῦ τὸ ταῦτ᾽ αὐλῆς αὐλέμενον.

Μεσαυλος. α. ut Aelius, Dionyſ. ianua media inter duas aulas, quã & μέσαυλον uocat, Attici uero mediũ ingreſſum inter gyneceũ & Andronẽ, μέσαυλον appellãt, Hom. eſt tuguriolum &

Μεσαύχενες. media ceruice ligati. (caula.

Μεσεγγυάσμαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. fideiuſſionem capio, apud ſequeſtrem pecuniam deponendã ſtipulor uel contendo. Bud. Com.

Μεσεγγύημα. depoſitum apud ſequeſtrem.

Μεσέγγυος. α. ὸν. mediator, interuentor, ſequeſter

Μεσεντέριον. inteſtinorum genus eſt, quo lactes inuoluuntur, ne cõtactu ſpinæ duro lædantur. Iul. Pollux pelliculam ſcribit eſſe ex uenarum neruorumq; complexu, renibus & uentri proximam, alimentũ in hepar emittentẽ. Theod. pro lactibus accepit apud Ariſtotel. Dicitur autem μεσεντέριον, quòd in medio inteſtinorũ ſit collocatum: item & μέσαρχον (de quo iam antea) Latine medianam dixeris.

Μεσέω, & μεσόω. medio. as.

Μεσηγύ. ης. ἡ. media, medietas.

Μεσηγαῖος. α. ὸν. mediterraneus.

Μεσηγύς. aduerb. καταμέσον, in medio.

Μεσήλιξ. ικος. ὁ. ἡ. qui eſt in ætate media.

Μεσημβρία. ας. ἡ. meridies.

Μεσημβριάζω, & μεσημβρίζω. meridianor. Plato.

Μεσημβρινός. ὴ. ὸν. meridianus. pro μεσημερινός. μεσημβρινοὶ κύκλοι, circuli ſunt in ſphera apud

Μεσημέρι. idem. (Proclum.

Μεσιτεύω. ſũ mediator, nulli parti fero præſidiũ.

Μεσιτεύω. conſiſto, uel incedo in medio.

Μεσιτεύω. μ. εύσω. π. ευκα. medius ſum inter partes, id eſt, interpono me.

Μεσίτης. medius.

Μεσίτης. α. ὸ mediator, μεσάζων. factor pacis, ſequeſter.

Μέσιτος. α. ὸ. idem. (queſter.

Μέση. pellis.

Μέσμα. urbs à Locris condita, cuiuſmodi nominis eſt & fluuius præterlabens. ſic Orus. Etym.

Μεσοβασίλεια. ας. ἡ. &

Μεσοβασιλεία. α. ὸ. interregnum.

Μεσόγαιος qui eſt in media parte nauis, uel medio uentris cinctus, ut ſit expeditior ad obeunda nautica miniſteria.

Μεσόγειος. α. ὸ. mediterraneus, & μεσόγαια. ἡ. mediterranea.

Μεσόγραφος. α. ὸ. ſemiſcriptus.

Μεσδίκης. ου. ὁ. diſceptator qui alteram partem præponderantem ad æquilibrium aut æquitatem reducit ac reuocat.

Μεσόδικος. iudex. Ariſtot. quoniam qui mediũ conſequi potuerunt, ij ius ſuum obtinere uidentur. Bud in Annot.

Μεσόδμη. ης. ἡ. fori nauis, colũna in medio poſita, foramẽ cui malus inſeritur. ingẽs trabs quæ ab uno pariete in alterũ traijcitur, teſte Gal. uel trabs ſeparãs domũ in duas partes, ſuppoſitum

Μεσόζωμα. figura à Grãmat. ita appel- (teſtũ lata, cũ in medio clauſularũ uerbum aliquod poſitum & præcedentia nectit & ſequentia.

Μεσόκωλον. α. τὸ. Hippoc Epig. lib. 6. meſenteriũ uocat, quod craſſa inteſtina (quæ κῶλα uocantur) ſeparet. (Orpheo.

Μεσόκρανον. α. τὸ. uertex capitis, & μεσοκράνιον.

Μεσολαβέω. μ. ήσω. π. ηκα. intercipio. μεσολαβηθεὶς ὑπὸ τῆ πεπρωμένης, in medio fortunæ curſu fato præreptus. Diodor. Sicul.

Μεσόλευκος. α. ὸ. albo diſtinctus.

Μεσομήριον. quod coxas interiacet.

Μεσόμφαλιον. α. τὸ. umbilicus clypei.

Μεσόμφαλοι. οἱ. genus quoddam placentarum.

Μεσόμφαλος. α. ὸ. res poſita in medio.

Μέσον. τὸ. mediocritas, decorum, modus. ἔχω μέσα τυγχάνω, tenere modum. Cic.

Μεσονεῦται. de compari in nauibus ſeruitij genere, Vlpiano dicuntur, ſicut in aulis μεσαύλιοι.

Μεσόνειοι. οἱ. remiges qui media in naui ſunt.

Μεσονύκλιον. α. τὸ. nox intempeſta.

Μεσοπαγές. uſq; ad medium terræ infixum.

Μεσοπάλες. uibratum uſque ad medietatem.

Μεσοπερσικὰ πέδιλα. calceamenta muliebria, ad Perſicorũ calceorũ formã (ut uidetur) accedentia.

Μεσοπολιός. α. ὸν. ſemicanus, ſenectui uicinus.

Μεσόπυκνοι. qui media possident.

Μεσοπύργιον ν. murus interiectus inter turres.

Μεσοπωρεῖν. esse in media maturitate.

Μέσος. ου. ὁ. medius. Accipitur pro eo qui neutrarum est partium. Lucian. ἐκεῖνος δὲ μέσον ἐαυτὸν ἐφύλαττον. Neutrum se & ancipitem seruabat. id est, neutri plus altero auxiliabatur. Dicimus autem μέσον παρὰ τὰ μέρη ἴσα ἔχειν, quod eius partes æquales sint. ἢ παρὰ τὸν μερισόν, κατὰ συγκοπήν. Etym. significat quoque μέσον interuallum, discrimen, Chrysost. Quid sit in syllogismis τὸ μέσον, & μέσος ὅρος uide in Prioribus Aristotelis.

Μεσότης. ητος. ἡ. medietas, medium Cic. qui μεσότητας δύο uertit ex Platone bina media.

Μεσότοιχον. τὸ. interstitium parietum, & paries ipse qui domum à domo dirimit, paries integerimus.

Μεσόυπτα δείπνα. media cœna iam peracta.

Μεσάρσιαι. αἱ. funes quibus subducitur uelum.

Μεσουράνιον. medium cœli.

Μεσόριον. paruus limes medius. Dionys.

Μεσόφρυνον. τὸ. τὸ. medium superciliorum.

Μεσόχθονες. οἱ. mediterranei.

Μεσηγύς. τὸ μεσυγύς. in medio.

Μεσογενής. mediæ ætatis.

Μεσός. ή. όν. plenus.

Μεσόω. μ ώσω. π. ωκα. impleo. Genit.

Μεσυγύς. aduerbium in medio, per medium, μεταξύ.

Μέσφα. donec, usq; ad.

Μετά. præpositio est quæ constructa cum genitiuo significat cum: accusatiuo autem, post. Ponitur aliquando pro χώ, & aduerbialiter pro μέτεστι, postquam.

Μετὰ χεῖρες. præ manibus.

Μεταβαίνω. transeo, accedo, digredior, deflecto. Neutrum accus.

Μεταβάλλομαι. &

Μεταβάλλω. muto & mutor, ut ταύτας ἀεί δεῖ μεταβάλλ ϕ, Aristot. de Part. &, θεωρῶν ὡς μεταβάλλ ϕ οὖν πίνοντας, id est mutat, apud eundem in Probl. Idem Polit. 5. ἀλλὰ μετέβαλεν ἡ τάξις, id est, mutata est. Significat etiam migro, id est, ἐκποίζω, sedem muto, & in aliam regionem cõmeo, stationẽ muto. Aristot. de Hist. 8. μεταβάλλουσι γὰρ ἐκ τῶν σκυθικῶν εἰς τὰ ἑλληνικὰ οἰκήματα. Item transeo, id est, sum transfuga. Plut. in Apoph. ὁ τῶν θρακῶν βασιλεὺς ἀεὶ αὐτονίκ μεταβαλλόμενος πρὸς αὐτόν. Præterea μεταιωῶ καὶ μεταβαλλύομαι. Xenoph. ἑλλιω 2. ἵνα δὲ πανυπόπτη, δυθὺς μεταβάλλεσθ. Est etiam transeo, & degenero de una specie in aliã, Galen. μεταβάλλουσι τὰ νῶτα terga uerto. Bud. Com. Vide Ammonium qui distinguit μεταβάλλεσθ, μεταμορφοῦσθ, ἀλλοιοῦσθαι, & ἑτεροιοῦσθαι.

Μετάβασις. ιος. ἡ. transitus. Metabasis (inquit P. Rutilius Lupus ab initio secundi lib.) duobus modis fieri solet. Ex quibus unum genus est eiusmodi cum ab ea sententia quam proposuimus, cõuertimus ad aliquã personam, aut rem aut fortunam, & tanquam præsentem appellamus. Alterum genus est, id (fortè legendũ præter id) quod demonstrare instituimus, cum ad aliam rem & actionem atq; orationem nostrã reuocamus. De priori genere uide etiam in μετάσασις infrà.

Μεταβατικός. ὴ. όν. transitiuus.

Μεταβιβάζω. μ. άσω. π. ακα. transfero, transmuto. Actiu. accus.

Μεταβλητική. ῆς. ἡ. ars seu ratio rerum contrahendarum Aristot. Polit. lib. 1.

Μεταβλητικός. ὴ. όν. mutabilis. Theoph. 6. de Caus. τὸ δ' ἅλμυρὸν ἀπαθὲς καὶ ἀμεταβλητον. Item qui mutationem facit. Aristoteles μετὰ τὰ φυσικὰ, καὶ τὸ μεταβλητικὸν τῷ μεταβάλλοντ. Bud. Com.

Μεταβολοβύω. transplanto, μετασπάπτω.

Μεταβολόβυς. ὁ ἡ. κοτύλιν πωλῶν, propola.

Μεταβολή. ῆς. ἡ. mutatio de sede in sedem, & de regione in regionem migratio. Vsurpatur etiam de cõuersione aciei, uide in Appendice de uocab. militar. duobus in locis.

Μεταβολικός. ὴ. όν. mutabilis.

Μετάβολος. negotiator, qui merces mercibus commutat, μεταπράτης. Christodulo magis probatur μεταβολεύς.

Μεταβ. filius Alibantis. Etym.

Μεταβουλεύεσθ. mutare consilium.

Μεταγγέλλομαι. promitto. Genitiuo uel accus.

Μετάγγελος. nuntius, præpositio abundat.

Μεταγγίζειν. clutriare, hoc est, de uase in uas transferre.

Μεταγγίζω. decapulans, diffundẽs.

Μεταγγισμῶς. σ. ὁ. clutriatio, uini de uase in uas effusio.

Μεταγειτνιών, ῶνος. ὁ. secũdus mensis Atheniensium, Latinis Maius. Imo Iulius testibus Harpocrat. & Theodor. Gaza, nam in hoc mense Apollini Meganimo sacrificium exhibebãt.

Μεταγωνιστής. οῦ. ὁ. iunior, posterior.

Μεταγινόμενος. ὴ. όν. aliter factum.

Μεταγινώσκω. pœniteo, resipisco.

Μεταγνώδη. de sententia mutatus est, μεταπέφθη.

Μετάγνωμα. ατος. ἡ. uallis.

Μετάγνωσις. pœnitentia, μεταμέλεια.

Μεταγραφή. exemplum libri & descriptio, τὸ αὐτόγραφον.

Μεταγράφω. corrigo, muto scribendo id quod scriptum erat. Xenoph. ἑλλιω. 6 ἐπέλθωμεν μεταγράψαντες αὐτοῖς ὑπὲρ ὧν Βοιωτοὶ ἠμφισβητοῦσι. Sic etiam μεταγράφω τὸν νόμον, Dinar. abrogo. refigo. Item transcribo. Pausan. τὰς μιλλιάδος τοῦ θεμιστοκλέους εἰκόνας εἰς ἑωυτὸν οὐδεὶς τῷ ὄγδοῳ καὶ μετέγραψεν. Sic Vergilius, Et tua Dardanis transcribi sceptra colonis, id est, μεταστέψαι. Et trãscribere nomina, Liuius, de quo Budæus in Annot. Demosth. τοῦ οὖν ἄρχοντος μεταγράψαντος. Iσαι. καὶ τ' ἀναστάτους τοῦ τυθνεώτος διαθήκας μεταγραφῶσαι. Contrarium testamento uero scribi. Est etiam τὸ ἀγγράφω, exscribo, describo. Sicut Cicero ad Attic. Librum ad te mittam, si descripserint librarij. Budæus.

Μετάγω. traduco, deduco, remouco, persequor, transmuto, transfero, uindico. Actiuum accus. iungitur.

Μεταγωγή. transitus.

Μετάδαίομαι. conuiuor, particeps sum.

Μεταδεδογμωμένος. ὴ. όν. qui est mutata opinione & consilio.

Μεταδήμιος. in populo, præsens.

Μεταδιαιτάω. μ. ήσω. τ. ηκα. transmuto uiuendi modum, muto solum.

Μεταδιδάσκω. dedisco priora, noua disco.

Μεταδίδωμι. μ. ώσω. τ. ωκα. distribuo, partior, trado, participem facio, elargior, permitto. Genit.

Μεταδιωκῶς. ὴ. όν. qui retrahitur.

Μεταδιώκω. μ. ώξω. τ ωχα. insequor, impartio. Accus.

Μεταδοκεῖν. est cum mutatur consiliũ. Demosth. πρὸς λεπτ. καὶ μηδ' αὐ μεταδόξαι, Si pœnituerit capti consilij. Bud. Com.

Μεταδοξάζω. opinionem muto. Bud. ibidem.

Μεταδόξας. qui mutauit consilium.

Μεταδόρπιος. qui conuiuio interest cœnæ hora.

Μεταδορπίσματα. τὰ. mensæ secundæ. Vide μεταθέρπια apud Bayf.

Μετάδοσις. ιος. ἡ. collatio, participatio.

Μεταδωλικός. ὴ. όν. uide ὑπιδωλικός apud Ammoniũ.

Μεταδρομάδην. cursim, currendo.

Μεταδρομαῖος. αία. transcursus.

Μεταδρομεύς. έως. ὁ punitor, cursor.

Μετάθεσις. ιος. ἡ. transpositio literarum, ut πραδία pro καρδία. translatio, mutatio. Bud. Cõ. & Tryphon in Appendice. Metathesis est (inquit Iul. Rufian.) cum quod ante dictũ est postponitur: & quod post dictum est, anteponitur, ut, Eripis ut perdas, perdis ut eripias. Hæc figura uidetur & ἀνάμεταβολὴ aliàs dici.

Μεταθέω. transcurro.

Μεταΐγδην. impetuosè.

Μεταΐδω. considere.

Μεταΐξας. insecutus.

Μεταίρω. μ. αρῶ. π. ῆρκα. transfero. Accus.

Μεταιτέω. μ. ήσω. π. ηκα. repeto.

Μεταίτης. ὰ. ὁ. mendicus.

Μεταίτιος. ὰ. ον. causa similis cum alio.

Μεταίφνιος. repentinus.

Μεταίχμιον. ὰ. τὸ. campus inter utrasque acies, & simpliciter quodcunque inter duo aliqua medium.

Μετακαθίζω. transfero.

Μετακαλέω. μ. ήσω. π. ηκα. accerso. Actiuum.

Μετακάρπιον. ὰ. τὸ. pars manus à iunctura usque ad digitorum fissuram.

Μετακέρας. aqua temperata, aut tepida.

Μετακήρας. lactea cõmistio.

Μετακίαθε. transierat.

Μετακιάθω. insequor, accedo.

Μετακινέω. μ. ήσω. π. ηκα. labefacio, moueo, transpono. Actiu. accus.

Μετάκλησις. ιος. ἡ. accersio per alium.

Μετάκλισις. inclinatio.

Μετακλίνω. μ. ινῶ. π. ικα. declino.

Μετακοίνων ος. particeps.

Μετακομίζω. μ. ίσω. π. ικα. traijcio, transfero. Actiuum accus.

Μετακοσμέω. μ. ήσω. π. ηκα. transmuto ornatum Accipitur p mutare & nouare transformareq; simpliciter.

Μετακτίζω. μ. ίσω. π. ικα. trãsformo. Actiuum.

Μετακύμιον. fluctuum interuallum.

Μεταλαγχάνω. tardo, serò ad muneris functionem accedo.

Μεταλαμβάνω. muto, induo, post alium sumo, inuicem sumo, cooperio. Cum accusat. Item participo, particeps sum, cum genitiuo.

Μεταλαύω. traduco.

Μετάλημψις. ιος. ἡ. transumptio. Figura hæc fit cum gradatim itur ad id quod ostenditur, ac ab eo quod procedit id quod sequitur insinuatur. Vergil. Aeneid. 1. Speluncis abdidit atris. Nam intelliguntur nigræ ex nigris tenebrosæ ac per hoc in præceps ꝓfunde. Apud Tryphonem in Appẽdice metalepsis est elementi mutatio, ut ἀπεδανὸς pro ἀτενδανὸς. Est & tropus hoc nomine affinis metaphoræ.

Μεταλλαγή. mutatio.

Μετάλλαξις. idem.

Μεταλλάττω. μ. ξω. π. χα transmuto, discedo, μεταβαίνω ἀπό τινος εἰς ἕ, ut μεταλλάττω τὸν βίον. morior & migro, Herod. Sed subinde subaudiunt τὸν βίον. unde μετηλλαχώς, defunctus.

Apud Platonem est inuerso ordine aut immutatis uicibus aliquid facio, & cum alter alterius fungitur officio, & alter alterius præmia occupat, quæ enim sic fiunt μεταλλαττόμενα ab eo dicuntur. Bud. Com.

Μεταλλάω. scrutor, inquiro, curiosus sum, multis rebus me immisceo. Etym. Actiu. accus.

Μετάλλεια. ας. ἡ. scrutatio metalli, cuniculus, animal.

Μετάλλειον. unguentum à Metallo Siculo inuentore nuncupatum. Etym.

Μεταλλεύς. qui circa metalla & fodinas uersatur. Lysias. ἃ μέταλλα ἐργαζόμενοι μεταλλεῖς ὀνομάζονται.

Μεταλλεύω. quæro, fodio, effodio. μεταφέρω, ἐρευνῶ, πολυπραγμονῶ, transfiguro.

Μεταλλικός. ἡ. ὸ. metallicus.

Μεταλλον. ου. τὸ. metallū, & locus in quo aurum nascitur. Etym.

Μεταλλουργός. ὁ. ἡ. qui in terræ uisceribus metalla scrutatur. Theophylac.

Μεταμάζιον. quòd mediū est inter utrasq; mammas. Etym.

Μεταμανθάνω. transfero me ad discendum, muto sententiam, & μεταμάθοις Aristoph. pro μεταλέγξας τοῦτο ἕτερον μάθοις.

Μεταμείβω. muto, transmuto, μεταλλάσσω. Actiuum accus.

Μεταμέλεια. ἡ. pœnitentia, μετάνοια. Dicitur propriè cum socordes in re peragēda serò incipimus esse attenti, iam admoniti nostris malis.

Μεταμελέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. &

Μεταμελέω. μ. ήσω. π. ηκα. &

Μεταμέλομαι. pœniteo. Deponēs, genitiuo cum datiuo. μεταμέλομοι τοῦτε τοῦ πράγματος. pœnitet me huius rei.

Μετάμελος. pœnitens & pœnitentia.

Μεταμέμβλομαι. μεταμέλομαι, pœnitudine du-

Μεταμέλεια. pœnitentia, μεταμέλεια. (cor.

Μεταμίξ. mixtim.

Μεταμορφόω. μ. ώσω. π. ωκα. transformo. Actiuū accus. Vide μεταβάλλεσθαι in Ammonio.

Μεταμόρφωσις. ιος. ἡ. transformatio.

Μεταμπίσχομαι. transmuto habitum.

Μεταμφιάσαι muto uestes.

Μεταμφιέσαι. promouent.

Μεταμφιημι. commuto.

Μεταμώλιος. ὁ. ἡ. uentosus, uanus.

Μεταμώνιος. uanus, nullius frugis.

Μεταναίσω. exulo, pulsus sum patria. Etym.

Μετανάω. &

Μετανάσσω. μ. δύσομαι. π. δυμαι. transmigro, exilij causa solū uerto. Bud. in Annot, post.

Μετανάστης. ὁ. ὁ. exul, pulsus patria.

Μετάνιπτρον. τὸ. poculū quod lotis manibus affertur.

Μετανίζω. refundo in aliud uas.

Μετανίτομαι. transeo.

Μετανοέω. μ. ήσω. π. ηκα. pœnitentiam ago, resipisco, ad mentem redeo. Significat aliquando sententiam muto & diuersum ab eo quod prius existimabā sentio. Xenop. statim in principio primi παιδείας cum dixisset facilius homini imperiū habere in quoduis belluarū genus quā ipsos homines, subiungit de Cyri præstantia loquens ἐκ τούτου δὴ ἀναγκαζόμεθα μεταγνόειν μήθ' τῶν ἀδυνάτων οὔτε τῶν χαλεπῶν ἔσεσθαι ἢ τὸ ἔργον ἀνθρώπῳ, ἢν τις ἐπισταμένως τοῦτο πράττῃ. Neutr. absol.

Μετάνοια. ας. ἡ pœnitentia, inconstantia, resipiscentia, cum post factum sapimus, Metanœa schema est (inquit P. Rutil. Lup. li. 1.) cum ipse se, qui loquitur reprehendit, & id quod prius dixit, posteriori sententia commutat.

Μετάξα. ας. ἡ. sericum.

Μεταξηλογία. ας. ἡ. oratio quæ leuiter & quasi aliud agendo habetur.

Μεταξύ. inter, interim, subinde, interim dum, interdum. Genit. ut Μεταξὺ δὲ λέγοντος, inter dicendum, μεταξὺ λόγων, interim dumlo quimur. Et cum nominatiuo, μεταξὺ λούμενος, interea dum lauaretur. Et cum accusatiuo, μεταξὺ ὀπτῶμένα. inter assandum.

Μεταξωδόν. ὸν. sericū cōmuni lingua uocant Græci, quod & συρικόν, & πήνινον, & μέταξαν. Italī setam, quæ à uermiculis netur scilicet.

Μεταπαύεσθαι. quiescere, alternis quiescere.

Μεταπαυσωλή. quies, respiratio.

Μεταπείθειν. dissuadere, deducere, dimouere à sententia, &

Μεταπείθεσθαι. dimoueri, deduci à sententia.

Μεταπλάσμων. ονος. mutatio sententiæ.

Μεταπέμπομαι. μ. έμψομαι. π. εμμαι. accerso.

Μετάπεμπτος. η. ὸν. accersibilis.

Μεταπέμπω. μ. έμψω. π. εμφα. accerso, aduoco, accommodatò accipio, afferri iubeo. Actiuum accusatiuo.

Μεταπηδάω. muto. Bud. Com.

Μεταπηδάω. μ. ήσω π. κα. transilio. Neutr.

Μεταπίπτω. transeo, & degenero de una specie in aliam, hoc est, μεταβάλλομαι apud Galenum, μεταῤῥέω. Item transeo ad aliam uitæ conditionem, Antiph. ἐλπὶς ἐκ τοῦ καπῶς πράξαι μεταπεσεῖν τελευτήσαντα. Item mutor. Plato, ἐὰν τρεῖς μόναι μετάπεσον τῶν ψήφων, Si tres sententiæ ex damnatorijs in absolutorias mutatæ essent. Item spe excido, Aesch. εἰδὲ μιᾷ μόνῃ ψήφῳ μετάπεσεν, id est ἀφήμαρτεν. Apud Isocratem in Euag. pro mutari in meliorē uoluntatem

tatem & laudabiliorem: & apud eundem πρὸς φίλιπ. in deteriorem partem mutari, hoc est, labi & euerti affligiq;. Bud. Com.

Μετάπτωσις. fide interpolita.

Μεταπλασμός. figura cū ultima dictionis syllaba sed in eodem casu mutatur, ut ἀλκί pro ἀλκή. Vocatur & in genere metaplasmus, cum quouis modo aliquid in dictione mutatur poëtica licentia præter communem usum.

Μεταποιέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. uendico, curo, studeo. Genit.

Μεταποιέω. μ. ήσω. π. ηκα. transmuto, corrigo. Actiu. accus.

Μεταποίησις. ιος. ἡ. mutatio in melius.

Μετάπολος. Italiæ urbs, à quodā Metaponto sic nuncupata Etym.

Μεταπτωσυνία. ἡ. commutatio status pororum siue corporis meatuum, quod μεταχηματισμὸν τῶν πόρων dixit Plutarch.

Μεταπτώσις. demolitiones ædium, & quasi refectiones, Strab. lib. 5, sic interpretatur, ἡ γὰρ ἀμεταπτώσις, ἐκόσιοί εἰσι καταβαλλόντων καὶ αὐτοκλομένων, πρὸς τὰς ὠθισμὸς ἑτέρας ἐξ ἑτέρων, id est, inuoluntaria est deiectio ædificiorum, dum pro libito ea diruuntur & in aliam faciem commutata rædificantur. Horat. uim uerbi expressit. Diruit, ædificat, mutat quadrata rotundis.

Μεταπρέπω. διαπρέπω. ἐκπρέπω. excello.

Μετάπτωσις. mutatio in utranq; partem, & degeneratio mutatioq; à specie in speciem, Galeno. Bud. Com.

Μεταπύργιον. τὸ. spatium inter turres. τὸ ἐν μέσῳ οἰκοδόμημα τῶν δύο τείχους πύργων μεῖζα πύργων ἐλέγοιθ', qua in significatione sæpe licet reperire apud Thucyd.

Μεταῤῥέω. μ. δύσω. π. δυκα. meo, τὸ μεταπίπτω. Neut. absol.

Μεταῤῥυθμίζω. μ. ίσω. π. ίκα. adapto. Actiuum.

Μεταῤῥύθμισις. ιος. ἡ. adaptatio.

Μεταρσιολεσχεῖν. de rebus futilibus & nihili anxie disquirere, ueluti de fumi umbra, apud Ari

Μεταρσιολεσχία. ας. ἡ. loquela, sublime (stoph. genus disputandi.

Μετάρσιος. ὁ. ἡ. sublimis.

Μεταρσιωθείς. ὁ sublimatus, in aërem elatus.

Μετασκευάζω. μ. άσω. π. κα. transmuto, mutando formo. Actiu. accus.

Μέτασσαι. ἀπ. mediæ.

Μεταστρώμνιος. persequens, insectans, attrahens.

Μετάστασις. ιος. ἡ. trāsmutatio, trāsitus. Metastasis inqt Rho. Agla trāsmutationē quidā inter figuras nominauit, cū rem à nobis aliò transmouemus in aliqua parte orationis, nō ita ut ibi cauſam cōstituamus: alioqui iam non figura erit, sed species quædam eius status, quem qualitatis aut ex accedenti appellant, secundum Hermagoram. Metastasis est, uel metabasis (inquit Iul. Rufinian.) cum à persona ad personam trā situm faciamus, ratione aliqua uel affectu. Hæc figura dicitur uariatio aut transitus. Vide etiā in μετάβασις supra.

Μετασατέον. migrandum est.

Μετασέλλομαι. μ. ᾶμαι. π. αλμαι. accerso accus.

Μετασφάω. μ. ενῶ. π. κα. suspiro.

Μετασοιχέω. in ordine. ἀδὶ σοίχου, καὶ στέιχε ἴνα.

Μετασοιχέω. transformo, reformo.

Μεταστρατοῦσθαι. δύομαι. μ. δύσομαι. π. δυμαι. castrametor, castra pono. Deponens absol.

Μεταστρέφω. μ. έψω. π. αφα. conuerto, reuerto. Actiu. accus.

Μετασύγκρισις. ἡ Celsus cuocationē humorū uocat. Methodicæ sectæ medicorū dictio, q̄ exclusionē repulsūq; ex alto materiei indicabāt.

Μετασυγκριλικὸν φάρμακον pharmacū quod ex alto euocat humores, extrahit, atq; aliò transfert. cuius uim Diosc. declarat, inqens, ὅπερ ἄλλοι τὴν ἐκ βάθους ἑλκύσαι, ἢ μεταφορποιήσαι.

Μεταχεῖν. apprehendere, participem esse.

Μεταχηματίζω. trāsfiguro, in aliā figurā traduco.

Μετατάθομαι. μ. άθομαι. π. αγμαι. &

Μετατάττω. ordinē muto, transcribo, μεταγράφω. Bud in Annot.

Μετατοῦτα. posthac, postea, demum, & μετατοῦτα ὡς, posteaquàm.

Μετατίθεμαι. &

Μετατίθημι. μ ήσω. π. ηκα. transeo. Item mutò sententiā & retracto, μετανοῶ, μεταβάλλομαι. Xenoph. ἀλλὰ μετατίθεμαι τὰ εἰρημένα, εἶπον ἔφεσι. Et muto, transfero, unum pro altero pono uel dico. Demosth. ἐφ' ἁρπαγὴν γὰρ ὁ λιμὸς τῆ μισθοφορνίᾳ μεταλαβὼν τὰ ὀνόματα. Itē transfero ab uno ad alium, ut μεταθεῖναι τὴν βασιλείαν. Bud. Com.

Μετατρέπομαι. μ. έψομαι. π. εμμαι. &

Μετατρέπω. μ. έψω. π. αφα. curo, aduerto. ἐπιστρέφομαι, φροντίζω. Genit.

Μετάτροπος. ὁ. curatorium, sedulum, Hesiodus μετάτροπα ἔργα τελεῖσι.

Μετατύπωσις. ἡ. dicitur apud ueteres, quando diuersa nomina pro cōposito capiūtur, ut apd Theoc. ξοὺς ἄκερα. p ἀκεράξουα, & Sophocl. dixit πλὴν λύῃ φρονοῦντα, pro λυσιτελεῖ, uocatur & alio nomine διάλυσις. linis.

Μέτωλος. locꝰ sordidior, pro uolucribus & gal-

Μέτωλος. medianum ostiū inter binas aulas, teste Aelio Dionys. quod & μέσωλος.

Μεταύριον. perendie.

Μεταφέρω.μ.μοῦσω.π.μετηνείχα. transfero. Actiu.accuſ.

Μεταφορὰ ᾶς.ἡ. translatio, tropus quo rem aliquã non proprio ſed alieno uocabulo propter ſimilitudinem uocamus.

Μεταφράζω.μ.άσω.π.ακα. interpretor, transfero, peruerto ſententiam. Actiuum. Bud.Com.

Μετάφρασις. translatio, interpretatio.

Μετάφρενον.ε.τὸ. dorſum, ſcapula. Eſt autẽ pars illa à collo ad cinctũ protenſa, aut uerius quod à tergo præcordijs obiectum eſt. Nam in auerſa corporis parte hic ſitus eſt τῶν φρενῶν, quæ quidem hepati iuxta Homerum adhærent.

Μεταφυτῶ. transformari.

Μεταφυτεύω,μ.εύσω.π.ευκα. transplãto. Neut. accuſ. μεταφυτεύω χώραν. repaſtino.

Μεταφωνέω.μ.ήσω.π.ηκα. uociferor. Neut abſol.

Μεταχειρίζομαι.μ.ίσομαι.π.ισμαι. impello, tracto. Vnde pro adminiſtro ponitur, & rego, gero, Plutar. ἡνίκ' ἦν σὺν νεῶν ἀθλητὴς μεταχειρίζων ἢ ἵππων πάγον βαλὼν ἠλεκτρίαν. Itẽ pro manu attrecto, uulnus tracto, manu medicor, Lyſ. Plato μεταχειρίζεσθαι τὸν ἀδικοῦντα, dixit, p in eũ animaduertere. Μεταχειρίζεσθαι τὸ σῶμα, uerbũ eſt funebre Iſæo.accuſ. uel datiuo. Bud.Com.

Μεταχειρίζω.μ.ίσω.π.ικα. idem, tracto, οἰκονομῶ.

Μετάχοιρος.ου.ὁ. ſues ſerotini, ſerõ naſcentes, uitiatus in utero partus ſuillus. Gaza in Ariſtotele μετάχοιρον.τὸ. trãſfert poſthumum, alibi aporcellum, id eſt, læſus ſuis fœtum.

Μεταχωρῶ. tranſeo. μεθίεμαι.

Μεταχρωννύω. tranſigurare, aliter colorare.

Μετανάστασις ſeceſſio.

Μεταφέρω. transferens.

Μετείπε. inter aliquos dixit.

Μέτειμι. aggredior, accedo, aduenio, inquiro. ἔξεστέχω τὴν ἀναπείνω. Aliquando idem quod ulciſcor, ut μέτεισι ἀθηναίας ὑπὲρ τῶν ἀθίσμων φόνου ἡ δίκη.

Μετείω. idem.

Μετεκβαίνω. tranſcendo, migro.

Μετεκδύομαι. recipio.

Μετεκνύομαι. exuo.

Μετεμβαίνω. conſcendo. Plutarch. μετεμβὰς εἰς μυσῆνα.

Μετεμψύχωσις. animæ ex alio in aliud corpus tranſmigratio, quam aſſerit Pythagoras.

Μετεξανίσημι. tranſfero ſubinde.

Μετεξέτροι quidam. Herodia. οἱ δὲ μετεξέτροι αὐτῶν οἱ μὲν πρὸς νύβας, οἱ δὲ πρὸς ὕπνον ἐτράπετο.

Μετέπειτα. poſtea. μετὰ ταῦτα. (πονῶ.

Μετέπεσε. decidit. à μεταπίπτω.

Μετρόκλας. ωδος.ὁ. elutrians.

Μέτριος. pro μέτριος. Acol. moderatus. Etym.

Μετρέχομαι. præterco, tento, appeto, exerceo aliquam artem, nauro, appeto magiſtratũ, accerſo. accedo, adduco, traduco, ſuppliciũ de aliquo ſumo. Depon. accuſ.

Μετέσπον. aſſecutus ſum.

Μέτεσιν, ἀ μέτ'ἐμι. intereſt, adeſt, eſt mihi copia uel ius, μέτεστί μοι τῶνδε ἢ τόνδε. & μέτεσι σοὶ κοὐδὲν ὅσιον τοὐμὸν ἐνορᾶν, Hic omnia iura ciuitatis habet, Demoſth. Bud.Com.

Μετέχω. cum aliquo habeo, particeps ſum, participo, Neut. genit. μετέχειν τῆς ζωῆς, ſignificat præditum uitæ eſſe, & beneficio uitæ uti.

Μετεώρατρον.τὸ. faſtigium.

Μετεωρίζω.μ.ίσω.π.ικα. cleuo, attollo, in ſublime traho, in ſublime ſuſtollo, iacto. Ponitur interdum abſolutè. αὐτὴ μετεώρως φέρομαι, & ſublime peto, Bud.Com.

Μετεωρισμὸς.ε.ὁ. ſublimitas.

Μετεωροβῆσαι. ex acclpitrũ ſunt genere, qui prædam in ſublimi petunt. Bud.Com.

Μετεωροπῶν, latiori parte remi fruſtra aquam percutere.

Μετεωροσόφιστης. qui de rebus ſublimibus & cœleſtibus nugatur, philoſophus faſtu præditus, & uerborũ inſolẽtia utens, Luciano. Bud.Com.

Μετεωρολογέω.π.ήσω.π.ηκα. conſidero, cõmentor & ſcribo de ſublimibus. Neutr, abſol.

Μετεωρολογία.ας.ἡ. ſermo de rebus ſublimibus. olim in bonam partem accipiebatur, ut ἀδολεσχία, licet poſtea in loquacitatis & uanitatis ſignificationem uenerit.

Μετεωροπολῶ. cœleſtia contemplor.

Μετέωρος.ε.ὁ. ἀπὸ τοῦ αἴρω, uel utrunq; ἀπὸ τοῦ ἀείρω, quod eſt eleuo, ſuſpendo, ad multa referetur. μετέωροι enim aliquãdo ſunt, qui in alto natigãt, ut μετέωρος πλεῖν, Syneſ. pro littora non legere, ſed in altũ prouehi, ut Cicero aut, Velis in altũ datis, ut Liuius. Hinc translatione ſumpta Plut. de Græcia commota & perturbata, τὴν στάσιν, inquit, σύβδις ἢ ἕλκος ἔχει, καὶ μετέωρος λῦσαι. Aliquando idem quod Latinis incertũ, ſuſpenſum. Demoſth. ἔτι γὰρ τῶν πραγμάτων ὄντων μετεώρων. Vnde μετέωρος δίκη, cuius iudicium adhuc eſt ſuſpenſum, lis pendens. Aliquando pro erecto & intento. Lucian. σὺ δὲ ἐφ' ἑκάστῳ τῶν προσπιπτόντων ἐξυπνίου γὰρ δεῖ καὶ γνώσεως παντός. Aliquando ἀδιπτόλαιον ſignificat, Theoph. aliquando leuis. Item ſerus, poſtcat, Theoph. aliquando leuis. Item ſerus, poſtcat, Theoph. aliquando leuis. Item ſerus, poſtc

Μετριότης ητος.ἡ. moderatio, mediocritas.
Μετριοφρονέω. modestus sum.
Μετρίως. modestè, mediocriter, moderate, leuiter, haud magnopere, & μετρίως pro ἱκανῶς. Aristoph.
Μέτρον.σ.τὸ. mensura, mediocritas, modus. πρὸ τοῦ μέτρου τὸ μερίζω. Etym.
Μεζονόμοι.οἱ. magistratus Athenis quindecim uirorum, qui mensurarum & ponderum æquitatem curabant. quorum decem in Pyreo, quinque in ciuitate.
Μετωνομάζω.μ.άσω.π.ακα. trãsnomino act.acc.
Μετωνυμία.ας.ἡ. transnominatio: tropus cum inuentor pro re inuenta ponitur, ut: Sine Cerere & Bacchо friget Venus, &c.
Μετωπηδὸν. frontatim, præ oculis. Etym.
Μετωπίας.α.ὁ. cui frons est magna & lata.
Μετώπιον.σ.τὸ. unguenti genus Aegyptij, quod ex oleo & amaris nucibus concinnabant secundum Athenæi historiam, & lignum ex quo fit galbanum. Est quoque idem quod Μέτωπον. σ.τὸ, frõs tis, hoc est spaciũ illud, quod interiacet oculis, ut Gaza interpretatur apud Aristotel. ἔστιν γὰρ τοῦτο πρόθυσις αὐτὸ πεφθέντα ὡς ζητεῖσιν ἑτοίμως, τὸ ἑτοίμως εἶναι ὥσπερ ὀφθαλμόν. Etym. Transfertur quoq; ut ἐπὶ μετώπου ἰόντα, de agmine exporrecta fronte procedẽte. (Vide φάλαγξ & μῆνες in appẽdice de uocab. militar.) Sic cum accipitur pro contignationibus lignorum & asserum.
Μετωποσκοπικός. qui hominis ingeniũ dijudicat ex fronte, indeq; futura auguratur.
Μέχρι. usque, usq; ad. Genit. ut μέχρι βωμοῦ φίλος εἰμί. Aliquãdo addunt πρός, ut μέχρι πρὸς ὑμῶν. hactenus. (τοῦ δεῦρο.
Μέχρι ἕως. usque dum.
Μέχρι ζωῆς. διὰ βίου. quoad uiuam.
Μέχρι νυῦν. hactenus, adhuc.
Μέχρι ὅ. donec, usque quo.
Μέχρι ὅ ἄν. quoad, quousque.
Μέχρι περ ὅ ἄν. idem. (παντός.
Μέχρι παντός. sine præfinitione temporis, ὁ διὰ.
Μέχρι πολλοῦ. diu. aliquando refertur ad tempus, aliquando ad loci distantiam.
Μέχρι πυθέσθαι, diu.
Μέχρι πόσου. quandiu.
Μέχρι πρὸ. quousque.
Μέχρι πρώην. nuper.
Μέχρι τίνος. aliquãdiu, aliquãtisper, quadãtenus, quousque.
Μέχρι τοῦ. aliquo usque.
Μέχρι τοῦδε. hactenus.
Μέχρι τοῦ λέγειν. uerbis tenus.

Μέχρι τοῦ νῦν, Ne situs ea uitiet. Xenoph.
Μή τύχῃ τοῦ πεπλουτηκότος, Ne fauciet. id est, ἵνα μὴ, quemadmodum ut, Latinis. Terent. At uide, ut satis modo contemplata sis. id est, Caue ne non satis. Et interdum cum indicatiuo præsentis aut præteriti pro optatiuo uel subiunctiuo. Demosthen. δέδοικα μὴ πέπαυμαι. Vereor ne non intelligamus. Plato, ἀλλ' ὁρᾶς μὴ παίζων ἔλεγε. Sed uide, ne non serio dixerit. Cum rem præsentem significat, iungitur Imperatiuo, Nam cum alijs modis uerborum, tempus uel præteritum, uel futurum uel indefinitum significat. Interdum sine aliquo modo. Dinarch. μὴ, ὦ ἀθλιώτατοι, μὴ δεινὸν καὶ ἀσχέτον. id est, οὐδαμῶς. Accipitur etiam pro nisi: ἐὰν μή, ὅτι μή. Aristotel. Oecon. 1. ὡς ἀδιάφορον, μὴ ὧν μελέαις ἀπαστῶν ὠμελῶς ἐᾶν οὐ ἐφεσῶτας, Quasi fieri non possit, ut diligentes sint uicarij nisi diligentia dominorum. Idem, καὶ ὅσα πράττειν ὀνειδεσὸς μὴ μεθύοντα ἢ παίζοντας. Gregor. πῶς γὰρ ἂν καὶ ἐντεῦθεν ὠφεληθείη, μὴ θεασάμενος καὶ ἀκούσας τὰ παρόντα; Item pro nõ, Demosth. ἐπιθυμῶ μὴ πεῖσαι, Cum mihi non persuaderent. Item pro μήποτε. Aristot. Polit. 4. Μὴ γὰρ ἀδύνατον ἢ τῶν ἀδυνάτων ἦ. Nescio enim an impossibile sit. Vbi interpres habet, Impossibile est enim. Aliquando ἐρωτήσεως est, id est interrogationis, & num quid significat, & an. Vnde ἀλλὰ μή; μὴ τίς nunquis? Sic Cicero, Tamen ne arbitraris idte posse obtinere? Ex his significationibus ij qui sequuntur manant loquendi modi, de quibus Bud. Com.
Μὴ γὰρ δή. non enim certè.
Μὴ γὰρ ὅτι. non solum enim.
Μὴ γένοιτο. absit, deus auertat.
Μηδ' ἂν εἷς. οὐδὲ εἷς ἄν.
Μηδ' ἂν ἐπὶ γένοιτο. nullo pacto.
Μὴ δῆτα. absit ut facias, caue facias, nequaquam.
Μηδαμῆ. non aliquo modo, nihil penitus, nullo pacto.
Μηδ' ὁτιοῦν. μηδείς. Nicand.
Μηκάζω. balo, μηκάσμαι. Nicand.
Μηκωνὶς. ίδος.ἡ. apud Plin. & Gal. atræ lactucæ & amaræ genus, à lactis soporiferi copia nomen habens, est etiam μήκιον papauer,
Μηλάτων. τ. pecorum, genitiuus à μῆλον. teste Eust. μηλάτων ἀπαρχαῖα primitiæ pecorũ.
Μὴ μέντοι. non tamen.
Μὴ ὅτι. nedum, non solum, non modo non.
Μὴ ὅτιγε. &
Μὴ ὅτι δή. idem.
Μήτε, &
Μηχέ. uel diuisim μὴ ἐχί, & μὴ ἔ, non, quo minus, negatiuè. & id Atticè, una negatione pro duabus

duabus negationibus. Interdum significat quin, uel nisi, cum participio iunctum, ut μὴ δῆτα πρόσθεν οὐκὸς φανεὶς, Nisi prius, Luciano. Sic aliquãdo Cicero: Vtnõ, pro quin, ponere solet, quale est illud pro Pomp. Ruere illa non possunt, ut hæc non eodem labefactata motu concidant. Interdum & cum indicatiuo pro nequaquam, minimè. ut μὴ γὰρ ἐμάτην, &c. minime temerarium est. Aristot. Polit. 2. Et pro non etiam, cum infinitiuo & cõiunctione καὶ ut μὴ ὅτι καὶ πάσχειν, Plato. Apud Sophocl. pro quo minus, cum infinitiuo.
Μὴ ὀδέ. aliquando significat etiã Latinorũ more.
Μήποτε. nequãdo, ne forte, ne. Item nunquã Demosth. καὶ δοῦλός μήποτε εὔρου. id est, δοῦλος οὐδέποτε. Item nunquando, interrogantis. Theophrast. ἀλλὰ μήποτε ὁ οὖν ἢ ὃ ἄλλως; An non potius nõ hæc causa est? Et addubitantis, siue addubitanter decernentis. Idem, μήποτε ἄγαν δύσβουλόν ἦ, Haud scio an stultũ sit. Athen. μήποτε δὲ δῆ γράφῃ, Fortasse scribendũ est. Idem, μήποτε δὲ ἆρ' ὃ δὴ πλάτω, Ac nescio an in Pluto. &c.
Μήπη. necubi.
Μήπω. nondum.
Μήπως. ne forte.
Μήπως. ne, ut non.
Μήπου. ne quid.
Μήτε. neque, ne. Item aut, Politiano interprete in Herod. quod fit quando bis ponitur in oratione.
Μήτι. nequid, nunquid, nedum, non solum.
Μήτιγε. quanto magis, nedum.
Μήτι δή. &
Μήτι δή. nedum, non solum, non.
Μήτοι καὶ μήποτε, sunt ἀπαγορευτικὰ καὶ δυσφημικὰ, id est deprecantis & abominantis, sicut de μὴ & μήποτε dictum est. Xenoph. μὰ Δί, ἔφη, μήτοιγε, Minimè uerò, inquit, minimè inquã. Vbi μὰ Δία per se quidem negat, sed μήτοιγε conduplicatio est. Significat etiam, nequaquam saltem: & certè quidem nequaquam. Plato Rep. 3. εἰσὶ δ' οὖν θεός, μήτοι γε μέγιστον τῶν θεῶν, &c. Quod si deos hoc modo lamentantes facturus est, ne saltem deorum maximum. Accipitur & pro nedum.
Μηδαμῆ. nusquam & nequaquam, absit.
Μηδαμινός. οῦ. ὁ. inhonoratus, uilis, nihili. Etymologus.
Μηδαμός. nemo, nullus. ἀπὸ τοῦ μή, καὶ δαμός τις.
Μηδαμόσε. nullatenus. (τίς.
Μηδαμῶς. nequaquam.
Μηδείς. nullus, οὐδείς.
Μηδενὶ ἄλλα. pro tantum, duntaxat.

Μηδὲν τοῦτο πέπραμαι. nihili hæc facio. πρὸ οὐδενὸς πέπραμαι.
Μηδὲν ὅλως. nihil nisi.
Μηδέποτε. nunquam.
Μηδέπω. nondum.
Μηδεπώποτε. nunquam.
Μηδ' ἕτερος. neq; unus.
Μηδέτερος. nec ulli.
Μηδέτις. non alicuius.
Μήδεια.τὰ. genitalia, pudenda, μέδεα, μέζεα.
Μηδενῆνες. homines nullius momenti.
Μηδέπω. nequaquam.
Μηδία.ας.ἡ. Media.
Μηδίζω.μ.ίσω.ω.ικα. lingua Medica loquor, Medis fauco.
Μηδίκη.ἡ. herba Medica, primo exortu trifolio similis, paroxyt. Cyril. quam Strab. lib. 11. impia guandis equis conferre testatur.
Μηδικὴ. Medorum regio, oxyton. Cyril.
Μήδιον.σ.τὸ. herba folijs similis iridi.
Μήδιος.α.ὁ. mollis.
Μηδισμός. δ. proditio, metaphoricõs.
Μήδομαι. curo, operor, uolo, uis.
Μῆδος. δ.ὁ. Medus.
Μῆδος.ε.τὸ. cura, consilium, deliberatio.
Μηδοδαπῶς. nihil quicquam, nullo pacto.
Μήδω. suadeo.
Μηθώνη. pro μηδώνη.
Μήθομαι. &
Μήδω. disco.
Μηκὰς. άδος.ἡ. mugiens, propriè de capris.
Μηκασμός. δ.ὁ. caprarum balatus.
Μηκάω. balo, caprizo. Neutrum absol. μηκᾶδῆς, uide φωνεῖν in Ammonio.
Μηκὸς. τὸ. diuturnitas.
Μηκύνω. non amplius, non adhuc, iam non.
Μηκών. ῶνος.ἡ. uox caprarum, sicut βληχὴ ouium.
Μηκὰς. ὲ. ὁ. ἡ. prolixus.
Μήκιστος. η ὁ. ἡ. longissimus, grauissimus.
Μηκοποιήσας. qui produxit.
Μῆκος. εος.τὸ. prolixitas, longitudo, longum. μῆκος φάλαγγος uide in Append. de uocab. milit.
Μηκύνω. μ. υνῶ. ω. ύνα. traho, produco, augeo. Actiu. accus.
Μήκων. ωνος. ὁ. papauer. πρὸ τοῦ μῆκος. Etymol. uide Nicandrũ in Alexipharmacis. uide μύλος.
Μηκώνη. insula sic dicta, quod ibi primum papaueris fructum Ceres inuenerit. Etym.
Μηκώνιον. τὸ. meconium, succus expressus ex papauere. Apud Aristotelẽ lib. 7. historiæ animal. significat excrementum quod primum à pueris emittitur. Gaza uertit papauerculum.
Μηλαύθη. ης. ἡ. maliflora, galerita. ζῶον μεῖζον σφηκὸς ἐκ τοῦ αὐδήσεως τῶ μηλέων γενυώμενον ἢ ἀεχομένους αὐθαῖς προσιπτάμενον. Eust. II. ϛ.

Μηλάστης. pastor.
Μήλαξ, ῥος. ouis.
Μηλέα. ας. ἡ. malus arbor.
Μήλιμος. ἡ. ὁ. ouinus.
Μήλιγξ. ιγγος. ἡ. specillum, instrumentū medicū, quo immisso interdum hulcus exploramus, locaq; affecta pertentamus, in eodem subiungimus, à uulgo medicorum, tenta & spatula uocatur.
Μηλιάδιδης. Meliades nymphæ.
Μήλιαι astragali.
Μηλιαυθμός. ὁ. ὁ. caula, apud Lycop. πῦρ ἐν μήλου κοίλῳ ἰαύειν φησί, dormire, cubare. Ety. & μηλιαύθμος.
Μηλιάς. άδος. ἡ. cruda chalcitis è Melo deportata, aut alumen, apud Hipp.
Μηλίζειν. colore luteo esse, siue malū referente. Plinius liuidum interpretatur.
Μήλινος. asparagus flauo colore. &
Μήλινον ἔλαιον. melinum oleum, oleum ex malis uidelicet cotoneis. à quibus color etiam dicitur μήλινος. meliuus, luteus.
Μηλίς. ίδος. ἡ. pomus, coloris genus, medicum instrumentum.
Μηλόβιος. nomen proprium atq; unus ex triginta qui Athenis tyrannidem exercuerunt.
Μηλοειδής. ές. flauus, πυῤῥός, pomaceo colore præditus.
Μηλόβοιος. Nymphę nomen ab ouibus pascēdis.
Μηλοβολεῖν. malis petere, ad amorē illicere. Nam malum Veneri sacrum est.
Μηλοβοστής. ῆρος. ὁ. pastor ouium.
Μηλοβοτέω. oues pasco.
Μηλόβοτον. ου. τὸ. terra quam oues pascuntur, id est deserta uastitas, solitudo.
Μηλόβοτος. ου. ὁ. ἡ. uastus, desertus, Herodot. μηλόβοτον καὶ ἔρημον χώρην κατα λέγω.
Μήλοθρον. coloris infectio. Vide μήλωθρον per ω. in medio, quod magis probo.
Μηλολάνθη. ἡ. insectum, quod Gaza in Aristot. uertit scarabeum, gallerucam.
Μῆλον. ου. ouis, quadrupes omne. Item pomum & fructus propriè mali arboris, & omnis arbor apud Homerum. Etym. apud Medicos, locus sub oculis modicè in rotundi pomi speciem extuberans, μῆλον quoq; dicitur. Hippoc. κύκλος uocauit.
Μηλόνθα. ἡ. galeruca, quæ & μηλαίνθη, & Atticè μηλόνθος, & tetrasyllabicè μηλολάνθη in Antigraphis Comici Aristoph Eust. Iliad. ψ.
Μηλονόη. ἡ. dea quædam cuius hymnus extat apd Orpheum.
Μηλονομεύς. pastor caprarius, opilio. Item genus bruchi apud Maximum Tyrium.
Μήλοπα καρπόν. frumentum eò quod pumacei sit coloris & flauū, dixit quidā ueterū poetarū.

Μηλοπλακοῦς. οῦντος. placenta è malis cydonijs.
Μηλοτή. τῆς. ἡ. melota, id est pellis ouina, aut cuiusuis quadrupedis. melius per ω in medio ut
Μηλοφαγέω. μ. ήσω. π. γκα iugulo oues. (infra.
Μηλοσόη. ἡ. uia per quā agitur pecudes, apd Rho
Μηλοσφαγία. ouis uictima. (dios,
Μηλοφόροι. numerabantur inter satellites regis Persarū, sic dicti quòd malū præferrēt in hastis.
Μηλοφόρος. ου. ὁ. Ceres. (certa.
Μηλόω. medico instrumento tento, coniecto in.
Μήλωθρον. tinctura purpuræ: supra per o micron in medio scribitur.
Μήλωψ. Hercules hoc nomine erat apud Meliteses, quem pomis solis absq; uictimarum oblatione placabant.
Μηλῶσαι. specillo demisso explorare uulnus. Itē lanas tinctiles in cortina tinguo atq; deprimo.
Μηλωτή. ouina aut caprina pellis. superius per o micron in medio scribitur, quod nō probo. Vide δλφθέρα in Ammonio.
Μηλωτής. pastor.
Μηλωτρές. &
Μηλωτίς. ίδος. auricularii, specillū, auriscalpium.
Μήν, pro μὴ apud Lucian. Aliquando pro igitur.
Μήν. μηνός. ὁ. mensis, dicitur & μὰν Doricè, & μὴν Ionicè.
Μηναγύρτης. qui plebem quotidie conuocat, & mendacia componit. Vide μητραγύρτης, & μ
Μήνη. ης. ἡ. luna.
Θραγύρτης.
Μηνιάω. irascor.
Μηνιγγοφύλαξ. κος. instrumentum chirurgicum apud Gal. lib. κατ' ἰητρεῖον.
Μήνιγμα. ira, μῆνις.
Μήνιγξ. γος. ὁ. membrana, cerebri custos, ut Gaza uertit in Aristotele, meninga, pellicula gemina ambiēs. cerebrū neruis & arterijs plena: Itē sub sedentia uini in dolio priusquā efflorescat atq; ebulliat. Est & Aphricæ insula haud procul à Syrtibus, quam Lothophagorū insulam putēt, apud Strab. & Ptolem. Eust. Iliad. β.
Μηνίζω. μ. ίσω. π. ικα. succenseo, irascor, commi. nor, infensus sum. Datiuo. μηνίω.
Μηνιθμός. ὁ. ὁ. ira.
Μήνιμα. ατος. τὸ. ira diuina.
Μῆνις. ιδος. ἡ. iracundia, ira permanens, & diutur na inuidia, bilis Latinè.
Μηνίσκοι, umbellæ, quæ in statuarum capitibus solent poni, ne ab auibus cōspurcentur, membranæ tenues, monilia & ornamenta in collo foliata, ferramenta temonis. Tertullianus lunulas uocauit, fibulæ erāt in lunæ effigiē ductę.
Μηνίω. μ. ίσω. π. ικα. μηνίζω. duco, plico uelū nauis, irascor, edo, mando. is. it. Hippoc.
Μηνοειδής

Μηνοειδής. ές. ὁ. ἡ. falcatus, lunæ similis, in lunæ speciem recuruus.
Μηνοσελήνη. Luna dicitur triduana, quādo etiamnum exilia ostentat cornua: Semi plena δχότομος nūcupatur. ἀμφίκυρτος quando ad dichotonum accedit cōnexitas, ac plus quàm media circuli pars illuminatur plena, πανσέληνος & διχόμηνος uocatur: ubi rursus decrescit, ad ἀμφικυρτον redit. secundo loco δχότομος, tertio ad μηνοειδές: deinceps quādo à solaribus radijs offuscata euanescit. ἀφανισμὸς uocitatur: postremo συνοδικὴ, quum in coitu est, eo dēq; in signo easdē cū sole regiones occupat. Hæc cōpendio hausimus ex Theone in Aratū.
Μηῶν. μῆνις. Μήνυμα. ατος. &
Μήνυσις. ἡ. signum, indicium.
Μηυτής. ῆ. ὁ. delator, nunciator: Colebatur & hoc nomine Hercules Athenis.
Μηνύτωρ, ορος. ὁ. index, nuncius. Epigr.
Μήνυτρον. ου. τὸ. præmium indicij, aut ipsum indicium Bud. in Annot.
Μηνύω. μ. ύσω. π. υκα. significo, certiorem facio, nuntio, quæro. Est etiā eius facinoris cuius ipse cōscius es latebras prodere, impunitate propōsita, quod Latinis indicare dicitur. Datiuo.
Μηονία. Lydia. Etym.
Μηονίς. ίδος. ἡ. mulier ex Meonia.
Μηστιγε. nedum, Laërtius. ἀεὶ ὧν μύστιγι φιλοσόφῳ ἀλλᾶκὴ γένηται ἀνὴρ ἥρξε.
Μήρεθρα. filare.
Μήρυξ. spina quæ adhæret uillis ouium.
Μήκινθος. funis, laqueus. Ety. corruptè pro μήρινθος.
Μήρινθος. σ. ὁ. funis. laqucus, uinculum. (thos.
Μηρίον. σ. τὸ. crus, inguen, coxa.
Μηριόνης. Moli filius. Etym.
Μηρόν. τὸ. apud Hom. pro μηρός femur, μηδ' ἐπὶ μηρόν.
Μηρός. ὁ. ὁ. crus, inguen, coxa, femur. Et mons Indiæ Libero patri sacer, teste Eust. in Bœot. & τὸ πρὸς ἀμπέλαι, & τὸ κατὰ μέσους κῶλον.
Μηροβατεῖν. femur cædere.
Μηροστυπές, ἐος. το. femur cedens & offendens. Epitheton stimuli apud Philippū Epigr. lib. 1.
Μηροστυπὴς ἐος. inguina fodiens, stimuli aut calcaris epitheton. Epigr.
Μηρυκίζειν, & μηρυκᾶσθαι. ruminare.
Μηρυκισμός. ὁ. ὁ. ruminatio.
Μηρύκω. ex profundo haurio seu traho, & in minutas partes scindo. Etym.
Μήρυμα. ατος. τὸ. cumulus, ramentū, filum, pensi seu lanę carptus.
Μηρυξ. κος. ruminalis piscis, ut Gaza uertit in Aristotele. à ruminando dictus.
Μηρύομαι. &

Μηρύω. μ. ύσω. π. υκα. deduco filum, filo, texo, re lego, colligo.
Μήσασθαι. facere, deliberare.
Μήσωρ. ορος. uel ωρος. ὁ. bellicosus. μηλίτης.
Μήτηρ. mater, prudens.
Μητηρ. ἐρος. ἡ. mater. (pud Orpheum.
Μήτηρ θεῶν. id est matris deorum, hymnus est a-
Μηλάω. μ. άσω. consulo, delibero.
Μηλέτης. ου. ὁ. cōsiliarius, cōsiliator, prudens, sapiens. Ponitur quoq; apud Poëtas uocatiuus μηλέτα, p nominatiuo μηλέτης, ut ὁ μηλέτα.
Μητίομαι. μ. ίσομαι. ω. ισμαι. consilium capio.
Μήλεμα & (sapientia.
Μῆλις. ιος. ἡ. consilium, prudentia, intelligentia.
Μητίοέις, οέντος. Iupiter dicitur consilij autor, idem qui μητίετα ζεὺς ab Hom.
Μητίγγια φάρμακα, sunt κατὰ τὴν θεωρητικὴν τέχνην ὀνειδισμοί, ut inquit Plutarch. quę malorum omnium inducebant obliuionem, quale nepenthes apud Homerum. Bud. in Annotat posterioribus.
Μητίω μηλάω. Μῆτις. μῆλις.
Μήτρα. ας. ἡ. uulua uterus, Gaza in Aristotele matricem uertit. Sunt & μήτραι in uesparum genere, ueluti duces, apud Aristot. Gaza matrices uertit. (interanea.
Μήτρα. ας. uespę genus: Itē cor seu medulla ligni
Μητραγύρτης. ου. ἡ. qui Phrygiæ deæ sacris initiatus est hic stipē cogebat matri deorū tympana gestans, quales hodie cęcos uidemus uestibulatim tympana pulsantes, & canentes. Bud. Cō. Superius scribitur μηναγύρτης. Vide in Chil. Eras. Mythragirtes, dicitur aliquando diuisim μητρὸς ἀγύρτης, hoc est matris deorū Cybelis sacerdos siue præstigator: Hom. cum propriū erat omnia præstigijs agere, quod ipsum utinā ad nostros etiam sacerdotes non manasset.
Μητραγυρτῶ. hoc pacto stipem cogo.
Μητράδελφοι. οί. uterini.
Μητράδελφος. auunculus ex matre.
Μητραλοίας. α. ὁ. matrem necans, uel uerberans.
Μητρεγκύτης. α. ὁ. specillum infundendo in uterum liquori commodum.
Μήτρη. tegmen, & tāquā inuolucrum quoddam, uocaturq; alio nomine ἐπισθυμίς.
Μητρίαζειν. Idæ deæ sacra peragere.
Μητριώδης. ες. ὁ. ἡ. nouercalis.
Μητροδιδάκτος. α. ὁ. à matre eruditus.
Μητρόθεν. ex parte matris.
Μητροκασιγνήτη. ης. ἡ. matertera.
Μητροκτονέω. μ. ήσω. π. γκα. matrē occido. Neutr.
Μητροκτόνος. ου. ὁ. matricida. (absol.
Μητροκωμία. sic inter uicos est, ut metropolis inter urbes, à suis q; colonis agnoscitur.

Μητρομήτωρ.ορος⊙.ὁ.ἡ.auia.

Μητροπάτωρ.ορος⊙.ὁ.ἡ.auus maternus.

Μητρόπολις.ἡ. metropolis, matrix urbs, ex qua coloniæ deductę. Dicitur autem ἀπὸ τῆ μήτρας καὶ πόλις, non autem à mensura, uti Gratianus & Isidorus interpretantur. Vide in Chil. Eraſ.

Μητροπολίτης.ου ὁ.metropolitanus, qui prouinciæ alicui præeſt, alioſq; ſubiectos habet epiſcopos.

Μητροτρόφος.ου.ὁ.qui matrem uiolat.

Μητρόφθορος.ου.ὁ.qui propriã nouercã interfecit.

Μήτρωας, ὁπὸ ἀδελφὰς, ἀλλὰ γονίας μητρὸς dixit Pindarus: Euſt. Bœot. Idem Iliad.π. annotat recentiores μήτρωα uocare, ὃ ἐστὶ ἀπὸ μητρὸς θείου, ἀλλὰ τὸ πρὸς μητρὸς πάππου.

Μητρώας.ου.ὁ.&

Μητρῷος⊙.α.ὁ.&

Μητρῶος.α.ὁ.apud Athenienſes Phrygiæ deæ ſacrum.

Μήτρως.ω.ὁ.auunculus maternus.

Μητρυιὰ.ᾶς.ἡ.nouerca.

Μητρυιός.ὁ.ὁ.uitricus.

Μηχανάομαι.μ.ήδμαι.π.ημαι. excogito, commiſcor, machinor, ſtruo. Item cieo & moueo. Depon. accuſ. Bud. Com.

Μηχανάω.idem.

Μηχανή.ῆς.ἡ. conatus, machinatio, excogitatio, inuentũ, machina. τίς μηχανή; Quid cauſæ eſt? Qui fieri poteſt? ὄλεμία μηχανὴ μή, Nullo pacto fieri poteſt, Nihil cauſæ eſt. Bud. Com. Vide in Chil. Eraſ. Deus ex machina, & Machinas poſt bellum.

Μηχάνημα.ατος⊙.τὸ.idem.

Μηχανικός.ὴ.ὁ. mechanicus, opifex eorum operum, quæ ingenio ſimul & manu fiunt, μηχανικὸς.

Μηχανοποιός.ὁ.ὁ.machinarum faber.

Μηχανορραφία fraudis excogitatio.

Μηχανορράφος⊙.ου.ὁ. machinator, fraudum conſutor. Euripid. ψευδῶν αὐάκτων, μηχανορράφοι ἀκάκου.

Μῆχας.τος.τὸ.conamen, μηχάνημα, apud Lycop. Item machina.

Μῆχος⊙.ους⊙.τὸ.μηχανὴ.ἐπίνοια.τροπος⊙, Euſt. ait eſſe indeclinabile, ut et τὸ ἦθος μηχάνημα, ea forma ut πάθος, πάθημα.

Μία ας.ἡ.una.

Μιαίνω μ.αν̃ω.π.γμαι tingo, fœdo, contamino, cõſpurco, polluo, impio. Actiu. accuſ.

Μιαιφονέω.μ.ήσω.π.γηκα. cædem contamino. ſum homicida, occido.

Μιαιφονία.ας.ἡ.homicidium, cædes.

Μιαιφόνος⊙.ου ὁ homicida cruẽtus. Martis epith.

Μίαιμμα.ατος⊙.τὸ βάμμα. tinctura.

Μιαρία. iniquitas, ſcelus.

Μιαρός.ὰ.ὸ. ſceleſtus, fœdatus, nocens, impurus. Dictum uolunt, quaſi dignus qui ab omnibus ſolus relinquatur. Etym.

Μιὰς.&

Μίασμα.ατος⊙.τὸ.immundities, piaculum, impiamentum apud Cyprianum.

Μιασμός.ὁ.ὁ idem, βδελυρία.

Μιαρός.ᾶ.ὸν⊙.ὁ.fœdus, ſpurcus, impurus, ſceleſtus homo, malus dæmon, ſanguine fœdatus et homicida, Martis epitheton.

Μίαχ⊙.impietas, impuritas, piaculum.

Μίγα ſimul.

Μιγάζω.μ.άσω.π. ακα miſceo. Actiu. accuſ.

Μιγάς.άδος. miſcella, aliis mixtus, & congregatio ex multis gentibus, colluuio hominum.

Μίγδα.&

Μιγδαλοι, οἱ. mixti.

Μίγδην. ſimul, unà, mixtim.

Μιγδηρεύζω. contumelia afficio.

Μιγήμεναι, pro μιγῆναι, miſceri. Actiuum accuſatiuo.

Μῖγμα ατ⊙.τὸ. coitus, miſtio.

Μίγνυμι.μ ιξω.π.ιχα.&

Μιγνύω. miſceo. Actiu. accuſ. hinc μιγῆναι miſceri, conuenire, alloqui.

Μίγω. μιγνύω.

Μίδαξ. iactus uocabulum in ludo teſſerarum fortunatiſſimi, & uermiculo qui fabis innaſcitur.

Μιγέω. comedo.

Μιδφόνος.ὁ cruentus, ſanguine imbutus, ἀπὸ μιδάνω tingo et φόνος cruor, apud Archilochum.

Μίδαιν⊙.ὁ.celer.

Μιθραγύρτης. uide in Chil. Eraſ. & ſuperius μητραγύρτης.

Μίθρης.ου.ὁ. ſol apud Perſas, cuius ſimulachrũ Leonis rictum præferebat cum tiara, manu utraque bubula premente cornua. Hinc μιθριακὰ ſacra appellantur, quæ in antro obijſſe moris erat, educto ex eo cornib. boue, quẽ mox ut ſoli uictimam per hymnorum modulatos concentus, immolarent. Cæl. lib. 13. cap. 17.

Μίναι. oleris genus.

Μίκκυλος ὁ puſillus, μικκύλα χερύδρια, Cupidinis tenellas manus dixit Moſchus in Bucol.

Μίκλη ης.ἡ. capra.

Μικκὸς, Doricè pro μικρὸς. Theocrit. ἰὼ ὦ ξένε, μικκὸν ἔπασον.

Μικραίλ⊙.de minutis rebus conquerens.

Μικραξιδία. ficæ, Ioſepho interprete.

Μικραδικαίως.ὁ.ὁ.qui in paruis iniuriatur.

Μικρόβι⊙.ὁ. qui breuis eſt uitæ.

Μικροθυμία ἡ. languidus animus.

Μικροκοίλι⊙.qui eſt paruo uentriculo.

Μικρολογέομαι.μ.ήδμαι.π.ημαι. de re puſilla uel ba facio

ba facio: id quod eſt ſordidorum, & parcorũ, quos minima quæque mouent, uilibus uaco, res minutas plurimi facio, circa minutula curioſus & anxius ſum, anxiè & ſcrupuloſè circa uilia & ſpernenda occupor, de aſpernabilibus laboro, uel accuratè diſputo uel certo. Eſt etiã ὀλιγοχρόνομαι, id eſt ſordidè & perparcè rationem ineo, uel tribuo. Plut. in Probl. ἵνα μηδὲ μικρολογῶ πρὸς οὐδενός. Ne ultra præparcè agas & ſordidè cum dijs: parcens ſcilicet turi in ſacrificando. Dicitur & σμικρολογᾶσθαι pro eodem, addito σ. Bud. Com. Vide μικρολογᾶν in Chil. Eraſmi.

Μικρολογητέον. ſordidè aut parcè erit agendum.

Μικρολογία. ας.ἡ. diligentia, & anxia cura circa minutula, ſedulitas quouis modo acquirendi, humilitas, cura rerum uilium, ſordities, cũ magnificamus quod nihili pendendum eſt. (mæ.

Μικρολογίζομαι.μ.ήδμαι.π.ισμαι.τὸ μικρολογᾶν.

Μικρολόγος.ου.ὁ.qui paruũ magni facit, id eſt parcus, φειδωλὸς.

Μικρόλυπ⊙.ου ὁ pronus ad triſtitiam, qui partua de cauſa triſtatur, uel iraſcitur, animus minutulis rebus ſufferuefactus, qui frenum nunquã mordeat, & in fermento ferè ſemper ſit.

Μικροπολίτης, οἱ. qui ſunt ex oppidulo.

Μικροπόνηρος. qui in paruis improbus eſt. opponitur τῷ μεγαλοπονήρω. Bud. Com.

Μικροπρεπέλα.ας.ἡ. puſillanimitas, ignauia.

Μικροπρεπής.ὲ⊙.ὁ.ἡ.abiecti animi, illiberalis.

Μικροῤῥᾶξ.αγ⊙.ὁ.habens acinos paruos.

Μικρὸς.ὰ.ὸν paruus, exiguus, humilis. μικρὰ φρονεῖν, humilẽ eſſe, & ſummiſſè ſe gerere: cui opponitur μέγα φρονεῖν. πῆδε μικρὸν, τὸ ταῦν μικρὸν, id eſt perparum. Iſocr. ὁ γὰρ πῆδε μικρὸν ἐπιτήδευε, Nõ enim perparũ profecerunt. Idem χρὴ δ' οὐ πῆδε μικρὸν ἡγεῖσθαι, Non hoc ſtoccipendere oportet, & paruũ eſſe ducere. Bud. Com. Ammonius ὀλίγον diſtinguit à μικρόν.

Μικρόσωμ⊙.ου.ὁ.qui eſt anguſti oris.

Μικρόσφυκτος ου.ὁ.&

Μικρόσφυκτυς.υ⊙.ὁ. cui uenæ tenuiter mouentur, debilis, qui puſillis uenarum pulſibus eſt.

Μικρότης.ητος.ἡ. paruitas.

Μικροτραπέζης. Antiphanes uocabat eos, qui in deliciarum chaos ſeſe dimiſiſſent. nimium ſcilicet in epularum apparatu curioſi.

Μικρὸν. ferè, μικρὸν ὅλου. parum abeſt, fermè.

Μικροφροσύνη.ης.ἡ. puſillanimitas.

Μικροφωνία. exilitas uocis.

Μικροψυχία.ας ἡ. puſillanimitas, uel animi demiſſio & abiectio potius ac latinius.

Μικρόψυχ⊙.ου.ὁ.ἡ. timidus, demiſſus, anguſtus & paruus animus, abiectus & puſillis animis.

Μιτὸς.ὸ.ὁ.miſtus.

Μιλαξ, & σμίλαξ.κος.ὁ. genus hæderæ, qua poëtæ coronabantur.

Μιλήσι⊙.Mileti urbs incola, ciuis. Etym.

Μιλησιουργὲς. Milefico opificio factum.

Μίλητος. nomen urbis à Mileto Apollinis filio ſic dictum. Etym.

Μιλιάσιον. ου.uas quo aqua hyeme calefiebat.

Μίλιγμα. quod ſupereſt menſæ, reliquiæ. uel farina qua manus abſtergebant propter pinguedinem. Etym.

Μιλίτιν⊙.ὁ.melliteus.

Μίλιον. ου.ὸ. milium, hoc eſt ſpatium continens octo ſtadia.

Μιλλὸς.ῆ.ὁ.mollis, tardus.

Μιλτολεφὴς, &

Μιλτοπέρη⊙.ου.ὁ.ἡ. minio fucatus genas, minio coloratus, rubrica delibutus, miniatus. Homer. Iliad. β. ἴσᾶ δ' ἄμα νῆες ἔπονθ' ἁλὸς ἀγλαὰ μίλτῳ φαίνουσαι, hoc eſt naues rubricatis proris.

Μιλτόομαι.μ.ώθμαι. minio inficior.

Μιλτόπρεστος.ὁ. ruber, ἐρυθρὸς. Euſt. Iliad. χ.

Μίλτ⊙.ου.ὁ color ruber fucatorius, apud Dioſcoridem, μίλτ⊙ σινωπικὴ. minium, interprete Plinio. μίλτος quoq; dicitur rubigo quæ ſegetẽ conficit, teſte Pauſania & Euſt. in Bœot.

Μιλτόω. tingo, minio inficio, lauo.

Μιλτώδης.ε⊙.ὁ.ἡ. ruber minio.

Μιλτωρυχία.ας.ἡ. locus ubi minium effoditur.

Μίλφωσις.ι⊙.ἡ. defluuium palpebrarum. μίλφαι. idem dicuntur.

Μιμάκυλον. arbuti fructus, ſorbum, prunum, unedo. (rus.

Μιμαλλόνες. ἀι. apud Macedones Bacchæ uocan-

Μιμαλῶνες. mulieres bellatrices apud Macedonas. πῆδε ὸ μιμᾶσθαι σὺν αὐθρωας. Etym.

Μίμας. urbs & regio Thraciæ. Etym.

Μίμαρις, &

Μιμάρκης. &

Μιμάρκυς. farcimen quoddã ex inteſtinis & ſanguine leporino confectum Pollux. lib. 6.

Μίμας. mons Thraciæ, apud Ammonium Etym.

Μιμαυλᾶν. fingere, ſimulare, imitari tibiarũ cantum.

Μιμέομαι.μ.ήθμαι.π.ημαι. imitor quouis modo uel geſtu corporis, uel uerborum figura pingo. actiuè & paſſiuè accipitur.

Μιμηλόν ad exemplar factum.

Μιμηλάω. imitor.

Μιμηλόν, imitatorium.

Μίμημα.αθος.τὸ.&

Μίμησις.ιος.ἡ. imitatio, & figura rhetorica.

Μιμητὴς.ὰ ὁ imitator.

Μιμητικὸς.ὴ.ὸ. ad imitandum aptus.

Μιμητικῶ

Μιμητικώτατος. Imitantissimus.
Μιμικός. ἡ, ὁ. hinnitus.
Μιμνάζω. μ. άσω. π. ακα. maneo. Neut. absol.
Μίμνησις. reminiscentia.
Μιμνήσω. μ. ήσω. π. ηκα. commemoro, id est facio recordari, in memoriam reuoco.
Μίμνω. maneo, expecto. Neut absol.
Μιμολόγος. ὁ. poëta qui mimos scriptitat. Laërtius.
Μίμοι. uocantur uersus scenici, & ipsi qui μίμους scribunt, & histriones qui pronunciant.
Μίν. ipsum, ipsam, indeclinabile pronomen est.
Μίνα. ficus paruæ.
Μίνθαξ. odoramenti genus.
Μίνθη. ης. ἡ. mentha herbæ nomen, & nymphæ, Cocyti filiæ, quę cum audisset Proserpinam amari à Plutone, indignata constanter se illi preponere ausa est, dictitans, si inferos peteret, hostiliter infestaturam. Quo tumore commotior Ceres facta, cum Mintham dolo circunuenisset, in hortensem mentham deformauit. Hæc herba grati odoris est, sed ante coitum mulieri apposita, inhibet conceptionem, & ea re Oppiani interpres καπλὼ βοτάνῃ appellauit.
Μίνθος. stercus humanum, siue flos ille in sterquilinijs enascens, quo mirè afficiuntur hirci. Alij caprarum retrimenta hoc nomine significare uolunt, quibus frigentium hircorum nares pastores illinunt, et ita commoto sternutamento curant.
Μινθόω. μ. ώσω. π. ωκα. stercoro. Aristoph. μινθώσω θ' ὥσπερ τραγὸς τὴν ῥῖνα, Stercore linemus nares, perinde ac hirci.
Μίνιον. unguentum quoddam.
Μινύθω. minuo. Actiu accus.
Μινύρομαι. uel μινυρόομαι. cano, imploro, lamentor, clara uoce loquor. Vide μιννεύδω. apud Ammonium.
Μίνυσθα. paululum.
Μινυσθάδιος. α. breuis temporis, id est parum durans, μικρόβιος apud Homerũ. Vide in Chil. Erasmi.
Μινυρίζω. μ. ίσω. π. ικα. discanto, parua uoce cano, uibrisso, benedico, musicor. Plato de re pub. lib. 3. μινυρίζειν τὴν γεγαννωμένην ὑπὸ τῆς ὠδῆς. Itẽ doleo, uagio metaphoricè. Neut. absol. Vide Ammõ. Inferius scribitur ὀνυρίζω.
Μινύρισμα. ατος. τὸ. sibilus. (mus.
Μινυρόομαι. ploro, fleo, lamentor. Depon.
Μινυρός. ὸν. ὁ. querulus, pusilla & gracili uoce cantillans. Item μινυροί, pipiones, & fœtus auium reliquarum.
Μινύρος. ον. breuis tẽporis, inutilis, μινυθάδιος. indignus longa uita.

Μινύωρον. paululum.
Μίνως, τοῦ μίνωος, uel μίνω Atticè. ὁ. Minos.
Μιξέλλιωνες. οἱ. qui altero parẽte Græci sunt, quẽ admodum Hibridæ apud Romanos.
Μίξις. ιος. ἡ. coitus, mistio, temperamentum.
Μιξοβάρβαρος. α. semibarbarus.
Μιξοδίγγιον. triuium, & apud Homerum locus inter Scyllam & Charybdim.
Μίξοδος. uia quæ à se in alteram uiam declinat.
Μιξοιθία. ας. ἡ. coitus. μίξις. ab οἰφέω id est, concredi.
Μιξόφρυς. υος. ὁ. ἡ. qui supercilia habet cõiuncta.
Μιξώνιος. ον. ὁ. ἡ. mucori similis.
Μίξων. nomen proprium uiri. Etym.
Μιξωνίδης. filius uel nepos Mixonis. Etym.
Μίσμα. fordidus, improbus.
Μίσγινον. τὸ. gula.
Μισεγαθία. ας. ἡ. odium circa bonos.
Μισελληλία. ας. ἡ. odium mutuum.
Μισέλληλοι. inter se odibiles,
Μισενθρωπεῖν. inhumanũ esse, homines odisse.
Μισενθρωπία. ας. ἡ. inhumanitas, odium erga homines.
Μισεύθρωπος. α. ὁ. osor hominum, qualis Timõ apud Lucian.
Μισηγάγκια. ας. ἡ locus in ualle cauus, in quẽ utrinque è montibus deferuntur aquæ, ac ueluti miscentur, qui & τὸ ἄγκος à Xenophonte uidetur, appellari cum inquit: ἐφέπετο δὲ ἀεὶ τὸ ὑπερβάλλον τοῦ στρατεύματος εἰς τὰς κώμας τὰς ἐν οἷς ἄγκαι εἰσὶ καὶ μυχοῖς τῶν ὀρέων.
Μισγυτεύω. coëo. Neutr. absol.
Μισγοδείπνιον. ubi plures uiæ conueniunt ac ueluti se miscent.
Μίστρομαι. miscor, consuetudinem habeo. Dere uenerea sæpe apud Homerũ, sicut Vergilius, Mixta deo mulier.
Μισγονόμος. ubi publica pascua sunt.
Μίσγω. misceo. Actiu accus.
Μισέλλην. odiens Græcos.
Μισέω. μ. ήσω. π. ηκα. odi, odio prosequor. Actiu. accusat. ut μισῶσε ἕνεκα ἀναιδείας, pro κατὰ τὴν ἀναιδείας.
Μίσυ. ος. ἡ. dea quædam, cuius hymnus extat apud (Orpheum.
Μισυδείς. inuisus.
Μισωνὶς. ίδος. ὁ. Misenus portus Neapolis.
Μισυτέια. ας. ἡ. coitus.
Μισυτίας. ου. ὁ. salax, κατωφερής.
Μισυφίγγ. ης. ἡ. libidinosa, quasi μισγυφίγγ. Cratinus. μισῆται δὲ γυναῖκες, & μισιτίας, ἤγουν πορνείας μίξεως. Aristoph. paroxyt. Cyrill. & Ammõ.
Μισητὴ. odibilis, oxyton. Cyrill. & Ammon.
Μισητίζω. odi.
Μισητὸς. ὴ. ὸν. odibilis, inexplebilis.

Μίσητρον.

Μίσητρον. causa odij.
Μισθαρνέω. μ. ήσω. π. ηκα. quæstum facio, capio mercedẽ, facio aliquid mercede, operã meam loco. Bud. Com. (ctus.
Μισθαρνής. ὴς. ὁ. ἡ. mercenarius, mercede conduMισθαρνία. ας. ἡ. opera mercenaria, & quæstuaria, locatio operę sue, sit enim hęc uox ab ἄρνυμαι, hoc est, κομίζομαι καὶ λαμβάνω.
Μίσθαρνος. ὁ. μισθαρνής.
Μισθαρχίσω. α. ὁ. qui in magistratu mercedem accipit. neq; enim carebant stipẽdijs magistratus.
Μίσθιος. α. ὁ. μισθαρνὴς, μισθωτός.
Μισθοδοσία. ας. ἡ. mercedis retributio.
Μισθοδοτέω. μ. ήσω. π. ηκα. do mercedem, stipendio & mercede auctoro. Accus.
Μισθοδότης. α. ὁ. dator mercedis.
Μισθοδοτοῦμαι. μισθοφορέω.
Μισθόομαι. μ. ώσομαι. π. ωμαι. cõduco, id est, mercede conduco.
Μισθὸς. ὁ. merces, stipendium. Ammonius distinguit à μισθώμα.
Μισθοφορεία. ας. ἡ. idem.
Μισθοφορέω. μ. ήσω. π. ηκα. stipẽdia mereo, æra mereo, facio aliquid pro mercede. Neut. absol.
Μισθοφορία. ας. ἡ. μισθοφορά.
Μισθοφόρος. ου. ὁ. famulus, stipendiarius miles, mercenarius.
Μισθόω. μ. ώσω. π. ωκα. opus uel fundum loco, id est do faciendum mercede cõstituta, ἀχθισθῆ. Demosth. ἐμίσθωσε παισίῳ μὲν ἀπέχειν πέντε, Mensam huic Pasion locauit. Sic μισθοῦν μαιέσθαι, conduco opus faciendum, ut redemptores operum solent. Idem, ἢ ὀπώραν πρίασθαι, ἢ θέρος μισθοῦσθαι ἐπιδόσθαι, Aut poma legenda redimeret, aut messem demetendam cõduceret. Bud. in Annot.
Μίσθωμα. ατος. τὸ merces, & propriè scorti. Ammonius distinguit à μισθός.
Μίσθωσις. ἡ. conductio.
Μισθωτάριος. ὁ. mercenarius.
Μισθωτός. ὴ. ὸν. mercenarius, cõductitius, baiulus.
Μισθώτριαι. mulieres mercenariæ, baiulæ.
Μίσκ. incipit, (cadunt.
Μίσκελος. fordidus, parcus, ob id quod frusta & fragmenta colligeret.
Μισογαμία. ας. ἡ. &
Μισόγαμος. ὁ. ἡ. μισογαμίας. α. ὁ. osor mulierum, auersus à nuptijs.
Μισογαμία. ας. ἡ. odium mulierum.
Μισόδημος. α. ὁ. hostis plebis, minimè popularis.
Μισοδημοκόπος. ὁ. ἀπράγμων, καὶ ἀμέλουσος, qui negocia facessere alijs non solet, sibiq; exhibere metuit & ægrè fert.

Μισόκαλος. osor honesti.
Μισολάμαχος. bellum exosus, apud Aristophan. à Lamacho.
Μισολογία. odium literarum.
Μισόλογος. α. ὁ. osor rationis, ἀμαθής.
Μισολογῶ. τὸ ἀμαθαίνω, καὶ ἀνοηταίνω.
Μισόξενος. inhospitalis.
Μισόπαις. αιδος. ὁ. ἡ. osor liberorum.
Μισόπολις. ιος. ὁ ciuitatis osor.
Μισοπονῶ. non contendere, nec eniti, nec studere.
Μισοπονηρῶ. malos detestari. (dere.
Μισοπονηρία. ας. ἡ sceleratorum odium.
Μισοπόνηρος. qui malos auersatur.
Μισοπορπαισής. belli osor. à πόρπαξ. quod annulum aut lorum significat quo scutum tenetur.
Μισοπρᾶγμων. quietis studiosus, q negocijs curandis abstinet.
Μῖσος. εος. τὸ. ὄδιον, auersatio. Cum uero penultimam breuem habet, & acuitur, significat scelus, impuritatem.
Μισόσοφος. philosophiæ osor.
Μισοτεκνία. ας. ἡ filiorum odium.
Μισόφιλος. amicis inimicus. ste Eu. Il. ω.
Μισύλη. ης. ἡ. mẽsurę genus, quod etiã μύστρος, teMισυλλέω. μ. ήσω. π. ηκα. iure & pulmentario uescor. μισύλλω. Neut. accus.
Μισύλλη. panis excauatus pro iure hauriendo.
Μίσυλλον. frustum panis canibus obiectum.
Μισύλλω. μ. υλῶ. minutatim seco. Neut. accus.
Μισυοί. qui dimidiato corpore nigri, dimidiato uerò albi sunt.
Μιτάριον. redimiculũ, uitta, pileus, lanarũ glomus.
Μισώδης. ες. ὁ. ἡ. odibilis.
Μιτραρίζω. ciulor, strideo. μινυρίζω.
Μίτος. α. ὁ. filum, licium. Vnde prouerbium ἀπὸ λεπτῆς μίτου τὸ ζῆν ἠρτῆσθαι. Philostratus etiam fides cytharæ μίτους dixit.
Μίτρα. ας. ἡ. mitra, balteus, diadema capitis aureum, zona, ornatus capillorũ, fascia muliebris. qua caput obligatur Sunt qui dicant μίτρας esse ex fascijs, horarijsq; ebcinnatas corollas. Dicitur autẽ à μίτος, quod filum significat. Apollonius μίτραν incorruptam dicit, ubi constat adhuc pudicitia uirginitasq;. μίτραν enim seu ζώνην soluere narrantur primum parientes, eamq; dicare Dianæ. Vide Bayfium.
Μίτρη. ἡ. operculum siue inuolucrum, quod alio nomine ἐπιδρομὶς, est autẽ uaricosa moles testibus in summo adiacens.
Μιτροχίτων. ωνος. ὁ. delicatus, mitris præcinctus. Sybaritarum cognomen, ab accolis μυτροχίτωνες dicebantur propter nimiam mollitiem, in quam collapsi, uel ipsis Sybaritis nõ cederent. gestabant enim floridas tunicas, quas μίτρους etiam,

etiam, hoc est cingulis pretiosis & magni impendij præcingebant. Homerus ἀμιτροχίτωνας distinctos appellat.

Μιτύλος. ὁ. ὁ. mutilus, carens cornibus.

Μίτυς. ὁ ἢ δὲ μέλαν ἱκανῶς ὥσπερ ἀκροθάρσαμα τῆς κηρᾶς. commotis, excremẽtum quoddam ceræ, ut Gaza uertit ex Aristot. quasi fex & purgamentum ceræ, quæ & κόμμωσις dicitur.

Μιχωκέω. sono.

MNᾶ. ᾶς. mna, siue, mina, centũ drachmæ. Hermolaus annotat μνᾶν, λίτραν, & ὁλκιὴν, pro eodem accipi Græcis, quemadmodũ Latinis minam, libra & pondo, quod tamen nõ usquequaq; uerum esse ait Bud. Plin. lib. 21. ait μνᾶν pendere libras Atticas centum.

Μνάα pete uxorem.

Μνάας. ασθος. capra quæ mulgetur.

Μναῖον. quod est pretij unius minæ.

Μναῖος. minę pondus habens, sic Xenoph. λίθος μναῖος dixit.

Μνᾶμων. ονος. qui sacrificiorum admonet. Erant etiam μνάμονες (Plutarcho authore) symposiorum præfecti apud Doras in Sicilia, quos Latini modiperatores uocant, quòd bibendi modum alijs imperarẽt. Vide in Chil. Eras. Et similiter memor & curiosus, ἐπιμελητὴς sic illud μισῶ μνᾶμονα συμπότην, negant quidam intelligi debere de eo qui memor sit pridiani delicti in symposio commissi, sed de nimium curioso imperiosoq; ut notet τὸν ἄγαν ἐπιμελητὴν τοῦ συμποσίου: μισοῦμεν γὰρ τοὺς φιλοτίμους ἐπιμελεῖσθαι καὶ ἐπιτάττοντας. Eust. Iliad ε.

Μνάομαι. μνῶμαι. μ. ήθην. ται. ται. reminiscor, indago, & idem quod μνησθῶ.

Μναρὸς ὁ. ὁ. mollis, dulcis.

Μνασίον. mẽsuræ genus cõtinens duos modios.

Μνέα. ας. ἡ memoria. uide μνημεῖα & μνήμη apud Ammonium.

Μνεῖς. bos Osiridi sacer quem in Heliopili alebant Aegyptij.

Μνέω. μ. ήσω. π. ηκα. facio reminisci, id est, suggero.

Μνῆμα. ατος. τὸ. monumentum, id est recordatio, sepulchrum. Vide μνημεῖα apud Ammon.

Μνημεῖον. ε. τὸ. memoriale, monumentum. Vide Ammonium.

Μνήμη. ης. ἡ. memoria. ἀπὸ μνήμης εἰπεῖν, memoriter dicere & commemorare, quod Cicero à memoria exponere dixit. Vide Ammonium in μνήμη & in μνημεῖα.

Μνήμης ἀπόλαμα. memoriæ iactura, quod genus mali uocatur λιθαργικὸν alio nomine.

Μνημία. ἡ. memoria.

Μνημόνδυμα. ατος. τὸ. ad memoriam aptatio.

Μνημόνδυτα. τὰ. quorum memoria replicari potest.

Μνημονεύω. μ. εύσω. π. εύκα. memoriam facio, in memoriã reduco, memini, recordor, memor sum. Neut. accus. & datiuo.

Μνημονικόν. τὸ. memoriæ uis & dexteritas.

Μνημονικὸς. ὴ. ὸ. qui ualet memoria.

Μνημονικῶς. aduerb. memoria.

Μνημοσύνη. ης. ἡ. memoria. Dicitur etiã Mnemosyne Musarum mater, secundum Hesiodum, patre Ioue, quòd ad procinctum in literaria palæstra tendentem oportet νοητικόν esse & μνημονικὸν, id est intelligendi, & retinendi potestate præditum. Iupiter autem τὸ νοητικὸν cũ debatur cõtribuere, & Mnemosyne μνημονικὸν. Confingitur & ἡ μνημοσύνης fontẽ apud Trophonij specũ fuisse, quòd hausta inde aqua, omnium quę uidissent, recordarentur. Mnemosynes hymnus extat apud Orpheum.

Μνημόσυνον. ε. τὸ. memoria, memoriale, pignus, aut simile quippiam relictum apud amicum, quod illum nostri commonefaciat, monumẽtum Marci 14. καὶ ὁ ἐποίησεν αὕτη λαληθήσεται εἰς μνημόσυνον αὐτῆς.

Μνημύω. tristis incedo & demisso uultu.

Μνήμων. ονος. ὁ. ἡ. memor, tabularius auctuarius, munere fungens in tabulas publicas referendi quæ opus est memoriæ mandari.

Μνήσαντο. meminerunt.

Μνησίθεος. ε. ὁ. pius, ἀρησθυὴς.

Μνησικακέω. μ. ήσω. π. ηκα. sum memor malorũ, reminiscor iniuriæ, & inimicitiarum præteritarum, post inimicitiam mala recordor. Vide in Chil. Erasmi.

Μνησικακία. ας. ἡ. iniuriarum memoria.

Μνησικακὼς. ε. ὁ. memor iniuriarum.

Μνησιχάρης. uoluptas.

Μνηστεία. ας. ἡ. memoria, desponsatio, μνήμη τῆς παγγελίας τῶν μελλόντων γάμων. ἐκ τῶν νόμων.

Μνησθόμαι. &

Μνηστεύω. μ. εύσω. π. εύκα. despõdeo, trado sponsam. Item proco, uxorem posco, uxorem accipio, nubo. Quanquam (ut quidam tradunt) ille qui alteri stipulatur, μνηστεύεσθαι passiua uoce propriè dicatur, quod tamen (inquit Bud.) cõfirmare nolim. Item ambio, magistratum appeto, honores affecto, aucupor. Item concilio, comparo, ut κέρδη μνηστεύειν Synes. Item reminiscor. Bud. Com.

Μνηστή. ῆς. ἡ. sponsa, μεμνηστευμένη.

Μνηστὴρ. ῆρος. ὁ. qui puellę nuptias ambit, procus.

Μνηστηροφονία. ας. ἡ. cædes procorum.

Μνῆστις. ιος. ἡ. memoria, μνεία.

Μνηστὸς. ὴ. ὸ. nuptus, desponsatus.

Μνήστρια

Μνήστρια. ας. ἡ. pronuba.

Μνῆστρον. ε. τὸ. arrhabo futurarum nuptiarum.

Μνηστὺς. ύος. ἡ. postulatio in uxorem.

Μνήστωρ. procus, sponsus, & qui nuptiarum arrha bonem dedit. Item prudens, peritus.

Μνήτρα. nuptiarum donum.

Μνιαρὸς. muscosus. Oppianus lib. 2. καὶ μὲν τὸν μνιαρὸν ὕδωρ πλατεμῶσι νοήσας.

Μνίδες. idem, σύμφυτος.

Μνίον, & additione α, ἀμνίον. ε. τὸ. muscus, alga, βρύον, φῦκος.

Μνίω. comedo.

Μνὸς. pilus, tenuissima pluma, propriè cygnorũ, lana tenerrima, cum qua nascuntur agni. Eust. pullorum & agnorum pruni.

Μνοῦς. uide εἶλωτος.

Μνώομαι. poëticè pro μνάομαι. reminiscor.

MOγερός. ὸν. ὸ. laboriosus.

Μογέω. μ. ήσω. π. ηκα. laboro, patior.

Μογερὸς. μογρός.

Μογιλαλία. ας. ἡ. hæsitantia in uerbis, cum ira, pudor, alius ue affectus impedit, quo minus eloqui aliquid debitè possimus.

Μογιλάλος. ε. ὁ. balbus, impeditæ linguæ, bardus.

Μόγις. uix.

Μόγος. ε. ὁ. labor, afflictio.

Μογοστόκος. ε. ὸ. ἡ. faciens laborem in pariendo, laborem in partu adferens.

Μόδιος. ε. ὁ. modius.

Μόδιγνον. διοστάλεον.

Μόδιαξ. seruulus, qui cum filijs coæqualibus enutritur.

Μοδύω. detestor, calumnior, odi. Hesychius legit μοδίω.

Μόθος. ε. ὁ. labor, bellum, tumultus, pugna.

Μοθάκα. ας. ἡ. capulus & manubrium remorum.

Μόθων. terrificus, terribilis, turbator, molestus, uilis & nullo in honore habitus. Item genus saltationis cuiusdam turpis & parum liberalis. sic etiam uocant Lacedæmonij uernam, seruũ domi natum. Etym. uide μώθων per duplex ω. Itẽ fœda & seruilis quędam saltatio.

Μοθωνία. ας. ἡ. superbia.

Μοθωνικὸς. superbus Plutarc. in uita Periclis. ὃ δὲ παιστὴς ἔφη, μοθωνικὴν φησὶ τὴν ὁμιλίαν τῆ ὑπερηφάνῳ καὶ τῷ περικλεῖ.

Μοιδύζω. in aliqua lingua perperam loqui. à Mœdorum lingua sumptum, quæ impura est & corrupta. lego μαδύζω per α. ut supra.

Μοιμυκᾶν. &

Μοιμύλλω. labra inuicem coniungere, surgere.

Μοῖ. ὸν. tristis, demisso uultu incedens.

Μοῖρα. ας. ἡ. parca, fatum, sors, deus ipse ita appellatus est à partitione rerum Aristot. de Mundo.

mors, pars, decens, officiũ, acies, tribus. Item fœlicitas, bona fortuna. Etym. μοιρῶν hymnus est apud Orpheum.

Μοιραγέτης. fatorum ductor.

Μοιράομαι. sum fatatus, sortior, λαγχάνω.

Μοιράω. fato, diuido.

Μοιρηγενὴς. ὲς. ὸ. ἡ. fortunatus.

Μοιροδοκέω. particeps sum.

Μοιρολαχεῖν. diuidere, partiri.

Μοιρὼ. οῦς. ἡ. Lyrica quędam mulier quę hymnum in Neptuni laudem conscripsit. Eust.

Μοιχάγρια. τὰ. adulterij deprehensio, pœna deprehensi in adulterio.

Μοιχάζω. mœchor, fornicor. Genit.

Μοιχαλὶς. ίδος. ἡ. adultera, scortũ.

Μοιχάομαι. μοιχάζω, μοιχεύω.

Μοιχεία. ας. ἡ. adulterium. λέγεται μὲν καὶ ἡ πρὸς παρθένον καὶ χήραν φθορὰ: κυρίως δὲ ἡ τῆς ἀνάνδρου φθορὰ. ἡ δὲ τῆς παρθένου καὶ χήρας. ἐν τῷ νόμῳ.

Μοιχεύτρια. ας. ἡ. μοιχαλὶς.

Μοιχευθεῖσα ἡ. adulterata.

Μοιχεύω. μ. εύσω. π. εύκα. adultero, stupro, stuprũ infero, constupro. Actiu. accus.

Μοιχίδιος. ὸ. ὸ. spurius.

Μοιχικὸς. ὸ. ὸ. adulterinus.

Μοιχὸς. ὸ. ὸ. adulter, mœchus. Est & μοιχὸς indecora prorsus ac cinædica tondendi ratio, qua infamatur in comœdijs poëta Cratinus.

Μοιχοτύπτης. scortum.

Μολγὸς. ὸ. ὸ. tardus, cæcus, pauper, μοχθηρὸς, uter ex bubulo corio. Comici item μολγοὺς & ἀμόλγους uocant depeculatores à mulgendo, id est, ἀμέλγω.

Μολέω. co, pficiscor, uenio, redeo, moueo, curro.

Μολιβδόχρως. ῶτος. color plumbeus, luridus, qui & πελιδνὸς. apud Gal. in arte medicinali.

Μόλιβδος. plumbum.

Μόλις. uix, μόγις, βραδέως. (rius.

Μολίων. ονος. ὁ pugnator, grassator, latro, uereda-

Μολοβρὸς. ε. ὁ. ægrè auctilis, humilis, pumilus, πτωχὸς. Nican.

Μολοβρὸς. ε. ὁ. deuorator, parasitus, mẽdicus, causa cœnę sumendæ aduenies.

Μολόβυρος. ὁ. herba perpetuò uirens, sunt qui asphodelũ interpretantur, apud Nicand.

Μολορὸς. impudẽs, tristis. λυπηρὸς, ἀηδὴς. uide μοῦρος.

Μόλος. μόθος. labor, pugna, fremitus. (λυρός.

Μολοχείλαι. spicarum nodi, siue geniculę.

Μολωπὶς. ίδος. ἡ. hasta mutilata, ueretrum. Item ægrè reddens lotiũ, Item animal quoddã locustæ simile. Nicand. frumẽtum depopulans, quæ fortasse gurgulio Virg. dicitur.

Μόλουροι. οἱ. apud Nicand. in Theriacis inter serpentes nominantur, sed non describuntur: dicti uidentur ab eo quòd cauda ingrediantur.

Μολόχιον

Μολ᾽χίον. τὸ. armilla, ornamentum muliebre.
Μολπάζω. celebro, canto.
Μολπή ῆς ἡ cantus, hymnus, ludus, lusus. Etym.
Μολύβδαινα ας. ἡ. μολυβδίς. metallū quoddam, Gaza in Aristotele uertit galenam, hoc est, plūbaginē, & scribitur illic per iota in antepenultima, & plumbum quod reti appenditur.
Μολύβδινος ᾱ. ὁ. plumbeus.
Μολυβδίς ίδος. ἡ. lamina plumbea, & pōdus septē librarū. quod alij μολβίς dicunt teste Hesych.
Μόλυβδος ου ὁ plumbum.
Μόλυβδος κεκαυμένος, Celsus plumbum combustum appellat.
Μολύβδου σκωρία. idem, plumbi recrementum uel excrementum: τεφλυμένος uerò illotum, ut stannum.
Μολυβδουργός. plumbarius.
Μολύβδωσις. εως. ἡ. plumbatura, ferruminatio, & quæcunq; coniunctura.
Μολύζα. ἡ. coma allij cum capite solo. Hippoc.
Μολωΐα. pars illa corporis, quæ se perpetuò coinquinat, podex.
Μόλυνσις. εως. ἡ. leuis quędam coctio ac propemodū cruditas quædam. Aristot. Meteor. 4. statuit hanc elixationi contrariā, non tamen cuiuis sed ei quæ est concoctio indefiniti humoris in elixando corpore propter defectum caloris in humore complectente uersantis, inquit enim μόλυνσις δὲ ἀπεψία μὲν, ἐναντία δ᾽ ἐψήσει εἴη δ᾽ ἂν ἐναντία ἡ πρώτη λεχθεῖσα ἀπεψία τοῦ μὲν τῷ σώματι ἀορίσου δ᾽ ἐνδέχεται τῆς τῷ ὑγρῷ τῷ περιέχ θερμότητος.
Μολύω. μολῶ. π. υγκα. inquino. Actiu. accus.
Μολυρίς. ίδ(ος). ἡ. locusta.
Μολυρός. tardus, ingratus, modestus, iniucūdus. uide μολοῤῥός.
Μολυσμός. ῦ. ὁ. inquinatio, litura.
Μολύω. furculos demico & excindo.
Μόλω. μολέω. accedo.
Μόλωψ. ωπ(ος). ὁ. proprium uiri, qui breuitate staturæ ansam prouerbio dedit. Eras. Chil.
Μομφή. ῆς. ἡ. quærela, condemnatio.
Μοναδικόν. ῦ. τὸ. singulare.
Μοναδικός. ῆ. unicus.
Μοναδικῶς. ῆ. solitarie.
Μονάζω. μ. άσω. π. ακα. solus dego, soliuagor, solitudines capto. Neutr. absol.
Μονάζοντες. monachi appellantur peculiari habitu sese distinguentes.
Μονακλής. excellens, robustus.
Μοναοικῶ. uni uiro cohabitare.
Μοναρχέω. μ. ήσω. π. ηκα. solus impero, monarchico imperio potior. Neut. genitiuo.
Μονάρχης. ου. ὁ. princeps, monarcha, tyrannus.

Μοναρχία ας. ἡ. principatus, monarchia. Suetonius interpretatur arbitrium orbis terrarum, Eutropius summam rerum potestatem.
Μοναρχικόν. τὸ. quod peculiare ac proprium est eius imperij cui unus præest.
Μόναρχ(ος). α. ὁ. monarcha, apud Aeschylum pro μοναρχης.
Μονάς. άδος. ἡ. unitas, monas, unio, tesserarum iactus qui & ὄνος, id est, asinus & cubus dicitur.
Μοναστήριον. ου. τὸ. solitudo, monasterium.
Μοναστής. ῆ. ὁ. monasta, solitarius.
Μοναστικός. ῆ. ὁ. solitarius.
Μόναυλ(ος). ου. ὁ. genus tibiæ quam inuenerunt Aegyptij, quasi singularis tibijs, quæ unicum & simplicem (ut opinor) reddebat concentum, cui opponitur πολυφθόγγῳ ab Eust. Illiad. φ.
Μοναχῇ. unicè.
Μοναχός. ῆ. ὁ. monachus, solitarius.
Μοναχῇ. solummodo.
Μοναχῶς. simpliciter, uno modo.
Μονή. ῆς. ἡ. mansio, oxytonum.
Μόνη. ης. ἡ. sola, occasio, paroxyt.
Μονῳδέριον. α. τὸ. ludi aut spectaculum unius diei Epigrammat.
Μονηρεῖον. uita solitaria, monachismus.
Μονήρης. ους. ὁ. ἡ. solus, solitarius. μονήρης νεώς. Vide Bayf.
Μονίες. sobrius, νήφων. ebrios enim ἀδυπότας uocabant.
Μονιώς. ῆ. ὁ. &
Μόνιμ(ος). α. ὁ. stabilis. μόνιμοι λόγοι τὰ ἀμετάπτωτοι, rationes immobiles neq; refutabiles, cognitæ scilicet earum rerum quarum sunt interpretes Bud. Com.
Μονιός. ᾱ. ὁ. porcus syluestris, qui singularis Latinè dicitur. Cæl. lib. 2. cap. 30. Cyrillus asinum interpretatur. Item torques.
Μονοβάλης. fur, quòd solus & clanculum eat.
Μόνιππ(ος). uno equo certans, κελητίζων.
Μονογνώμονες. οι. consentientes, ab una dependentes sententia.
Μονογενής. ές. ὁ. ἡ. unigenitus, unicus.
Μονόγραμμ(ος). α. ὁ. quasi deliniatus tantum, non additis reliquis, quæ iustam picturā absoluunt. Dicitur de macilento & extenuato deformiq;, ut apud Ciceronem dij monogrammi ab Epicuro dicuntur. Cæl. lib. 5. cap. 19. & Eras. Chil.
Μονοειδές. τὸ. uniforme. Ita rhetores appellabant genus dicendi statim satietatem parturiens, cū nunquā uel in magnis rebus assurgeret, uel in humilibus demitteretur quasi dixeris unius aspectus & formæ semper apparentē orationē.
Μονοειδής. ές. ὁ. ἡ. æqualis, solus, uniformis.
Μονοέμωρ. unica uestis utens.

Μονόζωνοι. α. ὁ. qui unum & simplicem uenarū cursum habet. Sic Theophr. in 5. li. uocat arbores.
Μονοζώνης & διζώνης & τεσσαρόζωνος, hoc est simplices bipartitas & quadripartitas, quibus scilicet in utranq; partem medullæ uel simplices uel bini uenarū cursus naturæ contrariæ perpendunt.
Μονόζωνοι. excellētes bello, & qui cingulo eximio à cæteris differunt. Suid.
Μονόδυρ(ος). α. uniforis, uniualuus.
Μονόκαμπτοι. οἱ. omnes pedum digiti, hoc est flexi unius.
Μονόκερως. ωτος. unicornis. Animal cuius meminit Aelianus.
Μονόκρηπις. uno calceamēto indutus. Mercurij epitheton, qui calceum alterum Perseo ad Gorgonas deuolanti dedit.
Μονόκωλ(ος). α. unum habens uentrem.
Μονοκώνυλ(ος). α. ὁ. qui uno modo inflectitur.
Μονοκώτυλ(ος). ὁ. simplicem acetabulorum ordinem habens.
Μονόκροτ(ος) νεῦς. uide in Bayf.
Μονόκωλος. α. ὁ. unimembris.
Μονολεκή. ῆς. ἡ. matrona uno contenta.
Μονολήμματοι συλλογισμοί. οἱ. enthymemata, syllogismi qui una propositione constant.
Μονόλοπα. τὰ. simplici cortice producte arbores.
Μονόλωπα. τὸ. unius pellis, unius uestis, uel qui solidam habet pellem.
Μονομαχεῖν. singulari certamine pugnare, ut gladiatores & prouocatores.
Μονομαχία. ας. ἡ. duellum, singulare certamen duorum.
Μονόμαχ(ος). α. ὁ. gladiator.
Μονομερής. ές. ὁ. ἡ. unius partis.
Μονομίτος. genꝰ uestis quasi uniliciū, ralla à Plauto uocatum.
Μονόμματ(ος). uniformis, simplex.
Μόνον. solum, tantum.
Μονονού. μόνου ᾱ. &
Μονονχί. quasi, propè, fermè, tantum non.
Μονόξυλον. α. τὸ. monoxylon, id est nauigiū ex ligno integro. Vide in Bayf. monoxylæ lintres.
Μονοούσιον. τὸ μὴ ἔχον ἕτερόν τι ἐφ᾽ αὑτῷ ὁμοούσιον. quod solū est in suo genere, & nihil suæ substantiæ simile habet: ut sol, luna, cœlum.
Μονοπέδιλ(ος). α. ὁ. unico calceo indutus.
Μονοπόδιον. τὸ. apud Plinium, mensa quæ uno tantum pede sustinetur. Bayf.
Μονοπροσώπως. sub una persona.
Μονοπρόσωπος ἀντωνυμία. pronomen demonstratiuum, ut ἐκεῖνος, sic dictū, quod prima persona careat. Etym.
Μονοπωλεῖν. dicuntur ij, q̄ soli quippiā uendunt, ut ij qui ius monopolij impetrauerūt à quo fit.

Μονοπωλία. &
Μονοπώλιον. huiusmodi uenditio. Bud. Com. apud Hyperidē circus æditorius locus, in quo uenum exponebantur mancipia, quem & πρὸ πύλαι noua Comœdia nominat.
Μονόρηξ. aulus.
Μόν(ος). α. ὁ. solus.
Μονοσιτέω. μ. ήσω. π. ηκα. semel comedo in die Neutr. absol. Bud. Com.
Μονοσιτία. cum semel in die comedimus.
Μονοσέλεχα. τὰ. quæ habent à radice caudicem (unum.
Μονοσόλ(ος). solus missus.
Μονοσύλλαβ(ος). ὁ. uide in Chiliad. Erasmi.
Μονότοκ(ος). ὁ. uniparus.
Μονοτόκ(ος). α. ὁ. ἡ. unipara.
Μονωνία. ας. ἡ. peruicacia.
Μονωνόν(ος). ᾱ. ὁ. peruicax.
Μονότροπος. ου. ὁ. solitarius, unius moris, solus nutritus, cœlebs, stabilis, constans, peruicax. τέσσης τροπῆς ἡ μετάχρησμος κωμῳδία.
Μονόχλος. stella Lucida in corde Leonis apud Astronomos.
Μονωχία. ας. ἡ. cœlibatus.
Μονοφαγία. ας. ἡ. uictus ex una re.
Μονόφαγοι. apud Athenæum dicebātur quòd seorsum ferè ueteres pranderent, more diuerso à Romanis, qui simul cum amicis decumbebāt. unde cœna ab eis dicta, ἀπὸ τῶν κοινωνιῶν. Cæl. lib. 14. cap. 57. & Erasmus in Chil.
Μονόφαντ(ος). α. ὁ. ἡ. solus apparens.
Μονόφθαλμος. α. ὁ. luscus. Vide ἑτερόφθαλμος uel oculus in Ammonio
Μονόφορβ(ος). α. solus pascens.
Μονοφυές. ὁ. unigenitum.
Μονοφυής. ές. ὁ. ἡ. simplex.
Μονόχειρ. unimanus dicit Liuius Aretij puerum natum unimanum.
Μονόχθειρ. firmus, improbus.
Μονοχιτῶ. habeo unam tantummodo tunicam.
Μονοχιτών. ῶν(ος). ὁ. ἡ. amictus prima uestе, interula. Bayfius exponit tunicatū, uel sola tunica amictum.
Μονοχρώματ(ος). α. ὁ. unius coloris. & μονοχρώματα. singulis coloribus depicta.
Μονωλᾶσις. priuatus.
Μονωδεῖν. lugere.
Μονωδία. ας. ἡ. breuis laus defuncti, cantus lugubris, cuiusmodi sunt in tragœdijs. Et est propriè quādo unus aliquis ab scena cantum profert, & non chorus simul. Cæl. lib. 4. cap. 4.
Μονωδοί. uocantur poëtæ qui sub una tātum persona argumentum explicant, hoc est μονοπρόσωπος ἀφηγοῦνται. Et poëma huiusmodi dicitur μονωδικόν, cuiusmodi in Alexandria concinnauit Lycophron.

Μονωθέις. φύτ☉. ὁ. solus derelictus.
Μονωθῆσα. ἡ. uacans.
Μονωνία. ας. ἡ. superbia.
Μόνως. solum. aduerb.
Μόνωσις. ἡ. singularitas.
Μονώτης. solitarius & ὁ μονώτην βίον ζῶν, uitam in solitudine agens.
Μονωτί. clàm, solitariè.
Μόνωτ☉. ὁ. ἡ. uniauris.
Μόρα. ordo est militaris apud Lacedæmonios, dictus παρὰ τὸ μέρω, de parte turbarũ. Est autem acies ex quingẽtis aut septingentis, aut triginta uiris. Etym. Xenoph. in Lacedæm. Repub. dicit unam quamq; ex ciuilib. partibus, id est, ἑκὰς συμ τῶν πολιτικῶν μόρων continere unum πολέμαρχον, hoc est, belli ducem, quatuor λοχαγὸς siue manipulares ac turmæ ductores, octo πρωτηκοσύας, id est, quinquaginta uirorum turmas, ἐννομοτάρχας sedecim. Attestatur etiã Aristot. Lacedæmonios μόρα quasi μοίρας appellasse ac totã gentẽ in μόρα siue μοίρας distributã.
Μορυή. ῆς. ἡ. mensum terræ ita apud agricolas uocabatur, μόργιον Hesych. πλέθρον, iugerum.
Μορυία. intemperantia, gulositas.
Μόρυ☉. sepes, uehiculorũ sepimentũ quibus palex deuehuntur. Icẽ coriacea armatura.
Μορυνύω. μ. μόρξω. abstergo.
Μορυυλλέω. procrastino, diem diffindo.
Μορέα. ας. ἡ. morus arbor.
Μορέω. laboro, abrado, tumulo. Etym.
Μόρημα. cumulus, ramentum. Etym.
Μορία. ας. ἡ. olea Minerue sacrata in arce Athenis. Cæl. lib. 6. cap. 19. omnem oliuã quidam sic dicunt, quidam uero tantum Deo sacras.
Μόριμ☉. ὁ. fatalis, μόρσιμ☉.
Μόριον. ὁ. τὸ. particula, membrum, pudenda.
Μόρι☉. partialis, insatiabilis.
Μόριος. uates, particeps, partiarius.
Μοριόν. tenebrosum, obscurum.
Μορμολύκιον. ὁ. τὸ. larua, persona, terriculum. Est etiam factitia uox, aut caprorum facies dicuntur. Etym. Tragicorum & mimorum personæ quas Dorienses γόεγια uocant.
Μορμολυκεῖον. in antepenultima circumflexum, idem quod μορμολύκιον. Etym
Μορμολύττομαι. μύξομαι. π. υγμαι. terreo. μορμολυττομένους ☥ θανάτου, mortẽ formidantes atq; extimescentes. apud Aeschinem in Axiocho.
Μόρμ☉. molestus, terribilis.
Μορμύλ☉. uide μόρμυρ☉.
Μορμυρία murmur aquarum.
Μορμυρίζω. μορμύρω.
Μόρμυρ☉. υυ. mormur piscis marinus, ut Gaza uertit apud Aristot. Aelianus μορμύλον uocat.

Μορμύρω. murmuro, feruesco. uerbum fictum à fluuiorum strepitu. Neut. absol. inferius μυρμύρω scribitur.
Μορμυρωπός. ὁ. ὁ. solis epitheton, ubi ex defectu subobscurus est, aut sanguineus.
Μορμώ. όος. ἡ. mulier facie monstrosa, & benè ferina, lamia, strix. Vnde & pro larua ponitur, ut est in uita Aesopi. Aristoph. uolẽs horribilitatem uocis & feritatem ostendere, μορμὼ τὸ θράσος extulit, quasi dixisset, ὦ ☥ θράσος, O audaciam ut annotat Eust. Iliad. φ.
Μορμὼ. ῶνος larua, & personarũ terriculamentũ Xenoph. Commẽt. lib. 4. οἱ μὲν δὴ λακεδαιμόνιοι ἐπισκώπτῃμ ἐτόλμων ὡς οἱ σύμμαχοι φοβοίνο τὰς πελτας ὰς, ὥσπερ μορμῶνας παιδιᾶ
Μορολυπῆσαι, αὐτὰ τὸ μέρος μεταλαβεῖν (ρια. Antiphonti, teste Harpocrat.
Μορόεις. όεντ☉. laboratus. μετὰ πολλοῦ καμάτου πεπονημένο☉. Item lætalis, κακοποιός, ὁ μόρον ἄγων, apud Nicand.
Μόρον. ὁ. τὸ morum fructus. Eust. Il. ξ. μόρον Cypriorum lingua acutum τὸ ὀξὺ significare.
Μορονουεῖν. angi, uchementer laborare.
Μορονδέω. τὸ. male affectum.
Μόρ☉. ὁ. labor, morbus, dea fatalis uitæ, interitus, mors, fatum.
Μόροπλον. è corticibus quippiam textum, quo se mutuo in Cerealibus percutiebant, sportula.
Μόροχθ☉. ὁ galaxia lapis.
Μόρσιμον. ὁ. τὸ. fatum, necessitas ineuitabilis.
Μόρσιμ☉. ὁ. ὁ fortunatus, fatatus, fatalis.
Μορτός. mortalis, niger, fuscus.
Μορύξαι. contaminare, polluere, fœdare.
Μόρυχ☉. ὁ. ὁ. morychus cognomẽ Bacchi apud Siculos, quòd in uindemia eius facies musto & uirentibus ficis oblini consueuit. Eras. prouerb. Morycho stultior.
Μορφάζω. nuto, annuo.
Μορφασμός. ὁ. ὁ genus saltationis qua repræsentabantur diuersorum animalium gestus.
Μορφή. ῆς. ἡ. forma, aspectus. Vide apud Aristot. in Prædicamento qualitatis.
Μορφίζω. formã mẽtior, & cõcilio arte formam.
Μορφνός. ὁ. niger, obscurus. παρὰ τὸ ὀρφνὸν, ἤγουν νύκτα. uel rapax, ὁ συλληπτικὸς ☥ δηκομένων, ἀπὸ τοῦ ἁρπάζω. Item lætifer. Vnde & pro tertio aquilam ἁρπάζω. Item lætifer. Vnde & pro tertio aquilam genere ponitur, quas Homer. πέρκνος uocat, utait Plin. lib. 10. cap. 3. ἐκ ☥ μόρου, τὴ φόνου ὥσπερ ἔρξιν τοῖς ἄλλοις ὀρνέοις. Eust. Il. ω. Theodorus næuiam dici posse scribit apud Aristot.
Μορφόω. μ. ώσω. π. ωκα. Actiu. accus.
Μορφύω. orno.
Μορφώ. ους. ἡ. Veneris cognomen apud Lacedæmonios, calyptram & pedicas habentis.

Μόρφωμα.

Μόρφωμα. τὸ. figura, figuratio, formatio.
Μόρφωσις. ι☉. ἡ formatio.
Μόσπος. dij Babylonij, quib. mense Maio in Epheso uictimæ cædebantur.
Μόσυν. υνος. ὁ. turris, domus, lignea, ξυλόπυργον, ξύλινον τεῖχ☉.
Μοσυνῆν. de turribus pugnare.
Μοσυνοικοι. οἱ gẽs Ponti quæ in turribus habitat.
Μοσχάριον. ὰ. ὁ. uitulus.
Μοσχεύ. ης. ἡ. pellis uitulina.
Μοσχῆον. plantarũ uel tenuium olerum, seu etiam plantarum insitiones. Etym.
Μοσχεύματα. τὰ. stolones, plantæ teneræ, & nouelli rami, malleoli uitiũ, uiuiradices, ppagines.
Μοσχεύω. μ. εύσω. π. ευκα. emitto stolones, uiuiradices efficio. Theophrastus de palma loquens, τὰς γὰρ ῥάβδους φασί μοσχεύειν πρὸ βαβυλῶνας ἀπαλωτάτας, καὶ ὅταν ἐμβιώσωσι μεταφυτεύσιν. id est, uirgas enim tenerrimas Babylonios uiuiradices efficere aiunt adultasq; transferre.
Μοσχεύω. aduerb. uituli in morem.
Μοσχίας. ὁ. aries triennis, τριετὴς κριός. Eust.
Μοσχίσιον. ficus tenera & primum enata, stolo, surculus, turio, asparagus.
Μοσχιναῖος. lasciuus, saltatorius, σκιρτητικός, exilicns, uitulinus.
Μοσχίον. τὸ. stolo, & uitulus nouellus, uasculum seminis ceparum continens.
Μόσχ☉. ὁ. ὁ. ἡ. stolo, uitulus, iuuenca, item aromaticus. Etym Item calendę mensis, siue νεμηνία, μόσχος ab Orpheo dicuntur.
Μόσχ☉. φύλλον. pediculus foliorum.
Μοσχώσομαι. nutrior. Etym.
Μοτέω. μ. ήσω. π. ηκα. medeor, curo uulnus ut cẽ τὸ claudatur. Neutr.
Μοτή. ῆς. ἡ. peniculus uulnerarius, idem qui μοτός. Q. Calaber, ἐφύπερθε μοτάων εἴρια σονσλοῦ
Μοβγένδος. ὁ. rarũ habens barbam. (σκωπτθν.
Μοτὸς πλεκτός: linamentũ est concerptum, quod uulneribus ad exiccandam saniem, & purulentias extrahẽdas inditur, hoc est, penicillus uulnerarius, Legitur quoq; in plurali τὰ μοτὰ pro eodem, quæ & πριαπισκῶτες appellant medici à genitalis humani forma, & σρεπτὰ, ξυστὰ, ἑλκηνιστὰ à torquendo, radendo, ac lucernarum funiculis, Vide Isagogen Galeno adscriptum. Vnde μοτάριον diminut. ἀπὸ τοῦ μοτοῦ Bud. Com. μοτὸς quintuplex est, σρεπτὸς, tortilis: ξυστός, rasilis, quod derasa linteolorum materia formaretur, ζλωτὸς, concerptilis, à concerptu uellicatuq; materiæ: ἐλλυχνιωτὸς, qd' ex ellychnio conflaretur. & πριαπισκωτὸς, quod ad speciem ueretri siue mentulæ fastigiaretur.

Μόσσις. idem quod μόσ☉.
Μοσσόω. uulnero, turbo.
Μόσσυς. dissolutus, mollis.
Μοσσῶσαι. immisso peniculo linamẽtoũe curare.
Μᾶ. mei.
Μαῖαι. uermes qui in carne putrida gignuntur.
Μακίζω. labijs compressis iram ostendo.
Μακεδόνα☉. ὁ. apud Lacones dicebatur qui amygdala frangit, μακήρης enim illi amygdala uocitabant, refert ex Pamphilo Athenæus.
Μάναξ. tamen.
Μάνες. solitariè, κατὰ μόνας.
Μανολέον. solitarius leo.
Μᾶν☉. ὰ. ὁ. solus, pro μόν☉.
Μανυχία. ας. ἡ. luna. & Munychia portus Atheniensis. & templum Dianæ, quæ inde Munychia appellatur apud Laërtiũ lib. 1. in Epimenide.
Μανυχιών. ῶνος. ὁ. Ianuarius, mẽsis uernus, Theodorus Martium esse uult, & rectè, ut in quo uernum sit æquinoctium, autorum testimonio. Et Harpocrat. decimũ apud Athenienses mensem hoc nomine dicit appellari.
Μάρα. ης. ἡ. Musa, cantus. Orpheus in hymnis μάρας per concisionem quasi μελδας dici putat, ut nihil sint nisi μέλ☉. ἁρμονικόν. Alij quasi ὁμοιδας, quòd uno nexu disciplinæ omnes teneantur, atq; ita fiat ἐγκυκλοπαιδία. Alij. πᾶσα τὸ μάσμαι τὸ ζητῶ, ἢ ἀπὸ τοῦ μέμαα τὸ σπουδῶ μαι καὶ ἐπίμαι ζητητικὴ γαρὰ μάρα καὶ ἡγνῶσις. καὶ ἀπὸ τῆ ζητήσεως καὶ σπουδαίας γίνετ. Eusebius autem ἀπὸ ☥ μυεῖν μάρα dictum esse tradidit, quod πολάσπεν significat τὴ παιδιὰ. Cæl. lib. 11. cap. 10. & Bud. Com. Musarum hymnus extat apud Orpheum.
Μαραγέτης. ὁ. ὁ. sol uocatur ab Orpheo, quòd omnium orbium temperet harmoniam, ut annotat Domitius Chal.
Μασάλιπτ☉. ὁ. ὁ. à Musis raptus.
Μάρας. rabula, qui clamore nutritur.
Μασεῖον. ὁ. τὸ. museũ, locus Musis & studijs conseceratus, in quo de disciplinis honestis agitur. Philostratus in uita Thyanei μουσεῖον uocat, ubi Musæ colebantur & responsa reddebant, quod & Pollux affirmat. Stephanus locum esse tradit apud Olympũ in Macedonia ex autoritate Polybij.
Μασυγετῶν. citharam pulsans.
Μασίζω. μ. ίσω. π. ικα. cantu contendo. Neut. dat.
Μασικόνεδα. τὸ μασργεῖν.
Μασική. dicebatur à priscis humanitas literarũ, in qua ingenuos homines docebant otiũ conterere, animumq; recreare. Recentiores uerò ad numerorum modulationem hoc uocabulum transtulerunt, quia musica uel ut ludus ani

mi à curis uexati est requies: ex quo factum est, ut μουσικὴ ὁ μόνον τῶν παιδείων, ἀλλὰ καὶ τῶν παιδιῶν. significet. Bud. Com.

Μουσικός. ὁ. ἡ. &

Μουσίπτας. ου. ὁ. cantor, musicus, canorus.

Μουσοκρατίδαι. qui carmina musica, aut melica canebant. ea ferè lugubria erant.

Μουσόλυκος. ὁ. musica illecebra.

Μουσόμανις. iactabundus.

Μουσομανῶ. insanio per Musas, uel studio Musarum.

Μουσοπάτραι. οἱ. obstreperi uersificatores, uel recitatores suorum carminum cum iactatione & strepitu. Vide in Chil. Erasmi.

Μουσοπόλος. ὁ. ἡ. poëta.

Μουσουργός. ὁ. ἡ. cantor, cantrix, citharista, tibicen, qui musica ratione temperat cãtica & modulatur.

Μουσουργῶ. musica arte componere, uel musicis modis implere, personare, musica facere, fidibus aut tibia canere, modulari, Accusat. iung. Bud. Com.

Μυσί, pro ἐμοὶ δοκεῖ, Atticè.

Μυσωθῆναι. à Musis eruditi.

Μύσωνος. cocis praefecti, τοῦ μαγείρου.

Μυσῶσαι. numeris & modis exornare, uenustius reddere.

Μοχθέω. μ. ήσω. π. ηκα. laboro, affligor aduersis, πονοπαθῶ.

Μοχθηρία. ας. ἡ. nequitia. Aristophan, ὀνόμαλα πόδα πέπαρσι τῇ μοχθηρίαν. & κατὰ μοχθηρίαν ζῆν. Aristot. dicitur ex uitio uiuere.

Μοχθηρός. ὰ. ὁ. agricola, laboriosus, ἐπίπονος. Ammonius, Cyrill.

Μοχθηρός. ὸν. ὁ. flagitiosus, nequam, πονηρός, Ammonius, Cyrill.

Μοχθίζω poëticè pro μοχθῶ.

Μοχθισμός. ὁ. labor.

Μοχθονικῶ. laboriosè.

Μόχθος. ὁ. labor.

Μοχλεία commotio cum uectę, obfirmatio.

Μοχλευτὴς ὁ. motor, concussor. Epitheton Neptuni, qui non solum terram, sed mare etiam motitare dicitur.

Μοχλεύω. μ. εὔσω. π. ευκα. &

Μοχλέω. μ. ήσω. π. ηκα. moueo, cum sera moueo, obfirmo uectę siue repagulo, ἐκλύω. Acti. acc.

Μοχλία. ας. ἡ. tralatio ossis in locũ suum, siue ex eo, quod prętet naturam in id, quod ex natura uectis, Cæl. lib. 11. cap. 29.

Μόχλιον. ὰ. ὸ. &

Μοχλός. ὁ. & in plurali μοχλὰ. τὰ. uectis, quo utuntur plerunq; parietum perfossores, repagulum, sera quæ adhibetur ad aliquid mouendum. Cælius ibidem.

Μοχλόω. idem quod μοχλεύω.

Μῦ. facere, & μῦ fortitus es, uide in Chiliadibus Erasmi.

Μυάγρα. ας. ἡ. muscipula.

Μυάγρ@. ὰ. ὸ. muscarum deus, apud Nicandrum serpentis genus est.

Μυαξ. κ@. mitilus, conchæ species, murex.

Μυάω. conniuere, irridere, τὰ χάλυβος ἄλμυρα σωμάχω.

Μυγάλη. ης. ἡ. mus araneus, uide Aelianum & Nicandrum.

Μύγις. uix, pro μόγις.

Μύγμα. ramentum, laceratio.

Μυγμός. ὁ. ὁ. stridor muris.

Μυδαίνω. putrefacio, stillo.

Μυδαλέ@. ὰ. ὸ. humidus, fœtidus, putridus.

Μυδάω. μ. ήσω. π. ηκα. distillo, humecto, putreseo, fœteo, labefacio, inflor, tumeo.

Μύδης. testudines lutariæ, siue mures aquatiles.

Μύδησις. distillatio, humectatio, putrefactio. Et dicitur de omnibus putrefactione enectis corporibus. Est etiam palpebrarũ affectio tumenti um & manantium assiduè.

Μύδ@. mutus.

Μυδρίασις. ι@. ἡ. uitium oculorum ubi pupilla iusto latior efficitur colore, nihil prorsum mutato: qua fit, ut uisa minora appareant quàm sint. cuius causa est πόδα πλωμαλιὴν ὑγρότης, id est, redundans humectatio. Cæl. lib. 7. cap. 5.

Μυδροκτύπος. faber ærarius,

Μύδρ@. ὰ. ὸ. ferrum ignitum, massa candefacta. aurum sic dicitur apud Lycophronem. Etym. Anaxagoras dixerat Solem esse ignitũ seu candentem mydron, interpres reddit laminam, non rectè Laërtius lib. 2.

Μυδρώω. genus putridi ulceris.

Μυελόφς. όφντ@. ὸ. medulla plenus.

Μυελός. ὸ. ὁ medulla, ut Gaza uertit in Aristot. Ponitur pro cerebro, quod Sophocles λευκὸν μυελὸν appellauit. Itẽ pro alimẽto, cibo. Odyss. β. ἄλφιτα μυελῷ ἀωλιζῶν.

Μυελόω. μ. ώσω. π. κα. medulla impleo. Neu. accusat.

Μυέομαι. doceor in sacris. Etym.

Μυέω. μ. ήσω. π. ήκα. instruo in sacris, sacris initio Actiu. accus.

Μυζέω. uel μύζω. musso, fugo, labijs occlusis naribus uocem reddo. Aristophan. Thes. τὰ μύζω; Quid mussitas? Cæl. lib. 2. ca. 30. & Eras. in Chil.

Μύζω. uide μύξω.

Μύησις. ιος. ἡ. purgatio, initiatio, μασαγωγία, mysterium. Etym.

Μυθεῦμα. fabula.

Μυθεύομαι. μ. εὔσομαι. π. ευμαι. fabulor. Depon. absolutum.

Μυθέω. μ. ήσω. π. ηκα. loquor. Actiu. accus.

Μυθέτο. dixit.

Μυθητήρ. seditiosus, σασιαστής.

Μυθητὴς. ὰ. ὁ. orator, susurro, σασιαστὴς. Eu. Odyss.

Μυθίης. ὁ. seditiosus, turbator. Etym.

Μυθιστορέω. fabulosa historia.

Μυθόγραφ@. fabularum scriptor.

Μυθολογέω. μ. ήσω. π. ηκα. fabulor, Neutr.

Μυθολόγημα. ατ@. ὸ. &

Μυθολογία. ας. ἡ. ratiocinatio fabularum.

Μυθολογῶμαι. fum in fabula.

Μυθοποιός. ὰ. ὁ. fabulator.

Μῦθ@. ὰ. ὁ. fabula, uerbum, oratio. Nam qui soluta oratione scripserunt potius λόγες quã μύθες, appellauerunt, unde & Aesopum ipsum λογοποιὸν, & Plato in Phædone nunc μῦθον nũc λόγον usurpauit, nec mirum si μῦθος significationem λόγε aliquando obtineat, cum ueteres μυθῶσαι dicerent pro λέγω. hoc est, narrare. Dicitur etiam μῦθος seditio. Cœlius libro 8. cap. 47. item seditio. Etym. Ammonius distinguit ab historia. στάσις apud Hom. Odyss. φ. un de Anacreon μυθιῆτὰς factiosos homines appellat, teste Eust. ibidem.

Μυθώδης. ε@. ὸ. ἡ. fabulosus.

Μῦια. ας. ἡ. musca, ut Gaza uertit in Aristotele. ui de Aelianum de muscis.

Μυῖα χαλκῆ. lusus genus, quo pueri obductis oculis, protentisq; manibus tantisper obambulat, dum aliquem prehendat, dicitur & μυίνδα.

Μυάγρ@. &

Μυίνδα. lusus genus, de quo in μύγα χαλκῆ.

Μυοβόρας. ὸ. muscas capiens.

Μυοκέφαλον. τὸ. uitium in oculi tunica, quæ ῥαγοειδὴς dicitur, idq; minutum ac muscæ capiti persimile.

Μυοσόβα. uide in Chil. Eras.

Μυοσόβη. ἡ. muscarium è setis ad arcendas muscas comparatum.

Μύωψ. ὸ. Gaza in Aristot. uertit tabanũ: meminit & Nicand. uide μῶψ per y psilon simplex.

Μυῖς. ἡ. pes gallinaceus.

Μυῶν. musculus, lacertus, crassum & carnosum crurum & lacertorum, à neruis constricta pars, pulpa cruris, sura. Etym. Vide infrà μυών. torus propriè Latinis dicitur.

Μυκάλη. nomen urbis. Etym.

Μυκαλησσός. Mycalesus nomen urbis Bœotiæ. sic dicta, quod ibi mugerit bos præcedens Cadmum ad ædificationem Thebarum, iuxta oraculum Apollinis. Etym.

Μυκάομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. mugio, rudo, rugio, asinorum & camelorum, & boum est. Depon. absol. Vide φωνεῖν apud Ammonium.

Μυκαιρὶς. ἡ. uespertilio.

Μύκη. ης. ἡ. theca gladij, uagina, præclusio, μύσις. Hippocrati.

Μυκηδμός. ὸ. ὁ. &

Μύκημα. ατος. ὸ. mugitus.

Μυκηνᾶαι. ἄι. Mycenę, urbs Peloponnesi in qua regnauit Agamemnon. Dicitur autem à μύκης, quod ibi à Perseo fiut conditæ Mercurij præcepto, ubi excidit ensis manubrium. Etym.

Μύκηρος. ὸ. amygdala, Laconum lingua, apud Athenæum. scribitur & μέκηρος.

Μύκης. ὸ. ὁ. &

Μύκης. ητος. ὁ. fungus, qui è terra erumpit, mentula, manubrium gladij. Item scintillula. Etym. De fungis uide Nicand. in Alexiphar. Item lucernarum fungus, qui circa μύξαν concrescit, teste Eust. Bœot. Itẽ pileus, & clauus qui in olea excrescit apd Theoph. qui & ἄλσος, & puluinus coriaceus.

Μυκτίαι. uocantur Aristot. de Mundo illi terræmotus, qui ueluti mugitu quatiunt.

Μυκτιάας. ὰ. ὁ. sonorus, obstreperus.

Μυκτός. ὸ. ὁ. mugibilis.

Μῦκλ@. ου. ceruix & conduplicatio in ceruice & collo asinorum. ita dicitur etiã procus propter gulositatẽ, & pronum esse ad libidinem. dicitur ita etiam mulier ad libidinem præceps, à tibicine quodam ob effœminatam mollitiẽ insigni. Vtitur uocabulo Lycophr. in Alexan. μύκλοις γυναικόπλωτον.

Μύκομαι. aperior.

Μυκός. mutus, improbus, superbus.

Μυκτήρ@. ὸ. nasus, à Gaza in Aristotele redditur, nares, promuscis etiam in elephante. Vide ῥὶς apud Ammonium.

Μυκτηρίζω. μ. ίσω. π. ικα. subsanno, naso suspendo, irrideo, quòd nasus olim subdolæ irrisioni dicatus esset. Actiu. accus. Vide in Chil. Eras.

Μυκτηρισμός. ὸ. ὁ. subsannatio.

Μύκω. τὸ μυκάομαι. item apertus & patulus sum. Etymol.

Μύκων. ονθ@. aceruus palearum, & pars auris.

Μυλακρὶς. & μυλακρὶς. ίδ@. ὸ. animal quod in mola nascitur, farina uescens, magnitudine cicadæ.

Μύλακρος. clauí molares, qui tanquam dẽtes molam uertendo subigunt. Item dentes gemini & intimi, hoc est, γομφίοι.

Μύλαξ. κ@. ὁ. molaris, id est lapis magnus.

Μυλάδα. idem.

Μυλαύτεισι θεοι. dij molarum præsides, qui & ἐπιμύλιοι.

Μυλάς. scortum. inferius per duplex λ scribitur. uide μύλλω. Est & hoc nomine Telchinũ unus qui molariũ deorum fanum cõstruxit primus.

Μύλβ. ὸ. μύζλῳ.

Μύλη ης. ἡ. mola cut Gaza uertit in Aristot. sed inferior, nam superior ὄνΘ- dicitur. dẽs molaris. Item ἐπιγονατίς, patella quæ genu operit. Itẽ tumor induratus, aliquãdo in uuluæ ostiolo, aliquãdo in uniuerso prominẽs utero.

Μυλήκορον. scopæ. Etym.

ΜυλήφατΘ-. ᾱ. ὁ. molitus, pinsitus.

Μυλία ᾶς. μύλαξ.

Μυλίας λίθος. ὁ. molaris lapis.

Μυλιάω. &

Μύλιον. instrumentum quoddam ligneum quo utuntur fabri, sunt qui terebram uocant.

Μυλιόω. dentes concutio præ frigore, frendeo, stridio dentibus.

Μυλίτλω. τλῶ. molarem.

Μυλιτλωιος. molaris.

Μυλιτρίς. ίδΘ-. ἡ. fœmina quæ molit.

Μυλλάς. άδος. ἡ. meretrix. superius per simplex λ scribitur. uide μύλλω.

Μύλμον. ὸ. incuruum, obliquus, intorum.

ΜύλλΘ-. paroxyton, placentę genus apud Syracusios ex sesamo & melle subactæ. Est etiam nomen piscis, quem Oppianus plastacum & plata cum appellat, si sit maiusculus: cum pusillus gnothidia. à Græcis uulgò mylocopion uocatur, mollus. Est etiam proprium uiri Cyrillo.

Μυλλός. ᾱ. ὁ. oxyton. Strabo Cyrill. Item de eo dicitur, qui cum audit, audire tamen dissimulat. Vide Erasmum in Chiliad. μῶλος per simplex λ scribitur. & μύλμον exponitur curuum, obliquum, distortum. Est & proprium nomẽ actoris uetusti, qui primus miniatis personis usus fuisse putatur.

Μύλλω σωρασιάζω. appropinquo, applico, molo, ἁλήθω, ἐλαύνω, coëo apud Theoc. quo modo & permolere Latinis sumitur & subigere.

Μυλοφόλις. ίδΘ-. ὁ. ἡ. rotundus.

Μυλοθρίς. ίος. ἡ. molitrix, in pistrino agẽs mulier.

Μυλοθρός. ὁ. molitor, qui pistrino præest.

Μύλοι. οἱ. dentes molares, quos & γομφίους uocamus, cibum cõminuentes.

ΜυλωτήρΘ-. ᾱ. ὁ. qui molam purgat & custodit.

Μύλον. ᾱ. ὸ. molendinum, pistrinum.

ΜύλΘ-. ᾱ. ὁ. μύλη. paroxyt. mola.

Μύλος. ᾱ. ὁ. pugnus, γρόνθΘ-, apud Lycoph.

ΜύλΘ-. ᾱ. ὁ. uide μυλλός.

Μυλόσαρξ. ᾱ. ὁ. mola matricis, informis caro, quã

utero gestant quæ se grauidas suspicantur.

Μυλωθρεῖον. ᾶ. ὸ. &

Μυλών. ῶνΘ- ὁ. pistrinum. Cæl. lib. 13. cap. 4.

Μυλωθρός. pistrinum possidens, molitor.

Μυλωθρός ὠσλὴ. cãtio seruorũ qui molã trusatilẽ agebant, aut molitorũ quæ & ἐπιμύλιος. Eust.

Μυμαρίζω. irrideo, γελοιάζω, ridiculè loquor, aut facio.

Μῦμαρ. dedecus, metus, uituperium.

Μύματτε. πὲ. opsonij genus precioſi, ex cruore & carne, coniectis insuper alijs condimentis pluribus.

Μυμόω. μώσω. π. ωκα. reprehendo. Actiu. accusatiuo iungitur.

Μυμών. reprehensibilis.

ΜυόλΘ-. ᾱ. ὁ. mutus, numine afflatus. Est & ciuitas Asiæ, & piscis quidam.

Μυοάμβωνος. ὁ. causam pretexẽs, opiẽs, expectabũ.

Μυών prætextus, excusatio, accusatio. (dus.

Μυών ης ἡ. mora, dilatio, Aeolica mutatione ᾱ. in υ apd Hom. Odys. φ. prætextus, causificatio.

Μύξα ης. ἡ. humor ex naribus fluens, mucus, pituita, atq; ex capite descendens qui rei causa fit gus est, mucus, Scribit Pollux Athenien sib. idẽ esse κόρυζαν apud Hipp. μύξα. Item μύξαι, nares apud Sophoclem, unde lucerna δίμυξος, & πολύμυξος ab ellychniorum numero dicta est. Est & muccus siue sanies, cuiusmodi in ostreis & ex testudinibus uisitur, sic μύξαν πολίῳ dixit Galen. & Oppian. μύξαν γλαγόεσσαν, lacteũ muccum. Vide Eust. Il. Α. à μύξα quod hic ellychnium significat.

Μυξαύθριαι dicitur Hippoc. hyems in qua quandoq; pluuiæ quandoq; serenitas apparet.

Μύξδς. lugebis.

Μυξίαι murium latebra.

ΜυξῖνΘ-. ᾶ. ὁ. genus minuti mugilis siue capitonis piscis Eust. Iliad. ν.

Μυξώδλης εΘ-. ὸ. ἡ. &

Μύξωρ. ωνΘ-. ὁ mucosus & muco piscis è mugilum genere, ut Gaza uertit apud Aristot. quam uis alijs legatur μύζωρ, per ζ.

Μυξωτάρ. πρΘ-. ὸ. μυκτὴς.

Μυογαλῆ. mus araneus.

Μυοδόκος. ὁ. murium receptaculum, apd Nicãd.

Μυοδοκέπανον. lapidis genus precioſi.

Μυόθηραι uenatores murium.

ΜυοκόπρΘ-. ου. ὁ. muscerda, muris stercus.

Μυοκτόνον. ᾱ. τὸ. aconitum quod gustantes eam herbam mures enecet, apud Nicand.

ΜύοπΘ-. ᾱ. ὁ. bufo. Vide Aelianum & Oppianum de myoxis.

Μυοπάζω. manu uiam tento.

Μυοπάρων. ωνΘ-, ὁ. myoparo, nauigij genus. Vide μυ-

de μυωπάζων per ω. in antepenultima, quod magis placet.

ΜυόστΘ-. ᾱ. muris auricula herba, ab alijs μυὸς ὦτα, uel μύρτοπτλωΘ- appellata.

ΜῦΘ-. εΘ-. ὸ. scelus.

Μυσοβᾶ. muscas abigens. Epitheton barbæ longæ, atq; aptæ ad muscas abigendas Ammonio Epigram. lib. 2.

Μυσελίοντο, & μύσροι dicuntur pulsus quidam apud medicos; trãslato nomine de figurarum ratione, quæ in acutum desinunt.

ΜύτρΘ-. ᾱ. ὁ. uersus postremo pede claudicans.

Μυόχοδν. ὸ. muscerda.

Μυόχοδις. inutilis, nullius rei æstimatione dign⁹.

Μύρα. myrrha. μύῤῥα, Ionicè.

Μύραινα. ης. ἡ. muræna piscis, ut Gaza uertit ex Aristot. & torques mulierum, quæ etiam Latinis murænulæ dicuntur. Murænæ piscis meminit etiam Nicander & Aelianus.

Μυραλφία. ας. ἡ. pigmentorum usus.

Μυρεψικός. ᾱ. ὁ. aromatarius, unguentarius, unde μυρεψικὸς πέλαμΘ-. Hippoc.

Μυρεψός. ᾱ. ὁ. unguentarius, unguenta & odoramenta conficiens.

Μυρέω. fluo, stillo, lugeo, fleo, lamentor.

Μύρια. τὰ. & in mascul. μύριοι. decem milia: paroxytonum autẽ infinita, uel infinitos significat. Ammon. & Cyrill.

Μύρια. τὰ. musculi seu exigui mures apud Plutar. in Symposiacis.

Μυριαγωγὸς νεῶν. dicebantur nauis decies mille agens, & μυριοφόρος quasi decies mille portãs.

Μυριάκις. decies millies.

Μυριάμπλοος. ὸ. numerus cõtinens decem millia hominum.

Μυριάρχης. ᾱ. ὁ. &

ΜυριάρχΘ-. qui præest decem millibus.

Μυριάς. άδος. ἡ. numerus cõtinens decem milia.

ΜυριαφόρΘ-. ᾱ. ὁ. ἡ. decem millia hominũ ferẽs.

Μυριέλικτος infinitis modis cõuolutus, uersutus multis uoluminib. intortus, serpẽtis epitheto.

Μυρίζω. μίσω. π. ικα. redoleo, odoramentis ungo. Neutr.

Μυρικᾶς. mutus.

Μυρίκη. ης. ἡ. myrica. Cæl. lib. 4. cap. 29. tamarix.

ΜυρίκινΘ-. ᾱ. ὁ. myricinus.

Μυρίνη. ης. ἡ. myrtus.

Μυρίννα. urbs Lemni. Etym. & urbecula Troadis dicta à Myrinna Amazone ibi defuncta, in cuius honorem fuit condita urbs. Eust. Iliad. β.

Μύρινος. ὁ. piscis murinus, ut Gaza uertit in Arist.

Μυρίον πλῆθος. tam μυριάσιν significat, quàm magnam & uelut innumeram multitudinem.

ΜυριοπλάσιΘ-. ᾱ. ὁ. infinitè multiplicatus.

Μυρίος. ᾱ. ὁ, ἡ. magnus, infinitus, differunt μύριοι & μυρίοι accentu & sensu, uide μύριαι. Interdũ pro eo qui dignus est luctu. πῆμα τὸ μύριον.

Μυριοσή. ης. numerus continens decem millia.

Μυριοστημόριον. ὸ. decies millena pars.

ΜυριοφόρΘ-. νεῦς. uide Bayfium.

Μυριόφορος. infiniti ponderis, infinita ferens pondera.

Μυριόφυλλον. ᾱ. ὸ. herba millefolium, seu Veneris supercilium.

Μυρινδὸς. ἴνδος. ὁ. ἡ. unguento spirans.

Μυρικὸς. ᾱ. ὁ. odorus.

ΜύρκΘ-. mutus.

Μυρκώνυμος. Epitheton Isidis uel Lunæ Plutar. quasi innumeris insignita nominibus.

Μυρμηκία. ας. ἡ. uerruca siue tumor in uultu, qui Festo colsus dicitur. Cutis excrescentia callosa, quæ latiore basi fit, ac quodammodo sessilis est, interq; scalpendum & fricationem, mordentis formicæ sensum efficit, quare non defuerunt qui hoc genus mali formicam appellarent. Item cauerna formicarũ, formicatio. Vide in Chil. Braf. Myrmecia bonorũ. Item schola & συμφοίτησις, hoc est, conuerticulum.

Μυρμηδών. agmen formicarum.

Μυρμηκιάω. uerrucis laboro.

Μυρμήκιον. ὸ. myrmecium, genus phalangij in Theriacis Nicandri.

Μυρμηκίτης. ᾱ. ὁ. lapis qui reptantis formicæ præfert imaginem.

Μυρμηκώδης. εΘ-. ὁ. ἡ. formicinus.

Μύρμηξ. ηκος. ἡ. formica.

Μυρμοι. οἱ. μύρμηκες.

Μυρμύρω. turbo, strepitum edo. Dicitur de fluminibus uehementer currentibus. malim μορμύρω ut suprà.

Μυροβάλανοι. Aegyptiæ palmulæ, facto nomine ex unguento & glande, Plin. myrobalanũ glandem appellauit. Vide Mar. Virg. lib. 1. ad Dios.

ΜυροβάλανΘ-. ᾱ. glans unguentaria qui & βάλανΘ- μυρεψική.

Μυροβήκιον. ὸ. pigmentarium.

Μύρομαι. lugeo, lamento, fluo. Depon. absol.

Μύρομος. ᾱ. ὁ. timor.

Μύρον. ου. ὸ. uirgultum odoriferũ, unguentum. Legitur & in mascul. pro eodem.

Μυροπόλης. unguentarius, circa unguenta occupatus. Etym.

Μυροπώλης. ᾱ. ὁ. unguentorũ uenditor, pigmentarius. Gaza interprete.

ΜύρΘ-. ὁ. muræna piscis mas. Gaza in Aristotele murum uertit. Item unguentum.

Μύῤῥα. ας. ἡ. myrrha.

Μυῤῥίνη, uel μυρσίνη. ης. ἡ. myrtus, potus quidã artificialis.

Μύῤῥις. myrrha, uel mirrhis, herba quã quidem conilen uocant.

Μύρσος. genus uasis ex uiminibus contextum, cophinus auritus.

Μύρτα. τά. baccæ myrti.

Μύρτανον propugnaculum fuit in Thracia ita appellatũ.

Μυρτέα, &

Μυρτίδανον, siue μυρτίς. cõcretum quiddam est, & adhæreus in myrto, ἰὼ πέπωι apud Hipp.

Μυρτίνη. ἡς. oleæ genus, & apud Nicand. arboris piri genus.

Μυστον. ὁ. ὸν. pars pudendi membri muliebris, hoc est caro subsultans, quæ interiacet rimæ, teste Polluce. & myrti fructus.

Μύρσος. ὁ. ἡ. myrtus arbor. Vide in Chil. Erasmi, Myrteam coronam amb.

Μυσοχαλίς. ίδος. ἡ. μύρσον.

Μύρω. stillo, fluo.

Μυρωδεῖν. lugubrè canere.

Μύρων. ωνος. ὁ. paroxyt. propriũ uiri. Sed μυρῶν, δυσὶ redolens, circunflectitur. Cyrill.

Μῦς. υός. ὁ. mus. & musculus in corpore. & nomen gentile. Etym. mus terrestris & aquatilis, ut Gaza reddit in Aristotele. sed pro aquatili ἐμὺς etiam & ὠμὺς scribitur. Alibi idem Gaza in Aristot. mitilũ interpretatur è testa intectis. Vide Aelianũ de terrestribus, & alibi de marinis. Quos Arist. uocat μῦας ἀγραίους Gaza uertit sorices. Meminit & pontici muris Aristot.

Μῦσαι. conniuere, inquinare.

Μυσάλμης. ὁ. famelicus & uorax.

Μυσάρ abominabile, impurum.

Μυσαρός. ᾶ. ὁ. abominabilis, scelestus, impurus.

Μυσάττομαι. μ. άξομαι. π. αγμαι. abominor, detestor, aspernor.

Μυσαχθής. abominabilis, detestandus. Etym.

Μυσάχνη. ης. ἡ. scortum impurum, à uilitate marinæ algæ. Eust.

Μυσαχνός. ᾶ. ὁ. impurus, spurcus, odiosus.

Μυσία. urbis & regionis nomen. Etym.

Μυσιᾶν. respirare.

Μυσικαρδί. dure & sicce. Vide in Chil. Eras. apũd Cratinum pro siccè & quasi hiabundè aliquid facere, hoc est, oscitanter, uide Eras. Chil.

Μύσις. ιος. ἡ præclusio, suffocatio, propriè genitalium muliebrium.

Μυσκελαγδολογ. ὸ μυόχοδον. Legitur & μυσκέλεθρον pro eodem.

Μυσκελής pedibus obtortis.

Μύσκος. paruus mus, musculus.

Μῦσος. ος. ὁ. abominandus, exosus, sceleratus.

Μῦσος. ος. ὸ. scelus, abominatio.

Μύσταλλα. muscipula.

Μυσταλεῖν. clàm indagare, in cauernam subire, instar cursus muris leuis sum.

Μύσαν. concluſi sunt.

Μύσσω. comminuo, in frusta seco.

Μυσαγωγέω. μ. ήσω. π. ηκα. duco ad sacra. Actiu. accusat.

Μυσαγωγητός. instructus orationibus.

Μυσαγωγία. ας. ἡ. disciplina sacrorũ, initiatio in sacris, initia uidetur Cic. appellasse de Legib. cum inquit: Nam mihi cum multa eximia diuinaq; uidentur Athenæ tuæ peperisse, atq; in uitam hominum attulisse tum nihil melius illis misterijs, quibus ex agresti uita exsculpti ad humanitatẽ mitigati sumus, initiaq; ut appellãtur ita reuera principia uitæ cognouimus.

Μυσαγωγός. ὁ. princeps sacrorum.

Μυσάλμης. ὁ. sordidus, auarus, quasi uictitans è diuisione salsamentorum. Eust. Odyss.

Μύσαξ. ακος. ἡ. labrum, barba in superiori labro, illic enim destillat nasus, quẽ μυκτῆρα uocant.

Μυστήριον. ὁ. ὸν. arcanum, sub quo arcani aliquid latet, quodq; non perficitur, nisi occulta aliqua sacrorũ ratione, res arcana occultaq;, quæq; nefas est uulgo efferre. Erant autem mysteria duplicia apud Eleusinem terræ Atticæ magna scilicet, Cereri sacra: & parua, Proserpinæ, in quibus quæ agebantur, sacerdotes summo silẽtio occultabant. De hoc Cæl. lib. 9. cap. 9. Dicta aũt uolunt, quòd ea δεῖ μύσαντας τηρεῖν ἡσθῆν, hoc est, occludere opórtet intus, intus custodire, nec cuiquam prophano explicare, uel ἀπὸ τοῦ μυεῖν τὸ σόμα, hoc est, os obsignare. uide in Chiliad. Erasm. Ante mystèria discedere, & Asinus mysteria portans.

Μύστης. ου. ὁ. sacra discens, mysteriorum peritus, discipulus, initiatus sacris alicuius nominis. Et συμμύσαι qui ijsdẽ sacris sunt initiati. Cæl. lib. 9. cap. 9.

Μυσίπωλος. ὁ. musculus piscis, ut Gaza uertit in Aristotele.

Μυστικός. ᾶ. ὸν. mysticus, arcanus.

Μυσιλᾶδης. sorbere ex cauato pane, καστροάγλη.

Μυσίλη. ης. ἡ panis cauus quo ius sorbetur, panis qui canibus obijcitur Latini, teste Pompeio, canicas uocãt huiusmodi panes. Cæl. lib. 9. cap. 9.

Μυσίλλω incido.

Μύσις. Etym.

Μυσίς. ίδος. ἡ mystica, arcanorũ perita. Laertius, ἀλλᾶς μυσίδων ὢν πρόπολος.

Μύσλαι, uel μύσαι. ᾶ. ὰν. cauum. Sumptũ à mari no mure, qui ubi libido occeperit, μύεται συγκλείεται, id est obliteſcit occluditurq;. Μύσται quoq; cyathos Ruellius interpretatur, mystra Marcel. Cæl. lib. 9. cap. 9.

Μυσοδίκης. qui sacra aut ecclesiasticos recipit.

Μυσοπόλος. ᾶ. ὁ. sacra uersans, sacrificus.

Μυσοφόρος. ferens mysteria.

Μύστρα. cyathi Ruellio. mystra Marc. Virg.

Μύστρος. ὁ. mystrum, mensurę certæ modus, Athenæus δβόλιν τον μύστρων χρυσᾶ. hinc diminutiuũ

Μύστρον. muscipula. (μύστριον. Eust. Il. ω.

Μύχλης ᾶ. mola.

Μῦχον. pudenda.

Μύτης. mutus, ineptus ad Venerẽ, & piscis fœmina, quę sine mare compare nõ natat neq; pascitur. Hesychio in Venerem solutior. Item impendio taciturnus.

Μυλακίζω. punio.

Μυτίς. ίδος. ἡ. locus est armatus à teigo, nasus in marinis piscibus. Aristot. de sæpia loquens, ait εἶναι τῇ μυτίδι habere τὸ ὀόλον, hoc est, genitale semen: μύτιν hãc postea idem uocat μυκτῆρα, Eust. Il. N. additq; non absurde τὴν ῥῖνα, μύτιν uocari posse. Item papauer turbinum è cõchyliorum genere, quod quasi superflua materies retrimentumq; habetur. Aristot.

Μύτις. ἡ. mutis apud Aristotel. ex uersione Gazæ quæ & μήκων, id est papauer appellatur.

Μυῆς. sæpiæ atramentũ, quod in ore continens cum uult excernit, malim μύτις.

Μυημάζω. gemere, dolere.

Μυηστεύω. μ. εύσω. τ. ευκα. concido edulium.

Μυηστόν. ὸ. reliquiæ, & genus edulij ex allijs & uarijs condimentis concinnatũ, caseo, ouo, oleo, porro, intritũ alliorum uel ceparum Dios. Dictũ quasi μυσωτὸν. τῇ ἀ ὸ μυσάττεσθαι, contemptum uidelicet esculentum, Gal. interpretatur ὑπότριμμα σκορόδων ἢ πρασμύσ.

Μυήστος. allium.

Μυχάτως, & μυχοίτατος, pro μυχώτατος. intimus, intus semotus, ἐσώτατος. Bud. Com.

Μυχή. μυχός.

Μυχθίζω. subsanno, suspiro, hinc ἀναμυχθίζω apud Aeschy. ingemisco.

Μυχθισμός. suspirium, subsannatio, gemitus.

Μυχιαῖος. ᾶ. ὸν. abditus, ex penetralibus, unde μυχιαίως ξεναγμός. ὁ. ἐκ βάθρας ἀναπεμπόμενος: καὶ ἅπαξ τοιοῦτον μυχιαῖον ὑπομένως λέγοιτο.

Μυχλός. otiosus, libidinosus, intemperãs, peruersus, lasciuus, mollis, adulter, asinum admissarium, ita uocat Phocidenses.

Μυχμός. ᾶ. ὁ. strepitus per nares.

Μύχων. ωνος. palearum aceruus, lingua Dorica.

Μυχός. ᾶ. ὁ. secessus, conclaue, locus intimus domus, penetrale, locus abditus, sinus,

Μύω. μ. ύσω. π. υκα. claudo, abscõdo, occulto. Cyrill. Acti. accus. aliud est μυᾶ à μυέω, uide supra.

Μυών. ῶνος. ὁ. pulpa brachiorum & coxarum, sura, γαστροκνημία, musculus, superius scribitur μυιών, quod non placet.

Μυωνία. ας. ἡ. mulier prodigiosæ libidinis apud Aelian. à murium salacitate immodica, quæ dicitur μῦς. Cæl. lib. 8. cap 8.

Μυωξία. μυωπία. muris cauerna, oratio contumelioſa. Cæl. ibidem.

Μυωπάζω. μ. άσω. π. ακα. manu tento. Metaphora ducta à muribus, qui parietem, aut tabulam, aut si quid aliud obuiũ fuerit, sequi solent, do nec cauum nacti fuerint. Vide quoq; in μύων.

Μυωπάρων. myoparo genus nauigij, uide Baysium. superius per o micron in antepenultima scribitur.

Μυωπία. ας. ἡ. cauerna murium.

Μυωπίας. ᾶ. ὁ lusciosus, uide μύων.

Μυωπίασις. εως. ἡ. affectus oculorum, cum remota non cernimus, uide μύων. luscitas, oculorum uitium, quo fit ut minuta non nisi propius admota uideamus, remota uerò quãtumuis magna non uideantur.

Μυωπίζομαι. μ. ίζομαι. τ. ισμαι. insano, furo. ἄνθρωπος ὑπὸ ὀφθαλμοῖς πεφορέχω. Depon absol.

Μυωπίζω. luscitas sum, stimulo, ἐλεγέζω, πληρυίζω.

Μυωπὸς genus uestis certæ, Armenijs peculiaris teste Polluce quasi soricina uel murma uestis, & herba quæ uocatur auricula muris.

Μύων. ωπος. ὁ. insecti genus est, quo maximè boues infestantur. Sunt qui crabronem interpretantur. (melius uidetur scribi per υι ut suprà, cum insectum significat: aliàs uero per ypsilon simplex) Significat etiã flagellum equi, calcar, minimũ digitũ ita quoq; dici inuenio, qui & ὠτίτης. Μίωπες quoq; dicuntur q à primo ortu ppius admota oculis uidẽt, remota uerò non: quod genus homines res intuendas oculis ferè contingere solet, & limis etiam seclusisq; oculis aspicere, cui cõtrarium senibus accidit. Aut (ut alij) qui interdiu exiliter uidẽt, & uesperi iustam aciem habent. Sic dicti cõniuentibus oculis. Vnde μυωπάζειν uerbũ cõtractis ita palpebris uidere. Latini luscosos, luscitiosos, & nuscitiosos uocãt. Bud. in Annot.

Μυωπάζειν (inquit Aristot.) λέγονται οἱ ἐκ γενετῆς τὰ μὲν ἐγγὺς βλέποντες, τὰ δὲ ἐξ ἀποστάσεως οὐχ ὁρῶντες.

Μῶ. quæro, unde μώσω. quære.

Μωλέω. loquor, cano.

Μώλυξ. flamma, pustula.

Μώλυξ. imperitus, ἀπαίδευτος.

Μωλύω. cuneo, θέλγω, desipio.

Μώλων. ωνος. ὁ. saltatiõis genus seruilis, ac tumultuosæ. Lacedæmonij uernas, hoc est seruos domi natos μώλωνας appellant, aut eos qui inge-

nuorũ filios instituunt. Vnde prouerb. Aufer τὸν μώβωνα à remo, quo monemur nõ esse obstrependum ijs qui rebus serijs sunt occupati. Eraſ. Chil. & Cæl. lib. 14. ca. 32. Vide μόβων superius, & in Chil. Eraſ. Mothonem à remo aufer.

Μωκάομαι. ὁ. μυκάομαι. mugio.

Μωκάω. accuſo.

Μωκία. ας. ἡ. irriſio, irridendi ſtudium, conuiciũ.

Μωκιᾶσθαι. irridere, quo etiã Galli & Angli utuntur in lingua uernacula.

Μωκίζω. adulor, κῴρωπίζω.

Μῶκος. ſubſannator, fatuus, amens, cauillator, irriſor, ſtultus.

Μωκός. idem quod μῶκος. Etym.

Μῶλα. τὰ. labia, oſſa genuum.

Μώλαξ. uini genus quod in fœderibus ſanciẽdis libabãt, fortè ἀπὸ τοῦ μώλη, hoc eſt, bello dictũ.

Μωλέω, pugno.

Μωλοκάφιος. tumultus, bellum, pugna.

Μῶλος. ὁ. pondus, lapillus qui ponitur in lapidibus coniungendis. Item ſtrages in bellis, pugna diuturna. πῦρὰ τὸ μὴ λύεσθαι.

Μῶλυ. υος. τὸ. moly herba. πῦρὰ τὸ μωλύειν τὰς νόσους, id eſt, à mitigandis ſedandisque morbis. Eam Mercurius Vlyſſi tradidit in remedium carminũ Circes. Odyſ. κ. μῶλυ δ' ἐμὶν καλέουσι θεοί, quod interpretans Ouidius ait, Moly uocant ſuperi, nigra radice tenetur.

Μώλυζα. ἡ. allij caput, apud Pſellum medicum, legitur & μόλυζα apud Hippoc.

Μωλυάω. hebeto, ueto. Etym.

Μῶλυς. imperitus, inquatus, diſſolutus, hebes, ſegnis, tardus, inualidus, ignauus, grauis. Nicã.

Μωλύτερος hebetior, imbecillior, adhuc florem habens. Etym.

Μωλύω. ἀφανίζω. lenio, ſedo, hebeto, impedio. paulatim extabeſco.

Μώλωψ. ωπος. ὁ. flagellum ex boue, uibex, cicatrix.

Μωλωπίας. cicatricoſus, κατάσικτος.

Μωμάομαι. μήσωμαι. π. μαι. uitupero, reprehẽdo, ſubſanno.

Μῶμαρ. ὁ. μῶμος. ſtultus, pugna, dedecus, opprobrium, uituperium.

Μωμήματα. τὰ. ſegmenta, ramenta.

Μωμίσκος. ὁ. dens molaris, uel ea pars dentium molarium, quæ gingiuæ affidet.

Μωμητός. ἡ. ὁ uituperabilis.

Μῶμος. ου. ὁ. uituperium, macula, deus conuicij, omnia reprehendens, reprehenſio.

Μωμοστόπος. qui curioſè obſeruat quę reprehẽdenda ſunt.

Μῶν. an, num, ἄρα. Eſt autẽ μυσμαλικῶς ἀκφαντικόν, & ponitur pro μὴ ἔν, πῦρὶ κράσυν. Suidas

σωσιδυμόν eſſe ſcribit ὠπλιτικόν, ὃ γαρ (inquit) μῶδυάζητῶν. Vnde μῶν μὴ; pro nonne? apud Plat. Bud. Com.

Μωνία. contemptus, deſpectus.

Μωνίον. uanum, inutile.

Μώνυξ. υχος. ὁ pro μονόνυξ. habens ungulam integram, ſolungulus, unicam habens ungulam.

Μώνυχον. ου. τὸ. ſolipes, ut Gaza uertit in Ariſtot.

Μωπόω. conqueror.

Μωραίνω. μ. νῶ. πῦραπόπλω, deſipio, ſtupidè & fatuè aliquid ago. Neut. abſol.

Μωρία. ſtultitia.

Μώριον. herba quedam qua ad amatoria medicamenta utuntur.

Μωροκλέπται. οἱ. uide in Chil. Eraſ.

Μωρολογεῖν. inſulsè blatterare, garrire, inepta loq.

Μωρολογία. ας. ἡ. inepta loquacitas, fatua & inſulſa. Cæl. lib. 12. cap. 17.

Μωρολόγιον. τὸ. ſtultiloquium.

Μῶρον. τὸ. τὸ. morum.

Μωρός. οῦ. ὁ. fatuus, morus, ſtolidus, hianti ore, qui & μαμμακύθος nuncupatur. Vnde & morari prima producta, pro inſanire apud Trauquillum.

Μωρωσός. omnino mente alienatus eſt.

Μωρόσοφος. ου. ὁ. ſtultè ſapiens, qui deſipienter ſapit.

Μωρότης. ητος. ἡ. fatuitas.

Μώρωσις. ἰος. ἡ. uitium propriè eſt memoriæ, & mentis ſimul fatuitas. Nam ſi ſolius memoriæ iactura fit iam λιθαργικὴ dicitur, ſi mentis ſolum τυφωνία, ſi utriuſq; μώρωσις.

Μωρωσός. ſtultus, demens.

Μωσής. ἑος. ὁ. &

Μωϋσῆς ἐος. Moyſes, ἀπὸ τοῦ Aegyptia, ſeu potius Chaldæa uoce.

Μῶδαι. τὸ λαυβάνειν. negotioſius eſſe, inquirere, dichten. Vnde μῶσαι appellatæ ſunt.

N A.

Ναβλᾶς. cithariſta, peritus ludendi cithara. Cælius lib. 5. cap. 23.

Ναβλα. &

Νάβλιον. τὸ. nablium inſtrumentum muſicum, pſalterium, nabel corrupto uocabulo.

Νάγμα. ατος. τὸ. pilus, uillus.

Ναίτης. incola.

Ναίτωρ. fluens.

Νάϑμος. ſaxum latens in mari, & herba marina ut alga.

Ναί. aduerbium affirmantis, & concedentis, ut ſunt ita & etiam Latinè. Interdum ſeruit anthyphoris, ut τὴν δίκα. Demoſth. ναίφησιν, at enim inquit.

inquit. Ponitur & pro nempe uel utique. Gregori. ὡς ἐπὶν κρηνὰς πρὸς. π ἄζας.

Ναὶ μά. affirmat. Ναὶ μὰ δία, certe. Iliad. α. ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον, id eſt, νὴ τοῦτο τὸ σκῆπτρον.

Ναϊάδες. & ναΐδες. nymphę fontiũ, & ipſi fontes.

Ναΐδιον. ſacellũ, ædicula, id eſt ædis ſacræ appendix. & ναΐδης ſine diereſi dicitur ſanctus, ſaliuis lingua phœnicum Meleagro Epigr. lib. 3.

Ναιετάσκω. &

Ναιετάω. habito. Actiu. accuſ.

Ναίτης. habitator nouus, aduena. Etym.

Ναιλρός. hinnulus.

Ναικιοσόφης. οἱ. ſimulatores, qui aſſentiri uidentur, nec tamen aſſentiuntur.

Ναικιοσοφίζω. Vide in Chil Eraſmi.

Ναικιοσοφεύοντες. οἱ. qui appoſitè obiecta eludũt, & extenuant factum.

Ναιμώ. inſuper, uerè, ſanè.

Ναίομαι. eo. πορεύομαι.

Νᾶμα. ατος. τὸ. nærum.

Ναΐμι. certè.

Ναίω. habito, fluo.

Νάκη. ης. ἡ. &

Νᾶκος. ἐος. τὸ. pellis caprina, uellus.

Νακοτίλλαι. οἱ. qui pelles excoriant.

Νᾶμα. ατος. τὸ. latex, fluxus, fluentum, unda, riuus, fluens, fons.

Ναύναξος. ὁ. Nannacus rex antiquiſſimus, uide in Chil. Eraſmi.

Ναυναχος. pulcher, mollis. (rę.

Ναυνοφύης. ἐος. pumilio, homũcio exiguæ ſtatu-

Ναῦος. α. ὁ. uel duplici νν ναῦννος. pumilio, ut Gaza uertit in Ariſtotele, nanus. Cel. lib. 19. cap. 13. & Cæl. lib. 2. cap. 38. ſimia, non creſcens. πῦρὰ τὸ νη negotium & αὔω augeo. Etym.

Ναυΐδιος ἐος. ὁ. ἡ. breuis, in nani morem.

Νάξα. ſacrificare.

Νάξος. Bacchi cognomen.

Ναξιεργές. naxio opificio factum.

Ναοπνιός. ὁ. templi cuſtos Trapezuntio interp.

Ναός. οῦ. ὁ. templum. ναὸς deorum eſt, σηκὸς uero heroum. Ammonius.

Ναοφύλακες, quibus tutela & ſarta tecta ædium ſacrarum commiſſa ſunt.

Νάπη. ης. ἡ. &

Νάπος. εος. τὸ. ſaltus, locus ſyluoſus, mons, uallis, rupes. Item muliebre pudendum.

Νάπυιος. ι. ὁ. ſtultus.

Νᾶπυ. τὸ. ſynapium.

Ναρδίζω. nardum redoleo, ac æmulor.

Νάρδος. nardus, & oleum nardinum.

Ναρθηκία. ἡ. ferulago.

Ναρθήκιον. ι. τὸ. narthecium, theca in qua medicamenta reponũtur, Cicero de Finib. Medica-

menta illa tanquam de narthecio promant. Vide in Chil. Eraſmi, Tanquam de narthecio.

Ναρθηκοφόρος. ι. ὁ. ferulam ferens. Cælius lib. 4. cap. 13.

Νάρθηξ. κος. ὁ. ferula, thyrſus, uirgula, & medicũ inſtrumentum ex ferula proprie fabrefactum, & inſula quædam iuxta Samon.

Ναρκέω. μ. ήσω. π. γκα. negligo, obſtupefacio, facio torpere. Actiu. accuſ.

Νάρκη. ης. ἡ. diſſolutio membrorũ, ſtupor, torpedo, & piſcis, qui ſolo contactu ſtuporem membris conciliat, ut Gaza uertit in Ariſtotele, meminit eius & Aelianus. νάρκος.

Νάρκημα. κτος. τὸ. uel

Νάρκησις. ιος. ἡ. idem quod νάρκη, ſtupor.

Νάρκισσος. ι. ὁ. Narciſſus, pueri nomen.

Νάρκισσος ι. ὁ. narciſſus flos. apud Cyrillum falſo exponitur pro arbore.

Νάρκος. ι. ὁ. torpedo piſcis. νάρκη.

Ναρκώδης. εος. ὁ. ſtupidus, ſegnis.

Νάρκωσις. εως. ἡ. idem quod νάρκη. (νηρός.

Νερόν. humidum, liquidum & νεκός. cuſtos uide

Νάω. abſcondo, quæro, mulgeo.

Νάϑω. habitauit, ut πατρὸς ἐμοῦ ἄγχι νάϑω.

Νασμός. οῦ. ὁ. imber, latex, diluuium, ῥεῦμα, fluor.

Νασμώδης humidus.

Νάσσα. habitaui.

Νάσσαϑο. habitauit.

Νάσσω. adæquo, premo.

Νάστης. habitator.

Νασός. ὁ. ὁ. planus, denſtus, ſolidus panis melle & uuis paſſis, & alijs aromatis confectus. Sunt tamen qui recentem & calentem panem intelligant, dictumq; uolunt, quia denſior ſit, conſtipatiorq;, nil prorſum leuitatis habens aut inanitatis. ἀπὸ τοῦ νάζεσθαι ἀρτύμασι. Lycoph. νασὸν ſimpliciter panẽ uocat. Eſt & hoc nomine urbs Thraciæ.

Νάσος. genus arundinis ex qua ſagitta fieri ſolet.

Ναυαγέω. μ. ήσω. π. γκα. naufragor, nauẽ frango, naufragium facio. Cõſtruitur cum accuſatiuo, & interdum abſolutè.

Ναυαγία. ἡ. naufragium, uide Ammonium, cum ſcilicet uniuerſa perit nauis, ſed

Ναυάγιον. τὸ. pars nauis fractæ, naufragium. Vide Ammonium.

Ναυαγός. ὁ. ὁ. naufragus.

Ναύαιθος. Italiæ fluuius, ab incenſis in eo nauibus nomen ſortitus. Etym. (datiuo.

Ναυαρχέω. μ. ήσω. π. γκα. naui præſum. Genit aut

Ναυαρχίς. ίδος. ἡ. nauis prætoria, uel in qua prætor eſt. στρατηγίς aliquando Diodo, uulgo capitanea. Bayfius.

Ναυαρχίται. οἱ. claſſium duces.

Ναύαρχος.

Ναύαρχος. ὁ. ναuarchus, præfectus uel classis ductor, νυβερνήτης.

Ναυάτης. ὁ. νέως ἐπιβάτης, nauta, Lycoph. τῆ δὲ ναυάται κρόταισι παρχύσσομεν.

Ναυβάτης. ὁ. nauta qui naue uehitur.

Ναυηγία. ναυάγιον.

Ναυηγός. ὁ. μαναγός.

Ναυηγῶ. ὦ ναυαγῶ. Bud. Com.

Ναυκραρία. uocabantur Athenis qui belli tempore duos equites & unã nauem suis sumptibus dare ad finem usq; belli nomine reipub. debebant: erantq; numero centum & uiginti.

Ναύκραροι. quæstores Athenis, qui publicam pecuniam exigebant: & ναυκραρῶν, ærarium publicum. Apud Ammoniũ in uoce Ναύκληροι. legitur ναύκραροι.

Ναυκλάροι, uel ναυκράροι, dicebãtur Athenis qui in diarijs eorũ scribebant nomina qui reipub. quippiam debebant, & populum cum opus esset ad leges accipiendas congregabant, & ναυκράρους antiquitus uocabant τοὺς ἄρχοντας. Aristot. in Athenien. Repub. referente Harpoc. καὶ πέντε μὲν λημάρχους τὴν αὐτὴν ἔχοντες ἐπιμέλειαν, τοὺς προτόβρυ ναυκράροις, λημίους αὐτὴ τῶν ναυκράρων ἐποίησαν, uide Aristoph. interpretem & in λήμαρχος.

Ναυκληρέω. nauem guberno.

Ναυκληρία. ἡ. nauiũ gubernatio. Plutar. ναυκληρίαν ποιησάμενος, nauis administrationẽ sortitꝰ.

Ναύκληρος. ὁ. nauclerus, nauis gubernator, nauis dominus, meritorias naues habens, quem patronum appellamus. Nauicularius dicitur à Tacito, & nauiculator à Cicerone. Item paterfamilias, teste Polluce lib. 1. & ναυκλήρους dici τοὺς μισθωτοὺς τῶν συνοικιῶν annotat Ammon.

Ναυκρατικά. uel ναυκρατικὰ τὰ, res tribuum, uide Harpocrat. & uocem ναυκλάρων.

Ναύκραροι. οἱ. uide ναύκραροι.

Ναυκράλις. ἡ. mercatus erat in Aegypto.

Ναυμαχέω. nauali pugna uinco, præsto nauibus.

Ναυμαχέω τὴ θαλάσσης. occupãtes mare classe. Bud. Com.

Ναυκράτωρ. gubernator nauis.

Ναῦλα. ῆς. ἡ. genus musici instrumenti, quod idẽ esse cum psalterio quidam tradunt, & si Quintil. & Cic. de Arusp. Resp. aliter sentire uideantur. Sophocl. ὁ ναῦλα κωνυδῖσι, ὁ λύρα φίλα. Cæl. lib. 5. cap. 23. Huius diminutiuum est ναυλίον apud Ouid. lib. 3. de Arte, Discе etiam duplici genialia naulia palma Vertere, conueniunt dulcibus illa modis.

Ναῦλον. ὁ. naulũ, portorium, ulaticũ, uectura, paruũ nomisma in os mortuorũ inditũ. Etym. Legitur etiam in masculino genere pro codẽ, ὁ ναῦλος, Aristoph. ἀπόδος τὸ ναῦλον.

Ναῦλος. ὁ. portitor, πορθμεὺς.

Ναυλοχέω. μ. ήσω. π. κα. manco in portu, insidior cum nauibus, locum nauibus capto.

Ναύλοχον. ὁ. ὸ. nauale, portus nauium.

Ναύλοχος. ὁ. naues continens, ναύλοχοι λιμένες.

Ναυμαχέω. μ. ήσω. π. χα. naualẽ pugnam gero. Neut. datiuo, ut ναυμαχεῖν κορινθίοις, nauibus pugnare cum Corinthijs, Thucyd.

Ναυμαχησείω. cupio nauali prælio decertare.

Ναυματασθέα. aprica. Arrianus lib. 8.

Ναυμαχία. ας. ἡ. nauale prælium.

Ναυμαχίον. pœna in eum, qui naualẽ militiã refugisset.

Ναύμαχος. ου. ὁ. aptus nauali prælio. Et ναύμαχα δόρατα, hastæ longæ.

Ναύπακτος. urbis nomen. Etym.

Ναυπηγέομαι. &

Ναυπηγέω. μ. ήσω. π. χα. nauem fabrico, Neutr. absol. Bud. Com.

Ναυπηγική. ars fabricandi naues.

Ναυπηγήσιμος. ος. ὁ. aptus fabricandis nauibus.

Ναυπηγήσιμος πόλις. quæ cõmoda habet ad nauium ædificia.

Ναυπηγός. ὁ. ὁ. fabricator nauium, naupegus, aut naupagus Chalcidio interprete.

Ναυπλία ἡ ager terræ Argiuæ.

Ναυρέζειν. irridere, καταμωκᾶσθαι.

Νεῶς, ὁ νεώς, uel νεὼς. τοῦ νεῶ. τὰς νεῶς. nauis. Bayfius alias νῆυς, uide νῆα in Ammonio.

Ναυδλώζεσθαι. nauem conducere. Item nauem conscendere, Lycophr. ἐκναυδλώσεται, dixit pro nauigio exponetur.

Ναυστάω. nauseo.

Ναυσίβιος. ος. ὁ. nauicularius, in naui uitam degẽs. Alciphron.

Ναυσικάα. ας. ἡ. Nausicaa Alcinoi filia.

Ναυσίκλυτος. ος. ὁ. nauibus inclytus.

Ναυσίπορος. ὁ. nauigabilis, nauibus meabilis.

Ναυσιπόρος. nauigans.

Ναυσιώσεις. Hippocrat. libro de fracturis euacuationes & eruptiones humorũ, sumpto à nausea, qua ad uomendum proritamur, uocabulo, quando uenæ oneratæ nimium, exponunt à se sanguinem ac ueluti euomunt, ναυσίαν enim τὴν ναυσίαν uocant Iones.

Ναύσαλμος. ος. ὁ nauale ad maiores naues recipiendas, turma nauium, nauium statio. Bayf. Item classis, & Aphricæ promontorium.

Ναυσθής. magnus, terribilis, habitator.

Ναυσολέω. naui duco, ναυτίλλομαι. Accus. Bud. Comment.

Ναυσολία. ἡ. πλοῦς.

Ναυσολιῶ, nauigo.

Ναύτης. ὁ. nauta.

Ναυτία. ης. ἡ. &

Ναυτίησις. nausea, abominatio, irritus ad uomitiones conatus.

Ναυτιάω. μ. άσω. π. σα. nauseo, euomere conor & adnitor. A nauibus & nauigatione Græci nomen fecerunt, quod nauigantibus præsertim in mare nausea oboriri soleat. Neutr.

Ναυτικόν. ὁ. ὸ. classis. Veneti armatam uocant.

Ναυτικός. ὁ. ὸ. nauticus. (Bayfius.

Ναυτιλία. ας. ἡ. nauigatio, id est ars nauigandi, naulgium.

Ναυτίλλομαι. μ. οῦμαι. τ. ιλμαι. nauigo. Depon. absol.

Ναύτιλος. ὁ. nauta, & piscis qui nautilus dicitur, quòd nauis speciẽ præferat. Est autem Polypi species. Gaza in Aristotele uertit nautam. uide Aelianum quoq; & Bayfium.

Ναυλώδης. fastidiosus.

Ναυσθένης. οῦ. magistratus qui nauclerorum litigia componebat apud Athenienses.

Νᾶῦς. ῦν. nauibus.

Ναύφρακτον. ὁ. ὸ. classis ad bellum instructa, nauium statio.

Ναυφθορία. ας. ἡ. naufragium Epigr.

Νάω. supplico, fluo.

Νάφθα. ης. ἡ. picis genus aut plantæ.

Νάφθας. ου. ὁ. naphtha, bituminis genus apud Persas, ad quòd è longinquo etiam flãma transit. Dioscor. lib. 1. cap. 99.

Νάω. fluo. Neutr. absol.

Νέ. particula non nisi in cõpositione dictionum ponitur, priuationem significans.

Νέα. noualis ager, qui alternis annis seritur, ἀπὸ νέας, à iuuentute.

Νέαρα. extrema pars uentris, fumen, abdomen. ἡ δὲ ἀπὸ νέδη τὸ πορεύεσθαι εἰς αὐτὴ τὰ ἐδιόμενα. Νεακής, & (Etym.

Νεακόντος. ὁ. ὸ. nuper acutus.

Νεαλὲς τὸ. recens muria saleũe conditum. Eust.

Νεαλής. ὲος. ὁ. ἡ. nouus in omni officio, uel ὁ νεωστὶ ἁλωκὼς. translatione à piscibus sumpta. Vide ναρὸν in Ammonio.

Νεαλὶς. ίδος. ὁ. piscis proprie nuper captus, uel qui ad aliquod opus nuper apponitur, nouus nuntius.

Νεάλωτος. recens captus.

Νέανδρος. nomen uiri proprium. Etym.

Νεανία. superbia.

Νεανίας. ου. ὁ adolescẽs, audax, qui strenuo est spiritu & acri.

Νεανίδημα. ατος. τὸ. iactantia, strenuitas, interdum strenuum facinus, audax factum, ὁ αὐθαδισμὸς κόμπασμα καὶ καινὸν τόλμημα. Bud. Cõ. scribat, cum tempus arandi significet, ἐξεύθεσθαι solere;

Νεάζω. Bud. Com. &

Νεανιεύω. &

Νεανιεκίω. &

Νεανίζω. μ. ίσω. π. ιχα. &

Νεανιεύομαι. Bud. Com. &

Νεανιεύω. μ. εύσω. π. ευκα. &

Νεανίω. fum iuuenis, uel iuuenor (ut Horatius dixit) iuuentutem transigo. Aliquãdo pro in considerate aliquid & iactãter more iuuenum facio. Aliquando terram innouo. Aliquando floreo, uigeo, ut si orationem floridam & phaleratam νεανίζειν dixeris, & id genus. Etrasc. prouerb. Iuuenari.

Νεανικός. ὁ. ὸ. temerarius, incõsideratus, ratione carens: quod ea ætas stultis affectibus sæpius, quàm uera ratione duci solet, ferox, fortis, ualidus, audax, uehemens, dirus, animosus, strenuus. Νεανικοὶ τρόποι, insignes, meatus. νεανικὴ διαφορά, permagna dissectio. Et νεανικὸν ῥῆμα. Aristoph. dicitur adolescentiam ducens ὃς ὸ ἀρχὴν νεανίας εἰς τὸ χορτάσαι αὐτὸν.

Νεανικῶς. iuueniliter, strenuè, fortiter, ut solent iuuenes, ualidè. id quod Latini quoq; imitantur. Ouid. Metamorph. 10. Iecit ab obliquo nitidum iuueniliter aurum.

Νεανίς. ίδος. ἡ. puella, iuuencula.

Νεανισκόμαι. ατος. τὸ. superbia, incontinentia.

Νεανίσκος. ὁ. ὸ. adolescentulus.

Νεανύομαι. μ. ύσομαι. π. ωμαι, iuuenesco, pubesco. Depon. absol.

Νέας. ανος. ὁ. iuuenis.

Νεαρός. ὰ. ὸν nouus, recẽs, iuuenilis. Vide Ammo

Νεαρόστροι. nouitij recentiores. (nium.

Νέασις. ιος. ἡ. noualis ager. uide νεᾶς.

Νέαται. habitantur, pro νεώταται, sitæ sunt. uide Etymol.

Νεάτη. & νέτη. ης. ἡ. chorda acuti soni.

Νεατὴ. noualis, Varro: Ager qui intermittitur nec quotannis referitur, à nouando noualis dicitur. Noualis, inquit Paul. Iureconsꝰ. est terra proscissa quæ anno cessat quã Græci νεᾶσιν uocant. Pandectę Græcæ uocant νέασιν. Nã ita habẽt: νεᾶσίν γὰ ἐσὶν ἡ προῦπαρδεῖσα, ἡ ὡς ἐνιαυτὸν ἀργήσασα ἢν οἱ γραικοὶ νεάσιν καλοῦσιν.

Νεάτος. ὁ. ὸ. nouissimus, id est ultimus, postremꝰ. Item ἡ γῆ νεωστὶ προσπεπλιθ. terra recens aratro proscissa, & ad sementem exculta, νειὸς, νείωμα, Latinè dicitur noualis uel nouale, ueruactũ, & aliquando seges. Xenophon βαρυτάτως posuit, πρὰ γὰρ (inquit) νεατὸς, καὶ κατόρθ. καὶ φυτέια, καὶ νομή. Sed hic pro ipso tempore arandi potius ponitur, quàm pro ueruacto aut segete. Hæc Bud in Annot. post Quanquam in Com-

Ns solere: cum autem segetes & terram aratam, βαρυτονοῦσι. quare τῶν δ' ἱπολογουμένων uidetur esse.

Νεάω habito, item nouo, hoc est, noualia facio. Actiu. accus.

Νεβρίδες. ἁι. nebrides, pelles ceruinæ, quales Bacchus gestasse fertur. unde νεβρίδα φέρειν dicitur eleganter, qui timidior est, aut uinolētus.

Νεβριδόπεπλος. pellibus ceruinis siue nebridibus uestitus. Bacchi epitheton.

Νεβρίζω. pelle ceruina cingo.

Νεβρός. ὁ. uel ἡ. hinnulus, ut Gaza uertit in Aristotele, meminit & Aelianus. πρὸς δὲ τὸ νεωσίβοτον γάλα χεῖν, id est, alimentum admittere. Vnde Anacreon νεβρὸν uocat, νεοθηλεαγαλακτοκόν. id est, nuper lactantem.

Νεβρόφονος. hinnularia aquila uocatur à Plin. & νεβροφόνος. hinnulos occidens.

Νεβρώδης. ες. ὁ. multas habens nebridas, unum hoc ex epithetis Bacchi,

Νέδα. ης. ἡ. fluuius, cuius fontes scaturiunt ex Lycæo monte, & urbs Arcadiæ, & Strab. Peloponnesi.

Νεδουσία. ἡ. Mineruæ cognomen à Nedone fluuio & loco Laconiæ.

Νεέω. nato.

Νέηα, pro νέα. Ionice. cas, πορδυθῆ, ἐπαν ἐλθῃς.

Νεηγενής. ἐς. ὁ. ἡ. nuper genitus.

Νεήκης. ες. ὁ. ἡ. &

Νεηκονής. nuper acutus.

Νεηλατής. gubernator nauis.

Νεήλατος. ὁ nouiter factus. Et νεήλατα, nuper sub actæ & conspersæ farinæ. subaudiendum enim τὰ ἄλφιτα. item placentę & esculenta ex melle & farina facta. Demosth. contra Aeschil. μιδῶν λαμβάνων τῶν τότων τρεῖς τὴ νεήλατα. Dicuntur enim quasi τὰ νεωστὶ ἁλισμένα. hoc est, iam recens molita siue in mola trita, quibus in melle subactis & uuas passas & uirides ciceres addebant comiscebantq;, ac sacra operantibus distribuebantur, uocabatur enim hæc cōmistio à nō nullis ἀμβροσία, ab alijs μακαρία.

Νέηλυς. υδος. ὁ. nuper aduenięs. πρὸς τὸ νέον ἐλθόν. Etym.

Νεηλυϊκῶς, pro νεανικῶς. adolescens, iuuenis.

Νεῖα. ligna fabricandis nauibus apta: sed νῆα, draconis lustrum.

Νεῖαι. radices.

Νειάρη. ἡ. κύτος. intestinū crassum, pars extrema uentris, uenter inferior apud Homer.

Νειαρός. ά. ὁ. &

Νειάτος, ultimus, postremus, infimus.

Νειατάσκω. &

Νειάω. μ. ήσω. π. ηκα. contendo, obiurgo, laudo, canto. Neutr. datiuo.

Νείατον. idem.

Νείκη. ης. ἡ. &

Νεῖκος. εος. τὸ. cōtentio. πρὸς τοῖς νέοις ἐοικώς. τοῖς νεαροῖς γὰρ ἁρμόζει. Etym.

Νεῖλος. ου. ὁ. Nilus Aegypti fluuius. Seruius dictum existimat quasi νέον ἰλύν, id est, nouum trahentē lutum, quo oblimet, hoc est limo oppleat Aegyptum. ἢ ὅσον νέϊλος, νέος γάρ πατ' ἐτος γίνεται. Etym.

Νεῖμα. ατος. τὸ. filum.

Νεῖν. natare, proprie de hominibus.

Νείωθεν ab imo.

Νεῖον. nuper nouum.

Νειός. ᾶ. ἡ. nouale.

Νειότατος. infimus.

Νειοποιέω. μ. ήσω. π. ηκα. nouam tellurem facio, uerua ctum facio Xenoph. Oeconom. ἐπειδὰν δὲ ἔλθωμεν εἰς ἀρχήν, ἤντε μοι φυτεύοντα τυγχάνωσιν, ἤμ τε νειοποιοῦντος, ἤντε σπείροντος. ἤντε καρπὸν προσομείροντος. φ. Neutrum absolutum.

Νειός. uehemens, extremus, cauus. Et νειή, uenter imus.

Νειόσμενος. ὁ. rediturus.

Νείομαι. eo, redeo.

Νεῖται. redit.

Νείωθε. ex imo.

Νεκάς. άδος. ὁ. aceruus cadauerum.

Νεκραγωγεῖν. mortuos ducere, & de Mercurio dicitur. Sic Vergilius, Hac animas ille euocat Orco. Bud. Com.

Νεκρικά. τά. res mortuorum.

Νεκροσύλεγμων. ονος. ὁ. infernus, quod manes mortuorum excipiat. apud Aeschyl.

Νεκροκοσίνθιοι. Corinthiorum defuncti. Sic in historia uocabantur uasa fictilia, quæ Corintho euersa Romam impleuere, quòd ex reclusis sepulchris eam excerpsissent prædam. Cæl. li. 11. capite 60.

Νεκροπέρνας. ὁ. mortuos pretio uendens, sic à Lycoph. uocatur Achylles, qui Hectorem mortuū magno auri pondere Troianis uendiderit à πέρνημι.

Νεκροπομπός. Mercurius qui animabus ad inferos ducendis præest. Neut. absol.

Νεκρός. ὰ. ὁ. uel νεκρόν. ὸ. mortuus, cadauer. ἀπὸ τε σφυπτικὸν, καὶ πῆρ ἡ ψυχή. Defunctus dicitur Plinio, Quam tandem portionem defunctus eius obtineat? id est, cadauer. Ciceroni sepultura, Illam insepultam sepulturā. In sacris literis mortuale, & morticinium transfertur. Cæl. lib. 11. cap. 60. Νεκρὸν ζωὴ, uide in Chil. Eras.

Νεκροσολῶ. mortuos deduco.

Νεκροσυλία. ας. ἡ. prædatio mortuorum, grassatio sicariorum.

Νεκροφόρος. ὰ. ὁ. capulus, feretrum. defunctifer, uespillo, libitinarius, fandapilarius, pollinctor. Bud. in Annot.

Νεκρόω. μ. ώσω. π. ωκα. mortifico. Actiu. accus.

Νεκρώδης. εος. ὁ. ἡ. mortifer. Vnde νεκρώδεις ὧπα φέρειν, facies cadaueroſam præ se ferre.

Νέκρωσις. ὁ. ἡ. mortificatio.

Νέκταρ. αρος. τὸ. nectar, cibus deorum. Significat autem immortalitatem, à νε, quod priuationem significat, & κτείνω. Potum deorum quidam interpretātur: uerum Anaxandrides & Alcman cibum intelligunt. Cæl. libro 4. cap. 13. Erat item uini nomen in Lydiæ olympo ex fauis permixtis, & floribus odoratis cōcinnati. Vide in Chil. Eras. Nectaris flos.

Νεκτάρεος. Etym. &

Νεκτάρεος. ὰ. ὁ. nectareus, diuinus, immortalis.

Νεκύδαλον. genus insecti, inualidū Theodorus interpretatur in Aristotele.

Νεκυαγώς. ὰ. ὁ. mortuor & umbrarū ductor. Charontis epithet. Epigr. lib. 3. νεκυοστόλος.

Νεκύεια. ας. ἡ. funus, res mortui, mortuorum festum.

Νεκυομαντεία. ας. ἡ. uaticiniū ex mortuis, uaticinatio quæ fit ab inferis euocatis manibus.

Νεκυοστόλος. ὁ. qui mortuos trāsmittit, atq; transportat. Charontis epitheton apud Lucian.

Νεκύσια. τὰ. funeralia.

Νέκυς. υος. ὁ. mortuus. νεκρός. ἐν τῷ νεσφιλικῷ, καὶ πίνυς ἡ σώμαμις.

Νεμέα. locus in Argo. Etym.

Νεμείδω, pasco, depascor, καταβόσκω, νέμω. Nicā.

Νεμειάων. mons Peloponnesi.

Νεμειαῖος. qui est ex Nemea. Etym.

Νεμεσάω. μ. ήσω. π. ηκα. succēseo, indignū puto, ultio uerto, iuste accuso, inuideo. ὸ ἐμποδὼν ἰσχεῖται τοῖς πραττομένοις κατὰ γνώμην. καὶ ὸ μέμφεσθαι. Item timeo, reuereor. Neutr. datiuo.

Νεμέσια. τὰ. festa dicebātur, quibus uita functis insta fiebant. Cæl. lib. 6. cap. 41. & νεμασία.

Νεμίσσιον. res indigna. Vnde νεμέσσια παθεῖν, numinis iram perpeti.

Νεμεσητός. ὲ. ὁ. reprehendendus, inuidiosus, odibilis. Item uenerandus, & antiqua significatione, Pro eo, qui cuiq; quod suum est tribuit.

Νεμεσητικός. qui facile indignatur, lamentabilis, incusabilis. Differt tamen à φθονερῷ teste Aristot. Top. lib. 2. quod ὁ μὲν φθονερὸς ἐπὶ τοῖς τῶν ἐναθῶν ἐυπραγίαις λυπεῖται, νεμεσητικὸς δὲ ἐπὶ τοῖς τῶν κακῶν ἐυπραγίαις.

Νέμεσις. ῶ. ἡ. accusatio, inuidia, superborum ultrix ira deorū, indignatio ex improborum prosperiore successu, id est ἀδικίας ἐυπραξίαις, ut inquit Aristot. Idem mediā esse ait inter inuidiā & ἀδικαιοπραξίαν. Sunt qui à distributione bonorum malorumq; dictam esse uolunt. Cæl. lib. 6. cap 41. & Eras. Chil. Nemesios hymnus extat apud Orpheum.

Νεμεσίζομαι, &

Νεμεσίζω. μ. ίσω. π. ισα. ὸ νεμεσάω.

Νεμέω. μ. ήσω. π. ηκα. ὸ νέμω.

Νέμος. εος. ὸ. nemus. Iliad. λ. ὑνὶ νέμεϊ σκιερῷ. Item oculorū cauitas, pascuū Nicā. παρὰ τὸ νομὴν. νέμος ἐπάκτιον. ὸ ἄλσος ἢ ὸ ὄρος ὸ παράλιον.

Νέμομαι. depascor, ut pecus depascitur, ut ulcus serpens, Dioscor. Item fruor & uictito, ut νέμεται ἢ καὶ ἕλη καὶ λίμνας. &c. id est uinit, pascitur, καρπᾶται, Aristo. de Histor. 9. Ponitur & in Pand. pro possidere, unde νομὴ possessio, κάρτωσις. Quod Cic. imitari uolens, Depasci (inquit) ueterem possessionē Academię ab hoc acuto homine non sinemus Significat & partior, ut νέμεσθαι τῆ παιρὸς οὐσίαν, partiri hæreditatem. Bud. Com.

Νέμω. μ. νεμῶ. π. νενέμηκα. ἀόρ. α. ἔνειμα. distribuo diuido, tribuo, reddo: ut νεμέσθαι δίκαια, iure à iudice reddita iusta, Aristot. Ethic. 5. Est etiam tribuo, id est sum studiosus alicuius rei, honorem habeo, & magni pendo, honoro. Arist ot. Probl. νέμων ὸ πλεῖσον ἡμέρας αὐτῷ. Νέμω ὸ χωρίον, utor agro pro pascuo. ut ὄφρ' ἀγαθὰ νέμῃ, Xenoph. Et νέμω, pasco pecus. Lucian. νέμει τὴν δάμαλιν. Est etiam ὸ διοικῶ, administro, gero. Vnde Herodia. οἷς σύγκλητον βαλλὼ νέμουσας, pro senatu dixit. Bud ibidē. Est etiam lego, moderor, dirigo. Etym.

Νενάκει. implebatur.

Νενεκρωμένος. mortuus.

Νενημένος, &

Νενησμένος. ὰ. ὁ. accumulatus, plenus.

Νενήπιος. cæcus, stupidus, stolidus, stultus.

Νενοσφίζω. maledico.

Νεός. ὰ. ὁ. ἡ. nouus maternus. Cæl. lib. 8. cap. 43. Euſt. Il. δ. θεὸν ἤγαρ ἢ τὸ πατρὸς ἀδελφὸν interpretatur.

Νεοθμισμένα. τὰ. instituta. (terpretatur.

Νεοαρδής. ἐος. ὁ. nuper irrigatus, potatus. Etym.

Νεόβλαβος. ὰ. ὁ. recens coagulatus aut mulctus.

Νεόβορος. ὰ. ὁ. nuper primò comestus.

Νεοβόρος. recens pastus.

Νεοβρώς, ῶτος. ὁ. modo pastus, qui non ita dudum cibum sumpsit Hipp.

Νεόγαμος. ὰ. ὁ. ἡ. nouus nuptus.

Νεογενής. έος. ὁ. βρέφος.

Νεογιλός. ὰ. ὁ. infans, iuuenis.

Νεόγονος. ὰ. ὸ. &

Νεογελὰς.ἐῶ.τὸ & Νεογέλαιον. ε. ὸ. infantulus.
Νεογενὴς.ὲς.ὲ. nuper genitus.
Νεογαμβρὸς.ὸ.ὁ. nouus maritus.
Νεοδαμώδης.εος.ὸ. nuper in ciuitatem aſcriptus, ex captiuis libertate donatus, libertinus apud Lacedæmonios, ut ij, qui ex helotis manumiſ. (ſi erant.
Νεόδμητος. iuuenis, nuper domitus.
Νεόδροπος. ε. ὸ nuper decerptus.
Νεοδμὴς.ἐῶ.ὁ. σκληρὸς. qui facie iuuenis uidetur, cum ſit annoſior.
Νεοδρυὴς. nuper factus.
Νεοθανὴς. nuper mortuus.
Νεοθαλὴς. & (τὸ ἔλφος.
Νεοθηγὲς. recens exacuatus gladius intelligitur ſe
Νεοθηλὴς.ὲος.ὸ.ἡ. nuper uireſcens.
Νεοθλιβὴς.ὲος.ὸ.ἡ. recens expreſſus, apd Heracli.
Νεόθρεπτος τυρός. nuper coagulatus caſeus.
Νεόθρους. ε. recenter auctus, qui nuper erupit.
Νεόθυτ@-ε. nuper immolatus.
Νεοί τὰς ψυχὰς. rudi, nouellaq; memoria.
Νεοίη.ἡ. ſtultitia, iuuenilis mens.
Νεοικατάσατ@-ε. nouus colonus.
Νεοκατάχρις@-. recenter illitus.
Νεόκλωστος. ε. ὸ. nuper filatus.
Νεόκμηθον. recens fabricatũ, & νεοκμητί. recenter.
Νεοκόρ@-. ædituus.
Νεόκλυς@-. ε. ὁ nuper factus.
Νεολαία ας. ἡ. conuentus iuuenum, conuẽtum.
Νεόλεκτος. miles nuper delectus.
Νεολκία. nauale.
Νεόλλαθος. ὁ. recens latus, apud Homer. in hymn.
Νέομαι. uado, reuertor, abeo, nato, unde νεόμενος natans, adueniens. Hipp. ab eo quod eſt νεῶδα hoc eſt, uenire. Neut. abſol.
Νεομηνία. ας. ἡ. noua luna, prima dies lunæ, uel menſis. Nam Græci menſes non à Calendis, ſicut Romani, ſed à lunæ initio auſpicantur.
Νεόμυκος. ε. ὁ. ἡ. nuper terſus.
Νέον. nuper, uer. ἢ τὸ ἔαρ, ἄρα.
Νεοπαγὴς.ὲος.ὸ.ἡ. &
Νεοπαθὲς. ὸ. res noua, hactenus inaudita.
Νεόπηκτ@-ε. ὸ. ἡ. nuper fabricatus, compactus.
Νεοπλεκὴς.ἐῶ-ὸ.ἡ recenter contextus.
Νεόπλουτ@-ε. ὁ. nuper ditatus, repentè diues factus.
Νεόπλωτος. ε. ὸ. ἡ. nuper lotus. (ctus.
Νεοπολίτης. ε. ὸ. nuper ciuitate donatus.
Νεοπρεπὴς.ἐῶ-ὸ.ἡ. ſumptuoſus, iuuenili decore inſignis.
Νεόπραι filij, aut filiæ.
Νεοργὴς. recens factus.
Νεόῤῥαντος. ε. ὸ. nuper aſperſus.
Νεοῤῥύντ@-ε. ὸ. nuper fuſus.
Νέορτος. iuuenis, nouus, τί δ' ὅτι νέορτος? quid no

ui? Sophocl.
Νέος. ε. ὸ. paroxyt. nouus, iuuenis πρῶτον ὸ νέωτα. Etym. Propriè reſpondet ſenio, & competitijs quæ ſentiũt ætatem: καινὸς uerò opponitur uetuſtati. Item mollis, tener, tenellus, iuuenilis adiectiuè.
Νεός. ε. ἡ. nouale, campus. Cyrill. oxyt. uide νέατος. Xenoph. ἀκὴν τῷ καὶ ὀρῳ νεὸν ὀλῶ ὑπεργαίζειν: ὃ οὖν ἄγαθόν τῷ καὶ ὀρῳ τὴν νεὸν ποιεῖ
Νεόσμηκτ@-ε. ὸ. nuper terſus. (γαίζειν.
Νεόδιν@-ε. ὸ. nauale, ubi ſiunt naues.
Νεοσσαλὴς. nuper faſcijs puerilibus inuolutus.
Νεοσσὸς. ε. ὁ pullus auium, auis. πρῶτον ὸ νεοσσόεσσαν, ὃ ὅτι βλέπῃ, ἢ σύνεδον ἤγαγε κινεῖν.
Νεοσαθὴς δῆμος. recens inſtitutus populus.
Νεοσάλυξ. nuper lachrymatus.
Νεόστροφος. ε. ὸ. nuper tortus, uanus.
Νεοσύλλεκτ@-ε. ὸ nuper collectus.
Νεοσύσται. dicuntur à Ioſepho qui recens profeſſi erant ſectam Phariſæorum.
Νεοσφαγὴς.ὲος.ὸ.ἡ. &
Νεοφαγὸς ε. &
Νεοσφὰὴς. ε. recens occiſus.
Νεοστύγωρ. ορ@-ὸ.ἡ. nuper factus.
Νεοτελὴς.ὲος.ὸ.ἡ. nuper abſolutus.
Νεοτορισμός. innouatio
Νεοτροποιεῖν. innouare.
Νεότυκτ@-ε. &
Νεοτυχὴς.ὲος.ὸ.ἡ. nuper fabricatus:
Νεότης. iuuentus.
Νεότμητος. ε. ὸ. nuper cæſus, ſiue ſectus.
Νεοτροφὸν. in iuuentute alo. Translatio eſt ab ani malibus.
Νεόπρωτα. τὰ. recentia uulnera.
Νεότρωτος. recens uulneratus. Etym.
Νεότρωτ@-ε. ὸ. nuper uulneratus. (σις.
Νεοτῆτα. ας. ἡ. pullatio, excluſio pullorũ, ἐκλέπι-
Νεοτηδύω. μ. δύσω. π. δυκα. nidifico. Neutr. abſol.
Νεοττὶα. ας. ἡ. nidus, ut Gaza uertit in Ariſtot. alibi νεοττέα.
Νεοττὶς. ίδος. iuuenca, nouella, ut Gaza reddit in Ariſtot. ut, ἀλεκτορὶς ἢ νεοττίδες, gallinæ iuuencæ.) puella.
Νεοττὸν. ὸ. uitellus, teſta oui.
Νεοττὸς. Atticè pro νεοσσὸς. pullus.
Νεοργὸς. ὸ. ὁ. ἡ. nuper factus.
Νεότατος, recens uulneratus.
Νεόφαθος. ε. ὁ. nuper mortuus.
Νεόφθιτος. ὁ. ἡ. nuper defunctus, & iam primum uitiata uirgo.
Νεοφθόνθος. ὁ nuper corruptus.
Νεόφυτον. ε. ὸ. nouella, planta.
Νεόφυτος. in ſacris literis, q̃ nuper ad fidẽ acceſſit, quaſi nuper inſitus. à νεὸν nuper, & φύω plãto. Νεοχάραικτος.

Νεοχάραικτος. ε. ὁ. ἡ. nuper ſculptus.
Νεοχμῶν. innouare, interpolare.
Νεοχμὴ. nouatio, commotio.
Νεοχμίζω. res nouas molior.
Νεοχμάομ. noua moliri, ſtudere rebus nouandis.
Νεοχμὸς. ε. ὁ. recens, uires habens non fractas ſed integras, indefeſſus, inexpertus. Etym. & νεοχμὸν, τὸ ἀσθενὲς καὶ τὸ νεως ἐκλῦον.
Νεοχμόω. innouo. Etym.
Νεόχμωσις. ιος. ἡ. ſtudium rerum nouandarum.
Νεόω. μ. ώσω. ω. ωκα. nouo, ut νεᾶν τὴν γῆν, nouale facere, aut ueruactum, nouare terram.
Νέποδες. οἱ. pedibus carentes, paruos pedes habentes, depedes Latinè rectè dixeris. diciturq; plerunq; de piſcibus quibuſdam etiam alijs animantibus quibuſdam conueniat. Item paruos pedes habentes.
Νέπεος. ὸν. Euſt. in Odyſſ. annotat νέποδα lingua quadã τὸν ἀπόγονον, hoc eſt, ſobolem τέκνον ſignificare.
Νέπως. nomen montis ſicci & non irrigui. Ety.
Νέρθε, & νέρθεν. ſubter, infra, pro φέρεσθαι.
Νέρπιτ. ultimo, ἔσχατε.
Νέρτερ@-ε. ὸ. inferior, καταχθόνιος, quaſi φέρτερος. id eſt ὁ φέρτερος ἄν. Vnde & pro inferis ponitur.
Νεσσος. ε. ὸ. Neſſus Centauri nomen.
Νεύρον. ὸ. &
Νεύρις. ἡ. poculi genus, Athen. lib. 11.
Νεπέω. habito.
Νεῦμα. ὸ. ὸ. nutus, aſſenſus.
Νεῦμαι. ibo, redibo.
Νευρὰ. ᾶς. ἡ. ὸ. νεῦρον.
Νεύρη. pro νεῦρα neruo. ἐκ δὲ νεύρης ἢ πάξης.
Νεύρις. ίδος. ἡ. τὸ. νεῦρον.
Νεύρης. deſcribitur inter gẽmas apud Orpheũ.
Νευρόβατ@-. ου. ὁ. neruis ſe mouens, in funibus ambulans.
Νευρόκαυλα. ἡ. neruicaulia herba, quæ neruoſos habet caules, fœniculum.
Νευρολάλ@-. neuiloquus chordæ epitheton.
Νεῦρον. ε. ὸ. neruus, & neruus in arcu, funis. Vnde νεῦρα ἔχειν, pro ualidum & robuſtum eſſe, neruos habere. Penis quoque νεῦρον uocatur apud Ariſtoph. Auibus. quũ Iuuenal. eum neruum appellat, Capitur & metaphoricè pro robore, ſic νεῦρα πολέμου τὰ χρήματα dixit Demoſth. ut Cicero, neruos reipub. nectigalia.
Νευρομήτρα. ας. ἡ. pars corporis circa lumbos.
Νευροῤῥαφέω. μ. ήσω. ω. ηκα. ſuo cum neruis.
Νευρῤῥαφος. ε. ὁ. neruis conſutus.
Νευροπαλὴς ἄγκανος. ſagitta neruo intenſo emiſſa. apud Sophocl.
Νευρόσπαστα. imagunculæ quę neruis quibuſdam

& fidiculis occultis mouẽtur, perinde ac ſi uiuerent. Ariſtot. in libello de Mundo.
Νευροσπάσται. huiuſcemodi præſtigiatores & eiriculatores.
Νευρῶ, ῶ. γνεύρω. uires & neruos addo.
Νευρώδης. ε@-ὸ.ἡ. neruoſus.
Νεῦσις. ιος. ἡ. natatio (ut Gaza uertit in Ariſtotele) natatus, nauigatio.
Νευστέω. μ. ήσω. π. ακα. nuto, quatio, nutu admoneo.
Νευστὸν. ὸ. ὸ. natatile. ut Gaza uertit in Ariſtot.
Νευστὸς. ὸ. ὸ. &
Νευτὴς. natator.
Νέω. μ. νύσω. π. ευκα. annuo, redeo, fugio, uergo, nato. Neutr. abſol.
Νεφέλαι. αἱ. nubes, & nomẽ comœdiæ Ariſtoph. Eſt & inſtrumentũ aucupum apud Pollucem.
Νεφέλη. ης. ἡ. τὸ. νέφος. Νεφελῶν hymnus eſt apud Orpheum. Eſt & retis genus tenue quod auibus obtenditur capiundis, nebula.
Νεφελαγερέτης. ε. ὁ. nubes congregans, ab ἀγείρω compoſitum, & νεφέλη. uel nubes excitans, ab ἐγείρω. Eſt autem Iouis epitheton, cuius uocatiuus νεφελαγερέτα ſæpe pro nominatiuo νεφελαγερέτης uſurpatur à poëtis, ut νεφελαγερέτα ζεύς, Hom. frequens.
Νεφέλιον. nubecula, ulcus oculorum, albugo tenuis in ſumma oculi parte.
Νεφελογενὴς. ἐῶ-ὸ.ἡ. nubigena.
Νεφελοειδὴς. εος. ὸ. ἡ. nubilus, nebulis obſcurus.
Νέφ@-εος. ὸ. nubilum, nebula, coactus aër. à νη priuandi particula & φάος. eſt enim conſtipatior aëris pars. ἢ πρῶτον ὸ νείφειν ὸ βρέχειν. Etym. Item rete aucupatorium, qua ſignificatione accipi apd' Hom. Odyſſ χ. poſſe annotat ibi Euſt.
Νεφρὸν@-ὸ λιπὸς. pingue circa renes, ὁ ὠθῖς νεφροῖς.
Νεφρῖτης. ιδ@-ὸ. nephritis, dolor renum. Cæl. lib. 2. ca. 36. inde νεφελιῶσι q laborãt ex renib.
Νεφρὸς. ὸ. ὁ. ren, ut Gaza uertit in Ariſtotele. à νέφειν, quod mingere & pluere ſignificat.
Νεφώδης. εος. ὸ. ἡ. nebuloſus.
Νέω. μ. ήσω. π. νηκα. neo, nato, abluo, nado. Et νέω. μ. νύσω, pro νύω, nuo.
Νεώσρτ@-ε. & νεώβροος. ὁ. nuper conſumptus.
Νεωκορέω. μ. ήσω. π. ηκα. adminiſtro, uel tractores ſacras.
Νεωκόρ@-ε. ὸ. ὁ. ædituus, qui res ſacras tractat atq; cuſtodit, ornatq; à νεὼς templum, & κορέω purgo ſiue uerro. Item nauta purgandæ nauis curam habens, in Epigr.
Νεωλκέω. μ. ήσω. π. κα. nauem traho. Neut. abſol.
Νεωλκία. ας. ἡ. attractio nauis uento deficiente, remigatio,

Νέωμα.ατος.τὸ.nauale,uide νέκτος.

Νεώμι,ῶνος.ὁ. nauale. Item littus in quo ſtant naues Ionice, teſte Aelio Dionyſ.

Νεώνητος.ἡ.ὁ. nuper emptus,nouitius,nouus miniſter,quaſi nuper emptum mancipium,ἀ νεόν nuper,& ὠνέομαι emo.

Νεωποιός ὁ.ὁ faber naues conſtruens.

Νεωπός.iuuenis,nuper uidens.

Νεωρεῖν.templum cuſtodire, aut naues.

Νεωρής.ὁ.ἡ.ὸ. nouellus.

Νεώριον.τὸ.τὸ.nauale,id eſt ubi fabricantur naues, quale eſt Venetijs,quod arſenale uocant Bayf.

Νεωρυχής.ἐος.ὁ.ἡ. recenter effoſſus. Nicand.

Νεώς.ῶ.ὁ. templum, oraculum, nauis. Atticum autem eſt pro νεώς. Omnia enim nomina in εως lingua communi deſinentia, lingua Attica in εως, per ω μέγα deſinunt, ut μνελαος μνέλεως, νεώς νεώς.

Νεωσοίκιον. porticus ſunt ad mare ædificatæ ad deductionem nauium, naualia, & tecta nauiũ de quibus Bayfius & Etym. Apud Harpocr. παραφυτόνως legitur νεώσοικος.

Νεωσί nuper, pauloantè.

Νέωτα.addito ὡς, ut εἰς νέωτα, in proximum annum ſignificat,in futurum. Interdum ponitur pro nuper.

Νεώτατος. ultimus,iunior.

Νεωτερίζω.μ.ἰσω.σ.ιτω. noua facio, deſigno,& nouas res facto, καινοῦμαι,καινοργῶ. Verbum actiuum, non abſolutũ. Alicar.lib.5.μὴ τις ἑτέρα νεωτερίζειν πράξις.

Νεωτερικός. iuuenilis, inconſiderans, ſtultus, & ratione carens : quòd ea ætas ſtultis affectibus ſæpius quàm uera ratione duci ſolet.

Νεωτερισπής.ὁ.ὁ.qui rebus nouandis ſtudet, πολυπράγμων, factioſus.

Νεωτερισμός.ὁ.ὁ νεωτεροποιία,renouatio rei,deſignatio, ſtudium nouarum rerum,ſeditio.

Νεωτεροποιός rerum nouarum ſtudioſus.

Νεωτεροποιῶ. τὸ καινοποιῶ καὶ νεωτερίζω.

Νεώτερος. iunior,recentior, minor natu.aliquoties contemptum potius ſignificat quam ætatem νέος.

Νεωφύλαξ.ακος ὁ æduituus,hoc eſt,qui ædes tuetur & ſeruat.

Νεώχμη,terra nuper arata.

Νεωχμόω.μ.ώσω.π.ωκα. noua facio.Neut.abſol.

Ν priuatiua eſt particula, & aliquãdo intenſiua.Eſt quoq; aduerbium iurandi,ut νὴ δία,etiã,quod affirmantis eſt & annuentis.Et quemadmodum in negationibus dicimus μὰ δία, ita in affirmationibus νὴ δία. Aliquando ironiæ ſeruit,ſicut credo,nempè,ſcilicet,Latinis.Demoſt πρὸς ſcef.μυησικακησειν νὴ δία, &c. Et πῶς λεπτ. ὅτι νὴ δία ἅπαν ζῶνες.

Aliquando accõmodatur anthypophoris, ita ut reſponſioni congruat.Demoſth.πρὸς ſcef.νὴ μὰ δῦλαι μόγε, Et quidem etiã fortunatum, uel utiq;. Νὴ μὰ ἀλλὰ,at, at enim, at hercule,ut Liu. αἰδυποφορικῶς,Demoſth. Etapud Iſæum ſine ἀλλὰ pro eodẽ, ἴσως γὰρ νὴ δία πάρεργον. At fortaſſe nihil ad rem pertinebat.Bud.Com.

Νὴ τὼ θεώ.per gemellos, Iuſiurandum fœminarum proprium.

Νὴ τὼ σοιώ.per geminos.

Νῆα.τλῶ. nauem.

Νήαιθος.ὁ.ὁ fluuius Crotonienſis,à nauibus incenſis ſic dictus.

Νηγάτεος.ὁ.ὁ ἡ. pulcher, nuper factus. παρὰ τὸ νὴ καὶ γάνυσθαι. Etym.

Νήγρως.adu. dulciter.

Νηγρώς.ὁ.ὁ ἡ. d fficulter expergiſcibilis, &.

Νηδύμος. dulcis,profundus, inexhauribilis.de ſomno ferè dicitur quaſi qui penitus intrauerit hominẽ,à νὴ quod aliquando auget, & δύω ingredior: aut à quo ueluti ex humiditate profundiore, emerſio facile nõ eſt, ᾗ ὃ ἐπὶ ἔσχατον ἀπὸ πλείστων τῶν ὑγρῶν ἔρχεσθαι. Hom. ἐμέθ' ὑπὸ ἔχε νήδυμος ὕπνος.Somnus unde quis uix poteſt expergeferi.

Νηδύπους.diſcalceatus.

Νηδύια. inteſtina.

Νηδύς.ύος.ὁ uenter,uterus,ineuitabilis.

Νηέω.μ.ήσω.π.ηκα. congrego,communiter. Dicitur autem νέω,uel νήω. Actiu. accuſ.

Νήθω.μ.ήσω.π.ηκα.neo. Neut accuſ.

Νηΐα.τὰ. rudentes,funes nautici.

Νήϊον.ὁ.τὸ. Neium mons Atticæ,ſeu(ut alij)Ithacæ.unde νηϊάδες nimphæ dicuntur. Item lignum ad nauium conſtructionem accommodum,Etymol.apud Apoll.Argon.ea pars nauis quæ radit æquor.

Νηΐτης.ου.ὁ. naualis,id eſt aptus nauibus.

Νῆϊς.ιδος.ὁ. inſcius,timidus,infirmus.à priuatiua particula νη.& εἴδω εἴσω.

Νηΐς.ίδος.ὁ Nais.παρὰ τὸ νάω,τὸ ῥέω.

Νήϊσος. infimus,extremus,naualis.

Νηΐτης. naualis. Vnde Thucyd. νηΐτιδι στρατῷ uocat, quod alibi ὁ ναυλικὸς, hoc eſt claſſem, quaſi dicas naualem exercitum.

Νηϊτός.naualis.

Νηκερσίλης.ους.ὁ.ἡ.inutilis,nõ ferens lucrum,impudens,à λίκερδις quod prudentiã interdum notat.

Νήκερος.ὁ.ὁ.ἡ.cornibus carens.

Νήκεστος.incurabilis.

Νηκουστέω.μ.ήσω.σ.ηκα.obaudio, non audio,negligo. Neut.abſol.

Νηκτικός.natatilis.

Νηκτός.ὁ.ὁ.nabilis,natatilis,& natrix Gazæ.

Νηλεγής.miſer, ἀθλιώτατος, φορτικὸς, θλιβερός.

Νηλειής.ἐος.in accuſ.νηλέα,α longo,ſæuus,immiſericors.

Νήλεος.ὁ.ὁ.ἡ.& (ſericors.

Νηλής.ἐος.ſæuus,ἀνοικτος.immiſericors.

Νηλέα.ἡ.unedo.

Νήλουτος.ὁ.ὁ.inuiſibilis,immortalis.

Νηλύδες ἱερὸν.ῆ. ſacrificium quod fiebat Dianæ apud Mileſios.

Νήλιπος.qui nudis pedibus incedit,& qui unicã tunicã indutus eſt, incalceatus apud Lycophr.

Νηλίπους.ὁ. qui nudis pedibus incedit.

Νηλιτής.ὁος.ὁ.peccator. πρὸς τὸ νῦ ἐπιταλικόν,πρὸς τὸ ἁλιτεῖν τὸ ἁμαρτάνειν.Odyſ.τ.οἵ τέ μ' ἀλιτρὸν ἔθεσσι,πρὸς οἱ νηλιτὲς εἰσι, Aliquando innoxius, non peccans αἰτιαμάρτητος. πρὸς τὸ μὴ ἁλιτεῖν. Etymol.

Νηλίτης.ιδος. ſimiliter pro nõ peccante ponitur.

Νηλιφὴς.ὁος.& αὐηλιφὴς,nauis pice nõ perunctа.

Νήλωτος.ὁ. ueſte carens,à λῶτος quod amictum ſignificat.

Νῆμα.ατος.τὸ. filum. ἀπὸ τοῦ νήθω.& aquæ latex.

Νηματώδης. netilis, aptuſq; duci inſtar lanæ lini.

Νημερτής.έος.ὁ.ἡ. uerus,uera,inerrabilis. (ſe.

Νημερτέα.ἡ. tranquillitas uentorũ. Nam ut γαλήνη de mare,ita de aëre proprie dicitur νηνεμία. Attici νωνεμίας abſolutè utuntur pro νωνεμίας

Νηνέμω.σ. uento carens. (ὄσης.

Νηνεμόμηνον. ſerenum, tranquillum.

Νηνέω.μ.ήσω.π.ηκα.congrego. Actiu.accuſ.

Νηνεῖζω.lugeo,loquor.

Νῆξις.ιος.ἡ. natatus,natatio.

Νηξίπολις.ὁ. νέπτολις.

Νηοκόρος.ὁ. ædituus, & nauta nauim ferẽs. Epigr.

Νηός ὁ.ὁ templum.

Νηοφύλαξ.ακος cuſtos nauis.

Νηπενθής.έος.ὁ.ἡ.impexus.

Νηπιάλη.nequit,ἀδύνατος, apud Hipp.

Νηπενθὲς.έος.τὸ.herba,cuius ſuccus uino immiſtus triſtitiam diſcutit,ut Galenus tradit:ac malorum omnium obliuionem inducit, hoc eſt τὸ λήθην ποιεῖν,ut Theoph.inquit.Quidã eandem cum bugloſſa uolunt eſſe. Dicitur autem à νὴ priu.& πενθέω, quaſi ἄλυπον. Cæl.lib.10. cap.43.& Bud. in Annot.poſt.

Νηπενθὴς.non triſte,ſine triſtitia,magnum,& magnopere triſte,& recens triſtitia affectuũ,Etym.

Νηπιάδας,pro νηπίας. infantias.

Νηπιάζω.puerum ago,paruulus ſum.

Νηπιάχος.ὁ.ὁ.puerilis,infans.

Νηπιάχω.ſtultè ago, νηπιάζω.

Νηπιέη.ης.ἡ. infantia.

Νηπίη.ὁ.ὁ.ἡ.ſtolidus.

Νήπιον.ὁ. puſio,infans.

Νήπιος.ὁ.ὁ. quando ad ætatem refertur,infantem ſignificat, πρὸς τὸ ἔπος, qui adhuc fari nequit: quando uero ad animũ, ſignificat ſtultum atq; ætatis uitio imprudentem, parum eruditum ac uſu rerum callentem.Ἐν νηπίῃ,abincunabulis.

Νηποινά, &

Νηποινί.aduerb.impunè ſignificãs.Xenoph. πολλαὶ τῶν πόλεων μόνοις τοῖς μοιχοῖς νομίζουσι νηπεὶ νὴ ἀποκτένειν.Λυκοῦργος διατάξας ὅτι λυμαντὰς αὐτοὺς νομίζουσι.τοῖς γυναικῶν φιλίας πρὸς τοὺς ἄνδρας εἶναι.

Νήποινος.ὁ.ὁ. impunis.

Νηπύθης. fobrietatem faciens.

Νηπυθὴς.indefinens,ἄπαυστος, quaſi ſine fundo.

Νηπύπιος.ὁ.ὁ.ſtolidus. πρὸς τὸ νὴ τὸ πίνειν,συγκωμῳδεῖ. cui opponitur apud Comicũ ὁ τριβών.

Νηρεΐδες. ἀμ.poëticè Νηρηΐδες. Nereides nymphæ, uide Ammonium. hymnus earum extat apud Orpheum.

Νηρεύς.έος.ὁ. Nereus deus marinus. πρὸς τὸ νὴ καὶ ῥέω, οἱονεὶ νηχόμενος θεός. Νηρέως δυνατόβρες, uide Νηρεΐδες in Ammonio. Nerei hymnus eſt apud Orpheum.

Νηρῆς.ῆδος.αὐτὸ τοῦ νηρεύς. Etym.

Νηριγδμος. ου. ὁ. innumerabilis, innumerus. Νη enim hocloco negandi uim habet.

Νηρίον. herba. aliqui uocant rododaphnen.

Νηρός. cauum ſaxum.

Νηρῖται.οἱ. natices.

Νηρίτης.ὁ.ὁ. conchæ genus quod nauis inſtar per mare nauigat, à Theodoro in Ariſtotele uertitur natex. meminit & Aelianus.

Νήριτος.ὁ.ὁ. magnus, multus,innumerabilis. Eſt etiam montis nomen Ithacæ, Neritus.

Νηρός.recẽs,humilis,cauus,humidus.uide ναρός.

Νῆσαι,pro νῆσαι. cumulare.

Νησιάρχης.ὁ.præfectus inſulæ.

Νησιᾶς.άδος.ἡ. inſula,exigua inſula apd Heracl.

Νησίδιον.ὁ.ὸ. &

Νησίς.inſula parua.

Νῆσις.accumulatio, ſilum.

Νησιωτέων αὐτὶ νησιωτῶν, Ionicè,Herodot. Κατ' ἀρχὰς νησιωτέων μάλιστα ἐπλέετον, Per initia inſulanarum maximè locupletabantur.

Νήσομαι. implebor.

Νῆσος.ὁ.ὁ.ἡ.inſula. πρὸς τὸ νῦν ἀπολυμβῶ,& in futuro νήσω.Etym.

Νῆσσα.ης.ἡ. anas, ut Gaza uertit in Ariſtot. apud quem legitur νῆττα.uide etiam Aelianũ de Aucupio.& propriũ nomen,& parua inſula,νησάριον. Νησσάριον.ὑποκοριστικῶς.anaticula. (ριον.

Νησσεία.ας.ἡ. iciunium.

Νησσύω.μ.σύσω.π.συκα.iciuno.Neutrum abſol. & aliquando accuſ.iungitur.

Νῆσυς.εος ὁ.ἡ. iciunus.

Νήσιμος.dies iciunij.

Νῆσις ιος. ieiunium, & inteſtinum pyloro annexum, ieiunum dictum, quoniam minus impleti nunquã quod accipit cõtinet, ſed ad inferiora protinus tranſmittit. Latini hilam & hirã uocãt. Gaza in Ariſtot. uertit inteſtinũ ieiunũ. item ieiunus, ἄπασος, ἄκμηνος, tria enim iſta idem ſignificare teſtatur Euſt. Iliad. τ. addit & dicã quandã apud Siculos hoc nomine extare.

Νησύδριον. τ. τὸ. inſulula.

Νησώτης. α. ὁ. inſulanus.

Νήτη ης. ἡ. fidis acuti ſonus, lyræ chorda, dicta à muſicis πρὸς αὐλὸν ὀξυτάτην· ἀ ὑπάτης καὶ μέσης.

Νήτης. imperfectus.

Νήτως fruſtra.

Νῆῶς. α. ὁ postremus, multus, accumulatus.

Νηρικός. ἡ. ὁ. ἡ. uerus, uera.

Νηρικῶς. uerè.

Νῆσσα. anas. πρὸς τὸ νήχεσθαι.

Νήσσιον plenum.

Νησσοφόνος ἀετός. aquila anataria, quæ & planca & morphna & naeuia dicitur, ut Gaza uertit in Ariſtot.

Νηυγμός. ſtym. &

Νηῦγμος uoce, ſine ſpiritu carens.

Νηῦς, pro νεῦς. nauis. Vide νᾶυς apud Ammon.

Νηφάλεος, uel νηφάλιος. α. ὁ. ſobrius, prudens, & uigilans, diligens, attentus.

Νηφαλεύειν. uide in Chil. Eraſmi.

Νηφάλια. τὰ. feſta quæ ſine uino celebrantur, & ligna nephalia quæ non ſunt de uite, fico, aut moro. Eraſ. Chil.

Νηφαλίζειν. aqua ſacrificare.

Νηφαλισμός. ſobrietas, προοχή.

Νηφαλιστός. ὁ ὁ. ſobrium faciens.

Νήφω. μ. ἤσω. π. ψε. φρενέω, cæſus dego, moderatus & ſobrius ſum. Accipitur pro uigilo, & diligens ſum & attentus. Neut. abſol.

Νήφων. ſobrius.

Νήχομαι. μ. ξομαι. π. γμαι nato. Depon. abſol.

Νηχοτάλαττα. loca & urbes iuxta mare.

Νήχυτος. à νή intenſiua particula.

Νίκμις. ιος. ἡ ſobrietas, νηφαλισμός.

Νήω. νεύω. congruo, conſtruo.

Νιβά. niuem, fontem.

Νιβάλες capræ in iugis montium.

Νίβας ὁ. nomen uici in Theſſalonica. uide in Chil. Eraſmi, Niba coceyſſante.

Νιβάτισμος. genus ſaltationis Barbaricæ.

Νίγλαροι οἱ. genus muſici modulaminis. Cælius lib. 3 cap 11.

Νίζω. μ. ἰσω. τ. κα lauo, tergo. Actiu. accuſ.

Νικητήριον. uictoriæ præmium, νίκεστρον.

Νικάζοις. οἱ. uictores, νικητῆρες, præſtantiſsimi in acie.

Νικάω. μ. ήσω. τ. ηκα. uinco, & uinco iudicio, cũ genitiuo & accuſatiuo. Demoſth. καὶ φήκησε τοῦ κλήρου τοῦ ἀμφισβητήσαντας αὐτῷ πάντας. & uicit iudicio hæreditatem ab omnibus qui cum ipſa ambigere inſtiterunt. Aliquando conſtruitur cum duobus accuſatiuis. Dinarch. ὑπὲρ Δημ. τιμοθέου τὸν φιλοκύπρου ναυμαχίαν νικήσαντα τοὺς λακεδαιμονίους. Bud. Com.

Νίκεστρον præmium uictoriæ, νικητήριον.

Νίκη. ης. ἡ uictoria. πᾶν ἀγαθὸν μὴ ἔπηλυ, id eſt à nonce dendo. Hymnus in eam extat apud Orpheum.

Νίκη Ἀθηνᾶ. ſtatua erat Athenis in honorem Palladis erecta, dextra manu tenens malum punicam, ſiniſtra uero robur & imperium oſtentãs.

Νίκημα. ατος. τὸ. idem

Νικηφόρος. ὁ. artificium cõſequendi uictoriã.

Νικητήριον. τ. τὸ. uictoria, præmium uictoriæ, ſeſtum pro uictoria, niceterium, ὠνίνιον. Bud. in Annot.

Νικητής. τ. ὁ. uictor.

Νικηφόρος. τ. ὁ. &

Νικηφόρος. τ. ὁ. uictorioſus, uictor.

Νικάς. proprium uiri nomen Etym.

Νικάς. genus nauis apud Bayfium.

Νῖκος. τ. τὸ. uictoria.

Νίκων. ωνος. ὁ. machina maxima. Ioſeph. lib. 6. ἣν νικῶντι τείχεσι φιλιδίνδος. αὐδὲ γὰρ ἔσχε ἰσθμὸν τῷ μεγίστῳ ἐπάλξεσιν ῥωμαίων ἐλέπολιν δὲ τῷ πάντα νικᾶν. eſt etiam nomen uiri proprium. Etym. Cyrill.

Νίμμα. τὸ. lauacrum.

Νίν ipſum. Nec habet alios caſus hoc pronomen, & ponitur pro maſculino, fœminino, & neutro: & pro αὐτὸ apud Sophocl.

Νίπτομαι. εο. Depon. abſol.

Νιπτῆρ. ῆρος. ὁ peluis.

Νίπτω. μ. ψω. π. ιφα. lauo. Actiu. accuſ. uide λοῦσαι in Ammonio.

Νιρεύς. έως. ὁ. Nireus, pulcherrimus omniũ qui ad Troiam nauigarunt præter Achillem.

Νίρμος. & νίρυ. pediculus.

Νιρος. magnus.

Νισσομαι. εο, uerſor, uertor. Etym.

Νῖσσα, uel νίζα. ἡ. Niſſa urbs.

Νίσσω, uel νισσομαι. εο, ſρίφομαι.

Νίσυρος. inſula una Cycladum, Strabo eam in ora Cariæ locat, quę & πορφυρὶς à copia muricum dicitur.

Νίτρον. τ. τὸ. nitrum. πᾶν ἀ τὸ νίζειν. Etym. uel potius à loco nomen habet. Naſcitur enim in oppido uel regione Aegypti Nitria. Et ferè in uniuerſis locis Germaniæ.

Νιτρώδης. εος. ὁ. ἡ nitroſus.

Νίφα. αὐτὴ τὴ νιφάδα. Etym. (nasmith.

Νίφαγος. τ. ὁ. candidus inſtar niuis, νιφάδηλος.

Νιφάς. άδος. ἡ. &

Νιφόβλητος. έος. ὁ. ἡ. niuoſus, niuibus tectus, Epigram.

Νιφετός. ὁ. ὁ. niuis defluxus, imber niualis, nix minutim deſcendens.

Νιφοβλῆτες. niue obrutæ uel conſparſæ, epitheton maximorum montium.

Νιφοβόλος. τὸ. ſublimè.

Νιφοσκελής. έος. ὁ. ἡ. niue calcatus, niuoſus.

Νιφοῦς. όεντος. ὁ. ἡ. niualis, altus, candidus, ut νιφόεσσα ἐλφήν, pro niuea apud Ionem comicum.

Νίφομαι. niue obruor, ut λατανιφομένοις ὄρεσιν, obrutis niue montib. Xenoph. ἐν τῇ ὑποθέσει. οἷόν νιφόμενοι ἀπῆλθον. Vergil. Ventos perpeſſus & imbres. Vnde λατανιφόμενα ὄρη, montes niuoſi, ut Silius dixit.

Νίφω. μ. ψω. τ. ιφα. ningo. Neutr. abſol.

Νοερός. ὁ. ὁ. intelligens, liber, particeps intelligentiæ. Vnde νοεραὶ φύσεις, Dionyſ. & Gregor. naturæ intellectuales dicuntur, ſiue intelligentiæ abſtractæ, ut ſunt nuntij cœleſtes, id eſt angeli. Abſtracta aũt & ſeparata dicuntur, quæ non ſunt materiæ immixta, formæ ſcilicet à materia ſeiunctæ, & figuræ mathematicę, ut docet Themiſt. de Anim. 3. Ariſtot. τὰ δὲ ἀφαιρέσεως uocat, & χωριστά.

Νόες. idem eſt quod νοεραὶ φύσεις. Bud. de Cont.

Νοέω, uel νόημι. μ. ήσω. π, γκα. intel- (rer. fort. ligo, conſydero. Actiu, accuſ.

Νόημα. ατος. τὸ. intellectus, cogitatio, conſilium.

Νοήμων. ονος. ὁ. intelligens.

Νόησις. εως. ἡ. intelligentia.

Νοητά. τὰ. quæ animo cernuntur & ratione intelliguntur. Cic. interp.

Νοητικός. ὁ. ὁ. rationalis.

Νοητός. ὁ. ὁ. intelligibilis.

Νοθεία. ας. ἡ. degeneratio.

Νοθεῖα. τὰ. res quę dantur illegitimè natis à parente. cõcedebatur enim ut ad mille drachmas uſque liceret maioribus ac parentibus in nothos conferre. Harpocrat. Bud. in Annot.

Νοθεύομαι. μ. εύσομαι. π. μαι. degenero. Depon.

Νοθεύω. μ. εύσω. π. ευκα. abalieno, decipio, corrumpo, adulor, adulterinus ſum, non germanus. Actiu. accuſ.

Νοθογάνητος. ὁ. ἡ. nothus quicſiq; ſiue ſcorto ſiue

Νοθοῖ. terret, exaſperat, monet. (ſerua natus.

Νόθος. α. ὁ. nothus, ſpurius, illegitimus, & qui ex muliere externa natus eſt, autore Polluce. Huic opponitur γνήσιος. Bud. in Annot.

Νοθρεύω. langueo, ſegniter ago.

Νοῖδιον. ſententiola.

Νοιμύλειν. labra coniungere.

Νομαδικός. paſcuis uiuens.

Νομαδιτόκοι. à paſcuis redeuntes.

Νόμαια. τὰ. leges, ritus, mores, inſtituta. Cyril. νόμιον proparox. interpretatur legitimũ; penam flexum autem paſcuale.

Νομάδιον. cœtus uirorum paſtoritius.

Νομάρχαι. οἱ. legumlatores, prouinciarũ præfecti.

Νομαρχέω. ήσω. ἐνομάρχησα.

Νομάς. άδος. ἡ. in paſcuis degens inter armenta.

Νομάσιες πέρισπεραι. gregales columbæ. νόμασιες quoq; ſignificat gens quædam. Scythica, uaga, quæ plauſtris inuecta, paſsim pabula ſequitur, ut Solinus ait.

Νομᾶς. ᾶδος. ὁ. Numa.

Νομεικός. ὁ. paſtoralis.

Νομεύς. έος. ὁ. paſtor, legum conditor, tributor.

Νομεύω. μ. εύσω. τ. ευκα. paſco, id eſt paſtor ſum.

Νομή. ῆς. ἡ. conſuetudo. Item diſtributio, pars, ſtipendium, præda, congiarij, poſſeſsio, νέμεσις. Item pabulum, pabulatio, paſtura. Item ulcus depaſcens & ſerpens, Dioſcor. Item νομαὶ præfecturæ prouinciarum, regiunculæ, Plinio. Item ulcera depaſcentia apud medicos.

Νόμιμα. δικαίωμα.

Νομιδικά. τὰ. altilia.

Νομίζομαι. paſsiuè æſtimor, hoc eſt clara opinione & æſtimatione præditus ſum, cenſor, δοκῶ, εὐδοκίμομαι, εὐδοκιμῶ, gratia polleo. Plato in Gorg. δεῖ νομίζεσθαι ἐμοί γε δικαίως. Aliquando νομίζεται uel νενόμισται, pro ſolenne eſt, legitimum eſt, moris eſt, in more poſitum eſt. Vnde νομιζόμενον, ſolenne, decens, legitimum, rituale, iuſtum, in ius receptum, approbatum, lege ſancitum. Et νομιζόμενα, ſiue νενομισμένα, quæ Cicero iuſta exequiarum uocat, ut τὰ νομιζόμενα τοῖς τεθνεῶσι, iuſta mortuis facere, & parentari, hoc eſt τὰ λεγόμενα καὶ νόμιμα ὀφλόμενα τοῖς τῶν νομιζομένων τυχοῦσι, funerari. Bud. Com.

Νομιζόμενος. τ. habitus.

Νομίζω. μ. ίσω. π. ισα. puto, ὑπολαμβάνω, δοξάζω. Item conſueſco, legitima facio, legem impono, dico, lege ſancio, moribus inſtituo. Herodian. ὡς νομίζουσι Ῥωμαῖοι, ut Romanis mos eſt, ut Romanorũ moribus inſtitutũ eſt. Bud. ibid.

Νομικῶς. τ. legale genus Quintil. interprete.

Νομικὸν δίκαιον. ius legitimum.

Νομικός. τ. ὁ. ἡ. legiſperitus, qui in negotijs legalibus uerſatur, liberalis.

Νόμιμος. τ. conſuetum, legitimum, ius. Vnde νόμιμα μαντικοῦ ὠδικήμου, iuris augurandi ſcientia. Et νομίμως ἐζηγηταί, Iuriſconſulti. Et νόμιμος ἐκκλησία apud Athenienſ. legitima concio dicebatur, & fixa & ſtata, quæ ter in menſe habebatur. Contrà σύγκλητος ἐκκλησία, id eſt conuocata & indicta, quæ repente noua aliqua de cauſa fiebat. Bud. in Annot.

Νομίως. legitimè.

Νόμιος.α.ὁ. iustus,pastoralis, & Apollinis epithe- (ton.

Νόμισμα.ἄος.τὸ. numisma,institutio.

Νομιστύω. iustè & legitimè administro.

Νομοδιδάκτης.ου.ὁ. legem docens.

Νομοδιδασκαλ(ω).ου.ὁ. legis doctor.

Νομοθεσία.ας.ἡ. legislatio. (accus.

Νομοθετέω.μ.ήσω.π.ηκα. facio,legè pono. Actiu.

Νομοθέτης.ου.ὁ. legislator. Ex iudicibus autem de ligebantur, quorum munus erat leges rogatio nesue tribus concionibus à populo probatas, diligentius examinare,atq; ut hi eas uel probarent, uel improbarent, ita proferebantur antiquabantur uc. Bud. in Annot.

Νομοθέτημα.τὸ. constitutio.

Νομοθελικὸς. legum ferendarum peritus.

Νομοΐσωρ. legisperitus.

Νομοστοιος. νομοθέτης.

Νόμος.ου.ὁ. paroxyt. lex,institutum,θεσμός. ἀπὸ τοῦ νέμειν, id est à tribuendo, quòd unicuique tribuat quod suũ est. Budæus in Annotat. & Com. Hymnus in Νόμον extat apud Orpheum. Item numisma lingua Dorica, unde nummus Latinis, & regio ac prouincia, & simpliciter consuetudo, & mensura terræ, & bonum nuncium. Masculino gen. significat qui omnibus æquum distribuit, & apud Aegyptios diuisor agrorum. Item consuetudo loquendi. In carmine ac cantilena νόμος, qualitatẽ uocis ac moderationem significat, qua uel acutiore, uel remissiore utimur. Cuius rationem esse tradunt, quòd ueteres priusquam literas scirent, leges cantarẽt, ne eas obliuioni mandarent. Vnde Terpandri νόμος, modulata cantilena,sic numeros dicũt Latini, & modos. Cæl. lib. 5. cap. 27. & Etym. Item pratum seu pascuum rectè νόμος uocatur à νέμω. Item territoriũ, & certa tèrræ portio. Eust. Iliad. υ. regio, ditio, ὑχθρῶν νόμῳ, cõsertis manibus, in conflictum apud Herodot.

Νόμος πολλὰ πνρίεχων. dicitur lex Satyria Iureconsult. hoc est, teste Festo. Pomp. lex multis aliis conserta legibus, à satyra cibi genere ex uarijs rebus conditum.

Νομός.ὁ. oxytonũ. idem quod νομή. præfectura. Cyrillus interpretatur pascuum, regio, plaga.

Νομοφύλακες.οἱ. legum præsides & custodes. Cic. de legib. Græci hoc diligentius, apud quos νομοφύλακες creantur, nec ij literas (nam id quidem etiam apud maiores nostros erat) sed qui etiã hominũ facta, obseruabãt, & ad leges reuocabant. Erant hi numero xij. Athenis, tales ferè quales triumuiri Romæ. Bud. in Annot.

Νομοφυλακία.ας.ἡ. legũ morumq; regimen & tu- (tela.

Νομοφυλάκιον.τὸ tutela legũ, iuris custo-

dia, loco ubi undecim νομοφύλακες iudicabãt.

Νομωδὸς.ου.ὁ. legum interpres, Strab.

Νοοδώτες.οἱ. animati.

Νόος.ου.ὁ. σηπτός. mens, sensus, cogitatio. Vnde νόον οἴσει, sapiet, ut in hemistichio prouerbiali, ἀλιεὺς πλαγὲις νόον οἴσει, Piscator percussus (sapiet.

Νορύσσω. fodere.

Νοσαλέ(ω). morbosus, mollis, delicatus.

Νοσερός.ὰ.ὁν. morbosus, morbidus, insalubris.

Νοσέω.μ.ήσω.π.ηκα. ægroto. Refertur ad animũ pro non sanè sapere. Neut. absol. Vide ἀχρόως ἔχειν in Ammonio.

Νοσηλεία.ας.ἡ. ægrotatio, languor, ἀθυμία. νοσήλεια uerò φάρμακα, τὰ θεραπευτικά.

Νοσηλεύομαι.μ.εύσομαι.ω.ευμαι. ægroto. νοσῶν ἐπιμελῶς θεραπεύομαι, Depon. absol.

Νοσηλεύω. ægrotos curo.

Νοσημάτιον.ου.τὸ. ægrotatiuncula.

Νοσημελιώδης.ες.ὁ. ualetudinarius, ualetudini obnoxius, pestifer, morbidus.

Νοσηρὸς ὁ.ὸν. νοσερός.

Νοσιὰ.ας.ἡ. nidus, mansiuncula. νοσσιὰ, pro (νοσσία.

Νόσιμος.ὰ.ὁν. ægrotus.

Νόσιον.ου.τὸ. pullus auium.

Νοσογνωμονικὴν. Plato medicinæ speciem uocat, quæ ex celeri morborum discretione succurrit ægris. Laërt. lib. 3.

Νοσοκομεῖον.ου.τὸ. locus in quo ægrotantes curantur, infirmarium uulgò dicitur.

Νοσοκομέω. infirmos curo.

Νοσοκόμος.ου.ὁ. eius loci præfectus, & curator.

Νοσοποιῆν. mobos excitare.

Νοσοποιός.ὸ. seditiosus.

Νόσος.ου.ἡ. morb. Ἀληθὲς ὅτι τὸ νόσον εἶναι τὴν παῦσιν καιροῦ τ σώματος ἀδυνασίαν. πάθος δέ ὅτι δύναμις σώματος ἐμποδὼν νόσος δέ ὀλεθρία ὅταν ἡ ἐπάτω πράγματα λυμαινομένη. Ἐκ τ νόμων.

Νόσος μεγάλη. morbus Comitialis dicitur.

Νοσόω. seditionem moueo.

Νοσσεύδη. nidulari. Vide φωλεὸς in Ammo. νοσσεύω, pro νεοσσεύω. fœtifico, γεννῶ. (ζεύδη.

Νοσσοί. pulli auiũ. Vide φωλεὸς in Ammonio.

Νοσσέω.μ.ήσω.ω.ηκα. redeo, abeo. Neut. absol.

Νόστιμος.τὸ. dulcedo. nõ tamen simpliciter omnẽ dulcedinem significat, sed quam animo magis quàm palato sentimus. Translata est uox ab his qui ex lõga nauigatione militia uc, & exilio in patriã reuersi, omnia ibi grata, iucunda, ac dulcia inueniunt. νόστος enim reditum significat ex eo deinde paulatim ad omnia dulcia & sensibus grata detorta est uox. Marc. Virg. lib. 5. sic νόστιμον ῥῶμα dulciariorũ genus quoddã apud

Νόστιμος.ου.ὁ. rediens; maturus. νόστιμον ἦμαρ, apud Homer, dies reditus.

Νοσιμώ-

Νοσιμώτατος.ου.ὁ. maturissimum, florentissimum, in quo potissima salus atq; spes sita est.

Νόστος.ου.ὁ. reditus, uia, suauitas, dulcedo, iucunditas, ἅπαντες σχεδὸν τὸ ἡδὺ τοῦ δημοτικοῦ νόστου. Ety.

Νόσῳ, uel νόσῳι, aduerb. sine Genit.

Νοσφίδιος. furtiuus, clancularius.

Νοσφίζομαι.μ.ίσομαι.π.ισμαι. recedo, priuor, interuerto, furor, suffuror, Depon. absol.

Νοσφίζω.μ.ίσω.ω.ικα. alieno, sepero, defraudo, priuo proprio, lateo, repudeo. Actiu. accus.

Νοσῳισμὸς.ου.ὁ. fraudatio, seperatio.

Νοσώδης.ες.ὁ.ὲς. morbosus.

Νοτερὸς.ὰ.ὸν. humidus.

Νοτέω. humidus sum Nicand.

Νοτία.ας.ἡ. humiditas.

Νοτίζομαι.μ.ίσομαι.π.ισμαι. humefacio, & νοτί- (ζω.

Νοτιὰς.ου.ὁ. & Νότιος.ὰ.ὸν. australis, austrinus. Sic Sueton. Austrinis tempestatibus tentabatur grauedine de Othone loquens. Item humidus, marinus.

Νότος.ου.ὁ. humid⁹ fudor, cui αὐχμὸς ἰσχνὸς opponitur.

Νοτὶς.ίδος.ἡ. humiditas, humor.

Νοτίδιος. ab Austro.

Νότος.ου.ὁ. auster, notus. Hymnus eius apd Orph.

Νοεροῖσιν. mente plenũ. Βῦσαι γαρ τὸ πλεῖστον ἐμπεφυκὸς νοερῶν.

Νοερῶς. prudenter, συνετῶς.

Νοθεσία.ας.ἡ. admonitio.

Νοθετέω.μ.ήσω.π.ηκα. admoneo. Actiu. dati. & accus. νουθετῶ μετὰ ὠθισμοῦ πληγῆς, castigo.

Νοθέτημα.ἄτος.τὸ. admonitio.

Νουθέτησις.εως.ἡ. idem.

Νουθετικὸς.ὸ.ὸν. admonitorius.

Νουθετόμενος. reprehensus.

Νοέτωρ. consulens.

Νουμηνία.ας.ἡ. neomenia, primus dies mensis.

Νουμῆνις. trychilus, auis quædam attageni similis.

Νοερὸς.ὰ.ὸν. prudens, mentis compos, cordatus.

Νοερῶ. sapio.

Νοερῶς. prudenter σωφρονισμένως.

Νοῦς.ὁ. mens, animus, sensus rationalis & purissima animæ pars quæ entia uniuersa contemplatur. Vide νοῦν ἔχων soluta cõpositione pro νοερὸς ficut Latinè, animi magnitudinem, pro magnanimitate dicimus. Bud. Com. Vide Amon. Anaxagoras νοῦς cognominatus est, quia primus materiæ mentem adiecit, quæ res confusas digesserit Laërtius li. 2. & νοῦς cognomẽto fuit dictus Anaxagoras, quòd mentem mundo insedisse dixerit, atq; hanc elemẽta ordine constituisse, ut testatur Theodoretus.

Νοχλώδης.ους.ὁ.ὲς. morbo grauatus, æger. Oppian.

Νόχλος. Ionicè pro νόσος.σ. morbus.

Νοχαλὸς. iners, futilis. malim νωχελὴς ut infra.

NY dictio & adiectio syllabica, cõiunctio expletiua, enclitica.

Νυγμή. nota.

Νυγμὸς.ου.ὁ. punctura, stimulus.

Νυθὸς, mutus, tenebrosus.

Νυκταλὸς. somnolentus, noctem amans.

Νυκτιλωπία. nocturna cæcitudo, Popillo Aure. (lio interp.

Νυκταλώπηξ. luscitosas.

Νυκτάλωψ.ωπος.ὁ. qui interdiu clarius cernit, aduentante uerò nocte oculis est hebetioribus, παρὰ τὸ γὰ τῇ νυκτὶ ἀλᾶσθαι, ὅ ἐστι πλανᾶσθαι. Bud. in Annot. Nocturna cæcitudo Plinio, qua affecti luscitosi dicuntur.

Νύκτερ(ω).ος. nucumenta uertit Theod. in Theophastro: & si potius principia & quasi uascula quædam nucũ dicenda fuerint. Significat etiã fauorum foramina, & nidos uesparum & etiam pinorũ piceorũ, ceu præcurrentes & flores præformantes nuces, Legendũ λύπερος, ut suprà.

Νυκτελέω. noctu perficio, aut celebro.

Νυκτέλιος.ὰ.ὸν. Nyctelius, id est Bacchus, quoniã sacra eius nocte celebrantur.

Νυκτερδύω.μ.δύσω.π.δυκα. pnocto. Neu. absol.

Νυκτερινὸς. ὲ.ὸν. nocturnus, obscurus noctis instar, apud Plutarch. οἶνος νυκτερινὸς, uinũ crassius ac proinde non pellucidum.

Νυκτερινὰ φαντασμάτα. laruæ nocturnæ terrificationes imaginũ nocturnę lemures teste Nonio.

Νύκτερδυλικὸς.ὲ.ὸν. nocturnus. (Marc.

Νυκτερίς.ίδος.ἡ. uespertilio, ut Gaza, uertit in Aristotele. Itẽ piscis genus, cui inde nomen, quod interdiu quietem agat, noctu grassans satiandi uentris studio, ut docet ἀλιευτικῶν β. Oppian. quã ob causã ἡμεροκοίτα quoq; nomẽ inuenit.

Νυκτερόβια. τὰ. quæ nocte uagãtur, ut uespertilio.

Νυκτερὸς.ὰ.ὸν. nocturnus.

Νυκτίβιος. qui noctu æquè ac interdiu agit.

Νυκτικόραξ.κος.ὁ. coruus nocturnus, bubo. Gaza in Aristotele uertit, cicumam.

Νυκτιλόχοι. latrones, nocturni insidiatores.

Νυκτιμυὶν. ἡ noctua.

Νυκτίνομος. auis quę noctu pascitur & uagatur, ut

Νυκτιπόλ(ω). noctiuagus latro. (ululat.

Νυκτογραφῆν. lucubrare.

Νυκτογραφία. lucubratio & opus elucubratum.

Νυκτομαχῆν, de nocte pugnare.

Νυκτομαχία. nocturna pugna, uel quæ punctim non cæsim fit.

Νυκτοπορέω.μ.ήσω.π.ηκα. nocte eo. Neutr.

Νυκτοπορία.ας.ἡ. nocturnum iter.

Νυκτὸς. aduerbialiter, noctu.

Νυκτοφυλακέω.μ.ήσω.π.ηκα. nocte asseruo. Neu.

Νυκτοφυλακήσεις. excubiæ. (absol.

Νύκτωρ. aduerb. nocte, noctu, de nocte, νυκτὸς.

Νυκχέω. pungo.

Νυμφαγωγέω. ducere ſponſam, nuptias conglutinare & coagmentare. Bud. Com.

Νυμφαγωγός ὁ. ὁ dux ſponſæ, qui domo paterna nouam nuptã deducit, ὁ μετρχόμενος τὴ μνώμενός τινι νύμφιν. Appellatur & hoc nomine ὁ προμνηστρεύτης, hoc eſt matrimonij contrahendi amica interpres & conglutinatrix. Bud. ibid.

Νυμφευθεῖσα. quæ nupſit.

Νυμφεύομαι. nubo.

Νυμφεύτρια ας. ἡ pronuba, adminiſtratrix eorũ quæ ad nuptias pertinent.

Νυμφεύω. μ. εύσω. ϖ. δυκα. ſponſo. Neutr. accuſ.

Νυμφεών. nympharum ſacrum, aut templum.

Νυμφεύω. nympharum ſacrum, aut templum.

Νύμφη. ης. ἡ. ſponſa, nurus. Dicitur autem οἱονεὶ νεόμφη, παρὰ τὸ νέον φαινομένην. αὐτὴ γὰρ πρότερον θαλαμευομένη, νῦν φαίνεται, ut inquit Euſthat. Item δαιμόνια ὀνειγειωχερῆ καὶ ἀωματικώτερα, à priſcis νύμφαι dictæ ſunt: quo uocabulo ſignificantur uires inſitæ terræ ſtirpibus, & natura inditæ riguis & fluentis, per quas fructuum nouorum eduntur & promuntur ſcaturigines nouo uere, quemadmodum & fructus nuptarum ſuo uere editur, cum lanugo & pubes erumpit & efflorescit. Vnde in nympharum numero cenſentur ἀμνηίδες, καὶ ἄμαδρυάδες, καὶ ὀρεσιάδες, καὶ λιμωνιάδες, quæ etiam dictæ ſunt Liberi patris nutrices, de quo Cæl. lib. 1. cap. 27, & Bud. Com. Νύμφη etiã eſt in inferiori labio concauitas. Eſt etiam ſubſultans caruncula, quæ rimæ interiacet in membro pudendo fœminarum. Significat quoq; calicem roſarum paululum ſe aperientem, & formicã alatã, ſiue uermem in apũ fauis. Nympharum hymnus eſt apud Orpheũ. Vide ſupra in (κόρη.

Νυμφογενέη. nympharum nupta.

Νύμφια τὰ. ſponſalia.

Νυμφίδες. calceamenta ſunt muliebria, & ſponſa lia.

Νυμφικός. ὸν. ὸ. ſponſalis.

Νυμφιον. thalamus.

Νυμφιος. ου. ὁ. ſponſus, paroxyt. Cyrillus.

Νύμφιος. ſponſalis, proparoxyt. Cyrill. & domus ſponſi. Etym.

Νυμφοκόμος. ὸν. ὁ. ἡ pronuba, nuptam adornans, νυμφεύτριος.

Νυμφόληπτος. ου. ὁ. lymphatus, fanaticus, quaſi nymparum ſpiritu correptus.

Νυμφοπόνος. pronuba.

Νυμφοστόλος. ὁ. νυμφαγωγός. quaſi auſpex idem prope qui πρόνυμφος. & νυμφευτὴς & πάροχος. Hoc uocabulo etiam nuptiarũ inſtructor, exornatorq; aut exornatrix ſignificatur: ſicut νυμφαγωγὸς quoq; de utroq; genere dici ſolet. Bud. Com.

Νυμφοστολέω. nuptam deduco, ſponſam orno.

Νυμφών. ῶνος. ὁ. ſponſus, thalamus ſponſalis.

Νῦν. nunc, ſanè, modò, in præſentia. Coniungitur autem cum omnibus temporibus, excepto pluſquamperfecto. In νῦν δὴ, οὐκ ἄρα πλησμονὴ ζωὴν eſt. Bud. Com. Vide Ammonium.

Νυνί. Atticè, nunc, & ſolo præſenti conſtruitur. Etym. Cyrill. Ammonius.

Νύξ. νυκτός. ἡ nox, ut νυκτὸς ἀκμαζούσης, nocte in tempeſta. νυκτὸς ἤδη πολὺ προϊούσης, multa iam nocte. νυκτῶν μέσων, media nocte. Significat & mortem. Etymol. Hymnũ in Noctem ſcripſit (Orpheus.

Νυός. ᾶ. ἡ. nurus, ſponſa, νύμφη.

Νυρίζω. pugno, polio.

Νύρω. idem.

Νυσήϊον. campus Thraciæ. Etym.

Νυσήϊος. Bacchi cognomen à monte Indiæ Nyſe deductum. Etym.

Νῦς, lingua Syracuſiorũ claudus, Nonnus lib. 9. Dionyſiacorum. Νῦς ὅπ γλώσσῃ συφανοσίδῃ χωλὸς ἀκούει.

Νύσσα. mons Thraciæ. Etym. Et oppidũ Bœotiæ, & urbs felicis Arabiæ

Νύσσα. ης. ἡ. ἀφετηρία, καμπτὴρ. repagulum, carceres unde curſores mouentur. à νύσσω. quoniã equi calcaribus urgentur. Item meta à νύσσω, inclino, eo quòd cum metam attigerint, inclinentur & flectantur.

Νύσσω νύξω. unde νυσσόμενοι, percuſi, cæſi.

Νυσταγμός. ὁ. dormitatio.

Νυστάζω. μ. άξω. π. αχα. dormito, ſomnum appeto, ad ſomnum deferor, cõniueo, capite nuto. Neutrum abſol.

Νυσταλέος. α. ὁ. ſomnolentus.

Νυσταλογερόντιον. ubi ſenes dormitant. Etym.

Νυσταλωπιᾶν. dormitare.

Νύσσω. μ. ύξω. ϖ. υχα. aperio, pungo, uello, ſtimulo, uulnero, incito, iacio. Actiu. accuſ.

Νύχα. noctu.

Νυχεύω. pernocto, occulto.

Νυχθήμερον. aduerb. nocte dieq; ut in Epiſt. ad Corinth. 2. νυχθήμερον ἐν τῷ βύθῳ πεποίηκα. Dicimus & νυχθήμερος nominaliter.

Νυχία. pernoctatio.

Νύχιος. ὁ. nocturnus.

Νυχοβόρος. α. ὁ. in nocte uorans, muris epitheton. apud Nicandrum.

Νύχος. nox, tenebræ.

Νῲ. apocopa τῶν ι pro νῶϊ. nominatiuus eſt dual. numeri pronominis ἐγώ. Ponitur quoq; νώ (ut tradit Suid.) p αὐτὸν apud Ariſtoph. Βλέψαι ποιῆσαι. νώ. id eſt αὐτὸν, uel ὀλῶ ἡμας ποιῆσαι αὐτὸν βλέψαι.

Νῶ, accumulo, fluo, nato, neo.

Νώγαλα. τὰ trisyllabicè, &

Νωγαλδύματα. τὰ. opipara fercula & dapes apud Athenæum lib. 2.

Νωγαλέον. ſplendidum.

Νωγαλίζω. apud Alexin delicior, opiparè uictito.

Νωθρογέρων. οντος. ὁ. ſenex, edentulus, auditu & ſermone carens.

Νωθρός. ὸ. ὁ. idem, à νω priuata particula, edentulus.

Νωθρωπία. ας. ἡ. indolentia, doloris leuatio. Theocrit. ἀπ' ἄρα πάντων νωθρωπίαν ἐκατέχυσε.

Νώθρωπος. ὁ. ὸ. uacans dolore. (λῶν.

Νωθέα. ας. ἡ. ſegnities.

Νωθής. ὲος. ὁ. ἡ. νωθρός. à νω priuat. & θᾶν quod eſt currere. νωθὴς ὁλὸς, prolixum iter. Ammon. diſtinguit νωθέστερος à νωχελέστερος.

Νωθρός. idem.

Νωθρόω, &

Νωθρωπόω. μ. άσω. ϖ. ωκα. torpeo, ſegnis ſum.

Νώϊρης. uia longa.

Νωθροκέρδης. α. uccors, ſocors, minimè induſtrius, tardus ingenio.

Νωθρός. ὸ. ὁ. ſegnis, imbellis, piger, languidus, ἄλογος, tardus, lentus, ignauus.

Νωθρότης. ητος. ἡ. ſegnities, ueternum.

Νώθρος. ὁ. Comicum uocabulum quo ſignificatur, tardus in Venerem & languidus.

Νῶϊ. nos duo, uel nos duos. Nominatiuus enim eſt & accuſ. dual. num. pronominis ἐγὼ, ſicut νῶϊν genit. & dat. eodem numero, id eſt noſtrũ duorum, uel nobis duobus.

Νωΐτερος. α. ὁ. noſter, poſſeſſ. ab νῶϊ dualis num.

Νῶκαρ. inuidia, cogitatio improba, ſegnities. à priuat. νω & σκαίρω, ſalto. Etym.

Νώκαρ. inuidia, cogitatio improba, ſegnities. à priuat. νω, & σκαίρω, ſalto. Etym.

Νώκερος. exanimus, ἀψυχοποιός, νεκροποιός, ex priuatione λῆρος, hoc eſt, ψυχῆς. Euſt. Iliad. ε. citra doloris ſenſum enecans, ὃ χωλὸς ἀλγυμάτων ἀναιρεῖν, exponit Nicaud. interp. Idem & caron & grauem, ſoporem interpretatur, quaſi (τῷ νῦν κέρωσιν.

Νωλεμές, &

Νωλεμέως. indeſinenter, fortiter, confertim, celeriter. Euſt.

Νωλεμής. ὲος ὁ. ἡ. indeſinens, fortiter conſiſtens.

Νῶμα. cogitatio, ſententia.

Νωμάω. μ. ήσω. ϖ. ηκα. diuido, cõſydero, moueo, præfero, porto. Etym. Actiuum accuſ.

Νώμησα. pecora, notæ pecorum.

Νώμησις. ιος. ἡ. conſyderatio, motus.

Νῶϊν, pro νῶϊν.

Νωνυμία. obſcuritas nominis.

Νώνυμος. ὸ. ὁ. ἡ. ignobilis. Vbi ſciendum quòd ὄνομα in compoſitione primum ο uertit in ω, alterum in υ. Hinc compoſitũ ex priuatiuo ἀ, & conſonante ν propter hiatum inſerta, ἀὠὠνυμος, & contractè νώνυμος.

Νώρεμνος. magnus, multus, poſtremus, latus, depreſſus, imbecillis.

Νωρέω. efficaciter ago.

Νώρωλος. ὸ. ἡ. ſplendidus, ἐκατὰ ἐρρωσιν τοῦ ἄρεως, ſic dictum. Hom. Iliad. β. νώροπα χαλκὸν uocauit. ſplendor enim ferri & armorũ uiſum

Νωσίχολος. negligens. (ſolet offuſcare.

Νωτεύς. muli aut aſini clitellarij.

Νωτιαῖος. α. dorſualis.

Νωτιαῖος. μύελος, medulla ſpinalis, quæ & ῥαχίτης & ἀκανθένιος. Gal.

Νωτίζω. μ. ίσω. π. ικα. tergiuerſor, obuerto tergũ, fugio, à tergo aliquid relinquo, inſequor. Neutrum abſol.

Νῶτος. ὸ. ὁ. dorſum, ut Gaza uertit in Ariſtotele. terga, ſcapula. Vnde νῶτα δίδναι, ſicuti Latinè Terga dare pro fugere.

Νωτοπλήξ. ῆγος. uerbero, maſtigia, cui tergum ſæpe uapulat.

Νῶτος. ὸ. ὁ. & plural. τὰ νῶτα. humerus.

Νωτοφόρος. ὸ. ὸν. iumentum tergo ferens.

Νωφελές. obſcurum.

Νωχελέστερος. lãguidior. Vide νωθέστερος in Amo.

Νωχελής. ὲς. ὁ. ἡ. tardus, imbecillis, ignauus. ſuperius ſcribitur νοχαλός.

Νωχελίζω. tardo, tergiuerſor.

Νωχελία. ας. ἡ. ἀδρωφία. tarditas, imbecillitas.

Νῶχμα. opprobrium.

Νωψ. ωπός. luſciоſus, imbecillũ habens uiſum.

Ξ A.

Ξαρόμενος. cæſus, percuſſus.

Ξαίνω. μ. ανῶ. π. αγκα. δαλύω μασίζω, percutio, cædo, tondeo, lacero, diuido, texo, neo. Actiuum. accuſ.

Ξάνθαρος. boui ſimile animal, quod iuxta Atlanticum mare naſcitur.

Ξάνθη. ἡ. paroxyt. nomen mulieris. Cyrill.

Ξανθίαι. οἱ. ſerui Comicorũ à flauis, quibus ferè ſunt præditi, capillis, qui & πυῤῥίαι. Euſt. Il. γ.

Ξανθίζομαι. flaueſco.

Ξανθίζω. μ. ίσω. ϖ. ικα. rufo, rufum facio, flauum reddo.

Ξανθικὰ. τὰ. feſtum apud Macedones, Xanthico menſe agitari ſolitũ, pro luſtratione exercitus.

Ξανθικός. ὸ. ὁ. Aprilis, apud Macedones menſis, qui Hebræis Niſan, & Aegyptijs Pharmuthi.

Ξάνθιον. ὸ. ὸν. lappa.

Ξανθόθριξ. ιχος. ὁ. habens crinem flauum.

Ξανθοκάρηνος. flauicomus, epith. Bacchi.

Ξανθοκόμης. idem.

Η αὐθός. ὁ. ὁ flauus, oxyton.

Η αὑθός. ὁ. ὁ. fluuius Troiæ, quòd oues reddat flauas, ut scribit Aristot. de Hist. 3. & Vitruu. lib. 8. & Plin. lib. 2, cap. 10. dicit ruffas oues iuxta Iliũ Xanthim efficere. Scamãder appellatur alio nomine, & uiri nomen. Cyrillus.

Η αὐθότ. flauescit.

Η ἀύιον. pecten, ὀτενίον, pectinis genus ad discriminandas lanas.

Η ἀυλικὴ τέχνη. ars pectendi discriminandiq; lanas. Pollux.

Η ἀυῶ. laboro, fatigor è labore lanificij ἐοπτῶ.

Η ξένιον. ὁ. ὸ. munus hospitij datũ. Et ξενία. communes pecuniæ.

Η ξενίζω. μ. ἴσω. ϖ. ικα. hospitio suscipio, Actiuum.

Η ξενοδόκος. ὁ. ὁ hospes qui accipit.

Η ξεῖνος. ὁ. ὁ. pro ξένος. hospes qui recipit, & qui recipitur. Ponitur & pro mercenario apud Hom.

Η ξενοσύνη. hospitium, hospitalitas, ius hospitij. Homer. Odyss.

Η ξενεία. ας. ἡ. genus est ordinis militaris, de quo Aelian. Duæ, inquit, centuriæ manipulum reddunt, decuriarum 16. hominum 256. cui manipularis præest. Sunt qui hoc genus ordinis 256. xenagian à mercenario milite uocent, eiusq; principem uagum. Vide in Appendice lexici de uocab. militaribus in Σύνταγμα, & bis in ξεναγία, ubi numerus xenagiæ definitur milites quingenti & duodecim, aliàs bis tantum.

Η ξεναγός. &

Η ξεναγωγός. ὁ. ὁ. dicitur qui extaneis militibus imperat mercede conductis, manipularis.

Η ξεναγῶ, excipio hospites, prehensa manu duco, ut facere solent qui possessiones suas externis ostentant.

Η ξεναλίζω. congrego, militem peregrinũ colligo.

Η ξεναλόγος. qui peregrinum exercitum cogit.

Η ξεναπάτη. ης. ἡ. deceptio hospitis.

Η ξενδύω. peregrinus & ignarus sum.

Η ξενηλασία. ας. ἡ. expulsio hospitum. Refertur tamen & ad cæterarum rerum eiectionem, ut ξενηλασία τεχνῶν πλουσῶν, expulsio artium supersluarũ, Plut. & ξενηλασίαν παιδευμάτων ἐποιοῦντο, disciplinas expellebant, non admittebant, apud eundem.

Η ξενηλατέω. abigere externos & eijcere, ut alienos abigere. Bud. Com.

Η ξενία. ας. ἡ. hospitalitas, hospitij cõsuetudo, amicitia externorum, externitas, peregrinitas.

Η ξενίζω. μ. ἴσω. ϖ. ικα. hospitio suscipio, ἑστιῶ. unde ξενιζόντες, lautè excepti, quasi peregrinis apposítis ferculis. Sed hoc aliquando transfertur, ut ξενίζει τοῖς λόγοις, quasi peregrina fercula nobis apposuit, id est ξένα τινὰ πρὸς ἡμᾶς φθέγγεται.

Item numero, unde ξενίζεσθαι passiuè. id est τὰ ξένια λέγεσθαι ἢ λαμβάνειν, Item peregrina uoce aut moribus utor, noua peregrinaq; instituo & inaudita, id est τὰ ξένια φρονῶ, ἢ φθέγγομαι. hoc est, ὸ ξένη χρῶμαι φωνῇ, ἢ ξενικοῖς ἐπιτηδεύμασι. Lucian. ὅσῳ δ' ἂν ξένιζοιμι. Quo magis noua & peregrina inaudita q; instituerem. Sic in Act. cap. 17. ξενίζοντα γάρ τινα εἰς ἀκοὰς ἡμῶν. Vnde ξενιζόμενος, peregrinũ, insolens. Bud. Com. Itẽ admiror. Etym. Ammon.

Η ξενικόν. ὸ. ὸ. hospitium. Item externorũ militũ exercitus, siue conductitiorum, Demosthen. & Aristoph. μισθοφορικὸν στράτευμα. Item ξενικόν, priscum, & nomen ueneni apud Aristotel. de mirabilibus narrationibus.

Η ξενικός. ὁ. ὸ. externus, peregrinus, Aristot. uitam philosophorum appellat in Politicis ξενικὴν quòd quasi peregrini ac hospites in rebus publicis atq; adeo in mundo uersentur.

Η ξένιον. ὸ. τὸ. xenium, dona hospitibus dari solita. Vnde ξενίων τυχὼν, hospitio susceptus. Accipitur pro quocunq; munere.

Η ξένιος. ὁ. ὸ. hospitalis, hoc nomine Iupiter (at Dionys. scribit) colitur, quia hospitem nonne gligere, & hominem alienum inuitare amicitiæ est, de quo intellexit Vergilius, Iupiter, hospitibus nam te dare iura loquuntur. Bud. in Annotat.

Η ξένισις. ιος. ἡ. conuiualitas.

Η ξενισμός. ὁ. ὁ. nouitas cibi, & pabuli nouitas. Itẽ hospitalitas ac benignitas in conuiuio.

Η ξενισμὸς ὑδάτων. mutatio aquarum.

Η ξενιτδύομαι. &

Η ξενιτδύω. μ. δύσω. ϖ. δυκα. extra patriam maneo & dego, uagabundam uitam ago, ξενόω. Item μισθοφορῶ, stipendio mereo. Neutrum absol.

Η ξενοδοκεῖον. ου. τὸ. xenodochium, hospitium, locus ubi hospites recipiuntur per κ & per χ scribi potest.

Η ξενοδοκέω, uel ξενοδοχέω. μ. ἥσω. ϖ. ηκα. recipio hospites, ξενῶ. item testor.

Η ξενοδόκος. hospes, testis, apud Simonidem & Pind. Etym.

Η ξενοδόχος. ὁ. ὁ. caupo.

Η ξενοκονία. ας. ἡ. occisio hospitum.

Η ξενοκτόνος. ὁ. ὁ. occisor hospitum.

Η ξενοκτονῶ. hospites macto.

Η ξενολασία. hospitum expulsio, ξενηλασία.

Η ξενολογέω. μ. ἥσω. π. ηκα. colligo externos milites.

Η ξενολόγιον. τὸ. ξενικόν.

Η ξενολόγος. ὁ. ὁ. conductor aut collector externorum militum.

Η ξενομανῶ. rebus exoticis supra modum gaudere, rebus externis & mercibus peregrinis supra modum

modum delectari. & ξενομανὴς ἀνὴρ γυνὴ, ἢ ξένους προσταιριζομένη.

Η ξενομανία. ας. ἡ. rerum exoticarũ amor insanus, externorum admiratio, nimium & inconsultum externorum studium. Budæus de Asse.

Η ξενοπαθέω. μ. ἥσω. π. ηκα. pessundo hospitem. Vnde ξενοπαθεῖς, dicũtur qui tacent, & stupidi fiũt ad ingressum externorũ, qui non tam liberaliter agunt cum cæteris ac suis. Neutrum absolutum.

Η ξενοπαθέμεν. hospites nobis esse uidemur.

Η ξενοτροφέω. alere hospites.

Η ξενοτρόφος. ὁ. ὁ. hospitum nutritor.

Η ξένος. ὁ. ὁ. peregrinus, hospes qui recipit & recipitur, amicus, admirandus. Ξένοι etiam dicuntur milites externi, conductitijque, & non in ipsa urbe descripti. Herodotus scribit ξένους à Laconibus peculiariter barbaros intelligi.

Η ξενοφόνος. ὁ. ὁ. ξενοκτόνος.

Η ξενδῶ. peregre agere, peregrinari. Significat etiã hospitio cõiungi, & hospitio susci pi. Budæus Comment.

Η ξενόω. hospitio accipio, ξενίζω.

Η ξενύλιος. ὁ. peregrinellus.

Η ξενών. ῶνος. ὁ. hospitium, locus hospitum, cœnaculum, paroxytonum uero proprium est uiri. Cyrill. Item nosocomiũ in quo ualetudinarij curantur.

Η ξερόν. euomere.

Η ξερός. ὁ. ὁ. siccus, pro ξυρός.

Η ξέσμα. τὸ. ramentum, scobs.

Η ξεστής. ὁ. ὁ. genus instrumenti quo raditur.

Η ξεστός. extarios.

Η ξέστης. extarius.

Η ξεστός. ὁ. ὁ. politus, ligneus, urceus.

Η ξεστρία. ας. ἡ. ars poliendi lapides.

Η ξέστρον. ὁ. τὸ. rasura.

Η ξεύγμα. τὸ. pons.

Η ξέω. μ. ἥσω. ϖ. ηκα. polio, frico, rado, incido, sculdo, scalpo. Actiu. accus.

Η Ξηβωλικοί. οἱ. terrestres.

Η Ξηλός. truncus, stipes, ὁρμός.

Η Ξηρά. ἡ. arida substantiuè, hoc est terra; sicut ὑγρὰ. pro mari, ut πολλὰ ἐφ' ὑγρῇ.

Η Ξηραίνομαι. μ. αὐθήσομαι. π. αμαι. areo, Depon. absol.

Η Ξηραίνω. μ. αὐῶ. ϖ. αγκα. sicco. Actiuum accus.

Η Ξηραλοιφέω. μ. ἥσω ϖ. ηκα unguo, inficco, αὐθυλοτροῦ ἀλείφω. Lacrtè τμάρχ. Actiu. accus.

Η Ξηραλοιφία. inunctio citra lotionem facta.

Η Ξηραμπέλινος. ὁ. color est uitibus arefactis similimus. Vsurpant hãc uocem Latini certũ enim uitis genus adulto iam autumno pampinis rubet uelut cruentatis. Thyles. de coloribus.

Η Ξηρασία. siccitas.

Η Ξήρια. τὰ. emplastra arida.

Η ἡειγῷ. fluuius perennis.

Η ἠρογλῶμα. aurifabrorum gluten, ferruminatura.

Η ἠρός. ὁ. ὁ. aridus, mancus, durus, siccus. Vnde ξηρὸς ἰσθμὸς, aridus tudor, qui non balnei prouenit ui, sed exercitatione aut labore.

Η ἠρότης. γος. ἡ. ariditas.

Η ἠροφαγέω. arida epulari, comedere quæ uim habent siccandi.

Η ἠροφθαλμία. ας. ἡ. arida lippitudo, & scabies, cũ in oculorum angulis asperitates & prurigines & ueluti ulcera fiant, pruritus oculorum sine reumate, à siccitate dicta.

Η Ἰμβαι. ά. mala punica prægrandia.

Η Ἴσις. species plantæ aromaticæ, iris syluestris. & Ἰσφλώ.

Η Ἰφήρης. εος. ὁ. ἡ. ensifer, gladium ferens, ὁ πρόκοπον ἔχων τὸ ξίφος, manu tenens pugionem, & stringendi expectans occasionem, siccarius, à ξίφος & ἄειρω. Bud. Com.

Η Ἰφηφόρος. ὁ. idem, stipator, est & cometa, de quo uide in πωγωνία.

Η Ἰφυφορῶ. stipo, ensem fero.

Η Ἰφίας. ὁ. piscis marinus. Theodorus gladium interpretatur ex Aristotele, Strabo galeotan appellat: meminit eius & Aelianus. Est & cometæ genus in mucronem fastigiati, apud Plin. qui ξιφηφόρος à Theone dictus.

Η Ἰφιδίου. ὸ. ὸ. gladiolus, pugio.

Η Ἰφίζω. protenta manu saltito.

Η Ἰφισμα. &

Η Ἰφισμός. ὁ. ὁ. saltatio quædam cum ensibus, χῆμα ἐμμελέως ἢ τραγικῆς ὀρχήσεως. Eust.

Η Ἰφιόν. ὸ. ὸ. herba gladiola, siue genitalis.

Η Ἰφιστὺς. υος. pugna gladiatoria, μαχαιρομαχία.

Η Ἰφοειδῆς. τὸ. os pectoris, quod alio nomine χένδρον dicitur, mucronata cartilago à medicis dicitur.

Η Ἰφοδήκη. ης. ἡ. uagina ensis. (redditur.

Η Ἰφοκονέω. occido gladio.

Η Ἰφόκτονος. ὁ. ὁ. ense necatꝰ, sed ξιφοκτόνος, necãs.

Η Ἴφος. εος. ὸ. ensis, gladius minus latus, & ad ictus punctim inferendos magis idoneus. μαχαίρα uero & ἰσοπής, latior ensis ad plagam cæsim faciendã opportunus. Xenoph. de re eque stri. Gaza in Aristotele uertit gladiolum, qui lol liginum corpore continetur.

Η Ἰφολία. districtio gladij.

Η Ἰφόλκος. ὁ. ὁ. qui gladium exerit.

Η Ὁάνον. ὁ. τὸ. statua, signum, ac propriè quæ heroibus erigitur statua, quemadmodũ quæ dijs εἴδωλον, quæ regibus ἀνδριάς. Vide Ammonium.

Η ὀβλός. ὁ. ὁ. flauus, mollis, tener, humidus, translucidus, formosus, tenuis, celer, acutus, uarius.

Η Ὄβλος, uiri nomen. (Suid.

Η υάλη

Ψαλμ. ξύλη.
Ψυγγένεσ. conuenit.
Ψυγγενές. cognatio.
Ψυγκώμων. ονος. ὁ. ἡ. concors.
Ψύγκλητοι. commilitones, auxiliarij. Etym.
Ψύλη. ης. ἡ. dolabrum, lima, genus gladij Laconici, quod quidam ξύνηρ cum ι ῥ scribunt.
Ψυηρός. ά. læuigatus.
Ψυλάδιον, uel ξυλήσιον. τὸ. furculus, paruũ lignũ.
Ψυλάρια. ας. ἡ. lignatio, lignorum collectio.
Ψυλάω μαι. μ. ἀνῶμαι. π. ὄνμαι. lingua incido, uel colligo. Deponens absol.
Ψυλεύς. lignator.
Ψυληβόρος. ά. & ξυλοβόρος. ὁ. lignũ erodẽs uermis.
Ψυληγέω. significat nonnunquam quælibet onera portare.
Ψυληγοί. οἱ. qui mercedis gratia ligna portant.
Ψυληγός. ά. lignarius, baiulus.
Ψυλήδιον. ά. τὸ. assula, tabula, tabella. Infra scribitur per y psilon in antepenultima.
Ψυλίζομαι. μ. ἰῶμαι. ϖ. ισμαι. ligna incido, uel cõgrego. Deponens absol.
Ψυλίνη γέφυρα. sublitius pons.
Ψύλινος. ά. ὁ. ligneus, fructus arborum.
Ψυλισμός. ά. ὁ. lignatio.
Ψυλίτης. piscis quidam. (uare.
Ψυλλαβεῖν. hostiliter arripere & occupare, adiu.
Ψυλλαμβάνω. corripio, comprehendo, accusat. auxilior, opem fero, Datiuo. Ifoc. ὀρῶ δὲ τὼν τύχην ἡμιν ξυλλαμβάνουσαν.
Ψυλλεκτὸν. collectum.
Ψυλοβάλσαμον. ά. τὸ. xylobalsamum, id est arbor balsamum gignens.
Ψυλοδρωνία. remigatio, gubernatio, cõpactio nauium.
Ψυλοεργὲς. τὸ ξυλῶδες.
Ψυλοθήκη. locus in naui, ut ὑποθήκη.
Ψυλόκολλα. glutinum.
Ψυλοκοπεῖν. fustibus cædere.
Ψυλοκοπία ας. ἡ. cæsio fustis.
Ψυλόκοπος. ά. ὁ. lignator, lignipeta.
Ψυλοκύμβη. ἡ. scommate uocatur mulier in qua nec renidet forma, nec respondet corporis magnitudo, autore. Eust. Iliad. ε.
Ψυλομανεῖν. sylueſcere. de uitibus & arboribus dicitur, quando propter ramorum, foliorumq; copiam luxuriant.
Ψύλον. τὸ. liguum, tigillum, uinculũ, quo pedes includebantur. ποδοστάβη.
Ψυλουργέω. fabrilem artem exerceo.
Ψυλουργικὰ. τὰ. lignaria opera.
Ψυλοῦσθαι. lignum fieri, in lignum mutari.
Ψυλοφάγος. cossus, uermis obesus, è lignorũ carie enascens. Plinius teredinem uocat, quòd denticulis exterat materiam, capite ad corporis reliqui portionem grauissimo.
Ψυλοφθόρος. ά. ὁ. ξυλοφάγος. uermis à corrũpendis lignis sic dictus. Gaza in Aristotele lignipedam interpretari posse ait.
Ψυλοφόρεῖον. ά. ὁ. dies festus Iudæorum.
Ψυλόφρακτος. ά. ὁ. lignis compactus.
Ψύλοχος. ά. ὁ. locus arboribus cõsitus. eclipsis aũt est, pro ξύλος ὕλη.
Ψυλύδριον. ξυλήδριον. supra ξυλήδριον. per η in ante penultima.
Ψυλώδης. ους. ὁ. ἡ. lignosus.
Ψύλωσις. ισος. ἡ. contignatio. Cæl. lib. 13, cap. 48.
Ψυμβάλλει. concidit, inuadit.
Ψυμβασέω. affecto conuentionem.
Ψύμβασις. ἰῶ. ἡ. pactum. unde ξύμβασιν ϖοιεῖσθαι. (μένοι, pacificati.
Ψυμβατηκὸς λόγος, &
Ψυμβαλικὸς pactionis & conuentionis fermo.
Ψύμβλητὸ. congressus est.
Ψύμβολον. omen, auspicium.
Ψυμβουλευτὴς. ὁ. ὁ. consultandus.
Ψύμη. pruritus.
Ψυμποδίζει. σωσολίζει τὸς πόδας. Aristoph.
Ψυμπροθυμέω σοι. studeo tibi.
Ψυμφέρομαι. assentior.
Ψυμφορὰ. ᾶς. ἡ. calamitas, cuentus, in bonã autẽ (malã partem.
Ψυμφυγάδης. unà exules.
Ψύμφυτον. coniunctum naturæ Ciceroni.
Ψύν. pro σύν. Attici dicunt. Vnde innumeræ dictiones quæ lingua cõmuni cum σύν componuntur, apud Athenienses per ξύν proferuntur, ut ξυόντος, &c.
Ψυναγγεία uel ξυναγκεία. locus cauus, conuallis.
Ψυνάδελφος. uxor, ἡ συμβιόζα.
Ψυναυλία. ἡ. quando bini tibicines idem canũt, uel ubi cythara & tibia pariter insonant.
Ψυναίτια. τὰ. adiuuantia causarum.
Ψυναίτιος. ά. ὁ. locus arboribus cõsitus. eclipsis aũt est, pro ξύλος ὕλη.
Ψυναλίζεσθαι. congregari, & simul edere. Etym.
Ψυνάορος. uxor, nupta, frater, soror, maritus.
Ψυναχαλάω. cõpatior, misereor tui: τίς ὁ ξυναχαλᾷ; apud Aschyl. ubi malè in Aldino legitur ξυναεσηαλᾶ.
Ψυνάωρος. ὁ. ἡ. coniunx, collectanea.
Ψυναρδῆσ. coniungere, componere.
Ψυνέγνω. intellexit, συνέβαλε. Atticum est pro συνέγνω, συνῆκε, ab ἤκω.
Ψυνεγνωμένοι. οἱ. coaceruati.
Ψυνιέναι. intellige, audi.
Ψύνοδος. intellige, audi.
Ψύνοδος. ους. ἡ. confluens fluuiorum, apud Hom. Strabo συμβολὴν dixit.
Ψυνεστὼς. ὁ. constans, cõpactus, Hipp. excremẽta alui cõpactiora, non liquida ξυνεστῶτα dixit.
Ψυνέχεσθαι φῶνῶντα ϖράγματα. uersantur in dl scrimine res.
Ψυνήθεια. conuictor, coætaneus.

Ψυνήθης. ά. ὁ. ξυνὸς. communis.
Ψυνήθης. ά. ὁ. condiscipulus, coauditor.
Ψυνήλυσις. ισος. ἡ. coitio, congressus.
Ψύνθακος. ὁ. eadem in sede considens.
Ψυνίζω. τὸ. ξυνίζω.
Ψυνίημι. μ. ήσω. ὰός. ἧκα. & ξυνῆκα. intelligo. συνίημι.
Ψυίων. audiebant, intelligebant.
Ψυιστάναι. efficere. Cic.
Ψυνίσων. ὁ. conscius. συμπράκτωρ. ξυναίτιος.
Ψυωφελὴς. ά. nubilus.
Ψυοικίαι. αἱ. domus contiguæ.
Ψυώω. audio. Homero.
Ψυωμόκμων. ονος. ὁ. ἡ. consanguineus apud Aeschylum.
Ψυωμότης. οῦ. coniurati, qui sacramento mutuã fidem obstrinxere.
Ψυνὸς. ά. ὁ. communis, indiscretus.
Ψυωχή. ῆς. ἡ. angustia uiarum, locus angustus. & ostium fluuij apud Apollonium.
Ψυωχὴν ἑλὸς. Apollon. Argon. uocauit fretum, hoc est angustias maris siue os ubi arctatur.
Ψυντυχία. ας. ἡ. societas.
Ψυνώμοκον. Aristoph. simul iurate, fidem inuicem ac mutuo date, & ξυνωμοτῶν ξυωμοσίαν ϖοιοιμένον.
Ψυωρὶς ἁρμα. biga uehi.
Ψυωρὶς. ίδος. ἡ. ϖαὶ συωρὶς. ὅτι ἀπὸ τῶν ὀρέων (ut quidam putant) compositum est, ἀλλὰ ϖῆ ἀπὸ τὸ ἄειρω τὸ συωείρω. uel ϖῆ ἀπὸ τὸ ἄρω τὸ ἁρμόζω, & significat bigas tam equestres quàm mulareis. ὁπλοῖ γὰρ τὸ μὴ ϖλῆρες ἅρμα, ἀλλ' ἐνσπονδὴν μόνον ἵππων συωρεύς Greg. ξυωρὶσ ἁρμα par amicorum appellat, hoc est ζεῦγος φιλικόν. Syne. τὴν ξυωρίδα τῶν ἀδελφῶν, concordiam amicorum dixit Bud. Com.
Ψυωρὸς. ά. communis.
Ψυόσις. politus.
Ψυράω, &
Ψυρδίνω. μ. δύσω. ϖ. δυσα. &
Ψυρέω. μ. ήσω. ϖ. ηκα. rado, derado, rasito. Actiu. accusatiuum.
Ψυρτσμὸς. ά. rasilis, radi aptus Eust. Iliad. ν.
Ψυρὸς. ὁ. ἡ. pubescens, aptus qui radatur, λεῖος, Aelius Dionys. apud Eust. Iliad. ν.
Ψυρὶς. ά. ὁ. qui ad cutem tonsus est.
Ψύριον. ά. τὸ. nouacula.
Ψυρὸς. herba gladiolus, uel iris agrestis.
Ψυροδόκη. ης. ἡ. &
Ψυροθήκη. ης. ἡ. theca nouacularum.
Ψυρὸς. ὁ. nouacula. ϖῆ ἀπὸ τὸ ξύειν ξυρὸν.
Ψύσμα. ατος. τὸ. &
Ψυσμὸς. ὁ. rasura, ramentum, scobs.
Ψύσματα. τὰ. etiã literæ dicuntur & characteres.

Ψυστάδες ἄμπελοι. uites confertæ, densæ, uel non ordine plantatæ.
Ψυστὸν μάχην. stataria pugna.
Ψύστασιν ϖᾶσαν. seriem omnem, Chalcidio inter
Ψύσυρ. ηρος. ὁ. ξυρός. (prete
Ψυστικοί. οἱ. qui xysto, id est hastili, uel spiculo ludunt, qui in xysto exercentur. Cæl. libro 11. capite 52,
Ψυσὶς. ίδος. ἡ. uestis subtilis athletarum, à ξύω, quod puluerem radat. Quidam dicunt esse talarem mulierum, alij tragicum indumentum. Est etiam ῥόμβος, cursus. Aristoph. interpres scribit antepenultimam in obliquis acui ξύσις ξύσιδος, εἰδος. ἱματιὸν ϖορφυροῦν ὠλοσμένοι οἱ ἀληθῆαι, ᾗ μίσης ϖῆ πόλεως ἐπομπεύουσιν ὡς καὶ οἱ βασιλεῖς χρῶνται, ἢ τὸ ἱερὸν ϖὲρ ἐμπορ ὁ οἱ ἡνίοχοι φερέσι πομπεύοντες. Harpocr. uero ὀξυτόνως ξυσὶς scribit.
Ψυσοβολος. ά. ὁ. hasta iaculans.
Ψυσός. ά. ὁ. hasta, iaculum. Item arena athletarum, porticus ampla latitudine, in qua per hyberna tempora athletæ exercẽtur, teste Vitruuio. Cæl. lib. 11. cap. 52. Ponitur & adiectiuè pro rasilis, politus est. Est etiam tunica muliebris, & Tragi cum uestimentum. Etym. Ammon.
Ψυσοφόρος. ου. ὁ spiculator. uide ὁπλῖτ in Appendice de uocab. milit.
Ψύσρα. ας. ἡ. lecythus, strigil.
Ψυσροκόνυθος. idem.
Ψύω. μ. ύσω. ϖ. υκα. rado, polio, attero, lacero. Actiuum accus.

O.

Cum ἀσπῆαν, id est aspirationem solam habuerit, articulus lus præpositiuus est nominatiui casus, generis masculini, numeri singularis, qui aliquando pro postpositiuo ὅς ponitur. Aliquando cum μὲν & δὲ diuisionibus ponitur, ut ὁ μὲν hic quidem, ὁ δὲ ille uerò. Bud. Com. ὁ articulus in propositione apud dialecticos instar signi uniuersalis est Proclus.

Ὁ spiritu denso & graui accẽtu, quod relatiuum. quod coniunctio, propterea. Vnde καθ' ὁ non modò καθ' ὅλον, sed etiam secundum quod, & cuius causa, uel ob qđ significat, ἐφ' ᾧ. ϖ. ἐφῷ, & ὡὶ ᾧ. ϖαρ' ὅ, pro ϖαρ' ὅλον, quoniam, propter quod, quocirca. Significat etiam contrà quàm. Cic. extraquàm dixit. Dicitur & præterquàm quòd, ut ϖαίρει μοὶ ὁ λαγωὸς ἢ φύσιν ἀκρυίσηκ δὲ ὁ αὐτὸς ϖρὸ ὁ ϖέφυκε, hoc est ἔξω οὗ ϖέφυκε. Est enim præterquàm quòd, nisi quòd, nisi quatenus, & cum eo quòd, licet diuersa significat. Bud. ibidem.

Ὁ Ἄ forbus arbor & diphthera, quæ aliàs ὠῖτέα Ὁ ἄ. τὰ. forba fructus, uel οὖα. (dicitur. Ὁ ἀξίς. regiuncula Cretæ alta. Etym.

Ὁ ἀρίων. ωνος. Orion, apud Pindarum pro ὠρίων.

Ὁ δε. Ϝ δι. ζῆ δι, &c. hic demonstratiuè. Sic ὅγε. & declinantur δε & γε nō mutatis, quemadmodum apud Latinos, magister equitum, magistri equitum, &c.

Ὁ δὴ λέγεται. quod dici solet.

Ὁ δηποτοῦ. alicubi.

Ὁ δή φασι. quod aiunt.

Ὁ μὴ δῦναι θεοῖς θεοῖς. quod dij auertant, quod ominari nolint.

Ὁ αρ. αρ Θ. uxor. οἷον ὁμόαρ. πρὸ τοῦ ὁμοῦ ἀρηρέναι ζῆ γάμω. Etym.

Ὁαρίζω. μ. ίσω. τ. ικα. loquor, propriè cum mulieribus, muliebriter garrio. πρὸ τοῦ ὁμοῦ ἀρηρέναι ζῆ γάμῳ καὶ συνικμάσθαι. Neut. absol.

Ὁαρισμός. ὁ. ὁ. & Ὁ αρισή. ῆς. ἡ. cōuersatio, colloquium, nugatoria (narratio.

Ὁ αρισος. idem.

Ὁ αρισύς. ύος ὁ. ὁμιλία. consuetudo, colloquium.

Ὁ ἄρ Θ. ρ. ἡ. fœmina.

Ὁ Βάλλω. aduerbium. Etym.

Ὁ βελιαῖα ῥαφὴ. futura capitis media inter coronalē labdoidē, sagittalis à quibusdā dicta, uel quòd uertex instar in utranq; excat.

Ὁ βελίας ἄρτος. panis ueruassatus, ὁ ἐπὶ ὀβελοῖς ὀπτώμενος, uel ut alij, qui pretio oboli emebatur, annotat Eust. Iliad. ν.

Ὁ βελίζω. μ. ίσω. τ. ικα. oblitero, uerubus cōfigo, ac quasi iugulo ac damno. Cic. Epist. lib. 9. Nisi fortè scire uis, me inter Niciam nostrum, & Vidium iudicem esse. Profert alter (ut opinor) duobus uersiculis expensum Niciæ: alter Aristarchus hos ὀβελίζει, Expungere Latini dicunt, hoc est, tollere, aut tollendum & delendum designare. Eras. in Chil.

Ὁ βελισκολύχνιον. instrumentum fabrile ex ueru & lucerna cōpositum, cuius meminit Aristot. de Part. animalium 4. Eras. in Chil.

Ὁ βελίσκος. diminutiua forma ab ὀβελός. obeliscus, ueruculum, ut apud Plinium lib. 33. cap. 6. Omnis aut fit excocta sua materia, ex superiori catino defluens in inferiorem, & ex eo sublata ueruculis ferreis, atq; in ipsa flamma conuoluta ueruculo, ut sit modici ponderis. Vide Bayfium, & in Chiliad. Erasmi, Obeliscus dignus.

Ὁ βελισμός. mensio, μέτρησις.

Ὁ βελός. & ὀβολός, apud Homerum (quod ex Eustathio constat manifestè) pro eodem accipi uidentur, & esse instrumentum coquinarium, quod in summo sit exacuminatum, & sagittæ modo, quæ βέλος dicitur, inferre plagam ualeat. Sunt qui fabulas interpretentur, alij ueru. Phocion tradit ὀβελὸν inde nuncupatū, quòd uetus Athenienſium numus obeliſci imaginē præferret. nā ὀβολὸς genus numiſmatis eſt minimi, ſicut as Latinis. Eſt etiam ὀβελὸς uirgula recte iacens inſtar ueru ſignificans dictionem redundare, & genus gladij figura ueru. Obelus perieſtigmenus ad ſuperflua quæq; iugulanda præponitur. Laertius lib. 3. loquens de notis in libris Platonis. Item colūna lapidea: Herodot. lib. 2. ὠνεθηκε ὀβελὸς λύο λιθίνους. Cæl. lib. 6. cap. 2. Vide in Chil. Eraſ. Ammonius diſtinguit. ὀβελὸς & ὀβολός.

Ὁ βολισικὴ. ῆς. ἡ. ars fœneratoria Ariſt. Polit. lib. 1.

Ὁ βολὸς. uide ὀβελός. & in Chil. Eraſmi, Obolo dignus, & Obolis quatuor non emam.

Ὁ βολοστάτης. ου. ὁ. fœnerator, minutulus fœnerator, Cæl. lib. 6. cap. 2.

Ὁ βολοστατῶ. fœnerari, uſuras colligere.

Ὁ βρία, & Ὁ βρίνια. τὰ. catuli hiſtricum, & ſimilium.

Ὁ βρίναλα. τὰ. leunculi, leonum catuli apud Aeſchyl. Agamen. ſed ualidi & ſpecioſi. Dicuntur. & ὄβρια. Sunt qui luporum catulos eodem ſub nomine comprehendi putant. Euſt.

Ὁ βρυζον. ὄβρυζον.

Ὁ βρυμόγειος. ὁ. ualidus, immanis, Ceti epithet. apud Oppian.

Ὁ βρυμοεργός. ου. ὁ. ἡ. grauia operans.

Ὁ βρυμόπατρος. ου. ὁ. ἡ. fortem patrē habens. Pallādis epitheton quòd patrem habuerit Iouem.

Ὁ βρυμος. ου. ὁ. potens, βριμός. Eſt enim βρι intenſiua particula. fortis, generoſus, minax. Etym.

Ὁ βρισάυχην. ceruicem grauans.

Ὁ βρυζον. υ. ὀ. obryzū. Sic enim & Latinè dicitur, & eſt aurum quod in coctione non minuitur, aut quod multipliciter excoctum, purgatiſſimum iam ſit, qua ratione & Suetonio puſtulatum argentum dicitur. Dictum (teſte Hiero.) quaſi ophiriſum. nam ex Ophir inſula laudatiſſimum aurum euehebatur.

Ὀ γδοάς. άδος. ἡ. numerus octonarius, ogdoas. Plutarch. in Theo. ὀγδοὰς ὅτι ἰσόπλευρος ἀπαρτία πρῶτος Θ.

Ὁ γδόατος. ου. ὁ. & Ὁ γδοος. η. ὁ. octauus.

Ὁ γδοηκοντατέτης. ου. ὁ. octogenarius.

Ὁ γδώκοντα. octoginta, pro ὀγδοήκοντα. (hîc eſſe.

Ὅγε. ille. uide in ὅδε.

Ὁ γηπόνος. ου. ὁ. agricola. ὁ uidetur tantū articulus

Ὄγκαι. uicus Boœtiæ. unde Oncæa Minerua dicitur à templo, quod ibi Cadmus condiderit in honorē eius, ut ſcribit Lycophronis interpres.

Ὁ γκαιον, ὄγκηον. ου. τὸ. pharetra, ἡ τοῦ ὄγκου θήκη. ὀγκάομαι.

Ὁ γκεύομαι. μ. ήσωμαι. π. γμαι. rudo, clamo. Depono (nens. absol.

Ὁ γκηθμός. ου. ὁ ruditus.

Ὁ γκινος. aduncum.

Ὁ γκιον. pharetra, uel aliud uas in quo quid reponitur. Etym. ſportula reponendo ferro, ut apud Hom. Vlyſsis ſecuribus, deſtinata, aut alicui alteri rei. Pollux lib. 10. σιδηροβόκηνον Βελονοθήκην. Hom. eſſe annotat. Euſt. Iliad. λ.

Ὁ γκίς. ὄγκος.

Ὁ γκισός. ου. ὁ. aſinus.

Ὁ γκοῖ τὰς φλέβας. tumefacit.

Ὁ γκολογῆσαι. cum faſtu dicere.

Ὁ γκος. ου. ὁ. aceruus, aggeſtus, moles, pondus, faſtus, tumor, corpulentia, concrementum, amplitudo, magnitudo, grauitas orationis. Itē acus, pinnula extrema, cuſpis, ſpiculū, & angulus.

Ὁ γκόω. extuberare.

Ὁ γκύλλεσθαι. intumeſcere, faſtuoſum eſſe, cerui-cem intendere, iactare, ſuperbire.

Ὁ γκυλ Θ. faſtuoſus, iactator.

Ὁ γκωδέστερ Θ. ὁ. latior corpore.

Ὁ γκώδης ες Θ. ὁ. tumidus, tuberoſus.

Ὁ γκωσις. ι Θ. ἡ. tumor.

Ὀγκώσομεθα. ſuperbimus, contemnimus ac inſolenter iactātérq; nos gerimus. Ariſtoph. Ranis.

Ὁ γκώτος. ου. ὁ. intumefactus, eleuatus.

Ὁ γμεύω. ordine meto.

Ὄγμι Θ. Hercules.

Ὄγμος. ου. ordo ſulcorum & meſſorum cum ſegetem ſecant. propriè dicitur rectus aratri ductus & ſulcus, & in quincuncem digeſtio plantarum. Euſt. Iliad. σ. apud Nicand. ſimpliciter pro uia capitur. Item ὄλεξοδος, tranſitus, τέρμα, ἀφή. Euſt. Iliad σ.

Ὁ γχηστός. ὁ. ὀν. ὀnchēſtus, nemus ſacrū Neptuno, unde Homer. ὀγχηστόνδ' ἱερὸν ποσιδήϊον ἀγλαὸν ἄλσος. Eſt & urbs Bœotiæ.

Ὄγχνη. pirum. πρὸ τοῦ ἄγχειν, hoc eſt à ſuffocādo. nam acerbitate ſua uehementer aſtringunt pira ſylueſtria.

Ὁ δάξω. uiaticum, uenale.

Ὁ δαξῶ Θ. iniucundus, malus.

Ὁ δάξ. mordicus. ἀντὶ τοῦ ὀδάσι. Etym.

Ὁ δαξάνδανε. fricari, ſcalpi.

Ὁ δαξᾶν. corrodere, δάκνειν.

Ὁ δαξισμός. ὁ. ὁ. gingiuarū pruritus cum dentes enaſcantur, dentium ſtridor, Pruritus qui conceptis iam intra gingiuas dentibus & erumpere feſtinantibus ſentitur, quo ſolēt infantes inſertis in os digitis crebro hos ipſos mordere, ac gingiuas ſuas confricare.

Ὁδε. hic. Ammonius diſtinguit ab ὅδε.

Ὁδεύω. profectio, iter.

Ὁβελὸς. ὁ. ὁ. obolus, Doricè, apud Nicand. in Ὁδόμαι, & (Theocr.

Ὁ δδύω. μ. δύσω. π. δυκα. iter facio, eo. Neu. abſol.

Ὁ δέω. uendo.

Ὁ δηγέω. μ. ήσω. τ. ηκα. deduco, id eſt dux ſum itineris, uiam commonſtro. Neut. accuſ.

Ὁ δηγία. ας. ἡ. deductio, ducatus.

Ὁ δηγός. ὁ. ὁ. dux, id eſt dux uiæ.

Ὁ δηγμός. pruritus.

Ὁ δὴ. hic. Ammonius diſtinguit ab ὅδε.

Ὁδία. Proſerpina.

Ὁδοπος. dux uiæ, gubernator. uide ὁδοπός.

Ὁδός. nomen uiri proprium. Etym.

Ὀδός. fauſtus, auſpicatus ad iter.

Ὁ δόω. intumeſco.

Ὁδύτης. ου. ὁ. uiator.

Ὀδμή. ὁ odor. ἀπὸ φορᾶ. πρὸ τοῦ ὄζω. Etym.

Ὀδμίως. πολύοσμος, εὔοσμος, odorifer.

Ὁδοιδύτης. ου ὁ. latro, id eſt uiarum obſeſſor, hodœ docus, ut ait Feſtus Pomp.

Ὁδοιδύκέω. uias obſeruo, obſideo.

Ὁδοιποιέω. μ. ήσω. π. ηκα. uiam facio, uiā munio, tranſitum præſtruo, tranſitū aperio. Neutrum datiuo.

Ὁδοιποιέω μ. ήσω. τ. ηκα. ὁδὸν ποιῶ.

Ὁδοιπορία. ας. ἡ. iter, uia, compendium.

Ὁδοιπορικῶν. ου. τὸ. hodœporicum, id eſt liber alii quod iter deſcribens, opus conſcriptum de ijs quæ in uia accidunt.

Ὁδοιπορικός. ὁ. itinerarius, ut ὁδοιπορικὴ ἐδὼς, ueſtis itineraria. Bayfius.

Ὁδοιπόριον. ου. τὸ conuiuium quod datur pro itinere confecto.

Ὁδοιπόρος. uiator, ὁδίτης.

Ὁδοίτης. uiæ dux.

Ὁδοντάγρα. ας. ἡ. inſtrumentum medicorum.

Ὁδοντολγία. ας. ἡ. dolor dentium.

Ὁδοντοξέσης. ου. ὁ. ὀδοντάγρα.

Ὁδοντάζειν. ὀδοντοφυεῖν.

Ὁδοντάσις. ιος. ἡ. dentitio.

Ὁδοντισμός. ου. ὁ. modus quidam canēdi tibijs, ὅταν ἡ γλῶττα προσβάλλητε πρὸς τοὺς ὀδόντας.

Ὁδοντομάχαι. dentibus pugnantes, aprorum epitheton.

Ὁδοντοτρίμματα. τὰ. dentifricia.

Ὁδοντοφυεῖν. dentire, producere dentes.

Ὁδοντόφυες. ος. dentes producens.

Ὁδοντοφυΐα. ας. ἡ. dolor quem infantes percipiūt dentientes, dentitio, cum è gingiuis prorumpunt dentes.

Ὁδοντωμὸν. dentatum ut ſerra.

Ὁδοντωτὸς πρίων. ſerra quæ ſcabritiem aſperitatemq; maiorem excitat, quàm μαχαιρωδὲς, leuigationi aptior. Gal.

Ὁδοποιῶ. uiam ſternere. Bud. Com.

Ὁδοποίησις. ιος. ἡ. uiæ præparatio.

ὁ ὀδοιπορικός. ὀ. ὁ. uiã muniens ratione ad aliquid efficiendum, unde Aristot. in libris de Morib. uocat ἕξιν ὁδοιπορικὴν μετὰ λόγου. habitum animi ratione uiam muniens.

ὁ ὁδοποιός. ὃ. ὁ. faciens uiam, qui uiam munit exercitui, uiator, & nomen magistratus apud Athenienses.

ὁ ὁδός. ὃ. ἡ. uia. Accipitur pro uita, scopo. γὼ ὁδῷ εἰμί, in opere, uita ac fide. ἰδὰ ὁδόν, recte atque ordine. Est etiam ὁδὸς ὑγιαίνων, καὶ ὁδὸς ἦν βαδίζωσι. uide Aristot. Rhet. ubi de ambiguis nominibus loquitur, & γὼ ὁδῷ καλλιόν. Demosth. κατ' ἀκεισπράτ. pro γὼ λόγῳ καὶ γὼ ἐᾶσθαι ὁδοῦ πάρεργον, ex itinere, obiter. Cicero ad Attic. Nam ὁδὸν παρεργον uolo te scire. id est, Vt interrim à proposito digrediar, nolim te hoc ignorare quod sequitur. Erasm. in Chiliad. ὁδὸς σκληρὰ ardua & selebrosa uia. ὁ σύμβολος τῆ πατρώᾳ & quam Thucyd. ἀπόκρημνον uocat.

ὁ ὁδός. ἐος. τὸ. pro ὁδός. Suid.

ὁ ὁδοστασία ας. ἡ. munus sternendæ uiæ, uiarum stratio.

ὁ ὁδοστάτης. ου. ὁ. uiarum insidiator, latro.

ὁ ὁδόω. idem, uiam præparans. Interp. Pindari uult in frequentiore usu esse quam superius.

ὁ ὁδόω. præcedere, uel primum esse, καθ' ὁδὸν πορεύεσθαι.

ὁ ὁδούς. όντος. ὁ dens quasi ἐδόδους, ab ἔδω, sicut à λέγω λόγος. Et Aeolicè ἐδόντες per ε pro ὀδόντες dicunt, ὀδόντες γόμφιοι, Gaza in Aristotele uertit dentes maxillares. ita uocatur etiã ab Hipp. secundus spinæ spondylus, quem τυελουσιδῆ quoq; appellãt medici: cochlearia pistillum ue quibus comminuitur in pila quippiam, à Nicandro ὀδόντες dicuntur.

ὁ ὁδύ. μ. ύσω. duco, præco, Aeschyl. prom. δυσὶν μαρτὴν ἐτέχνευν ὥσπω θυητὸς & ἅπας ὁδύσῃ τῆ τρίγωνοι εἰς χθόνα.

ὁ ὀδυσάομαι, &

ὁ ὀδυσσάω. dolore affligor, irascor, doleo. Neutrũ absolutum.

ὁ ὀδύη. ης. ἡ dolor, λύπη, πόνος.

ὁ ὀδυνηρά. τὰ. doloris efficientia, λυπηρά.

ὁ ὀδυνηρός ᾶ. ὁ. doloros us, ἐπίπονος.

ὁ ὀδυσσαῖος. α. ὁ. pellens dolorem, mitigatorius.

ὁ ὀδυνολύων. ονος. Echeneis, seu remora pisces, qui busdã appellatur, à ui qua grauidis in partu opitulari putatur.

ὁ ὀδύομαι, & ὁ ὀδύνω, idem quod ὀδυσσάομαι, & ὁ ὀδύρομαι. luge. (ὀδυσσάω.

ὁ ὀδυρμός. ὁ. luctus, lamentatio, fletus, querela.

ὁ ὀδύρομαι. μ. ὔμαι. π. υρμαι. lugeo, lamentor; doleo, conqueror. Depon. accusatiuo & genitiuo. Halic. lib. 8. αὖθις κατ' τύχης ὠδύροντο, Viri fortunam deflebant.

ὁ ὀδυρλικός. querulus.

ὁ ὀδυσσάμενος. lugens, iratus, odio habens.

ὁ ὀδυσσέα. ας. ἡ. Odyssea, Homeri opus de Vlyssis erroribus uigintiquatuor libris absolutũ, deriuata dictione ab ὀδυσσεύς.

ὁ ὀδυσσεύς. ὀ. Vlysses, πανοῦργος.

ὁ ὀδυσσεύς. έος. ὁ. Vlysses.

ὁ ὀδωδέα. præteritum perfect. Att. ab ὄζω. oluí.

ὁ ὀδωδάνω. olere.

ὁ ὀδωδή. ὁσμή. odor.

ὁ ὀδωδώς. ὄζων. olfaciens.

ὁ ὀδών. dens.

ὁ ὀδύ. pelles ouinæ. inferius οἶα.

Ζα. pelles onagrorum. Suidas.

ὁ ὀζαινα. ας. ἡ. ozæna piscis ex genere polyporum. Item graueolentia, ulcera nariũ, profunda & putrida è quibus fœtor redditur, nam à graueolentia sic appellata uidentur. fuit enim hæc ulcera cõfluentibus acerrimis ad nares humoribus & acrimonia sua exedentibus teste Paul. Aeg.

ὁ ζανικά. olfactoria uidentur esse apud Diosc.

ὁ ζόλαξ. Ozolę socij Aiacis Telamonij, ab ὄζω, quasi mali odoris, quoniam iuxta paludem habitarunt male olentem. uide Seruium Aeneid. 3.

ὁ ὄζολις. ὁ. ossole polypi species (ut Gaza uertit in Aristotele) sicut ὄζαινα, bolitæna.

ὁ ὄζος. ου. ὁ. ramus, uirgultum à trunco auulsum, stirps, ramulus, nodus, è quo ramus prorũpit, præsertim in arboribus & uirgultis maioribus. Nam in minoribus & annuis plantis uti harundine & graminis radice geniculum uocamus.

ὁ ὄζυγες. οἱ. ὁμόζυγες.

ὁ ὀζώδης. olens, fœtidus.

ὁ ὄζω. & ὄσδω Doricè. μ. ὄσω uel ὀζήσω. Aristoph. ab ὀζῶ circunflexo. μέσ. παρακ. ὄδια, & Attice ὄλωδα. oleo. In bonam autem & in malam partem accipitur. ut apud Latinos oleo, Genitiuo uel accus. Aristoph. ὄζειν τι ἡδὺ χρόας ἠδ' ὑμοῦ dixit pro mittere suauem odorem è corpore.

ὁ ὀθ. ἡ. forbus, interprerprete Theodoro.

Οθεν. quare, quocirca: & hoc infinite. nam interrogatiue πόθεν dicimus. Accipitur & pro unde, id est ἀφ' οὗ, ex quo loco. Aristot. ἀρχὴ δ' ἡ μὲν λέγεται ἄθεν αὖλος τὸ πρῶγμα ζ ἐνηθέϊν πρῶτον. Sic Terrent. Addebat prædonibus, unde eam emerat, se audisse abreptam è Sunio. Bud. Com.

ὁ ὄθεν ἁή. itaq;, ex quo.

ὁ ὄθενπότε. ex qua parte.

ὁ ὀθενδήν. undecunq;.

ὁ ὄθενπερ. unde.

ὁ ὀθόνη. ἄγω, φερω, πίζω. curo.

ὁ ὄθ. ης. ἡ. cura.

ὁ ὀθμος. ὑς. ειν. ὀν.

ὅθι. ubi, infinitè: sicut πόθι interrogatiuè.

ὁ ὀθνεῖος. ὀ. ὁ ξένος. externus, alienus, alienigena, extraneus: quasi νοθεῖος, καθ' ὑπερθολὴν.

ὁ ὀθόνια. ας. ἡ. linteolum.

ὁ ὄθομαι. curo, aduerto, ὥστε ὀρνύμενοι, turbor, moueor.

ὁ ὀθόνη. ης ἡ. uelum nauticum, ἱστίον. Lucian. ὁ αὐτὸς μοι ἐμπίπτων τῆ ὀθόνῃ. Item uelamen omne & amiculũ subtile, siue laneum fuerit, siue lineum: quanquam Pollux scribat magis ex lana quàm ex lino fuisse. Vnde ὀθόνια lintea dicuntur, ut apud Ioan. Euang. 19. γὼ ἔδησαν αὐτὸ ὀθονίοις μετὰ τῶν ἀρωμάτων, id est (ut Matth. scribit) σινδόνι καθαρᾷ. Bayfius.

ὁ ὀθονοποιός. ὃ. ὁ. lintearius.

ὁ ὀθόνα. fuccus herbæ chelidoniæ. Apud Dioscoridem scribitur ὁ ὀθόννα.

ὁ ὀθέω. ago, ὠθῶ.

ὁ ὀθρυον. consentiens, ὁμόφωνον. nam θροῦν loqui est.

ὁ Ὀθρυάδης. ὃ. ὁ. Othryades nomen uiri.

ὁ ὀθρυόεις. asper, syluosus, densus, præruptus.

ὁ Ὄθρυς. υος. ὁ. Othrys mons Thessaliæ.

ὁ ὀθωνοτροφεῖον ποιεῖται. Suidas.

ὁ ὀθώνιον. ὃ. ὁ. obligamentum lineum ad obligandas uulnera, ἐπίδεσμον exponit Pollux. Itẽ lintеũ quo medicamentũ excipitur, apud Aegin.

ὁ ὀθῶς. πληθ. ὠς. statim, citò.

Οἶ. aduerbium, hei.

ὁ ἰ. spiritu denso. hi, articulariter positum. Item sibi in datiuo singulari ab ὅς. ὅ.

οἵ. spiritu denso & accentu graui, qui.

οἶ. circunflexè. ubi, infinite positum, ut in Psal. οἶ ἐὰν ὦν φόβος. Et pro quò, cum genitiuo, ut οἶ τῶν πανῶν με ἤγαγον, οἵ γῆς; quò gentium? quam in partem Rhodol. Agric. interpretatur.

ὁ οἶδα. idem.

ὁ ἀμφί, & οἱ πρὶ, cum accusatiuo significãt rem singularẽ & unam, ut οἱ ἀμφὶ τὸν πλάτωνα, Plato. οἱ πρὶ τὸν δημοσθένη, Demosthenes. οἱ ἀμφὶ τοὺς λόγους. literati. Bud. Com.

ὁ ἀλλοδαπός. peregrini.

ὁ ἅ. qui cum.

ὁ ἐγγύς. propinqui, parentes:

ὁ ἐκ αἵματος. consanguinei.

ὁ ἐκ γένους. proceres, principes.

ὁ ἐκ ἄρας. qui in uigore ætatis sunt constituti.

ὁ ἔξω. externi uocãtur scriptores, nõ Christiani.

ὁ ἐπὶ μέρους. partim, id est, uiritim.

ὁ ἐπὶ οἰωνοῖς. ἱερέων. auspices, augures.

ὁ ἐπὶ συνωγίαν μεδισμοί. partitiones cõiugatæ.

ὁ καθ' ἡμᾶς. familiares, contemporanei.

ὁ ἰ πρὸς αὐτόν. cognati, quasi dicas, qui ad illum pertinent.

ὁ ἰ πρὶ αὐτὸν. amici eius.

ὁ ἰ πρὶ τοὺς λόγους τεχνικός. rhetores.

ὁ ἰ πρίς. circunstantes.

ὁ ἰ πᾶς ἅμαξος. οἱ γὼ ἅμαξα.

ὁ ἰ ὑπὸ χεῖρα. subditi. δοῖς ὑπὸ χεῖρα, subditis.

οἷα. tanquam, qualiter, utpote, quemadmodum, quippe, nimirũ, cuiusmodi, prout, sic, ad eundem modum, adeò.

οἷα δὴ. tanquam, sic, quasi.

οἷά τις. αὐτὶ τοῦ καθὰς.

ὁ ἰαι. ἀι. pelles, melotæ. ὀδύ. suprà, & inferiùs οἰαί.

οἷαν τε. qualem.

ὁ Οἰαγρος. ου. ὁ. Oeagrus uir, siue fluuius, Orphei pater, ut ipse in Argon. testatur, ὀρφεὺς καλλιόπης τε καὶ οἰάγρου φίλε κέρε.

ὁ ἰακχος. ου. ὁ οἰακχεῖς οἱ λεγόμενοι φιλιππος. καὶ ταύτα τὰ μὲν πέπαδε ἀκριδόσυνα. Suidas.

ὁ ἰακίζω. μ. ίσω. ιν. ικα. gubernaculum nauis rego, clypeum guberno. Homer. οἵπερ ἐδόλησαν ἄστιδι χρέεσθαι πελαμῶσι σκιτίνοισι οἰακίζοντόν. Neut. absol.

ὁ ἰακιστὴς. gubernator.

ὁ ἰακοστρόφος. ὃ. ὁ. qui gubernaculum euertit. Aeschyl. τὶς δὲ ἀνάγκης ὄτερ ἰακοστρόφος; quis fatum mutare queat?

ὁ ἴακξ. ος. gubernaculum, clauus nauis, & annulus uehiculi fugum continens. Vide οἴηκος.

ὁ ἴακξις. Cretæ regiuncula alta. Etym.

ὁ ἴακτε. tanquam.

ὁ ἰάκτειον κρέας. ouilla caro.

ὁ ἰακτὴς. cometes, stella crinita. δίαε γὰρ ἀκτῶμαι.

ὁ Ἴαλος. ου. ὁ. Oebalus Tyndarei pater, unde Oebalidæ Castor & Pollux.

ὁ ἰγνύω. μ. οἴξω. τω ἔωγα. &

ὁ ἴγω. poëticè pro ἀνοίγω. aperio. Actiu. accus.

ὁ οἶδα. ας. scio, nam & si uox præteriti sit, tamen pro præsenti etiam utimur. εὖ οἶδ' ὅτι plerunq; & πλειόντων est. Bud. Com.

οἶδ' ὅπως. nescio qua parte.

ὁ ἰδιαλέου. ὀ. ὑγρόν. humidum, tumidũ. Galen.

ὁ ἰδιαίνω. μ. ανῶ. &

ὁ ἰδέω. μ. ήσω. τω. ηκα. tumeo, irascor, superbio, fundatus sum, αὐξάνω, ψύχω, θρασύνω. Etym.

ὁ ἴδημα. ατος. τὸ. tumor est laxior & mollis doloreq; uacans. Latini etiam œdema uocãt. Gal. dicit. Hipp. omnes tumores qui contra naturã fiunt uocare οἰδήματα.

ὁ ἴδησις. tumor, inflatio.

ὁ ἰδιπόδης. ὃ. ὁ. Oedipodes, idem qui & οἰδίπους dictus est, id est, Oedipus. & οἰδίπους, id est, Oedipus. Dicitur autem Oedipus ἀπὸ τοῦ οἰδέω τοὺς πόδας. id est, à tumore pedum, Euripide

authore & Seneca, qui sic scribit, Forata ferro gesseras uestig'a, tumore nactus nomen ac uitio pedum. Huius uocis accusatiuum Christodul. uult ὀιδῆτηδλα, non οἰδήτηδλα, quemadmodum & ᾠξύτηυ & ὠμύτηυ, & αὐτίτηυ, quantumuis dicamus πόδλα, non ᾠδῆ.

ὀιδηκόμλιον. τὸ. quod intumuit, inflatum Gal.

οἴδλμα ἄδος. τὸ. tumor, unda intumescens, æstus, κῦμα, οἴδλημα.

Ο῎ιδλινα. τὰ ὀιδλήματα ζυὰ Ρl γῆς, terræ tumores, tubera, quæ & ὕδλινα dicuntur.

ὀιδῶξ. τὰ. funes.

Ο῎ιεαι pro οἴει. per dialysin. existimas.

ὀιέτης ε. ὁ. coætaneus.

ὀἰζύω. οἰζύω.

ὀἰζυρός. ᾶ. ὁ ærumnosus, difficilis.

ὀἰζύς. ύος. ἡ. ærumna, mendicitas, miseria.

ὀἰζύω. μ. ύσω. ϖ. υηα. in ærumna sum. Neutrum absolutum.

Ο῎ιη. populus Atticè, unde ὀιήθεν.

Ὄιη. una, sola.

ὀιηθῆναι. existimare, putare.

ὀἰήϊον. ε. τὸ. gubernaculum.

Ο῎ιηκ@. οἱ. annuli quidam ferrei qui iugum currus sustinẽt, aut per quos frena mulos regentia immittuntur: apud Homerum Iliad. ω. ἐὺ οἰήκεσιν ἀρηρός, quod quidam ineptè reddidit, bene cruicibus aptum. Item gubernacula. sic Eustath. Iliad. ω.

ὀικίζω. τὸ. διακίζω.

Ὄιημα. elatio & arrogantia, & τῦφ@.

ὀιημαστίκος. ε. ὁ. ἐπηρμένος. superbus & insolens.

Ο῎ιησις. ι@. ἡ opinio, sententia, existimatio, apud Platonem. Item ἔπῆσις, & elatio apud Dionysium, & stulta arrogansq; existimatio sui, οἴημα. Bud. Com.

ὀικτὴς. οἰατὴς.

ὀἰλαι. ouinæ pelles, οἴαι suprà.

Ο῎ικαδε. adverbium, ad domum, ad propria, pro quo Dores οἰκάδδ dicunt, & οἴκονδε poëtæ. Vide Ammonium.

ὀικαιός. οἰκαιός.

ὀικέιον pars domus post gynæcium.

ὀικεία. ἡ patria.

ὀικεῖαι. οἰκεῖ@.

ὀικεῖλαι. domo eijci.

ὀικοπραγῆν. priuatam rem agere, non publicã, opponitur τῷ πολυπραγμονεῖν.

ὀικεῖον. τὸ. accommodatum ad naturam. Cicer. interpr. Item conueniens, congruum Galen. quod cuique proprium & præcipuum est. Aristot. & οἰκοφύτηρον φιλίας. quod amicitia dignius est.

ὀικεί@. α. ὁ. domesticus, familiaris, amicus, pro-

prius, propinquus, affinis, ἐπίγαμος. Vide ἀγχιστεῖς & οἰκηδν apud Ammoniũ. Cyrillus quoque distinguit. ὀικεῖος σοφίας, doctus philosophus. ὀικείω μέτρω, suo modulo.

ὀικεῦ@. σπουδῆς. tractãdis rebus serijs appositus. Sic Plutar. & οἰκείως. ἔχειν πρὸς ἅπαντας, cunctis familiarem se præbere & obuium.

ὀικειότης. ητος. ἡ familiaritas, affinitas, cognatio.

ὀικεῖται. & ὀικειόω. μ. ώσω. ϖ. ωηα. domesticum & familiarem facio, concilio, mansuefacio, amicum mihi & peculiarem reddo, priuatim familiarem mihi facio, trado me clientelæ, concilio benenolentiam, familiarem me reddo, adiungo mihi aliquem. Herodian. pro authorare & sibi obæratum reddere, ære dato obligare, sæpe utitur. Actiu. accus.

ὀικείως propriè, amicè, conuenienter, & ὀικείας ἔχειν familiariter esse affectum Aristot.

ὀικετικός ε. οἰκεῖ@.

ὀικετέια. ας. ἡ. familia.

ὀικετεύομαι. cohabito.

ὀικέτης. ου. ὁ. famulus, tam bonus quàm malus, quiuis domesticus. Vide in Ammonio δεξάποντδν, & ἄελλοι, & οἰκοβρῶ.

ὀικδύς. ε@. ὁ. idem. Vide οἰκήδν.

ὀικέω. μ. ήσω. ϖ. ηκα. habito, incolo, mansionem habeo, mansito. Actiu. accus.

ὀικῆδν. apud Ammon. & Cyrillũ distinguuntur ab οἰκεῖοι. & lupanar siue prostibulũ Æschyn.

ὀίκημα. ατ@. τὸ. domicilium, ædificium, tabernaculum & carcer.

ὀικημάζω. ε. τὸ cubiculum.

ὀικήσιμ@. habitabilis.

Ο῎ικησις. domus. Et οἰκήσεις, penates.

ὀικητήριον. ε. τὸ. habitaculum, domicilium.

ὀικτὴς. ᾶ. ὁ. οἰκήτωρ.

ὀικιλικά. τὰ. quæ domicilia sibi faciunt.

ὀικυτόεια. uasa domestica & utensilia.

ὀικήτωρ. ορος. ὁ. habitator, incola, colonus.

ὀικία. ας. ἡ. domus, familia. ἐκπεσὼν τῆς οἰκίας, patria pulsus. Item nidus, domicilium auium. Vide οἶκ@ in Ammonio.

ὀικιακὸς. ᾶ. ὁ. qui in domo est, οἰκεῖ@.

ὀικίδιον. domuncula, οἰκίσκη.

ὀικί@. domesticus, priuatus.

ὀικίζω. μ. ίσω. ϖ. ικα. habito, habitare facio, in sedem restituo. ὤκιστα, situm est, sedem habet. Actiu. accus. Ammon. distinguit à σωοικίζειν.

ὀικίον. ε. τὸ. domus.

ὀικίσκη. area ædificij futuri.

ὀικίσκ@. ου. ὁ. cellula, cubiculum, domuncula, proprie auisi cauea. ἐπάλξεις δὲ οἱ ὀπτῆροι τὸ ὑφ' ἡμῶν λεγόμενον ὀρνιθοφωλεόν, οἰκίσκον inquit Harpocrat.

Harpocrat. Vide οἶκος. in Ammonio.

ὀικισμός. ε. ὁ. ædificatio, habitatio.

ὀικιστὴς. ᾶ. ὁ. qui facit habitare, ductor coloniæ.

ὀἰκλερον. οἴκλερον, ἐλεφάντινον, uel οἶκον docet Hesyc.

ὀικογενής. ές@. ὁ. ἡ. famulus, propinquus, domi nostræ natus.

ὀικοδεσποινα. ης. ἡ matrona.

ὀικοδεσποτεῖν. familiam administrare, domui præesse, domus tenere imperium.

ὀικοδεσπότης. ε. ὁ. paterfamilias, apud Genethliacos genituræ dominus, quem domicilij præsidem uocant.

ὀικοδεσποτικά. τὰ. patris familias officia.

ὀικοδομέω. μ. ήσω. ϖ. ηκα. ædifico. Tradunt ita, ut οἰκοδομῶται dicatur ὁ λίθους ἄλλους οἰκοδομῶν. ηὐλὴν δὲ μηδὲν ἄλλο, οἰκοδομεῖ uero οἰκοδόμος.

ὀικοδομή. ῆς. ἡ. &

ὀικοδόμημα. ατ@. τὸ. ædificium, substructio, structura. Prius, hoc est, οἰκοδομή, non usurpatur ab Atticis.

ὀικοδομία. ας. ἡ. structura, fabrica.

ὀικοδομική. ῆς. ἡ. architectura.

ὀικοδομικὸς ὁ. architectus.

ὀικοδόμοι. ædium opifices. Christodul. hanc uocem reijcit, dicendum q; potius οἴκων ἐργάτας ἢ πήδονας asserit.

ὀἴκοθεν. aduerb. de loco, domo, de domo in domum, domatim, familiatim, ut ita dicam.

ὀἴκοθι. aduerb. loci & de loco, domi, à domo.

Ο῎ικοι. idem

ὀικόθρῳξ. canis domesticus.

ὀἴκονδε. aduerbium ad locum, domum.

ὀικονομέω. μ. ήσω. ϖ. ηκα guberno, dispenso. Actiu. accus.

ὀικονομία. ας. ἡ. dispensatio domestica, prudentia domestica Cicer. & res familiaris, ratio rei familiaris, rei gubernãdę dispensatio: & in qualitate orationis, ordo, elocutio, pronunciatio appellatur.

ὀικονομίας ὁς. ὁ gubernator.

ὀικονομικὴ ἀρχὴ, & ὀικονομικὸν appellatur ab Aristot. potestas illa, qua uir uxori, liberis & omni familiæ præest.

ὀικονομικὸν. quod pro rei domesticæ utilitate aut salute fit.

ὀικονομικός. ὀν. ὁ. gubernandæ familiæ peritus, frugi.

ὀικονόμ@. α. ὁ. dispẽsator rei familiaris, uillicus, œconomus, moderator domus. Hic non tantum frugum, sed omnium quæ dominus possidet, gubernator est, ab οἶκ@ & νέμω, guberno, dispenso.

ὀικοπέδιν. ου. τὸ. locus circa domum, οἰκίδιον.

οἰκίσκη. ædificium. Eust. Iliad. Ν alt esse solum domus dirutæ, quod & ῥέστηυ, cuiusmodi ferè apud Catonem rudetum uocatur.

ὀικοστρωσία. τὰ uasa domestica.

ὀἶκ@. α. ὁ. familia, domus, facultates, census. Vide Ammoniũ. Εἰς οἶκον uide οἴκαδε apud eundem distinguí.

ὀικότρ@. α. ὁ. qui alitur domi, qui domi cibum capit, nec lucratur expensas, qui ex suo uiuit. Dicitur etiam qui citra ullam mercedem ciuitati operam præstat.

ὀικοτροφῆς. uerna, domi nutritus, οἰκογενής.

ὀικοτριβαιον. α. τὸ. &

ὀἰκοτρίβης. &

ὀικότριβ@. α. ὁ. &

ὀικότριψ. de eo qui natus est seruis parentibus, ipse etiam seruus, ὁ ἐκ γονέων δούλ@. Vel uerna potius, id est, seruus domi natus, οἰκογενής. Item frequentator domus, uel magister nugenuorum liberorum, qui & μώθων, de quo suprà dicebatur. Vide Ammonium, & Erasmum in Chiliad.

ὀικοτρύβλιον. idem, seruus natus è seruo.

ὀἰκουμένη. ης. ἡ. orbis terrarum, terra habitabilis, insula. Vide κόσμ@. in Ammonio.

ὀικουρέω. μ. ήσω. ϖ. ηκα. domi me cõtineo, sto, dispenso res domesticas, domum custodio.

ὀἰκουρία. ας. ἡ. domus custodia, cellularium officium, ignauia. Eras. in Chiliad.

ὀἰκούρια. τὰ. res ioculares & ludicræ, quas pueris matres donare solent. Crepundia dicunt Latini, apud Sophocl. præmia quæ pro rei familiaris custodia soluuntur, οἱ ἀνὴρ τῇ οἰκουρίᾳ μεδδί. Eust. Iliad. ε. merces quæ promis, condis datur.

ὀικουρὸς. ὁ. ὁ. quasi dicas domi custos, quales Paulus matronas uult esse. Ponitur & pro ignauo, qui domi perpetuò desidere gaudeat.

ὀικοφθορεῖν. absumere, perdere rem familiarem.

ὀικοφθορία. calamitas, rei domesticæ iactura.

ὀικοφθόρος. ὁ. pernicios us in domos, adulter.

ὀικοφυλακέω. μ. ήσω. ϖ. ηκα. domum custodio.

ὀικτεῖρημα. miseratio. (Neut. absol.

ὀικτείρω. μ. ερῶ. ϖ. αρηκα. misereor, lugeo.

ὀικτὸς. οἰκτὸς. pectines.

ὀικτύδιον. pectunculi.

ὀικτίζω. οἰκτείρω.

ὀικτισμός. ὁ. ὁ. miseratio.

ὀἰκτίρμων. ον@. ὁ. misericors.

ὀικτισμός. ὁ. miseratio. Vide οἰκτ@. in Amm.

Ο῎ικτιστα. adverbium, miserrimè.

Ο῎ικτιστος. ε. ὁ. miserrimus.

Ὄικτος. luctus in morte alicuius. Etym. uide Ammonium.

ὀικτός. ᾶ. ὁ. misericordia. (monium.

ὁ ικτρολογία ας. ἡ. oratio ad misericordiam commouendam.
ὁ ἰκτρός. ά. ό. miserabilis.
ὁ ικτροχοεῖν. miserabilia uerba fundere, ut rei deprecantes.
ὁ ικτροχοιῶντ-ες. οἱ. plorantes, quasi miserias fundentes.
ὁ ικωφέλεια ας ἡ. domestica utilitas & priuata.
ὁ ἰκωφελής. ές. ὁ ἡ. domesticus.
ὁ ἵμα. ατος. τὸ. impetus, syncopa est pro οἴμημα. οἰμᾶν enim significat impetum facere.
ὁ ἶμαι syncopa ab οἴομαι. μ οἰήσομαι. τ. ὤμαι puto, ni fallor, arbitror, suspicor. Thom. Mag. in Eclog. dicit οἶμαι usurpari à præstantissimis authoribus in re manifesta & cognita: οἴομαι uero in dubia & obscura. Interdum ironicum est. Demosth. Ἀλλ' οἶμαι πορισαν οὔθ' μα, At credo isti præstantiores se, quàm ipse me præbui. Interdum παρελκῆ, & ponitur pro utiq; nimirum. Demosth. ἡγ πὰ ὶαῦτ α ἰλωτὰ ὄξιν οἶμαι καὶ λαμπρά. Sic οἶει apud Platonem, & credo apud Cicer. Bud. Com.
ὁ ιμάω. μ. ήσω. τ. ηκα. cito, impetum facio. Vrban. Bell. scribit cum aspiratione οἴμῶ & ὁρμῶ.
ὁ ἵμερ-ος. ἡ. cantilena. Cyrillus, & Ammon. unde πρόοιμιον, & πρ ὠδῆς, & ὑλῆς. & uia, Lycoph. ἵμασ τυλιεσιν.
ὁ ἵμοι. hei, hei mihi, & interdum ponitur sine casu, interdum nominatiuo aut genitiuo. Bud. Com. Aristoph. nõ solum ὠλύτης, sed etiam ὠὶ ὀλυφοσύνης posuit, ut ὄιμ' ὡς ἥδομαι. & ὄιμοι ὑφιας ης εμνήσθης, dicitur idemq; nonnunquã ὤμοι.
ὁ ιμονοπῆρα. inertes, unipetæ.
ὁ ἶμος. π. ό. uia & uirga. πῇ ἀ τὸ ὁιμᾶν ὅ ὄξιν ὅρμᾶν εἰς ὀλβύ. Etym. Cyril. & Ammon. ductus.
ὁ ιμωγή. ῆς ἡ. gemitus, ululatus, fletus. Etym.
ὁ ιμώ ω. μ. ώξω. τ. ωχα ἀός α. ὤμωξα. ploro, lugeo ingemo. Est etiam pœnas pendo, supplicio afficior, me pœnitet facti. Apud Aristoph. ὁιμώξει, hoc est, nõ impunè feres. Diogen. Διογένης ὃὶς ηλουμένοις. Ἔλλησιν ὁιμώζειν, quod male precantis est, αὐτ ί τ ῶ ἰμως ἑῶντα. Bud. Com.
ὁ ιμωκτί. cum luctu.
ὁ ιμώ ῶ. ὁιμώζω.
ὁ ῖνα. pampini, uitis folia.
ὁ ἶν, pro ὄιν. ouem.
ὁ ινάνθ. ης ἡ. labrusca fructus cum floret. Est & nomen auis Aristoteli, Gaza uitifloram uertit. Vide οἶνη apud Ammonium.
ὁ ινα ελίδες pampini uitium, palmiter.
ὁ ινα ελίζω pampinos detrahere uitibus, quod fieri solet maturescentibus uuis, pampinare.
ὁ ινάριον. τ ὸ. uillum. diminutiuum ab οἶνος. uitis Hipp.
ὁ ιναρὲς palmes, ἰλλματίς.
ὁ ἴναρον. τ. ὸ pampinus. Xenoph. Oeconom. ἄμπελος ωειπετανύ ζ κτὰ ὶναρα ὅταν ἔχ η τι ληφθ ῆναι πλησίον, ὁιὰ πάσ ης ἰσᾶναι αὐτ ὴν.
ὁ ἴναρ-ος. ὁ unedo.
ὁ ινάς. ά. δος. ἡ. oxyton. uinago auis, ut Gaza uertit ex Aristotele. uitibus consitus locus, columba syluestris, aut corui genus.
ὁ ιναχθής ebrius.
ὁ ινάω. solitarius sum, ὶνίζω, μονήρης εἰμί.
ὁ ινέλαιον. τ. ὸ. uinum oleo mixtum.
ὁ ἴνη. ης uitis apud antiquos, apud iuniores ἄμπελ-ος dicitur, & iactus tesserarum. Ammonius distinguit ab ὶναύθη.
ὁ ινηΐς. una est ex decem tribubus Athenien sium. Suidas.
ὁ ινηρὰ. τὰ pampini, uitis frondes.
ὁ ινηρός. ά. ό. uinarius.
ὁ ινήρυσις. ἡ. poculum aut uas uinarium, unde uinum hauritur, cotula, hemina.
ὁ ινιαπεία ας ἡ. lagena uinaria, μέτρα πττήρεμ (inquit Athen.) quod Athenis iam pubescentibus, priusquam τὸν μελλ ὸν, id est, demissiorem præciderent comam, uini plenum in Herculis templum importabant, & prolibantes potum conuenientibus exhibebant. Cœl. lib. 7. cap. 32.
ὁ ινία. οἴαξ. clauus, temo.
ὁ ινίζειν. uinum resipere apud Dioscoridem, μανάζειν.
ὁ ινίζομαι. μ. ίζομαι. τ. ισμαι. uinum emo, uinor, Depon. absol.
ὁ ινίον. ὶνία,
ὁ ινοβαρέω. temulentus sum.
ὁ ινοβαρὴς. ές ⊙. ό. ἡ. ebrius.
ὁ ινόζωνος ⊙. ζ. ό. solus, expeditus.
ὁ ινοκάγχλαν-ος ⊙ temulentus, uino gaudens.
ὁ ινόλημπτ-ος ⊙. ζ. temulentus.
ὁ ινομέλη. ίδος. τὸ. mulsum. Bayfius.
ὁ ἶνον. οἶναον.
ὁ ινοπέλον. τὸ. uiniferum solum.
ὁ ινοπέπαυ ι. βότρυσθ.
ὁ ινοπέπαυ ως. uinosus, niger, uini colore.
ὁ ινοπίπτ ης. uinolentus, temulētus. ἀ πιπίσκειν fugere. Aristophan. τὰς ὶνοπίπτ ας, τὰς προδύτ ας, τὰς λάλας. Quo loco quidã codices ὶνοπότιλλας habent pro ὶνοπίπτ ας.
ὁ ινοποιός. uini factor.
ὁ ινοποσία. ας. ἡ. potatio uini.
ὁ ινοποτάζειν. uinum potare.
ὁ ινοποτίζω. μ ἀσω. τ. κα. uinum bibo, præbeo bibendum, conuiuor. Neut. absol.
ὁ ινοπότης. ό. uini potator, uinibibulus.
ὁ ινόπται. οἱ. exploratores & inspectatores cœnarum, qui modum imperabãt ne quis in sympo sio aut plus satis biberet, aut parum ab alijs, sed utæqualiter biberent conuiuæ, uocati sunt etiam ὀφθαλμοί, hoc est, oculi teste Athenæo. Eras. in Chiliad.
ὁ ινοπωλᾶν. uendere uinum.
ὁ ινοπ ώλης. caupo.
ὁ ινοπ ώλιον. locus ubi uinũ uenale est, caupona.
ὁ ἶνος. ου ὁ. uinum. Dictum ἀ ὸ τ ῆ ὀνήσ ως, id est, emolumento, iuxta illud Homeri, ὀνήσ ασι ἄμ ικ τ ῶν ὠνᾶσθαι, Iuuamen senties, si biberis. Vel ἀ ὸ τ ῆς ὀνήσ ως τ ὴν νῆ ἐμπ πλᾶν, quod existimatione ac opinionum uanitate mentem opplet. Vel ἀ πὸ τ ῆς οἴνης, quam ueteres uitem appellabant.
ὁ ινοσπλύσ ωντ-ες. οἱ. qui uinum administrarũt.
ὁ ινόσπονδ ι θυσία. sacra in quibus uinum immolatur. His opponuntur νηφάλια.
ὁ ινόσπ α. placenta uino subacta & melle, & herba quædam, qua gustata corui inebriantur.
ὁ ινοφ ής. uinosus.
ὁ ινοφλυγία ας. ἡ. ebrietas, uinolentia.
ὁ ινοφλυγ ὼν inebrior, immodicè uino utor.
ὁ ινόφλυξ υγος. ὁ. ebrius, uinosus, uini helluo & ingurgitator. παρα ὰ τὸ φλύ ειν, ὁρμ ὶν πρὸς ζ ὲχαν. Etym.
ὁ ινοφόρ ημ. α. τὸ. idem quod ὶνόχημα.
ὁ ινοφόρ ος ⊙. α. ό. ἡ. uinifer.
ὁ ινόφυτ ον. τὸ. uinetum.
ὁ ινόχημα. ατ ⊙. ὸ. omne uas uinarium, cupa, brochus.
ὁ ινοχο ῦω. μ. ύσω. τ. ύκα. &
ὁ ινοχο έω. μ. ήσω. τ. ηκα uinũ fundo, potum ministro, quod munus eorũ est qui à cyathis uocantur. Neutrũ absol. Homerus tamen Iliad. 3. accusatiuo iunxit, νέκταρ ἐωνοχό ει. Ipsi autem conuiuæ ὶνοχο εῖσθ dicuntur. Bud. Com.
ὁ ινοχόη. ης. ἡ. cyathus, trulla.
ὁ ινοχό ος ⊙. ου. ὁ. pocillator, qui potus ministerio præficitur, pincerna. ab ὁἶν ⊙ & χέω fundo.
ὁ ινωπ ός. ός. ὁ. niger, uini colore.
ὁ ινώ ω. μ. ώσω. τ. ωκα. ebrio. Actiu. accus.
ὁ ινώτ α. ης. ἡ. placenta ex uino & melle.
ὁ ινώδ ης. ές ⊙. ὁ. ἡ. uinosus.
ὁ ινών. ῶν ⊙. ὁ. cella uinaria.
ὁ ινώμ ενος. οἱ. uino pleni.
ὁ ινώπ η. ης. ἡ. Oenone mulier à Paride dilecta, de qua Ouid. Heroid. epist. 5.
ὁ ινωπ ὴ. ῆς. ἡ. mali punici genus apud Nicand.
ὁ ἴνωσις. ⊙. ἡ. ebrietas, temulentia.
ὁ ἴνωτρ ⊙. palus, pedamentum uitis.
ὁ ἴνωφ λ. ωπος. ὁ. custos uini, Bacchus, & habens uini colorem, niger.
ὁ ἰο. sui, proprij, pro ὁ ς.

ὁ ἰόβ ⊙. solitarius. μονόβιος.
ὁ ιοβόσ ης. oberrans seorsum, proprie de pecudibus oberrantibus & seorsum ab alijs pascentibus. ab οἶ ⊙ & βῶ ς.
ὁ ιόζων ⊙. unica ueste indutus.
ὁ ιόθ ην. singulariter, solus, solitariè.
ὁ ιόλυπος. uide in Chiliad. Erasmi.
ὁ ἴομαι, & ἰε ά σ ει οἴ ομαι, οἰ ῇ, οἴ ετ ρ. μ. οἰ σ ομαι. τ. ῶ μαι. ἀ ῶ ετ ς. α. ὠ ήθ ην. puto, uideor, ὑπολαμβάνω, νομίζω. Accipitur apud Herodianum pro suspecto & suspectum habeo. Depon. absol.
ὁ ἴον. qualiter, sicut, uelut, tanquam, quasi, uidelicet. Aduerbium autem est explicandi & declarandi, & interdum admirandi, nonnunquã commiserationis, ut οἷον ἔπαθον. Significat interdum quomodo ὡς.
ὁ ἷόν τ-ε. possibile est, δυνατόν. Et οἷόν τ-ε cum negatione, ut οὐ οἷόν τ ε ἦν Aristot. non liceret negatum est.
ὁ ἰόν τ α εἰπ ῖν. si fas est dicere, si licet dicere.
ὁ ἰονεί fermè, sicut, quasi, tanquam.
ὁ ιονεῖ ς existimabis, uidebitur tibi.
ὁ ἴοπ ι ὲλιλος. ά. ό. habens unum calceum.
ὁ ιοπολᾶν. solitarie uagari, per montes errabũde discurrere.
ὁ ιόπολος. ά. ό. desertus, solitarius, quòd in huiusmodi locis uersentur oues, statio pecudum, pascuis aptus. ab ὄἶς & πολέω.
ὁ ἰός, & οἶπ. tribus Atticè, unde ὄιηθεν, è tribu illa, ut βιέθ ην. Eust. Iliad. λ.
ὁ ἰ ⊙. ά. ό. solus.
ὁἷ ⊙. ά. ό. qualis. Varius huius dictionis usus est. Plato, & οἵ ους μὴ ἀ δικεῖν, Tales qui iniuriã inferre nolint. Idem ἡγ οἶ αι χαλεπ ώτ ατ ον ι ἡγ βασ ύτ ατ ον, Vt quæ acerbissima. Synes. οἷα δ' ἡ τ ὰ θα λάττ ης, Vt sunt res maritimæ discriminis plenæ. Accipitur etiam αὐτ ί τ ῶ ἑᾶ ίμος, pronus, paratus, promptus, strenuus. Xenoph. ἀ ρμ. ά. ὁν γὰρ ἰῶ οἷ ⊙ ἀ ὸ τ ῶν ὠ ῶν ὲ φ ρ ὸ ά ν ειν. Aliquando pro κωλύον. Demosth. ὁ υδὲν γὰρ οἷον ἀ ὲ ὲ ά ν αὐτ ῶ τ ὸν νόμ ον, Nihil enim uetat, quo minus audiatur lex ipsa. Sic enim apud Gregor. οὐδὲν δὲ οἷόν π ῶ ἡ ὐσυμ ά ὲ π ρ ο δ ε ῖν α ι, Nihil uetat quo minus addamus. Potest etiam significare βέλτ ιον, ut nihil melius quã uerba legis audire, Itẽ pro ὅμοι ⊙. Xenoph. ἐχ' ὁρᾶς ὅτ ι ἡδ ἴον ὄτ ι χαλεπ ὸν ζ ὴμ ιον οἷ ῳ ὄι ἀ ὐθ ρ ώ π ῳ. Idem, ἡ μᾶς δὲ ὑ γνωμ ὼν ὃἷ ς οἷ ους τ ε ἡ μ ῖν χαλεπ ὸν π ολ ιτ εί αν εἶν αι μ ολ ερ α π ίαν. Item δυνατόν, id est, possibile, maximè apud poëtas. Vtuntur etiam pro ἅλις ⊙. Gaza in Cicer. οἷ ⊙ μὲν γὰρ λόγ ⊙ ὠ τ ῷ.
ὁ ἷός πρ. &
ὁ ἵος ε. idem, potens, possibilis. Item procliuis, paratus, promptus.

ὀισφάγος. oues deuorans, aut occidens.

ὀιοχίτων. ωνος. ὁ. unica ueste indutus. Δίχα ἱματίου, ἢ μονοχίτωνι, ἢ προβαδοχίτωνι. Hesych.

ὀιόω. μ. ώσω. τ. ωκα. desolo, solum facio, μονόω, ἐρημῶ. Actiu accus.

ὀίπτω ῶ. miscere uinum, infundere.

ὀίπτωμ. ατος. excrementum ouis.

ὄϊς. dissyllabũ, ᾧ ὄϊος. ouis. Apud poëtas & Atticos per synæresim οῖς οἷος declinatur, ut apud Theocritum, φοινικέῳ οἰὸς ἀώτῳ. Etym. οἷς μονοσυλλάβως putat Thom. Mag. ad femininum genus duntaxat pertinere. De ouino pecore ui de Aelianũ, qui & marinę ouis mentionẽ facit. Oppian. lib. 2. de Venat. oues flauas describit.

οἶκα. τὰ. retinacula nauiũ, funes nautici, pro quo Ionice οὖκα dixit Lycoph. annotat Isacius.

οἶδα, αὐτὶ τοῦ οἴσλιμι. ἀπὸ τοῦ οἴσλιμι. scis, nosti. Etym.

ὀισία. ας. ἡ. salix, sycomorus, uimẽ. malim οἰσύα.

ὄϊσμα. clatio. (ut infrà.

ὀισόκαρπος. ὁ. Eust. interpretatur ἀνυσόκαρπος. salicis fructu, ab οἶσυς, quę & λύγος & ἄγνος dicitur.

ὀισοφάγ. ος ὁ. gula, stomachus. Aristot. de Animal. ἐν οἷς δὲ τὸ αὐχένος, ὅτε οἰσοφάγον καλοῦμεν· διὸ ἔχουσι τὴν ἐπωνυμίαν ἀπὸ τοῦ μήκους καὶ τῆς στενότητος &c. Idem de partibus animal. ὅλως οἰσοφάγος ἐστὶ λέγεται ἡ πρόσθετος εἰς τὴν κοιλίαν ὁδός. ὅλως μὴ ἔχει αὐχένα, διὸ οἰσοφάγον ἔχουσι πάντες. Gaza uertit gulam ubiq; licet aliquot locis Aristot. à gula nõ uideatur differre.

ὀισύπ. ης. ἡ. sordes lanarũ, & ungularum, œsypus, ungula ouis. Etym. (stinguere.

ὄϊσυρ. idem, sordidarũ pecudũ lana. Herodót.

ὄϊσυρον. τὸ. genus monilis.

ὀίσυρώτη. ungula ouis, sordes lanę & ungulę. Ety.

ὠήσατο. existimatus.

ὤϊσατο. existimauit.

ὀϊστέον. ferendum.

ὀϊστεύω. μ. εύσω. τ. εύκα. sagitto. Actiu.

ὀϊστός. ὁ. sagitta, iaculum, & nomẽ syderis apud Proclum de sphæra.

ὀϊστός. tolerabilis, ἀνώμιστος.

ὀϊστρέω. infestè stimulare.

ὀιστρέω μ. ήσω. τ. ηκα. insanio & irrito. Etymol.

ὀιστρηθείς. ὁ. furiosus. (Neut. absol.

ὀιστρηλατέομαι. μ. ήθημαι. stimulor, stimulis, agitor. (ἐριβρόμου.

ὀιστρηλατέμυσος. furibundus.

ὀιστρηλατῶ. insanio.

ὀίστρημα. ατος. τὸ. &

ὄϊστρησις. ιος. ἡ. punctum, stimulatio.

ὄϊστρον. τὸ. uermiculum sub pinna.

ὀίστροπλήγος. ὁ. uide οἰστροπλήξ.

ὄϊστρος. ὁ. œstrum, insecti genus est horrisono strepitu, quod uulgò tabanum appellant & asilum. Hoc addito Iuno uaccã Ino in furorem egit. Vnde poëtæ diuino correpti furore, œstro conciti dicuntur. Eras. Chiliad. De œstro uide Ammonium in μανίαι uoce, Virgiliũ in Geor. Aelianum, & Nicandrũ. Est & aquatilis ὄϊστρος, uermiculus sub pinna thynni, opinor, apud Aristotelem Gaza uertit asilum.

ὀίστροπλήξ ηγος uel οἰστροπλῆγος. ὁ. & infans, œstro concitatus Eras. in Chiliad.

ὀίστροφάγος. βρόγχος, uel βρόχος.

ὀίστρώδης. εος. ὁ. ἡ. rabidus, incitatiuus, stimulãs, pronus, qui œstri in morem fert atq; agitat. Plato Timæo, οἷον ζῶον αὐτὸ ἡσυχῇ φέρ. λόγος, δι' ὧν θυμίας ὀίστρώδεις ὧν ἐχεις ἀφίεται.

ὀισύα. uimen, salix, uitex, ἄγνος. salix amerina.

ὀισύϊνος. ὁ. uimineus, craticeus.

ὀισυοπλόνος. ὁ. qui uimina cõtexit. Pollux crates textus.

ὀισυραγός. ὁ idem apud Eupolim. Pollux.

ὀισυπηρός. sordidus, succidus. de lana sordida dicitur.

ὀισύπ. ης. ἡ. & (citur.

ὀισυπὶς ίδος. ἡ. &

ὄϊσυπος. lana succida & sordida, iam primum ab ouibus detonsa, nondum mũdata, sed quæ adhuc cum sudore est & sordibus. Item collecta pinguedo in lana succida.

ὀισύς. ύος. ὁ οἰσία.

ὀισυσὶς ίδος. sordes lanarum Hipp. (Etym.

οἶχ. palmes uuas ferens generosas & suaues.

ὀιχοφορία. uitis, palmes circũ se habẽs uuas. Ety.

ὀιταῖος. ὁ. Oetæus, possessiuum.

ὄϊτη. ης. ἡ. Oeta mons Thessaliæ.

οἶτος. ὁ. pernicies, mors, fletus, passio, malorum sors, calamitas apud Hom. Eust.

ὀιφάω, & ὀιφέω, οἰφῶ. ago uirum. Est etiam οἴφθαι coire. σωφρονίζειν. Vnde illud Theocr. συγ' ἀνθρωπε φιλεῖφα. Age homo libidinose.

ὀιφαλής. ὁ. ἡ castus, cõtinens. Itẽ libidinosus, salax.

ὀιχαλία. ίδος. ἡ. Oechalia, urbs Bœotiæ, (in qua Eurytus regnauit.

ὀιχαλιδεύς. ος. ὁ Oechaliensis.

ὀιχαλίτιθεν. aduerbium, de Oechalia.

ὀιχμή. famula.

ὀιχνέομαι. μ. ήσω. τ. ηκα. recedo, ago uitam, duco uitam, eo, ago, uersor.

ὄϊχομαι. perij.

ὄϊχομαι. μ. οἰχήσομαι. τ. ᾠχημαι. μέλλ. ἀοῤ. β. ᾠχόμην. abeo, discedo, pereo. Herodian, οἴχεται δῆμος ὁ Ῥωμαίων. Actum est de populo Romano, Et ἀπῴχηκεν, mortuus est. οἴχεται γὰρ ὁ αὐθρωπος αὐτὸ τὸ ἐφθάρκὼς καὶ τέθνηκεν, & οἴχεται, pro euanescit usurparũt Cicer. Attico scribens. Depon. absol.

ὀιχέμενος

ὀιχέμενος. ὁ. mortuus.

ὀιχὸς. ὁ. palmes racemos habẽs. alij legũt οἰχός.

ὀίω. μ. οἴσω puto, fero & suscipio. Etym. poëticũ est. Actiu. accus.

ὀιωή. ῆς. ἡ. impetus.

ὀιωνίζομαι. μ. ίσομαι. τ. ισμαι. auguror. Depon.

ὀιωνική. ῆς ἡ. augurum disciplina. (accus.

ὀιώνισμα. ατος. τὸ. &

ὀιωνισμός. ὁ. ὁ augurium.

ὀιωνιστήριον. locus augurandi.

ὀιωνιστής. ὁ. ὁ. augur.

ὀιωνιστική. ῆς. ἡ. οἰωνοσκοπική. augurãdi scientia.

ὀιωνιστικός. ὁ. οἰωνοσκοπικός.

ὀιωνόβρωτος. auibus deuoratus.

ὀιωνοθέτης. ὁ. ὁ. augur apud Sophoclem.

ὀιωνομαύλης. ὁ. οἰωνοσκόπος.

ὀιωνομαυλική. ἡ. οἰωνοσκοπική.

ὀιωνοπόλος. poëticè. auspex, uates, augur.

ὀιωνός. ὁ. ὁ. auis, augurium. unde Iliad. μ. εἷς οἰωνὸς ἄριστος ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης. Sic etiam auis & ales pro augurio apud Latinos. Propriè autẽ οἰωνοὶ γῦπες dicuntur & carniuoræ aues, quasi οἰωνοὶ ab οἶος solus, & ὠὴ ὠῆς: quod soli sine concubitu aëre concipiant.

ὀιωνοσκοπεῖον. auspicij locus.

ὀιωνοσκοπέομαι. μ. ήσομαι. τ. ημαι. auguror. Depon. accus.

ὀιωνοσκοπία. ας. ἡ. augurium. (pon.

ὀιωνοσκοπική. ἡ. ars augurandi, auguratio.

ὀιωνοσκοπικός. ὁ. ὁ. auguralis.

ὀιωνοσκόπος. ὁ. ὁ. augur.

ὀιωτός. lanea uestis.

Οκέλλω. μ. ελῶ. τ. ελκα. applico, allido, frango, appello nauem. Hinc ὀκέλλω, ut εἰς τοσοῦτον δὲ ὀκέλλω ὠφελείας τῆς οἰκείας, eò deuentiæ deuenit, seu prouectus est, apud Herodianum. Et προσοκέλλω idem quòd ὀκέλλω.

ὅκκα. Doricè pro ὁπλωίκα. quando.

ὀκλαδία. ας. ἡ. ὄκλασις.

ὀκλαδιᾶν. τὸ ὀκλάζειν.

ὀκλαδίας. sella, σελλίον.

ὀκλαδίας. ὁ. ὁ fractus, claudo, fractus & collapsus currus. Aristoph. Equitibus ἔχει νῶν τροχὸν ὀκλαδίαν. (les uocat Athenæus lib. 12.

ὀκλαδίας σύφορβας. sellas complicati-

ὀκλαδὸν. ὀκλάξ.

ὀκλάζω. μ. άσω. τ. ακα. flecto genua ad terrã, geniculo, labefacto, labor, claudico. Neut. absol.

ὀκλάξ. geniculatim, ὡς τὰ γόνατα, ὡς πεκαμένως.

ὄκλασις. ὁ. ὁ. ἡ geniculatio. (nus.

ὀκλασμός. ὁ. ὁ. genus saltationis Persicę, quod in Thesmophorijs exerceri consuenit.

ὀκλάσεις. ingeniculans.

ὀκλασί. genu flexo, ut ranæ cum saltant.

ὀκνέω, & ὀκνίω. μ. ήσω. τ. ηκα. pigresco, timeo, contor, detrecto, pigritor, ignauus fum, grauatim & ægrè aliquid facio: ut ὀκνῶ λέγειν, omitto dicere, pudet dicere. Significat etiã iusta de causa aliquid differo, & differendo extraho. Itẽ induro. Neut. absol.

ὀκνηρός. ὁ. ὁ. ὀκνός.

ὀκνία. ας. ἡ. pigritia, timor, negligentia.

ὄκνος. ὁ. ὁ. (oxyton. Cyrill.) piger, timidus, contumax, propriè qui grauatim aliquid facit, opponitur ᾧ θρασύς.

ὀκνός. οῦ. ὁ. (oxytonum, Cyrill.) cunctatio, desidia, pigritia, timor. Thucydides, ἡ ἀμαθὶα μᾶλλον θρᾴσος, λογισμὸς δὲ ὄκνου φέρει.

ὀκνώδης. ὁ. ὁ. ἡ. piger, segnis.

ὀκώλεμ. unde.

ὀλοΐος. ὁπτοῖος, sicut ὁκως pro ὅπως Ionicè.

ὁκώς. quot, ὁπόσα.

ὅκως. ubi.

ὀκρία. petra, saxum. Etym.

ὀκριάω. asperor, τραχύνομαι. (Etym.

ὀκρίβας. αυος. ὁ pulpitũ. παρὰ τὸ ἄκρον τοῦ βάνδμ.

ὀκρίδες. lapis asper. Etym.

ὀκρὶς. asperitas. Etym. extantia magna, eminentia. oblonga.

ὀκρυόεις. όεσσα. ὁ. ἡ. asper, molestus, odiosus, difficil,

ὀκρύοντ. litigant, asperè congressi sunt. (lis.

ὀκρύόω. aspero, asperum reddo. Etym.

ὀκτάβλωμος. octo buccellarum.

ὀκταὶ ἕδραι. octonorum sessuum corporis.

ὀκτακτυελοῦ. octemini.

ὀκτάμορος. ὁ. ὁ ἡ octaui diei, ut πύελος ὀκταήμορος. Paul. Philip.

ὀκτάνυμος. ὁ habens octo radios, rotæ epithe-

ὀκταμηνιαῖος. ὁ octimestris. (ton est.

ὀκτάμηνος. qui agit octauum annũ ætatis suæ.

ὀκτάπηχυς. οῦ. apud Scythas dicti sunt, qui duos boues, & unum currum possiderent.

ὀκτάπους. ους. ὁ. octipes, cancer fluuiatilis, apud Nicand.

ὀκτάπους. οδος. ὁ. octipes, Polyb. epitheton positum numero finito pro incerto.

ὀκτάστυλος. ὁ. habens octo columnas.

ὀκτάρυμος. octoiuges equi.

ὀκτάω fero, habito.

ὀκτήρης. ἡ. octiremis nauis, Bayf.

ὀκτώ octo.

ὀκτώβριος. ὁ. ὁ. October.

ὀκτωκαιδεκάπηχυς. octodecim cubitorum.

ὀκτωκαιδεκέτης. natus annos octodecim.

ὀκτώπους. ὁ. octipes, scorpius.

ὀκχέω. exhaurio, exantlo, subeo, Pindar. ἀπροσόρατον ὀκχέοντα πόνον, immensum exhaurium laborem. Demetrius Triclinius. (culus.

ὀκχή. fulcimentũ, quies, sustentaculũ, scipio, ba-

ὄκχος. ϗ. δ. uehiculum, ὄχημα. Pindar. ἁρμάτων τ' ἐν ἅλμᾳ θερμὰ βάθρων ὄκχον.

ὅκως, pro ὅπως. ut, Ionicè.

ὀκωχδύω. continco, habeo.

Ὁλαμωδὸς seminum collector. Etym. ὁ λαμτὸς. ὁ τῶν σπερμάτων λέγων. Etym. semina colligens.

ὁλάχνιον. ϗ. τὸ. canistrum in quo malę salsæ reponebantur, quasi τὸ ὀλὰς ἔχον.

ὁλβάχνιον. ϗ. idem Syracusiorũ lingua qui pleonasmo Ϝ, β, frequenter utuntur.

ὁλβιάζω. μ. σσω. ϖ. ακα. beo, beatifico. Acti. acc.

ὁλβίζομαι. μ. ισομαι. ϖ. ισμαι beatus sum. Deponens absol.

ὁλβίζω. μ. ίσω. ϖ. ικα ὀλβιάζω.

ὁλβιοδαίμων. ον Ⓖ ὁ. fortunatus.

ὄλβιος. ϗ. ὁ. felix. ὁ τελέαν τὴν δύναμιν ἔχων: quasi ὁλόβιος, μακάριος. Vide ὄλβιος & πλοῦτος in Ammonio.

ὁλβοδότης. præbens diuitias, ὀλβιοδότης.

ὄλβος. ϗ ὁ. beatitudo, diuitiæ, opulentia.

ὀλεθε. perijt.

ὀλέθριος Ⓖ. ου. ὁ. ἡ. perniciosus, perditus usque ad mortem.

ὄλεθρος. ϗ. ὁ. strages, cædes, perniciosus, iactura, βλάβη, pernicies, clades, exitium, calamitas.

ὀλεκός pernicios. Etym.

ὀλέκομαι perdo, pereo.

ὄλεκον. perierunt, perdebant.

ὀλέκρανον cubitus, siue ipsum os cubiti, gibber. malim per ω mega in prima syllaba, ut infrà.

ὀλέκω pereo, φονεύω. Neut absol.

ὀλερόν. fœtidum, nigrum, turbatum, male olens, nigrum à sepiarum atramento.

ὀλεσίηρανον. ὀλέκρανον.

ὀλέτειρα. ας. ἡ. perditrix, pernicios.

ὀλετὴς occisor, perditor.

ὀλέω. μ. ἐσω. perdo, amitto.

ὀλή. ῆς. ἡ. hordeum sale mixtum.

ὀλιβρὸς lubricus, superius λιβρὸς exponitur humidus.

ὀλίγα. piululum.

ὀλιγαιμία. sanguinis inopia.

ὄλιγαιμος. qui non multò sanguine abundat.

ὀλιγάκις. paucies, raro.

ὀλιγανδρέω. hominum penuria laborare, opponitur τῷ ἀνανδρεῖν. Bud. Com.

ὀλιγανθρωπία. ας. ἡ. hominum penuria, infrequentia hominum. Bud. ibidem.

ὀλιγαρκία. ας. ἡ. prandium præparcum.

ὀλιγαρκὴς. ἐος. ὁ. frugalis, quasi paucis contentus, ab ἀρκῶ.

ὀλιγαρκία ας ἡ frugalitas.

ὀλιγαρκία. ας. ἡ. penuria cibi.

ὀλιγαρχέω. imperio paucorum regi & parere.

ὀλιγαρχόμενοι. qui imperio paucorum degunt. Bud. Com.

ὀλιγαρχὴς. frugalitas.

ὀλιγαρχία. ας. ἡ. status reipublicæ à paucis administratæ.

ὀλιγαρχικὸν. τὸ. quod est proprium eius imperij cui pauci præsunt. &

ὀλιγαρχικὸς paucorum statu gaudens, qui dignitatẽ partim in censu & facultatibus ponit, partim in generis nobilitate.

ὀλιγαρχικός. ὴ. ὸ. ad oligarchiæ naturam spectans.

ὀλιγαύλαξ. ὐλακος. ὁ. ἡ. exigua regio, quasi paucos sulcos habens.

ὀλιγαχόθεν. aliquantulum.

ὀλιγέω. μ. ήσω. ϖ. ηκα diminuo. Actiu.

ὀλιγηπελέω. μ. ήσω. ϖ. ηκα. ad paruum redactus sum, animo deficio. Neut. absol.

ὀλιγηρασία. tenuis, inops.

ὀλίγιστος Ⓖ. minimus.

ὀλιγμὸς tactus, ductus.

ὀλιγογνώμων negligens.

ὀλιγόγονα. τὰ. quæ parcius generant.

ὀλιγοδρὴς. ἐος Ⓖ. ὁ. paucis egens.

ὀλιγοδρία. paucarum rerum indigentia.

ὀλιγοδρὸς. ὸν. ὁ. modico contentus uictu.

ὀλιγοδρανέω. μ. ήσω. ϖ. ηκα. parum possum, lanqueo, modicè & ægrè spiro, dicitúrq; prius de animam agentibus & uix iam spiritum trahentibus, Homer. τὸν δ' ὀλιγοδρανέοντα περιστένει ἱππόδλωος. & idem alibi de Hectore exspirante. Neut. absol.

ὀλιγοδρανὴς. ἐος Ⓖ. ὁ. ἡ. &

ὀλιγοδρανὸς. ὴ. ὸν. parum potens, imbecillis.

ὀλιγοετὴς. ἐος Ⓖ. ὁ. ἡ paucorum annorum puer.

ὀλιγόθερμος. parum caloris habens.

ὀλιγόμισθος. ὁ. parui pretij.

ὀλιγοετία. ας. ἡ. paucitas annorum.

ὀλιγομαθὴς. ὲος. ὁ ἡ. indoctus.

ὀλίγον. minimum, nihil prorsus, & ἐπ' ὀλίγον, leuiter, mediocriter, modicè. Ammonius distinguit à μικρόν.

ὀλίγον ὅσον. paulum admodum.

ὀλιγοπελέω. ὀλιγηπελέω.

ὀλιγοπελία. imminutio, imbecillitas, pusillanimitas.

ὀλιγόπιστος Ⓖ. malè certus in fide, parum fidens, seu cui parum fidendum, actiuè & passiuè: in scriptis tamen literis frequentius actiuè accipitur.

ὀλιγοποτεῖν parum bibere.

ὀλιγόποτος parum bibens.

ὀλιγόπτερα. quibus penna parcius data est.

ὀλίγος. ϗ. ὁ. paucus. τὸ δ' ὀλίγον ἔστω δή, parũ abesse opponitur τῷ πλησίον. πρὸς ὀλίγα ποιέσθαι, contemptui habere, parui pendere. Vnde ὀλίγου, καὶ ὀλίγου δεῖν, pro ferè, propè, parum abesse. ὀλίγου χρόνου, breui. ὀλίγῳ ὕστερον, paulò post, Bud. Com. refertur & ad magnitudinem in Odyss. ὀλίγου καὶ ἀδιαφανὲς, pro statuta exilis. Eust. Iliad. σ.

ὀλιγοπτῶν. exiguo pastu esse contentum.

ὀλιγοσπία. ἡ. cibi parcitas, tenuitas, & continentia in uictu.

ὀλιγόσπερμος. parum seminis emittens.

ὀλιγόστιχος. paucos uersus continens.

ὀλιγοστὸν. ϗ. τὸ. paruum admodum.

ὀλιγοστὸς. οῦ. ὁ. paucissimus, paucis comitatus, unus è paucis.

ὀλιγότης. ητος. ἡ. paucitas.

ὀλιγοτήκω. ἡ. deplora.

ὀλιγότοκία. parcus partus.

ὀλιγοτόκων. ὁ. parcissimè generans.

ὀλιγότριχος. ὁ. paucicapillus, qui paucis integitur pilis.

ὀλιγοφιλία. ἡ. amicorum inopia.

ὀλιγοφόρος. οἶνος. uinum quod non multæ aquæ ferendæ est, quod aqueum uocant.

ὀλιγόφρων. sine cura, oscitabundũ, epitheton ebrietatis Plutarch.

ὀλιγόφρων. pusillanimis.

ὀλιγόχθων. & ὀλιγόχειρ. minus fertilis.

ὀλιγοχθονία. paucitas fidium.

ὀλιγοχόσφοι. minus copiosi genitura.

ὀλιγοχρόνιος. ϗ. ὁ. momentaneus, paruo tempore durans, iamiam periturus. Vnde ὀλιγοχρόνιον μανίαν uocauerũt medici & physici insaniam, uatum & poëtarum ἐνθουσιασμῷ similem, quæ leui de causa exorta statim euanescit, qua quidẽ obnoxij phanatici à Iureconsultis appellãtur.

ὀλιγόω. μ. ώσω. ϖ. ωκα. diminuo. Actiu. accus.

ὀλιγωρέω. μ. ήσω. ϖ. ηκα. paruipendo, omitto, negligo, ἀμελῶ, ἀφροντίζω. ἀπ' ὠρᾶν, curare, uel quasi ὀλίγῳ τῶν ὡρᾶν ἔχειν. ὡρᾶν enim cura dicitur. Actiu. genit.

ὀλιγωρητέος. ϗ. ὁ. contemnendus.

ὀλιγωρία. ας ἡ negligentia, indiligentia, contemptus, paruipensio. Aristot.

ὀλιγώρος Ⓖ. ϗ. ὁ. negligens, incuriosus.

ὀλιγωρόπαλος. πρόπονος. contẽptor honestatis.

ὀλιγώρως. negligenter.

ὀλίγων. pro ὀλίγον dixit Lycophr.

ὀλιζάνω. μειόω. ω.

ὀλίζων. exiguus, uilis.

ὀλιζών. όνος Ⓖ. oppidum Thessaliæ, quæ & Meliboea. Eust. & Strab.

ὀλιθρεύω Ⓖ. ϗ. paucum calorem habens.

ὀλικὸς. ὴ. ὸ. uniuersalis.

ὀλικτηριὸς. victoriatus.

ὄλινθος. manipulorum uincula.

ὀλίνθος. ὁ λίνθος Ⓖ. sic Tarentini. Etym.

ὀλίσβοον. ϗ. τὸ. olisatrum, petroselinum.

ὄλισβος. pudendum coriaceum, apud Aristoph.

ὀλισθαίνω. μ. ήσω. ϖ. ηκα. ἀόρ. β. ὤλισθον. &

ὀλισθανέω. μ. ήσω. ϖ. ηκα. &

ὀλισθέω. labor, cado. Neut. absol.

ὀλίσθημα. ατος. τὸ. lapsus, ruina.

ὀλισθηρὸς. ϗ. ὁ. lubricus, inconstans.

ὄλισθος. ου. ὁ. lubricus, lapsus, lubricitas. πᾶς τὸ ὅλως θέμα, ἢ ἴχνος.

ὀλισθοπάσων. ονος. ὁ. labens.

ὀλκὰς. ἄδος. ἡ. nauicula oneraria.

ὀλκαία. ας. ἡ. cauda, ppriè leonis, πρὸ τὸ ἕλκειν.

ὀλκεῖον peluis, crater. Bayfius scribit ὁλκεῖον & λεβήτιον esse id, quod uulgò Galli rariot appellant, id est, uas in quo pocula lauantur.

ὀλκάζω. traho, χαλιναγωγῶ.

ὀλκάς. ἁδος. ἡ. nauis oneraria, nauis onusta mercibus ac magna, graue nauigium Cæsaris, ab ἕλκω, quòd trahi debeat, aut quòd grauis & ponderosa sit. Nam hoc quoque significat ἕλκω, ut ἕλκει τρία τάλαντα, appendet tribus talentis. Accipitur etiam simpliciter pro quacunq; naui. Bayfius.

ὄλκιον. genus uasis unguentarij. Bayfius ex Athenæo.

ὁλκὰς. qui retia attrahunt.

ὀλκίω. traho naucm onerariam.

ὁλκὴ. ἡ. attractio, ἐπαγωγὴ. Plato. Tim. Item portus, ut ὁλκὴ τοῦ λαπτυλίου, Luciano in Demonacte. ὁλκὴ τριωβόλου. Dioscor. Quanquã apud eundẽ frequenter pro drachma reperiatur. Simon Genuensis scribit ὁλκεῖον pondus esse trium scrupulorum. Item cõuersio, reuolutio, usurpatio. Plato Crotylo, γλίσχρα ἰῶ ἡ ὁλκὴ τῶν ὁμοιότητος.

ὁλκάϊον. carina nauis. Item lignum naui affixũ, quo ea protrahitur.

ὄλκιον. ϗ. τὸ. uas æreum, peluis, ὁλκεῖον.

ὁλκὸς. ϗ. τὸ. allium.

ὁλκὸς, & ἕλιγμὸς. οῦ. ὁ. aquæductus, & machina qua naues trahuntur. Ponitur & pro araneo, sicut λύγος. Est τὸ ἐπίσυρμα, hoc est, uestigiũ corporis totius tractim sese agentis, & (ut ita dicã) repentis. Bud. Com. Est etiam via, tractus, & ductor. Etym. Item tractus & discursus stellæ per æthera, & sulcus, apud Apollon.

ὄλμυμι. μ. ύσω. ϖ. υκα. &

ὀλμύω. μ. ὀλέσω. ϖ. ὤλωλεκα. ἀόρ ὤλεσα. &

ὀλμὼ. pereo, perdo.

ὁλμεύς. οῦ. ὁ. Olmeus fluuius ex Helicone descendens.

ὄλμος. orbicularis lapis ad quem legumina cædu[n]tur, &

duntur,& alia quædam.

ὁλμίσκιον.οῖ.cõcauitates dentium molarium uelluti mortariola.

ὅλμος.ου.ὁ.pila,id eſt,mortarium.παρὰ τὸ ὅλλυμι καὶ μειοῦν τὴν ψῶν ἐν αὐτῷ πτισσόμενα. Item pars humani corporis,quæ & thorax uocatur,à collo ad pudenda.λαγμὸς σώματος. Inuenitur pro tripode Apollinis,aut pro uate,hinc ὁ ὄλμος Apollinis cognomẽtum Apollinis. Apud Athenæum eſt cognomẽtum Apollinis. Apud Athenæum eſt poculi genus inſtar cornu formatum.ποτήριον (inquit) Ἡρακλέους πρόσωπον ἐργασμένον,ὑψος ὡς πυγωνιαῖον. Vide in Chiliad. Eraſmi, ὅλμος ἄστολμος.& Holmus erit mihi cubile.Ammonius diſtinguit ab ὄρμος.

ὁλογραφῶ.integras dictiones ſcribere.Bud.Cõ.

ὁλοθρόος.maleficus,κακοῦργος.

ὁ λοίγιμος.uide ὁλόφιον.

ὁλοθύρια.τὰ.τήβυα.τὰ. uertibula,calli,tubera,ut Gaza uertit in Ariſtotele.

ὁλοθρευτής.οῦ.ὁ.exterminator.

ὁλοθρεύω.ω. εύσω. ω. ευκα. extermino, prædo. Actiu.accuſ.

ὁλοιτρόχος.ου.ὁ. obliquus, σφογγύλος.οἷον ὅλος προχοΐδης.Etym.

ὁλόκαπος.ου.ὁ penitus contuſus.

ὁλόκαυτον.uictima,quaſi ὅλον καυτόν,hoc eſt,totum combuſtum,aut totum igne conſumptũ. nam olim in ſacrificijs deorum exta aræ ſuperimpoſita flammis adolebant

ὁλοκαυτόω.μ.ώσω.ω.ωκα.ſacrifico.

ὁλοκαύτωμα.ατος.τὸ.&

ὁ λοκαύτωσις.εως.ἡ. idem quod ὁλόκαυτον, quod genus ſacrificij à conſummatione chalil appellant Hebræi.

ὁλοκληρία.ας.ἡ.integritas hæreditatis.

ὁλοκλήρωμα.ου.τὸ.&

ὁλόκληρος.ου.ὁ.integer,id eſt,omnibus ſuis partibus conſtans,incolumis,totus,perfectus. Accipitur autem & in bonam, & in malam partem. ἐς ὁλόκληρον.in ſolidum.

ὁλοκωνίτης herba quædam,ſylueſtre olus.

ὁλολυγή.ῆς.ἡ.ἡ τῶν γυναικῶν θυχή. Euſt,Iliad.ζ ſupplicia muliebria dixit Saluſt.

ὁλολυγμός.οῦ.ὁ.ciulatus muliebris,uociferatio. Iliad.ζ.αὐλοὶ ὁλολυγῆς πᾶσαι ἀθλίῳ αὐήσειν.

ὁλολυγόνιον.ὁ. genus ciulatus quẽ emittũt maris ranæ, cum fœminas ad coitum uocant, quem etiam ololygine Latini uocant: & Gaza in Ariſtotele Græcam uocem relinquit.

ὁλολυγὼν.όνος. auis ſolitariæ genus apud Aratũ, quam Cicero acredulam uocauit.

ὁλολύζω.μ ύξω.ω.υχα. cum clamore ploro, ciulo,μετὰ ὀξαυγῆς θύζομαι.Neut.abſol.

ὁλομελής.ἐς.ὁ.ἡ. omnibus ſuis partibus perfectus,integer.

ὅλον.nigrum ſeu atramentum ſepiæ piſcis.

ὁ λονθος.ὁ. cum ſpiritu tenui,ὁ πεπτὸς τῆ ἀγγίας συκῆς.Euſtath.Iliad.ψ.

ὁ λονθος.ὁ.ἡ. ſcatens ſimo, unde ὅλονθον γραθῆν. os maledicum conuitiatoris & ſpurcum amarulentumq; dixit quidam,quaſi ὅλην ὄνθα,ἤτοι γέμουσαν πηλοῦ.Euſt.Iliad.ψ.

ὁ λονθῶ.perierunt.

ὁ λοοίτροχος.ου.ὁ. rotũdus inſtar rotæ,perniciosus in curando,parum currens.

ὁ λοὸς.ὀ.ὁ.perniciosus.

ὁ λοόφρων.ονος.ὁ multa ſciens.

ὁ λοπόρφυρος.totus purpureus.

ὁ λοπόρρα.τὰ.totipẽnia, ut Gaza uertit in Ariſtot.

ὁ λοπόω.excorio,cuello.

ὅ λος.ου.ὁ.paroxyt.totus,integer,ſolidus: ὡ ὅλῳ quid ſit explicatur apud Ariſtotelem ante ſyllogiſmos.

ὁ λὸς.ὸ.ὁ. atramentum ſepiæ,oxytonum. Cyrill. malim θολὸς,ut ſuprà.

ὁ λοσκληροκάλαμος.ineptus in ſonando tibia,ſcomma in indoctum tibicinem, teſte Euſt.Iliad.σ.

ὁ λόστεον.herba quaſi tota oſſea,cũ tamẽ per molis ſit,ac omni prorſus duritia carens,Dioſcor.

ὁ λοσφύρωβις. Plin.lib.33.cap.4. ſtatuam auro ſolidam à Græcis uocari ſcribit.

ὁ λοχερής.ἐς.ὁ.ἡ.planiſſimus,fœcundus.

ὁ λοχερῶς.planè.

ὁ λόχοι.οἱ. ceruices pomorum è quibus pendẽt. Nicand.gemmas τὰ ἐξανθήσεις malorum puni corum ὁλόχους uocauit.

ὁ λόχοινος.ὁ.genus iunci apud Dioſcoridem & Theophraſtum. Vſurpatur prouerbialiter de duro & procaci ſermone, quo uelut os alicui percellimus. quanquam Lexicographi, ut Eraſmus ſcribit in Chiliadibus. ὁλόχοινον habeant pro ὁλόχοινον.

ὁ λότελής.ἐος.ὁ.ἡ. totus,conſummatus, integer, cui nulla ſui pars deeſt.

ὁ λότης.ῆτος.integritas.

ὁ λότροχος.ὁ.ὁ.curribilis,lapis rotundus.

ὁ λόφλη.uellere,auerruncare,Zizaniam è ſatis extirpare,Atticè.

ὁ λοφλυκτίδες.morbi genus. φλυκτίναι puſtulæ quæ ſubito erumpunt.

ὁ λοφυγολίων.όνος.ὁ.ἡ. puſtula, inflatio cutis, ἡ φλυκτώδης φύσις: ſunt qui interpretẽtur tuberculum in naſo enatum.

ὁ λοφυκτής.ἰάδος.ὁ.ἡ.idem,ſed lingua Attica.

ὁ λοφυσμός.ὁ.ὁ.luctus,luctuoſus,lugubris.

ὁ λοφυσὴς.ἐος.ὁ.ἡ.confuſius exortus.

ὁ λόφυσος.integer,ὁλόκληρος.

ὁ λοφυρμὸς.ὁ.ὁ. luctus,ploratus,propriè queſtus cum

cum crinium euulſione.

ὁ λοφύρομαι.μ. οῦμαι lugeo,lamentor,deploro, Depan,abſol.

ὁ λοφυρσὸς.fletus.

ὁ λοφυρτικός.ὁ.lamentatorius.

ὁ λοφυρὸν.ὁ.ſinapi Perſicum.

ὁ λοφώϊα.τὰ. aſtutiæ,peſtifera pernicies,moleſta conſuſratio.

ὁ λοφώϊος.ὁ uerſutus,perniciosus.

ὁ λοψύχως.toto animo.

ὅ λπη.ης.ἡ lecythus,id eſt,uas olearium.

ὅ λπια.mõtes diuidentes Italiã & Celticã. Etym.

ὁ λπις.ιος ὁ.idem. Eſt & proprũ piſcatoris apud Theocr.Idyl.3. ὁ ἁλιεὺς ὁ τὰς λεπιδωτὰς ἰχθῦς ἀγρεύων,ἀεὶ τὰ λίπω λεπὶς ἔνορ θεσθ τὸ ἑλπὶς,καὶ προσῆν τὰ βραχέος ε ὡς βραχὺ, ἅλπις.Corinth.

ὁ λύω.perdo,occido,obſideo.

ὁ λύμπια.τὰ. olympia certamina, quæ quinto quoq; anno celebrabantur in honorem Iouis, ita tamẽ ut ſingulis Olympi adib. quaternos annos tribuamus,teſtibus Euſeb.Solino,Suid. Accipitur ſæpe aduerbialiter pro in olympijs.

ὁ λυμπία.in Elide locus Etym.

ὁ λυμπιακὸς.ὰ.ὸ. Olympiacus.Sunt qui hanc uocem non recipiant,ut à bonis authoribus uſurpatam,ſed ὁλυμπικὸς τετρασυλλάβως agnoſcunt.

ὁ λυμπιὰς ἀδος ἡ quinquennĩ,olympias,luſtrũ.

ὁ λυμπιάσι aduerb ad olympia,in olympijs.

ὁ λυμπιακὸς.ὰ.ὸ.&

ὁ λυμπικὸς.ὰ.ὸ.olympicus.

ὁ λυμπιονίκης.ου.ὁ.victor in olympijs,olympionices.

ὁ λύμπιος.ου.ὁ cœleſtis,admirandus.

ὁ λυμπόνδε.ad cœlum.

ὅ λυμπος.ου.ὁ.Olympus mons Theſſaliæ,& p cœlo ponitur,quaſi ὁλολαμπὴς,id eſt,totus lucẽs.

ὁ λυνθος.a ficus domeſtica immatura,groſſus. Gaza apud Theophraſt etiã caprificũ reddidit. Eſt & nomẽ urbis in Thracia,à qua Demoſthenis orationes tres Olynthiacæ inſcribuntur.

ὁ λυρος.ramentum,purgamentum.

ὁ λυρα.ας.ἡ.ἰερὰ ἡ.legumẽ nigrum eruo minus, quod hodieq; apud maritimos Lyciæ maioris nomen ſeruat. Siligo interprete Theodoro. Laurent.nunc auenam,nunc far interpretatur. Herodotus, ἀρτοφαγέουσι δὲ, ἐκ τῶν ὀλυρέων πεπυρτὸν ἄρτος. Idẽ alibi ſcribit panem olyra confici,appellariq; ζειάν.

ὁ λώϊος.turbidus,niger.

ὅ λως.omnino,omnib. modis,in ſumma,ſemel, uno uerbo, ἕνι λόγῳ,uno nomine.

ὅ λως δ' ἐπ' ἄν.in uniuerſum aſit, omnino autẽ.

Ομαδόν.congrego.

ὁ μαδὸν.ſummatim.

ὅ μαδος.ὁ.ὁ. conuentus,congregatio,ſtrepitus,uox ex multis,quaſi ὅμαυδος,turba.

ὅ μαιμος.ὁ.ὁ.ἡ.&

ὁ μαίμων.ονος.ὁ.ἡ. frater, conſanguineus,ſoror, συγγενὴς, conſanguinitate & affinitate coniunctus.

ὁ μαιχμία.ας.ἡ.συμμαχία.cõfœderatio,ſocietas, mutuumq; auxilium in conflictu.Herodot.

ὁ μαιχμοι.οἱ.confœderati,commilitones.

ὁ μαλὴς.idẽ quod ὁμαλός, ὁμαλὴ δίαιτα, æqualitas ciuilis,cui opponitur πλεονεξία.Bud.Cõ.

ὁ μαλῆ aduerb,ſimul,ὁμοῦ.

ὁ μαλίζω.μ.ίσω.ω.ικα.explano,demulceo,æquabiliter aliquid facio, uel fio,& procedo. æquũ momentum & æquum numerum facio, quod adæquo Latinè dicitur.Actiu.accuſ.Bud.Cõ.

ὁ μαλὸς.ὁ ὁ planus,leuis,æqualis.

ὁ μαλότης.ητος.ἡ.planities, æqualitas, æquabilitas,æquatio. ὁμαλότητα ἔστησεν,καὶ ὁσιῶν Ariſtot.uocat, quod Cicero bonorum æquationem.Bud.Com.

ὁ μαλώω.μ.υνῶ.ω.υγκα.explano,ad æqualitatẽ redigo. ὁμαλύνῃ,demulcet,& ὁμαλυνθῆσθαι mitigatis.Cicer.ex Platone.Actiu.accuſ.

ὁ μαλώω.æquans ſolo.

ὁ μαλῶς.æqualiter.

ὁ μαῖς ἴδος.ὁ.ἡ.ſimul.

ὁ μαρξον.abſterge.

ὁ μαρτέω.μ.ήσω.ω.ηκα. ſequor, ὠθιτυγχάνω. Neut.datiuo iung.

ὁ μαρτῆ.ſimul,collectim,unum poſt alium.

ὁ μαῖς.άδος.ὁ.ἡ. uniuerſitas.

ὅ μαυλος.ὁ ὁ concinnus,conſonans,cohabitans.

ὁ μβρέω.μ.ήσω.ω.ηκα.pluo.πηγὰ ὃ ὁμβρεῖν,πλεονασμῶ τοῦ β.Neut.accuſ.& interdum abſolutè.

ὄ μβριμα ατος.τὸ.imber.

ὁ μβελία.&

ὁ μβελικια.τὰ.catuli ferarum.

ὁ μβρίζω.ὁμβρέω.

ὁ μβριμοεργός.οῦ.ὁ. grauificus, qui res magnas peragit.

ὁ μβριμοπάτρης.ὁ ὁ.habens patrem potentem.

ὅ μβριμος.ὁ.ὁ.grauis,impetuoſus.

ὅ μβριος.ὁ.ὁ.pluuialis.

ὁ μβροβλυτῶν.pluuiam fundens.

ὄ μβρος.ὁ.ὁ.imber.πηγὰ ὃ ὁμβρεῖν.

ὁ μβροφόρος.ὁ.ὁ ἡ pluuialis.

ὁ μιερόμενοι.affectu propenſi,cupientes.

ὁ μόσπος.cohabitans,domeſticus.

ὁ μοδυίτης.ὁ.ὁ.concubinus.

ὁ μοδυίτις.ιδος.ἡ.concubina.

ὁ μή.ſimilis.

ὁ μηγερίς

ὁ μηγερέθω. simul, cõfertim, aduerbium. Etym.
ὁ μηγερής, & ὁ μηγυρής. ἐος. ὁ. ἡ. simul cõgregans.
ὁ μηγύω. simul, aut similiter dicens.
ὁ μηγυείζω. congrego.
ὁ μήγυσις. ιδος. ἡ. coitus, cœtus, concilium, multitudo. Etym.
ὁ μήθυς. familiaris.
ὁ μηλαδόν. cum multitudine.
ὁ μηλιηδία. ας. ἡ. coætaneorum cœtus, coæuitas, ætatis æqualitas.
ὁ μῆλιξ. ικος. ὁ. coætaneus, coæquæuus.
ὁ μηρεία. ας. ἡ. uadimonium.
ὁ μηρῳδία. rapsodiæ.
ὁ μήρυθμα. ατος. τὸ. pignus, obses.
ὁ μηρύω. μ. ύσω. ω. υκα. sum obses. Neut.
ὁ μηρύω. idem. & lingua Acheorũ uetusta, Comitor, ut Theopomp. annotat.
ὁ μηρίνης. ου. ὁ. Homeri imitator, & eius dogma sequens.
ὁ μηρίζω. τὸ ῥαψῳδεῖν. Bud. Com.
ὁ μηρικός. ὁ. Homericus.
ὁ μηριστής. ὁ ῥαψῳδός. & qui Homeri uersus subinde in ore habet.
ὁ μηρομάστιξ. γος. ὁ. Homeromastix, id est, Homeri flagellum. cognomẽtum est Zoili cuiusdam, qui Homeri oblocutor fuit.
ὁ μῆρος. ου. ὁ. obses, pignus.
ὁ μηροσκόπος. οι. Homerocentrones, genus carminis ex Homericorum uersuum fragmentis, & uelut pannis consarcinatum.
ὁ μῆρος. ου. confinis, uades, obses, ὁ μηρέω, inquit Theopomp. Harpocratione referente, dici à Græcis ἀμφιλαβεῖν, hoc est, sequi, indeq; factum ut τοὺς ἐπ' ἀμφιλαβίᾳ τῶν ὁμολογουμένων ὅμηρους ὁμήρους uocarẽt, quod scilicet in obsides dati, sequerentur. Dicitur item cœcus. unde & Homerus quemadmodũ de scipso scribit, τυφλὸς ἐὼν, οἰκεῖ δ' ἐχίῳ ἐνὶ παιπαλοέσσῃ. Dicitur autem ὅμηρος παρὰ τὸ ὁμοῦ εἴρειν, Thucydidi.
ὁ μικλῶ. minor, poëticum est.
ὁ μιλαδόν. simul, turmatim, uno concursu.
ὁμιλέω. μ. ήσω. ω. ηκα. conuersor, concionor, cõuiuo, congredior, consuetudinẽ habeo & familiaritatẽ cum aliquo, ὁμιλέω βιβλίῳ pro εἰς λόγους ἔρχομαι, & ὁμιλῶ συμφοραῖς pro γίνομαι κοινὸς συμπαθῶν. Dicitur & de re uenerea, ἐς γάμους ἔρχομαι, apud Sophoclem, sicut cõsuesco, congredior, & consuetudinem habeo apud Latinos. Lucian. ἐγὼ ἢ ὤμην ταῖς γυναιξὶ μάναις χαλεπὴν σε εἶν', ὁπόσαι αὖ ὁμιλίσωσιν ἐμοί, Qui consueuerint mecum.
ὁ μιλητής. οῦ. ὁ. discipulus.
ὁ μιλητικός. ἡ. ὁ. conuersatiuus, affabilis, ad consuetudinem facilis aptus. Philostratus uita Apollon. νόμον τοῦτον οἱ ὁμιλητικοὶ ἡγοῦντο τῶν ἑταίρων αὐτὸν ὡς ἐπὶ δεῖπνον ἥκοντα, comis, facilis Isocrati.
ὁ μιλία. ας. ἡ. colloquium, confabulatio, cœtus, comitat⁹, ὁμιλίαι οἱ κείμενοι λόγοι εἰς τὸ φιλοσοφεῖν αὐτοῖς τινάς. Dicitur & de re uenerea, sicut apud nos consuetudo, conuersatio.
ὁ μιλος. ου. ὁ. cœtus, turma, turba. παρὰ τὸ ὁμοῦ εἰλεῖσθαι.
ὁ μιχέω. meiere.
ὁ μίχησις. ἡ. mictus.
ὁ μίχλη. ἡ. nebula, σκότος.
ὁ μιλώδης. ες. ὁ ἡ. nebulosus.
ὁ μίχμα. ατος. τὸ. urinæ respersio.
ὁ μμα. ατος. τὸ. oculus. ab ὄσσω.
ὁ μματίδιον. ου. τὸ. ocellus.
ὁ μματῶσαι. oculatum reddere & uigilem.
ὁ μνυμί. μ. όσω, & ὀμόμαι. ω. οσα. & ὁμώμοκα. Attice, &
ὁ μνύω. iuro. Vnde ἐπὶ παιδίοιν ὀμνύναι, in capita liberorum iurare, id quod fiebat tacto eius capite in quem iurabãt: ita se sacrare caput eius dijs inferis, deuouereq; significantes, si peierarent. Bud. Com.
ὁ μοαιχμία. societas & auxilium in pugna, ὁμομαχία.
ὁ μοάριθμος. eiusdem numeri.
ὁ μοβόρος. ὁμοφάγος.
ὁ μόβωμος. &
ὁ μοβώμιος. ὁ. eiusdem aræ, eiusdẽ cultus, de dijs effertur communem habentes aram.
ὁ μογάλακτος. ὁ. collactaneus, ἀδελφός.
ὁ μόγαμβροι. οἱ. generi inter se, hoc est, qui duas sorores duxerunt.
ὁ μογάστριος. ὁ. ἡ. &
ὁ μογάστωρ. ορος. ὁ. uterinus, id est, eadem matre natus.
ὁ μογενῆ μόρια. τὰ. partes corporis similares & simpliciores. Gal.
ὁμογενής. ἐος. ὁ. ἡ. consanguineus, eiusdem generis, congenitus, unigena, συγγενής. Galenus ὁμογενῆ uocat febrem, quæ alio nomine dicitur σωνεχής.
ὁ μογενὼς. eiusdem generis.
ὁ μόγλωσσος. ὁ. ἡ. cognatus, frater.
ὁ μόγνιος. frater. Etym.
ὁ μόγνιος. ζεὺς. Iupiter gentilitius, quasi ὁ ἀπὸ γένους ἐφορῶν δίκαια. Sic autem inuocabãt eum gentiles, id est, cognati.
ὁ μογνωμονέω. μ. ήσω. ω. ηκα. consentio, eadem sentio, concordiã facio. Et construitur cum dativo, ut ὁμογνωμονῶ οἱ ὅσα, αὐτίτου συγκατατίθεμαί σοι πρὸ τούτου. Et ὁμογνωμονεῖν ἑαυτῷ, est sibi constare, ut uir cõstans, & philosophus sibi constans. cui opponitur. τὸ ἑαυτῷ διαφέρεσθαι. Bud. Com.
ὁ μογνώμων. consentiens, ὁμόφρων.
ὁ μογονία. τὰ. quæ sunt eiusdem generis.
ὁ μοδελφός. frater. natus ἀπὸ μιᾶς γαστρὸς utrumq; sonat. unde & ἀδελφοί.
ὁ μοδέμνιος. ὁ. ἡ. coniunx.
ὁ μοδημεῖν. popularem esse, se unum de ciuium numero haberi studere.
ὁ μόδημος. & ὁ. ἡ. populus, gentilis.
ὁ μοδίαιτος. ὁ. ἡ. contubernalis, eiusdẽ victus ὁμοδιαίτοις ἅπασι dicitur Luciano, is qui uulgari cõmunique uita contentus est, omnium uitæ se accommodans, qui cõmuni cum alijs uiuendi ratione utitur.
ὁ μοδοξέω. eiusdem esse opinionis.
ὁ μοδοξία. ας. ἡ. ἰδέα. idem.
ὁ μόδοξος. ὁ. ἡ. ἰσόπτερος. eiusdem opinionis.
ὁ μοδρομῶ. concurro, competo.
ὁ μοεθνής. ὁ. ἡ. gentilis, id est, eiusdem generis: gentilitatis iure quo iã ac societate cõiunctus.
ὁ μοειδής. ὁ. ἡ. eiusdem speciei, uniformis.
ὁ μοθρανής. ὁ. ἡ. qui ijsdẽ parietibus detinetur.
ὁ μοζυγέω. simul cum alio iugum duco.
ὁ μόζυξ. ζυγος. ὁ. coniunx.
ὁ μόζυξ. alter equus in iugo, similis, & eiusdem notæ.
ὁ μοήθης. ὁ. ὁμότροπος. eiusdem ingenij, eorundẽ morum, conterraneus, similis moribus, cuius moribus & naturæ alter congruat.
ὁ μοθέν. simul ex propinquo.
ὁ μοθυμαδόν. unanimiter.
ὁ μόθυμος. ὁ. ἡ. unanimis.
ὁ μοιῖος. omnibus æque molestus & grauis Ponitur & pro ὅμοιος.
ὁ μοιοδίωδος. &
ὁ μοιόδωρος. ὁ. similis in uicta.
ὁ μοιογράφια. ἡ. genitura.
ὁ μοιογνής. cognatus.
ὁ μοιομερέια. ἡ. æqualitas particularum.
ὁ μοιομερίαι. similaritates.
ὁ μοιομερῆ. τὰ. partes similares, Galen. & ἀδιαίρετα σώματα, elementa sensibilia, & ἁπλᾶ μόρια, & ἀσώματα pro eodem posuit.
ὁ μοιομερής. ἐος. ὁ. ἡ. similaris (ut Gaza uertit in Aristotele) cuius pars eandem rationem, atque idem nomen cum toto obtinet.
ὁ μοιον. τὸ. Homæon (inquit Iul. Rufinianus) figura fit, cum ex partibus aliqua similitudo colligitur, ut Vergilius: Sic oculos, sic ille manus, sic ora tenebat. fit etiam in actu, ut idem: Non alter quã si immissis ruat hostibus, omnis Carthago, aut antiqua Tyros.
ὁ μοιον. ὡς. perinde atq;. & ὅμοια τοῖς πολλοῖς Luciano perinde ut uulgus, quemadmodum uulgus.
ὁ μοιοπάθεια figura est uel uirtus oratoria, à similitudine affectuũ ducta: ut, Furit & tibi talis Anchises genitor. Macrob. lib. 4. cap. 6.
ὁ μοιοπαθέω. similiter affici.
ὁ μοιοπαθής. ἐος. ὁ. ἡ. similiter affectus, similibus affectibus obnoxius, qui eisdem cum aliquo tenetur studijs, & in quo eedem sunt uoluntates.
ὁ μοιοπρόσωπος. sum eiusdem personæ.
ὁ μοιοπτῶτος. uolatilibus similia.
ὁ μοιοπτωθία: homœoptoton, simile in casibus: figura est quãdo multi casus similiter desinunt. ab ὅμοιος & πτῶσις. Hoc in duobus uerbis (inquit Rutilius Lupus) eũdem habet casum, aut eandem nouissimam syllabam, ut: In rebus aduersis cui præsto est consilium, non potest deesse auxilium. Rhomanus Aquila homœoptoton definit quando membra siue cola in eosdem casus cadunt.
ὁ μοιος. ον. ὁ similis. Attice ὁμοῖος dicunt penult. circumflexa, ut illud Homeri, ὡς ἀεὶ τὸν ὁμοῖον ἄγει θεὸς ὡς τὸν ὁμοῖον. Et τὰ ἴσα καὶ ὅμοια, & ἐπὶ ἴσοις ἴσοις καὶ ὁμοίοις, æquali conditione, æquis cõditionibus. Dicimus autem ὅμοιος τῷ ὄντι, uel ὁμοιος πάνυ. Bud. Com.
ὁ μοιος. ω ἔχω. habere uidebatur.
ὁ μοιόσημος. ὁ. ἡ. eiusdem significationis.
ὁ μοιοχήμονες. οἱ. conformes.
ὁ μοιοχήμονῶ. eundem habitum seruo.
ὁ μοιόσολος. eodem cultu utens & habitu.
ὁ μοιόσομος. ὁ. phalanx à similitudine oris seu frontis nominata, quam similicipitem uocat Gaza in Aeliano.
ὁ μοιοστρατία. τος. eiusdem constructionis.
ὁ μοιοστρατέω. eodem uel simili ordine strui.
ὁ μοιοστάτω coordino, cõstruo, similiter ordino.
ὁ μοιοτέλευτον. homœoteleuton, id est, simile determinatione: figura quædam, quando multæ dictiones diuersorum casuum similiter finiũt, sit enim in quibusq; dictionibus: homœoptoton uero in casibus tantum similibus. Rhom. Aquila. Vide plura in Pub. Rutilio.
ὁ μοιότης. ητος. ἡ. similitudo, & ὁμοιότητα ἔχοντα τοῖς ἄλλοις, dicuntur similima.
ὁ μοίοτροπα. τὰ. moribus similia, quæ modis & facultatibus conueniunt, & in nullo cõtrouersiæ sunt.
ὁ μοιοτροπία. ας. ἡ. similitudo morum.
ὁ μοιόω. μ. ώσω. ω. ωκα. assimilo. Actiu. accus.
ὁ μοιρ. par.
ὁ μοίως. similiter, item, similis ratio est, uel quod idem.

Ομοίως. τοῖς. μᾶλιστα. ut qui maximè. Budæus in Comment.

ὁ μοίωμα. ατος. τὸ. &

ὁ μοίωσις. ι Θ. ἡ. ſimilitudo, μίμημα. figura quæ per ſimilitudinem res præſtantur: cuius ſpecies ſunt paradigma, & parabolę. Ruſinianus.

ὁ μοκάπτοι. οἱ. uocabantur ab Epimenide, referente Ariſtotel. Pol. 1. contubernales, quòd ad eundem fumum degant, quo tamen loco malunt alij ὁμοκάπτας legere, ut infrà.

ὁ μοκάπτας. Epimenides uocauit contubernales, quaſi ex eodem præſepi ſimul uiuentes, apud Ariſtot. lib. 1. Polit.

ὁμοκλάω, uel ὁμοκλέω. μ. ήσω. ω. ηκα. minor, ſimul uoco, gemo, ſimul abeo. Neutrum datiuo iungitur.

ὁ μοκλή. ῆς. ἡ. uociferatio, minæ.

ὁ μοκλώ uno clamore.

ὁ μοκλυτήρ. ῆρος Θ. ὁ. minator, iuſſor importunus.

ὁ μόλεκτροι. οἱ. maritus & uxor, qui eodem lecto utuntur.

ὁ μολοβρὸς. turpis, impudens.

ὁ μολογέομαι. μ. ήσομαι. ω. ησα. confiteor. Et ὁ μολογεῖται, conſentaneum eſt, conuenit, congruit. Depon.

ὁ μολογέω. μ. ήσω. ω. ηκα. ſpondeo, id eſt, roganti promitto, & auctor fio, cõfiteor, aſſentior, permitto, concedo, profiteor, paciſcor: ut ὁμολογεῖν μισθόν, paciſci mercedem. Bud. Com.

ὁ μολόγημα. Platoni eſt quod inter diſſerentes conuenit.

ὁ μολογία. ας. ἡ. confeſſio, pactum, aſſenſus, conuenientia, cõditio, teſte Cicer. de finib. Bon. & Mal.

ὁ μόλογος Θ. ε. ὁ. ἡ. conſentiens Gal. μίαν ὁμόλογον κράσιν ἔχόντι, unam cõſentientem temperiem habent, proportionalem uocat uulgus mediocrium.

ὁ μολογούμενον certum, indubitatum, cõfeſſum, legitimũ: huic opponitur ἀμφισβητούμενον.

ὁ μολογουμένως. indubiè, ſine cõtrouerſia, planè.

ὁ μολόγως. concorditer, conuenienter uel cõgruenter, ut ὁμολόγως νοῶν congruenter uel conuenienter naturæ uiuere. Cicer.

ὁ μολος. ὁ. pacificus, concors, Aeolica lingua.

ὁ μολωΐδες. portæ Thebarum, ab Homoloide filia Niobes dictæ ſunt. Eſt & ὁ μολώϊος ζεὺς apud Thebanos Bœotioſq; & Theſſalos.

ὁ μολωΐος Θ. ε. Iouis cognomentum apud Thebanos, à pacis concordięq; ſtudio.

ὁ μομαστιγίας. ε. ὁ. conſeruus, iiſdem uerberibus ſubiectus.

ὁ μομήτριος. ε. ὁ. &

ὁ μομήτωρ. ορος Θ. eadem matre natus.

ὁ μόν. In eodem, ſimile, una.

ὁ μόνηκες. paris conditionis cum mortuis.

ὁ μονίδιος. uterinus frater.

ὁ μονοέω. μ. ήσω. ω. ηκα. conſentio, concordo. Neut. datiuo iung.

ὁ μονοζωνίς. ὁ. ἡ. concors.

ὁ μόνοια. ας. ἡ. concordia, conſenſus.

ὁ μόνομον. iiſdem paſcuis utens.

ὁ μόνους. οῦς Θ. ὁ. concors, conſentaneus, ab ὁμὸς & νοῦς.

ὁ μονῦται pacatæ, concordes.

ὁ μοούσιος Θ. ε. conſubſtantialis, eiuſdem eſſentiæ, ab ὁμὸς & οὐσία.

ὁ μόπαγοι. οἱ qui ſunt eiuſdem pagi.

ὁ μοπαθὴς. ὲος. ὁ. ἡ. ſimul patiens.

ὁ μόπαις. αιδος. ὁ. gemellus.

ὁ μοπατρίας. ε. &

ὁ μοπάτριος Θ. ε. ὁ. ἡ. &

ὁ μοπάτωρ. ορος Θ. ὁ. eodem patre genitus, conſanguineus frater. Latini germanum uocant.

ὁ μόπλοια. ἡ. ſocietas nauigandi.

ὁ μόπολις qui eiuſdem urbis.

ὁ μόπτερος Θ. eiuſdem coloris atque ætatis, quaſi dicas earundem pennarum, coæuus, æqualis.

ὁ μοπτώτως. eiuſdem caſus.

ὁ μορβέω. iter facere, ſequi.

ὁ μόργα. ατος. τὸ. macula, labes.

ὁ μόργυνμι. μ. ξω. ω. οχα. abſtergo. Actiu. accuſ.

ὁ μορέω. μ. ήσω. ω. ησα. conterminus ſum. Neutr. datiuo iungitur.

ὁ μορίτης. ἄρτος Θ. panis è frumento diſſecto factus.

ὁ μορος. ε. ὁ. ἡ. conterminus, confinis, ſibijpſi particeps, finitimus. ab ὁμὸς & ὅρος.

ὁ μορρόη. confluuium.

ὁ μορροέω. ſimul remigo, auxilior, idem ſentio.

ὁ μορρόια confluxus, congregatio.

ὁ μορρόφιος. contubernalis, tecti eiuſdem cohabitator.

ὁ μὸς. ὸν. ὁ. unus, ſimilis.

ὁ μόσε. ſimul, propè, contrà, eodem loco. εἰς τὸν αὐτὸν τόπον, ἢ ἐπὶ φαυτίας, σφοδρῶς ἰσασίως. & metaphoricè ὁμόσε, ταῖς λόγχαις ἰέναι pro ἐπὶ φαυτίας εἰς τὸ αὐτὸ ἔρχεσθαι, & μὴ ἐκφεύγειν, μὴ δὲ φόβυγειν.

ὁ μόσε φέρεσθαι. aggredi, manum conſerere, grafſari in aliquem.

ὁ μοσιπύοι. Charondas apud Ariſtotelem ita eos uocat qui ſimul uictitant, quaſi ex una arca panaria.

ὁ μόσιτος. ὁ. ὁ. conuictor, ſimul educatus, contubernalis, qui unà ueſcitur.

ὁ μόσκιδνος. ε. ſimilis genere armorum.

ὁ μοσκιωΐα. ας. ἡ. contubernium.

ὁ μοσκιωῦ

ὁ μοσκιώ. contubernalis ſum in militia.

ὁ μόσπορ Θ. ε. ὁ. ſimul ſeminatus & natus.

ὁ μόσπονδ Θ. ε. ὁ. amicus, ſodalis, eiuſdem ſacri & fœderis.

ὁ μόσυγοι οἱ. contubernales, ſub eodem tecto.

ὁ μοσυχάω. μ. ήσω. ω. ηκα. ſimul procedo. Neutrũ abſol.

ὁ μόσυχος Θ. comes. Plutarch. μανία γὰρ, ὁμόσυχος μὲν ἡδονῆ.

ὁ μόσυλος. ſimul miſſus, eiuſdem uiæ, cõuenientes.

ὁ μόσφυρος Θ. comes itineris, frater.

ὁ μοτᾶγες. οἱ ἐν τῷ αὐτῷ πάγματι.

ὁ μοτᾶγὼς. eodem ordine.

ὁ μοτελὲς. οἱ qui idem tributum pendunt.

ὁ μότεχνος Θ. ὁ. ἡ. eiuſdem artis opifex, artificij ſocius. Eraſ. in Chiliad.

ὁ μοτεχνέω. eiuſdem artis profeſſor ſum.

ὁ μότιμος. ε. ὁ. paris honoris, eiuſdem conditionis & ſortis.

ὁ μότροφος. ὁ. qui eadem uſus eſt cum altero nutrice.

ὁ μοτόνοι. ἡ. febres continuę in eodem uigore perſeuerantes ad finem uſq; æquabiles, quæ & ἁπλησταὶ Gal. lib. de Febrib.

ὁ μοτράπεζος Θ. ὁ. commenſalis, conuictor.

ὁ μότροφος Θ. eiuſdem pili, eiuſdem coloris.

ὁ μότροφος Θ. ſimul educatus.

ὁ μότροπος. ε. ὁ. ἡ. eiuſdem moris.

ὁμοῦ. ſimul, unà cum, pro ὁμοίως apud Euripidem & Atticè pro ἐγγύς, prope. Demoſthen. contra Ariſtogito. Vide ἅμα in Ammonio.

ὁ μοῦνοι. domeſtici, familiares, ac cõtubernales quaſi unà ſomnum capientes. Ita enim eos appellat Charõdas apud Ariſtot. Polit. lib. 1.

ὁ μουπόστατος Θ. &

ὁ μόσιος. ε. ὁ. eiuſdem eſſentiæ. malim ὁμοούσιος, ut ſuprà.

ὁμοῦ. fermè, ſimul.

ὁ μοφρονέω. μ. ήσω. ω. ησα. ὁμονοέω. eiuſdem ſum ſententiæ, conſpiro. Neut. datiuo iungitur.

ὁ μοφροσύνη. ης. ἡ concordia, amor legitimus.

ὁ μόφρων. ονος Θ. ὁ. ἡ. eiuſdem animi & ſententiæ.

ὁ μοφυὴς. ἐος Θ. ὁ. ſimul natus.

ὁ μόφυλος. ε. ὁ. ἡ. eiuſdem generis & tribus, eiuſdem generis homo.

ὁ μοφωνέω. μ. ήσω. ω. ηκα. concordo in uerbis. Neutr. abſol.

ὁ μόφων Θ. ε. ὁ. ἡ. concors, eiuſdem linguæ.

ὁ μοχαινηγὰ. accipitur pro ijs qui eidem aſſident menſæ.

ὁ μόχροια. coloris ſimilitudo.

ὁ μοχρὼν Θ. coætaneus.

ὁ μόχρως Θ. ε. ὁ. ἡ. concolor.

ὁ μόψηφος. ε. ὁ. qui uno & eodem animo aliquid

decernit, eiuſdem ſententiæ, qui idem ius ſuffragij habet.

ὁ μόψυχος. ε. ὁ. ἡ. unanimis, concors.

ὁ μοψύχως. unanimiter.

ὁ μόω. μ. ώσω. ω. ωκα. iuro. Neutr. accuſ.

ὁ μπναι. αἱ. fruges melle maceratæ.

ὁ μπνὸς Θ. frumentarius, cerealis.

ὁ μπνόσχερος. diues.

ὁ μπνος. ους. frumentum melle maceratum, Nicãd. pro fauo poſuit, Lycophr. ſimpliciter pro frumento, alimonia.

ὁ μπνιον. magnum, multum, auctum, ſucculentum. πρόσφιμον. ὄγκυλόν.

ὁ μπνηρόν. τὸ. altile, nutritionem procurans, nutritorium.

ὁ μπνις. Ceres, πρόσημον, non ab ὀμφαλὸς, quæ eſt umbilicus, ſed ab ὄμπναι, quę ſunt triticum melle rigatum. Vnde Callimach. Ἐν δὲ θεοῖσιμ ὦδι φλεγέθοντι πόλεμον ὄμπνας. ὄμπνιαχέης, pro ὀμπνιόχλωρ. ὄμπνια νεφέλη, pro magna & auctiore nube.

ὁ μπνιος. ε. ὁ. magnus, multus, grandis, nutritius, unde Ceres ὄμπνιος dicta. Vide Eraſ. Chil.

ὄμπνοι. Cereales fructus, ut qui ſpirandi cauſa ſint. ἀπὸ τοῦ πνεῖν.

ὁ μύκις. ιδος. ἡ. uagina.

ὁ μυχὼν. τὸ ἐρεῶν.

ὁ μφαὶ τρίποδες, ſortes tripodis.

ὁ μφακίας. ε ὁ. crudus, acerbus.

ὁ μφακίζω. in acerbum uergo, tollo omphacas, rem uilem furor. Vide in Chiliadibus Eraſmi, Siculus omphacizat.

ὁ μφακίον ἔλαιον. oleum quod ex oleis immaturis fit.

ὁ μφάκιον. Lucian. uſurpauit pro σκληρὸν, ὠμον acerbum.

ὁ μφακὶς. ίδος. ἡ. fructus aliquis ex quercu.

ὁ μφακοτράγες. οἱ. acerbos acinos & immaturos habentes. in Epigr.

ὁ μφαλοτομία. umbilici ſectio.

ὁ μφαλοτόμος Θ. obſtetrix.

ὁ μφάλιον. ε. τὸ. clypei umbilicus.

ὁ μφαλισμὸς. ὁ Θ. ferrum quo puerorum umbilici præſecantur.

ὁ μφαλόεις. όεσσα. ὀεν. contus, rotũdus, ut ἀστὶ ἰλὸν ὁμφαλόεσσα, Homer. apud Nicandrum ἀρκὸς, ſiue urſa ὁμφαλόεσσα uocatur, uel quod in umbilico poli borealis ſit conſtituta, uel qđ fœcunda ſit & nutritia, ab ὀμφαλὸς. Nam cuncta animantia quæ umbilicum habent, per umbilicum augentur. Sunt qui ὁμφαλόεσσαν Creticam exponant, à Cretæ loco quodam ὁμφαλὸς appellato. Et ὁμφαλόεντα ζυγὸν dixit Homer. Vide in ὁμφαλὸς.

ὁ μφαλὸς

ὀμφαλοί. οἱ. ornamẽta & claui quidam libris addi soliti: Item ἀὶ ἐν τῷ ζυγῷ τοῦ ἁρμα, iugi foramina, de quibus religantur habenæ, ut exponit Eustath. Iliad. ω.

ὀμφαλός. δ. ὁ. umbilicus (ut Gaza uertit in Aristotele.) ὡς δὲ ὀμπνεῖν, ὅ ἔστιν ἀναπνεῖν. λέγει οὖν τὸν μὲν γὰρ ὀμφαλὸν ἀναπνεῖ καὶ προσφέρεται. Aristoteles accipit pro poris & meatibus in partu & generatione piscium. Appellat ita etiam imum fici. Nã in pomis, piris, sorbis, mespilis, quod in summo umbilici modi descendit ὀφαλόν Græcè uocauerunt, quem & τυθμόνα, hoc est, fundum appellauerũt, qua scilicet in parte, fructus cauum descendens lanugines, floccos, & floris inutiles reliquias ostendũt. Est itẽ ὀμφαλός siue ὀμφάλιον Cretæ locus. Vnde Callimachus, ὥστε λάμου ἐπ' ὀμφαλός. Ab eo loco ὀμφαλίτης gentile nomen est. Item Thessaliæ quoq; quidam locus ὀμφαλός est. Vtimur eandem uocem in re militari. Nam phalangis partes λέρατα, id est, cornua uocantur. sed sinistrũ cornu ἀρχὰ siue pes dicitur, dextrũ uero caput: qua autem longitudo secatur, oris & τοῦ ὀμφαλοῦ nomine intelligitur. Marc. Vergil. & Cæl. libro 8. cap. 42. Vide αἶρας in Ammonio.

ὀμφαλοτόμος. ου. ἡ. obstetrix quę umbilicum infantibus præcidit.

ὀμφαλώδης. ες. ὁ, ἡ. umbilicaris, ut ita dicã ad umbilicum pertinens.

ὀμφαλωτός. ὁ. ἡ. umbilicatus.

ὀμφακῆνος. ἡ. uua acerba & immatura. ἀπὸ τοῦ ὠμὸς φαγεῖν. ὥσπερ τὸ αὐστηρόν, τὸ ὀξύωπον, hoc est, quicquid acerbum est, uel acescit, nec de uuis tantum, sed etiam oliuis & lauri baccis dicitur, omnibusq; crudis fructibus, hinc ὀμφάκινον ἔλαιον paulò superius relatum, quod & ὠμοτέλεις dicitur.

ὀμφή. ῆς. ἡ. uox, fors, diuina uox, uaticinium, odor, somniorum uisio, rumor, ἡ ἀληθὴς φήμη fama. Eust. Iliad. θ.

ὀμφιύειν. augere, honestare.

ὀμωθεῖν. pro ὁμοιωθῆναι. cõuenire, assimulare.

ὀμώλακες. οἱ. uicini, propinqui, confines, consortes. nam ὤλαξ Doricũ est pro αὖλαξ. Etym.

ὀμωνυμία. ας. ἡ. cognominatio, id est, eiusdẽ nominis appellatio, æquiuocatio.

ὁμώνυμος. ὁ. cognominis, id est, eiusdẽ nominis existens. Gentilis Cic. Respondemihi nunc tu Verres quem esse hũc tuum penè gentilẽ Verrutiũ putes. unde homonymũ Latinè dicimus nomen multa significans. de homonymis, quæ uulgò æquiuoca uocant, uide Aristotelem ante prædicamenta. (morans.

ὀμωφάγιος. ὁ, ἡ. domesticus, sub eodem tecto cõ-

ὀμῶς. paroxyt. tamen. Vnde ὁμῶς δ' ὧν, & ὁμῶς μὲν δή, ὁμῶς μὲν ὧν, uel ὁμῶς μήν pro eodem ferè accipiuntur, id est, tamen, attamen, ac certe.

ὁμῶς. simul, similiter, ὁμοίως. Cyril. circunflecti.

ὁμωχέτται θεοί. dij eiusdẽ tẽpli atq; tecti. (tur.

ὌΝ. ὄντος. τό. cum tenui spiritu, ens, existens, id quod est, & τὰ ὄντα, res quæ sunt uel fiunt, & τὰ μὴ ὄντα uel ὂν ὄντα, ea quæ nulla sunt, res quæ nullæ sunt, & τὰ ὄντα pro ἐνεστῶτα instantia. & τῶ ὄντι usurpatur sæpe à Platone pro certè Socrat. Accipitur pro, cum licet, sicut ἀληθές.

ὄν. cum denso spiritu, quem, suum. τὸν ἑαυτοῦ, αὐτόν.

ὅν τρόπον. quomodo.

ὀναγρός. δ. ὁ. asinarius.

ὄναγρα. ἡ. onagra herba.

ὀναγρόβατα. τὰ. pascendis asinis apta.

ὄναγρος. δ. ὁ. onager, id est, asinus syluester. Vide Aelianum, & Oppianum lib. 3. de Venatione. Item machina bellica diruendis murisq; oppugnationiq; urbium accommoda.

ὀνάδῃ. frui, ἐπαπολαῦσαι, ὠφεληθῆναι. ut ὄνασαι σὺ ταύτης πολυμαθίας, macte esto ista eruditione, proficiat tibi huius eruditionis gratia. Aliquando non approbantis est, sed abominantis, ut Latinis fruere, tibi habe.

ὄναιον. potius, melius.

ὄναρ. aduerb. in somnis, per somnium, ὡσ' ὄνειρος. Cyrill.

ὄναρ. τὸ ὀνειρατος. insomnium, somnium. Cyrillus facit ὄναρος in genitiuo. nescio quàm recte. uide ὀνειράτων.

ὀνάσιον. τὸ. asellus.

ὀνασσᾶ. iuuabat.

ὀναλιός. ᾶ. usualis, pro ὀνηλιός.

ὀνέα. asini pellis.

ὄνειαρ. ἄτος. τὸ. utilitas, cibus (cibo enim reficiuntur corporis uires, eiusq; iuuat imbecillitatẽ) auxilium, somnium, donum.

ὀνειδίζω. μ. ίσω. τ. ικα. impropero, obijcio, male dico, cõuiciando exprobro, probrũ & uitium obijcio, uitio do. Actiu. accus. cum datiuo.

ὀνείδιος. α. ὁ, ἡ. improperabilis, uituperabilis, & ὀνειδίοις per eclipsim τοῦ ἐπονειδίοις.

ὀνειδισμός. δ. ὁ. exprobratio.

ὀνειδιστὴς ὀνειγετημάτων. exprobrator beneficiorum.

ὀνειδιστικός. ὁ. ὁ. contumeliosus.

ὀνείδιστος. ὁ. ὁ. probrosus.

ὄνειδος. εος. τὸ. improperium, opprobrium, probrum, dedecus. Est etiam laus & gloria, apud Euripidem, est enim inter medias dictiones. Etymol.

ὀνεῖν

ὀνεῖον, stabulum asinorum, sed ὄνειον Corinthi mons est.

ὄνειος. ὁ ὁ asininus.

ὀνειρατα. τὰ. res inanes & nihili pretij.

ὀνειράτων. Τ. somniorum, Herodian.

ὀνειρογόνος. ὁ. ὁ. fluxus seminis in somnis, pollutio, imaginaria Venus.

ὀνειροκείτης. ὁ. ὁ. &

ὀνειροκριτὴς. ὁ interpres somniorũ, coniector.

ὀνειροκριτικοί sunt libri cõscripti de arte somnia interpretandi.

ὄνειρος. ὁ. somnium. uide ὕπαρ in Ammonio.

ὀνειροπληκτος. somnio territus, somniorum interpres.

ὀνειροπολέω. μ. ήσω. τ. ηκα. somnio, in somnis uideo, uana spe ducor. uide in ὀνειρώσσω.

ὀνειροπόλος. ὁ. ὁ. coniector, qui ab alijs uisa coniectanter discutit, uelut Penelopes somnia Vlysses. Est etiam qui ipse somniat ac prædicat inde, sicut Agamemnon Iliad. β. collocatur enim à poëta ὀνειροπόλος inter μάντεις, hoc est, uaticinantes, significat somniorum interpretem, & cum qui circa somnia uersatur.

ὄνειρος. ὁ. ὁ somnus, etiam somniũ, authore Macrobio. Hymnus in ὄνειρον extat apud Orpheũ.

ὀνειρωγμός. ὁ. ὁ. Veneris per somnũ imaginatio, seminis in somno profusio.

ὀνείρωξις. ιος. ἡ. somnium, ἢ Τ ὀνειράτων λέξεις.

ὀνειρώσσω. μ. ώξω. τ. ωχα. somnio, stimulor imaginib. libidinis nocturnis. Interpres Aristoph. ita distinguit ab ὀνειροπολῶ, ut ὀνειρώσσω sit genituram per insomnia emittere, id quod accidere solet ijs, qui amoribus uacant: ὀνειροπολῶ uerò sit uisum in somnis uidere, atq; somniare. Neut. absol.

ὀνέω. moueo, πρασιάζω, circumago, more asini molam trusatilẽ agentis, extendo medicis quibusdam instrumentis, quæ uocantur ὄνοι & ὀνίσκοι.

ὀνέω. μ. ήσω. τ. ηκα. iuuo, prosum. Actiu.

ὀνηγήσιος. ὀνηλάτης.

ὀνήσιμος. utile, ὠφελιμώτερον.

ὀνηλάτης. ὁ. ὁ. agaso, asinarius.

ὀνημι. μ. ήσω. τ. ηκα. iuuo, ἀρκέω, ὠφελῶ. Vnde ὄνησαι, fruere. & ὀνήσεαι, iuuaberis, potieris potius quàm frueris teste Valla. Dicimus & ὀνάμην & ὀνᾶμαι, in optatiuo.

ὀνησιλύκη. τὸ. benefica terræ epitheton.

ὀνήσιμος. ὁ. ὁ. utilis, ὠφέλιμος.

ὄνησις. εως. ἡ. iuuamen, utilitas. τίς ἡ ὄνησις. Quid interest?

ὀνησιφόρως. ad iuuandum, aduerb.

ὀνῆλις. ιδος. ὁ, ἡ. species origani.

ὀνητός. uituperabilis. ὀνοτός.

ὀνήτως. utilitatem capiens.

ὀνθιλόω. μ. δύσω. τ. δυκα. deturpo, dehonesto. Actiu. accus.

ὄνθος. ὁ. ὁ. fimus, propriè boum, βόλβιτον. Homer. Iliad. ν. τῇ ῥα βοὸς πίειν τ' ὄνθος ἀπορταμνόων ἐρεμύκων.

ὀνία. τὰ. βρώματα.

ὀνιᾶται. &

ὀνίδδω, uel ὀνιδία. fimus asini, uel equi.

ὀνίδιον. asellus.

ὀνικός. ὁ. ὁ. asinarius, id est, asininus.

ὀνίνημι. iuuo. Actiu. accus.

ὄνιος. utilis.

ὀνισκος. ὁ. ὁ. ferra fabrilis, Latinis multipeda, Marcello à cutis duritia, cutio uocatur, Gaza asellum uertit, animalculum multipes, quod sub hydris nascitur, alio nomine & ἰὸλος dictũ, est & piscis asellus, quem Merlucium Itali uocant & Galli, ὄνοι & ὀνίσκοι etiã dicuntur οἱ ἄξονες, quos Succulas Architecti nominãt, apud Hippoc. & Gal. & funes canabini aut stuppei Hipp.

ὄνισμα. augurium.

ὀνίλης. ιδος. ἡ. origanum herba, apud Nicand.

ὀνοβατεῖν. asinos admittere.

ὀνοβάλης. ἡ. mulier in adulterio deprehensa apud Cumanos. Scribit Plutarchus illis in more fuisse, ut cum aliqua in adulterio deprehenderetur, in forum deductam, & saxo impositam, spectandam omnibus proponerent. Inde super asino constitutam, per urbem peruectã, in eundem locum restitui oportebat, unde erat deducta, & ex illo infamia notatam, ὀνοβάλην appellãdam censuerunt, ut quæ asino imponeretur, & per ciuitatem ueheretur. ab eo tempore lapidem tanquam impurum & detestabilem uitabant. Eraf. in Chiliad.

ὀνόβασις. ἡ. idem.

ὀνόγυρος. herba quæ aliàs ἀνάγυρος. Nicander interpretatur eandem cum Chamæpity facit.

ὀνοκένταυροι. οἱ. dæmonum genus tenebrosum, τῇ πάθυλον, apud Aquilam.

ὀνοκένταυρος. ὁ. onocentaurus animal, uide Aelianum.

ὀνόκωλος. ἡ. Empusa dicitur, cui asininos pedes affinxere quidam.

ὄνομα. τος. τὸ. nomen. Vide eius definitionem in Aristotele de interpretatione. pro memoria & fama uti uidetur Philost. libro tertio. ὑφ' ὁμῆρε τοσοῦτοι καὶ τ' μὴ τὰ πάρ ταῦτα ἔστιν, εἰς ὄνομα ἤχθησαν. sempiternam nominis memoriam consecuti fuêre.

ὀνομάζομαι. nominor.

ὀνομαζόμενον. nominatim.

ὀνομάζω. μ. άσω. τ. ηκα. nomino, φράζω. ἐρεμνεύω, De-

νδίω, Demosthen. pro Chrisiphonte. Suidas. Actiu. accuſ.

ὀνομακύω. uitupero, accuſ.

ὀνομαίνω. μ. αωδ. π. ακτικ. nominatim recenſeo.

ὀνομακλήδην. nominatim.

ὀνομακλήτωρ. ορ Θ. ὁ. nomẽclator, dictum quòd nominatim homines uocet.

ὀνομαστήρια. τὰ. feſtum ab inſtituto nomine, uel quo nomen alicui inſtitutum.

ὀνομαστί. nominatim.

ὀνομαστικός. ἡ. ὸ. nominatiuus.

ὀνομαστός. ἡ. ὸ. clarus, id eſt, nominatus, celebris.

ὀνομαθέτης. uerborum innouator, nominumque aucupio gaudens.

ὀνοματόλογ Θ. ἡ. ὸ. ὀνομακλήτωρ.

ὀνομαζοποιεῖν. conſtruere uocabula, facere nomina.

ὀνομαζοποιία. ἡ. nominatio, nominis figmẽtum, ita ut pronũciatione & uoce ſua ſeu ſono rem quam ſignificat, imitetur, ut tinnitus æris, & clangor tubarum.

ὀνομακλυτός. nomine inclytus, celebris.

ὀνόμοδ Θ. ὁ. helxine herba, & cõchylij genus.

ὀνοπόλη. ἡ. Empuſa, ſpectrum ab Hecate, immitti ſolitum uarias induens ſpecies, Etym.

ὄ ὄν Θ. ὁ. ἡ. aſinus, & aſina. παρὰ τὸ ἀεὶ τὸ γινομένῳ ὄνησιν. Etym. Item lapis molaris, uel mola inferior retinens frumentũ. ὀνύειν γὰρ τὸ λινεῖν καὶ ποθιάγαν. Xenoph. in primo ἀναβάσεως Cyri, οἱ δὲ ἡσιηκότες ὄνοι ἀλέτας ὀχοῦσιν. Interdum uermiculi nomen. Latinè millepeda, aut centipeda. Item primus numerus in theſſeris dicebatur ὄν Θ, qui & μονὰς & interdum cubus dicebatur. Apud Ariſtotelem nomen eſt etiam piſcis. Gaza uertit aſellum, quem & βάτραχον uocant. Et uaſi genus apud Ariſtoph. σκύΘ λα etiam teſtatur & Euſtath. Idem meminit aſini Indici. De aſinis uulgaribus uide Aelianum, & Ariſtotelem. De aſello piſce Aelianus quoque ſcribit. Et ὄνοι ſtellæ ſunt Proclo de ſphæra.

ὀνόσκελοι. οἱ. dæmones ſunt, in aquoſa & arida corporibus areſcentibus frequentantes, & aſininis cruribus. Hi ſeſe mares plurimum exhibent, interdum quoque leonem & canem induere uidentur. Cæl. lib. 1. cap. 27.

ὀνοτός. ὰ. ὸ. lamentabilis, uilis, non lamentandus, uituperabilis, ὀνητὸς ſupra ſcribitur.

ὀνοπατέω. μ. ἀσω. π. ακτικ. μέμφομαι. impropero, aſficio iniuria. ἐπφωλίζω. Item cuerto, ωτίζω.

ὀνοτός. ᾶ. ὀνοσός. pauper.

ὀνοφορβός. ᾶ. ὸ. aſinarius.

ὀνόχειλ Θ. labrum aſini, nomen herbæ.

ὀνόχυλος. Dei filius, Chriſtus, infando titulo à religionis noſtræ hoſtibus dicebatur, quem ſceleſtiore etiam picturę genere deformare, acuebat in pergula prætereuntibus auſi ſunt aſininis auribus oſtentare, pede altero inungulatum, acto gata ſpecie, cum libro in manibus hoc abiecto titulo, quaſi is Chriſtianorum foret deus ὀνοκηλ Θ.

ὀνόω. μ. ὡσω. π. ωκτικ. inquino, uitupero, lamẽtor.

ὄντα. τὰ. uera, ὑπάρχοντα, τὰ ϕ' ἡμῶν σιωπώμενα.

ὄντως. ſanè, uerò, planè, omnino, utiq;.

ὄνυμα. κτ Θ. ὸ. nomen, pro ὄνομα, ο in υ mutato more Aeolico. unde ἑρώννυμ Θ, & eiuſmodi.

ὀνυμαίνω. τὸ ὀνομαίνω.

ὄνυξ χος. ὁ. unguis (ut Gaza uertit in Ariſtotele) ἢ ἀπὸ τοῦ νύσσω, νύξω. Item onyx gemma (alabaſtritem uulgò uocãt) eo quòd humano ungui ſit ſimilis, uide Bayſium. Interdum teſta eſt uel operculum conchylij in paludibus Indiæ, à leuore unguis, quem imitatur, nominatus. Διὰ ὄνυχ Θ ἀκριβῆν, ad unguem exigere. Plutarch. ἢ ἀπειβὴς καὶ λίθ ὄνυχ Θ λεγομένη συλλάβησις. Eſt & cõchylij genꝰ, unguis à Plinio lib. 9. appellati, idem cum dactylis, aulis, & ſolenibus, Plin. lib 32. Item unguenti ampulla.

ὀνυχίζομαι. lugeo, ὀδύρομαι. forte μινυθίζομαι legendum.

ὄνυχες. ungues roſarum, hoc eſt, candidę partes in quas folia deſinũt. Dioſcor. & apud Aëtium ὄνυχδι σκορόδιων ſegmenta alliorum, quæ γωνῖδι Gal. dicuntur.

ὀνυχίζω. præcido ungues. Item notare ungue, eſt memoriæ cõſulimus. Accipitur & pro rem exactè & ad unguem expendere. Dioſcor. utitur & pro roſarum ungues detraho.

ὀνύχιον. ὁ. ὸ. unguiculus.

ὀνώλης. ἐ Θ. ὁ. ἡ. aſininus.

ὀνῶνις. ἰ Θ. ἡ. herba aculeata ſpinoſa, nomen habens ab utilitate quam adfert aſinis eſu.

Ὀξαλίς. ἡ. ſpecies lapathi, uinum aceſcens.

ὀξάλμη. ης. ἡ. ſalſum, acetum, acida muria, oxalme, qua uoce utitur Plinius.

ὀξεῖα. ας. ἡ. cuſpis haſtæ, & haſta, & uarix.

ὀξέδιον. acetum, diminutiuè ab ὄξ Θ.

ὀξέδ Θ. ὁ. acidulus.

ὀξεῖς. οἱ. properi.

ὀξεῖαι. ſunt nauigia quædam uelociora.

ὀξίζω. in acetum degenero, aceſco.

ὀξίζωμ. ὀσ Θ. uinum quod acuit.

ὀξίνα. ἡ. inſtrumentum ruſticum ferreis confixũ clauis, uectis quæ à bubus trahitur ad occãdas glebas.

ὀξίνης. ᾶ. ὁ, uappa, uinũ acidũ, auſterus, crudus. ὀξὶς.

ὀξὶς ἰδ Θ. ἡ. uas acetarium, quod & ὀξύβαφον, & κύμβον. Eſt & olle genus, ut uidetur, acuminatum. Cyrill. oxytonum. Ariſtoph interpres ὀξίδας, modo ὀξυβάφους, modo κεράμια μικρὰ uel ἐλλ Θ λοπάδιος interpretatur in Nebul. Et ipſe poëta in Pluto. inquit ὀξὶς δὲ πᾶσα κύλοπάδιον. Eſt & menſuræ genus quod & acetabulũ, cotyla.

ὀξαρίγμια. acida eructatio. Hipp.

ὄξ Θ. εος. τὸ. acetum, quòd linguam ſecet & pungat. Cyrenæi dicunt uoluptatem, & alij dulcedinem ſeu dulcorem, ſic Orus. Etym.

ὀξὺ τὸ. mucro. Et aduerb. pro acutè, uel acutum dicitur; proprie de enſe uel oculis, cuius contrarium eſt ἀμβλύ. Verum ubi de ſapore dicitur tum contrarium habet γλυκύ. Cum autem de uoce uel ſono, eius contrarium eſt βαρύ. Significatur nõnunquam hac uoce ὀξὺ quicquid celeri motu trãſit & ſubito efficaciꝰ; ſenſu ſentitur, ſumpta ſcilicet translatione à gladijs aut mucrone. Sic Pindarus niuem acutam dixit, hoc eſt, intenſiſſimo gelu ſuo in corpus humanum penetrabilem. Qua ratione etiam Hipp. καιρὸν ὀξὺν uocauit, hoc eſt, præcipiter celerrimeq; elabentem. Quin etiam acetum ipſum dicitur ὀξὺ quòd acore ſuo altius euidentiusque in deguſtantium ſenſum penetret.

ὀξυάκανθα. acuta ſpina, arbor ſylueſtris piro ſimilis, ſpinoſa.

ὀξυβάφ Θ. ὸ. acetarium, acetabulũ. Accipitur & pro poculo, Athen. lib. 11. Propriè ita dictum fuit uaſculum, infundẽdo aceto, in quod intinguntur cibũ ſumẽtes paratũ, unde & ἐμβάφιον dicitur, teſte Nicand ſcholiaſt. Deinde menſura quæ ſeſquicyathum caperet. Vide κύμβον.

ὀξύβαφον. cotylæ quarta pars eſt, continens quatuor & uiginti drachmas, hoc eſt, quadrantale, Bud. de Aſſe 5.

ὀξυβελὴς. ἀγ. ὰ. ὸ. ἡ. cuſpide.

ὀξυβελὴς. celeriter iaculans, aut celeriter iaculo percuſſus. Etym.

ὀξυβολῶ. ſtatim & acutè audio.

ὀξύγαρον. ὰ. ὸ. ſalſamentum, acetum cum garo, id eſt, liquamen piſcis.

ὀξυγγιον. ὰ. ὸ. axungia, adeps.

ὀξυγλυκὲς. ὸ. Hipp. dilutum ſeu decoctum præ dulcium ſauorum, cuius parãdi hic mos erat. Fauum exprimentes, mel ipſum in purum lebetem aqua limpida plenum immittunt, deinde decoctum donec abundè ſuum laticem faui depoſuiſſe in aquam uidentur, ſeponunt, uſuiq; reſeruãt, quo deinde æſtiuis horis, potus loco, ſitim extinguunt.

ὀξυγλυκύ. uide in Chiliad. Eraſmi.

ὀξυδάφ Θ. ὰ. ὸ. uelociter ſcribens.

ὀξυδερκία. ἡ. claritas oculorum.

ὀξυδρακτόμ. pharmacum, quo acuitur uiſus.

ὀξυδρᾶκτωρ. ὰ. ὸ. idem.

ὀξυδρὰς. ἐ Θ. ὸ. acies oculorum.

ὀξυδρακὴς. ἡ Θ. ὁ. ἡ. acutè uidens, perſpicax.

ὀξυδρακέω. μ. ἡσω. κτικ. acutè uideo. Neut.

ὀξυήκοον. ὰ. τὸ. auditus acumen.

ὀξύθηκτ Θ. ualde acutus.

ὀξυθυμία. ας. ἡ. excandeſcentia, quod uitium opponitur μακροθυμία.

ὀξυθύμια. τὰ. apud Hyperidem quædam expiationes, quas domibus luſtriatis in triuia ferebant. Alij ligna interpretantur quibus ſtringularentur aliqui, dicta ab ὀξέως τοῦ θυμῷ χρῆσθ.

ὀξυθυμίας. ὰ. ὸ. &

ὀξύθυμ Θ. ὰ. ὸ. iratus, animo præceps, animo cõcitato & feroci.

ὀξύϊρ Θ. ὰ ὸ. acernus.

ὀξυκέφαλος. ὰ ὸ. capite faſtigiato.

ὀξύκηρον. ὰ. ὸ. poſca, uinum quod aceto & aqua temperatum eſt.

ὀξυλαβέω ſtatim & celeriter capeſſere negotiũ.

ὀξυλαβὴς, ἐος. uelociter capiẽs, cõtinuò aggrediẽs.

ὀξύμελι. acetoſum mulſum. (cens.

ὀξυμέρμνον. τὸ. obſcurum, acuta contemplatione inuentum.

ὀξυμυρσώνη myrtus ſylueſtris, baccis rubẽtibus, & breuitate à myrto ſatiua diſtans: quidam ruſcum uocant. Plura apud Plin.

ὀξύμωρον. ſententia eſt ex periculo petita, hoc eſt, ita acute & affectate enuntiata, ut fatua uideatur, ut apud Vergil. Num capri potuere capi? Cicero, Si tacent ſatis dicunt.

ὀξυόη. acidum uinum, in uappamq; deprauatũ.

ὀξυόομαι. &

ὀξύνω. μ. υνῶ. π. υγκτικ. acuo, irito, coacesco. Actiꝰ.

ὀξυόεις. ϕῶς idem quod ὀξύς. (accuſ.

ὀξύοπ Θ. ὰ. ὸ. ualens acie oculorum.

ὀξυπαθῶς magno affectu.

ὀξυπάλαθος. ὰ ὸ. genus rumicis ab acutis foliis. Fortè legendum eſt ὀξυλάπαθος, de quo Plin. lib 20. cap. 21.

ὀξύπαιν Θ. ὰ ὸ famelicus, percitus acuta fame.

ὀξυπόλικὲς amarum, ὀξύπικρον.

ὀξύπορ Θ. qui citò tranſit.

ὀξύπρωρ Θ. acutam habens proram, ὀξυκέραῶς.

ὀξύπυκνοι. οἱ. dicuntur toni qui ſpiſſi ultima loca poſſident. Capel. lib 9.

ὀξυρεγμία. ας. ἡ. ὀξορεγμία ſuperius.

ὀξυρεγμίω. acidum ructo. Dioſcor ὀξυρεγμιῶσα δίδοται, datur acida ructaturibus de herba betonica loquens, initio tertij lib. (penſus.

ὀξύρροπ Θ. ου. ὁ. repentè & leuiter repens, pro-

ὀξύρυγχος.ε.ὁ. oxyrynchus piſcis Aegypto fami liaris ſic dictus ab acuto roſtro. Aelianus.apud Strab.17.

ὀξύῤῥοπος.ε.ὁ.repẽte & leuiter repens,ppenſus.

ὀξύς.ε Ⓒ.ὁ.oxytonum.acutus,uelox,qui & perunix dicitur. Liuius. Leuium corporum homines & multa exercitatione pernicium,acer,prẽceps,prõptus, Plinio acuminatus, Gazæ etiam (procax.

ὀξύσομ Ⓒ.acutè canens.

ὀξύχοιν Ⓒ.ου.ὁ.iuncus marinus,uel iuncus ma- (nualis.

ὀξυτάτη ὁδός.anceps uia.

ὀξύτατ Ⓒ.ὁ.anceps.

ὀξύτης.ητ Ⓒ.ἡ.acrimonia,rapacitas,celeritas,ut ὀξύτης κινήσεως.

ὀξυτόκιον.uel

ὀξυτόκιον.ε.ὸ.partum accelerans.

ὀξύφων Ⓒ.ε.ὁ.ἡ.ſtridulus. Item dictio quæ habet accentum in ultima ſyllaba.

ὀξυφωνία.ἡ.uocis acuties,dum contentio uocis ſuſcipitur.

ὀξυφωνότ Ⓒ.ὁ.cui uox acutior.

ὀξύχειρ.manibus aduncis,& celer.

ὀξυχρεία.ας.uelocitas operandi, celeritas confi- ciendi in aliqua re.

ὀξύχολ Ⓒ.ſummæ bilis,iracundus.

ὀξυχολία.repentina ira,bilis efferuefactio.

ὀξυωπέω.acutè cernere.

ὀξυωπέστατος.ὁ.qui clariſſime uidet.

ὀξυωπής.ἐος.ὁ.ἡ. uiſum acuens, aut acutè uidẽs, acuti uiſus.

ὀξυωπία.uidendi acumen.

ὀξυωπός.qui acutum habet uiſum,ὀξυωπής.

ὀξωλις.genus lapathi herbæ ſiue rumicis,ab aciditate nomine accepto.

ὅ ε,pro ὅ poëticè.

Ο

Παδός.ὁ.aſſectator,cõſors,adiutor,ſeruus.

ὀπάζομαι.eligo,& cũ impetu deferor.Etymon.

ὀπάζω.μ.άσω.σ.αι præbeo,do,& inſequor.ut χαλεπὸν δὲ πεῖραες ὀπάζῃ.Iliad.θ.

ὀπᾶιον.ε.ὸ.operculum ollæ,foramen,& quà fumus è furno,aut camino exit.

ὀπάων.illuſtris, clarus,potens admodum,ſummus ille.Articulus enim additus aduerbio,elegãter efficit ut pro nomine exponatur.

ὀπάσε,tribuit.

ὀπαδός.à tergo ligatus. (frater.

ὀπάτωρ Ⓒ.ε.ὁ.eodẽ patre natus,quaſi ὁμόπατρος,

ὀπάων.ον Ⓒ.ὁ.ἀνώλοθ Ⓒ.miniſter,aſſectator.

ὄπηρ ἔν.ὁπῆς.Bud.Com.

ὀπίδνω.circunſpicio,uideo.

ὄπτι,& ὅπτα.poëticè.ubi,quò. Accipitur & pro ὅπως.aſpiratur & penacuitur.

ὁπῃ ἀΐν.quacunq;,& quomodocunq;,quocunq; pacto,ut,quemadmodum,Bud.Com.

ὄπεν.idem.

ὅπη πεφάνοι. αὐτὶ τοῦ ἐγχωρίοις, ὅπῃ γιόμενοις, prae nata,quacunq; occaſione.Bud.ibidem.

ὀπή.ῆς.ἡ. cauerna, foramen, uox,acuitur ſine aſpiratione.& ueſpertilio,ἡ νυκτερίς.

ὀπηδέω.Etym.&

ὀπηδίεω.μ.ήσω.σ.ηκα. ſequor.Neut.datiu.

ὁπηδήποτε. quouis modo , quomodocunque, Bud.Com.

ὀπηδός.ὁ.ἡ ſequens,ancilla,ſeruus.

ὁπηλικοσοῦν.quantuſcunq;.Bud.Com.

ὁπηλίκος.quando,quandoquidem,cum.

ὀπήλιον.ε.τὸ.ſubula.

ὀπίας.calcus qui coit coagulo, ὁ ὑφ' ὁπῶν πεπηγὼς τυρός.

ὀπιδνός. malus, terribilis, honorabilis,ſuſcipiendus,mundus.

ὀπίζομαι.μ.ίσομαι.σ.ισμαι.&

ὀπίζω.μ.ίσω.σ.ικα.obſeruo, curo, uereor,pudeo. Actiu.accuſ.

ὄπιθεν.Doricè pro ὄπισθεν.retro.

ὄπικ Ⓒ.ὁ. ſordidus,immundus.Eudoxus Italiæ gentem quandã uocari tradit à linguarum colluuione dictam.

ὀπιμαντεύομαι.ε.uocè datum reſponſum.

ὀπίονδε.apud Plutarchũ ſunt,qui nuntiorum & ſpeculorum funguntur munijs.

ὀπίπας.impoſtor.

ὀπιπεύω.μ.εύσω.σ.υκα.&

ὀπιπτεύω.aſpicio , obſeruo , πδιέρχεσθαι βλέπω. Vnde πυθοχοπίπας. qui uirginum pudicitiæ inſidiatur.Cæl.lib.7.cap 32.

ὄπις.ιδος ἡ. cura,cõſyderatio, uox.Iliad.π.δεῖμ' ὄπιν ἀνὴρ ἀλέγοντα.Item ira.Etym.

ὀπίσθιος.ὁ.ἡ.ὸν.retrò,ponè,εἰς τὸ μέλλον,à tergo.

ὀπιθόνια.pars exterior palmæ.

ὀπίσθιος Ⓒ.ε.ὁ. poſterior. Vnde ὀπίσθιον πύγμα, extrema acies: & ὀπίσθια,præterita,cauda.

ὀπισθοβάμων.ον Ⓒ.ὁ.retrogradus ut cancer.

ὀπισθόδομος.ε.ὁ.ἡ.locus Athenis in arce poſt templum Mineruę,ubi ærarium publicum erat,poſtica arcis pars.Interpres Demoſthen.eſt etiam extrema , ſeu poſtrema pars cuiuſque domus.

ὀπισθόδομ Ⓒ.ου.ὁ.ἡ. acta publica, poſterior pars domus.

ὀπισθόκωπα. quæ in poſteriori parte corporis aculeo armantur.

ὀπισθονώμαι.οῦ. qui crines uerſus tergum flexos habent.

ὀπισθοπεδίσλη.ἀς. genus calceamentorum muliebrium.

ὀπισθοκύφωσις.ἡ ſpinæ flexus,retrorſum cedentibus ſpondylis,ſiue uertiçillis conſtans,uocatur & κύρτωσις.Gal.lib.3.de articul.

ὀπισθόνομ Ⓒ

ὀπισθόνομ Ⓒ.præpoſterè paſcẽs,ſine receſſu.Vnde ὀπισθονόμοι βόες,retrò paſcentes boues.

ὀπισθότης Sſuy.indicium aut pœna,quę crimen ſtatim poſtridie ſequitur.

ὀπισθόχωμα.retrofugum.

ὀπισθοφορμίδιον.ου.ἡ.ornamentum quoddam capitis muliebre.

ὀπισθοχονιός.ὁ. cui ceruix in humeros incuruata & reiecta eſt.

ὀπισθόχων Ⓒ.ε.ὁ. affectio cum ceruix ita diriguit, ut flecti nõ poſſit,hoc eſt, cum caput ad ſcapulas contrahitur, cumq; collum in poſteriorem partem trahitur , nec in priorem flecti poteſt, rigor in ſcapulas appellatur , opponitur emphroſthotono.

ὀπίθυρηλικά.τὰ. ex aduerſo mingentia,ut Gaza uertit in Ariſt opponitur ad ἐμπροσθυρηλικά.

ὀπισθοφανῶς.retrorſum,aduerſum.

ὀπισθοφύλακος.οῦ. qui in prælijs terga tutantur.

ὀπισθοφυλακέω.μ.ήσω.σ.ηκα. retrò cuſtodio. Actiu.accuſ.

ὀπισθοφυλακία.ας.ἡ. poſterior cuſtodia.

ὀπισθοφύλαξ.ακος.ὁ cuſtos poſterior,uel poſticę.

ὀπίστ Ⓒ.ε.ὁ.ὀπισθ Ⓒ.poſtremus,ultimus.

ὀπισυγγεφορ.ὸν.à tergo annotatum.

ὀπισυγγραφ Ⓒ.ὁ. aduerſarius,hoc eſt,libellus rationarius , quo perfunctorię & obiter memoriæ conſulimus.

ὀπίσω.retrò. ἀναστρέφειν ὀπίσω, redire unde ueniſti.Accipitur quoq; pro poſtea. Vergil.Ruſus & incipiant in corpora tarda reuerti.

ὀπίσω. poët. idem,retrò, in futurum,ad poſteros,à tergo. Homer. Iliad.α. ὀλλὰ καὶ ὀψὲ καὶ ὀπίσω ἄμυναι πῆσιν ὀπίσω.

ὅπλα.τὰ.arma,funes nauiũ,ex ſtupa uel canabe, imò cuiuſuis opificij inſtrumenta , ὅπλα dici teſtis eſt.Euſtath. Iliad.λ.

ὁπλάρια.τὰ.arma diminutiuè.

ὁπλή.ῆς.ἡ. ungula omnium brutorũ,ſolida uirgula , ut Gaza in Ariſtotele uertit ad differentiam θρυλῆς quæ bifida eſt.

ὁπλίαι.ῶν. mandræ ubi pecorũ initur numerus, quaſi ſecundum uirgulas,apud Locrenſes.

ὁπλίζω.μ.ίσω.σ.ικα.armo,paro.Actiu.accuſ.

ὅπλισις.ιν Ⓒ.ἡ.&

ὁπλισμός.ὁ.armatura.

ὅπλισμα.gradus, βῆμα,funis nauticus.

ὁπλισής.ὁ.armatus.

ὁπλιταγωγός νεῶς.ἡ.nauis quæ armatos fert milites.Bayfius.

ὁπλίτευμα.ατος.milites ſpoliaticij.

ὁπλίτης.ε.ὁ.σελασις. miles armatus, uel grauis armaturæ,armiger,ut eſt apud Sueton.non pro eo qui alterius arma gerit , ſed qui ipſe armatus eſt. Item qui in naui ad remum non ſedet. Vide ὁπλῖται in Appendice de uocabulis militaribus , ubi omnes militum & armatorum differentiæ exponuntur.

ὁπλιτόδρομος.ὁ.ἡ.ſtatuæ fœminarum armatæ.

ὁπλιτοδρομέω.eorum eſt, qui armati curſu certabant,& ſub armis curſu exercebantur.

ὁπλιτοπάλης.ε.ὁ. ſiue ὁπλιτοπάλας.ὁ. apud Aeſchylum,qui armatus luctatur.

ὁπλοθήκη.ης.ἡ.armamentarium.

ὁπλομαι.δωλίζομαι.

ὁπλομανῶ.inſano & nimio armorum ſtudio tẽneor. (re.

ὁπλομαχέω.ſub armis exerceri,armis depugna-

ὁπλομαχία.ας.ἡ.dimicatio armis.Eſt & genus exercitamenti.

ὁπλόμαχ Ⓒ.ε.ὁ . qui armis militaribus & ſcuto depugnat, ut apud Martialem, Hoplomachus nunc es,fueras ophtalmicus.olim

ὅπλον.ε.τὸ.ſcutum,arma.

ὁπλότερ Ⓒ.ε.ὁ.iunior,poſterior, νέ Ⓒ.μάχιμος, pugnax,ad pugnam aptus. Etym. Iuuenis,ſed ferendis armis aptus,idem Euſt.Iliad.λ.

ὁπλοφορῶ.cingo latus,& in modum ſatellitis ſtipo & comitor.Accuſ.

ὁπνιδής.reuerendus,cura dignus.

ὁπνοπάπην.quotquot.

ὁπνοπάπος.ε.ὁ.cuias.

ὁπόθ Ⓒπ Ⓒ.αὖ.&

ὁπολαποσοῦν.cuiaſcunq;.Bud.Com.

ὁπόθεν.unde.

ὁπόθεν ἀλλοπόθεν.undecunq;,quoquomodo.

ὁποῖ.quo,ubi,hic.

ὁποῖά ἔστι.qualia,cuiuſmodi.

ὁποῖα φιλεῖ quæ aſſolent.

ὁποῖόν.aliquod,quiddam.

ὁποῖ Ⓒ.ε.ὁ.qualis,infinitè.

ὁποῖος.ις. accipitur interrogatiuè pro ποῖός τις, cum ſit relatiuum.

ὁποιοσισοῦν.qualiſcunq;.

ὁποπάναξ.liquor herbæ panacis.

ὁποπλεῖν.renauigare.

ὀπός.ὁ.ὁ.ſuccus,coagulum,liquor,humecta uis ramis agglutinans folia, unde & ἡ ὀπώρα.Euſt. Iliad.ε.lachryma arborũ, lacteꝰ in ficu humor, & κατ' ἐξοχὴν ſilphij liquor . & ὁ ὠμὸς καρπὸς uocat Hipp. ſilphij ſemen quod & folium ſingulariter & magydaris quibuſdam uocatur.

ὁπός μηδικός.laſer,ſilphij ſuccus.

ὁπόσα.pro ἅ.

ὁπόσακις.quoties.

ὁποσαπλάσι Ⓒ.quotuplex.

ὁποσαπλασιοσοῦν.quantũuis,multiplex. (lo.

ὁποσάπους.quotũ,quotquot pedũ Lucian.in Gal

ὁπολοχῆ. multiplicitèr.
ὁπόσος. πολύσσος quanta maxima.
ὁπόσοι ἂν. quotlibet, quotcunq;.
ὅπολίγα βραχύς. quàm breuis.
ὁπολοῦ. ubicunq;, quocunq; in loco, quantum cunque.
ὁπόσ⊙. ς. ὁ. quot, quotus, indefinitè.
ὁπολοσοῦν. quotuslibet, quotcunq;.
ὁπολοσολίποτε. &
ὁποσισοῦν. quantuscunq;.
ὁπός⊙. ὁ. quotus.
ὁποσοσολίποτε. &
ὁποσοσοῦν. quotuslibet, quotuscunq;.
ὁπόταν quoniam, quando, quo tempore. Bud. Com.
ὁπότε quando, posteaquam.
ὁπότε γοῦν. ubi ergo, itaq; cum.
ὁποτεοῦν. quandocunq;.
ὁπότερον. utrum infinitè. nam interrogatiuè πότερον dicimus. καθ' ὁπότερον, pro utrumuis.
ὁπότερον. ς. accipitur pro utrolibet, uidetur potius significare alterutrum.
ὁποτεροσολίποτε. &
ὁποτεροσοῦν. uteruis, uterlibet, alteruter.
ὁποτερωθεν. unde, ἀφ' ποίς μέρος.
ὁποτέρωσε utrò dubitatiuè.
ὅπε. ubi, quandoquidem, quòd. Bud. Com.
ὅπαγε. quandoquidem, id est, utpote cum.
ὁπαλλά. &
ὁπασολίποτε. &
ὅπαλλοῦν. Nam & si, quandoquidem, etiamsi. Plutarch. πρὸς ἀσδολεχίας.
ὁπαπότε. ubicunq;. εἴ ὁπασδή, sicubi.
ὁπαπῆ ἂν. ubicunq;.
ὁπαποτιγῆς. ubicunq; gentium.
ὁπῆς. Opus ciuitas in Locris. declinatur apud Latinos forma Græca, huius Opontis, à nominatiuo ὁπούς, ὁποῦντος, & synæresi ἀπῆς ὁπῆντος.
ὅπαπα. Aolicè pro ὅμματα.
ὁπάπη, & ὅπαπως pro ὅπη, & ὅπως.
ὁπαλέ⊙. ς. ὁ. assatus.
ὁπαυεῖον. ς. τὸ. locus ubi carnes assantur, culina, quasi dicas tostorium.
ὁπαυΐον. idem. Etym.
ὁπαυΐσις. aspectus, ἀποβλεψις.
ὁπαύιον. idem quod ὁπαυΐον, Atticè. Etym.
ὁπαύω. conspicio, uideo, ἐμφανίζω. Actiu. accus. iungitur.
ὁπαύοιον. ς. τὸ. idem quod ὁπαυεῖον.
ὁπλασία. ας. ἡ. uisio.
ὁπλέω. μ. ήσω. τ. ηκα. asso, coquo. Actiu.
ὁπλύω. μ. ύσω. τ. υκα. uideo. Actiu.
ὁπλυς ῆος⊙. ὁ speculator. Poëticum est. καπάσκο π⊙ uero Oratorũ, inqt Thom. Mag. Xenoph.

camen ita loqui ausus est. πρωλαύτων ὁπῆρξε ὧν προάπομεν; καὶ φρασῆσαι ὧν ἠρωτῶμεν.
ὁπλημα. τὸ. simpliciter apud Callimachum munera præmiáue quæ in spectaculum impendúntur, τὰ ὧπὲρ τὰ ἰσλῶν δίδοσι, Pollux lib. 2. interp. munera sponsæ à sponso donata ubi in conspectum prodierit primum. qualia & ἀναλυπῆσεια.
ὁπλισις ι⊙. ἡ. assatura, assatio.
ὁπλικά. τὰ. nerui subministrantes uisiuum spiritum oculis.
ὁπλικός. ὁ. uisiuus, perspectiuus, speculatiuus.
ὁπλίτις. nomen templi Mineruæ apud Spartthos. σοῦ γὰρ ὀφθαλμὸς ὁπλίτις οἱ δὲ δίωσις καλοῦσι, Putarch. in Lycurgo.
ὁπλομαι. μ. ὄψομαι. τ. ὤμμαι. ἀόρ. α. ὤφθην. uideo & uideor, comparco. Depon. accus. huius uerbi futurum ὄψομαι & ὦπται præteritum sunt in usu.
ὁπλος. ὁ. ὁ. assatus, uisibilis.
ὁπλω. μ. ὄψω. τ. ὦφα. idem quod ὁπλομαι, uideo, quanquam sit inusitatum.
ὁπλομαι. eiusdem sanguinis sum, prositituo. Depon. absol. & interdum accusatiuo.
ὁπλω. μ ψω. τ. γμαι ὁμιλέω, γαμέω, coëo. παρὰ τὸ ὀπίζειν ὑδὲ, ὁ δεῖν ὧπὸ τροφὴ φεσθαι τεκνοποιίας. Actiu. accus. Lucian. Gallo, ὅτε σε ὤπυψε, cum congrederetur tecum, consuetudinem tecum habebat.
ὁπώλυς. ε⊙. ὁ. ἡ. successus.
ὅπωρ. papaueris lachryma siue succus.
ὅπωπα. uidi. Est aũt μέσ. παρακ. Atticè ab ὄπτω, pro ὤπτε.
ὅπωπε. prospicit.
ὁπώπευε. &
ὁπώπη. uiderat. Theocr. ὀφθαλμοῖσιν ὁπώπη.
ὁπωπή. ής. ἡ. aspectus, γνῶσις ἡ, πρόσοψις, κόρη, pupilla. Etym.
ὁπώρα. ας. ἡ. poma, hoc est, omnes mollioris corticis fructus, nam quæ exterius durũ & lignosum aliquid habent, propriè ἀκρόδρυα appellantur, & autumnus. τῇ δὲ ὀψὲ κῇ ὥρᾳ, quasi ὀψὲ spectus temporis. Etym.
ὁπώρη. ης. ἡ. autumnus.
ὁπωρεύω. &
ὁπωρίζομαι. &
ὁπωρίζω. fructus decerpo, colligo, emo. Est etiam usu pomorum nauseam contraho.
ὁπωρινός. autumnalis. Homerus, ὁπωρινὸν ἀσπίδα. canem uocat.
ὁπωρισμός. arborum fructus.
ὁπωροφορεῖν. ferre poma.
ὁπωροφορέω. poma produco.
ὁπωροφυλάκιον. ς. τὸ. tugurii, pomorũ custodia.

ὁπωροφύλαξ. pomariorum custos. Gaza.
ὁπωρίων. &
ὁπωρώνης. ὁ. qui poma uendit, emitq;.
ὅπως. interdum πλεοναστικῶς καὶ εὐθυπορούντως ponitur pro quomodo, hoc est, pro ὡς, quemadmodũ, sic, ut, hoc est pro ἵνα, pro ἐπεὶ, pro ὥστε. pro ὅντως, & construitur cũ indicatiuo & subiũctiuo. Interdum præcipientis est, καὶ παραγγελματικὸν, aut denuntiantis, aut exhortantis: sicut caue Latinè, & uide ne. Bud. Com. ὅπως etiam pro quandocunq; capitur apud Herodotum.
ὅπως ἄν. &
ὅπως ἔτυχε. &
ὅπως δὴ. &
ὅπως δ' ἂν ποτε. &
ὁπωσπότε. &
ὁπωσδή. &
ὅπως δυνατὸν μέν. &
ὁπωσοῦν. quomodocunq;, utcunque, quocunq;, modo, temerè, sine iudicio. ὁπηδὴν, ὅπως ζοῦν, εὐδιπλῶν. Attica aũt sunt, de quib. Bud. ibidẽ.
ὅπως ἔχουσι. quemadmodum affecta sunt, uis ratioq; explicanda est.
ὅπως μή nc, μή.

Ὁράω. τὸ ὀράω.
ὅραμα. ατ⊙. τὸ. uisum, id est, uisio.
ὁραρ⊙. & συνοχή. partes phalãgis in æqualia diuisæ. Latini uocant os & umbilicum.
ὅρασις. ι⊙. ἡ. uisio, aspectus.
ὁρατής. ὁ. ὁ. spectator.
ὁρατικός. ὁ. uim cernendi habens.
ὁρατόν. τὸ. qd' cerni uel uideri potest. Cicer. spectabile, & aspectabile, quod cadit sub aspectũ.
ὁρατός. ὁ. uisibilis.
ὁράω. μ. ὄψομαι. τ. ἑώρακα, ἑώρᾱκον, & in præt. imperf. ἑώρων. uideo. πρῶτον μὲν ὅρων ὅ τι δύνανται ὑπὸ τῶν σωμάτων καταλαμβάνειν. Etym. Item respicio, id est, fauco. Actiu. accus.
ὁργάζω. cœnum manibus mollio & subigo, commisceo, τὸ πηλὸν τοῖς χροσὶ φυρῶ. Bud. Com.
ὁργαίνω. μ. ανῶ. facio irasci, turbo.
ὁργάνη. Mineruæ epitheton, quòd operum præses sit, ἐργάνη.
ὁργανικός. ὁ. ὁ. instrumẽtalis. unde ὀργανικὰ μέρη, officiales, seu instrumentales partes, ut Gaza uertit in Aristotele.
ὄργανον. τ. τὸ. organum, instrumentum. Aristoteles dialecticam sic uocat, quòd totius philosophiæ instrumentum & ueluti manus sit.
ὀργὰς. άδ⊙. ἡ. terra aliqua culta, fertilis, & terra sacra alicui deo, terra inculta, ut lucus, & saltus etiam dicitur. Etym.
ὀργάω. μ. ήσω. τ. ακα. appeto, abstinere nõ possum, meapte sponte cieor. & floreo, uigeo, gliscо, concito, concupisco, macero, subigo. Et ὀργάζομαι. commiscere, contemperare, Hipp. Etymol. ὀργῶσι βότρυες, tumescunt racemi. ὀργῶν τὸ εἰδ⊙. nigens specie. ὀργάσαι πῶς σύλληψιν, quæ stimulatur ad conceptum. Budæus in Com.
ὀργεῶνες. οἱ. qui eijsdẽ sacris initiati sunt, θύται, sacerdotes.
ὀργή. ῆς. ἡ. ira, iracundia. Aristot. ὀργή ἐστιν ὄρεξις μετὰ λύπης ἐμφανοῦς φαινομένου ὀλιγωρίας τῶν εἰς αὐτὸν τινὰ μὴ προσηκόντως. Ira est apparentis ultionis appetitus cum dolore propter apparentem immerito, uel in suos contemptum. Ponitur & pro appetitu cõeundi. παρὰ τὸ ὀρέγω τὸ ὠθυμῶ. Etym. Vide θυμός in Ammonio. Pix lingua Ionum.
ὀργιλότης. ητος. ἡ. idem quod ὀργή, iracundia.
ὄργια. τὰ. Orgia sacra Bacchi, mysteria.
ὀργιάζομαι. conficior, siue ut suum actiu.
ὀργιάζω. μ. άσω. τ. ακα. orgia celebro, sacra, ceremonias q; instituo: ut ὀργιάζω τὰς τελετὰς. ceremonias perago: ὀργιάζω τὸν θεόν. sacrificijs placo deum. Bud. Com.
ὀργιασμοί. οἱ. ceremoniæ.
ὀργιαστής. ὁ. ὁ. celebrator orgiorum festorum.
ὀργιαστικὰ μέλη. καὶ ὀργιαστικὴν ἁρμονίαν uocat Aristot. quæ φόβου πάσαμόν ἐμβάλλει τῇ ψυχῇ, ἢ παρίστησι τὴν τοιαύτην πάθαμιν, & affectus ciet in animo. Bud. Com.
ὀργίζομαι. μ. ίσθομαι. π. ισμαι. irascor. Depon. dati.
ὀργίζω. irito.
ὀργίλ⊙. ς. ὁ. iracundus.
ὀργυιᾶ⊙. ς. ὁ. magnitudine unius ulnæ, uel trium cubitorum.
ὀργύζω. extimulor. Horus Apol. capite. ult. ὅταν ὀργύσῃ πῶς σύλληψιν ἡ γύνη.
ὀργυιά. ᾶς. ἡ. ulna, manuum extensio, & pectoris latitudo, mensura senum pedum, Herod. & quaternum cubitorum, Gazæ. passus Valla interprete.
ὀργυόω. μ. ώσω. τ. ωκα. ulnas extendo. Neutr.
ὀργώνη. concupiscentia.
ὄργυμα. sanguis, gradus.
ὀργυμός. ὁ. faba fresa, ὁ διακεκομμένος⊙ λύαμ⊙, ab ὀρύχθω. Eustathius Iliados ψ. scribitur & ἐργυμός.
ὀρύγνυμι. extendo. Actiu. accus.
ὀρύγομαι. μ. ὀρύξομαι. τ. ωρυγμαι. expeto, appeto, ὦθ. θυμῶ, λαμβάνω, νομίζομαι. & ad sensum refertur. Depon. genit.
ὀρύγω. μ. ὀρύξω. τ. ωρυχα. porrigo, præbeo, manu percutio, sicut ὀρύγνυμι, παρέχω, ἐκτείνω.
ὀρέσκωλ⊙. montes inhabitans.

Ὀρθοβάτης. ὁ. montes scandens.
Ὀρθοβατέω. μ. σω. τ. κα. mõtes scãdo. Neutr. absol.
Ὀρθάγανον. uide ὀρίγανον infrà.
Ὀρεικὸν ζεῦγος. mulorum iugum. Synes. Epist. ὧλ᾽ ὀξὺ ζεῦγος αὐχεῖ καμψίπτολιν τὸ ὀρεικόν.
Ὀρεμαλίδαι. αι. mala montana.
Ὀρεινός. ὴ. ὸ. &
Ὄρειος. α. ὁ montanus, syluestris. opponitur ᾠκεῖος.
Ὀρειονόμος. qui mulorum curam habet.
Ὀρεινός. α. ὁ regio montana.
Ὀρεπέλαργος. montana ciconia, species aquilæ, ut Gaza uertit in Aristotele.
Ὀρέστης. ὁ. &
Ὀρεσίππιν. Hipp. est labor ille quem in montibus subeunt.
Ὀρθύποι. uocantur qui è mõtibus in urbẽ qduis inuehunt, siue saxa, siue ligna, aut simile quid.
Ὀρείτως. ρ. montanus, agrestis.
Ὀρείχαλκος. ὁ. orichalcum. Scribitur & per ι. nam corripitur apud Horatiũ in Arte poëtica.
Ὀρεκτέω. μ. ίσω. τ. κα. concupisco.
Ὀρεκτή. lancea. Etymol. & hasta qua cominus, & quali è manu utimur. Nam ὀρέξαι est manu percutere.
Ὀρέκτης. ὁ. cominus pugnans, ἀγχέμαχος. Eustath. Bœot.
Ὀρεκτικὸς. ὴ. ὸ. appetitiuus, concupiscibilis. ὀρεκτικὴ αἰτία uocatur à consulto Fortunat. impulsiua causa.
Ὀρεκτός. ὴ. ὸ extensus, longus, porrigendus, amabilis.
Ὀρεκτύς. extendens.
Ὄρεξις. εως. ἡ appetitus, uel appetitio, orexis, quomodo & Iuuenalis usurpat, pro uehementi edendi auiditate, Rabidam facturus orexim.
Ὀρεξόμενος. η. ὸ. tangens, percutiens.
Ὀρειόμος. η. ὸ. qui montium curam habet, aut mulorum.
Ὀρεοπολῶ. in montibus diuagor.
Ὀρεοσέλινον. τὸ. apium montanũ. Gaza in Theophrasto uertit montapium. Dioscor.
Ὀρεσβάτης. α. ὁ per montes incedens.
Ὀρεσίτροφος. η. ὸ. nutritus in montibus, & unus è canibus Actæonis apud Ouidium.
Ὀρεσκδύω. uersor in montibus.
Ὀρέσκιος. α. ὸ. umbris montium gaudens, epithetou Bacchi.
Ὀρεσκῷος. η. ὸ. habitans cauernas montium, pro ὀρεσίοικος. κείω γὰρ τὸ νοιμῶμαι. Vnde illud Homeri, θηρσὶν ὀρεσκῴοισιν.
Ὀρέσσφος. η. ὸ. monticula.
Ὀρέστης. α. ὁ. Orestes.
Ὀρεσιὰς. άδος ἡ. montana nympha, montium cultrix, γὼ ὄρεσι τῆ ἔσιαν ἔχουσα.

Ὄρεσιν. aduerb. in montibus.
Ὀρεύς. έως. ὁ. mulus, ut Gaza uertit apud Aristot. ἢ ἅπτεται τὸ ὄρος, quòd in montibus operari magis idoneum animal sit, quàm cætera. Etym.
Ὀρεχθέω. concupisco, discindo, resono, suspiro.
Ὀρέχθω immugio, σείομαι, sed & de pulsatione cordis, Homer. πραπίδων δὲ οἱ ὤρνυτο ὀρέχθειν. Item διακόπτομαι. & ustath. Iliad. ψ.
Ὀρεωπώλης. α. ὁ. mulorum uenditor.
Ὀρεύω μ. εύσω. τ. ὐκα custodio.
Ὀρέω. attollo, incito.
Ὀρεωνόμος. α. ὁ mulio.
Ὀρεθωνὴς. quispiam ex dijs illis impuris qui subsunt Priapo.
Ὀρήμαι. uideo.
Ὄρηχος. species iuxta Hesiod.
Ὀρθάγυς. exterius, hospes, ξένος. apud Lycophr. dialecto quadam.
Ὄρθαι. concitatum esse.
Ὀρθία. lex erat Palladis, argumentũ bellicum continens.
Ὀρθία. Dianæ cognomentum, à loco Arcadię.
Ὀρθίας. κος. pars inferior mali nauticæ, ut carchesium suprema. Pollux lib. 10.
Ὀρθίας. uelum nauis. Fauor.
Ὀρθιάζειν. arrigere, uaticinari.
Ὀρθιοκώποι. q erecti magno cũ labore remigant.
Ὄρθιος. α. ὸ, altus, arduus, erectus, in altitudinem surrectus, rigidus. Lactant. Firm. Aues animaliaq; pendẽ omnia cœlum uident, sed nobis prius datum est rigidas astãtibus intueri. Idem, Deus propterea hominem rigidum figurauit, ut sciamus ad cœlestia & superna nos prouocari. Vnde ὄρθια phalanx dicebatur, quæ procederet in cornu, profunditatem habens latitudine maiorem.
Ὄρθιος νόμος. carmen orthium, quod Arion canebat, cum à Delphino exciperetur, de quo Herod. lib. 1. & Gel. lib. 16. cap. 19. Sic fortè dictum quòd huius carminis numeri intensi ferebantur & sonori. Siquidem ὄρθιος sonorus interpretatur nonnunquam, & classicus cantus. Plutarch. νόμον γὰρ τανθικὸν appellat. Bayfius.
Ὀρθοβατέω. recta incedo. Epigr.
Ὀρθογόνης. ὴ. epitheton hirundinis. quasi ὀρθρογόνη, ab ὄρθρος diluculum, & γόος, quod maturè no maximè tempore canat, & secundum poëtarum fabularum filium Ityn deploret.
Ὀρθογραφέω. μ. ήσω. τ. κα. rectè scribo. Actiu.
Ὀρθογραφία. ας. ἡ. recta scriptura. Orthographia (scribit Bud.) est cum iam non planum opus) imaq; operis uestigia imaginantur, sed subrectum & frontem attollens, quasi erecti operis, aduersiq; descriptio.

Ὀρθογώνιος. α. ὸ. rectus angulus.
Ὀρθοδοξέω. μ. ήσω. τ. κα. recte opinor & sentio. Neut. absol.
Ὀρθοδοξία. ας. ἡ. recta opinio.
Ὀρθόδοξος. α. ὁ. orthodoxus, id est, rectę opinionis & sententiæ homo, qui rectam ueritatis opinionem, summique boni philosophando inuestigauit. (re.
Ὀρθοδρομῶ. recte currere, rectis lineis cõ curre-
Ὀρθόλωτον. α. τὸ. palmus mensura, quãtum complectitur extẽsa manus à iunctura ad summum digitum.
Ὀρθοπεία. emendata locutio, & cũ suauitate uocum explanatio.
Ὀρθοπῶ. recte & propriè loquor.
Ὀρθοδόνιος. ὁ. ὸ. non nisi recta ceruice spirans.
Ὀρθοποδέω. μ. ήσω. τ. κα. rectè ambulo, rectè incedo. Paul. ad Galat. ὅτι οὐκ ὀρθοποδοῦσι πρὸς τὴν ἀλήθειαν.
Ὀρθόπολις. erigens, & seruans ciuitatem.
Ὀρθόπτερον. magnis siue altis humeris, aut pinnis.
Ὀρθοπύγιον idem quod ὀρθόπυγιον. (nis.
Ὀρθὸς ὁ. rectus, erectus, ut solet qui timet, oxytonum. nam paroxyton. proprium est uiri, Cyrill. Ammonius ὀρθὸν distinguit ab ὄρθιον. εἰς ὀρθὸν ἐκβολὴν ναὸς, & ἐπ᾽ ὀρθὸν ἀκρηκατάστασις. Vide ἀναγροφὴν in Appendice de uocab. militarib.

Ὀρθὸς. ὸ. Geryonis canis, hoc nomine traditur apud Eust. Iliad. ω. quem Hercules interfecit.
Ὀρθόστιος. ζεὺς stator Iupiter. malim ὀρθώστιος per ω mega in antepenult.
Ὀρθοστάλλιν. stando in erectum.
Ὀρθοστάλη. pemmatis genus.
Ὀρθόστασις. ἡ. affectio, ubi surrecti stamus, neruis posterioribus contractis.
Ὀρθοστάτης. ὁ. panis dijs sacri genus, apud Polluc.
Ὀρθοτόμος. α. ὸ. melius.
Ὀρθότης. τος. ἡ. rectitudo.
Ὀρθοστάτιος. ἡ. uirgo, quæ mammas habet rectas, non pendulas.
Ὀρθοτομέω. μ. ήσω. τ. κα. rectè seco, rectè tracto, Paul. ad Timoth. ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς ἀληθείας.
Ὀρθοτονέω. rectum & iustum accentum uel tonum darè.
Ὀρθότριχες οἱ. habentes erectos crines.
Ὀρθοτριχία. ἡ. erectio capillorum.
Ὀρθόφρων. magnanimus.
Ὀρθοφυὴς. τὰ. recta, superiora appetentia.
Ὀρθοφυὴς. ές. ὸ. ἡ. in altum crescens.
Ὀρθόω. μ. ώσω. τ. κα. dirigo, erigo, attollo, sustento, confirmo, in statum & dignitatem erigo. Actiu. accus.
Ὀρθραγόεισαι. porculi subrumi, id est, qui adhuc sub mammis habentur. ἀπὸ τοῦ ὄρθρος & ἀγορεύω. quòd matutinis omnibus uenales circumferebantur.
Ὀρθρεύομαι, uel ὀρθρεύω. &
Ὀρθρίζω. μ. ίσω. τ. κα. de mane surgo, diluculo aliquid ago, uigilo. Lucian. Gallo. ὡς ἔχεις ὀρθρεύοντα, καὶ προσεύχῃ τὰ πολλὰ τῶν ἔργων. Neutrum absolutum. Verbũ frequens scriptoribus ecclesiasticis, quo exprimunt uocem Hebræam sichem, quæ mane surrexit significat, & sichar, mane uigilauit.
Ὄρθριος. &
Ὄρθρος. α. ὁ. matutino surgẽs, antelucanus, unde ὄρθριος, νόμος. carmen antelucanum, cantio dilucularia. Aristoph. ἀωρί νυκτῶν δῆτα τὸν ὄρθριον νόμον. Nisi quis legere malit ὄρθιον νόμον, de quo paulò ante.
Ὄρθρον. α. τὸ. &
Ὄρθρος. α. ὁ. diluculum, crepusculum matutinũ, summũ mane, ὅτε εἰς ὄρεγα ἡμᾶς ὀρθροῖ. Etym. Ammonius distinguit à πρωΐ.
Ὀρθρὼς ὁ. ὼ. est approbantis rei euentum, meritò, ut delebat, ut par erat. εὖ ποιῶν, idem.
Ὀρθωσία. ας. ἡ. Diana, ab Orthosio monte Arcadiæ, ἢ παρὰ τὸ ὀρθῆν τὸν βίον τῶν ἀνθρώπων. Etym. Item eleuatio.
Ὀρθώσιος. uide superius ὀρθόσιος.

ὅρια.τὰ. dicuntur fines ſtellarum apud Aſtrologos, ac propriè partes ſignorum quæ ſtellis ſingulis diuiduntur.

ὀριαχής. in montibus cubans.

ὀριβρεμέτης. per montes reſonans.

ὀρίγανον. ε. τὸ. uel ὀρίγανος. ὁ καὶ ἡ. origanum, cunila bubula Plinio, ὀρίγανον βλέπῃ dixit Ariſtoph. in Ranis pro toruis oculis intueri. Sumptum à planta eiuſdem nominis, quæ intuentibus torua & inamabilis uidetur. Dictum eſt autem origanum, quòd montibus gaudeat. nam γάνος ſignificat gaudium. Vel quòd uiſum illuſtret & acuat. παρὰ τὸ ὀρᾶν τὴν γανύσσα τὸ λαμπρύνῃ. Vel à ῥίγανος fit ῥίγανον & redundante ο, ὀρίγανον, ὑπὸ αὐτίφρασιν. natura enim calidum eſt. Etym. Aliàs per ϕ ſcribitur in antepenult. Vide in Chiliad. Eraſ. Origanum tueri, & Salſamentum putre amat origanum.

ὀριγάομαι. deſydero, concupiſco.

ὀρίζομαι. finio, definio, hoc eſt, definitionem rei do, & rem circumſcribo. Eſt etiam finem ſtatuo, finis loco duco. Plato, ἀρ' ἂν ϖ δημιουργία ὁρίζοιτο ἀγαθόν. Item ſtatuo, præſtituo, æſtimo. Dinar. ὁρισάμην ἑαυτῷ ζημίαν θάνατον. Idem, ὃ δὲ δίκαιον ὡρίζω. Et metior, æſtimo, cenſeo. Plato in Gorg. καὶ καλῶς γε νυῦ ὁρίζῃ ὦ σώκρατες, ἐὰν τε καὶ ἀγαθῷ ὁρίζωμαι τὸ καλόν. Sic Ariſtot. Ethic. 2. διὸ ϖ ὁρίζονται τὰς ἀρετὰς ἀπαθείας. Latinis definio idem eſt. Cicer. pro Marc. Hic tu modum uitæ tuæ, non ſalute reip. ſed equitate animi definies? Idem pro Sext. Qui imperium P. R. orbis terrarum terminis definiſſet. Sic ὁρίζεσθαι δίκαιον, ius ſtatuere, Demoſtheni. ὁρίζεσθαι etiam eſt ἀκριβάνεσθαι, hoc eſt, definire, ſtatuere, ἀπαγγέλλῃ, indicare, hoc eſt, indicatiuo modo loqui. ὅθεν ὁρισταὶ dicta. Bud. Com.

ὀριζόμενον. τὸ. id quod definitur.

ὁρίζω. μ. ἰσω. τ. ιτα. ſimiliter, ſicut ὁρίζομαι, pro definire ponitur. Item pro terminare & finire. circunſcribere. extremũ enim & finis magnitudinẽ dicitur ὅρος, hoc eſt, τὸ πέρας αὐτῆ ποιῆσαι. Ariſtot. Probl. τὰ γράφα λύκλου τῷ ὁρίζοντι, id eſt, finitore, & circunſcriptore ductu. Vnde circulus finitor in ſphæra ὁρίζων dicitur apud Proclum de ſphæra, quia hemiſphærij terminus eſt, Martiano Capellæ. Macrobio uero ὁρίζων uocatur ſuperſtantis cœli terminus. Eſt etiam confinium facio, & diſtermino, dirimo, diſcerno. Ariſtot. de Part. 3. ὁρίζονσι δ' ἐκατέρως οἱ λωοδόντας; de dentibus primoribus & molaribus loquens. Item metior, æſtimo, cenſeo. Ariſtotel. Politic. 6. ὀλιγαρχία καὶ γλίσχ, ἡ πλούτῳ, καὶ τιμήσει ὁρίζεται, id eſt, cenſetur, æſtimatur. Budæus ibidem.

ὁρικὰ. τὰ. definitioni attributa, ut γενικὰ, generis attributa.

ὁρκάνη. ἡ. carcer, ſepes, rete, σαργάνη.

ὁρκάνη. ἡ. ingum mulare.

ὁρκανίζω. ὁρύζω. ingum mulare.

ὁρκηστᾶσθαι. erigere ſe in ſummos pedũ digitos.

ὀρκιμαλίδες. αἱ. montana pecora, quæ in montibus paſcunt apud Dores, alij ὀρομαλίδες ſcribunt Aſclepiades per ω.

ὀρίνδης ἄρτος. panis è ſemine quodã ſeſami magnitudine confectus, aut ut alij ex oriza, apud Aethiopes, Pollux.

ὀρίνω. μ. ινδ. τ. ινκα. cõcito, commoueo, turbo, exalto. Actiu. accuſ.

ὅριον. τ. τὸ. terminus, finis, confinium, horreum.

ὁρίος. τ. ὁ. proſper.

ὅριος. ὁ. terminalis Iupiter.

ὄριπες. αἱ. teredines montanæ, quas è niue generari ſcribit Strab. lib. 11.

ὁρισμός. δ. ὁ. definitio ab ὁρίζω, pro diſcerno. diſcernit enim definitio unũ genus & unam formã ab alijs. Vnde & pro certo modo, regula, & quaſi præſcripto capitur. Horiſmos ſit (inquit Iul. Rufinianus) cum definimus aliquam rem noſtræ cauſæ ad utilitatem, neq; tamen contra communem opinionem.

ὁρίστης. δ. ὁ. finitor, cõſtitutor iuris & arbiter conditionum.

ὁριστικός. τ. ὁ. definitiuus, indicatiuus. ὁριστικὸς λόγος, definitio.

ὁροτρόφος. τ. ὁ. nutriẽs mõtes, in mõtib. nutritus.

ὁρυχῶμαι. appeto, cupio.

ὁρκάνη. ης. ἡ. ſepes, carcer.

ὀρύω. deſtruo, unde πολιορκητὴς, urbium expugnator atq; euerſor.

ὄρκη. ἡ. uas olearium, aut uinarium, capſa pigmẽtorum muliebrium.

ὅρκια πέμνειν. fœdus ſancire, icere fœdus, mactata uidelicet hoſtia: Ionũ eſt, frequens apud Herodotũ & Homer. ὅρκια ποιεῖσθαι ἐξ ἐντόμων ἤγαρ θυσιῶν. Euſt. Iliad. γ.

ὁρκίζω. μ. ίσω. τ. ικα. adiuro, caueo ab aliquo iureiurando. Actiu. accuſ.

ὁρκίλλω. idem.

ὅρκιοι θεοί. dicuntur per quos iuſiurandum conceptum eſt, aut concipi ſolenne eſt.

ὅρκιον. τ. τὸ. fœdus iuſiurandum.

ὁρκομοτεῖν. iurare in fœderibus ſanciendis.

ὅρκος. τ. ὁ. iuſiurandum, ſacramentum. Grammatici deducunt ἀπὸ τοῦ ἔργειν αὖ πεφυλάχθαι τινας. Coërcetur enim quiſque intra id quod iurauit. Vel παρὰ τὸ ὅρος ὁρίζοντα γὰρ τὸ ὁμολογηθὲν οἱ ὀμνύοντες, ut annotat Euſtathius Iliados β. Dicimus autem ὅρκιον πίστιν δίδυναι καὶ λαμβάνειν, ſicut πίστιν δίδυναι καὶ λαμβάνειν. Bud. Com. Eſt & Arriano Bithyniæ fluuius qui periurium uoricibus inuolutum rapere credebatur.

ὁρκόω. μ. ώσω. τ. ωκα. uoco ad iuſiurandum, caueo ab aliquo iureiurando. Actiu. accuſ.

ὄρκυδες. οἱ. piſces quædam apud Ariſtotelem, Gaza Græcã uocem relinquit. Aelianus etiam meminit, apud quẽ legitur ὄρκυνος. ὁ ni fallor.

ὁρκωμόσια. τὰ. ſacrificia in quibus feriebant fœdera.

ὁρκωμοσία. ἡ. & (dera.

ὁρκωμόσιον. iuſiurandum, & locus ſic uocatus.

ὁρκωμοτῶ. ſanctè iuro, in fœdus iuro.

ὁρκωμότης. iureiurando aſtrictus.

ὁρκωτής. δ. ὁ. qui præeſt obſtrictioni iuriſiurandi, ὁ ὁρκίζων. Xenoph. lib. 5. de omiſſis, ἐξέπεμψαν τοὺς ὁρκωτὰς καὶ ἐκέλευσαν τὰ μέγιστα τέλη ὀμόσαι πόλει ὁρκῶσαι.

ὁρκωτός. ὸ. ὁ. iuratus.

ὁρμαθίζω. abhamo, in modum catenæ conjecto.

ὁρμαθὸς. δ. ὁ. σῆς. ordo, omne inſtar trichæ, catena.

ὁρμάνω. μ. ανῶ. concito, in animo uerſo, pendo, cogito, reuoluo, intendo animum, incito, impello Actiu. accuſ.

ὁρμάνης. ὁ. ἡ. ὁρμανή, ὁρμαθός.

ὁρμάομαι. μ. ήσομαι. τ. ημαι. ὸ ὁρμῶ. paro, decerto, promptus ſum ad aliquid agendum, impetum cepi & incitatus ſum, conuerti animum. Plato de Rep. 9. καὶ δύσκινητον ἐν ὅλῃ ὁρμᾶσθαι. Gregor. ὅπερ ὁρμηθὴν λέγειν ὁ λόγος, Quod dicere inſtituimus in hac oratione. Iſocrat. ὁρμηθεὶς ἀνελθεῖν, Qui dicere conſtituiſſet. Xenophon. ἀεὶ ἀπὸ θεῶν ὁρμᾶσθαι ἀεί, auſpicari. Sic apud Plutarch. de Perpenna Sertorij ſucceſſore, ἀπὸ τῶν αὐτῶν μὴ ὁρμώμενον λαμβάνειν καὶ τὴν ἀσπίδα. Eodem quidem apparatu, atq; iiſdem copijs, eadem cum illo facere aggreſſus & exorſus, iiſdemque fundamentis nixus fretusq;. Item prodeo, proficiſcor, ut πρὸς ἄστυ ὁρμᾶσθαι. Plato. Item progredior & incedo. Xenoph. ἐπεσθαι ἐς ἥβλιον ὁρμῶντο, Cum ad pubertatem uenirent.

ὅρμαι. αὐτὶ τοῦ ἥρμοσται. uide Etym.

ὁρμάω. μ. ήσω. τ. ηκα. in animum induco, conuerto animum, facere geſtio, cupio & cœpi: ut ὁρμηθῆναι ὧν τὸ σπεῦσαι τὰ τῶν ἄλλων πράγματα, Qui animum appulerunt, Xenoph. & ἐπὶ δ' ἕπεσθαι ὥρμησε, Quod quiſq; inſtituit, & capeſſijt. Plato. & ὁρμᾶσθαι impelli, concitari, cœco quodam quaſi impetu ruere, ferri & rapi. & ὥρμησον ἐκεῖνον τὸν κύνα, Impetũ cepit interficiẽdi ſui. Sic ὁρμᾶσθαι dicitur equus à Xenop. cũ ad curſum cietur, de quo in ὀξυρμᾶσθαι, & de animatis ferè dicitur. ἐπιχθρὸς ὁρμᾶσθαι, ui auferre. Bud. Com.

ὁρμαθόεις. ὑπτος. furculaceus. Nicand. uel ὁρμαθώδης πῶς ὑπος, auctilis, δύναμις.

ὁρμενος. ὁ. particip. incitus, ab ὄρνω. Item collicus braſſicæ, Euſtath. Iliad. φ. additq; ex uetuſti authoris fide, (eſt autem is Iul. Pollux lib. 1. & 6.) quod è ſpinis extruditur furculaceum, ἀσπάραγος, in braſſica, ὅρμενον dici, unde ἐξορμενίζειν. Idem qui prototomus caulis.

ὁρμέω. ruo, cũ impetu feror, de inanimatis quã plurimum dicitur, ſicut ὁρμάω. de animatis, licet quandoque confundantur. Etym. Item in ſtatione, τὸ ὁρμᾶν εἶναι, ὁρμᾶν τὴν νῆα, πρὸς ἡσυχάζειν. Thucyd. οἱ ὥρμουν ἐν τῇ μαλίᾳ. Demoſthen. καὶ τὸ πλοῖον ὥρμει ἐντεῦθεν. Dicitur etiam ὁρμεῖν τὴν νῆα, pro ὁρμίζω.

ὁρμευτὸς. τ. ὁ. funiculus cõtextus ex ſetis equinis, quo piſcatores utuntur.

ὅρμενος. τ. ὁ. aſparagus ſylueſtris, & cuiuſcunque oleris circulus. Eſt quoque urbis nomen proprium Theſſaliæ.

ὁρμευτὴς piſcator.

ὁρμή. ῆς. ἡ. alacritas, impetus, id eſt, ſubitus, acriſque affectus. locus unde aliquid incipit & mouetur, motus, conſilium, cupiditas. Cicero ferè appetitionem interpretatur, & appetitum, affectum, affectionem, appetitio qua ad agendum impellimur.

ὁρμηθεὶς. obortus.

ὁρμημα. idem, impetus, conatus, cogitatio.

ὁρμητήριον. ſedes belli, arx, & uelut propugnaculum belli ſuſcepti, locus & uelut aſylum quò ſe recipiunt prælientes. Significat etiã incitamentum & ſuſcitabulum, ut ſunt ἀλωμοὶ καὶ ὁμιλοὶ τῶν ἵππων apud Xenoph. Bud. Com.

ὁρμηλικῶς. impetu, ſubitò.

ὁρμιὰ. ᾶς. ἡ. funiculus piſcatorius ſetis equinis contextus.

ὁρμίζομαι. ducor, ingredior. Thucyd. ὁρμίζόμενοι ἐς λιμένα.

ὁρμίζω. μ. ίσω. τ. ικα. duco nauem in portum. Neut. Accuſ.

ὅρμινον ἥμερον. herba geminalis. Dioſcor.

ὁρμίσκαι. οἱ. monilia.

ὁρμίσκος. τ. ὁ. diminutiuum, paruum monile.

ὅρμος. τ. ὁ. portus artificialis, ſtatio (ut qua ſignificatione ſolum Cyrillus paroxytonũ eſſe ſcribit, pro monili autem oxytonum) & monile circa collum παρὰ τὸ ἑρμὸς ἐσφάλισμα, ἢ τὸ ἔρω τὸ συμπλέκω. uide Lucian. πρὸς ὀρχήσεως. Etym. Vide Ammonium in ἅλμος.

ὁρμός. ῦ. ὁ. monile, corrigia calceorum.

ὀρνεάτης. τ. ὁ. Priapi epitheton, ab Orneis Peloponneſi ciuitate.

ὄρνεον. τ. τὸ. auis. παρὰ τὸ ὀρόθω.

ὀρνεοπτερύξ. τος. auicula apud Aristoph.
ὀρνεοσκοπῶ. augurari.
ὀρνεοσκόπος. ὁ. augur. ὀρνιθοσκόπος.
ὄρνυ nox, ὀρνὸς γὰρ σκοτεινός.
ὀρνιδαμβύτης. ὁ. ὀρνιθοβύτης.
ὄρνιθες. aues cortales.
ὀρνιθεῖον. ὁ. auicula.
ὀρνίθεια. ας. ἡ. genus ludi in quo pueri uerberabantur, augurium.
ὀρνίθειον κρέας. auium caro.
ὀρνιθεύομαι. auguror.
ὀρνιθοβύτης. ὁ. ὀρνιθοθήρας. anceps. Ammonius.
ὀρνιθίας. ὁ. hyems quæ præ frigore aues necat. Est & uentus eiusdem nominis.
ὀρνιθόγαλον. ὁ. herba ornithogalum.
ὀρνιθοθήρα. ας. ἡ. aucupium.
ὀρνιθοθήρας. ὁ. auceps.
ὀρνιθοθηρῶ. aucupor.
ὀρνιθοκάπηλος. ὁ. auicularum institutor.
ὀρνιθοσκοπῶ. augur, augurij peritus. παρὰ τὸ σκοπεῖν τὴν σωφρίαν. Etym.
ὀρνιθομανὴς. amans aues.
ὀρνιθονομέσυ. ὁ. ὀρνιθών.
ὀρνιθοπτέλυ. ης. ἡ. laqueus aucupatorius qui auibus tenditur. Epigr.
ὀρνιθόπαις, ιδος. &
ὀρνιθορυὶς. τος. pullus, aut pipio auis.
ὀρνιθοσκόπος. ὁ. auspex. Vide ὀρνιθοβύτης in Ammonio.
ὀρνιθωδέστερος. ὁ. magis speciem auis habens.
ὀρνιθών. ῶνος. ὁ. auiarium.
ὄρνις. χος. Dorice, &
ὄρνις. ιθος. uel ιδος. ἡ. auis, gallina, ales, augurium, De auibus in genere multa differit Aristot. de gallina uide Aelianum. Est & ὄρνις nomen syderis apud Proclum de sphæra. Aristoph. Pluto. λέγεται δὲ μὴ ἀπὸ τοῦ ὀρνύναι τὰ θεῖα, hoc est, μαντεύεσθαι. Item quicquid fortuito euenit ὄρνις aliquando dicitur. Aeschyl in ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας, φοβοῦμαι δὲ συναλλάσσοντος ὄρνιθος βροτοῖς Σήμαιον ἀνδρὸς πολεμίους ἀνακτέρους.
ὀρνὸς. obscurus.
ὄρνυμι. &
ὀρνύω. insurgo, incito, promoueo. Actiu. accus.
ὀροβάδης. epitheto ferarum ut ceruorum. Item nymphæ montanæ quæ & ὀρεάδες.
ὀροβάγχη. ἡ. orobanthe herba, quæ strangulat & enecat eruum.
ὀροβάχροι. οἱ. cytim, mali punici flores. Nicand.
ὀρόβιον. ὁ. eruina, farina erui.
ὄροβος. ὁ. orobus genus leguminis, Gaza in Aristotele uertit eruum. uide Dioscoridem.
ὀρόγγια. ἀντὶ τοῦ ἀσχυγία, συνολῇ τὴν τροπήν. Etym.
ὀρόδαμνος. ὁ. ramus, surculus, παραφυὰς ἀπὸ

τοῦ ὀρύσσειν ἤγουν τὴν αὔξησιν.
ὀρεστιάδες. nymphæ Orcades, ἀπὸ τῶν ὀρεμνίων, quod in montibus scilicet, exornantur.
ὀροδόκος. timor, malim ὀρόδοκος.
ὁροθεσία. ας. ἡ. terminus, designatio terminorũ. Sed ὁροθεσίοις τοῖς, potius masculi. quàm fœm. genere reperitur.
ὁροθέτης. finitor.
ὀροθύω. concito, turbo, confidentiam injicio. Actiu. accus.
ὀροίτης. ὁ. ὁροθέτης.
ὀροίτυπος. in montibus ligna scindens. τύπος enim truncus est.
ὀρόμ. ὁ. prælum, uas agricolarum.
ὀρόντης. ὁ. Orontes fluuius per mediam Antiochiam fluens.
ὄρονθ. impellebantur.
ὀροπέδιον. colliculus, tumulus, apud Strab.
ὀροπύγιον. uide inferius per duplex rho.
ὄρος. ὁ. mons, paroxyt. sine aspiratione. Et pudendus locus secundum nates, qui & τὸ ῥος dicitur. Eustath.
ὅρος. ὁ. terminus. Item finis, id est, finitio, ut in quit Quintil. Item σκοπὸς καὶ τέλος τῆς πράξεως & ὑποθέσεως. Arist. Polit. 7. οὕτως πρὸς τὸν νοῦν πείμενον αὐτοῖς ὅρον. Accipitur etiã pro modo & regula, & quasi præscripto, quo actiones temperantur, Galeno Method. 12. & 14. Est etiam index rei obnoxiæ & oppignoratæ, de quo Budæus Com. Item rusticũ instrumentum, quod funiculum appellãt. Etym. Lignum quo calcatam uuam premunt.
ὄρρ. ὁ. ἡ. lignum in prælo quo oleum exprimitur teste Polluce lib. 7. (Cyril.
ὀρός, pro ὄρρος. serũ lactis. oxyt. sine aspiratione.
ὀροστέλινον. ὁ. τὸ. montapium. melius scriberetur ἀγροστέλινον.
ὀροστίζης. montifringilla auis; ut Gaza uertit ex Aristot. fringuilla montana.
ὀρούω. irruo.
ὄρσις. impetus, saltus.
ὀρύω. μ. ὄσω. ῶ. σαι. αὐτὶ τοῦ ὀρύω, βοωλικῶς πλεονασμῷ. ruo, cõmouco, impetum facio. Etym.
ὀροφάω. τὸ ὀροφόω.
ὀροφή. ῆς. ἡ. &
ὄροφον. ὁ. τὸ. &
ὄροφος. ὁ. ὁ. tectum, culmen, laquearium, summitas tectorum, contignatio. Item ὄροφος & arundo aquatica tectis struendis apta. Ammonius distinguit ὀροφὴ & στέγος.
ὀροφὶς. ας. ὁ. in tectis uersans.
ὀροφιφόρος. ὁ. animal testam gerens.
ὀρόφομαι. tegor. Iosephus, ἐν δοίνοις φατνώμασι ὠροφοῦτο.

ὀροφόω. μ. ώσω. ῶ. κα. concamero, tego. Neutr. accus.
ὀρόφωμα. ατος. τὸ. tectum.
ὀρόφωσις. laquearium.
ὀρόω, pro ὁράω. uidens.
ὄρπηξ. ήκος. ὁ. ramus, &
ὄρπαξ. uentus uehemens.
ὀρπηδόνιος. uocabatur instrumẽtum ferreum quo cædunt elephantos.
ὀρρωδεῖν. in coxendices & nates cadere. Vide ὀρρωδέω.
ὀρρώστασα. apud Paulum, picis serum, quod idẽ ποτὲ ἔλαιον quoq; uocat.
ὀρρώπυγιον. ὁ. τὸ. podex, cauda propriè uolucrũ, ultima pars spinæ ubi spondyli desinunt, ὀρθοπύγιον. Vide in ὀρθοπύγιον. Gaza in Aristotele uertit caudam. Vsus est Martialis. Et anatis habens orrhopygiam matre. Sacri ossis extremũ. Pollux.
ὄρρος. ὁ. idem.
ὀρρός. ὁ. ὁ. serum lactis, ut Gaza uertit in Aristotele oxytonũ. superius per simplex ῥ scribitur.
ὀρρωδέω. ῶ. ῶσω. ῶ. σα. ἀντὶ τοῦ ὀρθοῦμαι. Etym.
ὀρρωδία. ας. ἡ. timor, trepidatio. superius scribitur ὀροδόκος.
ὀρρωδῶ. uereor, φοβοῦμαι. Inde sumptum quòd quando quadrupedibus terrorem incutimus seu metum, contrahere solent eam partem cauda, inter femora reducendo. Vide ἀρρωδῶ apud Ammonium.
ὄρσω. ἀπὸ τοῦ ὄρσομαι, surgere. Etym.
ὀρσπέτης. alte uolans.
ὀρσίπους. βοή. clamor quo contendentes ad cursum incitantur.
ὀρσοδακνὰς. ἄδ. insectum quatuor pennis membraneis uolans, mordellas uertit Gaza.
ὀρσοδάκνη. ἡ. orsodagna, animalculum quoddã Aristoteli, quod Gaza scribit interpretari posse mordellam.
ὀρσοθύρα. ας. ἡ. ianua qua ad locũ superiorẽ ascenditur, ianua alta, ualua. παρὰ τὸ ὄρσομαι. Etym.
ὀρσολέπτης. uide Etym.
ὀρσύδαξ. ἡ. fistula aut caualis in altum eductus, unde aqua alterinsecus cadat. Eust Odyss. χ.
ὀρτιλίζειν. proiectare, submouere in altum, uolaturire, ut auiculæ primum uolare incipientes.
ὀρτάλιχος. pullus auium, implumis.
ὀρτή. ῆς. ἡ. festum, pro ἑορτή. Nam Ionibus peculiare est consonantem à principio auferre. teste Ioan. Grammat. Etym
ὄρτιλον. ὁ. arduum.
ὀρτυγία. ας. ἡ. Ortygia insula, quæ postea Delus dicta est.

ὀρτυγοκοπέω. μ. ήσω. ῶ. κα. ludum exerceo cædendarum coturnicum. Neut.
ὀρτυγοκόπος. ὁ. ὁ. ludus in quo percutiebatur coturnix. Suid.
ὀρτυγομήτρα. ας. ἡ. ortygometra, id est, matrix coturnicum. Gaza simpliciter matricem interpretatur apud Aristot.
ὄρτυξ. uel ὀρτυγὸς. coturnix, ut Gaza uertit in Aristotele. Vide etiam Aelianum, & Oppianũ in Ixeuticis.
ὀρυγαλίς. ululatus.
ὀρυγάω. crudo, uomo.
ὄρυγμα. ατος. τὸ. fossio, fossa, meatus. Et proprium Athenis ergastulum dicatum puniendis fontibus, & facinorosis. Harpocr.
ὀρυγμαδὸς. ὁ. ὁ. &
ὀρυγμός. ὁ fremitus, latratᵒ, tumultus. propriè in montibus, dum ligna scinduntur.
ὀρύζα. ης. ἡ. oryza, genus frumenti quod uulgò risum uocant.
ὄρυγξ. γος. ὁ. fossorium, testudines ad fodiendũ comparatæ ὄρυγες. dicitur Vitruuio libro 10. Item oryx animal capræ simile. Iuuen. Et Getulus oryx.
ὀρυκτὸς. ὁ. ὁ fossus.
ὀρυμαγδὸς. ὁ. ὁ. ὀρυγμαδὸς.
ὀρύνω. cumulo,
ὄρυξ. γος. ὁ. oryx, fera quædam. Vide ὄρυγξ. Gaza in Aristotele Græcam uocem relinquit. meminerunt eius & Aelianus, & Oppianus lib. 2. de Venatione.
ὀρύομαι. frendo, latro.
ὀρύσσω. μ. ὑξω. ῶ. υκα fodio. Actiu. accus.
ὀρύχαω. cædebantur, mactabantur.
ὀρφανία. ας. ἡ. orbitas.
ὀρφανίζομαι. μ. ίσομαι. ῶ. ισμαι. orbatus sum.
ὀρφανίζω. μ. ίσω. ῶ. ικα curo. Actiu. accus.
ὀρφανιστὴς. ὁ. ὁ. curator aut tutor pupillorum.
ὀρφανὸς. ὁ. ὁ. orphanus, pupillus, orbus parentibus, aut destitutus auxilio aliorum.
ὀρφανοτροφεῖον. τὸ. domus aut locus alendis pupillis deputatus.
ὀρφανοτρόφος. ὁ. ὁ. pupillorum nutritor.
ὀρφεοτελέστης, initiandi authores nũcupati sunt, quíque felicitatem certissimam pollicebantur post obitum.
ὀρφνή. ἡ nigredo, obscuritas, nox.
ὀρφναῖος. ὁ. ὁ. &
ὀρφνινὸς. ὁ. ὁ. &
ὄρφνιος. ὁ. ὁ. &
ὀρφνὸς. &
ὀρφνώδης. ες. niger, obscurus.
ὀρφοβότης. ὀρφανιστής.
ὀρφῶς. uide Etym.

ὀρφός. ὁ. cernua piſcis, ut Gaza uertit in Ariſtotele. meminit eius Aelianus quoq;.

Ὄρφος. ὁ. piſcis quem cernuam Gaza uocat.

ὀρχαμός. ὁ. dux populi, princeps.

ὀρχάς. ſeptum, ſepes, genus olex.

ὀρχατός. ὁ. ὁ. στιχος, λίπος. locus arboribus aut uitibus conſitus, ordo. ἀλλ' ἦμ ἐρχόμεθα. Etym.

ὄρχεα. facculus teſticulorum.

ὀρχηδόνως. iuueniliter, ἡδυπαθῶς, aut uiritim, apud Herod.

ὀρχέομαι. μ. ἠσόμαι. ω. μαι tripudio, ſalto, geſticulor, quemadmodum in choreis. Dicitur autem ἀπὸ τῶν ὄρχεων, id eſt, uinearum ordinibus. in quibus inter uindemiam primitias Baccho offerentes choreas agebant. uel πρὸ τῶν ὀρίζειν τὰς χώρας. Depon. abſol.

ὀρχηδών, ὀρχηδόνος.

ὀρχηθμός. ὁ. &

ὄρχημα. ατος. τὸ. ſaltatio.

ὄρχης. ητος. ὁ. teſtis, ut Gaza uertit in Ariſtotele.

ὄρχησις. ιος. ἡ. &

ὀρχησμός. ὁ. ὄρχημα.

ὀρχηστής. ὁ. ὁ. ſaltator, gaudens de parta uictoria. Ité ſator plantarum ordine conſitarum. Etym.

ὀρχηστικός. ἡ. ὁ. ſaltatorius.

ὀρχήστρα. ας. ἡ. orcheſtra, locus in ſcena in quo ſcenici artifices ſuas actiones exhibebant, palæſtra ſaltatoriũ, orcheſtra nomen à ſaltãdo nacta. Vitruuius lib. 5. Et propriè eſt chori, ſicut ſcena hiſtrionũ, teſte Polluce. Eſt etiam locus in theatro, ubi ſenatores habebant ſua ſubſellia. Hinc Iunen. pro ipſo ſenatu utitur.

ὀρχήστρια. ας. ἡ. uel ὀρχηστρίς. Ariſtoph. ſaltatrix.

ὀρχηστύς. ύος. ἡ. ars ſaltandi, ſaltus, ſaltatio.

ὀρχίδιον. ι. τὸ. teſticulus, diminutiuum ab ὄρχις, ὀρχίπεδον.

Ὀρχίλος. ὁ. orchilus auis Ariſtoteli, Gaza Græcam uocem reliquit.

ὀρχίπεδον. ι. π. idem quod ὀρχίδιον.

ὀρχιπαιδίζω. ludere & otiari cum pueris.

Ὄρχις. ιος. herba teſtes hominis expreſſos in radice oſtendens, quã teſticulũ canis nuncupant.

ὀρχιστοδιδάσκαλος. ὁ. præceptor ducendæ choreæ, Bud. Com.

ὀρχμή. ſeptum.

ὀρχός. ὁ. ὁ. ὀρχατός. ordo plantarũ, arborum, palmes, ramus, & ſulcus, fouea in qua inſeruntur plantæ. παρὰ τὸ ὀρύσσω. οἷον ὄρυχος ζος. Etym.

ὀρχοῦμαι. caſtrare.

ὀρῶ. π. ὦρα, & Atticè, ὄρωρα accumulo, eleuo, moueo, attollo, inuecho, infero, concito.

ὀρώγη. montis eminentia, ὄγκως ἢ λόφος φ' ὅρ.

ὀρῶπος. colorũ mixtio. unde ξώπος. nã omicron hîc abundat, & fortè ex articulo adiectum eſt.

ὀρωρέχανῶ. porrecti ſunt, extenſi, ab ὀρέγω. quod in præterito paſſiuo facit ὤρεγμαι, & Ionicè ὠρέχαδ, & rurſus Atticè ὀρωρέχαδ.

ὀρώρη moueatur.

Ος. οὗ. qui ſuus, οὗτος, καὶ αὐτὸς poëticè. Item pro ὅστις infinitè. Bud. Com.

ὅς βάλλ. quiuis.

Ὅσγε. idem quod ὅς.

ὅδε. quantum, quatenus, ut. Accipitur nonnunquam pro ὅσον apud Atticos qui pluralibus utì gaudens pro ſingularibus.

ὅδε αὖ quæcunq;.

ὅδε βουλοιμίοις ἰών. quantum uolebant, arbitratu ſuo, Xenoph. τί οὖν ἔφη οὐ πυνθάνῃ αὐτὸν ἐκάνωτεῦτ' ὄξι; Quin igitur ſciſcitaris, an hæc illi conditio placeat? Idem, ἰὼν δὲ ὅσον ἀγκαλαῖα ἀχθομένῳ τοῦτο. Hæc non iniuito Ageſilao ſiebant. Gaza ὅδε uidetur uſurpaſſe pro ὅταν, Budæus Com.

ὅδε θεωρητέον. quatenus ſpeculandum.

ὅσαι νύκτες. ſingulis noctibus.

ὅσαι ὧραι. ſingulis horis.

ὁσάκι, & ὁσάκις. quoties, ποσάκις.

ὁδεμὴ. iſto modo, in tantum, ut.

ὁδεχῇς. quotcunq; modis, quotupliciter.

ὅσδω, Doricè pro οἶδα.

ὁσέτιος. ὁ. quotannis.

ὁσθλύναμι. pro uitiabus.

ὁσημέραι quotidie, ſemper. Etym. Dicitur nonnunquam diſiunctè ὅδε ἡμέραι.

ὅσιατά. iuſta, parentalia, exequiæ.

ὁσία. ας. ἡ ſanctitas, iuſtitia, fas, id eſt, numen metuendum & reuerendum.

ὁσίας ἕνεκα. defunctoriè, quæſito prætextu, parcè, delibantis more.

ὅσιον (ſcribit Bud. Com.) eſt τὸ βέβηλον καὶ οὐκ ἔξεστι προσέπτηδεται τοῦ τυχόντι, profanum, publicum, cuiuſmodi ſunt quæ in hominum cõmercio ſunt. Vnde illud Antiphontis, ἀμύητα τὰ ἐρ τῶν ἱερῶν καὶ ὁσίων, ſuppetias ire pro ſacris & profanis, uel (ut Latini) pro aris & focis. Et Demoſth. μὲ τεσιτατω καὶ ὁσίων καὶ ἱερῶν. Hic omnia iura ciuitatis habet. ὅσιον καὶ δίκαιον quoq; Græci dicunt, ut Latinitus & fas. Plut. in Demetr. ὥσπερ δὲ καὶ πρὸς τοὺς θεοὺς ὅσιον, καὶ πρὸς ἀνθρώπους δίκαιον. Ammonius diſtinguit ab ἱερόν.

Ὅσιος. ὁ. ὁ. pius, ſanctus, caſtus, reuerens dei, καθαρός, innocens & nullo ſcelere contaminatus, & qui ob cædem perpetratam impias manus habere non cenſebatur. quaſi ἄσιος ab ἄζομαι, τὸ σέβομαι. Bud. Com.

ὁσιδῶ. expiare.

ὁσιότης. ητος. ἡ pietas, ſanctitas.

ὄσιρις. ιδος. ὁ. Aegyptiorum lingua Bacchus.

ὁσιωτὴς. ὁ. qui Delphis hoſtiam immolat.

ὁσμή. ῆς. ἡ. &

ὀσμός. ὁ. ὁ. odor, olfactus. ſed ὀδμὴ Ionum eſt. Xenoph tamẽ niſi deprauata ſit lectio ὀσμὴ dixit.

ὁσμυλία. ας. ἡ. piſcis oæna, qui iuxta caput fiſtulam habet, tetrum odorem exhalantem. Oſmyli piſcis meminit Aelianus.

ὀσμώδης. ε. ὁ. ἡ. odoratus.

ὅσοι μῆνες. ſingulis menſibus.

ὅσοι νὺξ. quotlibet.

ὅσοι περ ἀεὶ μόνον. totidem.

ὅσον. quãtum. Multiplicis autem uſus eſt, quem admodum. Bud. Com. tradit: ut παρ' ὅσον, ſicut πρὸ μικροῦ, fermè, parum abeſt quin. Item quatenus, quod & κατ' ὅσον, & ἐφ' ὅσον, ſiue ἐφ' ὅσα Atticè dicitur. Et Ariſtotel. ἀμήχανον ὅσον, pro ualde difficile. Et θαύμασον ὅσον, mirum quantum, pro maximè. ὀλίγοι ὅσοι, admodum pauci. Εἰς ὅσον, quantum, quantopere, quãdiu, ut εἰς ὅσον ἦκα δ' ἰωάμεως, quàm maximè facere poſſimus. Ἐξ ὅσου χρόνου, τὸ δὲ οὐ χρόνου. ὅσον οὔπω, τὸ ταχὺ, μετ' ὀλίγον. Item ὅδε, αὐτί τινὰ inuenitur.

ὅσον αὐτίκα. quàm primum, mox, iamiam, & de futuro dicitur.

ὅσον ἥκει ἐπ' ἐμέ. quatenus ad me pertinebat.

ὅσον κατ' ἄνδρα ἐμέ. quantum in uno homine ὅδε ἐ. fermè, circiter. (fuit.

ὅδε ἐπίπαν. ὅδε αὐτίκα. propemodum, mox, illico, paulò poſt.

ὅσον ἐπὶ πλῆθ. iamiam.

ὅσον ἔπω. fermè, circiter. quod & ὅσον δ' dicitur Thucyd. ἀγγέλλεται αὐτοῖς, πῶς ἐπὶ πελοποννήσου ἔδε ὅδε ὁ παρεῶν.

ὅσον πλεῖστον quàm maximè.

ὅσον τάχος, & ὅλα τάχος. quàm celerrimè.

ὅσον τὸ καθ' ἐμέ. quantùm in me eſt, quoad fieri poſſit à me.

ὅσον φιλοτίμως. quàm copioſè.

ὅσον χρόνον. quandiu.

ὅσος. ὁ. ὁ. quantus, quicunq;.

ὅτεῳ. ὅῳ. relatiuum.

ὁτεῶν. ὁ. τὸ. legumen, à ὀτέω pro ὀτόω, ut theſi literaram.

ὁτεωνέαι. ſunt qui comparandis leguminibus creati ſunt. &

ὁτεωνία. munus ipſum.

ὄτις. ἡ. fama, uox. Iliad. β. μετὰ. δ' ἐ σφιγγὶν ὄσσα δαήσεται, Inter eos fama accẽdebatur. Heſiod. in Theog. γείνῃ ἰαχὴν ἐσθλὴν πορκαλέσασαι ὅσσα, Nocturnæ ibant pulchram uocem mittentes. Eſt item Oſſa mons Theſſaliæ. Cyrillus nõ recte ſpiritum diſcernit.

ὁτιοῦν. ὁτιοῦν. quantus.

Ὄττε. oculi. duali autem numero dicitur pro ὄσσε, à nominatiuo neutro τὸ ὄττος. Alijs maſculinum eſſe magis probatur, & deriuatur à uerbo ὄσσω.

ὁττεύω. uaticinatio.

ὁττεύομαι. uaticinor, auguror.

ὁττητὴρ. adiutor.

ὁτίκα. quantulus.

Ὄττομαι. aſpicio, circunſpicio, auguror, prædico.

Ὄττω. Aeolicè pro ὄπτω. uideo, circunſpicio.

ὁτόγραμμος. ἡ. inſtrumentum chirurgicum ad fracturas cranei.

ὁτοκὸς. cancri ſpecies, aliàs ὀτακὸς.

ὁτόριον. ι. τὸ. officulum.

ὁτοφὶς. idem eſt quod ἀστραφὶς, & στραφὶς. Etym.

ὁτρύνω. ὑ. ὁ. ὕσυνω.

ὁτεοώπη. ῆς. ἡ. laſſitudo ad oſſa uſq; penetrans, quaſi oſſearia, Gal. ulceroſam laſſitudinem exponit apud Hipp.

ὁτέον. ι. τὸ. os oſſis,

ὁτέομι. idem, poëticè.

Ὀτινος. ὑ. ὁ. oſſeus.

Ὅτις. quicunq;, quiuis, quilibet. Sic ὅτις ὅς τις, & ὁτισδή. Accipitur interdum pro τίς. Demo. ὃ γὰρ ὅστις πάσχων ὤφελεν σκῆπτον. ὅστις inqt, Thom. Mag. ἀόριστόν ἐστι. τὸ δὲ ὅστις ποτὲ ἀμφιβόλως λόγου οἷον ὅστις ποτὲ ἦν ὁ παραδιδούς, ἤγαγε εἴτε νοσῶν εἴτε ἀλλοτρ.

Ὀτλιγγοι. faces, ſcintillæ: ut illud, ὄτλιγγοι μαλερὸν πυρός. Ité capilli Callimacho. Nicãd. cirri lolliginũ & ſæpiariũ, quos & βοστρύχους dicunt.

ὁτολήκυ. κος. ἡ. oſſium theca, urna, capulus.

ὁτοπόνος. ὁ. ὁ. oſſium dolor ex laſſitudine.

ὁτομαχία. nomen ludi, quem Auſonius poëta deſcribit.

ὁτοῦν. οῦ. τὸ. os oſſis. Ariſtot.

ὁτρακίνδα. genus ludi, quẽ deſcribit Iulius Pollux in hunc ferè modum: Pueri, ducta in medio linea, duas in partes ſeſe diſtribuebant, quarum altera extra dicebatur. Deinde mittente quopiam ad lineam teſtam, utrius partis ſuperior extitiſſet aliquis, hunc inſequebantur, qui illi adhærebant, reliquis in fugam conuerſis. Cæterum è fugientibus, qui comprehenſus eſſet, is confidebat, aſinus dictus, teſtaq; proiecta, dicebat nox dies. Nam interior teſtæ pars pice ſublita erat, quæ nocti reſpondebat. Vide Eraſ. prouerb. Teſtulæ tranſmutatio.

ὁτρακινθῶ. ὁ. ὁ teſteus.

ὁτρακισμός. ὁ. ὁ. exilium quindecennale aut decẽnale, ac ὄστρακον dictũ, ſiue teſtula, per quam ſuffragia ferebant ad hunc modum. In teſtulis nomen audacis & pernicioſi ciuis, cuius potentiam

tentiam formidabant, comitijs inſcribebãt, & cuius plures erant teſtæ in urnã coniectæ, is de concilij ſententia ab aris focisq; proiectus, ut à ciuium arceretur aſpectu 15. aut 10. annorum, exilio ſolum uertebat fuitque conſtitutum, ut ita damnati Argiuam exulatum irent, ubi bos erat æneus magnitudine uiſenda, quare qui illic exulabant, ſeruare bouem dicebantur. Hæc comitia, niſi ſuprà ſex millia ciuium concilio ad iudicij diem conuenirent, nulla atq; irrita erant. Vide Alexand. Genial. libro 3. cap. 20. & Bud. in Annot. & Eraſ. in Chiliad. Vnde ὀστρακίζεσθαι uerbũ, de iectis, extorribus, exulibusq; Thucyd. in 6. lib. μοχθηρὸν ἀνθρωπον ὀστρακισμοῦ. & lib. 2. ἔτυχε γὰρ ὀστρακισμένος, καὶ ἔχων διάταν ἐν ἀγρῷ. quo quidem exemplo confirmatur quod iam dictum eſt, damnatos Argiuã exulatos iniſſe.

Ὀστρακόδερμα. τὰ. tecta putamine teſtaceo: quibus teſta pro tegmine eſt.

Ὀστρακόλρμοι. οἱ. habentes cutem teſtaceam.

Ὀστρακον. ε. ὸ. teſta, teſtula, cortex.

Ὀστρακοφορία. ας. dies oſtraciſmi faciendi.

Ὀστρακώδης. ες. ὁ. ἡ. teſtaceus.

Ὀστροβραφής. ἐς. ὁ. ἡ. pictus oſtro.

Ὀστρῶδ. ε ὁ purpureus, oſtrinus. Gal. ex Ariſtot. autoritate diſtinguit ὀστρῶον per ῳ diphthongũ, & ὄστρεον per ε, dicitq; prius per ῳ genus eſſe ad omnia teſtatia, poſterius uero per ε ſpeciem unam eſſe cui apud nos reſpondet cõcha. Athenæus aliter paulo ſentire uiſus eſt, qui ueteres per ῳ proferre ſolitos affirmat, ſolũ Platonẽ per ε, ſed magis & libentius Galenum probamus.

Ὄστρεον. ε. ὸν oſtreum, conchylium, murex. Gaza in Ariſtotele Græcam uocem relinquit. Vide Aelianũ & Chiliad. Eraſ. Oſtrei in morem.

Ὄστρεῦδ. piſcis & color.

Ὀστρεώδης. ες. ὁ. ἡ. oſtreus, concharius.

Ὄστρειον. ε. ὸν. æſtiua habitatio.

Ὀστρίτης. ὁ nomen lapidis apud Orpheum.

Ὄστρυ. quod ex concharũ marinarũ teſtis eximitur oſtrum eſt uocitatũ, inqt Vitruuius lib. 7.

Ὀστωδέσῤῥ. ε. oſſatior.

Ὀστώδης. ες. ὁ. ἡ. oſſeus, oſſulentus.

Ὀσφραίνομαι. &

Ὀσφρᾴνω. odoro, genit. ὀσφρᾴνῃ. Ariſtoph. ῥῶν τὴν ὄσφρησιν ἥκῃς. & infinitiuus ὀσφρᾶδαι apud Atticos uſitatior quã ὀσφραίνεσθαι. Genit.

Ὀσφραντικόν. ὸν. facultas odorandi.

Ὀσφραντικός. ἡ. ὁ. odoratiuus.

Ὀσφραντός. ἡ. ὁ odorabilis.

Ὄσφρησις. ιος. ἡ. odoratus. Gaza in Ariſtotele uertit olfactum. Et ὀσφρήσεις pro naribus accipiuntur, ſicut ἄκρατοι pro auribus.

Ὀσφρόμενος pro ὀσφραινόμενος, ὁσμὴν ἀναπέμπων. ὧδι ἰνεσώθη λέγεται, ἐν ὧδι μέσῃ αὐτίᾳ ὀσφρησάμενος. Nec ſolum ὄφρω, uerũ etiã ὀσφρέω ὄσφρω. cuius indefinitum ſecundum ὦσφρον medium ὠσφρόμην, ὀσφρώμενος.

Ὀσφύς. ύος. ὁ. lumbus, ile, coxa, nates. Gaza in Ariſtotele lumbos uertit, ſicut & ἰσχύς. Eſt enim propriè in homine poſterior media renum pars, quam ait Galen. eſſe in deſcriptione humani dorſi quo loco cinguntur homines, uocare etiam alio nomine ἰξύν.

Ὄγκος. ε. ὸς. uel ὀγκός. ε. ὁ ſcrotũ, ut Gaza in Ariſtotele uertit, marſupium. Hippocr. ὄγκος. ε. ὸς extuberantia flexuoſa circa os uuluæ, quã parte hernias omnes fieri dicunt. Item palmes uuis onuſtus, quod & ὄγκῳ γε. ῦ dicitur.

Ὀγκοφόρια. τὰ. feſtum ab ramorum, quæ ὄγκια uocant, latione ſic dictum: & ὀγκοφόροι, duo iuuenes erant diuitijs nobilitateq; eximij. Suid.

Ὅταν. quando, cũ. Veteres diſiunctim hãc uocem efferebant, conſtruitur enim & cum indicatiuo & cũ optatiuo modo.

Ὅτε quando, ἐπιφολή. nonnunquam ſolum tempus ſignificat, nonnunquam tempus & cauſam (Ariſtoph. interp.

Ὅτε γὰρ. etenim.

Ὅτε ἔν. quandoquidem.

Ὅτεο pro ὅτε. cuiuſcunq;.

Ὅτι. quid, quia, quoniam, propterea quòd, quam obrem, cur, quo pacto, utcunque, per quem locum. Accipitur & pro τί. Item quodcunque. Interdũ abundat apud Græcos. Ponitur quoq; eleganter cum ſuperlatiuo, ſicut quàm apud Latinos, ut ὅτι τοφρῴτατος, quàm longiſſimè, ὅτι μάλιστα. quàm maximè. Bud. Com. Ammon. diſtinguit à ὅτου.

Ὅτι κἄν quodcunq;.

Ὅτι ἀλλά. at uero.

Ὅτι δήποτε. quoquomodo.

Ὅτι ἔτυχεν. quiduis.

Ὅτι ἐπιφολή. quin.

Ὅτι. quia.

Ὅτι μάλιστα. quàm maximè.

Ὅτι μή. niſi. extraquam, præterquàm, excepto hoc. & in propria ſignificatione, pro quòd non.

Ὅτι ἕν. quoduis, quodlibet.

Ὅτι πρ. quòd.

Ὅτι πῦρ. quàm celerrimè.

Ὅτι τοίνυν. quòd uerò, quòd autem, itaq; quòd.

Ὅτις. poëticè pro ὅστις. quicunq;.

Ὅτις. apud Xenoph. Hipp. teſte Gal. eadem auis quæ Ariſtoteli ὀστὶς dicitur.

Ὀτλεύω. μ. εὔσω. ω. ευκα. &

Ὀτλέω. μ. ήσω. ω. ηκα. laboro, ſum miſer, ſuſtineo.

Ὀτλήμων. miſer, laborioſus.

Ὄτλος. ου. ὁ. labor, calamitas.

Ὀτρύνω. θορυβέω. tumultuor.

Ὄτρυνος. υ. ὁ. ſtrepitus, murmuratio in aures, inferius per η. ſcribitur.

Ὄττιοι, pro οἵτις ἅτις. Homer. ἐμοὶ δ' ὄτταοι λαὸς ἀπειρέσιος ἐγγυαλίξῃ.

Ὀττύζω. lugere, clamare.

Ὄττα pro ὅ. Atticè.

Ὀττεῦ δήποτε ἕνεκα. cuiuſcunq; gratia.

Ὀφείλω. accipitur pro ὄφελον.

Ὀφείλειν. τίνος ἕνεκα. quapropter, cuius rei gratia.

Ὄφις. ἡ. gallinacea cauda.

Ὀφθαλεῶς. diligenter, celeriter.

Ὀφθρός. ὀφθυροῦς.

Ὀφθροῦδ. ſimiles pilis, pro ὁμοιότριχος.

Ὀφθυγηφάγος. panem comedens. eſt enim φθύγη, frumentum.

Ὀφθωτὴς. ῆρος. ὁ. caduceator, præco, Gallicè κηρυκεὺς, iuſſor, incitator.

Ὀφθωνὶς. ίος. ἡ. exhortatio, ſtimulatio.

Ὀφθώω. hortor, iubeo, excito, acuo, ſtimulo, impero, extimulo & apparo, præparo. Etym.

Ὀφθυρός. ᾶ. ὁ. diligens, impiger. Suidas & Heſych. ὀφθρὸς ſcribunt per υ, id eſt, ταχὺς, ὀξὺς, ἐφθυτάθος, ὑπήκοος, πιθὸς, εὐβουλάτος, εὐβόλος.

Ὄφθια. hortor. ὀφθίαι. ſomnia inania.

Ὄφθο. cuiuſcunq;.

Ὀφθόμαι. in religionem uerto, aſpernor, auguror.

Ὀφθομένη. uaticinata, οἰωνιζομένη.

Ὄφι. ualde, geminato φφ, cauſa metri. Eſtque proprium Dorienſium geminatis ξ. φφ. πτ. uti.

Ὄφικεν. quodcunq;.

Ὄφιος. ὄφεος.

Ὀφλημα. ὀφλήσω. ὀφλισθνίζομαι.

Ὀφλοῖ. hei, φεῦ.

Ὄφρα, pro ὅ. Atticè.

Ὄφρα μὴ ἀχθομένῳ. ἐῇν si quis non grauaretur.

Ὀφρῦν. accipitur pro ὀφρυοῦν.

Ὄφρα πρό. quonam pacto.

Ὀφ. cuius, alicuius, ſui. οὗ ἕνεκα. finem ſignificat, hoc eſt, actum, ut docet Ariſtoteles. Legitur & δ pro ubi, infinitè poſitum, ſicut de οὗ dictum eſt, hoc eſt, ὅπου. Theocrit. οὐ λέγεται τὰν κύπριν ὁ βασιλεὺς ἀπολουσαμένων. Heſych. ſcribit δ pro ὅπου καὶ φθα. οὗ καλῶν, quo malorum, Lucian. Tox.

Οὗ, uel οὔ ἀξυνάνως. In clauſulis & repetitionè, nõ οὔ (inquit Heſych.) ἐπιῤῥῆμα ἀρνητικὸν ἢ σέβασιν, ἢ οἶδα ἐγώ. Aliquando ponitur cum interrogatione, ut non, apud Latinos. Aliquando in interrogatio eſt negatiua, cui ſubintelligitur affirmatio. Multi autem ſunt hinc loquendi modi, de quibus Bud. Com.

Οὐ γὰρ. nõne? annon? Aliquando indignantis, quaſi, Quid malum? Lucian. οὐ γὰρ ἀῤῥᾳς φοβερώτερόν ἐστιν; Interdum geminatur in oratione, uel potius ἐπαναλήπτως ponitur, ut apud Platonem, Æſchin. & Thucydidem. Sicut quoque Cicero de Orat. 1. Neque enim hæc ita dico, ut ars aliquid limare non poſſit: neq; enim quæ bona ſunt, meliora fieri poſſe doctrina: Bud. Com.

Οὐ γὰρ ἀλλά. & uerum, enimuero, ναὶ γὰρ, καὶ γάρ.

Οὐ γὰρ αὖ. pro eodem. Herodot. ὦ τᾶς ναμβύσεως, σὲ γὰρ θεοί ἐπορῶσι. ὁ γὰρ αὖ ἐς τοσοῦτο τύχης ἀπίκετο, Nam niſi ita eſſet, nunquam ad tãtum faſtigium euaſiſſes.

Οὐ γάρ αὖ εἴποιμι. ne dicam.

Οὐ γὰρ ὅπως. non enim hoc modò, neque enim tantummodo.

Οὐ δέμας. nõ de tempore modo dicitur, ſed & de ſpacio.

Οὐ ἔμπ νόσμου. inhoneſtè, ſeruiliter.

Οὐ μά. negat, abundatq; μά.

Οὐ μὰ δία. non hercle, minimè.

Οὐ μὴν δή. minimè uero, minimè, ueruntamen.

Οὐ μήν. non.

Οὐ μήν. nequaquam, & ponitur uel cum indicatiuo, uel ſubiunctiuo.

Οὐ μήν, at non, haud dum, quanquàm, quin, non tamen, nec uerò, haud uerò, non modò, nullatenus.

Οὐ μὴν ἀλλά. enimuero, quin etiam, ſed tamen, at uerò, uerum enimuero.

Οὐ μὴν ἀλλά γε. idem.

Οὐ μὴν ἀλλ' ἔσω. uerum eſto, ſed ſit ſanè.

Οὐ μὴν οὐδέ. &

Οὐ μὴν ὅτε. non tamen, ueruntamen non.

Οὐ μὴν πω. haud dum tamen.

Οὐ μόνον δέ. ſic utuntur Græci, ut Latini non ſolum. Cicero, Deinde Hortenſium conſulem, non ſolum, ſed etiam Metellum. Non ſolum, pro neq; ſolum huc poſuit more Græcorum.

Οὐ ναύν. rarò, ναυϊστὶ apud Hipp. ſignificare annotat Galenus libro 2. Aphor. 19. & libro. 6. aph. 33.

Οὐ προπολλοῦ. non multo poſt.

Οὐ τῷ τυχόντι. non uili, non gregario, eximio.

Οὐ χαλεπῶς. haud magno negotio, haud difficulter, non grauatim.

Οὐ δῆτα. abſit hoc quæſo, ne ita interpreteris.

Οὐαί. uæ. fortè ab Hebræa uoce hoi, quæ idem ſignificat.

ὄυας. ατος. τὸ. auris, οὖς. παρὰ τὸ ἀΐω τὸ φωνῆ. sit ἀΐως, & mutato α in ο, ὄας.

ὀυάτιος. α. ὁ. extremus, πάρεδρος. ὑπ' ὀυατίοις, sub imis calcibus. Orpheus.

ὀυατός. φῆς. ὁ. auritus.

ὀυιδίνα. ας. ἡ. dea præses funerum, ut Libitina.

ὄυβρονα ποταμόν. Plutarchus Rubiconem uertit in Apoptheg.

ὀυβρῶσις. fames, pro βάβρωσις.

ὀυγᾶν, οὐ μὰ τὸν γλῶ. Theocrito.

ὀυγκία. ας. ἡ. uncia.

ὀυδαῖος. α. ὁ. humilis, terrenus.

ὄυδαλα. friuola.

ὀυδαμῆ. nullatenus, nusquam, nullo modo. In ἐδαμῆ οὐδαμῶς uero altera negatio ex superfluo est. nam idem significat quod οὐδαμῆ; & opponitur huic πάντη πως, de quo Bud. Comment.

ὀυδαμῶσφορ. nihilominus.

ὀυδαμινός. ἡ. ὁ. contemptus, nullius pretij.

ὀυδαμόθεν. ex nulla parte.

ὀυδαμόθεν ἢ πόθεν ἢ γῆτοῦθεν. non aliunde quã ex eo.

ὀυδαμόσε, & οὐδαμ. ὁ. nusquam.

ὀυδαμῶς. nullatenus, nequaquam.

ὄυδας. αδος. τὸ. solum, terra, pauimentum.

ὀυδέ. neq;. In hac coniunctione sæpe tacita quædam uis est: ut οὐδὲ φοβῇ σὺ τὸν θεόν, Tu ne deum quidem times.

ὀυδέ ἕξ. pro οὐδείς.

ὀυδὲ πολλοῦ δεῖ. multum abest, nequaquam, Demostheni. idem enim est ac si negationem abstuleris, ut pro Ctesiphon. οὐδὲ γ' ἂν ἤθελω ἐγὼ τοῖς λογισμοῖς Φιλίππου, πολλοῦ γε καὶ δεῖ. Bud Com.

ὄυδεϊ. solo, terræ, caret nominatiuo.

ὀυδείς πώποτε. nemo unquam.

ὀυδεὶς ὅστις. nullus.

ὀυδείς ὁστισοῦν. idem.

ὀυδεὶς λόγῳ τοῦ. hic nulla opinione præditus est, nullo numero habetur.

ὀυδὲ αὖ. ne siquidem.

ὀυδὲ αὖ εἷς, pro οὐδείς αὖ. Aristoph. Pluto. οὐδ' αὖ εἷς ἐλθὼν σώσειεν.

ὀυδὲ αὖ ὅλως γήποτε. nullo pacto.

ὀυδὲ' ἕλαττον. nusquam amplius.

ὀυδὲ' ὀλίγου δεῖ. non parum interest. Bud. Com.

ὀυδὲ ὅπως τι οἷός. nullo pacto, nullo modo, prorsus.

ὀυδὲ ὅσον. ne tantillum quidem, ἀφικτικῶς ponitur, in Epigr. Gr.

ὀυδὲ ὅλως ὄντες. nihil sani, nihil recti, nihil boni.

ὀυδὲ ὑφ' ἑνός. à nullo.

ὀυδεμμηνῆν. non quidem.

ὀυδενί. sed nec, neque uero, nec tamen, nec uero.

ὀυδεμία μηχανὴ μὴ. nullo pacto fieri potest quin. Latinè dicitur, nihil causæ est quin. Bud. Com.

ὀυδένειν. γνός. τὸ. nullum, nihil. Attici disiunctim ὐδὲ ἓν dicunt. Accipitur pro οὐ, sicut nihil Latinè. Ammonius distinguit ab οὐθὲν per θ. & Cyrillus. Παρ' οὐδὲν τίθεμαι, nihil facio, μηδὲν τίθεμαι. Παρ' οὐδὲν ἦλθον ἀφικέσθαι, quod Cicero dixit, Propius nihil factum est, quàm ut ille occideretur. Περὶ οὐδενὸς ἡγοῦθ', pro nihil oducebant. οὐδὲν δεῖ uel ἔστιν ἀρετῆς. non est locus uirtuti, nihil loci relinquitur uirtuti.

ὀυδὲν διοίσει. nihil refert.

ὀυδὲν ἔργον. nullius usus, nihil opus.

ὀυδὲν ἕτερον ἀλλ' ἢ. tãtum non, propemodum.

ὀυδὲν μᾶλλον. pro non, uel nequaquàm. usurpant Attici. Thucydid. libro 2. αἱ τε εἰσβολαὶ ἐς τὴν Ἀθηναίων τελοποννησίοις οὐδὲν μᾶλλον τὸς ἀθυναίους ἀπούσας, pro οὐκ ἀπανίσασιν.

ὀυδὲν ὀλίγῳ. nihil.

ὀυδὲν οὐδαμῶ. nihil quicquàm.

ὀυδὲν ὄφελος. nullus est usus, nihil prodest. οὐδέν μοι πρᾶγμα ποιεῖ, hoc iam nihil ad me pertinet. Verba sunt quibus significabant se iam nolle pacto uel contractu teneri.

ὀυδὲν πρᾶγμα. nihil est incommodi & molesti.

ὀυδὲν τῷ ὀδαμῶς. nihil magis, nihilo magis, uel οὐδὲν τῷ ὀδαμῶς.

ὀυδένεια. interitus, ἀπαυθεωπεία, uilitas, contemptus.

ὀυδενοῦν. contempti.

ὀυδένοι. nihili homines.

ὀυδενόσωρον. nullius pretij, nihili faciendũ, nihil profuturum, Iliad. 8. Ab ὠρέω, curare, unde ὀλιγωρεῖν, negligere.

ὀυδενόω. ad nihilum redigo.

ὀυδενώπω nihil dum.

ὀυδενώπως. penè nihil.

ὀυδενών. neq;. ὐδὲ.

ὀυδενώνυμον. neq; illum.

ὀυδένποτε. nunquam.

ὀυδενπώποτε. idem. Hoc tamen differunt quòd ὀδένποτε iungitur tribus temporibus, ὐδένπώποτε uero solo præterito. Thom. Magist.

ὀυδένστρ. τοῦ. ὁ. neuter.

ὀυδέν. ὁ. pauimentum, solum, terra.

ὀυδένα. nunquid, ἆρα γε.

ὀυδένα. nequaquàm, minimè, negantis est.

ὀυδενταιός, pro ὀλιγοστός. nullius pretij.

ὀυδὸν. τοῦ. τὸ. limen, pauimentum, solum.

ὀυδός. limen, βαθμός, βατήρ.

ὀυδοὐδαν. nequicquam. ὐδὲ τὸ σωζόμενον.

ὀυδρία, hydria, Atticè metreta dimidium.

οὖθαρ. ἄθος. τὸ. uber, fumen, aruina, pinguedo soli, mamma. Vnde translatè οὖθαρ ἀρούρης, quasi ubertas telluris, ager feracitate insignis. id qd respexisse uidetur Vergil. noster cum inquit, Terra antiqua, potens armis, atq; ubere glebæ. εὔθηνα Gaza in Aristotele uertit ubera.

ὀυθάτερος. neuter.

ὀυθές Aeolicè pro οὐδείς. nullus.

ὀυθήνεια. ας. ἡ. uanitas, imbecillitas, & adiectiuè μικροψυχία. Ἀνανδρία.

ὀυθλῶ. non tamen, non omninò, uel diu.

ὀυκ. non. idem est quod οὐχί. sed κ addimus in contextu orationis sequente uocali, quæ si aspiratur, uertit κ in χ. Accipitur & pro nónne? aut non? sicut de οὐ dictum est.

ὀυκ ἄδηλον. non est dubium.

ὀυκ οὐδαμῆ. οὐδαμῶς ἀλλ. nequaquam.

ὀυκάμπω. nullo modo.

ὀυκ ἀλλὰ. minimè, οὐκ ἀλλά.

ὀυκ ἐὰς μακράν. non multo post.

ὀυκ ἐᾶ ὅπου. nullibi, nusquam.

ὀυκ ἐᾶ ὅπου. nunquam.

ὀυκ ἐᾶ ὅπως οὐκ ἐᾶ. fieri non potest quin sis.

ὀυκ ἐᾶ ὅπως, οὐκ ἔχετέ μοι τὰ χρήματα. Certè uos habetis pecuniam meam. ubi negatio geminata affirmat.

ὀυκ ἐᾶ ὅπως, uel οὐκ ἔστιν ὅπως. nequaquam, nullomodo.

ὀυκ ἔστ' ὀλίγ. nihil.

ὀυκ ἔστιν ἐφ' ὅτῳ. in nullo.

ὀυκ ἔστιν οἵτινος. nulli.

ὀυκ ἐῶ. non item.

ὀυκ ἔφησε ποιήσειν. negauit se facturam.

ὀυκ ἰῶ βαλλαντίῳ μοι τοῦτο. conditio hæc mihi non placebat.

ὀυκ ἥκιστα non minimè, non in postremis, præcipue, maximè.

ὀυκί, pro οὐχί. haud quaquam.

ὀυκαλέγων. οντος. Vcalegon, nomen Troiani cuiusdam apud Homer. Iliad. 3.

ὀυκοῦν. circũflexum, igitur, quin, atqui, nimirũ, proinde: significat etiam profectò & enimuero. Sæpe interrogatiue accipitur, & significat nempe uel scilicet. Bud. Com. Vide Ammonium, ponitur nonnunquam ἆρα οὐκοῦν pro num apud Platon. interrogatiue.

ὀυκρυ. penacutum, non, nequaquàm. Cyrill. Ammonius.

ὀυλαι. ἀδ. apud Atticos crines, farinæ, molæ salsæ, hordea: & adorea Lat.

ὄυλακος. α. ὁ. saccus, crumena. ὐλάς.

ὀυλαμφόρος. perniciem inferens, uel ὄλαμον, id est, cohortem militarem ducens, apud Lycophron.

ὀυλαμός. ὁ. ὁ. cohors, acies quadragintà uirorũ, caterua. cõferta uis & robur exercitus, Eustath. Iliad. υ. ἀπὸ τοῦ σαγηνικοῦ ὐλώστως Nicand. etiam de apum examine dictionem protulit. Plutarc. φασὶ δὲ ὐλαμὸν εἶναι ἱππέων τετταράκοντα πλῆθος τετραγώνως σχήματι τεταγμένων.

ὀυλάς. ἡ. pera. ὄλακι.

ὀυλαφηφορέω, νεκροφορέω, ab ὄλαφος, id est, νεκρός. mortuus.

ὀυλεύγειν. uale.

ὀυλεῖν. ualere, sanum esse. Ionum proprium.

ὀυλή. ἧς. ἡ. cicatrix, tuber, macula oculi. Vide οὐλὴ & ὠτειλὴ apud Ammonium distinguẽtem.

ὀυλὴ φυσική. næuus. ὐλὴν ab Ionibus dicitur ὑγιαίνειν, inquit Ioan. Gram. unde etiam uulnera sanata ὐλὰς uocamus. Idem habet Ammonius, adducens exempl. ex Homer. quo nititur ostendere. ὐλὴν dici de iam sanatis pridem inflictis & sanatis uulneribus ὠτειλὴν uero de recentibus & adhuc hiantibus. πρὸ τοῦ ὠτειλῆς.

ὄυλιον. υ. cædes, exitium.

ὄυλιος. ου. ὁ. salutifer, & Apollo Milesiorum lingua: sic dictus quasi Paanicus & integros faciens. Significat etiam perniciosum, pestiferum. Etym.

ὀυλοδέτης. υ. ὁ. messor, manipulos ligans.

ὀυλόστεφ. υ. τὸ. funiculus è spicis demissis contortus, quo frumenti manipulos colligant, dicitur & ἀμάλλιον. Eustath. Iliad. σ.

ὀυλοθυσία. sacrificium perfectum.

ὀυλόθυμος. χέτλιος, ὀλοόθυμος. miser, noxius.

ὀυλόθριξ. ιχος. ὁ. &

ὀυλοκάρηνος. α. ὁ. &

ὀυλοκέφαλος. &

ὀυλοκόμος. qui crispis est capillis.

ὀυλομελία. ἡ. sic Hipp. uocat τὴν ὁλόκληρον φύσιν τῶν ἀνθρώπων φύσεως.

ὀυλόμελος. α. ὁ. pernicios us, dignus interitu, causa pernicici. οὐλον ἦδι ὀλέθειρον μολὼν ἔχων.

ὄυλον. υ. τὸ. gingiua extima, nam intima φύλον dicitur à mollitie, & teneritate, οὐλὴ γὰρ ἁπαλόν. Gaza in Aristot. uertit gingiuam. & οὖλον dicũt Ionesprò ὄλον, gaudent enim προθήκαις teste Ioan. Grammat.

ὄυλος. α. ὁ. pernicios us. item mitis, integer, sanus pretios us. Item crispus, tortuosus. & capillorum densitas: ut οὐλότατον τρίχων. crispissimum capillitium, Herodot. Cæl. quoque scribit lib. 3. cap. 11. οὖλους manipulos ex complaribus congestos, & fructus ipsos, ac hymnos in Cererem concinnatos.

οὖλος. Ionicè pro ὅλος. totus.

ὀυλότης. τος. ἡ. μαλακότης, salubritas.

ὀυλοπιθῶν. conspergere molas ad uictimam.

Ὀυλόστροιχος. ὁ. ὀλόθριξ. apud Herodot. & per inuersionem, τριόχαλος apud Archilochum.

Ὀυλόφυλλος. ῥάφανος. ἡ. crispa brassica.

Ὀυλοχόιον. uas in quod molæ inijciuntur ad deorum primitias.

Ὀυλοχύτη. ἡ. mola, id est, hordeum sale conspersum ad sacrificandum. Ab ὄλη. hordeum, & χέω.

Ὄυλος ὑγιαίνω. rectè ualeo. uide Apollo ὄλιος.

Ὄυλος. delicians.

Ὄυμὲν γε, προσθέτου τόνου. cum negatione habet etiam implicitam aliam coniunctionem, sicut ἤκουε, & significat nequaquam, οὐδαμῶς, non ergo, nihilominus. Lucian. ἄμωγε ἄλλος, Profecto ipse est, non alius. Demosthen. οὐμὲν οὖν ἐπεῖγε ἑτέρῳ, At qui tum nulli alij dicendi locus uacuus erat. uel, Nulli certe tum dicendi locum non præripiebat. Sic Pausan. ἄμωγε ταύτης γε ἀφανισθῆναι, pro οὐμὲν οὖν & ἀμήν. Bud. Com.

Ὀυμεταξύ. non longe, uel diu.

Οὖν. ergo, quo circa, atqui, itaque, sed. Sæpe uero abundat, uel ornat expletq; orationem, præsertim apud poëtas.

Ὄυνεκα. propter, ἕνεκα, ὅζ. Vide apud Ammonium οὕνεκα & τἄνεκα.

Οὖπις. Dianæ epitheton. παρὰ τὸ ὀπίζεσθαι τὰς ζητήσεις αὐτῆς. Etym.

Ὀυπίτροιτος. dignus qui conteratur ac perdatur Aristoph. pro ὑπίτροιπος, hoc est, ἄξιος ἐπὶ τροπὴν ἰέναι τῆ ἀπωλείας.

Ὄυπου. nusquam, aduerb. in loco.

Ὄυποτε. nunquam, ὀλίγποτε.

Οὔπω. nondum.

Ὀὐπως. nullo modo.

Ὀυρά. ᾶς. ἡ. cauda, puppis, oxyton. Dicitur & in re militari pars phalangis, quã Latini sinistrum cornu uocãt, uide in ὀμφαλὸς. ἐπ' οὐράν & ἀπ' οὐρᾶς, uide μεταβολὴ in Appen. de uocab. militarib. ὀρά, etiam membrum uirile, unde νώθερος, & μύζηκες, & νόθ ερος fucus dicitur, ubi ὀρὰ aculeum in cauda occultũ notat. Eustath. Significat etiam postremam exercitus partem, teste Eustath. quę & ὀραγία, uti τόμα prima acies hostili impressioni obiecta Homer. dicitur: aliis quoq; μέτωπον, ut nobis frons.

Οὖρα. ας. ἡ. impetus, penanflectitur, Cyrill.

Ὀυραγέω. μ. ήσω. ω. ηκα. duco extremam partem exercitus, custodio, ὑσφρίζω. Neut. absol. & ὀραγαγέω quoq; legitur apud Eustath.

Ὀυραγία. ας. ἡ. extrema pars agminis.

Ὀυράγιος. extremus.

Ὀυραγὸς ὁ. ὁ. ductor extremę partis exercitus, qui sinistrum cornu ducit, cauda. Vide ἐκτακῶι & ἐπισάτης & λοχαγὸς in Appendice lexici de uocab. militaribus.

Οὖρα. άων. τὰ. partes superciliorum quæ ad tempora protenduntur, ut λιφαλαὶ τ' ὀφρύων, quæ nares attingunt. Pollux.

Οὐρᾶιον. ὁ. τὸ ὀρᾶι.

Οὐραῖος. ὁ. ὁ. postremus.

Οὐραίος. media pars remi, Pollux. cuius prima pars ἐγχειρίδιον, id est, manubrium, ultima uero πτέρα siue τοῖχοι πώπαι qua scilicet, remus quodammodo in palmam desinit. Iul. Pollux.

Οὐραὶπ. ης. ἡ. matula. Et ὀραί αι, loci qui ex renibus urinam emittunt, foramen penis.

Οὐρανία ας. ἡ. Vrania una ex Musis, dicta quasi ἡ ἄνω ὁρῶσα. Venerem οὐρανίαν omnium primi coluere Assyrij, deinde Paphij, Phœnices, Cytherij & Athenis Vraniæ Veneri templum fuisse surrectum scribit Pausanias. Est & ludi genus, in quo pilam in altum iacere solebant, unde uerbum ὀρανιεῖν.

Οὐρανίαμαι. pro ὀρανία.

Οὐρανιεῖν. cœlitus.

Οὐρανίζω ad cœlum perueniebat.

Οὐράνιος. ὁ. ἡ. cœlestis, magnus, excelsus.

Οὐρανίσκος. ὁ palatũ. Capitur pro lacunari tabernaculi regij, id est, augustali. Vide οὐρανίς. Est & nomen stellæ apud Proclum.

Οὐρανίων. ωνος. ὁ. cœlicola. Et ὀρανίωνες Titanes,

Οὐρανοβάμων. in cœlo gradiens.

Οὐρανογνώμων. cœlestium rerum peritus.

Οὐρανόθεν. cœlitus, ὀρανιόθεν.

Οὐρανόθι. in cœlo.

Οὐρανομήκης. ες. ὁ. ἡ. prælongus, magnus, excelsus.

Οὐρανοπετὴς. ὲς. ὁ. delapsus è cœlo.

Οὐρανός cœlum, quasi ὁρατός, ut ait D. Ambrosius in Hexamero, ab ὁράω, quòd sit uisui peruius & minimè densum, ut est aqua & terra. Persæ regia tabernacula ὀρανὲς uocant. Vide οὐρανισκος. οὐρανὸς ὁ hymnus extat apud Orpheum.

Οὐρανόσε. in cœlum.

Οὐρανοσπόπος. piscis quidam.

Οὐρανοφανέστερος. altissime resplendens.

Οὐρανοφοιτᾶν. uersari in cœlo.

Οὐρανόφρων. ονος. ὁ pius, religiosus.

Οὐρανοφύτους ὁ. ὁ. è cœlo natus.

Οὐρανοχρώματα. cœlesti colore tincta.

Οὐραξ. ἡ urax auis ex tetrigũ genere, ut Gaza uertit in Aristotele.

Οὐραχὸς. dicitur illud quod ex uenis duabus, toti demq; arterijs, & uno neruo simul in χοείωι fiue mulieribus locis, quandã quasi caudam cõficiens, uerum quomodo id fiat ut accuratius cognoscas, uide quæ in χοείῳ annotauimus.

Οὐρεσίφοιτος. ὁ. ὁ. in montibus conuersans.

Οὐρβὺς. ύος. ὁ. mulus, iumentum, pro ὀρβύς, interposito υ. ἢ παρὰ τὸ οὐρώσιν γονὴν ἔχειν. Etym. Item custos. οὖρος. Eust. Iliad. π.

Οὐρέω. μ. ήσω. ω. ηκα. mingo, facio felicem. Neutrum accus.

Οὐρηθρος. οῦ. ὁ. & ἡ. ἡ. ὀρέαν. Ponitur & ὀρήθρα pro ceruice. d Gaza in Aristotel. uertitur ceruix, uuluæ pars.

Οὐρήν. ῆνος. ὁ. urinal. Bayfius.

Οὐρητὴρ. ῆρος. ὁ. meatus urinarius à renib. ad uesicam.

Οὐρητιάω. micturio, stillicidio urinæ laboro.

Οὐρητιῶν. ῶντος. ὁ. ciens urinam. Et οὐρητιῶν, qui frequenter mingunt.

Οὐρητὴρις. ῆδος. ἡ. ὀρέαν.

Οὐρία ας. ἡ. secundus uentus.

Οὐρία. τὰ. ὠρεά. urina oua dicitur, cũ inania, aut depranata sunt.

Οὐρίαχος. ὁ. ὁ. σαυρωτὴρ. ferrum inflexum in alteram partem hastæ, pars hastæ spiculo opposita. Ferrũ præcuspidatũ quod in extrema hastæ parte prefigitur, quasi δεύτερον ἰαχὴ si qs eo pungatur, uocatur & σαυρωτὴρ, & κεφαλή. Eustath. Iliad. ϑ.

Οὐρίζειν. secundo uento ferri. Aeschyl. τὸν αὐτὸν ἀεὶ δαίμον' ὀρίζειν τυχῆς.

Οὐρίζω. apparo, appropinquo, conterminus sum; ut ὁρίζεται πρὸς τὴν ἀσίλιν οὐρώπη. Item secundo uento nauigo, sicut ὀρίζειν.

Οὐρίθρεπτος. in montibus nutritus.

Οὐρινεύς. ώος. urinum ouium apud Aristot. Gaza Græcam uocem reliquit.

Οὐριοδρομεῖν. uento ferente & obsecũdante nauigare, Suida author. Alij ὀριοδρομεῖν pro eodem ponũt, huic ὀριόδρομος ναῦς dicitur nauis quę secundo uento & aura prospera fertur.

Οὐρίον. custodia, carcer, signum.

Οὔριος. ι. ὁ. uentus secundus, ἐπίφορος. ὁρούσι γὰρ καὶ πρόπεμπτα τὼν νηῶν. Accipitur pro uento generaliter.

Οὐροδόκη. ης. ἡ. οὐρὰν.

Οὖρον. ου. τὸ οὖρος. urina. Item impetus. ὅρμημα. Eustath. Iliad. κ.

Οὐροπύγιον. ου. τὸ. podex, sed propriè de cicada dicitur apud Aristophanẽ in νεφέλαις. quoniam cicadæ ϖυγὶὼν, id est, podicem ἐν οὐρᾷ, id est, cauda habent. Vide ὀρόπυγιον.

Οὐρὸς. ὁ. nauale, statio nauium, limes excauatus, per quem naues ducũtur in mare. Vide in Ammonio. Hom. in eo uersu οὐρὸς δ' ἐξεκάθαιρεν, uidetur accipere pro sentina nauis. Eust. certè interpr. loca nauis quæ prima in mare descendunt, ubi nauis deducitur.

Οὖρος, ου. ὁ. pro ὅρος, terminus. Et licet ὅρος aspiretur, οὖρος tamen aspirationem perdit. similiter omnia quæ à uocali aspirata incipiũt, si uassumunt, abijciunt aspirationem. Accipitur etiam pro uento, sicut ἄειρος, qui οὐρᾶι, id est, puppim, sequitur. Ammon. Item pro custode, rege, cõseruatore, rectore, moderatore. Significat etiam locum in quem subducuntur naues. Etym.

Οὖρος. ους. τὸ. urina, Cyril. (sed melius ὀῦρον pro urina ut suprà) mons, ὄρος.

Οὐρσύω. μ. ούσω. ω. ουκα. inuado, Plutarch. πρὸς οὓς οὐρούσθε.

Οὐρτὰ. uestimenta quædam quæ trahuntur.

Οὖς. ὠτός. τὸ. auris. Item ostrei genus altile, teste Eustath. Dicitur & οὔας poëticè.

Οὖς θαλάττιον τὸ. auris marina apud Aristotelem, quæ aliàs ab ipso nominatur λεπὰς ἀγρία, id est, patella fera, ex uersione Gazæ.

Οὖσα. plurali. Ionicè pro οἶσα, ab οἴω τὸ λομίζω, funes nautici, quibus naues religantur χοινίαι. Etymol.

Οὖσα. ης. ἡ. existens. participium fœmininum præsentis à uerbo εἰμί. ἡ μὴ οὖσα, uide in ἡ. δὲ κὼν οὐκ οὐσῶν cum dicunt, iustitium significant. τὼν μὴ οὖσαν ἀντιλαγχάνειν, iudicium resortiri. Bud. Com.

Οὐσία. ας. ἡ. essentia, Quintiliano interprete, uel Flauio potius. Marc. Tull. uertit naturam, & materiam, idque non semel, causam certè Fab. Quint. non habuit cur aliud nos uerbum non habere quam essentiam diceret. Accipitur pro opibus, quemadmodum τὰ ὄντα, & τὰ ὑπάρχοντα. Ἀποφαίνειν τὼν οὐσίαν, dare commentarium seu indicem bonorum, quod inuentarium appellant, id quod fiebat ἐν ταῖς αὐλισθήσεσιν. Nam αὐλισθῆναι τὼν οὐσίαν. erat ad fortunarum permutationem prouocare. Budæus Cõment. Οὐσία quid sit, uide apud Aristotelem in Prædicamentis. & τῆς οὐσίας φθορὰ, dicebatur facultatum fusio, & κατὰ τὴν οὐσίαν δοθῆναι, pro facultatibus largiri.

Οὐσιώδης. substantialis.

Οὖσον. funis nauticus, apud Lycophronem. ἐκ τ' οὐσίας, à salice è cuius uirgulis ante repertum canabis usum comparabantur funes.

Οὐσπιγγοι. οἱ genus cantilenæ.

Οὔστα, pro οὔτασε. ulnerauit, ut οὔταμε τυδέος υἱός.

Οὐστάζω. μ. άσω. ω. ακα. cominus ulnero. Actiui accusatiuo. Vide βιβλῶσκε in Ammonio.

Οὐσταμναι. ulnerare, ἀτρώσκειν.

Οὐστάμενος. ὁ. ὁ. ulneratus.

Οὐστάσκω. &

Οὐστάω. idem quod ὀπίζω, percutio. Inferius ὄζω.

σάσκω scribitur. Actiu. accus.

ὄυτε. neque.

ὄυτε μήν. & οὐδὲ μήν.

ὀυτέτω. neque alicui,

ὄυτησις. ιῶν. ἡ. uulneratio.

ὀυτήτειρα. uulneratrix.

ὄυλε. nihil, non, nequaquam.

ὄυλεγε. nedum, id est, non solum.

ὀυλαλώδης. ὲς. ὁ. uilis, nullius pretij homo.

ὀυτίλλω. ἄλ. auiculæ quædam, quæ & ὠτίλλω dicuntur teste Gal. lib. de aliment.

ὄυλπου. an forte, num forte. Ponitur & pro nõ, nequaquam.

ὄυλις, ὁ. nullus, præsertim poëtis, apud quos etiam fœminini generis est. Item genus captiosæ conclusionis, de qua Chrysippus librum composuit. Laërtius. Vti dum aliquoties meminit.

ὀυλοτάσκω. τὸ ὀτάσκω.

ὄυνοι. nequaquam, minimè, ὄπι.

ὄυδεινυμ. neque uerò, at nec.

ὄυδος, τόδε, & δδοί. Atticè. hic. Est & pronomen demonstratiuum, declinaturque sine articulo cum omnibus pronominibus. Refertur aliquando ad secundam personam, exponiturq; per iste. ὦ οὗτος, heus tu. Ammon. & Cyrillus distinguit ab ὅστοσί.

ὀυδοσί. Vide οὗτος.

ὄυτω. sic, ad eum modum, usqueadeò, Et sine σ scribi solet consonante sequente, οὕτως uero cum σ, uocali sequente. οὕτως ὔναιο, bene precantis est: ut apud Latinos, macte uirtute. Est etiam οὔτω iurantis & fidem facientis, uel admirantis: ut, Ita me dij ament. Eleganter assumit has uoces uel ναὶ uel ἀλήθει. Synesius in Caluicij laude. Libanius οὕτω διὰ πάλλος ἔχων, & οὕτως ἔχει dicunt Græci, teste Donato, quod Latini ita res est, & οὕτως ἔχει τὰ πράγματα, ea uis ac natura est rerum.

ὄυτωπου. idem quod οὕτω.

ὀυτωσί, pro οὕτω. Atticè, addito ι.

ὀυτωσίπως. pro eodem, sic.

ὄυτωλ θρασύς. tam audax, usqueadeò audax.

ὄυφημι. dico non, nego. Bud. Com.

ὀυχ. uon, de quo in ὐκ.

ὀυχ ἑκών. inuitus, nolens.

ὀυχ οἷον. non solum.

ὀυχ οἷόν τε. fieri non potest, impossibile est.

ὀυχ ὅπως. non solum, non modo. οὐχ ὅπως. etiam οὐχ ἵνα. Legitur & οὐχόπως coniunctim. Budæus in Com.

ὀυχ ὁρᾷς. particula est παρελκουσα καὶ εἰρωνικὴ. Latini credo & scilicet dicunt. Demosthen. ἀγαθὴ δὲ (οὐχ ὁρᾷς) τύχη συμβεβιωκὼς, ἥ ἐμὲ

ὡς φαύλης πατηγόρει, Egregiam uero tute creado fortunam adeptus, meam fortunam ut calamitosam accusas. Bud. Com.

ὀυχ ὅσον. nedum. Aristid. in Panath. μέγα καὶ φανερὸν σύμβολόν ἐστι τοῦ πρόσθεν ἡμᾶς οὐθὲν ἧττον ἀρχῆς, οὐχ ὅσον λανθάνειν. magnum, id est, indicium huius ciuitatis præstantiæ, inde iam ab initio, nedum eam obscuro nomine non fuisse. Budæus in Com.

ὀυχ ὅτι. non solum, non solum non. Significat etiam non quod, cum indicatiuo iunctum. Bud in Com.

ὀυχ ὅτι μή. non quin, Lucian. οὐχ ὅτι μὴ καλὸν εἶναι οἶμαι, Non quin honestum esse censeam.

ὀυχ οὗτος. nónne hic?

ὀυχ ὡς, ἀντὶ τοῦ οὐχ ὅπως. nedum.

ὀυχ οἷός τ' εἰμι. non possum.

ὀυχήκιστε. οὐκ ἥκιστα nihilominus.

ὀυχί. non.

Ὀφλέτης. ου. ὁ. debitor, χρεώστης.

Ὀφλημα. ατος. τὸ. debitum, χρέος.

ὀφείλω. μ. ελῶ. alias ὀφειλήσω, ἠ ὤφλω ὀφλήσω. ω. ὤφληκα. ἀόρ. β ὤφλιον. debeo. οἱ ὀφείλοντες τῷ δήμῳ dicebãtur οἱ κατὰ δίκην, qui ignominiosi erant, quoad iudicatum fecissent. His erarij apud Rom. similes erãt. Εἴτ' ὄφελες, cum significatione optationis, etiam personæ secundæ indicationem habet. Bud. Cõ. Vide ὄφλαν in Ammonio, & ἄλλε.

ὀφελέω, pro ὠφελῶ. adiuuo, conforto, seruo.

ὄφελον, Ionicè pro ὤφελον. utinam. Bud. Com. iungitur ferè semper optatiuo modo, aut tempori præterito, & nonnunquam infinitiuo, præsertim cum pro εἴθε ἔμελλον ponitur. Thom. Mag. & ὀφέλον, quod prodest.

ὄφελος. εος. τὸ. utilitas, augmentum, usus fructus. Item fastigium & culmen.

ὀφέλλω. augeo, adiuuo, concito, proficio, calumnior. διαβάλλω. Actiu. accus.

ὄφελμα. augmentum, λάμυσμον, σώρωμα.

ὀφέλιμον. τὸ. utile, proficuum. Orph.

ὀφέλτης. ου. Euboiæ mons, apud Lycoph.

ὀφελτρόω. orno, colo, redimio, κοσμῶ, Lycop.

ὀφέλτρον. ornatus, κόλυσμα.

ὀφθαλμία. ας. ἡ. ophthalmia oculorum morbus. Ophthalmiam Pollux negat propriè aliquod oculorum esse uitium, sed in eo uerbo significari tradit cauitatem oculorum ex corporis ægritudine. Celsus & alij appellant lippitudinẽ. Gal. Therapeut. ad Glauconem libro secundo dicit esse inflammationem eius membranæ quæ corneæ inhæret. In Isagoge dicit oculi ὀφθαλμίαν esse quoties rubet oculi pars candida: extolluntur cilia, simulq; fit ne possint sine dolore coniungi palpebræ, tractatusque manibus oculus dolet.

ὀφθαλμιάω. μ. άσω. ω. ακα. patior, oculis doleo. item adnicto mulieri & nictatiunculis liceor eius amorem, uel ægris oculis mulierem aspicio. Cicero oculos adijcio dixit, ὀφθαλμὸν ὧν βάλλω. Item inuideo, φθονῶ. Neutr. absol.

ὀφθαλμικά. τὰ. medicamenta, quæ oculis adhibentur.

ὀφθαλμικός. ἡ. ὁ. ocularis, oculorum medicus.

ὀφθαλμιῶ. oculorum dolore & morbo afficior. Aristoph. Ranis ἀλλ' ἔτυχον ὀφθαλμιῶν.

ὀφθαλμοβολῶ. τὸ. ὀφθαλμιῶ.

ὀφθαλμόβορος. ου. ὁ. oculo appetens.

ὀφθαλμοδουλεία. ας. ἡ. seruitus ad oculum.

ὀφθαλμός. ῆ. ὁ. oculus, gemma. Erant quoque ὀφθαλμοί, præfecti compotationum, qui cœnantibus lychnos & ellychnia suggerebant, modiperatores à quibusdam dicti. Vide διπόντια. ὀφθαλμοί dicuntur etiam triremium foramina, per quæ remi traijciuntur.

ὀφιακά. τὰ. commentaria de serpentibus scripti.

ὀφίασις. ιῶν. ἡ. mutatio natiui coloris in capillis in uersicolorem, & serpentum modo uariũ. Arabes medici tyriam uocant.

ὀφιγενής. ὲς. ὁ. ἡ. serpentigena.

ὀφίδιον. nomen lapidis apud Orpheum.

ὀφιδόω. uaco, otior, conuersor, habito.

ὀφίδιον. ου. serpens paruus.

ὀφιογενῆς. οῦς. gens Propontidis apud Strabonẽ quæ familiaritate quadam cum anguibus, lætiferis serpentum morsibus præsentem opem adferebat.

ὀφιόδηκτος. ου. ὁ. à serpente morsus.

ὀφιόμαχος. ου. ὁ. lacerta, & locustæ species non alata.

ὀφιοσκόροδον. τὸ. allium anguinum & syluestre. Dioscorid.

ὀφιοῦχος. ου. ὁ. sydus est cœleste apud Proclum de sphæra: dictum, quod serpentem teneat. anguifer appellatur à Columella, & serpentinarius, à nõnullis ophiulcus uocabatur quasi serpentem trahens.

ὄφις. ιος. ὁ. serpens, ab ὄπτω, uideo. cernit enim acutè. dormitque apertis oculis. Est & morbus capitis dictus à similitudine serpentis. Item ornamentum quoddam. Cæl. Et nomen sydéris apud Proclum de sphæra. De serpente uide Aristotelem (sic enim ὄφιν apud eum uertit Gaza, & alibi ὄφιν θαλάττιον serpentem marinam) & Aelianum.

ὀφίτης. ου. ὁ. ophites marmor serpentinis maculis assimile.

ὀφιώδης. ες. ὁ. ἡ. serpentinus.

ὀφλαύω. &

ὀφλέω. μ. ήσω. ω. ὤφληκα. debeo, æs alienũ conflo. Vnde ὀφλεῖν ζημίαν, multari. ὠφληκὼς τὸν θάνατον θανάτου, iustè damnatus. Actiu. accus.

ὄφλημα. ατος. τὸ. &

ὄφλησις. ιῶν. ἡ. debitum, proprièquod ærario debetur: sed χρέος de priuato debito dici solet. Ammonius.

ὀφλισκάνω. μ. ήσω. ω. ηκα. &

ὀφλίσκω. &

ὄφλω. idem quod ὀφλέω. Et refertur plerunque ad forum (Vide ὀφείλω) Ammonius distinguit ab ὀφείλω. Vnde ὀφλισκάνειν θάνατον, damnari, multam pati. Et ὤφλε τὴν θάνατον, arbitrorum sententia damnatus est. ὀφλισκάνω μέμψιν, merui esse reus. ὄφλοντες quoq; & κατὰ δίκην, & ἐζημιωμένοι, & ἐγγραμμένοι τῷ δημοσίῳ, sunt quos Latini ærarios uocant. Item ὠφληκότες, & ὄφλοντες damnati. Chrysost. translate usus est, ὥσπερ οὖν πλέον τὸ γέλωτα ὀφλισκάνουσι παρ' ἡμῖν, Tanto maiore risu à nobis digni existimantur. Bud. in Annot.

ὀφνίς. uomer, aratrum.

ὄφρα. ut, donec, dum.

ὄφρυα. τὰ. loca editiora, scpes.

ὀφρυάζω. supercilijs nuto.

ὀφρύηνος. supercilijs pruriens, pudibundus, quod erubescentibus pruriant quodãmodo supercilia.

ὀφρυόεις. όεντος. ἡ. altus, superbus, in alto situs.

ὀφρύομαι. erigo supercilia, tumeo.

ὀφρύς. ύος. ἡ. supercilium, ut Gaza uertit in Aristot. παρὰ τὸ ὄπτω, τὸ ῥύω τὸ φυλάσσω. fastus, tumulus, id est, collis, ὀρθὴ ἐξοχή.

Ὀχα. egregiè, præcipuè: ut, οὐχ ἅρις, pro ἔξοχα, abiecta præpositione, sicut αὐγίς pro κατωγίς.

ὀχανή. ῆς. ἡ. &

ὄχανον. ου. τὸ. lorum clypei, ansa qua tenetur scutum. Plutarch. τὴν ἀσπίδα φορεῖν δι' ὀχάνης μὴ διὰ πόρπακος. τῇ δὲ τὸ ἔχω τὸ κράτος. Etym.

ὀχεύω. uehi, salire.

ὀχεύσις. εως. ἡ. coitus, ut Gaza uertit in Aristotele.

ὀχεῖα. τὰ. admissarij.

ὄχεος. ου. τὸ. currus, uehiculum, & locus ad coitum aptus. Etym.

ὄχευς. equus admissarius, uel asinus, uel aries, qui ad admissuram educatur.

ὀχέομαι. uehor. Vnde ὀχεῖσθαι δίκην ἀγορᾶς dicitur cum probãtur equites, & per forum equo uehuntur. Latinè transuehi dicitur. Et trãslate ὀχεῖσθαι ἐπ' ἐλπίσι. pro spe euehi, attolli.

ὀχεσοῖ. in uehiculis.
ὀχετεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. duco riuos, defluo, ὠχέω, ἀγχεύω, transfero.
ὀχετηγέω. μ. ήσω. ω. ηκα. per riuum irrigo.
ὀχετηγία. ας. ἡ. irrigatio.
ὀχετηγός. ὁ. irrigator.
ὀχετλη. plaustrum, obex.
ὀχῆες. οἱ. elices, fulci aquarij.
ὀχετός. ὁ. cloaca, fistula, conductus.
ὀχεφαλίον. tubi caput, ubi aqua effunditur.
ὀχεύς. έως. ὁ. lorum galeæ, repagulũ, sera, uectis. Item serotum, ut Gaza uertit apud Aristot. id est, pellis quæ circundat testes.
ὀχεύτ. ής. ἡ. futibilis.
ὀχευτής. οῦ. ὁ. fututor.
ὀχευτικός. ὴ. όν. luxuriosus, coitui deditus, salax.
ὀχεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. futuo, coëo, ac proprie brutorum animantium. Nam hominum potius ἀφροδισιάζειν inquit Moschop. Actiu.
ὀχέω. μ. ήσω. ω. ηκα. ueho curru, sensim moueo, φέρω, βαστάζω, ὑπομένω. Plutarchus non tantum de curru dixit, sed de equo, quod passiuè etiam ὀχεῖσθαι dicitur.
ὀχή. ῆς. ἡ. cibus, unde dicta est σύνοχίαι.
ὀχημα. ατος. τὸ. uehiculum.
ὄχησις. εως. ἡ. uectio.
ὀχέω. μ. ήσω. ω. ηκα. grauiter fero, doleo, suspiro, irascor, ingemo. Neutrũ absolutum. ἀγανακτῶ, ὡς ὀλίγον ἐπαίρω τὴν θυμόν. Eustathius Iliados α.
ὄχθη. ης. ἡ. ripa Ammon. locus præruptus ripæ. Nam planus ποταμιὸν dicitur. Sic in maris litore locus altior ἀκτή, sed plenior αἰγιαλός.
ὄχθησις. turba, tumultus.
ὀχθίζω. uide ὀχθέω.
ὄχθοι. οἱ. in medicina uocantur extuberationes, uerrucæ, tumores.
ὄχθοιδες. ος. ὁ. limbus, uestis muliebris.
ὄχθος. ου. ὁ. onus, tumulus, collis, locus inuius & asper. Ammon.
ὄχθωδες. Atticè idem quod ὄχθοιδες. Etym.
ὀχθώδης. ες. ὁ. ἡ. tumens, uerrucosus, oras pertumidas habens.
ὀχλαγώγιον. uocatur in Pandectis Græcis, cõuentus multorum ciuium ad constituendos ac cõfirmandos bonos mores ciuitatis, & declarandam alicuius improbitatem, quem uel inuidia, uel ignominia dignum iudicant, hoc est, πολλῶν τινῶν συόντων. ὅτε πολλῶν φωνὰς παρὰ τὰς ἀγαθὰς τῆς πόλεως τροπὰς εἰς αὐτὸν συντρέχουσιν εἰς φθόνον καὶ ἀλιμίαν τινὸς ἢ τῶ ἀπόντι δ' γένηται ὀχλαγώγιον ὅτε τὶς ἐπέλθη τῶ οἴκω αὐτοῦ ἢ τῆ πατρίδι, ἢ τῶ ἐργασηρίω, ὀχλαγώγιον ποιεῖ ὁ μόνον ὁ ἀγείρων, ἀλλὰ

καὶ ὁ συγκαλεσάμενος ἄλλους ἢ ἐπιβαλὼν τὸ ἀγεῖραι.
ὀχλαγωγός. qui plebem solicitat.
ὀχλαγωγῶ. plebem ad res nouas solicito, factiosæ turbæ ducem me præbeo, plebem oblecto & solicito.
ὀχλάζω. μ. άσω. ω. ακα. laboro, pigresco.
ὀχλέομαι. τὸ ὀχέομαι, ut ὀχλεῖται ἐφ' ἵππου, uehitur equo.
ὀχλεύς. uectis, uinculum, currus.
ὀχλέω. μ. ήσω. ω. ηκα. turbo, uexo, molestus sum, iniuria afficio. Actiu. accus.
ὀχληρός. ὰ. ὁ. turbulentus, turbatiuus, molestus, infestus, ostreperus.
ὀχληρώδης. ες. ὁ. molestus.
ὄχλησις. ἡ. turbatio, strepitus.
ὀχλίζω. μ. ίσω. ω. ικα. mouco, aperio, ἀνοίγω. apud Nicand. Actiu. accus.
ὀχλικῶ. turbatiuè.
ὀχλιώδ. ὰ. ὁ. turbulentus, molestus.
ὀχλοισία. supplicatio, congregatio.
ὀχλοποιία. ας. ἡ. seditio, δημοποσία.
ὀχλοποιῶ. δημοποσῶ. Bud. Com.
ὀχλοκρατοῦμαι. dicuntur qui impetu plebeio reguntur, non legitima democratia. Bud. Com.
ὀχλομανδρ ὁ turbis insaniens.
ὀχλοποιέω. μ. ήσω. ω. ηκα. turbam congrego.
ὄχλος. ὰ. ὁ. turba, multitudo, turbatio, tumultus. Ammon. distinguit à πλῆθος, ὄχλος inquiens propriè est ἡ ὄχλησις.
ὀχλοτρόφης. ες. ὁ. ἡ. turbam delectans.
ὀχλώμενοι. οἱ. uomicæ pectoris, abscessus humorum è pectore.
ὀχλώδης. ες. ὁ ἡ. turbulentus.
ὄχμα. ατος. τὸ. fibulamentum.
ὀχμάς. fibula. Etym.
ὀχμάζω. μ. άσω. ω. ακα. porto, incumbo, contineo, fouco, κατέχω, βαστάζω, fræno equum, sub currũ duco, in pugna uinco & scindo. Etym.
ὄχνη. ης. ἡ. pyrus agrestis. ἀπὸ τῶ ἄγχειν. nam acerbitate sua penè suffocant.
ὄχος. ὰ. ὁ uehiculum, retinaculum, rota, funis.
ὀχυέσκω. destillo, defluo.
ὀχυρός. ὰ. ὁ. tutus, munitus, fortis, firmus, stabilis, firmatus.
ὀχυρότης. τος. ἡ. munitio.
ὀχυρόω. μ. ώσω. ω. ωκα. munitio, in tuto colloco. Actiuum accus.
ὀχύρωμα. ατος. τὸ. fastigium, munitio.
ὀχυτός. ὁ. uox, uisus, aspectus, facies.

Ο ὀψάομαι. μ. ήσομαι. ω. ημαι. opsonor, id est, facio opsonium. Depon. absol.
ὀψάριον. τὸ. opsoniolum. λύω ὀψάρια, apud Ioan. pro duobus piscibus, sicut apud Teren.

piſces

piſces opſonium uocantur.
ὀψαρότης. τος. ὁ. ſero arans.
ὀψαρτυσία. ας. ἡ ars condiendi cibaria.
ὀψαρτύτης. coquus, condus.
ὀψαρτυτικόν. liber de re culinaria. & ars ipſa, ὀψαρτυτική.
ὀψέ. ſero, tarde, nouiſſimè, ad ultimum, ad extremum. Et conſtruitur cum genitiuo, ut ὀψὲ ἡλικίας, ætate uergente. ὀψὲ τῆ ἡμέρας, inclinãte die. ὀψὲ ἐβδομάδων, ueſpere ſabbati. Plato in Phædone, οἶσθα γὰρ ἄλλως πως νύν ὀψὲ πίνοντας, inquit Crito, uolens indicare Socrati iam primum ſolem occultari, & bene ueſpere pleroſq; pharmacum ſumere conſueuiſſe. In compoſitione ε in ι mutat. Ammon. diſtinguit ab ἑσπέρα, in ὀψὲ & in ἑσπέρα.
ὀψέα. ας. ἡ. ueſper, tarditas.
ὀψέω. uidere cupio, in conſpectu habeo, uideo.
ὀψέποτε. tandem. μόλις, ποτέ.
ὀψέω. μ. ήσω. ω. ηκα. tardus ſum.
ὀψία. ſerum, ueſpertinum tempus. Etym.
ὀψιαίτατα. tardiſſimè.
ὀψιαίτερον. tardius.
ὀψιβλαστε plantæ quæ tarde & ſero germinant.
ὀψίγαμος. ὁ. tardus maritus.
ὀψιγενής. ὲς. ὁ. ἡ. tarde genitus.
ὀψίγονος. ὰ. ὸν. poſteritas.
ὀψίγονος. ὰ. ὁ. tarde genitus, poſteritas.
ὀψιζήλωσοὶ. tardiuſculi.
ὀψίθυμαι &
ὀψίζω. ſub ueſperũ facio, ſero facio, hoc eſt, non tempeſtiuè, ſub ueſperum uenio.
ὀψίκαρπος. ὰ. ὁ. de arbore ſerotini fructus, frugi tardus.
ὀψιμαθῆν. ſero diſcere. opponitur τῶ παιδομαθῆν.
ὀψιμαθὴς. ὲς. ὁ. ἡ. qui iam grandis natu diſcit, qui ſerò diſcere cœpit.
ὀψιμαθία. ας. ἡ. tardi diſcentia, ſera eruditio, interprete Gellio.
ὄψιμος. ὰ. ὁ. ſerotinus, ſerus, ut uertit Cicero Homericum illud Iliad. β. ὄψιμον ὀψιτέλεστον ὅς κε λαὸς ὄδε ἀπολῆται, Sera & tarda nimis, ſed fama & laude perenni.
ὀψινός. &
ὄψιον. obſonium.
ὄψιος. ὰ. ὸν. ſerotinus, ueſpertinus.
ὀψίνους. ὁ. ſero ſapiens. uide in Chiliad. Eraſmi.
ὄψις. ὀψεως. ἡ. oculus, uiſus, aſpectus, facies. ὄψεως ἕνεκα, in ſpeciem Latini dicunt.
ὀψίς. iuxta Poſidonium, idem quod ὄψις. Etymol.
ὀψισμός. ὁ. ὁ. tarditas.

ὀψίσπορα. frumenta quæ ſero ſerenda ſunt.
ὀψισπορῶ. ſero frumenta ſerere.
ὀψιτέλεστος. ὰ. ὁ. tarde factus, ſerotinus.
ὀψίτοφος. ὰ. ὁ. idem.
ὀψίτομος. ἄμπελος. uitis, quæ ſero putatur & ultima.
ὀψοδιδάσκαλος. ου. ὁ propinator, artifex uel ſtructor opſoniorum. uide in Chiliad. Eraſmi.
ὀψοδιδία. ας. ἡ. opſonij egeſtas.
ὀψολογία. ας. ἡ. de re culinaria ſermo.
ὀψολόγος. qui de re culinaria ſcripſit.
ὄψον. ὰ. ὸ. opſonium, quicquid edimus præter panẽ & uinum, & omnis cibus qui per ignem præparatur, excepto pane. Bayfius opſonia ſic dicta ab ὀψέ, hoc eſt, ſero: uel quòd ueſperi tantum ijs ueſcerentur, non mane: uel quòd ſero tandem uoluptatis gratia in uſum uenerint, cum antiquitus frugaliter ac ſimpliciter uiuerent.
ὀψονόμος. ου. ὁ. magiſtratus qui legem annonæ præbet, & annonarios coërcet.
ὀψοποιική. ῆς. ἡ. obſoniorum conſtructio & cõfectio. Plato. Gorgia. γῶ δέ καὶ ἡ ὀψοποιικὴ, ὁδὸς καὶ μὴν οὐδὲ τέχνη.
ὀψοποιία. ἡ. pulpamenti factitatio.
ὀψοποιός. ὸ. ὁ. opſoniorum inſtructor, coquus, popinator.
ὀψοποιῶμαι. edulium conficio, opſonium præparo.
ὀψοπωλιον. ου. τὸ. locus ubi opſonia uenduntur.
ὄψος. ὰ. ὁ flagitioſus.
ὀψοφαγέω. μ. ήσω. ω. ηκα. opſonium comedo. Neutr. abſol.
ὀψοφαγία. ας. ἡ. edacitas, cupedia.
ὀψοφάγος. ὰ. ὁ. opſonator, edax, gulo.
ὀψώριον. ὰ. ὸ. cella penuaria, ſportula pro coëmendis geſtandisq; opſonijs.
ὀψωνέω. μ. ήσω. ω. ηκα. opſonia emo, opſono. Neutrum abſol.
ὀψώνης. ου. ὁ. opſonator. Libanius. ἔωθεν ὀψώνης κάτεισιν.
ὀψωνιάζω. nutrio. Halic. lib. 9. ἐκτῶν ἀλλοτρίων ὀψωνιαζομένους χρημάτων, Ex alienis alendos pecunijs.
ὀψωνιασμός. ὰ. ὁ. cibarium.
ὀψώνιον. ὰ. ὸ. ὄψον. Item ſtipendium, lucrum, κέρδος, χάρισμα.
ὀψωρός. ὰ. ὁ. ſcabioſus.

Ο Ω.

ὠόρων. τῶν. mulierum, ὠόρων.

Τ, Doricè p τῆ. quā, quò, ubi.

Γᾶα. ἀντὶ τοῦ ᾶ. secundum Herodianum. Etym.

Γάγαι. ἀά. retia, ϖαγίδες.

Γαγαναλια. τά. dies festus erat montanorū & agrestiū, quo per urbē uehiculis ferri criminosum erat.

Γαγαῖος. ᾶ. ὁ. paganus, idiota.

Γαγαστᾶῖος. epitheton Apollinis à loco Thessaliæ Pagaso.

Γαγγρᾶι. generaliter, generatim, p omnia genera.

Γαγγλαδία. festum apud Rhodios, quando uineę putantur, celebrari solitum.

Γαγγώνιος. ὁ. lapis ab angulorum multitudine.

Γαγελὸς. ὁ. pedis talus.

Γαγετός. ὁ. ὁ. glacies, gelu, rupes, scopulus.

Γαγετώδης. ες. ὁ. ἡ. gelidus.

Γάγη. rete, laqueus, ϖαγίδα. aliàs ϖαγὴ, locus altus.

Γαγιλὸς. ὁ. ὁ. puluis ex itinere aut cursu.

Γαγιλδύω. illaqueo.

Γάγιος. ᾶ. ὁ. solidus.

Γαγιότης. ητος. ἡ. soliditas.

Γαγιόω. firmo, stabilio.

Γαγὶς. ίδος. ἡ. laqueus, quo feram capimus, aut auem. ἀπὸ τοῦ ϖήσσω.

Γαγίως. solidè, firmiter.

Γαγιώτερος. solidius.

Γαγκάκως. improbissimè.

Γαγκέλης. ᾶ ὁ. &

Γάγκαλος. ᾶ. ὁ. undecunq; pulcher.

Γαγκέλως. perpulchrè.

Γαγκαρπία. ϖαναϖορία. omnis generis fructus aut semina.

Γάγκαρπος. ᾶ. ὁ. ex omni fructu.

Γάγκλαυς. ᾶ. ὁ. semper lugens.

Γάγκοινος. ᾶ. ὁ. omnibus communis.

Γαγκρατὴς. omnipotens.

Γαγκραλίζειν. dicitur, cum alter cum altero luctatur erectis digitis pedum, citra corporis totius congressum.

Γαγκραλιστὴς. athleta, luctator. Etym.

Γαγκραλικῶς. uide in Chiliad. Erasmi, Panceratice ualere.

Γαγκράλιον. ᾶ. ὸ. ludus gymnicus, ex eo dictus, (ut scribit Bud. in Annot.) quòd aduocatis omnibus corporis uiribus omniumq; neruorū contentione transigeretur. Alij ϖαγκράτιον interpretantur ϖγίταβλον, ut quod quinquertio constet, nempe pugilatu, cursu, saltu, disco & lucta. Vnde ϖαγκραλιασὰ, qui manibus, pedibusq; quasi omni ope, omnibusq; (ut dicitur) unguis connixi certabant, id est, ϖᾶσι χροῖ καὶ ϖοσὶ ϖυκτομάχεντο, ut scribit Suidas.

quamuis paulò aliter Hermol. Et ϖαγκραλιάζειν, de ijs qui eo in certamine exercentur. Lucian. ϖρὶ γυμνασίων, ϖαγκρατιάζειν, inquit, ὸ ϖαίειν ἀλλήλους ὀθοστόνως. id est, ferire uicissim concertatione arrectaria. hoc est (ut quidam interpretantur) cum alter, cum altero luctabantur erectis digitis pedum citra corporis totius congressum.

Γάγκρεας. pancreum, ut Gaza uertit in Aristot. quasi tota caro, glandulosum corpus est, uasa mesenterij diuaricata fulciens. ac spatium intra lienē uētriculū ac iecur uacuū in dorso explet.

Γάγρος. sic Lycophr. ἀγραυλῶν ἀγνίτην ϖάγον salē dixit. quasi lustrale Nept. concrementum.

Γάγος. ᾶ. ὁ. collis, locus eminens, rupes, saxum. Quidam locum altum munitum mœnibus & uallo intelligunt. ϖάγος. ϖροφορισϖαρὰ τοῖς ϖεϖηγέναι, in Epigr. græc μάλε ϖάγος ἑήξει τῆ αὔλακι accipi uidetur pro torrente aut flumine è niuibus liquatis.

Γάγρος. ᾶ. ὁ. pagurus, cāeri genus. τοῦ δὲ ὸ ὀρεῖν καὶ φυλάσσειν ὧν ϖάγους, quod in altioribus fluminum locis uersetur, ripisq; præruptis: uel ϖαρὰ ὸ ϖῶϊς ϖάγος ὸ ἀγέλη ἢ ὁρμᾶν. Nicand. schol. Meminerunt eius Aelianus & Aristoteles, Gaza Græcam uocem relinquit.

Γαγχάλκος. ᾶ. ὁ. æreus.

Γάγχρηστος. ᾶ. ὁ. perbenignus, utilis.

Γάγχυ. omnino, funditus.

Γαθαίνομαι. affectiones ex iudicum animis prolicio, affectus commoueo, indignor, ægrè fero, afficior.

Γαθὴ. ῆς. ἡ. &

Γάθημα. ατος. ὸ. ϖάθος. affectus, passio, calamitas, motus animi, ut ἄλλη ἀνθρώϖου ϖαθήματος, Sensus uehementiore motu excitatus. Cic. interpr. & ϖαθήματα γὰρ τῆ ψυχῆ, mens, sensus uel sensa animi, & ἁπλῶς τὰ ϖαθήματα τῆ φωνῆ τῶ λόγω Exprimere dicendo sensa.

Γαθηλὴ. ἡ. affecta.

Γαθηλικαὶ ϖοιότητες. uide Aristotel. in Prædicamento qualitatis.

Γαθηλὸς. ᾶ. ὁ. passiuus.

Γαθητὸς. ᾶ. ὁ. passibilis.

Γαθογνωμονικὸν σημεῖον. signū quò una cū morbo inuadit, nec ab eo separari potest, imò affectus quodammodo essentiam constituit, ut in pleuritide, difficultas anhelitus, & febris &c.

Γαθολογικὴ. ῆς. ἡ. uocatur ea medicinæ pars quæ symptomata & causas inquirit, quæ eadem & ἀϖολογική.

Γαθοποιία. schema quo uel odium uel iracundiā uel misericordiam commouemus.

Γαθοποιία. ᾶς. ἡ. commotio affectuum, hæc (inquit Iul. Rufinianus) uel odio, uel iracundia, uel misericordia commouetur.

Γάθος. ὸ. passio, clades, affectio, interitus, animi motus, uitium, afflictio, calamitas, morbus, perturbatio, affectus. Γάθη quid, uide Aristot. in Prædicamēto qualitatis. Pandectæ Græc. ita distinguūt, à νόσω, ut νόσῳ dicant esse imbecillitatem corporis ad certum tempus, ϖάθῳ uero continuum & longum corporis impedimentum, hoc est, δυνεκὲς σώματος ἐμϖόδιον. Prisci tamen Græci, teste Galen. motus omnes, etiam eos qui naturaliter se habent nisi actiui sint ϖάθη, hoc est, passiones nominabant.

Γᾶ, pro ϖῶ. quò. Est etiam uocatiuus à ϖᾶς, Aristoph. ϖῆ δῆϑ' ὦ ϖαᾶ.

Γαιάν. ᾶνος. ὁ. pæan, genus cantilenæ in laudem alicuius. Iupiter. duo erāt huius genera, unum Martī canebāt antequam prodirent in aciem: alterum Apollini post potitam uictoriā & adeptam. Est etiam quod canebatur cum pestis intermitteret Etym.

Γαιανιδὴς. ίδος. tribus quædam Athenensis.

Γαιανίζω. μ. ίσω. ω. ινα. pæana cano, δύφραίνομαι. Neutrum absol.

Γαιανισμὸς. ὁ. plausus, pæanis modulatio.

Γάϊγμα. ατος. ὸ. &

Γαίγνιον. ᾶ. ὸ. ludus, & propriè delectamēta puerilia, ut quando ludunt imaginibus.

Γαιγνίμων. ονος. ὁ. iocosus, τοῖς ϖαιγνίοις ὥϑι σκώϖτων.

Γαιγνία. ας. ἡ. idem quod ϖαίγνιον.

Γαιγνιώδης. ες. ὁ. ἡ. ioco plenus, ludicrus, ϖαιγνίων

Γαιγνίων. ϖαιδάριον. deliciæ, puellulus, Plutarchus in uita Antonij.

Γαιδαγωγεῖον. ὸ. schola, ludus literarius. Item locus in domicilio, ubi pueri seruique commorantur, diribitorium. Cælius libro quarto, capite sexto.

Γαιδαγωγέω. μ. ήσω. π. υηκ. sequor pueros, id est, sum pædagogus, & è uestigio sequor, sectorq;, Plato de Rep. 3. Item moderor, rego, fræno, Gregor. Bud. Com.

Γαιδαγωγία. ας. ἡ. disciplina, adhortatio.

Γαιδαγωγικὴ. ῆς. ἡ. ministra.

Γαιδαγωγικῶς. aduerbium imperiosè, more pædagogorum.

Γαιδαγωγὸς. ὸ. ὁ. custos & institutor pueri, pædagogus, ϖαιδοτρίβης.

Γαιδάδιον. &

Γαιδάριον. ᾶ. ὸ. puerulus, μειρακιον, puellula.

Γαιδαριώδης. ες. ὁ. ἡ. puerilis, ἀσυλλόγιστος.

Γαιδεία. ας. ἡ. disciplina, castigatio, eruditio, literarū studiū, institutio in bonas artes. Latinè humanitatē appellant, ætas puerilis. Etym. Ammonius distinguit à ϖαίδευσις. Platoni dicitur λύναμις ὅλης ϖαιδὸς ψυχῆς.

Γαιδείας. ἀϖηλϑα. literarum studia capessere.

Γαιδεράσ῀ν. pueros amare.

Γαιδεραστὴς. ᾶ. ὁ. amator puerorum.

Γαιδερως. ωτος. pro eodem apud Teleclidem.

Γαιδοφασία. ας. ἡ. lasciuus amor in pueros.

Γαίδευμα. ατος. ὸ. disciplina.

Γαίδευσις. ἡ. institutio, disciplina, Cyrill. Ammonius distinguit à ϖαιδεία.

Γαιδευτήριον. ᾶ. ὸ locus doctrinę, diuersorium eruditionis.

Γαιδευτὴς. ᾶ. ὁ. præceptor, doctor, eruditor.

Γαιδεύτος. ᾶ. ὁ. doctus.

Γαιδύω. μ. δύσω. ω. δυκα. corripio, castigo, instituo, liberos educo. Actiu. accus.

Γαιδιὰ. ᾶς. ἡ. ludus, ϖαίγνιον, oxytonum.

Γαιδία. ας. ἡ. infantia. paroxytonum.

Γαιδία. τὰ. pueri, infantes.

Γαιδιαρὸν. τὰ. puer adamatus: quod tamē aliquando honestū uocabulum est, iucundissima quæque & grauissima significans, quas Latini delicias uocant. Synes. ναί μὰ δία λόγος, τἄμὰ καὶ τὰ σὰ ϖαιδικά. Per literarū studia, tuas measq; delicias. Bud. Com.

Γαιδικὸς. puerilis. ϖαιδὸς ἀρεϊώδης, ἱλαρός.

Γαιδικῶς. iocosè.

Γαιδιόθεν. ab infantia.

Γαιδίον. ᾶ. ὸ. puerulus.

Γαιδίον νόσος. morbus Comitialis, quo din puerili ætate frequenter accidat.

Γαιδονιτήριον. ᾶ. τὸ. ancillula, puella. Ammonius distinguit à ϖαιδίσκη.

Γαιδίσκη. ης. ἡ. nomen anceps est: refertur enim uel ad ætatem, & adolescentulam siue puellam significat: uel ad fortunam & seruam, ancillam, siue pedissequam designat. Ammonius distinguit à ϖαῖς, & ϖαιδισκάριον & ϑεράπαινα, tribus locis in ϖαιδίσκη.

Γαιδίσκη. &

Γαιδινὸς. ᾶ. ὁ. adolescens, qui ætatem pueritiæ excessit. Atticis ἀνηβίσκος dicitur. Item puerilis adiectiue, ϖαιδινὰς χαρὰς. Epigr.

Γαιδογονία. ας. ἡ. generatio filiorum.

Γαιδόθεν. à pueris, ab incunte ætate.

Γαιδονόμος. ὁ. ϖαιδοτρόφος.

Γαιδολέτωρ. ορος. ὁ. puerorum corruptor & occisor. Dicitur fœminino genere ϖαιδολέτρια.

Γαιδομαθὴς. ες. ὁ. qui à pueris didicit aliquā artem. Quare (inquit Fabius) qui in sua quisq; arte optimè facit, ϖαιδομαθὴς dicitur. unde uerbum ϖαιδομαθεῖν formari potest.

Παιδμανής. ὁ. libidini puerorum obnoxius, qui puerorum amore insanit.

Παιδνόμαι. qui educandis pueris instituendisq; operam impendunt, ut pueri ex more ritusq; à maioribus instituto artes & ciuiles & bellicas edoceantur.

Παιδοπάτης. ὁ. pædico, puerorum obseruator.

Παιδοποιέομαι. &

Παιδοποιέω. filios procreo, gigno & suscipio, filijs procreandis operam do.

Παιδοποιησόμενος. ὁ. generaturus.

Παιδοποιήτης. ὁ. prolis procreator.

Παιδοποιία. procreatio, susceptioq; liberorum, facultas generandi.

Παιδοτορέω. μ. ήσω. ω. ηκα. παιδοποιέω.

Παιδοτόκωσις. ὁ. ή. liberorum procreatio.

Παιδοτροιβέω. instituo pueros, παιδεύω.

Παιδοτροίβη. ης. ἡ. παιδοτριβία.

Παιδοτρίβης. ὁ. præceptor puerorum in exercitio corporis, pædotriba.

Παιδοτριβία. ας. ἡ. ars exercendi iuuentutem.

Παιδοτρίβιον. τὸ. schola.

Παιδοτριψ. βος. ὁ. παιδοτρίβης.

Παιδοτροφέω pueros alere.

Παιδογονία. ας. ἡ. procreatio liberorum.

Παιδοφθόρος. cinædus, puerarius, puerorum corruptor, occisor.

Παιδοφίλης. ου. ὁ. & ἡ. puerorum amans.

Παιδῴδιλος. ὁ. iocus.

Παιδῴδης. ὁ. ἡ. iocosus.

Παιζόμυθος. νόμος. ludibrio habita lex. & τὸ δὲ παιζόμυθον, ac iuxta quod ioco dici solet.

Παίζω. μ. ξω. ω. αιξα. ludo, irascor, παῖζαι tamen non παῖξαι dicunt Attici. Aristoph. Pluto. Βάλει δ' ἀεὶ χρόνῳ πρὸς με παῖζαι. Neut. absol.

Παιηοσωτήρ. ης. ἡ. medicatio, ἰατρεία.

Παιήων & παιάν. hymnus in honorē Apollinis. Cæl. lib. 14. cap. 59.

Παίκτης. ὁ. ὁ. lusor.

Παῖλος. uide Etym.

Παίλυμα. motus, seductio, fraus.

Παῖρ. tutum, firmum.

Παιονία. ας. ἡ. herba Pæonia, Latinis casta. Et Macedoniæ regio.

Παιπαλᾶν. πολισκηπτᾶν, ἐρευνᾶν, circunspicere, scrutari.

Παιπάλη. ης. ἡ flos farinæ, pollen.

Παιπάλημα. inquit Suidas, ὁ πανδεγὸς καὶ ποικίλος ἢ κακία καὶ πανοῦργος σὺν ἀγχινοίᾳ, astutus, qui ubiq; elabitur uersutia. Bud. Com. & Eras. prouerb. Cercopum cœtus. Demosth. uocauit Æschinem παιπάλημα ueluti hominem acrimonia & subtilitate ingenij quotidie multa meditantem mala quibus alijs noceret, sibi prodesset: sumpta scilicet trāslatione à

παιπάλη quæ uox propriè significat id quod in farina tenuissimum est. Est etiam inæqualitas summorum montium. Etym.

Παιπάλλω. concutio, σείω, exploro, indago.

Παιπαλόεις. όεσσα. ὁ. asper, puluerulentus, durus, saxosus & sublimis.

Παιπαυέα. inanis gloria.

Παῖς. δός. ὁ. ἡ. & παΐς, παΐδος diæresi, puer, id est, seruus omnis, cuius opera utimur, siue in itinere faciendo, siue alijs in rebus. Item puer uel puella, & sic ad ætatem refertur. ἐπὶ παίδων ὀμνύναι, id est, in capita liberorū iurare: quod fiebat, tacto eius capite in quem iurabant, ita se sacrare caput eius dijs inferis, deuouereq; significantes, si peierarent. Bud. Com. Ammonius distinguit à παιδίσκη & αὐτίπαις.

Παισύρδυμα. τὸ. quod circunquaque scissum est, πόρπωμα, à παίω.

Παισίν. σῆς. sententijs uertit interpres Iosephi lib. 2.

Παισός. urbis nomen. Etym.

Παῖσμα. ἡ. τῶ πτοιᾶν βασις.

Παιφάσσω. illustro, manifesto. Item uolito, festino, impetum facio, tumultuor, hinc indè obtueor, oculos quoquo uersum circumduco, composita dictione à παύτη τὰ φάη ἄϊσσω. Eustath. Iliad. β.

Παίω. μ. αίσω. ω. αικα ferio, pulso, terreo. Actiu.

Παιών. ὠνος. ὁ. Apollo, oxyton. Cyril.

Παιών. ὠνος. ὁ. pœon metri genus, paroxyt. Cyrillus. Item proprium uiri. & medicus. Item aliquis ex Pannonia Herodiano.

Παιωνία χείρ. manus medicatrix. Cæl. lib. 14. cap. 59.

Παιωνία. ας. pæonia herba, Eust. Iliad. α. legit per ω & festum Athenis Apollini sacrum.

Παιωνίζειν. laudare, carmine celebrare, quod fiebat principio operum, & in uictorijs. Etym.

Παιώνιος. α. ὁ. medicabilis.

Πακτός. ὸ. ὁ. compactus, obseratus, occlusus, & πακτὸν, compingere, claudere, ἀσφαλίζεσθαι, infibulare.

Πακτωλός. ὸ. ὁ. Pactolus fluuius Lydiæ.

Πάκτωρ. ωνος. ὁ. ex nauigijs fluuiatilibus erāt, quæ facilè soluebantur, ut expeditè magis transportari possent dissoluta, iterumq; ubi usus esset compacta. Strab. lib. 17. Ἀνέβημεν δὲ ἐκ τῶν ὑῶν ἐπὶ πάκτωνος. Bayf. de Re nauali. Nauigij genus è uitilibus uirguliſq; cōtextum, apud Strabon. 17. quod uel corio obtegitur, uel bitumine illinitur, ut ne aquā admittat. Strab. ὁ δὲ πάκτωρ ἀπὸ σκυταλίδων πεπηγὼς σκαφίον.

Πακτῶσαι. obserare, Atticè, pessulo aut obice ob firmare fores.

Πακτή. ης. ἡ. massa propriè ficorū & caricarum, ceste

ste Hesychio. ἡ τῶν, inquit, σύκων ἐπάλληλος θέσις, ἢ μᾶζον.

Πάλαι. diu, aliquando, olim, quondam, antea, pridem. ὥσπερ οἱ πάλαι, quasi iam. Attici πάλαι & ποτέ sæpe ex abundantia & simpliciter ponunt non proprio significato.

Παλαιάγχη. iamdudum.

Παλαιγβης. ὲς. ὁ. ἡ. &

Παλαιγενῆς. ὲς. ὁ. ἡ. &

Παλαιγονῆς. ὲς. ὁ. ἡ. antiquus, grandis natu.

Παλαιδής. ὲς. ὁ. nomen à loco.

Παλαιόω. μ. ώσω. ω. ωκα. ueteresco, antiquo. Neutrum absol.

Παλαίμων. ονος. ὁ. Palæmon deus marinus, qui prius Melicerta, à Latinis Portumnus dictus. Hymnus eius extat apud Orpheum.

Παλαίομαι. μ. ώσομαι. ω. ωμαι. ueteresco. Deponens absol.

Παλαιόπλουτος. ὁ. iam inde à priscis temporibus diues Thucyd. παλαιόπλουτον γὰρ ἦν τὸ χωρίον.

Παλαιός. ὰ. ὁ. uetus, putris. ἐκ παλαιοῦ, olim, iam olim: intelligitur χρόνου.

Παλαιότης. ητος. ἡ. uetustas.

Παλαιόω. ω. ὁ. uetustate confectus.

Παλαιουργός. ὸ. ὁ. ueteramentarius.

Παλαίω. τὸ. παλαιέω.

Πάλαισμα. ατος. τὸ. lucta, certamen, malus.

Παλαισμοσύνη. ης. ἡ palæstræ ludus.

Παλαισᾶν. ῶνος. ὁ. quadrantalis.

Παλαιστή. ῆς. ἡ. mensura quatuor digitorum, palmus minor, nam maior duodecim erat digitorum, uide in δρυμὴ, & Πάκτυλος. Gaza in Aristotele uertit dodrantem.

Παλαιστής. οῦ. ὁ. aduersarius in lucta, ἀνταγωνιστής.

Παλαστᾶν. magnitudine palmi.

Παλαιστής. οῦ. ὁ. luctæ studiosus, luctator.

Παλαιστίνη. ης. ἡ. Palæstina pars Syriæ.

Παλαιστίς. ίδος. παλαιστή.

Παλαιστήριον. ου. τὸ. locus ubi palæstra exercetur.

Παλαίστρα. ας. ἡ. palæstra, ludus & locus. Vide Enst. in Chiliad. Item proprium mulieris apud Lucianum in Asino.

Παλαιστρικὸς. παλαιστικός.

Παλαίτατος. η. ον. παλαιός. Thucyd.

Παλαίτερον. iam pridem, antea.

Παλαίτυρος. ου. ἡ. antiqua Tyrus urbs, quam Alexander expugnauit, & ex insula continentem reddidit.

Παλαίφατος. ου. ὁ. diu prædictus, & diu finitus, fatidicus, antiquus. Est etiam παλαίφατος uiri nomen proprium, qui multa uolumina τῶν ἀπίστων ἱστοριῶν, id est, incredibilium scripsit. à quo libelli, in quibus fabularū inuoluta memorentur, quæq; fidem non capiunt, Palæphatia papyrus prouerbio dici possunt: Vergil. palæphatiā

papyrū simpliciter pro libris eius authoris accepisse uidetur, quando ita canit: Quām multa multiplici iuuenū, quot septa catervas Dixerat, atq; animo meretrix iactata, ferarum Infamem tali meritorum more fuisse, Docta palæphatia testatur uoce papyrus. Cæl. lib. 16. cap. 62.

Παλαίω. μ. αίσω. ω. αικα. luctor. Neutrum dativo iungitur. τὰ παλαιόμενα, luctæ conatus & labores, qui inter luctandum fiunt.

Παλαιωθείς. inueteratus.

Παλαιωθήσονται. inueterascent.

Παλαίωρ. ορος. ὁ. stultus.

Παλακίζω. iniuria seu contumelia afficio, illudo, Etymol.

Παλακῖνος. bellicosus, πολεμικός.

Παλακισμός. iniuria, contumelia, illusio. Etym.

Παλαμάομαι. μ. ήσομαι. ω ημαι. &

Παλαμάω. astutum quid ago, & generaliter pro facio, ἀπὸ τῶν παλαμῶν γεωργίας ἐργάζομαι. Etymol.

Παλάμη. ης. ἡ. machinatio, palma manus, & manus ipsa.

Παλαμήδης. ους. ὁ. Palamedes.

Παλάμνιος. pro παλάμη.

Παλαμναία ἀσπὶς. clypeus quidam quo cōgressuri cum feris utebantur.

Παλαμίς. lunaria.

Παλαμναῖος. ὁ. ὁ. maledictus, persecutor, astutæ infectationis præses, homicida, ἀνθρωποκτόνος ἀνελόντας τὴν παλάμη, παλαμναίους ἐκάλεν. Item astutus, infestus, dirus, cōsceleratus. Unde Synes. ὃν παλαμναῖον θεὸν χώρας dixit, hoc est, pestē & perniciem regionis: & παλαμναίοτάτας ἀρὰς, diras, ultimiq; exempli imprecationes. παλαμναῖαι ἱκεσίαι, supplicationes ob cædem commissam. Thom. Mag. & Harpocrat. Bud. Com. Est etiam ultor homicidarum. Item παλαμναῖος ὁ οἰκείαις χερσὶ φόνον ἐργασάμενος.

Παλαμνέομαι. compono fraudes, παλαμάομαι.

Πάλας. τος. Strabo uocat auri massulas non maiores scribra. Plin. lib. 33. cap. 5. Expuitur æris pala quædam, hoc est, quod Græci ψεγμα appellāt.

Παλάσσω inquino, subigo.

Παλαχή. fors, genus, ἀρχή, λῆξις.

Παλαχῶθεν. antiquitus.

Παλαύβεια. ας. columba exoculata ab aucupibus in reti posita, quæ subsultans cæteras columbas allicit. ἀπὸ τοῦ παλλεύειν, seducere, in laqueum allicere. Erasm. prouerb. Sedens columba. παλαύβρια apud Aristot. Gazę dicuntur allectatrices columbæ & aues quæ in retibus seruantur ad aliarum aucupium lætius.

Πάλη. ης. ἡ. lucta. ἀπὸ τοῦ πάλλεσθαι τὸ σῶμα.

Παλιγόνως

Γαλιγόνδυ gigantes. αὐτὶ τοῦ Γιλαγόνδυ. Etym.
Γαλιμάτιον. pollen.
Γάλιξ. Iniuria, inferius πήλαξ scribitur.
Γάλλ©. arcus, funda.
Γαλίβολος. ᾱ. ὁ. ἄσταθής, σύμμετάβολος. instabilis.
Γαλιγγενεσία ας. ἡ. regeneratio, alteri natales, ut in baptismo.
Γαλίγγναμπτ©. ᾱ. ὁ. recuruus.
Γαλιγκάπηλ©. ᾱ. ὁ. institor, id est, reuenditor, ὁ ἐκ τοῦ ἐμπόρου ἀγοράζων καὶ πωλῶν.
Γαλίγκλας©. curuus, retortus.
Γαλίγνωτ©. ᾱ. ὁ. iracundus, uindex, horribilis, Γαλιγνώτως. malè, iracundè. (tetricus.
Γαλίγκυρος. uas piscatorium.
Γαλιγκώα. ἡ. error, πλάνη.
Γαλίγλωσσ©. ᾱ. ὁ. maledicus, obtrectabilis.
Γαλίζεθτά. σφαιρίζειν. pila ludere.
Γαλίλια. τά. Palilia festa, certamen in honorem Pales, seu (ut alijs placet) Panos. Alex. Genial. lib. 2. cap. 22.
Γαλιλογέω. in gemino uerba atq; itero. Eustath.
Γαλιλογία. ας. ἡ. duplicatio. Palilogia est (inquit Rufinian. (cum uerbū, quod in prima sententia est ultimum, in sequente primū fit, Latinè dicitur egressio, (fortè regressio) ut: Adsit se solā, timidisq; superuenit Aegle. Aegle Naiadum pulcherrima. Hæc figura (inquit Aquila) repetito eodem uocabulo, non diuersa uult intelligi, sed idem quod significatur efficere uehementius, ut: Ferrum ferrum, inquit, & hoc in iudicio dicit, &c. Latinè dicitur Iteratio. uide plura ibidem de usu huius figuræ.
Γαλίλογ©. ᾱ. ὁ. iterum collectus.
Γαλιμβάκχε©. ᾱ. ὁ. palimbacchius, idem qui & ambacchius, pedis genus, ex prima & secunda longis & ultima breui constans.
Γαλιμβαλής. supinus.
Γαλίμβι©. ᾱ. ὁ. rediuiuus, quasi ἐξ ἀναβιώσεως, uel ἐξ ἀναβάσεως.
Γαλίμβας©. ᾱ. ὁ. restibilis, seges quæ regerminat, quasi cuius fœcunditas in annum sequentem restat.
Γαλιμβολία. ας. ἡ. dolus, deceptio, inconstans sententia.
Γαλίμβολ©. ᾱ. ὁ. mutabilis, πάλιμπρατ©, uersutus, uersipellis, ueteranus, sæpe reuenditus, reprobatus, reiectus, incōueniens, destitutus, incongruus. Etym. & Cæl. lib. 5. cap. 41. Eras. prouerb. Cercopum. cœtus.
Γαλιμμέλεια. ας. ἡ. error qui per incuriam & incogitantiam admittitur.
Γαλίμπαγνδυ. tergiuersando.
Γαλίμπαισδυ. iterum pueri. de senibus dicitur qui ad pueritiam rediisse uidetur. Eras. prouer.

Bis pueri senes.
Γαλιμπετές regressiuè, retrocessiuum. ἀπὸ πάλιν & πίτω, quod est cado, quasi in contrariā partem cadens, εἰς τὰ πρόσω, aduerbialiter.
Γαλιμπετής. é©. qui secum ipse pugnat, qui uer bis factis ue suis contrariatur.
Γαλιμπηγόν. τὸ. ueteramentum, quod subpingitur denuo. (lib. 24. cap. 7.
Γαλίμπισσα ης. ἡ. spissa pix, resina bis cocta. Plin.
Γαλιμπλαγχθείς. oberrans, uagatus, iterū errans.
Γαλίμπας. ασ©. ᾱ. ὁ. ingrediens, ingressus.
Γαλίμπρατος. ᾱ. ὁ. ueterator, qui diuturna ac multiplici & sæpe cōmutata seruitute astutus & uafer euasit, perfidus & inconstans.
Γαλίμφημ©. ᾱ. ὁ. infamis, prauè uiuēs, aduersus.
Γαλιμφύης. é©. ὁ. ἡ. renascēs, rediuiuus. Lucian. κάρηνα δὲ πάλιμφυῆς ὕδρας.
Γαλίμψηφ©. tabella deletilis qua calculatores utuntur, charta deletitia.
Γαλίμψυχ©. ᾱ. ὁ. rediuiuus, πάλιμβι©.
Γάλιν. iterū, retrò, ex cōtrario, ex aduerso. Etym. Sciendum quòd in cōpositione augmentum significat: extra cōpositionem uerò interdum cōtrarietatem, quasi dicat, ediuersō. interdum ordinem, Γάλιν τε ἐπὶ πρώσω dixit Euripides. pro αὖ πάλιν καὶ κάτω. Γάλιν αὖθις, uicissim, & quē Aristot. γάλλαξ.
Γαλινάγρ©ος. ᾱ. ὁ. reuersus, mutabilis, irritus, reuocabilis, falsus. Etym.
Γαλινάιρ©ος. ᾱ. ὁ. reparatus, nō nouus, neq; integer. Harpocr. scribit πάλιον ἀειρ©ός, dicitur; is qui muneribus corruptus & ipsos defendendos suscipit quos antea calūniatus est, aut qui in manifesta calūnia deprehēsus mulctatur, nec ad dicendū admittitur priusquā impositā illi mulctam exoluerit. Item eos qui initio per suffragia reiecti essent, ac postea per eadem probati uocabant πάλιν αἱρετ©.
Γαλιναυτόμολος. ᾱ. ὁ. Xenop. dicitur is q̄ cū ad hostes trās fugisset, ab eisdē iterū deficiēs aduersæ parti se adiungit. (Com.
Γαλινδικῶν. controuersiā iudicatā referre. Bud.
Γαλινδικία. iterū sui defendēdi potestas, & redintegratio actionis. Vnde restituere actiones ijs quorū petitiones damnatæ sunt, & pro nihilo habitę à iudicibus, est πάλινδικίαν δοῦναι, uel διάδικασίαν ἀποκαταστῆσαι. Bud. ibidem.
Γαλίνδικ©. ὁ. πάλιν πρὸς τὸν αὐτὸν δικαζόμεν©.
Γαλινδίνητ©. reuolutus, assiduus.
Γαλινδρία. coriū, pellis, ueteramentū, solea quæ ueteribus calceis suppingitur.
Γαλινδ῾ινια. uortex.
Γαλινδρομέω. μ. ήσω. τ. πηκα. recurro, remeo, recido. Neutr. absol.

Γαλίνδρομ©

Γαλίνδρομ©. ου. ὁ. reciprocus. Γαλίνδρομ©. ἄπαξ, quam uenisti uiam, remeties recurre.
Γαλινοδία. iter reciprocum, ἐναντία ὁδός. Γαλινοδία uerò ἐναντίως ὁδεύειν. Suid.
Γαλινοστ©. auersus à sole.
Γαλινόρμην©. ᾱ. ὁ. &
Γαλίνορ©. ᾱ. ὁ. &
Γαλίνερσ©. ᾱ. ὁ. reuersus, retrofugus, εἰς τὰ ὄπισθεν ἀναχῶν, εἰς τὰ πρόσω ὁρμῶν. Ab ὄρσω, ὄρσω. Doricè in futuro, id est, moueo, concito.
Γαλινστέω. reuertor.
Γαλινδρ©. ᾱ. ὁ. Palinurus, bis mingens, ad quod facere alludens Martialis ridet Paulinū his uerbis, Mingere uis iterumēiam Palinurus eris.
Γαλίνσκι©. ᾱ. ὁ. umbrifer, obscurus, σύσκι©, σκοτεινός, & ζοφερός. Sophocl. Siquidē πάλιν in cōpositione habet interdum epitasin, id est, intensionē & uehementiam, opacus, à sole non illustratus.
Γαλίντιτα. τά. quæ uicissim debent puniri, ὧν ἀντίποινα πάλιν γίνεσθαι, αὐτίποινα.
Γαλιωδία. ας. ἡ. fœnoris iam persoluti à creditoribus repetitio, quemadmodum Megarenses, qui tyranno ejecto plebiscito cauerunt, ut à fœneratoribus usuræ, quas persoluissent prius, repeterentur. Cæl. libro 5. cap. 9.
Γαλίντον©. ᾱ. ὁ. reflexus.
Γαλίνβρα. extensa retrorsum.
Γαλιντρόπαλος. reflexus, contrarius.
Γαλίντροπος. ᾱ. ὁ. redux, prauus, inuersus, anceps, ἀπιδιόρμωβος, uersutus.
Γαλινφλῶ. id est, diuersum ab alijs, quę prius dixeris, dicere, atq; in contrarium uertere sententiam. Recantare uulgò dicitur.
Γαλινφδία. ας. ἡ. quasi dicas recantatio, à πάλιν & ᾠδή. Erasm. Chiliad. frutex aculeatus & ramis spinosus.
Γαλίνφ©. ᾱ. ὁ. palliurus arbor. item in Aphrica, suauem fructum ferens, cuius succo loco uini utuntur Troglodytæ.
Γαλιπάλημα. τὸ. montium inæqualitas & asperitas. Translatè dicitur de homine uersuto & uario maleficoque, de aspero item, & inæquali uitæ ratione agente.
Γαλιρρόθιον. ᾱ. retrofluens, τὸ εἰς τὰπίσω ἐφορμοῦν. Γαλιρρόημα. ας. ἡ. refluxus. (κός.
Γαλίρρυτ©. ᾱ. ὁ. retractus.
Γαλισκι©. ᾱ. ὁ. umbrosus, ex alio umbram trahens, ab alio deumbratum. Etym.
Γαλιστυτῶ. &
Γαλιστυτῶ. reuoluitur.
Γαλίστυπος. ᾱ. ὁ. retrouersus, ὀπισθόρμητος.
Γαλίφαμ©. παλίμφημ©.
Γαλίψηρος. ᾱ. ὁ. lituris egens.

Γαλίωξις. ι©. ἡ. insecutio, & propriè cum ij qui fugerant, eos qui fugarant atq; uicerant, uersa Martis alea, insectantur. ἡ δὲ μετάβολὴς φυγῆς τῶν διωκώντων, καταδρομὴ δὲ τῶν νικησάντων. Eustath. Iliad. o.
Γαλλάδιον. statua Palladis, de qua Herodian. Et γαλλάδια, signa siue imagines quæ nonnunquam è cœlo in terram decidunt. Etym.
Γαλακτιόμαι. μ. δύσομαι. τ. δυμαι. sector. Depon. absol.
Γαλλακή. ῆς. ἡ. &
Γαλλακίς. ίδος. pellex, concubina, & quæ sequitur exercitum, quanquam sint qui inter pallacā & pellicem hoc interesse putent, quòd pallaca sit quæ cum cœlibe consueuerit: pellex uerò cum eo qui uxorem habet. apud Dores puellam significat. Etym.
Γαλλάκιον. μειρακιον. adolescentulus.
Γαλλακός. ᾱ. ὁ. amasius, ἐρώμενος.
Γαλλαντὶς. Tritonis palus.
Γαλλάς. ηος. idem quod γαλλακίς.
Γαλλάς. άδος. ἡ. Pallas, Minerua. epitheton ἀπὸ τοῦ γάλλω τὸ δόρυ, id est, à uibrāda hasta. Cæl. lib. 8. cap. 18. & lib. 12. cap. 19. uide Etym. oxyton. est.
Γάλλας. ωνος. ὁ. Pallas, nomen gigantis, Cyrillus paroxit.
Γαλλάσσω. μ. άξω. τ. αχα. molior, fœdo, irrigo, perfundo, turbo. ut illud, γαλλάσσε δ' αἷμα ἁ θώρηξ pro fœdabatur.
Γαλλδύω. μ. δύσω. τ. δυκα. moueo, decipio, fallo, in laqueum illicio. Plutarch. ὁ πόλαξ ἐτέρᾳ ἐπέγεται καὶ γαλλδύει μιμούμεν© ἀχ ὁμοίως
Γάλλαξ. ηκος. adolescens. (ἅπαντας.
Γάλλομαι. titubo, fortior, salio, impleor.
Γάλλω. μ. αλῶ. uibro, moueo, salio, uerto. Actiuum accusatiuo.
Γαλμιώρ. augurium è corporis saltibus, ut si dexter oculus saliat.
Γαλμός. ᾶ. ὁ. tremor, ut in febre fit, palpitatio, cō cussio.
Γαλμυς. uel γάλμυδος, uel γάλμυς. rex, pater.
Γαλμύτης. deus Aegyptiorum.
Γάλυγ. fraus, error.
Γάλος. ᾱ. ὁ. fors.
Γαλτάρια. saliga, similia, σεμίδαλις. Suidas.
Γαλυμ. τὸ. iaculum, seu telū Medis peculiare. ἀπὸ τοῦ πάλλω, id est, à uibrādo. Cæl. lib. 12. cap. 5. Ammon. distinguit à πέλτη.
Γαλύμπης τυχή. regrediens fortuna.
Γαλύω. μ. υνῶ. misceo, humecto, ut Appion. melius autē albefacio, λευκαίνω, κατασβέσω proprièque de farina. nam γαλὰ & γαπάλη pollinē significant. Etym. inquino, μολύνω.
Γάμβας, & γαμβακίς. lana gossipina, siue xylina,

etiam

etiam barbaris bombax & cotum.

Γαμβῶπις. ἡ. cuncta nutriens. Fortunæ ac ſpeci epitheton.

Γάμμα. ατ⊙. τὸ poſſeſſio.

Γαμμάκαρ. undecunq; felix.

Γάμμαχ⊙. ὁ. in omni certaminũ genere exercitatus. Et γαμμάχιον, pancratium.

Γαμμεγέθης. ες⊙. ὁ, ἡ. permagnus, immani magnitudine.

Γαμμετρον. ὁ liber epigrammatum.

Γάμμινος. ὁ, ἡ. diutumus. Δηνεκὴς, πολυχρόνιος. Sophocl.

Γαμμήσωρ. ορ⊙. ὁ. omnium peritus artifex.

Γαμμίτωρ. tellus omniparens.

Γαμμιγής. ὲ⊙. ὁ. ἥ. mixtus, confuſaneus.

Γάμμικρ⊙. ὁ. perpuſillus.

Γαμπάλαι⊙. peruetuſtus.

Γάμπαν. omnino, planè.

Γάμπαν λεπτός. admodum tenuis.

Γαμπάνυ⊙. nuper natus, admodum puer.

Γαμπήδην. πάμπαν.

Γαμπήλυν paſſim, ubiq;, πάντηχε. Nicand.

Γαμπησία ας. ἡ. uniuerſa poſſeſſio.

Γαμπληθά aduerb. per uniuerſam multitudinẽ.

Γαμπληθὲς πάνυ πολλὰς. ualde multas.

Γάμπληθον. quamplurimum.

Γαμπλούσι⊙. ου. ὁ. omnibus modis opulentus, prædives.

Γαμποίκιλος. uarius, multiplex, multicolor, πολύτροπ⊙, uerſutus.

Γαμπτελ⊙. ὁ ὁ. multus, uarius.

Γάμπολυ. procul.

Γαμπονηρός. ὁ. ὁ. perditus.

Γάμπροτε. ſemper.

Γάμπρωτ⊙. omnium primus.

Γάμπυλον. fluctuoſum.

Γαμύλια. τὰ. ſacrificia Oſyridis in Aegypto, quibus ſimulachrum Priapi adhibebatur.

Γαμφάγ⊙. ου ὁ. omniuorus, uorax. Epitheton iguis. Item nomen canis apud Ouidium, & nationis cuiuſdam apud Solin. Aleman quoque poëta ſibi hoc nominis tribuit.

Γαμφαής. ὲ⊙. ὁ. ἡ. omnia illuſtrans, omnibus lucens, cuncta colluſtrans, omnia cernens, epith. (Solis.

Γαμφάνω. ſplendeo.

Γαμφαλύζω. tremo præ frigore, pro Βαμβαλίζω.

Γαμφαλόω. attonitus & tanq; furibundus omnia circunſpicio, ὦλφίρομαι, oculos in omnes partes torqueo: ut illud, πολλ' ὦλφιταμφαλόωντο δὲ δῶμα. Dictum ἀπὸ τοῦ πάντη ἄλλεσθαι τὰ φάη.

Γαμφεγγής. ὲ⊙. ὁ. ἡ. lucidus, luculentus.

Γάμμι. prorſus.

Γάμμιλος. ὁ. ὁ. quaſi dicas omnibus amicus.

Γάμφλεκτ⊙. ὁ. ὁ. ἡ, omnia comburens.

Γάμφορ⊙. ὁ. ὁ. omnium ferax, fertilis, fœcũdus.

Γάμφυστ⊙. ὁ ὁ multus. (cio.

Γαμφηφέω aduerbialiter, omniũ calculus & iudi-

Γάμφυχ⊙. Amphiarai epitheton, ſiue quod omnibus apud inferos animabus imperet, ſiue quòd uitam ſuam totam & ſemper ſeruet, hoc eſt, immortalis ſit.

Γᾶν, τὸ παντός. τὸ omne. πρὸ τοῦ παντὸς. Deuniuerſis uertit Cicer. Τὸ πᾶν, prorſum, in totum, in ſumma, ut ſummatim dicam. Lucian. in Sacrific. φῶς. τε λαμπρότερον φαίνεται, καὶ ἥλιος καθαρώτερ⊙. καὶ ἄστρα διαυγέστερα. καὶ τὸ πᾶν, ἡμέρα. καὶ χρυσοῦν τὸ πλάτος. In quo ſignificatu & ὅλως capitur. Refertur item ad tẽpus. Idem de Vulcano loquens, καὶ γὰ καπνῷ τὸ πᾶν βιβύνται, In fumo perpetuò uiuentem. Τὸ παντὸς ἄξιος, id eſt, re quauis dignus, quem multi pretij ſignificant: cui opponitur ὀλίγου ἄξι⊙.

Γᾶν ὁπ. ὁποῖον, quiduis, quodcunq;, omne quod.

Γᾶν, παντός. ὁ. Pan deus paſtorum, incubus, libidinoſus. Hymnus in eum apud Orpheum ſerptus eſt.

Γαυλαγία. apparatus armorũ, παρὰ τὸ αὐλός. Etym.

Γαύλαξ⊙. omnibus modis mollis, cuiratuſq; παντάπασι ς.

Γαυάγαθ⊙. optimus.

Γαυαγαία. ἡ. epitheton Dianæ. Vide in Chiliad.

Γαυαγής ὲ⊙. ὁ ἡ. purus, ſanctus. (Eraſ.

Γαυαγίσ⊙. ὁ ὁ. ſanctiſſimus.

Γαυαγίς. ίδ⊙. ἡ. dies ſacra.

Γαυαγισία puritas, παυαγία.

Γαυαγνός. caſtus.

Γάυαγρον. ὁ. τὸ. retis epitheton, dictum quòd omnia capiat, ἀπὸ τοῦ πᾶν & ἄγρα. Sic παύθηρον, ἀπὸ τοῦ πᾶν & θήρα, pro eodem.

Γαυαφρυνής. ὲ⊙. ὁ. ἡ inefficax, incoctus, crudus, ἀδιέγερτος⊙, apud Nicand.

Γαυαθλιακὰ. τὰ. quinquatria, Mineruæ feſta. unde Panathenaicus liber ab Iſocrate ſcript⁹. Huiuſmodi feſtis peplũ Mineruę ferebatur, & ſingulis luſtris fieri ſolebãt, in quibus ſolenni carmine per tubicinẽ & præconẽ ludierum indicebatur: undiq; ad certandum ingrediebantur athletæ, neq; congreſſurũ quẽpiam, cum quo certaretur, eligebant, ſed cum primo prodeunte congrediendũ cenſebant. Neq; adſpectandũ mulieres, præter unam Phereniceẽ, & Cereris ſacerdotes mulieres admittebãt. In Panathenaicis quoq; pueri puellæq;, forma conſpicui, manibus amplexi, nunc in orbẽ, nunc in obliquum, per diuerſos flexus, pyrrhicam in theatro ſaltabant. Alexand. Genial. lib. 5. cap. 8. & lib. 6. cap. 19. & Cæl. lib. 6 cap. 49. & Eraſmus in proœm. bio, Poſt Panathenæa.

Γαυλίωνας

Γαυλήνεια. τὰ. πᾶσα παροχυτόνωσα. Hrpocrat. Polluci, Ariſtoph. interp. erant enim duplicia Athenienſibus feſta, quorũ alia ſingulo quoq; anno, alia uero ſaltẽ quinto anno peragebantur, quæ & magna uocabãtur Iſocrat. Panathenaico. μείζων δὲ πᾶσι τοῖς μεγάλοις παναθηναίοις.

Γαυλλωπίον. τὸ. nomen unguenti apud Plin.

Γαυάγυλος. ὁ ὁ. malus. παυακέδρυ⊙.

Γαύλαθος. ὁ. ὁ. clarus, ſplendidus.

Γαυλόλος. ὁ. ὁ. uarius, παμποίκιλ⊙.

Γαυαπόλις. ὁ. ὁ. epitheton Panos, quaſi prorſus

Γαυαίρετος. eximius, præcipuus. (caprarius.

Γαυαισχής. ὶος. ὁ. ἡ. omnino turpis.

Γαυάκεια panacea herba, quæ & πάνακες dicitur, ipſo nomine, ut ait Plin. omnium morborum remedia promittens. Eſt & hoc nomine filiarũ Aeſculapij una, cuiꝰ meminit Plin. quoq; li. 35.

Γαυακὴς. ὶος. ὁ. ἡ ſalutaris. Strabo li. 6. ἔχει δ' ἡ αὐτῶν πυτίμιον παυακὲς πρὸς τὰ τῶν θερμάτων νόσους.

Γαυαλάστωρ. dæmon peſsimus, genius malus, ultrix conſcientia.

Γαυαλκὴς. ὲος ὁ. ἡ. omnipotens, fortis, robuſtus.

Γαυάμερος. ὁ. ὁ per totum diem.

Γαυάμωμος. ου. ὁ placitus, ἀρεστός, prorſus inculpabilis.

Γαυάνυδρ⊙. τὸ. penitus poſsibile. (pabilis.

Γαυάπαλος totus tener, παάβερος.

Γαυάποτμ⊙. ualde infelix, miſerrimus.

Γαυάπυσος. ὁ. planè imperitus, ἀνήκοος, non exaudibilis.

Γαυάργυρον. totũ argenteum. (audibilis.

Γαυάριστος. ὁ. optimus.

Γαυαρκὴς. magnus, potens, ubiq; ſufficiens. Epitheton ſolis.

Γαυαρμόνιος. ὁ. ex omni harmonia cõpoſitus, ualde concinnus, ſuauiſsimus, optimè cõpoſitus.

Γαυασιτία. ας. ἡ. caritas annonæ.

Γαυασσυθὴς. integer, omnino illæſus.

Γαυαδφιέστερος. integer, ἰσχυρόταθος. fortè ἢ παναδφιεσθὲς.

Γαυαυγὴς. ὶος ὁ. undecunq; ſplendens.

Γαυαφιλίξ. ιγος. ὁ. puer orbatus cõſortio ſuorum æqualium, ὁ τῶν ἡλικιωτῶν πάντων ἀπηλασμένος παῖς, uel ὁ παύτη ἀφῃλιξ, quaſi cui ad id quod fui iuris nõ ſit, accedit orbitatis malum, Euſt. Iliad. χ.

Γαυαχαιοί omnes Græci.

Γαυαώριος. ὁ. ὁ. pauci temporis, citò & ante diem moriturus, intempeſtiuus. πάντων ἀωρότατον (inquit Heſych.) καὶ ἄμοιρον, uel πάντη ἄωρον. παρὰ τὴν ὥραν τοῦ ζωοῦ. Vel (ut Suid.) πρὸ τῆς ὥρας.

Γαυάωρον. τὸ. abiectũ nullius omnino momenti. Aeſchyl promet. καὶ νῦν ἀχρεῖον καὶ παυάωρον σέμας, neglectum.

Γανβασιλεία. ἡ. regnum omnibus numeris domi nationis abſolutum, quale erat tempore Vlpiani Romanorum principum.

Γανδαισία. ας. ἡ. omnium ciborum genere paratum conuiuium. Dictum uel quòd publicè collata cuiuſq; portione celebraretur, uel quòd omnes ſenſus uoluptate afficeret, & in ea nihil deſyderaretur. δαὶς enim conuiuium eſt Cæl. lib. 5. cap. 31.

Γανδακέτης. ὁ. ὁ. mordax, quaſi omnia mordẽs.

Γανδαμάτωρ. uel παυδαμάτωρ. ορος. ὁ. ἡ. omnia domãs, uel omnidomãs. ἀπὸ τοῦ πᾶν & δαμάζω. Epitheton ſomni Homero, & fulminis Luciano.

Γανδάφεως. omnia faciens propter lucrum & auaritiam. ſic Orus. Etym.

Γαύδαξ⊙. nomen uiri proprium. Etym.

Γαύδεια. uide παύδεια.

Γαύδειλ⊙. ὁ. ὁ. miſerrimus.

Γαύδλην⊙. ὁ. ὁ. prorſus, ſiue omnibus modis grauis, uehemens: Nam πᾶν cum multis dictionibus pulcherrimè componitur, ut πάγκακ⊙, omnino malus, παυάφθιτος, omnibus modis optimus, παυτέλειος, παύσοφ⊙, πάγκαλος.

Γανδίκηρ. ἀκ. uolumina nihil non cõtinentia, ex quibus poſsis, quod uelis, uelut è cornucopiæ depromere. Vnde pãdectæ legũ, quæ omne ius cõplectuntur. ἀπὸ τοῦ πᾶν omne, & δίκομαι capio.

Γανδιλέτιος. ὁ. ὁ moleſtus, importunus. à Pandeleto nobili ſycophanta, & homine cõtentioſo, qui nihil nõ peruertere auſus fuit in deſcribendis ſuffragiorũ decretis. Vnde magis mihi probatur ſcriptura Ariſtophanica in qua παυδιλέτειος licet uidere, hoc eſt παυδέσμος ⓒ ἄτιμος, δύσροπος, κακὸς, Euripide more ſuo mordit Ariſtoph. quòd Telephum tanquã mendicum introduxerit, dicẽs illum. ἐκ πηριδίου γνώμας προῴγῃ παυδιλετείους, hoc eſt, ἄγεις κακοδαίμονος ἔργους προῴγειν. Eraſ. in Chil.

Γανδίξι⊙. ὁ. omnibus modis dexter.

Γανδιορκὴς. ὲ⊙. ὁ ἡ. omnia intuens.

Γανδιοχὲς. omnes accipiens, omnibus patens.

Γάνδηλος. ὁ. ὁ. manifeſtus.

Γανδημέι. paſsim, uulgò, publicitus, ab uniuerſo populo.

Γανδημία ας. ἡ. totus populus unà congreſſus.

Γανδήμιος. lictor, ζωινὸς ζημιώτης, carnifex. Item mendicus, qui oſtiatim cibũ emendicat. Euſt.

Γάνδημον. publicè.

Γάνδημος. ὁ. ὁ. omnis populus, tota plebs. Item communis, uniuerſalis, uulgaris, plebeius, populoſiſsimus, frequẽtiſsimus, celebratiſsimus. Veneris cognomen apud Thebanos. colebatur enim in ueteri foro, ubi omnis populus cõ ueniebat. De hoc Cæl. li. 8. cap. 6. & li. 10. ca. 12.

Γαὐλημοι νόσοι. apud Aeginetam dicuntur morbi qui in plures simul grassantur, ex caussa publica ,pueniẽtes, puta cibi aut potus prauitate.

Γαῦλια τὰ festa quædam apud Athenienses post Dionysia. Celebrabantur autẽ in honorem Iouis, uel (ut alij tradunt) in honorẽ Lunæ. ϖάυλεια γὰρ σελήνη. uel in honorem Pandionis, cui tribus coguominis erat. uide Etym.

Γαυσίων. uiri nomen proprium. Etym.

Γανδοκεῖον. hospitium.

Γανδοκεύομαι. hospitio excipio, Halic. li. 9. πλὴν ὅσα μέρη ϖανδοκεύεται.

Γανδοκεύς. caupo, ὁ τὰ ϖάντα ϖιπράσκων.

Γανδοκεύτρια. ας. ἡ mulier tabernaria, caupona. Et Aristoph. Ran. ,p ipso diuersorio usurpauit.

Γανδοκεύω. cauponor, ἐμπηλεύω.

Γανλίδρα. &

Γανλιδρίς. ίδος. genus musici instrumenti, & culter coquinarius.

Γανλιστικός. &

Γαύλιστρον. qui eo instrumento utitur. Cæl. lib. 5. cap. 23.

Γανδοξ. hospes, ὁ φὴ ϖανδοκείῳ οἰκῶν.

Γανδοχεῖον. ε. ὸ. uel ϖανδοκεῖον. hospitum, diuersorium, stabulum. Dictum, quòd quoslibet accipiat.

Γανδοχεύς. έος. ὁ. stabularius, caupo.

Γανδοχος. idem.

Γανδοχίς. ἡ uocata est Luna à Platone, quod totius generationis susceptrix esset.

Γανλῶρα ας. ἡ. puellę nomen apud Hesiodum, ut cui omnes dij deæq; suas quisq; dotes adiũxissent. Apud Aristophanem pro terra accipitur, quod omnia ad uitam necessaria nobis suppe- (ditet.

Γανλώρη. eadem. Etym.

Γανῶον. ε. ὸ. lupercal.

Γανέλλωες. non omnes Græci uocabantur, sed Thessali tantũ κατ' ἐξοχὴν, q Achilli parebant.

Γανελλώιος. ᾱ ὁ. omnium Græcorum præses.

Γάνεμος. ου. ὁ. mensis apud Corinthios, quem Athenienses Βοηδρομιῶνα appellant, Rufinus Iulium interpretatur.

Γανσυδάμων. felicissimus, ualde felix Luciano.

Γανεξαλλον. omnino alienum.

Γάνεφλος. omnino coctus, liquefactus, dissolutus in humidum. Etym.

Γάνεψος. bene coctus, dissolutus, liquidus.

Γανηγυρίζω μ ίσω. ω. ιξω. nundinor, celebro ludos, & festos dies ago, laudo.

Γανηγυρικόν. ε. ὸ. tertium dicendi genus, quod Latini demonstratiuum uocant, laudatorium.

Γανηγυρικός. ὴ ὸ laudatiuus, popularis, plausibilis. Item promiscuus. Vnde Plutarch. Symp. 4. corpus compositum, ut nostra sunt, ϖαμμιγὲς κὰι ϖανηγυρικὸν appellat, quod ex multis & diuersis conflatum sit & mixtum.

Γανήγυρις. ιος. ἡ. nundinæ, publicus conuentus, quales quinto quoq; anno Athenis celebrari solitos scribit Herodot. lib. 6. Cicero mercatũ interpretatur Tusc. l. 1. Pythagoram autem respondisse, Similem sibi uideri uitam hominũ, & mercatum eum, qui haberetur maximo ludorũ apparatu totius Græciæ celebritate. Hinc ϖανηγύρεις λόγοι, id est, panegyricæ orationes, quæ in huiusmodi conuentibus haberentur, idq; plerunque de utilitatibus Græciæ, à ϖᾶς & ἀγείρω. Significat etiam locum in quem hæc celebritas conuenit. Vide in Chil. Erasmi, Panegyris malorum.

Γανηγυρτής. ε. ὁ. nundinator.

Γανημέριον. diurnum.

Γανημέριος. ου. ὁ. diurnus, hoc est spatio totius diei, ἐφημέριος. Et ad personam relatum, ϖανημέριοι sunt, qui manent cũ aliquo totos dies, quiq; assiduo adsunt indiuidui comites. Herodia. lib. 1. οἱ ϖανημέριοι σωμᾶται ϖᾶσι. Huic opponitur ϖαννύχιοι.

Γανήμερον. ϖανημέριον.

Γανήπορος. ε. ὁ. inops.

Γανήρης. εος. ὁ. ἡ. gratiosus, omnibus placẽs, ποικίλος, ϖαμμήχανος.

Γανήριος. per omnia congruens.

Γανθάνω. patior.

Γάνθα. ας. ἡ. Panthea uxor Habradatæ Susij ducloris sub Cyro maiore castissima, & uiri amantissima.

Γάνθεον. ε. ὸ. Pantheon, templũ Romæ, in quo omnes dij colebantur, quod Bonifacius Pontifex maximus quartus à Gregorio, dono accipiens à Phoca Cæsare, in templum omnium sanctorum conuertit. Dictum à ϖᾶς & θεός.

Γανθήρ. ῆρος. ὁ. panthera Latinè, nominatiuo formato ex accusatiuo Græco, sicut ἀρατῆρ, crater. ræ, &c. Gaza in Aristotele uertit lupum ceruarium. meminit & Aelianus, & Oppian, obiter tantum.

Γάνθηρον. retis genus, ex eo nomen habens quòd omnes feras concludat. Nam θήρα uenatum significat & aucupiũ. Sic ϖάναγρον pro eodem.

Γανδοινέα. aduerb. solenni epulo, per totam cœnam, per omne conuiuium.

Γανδοινέω. epulor.

Γανθοίνη. ης. &

Γανθοινία ας. ἡ. epulum, solenne conuiuium.

Γάνθεως. omnia uidens, ϖανθέαδος: omnia perturbans & commiscens, de plebe præ nimia libertate insolenti.

Γανθρύλιον. τὸ. omnia euulgans.

Γανθυ-

Γανθυμαδὸν. toto animo.

Γάνθυτε. ueneranda, perquam sacranda, omnibus sacris prosequenda.

Γανίας. purus, candidus.

Γανιὸν. ε. τὸ. quicquid cum stupore contingit, pauor sine caussa obortus, terriculamentũ inane, à Pane deo, qui tales terrores subito animis immittere credebatur. Polit. Miscel. cap. 28. & Eras. prouerb. Panicus casus.

Γάνιον. purũ, album, ciusdẽ coloris, furibundum.

Γάνισκοι. personę theatricę à Pane dictæ, quasi asselę Panis, quem Verg. deum Arcadiæ uocat.

Γανίωνιον. ε. ὸ. fanum Apollinis in Ionia.

Γανιώνιον συνέδριον. conuentus duodecim oppidorum Ioniæ. Bud. Com.

Γανόας attonitus, garrulus.

Γαννυχίδια. ὰ excubiæ nocturnæ.

Γαννυχίζω μ. ίσω. π. ικα pernocto. Neut. absol.

Γαννύχιος. Homer. Iliad. 6 ὄ ἐχε ἠ ϖαννύχιον εὐλίμ βυλοφόρον ἀϖέφαε id est δι' ὅλης τῆ νυκτὸς, per totam noctem. Vide in Chiliad. Erasmi.

Γαννυχὶς. ίδος. ἡ. festum Dianæ quoddam, quasi peruigilium, uigilia nocturna, nocturnæ excubiæ, pernoctatio, ludi nocturni, ut apparet ex Platone.

Γαννυχισμός. ὁ nocturnæ uigiliæ.

Γαννυχιστὴς. ε. ὁ. excubitor.

Γάννυχος. ὁ. nocturnus, per totam noctem.

Γανόδυρτος. ε. ὁ. semper querulus.

Γανοικεσία. ἡ. tota domus. Thucyd. ϖανοικεσία γενόμενοί τε καὶ οἰκιζόμενοι.

Γανοικὶ. aduerb. cum tota domo, nullo relicto. Lucas in Actis, ϖανοικὶ ϖεπεδυκὼς τῆ θεῷ. Et ϖανοικὶ ἀϖωλῶδαι dicuntur, qui funditus pereunt, ueluti cum pestilentia nullum in familia reliquum facit.

Γανοικὸς ε. ϖανοικεσία, ut ϖανοικὸς ἀϖόλυται cum tota domo absorptus est.

Γανόλβιος. ualde beatus, ϖαμμακάριστος.

Γανολεθρία. ας. ἡ. internecio, & eiusmodi pernicies, ut nihil omnino reliqui fiat. Eras. Chil. Vide inferius per ω mega in secunda syllaba.

Γανόλεθρος. ε. ὁ. perditus.

Γανομφαῖος. ᾱ ὁ Iouis epitheton (ut est apud Ouidium, Ara Panomphæo uetus est sacrata tonanti) compositum ex ϖᾶς, & ὀμφὴ. uel quia ab omni lingua colatur, uel quod omnium uoces

Γανόπαια ἡ hirundo, χελιδὼν. Eust. caudiat.

Γανοπεύς. urbs Phocidis. Eust. quæ & ϖανόπη.

Γανοπλία, ας. ἡ. armatura, apparatus armorũ, uel uniuersitas armorum, Ambrosio interprete. Hoc enim nomine intelligitur quicquid ad armandum in pugnã militem pertinet, quasi dicas, omnia simul arma quæ ad uirũ pertinent.

Γανόπτης, uel ϖάνοπτος. ε. ὁ. oculatus, oculis plenus, undiq; apparens, omnibus conspicuus.

Γάνορμος. statio, λιμὴν ἀγχιβαθὴς, εἰς ὃν ὅλῃ ἔσῳ ϖᾶσα νεῦς, μὴ ϖνεύσαντ' ἀνέμων ὀρμίζεσθαι.

Γανός, uel φανός. ε. ὁ. fax, lampas. Vide λυχνοῦχος apud Ammonium.

Γανολεύς. cuncta perdens.

Γανόργυσμα. ος. ε. ϖανούργημα.

Γανοργύομαι, &

Γανοργύω. μ. ήσω. ω. κα. scelestus sum, κακοεργῶ, malefacio, dolose ago. Neut. absol.

Γανόργημα. ος. ε. calliditas, κακοτεχνία, ἀπάτημα, σόφισμα.

Γανουργία. ας. ἡ. fraus, uafricia subdola & improba, δεινότης ὀκ ἐπαινετὴ, id est solertia minime commendabilis, interprete Aristotele.

Γανοῦργος ε. ὁ. propriè eum significat qui omnibus in rebus uersatus est, à ϖᾶς & ἔργον. quasi ὁ ϖᾶσιν ἔργοις ἀϖθάλμων. Verum quia huiusmodi callidi esse solent, factum est, ut accipiatur Atticis scriptoribus pro callido, astuto, uafro, uersuto, uersipelli, ueteratore, sallaci, maleficioso, & qui uersutia sua quiduis potest agere, hoc est, ὁ φὴ κακοῖς νοήμασιν ἐυεπίβολος.

Γανούργως. uafre, astute, dolose, uersute, callide.

Γανόφλιον. ου. ε. ante oculos omnium insigne, splendidum, ultimum, magnum. Iliad. φ. ϖανόφλιον ἔγχος.

Γανπρασία, & ἀγοραπρασία. auctio sub præcone.

Γανσαγία. ας. ἡ. ϖανοπλία, cum quis omnibus armis instruitur. Dicta uox à σάκος (aliàs σάγος) ut pars pro toto accipitur, uide Etym.

Γανσέληνος. ε. ἡ. pleniluniũ, cum Luna toto orbe fulgens totam illustrat noctem.

Γανδεννὴς. έος. ὁ. ἡ. omnipotens.

Γαναγρμία. ϖαγκαρπία.

Γανστρατί. &

Γανστρατιᾷ cum toto exercitu.

Γανσυδὶ. omnino, prorsus, cum toto impetu, omnes simul, cum toto exercitu. Thucid. ϖανσυδὶ διέφθαρτο, omnino prorsumq; interijt.

Γανσυδὶη. idem quod ϖανσυδί. Etym.

Γανσυδίᾳ. cum omni multitudine, omnino, & idem quod ϖανσυδί. Etym.

Γάνσυρτος. ε. ὁ valde trahens, ὁ ϖάντα σύρων.

Γανταθλὴς. qui in quouis genere luctæ peritus est, pro ϖενταθλὴς.

Γανταπασιᾳ. omnino, καθάπαξ, ὅλως.

Γανταρκὴς, ὲ ος. ὁ ἡ. cunctos iuuans, omnibus sufficiens.

Γανταύσιος. ε. ὁ. nusquam umbrosus, ὁ ϖάντοθεν σκιᾶν ἐχων, apricus.

Γανταχῆ. per ῃ ubique, ubiuis, ϖάντη τόπων, ϖανταχῆ τόπων.

Γαντᾳόθεν. undiq;, ubiq;, πάντοθεν.

Γανταχοῖ. per οι, &

Γανταχόσε. quocunq;, in omnes partes, quoquo uersum.

Γανταχῇ. ubiq;, ubiuis. Et constituitur cum genitiuo, ut γανταχῆς γῆς, ubiq; gentium.

Γάντᾳ καὶ πάντῃ. omne & omnem in partem, uniuersum, undequaq;.

Γαντέλειος. integer ὁλόκληρος.

Γαντελές. παντελῶς.

Γαντελὴς. ἐος. ὁ. ἡ. perfectus, omnino absolutus.

Γαντελῶς. omnino, planè.

Γαντευρία. ας. ἡ. armatura, πανοπλία.

Γαύτη, uel πάντη, uel παντῆ. penitus, ubiq;, undiq;, undequaq;, quoquouersum, passim. Vlpian. in Pand. οὔτε πάντα, οὔτε παντῆ, οὔτε παρὰ πάντων.

Γάντη πάντως. quoquouersus, usquequaq;.

Γαντίτυπτω. ἐκάεω, παντίτυπα. Philo de Mun. ἐπεδύνυ παντίτυπα δῆλον. Herodot. Poly. δῆλον δὲ ἐπιέδυν παντίτυπα. Bud. Com.

Γανυλιάπολις. τὸ. urbs Scythiæ. uide in Chiliad. Erasmi, In Panticapæum.

Γαντλήμων. νος ὁ. ἡ. miserrimus.

Γαντοδαὴς. ἐος. ὁ. ἡ. omniscius. ut πανδοδαὴς δημόκριτος, apud Laërt.

Γαυδαπός. ἡ. ὁ. uarius, omniuarius, omnigen⁹, cuiusq; generis, multiplici genere, miscellaneus, συμμικτὸς, undiq; mixtus, in quālibet speciem mutabilis, omnifariam distinctus.

Γαυδαπῶς. omnifariam, omnem in partem.

Γάντολμα. aduerb. de loco. undiq;, undequaq; ἐξ ἑκάστου τόπου.

Γάντολμα. aduerb. in loco. omnib. locis, παντοχῆ.

Γαυδοδὴ. multigena, omnimodus, cuiusq; generis, uarius, ut πανδοδαὶ τύχαι. uarij euentus.

Γανδοίως. quomodocunq;, omnino.

Γανδοσιδύτρια. ιας. ἡ. uenditrix multarum rerum.

Γανδυνάστωρ. omnipotens unius ac summi Dei epitheton, hic enim sibi ipse large suppeditat οὖς ætternæ atq; absolutę felicitatis numeros.

Γανδλαβοί. ab omnibus petentes & accipientes. οἱ παρὰ πρὸ πρὸς ὑχνὸς λαμβάνοντες ἀπ' ἀλλήλων.

Γαντολέτωρ, ορος. ὁ. omnia perdens & exitiū adferens.

Γανδλιγοχρόνιος. uitæ breuissimæ.

Γανδμιγὲς undiq; mixtum. πολυειδὲς.

Γάντολμος. ον. ὁ. audacissimus.

Γαντόμιμος. ον. ὁ. histrio.

Γαντόπασιν. omnino.

Γανδπώλιον. ου. τὸ. nundinæ.

Γάνδοσε. undiq;, in omnes partes.

Γάνδοτε. semper, ἐκάστοτε. διαπαντός. Matt. 26. ἐμὲ δὲ οὐ πάνδοτε ἔχετε.

Γανοπτολὲς. τὸ. ex opere facto corpus aliquod perfectum, inquit Paulus Iureconsult. de uerb. sig. omni ex parte obsolutum.

Γανδροφόρος. ον. ὁ. &

Γάνδροφος. fœcundus, semper nutriens.

Γαντροχός. uafer, improbus, audax. accipitur & bonam partem, & ad deum uniuersi opificem refertur, teste Eust. Iliad. ζ. Sophocl. in Aiace usus est pro quouis opifice, & qui artes mechanicas exercet αὐδρὶ παντροχῷ φρονῶντι.

Γάντως. omnino. Lucian. τῶν τα γὰρ ἐδδεν τῇ φύσει, πάντως ἀποδυήσεσθαι ἅπαντας, uelis, nolis. Dorienses dicūt παντῶς quibus proprium est circūflectere quæ alioqui cōmuniter graui accentu efferuntur.

Γάνυ. ualde, planè, sane quàm. ὁ πάνυ, illustris, clarus, potens, potens admodum, sumus. Lucian. in Icaromc. Ἐγώ Ζι παρὰ αὐτοῦ ἐκάνυ τὸ πάνυ διὸς ἦπω τήμερον, id est, ab ipso illo summo Ioue. Τὸ πάνυ, penitus, nimirum.

Γάνυγε. &

Γάνυμὲν οὖν. concedentis sunt cum affirmatione. Cicero dixit sanè & prorsus.

Γανυπέρτατος præstantissimus, altissimus, amplitudine summ⁹, magnitudine ambitū lōge sum mum complexus. est; q; propriè epithet. cœli, quare non recte Apuleius qui immensum con (uertit.

Γανυπέιροχος. excellens, egregius.

Γάνυσα. τροφός. uitta, fascia crines retinens.

Γανύστως. ἡ. ὁ. ultimus, postremus.

Γάνυτα. frequenter, fermè. magnopere.

Γάνυτοι. idem.

Γανωλεθρία. ας. internecio, pernicies, ut nihil omnino sit reliquum. Ponitur & aduerbialiter, funditus, perdite, ad internicionem. Vide supra per o micron in secunda syllaba.

Γανύλεθρος. ἡ. ὁ. &

Γανώλης. εος. ὁ. ἡ. pernicios⁹.

Γανωλία. ας. ἡ. pernicies.

Γάξ. calceamenti genus.

Γαξημάδιον. ου. τὸ. paxemadiū, id est panis bis coctus. uox est Romana.

Γαξημάδιον. ἀδίου. ἡ. idem.

Γάομαι. μ. πάσομαι. ω. πέπαμαι. acquiro, ditatus sum. πάσασθαι cum a producto, possidere: brevi autem gustare. Ammon. & Cyrillus.

Γαός. ὁ. affinis, amicus, cognatus, ὁ ἐξ ὠγαμβρίας οἰκεῖος. Nicand. pro πηός.

Γατάω. tango, molliter cōtrecto, demulceo. Etym.

Γαπαῖ. papæ βαβαὶ.

Γάππα. uox qua filij ad patres utuntur reuerentiæ caussa.

Γαππάζω. μ. άσω. ω. αγα. inuoco auum, ut infantes, patrem nomino, infantium more blandęq; patrem appello.

Γαππάξ. imitatio crepitus uentris, Aristophani.

Γάππας. ὁ. pappa, pater, Scythæ & Bithyni Ioue πάππαν uocant. Cæl. lib. 6. cap. 43.

Γαππασμός. patris ab infante appellatio.

Γαππάω. palpito, contrecto. (cap. 43.

Γαππίζω. μίσω. πικα. δε. παππάζω. Cæl. lib. 6.

Γάππος. ὁ. ἡ. auus, barba inferiori labro agnascēs. nam superior μύστης dicitur. Item πάππος dicuntur flores carduorū. Pappos quoq; uocant Latini, teste Pompeio.

Γαππῶα. τὰ. auita.

Γαππῶς. ὁ. ἡ. auitus.

Γαπράω. μ. ασω. aspicio, lustro oculis, obseruo, circunspecto. Actiu. accus.

Γάρ. apocopa poëtica pro παρὰ.

Γάρα. pro πάρεστι. adsum, adest, adsunt, paroxyt.

Γαρὰ. oxytonum præpositio cum tribus casibus cōstruitur. Cū genitiuo enim idem quod πρὸς significat, exitū à persona, ut βοήθει μοι πρὸ παρὰ Διὸς, auxilium meum à domino: πρὸ παρ' ἐμοῦ νόμος λελόηται, à lege iubetur. Sic etiam παρ' ἐμοῦ, à me. Lucian. ὅτις παρ' ἐμοῦ ἐκκαίδεκα τάλαντα ἐκτίσει. Cicero, Sed etiam dicere se à me soluere: pro de mea pecunia. Item supra, ut πᾶσιν παρὰ πάντων θεολόγων τυγχάνει. Cum datiuo significat propè seu iuxta, referturq; & ad loca & ad personas, ut παρ' ἐμοὶ διατρίβει, apud me uersatur: παρὰ τοῦ Διὸς ἔλεος, Apud Dominum misericordia. Aristoteles tamen ad Eudemum πρὸς τοῦ θεῶ dixit, pro à Deo. & παρ' ἀμφοῖν ex utrisq;, & παρὰ τῶν δούλων ex seruis. Cum accusatiuo ponitur pro Ad, & significat motum ad rem, πρὸς σὲ ἦλθον, Ad te ueni. Item circa, ut πρὸς παντα τὸν χρόνον, Circa omne tēpus, Demosth. παρὰ τοῦτ' ἄξιν, In his positum est. Item propè, ut παρὰ τάφρον δρυκτὴν, iuxta fossam, Item caussam, cur quid fiat, demōstrat: ut παρὰ τὸ εὖ ζῆν τὸ κλέος. Gloria est, eo quod benè uiuatur. Item præter, ut παρὰ τὸν νομον, præter legem. παρὰ τὴν γνώμην, præter sententiam, præter opinionem. παρὰ πρέπον, præter decorū. Item à Plato. ἀλλ' ἡγοῦμαι πανὸς μᾶλλον εἶναι παρὰ τοῦ σωτηρίαν, Existimo ab hoc in primis salutē esse. Hoc etiā modo positum significat alicuius rei originem ac descensum, ut cum dicimus παρὰ τὸ λῆμος καὶ τὸ θρόνος. Demost. Composita aut minuit, ut παράσημος ἡττᾶσθαι, malæ monetæ, id est adulterinus orator. Aut propè, seu iuxtà significat, ut παραλαβὼν, propè sequi, subsequi, assiduū adesse. Ab ea propositione manant uarij modi loquendi, de quibus apud Bud. Com. Vide ἀπὸ in Ammonio. Quid sit μὴ παρὰ τοῦτο, uide in Prioribus Aristotelis. παρὰ in uinctis uerbis falsum quiddā &

præpositerum indicat.

Γαρᾳδοσον. ocyus, è uestigio, apud Appollon.

Γαρὰ δίυο. quarto quoque die.

Γαρὰ μέλος. inepte. Erasm. Chiliad.

Γαρὰ μέρος. uicissim, alternis.

Γαρὰ μίαν. alternis diebus, ἐλλιπῶς intelligitur ἡμέραν.

Γαρὰ πόδας proximè, ἐγγύτατα. Synes. epistolis. ἀλλὰ καὶ παρὰ πόδας ἀποδόλως τῶν χρέων, occysimè, confestim.

Γαρὰ πολὺ, uel παραπολὺ coniunctim. contrarium habet usum. Aliquando enim idem quod ἐκατὰ πολὺ significat, apud Pausan. Thucyd. & Plutar. ut παραπολὺ μὲν τῶν θηδαίων χαιρόνεα, παραπολὺ δὲ τῶν λακεδαιμονίων αὐενόνων φεύγων. Greg. παραπολὺ τ' τάξεως ἐλαθομένης. Valde immutato ordine. Interdum è cōtrario ἐπ' ἐλαττον significat, ita ut παρὰ hic minuat, ut apud eundē Gregor. εἰδὲ πόῤῥω, τῇ παραπολὺ τ' ἐλπίδος. id est, Sin longe à meritis tuis dicendo abfuimus, & minus quàm pro spe nostra successit oratio. Thom. Mag.

Γαρὰ πθάσεσιν. inconsulto, temere, & impudenter.

Γαρὰ τί propter quid, unde, quamobrem. (ter.

Γαρὰ τὴν ὁ δυπορίαν. obiter.

Γαρὰ τοῖς ποσί. ad pedes, prope.

Γαρὰ τὸν καιρόν. uide in καιρός.

Γαρὰ τὸς συμβόλους. à consulibus.

Γαρ' αὐτὰ τὰ δήματα. protinus admissis delictis, recenti adhuc secus admissorum memoria. Iurisperiti dicunt, adhuc flagrantibus delictis.

Γαρὰ φύσιν. contra naturam, repugnāte natura.

Γαρ' ἓν uno minus, uide ἓν παρ' ἕν.

Γαρ' ἔτος. annis alternis.

Γαρ' ἡμέραν. singulis diebus, alternatim.

Γαρ' ὅ. quamobrem.

Γαρ' ὅλον τ' βίον. per totā uitā, à toto tēpore uitæ

Γαρ' οὐδέν. nihili, parui.

Γαρ' ὥραν. intempestiue.

Γαραβαίνω. μ. ήσω. π. πηκα. præterco, transgredior.

Γαραβακχος. ὁ. furore correptus, debacchans.

Γαραβαλέτωρ. ορος. ὁ. qui sodali amico ue imponit, familiarium impostor. Eust.

Γαραβάλλομαι. μ. ῦμαι. π. παραβέβλημαι. comparor. Item audacia præcipiti periculum adeo, ῥιψοκινδυνεύω. Thucyd. πολλῷ ὄντες, καὶ πλέω παραβαλλόμενοι. Qui maioris dispendij aleam subibant. Home. Iliad. 9. cum accusatiuo dixit, ἀεὶ ἐμεῖο ψυχὴν παραβαλλόμενος πολεμίζειν, Discrimini intrepidè se obijciès. Apud Aeschinem pro παραπέμπομαι, & Aristoph. Ran. pro accedere ponitur, χωρῶμεν ὦδε τὸ ὅσον. χάρ ὦ ὀπ' παραβαλῶ, Accede, uel (ut interpres inquit) ὅσμιζον τὴν ναῦν, hoc est appelle nauē. Bud. Cō.

Item decipio ἀπατάω: & ſimpliciter appono, παρατίθεμαι. Euſt. Accipitur etiã πρὸ τοῦ παραβαλέσθαι pro ὑπαπτῆσαι hoc decipi & circumuenire Thucydidi unde παραβλήσιλλω.

Παραβάλλω.μ.αλῶ π. παραβέβληκα. aſsimilo, cõparo, συγκρίνω, ὁμοιῶ. ut λέοντα ἐλέφαντι παραβάλλειν. id eſt, Culicem elephanti conferre, Liban. Et aliquando cum præpoſitione πρός, ut εἰ πρός ἕκαστον αὐτῶν τὰς διαγόρους πράξεις παραβάλλοιμι. Item admoneo, παρατίθημι, τὰ φορτία παραβάλλειν, Plut. & τοῖς ἀκατέλοις παραβάλλειν κόπρον, id eſt ſimũ miſcere, ut Plin. dixit. Item tranſmitto, traijcio, ut νῶν παραβάλλειν εἰς ἰωνίαν. Thucyd. appellere naues, Cæſ. Item permitto, indulgeo, & cõdono aliquid, & utendũ offero, ut mulier παραβάλλει ἑαυτὴν ἀνδρὶ ἀγυνῶι dicitur apud Suid. quæ quæſtus gratia ſeſe homini indulget ignoto. Item accedo, appropinquo, ut λέοντα παραβάλλοντες εἰς θήβας, Plut. in Dem. & παραβάλλειν εἰς ἡδονάς, id eſt applicare ſe ad uoluptates. Ariſtot. Ethic. 7. & Pol. 7. Itẽ obijcio, ut παράβαλλειν τοῖς βρέμμασι, Plutarch. & παραβάλλειν προφὴν τῇ λεμπάδι, apponere pabulum, Athen. & παραβάλλειν τῇ ἀμβροσίαι, Plato. Sic etiam obijcere feris, pro edendum obijcere, apud Latinos. Item flecto, detorqueo, ut παραβάλλειν τὰς ὀφθαλμούς oculos intorquere, limis oculis torquisq; aſpicere, Athen. & Ariſtophan. Nub. Sic παραβάλλειν τὴν λεφαλὴν, Plat. quemadmodũ ij ſolent facere, qui aurem alteri admouent ad auſcultãdũ. Et παραβάλλειν τὸ ἔτερον οὖς πλάγιον, in latus conuertere, Xenoph. de lepore fugiente, & à canibus oppreſſo. Item adambulo. Plutarch. in Cat. καὶ πολλάκις ἑκάστῳ παρέβαλλεν ὁ κάτων. Plato de Repub. 8. ὅταν παραβάλλωσιν ἀλλήλοις οἵτε ἄρχοντες καὶ οἱ ἀρχόμενοι, Quoties congrediuntur inuicem principes ac ſubditi. Quo in loco παραβάλλειν ſignificat ex æquo & ſocialiter ingredi, uel equitare, non comitum numero locoq; Bud. ibidem.

Παράβασις.ιος ἡ. tranſgreſsio, præuaricatio. Item παράβασις in comœdijs dicebatur, cum chorus ad populum conuerſus aliquid extra fabulæ argumentum loquebatur.

Παραβάτης.α δ. tranſgreſſor, ſocius in curru, genus militum, dominus currus, miles in curru pugnans, auriga.

Παραβία. ας. ἡ. genus potionis ex milio & conyza. Cæl. lib 4. cap. 26.

Παραβιάζομαι. &

Παραβιάζω. cogo, adigo. Luc. in Act. παραβιάζεται ἡμᾶς.

Παραβλαστάνω. iuxta germino.

Παραβλέπω. male uideo, cæcutio, negligẽter aſpicio, oculos intentos non habeo, hoc eſt, μὰ ἀτενίζω. Accipitur pro ὑποβλέπω, limis aſpicio per indignationem aut ſimultatem, aut iram precipitem, nõ recto aſpectu intueor. Ariſtoph. Veſp. πότερον ὦν τυραννὶ παραβλέψαι ἐτέρῳ, altero oculo toruè aſpiciens. Bud. Com.

Παράβλεψις.ιος. ἡ. aſpectio, hallucinatio.

Παραβλήσιλλω. deceptiuè, perperam, olique. Item facere per cõparationẽ, ἐξ ἀνισολῆς, ἢ ἀποκρίσεως pleno. Significat etiam ὁ γνήσιος, adulterinum, non germanum. Ariſtoph. Veſ. πονηρὸς εἶ πόῤῥω τέχνης καὶ παράβολος. Bud. Com.

Παραβόλως. ὁ regione, ἀνδροφθαλμίσας. Item temerarie, ῥιψοκινδύνως.

Παραβορρός. qui tranſuerſo Aquilone perflatur, id eſt ab latere.

Παραβουλεύομαι. perperam conſulo. Paul. ad Epheſ. παραβουλεύομαι τῇ ψυχῇ, Non habens rationẽ uitæ.

Παραβοῶσι. acclamant.

Παραβραβεύω.μ.εύσω.τ. ευκα. determino, brauium intercipio, debito præmio fraudo. Acti. accuſ.

Παραβραχύ. paulominus.

Παραβύομαι. ingredior.

Παράβυσμα. complementum.

Παράβυσος. λεξ. paruus, q ſub maiori poni ſolet.

Παράβυστος.α.ὁ. abſconditus. Vnde forum Atheniſ in obſcuro urbis loco ſitum, in quo minimæ quæq; lites agebantur, parabyſtum dicebatur. Cæl. lib. 15. cap. 9.

Παραβύω.μ.ύσω.τ. υκα. imbuo, intendo, iuxta aliquem reclino. Actiu.

Παραγάγης. conſoleris.

Παραγγελία.ας. ἡ. interdictum, petitio magiſtratus, ambitus, & preces amicorum pro reis cauſam dicentibus, Demoſt. περὶ τῆς παραπρ. quã conſuetudinem ſatis expreſsit Æſchin. contra Cteſiphontẽ cum inquit, τὸν μὲν πρᾶσκευὴν δρᾶσιν τὴν πρᾶξιν ὅσην γεγένηται, καὶ τὰς ἐκατ' ἀγορὰν διεκόσεις αἷς ἐκρῆκτοί τινες. Bud.

Παράγγελμα.αδος.τὸ. interdictum, uetitum, ſicut παραγγελία, Demoſthen. Apud Iſocra. πρὸς Δημ. accipitur pro præcepto & hortamẽto conſilioq;, καὶ τοῦ μέλλοντος. (inquit.) χρόνος παράγγελμα ἐκάλεσεν. Bud. ibidem.

Παραγγελματικῶς, admonitoriè, adhortatiuè.

Παραγγέλλω.μ.ελῶ.τ.αλκα. admoneo, inuito, ut παραγγέλλει εἰς τὰ λέπτα, Lucian. Item condico, conſtituo. Plato in Phæd παρηγγέλαμεν ἀλλήλοις ἥκειν ὡς πρωϊαίτατα εἰς τὸ εἰωθός, ἥκομεν. Item accerſo amicos, apud Lyſi. unde παραγγελία, pro prece amicorum. Ex quo & proambire magiſtratũ, & λεξιδῶν ponitur. Qui enim candidati erant, denunciabant amicis, & eos accerſebant ὧν ἕνεκα συναγειρεσιάζειν. ut παραγγέλλει τῶν ὑπατείαν, παραγγέλλει ἀγορανομίαν, Plutarc. Item denũcio, ueto, interdico. Lucas in Act. cap. 5. ὁ παραγγελίᾳ παραγγείλαμεν ὑμῖν, μὴ διδάσκειν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τούτῳ; Nonne conceptis uerbis interdixi mus uobis, ne diceretis in hoc nomine? Et Demoſth. ἐπειδὴ ὁ στρατηγὸς παρήγγειλεν ἀναγράφειν. id eſt, edicto præcepit. In Paud. quoque Græcis mulier prægnans poſt diuortium παραγγέλλει τοῖς ἀνδράσι dicitur, cũ marito denunciaſſe prægnantem ex eo: contrà maritus ἀναπαραγγέλλειν dicitur, quod eſt quaſi obnunciare, uel nuncium remittere prægnanti, id eſt nonnulle agnoſcere ex ſe prægnantem eſſe. Παραγγέλλω εἰς ἄνδρας, uirilem togã ſumo, ad ætatem uirilem perueni. Bud. ibidem.

Παράγγελσις.εως. ἡ. interdictum. Vnde ἀπὸ παραγγέλσεως aliquid fieri in caſtris uel in acie eſt, cum claſsico nõ edicitur, ſed per manus imperium traditur & accipitur. Xenoph. ἀναβ. 4. τρισκῶπτα ἀναστάντες ἀπὸ παραγγέλσεως πορευόμενοι Bud. ibidem.

Παραγγηγενθγότα τὰ præter nata.

Παραγήρασμα.ατος.τὸ. delirus, ſilicernium.

Παραγηράω. μ. άσω. π. ακα. deliro per ſenectutẽ. Neutr. abſol.

Παραγίνομαι. adſũ, reuertor, uenio, aduenio. Itẽ auxilior, ſuccurro, qd etiã adſum Latinè dicitur.

Παραγινώσκομαι decipior.

Παραγινώσκω. perperam & inique ſtatuo & iudico. Genit. aut accuſ. Bud. Com. Philoſt. παραγινώσκοντες τοῦ δικαίου dixit pro πρὸς τὸν γνῶσιν τοῦ δικαίου πολιτευόμενοι. Thom. Mag.

Παρακωνίζομαι cubito oppoſito arceo, importune propello, obuios & admotos ꝓtrudo, & amolior. Luc. παρακρούω ὥσπερ ἐκτῖνῶ· τὰ ὄντα, καὶ δὴ πλησίον παρακωνίζομεν. Vnde & pro repudiare, ſiue διωθεῖσθαι & διακρούεσθαι ponitur. Cubito enim ſolemus oblata reijcere, cũ pudet accipere. Bud. Com.

Παρακωλύον.ν.τὸ. deriuatio.

Παρακρίβωσις. negatio, ἄρνησις.

Παράγραμμα.ατος. quod ultra ſolitum, uel iuſtũ additur & inſcribitur, agnominatio per cõmutationem literarũ, inſcriptio in Epiſt. Famil. Cic. Bud. Com.

Παραγραμματίζω. uocum & literarum ſimilium exaggeratione inceſſo, et illud Timonis dictũ ὡς ἀνέπλασε πλάτων περιπλασμάτα βαύματα

Παραγραμματισμός. uitium peruer- (ſionis. ſẽ literas pronuntiantiũ, ut ſi αὐτὸ κόρακα, λόλακα quiſpiam dicat, hoc etiam παρήχημα uocant. Bud. Com.

Παράγραπτος. peregrinus, alienus, ſpurius, ſuppoſititius, adulteratus.

Παραγράφεσθαι. excipere, præſcribere, id eſt exceptione ſummouere petitionem. Interdum accuſationem tranſcribere & transferre, ut γραφὴν τοῦ φόνου παραγράφεσθαι, Demoſthen. de quo Bud. Com.

Παραγραφή.ῆς.ἡ. exceptio, præſcriptio, effugium litis. Item compoſitio, illecebra, ratio alliciendi, πρόσιμον. Eſt enim annotatio in margine, & ſcholium annotationis ſignũ in margine aſcriptum. Iſocr. ἀρξάμενος ἀπὸ τῶν παραγραφῶν ἀνάγνωθι τὰ περὶ ἡγεμονίας. Inde paragraphi, uel paragraphæ iuriſconſultorum. Dicitur quoq; eo nomine tropus poëtis, cum præcedente cõpleto ad alia fit tranſitus, ut ὡς οἱ μὲν τὰ πρῶτα λεγόντα ἐκάστου. & μέχρι παραγραφῆς αὐτὴ μέχριπερ ὥρισμένος χρόνος ἐν παραγράμμασιν ὅτε περιγράμμασιν.

Παραγραφικὸς ἀγών. eſt litis conteſtatio ſuper tranſlatione & ſuper exceptione, quam Cicero tranſlatiuam cauſæ conſtitutionem uocat.

Παράγραφος. ου. ὁ. paragraphus. dicitur linea in longum protenſa, uox protrita Iuriſconſultis noſtris.

Παραγράφω.μ.ψω.τ.φα. annoto in margine. Itẽ exceptione ſummouco & præſcribo, circunſcribo, ut παραγράφομαι, Syneſio. Eſt etiam perperam ſcribo, Demoſth. περὶ στεφ. Et γράφειν

φέρ νόμον, dicunt legem & rogationem ferre & promulgare, hoc eſt εἰσφέρειν: ſic παραγράφειν τὸ νόμισφέρειν, hoc eſt, legi iam latæ & rogatæ aliam legem obrogare & opponere. Bud. Com.

Παραγυμνόω. denudo.

Παράγω tranſeo, prætereo. Matth. 20. οἱ δὲ τυφλοὶ καθήμενοι παρὰ τὴν ὁδὸν, ἀκούσαντες ὅτι ὁ Ἰησοῦς παράγει, ἔκραξαν. Item adduco, produco, ut παράγειν εἰς τὸ μέσον, Plato de Leg. 4. & παράγειν εἰς τὸν ὅλεθρον, Lyſ. ſicut produce teſtes Latinis. Item peruertere & tranſuerſum agere, παρὰ φύσιν ἄγειν. Vnde παράγειν τὴν διάνοιαν τῶν πονηρῶν ἀνθρώπων, Antiph. Ex quo & pro ἀπατᾶν, id eſt decipere, ſubdola perſuaſione obrepere, & perducere quò quis uelit poniture, ut παράγειν αὐλαπεύοντας. Plato de Rep. 2. Quod tamen & in bonam partem accipitur, ut παράγειν τὰς ἀμένονας ἐλπίδας. Ad meliorem ſpem deducere, Plutar. Item deducere, deriuare. unde παράγωγα ὀνόματα, & παραγωγός. Item orno aliquem honoribus & augeo, ut παράγειν εἰς ἀξίωμα τὸν τυχόντα, id eſt promouere, Chryſoſt. Item in eſſe producere, ut τὸν ἄνθρωπον εἰς τὸν βίον παρηγάγετο, Lucian. Refertur etiam aliquando ad rem militarem, & ſignificat porrò agere, ſiue promouere ordines ab altitudine in longitudinem, id eſt ἐκ τοῦ πίσω ἐπὶ τὰ ζυγά. id eſt quod fit ad porrigendam frontem, & circunueniendos hoſtes. Xenoph. παρήγαγε τὸν ὕστερον λόχον παράγειν. Idem, ἐκ τούτου παρῆγον οἱ δεκάδαρχοι εἰς μέτωπον. Bud. Com.

Παραγωγή. ῆς. ἡ. adductio, conciliatio, deductio, peruerſio, id eſt παρακίνημα, ut in Hippiatr. γνώσκειν ὃν σπάθελω, ὅτι οὐκ ἔστιν ἔκβολή, ἀλλὰ παραγωγή. id eſt non eſſe ceruicem luxatã, ſed peruerſam. Item deceptio, impoſtura, captio, Demoſtheni. Item productio & traductio ordinum ab altitudine acici, id eſt ἀπὸ τοῦ βάθους τοῦ παρατάξεως εἰς τὰ ζυγὰ πρὸς τὸ μῆκος. Gaza deductionem tranſtulit ex Aeliano. Vide in Appendice de uocab. militaribus. Grammatici quoque paragogam uocant, cum aliquid adjicitur fini dictionis. Tryphon proſchematiſmum appellat.

Παράγωγος. deductiuus, deriuatiuus. ut ὀνόματα παράγωγα, nomina deriuatiua.

Παραγώγως. deductiuè, deriuatiuè.

Παραγωνίζομαι. in angulos deſinere. Bud. Com.

Παράδειγμα. ατος. τὸ. exemplum. Vide παραβολὴ apud Ammonium, diciturq; propriè de animatis, παράβολὴ de inanimatis, uel enarratio exempli hortãtis uel deterrẽtis, teſte Beda. Huius triformẽ rationẽ annotauit Iulius Rufinianus. Nam παράδειγμα aut perſonis tantũ exhibet ſine ſermone, aut ſermonẽ ſine perſonis, aut ſimul utrunq;.

Παραδιγματίζομαι. μίζομαι. π. ισμαι. &

Παραδιγματίζω. trado exemplũ. Item uitupero, palàm traduco, ludibrio expono. Itẽ triſupho.

Παραδειγματικὸς συλλογισμός. ratiocinatio exẽplaris, ex uno unum uel uniuerſale colligens, reijcitur à dialecticis.

Παραδιγματισμός. ignominioſa pœna.

Παραδειγματώδης. ους. exemplaris.

Παραδεικνύω. μι. ἕξω. π. ἔχα. manifeſtum facio. Neutr. abſol.

Παραδειπνεῖν, incommode cœnare, uel miſerè uiuere more pauperum.

Παράδεισος. ου. ὁ. paradiſus, hortus apud Xenophontem & locus ſeptus ferarum, uiuarium, uiridarium. Vox deflexa, ni fallor, ab Hebræo pardes, quæ hortum ſignificat.

Παραδέχομαι. μ. ἐξομαι. π. ἐγμαι. ſuſcipio, aſſumo, αἱρεῖσθαι, ὑπολάμβανω, incepto. Demoſt. μέλλω δὲ τῶν ὑπ' ἐκείνων πραχθέντων διδόντων ἄλλοι παραδέξασθαι διδώσιν. Item accipio à maioribus, & fama referente accipio, παραλαμβάνω. Plato de Leg. 4. φημὴν τοίνυν παραδεδέγμεθα ἢ τότε μακαρίας ζωῆς.

Παραδιατρίβω. conuerſari, & alij conuiuere.

Παραδιαστολή. ῆς. ἡ. dilatatio. Paradiaſtole ſchema (inquit Rutilius Lupus) plures aut duas res, quæ uidentur unam uim habere, diſiungit, & quantum diſtent decet, ſuam cuiq; propriam ſententiam ſubiungendo, ut illud Hyperidis: Non enim probas te pro aſtuto ſapientem intelligi, pro confidente, fortem: pro inliberali, diligentem rei familiaris, &c. Paradiaſtole (inquit Rufinian.) eſt, cũ ſimiles res diſcernũtur, cõtrarijs redditis. Latine dicitur diſcriminatio, ut Triſte lupus ſtabulis, maturis frugib. imbres, Arboribus uenti, nobis Amaryllidis iræ.

Παραδιατρίβω. μι. ῶσω. τ. ωκα. trado, commendo, Actiu. accuſ.

Παραδιεζευγμένως. uitioſe diſiunctũ. Gellio interprete. uox eſt Dialecticis in uſu.

Παραδιήγησις. ιος. ἡ. annarratio.

Παραδίκη. iniquitas.

Παραδιοικῶ. malè adminiſtro, nec rectè nec ordine adminiſtrationi ciuili me immiſceo, adminiſtrationem alijs rectè traditam ad me tranſferre conor.

Παραδοκιμάζω. εἰς δέκα ὑπερβαίνω.

Παραδοξολόγος. qui admirabilia & paradoxa dicere uidetur. &

Παραδοξοποιὸς. qui ſupra aliorum opinionem aliquid facere uidetur. Hiſce duobus nominibus iactabundus Galenus dicit ſe appellatum à ſuis æmulis & laudatoribus.

Παράδοξος. ὁ. ἡ. admirabilis, præter opinionem inauditus. Vnde παράδοξα Stoicorum, de quibus eſt libellus Ciceronis. Paradoxon Ruſinianus numerat inter ſchemata orationis, cũ aliquid præter expectationem auditoris profertur, & cætera.

Παραδοσέω. cupio tradere.

Παράδοσις. ιος. ἡ. conſtitutio, traditio. ut παραδιδόναι τὴν παράδοσιν τοῦ προσδοκήτου, Matth. 15. Item mancipatio.

Παραδραθεῖν. concumbere, πρὸς ἀνδρὸς μιγῆναι.

Παραδραμεῖν. ſuperare curſu.

Παραδρομίδες. hypæthræ deambulationes, xyſtia appellant.

Παράδρομος. ὁ. ἡ. ambulatio.

Παραδυναστεύω. τὸ. συνάρχω, ſimul regno.

Παραδύομαι. &

Παραδύω. mergor, ingredior, irrepo, fallo introeundo & me inſinuando. Bud. Com.

Παράδυσις. ιος. ἡ. aditus, irreptio.

Παραείδω. propè aliquem canere.

Παραζεύγνυμι. adiungo.

Παραζέφας. admiſcens.

Παραζηλόω. μ ώσω. π. ωκα. ad æmulationem prouoco, extimulo. Actiu. accuſ.

Παραζήν. diminutè uiuere.

Παραζώνιον. ου. τὸ. gladij genus, quod ad zonam accingebatur.

Παραζώννυμι. μ. ώσω. τ. ωκα. cingo. Actiu.

Παραζωρίς. paruus gladius, pugio.

Παραθαλάσσιος. α. ὁ. maritimus.

Παραθάλπω calfacio, παραθερμαίνω.

Παραθαρσύνω. μ. υνῶ. π. υγκα. dehortor, Actiu. accuſ.

Παραθέναι. cõmendare ſeruandum, ueluti cum depoſitum committimus.

Παράθερμος. calidus, audax, indecore faciens.

Παράθεμα. &

Παράθεσις. ιος. ἡ. σύγκρισις, comparatio. Item appoſitio, ferculum.

Παραθέω. tranſcurro, prætercurro, propè curro.

Παραθεωρέω. μ. ήσω. τ. γκα. deſpicio. item comparo. παρεξετάζω. Lucian. in Dialogo qui Herodot. inſcribitur, ἀλλ' ἦν μὲν ὑμεῖς πολυλάμπτου ἢ γλαύκου παραθεωρεῖτε τέμε. Actiu. accuſ.

Παραθήγω. exacuo, παροξύνω, ἀκονῶ.

Παράθημα. τος. τὸ. pignus depoſitum.

Παράθρανος. remus qui in poſtremo ordine triremis mouebatur ad nutũ ſcilicet gubernatoris.

Παραθραύω. miſer ſum, & uiribus fractus.

Παραί. poët. pro παρά, ut παραὶ νοσίῃσι δάπτεσθαι δυμός.

Παραίβημα. ατος. τὸ. ſcala.

Παραίνεσις. ιος. ἡ. admonitio, adhortatio, cohortatio contradictionem non recipiens, quoniam ſit ijs de rebus quæ in controuerſiam non cadunt, ſed apud omnes in confeſſo ſunt, cum συμβουλὴ plerunq; dubium ſecum adfert, num res quæ ſuadetur omnino conducat aut utilis ſit. Vide συμβουλὴ in Ammon.

Παραινέτης. ου. ὁ. admonitor.

Παραινετικὸς. ὴ. ὸ. admonitorius.

Παραινέω. μ. έσω. π. εκα. admoneo. Actiu. accuſ.

Παραινέομαι. innuo. Accuſ.

Παρανομία σωτηρία. parta ſalus, perfecta ſalus, conflata incolumitas.

Παραίνυδα. priuare, auferre.

Παραίπαμα. τος. deliratio.

Παραίρομαι. recuſo.

Παραίρεσις, ademptio.

Παραίρημα. τὸ. reſtis. Thucyd. ἐκ τῶν ἱματίων παραρρήματα ποιοῦντες.

Παραιρέομαι adimo, aufero, detraho, peruerto, arceo, præripio. Paſsiua uoce tantum dicitur, & interdum cum uno, interdum cum duobus ac cuſatiuis conſtruitur.

Παραίσιμος. illicitum, indecorum.

Παραίσιος. idem, ſiniſtrum, aduerſum, indecens, moleſtum. Etym.

Παραίσσω. prætereo.

Παραιτέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. excipio, excuſo, deuito, abdico. Item mitigo, placeo, αἰτέομαι, rogo, deprecor, peto, ut apud Menand. παραιτοῦμαί σε συγγνώμην. Et Ariſtid. παραιτεῖσθαι μὲν δὴ οἶδα ὅτι λέγειν περὶ τῶν αὐτῶν πολλάκις. Item eijcio & expello. Syneſius ἐγὼ δὲ τότε γε παρῃτησάμην.

Παραιτέω. μ. ήσω. π. γκα. idem. Actiu.

Παραιτησάμενος. reſpuens.

Παραίτησις. ιος. ἡ. excuſatio, expulſio, deprecatio.

Παραιτητής. interceſſor, defenſor. deprecator, Cic. Miſit filium nõ ſolum ſui deprecatorem, ſed etiam accuſatorem mei.

Παραίτιος. ος. author.

Παραιτόνιον. ου. τὸ. plaga., regio.

Παραιφάμενος. ος. ὁ. admonens.

Παραίφασις. ιος. ἡ. admonitio, Iliad. λ. ἀγαθὴ δὲ παραίφασις ἔσθ' ὑπάρχει.

Παραιφόω. extendo, commoueo, uibro, ſalto.

Παραιωρέομαι. ῶ. ῶ. ὁ. ſuſpenſus. Herod. Polym. ἐγχειρίδια παρὰ τὸν δεξιὸν μηρὸν παραιωρέμενα ἐκρέζωνης.

Παραιωρῆσαι. luxare, ἐκχωρῆσαι ἀρθρου.

Παραφίλυμα.ατ⊙.τὸ. adductio.
Παρανθεσμος. præter ius, contrà quam decet.
Παρανέθημαι, & Παρακαθίζομαι, & Παρακαλίζω.μ.ίσω.σ.ικα. iuxtà colloco, assidere facio, sedeo, assideo. Dicitur & παρακαθίζεσαι pro eodem.
Παρακαθίημι.utrinq; demitto. Bud. Com.
Παρακαθίστημι. iuxtà colloco, atq; custodẽ appono, ut πᾶρακάτας ἥκας πινὰ τοῖκετᾶ φυλάξειν. Demosth. Aliquando ponitur αὐτὶ τοῦ ἐγκαθίστημι, quasi altrinsecus colloco. Isoc. & Plutarch. Bud. Com.
Παρακάιε⊙, &
Παράκαιρος.ε.ὁ. intempestiuus, indecens.
Παρακαλέομαι.μ.ήσομαι.π.υμαι. cõsolor, pasiue. Habet quoq; significationem Actiuam.
Παρακαλέω.μ.έσω π.εκα. consolor, hortor. Vnde ὡὐκ ἔπαρακαλῶ Xenoph. pro in diuersum hortari. Item obsecro, oro. Gregor. ἐὰν δὲ παρακαλώμεθα, καὶ ὁμεῖς ὑπὲρ ἡμῶν. Item pro adlio precatore interuenio, ut aduocatus & patronus. Vnde παράκλητος Item aduoco, id est aduocatum accerso & imploro, πᾶρακαλῶ δικηδοσύνην, Aeschin. & παρακαλῶ εἰς συμβολὴν uel παράκαλῶ συμβόλας adhibere in consilium. Est etiam cuoco, ut πᾶρακαλῶ εἰς συμμαχίαν, Synes. & Aeschini, οἱ δ' ἡμέτεροι πρέσβεις ἀπεδήμουν παρακαλοῦντες αὖ ἑλλήνας ὧν τὰ Φιλίππου. Παρακλητοι μάρτυρες, sunt testes rogati, quibus οἱ προσυχόντες opponũtur, id est fortuitò oblati. Actiu. accus. Bud. Com.
Παρακαλύπτομαι, &
Παρακαλύπτω.μ.ύψω.π.υφα. cooperio. Itẽ sicut ἐγκαλύπτομαι. oculos meos cõtego, ne uideam quippiã horribile aut auersandum. Bud. Com.
Παρακαταβάλλομι. sacramento contendere, sponsione certare, qui de hæreditate cõtrouersia cõtendunt, παρακαταβάλλειν dicuntur, & ἀμφισβητῆν autore Harpocr. cũ alij propterea in controuersiam hæreditatem deducebant, quòd se mortui filios assererent uere germanos aut adoptiuos alij uero iustius se hæreditatẽ accepturos cõtendebant, quod nulla mortui superstite prole, aut propinqui & cognati, aut per testamentum hæredes forent.
Παρακαταβολή.ῆς.ἡ. depositum, fideiusio. Actionis genus, ubi tam actor, quàm reus apud acta decimã partem æstimationis litis deponebant, multam scilicet futurã temerè litigantis. Neq; modo sponsionis iudicium, sed etiam ipsa pecunia depositа hoc nomine significatur, id est τὰ πρυτανεῖα. Latinè sponsio dicitur. Bud. in Annot. & Com.
Παρακαταθήκη.ης.ἡ. depositum, fiducia.

Παρακατακλίνω. adhibeo, admoueo, inclino, iuxtà colloco uel in lecto, uel in mensa, quod & παρακλίνω dicitur.
Παρακατατίθεμαι. depono, id est cõmendo. dationem iunctum, Plato de Rep. 1. Significat & dare quippiam fiducia cõtracta, fiduciariũ do, depono tanquam apud sequestrem. De hoc Bud. in Annot. Item credo. Xenoph. ὃ ἑαυτοῦ σῶμα τῷ ἵππῳ ὁ Λεωτύχης παρακατέθετο, quasi fidei committit, creditq;. Sic Aeschin. ψυχὴ παρακατατιθεμένη. pro fortunæ committere. Bud. Com.
Παρακατάκλησις.ἡ. immutatio & uarietas.
Παρακατακλίνομαι. concumbo.
Παρακατακεντέω. defigo.
Παρακαταρτύομαι.μ.ύσομαι.σ.υμαι. ex multis unum facio, compono.
Παρακατάστασις. depositum, πᾶρακαταβολή.
Παρακαταχῆται. abutitur.
Παρακατεκτικός. tenax.
Παρακατέχω. idem quod κατέχω nisi quòd intẽdere uidetur significationem, retineo, κρατοῦσα ἐῶ. Vnde πᾶρακατέχειν τὴν χᾶρᾶν, retinere usum fructuum. Et παρακατέχειν τῇ μνήμῃ, memoria tenere & complecti.
Παράκειμαι. adiaceo.
Παρακείμενα. fercula. Item quæ propinqua sunt, quæ adiacent.
Παρακείμενος. tempus præteritum. adiacet enim ac propè est præsenti. uide in ἀόριστος.
Παρακεκινδυλιωμένος. altum, blasphemum, inopinatum, insuetum. Suid.
Παρακεκλιμένος. sua sponte incitatus, Aristotel. Rhetor. ad Alexand.
Παρακεκομμένος. delirus, insanus, μανόμενος (inquit Suid.) ὑγιεσπικῶς, παράφρων. Item improbus, paruus. Vnde & de numismate perperã cuso dicitur. Ex quo ad quasuis res fucatas transfertur, quę similitudine impostură faciũt. Suid. (cito.
Παρακεκράσθαι. insaniebant.
Παρακελεύομαι.μ.δύσομαι.π.δυμαι. hortor, exhortor.
Παρακέλευσις.ι⊙.ἡ. hortatio, consolatio, aduocatio, prouocatio.
Παρακελευσμός.δ.ὁ. idem. Thucyd. προθυμίαν πάσιν χρώμενοι καὶ παρακελευσμῶ.
Παρακηγόρησις.ιος.ἡ. curatio, quæ fit manu chirurgi, cũ morbus aliter curari nequit. iungitur prẽ us locus, deinde acus, uel hamulus infigitur.
Παρακερδαίνω. perperam lucror, uel amplius insto, & præter alios lucror.
Παρακινδυνεύω δύομαι. mihi imminet periculũ. (fiuè.
Παρακινδυνεύω δύομαι quod periculo.
Παρακινδυνεύω δύω. temerè & audacius perclitor. Sic Cic. pro Quint. Omnia circunspexit Quintius,

tius, omnia periclitatus est. Bud. Com.
Παρακινέω.μ.ήσω.π. ηκα. permuto, transfero. Item inuerto, peruerto, ut παρακινδυνεῖ θεὶα λόγια, Dionys. Item labefacto. Grego. κατὰ δουλ. νοῦν δὲ τὸ παρᾶδοθὲν τὰ χριστιανῶν μετατθῆναι, & πᾶρακινεῖν. Item prouoco, irrito. Item indecorè & instabiliter moueor. Aristoph. Βάτραλλον, σπόπει μὲ πᾶρακινήσαντ' ἴσλυς. Entibi me, animaduerte num inter uerbera indecorè tibi moueri uidebor. Vnde & pro adblandior ponitur, adulor, hoc est caudã moueo alicui adblandiendo. Item ἐκτρέπομαι τοῦ καθεσηκότος, aliquid secus in me admitto, aut de me consulo. Vnde παρακεκινηκότες, in furorem uersi & furibũdi, ἐξεστάμενοι. Theophrast. 6. de Caus. passiuè usus est de uino, quod subsydere turbido motu uitiatur, ἡνίκ' μάλιδ' ὅταν θολαχθῇ, ἢ ὑπὸ τοῦ ἄγρου ἀναβλῆς, παρακινήσῃ. Bud. Com.
Παρακινδυνικῶς, pro ἐξεσηκότως, Plut. in Solone.
Παρακιρνάω admisceo.
Παρακληθάζω.ἡ exorata.
Παράκλησος.ε.ὁ. simul seruiẽs, seruus ascriptitius.
Παράκλησις.ιος.ἡ. exhortatio, consolatio. Est etiã aduocatio, id est aduocati & corrogati, ut adsint iudicio uel concioni, ut faueant cõcionanti, uel causam dicenti. Bud. in Annot. post. Cõment. Accipitur nonnunquam licet rarius pro rogatione ac deprecatione Lycurg. ἐκλιέμην αὖ ὑμῶν μετ' ὀλυσίας ἀκοῦσαι μ.ν. νυνὶ ἢ αὐτὸς ὑμᾶς δέομαι τοῦτο ποιῆσειν ἐγ χωρὶς παρακλήσεως ἢ ἐμῆς. Orabam ut uos ad me audiendum benenolos habere possim, quòd ipsum hoc tempore uos facturos existimo, uel nulla mea interposita deprecatione.
Παρακλήτης.ε.ὁ. inuitatus.
Παρακλητήρ.ῆρος.ὁ. adhortatiuum, conciliatorium.
Παράκλητος.ε.ὁ aduocatus, patronus, fautor. Sic etiam spiritus sanctus, ὡς πάντωρ τὰς πᾶρακλήσεις δεχόμενος⊙. Bud. Com.
Παρακλήτωρ. idem, consolator.
Παρακλίδην. declinanter, παρατραπικῶς.
Παρακλίντωρ.ορος.ὁ qui se prosternit ac reclinat.
Παρακλίνω.μ.ινῶ.π.ιγκα. diuertor, summitto,
Παρακμάζω.μ.άσω.σ.ακα. senesco, (inclino. id est transeo uigorem, deficio, declino. Neut.
Παράκμασις.ἡ. παρακμή.
Παρακμασμός. languidum, remissum. Vnde παρακμασμὸς πυρετὸς, de febri, quæ sensim leuior fit & languidior. cui opponitur ἐπακμασμὸς ἠλμία, ætasiã uergens & inclinata, Galeno.
Παρακμή.ῆς.ἡ. languor, & remissio uigoris. Apud Galen. remissionem febris significat. Et παροξυσμῶν πᾶρακμαί sunt accessionũ remissiones uel declinationes, ut medici loquũtur. Est etiã senilis ætas, quando iam robur consenescit.
Παρακνήμιον.σ.τὸ. alterum os cruris in iumẽtis, quasi additum tibiæ.
Παρακοᾶν. desipere.
Παρακοή.ῆς.ἡ. inobedientia.
Παρακοίμησις.εως.ὁ.ἡ. excubia, arum.
Παρακοιμητής.σ.ὁ. excubator.
Παρακοιμῶμαι. excubo, bas.
Παρακοίτης.σ ὁ. coniunx uir, paroxyt.
Παράκοιτις.ιδ⊙.ἡ. coniunx mulier, pellex, Cyrill.
Παρακολάθησις.ιος.ἡ. sequela. (proparoxyt.
Παρακολάθω assector, adsum, subsequor indiuiduus comes. Itẽ animaduersione & intelligentia assequor dicentem. Aeschin. ὑμᾶς π βελομένους ἂν ἀκοῦσαι, καὶ προσέχειν τὸν νοῦν, καὶ παρακολαθῆν θυμαθῶς. Bud. Com.
Παρακομιδή.ῆς.ἡ. aduentus.
Παρακομίζομαι. aduenio.
Παρακομίζω. affero, impello, importo.
Παρακονᾶν. inter basiandum mentum affricare, & quasi interacuere.
Παρακοπή.ῆς.ἡ. diminutio, amẽtia, alienatio mentis. (tis.
Παρακοπής.ὁ. & Παρακοπός.ὁ.ὁ. mentis inops, φρενοβλαβής.
Παρακόπτω.μ.όψω.π. οφα. furo, insanio, deliro, desipio, παράνοῦ, μαίνομαι. Item fraudo, damno afficio. Aristoph. Neb. ὦ ἀργυραμοιβὲ καὶ χρεοκόπτων δηλονότι⊙. Bud. Com.
Παρακορέω. uerro, orno, παρακαλλύνω.
Παράκωσις. seductio.
Παράκωσμα.ατ⊙.τὸ. disciplina.
Παρακώω.μ.όσω.π.εκα. obudio, παρέργως, ἠλαθρα ἀκούω, seduco, decipio.
Παρακρατέω. retineo, firmor.
Παρακρεμάω.μ.άσω.π.ακα. suspendo. Actiu.
Παράκρημνος⊙.ε.ὁ. præceps.
Παρακρίνω. quasi παρατίθημι, iuxtà loco, exaduersus instruo aciem, atq; ita propè ut σύγκρισις fieri possit. Plut. in Anto. Οἷς δὲ πάρθοις παρακεκεμμένοις, λόγχᾶς ἱππέων ἢ πάχεις ἐφαίνετο τῶν ῥωμαίων. Bud. Com.
Παρακροτέω.μ.ήσω.π. ηκα. adhortor, dehortor, incendo, παραθαρσύνω, παροξύνω.
Παράκρουσις. fraus, dolus. παράκρουσις τοῦ παρανόμου, iniquum, contra leges.
Παράκρουσος.ε.ὁ. stultus.
Παρακρούω.μ.σω.σ.κα. ebrius uacillo. Item seduco, fraudo, fallo, in errorem impello, ab errare facio. Sic παρακρούομαι uoce passiua pro codẽ. Vnde παρακρούεσθαι ἀὸν δικαστὰς, est obrepere iudicibus, & per impostură aut calumniam iudicium uincere. Translatio est ab ijs, qui in rebus appendendis alterã lancem ex æquilibrio fraudulen-

fraudulenter impellunt digito, ut in alterā par tem uergat, siue à luctatoribus, qui nō fortiter neq; ui, sed fraude & supplantando uincūt, πολλὶ ἠχεῖ παρακρούοντες. Inuenitur interdum cum duobus accusatiuis. Sciendū tamen quòd παρακέκρουσε cum σ pro ᾔχπάτησε, παρανέκραται uerò sine σ, pro ᾔχυπάτηρ passiuè ponitur. Ammonius. Significat etiam deprecari & à se summouere. Vnde πᾶρακρέσθαι σὺ μάρτυρας, refutare & refellere testes, hoc est παραγράφεσθαι καὶ διαλέγχειν, hoc est reijcere & repudiare, ut διακρέσθαι. Bud. Com.

Γαρακτης. uenator, qui canes uenaticos ducit.

Γαρακτικὸς. qui uim habet substantias ereandi.

Γαρακτικῶ. τ. ὁ. littoreus.

Γαρακτῶσαι. introducere, Herodt.

Γαρακύπτω. trāscursim aspicio, quasiq; limis oculis, uel in transitu, & quasi p transennā aspicio.

Γαρακυψις. ιος ἡ. prospectus, ᾔ ὄνος πᾶρακύψεως prouerbium de asino, qui cum ab agasone neglectim ageretur, in transitu caput in tabernam uel in officinam inseruit, & uasa euertit.

Γαρακωχή. retentio, dilatio.

Γαραλαλέω. nugari.

Γαραλαβάνω. per manus traditum accipio, ut successor facit, qui prouinciam accipit, Demosth. & Gaza ex Cicer. Item à maioribus accipio, & quasi per manus traditum accipio, ut parentes liberis, Plato de Repub. 1. & Aristid. in Panath. Item ἐκλείχομαι καὶ διαλείχομαι, id quod Latini excipio dicunt. Basil. καὶ αἱ νύκτες τὰς μεθημενὰς φροντίδας παραλαβοῦσαι. Sic Liu. Nec tranquillior nox diem tam fœde actam excepit. id est, subsecuta est. Cic. in Cat. Sed memoriam illius uiri omnes excipient anni consequentes. Bud. Com. παραλαμβάνειν τὰς συμβόλας, adhibere in consilium.

Γαραλαμψις. ιος ἡ. caruncula quæ multum lucet in oculo, uel resplendens cicatrix in nigro oculorum.

Γαραλανθάνω. lateo.

Γαραλέγομαι. lego littus, hoc est, παρὰ τὸν αἰγιαλὸν, καὶ ᾔτοι τῶν πλοίων πλέω. Lucas in Actis, παραλεγόμενοι τὴν κρήτην, Præterlegentes Cretā. Sic Verg. Et crebris legimus freta cōcita terris.

Γαραλέγω μ. ἑξω. π. ειχα. inhonestè aliqd lucror.

Γαραλείπω. μ. ειψω. π. ειφα. omitto. Actiu.

Γαράλειψις. ιος ἡ. omissio. Paralepsis, id est prætéritio: figura est (inqt Rhō. Aquila) ubi quasi prętermittentes quædā nihilominus dicimus, &c.

Γαραλέχομαι. μ. ἐξομαι. π. εγμαι. accūbo. Depon.

Γαραλειπτέον. complectendum est. (absol.

Γαραληρέω μ. ήσω. π. ηκα. deliro. Neut. absol.

Γαράληψις ueneratio, præteritio, occupatio.

Γαραλία. ας. ἡ. regio, maritima.

Γαράλιον. species tithymalli, uel brassicula mari.

Γαραλιπάνω. μ. ανῶ. prætermitto. Actiu. (na.

Γαράλι©. ε. ὁ. littoreus, maritimus, est & tithymalli genus apud Hipp. & Dioscor.

Γαραλίτης. ε. ὁ. qui in Paralo sacra naue erat.

Γαραλλαγή. ῆς. ἡ mutatio, ἀλλοίωσις. immutatio, differentia. Plato pro hallucinatione & aberratione usus est. Bud. Com.

Γαραλλάξ uicissim, alternis. Vnde πᾶραλλὰξ λέξαι est in serie rerum alternantem uarietatem esse: quod etiam ῥαλλὰξ dicitur, ὅταν ἑφεξῆς ἕτερον ἑτέρῳ ἀλλοίου λίεντα. Bud. Com.

Γαραλλαξις. ἡ. πᾶραλλαγὴ. exorbitatio.

Γαραλλακτος. ε. ὁ. mutabilis.

Γαραλλάττω. μ. ἀξω. π. αχα. permutatim uario, alternis hoc & illo modo facio, quemadmodum fabri παραλλάττειν ἀλλήλων σὺν ὀδοῦσι Theophrasto dicuntur, cum dentes ferræ alternos uariant, uel alternis hinc & illinc prominentes faciunt, ut scops inter adducendam propellendam ferram educatur, quæ alioqui crenas ferræ obstruit. Vnde παραλλάττουσαι apud eundem pro alternis hoc & illo modo sita, ut sunt dentes in ferra, & opponitur τῷ πᾶραλλαξεῖν. Ex quo & pro alternare ponitur, id est nunc hoc, nunc illud animo agitare, ut δύξη παραλλάττει apud Isocrat. pro uaria & alternante de homine opinione. Sic Vergilius: Hæc alternanti potior sententia uisa est. Item pro differre, uariare, nunc hoc, nunc illo modo cedere, Theophrastus. Et παραλλάττῃ, refert, id est differentiā facit, & ad rem pertinet. Vnde ἀπᾶραλλακτ©, non differens, non euarians, per omnia similis. Significat etiam præterire, id est διαλάτῃ, ἀμείβειν. Xenophon. ἑλλ. 5. ἐπεὶ δὲ παρήλαξαν οἱ πρῶτοι τῶν φίλων, ᾔκαὶ στεν οἱ πολέμιοι ἐκ χερείας, Cum primi insidias præterissent, milites qui cum Chabria in insidijs latebant, insurrexere. Item ἀπολ. 1. ὅτι δὲ παραλλάξαιτο τοὺς ἔφθασαν. id est, Qui è transuerso occurrentibus anteuerterunt. Sic Herodot. ὀλίγου τῆς χώρης παραλλάξαντος, Qui modico spatio ab occursu aberrauerunt: uel, Parum abfuit, quin mutuo obuiam fierent. Huc pertinet, quod est apud Plat. ὁ παραλλάττει τῶν ἀδήλων τὰ σημεῖα, Non aliud pro alio offendunt & nanciscuntur. Bud. Com.

Γαραλληλιά. τὰ. Latini uirgas, historici soles uocant, authore Seneca. Verum exemplaria habent πᾶρήλια. Locus est Nat. Quæstio li. 1. ca. 11.

Γαραλληλίζω. μ. ίσω. π. ιηκα. comparo.

Γαραλλήλισμος. ὁ. schema quādo in oratione uoces idem significantes aut eædem coniunguntur per cōpositionem, uel ordine sequūtur: id quod

quod grammatici dicūt fieri ἐκ ταυτότητος, uel ᾔξ ὁμοιότητος συνηθείας τι©. πᾶρηθείας. Ex identitate (ut ita loquar) quando eadem & uoce & sensu cōponūtur, ut πάμπαν, uel adiungūntur ordine, ut πάλαι πάλαι apud Comic. Ex similitudine, quando diuersæ prolatione dictiones, significato tamē similes, uel cōponuntur ut γῆ πάσῃ, ἀγῆ & πάσῃ. uel adiungūtur ordine, ut λίαν πάνυ, & τυχὸν ἴσως, hæc ex Eust. Iliad. λ.

Γαραλληλόγραμμος. ὁ. ex aduerso positæ lineæ à geometricis appellantur. πᾶράλληλοι.

Γαράλληλον. figura poetica, cū duæ dictiones synonymæ pariter ponuntur, ut βάσκ' ἴθι.

Γαραλληλ©. ε. ὁ. mutuus, inuicem comparatus. Isocr. πρὶ μὲν τῶν προγόνων πᾶράλληλα, περὶ τῶν ἐμαυτοῦ τοιαῦτ' ἔχομεν εἰπεῖν, Hæc igitur habuimus quæ de rebus utrorumq; gestis bellisq; susceptis diceremus, horum res gestas cū illorum comparando. Ex cuius imitatione, Plutarch. παράλληλα suā uocauit, hoc est, uitas illustriū uirorum, quos binos quasi paria composuit. Significat etiā uicissim & alternis, quasi ἀμοιβαῖος. Aristot. de Inuent. αὖ δὲ παραλλήλως πιθανὸν τῶν ἀφαίρεσιν τῶν θέσιν. Παραλληλος ᾔξετάζειν, est quod Cicero dicere solet, cōtendere. Soluitur aliquando dictio composita, & per accusatiuum, quem poscit ipsa præpositio proferri solet, ut παρ' ἀλλήλους, παρ' ἀλλήλας, παρ' ἄλληλα. Vocant Astronomi & Mathematici παράλληλα in sphæra lineas, rectas, paribusq; inter se spatijs in alterū surgentes uel lineas in continuū protractas æquali spatio inter se distantes.

Γαραλλήλως. aduerb. Aristot. de Mundo, παλαιοὶ ᾔ αὐτὴν τὴν ᾔκα© ζῶσαν, παραλλήλως χρώμενοι τοῖς ὀνόμασι, ὡς ἐὰν εἰ λέγοιμεν νῦν ᾔν ζῶμεν. Vocāt autē (inquit de Deo) τὴν ᾔκα τὴν ζῶσαν, coràm cōpositis nominibus, altrinsecusq; sitis, quasi dicas νῦν ᾔν ζῶμεν. Si enim è regione, quasi ἐπὶ τῆς συνοχείας, hæ duæ uoces cōponantur, erit ᾔκαζῶσα, quasi νῦν ᾔν ζῶ ἔξεστ. Bud. Com.

Γαραλογὴ. ῆς. ἡ. deceptio.

Γαραλογία. oppositæ est analogiæ.

Γαραλογίζομαι. μ. ίζομαι. π. ισμαι. & Γαραλογίζω. μ. ίσω. π. ικα. decipio falsis rationibus, falsa argumentatione utor, subdola suppu tatione utor, circunuenio, obrepo, circūscribo, captioso genere argumentationis uel conclusionis utor. Bud. Com.

Γαραλογισμὸς. ὁ. ὁ. deceptio per falsas ratiocinationes, fallax conclusio & captiosa, argumentū fallaciter conclusum.

Γαραλογιστὴς. ὁ. ὁ. deceptor, ἀπατεών.

Γαραλογιστικὸς. ὁ. ὁ. cauillatorius, παραλογιστικὰ ἐρωτήματα, fallaces & capitosę interrogationes.

Γαράλογος. masculi. gener. ut ἔπαλογος, & dicitur id quod præter opinionem & repentè accidit. Thucyd. τῷ δὲ πολέμῳ τὸν παράλογον, ὅσῳ ἐσὲ πρὶν αὐ ᾔφ' ᾔγωνεῖτο, προσδιάγνωτε. Diodorus genere neutro dixit, πῶς τὰ παράλογα ᾔ τύχης ἀπαλιπόντες αὐτοῖς διαφυγὰς, Ad nec opinatos fortunę impetus suffugia sibimetipsi relinquentes: de thesauris loquēs Susianis. Sic Liu. Duas urbanas legiones ad incerta belli cōsules cōscribunt. Est etiā παράλογον τὸ ἀλόγως γνόμενον, id est temerè & præter rationē. Itē τὸ μὴ αὐάλογον, id est quod præter ꝓportionē est. Bud. Cō.

Γαραλόγως. præter opinionem, insperatò.

Γάραλος. ε. nauta, remex. Itē nauis, qua Delphos Theori ad rem diuinā faciendam mittebantur, in hos usus à Repub. destinata. Dicebatur & eo nomine iudicium tribuarium Athenis. in qua significatione nonnulli παραξύναντ' παράλος.

Γαράλογεῖς. οῖ. dicuntur qui non sunt in pretio, parum honorati, qui non erant aut habebantur aliquo loco teste Hesych. ἄλφγες enim purpureum significat.

Γαραλύεσθαι iuxtà aut unà lauari, uide in Chil. Eras.

Γαράλυσις. ιος ἡ. dissolutio, paralysis, neruorum resolutio. ubi alterū latus sensum aut motū perdidit affectus scilicet quo uolūtarius motus offenditur, is enim circa partes, uel partem aliquā fit, proficiturq; autē neruis musculisq; perpessis.

Γαραλυτικὸς. ε. ὁ paralyticus.

Γαραλύω μ. ύσω. π. υκα. succedo. Item dissoluo, destruo. Vnde παραλύειν τὴν ἀμαθησίαν, pro iudicijū intentatum destituere, cœptamq; instantiā aut remittere, aut quouis modo antiquare. Et παραλύω τῆ ἀρχῆς, abeo magistratu & abdico me. Et παραλύειν τῆ λιμένος, pro euertere alicuius potentiā, Aristot. Et παραλύειν τῆ ζῆν ἑαυτὸν, mortem sibi cōscisce re, Plutarch. Aliquando παραλύειν est immunem facere: ut παραλύουσι τῆ λειτουργίας, immunes sunt, Polyb. Et παραλύειν τινὰ τῆ λακτιδίπους, pœnæ eximere, Lucian. Bud. Com.

Γαράλωμα tegmen quoddā, τὸ ἔξωθεν τῆ μητέρος

Γαραμαρτάνω. aberro, ἀστοχάνω. (σπέπασμα.

Γαραβολεῖν, extra uallum tentoria habere.

Γαραμείβομαι. μ. ἐψομαι. π. ειμαι. retribuo, respondeo, Hom. Item transeo, prætereo. Itē uinus sum.

Γαραμελάω. negligo, sperno.

Γαραμένω. manēo, adest, cupit.

Γαραμιμνήσκω. memoro.

Γαραμένω. μ. γνῶ. π. ηκα. assisto, permaneo. Neut.

Γαραμίσγω. nomē chordæ. Vitru. lib. 5. (datiuo.

Γαραμίσγειν. πᾶλλα μεῖξαι, & præternauigare.

Γαράμπεξ. εως. ὁ. oblōgū & πᾶραμηκὴς. ὁ. oblōgus.

Γαραμη-

Παραῤῥιπτέω. μ. ήσω. τ. ηκα. abijcio, Actiu.
Παραῤῥοίζομαι. præteruolo.
Παραῤῥήγνυμι. diſcindo, diſrumpo.
Παραῤῥέω. diffluo, elabor, πδαπίπτω.
Παράῤῥυμα. τό. Xenoph funis tractorius quo nauis adducitur remulco.
Παραρτάω. dependeo.
Παράρτημα. amuletum, id eſt res quæ geſtatur à ſuperſtitioſis in corpore ad arcenda mala. Generaliter quicquid cingulo geſtatur, & quicquid ab alio pendet & annexum eſt, ut appendix, & quicquid applicatur & admotum ſuſpenditur, ut τὰ πδριαπτόμενα.
Παραρτίζομαι. applicor, præparor.
Παραρτῶ. è cingulo ſuſpendo, uel ſuccingo, ut
Παραρτύομαι. μ. ύσομαι. π. υσμαι. faſ. (enſem. brico. Deponens accuſ.
Παραρτύω. μ. ύσω. τ. υκα. condio, compono. Actiuum accuſ.
Παράρυμα. calceus, funiculus.
Παρασάγγης. ὁ. uiæ menſura eſt apud Perſas. Budæus triginta ſtadia continere dicit. apud Aegyptios ſexaginta ſtadia eſt. apud Sophoclem de angelo dicitur. Vide in Chil. Eraſmi, Multis paraſangis præcurrere.
Παρασκεύω. orno, uerro.
Παρασείρος. uide in παρήορος.
Παρασείω. obquatio.
Παρασημαίνομαι. obſigno.
Παρασυμαίνω. πδαχαράττω, adultero. πδάσεσυμασνομένῳ, ὁδιελαμμένος τὴ μέρῳ· ἡ αὐάπηρῳ, id eſt aliquo membro mutilato inſignis. Bud. Comment.
Παράσημον. τ. τὸ. inſigne. Τὰ ἡγεμονίας πδάσημα, inſignia imperij, Lucas in Actis. Erat quoque παράσημον nauis, cuius eſt mentio apud Plut. in Symp. ab inſigni illo proræ impoſito, qualem deſcribit Lucian. dialogo πλοίῳ, cuius ipſa puppis ſenſim aſſurgebat inflexa, aurea anſercula ornata, è regione autem prora prominebat in longũ porrecta, habẽſq; utrinq; ſignum Iſidis, à quo ipſi naui cognomentũ. Hinc etiã intelligi poteſt, qua ratione aliquæ naues appellatæ ſint ἄιγοι, id eſt arietes, & τράγοι, id eſt hirci, quòd ſcilicet id genus animaliũ haberẽt tanquam παράσημον. Sic Verg. Centauro uehitur magna. Bayf. de Re nauali.
Παράσημος. ὁ. inſignis, inter alios conſpicuus, Item reprobus, adulterinus, nothus, λίθολλος. Propriè de nummis, quòd ſcilicet aliquo ſigno à numularijs notarentur, & τὰ παράσημα, monſtroſa, prodigioſa.
Παρασήμως. inſignitè & cum additamento.
Παραστώπησις. εως. ἡ. reticẽtia, & ſchema eſt teſte

Lupo, cum aliquid nos reticere dicimus, & tamen tacitum intelligitur: quo etiam utendum erit, cum aut notam rem eſſe auditoribus arbitramur, aut ſuſpitionem excitare maiorem reticendo poſsimus.
Παρασιτέω. ago paraſitum.
Παρασιλική. ars paraſiti.
Παράσιτος. ὁ. ήλαξ. paraſitus. Item qui publicè in Pyſtaneo ueſcebatur apud Athenienſes.
Παρασιώπησις. reticentia, cum orationi aliquid deeſt. Paraſiopeſis eſt (inquit Rutilius Lupus) cum aliquid nos reticere dicimus, & tamen tacitum intelligitur, &c. Vide ἀφοσιώπησις.
Παρασιωπᾶν. reticere, longanimem eſſe, μάκροθυμεῖν.
Παρασκυάζομαι. uoce paſsiua, plerunq; latẽtem & occultam ad dolum ſolicitationem ſignificat, ut παρασκυάζεσθαι μάρτυρας ψευδεῖς, Demoſth. Sic falſum ſiue fictum ſubornare teſtem, Ciceroni. Quanquam & in bonã partem accipitur apud eundẽ Demoſth. Coire Latinis idem ualet, de quo Bud. in Annot. poſter. Inde etiam παρασκευασμόν dicitur, quicquid ex compoſito factum eſt, & meditata fraude, Lyſ. Accipitur & pro apparo, ſicut ſuum actiuũ παρασκυάζω. Xenoph. 7. παιδ. λιμένας παρασκευάζω. Bud. Com.
Παρασκευάζω. μ. άσω. τ. ακα. præparo, apparo, ἐυποιῶ, ὀιπονομῶ. ſuborno, ſed ferè in bonam partem, ut Cic. de Leg. Homo à natura ſubornatus in uitam uenit. Significat etiam perficio, id eſt ἀρτιλῶ καὶ ἀπεργάζομαι. quod & ἀποδείκνυω, & ἀποφαίνω dicitur. Bud. ibidem.
Παρασκευαστικός. ὁ. ὴ. qui præparare nouit.
Παρασκευή. ῆς. præparatio, paraſceue. Item Hebræi ſextum diem ſeptimanæ ἑβδομάδος παρασκευὴν appellabant, quod eo die omnia neceſſaria parabant, ut ſequenti die ſabbato religioſi ab omni opere ceſſarent. Item ſubornatio, hominum appoſitorum coitio, uel ad reos opprimendos, uel ad pœnæ eximendos contra æqui tatem iuris, legumq; interdicta, Demoſth. πρὸ φύσεως ὀλισθεῖν πδασκευῆ, ἐδὲ σωφροσύνῃ. & uicit iudicio nulla nec coitione, nec adornata aduocatione. Aſchin. ἐκ παρασκευῆς λαβεζομένοι. Ex cõpoſito ad id allegati, adornatiq;, ut leges ferentibus pernicioſas aſtipulentur & ſubſeruiant. Bud. in Annot. poſt & Com. Item commeatus, ſuppellex, induſtria, facultas. Vide inferius πρεπεργασία.
Παρασκήνια. τὰ. locus iuxta ſcenam capacior, in quem inſtrumenta ad ludos neceſſaria imponebantur. Item aditus & ingreſſus ducentes in ſcenam. Etym.

Παρασκω-

Παρασκηνόω. inſinuare, uicinum tentorium habere.
Παρασκήπτω. uibro, irruo.
Παρασκιρτάω. geſtio, lætitia exulto.
Παρασκώπτω. cauillor.
Παραλοβέω. μ. ήσω. π. υκα. procedo, feroci aſpectu & ſuperbo tranſmitto & prætereo, ut apud Plutarchum in Cat. πδαλοβῆσαι τὸ δωμάτιον, id eſt improbè & contemptim in cubiculum irrumpere & ſeſe inferre audacius. Bud. Com.
Παραλοβίζομαι. τὸ. πδασκώπτω.
Παρασπὰς. άδος. ὁ. ramus auulſus, cui inſeruntur ſurculi. Theod.
Παρασπάω. ſtolonem, hoc eſt fruticem agnaſcentem ex arbore euello.
Παρασπίζω. unà contendo & pugno.
Παρασπίων. ὁ. ſuccenturiatus.
Παρασπιστής. ὁ. protector, πδάσπιστος, ὁπλίτης.
Παρασπονδέω. μ. ήσω. π. υκα. pdo, uiolo pacta, gero bellum. Vnde πδαρασπονδημένος dicitur, & qui perfidè uiolatur, & qui fiducia fœderis uiolatus eſt.
Παρασπόνδημα. τὸ. uiolatum fœdus.
Παρασπονδήτης. ὁ. fœdifragus.
Παράσπονδος. quod per huiuſcemodi perfidiam paratum eſt.
Παρασταδίζω. ισω. κα. præpondero.
Παραστάδες. ὰδος. ἡ. poſtes cardinum.
Παραστάδην. aſtando propè, è propinquo.
Παράσταιον. haſta.
Παραστὰς άδος. ἡ. porticus, lapides ab utroque latere, oſtij poſtes, antæ uidentur à Vitruuio appellari lib 3. & antepagmenta lib. 4. παραστάδες δὲ λεγόμενοι, columnæ grandiores quæ mœnibus opponuntur ne corruant
Παράστασις. ιος. ἡ. aſſiſtentia, affirmatio, per teſtes probatio, exhibitio eius, p quo intereſſit quis in uadimonio promittẽdo. Forenſis dictio eſt. Vnde ἐγγυητὰς δοῦναι ὦδὴ τῆ παραστάσα, eſt dare cautionem iudicio ſiſtendi. Significat etiam drachmam quam litigatores in exordio litis dependebãt in cauſis priuatis. Nomen inde tractum, quòd hæc merces erat apparitorũ qui ſiſtebant homines in iudicio, hoc eſt euocabant. Eſt etiam impetus animi fiducia ſui præditi, hoc eſt πδάσημα, & animi præſentia. Adhæc exiliũ & fuga eius qui extorris eſſe iuſſus eſt. Ariſtotel. Polit. 5. εἰδὲ μὴ, ἀποδημηλικὰς ποιῶσι τὰς πδασάσεις αὐτῶν. Quibus uerbis ſignificare uidetur ſimile quippiã ὀστρακισμῶ, & relegationis. Bud. Com. Vocatur etiam πδάσεως uilis ac ſtataria quedam negotiatio.
Παρασταθμέω. μ. ήσω. π. ηκα. aſſiſto, adſum, ſocius ſum, νικῶ. Neutr. datiuo.

Παρασάτης. ὰ. ὁ. ſocius, opitulator, auxiliarius, aſtes in acie, pedes equiti auxiliaris. Παρασάται uiri ſunt eiuſdem manipuli, numero 64. quorum dux πδάρεχης nominatur, ut habes in Appendice de uocab. militarib. In choreis etiam παρασάτης dicitur, qui præſultori ſecundus eſt. Bud. Com. Dicuntur & παρασάται lapides ueluti pilæ alteræ columnis appoſiti. dicuntur & genitales uenæ, uel tertia uaſa ſeminaria. Itẽ tortores. Etym.
Παρασαλικὴ δίκη. actio ad exhibendũ, quam intendit is, qui rem præſentem uendicaturus eſt. Ἀ παρίσημι pro repræſentare. Bud. Com.
Παρασατικός. ὰ. ὸ. repræſentatiuus. Item incitatiuus, παροξυντικός, διεγερτικός, παρορμητικός. Item fortis, hoc eſt (ut Cicero ſcribit Off. 1.) qui non perturbatur in rebus aſperis, nec tumultuans de gradu deijcitur, ſed præſentis animi non it uti conſilio. Bud. Com.
Παρασατὶς ίδος. ἡ. præfecta. Item labrum cale factorium.
Παρασατὶς. caldarium uas, ad calefaciendum aliquid comparatum.
Παρασωρεῦω. ligna recta erigere, ſæpem condere.
Παρασέχω. penes accedo.
Παρασέλλω. retineo, ἀνασέλλω.
Παρασήθω. in ordinem diſponere & cogere cum ordinum præfecti, centuriones, leuioriſq; armaturæ milites in ordinem cogunt.
Παράσημα. ατος. τὸ. audacia, arrogantia, animi præſentia, παράσασις. à πδείσκαθαι pro animi fiducia præditũ eſſe, de quo poſtea. Vocatur etiam μνῆμα. Item uulgus collectum.
Παρασιχὶς. ίδος. ἡ. cõtinuus ordo, capita & primæ uerſuum literæ.
Παρασορέω. ſterno, extendo.
Παρασπαργάω. bellicis rebus immiſceor.
Παρασπατυγδέντες. qui adhærent imperatoribus exercitus.
Παρασπαθπαλεύομαι. caſtra admoueo.
Παρασπάφω. peruerto, obtorqueo.
Παρασυγγραφὴ. contra ſyngraphæ conuenta facio, & fidem promiſſam in fatiſdando fallo.
Παρασύμβαμα. ατος. τὸ. propoſitio ex nomine & uerbo ſententiam non perficiens: ut, Ioanni curæ eſt.
Παρασυνάγχη. faucum morbus cum in eis exteriores muſculi inflammantur, cum autem interiores συνάγχη, dicitur, quod uitium ſi guttur infeſtauerit exterioribus inflammatis, ſcilicet, muſculis, iam παρασυνάγχη per π dicitur quãuis tamen nõnulli hæc confundant.
Παρασωπαστικὸς σύνδεσμος. ſubcontinuatiua coniunctio.

Παρασύνεσις. ιος. ἡ. ignorantia, nõn simpliciter omnis, sed quæ accedit ad cognitionem, apud Hipp. Gal. lib. 3. de Artic. & rursus, παρασιώνεσις, non simpliciter quæuis deceptio, sed quæ rei ueritati confinis est, ac probabilitate quadã nititur.

Παρασιώλ@ρος. ᾱ. ὁ decompositus.

Παράσυρ@. ᾱ. ὁ gubernator.

Παρασύρω. μ. υρῶ. attraho, transuersum traho, aduerto, laxo, male tracto, peruerto, distorqueo. παραφέρω, παζαγοίπω. Greg. εἰς ἄλλαν. de quodam scelerato, παρασύρων τοῦ χρυσῶ τὴν ἐλπίδαν. Item distraho, auello, Lucianus in Nigr. de uoluptate, παρασύρεται δὲ ὑπ' ἡδονῆς ὥσπερ πλυζομένης πάντοθεν ἀσίως τε καὶ ἀρετῆ. In Hippiat. de equo torminoso, παρασύρεται τὴν κοιλίαν τοῦ ἐδάφ. Ventrem humi apprimit distorquendo. Bud. Com. παρασύρω ταχύς, uide Bayfium de re nautica.

Παρασφραγίζω. adultero, κιβδηλεύω, νοθεύω, παραχαράττω, Bud. Com.

Παραχαράττω. retrocedo.

Παραχειράζω. perperam & incõsulte interpretor.

Παραχειρίζω. properè ſtatim, illico.

Παραχίζω. diſcindo.

Παρα@χομαι. præbeo, & παραχῶ. præſtare. Plut.

Παραχώρ. ὁ. παρατυχόν. eũ occaſio ita tulit, cum res ita nata fuerit, occaſione ita ſeſe dante, cum liceat παρόν. Dicitur ſicut ἰδόν Bud. Com.

Παράταξις. ι@. ἡ acies, prælium, phalanx. Vide σύνταγμα & φάλαγγ@ μῖν@ in Appendice Lexici de uocab. milit.

Παραταράττομαι. perturbor.

Παρατασις. ι@. ἡ. productio, porrectio.

Παρατατικός. ὴ. porrectiuus. Dicitur & hoc nomine præteritum imperfectum apud Grammaticos, quo ſignificatur extenſum tempus in rẽ quæ agebatur nondum perfectum: ut, cum tu legeres, ego ſcribebam.

Παρατατικῶς. aduerbium, cum extenſione.

Παρατάττεσθαι. in acie ſtare. Vnde πρὸς τινα dicitur, qui contra aliquẽ in acie ſtat. Significat etiã opponere ſe ut repugnaturum. Greg. πρὸς τὴν τοῦ καιροῦ παρατάσσεσθ δυσκολίαν, Seſe opponit tempeſtati & turbini tyrannidis. Bud. Com.

Παρατάττω. aciem ſtruo, in aciem colloco, in ordines compono. Bud. ibidem.

Παρατείνω. μ. γνῶ. π. κα. porrigo, produco, prorogo. Gregor. καὶ γὰρ ὧδε πλέον ὁ τῆ φυγῆς παρετάθη, Diutius exularunt. Dicitur & abſolutè pro duro, & extendor in tempus longum. Galen. ὧν πλέον δὲ παρατείνοντος τ χρόνων@, id eſt. πάντα ταμιεύεις. Eſt enim uox actiua paſſiua abſolutè poſita. Ponitur & pro differo. Gregor. δόλῳ τις κίνδυν@ λῦσαι τοῦ βαπτίσματος παρατείνοντα, id eſt ὑπερβαλλόμενον καὶ ἀναβαλλόμενον. Et Lucian. τὸ ὄφλημα παρατείνειν. Et pro remoror & detineo cunctando, quale eſt illud Ennij de Fabio Annibalem fruſtrante, Vnus homo nobis cunctando reſtituit rem. Item pro κατατείνω καὶ κατηργάσμαι, conficio, ut τῷ λιμῷ παρατείνειν, fame cõfici, Plato in Sympoſ. Bud. ibidem.

Παρατίτας, pro ἐκτέτας, ἐξήπλωτ. dicitur & proprie de tributorum augmento, cum ad priſtina uectigalia quædam acceſſio fit, teſte Ariſtophan. interp.

Παρατίχίζω. iuxta murum excito.

Παρατεκταίνομαι. fabrico.

Παρατελωνισάμενός τι. committens aliquid in rem publicanorum.

Παρατηρέω. μ. ήσω. τ. ηκα. obſeruo, id eſt, capto, Actiu. accuſ.

Παρατήρημα. obſeruatio, uaticinatio, augurium.

Παρατήρησις. ι@. ἡ. idem.

Παρατίθεμαι. fercula.

Παρατίθημι. μ. ήσω. τ. ηκα. comparo, in medium affero. Vnde παρατιθέναι dicuntur ſtructores epularum, qui fercula in menſa ſtruunt & conuiuis apponunt: ut παρατιθέναι τὰς ἀμβροσίας, Luciano. Et Ilia. τ. οἵτινες ἐνὶ πλησίῃ λαρὰ παρὰ δαῖτα θέτην ἐθέλητε. Latinè dicitur appono Cicer. Attic. Quid te in uaſis fictilibus appoſiturũ putem? Et παρατιθεὶς, ſtructor & qui apponit: παρατιθέμεν@ uerò paſſiua uoce conuiua, cui fercula apponuntur. Hoc tamen poniturab Athenæo li. 11. & pro eo, qui exemplũ aliquod citat, & authoritatem promit ſcriptoris. ὡς, inquit, νίκανδρός φησιν, παρατιθέμεν@ τὸ ἐπὶ φελλῶν ἀριστοφάνους, μηδὲ σίλφιον κατυλίσηον. Significat etiam commendo. Lucas in Act. παρατίθημι ὑμᾶς τῷ θεῷ.

Παρατίλλω. uello. Dicebatur & de adulteris, quibus deprehẽſis pili è natibus ac pudendis uellebantur. Ariſtoph. Plut. ὅ δὲ γ' ἀλὸς μοιχὸς ἥδ' σὲ πρὸ παρατίλλεσθαι.

Παράλημ@. ᾱ. impudens.

Παραῦπορ. in locum incommodũ & malum.

Παραῦρίζω. in hac uoce, ſicut in πάρατολὴ, ἡ παρὰ in utranq; partem ualet, ut & παῦρ, & ἐπέλαττον ſignificet, & cum genitiuo conſtruitur. Gregor. μὴ πάρατσος τοῦ ἐλθωμεν ἐπὶ ἰσότητ@ θείας, Ne tantũ abſit, quin accedamus ad æqualitatem diuinam. Herodian. πάρατσούτερον μᾶλλον μακρῖνος ὢν ἔφθυε σὺν ὀλίγοντας, Tantulũ modo abfuit quin euaderet, hoc eſt penè euaſit. Significat etiam uſqueadeò, quaſi παῦρ πολύ. Greg.

Παραφέρω. impropero. Item detorqueo, deprauo: ut παραφέρω τὸν ὀφθαλμόν, limis aſpicio. Item transfero, transuerſum aufero. Lucianus ἢν ἕνα τῶν χειμῶν@ ὁ ποτιμος παραφέρῃ. In medium affero, profero, produco in medium, παραγω. Aeſchin. κατὰ ἀμαρχ. ἔπειτα τὸν ἑρμιῶν τὸν αὐδηνίδην καλλίμβῃ πάραφέρει τὸ σκώμμα τ@ μέρ. Item in menſam cibos affero, & in mediũ prolatos ſtruo. Xenoph. παιδί. ζ. καὶ ὁ μάγειρ@ ὡς παραφέρων. &c. Item ſupero. Ariſtid. in Pan. ὁ δὲ πάντας βασιλέας παρωξυνκὼν ταῖς ὑβρισταῖς. Item prætereo, prætergredior, præterlabor Xenoph. de lepore fugiente, ταχὺ γὰρ ἐκεῖνος παραφέρεται τὸ ὄνειρ, πρὶν νοῆσαι τί ὄῃ. Item cum alio affero, id eſt una affero, uel obiter affero. Plato Διονυσίῳ, χαίρουσι τῶν τοῦ σιμωνίδου ξυνουσίαν παραφέροντος. Bud. Com.

Παραφθέγγομαι. alloquor, perſuadeo, hortor, conſulo,

Παραφλάνω. præcurro, uinco. (decipio.

λύ. Gregor. ἐκ αἰχμυνόμεθα βασιλεῦ πάλαι σοῦ τὸν ἡδόμενος τῶν χρισιανῶν; Plut. in Cic. παρασοσοῦτον τοῦ λόγω πρατηγῶντες τῶ αὐτῶ. Vſqueadeò dicendo ab eo uictos ſe intelligebãt. Bud. Com.

Παρατραγωδ@. ᾱ. ὁ. tragicus.

Παρατρέπομαι. digredior, iter flecto. τρέπεσθαι enim eſt arripere uiã. παρατέθραμμένος dicitur ut παράπλῆξ Bud. Com.

Παρατρέπω. μ. έψω. τ. έφα. aduerto, in errorem impello, παραπλανῶ, παραπέλλω, hoc eſt in prauum impello, παραγορῶ, ἀπατῶ Bud. ibidem

Παρατρέχω. prætercurro, prætermitto, à latere curro.

Παραβίφεσθαι. de pauperibus, qui miſerè aluntur.

Παρατριβή. ῆς. ἡ. iurgium, uerboſa contentio.

Παραβίβω. attero. Vnde παρατρίβεσθαι dicitur de ijs, quæ mutuo attritu ſupinarũ partiũ coëunt, quemadmodũ & πάραπίπτω. Hoc Cic. applicari, appelli, & accidere dicere ſolet. Bud. Com.

Παράτριμμα. ἄτος. τὸ. intertrigo, quę fit dum itinere calcei anguſtiores pedes atterunt ac urunt, aut longa equi uectio fœminã confricat. Plin. attrita & confricata membra uocat.

Παρατρίχομαι τοῦ κολακείας. ſuperor ab adulatione.

Παράτριψις. ι@. ἡ. attritus, colliſio.

Παρατροπέω. peruertens, decipiẽs, παρατέθραμμένος.

Παραβοπή. ῆς. ἡ. peruerſio, depraua tio, in errorẽ impulſio, mutatio, initium.

Παρατροπ@. ᾱ. auerſus.

Παρατροχᾶσαι. præcurrere.

Παραβύω. falſo ſono aliquid fingo, παραφωνῶ, γογγύω.

Παραπροωπεῖν. παρατρέπω.

Παραῦπομαι τινος τι. decerto.

Παρατυγχάνοντες μάρτυρες. teſtes non rogati, ſed oblati & oblatiui. Bud. Com.

Παράτυπ@. ὁ. falſæ monetæ.

Παρατυχόν. cum occaſio ita tulit, cum liceat. dicitur. ſicut ἰδόν, pro ἰδόντος. & eſt Atticum.

Παρατυγχάνω. adſum, accedo, præſto ſum & aſſiduus aſto. Propriè ſignificat fortè ſuper aliquẽ actum aduenio, ſuperuenio. Datiuo.

Παρατυχών. præſens.

Παραυσιᾶν. alloqui, conſolari.

Παραυδέω. μ. ήσω. π. ηκα. florem ætatis præterij, conſenesco.

Παραυλίζομαι. μίσομαι. π. ισμαι. excubo, ut παραυλίζεσθαι τοῖς Βασιλείοις, excubare ad regias principum.

Παραύλιον. ueſtibulum.

Παράυλ@. ᾱ. ὁ. adſonans, non reſpondens ad tibiam. παράυλος βοὴ, apud Sophoc. uox tibiã reſerens, ἢ κατὰ βρενωδὲς, ἢ ὅλως ὀβραυὲς, legitur & μέλος πάραυλον, pro diſſonũ & ἀπόδον. Eu.

Παραύξησις. ιος. ἡ. amplificatio. (Il. φ.

Παραυτίκα. continuò, confeſtim.

Παραυτίθην. idem quaſi iam inde ex illa hora.

Παραυτόμ. apud ipſum.

Παραυχενίζω. collo inclinato, & παραυχενίζω, accumbo.

Παραφαίνω. demõſtro, prope exhibeo, ἀμυδρῶς δηλοῦν.

Παραφαίρεσις. ι@. ἡ ademptio.

Παραφάσκω. manu immiſſa explorare tractareue, hinc & ſecretos uteri locos παραφάσκας uocant, Gal in Gloſſ.

Παράφασις. allocutio, contemptus.

Παραφάπτ. tangere, alloqui, decipere.

Παραφαντ@. delirare, quaſi aliena & præter mentem loqui. Hippoc.

Παραφαῦλ@. peruerſum, malum, παραφαῦλον ἡγεῖσθαι uilipendo, aſpernor, ſperno.

Παραφεύγεσθαι. ſicut πάραφέρειν. perperam præterfugere ac præterueheri, præterire quod non erat contemnendum. Latinè id præter cauſam fugere dicitur. Item perperam agi, perperã moneri. Ariſtoteles Ethic. 1. ἀλλ' οὐδὲις σώμασι μὲν ὁρῶμεν τὸ παραφερόμενον. Aliquando pro errare καὶ σφάλλεσθαι. Plato, ταῦτα μὲν πάμπολυ παρεμυθήμην.

Παράφερνα. τὰ. perapherna dicuntur à Iureconſultis quæcunq; præter dotem fœminis ſponſis dantur. à παρὰ præter, & φερνὴ dos.

Παραφερόμενα fercula in medium prolata, παρατιθέμενα.

Παραφέροντ@. ſtructores epularũ, πάραλαβόντ@.

Παραφέρω. impropero. Item detorqueo, deprauo; ut παραφέρω τὸν ὀφθαλμόν, limis aſpicio. Item transfero, transuerſum aufero. Lucianus ἢν ἕνα τῶν χειμῶν@ ὁ ποτιμος παραφέρῃ. In medium affero, profero, produco in medium, παραγω. Aeſchin. κατὰ ἀμαρχ. ἔπειτα τὸν ἑρμιῶν τὸν αὐδηνίδην καλλίμβῃ πάραφέρει τὸ σκώμμα τ@ μέρ. Item in menſam cibos affero, & in mediũ prolatos ſtruo. Xenoph. παιδί. ζ. καὶ ὁ μάγειρ@ ὡς παραφέρων. &c. Item ſupero. Ariſtid. in Pan. ὁ δὲ πάντας βασιλέας παρωξυνκὼν ταῖς ὑβρισταῖς. Item prætereo, prætergredior, præterlabor Xenoph. de lepore fugiente, ταχὺ γὰρ ἐκεῖνος παραφέρεται τὸ ὄνειρ, πρὶν νοῆσαι τί ὄῃ. Item cum alio affero, id eſt una affero, uel obiter affero. Plato Διονυσίῳ, χαίρουσι τῶν τοῦ σιμωνίδου ξυνουσίαν παραφέροντος. Bud. Com.

Παραφθέγνομαι. alloquor, perſuadeo, hortor, conſulo,

Παραφλάνω. præcurro, uinco. (decipio.

Παραφθέγγομαι. ὐ. παρὰ ῥυθμὸν φθέγγομαι, ut uox quæ non respondet & congruit. Vnde & pro perperam loquor ponitur, incõcinnè respondeo, non qua de re agitur respondeo, aut uerba facio. Bud. Com.

Παράφθεγμα. incõgruum responsum & non appositum, non consentaneum.

Παραφθείρω. corrumpo.

Παραφθορά. ᾶς. ἡ. labes.

Παραφίμωσις ιος. ἡ. apud Celsum & Paul. uitium quãdo cutis curta aut retro abacta præputij glãdem obtegere nequit, opponitur τῇ φιμώσει.

Παραφορά. fraus, error. unde apud Plutarch παραφορὰ Πλατωνίας, pro furore.

Παραφορέω. affero, παραφέρω. ἀπὸ λέπυρα παραφορέεται ὀσμὴ λόγῳ ἄξιον.

Παράφορος Θ. ν. ὁ. qui nequit sequi rationem, πρὸς μοι Θ., præceps consilij, uecors. Item procul aduectus, efferatus. Est quoq; παράφορον βλέπειν idem quod πλαγίῳ τῷ ὀφθαλμῷ, id est limis oculis obtueri, Lucianus, ἄμυμ καὶ παράφορον βλέπων.

Παράφραγμα. ατος. τὸ. omne diuidens aliquid.

Παράφρασις. ιος. ἡ. eiusdem sententiæ peralium fermonẽ expositio, liberior interpretatio, cum quædam mutantes, aut etiam addentes, copiosius ac dilucidius explicamus, quod ab alijs dictum est, cuiusmodi est Themist. in Aristot.

Παραφρασ ής. ὁ. interpres latius explicans.

Παραφρονέω. μ. ήσω. π. γηκα. desipio. præter rẽ & id quod dicet sapio, παραφρονῆτος ἀκαιότου, παρὰ τὸ ἐκ Θ. φρονοῦντ Θ. Aristoph. Neut.

Παράφρονιμ Θ. insipiens.

Παραφροσύνη. ης. ἡ. desipientia, delirium, mentis alienatio, ualetudo mentis Suetonio, in uita Galbæ. Octauius etiam quidam ualetudine mẽtis liberius dicax, cõuentu maximo &c. Idem alibi uocat mentis impotentiam.

Παράφρυνβρίν. facibus in hostium usum abuti, φρυνβῖς enim, hoc est facibus, dabantur signa cõmilitonibus. his itaq; siquis hostibus signũ dat, proditq; suos, dicitur παραφρυνβρῶν τὴν παραφρυνβρύκωσαν. Suidas scribit cum ω.

Παράφρων. ονος. ὁ ἡ demens, demutãs, adulterãs.

Παραφυὰς. άδ Θ. propago, surculus. appendix dici potest, quasi adnatum. παραφυάδες enim ad nata uel adnascentia Plinio, qd adnascantur & super accedant, estq; proprium herbarum & olerum in quibus noua quasi soboles oritur, quemadmodũ in arboribus rami. Et παραφυάδες, in pedibus tumores & uelut surculi qdã.

Παραφύω. μ. ήσω. π. υηκα. pullulo.

Παραφυλακτέον. obseruandum est.

Παραφυλακτωρούμενοι. in custodijs signa dantes hostibus in bonum. Etym.

Παραφυλάττω. μ. αξω. τ. αχα. obseruo, expecto. Actiu. accus.

Παραφύομαι. iungo, agnascor, ut πρὸς παραφυόμενος δάκτυλος, de sexto digito qui agnascitur quibusdam ex superfluitate.

Παραφύσις. quæ Plin. agnata membra appellat. Gaza in Aristotele uertit agnationes.

Παραφωνήσας. interclamans.

Παραχαλάζω. deprimor, languesco, uires minuuntur mihi.

Παραχαράγματα nummi adulterini.

Παραχαράκτ. ός. qui falsam monetã percutiunt.

Παραχαράκτης. ου. ὁ peruersor, legum corruptor fraudulentus.

Παραχαράττω. μ. αξω. τ. αχα. adultero, id est illegitimè sculpo, deprauo, falsò signo, factitia cõminiscor, noua introduco.

Παραχειμάζω. hyberno.

Παραχείμασία hybernatio.

Παραχορδίζειν. discordare.

Παραχορδομαι μήσομαι. π. ημαι. abutor. Depon.

Παραχρῆμα. statim.

Παραχωρέομαι μήσομαι. π. ημαι. &

Παραχωρέω. μ. ήσω. π. ηκα. συγχωρῶ, ὄξ is αμαι, scedo, cõcedo, adduco. Inde πρὸς γῆρας. uergere in senectutem. πρὸς χρήματα τὴν παραχωρήσαντ ῶν, cedere bonis.

Παραχώρησις. Θ. ἡ. secessus.

Παραψάλλω. accino.

Παραψαύω. attingo. Actiu. genit.

Παραψεύδονται. decipiunt.

Παραψήχω. derado, deglabro. Plutarch.

Παραψίς. ίδος. ἡ. paropsis, catinus, quo cõdimen ta, cibiq; ad mensam afferuntur. Dictum apparet à rotunditate atq; flexu.

Παραψιμύθια. pugiones.

Παραψυχὴ. ῆς. ἡ. παραμυθία. consolatio.

Παρδαλέη, uel παρδαλῆ contracte. ἡ. pellis pardi. Eclipsis autem est τοῦ σεληνὲ, sicut λεοντέη, λυκέη.

Παρδαλιαγχὲς. ὐ. pardalianches uenenum apud Aristotelem, & genus aconiti Dioscoridis.

Παρδαλις. ἐος. ὁ. pardus. Gaza in Aristotele pantheram uertit. Vide Aelianum & Oppianum lib. 3. & 4. de Venat.

Παρδαλιὸς. ὁ. pardalus auis apud Aristotelem. Gaza Græcam uocem relinquit.

Παρδαλωτός. ὴ ὁ. referẽs colorẽ pardalis, uarius.

Παρεάω. μ. άσω. π. ακα. transmitto. Actiuum.

Παρεδάλω. ὰς. pass. à παραβάλλω. præterij.

Παρεγγράφ Θ. ν. ὁ. ascriptitius, non germanus, factitius, qui illegitimè obrepsit. unde παρεγγραμμένον, idem quod παρεπικομῳδόν, de numo adulterino. Et παρεγγεγραμμένοι θεοί, dij minorum gentium, hoc est ascriptitij & alleti ex hominibus in deorum numerũ, ut sunt Hercules, Liber, Aesculap. Castor, Pollux, Ganymedes: quos etiã Lucianus μετοίκους uocat, quasi incolas aduenasq; deos. His opponũtur dij ἐγγεγραμμένοι, quos & selectos uocari scribit Augustinus & præcipuos. ut qui cœlestes semper habiti sint, & in deorum albo iam inde ab initio cõnumerati. Bud. in Annot. & Com.

Παρεγγράφω. falsò inscribo, interfero, interpono q̃. Bud. ibidem.

Παρεγγυάομαι. μ. ώσομαι. ω. αμαι. fideiubeo, spondeo.

Παρεγγυάω. mando, & idem ferè quod παραγγέλλω, hoc est nuncio, indico. Synes. καὶ κοινῇ καὶ καθ' ἕνα πᾶσι παρεγγυήσατε. id est, ἐπαγγείλατε, indicite: uel παραγγείλατε, edicite, hoc est, pro potestate imperare, ut imperator militibus edicit & iubet. Item per manus trado. Plut. in Ant. ἀλλὰ πρῶτον μὲν Μαρκέλλου τὴν ἀσπίδα πομπεύσαντος ἐν τοῖς συμβεβηκόσιν ἀθλητὴν ὑπὸ τῶν παρεγγυώντ Θ. Sic παρεγγυῆσαι ἀρχεῖν, apud eundem, pro abdicare se magistratu. Παρεγγυᾶν τὸ σύμβολον, dare tesseram, Xenophõ. παιδ. 3. Et pro tesseram in exercitu prodere & proferre. Aristot. Aliquando cohortor & adhortor, ut Imperator milites hortatur ad prælium. Xenoph. παιδ. 3. πρὸς δὲ τούτῳ δὴ ὧσπερ παρεγγυᾶν. Ponitur pro denuncio, & certiorem facio. Synes. ἐπειδὴ τὸ παρεγγύησεν αὐτῇ γῆ πελάσαι. Pro iubeo, Xenoph. παιδ. 4. ἐπειδὴ δὲ ἐγὼ παρεγγύησα ἀπαναίγειν. id est ἐκέλευσα. Est etiam insanio. Bud. Com.

Παρεγγύζω. appropinquo.

Παρεγγύη. ῆς. ἡ. adhortatio, allegatio, insinuatio.

Παρέγγυος. propiusculè, quod minus est σχεδόν γγυος. Aristot. Polit. 2. ἡ δὲ κρίλη καὶ πολιτεία τῶν ὀλιγαρχικῶν μᾶλλον ἐστὶ παρέγγυος, Propiusculè accedit ad hanc. Interdũ plenam habet significationem, scilicet propè. Idem Polit. 7. ὅτε πλείω πάσχουσιν ἢ ποιοῦσιν. Bud. Com.

Παρεγκάθημαι. sedeo. Depon. absol.

Παρεγκέκλιται. interponitur, interiacet.

Παρεγκλίνομαι. hortor.

Παρεγκεφαλίς. ίδ Θ. ἡ. cerebellum, ut Gaza uertit apud Aristot.

Παρεγκλίνω. declino paululum, immutorq;, perperam inclino.

Παρέγκλισις. Θ. ἡ. obliquatio, inflexio.

Παρεγκλίνω. ὰς. ἡ. adhortor, contendo.

Παρεγχείρησις. conatus, contentio.

Παρέγχυμα. ὐ. sic peculiari uocabulo pulmonis & carnem nominabãt Erasistratij, teste Galen. quod σαρκὸς id est carnis nomẽ de solis musculis intelligerent. Vel ut alij uolũt adfusionem, quo nomine cerebrarum uel nutrimenti medullam appellauit Erasistratus.

Παρεδρεύω. μ. εύσω. π. εύηκα. assideo. Neutr.

Πάρεδρ Θ. ν. ὁ. assessor, consiliarius, custos, auxiliarius. Etym. Est etiã authore Eusebio, dæmonica quædã uirtus, cuiusmodi in Simone mago fuit, quæ πάρεδρος dicitur. Cæl. lib. 1. ca. 14.

Παρεδρεύω. fraudulenter ingressus est.

Παρεδρέω. assideas.

Παρεθείς. ῶντος. ὁ labefactatus, ἐκλυθείς.

Παρεθεῖσαν. syncope est Apollonio pro παρεθέρεσαν, ἐνοψαν, præciderunt.

Πάρει. ades, secũda persona ab εἰμί. Itẽ accedis, adeuenis, ab ἔρχομαι, id est uado. Vnde illud in Euang. ἔπαρε, ἐφ' ὃ πάρει; Sodalis, qua de re uenis?

Παρειά. ᾶς. &

Παρηίς. άδος. ἡ. maxilla, gena. Doricè dicitur παρεά. Vnde καλλιπάρηος. Homero, cõpositum ex κάλλ Θ. & πρόσωπον. hoc autem πρόσωπον ὑπὸ τοῦ ἐπαίω. Vide Ammonium. Poetæ licentiosius παρηίδας uocant, proras nauiũ, quod ea nauis pars, ceu facies prima se oculis offerat, ut annotat Eustathius Iliados β.

Παρείας. ου. ὁ pareas genus serpentis, qui cauda incedendo nititur. ἅμα τὸ πρόσω ἐς μέζονα ἔχειν. paroxyt Cyrill. & Ammon. & Aelianus.

Παρεῖδε. aderat, assidebat. ut πρόσθεν δ' ἀκεμὲς ἐέλδε, pro πρόσω ἢ ἠρέμα λακερύζε. Est autem numerus pluralis pro singulari ἀοριστικὸς medij ab ἕω, εἶμι, ἕσω, ἕο, εἶδ. & pleonasmo τοῦ α, ἵαπ. unde πρόσθεν.

Παρείδον. contempsi, αὐ εἶδον, πρόιδλεψα.

Παρείδυ. dimissum est, ἐκάθυ, πρόελύθη.

Παρεικάζω. μ. άσω. π. ακα. assimilo.

Παρείκοι ὅτου. quacunq; dabitur occasio. ἀπὸ παρίημι, πρόεικα. Bud. Com.

Παρείπω. τὸ πρόφημι, πρόαπέμπω, πρόαχωρῶ.

Παρθηκὼς. ότος. ὁ. participium à πρόημι. dissolutus, πρόειμένος. Greg. Ἅ ὅ ρατος πρόθηκότ Θ. τὰς χεῖρας, ἰῷ τὰς ἐλπίδας, Cum exercitus eius uelut collapsis languidis manibus, spem etiam haberet intermortuam. Bud. Com.

Παρεῖμαι pro πάρειμι. admisi. Demost. ὃς εἰς τὰς ἀκροπόλεις πρόεντας, ἀλλόντας, id est πρόπαρ, παρέπεμψαν, admiserunt. Bud. Com.

Παρειμένος. ν. dimissus. Item debilis, fractus, languidus, πρόαλλυμένος, χαυνωθείς, σωτέρπνως Greg. de Baptis. Et Plut. ἡ παρειμένον μὲν τόνον σῶμα, ἰῷ τῆ ψυχῇ νοῦν ὑπὸ συμφορᾶς. Et homi-

nem quidē animo & corpore defectū præ mœ
ſtitia. A παρίημι. pro extinguo. Bud. Com.
Παρῆμι adſum, id eſt, παρεκλήθω, patrocinor,
aduocatus ſum, & σωηγορῶ, Lyſ. Itē in promptu ſum. Plut. in Ant ὧν πολλοῖς πάρεσι χρυσῶ
χαρίσασθαι, Cui in promptu ſunt tot aurea uaſa
ad donandū. Vel πάρεσι, cui promptum eſt, facilè eſt. Legitur & παρεῖναι, pro ſuo iure decedere. Bud. Com.
Παρῆμι accedo, penanflex. Cyrill.
Παρήφ. ε. ό. iners ingenio.
Παρῆπον. admonui, perſuaſi, ſeduxi blanditijs,
hortatus ſum, allocutus ſum.
Παρθενόμυκα θρέμματα. abacta pecora.
Παρεισάγω. intro, me inſinuo & profero.
Παρείσακτος. ε. ό. alienus, aduentitius, ſubreptitius.
Παρεισβάλλω. παρεισέρχομαι. clàm aut cū alio irruo
Παρεισδύνω, uel actiuè παρεισδύειν. ingredi,
εἰσδύνειν. Sæpe tamen pro irrepere ponitur, &
fallere in eundo, & ſeſe inſinuādo. Bud. Com.
Παρείσδυσις. idem quod εἴσδυσις.
Παρεισέρχομαι. idem quod παρεισδύνω.
Παρεισεύω. dilabor, irrepo.
Παρεισιόντες. οῖ. admittentes, ingredientes.
Παρεισπίπτω, ſimiliter ſicut παρεισδύνω, irrepo, inſinuo me, incautis obrepo, ingredior.
Item irrumpo hoſtiliter.
Παρεισρύω. μ. ύσω. π. υκα. affluo. Neut.
Παρεισφέρειν. legem abrogare, idem quod αὐτεισφέρειν.
Παρεισφθείρομαι. pernitioſè obrepo, & fallo, per
obreptionē inſinuo me & admittor. Datiuo.
Παρεῖσαν. dimittebant.
Πάρεισι. accedit, prodit in ſingulari: in plurali adſunt, aduenium. Bud. Com.
Παρεῖται. dimiſſum eſt, reſolutū eſt, neglectū eſt.
Παρείχομαι. obtempero.
Παρέκ. extra, non longè. παρὰ enim hic τὴν ἐγγύτητα ſignificat, οὐ uero διάσασιν.
Παρέκνοον. præter animi ſententiam.
Παρεκβαίνω. degenero, immutor, naturā meam
non ſeruo, excedo, egredior modum. Interdum genitiuo, ut ὀρθίσαμαι, interdum accuſatiuo iung. Bud. Com.
Παρέκβασις. ι Θ. ἡ. tranſgreſſio, exceſſus, degeneratio. Significat etiam digreſſionem, & egreſſionem à propoſito, & alienæ rei excurrentem
tractationem, quā egreſſum Quintilianus uocat. Bud. ibidem.
Παρεκβατικὸς λόγ Θ. huiuſmodi egreſſus.
Παρεκβαλκῶς. breuiter.
Παρεκκλίνω. declino.
Παρεκλέγω. perperam exigo.
Παρέκνοον. præter ſpem, ἀνελπίστως.
Παρέκνοος. αὐόητος, ut Iliad. κ. παρέκνοον ἤγαγεν
ἕκτωρ, id eſt decepit.
Παρεκπίπτω. clanculum elabor. opponitur τῷ
παρδαπίπτω.
Παρέκτασις. ι Θ. ἡ. figura quæ fit cum ſyllaba in
medio abundat, ut ἐτήτυμ Θ, pro ἔτυμ Θ.
Παρεκτείνω. extenuo, produco, πλατείνω
Παρεκτέον. adhibendum.
Παρεκτικὸς. ſuppeditans, χορηγητικός.
Παρεκτρέπομαι. aberro, uiam rectam egredior,
& deflecto, ut παρατρέπομαι.
Παρεκφαίνομαι. eluceo, inclareſco.
Παρεκφέρομαι. præter modum efferor uel concitor, uel aliàs afficior. Bud. Com.
Παρελάω. μ. ώσω. π. ακα prætereo, id eſt, ſupero.
Actiu. accuſ.
Παρελαύνω. obequito. Item inuehor, irruo in
hoſtes. Xenoph. in Hipp. καὶ προθύμως παρελῶντας ὧν ὧν πολεμίους. id eſt, παρελάσαντας
καὶ ἐπελάσαντας τοῖς πολεμίοις. Item equo pro
uehor ante alios, ut παρελαύνων ἐφ' ἅρματ Θ,
prouectus eſt in medium, Xenoph. ἀνέβα. ι. Dicitur & cū accuſatiuo, & ſignificat porrò ago,
prodire facio, ut apud eundem Xenoph. ibidē,
ὧν δὲ πολίτας παρήλασε. Idem alibi. ὁ δὲ παρελαύνων τὸν ἵππον εἰς τὸ πρόσθεν κατέβαινε τὰς
τάξεις. Bud. Com.
Παρελέξατο. concubuit, complexus eſt.
Παρελθεῖν. prægenire, uincere, in mediū prodire.
Παρελθεῖν εἰς τὴν οὐσίαν. adire hæreditatem & facultates, Luciano.
Παρέλκομαι. prætermittor.
Παρέλκον. τὸ. ſuperfluum, redundans.
Παρέλκυσις. ι Θ. ἡ. remoratio, ὑπέρθεσις.
Παρελκυσὴς. τὸ. ό. remorator.
Παρέλκω. μ. εἵλξω. π. εἷλκα. produco, prolongo,
πλατείνω. Item abundo. Actiu. Grammatici
hoc uerbo utuntur de particulis abundātibus.
quales multæ ſunt, præſertim cōiunctiones in
Græcorum carminibus.
Παρελλειψις. ι Θ. ἡ. prætermiſſio, cum aliqua ex
geminatis cōſonantibus prætermittitur, ut κάλιον pro κάλλιον. quæ figura Dorienſiū eſt propria. Tryphon in Appendice.
Παρελπίδα. aduerb. præter ſpem, ex inſperato.
Παρέλομαι, &
Παρέλω. demo, remouco, adimo.
Παρεμβαίνω. uehor.
Παρεμβάλλω. interpono, interſero, intercalo, ut
apud Cic. ad Atti. Te rogo ut pugnes, ne intercaletur. hoc eſt, ut ipſe ibidem ſcribit, Præmuni quæſo, ut ſimus annui & ne intercaletur. id
eſt, ne nouus interponatur annus. Vnde πρεμβόλιμον, intercalare, id eſt, quod interſeritur, aut

tur, aut interponitur: ut menſis Februarius intercalaris, dicitur, quòd ei unus dies interſeritur. & uerſus παρεμβεβλημένοι, qui (ut inquit
Seru.) frequentes in poëmate interponuntur,
ut apud Vergilium: Ducite ab urbe domum
mea carmina, ducite Daphnim. & παρεμβεβλημένος in Epiſt. Famil. pro interpolatus & inſertus. Item latenter interijcio, clàm immiſceo,
tego, Galen. Therap. 14. παρεμβάλλοντες ὅν ἡμεῖς ὠμὸν ὀξέῳ λάθρα σκαμμωνίας ἐλάχιστον. Eſt
etiā tentoria colloco ordinibus diſtincta, atq;
inter ſe paribus ſpatijs, congruentiq; poſitu reſpondentia, Polyb. Bud. Com.
Παρεμβολὴ. ῆς. ἡ. interpoſitio, intercalatio, interſertio ſubdola, interiectio rei nihil ad rem pertinentis, Demoſthen. κατὰ Ζωπυρ. Eſt etiam tentoriorum ordo conſertus & ſeries contexta.
Ex quo fit ut pro caſtris ponatur, Polybius. Eſt
etiam in acie inſtruenda intercalatio ſubſidiariorum, inter ordines primę aciei. Bud. Com.
Vide in Appendice de uocab. militarib. duobus in locis.
Παρεμβολικός. ὴ. ό. tropus quidam, quemadmodum uerbi gratia: dato tetragono immittamus
datum trigonum, ut tetragoni ſpatia creſcant,
non ſchema mutetur. Capella. lib. 6.
Παρεμβύω. μ. ύσω. π. υκα. imbuo, interfarcio, per
media ſpatia inculco, Luciano. Actiu. Bud. Cō.
Παρεμπάσσω. inſpergo.
Παρεμπίπτω. intercido, intercurro, interrepo,
obrepo. Ariſtotel. de Part. παρεμπίπτει γὰρ ἂν
τὸ ὕδωρ, Aqua enim interlaberetur. Greg. μὴ παρεμπέσῃ μέσον, τὴν διανύσιν τοῦ πόθου, Ne interrepat quippiam, quod interpellet deſyderium. Bud. Com.
Παρεμπλασικός. ὸν. obſtruens cutis meatus.
Παρεμπλάττω. obſtruo, induco, oppleo, cutem
reſtituo, intego cutem & reſtauro, Dioſco. Vnde παρεμπλάσσουσα λιθίασις apud eundem,
pro ui inductoria, hoc eſt meatuum obſtructiua. Bud. Com.
Παρεμπόρημα. quod acceſſionis uice tractatur,
quaſi negationis deſtinatæ παρεξήγημα, Lucian.
Bud. Com.
Παρεμποδίζομαι. obiter tracto uel negotior. Budæus ibidem.
Παρεμπτωσις. ιος. ἡ. intercidentia, figura eliſioni
contraria, cum dictio litera creſcit non ſyllaba
ut ξεύ Θ- pro ξεύ Θ-, & λεγόμεθα, pro λεγόμεθα. Tryphon in Appendice Paremptoſin definit additionem conſonantium in medio ſyllabam non efficientium, ut πτόλις, πτόλεμος, pro
πόλις, πόλεμ Θ-. Vide παρῴθησις. Παρέμπτωσις ἄμαχος τὸ ἀρτηρίας, dicitur à Galeno ſanguis in arterias aberrās & curſum ſuū flectens.
Bud. Cō. Fit enim propriè παρέμπτωσις medicis cum humor aliquis in meatum qui in oculum uiuendi facultatem defert, uaſe uel rupto
uel aperto incidit, ac eundem obturat.
Παρεμφαίνω. refero. id eſt, ſimulo, ſimilis ſum.
Παρεμφανιστικός. declaratiuus, ſignificatiuus, repræſentatiuus.
Παρεμφάρακτ Θ-. laſciuus, ἀσελγὴς.
Παρεμφερὴς. ές. ſimilitudinem referens, ſimilis,
aſſimilis. Et τὸ δὲ hic diminutionem denotat,
quaſi παρὰ ὀλίγον ὁμοῖος.
Παρεμφέρω. idem.
Παρεμφορεῖσθαι. τί. remittere aliquid.
Παρενδυκίμησις. εως. ἡ. improbatio.
Παρενδυκιμᾶσθαι. improbor.
Παρενδείκνυμαι. τὸ πρᾶγμα δείκνυμαι.
Παρενφέρω. inſibulo, hoc eſt coniungo, σωράπτω.
Itē trajicio, penetro, intromitto. Plut. εἰς πολλὰ παρενφέρων. Omnibus ſeſe inferens. Greg.
de Baptiſ. τὴν λαλιὰν ἐκεῖνον παρενέφερεν, Seſe intrò
inſinuet, ſeſe intrò penetret. Athen. ἀλλ' ὥσπερ
ἐντὸς παρενφέρας ὁ μενέλα Θ-, Venuſtè ſermonem excipiēs & interfatus. hoc eſt, ſermonem
medium intercipiens, & uerba ſua interferens
& ueluti incercalans. Bud. Com.
Παρενλιῶσιν. accruabant. ἀπὸ τοῦ νῶ τὸ σωρεύω. fit
νανῶ, ſiue νλιῶ.
Παρεγθεσις. ι Θ-. ἡ. inſertio, parenteſis. Interpoſitio uel interclufio uocatur à Quintiliano digreſſionē uertit Capella lib. 5. Vide Rutilium
Lupum. & Rufinianum, qui interiectionē uel
interruptionem uertit. Tryphon in Appendice parenthesin uocat, cū uocalis inſeritur mediæ dictioni non efficiens ſyllabam, ut πνέοντος
pro πνεόντος. Ionice: cum uero conſonās
inſeritur, paremptoſin appellat.
Παρεγθετος. τὸ. ό. interpoſitus. παρέλκυστ Θ-. ut πρόσωπον παρέγθετον προσώπου, interpoſita perſona.
Παρεγθηκη. ης. ἡ. additamentum, appendix, & id,
quod obiter & per digreſſionē fit & exceſſum
ab opere propoſito, hoc eſt τὸ πάρεργον. tranſlatione ſumpta ab artificibus, qui operi inſito minuta quædam parerga, oppleudi aut ornandi gratia, interſerūt. Syneſ. τίς γὰρ παρεγθήκη
οἱ γέγονε Φιλοθέου τοῦ ἀδελφοῦ λυσιμελείας
Sic Cicero pro Sell. Interceſſit Ligus iſte neſcio quis, additamentum inimicorum meorū,
hoc eſt, ἑαυτὸν παρεμβεβλημένως τοῖς ἐχθροῖς τοῖς
ἐμοῖς. In uita Thucyd. pro amœna digreſſione
ponitur, τὰς παρεγθήκας, ἃς εἰώθασιν ποιεῖν οἱ
πλέονδι, ἀκριβεῖς. Bud. Com.
Παρεγωνοτόφορα quæ alternis fructum ferūt, hoc
eſt non ἑπετειοφόρα.

Παραφλαύω. μ. ήσω. σ. ηκα. obturbo, molestus sum. πάροχλέω.

Παραυχλάζω Θ. σ. ή. molestia affectus.

Παραυχλάω. μ. ύσω. π. υκα. concutio. Actiu.

Παραγώτάξις. ή. Vide γώτάξις in Appendice lexici de uocab. militar. uide etiã πρόταξις, & πάρεμβολή ibidem.

Παραγωτίθημι. insero, interpono, γωτίθημι. Actiu.

Παρεξ. extra, praeter, πάρεκ. Genit.

Παρεξάγω. exercitum duco in hostes, infesto exercitu in aliquem eo.

Παρεξέδραμον. percurro, praetereo.

Παρεξείπον. discederem à proposito dicendo, praeter ueritatem loquerer.

Παρεξεδρεσία. ας. ή. pars nauis inter puppim, & remiges, quæ remigij usui non seruit. Thucyd.

Παρεξελθεῖν praetergredi, πάρεξοδος.

Παρεξετάζω. μ. άσω. π. ασα. compuro. Actiu.

Παρεξήγησις praua interpretatio.

Παρεξηγέομαι. praue interpretor, ut παρεξηγούμην Θ τὴν ἀλήθειαν, Ementiens uarietatis interpretationem.

Παρεξηυλημένος Θ. ὁ euanidus, exēritus, & quasi ex tibiatus. Sumptum à tibiarum linguis, quæ cũ detractæ fuerint, frustra iam tibiam insles.

Παρέπαφε, &

Παρέπεφνεν. persuasit, disuasit apud Hom. Ilia. γ.

Παρεπιδείκνυμαι. ostẽdo, specimen mei prębeo, ostentabunde in mediũ prodeo, plausum à circumfusa turba capto, πάρειμι. Bud. Com.

Παρεπιδημέω peregrè eo.

Παρεπίδημος Θ. ὁ. ή. aduena, peregrinus, incola.

Παρεπιπνέω. leuiter spirare.

Παρεπισκοπέω. seorsum pensitare, considerare.

Παρεπιστροφαί. uersiones quæ uicissim fiunt ab uno ad alterum.

Παρέπλαγξε τοὺ λόγου abduxit ab oratione.

Παρέπομαι. μ. έψομαι. assequor, id est, iuxtà sequor, accido. Depon. datiuo.

Παρέπτον. τὸ. uictum & caducum.

Παρεπτίλων. deuolaui, aduolaui.

Παρεργογράφω superpingo. cum quid uidelicet additur operibus iam perfectis emphatic ῶς.

Παρέργον. ου. quod alicui rei præter propositum additur, ut si pictor Iunonem pingens ornandæ tabellæ gratia, arbusculas & auiculas, siue naues mariaq; aut aliquid aliud huiusmodi addiderit. Quoniam uerò πάρεργα operis minore cura fiunt, quàm ipsum opus, fit ut πάρεργον etiã pro oscitabundo, & pro eo quod negligenter fit ponatur. Inde πάρεργα opera Gregorio, quæ succisiuis tẽporibus, & sine cura sunt scripta. Et χὼ πάρεργα τίθεσθαι, neglectim facere, neglectui habere. Et χὼ πάρεργα μέρη, pro oscitanter, remisse. Quod & πάρεργον per se aduerbialiter dicitur, id est oscitabundè, frigidè, negligenter, perfunctoriè, obiter. Bud. Com. Vide δολὸς πάρεργον in Chil. Eras. πάρεργον ἔργον ποιεῖσθαι dicebantur teste Gal. qui quippiam prę posterè & præter institutũ faciunt. & qui in eo quod obiter attingendũ fuit, plus operę & curæ ponũt quàm in eo cuius causa attigerunt.

Παρέργως. idem. ut πάρεργως ἔχειν, frigidè aliquid agere, & languidè exequi.

Παρερώσαν. restiterunt, aciem ex aduerso instruxerunt.

Παρέρμυσμένον. ὸ πάρεκτεταμένον. id est leuiter attingo, stringo, hoc est πρόσχαύω.

Παρέρπύσον. irrepere, πάρεμπεσεῖν.

Παρερρωγός. ότ Θ. ὸ. fractum.

Παρέρχομαι. μ. σύσομαι prætereo, transeo. Item appeto, hostiliter ingredior. Est etiam idem quod πάρεπιδείκνυμαι, palàm omnibus in medium prodeo. Athen. ιβ. αὐλωδοὶ δὲ παρῆλθον. Iactare id latinis est. Cicc. de Finib. In quo cõsuescit iactare uestra se oratio. Idem, In quo maxime philosophorum exultat oratio. Ponitur & pro νικῶ, ut παρῆμι, supero. Deponens. (Bud. Com.

Παρεσθ. remitte.

Παρέσις. Θ. ή. remissio, dimissio, negligentia, corporis & animi defectio & languor, & uirium corporis q; extenuatio & tabes. Bud. Com.

Παρεσπαρα. inserui.

Παρετέον. dimittendum, tacendum.

Παρεσρος. uictus, languidus, solutus. Bud. Com.

Παρεύδοκιμέομαι. improbor.

Παρευδοκιμέω. supero aliũ gloria, obscuro, fama & celebritate præsto alicui. Actiu. accus.

Παρευημερέω. μ. ήσω. π. ηκα. supero infœlicitatẽ. Actiu. accus.

Παρευρίσκω. emendo, dirigo, cogo.

Παρευρισις. ισος. ή. excogitata cauillatio, qua pactũ eluditur, adinuentum, commentum.

Παρευρυμαῖον. ὸν. idem.

Παρεφαπτόμαι. τὸ ἐφαπτόμαι. id est leuiter attingo, stringo, hoc est πρόσχαύω.

Παρέφθορα. corrupi.

Παρεφθορέν ὕδωρ. aqua præter solitum polluta.

Παρέχομαι. præbeo, idẽ quod παρέχω, παρέχεσθαι τὸν προκινδυνεύοντα, laudare & proferre eius nomẽ, à quo possessionis causam habemus, & mãcipio accepimus. Παρέχεσθαι νόμον, laudare legis authoritatem dici potest. Quintil. allegare appellat, hoc est, citare: Cicero proferre legem. Bud. Com. Ammon. distinguit à παρέχειν.

Παρέχω. μ. ἑξω. σ. παρέσχηκα, præbeo, ut παρέχειν ἑαυτὸν δίκαιον, præstare se uirũ probum: σῶον ἑαυτὸν παρέχειν. præbere præstareq; incolume. Vide Ammoniũ. Item afferre, parere, excitare ut παρέχειν σλυδὸς ἔρωτας, excitare ardentes & mirabiles amores. Cic. ex Plat. (Bud. Com.

Παρήγα. Lucianus pro facile est, promptum est.

Παρηγέ. idem quod πάγέ. Etymol.

Παρηβάω. μ. ήσω. π. ηκα. senesco, transeo pubertatem, παρακμάζω. Neut. absol.

Παρηβηκώς. ότ. ætatem transgressus puberem.

Παρηγμένον. ὸν. deriuatum. Figura est (inquit Rufin.) cum ex supradicto uerbo aliud deriuatur, ut: Voce uocat Hecaten. Ire iter, & castris audebit uellere signa. Ipse grauis, grauiterq; ad terram pondere uasto Concidit. Latine derivatio dicitur.

Παρηγορέω. μ. ήσω. π. ηκα. consolor, mitigo.

Παρηγορήματα. nuncupabantur, ubi quid intus ageret chorus, quod tamen in theatro exaudiretur, sicuti ranarum chorus apud Aristophanem. Cd. lib. 5. cap. 8.

Παρηγορία. ας. ή. consolatio, προβοπή, συμβολή.

Παρηγορικός. ή. ό. consolatorius.

Παρηγόρ Θ. ή. ό. consolator.

Παρηεθη, pro παρεῖθη. dissũcta est, à παρείργω. Vel potius suspensum est, ab ἀείρω, ἀφῶ: ἦρκα, ἦρμαι, ἤρθην καὶ παρηέρθην. Suid.

Παρήϊξε. cominus insiluit. ipsa maxilla.)

Παρήϊον. ν. ὸ. ornamentum ad maxillas equorũ,

Παρηΐς. ίδ Θ. ή. maxilla, gena.

Παρηκμακότων. οἱ. ætate prouecti.

Παρήκω Θ. ή. ἥξω καὶ παρακέκωφα.

Παρήκτης. ή. πάντα πράγματα, & in malam partẽ.

Παρήκω. μ. ήξω. τ. ηκα. transeo, peruenio, porrigor, pertineo, pertingo, protẽdor. Inde & pro desino ponitur. Xenoph. de Canib. πλὴν ὡς δὲ ἂν μὴ ἐπίπαν βαθείας, ἀλλ' ὡς τὸ πλάγιον παρήκειν. Est etiã sino, permitto. Plut. in Cic. πρὸς ἃ οἱ νόμοι παρήκουσιν, Quatenus leges sinũt, quatenus per iura licet. Bud. Com.

Παρημελημένως. neglectè.

Παρήλια. πά. nubes soli similes tum colore tum orbicolari figura apud Aratum, Theon. ibi plura.

Παρηλικία. ας. ή. decrepitas. (ra.

Παρήλιξ. ικ Θ. ὸ. decrepitus.

Παρήλιον. τὸ genus est uirgarum Astrologis & Senecæ lib. 1. Quæst. Natur. cum radij per angusta foramina nubium tenues intẽti distantes q; inter se diriguntur. imago Solis uocatur ab eodẽ Seneca. Et Historici Soles παρήλια appellauerunt cum binos ternosue apparuisse tradant. Græci ita uocant. quod in propinquo ferè à sole uisuntur, aut quod accedunt ad aliquã similitudinem solis, cuius sunt imagines in nube spissa & uicina: Quare nonnulli παρήλιον uocauerũt ipsam nubem rotundã & splendidã ac

Παρήμαι. assideo. (Soli similẽ.

Παρημερον. unius diei.

Παρημερόω. iuxta aliquid die toto immoror,

Παρημοσύνη. cura θραπείας.

Παρήπαφα. decepi.

Παρήορ Θ. uide παρήωρ Θ. Eust. Iliad π.

Παρηορία. habenæ equi extremi in curru protenti. (si Etym.

Παρήχημα. ατ Θ. τὸ. &

Παρήχησις. ισος. ή. figura quæ fit, cum plures literæ aut syllabæ eundem sonum reddunt, ut Σαμίᾳ μία πῶς. Et sciẽdum hac figura uoces quidem similes esse, significationes tamen diuersas, ut illud Hom. Ἦλθ' ὁ καπτεδόων τὸ ἀλήϊον οἷος ἀλᾶται, Ὅν ῥ' ὑμὼν κατέδησαν, πάρος αὐλιὸν ἔμμεναι. Vbi ἀλήϊον proprium nomen loci est, ἀλᾶ uerbum, ἀλεύαται uerò participiũ. Cæl. lib. 9.

Παρησία. Θ. ή. persuasio, ἀπάνωσις. (cap. 48.

Παρηστόω Θ purgauit.

Παρηωρία. ας. ή. lorum extremi equi, habena.

Παρήωρ Θ. ή. ό. protensus, habenalis, id est qui habenis regitur, equus extremus in curru, humi extensus. Scribitur & per ο apud poëtas, παρόρ Θ, & παρορία. Deducitur autem ἀπὸ τοῦ ἀείρω, ἄορ Θ, & per productionem ἦορ Θ. Significat etiam παρήωρος dementem & q mente est uagabunda, ὁ ἄφρονα. παρὰ τὸ ἀΐω τὸ ἀκούω.

Παρθένεμοι, pro παραθέμενοι. apponentes.

Παρθενάγυρτα. hodie sunt, qui confratriæ pocere uulgo dicuntur diuæ Mariæ. Sunt etiam qui D. Rocho, qui alijs etiam diuis stipem cogunt, quique epulones potius diuorum sunt quàm cultores. Bud. Com.

Παρθενία. τὰ uirginalia, genera quędam musices

Παρθένιος Θ. παρθένιος Θ. (apud Dorieos.

Παρθενεύομαι, & Παρθενεύω. in uirginitate dego, Grego. Item uirginem custodio, uel in uirginitate educo. Lucian. Bud. Com.

Παρθενία. ας. ή. uirginitas, ita uocabatur olim & Samus insula, sic accipit & Nicander Alexiph. Ammonius distinguit à σωφροσύνη.

Παρθενικὴ. ῆς. ή. oxyton. uirgo, Ponitur autẽ pro παρθένιος, possessiuum scilicet pro primitiuo.

Παρθενίνη. ης. ή. Parthenice mulier. paroxyton. Cyrillus.

Παρθένιον. ν. τὸ. parthenium herba, quam alij brusculum appellant, alij matricariam. Hipp. milefolium & anthenida & helxinen & mercurialem & amaracum.

Παρθένιος. ν. ὸ. ὑφ' ἁπτόμενος παρὰ τ' ἔπι νομὴ ζωμῆς ἔβη παρθένος, natus ex matre, quæ cum nuberet credita est uirgo: cui opponitur σκότιος. Est & Parthenius mons Arcadiæ.

Παρθενιστήριον. ν. τὸ. uirguncula.

Παρθενοκτονία. uirginum occisio ac immolatio, uirginicidium.

Γαρθενοκτόνος. ὁ. virginum necator.
Γαρθενόπη. ης. ἡ. Parthenope una Syrenum, unde Neapolis dicta est.
Γαρθενοπίπης. ου. ὁ. procus, obseruator aut infectator virginum, uiolator.
Γαρθένος. ου. ἡ. uirgo. παρὰ τὸ. Γηβεῖσθαι τῇ μητρί. sic παρθένοι τριήρεις triremes nouæ quę primũ in mare exponũtur, αἱ πρωτοπλόοι. Eust. Bœo.
Γαρθενών. ῶνος. ὁ. locus ubi habitant uirgines, & Palladis templũ, uirginum habitaculum.
Γαρθία. ας. ἡ. Parthia.
Γάρθος. ου. ὁ. Parthus.
Γαρθυσὶ. συεῖσι.
Γαρθυσιάζειν. ὠ. genus modulationis ad citharam, à pede iambo dictum.
Γαρίασι. tertia persona plural. à παρέμι. prodeunt, accedunt, prætercurrunt: παριᾶσι uero pro παρίεασι. à παρίημι, de quo mox, pro ἀπολύσιν, ἐῶσι. Bud. Com.
Γαριαύομαι. μ. αύσομαι. πεπαυμαι. accumbo. Deponens.
Γαριαύω. idem.
Γαρίεμαι. dimittor, separor. Item παραιτοῦμαι, deprecor, recuso. Plato de Rep. 1. οὐδεμιᾷ οὖ παρίεμαι. Item promitto apud Demosthenem: passiuum scilicet παρεῖνται, pro suo actiuo παρίεμαι. Bud. Com.
Γαρίζω. assideo. (ρεικεσι.
Γαρίημι παραται. παρίω. duplicẽ deriuationẽ habere uidetur, uel à πάρα & εἶμι, ἴημι, eo, & tũc significat accedo, aduenio, sicut παρεῖμι uel à παρὰ & ἴημι quod est mitto, & tunc significat dimitto, relinquo. Greg. τὰς ἄλλας δὲ ταῖς βελομένοις παρήκαμεν. Item permitto, sino. Plato Symp ἀλλὰ παρεῖμι φάναι τὸν φαῖδρον. Idem de Rep. 2. οὔκουν ἀνεκτὸν οὐδ' ὁπωστιοῦν παρίημεν. Aristot Polit. 7 μὴ παριέναι τοῦ πλησίον. Est etiã admitto, id est, προσάγω τῇ ἐκκλησίᾳ, intromitto. Xenoph. ἑλλιπὼν. 5. εἰ τῶν αὖ τοῦ μηδὲ να παρεῖναι ἐς τὸν ἀκρόπολιν, ὃν ἕνα μὴ αὖθις ξυλλέγειν. Iortatus est, neminẽ nisi quẽ ipse iussisset, in arcem admitteret, Plato de Rep. 8. ὅτε αὐτῷ τῷ ξυμμαχίαν παριᾶσι, ὅτε, &c. Et occlusis muri portis, neq; subsidiũ ipsum admittũt. Idem in Phędo. εἰς τὴν ψυχὴν παρεῖναι dixit, pro sibi persuadere, in animũ inducere. Pręterea soluo, & extinguo, uires frãgo, tabefacio. Dioscor. de cicuta, παρίησι δὲ τὰ αἰσθήματα παραπλαδὸν ἄγει. id est, Venerem extinguit, ut inquit Plin. tabefacit. Vnde παρικὸς & παρικμώδης, πολύδυις, & πάρεδος, de quibus antea. Itẽ laxo, demitto, remitto. Aristoph. Equit. ζώνης τε θρίξ παρίει, Laxa paululũ rudentes: translatè pro, Remitte paululum de contentione. Est quoq; νικῶ, & παρέρχομαι. Bud. Com.

Γάριβερ. coràm, ante oculos.
Γαρικτός. circumiens.
Γάριος. α. parius.
Γαριππεύομαι, &
Γάριππεύω adequito, obequito.
Γάριος. uiri nomen proprium. Etym.
Γαρίδμια. τὰ tonsillæ, ut Gaza uertit in Aristotele, glandulæ αἱ ὑπὸ τὰς ἀσθμὰς. nam ἴδμας apud Medicos dicitur pars illa in homine quæ os & gulam interiacet: idq; translate, cum alibi ἰδμὸς sit terra angusta inter duo maria. Itẽ fauciũ inflãmationes ab effectu, quod locus ille cui adiacent, cum inflãmatione tumet, instar isthmi multo quàm antea fit angustior.
Γάριον. ου propè æquatum, quod constat consimilibus membris, &c. teste Aquila, Grammaticis ὁμοιομερὲς πάλιντον, dicitur.
Γάριστος. α. compar.
Γαριστόω. μ. ώσω. π. ωκα. deæquo. Actiu. accus.
Γαρίστια. ας. ἡ. focus. ab ἱστία Ionicè pro ἑστία.
Γαρίστημι. μ. ήσω. π. ηκα. sto, id est propè sto, assisto. Demosth. ἐπὶ μειδ. οὔτε καλουμένων τῶν περιττῶν παρεστηκότα. Idm, ὅμοιοι παρεστῶσι τοῖς κριταῖς, quasi aures admouens & auscultans. Sic Verg. Silent, arrectisq; auribus astant. Interdum ponitur pro apparere, cum scilicet est minoris ad maiorem, id est, præsto esse, & iussa nutusq; magistratus expectare, ut παρεστάναι τοῦ Διὸς, Mercurius apud Lucian. dicitur, sicut hĕctor apparere consuli apud Latinos. Sic παρεστάναι τοῦ δικαστηρίου apud eundem pro eo, quod Sueton. apparituras in foro facere dixit. Inde pulchrè Apost. Rom. 6. ἐκκόπτατε ὅτι ὧ παρεστάντε ἑαυτοῦ δούλας εἰς ὑπακοὴν, δοῦλοι ἐστὲ ᾧ ὑπακούετε. Et idem, μηδὲ παριστάνετε τὰ μέλη ὑμῶν τῇ ἁμαρτίᾳ. Interdum ponitur pro sistere, id est, præsentare, & quasi præsentiã corporis exhibere. Lucæ. Act. 23 κτήνη τε παρεστῆσαι, Iumenta exhibere, uel exhibete (ut sit infinit. pro imperat.) in uehiculũ ascensuro, sicut παρεστάναι τὸν ἵππον τοῦ ἱππεῦ ἐπερχομένου, id est equiti equũ ascensuro sistere instratũ & fręnatũ. Sed hæc significatio aliquãdo forẽsis est. In Pand. ἐὰν τις ὁμολογήσῃ πολιτὶς δούλας παρισᾷν. hoc est Vlpiano interp. Si pluriũ seruorũ nomine iudicio sistẽdi causa una stipulatione ꝓmittatur, &c. Sic Cic. Offi. 3. Vas factum est alter eius sistẽdi, ut si ille nõ reuertisset, moriẽdũ esset ipsi. Huc pertinere uidetur & illud Lucę Act 23. μὴ ἀναδύντος τὸν ὠδικολῶν τοῦ ἡγεμόνι, παρίεσαν μὴ τὸν παῦλον αὐτῷ Interdũ significat exprimere, ostẽdere, repræsentare, & quasi in rem præsentem perducere. Plutarch. in Hom. ἐξ ὧν δῆλός ὅτι παρισὰς ὅσα μὲν ἐν ἰλιάδι ὠ

ἰλιάδι αὐδήεσσα σώματος, Manifestum est eum exprimere & demonstrare, cuiusmodi sit corporis fortitudo. Gregor. εἰς ἀθαν. πῶς αὖ παρασήσαιμι τοῦ λόγου τὸ μέγα ἐκεῖνο θέαμα, Interdum est commouere, concitare, perturbare. Demosthen. ἐπὶ μέσοι, ὃ γὰρ ἡ πληγὴ παρίστησι τὴν ὀργὴν, ἀλλ' ἡ ἀτιμία. Polyb. ταῦτα δέ ἐστιν ἃ καὶ παρασῆσαι; Huc refertur & quod Dioscor. de croco dixit, παρίστησι δὲ καὶ πρὸς τὰ ἀφροδίσια, id est stimulat, ciet. Interdum est persuadere. Plato de Rep. 10. πρόδηλος ὁ χάος, καὶ ἄλλοι πάμπολλοι διώκασται τοῖς ἐφ' ἑαυτῶν παρεσάναι, Prodicus Chius, & alij cõplures possunt hominibus sui temporis persuadere. Interdum significat παραθεωρεῖν, hoc est παρέλογα θεωρεῖν, res inter se compositas æstimare. Isocrat. οὕτω καὶ τοῖς πόλεσι παρεσκεύασται τὰς πράξεις ἁπλουστέρας διώκειν ἢ τύχας. & ὅταν παρασῶσιν cum cõparantur & conferuntur. Arist. Rhetor. Interdũ est currentẽ reuocare, & inhibere, sistereq;, ut παρισᾷν τὸν ἵππον. Xenoph. cui opponitur ὀρθοῦν, Sic Latini dicunt, Siste lacrymas, Siste fugã, Siste gradum, id est, stare lacrymas, stare fugã, stare gradũ. Eadem ferè ratio est uerbi παρίσασθαι passiua uoce. nam aliquando & ad sistendi significationem pertinet, ut in Pand. ἐὰν τις ὁμολογήσῃ πολλοὺς δύο τοὺς πρίσειν, καὶ τὸν ἕνα μὴ πράσηται Et Paul. ad Rom. 14. πάντες γὰρ παρασησόμεθα τοῦ βήματος τοῦ χριστοῦ. Aliquando ad apparendi. Huc pertinet, cum pro in mediũ producere & excitare ponitur. Plut. in Demet. γνωμοῦσι δὲ τοῦτο λήρημα πράσησθαι ὁ αὐτὸς, Præcone excitato pronunciauit. Vnde πρίασθαι μάρτυρας, pro testes aduocare & corrogare, ut contestaturi faciunt, Demosth. Et παρίσασθαι οὐ παῖδας, apud eundem: sicut Quintil. 6. Vnde (inquit) & producere ipsos, qui periclitentur, squalidos atque deformes, & liberos eorum ac parentes institutum. Et πρίασθαι τοῖς φίλοις, ἃ τοῦ ἀπολογήσεσθαι, ἢ φεύγοντι, pro adesse, & fauere, & quouis modo opitulari. Ex quo παράστης, auxiliarius, opitulator. Aliquando significat uideri & subire, hoc est ὑπέρχεσθαι, in mentem uenire, animoq; obuersari. Synes. παιδίοθεν πρίασθαί μοι, A puero mihi usum est. Paulan. πρίσασθαι οὐδὲν ἀρχαίοις, Subito in mentem uenit assimulare. Plut. ὁρμὴ καὶ τόλμα δαιμόνιον πρίσει, &c. Animo incessit diuinitus audacia & fiducia. Plato in Phædo. ὥστε μοι πρίσασθαι, Proinde mihi uidetur, ita ut mihi uideatur. Vnde ἐκ τοῦ πρισαμένου λέγειν, est ex tempore dicere. hoc est, quicquid in mentem subito uenit, ἐκ τοῦ παραχρῆμα. Et Xenophon.

πρὸς τὸ πρίσασθαι, ut fors obtulerit. Aliquando est ad deditionem compellere, subigere, diripere, & ad captiuitatem redigere. Gregor. καὶ οἱ τὴν οἰκουμένην πράσησθαι, Et qui orbẽ terrarum subegerant. Sic Demosthen. οὐ πρότερον τοῦ πολέμου πρίασθαι, Non prius subacti sunt, quàm, &c. Aliquando appetere, id est aduentare. Plut. ἤδη τοῦ λιμοῦ πρίασθαι, Iam iam affuturo discrimine. Lys. διὰ τὰ πραγμένα τὰ πρίασθαι, Propter illius temporis statum. Aliquando dicitur de ijs, quæ iam naturæ suæ perfectionem & uigorẽ adepta sunt, quasi consistere & absolui: post quem statum iam ἵστασθαι dicuntur, quasi exolescere & fugere, ita ut παρίστασθαι dicatur de statu rerum inter incrementum & decrementũ, hoc est περὶ τὸ ἀκμῆς. Theophrast. de Caus. καὶ γὰρ παρίσταται, καὶ ἵστανται, καὶ οἷον γηράσκει. Etenim perue getum & uigens, deinde à seipso desciscens, & ueluti senescens, &c. Aliquando est ut sicut παρεισάνω, comparare, siue contendere, ut Cicero dixit. Plato de Rep. 8. παρασησόμεθ' αὖ καὶ εἰς λόγους, Altrinsecus statuamus. Aliquando de animoso dicitur, ut qui iam confirmatus non patiatur labascere, sed ad quosuis casus animo præsenti sit subnixus. Diodo. τοῖς ψυχῆς ἕτω παρίσησαν πρὸς τὸν λίνδωσιν, ὥστε θανάτῳ καταφρονῆσαι. Vnde παράστημα, quod Latine animus præsens dicitur, ut apud Cic. de Orato. 2. Sed animus acer, & præsens, & acutus, idẽq; uersutus, inuictos uiros efficit. Bud. Com. Aliquando ob oculos exhibere. Synesius ἵνα τὴν ἐνίων κακίαν ἐμφανεστέρων παράσησαμεν, ut quorundam improbitatem clarius depingam & ob oculos exhibeam.

Γαρισησάμενος. ὁ. recuperãs, consistens, redigẽs.
Γαρίσχημι. exhibere, adducere, præstare.
Γαρισχναινόμενοι. οἱ. extenuati, macilenti.
Γαρίσωσις. ἡ. adæquatio, conciliatio.
Γαρίτω. ueniat. (maneo
Γαρμύω. μ. ύσω. π. παράμυμαι. adsum, perfauere, & quouis modo opitulari. Ex quo παράστης, auxiliarius, opitulator. Aliquando significat uideri & subire, hoc est ὑπέρχεσθαι, in mentem uenire, animoq; obuersari. Synes. παιδίοθεν πρίασθαί μοι, A puero mihi usum est. Paulan. πρίσασθαι οὐδὲν ἀρχαίοις, Subito in mentem uenit assimulare. Plut. ὁρμὴ καὶ τόλμα δαιμόνιον πρίσει, &c. Animo incessit diuinitus audacia & fiducia. Plato in Phædo. ὥστε μοι πρίσασθαι, Proinde mihi uidetur, ita ut mihi uideatur. Vnde ἐκ τοῦ πρισαμένου λέγειν, est ex tempore dicere. hoc est, quicquid in mentem subito uenit, ἐκ τοῦ παραχρῆμα. Et Xenophon.
Γαρνασσός. σοῦ. ὁ. Parnasus mons in Delphis. Etym.
Γάρνης. ητος. ὁ. mons Atticè.
Γάρνοψ. locusta, ὡς Ἀριστοφάνης. Vide Aelianum.
Γαρὸ. præterea, ideo, unde, quò, præter, extra, præterquàm.
Γαροδεύω. μ. δύσω. π. δυκα. transeo, Neut.
Γαροδικὸν. οῦ. chori pars prima apud Tragicos dicitur ubi causa redditur, cur adsit chorus, præsentialẽ aut ingressoriũ dicas. Aeschili interp.
Γαροδικὸς. ὸν. ὁ. transitorius. Et παροδικὸν μέλος, quod in medium prodeuntes canebant.
Γαρόδιος. ὁ. ὸν. qui uiam recipit.
Γάροδοι. οἱ fori.

Γαροδίτης.

Παροδύντιδες. αἱ. tuberculæ in gingiuis nascentia, παραλίδες.

Πάροδος. ὁ. ἡ. trãsitus, uia quæ est in mœnibus, ingressus, pars nauis, diuerticulum.

Παροδύμιον. prouerbio uulgatũ, ἀδύμιον. malim per ω in secunda syllaba.

Παροδύομαι. excutior. fortè παρωθοῦμαι.

Πάροιθεν. antea, è contra, corãm.

Παροικέω. μ. ήσω. τ. ηκα. habito tanquam peregrinus, aduena sum. Neut. datiuo.

Παροικία. ας. ὁ. peregrinatio, habitaculum, incolatus.

Παροικοδόμημα. τό. paries.

Παροικοδομῶ. superstruo, iuxtà ædificio.

Πάροικος. ὁ. aduena, incola.

Παροιμία. ας. ἡ. accõmodum rebus, tẽporibusq; prouerbium, teste Beda. quo nomine Salomonis parabolarum libro, Græci inscriptionem indiderunt, παροιμίας, hoc est, prouerbia dicentes. Item potest accommodè παροιμία dici præceptum uetus & adagium, ἀφ' οὗ καὶ ὁδός, quasi παροδικόν, quòd passim per ora hominũ obambulet. Vnde & adagium Latinis, quasi circumagiũ, authore Varrone. Vide αἶνος in Ammonio distinguente.

Παροιμιαζόμενον. τὸ quod est in prouerbio.

Παροιμιακός. ὴ. ὸ. παροιμιώδης.

Παροιμιογράφος. ὁ. paræmiarum scriptor.

Παροιμιώδης. ες. ὁ. prouerbialis.

Πάροιμος. uicinus.

Παροιμώσαντες. declinantes à uia.

Παροινέομαι. μ. ήσομαι. τ. ημαι. contumeliosus ex nimia uini petulantia in aliquem sum, debacchor. Lucianus, ἱκανά σοι πεπαρώνηται πρὸς ἡμᾶς, Satis ut opinor, debacchatus es in nos. Accipitur & passiuè. Diogen. εἰ σοφία πεπαρώνηται. id est, à temulentis pulsata est, suggillata. Vnde & ἐμπεπαροινημένος, qui iniuriam passus est. Et παροινεμένη γυνὴ, Demosthenis, mulier super conuiuium contumeliam passa. Depon. Bud. Com.

Παροινία. ας. ἡ. debacchatio, contumelia uel iniuria, uel petulantia in ebrietate admissa.

Παροινικός. lasciuus, contumeliosus, πάροινος.

Παροίνιον. τὸ. cõuicium, temerè ac stultè dictum, uelut inter pocula.

Παροινόομαι, & παροινόω. μ. ώσω. τ. ωκα. idẽ quod παροινέομαι.

Πάοινος. ὁ. uinolentus, uino bacchatus.

Παρανδρᾶν. errare, insanire, iritare.

Πάροιτατος. primus, ultimus, uetustissimus, antiquissimus. Etym.

Πάροιτερος. prior, ulterior, uetustior. Et παροί. τεροι, antè transeuntes.

Πάροικος. ὁ. ὁ. mansuetus.

Παροίχομαι. prætereo. Depon.

Παρολίγον. penè, quasi παύυ ὀλίγου, & opponitur. ϑεῖ παραπολύ. Plato, οὐ γὰρ ὤμην ἔγωγε ὃ τῳ παρ' ὀλίγον ἐσεσθαι, ἀλλὰ παραπολύ. Neq; enim existimabam adeò iam parum abfore, sed multum uel plusculum abfuturum. Bud. Cõ.

Παρολισθάνω. labori insistere nequeo, ut sæpe senes uidẽtur. & εἰ παρολισθοῖ, prolapsus fuerit. si paulum aberret. Lucian.

Παρολκή. ῆς. ἡ. mora, dilatio.

Παρομαρτέω comitor. παρακολουθῶ.

Παρόμοιον. τὸ. assimile, figura, uel potius uitium orationis cum ab eisdem literis diuersa uerba sumuntur, ut o Tite tute Tati tibi tanta tyranne tulisti. Euidentius hæc apud Græcos à quibus primum notata sunt licet uidere. Beda uerbus primum notata sunt licet uidere. Beda uenerab. Verum lupus uix hanc ab ὁμοιόπτωτον & ὁμοιοτέλευτον distinguit.

Παρόμοιος. ὁ. ὸ. similis, adùmilis παρὰ hic diminutionem denotat, hec est παρ' ὀλίγον ὅμοιος.

Παρομοίωσις. ὴ. similitudo.

Παρομολογία. ας. ἡ. confessio. figura est cũ aliquas res aduersario concedimus, deinde aliquid inferimus, quod aut maius sit quã superiora, aut etiam omnia quę posuimus, infirmet. Rufin.

Παρόν. ὀντος. τὸ. præsens, decens, cum liceret.

Παροξύζω. in acetum degenero.

Παροξυντικός. ὴ. ὸ. iritatiuus, incitatiuus, acutus, uclox.

Παροξύνω. μ. υνῶ. π. υγκα. exacuo, expergefacio, irito, concito, excito, exacerbo. Actiu. accus.

Παροξυσμός. οῦ. ὁ. iritatio, incitatio, exacerbatio, accessio.

Παροξύτονον. ὸ. ὁ. dictio habens accentum in penultima.

Παροπαίστην. pugio, gladiolus.

Παρόρασις. ι. ἡ. despectio.

Παροράω. μ. παρόψομαι. π. παρεώρακα. perperam uideo, παραβλέπω. ut παροφῶ ἐμφανές, hallucinor in re manifesta. Item despicio, negligo, contemno, fastidio. Actiu. accus.

Παροργισμός. ὁ. ὸ. excandescentia, iritatio.

Παροριζω. μ. ίσω. π. ικα. irito. Actiu. accus.

Παρόριον. ὁ. τὸ. planities subiecta mõti ad radices montis. Eust.

Παρόρειος. ὁ. ὸ. montibus uicinus.

Παροφιεύς. ὁ. ὸ. qui longe lateq; uagatur, & quiin proferẽdis propagandisq; finibus ditionis, aut agri damnum dat. Ammiano lib. 2. Epigr.

Παρορμάω. μ. ήσω. π. ηκα. concito, impello, hortor, incito, suadeo. Actiu. accus.

Παρόρμησις. ι. ἡ. concitatio.

Παρορύσσω. fodio.

Παρόρχομαι. præterfalto.

Πάρος. aduerb. loci aut temporis, antea, prius. quondam, ante Genit.

Παροτρύνω. μ. υνῶ. π. υγκα. promoueo. Actiu.

Παρωλίς. tuberculum iuxta gingiuas, παροσίδυλος.

Παρουσία. ας. ἡ. præsentia, aduentus. Gregor. pro comitatu usus est. Bud. Com.

Παρωτρυσάμενος. ὁ. ὸ. deducens.

Παρωτρύνω. μ. ύσω. τ. υνα, deriuo, cõductum duco quò uolo.

Παρολέτευσις. sanguinis deriuatio & conuersio, ad proxima membra, qui si ad contraria reuelli tur ἀντίστασις appellatur.

Παρωχέω. ῶ. transfucho.

Παρωχή. ῆς. ἡ. largitio, χάρισμα. λώρημα.

Παρωχλίζω. transmoueo, uectibus emolior.

Πάροχος. ὁ. ὸ. dator, præbitor, à παρέχω. Diceban turhoc nomine ij, qui peregrinis salem & ligna præbebant, inquit Acron. Horat. Serm. 1. Et parochi quæ debent ligna salemq;. Hos Porphyrius copiarios à Latinis uocatos esse tradit, qui salem & ligna ijs præstabãt, qui reipub. causa peregrè ibãt. Sub nomine autem harum specierum omnia hospitibus necessaria intelligimus, ut idem Acron alibi sentire uidetur, lib. 2. Serm. ubi Horatius, πάροχον pro conuiuatore, hoc est conuiuij exhibitore posuit, Vertere pallor, Tum parochi faciem uel sic me tuentis, ut acres Potores. Bud. in Anno. post. Dici potest & à παροχεῖδος. Nam (ut scribit Pausan.) in Græcia moris fuit, ut in nuptiali curru tres duntaxat sederent, & media sponsa, à latetribus sponsus, & quem uocant πάροχον, qui amicitia uel sanguine esset coniunctus, cuiq; deferrent plurimũ Paranymphus dicitur Aristophanis interpreti, ubi in Auibus legitur, ὃ δ' ἀμφιβαλὴς ὅλως χρυσόπτερος ἵνίκεν ἑώθυνε παλιντόνους, ζωὸς πάροχος γάμων. Cæl. lib. 15. cap. 15. Bud. Com.

Παροχέομαι. οῦ. unà uecti.

Παροψημα. τὸ. condimentum.

Παροψίς. ίδος. ἡ. uas escarium, dictum à rotũditate flexuq;. Vsurpatur & à Latinis. Iuue. Quã multa magnaq; paropside cœnat. Et Marti. Cui portat gaudens ancilla paropside rubra Halecem, sed quam protinus illa uoret. Pollux lib. 10. tradit etiam iuris quoddam genus esse, uel mazæ, uel opsonij uilis, quod nunc παροψιμὰ ὧν dicere mus. Vide quoq; Athenæum lib. 9. & Bayfi. & Erasmum in prouerbio, Paropsis

Παροψωνεῖν. clam opsonia coëmere. (malorũ.

Πάρπαγος. obex qui in superiori limine ostio obijcitur.

Παρρέω. præterfluo.

Παρρησία. ας. ἡ. proprie dicitur transitus & ingressus in mediam & intimam ecclesiæ partẽ propter concionem. à παρὰ præpositione significante accessum ad locũ interiorẽ, & uerbo ῥέω ῥήσω inusitato, quod dico denotat, ad quod alusit Euripides. dicens κ' αγὼ παρεσκὰς ἕπτομ ἐν μέσοις αὐτὶ τῶν ὃς τὸ μέσον ἐλθών. Dicendum itaq; uidetur παῤῥησία, sed per syncopẽ παῤῥησία, ex quo liquet per duo ῥ scribi debere. Hinc sumpta metaphora dicitur libertas loquendi, increpandiq; fiducia, ἄλλα. contraria assentationi, quasi παντὸς ῥησία. ἡ εἰς λόγων πρὸς ὄνα οἰκείωσις. Ammonius. Rutilius Lupus numerat eam inter figuras orationis. Itẽ Rufinian. à quo uertitur, oratio libera, uel licentia secundum Cornificium.

Παῤῥησιάζομαι. ῶσω. π. ακα. audacter loquor, ex æquo liberè loquor, liberè & ingenuè planeq; dico, ἐλευθεροστομῶ. Dicitur & passiua uoce παῤῥησιάζομαι pro eodem, licet aliquando significatione quoq; passiua sit, unde πεπαῤῥησιασμένον, ingenuè dictum.

Παῤῥησιαστής. ὁ. ὸ qui procaciter ac libere loquitur: unde Democharten ob nimiã & procacem linguam parrhesiastes appellatus est.

Παῤῥησιαστικοί. οἱ. minaces.

Παῤῥησιαστικώτερος. ὁ. ὸ. liberior in loquendo.

Πάσσαρος. ὁ. ὸ. humidus.

Παρυπάλλω. ὁ. ὸ. iuxta aquam positus.

Παρυπάτη. ης. ἡ. chorda quam parypaten Musici uocant.

Παρυπατοειδής. species harmoniæ. Capel. lib. 9.

Παρυπόστασις. minus est quàm ὑπόστασις. Bud. Comment.

Παρυστλῶμαι. emersisse, esse, accepisse.

Παρυπτίω quadantenus refrigero.

Παρυφαίνω. μ. ανῶ. retexo, id est destruo. Actiu.

Παρυφή. ῆς. ἡ. uestium contextus, tela.

Παρυφίσαμαι. minus est quàm ὑφίσαμαι, id est, ferè in natura rerum sum, uel propemodũ subsisto. Bud. Com.

Πάρυφοι. οἱ. purpureæ uirgæ uesti intextæ. Vnde ὑπαρυφῶ.

Παρυφαίνω. ὁ. ὸ. decipiens dicendo, hortatus, persuadens.

Πάρυφασις. ι. ὁ. ἡ. deceptio, commonitio.

Παρῶ. fino, relinquo, concedo.

Παρῶαι. ὰι. equi sic dicti colore rufo.

Παρῳδικὰς. ὰ. cum à tragica sublimitate ad humilitatem comicam fermo demittitur. παρῳδικὰ dicit fieri Hermog. cum in soluta oratione assumpta parte carminis reliquũ prosaicè explet. Exẽpl. ex Demosth. περὶ τῆς παραπρεσβείας habes apud eũdẽ Herm. Methodo ἀδύνατος.

Παρωθήσω. τὸ παροθήσω.
Παρωθῶ. exagito, cõtumelioſè deſcribo, aecino.
Παρωθῶμαι, uel παρωθοῦμαι. repellere, ſubmouere. Accuſ Gregor. de Baptiſ. ὀδὲν δεῖ τοῦ θεῶ μέγα, ὁ μὴ πρὸ πάντων ἐθέλων σιμῆ, ἵνα μὴ πάντα ὦ θῶμαι παρωθοῦνται οἱ πρῶτοι. Aeſchin. κατὰ Διμ. παρωθοῦμαι ὦ ὑπὸ τοῦ προθύτου, id eſt, expellens domo, & à familiaritate ſummouens, & auerſans. παραγκωνίζομαι, quaſi cubito repellens, & auerſatus. Item abijcio, reijcio, deturbo, abdico. Genit. Lucian παρωθοῦμαι τῆς ἰδίας. Plato lib. 5. de Repub. pro ἀναβάλλεσθαι & ὑπαρτίθεσθαι poſuit, hoc eſt in aliud tẽpus reijcere quod petitur, ὁ (inquit) γὰρ τοῦ πρόσθεν παυσόμενος. Bud. Com.
Παρωπεανίτης. ὁ littoralis, maritimus.
Παρωπεανοί. οἱ. qui habitant iuxta Oceanum.
Παρωλένιον. cubitus.
Παρώνη. nauigij genus, Parones Latinis dicũtur.
Παρώνησεν. temulentus fuit, à παροινέω.
Παρωνομασία. ας. ἡ. figura cum eodem aut ſimili uerbo quaſi contraria augentur, uocum colluſio, quam & παρήχησιν uocãt. Paronomaſia eſt (inquit Rufinianus) ſecundum prædictum uerbum poſitio alterius, ipſo poſcente ſenſu, ut: Nam inceptio eſt amentium, haud amantium. &c. Latine dicitur adnominatio uel adfictio.
Παρωνυμίκ. ἡ. leuis imitatio, teſte Aquila, apud quem plura uide. uidetur autem eadem cum paronomaſia.
Παρώνυμον. τὸ. denominatiuum, id eſt nomen ab alio nomine deriuatũ, acceſſorium nomen ex euentu. Παρωνύμων meminit Ariſtoteles in Antepræd icamentis.
Παρωνυχία. ας. ἡ. morbus iuxta ungues, rediuia Latinis dicitur, uulgò panaricius apud imperitos linguarum medicos. Eſt & παρωνυχία herba morbi illius medela, bouinalis uulgò dicta.
Παρώπανον. ὁ. attonitus, perculſus.
Παρώπια. τὰ. ocularia equorum, coria quæ ambiunt oculos equorum, αὐτήλια.
Παρώπια. ὦν. anguli oculorum interiores exteriores q;, qui & πτυγαὶ, id eſt, fontes dicuntur, quòd lachrymæ inde profluant.
Παρωρεία. ἡ. radices montium apud Strab.
Παρωρ Θ. intempeſtiuus.
Παρωροφίς. ίδ Θ. ἡ. ora tecti.
Παρώσαντο. τὸ ἴσον. negligentes.
Παρώπιον. ου. τὸ. ornamentum aurium. Item alter oculorum angulus qui aures ſpectat oppoſitus τῶ ῥαντῆρι, qui uidelicet naſum. Nicãd ſchol.
Παρωτίς. ίδος. ἡ. abſceſſus ſecus aures, ſiue inflammatio circa glandulas auribus adiacẽtes, quod etiam parotis à medicis Latinis uocatur. Celſ. lib. 6. cap. 16. Dioſcuros id eſt gemellos uocat. uide διόσκορ Θ.
Παλεχρ Θ. υ. ὁ. pallidus.
Πᾶς. πασ τὸς. ὁ. & πᾶσα. ἡ. omnis, quilibet, uniuerſus. Aliquando pro totus, ut eſt apud Lucã, παντελισμένος ἐ πᾶς ἔσαι, &c. de quo in πάλαπατρελισμένος ἐ πᾶς ἔσαι, &c. de quo in πάλαπίζω. Vnde πᾶς ἕκας Θ, pro unuſquiſq;, ſinguli: ſimiliter & πᾶς ἕς, nemo non, & πᾶς ὅστις, quiuis, quicunq;. Bud. Com. Syracuſiorũ lingua ſignificat patrem. Etym.
Παῶσαδαί, α correpto. guſtare, comedere, ſaturari. Vnde ἄπαστ Θ. Sed α producto ſignificat poſſidere.
Πασιθέα. ας. ἡ. Paſithea, quæ & Euphroſyne, una è tribus Gratijs.
Πασιφάη. ης. ἡ. Paſiphaẽ, tetraſyllabum eſt.
Πασσ ἀλη. ἡ. minutiſſimus puluiſculus farinæ. Accipitur pro quacunq; re minutiſſima. Eraſ. prouerb. Ne ramenta quidem. uel, Ne paſpalã quidem. Item milium, ὁ κέγχρος.
Παστα λ Θ. υ. ὁ. &
Παστα ξ. κ Θ. ὁ. Ariſtoph idem quod πάτταλος.
Παστα λίσκ Θ. υ. ὲ. diminutiuum πασσάλη, hoc eſt, paruus palus, paxillus.
Πασυδεί. Thucyd. &
Πασυδήν. catenatim, omnino, totis uiribus.
Πασύρως. funditus, ἐκ πάλιν.
Πάσσω. μ. σω. π. κα. ſpargo, uario, tingo. Item edo. Actiu.
Πάσσω. μ. σω. π. κα. pinguior, latior. Comparatiu. eſt à παχὺς, ut βρασίων, βρασδίων, & βραδσων.
Πασσάς. άδος ὁ. porticus, locus cõuiuij, thalamus nuptialis, uelũ geniali lecto impendens. à πάσσω, orno. Dicitur nõnunquã de quauis domo ad aliquem excipiendum apta. Moſchop. Cæl. lib. 15. cap. 24.
Πασός. ᾶ. ὁ. idem. Aliquando pro eo, qui cibo operam dedit à πῶ, id eſt, ἐδίω.
Πασίλη. ης. ultimus dies anni. πασίλη uerò τὸ ξύσματ Θ σπέρματ Θ. Suid.
Πασοφόρ Θ. υ. thalamifera. Veneris epitheton à πασός, & φέρω. Item πασοφόροι, ferentes pallium, ut fit in proceſſionibus.
Πάσχα. ατ Θ. paſcha.
Πασχαλικός. multarũ artiũ, πολύτεχνος Heſych.
Πασχητᾶν. prurire, futuere, obſcœnè & inconuenienter pati, quaſi dicas parturire.
Πασχιλασμός. ὁ. incontinentia, pruritus ad Venerem.
Πάσχω. μ. πύθομαι. ἀπὸ τοῦ πείθω. ω. πέπονθα. ἀόρ. β. ἔπαθον, ἀπὸ τοῦ πήθω, ſicut Latinis patior, per fero, tolero, ſuſtineo. Refertur tamẽ & ad inanimata. Demoſt. εἰ πάθοι τί ἡ ναῦς. id eſt. Si periret nauis. Idem παθεῖν ἂ, pro affectũ eſſe miſericordia dixit.

dia dixit. Eſt etiam πάσχειν. admittere aliquid. Demoſth. μηδὲν ἀνθρώπινον ὑμᾶς πάθοντες. Videte ne ſic ſtultè ſtatuatis, ne quid ſtolidè admittatis. Eſt etiam facere, ut ἄλλα τί σοι πάθοιμι; Terentius, Quid eum illis agas, qui neque ius neque bonum atq; æquum ſciunt? Iſocrat. ὅσπερ πάσχουσι οἱ πολλοί. Quod multi faciunt, quod hominũ uulgò accidit, quod multis uſu uenit. τὸ δὲ πάσχειν, inquit Ariſtoph. interp. τὸ μόνον ἐπί τῶν πασχόντων τί λέγεται. ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν ποιούντων: ἡ γὰρ οἱ ποιοῦντες ζόπερ λέγουσιν ἡ αὖ τοῖς πάσχουσι παθος. αὖτο τὸ ποιεῖν. Et cum interrogatione, cum rem nouam, aut abſurdam deſignare uolumus. Lucian. τί παθὼν, σαυτὸν εἰς οὗ κρατῆρας ἐνέβαλες; Latini dicũt: Quid illi accidit? Ariſtot. de Mundo ζτὸ δὲ πάσχουσι δῆλον. hoc illis propterea uſu uenit, uel id quod ideo euenit, accidit. εὖ πάσχειν, & ἀγαθὸν πάσχειν beneficium accipere, beneficio affici: cui opponitur τὸ εὖ ποιεῖν. Vnde εὐλογία πάσχειν, beneficium reponere, αὐτοβουλευτεῖσθαι, αὐτοπιεῖν. De huius uerbi conſtructione tradit Priſcianus lib. 18. ſcilicet cum genitiuo, datiuo & accuſatiuo. Bud. Com. Ammonius diſtinguit à συμπάσχειν.
Πασσύμα. τὸ. ſtrepitus, capitur pro garrulo & ueratore.
Πασσύγμα, πάσσαγος. fragor, crepitus. uide inferius per duplex σ.
Πασσάω, &
Πατάνιον. υ. τὸ. ſartago. Item pandum & phialæ inſtar, amplum poculum, quod β πατάνιον per β quidam proferunt.
Πατάνη. τὸ. patella, τρυβλίον ſartago repanda.
Πατάσσω. μ. ξάω. π. αχα. percutio, pugnum illido, pulſo, conculco, ſono. Actiu. accuſ.
Πάτεχνον. τὸ. inſtrumentum, coquinarium, ſartago. uide πελάχυη.
Πατέλλια τὰ. pocula q uædam perampla. Cælius lib. 15. cap. 6.
Πατρίζω. patrem appello.
Πατρίον. diminut. à πατὴρ. patereulus.
Πατέω. μ. σω. π. κα. peſſundo, calco, uado. Actiu. accuſ.
Πατιώς. conculcatus, uulgaris.
Πατὴρ. genit. πατρός, uel πατροῦς. quaſi παστὴρ, id eſt παῖδας τηρῶν, filios ſeruans.
Πατὴρ. ῆρος. ὁ. calcator.
Πάτηγον. υ. calcatis ſimiles palmulas uocant.
Πάτνωμα. tectum.
Πάτος. υ. ὁ. callis, uia, pruina, cœnũ. Πάτῳ etiã interpretantur cœnũ ceromati permixtum. Cæl. lib. 4. cap. 26. Item oleum quo perfundebantur luctaturi, quod & ceroma dicitur.
Πάτρα. ας. ἡ. patria. ponitur apud Hom. & Pindar. pro φρατρία.
Πατραγαθία. ἡ. patris probitas.
Πατράδελφ Θ. υ. ὁ. patruus.
Πατραλίας, uel πατραλοίας. υ. & Πατραλύης. υ. ὁ. patricida.
Πατρεὺς. έος. ὁ. aliquis ex Patris ciuitate quemadmodum ab Antiochia αὐτιοχεύς.
Πάτρη. patria.
Πατριά. ᾶς. ἡ. gens, familia, tribus.
Πάτρια. τὰ. mores patriæ. Vide Ammonium.
Πατρίαζω. mores patris refero, patriſſo. (das.
Πατρίκιος. patricius, id eſt ὁ πατὴρ ἔ ποιοῦ. Suid.
Πατρικός. ὁ. paternus, hæreditarius. Vide πάτρια. in Ammonio.
Πάτριος. υ. ὁ. patrius, conſuetus.
Πατρίς. ίδος. ἡ. patria, tribus, genus paternum, regio. Vide Ammonium in πολίτης.
Πατριώτης. υ. ὁ. conterraneus, tribulis. Vide πολίτης in Ammonio.
Πατρόθεν. ex parte patris. Vnde πατρόθεν καλεῖν. patris addito nomine aliquem compellare.
Πατροκασίγνητος. υ. ὁ. patruus.
Πατροκτονία. ας. ἡ. patricidium.
Πατροκτόνος. patrem occidens, πατραλοίας, paroxyton. Cyrill.
Πατρόκτονος. à patre occiſus, paroxyt. Cyrill.
Πατρομήτως. unde quis maternum genus ducit.
Πατρονομέω. μ. ήσω. π. ηκα. paterno more tractor. Actiu. accuſ.
Πατρονομούμεν Θ. paternis legibus utens.
Πατροπαράδοτος. υ. ὁ. à patribus traditus.
Πατροπάτωρ. auus paternus.
Πατροραίστης. πατροκτόνος.
Πατρότης. ητος. ἡ. paternitas.
Πατροτύπτης. υ. ὁ. percuſſor patris, πατραλόας.
Πατρῶχ Θ. υ. ἡ. filia cui uni hæreditas obuenit. quæ & ἐπίκληρος uocatur.
Πατροφόν Θ. υ. ὁ. &
Πατροφόντης. υ. ὁ. idem quod πατροκτόν Θ.
Πατρώζω. μ. ώσω. π. ωκα. πατριάζω. Neutr. apud Herodian.
Πατρῶϊος. πατρῶος. Ionice. Nam Iones in ſimilibus uocibus ſolent ab alijs ſuppreſſum iota ex primere, πατρώϊ Θ dicentes.
Πατρωνία. patrocinium.
Πατρῶος. υ. ὁ. penanflex. paternus, πάτριος. Vnde πατρῶα dicuntur quæ recepta ſunt in patria, ut quæ filij à maioribus uelut per manus acceperunt. πάτρῶοι θεοί penates dij patrij, qui ſingulis ciuitatibus præſunt, Ariſtoph. in Ran. πατρῶον pro πατρόθεν dixit. Vide πάτρια in Ammonio
Παῦρος ἄ. ὁ. uitricus, oxytõ. Cyrill. Et πάϋρος, genit. πάϋρω Atticè, idẽ, ὁ πρὸς πάτρὸς θεῖ Θ, Suid.

Γ αὐτρως

Γάτρως. ωος. ὁ. patruus, Stesichorus τὸ κατὰ πατέρα πάππου, πάτρωα uocat, & Archilochus Amphiarao Oiclis filio natus, qui Oicles Antiphaten Melampi filium, patrem habuit, Melãpum ipsum πάτρωα suum, longa generis serie distinctum, appellat Eust. Bœot.

Γαπάγω. μ. ησω. π. πκα. strepo, obstrido.

Γαπάγημα. &

Γάπαγος. ὁ. sonus, percussio, sonus ex percussione, stridor. Vsurpatur pro homine obstrepero. Dicitur παπάγημα & πάταγος simplici pro eodem.

Γαπαλύω. μ. ὕσω. π. υκα. figo palum.

Γαπάλιδι. subulones, ceruorum genus, à cornuum figura. Gaza in Aristotele παπαλίας interpretatur ceruos, quibus primum cornua prodire incipiunt.

Γαπάλω, aut πάσαλω. ὁ. palus, clauus ligneus, paxillus, pertica unde aliquid suspendi tur. Vnde παπάλω ἀνακρεμάσαι, id est Clauo suspendere prouerbio dicitur, pro negligẽtius curare aliquam rem, Eustathio.

Γάπη. spargo, πάσσω.

Γατύσομος. ὁ. qui est ore patulo.

Γαῦ. monosyllabicè, dicunt Dores pro πᾶσαι. Aelius Dionys.

Γαυγάζω illustro, ὠλαμπω. malim αὐγάζω.

Γαῦλα. ης. ἡ. quies, finis. ut παῦλα ϝῆ ζωῆς, Theodorus.

Γαυί. mensis Iunius apud Aegyptios.

Γαύομαι. μ. αὔσομαι. π. αυμαι. desino, quiesco, cesso. Depon. genit. ut παύομαι ϝὀργῆς, desino irasci. παύομαι βαδιζόμενος, desino torqueri. παύομαι ϝ ἀρχῆς, abeo magistratu, & abdico me. παύομαι ϝ ἀσχολίας ἑαυτῆ, defunctus sum hac occupatione & negocio.

Γαυράκις. paucies, ὀλιγάκις.

Γαῦρος. ὁ. paucus, facilis numeratu.

Γαυσανεμοθυσία. sacrificium pro sedando uẽtorum turbine, sic apud Aeschyl. Agamemnõ immolandam filiam suam uictimam appellat.

Γαυσίβακτροι. baculis robustis utentes, ut qui fustibus lites sedant & dirimunt.

Γαυσιπάτη ἡ instrumentum ad modum rotę rotundum, per quod iumentorum colla transmittebant, ne pabulum contingerent: similiter & de hominib. effertur, ne uidelicet manus ori possent admoliri, quasi πάνσατο πάτην, ἤ ἔδοι ἐδίδη. Eust. Iliad. χ.

Γαυσίλυπτος. ὁ. ὁ. ademptor curarum. Epitheton Iouis apud Sophoclem. Ita enim uocabant poculum illud quod in conuiuiis tertiũ Ioui seruatori dicatum erat, uide Διὸς σωτῆρος.

Γαῦσις. quies, cessatio.

Γαυστέον. cauendum est.

Γαυστήρ. ῆρος. ὁ. &

Γαυστὴρ. ῆρος. ὁ. fedator, finitor.

Γαυστήρια. septa, obices.

Γαυσωλύ. ῆς. ἡ. quies.

Γαύω. μ. αύσω. π. αυκα. sedo, cessare facio, finem impono, libero, Genit. & aliquando accus. ut παύειν ἄρχοντα, abrogare imperium magistratui, Lysiæ. & στρατηγεῖν δ' αὐτὸν ἐπαύσατε, Demosth. Aliquando sine casu ponitur, tunc; accusatiuum ἑαυτὸν subintelligunt.

Γαφίη. quæ est ex Papho Cypri urbe. Veneris epitheton. Etym.

Γαφλάζω. μ. άσω. π. ακα. sono, balbutio, turbor, ebullio, æstuo. Verbum est fluuiale. Neutr.

Γαχέες, & παχεῖς. οἱ proceres, diuites.

Γάχθος, pro παχύτης. crassior.

Γαχίμορον. mendesium unguentum.

Γάχνη. ης. ἡ. pruina, humor è terra marisue elatus, neq; confectus à sole, sed refrigeratus

Γαχνόω. μ. ώσω. π. ωκα. figo, conglutino, denso. Item contristo seu perdo, ut Hesiod. ἐπάχνωσε φίλους. Sumpta metaphora à pruina quæ arbores frigore corrumpit. Actiu.

Γαχνώδης. ους ὁ. ἡ. pruinosus.

Γάχθος. εος. τὸ. crassitudo, ruditas.

Γαχὼν. apud Aegyptios mensis Maius.

Γαχύσφιοι. qui sunt pingui illotaq; cute, crassipelles. Ponitur pro fatuis ac rudibus. Cal lib. 3 cap. 5.

Γαχύπνημος. ὁ. ὁ. habens suras pinges.

Γαχυμορδός. crasso modo. Eras. in Chil.

Γαχυμορὲς. ὁ. pars crassior.

Γαχυμορὲς φρον. crassius, indistinctius, rudius.

Γαχωθέντ. οί. corpulenti.

Γαχώδης. stupida mente, crasso ingenio.

Γαχώω. μ. ωῶ π. υγκα. impinguo. Actiu.

Γαχύς. ἰος. ὁ. crassus, pinguis.

Γαχυσωμῶν. difficulter, asperè ac crassè loqui, cuiusmodi barbarorum uox est. Strab.

Γαχυσωμία. ἡ. Eras. in Chil. incondita & crassa loquela, Strab. lib. 14. quasi interpretatur, quando subijcit, ὡς ἀφυία τις τ φωνητηρίου ἐργάνου.

Γαχυσόμος. ὁ. ὁ. crassilinguis. Strab. 14.

Γαχύτφον. ὸν, crassus, rudius, pinguiore Minerua.

Γαχύτης. τος. ἡ. crassitudo.

Γαχύτριχος. cui crassus pilus.

Γαχύφλοιος. ὁ. ὁ. habens sarmentum, crassi cortícis, crasso cortice uestitus. Dioscor.

Γαχύχειλος. cui labrum crassum.

Γάω. adipiscor, uescor. legitur & in passiua uoce apud Plutarchum.

Γελάασκον. impediebant, ligabant.

Γελάγγος. uarius, μεταλλικὸς.

Γέλαι. αἱ. pedicę, & omne uinculũ pedum.

Γελανός. ὁ. per terram serpẽs, humilis, leuis, merces pro uaticinio.

Γελάρσιος. sublimis, excelsus, uolans. πτηνὸς ὁ ἐν τῷ πέδῳ ἀέρεσθαι. (πέταλα.

Γελάσινα. τὰ. pocula latiuscula, & amplo ore, ἐπωαύλη ἄξεντα, abrogare imperium magistratui, Lysiæ. & στρατηγεῖν δ' αὐτὸν ἐπαύσατε, Demosth. Aliquando sine casu ponitur, tunc; accusatiuum ἑαυτὸν subintelligunt.

Γελαγνεῶδ. supinũ & negligentẽ esse, deliciari.

Γελαιωτὴς. equus ferociens, & μετεωριστής.

Γελάω. uel πτελέω. μ. ήσω. π. γκα. impedio, ligo, compedio, compedibus uincio. Actiu.

Γέλη. ης. ἡ. pedica, uinculũ πηδᾶ τὸ πὸς ᾧ τὸ σέω uel πηδᾶ τὸ πέζη οὗ πόδας.

Γελὶ. in terram, εἰς γῆν.

Γελίης. ὁ. ὁ. sublimis, celsus, μετέωρος, ὑψηλὸς ἐπὶ πολύ. Nicander.

Γελίκτης. uinctus.

Γελίκιοι uocabantur apud Athenienses illi qui paucorum dominatũ in Repub. probabant, & oligarchiã introducere ac cõfirmare studebãt.

Γελικὸς campestris. (planities.

Γελίς. ἀδος. ἡ. campestris in planitie posita, ipsa

Γελιωσιμος. ὁ. ὁ. species myrrhæ, campestris myrrha dici potest, campestri solo nata.

Γέλλον. Acoles dicunt pro πέδιλος. Etym.

Γέλλον. ὁ. ὸ. talare, calceamentum uarium.

Γελνὸς. ὁ. campestris, planus.

Γελόλον. è terra.

Γέλος. ὁι. qui in locis planis morantur.

Γέλτον. paruum uinculum, paruus nodus, Etym.

Γελτον. ὁ. ὸ. solũ, campus, planities, uiridarium, hortus, pars pedis, quæ manus metacarpio respondet, quinq; constans ossibus. Hippoc. lib. de Articulis. σῶμα ποδὸς dixit. Sed πέλτον, parum uinculum.

Γελθὸν. è campo, à puero. translatione à plantis sumpta.

Γελοὶ. gressim, pedibus, apud Aeschylum, πεζῇ. Item humi, εἰς γῆν.

Γέλτος. ὁ. ὸ. idẽ quod πέλτον, id est γῆ, ἔδαφος, Suid. Item domus, domicilium. Etym.

Γέλτον. ωνος, ὁ. uerbero, mastigia, ὁ πολλάκις πεπληθεὶς κακὸν ργος δοῦλος. Eustath. Iliad. θ. qui & ῥιπτόδολον.

Γέλα. ης. ἡ. pes extremus, τὸ κάτω τῶν ποδὸς σφυρόν. unde Thetis ἀργυρόπεζα Hom. quasi λευκὸς πόδας ἔχουσα. Zenodot. teste Gal. aiebat πέζαν uocari pedem ab Arcadib. & Dorien sib. Hipoc. uidetur hoc nomine pedis planitiem uel pedũ talos appellasse. Pollux. τὸ δὲ ὑπὸ τῇ κνήμῃ μέρος, καλεῖται σφυρὸν καὶ πέζα. pars quæ surę subiacet uocatur πέζα uel σφυρόν, hoc est malleus, & iuxta utrinq; eminent tali, in quos ossis extuberationes desinunt, teste eodẽ Poll. hoc est, πηδᾶ τὴν πέζαν ἑκατέρωθεν, πρόχεσιν ὀστέων ἀγαλοειδῆ ὃς ἀπερύναι καταλήγουσιν. Itẽ fimbria, ora, κυκλὰς, limbus, & quicqd extremitatẽ uestis ambit, tucturq; quo tardius detegatur. Est & retis genus rotũdũ. Item meretrix sine organis sympositia frequentans. Etym.

Γεζέτφος. ὁ. ὁ. fatelles, stipator, miles altero pede nudus, altero armatus, pedester, Suid. Et socij Philippi πεζέτφοι appellati sunt, nec mirum, cũ Poll. Macedonicã dicat esse uocem. Est & illud expendendum rectius, ne per αι in secũda syllaba scribatur, quam lectionem præ se ferũt exemplaria Demosth. Vlpiani rhetoris, & Suidæ, ac etiam Hermogenis.

Γεζύοντ. terreni.

Γεζύλιος. ὁ gressilis, gradiens.

Γεζύω. μ. ὕσω. π. υκα. co pedes. Neut.

Γεζῇ. aduerb. pedibus, βαδίλλω. πεζῇ καὶ κατὰ θάλασσαν. terra mariq;.

Γεζικὸς. ὁ. ὁ. pedestris, poëticè pro πεζὸς. Thucyd. tamen dixit. γὰ στρατιὰ ὥρμηντο, καὶ ναυτικῇ καὶ πεζικῇ.

Γεζιτης. idem.

Γεζίλα. corollæ.

Γεζογραφεῖν. prosam scribere.

Γεζόγραφοι. scriptores prosæ orationis.

Γεζολόγοι. historici, συγγραφεῖς.

Γεζομαχία. ας. ἡ pugna pedestris.

Γεζὸς. ὁ. ὸ. peditatus Et πεζὸς aliquando humilia & submissa. & πεζὸν ζῶον & πεζοδυτικὸν, Arist. terrenum uel terrestre animal & gradiens.

Γεζὸς. ὁ. ὁ pedes, pedestris. ὁ ἐν ποδὶ ὢν μαχόμενος. Inde πεζὸς λόγος, prosa oratio, quasi dicas pedi tem seu pedestrem sermonem, quæ nec carminis sublimitate, ne figurata numerosa oratione nititur. De hoc Bud Epist. ad Salmonium. πεζὸν ζῶον, animal pedestre, Gaza in Aristotele.

Γεζοφόρ. talaris, fimbriatus.

Γεζώτφ. humilior.

Γθαυμάγη persuasio cum necessitate cõiuncta.

Γθαυμολογία. pbabilitas, persuasibilis oratio. melius scribitur per iota in prima syllaba, ut infrà.

Γθαυδ. ὁ. ὁ. uide πιθανός.

Γθαρχέω. μ. ήσω. π. ηκα principibus obedio. Accipitur autẽ pro quouis modo obedire. Neut. genit. Ioseph. lib. 2. πιθαρχεῖν αὐτῶν πρὸς τῶν ὅλων. Vide πείθεσθαι in Ammonio.

Γεῖ. uide πῦς in Ammonio.

Γθαρχία. ἡ. obedientia quæ fit principibus, Moschop. putat per πι meli⁹ scribi primã syllabã.

Γθαρχικὸς. ὁ. ὁ. obediens principi, principum edictis æquo animo obsequens.

Γθαώσιον. ὁ. ὸ. officium. Ioseph. libro 2. φανερὸν

ποιῆσαι τὸ πιθανὸν τοῖς πραλιώτας, Consueta reddere officia.

Πιθανιώτ⊙-ε.ὁ. obediens.

Πιθανιώς. obsequenter.

Πείθομαι.μ.άθομαι.π.σμαί. persuadeor,cõfido, parco. Depon. datiuo, unde πίστις, fides. Verũ πέποιθα quantumuis formetur recte à πείθομαι, usus tamen obtinuit ut rarissime accipiatur pro persuadebor,sed potius pro patiar à πέπεχω. uide collectanea Moschoph. ad Philostrati Imagines. Dicimus etiam πέποιθα αὐτῷ pro eo quod Cic. dixit omnẽ spẽ in seipso reponere sui. Ammonius distinguit à πέποιχα ἐγώ.

Πείθω.μ.έσω.π.πεῖκα. persuadeo, in sententiã meam adduco. Chrysost. ἔπεισε φωνὴ πείθεσθαι, author fuit ut animo conciperent. Datiuo. Herod. cum accusatiuo iunxit, τὸν μυλωνὸν ἔπεισε ὑμᾶς ἐμὲ λυσφορῆσαι, ἐμοιγὲ ἀκριβῶς πέπεικε, Persuasissimum habeo. Sæpe duos habet accusatiuos, ut πείθωσε τὸν δῆμον τὸ πρᾶγμα. Item spero & contendo. Etym.

Πειθὼ.ό⊙- &

Πιθὼς.ὁ. oxyton. persuasio, πεῖσμονή. Erat profanis dea nomẽ, dicendi præsidis, quam Ennius Suadam, Horatius Suadelam, Cicero Lepõrem uocat, hanc & ψυχαγωγὸν appellant, quasi delectricem & oblectatricẽ animæ, & flexanimam. τοῦτ' Ἀνάγκην ῥητορικὴν λυπερὰν κατανεύθειν, ut inquit Aristoph. interp. Vide Cic. Brutum. & Bud. in Annot & Politian. in Miscel.

Πειθὼ ἐρωτικὴ. lenocinium amatorium.

Πειμὸν. amarum. πικρόν.

Πειὸς. lana, ἔριον. usitatius est οἶκος.

Πείκω. apto, tondeo. propriè de ouibus. πέκω.

Πεῖνα, uel πεῖνης. ἡ fames.

Πεινᾶλ⊙-ε.ὁ. famelicus.

Πεινερός, fordidus. malim per iota, ut infrà πινερός.

Πεινέω.μ.ήσω.π.ηκα. &

Πεινῶ, & infin. πεινῆν. esurio. Neut. datiuo.

Πείνημι. poetice pro πεινάω.

Πεινηλιώς. cibi appetens, famelicus.

Πεῖρα.ας.ἡ periculũ, experientia, conatus, ut πεῖραν λαβεῖν, ποιεῖσθαι, ἐν εἶναι, pro experiri & periculum facere, Herodian. Attici ἀντὶ τοῦ δὲ λ⊙- καὶ τὴν χεῖρα accipiunt. unde πεῖραται dicuntur οἱ ἐπὶ θάλασσαν κακοῦργοι, ut annotat Sophoclis interpres in Aiacẽ. Ammonius distinguit à πεῖρα, & alibi ab ἐμπειρία.

Πειράζω, uel πειράω μ.άσω.π.ασα. experior, tento, periculum facio. Et dicitur ferè de inanimato, ut naues adhuc pennis immaturis uolare gestientes facere solent. Thucyd. ἐν πειρᾶσθαι ἰσθὲ αν πειράζοντες, Nihil non tentantes. Greg. de

Basilio, quem tyrãnus minis absterrere frustra conabatur, ἄλλον δὲ ἕλκυσε πειρᾶν τὴν ἀδηφαγίαν. Vnde & πειρᾶν αὐτὴν dicitur πυγωσάσα, cum de stupro solicitat & interpellat. Latinè attentare pudicitiã matronæ uel puellæ dicitur, quod est conari labefactare Actiu. Bud. Com.

Πειρᾰ́ζων.ουτ⊙-ὁ dissimulator.

Πειράινω. termino, finio, πρᾰτῶ.

Πειραῖος. οῦ portus est Athenis solitarius & desertus, quinq; & triginta stadijs ab urbe distãs.

Πειραιές. idem. Etym.

Πειράομαι μ.άσομαι.π.ασμαι. ficut πειράω, pro tẽto, aggredior, conor, nitor, experior, id est periculũ facio & experior, id est, utor & adipiscor: ut experior meliorem fortunam. Synes. ἢ καλλίον⊙ πειρᾶσθαι τῆ δαίμον⊙-, Meliorem fortunam experimini. id est fœlicius egit fortuna uobiscum. Bud. Com.

Πεῖρας &

Πεῖρας.ατος.τὸ. finis, funis, uinculum.

Πειρασμός.δ.ὁ. tentatio.

Πειρατής. δ.ὁ tentator. Ammonius distinguit à πειραστής,

Πειραστικός. qui conatu inani utitur. à πειράζω. Arist. appellat πειραστικὸς λόγος, qui ex illis quæ probantur respondenti colligunt oppositã propositionem. Bud. Com.

Πειρατέα. piratica, latrocinium.

Πειρατέον. experiundum est, danda est opera, uel enitendum est.

Πειρατεύω prædor.

Πειρατήριον. δ.τὸ. tentatio, locus tentationis, piraterium, nauis piratarum, receptaculum latronum atq; prædonum.

Πειρατής. δ.ὁ. pirata, à πείρω, pertranseo, quia fem per mare permeat, uel à πεῖρα, quod aliquando fraudem, & damnum significat Ammonius distinguit à πειρατής.

Πειρεσιὰ νῆδν. Plutarcho dicuntur naues prædatoriæ. Bayf.

Πειρηθέμεν, pro πειρηθέημεν. experiamur.

Πειρίθοος. fontis nomen in Corintho.

Πείρινθα. apud Homer. quadrangulum tabulatum in superiori currus parte, ubi farcinæ & onera reponuntur, uel crates quædam uiminea quæ uehiculo alligatur in parte superiori, quadrata, cuiusmodi in essedis suis utuntur fœdrata, cuiusmodi in essedis suis utuntur fœderati Brabanti, sic enim ait Eustathius Iliad. ω. πέρινθα τὸ τετραώρυωνον πλινθίον τὸ ἄνω περιῆκ

pars nigra, quæ per excursionẽ aquę nigrescit, teste Corintho, τὴν μελαινάν τοῦ σώματος ἐπιφάνειαν, ἡνίκα ἀνελίκεσθομὴν ὕδατος μελανύνεται ὡς ἐλίαν καλέσαι σωφρίσις.

Πελίας. alinus, fuscus, subniger. Etym. Est & proprium uiri cum paroxytonum est, oxytonum uero liuiã columbam significat. Cyril. sed columba melius per α scribitur.

Πελίδνον. adulterina coma, galericulum.

Πελιδνός. ὸν. ὁ. πέλιος.

Πελιδνόω. μ. ώσω. π. ωκα. liuio, nigrico, pallesco. Neut. absol.

Πελινᾶνδρ. οῖ. Gaza in Aristotele uertit plateas aues. uide πελεκᾶνος.

Πελίνη. ης. ἡ. mensura Attica, continens heminas octo.

Πελιόομαι. idem quod πελιδνόω.

Πέλιος. α. ὸν. liuidus, niger.

Πελιτνός. ὸν. ά. liuidus, apud Thucyd. p πελιδνός per τ scriptũ inuenitur, ut Eust. Il. 9. annotat.

Πελιτός. ὸν. ὁ. uel πελιτός. senex.

Πέλιχες. άδ. poculi genus, uas fictile.

Πελιωμα. ατος. τὸ. uibex liuor.

Πελλαντής. qui mulget, ἀμολγεύς.

Πέλλας. ά. cursorum & uiatorum calceamenta.

Πέλλη. ης. ἡ. mulctra, uel mulctrale, ut apud Verg. Implebunt mulctralia uaccę & color subniger Etym. Est πελλίσιν id est, mulctralibus dixit Nicand. à nominandi casu πελλίς. ίος ut uidetur.

Πέλλη. urbs Macedoniæ. Etym.

Πέλλης. bos fuscus. Etym.

Πέλλος. ὸν. auis, leuis, fuscus, πελιδνός. ardeolæ species Aristoteli, Gaza uertit pellam. Liuidus, subniger Hipp. Zenodot. in lib. de dictionib. uarijs & gentibus scribit Sycionios πιῤῥὸν, πελλὸν appellare. Hesych. πελλόν, φαιὸν χρῶμα, ἐμφερὲς τῷ πελιδνῷ.

Πελυταὶ, ligamenta circum tibias malleolosq; cursorum obuincta. dicuntur & πελασαὶ.

Πέλμα ατος. τὸ. planta pedis.

Πέλομαι. fum.

Πέλον. nigrum.

Πελτάριον ὐ. τὸ. parua pelta.

Πελτασής. ῆ. ἡ. scutatus iaculator. Etymologus. Liuius libro primo de bell. Macedonico cetratum uocant, cum inquit: Nocte cetratos quos πελτασὰς uocant loco opportuno inter bina castra in insidijs abdiderat. Vide ὁπλῖται in Appendice de uocab. militar. Xenophon, scribit Amazonidum peltam

hæderæ folio fuisse similem. Est & piscis nomen. Cælius libro sexto capite quarto. Vergilius Aeneidos primo. Ducit Amazonidum lunatis agmina peltis. Vide πωλτρον in Ammonio.

Πέλτρον. idem.

Πέλυξ galea, securis, peluis. inferius πήληξ pro galea. Vide Bayf.

Πέλυς. idem. uide Bayf.

Πέλω. fum.

Πέλωρ. τὸ. monstrum ingens.

Πελωρόω. palàm facio, aperio, prædico aliquid, & præsignifico.

Πελώρια. τὰ. Saturnalia in Thessalia.

Πελωρίολον. ὰς. pelorides genus concharum, dictum à magnitudine: aut à Peloro Siciliæ promontorio.

Πελώριος. α. ὸν. magnus, maximus, terribilis, unde πελώριος Ἄρης. Iliad. γ.

Πελωρίς. nomen loci, insula, auis quædam, qui & πελώριος. Etym.

Πέλωρος. α. ὸν. excelsus, ingens, prodigiosus.

Πέμματα. τὰ. pemmata, hoc est bellaria, secundæ mensæ, res aromaticæ, cupediæ.

Πεμπάζομαι. μ. άσομαι. π. ασμαι. & Πεμπάζω. μ. άσω. π. ακα. mitto. Item in quinque metior, per pentadas, id est, quinterniones numero. A πέμπε Aeolicè pro πέντε, Cæl. lib. 12. capite 10.

Πεμπάς. άδ. ἡ. numerus quinarius.

Πέμπελος senex seu anus. πῆδὰ τὸ πέμπτῳ ἐς τὸν ἄπλιν. Vide in Chil. Erasmi.

Πεμπόβολον. ου. τὸ. πεντόβολον. Cælius lib. 12. capite 10.

Πεμπταῖος. quintanus.

Πεμπτάς. άδ. ἡ. quinquennitas.

Πεμπτέος. α. όν. mittendus.

Πέμπτος. η. ον. quintus.

Πέμπω. μ. ψω. π. ομφα. ἀόρ. α. ἔπεμψα. mitto, pompam ago, deduco, Actiu. accus.

Πεμφελός. ὴ. όν. asper, difficilis.

Πεμφιγώδης. ους. ὁ. febris quę præ nimio calore pustulas in ore excitat, ut autor definit. medic. annotat: uel ut Galen. in Epidem. quę morsum ac pruriginem tangenti adfert: uel quæ uelut scintillarum exilientium manuiq; occurrentium imaginem reddit.

Πέμφιξ. ιγγος. turbo, flatus uenti, apud Sophoc. & Aeschyl. ijdem & pro radio solis usurpasse uidentur: Aeschyl. etiam pro gutta stillaue. Sophocl. quoq; pro nebula: plura Gal. li. 6. Epidẽ.

Πεμφιγώδης. humidus, flatulentus.

Πέμφιξ. γος. ἡ. bulla, πομφόλυξ. Nicand. Vide Galen. lib. 6. Epidem. Comment. 1.

Πεμφίς. ίδος. ἡ. anima, respiratio, & folis radius.

Πεμφρηδών. ὼν. ἡ. uespę genus, formica maius & apeminus, cutim arro alboq; coloribus distinctã habens, apud Nicand.

Πεμφρυνίας. ὴ. insectum ex genere uesparum opinor apud Nicand.

Πενέσται. οἱ. apud Thessalos dicebantur serui nõ natura, sed iure belli: prius à manendo μένεσται dicti, quia pacta cum Thessalis seruarunt, quibus se in seruitutem addixerant, ac postea πενέσται, quos Lacedæmonijs uocãt εἵλωτας. Cæl. lib. 13. ca. 48. uide πελάσται apud Ammoniũ.

Πενιχρός. ὸν. pauperior.

Πενιχρῶ. πτεύω.

Πένης. ητος. ὁ. pauper, qui labore uictum quærit, sed πτωχὸς mendicus est. Ammonius.

Πένησκα. ας. ἡ. paupercula.

Πεντεύω. pauper sum, egeo.

Πενθερά. ᾶς. ἡ. socrus.

Πενθερός. ὸν. ὁ. socer, uxoris pater, genero, sicut maritũ pater ἑκυρὸς est sponsæ.

Πενθεσίλεα. ας. ἡ. Penthesilea.

Πενθέω. μ. ήσω. π. ηκα. lugeo. Actiu.

Πενθημιμερίς. cum post duos pedes syllaba relinquitur, partem orationis terminans.

Πενθημιποδιαῖον. ου. τὸ. duo pedes & semissis.

Πενθημιχοίνιξ. duæ chœnices & semissis.

Πενθήρης. ους. ὁ. πενθικός.

Πενθικός. ὴ. όν. luctuosus, apud Euripid.

Πενθιστήριος. πλόκαμος. capillus qui luctus tempore præcidebatur. Eust. Iliad. δ.

Πενθικῶς. πράττειν. lugubriter & flebiliter agere, siue ualere.

Πένθιμος. κοπή. dicebatur tonsura illa quæ propter morbum peculiarem fiebat.

Πένθος. ους. τὸ. luctus.

Πενία ας. ἡ paupertas. Differt aũt à πτωχεία. quòd πενία egestas est moderata, & quæ laboribus rem paret, πῆδὰ τὸ πονεῖσθαι. πτωχεία uerò mendicitas, πῆδὰ τὸ πτῶσσειν ταύτας.

Πενιχραλέος. α. όν. &

Πενιχρός. ὸν. ὁ. pauperculus, uilis.

Πένομαι. pauper sum, & in cura laboro. Iliad. ά. ὡς ἡ μὲν πόνου ἵστη ἐραζέσθην, Sic illi quidem hæc agebant in exercitu.

Πένον. nigrum.

Πεντάδικός. ὸν. ὁ. quintus.

Πεντάδιον. α. όν. quinternio.

Πενταπλακτύλιον. idem quod πεντόβολον.

Πεντάπολος. ὁ. quinq; palmorum.

Πενταετηρίς. ίδος. ἡ. quinquennium.

Πενταέτηρος. ὁ. &

Πενταετής. ὲς. quinquennis.

Πενταετία. quinquennium, lustrum.

Πένταθλον. α. όν. pentathlum, uel quinquertium. constabat autem cæstu, cursu, saltu, disco, luctahoc est, πυγμῇ, δρόμῳ, ἅλματι δίσκῳ, πάλῃ.

Πένταθλος. ὸν. ὁ. quinquertio, ut qui omni certaminũ genere ualet. Laërtius in Democrito lib. 9. Et erat reuera in philosophia πένταθλος. Nã naturalia, moralia, mathematica, liberalium disciplinarum rationes, artiumq; omnem peritiam callebat.

Πεντάκις. quinquies.

Πεντακισχίλιοι. quinq; millia.

Πεντακοσιαρχία. cohors quingẽtaria duobus manipulis cõpositа, cuius princeps πεντακοσιάρχης Aeliano, tribunus minor dicitur Theodoro. Vide in Appendice Lexici de uocabulis militaribus.

Πεντακόσιοι. quingenti. Hoc nomine uocabatur etiam magistratus Atheniensis à numero 500. Horum officium erat ciuilia munera rerumq; actiones de qbus quotidie lis inter populares erat, iudicare, dignitatẽ enim hi maximã habebãt, ac ab Areopagitis secundũ locũ obtinebãt.

Πεντακοσιομέδιμνοι οἱ. ordo erat primus ciuiũ Atheuis, à mensura frugum quas capiebant agris suis.

Πεντακυμβίαι, & πεντακυμίαι. immanes. unde Latini fluctus decumanos uocant.

Πεντέλεκτρος θύας. à Lycop. in Alex. dicitur Helena, quoniã quinq; thoros coniugales fuerit experta ex Cæco interprete.

Πεντάμοιρος. α. quintarius.

Πενταπαλαιστόν. δ. quod habet quinq; pedes.

Πεντάπετηλον. α. όν. pentaphyllum herba Nicandro dicitur à foliorum numero.

Πενταπλήσιος. α. quincuplus.

Πενταπλόα. uide in Chiliad. Erasmi.

Πενταπλοῦν. α. όν. poculum in quo permixtæ erãt quinæ rerum species, mel, caseus, uinũ, farina, & olei momẽtũ, donare solitũ in cursu uictori ludis Scirrhados Mineruæ, Athenæus lib. 11.

Πεντάπρωροι. quinque primi. Verbum est municipale, quemadmodum δεκάπρωροι. Cicero in Verr. Magistratus & quinqueprimi accitu istius euocantur. Sic fortasse qui duodecim Pares Francię nunc dicũtur, Duodecim primi ab initio uocati sunt. Bud. in Annot post.

Πεντόβολον. α. όν. ueru quod ex una ansa quinq; obeliscos habet prominentes, in quibus assari potest. forte πεντόβολον.

Πενταχοινον, stadium.

Πεντάτευχον. α. όν. pentateuchum, quinque libri Moysis. à πέντε, & τεῦχος uolumen.

Πενταφάρμακον. α. όν. conuiuium erat quintupli

ci condimentorũ genere,cuius meminit Spartianus in Vero,Cæl.lib.15.cap.8.

Πφτάφυλλον.ὁ.ὸ.quinq; folium herba.

Πφτάχα.in quinq; ordines,uel partes,manus.

Πφτε quinq;.

Πφτεκαιδεκαέτης.quindecim annorum.

Πφτεκαιδέκηρης nauis dicitur Plutarcho in Demet.quindecim ordinum.

Πφτενταρχία.semicenturia, hominum sexaginta quatuor.

Πφτεσυριγγον ξύλον.lignum erat quinq; habens foramina, in quibus uinctorum manus & pedes cum collo includebantur.

Πφτετηρικόν.ὁ.quinquēnale,lustrale,quod quinto quoq; anno instauratur.Verg.4.Aeneid.triēteriсũ pro triennali dixitad eandem formam.

Πφτετηρίς ίδος.ἡ.quinquennium,quinto quoque anno,πφτάετηρις.

Πφτεχρονίζομενος.quinquies uictus Lucilio Epigram.libro 2.

Πφτήκοντα.quinquaginta. (marũ.

Πφτηκοντάβοαχμον.pretiũ quinquaginta drach

Πφτηκονταρχία.ας.ἡ.præfectura militum sexaginta quatuor,in Append de uocab militar.

Πφτηκονταετίζω.quinquagesimã partẽ exigere.

Πφτηκοντήρ.ῆρος.ὁ dux quinquaginta hominum,centurio.

Πφτηκοντόγγυον.ὁ.quinquaginta ingerum.

Πφτηκοντόγυον.actuaria nauis quinquaginta remorum.

Πφτηκοστή ῆς.ἡ.pentecoste,subauditur ἡμέρα,ut sit quinquagesimus dies à ferijs paschæ. Est etiam oratorum uox,significãs tributum,uectigal,unde etiam πφτηκοστεύειν.

Πφτηκοσολογῶ.exigere ac colligere partẽ quinquagesimam.

Πφτηκοσολόγοι.quinquagesimæ partis exactores.

Πφτηκοστός ὴ ὸν.quinquagesimus.

Πφτηκοστύς ύος.ἡ.turma quinquaginta uirorum.

Πφτόβολον ὸ.ὸ.pretium quinq; obolorum.

Πφτόζος ὸ.ὁ.manus.à πφτέ,& ὄζος,ramus, quod in quinq; digitos instar ramorum sparsa sit.

Πφτόροβον ὸ.pœonia herba.

Πφτώβολον πεμπτόβολον.

Πφτώω πφτόομαι gnauiter labero, πφτολαίως φέρομαι Eust Iliad β

Πφξις.ἡ.rasura,tonsura,ψίλωσις.

Πφως έος.ὸ uteretrum,mẽtula,pudendũ. Etym.

Πφταθῶς Ionicè pro πεπαθηκώς.passus.

Πφταινόμην.ὸ.ὁ.maturus,qui maturuit.

Πφτάνω μ ανῶ.maturo,mollio,concoquo. πέπλω.Actiu.

Πφτάτερος mollior,maturior.Aeschyl. αὐὴς δ' ἐκεῖνος ἰῶ πφτάτερον μόρων.

Πφταλαγμός.ὁ.pollutus,fœdatus.

Πφτάλαδαι.sortimini,sortem mittite.

Πφταλάχθαι.sortitũ esse à πάλλω,uel πάλλω

Πφτάλη.πφαπάλη.

Πφτᾶμαι.possideo.

Πφτασις.εως.ἡ.maturitas, concoctio, excoctio, una ex operationibus calidi stomachi. Item excoctio quedã succi in fructibus ἡ γὰρ ψὶ τῶν πόριμα ρπίων ζοφῆς πέψις πέπανσις λέγεται inquit Aristoteles Metheororum 4.per metaphoram tamen alia etiam multa quæ concoctionem assecuta sunt πέπονα,hoc est, matura dicuntur,teste eodem Aristot.

Πεπαυός.mollis,maturus.

Πεπηλμένος.ὸ.transfixus.à πάρω.

Πεπηφωνκα debacchatus sum,errauī.

Πεπασμός.maturatio.

Πεπαῦσθαι.cessare.

Πέπβῳ.ὸ ὁ.maturus,concoctus,digestus. uerbale à πέπω,teste Gaza.

Πέπεισμαι.prætᵉ.à πείθομαι.persuasus sum,certus sum,persuasum habeo.

Πεπεμμένον.ὸ. quod ad maturitatem perductum est.

Πεπερασμένον conclusum.

Πεπερασμένῶς ἐῖ.exacta uita.

Πέπερι.ὸ.piper.

Πεπερίζειν.piper sapere.

Πεπληγώς.poëticè ponitur ρ πλήξας & πληγείς.

Πεπληροφορημένως plenissimè,abundè.

Πεπλησιακώς ἔχειν.ἀσθενῶ. qui nunquam recedit à latere præceptoris, edoctus à preceptore.

Πέπλιον.herba, quæ & πέπλος, portulaca sylуestris.

Πέπλον.ὸ.&

Πέπλος.ου.ὁ.tela prætennis, λεπτὸν ὕφασμα ἢ σινδόνι. Est autem uestis mulierum propriè quemadmodum χιτὼν uirorum, ut annotat Eustathius. unde & βαθύπεπλοι, & καλλίπεπλοι, & ἑλκεσίπεπλοι, mulierum epitheta sunt apud Homerum. Euripides tamẽ uiris etiam tribuit,ut scribit Cælius lib 8.cap.16. Donatus πέπλον ad sacrorum ritum pertinere annotat. Seruius Mineruæ confectum fuisse tradit.In hoc depingebantur ex more apud Athenienses, qui strenuè in bello se gesserant. Erat & hoc titulo Aristotelis commentarius,in quo ducum genealogias exequebatur,& nauium ad Troiam catalogum. Item uelum curribus instratum ad puluerem arcendum,ut Ilᵗ ad.ε.annotat Eust. ὕφασμα σινδονοειδὲς κατατεταννύμενον ἢ ἅρμασιν ἐπὶ ἀποσόβησιν κονιορτοῦ καὶ πόνεως,καθ' ἣν διάτασιν. Ponitur & pro instratis equorum apud Homerum. Item pro frutice

pro frutice apud Dioscoridem sicut etiam πέπλις,quem Hippoc. πέπλιον uocauit,hoc est, succũ papaueris,& humilem ficum & papauer spumeum.Latinis quoque peplus uel peplum dicitur. Plautus: Nunquam ad ciuitatem uenio,nisi cum infertur peplum.Cælius libro octauo,capite decimo octauo.

Πέπνυμαι.sapiens sum.

Πεπνυμένος.prudens,participium pro nomine. ἀπὸ τοῦ πνύω,ἢ πινύσσω τὸ φρονῶ.

Πέπνυται.sapiens est, facultas adest, uincitur, uincit.

Πεποδισμένῶς.ὁ.pedibus uinctus.

Πέποιδα.prᵉt.med.à πείθω,confido.Accipitur enim preteritum pro præsenti.

Πεποίθησις.ἐῶς.ἡ.&

Πεποιδία.ας.ἡ.confidentia, fiducia à quo fit uerbum πεποίθω.

Πεποιθότατος.charissimus,in quo maximè confidimus.

Πεποιθώς.fretus, confisus.

Πεποιωμένον.qualitate aliqua præditum.

Πέπον.uide πέπων.

Πεπονηρός.ὸ.uitiosum.

Πέπονον.ὁ.ὸ.peponum,coctum,digestum.

Πέποσθε.passi estis.præterit.est uerbi πάσχω.uel à πάθω.πάσω.ημαι.πεπόσθε προσπαθῆσαι ὅ,uel à πονέομαι πεπόνημαι πεπόνησθε κατὰ συνηστῆν. πεποτᾶσθ.uolarunt à ποτάομαι.

Πεποτήκατ.uolarunt.à ποτάομαι.

Πεπότηται.μετέωρῶ γέγονε,χὤφη γίνεται.

Πέπρακται.actum est.

Πεπρισμένῶς.ὁ.crassus.ἀπὸ τοῦ πρῆσαι τὸ φυσῆσαι.Vnde ἐμπεπρησμένος.ut φωνὴ ἐμπεπρησμένης ὑός,Aristoph.Vesp. id est, ἐμπεφυσημένης παχείας.

Πεπρωμένη.ης.ἡ.&

Πεπρωμένον.ὸ.εἱμαρμένη,τύχη,γένεσις,fatum quòd per ipsum omnia sunt finita & certa quadam lege statuta, & quasi ad finẽ perducta. Deducitur autẽ hæc uox à πρᾶτόω termino, & ἐῶ traho,quòd trahat, & uicissim cedat rebus omnibus cõsequentibus. Sed propriè πεπρωμένον participiũ est, & significat quod fatatum est,fato præscriptum est.

Πεπρώτᵗ.fatatum est.

Πεπταμαι.uolaui,apertus sum.

Πεπτεώς.lapsus,pro πεπτωκώς.

Πεπτηώς.ῶτος.ὁ. restrictus timore, timens, uolans.

Πεπτικά.ὰ. medicamenta sunt ad cõcoctionem foris adhiberi solita.

Πεπτικός.ὸ.ὁ. digestiuus.

Πεπτός.ὸ.ὁ. digestibilis.

Πέπτω.μ. πέσω, uel πέψω. panem facio, pinso, digero.

Πεπτῶς.πεπτωκώς.lapsus.

Πέπυσμαι.audiui,didici,uidi.

Πέπυσο.audierat.

Πέποκα.à πίνω.bibi,ebrius sum. Lucia. in Lapit. ἐπεπώκη γὰρ ἤδη,iam enim potus erat.

Πέπων.ονος.ὁ.fructus species maximè refrigerantis,de quo Plin.lib 20.cap.1. Et generaliter omnes fructus maturi & percocti hoc nomine uocantur. Accipitur per translationem pro facto,effœminato,exoluto,dissoluto,molli,imbelli.ut Iliad.θ. ὦ πέπονοι,κακὴ ἐλέγχεα,ἐχαιέ δόλε,δὴ ἔτ' ἀχαιοί. Interdum blanda & amica uox apud eundem.ut, ὦ πέπον,id est, πεθσυλέσατε,προσνίσεσθε,amicissimæ,iucundissimæ.Ponitur aliquãdo adiectiuè.unde est illud, μαλθακωτέρα πέπονος συνεδμοι γένοιμεν. Mollior mihi euasisti fico matura. Legitur & in neutro genere pro eodem.Cæl.lib.8.cap.29.uide in Chil.Eras. Pepones,& pepone mollior.

Πφ.syllabica adiectio.

Πράσσω.penetrare,pro πρᾶφῶ πλέφω.

Πραΐας.translittoranus.

Πραίνω.μ.ανῶ.π.αγκα.εἰς ὸ πέρας ἄγω,ad finẽ perduco,cõpleo,perficio,absoluo. Actiu.accus.

Πρασταίρω.ulterius. Genit.ut πρᾶστέρω τοῦ πεθσιήνος,supra iustum.

Πέραν.sequente uocali,& πέρα sequente consonante,trans,ultra.ut πέραν τοῦ ποταμοῦ,cui opponi potest ἐντεῦθε,hoc est, cis, citra quæ aliquando coniuncta dici solent ultro citroq;.Est aũt πέραν aduerbium,& cum genitiuo iungitur.ut πέραν πίστεως,supra fidem.

Περαόω.μ.ώσω.π.ωκα.idem quod πρᾶόω,transfero,supero.

Πέρας.ατος.ὸ.finis,extremitas,terminus, punctum,linea,λύσις. Accipitur pro tandem aduerbialiter. quemadmodum τέλος per ecliрsin τοῦ ψ.

Περάσιμος.transmeabilis.

Πέρατα.πὰ.ora.

Περατόω,finio.

Περάτη.ης. extremitas occeani, hemisphæriũ sub terra,occidens.

Πέρατος.ὸ.ὁ peruius.

Περατῶμαι.&

Περατόω.μ.ώσω.π.ωκα.termino,transeo.

Περάω.μ.άσω.π.ακα. ſicut πρᾶόω, transfigo,penetro, transfero, transmitto, transeo,profero,

promoueo, supero.

Περγαμον. ε. τὸ. promontorium Idæ.

Πέργαμος. ε. ἡ. Pergamus, urbs Asiæ.

Πέρδιξ. perdix auis. Vide Aristotelem, Oppianũ in Ixeuticis, & lib. 2. de Venatione, & Aelianũ.

Πέρδομαι. &

Πέρδω. μ. ἔρσω. π. ερκα. medium præteritum πέποροδα. pedo. Βδέω. Neut. absol.

Πέρσαι. supero. id est, sum superstes, superuiuo, circumeo.

Περφέρω. infero.

Πέρω. πόρω.

Περτάνιον. ε. τὸ. terebrũ acutum & rectum, aliud ab eo quod χοινικίδα uocant. Hippocr.

Περτάνης. meabilis. ut πόριος ποταμός apud Herodo. quasi dicas transmissibilis, qui traijcitur.

Πέρθω. μ. ἔρσω. π. ερκα. ἀόρ. β. ἔπραθον. populor, diripio, ut fit expugnatis iã & captis urbibus. Actiuum.

Πέρι. accẽtu in prima aduerbialiter accipitur pro ultra, excessiuè, egregiè, eximiè. Item pro πέρι, dum nomini cui adhæret, postponitur. Plato, ὧν ἐγὼ οὐδέν, οὔτε μέγα, οὔτε σμικρὸν περὶ ἐπαίω. pro περὶ ὧν.

Περί. prepositio genitiuo iuncta, est memoratiua particula, & significat de, ut πρὸ τῶ ἀνθρώπων. de hominibus. Item pro, auxilij nota ut πρὸ σοῦ μάχομαι, pro te pugno. Item præ, cũ comparationem aliquam & excellentiam denotamus. ut πρὸ πάντων, præ omnibus. Significat interdum τὸ πλέον, inquit Moschop, ut πρὸ παντὸς ποιδμαι τὰ σά, pro περίπονα πάντων ἔχω. quod etiã licet uidere in πριεγένετο, pro περίπονον ἐγενέτο, Datiuo iuncta significat pro, & usum seu cõmodum notat. Hom. πρὸ γὰρ σφίσι δῶκεν ἀθήνη ἔργα ἐπίστασθαι πρικαλλέα. Pro eis dedit Minerua opera scire egregia de mulieribus Phæacum. Aliquãdo datiuũ habet poëticè pro genitiuo, & præsertim cum δέδοικα, eiusq; synonymis iunctum, ut δέδοικά σε, εἰ ξανθῶ μὴ νελάω. Accusat. iuncta significat circa, & est loci, causæ, & temporis particula. ut περὶ τέιχη, πρὸ πολιτείαν, πρὸ ὥραν ἔκτιλον. Quinὁμ hoc casu excellere designat, ut ὃς πρὸ μὲν νόον ὄτι βροτῶν, Qui superat mentes hominum. In cõpositione auget interdũ & intendit significationẽ, ut πρὲ & per apud nos: ut πρίφοβος, pertrepidus. Interdũ copiam & quod nimium est denotat, ut in πρισσία & similibus & utiũ πρηγία. Dicitur locutione Græca οἱ πρὶ ἀεὶ σιππον, ꝙ Aristippus: sicut οἱ ἀμφὶ σωκράτην, pro Socrates. de quo Bud. Com. πρὸ aliquãdo accipitur pro ἕνεκα, ac tunc attollitur accẽtus, nec solum iuxta nomen cui iungitur, sed etiam

post aliam quædam interiecta collocari solet, Plato. Apolog. Socrat. ὧν ἐγὼ οὐδέν, οὔτε μεγὰ, οὔτε σμικρὸν περὶ ἐπαίω. Thom. Mag.

Περιἀλληλοκληρονομίας. quando institutio inter aliquos conuenit, ut prior decedens, alterum relinquat hæredem.

Περιἀλλήλων. adinuicem, mutuo.

Περιἐλάττονος ποιέομαι. contemptui habere.

Περὶ καθοσιώσεως. crimen perduellionis.

Περὶ ὅ. quocirca.

Περὶ ὀλίγου ποιεῖσθαι. parui facere.

Περὶ οὐδενὸς ἠγοῦντο. pro nihilo ducebant.

Περιπλείονος ποιεῖσθαι. pluris facere & ducere.

Περὶ πλείστου ποιεῖσθαι. maximi existimare.

Περὶ πολλοῦ ποιεῖσθαι. magni facere.

Περὶ πρώτην νύκτα. prima nocte, nocte incipiẽte.

Περὶ τοσοῦτο. uide πρὶ τοσοῦ.

Περὶ τὸ αὐτό. in eodem.

Περὶ τὸ ἔαρ, uel ἔαρος ὠνὴ γινομένη. ἡ ἔαρος ἀρχομένης. in eunte uere.

Περιαγγέλλω. edico.

Περιαγορᾶος. α. ὁ circunforaneus, loquax.

Περιαγνίζω. lustro.

Περιάγνυμι. μ. περιάξω. frango, contorqueo, torquendo confringo. Bud. Com.

Περιάγομαι. uoce passiua, pro circumago. ut ἄγομαι, pro mecum duco. Bud. Com.

Περιαγορᾶος. circunforaneus, rabula, loquax,

Περιάγχω. obtorqueo.

Περιαγχωνίζω. manus post terga uincio.

Περιάγω. μ. ἄξω. τὸ καταφανῆ ποιῶ, id est (scribit Bud. Com.) circunduco, ut circunfero. Item circumeo. Math. 9. πρὴν γνῶ ὁ ἰησοῦς πάσας τὰς πόλεις πάσας. Sic enim ἄγω & composita ab eo, de pedibus dicuntur, ut ἐλαύνω, & eius composita de equitibus. Item uerso, unde περιάκτος, uersatilis. Item rediго. Dioscor. 6. εἰς ὄμματος τρόπος περιάγουσι τὸ σῶμα διαθέσεις, Similiter afficiũt, ad similes affectiones redigunt. Itẽ eandem adduco, ad extremum attraho & asciscо. Herodianus, εἰς αὐτόν τε μόνον περιαγαγεῖν τὴν ἀρχήν. Idem, εἰς ὁμόνοιαν καὶ φιλίαν περιήγετο, Adductus est tandem ad conditiones amicitiæ & concordiæ. Sic Cic. de Amic. Nihil est quod ad se rem ullam tam illiciat, & tam attrahat, quàm ad amicitiam similitudo. Ex quo intelligitur in hoc uerbo uim aliquam & difficultatẽ includi, quemadmodum apud Latinos intraho. Bud. Com. περιάγω Cic. ex Plato. modo detorquere, modo dirigere uertit, ut περιάγω κατὰ πλοῦν ἐπὶ λεξιᾶς, Detorquere in dextram partem detorquere, Et περιάγειν κατὰ πλάγιον ἐπ' ἀριστερά. A media linea ad leuam dirigere.

Περιαγωγή.

Περιαγωγή. ῆς. ἡ. circumactio.

Περιαδέω. narrare.

Περιαδής. circunfluus.

Περιαθέω. circunspecto.

Περιαίνυμαι. contineo, complector. πρὸ. ἔχω.

Περιαιρέομαι. μ ήσομαι. τ. ημαι. sic dicitur, ut ἀφαιρέομαι, priuor, spolior. Demosthen. κατὰ μέν. ὧδε περιαιρεθείς οὗτος τὰ ὄντα, ὅσως μὲν ἂν αὖ ὑβείζοι, Si ab eo auferentur eius diuitiæ, & publicarentur, modestius deinde ageret. Sic & περιερημώσατείχη dicũtur Hermog. muri uel mœnia diruta. Significat etiam excutere & abstergere. Idem περιαιρεθῆναι τὴν ὕβριν, ἤγουν τὸ φρόνημα αὐτῶν. Bud. Com.

Περιαίρεσις. ε ῶ. ἡ. amputatio.

Περιαιρετός. exemptilis, tollendus.

Περιαιρέω. μ. ήσω. π. ηκα. aufero, adimo, auello. Item amputo, circuncido, ut πρὸ περιαιρεθείσης ἄκρο πέλου. id est uitis amputatis sarmentis, uitis putata.

Περιαλθῶν. α. τὸ. nullatum.

Περιάλτος. ρεπτός, uersatilis. Vnde περίαλτοι locа scenæ, quòd in eis machinæ essent uersatiles. Cæl. lib. 5. cap. 8. Rhod. Vitruuius lib. 5. uersuras uocat & inuersuras.

Περιαλγής. ἐος. ὁ ἤ. dolens, anxius, admodũ tristis, ἀχθόμενος.

Περιαλείφω. circumungo, circunuestio.

Περιάλος. α. ὁ. uertebrum coxarum.

Περιαλουργός. ὁ. malis tinctus, hoc est immersus malis, ἁδρυφγὸς ὕϊς κακοῖς: trãslatione sumpta à purpuræ tinctura, quæ è maris profunditate peti solet.

Περιαμάω. meto. περίζω.

Περίαμμα. amuletum, quasi obligamẽtum, quicquid corpori alligatum & appensum est, uel ex collo suspensum ad tutelę rationem, quicquid ad arcendas malorũ noxas aliqua corporis parte, præsertim collo alligatur & suspenditur. Nã περιάπτειν nihil aliud quã nexu appendere. ut atteſtatur Marc. Vergil. lib 4.

Περιαμπέχειν. obtegi uelamentis.

Περιαμύσσω. faucio, pungo Aeschin. in Axiocho. locum circunscarifico, apud Hipp.

Περιάμφοδοι οἰκίαι. ędes principũ à priuatorum domibus distinctę, quas Latini insulas uocant. Bud. in Annot. post.

Περιανθίζω. flores colligo. Et translatè pro orno. Cyrill. lib. 1. The. περιανθίζειν λόγοις τὰ ἀληθέως δέοντας.

Περιαντλόμην. α fotus.

Περιάπτον. α. τὸ. circumpendens ornamẽtum, ut monile, amuletum, alligatũ alexipharmacon, φυλακτήριον, ἀποτρόπαιον, περίαμμα. de quo

postremo paulò superius.

Περιάπτω. μ. άψω. π. αφα. applico, περιτίθημι, impono, imprimo, iniungo, ut τὸν τῦ πόλει ἀεὶ χρόνον πρὸς ἀπτω, Plat. sicut imponere ignominiã aut uulnus Reip. Ciceroni, Item pro amuleto appendo, ut πρὸς ἀπτω ἀλεξιφάρμακον, Plutar. & πρὸς ἀπτω ῥίζαν εἰς ὠστόκιον, Theophr. Est etiam acquiro, asciscо. Xenoph. μεγάλας δὲ τιμὰς τῦ πόλει προσαπτω. Et pro ornamento colli gesto. Plato de Rep. 3 ὅσπερ τοῦτο μὲν ἀμφὶ ὄρος φορίσιμα, τὸ δὲ περιαπτόν. Bud. Com.

Περιαράω. circumaro, exaro.

Περιαρτάω, dependeo.

Περιασμία. ας. ἡ. medicina ad purgandum.

Περιασπάω. fulgure obruo.

Περίαυγος. α. ὁ. qui collucens emicat, undiq; illustratus, qui lucet.

Περιαυθαδίζω. contumaciter, & intractabiliter me gero.

Περιαυχολογέω. de seipso loqui, ut glorioſi homines solent.

Περιαυχολογία. ας. ἡ. suijpsius prædicatio, ubi ꝙs seipsum laudat, ut Achilles apud Homerũ, ἐχόρευε, οἷος ἐγὼ καλός τε μέγας τε; Nonne uides quàm pulcher ego, & quàm magnus? Et Aeneas apud Verg. Sum pius Aeneas, fama super æthera notus. Cæl. lib. 4. cap. 5.

Περιαυχήν. ενος. ὁ. collaris torques.

Περιβάδην. uolutim, pedibus alternatim motis.

Περιβαίνω. protego, circumeo.

Περιβάλλομαι. circundo, ambitu cingo, ut πρὸς βάλλω, & πρὸς βάλλεσθαι τὰ τείχη τῇ πόλει, Aristot. & πρὸς βάλλεσθαι ἑρύματα, hoc est uallo & castellis cingere. Xenoph. Herodotus cum duobus accus. iunxit in eadem significatione, τῷ περιβάλλεσθαι τῇ πόλει, quasi muris amicire & induere. Sic etiam πρὸς βάλλεσθαι λιώαμεν, pro sepire se potentia. Lucian. & περιβάλλεσθαι λιώαμεν ἀπὸ πειθοῦς, Isocrati. Est & (ut Liu. inquit.) succinctũ esse armis & legionibus. Item assumo, capesso, induo, ut πρὸς βάλλεσθαι σεμνότητα ἠθῶν ὄγκον, Plutarch. sicut induere simulationẽ, induere ingeniũ. Liuio. Itẽ amplector, id est colligo, cõparo, quæro, περιλαμβάνομαι: ut περιβάλλεσθαι δίκας. Xenoph. περιβάλλεσθαι πλοῦν, Athenæo. Bud. Com. & περιβεβλημένον. τὸ. complexum, comprehensum Hermogeni.

Περιβάλλω. pro ambio, circũdo, cingo. Antiphõ, καὶ τὰ τείχη τῇ πατρίδι περιβαλεῖν. unde περίβολος. Item amplector. Xenoph. de lepore, περιβάλλων ἡδὺ ἀγαπᾶν οὗ τόπους, ἐν οἷς ἐπράφη. Vnde περιβάλλω τὸν νῶ, cõplector animo; id quod Cicero de Vniuerſ, aduerbiũ ferè ex-

preſſit, Sic (inqt) animus à medico profectus, extremitatem cœli à ſuprema regione rotundo ambitu circunſecit, id eſt, περιέβαλε. Accipitur & pro induo, ſiue amicio. Gregor. ἢν ἵσλης γυμνόν, περιέβαλε. Herodian. χλαμύδι πορφυρᾷ περιβάλεσι. Item pro irretio, implico, περιτίθημι, ut συμφοραῖς περιβάλλειν. Iſocrat. & κακοῖς περιβάλλειν, Aeſchin. Sic ὀνείδεσι περιβάλλειν, probris aliquem implicare, Demoſthen. & καταλίνας ζυλὰς τῶν πλησίον περιβαλῶν, Herodian. Ad eundem modum Cicero in Acad. In idipſum ſe induit, quod timebat, hoc eſt, eo quod uitare cupiebat, reuolutus eſt. Et in Verr. Hic uidete in quot laqueos ſe induit, quorum ex nullo unquam ſe expediet. Bud. ibidem.

Περιβαρίδες. αἱ. calceamenta muliebria.

Περιβας. ἐποχησάμενος.

Περιβιᾶν. ſuperuiuere.

Περίβλεπτ⊙. ὁ. circunſpectus, conſpicuus, illuſtris, ἔξοχος, περιβόητος.

Περιβλέπω. μ. ἐλῶ. π. ψα. circunſpicio. Item admiror, ſuſpicio.

Περίβλημα. pallium, ſagulum, quod circunijcitur corpori.

Περιβλύζω. σω. κα. affluo, exubero, ſcateo.

Περιβλύω. circumalluo.

Περιβόητος. ὁ. celebris, diuulgatus, famigeratus. Vide λιαβόητος apud Ammonium.

Περιβόλαιον. τὸ. ueſtis, opertorium.

Περιβολή ῆς. ἡ. toga, cultus, geſtamẽ. Herodianus ὅτε τοῖς πλάτε περιβολαῖς λαμπρὸς. Itẽ amplexus, fotus. Xenoph. de catellis matri propriè ſubijciendis, ζῶν δὲ μητρῶον πρὸ τοῦ γάλα ἀγαθόν, μὴ τὸ πνεῦμα, πρὶν αἱ περιβολαὶ φίλαι. Aliquando idem quod ὑπερβολὴ, exuperãtia, opulentia. unde πλάτε περιβολὰς interpretatur Politianus, opes nimias. Dicitur & ὠὴ λόγων περιβολὴ, pro uariegato & inflexo ſermone (ac circiducto.

Περίβολος. ὁ. ambitus, mœnia, porticus, ἕρκος, loricamurorum, ἕρκ⊙. In priuatis (inquit) M. Grabald.) ædibus, ſolaria, tectáue ſepto, ne quis in præceps cadat, muniuntur, id loricam, loriculam, uel περίβολον nominare poſſumus. Bud. Com. Ita etiã D. Hieronymus contra pelagianos ex Deut. uidetur uertiſſe, quamuis loricula aliud ſit Vegetio: munimentum, apta tamen ſimilitudine uſus uidetur.

Περιβρενός. ὄ. ὁ. montoſus.

Περιβραχιόνιον. τὸ. brachiale.

Περιβρύχομαι fremo.

Περιβύω. circumſartio, ſuppono. Lucian.

Περιγαθέω. μ. ήσω. circunſpicio.

Περίγλα. τὰ. terræ aduerſantia, terræ proxima.

Περιγηθής. ἐ⊙. ὁ. perhilaris, lætus.

Περιγηράσκω. inueteraſco.

Περιγίνομαι. adſum, ſuperſtes ſum, euado, ut περιγίνομαι, ſeruo à morte, Demoſthen. κατὰ ὀλύμπ. Significat etiam abundare, reliquum eſſe, id eſt πάρεισι δύψ. πάρεστι. Item ſuperesſe, promptum eſſe, integrum eſſe πλέον ἔστ. ut ἀρίστιππος ἐρωτηθεὶς, τί αὐτῷ περιγέγονεν ἐκ φιλοσοφίας, ἔφη, τὸ ἀδύνατος πᾶσι θαρρόντως ὁμιλεῖν. Item uinco, ſupero, περίεστιν ἐμοί, ὑπεραίρω. unde πολιτευόμενος τῷ πολέμῳ bellando ſuperiorẽ fieri, & πολιτρόφοντες, ſuperiores fiunt, uincunt. Et πολιγίνεται εἰς φανερὸν συμβαίνω. Item licet plenum ius eſt.

Περιγλαγής. ἐ⊙. ὁ. ἡ. ſucculentus, lacteus.

Περιγυμνάζω. μ. άσω. π. αμφα. circunſtecto.

Περίγραε. ας. ἡ circinus, πῦρ ὁ γράφ ὑπὸ ἐδάφ. ὁ δι ἔδ. qui radat circũquaq; & deſcribat. Euſt.

Περιγραπτος. præſcriptus, & non liber & laxus, definitus, perceptibilis.

Περιγραφή. ῆς. ἡ. traus. Itẽ conſumptio, expletio, circũſcriptio rei, lineamentum totius ædificij.

Περιγραφικός. οῦ. ὁ. circumſcriptitius, deceptorius.

Περιγράφω. μ. άψω. π. αφα. circũſcribo, hoc eſt, decipio, circunuenio. Item tollo, expungo, è numero aufero, occido. Hty. Aeſchyn. πῆμ ἐγράψατέ με ἐκ τῆς πολιτείας. Sic Cic. Philip. 13. Senatus in Capitolium parata de circunſcribendo adoleſcente ſententia conſularis, hoc eſt de ejiciendo magiſtratu Octauio, & imperio ei abrogãdo. Et apud eundem circunſcribere ſenatum, pro authoritatem ſenatui auferre. Et circunſcribo, hoc eſt definio, præſtituo, termino, περιορίζω, ἀφορίζω, Ariſtot. τῶν κατὰ τὰ φυσ. 10. Ita Cice. pro Seſt. Genus uniuerſum breui circunſcribi ac definiri poteſt. Idem in Parad. Exilium terribile eſt illis, quibus circunſcriptus eſt habitãdi locus. Bud. Com.

Περιγυρίς. ίδ⊙. ἡ. circunferentia, inſtita, limbus, ἡ φυτιζομένη περὶ τοῖς ἱματίοις κατὰ τὴν ὤαν.

Περιδαρδάπτω. deuorare, conſumere.

Περιδεία. metus inutilis.

Περιδείδω. ἴσ⊙. ὁ. ἡ. trepidus, pauidus, attonitus, pauore effuſus apud Platonẽ, & formidoloſus apud Iſocrat. hoc eſt qui timori eſt alijs.

Περιδείδω. nimis metuo.

Περίδειπνον. ὁ. parentalia, cœna funeralis, epulum funebre, quod in funere potentiorum fiebat. Circumbat. Circumpotationem, uocat Cicero.

Περίδεξον. ὁ. flexus ceruicis.

Περιδέξι⊙. ὁ. aptus, ambabus manibus ut dextera utens, ambidexter, & περιδέξιον ἀλλήματον ἢ ἑκατέρωθεν σωμάτων ὅτι βάλετ' ἄντις.

Περίδεσ. ἐσ. ἡ. uincitis & ſuperatis.

Περιδέραιον. ὁ. collarium, inauris, monile colli, ornamẽtum colli, corium latum in collo canis, à περὶ circum, & δέρη, collum. Duplici gg in medio quidam ſcribunt.

Περιδεὲς. ίδος. ἡ. idem.

Περιδινικής. admodum uarius, & ornatus.

Περιδίνω. μ. ήσω. uel ἐσω. π. γκα. circunligo.

Περιδιῶς. pauidè.

Περίδηλος. ὁ. manifeſtus.

Περιδίδωμαι. pignus do, depono. Vnde περίδοσις pacifcere, facſponſionẽ, & πεδιδώμεθον, ſponſionem faciamus, περιδώσομαι, obſtringam. Bud. Com.

Περιδέρας. implicans.

Περιδινέω. circunuerſari.

Περιδινέω. obuerſo.

Περιδίνησις. ἡ. uertigo.

Περίδοσις. pignus.

Περιδρέπω. obſtrepo.

Περιδρόμημαι. complector.

Περιδρομή. ῆς. ἡ. ambitus, circuitus, circinatio.

Περιδρομίδες. αἱ. hypæthræ ambulationes, quas Latini xyſta appellant. Vitru. lib. 5.

Περίδρομ⊙. ὁ. plaga, retis genus.

Περιδύομαι. περύδομαι.

Περιδύνω. μ. ύσω. π. υκα. induo, ſpolio. Actiu.

Περιδυσμία. τὰ. corroſa.

Περιάδω. deſpicio, negligo.

Περιάλειφω. μ. ήσω. π. ικα. circunuoluo, circundo.

Περιάλημμαι⊙. reſidens, relictus, undique comprehenſus.

Περιάλησις. circuitus, circunuolutio.

Περίαμι. ſicut πάρειμι, ſuperſtes ſum, adhuc uiuo, circumeo. Item excello, uinco. Περίεστι etiam ἀντὶ τοῦ πάρεστι, redũdat, ſuperuacuũ, eſt, nõ neceſſarium eſt, abundans nimis eſt, uel affluens, uel exuberans. Item περίλειπτόν ἐστι, ſaluum eſt & integrum, abundè licet, facultas ſuper eſt. Τὸ περιὸν τοῦ ſρατοῦ, pro reliquis exercitus apud Thucyd.

Περιεγάδης. ſuperfuturum.

Περιεπτικὰ ῥήματα, quæ Latinis communia, ut quæ actionem paſſionemq; ſignificant, ut πιάζομαι, ἁλωρᾶμαι.

Περιεκτικόν. ſuperans, continens, generale, uniuerſale.

Περιεκτικός. ὄ. ὁ. comprehenſiuus. Vnde περιεκτικὰ ὀνόματα, nomina locum continentem ſignificantia, plerunq; terminata in ῶν. ut κοιλῶν, ἰατρεῖον, μαγδεῖον. & τὸ περιεκτικὸν τῶν εἰδῶν dicitur formarum complexio.

Περιελαύνω. abigo.

Περιέλευσις. ε⊙. ἡ. circunductio. Plutarch.

Περιελίξαντες. οἱ. rotantes.

Περιέλιξις. ι⊙. ἡ. uertigo.

Περιελίσσω. μ. ίξω. π. ιχα. circunuerſo, uoluo, implico. Actiu, accuſ. Dicitur & περιελίσσομαι pro eodem.

Περιέλκω. decipio. Vide in Chiliad. Eraſmi, κύκλῳ περιέλκειν.

Περιέλομαι. &

Περιέλο aufero, demolior.

Περίεμαι. adipiſcor.

Περιεμεκτήκης. ægrè ferens.

Περιεμεκτῶ. λελοιδορηθῶ.

Περιεπάγη. fixum eſt.

Περιεπιφίμωσις. ι⊙. ἡ. ulceratio penis, cum retracto glandis neruo præputium iam deduci non poteſt.

Περιεπίσμυγ⊙. ὁ. purus, quaſi dicas decorticatus. πῦρ ὁ πῆσμ.

Περιεπτύσσ⊙. amplectebatur, ἐκύκλωσε.

Περιέπω. orno, excolo, adapto, foueo, amplector, curo, derimo, aſſector, apud Plutarch.

Περιεργάζομαι. μ. άσομαι. ω. ασμαι elaboro, orno, ſatago, ſciſcitor, curioſè ago, inaniter laboro.

Περιεργία. ας ἡ curioſitas, ſedulitas, ſuperflua anxietas, & ueluti diligentiæ redundantia, moleſtia. Diomedes hunc Tropum ſeu potius uitiũ orationis ponit ſub obſcuro, non diſſimile illi quod & Fabius & idem Diomed. μακρολογίαν uocauit.

Περιέργον. τὸ. redundans, περιττὸν.

Περιέργ⊙. ὁ. curioſus, laborioſus, qui nimiam atq; inuſitatam curam habet in rebus agendis, peruerſus. Item opiparus, quando de menſa aut edulijs dicitur.

Περιεργότερον accuratius, obſeruãtius, curioſius.

Περιέργως. accuratè, curioſè.

Περιερία. purgatio.

Περιερέτ⊙. remigo.

Περίερμα. ατ⊙. τὸ. pedica.

Περιερῶν. quærens.

Περιέρχομαι, circumeo, oberro, tandem deuenio & peruenio. Item περιελθὼν. uſu uenìſſe, euenìſſe, contigiſſe, ceſſiſſe, euaſiſſe. Depon. accuſ.

Περιεσκεμμέν⊙. cõſyderatus, circũſpectus, qui prudẽter ac cõſideratè agit. à περισκέπτομαι.

Περιεσκεμμένως. cautè, præmeditatè.

Περιεσπᾶτο. diſtendebatur, diſtrahebatur, priuabatur.

Περιέσταλ⊙. indutus eſt, πεδιεβάλ⊙.

Περιεσιγ-

Περιεσιγμένον. τὸ. distinctio. Periestigmenon ad electiores quasq; sententias ornatusq; uerborũ apponitur. id dupliciter ad quorundã emendationem adhibetur. Laërtius lib. 3. de notis in libris Platonis scribens.

Περιέφθαρται. circumuenti sunt.

Περιέχομαι. μ. ἐξομαι. π. σ. ται. obtineo, cupio, in amorem alicuius propensus sum, amplector, adhæreo, animum intẽdo & applico alicui rei, φροντίζω. Item implicor, stipor, uallor. πολυθεΐᾳ καὶ ἀσεβείᾳ περιέχεσθαι, est religione teneri, Athẽ. Depon. Genit.

Περιεχόμενος. ου. ὁ obductus.

Περιέχει ἡμᾶς, dicitur aër qui nos ambit, aër nobis circumfusus, Galeno.

Περιέχω. μ. ἐξω. π. περιοχικα. cõtineo, amplector, aliquid in mente complector ac teneo. Item excello. Actiu. accus.

Περιζυγόν. δ. τὸ. res circa iugum, funis.

Περίζυξ. sub eodem iugo, ὁμόζυγος.

Περιζωμα. ατος. τὸ. omne quod circũcingit, pudẽdorum uelamen, subligaculum, cinctũ. Theodorus interpretatur.

Περιζωμάτιον. δ. paruum lumbare.

Περιζώννυμι. & (Actiu. accus.

Περιζωννύω. μ. ώσω. π. ωκα. præcingo, ambio.

Περιηγέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. duco per uiã iganrum, circumeo. Item narro, indico. Actiu.

Περιηγής. ές. circumagẽs, rotundus, circularis, circunferentiam habens.

Περιήγησις. εως. ἡ. expositio, descriptio, ueluti Dionysij γῆς περιήγησις.

Περιηγητής. οῦ. ὁ. expositor, descriptor. ὁ περιηγητὴς, passim apud Eustat. Dionysius, cuius de situ orbis libellus extat, & in quem fusissima ille commentaria scripsit, uocatur.

Περιήγητος. prætexta.

Περιηγμένος. circumactus.

Περιήεσαν. circumibant.

Περιήθελον. desiderabat.

Περιήθημα. ατος. τὸ distillatio, expressio, excolatio (tio

Περικής. acutus, ἠκονημένος.

Περικάω. mutatis in orbem uicibus peruenio & redeo, recido. Bud. Com.

Περικάλυσις. εως. ἡ. circuitus.

Περικωκύω. lamẽtor, indignè fero, ut περικωκύειν τὴν συμφορὰν, cladem lamentatur. Herodot.

Περικωμῶ. personare, circunsonare. Vnde περικωμᾶσθαι passiu. ut νῆσος περικωμωμένη ὑφὸ πνεύματος. & Luciano, quæ uentos habet circunsonantes, uel quæ uentis circunsonat, ut Cic. Offic. 3. Tamen conducere arbitror talibus aures tuas uocibus undiq; circunsonare.

Περιθάλπω. μ. άλψω. π. αλφα. circunfouco.

Περιθαμβὴς. ὁ. pertrepidus.

Περιθλάω. facio rem diuinam, lustro, purgo.

Περιθέωσις. ιος. ἡ. incantatio.

Περίθεος πῶμα. galericulum, coma appositicia.

Περιθέω. in orbem curro, obambulo.

Περίθεον. rota.

Περίθερμον. calidum. Plutarcho.

Περίθεος. ὁ. persona, larua.

Περιθὲς στεφάνη. coronare, circunponere serto. Aristophã. περιθὲς πρίν λέγειν. Mos enim erat coronatos in concionibus dicere.

Περιθεραύω. eflingo.

Περιθεκτέον. circuncurrendum est.

Περιθρεῖν ὠδῇ lamẽtis & gemitibus circũsonare.

Περίθρεξ. ικος. capillus nondũ rasus à prima usq; iuuentute.

Περιθρυλεῖσθαι. obstrepi, personare, circunsonare, circunstrepere. Bud. Com.

Περίθυμος. excandescens, ἄγαν πθυμικός.

Περιθυρεῖν. ad ianuam stare.

Περιθωρακίδιον. ὸ. sagum, quod militum erat, & superinduebatur armis.

Περιΐασιν. transeunt, circumeunt.

Περιιδεῖν. contemnere, circunspicere.

Περιΐστερ. circumit.

Περιΐσαμαι. μ. σήσομαι. π. αμαι. obsideo. Item de genero. Synes. καὶ περιέσημεν ἡμεῖς εἰς ὄχθον, Eò iam mores nobis euaserunt. Demosth. τὰ πρᾶγματα εἰς ἐπαφρόδιτόν μοι πρᾶσιν. Res mihi atrocissimè cessit, & quasi in contrariũ cessit euentu grauissimo. Est etiam circunstare & circunfundi. Thucyd. ὅτε περιεῖχε νόσος τὴν πόλιν. Sic περιεσὼς πνεύματι uertit Cic. aëre circunfusum. Ἐὰν δὲ αὖ ὁ λόγος ἐπιστρεφὴς περιῇ. reuoluatur, circumagatur ad idem, Deponens.

Περίεσκε. μ. σήσω. π. σκα. circunsto. Item degenerare facio, immuto. Athen. lib. 12. εἰς ἐπιθυμίαν αὐτὸν περιέσκε ὁ πρὸς ἡδονὴν βίος. Vsque adeò hominis fortunam circumegit in contrarium uita uoluptuaria. Et Aeschin. καὶ εἰς ἄλλο φέρων περιέσκευε τὰ πράγματα. Ita tandem Reip. statum in contrarium commutauit. Sic εἰς τυραννίαν περιεστῶσαν, rediẽs, Herodian. Et Aristot. Polit. 5. εἰς ἑαυτὸν περιέσκε τὴν πολιτείαν. in suam potestatem redegit. Neut. accus.

Περιέχω. cingo.

Περικαὴς. ἐος. ὁ. ἡ. perustus, ardens, peraridus, ca (lidus.

Περικαθαίρω. purgo.

Περικαθάπτω. apto, pertracto.

Περικάθαρμα. ζος. τὸ. purgamentum.

Περικαθέζομαι οἱ. circunsessi.

Περικάθημαι. obsideo, πολιορκῶ. Depon. accus.

Περικάθησις. ιος. ἡ. πολιορκία.

Περικαίω. peruro, & torridum facio. Et translatè pro afficio dolore uehemẽti, sicut Teren. Vro hominem, pro ango.

Περικαλίνδησις. ἡ. circumuolutatio, & quod nos ambit, Plutarch.

Περικαλλέστερος. α. ὸν. pulchrius.

Περικαλλέως. suprà modum pulchrè.

Περικαλλὴς. ές. ὁ. ἡ. ualde pulcher, splendidus.

Περικάμπτω. μ. ἀμψω. π. αμφα. circunflecto.

Περικάρδια. τὰ. præcordia, pellicula cor obtegens.

Περικάρπιον. ου. τὸ. ornamẽtum circa exteriorem partem manus. Item seminis inuolucrum, id est, id quod ipsum semẽ ambit, & à cœli anima liumq; iniurijs tuetur, ut in frugibus spica, in castaneis echinus, &c.

Περικαρσμός. ὁ. festucatio, cũ gallina ouo edito sese festuca aliqua purificat, & oua lustrat. Cæl. lib. 14. cap. 29.

Περικατεάγνυμι. lacero, diffringo.

Περικαὺδῆ. circumuri.

Περικαῶς. amatorie.

Περικέκμαι. tribuor, assignor, Herodia. πεπαλαιβόητος ἐστὶ τῇ ἀρχῇ ἀλαζονείᾳ, ὁ χῆμα τῷ ὀνόματι βασιλείας ἐπείνῳ περιέκειτο. Et induor, circunfusum habeo. περικέκλεμαι. Gregor. οἶδα γὰρ καὶ αὐτὸς ἀσθενείαν περικείμενος. Scio enim me infirmitate circundatum esse & circunfusum. id est φιλοσώματος, περιβεβλημένος. Sic Synes. παντὶ γὰρ ὄντι ἀσθενὲς περικεῖται πρόσωπον πρὸς πόνον. Vides autem cum accus. iungi, ut annotat. Bud. Com.

Περικείρω. circunrado.

Περικεκαλυμμένος. qui habet nasum aquilinum. Item curuatus, inflexus, aduncus.

Περικεφάλαια. τὰ. astutiæ.

Περικεφάλαια. ας. ἡ. galea. Accipitur & pro spiris capilli muliebris. Item quod in naui intra embolum & proembolidem supra carinã est περικεφάλαια uocatur, quasi dixeris ambicraneũ.

Περικήδομαι. curo, φείδομαι φροντίζω.

Περικηλός. ὸν. ὁ. prædurus, siccus, ambustus.

Περικιόνιος. legitur apud Orpheum.

Περικλάομαι. circunflector Plutarch.

Περίκλασις. ιος. ἡ. confractio, reflexio.

Περίκλυστος. ὁ. circunclusus.

Περικλέω. includo, concludo.

Περικλινής. ές. accliuis, decliuis.

Περικλύζομαι. circunfundor, perfundor.

Περικλύζω. μ. ύσω. π. υκα. circuncludo, aqua circunfundo.

Περίκλυτος. ὁ. inclitus, præclarus. (cũfundo.

Περικνημίς. ίδος. ἡ. ocrea, indumentum siue munimentum crurum, tibialia.

Περικνίζω. derado, uellico.

Περίκομμα. quod circunfusum est. Vnde περικόμματα, quæ coci auferunt ex carnibus, & circuncidunt. Athenæo est genus edulij, lib. 4. Bud. Comment.

Περικομπέω. μ. πήσω. π. γηκα. increpo. Actiu.

Περίκομψος. ὁ. commentitius, perbellus.

Περικοπή. ῆς. ἡ. abscisio, πθαίρεσις, resectio, circuncisio, mutilatio. Significat etiam τὰ πέρατα τοῦ σώματος, hoc est lineamenta, καὶ τύπῳ τοῦ σώματος περιγραφὴν. Polyb. Ponitur & ἐξαίρετα τῶν ὑπαρχόντων, pro facultatibus, & bonis hominis. Bud. Com.

Περικόπτω. μ. ψω. π. αφα. circuncido, reseco, dimutilo, amputo. Inde τῶν ἱερῶν πθοκοπὴ, Andoc. Est etiam opes imminuo, ut ὠλιγοκόπτω, imperiũ circuncido, spolio, & hoc cum accus. & genit. Plut. in Lucul. de Tigrane, ἔχων δύναμιν, ἣν πάρθοις τε περικόπτων καὶ ἀσίκης Latinis accido est pen. lõga, ex ad & cædo pro extenuare, affligere. Liuius ab Vrbe. 3. Hernici nunciãt Volscos & Aequos, & si accisæ res sint, reficere exercitus. Bud. Com.

Περικόρημα. τὸ. lustratio, repurgatio, quasi circunuersio, quando unde quaq; obuerritur locus. Eustat.

Περικρανία. ας. ἡ. mẽbrana neruosa totã caluariã

Περικρατέω. dominor. (cõplectens.

Περικεκρυμένος. ὁ. præruptus.

Περικρημνος. ὁ. præruptus.

Περικρύπτω. decipio.

Περικτίστ. οἱ. circunuicini.

Περικτίων. ονος. ὁ. ἡ. uicinus. περίοικος.

Περικυκλῶ. circundo.

Περικυκλίζω. circunuoluo.

Περικωνῦσαι. uasa testacea picare.

Περιλακίζω. μ. σω. discindo.

Περιλακισμός. οῦ. ὁ. sacrificium ex cane.

Περιλαλῶ. inaniter loquor, blatero, φλυαρῶ. Et περιλαλεῖσθαι. loquacitate undiq; obtundi.

Περιλαμβάνω. amplector. Actiu. accus.

Περιλάμπομαι. illustror.

Περιλάμπω. undiq; illustro, splendore ac lumine circunfundo, collustro.

Περιλέγω. περιλαλῶ.

Περίλειμμα. reliquiæ.

Περιλείπομαι. superstes sum, reliquus sum.

Περιλείχω. μ. ίξω. π. ιχα. circunlambo. Actiu.

Περίλεξις. ἡ. σλώσαμεν δ' περιττῶς τὴν περίεργως τε εἰπεῖνεσθαι δόξαν λόγων, τὴν ἑρμωδίαν δὲ νοσθγ. copia dicẽdi, & latius interpretãdi circũlocutio.

Περιλεπίζω. delibro, librũ seu corticem detraho.

Περιλεπίω. decortico.

Περιλεχθυστός. ὸν. ὁ. ἡ. πορισπόνδος, περιλάλητος.

Περίλευκος. dealbans.

Περίλημμα. ατος. τὸ. captio, res capta.

Περιληπτικός. ὴ. ὸν. comprehensiuus.

περίληψις ι@ν. ἡ. comprehensio.
περιλιγμαίνω. μ. ἀσω. π. ακα. circunlambo.
περιλιμνάζω. restagno.
περιλιμνίζω. caliginoso humore circundor.
περιλιμπάνομαι. supersum. &
περιλιμπανόμενι@ν. superstes.
περιλιχμάω. μ. ἀσω. π. ακα. περιλιγμαίνω. complector, lingo, καταπτύομαι.
περίλοιπ@ν. ὁ. περιών, qui supereſt.
πέριλ@ν. pudenda.
περίλυπ@ν. ε. ὁ. pertriſtis, angens.
περιμανής. ἐ@ν. ὁ. ἡ. inſanus, mirus.
περιμάσσω. expurgo.
περιμαχητότατ@ν. maximè appetendus.
περιμάχητ@ν. ε. ὁ. de quo pugnatur.
περιμένω. μ. φῶ. ad extremũ maneo & expecto. Bud. Com.
περίμετρον. ε. ambitus, circuitus.
περίμετρ@ν. ε. ὁ. ἡ. immenſus, ultra menſuram, rotundus.
περιμήκ@ς. ε. ὁ. oblongus, prolixus, altus.
περιμήκης. idem.
περιμηχάομαι. circunſtrepo.
περιναιετάω. circumhabito. unde περιναιέται ὤν. circumhabitabant.
περιναιέτης, ου. ὁ. conciuis, ſimul habitans, uicinus.
περινέμομαι. depaſcor.
περινενομμένα. τὰ. circunducta & excogitata Hermogeni.
περίνε@ν. ε. ὁ. coles, ut Gaza transfert in Ariſtot. locus inter ſcrotum, & anum, ubi ueſicæ collũ eſt. Scribitur & περίναι@ν, uel περίναιον. τὸ. dicitur q; ea corporis pars, quæ inter anum & initium pudendi membri interiacet.
περίνεως. ω. qui ſuperat in naui, uector qui naui uehitur. ἡ πύδιπος τῇ νηὶ ὑπερβάτης, οἷον ἀδλος.
περίνεφρα. τὰ. loca renibus uicina & eorum obſitate oppleta. Cæl. lib. 2. cap. 51.
περινῆλμα. ατ@ν. τὸ. ἰῳ περινῆμα. clyſterium, lotionis genus quo clyſterium fit, mundatio.
περινῆσαι. congerere, conſtipare.
περινέω. circunluo, circunnato, circunnauigo, lauo, inundo.
περινῆ@ν. &
περινόσαιον. prætexta, ueſtis quam undique pura pura ambit.
περινήχεται. circumnatat.
περινοέω. περιττῶς νοῶ. cõmentor, excogito, & περινενομμένον. τὸ σεσοφισμένον ἢ ἀπατηλόν. callidum, uerſutum captioſum.
περίνοια. ας. ἡ. cogitatio, ſingularis intelligentia, & plena mentis comprehenſio. Aliquando ſolertiam & uafrum commẽtum ſignificat, hoc eſt τέχνασμα.

περινομή. ῆς. ἡ. præda. conſuetudo, annona.
περινός. niger, liuidus.
περινοστέω. μ. ησω. π. ηκα. circumeo, circunuerſo, oberro, uagor, palo, obambulo, expatior, peragro, frequenter ad unum eundemq; locum redeo, uel de uno loco ad alium tranſeo, omnia perluſtro. qdã tamẽ propriè ſignificare dicunt, τὸ ἀπ' ἀλλοδαπῆς οἴκαδε ἀφικέσθαι. Accuſ.
περινός. pro πρίνε@ν. apud Hippocrat. locus eſt intermedius inter coleos & ſedes, ſiue anũ ubi collum ueſicæ uiſitur.
πέριξ. circuncirca, κύκλω.
περιξαίνω. carpo, diſcerpo.
περιξηραίνω. obareo.
περίξηρον. τ. cruſtula.
περιξυδάντων. οἱ. ſubradentes.
περιξύνομι@ν. ε. ὁ. qui per circuitum aut comit, aut ſcabit, extergitúe ſe; ἀπεξύνομαι@ν uero qui diſtringit ſe.
περιξύσας. qui circunlacerauit. Hipp.
περιοδεία. circuitio.
περιοδεύομαι. &
περιοδεύω. μ. εύσω. π. δυκα. circumeo, circunſpecto, luſtro. Actiu. accuſ.
περιοδικὰ νοσήματα. τὰ. morbi qui ſtatis certiſque diebus recurrunt, ueluti febris tertiana, quartana.
περίοδος. ε. ἡ. circuitus, circuitio, ambitus. Periodos, id eſt, ambitus, ſententiam certa quadam circunſcriptione definit atq; determinat. Conſtat autem ex membris & cæſis. Rhom. Aquila. Vocatur hoc nomine à medicis tẽpus in morbis ex intenſione & remiſſione conſiſtens.
περιοιδέω. egregie nouit.
περιοικὶς. ίδος. ἡ. locus circa urbem ædificatus.
περιοικισθήμεν. μ. ήσω. π. ηκα. includo domi ſcipio. Actiu. accuſ.
περίοικος. ε. ὁ. uicinus, accola, ὁ πρὸς τὴν οἰκίαν, ἢ πόλιν ἐγγειτνιὼν τόπ@ν.
περιολίσθησις. ιος. ἡ. dilapſus.
περιόντων χρημάτων. ſuppetentibus pecunijs.
περιοπή. ſpecula, cacumen, locus æditior, è quo quis poteſt circunſecta cõmode perluſtrare.
περίοπτος. ε. ὁ. circunſpectabilis, inſignis, altus.
περιόπτης. μ. όψω. π. οφα. diſſoluo, negligo, contemno. Actiu. accuſ.
περιορᾶω. μ. περιόψομαι. π. περιώφθαι. cõteno, deſpicio. Itẽ curo, obſeruo, expecto, circũſpecto, luſtro. Actiu. accuſ. Et περιορᾶν. nõ ſolũ pro cõtemnor ſed etiã actiuæ ſignificationis eſt, pro deſpicio & ſperno. Thucyd. li. 2. μὴ περιορᾶσθαι τὸς πολεμικὸς κινδύνους, & aliquãdo circũſpicio apud eũdẽ.

περιοργής,

περιοργής. iratus.
περιορθρον. tempus proximum matutino, diluculum. ὅπ@τε τὸ λυκαυγὲς παυσ@ν. ἰῳ ὧ ἐπὶ λύχνου λύονται πὸς χρῶδι. hoc eſt tempus illud quod crepuſculum antecedit in quo adhuc lucerna utimur. Thucyd. lib. 2. τετράσαντες ἐπὶ νύκτα, καὶ αὐτὸ τὸ περίορθρον.
περιοσείω. deuoueo
περιουσισμός. ὁ. confinium.
περιουσίω. in circuitu alicuius rei ſtationem habeo.
περιορώμεν@ν, καὶ καταφρονούμεν@ν. ſpretus & contemptus. Nonnũquam cum ſignificat qui animaduertit & circumſpicit ac curam gerit, Thucyd. lib. 4. τὴν τὸς μεγαρέας ἐπισκεψιν περιορωμένους, ὁπότε ῥᾳον ἢ νύκτα ἔσαι. & alibi eodẽ lib. τῆς τε μηδίσης περιορώμεν@ν. μὴ τῶν ἀθηναίων πρότερον ὧπλευσάντων τι πάθη.
περιουσία. ας. ἡ. ſuppellex, opulentia. Ἐκ πορίουσίας, ex abundanti. Vnde Demoſth. ὅσ@ς ἐκ πορίουσίας μετέχεται. Iſte autem tantum eſt otij natus, & tantum quietis habet ab alijs negotijs, ut ei abundè uacet me accuſare. Sic ἐκ πορίουσίας πονηροί apud eundem, qui in bonorum facultatumq; copia prauè agunt, id eſt (ut idẽ alibi dicit) οἱ ὀλ' ὑποφέρειας πονηροί. Greg. ἐκ πλουσίας κρείσσης. Cũ abunde uincere ac nullo ſuo periculo poſſet Bud. Com.
περιουσιάζω. μ. άσω. π. ακα. affluo, affideo, πορίζομαι. Neutr. abſol.
περιουσμός. ε. ὁ. poſſeſſio, copia, ſubſtantia.
περιούσι@ν. ε. ὁ. acceptus, peculiaris.
περιοχή. ῆς. ἡ. munitio, complexio, ὑπόθεσις, argumentum, ut in Acti. Apoſtol. ἡ ἢ περιοχὴ τῆς γραφῆς ἦν ἀνεγίνωσκεν, ἰῶ αὕτη.
περίοχ@ν. ε. ὁ. munitus.
περιοχμένη γῆ ζώοις, terra animalium ueſtigijs preſſa, terra animalibus trita. Ariſtot.
περιπαθέω. μ. ήσω. π. ηκα. perpetior. Neut.
περιπαθὴς. ὲος. ὁ. ἡ. paſſione oppreſſus, perpetiẽs, πρὸς ὅλῳ ἔμπαθὴς, toto corpore contuſus, dolore uehementi affectus.
περιπαθῶς. cum magna ui affectuum.
περιπάλλουσι κόρσῃσι. ſeſe illuſtrant feſtuca.
περιπαπτὸς. plurimi, ſcilicet pretij.
περιπρὲς. φῶς. ὁ. traiectus.
περιπατέω. μ. ήσω. π. ηκα. deambulo. Neutrum abſolutum.
περιπάτος. ε. ὁ. deambulatio. De peripato unde Peripatetici dicti, uide Laërtium ab initio uitæ Ariſtotelis.
περιπάσσω. inſpergo.
περιπείρω. perforo, transfigo. Actiu. accuſ.
περίπειρα. τὰ. &

περιπεζίδες. άι. ornamenta pedum.
περιπεζ@ν. peruius, humilis, perceptibilis.
περιπελής. ἐ@ν. ὁ. ἡ. liuidus.
περιπέμπω. ad inquiſitionem mitto.
περιπεπαρμένα. τὰ. confixa, transfixa Lucian.
περιπερατάω. extendo.
περιπεταύσματα. aulæa ſunt quæ ad ornandum locum extenduntur.
περιπέτεια. ἡ. temeritas, πτῶσις. Euſtath. ſcribit ſignificare τὸ τυχὸν σύμβαμα, id eſt, caſuum uarietatem, & rerum euentum. Ariſtot. Hiſtor. 8. ἰῷ ἓς συμβαίνῃ περιπέτεια τούτων φόνοις. ubi ἀντὶ θαυμασίου συμπτώματ@ν poſſe uidetur. Ab eodem in poëtica dicitur ἡ εἰς τὸ ἐναντίον τῶν πραττομένων μεταβολή. Strabo lib. 1. de Homero loquens, ἀληθὲς περιπετείας appellat hiſtoriam belli Troiani. Polyb. accepit quaſi ἀντὶ τῆ συμφορᾶς & περιστάσεως, cui opponit ἐυτυχίαν: ſicut etiam Gregor. de Baptiſ. Diodo, contrà ἀντὶ τῆ ἐυτυχίας uſus eſt. id eſt admirãda & rara fortuna fœliciq;. Bud. Com.
περιπετής. ἐ@ν. ὁ. ἡ. imperans, effrænatus, contrarius, Item περιπεσὼν, incidens, incurrens, cum datiuo. Plut. ἵνα μὴ περιπετὴς τῇ ὠτίᾳ τὸ φόνε τὸ γεγενημένε γένηται, Ne in crimen in curreret.
περιπερονίζεσθαι. offendi, allidi.
περιπέτω. inuoluo, cõtego, occulo, obduco, obtego, obuoluo.
περιπευκὴς. ἐ@ν. ὁ. ἡ. amarus ualdè. περιπικρὸς γάρ ἀπόδυκε.
περιπεφθὸς. deceptus.
περιπήγνυμαι. concreſco.
περιπλέκομαι. amplector.
περιπίμελος. ε. ὁ. præpinguis.
περιπίπτω. denenio, decido. Demoſthen. ἐαυτὸν μᾶλλον ἰῳ τοιαύτῃ συμφορᾷ περιπεπτωκέναι ἢ τὸ τὸ. Defectus eſt & decidit ubi ſciendum, quòd Græci nonnunquam neutris, quamuis abſolutis pro paſſiuis utantur, eandemq; conſtructionem eis tribuant, ut in hoc uerbo fit. Gregor. ἁπλῆσίας περιπέσω γραφῇ. Recidam in crimen intemperãciæ. Bifariam ſciendum, quòd nõ quouis modo incurrere ſignificat, ut πτῶσις πίπτω, ſed ad extremum uſq; incurrere, & quodam uelut circuitu renolui. Vnde apud eundem Gregor. ἰῷ ἰουλ. ἑαυτὸν περιπίπτω. eſt ita agere, ut rei exitus in perniciem agentis cedat, ſibiipſi tandem malè de ſe cõſulere, in ſeipſum ſecus quippiam ſtatuere & admittere. Aliquando tamen ſimpliciter pro offendere & obuiam fieri ponitur. Bud. Com. (dinquuntur.
περιπίσμαῖος. dicuntur ea quę ex uuis cõpreſſa re

περιπλανάω,

Περιπλώω circumerro, pererro.
Περιπλάττω. circumlino, obduco, obtego.
Περιπλέγδην. complexim.
Περιπλέγνυμι. περιπλέκω, Ϙιλῶ. amplector.
Περιπλεές. sæpe, ualde.
Περιπλέιον Ⓖ. pluris.
Περιπλέιστ. plurimi.
Περιπλέκομαι. circunplicor, amplector.
Περιπλέω. μ. ἑξω. π. ξομαι. amplector, contineo.
Περίπλεον. τὸ. tempus apud Musicos, quod amplius quàm decet moratur. Capel.
Περίπλε Ⓖ. ου. ὁ. superfluus, περίπλεως dicitur Atticè.
Περιπλέω circũnauigo. uide πλέω in Ammon.
Περιπληθής. ἐος. ὁ. ἡ. magnus, prægrandis. Plutarchus pro pleno usus est & redundanti.
Περιπλήξ. περιπλέγδην, περιβρόμην, ambiendo, amplectendo.
Περιπλοκαί. ἁί. ambages.
Περιπλοκή. ἧς. ἡ. amplexus, complexio, cõplexus
Περιπλόκ Ⓖ. coronarius.
Περιπλόμεν Ⓖ. ου. ὁ. perfectus, reuolutus, obsidens, circumiens.
Περίπλοον. τὸ. lustratum, nauigatione circuitum.
Περίπλο Ⓖ. ὁ. circumnauigabilis.
Περίπλους. ὁ circumnauigatio.
Περίπλυμα τὰ φρας. lixiuia à Galen dicitur, quasi cineris perluuium.
Περιπλώω. abluo.
Περιπνευμονία. ας. ἡ. pulmonis exulceratio, uel inflammatio, cum febre acuta & spirandi difficultate.
Περιπνευμονικός. ὁ. pulmonarius.
Περιπνέω. aspiro, circunspiro.
Περιπόλια. τὰ. accommoda, ut calceus pedi.
Περιποδίη ης. ἡ. orbiculus qui solet alligari à quibusdam gentibus pedibus uice calceorum ne pedes lædantur, calceamentum.
Περιπόθη ος. ὁ. ualde desiderabilis, amabilis.
Περιποιέομαι. μέσομαι. π. ημαι. uiuifico ζωοποιῶ Item uĕdico, mihi eribuo & assero, ἀξιόω ποιεῖσθαι ut τὸ μὴ πρόσηκον περιποιεῖσθαι, Alienam rem sibi asserere. Synes. Est etiam comparo, acquiro, quæro, emereor. Demosth. τὰς ἀγαθὰς ἐλπίδας ἑαυτῷ περιποιεῖσθαι ἐν τοῖς παισί. Significat etiam τὸ πρίν τε ποιῶ, hoc est, in cõtrarium & præposterè facio. Phalaris Mesenijs, τὴν κατηγορίαν ἀδικίας περιποιεῖσθαι. id est, præposterè interpretamini. Bud. Com.
Περιποιέω. μ. ήσω. π. ηκα. foueo, iuuo, defendo, tueor & seruo. Actiu. accus. Bud. ibidem. περιποιῆσθαι. νόσῳ, Ammonius in ποιῶ.
Περιποίησις. ἡ acquisitio, possessio.
Περιποιητικός. administrator, acquisitor.

Περιποιήμων arte singulari & industria factum, περιττῶς πεποιημένον.
Περιπολάρχ Ⓖ. ὁ. qui peripolis præest.
Περιπολᾶ. uersat.
Περιπολύω. &
Περιπολέω. μ. ήσω. π. ηκα. uagor, circumeo, obero. Neutr. accus.
Περιπολία. τὰ. circunuicinæ ciuitates.
Περίπολος. ὁ incola. Sunt etiã περίπολοι circuitores, circũhabitantes, excubatores, id est, οἱ πὰς φυλακὰς περιπολοῦντες, qui & ἔφοδοι dicũtur. Vnde περίπολοι τῆ χώρας ἐπίσκοποι, quorum munus erat circuire regionẽ & inspicere. Bud. Comment.
Περιπορδύομαι. circumeo.
Περιπόρφυρα. ας. ἡ. uestis purpurea, περιπόρφυρος χιτὼν, uide Bayfium.
Περίπος. ferè, circiter.
Περίπρος. ὁ. ὁ. circũalatus, hoc est, orbiculatus. De ædificijs dicitur, quorum muros πῆχυν uocant architecti, quales sunt ædes, quas circulatas appellant. Cæl. lib. 11. cap. 22.
Περιπτίσσω. perpurgo, exactè purum, ac merum syncerumq; reddo.
Περιπτύσματα τὰ. ἀκροτόσματα τῶ ἀμπέλων.
Περιπτύσομαι &
Περιπτύσσω. μ. ύξω. π. υχα. circumplico, circumplector, foueo, pando, explico. Actiu. accus.
Περιπτυχή amplexus.
Περιπτωσῆς. ἁί. calamitates, casus, infortunia, occasiones, piculũ, hoc est, idem ferè quod πεῖρα Plutarch. τυχὸν δὲ ὅτε πεῖρα τὴ περίπτωσις γένοιτο αὐτοῖς, hoc est harum rerum nullum habent usum, neq; periculum fecerunt.
Περίπυ Ⓖ. celebratus, illustris.
Περιπωμαλλόμενον. τὸ. quod picatum obturatumq; est. Gaza apud Aristot. uertit.
Περιρίζω. per expurgationem lito.
Περισομβήσας ναυαρχίδα. q cepit nauẽ prætoriã.
Περισπάω. ἀσω. ἄκα. circunspergo.
Περισπερκίδιον. ἁί. rami, palmæ arboris termites propriè. Nicand. abusiuè dixit pro furculis & germinibus, uel ramulis.
Περισπασις. ιῶ. ἡ. aspersio aquæ.
Περισπαστήριον. ου. τὸ. aquiminariũ, uasis genus, uas purum.
Περισπασις. ιῶ. ἡ. circunspersio.
Περισπεδής. utrinq; fractus, aut flexus.
Περισπερής. circunfluus, tenuis, mollis.
Περισπερύω. circunfluo, circundo. Actiu. accus.
Περισπερύγνυμι, & περισπήγνυμι. μ. ύξω. π. υχα. cunscindo, circunfluo, circundo. Actiu. accus.
Περισπήδ. perfractum utrinq;.

Περισπήλλω. per circunferentiam.
Περισπηδής. pronus, cum impetu, aspersus sanguine, siue aqua.
Περισπόρ Ⓖ. ὰ. ὸ. ἡ. circunfluus.
Περισπύω. usquequaque purgo.
Περισπύρυτ Ⓖ. ὰ. idem quod περισπόρ Ⓖ.
Περισπώδ. præruptus.
Περισσαίνω. circunblandior, ambio.
Περισυριττίζομαι. deducor tubis circunsonantib.
Περισυρτιστής. ὰ. tubæ sonitu excitatus.
Περίσῳμ Ⓖ. ὰ. ὸ. insignis, clarus. Doricè pro περίσημ Ⓖ.
Περίσωρις. ᾶ ῦ γῆς. acoumulatio & exaggeratio circa radices.
Περισφιγμός. ῖ. ὁ. circunflexio.
Περισφίγω. accumulo, constipo & inculco, conculcoque.
Περισώω. μ. ώσω. π. σωκα. circunquatio. Actiu.
Περίσωμ Ⓖ. clarus, insignis.
Περισθενής. ἐ Ⓖ. ὁ. ἡ. potens ualde, excellenter fortis. Etym.
Περισκελής. ἐος. ὁ. ἡ. durus, acerbus, ἀυχρός.
Περισκελής. ίδος. feminale. Scribit Cæl. lib. 2. cap. 43. περισκελίδας dici, quæ uulgo gremialia uel transuersias uocant. unde & Menander puellas περισκελίδας gestare scribit. Vtuntur & Latini hac uoce, ut Isaiæ ca. 3. & Hora. in Epistolis, Nota refert meretricis acumina sæpe catellam, Sæpe periscelidem raptã sibi flentis. Cæl. lib. 2.
Περισκεπής. obtectus. (cap. 43.
Περίσκεπ Ⓖ. altus, unde licet circunquaq; prospicere.
Περισκέπτομαι. circunspicio.
Περισκήπτω περιθλίβω, illido, attero.
Περισκιάζω. obtenebro.
Περισκοπῶ. περισκέπτομαι.
Περισκυλακισμός. ὰ. ὸ. circuncatulatio, spoliatio.
Περισκώπ. dicebant τὸ γλύκλω πάναμ, in orbem τὼ φλοτηγίαν circunferre. Bud. Com. Item
Περισπάω, terram calcibus pulso. (circũeo.
Περισπάομαι. μ. άσομαι. π. ασμαι. distrahor, distimenter & impingi.
Περισπαθείς. ὸ. occupatus, distentus. (neor.
Περισπασμός. ᾶ. ὸ. contractio, circunflexio, diuulsio. Est & genus stratagematis apud antiquos, id est ἢ ἐκ λυσῖν ὑδατροφῶν τὸ πάγματ Ⓖ. λύσεως, ὡς τὸ μεταλαμβάνειν τῶν ὀπίσω τόπων, ut exponitur in Appendice Lexici de uocab. militar. in uoce Ἀναστροφή. Hieronymus distentionem significare putat.
Περισπάω. μ. άσω. π. ακα. circunflecto, contraho, conscindo, περισπάδω. Item to diuersum atq; in contrarium traho, ut πρὸς ἑῶ, περισπάω, περιστρέπω, Aristot. Ethic. 5. & Plut. in Cic. πρὸς περισπᾶν αὐτὸ τὴν λύσαμεν. de hoc Bud.

Com. Item decipio, ui aufero, uel detraho & auello. Lucian. Toxare ἃ ἔχε περισπᾶται πρὸς ἑκατέρα χωρὶνα ῥάκη περισπάζες. Itẽ occupo. Ioseph. lib. 1. Ἀκουσίν Ϙῦ πρὸς αὐτώνιον πολέμω περισπωμένω, Cassio aduersus Antonium bello occupato.
Περισπαράζω. inuoluo.
Περισπαραδής. inuolutus, implicitus.
Περισπερχής. ἐ Ⓖ. ὸ. ἡ. studiosus, uexatus, uehementer asper.
Περισπούδαστος. affectabilis, dignus certamine, magno studio affectatus.
Περίσπουδ Ⓖ. qui serijs rebus gaudet.
Περισπουδάζομαι. τὸ περὶ πολλὰ ἀσχολέομαι, satago.
Περισπωμφής. ῆς. ἡ. circunflexus accentus.
Περισσάκις. impariter. uide Martian. lib. 7.
Περισσία. ας. ἡ. superfluitas, abundantia.
Περίσσομαι. ατ Ⓖ. οὐ idem.
Περισσύσω. μ. σύσω. π. συκα. abũdo, supero. Neutrum genit.
Περισσοεπῆσαι. τὸ. περισσολογῆσαι.
Περισσολογία. sermo superfluus, disputatio quædam ad rem quam tractare uolumus non pertinens, sed superflua teste Quint.
Περισσομφή ης. ἡ. uastata. πορθημένη.
Περισσός. ὰ. quod restat, superfluũ, nouũ, præstans.
Περισσός. ὰ. ὸ. fit à præpositione περί, & σόω, τὸ ὁρμῶ, ὁ ἄγαν τηχὺς καὶ σωστικός, qui aliquo in genere excellit, ut περισσὸς τὼ σοφίαν. Eurip. in laudem & illud extulit, περισσὸς ὢν ἀνήρ, eximius uir & μέγας: quamuis & uitio conuertitur, ut illud, περισσὰ κἀνονητὰ σώματα. Eust. Iliad. Λ.
Περισσύβ. circum.
Περισταλτικὴ δύναμις. apud Gal. facultas quæ cibos in uentriculo ueluti manu comprimit, & circunplectitur, melioris concoctionis gratia.
Περίστημαι. ambio.
Περιστασις. ιῶ Ⓖ. ἡ. casus, circunstantia, infortunium, status, afflictio. Stoicis, hoc est, συμφορὰ. Antiquitus siue uteribus usurpabatur p multitudinis conuentu quadam cum per turbatione. Dicitur nonnunquã περίστασις causa, αἰτία, unde sex illa Rhetorum περιστατικά.
Περίστ Ⓖ. locus altus, cui si quis instat omnia habiturus sit conspicua.
Περιστυρόω. μ. ώσω. π. ωκα. sæpio, uallo, cingo. Actiu. accus.
Περιστύρωμα. τὸ. uallum.
Περισύγομαι. operior undiquaq;, obuoluor, obtego.
Περισφίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. ordino. (gor.
Περισφῆρα. τροχὸς. circumcta rota.
Περισφῶσι, pro περισῶσι. circunstent.
Περισφέλλω. μ. ελλῶ. π. αλκα. cooperio, contego, obuoluo, communio, compono, orno, com-

prehendo, contraho, comprimo, περισέλλω νόμον, tueor legem. Actiu. Bud. Com.

Περισγαίζεσθαι, uel περισγήεσθαι. lamentis & gemitibus circunſonare, in anguſtias redigi, ſuſpirare, triſtari.

Περισῳάς. ἄδος. ἡ. columba, παρὰ τὸ περισῴζειν τὰ ἱερᾶ. ui de Ariſtotelem, Aelianũ, & Oppianũ in Ixeut.

Περισῳών. ῶνος. columbarium, id eſt ſtatio agreſtium columbarum, quamuis aliquando & domeſticarum ſit, quod propriè περιστεροτροφεῖον dicitur. Item uerbenaca recta, herba columbis familiaris. Dioſcor.

Περισπιδιαῖος. ὁ. ὁ. pullus columbinus, pipio.

Περισπεοειδής. ἐς. ὁ. ἡ. columbacei generis.

Περιστεροτροφεῖον. locus alendis columbis aptus Palladio de Re ruſt.

Περιστεφανόω. corona cingo, κυκλόω.

Περιστεφής. ἐς. ὁ. ἡ. circuncoronatus.

Περιστήθιον. τὸ. pectorale.

Περιστῆσαντες. οἱ. circumpoſiti.

Περιστῆσαν. ſiſtebant, mactabant.

Περίστια. luſtrationes.

Περιστιάρχοι. qui conciones & theatra luſtrabant apud Athenienſes: dicti quaſi circitores. Fiebat autẽ huiuſmodi luſtratio catharſijs, hoc eſt minutulis procellis. Cæl. lib. 3. cap. 26.

Περιστιβής. ἐος. ὁ. ἡ. calcatus, extritus, ſuffultus, fultus, fartus, περιπλημμύρης, περιπατημένος. Nican.

Περιστιγές. ἐος. ὁ. maculoſum, uariegatum, diſtinctum, ποικίλον. Nicand.

Περιστιλβω. nitidum, & ſplendidum facio.

Περιστίφας. ανδος. ὁ. circumiens.

Περίστια. τὰ. formices.

Περιστιχίζομαι, &

Περιστιχίζω. μ. ίσω. τ. ικα. ſtipo, indagine cingo, ſtabulor. Actiuum accuſ.

Περισολή. ῆς. ἡ. comitatus, compreſsio Gal.

Περίσομ☉ φάλαγξ. latericeps, ſiue anceps.

Περισοναχίζω. circumgemebat, περισοναχίζεται δῶμα, pro περιηχεῖται.

Περίσυρ. ὸ. apud Atticos teſte Polluce dicitur locus ſeptus columnis, qui alio nomine periſtylium Vitruuio & περικίων.

Περισραίπω. circumfulguro. Luc. in Act. καὶ ἐξάφνης περιέστραψεν αὐτὸν φῶς.

Περισρατόω. circumfodio.

Περισραβπεδόω. circumſideo, obſideo.

Περισρέφω. μ. ἐψω. τ. φα. circumuerto. Actiu.

Περισροφάω. μ. ησω. π. ηκα. idem.

Περισροφή. ῆς. ἡ. conuerſio, uertigo. Item apud Rhetores, teſte Conſulto Chirio, cum aduerſarij propoſitionem in noſtram partem conuertimus περισροφὴ dicitur.

Περίσωμα. ὸ. quaſi circumſtratum. Sunt autem περισώματα, ut περιπετάσματα genus cortinæ, qua parietes & aulæ teguntur, ſeu tapetia Babylonici floris uarietate perſpicua, & ab alijs aulæa & Attalica: ab alijs beluata, hoc eſt, beluis uariegata appellantur, aulæa picta, & uerſicoloria. Vnde Themiſtoclem legimus regi Perſarum reſpondiſſe, ſermones hominum περισώμασιν uerſicoloribus perſimiles eſſe. Etenim ut in illis cum extenduntur, ita & in his formas figuraſq; apparere, contractis uerò abſcondi eaſdem atque corrumpi, quare ſibi tempore opus eſſe. Sunt etiam περισώματα circunuallationes. Vide in Chiliad. Eraſmi, περισώματα campanica.

Περισύλιον. ὸ. locus clauſus columnis, circunquaque porticum habens: uel ſaltem à tribus lateribus.

Περίσυλος. ὁ. qui columnis undecũq; ſuſtinetur.

Περίσυ, non πέρισυ, Gaza autore. in anno præterito.

Περισυλάω. ſpolio

Περισύρω. diſtraho, diuello, lacero, uexo, lanio, in diuerſum & in contrarium traho.

Περίσφατ☉. lugubris.

Περισφιώδομαι. undiq; obturo.

Περισφιγμένως. ὁ. aſtrictus.

Περισφίγγω. μ. ίγξω. π. ιγκα. coërceo, περισέλλω Actiu. accuſ.

Περισφύρια. τά. oruamenta pedum, fimbria.

Περισφυρον. ὁ. ὸ. aſtrigmentum, ligaculum quod cruribus circundatur.

Περισχελές. ὸ. difficile.

Περισχεῖν. contine, defende, adiuua.

Περισχίζω. abſcindo.

Περισῴζομαι. incolumis ſum, ſeruor à morte.

Περισῴζω. μ. ώσω. π. ωκα. tandem ſeruo, ſaluo, libero. Actiu. accuſ.

Περισωρεύω. μ. εύσω. π. ευκα. accumbo.

Περισώφρον. ονος. ὁ. ἡ. ualde temperans, ὁ περισωφρονῶν, apud Aeſchyl.

Περιτάω. erro.

Περιτάμνω. amputo, περιηχίζω. Actiu.

Περιπαφρεύόμενος. foſſa circundatus.

Περιταφρεύω. μ. εύσω. π. ευκα. foſſa cingo, circũfodio. Neut. accuſ.

Περιτένομαι. obtendor.

Περιτεχίζω. cirunuallo, morior. Actiu.

Περιτέχισμα. ατος. τὸ. circunuallatio.

Περιτίλλω. μ. τιλῶ, circunuoluo, perſicio, morior. Actiu. accuſ.

Περιτμένω. circuncido, extenuo, diminuo, accido. uide περικόπτω. Actiu.

Περιτρεχνεῦσι. inſidiari, mali aliquid moliri.

Περιτρέχνησις. ἡ. ſolertia.

Περιτυπώμεν☉ ἄργυρ☉. liquefactũ argentum.

Περιτήκω. erodo, liquefacio.

Περιτόρειον. terebrum, τρύπανον.

Περιτίθημι. τὸ. γνώμην καὶ περιστέλλω, κῆρ περιβάλλω, amicio, circundo, induo. Vnde περιτίθεμαι paſsiu. τὸ αἰσχύνομαι, & περιβάλλομαι. Eſt etiã τὸ παρακάπτω. concilio, quæro, parioq;. Item accommodo, tribuo, do. Aeſchin. ἡ πόλις περὶ θείας πίστεως αὐτοῖς. Præterea aſsigno, tribuo alicui rem aliquam. Vnde quod apud Cicer. de Senect. Omnem autem ſermonem tribuimus non Tithono, ſed M. Catoni, Gaza uertit περιτεθειπότες ὀνόμασι. Conuenit autẽ in hac ſignificatione cum πορίσαι. Bud. Com.

Περιτίλομαι. uellor, reuellor & περιτιλμῶ☉, uulſus Lucian.

Περιτομύς. culter ſutorius, σμίλη.

Περιτομή. ῆς. ἡ. circunciſio, qua uoce Paulus omnes Iudæos complectitur, ſicut contrà præputij nomine omnes Ethnicos.

Περιτομίς. pars quædam nauis.

Περιτόναια. τὰ. ligna prominentia iuxta puppim, & quę utrunq; parietẽ cõtinẽt, quaſi circũtenta.

Περιτόνιον. membrana illa interior uentris quæ omento iungitur, quáq; omnia intrinſecus exta integuntur. Ab ilibus autem à pube ſurſum uerſus ad præcordia peruenit.

Περιτραχήλιον. ὸ. ὸ. torques.

Περιτρέπω. circumago, & interdum circumactu euerto & percello, ut πορίζεται τὴν νῆα. Lucian. Gregor. καὶ ὑφ' ἁδικήτου τοῦ πλαγκτοῦ πορισρεπόντου, Inopinata & uiolenta fræni excuſsione reſupinantes, retrorſum agentes. Interdum in bonam partem accipitur, ut cum res malè cœpta bene uertit. Lucian. χάριν δ' ὁμολογῶ τοῖς θεοῖς ὅτι μοι τὸ σφάλμα ἐν ἄλλο ὁτιοῦτῳ πορισρέπει, id eſt, felicius ceſſit, & in diuerſum quàm inſtituerã. Inde illud Act. 26. μαί νυκτὸς, πολλά σε γράμματα εἰς μανίαν περιτρέπει, Inſanis Paule, multæ te literæ è ſana mente ad inſaniam redigunt. Dicimus quoque περιτρέπω σε. pro σφάλλω, in errorem induco, & impello, ut πείθομαι αὐτῷ σφάλλομαι. Bud. Com.

Περίτρητον. foramen. Vitruuius li. 1. cap. 2. aut embate in baliſta foramine quòd Græci πορίτρητον uocant.

Περίτρυτ☉. ὁ. ſcutula, Vitru.

Περιτριβής. attritus.

Περιτρίβω. detero.

Περίτριμμα ἡ ἀγορᾶς, Demoſthenes uocat Aeſchinem, id eſt rabulam & uaframentum fori, quaſi tritum in forenſibus rebus, καὶ εὐπαίγμωτον συνοφάντην, & qui omnes uafritias percalleat. Dicitur enim περίτριμμα, quaſi πεπιμμένον, καὶ πολυσῶς τεπριμμένον. Vide in Chiliad. Eraſmi.

Περιτρίπτω. circumago, circumuerto.

Περιτροπόω. circumagendo.

Περίτροπος ἐνιαυτός. annus uertens, nam fines anni ad initia recurrũt, καὶ περιτροπόωντος, περιχωρέοντος.

Περιτροπή. ῆς. ἡ. circuitio. Item uicisſitudo, unde ἐκ περιτροπῆς uicisſim.

Περιτροχαλάτης. ου ἡ. genus tonſuræ.

Περιτροχος. ὁ. ὸ. rotundus.

Περιτρόχω. peredo.

Περιτρύω. ὁ. ὸ. quod ſupereſt.

Περιτρύω. μ. ύσω. τ. υκα. reſto, excello.

Περιτροὶ λόγοι apud Aeſchinem Socraticum, grauia & mirifica uerba, eximiæ rationes.

Περιτρολογῶ. multa loquor.

Περιτρόν. impar, ſuperfluum, excellens, præſtans. Atticum autẽ eſt pro περισσός, & περιτρόν ἐστιν, redundare, ſuperare.

Περίτρωμα. ατ☉. ὸ. excrementum, ſtercus, retrimentum Macrob.

Περιτρωματικός. ὁ. excrementitius, homo excrementis abundans.

Περίτρωσις. ἡ. ſuperfluitas, excrementum.

Περιτυχάνω. offendo, obuiam fio, incido, ſuperuenio, forte aduenio ſuper ſermonem, γίτυγχάνω, interſum. Bud. Com. περιτυχὸν τοῖς βιβλίοις Ariſtot. Rhetor. hiſce libris operã impendens & περιτυχὲς, συντυχὲς, περιπεσὸν. Suidæ.

Περιτυμπανίζομαι. ἐκμαίνεσθαι. ſonitu tympanorum agor in furorem.

Περιυβρίζω. ſingulari iniuria afficio, omni genere iniuriæ afficio, contemno.

Περιφάνεια. ας. ἡ. ſplendor, proſpectus.

Περιφανέστερον. manifeſtius.

Περιφανής. ἐς. ὁ. ἡ. circumſpectus, conſpicuus, præclarus.

Περιφανός. ὴ. ὸ. facundus.

Περιφανῶς. ὰ. ὸ. clarus.

Περιφεγγέια. ἡ. irradiatio.

Περιφέρεια. ας. ἡ circunferentia, circunlatio, rotatio, ſuperficies, ſuperſcriptio, περιφέρεια κύκλου orbis complexus, circularis ambitus. Eſt etiam hallucinatio, & uita errabunda, ut περιφέρεσθ. Eccleſ. cap. 10. ἡ ἐσχάτη σώματ☉ αὐτοῦ περιφέρεια. Bud. Com.

Περιφερής. ἐος. ὁ. ἡ. circũferibilis, rotũdus, globoſus.

Περιφέρομαι. eòdem reuoluor. Item uagor, erro, palor. Syneſ. ἐγὼ δὲ περιπλανήθην ἁπανταχοῦ τῶν πραγμάτων, Vagis & uarijs cogitationibus euagatus ſum, huc illuc; animum circumagens. Plut. καὶ περιφερόμεν☉ τοῦ μεγέθει, Et quoquo uerſus circumactus ad rei magnitudinem

nem æstimandam. Greg. μήπε περιφωνηθῆς ἀ-θέως ὡς. θεοῦ σωφόρ-, Necubi hallucineris perperam hæc æstimando, quasi indigna quæ de Deo credantur. Bud. Com.

Περιφερόμεν-. uulgatus, λαλούμεν-.

Περιφέρω. circumago, eodem reuoluo. Item circunfero, id est mecum semper fero, in comitatu meo fero, quod Cic. Epist ad Q frat. circungesto dixit: Eam quoq; Epistol. T. Catiemus circungestat. Est etiam traduco, per ora oculosq; hominum circunduco, quod & πριάγω dicitur. Synes. σὺ πονηρὸς πρινένγματε, πᾶζοι ποτ ἄζατε λαζαφανὲς οἱ πνες εἰσι. Item in errorem induco uel perturbo, ut in Salom. πεφιφέρει ἢ συνοφαντίαν τὸν σόφον. Item perfero, id est ad extremum usq; tolero, πρίσιῶς φέρω. Est & in diuersum fero atq; in contrarium. Vtuntur & hac uoce in conuiuijs, ut περιφέρειν λύλικα, uel ποτήριον. Vnde περιφέροντες, qui ferculà in conuiuijs circunferunt & sternunt in mensis, cum unicuiq; partes apponuntur, & lances distribuuntur. Xenoph. Item περιφέρει, refert. Herodo. in Erat. ὅ τε με περιφέρει δόξη εἰσλγίαι τοτεων. Bud. Com.

Περιφεύγω. ita fugio ut ad extremum euadam, uel ad extremum euado, & superstes sum. Bud. Comment.

Περίφημος. δ. popularis, celebris, clarus.

Περιφήτης. clauiger.

Περιφθείρομαι (inquit Bud. Com.) πρὸ τοῦ λοιπῶ τῆ φθορᾷ περιπεσῶ, pereo, comminuor. Item pediculos colligo.

Περίφιμωσις. ἡ. apud medicos nominatur cum glans pudendi tegi non potest.

Περιφλεγής. ardens, perustus, peraridus.

Περιφλοιόρυθ-. ὁ. tunicis conuolutus, uel tunicas dimittens.

Περίφλοι-. ὁ. deliberatus, decorticatus.

Περιφλοιοῦν. detrahi corticem.

Περιφλύω. ἐπιπολαίως καίω. amburo.

Περίφοβος. δ. pertrepidus.

Περιφοβοῦμαι. paueo. Accus.

Περιφοιτάω. ἡσω. π. ηκα. circumambulo.

Περίφοιτ-. ὁ ἡ. uagus.

Περιφορά. ᾶς. ἡ. reuolutio, circunlatio, circunlactio. Est quoq; ferculorum missus, qui conuiuijs apponuntur, aut singulis conuiuis, aut quaternis ut nũc fieri solet. Item hallucinatio, & uita errabunda, error, erratio, sicut περιφέρεια, à περιφέρεσθ. Greg. πρὸ θεολ. 2. & ἡ δλ. 1. Et Eccles. cap. 2. ἐγὼ ἐβλεψα ἐγὼ ἐν ἰδεῖν σοφίαν, καὶ περιφοράν, καὶ ἀφροσύνην, Et oculos aduerti ut uiderem sapientiam, & mentis errores, & dementiam. Bud. Com. περιφορὰ circumlatio in orbem. Ammonium in λύσεις.

Περιφόρτ-. ὁ. uersatilis. Vide Eras. in Chil.

Περιφόρ-. ὁ. idem, qui se circumagit.

Περίφραγμα. τ-. τὸ. circunseptio, pars currus, obex, macceria.

Περιφρασίως. ritè, peritè, scienter.

Περιφράζομαι. μ. άσομαι. σ. ασμαι. decerno, circunloquor. Depon. absol.

Περίφρασις. ιος. ἡ. circũlocutio, circuitus loquendi. figura hæc fieri debet aut ornandæ rei causæ quæ pulchra est, aut uitandæ quæ turpis est.

Περιφρήσσω. circundo sepimento.

Περιφρονέω. μήσω. σ. ηκα. contemno. Item consydero, contemplor, inquiro, scrutor.

Περιφρῶσαι. amplecti.

Περίφρων. ονος. ὁ. ἡ. castus, prudens.

Περιφύομαι. agnascor.

Περιφύς. ύτ-. ὁ. complexus.

Περιφωνέω. circunsono, resono.

Περίφωρος. σ. deprehensibilis, deprehensus in furto, manifestus, qui inficiando non est.

Περιφώζαντες. οἱ. operientes, operculis tegentes.

Περιχαίνω. deuoro, obhio, arrodo ueluti canes, cum lapides, quibus iactantur, commordent.

Περιχαίρω. supra modum lætor.

Περιχαράκωμαι. ώσ. ὁ. loci alicuius munimentũ.

Περιχαραπώζας. αντος. ὁ. uallo & fossa circundans.

Περιχάρεξις. circunductio, urbatio. Nam urbare est aratro definire & circũscribere & urbum cum uatum aratri quod in urbe condenda adhiberi solet. E legibus.

Περιχεράσω. μ. άξω. π. αχα. disrumpo, remouco, sacrifico.

Περιχαρία. ας. ἡ. immoderata lætitia.

Περιχαρείαι. ας. ἡ. lætitia elata. περιπὴ χαρά.

Περιχαρὴς. supra modum lætus, gaudio perfusus, ὁ ἀμέτρως χαίρων, Aristot. ὅτε περιχαὴς δύτυχῶν ἔται, ὅτε ἀτυχῶν περίλυπος. Neq; prospere rebus lætabitur nimis, neque asperis aduersisq; mœrebit. Item gratiosus, qui consequitur gratiam ex aliquo.

Περιχάσκειν. inhiare.

Περιχέω. circunfundo, confundo.

Περιχείλυντος. saturi.

Περιχλανίζεσθαι. tegi, onerari, πᾶς ἀσραπτόμενος.

Περιχορδόω. circunfilio, tripudio.

Περιχορίζω. idem.

Περιχρίστος. ὁ. circunlitus.

Περίχρυσος. ὁ. inauratus.

Περιχύω. περίχυμι. circunfundo.

Περιχωρέω. discedo, peragro.

Περίχωρ-. undiq; finitimus.

Περιψάω. μ. ήσω. σ. ηκα. rado, abstergo, limo. Actiuu. accus.

Περίψημα. ατ-. τὸ. scobs, & ramentum, & quicquid limando deteritur, nauci, sterquilinium, quisquiliæ, cuiusuis rei putamen, lustramentũ. Ambrosio interprete, illuuies quædam & purgamentũ, cuiusmodi spongia excipitur, κόγισμά τι, minusq; est quàm λῦμα. Eust. Odyss.

Περιψοφῶ. obstrepo, circunsono, increpo.

Περίψυκτ-. ὁ. frigidus.

Περιψυξις. frigiditas, rigor, & affectio illa febre laborantium, quæ præcedit horrorem, hoc est φρίκιλω.

Περιψύχεσθαι. perfrigescere, καταψύχεσθαι.

Περιώγανα. rotarum ferramenta, pro περιοχάνα.

Περιωδυμένος. perlustratus.

Περιωδυμία. ας. ἡ. nimia dolentia, anxietas.

Περιώδυνος. qui toto corpore est contusus, & dolore uehementi affectus.

Περιωθῶ. pulso, uexo, malè accipio, fugillo, iniuriaafficio, cingo.

Περιώκεαλ-. supra modum pulcher.

Περιώμαν. σ. ὸν. supparus.

Περίων. ουτ-. ὁ. superstes, adhuc uiuens.

Περιωπή. ῆς. ἡ. specula, locus conspicuus.

Περιώσιον. Ionicè pro περισσιον. σ. ὸν. superfluè, præter conueniens.

Περιωπάλσιος. ὁ. circum aures hirsutus, sic apud Heraclid. ex Platone legitur, pro ὁ πρὸ τὰ ὦτα λάσιος.

Περιωρίζω. μ. όσω. π. ικα. matureſco, maturitate ingrescо, hoc est, περπαίνεσθαι, μελανίζειν. Significat etiã ποικίλλειν, hoc est, uariari. Neut. absol.

Περκάζω. uarior, colorem muto.

Πέρκη, uel περκίς. ἡ. perca piscis, ut Gaza uertit in Aristotele, uide in Chiliad. Erasmi, Perca sequitur sepiam.

Περκνόπτερ-. ὁ. quanquam aliàs sine cappa scribitur, species aquilæ apud Aristotel. Gaza Græcam uocem reliquit.

Περκνός. ά. ὁ. niger, uarius. uidetur pro eodẽ aliàs πέρν-, aliàs πόρκ- scribi.

Πέρκος ἱέραξ. uide πέρνις.

Πέρκωμα. stigma in facie decoloratio faciei.

Πέρναμαι. uendo. & περνᾶτ, uenditur. unde πόρνη scortum, quòd corpore quæstum faciat.

Περνάς. ὁ. uendens.

Περνάσκω. mitto ad uendendum.

Πέρνης ἱέραξ. accipiter pernix dictus, ut Gaza uertit ex Aristot. forte idem qui aliàs πέρκος ἱέραξ apud eundem, à Gaza redditur perca accipiter.

Περνός. species aquilæ, πωνγελικὸς ἀετός.

Περονατρίς. ίδος. ἡ. peplum, & uestis quædam quæ succingebatur & fibula colligebatur.

Περονάω. uel περονέω. μ. ήσω. π. ηκα. fibula necto. Neutrum. & περπερονημένος, transmissus Lucia no Agricola interp. prominens Eras.

Περόνη. ης. ἡ. fibula, πόρπη, nomen ossis apud Aristotelem. Gaza fibulam uertit. Pollux παρὰ δὲ τὴν πίλαν. ἐκατέρωθεν προέχουσιν ἀσφύαλοι, εἰς οὓς αἱ περόναι καταλήγουσιν. Apud Hipp. tuberculum est. Gal. ossis extuberationem uocat. Hesych. τὰ αὐλικείμενα τῇ λυπμῃ ὀστᾶ.

Περόνης. ὁ. instrumentũ musicum & metri genus.

Περόσμια. uiles panniculi, abiecta linteola.

Περπερέα. adulatio, temeritas, mollities.

Περπερεύομαι. μ. εύσομαι. σ. ευσμαι. ago perperam & temerariè, adulor, extollor, ostento me. Sic ferè exponit Hesych. Alij pro garrire exponũt, quasi τοῖς λόγοις περιφέρεσθ, quòd locutuleij fermonibus ambagib. molesti sint: alij pro præcipitem esse & temerariũ. Videtur esse ficta uox à Perperis fratribus de quo Eras. prouer. Ne in Melampygũ incidas. Vtitur ea Paul. 1. ad Cor. cap. 13. ἡ ἀγάπη οὐ περπερεύεται. id est (ut Eras. uertit) Charitas non est procax. Depon. absol.

Πέρπερος. σ. ὁ. procax, temerarius, præceps, inconstans & leuis. uide ἀκατάπερ σφρόνομαι.

Περράμ-. ἀντὶ τοῦ Πρίαμος ἀολικῶς. Etym.

Περρέχειν. περιέχειν, ὑπερβάλλειν.

Περσαῖος. ὁ. nomen piscis apud Aelianum.

Περσέ. antiquè pro πέρσε. Cæl. lib. 10. cap. 28.

Περσέα ἡ. arbor quædam Dioscor. & Nicandro.

Περσεύς. ὁ. nomen uiri, & syderis apud Proclum (de sphæra.

Περσέφασσα. ης. ἡ. &

Περσεφόνεια ας. ἡ. &

Περσεφόνη. ης. ἡ. Proserpina. Hymnus in Persephonen apud Orpheum extat.

Πέρσαι. cuborum iactus quidam. Cælius libro 10. capite 28.

Περσικὰ ά. subligaria Aristoph.

Περσιστί Persicè, more Persarum.

Περσύας. anni præteriti uinum, tanquam περισύας, hoc est, anni præteriti quoddam existens. αὐτίτης. eiusdem anni.

Πέρυσι. anno præterito. pro nuper etiam accipitur. ὁ πέρυσι σίτ-, frumentum annotinum, id est superioris anni.

Πέρυς. υος. res ex anno præterito.

Περυσινός. οῦ. ὁ. adolescens, qui iam ex ephœbis excesit.

Περυσινοὶ ἡγεμόνες. superioris anni duces.

Πέρω. μ. ερῶ. π. ηκα. transfigo, penetro, transeo. Actiuum accus.

Περώσιον. ingens.

Πέρωσις. ιος. ἡ. oblæsio, priuatio, impedimẽtumq; naturalis functionis aut alicuius particulæ mutilatio.

Πέσσω. ὸ. cortex, herbæ caulis, φλοιὸς ἢ βοτάνης. Nicand.

Πηλακίζω. illudo. Etym. φηνακίζω. supra scribitur πηκαλίζειν infra πηνικίζειν.
Πηλακισμός. ὁ. illusio.
Πηλαμὶς. ίδος. ἡ. pelamis ex thynnorum genere, dicta quòd in luto nascatur. Vide Aelianũ, Gaza in Aristot. uertit limosam & limariam.
Πήλαξ contumelia, supra scribitur πάλαξ.
Πῆλε. uibrauit, concussit. à πάλλω.
Πηλιγόνδι. gigantes, quasi ex luto prognati.
Πηλίκισμα. ατος. τὸ. fucus, impostura.
Πήλιξ γηρος. ἡ. galea, calsis, superius πέλυξ.
Πηλιὰς. άδος. pelias hasta, qua Achilles solus utebatur, quasi uibratrix: dicta ἀπὸ τοῦ πῆλαι, hoc est à uibrãdo. aut Pelio monte, unde nata fuit. De hoc Hom. Iliad. π.
Πηλίκ@. α. ὁ. qualis, διάφορ@, quantus.
Πηλικότης. γητος. magnitudo, amplitudo.
Πήλινος. α. ὁ. luteus, è luto factus, χοϊκός.
Πηλοδομέω. ludo, nidum construo, de hirundinibus dicitur. Epigr.
Πηλοπατίδες. ἀδ. uel πηλοβατίδες, perones Latinis dicuntur, calciamẽta altiora, sic dicta, quod securè ijs procul cetur lutum, uel in cœno incedatur à πηλὸς καὶ πατῶ, ἢ βαίνω, alio nomine dicuntur & ἀρβύλαι uti testatur Hipp.
Πηλοπλάθ@. α. ὁ. figulus.
Πηλός. ὁ. cœnũ, terra aqua irrigata, argilla. à πηλάσσω. Iones hoc nomine uinũ uocant, ἐπὶ πάλλῃ καὶ σείῃ ἡμῶν τὰς φρένας. unde κάπηλος, qui uinum uendit.
Πηλουργὸς. luto operans.
Πηλοφόρ@. α. ὁ. cæmenti bajulus, mercenarius, μισθωτὸς, χρεοτέχνης.
Πηλυχίς. exhorrore frigiditas. Etym.
Πήλυξ. ῆγος. ἡ. fissura.
Πήλυσμα. ὸ. lotura.
Πηλώδης. εος. ὁ. cœnosus.
Πῆμα. ατ@. τὸ. clades, detrimentum, malum, noxia, infortunium.
Πημαίνομαι, &
Πημαίνω. noceo, mutilo, oblædo. Dicitur & passiuè πεπημανθῶσθαι, pro offendi.
Πημαντός. noxius.
Πημονή. ῆς. ἡ. nocumentum.
Πῆμ@. quando, πολιὰς.
Πηνέλοψ. auis quædam magnitudine columbæ, anati similis, Gaza in Aristot. Græcam uocem relinquit.
Πήνη. ης. ἡ. μέστρα. fusus, ἄτρακτος νῆμα. τῇ δὲ τῷ ὑφάνῳ τὸ ὑφαργῶ.
Πηνίκα. quando, dicitur & propriè de aliquot horarum uel ualde exiguo temporis interuallo.
Πηνίκη. ης. ἡ. coma supposititia siue galericus.
Πηνικίζειν. pro eo quod est fuco & fraude uti. ui-

de πηλακίζειν supra, & Penicissare in Chiliadibus Erasmi.
Πηὶνισμα. ατος. τὸ. fucus, impostura.
Πηὶνιον. α. τὸ. radius textorius, fusus quo reuoluitur subtegmen. Inde χρυσοπήνιζον dictum uolunt, id est aciã Gaza interprete, quæ similis est culici.
Πηὶσμα. textura, ὕφασμα.
Πηὶῶ@. idem.
Πῆξις. ι@. ἡ. fixio, firmitas.
Πηος. ὁ. ἡ affinis, ἀγχιστέας οἰκεῖ@.
Πηοσύνη. ης. ἡ. affinitas, συγγαμβρία.
Πήρα. ἡ. uide πῆρα in Ammonio.
Πήρας. ἡ. facculus, pera.
Πηρίδιον. τὸ. perula.
Πηρίθες. αὐτὶ τοῦ πειρίθες, Doricè. Etym.
Πηρίν. ῖν@. mentula, testiculus.
Πηρομελὴς. ἐος. ὁ. ἡ. mutilus membris, membraso lutus. Eras. in Epigr. græc.
Πηρὸς. ὁ. ἡ. fractus, mutilatus, læsus, cæcus, læsus in membris, luxatus.
Πηρόω. μ ὡσω. π. ωκα. obtundo, frango, luxo, mutilo, cæco, destruo. Actiuum accus.
Πήρωμα. oblæsio, mutilatio.
Πηρώμεν@. deprauatus.
Πήρωσις. ιος. ἡ. cæcitas, mutilatio, nocumentum, (molestia.
Πήσσειν. coagulare, πηγνύειν.
Πητύα. ας. ἡ. coagulum, inferius πτύα.
Πηχίσκος. α. ὁ. stipes cubitalis, ξυλάριον πηχυαῖον.
Πηχυαλδὺς. Attici uocant sic palliolũ continens remum ad scalmum.
Πηχυαῖος. cubitalis.
Πήχυιον. posterior remi pars, uel ut Apollonius, palliolum continens remũ ad scalmum. Etym.
Πήχυ@. cubitalis.
Πῆχυς. εος. ὁ. ulna, cubitus, brachiũ & pars cithare, quæ à cubiti similitudine nominatur. Gaza in Aristotele uertit cubitum, sicut & ἀγκών.

Παίνω. μ. ανῶ. pinguefacio, plenũ reddo Alcionio, Bud. concoquo. Actiuum accus.
Παίω. urgeo, premo, uexo.
Πιάλε@. α. ὁ. pinguis, potabilis.
Πιάλιος. humidus, fontem seu scaturiginem habens. Etym.
Πίαρ. αρος. τὸ. pingue.
Πιάω. μ ἀσω. σ. ακα. prehendo, comprehendo. Actiuum. accus.
Πιδακίον. πίδαξ. &
Πιδακώδης. ες@. ὁ. ἡ. πιδήεις, ὑδατόρρους.
Πίδαξ. ηος. ὁ. fons, scaturigo, stilla. unde ὑπόπιδαξ χθὲς. ὁ. ἁλλὰ πρωΐ. ἁλλὰ πρωΐ ἔχων.
Πιδάω. salio instar aquæ salientis. Etym.
Πιδήεις. ήεντος. ὁ. fontibus abundans.
Πιδύομαι. exilio, emano, σκαίρω. Nicand.

Πιδύτης. nomen uiri proprium. Etym.
Πιδύω. scaturio.
Πίε. bibe.
Πιέζω. Doricè premo, affligo, fatago.
Πιέζω. μ. έσω. σ. εκα. Ionicè & Atticè, premo, reprimo, affligo, fatago. Actiuum accus. πεπιεσμένον, compressum Aristot.
Πιέειν. bibere.
Πιαίνω. alo, παίνω.
Πίειρ. ὁ εἴγλος. felix, beatus, diues, pinguis.
Πίειρα. ας. ἡ. pinguis.
Πιερία. ας. ἡ. Pieria, mons Bœotiæ & Macedoniæ (& urbs.
Πιερίδες. άδ. Musæ.
Πίσμα. τὸ. retrimentum quod ab expresso succo reliquum est, & ipse quoque succus.
Πιεστὴρ ῆρ@. ὁ. prælum.
Πιεστήριον. α. τὸ. idem, ἐκθλίβον.
Πιεστὸν. τὸ. compressile φησὶ δὲ ταῦτα. inquit Aristot. ὅσα δύναται εἰς τὰ ἑαυτῶν κενὰ συνιέναι, ἢ εἰς τὰς ἑαυτῶν πόρους. Compressilia ea sunt quæ possunt in suas ipsorũ inanes partes aut in suos ipsorũ meatus coire, ut spongia, lana, cera, caro.
Πίεστρον. instrumentum extrahendo fœtui mortuo, ἐμβρυοθλάστης.
Πίας. pinguis, floridus.
Πίσσα. pro πίης. biberis.
Πιδάκιον. ης. ἡ paruum dolium, uas terreum. diminutiuum est à πίθ@. inferius ποτάνια scribitur, quod non placet.
Πιδάκιον. α. τὸ. idem.
Πιδακολογέω. μ. ήσω. π. κα. duco ad persuadendum. Neutr. absol.
Πιδακολογία. ας. ἡ. sermo uerisimilis & persuasiuus.
Πιδανὸς. ὁ. ὁ. obediens, persuaderi aptus, docilis, uerisimilis, aptus, probabilis, idoneus q quouis exprimat, appositus ad persuadẽdum. Item gratus & iucundus Aristid. Panagyr. in Cyzico de templo loquens, καλοὶ μὲν γὰρ οἱ τῶν οἰκοδομάντων ὅτοι νόσμοι καὶ θαυμαστῶς πιδανοὶ τοῖς πλήθεσι. Huiusce modi ædificantium ornamenta & pulchritudinem ostendant & plebi mirum in modum grata sunt. Sic etiam κάλλος πιθανὸν pro καλὸν dicimus. Scribit etiã πιδανὸν.
Πιδανότης. ητος. ἡ. credulitas. (θανός.
Πιδανῶς. politè, aptè.
Πιθέω. μ. ήσω. π. ηκα. cõfido, credo. Neutr. datiuo.
Πιδηκαλώπηξ. ἡ. similiulpa, apud Aelianum.
Πιδήκειον βλέπειν. acerba tueri.
Πιδηκίζειν. uide in Chiliad. Erasmi.
Πιδηκισμὸς. fraus, adulatio, imitatio.
Πιδηκιστὴς. ές@. ὁ. ἡ. simiæ similis.
Πίθηκ@. ου. ὁ. simia. uide Aristol. & Aelianum, qui etiam marinæ simiæ meminit.
Πίθηξ pumilio, nanus.

Πιθήσας. fretus, persuasus.
Πῖθι. bibe.
Πιθίτης. α. ὁ. cometæ genus dolij figura.
Πιθοιγία. ας. ἡ. quasi τοῦ πίθου ἀνοιγή. festum eræ Bacchi apud ueteres in quo dolia relinebant, & amicis potum præbebant, ut hoc tempore fit in die Martini. Cæl. lib. 15. cap. 25.
Πίθομαι. peëticè pro πείθομαι.
Πίθ@. α. ὁ. dolium.
Πιθυλάμπης. α. ὁ. transgrediẽs regulam positam.
Πίθυρα. ας. ἡ. furfur, scabies capitis. uide πίτυρον.
Πιθώλης. ες@. ὁ. ἡ. dolij amplitudine.
Πιὲτιον. butyrum.
Πικινός. densus, frequens.
Πικραίνομαι. irritor, amarulentus sum.
Πικραίνω. μ. ανῶ. irrito. Actiuum accus.
Πικρᾶσι. amaris.
Πικρία. ας. ἡ. amaritudo, acerbitas.
Πικρίζω. amarescо.
Πικρὶς. ὁ. intybus agrestis.
Πικρόγαμοι. οἱ. matrimonia amara, & πικρόγαμος, qui amaras expertus est nuptias.
Πικρὸς. ὸ. ὁ. difficilis, acerbus, amaruleutus, sæuus.
Πικρότης. ητ@. ἡ. amaritudo.
Πικροχόλος. α. ὁ dicitur Hipp. is in quo redundat flaua bilis quæ plerunq; amara solet esse, &
Πικρόχολος. amara bilis, biliosus Gal.
Πικρῶς. amarè, δεινοτικρώδως, ἐπικράτως.
Πιλάδιον. α. τὸ. biretum paruum.
Πιλάμνες οἱ. flamines uertuntur à Plutarcho.
Πίλεον. α. τὸ. galerus.
Πιλέω. μ. ήσω. π. ηκα. stringo, constringo, coagulo, condo, explano, æquo. Actiu. accus.
Πίλημα. ατος. τὸ. &
Πίλησις. ιος. ἡ. constrictio, obstrictus Alcionio, spissamentum & compressus Bud. pileus, cinctum, ζώνη, μίτρα. πίλημα πυργωδὲς, turritus pileus apud Strabonem, apud Gal. lanæ penicillus globulus ue tortilis, Celsus hapsum lanæ à prehendendo dicit.
Πιλητὰ. τὰ. subactilia uocantur Aristot. hoc est, quæcunq; compressilia firmas tollerãt pressiones, ὅσα ἔστι πιεστῶν μόνιμον ἔχει τὸ πάθος.
Πιλίδιον. α. τὸ. galericus, capillamentum, adulterina coma. Aliquando impostura. Bayf.
Πίλιον. α. τὸ. πίλεον. Bayf.
Πιλίσκος. α. ὁ. pileolus.
Πίλναμαι. appropinquo, ab ἐπέλω τὸ ἐγγίζω. & πίλνατο, uadit in superficiem. Et compositum ἀναπίλναμαι, exilio, ex reciprocatione quadã resulto. Vsus est Theocrit. Europa.
Πιλνάω. deijcio, πελάζω, ἐμπίπτω.
Πίλος. ου. ὁ. pileus, capitis ornamentũ, quod alio nomine λυγδασία, uel λισλαξία, uel πάρσα ap

pellant, eratq; propriè Perſicũ capitis ornamentum Xenoph. de Cyaxare loquens ἀπαγαγὼν αὐτὸν ἔξω ὑπὸ φοίνικας τινὰς, τότε μάλα κόσμου πίλου ὑποβαλὼν ἐκέλευσεν αὐτῷ. Item pilum, claua. eſt etiã ex lanis aliquid præparatum ad cubandum aptum. Etym.

Πιλέμων. preſſus.

Πίλωσις. ιος. ἡ complexus, conſtrictio, cõpreſſus.

Πιλωτός. ὴ. ὁ. conſtrictus, exæquatus.

Πίλωτόν. aliquid ex lanis præparatum ad cubandum aptum. Etym.

Πιμελή. ἧς. ἡ pinguedo, adeps, axungia.

Πιμελής. ἐων. ὀ. ἡ. pinguis.

Πιμπλάω. impleo. Actiuum. Et πίμπλαμαι paſſ. id eſt plenus ſum. Genit.

Πίμπλεια. ας. ἡ. Pimplea locus Macedoniæ Muſis ſacer.

Πίμπλη. pro πίμπλαθι.

Πίμπραμαι, ardeo, ἐμπυρίζομαι. Item ſtomachor.

Πίμπρημι. μ. πιμπρήσω. cõburo. Act. πίμπραμαι.

Πίνα. ης. ἡ. cõcha piſcis. malim per duplex ν, uide inferius. Sophochol. ſic πίνα ὁ ῥυπὸς δὶ ἑνὸς ν· πίννα, ὃ ὄστρεον δηλ. δύο νν.

Πινάδιος. ſordidus. malim πινώδης.

Πινακίδλαι. ſaltationis genus, quod an ſuper lancibus an lances geſtãdo perficeretur incertum, apud Pollucem.

Πινακίδιον. ὰ. τὸ. pugillaris, χειλάριον.

Πινάκιον. tabella & ſcriptura. item pactum iudiciale continens cautionem contra reum. Etymologus. & πινάκια, ᾧ οἷς τὰ δίκας ἠκαζὲ γράφουσι καὶ αἱ ἀρχαὶ, ἃ καὶ ἐλάμβανον οἱ λαχόντες δικάζειν ἤγαγον ἄρχειν. Moſochop.

Πινακιδίν. tabulatum.

Πινακίς. tabula. Vnde πινάκιον diminut. tabella, ſcutella, quadrula.

Πινακίσκ. ὰ. ὁ. idem.

Πινακοθήκη. ἡ. tablinum. Sic uocabatur ubi tabulæ pictæ, cælatum argentũ, ſtragula ueſtis, ſigna & ornamenta reponebantur. Alexan. Gen. lib 5. capite 24.

Πινακοπώλης. ὁ. ὀψωνοπώλης, inquit Suidas. id eſt uenditor aniũ, quòd pinguia ipſa imponerent tabulæ ſeu ſcutellæ, qua uenales expoſuerant.

Πίνακ. κ. ὁ. ſcutella, tabula, lanx, Bayf. Item index librorum.

Πινάρ. ὰ. ὁ. ſordidus, horridus, uilis, ſuperius πεινελὴς.

Πινάω. contamino.

Πίννα. ἡ. pinna apud Ariſtotelem. Gaza Gærcũ uocem relinquit, ſpecies teſta intectorum, uide Aelianum quoq;.

Πιννοτήρ. alias πιννοδήρ. apud Aelianum & Ariſtotelem, Gaza Grecam uocem relinquit. eſt autem cancellus.

Πινός. ῶδος. ὁ. ſordidus, πικρός.

Πινόν ἔριον, ſiue πινῶδες, lana ſuccida, à ſordidie. Hipp.

Πῖνον ceruiſia, uinum hordeaceũ, quo temulentos pronos decumbere, aut ſupinos tradit Ariſtot. quod in alijs non fit.

Πίν. ὰ. ὁ. ſordes. Capitur & pro ſpurco homine & peſtilente, λυμεῶν, ut & peſtis Lat. dicitur, annotat. Euſt. Iliad. α.

Πινοτήρης. lapidem obſeruans. Etym.

Πινύεις. ῦσσ. πινούς.

Πίνυσις. ι. ἡ. prudentia.

Πινύσκω. πινυτὸν ποιῶ. præmoneo, prudentem facio.

Πινυτή. ῆς. ἡ. prudentia & prudens.

Πινυτός. ὴ. ὁ prudens.

Πινυτόφρων. ονος. ὁ. idem.

Πίνυ. μ. ύσω. π. υκα. admoneo Actiuu. accuſ.

Πίνω. μ. ώσω. πέπωκα. ἀόρ. β. ἔπιον. bibo. Regit accuſ. & Atticè genitiuum, ut πίνωτ' οἴνου.

Πινώδης. ῥυπῶδης, ῥυπρός. ſqualidus, aridus ſuperius πινάδης ſcribitur.

Πινωδία. ας. ἡ. immunditia, ἀκαθαρσία.

Πίομαι. bibo.

Πῖον, & πῶος. ους. τὸ. pingue, propriè τὸ ἔχον μᾶλλον στερεὸν ἢ ὑγρόν, hoc eſt, in quo plus ſolidi quã humidi redundat, cum λιπαρὸν dicatur illud in quo magis dominatur humidum.

Πίοτατος. ὴ. ὁ. pinguiſſimus.

Πίότης. ητος. ἡ. ubertas, pinguedo.

Πίόω, pro πῖον.

Πιπίζω. μ. ίσω. π. ικα. fugo, pipio. Vox eſt factitia gallinarum & auium.

Πιπύω. μ. ύσω. π. υκα. cado, irruo.

Πιπολό. uox eſt ſimilis Plautinæ illi in Caſina, Nõ ego iſtud uerbum empſitem titiuilitio, id eſt re admodum uili. nullius enim ſunt ſignificationis.

Πίπος. ὁ. auis marina.

Πίπρα. ἡ. nomen auis apud Ariſtotelem, à Gaza uertitur pipo.

Πιπρᾶσαι. inflare.

Πιπράσκομαι, &

Πιπράσκω. μ. πράσω. π. πέπρακα. uendo. Genit. uel accuſ.

Πίπρημι. μ. πρήσω. Vide πίμπρημι.

Πίπτω. μ. πεσοῦμαι. π. πέπτωκα. ἀόρ. β. ἔπεσον. cado, & πεσεῖν propriè dicitur etiam de ijs qui in bello occiſi ſunt. Neut. abſol.

Πιρνάκη. ὁ. penis, membrũ uirile apud Pſellum (medicum.

Πίσα. urbis nomen. Etym.

Πίσαι. rigare, ποτίσαι. ſuperius per ει ſcribitur.

Πισάνη. paruũ doliũ. malim πιθάνη ut ſupra.

Πίσεα paludes, prata, loci humidi.

Πίσον piſum ſiue piſa legumen, à Piſa loco nomen accepto. ſed fortè & λέπυσ.

Πῖσος. locus humidus. Etym.

Πίσσα. ης. ἡ. pix.

Πισσαλιφὴς. ἐος. nauis pice illita. Euſt.

Πίσσαυδος ὁ. flos picis, Galeno eſt id quòd alijs πισσέλαιον, & ἀῤῥόπισσα.

Πισσάσφαλτος. ἡ. picis bitumen, Plinius foſſilem picem uocat.

Πισσέλαιον. τὸ. picinum oleum. Dioſcor. & Plin. aquoſus liquor qui uelut lactis ſerum ſuperna tat pici, nude ἀῤῥόπισσα Paulo uocatur. Gal. tamen πισσέλαιον intelligit oleum cum liquida pice commixtum.

Πισσόπυρος. ὁ. picatus cereus in aluearibus, ut Gaza uertit in Ariſtotele.

Πισσός. uide Etym.

Πισσόω. μ. ώσω. τὸ ωκα. pico. Neut. accuſ.

Πίσυγες. quatuor. inferius per ſimplex ſigma ſcribitur.

Πίσυγος. ὁ. obediens. (bitur.

Πίσσω αὐτὸ τῷ πίσσω. Etym.

Πισσώδης. ὁ. ἡ. piceus.

Πιστὰ φάρμακα. potabilia pharmaca dixit in Prometheo Aeſchyl. uide in φάρμακον.

Πίστ φέρειν. argumẽta elicere uel trahere, Ariſtot.

Πιστεύω. μ. εὔσω. π. εὔκα. fidem facio, & ὠληπόμαι. Herodian. πρός τε τῶν ἐκεῖ σταλωτῶν, ὡς ἐνῆν εὔετο, ἀπέπιστευτο, Milites prætoriani minus illi, ut quos decepit, fidem præbent. Plutarch. πιστεύοντες μᾶλλον παρ' ὑμῖν, Valent apud uos authoritate. πιστεύεται πάντα, Omnia ei credita ſunt.

Πιστεύμενος. qui fide & authoritate præditus eſt, qui maior eſt ſuſpicione, uel maior quàm ut ſuſpectus haberi poſsit.

Πιστευτικός. credulus.

Πιστεύω. μ. εύσω. π. εύκα. credo, committo.

Πιστήριον. piſcina, potabile.

Πίστιος. ὰ. ὁ. ſanctus uertitur ab Halicar. li. 9. ᾧ ἱερῷ δίος πίστις ὃν Ῥωμαῖοι σάγκον καλοῦσι.

Πίστις. ιος. ἡ. fides, & autoritas, aſſenſio. Sed hæc eſt triplici differentia. Primũ enim ſignificat quã Latini appellãt fidelitatis, æquitatis, cõſtantiæq; in re contracta ſeruanda opinionem atq; exiſtimationem, qua præſtita probitatis, negata perfidiæ maleuoliq; animi documenta præbemus, & tam actiuè quàm paſsiuè accipitur. Vnde πίστιν διδόναι τῇ ἀληθείᾳ, eſt fidem dare & accipere ὑπὲρ πίστιν σωτηθῆναι, uel (ut Ariſtot.) σωκαλλιπῆσθαι, bona fide paciſci. Sic πίστιν λαμβάνειν dicitur, cui poteſtas & imperium creditur. Deinde ſignificat rei cõpertæ exploratæq; fiduciã, quam Quintilianus perſuaſionẽ uocat: quem admodum Græci πιστὸν appellant τὸ γνώσιμον καὶ ἀσφαλὲς, ὃ ἡμᾶς πεπείσμεθα. [illegible]

[illegible] Inde & p tota religione Chriſtiana, ſiue pietate de diuinis recte ſentiente accipi ſolent eadẽ ratione, qua & Liuius ab Vr. c. Hæc, inquit, Romulo regnãte domi militiæq; geſta, quorum nihil abſonũ fidei diuinæ originis, diuinitatiſq; poſt mortẽ creditæ fuit. Tertio ſignificat alicuius rei probationem, id eſt ἔλεγχον & ἀπόδειξιν. argumentum & probationem & confirmationem ut χρῆσθαι πίστεσι. tractare argumenta. Vnde & πίστις ῥητορικὴ, quas Quintil. probationes artificiales uocat, de quo Bud. Com. item ſpes. Etym. Item confidentia ſeu θάῤῥος. Sophoc. ἤλπισα δ' ἔγωγε δρέπεσθαι, τῷδε πίστει ἔχων, ἤγαγε θάῤῥος. & αἱ πίστεις uocantur aſſenſiones, & πίστιν ἔχειν habere autoritatem.

Πιστός. ὴ. ὸν. fideles, id eſt qui fidem ſuã ſeruat & præſtat. Et πιστὸν, pignus ſiue fiducia & ſecuritas. Item credibile, perſuaſibile. Demoſthenes, ᾧ δοῦναι ὑμῖν πιστόν; Quo nam hoc credere poſſumus? Et πιστὰ ποιεῖν τὰ αὐτὰ, ſignificat noſtra probare & πιστὸν εἶναι ualere & pertinere ad faciendam fidem & perſuadendum. Item explo ratum, cõpertum, ὁμολογούμενον, cui negare fidem non debemus, Ariſtotel. μετὰ τὰ φυσ. 10. Eſt item πιστὸν τὸ πινόμενον, ut πιστὸν φάρμακον τὸ ποτὸν, ut ſcribit Ariſtophanis interpres in Pluto. Bud. Comment. πιστὰ ποιεῖσθαι τὰ αὐτά, apud Ariſtotel. ſua probare, dixit Cic. fidem facere de ſuis.

Πιστόω. μ. ώσω. π. ωκα. fidem accipio & do, ab aliquo mihi caueo propriè, hoc eſt obſides uel pignora, uel ſponſores exigo. πιστώσασθαι uero eſt iureiurando affirmare. hoc eſt ὅρκον δοῦναι, & fidem rei facere: Herodian. φιλοσοφίαν σώφρονι διαιτήσασθαι, Philoſophiam uitæ temperantia ſe colere præ ſe tulit, fidemq; fecit. Sic φημὶν πιστώσασθαι apud eundem, eſt famæ fidem aſtruere. Bud. Com.

Πίσσα. αὐτὴ τῷ πίτυς. uide. Etym.

Πίσυς. ὑος. ἡ. genus nauis cuius meminit Polybius & Bayfius.

Πισωθὲς. ὁ. dicitur is, cui fides facta eſt, hoc eſt qui iam fidem rei accepit.

Πιστῶς. fideliter.

Πίσυνος. ὑ. ὁ. obediens, credulus, fidens, confidens. Etym. πεποιθὼς fretus Euripid. Oreſt. 9α ἐγὼ δὲ πίσυνος λόγοισι θαρσαλέοις, & Homer.

ἀνορέκ τοίσυνοι καὶ ἀάρτιῤ χαρῶν. Inuocatur & apud Herodot.

Γίσυρες. quatuor. Etym. superius per duplex sigma scribitur.

Γιτώνη. ἡ. ciuitas Aeoliæ. Vide Pitana sum, in prouerbijs Erasmi.

Γίτνε. effudit, cecidit.

Γιτνάς. densans, extendens.

Γιτνῶ. appropinquo.

Γιτθάκιον. τὸ. pugillares, & tabula è fusile pice ad exarandum cõflata, Pittacium Lampridius pro albo prætoris usurpat, matriculã uulgo uocant, Celsus pro panno medico.

Γιτθάσφαλτος. ὁ. picisbitumen.

Γιτθόω. τὸ. πτοσόω. pico, pice oblino.

Γιτθυμα. unguento corpus illino, & pilos euellere Lucian. ἦν γὰρ τῶν πιτθυμένων τὰ σκέλη καὶ τὸ σῶμα ὅλον.

Γιτθόω. idem.

Γίτθωσις. ἡ. picatio, qua utebantur mangones in ijs quibus graciliores erant artis.

Γιτυά. ᾶς. ἡ. coagulũ, lac. malim πυτύα, ut supra.

Γιτύεια. promontorium est circa Lampascum, & olim Lampascus ipsa Pityea uocabatur propter abundantiã pinuũ, πίτύων. sic Apollon. Etym.

Γιτυίδιον. dim. fructus pinus, & piceæ quos habent in conis suis, nuclei pinearum nucum.

Γιτύινα. τὰ idem

Γιτυλίζων. obire genus quoddam certaminis, de quo Galen. lib. 2. de Tuenda ualetu. erat aũt huiusmodi exercitatio, in quo summis pedibus ingrediebãtur, manibus altera retrorsus, altera prorsus protensis. Politianus in Miscel. Γιτυλίζω, gesticulor & crebro motu cieo manus, de quo uide Gal. lib. 2. salubriũ: & Cornariũ lib. 9. commentariorum in Gal. lib. de compos. phar. Vbi erroris Pollitianum conuincit.

Γιτύλισμα. ατος. τὸ. manuũ gesticulatio ac motus.

Γίτυλος. ὁ. pugnus, hoc est compressio manus, quod aũt pugno cõprimitur, ὄρθυγμα dicitur.

Γίτυλοι. οἱ. remi, remigationes.

Γιτύνη. ης. ἡ. uas picatum, quo uina recõduntur.

Γιτυοκάμπης. pinorũ eruca. Est & morbus quidam, & proprium cuiusdam nobilis latronis, quem Theseus interfecit.

Γιτυοῦσα. Miletus dicta fuit olim, ob pinorum illic crescentium abundantiam. Eust. Bœot.

Γιτυρίασις. urinæ incontinentia, affectio urinæ. Est etiam Γιτυρίασις nomen affectus uel mali, cum scilicet tenues & furfuraceæ squamulæ, nulla relicta exulceratione ex capitis & reliqui corporis extremis partibus decidunt, Quintus Serenus & Celsus uidentur porriginem appellasse.

Γιτυρίας, & Γιτυρίτης ἄρτος. furfuraceus panis, id est cui nihil furfuris ademptum est, αὐτόπυρος. Cicero cibariũ panẽ uocat. Si quis diligenter expendat quid Cor. Celsus scribat, animaduertet non idem esse αὐτόπυρον & cibarium panem, inquit enim: Firmius est triticũ quàm milium, idipsum quàm hordeum & ex tritico firmissima siligo, deinde similia, deinde cui nihil ademptum est, quod αὐτόπυρον Græci uocant, infirmior est ex polline, infirmissimus cibarius panis. Ex his constat αὐτόπυρον uocari panem ex ea farina coctum cui furfures non sunt adempti, cibarium uero furfuraceum, hoc est, ex solis propemodum furfuribus coagmẽtatum, quem eundẽ εὐπαρόν quasi dixeris fordidum appellasse uidetur. Paul. Aeginet.

Γίτυρον. ὁ. palea, furfur, & tam capitis sordes, quàm farinæ purgamentũ. Demosth. pro Ctesiphonte Aeschini obijcit, quòd cum aliàs turpiter atque fordidè ab ineunte pueritia seruierit, tum puerũ eum πιλῶ καὶ πιτύροις ἐκμαζῶτα appellat, hoc est luto & furfure abstergentem.

Γιτυρώδης. ες. ὁ. ἡ. furfuraceus.

Γίτυς. υος. ἡ. pinus, pinetum, picea autore Ruellio & Barbaro. Est & locus in Chio insula, teste Herodot. ubi frequentes esse has arbores uerisimile est.

Γιτυώδης. habens formam lactis coagulati. uide πιτυά.

Γιφάσκω. dico, nuncio, manifesto, delibero, consulo, induco.

Γιφαύσκομαι, & πιφαύσκω. eadem, poëtica autem sunt.

Γίφξ. auis quædam aquatica. aliàs πίφηξ apud Aristolem, Gaza piphex reddit.

Γίω. bibo.

Γίων. ονος. ὁ. ἡ. pinguis, opimus.

Γλαανηί. erraticè.

Γλᾶγγος. ὁ. plancus, aquilæ genus. Plinius.

Γλαγγών. όνος. ὁ. ornamentum quoddam puellare ex cera factum.

Γλάγια. τὰ. latera, ut Gaza uertit in Aristotele.

Γλαγίαζω. μ. άσω. σ. αικα. obliquo.

Γλαγίαλος. ου. ὁ. tibia oliqua ex loto, à Libybus inuenta.

Γλάγιος. ου. ὁ. obliquus, transuersus. Γλαγία φάλαγξ. uide in Appendice. de uocab. militat.

Γλαγιοσώτακον. ὁ. cum obliquo consructũ.

Γλαγίως. obliquè, dolosè.

Γλαγκός. ὁ. ἡ. stultus, attonitus, errans.

Γλάγχθω. erraui & πλαγχθείς, percussus, errans. à πλάζω.

Γλάγων. ωνος. ornamentũ puellarũ, quod & νύμφιον alio nomine, & λαγὼς Theocr. Schol.

Γλαδλαρός

Γλαδλαρός. ὁ. ἡ. humidus & flaccidus, imbecillis.

Γλαδλάρωμα. ατος. imbecillitas, languor.

Γλαδόω. humida. Etym.

Γλαδώδης. γόνος. uliginosus, udus, humectus, mollis cuiusmodi est caro œdemate laborantis, quę digitis cedit, uestigia relinquens prementibus. Nicand.

Γλάδος. τὸ. infirmitas, humiditas quæ supra id quod secundum naturam est, innascitur partibus. Hipp.

Γλάζομαι. μ. άζομαι. π. ασμαι erro, proficiscor.

Γλάζω. errare facio, seduco.

Γλαθάνη. ης. ἡ. uas in quo fit panis & placentæ, quod & πλάθανος dicitur.

Γλάθω. appropinquo.

Γλάσιον. τὸ. ὁ. πλινθίον. quod est lateris forma. πλάσιον (scribit. Bud. Com.) proprie est, ὅταν ἐκτετράρων πλευρῶν γώνιαι ἀνάπαξις, ἐκ γὰρ τετραγώνου, ἀλλ' ἑτερομήκει σχήματι, ita ut longitudo longè superemineat altitudinẽ. Aristoph. Ran, τὴ πλάσια σύμπηκτα πλινθεύσασί γε. Est & apud Herodianũ militaris ordo quadrangulari forma. τετράγωνος στάσις ἰσοπλεύρου τοῦ τε ἐκ ξύλων τετραγώνων πῆγμα. hoc est, agmen quadratum. Item ex quatuor trabibus compacta machina. Etym. uide in Appendice de uocab. militaribus.

Γλάκας. ὁ. crustas massasq; uocant in tabellæ formam congestas.

Γλακεός. ὁ. ὁ. latus, πλατύς.

Γλακία. ας. ἡ. error, peccatum, ἁμπλακία.

Γλακίς. idem.

Γλακόνλομ. ὁ. ὁ. placentula.

Γλακὸς. ὁντος. ὁ. errans, uagabundus. Item placenta. Nomen synereseos contractum à πλακόεις, quod idem significat.

Γλακτὰ. ά. saxa quædã in mari quæ ab alijs symplegades appellantur.

Γλακῶ. incrusto.

Γλακώδης. ὁ. planus, tabellatus, cancellatus.

Γλαμμελὴν. ὁ. ὑβρίζειν.

Γλανάομαι. μ. ήθομαι. π. ημαι. erro. Depon.

Γλανάω. μ. ήσω. σ. ηκα. seduco, impono. Actiu. accusatiuo.

Γλάνη. ης. ἡ. error.

Γλάνης. ητος. ὁ. idem quod πλανήτης.

Γλανησιάδιον. Aristoteles uocat molam quòd locum orbiculatum habeat.

Γλανήτης, uel πλανητός. ὁ. ὁ. uagus, erro, stella erratica. Plato Reipub. lib. 2. τὸς δὲ πλανήτας καλοῦμεν τοὺς ἐπὶ τὰς πόλεις ἐμπόρους. uide ἀάπλους. Medici quoq; febres πλανήτας uocant: id est errabundas, quę non seruant certum tempus, statum aut ordinem.

Γλανῆτις. ιδος. ἡ. errabunda.

Γλανίς. aureum sponsæ diadema.

Γλανόδιος. ὁ. Palabũdus in uia. Hom. in hym. Βάκχ πλανοδίας, qđ Virg. Errabũda bouis uestigia.

Γλαύκος. α. ὁ. certi cuiusdam generis impostores, insigni uersutia præditi, quales fuerũt Ciphissodorus & Pantaleon, & Matreas apud Alexandriam, qui (ut author est Athen.) huiusmodi ænigma proponebat, Alere se feram quandam, quæ semetipsa esitaret. Eo uocabulo Græco potius quàm Latino Cic. pro Cluent. usus est. Hic ille Planus, inquit, improbissimus quæstu iudiciario pastus, qui illi pecuniæ, quam condiderat, spe atq; animo iam incubaret, contrahit frontem. Bud. in Annot.

Γλαυάω. erro.

Γλαυώμενος. peccans.

Γλάξ. κός. ὁ. tabula, crusta, tabula lapidea, & quicquid aliquo modo latum est πλάξ dicitur, ut πλάξ ὄρεος, montis æquor, & cuius planicies arari posit, aut à pecore depasci.

Γλασιάζω. μ. άσω. σ. αικα. multiplico.

Γλάσις. ιος. ἡ. formatio.

Γλασίων. ονος. ὁ. maior & πλασίονα, maiorem.

Γλάσμα. ατος. τὸ. figmentum, commentum, & simulatio, hoc est, χαμαιζμός. Erat etiam uerbum theatricum, & artis tibicinum.

Γλασματίας λόγος. &

Γλασματώδης λόγος. ὁ. πεπλασμένος. commentitius sermo.

Γλασμός. ὁ. ὁ. latitudo.

Γλασσεύω. πλάσσω.

Γλάστης. ου. ὁ. figulus.

Γλάστιγξ. γος. ἡ. lanx, trutina.

Γλαστική. ars figulorum, figmentum. Lucian.

Γλαστικός. ὴ. ὁ. πλάστης.

Γλασσοτράφος. ου. ὁ. falsarius.

Γλασσολάλος. falsificator.

Γλασσολόγος. falsidicus. (tor.

Γλαστός. ὴ. ὁ. fictus. πλαστὸς λατὴγορὸς. prævaricaGλαστράγω. effingo, imitor, unde πλαστρεγός. formator, figulus.

Γλαστῶς. falsò.

Γλαταγέω, uel πλαταγωνίω. crepo.

Γλαταγή. ῆς. ἡ. strepitus, crepitaculum æneum quoddam, Architæ inuentum, quo pueri detinerentur à peioribus, tẽpusq; hoc oblectamento fallerent.

Γλαταγώνιον. ὁ. ὸ. idem. Item papaueris folium & ludi genus, de quo in πλατυγίζω.

Γλαταμών. ῶνος. ὁ. fouea mari uicina, quæ illo intumescente aquam accipit salsam, cuiusmodi Rhodi fuit, teste Strabone li. 5. scopulus paulum è mari emicans, leuis atq; æquabiliter latus, apud Aratum & Apollon.

Γλατὶ-

Γλαυτάνιστος.ά.ή.&
Γλάτανος platanus. Item uasis genus, è quo pocula fingebantur. ϖλατάνιστος autem & ſi ſpeciem habeat ſuperlatiui, ſignificationẽ tamen tenet denominatiui, ἀϖὸ τ῀ πλάτυς (habet enim arbor illa lata folia) & idem eſt quod plantanus: ϖλατάνιστος, etiam locum ſpatioſum & latè patentem ſignificat autore Photione, à platani foliorum amplitudine.
Γλατανώδης.εος ὁ ἡ. in modum platani.
Γλατεῖα.ας.ἡ.platea, palma, manus.
Γλατϕάζω.ore diducto loquor apud Theocritũ.
Γλατεῶον.ά.tabella.
Γλάτη.ης.ἡ. nauis, mare, remus, pars remi latior, Bayf. ea Latinis palmula dicitur.
Γλάτυγξ.ſumma pars remi, qua percutitur aqua.
Γλατισμός. uitium oris, cum nimium diductis faucibus & ore plus ſatis patulo ſermo profertur. Huic opponitur ἐχυρότης.
Γλατίζειν. ἀλαζονεύεσθαι, ſuperbire.
Γλατίον.propè. Doricè pro ϖλησίον.
Γλάτης.ιδος.ἡ.cõiunx. πῆδε καὶ ϖελάζῃν ὣς ἀνδρὸς ἠδὲ γυναικὸς ϖάτλω ϖάτλω.
Γλάτος.εος.τὸ.latitudo. γῆ ϖλάτει, uide in Chiliad. Eraſmi.
Γλάπτομαι, &
Γλάπτω.uel ϖλάσσω.μ.σω.π. κηα. ἀόρ. ἔπλαξα. fingo, id eſt more figuli formo, emplaſtro, προσποιοῦμαι, ſimulo. ut πλάπτομαι τὸν ἰδιώτην, ago ſcientem, ſimulo me ſcire. πλάπτομαι δίκαιος εἶναι, ϕλω, ἀντὶ τ῀ χρηματίζομαι δίκαιος εἶναι. quod etiam ὑποκρίνομαι dicitur.
Γλατυάδισαι.patulo ore pronunciantes, uel canentes, ut Dores propter frequentem α literæ (uſum.
Γλατυγαστής.qui eſt amplo uentre.
Γλατυγίζω.μ.ίσω.π. ικα. papaueris foliũ (quod platagonium dicitur) ſiniſtra teneo, atq; dextra percutio, & inde ſonum elicio, qui amantiũ ludus erat. Accipitur & pro eo, quod eſt arrogans ſum, & ſuperbio, ζῆς ϖερὸς ἐρὸς λεγόμενος, ϖλατύομαι.
Γλατύγλωσσος.ά.ὁ. cui lingua latior.
Γλατύκερως.cui lata cauda.
Γλατύνω.μ.υνῶ.π.υνα. dilato. Actiu.
Γλατύφυλλα.τὰ.quæ ſunt lato roſtro.
Γλατύς.ε῀.ὁ. latus, uber, magnus.
Γλατύσημος.ε῀δής. tunica quæ Latinis latus clauus dicitur. Inſigne autem erat, ſenatumq; ab equite diſtinguebat. Liuio tunica palmata, à latitudine clauorum dicitur. Bayf. de Re ueſt.
Γλατυχάιτης.ὁ. apud Bœotios qui domum aut agrum propè habet.
Γλατυώνυχος.ά. latos ungues habens, aliàs per ο micron in antepenultima ſcribitur. hoc Plato definitioni hominis adiecit contra irriſionem Diogenis. Laërtius lib.7. in Diogene Cynico.
Γλάτων. uaſculum æneum, quo lacte coagulato ſerum exhauritur.
Γλεγγίς.ίδος.ἡ.uas olearium, ſtrigil.
Γλέγω.ἀλλω. intextè.
Γλέγμα.ατος.τὸ. rete, omne textũ, crines intorti.
Γλεγματόω.implico.
Γλείω pro πλέονες.plures.
Γλεθειάιον.ά.τὸ.genus menſuræ. Accipitur etiam adiectiuè ὁ πλεθειάιος, ἡ πλεθειάια, καὶ τὸ πλεθριάιον, pro magnitudine unius iugeris, quaſi dixeris iugeralis.
Γλέθερον.ά.τὸ.iugerum, & eſt menſura centum pedum Suida authore. Herodo. οἱ δὲ ἑκατὸν ὀργυιὰς δίκαια ϖεδίου εἶσι ἑξάϖλεθρον. Vnde apparet ſextam ſtadij partem eſſe πλέθρον. Inde uerbum ἐκϖλεθρίζειν, obire quoddam certaminis genus in huiuſmodi terræ menſura.
Γλῆ.imperatiuum pro πλέε. nauiga.
Γλήδην.αὐτὰ τ῀ϖλήρη, ἀολικῶς. Etym.
Γλειάς.άδος.ἡ. pleias ſydus in fronte tauri apud Proclũ de ſphæra: dictũ uel à πλεῖν, quòd nauigationis tempus oſtendat, uel à πλέονδι, quod pleiades ſeptem appareant, Etym. Latinè Vergiliæ uocantur. Vocatur & πλειὰς poëtarum ſeptem numerus, iuxta Iſaciũ Cæcũ in Lycoph. commentarijs, quorũ ſunt iſta nomina, Theocritus, Aratus, Nicander, Apollonius, Homer. tragicus, Andromaches Byzantius, & Lycophr.
Γλείη plena, grauida.
Γλεῖθι, Ionicè pro πλεῖε. nauiga.
Γλεῖν, Atticè pro πλέον.plus. & πλεῖν ἢ plus quã, (Ariſtoph.
Γλεῖον.ονος.τὸ.plus, plenum.
Γλεῖος.ά.ὁ.plenus, πλέος.
Γλειότερος.plenior. Etym.
Γλείους, pro πλέονες & πλέονας. plures.
Γλειϑώνης.nomen uiri proprium. Etym.
Γλεισάκης, &
Γλεισαχόθεν.ſæpenumero, quamplurimum.
Γλεισηριάζω.μ.άσω. ω. ακα. pluris quàm eſt, aut quàm emi rem æſtimo. pluris quàm omnes liceor.
Γλεισηριασμός.ἁ.ὁ.iniqua æſtimatio.
Γλεισϑολάλαν. talis ludere.
Γλεισϑόνεια. nomen fœminæ proprium. Etym. uel etiam ἡ πλείστη δίκησις magna opinio & ex- (pectatio.
Γλεισϑόνη.eadem. Etym.
Γλεῖσον ὅδον.quàm maximè.
Γλεῖστος.ά.ὁ. plurimus. ὅπερ πλεῖστόν ἐστι, id eſt frequentiſsimè. Sic Teren. Domũ ire pergã ub plurimum eſt. τὸ πλεῖστόν γε, ſummum, pro ad ſummũ. τὰ πλεῖστα, frequenter, plerunq; Bud. Com. Quidam etiam αὐτὰ τ῀ πλειὸς fluuio in Delphis capiunt, ſic Herodia. Etym.

Γλειὸς.ἁ.ὁ.fluuius apud Delphos.
Γλείων.ονος.ὁ. copioſior.
Γλήων.ῶνος.ὁ. annus, dictus quòd in eo compleantur tempora. Cyrill. ἀϖὸ τ῀ γῆν αὐτῷ πληροῦσι τὸν καιρόν. hinc ἐκ ϖολλοῦ πλειῶνος, ἐκ ϖολλῶν χρόνων. uel à Pleiadibus quarum circumuolutio annum deſcribit, Theon. in Aratum.
Γλέϖομαι. implicor. ϖε ϖλεγμαίνω ὀνόματα. iuncta nomina.
Γλέϖος. contextio, ſportula.
Γλεκεῖν. coire, σωρσιάζειν. ἀϖὸ τ῀ ϖλέκεσθαι. ϖεκλεῖν, & ϖλεκεῖν.
Γλεκτάνη.ης.ἡ. rete, laqueus, crinis. ϖλεκτάνη dicũtur ea polypi brachia, quibus nectit & inexplicabili uincit nexu, quos cirros uocat Plin. Ouidius flagella, apprehenſiones ſcilicet circumplicantes. Gaza in Ariſtotele uertit brachia & cirros.
Γλεκτή.ῆς.ἡ. res plicata, ut chorda.
Γλεκτός.ά.ὁ. plicatus, plicabilis, textus.
Γλέκω.μ.ξέω. ϖ. ξα. plico, texo, concinno. ϖε ϖλεγμαίνη ϕάλαγξ. uide in Appendice de uocabulis militaribus.
Γλεμεδός, mucoſus, μυξώδης, βλεννώδης.
Γλέμνα, uel βλέννα. mucus narium.
Γλέον.ονος.τὸ. plus. Vnde πλέον ἔλαττον, plus minus: πλέον ἔχειν, pro πλεονεκτεῖν, πλέον ϖοιεῖν, promouere, proficere. dicitur etiam πλέον ϕέρεσθαι. Huic opponitur ἔλαττον ἔχειν, deteriore conditione uiuere. Bud. Com.
Γλεονάζω.μ.άσω.π. ακα. plus iuſto quippiam facio, redundo, plurimum occupor in re aliqua. inde pro inſoleſcere, & ſupra modum efferri, & plus æquo audere uſus eſt Demoſt. ἐϖὶ Φιλίϖ. 3. ἐϖειδὴ πλεονάζειν, &c. Bud. Com. πλεονάζειν τὸ δίκαιον, ultra modum progredi.
Γλεονάκις. pluries, ſæpe.
Γλεονασμός.ά.ὁ. ſuperabundantia, adiectionis uitium. Tryphon in Appendice pleonaſmũ uocat cum in dictione abundat tẽpus, uel tempora, elementũ uel elementa. Vide Rhom. Aquilam, qui pleonaſmon appellat, cũ dictio abundat quidem, ſed emphaſin facit & uim orationis intendit: nam ſi prorſus otioſa ſit, uitioſus pleonaſmus eſt.
Γλεοναχῶς, & ἁϖλῶς. opponuntur.
Γλεονεκτικός.ά.ὁ. dicitur qui omnia habet inferiora, & qui uincitur ab aliquo exuperante aut exubeRante, quod ἐλαττοῦσθαι uocatur.
Γλεονεκτέω.μ.ήσω.π.ήκα. plus poſsideo, omnia ſuperiora habeo, ſicut ex Cic. de Orat. 2. intelligitur, Inuident (inquit) homines maximè paribus, aut inferioribus, cum ſe relictos ſentiunt, illos autem dolent euolaſſe. Sed etiam ſuperioribus inuidetur ſæpe uehementer, & eo magis, ſi intolerantius ſe iactant, & æquabilitatem cõmunis iuris præſtantia dignitatis aut fortunæ ſuæ tranſeunt. Iungitur autem accuſ. & genit. Philoſtr. πλεονεκτῆσαι ὧν τ῀ ἀνθρώϖων οἱ θεοί. Syneſ. genitiuo & datiuo iunxit. ϖλεονεκτῆσαμ (inquit) οἱ χρησοί τ῀ ϖατρῴων τοῖς ἀγαθοῖς ἐλϖίσι. Dicitur interdum ϖλεονεκτεῖν, cui plus incommodi accidit, Xenoph. cui opponitur τὸ μειονεκτεῖν, Demoſthen. etiam accipit pro legatum præcipuum capere. Quoniam uerò homines cupidi, fraudulenti, & interdum uiolenti eſſe ſolent, ideo pro fraudare, circunuenire, & cripere extorquereq; ponitur. Plato Polit. 2. ὡς ϖλεονεκτοῦντες δίκῃ μὴ δίδοναι. Bud. Com.
Γλεονέκτημα.ῶς.τὸ. ſuperiores partes, melior cõditio. cui cõtraria ſunt μειονέκτημα & ἐλάττωμα.
Γλεονέκτης.ου.ὁ. auarus, diues, alienorum uſurpator, qui multum ſibi de alterius iure ſumit, qui æqualitatis metas egreditur.
Γλεονεκτικῶς. Ariſtot. pro fraudatore & circumſcriptore dicitur, qui etiã uiolentum, & tyrannicum hoc uocabulo ſignificat.
Γλεονεκτικῶς. cum lucro.
Γλεονεκτούμενοι.οἱ. ſuperati.
Γλεονεξία.ας.ἡ. plus habendi acquirendíq; cupiditas immodica, auaritiaq; circunſcribens, quę ſibi partem maiorem iuſta præcidit: & uitium eius, qui in omni re præcipuum quippiam habere uult. Opponitur ei ὁμαλὴ δίαιτα. ciuilis iuſtitiæ conſeruatrix. Bud. Com. Halicarnaſs. Dionyſius pro uictoria extulit.
Γλεονέχω τῶν ἄλλων. præſto alijs, ſed potius ϖλεονεκτῶ dicendum.
Γλέος.ά.ὁ. plenus.
Γλέχος. animal quoddam, & ſportula militaris.
Γλευματώδης.εος. ſpiritoſus, ſpirandi difficultate moleſtatus.
Γλευμονία. morbus acutus circa pulmonẽ, ϖερίϖνευμονία.
Γλευμονώδης.ε῀.ὁ.ἡ. pulmoni ſimilis.
Γλεῦμος. tabes, pulmonis affectus.
Γλευμόω.ῶ. tabeſco, pulmonarius fio.
Γλεύμων. Atticè pro ϖνεύμων.ονος.ὁ. pulmo.
Γλεῦρ. ϖλεῦνος.ὁ. pro ϖλεῖον.ονος. apud Herodot. ἐγὼ αὐτὴ τὸ ϖλεῦν μέτροος εἰμι.
Γλευρὰ ἕως.ἡ. latus, Gaza in Ariſto. uertit coſtam. ϖλευρᾶς ϖόνος. dicitur lateris dolor ſine febre exictu, frigore, uel nimio curſu. Dicuntur & nates ϖλευραὶ, id eſt latera, Bayf. Ripas ānis ϖλευρὰς Dionyſ. dixit in Periegeſi.
Γλευριάω.ῶ.ὁ. laborans latere.
Γλευρῖτις.ιδος.ἡ. dolor & cõpunctio laterũ, laterali uel coſtalis morbus, ac ſuccingẽtis mẽbranę, uſq; ad

tusq; ad clauiculam & summũ humerum ac scapulam pertinẽs cum febre acuta minimeq; intermittente non sine dolore cõfodiente simul & horrore & spirationis ægritudine & tussi.

Γλαδυρόλεγ. à latere.

Γλάδυρον. ὄ. τὸ. latus.

Γλαδυρόν. ῶν ⊙. ἡ. urbs Actoliæ Plinio, urbs Peloponnensi, apud Isacium in Lycoph.

Γλάδυσίον. nauigandum.

Γλέω. μ. δύσω. π. δυκα. ἐκ τ̃ πλόω. nauigo. Neu. Ammonius distinguit ab ἐκ πλῆ, &c.

Γλέως. ω. ὁ. plenus.

Γλήγανον. baculus.

Γληγενής. non eodem patre natus, auunculus.

Γλαγή. ῆς. ἡ. plaga quid differat ab ὦσει docet Aristot. cum inquit ὦσις ἐσί ἡ κίνησις ἐκ τ̃ λειπόντος ἢ γινέται ἐκ τ̃ ἀφλεος. πλαγὴ δὲ ἐκ τ̃ φαρέας, hoc est, ὦσις siue pulsus motus est qui à mouente cieatur q à tactu fit. πλαγὴ, id est percussio eliditur cum ab impulsu redditur.

Γλῆγμα. idem.

Γλῆθος. εος. τὸ. multitudo est & magnitudo & copia. Synes. τ̃ πλήθη τ̃ χαρέας. Licet propriè numerum significet. unde ὁ πλῆθος plebs, & οἱ πολλοί, hoc est uulgus. Bud. Com. Ammonius distinguit ab ὄχλ⊙.

Γληθέλον. ε. τὸ. gubernaculum ratis, hoc est, τ̃ χαράς. Nam magnarum nauiũ proprie uocatur πηδάλιον Moschop. Vide πηδάλιον apd' Am. πωλάλον Moschop. Vide πηδάλιον apd' Am.

Γλῆθρον. genus mensuræ, clatrum, cancelli.

Γληθύω, & πληθύομαι. amplificor. Aristotel. Hist. 7. μετὰ οὖ πόπας καὶ τὰς καθάρσεις ταῖς γυναιξὶ τὸ γάλα πληθύει μᾶλλον. Theoph. de Cau. 1. ἔτω γὰρ αἴξεται ἡ πληθύουσα μᾶλλον.

Γλῆθύω. plenus sum, ut πληθύειν αὐ δεῖ ὧν τὸν πόλιν, Aristot. Item multus sum & abundo. Plato de Rep. 3. ἀπολασίας δὲ καὶ νόσων πληθυσθῆναι τ̃ πόλει. Dicitur autẽ ea ratione πληθύω & πληθύνω, qua δύω & δύνω.

Γλῆθυντικός. ὴ. ὸ. pluralis.

Γλῆθύς. ύος. ἡ. multitudo, πλῆθ⊙.

Γλήθω, & πλήθομαι. pro eodem. Genit. Bud. Cõ.

Γλῆθώρα, uel πλῆθώρη. uerbum est Medicorum. æqualis omnium humorũ abundantia. ἔστιν ἡ ὁμοτέμως ἀλλήλοις αὐξηθῶσιν οἱ χυμοί, πλῆθ⊙ ἔσα ἐπὶ πλῆθώραν ὀνομάζουσιν, hoc est, plenitudinem & succorum redundantiam.

Γλῆθωρέομαι. inundo.

Γλῆθωρικός. dicitur homo cũ humoribus & succis eius redundat corpus.

Γλήκτ̃ρ. percutere.

Γλήκτ̃ρ. ε. ὸ. percussor. Item translatè pro obiurgatore conuiciatoreq;. Sic Hor. Verberalinguæ dixit.

Γλημτίζομαι pugno, pungo, iniuria afficio.

Γληκλικός. πλήκτης.

Γλῆκτρον. ε. τὸ. calcar, aculeus ut Gaza uertit in Aristotele, plectrum citharæ. Item locus ubi caput femoris coxæ acetabulo inseritur. Vide in Chil. Eras. Aliud sceptrum, aliud πλῆκτρον.

Γληκτροφόρος. ε. ὁ. calcariger, ut Gaza uertit in Aristotele.

Γλῆμα. ἄτ. radij in rota.

Γλῆμα. ἄτος. τὸ. &

Γλῆμη. &

Γλήμη. augmentatio fluminũ, inundantio. Scribitur & πλῆμμη duplici μ. μ. πλημμύρα. Ammonius distinguit πλῆμα & πλῆμη.

Γλῆμ. μ. ήσω. π. ηκα. appropinquo, impleo.

Γλημελάω. ας. ἡ. delictũ, cõmissum, improbitas.

Γλημελεῖσθαι. perperam fieri, & ἀδικεῖσθαι, id est iniuria affici. Vnde πλημμελῆτ̃ ὁ θεὸς, qui peccato offenditur. & τὰ πλήμμεληθέντα piacula dicuntur.

Γλημμελέω. μ. ήσω. π. ηκα. delinquo, errore duco, committo, negligenter ago. πλημμελές ποιῶ, & iniquè quippiam per iniuriam q; ago, hoc est ἀβυβρίζω. πλημμελεῖν εἰς τὸν θεόν ἁμαρτάνω quoq; πλημμελεῖν ὁ ποταμὸς, cum uiolenta inundatione secũ rapit segetes uel tuguria. Neutrum absolutum.

Γλημμέλημα. ατος. τὸ. prouentus qui ex damnatis in ære procedit.

Γλημμελής. ὲς. ὁ. ἡ. errans, ignarus, inconditus, incompositus, uitiosus, culpabilis, mendosus, culpandus, flagitiosus, & τὸ πλημμελὲς flagitium quasi.

Γλημμύρα. ας. ἡ. idem quod πλήμη.

Γλημμυρίς. ίδος. ἡ. humiditatis abundantia, proluuies, inundatio.

Γλημμύριον. ε. τὸ. unda cum frangitur non procellosa. Est & arx Syracusanorum.

Γλυμμυρός. ῦ. ὁ. plenus.

Γλημμύρω. μ. υσῶ. undo, inundo. Neutr. absol.

Γλήμων. ων. ἡ. modiolus rotæ, hoc est, fistula, seu foramen in quod axis capita immittuntur, qd & χύδη à Sophocl. dicitur, & τόρμη, & radius, & rota ipsa. Etym.

Γλημόλ⊙ον. ε. τὸ. ferramentum quo radij rotæ modiolo colligantur.

Γλῆμ⊙. spuma

Γλημοχόη. ης. ἡ. uas fictile ad turbinis figuram accedens, leniter in fundo cõpressum. Athenæus, & quo utebãtur in Eleusinijs nouissimo mysteriorum die, quem etiam de ipsius uasis nomine plemochoas appellant.

Γλῆν. præter. Genit. ut πλῆν δλίγης. Item præter sine casu, pro præterquã. Aristot. Hist. 9. ἀθυμότερα δὲ τὰ βίλεα φαίνεται τ̃ ἀρξίνων πλὴν ἄρκτ̃ καὶ πτέρδαλις. Sic Cic. ad Att. 5. Ad quas literas tibi rescribi uelis nescio. nullas enim adhuc acceperã, præter quæ mihi binæ semel in Trebulano redditæ sunt. Ponitur & pro ueruntamen, imò, quin, uerum, cæterum, sed.

Γλὴν ἀλλὰ tametsi, sed, ueruntamen, nisi quòd, pro nihilominus, sed tamen, Herodia. β. πλὴν ἐυνεβόησαν, sed tamen acclamarunt.

Γλὴν ἀλλὰ ἢ. præterquam.

Γλὴν εἰ. &

Γλὴν ἐαν. nisi si.

Γλὴν καὶ. ueruntamen, pro πλὴν ἀλλά.

Γλὴν καθόλ⊙. nisi quòd.

Γλὴν ὅτι. nisi. De his locutionibus. Bud. Com.

Γλῆσσαλὰ. τ̃ ζοφ ῶν σώλιγγ. fistulæ quæ dam quibus nutrices puto utuntur ad potandos infantes. Ammonius in πλῆμα.

Γλωσσία. error, deuiatio.

Γλῶβ. à πλῶ. implebantur, appropinquabant.

Γλῆξ. stimulus quo boues punguntur.

Γλήξιππος. ε. ὁ. eques, equorũ stimulator, & domitor, pugnax, bellicosus.

Γλῆξις. ⊙. ἡ. percussio.

Γλήρης. ε ⊙. ὁ. ἡ. plenus. πλήρει χειρὶ plena manu, hoc est, copiosè, prolixè, ac lentè. ἀφθόνως καὶ ἀφειλῶς.

Γληροφορέομαι. μ. ήθομαι. π. ημαι. plenissimè scio, certissimè noui & comperi, ut iam nihil addubitem. Paul. ad Rom. 14. ἔπαις ⊙. ἰδίῳ νοὶ πληροφορεσθω, Vnusquisq; certus sit mentis suæ. Vnusquisq; compertum habeat, quod mente concipit. Refertur autem & ad rem & personã. De persona proximo exemplo dictum est. Vt enim is cui persuasum est πληροφορηθὲς dicitur, ita quorum est facta fides πεπληροφορημένα dicuntur. Vocem hanc expressit Sueton. in Tib. Persuasionisq; (inquit) plenus cuncta fato agi, id est, πληροφορηθέις.

Γλῆροφορέω. μ. ήσω. π. ηκα. hortor, facio fiduciã, certiorẽ facio, plenã facio fidem, Actiu. accus.

Γλῆροφόρημα. ατος. τὸ. &

Γλῆροφορία. ας. ἡ. plenitudo, certitudo mentis, de aliquo bono satisfactio, certa persuasio, certa fides, quæ fit argumentis, aut re exhibita, ita ut nihil iam amplius addubitetur.

Γλῆρόω. μ. ώσω. π. ωκα. impleo, imbuo, perficio.

Γλῆρῶ τὰ ναῦν. supplementum classi præbere, remiges imponere, Demosth. Bud. Com.

Γλήρωμα. ατος. τὸ. plenitudo. Item supplemẽtum, id quod suppletur, ut remiges & milites classiarij in nauibus, quos Liu. socios nauales appellat, & in legionibus milites ad explendos numeros centuriati, uide Bayf. Sic Gregor. in A. than. πνθυμαλικὸν πλήρωμα uocat supplementum cœlestium copiarũ, beatarumq; mẽtium. Bud. Com. Item uocatur pannus additus uesti ad sarciendam rupturam.

Γλήρωσις. ⊙. ἡ. impletio, saturitas, perfectio.

Γλῆρωτὴς. ὁ. perfector. Demosth. uocat πληρωτὰς τ̃ς ἀποδόντας χρ ἐρανον τοῖς ἔξω λαχοῦσιν, ἢ ἐωνημένοις, eos qui uendunt collectionem fructuum, uel indictionalem coactionem ijs qui aut sortitione aut emptione illam appetebant.

Γλησάλ⊙. impleat, satiet.

Γλησία. propè, πλησίον.

Γλησιάζω. μ. σω. π. κα. appropinquo, applico. Datiuo iung. Lucia. βιτάου ἐπλησίαζε τ̃ χρανῶ

Γλησιασμὸς. ὁ. coitus uenereus.

Γλησίγναθ⊙. maxillas implens.

Γλησιέσρον. propinquius.

Γλησίον. propè οἱ πλησίον, cognati siue etiam familiares, quibus cum habemus arctam ac domesticã consuetudinẽ. Sic Suetonius in Otho ne, Alij febrem simulasse aiunt, eamq; excusati onem proximis mandasse, si quæreretur.

Γλησιόχωρ⊙. ὁ. finitimus.

Γλήσιος. ⊙. ὁ. &

Γλησίσιος. ε. ὁ. propinquus, uela implens. & de uento dicitur Homero, cum secundus est.

Γλησιφαὴς. ὲ⊙. ὁ. dies plenilunij.

Γλήσμη. plenitudo, inundatio.

Γλήσμον. ε. τὸ. res gulosa, satietas.

Γλήσμ⊙. ὁ. fastidiosus, saturitatem inuehens. & fastidium.

Γλησμόως. aduerb. quasi exaturatim, explebiliter ad saturitatem Gal. πλησμόως διατᾶ, hoc est, in uictus saturitate uiuebat cibis, exaturatam uitam degebat.

Γλησμονὴ. ῆς. ἡ. satietas, multitudo, ingurgitatio.

Γλήσσ. ferula à πλήττω. Hipp.

Γλήσσω. πλήττω.

Γλησυρίσθ. licitari. ὅταν βάλλῃ ἐν τῇ μῆ τῶν πιπρασκομένων. Harpoc. τὸ δὲ ἀναλίσκειν, ὅτι τὸ πλέον δοῦναι βούλεται πιπράσκειν πλησυρίζειν ἄν λέγοιτο inquit Pollux.

Γλησυρίσ. οὗ. licitatores.

Γλήτης. uicinus.

Γλῆ. implebatur, appropinquabat.

Γλήττω. μ. ήξω. π. ηχα. percutio. Actiu. accus.

Γληχάδιον. άδ. partes corporis inter inguina & femur. unde ἀμφιπλήσιον, & ἀμφιπλῆξ apud Sophoclem. Quanquam alij à πλῆξ deducere malunt, ut gradum significet, sicut & πλίγμα saltum, & ἐπλήσιον δ πόδα ἐστί apud Homer. properuadebant.

Γλίγμα. gradus, passus, saltus.

Γλινθεία.ας.ἡ.later um coctio.
Γλινθεῖον.τὸ.locus ubi formantur lateres.
Γλινθόομαι.ὀβ ἀπατῶμαι.
Γλίνθωσις.πλινθεία.
Γλινθόω.lateres compono. Aristoph.Ran.generaliter accepit pro fabrico & coagmento. τοῖς πλαίσιας ξύμπηκτος πλινθόωσι.
Γλινθεία.τὰ.cœli spatia.
Γλινθιόω.tanquam lateritio.
Γλίνθινος.ε.ὁ lateritius.Suet.August. uita gloriatus se marmoream relinquere Romam,quam lateritiam inuenisset.
Γλινθίον.ε.τὸ.laterculus. Item figura quadrata. Itē laterūculus ludus,Pol.li.9. Item ordo aciei, Aelianus.uide πλαίσιον,& πλινθία uel πλινθίον in Appendice de uocab.militar. Item cāpus in quo tessararia pugna exercebatur, abacus,tabula lusoria.
Γπλίνθ⊙.ε.ὁ later, tegula, ac omnis figulina ad ædificium necessaria,pars epistylij
Γλινθεργέω.μ.ήσω.π.ηκα.facio lateres, πλινθόω Neut.absol. (tus.
Γλινθοφόρος.ε.ὁ.lateriger.
Γλινθυφής.έος.ὁ.ἡ.ἐ lateribus coctilibus fabrica-
Γλινθωτός.ὸ.ὁ.quadrangulus ad modum lateris.
Γλίξ.γός.incessus,βῆμα. Itē coxendicis os & interstitiū spatiumue à manu ad pollicē usq;.
Γλίξας.surgens.transiens.
Γλίσσω.pedetentim incedebant.
Γλογμός, uel ϖλοχμός, pro ϖλόκαμ⊙ persyncopen.
Γλοιάριον.ου.τὸ. nauicula,& calceamenti genus. Bayfius.
Γλοΐζμι.τὸ παραλύεσθαι.proficisci.
Γλοϊνιός.&
Γλοΐμος.nauigabilis,nauigationi idoneus.
Γλοῖον.ε.τὸ.nauigiū,nauis. Vide νῆσυ apud Ammonium:& in Bayfio, λεπτὰ πλοῖα, μακρὰ, πετάμενα.
Γλοκαμίς.ίδος.ἡ.capillorum nodus,habens capillos obtortos.
Γλόκαμος.ε.ὁ.crinis,cæsaries,flagellum, cincinnus, & calamistrum Lucian. Nonnunquam & apud poëtas πλόκαμοι fumi circumuolutationes significant,hoc est,τὰς τῶ καπνῦ πόρισροφὰς,teste Polluce.apud Gal.lib.3. ὑγιεινῶν, calathorum plexus πλόκαμοι dicuntur, ut uertit Linacer eo in loco.
Γλοκαμώδης.crispus.
Γλοκή.ῆς.ἡ.inclinatio,aulsio,nexus, flexus perplexitas. Ploce,copulatio (inquit Rhom.Aquila) figura elocationis est, in qua idem uerbum aut nomen bis continuo positum diuersa significat, ut: Ad illum diem Memmius erat

Memmius,id est idem qui semper fuit ac sui similis. Rufinian. Plocen esse dicit, cum idem uerbum sententiáue ad consummationem superioris retorquetur,&c.
Γλόκιον.ε.τὸ. ornamentum, tricha, inauris, genus monilis,implexum,obliquum.
Γλόκος.ε.ὁ.cirrus,seu manipulus capillorum.
Γλόμβνος.qui apparuit, uisus, natus, manifestus.
Γλομίζω.uerbasco inficio.
Γλόμος.ε. uerbascum herba.φλόμος.Dioscoridi.
Γλό⊙.πλῦς.nauigatio.Item iter,uia, πορεία, uia quā quis carpit pedes,sic usi sunt Nicād. & Antimach. ὑλήεντα δι' ὁδὸν πλόον,in uia nemorosa.
Γλουβύγδα.ας.ἡ.fanitatis opulentia, diuitiæ pariter cum fanitate.plenissima felicitas,apud Arlstoph.interp.de Equitib.
Γπλούσιος.ε.ὁ.diues, quasi πολιούσιος. Vide πλούσιος & πλούσιοι apud Ammonium.
Γπλουτακαδημία.cōmentatio diteſcendi, studiū cogendæ pecuniæ, philosophia, cuius bonorū & malorum fines sunt diuitiæ & paupertas. Ex ἐκαδημία,quod erat gymnasium Platonis, & πλοῦτος opulentia.
Γπλούταξ.ακτ⊙.ὁ.diues,Eupolidi.
Γπλουτεύς.Pluto, ᾅδης.
Γπλουτέω.μ.ήσω.π.ηκα.ditor, diues euado, diues sum.Neutr.absol.
Γπλουτερόν.ε.τὸ.quæstuosum.
Γπλουτίζω.μ.ίσω.π.ικα.dito,πλουτίζω ἕτερον.locupleto. Actiu.accus.
Γπλουτίνδην.per diuites.aduerb.ut uiritim.
Γπλουτοδότης.ε.ὁ.& fœm.gen. πλουτοδότειρα.ας.ἡ. diuitiarum dator,datrix.
Γπλουτοκρατία.ἡ. principatus ex censu cum ditiores administrant Rempublicam.
Γπλουτοποιόν.ε.τὸ.quæstuosum.
Γπλοῦτος.ε.ὁ.diuitiæ. Cæl. libro 11. cap. 23. Vide in Chil.Eras.Timidus Plutus,& πλοῦτος ἄβιλος.
Γπλουτων.ωνος.ὁ. Pluto deus, qui & πλουτεὺς dicitur,Dis pater.Cic. de Nat. Deor. lib. Terrena est uis omnis atq; natura. Diti patri dedicata est, qui dicit ut apud Græcos πλούτωνα, quia & recidant omnia in terras & oriantur è terris.
Γπλοχμός.ὸ.ὁ.πλόκαμ⊙.coma quam ueteres alebant: & dijs consecrabant.Item πλοχμοὶ uidentur ab Antipatro lib.1.Epig.uocant circi in Polypo piscē, qui instar capillamentorū & flagellorum sunt,& in quibus cauernosæ concauitates,hoc est,acetabula sunt.
Γπλυνέσκω.τὸ πλύνω.
Γπλυνεύς.fullo,πναφεύς.
Γπλυνός.qui lauatur. Vide in Chil. Erasmi, πλύνον με ποιεῖς.
Γπλυνός.ὸ.ὁ. balneum, locus uel fouea, & uas uel locus

locus lauādis rebus aptus:proprie quod labrū Lat.uocant uel solium.
Γπλωνός,homo uilis & nullius momenti. Item urbs Libyæ, Atlantis patria.
Γπλωτήρια festa quædam Athenis.
Γπλώω.μ.πλεύσω.π.πνυγα.lauo. Item λοιδορῶ.id est conuicior, & alterius nomen obtrecto. Actiu. accus.uide πλῦσαι apud Ammō.Itē redarguo, ἐλέγχω,testantib.Polluce & Artemidoro.
Γπλῦσις.ἡ.lotura.
Γπλύτης.fullo.uide Etym.
Γπλυνεύς.ὁ.alueus.
Γπλῶ.appropinquo.
Γπλώας.άδ⊙.ἡ.auis genus natatilis.
Γπλώω.nauigo.Etym.
Γπλωΐσθι νεφέλαι.imbriferę nubes,& quæ crebro circunferuntur.
Γπλωΐζομαι.nauibus aduehor.
Γπλωΐζω.idem.Etym.
Γπλώϊμος.ε.ἡ. nauigabilis,peritus nauigandi.
Γπλῶν.nauigans.
Γπλόον.nauigandi, ἔπλεον.
Γπλώσιμ⊙.nauigabilis, ἀβαθέτος.
Γπλῶξ.anguillæ in Sicilia, quemadmodum κωπαΐδι in Euboea.murenarum quoddam genus,fluctos Latinè dici inuenio.
Γπλωτήρ.ῆρ⊙.ὁ.nauigator,uector passiuè,nauta, Musæo natator,uocat enim πλωτῆρας Lædrū qui brachiorum remigio maris angustias trajiciebat.
Γπλωτικός.ὸ.ὁ.nauicularius.
Γπλωτός.ὸ.nauigabilis.
Γπλώω.impleo.

Πνέω.spiro.

Γπνεῦμα.ατος.τὸ.spiritus,uētus, impetus animi,anima.Etym. Apud Hipp. sæpe accipitur pro ἀναπνοίᾳ,& pulmonis affectu. In sacris literis quoties huic nomini præcedit articulus, ferè de spiritu sancto intelligendum, ut annotat Didymus.
Γπνεύματα πλαύνα. spiritus deceptores, seductores,fallacesq;,mali genij.
Γπνευματέμφορ⊙.spiritu plenus,à spiritu implet us.Etym.
Γπνευματικός.ὸ.ὁ. spiritualis, qui flatibus plenus est,pulmonis inflammatione laborant. Pulmonarius interpretari potest,teste Columella.
Γπνευματοκίνη.ης.ἡ.uētosus ramex,malū scilicet testium, cū circa illos spiritus in scroto colligitur.
Γπνευματόμφορ⊙.ὁ.spirascens.
Γπνευματόφορ⊙.spiritu lymphatus.
Γπνευματόω.μ.ώσω.π.ωκα.inflo.
Γπνευματώδης.ους ὁ.ἡ.spirabundus, spirituosus, anhelosus,inflatus. Itē difficulter spirās Hipp. qui ipsā spirādi difficultatē sępe uocat πνεῦμα.

Γπνευμάτωσις.ι⊙.ἡ.flatuosa elatio.
Γπνευμονευλικά.τὰ. instrumenta quæ spiritu inflantur.quæ & ἐμπνευστὰ dicuntur.
Γπνευμονία.ας.ἡ.morbus pulmonis, quando tumescit,uel ex uehemēti catarrho,uel asthmate, uel pleuritide cum sequitur difficultas anheli- (tus.
Γπνεύμονία.pulmonis fibræ.
Γπνεύμων.ονος.ὁ.pulmo,apud Aristotel. & pulmo marinus apud eundem,uertente Gaza.
Γπνευσιω.anhelus sum.
Γπνεύω.μ.εύσω.π.ευκα.&
Γπνέω.spiro.Accus.ut πνεῖ θυμόν,sicut Cic scelus anhelantem. Atticè πνεῖ θυμῷ. Vide in Chil. Erasmi, μέγα πνέων.
Γπνιγαλίων.&
Γπνιγάμων.ωνος.ὁ.incubus, ἐφιάλτης. Est autem phantasmatis genus, cū externa uis aliqua quiescentes uidetur inuadere,& pondere suo pressos ac sentientes grauare,ac ab aliquo suffocari uidemur,fit enim hoc malum in continua crapula & stomachi cruditate. Cæl.lib 14.cap. 47. & Marcel. Verg.& ante hos Macrob.lib.1. de Somn.Scipion. Dioscor.etiam πνιγμὸν ὑπνώδη dixit expressisse morbi huius delineationē, uideri potest poëta, quum ait: In medijs conatibus ægri Succidimus, non lingua ualet, non corpore notæ Sufficiunt uires, nec mens, nec uerba sequuntur.
Γπνιγέα.ας.ἡ.uaporatorium cubiculum.
Γπνιγεύς.έ⊙.ὁ.furnus, & uas in quo extinguuntur prunæ,caminus.
Γπνιγηρός.ὸ.ὁ.suffocatiuus,æstuosus, καυματῶδης
Γπνιγμοί.οἱ.strangulationes.
Γπνῖγ⊙.εος.τὸ.æstus,incendium, suffocatio, oppressio.
Γπνίγω.μ.ίξω.π.ιχα.suffoco,obtorto collo traho, asso.Actiu accus.
Γπνιγώδης.ε⊙.ὁ.ἡ æstuosus,suffocatiuus, locus in quo quis nō potest respirare,ac premitur angustia spiritus.
Γπνικτός.ὸ.ὁ.suffocatus.
Γπνίξ.γός.suffocatio. Vnde, πνίξ ὑστερική,uel ὑστερικὴ,præfocatio uuluæ,quæ fit, cū uulua reficiendo afficit uitalia,hoc est cor,cerebrumq;. Præfocatio etiam offocatio uocari potest, ut est apud Lucium Florum & Senecam.
Γπνοή.ῆς.ἡ.spiritus,flatus,aura.
Γπνοιή.ῆς.ἡ.idem Pindaro.Nam Dorien sib.hec epenthesis propria,quo ο literæ solent ε adijcere,præsertim in medio dictionis, sic etiam χροὸς ἀν pro χροὰν dicunt.
Γπνοϊπτερ.οδ⊙.ὁ.uelox, ταχύς.
Γπνό⊙.spiritus,sonus.
Γπνύκη.γος.ἡ.consilij locus apud Athenienses,cō-

 cio,ab ho-

cio,ab hominum frequentia & denſitate dedu
cto uocabulo.
Πνιάω ſpiro,Vnde πνύτω.ſpirabat,intelligebat.
Πνύξ τὸ πνυκός. idem. quanquam apud Ariſto-
phan. quidam per tranſpoſitionem literarum
πυκνός legunt.& πυκνί.
Πνυκός.ὸν.ὁ.prudens,ἔμφρων,σώφρων.
Ποά:ας.ἡ. herba, id eſt (ut Heſych.ſcribit) ἡ
Πόα ἐπὶ γῆς· αὐτομάτως βλαστάνουσα φυτεία.
Ποασμός.ὁ.noxiarum herbarũ euulſio.
Latinis runcatio dicitur.
Ποάτρια.ας.ἡ.mercenaria in agro runcatrix.
Ποδαβρός.ὸν.ὁ.qui mollibus eſt pedibus.
Ποδάγρα.ας.ἡ.pedica, id eſt laqueus quo anima-
lia capiuntur, qui & ποδάγρετρα appellatur. Iu-
de & pro morbo illo articulari, diuitibus ma-
ximè noto ponitur,hoc eſt,affectu,qui circa pe
des oritur & dolorẽ mouet,neruis patientibus
idq; aliis cũ ardore,aliis cũ algore pedis uitiũ.
Ποδάγρας.ὁ.ὁ.podagra laborans.
Ποδαγρικῶ.laboro podagra.
Ποδαλγής.ἐς.ὁ.ἡ.pedibus æger.
Ποδαλγία.ας.ἡ.dolor pedum.
Ποδαλγάριος.nomen Medici. Etym.
Ποδάνιπτρον.uelox,ποδάνιπτρος.
Ποδανίπτρα.ας.ἡ.peluis.
Ποδανιπτήρ.ῆρος.ὁ.idem.
Ποδανίπτηρον.τὸ. pedum ablutio, aqua ad ablu-
endum.
Ποδαπός.ὴ. cuias, qualis. Xenoph. ἐρωτῶμενος δὲ
ποδαπὸς εἴη, πέρσης ἔφη εἶναι. cum interro-
garetur cuiatim ſe eſſe diceret,Perſam inquit.
Ποδάργη.mater Xanthi & Balij equorum,ut ſcri-
bit Hom.Iliad.ω.
Ποδάρκης.ες.ὁ.pedibus ualens,celer.
Ποδάρτης.ου.ὁ.idem.
Ποδέα.τὰ.ſeu πόδια faſcię pedum,uel faſciæ cru
rales,ut uertit Bayf. ex loco Theophraſti, ubi
meminit bulbi lanigeri. Plinius ex eodem lo-
co uidetur mapalia tranſtuliſſe.
Πόδεν.rudentes,hoc eſt funes nautici quibus ue
lum utrinq; , uel ad proram & puppim alliga-
tur,uel quibus antennæ transferuntur. Ariſto-
phan.Equit. ἄθρει,πρὸς τῶ ποδὸς παρών. De hoc
Bud.Com.in ἄγκυρα.
Πόδες ἴδιης.Hom.extrema & infima Idæ montis
pars,quod & nos pedem montis dicimus.
Ποδεών.quod utrinq; ex utribus eminet. Etym.
funis ueli inferior,qui & πούς dicitur.Bayf.
Ποδεῶνδν.οἱ.apud Theocritum,calcamenti ru-
ſtici genus,perones.
Ποδηγετέω.μ.ήσω.π.ηκα.duco,cuſtodio,obſer
uo,indagor. Actiu.accuſ.
Ποδηγέω.μ.ήσω.π.ηκα.idem.

Ποδηγός.ὸν.ὁ.dux.
Ποδήνεκής.έος.ὁ.ἡ.talaris,id eſt ad talos proten-
Ποδήνεμος.ος.ὁ.ἡ.uelox,ὠκύπορος. (ſus
Ποδήρης.ες.ὁ.tunica talaris,ueſtis ad pedes uſq;
demiſſa,poderis.
Ποδῆς.pedes,contractum ex ποδέας.
Ποδίζω.pede ſe circunuoluere.
Ποδιαῖον.τὸ.menſura pedis.
Ποδίζω.μ.ίσω.π.ικα.ligo pedes,metior pedibus.
Actiu.accuſ.
Ποδίον.τὸ. pedunculus, diminutiuum, à πούς
ποδός. Ariſtot ἔσκαροι τὰ ποδία ἔχουσι μικρά.
Ποδισμός.dimenſio pedibus facta, & genus ſalta
tionis cuiuſdam.
Ποδοκάκκη.ης.ἡ. laquei genus, & inſtrumentum
quo noxij uinciebantur,quaſi ποδοκατόχη.cip
pus Latinis dicitur,uel lignea ſoleæ,Cic.de In
uent. Et ſtatim quod effugiendi poteſtas non
fuerit ligneæ ſoleæ in pedes inductæ ſunt.
Ποδόκρουσις.ας.ἡ.plauſus pedum,apud Strab.
Ποδονιπτήρ.ῆρος.ὁ.&
Ποδόνιπτρον.τὸ.peluis,uas in quo lauamus pedes.
Ποδοξόη ὠρη,Atlantis cognomen.Etym.
Ποδοσφενδόνη.ης.ἡ. genus laquei ad capiendos cer
uos & apros Xenoph. περὶ κυνηγετικῆς.Eſt &
inſtrumentum medicũ, quo luxati artus repo-
nuntur,τὸ τὰ σφυμματα καταβύνον, Poll. Eſt
& πολασηρὶς ſiue ſupplicij genus, quo pedes,
ut uidetur,contorqueri ſolent apud Syneſ.
Ποδυτής.ὰ.pedatus.
Ποδοχέω.gubernaculum tenens.
Ποδωκέα.ἡ.pedum uelocitas.
Ποδώκης.ες.ὁ.&
Ποδῶκυς.uelox.
Ποδώνυχον.ου.τὸ. ueſtis qua utebantur in ſacris
Pandroſi.
Ποδωτὰ λίνα.Lycoph.uela dixit, quod pede,fu-
nis genere,tendantur pariter & colligantur.
Ποέω.αὐτὶ τῶ ποιέω.Attice.Etym.
Ποηλογέω herbas legere.
Ποηφάγος.ὸν.ὁ.ἡ.herbã comedens, herbiuorus.
Ποθεέσκω.deſydero.
Ποθεινός.ὴ.ὸν.ὁ.deſyderabilis,amabilis.
Πόθη.uude. Eſt etiam ἀρνυλικόν (ut ſcribit Suid.)
pro ὀλαμῶς.
Ποθέω.μ.ήσω.π.ηκα.. τὰ μὴ παρόντα ὠθέλητῶ,
id eſt,ea quæ abſunt requiro,ut apud Lucianũ.
Ganymedes nuper raptus, ac pertæſus iam ab-
ſentiã patris.πολλὰ γοῦν ἁδὴν αὐτὸν inquit.Quod
autem propriè dicatur de abſentibus euiden-
tius licet apud Xenoph. uidere, cum inquit.ἡ
μεως οἱ φιλοῦντες τὸν φιλούμενον παρόντα ὁρῶ
σιν ἥδιον ἢ ὅταν μὴ παρῶσι. ἢ ἂν πάθοιεν, ἢ
ἥδιστα δὲ πάλιν προσιόντα ἀσπάζονται. Latinis
eſt deſide-

rare,ut Cic. Omnia deſyderata ma-
gis quàm aſſiduè percepta, delectant. Vide ἐρᾶν
apud Ammonium.
Ποθή.ῆς.ἡ.deſyderium,& translate ablatio, con-
ſumptio.
Πόθημα.ατος.τὸ.idem.
Πόθι. in principio orationis penacutitonum eſt,
poniturq; interrogatiuè pro ubi?ubi nã? Quan
do uerò oxytonum eſt,ſignificat alicubi indefi
nitè.In fine orationis inclinat aliquando tonũ
ad dictionem præcedentem, ἦλθες ποθι.
Ποθολκίς.ίδος.ἡ.iumentorum frenum.
Πόθος.ὁ.ὁ. idẽ quòd ποθή.uide ἔρως in Ammon.
Ποῖ quo,ποῖ δή,ὦ πόθεν,locutio Attica.pro quo
tandem, & unde is. Vide πῆ in Ammonio, &
ποῖ & πῦς apud eundem.
Ποῖπῆ.ubi terrarum.
Ποιά.ᾶς.ἡ.quædam infinitè.Cyrill,oxyto. ſignifi
cat & annum,& herbam Callimacho: & factiti-
am nocem Homero.Etym.
Ποῖα,ἡ ποίας. qualis interrogatiuè. Cyrillo pe-
nanflexum.
Ποίας.ᾶδος.ὁ. Pœas pater Philoctetæ. Vnde ποι-
άντιος dictus eſt.
Ποιέομαι.μ.ήσομαι.π.ημαι.&
Ποιέω.μ.ήσω.π.ηκα.(promiſcui enim ambo uſus
ſunt(facio.Sed hæc ſignificatio apud Græcos,
quemadmodum & apud Latinos latè patet.Ali
quando ponitur pro ducere, exiſtimare. Plut.
ἐκ ἀναγκαίου ποιέμενος, Rem non tolerandã
ratus. Vnde etiam πολλοῦ ποιεῖσθαι,magni
facere:πολὺ πλέονος ποιεῖσθαι,pluris facere. πε
ρὶ πλείστου ποιεῖσθαι,maximi æſtimare.Aliquan-
do pro poëticè, id eſt ἐμμέτρως ſcribere. Ari-
ſtot.de Bellerophonte, ὃν οὗτος ἐποίησεν ὅμη
ρος.Polyb. ὅμηρος ὁ σοφώτατος πεποίηκε χρῆ
σθαι πολὺ πάντων τῶν αὐθρώπων. Aliquando
proadoptare,id eſt, ἐκ υἱοποιεῖσθαι,ut παῖδα ποι-
εῖσθαι,Demoſthen. Sunt & aliæ quædam ex hoc
uerbo locutiones, ut ποιεῖσθαι περὶ πολλοῦ, lucrifa-
cere, in rem ſuam uertere, Plutarch. ποιεῖσθαι
χάριν τινός, animo beneuolo accipere aliquid, &
gratiam habere: cui opponitur ποιεῖσθαι ὀργήν,
Demoſthen. Δυσὶ, uel δυσὶν ποιεῖσθαι, ægrè
ferre,conqueri,uociferari, Gregor. & Demoſt.
Quod tamen interdum pro indignè, hoc eſt,
improbè agere aut facere ponitur, ut apud eun
dem Demoſthen. πρὸς τοῦτο. εἰ γὰρ παρῆν, πῶς
ἂν δικαίως ποιεῖν, &c. Ἐμπροσθεν ποιεῖσθαι oppone-
re,& quaſi προβάλλεσθαι,Xenoph. Ponitur &
cum præpoſitionibus, ut ἐν θαύμασι ποιεῖσθαι,
admirari.ἐν γέλωτι ποιεῖσθαι, riſui habere.Item
ποιεῖσθαι ὑφ' ἑαυτὸν τὸ πρᾶγμα, ut Syneſ. uel
ὑφ' ἑαυτὸν, ut Demoſthen. aliquid in poteſta-
tem ſuam redigere,uel poteſtatis ſuę facere.Sic
ποιεῖσθαι εἰς ἑαυτὸν, periculi ſui facere,in ſeſe re-
cipere,Demoſthen. Et ποιεῖσθαι ἑαυτὸν ἐπ' ἀρχὴ σ
σίαν, Magnam ſibi potentiam comparare, He-
rodiano,Bud.Com.
Ποίη.ης.pro πόα,id eſt, herba. Item interrogati
unum pro ποῖα.
Ποιήεις.ήεσσα.ήεν.ὁ. herboſus,frugiferus.
Ποίημα.ατος.τὸ.opus,poëma.à ποιεῖσθαι, pro poëti-
cè ſcribere. Grammatici à poëſi ſic diſtinguũt,
ut ποίησις ſit uelut tota Ilias, ποίημα uero A-
chillis armorum deſcriptio. Poëma eſt(inquit
Poſſidonius) dictio numeroſa certa menſura
conſtans. Poëſis autem eſt poëma diuinarũ hu
manarumq; rerum imitationem complectẽs.
Laërtius lib.7.in Zenone.
Ποίησις.adoptio,à ποιεῖσθαι pro adoptare.Et He-
rodotus confectionem unguenti ποίησιν appel
lat.Item poëſis uide ποίημα ſuperius, & λόγος
apud Ammonium. quid differat à πρᾶξις uide
Ariſtot.Polit.1 & infra in πρᾶξις.
Ποιήμενον.factiuum.
Ποιητής.τοῦ.ὁ.poëta,factor,creator.
Ποιητικὴ.ῆς.ἡ.poëtica, hoc eſt ars ipſa conſcriben
di poëmata.
Ποιητικός.ὸν.ὁ.poëticus, efficax, effectiuus, qui ef-
ficit,efficientia τὰ ποιητικὰ uocat Cic.de finib.
bon.& mal.
Ποιητός adoptiuus.
Ποιήτρια.ας.ἡ.poëtria.
Ποικάζω.tego,cooperio.
Ποικιλείμων.ονος.ὁ.ἡ.uariegatus,multicolor,ua
rio amictum,apud Aeſchyl.noctis epithet.
Ποικίλη.porticus Athenis,in qua Stoici philoſo-
phabantur.à uaria pictura ſic dictum.Meminit
eius Laërtius mox poſt initiũ lib.7.in Zenone.
Ποικιλία.ας.ἡ.uariegatio,uarietas.
Ποικιλίς.ίδος. auis, quam uariam interpretatur
Gaza apud Ariſtotelem,lib.9.cap.1.eadem eſt
auis,quæ alio nomine ἀκανθὶς, uarietas autem
pennarum nomen illi dedit, ſunt qui cardue-
lem eſſe dicunt.
Ποικιλόσυμος.νεῶς. apud Sophocl. nauis diuer-
ſis coloribus uariè depicta.
Ποίκιλμα.ατος.τὸ.uarietas.
Ποικιλόδερος.ὸν.ὁ.habens collũ uariatũ,uocalis.
Ποικιλομήτης.ὸ.ὁ.& fœmin.gene. ποικιλόμητις.
uarij conſilij,uerſipellis.
Ποικίλον.ου.τὸ.ueſtis tragica,à uarietate colorum
ſic dicta.
Ποικίλος.ὸν.ὁ.uarius,picturatus,uariegatus,diuer
ſi generis diuerſiq; habitus, uarijs colorib.aut
gemmis diſtinctus,artificioſè præparãs. Etym.
Ποικίλλω.μ.ιῶ.ω.ιλκα uario, uariego, diſtin-

guo, exorno. Actiu. accuſ. iungitur.

Ποικιλόστερνος. ὁ, ἡ. uariegatus circa pectus, aſtut⁹.

Ποικιλόφρων. ονος. ὁ. uafer, uerſutus, callidus, uerſipellis, ſolers.

Ποικιλτάι. οἱ. qui intexunt acu.

Ποικιλτική. ῆς. ἡ. ars uariegandi.

Ποικιλωδός. ὁ. ὁ. uarie canēs. Sphingis epitheton.

Ποικίλως. uarijs modis.

Ποικνός. pro πυκνός. denſus, prudens.

Ποιμαίνω. μ. ανῶ. paſco gregem, paſtorum more guberno, & curo gregem, rego. Actiu. accuſ.

Ποιμανδύς. ὑος. ὁ. ποιμένως.

Ποιμαντική. ῆς. ἡ. ars paſcendi oues, paſtoralis.

Ποιμάντωρ. &

Ποιμάνωρ idem quod ποιμήν. Ea uoce utitur Aeſchylus, qui & gregem ſubiectum ποιμανόριον uocat.

Ποιμενικός. ὴ. ὸν. paſtoralis, paſtorius.

Ποιμήν. ένος. ὁ. paſtor, quaſi ὁ ἅμα, τῷ τὸ ὅσις, ἢ τὸ μῶν τὸ ζητῶ. Regū nomen apud Homer. & Plat. Vide ἀπόλ⊖ apud Ammonium.

Ποίμνη. ης. ἡ. &

Ποιμνήϊον. poëticè, &

Ποίμνιον. ὁ. ὸν. ouile, armentum, grex ouium.

Ποινεῶλος. crudelis, difficilis, ſeuerus, ultionis cupidus. Etym.

Ποιναλίζω. punio, ⊖αλίζω. in quæſtione habeo.

Ποινᾶθαι. de aliquo pœnas ſumere, puniri.

Ποινάτωρ. uindex, τιμωρός.

Ποινή. ῆς. ἡ. pœna, ultio, ἀ πάν⊖ teſte Gaza, ποινὴ δίκη, ἀμαρτήματος ἐνδίκοις pœna eſt, peccati ultio. Ex Legib.

Ποινήλατ⊖. ὁ, ἡ. lymphatus, à furijs agitatus.

Ποίνιμα ποινῆς ἄξια. ultricia.

Ποινιμ⊖. ὁ, ἡ. uindex, ultor. Epitheton furiarū apud Sophoclem.

Ποίνωμα. ατος. τὸ. ſupplicium, pœna.

Ποῖον ὅλ. quale tandem.

Ποῖος. ὁ. quis, quàlis penanflexum interrogatiuum eſt & dubitatiuum. Lucæ 12. ὅτι οὐκ οἴδατε ὁ οἰκοδεσπότης ποίᾳ ὥρᾳ ὁ κλέπτης ἔρχεται, ἐγρηγόρησεν ἄν, Qua hora fur uenit. Oxytonum ue rò indefinitè capitur, pro aliquis, quidā. Cyril.

Ποιός τις. qualis, quidam.

Ποιότης. ητος. ἡ. qualitas. uide in Prædicamentis apud Ariſtotelem.

Ποιοῦντων. faciant, pro ποιέτωσαν.

Ποιπνός. ὁ. ὁ. miniſter.

Ποιπνύω. &

Ποιπνύω. miniſtro, ſaluo, facio, ualde occupor in aliqua re, cogito.

Πόϊρ. ῖνος. ἡ. ſcrotum teſtium inuolucrum, uirgæ uirilis caput, ſummum unde profluit lotium. Nicander interpres.

Ποισφόγος. animal quoddam apud Aelianum.

Ποισφύγδην. cū uehementi flatu, impetuoſe, φυσηκῶς, μεθ' ὁρμῆς. Nicand.

Ποίφυγμα. ατ⊖. τὸ. ſtlopus, hoc eſt uehemens ſpiritus emiſſio.

Ποιφύσω. μ. ύξω. π. υχα. terreo, proprie flatu ex ore uehementer emiſſo. Euphorion ſimpliciter pro ſpiro dixit, ζεφύρου μέγα ποιφύξαντος.

Ποιώδης. ὲς⊖. ὁ, ἡ. herboſus.

Ποῖῶ. pro ποιῶ.

Πόκα. pro ποτέ Doricè aliquando.

Ποκέδων. οἱ. pili depexi.

Ποκίζω. tondeo, uellera facio.

Πόκ⊖. ὁ. uellus.

Πολέας. multos, pro πολλούς.

Πολῆς. multi.

Πολεμαδόκος. ὁ, ἡ. bellorum ſuſceptor uel ſuſceptrix, Epithet. Martis & Mineruæ.

Πολέμαρχος. ὁ. ὁ. dux belli, ad quē ſumma rei militaris refertur. Vulgo mareſchallum appellāt, uno tantum magiſtro equitum inferior. Erat πολέμαρχος Athenis unus ex nouem principibus qui omnium celeberrimi & nobiliſſimi habebātur. Hic ad Areopagitas ducebat condēnandos qui ordinē in bello reliquiſſent uel fugiēdo defeciſſent, inquilinos item qui ſine cē ſus perſolutione agebant, mulctabat. & ut ciuibus ὁ ἔχων, ita inquilinis ὁ πολέμαρχος iudicebat. Nec certe aſſentiendū puto ijs qui hunc conſtet ἱππάρχης duo πολεμάρχῳ ſubditos fuiſſe, nec quid aliud nominis etymologia indicet uideo, niſi quod rei bellicæ ſumma penes hunc foret: Qua de cauſa Dianæ & Martis Enyali ſacris etiam præerat, quod hi dij rei militari in primis præſidere credebātur. Actolis uerò πολεμάρχοις clandendarum portarum & uectigalium curā gerebat, clauesq; noctu detinebat, interdum autem cuſtodijs portarum aſſidebat. Vnde πολεμαρχία munus ipſum & magiſtratus uocatur. Alex. Genial. libro 3, capite 16. & Bud in Annot poſt.

Πολεμδ⊖. ὁ. ὁ. πολεμήϊ⊖.

Πολεμᾶδαι. dicitur is qui bello uexatur & inuaditur.

Πολεμίω. μ. ήσω. π. ηκα. bello, belligero, oppugno. Actiu. datiuo. (to.

Πολεμίως. ὁ. ὁ. πολέμι⊖.

Πολεμοσάω. amore pugnandi teneor, bellū appeto.

Πολεμπτέον. pugnādum. ut πολεμητέα ἐστὶν ἡμῖν πόλει, mox bellum mouendum eſſe, pro δεῖ πολεμεῖν. Nam id genus aduerbia poſitiua inſe habent, τὸ χρὴ ἢ δεῖ. ut γαμπτέον, pro δεῖ γαμεῖν σαι. πλυτέον, δεῖ πλύνεσθαι, ὁ χρὴ πλύνεσθαι (γῶρα.

Πολεμία. ας. ἡ. regio hoſtilis. ſubauditur enim

Πολεμίζω. μ. ίσω. π. ικα. poëtice pro πολεμῶ.

Πολεμική. ars militiæ, ſcientia ſtrategematum.

Πολεμικός. ὴ. ὸν. bellicoſus, bellicus, bellandi peritus. Ammonius diſtinguit ab ἐγκριτής.

Πολεμικῶς. aduerb. ut πολεμικῶς ἔχω, belli cupidus ſum, nouis rebus ſtudeo.

Πολέμιος. ὴ. ὸν. hoſtis, proprie alienus, ſicut ἐχθρός domeſticus, hoſtilis, bellicus. Vide ἐχθρὸς in Ammonio.

Πολεμιστήριον. ὁ. τὸ. currus bellicus. πολεμιστήρια etiam certamina erāt curſuum equorum apud Athenienſes.

Πολεμιστηρι⊖. ὸ. ὸν. bellicoſus, πολεμιστὴς ἀσπὶς ὑπογυμνάζειν dixit Heraclid. bellicis ſtudijs operam dare, in armis exerceri.

Πολεμιστής. bellator.

Πολεμίως. hoſtiliter, πολεμικῶς.

Πολεμοποιέω. ſeditioſus ſum.

Πολεμοποιός. ὸ. ὸν. bellum mouens.

Πόλεμ⊖. ὁ. ὁ. bellum, id eſt diſſenſio hoſtilis, per quam arma mouētur: & ſignificat tempus quo ſuntin militia. ἀπὸ τῶν τὰς πόλεις, ἢ αὖ πολλὰς μόνους, ἢ ὀλιγίους, ἢ ἀμφω. Differt autem à μάχη quemadmodum apud Latinos bellū à prælio. Vide μάχη in Ammonio. Accipitur tamen aliquando ὡσὰ τὴ μάχης, quemadmodum apud Latinos bellum pro prælio & certamine, ut apud Saluſt. In eo bello frecēti milites defyderati ſunt Quin & apud Herodia. li. 2. οἱ πόλεμοι. ὡσὰ τ πολεμίων. niſi exemplar ſit mēdoſum.

Πολεμόω. μ. ώσω. π. ωκα. paro bellum, & decerno ad bellum alios incito, teſte Euſt. Et paſſiua uoce πεπολέμωται, hoſtili animo eſſe cœpit, & inimico, ὁ εἰς ἔχθραν προαχθεὶς, ἢ πολεμίως τι πεπονθώς. Et πεπολεμωμένος. bello uexatus, ὁ πολέμῳ βιαθεὶς καὶ βλαβείς.

Πολεμώρ. ὁ. paroxyt. Herculis filius. Etym.

Πολεμώνι⊖. urbs Ponti à Polemone dicta. Ety.

Πολέσκομαι. conuerſor. Etym.

Πολεύω. nutrio, miniſtro, cōtineo. Item uerſor, habito, circumeo.

Πολέω. μ. ήσω. π. ηκα. uerſo. unde πόλος. Et πολεῖται, uerſatur, agit, degit. Actiu. accuſ. Itēaro teſte Polluce, unde ἄπολος, ager bis aratus.

Πολιᾶς. ᾶ. anus erat ætate dignitateq; cæteris anteſtans. item canities. Et πολιαὶ, cani.

Πολιάς. άδος. ἡ. Palladis cognomen. Lucian. in Lapith. ὥμοσε τὴν Ἀθηνᾶν πολιάδος μὴ ἐλήφεναι, Deierauit per Palladem me non rapuiſſe.

Πολίεθρον. ὁ. ὸν. oppidum Italiæ, prius Siris appellatū à Polide mercatore. uel quòd Palladis Polias dis templum iſtic erat, ſic appellatum. Etym.

Πολιεύς. έως. ὁ. epitheton gubernantis ciuitatem.

Πολίζομαι. &

Πολίζω. μ. ίσω. π. ικα. fabrico urbem. Neut accuſ.

Πολίτης. pro πολίτης. ὁ. ὁ. ciuis πολῖτις autem eius eſt fœmininum.

Πολιοκρόταφος. ὁ, ἡ. canus, χλόη⊖, habens uel faciens cana tempora.

Πόλιον. ὸν. polium herba montana graue olens: nā pro eo quod ante partū emittit equa. per ω, πῶλιον ſcribitur, à πῶλος, id eſt pullus equus.

Πολιόν. uinum album. Aelianus appellatum putat ab indigenæ regionis nomine.

Πολιορκέω. μ. ησω. π. ηκα. obſideo, oppugno. à πόλις & ὀρύσσω. rapio, deſtruo. Actiu. accuſ.

Πολιορκητής. urbium deſtructor & expugnator, & Vitruuius li. 10. Iuterea rex Demet. qui propter animi pertinaciā Poliorcetes eſt appellat⁹.

Πολιορκητικά. τὰ. bellica inſtrumēta, & libri qui de ijs tractāt, cuiuſmodi ſcripſere Daimachus, Heron, Pappus, & Leo imper.

Πολιορκητικός. ὴ. ὸν. obſidionalis.

Πολιορκία. ας. ἡ. obſidio.

Πόλι⊖. herbæ albæ ſpecies Nicandro. Etym.

Πολιός. ὰ. ὸν. canus.

Πολιότης. ήτος. ἡ. canities.

Πολιόγηρξ. ηρος. qui cano eſt capillitio.

Πολιτεῦν. caneſcere, canitiem contrahere.

Πολιοῦχος. ὁ, ἡ. patronus, ciuitatis gubernator.

Πολίπορθ⊖. urbis expugnator, urbis uaſtator, depopulator & exciſor.

Πόλις. ι⊖. ἡ. urbs & ciues: ſed ἄστυ urbs tantum. Ammon. Dicitur ἀπὸ τ πολεῖν γῆν αὐτῆς, quòd homines in ea uerſentur. Eſt & ludi genus.

Πόλισμα. ατος. τὸ. parua urbs.

Πολιτάρχης. ὁ. princeps ciuitatis.

Πολιτεία. ας. ἡ. reſpublica, id eſt ἡ πόλεως τάξις. & proprie ὅπως οἱ νόμοι ἄρχουσι, ut ſcribit Ariſtot. Polit. 4. Accipitur aliquādo pro uitæ ratione & inſtituto, Baſil. & Greg. Bud. Com.

Πολιτεύμα. ατ⊖. τὸ. ciuilitas, ipſa reipub. adminiſtratio, & genus adminiſtrandi. Bud. Com.

Πολιτεύομαι. rempub. gero, τὰ δίκαια, adminiſtro. Dicitur & de alijs functionibus pro munere meo fungor, διαπτῶμαι. Sic Paulus in Actis ca. 23. ἐγὼ πάσῃ συνειδήσει ἀγαθῇ πεπολίτευμαι τῷ θεῷ, Ego omnino cōſcientia bona munere meo functus ſum Deo. Eſt etiam τὰ πραγματεύομαι. molior. Et οἱ ταὐτὰ πολιτεύόμενοι, dicuntur qui contrariam factionem ſequuntur, qui alteris partibus ſtudent. Accipitur & paſſiuè pro gubernor. Bud. Com.

Πολιτεύω. μ. εύσω. π. ευκα. ciuiliter negotior, dego ſub aliqua repub. & eſt ἐπὶ τ πολιτῶν ἢ ἰδιωτῶν,

ut πολιτεύεσθαι τῷ ἀρχόντων καὶ πειθαρχεῖν τοῖς νόμοις. Significat aliquādo tego & administro, ut πόλιν οἰκεῖν πολιτεύειν, Thucyd. Bud. Com.

Πολίτης. ου. ὁ ciuis, municeps. Ammonius distinguit à πατριώτης.

Πολιτικὴ. peritia & prudentia ciuilis.

Πολιτικός. ἡ. ὁ ciuilis, atq; popularis Cic. interp.

Πολιτικῶς. ciuiliter, urbanè.

Πολῖτις. ιδος. ἡ ciuis.

Πολιτισμός. οῦ. ὁ. tractatio reipublicæ.

Πολιτογραφεῖν. in ciuium numerum ascribere, ciuitate donare, in ciuitatē ascribere. Vnde passiuū. πολιτογραφεῖσθαι, id est εἰς τοὺς πολίτας ἐγγράφεσθαι.

Πολίχνη. ης. ἡ. & (φεσθαι.

Πολίχνιον. ου. τὸ. ciuitatula, πολύδριον.

Πολίωσις. ι☉. ἡ. canities, sed immatura uitio naturæ.

Πολλ' ἄττα. ex multis quædam.

Πολλάδις. aduerb. pro sæpe.

Πολλάκι. per ellipsin, &

Πολλάκις, & πολλάκι. sæpe, frequenter sæpenumero.

Πολλαπλάσιον. τὸ. crebrò multiplicatum, ut decem decies centum.

Πολλαπλασιασμός. ου. ὁ. multiplicatio.

Πολλαπλάσιος. α. ὁ. multo copiosior, multiplex.

Πολλαπλασίως. multipliciter, multiplicatè.

Πολλαπλασιῶσαι, & πολλαπλασιάζειν. multiplicare.

Πολλάπλους. η. ὁ. multiplex.

Πολλαχῆ. &

Πολλάχις. &

Πολλαχῶς idem quod πολλάκις.

Πολλαχόθεν. è multis locis.

Πολλαχόσε. in multis partibus.

Πολλοῦ. multum, multo. πολύ.

Πολλός. τὸ πολλόν, & accus. πολλὼ, de quo in πολλοί, πολύς. multus, omnis. in plurali numero πολλοί significat idem quod uulgus Latinis. Vnde εἷς τῶν πολλῶν, uulgaris, gregarius, uilis, id est, unus ex uel de multis, ὁ τυχὼν, ὁ πολὺς. πολλοῦ κεφάλαιον, supputatio in summam subductam.

Πολλοστημόριον. ου. τὸ. uel πολλοστὸν μέρος, soluta compositione, minima portio, quod dicimus ferè, uix centesimum & millesimum quodq; multipartitum. Lucretius multesimā partem dixit. Bud. Com.

Πολλοστός. ὴ. ὁ. multiplicabilis, unus è multis, quasi multesimus. Isocrates πρὸς Φίλιππ. Διονύσιος δ' οἶνον πολλοστὸν ὢν, καὶ τοῦ χρόνου, καὶ τῇ δόξῃ. Sic Cicero de Fin. Tenuis L. Virginius unusq; de multis. Huic non omnino dissimile quod est ad Att. 1. Thermus cum Syllano contende-

re existimatur, qui sic inopes & ab amicis & æstimatiõe sunt. Est & à capite remotissimus. Plato in Philebo. πρὸς τὰ πολλοστὰ σκληρότητι, Ad ea quæ à prima duritie nota remotissima sunt, & reducta. hoc est minimè dura. Idem, ἐπὶ τὰς πολλοστὰς ἡδονὰς ἐκβλέπειν. id est exiguis sensus uoluptates & à suauissimis atque acerrimis longè distantes. Opponitur huic μόναχος. Basil. in ἑξαημ. μόναχος ἂν εἴη καὶ πολλοστός, Vnus & non plures.

Πολλοῦ. Atticè ἐν τῷ πολύ. ualde, multò.

Πολλοῦ γε καὶ δεῖ. Demosthen. multum abest, ἐστὶ ὅλως, ἐσλαμῶς.

Πολλῷ μᾶλλον. multo maximè.

Πόλος. ὁ. ὁ terminus, axis, qui à nostris uertex dicitur. Est autem immobile illud aut finis axis imaginarij, supra quod totū cœlū uoluitur, unde & nomen habet ἀπὸ τοῦ πολεῖν, id est à uertēdo. Vertitur enim cœlū circa polū arcticum & antarcticū, Proclus in Sphæra. Accipitur à Poëtis pro ipso cœlo.

Πολύδειν. canescere, canos producere.

Πολτάριον. ου. pulticula.

Πόλτος. ξυλόπαστον. Etym.

Πολτόν. οῦ. pultem.

Πολύ. mullum. Construitur cum comparatiuo. Lucian. ὃς ἀρχαιότερος ἦ πολὺ τοῦ ἑτέρου. Et cum μᾶλλον. Isæus, πολὺ μᾶλλον ἐδιμόσθην. Multo promptius.

Πολυάγκιστρον. frequentia hamorum.

Πολύαθλος. ου. ὁ. bellicosus, egregius lucta.

Πολυαιμία. ἡ. sanguinis copia.

Πολύαιμος. cui sanguis abundat.

Πολύαινος. ου. ὁ. multa laude dignus, fabulosus.

Πολυαίξ. ικος. ὁ. impetuosus, multas agilitates seu capras habens. belli epitheton.

Πολυαλθὲς. τὸ. quod est multorum medicorum.

Πολυαλθὴς. ἐος. ὁ. ἡ. habens uarium usum, & multas uires medendi.

Πολυανδρίον. ου. τὸ. sepulchrū, locus ubi sunt multa sepulchra, polyandrium, cœmeteriū, strages, Nazian. ἀναστρεβλοῦμενοι ἀγίοις ἅπασι, καὶ γενομένης αὐτοῖς ναοῖς πολυανδρία.

Πολύανδρος. ου. ὁ. multos uiros habens.

Πολυανδὴς caput aggrauans.

Πολυανθρωπία. ας. ἡ. hominum frequentia.

Πολυάργυρος. ου. ὁ. ἡ. argento circunfluens.

Πολυαρκέστατος. uberrimus.

Πολύαρνις. ὁ. ἡ. multos agnos & pecudes possidēs πολυβρέμμων.

Πολυάρρηγος. multis uotis exoptatus, geminatū est ρ poëticè.

Πολυαρχία. ἡ. plurium principatus.

Πολυάσχολος. ματαιότης. negotiosissima uanitas.

Πολυαύλαξ. ακος. ὁ. latus, sulcosus, lętus, magnus.

Πολυβαθὴς. ἐ☉. ὁ. ἡ. profundus.

Πολύβοια. ἡ. Diana, uel ut alij, Proserpina.

Πολύβοτος. ου. ὁ. multa pascens, terra.

Πολυβοῦς. ου. fœcundus ouibus, pinguis, multos alens.

Πολυβότης. ου. ὁ. diues boum.

Πολύβολος. ου. ὁ. ἡ. prudens, astutus.

Πολύβροχος. ὁ. multum maceratus.

Πολυγάλακτος. lacte abundans.

Πολύγαμος. qui multas ducit uxores, qui multis uxoribus abutitur, multinubus Hieronymo interprete.

Πολυγηθὴς. ἐ☉. ὁ. ἡ. multum lætificans, multis gratificans.

Πολύγλωσσος. ου. ὁ. oculatus, multis oculis p̄ditus.

Πολύγλυκος. uino aut musto abundans.

Πολύγλωσσος. ὁ. qui callet multas linguas.

Πολύγνωθος. ου. ὁ. Thasius pictor nobilis, qui pinxit gratis Pœcilen porticum.

Πολύγνωτος. ου. ὁ. multiscius.

Πολυγόνατος. ου. ὁ. multum geniculatus.

Πολυγονία. ἡ. fœcunditas.

Πολύγονος. ου. ὁ fœcundus. Columell. lib. 7. Sanguinalis herba quā polygonam Græci uocant.

Πολυγράμματος. perquam literatus.

Πολύγραος. uorax, πολυφάγος.

Πολυγράω apud Hipp. πολυφαγῶ significat. Nā γράειν apud Callimach. deuorare est.

Πολυγύμνασος. ου. ὁ inexpugnabilis.

Πολύγωνος. ου. ὁ. multos angulos habens.

Πολυδαίδαλος. ου. ὁ. ἡ. ingeniosus, astutus, uariatus.

Πολύδακρυς. υος. ὁ ἡ. lacrymosus, lacrymabilis, multarum lacrymarum causam præbens.

Πολυδάκτυλος. ου. ὁ. qui habet multos digitos.

Πολύδαμος. ου. ὁ. multos domans.

Πολυδερὴς. ἐος. ὁ. ἡ. eminens, multa cacumina & multas eminentias habens.

Πολύδημος. ου. ὁ ἡ. multis claris & uinculis compactus.

Πολυδεύκης. Pollux. Etym.

Πολυδίψιος. πολύθεος, multi consilij, astutus.

Πολυδίψιος. ου. ὁ. siticulosus, uel ualde desiderabilis. Vnde quidam illud Hom. καίκεν' ἐλάχιστος πολυδίψιον ἄργος ἱκοίμην, exponendum putant, pro desiderabile, amabile, id est πολυπόθητον ἐξ ἀπὸ τοῦ χρόνου, Athenæo authore, lib. 10. Alij πολυδίψιον ἄργος appellatum uolunt, quòd diu aquarū inopia laborauerit, donec Danaus ex Aegypto profectus puteos fodere, & aquæ ductibus in urbem deriuare docuisset.

Πολύδιος. figura testudinis.

Πολύδιον. ου. τὸ. ciuitatula.

Πολύδροσος. ου. ὁ. ἡ. rorulentus.

Πολυδωρία. ας. ἡ. munificentia.

Πολύδωρος. ου. ὁ. multa donans, aut qui multa dona accepit.

Πολύεδνος. ου. ὁ. bene donatus.

Πολύεδρος. ου. multas sedes habens.

Πολυεδρήμων. multiscius.

Πολυειδής. ἐ☉. ὁ. ἡ. diuersus, multarū specierum, multiformis.

Πολυειδία. uarietas.

Πολύηθος. uomen uiri proprium. Etym.

Πολυειδῶς, multifariam.

Πολυέλεος. ου. ὁ. misericors.

Πολυέλικος. ου. ὁ. uarie inuolutus, tortuosus.

Πολύενος. ☉. diuturnus, πολυχρόνιος. ☉. ἢ ὁ ἢ ὁ χρόνος.

Πολυέπεια. ἡ. multiloquium.

Πολύεργος. ου. ὁ operosus, semper agens aliquid.

Πολυετεῖς. asseruatur multos in annos.

Πολυετής. ἐος. ὁ. ἡ. annosus, μακρόβιος.

Πολυετία. ας. ἡ. annositas.

Πολύζυγος. ου. ὁ. πολυήρατος.

Πολύεφθος. ου. ὁ. percoctus.

Πολύζηλος. ου. ὁ. peramabilis, inuidiosus.

Πολύζυγος. ου. ὁ. habens multa transtra, iugosus, πολύδενδρος.

Πολυήμερος. ου. ὁ multorum dierum.

Πολυήρατος. ου. ὁ. ἡ. amabilis, multum expetitus, peroptabilis.

Πολύθεος. diues. πολυάργυρος.

Πολυηχὴς. ἐος. ὁ. ἡ. sonorus, πολλοῖς ἤχοις, καὶ μέλεσι χρώμενος.

Πολυθάρσεια. fiducia.

Πολύθερμος. ου. ὁ. percalidus.

Πολύθεος. ου. ὁ. multū amatus.

Πολύθηρος. ου. habens multas feras.

Πολυθρέμμων. ονος ὁ. pecorosus.

Πολύθρονον. τὸ. uenenosum, θρόνα γὰρ τὰ ἄνθη.

Πολυθρόος. ου. ὁ. sonorus, strepens.

Πολυθρύλητος. ου. ὁ. ἡ. diuulgatus, magnæ famæ.

Πολύθυτος. ου. ὁ. ἡ. ubi sæpe sacrificatur, halans crebris suffitionibus & sacris.

Πολύθυρος. ου. ὁ. ἡ. multo aditu pertius.

Πολυΐατος. impetuosus, peritus.

Πολυΐδριος. ιος. ὁ. ἡ. sciens, prudens, expertus multarum rerum.

Πολυϊδρία. ἡ. multarum rerum cognitio.

Πολυΐστωρ. ορος ὁ multiscius, qui multa nouit ac memorat.

Πολυκαγκὴς. ἐος. ὁ. ἡ. multam ariditatem habens, peraridus. nā κάγκανον. lignū aridū significat.

Πολυκαισαρεία. ὁ. multitudo Cæsarum.

Πολυκαρπία. ἡ. fertilitas.

Πολύκαρπος. ου. ὁ. ἡ. fructuosus, εὔγυος.

Πολυκερδὴς. ἐος. ὁ. ἡ. ueterator, malus, lucrosus, uafer.

Πολυκέρδεστερον. multo melius, πολὺ βέλτιον.
Πολύκερως. ω. ὁ. cornutus.
Πολύκεστος. ε. ὁ. acu pictus. κεστός.
Πολυκέφαλος. ὁ. multiceps.
Πολυκέφαλος νόμος. cantio tibialis à Minerua excogitata, ad imitationem multiplicis sibili, quem anguina Gorgonum capita reddebant, apud Pindarum.
Πολυκηδίης. ε☉. ὁ. ἥ. curis plenus, malorũ fœcundus, & author.
Πολύκλειτος. ε ὁ. ἡ. gloriosissimus, clarissimus.
Πολυκλινὶς. ίδος. ἡ. habens multas sedes, congrua. Nauis epitheton, quasi multis cõpacta clauis & sedilibus, ideoq; firma.
Πολύκλητος. ε. ὁ. ἥ. à multis uocatus. Et πολύκλητοι. è multis locis conuocati.
Πολύκλυστος. ε. ὁ. undosus, multisonus, murmurabundus. à κλύζω.
Πολύμηλος ε ὁ. claboratus, laboriosus, ad multos labores idoneus, ut est ferrũ, exitiosus, letalis.
Πολύκνημ☉. ου. ὁ. ἥ. uelox, habens multas suras, uel origano abundans. κνῆμον enim origanũ significat.
Πολύκοιλος. ὁ. plures continens uentres.
Πολύκοινον. omnibus commune.
Πολυκοιρανία. ας. ἡ. dominatio multorum. Vide in Chil. Erasmi.
Πολύκομ☉. ε. ὁ. frondosus.
Πολύκομπ☉. ε. ὁ. ἥ. iactabundus.
Πολυκρανία. πολυκοιρανία.
Πολύκραβον. τὸ. herba quæ alio nomine πρασιὸν apud Hippoc.
Πολύκρημν☉. ε. ὁ. ἥ. montosus, inaccessus.
Πολύκτεμνος. fertilis, multum hordei proferens.
Πολυκτημοσύνη. ης. ἡ. opulentia, facultas, copia substantiæ.
Πολυκτήμων. ον☉. ὁ. ἥ. dives, πολυχρήματ☉.
Πολύκτων☉. multorum occisor.
Πολυκτώριον. Ithacæ locus. Etym.
Πολύκτωρ. nomen uiri proprium. Etym.
Πολύκυμ☉. ε ὁ ἥ. undosus, fluctuosus, πολυτάραχ☉.
Πολυκύμων. idem.
Πολυλήϊ☉. ου. ὁ habens multas segetes, aut pecudes, aut spolia, fertilis, dives.
Πολύλισος. ε ὁ optabilis, πολυλιτόνδυς.
Πολυλογία. ας. ἡ. multiloquium.
Πολυλόγος. ε. ὁ. multiloquus. Vide μακρολόγος apud Ammonium.
Πολυλόγως. loquaciter, multis uerbis, longo sermone.
Πολύλοπ☉. ε. ὁ. plures ueluti tunicas obtinens. de herbis quibusdam dictum.
Πολυμαθής. ἐος. ὁ. ἥ. multa discens, eruditus.
Πολυμαθία. ας. ἡ. disciplina multijuga.
Πολυμέρεια. ἡ. particularum multitudo.
Πολυμερὴς ἐος. ὁ. ἥ. in multas partes diuisus, multimembris.
Πολυμέριμνος. anxius, solicitus.
Πολυμερ☉. idem.
Πολυμόρως. uariè, διαφόρως, πολυσχιδῶς, διαφ.
Πολύμηλος. ε. ὁ. ἥ. pecorosus, diues. (λῶς.
Πολύμητος. ε ὁ prudens, consilio plenus, uafer. Ita enim Hom. Vlyssem uocat.
Πολυμηχανία. ἡ. ingenium, industria.
Πολυμήχανος. ε ὁ. artificiosus, machinabundus.
Πολυμιγία. ἡ. cõfusio, multarũ rerũ mistio. Plut.
Πολυμίτης. ὁ. uersicoloribus filis cõtextũ, quod pluribus contextum est licijs. uide Bayfium.
Πολύμνια. ας. ἡ. Polymnea una ex nouem Musis.
Πολυμνήμων. ον. οι. multum memoria ualentes.
Πολυμνήστη. ας. ἡ quę à multis petitur in uxorem, proba.
Πολύμνητος. ε ὁ. decantatus.
Πολύμνιος. ε. ὁ. muscosus.
Πολυμορφότατος. maxime multiformes.
Πολύμυθ☉. ε. ὁ. garrulus, locutuleius.
Πολυμύδριον. ε. aliq uocant plantaginẽ minorem.
Πολύξενος. multorum hospita. Terræ epitheton.
Πολυόζοι ramosi.
Πολυοινία. ἡ. uinositas.
Πολυοπὸν. crebro perforatum, ut rete. πολυόφθαλμον.
Πολυόπτ☉. spectabilis.
Πολυόροφ☉. ε. ὁ. multis tabulatis excelsus.
Πολυός. ὁ. canus. Accipitur pro ciuitatis præside.
Πολυόστης. ητος. canities.
Πολυότου. canescunt.
Πολυοχλοῦσα πόλις. ciuitas magnam turbam habens.
Πολυοψία opsonij copia.
Πολύοψ☉. ὁ. ἥ. opiparus Luciano.
Πολυπαθὴς. ὁ multis refertus malis.
Πολυπαιδία. ας. ἡ. multitudo filiorum.
Πολυπαίπαλ☉. ε. ὁ. tritus, malignus, impostor.
Πολύπαις. αιδος. ὁ. prolificus.
Πολυπάμων. ον☉. ὁ. locuples, diues pecuniæ. πάμμαζα enim Dorica & Aeolica lingua pecuniæ dicuntur, κτήματα.
Πολυπειρία. ἡ. multa experientia.
Πολύπειρ☉. peritissimus.
Πολυπενθὴς. ἐ☉. ὁ. ἥ. luctuosus.
Πολυπόθητος ἡμέρα. dies quo multi acceduntad oraculum.
Πολυπόνων. ονος. ὁ damnosus.
Πολυπίσλανος. ε. ὁ. ἥ. & Πολυπίσλαξ. ακος. ὁ. multas habens scaturigines, fontibus

fontibus frequẽs, irriguus. Hom. in Odyss. Macrob. Cum ait humidum Hom. designat subiacentem monti ageum. nam πολυπίδακα fontibus abundantem significat.
Πολύπικρ☉. ualde amarus.
Πολύπις☉. ε. ὁ. qui bonę est fidei.
Πολύπλαγτος. ε. ὁ. & Πολυπλανὴς. ἐ☉. ὁ. ἥ. pererrans, errans, multiuagus. Epitheton anni apud Sophoclem.
Πολυπλασιάζω. multiplico.
Πολύπλοκος. ε ὁ. nodosus, implicitus, implicatus. Πολυπλόκως. implicitè, diuerso ordine. (tus.
Πολυποδία. ὁ ρ. multipedem.
Πολυποδία. ἡ. pedum copia.
Πολυπόδιον. ε. filicula.
Πολυπόθητος, summè desiderabilis.
Πολύπον☉. laboriosus, dolore afflictus.
Πολύπορ☉. ε. ὁ. locuples, diues, ἔυπορ☉. meatibus refertus.
Πολυποσία. ἡ. immodica potatio.
Πολυπότης. ε ὁ. bibax.
Πολύπους. οδος. polypus, piscis genus à pedũ multitudine dictum, de quo uide Aristot. Aelianũ, & Eras. in Chil. Item morbus narisũ, quòd multas radices habeat: aut quòd ut ille acetabulis inuadit uenantes, ita hi cenares occupat usq; ad sermonis & anhelitus impedimentũ: tubercula in naribus præter naturã, subrubrum, &c.
Πολυπραγμονητὴς. is dicitur cui negotium exhibetur, qui molestia afficitur.
Πολυπραγμονέω. μ. ήσω. π. ησα. anxiè nimis & curiosè aliquid inquiro & indago inuestigoque, multis rebus me implico. Et propriè de rebus nihil ad nos pertinentibus dicitur. Aristophanes pro συνηφωτεῦν. posuit. Compositum ex πολὺ & πράττω. quasi πολλὰ πράττω, hoc est circa multa ago & satago. Neutr. absol.
Πολυπραγμοσύνη. ης. ἡ. curiositas, negociatio. Gel. uertit multarum rerum aggressionem, earumq; omnium actionem. Plutarchus scribit esse φιλομάθειαν ἀλλοτρίων πραξέων. id est, studium aliena mala cognoscendi.
Πολυπράγμων. ον☉. ὁ. negotiosus, curiosus, ubique se ingerẽs, cõtra rationem officij sui, actuosus. Sic Cic. uirtus aũt actuosa & deus noster ni
Πολύπτερμος. multos habens trũces. (hil agẽs.
Πολύπτερα. quibus penna uberius data est.
Πολυπτοητ☉. tumultuosus, stupidus Plutarch.
Πολύπτωχος, ε. ὁ. multiplex, sinuosus, implicitus, fortis, eius neutrum est πολύπτυχος.
Πολύπτωσ. ε. ex pluribus casibus figura est (inquit Rhom. Aquila) cũ sæpius initio eadẽ pars orationis reperitur, sed immutatis declinationibus casuum, aut generibus, aut numeris. Vide

etiam Rutilium Lupum.
Πολύπτυργος. ε. turritus.
Πολύπυρ☉. ε. ὁ. tritico abundans.
Πολύῤῥαφ☉. ε. ὁ. multum sutus.
Πολύῤῥιμ. γνος. ὁ. ἡ. abũdans aguis, πολυθρέμμων.
Πολύῤῥηνος. sæpe nominatus, clarus, laboriosus.
Πολύῤῥιν☉. è multis pellibus.
Πολυῤῥόθος. ε. ὁ. multitrepus. Aeschyl.
Πολύῤῥοιζος. ε. ὁ. ἥ. multisonus, πολύφλοισβος. Nicand.
Πολυῤῥώδης. ε☉. ὁ. ἥ. abundans rosis, rosis consperstus.
Πολύς. πολλὴ. ὁ. multus, ingens, σφοδρὸς, uehemens, assiduus. Solũ accusatiuũ ex se format, τὸ πολύ, & τὸ πολὺ neutrum: reliquos obliquos à nomine πολλὸς mutuò accepit tam masculino quàm fœminino & neutro genere.
Πολυσαρκία. ας. ἡ. corpulentia.
Πολύσαρκος. ε. ὁ. corpulentus.
Πολυσήμαντος. ε. ὁ. & Πολύσημ☉. ε. ὁ. multa significans.
Πολύσκαζμος. ε. ὁ. peragilis, πολυκίνητος.
Πολυσμάραγος. ε. ὁ. sonorus, streperus.
Πολυσπαδὴς. ἐ☉. ὁ. ἥ. spatha elaboratus sæpe.
Πολύσπορος, & Πολυσπόρος. ἐ☉. ὁ. ἥ. diuersigena, in diuersas partes dispersus ac dissemina tus, à σπείρω. Est quoq; πολύσπορος, multis spiris & flexibus inuolutus.
Πολυσπορμία. affluentia seminis genitalis.
Πολύσπορμος. copiosè fundens semen.
Πολύσπλαγχνος. ualde misericors.
Πολυσπορὴς. ἐος. ὁ. ἥ. habens diuersa semina.
Πολυσσάφυλος. ε. ὁ. uuis abundans.
Πολυσέλεχος. caudicosus, multos habens trũcos. Paliuri epith.
Πολυστεφὴς. ἐος. ὁ. ualde coronatus.
Πολύστολος. ε. habens magnam classem.
Πολύστονος. ου. ὁ. ualde mœstus, faciens suspirare.
Πολύστροβος πλοκὴ. perplexitas. (multi gemitus.
Πολύστροιβος. ε. ὁ. uorticosus, apud Nicand. à στρόβος, hoc est, aquæ uortex.
Πολύστυλος. ε. ὁ. qui habet multas columnas.
Πολυσυλλόγων. ε. aliàs πολυσυλλόγων, sed rectius per λ. scribitur, figura est asyndeto contraria, quę fit cum multæ coniunctiones ponũtur nõ solum copulatiuæ, sed aliæ etiam cuiuscũq; generis, exempla afferuntur apud Rutiliũ Lupũ. à πολὺς multus, & σύλλογος coniunctio.
Πολύσφελμος. multo, uel denso cortice.
Πολυσχιδὴς. ἐος ὁ. ἥ lacerus, multiplex. Gaza in Aristotele uertit multifidus.
Πολυσωματοτρόφος. ε. corpulentior.
Πολυτάλαντος. ε. ὁ. bene numatus.
Πολυτεκνία. ας. ἡ. multorum filiorũ procreatio.

Πολυτεκνόω.

Πολυτεκνίδ. ης. ἡ. quæ habet filios multos.
Πολυτέλεια. ας. ἡ. ſumptuoſitas, profuſio, luxus, magnificentia.
Πολυτελής. ές. ὁ. ἡ. ſumptuoſus, qui multa profundit, opiparus, pretioſus.
Πολύτεχνος. ὁ. ἡ. artificioſus.
Πολυτιμάω. ω. ἰσω. τ. ικα. multos honoro, uel à multis honore afficior, Heſychio.
Πολυτίμητος. ὁ. ἡ. multo honore dignus, præclarus, πολυτιμώρητος. Vide πολύτιμος in Ammonio.
Πολύτιμος. ὁ. ἡ. magno emptus, magno honore dignus habitus. Vide Ammonium.
Πολύτλας. αντος. ὁ. ἡ. multa patiens, infelix.
Πολυτλήμων. ονος. ὁ. ἡ. patiens.
Πολύτλητος. ὁ. ἡ. multa tolerans.
Πολυτοκία. ἡ. ſumma fœcunditas.
Πολυτόκος. ὁ. ἡ. fœtoſus, fœcundus.
Πολυτρήρων. ονος. ὁ. ἡ. abundans columbis.
Πολύτροπος. ὁ. ἡ. multa habens foramina, foramina noſus.
Πολύτριχον. ου. τὸ. herba quam capillum Veneris uocant, quòd multa habeat capillamenta.
Πολύτριχος. ὁ. ἡ. capilloſus.
Πολυτροπία. ας. ἡ multiplices mores, multiplex & uerſatile ingenium, moroſitas.
Πολύτροπος. ὁ. ἡ. qui uerſatilibus eſt moribus. Homerus hoc nomine uocat Vlyſſem, quaſi multifaria ingenij dote, multiplici morum cognitione, uerſatiliq; ſolertia præditũ, & ut inquit Cic. uerſutum & callidũ. Nam uerſutos appellat quorũ mens celeriter uerſatur, callidos quorum tanquam manus opere ſic animus uſu cõcalluit. lib. 2. de Nat. Deor.
Πολύϋλος. ὁ. ἡ. qui diuiditur in multas materias.
Πολυφαγία. ας. ἡ. edacitas, uoracitas.
Πολυφάγος. ὁ ἡ edax, uorax, helluo.
Πολυφάρμακος. ὁ. ἡ. uenenis uel medicinis abundans.
Πολυφασία. ας. ἡ. loquacitas.
Πολύφατος. celebris, uulgatus.
Πολύφρων. ὁ. ἡ. dotatus.
Πολύφημος. ὁ. ἡ. famoſus, decãtatæ famę, illuſtris, garrulus. Forum quoq; dicitur πολύφημον, in quo uarij rumores narrantur. Eſt & proprium cuiuſdam Cyclopis Neptuni filij.
Πολύφθαρον. exitiale Sophoc. Electra.
Πολυφιλία. multorum amicitia. Vide in Chilia. Eraſmi.
Πολύφιλος. multos habens amicos.
Πολύφλοισβος. ὁ. ἡ. reſonans.
Πολυφόρβη. multa nutriens. Etym.
Πολύφορβος. ὁ. ἡ. multa nutriens.
Πολυφορία. ας. ἡ. fertilitas.
Πολύφορος. ὁ. multa ferens, ferax, capax, multorũ malorum capax, Ariſtoph. Pluto. οὕτω πολυφόρω συγκέκραμαι πλούτωνι, hoc eſt, πολλάκις καὶ εὖ ἔνα καιρὸν ἄγουσι ἢ ποικίλα.
Πολυφόρος οἶνος. uinum quod multum aquæ ſuſtinere poteſt. Vulgo uinoſum uinũ appellãt.
Πολύφορτος ὁ. onuſtus.
Πολυφραδής. ές. ὁ. ἡ. multi cõſilij & prudentiæ.
Πολυφροσύνη. ἡ. prudentia.
Πολύφρων. ονος. ὁ. prudens.
Πολυφυΐς. ΐδος. multifidum.
Πολυφωνία. loquacitas, garrulitas.
Πολύχαλκος. ὁ. ἡ. ſolidus, firmus. Epitheto cœli.
Πολυχανδής. ές. ὁ. ἡ. capax.
Πολυχειρία. ας. ἡ. magna manus, magnus exercitus, laborantium multitudo.
Πολυχθὼν. fœcundum eſſe & fertilem. Ariſtot. de Gene. anim. 4. ἡ δὲ φύσις τὰ ἀλιάκανα πολυχθόνια οὕτως, ὥστε ἐπαμφοτερίζειν.
Πολύχοος. ὁ. ἡ. ualde fuſus, uarius, multiplex, multifarius, numeroſus, fœcũdus, copioſè fundẽs. dicebatur de Eunomio hæretico quod ὀλιγομαθῶς μὴ ἔχειν πρὸς τὰ μαθήματα, πολύχοος δὲ ἦν πρὸς τὴν λέξιν.
Πολύχους κόπρος. ſterquilinium altè aggeſtum apud Heraclid. de Augiæ ſtabulo loquentem.
Πολυχρήματος. ὁ. ἡ. pecunioſus.
Πολυχρηματία. ας. ἡ &
Πολυχρημοσύνη. ης. ἡ. abundantia pecuniæ.
Πολύχρηστος. ὁ. ἡ. ad multa utilis.
Πολυχρόνιος. ὁ. ἡ. diuturnus, ἔργα πολυχρόνια, res quarum memoria longa relinquitur.
Πολύχρως. ὁ. ἡ. uerſicolor.
Πολύχρυσος. ὁ. ἡ. dites, auro abundans.
Πολύχυλος. ὁ. ἡ. ſuccoſus.
Πολύχυτος. ὁ. ἡ. copioſum & largũ fluxũ præbẽs.
Πολυψηφία. ἡ. multitudo conſultantium.
Πολυώδυνος. calamitoſus, ualde afflict⁹, & triſtis.
Πολυώνυμος. ὁ. ἡ celebris. Heſiodus πολυώνυμον ὕδωρ, id eſt, multi nominis aquam uocauit inidem, à colorum multiplicitate.
Πολυωπός. ὁ. ἡ. multos habens oculos aut foramina, pro πολυτρήτης. retis epitheton.
Πολυωρέω. μ. ήσω. τ. ηκα. multiplico, ſolicitus ſum, curã habeo. Actiu. accuſ. & aliquãdo cum præpoſitione, ut πολυωρῶ εἰς τὴν ναῦν, curam nauis habeo. Opponitur autem τῷ ὀλιγωρεῖν, id eſt, negligentem eſſe. ὠρῶ γὰρ τὸ φυλάσσω.
Πολυωρία. ας. ἡ. cura.
Πολυωρολιήτης. ὁ. ἡ. circunſpectus.
Πολυωφελής. ές. ὁ. ἡ qui eſt magno commodo.
Πόμα. ατος. τὸ. potio, poculũ. Vide Ammonium.
Πομπαγωγέω. pompam duco.
Πομπαῖος. Mercurij cognomen, quod animas ad inferos deducat.

Πομπεία. ἡ. conuicium, ſcomma. Demoſth. τῆς δὲ πομπείας τῆς αὐλαίλην ἑτοσὶ γεγυμνωμένης. uide πομπὴ in Ammonio.
Πομπεῖα. τὰ. utenſilia, & quæ ad luſtrationes põpamq; pertinent, pompalia. ſacra uaſa ad pompas idonea, ſic Euſt.
Πομπεῖον. ου. locus Athenis celeberrimus. Laërtij Interpres li. 6. in Diogene uertit palatiũ. & li. 2. in Socrate, uertit celeberrimum urbis locum.
Πομπεύς. έως. qui pompam cogit, dux.
Πομπευτικὸς. ὁ. idem.
Πομπεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. mitto pompam, oſtento, incedo & progredior cum faſtu & pompa, glorior tanquam uictor. Item maledictis laceſſo, ſcõmatis perſequor, ſumpta metaphora ab ijs qui in Bacchanalib. feſtis in plauſtro ſedentes in ſe inuicem conuitia iacebant, quod Menander indicat, cũ inquit, ὡὴ τῶν ἐμεξῶν εἰσι πομπαὶ τινες σφόδρα λοίδοροι. Dicitur & πομπεύειν paſſiua uoce pro eodem. Vide in Chil. Eraſmi.
Πομπὴ. ἧς. ἡ. dimiſſio, ablegatio, pompo, triumphus. Etym.
Πόμπιλος. ὁ. pompa, triumphus, & quæ uulgò proceſſio uocatur. Eſt etiam πόμπιλος ὁ thunnorum genere quẽ Aelian. & ναυλικὸς uidetur ab Ariſtot. uocare. πόμπιλον appellat, uide Bayſium. Põpilus apud Ariſtot. alio nomine ὁ ναυλικὸς, quem & ὠὸν πολύπου, id eſt ouũ Polypi uocãt. ſed forte ναυτίλος legi debet, non ναυλικός.
Πόμπιμον. ὸ. quod commodè tranſmitti poteſt, aptus ad ducendum aliquem.
Πομπόδολον, pro τὸ μετόδολον.
Πομπὸς. ὁ. ὁ. dux itineris, comes, nuncius, & conuentus, συόδολος. Etym.
Πομποστολέω. μ. ήσω. ω. ησα. ναυστολῶ, claſſem naui deduco.
Πόμπυσμα. πόμπυσμα.
Πομφαλύω. pompam ducere, inflari, exclamare.
Πόμφοι. οἱ. tumores in cute, bullulæ excreſcentes in ſummis corporis partib. liuidę ac rubentes.
Πομφοὶ. οἱ. puſtulæ, tumidæq; cutis inflationes, cum rubore, Hippoc.
Πομφολυγίω. ad modum bullæ tumere.
Πομφόλυξ. υγος. ὁ. bulla, quæ naſcitur ex aqua cum pluit. Item ampulla, clypeorũ eminentia, τῶν ἀσπίδων ἡ ἔξοχή. Dicta autem à uerbo πομφολύζω. quod fluuiorum eſt, cum uehementer bullis efferueſcũt. Vſurpatur & pro ſuperbo & inflato. Etym.
Πονέομαι uide πονέω.
Πονηθμὸν. αὐτί Ρ. πονημὸν Δωρικῶς. Etym.
Πονέω. μ. πονήσω, (cum ad animum refertur) uel πονίσω (ſi ad corpus) ω. ηκα. laboro, laſſeſco, doleo. Eſt etiam frango & fatiſco, nõ duro, ἐπὶ αὐτέχω. Plato in Phædro, μὴ ὰ πονεῖν αὐτὶ τοῦ τὰς πόλεις γυμνάσιον. Item exerceor, & γυμνάζομαι, & πεπονημένος ὁ γεγυμνασμένος ſignificat. Plato Polit. 5. Præterea laboro, id eſt labore & diligentia conficio, elaboro. fatigor ex motu. Vnde πονήματα. opera elaborata, quæ oppo nuntur ῥᾳδιουργίαις, id eſt illaboratis, & obiter aliudq; agendo factis. Et πόνοι πεπονημένοι, labores exhauſti. Bud. Com. Ammonius diſtinguit ab ἀλγέω.
Πονήματα. τὰ. labores, κόποι.
Πονηρόνομαι. μ. όσομαι. π. σύμαι. malignor. Deponens abſol.
Πονηρόω. idem.
Πονηρία. ας. ἡ. nequitia, malitia, prauitas, flagitiũ, ſcelus.
Πονηρολογία. ἡ. maledicta contumeliæ iracundę contentiones concertationeſq;.
Πονηρόπολις. ἡ. improborũ ciuitas, quã in Thracia Philippus condidit, & peſſimos quoſq; homines in eam tranſtulit.
Πονηρὸς. ὸν. ὁ. oxyt. prauus, peruerſus, malitioſus, improbus, ſceleſtus, ſons, noxius, facinoroſus. Item putris, carie uitiatus. Vide κακὸς in Ammonio & πόνηρον.
Πόνηρος. ὸν. ὁ. properoxyt. agricola, laborioſus, infelix, ruſticus. Vide μοχθηρὸς in Ammonio, & πόνηρον.
Πονηρῶς. prauè, imperitè. Item ἐπωδυνίως, cum dolore: ut πονηρῶς ἔχειν, incommodè habere, grauiter ægrotare.
Πονητέον. laborandum eſt.
Πονητικὸς. ὸν. ὁ. laborioſus.
Πόνιμος. exactor pœnarum.
Πόνος. ὁ. ἡ. labor, laſſitudo, dolor, morbus, mala affectio, læſio. Hipp. πόνος σελήνης, eclipſis lunæ, nocumentum. ſignificat & gymnaſium ſeu exercitium Hippoc. Etym. Vide in Chil. Eraſ. πόνος πόνῳ πόνον φέρει, ex Sophocle.
Πονοτόβροχος. ὁ. ἡ. à mari madefactus.
Πόντιος. ὁ. ἡ. marinus.
Πόντικὰ. aucillanæ nuces.
Ποντίζω. μ. ίσω. π. ικα. mergo Actiu. accuſ.
Πόντια. ας. ἡ. marina ſuperficies.
Ποντόθεν. ex mari.
Πονῦπόρος. ὁ. ἡ. per mare iens, mare penetrans.
Ποντοπορεύτης. οἱ. mari euntes.
Ποντοποσειδῶν. ῶνος. ὁ. Neptunus.
Πόντος. ὁ. ὁ pontus, mare, quaſi πάτος, quia laboribus plenus ſit, ac proprie de mari dicitur, quod uitia Cherſoneſum & Euxinum cõtinetur. καταχρηστικῶς. uero de omni alio.
Πονωπόνηρος. defeſſus.

Πόπανον.ὐ.τὸ. placentula rotũda,lata & tenuis,sacrificijs apta.Item effigies deo assimilis,imago à πόπω & ἄνακ.Eust.Iliad.σ.

Ποπίζειν. popissare, hoc est epopis aut upupæ uocem edere.ποππύζειν,καλάμιλλα φυσᾶν,ἡδὺ αὐλᾶν ὡς οἱ παῖδες.

Πόποι. papæ.blandientis uox, aut etiam indignantis.

Πόποι.οἱ.dij,dæmones.quasi τὰ παύπα διοπτεύοντες, id est,omnia despicientes. Cælius lib.1. capite 24.

Ποππύζω.μ.ύσω.π.υκα.demulceo,blandè attrecto,quod ad equos pertinet. Item sibilo, aut collisis manibus inter se plausum edo.

Πόππυσμα.ατος.τὸ. uox fictitia à sono quo equis necdum domitis blandimus. Politianus Miscel.cap.32.

Πορδιακόν.τὸ.madidum,uliginosum,apud Simonidem,Strab.lib.13.Ἀπὸ βροχῆς exponit.

Πόρδαλις. pardus mas.nam fœmina πάρδαλις dicitur.ille παρὰ τὸ πεπάλλεσθαι, hæc παρὰ τὸ παράλλεσθαι.Eust.Iliad.ρ.Homerus πόρδαλιν animal uocat,πάρδαλιν uerò pellem eius.

Πορδή.ῆς.ἡ.uentris crepitus.

Πόρε. præbuit,copiam fecit.

Πορεία.ας.ἡ.iter.Gaza in Aristot.uertit incessum.

Πορεῖα.τὰ εἰς πορείαν χρήσιμα. quæ ad profectionem sunt idonea,uelut commeatus,uiaticum.

Πορεῖον. quod datur senioribus ad legationẽ tanquam commeatus.Etym.uide πόρια.

Πορευθείς.ὁ.profectus.

Πορεύομαι.μ.εύσομαι.π.ευμαι.eo.Vnde πορεύεσθαι εἰς τὰ κτήματα. hæreditatem adire.Neutr. absol.Vide ἐπορεύμην in Ammonio.

Πορεύσιμος.ε.ὁ.meabilis, peruius, πορεύσιμος ποταμός.flumen quod uado transiri potest.

Πορδυλιώδης.οῦς.ὁ. gressilis, ut Gaza uertit ex Aristotele.

Πορεύω.μ.εύσω.π.ευκα. ago, duco, deduco, κομίζω.

Πορεύω.do, præbeo.Actiu.accus.

Πορθέω.urbem excindere,ac depopulari.

Πορθέω.μ.ήσω.π.ηκα.populor,expugno, perdo.

Πόρθησις.ἡ.ῆ.populatio,desolatio.

Πορθητής.οῦ.ὁ.populator.

Πορθμεῖα.ας.ἡ.uel.

Πορθμεῖον.ε.τὸ.nauis,quæ Cæsari ponto.nis. dicitur ab eo,quòd ijs nauibus in traijciẽdis amnibus loco pontiũ utimur.Gallicè ung bac. Vocatur & πορθμίς,& πορθμίδιον. Bayf.de Re nauali. πορθμεῖον dicitur etiã locus per quẽ traijcimus qualis erat Romæ uellabrum Plut.in uita Romuli. καλεῖται δὲ νῦν ὁ πόντος Βέλλαβρον, ὅτι τὸ ποταμὸν πολλάκις ὑπερχομένου δι-

περᾶν πορθμείοις κατὰ τὸ τοῦ χωρίου εἰς ἀγαθὸν.Τὴν δὲ πορθμεῖαν ῥωμαῖοι βελλατῦραν καλοῦσιν.

Πορθμεύς.ἐῶς.ὁ.portitor. (sive.

Πορθμευτής.idem.

Πορθμεύω.μ.εύσω.π.ευκα. traijcio. Actiu.accus.

Πορθμήιον.τὸ.naulum,Callimacho.

Πόρθμιον.τὸ.idem, ὁ τῶν πορθμεῶν διδόμενος μισθός.Item transitus,traiectus.

Πορθμίς.ίδος.ἡ.ponto, nauicula traiectoria.

Πορθμός.τὸ ὁ.fretum, sinus maris qui facile traijci potest,id est,θάλασσα ἑκατέρωθεν ἤπειρον ἔχουσα. Vide Bayfium, & ἰαμὸς in Ammonio.

Πορθμός.τὸ.ὁ.ramus,stirps,germen,pro πόρθων.

Πόρια.τὰ.uel πόρεια per ῐ.nauigia,quibus utebãtur ad milites transportandos, quæ σκαλωπόδια πόρια appellantur à Diodoro. Bayf.pontones uertit.Quin & Plato de Leg.3.πόρεα uocat currus siue uehicula.Bayf.de Re nauali.

Πορία.ας.ἡ.facultas,abundantia.

Πόριδα.οἱ.uituli,malim πόρτιδας.

Πορίζομαι.μ.ίσωμαι.π.ισμαι.&

Πορίζω.μ.ίσω.π.ικα. quæro,comparo,comminiscor, excogito. Vnde πεπορισμένον ἀργύριον Demosth.pro pecunia ad dissoluendum æs alienum confecta. Cicero conficere pecuniam dixit,& curare.Descendit autem πορίζω à πόρος. Bud.Com.

Πορίζω δυνάμεθα. est captare benenolentiam Aristot.quod etiam παρασκευάζεσθαι diciturab eodem,& πορίζω suppeditare. Item πορίζω τῷ κοινῷ confero in Rempub.πορίζειν τὰ εἰς τὸν βίον, præparare ad uitã degendam necessaria, parare ea quæ suppeditant ad uictum & cultũ.

Πόρισμος.ε.qui acris est cõmentationis,ad excogitandũ aliquid ingeniosus,Greg & Synes.Cicerone πόρισμον parabile dixit,id est quod in promptu est, uel quod citò haberi potest, ut Tuscul. 5.Diuitias naturæ parabiles esse ait Epicurus. Significat etiã πόρισμον, πεφασωλισμόν, id est facilè penetrans:uel πεφασωλισμὸν τὴν ὁδὸν πορεύον, id est commeabile,transmissu facile, Galeno. Bud.ibid.

Πόρις.pro πόρτις. iuuenca,uitulus,μόσχος.

Πόρισμα.ῶς.τὸ. quod excogitatur, theorema quòd obiter à prius demonstratis resultat & astruitur ac ueluti lucro apponitur, οἷον ἕρμαιον τὴν κέρδος ἢ ὅλως τὸ ἐπισυμβαῖνον ἀποδείξεως πάρεργον Corollarium dicere scribit Procl.li.3.in Euc.

Πορισμός.ῦ.ὁ. suppeditatio, sufficientia, adoptio pecuniarum, occupatio ad lucrum,quæstus,lucrum,ratio uitæ quærendæ,quasi ἀφορμή.Bud

Πορισής.ῆ.ὁ.dator,suppeditator. (Com.

Πορισικός,ficut πόρισμος. qui artificiũ nouit & rationem uitæ suppeditandæ. Et πολιτικὴ πόλις, in qua facilè est uictum inuenire.

Πορισόν.

Πορισόν.quod facile suppeditatur.

Πορκεύς.έως.ὁ,piscator retiarius,apud Lycoph.

Πόρκης.ου. & (πορκεῖον δίκτυ.

Πόρκη.Etym.&

Πόρκις.&

Πορκός.ῦ.ὁ.rete piscatorium ex funiculo contextum.Hom.utitur pro fibula siue annulo,ferrũ hastæ continente,omnino quicquid circulare & rotundum est,his nominibus dicitur. πῆχυς ὁ πορπηδόν.Etym.

Πορνεία.ας.ἡ.fornicatio,ἀκολασία.

Πορνεῖον.ε.τὸ.lupanar.

Πορνεύω.μ.εύσω.π.ευκα.scortor.Neutr.absol.

Πόρνη.ης.ἡ.meretrix.

Πορνοβοσκεῖον.ε.τὸ.lupanar.

Πορνοβοσκία,lenonia ars,lenocinium. ἡ.πορνοβοσκία ἐπ' ἔσιν ἤπλωι τῆς ἐν φανερῷ ὧδι πόρνα πορνείας.ἐκ τῶν νόμων.

Πορνοβοσκεύοντες.οί.lenocinantes.

Πόρνος.ὁ.mœchus,scortũ,cinædus,catamytus.

Πορπαίνω.transitum munire,& meatus aperire.

Πορπαία.ἡ.exilium meatuum status.Gal.lib.4. Terapeut.

Πόρος.ε.ὁ.uadũ,meatus,transitus, alueus fluminis,foramen. Item locus petrosus & asper. Item quæstus, & idem quod πεῖσμός. ἐκ τοῦ πείρω ἢ πορῶ τὸ τελῶ.Plato in Sympos. πόρον esse ait filium μήτιδος.

Πόρπαξ.κος.ὁ.annulus ostij,lorum,uinculũ,capulus armorum,scuti manubrium.

Πορπάω.uel πορπέω,unde ἐπιπορπάω.infibulo ad strinxo,Aeschyl.Prometh.νῦ τῇ δ' ἐνῦν πόρπα σου κασφαλῶς.

Πόρπη.ης.ἡ.fibula,bulla,monile.

Πόρτις,iuuenca pro πόρτης.Lycoph.

Πόρρω.longè,procul,porrò. Genitiuo, ut πόρρω ἢ πόλεως, procul ab urbe.Demosthen.ἵνα μὴ πόρρω τοῦ πρόνω γράφωμαι, Ne longius digrediar,πόρρω τῶν νυκτῶν, Ad multam noctem. Aliquando contrario modo significat. Plato, πόρρω σοφίας ἦκες.Vsqueadeò sapiẽs es & eruditus?Vsq; eò prouectus es in studio sapientiæ? Bud.Com.

Πόρρω τοῦ ἐκτὸς ὄντος.supra modum.

Πόρρωθεν.eminus,olim.

Πορρωτάτω.longissimè.

Πορσαίνω.μ.ανῶ.&

Πορσύω.paro,præbeo,orno. εἰς προσοπὴν ἄγω νῦ πόρρω ποιῶ 'ἐπένοον 'ἐφ' ὧ δρᾶν.uel παρέχω νῦ ὀφέλω.Datiuo iungitur unà cum Accusat. Xenoph.δεῖ μὲν αὖ ὁρῶσι πορσύνοντας τοῖς δεομένοις τὰ ἐπιτήδεια. Verũ utrunq; poëticum à πόρω,ἢ πορῶ τὸ πορίζω.

Πόρσω,pro πρόσω.ἐμπροσθεν,procul,ultra.

Πορτάζειν.uitulari,δαμαλίζεσθαι.

Πόρτας.ακος.ὁ uitulus,iuuencus.diminutiuũ est.

Πόρτις.ἡ.uitula,supra scribitur πόρις.

Πορτύων.laqueus.

Πορφάω.μ.άσω.π.ακα.stimulo boues.Neutr.

Πορφύρα.ας.ἡ.purpura,genus conchæ.uide Aristot.& Aelianum.

Πορφυραυθείς.τὸ. qui florem purpureum habet.

Πορφύρεος.α.ὁ purpureus,densus,niger.

Πορφυρίς.ίδος.ὁ.ἡ.qui purpuras capit, tingẽs pur

Πορφυρέω.profunde aliquid cogito.Ety. (pura.

Πορφυρίζω.uergo in purpuram.

Πορφυρίς.ίδος.ἡ.uestis purpurea. Bayf. Est & insulæ unius Cycladũ,nomen à multitudine muricum sic dictæ,quæ & νίσυρος.

Πορφυρίων.ωνος.ὁ. porphyrio auis,apud Aristotelem, Aelianum, & Oppianũ in Ixeuticis bis. Est & piscis eiusdem nominis.

Πορφυρόεις.όεσσα.purpureus.

Πορφυρόπωλις.uenditrix purpurarum.

Πόρφυρος.ὁ.porphyrus apud Aelianum,serpens

Πορφυρώσας.nomen auis. (opinor.

Πορφύρω.μ.υρῶ.facio colorem purpureum, rubeo,denigro. Item turbo,misceo cogitando, βαθέως διαλογίζομαι, κυμαίνομαι διαλογισμοῖς,καλχαίνω.ut πόρφυρε μ' ἀκάθη, cogitabat. A purpura cõcha,quæ in imo mari inuenitur, translatione sumpta.

Πόρω.μ.ορῶ.π.αρκα præbeo.Actiu.accus.

Ποσάκις quoties.

Ποσαπλάσιος.quotuplex.

Ποσαπλῶς. sæpenumero,supra quàm dici potest, multipliciter.

Ποσαπός.ῆ.ὁ.quotus.

Ποσαπῶς.quàm multipliciter.alij ποσαχῶς.

Ποσαχῇ.quot in locis.

Ποσαχῶς.quotupliciter, ἀναειθμήτως.nam πόσῳ aliquando multum significat.

Πόσε.quò, ποῖ.

Ποσειδάων.ωνος.ὁ.ποσειδῶν.Neptunus,huius uocatiuus Aeolicus est ποσειδᾶν, Doricus ποσειδεύν, cuius etiam accusat,sing. per apocopen fit ποσειδῶ.

Ποσειδεών.ῶνος.ὁ. mensis apud Athenienses septimus, qui December est, ut in quo solstitium hibernum esse constet autorum testimonio: & Halcyonij dies.

Ποσειδηνίς,ίδος.ἡ.Halcyone auis, unde & ποσειδεῶνι. mensis nomen à diebus Halcyonis.

Ποσειδήιος.ε.ὁ. Neptunius,Neptuni filius.

Ποσειδῶν.

Ποσιδῶν.ῶνος. Neptunus. hymnum eius scripsit Ποσιδώνιον.ε.ὸ. Neptuni fanum. (Orpheus.
Ποσχέσειν.ε.ὸ. propior.
Πόδιξ.ικος ἡ præputium, pudendum. Etym.
Ποδίκη. abscessus exiguus iuxta palpebræ cilium nascens, sic dictus quod præputio similis sit alio nomine κρίθη, hoc est, hordeolum dicitur.
Πόδιον.ὸ ὸ. mentula.
Πόδων.ωνος. ὁ. idem. Alij hernioſum & sine præputio hoc nomine appellari uolunt.
Ποσιδῶν. Neptunus. Etym.
Πόσιμος.ε.ὁ. potabilis.
Ποσιπλυνίστρα.ας. uenæ in calcaneo.
Πόσις.ιος. potio. Item maritus. πόσιος δ' ἦν ὕδατα τοῖς μιγνυμένοις τῇ γῇ γονιμικὸν γίνεται τοῖς φυτοῖς καὶ ἀφορμάτων, ὅταν καὶ αὖθις μιγνύμενος τῇ γυναικὶ ἄκαιρος γίνεται ἢ τῶν παιδίων γενέσεως.
Πόσος.ου ὁ. quantus, aliquantus, quotus, interrogatiuè.
Ποσός. quotus, quantus, infinitè.
Ποσόσις. quotus.
Ποσότης.ητος.ἡ. quantitas.
Ποσάκις. &
Ποσαῖος.α.ὁ. quot, in quot diebus. Ποσαῖος πάρ; Quando uenisti?
Ποσοστημόριον. minima pars, πολλοστημόριον.
Πόσος.η quotus.
Ποσσός. aliquantulum, ex parte.
Πόταγε. adesdum. Doricè autem dicitur pro πρόσαγε, sicut πόταγε attende, pro eo quod erat πρόσεχε.
Ποτάγχυμαι. propinquamus, appellimus.
Ποτανί. nuper, recenter.
Ποτάνιον. nouum, peregrinum, recens, τὸ νεωστὶ συμβάν. sic Eust. Iliad. ω.
Ποταμηγός.ὸ.ὁ. fluuialis.
Ποταμιδίη. fluminis in morem.
Ποτάμιος.α.ὁ. fluuialis, ut Gaza uertit in Aristot. ποτάμια πλοῖα, naues fluuiales. Bayf.
Ποταμογέτων.ωνος. uulgò fontinalis uocatur, herba, sunt qui tintinnabulum terræ dicunt, folia habet similia betæ.
Ποταμοσλάστης. fluuium penetrãs, uel traijciens.
Ποταμός.ὸ.ὁ. fluuius. πᾶν ὰ τὸ πότον, ἢ τὸ πόσιμον ὕδωρ ἔχον.
Ποταμόχοος.ος.ὁ. terra quæ flumine operitur.
Ποτανός. uolucris, πτηνός.
Ποταπός.ὸν.ὁ. qualis, cuias, pro ποδαπός, quasi ποίας ἐλάφου.
Ποτάω. uolare, Dicitur & ποτάομαι.
Ποτεῶν. ad orientem situm, ἑῷον. malim duabus dictionibus ποτ' ἀῶν, ad auroram.
Πότε. quando, tandem. paroxyt.
Ποτέ. aliquando, oxyton.

Ποτίδαια. Atticè Neptunus.
Ποτέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. ὸ ποτάω.
Ποτέον. bibendum est.
Πότερα. &
Πότερον. utrum, an.
Πότερος.α.ὁ. uter, interrogatiuè.
Ποτέρως. aduerbium, utrum.
Ποτέρωσε. pro ποτέρωθι. aliquando.
Ποτή.ῆς. ἡ. uolatus, πῆσις. ἀ ποτάω, sicut ἀφ' ἕξω, ὀχή.
Πότημα. potus.
Ποτηριωγλύπτης.α.ὁ. poculorum cœlator, apud Euphorionem.
Ποτήριον.ου.ὸ. calix, poculum, ἀπὸ τοῦ πίνω πόσιμον τιθέμενον. significat & indumentũ ex lanis. Etym.
Πότης.α.ὁ. bibulus. ut πότης λύχνος, multum olei consumens ellychnium.
Πότης.ητος.ἡ. potus.
Ποτητός. uolucris, ἀ ποτάομαι.
Ποτί. Doricè, pro eo quod est πρός, φί, & ποτὲ apud Hippocratem.
Ποτιδέγμενος.α ὁ expectans, libenter accipiens.
Ποτιδέγμενοι οἶνω. uino domiti.
Ποτιδόρπια.τά commessationes.
Ποτίζω.μ. ίσω. π. ικα. rigo, id est potum duco, potum do. Actiu. accuſ.
Ποτικός.ὴ.ὸν. bibax.
Ποτίπεσνον.α.ὸ. puluinar.
Πότιμα.ατος.ὸ. potus.
Ποτιματοποιός.ὴ.ὁ. potionum temperator.
Πότιμος.η.ὸν ὁ potabilis.
Ποτινίομαι. ingredior.
Ποτινίσσομαι. uenio, accedo, ἀ νίω νίσω, νίσσομαι.
Ποτιόσσομαι. aspicio, expecto.
Ποτιπτερνίσθω. idem quod ποσιπτερνίσθω.
Ποτιπτύσσομαι.μ.ύξομαι.π.υγμαι. applicor.
Ποτιφωνής.ήεσσα.ὁ.ἡ. loquax.
Πότμος.α.ὁ. fortuna, fors, mors.
Πότνα, pro πότνια, θέα σεμνή.
Πότνια. uenerandus, honorabilis. Etym.
Ποτνιάδες. ἁς. mænades, bacchæ, furiæ.
Ποτνιάζομαι. supplico, oro, moueo.
Ποτνιάζω. illicitis amoribus utor.
Πότνιαι. Bœotiæ regio. Etym.
Πότνιος.α.ὁ. uenerandus, pudicus.
Ποτνιάω, & ποτνιῶμαι. supplico, cũ gemitu obtestor, quirito, quod etiam quiritor dicitur.
Ποτνιώμενος. obtestans deos.
Πότνος. idem quod πότνιος.
Ποτὸν μφω. olfacio, πτοσόζω.
Πότορ. τὸ. &
Πότος.α.ὁ. potus, conuiuium. Cyrill. paroxyt. de potu certamen. uide Ammonium.
Ποτὸς.ὸ.ὁ. potulentus, potabilis. oxyt. Cyrill. ul. de Ammonium.

Πᾶ. ubi,

Πᾶ. ubi, fermè, partim, alibi. Bud. Com. uide πῆ & ποῖ in Ammonio.
Πᾶ ἦκος. ubi terrarum? quò?
Πᾶς.ποδός. ὁ. pes, interdum ima pars claui, uide πόδων. funis inferior ueli, quem Lat. quoq; pedem nuncupant, Hyperides, ἀφεὶς τὴν ὑπέρου, ὃ πόδα οἱ λέγουσι, quod prouerbialiter dictũ de eo qui magni momenti negotium missum faciens, protrita & inutilia persequitur. Erat & edictum quoppiam ὁ πᾶς, quod lõgis (ut apparet) periodis constans, contenta cõtinuataque uoce, & uno quasi spiritu à præcone recitabatur, uti ostendit Gal. Epidem. lib. ε. καθάπερ οἱ κήρυκες ὅταν, ἃ λεγόμενον πόδα ἐφράζωσι. &c uide Bayfium, & Eraſ. in Chil. Hypera omissa pedem insequeris.

Πρᾶγμα.ατος.ὸ. res, causa. Item molestia, ut negotiũ Latinè. Plat. ἀσὲν πρᾶγμα, Nihil est incõmodi & molestiæ. οὐσὶν ὄσι μοι πρᾶγμα πρός σε, Nihil mihi tecũ est negotij.
Πρᾶγμα πράθηθι. Litè intendere. negotiũ facessere. Sed πρᾶγματα pluraliter est πολιτεία, hoc est ipsa reip. administratio. ut πράγματα πράττειν, rebus ad remp. pertinentibus operã dare, actui rerum uacare & ius dicere, χρηματίζειν.
Πραγματέια.ας.ἡ. negotiatio. Item opus commentatione compositũ, ut Isocrates orationẽ suam, uel libellũ περὶ δημονικὸν πραγματέιαν appellat. Plato in Phædone pro cõmentatione ipsa posuit, & intentione animi & uexatione. πολυπραγμοσύνη. Item ἀπὸ τῆς αὐτῆς. πραγματείας eadem opera, Isoc.
Πραγματεύομαι.μ.εύσομαι.π.ευμαι. sum in negotio, aliquid tracto, satago circa aliquid & occupor, Gregor. εἰς βασίλ. Ex quo fit ut philosophari & commentari significet, hoc est, animo occupari circa indagationem ueritatis & recti. Plato de Rep. 4. ἵνα μηκέτι πραγματεύώμεθα πρὶ σωφροσύνης, Ne inquiramus & commentemur. Hoc Cicero pertractare appellat, ut de Nat. 1. Ea uero ipsa nulla ratione melius frui potui, quàm si me non modo ad legendos libros, sed etiam ad totam Philosophiam pertractandã dedissem. πραγματεύομαι πρὶ τοῦτο, Rhet. ad Alexand. pro, hisce in rebus elaboro, & πραγματεύεσθαι περὶ λόγου, tractari debent in ratione dicendi. Est & negotiari in aliqua re ad lucrũ, cum accusatiuo, Gregor. ὅς πάντα τὰ αὖθ πραγματεύόμενον. Sed hoc translatè. Item uexor, fatigor, negotijsq; implicor, apud eund. Item cõsulto & de industria quippiam facio. Xenoph. καὶ δίρυ ὅπως πεπραγματεύμεθον, Hastamq; cõsulto ita fabricatam, ne ladere posſit. Bud. Com.

Πραγματεύς.έως.ὁ. negotiator.
Πραγματικοί. οἱ. infimæ sortis homines, qui mercedula adducti, ministros se præbẽt in iudicijs oratoribus.
Πραγματικός.ὴ.ὸν. quod est magno usui efficax.
Πραγματοδίκης. aduocatus, qui alicuius causam inquirit, συκοφάντης. calumniator, sycophanta.
Πραγματολογικὸν. in narrandis rebus occupati.
Πραγματομαθὴς.ὲος.ὁ.ἡ. negotiorum expertus, prudens, ueteranus, industrius.
Πραγματώδης.ε.ες.ὸ.ἡ. difficilis, intricatus.
Πραγοελῆς. uinum quoddã, sed uile & abiectum, uappa Hermolao Barb. teste.
Πρᾶγμα.ος.ὸ. res, negotium, actio.
Πρακτὰ.ας.ἡ. mansueta.
Πραθὲς.γῶς. ὁ. uenditus.
Πραθενδύεσθ. uenditare sese inanibus uerbis.
Πραθέω.μ.ήσω.π.ηκα. populor. Actiuum.
Πράθω.μ.άσω.π.ακα. idem.
Πρακτέον. faciendum est.
Πρακτέος.α.ὸν. res de qua agendum est.
Πρακτικὴ.ῆς.ἡ. ars quæ in rerũ actione cernitur, & πρακτικαὶ artes dicuntur quarum omne opus est in agendo.
Πρακτικός.ὴ.ὸν. efficax, factibilis, actualis.
Πρακτός.ὴ.ὸν. agibilis. τὰ πρακτὰ agendas uel gerendas uocat Cicero.
Πράκτωρ.ορος.ὁ. interfector, perpetrator. Est etiam qui pecunias multatitias exigit, impostor. Item uindex, sic furiæ apud Aeschylum πρακτῆρες ἀλάστορος ultrices parricidij dicuntur.
Πραμνεῖος.α.ὁ. mansuetus.
Πραμνειος.α.ὁ. epitheton cuiusdam uini à loco. ἢ πᾶν τὸ πραΰνον τὸ μῦς.
Πράν. Doricè αὐτὶ πρώην. dudum.
Πρανὴς.έος.ὁ.ἡ pronus (ut Gaza uertit ex Aristotele) decliuis, præceps.
Πρανίζω præcipito, deijcio, deturbo. Etym.
Πρανιχθεὶς præcipitatus.
Πρανὼς.α.ὁ. πρανής.
Πραξιδίκη.ἡ. Dea quædam quæ dictis factisue finem imponere credebatur.
Πραξικοπῶσα. muneribus corruptus, dolo agẽs, insidiatus.
Πραξικοπῶ.ὸ δωροδοκῶμαι.
Πράξις.ιος.ἡ. exactio, actio, actus, officium. Vnde οἱ ἐν τοῖς πράξεσιν, magistratus, οἱ πολιτευόμενοι, καὶ οἱ τὰς ἀρχὰς ἄρχοντες. Μέγισται πράξεις, rerum summa, Plinio actus rerũ dicitur. Τὸ δὲ πρᾶξιν εἶναι δύ ἑνὸς καὶ ἀμφοῖν. Verba sunt in cõtractibus apponi solita, significantia utrunq; in solidum obligari, & reos esse promittendi. Bud. Com.
Πρᾶος. ου. ὁ. mansuetus. πρᾶος ὁ παντελῶς

πειθὴς, clemens, cuius contrarium est ὀργίλος.
Πραότατα. manſuetiſſimè.
Πραότης. ητος. ἡ. manſuetudo, clementia.
Πραπίς. ίδος. ἡ. exta ſiue præcordia, ſicut Cicero, Iram in pectore, cupiditatem ſubter præcordia locauit. Inde pro cura & induſtria & cogitatione ponitur.
Πρασιά. ᾶς. ἡ. oxyton, ſulcus, areola hortorũ, olerum conſitio. Heſych. πρασίαι, inquit, ἃς ἐν τοῖς κήποις τεπράγωνοι λεχαῖαι. hoc eſt, (ut Plin. uocat) puluinorũ tori, aut ſulcorũ tramites. eſt etiam πρασία, nomen urbis. Etym. & Cyrill. paroxyt.
Πρασίζω. μ. ίσω. π. ιτικα. uireſco, porraceus ſum.
Πρασίη. ης. ἡ. cura deorum.
Πρασινος ἡ ὁ. uenalis.
Πρασινὰς ἡ. uiriditas.
Πράσινος. ὁ. porraceus, uiridis.
Πράσιον. ὁ. ου. τὸ. marrubiũ, dequo Plin. & πράσιον χρῶμα, uiridis color apud Platonem.
Πρᾶσις. ιος. ἡ. uenditio, auctio.
Πραῶκρις. ἡ. blatta (ut Gaza uertit ex Ariſtotele) eruca.
Πρασόκηπον. ὁ. τὸ. falx putatoria, demetendis hortenſibus oleribus accomoda, ἧς τὸ πράσον κηρᾷν, ἤγουν τὰ λάχανα. in Epigr. græc.
Πράσον. ὁ. τὸ. porrum.
Πρασοτόμη. falx meſſoria.
Πρατερεσία. præces erant quę ſub primum arationis tempus fraudebantur.
Πρατήρ. ῆρος. ὁ. lapis unde mancipia uendebãtur.
Πρατήριον. ὁ. τὸ. forum.
Πρατὴς. ὁ. uenditor.
Πρᾶτος. primus, Doricè.
Πρατόρια. ας. ἡ. uenditrix.
Πρατὴρ. ῆρος. ὁ. uenditor.
Πράττομαι. μ. ἄξομαι. π. αγμαι. & Πράττω. μ. ἄξω. π. αχα. facio. Vnde πράττω τὰ δημόσια. id eſt, πολιτεύομαι, ſum in magiſtratu. πράττειν uero τὰ ἑαυτοῦ, eſt eſſe priuatum. Ali quando ſignificat contẽdo & laboro ut aliquid fiat, quod etiam agere dicitur Latine: unde ἀναπράττειν, refragari, & in contrarium laborare & contendere. Aliquando & ἐπαπράττω, exigo, cogo. Et abſolutè poſitum, uiuo, ago, ſorte aliqua utor. Inde βέλτιον πράττειν, ἄμεινον πράττειν, κακῶς πράττειν, & καλῶς πράττειν. Sed πρᾶγμα πράττειν, & πρᾶγματα πράττειν, uide in πρᾶγμα. Bud. Com Item πράττω nõ ſolũ τὸ ποιῶ. ſed etiam τὸ ἄχω. Ariſtoph.
Πράττω. μ. άσω. π. αχα. uendo. Actiu. accuſ.
Πραϋμόνως. prompte, manſuetè. inferius πραϋμόνως ſcribitur.
Πραϋνλικὰ. τὰ. mitigantia.

Πραΰνλικός. ὴ. ὸν. mulcens, leniens.
Πράϋνσις. mitigatio, id eſt, moderatio & placatio ire. κατάσασις τῆ πρέμνσις ὀργῆς. Ariſtot. Rhe.
Πραύνω. μ. ωσῶ. mitigo, placo, manſuefacio.
Πραϋπάθεια. ας. ἡ. manſuetudo.
Πραΰς. mitis, facilis, manſuetus.
Πράως. placidè.
Πρεμνίζω. ραι. ραι. ſum. ramos emittere, pullulaſcere, ædices producere.
Πρεμνιάσαι. funditus euellere.
Πρεμνίζω. funditus euello, extirpo. Etym.
Πρέμνιον. & Πρέμνον. ου. τὸ. robur, truncus ex arbore, ramus, fundamentum.
Πρέμνος. ramus, ſtipes.
Πρεμνὰσια. fons eſt Atticæ hoc nomine.
Πρεπὶς. ſimilitudo, æqualitas.
Πρέπον. decens, utile, pulchrũ, ſimile, moderatũ.
Πρεπόντως. decenter, quod Attici πρέπον dicũt, nomine pro aduerbio utentes.
Πρεπὴ. imagines, ſimulachra.
Πρέπω. deceo. Et πρέπ. id eſt, πρόσηβ, καθήκ, δίκ dignũ eſt, ἀπρέπ ἀλόγηβ. quæ homine libero digna ſunt. Datiuo.
Πρεπώδης. ες. ὁ. ἡ. decens.
Πρέσβις. honorabilis, ueneranda. Fit autem per ſyncopam à πρέσβεια, quod fœmininum eſt à πρέσβυς.
Πρεσβεία. ας. ἡ. legatio. Item legatorum cœtus. Item deprecatio. Greg. Bud. Com.
Πρεσβεῖον. ὁ. ου. τὸ. ſenium, dignitas, præſertim ſenilis. Item legatum præcipuum, quod pater maximo filio dedit, aut maiori. Inde accipitur & pro ipſo iure præcipuo maximi filij, quod ius primogenitum, uel primigenia dici poteſt. Bud Com.
Πρέσβειρα. honorabilis, πρέσβα. ut πρέσβιρα δὲ μῦς, præſes & ætate uenerabilis.
Πρέσβυς. οἱ. legati, in plurali tãtum dicitur. in ſingulari uero πρεσβευτὴς non πρέσβυς. Ammonius.
Πρεσβεύμαι. σ. ῦμαι. legationem mitto, uide Ammonium bis.
Πρεσβεύς. έως. ὁ. legatus.
Πρεσβεύσις. Attice. ἡ πρεσβεία. Bud Com.
Πρεσβευτὴς. ῆ. ὁ. legatus campi, legatus conſulis uel prætoris, ὁ αὐτοκράτωρ. uide πρέσβις.
Πρεσβεύω. μ. εύσω. π. ευκα. legationem obeo. Et ſum legatus in exercitu. id eſt uicarius imperator. Item in legatione ago quippiã & tranſigo, cum accuſatiuo, ut ἐρεμνὸν πρεσβεύειν. Demoſth. Vnde τὰ πεπρεσβευμένα, ea quæ in legatione acta ſunt. Eſt etiam poſtulo, oro. πρεκαλῶ,

ρεκαλῶ, id eſt, pro alio precator intercedo, deprecor. ut Gregor. πρὸ ἡδ lib. 2. de Chriſto dixit. Sic Cæſ. Com. 1. Legatos ad Dumnorigem Heduum mittunt, ut eo deprecatore à Sequanis hoc impetrarent. Significat etiam τὸ πρεσβεύω, nihil antiquius habeo, τιμῶ, honorem habeo, in primis curo & efficere contendo, in primis pono, primas partes do, honore proſequor, primo loco pono & colo. ut βέλτιον πρεσβεύειν, Synecſ. πλὴν τἄχηλα πρεσβεύειν, Plato. Et Plut. ἀναλῶς τε καὶ εὐπορμέα πρεσβεύοντα, In primis cenſetur. Eſt etiã apud Herod. ὁ πρεσβεύτερος ἢ πρεσβύτατος εἰμί. Bud. Com. Vide Ammonium in πρεσβεύοντα & πρεσβεύεσθαι.
Πρεσβεῖον. ου. τὸ. præmium quod pro honore datur, Ionicè pro πρεσβεῖον.
Πρέσβις. ιος. ὁ. legatus.
Πρέσβος. ου. ὁ. ſenex, princeps legatus. Item ſenator auicula, interprete Theodoro apud Ariſtotelem, auium rex auicula, quæ & trochilus, regulus auicula, hyemis nuncia, Vide πρέσβις ſuperius. Sed ferè in plurali tantum uſurpatur, & loco eius ſingulariter. πρεσβευτὴς.
Πρεσβύτατα. ueneranda.
Πρεσβύτατον. honoratiſsimum. Latini antiquiſſimum dicunt, cum quid maximæ curæ nobis eſſe deſignant. Cicero ad Att. Officium ſit nobis antiquiſſimum.
Πρεσβυτρεῖον. ου. τὸ. ſeniorum congregatio.
Πρεσβύτερος. ου. ὁ. ſenior, antiquior ætate, honoratior. Item πρεσβύτερον, anteuertendum, ὠμελέας ἀξιώτερον, antiquius. Cic. ad Att. 2. Vt omnes intelligerent, nihil ſibi antiquius amicitia noſtra fuiſſe.
Πρεσβύτης. ου ὁ ſenex. uide γέρων in Ammonio.
Πρεσβυλικὸς. ὴ. ὸν. ſenilis. & πρεσβυλικοὶ θεοί, οἱ ἀρλαῖοι καὶ παλαιοί, ὡς πρὸς Διόνυσιν δὶ ἀπόλ-
Πρεσβύτις. ιος. ἡ. anus. (λωνα.
Πρόβυμος. ος. ὁ. ἡ. mitis, manſuetus, ſanus. ἐκ τοῦ πρὸς. καὶ θυμὸς, ſuperius πραΰμόνως ſcribitur.
Πρέφας. aſſimilatus.
Πρᾶγμα. ατος. τὸ. negotium. Item caput Polypodis, ſunt qui πλευπάνην uocent.
Πραγορεύων. prædicens, δημοσθ.
Πραγορεών. ῶνος. ὁ. gutturis illa eminens ueſicula in auibus, in quam primum cibus colligitur, ὅθεν τὸ πραγόρευθαι αὐτόθι τροφῶν. Hebraicæ muriath appellatur.
Πράθω. μ. άσω. π. ηκα. incendo, flo, ardeo. Actiu.
Πρᾶος. prius. (ator.
Πρατὴρ. ῆρος. ὁ. factor, ἔμπορος, mercator, negoti

Πρυμαδίη. ης. oleæ genus, fortaſſis à Virg. Pauſia dicta, tria enim olearum genera facit Nicand. πρυμαδίην, ὀρχάδα, & μυρτίνην, quę Virg. ut opinor, unico hoc uerſu expreſſit, Orchades, & radij, & amaris Pauſia baccis.
Πρυμὰς & πρῆμυς. piſcis è thunnorum genere.
Πρυμαίνω. furere, uehementer ſpirare.
Πρῶν. aduerbium, in caput.
Πρῶνης ἐξ ὁ. pronus, præceps, hoc eſt in caput propendens, qui uultu eſt in terram dejecto.
Πρωΐζω. μ. ίξω. π. ιχα. præcipito.
Πρᾶξις. ξεως. ἡ. utilitas, effectus.
Πρηροσία. ſacrificiũ quoddã apud Athenienſes.
Πρῆσμα. inflatio, & πρησίωμ, inflationis, & πρῆσικώτατον, maximè inflatiuum.
Πρήσω. μ. πρήσω. π. πκα. tranſeo, inflo.
Πρηστὴρ. ῆρος. ὁ. cœleſtis flamma, fulmẽ apud Ariſtotelem de mundo. & apud Laërtium. accenſus turbo dicitur ἀπὸ τοῦ ἐμπιπράειν. φλεγέθει δὲ ὅτε ὁ συνεπισπασθεὶς μετ' ἐκπυρώσεως ἀτμὸς παχυμερέστερος ἐκπυρωθεὶς ὑπὸ τοῦ ἀέρος ἐκφερὴς γένηται. Pſellus. Itẽ ſerpens, nomen ſortitus ex ſitis ardore, alio nomine δίψας & κύσωμ dictus. uide Aelian.
Πρηστήριος. ὁ. ὸν. fulmineus.
Πρῆσις. piſcis quidam cetaceus, qui & piſtrix Latinè, apud Oppian. & Suid. lego πρίσις per iota in prima, uide infra.
Πρητήριον. ου. τὸ. prætorium.
Πρηϋγέλως. ωτος. ὁ. placidum ridens, mitis. Zephyri epithet. Epigram.
Πρηϋκέροντες. οἱ. manſuetos ceruices habentes, ac boum epithet. quorum colla iugo manſuefacta ſunt.
Πρηών. ῶνος. ὁ. ὄχθη. eminentia, excellentia, cacumen.
Πρίαμαι. emo. Quidam in ſolo aoriſto uſitatum eſſe dicũt, reliqua tẽpora ab ὠνέομαι mutuari. Deponens accuſ. iung.
Πριαμοῦμαι. uſurpant Græci pro radat, quod Priami larua in Tragœdijs raſa eſſet.
Πριαπισκώτης. ὲ. ὁ. eſt penicilli uel uulnerarij (quã tentam uocant) ſpecies, in priapi formam affurgens, uide in μοσχος.
Πριαπισμός. ὁ. tentigo, pudendi extenſio extra libidinem, apud medicos.
Πρίαπος. ὁ. &
Πρίηπος. & per ε, πρίεπος apud Arrian. in Bithyniacis. Priapus hortorum Deus. Euſt. Iliad. γ.
Πρίζω. μ. ίσω. π. ικα. feco. Actiu, accuſ.
Πρίημι. emo.
Πρίλις. ιος. ὁ. miles pedes.
Πριμαδίαι. αἱ. primadę piſces, ut Gaza uertit apud Ariſtotelem. (nor.
Πριμιλόγιον. priuilegium, regia dignitas, uel ho

Πρίν. prius, antea. Et nomen apud Cyrillum pro arbusto, quod in genitiuo πρινός faciat ego in recto casu tantũ πρίνος dicendũ puto, ut infra. Attici dicunt nonnunquam πρινί.

Πρίν. ἄν. priusquam.

Πρινή. pro πρίν ἤ. idem Bud.Com.

Πρίνινος. ἡ. ον. scobs.

Πρίνινος. ἡ. ον. iliceus, durus, solidus.

Πρῖνος. ου. ὁ. frutex, ex quo nascitur coccus. Est & ilicis genus.

Πρῑνώδης. ες. sectus, serratus.

Πρῑστάς dicitur officina quę auribus ob pulsationem aut aliam rem molesta est, quales sunt fabrorũ.

Πρῖσμα. scobs, puluis lignorum.

Πρισμός. coartatio, compressio.

Πρισ̃ήρ. ῆρος. ὁ. prælum, torcular.

Πρίστης. ου. ὁ. sector, serra. piscis quidam cetaceus apud Aristot. Gaza uertit pristes. superius scribitur πρῆστις.

Πρίστις. ἡ. poculi genus, & nauigij quod aliàs pristis nominatur, uide Bayf.

Πριστός. serra dissectus.

Πρίω. μι. ίσω. σω. ικα. seco, disrumpo & occupo. Est etiã πρίω imperatiuus, à uerbo πρίαμαι. Actiuus.

Πρίω σὺν ὀδοῦσιν. stridebo dentibus.

Πρῖωμα. ατος. τὸ πρίσμα.

Πριώμενος. ὁ. emens.

Πρίων. ονος. ὁ. serra. Galen. duo enumerat serrarũ genera, μαχαιρωτὸν, & ὀδοντωτὸν, de quibus in suis locis quære. Est & πρίων captiosi perplexique argumenti genus, quod alio nomine προσδοκητὴς dicitur, teste Doxopatre in Aphtonium Comment.

Πριωνώδης. ες. ὁ. ἡ. habens figuram serræ.

Πριονώδη. serpentes quidam, quasi dorso serrato.

Πρίσ. redime, libera.

Πρό. ante. Genitiuo.

Πρὸ δούλου δεσπότης. hoc est dominus seruo præstat.

Πρὸ ἔθεν. πρὸ ἑαυτοῦ.

Πρὸ ῥέγος, & πρὸ ἔργου. dicitur quod operæpretiũ est, præuertendumq; & conducibile. hinc.

Πρὸ ἔργου εἶναι. in promptu esse, expeditum & facilem esse.

Πρεσβυτάτερον. antiquius, optatius, præstantius.

Πρὸ μικροῦ. paulò ante.

Πρὸ μοίρας. ante fatum mors uiolenta. Ammon.

Πρὸ ὁδοῦ. interdũ idem significat quod πρὸ ἔργου. Aristot. νυνὶ δὲ πρόσθεν ἡμῖν ἔναι, πρὸ ὁδοῦ γέγονεν, Tantum nobis iam cõfectum est ad ea quæ mox dicturi sumus. hoc est, Hactenus prælibãdum fuit. Alibi ponit p eo, quod in promptu est & obuium atque occurrens. Bud.Com.

Πρὸ ὀλίγου. paulò ante.

Πρὸ ὥρας. ante tempus, mors in adolescentia. Ammonius in πρὸ μοίρας.

Πρόαγαγε῀ν. Attice ὠνὶ πρόαγ᾽ ἐν.

Πρόαγγέλλω. prior nuncio, prædico.

Πρόαγγελμα. τὸ. prædictio, prædiuinatio.

Προάγομαι. prouehor, euado, erumpo, delabor. Demosth. ἐπὶ δεῖπνον εἰς τέττας προήχθην οὐδὲν ὀλίγας, Quando hucusq; ego dicendo prouectus sum. Et αὐτὸ τοῦτο προάγω, perlicio, allicio, adhortor, adduco, excito. ut προάγειθ᾽ αὐτοὺς πολίτας, Aristot. Polit. 2. & προάγειθ᾽ οὓς πολεμίους. Xenoph. Est etiam εἰς αὐλοῦμαι καλισαμαὶ ποιεῖν, & cõpellor, cum cousq; quis progressus est, ut referre pedem non possit & regredi. Item ornor & cresco, Plut. μαρκελλίνου ὑπὸ τοῦ πομπηίου προηχθαι δυνάντων.

Προαγοραστής. ὁ. præemptor.

Προαγόρευμα. interdicta.

Προαγόρευσις. ἐως. ἡ. prophetia, prædictio, portentum.

Προαγορεύω. μι. εύσω. π. προείρηκα. prædico, iubeo, interdico. Actiu. accus.

Προαγυσύω. prius lustro.

Προάγω. μι. αξω. præcedo, progredior, pcedo, ut πρόαγε, præi. Demosth. translatè posuit, ὥθ᾽ ποτὲ προαγαγεῖν τῇ τε βίᾳ καὶ ὠμότητι, Magnopere in uiolentiã crudelitatemq; euadit. Sic Athen. καὶ τέλος πρὸ τοῦ προαγαγόντων ὕβρεως, Tandem eò petulantiæ euaserunt & progressi sunt. Itẽ perpello, impello, stimulo, idem ferè quod ἐξάγω. Demosth. Item prouecho, deduco, ἰσοκράτης. Est etiam prostituo, produco, ut producere filiam apud Plat. Item præsto, & hoc cum genitiuo. Dioscor. προάγει δὲ πασῶν τῶν ἐγκινῶν ἡδυσμάτων. Nam aliàs regit accus. Bud.Com.

Προαγωγεύς. ἐως. ὁ. ἡ. leno, μαστροπός. Latinè per ductor uel productor dicitur.

Προαγωγεύω. μι. εύσω. π. δυκα. lenocinor, produco, hoc est prostituo, πορνεύω. Actiuum.

Προαγωγή. ῆς. ἡ. stuprum, prostitutio.

Προαγωγικὸς. qui uim habet cõciliandi amoris.

Προαγωγός. ὁ. ἡ. προαγωγεύς. prostitutor.

Προαγών. ῶνος. ὁ. initium pugnæ, præludium decreti, cum quid consultatur antequàm populus scisceret.

Προαγωνίζομαι. præludo, id est certamẽ futurum meditor, in fronte pugno.

Προαγωνιστικός. ἡ. όν. præiudicialis causa.

Προαιδέομαι. reuerentiam debeo.

Προαιρέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. eligo, id est, malo, constituo, statuo mihi creditum est, & cõsultè aliquid facio, præripio, certa deliberatione seu ratione aliquid facio. Liuius ad uerbum præopto dixit libro octauo, Secundi belli punici. Mortem in certamine quàm ut alter alterius imperio subigeretur præoptantes.

Προαίρεσις. ἐως. ἡ. propositum, uoluntas libera, institutum, delectus, electus alterius pro altero. Vnde ἐκ προαιρέσεως ὑβρίζειν, & φονεύειν, id est, ἐκ προνοίας: de industria, quod & κατὰ προαίρεσιν dicitur. Differt τὸ ἀκούσιον, ἡ γὰρ προαίρεσις μετὰ λόγου καὶ διανοίας. Aristotel. Ethic. 2. Bud.Com.

Προαιρετικὸς αὐτῆς, qui cupidè & libenter aliquid facit, quo nomine uidetur Aristot. Rhet. uocare hominem profusum & ad largiendũ facilẽ.

Προαιρετός. ὸν. quod eligi potest.

Προαιωάομαι. μ. προαιδήσομαι. σ. προήδημαι. præsentio. Depon. genit.

Προαίσθησις. ἡ. præsensio, onis.

Προαισθάνομαι. μ. αἴσομαι. π. αἰσα. causor. Deponens accus.

Προακούω. μ. ὀσω. π. ἀκα. præaudio. Actiuum genitiuo & accus.

Προακωλυέω. procedens.

Προαλὴς. ἐος. ὁ. ἡ. præceps, temerarius.

Προαλίσκω. προσω. propendeo.

Προαλὴς. ἐος. ὁ. ἡ. præceps. decliuis, audax, impudens.

Προαμάομαι. prætereo.

Προαμύνω. μ. υνῶ protego. Actiu. accus.

Προαναβάλλομαι. μ. βολοῦμαι. π. προανεβλημαι. præludium facio.

Προαναθρώσκω. præsilire, in certamen descendere.

Προανακλαίομαι. prædefleo.

Προανακρούεσθαι. præludiũ canere. προκατάρχεσθαι ᾠδῆς, tergiuersari, ἀλλαχαπῇ ἄγω.

Προανασκευάζομαι. prouideo, præstruo, multò ante comporto.

Προανασείλω. reprimo.

Προανατείνω. prætendo.

Προαναφώνησις. ἡ. prædictio.

Προανέχω. emineo.

Προανίσταμαι. prius insurgo, προαναθρώσκω.

Προαπολλίζω. præcolligo.

Προαπαντάω. obuio.

Προαπάντησις. cum prepostero ordine prius se offert quod posterius est.

Προαπασθαίνω. μ. ήσω. π. ηκα. prius defatigor. Neutrum absolutum.

Προαπίσω, προαπίς.

Προαποδείκνυμι. præeligo.

Προαποκτείνω. præcido.

Προαπόλωλας ἐμοῦ. peristi ante me.

Προάρουρον. τὸ. poculum ligneum, quo uinum miscetur.

Προαρπάζω. μ. άσω. π. ακα. præripio.

Προασπάω. prætendo, προαρμόζω.

Προασπέω. prius curo.

Προασπιστής. οῦ. ὁ. propugnator, defensor.

Προάστιον. ου. τὸ. suburbium.

Προασφαλίζω. præmunio.

Προαύλια. τὰ. dies qui anteit nuptias.

Προαύλιον. ου. τὸ. præmium sonãdi, præludium in tibiarũ cantu, sicut πρόλογος in poësi, προοίμιον in rhetorica propriè uocatur.

Προάυλον. ου. τὸ. uestibulum.

Προαφῆς. ες. prouecti ætate, ac morbi qui ipsis accidunt, Hippocr.

Προαφίσταμαι. μ. ήσω. π. ηκα. ante tempus discedo. Neut. absol.

Προβάδην. inter eundum.

Προβαίνω. μ. πορεύσομαι. π. προβέβηκα. præcedo, procedo, proficio, pertingo, extendo. ὑπερβαίνω, emineo. Neutr. absol. hinc προβεβηκὼς de quo infra.

Προβάλλω. μ. λῶ. π. ηκα. profero, promo, ἐκφέρομαι, ut illud Matth. 12. ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ θησαυροῦ προβάλλει τὸ ἀγαθόν. Item quæstionem in medium affero, ut ἀπορίας προβάλλειν, ænigmata proponere explananda, Plut. Symp. & Athen. 9. προβάλλω τὰς ἐφεζητεῖν φρονήσεις, &c. Vnde προβλήματα, problemata, & in quæstionem adducta, & διηπορημένα. Item designo, creo. Greg. de Athan. ἐπεὶ δὲ οὕτω προβάλλεται. & Liban. προβάλλεται χορηγός, Existimo autem (inquit Bud.) uerbum hoc esse medium & commune, & utranque significationem sub passiua uoce habere, quoniam actiuam uocem legisse nõ memini. Est itaque aliquando προβάλλομαι id, quod nunc presentem sistere dicunt, & nominare: quale est, quod ius patronatus habere uocant, hoc est nominãdi designandum. Demosthen. ὅτε ἐκδρομὴν ποιοῦσι προβληθήσεται. &c. Aesch. πρὸς πάππου. ἐγὼ μὲν προβλήθην ὑπὸ ναυσικλέους. Greg. ὃν νῦν παῖδα τίθεμαι ἀφεὶς ὁ πόθος τινὰ κοῦτα προβάλλεται, designabat, creabat, præficiebat. Aliquando significat propugnaculum oppono, uelamentum & integumentum obtendo & circundo, Demosth. περὶ στεφ. τοῦτο προβαλόμενος ἐγὼ πρὸ τῆς ἀπίης. His ego propugnaculis circũmuniui Atticum agrum. Vnde προβεβλημένος τῆς ἐκκλησίας apud Greg. dicitur ecclesiæ episcopus, defensor, propugnator, protector. Et προβεβλημένον, obtentum, obductum. Gregor. καὶ πάχυ τοῦτο ζεσκίον προβεβλημένοις, Crassa hac obductis carũcula, Sic obducere Latinis. Cic. de Nat. 2. Obducũturq; libro aut cortice trunci stirpium. & προβεβλημένος circũseptus, septus, uallatus, Lucian Ita

quoq; λεόντιδμ δίδ. προβάλλεδαι, apud eundem Greg. significat leoninã speciẽ præ se ferre. Aliquando est protendo, & prætendo, Greg. ὕδρα ἑπτακέφαλος αὐτὴ μιᾶς προβαλλομένη. Aliquãdo infestum telum obijcio, & porrigo, ut προβαλλόμενος τὴν σάρισαν, Polyb. Inde προβόλιον, uenabulum. Vnde & de pugilibus quoque dicitur, pugnos infestos prætendentibus. Grego. ἡβ. ἱστ. λ. 2. Aliquando cito, allego. ut προβαλλεδαι νόμους, Greg. & προβάλλεδαι μάρτυρας, producere testes. Isocr. Aliquando est insimulo, postulo. hoc est reũ defero, diem dico, Demosthen. κατὰ μισθ. Aliquando in rerum naturam produco, παράγω, Dionys. Aliquando reparo, Aliquando despuo, abominor, auersor, execror. ut καινὰ ἀρίδηλα καὶ φαλάγια προβάλλεδαι, Plutar. Idem in Galba de Othone, καὶ τὸν πεισανα δ' ἑλίδος, καὶ τὸν γάλβαν προβαλλόμενον. Bud. Com.

Πρόβαλ. ε. ὁ. clypeus.

Πρόβασις. εος. ἡ. prouentus, propriè pecorũ, ouiũ possessio, πρόβασίας ἔχ. τὸ πρόβατον, & simpliciter quadrupedum ingressus. Etym.

Προβατέια. ας. ἡ. pascua ouium, cura ouium.

Πρόβατιον, Attica lingua ouem significat. Est & plantago minor.

Προβάτ. ε. ouillus.

Προβατοδύς. ὐ. ὁ. opilio.

Πρόβατον. τ. τὸ πρόβατον.

Προβάλικός. ἡ. ὁ. ouinus. Vnde probatica piscina in Euangelio, quoniam sacerdotes in ea oues litandas lauabant.

Προβάτιον. ε. τὸ. ouicula.

Προβατοκέπτηλος. ε. ὁ. uenditor ouium.

Πρόβατον. ε. τὸ. ouem significat, ut Gaza uertit in Aristotele ἢ πῶν τετράπηχυ βάσκημα. Oppianus in opere de uenatione oues syluestres describit.

Προβατώδης. ες. ὁ. ἡ. stolidus, fatuus.

Προβεβηκώς. ότ. ὁ. iam ætate prouectus, Theodoro interprete, Vide γέρων in Ammonio.

Προβέβλα. malui, præposui, prætuli.

Πρόβημα. ατ. τὸ. progressus, saltus, calceamentum uirile.

Προβιβάζω. μ. άσω. π. ακα. præmoneo, persuadeo, hortor, suborno, introduco, instruo, quod uulgo informo dicitur, ut cum patronũ causam nostram acturum instruimus. Item subigo, futuo. Luc. in Actis. ἐκ τοῦ ὄχλου προεβίβασαν ἀλέξανδρον, De turba protraxerunt Alexandum.

Προβιβάω. μ. άσω. π. ακα. procedo. Neut.

Πρόβλας. Bacchi cognomen. nam gemmas agentibus uitibus sacra ei faciebant. Item ferox,

θρασὺς, ὅτι αὐταισθῆς οἱ οἰνοδφόροι.

Πρόβλημα. ατ. τὸ. propugnaculum quodcunque. ut est scutum, ut testudo militaris. Lucian. de homine dixit, τὸ πρόβλημα τῆ ἑλλάδ. salus & tutela Græciæ. Et prætextus, propositio, problema, quæstio, id est, ζήτημα, ἢ ἑκατέρωθεν ἀμφισβήτησις ζήτησις, Philosophi uocãt πρόβλήματα rerum abditarum perquisitiones & coniecturas, quibus magis animi quodam acumine quàm certam indagine remotiora naturæ placita uiderentur explorare. Est etiam idẽ quod γύμνασμα.

Προβλής. ῆτ. ὁ. proiectus, eminens, præeminẽs.

Πρόβλητος. ε. ὁ. iectus, saxum sub mari.

Προβλώσκω. exeo, prodeo, extubero.

Προβοάω. præclamo, cohortor.

Προβολεύς. productor. γρηνήτωρ.

Προβολή. ῆς. ἡ. prima pars phalangis, siue status pugilis in procinctu stantis, occasionique inferendæ plagæ imminentis, ut agitatoris in certoribus equos, currumq; fustinentis ἄχρις ἂν ἐπὶ τὰ βαλβίδ. ὑβίωσιν. Vnde Cicero, ad Atticum 13. Semperq; Carneades προβολὴν pugilis & retentionem aurigæ similem facit. Sic ὡς προβολῆ stare Plut. in Cæs. est in procinctu cõsistere. Apud Isocratem legitur pro actione quæ intenditur, κατὰ τῶν συνοφαντησάντων, ἐπὶ τὸ προβάλλεδαι τινὰ δίκην. Est autem προβολὴ intentio & obiectio iuditij dictati, quasi petitio digladiantis. Est etiam propugnaculum & castellum, ambitusq; mœnium, hostilem impetum arcens, hoc est ἀσφάλεια ἐπὶ πολεμου, ἢ τειχῶν, ἢ τινων ἄλλων ὀλυκάμενων ἐπὶ σωτηρίᾳ τῆ κοινῆ γιγνομένη. ut Xenoph. πᾶσαν τὴν ἑλληνικὴν προσκαίμενα, προβολὴν δ' ἐκάλει τοῦτο. Item proiectura & protectũ, & pars prominens uel recti uel suggrundæ uel rei cuiuscunque, ut palpebrarum pili προβολαὶ sunt τῶν ὀφθαλμῶν. Inde pro integumento, tutela, loricã ponitur. προβολὴ γραφῆς, facies picturæ. προβολαὶ καρπίμων, proceritates fructuorum. προβολαὶ εἰσὶ τῆ γλώττης γράμματα, Producuntur lingua literæ. Harpoc. & Bud. Com. Caza in Aristot. uidetur προβολὴν putamen interpretari. προβολὴ item nomen iudicij Athenis, aduersus eos qui aliquid iniuriarum diebus festis & solennibus alteri intulissent. Est & προβολὴ apud Hermog. primus locus principalis in definitione, Trapezũt. expositionem uocat.

Προβόλιον. ε. τὸ. uenabulũ quo ad apros conficiendos, & alias feras cũ quibus cominus agendũ est, uenatores utuntur. uenatorium telũ. Saepe hac uoce usus Xenoph. in Cynegetico.

Πρόβολ. ε. ὁ. scopulus, promontorium, saxum eminens

eminens in mari, quod impetum æstus frangit Demosthen. Inde translatione sumpta Greg. fortissimum episcopum eo nomine significauit, qui tyranni ferociam infregit uirtute sua. Accipitur & pro tutore, propugnatore, defensore, & securitatis cõciliatore, & præsidio, πρόβλημα. Xenoph. παιδ. 4. περίβολ. εἶγε τῆ πολέμ. Aristoph. Neb. πρόβολος ἐμός, σωτὴρ δόμοις, ἐχθροῖς αὐτάρκης. Bud. Com.

Προβοσκίς. ίδος. rostrum elephantis, uel muscæ quod Latinè quoque proboscis, seu promuscis dicitur.

Προβουλεύω. dicebatur curia Athenis, quando ante comitia populi, ea res consulendo censendoque in curia agitabatur, qua de re populus in concione rogandus erat, cuius scilicet erat summa potestas ut Romæ. In ea significatione utitur Demosthenes πρὸς Στεφ. & πρὸς παραπρέσβ. unde & pro prouidere & prospicere ponitur.

Προβουλευμάτα. appellat Demosthen. præmia si bi per curiam conciliumq; decreta.

Προβούλευμα. τ. τὸ. curiæ decreta, quæ ideo ad plebem referebantur concionantem, in concioneque populi promulgabantur, ut populi suffragio confirmarentur.

Πρόβουλ. ε. ὁ. primarius in urbe, consul. Item πρόβουλος curia, quæ consilijs suis populo prospicit, nequid perperam ab eo decernatur, aut aliàs incõmodo afficiatur, unde quærendæ uitæ perinde uacare nequeat. Bud. Com. & Annot. Laërtij interpres circa finem libri 2. πρόβουλος consilij primores uertit, & alibi πρόβουλον senatus principem.

Προγαμία. sacrificium, conuiuium ante nuptias, & donationes ipsæ quæ ante nuptias offeruntur, authore Polluce.

Προγάστωρ. ορ. ὁ. uentricosus.

Προγένειος. ε. ὁ. habens barbam promissam.

Προγενέστερ. ε. ὁ. maior natu. Dicũtur quoque προγενέστεροι, qui ante nos fuerunt.

Προγεύομαι. prægusto.

Προγευστής. έ. ὁ. prægustator.

Προγίνομαι. prius fio, præcedo, coràm appareo.

Προγινώσκω. μ. προγνώσομαι. π. προέγνωκα. præscio, decerno. Actiu. accus.

Πρόγλωσσις. ίδ. ἡ. linguæ extrema pars.

Προγνήμιον. ου. τὸ. os quoddam in interiori parte suræ.

Πρόγνωσις. ι. ἡ. præscientia, prouidentia, præsagium, præcognitio.

Προγνώστης. έ. ὁ. futurorum præscius, uates.

Προγνωστικὸν. έ. τὸ. prognosticum, id est, rei figuræ signum.

Προγονικὸς. ή. ὁ. auitus, primitiuus. προγονικὰ κτήματα, possessiones à maioribus acceptæ.

Πρόγονοι. οἱ. maiores, id est, præcessores, progenitores.

Πρόγονος. ου. ὁ. proauus, auus, pater, progenitus, priuignus.

Προγονοτέω. προγονοτέω.

Πρόγραμμα. τ. τὸ. scriptura in frontispicio, inscriptio alicuius rei uenalis, tabula pendula publicè proposita ac suspensa, in qua edicta scribi consueuerũt. Vnde pro edicto aliquando ponitur.

Προγράφομαι præscribo.

Προγραφή. ῆς. ἡ. proscriptio.

Προγυμνάζω. præexerceo.

Προγυμνάσματα. τὰ. præexercitationes.

Προδέομαι. indiget.

Πρόδηλος. liquet, constat, clarum.

Πρόδηλος. έ. ὁ. præmanifestus, manifestarius, προδιαβεβὼς, φρόνιμος, αὐθάδης.

Προδιαβάλλω. calumnior, arguo.

Προδιαγωγὴ. aquæductus longior, Plutarch.

Προδιάθεσις. præparatio per diætam.

Προδιάσυρας. fœdera transgressus.

Προδιδάσκω. μ. άξω. π. αχα. prædoceo. Actiu.

Προδίδωμι. μ. άσω. π. ωκα. prodo, amitto, defero, negligo. Inde προδιδόναι τὴν δίκην, ἢ τὴν κατηγορίαν. præuaricari. & προδιδόναι τὰ πολιτικὰ Luciano, pro prodi officium ab aliquo, aut promissa deserere.

Προδιελθὼν. qui præterijt.

Προδιεξελθόντες. prius pertranseuntes.

Προδιέχω. discordari iam cœperat.

Προδιορθωνύμενοι. οἱ. præscrutantes.

Προδιήγησις. ή. prænarratio.

Προδικασία. trimestre tempus, quo in Prytaneo manebant, qui aliquem de cæde accusabant, atque interea utriusq; partis causas iudices examinabant.

Προδικῶ. causam alicuius ago, patrocinor.

Πρόδικ. ε. ὁ. protector, curator regis apud Lacedæmonios. Est item proprium philosophi, qui de Hercule scripsit præclarũ opus. unde apud Cic. de Offic. Hercules Prodicius.

Προδιόρθωσις. ή. præcedens correctio, ut interpretatur Rhom. Aquila. Hæc figura (ut idem ait) ubi aliquid necessarium dictu & insuaue audientibus, aut odiosum nobis dicturi sumus, præmunit.

Προδηλέω. μ. άσω. π. ακα. insidior, obseruo.

Προδηλή. ῆς. ἡ. locus insidiarum.

Προδημέομαι. ante construor.

Πρόδημοι σῦκοι. præcoces ficus.

Πρόδομον. τ. τὸ. &

Προόδμ⊙. ὁ. uestibulum.
Προοδσία. ας. ἡ. proditio.
Προοδσίκωμπος. promissa sua nihili faciens, fidei desertor.
Προόδτης. ου. ὁ. &
Προοδτικός. ὴ. ὸ. proditor, proditorius.
Προοδλικῶς. proditorie.
Πρόοδτ⊙. ου. ὁ. proditus.
Πρόοδομ⊙. ου. ὁ. præcursor. Item ficus præcoqua πρόοδομ⊙ Athenien. dicitur.
Προολωμάτιον. ου. τὸ. uestibulum.
Προεγκεῖσθαι. incumbere, περιπάσχειν.
Πρόεγμα. firmum propositum, σπούδασμα.
Προεδρεύω. gero magistratum, seruio.
Προεδρία. ας. ἡ. prima sedes, præsidētia, præeminentia, primus locus, primus accubitus.
Πρόεδροι. οἱ. decemuiri dicebantur, quasi præsides, magistratus quidam primi subsellij, quibus cæteri omnes sedendi loco cedebant, hi septenos dies imperabant. Bud. in Annot.
Προεργάω. prohibeo, detineo. Actiu. accus.
Προείημι. præmisit, ἀντὶ τοῦ προείγμι.
Προείπεα. longè extensa.
Προεθίζω. μ. ίσω. π. ικα. prius assuefacio. Actiuū accusatiuo.
Προείδμαι. præuideo, προγινώσκω.
Προοδμέω⊙. ὠτῶν. prospiciens illis.
Προαιρεύω. uoluit, maluit, elegit.
Προαιρέω. uoluit, maluit, elegit.
Προαιρεφῶς. præmeditatus.
Προάμι. procedo, proficiscor.
Προῶπον. iusserunt.
Προαγωνεύω. placo.
Προαγαγεῖν. accersо aliquem in locū alterius.
Προαναβάλλω. prius emitto.
Προεκλέδναι. edere, id est, transcribendi potestatem facere.
Προέκθεσις. ε⊙. ἡ. præexpositio, cum prius dicimus, quid fieri oportuerit, deinde quid factū sit. Quintil. lib. 9.
Προεκπίπτω. excludo.
Προεκφοβέω. anteterrefacio.
Προελαύνω. ante signa euehor. Et ita dicitur de equitibus, ut προάγω de peditibus.
Προέλεσις. prouentus.
Προελδσις. εως. ἡ. ula, progressus.
Προελθεῖν. prodire, nasci.
Προελομαι. eligo, uolo, constitutum habeo.
Πρόελος. sol expositus, πρὸ ἕλης. Etym. apricus.
Προελυτρόω. Athen. προαλυτρῶσαι τὴν γλῶτταν, inducta quadam crusta aut operculo premunire linguam, ne à calidis ferculis amburatur.
Προεμβολίς. ίδος. ἡ. lignum quoddam eminens ad proram nauis, cui rostrum affigitur, quo impetum faciunt in hostium classes.

Προέμβολον. neut. genere, idem.
Προέμγω. promittere.
Προέμγω⊙. deserens, prodens, negligens.
Προεναρχομαι. ante incipio.
Προενώπια. in conspectu, coràm.
Προεξέδρεσία. ας. ἡ. locus in naui, in quo stant remiges.
Προεξοδλδύω. præambulo.
Προεπιβαλδύω. insidijs præuerto.
Προεπίζδυξις. ἡ. schema est apud Græcos quando inter duo nomina uerbum ponitur, quod ad finē adijci debebat, dicitur & ἀλμανικὸν σχῆμα.
Προεπιπλήσσω. μ. ήξω. π. γχα. antepercutio, præmoneo, p̄castigo, & uelut occurro. Fab. Quint. lib. 8. cap. 3.
Προεπιχδρέω. præmolior. Datiuo iung.
Προσρέγκω. conuehor.
Προερέω. prædico, indico.
Προερδντδν πόλεμον. indicentes bellum.
Προέρχομαι. uinco, exeo, prœo, prodeo. unde προέρχεδαι δλόν, confecere uiam.
Προσρύω. μ. ύσω. π. υκα. traho. Actiu. accus.
Πρόδν. dimitte, relinque.
Προέδωκα. dimittere, & προέδωκα τοῖς κρείττοσι, cedere potioribus.
Πρόεσις. ι⊙. ἡ. dimissio, effusio.
Προεστηκώς. οτ⊙. ὁ. præfectus.
Προέχομδ⊙. prætendebant.
Προεσώς. præses. & προεσὼν ἄλλη ὁ προβλαδὲς ἐπὶ τῷ πωλεῖν ἢ ἀγοράζειν γὰ τόπω, ἢ ἐκεῖσε πέπ. Institor. oris. Ex legibus.
Προεζωκώς. benignus, liberalis, prolixus.
Προεχεῖς οἱ præclari, eximij.
Προέχω. excedo, excello, supero.
Προηγέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. antegredior, hoc est ἡγέομαι ζνὶ τλὶ ὁδῷ, & præluceo, præfum. Vnde & pro ἡγεῖσθαι, προοδοποιεῖν, ponitur. quale est præire apud Latinos, ut apud Liu. ab Vrbe lib. 8. Agedū Pontifex publicus populi Rom. præi uerba, quibus me pro legibus deuoueam. De eo Bud. in Annot. Genit.
Προηγητής. οῦ. ὁ. qui cæco aut peregrino uiæ dux est.
Προῆγμαι. prouectus sum.
Προηγμένα, sicut προηγούμενα. τὰ. primi motus. Eam uocem Cic. uariè uertit. nam nunc producta, & promota, nunc præposita & præcipua appellat. Laërtij interpres li. 7. in Zenone uertit producta, sunt autem ea quæ habent existimationem, sicut abducta, quę ea carent, &c.
Προήγορ⊙. ορ. ὁ. princeps.
Προηγορεύω. δν⊙. gurgulio, guttur, signum prominens in gutture. Neq; tam de auibus, quàm de homi-

de hominibus dici solet. Suprà appellatum est πρηγορεύω.
Προηγούμενα. primigenia, hoc est primordialia. Sic Varro de cupresso, Non enim galbuli qui nascuntur, id semen est, sed in his intus primigenia semina dedit natura, id est ἀρχοειδῆ καὶ προηγούμενα. Sic apud Medicos προηγούμενα ἄιτια, causæ morborum sunt internæ, & προκατάρκτικαὶ externæ.
Προηγούμενον αἴτιον. ὸ. interna causa & præuia uocari potest: hęc in ipso animali consistit, siue sit affectio, siue præter naturam motio.
Προηγουμένως. præsertim, in primis.
Προηδιώσμαι. ante lætor.
Προήκω ὸν ἀνθρωπον. dimisit hominem, prodidit, præmisit, ἀ προεῖμι.
Προηκής. præacutus.
Προήκω. procedit. καὶ προήκων, αὐξηθείς, προελθών.
Προημαρτημένα. τὰ. præterita peccata.
Προῆλα. processi.
Προήρημαι. statui, uolo.
Προηρεσία. ας. ἡ. nomē sacrificij pro fœlici futurarum frugum prouentu. Fiebat autem ante arationem, ut nomen ipsum indicat.
Προηρεμασμένος. præparatus.
Προήχθην. processi. prouectꝰ sum, sum adductus, aggressus sum προεκτρόπην.
Προθέλυμνα. radicitus, funditus.
Προθέλυμν⊙. ος. ὁ. frequens.
Πρόθεμα. edictum, tabula proposita publicè, πρόγραμμα.
Προθεμισάμεν⊙. amplexus, πδεπῆγεμένος.
Προθέσεως ψῆφον. censendi potestatem facere, & calculum proponere.
Πρόθεσις. ιος. ἡ. præpositio, quę est orationis pars apud Grammat. Item propositum, institutū, σκοπὸς, προαίρεσις Hieronym. ponit differentiam inter πρόθεσιν & πρόορισμόν, id est inter propositionem & prędestinationem: quòd illud pertineat ad ea cum iam uicina est machinatio, ut penè cogitationem sequatur affectus: hoc ad ea quę multò ante definiuimus in animo. Item dies præscriptus.
Προθεσμία. ας. ἡ. lex præiudicium, præfinitū tempus, & præscriptū πρόθεσμίαι χρόνοι dicitur Aristot. ad Alex. Rhet. dies præscriptus gratia alicuius, certus terminus.
Προθεσμία ταυτή. idem. Bud. Com.
Προθεσπίζω. μ. ίσω. π. ικα. uaticinor, iubeo. Neutrum accusatiuo.
Προθέω. præcurro.
Προθεωρέω. prospicio.
Προθεωρία. ἡ. præuius aspectus.

Προθήβης. ου. ὁ. adolescens, qui iam ex ephębis excessit.
Προθηλοπαιδίδω. in cratibus sole prius sicco, in area uuas sole sicco.
Προθορών. prosiliens.
Πρόθυμα. ἄβ⊙. τὸ. res quæ ante sacrificiū offertur, ut thus, siligo, hordeum, primitiæ.
Προθυμέομαι. μήσομαι. σ. ημαι. sum promptus, aliquid magno studio suscipio & instituo, in animum induco, uolo, animū adijcio, contendo, studeo, cupio efficere. Accus. iung. ut τὰ προθυμοῦμαι, Plato. Et aliquando cum infinitiuo, Demosth. καὶ ποιεῖν ζ προθυμάμενος. Bud. Com.
Προθυμέω. idem.
Προθυμία. ας. ἡ. cupiditas, promptitudo, alacritas, animi propensio, prompta & egregia uoluntas. (motus.
Πρόθυμ⊙. ου. ὁ. alacris, promptus, propensus, ani
Προθυμότατα. promptissimè.
Προθύμως. promptè.
Προθυραία. ἡ. dea quędam, cuius hymnus extat apud Orphenm.
Πρόθυρον. ου. τὸ. uestibulum. Et ita dicitur de priuatis ædibus, ut προπύλαιον de uestibulo urbis uel templi uel regię: quanquam Aristot. de regia Persarum loquēs, τὸ πρόθυρον iunxit τῷ πυλῶνι. Vitru. πρόθυρα. (inquit) Græcè dicuntur quę sunt ante ianuam uestibula. Nos autem appellamus prothyra, quę Græcè dicuntur diathyra, quo uocabulo quid intelligatur supra dictum est. Bud. in Annot. post.
Προθύω. μ. ύσω. σ. υκα. prius interficio, sacrificio.
Πρόϊαι ἀι. pira præcocia. (Actiuum.
Προϊάσκω. præcox, παλυπρόϊ⊙. Suid.
Προϊάλλω. appono, προσπέμπω. præpono.
Προϊάπτω. μ. άψω. π. αφα. mitto ante tempus, ut ψυχὰς ἄιδι προΐαψεν, quasi diutius in pace uiuere potuissent. Sic Vergil. 9. Iuuenū primos tot miserit Orco, Significat etiam noceo, lędo. Actiu. accus.
Προΐεμαι. μέδα ἀόρ. α. προεικάμην. uoce passiua obijcio, prodo, ut προΐεδαι τὴν πόλιν, Demosthen. id est prodere, & condonare, uel euertendam obijcere, quod & παδυπροΐεμαι dicitur. Item emittere Aristotel. καὶ τὸ ἀιδῖον προΐεται σπέρμα. Item dimitto, ut προΐεδαι λαὸν, dimittere exercitum, Plut. Sicut Cicero Offic. 1. Cum autem Pompilio uideretur unam dimittere legionem. Item proijcio, obijcio, largior, effundo, erogo. ut χρήματα προΐεδαι τοῖς φίλοις, Aristot. Ethi. 9. Et ibidem προΐεδαι τῷ φίλῳ, id est cedere & condonare amico. Demost. tamen προΐεδαι τὰ χρήματα dixit pro homine

obærato & egenti, & labefactatæ fidei credere. Plut. πεῖσαι δὲ ἑαυτὸν θίειν dixit pro mortem sibi conscisscere. Hoc Verg. ad uerbum Aen. 6. dixit, Vitamque perosi proiecere animas. Et Lucanus: Animas effundere uiles Quolibet hoste paras. Legitur & πεῖσαι actiua uoce pro effutio, immitto, porro ago, in primã aciem promoueo, Xenoph. παῖδ. 7. Sed πεῖσθαι magis in usu est. Bud. Cõ. προϊέμενος τὰ ὄντα dicitur qui priuatus est rebus suis, & προϊόντος τοῦ λόγου progressu orationis Aristot. Rhet. ad Alexand. & πεῖναι, προδοθῆναι. Aristoph.

Προϊέναι ὀρεινῶν. montanam uiam capescere.

Προϊέναι τοῦ πρόσω. progredi ulterius.

Προΐζα. nuper. inferius scribitur πρῶϊρον pro nudiustertius.

Προΐπλε. misit, appositi. Iliad. πρῶῖρ μὲν ὦπλεε ἵππλε πρὰπιζεν.

Προῖκα. gratis, sponte.

Προίκιος. α. ὁ. qui aliquid gratis agit, spontaneus.

Προικνύνσθαι. insula marmore abundans. παρὰ τὸ τὸν πεῖκα τῶν μαρμάρων μεταδιδῶναι. aut quod animalibus ceruis similibus abundet. πεῖξ γὰρ ὅτι ζῶων ὅμοιον ἐλάφῳ. Etym.

Προικός. ὁ. malus, stultus, pauper.

Προίκτυς. α. idem, mendicus, petens gratis.

Προικῶος. α. ὁ dotalis.

Προΐμος. α. ὸ. præcox.

Προίξ. κός. ἡ. dos, δῶρεά.

Προΐσομαι. porrigo manum, protendo, πρετείνω χεῖρα.

Προΐσασθαι. est quasi antestare. id est, prostare, ut apud Quintilianum, Iubet prostare gladio cinctum: & denotat defensionem, scilicet τὸ ἐμπεδῶν ἵσασθαι, καὶ βοηθεῖν τοῖς ὑπειδῶν, construiturque cum genitiuo. ut προΐσασθαι τῶν δικαίων, Iura alicuius tueri & defensitare, Demosthen. Aliquando est præficere, præfecturam conferre, ut τῶν μεγίστων πραγμάτων προσὰς, administrationi præfectus, uel summam curam habens & potestatem, apud eundem. Et idem κατὰ νεκ. προΐσατο στέφανον τοῦδε αὐτῶς, Hunc sibi Stephanum tutorem & defensorem uindicemque assumit. Aliquando est liti pro alio se opponere, causæ alienæ defensionem suscipere, cuentumque præstare. Demosthen. κατὰ ὀνητ. Et qui causam eo modo pro alio recipiunt προσαντοῦ τὸ πρᾶγμα apud eundem dicuntur. Vnde προσασία. Aliquando prætendere, prætexere, sicque constituitur cum accusatiuo. Demosthen. πρὸς στεφ. τὴν πρὸς ἐμὲ ἔχθραν προΐσατο. Aliquando proponere, ὑποτίθεσθαι. ut προΐσασθαι παράδειγμα, proponere exemplum, Lucian. Ali-

quando præferre, anteponere, præponere. Gregor. τὸ χεῖρον ὡς ἄμεινον προεσηίζατο. Et Plat. τὰ ὦτα τοῖς προσποιουμένοις, Plus auribus quam menti tribuentes. Aliquando in principijs locare. Gregor. de Basyl. κἀκεῖνον προεσηιζομένοις τοῦ λόγου τὸν ἐκείνου θεόν, quasi defensorem moderatoremque orationis huius Deum in principijs locantes. Vnde προσατὴρ Apollo, quasi uestibularius & liminaris, quasique ianitor appellatus. Aliquando præ se ferre. Arisstid. Panath. μήτε προσποιούμενοι τὸ σχῆμα φαυλότερον τοῦ λόγου, nec speciem orationis ipsa inferiorẽ præ se ferentes. Dicitur quoque per accusatiuum, προΐσασθαι τὴν ἐκκλησίαν, pro τὴν ἐκκλησίας, id est, moderari, regere, Synes. quod & ἐφίσασθαι τῆς ἐκκλησίας dici potest.

Προΐστημι. μ. ἱσω. π. ηκα. præsideo, præsum. ut τῆς ὁπλοθήκης προεστηκώς, id est (ut ingt Curtius) super armamentarium positus. Et τῆς βασιλέως μνήμης προεστὼς, qui erat principi à memoria. Herodian. Significat etiam prostituo, id est προαγορδύω. ut προεστῶσα τῶν ἀκμαλώτων, & προεστῶσα γυνὴ, prostans, prostituta, ἡ ἑγγαζομένη, id est, merens publicè. Bud. Com.

Προΐστωρ. ορος. ὁ. testis.

Προΐσχομαι. allego, prætendo, Herodi. ὁ δὲ γάρας προϊσχόμενος παρητεῖτο, Ipse autem senectutem excusans, repudiauit. Synes. μὴ δῶρα προΐσχοντα. Plut. προϊσχόμενος γυμνὸν τὸ ξίφος, est προβαλλόμενος. Et χεῖρας προΐσχομαι, manus supplices porrigo, Thucyd. Est etiam oppono pro uelamento & integumento, construiturque cum genitiuo & accusatiuo, ut προΐσχεσθαι τῶν ὀφθαλμῶν τὰς χεῖρας, Plutar. quod facere solent, qui uidere nolunt, & quos pudet cernere. Bud. Com.

Προῖτος. α. ὁ. Prætus.

Προιχνδύω. μ. δύσω. π. δυκα. præeo, colo.

Πρόκα. statim, extemplo, repente, ros.

Προκαλέσφορ. magis necessarium, utilius.

Προκαθηγέομαι. ducatum præsto.

Προκάθημαι. præsideo.

Προκαθίζω. resideo.

Προκαθίσημι. μ. ἥσω. π. ηκα. præconstituo, præpono. Actiu. accus.

Προκαλεῖσθαι. prouocare, lacessere, idque dupliciter. Nam aliquando extra forum est, aliquando in foro, construiturque utroque modo cum duobus accusatiuis. Extra forum posuit Xenophon. οὐχ ἃ πρέσοσον ἤσθη ὤν, τοῦτο προὐκαλεῖτο σὺν σωιόντας, Non ijs iudicris æquales prouocabat, quibus se superiorem esse cõfidebat. In foro, Demost. πᾶς παντεῖν. προκαλοῦνται πρόκλησιν ἡμᾶς ὡς ἀ δλεξομένους, Optionẽ nobis

nobis offerebant uelut nõ accepturis. Est enim προκαλεῖσθαι πρόκλησιν, conditionem offerre. & prouocare hominem aliquo iudicio. Sic προκαλεῖσθαι δίκλω, apud eundem Demosthen. ibidem. Sic Maxim. lib. 2. Pertinacius progressa contentione, Valerius Luctatium sponsione prouocauit. προκαλεῖσθαι διαιτητὴν. Offerre arbitrum, arbitrio lacessere. προκαλεῖσθαι οἰκέτας, id est βασανίζειν, εἰς βάσανον ἀπαιτεῖσθαι: quod seruos in questionem postulare Cic. dixit. id quod inopia probationum olim fiebat etiam in controuersijs ciuilibus. Huc pertinet, cum etiam aliquando ponitur pro denunciare quippiam aduersario, testatoq; prædicere, de quo plura Bud. Com..

Προκαλέσφορ. promptius, paratius.

Προκαλέω. μ. ἑσω. σ. κα.

Προκαλίζω. μ. ἰσω. σ. ικα. prouoco, sicut προκαλεῖμαι, suadeo, rogo, προτρέπω. Actiu. accus.

Προκαλινδέομαι. prouoluor, & προκαλινδούμενος. prouolutus.

Προκάλυμμα. ατος. τὸ. cooperimẽtum, protectio.

Προκαλύπτομαι. oppono pro uelamento, προΐσχομαι. Vnde pro præterexere ponitur, & prætendere, siue colorare, ut apud Vergil. Hoc prætexit nomine culpam.

Προκάμνω. laboro.

Προκάμπυλος. α. ὁ. de plantis dicitur, quæ ubi primum in rectum altius uenerint, rursus terram uersus inclinant.

Προκάρδιον. τὸ. locus pectoris qui est sub mamillis, præcordia.

Προκάρηνος. ον. ὁ. præceps, capite deorsum uergẽs.

Προκατάβλλομαι. ordior, præmolior, auspicorque, fundamentum pono & iacio.

Προκαταβάλλω. repræsento, ante diem soluo. Sic Longol. Epist. li. 1. Sed quia non horum est neque temporum, neque morum, æs alienum ad diem dissoluere, nedum gratuitam pẽsionum pecuniam præsentare.

Προκαταβλημα. ατος. τὸ. quod primo soluitur, sicque appellabatur Athenis præsentatio pensionis uectigalium prima, quam & προκαταβολὴν uocabant. ad alterum enim terminum (ut duo definiebantur terminj emptori) pecunia, quæ erat reliqua soluenda, προσπαταβόλημα dicebatur.

Προκαταγνώσις. præiudico. Genit. & accus. Vnde προκατεγνωσμένη δίκη, quæ præsumpta opinione damnata est, antequam causa agatur. Bud. Com.

Προκατάγνωσις. præiudicium.

Προκατακλύω. demergo, occido.

Προκατακλίνομαι. præsideo, in eminentiori loco discumbo.

Προκαταλαμβάνω. præoccupo. Actiuum, accusatiungitur.

Προκαταλέγω. addo in catalogum.

Προκατάληψις. ἡ. præoccupatio. fit autem, (ut inquit Rufin.) cum id quod aduersarius arripturus est, aut quæ obiecturus, præsumimus ac prædicimus. Latine, inquit, præceptio uel anticipatio dicitur. Vide πρόληψις.

Προκατεδύω. μ. ὑσω. π. υκα. derogo, prius dissolo.

Προκατεσθίω. prius deuoro. (uo.

Προκαταρχμάτα. τὰ. libamina sacrificiorũ, quæ fiebant antequam hostiam ferirent, προθύματα.

Προκαταρκτικός. ὴ. causa euidens, causa morbi externa, quæ extrinsecus aduenit, corpusq; alterat, causam initialem dixit Hermol. Barb. externam & lacessentem Cornarius. dicitur & προκαθηγεμὼν ἔντος. Diuersa ab hac est interna causa, quam προηγούμενον uocant.

Προκατάρκτικός. ὴ. ὸ. euidens.

Προκατάστασις. principium & origo. προκατάστασις τῆς λίτεως, litis contestatio.

Προκατέρχομαι. auspicor. προκατάρχεσθαι λίτεως, litem contestari.

Προκατέρχω. præexisto, anteuerto, antegredior. προκατέρχεσθαι αἴτιον. causa antecedens: antegressam dixit Cicero. Est etiam præpolleo, antiquior loco numeroq; habeor. Bud. Com.

Προκατασκέπτομαι. exploro.

Προκατασκευάζω. μ. άσω. π. ακα. præparo.

Προκατασκευή. ἡ. præstructio, preparatio. Procatasceue (inquit Rufin.) fit cum rei de qua acturi sumus colorem preparamus, atq; prætẽdimus. Latinè dicitur præparatio.

Προκαταφεύγω. prius fugio.

Προκαταχρῶμαι. antè consumo, antè profundo, & abfumo.

Προκατέλημμαί σε. anteuerti tibi.

Προκατέχω. iam pridem possideo, præoccupo.

Πρόκαυτα. prædicta, prius audita.

Πρόκαμαι. propositus sum, manifestus sum.

Προκείμενον. τὸ. id quod agitur, id de quo agitur uel ambigitur, id quod incidit in disputationẽ, res quæ proposita est.

Προκείμαι. ου. ὁ. exporrectus ad spectandum, expositus.

Προκεῖσθαι. adhiberi, attribui.

Προκελδισμαϊκός. pes metricus quatuor syllabis breuibus constans.

Προκελῆσαι. iubere, προκελδίσαι.

Προκεχυδεσμένος. omnibus obuius, proiectus cõtemptus.

Προκέφαλος. ον. ὁ. qui est capite acuminato, ut upupa. Apud Grãmat. dicitur uersus προκέφαλος, siue μακροκέφαλος, cuius initiũ geminatur, à qua si

à qua si caput auferas, uelut superfluũ resegmẽ sanum efficies uersum, uel, si συνιζήσῃ medicꝫ ris & in dactylum confles, qualis est ille, ἢ ἐχ ἅλις ὅτ᾽ γυναῖκας ἀνελκίσλας ἀπεροπεύῃς, huic opponitur ἀκέφαλος. Eust. Iliad. ε.

Προκάκυς. ε Ο. ὁ. cultellus, phlebotomum, Hippocrati.

Προκηρύττω. missio præcone accerso.

Προκινδυνεύω. μ. δύσω. π. δυκα. pro aliquo periclitor. Actiu. accus.

Πρόκλησις. ι Ο. ἡ. prouocatio, protestatio, præcatio, libellus de mancipiorum quæstionibus, aut testimonio, quemadmodum ex suo uerbo προκαλεῖσθαι cognoscere licet, ut attestatur Harpoc. in Rhetorico Dictionar. Propriè autem est (ut scribit Bud. Com.) denunciationis genus, cum partes extra iudicium diem constituunt ex composito, uel alter alteri diem dicit ad aliquem actum iudicio procul agendum, ut fit, uerbi gratia, cum exhibitoria est petitio ad instrumentum exscribendum. Vide κλῆσις in Ammonio.

Προκλιτικός. ᾶ. ὁ. efficax ad prouocandum quip-
Πρόκλητ Ο. prouocatus, promptus. (piam.

Πρόκλητός. &

Πρόκλυτ Ο. ᾶ. ὁ. præauditus, præcognitus.

Προκοίλιος. uersus uocatur, cuius ueluti aluus intumescit, cõtractione cꝫ indiget, qualis est primus Iliad. uersus, ubi in πλίαδ᾽ ἐω, ε, in ω, absorbetur. Eust. Iliad. ζ.

Προκοιτέω. μ. ήσω. π. γκα. excubo. Neut. absol.

Προκοίτιον. ᾶ. antethalamus, antecubiculum.

Πρόκοιτος. ᾶ. excubitor.

Προκολακεύω. μ. εύσω. π. ευκα. præblandior.

Προκόλπτ Ο. qui muneribus aliquem corrumpit, λωροδόκος. Est quoq; προκόλπιον τὸ πρὸ τοῦ κόλπου, uel πρὸ τοῦ σκοποῦ.

Προκομίζω. effero, profero.

Προκόμιον. ᾶ. τὸ. coma apposititia, antiæ, interprete Theodoro apud Aristot.

Προκόννησος. insula ceruis abundãs. Διονύσιος γὰρ ὁ Ἀθηναῖος τὰς ἐλάφους πρόκας λέγει. Etym.

Προκοπή. ῆς. ἡ. felicitas, promotio, ἀπὸ προκόπτω.

Πρόκοπις. ἄ. cæsaries.

Πρόκοπον. capulum.

Προκόπτω. μ. όψω. π. οφα. procedo, præcedo, profi cio, διαρχόμαι. Neutr. absol.

Προκόσμημα. τὸ. ornamentum, externus cultus, apud Laërtium.

Προκόσμιον. ᾶ. τὸ. ante mundi initium.

Πρόκοτα. tonsuræ genus, & capillamentum. κόκκη enim caput est. & κόκκοι gallinacei, ob capitis cristam.

Πρόκριμα. ατος. τὸ. præiudicium, prælectio.

Προκρίνω. μ. ινῶ. π. ικα. κρίνω πρὸ τούτου, antepono, eligo, præfero, in primis censeo. Et προκριθέντες dicũtur, quorum nomina ad spem sortiũ recipiũtur, quasi eximij & selecti. Actiu accus.

Προκριτέος. ᾶ. præferendus. (Bud. Com.

Πρόκριτος. ᾶ. ὁ. electus, eximius, præcipuus. Dicuntur quoq; πρόκριτοι προκριθέντες, de quibus in προκρίνω.

Προκρόσια. τὰ. sacrificium Cereris.

Πρόκροσσα. aliæ super alias, una post aliam. παρὰ τοῦ κρόσσος, ὃς κεφαλὰς καὶ ἀρχὰς τῶν ὀδόντων, ἔτι καὶ τῶν τάξεων λέγουσι. Etym.

Πρόκροσσον. gradus, scala. Vnde πρόκροσσαι νῆες, naues sibi iunctæ scalarũ instar, aliæ post alias, uel prænæ, in caput decliues, quasi προκάρσιαι.

Προκυκλίς. pronuba, προμνήστρια.

Προκυλινδέομαι. ad pedes alicuius supplicem deuolui, & προκυλινδόμενος Ο prouolutus.

Προκυμαία. murus ædificatus ad repellendum fluctus.

Πρόκυμ Ο. ᾶ. ὁ. alacris, promptus, πρόθυμ Ο.

Προκύπτω. μ. ύψω. π. υφα. inclino, emineo, obliquato capite prospicio.

Πρόκυρ. ὁ. nomen syderis & stellę apud Proclũ de sphera, minor canis, quando maiorem canẽ matutino ortu precedit, dictus, apud Aratum.

Προκώνιον. τὸ. fulsimenti genus: aut hordeum nõ siccatum & frixũ, teste Aristoph. Grammatico, aut triticũ melle confectum & in sole tostum. Etym. ut alij milium fresum cum aromatibus.

Προκώνιον. τὸ. polenta ex hordeo recenti, uel aut nondum tosto. Gal. in gloss. Photion triticum tostum interpretatur.

Πρόκωπ Ο. ᾶ. ὁ. nudus, ut ensis, Herodiano. πρόκωπον ἔχων τὸ ξίφος dicitur ὁ ξιφήρης, id est qui ad capulum manu admota, stringendi occasionem expectat. Bud. Cõ. Dicitur etiã anteretes in naui quem ob remigẽ appellare posuimus.

Προλάλ Ο. præceps in dicendo.

Προλαμβάνω. præoccupo, anteuerto, occupo, prę sumo, siue anticipo, ut Cic. dixit. Construitur cũ accusatiuo & datiuo. Theophr. ὅπως προλάβωσι τὰς σύνοδους τῇ ἀὐξήσει, Vt incrementum præsumere ualeant clementia temporis. Alibi idem cum genitiuo posuit, προλαβεῖν χειμῶν Ο, anteuertere hyemi. Vnde ponitur aliquando pro φθάνω, & præcedo, προτρέχω, Synes. Ex quo & οἱ προλαβόντες, maiores & decessores & antecessores. Est etiã opinione præsumo, existimo. Plut. in. Cæs. ὃν ἔοικεν εἶναι προλαβόντες. Inde Iurisconsulti prosumo dicunt, pro opinione anticipata ducor. οἱ προλαμβάνοντες dicitur Luciano qui grauiore animi motu præpediti sunt & affectibus obnoxij.

Πρόλαλος.

Πρόλαλος. πο. prima portio quæ sorte ducitur.

Προλεκάνω. μ. ανῶ. prælino. Actiu. accus.

Προλέγω. μ. ξέω. ω. ξα. prædico. Actiu.

Προλείπω. μ. ειψω. ω. λοφα desero. Actiu.

Προλεχίζω. insidior.

Προλίνιον. ᾶ. τὸ. torcular.

Προλιπάριον. ᾶ. præsumptum.

Πρόλυψις. ι Ο. ἡ. opinio anticipata, cogitatiò quę iam animũ occupauit. Cicero anticipationem & prænotionem uertit, & rerum notitiam quã eandẽ & ἔννοιαν. uocauit in Lucullo. Iurisc. ꝰ. uocant prosumptionem. Prolepsis (inquit Rutilius Lupus) est cum id quod aut in aduersarij causa, aut in iudicis opinione esse aut fore arbitramur contrarium nobis, præoccupamus dicere & cum ratione dissoluere. Hanc figuram superius Procatalepsin uocamus. Per partes refert totũ, aut post facta prolepsis. Io. Despauterius. Prolepsis (inquit Rufinian.) est, cum antenumerus redditur uerbis, quàm res personæ affinantur. Latini appellari potest præsumptio uel anticipatio, ut: Nec tantum Rhodope miratur & Ismarus Orphea. &, Interea reges, ingenti mole Latinus. Quadrijugo uehitur curru.

Προλιμοκτονῶ. fame macero & conficio.

Προλόβιον. ᾶ. τὸ, prominentia auriculę infimę, quę λοβὸς dicitur.

Πρόλοβος. ᾶ. ὁ id quod πρηγορεῶν, id est sinus prominens in gutture auium, in quem aues recentes cibos immittũt. Latinis ingluuies dicitur, ut Gaza uertit ex Aristotele.

Προλοβόω. γος. εος. ὁ. ἡ. gulosus, ingluuici similis.

Προλογίζομαι. præfari, πρότερον λέγω.

Πρόλογος. ᾶ. ὁ præfatio, prologus.

Προλοχίζω. prius insidias struo.

Προλύτικα. οῖ. literarum candidati apud Iurecon-

Προμάλη. maza. (sult.

Πρόμαλ Ο. genus syluestris arboris. Etym. myrica uel ut quidam uitex.

Προμάμμα. γος. ἡ. proauia.

Προμαντεύα. ας ἡ clarior locus oraculorum.

Προμαντεύομαι. μ. εύσομαι. π. ευμαι. prædiuino. Depon. accus.

Προμαντεύς. ὁ. Neptuni cognomentũ apud Thurios, Lycoph. Vide in πρόφαντος.

Προμαχεύτρια. strenuè se gerere in prælijs, in prima acie pugnare.

Προμαχέω. προμαχῶ.

Προμαχίζω. μ. ίσω. ω. ικα. in prima acie pugno.

Προμαχόμαι. idem. (Neut. absol.

Προμάχ Ο. ου. ὁ. antesignanus, in prima acie pugnans. Item genus placentę. Item is qui prębibendo cęteris prębat uelut prępugnans, apud Athen.

Προμαχών ῶνος. ὁ. propugnaculum, pinna, minæ.

Προμελετάω. μ. ήσω. π. γκα. præmeditor.

Προμελέτησις. ε Ο. ἡ. præmeditatio.

Προμήθης. mali punici genus, à Promeno quodam Cretensi dictum. Nicand.

Προμετρήτης. qui triticũ alias ꝙ fruges uendentib. mensurandi officium pro mercede exhibet.

Προμετωπίδιον. ᾶ. τὸ. frõtale, ornamentum equi circa frontem.

Προμετωπίς ίδος ἡ pellis frontis.

Προμέω. prædor.

Προμήθεια. ας. ἡ. prudentia, prouidentia, cura.

Προμηθεύομαι. τὸ. προμηθέω.

Προμηθεύς. έ Ο. ὁ. is cui antequàm res aggrediatur suppetit consilium.

Προμηθέω. μ. ήσω. π. γκα. τὸ προμηθεῖσθαι.

Προμηθής. έ Ο. ὁ. ἡ. prouidens, prudens.

Προμηθήτρια. ας. ἡ. προμνήστρια.

Προμηθεῖσθαι. prospicio, prouideo, consilio malis imminentibus occurro.

Προμήκης. έ Ο. ὁ. ἡ. prolixus.

Προμήτωρ. ορος. ὁ. auus ex matre.

Προμνάομαι. μ. ήσομαι. π. γμαι. τὸ προξενοῦμαι καὶ μνηστεύομαι. hoc est alicui stipulor, pro alio ambio & ei concilio. Plut. in Lucul. προμνώμενος Ο οὐ τὸν κιλικίαν. Est etiam pronubę siue nuptiarũ cõglutinatricis officio fungor. Videtur etiam accipi pro uxorem despondere. Bud. Com. Item hortor & suadeo Plutarch. cõment. de recto audiendi munere.

Προμνηστήρ. ὁ. pronuba.

Προμνηστεύομαι. τὸ. προμνάομαι.

Προμνηστική. ars ἡ προμνηστρίδος, quasi conciliatrix, ars cõciliandi & copulandi.

Προμνηστῖνοι. alius post alium, sigillatim. οἱ προμνώμενοι ἀλλήλους, καὶ μὴ ἅμα πάντες πειρώμενοι. ἀλλὰ κατὰ τάξιν, καὶ ἐφεξῆς.

Προμνήστρια. ας. ἡ. pronuba nuptiarum conciliatrix, προξενήτρια.

Προμνηστρίς. ίδος Ο. ἡ. idem. (tura dicitur.

Πρόμοιρ Ο. ᾶ. ὁ. intempestiuus. & de morte præma-

Προμολή. ῆς. ἡ. cacumen, eminentia, ἡ πρώτη πρὸ

Προμόλω. accedo. (φασις τῶν ὁρῶν.

Προμολῶν. ὄντ Ο. ὁ. procedens.

Πρόμ Ο. ᾶ. ὁ. primus, πρόμαχ Ο.

Προμυλαίνη. pronum esse, labia protendere.

Προμυλία. ας. ἡ. dea quę molis præsidebat.

Προμύσσω, uel προμύττω. μ. ξω. emũgo, ut προμύξαι τὴν λύχνου, emungere lucernam. μύξαι enim dicuntur nares.

Προναία. statua Palladis in Delphis. πρᾶγμα τὸ πρὸ τοῦ ναοῦ ἑστάναι. Etym.

Πρόναον. τὸ. uestibulũ templi, aut locus ante fanũ.

Πρόνα Ο. ᾶ. ὁ. ante templum stans, protemplum, uel pro-

uel protemplaris, Valla interprete. ut Herodo. ι. προνοίᾳ, Minerua, quam tamen alij à prouidentia πρόνοιαν uocant.

Γρονέμω. μ. μῶ. promoueo. Actiu. accuſ.

Γρονεσθύω. pridie feſti ieiuno.

Γροντσόμαι. ὁ προμηθεύομαι. proſpicio, prouideo. Vnde προνοῦμαί σε, conſulo commodis tuis, καὶ πρόνοιαν ποιοῦμαι. Eſt etiam de induſtria facio, & conſultò aggredior, quod etiam ἐκ προνοίας ποιῶ dicitur.

Γρονοέω. μ. ήσω. π. ηκα. idem.

Γρονοητής. ῆ. ὁ prouiſor.

Γρονοητικός. ή. ὁ

Γρόνοια. ας. ἡ. prouidentia, anus fatidica Stoicorum, & prudentia, quoniã hæc potiſſimus prouidet. Cic. Vnde πρόνοιαν ποιεῖσθαι, id eſt τοῦ λογον ποιεῖσθαι, ὥσπερ φρονῆσι, rationem habere alicuius rei & curare. Ἐκ προνοίας, conſultò, πρόνοια uocabatur etiam Pallas ἀφ' οὗ τὸ πρό τοῦ ναοῦ ἱδρύσθη, quod indicat Aeſch. contra Cteſiphon. ὠνομαζετό τις πᾶ δὲ ἀλληλοῖς ἀθηνᾶ. πρόνοια alij dictum uolunt ὅτι πρὸ νόσων ὅπως τέκνοι ἡλιτόω. Harpocrat.

Γρονομαία. ας. ἡ. proboſcis elephanti.

Γρονομέα ας. ἡ. prædatio.

Γρονομεύς. depopulator.

Γρονομεύω μ. σω. π. σηκα. perago, prædor.

Γρονομή. ῆς. ἡ. paſcua. Itẽ direptio, captiuitas poſt uictoriam belli.

Γρονομία. ας. ἡ. priuilegium, prærogatiua, authoritas. interdum direptio. Interdum proboſcis elephanti, quæ & προνόμιον dicitur.

Γρόνομος. ὁ. Pronomus, proprium tibicinis nomen.

Γρόνοος. ὁ. ὁ. prouidus.

Γρονόπως. ης. ε. ὁ. ἡ. facilis, promptus, ὑπαπόφορος. pronus, extenſus, præceps, paratus.

Γρονύστερος. prudentior, prouidentior.

Γρονώπιον. ὁ. τὸ. quicquid ad fores primũ occurrit, ut ueſtibulũ, πρόσκεμμενον, ſicut χώπιον, quod intus cuiq; expoſitum eſt, & loca ubi imagines exponebantur.

Γρονώπιος. propitius, propitiatio.

Γρόξ. κος. ὁ. animal ceruo ſimile, capra cornuta, ἐλάφου γλύμμα. Philetas πρόκας dici putat ceruos qui primo pepererunt, quaſi πρωτοτόκους.

Γροξενέω. μ. ήσω. τ. γκα. concilio uſurã uel aliũ contractum, interpres ſum uſuræ faciendæ, Demoſth. Refertur & ad alias quaſcunq; res, quas alijs cõparare & conciliare contendimus, idq; cum datiuo. Plut. οἱ ταύτῃ καίζαρι τῇ ἐμοὶ πεφρονηκότες. Gregor. τούτους σοι πεφρονηκότας μονάς, Manſiones cœleſtes tibi concilians. Eſt etiam hoſpitio publico ſuſcipio, & hoſpitij neceſſitudine alicui cõiungor. Cũ genit. Xenop. δόμων τῶν πεφρονημένων ὑμῶν, Quòd mihi hoſpitij neceſſitudo uobiſcum intercedit. Bud. Com.

Γροξενητής. οῦ. ὁ. proxeneta, id eſt licitator, mediator, conciliator, & interuentor, quaſiq; conciliator hominum inter ſeſtipulantium & ſpondẽtium, aut quemuis contractum, conuentumq; ineuntium. Bud. Com.

Γροξενήτρια. ας. ἡ. conciliatrix.

Γροξενία. ας. ἡ. amicitia, hoſpitalitas, neceſſitudo hoſpitij & priuata & publica, commeatus.

Γρόξενος. ε. ὁ. ἄλλος, πᾶς ἀστῆς, ὁ κοινῇ τῇ πόλεως ὅλης φίλος, hoſpes publicus, qui legator ciuitatum honoris cauſa ſuſcipit. Accipitur & pro priuato hoſpite. Gregor. translatè poſuit, μυσήριον λαμπρότητος πρόξενον, id eſt, conciliatiuum. Bud. Com. Ammonius diſtinguit ab ἰδιόξενος & δημόξενος.

Γροοδυπορέω. ῶ. præcurro, præmonſtro uiam, uiam præeo.

Γροοδυποτίθεμαι. procliuis ſum, præparatus ſum, pronus & obuius. Et πεφροδυποτιθημένος, præparatus, expoſitus.

Γρόοδος ε. ὁ progreſſus.

Γροόδων. ον. ὁ. qui dentes habent exertos.

Γροοικονομέω. procuro.

Γροοιμιάζω. μ. άσω. π. ακα. proludo, proœmium facio. Neutr. abſol.

Γροοίμιον. ε. τὸ. proœmium, præludiũ, præfatio, ἀπὸ τοῦ & οἶμος. oratio qua auditoris animum, ad argumentũ cum attentione percipiendum cõparamus, ac proprie uocatum ab antiquis πρῴμιον quod in principio à citharœdis cantabatur. unde Cic. de Orat. Connexũ autem ita ſit principium conſequenti orationi, ut non tãquam citharœdi proœmium affictum aliquod, ſed cohærens cum omni corpore membrũ eſſe uideatur. uide in Chil. Eraſ. πρόιμια magna.

Γροολέω. prodit, deſerit, perdit.

Γροοπτέον. proſpiciendũ eſt. cõſpicuus.

Γρόοπτος. ε. ὁ. præuiſus, præcognitus, manifeſtus,

Γροοράομαι. & προοράω. τὸ προγινώσκω, προμηθεύομαι, prouideo, proſpicio.

Γροοραλικοί. οἱ. qui proſpiciunt futura.

Γροορίζω. μ. ίσω. π. ικα. decerno, prædeſtino, præſtituo, præfinio. Vnde προωρισμένοι, prædeſtinati, ſelecti & deſignati, ἀπόλεκτοι, ἀφωρισμένοι. Προορίζεσθαι etiam ſignificat idẽ quod τῇ διανοίᾳ ἢ τῇ οἰκίᾳ ἀφορίζεσθαι, hoc eſt oppignorationis & hypothecæ notam apponere. Bud. Com.

Γροορισμός.

προορισμός. præfinitũ, præſtitutum, prædeſtinatio.

προΐ. emitte, protende.

πρόοψον. muſtum, quod priuſquam uuæ calcentur ſponte diſtillat.

προπή. ῆς. ἡ. eminentia.

πρόοψις. ι. ὁ. ὁ. proſpiciẽtia, præuiſio, proſpectus.

προπυγής, ἐς. prominulus, protuberans, Lucianus, ὀρθαλμοὶ δὲ προπαγεῖς.

προπάθια. ἡ præluditũ morbi, aduentatio morbi.

προπαίδεια. τὰ πρῶτα μαθήματα (inquit Suid.) quæ & προπαιδεύματα dicuntur, hoc eſt liberales artes, quæ ante Philoſophiam theologiã que doceri debent. Bud. Com.

προπαιδεύω. μ. εύσω. π. δυκα. prædoceo.

προπαίζω. illudo, præludo.

προπαις. παιδός. ὁ. leno, magno.

πρόπαλαι. diu.

πρόπαν. totum per totum.

πρόπαπ. ε. ὁ. proauus.

προπηλακίζω. aggero.

προπαραλήψις. εως. ἡ. præaſſumptio & figura, cũ ad finẽ dictionis aliquid accedit, quam candẽ nõnulli παραγωγὴν uocant, cõtrariam ἀποκοπῇ. Diomedes tamen diſtinguẽdos exiſtimat, (quem cõſule.

προπαρασκευάζω. præparo.

προπαρασκευή. ἡ. præparatio.

προπάροιθεν, & πρόπαρ per apocopen. coràm, antea. Eſt autem aduerb. temporis & loci.

πρόπας. præpoſitione redundante pro πᾶς, uniuerſus omnis.

προπάσσαλον. ante thalamum locus.

προπάτωρ. ορ. ὁ propater, id eſt primus pater, principium alicuius generis.

προπεμπή. ῆς. ἡ. deductio quæ honoris cauſa fit.

προπέμπομαι. producor.

προπεμπτή. quinta pars ſolutionis. καὶ πᾶς ἡμέρας πρώτης.

προπέμπω. μ. ἰμψω. π. εμφα. præmitto, comitor, cum pompa aſſequor, deduco honoris gratia. Actiu. accuſ. Et οἱ προπέμποντες dicuntur ante ambulones præcedẽtes, qui ſcilicet principem antecedunt, qui uero ſequuntur οἱ ἐπόμενοι.

προπερίζωμενος. complectens, ἀγκαλιζόμενος.

προπερονάω. μ. ήσω. π. γκα. penetro. Actiu.

προπέρυσι. anno ab hoc tertio. πέρυσι enim ſuperiore anno ſignificat.

προπέτεια. ας. ἡ. immodeſtia, temeritas, lingua infrænata, contumacia.

προπετῶς, præcipitanter Eraſ. uertit.

προπετής. ές. ὁ. ἡ. temerarius, proteruus, immodeſtus, incontinens, petulans, προπίπτων πρὸ τοῦ λογισμοῦ, Heſych. Item exertus, de lingua apud Hipp. προπετὴς γέλως, uiſus effuſus.

προπέφανται. prædicta ſunt, manifeſta ſunt.

προπεφυκώς. ότ. ὁ. ἡ. affixus.

προπηλακίζω. μ. ίσω. τ. ικα. uitupero, conuicior, laceſſo, ὑβρίζω. Actiu. accuſ.

προπηλακισμός. ὁ uituperium, irritatio, contumelia. Vide ἀλκία apud Ammonium.

πρόπλοι νῆσοι. αἱ. naues quæ præmittuntur, exploratoriæ. Bayf.

προπρηνής. ὲς. ὁ. ἡ. decliuis, præceps, pronus, malim προπρωθὴς ut infra.

προπίνω. prius bibo, honoro aliquem uino, poculũ cum uino trado, προπίνειν δὲ κυρίως inquit Pindari interp. ἅμα τῷ πώματι καὶ τὴν φιλεγχαρίτειαν. Demoſthenis quoq; proditores patriæ, hoſtibus προπίνειν dicuntur. Neutr. per metaphoram quandam quaſi ad occupandam inuictantes & ultro allucientes alios. In oratiõe περὶ παραπρεσβ. πρὸ ὀπτὸν τὴν ἑλλάδα.

πρόπιον. τ. τὸ. oraculũ, uaticiniũ. (dixit.

προπλόω. ὁ. ὁ. prænauigans. uide πρόπλοι.

πρόπλοος. nauis quę præmittitur, apud Thucyd. & Pollucem, actuaria.

πρόποδες ὄρους, ſcopuli excurrentes à rupe, ſaxa procurrentia dixit Vergil.

προποδίζω. μ. ίσω. τ. ικα. progredior, ingredior.

προποδιόν, aduerb. præſens, ante pedes. (nit.

προπολεμέω. μ. ήσω. τ. ηκα. propugno. Actiu. ge-

προπόλιος. ὁ. ὁ. ſuburbanus, à πόλις: Item ante tẽpus canos producẽs à πόλιος. Aelius Dion.

πρόπολις. ι. ὁ. ἡ. craſſior materia & uiſcoſa in fundamentis operum, quæ apes inſtituunt.

πρόπολος. ου. ὁ. ἡ. miniſter, famula, ſacrificus, ędituus, apud Herodo. πρόπολος proprie uidetur eſſe famulus aut ancilla heram præcedens, ut ἀμφίπολος pediſſequa, aut herilibus miniſterijs intenta, ſic ferè Euſt. Il. π.

πρόποσις. ἀτος. τὸ. propinatio, apud medicos ueteres potio eſt mellita, ex uino & melle deſpumato cuiuſmodi ferè eſt qui ſyrupus nuncupatur.

προπομπή. profectum.

προπομπία. ας. ἡ. præmiſſio, præitio, deductio, comitatus cum pompa.

προπομπός. ὁ. ὁ. dux, præmiſſor.

προποντίς. ίδος. ἡ. Propontis. hoc eſt mare illud quod ante Pontum Euxinum eſt, Byzantio adiacens.

προπορεύω. proceda.

πρόπτωσις. ἀτος. ἡ. propinatio.

προποτισμός. ὁ. præbibitio.

πρόπους. οδος. ὁ. qui præmagnis eſt pedibus. & nomẽ ſtellæ apud Proclum de ſphæra. quæ pedes geminorum præcedit, πρόπους, quaſi præpes. Item πρόποδες. eminentes montiũ partes & inſulæ quædam è regione Aegypti.

προπρωθής.

Γροπελωής ῥ̃ceps, ꝓnus. superi⁹ legitur πεοπνὴς
Γροπεοκυλινδέω Θ. supplex ad pedes deuolutus. ubi præpositio geminata emphasim notat, scilicet ualde suppliciter, uel diu admodum.
Γρόπτωσις. ἡ. procidentia uueæ tunicæ oculi, apud medicos, cum uehementi motu procidit oculus, uel aliud membrum. Dioscor. de Naphtha loquens, dicit conferre πρὸς πνίγας ὑστερικὰς καὶ πεοπτώσεις, hoc est, interprete Marc. Verg. ad muliebrium locorũ in fœminis strangulationes & procidentias.
Γροπύθομαι. præscio, prænosco.
Γροπύλαιον. τ. ὸ. &
Γρόπυλον. uestibulũ, id est, locus ille ante ianuas inter fores domus & uiam medius relictus, in quo qui dominũ eius domus salutatum uenerant, priusquam admitterentur, consistebant, & neq; in uia stabant, neq; intra ædes erant. Significat etiam ingressum templi.
Γροπωγώνιον. τ. ὸ. lanugo, prima barba.
Γρόπωνα. τ. ὰ. fausta, prompta, obuia & exposita.
ΓρόρινΘ. τ. ὸ. intercus, adiectiue.
Γροῤῥάινω. respergo.
Γροῤῥησις. εΘ. ἡ. uaticiniũ, prædicatio, præceptũ.
Γροῤῥίζον. radicitus, πεοθέλυμνον.
Γρός. genitiuo iuncta uim habet eandem, quam per iurantis. ut πεὸς τὸν Δία, id est, per Iouem. Datiuo iuncta ponitur pro iuxta, prope, suprà. ut πεὸς τοῖς πεοσί, πεὸς τοῖσδε. id est, ad hæc, præterea. Accusatiuo ad, & propriè motum ad rem animatam significat. Aliquando sine casu præterea significat. Iseus, πεὸς δὲ τούτῳ μὲν αὐτὴ, ἄλλοις δ' ἐπιστέμναι, Ⓒ πεός. & amplius. In compositione interdum insuper significat & præterea. interdũ simul, unà. Tradũt præterea. Grammatici multa & uaria de huius præpositionis usu, quæ hic utcunque accipies. Oratio Demosthenis πεὸς Λεπτίνην dicitur, & non κατὰ Λεπτίνου, quia scilicet ex formula ΓΡΑΦΗ τῶν παρανόμων γραφῆς, post annum accusari legislatores non poterant, quare ad eum potius quàm cõtra eum, legem ab eo latam accusat post annũ, quasique apud eum. Denotat item originem, ut πεὸς αὐλητῶν, πεὸς γυναικῶν, apud Isoc. in Orat. de Iugo, pro quo aduirilẽ stirpem: & quo ad maternũ genus: Latini ab agnatis illud, hoc à cognatis efferunt. Paus. ὄντος ὑγιοῦς τὰ πεὸς μητρός, Cognatione Nelidæ hoc est, à Nelida genus maternum ducentes. Interdum ponitur pro eo, quod Latinè dicimus, quod pertinet ad, ut πεὸς θεᾶς καὶ πεὸς ἀνθρώπων αὐλεῖΘ. Idẽ usus Latinis in præpositione à. Plaut. A morbo ualui. Cicero, Sumus enim flagitiosè imparati cum à militibus, tum à pecunia. Li-

uius, Quietum deinde tempus fore uidebatur reliquum ætatis tempus, fuisseq; per Pœnum hostem. Dicitur idem aliquando per πεὸ, χάριν, & ἕνεκα, & δία cum genitiuo aut accusatiuo. Interdum officium denotat, ut πεὸς ὑμᾶς ὅσι, officij nostri est, nobis decorum est. Inde πεὸς ἠθέων, ex moribus cuiusque, secundum quod conuenit, aut consentaneum est, Et hæc cum genitiuo. Nam cum accusatiuo similiter uarij usus est. Μάχομαι πεός τινα, pugno cum aliquo, id est contra. Sic Cice. pro Font. A quo periculo defendite iudices ciuem fortẽ. Πεὸς αὐτὸν αὐτὸς, Sibi cõuenienter, Aristot. Polit. 7. Πεὸς τὸ πεοσῆκον, prout cuiq; consentaneum est, & conueniens: quod etiam dicitur κατὰ τὸ πεοσῆκον, Isocr. Item ἡ πεὸς ὑμᾶς φιλία, amicitia quæ inter nos intercedit. Conuenit & permutationibus & compensationibus, ut Theophrast. de balsamo syncero, quod scribit uendi ἀλὶς πεὸς ἀργύριον, id est, argento ad drachmã, ut interpres exponit: uel bis tanto argenti, ut Bud. Significat etiam propter, ut πεὸς ὅτι, cuius gratia. Sic πεὸς χάριν, pro χάριτΘ ἕνεκα, ut πεὸς χάριν διαζῆν, πεὸς χάριν ὁμιλεῖν, cum aliquibus conuersari ad emerendam corfi gratiam. Πεὸς χάριν πεάττω, facio gratia inductus. Πεὸς ὀργὴν, inimico animo. Πεὸς ὀργὴν, iracunde. Πεός ἔπΘ. & πεὸς λόγον, uel potius πεὸς λόγῳ, ad rem quæ agitur. ut ἐὰν πεὸς λόγον ᾖ ἡ. Si ad rem pertinere uideatur. Πεὸς ἑαυτὸν, secum ipse, & solus: quod etiam ἐφ' ἑαυτῷ dicitur, & καθ' ἑαυτόν. Τὸ πεὸς ἐμέ, quod ad me pertinet. Seruit etiam contentioni, id est cõparationi, sicut præ apud Latinos, ut præ nobis beatus uideris. Plato de Rep. 6. ὡς γε πεὸς τὸν ἅπαντα χρόνον, Si cũ æuo compares, & cum æternitate, uel præ æuo. Quin & cum datiuo elegantia nõ caret, ut πεὸς ταῦτα ἐμοί, id est sum deditus, uel occupatus & intentus, hoc meditor, hoc ago. quod & Latini non inuenuste, in hoc sum, totus in illo erã. Plato. in Phæd. πεὸς ταῦτ' ἐρημαῖα λόγω ἴσως ὁ σωκράτης. Sic πεὸς αὐτὰ ταῦτ' εἶναι, pro secum ipse meditari. Sunt & aliæ quędã locutiones ex hac præpositione, ut πεὸς ἄνΘ. εἶναι, alicui studere & fauere, & esse ueri adiuuareq;. Estq; hoc Atticorum peculiare, sic Aristides, τὸ πεὸς ἡμῶν ἦκα, pro ὑπὲρ ἡμῶν, hoc à nobis facit. Idem fit in præpositione à apud Latinos, qui ab aliquo facere, stare uel esse dicunt, pro adiuuare & defendere aliquẽ, uel causam alicuius defensionemq; confirmare. Cice. Stabat à mendacio contra uerum. Πεὸς ἀγαθὸν idem quod ἐπ' ἀγαθῷ, salubriter, Aristotel. de Mundo. sic Galen. πεὸς κακὸν ὄν, pro incõmodo dixit,

do dixit, ut πεὸς λοιμοῦ γίνεται, nocet. Πεὸς ἀκριβείας ἀφίεμι, pro κατὰ ἀκρίβειαν, differat claritate. Πεὸς τὸ παεόν, in præsenti, in præsens, id est in re ipsa φ' ᾧ παεακῆμαι. & Græcis sic usurpatur, ut Latinis in præsenti, non solum de instanti, sed etiam de alijs temporibus. Πεός δὲ & πεοσέτι aliquando aduerbialiter pronuntur pro præterea & amplius, quemadmodum & de πεὸς dictum est. Sed de his & subsequentibus copiosius. Bud. Com.
Γρὸς ἀίματος. cognatus, consanguineus, apud So-
Γρὸς ἀκριβείαν. diligenter. (phocl.
Γρὸς ἀνατολὰς. orientem uersus.
Γρὸς ἀλλήλους. mutuò, inuicem.
Γρὸς ἀφθονίαν. abundè.
Γρὸς ἀφοσίωσιν. defunctoriè.
Γρὸς βραχύ. paulisper.
Γρὸς δὲ. insuper.
Γρὸς ἑαυτὸν. inter se, secum. (eus.
Γρὸς ἐμὲ δόξει mihi est familiaris, propinquus, ami
Γρὸς ἕτερον ἔρχ. referre ad aliorum commoda, & πεὸς ἕτερον ἄρχων. aliorum res curat, & aliena commoda tuetur.
Γρὸς ἡμᾶς ὄν. in nobis situm est, penes nos est.
Γρὸς ὀρθὸν καὶ ὀρθοῖς. rectis lineis, ad rectam lineam, ad rectum angulum. Locutio compendio facta est subintelligitur enim γραμμὴ, & interdũ
Γρὸς πατρὸς θεῖος. patruus. (γωνία.
Γρὸς Τ. aliquid, relatiuum. Aristot. quod ad aliud refertur.
Γρὸς τὸ δοκοῦν. prout uisum fuerit.
Γρὸς τὸ μέγεθος ΓΤ πόλεως, pro urbis magnitudi-
Γρὸς τοὺς ἔξωθεν. externis. (ne.
Γροσαγγελεύς. ἐΘ. ὁ. προσαγωγεύς.
Γροσαγγελία. ας. ἡ. annunciatio.
Γροσαγγέλλω. μ. ελῶ. annuncio.
Γροσαγηγόασι. adduxerunt.
Γροσαγλαΐζομαι. adornor.
Γροσάγομαι, idem quod ἐπάγομαι, ὠθίζομαι, ἑφέλκομαι. ascisco, allicio, concilio, promereo, attraho, mancipo, captiuum facio. Bud. Com.
Γροσαγορεύω. μ. εύσω. ω. πεοσείρηκα. saluto, appello, uoco. προσαγορεύειν κατ' ὄνομα. rite discernere, Cic. ex Plat. Actiu. accus.
Γροσάγω. μ. ἄξω. ω. ῆχα. adduco, admoueo, adhibeo, admitto. Xenoph. πεοσάγεσθε οὖν λεωμήδη πεώλιν ἔχων, qui admissionibus perfectus erat. Huic opponitur ἀπάγω. Est etiam concilio, ad me uel ad amorem meum duco, οἰκειόομαι, sicut πεοσάγομαι. Item impono, iniungo, ut iniungere laborem Latinis. πεοσάγειν πεός τὸν δῆμον, ferre ad populũ, id est εἰσάγειν. Est etiam propè accedo & appropinquo. Plut. in Gal. πεὸ σώγμα ἐπασμηνοις τοῖς ξίφεσι. sic dicitur, ut

πεοσβάλλω. Inde & pro obrepere, quod est quã si aliũ per hypocrisim fallere, ponitur. Plut. καὶ πεοσάγεσι δὲ ἅπαντες τοῖς βασιλεῦσι, Et captiosè insinuantur apud reges. Construitur autem, ut uides, & cum datiuo, & cum accusatiuo. Bud. Com.
Γροσαγωγεύς. έος. ὁ. conciliator, interpres, sequester, emissarius, qui & προσαγωγίσης, & ὠτακοὴς dicitur, à Latinis aures & oculi regum, aut tyrannorum, in utranque enim partem accipi possunt. Bud. Com.
Γροσαγωγή. ῆς. ἡ prouentus, accessus & aditus qui ἔχει τῶν προσαγωγῶν ad principem datur supplicaturis, conciliabulum. Ἐκπροσαγωγῆς aliquid fieri dicitur, quod sensim fit, auẽ accessione paulatim crescente. Bud. Com. cuius contrarium est ἐξαίφνης, repente.
Γροσαγωγίσης. τ. ὁ idem quod προσαγωγεύς.
Γροσαγώνιον. τ. ὸ. circinus, instrumentum fabrile, quo ligna curua attrahentes dirigunt.
Γροσαγωγίς. ίδος. ἡ. exploratio.
Γροσαγωγός. τ. ὁ. blandus, suauis auditu. προσαγωγὸς τῶν λημάτων, conciliator atque interpres capturarum & lucrorum.
Γροσαγωνιστής. τ. concertator.
Γροσάδω. μ. άσω. accino. Actiu. datiuo.
Γροσαθύρω. colluo.
Γροσαιθρίζειν. flammã accendere, quæ ad æthera
Γροσαίνω. adulor. (feratur.
Γροσαιρέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. eligo, cum uirum legit. Xenoph. ταιδ. 1. Est etiam allego, id est ad numerum antiquum addo & mihi coopto, Plut. in Cam. Bud. Com.
Γροσαισθάνομαι. præsentio.
Γροσαιτέω. μ. ήσω. ω. ηκα. mendico.
Γροσαιτης. τ. mendicus.
Γροσαντίζομαι. sagittis confodior.
Γροσαρτίζω. μ. ίσω. ω. ικα. configo. Actiu.
Γροσαρίσκομαι. præter alia capior, & condemnor.
Γροσάλλομαι. salio, prosilio, & τὸ πεοσαλλόμενον Aristot pro, quod allidat.
Γροσαμάομαι. τὸ ὑπαρῶμαι καὶ σωρεύω, accumulo. Bud. Com.
Γροσαμύω. uindico, adiuuo.
Γροσαναγκάζω. idem quod ἀναγκάζω, & ὑπαναγκάζω. nam ἡ πεὸς nihil hic ad significationem
Γροσανορύω. de alto dico. Actiu. (facit.
Γροσανύτ. depone, cõmunica. à πεοσανατίθεμαι.
Γροσαποκρίνω. μ. ήσω. ω. ηκα. do responsum.
Γροσαναπλάομαι, uel Atticè πεοσαναπλάομαι. cũ aliquo lamentor, & congemisco. Datiuo.
Γροσαναλαμβάνω. τὸ λαμβάνω, sed uehementius quiddam.
Γροσαναλογίζαντες. οἱ, præterea cogitantes.

Προσανῄλωτ? interijt.
Προσαναιτέω. fuscito,renouo.
Προσαναιτένομαι. minor, ἀπειλῶ.
Προσαναλθὴς clatus, iratus.
Προσανατίθημι. τὸ. ἀναπίθεμαι, hoc est consulo amicum uel fidum hominem & consultum, & consilium meum, uel negotium expono. Paul. ad Gal. 1. οὐ προσανεθέμην σαρκὶ καὶ αἵματι, Non adhibui (inquit) in consilium carnem & sanguinem, hoc est, Cum nullo hominum Damasci consilia de euangelica prouincia mihi mandata diuinitus communicaui. Et ibidem cap. 2. ἐμοὶ γὰρ οἱ δοκοῦντες οὐδὲν προσανέθεντο. Mihi enim qui aliqui esse uidebantur nihil communicauerunt: uel, prorsus consilia, mecum non contulerũt. Sic Diodor. τοῖς μάντεσι προσανατεθεῖσι σημεῖα, Cum super portento Chaldæos consuluisset. Est etiam τὸ προσεπιφορτίζομαι, insuper hoc oneris suscipio ὧν τῶν πρώτων ἄρχειν ἀξιοῦμαι τόδε ἐπιφορτίζομαι, Xenoph. ἀκμήν. Bud. Com.
Προσαναχρωνύω. transformo me in eosdẽ colores.
Προσανέχω. adhæreo, προσκολλῶμαι.
Προσαντὲς. τὸ. opera, labor, molestum, difficile, ad uersum, accliue.
Προσαντὴς. ἐος. ὁ. ἡ. arduus, contrarius, obuians, difficilis, accliuis.
Προσαντλέω precor.
Προσαντλάω. μ. ήσω. τ. ησα. haurio. Neutr.
Προσαυξῶ. crescо, augeor. αὐξῶ γὰρ τὸ αὔξειν.
Προσαξίως meritò.
Προσαπεκλύζομαι. præterea exuere, ultrò exuere.
Προσαπειλὴ. ῆς. ἡ. honor.
Προσαποβάλλω. insuper perdo, dimitto. Actiu.
Προσαπολύεσθ. προσαπεκολύεσθ.
Προσαπόλωσις. redditio. In hac figura (inquit Rutil. Lup.) sententijs duabus aut pluribus propositis, sua cuiq; ratio uel posterius reddetur, uel statim sub unaquaque sententia subiungetur, quibus posterior ratio subinfertur, &c. Rhom. Aquila prosapodosin, id est redditionem uocat, cũ in idem uocabulũ postrema pars membri definit, à quo is ambitus incepit. hanc figuram alij κύκλον appellant.
Προσαπόθεσις. asignatio.
Προσαποκρίνομαι. plus æquo, uel plus atq; interrogor respondeo.
Προσαπόλλυμι. simul pereo, unà concido.
Προσαπομύω traho moram.
Προσαποσκοπεύάζομαι. præmoneo, demolior.
Προσαποσφάφω. obuerto. Actiu.
Προσάπτεσθ. summis digitis attingere.
Προσάπτω. μ. άψω. τ. ῆφα. applico, adiungo, appono, affigo, defigo, in aliqua re. Est etiam attribuo, contribuo, asigno, προσνέμω. Actiu. accusat. cum datiuo.
Προσαράσσομαι. allidor, impellor, & προσαράσσομαι apud Herod. legitur.
Προσαράσσω. μ. άξω. τ. αχα. alligo, affigo, collido, rumpo. Actiu. accus.
Προσάρδομαι. irrigor.
Προσαρκέω. μ. έσω. τ. εκα. adiuuo. Actiu.
Πρόσαρμα. τος. τὸ alimentum corpori familiare & adhærescens, ἡ τῶν σώματι προσφυὴς τροφή. Eust.
Προσάρματα. τὰ. fercula, ἁ προφαί, fit enim hæc uox ab ἄειρω τὸ προς φέρομαι ἄθεν ὃ ἄρθος λέγεται.
Προσασμίζω. μ. ώσω. τ. ωκα. adopto. Actiu.
Προσαρμόζω. adiungo, conglutino, ferruminor, coagmento.
Προσαρτάω. μ. ήσω. τ. ηκα. appendo, suspendo.
Προσάτω. conuenio, apto.
Προσασεαίζομαι. ciuiliter aliquid dico.
Προσαυλάω. μ. ήσω. π. ηκα. alloquor.
Προσαυλίζω. μ. ίσω. τ. ικα. sto in aula. Neut.
Προσαφαιρέομαι. insuper aufero.
Προσαφὴ. ῆς. ἡ. suimet interfectio.
Προσαφύω. μ. ήσω. τὸ. αὐαφύω.
Προσβαίνω. accedo. Neutr.
Προσβάλλομαι. incursu petor, oppugnor. Vnde προσβαλλόμενον dicitur id in quod quippiam incurrit uel incidit, uel incumbit & appellitur & quod oppugnatur. Bud. Com.
Προσβάλλω. μ. αλῶ. τ. πεπροβέβληκα, occurro, appellor & pello. Lucian. τίς ἡ φωνὴ προσέβαλεν ὑμῖν πόρρωθεν; Pepulit aures nostras? Gregor. ἐκεῖ σε προσβάλλει, Si in te incurrerit, hoc est, Si te intus malè afficere tentarit. Est etiam συμβάλλω καὶ συμπλήσσομαι, confligo, irruptionẽ uel impressionem facio, hoc est μάχομαι & oppugno. ut προβαλὼν τῇ πόλει, Xenoph. Item impingo, intorqueo, illido, Aeschin. φιλόκρ. Item ὁ σωτὴρ ἀπῆλθε καὶ συνέρριψε hoc est allido colligo, confligo, impingo. ut ἓν ξίφει γυμνῷ πρόσβαλε. Plutarch. de Bruto. unde προσβάλλειν τινὰ ἑτέρῳ, incitare in eũ & irritare, stimulare & impellere, protrudere & adurgere. Demosthen προσέτι ὥσπερ θηρία μοι προσβαλόντων. Est quoq; προσβάλλειν αἰκίαν, notare ignominia, irrogare ignominiam & infligere. Item admoueo, ut προσέβαλλον, applico, accommodo. Plat. Timæo. Accipitur & pro ἀτενίζω, & oculum obtutũq; figo. Plutarch Symp. δεῖ θέλης προσέβαλε τοῦ νεανίσκου τολμᾶν χρόνου. hoc est τὸν ὄψιν προσέβαλε. Bud. ibidem.
Προσβεβλημένον τὸ. propositiuum.
Προσβεβλημένος τ πατρός dimicans pro patre.
Προσβολίω. honoro, suspicio, ueneror.
Προσβιάζομαι. μ. άσομαι. π. ασμαι. insuper cogo.

Προσβιβάζω. promoueo, impello.
Προσβλέπω. μ. έψω. τ. εφα. aspicio. Actiu.
Προσβλητός. adhærens, agglutinatus.
Προσβουλεύω. τὸ. συμβουλεύω, suppetias ferre, armã consociare. Thucyd. προσβεβουλευκότας, & συμβεβουλευκότας, & ὡπλισβουλευκότας. appellat τοὺς συμμάχους.
Προσβολὴ. ῆς. ἡ. ἀ προσβάλλω. dicitur propinquitatis adiectio. Item uis, impetus, incursus, & accessus uiolentior, appulsus. Item oppugnatio, ut ὁ ἐκ προσβολῆς ἀγών, pugna circa muros urbium Plut. Vnde προσβολὴ τῇ ἀθλητῇ, petitio gladiatorũ ad uulnera infligenda, ut προσβολὴ τῇ πολεμίων. Προσβολὰς λαμπρὰς, ualida tormenta dixit Herodotus. Est & noxa, offensioq; Synes. & προσβολὴ τῆς ἁλμίας est ἀπίμωσις. Plato etiam appellat punctum dissectionis cuiusdam & applicationis decussatiõisq;, quod Cic. commissuram uertit, quasi iuncturam cohærentem. Ἐν προσβολῇ, in itinere. Bud. Com.
Προσβορέιος, &
Πρόσβορρος. ad aquilonem uergens, ab aquilone perflatus.
Προσβρέχω. infundo, irrigo.
Πρόσγειος. ὁ. ἡ. contiguus, humilis.
Προσγελάω. μ. άσω. π. ακα. arrideo. Accus.
Προσγίνομαι. fio, augeor, adijcior, misceor.
Προσγράφω. adscribo, & ἐγγράφω, προσκρίνω. Datiuo iung. & accus.
Προσδεδὴς. ὁ. uinctus, alligatus.
Προσδέω. opus est, ut χρείᾳ defectus est.
Πρόσδεκτος. ὁ. ἡ. Legatus.
Προσδέομαι. indigeo præterea aliorũ. Depõ. geni.
Προσδέω. μ. ήσω. π. ηκα. alligo, uincio.
Προσδέχομαι. μ. έξομαι. π. εγμαι. præterea accipio, assumo, admitto. Item expecto, ut apud Luc. cap. 2. de Simeone, προσδεχόμενος τὴν παράκλησιν τοῦ Ἰσραήλ. Ex Xenoph. προσδεχόμενος καὶ ἄλλως σφαλεὶς ἂν οἴκοθεν. Bud. Com.
Προσδιαβάλλω. calumnior. Actiu. accus.
Προσδιαιτάω. μ. ήσω. π. ηκα. apud aliquẽ uictito.
Προσδιαιτέω, sicut προσαιτέω. mendico.
Προσδιάτριτος. ος. ὁ. conuersatio, uictusq; apud aliquem.
Προσδιαλέγομαι. simul sermocinor, rursus alloquor.
Προσδιαστέλλομαι. τὸ. διομολογοῦμαι, προσδιορίζομαι, nominatim excipio, & stipulatione caueo.
Προσδιαστρεφόμενος. deprauatus.
Προσδιατρέβω. μ. ψω. τ. ιφα. tardo, moror, immoror, cum aliquo uersor, aliquem consector. Datiuo.
Προσδιαφθείρομαι. simul pereo, unà concido.
Προσδιέρχομαι. enarro.

Προσδιορίζομαι. &
Προσδιορίζω. eò amplius conditionem addo, uel bisq; attempero & definio quod dictum est: & quasi addefinio quod simpliciter enunciatum erat, additamẽtis circunscribo. Vulgus circunstantias addere dicit.
Προσδιορισμὸς. huiusmodi circunscriptio, uerborumq; præcisio. Vulgò cautela. Et apud Dialecticos dicitur ea pars propositionis præcipua, quæ significat quo nam modo prædicatum insit in subiecto. Circunstantiam appellant. Bud. Comment.
Προσδοκάω. μ. ήσω. τ. ηκα. expecto, spero.
Προσδοκία. ας. ἡ. expectatio.
Προσδόκιμος. ου. ὁ. approbatus, de quo magna spes est.
Προσεγγίζω. μ. ίσω. τ. ικα. appropinquo. Neut. datiuo iung.
Προσεγγράφω. ascribo, insuper ascribo, & addo. Iungitur datiuo cum accus.
Προσεγκαλῶ. accuso, expostulo, increpo, imputo.
Προσεγκαμαι. incumbo.
Προσεδαίνω. μ. εύσω. π. δυκα. assideo. Dati. iung.
Προσεδρία. ας. ἡ. & προεδρία. assiduitas.
Πρόσεδρος. ὁ. ἡ. assidens, assiduus.
Προσείλυφεν. adiunxit.
Προσέηκε. emisit.
Πρόσειμι. accedit.
Προσεικελος. ὁ. ἡ. similis.
Προσείλιος, & πρόσειλος. ὁ. ἡ. apricus, ad calorem solis expositus, πρὸς ἕλιον τετραμμένος. hoc est πρὸς τὸν ἥλιον αὐγήν.
Προσεῖμι. compositum ex πρὸς & εἶμι, eo, uado, significat accedere, conuenire, & tam ad personas, quàm ad res refertur. Gregor. προσελθὼν τοῦ Βασιλέως. Plutarchus de Cicerone, ἀλλ' ἐκεῖ τοῦ λέγειν μετέφερε προσιών, Ad dicendum timide accedens. Dicitur & de muliere nubente, quasi pro conuenire, in manum, id est contrahere, & nexum inire, ut αἱ δοὶ προσελθεῖν, Xenophon. Significat etiam quotannis redire & obuenire. Thucyd. 2. προσιόντων μὲν ἑξακοσίων ταλάντων, &c. Vnde προσιόντα, obuentiones, reditus. Pertinet aliquando hæc dictio ad forum, ut προσιέναι τῇ βουλῇ, ad curiam referre, προσιέναι τοῦ δήμου cum populo agere. προσιέναι τοῖς δικασταῖς, apud iudices causam actitare, in iudicio dicere. Vel cũ accusatiuo, ut Aeschin. προσιέναι τὸ δικαστήριον, ingredi iudicium. Bud. Com.
Πρόσειμι. adsum, unde πρόσεστι, de quo infrà.
Προσειπεῖν. alloqui, salutare.
Προσείρηκεν. alloquutus est.
Προσείρπυε. arrepebat, serpebat.

Προσείρω. adijcio, προσάπτω.
Προσεκκαίω. accendo.
Προσεκπυρῶσαι. accendere.
Προσεκτέον. ſtudendum eſt.
Προσεκτικός. ὁ. attentus, ſobrius.
Προσελαύνω. tranſcendo, ſupero, percutiendo ferio, produco. Item accedo, ut προσελαυνόσης ἡμέρας Luciano, id eſt aduenięte uel aduentante die. Item adequito, equito, aduehor. ut προσελαύνω τοῦ ἵππου.
Προσελεῖν conuiciari, ὑβρίζειν. Ab Elide urbe Arcadiæ, uel ab ipſis Arcadibus conuiciatoribus, qui προσέλλιοι dicebantur.
Προσελθεῖν. aduenio. Neutr. abſol.
Προσελιωπὸς. ὁ. ante lunã natus. Vide in Chil.
Προσέλλιοι οἱ. cognomentũ Arcadum, quòd ante lunã fuiſſe ſe contenderint. (Eraſmi.
Προσέλομαι. eligo.
Προσεμβάλλω. adijcio, addo, impello.
Προσεμβλῦσαι. inſilire.
Προσεμπεδῶν. confirmare.
Προσεμφερὴς. ὁ. ἐμφερὴς καὶ πρόσφερὴς. ſimilis, aſſimilis, ſimilitudinem referens.
Προσενέπω. appello, alloquor.
Προσεντάξεις. ἡ. uide πρόταξις in Appendice de uocab. militar.
Προσεντεῖναι πάλιν ἑτέρας. alteras totidem plagas infligere. figura eſt Attica Plutarch. nam ſub audiendum πληγάς. Bud. Com.
Προσεπώπιον. ὁ. ante conſpectum poſitũ, ut pa (ries.
Πρόσεξις. attentio.
Προσεοικέω. aſsimilor, appareo.
Προσεοικώς. ὁτ. ὁ. ſimilis.
Προσεπαινῶ. collaudo.
Προσεπάγω. iterum ac tertio loquor & dico.
Προσεπεμβαίνω. inſultare, irridere.
Προσεπερωτᾶν. iterum ac tertio interrogare.
Προσεπιδεικνύω. μ. εἶξω. ω. εἶχα. oſtendo. Actiu.
Προσεπισημαίνω. μ. ἠσω. π. γκα. appellare. Neutr.
Προσεπισυλλέγω. coopinor.
Προσεπιτείνειν πάλιν. aliquid ultra iuſtum ſubinde adhibere, & ad cumulum addere.
Προσεπινοέω. poſtea intelligo.
Προσεπιῤῥώννυμι. confirmo, uires ſuperaddo.
Προσεπιτάττειν. indies alia atque alia, uel indies maiora iubere.
Προσεπιβαρυνθῆναι. amplificare uerbis.
Προσερείδω. μ. εἶσω. ω. εικα. applico, innitor. Actiu.
Προσερέω. narro, appello, laudo. (accuſ.
Προσερῥύη. acceſsit, affluxit.
Προσέρχομαι. accedo. Depon. datiuo. (dũ.
Προσέρχομαι τοῦ λήμω. habeo orationẽ ad populum.
Πρόσεσι. τὸ σωὶ τοῖς ἄλλοις οἷς ἔχω ἔστι μοι καὶ εἶναι, & largè mihi ſupereſt, ut ſic dicã, τὰ προσόντα τοῖς πένησι δικαιωτέον. hoc eſt τὰ πλεονάζοντα. Ex quo fit, ut τὸ προσὸν pro excurrente ſumma ponatur, & quod quadranti ſummæ & integræ ſupereſt. τὰ προσόντα τῇ διαβολῇ. Rodolph. Agric. apud Lucian. interpretatur delationis conditiones, Alij calumniæ rationes.
Προσέχειν. applicuit. acceſsit.
Προσεταιρίζω. μ. ἰσω. ω. ικα. ſociũ aſſumo, amplector. Neutr. abſol.
Προσέτι. adhuc, præterea.
Προσευπορεῖσθαι. largè ſuppeditari, & abundè ſuppeteresse.
Προσευχολεῖν. accuratè contemplari. Genitiuo.
Προσεύχη. ῆς. ἡ. oratio quæ ad deum funditur: quaſi προσωχὴ, quoniam attentione opus ſit. Eſt & locus ubi mendici ſtipem efflagitant, ut apud Iuuenalem, Aede ubi conſiſtas, in qua te quæro proſeucha.
Προσεύχομαι. μ. εὔξομαι. ω. ξυγμαι. oro, adoro, propriè deum. Depon. datiuo.
Προσέχεια. ας. ἡ. attentio, προσοχή.
Προσεχὴς. ἐς. ὁ. ἡ. continuus, cõtinens, ſobrius, προσεχέστερος, propior. προσεχῆ μόρια Gal. dicuntur ꝓxima ſui particula Linacro interprete.
Προσέχοντες. οἱ. ſocij abſoluti, aſſenſores, ſtudioſi.
Προσέχομαι. adhæreo, agnaſcor.
Προσέχω. μ. ξω. ω. προσέσχηκα. attendo, intendo, adhibeo, aduerto. ut προσέχω τὸν νοῦν τούτῳ, Animum adhibeo & applico, animum conuerto & appello. Plutarch. Sine caſu nominis idem dixit, αὖθις ἰὼν ἀγγεῖλαι τοῦ πεζῇ προσέχειν τὸν νοῦν τύραννον. Significat etiam auſculto & obtempero. Dicitur & ὁ προσέχω, pro nihil moror. προσέσχηκε, appulit, appropinquauit, καὶ ὀλίγου ἁπλῶς. Bud. Com.
Προσέχειν τῷ πολέμῳ. incumbere in bellum.
Προσζημιόω. μ. ώσω. π. ωκα. damno afficio.
Πρόσηβος. ὁ. ὁ. pubes.
Προσηγορία. ας. ἡ. ſalutatio, appellatio, & προσηγορίαν ἔχειν ἀπό τινος, ſignificat ortũ eſſe ab aliquo.
Προσηγορικός. ὴ. ὁ. appellatiuus.
Προσήγορος. ὁ. ὁ. appellatiuus, ſalutatiuus, appellatio, προσκυνητής.
Προσήει. adibat, propè erat.
Προσήκειν. ſimilis eſt.
Προσήκαζε. accepit.
Προσῆκον. τὸ. decens conſentaneũ congruens, quã cõuenit, πρέπει τὸ προσῆκον, immeritò, indigne.
Προσήκω. conuenio, id eſt congruo, τὸ καθήκω, ἀνήκω, pertineo. Datiuo iung. Plato de Rep. 7. ὃ μόνον γεωργίᾳ προσήκει, ἀλλὰ καὶ στρατηγίᾳ, Non ſolum ad agriculturã pertinet, ſed etiam artis imperatoriæ refert præſciſcere tẽpeſtates. Demoſthen. οἴεσθαι προσήκειν τῶν τότε, Cenſes ad te pertinere eius bona? Et apud eundem, ὧν ἐμοὶ προσῆκεν, Crimen ad me nihil pertinet, non conuenit, crimen in me non eſt uerisimile. Simile ei, quod Latini affinẽ culpæ, crimini & ſuſpicioni dicunt. Sant enim προσήκοντες οἱ οἰκεῖοι, cognati & affines. Ab Iſocrate προσήκοντες τῷ ῥήτορι dicuntur, hoc eſt, neceſsitate deuincti & affinitate coniuncti. Ponitur aliquando προσῆκεν pro προσήκει, ſicut ἐῶ pro ᾄδει, & ἔοικε pro ἔοικεν. Vnde προσῆκον nomẽ. ut τὸ προσῆκον τοῦ πράγματος, pro pertinens ad cauſam, & quaſi affine cognatũq; & coniunctũ cum cauſa, Plat. Idem, τὸ προσῆκον ἑκάστῳ ἀπονέμειν, Ius ſuũ unicuiq; tribuere. Bud. Com.
Προσηλύω, uel προσηλέω. μ. ήσω. π. γκα. affigo, cingo. Dicitur & προσηλόω. Actiu. accuſ.
Προσήλυς, & πρόσηλυς. idem quod προσήλυτος.
Προσήλυτος. ὁ. ὁ. aduena, peregrinus, proſelytus. ἀπὸς & ἐλεύθω. Hebræis gerim dicebantur, & propriè ij qui ex ethnicis legibus Moſi & ceremonijs initiati, Iudaiſmum profitebãtur, non illi quidem, gente, ſed adoptione Iudæi, unde in Actis apoſtol. dicitur, Iudæi quoq; & proſe-
Πρόσημα. obſideo. (lyti.
Προσημαίνω. portendo, ut dij futura præſignificant, ſignum do.
Προσημπολῆσθαι. accepi.
Προσηνείκασ. ας. ἡ. manſuetudo, beneuolentia.
Προσηνής. ὁς. ὁ. ἡ. uento expoſitus, uel uentoſus.
Προσηρής. ὁς. ὁ. ἡ. lenis, manſuetus, blandus.
Προσηρῶς. placidè, blandè, ſuauiter.
Προσηρύσατο. allocutus eſt.
Προσηύρον. incidit, adduxit.
Προσθάλπω. applico.
Προσθάλμιον. adamuſsim.
Πρόσθε. τὸ. πρόσθεν.
Προσθεῖναι τὰς θύρας. apud Herod. pro ἀκηλεῖσαι.
Προσθέλυμνον. πεδιθέλυμνον, funditus, radicitus.
Πρόσθεμα. pudendum. Etym.
Προσθέματα. medicamẽta quæ in uellere naturalibus mulierum admouentur, hoc eſt peſsi, & pudenda. Etym.
Πρόσθεν. ante, antea, prius, ulterius.
Πρόσθεσις. εως. ἡ. appoſitio, additio, appendix, acceſsio. Proſthesis eſt (inqt Tryphon in Appendice) cum aliquid adijcitur principio ſyllabæ, ut ἄστηχυς, στάμα, pro στάχυς, ἅμα.
Προσθεῖναι. συμπολεμῆσαι.
Πρόσθετος. ου. ὁ. appoſitus, appendens, admotus. Item creditor, Plutarch. in Luc. Item πρόσθετα, τὰ προσθέματα.
Προσθήκη. ης. ἡ. additio, appoſitio, additamentum augmentum, acceſsio, appendix. Plutarch. in Ant. ὅτῳ δὲ ἄρα πεδιθήκη γυναικὸς ἦν, Adeò ſe uelut comitis & aſſeclæ loco & numero eſſe uoluit, Demoſthen. ὁ δὲ δῆμος γ' προσθήκης μέρει, id eſt numerus eſt tantum. ut, Nos numerus ſumus, & fruges conſumere nati. uel, nulla ratio populi habetur, nullo loco habetur, nul-
Προσθημα. idem. (loq; numero.
Προσθιος. ὁ. ὁ. anterior. πρόσθια πράγματα, aduerſa uulnera, aduerſo in hoſtem pectore excepta.
Προσίασι. accedunt. ſed cum πεδ com- (Epigr. poſitum προΐασι dicitur, non προίασι.
Προσιδεῖν. peruium eſſe. Plutarch.
Προσίει. προσήει.
Προσίεμαι. deſidero. Item admitto, id eſt recipio, non repudio conditionem. ut προσιεσθαι τὴν πρεσβείαν. Liban. Sic Cic. Philipp. Recipere legatum hoſtium, &c. Xenoph. μερὸς δὲ, ἔττις χρημάτων ἀδικθυμῶν, ἥκοιμ προσίεται, Siquis pecunia perpulſus uinci ſe patitur. Sic equus ſi equiti cedit, τὸν ἀναβάτην προσίεσθαι, id eſt aſcenſorẽ admittere dicitur. Vnde & pro admitto, id eſt approbo, δοκιμάζω ponitur Thucyd. s. καὶ ὑποχρέοσθαι δὲ αὖ ὀφθαλμὸς προσίεσθο, nõ improbabat. Sic admittere religiões, Cicero de Leg. Item admitto, id eſt facio, uel committo. Xenoph. Thucyd. 7. προσιέμεθα ἂν κακίονες ἢ πρόσθεν γεγενῆσθαι, Hoc cõmitteremus ut deteriores quam prius eſſemus. Sic Plau. in Menæ. Quid tandem admiſi in te, ut loqui non audeam? Bud. Com.
Προσίζω. μ. ίσω. π. ικα. facio ſedere, ſedeo.
Προσίημι. actiua uoce, idem quod προσίεμαι. paſſiua uoce, ſed non iam in uſu eſt. Bud. Com.
Πρόσιθι. accede.
Προσίκτωρ. ſupplex.
Προσίνεσθαι. nocere, lædere.
Προσίστεμαι. μ. ήσομαι. ω. αμαι. adſum, & proximus ſum. Aeſchin. ἐπὶ ξένῳ. προσεσηκότας τοῦ ἀνδρείου. Demoſthen. ἐπὶ ſεφ. οὓς ἐκ τυχοῦσα προσέστη, uocat teſtes fortuitos, qui fortè interim adfuerunt. Item congredior, & aggredior, ut προσισώμεθα πεδὸς αὐτὸν αὖθις λόγου, Aggrediamur hanc quoq; diſputationem, Plato. Eſt etiam aduerſor, obſtrepo, moleſtus ſum, malè afficio, obſiſto, inimicus ſum, obſideo, offendo. ſed hoc cum Datiuo.
Προσίσημι. obfirmo, id eſt firmiter colloco. obicẽ oppono, ſiſto & inhibeo, cõmeare ueto, impedio. ut προσισχεῖν τὸ πνεῦμα, Ariſtot. Bud. Cõ.
Προσίχομαι. &
Προσίχω. inhæreo, adhæreo, agglutinatus ſum, auſculto, attendo.
Πρόσιτος. ὁ. qui adiri poteſt.
Προσκάθεδρος. ὁ. perpendiculum.
Προσκαθέζομαι. &

προσκάθημαι. obſideo, γυνπτάζω. Depon. accuſ.
προσκαθίζω. incubo, adhæreo.
προσκαθοπλίζω. inarmo.
πρόσκαιρος. pauliſper.
πρόσκαιρος. ου. ὁ. tempeſtiuus, temporarius, ad tempus durans.
προσκαιροπαθῶ. compoſitum ex πρός, quod aliquando in compoſitione aſsiduitatem & uehementem applicationem denotat: & καιροπαθῶ, quod eſt malis affici. Vnde προσκαιροπαθῶν ὁ ἐμὸς μορφωθήτω ἐν Βαπτιδθήτη, apud Greorg. in Epith. eſt in contemplatione & cõmemoratione humanitatis à Chriſto ſeruatore ſuſceptæ affici dolore, & macerari, & penè intabeſcere. Bud. Com.
προσκαλέομαι. aduoco, aſciſco, ſociũ ad bellum (euoco.
προσκαλέω. actiuè. idem.
προσκαρτερέω. μ. ήσω. σ. γηκα. ſeruio, deſeruio, annitor, incumbo, perſeuero. Paul. ad Rom. προσκαρτεροῦντες εἰς αὐτὸ ὦσιν.
προσκατάβολή. μα. uide προκαταβολή.
προσκαταλάττομαι. reconcilior.
προσκατάλεγομαι. aſcribor, ſublegor.
προσκατηγορεῖσθαι ſimul prædicari, apud Ariſtot. ab initio tertiæ ſectionis de Enunciatione. de uerbo ſubſtantiuo dicitur.
πρόσκειμαι. aſſentior, adiacio, adhæreo, incũbo, addictus ſum. Item adſum, irruo, exponor oculis aliorum, addo, appono, ut προσκεῖσθαι αὖ εἴη adderetur Ariſtot. cuius contrarium ἀφεῖσθαι αὖ εἴη, adimeretur. Item aſſentior, colo, & gra- (tificor.
πρόσκειρος. uide προσκαίρος.
προσκεκλάσθαι. contemplor.
προσκεφάλαιον. ὁ. puluinar.
προσκηδής. ἐος. curarum, plenus, ſolicitus, procurans. & προσκηδέες, affines.
προσκήνιον. ὁ. proſcenium, ueſtibulum ſcenæ, aulæum ſcenæ. à πρὸ & σκηνὴ. fuit & agnomen Nanij ſcorti inſignis, quòd exteriore cultu formæ uitium tegeret.
προσκίπτω. prædico, præſignifico.
προσκηρυκεύομαι. mitto caduceatorem.
προσκιρτᾶν. choreas ducere, præſilire.
προσκινεῖσθαι. coire, συγγίγνεσθαι.
προσκλητός. aduocatus.
πρόσκλησις. εως. ἡ. exhortatio, uocatio in iudicium.
προσκλησις. εος. ἡ. adiungo, addico, quaſi ſortitò affigo & circunſcribo. Lucas in Act. προσεκληρώθησαν τῷ Παύλῳ. Bud. Com.
πρόσκλινητρον. ſuſtentaculum cui innitimur. uide Etym.
προσκλύζω. μ. ύσω. π. υκα. abundo, alluo, inũdo.
πρόσκλυσις. ιος. ἡ. alluuio. (Neut. accuſ.
προσκνᾶσθαι. attero, afficio, Plutarch.

προσκολλάομαι. μ. ήθην. ω. ήμαι. adhæreo. Paul. Ad Epheſ. προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα, Agglutinabitur ad uxorem ſuam. Depon.
προσκομιδή. allatio, ἀναφορά.
προσκομμα. ατος. τὸ. &
προσκοπή. ῆς. ἡ. offenſio, offendiculum, damnũ, error, ſcandalum. Eſt autem πρόσκομμα, in pedibus, quod in facie ὑπώπιον, teſte Euſtat.
πρόσκοπος. ſpeculator, explorator.
προσκόπτω. μ. ὐψω. π. υφα. offendo. Vtitur eo Matt. 7. αὔνεμοι προσέκοψαν τῇ οἰκίᾳ. id eſt uenti incubuerunt in domum, uel impegerunt.
προσκορές. ὸν. quod affert ſatietatem, faſtidioſum.
προσκορέω. ſatio.
πρόσκραιον. ὁ. τὸ. puluinar.
προσκρούειν. addicere.
πρόσκρουμα. ατος. τὸ. offenſio, πρόσκομμα.
προσκρύνιον. uallum, obex, πρόσφραγμα.
προσκρουσις. ιος. ἡ. idem
προσκρούω. obuio, reſiſto, refello, reprimo, aduerſor, offenſo. Sic Liuius de bel. punico lib. 5. flere omnes repente, offenſare capita, & alij manus ad cœlum tendere deos incuſantes, &c Datiuo. unde προσκεκρουκὼς. qui inimicus eſt factus. Accipitur, & pro reperio, ſed cum accuſ. ſicut offendo Latinis. Vide προσεπταίειν apud Ammõ.
προσκτάομαι. μ. ήσομαι. ω. ημαι. acquiro, inſuper acquiro ſeu paro, Actiu. accuſ.
προσκύλης. ους. ὁ. ἡ. uenerandus, glorioſus.
προσκυλίω. μ. ήσω. ω. ικα. aduoluo. Actiu.
προσκυλίω. μ. ήσω. π. ηκα. congenulo, hoc eſt genua flecto, ſupplico. Acti. accuſ. & datiuo iung.
προσκυνῆν. adorato, pro προσκυνῆσαι.
προσκυνητής. οῦ. ὁ adorator.
προσκύπτω. μ. ύψω. π. υφα. inclino, συγκύπτω. Plato, καὶ προτείνας ἑαυτὸν, ἔλεγεν ἅτε προσκυφώς, Ac ſeipſum protendẽs, ad auremq; admouens, quædam ei dixit. Bud. Com.
προσκυρόω. ratum facio, confirmo.
προσκύρωσις. ιος. ἡ. addictio.
πρόσκωπος. ὁ. ἡ. remum manu tractans. Significantur autẽ hoc nomine remiges quidem, qui tamen cum opus eſſet, decertarent etiã & propugnarent. Eoſdem uocat Thucyd. αὐτερέτας, & μαχίμους. Bayf.
προσλάζομαι. προσλαμβάνω.
προσλαμβάνομαι, fonus apud Muſicos, acquiſitus interpretatur à Capel. uide Vitru. lib. 5.
προσλαμβάνω. aſſumo, conijcio, ſuſpicor.
προσλιπαίνω. craſſum reddo.
προσλιτεύω. μ. ήσω. π. ηκα. προσμοχθῶ, nõ diſcedo, aſsiduus ſum, affixus ſum, perſeuero, ſupplico, obnixè precor. Neut. datiuo.

προσλι-

προσλιπάρησις. ιος. ἡ. obſecratio.
προσλογίζω. μ. ίσω. ω. ικα. exiſtimo, reputo, imputo. Actiu. accuſ.
προσλογίζεσθαι. referre acceptum.
προσλυμαίνομαι. affero perniciem.
προσμανθάνω addiſco.
προσμάττω. conglutino, miſceo, appono.
προσμάχομαι. depugno, decerno.
προσμεθύω. addo fabulis.
προσμειδιάω. μ. άσω. π. ακα. ſubrideo, arrideo.
προσμελέτημαι. curam gero, ἐπιμελέτημαι.
προσμένω. μ. ενῶ. expecto, προσλιπαρέω.
προσμολεῖν. accedere, ἀμόλω.
προσνέμω. attribuo.
προσνήχομαι. μ. ήξομαι. ω. γμαι. adnato. Depon. datiuo.
προσοδύρομαι. percipio. ἁρπτέμαι. Bud. Com.
προσοδος. ου. ὁ. itinerarius.
πρόσοδος. ου. ὁ. à προσεῖμι, de quo ſuprà. ingreſſus, acceſſus, γνῶσις, id eſt cõuentio, additio, hoc eſt πρόσοικος. Eſt etiam redditus, & obuentio, & uectigal & quæſtus. Item conuentus, concilium, quaſi σωόδος & πανήγυρις: quare pro adunocata concione ponitur Iſoc. Πρόοδοι etiam dicuntur ſupplicationes, & ad altaria puluinaria; deorũ obſecrationes. Inde προσόδια μέλη, carmina quæ in huiuſmodi obſecrationibus & ſupplicationibus cani ſoleant, Athenæo. Cæl. lib. 3. cap. 3. & Bud. Com.
προοικεῖν. uel προοικίζω. accolo, iuxta habito.
προοικοδομέω. ædifico.
πρόοικος. ὁ. ὁ. uicinus, incola.
προοιστέον. afferendum eſt.
προολέλλω. μ. ελῶ. applico, appello.
προολοφύρομαι. collamentor, congemiſco.
προομιλητικός. ἡ. ὁ. ſermocinatiuus. Quintilianus libro tertio partem iudicialem & contionalem προομιλητικὴν, id eſt ſermocinatricem dicit, quæ à forenſi ratione diſiungitur, & eſt ac commodata priuatis diſputationibus.
προομιλῶ. conuerſor, congredior, ſimul ſermocinor, προσαγορεύω.
προόμοιος. ſimilis, aſsimilis.
προομολογέω. aſſentior.
προσομόργνυμι. inquino, abſtergo.
προομοργέω. conterminus ſum.
προονειδίζομαι. exprobrationibus oneror.
προονειδίζω. obijcio, criminor.
προονομασία. adnominatio.
προοράω. aſpicio.
προοργίζομαι. ultro indignor.
προοσημαίω. hoſtiliter accedo.
προοσημίζω. appello, προσκαλέω.
προόσμισις. appulſio. inferius legitur προσπρμίσα.

πρόορος. ὁ. conterminus.
προορόω. μ. ίσω. ω. ικα. poſtremo terræ alludo, πρὸς τὸ ἔσχατον βίπτω.
προσαρῆν. feliciter agere, ſecundis uentis.
προσάρμος. idoneus, ἁρμόττων.
πρόσαρος. ὁ. ὁ. cõterminus, οἱ πρόσαροι ἀγυπτίῳ, Herodoto.
προσαφλίττω ζημίαν. multetur.
προσαφλισκάνω. debeo. Actiu. accuſ.
προσαφλω, uel προσοφείλω. inſuper debeo, etiam debeo, alio nomine debeo, ut ſi beneficij dator repenſo acceptoris beneficio debitor ſit, Ariſtot. Ethic. 5. Accipitur etiam pro inſuper multari. Demoſthen. τὰς ψηφισθείσας δραχμὰς προσῶφλεν, Inſuper ipſe quingentis drachmis multatus eſt. Ex ui præpoſitionis, quæ aliquando in compoſitione ampliùs quiddam, & ultrà deſignat. Bud. Com.
προσοχή. ἧς. ἡ. attentio, diligens uictus ratio, ἐπιτανύσεις, νῆψις.
προσοχθέω. μ. ήσω. ω. γηκα. deſpicio, infenſus ſum alicui, tædium moleſtiamq; capio ex re quapiam. Actiu. accuſ.
προσοχθίζω. appello ad littus, propinquo. Item odi, abominor, offendor.
προσόχλισμα. ατος. τὸ. &
προσοχθισμός. σ. ὁ. abominatio & idolũ, offenſio, affectio, moleſtia ex re quapiam.
πρόσοψις. ιος. ἡ. aſpectus, facies.
προπάθεια. ας ἡ. affectio.
προπαίζω. illudo, iocor. Datiuo uel accuſ.
πρόπαιον. nouum, recens.
προπαλαίω. reluctor, appropinquo. Datiuo.
προπαραγράφω. adſcribo, iam ſcriptis addo.
προπαρέχω. inſuper exhibeo.
προπάσσω. inſpergo.
προπάσχω. afficior immodicè, magno affectu hæreo, propenſus ſum & deditus alicui rei. cũ datiuo. Nam πρός hic uehementiã denotat. Bud.
προπαταλδύω. μ. δύσω. affigo. (Com.
πρόπαγεν. ὁ. ὁ ſuriens.
προπελάω. appropinquo.
προπεπτωκὸς. ὸς. apud Gal. quod collapſum & confidit, προπεπτωκυῖα σκαφύλη, uua rugoſa Aëtio uocatur.
προπεριβάλλω. circumpono, induo, προπεριλαμβάνω. Actiu. accuſ.
προπέρχομαι. prius decedo, præmorior.
προπετύνυμι. extendo, illudo.
προπέτομαι. aduolo.
προπέφυκα. adhæreo, agnoſcor.
προπεφυκότως. ſtrictè cohærendo, totis uiribus, fortiter.
προπεφυκὼς. ὼς. ὁ. coalitus.
προπήγματα. τὰ. pars quædam nauis.
προπηγνύω. μ. ήξω. ω. νηχα. illido. Actiu.

Ee 4 προπη-

Προσηχύνομαι, αορ. α. προσεπ ηχυνάμην, ulnis amplecti cubito metiri.

Προσπίλω μ. ίσω. propugno, adiuuo.

Προσπίπτω. irruo, προσβάλλω, impingo, incurso. Verbum ferè militare. Item supplex fio, genibus aduoluor, καὶ ἐμαυτὸν καταβάλλω. Item accido. Vnde τὰ προσπίπτοντα Aristot. Polit. 3. pro ijs, quæ quotidie alia atq; alia accidunt & occurrunt. Sic. Cic. ad Attic. Vetas me suspicari quicquam accidisse ad animum tuum, quod secus à me erga te cõmissum sit. Datiuo. Bud. (Cõ.

Προσπολῶ. ῶ. ὁ. propugnator, auxiliator.

Προσπτύω. accumbo, procido, oro.

Προσπλάζω. appropinquo, προσπελάζω.

Πρόσπλασος. ὁ. appropinquabilis, facilis, affabilis, pro προσπέλασος. Aschyl. ὀλλὰ πρόσπλασοι ξένοις, qui nõ patiuntur ad se cõmeare hospites.

Προσπλάσσω. affingo.

Προσπλέω. annauigo.

Προσπλωτός. nauigabilis.

Προσποθνήσκω. præmorior.

Πρόσποιέομαι. μ. ήσωμαι, π. ημαι. ὑποτάττω, subiungo, adiungo, Thucyd. Est etiam uendico, οἰκειόομαι, meum esse contendo, ut iure sibi aliquid uendicare, Isæo. Plutarch. posuit pro uendico, id est assumo, περιποιέομαι, καὶ πρόσεποιοῦτο τὴν δόξαν, inquit de nece Cæsaris. Item arrogo, sumo, tribuo. Est etiam simulo. unde μὴ προσποιεῖσθαι, dissimulare. Depon. accus.

Προσποιέω. μ. ήσω. ω. ηκα. idem, & mihi quæro, in rem meam uerto, Demosthen. κατὰ ἀφόβ. Bud. Com.

Προσποίημα. ατος. τὸ. fucus, assimulatio.

Προσποίησις. idem, οἰκείωσις.

Προσποιητός. ὸ. ὁ. fictus, simulatus.

Προσπολεμέω. oppugno. Datiuo.

Πρόσπολος. ὁ. ὁ. seruus, minister in sacris.

Προσπορεύομαι. accedo.

Προσπορίζειν. quærere, acquirere.

Προσπορισμός. ὁ. quod nobis acquiritur per eos qui in nostra potestate sunt, periculum.

Προσπορπατός. ὁ. affixus, apud Aeschyl.

Πρόσπταισμα. ατος. τὸ. offensio, πρόσκομμα.

Προσπταίω. μ. αίσω. π. αικα. offendo. Neutr. Vide Ammonium distinguentem à προσκρούειν.

Προσπτυξάμενος. amplexatus.

Προσπτύσσομαι. &

Προσπτύσσω μ. ύξω. π. υχα. amplector, saluto.

Προσπύλαιον. ὁ. τὸ. uestibulum.

Προσραίνω. aspergo, accedo, adijcio.

Προσράπτω. assuo.

Πρόσρημα. ατος. τὸ. compellatio, appellatio.

Πρόσρησις. ῆσ. ῆ. alloquutio, salutatio.

Πρόσριζα. &

Πρόσριζον. stirpitus, radicitus, unà cũ radicibus. Dicitur & πρόριζα, uel πρόῤῥιζον.

Προσρεῖπτομαι. circunijcior, allidor.

Προσρυεῖν. affluere.

Προσταλαίνω. præterea significo, ut ἔτι καὶ ὧδε μέρος λόγου χρόνου διαφόρων προσταλαίνον. id est cũ actione etiam temporum significatiuum.

Πρόσταλμα. signum additum, uel concurrens

Πρόσταγμα. ατος. τὸ. mandatũ, edictum, oraculum, præscriptio. (alij signis.

Προστακτικός. ὴ. ὸν. imperatiuus.

Πρόσταξις. ῆ. iussio, & modus quidam instruendæ aciei, cũ priori numero aliquid additur. Vide in Appendice de uocabulis milit.

Προστανύω, extendo. Actiu. accus.

Πρόστας, uel πάραστας. ostij latus, antæ.

Προστασία. ας. ἡ. &

Πρόστασις. ιος. præfectura, præsidentia, à προΐστημι. Item turma auxiliaris. Est etiam προστασία, cum quispiam pro alio liti se opponit, & eius defensionem suscipit, euentumq; præstat. Demosth. ὑπὲρ ὀνήτ. Bud. Com. Harpocr. Patrociniũ dici potest, nam προστάτης patronus dicitur, præsertim inquilini hominis.

Προστάω. &

Προστατέω. μ. ήσω. π. ησα. præsum, propugno, primus sum in acie. (στημι.

Προστατήριος. Apollinis epitheton. uide προστατήριος μὴν. mensis quo πανδιονία celebrabatur, uinijq; horni feriæ recludebãtur, apud Plutarch. Vita Rom. τὰς σύνατας ἀπὸ τῶν πολλῶν διὰ πάτρωνας ὀνομάζων, ὅπερ ὅτι προστάτας. Et propriè hoc nomine dicebatur patronus peregrini hominis. Mos enim Athenis fuit peregrinos aliquem è ciuibus sibi προστάτην deligere.

Προστατικός. ὴ. ὸν. præses, adiutor in bello, tutor, assessor, supplex, stans ad aram, patronus, Plutarch. Vita Rom. τὰς δυνατὰς ἀπὸ τῶν πολλῶν διὰ πάτρωνας ὀνομάζων, ὅπερ ὅτι προστάτας. Et propriè hoc nomine dicebatur patronus peregrini hominis. Mos enim Athenis fuit peregrinos aliquem è ciuibus sibi προστάτην deligere.

Προστατικός. ὴ. ὸν. patronus.

Προστάτις. ιδος. ἡ. mulier quæ rei alicui præsidet.

Προστάττομαι, ut ὑπὸ τάττομαι. imperium accipio.

Προστάττω. μ. αξω. π. αχα. impero, præsideo, mando curam uel onus, impero tributum uel collationem. Item attribuo, destino, assigno. Actiuum accusatiuo.

Προστεθηπαζῖς. παθήμασι. liquesco, attabesco.

Προστελειωθείς. ὸ. adultus.

Προστέλλω. astringo, succingo, apprimo, comprimo, contraho, ad æqualitatem redigo, compono. Προστεταλμένος. etiam dicitur qui compositus est in frugalitatem, & ad temperantiã moderationemq; redactus. Bud. Com.

Προστερνίδιον. ὸ. τὸ. pectorale equi.

Προστιθ-

Προστεταγανωμένος. ἡ. allaqueata, coniuncta γόμφοις προστεταγανωμένη, clauis affixam dixit Lycoph. à στεργάνη quæ Atticè ταργάνη.

Προστηλίδιον. ὸ. τὸ. προσθήκη. Significat etiam simulacrum siue imaginem nõ perfectam, sed ad pectus tantum deductam.

Προστηθίς. ιδος. ἡ. pectus pedis, hoc est eminentia illa circa digitos pedum.

Προστήκω. μ. ξω. κα. intabesco προστηκός, intabescentes Lucian. interp. Agricola. affixus dedi tusq; Eras.

Προστῶ. ῶς. præstituere, præficere, ποιῆσαι, pducere.

Προσυβρίζομαι. precedo, μυρίζομαι, πρωτοροδύομαι.

Προσύθεμαι, ex πρός, quod uehementiã hic denotat, & τίθεμαι, assentior, astipulor, hæreo, transeo in partes tuas, in sententiam tuam pedibus eo, faueo tibi. Plutarchus, προδιέμενος τοῖς ἀφεστῶσι λόγοις, Addictus dogmati Aristotelico: quod etiã τίθεμαι dicitur. Alibi idem ἑαυτὸν παρέδωκε dixit, pro eodem. Bud. Com.

Προσύθημι. μ. ήσω. π. εικα. ὸ. εἰς αὔξησιν τίθημι, appono, addo. Est etiam τὸ ἀναπίθημι καὶ προσάπτω, attribuo, contribuo, asscribo, & προσλογίζομαι, imputo. Thucyd. τὸ δὲ ἐμπλήκτως ὀξὺ αὐθρῶς μοίρας προσετίθη, Datum est uirilitati & ascriptũ. hoc est, Præcipitis celeritatis causſam uirilitatem esse censebant. Est etiam addico. unde πρόδοξος. Προσίθυμα τοῦ πράγματι, αὐτὴ πλησίαζω καὶ τρέπομαι, & quasi intabesco & adliquesco, αὐαπτάσως διάκειμαι, & abduci inde nequeo, addictus sum, προσπεφυκότως ἔχω. Bud. Com.

Προσιμάω. multo. Datiuo & accus. ut προσιμᾶν τοῦ δημοσίου. est aliquem multare, ut pecunia Reip. esset dependenda. Demosth. Bud. Com.

Προσίμιμα. ατος. τὸ. multa, pœna legibus præfinita aduersus iuris uiolatores.

Πρόσιμον. ὸν. ὸ. idem & pignus inter comedentes.

Προσμίας. ας. ἡ. &

Πρόσμιον. ὸν. ὸ. labiorum complicatio.

Πρόσμυ. ὸν. ὸ. acutus, dentatus.

Προσυμφανῆς. in apertum. πρὸς τὸ ἐμφανές.

Προσφαγωδεῖν. tragicè aliquid addere. tragicè alloqui. Strabo, προσφαγωδῶν ὁ τότε ὁ Καλλιδέ-

Προσφέρομαι. & (της.

Προσφέρω. supplico, colo, honoro, adoro.

Προσφέρω. μ. προσοίσω. ἐνεγκα. ὸ. ἐνεγκεῖν. ὸ. προσενήνοχα. προσενήνεγμαι. προσενηνέχθην. προσοίσθησομαι. ὸς. ὸν. τὸ προσφόρημα. accurro. Neutr.

Προσφέρομαι. τὸ καλαμόργυνμαι. concilio, iniuro, imprimo. Plut. καὶ ὅλως ὧδε τῇ μητρὶ προσφέρομαι. ὡς χαλεπῶς τοῦ ἀξίου διαβολλίω. Translatio sumpta est à coloribus infricatis, aut in accursu attritis, quæ maculam cõtactu relinquũt. ut si quis incurrerit in carbonarium. Est etiam

infligo, impingo, ut προσφέρομαί τινί τὰς αὐτὰς ἢ μέμψιν. id est reijcio culpam in quempiã, & aliquo crimine uel alia re aspergo, Plut. Item infligo, incutio, & ἐντίθημι. ut πληγὰς προσφέρομαι τοῖς οἰκέταις. Aristid. Bud. Com.

Προσφέρω. actiuè, pro eodem.

Προσφόναιος. ὁ. ὸν. impius, parricida, sceleratus, contaminatus. Item τὸ μίασμα, sicut Latinis scelus pro sceleste. Et προσφόναιος qui piaculum importat, qui religione obstringit, ob quẽ religio oboritur, qui etiam χθόνιος dicitur. Bud. Com.

Προσφόνιος ζεύς. Iupiter ad quem supplices, uel egentes conuertuntur.

Προσφοιτάω. ῶ. ὁ. conuersus.

Προσφοιτάω. supplico.

Προσφοπή. ῆς. ἡ. supplicatio, & reatus ob homicidium & piaculum, & contaminatarum manuum abominatio, & detestabile facinus, labes sceleratæ cõtagionis. Significat etiã deuotionẽ & detestationem, diras imprecari Latini dicũt.

Πρόσφορος. ὁ. ὁ. circunuolutus manus ad pedes ro

Πρόσφορος. ὁ. ὁ. rotundus. (gando.

Προσυγχαίω. accido, attingo, manum admoueo. Datiuo.

Προσυχής. qui incidit àliquò, obuius.

Πρόσωμον. τὸ. locus ante porticum.

Πρόσυλος. qui materiæ adhæret, qui rebus caducis & concretis deditus est potius quàm abstra

Προσωτίθεμαι. prius paciscor. (ctis

Προσυπακουστέον. subaudiendum est.

Προσυπακούω. μ. ούσω. π. ουκα. subaudio.

Προσυπουργεῖν. inseruire.

Προσφραγίζω μ. ίσω. ω. ικα. insignio. Actiu.

Προσφανές ὅτι. manifestum est, liquet.

Προσφωνεῖν. alloqui.

Προσφάγιον. ὸ. τὸ. pulmentarium.

Πρόσφαος. ὸ. ὁ. recens, iuuenis. Propriè dicitur de recenter iugulato. nam φάσαι iugulare est. unde φάσγανον. Vide νεκρόν in Ammonio.

Προφάτως. recenter.

Προσφρέω. μ. ήσω. uel ῆσω. ω. ηκα. facio splendidam rationem, defendo.

Προσφρής. ἐς. ὸ. ὁ. ἡ. similis, assimilis.

Προσφέρομαι admoueo, adhibeo, Plato de Rep. 8. Item utor, ut προσφερέσθαι ἵπποις, Xenoph. Item sum beneficus in aliquem. Herodianus αἷς ἀφειδῶς προσφέρεσθαι αὐτοῖς, Quibus effusissimè eos prosequebatur. Item prælio congredi, Plutar. frequens. Item esito, cibum sumo, uel assumo, ut Cels. dixit. Theophr. 4. ἐσθίειν γὰρ ὀψοφαγεῖν πολὺ προσενεγκαμένους. Vnde προσφερόμενον, cibus, poculum. Προσφέρομαί τι, ut Demosthe, uel προσφέρομαι πρός τι, ut Isocr.

exhibeo me tibi & præsto, ago tecum bene, aut secus. Bud. Com. Item adhæreo, partes sequor accedo, Heodotus. ἀφεστᾶσιν ὑμῖν δίδυμοι ἡμεῖς, ὁ πότερον βούλεσθαι προσφέρεσθαι ἢ ὑπεξιστᾶσιν ἢ φοιτᾶν, uelitis ne accedere aut adiungere uos Persis, &c.

Προσφέρον τὸ. accõmodatũ quod cõducit & prodest ac ꝓficit, quòd & πρόσφορον p o in penul.

Προσφέρω. affero. Item cibũ offero edendum & porrigo poculũ & medicamentũ, ut medicus ægroto, Galeno. Est etiã ori uel naribus admoueo, Aristot. Probl. Sect. 2. Acti. accus. Bud. Cõ.

Προσφεύγω. confugio. Datiuo iung.

Προσφιλές. τὸ. gratum.

Προσφθέγγομαι. alloquor, saluto.

Προσφθεγκτήρια. τὰ dona uocabãtur quæ sponsus pro ablata uirginitate donabat.

Προσφθέγμα τὸ. alloquium.

Προσφθείρομαι. meo malo accedo.

Προσφιλής. ἐῶν. ὁ. ἡ. qui amat, amabilis, dilectus, accommodus.

Προσφιλοκαλέω. decoro.

Προσφιλονεικέω. contendo.

Προσφιλοπονῶ. τὸ φιλοπόνως καὶ ἀστειότατα προσπίδεμαι.

Προσφιλοσοφῶ. addictus sum philosophiæ.

Προσφιλῶς. amicè.

Προσφορά. ᾶς. ἡ. oblatio. Item cibus & cibi assumptio.

Πρόσφορος. ον ὁ accõmodus, aptus, temperestiuus, facilè parabilis, utilis.

Προσφόρως. conuenienter.

Πρόσφυής. ἐος. ὁ. ἤ. aptus, cõmodus. Et προσφυῆ, quæ sedem in qua hærẽt nunquã mutare ualẽt.

Πρόσφυξ. perfuga, profugus. Significat etiã nonnunquã eum qui sua sponte ac propria uoluntate iuditioq; ad aliquem cuius patrociniũ expetit, cõfugit, quem clientem Latinè dicimus. Nazianz. οἱ τὰ πρειάσθυς προσκύνηρ καὶ τελοῦσι τὰ τελέας θεότητος πρόσφυγες. Item in Pandectis Græc. ὁ δὲ ἐκπλησίαν τῷ δικέῳ σωθέμενος πρόσφυγι σωήγορος, φανερὰν τὰ δίκης μοῖραν μετὰ τὴν δίκην λαμβάνοντι τὴν ὠθισμένας, τ' συνηγορᾶν ἐκβαλέδω. hoc est. Quisquis inexplebili lucri desiderio detentus aduocatus cum cliente suo pactus fuerit, ut peracto iudicio certã & præscriptam partem accipiat, ac ita liti immoratur, à patrocinio ejiciatur.

Προσφύομαι. adhæreo, affixus sum, incumbo. Datiuo iungitur.

Προσφύς ὑτος. ὁ. agnatus, accretus, inhærens, cõplexus, χολακικόν. Plato in Timæo, προσφυῆ τὰ ἐκ πυρὸς καὶ ὕδατος. Et mordicus Luciano. Sympos. τὴ τὴν ῥῖνα προσφὺς ἀπέγραψεν.

Προσφύω. μ. ύσω. agnascor, accresco, adhæreo.

Προσφυῶς. domesticè, familiariter, cõsequenter.

Προσφωνέω. μ. ήσω. π. κα alloquor. Item promitto, dedico. Actiu. accus.

Προσφώνημα. τὸ. salutatio.

Προσφώνησις. ι. ῶν. ἡ. allocutio.

Προσχαριστήρια. festũ apud Athenienses, ὅτε δοκεῖ πρὸς τοὺς θεοὺς ἀπηχθέσθαι καὶ ὕστερον.

Προσχεδιάζω. effingo.

Πρόσχημα. ατος. τὸ. status, occasio. Item uelamentum, prætextus, προκάλυμμα. obtentus, uel color, quo Quintil. usus est, per causam, per simulationem, Cic. Dicitur & per speciem. Significat quoque propugnaculum. Item decus atque res uisenda, quasi προσέχουσι χῆμαι καὶ δι' αἰρῶν, Herodot. Vnde πρόσχημα λαμβάνειν, & cætera. magnificam speciem regiæ Persicæ, & spectatu mirabilẽ uocat Aristoteles de Mun. Plutarch. πρόσχημα τῆ ἀνεστάτης ἀρχῆς, dictaturæ maiestatem uocauit. Est etiã calceamenti genus anteriori parte dissectum. Bud. Com.

Προσχηματισμός. figura dictionis est, cũ in fine syllaba assumitur, ut λόγοισιν ꝓ λόγοις. Tryphon in Appendice hanc & Paragogen supra nominauimus.

Προχειρίζομαι. promo, instituo (quo sensu potius legerem προχειρίζομαι) appono.

Πρόχειρος. prætendens.

Πρόχορδος. consonum, σύφωνον.

Προσχράομαι. utor. & προσχρήσασθαι uel προσχῆσθαι. adhiberi quod & προσκεῖσθαι dicitur.

Πρόχωμα. ατος. τὸ. agger, aggestio terræ, moles terræ accumulata. Strab.

Προχώρ. σῆς. ἐνὸς σ. uidens. Etym.

Προχώρ. appellens, προσβεμίζων, auscultans. Etym.

Προσχωννύω. accumulo.

Προσχωρέω. accedo, deficio. Thucyd. ἐδόκει δὲ καὶ προσχωρήσειν ἡ πόλις ὑπό τινων φίλων πρασσόντων. Inde pro adhærere, assentiri, & sequaliter partes ponitur. Item accommodo, transmuto, cum accus. προσκεχωρήκασι τὴν γλῶσσαν πρὸς τὸ λακωνικὸν ἔθνος.

Πρόσχωρος. ον. ὁ. uicinus, finitimus.

Πρόσχωσις. ι. ῶν. ἡ. alluuio.

Προσψαύω. μ. αύσω. π. αυκα. attingo, id est primo ribus digitis tango. Item stringo, ὥσπερ ἀῶν. Actiu. accus.

Προσψεύδομαι. affingo, ementior.

Προσψηφίζομαι. decerno.

Πρόσω. ante, ultra, ulterius, prorsum.

Προσῳδικά. τὰ. instrumenta quæ neruis intenduntur, quæ etiam λυρούμενα, ἔγκορδα & ψάλτα dicuntur.

Προσώδης. fœtidus, sed cũ ι subscripto, tumidus.

Προσῳδία. ας. ἡ. accentus, Prisciano interprete, à πρὸς

πᾶς & ᾠδή. Est enim modulatio, quæ adhibetur syllabis dictionum. Gellius scribit προσῳδίαν ueteres appellasse tum notas uocum, tum moderamenta, tum accentiunculas, tum uocu lationes. Critias citharœdicos cantus etiam προσῳδίας appellauit.

Προσῴδιον. cantilena sacra, quæ dijs canitur. Ety.

Προσῳδός. ὁ. citharœdus, cantor.

Προσῳδῶδαι. atteri, collidi, προσρίβεσθαι.

Προσώκειλε. impegit, offendit, applicuit.

Προσῶθ. impelle, protrude.

Προσωνομασία. ας. ἡ. agnominatio: figura apud Quintil. quæ aut similitudine aliqua uocũ, aut parib. aut contrarijs uertit in se aures & excitat.

Προσώπασι, ἀντὶ τοῦ προσώποις, metaplasmo.

Προσωπεῖον. τὸ. &

Προσώπιον. τὸ. &

Προσωπεῖς. persona, larua, uultus, πρόσχημα, μορμολύκειον. confirmare. (λύπιον.

Προσώπη. aspectus, facies.

Προσωπολήπτης. persona respicitis. Ea uoce utitur D. Iacobus in sua Epistola.

Προσωπολήπτης. ου. ὁ. acceptor personarum.

Προσωπολημψία. ας. ἡ. acceptio personarũ. προσωπολημψία παρὰ τοῦ θεῷ ἔστι δίκη.

Πρόσωπον. ου. τὸ. uultus, facies. Iulius Poll. ait πρόσωπον significare id quod fronti subest, ut complectatur oculos, nasum, os, genas, mentũ. Gellius lib. 3. cap. 19. annotat faciei uocabulum apud Latinos latius patere, quàm Græcis προσώπου. Proinde de homine tantum dicitur, quod cum unus animantium erectus sit, solus antrorsus prospectat, uocemque anteuersus emittit, quasi προσωπὸν ὄπωπον. εἶμι γὰρ τὸ μόνον ὀρθὸν ἐὸν τ' ζώων, μόνον πρόσωπον ὄπωπον τὰ τῶν φωνῶν εἰς τὸ πρόσω διαπέμπει, ut scribit Aristot. lib. 3. De Part. Quod autem in homine προσώπον est, in brutis irrationalibusq; προβολὴ dicitur, sicut in auibus ῥύγχος & ῥάμφος. Theologi quoque πρόσωπον uocant personã, non qualis fuit Roscij in theatro, sed substantiam indiuiduã & intelligentem, quam etiam ὑπόστασιν appellant. Dicitur etiã de acie, frons. uide φάλαγξ & μῆν in Appendice de uocab. militar.

Προσωποποιΐα. personæ confictio, cũ rebus inanimatis personam orationemq; tribuimus, aut defunctos tanquam uiuos & præsentes induci mus. Describunt hanc figuram Rhom. Aquila, Rufinianus, & Rutil. Lupus.

Προσωποροία. profectus uiæ, προποπὴ ὁδοῦ.

Προσώπωσις. Athenis uas æneum erat echino persimile, sic dictum quòd leonum & ferarũ imagines in oris ambitu circunpictas haberet.

Προσωρμία. statio nauium. malim per o micron in antepenult.

Προσώτατος. ου. ὁ. longissimus, ἐσώτατος. τοῦ προσωτάτω latissimè, longissimè, dictum per ellipsin τοῦ ὅδε.

Προσωτάτω, & προσωτάτως, longissimè.

Προσωτέρω. ulterius.

Προσώχθισε. abominatus est, impegit. ἀπὸ προσωχθέσθαι.

Προταμεῖν. præscindere, prius arare, profi- (ſio. cere, superare.

Προταχθινός. uide inferius πρωταζινός.

Πρόταξις. pugna aperta, in priori aciei parte constitutio. Vide in Appendice de uocabulis milit

Προταχύ. nuper, nouiter, promptè. (taribus.

Προτάχιον. paulo antè, uel dudum.

Πρότασις. ι. ῶν. ἡ. propositio apud logicos, ut homo currit. Enunciatio quæ alicui ad disputandum proponitur, propositum, aliquando prima pars ratiocinationis. Aristot. in Topicis tradit πρότασιν esse quæstionem, quæ in unã duntaxat partem effertur. ut, Sunt ne diuitiæ bonæ? quam si in utranq; efferas partẽ, πρόβλημα fiet. ut, Sunt ne diuitiæ bonæ, an non bonæ?

Προτακτός. in priori acie pugnans.

Προτάσσω. μ. άξω. π. αχα. præordino, præpono.

Προτεγίσματα. τὰ. quæ tecto superiecta sunt ad arcendum imbrem.

Προτείνομαι. excuso, id est, prætendo, prætexo, Liban. Item palam offero, profero in medium. Demosth. περὶ παραπ. τῶν ἀλογίαν ὑρῶ προτεινομένων. Bud. Com.

Προτείνω. μ. γῶ. τ. ακα. protendo, porrigo. Item πρότασιν ποιῶ, hoc est διαπορῶ, in quæstionẽ & dubium reuoco, disputandam esse cõtendo aliquã rem. Bud. Com. Item προτίνυμι aliquando idem quòd λαμβάνω. Actiu. accus.

Πρωτεῖος. τὸ. primarius, malim per ω in prima.

Πρωτεῖος. ὁ. primarius.

Προτοιχίζω. præmunio.

Πρωτέλεια. τὰ dicuntur ἃ πρὸ τῶν γάμων δίδωσι, uel τὰ πρὸ τῶν γάμων δίδοσθαι, ut inquit Pollux. donatio propter nuptias. προγάμεια etiam dicta καὶ ἡ προσμύησις. Sed refertur etiã ad alias res, ut τὰ πρωτέλεια τῆ σωτερίας, Lucian. id est ueluti tyrocinium & initiatiuum. Quin & omnia primordia rei diuinæ faciendæ sic appellantur, Greg. Bud. Com. Inferius per ω scribitur.

Πρωτέλειοι θυσίαι. dicebantur ab Atticis ἀπὸ τῶν γάμων μετὰ θυσιῶν θυσίαι. Sed translatè accipitur à Dionys. pro precibus quæ fiunt ante sacro sanctam epulationem, aut aliam rem sacram ad quam accingimur. Bud. ibidem.

Πρωτελευτήσας. prius mortem obijt.

Πρωτελέω. μ. έσω. τ. ενκα. initio. Vnde πρωτελεῖσθαι

λεῖδι dicebantur ſponſæ & ſponſi, cum ſe idoneos & puros redderent, quẽadmodũ & cætera quoq;, quæ expiandi gratia ante rem ſacrã fiebant, eodẽ uocabulo ſignificari ſolẽt. Bud. Cõ.

Προπομπίσμα. ατος. τὸ. templi ueſtibulum.

Προστρόμβος. ὁ. præguſtator, uorax, qui præmit minoris, ut pluris deinde uendat, propola.

Πρότονος. ὁ Θ. protenſus.

Προτραία. ἡ. dies antecedens, pridie, ſic ὑστεραία. poſtridie. Ammon. πρὸ τραῦα aũt prior, ſimplici (ter.

Προτραύω, &

Προτρέω μ. ήσω. τ. υκα. primas teneo, præpondero, præmaturo.

Προτρίγμα. ατος. τὸ. priuilegium, prærogatiua, felix ſucceſſus, & res prius bene geſta apd' Diodo (rum.

Προτρίζω. molior quiddam noui.

Πρότερον. prius, antea, ſuperiore tempore, & πρότερον τῇ φύσει prius ordine naturæ: ita etiã πρότερον ℨ χρόνῳ prius & antiquius tẽporũ ordine.

Πρότερος. α. ὁ. prior, propriè de duobus. Ammoni us diſtinguit à πρῶτος, in πρότερος & in πρῶτος.

Προτρῶ. prius. ὧν τὸ πρὸ πρότρω, antea, iã antea, πρὸ

Πρότρωσε. anterius, εἰς τὸ μπροσθεν. (σω τρῶ.

Προτρώσω. ulterius, longius.

Προτείχεσμοί. milites, q̃ in fronte collocati ſunt.

Προτύθη. ης. ἡ. aui uel auiæ mater.

Προτὶ ἄστυ. ad urbem.

Προλιάπτω. affigo, προσπήγω, agglutino.

Προσίλεγμαι. excepi, aſſumpſi, expecto.

Προλιλέω. μ. ήσω. τ. υκα. uerto, torqueo. Actiu.

Προσπίθενδε. apponebant.

Προτιμέω. μ. ήσω. τ. υκα. propono, προτείνω.

Προλιφέρω & ἀναδίδωμι, pmittere iudicib. ut ſententiã dicant. Bud. Com. Actiu. accuſ.

Προτιμάω. μ. ήσω. τ. υκα. curo, rationem rei habeo, λόδομαι, in primis curo & efficere contendo, nihil antiquius habeo, præfero, honorẽ præ cæteris habeo. unde προτιμᾶν τιὸ ἀλήθειαν, eſt pluris æſtimare ueritatẽ. Actiu. accuſ. & genit.

Προλιμότερον. antiquius, præſtantius, optatius.

Προλιόσομαι. præuideo, præſagio.

Προλιπτύσσομαι. amplector, πτύσσω.

Πρότμησις. ι Θ. ἡ. &

Προστμητός. ὸν. ὁ. umbilicus, quòd primũ in infante ſecetur, ἧτρον, ſumen. Inferius per ω mega ſcribitur in prima ſyll. quod non placet.

Προγονέστεροι. οἱ. progenitores, ſeniores.

Προτόγονος Θ. primogenitus.

Προλιμίζομαι. prætentare, coire.

Προλιμή. ῆς. ἡ. hulcus. Item pars capitis in animalibus infra frontem & oculos, quod in auibus ξύγγος & φάμφος, in homine πρόσωπον proprie dicitur. Vnde & in ariete machina, & in nauis prora caput eo nomine ſignificatur. Dicuntur & imagines προλιμαί quæ uſq; ad umbilicũ pinguntur. Vide εἰκὼν in Ammonio. Eſt & πρὸ τομὴ ἵππου, ſyderis nomen apud Proclum de ſphæra. arietis bellicæ machinæ frons quę ferit.

Προτόνιον. τὸ. palliolum quo ſacerdos indueba-
tur, moxq; poſt ſacrificiũ ei qui mactauerat imponebat. ὕφασμα. Dicebatur autem προτόνιον, ὅτι πρώτη ναυσιώρα μετὰ τῶν ἀδελφῶν κατεσκεύασε τοῖς ἀνθρώποις τὴν ἐν τῷ ἐρίῳ ἐδητα, authore Suida.

Προτονητὴς. ὁ. apud Proclum de ſphæra, &

Προτονίτης. ὁ. ſtella in dextro uirginis humero lucida, quæ paulo ante uindemiæ tempus exoritur, apud Aratum.

Προτυπόω. fingo, imaginor, pono (ut uulgò dicitur) caſum. unde προτύπως, ἀπλῶς.

Προυλιᾶν. iniuria afficere.

Προπαθυμέομαι. prius ſuadeo.

Προλλαμβάνω. prius exiſtimo.

Προμνάομαι. peto, ambio.

Προξενητὴς. ὁ. mercenarius, baiulus. cõuiciator, ὑβριστὴς. παρὰ τὸ πένης, ἢ παρὰ τὸ φέρειν τὸ κομίζειν, Aelius Dionyſius apud Euſtath. Iliad. ξ. exponit τὸν κομίζοντα μισθόν τινα ἢ ὀφλήν.

Πρᾶν Θ. collis, βουνός.

Προνέστερος Θ. prouidentior.

Προξενῶ. concilio, hoſpitio ſuſcipio.

Προϋπαρξις. ι Θ. ἡ. præexiſtentia.

Προϋπαρξις. ι Θ. ἡ. ὑπαρχή, inceptio.

Προϋπάρχω

Προϋπάρχω. μ. ἄρξω. π. αρχα. præexiſto. Et aliquando de tempore dicitur, ut προϋπάρχοντες νόμοι, antiquiores leges. Aliquando idem quod ὑπάρχω, id eſt priores partes in beneficio aliquo collocando occupo, Demoſt. Bud. Com.

Προϋπεργασία. ἡ. Prupergaſia, uel paraſceue (inquit Rufin.) eſt præmunitio, qua ante utimur, ut confirmetur id quod ſubiecturi ſumus. Vt ſi teſtem producturi, ante ei fidem habendam eſſe doceamus. Quare uelut generalis locus & tractatus communis eſt.

Προϋπισχνέομαι. prius promitto.

Προϋποκείμενα. dicuntur τὰ πρότερον φύσει ὄντα, quæ ἐν τοῖς προκαταρκτικοῖς cenſentur, quæ præcuntia & antegredientia Latinè dici poſſunt.

Προϋποσυφαὶ. αἱ apud Theano Pythagoraeã, prima colorum fundamenta, & uelut ſubſternicula, quibus firmatur tinctura pertinacius.

Προϋποτεθὲν τι. idem, hoc eſt ſuppoſita.

Προϋποδύω. ante ſuſpicor. malim προϋποτίθημι.

Προύπτος α ὁ. manifeſtus, uiſibilis, certus, præuius.

Πρεγγιάστερον. melius, utilius, antiquius, præſtabilius.

Πρεῖος Θ. α. ὁ. ualde conferens, quaſi πρὸ ἔργου. Vnde προυῖργον ποιῶν, operæpretium facere. Bud. in Annot.

Πρεῖγω. potius, præſtabilius. opere pretiũ uidetur poſſe cõuerti. Lucian. μᾶλλον ἢ ὅμοιον ποιοῦμεν ὥσπερ εἴπερ εἰς ὄλκον ὕδατος ἐγχίας ὑπέρεσι σιληχῶ πλήθοι, πρᾴτειν ἀναγκαῖον τὴν πρᾶγον διέμενος.

Προυκλῶν. ὑβρίζειν. contumelia afficere. Arcades ſic dicunt Etym.

Πρεῖφασμα. ατος. τὸ. prætextus.

Πρεῦφεγυῖτα præorſa & primordia naturæ.

Πρᾶγειν. eminere, excellere, prætexere, præbere, uaticinari.

Προφαίνω μ. ανῶ. τ. αγκα. aperio, palàm facio, faciem præfero, præluceo, portendo, & ſignifico aliquo prodigio.

Προφανὴς. ές Θ. ὁ. ἡ. perſpicuus, propatulus & τὸ προφανὲς, præmeditatum, præuiſum.

Προφανῶν. α. τὸ. oraculum, præuaticinatum.

Πρόφαντος Θ. conſpicuus, clarus, celebris.

Πρόφαῶς. ὁ. Neptunus apd' Thurios hoc nomine colebatur ut annotat Lycophr. interp. Ifacius: quanquam in Aldino exemplari apud Lycoph. προμανθεὺς legatur.

Προφάσεως γένεσα. defunctoriè, id eſt quæſito præ-

Προφασίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. & (textu.

Προφασίζω. μ. ίσω. τ. ικα. capio occaſionem, caſor, ſimulo, prætexo, excuſo. Actiu. accuſ.

Πρόφασις. ιος. ἡ. prætextus, excuſatio, occaſio, oratio, cauſatio, πρόσχημα. προφάσεις primarias & principes cauſas interdum uocat Hipp. lib. 3. Epid. interdum etiã falſas, uide Gal. lib. 2. & 3. de fracturis.

Πρόφασσα. ἡ. prompta, præueniens in dicendo.

Προφερέστατος Θ. α. ὁ. præſtantiſsimus, optimus,

Προφερέστερος Θ. melior, præſtantior.

Προφερὴς. ές. ὁ. ἡ. proferens, cuius facies multos annos præ ſe fert cum ſit iunior, Aeſchini in oratione περὶ παραπρεσβ.

Πρόφερος Θ. uide πρόφορος

Προφέρομαι, &

Προφέρω. profero. Et hoc aliquando pro obijcio, exprobro, ὀνειδίζω. ut προφέρω τι τῶν ἀνοσιωτάτων. Sic Cicero: Vt nullum dictũ petulans profe ratur, id eſt obijciatur. Aliquando cito, allego, πρόφερομαι, δικαιολογοῦμαι. ut litigãtes προφέρονται τὰ δικαιώματα. uel eorũ patroni. Sic proferre inſtrumentũ, in Pandect. Aliquando τὸ ὠφελῶ, ἐπίδοσιν ποιῶ, proficio, incrementũ facio. Conſtruitur cum datiuo, aut accuſatiuo.

Πρόφημι. μ. ήσω. π. προέφηκα. prædico.

Προφητεία. ας. ἡ. prophetia

Προφητύω. μ. ύσω. τ. ύκα. uaticinor, præſagio, interpretor, quaſiq; antiſtitis officio pfungor.

Προφήτης. α. ὁ. propheta, antiſtes. (Neut. accuſ.

Προφητοφῶντες. οἱ. prophetarum percuſſores.

Προφθάνω. præuenio, προφάω. Actiu. accuſ.

Προφίλῶς. amicè.

Προφορά. ας. ἡ. enunciatio, pronunciatio, elatio.

Προφορικὸς. ὴ. ὸν. ὁ. eloquẽs, enunciatiuus, ſermo uocalis, λόγος προφορικὸς cuius contrarium ἐνδιάθετος, internus, & qui fit in animo.

Πρόφορος. α. ὁ. humor cruentus & aquoſus intra membranas quibus fœtus cõtinetur. aliàs πρόφερος apud Ariſtot. Gaza Græcã uocẽ relinquit.

Πρόφραγμα. locus ante ſeptum, uel ſcenam.

Πρόφρασσα. prompta, beneuola. πρόφασσα.

Πρόφρων. ονος. ὁ. promptus, alacris, ppenſus, benepromptè (uolus, prudens.

Προφρονέως. ſuperiore tempore, & πρὸ τοῦ φύσει prius ordine naturæ: ita etiã πρότερον ℨ χρόνῳ prius & antiquius tẽporũ ordine.

Προφυγῶν. fugere.

Προφυλακή. ῆς. ἡ. præcautio, ſpecula, uigiliæ.

Προφυλακίδες νῆες. ſpeculatoriæ naues, aut ad præſidia cuſtodiam ue locorum mitti ſolitæ.

Προφυλακική. dicitur ea pars medicinæ quæ cauſas morborum arcet, ac propagandæ ualetudinis gratia inuenta eſt.

Προφύλαξ primus excubitor.

Προφυλάττομαι. præcaueo.

Προφυτεύω. fundamenta alicuius rei iacio, præ-

Προχέομαι. progredior, cedo. (paro.

Πρόχυμα. ης. ἡ. occaſio, prætextus, πρόσχημα.

Προχαειτήρια. τὰ. dies feſtus apud Athenien. quo magiſtratus finita iam hyeme, & fructibus germinare incipientibus, Mineruæ ſacra facere omnes ſolebant.

Πρόχειλος

Γρόχειλον. labiorum prominens pars.
Γρυχίλος. ὁ labrosus, labeo Latinè, prominētib. (labris.
Γροχείμασις. ἡ. tempestas quæ est ante diem statutum. Veget. lib. 4. cap. 40.
Γροχδρίζομαι. habeo in manibus & pono, promo, ædo, ante oculos pono, expromo, repræsento, Synes. Est etiã diligo, designo, ad aliquid facien dum sumo, & eligo. Luc. in Act. cap. 22. θεὸς τ πατρῶν ἡμῶν προεχειρίσατό σε, delegit te. & cap. 26. προχδρίζεσθαί σε, ut te designarem. Sic Polyb. Plutarch. in Gal. & Plato. Bud. Com.
Γροχειρίζω. μ. ίσω. ω. ικα. idem.
Γρόχδρον. τὸ. sic Harmenopulus Iuris ciuilis epitomen à se æditã uocat, quasi expeditam & obuiam cuiq; iuris totius methodum.
Γρόχδρος. ὁ. expeditus, facilis, promptus, lubẽs, paratus, uulgaris, omnibus notus. πρόχδρον λῶ, in promptu erat, & πρόχδρον ποιέ π. expeditũ aliquid habere.
Γροχείρως. prompte, expedite, ineptè, temerè, inconsulto, Plutarch.
Γροχδροβούω. μ ήσω. ω. ησα. deligo, à porrigendis digitis, quo gestu suffragabatur olim populus.
Γροχδροβούζω. μ. ίσω. π. ικα. idem. (Actiu. accus.
Γροχδροβουία. Athenis dicebatur, cum quod insenatu constitutum erat, ad populum id, ut confirmaret, referebatur. Populus autem primò suffragia faciebat, deliberandum ne longius super senatus cõsulto, an simpliciter recipiendũ.
Γροχδύμαζα. τὰ. præfusiones.
Γροχέομαι. effundor, præcedo. Etym.
Γροχέω. μ ήσω. ω. ηκα. effundo. Actiu. accus.
Γρόχυσις. ι☉. ἡ. libatio.
Γρόχθυσις. ostium fluminis, in mare effusio.
Γρόχυ. geniculatim, ad genua, in genubus, quasi
Γροχών. γος. ἡ. uas concauum. (πὸς γόνυ.
Γροχή. ostia fluuiorum in mare, & eorum aluei, ac fluxus omnis aquæ.
Γροχοΐδιον. ε, ὸ. uas uinarium, uasculũ Strab. προχοΐδίοντι μελικρᾶτε.
Γροχείς. ίδος. matula, ἀμίς.
Γρόχουρ. ε. ὸ. gutturnium, ὐπίχυσις.
Γρόχο☉. ε. ὁ. sextarius ad bibendum accommodus, apud Hom. Odys. σ. Eust. & guttus, gutturniumue, quo aqua manibus affunditur.
Γροχόω. μ. ώσω. ω. ωκα. exaggero.
Γρόχυσις. ι☉. ἡ. alluuio, libatio.
Γροχύτη. γος. ἡ. genus uasis, primitiæ, mola falsa, aqua quæ in aurem uictimæ inundebatur.
Γροχύω. effundo.
Γροχῶναι. αἱ. nates, locus ubi cum sede coniungitur coxendix.
Γροχωρέω. procedo, ut εὖ προχωρεῖ τὸ πρᾶγμα, bene succedit res. πεοχωρήσας ἔρωτος, amoribus im-

plicatus apud Herodian. Politiano interp.
Γροωθοῦσι propellunt, protrudunt.
Γροώλης. ante tempus perdendus, παιώλης.
Γροῶμαι deferam, remittam, πὸς ἀχωρήσω.
Γρόωνες. decliui montium loci.
Γρόωντα. deferant.
Γρόωρα. prima germina.
Γρόωρ☉. ε. ὁ. immaturus, præcox.
Γρόωρως. immaturè, intempestiuè.
Γρόωσις. ἡ. ὤθησις, propulsio.
Γρύλυσις. mortuorum elatio, funus.
Γρύλης. ἐ☉. ὁ. uel πρυλίς, pedes, miles grauis armaturæ, lingua Gortyniorum. Est & nauis nomen qui Troianæ urbis excidium prædixit, uti testatur Isacius in Lycophronem.
Γρυλλὶς. ἐ☉. ὸ. ἡ. uel πρύλις. pedes.
Γρύμνα. γος. ἡ. puppis, quòd ultima sit in naui. Bayf. & πρύμναν ἱρᾶσθαι, apud eundem.
Γρύμνη. puppis non solum nauis, sed cuiuscunq; rei extremitas. Etym. (cest.
Γρύμνηθεν. à tergo. De uento dicitur cũ secũdus
Γρυμνήσιον. ε. τὸ. funis, quo nauis ad cõtinentem religatur: rudentem Plin. uocat, alij oram. Bayf.
Γρυμνήτης. ε. ὁ. gubernator, princeps, apud Aeschyl.
Γρυμνόθεν. funditus, radicitus.
Γρυμνός. ε. ὁ. ultimus.
Γρυμνώρεια. ας. ἡ. radix mõtis, extremitas mõtis.
Γρυτάνεα. numerus triginta dierum, apud Aristophanem Etym. Dicit Harpoc. esse numerũ dierum triginta quinq; uel. 36. Vide in Cyrillo & Ammonio. uariant enim quod ad accentus.
Γρυτανεῖα. τὰ. pecunia, quam uterq; litigantiũ, tam actor, quàm reus, in Prytaneo deponebãt, quæ & πρόπαταβολὴ dicebatur, de quo supra. Latinè sportula appellatur. Suidas autor est, reditus publicos Athenis πρυτανεῖα appellari, & eo nomine metallorum uectigalia & fori, id est rerum uenditarũ & portatoriũ intelligi, & quicquid à socijs uel subditis pensitaretur, & quicquid ex manubijs, uel rebus publicatis redigeretur, quorum cumulus bina millia talentũm propemodum conficiebat. Bud. Com.
Γρυτάνειον. ε. τὸ. locus Athenis, in quo iudices & magistratus uersabantur, consultabantq;. Eo in loco quoque alebantur publicè benemeriti de Rep. qui honos habebatur maximus, ut ex Cicerone de Oratore intelligitur. Vt ei (inquit, ut ictus quotidianus in Prytaneo publicè præberetur. Sic dictum quasi πυρὸ ταμίειον, id est tritici promptuarium, uel horreum publicum. Vsurpatur à Pindaro pro quibusuis amplis & heroicis ædibus, scribiturq; hæc uox ab omnibus πρυτανεῖον προπετείᾳ ωμῳ̃ς de qua & sequentibus inter alios uide Harpocrat. πρυτα:εῖον

Γρυτανεῖον. idem. Etym.
Γρυτανεύομαι. μ. εύσομαι. π. ὐμαι. adducor.
Γρυτανεύω. μ. εύσω. ω. υκα. uerbum hocab ijs deducitur, qui πρυτανεύεις uocabantur, quæ erat quinquagenaria classis, id est ἃ τῶν πεντακοσίων Athenis, quæ in dies quinq; & triginta imperij summam obtinebat. & significat regere, moderari, administrare & cõdere, & pro imperio constituere. ut τῷ εἰρήνῃ ἐπρυτάνευσε, Isocrat. id est pacem firmauit, & confecit. Et Aristoph. Achar. ἢ μὴ πεὶ εἰρήνης πρυτανεύσε, Nisi consultetis, consilia agitetis, & de pace agatis. Bud. Com.
Γρυτανήιον. idem quod πρυτανεῖον. Etym.
Γρυτανής. ὁ. &
Γρύτανις. ι☉. & in plurali τοῖς πρυτανεύσιν & πρυτανέσιν dispensator, gubernator, quæstor, frumentorũ præfectus, quasi πυρόταμις. Coplosè de hoc uocabulo disserit Bud. Com. Vide Cyrillũ distinguentem, nescio quàm recte.
Γρῶ. τὸ. πρωΐ.
Γρᾷζον. nudius tertius. superius scribitur πρόϊζε, pro nuper.
Γρωθήης. ε. ὁ. existens in prima pubertate, impu- (bis.
Γρωθύστερος. ε. ὁ. præposterus.
Γρώϊμι. pauloante, primum.
Γρωΐ. manè, intempestiuè, ante tempus constitutum, πρόωρον. Vide ὄρθρος apud Ammonium.
Γρωΐα. manè. Cyrill.
Γρωΐα. ας. ἡ. matutina hora. Cyrill.
Γρωϊαίταζα. summo manè.
Γρωϊαίτερ☉. ε. ὁ. tempestiuior, maturior.
Γρωϊανθὴς. primo uere florens.
Γρωΐβλαες ἦρ. primo uere germinare.
Γρωΐβλαεὶς. &
Γρωΐβλαστος. ε. maturè germinans.
Γρώϊζα. primum, manè.
Γρωΐζον. paulo ante præteritum, hesternum.
Γρωΐμ☉. maturinus, præcox, præmaturus.
Γρωΐνός. ε. ὁ. matutinus.
Γρωΐον. hora matutina.
Γρώϊος. ε. ὁ. matutinus. Item maturus, nam & πρώϊα καρπία dixit Aristoph.
Γρωϊπορα. fumenta quę præmaturè serenda sunt.
Γρωϊπορ☉. præmaturè semino.
Γρωκτός. ὸ. ὁ. podex, ut Gaza uertit ex Aristotele.
Γρωκτοσκοπῆν. aspicere adulterorum nates dum depilantur, ita enim publicè adulteri plectebantur. Suidas.
Γρωλυθίας. remissus, dissolutus, pronus.
Γρῶν. ονὸς. dorcadis seu capreæ hinnulus, πεινὸν ἢ δορκάδος. Nican. (collis.
Γρών. πωνός. ὁ. eminentia montis, & radix eius,
Γρώξ. ωπός. ὁ. ros, Doricè, roris gutta uel stillicidium, πλὴν πεγόνα ἢ ῥόδου πρῶπα λεγόσιν, οἳ ἀλωπῆκα inquit Corint. & dama: Archilochus etiam timidum hominem πρωπὰ appellat.
Γρώρα. ας. ἡ. prora, πῦρ ἀπὸ τὸ προίσκειν, à præcundo, quasi πρώϊρα πις οὖσα. Bayf. Vide in Chil. Eraf.
Γρῶρα. anteriora. Etym. (Prora & puppis.
Γρωράτης. ε. ὁ. &
Γρωρεύς. ἐ☉. ὁ. qui hominibus ad proram imperat, custos & gubernator in prora nauis, proretã dicunt Latini. Bayf.
Γρωστάτης. ε. ὁ. qui primus stat.
Γρῶτα, pro πρῶτον. Atticè, primũ. Neutris enim singulariter & pluraliter in aduerbiorum significatione indifferenter utuntur. Τὰ πρῶτα primæ partes. Sic Vergi. 5. Emicat Eurialus & munere uictor amici Prima tenet. τὰ πρῶτα, uel πρωτεῖα αἱρεῖν. primas referre.
Γρωταγωνιστής. ὁ. ὁ. qui agit primas partes.
Γρωταγωνιστῶ. primas actionis partes ago.
Γρωταπικὸς πρόσωπος. aduentitia persona, quæ semel inducta in principio fabulæ, in nullis deinceps partibus fabulæ adhibetur. Legendum puto Πρωταπικὸν πρόσωπον.
Γρωτεῖον. ε. τὸ. principatus, primus honor primatuum locus. Τὰ πρωτεῖα, id est τὰ πρῶτα. Latini etiam primas appellant.
Γρωτέλφα primitiæ. malim per ο micron in prima, ut superius.
Γρωτόλυς. ἐ☉. ὁ. Proteus, deus marinus. hymnus in eum extat apud Orpheũ. Vide in Chil. Eraf.
Γρωτόλυω. μ. ὐσω. ω. υκα. priores partes duco, primas teneo, plurimũ autoritatis obtineo. Dicitur quoq; πρωτόλυεσθαι. Eraf. prouerb. Alpha
Γρώτπος. ε. ὁ. primus. (penulatorũ.
Γρώτμησις. ισος. ἡ. pars corporis circa umbilicum, eo quòd ibi sectio in corporibus primò fiat. malim per ο micron in prima syll. uide supra.
Γρωτόκλος. primum nauigans, πρωτόπλως.
Γρωτόβαθρ☉. ε. ὁ, qui in eminentissimo loco sedet, ὁ πρωτοκλισίας ἀξιωθείς.
Γρωβόλᾶν. priorem iaculari. (pullus.
Γρωτόβολος. equus, qui iam primũ dentes emisit,
Γρωγενύσης. ε. ὁ. prægustator, quales sunt in principum aulis. πρωτογύθης.
Γρωτόγονα. τὰ. partes similares appellat Plato, quę alij ὁμοιομερῆ.
Γρωτόγονος. ε. ὁ. primogenitus, proparoxytonũ. Cyrillus.
Γρωβρόνος. primò enixus, paroxy. Cyrill. Est & nomen dei, cuius hymnus extat apud Orpheum.
Γρωββοινία. ας. ἡ. prima conuiuij portio.
Γρωβκαθεδρία. ας. ἡ. prima cathedra.
Γρωτοκλήσιος. ἡ. primicerius.
Γρωβκλισία. ας. ἡ. primus recubitus.

Πρωτόκαρος λεπμών, uel πρωτότκαρος πόα. dicitur quæ primum tondetur. Bud. Com.

Πρωτόλεια. τὰ. primitiæ frugum, prima spolia.

Πρωτολογέω. primas partes occupare in actione, primò agere.

Πρωτολογία. prima pars actionis.

Πρωτολοχίε. ἡ. uide φάλαγγος μῆκος in Appendice de uocab. militar.

φρωτόμφαλον. ὁ. τὸ. clypei umbilicus.

Πρῶτον. primũ. usurpatur sæpe uice cõparatiui.

Πρωτόνεως. primum nauigans, aut qui primũ naui in aliquem locum uenit.

Πρωτοπαγὴς. ἐος. ὁ. ἡ. &

Πρωτοπαγός. ὁ. ἡ. nuper uel primo fabricatus.

Πρωτόπλαστος. ὁ. ἡ. primo fictus & creatus, ut Adã.

Πρωτόπλοος. ον. ὁ. primò nauigans. Epitheton nauis nouæ.

Πρωτοπρεία. dicitur de ijs qui primò incedunt.

Πρωτόπτοσις. ἡ. quæ uirgo iam primũ nupsit marito, πρωτόπειρος.

Πρωτοπραξία. ἡ. quod primum exigitur.

Πρῶτος. ὁ. ἡ. primus. Vide Ammoniũ distinguentem in πρῶτος, & in πρότερος.

Πρωτός. fortunæ subiectus, fatalis potius. oxytonum Cyrillo.

Πρωτοστάτως ἡμέρα. lixiuiũ è cineribus calceq; commixtis comparatum teste Paulo.

Πρωτοστάτης. ὁ. præstantiores, alæ præfectus. Vide in Appendice de uocab. milit. in λοχαγωγός, & ἐπιστάτης & φάλαγγος μῆκος.

Πρωτοτόκια. τὰ. primogenia.

Πρωτότοκος. ὁ. ἡ. primogenitus, proparox. Cyrill. & Ammon.

Πρωτότοκος. ὁ. ἡ primò enixa. paroxyton. Cyrill. & Ammonius.

Πρωτότομος κανλὸς. Gal. caulis prototomus & tener, qui & λεῖπμα Dioscor. & ὄρμενος apud Eust. Inuenio & προτότομον λοκυλὸν in eodẽ significa

Πρωτόμυσαι. οἱ. primũ alicui⁹ sacris initiati. (to.

Πρωτότομος ἄμπελος. uitis quæ prima putatur.

Πρωτοτομῶ. in primis puto.

Πρωτότυπον. ὁ. τὸ. exemplar.

Πρωτότυπος. ὁ. ἡ. primitiuus.

Πρῶτως. primo. πρῶτως ἔχειν apud Platonẽ præcellere, πρωτεύειν. Ammonius. primario & per se, apud Gal. idem significat πρῶτως, ἁπλῶς, καὶ τὰ πρῶτον λόγον, & λυρίως, & li. 3. κατ' ἰητρεῖον, ἀλλὰ μᾶλλον μισθῷ huic opponitur ὁ, ἀλυτέρως. de quo ibi.

Π Τάρω. sternuto, πτάρνυμαι.

Πταῖσμα. ατος. τὸ. error, peccatum, delictũ, crimen, casus, lapsus quilibet, detrimentum, damnũ. Refertur & ad fabularum exactionem in ludis scenicis, quam Teren. in Prolog.

Hecyræ calamitatem appellat.

Πταίω. μ. αίσω. τ. αικα. est propriè impingere ad quippiam, ac labi. leuius est, quàm cadere, quẽ admodum & impingere potest qui non plane concidat. Ponitur itaq; pro errare, peccare, delinquere, unde οἱ ἐπταικότες Rhetor. ad Alex. and. uidentur dici qui rebus duris & aduersis conflictati sunt. Neut. absol.

Πτακάλα. ἡ. storea quæ in lembis substernitur.

Πτάκις. ιδος. pauidus. (Pollux.

Πτακισμός. ὁ. ὁ. timiditas.

Πτακωρέω. timere, pauere.

Πτάμων. uolans.

Πτανῆον. ὁ. τὸ. culina.

Πτᾴξ. κός. pauidus, δειλός, πτώξ.

Πτασμός. ὁ. ὁ. habens uim ciendi sternutamenta, sternutationem prouocãs ac proliciens, sternutatorium, unde πτασμικὴ ῥᾶς. ἡ. herba, quasi sternutamentaria.

Πτασμός. ὁ. ὁ. sternutatio, sternutamentũ, ut Gaza uertit in Aristotele sternutatio.

Πτάρνω. &

Πτάρω, & πτάρνυμι. sternuto. Neut. absol.

Πτάω. μ. ἤσω. ἀόρ. β. ἔπτην. ἀόρ. α. μέσος, ἐπτάμην. uolare. Neut.

Πτέ. syllabica est adiectio, facta per syncopã à πτε. ut τίπτε pro cur.

Πτελέα. ας. ἡ. &

Πτελέος. ὁ. ὁ. ulmus. Item urbis nomen.

Πτίλιθρον. iugerum, πλέθρον.

Πτέρνος. alatus, πτερωτός.

Πτέρις. filix herba.

Πτέρνα. ας. ἡ. calx, ut Gaza uertit in Aristotele. calcaneum ἀπὸ τοῦ πατεῖν, proculcare, & ἔρα terra. Vnde & πτέρνη τῆς πόλεως, apud Lycophronem pro ἡ βάσις, teste Eust. Est & inferior pars mali. Bayf. Item πτέρναι dicitur, quæ in λφνάδια, aut ἰσοδύκην immittitur, apud Pollucem, quæ mali calx à Vitruuio dicitur.

Πτέρνη. idem. Etym.

Πτερνιστήρ. ῆρος. ὁ. calcar.

Πτερνίσθω. ὰω. fundũ, & bases peluiũ medicorũ.

Πτερνίζω. μ. ίσω. π. ικα. supplanto. Actiu.

Πτερνισμός. ὁ. ὁ. supplantatio, dolus, insidiæ.

Πτερνιστής. ὁ. ὁ. supplantator.

Πτερνοδύγος. ὁ. ὁ pennis uerberatus, ταχύς.

Πτερνοπατέω. calcaneis strepitum mouere, supplodere pedibus.

Πτερόεις. όεσσα. ὁ. ἡ. uolatilis, uelox.

Πτερόεντα. dicuntur uerba quasi alata, siue pennigera, quod ueluti missilia sunt uelocia, ac animum uulnerantia, instar sagittarum.

Πτερόν. ὁ. ὸν. penna. ut Gaza uertit in Aristot. ala, σκλωή. Vocantur item πτέρυγες, seu πτερώματα in re ædificatoria muri duo in altitudinem consurgentes alarum instar. πτερῶν, quedam πτίλα implumes, quedam πτέρυγα propriè, hoc est, pennatæ alæ, quædam etiam ὠκύπτερα quasi citipẽdes nominantur. Item πτέρυγες uocantur palmulæ remorũ apud Pollucẽ, qui & παρσοίκωπες.

Πτεροῤῥυέω. pennas demitto.

Πτερωτής. ὁ. ὁ. pennatus.

Πτερῶδαι. uolucrem fieri. Dicitur etiam per metaphoram ἐπὶ τοῖς ἀνωρθῶσθαι, hoc est ἐπαίρεσθαι, spe erigi & animo exultare, quasi alitem fieri. quia animus sic gestiens consistere nescit & sibi constare, Gregor. Bud. Com.

Πτεροφόροι. οἱ. uocãtur cursores, tabellarij ac nuntij, quòd hi peregrè proficiscentes (ut Dionys. scribit) surrectas in capite pennas gestare solebant. Plutarch. Othone, Οἱ πτεροφόροι σωιεχῶς ἐφοίτων, ἀεί τι προσχωρεῖν ἐκείνῳ φράζοντες, Et perophori assiduè aduenientes illi subindè accedere quippiam afferentes. Ad id Iuuenalem quoq; allusisse putant nonnulli,

Tanquam de Catis aliquid, toruisq; Sicambris
Dicturus, tanquam diuersis partibus orbis
Anxia præcipiti uenisset epistola penna.

Deducitur autem uox ἀπὸ τοῦ πτερὸν νῦ φορέω. Est & in Septẽtrionibus ad Rhiphæos montes regio hoc nomine nuncupata ab assiduo niuis casu, pennarũ quadã similitudine, Herodoto & Plinio authorib. Sic enim stultè opinabãtur aërẽ oppletum esse pennis, proindeq; non patere in longinqua prospectum, neq; transitum. Item ordo quidam militaris hoc nomine appellabatur, ἀφ' ἧς τὰ τῶν λόφων πτερώσεις, id est, propter cristas quas in cono gestant. Item facer dotum genus apud Aegyptios.

Πτεροφυίζοντες. οἱ. plumati.

Πτερόω. ῶ. μ. ώσω. π. ωκα. alas accõmodo: quod ad nauem transtulit Gregor. ἡ νεῦς ἐκ λιμένων ὠκύγεται, ἡνίκ' ἂν ἱσία πτερῶται. Et Vergilius Aeneid. 3. Et uelorum pandimus alas. Et Plato Polit. 5. πτερῶσαι appellauit equites è peditibus facere. Bud. Com.

Πτερυγίζω. μ. ίσω. π. ικα. uolaturio, alas moueo. Deauibus propriè dicitur adhuc pennis immaturis uolare gestientibus, sed frustra. Translatè ponitur pro frustra & inaniter conari. Aristophan. Pluto, ἀλλὰ φλυαρᾶς νῦ πτερυγίζῃς, Frustra nugaris, nihil promoues, nihil agis. Lucia. usurpauit pro indecorè & scurriliter gesticulari. Eras. Chil. & Bud. Com.

Πτέρυγιον. ὁ. τὸ. ala, uel potius parua ala. Est enim diminutiuum à πτερόν. Accipitur pro pinnaculo apud Matthæum 4. quòd in alarum morem moueatur. Item membranula oculi sub angulo oriens, quæ ita augescit quandoq; ut pupillam operiat, Latine unguis dicitur à Celso, duplex eius genus, unum appendicis more ad hærescit, alterũ quasi cõnatum coalitũq; est, ut Cassius medicus adnotauit. Item nasi prominentes utrinq; alæ apud Gal. lib. de usu part. 2. & extrema gubernaculi pars in naui.

Πτερυγοφόρου. succinum dictũ, quod stramenta, floccos, paleas, fimbriasq; ad se trahat.

Πτερυγώδης. οἱ. à medicis dicuntur ij quibus extãt atq; eminẽt retrorsum scapulæ in modũ alarum excarnes, cuiusmodi homines tabi obnoxios cẽsent, Gal. li. 2. & 6. Epidem. & 2. de temp.

Πτερυγωκὺς. ὑος. ὁ. ἡ. celeripennis, pernix, ὠκύπτερος, apud Aeschyl.

Πτερυγώματα. τὰ. membri mulieris labra, quæ κρημνοί ab Hippoc. dicũtur, ambitus genitalis muliebris Corn. Cels.

Πτερυλλίδες. ἀι. cicadæ.

Πτέρυξ. υγος. ἡ. ala, ut Gaza uertit in Aristotele. plausus & quassatio alarum, ut apud Plinium de gallinaceis, Diem uenientem nunciant cantu, ipsum uerò cantum plausu laterum. Item latior temonis pars, & uestis pars circa fimbrias. Nican. πτέρυγας etiam uocat pedes testudinis marinæ quibus innatat.

Πτέρυς. υδος. ἡ. genus herbæ, uulgò filix fanaria dicitur.

Πτέρυσθεν, idem quod πτερυγίζω: uel cum latera alis suis feriunt, ut gallinacei ante cantum, Lucian Bud. Com.

Πτερυτὸς πτερωτός.

Πτερώματα. τὰ. pinnæ & muri in ædificijs, ab alarum similitudine.

Πτέρωσις. ala.

Πτερωτός. ὁ. ὁ. pennatus, alatus.

Πτῆλον. ὁ. τὸ πτερόν.

Πτῆμα. ατος. τὸ. uolatus auium.

Πτῆμαι. &

Πτῆμι. μ. ήσω. π. ηκα. ἀόρ. β. ἔπτην. uolare. Neutr. absolutum.

Πτηνὸς. ὁ. ὁ. uolucris (ut Gaza uertit in Aristot.) uolatilis, alatus, & πτηνόν, uolucre, pennigerũ.

Πτῆσις. ιος. ἡ. uolatus. Gaza in Aristotele reddit uolatio.

Πτήσσω. μ. ήξω. π. ηχα. timeo, inhorreo, metu trepido & contrahor, percellor, expauesco, fugito, terreo. Xenoph. ἵνα γνῶσιν ὅτι ἀφοβώμενοι πήσσομεν αὐτὰς οὐκοι πεβήμεναι.

Πτηλιώς. ὁ. uolax, ut Gaza uertit ex Aristotele.

Πτίλον. ὁ. τὸ. pluma, penna mollis, uelum, remus.

Πτιλὸς. ὁ. ὁ. caluus, supercilijs depilatis.

Πτίλωσις. ιος. ἡ. oculorum uitium, cum pili superioris palpebræ defluunt, uel cum conuertun-

tur, pupillamque impediunt, uel ordine dupli ci supernascuntur, crassities est callosa palpebrarum rubea, cui accedit frequenter defluuiũ pilorum, sic Aegineta lib. 3.

Πλωτά. τὰ. quæ membranis siccis uolant, ut Gaza interpretatur in Aristotele.

Πλωμός. ὁ genus cantilenæ.

Πλωσάνη. ἡς. ptisana, hordeũ, uel triticum decorticatum, furfur. Apud Colum. Pultis genus ex farina hordeacea, cui maxima restaurandarum uirium uis inest, & nutriendi.

Πτίσσω. purgo, decortico, quod pinsendo fit in hordeo & alijs frugibus. Bud. Com.

Πλοκιόν. τὸ. cantionis species.

Πτόα ας. ἡ. pauor, timor, tumultus. *

Πτοέομαι. μ. ήσομαι. π. μαι. timeo, abeo in stuporem, animo percellor, pauore perfundor, consternor.

Πτοέω μ. ήσω. π. ηκα. terreo, afficio spe uel metu hallucinor. Actiu. accus.

Πτόημι Θ ἵππος studiosus equorum.

Πτόησις. ιΘ. ἡ. stupor, attonitio, affectio, uagabunditas.

Πτοῖα. ας. ἡ. pro πτόα. pauor, inanis metus. Etym.

Πτοιά. idem.

Πτοιέω μ. ήσω. π. ηκα terreo, pro πτοέω.

Πτοῖ Θ. timor, tumultus.

Πτόλεθρον. ου. τὸ. &

Πτολίεθρον. oppidum, urbs.

Πτολεμίζω. belligero.

Πτολιόπορθος. ου. ὁ. &

Πτολίπορθος. urbis populator, uel expugnator, quales Vlysses & Achilles appellantur apud Homerum.

Πτόλις. ιΘ. ἡ. &

Πτόλισμα ατΘ. τὸ. ciuitas.

ΠτόρθΘ. ου. ὁ. ramus, germen.

ΠτόρμΘ. celer, prudens.

ΠτόρμΘ. ου. ὁ. sternutatio, pro πτέρμος Aeolicè.

Πτύας. άδος. ἡ species aspidis, à spuendo.

Πτύγξ. ἡ. ptynx auis apud Aristotelem, quam eandem cum chalcide esse quidam credunt.

Πτύελον. ου. τὸ. spuma maris, sputum, saliua, peluis tonsoria.

Πτῦγμα. ζος. τὸ. significat quippiã duplicato compositum, aut complicatum, ut linteum: quod & δίπλωμα dicitur, & πτύξ.

Πτυκτίον. ου. τὸ. ruga, libellus.

Πτυκτός. ὴ. ὸν. plicatus, conuolutus.

Πτυόν. præceps.

Πτύξ. χος. ὁ. uel πτύξις. plica, & montium decliuitas. Etym.

Πτύξαγρις. cancri epitheton.

Πτύον. ου. τὸ. uentilabrum, instrumentũ quo grana repurgantur à paleis, θρέναξ.

Πτυόφθορ. cum uentilabro.

Πτυρμός. metus, horror.

Πτύρομαι. conturbor, consternor animo, & percellor, pauore perfundor, ἐκπλήττομαι, tumultuor. Dicitur etiam cum auis se uel pullos rostro scalpit.

Πτύσμα. & πίτυσμα ατΘ. τὸ. sputum.

Πτύσσω μ. ύξω. π. υχα. plico, contraho in rugam. Actiu. accus.

Πτύχη. ης. ἡ. plicatio, paroxyt. Cyrill.

Πτυχή. ῆς. ἡ concauitas, uallis. oxyton. Cyrill. Et nauis pars in qua pingitur nauis nomen.

Πτυχί. Θβ. rugoso.

Πτυχώδης. εΘ. ὁ. ἡ. rugosus.

Πτυώσσω. μ. ύσω. π. υκα. spuo, excreo.

Πτωκαλίζω. formidare, σφλιζῆν.

Πτῶμα. ατΘ. τὸ. casus, ruina, lapsus, ita enim in tesserarum ludo uocantur ὀξ πτώματα. Item cadauer, à cadendo dictum, hoc est, ἀπὸ τοῦ πίπτειν, quemadmodum & Latinis.

Πτῶξ. κός. ὁ. timidus. Vnde pro lepore ponitur, à timiditate, hoc est ἀπὸ τῆ πτώσσειν.

ΠτώσιμΘ. ου. ὁ. caducus.

Πτῶσις. ιΘ. ἡ. idem quod πτῶμα. & casus nominis declinati apud Grammaticos, & Aristot. de interpretatione.

Πτωσκάζω. &

Πτώσσω. Ionicè pro πτήσσω. μ. ξω. π. ωχα. formido, timeo. Actiuum.

Πτωτός. cadens.

Πτωχαλαίζων. ὁ. pauper arrogans, ostentator diuitiarum, præ se ferens fastum cum paupertate cõiunctum. Athenæus. Vide Prouerb. in Chil. Eras. Messetenus propria uiue.

Πτωχεία ας ἡ. inopia, mendicitas.

Πτωχεύω. μ. εύσω. π. εύκα. inops dego, mendico. Neut. absol.

Πτωχικός. ὴ. όν. mendicatorius.

ΠτωχίσκΘ. mendicior.

Πτωχοποιός. parans mendicitatem.

Πτωχός. ὴ. όν. inops, mẽdicus. uide πτώς in Amm.

Πύαμος. ueteres dixisse fabas, pro κυάμους, unde πυανεψίοις, festo in Apollinis honorem à Theseo instituto, quasi πυαμεψίοις, annotat Il. χ.

Πυανεψιών. ῶνος. mensis apud Athenienses, qui Romanis est October, si Theodoro credimus, in quo celebrabantur πυανέψια festa Apollini sacra, quibus πύανα coquebant. hoc est, fabas & legumina quædam, unde & nomen mensi.

Πυανός. faba, legumẽ, inferius scribitur πυνικοί, & πύκνοι.

Πύαρ. coagulum.

Πυελίτης. decoctũ, lac, quod statim à partu emulgetur, colostrum.

Πυγαῖος. ου. posticus.

ΠυγαῖΘ. ου. ὁ. salax, libidinosus.

Πύγαργος. ου. aquilæ genus cauda albicante, apud Aristotel. Theodorus ait posse albicillam interpretari. uocatur & νεβροφόνος, id est hinnularia, Theodoro interprete. Item qui est albo podice, mollis & effœminatus. à πυγὴ & ἀργός. apd Lycoph. Vide in Chil. Erasmi.

Πύγελα. τὰ urbs circa Ephesum, Chio oppositæ ciuitas enim hæc Ioniæ sic dicta quod nõnulli ex ijs qui cum Agamemnone militatum uenerant, illic propter morbum sedem & nates infestantem commorati sunt. Theopomp.

Πυγή. ῆς. ἡ. nates.

ΠυγμαῖΘ. ου. ὁ. pygmæus, quasi πηχυαῖΘ, quòd cubitales ferè sint, & ternos dodrantes nõ excedant, ut scribit Plinius. Vide in Chiliad. Eras. Pygmæorum acrothinia Colosso adaptare.

Πυγμαίως. instar pugni Etym.

ΠύγματΘ. ου. ὁ. instabilis.

Πυγμαχία ας. ἡ. cæstuum pugna. Etym.

ΠύγμαχΘ. ου. ὁ pugil.

Πυγμή. ῆς. ἡ. cæstus, pugnus, pugilatus, id est certaminis genus, quod cæstibus exercebatur. Plutarchus de Lycurgo, πυγμὴν δὲ καὶ παγκράτιον ἀγωνίζεσθαι ἐκώλυσεν. De eo Vergilius quoque Aen. 5. Cyrillus πυγμὴ interpretatur crebrò, nescio quàm recte. ego πυκνῶς potius dixerim hoc sensu, uel πύκα.

Πυγολαμπίδων. cicindelæ, ut Gaza uertit ex Aristotele. meminit & Aelianus.

Πυγός. ὸ. ὁ. &

Πυγοσκελής. breuis, & genus animalis.

ΠυγοστόλΘ. ου. ὁ. ornatus, leno. ἡ μαλλίστρια, scortillum. Hesiod. μισέ γυνὴ σε πυγοστόλος ὄζα παπάτω.

Πυγόσιον. ου. τὸ. cubitale, ulna.

Πυγών. ῶνος. ὁ cubitus, ὃ ἀπὸ τοῦ ὠλεκράνου ἐπὶ τὴν μικρὰν δάκτυλον τῆ χεῖρός ἐστι τεταμένον μέτρον. Theon.

Πυδαρίζω. αὐτὶ τοῦ ποδαρίζω. ἀεολικῶς. calcitro, clunes motitans lasciuiter salto. Etym.

Πυέλιον. ου. &

Πυελίς. ίδΘ. ἡ. &

Πύελον. ου. τὸ &

Πύελος. ου. ὁ. scyphus, urna, peluis. Pollux inter uasa balnearia ponit, quam alij μάκτραν uocant. uidetur autẽ πύελος concauus locus fuisse in quo ablueretur. quamuis & theca rectè dicatur πύελος. Nõnulli πύελος balnei solia interpretantur. Significat etiam hoc nomen id quod palam Latini uocãt in annulo, ubi scilicet gemma includitur. Item apud medicos concauitas aut intercapedo in quam cerebri meatus exeunt, λεκάνη quasi torcular Herophil. uocauit.

Πυετία ἡ. coagulum, ut Gaza uertit ex Aristot.

Πυέω. ad suppurationem perduco.

Πυθανάγκη. ex necessitate persuasio, cũ uolentes nolẽtes necessitati parendũ esse cognoscimus. Sic etiã Cic. ad Atticũ testatur se πυθανάγκην ducem sequi.

Πυθαυλής. ὲ. ὁ. Pythij carminis cantor. πυθίον enim carmen pæana uocabant.

Πυθεσλών. ονος. ὁ pustula, ulcus, Nicã & Eratosth.

Πυθεῖον. pythium oraculum, siue oraculi locus, aliàs Πύθιον. Huc ex omni orbe praua religione incussa, qua se hominũ uanitas cõfundebat uiri multa dignitate insignes, frequentes consultum ibant, eaq; ex omnibus uere & longè clarissima oracula habita sunt. Quare regũ populorumq; amplissimis donis & multarũ urbi um thesauris refertum hoc templum fuit. Alexand. Genial. lib. 6. cap. 2.

Πυθιὼς. ῶος. ὁ. cõsultus ac prudens qui de magnis rebus interrogatur & consulitur.

Πύθια, uel πύθλα. τὰ. ludi in honorem Apollinis instituti ab Agamemnone. Etymol. Pythia per domitæ serpentis nomine dicti, ut canit Ouidius. Vide in Chiliad. Erasmi, Pythia & Delia. &, Post Pythia.

Πυθίαι. uates Apollinei, uaticinantes phœbades.

Πύθιον. ου. Apollinis templum. Vide Πυθεῖον.

ΠύθιΘ. Apollinis cognomen à Pythone serpente, quem iaculis suis interemisse fertur uel à dicendi usu atque interrogandi, hoc est, ἀπὸ τοῦ πυνθάνεσθαι. Hac uoce comprehendebantur etiam qui Delphos ad cõsulendum oraculum mittebantur, qui publicè cum regibus cibaria habebant, & uescebantur unà.

Πυθμαίνω. άνω. spicæ.

Πυθμενόθεν. funditus, prorsus.

Πυθμηλό. φόΘ. ὁ. fundum, imũ, solum, propago radix. πυθμὴν in piris, malis, mespilis, alijsque fructibus similibus uocabatur à Græcis, quod in summa parte, umbilici modo descendit. Nã in his cauũ ac ueluti lacuna descendens, lanugines in ea floccosq; & floris postquam defloruit inutiles reliquias ostendit, & quoniam descendit & quasi in doliolo fundum facit πυθμένα appellauerunt, uel quod in modũ humani umbilici cauum est ὄμφαλον etiam uocauerunt, præsertim Athenienses in facis, ut inquit Pollux. Marcel. Verg.

Πυθοῖ. in Pythijs: idq; sine præpositione, sicut ὀλυμπίασι καὶ ἰδμῶ.

Πυθόλαπτος. à Pythio correptus, furens.

Πύθομαι putresco, interrogo, audio.
Πυθομάντις. ι☉. ἡ. uates Pythicus.
Πύθονδε audierunt, reſciuerunt.
Πυθόχρηστον. τ. τὸ. oraculum Apollinis, ſors edita à Pythio.
Πύθω μ. ύσω. π. υκα. putrefacio. Actiu. accuſ.
Πυθώ. ό☉. ἡ. putrefactio, & urbs Phocidis. παρὰ τὸ πύθεσθαι αὐτόθι τὸν δράκοντα ὑπ᾽ αὐτᾶς ὑπὸ Ἀπόλλωνος. Etym. (Pythij.
Πυθῶθεν. aduerb. ad locum oraculi Apollinis
Πύθων. ωνος. ὁ. Pytho ſerpens, draco. Vide Cyril. & Ammoniũ. Itẽ ſpiritus diuinator, quo qui correpti ſunt. πυθωνιῶν appellantur. Plura tradit πύθωνα ſuo tempore uocarum fuiſſe, quẽ olim ἐγγαστρίμυθον uocabant, & ὄφυκλέα. Tibullus in fœmin. gen. Delphica Python dixit.
Πυθών. ῶ. nomen loci. Ammon. & Cyrillus. Idẽ opinor quod πυθὼ ſuperius.
Πύκα. ornate, prudẽter, affabre, frequẽter, denſe.
Πυκάζω. μ. άσω. τ. ακα. tego, denſo, orno, corono, cõpono me, decorè me gero, Actiu. accuſ.
Πυκαδεὶς. σῶς. ὁ. coopertus.
Πυκασμός. denſus, conſtipatio, συμπεφορὰ, σφρεός.
Πυκαμίνης. ε☉. ὁ. ἡ. prudens, accuratus.
Πυκινός. ἡ. ὁ. denſus, prudens, tutus, creber. πυκινὴ βαλὶ dicitur conſilium ſapiens, graue ac ſecretum etiam.
Πυκινόφρων. ων☉. ὁ prudens, σώφρων.
Πύκνα. prudenter, denſè, crebrò.
Πυκνάζω. uetus.
Πυκνίτης. locus concionis Athenis, qui & πνὺξ dicebatur.
Πυκνογένατ☉. ν. ὁ. geniculatus, crebris diſtinctus geniculis & internodijs. Dioſcor.
Πυκνοκίνδυλ☉. qui quodlibet periculum intrepidè adit.
Πυκνόκομον. ν. pycnocomon herba.
Πυκνόριζος. denſus radicè.
Πυκνός. ή. ὁ. denſus, obſcurus, frequens, ſpiſſus, ſucci plenus.
Πυκνόστυλος. cuius intercolumnio unius & dimidiatæ columnæ craſſitudo interponi poteſt.
Πυκνότης. denſitas, prudentia.
Πυκνόω. μ. ώσω. π. ωκα. denſo, ſolido. Actiuum.
Πύκνωμα. ατ☉. τὸ. &
Πύκνωσις ι☉. ἡ. denſitas, ſpiſſitudo, craſſitudo, cuius contrarium μανότης raritas, dicitur & πύκνωσις φάλαγγ☉. Vide in Appendice de uocab. militarib.
Πυκτῶον. τ. τὸ. locus in quo pugiles exercentur, armarium libellorum.
Πυκτεύομαι &
Πυκτεύω. μ. εύσω. π. ευκα. pugno, id eſt, pugnis decerto. Accipitur pro quouis modo contendere. Lucianus, τοῖς κατ᾽ ἄκρους οἰνοπόμοις διαπυκτεύων.
Πύκτης. τ. ὁ. pugil. πύκτης πόλεμος, bellum durum, ut Lucanus dixit.
Πυκτίδιον. ίδ. fidiculæ.
Πυκτικὴ. ῆς. ἡ. ars pugilis.
Πυκτικὸς. pugilum certamini aptus.
Πυκτίον. &
Πυκτίς. ίδος. ἡ. libellus, tabula, epiſtola. ἀπὸ τοῦ πυκτίζω, quod eſt ἀσφαλίζεσθαι, καὶ συγκλείειν.
Πυκτὸς. idem.
Πυλαγόρης. ου ὁ legatus, qui è ſingulis Græcorum ciuitatibus ad Amphictyonum conuentũ mittebatur. ἀπὸ τοῦ εἰς πυλαίαν ἀγείρεσθαι, nempe quod ad Pylæan conuenirent. Appellabantur quoque ἱερομνήμονες.
Πυλάδης. ου ὁ Pylades.
Πύλαι. ῶν. locus Græciæ, quem Thermopylas alii ὰς uocant, nomine impoſito, quòd Pylades illic ob Clitemneſtræ cædem primus ſit damnatus, uel ut placet Harpoc. ὅτι ὁ σφὴν ἐνταῦθα τυρτὴν ἐδόθη ἀπὸ θετταλίας εἰς τὴν φωκίδα πορευομένοις. Nam à Theſſalis ad Phocidẽ introeuntibus anguſtus ac ueluti portis quibuſdam arctatus locus uidebatur. Dicebatur item πύλαι. conuentus Amphictyonum. Etym. Gaza in Ariſtotele uertit portas in iecinore.
Πυλαία conuẽtus Amphictyonum ad Thermopylas, & locus ipſe ubi conueniebant qui dicebantur πυλαγόραι.
Πύλαιος. extra portam: & nomen proprium uiri Ety. ſed πυλαῖος, penanflexũ Mercurius. Cyril.
Πυλαίσαθος homo nihili, ὁ μηδὲν ὑγιὲς μήτε λέγων, μήτε πράσσων.
Πυλαῖτις. ιδος. ἡ. epitheton Mineruæ, quia in portis urbium pingebatur.
Πυλάρτης. ου ὁ. habẽs portas ualidas & bene compactas. ἀδιεξόδευτ☉.
Πυλαωρὸς, uel πυλουρὸς. &
Πυλαωρὸς. ὁ. ὁ. ianitor, cuſtos.
Πυλεῶνες. genus ornamenti muliebris, ſerta.
Πύλη. ης. ἡ. porta, columna ex lapide quadrato, uel laterculis. (ſtor.
Πυληγενὴς. ἐ☉. ὁ. ἡ. in Pylo urbe genitus, ut Nec.
Πυληγόραι. publicani, qui & Panegyres curant.
Πύλιγγες. lanugo pili qui in anu naſcuntur.
Πύλι☉. ου. ὁ. Pylius.
Πυλίς. ίδ☉. ἡ. portula. Cyrill.
Πυλίω. frango, dico, diuulgo.
Πύλος. ου. pro πύλη apud poëtas.
Πυλωλάκτης. malorum plenus.
Πυλών. ῶν☉. ὁ. ueſtibulum, ianua, & πυλῶνες.

Πυλῶνες. foræ, atria.
Πυλωρέω. ianitorem eſſe, portas ſeruare, ut Horæ apud Homerum in cœlo.
Πυλώριον. ου. τὸ. ianitoris officina.
Πυλωρὸς ὁ. ὁ. ianitor, portarũ cuſtodiæ præfectus. Sic etiam Medicis uocatur inferius uentriculi orificium.
Πύματ☉. ν. ὁ. ultimus.
Πυμελώδης. ε☉. ὁ. ἡ pinguis. melius ſcribetur πιμελώδης.
Πώδαξ. ακος. ὁ. manubrium gladij, baſis. unde calix ἀπωδάκωδες pedibus carens, aut pertuſus.
Πωδάομαι. μ. πώσομαι. τ. πέπυσμαι. μέσ. ἀόρ. β. ἐπυθόμην. audio, interrogo, intelligo, cognoſco. Depon. accuſ. & etiã genit. præſertim cum ſignificat diſco & audio, huius aoriſt. ſecund. medius eſt ἐπυθόμην. Vide in Ammonio ἐρώτησις & ἐρωτᾶν in duob. locis.
Πυκνοὶ. καὶ πύκνοι. legumina cocta. malim πυκνοί ut ſuprà. καὶ πώνων☉. ὁ πρόκτης.
Πύξ. aduerbium, pugnis, κονδύλοις.
Πυξάκανθα. arbor ſpinoſa è qua liciũ conficitur.
Πυξεών. ῶνος. ὁ. buxetum.
Πυξίδιον. τ. τὸ. &
Πυξίον. tabula qua utebantur ſcriptores. nam antiquitus in buxo elementa formabant ob materiæ firmitatem. Accipitur item pro inſtrumento pictoris.
Πυξινὸς. ἡ. ὁ. buxeus.
Πυξὶς. ίδος. ἡ pixis, πινακίδιον.
Πυξοειδὴς. ἐ☉. ὁ. ἡ. habens colorem buxeum.
Πύξος. ὁ. ὁ. buxus.
Πυοειδὴς. ſimilis puri.
Πῦον pus, ulcus.
Πυοποιὸν. ὁ. τὸ ſuppurationes faciens.
Πυορρέω. pus emittere, fluere cum purulentia.
Πυορρόια. diſtillatio.
Πυὸς. αὐτὸ τοῦ πυρός. triticum. Etym.
Πῦος. ε☉. ὸ. pus, ut Gaza uertit in Ariſtotele. Itẽ lac quod ſtatim à partu emulgetur, concretum atque ſanguinolentum, coloſtrum, coagulum. Ariſtoph. Pace, ὦ δὲ καὶ πῦός ἐς ᾠδὴν ἐγλαγώκατε τέσσαρε.
Πῦρ. ός. ὸ. ignis.
Πυρὰ. ᾶς. ἡ. pyra, hoc eſt lignorũ ſtrues, rogus, bu (ſtum.
Πυρὰς. ἄ. ἡ. forceps.
Πυράζω. μ. άσω. π. άκα. rutilo. Neutr. abſol.
Πύραθος. ὁ. ὁ. ſtercus caprinũ propriè. Nicã. ſchol.
Πυρεῖον. uas ad ignem ferendum.
Πυρακμων. ονος. ὁ. Pyracmon, unus ex fabris Vulcani.
Πυρακτέω. comburo.
Πυρακτόομαι. μ. ώσομαι. τ. ωμαι. liqueſco igni, igneſco.

Πυρκτωσις. ι☉. ἡ. incendium.
Πυραλὶς. ἡ. Gaza in Ariſtotele uertit ignatiam auem lib. 9. cap. 1. Hiſtoriæ animalium.
Πυραμφὶς. ignitus, ignis ſpeciem habens, uiuido colore & igneo præditus.
Πυραμητὸς. ὁ. meſſis.
Πυραμὶς. ίδ☉. ἡ. pyramides, moles geometrica ratione conſtructæ in modum flammæ, ut à lato uidelicet in acutum tendant: dicuntur etiam regia granaria apud Aegyptios. Hieronymus ſcribit Thaletem menſum eſſe pyramides, umbras obſeruando quando nobis æqua magnitudine ſunt. Laërtius lib. 1.
Πύραμ☉. fluuius Ciliciæ, dictus propter abundantiam tritici circa ipſum. Etym.
Πυραμῦα. ἡ. apis, meliſſa.
Πυραμὸς. ὁ. placentæ genus ex tritico, & melle admixto, quod proponebatur præmium ijs, qui totam noctem uigiles perdurarent.
Πύρανον. inſtrumentum prunis ferendis deſtinatum, πυροφόρον, παρὰ τὸ πύρ φωτιοῦμαι φέρειν. Πύρανος. idem. Etym. uide Bayſium.
Πυρανσαὶ. uermiculi quos cleros appellant, aranei ſpecie, nocentes fauis: pyrauſtæ Gaza interprete, apud Ariſtot. Eſt & paruũ animal, quod uolãs in lucernam ut ignem attingat, aduritur. Hinc prouerbiũ, πυραύστου μόρος, in eos qui ſibi mortem aſciſcunt. dicitur alias ἀπίολος. Memi nit eius Aelian. uide in Chil. Eraſ. Pyrauſtæ gau (dium.
Πυργηδὸν. inſtar turris.
Πυργηδμαι &
Πυργηρέω. μ. ήσω. π. ηκα. &
Πυργηρέομαι. ſum in arce, contineo me intra muros, muros defendo.
Πυργήρως. excelſè, inſtar turris.
Πύργιον. ου. τὸ. pars triremis, ſicut & πυργέχος.
Πυργίσκος. armariũ, arca in turris ſimilitudinẽ.
Πυργίτης. paſſerum genus quod in turribus nidificat. Gal. lib. 6. ſalubrium, & Aegin. lib. 1.
Πυργόβαρις. ιος. ἡ. turris munita, propugnaculũ, uel domus in modum turris ædificata, ut exponit. D. Hieronymus.
Πύργος. ου. ὁ. turris, pyrgus, & militaris ordo quadringentos uiros continens, turma equeſtris. Euſt. Iliad. ο. l. tradit conſtare è trecentis & ſexaginta uiris, inſtruiturque quadrangula forma ad typum turris.
Πυργὸς. pars quædam nauis. uide Bayf.
Πυργοφόρος. ου. ὁ. ἡ. turrifer. epitheton Rheæ.
Πυργόω. μ. ώσω. τ. ωκα. turrifico. Neut. abſol.
Πύρδαλμα. uel πύργαλμα. focus, ſarmenta, faſces.
Πυρεῖον. τ. τὸ. focus, thymiamaterium.
Πυρεξία. ἡ. &
Πυρετὸς. ὁ. ὁ. febris. à πῦρ dicitur, quemadmodũ

Latinis à feruendo. Vide Galenum in libro de differentijs febrium.

Πυρέττω. febricito.

Πυρδύς. ὁ. comburens, igne uastans.

Πυρή. focus, rogus.

Πυρήϊα. τὰ. ligna quæ collisa ignem edunt, siue lapides idem facientes, igniaria.

Πυρήν. ῆνος. ὁ. & πυρύνη. ἡ. oliuarum officulum Hesychio, & nucleus pineæ nucis.

Πυρλίω. nucleus, acinus, etiam cuiusuis rei congeries strues ue in acumen tẽdens, quam metam uocare possis, cuiusmodi est fœni meta, πυρῆνα μήλης, pro specilli medici cuspide ac summo frequẽter dicitur Gal. Celsus aduersũ specillum uocat, Gal. alliorum segmenta πυρῆνας dixit. πυρῆνδε βοτρύων uinacea apud Aristot.

Πυρηφόρος. ὁ. frugifer.

Πυρία. ας. ἡ. balnei genus, solium. ἡγὼ ὦ δέσποτ' βαλανέιῳ πύελος. & Pyria urbs Lesbi, fomẽtũ Hipp.

Πυρίαμα. fomentum.

Πυριᾶν. fouere.

Πυριᾶς. ἡς. apud Comicos colostrũ, lac ab ædito fœtu emulsum, quod ad sensum caloris illico cogitur, qd πυριέφθον uocant Asiatici teste Galen. lib. de alimen.

Πυριατήριον. ὁ. locus ubi fit ignis, uel balnei genus, quod Seneca sudatoriũ uocat. alij ὑπόκαυσον

Πυριάτης. ὁ. πυαρίτης, de quo suprà. (sour.

Πυριατὸς. ὁ. later, aut quicquid igne concalefactũ, linteo inuolutũ, aut assulis, metallo ue cuti nũc quoq; fit) inclusũ, fomenti gratia admouetur.

Πυρίβια. τὰ. animalia quædam igni uiuentia.

Πυριβρεμέτας. ὁ. in igne stridens.

Πυρίδιον. ὁ. igniculus.

Πυριέφθος. ὁ. πυριάτης, siue πυαρίτης, ἐφθὸν πυρί, ὁ γίνεται ἐκ τοῦ πρώτου γάλακτος.

Πυρινής. ἐῶν. ὁ. ἡ. ignitus.

Πυρίπαυστος. ὁ idem, ambustus.

Πυρινὸν. ἡ. officulum oliuæ, dicitur & πυρίνη.

Πυρινόστραφον. ferrum igne elaboratum, & percussum. ἀπὸ τοῦ πρωτοῦ.

Πυριλαμπὶς, uel πυρολαμπὶς. uermiculus quidam in tenebris lucens, siue insectum munitum, quem etiam λαμπυρὶν uocant cicindela, noctiluca.

Πυρίμαχος. feruens in pugna, inuictus pugnando, & lapidis species.

Πυρινὰ. acuta spina.

Πυρίνη. nucleus, officulum intra oleam, lapillus ignitus, κύμμα σταπὰς χόνδρος λιβανωτοῦ.

Πυρινοσλὴς. ὁ secũdus spinæ uerticillus, siue spõdylus, à cuspidis specie dictus, quẽ Hipp. ὀδόντα uocauit.

Πυρινός. ἡ. ὁ igneus.

Πυρινώσλης. εος. ὁ. ἡ. similis nucleo.

Πυρίσιον. igniariũ, id est id quo ignis elicitur, constat silice & ferro, quę collisa ignem excutiunt. Dicitur etiam ῥῶσμα, & ἐμπύρευμα.

Πυρισμάζων. ab igne resonans.

Πυρίσσω ardeo.

Πυρίτης. ου. ὁ. pyrites lapis ex quo ignis excutitur. Luciano, in Sacrif. hoc nomine Vulcanum uocat, quòd circa ignem perpetuò uersetur. Item lapis molaris.

Πυρίτης ἄρτος. ὁ. panis triticeus. (Gal.

Πυρῖτις. ιος. ἡ. mõtana nardus, quæ & Thylacitis.

Πυρίτις. ιδος. ἡ. pyrethrum herba, apud Nicand.

Πυρικαϊὰ. ἄς. ἡ. πυρὰ. rogus, incendium, apricatio, flamma.

Πυρναῖος. α. ὁ. maturus, comestibilis.

Πυρὸς. ὁ. panis, fruſtũ panis. à πυρὸς triticũ. &

Πύρνα. τὰ.

Πυρὸς. ὁ. panis, cibus, buccella.

Πυρνός. idem. Etym.

Πυρόβολος. α. ὁ. telum ignitum.

Πυροστάσιον focus, culina.

Πυρόεις. όεσσα. ὁ. calidus, ignitus, Martis sydus.

Πυρολαμπὶς. ἡ. cicindela.

Πυρομάντης. ὁ. qui ex igne diuinat, &

Πυρομαντία. ἡ.

Πυρὸν. ὸ. rogus, æstus.

Πυρόομαι. μ. ώθωμαι. π. ωμαι. igneſco. Depo. absol.

Πυροποίκιλος. ὁ. punctis coloris ignei distinctus & uarius.

Πυροράγης. igne fractus.

Πυροράσης. ους. fruſtum camini ignis ui rescissum πυροράγες propriè dicitur. Vnde pro inutili & rerum suarum consumptore accipitur metaphoricè. Suid.

Πυρὸς. ὁ. triticum, σῖτος κατ' ὁξυβόας.

Πυροφόρος. ὁ frugifer, frumentifer. Scribit quo que Alexand. Genial. lib. 5. cap. 3. eum morem Græcis fuisse, ut quoties procinctæ acies congredi se pararent, ante prima signa staret uates laureos ferens ramos & corollas, illiq; πυροφόρῳ nomen fuisse, quoniam lampada præferret, quem uiolare summum habebatur nefas, quod legati munere fungeretur. Dicitur & πυροφόρος.

Πυρόχρως. οος. ὁ. flauus.

Πυρόω. μ. ώσω. π. ωκα. igne examino, δοκιμάζω, candefacio, incendo, comburo. Actiuum.

Πυροπολέω. μ. ήσω. π. ηκα. incendo, igne depopulor, igne uasto. Propriè cum signũ datur socijs aut hostibus instantibus, ignem uerto.

Πυροπόλησις. ιος. ἡ. populatio ignei imbris, incendium.

Πύρρα. ας. ἡ Pyrrha.

Πυρράγης. fractus, & dissiliens igne.

Πυρράκης.

Πυρράκης. flauus, rutilus.

Πυρράς. α. ὁ. serpentis genus ab igneo colore. & seruus apud Comicos, ob capillitij fuluedinẽ, Vnde Terentianus Birria fortasse nomen habet pro Pyrrhia, idem & ξανθίας eadẽ ratione dicitur. Eust. Iliad. γ

Πυρράδιον. auium aucupium Aelianus in Ixeuticis describit.

Πυρρίχη. γος. ἡ. pyrrhica, genus tripudij, quod armati peragebant, saltus, tripudium armatorũ in pugna ad confidentiæ ostentationem, ut hostes inde contemni se putarent. Vide in Chili. Erasmi, Pyrrichen oculis præ te ferens.

Πυρρίχιζω. salto, tripudio. Erasmus in Chil.

Πυρρίχιος. α. ὁ. pyrrhichius pes. & πύρριχος fluuus pro πυρρός. Doricè.

Πυρρίχισαὶ. οἱ. pyrrhicharij siue purricarij armis saltantes.

Πυρρὸς. ου. ὁ. fuluus, facie seu oculis igneis, burrus, oxytonum.

Πύρρος. α. ὁ Pyrrhus, Epyrotharũ rex, & Achillis filius, paroxyt.

Πυρρόστροιχος. α ὁ. flauus crines.

Πυρρόφυλας ὁ. nomen auis apud Aristot. Gaza uertit rubicillum aut rubeculam.

Πυρσύνομαι. μ. σύνομαι. illustror, eluceo.

Πυρσύνω. igne sublato do signum, facem præfero, præluceo. Ad uerbum sonat ὸ πῦρ σύνειν. ignem excitare.

Πυρσύω. μ. ήσω. π. ηκα idem.

Πυρσοκορυλέονος. capite flauo, flaua cæsarie.

Πυρσολέφοι. οἱ. decorticati ab igne, cute priuati, adusti.

Πυρσὸς. ὁ. flamma, flauus, facula, luminare, fax. Et festum quoddam anniuersariũ Argiui πυρσὸν uocant, quoniam emensi periculum à Danao Lynceus & Hypermestra, facibus consecutæ salutis è longinquis speculis signa prætulerunt.

Πυρφόρος. α. ὁ. uas capax, in quo lingua succensa imponebantur.

Πυρφόρος. α. ὁ. ignifer, πυροφόρος. uas ad prunas ferendas, πύρωνος. Bayfius.

Πυρώδης. εος. ὁ. ἡ. ignitus.

Πύρωσις. ιος. ἡ. exploratio quæ fit per ignem.

Πυρωτικὸς. ὁ. ἡ. habens naturam feruidam.

Πῦς. quo. uide Ammonium. Rhom. Aquila uertit quæsitum, cui non nisi pluribus uerbis responderi possit: sed Erotemati, uno.

Πύσει. putrefaciet.

Πύσμα. ατος. ὸ. interrogatio, quæsitum interpretatur Aquila, ubi exaceruando aliquid interrogamus & augemus eo modo, ut ad id non nisi pluribus respõderi possit, in quo differt ab e-

rotemate, hoc est, interrogato, quod ad hoc una uoce tantum uel negante uel confitente responderi potest.

Πύσις. ιος. ἡ. auditus, interrogatio, rumor.

Πυτίζω. μ. ίσω. π. ικα. sputo irroro, spuo. à uerbo πτύω deductum uel πτύω.

Πυτίνη. ης. ἡ. uas uinarium, πλέγμα ἀχθαλῶν.

Πύτισμα, τος. ὸ. irroratio sputo facta.

Πύωσις. εος. ἡ. suppuratio, aut unguis, puris collectio est quę cũ inflãmatione circa nigrã oculi partem ad iridem ungui humano similis est. Aegineta & Gal. adscriptæ definitiones.

Πῶ. Doricè pro πόθι. ubi, unde.

Πῶ. possideo: & unde πῦς apud Ammon.

Πώγων. ωνος. ὁ. barba, ὑπολύη. Et portus Troezenius, cum barba animalis anceps habet nomen, πώγων dictus, Eust. Il. β. πώγωνδε quoq; apud poëtas cuspides seu spicula significant, quę Homerus γλωχῖνας uocat, apud Gal. πώγων λοπίμης dicitur, quod Plin. hispidũ calicẽ & eschinatum castaneę appellauit, & Aeschyl. πώγωνα φλογὸς flãmam ignis sparsim erumpentẽ dixit metaphoricè, & in acumẽ quoddã assurgentẽ.

Πωγωνία. ας. quasi stellam barbatam dicas, stellaquę deorsum comã prefert, πωγωνίας est ut κομήτης, quæ sursum, & ξιφοφόρος, cui ab imo assurgit. Theon in Aratũ. Plin. ita, πωγωνίας Greci uocant, quibus inferiore ex parte in speciẽ barbæ longæ promittitur iuba.

Πωγωνίας. α. ὁ. &

Πωγωνιάτης. α. ὁ. barbatus, Iouis epitheton.

Πωγωνίτης. idem. Etym.

Πογωνίτης. idem. Etym.

Πώγωνος. α. ὁ idem, uirilis.

Πωγωνοτροφῶ. barbam alo.

Πωγωνοφορία. ας. ἡ. gestatio barbæ.

Πώεα. τὰ. pecora, greges. à recto πῶυ.

Πωλεία. armentũ apud Vlpian. Varro equariam uocauit. equorum disciplina & institutio.

Πωλῶ. exponere se, & sui copiam facere: Item πορνεύω.

Πωλέωμαι. μ. ήθωμαι. ω. ημαι. uersor. Deponens.

Πώλησις. cura & industria equas admissariosq; alendi, & admissuræ faciendæ.

Πωλητικὸς. παιδητικὸς.

Πωλέω. μ. ήσω. π. ηκα. equuleos pullosue domo, hoc est, πωλοδαμῶ, uel domandos loco. Hoc uerbo etiam cura ipsa & industria equas admissarios que alendi & admissuræ faciendæ comprehenditur.

Πωλέω. μ. ήσω. ω. ηκα. Actiu. accus.

Πωλή. uenditio.

Πώλημα. ατος. ὸ. res uenalis.

Πώλησις. ιος. ἡ. auctio.

Πωλητήριον.τ.τὸ forũ uenalium, & locus in quo considebant qui ex πωλήτωρ senatu erant, lapis unde quondam mancipia uendebantur.

Πωλητὴς.δ.ὁ. ueditor. Et magistratus Athenis decem numero, qui omnium rerũ uenaliũ curam gerebant, οἱ πωληταὶ dicebantur, uel ϖωλῆται penultima circũflexa.

Πωλία.instrumentum quoddam æreum.

Πωλικὸς ὁ.ὁ equestris, γυναῖος, παιδικός..

Πῶλιον.τ. est id quod equæ emittunt antequam pullum emittant, apud Aristotelem. Gaza uertit pullium.

Πωλοδαμνέω.μ.ήσω.π.ηκα. domo equos. Neuter.

Πωλοδάμνης.α.ὁ. equorum domitor.

Πῶλος.α.ὁ. pullus, equuleus. Cic. Domitores equorum fame debilitãt equuleorum nimis effrenatã uim. & ἀφροδίτης πῶλοι, scorta dicebãtur.

Πώλυπ.υπος. polypus, hoc est carũculam mucosis naribus innascens, easq; obturans.

Πῶμα.ατος.τὸ. operculum uasis, species palmæ. Vide πόμα apud Ammonium.

Πωμάζομαι & πομάζω. claudo, cooperio.

Πώμαλλα. Attice pro ἄλλαμῶς. haudquaquam.

Πωματίας. species cochleæ terrestris.

Πῶμι.μ.ώσω.π.ωκα. bibo.

Πώποτε. unquam, ποτέ.

Πωρόω. durum facio, solido, ferrumino.

Πωρυτός.ὑος.ἡ miseria, luctus.

Πωρώδης. callosus, asper.

Πῶρος.α.ὁ luctus, miser: unde παλαίπωρος & cætera composita. Item πῶρος lapidosa duities articulorum, callus. Aristot. author est, sanguinem putridũ in pus uerti, pure autem cõcallescente πῶρον consistere. Aegineta dicit πῶρον in articulis fieri crasso terrestriq; humore illuc per se ingruente, aliquãdo autẽ ex medicamẽti alicuius usu, qd̃ multa discutiendi siccandiq;, multa aũt molliẽdi ui fuerit. Gaza uertit porũ.

Πωρός. cæcus.

Πωρῶδης. concallescere in pumicis uel tofi speciẽ & coalescere cõsolidariq;. Et quod in alijs συμφύεσθαι dicitur, in ossibus πωρῶδης uocatur.

Πωρόω. obduro, in modũ tofi cõcalescere facio.

Πώρωσις.εως.ἡ callus. Vnde pro insensibilitate & obstinatione ponitur. Item pro cæcitate & execratione.

Πῶς. quomodo, quamobrẽ? quid est? quid est cur? Sciendum quod πῶς οὐ in responsionibus assensionem significat. Demost. πῶς ἂν ἀδικεῖς, ὦ λῆνε ποιεῖς; Nõnne tu improbus es? πῶς γὰρ ὄ; Quis enim inficias ire potest? Quid ni? Contrà πῶς γὰρ οὔ, negationem. Qui enim fieri posset? Interdum hæc particula clausulam sententiæ facit. Greg. Εἴ σε ἔσχε πῶς. At hoc quonã pacto fieri poterit? Interdũ ἐμφαντικῶς ponitur, & significationem habet τοῦ καταπαλαι, & quasi admirabunde profertur. Atistoph. ἐγὼ τοῦτ' ἔστι τοῦ τρόπου πῶς εἰμὶ ἀεί, At ego mi re hoc ingenio præditus sum, λέγω ἐμὸς ὁ τρόπος. Synes. ἤδιον, ἀλλὰ πῶς οἴει; Gauisus sum equidem, atq; quemnam ad usq; modum gauisus? Cum enclitici est, significat aliquo modo, uel ornat impletq; solum: quanquã etiam hoc modo positum aliquando interrogationẽ notet, præsertim poẽtis. Bud. Com.

Πωτάομαι.μ.ήσομαι.π.ημαι. Dorice pro πετάομαι. significat uolare, Depon.

Πῶυ.εος.τὸ grex ouium, ouile.

Πώυγξ.γος.ὁ. mergi genus, fulica.

Ρ Α.

Α. utiq;, syllabica est adiectio metri causa, & enclitica. Itẽ facilè. ῥάδιον, apud Sopho.

Ῥαβάπτω. ultro citroq;, sursũ ac deorsum obambulo, stre pitum excito, complodo.

Ῥαβδεία.ας.ἡ. uerberatio quæ fit uirga.

Ῥαβδίδιον.μ.ίδιόν.π.ίδια.τὸ ῥαβδίζω.

Ῥαβδία.τὰ. radioli oris nonnullorum piscium, uirgulæ, ut Gaza uertit in Aristotele. uirgulta.

Ῥαβδίζω.μ.ίσω.π.ικα. uirgis cædo. Actiuum.

Ῥαβδιοεισελῶς.άν. futuræ in caluaria.

Ῥαβδονόμος.ου.ὁ. minister qui facit cedere, id est, locum præbere, βραβεύτης, qui uictori præmium dabat.

Ῥάβδος.ου.ἡ. fasces, uirga, ramus, germen, linea, scipio, baculus. ἀπὸ τοῦ ῥαπίζειν, ἢ παρὰ τὸ ῥαδίως ποιεῖν βαδίζειν, ῥαβδοῖ, item uenæ terræ: item uirgulę & obeli qui Homeri uersib. adscribebantur, rami quoq; palmæ peculiariter ῥαβδοὶ uocantur.

Ῥαβδουχέομαι.μ.ήσομαι.π.ημαι. caduceatori asso cior, fascibus deduco.

Ῥαβδουχία.ας. fasces.

Ῥαβδοῦχος.ου.ὁ & Ῥαβδηφόρος.ου.ὁ.ἡ. lictor, uirgifer. Plut. Romul. τὸ δὲ λίκτωρας λατῖνοι πάλαι μὲν λικάρις, νῦν δὲ ἀλλιγάτας καλοῦσιν, ὅθεν οἵτερα βοηχοι λικτῶρσιν εἶτε ῥαβδοῦχοι βάκυλα καλοῦνται σφᾶς τὸ παλαιὸν ῥαβδοῦχοι βατῆρίας.

Ῥαβδωτὸς.ου.ὁ. uirgatus. Vnde inter ostrea quædam ῥαβδωτὰ uocantur, quasi dicas uirgata, uel pectinatim diuisa Gaza interprete.

Ῥάγα uigor, uis, impetus, ῥῶγα.

Ῥαγαλαιότης.ητος.ἡ. impetus.

Ῥαγαλόεις.εσσα.όεν. echinus.

Ῥαγάς.άδος.ἡ. fissura, rima, scissura, πήληξ. scaturigo.

Ῥαγδαῖος.α.ον. ὁ. impetuosus, uehemens, instar torrentis, ualidus, asper, horrendus.

Ῥαγὲς γύτος.ὁ. ruptus.

Ῥάγες βότρυος. acini uuæ.

Ῥαγεύς. tinctor. Etym.

Ῥαγίζω.μ.ίσω.σ.ικα. comedo, uuas colligo. Neutrum accus.

Ῥάγιον.τὸ. paruus acinus.

Ῥαγοειδὴς χιτὼν, uuea oculi tunica, quod racemo sit similis expresso succo apud Medicos.

Ῥαγόω. scindo. Etym.

Ῥαδαλὸς.ὴ.ὁ. tener, mollis, dissolutus, facile mobilis, consternabilis, facilis.

Ῥαδάμανθυς υος.ὁ. Rhadamanthus.

Ῥάδαμνος.ου.ὁ. furculus, ramus, flos.

Ῥαδανίζω. quatio, moueo.

Ῥαδαυῶροι.οἱ. hortulani qui holeribus dant operam, ab ἀρόω, quod tutari notat.

Ῥάδικα. calceamenta quædam, sandalia, quod in inducendis ijs parum laboretur, dicta.

Ῥαδιεστέραν πόλιν. dixit Hyperides, faciliorem, promptiorem atq; obsecundantiorem, ut ἀδιέστερον. Hom. & ἀφθονέστερον. Aeschyl.

Ῥαδινὸς.ὴ.ὁ. tenuis, gracilis, imbecillis, debilis. impotens, delicatus. τῇ δὲ τῷ ῥᾳδίῳ λινεᾶδι. Item celer, Anacreõ ῥαδινοὺς ἀνώντας pernices equos. Stesichorus ῥαδινὸς πώλους frutula iacula. Lycus ῥαδινὸς κίονας excelsas & immanes colũnas dixit. Xenoph. εἰς μῆκος ἂν ἀνῃρώδη τὴν ῥάδινα τὰ σώματα ποιήσαν βοφὴν μᾶλλον συλλαμβάνῃ ὁ λυπῶν ἡγησάσθαι, ἢ τὴν διαπλατύνουσαν τῷ σίτῳ.

Ῥάδιξ. uirga, baculus pedum, à compellendo ouis ue pecora, nomen deducto, apud Nicãd. caulis.

Ῥάδιος.α.ὁ. facilis, πᾶφος, ἀφελὴς. Ammonius distinguit ab εὐχερὴς & ὄπτιτος.

Ῥαδιουργέομαι, &

Ῥαδιουργέω.μ.ήσω.σ.ηκα. sum malitiosus, ago uersuta & praua: aut negligo, cesso, sine intentione & cura uiuo, & segniter negotia obeo, ut operarij qui operis consummationẽ ad se pertinere non magnopere putant. in summa, mala fide in re quapiam uersor. Neut. Bud. Com.

Ῥαδιούργημα.ατος.τὸ. &

Ῥαδιουργία.ας.ἡ. astutia, fallacia, cautela, malitia, conatus malus. Vnde Plutarch. hoc uocabulo testamenti suppositionem uocat. Item mollities, ineuria, otium, facilitas uiuendi.

Ῥαδιουργός. Hesych. significare scribit πλαστόγραφον, id est falsò scribentẽ, quem Cic. testamentarium uocat, hoc est adulteratorẽ testamenti: & ταχύγραφον, id est celeriter scribentem: & πονηρόν, id est uersutum: & μηχανοδέσγον, id est artificem: & πολυμήχανον, id est uersipellem.

Ῥᾳδίως. facilè, λαθικῶς, εὐηθέως, ἀβλεπτικῶς. Vnde ῥᾳδίως ἔχω. sum facilis, bona sum ualetudine.

Ῥάζω.μ.αξω.σ.αχα. latro. Item aspergo, ῥαίνω. irrigo, à quo apud Hom. ῥάσσατε & τοῖχοι ἐῤῥαδάνται. Eust.

Ῥαθάγος.α.ὁ. strepitus, tumultus, sonitus, proprie remi aquam ferientis sonitus: & fragor à fluctibus in scopulos allisis excitatus Nicãd. interp.

Ῥαθαίνω.τὸ ῥαθαμίζω.

Ῥαθάμη, quies, otium, negligentia.

Ῥαθαμιξ.γος.ὁ gutta, puluis ex equitatu.

Ῥαθαμίζω.τὸ ῥαίνω.

Ῥαθαπυγίζω. concaua manu nates ferio, uel pedibus in podicem insultando complodo sonitũ quę do apud Aristoph.

Ῥαθαπύζω. nates percutio.

Ῥαθαύσω. percutio. Item aspergo, ῥαίνω.

Ῥαθυμέω.μ.ήσω.σ.ηκα. pigresco, torpeo, delitior, uenereis operam do. Etym. Neutrum.

Ῥαθυμία.ας.ἡ. pigritia, socordia, ignauia, inertia.

Ῥάθυμος.α.ὁ segnis, piger, solutus, iners, negligẽs.

Ῥαθυμότερος. segnius, indulgẽtius, mollius, ignauius.

Ῥαθύμως. segniter.

Ῥαΐα. facilitas, sanitas.

Ῥαιβοσκὴς.έος.ὁ.ἡ. incuruus, conuexus. Hipp.

Ῥαιβός.ὴ.όν. obliquus, peruersus, qui pedibus est incuruis & in se cõtractis, cui crura sunt introrsum obtorta, uarus Latinè. τῇ δὲ τὸ ῥαίνω τὸ φθείρω ἢ τὸ βαίνω. Huic opponitur βλαισός. id est, uncia.

Ῥαίδια.τὰ. sandalia, calceamenta muliebria.

Ῥαῖδυξ. uel ῥαίδιον. uehiculum, rheda, ἅρμα-σπερασόν.

Ῥαΐζω.μ.αΐσω.π.ικα. ex morbo refocillor, id est melius habeo.

Ῥαΐκης.ὁ. difficilis.

Ῥαῖκος.ου.ὁ. Græcus, additione G litteræ apud Latinos.

Ῥαικὸς. αὐτὶ τοῦ Γραικός. Etym.

Ῥαικάνη.ἡ. flagellum.

Ῥαίνω.μ.ανῶ.σ.αγκα. roro, aspergo, rigo, humecto. Actiu. accus.

Ῥαιστὴρ.ῆρος.ὁ. uel ἡ. malleus inferius ῥωστήρ.

Ῥαιστήριος.α.ὁ. fabrilis.

Ῥαιστὸς. corruptus.

Ῥαίω. uasto, destruo, corrumpo. Actiu. accus.

Ῥαιφάσσω purus sum, caste uiuo.

Ῥακεόζω. uestimenta desicco.

Ῥάκελος. durus.

Ῥακίδιον.τὸ. rami, frutices, ὀρόδαμνοι.

Ῥάκιον.τὸ. uestis uilis, detrita ac pertusa, Aristoph. diminutiuum. Etym.

Ῥακισυῤῥαπτάδης.ου. Euripides ab Aristoph. cognominatur, quod aliorum poëtarum dictis,

ceu plumis alienis sese ornauerit: uel quod ferè pannosos reges in scænam produxerit.

Ῥακίζω. uerbero, discindo, τὰ μέλη τῆς ῥαχέως δικαιῶ, spinæ cõpagẽ diuido, dicitur & ῥαχίζω.

Ῥάκος, uel ῥάκος εος. τὸ. pannus uilis & uestis lacerata, sicut ῥάκιον reijcula, saga. Aristoph. Pluto ἀνὴρ ἱματίοις μὲν ἔχων ῥάκος. Interdũ significat panniculũ. Galen. ἀναλαμβανέσθω διὰ τῆς ῥάκους βαπτῶ ὀξαλίδος χυλός. Excipiatur succus oxalidis panniculo uestis detritæ. Interdũ linteolum. Vnde apud Dioscor. ῥάκος λινοῦ sæpe pro ὀθονίου. Transfertur in hominem nihili, Luciano in Tim. à uestе detrita reijculaq; sumpto conuicio. Formatur autem à ῥήσσω, ῥήξω, ἔρρηχα, ῥ in κ conuerso, & denso consonante in tenuem. Cyrill. distinguit inter ῥάκος cum duplici κ, & ῥάκος.

Ῥακέομαι. laceror, in modum detriti panniculi rumpor.

Ῥακτήρια. τὰ. tympana, à strepitu. Est & saltationis genus.

Ῥάκτ⊙. uallum, torrens, petra, collis.

Ῥακτήριον. uirga, baculus.

Ῥακώδης. fractus, ῥωγαλέος, διερρωγώς. attritus, unde ῥακώδεις κόλποι dicuntur Græcis, sinus quibus tenuis cutis & attritis uestium fragmẽtis similis superiacet.

Ῥάκωμα. idem quod ῥάκιον.

Ῥάμμα. ατ⊙. τὸ. licium, filum, deligatura.

Ῥάμν⊙. ου. ὁ. ramnus, uirgultum spinosum, quo Christus coronatus est, magna spina. Etym.

Ῥαμνουσία. ας. ἡ. fortuna seu Nemesis, quæ in Rhamnunte uico Atticæ simulacrum habebat, à Phidria fabrefactum.

Ῥαμφή. gladius, culter.

Ῥαμφίς. ίδος. ἡ. genus nauigij.

Ῥάμφ⊙. εος. τὸ. rostrum. auium propriè, ut ῥύγχος, suum. Est & gladioli genus.

Ῥάμφος. curuus, obliquus, Βλαισός.

Ῥανίς. ίδος ἡ. aspersio, stilla, gutta.

Ῥαντήρ. ῆρ⊙. locus in oculis unde lachrymæ fluunt.

Ῥαντίζω. μ. ίσω. σω. ικα. aspergo. Actiuum.

Ῥαντισμός. ὁ. ὁ. aspersio, aspergo, girus. Sic Plin. longinqua aspergine maris.

Ῥαντός. aspersus, uariegatus.

Ῥαξ. γός. ὁ. acinus uuæ.

Ῥᾴδιον. ονος. τὸ facilius, σὺν ῥᾳστώνῃ, melius. Vocabulũ conueniens ægrotis qui incipiunt conualescere, unde & uerbum ῥᾳδίζω. pro facilius à morbo me habeo.

Ῥαπαύλιος. ὁ. stipulã inflans, idẽ qui ῥαπαύλης.

Ῥαπάτη. ἡ. stipula.

Ῥαπαύλης. ου. ὁ. qui stipulam inflat.

Ῥαπίζω. μ. ίσω. π. ικα. alapis percutior, flagello, prescindo, probro afficio. Actiu.

Ῥαπίς. ίδος ⊙. ἡ. uirga, crepida, fibula.

Ῥάπισμα. ατ⊙. τὸ. alapa.

Ῥάπτης. ου. ὁ. sutor.

Ῥαπτός. τὸ. ὁ. lacer, fractus, futilis.

Ῥάπτω. μ. ἄψω. π. αφα suo. Neut. accus.

Ῥαριάς. άδος. Ceres à Raro quodam Triptolemi auo cognominata, quam ille, cum filiam, quæreret, hospitio accepit.

Ῥάριον. puer, infans. Etym.

Ῥάρος. ου. robustus. item uenter. unde & proponitur. est & nomen loci proprium. Etym.

Ῥᾶσαι. aspergite, rigate, à ῥῶ ῥάζω, irrigo. Hom. ui sterno & eijcio. Eust.

Ῥάσσω. τὸ. ἀράσσω.

Ῥᾷσα. facillimè.

Ῥᾳσάζω, uel ῥαισάζω. laboro, impello, turbo.

Ῥᾷς ⊙. ου. ὁ. facillimus.

Ῥᾳσωνδύομαι. & Ῥᾳσωνδύω. μ. σύνω. π. δυκα. otior, otio langueo, capto otium, indulgeo inertiæ, ῥᾳσιουργῶ. Neutr. absol. μετὰ ῥᾳσώνης, cõmode, citra difficultatem. Item ῥᾳσώνη, quies, uoluptas, quia facile in eã illabimur. Item ignauia, segnities.

Ῥᾳσώνης. ης. ἡ. facilitas, facultas, ut πολλὴ ῥᾳσώνη γίγνεται, &c. Plato Gorgia. Item rerum secundarum processus, fortunę indulgẽtia nullis casibus aut cladibus interrupta, hoc est ἀβίαι δὲ πράξεις, Gregor. in Iulian. 1. & Isocr. in Enag. Huic opponuntur τὰ δὲ ἀπὸ τύχης αὐλιστέροντα. Cicero uitæ tranquillitatem uocat. Est item laboris leuamentũ & facilis ratio rei conficiendę. Lys. ῥᾳσώνως ἔχειν ὁδὸς τὰς μακροτέρας, Facilem modum inueni longioris itineris conficiendi. Bud. Com.

Ῥάσσω. ρος. poculum, crater, à ῥάζω, id est, irrigo.

Ῥαφάνη. ἡ. idem quod ῥαφανίς, raphanus, apud Hom. in batrachomyomachia.

Ῥαφανηδὸν κατηγμένον. raphani instar frangi, os dicitur apud medicos, quãdo obliq; per craſſitudinem frãgitur, quod & σικυηδὸν & κωλικηδὸν dicitur frangi Aegineta lib. 5.

Ῥαφανηδῶν. siue

Ῥαφανηδωθῆναι. raphanis in posticum impactis cædi, quæ pœna erat deprehensorum in adulterio.

Ῥαφανίς. ίδ⊙. ἡ. &

Ῥάφανος. τὸ. ὁ. raphanus. παρὰ τὸ ῥᾳδίως φαίνεσθαι ταχὺ ἀπὸ σπόρου. Vide ῥάφανον & ῥίφανον in Ammonio. Et crambe, Aristot. lib. de animal. ῥάφανος ἥμερος καλεῖται λάχανον πράσινον.

Ῥαφανίς ἄγρι⊙. armoracinum.

Ῥαφή. ῆς. ἡ. commissio, consutio, chlamis, Plutarchus

tarch. Cleome. Gaza in Aristotele pro ῥαφὶς & ῥαφή, uertit futura, pars caluę ferrata.

Ῥαφία. ας. ἡ. futura. Interdum consilium.

Ῥάφιον. fubula, κεντητήριον. acus genus quo traiecto filo oculos à uitio liberabant, apud Hipp.

Ῥαφίς. ίδος. ἡ. acus, fibula, uirga, calceamentum, olus agreste lapsanæ simile. uide ῥαφή. Itẽ piscis acus Athenæo, alio nomine Βελόνη.

Ῥαχάδην. spinatim. ὥσπερ οἱ ῥάχεως.

Ῥαχάς. locus siluosus & sublimis, à uentorũ strepitu dictus. ῥαχία γὰρ ψόφος.

Ῥαχητρίζω. ῥαχίζω.

Ῥαχητρον. τὸ. ὁ. meditullium spinæ.

Ῥαχία. ας. ἡ. dorsum, spina, locus editus, cautes, strepitus, littus quod unda uerberat, unde prouerb. ῥαχίας λαλέστερος in loquaces & perpetua garrulitate obstrepentes. Dicitur etiã ῥαχία, terra metallis abundans, locus arboribus cõsitus. Etym.

Ῥαχίζω. μ. ίσω. σω. ικα. disseco, diuido per spinam. Item mentior, εἰκαίως καὶ ῥᾳδίως ψεύδομαι. Actiu. accus. effertur & ῥακίζω.

Ῥάχις. ιος. ἡ. scapula, inguen, tergum. Transfertur aliquando, ut ῥάχις τοῦ ὄρεος, Herodot.

Ῥαχίτης. ἡρος. ὁ. uanus, mendax.

Ῥαχίτης μύελος, medulla spinalis, quę & νωτιαῖος.

Ῥάχ⊙. palus spinosus, & uitis. Etym. (Gal.

Ῥαψῳδέω. μ. ήσω. σω. ηκα. uersus contexo seu cõfarcino, poëmata decanto, uersuũ centones reicio. Neut. absol.

Ῥαψῳδημα. ατ⊙. τὸ. mendacium, nuga.

Ῥαψῳδία. ας. ἡ. ἀπὸ τοῦ ῥάπτειν τὴν ᾠδήν. quasi consutio seu contextura carminũ, coaptatio, compositio, φλυαρία, cento, poëmatum recitatio, pronunciatio carminum, uersuum decãtatio, canticum.

Ῥαψῳδός. ὁ. ὁ. qui aliena carmina in publicis conuentibus accinere solebat, quòd cãtiones quasi suerent concinnatione multa. Alij ῥαβδῳδίαν, & ῥαβδῳδόν uocant, à uirgula, ὃν ῥαβδοῦχοι ἠγωνίζοντο. siue quia lauri ramum tenerent, qui huiusmodi carmina componerẽt: Pindar. à ῥάπτω deducto nomine, rhapsodum, ῥαπτῶν ἐπέων ἀοιδόν uocat.

Ῥᾴων. ωνος. ὁ ἡ facilior. ῥᾴων ἐγένετο. conualuit.

Ῥᾴ. facile poëticum est.

Ῥέα. ας. ἡ. Rhea uxor Saturni.

Ῥέγκω. Attice pro ῥέγχω.

Ῥεγμός. fullo, tinctor.

Ῥέγμα. tinctura.

Ῥέγ⊙. idem Etym.

Ῥέγχω. μ. ἐγξω. π. ἔγχα. sterto. unde ῥέγξις, & ῥέγχ⊙. Neutr. absol.

Ῥέδιον. ῥ. ὁ. rheda, currus.

Ῥέζω. ῥέζω.

Ῥέεθρον. τὸ. ὁ. fluentum. ῥοῦθρον.

Ῥέεν fluebat, pro ἔρρεεν.

Ῥεζέσκω. &

Ῥέζω. μ. ἔξω. σω. χα. facio, sacrifico, patro, manibus contrecto, tingo. Actiu. accus.

Ῥέθη. τὰ. membra.

Ῥεθομαλίσθαι. οἱ. τροφερὸν τὴν σάρκα. delicata & molli cute.

Ῥέθ⊙. εθ⊙. τὸ. facies, membrum, corpus.

Ῥέα. ας. pro ῥέα. Rhea dea.

Ῥεῖα aduerb. facilè, ἀπόνως, penanflex.

Ῥεῖθρον. τὸ. ὁ. fluentum, alueus, fluitum, portus. Etym. Ammonius distinguit à ῥοῦμα.

Ῥεινοτόρ⊙. scuta perforans, aut uulnerans.

Ῥεῖσις. ἡ. fermo, apophthegma.

Ῥεῖτυς, & ῥειτός. fluidus, fluens.

Ῥειών. luno, apud Euphorionem. Etym.

Ῥέκ⊙. εθ⊙. τὸ. cingulum.

Ῥεκτήρ. ῆρ⊙. ὁ. factor.

Ῥέκτης. τὸ. ὁ. factiuus, strenuus.

Ῥεκτός. uirilis uestis.

Ῥεμβασμός. τὸ. ὁ. occupatio mentis. ἀχαλίνωτος ὄνοια, καὶ ζωῆς ἀφανισμός.

Ῥεμβ⊙. τὸ. ὁ. gnatho. πυρίως ῥεμβὸς ἐστὶν ὁ συνεχῶς αὐτίως πλανώμενος, ὡς ἐπὶ τῶν παιδὸς εἰς αὐόνητα λαπαναῖον, ἐρασθέως εἰς τὸν ὄικον αὐασρέφ. hũc latine negabũdum dicere possumus. ex legib.

Ῥεμβω. circumuerto, uacillo, irrito. Actiu.

Ῥεμβών. funda.

Ῥεμβώδης. ὁ. inanis labor, remissus, neglectus, Suid. Item immitis, torpus, Plutarcho lib. de uero audiendi munere.

Ῥεμφ⊙. εθ⊙. τὸ. rostrum, nasus, os.

Ῥέμω. dolco, penetro, putrefactio.

Ῥέον. facilius. εὐφορώτερον.

Ῥέοντα. τὰ. pocula, trullæ.

Ῥέ⊙. τὸ. fluxus, ῥεῦμα, Aeschyl. λαμπρυσίσκιον ἀπ' ὄσσων λειβόμενα ῥέος.

Ῥέπω. declino, inclino, propendeo, uergo. ῥέπει πρὸς τὰς ἡδονάς. significat procliuiorẽ uel propensiorẽ esse ad uoluptates. De statera proprie dicitur. Translate posuit Ioseph. πλεῖθ⊙ ἐρρέπει πρὸς τὰς βρασυτέρας.

Ῥεῦβος. πρόσωπον, facies. Etym.

Ῥεῦμα. ατος. τὸ. unda, fluxus, catarrhus, fluctum, impetus aquarum, tempestas. Vide ῥεῖθρον in Ammonio. Gaza in Aristotele ῥεύματα uertit fluctiones.

Ῥευματίζομαι. grauedine infestor, fluxu mali & noxij humoris tentor & infestor.

Ῥευματικώτατ⊙. τὸ. qui maxime obnoxius est fluxibus.

Ῥευματισμός. ὁ. fluxio.

Ῥλμων.infans recens natus.
Ῥλύσις.ιος.ἡ fluxus.
Ῥλυσός.σ.ὁ.fluctus.χυτός.
Ῥλυσῶς πίπτει cum passione generat.
Ῥιφανος.ὁ.raphanus Ionice.Ammonius.
Ῥιφής.tectus.
Ῥιχθεον.lugebant.
Ῥιω.μ.ύσω.π.ευκα.fluo.Neutr.absol.
Ῥιως.ίω Atticè,fluentum,Aeschyl.εὐποτον κυ-
κρέιας ῥίωμ,potabile flumẽ.Idem in neutro ge-
nere ῥεῦν dixit.
Ῥῆγνύς.ύν.ὁ.tinctor.
Ῥηγμή.ῆς.fissura,ῥῆγμα.
Ῥήγιον.σ.τὸ.Rhegiũ.urbs prope Siciliã. sic
dicta quòd terræmotu facto perfecta isthic mul
ta fuerint.Etym.Item utile, iucundũ, bonum.
Ῥῆγμα.ἄτος.τὸ.eruptio,ruptura,rima.Galen.scri
bit unitatis solutionem quæ in musculis eue-
nit,ἑλκῶν ὑῆγμα dici. Alij arteriarum & ue-
narum esse uolũt.Aegineta τὰ ῥήγματα (in-
quit συὺν ἐγχυμώσει γίνεσθαι πάντως.ῥῆγμα (in
quit Vlp.Rhetor.) aiunt medici,conceptaculi
alicuius rupturam ut uenę uel arteriæ,differq;
à ῥέμματι,quod hoc sit ubi articulus suo loco
mouetur, uel ῥῆγμα νεύρω διάσασις, ῥέμμα
uero ὀστέων ἐκπτάσασις dicitur.Apud Aristot.ῥήγ
ματα γῆς ꝓ salebris ponũtur, πῇ δὲ τὸ ἔρρηγμα.
Ῥηγματίας.qui ruptis laborat,id est τῶις ῥήγμασι.
Ῥηγμίν.ῖνος.poëticè littus. ὧτε κύματα προσ-
ρήσσοντα. Proprièuero procella,& aqua allisa
littori.Etym.
Ῥηγμός.ὁ idem.
Ῥηγμοχασμός quasi hians ruptura, sanguinis eua
cuatio,quæ fit rupta uena apud Celsum.
Ῥήγνυμαι. erumpo. utτοῖς δὲ θήλεσι ῥήγνυνται
τὰ καταμήνια, Erumpunt menstrua, Aristot.
Sic etiam uox ῥήγνυσθαι dicitur, hoc est erum
pere,cum post silentium edimus eam, & loqui
mur. Significat etiam cum uehementia & fra-
gore elidor, & supernè decido, ut procellosa
pluuia & grando solet, Aristot. Ῥήγνυσθαι etiã
fluctus & unde dicuntur, hoc est, rumpi & di-
uidi. Est etiam diuelli,abripi.Gregor.de Bas.
φιλοσοφία δὲ ἡ ὡσανεὶ ἡνῆ τὸ ῥαγῆναι νόσμε, ἅ
μετὰ θεὸν γίνεσθαι.Bud.Com.
Ῥήγνυμι,&
Ῥηγνύσκω.&
Ῥηγνύω.μ.ήξω.π.ηχα.rumpo,findo,effringo. In
trãslationibus elegans eius usus est,ut ῥηγνύ-
ναι φωνὴν, est post silentiũ loqui,& quasi uocẽ
exire gestientem edere & emittere.hoc est sine
re ut erumpat, ut apud Vergil. Composito
rumpit uocem,& me destinat aræ. Item Plu
tarch. ῥήγνυσι πηγὰς ναμάτων θερμῶν ὁ χῶ-

ρος,Emittit fontes,scatet fontibus, quasi terra
rupta scatebram elidit Bud.Com.
Ῥῆγος.εος.τὸ.pannus tinctus, cooperimentum,
puluinar,strangulum ad cooperiendum.
Ῥηΐδιος.& ῥήϊος.ου.ὁ.poëtice pro ῥᾴδιος.facilis,
Ῥηΐνος.ὁ fordidus,horridulus,squalidus.
Ῥῄσα.facillimè.
Ῥῄσος.σ.ὁ.facillimus.
Ῥηΐτερος.facilior.
Ῥῆμα.ατος.τὸ.uerbum.
Ῥηματικός.ὴ.ὸ.uerbalis
Ῥημάτιον.σ.τὸ.uerbulũ,dictiũcula.Libanius.τοῖς
ῥηματίοις ἐγκαλλωπιζόμενον.
Ῥήμ.μινός.ὁ.ouis.
Ῥηναία.insula non procul à Delo.
Ῥήνικον.ouium aut agnorum pelles, diphtheræ.
Ῥηξήνωρ.ορος.ὁ.fortis,bellicosus.& ῥηξηνορία.for
titudo, robur, propriè in prælio actes hostiles
perrumpentium.
Ῥηξίφρων.ονος.ὁ.idem.ὁ καταβαλὼν τὰ φρένα.
Ῥῆξις.εως.ἡ. ruptura,exulceratio oculi in cornea
tunicula quæ uel ex ictu uel uehementi inflam
matione facta sit, quæq; disruptionẽ tunicarũ
oculi adfert ac humores per quos uidem⁹ dif-
fluere compellit.
Ῥηξίφλοια.τὰ.quibus est scaber cortex, quæcũq;
corticem rumpunt matura,ut nuces.
Ῥησάμενος.confessus.
Ῥῆσανδρος.dixerunt,decreuerunt,& ἐτύπησθε.
Ῥησίαχος.qui oracula loquitur, siue qui interro
gat oraculum.
Ῥησία colloquium.
Ῥησίδιον.σ.τὸ.dictiuncula.
Ῥῆσις.εως.ἡ. dictio, locutio,sermo elegantior,ui
de ῥητὴς,uel ὁ μακρὸς καὶ κατὰ ῥήτορας ἐπισκέ-
ψιν ἐπφερόμενος λόγος. Cic. uidetur perpetuã
orationem appellare.
Ῥήσσω.μ.ήξω.π.κα.idem quod ῥηγνύω, uerbe-
ro.Actiu. accus.
Ῥήτα & ἄῤῥητα.dicenda,tacendaq;, fanda atque
nefanda.
Ῥητῇ ἡμέρᾳ.constituta die.
Ῥητήρ.ῆρος.ὁ dictor,id est qui dicit,præceptor.&
idem qui ῥήτωρ.proprie qui apte, cõcinne & e-
leganter loquitur, unde Hom. Phœnicẽ ait A-
chilli præfectũ μύθων τε ῥητῆρ ἔμμεναι ἠδὲ πρηκ-
τῆρα ἐπέων ἠδὲ ἔργων,hoc est, orationẽ uerborũ & actio-
rem rerum.Cic.de orat.lib.3.
Ῥητησάμενον.confessum.
Ῥητίνη.ης.ἡ, resina.
Ῥητινίτης οἶνος.resinatum uinum.
Ῥητινώδης.ες.ὁ.ἡ. resinosus.Sic Columel.Me-
dicamina adijcito resinosa.
Ῥητορεία ἡ rhetorica. (Neutr.absol.
Ῥητορεύω.μ.εύσω.π.εύκα.declamo, oro, dico.
Ῥητορικὴ.

Ῥητορικὴ.ης.ἡ.artificiosa eloquentia interp.Cic.
& oratoria facultas quę ciuilis rationis ac scien
tiæ magna pars est.
Ῥητορικὴ γραφή.dicebatur actio uel accusatio ad
uersus rhetorẽ aliquid dicentem,scribentem,
agentemúe cõtra fas & leges.uel ῥητορικὴ γρα
φαι,dicebantur quod secundum uarios rheto-
rum actiones introducebantur Harpocrat.
Ῥητός.ὴ.ὸ.dicibilis,dictus,ordinatus,dispositus,
celebris,destinatus. ὑῆτοῖς, super re certa
& plana,certis cõditionibus legibusq;. Itẽ nõ
gratuitò.Bud.Com. ῥητὸς μισθός,stata merces.
Ῥήτρα.ας.ἡ.conuentus dicendi,concio, lex di-
cendi,licentia,dogma,oraculum, decretũ,un-
de Lycurgi leges τὰς ῥήτρας appellabant,calcu
lus,pactum,conuertio in dictis. unde ῥήτραν
ἔγραψε, rogationem tulit. item cõmentarius,
scriptura, σύγγραμμα.Etym.
Ῥητρεύω.σ.ὁ.ῥητορεύω.
Ῥήτρη. eadem quæ ῥήτρα.Etym.
Ῥητροφύλακες.scriptorum publicorum & mo-
numentorum conseruatores.Etym.
Ῥήτωρ.ορος.ὁ. orator, causidicus, ab eloquẽdo.
Græce ἐρήτωρ & Lat. eloquens dictus est. apud
antiquos dicebatur rhetor,qui consilia popu-
lo,& Reip.dabat, concionator.
Ῥητῶς. palàm, manifestè.
Ῥηχάδιαι, uel ῥηχάδιαι.οἱ.qui damnatos εἰς τὰς
ῥαχίας, id est in saxa præcipitant.
Ῥηχίς.ἡ.præcipitium,promontorium.
Ῥηχος.sepes.
Ῥηχώδης.ες.ὁ.ἡ.asper,salebrosus,mali cotonei
epith.apud Nican.ob inequalitatem cutis.
Ῥιγαλαίος.ᾶ.ὁ.odibilis,terribilis,horribilis.
Ῥιγαῦρ.α.τὸ.pānus ad cooperiendũ, Cyrill.
Ῥιγέω.μ.ήσω.π.ηκα. in timore frigeo, ti-
meo: & ad animũ refertur,ut ῥιγέω ad corpus.
Ῥιγηλός.ὴ.ὸ.tremendus.
Ῥιγος.ους.ὁ. rigidus,horridus,frigidus,molestus.
Ῥίγος.ους.ὁ.terribilis,letifer,uirus.
Ῥιγίων.ον.ὁ. peior.
Ῥιγός.ῥιγηλός.
Ῥιγώ.ῶς.τὸ.frigus. Item rigor,qui est initium
febris.Alex.Aphrod. γίνεται δὲ πρόψυξις πρώ
τη, ἔπειτα ὦλιγα θαλῶς φρίκη, ἔπειτα ῥίγος. Ponitur
à Diosc.sæpe pro ipsa febre.Bud. Com. ῥῖγος a-
pud medicos proprie dicitur frig⁹ illud quod
in accessionib.tertianę febris hominem treme
re facit,quo qui laborant ῥιγοδῦσι dicũtur, qd
si extremas tantũ membrorũ partes occupaue
rit περίψυξις uocatur, ac quartanis peculiare.
Ῥιγός.rigidus,horridus,frigidus.Etym.
Ῥιγοσίδιος.ᾶ.ὁ.perpetuo frigẽs.Cel.li.13.cap.37.
Ῥιγόω.μώσω.π.ωκα.frigeo,ad corpus refertur.

Neut.absol. (ma syllaba.
Ῥίγχων.ονος.ὁ.rostrum. melius per υ psilon in pri-
Ῥίγω.idem quod ῥιγέω,& ῥιγόω.
Ῥίζα.ης.ἡ.radix. ἀλιῆς ῥεῖ τὸ ζῆμ αὖω τοῖς ἀγκιστροις.
Item ῥίζα uocatur media pars claui uel guber-
naculi,quæ & alio nomine φθεὶρ dicitur & ὑπὸ
ζωμα,testib.Thom.Mag.& ante hunc Polluce.
Ῥίζιον.σ.τὸ.idem origo.
Ῥιζοβολέω. radices agere.
Ῥιζόθεν.radicitus.
Ῥιζόνυχος.unguium in digitis initia,ac uelut ra-
dices quædam.
Ῥιζοξαίνω.ablaqueare.
Ῥιζοτμία.herbarum lectio ad medicamenta.
Ῥιζοτομικά τά. &
Ῥιζοτομικὴ τέχνη.de re herbaria scripti cõmentarij.
Ῥιζοτόμος.incisor radicũ,radiseca, medicamen-
rarius.
Ῥιζοφαγίς. ὁ radicum appetens,amans radices,
Ῥιζοφυτόν.σ.τὸ.stirps. (uorax.
Ῥιζω.μ.ώσω.π.ωκα.& ῥίζω.radico, firmo, fulcio.
Neutrum absol.fibris stabilio.
Ῥίζωμα.ἄτος.τὸ.radix. Aeschylus pro genere,siue
progenie accipit.ortus,principium, Empedo-
cles quatuor elementa,uniuersi ῥιζώματα uo-
cat,uelut seminaria.
Ῥιζωτὴρ.ῆρος.ὁ.eradicator, radices funditus euel-
Ῥιζωσις.ιος.ἡ.radicatio. (lens.Epigr.
Ῥινᾶν. decipere. (cari.
Ῥινηλής.ἐντος.ὁ.ἡ.rugosus,uetus,obsoletus.Ni-
Ῥινὸς.σ.ὁ.paruus,curuus. Inferius ῥοικὸς scribi
Ῥινότης.ητος.ἡ.curuitas. (tur.
Ῥινηδῆν,uel ῥιγηδῆν in saltando lũbos uehemen
ter agitare,& contrahi ut senes, λεπτύνεσθαι.
Ῥίμφα.leuiter,statim,celeriter. πῇ δὲ τὸ ῥίπτειν ἑαυ
τὸν ὀξὺ πέφυκεν.
Ῥίν.ινός.ἡ ῥὶς cutis nasi,nasus.
Ῥινάω.fallo,decipio,ut interp.Pausan. metapho-
ricè ab ijs q per olfactũ decipiuntur aut decipi
unt,Menand. ἐγὼ γὰρ ἐπίσταμαι ῥινᾶν.Eust.Il.ξ.
Ῥινεγχασία.infusio siue instillatio in nares.
Ῥίνεαι αἱ caricæ nigræ.
Ῥινεγχύτης.σ.ὁ.specillum per quod in nares effun
ditur aliquid.
Ῥινήν.ῆνος.ἡ oxyton.Cyrill.lima,instrumentum au
ro fundendo aptum,ut ῥινὴ πεχυσίχρυσος.
Ῥίνη.ης. rhina piscis,squatina, ut Gaza interpre-
tatur apud Aristotel. meminit & Aelianus.pa-
roxyt.Cyrill.
Ῥινηλατῶν. sagaciter persequi & indagare.
Ῥινηλάτης.σ.ὁ. sagax,de cane dicitur.
Ῥίνημα.ατος.τὸ. scobs, ramentum, & ῥίνισμα
apud Dioscor.
Ῥινία.τὰ.nares.

Ῥινόβατος.

Ῥινόβατος. ε. ὁ. rinobatos piſcis, quaſi ſquatinoraum dixeris. Gaza in Ariſtotele alias ſquatra. iam exponit, aliàs Græcam uocem relinquit.

Ῥινοσλέψης. ε. ὁ. corij tinctor, coriarius.

Ῥινόκερως. animal quoddã quadrupes, & auis in Aethiopia. Cæl. lib. 9. cap. 15. Vide Aelianum. & Oppianũ lib. 2. de Venatione, & prouerbium in Chil. Eraſ. Rhinocerotis naſus. Eſt & nomen uaſis Martiali.

Ῥινοκόλουρα. ciuitatis nomen in Aegypto, quod incolæ eius eſſent mutilatis naribus, Stephan. Cæl. lib. 2. cap. 30.

Ῥινοκοπεῖν. naſum amputare.

Ῥινολαβίς. ίδος. ἡ. inſtrumentum quo noxijs naſum diſtorquebant, apud Syneſium.

Ῥινόμακτρον. τὸ. ſudarium abſtergendis naribus aptum, emunctorium narium.

Ῥινοπύλη. ης. ἡ. ualua & exigua porta.

Ῥινός. ὁ. ἡ. uel. ἡ. pellis, ſcutum, pellis bubula, pellis ex qua fiunt ſedes.

Ῥινόσιμος. ὁ. reſinum habens naſum.

Ῥινοτόμος. ε. ὁ. ſcuta percutiens, corium ſcindẽs.

Ῥινοτόρος. ε. ὁ. clypeos & arma diſſecãs, coriarius.

Ῥινοβρωκυδέρμα. nomen propriũ fictitiũ. Etym.

Ῥινοχόος. ε. ὁ. infundibulum.

Ῥίνω. limo. unde διεξέρινωμαι, limatus.

Ῥινῶ, inueteraſco, ſic ἐξέρίνησεν οἶνος.

Ῥίον. ε. τὸ. promontorium, montis cacumen, & ſpecula, Etym.

Ῥίπαια. τὰ. Rhiphæi montes ad Septentrionem dicti quod Boreas illinc flare incipiat.

Ῥιπάς. & ῥιπή. turbo uenti.

Ῥίπεα τὰ &

Ῥίπος. crates uimineæ, ligamina ex uirgultis uel ſalicibus. Nominatiuus eius eſt ῥίψ. ῥιπός.

Ῥίπη. ης. ἡ Rhipe urbs. paroxyt. Cyril.

Ῥιπή. ῆς. ἡ. ictus ſeu iactus teli miſſi uelut fulminis, uis flatuum & ſpiritus, oculi momentum. Item incitamentum, ὁρμὴ, πίνησις. eſt etiam nomen urbis. Dicitur & ῥοπὴ pro eodem, à ῥίπτω.

Ῥιπίζω. μ. ίσω. ω. ικα. ſuffluo, excito ignẽ ſufflando, uentilo.

Ῥιπίς. ίδος. ἡ. flabellum, uas ex uimine contextũ. Inde ῥιπίδιον diminut.

Ῥιπισός. perflatilis, uentis expoſitus.

Ῥίπ. ε. ὁ. paruus.

Ῥίπος, & ῥίπεα, ſtorea, matta.

Ῥιπάσκω. & ῥιπάζω. &

Ῥιπέω. μ. ήσω. ω. ηκα. &

Ῥίπτω. μ. ίψω. ω. ιφα. proijcio, emitto, iaculor. Vnde ἐῤῥιμμένοι, diſiecti ſiue ſparſi, quo utitur Lucian. agens de ſtellis toto cœlo paſſim temerè, nulloq; ordine ſparſis. Actiu. accuſ.

Ῥὶς. ινός. ἡ. naſus (ut Gaza uertit in Ariſtotele.) at μυκτῆρες nares, authore Ammon. ſed confunduntur. Ammonius diſtinguit à ῥύγχος & à μυκτήρ.

Ῥίσκος. ε. ὁ. riſcus, ſ propriè ciſta pelle contecta, teſte donato. Cæl. lib. 9. cap. 9.

Ῥίσπος. ὁ. flabellum, uentilabrum.

Ῥῖτος. idem qui ῥάτος apud Herodianum. Etym.

Ῥιψοδία. ῥικεδής. turpiter & incompoſito motu cieri.

Ῥίψ. πός. ὁ. uimen flexile, ramus ſalignus. παρὰ τὸ ῥίπτω, quòd inflectatur ob lentitudinem. uide Bayſium.

Ῥίψαπις. ιδος. ἡ. timidus, qui abiecto ſcuto fugit. à ῥίπτω. & ἀπὶς. uide in Chil. Eraſ.

Ῥίψις. ιος. ἡ. impetus.

Ῥιψοκίνδυνος. ε. ὁ. temerarius, ſeſe in periculum præcipitans. Cic. in tertia actione Verrina. uertit, ad audendum proiectus, & proiectam audatiam ῥιψοκινδυνίαν appellat. idem pro Roſcio Amerino.

Ῥιψοκινδύνως. audacter, temerariè.

Ῥοά. ᾶς. ἡ. malum punicum. Cyrillus uide ῥοιὰ in Ammonio.

Ῥόας. irroratio, roratio, morbus ſatorum.

Ῥοβδίω. cum ſtrepitu proijcio.

Ῥοβδῶ & ῥοβλῶ. abſorbeo, cum ſonitu ſpiro.

Ῥόβδιμος. ὁ. regulus auicula.

Ῥογάδης. ὁ. tinctor, βαφεύς.

Ῥογέω. μ. ήσω. π. γηα. floreo, concito, domo.

Ῥογία. ſartrix, ἀκέστρια.

Ῥογκίδη. Epicharmus dixit pro ῥέγκηθη, ſtertere.

Ῥογμός. ε. ὁ. ſonus quem quis ſupinus ſtertendo edit, ronchus, nomen uerbale formatum à præterito perfecto uerbi ῥέγχω, mutatione ε in ο, iuxta comunem regulam.

Ῥογχάζειν. reſonare, ῥογχεῖν.

Ῥόγχος. ου. ὁ ronchus, qualem ſtertentes facere ſolent. à ῥέγχω, ſterto.

Ῥοδακινέα. ᾶ. arbor quædam apud Nicandrum deſcripta, perſea, perſicus arbor. Nicã. ſcholiaſt. à roſeo colore fortaſſis, qui in Anglia dilutior eſt, uel à Rhodo inſula primo hoſpitio Perſicarum arborum ex Aegypto aduectarum.

Ῥοδακινόν. τὸ. fructus perſici mali, aut falsè eius generis, cuiuſmodi ſunt armeniaca & præcocia à roſeo colore fortaſſis, qui in Anglia dilutior eſt, uel à Rhodo inſula primo hoſpitio Perſicarum arborum ex Aegypto aduectarum.

Ῥοδακινος. ramus, germen.

Ῥοδαλύη. ης. ἡ. trama.

Ῥοδαυίζω. agito, & continuo motu cieo tramã, συνεχῶς τινάσσω τὴν κερκίδα. Euſt. Iliad. σ.

Ῥοδελία. ſertum è roſis, ταινία.

Ῥόδεον. roſeũ, purpureum, odoratũ, ſpecioſum.

Ῥόδη. ης. ἡ. roſarum frutex, aliàs ῥοδέα circunflexè. Vide ῥόδεον apud Ammonium.

Ῥοδίζειν.

Ῥοδίζειν. roſam reſipere, imitari.

Ῥοδινός. ε. ὁ. roſarium, id eſt aqua roſacea.

Ῥοδινός. ε. ὁ. roſeus.

Ῥόδιος. ε. ὁ. Rhodienſis, proparoxyt. Cyrill. Troadis fluuius apud Hom. Iliad. μ. at ῥόδιος Rhodius, ex Rhodo oriundus.

Ῥοδίς. ίδος. ſiue ῥοδωτίς. paſtillus roſeus.

Ῥοδίτης οἶνος. uinum roſaceum.

Ῥοδοδάκτυλος. ε. ὁ. ἡ. habẽs digitos roſeos, id eſt, radios. Auroræ epitheton eſt.

Ῥοδοδάφνη. uitis ſpecies, uuam roſæ ſimilem ferentis.

Ῥοδοειδής. ές. ὁ. ἡ. roſis ſimilis, aſpectu gratioſus.

Ῥοδόεις. ῶσσα. ὁ. roſaceus.

Ῥόδον. ε. τὸ. roſa, quã Plutarchus ſic dictam ait: ἕλκος ὀδύνας πολὺ ἐλάμπει ἀφίησι, quòd ingentem odoris fluxum emittat. Grammatici ἀπὸ τοῦ ὄζειν deducunt. Ammonius diſtinguit à ῥόδινα & ῥοδῆ.

Ῥοδωνιά. ᾶς. ἡ. locus ubi roſæ naſcũtur, roſariũ & uirile membrum. uide ῥόδιον in Ammon.

Ῥοδοπήχεις. qui habent ulnas roſeas.

Ῥοδοπός. ε. roſeus color.

Ῥόδον. bene olens. Etym.

Ῥόδος. insulæ nomen. Etym.

Ῥοδώδης. ῶσσα. ὁ. roſetum. oxyton. Cyrill.

Ῥοδωνία. fertum ex roſis, rododaphne. Item genus uitis flauas uuas habentis. Etym.

Ῥοδῶπις. roſeis oculis.

Ῥοέω. latro, canum propriè, ſed translatè de hominibus pro ῥέγκω accipitur. Suidas, Inferius ſcribitur ῥυζεῖν.

Ῥοή. ῆς. ἡ. fluxus, fons, alueus.

Ῥοθέω. μ. ήσω. π. ηκα. impetu feror, perſequor.

Ῥοθιάζω. impetuoſè remigo. παρὰ ῥοθέω. confertim, & cum uocis ſtrepitu feror.

Ῥόθιον. ε. ὁ. impetus, unda, fluctus, fluxus, undarum ſonitus. Etym. propriè ἡ τῶν κλυσθέντων ὁρμή, ut annotat Arati interpres. uel ὁ κῦμα ἀπὸ τῆς ταχέως ῥεῖν. à remigantibus dictum, cum ſimul multis remis concitatus nauis impellitur Ariſtoph. interpret. ῥόθιον καλεῖσθαι (inquit Harpocrat.) πᾶσαν τὴν ῥοῦν τὴν ἐν τῷ πόντῳ ἀκουόμενον ὅταν σφοδρῶς ἐλαυνῶσιν.

Ῥόθιος. ε. ὁ. uiolentus, uehemens.

Ῥοθοπυγίζω. nates clàm accedens extenſa manu uerbero.

Ῥόθος. ε. ὁ. impetus, undarum ſtrepitus.

Ῥοία. ᾶς. ἡ. malum punicum. Ammonius diſtinguit à ῥοιὰ. ſed ῥοία, uolutabrum equorum.

Ῥοιάς. uide ῥοιὰς.

Ῥοιὰς ἀλὸς. ε. ἡ. caruncula: naturalis iuxta magnũ oculi angulum decrementum ſiue imminutio, opponitur uitio quod ἐγκανθὶς uocatur.

Ῥοιβδίω. cum ſonitu reddo, apud Lycoph.

Ῥοιβδίω. μ. ήσω. π. ηκα. abſorbeo. Neutr. accuſ.

Ῥοιβδητός. ε. ὁ. abſorbitio.

Ῥοιβέω. μ. ήσω. π. ηκα. emico. Neutr. abſol.

Ῥοιβδμός. ε. ὁ. ſibilus, ſtridor.

Ῥοιζέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſono, ſibilo cum ſtridore, curro, inſequor. δρομῶ, συρίσσω, ἢ νέμω. ῥοιζῶν apud Hom. paſtor dicitur, quãdo in educendo pecus ſiſtulã inſonat, quod & ψιθύζων dicitur, annotat Euſt.

Ῥοιζηδόν. cũ magno impetu, uehemẽter, ſonorè.

Ῥοίζημα. ατος. τὸ. ſibilus, curſus, ſonus.

Ῥοῖζος. ε. ὁ. ſtridor ſibili, impetus cum ſtridore, fluctus uehemens.

Ῥοΐνοι. οἱ. mala punica.

Ῥοινός. ε. ὁ. paruus, ſtrabus, rugoſus, παμπύλος. ſuperius ſcribitur ῥικνός. unde ῥοικὸν dicuntur mulleres quarũ uuluæ rheumatiſmo, hoc eſt fluxionibus laborant.

Ῥοισκός. οἱ. corymbi aurei ornatus gratia ſacrorũ ſtolis annexi, ob mali punici ſimilitudinem ita dicti.

Ῥοισμὸς. ῥυμός.

Ῥοίτειον. ε. τὸ. Rhœteum, promontorium, & urbs Troadis.

Ῥομβέω. μ. ήσω. π. ηκά. uoluo fundæ in morẽ aut rhombi, & ῥομβητής, motus in modũ rhombi.

Ῥομβοειδής. έος. ὁ. ἡ. figura geometrica, habẽs latera oppoſita æqualia, & angulos oppoſitos æquales, ſed non eſt rectangula, nec æquilatera. dicitur etiam de figura aciei, quæ & σφηνοειδής. ut habetur in appendice de uocab. militar.

Ῥόμβος. ε. ὁ. trochus, turbo, puerorũ ludus, uertigo, & inſtrumentũ quo mulieres uertẽdo nẽt, & quadrilatera figura, quę tamẽ rectangula nõ eſt. Item piſcis nomen, de quo Aelianus. & figura aciei, quæ & ῥομβοειδής. Vide ἔμβολον in Appendice de uocab. militar.

Ῥομβωτός. rhombi figura, ἀπὸ μήκης.

Ῥόμος. teredo, uermis ligna excedens.

Ῥομφάζω. baiulo.

Ῥομφαία. ας. ἡ. framea, iaculum longum.

Ῥομφεῖς. lora quibus conſuuntur calcei.

Ῥόος. ρόος. ὁ. fluxus.

Ῥοπαλίζω. fuſtigo, agito.

Ῥοπαλισμὸς. ὁ. tentigo.

Ῥόπαλον. ε. τὸ. clauus, baculus, fuſtis.

Ῥόπαλος. ε. ὁ. claua.

Ῥοπή. ῆς. ἡ. momentũ lancis huc aut illuc inclinãtis, ictus oculi: accipitur pro auxilio & potentia, uis, & qd Cic. dixit nuru ſuo, Max. Plan. uertit οἰκέια ῥοπή. Cũ ad tẽpus refertur, ſignificat pprie tẽpeſtiuã rerum faciẽdarum horã, quod

Terent.

Terent.articulū dixit in Adelph.Illuc uide ut ipso articulo oppressit.

Ῥοτωκίου.locus consitus.

Ῥοπτόν.sorbile,sorbitio.

Ῥόπτρον.ά.ῶ. ictus, fustis,claua, πάγη, ῥομφαῖα, ensis genus,& ἐπίσπαστρον,id est,ostij annulus apud Lysiam,Eurip. ἔπαισεν αὐτὸν δίκης ῥόπτρον,diuinam ultionem,indicat,Eust. Il.3.

Ῥόπτρον.ου.τὸ. ῥόπαλον, malleus impulsor, fores propellens.uide κορώνη.Cæl.lib.11.cap.57.Dicitur ῥόπτρον Polluci paxillus in maioribus laqueis aut retibus uenaticis, qui incuruis & inflexis lignis quæ, ut ex Archilocho docet Aristoph.interpres σκάνδαλα θηρᾶ uocantur,inseritur.

Ῥός.ὁ.uel ῥόος.ὁ.fluxus.

Ῥός ῥόος.ὁ. rhus Simachi uocatur.Duo eius genera apud Galen. alter obsoniorum, ῥὸς ἐπὶ τὰ ὄψα,qui & ἐρυθρὸς & μαγδικός, coquinarius, alter tinctorius, βυρσοδεψικὸς ῥός, à tingendo corio nominatus.

Ῥοφάω.μ.ήσω.π.ηκα. &

Ῥοφέω.μ.ήσω.π.ηκα.sorbeo.

Ῥόφημα.ατος.τὸ.sorbitio,Gaza etiam polentam uertit in Aristot.

Ῥοφητόν.ὸ.τὸ.sorbile,ut ῥοφητὰ ὠά.

Ῥόφιον.ὰ.τὸ.fluctus,absorbitio.

Ῥόφω. ὡσπὶ τοῦ ῥοφῶ, βαρυτόνως. Attici sic dicunt.Etym.

Ῥοχθέω.μ.ήσω.π.ηκα.resono,suspiro.à soni aspritate.Neut.absol.

Ῥόω.fluo.Neutr.absol.

Ῥοώδης.ες.ὁ.ἡ.fluxus,fluidus,fluens,& ῥοώδεις πυρετοί dicuntur medicis febres quę cum multo alui fluxu & aliquando uomitu fiunt, accedunt perfrictiones, subitaq; uirium defectio cum siti, uigilia, & pulsuum in uenis humilitas.Corn.Cels. uocauit fluentes, & has febres item & alios morbos,in quibus nimium ex omni humore excernerent ægri, idq; etiam diuersis partibus.

Ῥυάδες.άς.uites quædam, quæ alio nomine Ἀμπελίδες dicuntur.

Ῥύαμα.ατος.τὸ.custodia.

Ῥύαξ.κος.ὁ.riuus,fluctus.

Ῥυάς.άδος.ἡ.oculi uitium quādo canthus lacrymas continere nequit.aliàs ῥοιάς. Ῥυαλὸς σώματος, laxi corporis. Ῥυᾶς apud Aristotelem à Gaza uertitur fluta uel spargus.

Ῥύαξ.custodiebant,seruabant.

Ῥυάχεις.alueoli.Et ῥυαχετὸς, θόρυβος, ἢ ὁ ῥέων ὀχετός.

Ῥύβδην. uehementer, abundè celeriter, cum strepitu.

Ῥυγάδιον.sedis rimæ.alij ῥαγάδιον appellant.

Ῥυγχομάχει.pugnat cum rostro.Datiuo.

Ῥύγχος.ους.τὸ.rostrum,ῥάμφος.

Ῥύδδην.& Ῥυδὴν.fusim,affatim,abundè.

Ῥυέω.μ.ήσω.π.ηκα.fluo.Neutr.absol.

Ῥύζα.ἡ.uis,arcus intentio.

Ῥυζᾶν. lamentari,latrare. Vide ῥύζω supra. murmurare.

Ῥύημα.τὸ.Itrium, bellarij genus præstātius,nam λάγανον deterius dicitur,teste Gal. lib. de aliment.dulciariorum liborum genus cum melle preparatorum,Gal.lib.1.de aliment.

Ῥυήσομαι.diffluam,peribo.

Ῥυηφενής.ὲος.ὁ.ἡ.diues, cui affluunt opes. παρὰ τὸ ῥύομαι,ἢ τὸ ἄφθονον.ῥυηφενία,διυitiæ.παρὰ τὸ ῥυῆναι τὸν ἄφθονον.Etym.

Ῥυθμᾶς.ᾶ.ἡ.consonantia.

Ῥυθμίζω.μ.ίσω.π. ικα. apto, accōmodo, dirigo, regulo,corrigo,compono.Actiu.accus.

Ῥυθμοποιία.ἡ.rhythmorum effictio.

Ῥυθμοποιός.ὸ.ὁ.rhythmorum concinnator.

Ῥυθμός.ὸ.ὁ consonantia, μέλος,modulatio,modulus,ordo motus:Gell.lib.16. ex Varrone ῥυθμὸν explorare mensuræ uocis longitudinem agit: numeros uertit Gaza, ut μέλος modulus. Item εἶδος πρὸ ματος κατὰ διάστυλον ᾠδῶν τοὺς οἰκείους. Vide item Gellium li.16.cap. 18.& Marc. Vergil.lib. 5. cap. 6. Comment.ad Dioscor. ubi diligentissime multis explicat quid musicis & poētis,quid item medicis rhythmus,ad cuius obseruationes ex Cic.Orat. read Brutum hoc adiecerimus, & apud Oratores ῥυθμὸν,hoc est,numerum uocari quicquid sub aurium mensuram aliquam cadit, etiam si abest à uersu quali ῥυθμὸς in Platonis locutione quod imitatius ferebatur,& clarissimis uerborum luminibus utebatur, à nonnullis agnoscebatur.

Ῥυκάνη.instrumentum fabrile,telum,defensaculum refocillatorium.

Ῥῦμα.ατος.τὸ.purgatio,aliquid quo pannus purgatur, striga. Quidam ῥύμμα scribunt. Item impetus,propugnaculum, quod ῥύμμω quoq; significare legimus: Item tractorius funis quo nauis adducitur, Polybio.lib.1.

Ῥῦμαι.libero,protego,custodio.

Ῥύμβδην.superbire.

Ῥύμβιον.τὸ. rotula quę agitatur à fagis & uenefis, rhombus, Apollon.interp.in 4.

Ῥυμβός.ὸ.ὁ. uertex, rotula.Etym.ὁ ῥόμβος oxyt. à Cyrill.exponitur impetus,turbo:paroxyt.autem propriū nomen fluuij esse dicit idem Cyrillus,Eurip.pro motu & uertigine capit.

Ῥυμβῶν.

Ῥυμβῶν.flexus,in spiram circunuolutio.

Ῥύμη.ης.ἡ.ulcus,impetus,φυλακή,impulsus.interpr.Planude ex Cicer.

Ῥυμιγξ.torrens.

Ῥύμμα.purgamentum,σμῆγμα,strigil,τρόμπα.ῥύπος.Nicand.

Ῥυμός.ὸ.ὁ. temo currus. sic dictum quod teneat & conseruet currum alioqui fragilem.

Ῥυμοτομέω.μ.ήσω.τ.κα. uicos ordino,distribuo uias,uicosq; seco & meto,εἰς ὀρθὸν κόπτω.

Ῥυμοτομία.ας.ἡ. uiarum & tramitum sectio atq; directio,metatioq;.

Ῥυμαλκέω.remulco, adduco seu traho,quum nauis aut Hippago fune religata protrahitur,apud Polyb.

Ῥυπαλέη.ἡ. auis quædā columbæ magnitudine.

Ῥυπαλικός.ὸ. Phrygiæ fluuius,apud cuius ostium Briarei gigantis est tumulus.Apoll.interp.

Ῥυπαγχυστικά.naribus infunditur.

Ῥυπαίνω.μ.ύσομαι.τ.υσμαι. libero, tueor,defendo,protego,custodio,seruo. Depon.accus.aliquando tamen passiuè accipitur. Ammonius distinguit ab ἐρύω.

Ῥύπα.pro ῥύπος.sordities metaplasmo generis, teste Eustath.

Ῥυπάω.μ.ανῶ.τ.αγκα. sordido, fœdo.unde pro cōuicior,maledictis lacero,infamo. Et cōtrario significatu,purgo,abstergo. Actiu.accus.

Ῥύπαιον.Aetoliæ mons est Nicandro.

Ῥυπαπᾶ.acclamatio nautica.Hesych.habet ῥυπαπάξαι.

Ῥυπαρία.ας.ἡ immunditia,sordities, squalor,illuuies,pedor, Lucano & situs cum de anu malefica loquitur. Fœda situ macies lōgusq; in carcere pedor. Transfertur ad animum & significat uanitiam. Est & genus sordidi ulceris.

Ῥυπαρός.ὰ.ὸ.sordidus,putris,auarus.

Ῥυπαρός.ᾶτος.panis cibarius. Cicer.& Celso. qualio nomine σιτυελίας dicitur.uide πιτυελίας.

Ῥύπασμα.ατος.τὸ.sordes.

Ῥυπάω, uel ῥυπτέω.μ.ήσω.τ.κα. squaleo,sordeo.Neut.absol.

Ῥυπίς.ίδος.ἡ.ruga.

Ῥυπόγραφος.ὁ. sordidarum humiliumq; rerū pictor. Hoc enim nomine uocatus est Pyrrhicus quod tonstrinas, sutrinas, & asellos pictura exprimeret.

Ῥυπόεις.εντος.ὁ.sordidus.

Ῥυποκόνυλος.ὁ. parcus, extremè sordidus, qui ne numulū quidem sumpti faceret ad ungues repurgandos. Erasmus in Chiliad. Budæus legit ῥυπαροκόνυλος.

Ῥυπος.τὸ.sordes, pro ῥύπος. extulit Theocritus per metaplasmum.

Ῥύπος.ους.τὸ.sordes. quæ in summis unguibus manuū ac digitorū colliguntur. Itē quæ ex unctorū athletarū corporibus radūtur,in gymnasijs alio nomine στλίσματα & γλοῖα. Latinè uero strigmenta uocantur.

Ῥυπόω.μ.ώσω.τ.ωκα.sordeo,contamino.Neut.

Ῥυπτικός.ὸ.ὁ.qui abstergendi uim habet. (abs.

Ῥύπτω.τὸ.καθαίρω abstergo,purgo.

Ῥυσή,uel ῥυσία.ῆς.ἡ.tabes, γήρασις,corrugatio,siue rugarum sulcatio. unde & pro anu ponitur.

Ῥυσιάζομαι.&

Ῥυσιάζω.μ.άσω.τ.ακα.capio pignus.

Ῥύσιον pignꝰ, salui cōductum, uadimoniū quo gratiæ agūtur,p sanitate & bona fortuna Etym. Item præmiū gratulatoriū pro ualetudine bona aut felici euentu,apud Dionys de situ orbis. ῥύσια δ' ἀπόλλωνι χέρης αὐάρτησιν ἔπασαι Eu.

Ῥυσις.ιος.ἡ.fluxus.uadum,fluxio. (stach.Il.λ.

Ῥυσίς.ίδος.ἡ.phiala aurea,& mēsuræ ligneæ genꝰ.

Ῥύσκομαι ῥύομαι.

Ῥυσμός.in ago,species,figura.Etym.

Ῥυσμὸς.ὁ. lingua Abderitarum σχῆμα.figura.Dionys.in Periegesi ὠγυγὲς μὲν λιθύης ξύσμες πέλῃ.

Ῥυστήματα.τὰ. facierum senilium rugę ac sordes. τὰ (inquit Suid.) ἀπὸ τῶν γεγηρακότων σπιλώματα.

Ῥυσός.ὸ.ὁ uel simplici σρυσός rugosus.

Ῥυσόω.μ.ώσω.τ.ωκα.corrugo,senesco.

Ῥύσωσις.ἡ.uide ῥυτίδωσις.

Ῥύσαγμα. stupratio, uiolatio mulieris, apud Lycophronē. Etym. uiolentus tractus,cōpressio.

Ῥυσπᾶσθαι &

Ῥυσπάω.μ.άσω.τ.ακα. uiolo,peruim traho,extraho. Actiu accus.

Ῥυσπάκτυς.υος.ὁ.ἡ extractio cū uerberatione,uio-

Ῥύσκης.ου.ὁ.liberator. (lenta tractio.

Ῥυτὰ.τὰ. uasorum genus, & ἱδρὰ τὰ ἱππαδοσκόπα,ἢ τὰ ἑλκυσὰ,χαλινὰ,τόξα,σύμφυλα.

Ῥυταγωγός.ὸ.ὁ.habena & lorum equi.

Ῥυτανίνω.μ.ανῶ.τ.αγκα.fœdo,conuicior,maledictis lacero,infamo. Actiu.accus.

Ῥυτὴ.ῆς.ἡ.ruta,πήγανον,apud Nicand.

Ῥυτήρ.ῆρος.ὁ habena,frænum,lorum,flagellum quo cædebantur serui,ὑσροχίσται. Item custos, extendens arcum.

Ῥυτίδωμαι.μ.ώδωμαι τ.ωμαι rugosus sum.

Ῥυτιδώδης.ες.ὁ.ἡ.rugosus.

Ῥυτίδωσις.ιος ἡ corrugatio.Medici pupillæ corrugationem sic uocant,quæ & ῥύσωσις.

Ῥυτίς.ίδος.ἡ. ruga, ἢ σωκελκυσμένη σάρξ. ἀπὸ τοῦ ῥύω.

Ῥυτόν.rhytum uox Græca Latinis usurpata,poculi genꝰ est,cornib.simile,sed perforatū, ex quo tenuissime pfluēte uino inferne bibitur. Bayf.

Ῥυκὸμ.κὸ.& ῥυτ©-.ὁ. apud Diphil.poculi genus, apud Athen.qđ duos capiebat congios,à ῥύμῃ nomen habet, poculum erat heroibus peculiare,cornu simile perforatū ex quo fensim liquorem extillante bibebant.

Ῥυτός.ϗ.ὁ.fluibilis,fluxibilis, magnus,trahēdus, quod ferri non possit.

Ῥύτρον.ϗ.τὸ.rutrum herba. Item redemptio,pro λύτρον,uel potius præmium redemptionis.

Ῥύπω.abstergo,ῥύπτω.

Ῥύτωρ.ορ©-.ὁ.seruator,liberator.

Ῥυφόν.ϗ.τὸ.incuruum.Acolica dictio est.

Ῥυχάζ©ος.ϗ.ὁ.tumultus,συρφετός.

Ῥύψις.ι©-.ἡ purgatio.

Ῥύω.ῥύομαι.traho,custodio,tueor.Pausanias etiā de sacrificijs efferri dicit,unde ἀναξῦψαι sacrificare,interim etiam uiolentiam notat,unde ῥυστάζω.Eustath.Iliad.σ.

Ῥῶ.dico,fluo,ualeo,ago,perdo, ruo, impetū facio,libo.Etym.

Ῥωκ.ᾶς.ἡ.ῥοαί.Item costæ tenuiores,mollioresq; ῥωαὶ dicuntur.

Ῥωδικώτορος.ὦρ.q uix potest pronūciare r literā.

Ῥωγαλέ©-.ϗ.ὁ.fractus,quasi ῥαγαλέος,rimosus, lacerus.

Ῥωγάς.ἀδ©ς.ἡ.scala,gradus,ualua,& petra.Etym. ῥωγάδια πέτρου specū præruptum & excesum excauatumq; dixit Nicand.adiectiuè,ῥωγάδιον Ῥῶγμ©-.pars est magnæ domꝰ,μεγάρου μέρ©-,teste Eustath.

Ῥωγμή.ῆς.ἡ.rima capitis profundior.Et generaliter rima & salebra.

Ῥωγμός.ὁ.ὁ.tumor,scissura,fissura,hiatus terræ.

Ῥώδιος.fluctuosus.

Ῥώθ©ν.tubera,uibices.

Ῥώθων.pars gutturis.Et ῥώθωνθν,nares.

Ῥώνυμαι.irascor,tristor.

Ῥώμα.ᾶτ©ς.uis,impetus.

Ῥωμαϊκός.ὴ.ὸ.&

Ῥωμαῖ©-.ϗ.ὁ Romanus.

Ῥωμαλέ©-.ὲϗ.ὁ.robustus,εὐεξί©-.

Ῥωμαλεότης robur,uirilitas.

Ῥωμάν λέξις.ppetua elocutio uertitur ab Aquila.

Ῥώμη.ης.ἡ. robur,potētia,sanitas,ualentia,fama. Inde & urbis Romæ nomen, quā Solinus Valentiam prius fuisse dictam Latinis tradit. alij à ruma,hoc est,à mamma lupę,quā suxerunt Remus & Romulus.

Ῥῶμ©-.ϗ.remus.

Ῥώνιξ.ῖκ.ἡ.fluuialis schaphæ genus.

Ῥώννι©-.ϗ.ὁ.diues,ἀξι©-,πλούσι©-.

Ῥώμυμαι.μ.ώσω.ῶ.ωπα.& Ῥωμύω.ualeo,id est,sanus sum,& firmus,confirmo.Passiuum est ῥωμύομαι.ualeo.μ.ῥώσομαι.

ῶ.ἐῤῥώμαι.hinc ἐῤῥώσθω,uale. Ἐῤῥωμυλί©-.robustus.

Ῥώξ.ῥός.rupes,arena,acinus,uua.& genus phalangij in Theriacis Nicandri. Est & phalangij species,apud Nicand.cui in medio uētre os extat. Est ῥῶγας pro acinis aut uuis barbarum esse testatur, quo in significato ῥᾶγας dici debere: addit idem ῥῶγας esse μεγαλομέρους secundum

Ῥώομαι.fluo,uel prōpte & generose sto. (Hom.

Ῥῶπ©ν.uirgulta,syluosæ plātæ.unde ῥωπογράφοι dicuntur in istis scribentes.Etym.Item loca syluosa.Ite pigmenta,μίγματα.Cæl.lib.11.cap.17.

Ῥωπήϊον.τὸ.locus uirgultis plenus,frutex,uimineum uirgultum.

Ῥωπίζω.miscellaneam cōdituram facio.Eustath. Iliad.ν.confundo, quidā male exponunt apud Ionē Comicū ῥ indoctè & stolide aliqd facere.

Ῥωπονῥήθραν τλὼ quidā Comicus Demosthenem uocauit per cauillum.

Ῥωπονῥηδία φράσις.futilis est inanis dictatio.Eustath.Iliad.ν.

Ῥωπονώλης.ϗ ὁ. minutarum & omne genus rerum uenditor,pigmentarius,μυρεψός,aliàs ῥύπονώλης seplasiarius,cuiusmodi è Flacco,ciceris & fractæ nucis emptor dicitur.

Ῥωπικά τὰ merces uariæ,τὰ πραγματευτικά.

Ῥωπικός.ϗ.pretiosus.ἐπίκτητος,ὠράϊος. Sunt quī planè diuerso significatu interpretantur, ut sit ῥωπικὸς ὁ ἀγοραῖος ἄξιος,hoc est,uilis,nullo in pretio habitus. Plutarch.uita Licurgi.τὸ σιδηροῦν ἀργύριον ἐκεῖνον πᾶσι τοῖς ἄλλοις Ἕλλησιν ὀλίγου ἐίχε τιμὴν κατεγελώμενον,ὥστε καὶ πρίασθαι τῶν ξενικῶν & ῥωπικῶν ἐπαίρειν.

Ῥώπιον.molle uirgultum,Etym.

Ῥῶπον.ὸ.&.

Ῥῶπος.ϗ.ὁ. fascículus seu farcina è diuersis rebus colligata,& confusio quædam uariorum colorum,miscellanea colorum,coaceruatio,mixtura pictorum & unguentorum,quod item significat πανδαπὸν φόρβιν, id est, miscellaneum onus.Item ῥῶπ©-, nulla re dignus. Cæl.libro 11.cap.57.Vide ὀρῶπ©-.

Ῥῶπος.exilis & nullius momenti merx,ut Eust. Iliad.ν.& ut Dionys. Halicarnas,uaria,quā ueteres etiam γέλγην uocitasse ait.

Ῥωρός.uehemens.

Ῥώ©ϗζ.sedulo festinare.

Ῥῶσθαι.σπουδάζειν.ualere,posse.

Ῥῶσις.ι©-.ἡ sanitas.

Ῥωσήρ.ῆρ©-.malleus.superius ῥαισήρ.

Ῥωσήϊον.impetus,incitatio.

Ῥωσητός.ϗ.ὁ.corroborans,impetuosus.

Ῥωτάζω.literam ῥ in pronunciando sæpiusculè itero.

Ῥωχμός

Ῥωχμός.ϗ.ὁ.scissura,χάσμα.terræ discessio. Homer.ῥωχμὸς ἕλωγαίης.

Ῥώων.dentibus fremo.

Ῥώψ.uirgultum.& ῥόψα.herba tenera.

Ῥώω.μ.ώσω.ῶ.ωπα.firmo.Thucydid.ἐῤῥώσθω,id est,προθυμείσθω.properabat.

Σ Α.

Α lingua Megarensium,Herodiano teste, significat πνά, id est,quædam.

Σᾶ pro σθα.contractè,incolumia,integra,apud Eurip.

Σαβάζειν.bacchari, tripudiare,more bacchantium ouare.

Σαβανός.ὁ.putridus,raucidꝰ, cariosus apud Chi-

Σαβαρᾶς.acerbè,duriter. (os.

Σαβανόν.ϗ.ὸ. pannus asperior defricandis à balneo corporibus accōmodus,apud Aëtium:D. Victor fabana extulit ῥ lineis inuolucris,quibus excipitur in fontis baptismo infans.

Σαβάζι©-. Bacchus,ab eiusmodi sabasmis & furiosis saltationibus.aliàs Σαβάζι©-.nam Barbari,præsertim Phryges Σαβάζειν pro σὺν ᾄδειν utuntur.Cæl.lib.4.cap.15. In Sabazium hymnus est apud Orpheum.Rhod. Mnasias Patarensis,referente Harpocr.dicit Sabazium Bacchi filium

Σαββαϊκὴ ἡμέρα.septima dies. (fuisse.

Σάββαθον.ϗ.ὸ.sabbatum. Hebræa uox qua significatur quies,nā eo die nempe septimo cuiusq; hebdomadæ, Iudæis fas non erat quicquā agere. Plutarch. innuere uidetur σάββατον dici à Σαβάζειν.Iudæi enim eo die se inuicē ad largius bibendum inuitare soliti erant. Cæl.lib.4.cap. 15.& lib.7.cap.42.

Σάβη©-.ὁ culex.

Σαβοῖ.debacchantis acclamatio atq; cōpellatio. Vtitur Demosthen.eo contra Aeschinem, κατὰ βοῶν δῦοϊ,Σαβοῖ. Nā probris infectatus Aeschinem, ut qui matrē comitari solitus fuerit, atq; una cum ea sacra colēti clamare δῦοϊ,Σαβοῖ. Strabo lib.10.Geograph.

Σαβ©-.Bacchi sacerdos,locus Baccho sacer.ὁ τὸ λάμβδ©- Σαβατόω,τετέσι τῷ δ ὀνύσω.

Σαβύης.rasuræ genus ad formæ gratiā comparatum, apud quosdā etiam ῥ muliebri pudendo (capitur.

Σαγήνεια.ας.ἡ.piscatio.

Σάγανον.sagum,tegmen,munimentum.

Σαγάπηνον.ϗ.ὸ. sagapenū,succus est herbæ cuiusdam ferulam referentis,nascentis in Media. Alij legunt Σαβαπήνιον.

Σάγαρις.ι©-.ἡ.gladius Persicus, & fluuius Phrygiæ,& proprium nomē filij Medi. Etym,bipennis aut ensis quo utebantur Amazones apud Xenoph.

Σαγαρεὶς λυσιφλεβὶς.phlebotomū quo uenæ secantur.

Σαγγαρεὺς.ἡ. fluuius Phrygiæ, & Σαγγάρι©- apud Apollon.

Σάγη.scutum,tegmen,arma,stragulum.Item clitellæ iumentorum apud Iosephum.

Σαγηνευτήρ.ῆρ©-.ὁ.piscator,& Σαγηνεύτης uerriculator.

Σαγηνεύω.μ.εύσω.ῶ.δυκα.irretio,circundo retibus,illigo,euerriculo, Valla interprete.

Σαγήνη.ης.ἡ. uerriculum,uel euerriculum,à uerrenda aqua uel mari.

Σαγίς.pera,faccus.

Σάγμα.ατ©-.ὸ. cumulus, theca clypei.σάγη enim clypeus dicitur, imò tota panoplia. Cælius lib.11.cap.48.

Σάγηρον.ὸ.uerriculum,rete.

Σαθρόν.ὸ.quadrupes quædā amphibia Aristoteli.Gaza Græcam uocem relinquit.

Σαθρύνω.calefacio,foueo,θάλπω.

Σάθρη.ης.ἡ.ueretrum.

Σαθρᾶξ.κὸς pediculus.

Σαθρός.ϗ.ὁ.debilis,marcidus,flaccidus,cariosus, detritus,putris.τεῖχ©- Σαθρόν Luciano dicitur murus uetustate collapsus ac dirutus.

Σαινίδωρον.Epicurus Antidorum uocabat. Laërtius libro 10.Videtur autem sic appellari posse qui muneribus dandis hominum beneuolentiam captat.

Σαίνοροι,& σαινοκέλδων.οἱ.dicuntur equi uel canes caudā perpetuò mouentes.uide σαῦρ©-.

Σαίνω.μ.ανῶ.turbo,terreo,cōmoueo. Item arrideo,adultor,mulceo.sumptum à canibus caudam mouentibus.

Σαίρω.μ.ᾰρῶ.uerro, id est, scopo,scopis purgo. Item rideo, gaudeo,obstupeo, hio,labia diduco.uide στειρῶς infrà.

Σαϊτικὸς.νόμ©-. mos uetus,lex saitica nuncupata, de qua Plato in Timæo.

Σαΐς.ΐδ.ἡ. Aegypti urbs, ubi ingens est Hippopotamorum copia.

Σαμβύκιον.genus musici organi.

Σάπραυστ©-.pudendum muliebre.

Σαπέλλα.&

Σαπέλλιον.marsupium,sacculus.

Σᾶπδι.Thraces.

Σαπίσκαλ©-.ϗ.ὁ.scutum quatiens,bellicosus.

Σαπδυφόρ©-.ϗ.ὁ.scutifer.

Σαπένω.ὸ.πείζω.depeculor.Herodoto, χρήματα ὑπὸ Σαπειζόμενοι, sic apud Eustath.Iliad.ν.

Σαπηίζω.faccellare,quod est uinum saccis perfusum corrigere. σαπηίζειν & Σαπηλίζειν. Gal. per saccū transmittere & excolare,Plin.castrare uina dixit,& sacco frangere uires.

Σακίτης. οῦ. agni subrumi, qui intra septa adhuc cohibentur, pro σηπίτης.

Σαπνίου. ὁ. ὸ. saccus, crumena.

Σάϐιον. ε Θ. τὸ. saccus, cilicium. Cyrillus.

Σάκη Θ. ε Θ. τὸ. scutum, barba.

Σακηφόρος Θ. Σακεσφόρος Θ.

Σάκκος ὁ. saculus.

Σάκωμα. æquipondium.

Σάλα. cura, damnum.

Σαλάσσω. stuprare, turbare.

Σαλάσσω. clamor.

Σαλαΐζω. lamentari, θρηνεῖν, κόπτεσθαι.

Σαλάκωμα. τὸ. inanis iactantia, usus est Cicer. ad Atticum.

Σαλακωνεία. mollities, iactantia. Etym.

Σαλάκωνες. οἱ. molles, effœminati. alij prodigos interpretantur. Theophrast. Σαλάκωνα esse dicit prodigũ, qui ubi res non exigit, opes profundit.

Σαλακωνίζειν. τὸ πρωϊνὸν ἀποχρῶς λινεῖν, id est, nates parum decore mouere, quod nos ceuere dicimus, id quod Aristop. σαυλοπρωκτίζειν quoq; uocat. Sunt qui dictum tradant à Salacone quo dam molliculo, & delicijs diffluente.

Σαλαμάνδρα. ἡ. salamãdra, genus lacerti, de quo Aristoteles, Aelianus, & Nicãder in Alexipharmacis & in Theriacis.

Σαλάμβας. ὁ. dæmon. πᾶς ὁ ἀεὶ τῷ σάλῳ ἐπῶν. Item

Σαλάμβη. ης. ἡ. infumibulũ, fenestra. (fenestra.

Σαλαμφώ. Veneris cognomentũ apud Babylõ.

Σαλαμίνα. ας. ἡ. nauis publica uocabatur apud Athenienses, qua euocati ad iudicium fubuehebantur: in hac qui erant rei nauticæ peritissimi habebantur.

Σαλαμίς. urbis nomen proprium, Etym.

Σαλάσσω. μ. άσω. τ. ακα. quatio. Actiu accus.

Σάλαγμα. τὸ. quæcunq; in uasis condita seruantur ad uictum nostrum. Cæl. lib. 16. cap. 38.

Σαλεύομαι. labor, iactor.

Σαλεύω. μ. εύσω. τ. ευκα. coagito, quatio, agito, moueo, fluctuo, commoueo, salio.

Σαλία. ἡ. plexus rullæ quam capite gestabãt Spartanæ, in modum quasilli implicitus.

Σαλμυδησσός. σσ. ὁ. littus iuxta Euxinum pontum uadosum & periculosissimum. Item Thraciæ fluuius in Euxinum pontum exonerans.

Σάλος. ς. ὁ. cõmotio ac tumultus propriè maris ac fluctuum, fluctus, turbatio maris & iactatio, procella, uertigo, uacillatio. Σάλους Polybius in primo libro posuisse uidetur pro loco mini mè portuoso, sed in quo naues in salo esse & commorari queant. uide Bayfium.

Σαλεύω. curiosè incedere & accuratè, ut molliculi, Σαλακωνεύω.

Σάλπη. ἡ. salpa, piscis genus, qui bos etiam dicitur. Gaza in Aristotele Græcam uocem relinquit. Fuit & Σάλπη mulier quædam Lesbia, quæ παιγνίδια librum conscripsit, teste Eust. Iliad. σ.

Σαλπιγγολογχοπυράσται. οἱ. apud Aristoph. dicuntur q tubis, hastis, barbisq; formidabiles sunt.

Σάλπιγξ. γγος. ἡ. tuba, lituum buccinum, cuius superema pars ampla & concaua, infima uero directa, qua de causa acutum & stridulum sonabat. Aristoph. interpr. Item aulis quædam, & instrumentum bellicum. Item buccina piscis, seu turbo apud Archilochum. Colebatur & apud Argiuos Minerua Σάλπιγξ cognomento, à repertis tubis, cuius & Lycoph. meminit. Eustathius Iliad. σ.

Σαλπίζω. μ. ίσω. τ. ικα. buccino. Neutr. absol.

Σαλπιστής. σ. ὁ tubicen. Vide ἔκπαλον in Appendice de uocab. militarib.

Σαμαίνω. figillo, σφραγίζω.

Σαμαῖνα. ης. ἡ. nauigij genus bireme, rotundum & concauum, atq; in uentris similitudinẽ formatum, ut mare percurrere & celeriter cõuerti posset. à Polycrate Samiorum tyranno primo inuentore nomen habens, authore Plutarch. alij numisma hoc nomine intelligunt. Calius lib. 4. cap. 31. Vide Bayfium.

Σαμανία. τὰ. ornamenta quædam muliebria.

Σάμαξ butomus iunc⁹, aut gramẽ, crates, sporta.

Σαμάρδα. urbis nomen proprium Etym.

Σάμβαλα. τὰ. calceamenta, σανδάλια.

Σαμβύκη. ης. ἡ sambuca, hoc est, triangulũ instrumentũ musicum, quod ex inæqualibus, lõgitudine sicut & crassitudine, neruis efficitur, ut scribit Porph. Est & instrumentũ poliorceticũ oppugnandis urbibus idoneum apud Polybium, Athenæum & Appianum.

Σαμβυκίσκια. ὰ. minæ.

Σάμη, & σάμος. insula Samus, quæ nũc Cephalenia. σάμη uero potius ciuitatẽ ipsam significat.

Σάμιος. ὁ. ἡ. ἐκ σάμου ἐῶσας. Σαμιάζω uero, ὁ ἐκ σάμου.

Σαμοθράκη. Insulæ nomẽ è regione Thraciæ, quam Samij incolebant. Etym. (ciæ.

Σάμοι. οἱ. fastigia, τὰ ὕψη Eust. Iliad. ν. unde dicta Samus.

Σάμος. urbis & insulæ nomen, σάμη uero urbis tantum, ut uult Apollod. apud Strab.

Σαμψηρίς. ίδος. ἡ. iaculatrix.

Σαμφόρα. equi quibus impressum Σαμ, hoc est, σ ut Dores uocabant: quemadmodũ ποππάτια, quibus ϐ. Dicuntur & Σαπφόρα per π.

Σάμψυχον. amaracus.

Σαμψυχίζομαι. fanfuci odorem repræsento.

Σανδαλίου. ὁ. τὸ. sandalium, calceamentũ muliebre, Dicitur & σανδάλιον σανδάλιν Luciano.

Σανδαράκη

Σανδαράκης. ου. ὁ. apum cibus, duriciæ cæræ proximus apud Aristot. Gaza Græcam uocem relinquit, rythace, & color quidam metallicus, hinc sandaracinus adiectiuum.

Σανδύξ. υκ Θ. ὁ genus cerussæ, à colore sandaracha. hinc sandycinus color.

Σανίδιον. tabulæ quibus inscribebãtur debitores aut præuaricatores. Etym. aut mulctæ debitorum, Album uocari potest.

Σανιδώδης. ες Θ. ὁ. ἡ. assularum similis.

Σανίδωμα. ατ Θ. τὸ. tabulatum.

Σανιδῶμαι. tego, tabulo. hinc στεγανιδωμένα τὰ πλοῖα, tecta tabulata.

Σανίς. ίδος Θ. ἡ. tabula, asser, stipes, δόρα. Item albarium in quo Athenis maleficiorum crimina describebantur.

Σάννας & σαύνος. ὁ. apud Cratinum fatuus, Eust. Iliad. 9. hinc Samniones apud Com. Latinos.

Σάννιον. τὸ. penis. παρὰ τὸ σάνδειν.

Σαότειρα. ἡ. alumna, nutrix.

Σαπιόδης. ες. ἡ. apud Medicos dicuntur ij, quibus eminulæ protuberant alarum instar scapulæ, quibus propterea angustus tabulæ ritu ac depressus est thorax, unde illis nomen, paratis tabem incurrere, eosdem & πληρυγώδεις nominant. Gal. lib. 2. de temperamentis.

Σάος. α. ὁ. sospes, incolumis, & cõtractè σῶς dicitur, deinde & σόος, posterno etiam σῶος. Eust. & proprium fluuij.

Σαοσιμβροτ Θ. ρ. ὁ. seruans homines.

Σαοφροσυνή. prudentia, temperantia.

Σαόφρων. ον Θ. ὁ. prudens, sanæ mentis.

Σαόω. μ. όσω. τ. ωκα. saluo. Actiu. accus.

Σάπδη. uide Etym.

Σάπδελα. uide Etym.

Σαπίρδαι. αἱ. apuæ calamis confossæ, murlaque conditę, apud Lycoph. Doctiores uolunt esse frusta piscium conditanea, salgamisq; reposita.

Σαπιέρδης. ρ. ὁ. (aliàs per iota scribitur in fine, cũ articulo fœminino) saperda piscis, ponticum opsonium, qui alio nomine coracinus appellatur. Cæl. lib. 7. cap. 47. Gaza in Aristotele Græcam uocem relinquit, Laërtius lib. 6. in Diogene. Volebat quidam apud eum philosophari, cui ille Σαπιέρδην dedit, ac sequi se iussit. Interpres uertit pernam.

Σαπρία. ας. ἡ. σαπεδών, caries, putredo.

Σαπρίζω. putresco.

Σαπρόκνημα. ἕλκη. putrescentia ulcera in tibijs.

Σαπρός. ὸς. ὁ. marcidus, uetustus, putris, turpis, cariosus, præ uetustate exoletus.

Σαπρότης. τος Θ. ἡ. marcedo, & caries lignorum.

Σάπφειρος Θ. gemmæ nomen. Etym.

Σαπφώ. όος. ἡ. Sappho, una ex nouẽ poëtis Lyricis

Σαράϐαρα. τὰ. tibialia apud Persas, quę ex cocco confecta, bracarum locum habebant, & fœminalibus (μητροδέτας uocant) alligebantur, gestamen illustrium uirorum & satraparum, sic exponit Eudoxius Græcus author.

Σαράϐαρα. ας. ἡ. uestis Persica. τὰ πρὸς τὰς ἐνημιδίους φολύματα, Hesych. (cennus.

Σάραϐος. ϐ. ὁ. uel σάραϐον. muliebre pudendum,

Σάραγος. minister publicus qui stoas uerrebat.

Σάραπις. ιδος Θ. ὁ. Sarapis deus, quem Alexandrini colebant.

Σαράπις. ιδος. ἡ. Persica tunica albo distincta. fuit & Platonis cognomentum.

Σαράπτολις & σάραπτον. Alcæus Pittacum uocat, quod latos pedes traheret, ut habet interpres Laërtij lib. 1.

Σαράπους ὁ ἡ. distortos habens & diductos pedũ digitos, apud Hipp.

Σαργάνης. ης. ἡ. sporta, fiscella, sagena, reticulum ad capiendos pisces. Etym. Σάργανος, ὁ ἀγροστικός. Est & funis, laqueus, apud Aesch. plexus reticularis,

Σάργος. ὁ. sargus apud Aelianum & Aristot. Gaza Græcã uocẽ relinquit. piscis è mugilũ genere.

Σαργίνοι. οἱ. sargini pisces apud Aristotelem Gaza Græcam uocem relinquit.

Σαρδάζω. Sardonium ridere.

Σαρδαναφάλος Θ. α. ὁ morio, γελωτοποιός.

Σαρδιανὰ βάλανοι. Sardianę nuces, castaneę, Eu-

Σάρδιος Θ. lapis pretiosus. (stath. Iliad. ν.

Σαρδιανοί. incolæ Sardis urbis.

Σάρδις. urbis nomen. Etym.

Σάρδονες. plagæ & retia uenatoria.

Σαρδόνιον. πόα. Sardonia herba, quam Latini ranunculum uocant. Ea iuxta Dioscor. in cibo potu'ue sumpta mentis alienationem, & cum labiorum contractione eas conuulsiones facit, ut risus speciem præbeat. à quo euentu natum prouerbium est, Sardonius risus.

Σάρισα. ης. ἡ. hasta Macedonica.

Σαρισσοφόρος. σ. ὁ. sarissatus, hastã sarissæ portans.

Σαρκάζω. μ. άσω. τ. ακα. amarulente rideo, naso suspendo, subsanno, summis labris aliquid attraho, & uello, tondeo, Hipp. & Herodot.

Σαρκασμός. σ. ὁ. sarcasmos hostilis illusio, ironiæ genus, dicacitas concinna, exacerbatio: cum ad uersariorum facta (inquit Rufinianus) cum exacerbatione admissi eorum lacessimus, & idẽ alibi sarcasmon à chleuasmo distinguens, peculiariter illo fœdiora significari scribit, non tamen sine dicacitate concinna.

Σάρκη. Hipp. lib. de fracturis, musculos σάρκας uocat usitato uocabulo, quod omnis caro

sensu prædita, pars sit musculi.
Σαρκίδιον. ὁ. τὸ. σάρκιον.
Σαρκικός. ἡ. ὁ. carnosus.
Σάρκινος. η. ὁ. carneus: materiam significat, non qualitatem, quã notant cum dicunt Σαρκικός.
Σάρκιον. caruncula.
Σαρκίτης. ὁ qui in carnem redegit.
Σαρκοβόρος. ὁ. carniuorus.
Σαρκοκήλη. ἡ. ramex carnosus, apud Medicos.
Σαρκομάλη. lachryma arboris nascẽtis in Persida similis turis pollini, Latinè etiam artemonia.
Σαρκολαβὶς. forpex.
Σαρκοξέω. carnem à cute aufero.
Σαρκοτροφέω. cutẽ belle curo, apud Nazianzenũ.
Σαρκοφαγία, & Σαρκοφαγίη. ἡ. esus carnium.
Σαρκοφάγος. ου. ὁ. carnem comedens. Ponitur pro πέφ. lapis Asius, quod carnem exedat.
Σαρκόω. μ. ώσω. τ. ωκα. incarno. uulnus incarno, carnesco, carne expleo. Actiu. accus.
Σαρκώδης. ες. ὁ. ἡ. carnosus.
Σάρκωμα. τὸ. carnis præter naturam incrementũ.
Σαρκωσις. εως. ἡ. incorporatio.
Σαρκωτικός. ἡ. ὁ. ἡ. carnem perducẽs. Dioscor. de Iride συείγων τὴ πόλπων Σαρκωτικὰ, fistulas & sinus carne iris explet. interp. Marc. Verg.
Σάρμα. hiatus. Etym. χάσμα.
Σαρμὸς. cumulus terræ, arena, tegmentũ, fœnum.
Σάρξ. κός. ἡ. caro, ut Gaza uertit in Aristotele.
Σάρος. ὁ. ædituus qui ædem conuerrit.
Σάρπος. area, domus lignea.
Σαρπηδὼν. nomen uiri proprium. Etym.
Σαρπίζω. despio, uanus fio.
Σαρρύφλιξις. despicio, uanus fio.
Σαρούμενος. fluctuans, fluctibus iactatus apud (Lycoph.
Σαρόω. Σαρῶ. uerro, orno.
Σάρωθρον. scopæ.
Σάρωμα, & σάρωσις. τὸ. Συλοκάλημα.
Σαρῶμαι. scopis purgor, & fluctuo, & hio. Etym.
Σάρων. νος. ὁ. libidinosus, pudendum muliebre, rete uenatorium. Ité Saron deus nauticus Cyrillo, à quo Saronico mari cognomen inditũ, ut scribit Aristides in Themistocle. Pausanias scribit σάρωνα Aethiopię maritimę regioni imperasse. Hinc & apud Græcos prouerbiũ illud de hominibus arti nauticæ plurimum deditis, σάρωνος ναυλικώτερος.
Σαρωνίδες. arbores cauæ. Etym. querco excauatę.
Σαρωνὶς. mare ita uocatum à Sarone in illud præcipitato. Etym.
Σαταρίδες. ornatus capitis fœmineus.
Σατνιοῦς. γτος. ὁ fluuius Phrygiæ.
Σαῦλον. τὸ. & Σαυλὶν. ὶς. ἡ. plaustrum, uehiculum. Hom. Hym. παῖσαι σάυλα & ἅρματα ποικίλα.
Σάων. mensura quædam frumenti. (Λκ.
Σατραπεία. ας. ἡ. præfectura.

Σατραπεύω. μ. εύσω. τ. ευκα. sum præses.
Σατράπης. ου. ὁ. satrapa, id est, præfectus prouinciæ, Persicũ est uocabulũ. Alexand. Genialiũ lib. 4. cap. 23. cui regni summa commissa erat, præcipuè post regem dignitatis.
Σάτηα. ἡ. rulla, operculum capitis fœminarum, subigo, ut σεσαγμένη γῆ ager subactus, sic Cicer. 2. de orat. Subacto mihi ingenio opus est ut agro non semel arato sed nouato & iterato. Item σάτηω dicitur, onero, instruo. Actiu. accus.
Σατυεία. ας. ἡ genus esculenti ex herba.
Σατυειασις. εως. ἡ priapismus, pudendorũ pulpĩ tatio, Σατυειασμὸς, & totius corporis cancer, elephantiasis, tentigo, uide Galeno attributas definitiones.
Σατυείζω. arrigo.
Σατύειον. τὸ. satyrion herba apud Dioscor. ad Venerẽ uerem incitans, quam cynosorchin quoq; uocitant. & nomen animalis amphibij in Aristotele, sicut & Χαμαίλεων.
Σατυειασμὸς. ὁ. motus siue pruritus ad Venerẽ, tẽtigo, tumor prominulus seu augmentũ adenum post aures apud Hipp.
Σατυειὼς χορός. satyricus chorus.
Σατυειῶ. prurio ad Venerem instar Satyri.
Σάτυρος. satyrus, πῆ ἀ τὶὼ σοθίων τὸ ἀιδῖον. Vide Aelianum de animalibus, Est & Orphei hymnus in Satyrum.
Σαυαρμάτης. ου. ὁ. locus ubi hasta locatur, & iaculi manubrium, cuspis hastæ. Eustath. Iliad. 9. sic ferramentum concauum mucronatum, cui in feritur extrema hastæ pars.
Σαυτοῦ. tui ipsius. (tur.
Σαυκὸς. putris, debilis.
Σαφὲς. manifestè.
Σαφελαμιῶσι. σῦν. calamitatibus succumbẽtes, apud Xenoph.
Σάφηνεια. ας. ἡ. declaratio.
Σαφέστατα. manifestissimè.
Σαφεστάτη γλῶσσα. explanatissima lingua.
Σαφήνεια. ας. ἡ. claritas.
Σαφηνίζω. μ. ίσω. τ. ικα declaro. Actiu. accus.
Σαφὴς. ἐς. ὁ. ἡ. manifestus, ἀληθὴς.
Σαφηβόρος. ὁ. uates uerus, interpres.
Σαφηνίζω. μ. ώσω. τ. ωκα. saluo. Actiu. accus.
Σαφὼς. perspicuè, sanè.
Σαὼ. ἡ. Nereidos nomen à seruandis nauticis.
Σαὼ. &
Σαώζω. idem quod σώζω, seruo.
Σαώτηρ. ῆρος. ὁ. saluus, incolumis, indemnis, ἀνεκρωτηριάστος. Eustath.
Σβεννύω. μ. σβέσω. ὐ σβῶμαι. π. ηκα. ὀσθ. ὁ. σβεθὲν ὀκὴ Ψ σβῆμι. extinguo, obscuro.
Σβέσις. εως. ἡ. extinctio. Aristot. scribit luminis extinctionẽ quæ per se fit μάρανσιν uocari, quæ ab alio σβέσιν.
Σβεστήριος. ἡ. ὁ. qui extinguendi uim habet. unde σβεστήρια πολύματα. machinamenta ad restinguendum ignem.
Σ Δ. ponebant Aeoles in multis uocibus loco ζ literæ ut pro ζεὺς ζέλος, pro ζυγὸν σδυγὸν, μελιζῶ μελίσδω.
Σ Ε. te.
Σεβάζομαι. &
Σεβάζω. μ. άσω. τ. ακα. colo & ueneror religiose, admiror, obstupesco.
Σέβας. τὸ. reuerẽtia, adoratio. ἡ μετὰ πίστεως προσκύνησις, λατρεία δὲ ἡ. ἀπὸ τῶν ὀρύγων θεραπεία.
Σεβάσθησαν. coluerunt.
Σέες. ἡ. uermiculus apud Aristoph. à σὴς.
Σέβασμα. ατος. τὸ. cultus deo, aut ei q maiestatẽ quandam obtinet, exhibitus. Interdum id, cui reuerẽtia exhibetur, ueluti ara, simulachrũ monumentũ, delubrum, statua, & id genus alia.
Σεβασμιάζω. ueneror, pius sum.
Σεβάσμιον. τὸ. reuerentia.
Σεβάσμιος. ὁ. ἡ. pius, religiosus, uenerabilis, uenerandus. Σεβάσμιον ἀξίωμα, & σεβάσμιος λαμὴ, augusta dignitas.
Σεβαστὸς. ὁ. ἡ. adorabilis, honorabilis. Imperatoribus Romanis, in primis Octauio Augusto, peculiare hoc nomen fuit.
Σεβήνιον. τὸ. apud Archigenem, cortex extimus in palmulis enatus, qui & ἐλάτη, dicitur.
Σεβίζω. μ. ίσω. honoro, benedico.
Σέβις. ἡ. τὸ βεις. fixio, firmitas.
Σέβομαι, colo, uenero. Depon. accus. Accipitur aliquando passiuè pro color.
Σεβόμενος. colens, religiosus.
Σέβω. idem quod σέβομαι. Actiu. accus.
Σέλας. τὸς παθ' ἑβρας.
Σέθε. tui, à σεὺς recto inusitato.
Σέθεν. Dorice, &
Σεῖο. Ionicè, pro σοῦ. tui primitiuè. Vide σεῖο in Ammonio.
Σειληνὸς. Silenus, Bacchus. παρὰ τὸ σειθῆναι γὴ τῇ λίῳ.
Σείνεται. lædit, nocet.
Σείνων. ωνος. ὁ. proprium uiri, paroxyt. circunflexum autem significat lædens. Cyrillus.
Σελονία. ας. ἡ. Thessalia.
Σείριος. ὁ. sol.
Σειρὰ. ᾶς. ἡ. catena, uinculum. nam ἕρω necto est. Item sera & obex forium, eò quod antiquitus fune solerent cõmunire ianuas antequam repertum seræ usum.
Σειρίζω. uinculum traho.
Σειράνω. μ. ανῶ. exicco.
Σειρᾶς. ὁ. ἡ. nomen dextri equi currus, quando ludebant in theatro.
Σείρια. οῦν. defrutum, sapa, ἕψιμα. inferius σίραιον scribitur.
Σειραφόρος. ἡγεμονικὸν, καὶ σειραφόρος ἵππος, ἐφ' ᾧ τὸ ζυγόν.
Σειρέω. euacuo. Etym.
Σελεύ. λῶ. ἡ. firen apis genus, aut certe apum domuncula. Est & fabulosarũ mulierum una, quarum hæc nomina fuisse dicuntur, Parthenope, Leucosia, & Ligia. Deducitur autem uox non à σύρω quod est traho, ut quidam uolunt, sed à σείω, uel ἀπὸ τῆ σειρᾶς. Significatur hoc nomine & auicula quędam, & inuidiũ quod dam prætenue. Aristoteli infectum est quoddã Gaza Græcam uocem relinquit. uide in Chil. Erasmi. Siren amicum nunciat.
Σειρῆνες. uocantur pellucida amicula.
Σειρώδω. μ. ώσω. τ. ωκα. luceo, sicco, capitis inflãmatione laboro.
Σείρωσις. inflammatio capitis, aliàs συείρωσις.
Σειρῶδες. funiculi, uincula, torques.
Σεικὴ. ἡ. oxytonum, gentile nomen, paroxytonum autem, proprium mulieris est, Cyrillus.
Σείριν. Iouis epitheton propter astra. Etym.
Σείριον. omne astrum. Etym.
Σείριος. ὁ. ὁ. Sirius stella, quę canicula dicitur. Ponitur pro sole ardentiore, sicut σειὸς ἀπὸ Ψ σημαίνω τὸ βιβρώσκω, ἢ σειρὸν τὸ ἐπιζῶν ἡμᾶς ἥλιον. Et ἐπὶ φώτων. Est etiam uestimenti tenuis genus.
Σειρομάστης. ου. ὁ. species iaculi, hasta.
Σειρὸν. euacuare, inanire, Apollon. interpr.
Σεισάχθεια. ας. ἡ. alleuiatio debiti cõmunis, quasi

onus excussum. nouas tabulas Latini uocant, id est, χρεῶν ἀκκοπάς, dicta σεισάχθεια, ἀπὸ τοῦ σείειν τὸ ἄχθος. ab excutiendo onere. Hāc primus Solon apud Athenienſ. excogitant maximo tenuiorum bono. Nam per eam æs alienū à pauperibus uel ad oppignorata uſq; ſeruituti corpora conflatum, diſſolutum eſt. Corporum & poſſeſſionum redemptio, ut exponit Laërtius lib. 1. ab initio uitæ Solonis. ἀπὸ τοῦ ἀπορρέειν τὰ βάρη τῶν οἰκετῶν. id eſt, à ſubleuando & excutiendo æris alieni intolerabilem ſarcinam.

Σεῖσις. ιος. ἡ. quartus uertebrarū ſpinæ affectus, præter πύφωσιν, λόρδωσιν, & σκολίωσιν. quando compages omnis ſiue harmonia ſpinæ uertebrarū mota eſt, loco tamen ſuo uertebræ permanent, periculumq; eſt ne diuellantur diſſolutæ, aut contuſæ, ad uehementem aliquam ſpinæ concuſſionem. Gal. lib. 3. de articul.

Σεισίχθων. ονος. ὁ. motor terræ, epitheto Neptuni.

Σεισματία. ας. ἡ. &

Σεισμός. ὁ. terræ motus, terræ quaſſatio. Plutarch. in uita Cimonis, σεισματίαν προαγορεύσαι τὸ πάφον τῶν ἐφέβων ἐπὶ πόδε τὸ γυμνάσιον.

Σείσυγις. ιδος. ἡ. &

Σείσυρα. ας. ἡ. auicula quę aſſidue caudam quatit. quidam motacillam uocāt. cuius Aelianus meminit, uide in Chiliad. Eraſmi.

Σεῖρον. σ. τὸ. ſiſtrum, crepitaculum æneum in ſacris Iſidis ſolenne.

Σεῖρυ. uas teſtaceum.

Σεῖσός. concuſſus. Etym.

Σεῖστος. ὁ. ornamentū muliebre. apud Max. Gram.

Σεῖστρον. crepitaculum. Etym. aliàs per υ ſcribitur.

Σείω. μ. σέσω. σ. σῆκα. quatio, concutio, uentilo, iacto q;, decipio, turbo. ἔσεσε, terræ motus fuit. Actiu. accuſ.

Σελαγέω. μ ησω. σ. σηκα. luceo. Neut. abſol.

Σελαγίζω. luceo, ardeo.

Σελάνναι. lampades.

Σέλας. ατ Θ. τὸ, iubar, lumen, σελέας, fulgur.

Σελασία. ἡ. Dianæ cognomentum, & locus Laconiæ, unde illi nomen.

Σελασφόρος Θ. σ. ὁ. lucifer, ſplendidus.

Σελάτης. ου limax, κοχλίας.

Σελάχη. piſces ſine ſquamis, Gaza in Ariſtotele uertit cartilaginea.

Σελαχία. τὰ. dicuntur piſces Gal. quorū aſpera ac noctu refulgens eſt cutis, ἀπὸ τοῦ σέλας ἔχειν, q. d. fulgorem oſtentet.

Σελάχιον. τὸ. præſegmē ſiue fruſtū piſcis ad cōdiſum.

Σελάω. ſplendeo. (turā præciſum.

Σελγ. ηος ἡ. ciuitas Piſidiæ. unde ἀσελγία dicta, quòd ibi intemperanter uiueretur.

Σέλας. iubar, ſplendor, lumen, fulgur.

Σελδυνίς. poculi genus, à Seleuco rege dictū. Ita calceamentū muliebre, & auis quædā locuſtis ueſcens. Seleucidū auium meminit Oppianus in Ixeuticis. Triremes Seleucides, uide Bayf.

Σελῆναι. αί. lunæ, pemmata erant rotunda & lata, quib. ſex ordine in ſtruem aggeſtis, imponebatur uelut coronis, βότρυς, & illud pēmatis genus corniculatū. teſte Pauſan. apud Euſt. Iliad. σ. ui- (de in βότρυς.

Σελήνη. ας. ἡ. luna.

Σελήνη Θ. σ. ὁ. lunaris.

Σελήνη. ης. ἡ. luna. ἀπὸ τὸ στέλλεσθαι καὶ νέον ἔχειν. Σελήνης hymnus eſt apud Orpheum. Eſt & nomē piſcis Aeliano.

Σεληνιάζομαι. ſum lunaticus, ſyderor. furor eſt non perpetuus, ſed recurrit interuallis.

Σεληνίδια. τὰ. lunulæ. Et σεληνίς, amuletū quod pueri collo geſtant.

Σεληνίτης. οῖνος. ex apio confectum uinum.

Σελίγνις. ιδος. ἡ. ſiligo. &

Σελίγνιτης. ἄρτος. ſiligine panis. uide σεμίδαλις

Σελίδωμα, tabula lata, στέλμα.

Σέλινον. σ. τὸ. apium, ὅθεν τὸ σόλυμον γὰρ τοῖς ἕλεσιν. Item mulierbre pudendum.

Σελινοσία. ἡ. braſſicæ genus.

Σελίς. ιδος Θ. ἡ. ſpatium inter lineas, liber, pagina, carina nauis, ſpatium inter tabulata nauis, alio nomine ζυγός & στέλμα. Euſt. Iliad. π.

Σελλήνης γάτ Θ. Theſprotiæ fluuius.

Σελλίζομαι. ſellisare, ambitioſum eſſe, ſimulare opes cum ſis inops. à Sello quodā, qui cum pauper eſſet, dīues tamē haberi ſtudebat. Eraſ. in Chil.

Σελλοί. οἱ. Selli, gens Epirotica, Iouis ſacerdotio conſecrata, qui & ἕλλοι dicuntur.

Σέλμα. impetu ruo, ὁρμῶ. Euſt.

Σέλμα. ατ Θ. τὸ. tabula, fundum nauis, strātrum, ſedes remigum, & ſpatium intermediū inter nauis tabulata, qui & ζυγός. Euſt: Sic Sophocl. Antigona de cōfracta naue τὸν πρῴρας κάτω πρέψαν τὸ λοιπὸν σέλμασιν ναυπήκτοις πάτα.

Σεμίδαλις. ἀλ. rudentes, tabulata.

Σελμίς. ίδος. ἡ. rudens, τὸ παράζωμα. Euſt. Iliad. π. Item ὁρμία τριχίνη, funiculus piſcatorius.

Σελμών. uide Etym.

Σέλπιδες. ἀι. rates, σχεδίαι.

Σεμέλη. ἡ. Semele Cadmi filia, mater Bacchi, hymnus in eam extat apud Orpheum. Item menſa, & feſtum quoddam.

Σέμελος Θ. ὁ. cochlea.

Σεμίδαλις, ι Θ. ἡ. ſiligo, ſimila, ſimilago. Eſt autē ſiligo apud Plin. non modo granum delicatiſſimi & primarij Africiq; tritici, ſed medulla ſiliginei grani. πῶς δὲ τὸ σιτῶ τὸ καθαίρω, καὶ τὸ ἅλις, τὸ λεπτομερέστατον. Bud. de Aſſe. Hæc omnia uiderit Budęus ipſe, Paulus enim Aegineta lib. 1. ſimilam

ſimilam à ſiligine diſtinguit cum ſiligineū panem σιλιγνίτην uocet, quē eundē firmiſſime ualentiſſimeque nutrire dicit, ac mox proximū locum aſſignat illi pani qui ex ſimila uel ſimilagine fit quē σεμιδαλίτην uocant: Idem planè Celſ. tradit eiſdē propemodū uerbis, cū inqt, Ex tritico firmiſſima ſiligo, deinde ſimila, σεμίδαλίτης ἄρτος. ex ſimilagine factus panis. (&.

Σεμίραμις. columba ſyluestris, palumbes.

Σεμναί. αί. deæ Eumenides, quaſi caſtę & ueneran dæ. Sic uocabātur furiæ apud Athenienſes, bene ominādi gratia, qbus ſacrum fiebat in curia Areopagitarū, ut quas exiſtimari uolebant eius eſſe curiæ præſides, in quā ſicarij iudicabantur, tanquā uindices & ultrices hominū necatorū. Quib. ſacrificuli ob id tres erāt inſtituti, id eſt, ἱερατικοί. Bud. in Annot. Epimenides apud Athenienſes phanum cōſtruxit σεμνῶν θεῶν: interpres male uertit, uerendorum deorum.

Σεμνεῖον. α. τὸ. Scytharū locus ubi myſteria peragebant. Vnde pro loco ponitur, ubi cōgregantur uiri honeſti, aut domo ſacra, monaſterio.

Σεμνηγορία. ας. ἡ. concio honeſta.

Σεμνολόγημα. ατος. τὸ. grauis & reuerenda oratio. Significat etiam ῥῆσιν, καὶ θαυμαστὸν, καὶ ἄξιον ῥητορικῆς, καὶ μέγα. καὶ ἀξίωμα ἔχον.

Σεμνόθεοι. οἱ. diuini humaniq; iuris peritiſſimi, ac religione dediti, quales appellati ſunt philoſophi & gymnoſophiſtæ apud Diogenē, ab initio lib. 1. qui & Druidę, ut teſtatur Laërt. ex Ari-

Σεμνολογία. ας. ἡ. idem quod σεμνολόγη- (ſtot. μα, uenuſtus ſermo, & grauis, & lepidus, ſcitéq; compoſitus, ut rhythmi Iſocratis.

Σεμνόλογος. gloriosus.

Σεμνολογοῦμαι, & σεμνολογῶ. ſpecioſe & grauiter loquor, dicēdo orno & celebro. Pauſan. ἀλλ' ἐμοὶ δοκεῖ, ἀθλιωτάτοις πρὸς ἅπαντας ἐπὶ ἀπίστοις ἐσεμνολόγησαν. id eſt, ἐσεμνολογήσαντο. Atticè laudes prodiderunt, magnificè de Attica locuti ſunt. Item iacto, oſtento, glorior, Baſil. Bud Com.

Σεμνομυθέω. μ. ήσω. σ. ηκα. ſcitè fabulam narro.

Σεμνοποιέω. autoritatē addo, reuerentiā cōcilio.

Σεμνοποιοῦμαι. grauiter me habeo, in gra- (Strab. uitatem me compono, honeſtos & ſpecioſos mores præ me fero.

Σεμνοπροσωπία. oris dignitas.

Σεμνοπροσωπῶ. honeſtatē & grauitatē aſpectu & ore præ me fero, ſuperb. ſum, grauē faciē oſtēdo.

Σεμνός. ὸ. ὁ. caſtus, pudicus, grauis, ſerius, uenuſtus, uenerādus, honeſtus, innocēs, religioſus. Vnde σεμνὰ uocant ſacrata & inacceſſa loca.

Σεμνότης. ητος. ἡ. caſtitas, ſanctimonia, authoritas, grauitas, uerecundia, ſeueritas morū, qualis eſt in uirginibus & iuuenibus probè & pudicè inſtitutis.

Σεμνυλόγημα. ατος. τὸ. σεμνολόγημα.

Σεμνύνομαι. grauiter me habeo, cum grauitate ago & compoſitè, ad grauitatem me cōpono. idem quod σεμνολογέομαι, niſi quod illud in oratione magis conſiſtit, hoc autem extra uerba in reliquo habitu.

Σεμνώω. μ. ωσω. σ. ωνηκα. idem ſicut σεμνολογέω. honeſto, orno, glorior. Actiu. accuſ.

Σεμνῶς. turpiter, Etym.

Σεμνῶς πάνυ. uenuſtè admodum.

Σέο. tui, pro σοῦ.

Σεοί. dij, Doricè.

Σεπασία. fotum fuit Capuæ in quo negotiabantur unguentarij.

Σεπάζω. μ. άσω. σ. ακα. ueneror, σέβω.

Σεπτήριον. ι. τὸ. nouennalis ſolennitas, quæ Delphis celebrabatur in memoriam eius pugnæ, quam Apollo aduerſus Pythonē geſſit, quem ad Tempe uſque perſequutus fuerat. Quidam ſcribunt Pythonem metu fugiſſe: alij faucium ac fugientem in ea, quā nunc ſacram uiam dicimus, priuſquā Apollo eum conſecutus eſſet, occubuiſſe, ita ſepultum à filio (cui nomē ἄξος) ab Apolline inuentum. Quarum omnium rerum σεπτήριον imitatio quædam eſt.

Σεπτός. ὸ. ὁ. uenerandus, pretioſus, ſanctus.

Σεπτυΐς. pyxis.

Σφίζω. firmo, fulcio, σηελίζω, fibris ſtabilio.

Σφιμπεπεδημένος. ὁ. longe catenatus, prælōgus, apud Dionyſium.

Σέρις. ιδος Θ. ἡ. intybum, ſiue cichorium.

Σέρις. ιδος Θ. ἡ. catena, cingulum.

Σέριφος Θ. herba quædam, ſol, formica alata.

Σφρός. heſterno die, heri, apud Elæos.

Σέρφος Θ. σ. ὁ. inſecti genus formicæ ſimile, culex.

Σεσαγμένος Θ. ὁ. repletus, onuſtus, ſago ueſtitus.

Σεσαγμένοι ἵπποι. ſellis inſtrati equi.

Σεσηραγγώμενος. ὁ. lacunoſus. (rugientes.

Σέσιρος, rictus, id eſt minax oris habitus, ut canes

Σεσηρώς, διεχηνώς. hians, labris lōgius diductis.

Σέσηλος. σ. ὁ. cochleæ nomen, quę in ſen- (Hippocratibus & frutetis hærere ſolet.

Σεσιμωμένοι. parum inducti, turbati, inordinati, σεσοβημένοι.

Σεσοφισμένος. σ. ὁ. callidus, uerſutus, cōmentitius.

Σεσωισμένος. ſcitè.

Σέσυφος Θ. σ. ὁ. ueterator. forte σίσυφος Θ.

Σθένομαι. τὸ σθένομαι

Σθένω Θ. ὥρμησε. irruit.

Σθένω. concitetur.

Σθένομαι. μ. ένσομαι. ἀόρ. α. ἐσθένθην. ἀόρ. β. ἔσθενκα. cieo, moueo, cōcitor, excito, perſequor.

Σεύς. uermis, ſed obliqui tantum in uſu ſunt, eſt & σὴς tinea.

Σβύλην. ὁ. beta.
Σβύω. idem quod σβύσμαι.
Σεώ gemini Castor & Pollux. Lacedæmonijs, qui buſ σεσί pro θεοί dicuntur.
Σέω. σείω, σβύω.
Σήγιστρον. ſtragulum.
Σηγώς. parua, humilis. Etym.
Σήθ. uiolentum, infeſtum, lingua Aegyptiorum.
Σήθω. attamino, cribro, incerno, moueo. Etym.
Σηκάζω. μ. άσω. w. αικα. concludo, ſtabulor, proprie de agnis, quamuis de alijs quoq; dicatur animantibus. Xenoph. cõment. Græc. lib. ὥσαν ὄρνιθες αὐλίῳ σηκαθόμενοι κατηκοντίδησαν. Translatè fugio.
Σηκοφόρος, uel σηκιφόρος, uel σηκοφόρος. ὁ. gregis cuſtos, ſtabularius, ædituus.
Σικίλη. ης. ἡ. pediſſequa, proma, propriè qui ruri penũ ſeruat, cuiuſmodi Laertæ anus, teſte Aelio Dionyſ. quæ & σικὶς.
Σικὶς. ίδος. ὁ uel ἡ uerna, cubicularia, ancilla, ſeruus. Ariſtoph. Veſp. ὅτι τὴν θύραν αὐτοῦ ἡ σικὶς λάθρᾳ. inferius ſcribitur σισῖς.
Σίκιτος. ὁ. pinguis.
Σικοφός. ædituus.
Σικολόκαι. latrones, prædones, ſacrilegi, depeculatores.
Σικός. ὁ. ſtabulum in quo ſeorſum agni lactentes clauduntur, loculamentum, mandra. Item templum, uel pars templi interior, quæ alio nomine adytum dicitur. Significat etiam põdus, hinc αὐλοῦ σικωσις, ἡ αὐλοστάθμησις. Item ſacra olea. Ammonius, uide ναός apud eundem.
Σικύλη. ἡ. idem quod σικὶς, & σικίλη.
Σίκωμα. æquipondium, hoc eſt, pondus quod altrinſecus additur ad æquilibrium faciendum. Vitruuius ſacoma dixit.
Σικωτήρ. lorum iugi, ὁ τοῦ ζυγοῦ αὐλοφορεύς.
Σικλία. id eſt. τηλία & τὰ σήλια, uaſa quædã in quibus fit panis, parua dolia.
Σιλυμβρία. uide Etym.
Σίλυς. ὁ. nomen uiri Thracis. Etym.
Σῆμα. ατος. τὸ. ſepulchrum, monumentum ſignum. ut σῆμα αἴρειν, ſignum uellere & tollere in bello.
Σηλᾶα ας. ἡ imago, ſignum.
Σημαίνομαι. coniecto. Item obſigno.
Σημαίνω. μ. ανῶ. ſignifico, indico, do ſignum. ut σημαίνειν τῷ ἐφόδῳ ſignum dare pugnæ: σημαίνειν κατάλυσιν, ſignum ponẽdis caſtris dare. Item obſigno. σφραγίζομαι. Itẽ edico, impero, imperito. Vnde τὰ σημαινόμενα πράττειν, parere mandatis imperata facere.
Σημάλεος. ὁ, ſignificatiuus.

Σημαντήρ. ῆρος. ὁ. res qua ſignificatur.
Σημαντικὸς. ὁ. ſignificatiuus.
Σήμαντρον. τὸ. ſignaculum, σφραγίς.
Σημαντὴρ. ῆρος. ὁ. ſignator, ſignificator, dux qui ſignum dat claſſico, auriga.
Σημασία. ας. ἡ ſignificatio.
Σημφραφεῖν. notis & cõſcribendi compendijs ſcribens.
Σημιογράφος. ὁ ταχυγράφος. exceptor actuarius, qui notis ſcribit ut uerba oratorum ſubſequatur.
Σημεῖον. τὸ. ſignum, ueſtigium, Gaza in Ariſtotele uertit notam, ut cum ſcribit omnia animalia ut minimum moueri τόσαρσι σημείοις. Eſt etiam punctum, id eſt, ἀμοῖρον, ἀμερὲς τόπου. Σημεῖον δὲ locutio eſt, pro huius rei quam dico ſignum eſt & argumentum: & ſine uerbi ſubſtantiui aut alius adiectione dicitur. Bud. Com. Item miliare. Herod. 8. ἀπέχουσι δὲ πόλιος σημέα ἑπτακόσια, ad decimum ſextum ab urbe lapidem: & Iuſtinus in Præmetico, ἐν τῇ νησῳ ταύτῃ παλαιὰν πόλιν ἦν σημέων ἑξακόσιων Βαΐων, ad ſextum à Baijs lapidem. Ammonius diſtinguit à τερμάτιον. uide τέρας apud eundem.
Σημειδμαι. annoto, & idem quod ἀποσημειδμαι. Item cõmentarium rerũ ſcribo, ex quo fiat poſtea hiſtoria. Eſt etiam inſignio, ſignũ prætẽdo, uel imitor, Greg. Accipitur etiam paſſiuè pro inſignior, notor, apud eundem. Bud. Com.
Σημειόω. μ. ώσω. w. ωκα. idem quod σημειδμαι, id eſt, noto, excipio. Actiu. accuſ.
Σημιοφόρος. ὁ. ſignifer. uide Ἔππαρχοι, in Appendice de uocab. militarib.
Σημειώσις. εως. ὁ. ἡ. qui aliquid notat.
Σημείωσις. ιος. ἡ. ſcriptio, ſuperſcriptio, cõmentarius, ſignum, ſignatio, & Medici uocant σημείωσιν & aliquando σημεῖα cuncta illa, quibus cognitis aliud qd ignorabatur cognoſcitur, &
Σημειωτικὸν μέρος. appellant Medici eam medicinæ partem quæ de ſignis ait.
Σήμερον. hodie.
Σημότης. ὁ ὀδόντων. incuruitas dentium.
Σήμων. uide Etym.
Σῆνα. τὰ. ſacrificia deorum apud Lacones, σῆς autem deos uocabatur.
Σοῦ χάριν. tua gratia. αὐτὶ τοῦ πρὸς χάριν σοῦ.
Σπιασκήριον. ὁ. incerniculum, cribrum.
Σπιδικὸν. multipes animal oniſcis ſimile, & quadrupes lacertæ ſimile animal: & rheda.
Σπιζόω. caudam motitans, adulans. de canibus & equis dicitur. uide σαίνεσθαι.
Σπιδιλώτης. ὁ. marcedo, putredo, caries.
Σπιδιλώτης. ὁ. genus lacerti eſt apud Aelianum & Nicandrum.

Σπία ας. ἡ. ſepia, apud Aelianum & Ariſtotelem Gaza Græcam uocem reliquit. Vide in Chil. Eraſmi. Perca ſequitur ſepiam.
Σπιάς. promontorium in Magneſia. Etym. Promõtorium Theſſaliæ apud Iſeon, ubi Thetis in ſepiã conuerſa eſt, Peleũ perſequentẽ fugiẽs.
Σπιδίον. ὁ. ſepiola.
Σπίον. ὁ. ὸ. ſepium, apud Ariſtotelem uertente Gaza.
Σπίσμα. μ. σπίδομαι. w. σμαι. ἐσάπην. ἐσάπιλω. putreſco, rancẽſco. Depon. abſol.
Σηπτικὰ. medicamenta quæ uim habent eroden di putrefaciendiq; legendum σηπτικὰ, ſeptica, exedentia Celſo: putrifica Gazæ.
Σήπω. μ. ήψω. w. πσα. putrefacio.
Σηραγγώδης. εος. ὁ. ἡ. rimulentus, inanis, uacuus, perforans, cauernoſus.
Σήραγξ. γγος. ἡ. antrum, cauerna, hiatus terræ locus altus & præruptus.
Σήραμβος. ſcarabæi genus.
Σῆρες. οἱ. Seres populus. uel uermes nentes ſericum.
Σηρηγώδης. σηραγγώδης.
Σηρικὸν. ὸ. ὸν. ſericum. uide Bayfium.
Σήρω. aperio.
Σής. σὸς. ἡ. tinea, ut Gaza uertit in Ariſtotele. æruginoſo. ſuperius σεὺς pro uerme ſcribitur.
Σησαμίτης. ὁ. panis ex ſeſamo factus.
Σησαμοειδῆ. τὰ. oſſicula quæ manuum pedumq; articulis circunpoſuit natura, uelut auctarium, dicta à ſeſami leguminis minuti ſpecie, apud (Gal.
Σήσαμον. ὁ. ſeſamũ frumenti ſpecies.
Σήσαμος. ὁ. ἡ. idem, & urbs Paphlagoniæ.
Σησαμὰς. ὰντος. ὁ genus placentæ, ex ſeſamo & melle. Differt autem à σησαμὶς, quod idem eſt quod σησαμῖς. unde σησαμένον ἔλαιον, quod & σύανον dicitur, quo Cyri perungebantur milites. Cælius.
Σῆσιν, pro ſoĩs. tuis, σῆσιν ἔχει φρέσιν, tu condita mente teneto.
Σησὶς. ancilla, malim σικὶς, ut ſupra.
Σηστὸς. οῦ. ὁ & ἡ. Seſtus, urbs eſt maritima è regione Abydi, in qua habitabat Ero puella, de qua Muſæus.
Σήστρον. cribrum, cymbalum. σᾶστρον.
Σητᾶον. regiunculæ nomen. Etym.
Σητᾶος. cribratus.
Σητάω. ω. ου. ὁ. panis ex farina purgata. Item annuus Etym.
Σητόβρωτος. ὁ. ὁ. ὁ

Σιγηλός. ὁ. taciturnus, oxytonum.
Σίγηλον. ὁ. proparoxytonum, sigelus, narcissus. Cyrillus.
Σιγλῶ. Doricè pro σιγᾷν. tacere.
Σιγλῶν & σιγλοῦν. hastile Macedonicũ. malim per y psilon in medio.
Σιγηρός. ὁ. taciturnus, quietus.
Σίγηρος. ὁ. animal quod quidam terrestem crocodilum uocant. melius scribitur σκίγηρος.
Σίγλαι. inaures.
Σίγλος. siclus, numus Persicus, ualens obolis Atticis octonis, uel iuxta alios duas drachmas, didrachmon. σίκλος inferius. & inauris genus.
Σιγμοειδὴς. ἡ. membranæ sunt tres in uena cordis arteriosa, à qua pulmo nutritur, intro & foras nutantes. Gal.
Σιγμός. ὁ locutio quæ fit per simum.
Σίγρον. portus Tenedi. Etym.
Σίγυνον. iaculi genus, uenabuli, quasi συίκαινος, ὁ σὺς τῦς καίνων οἱονεὶ λιχνῶν. uide σιβύνη, & σίσυνον.
Σίγιννοι. scutula, exigui clypei quæ & peltaria. Item hastæ ferro totæ obductæ, & hastas simpliciter sic dicunt Cyprij. Etym. superius per n in medio scribitur.
Σίγυννον. τὸ, & σίγυμνον. iaculum penitus ferreũ, ὁλοσίδηρον ἀκόντιον. Lycoph. Eust. Iliad. γ.
Σίγυνος. fabulcus. Etym.
Σιγχίζομαι. derideo.
Σιδιλικά. genus cantilenæ.
Σιδηρεύς. ὁ. faber ferrarius.
Σίδηρος. ὁ. ἀντὶ τοῦ σίδηρος. Doricè uel Aeolicè. Etymol.
Σίδη. ης. ἡ. sida herba siue planta in Orchomenico lacu nascens, mali punici non absimilis, cuius folijs oues uescuntur: fructu uero porci, ut scribit Theophrast. addens in Hilo quoque simile quiddã nasci, sed sine radice. Est & urbs Pamphyliæ.
Σιδήρεος. ὁ. ἡ. ferreus.
Σιδηρεύω. μ. ἥσω. τὸ. ηκα. ferro, ferrũ induco. Thucyd. lib. 9. ἐσιδήρωντο, ferratum erat.
Σιδηρεικὴ. ης. ἡ. fabrica ferri, ars quæ circa ferrum uersatur.
Σιδήριον. τὸ. ferramentum.
Σιδηρῖτις. ἡ. chamæpitys herba apud Nicandrũ interpretẽ, at Dioscorid. eadem est cum Achillea, & cum Helxine.
Σιδηρίτης. terra ubi foditur ferrum, & lapis increbibilis uirtutis, quem Magnetem Latini & Heraclium lapidem nominant.
Σιδηρικὸς τέχνη. ars militaris, aut fabrilis.
Σιδηροβόρος. ὅτου. ὁ. uorans ferrum. Epitheton cotum apud Sophoclem.

Σιδηροδάκτυλος. habens digitos ferreos. fuscinæ epitheton.
Σιδηρόδετος. ὁ. ferro uinctus.
Σιδηροκμὴς. ἧτος. ὁ ἡ ferro interfectus apud Sophoclem.
Σιδηρός. ὁ. ferreus, oxyton. Cyril.
Σίδηρος. ὁ. ferrum. à σίζω strideo. Nicand. etiam fœminino genere σίδηρον θαλφθεῖσαν extulit. σιδήρεα ὤνησις μετὰ μολίβδου, plumbatura.
Σιδηροστόμος. ὁ. ἡ. ferrum producens, ferrigena, Epitheton Hispaniæ.
Σιδηρουργεῖον. τὸ. ferrariæ fabricæ.
Σιδήρεος. ferreus.
Σιδηροφορέω. arma fero, me armo.
Σιδηρόφρων. ονος. ὁ. ἡ. ferreus animo, crudelis. Aeschyl.
Σιδηροῦς. pallidus instar mali punici corticis.
Σίδιον. ὁ. τὸ. cortex aut granum malogranati, malicorium, mali Punici putamen, λέπος τῆς ῥοιᾶς dicit Dioscor. superius σιδία.
Σιδὼν. ῶνος. ἡ. Sidon urbs Phœniciæ, penult. producta, & incola Sidonis, penult. breui. Etym.
Σιελὸς. ὁ. ὁ. saliua.
Σίεσθαι agitari.
Σίζω. μ. ἴσω. τὸ. ικα. bullio, strideo, unde σίτῳ ἄκμων apud Quintil. Hoc uerbum ad ferrũ ignitum pertinet, quando in aqua extinguitur, ad cuius sibili imitationem confictum est.
Σίκυς. upupa, quæ & ἔποψ & γέλαδος.
Σίβυη. olim sic dicebatur Thracia.
Σικανία. Sicilia, quòd Hispani à Sicano uel Sicare Hispaniæ fluuio profecti ipsam inhabitauerũt.
Σικανὸς Siculus. Etym.
Σικελίζειν. pro saltare inuenitur. Athen. lib. 1.
Σικελιώτης ὁ Siciliensis. Ammon.
Σικελὸς. ὁ. Siculus, gẽtile. Ammon. distinguit à Siceliota.
Σικέρα. ας. ἡ. sicera, omnis potio acris & ebrietatẽ inducens. Est autem dictio Hebræa, ut scribit Hieronym. in Esa. illi enim schechar eiusmodi potionem & ebrietatem ipsam appellant.
Σίκιννις ἡ. genus saltationis militaris, saltatio satyrica, cantio uerò tragica, habens & aliquid comicum. Etym. Vide κόρδαξ in Ammonio.
Σίκινος. insulæ nomen iuxta Eubœam Oenœe prius uocata, quòd sit uitifera. Etym.
Σίκλαι. inaures.
Σίκλος. ὁ. siclus didrachmũ est, id est, numus cõtinens duas drachmas. supius σίγλος, scribitur.
Σίκυα. ας. ἡ. cucurbitula, colocynthis. in Plutarcho scribitur σικῦα πεποθιπωμιδῶν, ὥσπερ inquit, ἀς σικῦαι τὸ χάσιον ἐκ τῆς σαρκὸς ἕλκουσιν, ὅτω τὰ τῶν πολυπραγμόνων ὦτα τὸς φαυλοτάτους λόγους ἐπισπᾶται. ut tanquã cucurbitulæ

cucurbitulæ id quod in carne pessimum est adtrahunt, sic curiosorũ aures pessima uerba colligunt.
Σικυοειδὲς ῥάγυνδος. cucumeris in modum frangi os dicitur, obliqua per crassitudinem fractura, dicitur & ῥαφανοειδὲς Paulus lib. 5.
Σικυήλατον. τὸ. cucumerarium.
Σικυον. τὸ. & σικυὸν. cucumer. Vide in Chil. Eras. Sicyon arrodens.
Σικυοπέπων. ονος. ὁ. pepo, quasi circumerarium peponem dicas, aut maturum cucumer.
Σικυὸν. σίκνα. cucurbita.
Σκαλίζομαι. derideo, execror, σκαλίνομαι.
Σκαιὸν. τὸ. molestum, iniucundum.
Σκαιότης tedium, fastidium.
Σίκη. ἡ. fimbria., ἢ ῥάκος τοῦ ἱματίου.
Σκελὲς. ἔος. ὁ μίκρὸς σίζος. Item fastidiens, tedio affectus. Plutarch. οἱ σκελοὶ τῶν νοσούντων ἄρθρων τὴν οἴνου πποσφορὰν μόνην, καὶ ὕδωρ.
Σκιλάνειν. σκιλάινω. (papauere.
Σκιλῆ. ἡ. pemmatis genus ex hordeo, sesamo, & Σκιλόπτω. μ. ἴσω. τὸ. ικα. inter loquendum cum contemptu oculos aliò torqueo.
Σκιλωὸς. ὁ. ὁ. scõma, nugæ. Silenus Bacchi nutritor, in quẽ hymnus extat apud Orpheũ. sc.
Σκληπορδεῖν. uoluptuari, mollẽ et effœminatũ esse.
Σκλάνω. μ. ανῶ. pscindo, maledictis, & cõuicijs lacero, dicaciter ludo. Item torueè uideo & inspicio, σκαλίζω. Etym.
Σκληγίτης ἄρτος. siligineus panis & opimus.
Σκληρογράφος. ὁ. ὁ. fillorũ scriptor, qualis fuit Timon Phliasius philosophus maledicẽtissimus.
Σκῶλοι. sales, dicacitates, conuicia, subsannationes, quasi πλλοι. πλλὰ δὲ τὸ σκώπτειν.
Σκῶλος. ὁ. silurus piscis, de quo uide Athenæũ, Aelianũ, & Eras. in prouerbio, Silurus putris.
Σκῶρ. ης. ἡ. blatta, σκώληξ. filpha infectũ, ut Gaza uertit in Aristotele.
Σκῶλον. ου. τὸ. arbor balsami, radix laseris Columellæ. Vide in Chil. Eras. Batti Silphium.
Σκμα. τὸ. aquilina.
Σκμαι. summæ partes citharæ, κατὰ γὰρ τὰς ὀξοφωνίας θέσεις πνέουσι. Item apes.
Σκμάδα. scortum fuit Megarense, cuius amore Alcibiades quoq; insanijt.
Σκμβλεύω apes aluearibus condo.
Σκμβλίς τετρα. πόλος. ἡ. specus in quo mellificãt apes, & apum epitheton in Epigr. Apum autem epitheton est σκμάς.
Σκμβλίσβος. ὁ. apes.
Σκμβλον. τὸ. τὸ. capsa ubi mellificãt apes, & alueare. Idem σκμβλος. ὁ. & σκμβλη. ἡ. Dictum uidetur σκμβλον quasi σκμόβολον, nempe ὅπερ τὸ κέμαρ ἢ ἀκμὰς συμβάλλουσι.

Σκμπένθιον. τὸ. semicinthium, sudariũ, fascia, semicinctum. Videtur Latina uox esse corrupta, non Græca.
Σκμὸς. ὁ. ὁ simus, pressis naribus exponit Seruius. Item declinis: si de loco dicitur, oxytonum est. paroxyt. uero simum piscem significat. Cyril.
Σκμότης. τος. ἡ. simitas.
Σκμόω. reprehendo.
Σίκωμα. ωνος. ὁ. Simo, proprium uiri.
Σκμωνίδης. Simonides poëta Ceus, unus ex nouem Lyricis.
Σκναμωρέω. bascio, fœdo, uasto, perdo, noxam adfero, Herodot.
Σκνάμορος, uel σκνάμορος, per o. luxuria solutus, destinatus ad nocendum, πῶς τὸ σίνεσθαι. μαμορυμένος, κακῶς ἀχθόμενος, nociuus. & σκνάμωρον, τὸ πορνικόν.
Σκναμωρεμένη. dicitur quæ cũ uiro cõgreditur, ἢ σπασκιαζομένη, σίνος γὰρ τὸ ἀνδρεῖον.
Σίναπις. εως. ἡ sinapi, ὅτι σίνεται τοὺς ὄπας.
Σκναπίζω. τὸ ἐξαμύσσομαι.
Σκναρὴς. læsus, πονηρός.
Σκνὰς. noxia, φθαρτική.
Σκνδαραρωνδύεσθαι. ἀπὸ τοῦ οὖν αὐδήσας σίνεσθαι.
Σκνδὼν. όνος. ἡ. sindon, id est, amictus ex lino Aegyptiaco, quod nunc discrossum appellatur: dicta sic, quia primum in Sidone urbe huiusmodi amictus fieri cœpit, & ob id Tyria à Martiale dicta. erant enim uicinæ urbes Tyrus & Sidon. uide Bayfium.
Σίναπι. εως. τὸ. idem quod σίναπις.
Σκναπισμὸς. ὁ. ὁ. exulceratio corporis facta imposito sinapi.
Σκνάλω. μ. άσω. τὸ. ακα. cribro, concutio. Neutr.
Σκνιατήριον. ου. τὸ. cribrum.
Σίνις fur, latro. κακοῦργος.
Σκνόδους. οντος. ὁ. fera quæ dentibus nocet.
Σίνομαι noceo. Depon. accus.
Σκνομοσία. ἡ. libido, coitus, apud Aristot.
Σῖνος. εος. τὸ. nocumentum.
Σίνος mentula, ut Aristoph. interpres docet. Inde Sylleni deflexum nomen est.
Σκντὶς. Lemnus insula sic dicebatur, quòd Sintij eam incolerent. Etym.
Σίντης. ου. ὁ. nocuus.
Σίνλιον. οῦ. Sinties populi Lemni.
Σίνλοι. ijdem Lemnij. πρὸ τοῦ σίνεσθαι, quòd primi genus armaturæ aliquod inuenerint. Etym.
Σκνύπη. ης. ἡ. sordidarum ouium lana, uel excrementum ouis.
Σίνω. noceo. Neutr. accus.
Σκνώπη. nomen fœminæ proprium, & urbis etiam. uide Etym.
Σκνωπίζω. lasciuire, à Sinope scorto quopiã nobili,

bili,celebratæq; lasciuiæ. uel certè à Sinopensiũ moribus tractum. Eras. Chiliad.

Σισιῶρ⊙ν.ᾱ.ὁ.deorum cultor,æ dituus.

Σίον.τὸ.herba quædã aquatica, similis apio. à qui busdam αὐαγάλλις. Lat. lauer.

Σιός.ᾶ.ὁ.deus, lingua Aeolica. unde Sibylla dicta est & σιὼ dij Lacedæmonijs.

Σίπαλος.ου.ὁ.difficilis,molestus,deformis,impurus,ἄμορφ⊙ν.

Σιπ⊙ός.densus,solidus.

Σιπύα.ἡ.frumentaria capsa.

Σιπύη.ης.ἡ.arca, ἀρτοθήκη, uas ferreum & testaceum.

Σιπυΐις.ίδ⊙ν.ἡ.pyxis & uas fictile asseruandæ farinæ usui destinatum.

Σίπυλος.ᾱ.ὁ. Sipylus,urbs, mons iuxta Lydiam.

Σίραιον.τὸ. dulcis quædam decoctio ex melle. apud Aristophanem, sapa, σέραιον, mellatium uocant quidam.

Σίρβυνον.τὸ. placentæ genus Veneri apponi in sacrificijs solitæ.

Σιρίασις.εως.ἡ. inflammatio est partium earum quæ circa cerebrum aut eius membranã sunt.

Σίριος.imperitus.& nomen proprium fœminę,& urbis Italiæ. Etym.

Σιριῶ.laboro capitis ardore.

Σιριῶσις.capitis ardor. malim σειρίασις.

Σιρομάστης.instrumentum siue uas quoddam ferreum,ansam ligneam habẽs, quo telonæ utuntur εἰς ἔρδυναν.hasta,romphea.

Σίρ⊙ν.uas,in quo far & legumina reponũtur,dolium,mulus,carcer,fouea. Etym.

Σιρός.ᾶ.ὁ.cuniculus, id est, fouea subterranea, fossa,λάκκ⊙ν.

Σίσαμον.ᾱ.τὸ.σήσαμον, id est,sesamum. Dioscor.

Σισάριον.τὸ.ornamentũ muliebre aureũ,torquis

Σίσαρον.ᾱ.τὸ.siser,oleris genus,seseli. (modo.

Σισμός.ᾶ.ὁ.stridor qualis fit ex ferro candente in aquam misso.

Σισύμβρια.flores quibus coronabatur sponsus.

Σισύμβριον.τὸ.serpyllum Lat. uel corona ueneris

Σίσωμον.hasta, δόρυ. uide σίγυμνον. (herba.

Σισύρα.ας.ἡ.barbarica uestis ex pellibꝰ caprinis, ἱμάτιον τραχὺ καὶ παχύ. Idem significant σισύρνα & σίσυς. Etym. Vide Ammon. amiculum è pellibus ouium lanatis consutum: capitur pro quauis obsoleta uilíq; plagula.

Σίσυρμα.τὸ.ἐκ περονύσιον ῥαπτόμενον ἀμπεχόνιον. Ammonius.

Σισύρνα.ἡ.indumentũ è uillosis pellib. consutũ.

Σισυρνοῦσθαι.οἱ.tegmine seu operculo spisso induti, sic apud Lycop. in Alexãd. cãeri dicũtur.

Σισυροφόρ⊙ν.ὁ.renone aut penula indutus.

Σίσυφ⊙ν.ᾱ.ὁ. Sisyphus. Idem erat apud ueteres quod θεόδρ⊙ν. superius σίσυφ⊙ν.

Σῖτα,pro σιτία.cibi.

Σιταγωγός.uide σιτηγός. dicebatur nauis conuehendis frumentis & annonæ accommodata, quasi frumentaria.

Σιτάνιον,uel σιτάριον.ᾱ.τό.genus mespili,ὠμῖλις.Item frumentum hornum.

Σίταρχ⊙ν.commeatui, uel ciborum sumptibus præfectus. Et σιταρχία,ipsum officium.

Σιτέομαι.edo, pascor. σιτοῦμαι ἀφ' ὑμῶν. comedo panem.

Σιτευτός.ᾱ.ὁ depastus,saginatus.

Σιτεύω.μ.εύσω.ω. δύκα. pinguefacio frugibus. Actiu. accus.

Σιτέω.μ.ήσω.ω.ηκα.nutrio,pasco,uictito. Actiuum. accus.

Σιτηγός. uel σιταγωγὸς ὁλκάς. nauis frumentaria. Bayfius.

Σιτηρέσιον.ᾱ.τό. annonę copia, diuisio frumẽti. ὃ διδόμενόν τινι εἰς προφλῶ, tessera frumentaria,stipendium,authoramentum Politiano interprete. Bud. in Annot.

Σίτηρον.ᾱ.frumentum.

Σίτηρὸν ἀγγεῖον. canistrum, σιπύα.

Σίτησις.ἰ⊙ν.ἡ. idem quod σιτηρέσιον, annona atque ius epulandi, quod dabatur benemeritis in Prytaneo. Pollux.

Σιτησμός.nutritio, διατροφή.

Σίτηθα.uox est pastoralis, pro ψίττα. uide σίττα.

Σιτίζω.μ.ίσω.ω.ικα.nutrio, ψωμίζω.cibum porrigo,pasco. Actiu.

Σιτικός.ὴ.ὸν.frumentarius.

Σιτίον.ᾱ.τό.cibus,cibarium σιτηρέσιον.

Σιτλεσὶς.ᾱ.ὁ.fartor.

Σιτῶλιον.τό. granarium, horreum quo triticum reponitur.

Σιτῶλών.idem.

Σιτολέια.ας.ἡ penuria rei frumentariæ, fames.

Σιτοδοσία.ἡ.largitio frumenti.

Σιτοδοτῶδαι.frumentum accipere. Sic dicebãtur οἱ λαφυρᾷν σιτομετρούμενοι, ij quibus frumentum publicè dabatur.

Σιτοκάπηλος.ᾱ ὁ.frumenti uenditor.

Σιτοπλανεῖδαι.siti & fame cruciari, ὑπὸ λιμοῦ πλανᾶσθαι, ἢ τὸ φαγεῖν.

Σιτόπυρ⊙ν.inutilis, frustra nutriendus.

Σιτολογέω.μ.ήσω.ω.ηκα.frumentor. Neut.

Σιτολογία.ας.ἡ.frumentatio, munus ℣ σιτολόγου.

Σιτολόγοι. magistratus qui exigunt annonam, & frumentum cogunt.

Σιτομέτραι.qui erogandæ annonæ publicæ munus habent, qui mensores frumenti appellantur in Pand.

Σιτομετρῶ

Σιτομετρῶν.frumentum exhibere.

Σιτομέτρ⊙ν.frumentum mensura accipere. De militibus dixit Polyb.

Σιτομετρία.ας.ἡ.&

Σιτομέτριον, uel σιτόμετρον.ου.τὸ. demensum, quasi frumenti mensura. Erat autem σῖτος id appellatum, quod singulis mẽsibus serui à dominis suis accipiebant, quaternos scilicet modios frumenti.

Σιτομονῶν.frumentum metiri uel largiri. nam qui demensa sua acceperant, eorum nomina ascribebantur.

Σιτοποιός.ὸ.ὁ.panificus,pistor.

Σιτοποιῶμαι. panem facio, in panificio occupatus sum. Interdum cibum sumo, id est, σιτοῦμαι, epulor, quod & ipsum interdum accusatiuo iungitur.

Σιτοπωῶ.pasco,alo. Accus.

Σιτοπώλης.ᾱ.ὁ.uenditor frumenti.

Σιτοπομπία.ας.ἡ.transmissio frumenti.

Σῖτ⊙ν.ᾶ.ὁ.frumentum. σῖτος uerò cibus, τὸ βρῶμα. Vnde σῖτα ἐκβολή, quando segetes aristas emittunt. Thucyd. Est etiam σῖτ⊙ν annua pensatio, ad alimẽtum uiduarum & pupillorum, quæ dabatur à curatoribus bonorum, uel à uiris uxoribus repudiatis. Vnde σῖτα δίκη appellabatur rei uxoriæ actio.

Σιτός.ᾶ ὁ.esculentus, oxyton. Cyrillus.

Σιτοφόρος.ᾱ.ὸν.crumenata, canistrum.

Σιτοφύλακ⊙ν. erant Athenis qui frumento asseruando, item ut iusto pretio uenderetur, curam gerebant. quod ipsum etiam fiebat in farina & pane. Erantq; numero uiginti, ex quibus quindecim in ipsa ciuitate, quinque in Pyræo.

Σιτοφυλακῖον.τὸ.camera frumenti.

Σιτοχό⊙ν.ᾱ.ὁ.habens colorem frumenti.

Σίττα.ας.ἡ.λίττα pica. Item σίττα uox pastorum ad gregem, supra scribitur σῖτα.

Σίττης.psittacus auis.

Σίττη.ἡ.sitta auis, ut Gaza reddit in Aristotele.

Σίττυβ⊙ν.υν.ὁ. uasis genus. & σιττύβα funiculus, uestis pellicea.

Σιτών.ὁ⊙ν.ἡ.Cereris statua.

Σιτῶν.ῶν⊙ν.ὁ.ager frumentarius.

Σιτωνέω.frumentum emo.

Σιτώνη.ης.ἡ.res frumentaria.

Σιτωνικός.ᾱ.ὁ. mercator frumentarius, frumentator publicus. Vnde σιτωνία ipsum munus.

Σίφλ⊙ν.ᾱ.ὁ.contumelia.

Σίφλος.ᾶ.ὁ.turpis, ridiculus, cœcus, imbecillis, culpabilis, inualidus, mollis, floccidꝰ, ἄφαυλος, μελθακός, λιχνός, αἰνιέργυντ⊙ν, uecors. Lycij ferulæ medullam etiam σιφλὸν uocant ob fungosam eius raritatem. Eust. Iliad. ξ.

Σιφλόω.excæco, ἐπὶ ψόγον ποιῶ. καὶ μωμῆσθαι, uel ἐκλύω, ☾ πωλῶ τὸ ὁρμᾶς Eust. Iliad ξ.

Σιφλώζω.exibilare, explodere.

Σιφνός.talpa apud Lycophronem. Etym.

Σιφνιάζω.μ.άσω.ω.ακα. nimis accuratè carmine tutor. Dictum à Philoxeno Siphnio. Alij ad Siphniorum mores referre malunt scurriles & procaces, ut sit σιφνιάζειν subsannare, & digito ostendere, digito nates attrectare, & (ut habet prouerbium) medium unguem ostendere. Ab insula Siphno deducit Suidas, sicut à Lesbo λεσβιάζειν, à Creta κρητίζειν. Vide in Chiliad. Erasmi, Siphnissare.

Σίφνι⊙ν.turpis, impurus.

Σιφνός.uacuus, κενός.

Σίφρων ων⊙ν.ὁ. instrumenti genus quo ex uase hauritur uinum.

Σίφωνες. οἱ. siphones, tibiæ seu tubi dicuntur à sono uocis, si, si, si. unde illud Iuuenalis, Effigiem quæ deæ longis siphonibus implent. Est quoque σίφων homo sordidus & libidinosus à σιφνιάζειν. Item fistulæ quibus uinum è dolio exurgunt emptores, bonitatem eius exploraturi. Et uermis similis formicæ, & culex Meleagro Epigram. libro septimo, similiter à uocesi, si, si. Item uas quo continetur triticum.

Σιὼ.dij, Lacedæmonijs. uide σιός.

Σιωπάω.μ.ήσω.ω.ηκα.taceo. Neutrum accusatiuo.

Σιωπή.ῆς.ἡ.silentium. παρὰ τὸ σιγή, καὶ τὸ ὅπα τὸ φωνή. Ammonius distinguit à σιγή.

Σιωπηρός.&

Σιωπηλός.ὴ.ὸν.taciturnus.

Σκάζω.μ.άσω.ω.ακα. claudico, flecto, inclino, κατα μφιβάλλω. Neut. absol.

Σκάθυρμα.τ⊙ν.τὸ.scarificatio, σκάλυμμα.

Σκαιαί.αἱ.scæ portę dictæ, quòd in sinistra parte urbis sint, à σκαιός: uel à Sceo opifice: uel quòd Troianis sinistræ fuerint. per eas enim receptus equus ligneus exitium eis intulit.

Σκαιός.ᾶ.ὸν. sinister, id est, quod ad sinistram est. Item indoctus, imperitus, rudis ad discendum, ferox, ineptus, rusticus, insciti, improbus, fœuus. Huic opponitur δεξιός. Et σκαιὸν πρᾶγμα, res quæ præter animi sententiam cadit, & non ex uoto: & σκαιὸν ῥῖον, exiguam rupem, uocauit Homer.

Σκαιότης.ητ⊙ν.ἡ fatuitas, ruditas, stupor, imperitia, feritas.

Σκάζω.μαζῶ tripudio, salio. τὸ τὰς πόλας ταχέως κινδ ἢ ἐμφέρω. Neut. absol.

Σκαιωρέω.μ.ήσω.ω.ηκα. λακκαργέω.

Σκαιωρία.ας.ἡ.dolus, malitia, tripudium, saltus.

Σκαλαθύρα.coire, σκαλύπτω, λάθρα πλησιάζειν.

Σκαλαθύρμα

Σκαλαθύρμα.ατος.τὸ.& Σκαλαθυρμάζιον.ludicrum,umbra,phãtasia,doctrina exilis.Aristophan. Neph. σκαλαθυρμάζεται μικρὰ μανθάνων. in Socratem qui res nihili diceret.

Σκαλαπάζω.eo,circumeo,erro.

Σκάλασις.farritio.

Σκαλέας.instrumentum,mensura terræ.

Σκάλισμα.ατος.τὸ.effossio.

Σκαλεύς.έως.ὁ.fossor,qui farculo operatur.

Σκαλεύω.μ.εύσω.σ.υκα. fodio,moueo,euerto,incido,scarifico, pedibus tero ut gallina terram.Neutrum absol.

Σκαληνός.ὸν.ὁ.numerus dispar,figura geometrica instar scalæ, figura triangula cuius latera inter se omnino inæqualia. Item obliquus, curuus,habens multos angulos.

Σκαλίζω.μ.ίσω.σ.ικα.fodio.Neut.accus.

Σκαλίς.ίδος.ἡ & ἐος.ἡ.farculum.Xenoph.Oecono.τὰς δὲ δὴ σκαλίας ἔφην ἐγὼ ὦ ἰσχόμαλε,τίνος ἕνεκα ἐμβάλλετε τῷ σίτῳ.

Σκαλισμός.σ.ὁ.sartio. Columel. Peracta sementi sequens cura est sartionis &c.

Σκάλλω.μ.αλῶ fodio,farrio.

Σκάλμη.ης.ἡ.gladius Tracicus.σιδηρολάβιον.

Σκαλμός.ὲ.ὁ.lignum cui alligatur remus,quod & Latinè scalmus uocatur.Vide in Bayfio scalmus,interscalmium.δωλικὸν σκαλμοῦ πλοῖον.

Σκάλοψ.οπος.ὁ.talpa.

Σκάμανδρος.nomen uiri proprium,& fluuij Troiæ.Etym.

Σκαμβός.ὸν.ὁ.paruus,curuus. ἀπὸ τοῦ σκολιεῖν,ἢ σκαιῶς προβαίνειν,obliquè ingrediens,πλαγιόως ποδιπατῶν,cæteri more,πρὸς τὸ σκαιὰ βαίνειν.

Σκάμμα.ατος.τὸ.fossio,cauea ludorum.

Σκαμμάσλαν.άω.scorta.

Σκαμμώνιον.σ.τὸ.liquor collectus ex herba scammonia.

Σκαμμωνίτης οἶνος.ex scammonia confectum uinum.

Σκαμφυσᾶ.indignatur,ægrè fert,μεμψιμοιρεῖ.

Σκανδάληθρα.τὰ. ligna incurua laqueorum,quibus feræ incidentes detinentur. Aristophan. Acharn. transfert ad sermonis aculeos,κατ' ἀνελκύσας ἐρωτᾷ σκανδάληθρ' ἵσας ἔπῶν. Pollux σκανδάληθρον interpretatur paxillum qui in muscipulis erigitur,ut obicem sustineat.

Σκανδαλίζομαι.offendiculum patior.

Σκανδαλίζω.μ.ίσω.σ.ικα. scandalizo,offendo, ὑβρίζω.Actiu.accus.

Σκάνδαλον.τὸ.scandalum,offensio,offendiculum: à ruina dictũ,quòd occasio sit cadendi,si quid obstet eũti. & σκάζω,claudico,quod claudus inflectens se,uideatur tendere ad ruinam.

Σκάνδιξ.ικος.ἡ.genus galeæ,& nomen urbis.

Σκάνδιξ.ικος.ὁ.herba scanaria inter olera ineptissima.unde matri Euripidis exprobratũ est, quòd scandicem uendiderit: & ipse Euripides σκανδικοπώλης ppterea dictus.Metrodis Cynici σκάνδικας sylueſtre olus abluentis memi-nit Laërtius lib.2.in Aristippo.

Σκαὸδιωδες.οἱ.pali χάρακες.

Σκαῦμα.caussa,impedimentum.

Σκαπανεύς.έως.ὁ σκαπανήτης.

Σκαπάνη.ης.ἡ.uas concauum,fossa. Item farculum,ligo.

Σκαπανήτης.ου.ὁ.fossor.

Σκαπέρδια,& σκαπέρδιαν ἕλκειν.uide quę anno tata sunt ex Eust.Iliad.ρ.in ἑλκυστίνδα.

Σκάπτω fouea,τάφρος ἢ τάφος.

Σκάπος ramus,& uentus quidam.

Σκαπτήρ.ῆρος.ὁ fossor.

Σκάπτω.μ.ψω.σ.αφα fodio,ὀρύττω.

Σκάραβος.ου.ὁ.fullo,insectum quoddam.

Σκαρδαμυκτί conniuentibus oculis.

Σκαρδαμυκτοί.οἱ.quibus oculi nimiũ cõniuent.

Σκαρδαμυκτῶ &

Σκαρδαμύττω.μ.ύξω.σ.υχα. frequẽter claudo & aperio oculos,conniueo, σκυκνῶς βλεφαρίζω, id est,nictor.ὁ σκάζων, ἥγουν λινῶν,καὶ μύων ὀφθαλμούς. Significat etiam adnictor mulieri, oculis inuito & prouoco.Bud.Com.

Σκαρθμός.agilitas,pes seu basis,saltatio,motus, cursus,crepida,calcitratio. Cæl.lib.2.cap.44. Theon.πόδια interpretatur, πηδᾶ τὸ σκαίρειν.

Σκαριζῶ.μ.ίσω.σ.ικα.salto,turbor,bullio.

Σκαριφάομαι.perfunctoriè quippiam agere,neque admodum exactè,scarificare,per superficiem scindere.

Σκαριφεύω.μ.εύσω.leuiter & umbris tantũ imaginem delinio.Vulgò scharphieren.

Σκαριφισμός.οῦ.ὁ. delineatio prima picturæ,& σκιαγραφία quędam. Vnde pro perfunctoriè & parum accuratè aliquo facto ponitur. Cæl. lib 6.cap.28.

Σκάριφος.σ.τὸ.sarmentũ,stipula,festuca,τὸ κάρφος ἢ φρύγανον.Harpocr.

Σκάρος.ὁ.scarus piscis,apud Aelianũ & Aristotelẽ.qui ut ait Oppian.solus inter omnes pisces uocalis est.Theocriti interp ἀπὸ τοῦ σκαίρειν deducit.Gaza Græcam uocem relinquit.

Σκατόν uel σκατός.ὸ.ὸν.merda.

Σκατοφάγος.ὁ merdam comedens.Medicorum epitheton apud Aristophan.

Σκαφεῖον.σ.τὸ. σκάφιον,ligo.ἀπὸ τοῦ σκάπτειν,id est,fodiendo.

Σκαφεύομαι scaphis necor,quale torquendi genus habes apud Plutarch.in uita Artaxerxis.

Σκαφή

Σκαφή.ῆς.ἡ.oxyton.& σκαφεία effossio.

Σκάφη.ης.ἡ.scapha,quæ erat longarum nauium, mediocritate solũ non genere à naue differẽs. Plutarchus,ἐφόλκιον uocat. Lucian.δικωπίαν Veneti schipho & copano. Ponitur & pro uase ligneo concauo. Plutarch.in Rom. γηθέμενος ἓν ἐς σκάφην τὰ βρέφη. Liu. aluеum appellat,ab Vrb.1.Tenet fama. cum fluitantem aluеum,quo expositi erant pueri,tenuis in sicco aqua destituisset.Bayf.de Re nauali. Cyrill. peluim interpretatur.

Σκαφηφόρος.σ.ὁ.scapham ferens,ut homines alieni in Panathenæis solebant.

Σκαφίδιον.σ.τὸ.parua nauis.Lucian. tamen dixit μικρὸν σκαφίδιον.Bayf.

Σκαφιοκουρος.ὁ.qui scaphio tonsuræ genere tõsus est,& σκάφιον κέρασθαι apud Aristoph.

Σκάφιον.σ.τὸ.scaphium, hoc est matula Polluce authore. Item uas potorium uel escarium,ut scribit Athen. Item ligo,ut apud Iuuenal.Et ride scaphium, positis cum sumitur armis. Erat & uas æreũ, in quo styli in medio siti proceritas horarum ductus discriminabat. Vitruuid scaphen & hemisphęrium appellat: quo usu, cum non cauo ambitu, sed plano descriptum est,area ea discus appellatur, quasi lenticula. Plutarch.in Numa σκάφιον uocat, quo ignis facer extinctus solis tantum radijs accendebatur.Hermol.in Plin. Item calua siue cranium apud Aristoph.à scaphæ figura. Item tonsuræ genus apud Suidam.

Σκαφίς.ίδος.ἡ.scyphus.Numeratur inter culinaria uasa apud Athen.urna. Est etiã tonsuræ genus.Etym. Hippocra.musculus,hoc est,marina cõcha oblongior.

Σκάφος.ους.τὸ.commune est uocabulum cuiuscunq; generis nauium, ut σκάφη τετηρικὰ naues quadriremes Diodo. Accipitur & pro concauitate & uentre nauis. ἀπὸ τοῦ σκάπτω. est & uas in quo uentris onus reddebant fœminæ & rusticum instrumẽtum fossorium apud Pollucem.

Σκαφοειδής.ὲς.ὁ.ἡ.similis scaphæ.

Σκαφύρη.ἡ.uulpes.

Σκεδάζω.μ.άσω.π.ακα.&

Σκεδάννυμι.dissipo,dispergo,cõturbo,irritum facio.Actiu.accus.

Σκεδασμός.ὁ.dissipatio.

Σκεδαστός.ὸν.ὁ.dissipabilis,mutabilis. Cicer.qui ex Platone σκεδαστὴν οὐσίαν uertit materiam mutabilem.

Σκεδάω.σκεδάννυμι.dispergo.

Σκεδιάζω.ex tempore ago,scribo, pro σχεδιάζω.

Σκεδίασμα,res & extemporalis,pro σχεδίασμα.

Σκεδνῶ.σκεδάω.

Σκεθρὰ διαιτα.apud Hippoc.ratio uictus exacta, quam & ἀκριβῆ & χρηστὴν Gal uocat,quę solius ptisanæ succo aut melicrati constabat: cui adueſtatur φαύλη,Hippoc.dicta,aliàs etiam ἁπλῆ ἐπιτυχοῦσα,quæ uini usu & carnium constat,interquas extremas media est ὑποφαύλη,siue λεπτή,aut etiam μέση nominata, quæ perficitur ptisana,blito,malua,olere atro,beta, aut cucurbita,& piscibus ἁπαλοσωμοις. hæc apud Gal. obseruauimus.

Σκέθρος.ὁ exactus,diligens.

Σκειρὰ.Palladis festum.Etym.

Σκεῖρα.τὰ. instrumentum lusorium,tali fritilli.Etym.

Σκειρὰς. Mineruæ statua sic appellata à loco. Etymol.

Σκειρόμαντις.ιος.ὁ. qui loco æditiore templo designato auguria capiat.

Σκεῖρος.fordes,caseus acris,lucus,quercetum.

Σκείρων.uentus à Scironijs saxis spirans,quæ Scyron latro inhabitauerat: & mons inter Megara & Corynthum.

Σκελεαί.ocreæ,subligaria,fœmoralia,tibialia.

Σκελετεύω.arefacio,assicco,apud Dioscor.

Σκελετός.ὸν.ὁ. osseus, aridus, defunctus qui exaruit, hoc est assiccatum.mortuus,τῶν ὑπὸ γῆν σκελετῶν dixit Lucillus Epigram.lib.3.

Σκελετίζω.supplanto.

Σκελιφρός aridus,contractus.

Σκελλίσιδον.άω. apud Aeginet. nuclei allij & segmina.

Σκελλός.aridus,intortus.

Σκέλλω.μ.ελῶ.attenuo,sicco.

Σκέλος.ους.τὸ.crus aut pes, ut Gaza uertit in Aristotele. brachium. Cælius scribit significare totum illud quod consurgit ex crure,spyro & pede.

Σκελοτύρβη.ης.ἡ.paralysis species, quando recti nequeunt incedere, sed nunc in læuam, nunc in dextram corpus contorquent, pedesq; proferunt. interdum etiam uelut inutile syrma anguium more pedem promouent.

Σκελτός exiccus.Etym.

Σκέμμα.ατος.τὸ.&

Σκέμμος.consilium,commentatio.

Σκεπάζω.μ.άσω.π.ακα.cooperio,protego.

Σκεπάονα.agrifossiones.

Σκέπασμα.τὸ.σκέπη,tegmen.

Σκεπαρνισμός.ὁ.fractura caluæ in duas partes, cũ grauiore ictu ossa percussa desiliunt.

Σκέπαρνον.ου.τὸ.ascia, securis utrinque scindens. Item tegmen laneum.

Σκέπαρνον.uinculum.

Σκέπας.τος.τὸ.&

Σκέπασμα.ατος.τὸ. uelamen, protectio, tegmen.

Σκεπαστὴς.οῦ.ὁ.protector.

Σκεπαστικός.ὁ.tegens.

Σκεπαστήριον.ου.τὸ.defensaculum.

Σκέπη.ης.ἡ.tegmen, protectio.

Σκεπτικὴ.est consyderatrix secta illorũ, qui semper assensum retinebant, semper se dubitare præ se ferentes. uide Gellium, & supra in Ἐφεκτικοί.

Σκεπτικός.οῦ.ὁ. consyderator, qui semper assensum retinet.

Σκέπτομαι.μ.ἐψομαι.π.εμμαι. consydero. & σκέπτεσθαι, σκοπεῖν. ὁρᾶν, ducere, elicere, trahere argumenta. Vide σκήπτεσθαι apud Ammonium.

Σκέπω.tego, munio, obserue, prætexo.

Σκέραφος.ου.ὁ.conuicium.

Σκῤβολέω & σκῤβόλλω.conuicior.

Σκέρβολος.ου.ὁ.impostor, conuiciator.

Σκευαγωγίαι.farcinæ.

Σκευαγωγῶ farcinas colligo, refero, farcinas & uasa ueho, conuaso.

Σκευάζομαι.ornor, induor, armor. Item colligo necessaria ad iter, conuaso.

Σκευάζω.μ.άσω.π.ακα.apparo, compono, condio. Item uestio, cultu compono, & induo, armisq; contego. Bud. Com.

Σκευαθήκη.ης.ἡ.armarium, hoc est repositorium uasorum, quæ ornamento magis sunt domui, quàm in usum quotidianum comparata. malim σκευοθήκη.

Σκευάριον.ου.τὸ.uasculum, parua suppellex, utensilis res.

Σκευασία.ας.ἡ.compositio, conditura. Dioscor. Item conditio & apparatus ciborum, condimentum. Bud. Com.

Σκευαστός.οῦ.ὁ. factitius, compositus. Plato de Repub. 6. posuit pro eo quod opificio constat. Bud. Com.

Σκευαφόρα.farcina.

Σκεύη.ῆς.ἡ. habitus, uestitus, cultus, gestamen, ut σολὴ & παυοπλία. Et armatura Thucyd. Itẽ armamenta nauis, ut in Act. Apost. 27. uel instrumentum nauticum, quia σκεύη significat instrumentũ, ut κατασκευὴ, hoc est, τὰ σκεύη τὰ κατ' οἶκον, τουτέστι τὰ ἐπιπλα. authore Polluce.

Σκευοθήκη.uide σκευαθήκη.

Σκευοποίημα.apud Plutarchum, pro habitu scenico, hoc est, pro instrumento scenico & cultu apparatuque scenicorum.

Σκευοποιός.qui personas, & alia scenica apparat.

Σκευοποιοῦμαι.instructus sum & exornatus gemmis, & alijs rebus preciosis. Accipitur & pro suo actiuo.

Σκευοποιῶ.instruo, armo, fabricor, κατασκευάζω.

Σκεῦος.εος.τὸ.quæcunq; utensilia, instrumentum, arma.

Σκευοφόρεια τὰ ἡνία.iumẽta farcinaria & clitellaria.

Σκευοφορέομαι.feror tanquam farcina, uel farcina mea gestatur. & est militum, qui calonibus & iumentis farcinarijs utuntur.

Σκευοφορέω.μ.ήσω.π.ηκα. fero farcinas, calonũ est & iumentorum. Neutr. absol.

Σκευοφορία.phalangæ, quibus baiuli ferẽdis oneribus utuntur, Pollux ex Plat. scribit τὸ σκευοφόριον.

Σκευοφόριον.ου.τὸ. impedimentum exercitus & farcina.

Σκευοφόρος.ὁ.ἡ.ferens farcinas in exercitu, lixa, calo. Bayfius.

Σκευοφυλακέω.custodio farcinas.

Σκευοφύλαξ.κος.ὁ.ἡ. qui utensilia custodit, armarij custos.

Σκεύόω.instruo, paro.

Σκευωρέομαι.μ.ήσομαι.π.ημαι. in malam partem & idem ferè quòd συσκευάζομαι, id est, struo, molior, capto, ἐπιβουλεύω, cõtechnor, incœpta insidiosa suscipio, atque adorior, adorno, machinor, Demosthen. Cicero telam texere, & ordiri telam dicit. Plautus, Exorsa hæc tela nõ malè omnino est mihi. Accipitur tamen passiuè etiam ἐσκευωρημένος pro fictus. & impostura plenus. Est etiam satago, perscrutor, & excutio omnia sagaciter & curiosè, & prædonũ more, Plutarchus. Et σκευωρούμενος. captator etiam & qui imminet occasioni prædæ & intẽtus est, instansq; custodum negligentiæ. Aliquando accipitur in bonã partem pro tracto, molior, & satago. Et dicitur ἐκ τῶν σκευῶν φυλακῆς, οἱονεὶ τὰς σκοπὰς ὠρῶ. Bud. Com.

Σκευωρέω.idem.

Σκευώρημα.ατος.τὸ.cõmentum, insidiæ, insidiosa molitio, & fraudulenta rerũ machinatio, molimen fraudulentum & captiosum.

Σκευωρία.ας.ἡ idem quod σκεύώρημα, id est calumniosa actio, quadruplatoria persecutio, Demosthen. Significat etiam παρίσοργον φυλακὴν καὶ ἔρευναν, hoc est curiosam, delatoriamq; obseruationem & custodiam, quod etiam interdum in bonam partem accipitur. Aristotel. de Hist. 9. Est etiam uehemens occupatio circa aliquid & delectatio, Aristotel. de Gener. ani. 1. Bud. Com.

Σκευωρός.

Σκευωρός.ὸ.ὸ.ἡ qui uasa & arma custodit.

Σκέφας.ος.τὸ.compositus.

Σκέψις.ι.εως.ἡ. consyderatio, consilium, deliberatio.

Σκήμπτω.concludo.

Σκηνεῖον.ου.τὸ.scenam quandam inhabitans uel umbraculum. Etym.

Σκηνέω.μ.ήσω.π.ηκα.incumbo.

Σκηνὴ.ῆς.ἡ. scena, umbraculũ, & ea theatri pars, quæ inter duo cornua pertenditur: tentorium quod ab rusticis inumbrationis caussa excitari solitum erat, tabernaculum, medium theatri ostium. Deniq; quæcunq; in castris alijs ue locis ex frondibus, culmis, pellibus, tabulisq; tẽporaria fiunt domicilia dicebantur, quas attegias Latine non male dixerimus, ut apud Satyricum, Dirue Maurorũ attegias. Item fraus, ornatus tragicus, ornatus quidam muliebris.

Σκηνὰς attegias uocarunt. Cæl. lib. 5. cap. 8. Vide in Chil. Eras. Scenæ seruire.

Σκηνάομαι.& σκηνέομαι, & σκηνέω. idem quod σκηνόω.

Σκηνευτὴς.in scena uel tentorio habitans.

Σκηνίδιον.τὸ.tabernaculum.

Σκηνικὸς.ὸ.ὸ.scenicos agones exercens.

Σκηνίται.οἱ.populi nomades in tabernaculis degentes.

Σκηνοβατέω.in proscenij cõmœdia prodeo.

Σκηνοβατῶ.peruulgo, traduco, omnium oculis expono, infamo.

Σκηνογραφία.ἡ. est frontis & laterum abscedentium adumbratio, ad circiniq; centrũ omniũ linearum responsus. Plutarch. ὥσπερ πρᾶγμα πατραγωδίαν ὄντα & σκηνογραφίαν, Omnes res dignæ tragœdia & scena. Cæl. lib. 5. cap. 8.

Σκηνόγραφος.futor tabernaculorum.

Σκηνόομαι.τὸ σκηνῶ.

Σκηνοπήγια.τὰ. scenopegia, celebritas erat Hebræorum, quam liberati iam de seruitute Aegyptiaca sub tentorijs in solitudine celebrabant, mensis pomis omnifariã onustis. Dicta à σκηνὴ & πήγνυμι, hoc est à figendis tabernaculis. Latini aspirationem addũt, nescio qua de caussa. Σκηνοπηγία quoque ab Aristotele dicitur, nidi constitutio illa, quam miro ingenio excogitant hirundines implicito festucis luto ad lutariæ paleationis normam, quæ ἀχύρωσις appellatur. Cæl. lib. 4. cap. 15.

Σκηνοποίησις.ἡ.locatio tentorium.

Σκηνοποιός.οῦ.ὁ.tentorij artifex, aulæorũ textor.

Σκηνοποιοῦμαι.&

Σκηνοποιῶ. tabernaculum excito, domum facio & coagmento, in tentorijs moror.

Σκηνοῤῥάφειον.τὸ.officina coriarij.

Σκηνορῥάφος.ὁ.ὁ.ἡ.sutor, coriarius.

Σκηνὼμα.ατος.τὸ. habitatio, tabernaculum, tentorium, ornatus muliebris.

Σκηνόω.μ.ώσω.π.ωκα.habito, contubernor, castra metor, pono tentoriũ, κατασκηνῶ. obumbro. Neut. absol.

Σκηνύφιον.τὸ.tugurium.

Σκηνωτὴς.ὁ.ὁ.qui in tabernaculis agit.

Σκήνωμα.ατος.τὸ.habitaculum, tentorium, tabernaculum.

Σκηπάνιον.τὸ.sceptrum, baculus, lingua Cyreneorum, teste Eust. Iliad. ν.

Σκήπτομαι.μ.ήψομαι.π.μμαι.fingo, simulo, inhæreo, incumbo, causificor, prætexo. Ammon. distinguit à σκέπτεσθαι.

Σκηπτὸς.ὁ.ὁ.fulmen uiolentum. à σκήπτω.

Σκηπτοῦχος.ὁ.ὁ.sceptriger. σκηπτούχους βασιλῆας. uocat Homer.

Σκῆπτρον.τὸ.scipio, cui innitimur. à σκηρίπτεσθαι uel σκήπτεσθαι. Accipitur tamen pro eo scipione, quem reges gestabant auratum & eburatum: & signũ erat uel imperij, quale Agamemnoni datur latè imperitanti: uel orationis, quale cõcionator Telemachus dicitur habere: uel iustitiæ, quod Achilli datur, qui iniuria affectus per sceptrũ, uelut iustitiæ symbolon, iurat. Cæl. lib. 4. cap. 29. Vide in Chil. Eras. Aliud sceptrũ, aliud plectrum.

Σκηπτροφόρος.ὁ.ὁ.rex, sceptrifer.

Σκήπτω.μ.ήψω.π.φα. fulmino, irruo, σφοδρῶς ἐγ βιαίως καταφέρομαι. Item occasionem inuenio, innitor.

Σκῆπων.ωνος.ὁ. baculus, scipio, σκῆπτρον, σκίμπτον.

Σκηρίπτομαι.uel σκηρίπτομαι. innitor, fulcior.

Σκῆψις.εως.ἡ.fictio, πρόφασις, fictum refugium, tentamentum, commentum, falsum testimonium. est etiam nomen urbis in Troia. Etym.

Σκιὰ.ᾶς.ἡ. umbra, adumbratio: quasi κιὰ. nam κίημι. comitari est.

Σκιαγραφία. adumbratio, prima picturæ lineamenta.

Σκιαγραφικὸς.umbratilis.

Σκιαγράφος.qui rem adumbrat.

Σκιαγραφῶ. adumbro, hoc est rem non solidam exprimo, sed per umbram edo, ac fallaci simulacro repræsento, quales sunt imagines picturæ umbratilis, quod & ὑπογραφὴν & ὑποτύπωσιν dicitur.

Σκιάδια. rami prægrandes umbram facientes, attegiæ.

Σκιαδεὺς.έως piscis umbra, quem Athenæ. σκίαιναν uocat.

Σκιαδία.σκηνοπηγία. est autẽ locus γῆ ὧ τὰ μέρη κατ' ἐπαοιδήν.

Σκιάδιον. ε. τὸ. umbella, pileus latus, ueluti uulgò ſtramineus aduerſus ſolis ardores. Item rotundum illud ueluti pedamentum in herbis, ut in aniſo, & fœniculo.

Σκιάζω. inumbro, tego, obumbro, opaco. Sic Cicero 1. de Natur. Deor. Cum aut terram nox opacaſſet, tum cœlum totum cernerẽt, aſtris diſtinctum. Et eod. lib. Sol cum terras larga luce compleuerit, eaſdem modo his, modo illis ex partibus opacet.

Σκιαθήρας. quaſi dicas umbræ indagator, inſtrumentũ autem gnomicon eſt, quo etiam architecti metandis urbibus utebantur. Vide σκιόθηρον.

Σκιαινα. ας. umbra piſcis, ut Gaza uertit in Ariſt.

Σκιαμαχέω. μ. ήσω. π. ηκα. pugno cũ umbra, umbratili certamine depugno, quod faciũt ij qui ſecum ipſi pugnam meditantes nemine repugnante concertant. Dicitur prouerb. de inaniter laborãtibus de quo Eraſ. Chil. Neutr. abſol.

Σκιαμαχίζας. γος. ὁ. crebris ictibus aërem inanẽ feriens.

Σκιαμαχία. ας. ἡ. umbratilis armorũ meditatio, ſiue pugna, & genus leuioris exercitationis, ueluti pilarum luſus, uulgo ſcrimia. Abijt in prouerbiũ de ijs, quæ fieri nequeunt. Plutarch. elegãter ſcribendi ſtudiũ, quo garriendi pruritũ ſedari poſſe putat, σκιαμαχίαν nuncupat.

Σκιαπόδες. οἱ. populi Lybiæ ſic dicti quod maiore æſtu humi iacentes reſupini umbra ſe pedum protegant, ut inquit Plin.

Σκιάς. opus topiariũ, ſcena, attegia, camera è frondibus & arbuſtis, umbra corporis, ramus grandis, locus choro, & canticis deſtinatus. Etym.

Σκίασμα. ατος. τὸ umbra, umbratio.

Σκιατροφία. uita umbratilis, cum quis in umbra degit ſemper.

Σκιατροφέομαι, uel σκιατραφέομαι. μ. ήσομαι. ω. ημαι. nutrior in umbra, in umbraculis dego, ſolem non prodeo, Xenoph. Dicitur & περὶ τοὺς ἥλιον παθέντων, ijſq; qui in delicijs umbraculorum aſſueti, aduri à ſole nolunt, Athen. Et uoce actiua ἐσκιατραφηκὼς, pro ἐσκιατραφημένος. Bud. Com.

Σκιαυγέω. cæcutire, ἀμβλυώττειν.

Σκιαλικός. ἡ. ὁ. trachurus piſcis.

Σκιαλιχός. tenuis, ἀραιός. exilis, rarus.

Σκιδνον. ν. τὸ. aſſula.

Σκίδναμαι. ſpargor.

Σκιερός. ᾶ. ὁ. umbroſus.

Σκιθοπάζει. τὸ πρόσωπον. dimittit uultum, malim σκυθρωπάζει.

Σκίλημα. ariditas, σύμπτωσις.

Σκίλλα. ης. ἡ. ſcilla, herbæ genus.

Σκιμαλίζειν. eſt prætentare digito an gallinæ ouа conceperint. Item mediũ oſtendere digitũ, quo ſummus contemptus ſignificatur. Fuit enim priſci moris, ut ſi quos floccipenderent, aut inſigni contumelia, uel deformi conuicio afficerent, id obiectu medij digiti protenti, nõ autem compreſſi, denotarent. Alexan. Genial. lib. 4. cap. 26.

Σκιμβάζω. μ. άσω. π. ακα. claudico.

Σκιμβόλος. ᾶ. ὁ fatuus, ſtolidus.

Σκιμβός. ᾶ. ὁ. loripes, claudus.

Σκίμπιον. ſcipio, σκήπτων, σκίπων.

Σκίμπ Θ. &

Σκίμπους. οδος. ὁ. ſcabellum, lectus humilis & mutilus, grabbatum.

Σκίμπτομαι. &

Σκίμπτω. μ. ίμψω. π. ιμφα. figo, innitor. Actiu. accuſ. iung.

Σκίναξ. ηκος. ὁ. ἡ. agilis uelox, ſaltabundus, σκιρτητικός. Nicand.

Σκίναρ. ρου. τὸ. fœtura. γέννημα. apud Nican. ἀπὸ τοῦ σκιερτᾶν: σκίνωμα.

Σκιναύλος. ᾶ. ὁ. inſtrumentum muſicum, legitur & κινναύλος.

Σκινδαλαμός, uel σκινδάλμός. ᾶ. ὁ. aſſula. fragmẽtum minutum quod à pẽnis raditur. ac lignis λεπτότατον ξύσμα τῶν παλαίων καὶ ξύλων, ac propriè fragmẽtum ſeu aſſula, in longũ potius quàm in latitudinẽ diſiecta. Inde prouerbiũ de ijs, quæ ſubtiliter & ſubtiliter diſſerentem dixeris.

Σκινδαλαμοφράστης. ου. qui meras argutias crepat, ſubtilitates effutiens. Epig.

Σκινδαλοδύομαι.

Σκινδαρίζειν. & σκινθαρίζειν. medio digito naſũ alicuius fodere, & ferire. Euſt.

Σκινθίζομαι. calcitro, λακτίζομαι.

Σκινὶς ἰδος. ἡ. umbra piſcis, qui & σκιαινα. Gal. de aliment.

Σκιογραφία. ας. ἡ. prior deſignatio. lineamentũ primum picturæ.

Σκιοδής. umbratilis.

Σκιόεις. ωσσα. ὁ. amplam umbram faciens, obſcurus, opacus.

Σκιόθηρον. τὸ. locus captandæ umbræ idoneus. Et σκιόθηρα inſtrumẽta quędã mathematica ſunt, Plutarchus in Marcel. Vide σκιαθήρας.

Σκιομαχία. ας. ἡ. idem quod σκιαμαχία.

Σκιόποδες. οἱ. uide σκιάποδες.

Σκίρων. ωνος. ὁ. ſciurus, animalculum quod cauda ſibi umbram facit. Meminit eius Aelianus, & Oppianus lib. 2. de uenatione.

Σκιόωνται. inumbrabantur.

Σκιπνάος. α. ὁ. ueſpertinus, à σκνίψ, quæ culex eſt, uel à κνέφας, apud Theocritum.

Σκίπον. baculus, ſcipio. Etym. uide σκίμπιον.

Σκιπός. ᾶ. ὁ. ſordidus, auarus. malim σκινπός, ut infrà.

Σκίπτω. pungo.

Σκίπωμ. νος. ὁ. idem quod σκίπον.

Σκίπωσις. ι Θ. idem. item radius.

Σκιρόν. τὸ. umbraculũ uel umbella erat Athenis per quam ex arce deſcẽdentes cõtulerant ſe in locũ σκίρον appellatum. de quo cõſule Harpo.

Σκίς Θ. ſordes abominanda. Etym.

Σκιρός. ᾶ. aſſula. Vtitur Vitruu. pro fragmentis quæ marmorarij ex operibus deijciunt, σκινδαλμός.

Σκιρόω. ual de ſordeo.

Σκίρρον. τὸ. ſqualor & ſordes caſeorum.

Σκιροφοριόν. δν Θ. ὁ. Martius menſis, ἧς ἐν τῷ φέρειν σκίρα γῆ αὐτῷ τὴν Θησέα, ἡνίκα γύψου γὰρ Θησεὺς ἀπορχόμενος μετὰ Μινωταύρου τῆς Ἀθήνας ποιήσας ἐκ γύψου ἐθάσαζεν. Etym.

Σκίρρα, uel σκίρρη Θ. terra alba ut gypſus.

Σκίρρος. ου. ὁ durities, dura hepatis diſpoſitio, affectio in aliqua muliebrium locorũ parte facta, quæ tactui non cedit, inequaliter tumet, & ſine dolore plerunque eſt. Quid autem differat à σκλήρωμα, uide paulò inferius.

Σκιρρόω. induro, σκληρύνω, obdureſco.

Σκιρρώδης. ες Θ. ὁ. ἡ. durus, aridus.

Σκιρρωθείς. φύτ Θ. ὁ. induratus, qui fecit callum.

Σκίρρωμα. ατ Θ. τὸ. idem quod σκίρρη Θ.

Σκιρτάω. μ. ήσω. π. ηκα. exulto, ſalio, ſalto, inſulto. Neutr. abſol.

Σκίρτημα. ατ Θ. τὸ. laſciua ſaltatio.

Σκίρτυς. claſſis ſeu cohors uirorum ſexcentorũ, qui priuatim militabãt, non cum alijs Lacedæmonijs. Etym.

Σκιρτητής. ᾶ. ὁ. petulcus, id eſt ſaltator.

Σκιρτοσόλυς. υ. ὁ. laſciuus ſaltator, qui petulantius ſaltat.

Σκίρων. ωνος. Sciron uẽtus, qui & Caurus ab Athenienſibus dicitur, quoniã ſpirat à ſaxis quæ Sciron latro incoluit, quem Theſeus interemit.

Σκίτταλοι. οἱ. nihili homines & mali.

Σκιφίνιον. corbis è palmeis uirgis contexta.

Σκίφ Θ. εος. τὸ. gladius apud Aeoles.

Σκιώδης. obſcurus, umbroſus. Plutarch.

Σκλέω, areo.

Σκλῆμα. oſſis exſiccatio.

Σκλῆναι. tabeſcere. macerari. à σκλῆμι uerbo inuſitato, unde apud Alciphron. ἀπὸσκλῆναι λιμῷ, famæ confici.

Σκληαγωγία. ſeuera educatio, diſciplina.

Σκληαγωγῶ. durè tracto, duriter exerceo, dure & illiberaliter, ac minime indulgenter educo.

Σκληραύχλιω. φ Θ. ὁ. σκληροτράχηλος.

Σκληρόδερμα. cruſta intecta.

Σκληροπαρδία. ας. ἡ. duritia cordis.

Σκληροσκηροὶ σἐλλοι. libelli qui ob ceræ duritiem difficulter inſcribuntur, diu autem quæ inſcripta ſunt, retinent. Suid.

Σκληροσπλεθ. laborans duritie uentris.

Σκληρός. ᾶ. ὁ. durus, ſtrigoſus, rudis, craſſus, aſperus, auſterus. Item fauorum uitium cum putreſcunt.

Σκληρόσαρκα. τὰ. quæ durioris carnis ſunt.

Σκληρότης. duities, ruditas.

Σκληροτράχηλος. α. ὁ. duræ ceruicis.

Σκληρότριχα. τὰ. quibus duri pili.

Σκληροφθαλμία. morbus oculi, quãdo præ duritie palpebræ uix è ſomno aperiuntur, ſordesq; in angulis ſubſiccæ remanent, oculiq; propterea ſubruffi. lippitudo durior.

Σκληρυνάω. arefacere, oſcitare, pandiculari.

Σκληρώσωμαι. indureſco.

Σκληρυντικός. ᾶ. ὁ. indurans.

Σκληρύω. obduro. Actiu. accuſ.

Σκλήρωμα. duritia, mola uteri apud medicos, duriuſculus tumor, in aliqua muliebrium locorum parte factus à diutinis & permanentibus inflammationibus, ac æquali tumore creſcens, tactuiq; minus repugnans, quiq; cum mediocri dolore ſentitur, cum in σκίρρω contra fiat, qui tactui nõ cedit, inæqualiterq; tumet, ac doloris expers eſt.

Σκληρός. ᾶ. ὁ dicitur qui eſt attenuato & exhauſto corpore, ὁ σκληρὸς, οὐ πάνυπω, ὁ τὰ σπλὴν ἀφέρων ὀλιγάμων Θ. Suid. exilis, macer, ſtrigoſus. Σκνιπός. ᾶ. ὁ. ſordidus, auarus. σμικρολόγος. ſupra ſcribitur σκιπός.

Σκνιφός. ᾶ. ὁ. qui eſt hebeti uiſu. Itẽ σμικρολόγος οὐ ῥυπᾶς. πρὸς σὺς σκνίπας, id eſt à uolucribus uermiculis minimis, & ligna erodentibus.

Σκνίψ, pro κνίψ. uermiculus erodens ligna, culi ci ſimilis: & culex.

Σκοίβης. ὁ. calumniator, loquax, facundus.

Σκοιός. ᾶ. ὁ. fortis, mollis, uarius, tenebroſus. σκοιὸν (inquit Heſych.) ἰσχυρόν, λάσιον, μαλακόν, ἁβρὸν, μέγα, χλωρόν, ποικίλον, σύσκιον.

Σκολοπενδρα. τὸ. σκωληκοειδές.

Σκολοποτόκα. ἡ. uermipara.

Σκολιά. τὰ. carmina conuiualia, ſic dicta, quòd non quiuis ea caneret, ſed eruditi duntaxat.

Σκολιός. οῦ. ὁ. obliquus, tortuoſus, malignus, importunus, inæqualis.

Σκολιότης. ητ Θ. ἡ. tortuoſitas.

Σκολόπαξ. gallinago, ut Gaza uertit apud Aristotel. alias legitur ἀσκολόπαξ.

Σκολόπενδραι. centipedes. De scolopendra uide Aelianum Nicandrum, & Aristot. Gaza uertit centipedem & centipedam, tam pro marina quàm pro terrestri in Aristotele.

Σκολοπίζω. μ. ίσω figo palum, crucifigo.

Σκολοποφόρος. ὁ. cruciforme Theophrast. tale fico folium tribuit.

Σκόλοψ. uel σκώλοψ. οπος. ὁ. palus, ligni fixum, erectum, acies, acumen. Hesych.

Σκολομαχαίριον. τὸ. ferramentum chirurgicū ad paxilli effigiem accedens, ut ratio nominis loquitur, cuius in excidendis uerrucis formicisq; radicitus, usus erat.

Σκολύθριον. τὸ. scabellum, sedicula.

Σκόλυβρος. ὁ. illiberalis, sordidus.

Σκόλυμος. ὁ. cardui species. Plin. lib. 20, cap. 23.

Σκολύπτω. euello, κολάω.

Σκολύφρος. ὁ. durus, difficilis, operosus, tetricus.

Σκομβρίδια. τά. piscium genera.

Σκομβρίζω. ι. ίσω. π. ικα. mussito, & lasciue ludū quendam exerceo, γαργύζω.

Σκόμβρος. scōbrus piscis apud Aelian. & Aristot.

Σκοπάρχης. ὁ. præfectus speculatorum.

Σκοπέλος. ὁ. scopulus, hoc est, saxū eminēs à speculando dictus, οἱονεὶ σκεπαστής.

Σκοπέομαι. &

Σκοπέω. μ. ήσω. π. ηκα. consydero, animaduerto, contemplor, speculor, σκέπτομαι.

Σκοπή. ῆς. ἡ. &

Σκοπιά. ᾶς. ἡ. specula, scopulus.

Σκοπιάζομαι. μ. άζομαι. π. ασμαι. &

Σκοπιάζω. &

Σκοπιεύομαι. è specula contemplor, speculor, obseruo.

Σκοπιωρός. ὁ. qui è specula contemplatur & obseruat. Transfertur etiā ad alia. Dicitur & σκοπιήτης, pro eodem.

Σκοπός. ὁ. ὁ. custos, speculator, explorator. Item speculatio, cōsideratio, mens, propositū, quod Latinis uno uocabulo cogitatio dicitur, Vnde ἀπὸ τοῦ σκοπεῖν, id est præter propositum, præter intentionem & consilium, absurde, ab re. Item & propositum sagittariorum, quem scopolum Tranquillus uocat. Bud. Com. Vide in Chil. Eras. Scopo aberrare, Scopum attingere, Scopo nullo proposito iaculari.

Σκοραπίζω. μ. ίσω. π. ικα. uitupero, cōuicior, exinanio, mitto in eremum, ad coruos mitto, in malam crucem mitto, profligo, eijcio, damno, odio persequor.

Σκοραπισμός. ὁ. ὁ. uituperatio, contumelia, reprobatio, impostura.

Σκορδινᾶσθαι. protendere membra cum oscitatione, capite grauari, pandiculare.

Σκορδινισμός. ὁ. ὁ. pandiculatio, apud Galen.

Σκορδύλη. ἡ. scordula piscis, ut Gaza uertit apud Aristotel.

Σκορδύλος. ὁ. ὁ. scordylus piscis, quem Cordillam uocat Plin.

Σκορόδαλμον. nidor, allium cum muria tritum, acrimentum. Vide in Chil. Erasmi.

Σκορόδιζω. ante pugnam gallinaceos allijs præmunio.

Σκόρδυλον. ὁ. τὸ. allium. Vnde σκορόδιον, caulis alij, uel ipsum allium.

Σκορόδων. ῶνος. ὁ. allietum.

Σκορπιωτός. ὁ. ὁ. qui natus est in scorpione.

Σκορπώδης. ες. aspersum, irrito.

Σκορπίζω. μ. ίσω. π. ικα. spargo, discutio, dissipo.

Σκορπιοπλακτής. οῦ. ὁ percussus à scorpione.

Σκορπίος. ὁ. ὁ. scorpius. πῆχυς ὁ σκορπίζων ἰόν. uel πῆχυς ὁ σκαιὸς ἕρπων. Est & piscis nomen apud Aristotel. à Gaza uertitur scorpius: ut pro fœminino σκορπὶς. ἡ. apud eundem, scorpio. De scorpijs insectis, uide Nicandrum & Aelianum, & in Chil. Eras. Scorpiū pro perca, Scorpius sub omni lapide. Itē cincinnus criniū in acumen definēs, idq; in pueris, ut in fœminis πώρωμα: in uiris πρόβυλος. Thucyd. scholi.

Σκορπιεύεσθαι. exasperare, insolescere.

Σκόρπιος. ὁ. herba cuius radix assimilis scorpij spiræ, quasi scorpij causa.

Σκορπιῦς. idem.

Σκορπισμός. ὁ. ὁ. dispersio.

Σκορπιώλης. ες. ὁ. ὁ. pernitiosus, uenenosus, asper, ad iracundiam pronus.

Σκοτᾶν. ῶ. ὁ. &

Σκοτεινός. ὁ. ὁ. tenebrosus, tenebricosus. Sic appellatus est propter obscuritatem scriptorum Heraclitus Ephesius.

Σκοτόω au fugio, ἀφανίζω.

Σκοτία. ας. ἡ furia, tenebræ, & πρόϊ λυφαγ.

Σκοτίας. ου. ὁ tenebrio, fugitiuus.

Σκοτίζω. μ. ίσω. π. ικα. obscuro. Actiu. accus.

Σκολικὸς λόγος. qui factus est inter coriarios.

Σκότιος. ὁ. ὁ. ex occulto coitu & illegitimis nuptijs natus, ex rapta natus. σκοτίος autem Scotus uiri nomen. Cyrillus.

Σκοτοδινιάω. μ. άσω. obtenebrescо, hallucinor, sic defatigor ut uidere nequeam, fastidio corripior, uertiginem patior, à σκότος ἢ δίνης ἢ συμφορᾶς quæ duo Naziaz. eleganter in Epitaphio coniunxit: σκότις ἢ δίνης πλησθεὶς ἢ τὴν ὄψιν ἢ καὶ τὴν ψυχὴν ἐκ τοῦ θάμβους.

Σκοτόδινος. tenebricosa uertigo, apud Hipp.

Σκοτόμαινα. noctis epitheton est, in qua insaniāt & furant agitenturq; cœlestia. Etym.

Σκοτομήνη. ης. ἡ. nox illunis, hoc est luna carens, obscura, turbulenta, tempestuosa.

Σκοτομηνία. ας. ἡ. obtenebratio lunæ.

Σκοτομήνιος. ὁ. ὁ. obscurus, ut nox.

Σκοῦς. ὁ. οῦ. uel Attice ὁ. ὁ. tenebræ.

Σκοτόω. μ. ώσω. π. ωκα. obtenebro. Actiu.

Σκότωμα. ατος. τὸ. uertigo, cum uel tenebræ oculis obuersantur, uel rotari omnia uidentur.

Σκοτωματικός. uertiginosus.

Σκυαρπίζω. turbo.

Σκύβαλα. τὰ. rudera.

Σκυβαλίζομαι. μ. ίζομαι. τ. ισμαι. reprobor, in nihilum redigor, abijcior.

Σκυβαλισμός. ὁ. ὁ. reiectamentum, reprobatio, ἐκφωλίσμα.

Σκύβαλον. ὁ. ὸ. stercus, durius ac aridius & quasi in nucleos diuisum, aut quod eanibus expositum est, quisquiliæ, quasi κυσίβαλον. Item frumenti purgamentū, quod acus Latinis dicitur. Item reliquiæ, putamentū, reijculamentum.

Σκυβελίτης οἶνος. uinum apud quosdam sponte ex uuis passis diffluit. Aetius lib. 9.

Σκυβίζω. calcitro, λακτίζω.

Σκυδμαίνω. μ. ανῶ. σκύζομαι. tristor, iracor. Proprie de leonibus ob catulos abreptos in iram concitatis. ἀπὸ τοῦ σκύμνος, καὶ τοῦ μαίνομαι.

Σκύδνος. conuicium, ira, tristitia.

Σκυζάω. canire, (ut uertit Gaza in Aristotele) & de canibus dicitur, cum furore quodam in Venerem rapiuntur.

Σκύζομαι. μ. ίζομαι. π. υσμαι. idem σκυδμαίνω.

Σκύζω. idem. Etym.

Σκύθαινα. fabula.

Σκυθίζειν σκύζεσθαι. iracsci, uultu tristi & obnubilo incedere.

Σκυθικαὶ ἀκ. genus calceamenti.

Σκυθοπίειν. Scythicè bibere, merum uinum intemperanter bibere.

Σκύθος. genus poculi.

Σκυθοτοξότης. ὁ. ὁ sagittans Scythicè.

Σκυθράζω. σκυθρωπάζω.

Σκύθραξ. adolescens, μείραξ, ἔφηβος.

Σκυθρός. ὁ. ὁ. molestus, tristis, συνοὺς τὰς ὄψεις.

Σκυθρωπάζομαι. μ. άζομαι. π. ασμαι. præ tristitia eo demissis oculis, austeritatis prætextu aliqd ago, Scythico fum uultu. Vel παρὰ τὸ σκύζομαι καὶ ὠψ, ὠπός, uel quasi κυτροωπός, παρὰ τὴν κύτρον, ὃ ἀφανὲς πρόσωπον πεκτημένος. Depon. absol.

Σκυθρωπάζω. μ. άσω. π. ακα. idem. Neutr.

Σκυθρωπασμός. tristitia, supercilium, Plutarch.

Σκυθρωπός. ὁ. ὁ. ωπὸν.

Σκύθρωψ. ωπος. ὁ. uehemētius est quàm tristis, ut intelligatur nō qui doleat, sed qui uultu sit inamœno & seuero, austerus nimirum & tetricus.

Σκῦλα. mortuorum manubiæ prædaue ac spolia, sicut λάφυρα, uiuorum.

Σκυλάαι. ὰι. idem, παιωσπλίαι.

Σκυλάκδυμα. canina soboles.

Σκυλακία. admissura, siue nutricatio catulorum, grex catulorum. (κων.

Σκυλακδύψ. τὰς κυίας. ὁ ἐμπιπλάναι σκυλάκων.

Σκελάκδυμα. τ. ὸν. catulus. Epigr.

Σκυλάκιον. ὁ. ὸν. canis, σκύλαξ. Gaza in Aristotel. uertit catellus.

Σκυλακώλης. ες. ὁ. ἡ. inuerecundus, caninus.

Σκύλαξ. κος. ὁ. ἡ. catulus, proprie luporum canūq; quasi σχύλαξ, ἀπὸ τοῦ ἔσχεν τὸν ὑλακόν. Item catena ferrea, teste Polluce.

Σκυλεύω. μ. εύσω. π. ευκα. spolio, prædor.

Σκυλία. caniculæ pisces, ut Gaza uertit in Aristotele. meminit & Aelianus.

Σκύλλα. ης. ἡ. scylla monstrum marinum.

Σκύλλαρον. ὁ. scylla parua.

Σκυλλεύω uello, unguibus traho, aut lacero.

Σκύλλομαι. uexor.

Σκυλλοπρόσωπος. ὁ. ὁ. impudens.

Σκύλλω. σκύλαξ.

Σκύλλω. μ. υλῶ. uexo, molestus sum. Actiu. accus.

Σκυλμαίνω. iracor, σκυδμαίνω.

Σκυλμός. ὁ. ὁ. uexatio.

Σκυλοδέψιος. ὁ. ὁ. corij tinctor.

Σκῦλον. ὁ. τὸ. spolium, exuuium, pannus lacer, pellis, exuuiæ.

Σκύλος. idem.

Σκυμαλίζω. σκιμαλίζω.

Σκυμβύω νεβρούς. alo hinnulos.

Σκύμνος. ὁ. ὁ. catulus leonis, pullus. Lucret. lib. 5. At catuli pantherarū scymniq; leones. Gaza in Aristotele uertit catulum.

Σκυμνός. catulus aliorum animalium quàm leonum. Etym.

Σκώλιον. supercilium, τὸ ἐπάνω τῶν ὀφρύων. idem quod ἐπισκώλιον. Nicand.

Σκωλίζω. calcitro.

Σκύπφος. ὁ. scyphus. Bayf.

Σκύρβιον. τὸ. cepa, κρόμμυον.

Σκυρθάλια. ας. ἡ. adolescentia.

Σκυρθάλιος. ὁ. ὁ. adolescentulus, νεανίσκος.

Σκυρίζω. cornu peto, κεραΐζω, κυρίττω.

Σκύρον. ὁ. τὸ. erythrodonum, isatis. Nicand.

Σκύρος. ὁ. ὁ. asperitas, salebra minuta, frustula quę exiliunt ex marmore dum inciditur, λατύπη, πτόρος, scyrrhus. Est etiam insulæ nomen & urbis, quoniam argillosæ ambæ. Etym. Hanc insulā ait Stephanus olim Pelasgos & Cares inhabitauisse, Estq; una ex Cycladibus teste Plinio,

antea Syphnus Meropia & Aris nominata.

Σκυζωτός. præruptus, asper, ἀπόκροτος.

Σκυτάλη. ης. ἡ. mus araneus. Item scutica, hoc est flagellum ex pelle factum. Item pera ex corio. Item caterua equestris. Est quoq; tabula in qua scripta fontium delicta proponebãtur. Item furculus loricatus, quod genus epistolæ erat apud Lacedæmonios, de quo Gell. lib. 17. cap. 9. item baculus, uirga, est etiam serpẽtis genus. Etym. uide in Chil. Eras. Tristis scytale. de Scytale item serpente uide Aelian. & Nicand.

Σκυταλίσκος. qui subsunt articulis condyli, uel nodi. Est etiam genus animalculi. apud Alexandrenses genus cancri marini aut squyllæ. Item uas quoddam in naui.

Σκύταλον. ου. τό. genus teli, quæuis uirga, & scutica, τὸ ἀκόντιον.

Σκυτάλοομαι. ligno uerberor. Etym.

Σκυτάλωτός. uirgatus. Etym.

Σκυτικὸν. ου. τό. sutrina.

Σκυτεύς. έως. ὁ. coriarius, cerdo, sutor.

Σκυτίζω. μ. ίσω. π. ικα. lacero.

Σκυτική. ῆς. ἡ. ars coriaria.

Σκυτίνη. præcinctum pelliceum.

Σκύτινος. η. ον. coriaceus.

Σκυτοδεψέω. μ. ήσω. π. ικα. tingo pelles. Neut.

Σκυτοδεψής. ους. ὁ. &

Σκυτοδεψός. ῆ. όν. tingẽs & subigẽs pelles, σκυτεύς.

Σκύτος. εος. τό. corium. & ut inquit Petronius omnis cutis est quę inter tendones colli patet. Quidam uero dicunt medullam dorsualem fiue dorsi: quidã rursus quicquid est inter frontem & supercilia. quidam occiput seu neruum ceruicis, alij capitis cutem. unde & caput quoque significat. Etym. Vide in Chiliad. Erasmi. σκύτη βλέπειν.

Σκυτοτομέω. μ. ήσω. π. κα. exerceo artem inciden di corium. Neutr. absol.

Σκυτοτομική. ῆς. ἡ. ars sutoria.

Σκυτοτόμος. η. ον. incisor corij.

Σκυτώδης. ες. ὁ. alueo tumens.

Σκύφος. υ. ὁ. scyphus. σκύπφος, Athenæus, apud Bœotos cadus, teste Polluce.

Σκωληκίζωμαι. instar uermium moueri.

Σκωληκίζοντες ὦτα. pulsus uermiculantes, id est qui minuuntur.

Σκωλήκιον. ου. τὸ. uermiculus.

Σκωληκιῶντα. ῶσα. πα. uermiculantes aures apud medicos.

Σκωληκόβρωτος. η. ον. ἃ uermibus exesus.

Σκωληκοειδής. ές. ὁ. uermiformis, ut Gaza uertit in Aristotele.

Σκωληκοδα. uermiculari, id fit cum enatis uermiculis segetes & arbores infestantur.

Σκώληξ. ηκος. ὁ. uermis, ut Gaza uertit ex Aristo. Σκώληκα δ' ἐκ τῆς λεγόμενον. οἱ. cossi, sic idẽ in Aristo. interpretatur eos quos pici martij uenãtur. Vermis Indicus mirabilis ab Aelian, scribitur.

Σκωληβότοκα. τά. quæ uermẽ pariunt, Gaza in Aristotele transfert uermipara.

Σκωληβώτης. uermiculus quidam.

Σκωληβατίζω. apud Epicharm. dicuntur, qui lingueo pede innitũtur claudi: uel qui grallatoria pertica incedunt, à Plauto grallatores dicti.

Σκῶλον. ου. τό. impedimentũ in itinere, scandalũ, offendiculum.

Σκῶλος. ου. ὁ. palus, spina. est etiam urbs Bœotiæ hoc nomine. Etym.

Σκώλοψ. idem, σκόλοψ.

Σκωλύπτομαι. uolutor, obliquo tractu moueor, σκωλίως κινέομαι. Nicand.

Σκῶμμα. ατος. τό. cauillum, sales, dicterium, cõuicium, salse dictum, festina dictio cum amenitate mordax autore Rufiniano. uide χαριεγλασμός, & Ammon. distinguentem à γέλοιον. &c.

Σκωμμάτιον. ου. τὸ. cauillum.

Σκῶπες. οἱ. bubones quæ sunt aues nocturnę ex genere noctuarum. Ab alijs uocantur asiones, quarum alterum genus ἀεσικώπες. id est, sempasiones appellantur, utroq; uocabulo compositio. Dicitur autẽ παρὰ τὸ σκαιὰν ὄπα ἔχειν, καινόφωνοι γάρ. Athenæus saltatione capi scribit, quemadmodum & ὦτες. unde σκώψ saltatio uarijs motibus ad istarum auium imitationẽ, & uerbum σκώπτειν, hoc est alterum imitando illudere. Vide σκώψ. Gaza in Aristotele uertit asionem, meminit & Aelianus.

Σκώπτυμα. gestus est manus ad frontem oppositæ, ut melius dispiciatur aliquid.

Σκώπτης. ου. ὁ. cauillator, derisor.

Σκωπτικὸς. ῆ. όν. cauillis ualens.

Σκωπτιῶσι. οἱ. qui cauillis & scommatibus gaudent, ἡλοσκώμμονες.

Σκώπτω. μ. ώψω. π. ωφα. cauillor, sales dico, dicteria iacto. πρὸς τὸν σκῶπα Etym. accus. aut mediante præpositione ὡς.

Σκῶρ. τὸ σκατός. merda.

Σκωρακίς ίδος. matula, ᾧ ὦκρα πατοῦσι.

Σκωρία. ας. ἡ. scoria, fæces metalli.

Σκώψ. auis loquax & imitatoria. πρὸς τὸ σκαιὰν ἔχειν ὄπα. Etym. uide σκῶπες.

Μάραγος. ου. ὁ. smaragdus.

Σμαραγέω. μ. ήσω. π. ηκα. resono, strido, crepo, λάμπω. Neut. accus.

Σμαράσσω, pro μαράσσω. luceo, splendeo.

Σμαρίς. ίδος. ἡ. genus pusilli piscis. Quidã mænidas esse putant. Gaza in Aristotele uertit cerrũ piscem ex mænarum genere.

Σμιλίον.

Σμίλιον. ου. τὸ. culter est sutorius, quo coriũ scinditur.

Σμοδαλέος. η. ον. terribilis, horrẽdus, formidandus, ζῶες μέρμησιν ὁ δὲ τὴν ἐλέπτοσι καῖτα πλακίμιός, ut Iliad. υ. interpretatur Eust.

Σμοδαλόν. terribiliter.

Σμοδαλός. ῆ. όν. σμοδαλαλέος.

Σμοδαλυγή. ῆς. ἡ. robur, impetus.

Σμάω. purgo, abstergo, percutio.

Σμῆγμα. ατος. τὸ. σμήλη, saponem uocant.

Σμηκάς. ῆ. όν. habẽs uim abstergẽdi purgandiq;.

Σμηκτὶς γῆ. cimolia, Hippoc.

Σμήλη. ης. ἡ. sapo, smegma, quod purgat, à σμήχω.

Σμιλαλέω. μ. ήσω. π. ηκα. loquor. φωνῶ.

Σμιλίον. ου. τὸ. propolis, id est cera durior.

Σμηνοδόκος. η. ον. ὁ. qui recipit apũ examen. Item proprium uiri nomen.

Σμηνοκόμος. η. ον. ὁ. apiarius, μελισσοτρόφος.

Σμήνος. εος. τὸ. alueare, apiarium, examen.

Σμῆξις. ιος. ἡ. purgatio. itẽ plaga, percussio, ictus.

Σμήχυς, capillus, crinis. Etym.

Σμήχυλος. η. ον. ὁ. funiculus & auis genus.

Σμήχω. μ. ήξω. π. χα. abstergo, purgo, à σμῶ τὸ καθαίρω. Actiu. accus. (tas.

Σμικρολογία. ἡ. turpis parsimonia, sordes, parci-

Σμικρολογέομαι. anxie nimiũ minutissima quæq; inquiro, anxie & scrupulose circa uilia & spernenda occupor, de aspernabilibus laboro, uel accuratè disputo.

Σμικρολόγως. auarè, perparcè, tenaciter.

Σμικροπρεπέω. ας. ἡ. humilitas.

Σμικροπρεπής. ές. ὁ. ἡ. humilis.

Σμικρός. ὁ. ἡ. paruus.

Σμικρότης. ητος. ἡ. paruitas.

Σμικρύνω. μ. υνῶ. imminuo. Actiu. accus.

Σμιλεύμαξα. τὸ. rasuræ quæ scalpello abraduntur.

Σμίλαξ. ακος. ὁ. hedera genus. taxus arbor uenenosa, cuius meminit Nicander.

Σμίλη. ης. ἡ. cœlum, ὀθελός, scalpellum, culter sutorius, medicum ferrum.

Σμιλίον. τὸ. σμιλίον, cœlum uel scalprum.

Σμίλαξ. ligo, δίκελλα.

Σμίνθα. ης. ἡ. mus domesticus lingua Cretensiũ, qui & σμίνθος dicitur.

Σμινθεύς. έως. ὁ. cognomen est Apollinis à loco ubi colebatur, uel à muribus uel interfectis. Historia est apud Eustat. & Scholast. Hom. Iliad. α.

Σμίνθος. ου. ὁ. mus. Epigr.

Σμίνθος. caudam mouens, adblandiens.

Σμίνυη. ῆς. ἡ. ligo, bipennis apud Nicand.

Σμινύη. ης. ἡ. dolabra, uel bidens, aut ligo.

Σμιρὶς. ίδος. ἡ. lapis quo expoliuntur gemmæ, & uitrum scinditur à uitrearijs.

Σμυγερός. ὁ. ἡ. durus, malus, insidiator.

Σμοιός. ῆ. ὁ. difficilis, terribilis, tristis.

Σμοιροδόω. μ. ώω. π. ωκα. mulieres orno.

Σμοιρόω. μ. ώσω. π. ωκα. coëo, σωτσιάζω.

Σμυγερός. ὁ. ἡ. laboriosum & turpe. ἐκ τοῦ σμύχω τὸ καίω, ardens à σμύχομαι. Eust. Iliad. χ.

Σμυδρός. ὁ. ἡ. candens ferrum, pro μυδρός.

Σμυκτὴρ. naris. Σμυός. tristis. σμοιός.

Σμύρνα. ης. ἡ. myrrha. est etiã nomen insulæ. Ety.

Σμυρνίζω. æmulor myrrham.

Σμύς. mus.

Σμύχομαι. μ. ύξομαι. π. υγμαι. ardeo. Depon.

Σμύχω. μ. ύξω. π. υχα. comburo, corrumpo.

Σμῶ. purgo, abstergo, percutio.

Σμωδικόν. pharmacum ad uibices.

Σμωλύω. turbor, bullio.

Σμώξις. ιος. ἡ. uibex, liuor ex percussione.

Σμώνη. à uento ictus, seu percussio. Etym.

Σμώχω. conuiciari, μὲ τὰ κατσούλις γόργειν.

Σοβαλός. ὁ. petulcæ, & persequẽtes meretrices, infanæ, superbæ, instabiles.

Σοβαρύομαι. μ. ύσομαι. ω. ύμαι. insolesco, & cum fastu aliquid ago. (cax. Epigr.

Σοβαροβλέφαρος. η. ον. supercilliosus, fastuosus, pro

Σοβαρός. ᾶ. ὁ. uenustus, diues, sibi placens, superbus, ultu & incessu tumorẽ animi & arrogantiam præ se ferens. à σοβῶ, quod alios repellat ac fastidiat. Suid.

Σοβαρῶς. magnificè, studiosè, diligenter.

Σοβᾶς. idem quod σοβαρός, & scortum.

Σοβέομαι. consternor, & turbulẽter incedo, turbi de me infero. Vnde σοβούμενος, Τεταραγμένος, turbidus, consternatus & impotens animi.

Σοβέω. μ. ήσω. π. ηκα. improbe & insolenter ingredior & obuios summoueo, insequor, curo, Itẽ excutio, abigo, expello. ut σοβῶ τὸν κύνα, puluerem excutere, Xenoph. de stringendis equis loquens, de quo Bud. Com. Item compesco, cogo gregem.

Σόβη. muscarium caudæ equinæ.

Σόγχος. sonchus, scariola, cicerbita.

Σοίθης. ὁ. loquax, arrogans, calumniator.

Σοῖα. tui, pro σοῦ. possessiuum à σός. at σεῖο primitiuum est à σύ. Ammonius.

Σόλοι. Soli, urbs est Ciliciæ, quæ postea Pompeiopolis dicta est. Eiusdem nominis etiam est quędam in Cypro. Etym.

Σολοικίζω. μ. ίσω. ω. ικα. solœcismum facio. Vide Laërtium lib. 1. in Solone.

Σολοικισμός. ῦ. ὁ. solœcismus, ratio incõgrue cõstructa. Laërtius lib. 7. Hoc nomine significatur quicquid fit perperã, nec recte nec ordine peragitur. ut σολοικισμὸς ἡ ἀνδυδν, Luciano. Asinius Capito apud Gel. uocat imparem & in cõue

nientem composituram partiũ orationis quæ per omnia partium orationis accidentiam. Exempla uide apud Donatum libello de figuris.

Σόλοικον. idem.

Σόλοικος. ὁ. ἡ. indiscretus, superbus, elatus, intemperans.

Σολοικοφανὴς. ἐος. ὁ. quod speciem habet solœcismi. Etym.

Σόλος. ὁ. discus. σῶμα γὰρ τὸ κινῶ. ferreus orbis, qui si lapideus erat, δίσκος uocabatur, sin ferro fabricatus, σόλος. Vide δίσκος. apud Ammon.

Σόλυμοι. gens circa Ciliciam, nunc Isauri sunt.

Σόλων. ωνος. ὁ. Solon Athenienſium legislator.

Σομφός. ὁ. ἡ. Σομφώλης, ἐπὶ χρωμάτων τὸ φαιὸν λέγεται σομφὸν πρὸς τισίν, τὸ μεταξὺ λούκου καὶ μέλανος ἀγλανότι.

Σομφότης. ητος. ἡ. inanitas.

Σομφώλης. εος. ὁ. mollis, laxꝰ. Hesych. Σομφώλης (inquit) ἀλαζὼν ὑπόπτερος ἢ ἀεγιαλῶν.

Σός. ὁ. ἡ. ὁ. saluus, integer, sanus, sospes.

Σός. ὁ. impetus, φορὰ, ὁρμὴ, ἀπὸ σόω.

Σοφισμός. ὁ. coacervatio ac miscella quædam, ex uarijs ac diuersis idiomatibus.

Σοφισμός. solœcismus.

Σοφίλλιον. dicterium in senes. nam Σοφὸς sepulchrum est, συμβουλεύων.

Σορεύω. μ. σύσω π. συκα. cadauera cumulo, congrego. Neutr. absol.

Σορηδὸν. simul, aceruatim, σωρηδόν.

Σορωνὶς. ίδος. ἡ. abies uetusta.

Σοροβλέφαρος. ου. ὁ. superbus, arrogans, à magnis supercilijs & adductis. paci loquendi formula utuntur Latini.

Σοροδαίμων. ονος. ὁ. ἡ. capularis dæmon, hoc est, ualde senex, sepulchralis larua. Eras. in Chil.

Σοροπηγός. ὁ. pollinctor, Seneca designatorem uocat, νεκροθάπτης, uespillo. Aristoph. τοῖς Σορο πηγοῖς τὴν μανίαν αὐτῶν φράσω. Item capsularum quibus mortui efferuntur faber.

Σορός. ὁ. uel ἡ. urna, loculus, cumulus ossium & cadauerum. Generaliter pro omni cumulo.

Σορίτης. ου. ὁ. syllogismi species, qui & Sorites Lat. & acerualis, scribitur & σωρείτης.

Σός. σὸ. ὁ. tuus.

Σόσσος. stadium, διόπτρα, instrumentũ geometricum.

Σὸ. ἴε πρόχε, ὅρμα.

Σοβλίζω. μ. ίσω. insubulo, penetro.

Σοῦβος. ὁ. nomen animalis apud Aelianum & Oppianum lib. 2. de Venatione.

Σούνιον. ου. τὸ. Sunium promontorium Athenarũ.

Σοῦσα. τὰ. Susa metropolis Persidis. item lilia apd Phœnicas, hoc est, λείρια, teste Etym.

Σοῦδε. ite. ὁρμᾶδε.

Σοσινον. ου. τὸ. oleum, unguentum, ex lilijs confectum, quod & κρίνινον, Etym.

Σοσις. motus, impetus, iter, cursus.

Σοῦρ. lilium, flos, apud Phrygas. Etym.

Σοφισμὸς. callida nimis & coacta interpretatio. ἢ βεβιασμένη ἐξήγησις.

Σοῦ. uade, irrue.

Σοφία. ας. ἡ. sapientia, consilium. sæpe accipitur pro astu & calliditate. Σοφία in contemplatione uersatur, φρόνησις in actu.

Σοφίζομαι. μ. ίζομαι. π. ισμαι. sapienter loquor, de monstro, fallo, impono sermone, captiosè ago, deterreo. Item doceor ab alio. Depon. accus.

Σοφίζω. μ. ίσω. π. ικα. doceo sapientiam.

Σόφισμα. ατος. τὸ. fraus, deceptio, cautela, dolus. cõmentum, artificiũ, cauillum, calumnia, fraus composita, impostura, calliditas, inuẽtum, ars. Protagoras primus sophisma, his qui cõtentionis studio delectantur, induxit. Laërtius lib. 9. Cicero Academ. Quorum sunt contorta & aculeata quędam sophismata, sic enim appellantur fallaces conclusiunculæ.

Σοφισματώδης fraudulentus.

Σοφιστεύω. μ. εύσω. π. ευκα. doceo, philosophor. quilibet artifex. Olim Σοφισταὶ dicebantur philosophi & sapientiæ professores, qui ut uult Cicero mercede docebant, deinde rhetores, postremo abijt nomen in inuidiam, ut σοφισταὶ dicerentur qui fictam quandam sapientiæ speciem iactarent. & σοφιστὴς Sophocli doctus citharœdus dicitur, & apud Eupolin, carminum cõdendorum peritus. Cic. Academ. Quis est nunc hic sophistes. Sic enim appellãtur hi qui ostentationis aut questus causa philosophãtur.

Σοφιστία. ἡ. sapientia.

Σοφιστὴς. cauillator dolosus.

Σοφιστεύω. mirè studiosus sum sophistarum.

Σοφοὶ οἱ. apud ueteres dicebantur cuiuslibet opificij artifices, ut Iliad. σ. annotat Eustathius, sit σοφὸς ἤραρε τέκτων, sic bonum citharœdum σοφιστὴν appellat Sophocles.

Σοφὸς. ὁ. sapiens, doctus, acutus, scitus. Ità astutus, callidus, uafer. Item bonus, utilis. Ammonius distinguit à σωφρὼν.

Σοφοκλῆς. οῦ. laudicœni, hoc est, qui propter cœnam sibi pactam, orantem laudabant.

Σοφὸω. μ. ώσω. π. ωκα. illumino. Actiu.

Σοφροντῆρες. dentes quos Auicenna dentes sensus uel intellectus appellat. Latini genuinos uocant, Aristot. κραντῆρας.

Σοφρόνως. ὁ. prudens.

Σοφῶς. sapienter, aptè.

Σωναύτης. ου. fluuius iuxta Heracleã, tutissimos habens

habẽs & placidissimos portus quasi sospitator nautarum. Apollon. interp lib. 2. num. 35.

Σπάθιξ. ικος. ἡ. genus musici instrumenti. Item aulsus è palma termes cũ fructu, & coloris punicei species, Cel. li. 2. cap. 31. & lib. 3. cap. 9.

Σπάδιον. ου. τὸ. stadium, Dorienſum lingua.

Σπαδίων. ονος. ὁ. spado, hoc est qui ui castratur. ἀπὸ τοῦ σπάω. conuellitur enim in ipsis neruus, qui genitale erigit. Eunuchus autem esse potest & natura.

Σπάδων. ὁ. contractio, spasmus Hipp.

Σπαδωνισμὸς. castratio.

Σπάζω. μ. άσω. π. ακα. diuello, traho.

Σπάθη. uel σπάθη. ης. ἡ. rudes, instrumẽtum quo spumam detrahimus. Item instrumentũ textoris, cuius pulsu tela arctatur denſaturq; Sunt etiam σπάθαι costarum ossa.

Σπαθάω. μ. άσω. π. ακα. consumo, dilapido, πρὸς φάω, intemperanter superbio, studiosè laboro. ἀπὸ τοῦ σωτόμως κινῶμι τὰς ὑφαντικὰς σπάθας. Item dispergo, minuo, uacuo, mutilo.

Σπαθὴ. ης. ἡ operimẽtũ palmulæ exterius, quod & ἐλάτη dicitur: apud Lycoph. remus. Pollux exponit σπάθην dici ἐξ ὧν ἐρέσσονται οἱ Φοίνικες βάλανοι. cuius usus est apud Herod. & Xe-

Σπάθημα. ατος. τὸ. densitas, πύκνωμα. (noph.

Σπαλίνη. οῦ. ceruorũ genus ab ἐλάφοις differẽs, uel specie, uel cornib. uel magnitudine. Eust. I-

Σπαίρω. μ. αρῶ. trepido, palpito, salio, (liad. β. efflo spiritum. Neut. absol.

Σπαλακία. oculorum morbus, cæcitas.

Σπάλαξ. ακος. ὁ. talpa.

Σπαλὶς. nouacula. ψαλίς.

Σπαλίσσομαι. turbor, laceror.

Σπαλίων. ονος. ὁ. machina bellica.

Σπάνη. ης. ἡ. paupertas, raritas, penuria, inopia.

Σπανία. idem quod σπάνις.

Σπανιάκις & σπανίως. rarò.

Σπανίζομαι. &

Σπανίζω. μ. ίσω. π. ικα. indigeo, rarus sum, rarus fio, corrũpo, perdo. σπανίζεσθαι tamẽ plus esse uidetur quã σπανίζω, ut ἀπορεῖσθαι plus est quàm ἀπορῶ. Aristoph. εἰ σπανιζὶς ἀεγυρίσμοι, hoc εἰσέρησιν ἔχεις.

Σπανίζων τῶν ὧν πολέων, egens necessarijs.

Σπάνιος. ὁ. rarus, paucus.

Σπανιότατα. rarissimè.

Σπάνις. ιος. ἡ. egestas, penuria, λεῖψις.

Σπανίως. raro.

Σπανὸν. pretiosum, multa re dignum.

Σπανοσιτία. ας. ἡ. penuria annonæ.

Σπαραγμὰ. ατος. τὸ, traho, ἐλκύω.

Σπάραγμα. ατος. τὸ. laceratio.

Σπαραγματώδης. ὁ. lurgiosus.

Σπασμὸς. ὁ. conuulsio. (Actiu accus.

Σπαράττω. μ. άξω. π. αχα. lacero, uellico, dilanio.

Σπαργανίζω μ. ίσω. π. ισα. τὸ. σπαργανῶ.

Σπάργανον. ου. τὸ. fascia, pannus quo inuoluũtur infantes, cunabula.

Σπαργανῶ. cunabulis, siue fascijs inuoluo. unde Luc. de Christo, τῇ ἐσπαργάνωσεν αὐτόν.

Σπάργανωμα σπάργανον.

Σπαργάνωσις. ὁ. ἡ. malum est quo mulieres iã recentes à partu laborant, cum ob lactis copiã mammille tumefactę sic distenduntur, ut redundantiam uix ferre queant.

Σπαργάω. μ. άσω. π. ακα. luxurior, auellor in aliqua re affectus, sum in sicco, doleo de re ablata, nimis sum in edendo & luxuriãdo. Plato σπαργῶσαν καὶ θυμιῶσαν ὁρῶν τὴν ἀρχὴν ὅτου ψᾶλλειν ἐπέβαλεν αὐτῇ τὴν τῶν ἐφήβων ἡλικίαν. desidero, appeto. Dicitur quoq; de uberibus lacte turgentibus.

Σπαργάω. μ. ήσω. π. ηκα. idem.

Σπαργὴ. ira, ὀργὴ.

Σπαρίζω. salto & moueor ut piscis. Etym.

Σπαρνοπώλιος. ὁ. raros habens canos.

Σπάρνος. rarus, paucus, tenuis, dispersus.

Σπάρος. piscis genus. Etym.

Σπαρτὶν. ης. ἡ. filũ, linea carpentarij, rubrica, scirpus: sed σπαρτὶν ἡ fœmininũ est à σπαρτός. Cyrill.

Σπαρτιάτης. Spartanus. Etym.

Σπαρτιάτης. ιδος. ἡ. Spartana mulier.

Σπάρτιον. ὁ. τὸ. spartum uel genista, funiculus.

Σπαρτὸς. ὁ. τὸ. funis, rudens.

Σπαρτοπύλιος. canities. In tragœdia autem uirili specie nigra ac subpallida, in comœdia uero muliebri erat habitu spartopolios: canitiem & ipsa uerbotenus indicans, sed inter iuniores personas, ut tamen intelligeretur aliquãdo meritorium scortum fuisse. Herm. in Plin.

Σπαρτὸς. ὁ. spartus, paroxyt. Cyrillus.

Σπαρτὸς. ὁ. ὁ. seminatus. oxyton.

Σπασμὸς. ὁ. ὁ. contractio, neruorum rigor siue distentio, conuulsio: propriè neruorum & musculorum affectus est.

Σπασμώδης. ὁ. ὁ. cui intus aliquid conuulsum est.

Σπατάλην ἴζειν. turbare.

Σπάτταγοι. spatagi, genus echinorum apud Aristot. Gaza Græcam uocem relinquit.

Σπατάλάω. μ. άσω. π. ακα, delicior. Neutr. absol.

Σπατάλη. cibus, deliciæ, ἁπτοφή.

Σπατάλιον. ου. ornamentum fœminarũ, à σπατάλη.

Σπάτθος. ὁ. ὁ. coriaceus.

Σπατίλη. ης. ἡ. excrementum, merda, retrimenta quæ à

quæ à corijs detrahuntur, liquida humidaſue deiectio,apud Hippoc.

Σπύδος.ε Θ.ὸ.corium,pellis.

Σπύω.μ. ωσω.τ. ακα. cuello, conuello, traho. Item ſorbeo, ut haurientes pocula facere ſolent. Athen. ὁ ἢ ἀλείξανδρ Θ. λαβὼν ποτήριον, ἔσπασε μὴν γ ψναίως.

Σπέισλω.μ.σπείσω.fundo,ἔχησον eſt uerbum.nã σπένδω in præſenti dicitur.

Σπεῖμα.funis.

Σπεῖον.ε.ὸ.ſpecus,antrum.

Σπεῖο.ſequere,ἐφέσπε.

ΣπεῖΘ.ᾶ σπεῖΘ.uel σπείος.ὸ.ſpelunca.

Σπεῖρα.ueſtimenta.Etym.ſuppara & ὑφάσματα, ἀφ' ὧν τὰ ἱσία.

Σπείρμα.ſerpentis conuolutio.Etym.

Σπείρμα.ῶος.ὸ.indumentum ἱμάτιον.

Σπελεθ Θ.ε.ὸ.excrementum,ſtercus.

Σπέλυξ.muliebre ueſtimentum.

Σπέλμιον.ε.ὸ. Aeoliee,armilla.

Σπεῖρα.ας.ἡ cohors,caterua,exercitus. Item ſpira,id eſt funis nauticus in orbem conuolutus, uel ſerpentum conuolutio. Nõnunquam pro opere piſtorio inuenitur.Orbis in ligno, interprete Theodoro.

Σπῆρόμαι.μ.ώσομαι.π.ωμαι.cõtraho in ſpirã,ſicut ſerpens uel canis dormire uolens. Depon. abſolutum.

Σπῆραχθέα τὰ. magna animalia uenenata, quod ijs ſpira caudáq; uelut oneri ſit apud Nicand.

Σπῆρηδὸν.in orbem, inſtar ſerpentis, cõuolutim, περιπεπλεγμένως.Suid.

Σπεῖρον.ε.ὸ.ueſtis uilis & lacera,uelum,indumẽtum,inuolucrum.

Σπείρω.μ.σπερῶ.π.ἔσπαρκα.ſemino.

Σπῆρώλυς.ε Θ.ὸ.ἡ.multa huius inuolucra,πολλὰ ἔχων σπῆρα,ἤγουν γνόλεματα.Nicand.

ΣπείΘω inducias facere.Cic.ad Atticũ.lib.15.

Σπῆσις.ἡ.libatio,σπονδή.

Σπεκλῆν. ſonitum edere in coitu, coire. Vide σπλεκῆν. (σπλεκῆν.

Σπέλεθος.ſtercus.

Σπγνλεῖον.ε.ὸ.σπονλεῖον.

Σπγνλέσκω.libo,ſacrifico.

Σπγνλή.libamen.

Σπγνίδμαι.paciſcor,fœdus ſancio,fœdus ico,reconcilior. Depon. accuſ. ut σπγνίομαι σπονδάς,καὶ σπγνίδμαι δῶρα.hoc eſt inducijs pactis permitto & concedo.

Σπγνδπιοιδμαι.idem.

Σπγνίω.μ.σπείσω.ἀόρ.α.ἔσπεισα quod à σπεῖδω inuſitato mutuatur. libo, ſacrifico, ſacrificijs me Deo concilio.Etym.

Σπέομαι.ſequor.Depon.

ΣπέΘ.ε Θ.ὸ.ſpelunca,σπήλαιον.

Σπόργυς.uide Etym.

Σπόρμα.ατΘ.ὸ.ſemen,fructus,

Σπορμαίνω.ſemen emitto,genero.

Σπορμαπίας.α.ὁ. cucumeris ſpecies.

Σπορμαπίσλη.ἡ.ſeminariæ.

Σπορμαπίζω.ſemen efficio.

Σπορμαϊκός.ἡ.ὁ.ſeminalis.

Σπορμαπίης.ἡ.ſeminaria uena,ut Gaza transfert in Ariſtotele.

Σπορμοβολεῖ.ſemen genitale emittit.

Σπορμολογία.ας.ἡ. collectio ſeminis quæ fit abauibus quando ſeminatur.Item ſeminatio uerborum,loquacitas.

ΣπορμολόγΘ.ου.ὁ.σπορμονόμΘ, ſeminilegus. Item uerbi ſator,locutuleius,qui libens uerba funditat, quiq; ex alieno uiuit, ut ſcribit Harpocratio.item uilis,deſpiciendus.Etym. Eſt & auicula eius nominis apud Athen.& Ariſtophanem,frugilega,Gaza interprete.

Σπορμολογῶ. nugor, & uerba loquaciter fundo & deblatero.

Σπόρος.ὁ.ὁ.curuus.

Σπορώω.ſemino,iraſcor,minor,perſequor.

Σπορχηδός.ὁ.ὁ flumen Theſſaliæ.

Σπορχθέις.turbatus,iritatus apud Herodotum.

Σπορχνός.ὁ.ὁ.acris,diligens,aſper,feſtinans.

Σπόρχμαι.&

Σπορχῶ.urgeo,feſtino,iraſcor,conturbor.

Σπουδάζω.μ.σπούσω.π.σπουδακα.feſtino,ſtudeo,enitor, pergo,&σπουδάζω ἐφ' ἑαυτὸν eſt ſtudere & conſulere rebus uel rationibus ſuis,& σπουδάζειν βρασέως, eſt, quod Auguſtus uno uerbo dixit maturare, de quo uide Aul. Gell. Neutr.abſol. Vide σπουδάζειν in Ammon.

Σπουσίμοι.οἱ. publici miniſtri, Vide in σπουσίνοι.

Σπῆϊ.ſpeluncæ.datiuus eſt à σπεῖΘ.

Σπήλαιον.ε.ὸ.&

Σπήλυγξ.γος.ὁ.ſpelunca.παρὰ τὸ σπῶ, τὴ λάας. ἤγουν λίθΘ κατεσπασμένος. excæſa petra. uide αὔτρον apud Ammonium.

Σπηλώδης.εος.ὁ.ἡ.plenus ſpeluncis.

Σπιδὲς.ἐος.ὸ.κῶν

Σπίδιον.ου.longum,multum,prolixum, Aſchylo frequens eſt,ut σπίδιον μῆκος ὁδοῦ, & Hom. δῆμ' σπιδιὴς πέδιοιο, qđ tamẽ Zenodotus interp.aſperũ & infrugiferum,pariterq; longũ.

Σπιδνός.ὴ.ὸ.denſus.

Σπιδνῶν.aduerb.eminus,procul,à longe, Antimach.σπιδνῶν προνοῆσαι,lõge ante prœuidere.

Σπίζα.ἡ.auicula paſſeri ſimilis,aliàs σπίζη.Gaza in Ariſtot uertit fringillam.

Σπιζιὰς ἱέραξ.accipiter fringillarius. Theod. interprete apud Ariſtotelem.

Σπίλια.τὰ. aues.

Σπιλίτης.fringillatio.ὄρνεόν τι ἀγγειάλιον.

Σπιλίτης ἀγγιθαλός.ὁ.fringillago pari ſpecies,ut Gaza uertit in Ariſtotele.

Σπίλω,extendo,prolongo,ἐπῆλφω.Euſt.Iliad.ξ.

Σπιθαμή.ῆς.ἡ. palmus,id eſt, menſura quæ fit à pollice ad minimũ digitum manu extẽſa. Vel (ut Bud.ſcribit)mẽſura duodenũm digitorũ, Latini dodrãtem appellant.dicta σπιθαμὴ παρὰ τὸ ἀπὸ τοῦ ἀντίτυπου τῆς παλάμης, hoc eſt à diducendis digitis,& dodrans quod ab humani pedis longitudine deſideretur quarta pars,quẽ admodum ad explendam libram ad uncias nouem quæ dodrantem conſtituunt,tres requirimus uncias.Gaza in Ariſtotele palmam uertit. Vide in Chiliad.Eraſ.Spithama uitæ.

ΣπιθαμιαῖΘ.ου.ὁ. qui palmæ habet aut ſemipedis longitudinem.

Σπιλάς.άδος.ἡ.ſaxum cõcauum in aqua,aut cicamare,petra,uentus impetuoſus,turbo.

Σπιλέω.μ.ήσω.π.ηκα.contamino.Actiu.

Σπίλη.ης.ἡ.&

Σπῖλος.ου.ὸ.macula,κηλίς.Item fides. χορδὴ δὲ γὴτρόφου.Item σπῖλαι,fraces,sήμφυλαι.

Σπιλόομαι.μ.ώσομαι.π.ωμαι.ſordeſco,maculor. Depon.abſol.

Σπῖλος.ε.ὁ. nota ſeu macula ueſtis è uino aut unguine. Item macula facici.Dioſcor. Item pumex.Lycoph.pro inſula poſuit,ſcopulus.

Σπίλωμα.ἄθος.ὸ.ῥύπΘ, μιασμός, macula, proprie notæ in ueſtibus diſcolores.Item locus ſalebroſus,ſaxum aſperum.

Σπιλόω maculo ῥυπόω.

Σπιλωτός.ὴ.ὸ. maculoſus.

Σπινθάρυγες.ἁι. ſcintillæ.

Σπινθήρ ῆρος.ὁ. ſcintilla, ἀκόνισμός.

Σπινθηρίζω.μ.ίσω.π.ικα. ſcintillo Neutr.

ΣπίνΘ.ε.ὁ. paſſeris genus. meminit Aelianus & Oppianus in Ixeuticis.

Σπίρα.idem quod σπλάγχνων μετὰ λαβεῖν.

Σπλαγχνίζομαι.μ.ίσομαι.π.ισμαι.miſereor,miſericordia moueor,affectu tangor.Depon.

Σπλάγχνον.ε.ὸ.uiſcus,ut Gaza uertit in Ariſtotele,cor,inteſtina,interna exta & uitaliora,qualia ſunt cor,pulmo,iecur & ſimilia.Item miſericordia.

Σπλαγχνόσπαστος.ε.ὁ.extiſpex,ab inſpiciẽdis extis dictus.

ΣπλαγχνοτόμΘ.ε.ὁ. uiſcerator,ſector uiſcerũ.

Σπλεκῆν,coire.ſupra legitur πλεκῆν,& σπεκλῆν.

Σπληδὸς.ε. cinis.σποδὸς apud Nicand.

Σπλήν.ῆνος.ὁ lien, ut Gaza uertit in Ariſtotele. ſplen,linteum oblongum.

Σπληνιώδης.ες.ὁ. lienoſus,lienis induratione labo rans,hoc eſt, cui poſt inflammationem lien in antiquum non reſtituitur habitum,ſed tumor permanet & durities.Gal.definit.

Σπλήϊον.ε.ὸ. emplaſtri genus longiuſculum ad figuram lienis,imò quæcunq; forma pro partium ſitu concinnatũ,quo medicamenta uel illita uel excepta alioqui applicãtur,ſplenium dicit & Plinius.

Σπληνιόω. laboro uitio lienis.

Σπλωνίτης.ιδος.ἡ.lienaria uena,ut Gaza uertit in Ariſtotele. (res.

Σπόγγες.οἱ ſpõgiatores,id eſt ſpongiarũ piſcato-

Σπογγιὰ ᾶς.ἡ.accentu in ultima Atticè,&

Σπόγγισμα.ῆος.ὸ purgamentum quod ſpongia obitur detergiturq; Euſt.Odyſ.

Σπόγγος.ε.ὁ.ſpongia. δῆλ.ὸ ἀφανῶν τὰ ὑγρά.Eius mentionem faciunt Ariſtotel. & Aelianus. Item σπόγγοι,adenes iuxta fauces.

Σποδεῖν.conſuetudinem cum aliqua habere.Interdum cædere.Ariſtoph.Auib.σποδεῖν ἅπαντας σὺν ἀλαζόνας ὀθνείων.propriè aras detergere.

Σποδέω,purgo,abſtergo aras,aſſo, uro. καὶ σποδέονΘ,ἐμάχονΘ,ἐτύπτονΘ,humi inuoluo,incinero Ariſtoph.

Σποδησιλαῦρα ας.ἡ. ſcortum,quaſi ſemitas uerrens,Euſt. Iliad.π.& ϕ.

Σποδιὰ.ᾶς.ἡ.cinis.

Σποδίζω.μ.ίσω.π.ικα.cõquo ſub cinere,ſpongia perſicco.Neutr.accuſ.

Σποδίτης ἄρτος.panis ſubcinericius,qui & ἐγκρυφίας. (φίας.

Σποδοειδής.ὲς.ἡ.cinereus.

ΣποδοῦμΘ.ὁ.uſtus φλεγόμενΘ.Lycoph.

Σπόδυ.ε.ὸ.&

Σποδὸς.ε.ὁ.cinis,ſtercus,ac proprie non ſimplex cinis,qui τέφρα dicitur,ſed ſordidº, & in quo extincti carbones permixti ſunt, & aliarũ rerũ reliquiæ.Lycoph.utitur pro incẽdio,πυρκαϊᾷ.

Σπολάς,άδΘ.ἡ.ueſtis,pellicea,diphtera.

Σπολεῖα.miſſa uel ornata.

Σπολή ῆς.ἡ.ſtola.

Σπόλια.τὰ.lanę quæ ab ouiũ crurib.euelluntur.

Σπόμαι.ſequor,ἔσπομαι,μετέρχομαι.

Σπονδαλίζομαι.μ ίσομαι.π. ισμαι. fauorabilem mihi facio.

Σπονδαλεχίαι. libamina immolatorum.

Σπονδεῖον.ου.ὸ.calix,uas ad libandum uinum. Athen.lib.9.

ΣπονδεῖΘ.ε ὁ.ſpondeus pes à σπονδή, quia in ſacrificijs eo utebantur.

ΣπονδηφόρΘ.ε.ὁ.ſecialis.

Σπονδίω.moueo,agito.

Σπονδή.ῆς.ἡ.ſodalitas,inducię,fœdus,libamen. nam intercedentibus libationibus olim fœdera ineri

ra inire ſolebãt. Ammo. diſtinguit à σωβῆκαι.

Σπουδάζω. percutio, uro.

Σπάνδικοι. οἱ. fundentes libamen in fœdere ſanciendo.

Σπουδιφόρος. ὁ. caduceator.

Σπονδύλιον. ὁ. uertebra ſeu nodus, qui eſt in ſpinis animalium. Item uerticillus, quo fœminæ infuſis ſuis torquendis utuntur.

Σπονδυλίων. ωνος. ὁ. medulla quę eſt in uertebris ſpinæ.

Σπονδυλίδ. ης. ἡ. uerticella beſtiola. Theodoro.

Σπονδύλη. ἡ. muſtela, γαλῆ.

Σπόνδυλος. idem quod σπονδύλιον. Aliqui (ut ſcribit Feſtus) σπονδύλους. cubos appellant. Eſt & piſcis nomen apud Macrob. & Senecam.

Σπορά. ᾶς. ἡ. ſatio.

Σποράδες. αἱ. Sporades inſulæ quædam ſic dictæ quod in mari ſparſæ ſint, quaſi palantes: & diuerſi generis, cõfuſanei, non congeneres, ſparſimq; graſſantes morbi, σποράδην νόσοι. Hipp.

Σποράδην. ſparſim, ἐπαρυδίως. paulatim dixit Liuius de ſecundo bello Punic. equites peditesque certatim portis ruere ac palatim per cãpum properare ad hoſtes.

Σποραδικά τά. ſolitaria, inciuilia quę ſparſim degunt. Ariſtoteles lib. 1. Hiſt. τὰ μὴ πολιτικά, τὰ δὲ σποραδικά. Aliæ ciuiles, aliæ inciuiles, Theodoro interprete. Item σποραδικὰ uocantur aliquando ſoluaga, ut σποραδικὰ ζῶα, uel θηρία Cice. ſoluagæ beſtiæ, quibus apponuntur ἀγελαῖον Ariſtot. Polit. lib. 1.

Σπορᾶς. ἀδ Θ. ὁ. ſparſus.

Σπουγαί. ἁί. niſus ad pariendum.

Σποδύς. ύος. ὁ. ſator.

Σπόρμα. τὰ. ſata.

Σπόρος. ὁ. ſemen, πυρός, triticum.

Σπουδαζόμενος αὐήρ. uir gratioſus, & multorum fauore adiutus. ut ὑπὸ πολλῶν σπουδαζόμενος, populi fauore adiutus. Plut. Idem de hiſtrione nobiliſſimo, σπουδαζόμενος ὑπὸ πάντων. hoc eſt, πλείστης ἀξιώμενος σπουδῆς.

Σπουδάζομαι. expetor.

Σπουδάζω. μ. άσω. π. ακα. ſtudeo, aliquid diligenter facio, ſerio ago uel dico, do operam, ſatago, apparo, conor. Item colo & affecto. Syneſ. πρὸ αὐτῆ παντὸς σπουδαστέον, in primis colẽdus eſt tibi. Eſt etiam frugi uitam ago, cui contrarium eſt βλακεύειν. Conſtruitur autem uarijs modis hoc uerbum, ut σπουδάζω πρός τινα, colo aliquem, faueo alicui, exhibeo me obſequioſum, & σπουδάζω εἰς τὰ σά, foueo rebus tuis, & σπουδάζω τὰ σόν, ago id quod eſt in rem tuam, tuas partes foueo. Sophocl. σπουδάζω περὶ τἀντῶν, Solicitus ſum, & accuratè proſequor. Con

ſtruitur etiam cũ datiuo, ſicut ſtudeo & fouco, apud Latinos. Dicitur etiam σπουδάζω πρὸς τῷ Θ. Bud. Com. Ammon. diſtinguit à σπουδάζειν.

Σπουδαιολογέομαι. affectatè, & magno ſtudio adhibito loquor. Xenoph. ἀνάβα. 1. ſignificat etiam ſeriò loquor, ſeriò diſputo, Xenoph. Symp. Accipitur etiam in ſignificatione paſſiua, ut ὁ λόγος οὗτος ἐσπουδαιολογήθη, id eſt, ἐσπουδάσθη, apud eundem. Bud. Com.

Σπουδαιολογούμενος Θ. ſeriò loquens.

Σπουδαῖος Θ. ᾶ. ὁ. ſedulus, ſtudioſus, honeſtus, ſerius, induſtrius, ſapiens, bonus, cui opponitur φαῦλος apud Iſocr.

Σπουδαίως. ſerio, bona fide, citra ullum figmentũ

Σπουδαιρεσία. ambitio.

Σπουδαιρεσιάω. & σπουδαιρεσιέω. ſtudioſus ſum magiſtratuũ gerendorũ, ambitioſus ſum, ambio.

Σπουδασμα. ατος. τὸ. res ſtudioſè affectata. Σπουδάσματα, opuſcula Sophronio interprete.

Σπουδαστής. fautor & factioſus.

Σπουδαστικός. ὴ. ὸν. diligens, & qui ſerio ſermone oblectatur. Opponitur τῷ φιλοπαίγμονι.

Σπουδή. ῆς. ἡ. ſtudiũ, diligentia, feſtinatio, ſerium Opponitur τῷ παιδιᾷ. Vnde ἄξιον σπουδῆς, pretioſum, æſtimatũ, quod in pretio habetur. Σπουδὴ ποιεῖσθαι. contendere, & de aliquo laborare, & diligenter curare, magno ſtudio colere & præparare. σπουδὴ ποιῶ, ſeriò accipio, ſeriò dictum interpretor. Σπουδὴν ποιεῖσθαι, operam ſumere. Budæus in Comment. μετὰ σπουδῆς, ſerio, cuius contrarium χωρὶς σπουδῆς ioco. Ariſtot. Rhetor.

Σπουδῆ. aduerb. uix, cũ labore & ſtudio, feſtinanter, diligenter, ſtudioſè. Cyrill.

Σπουδογελοῖος Θ. apud Strab. Menippus cognomento dictus, ridiculè ſtudioſus.

Σπουσίνιοι. οἱ. miniſtri pub. Athenienſis reipub. à Spuſino quodã primo eorũ inſtitutore dicti, quos & σπευσίμους dictos inuenio, à celerandi fortaſſe ſtudio, eoſdemq; & πολότας.

Σπυραλία. ας. ἡ. &

Σπύραθος. ὁ. &

Σπυρὰς. άδος. ἡ. pilula, globulus, ouium & caprarum excrementum. Iu. Pollux.

Σπυρίς. ίδος Θ. ἡ. ſporta, ὃ τῶν πυρῶν ἄγγος Θ.

Σπυρίδιον. ὁ. ſportula, fimus.

Σπυρίχνιον. idem.

Σπυρὸς. οὐ τὸ πυρός, Συρακόσιοι. Etym.

Σ Ταβαλοσιόμυ. ης. ἡ. criſpum capillitium.

Στάγυ. ὁ. capſa panaria, κάρδοπος Θ.

Στάγυρον. τὸ. calidum, aridum.

Σταγὼν ονος Θ. ὁ gutta, ſtilla, ſtillicidium,

Σταγωνίας. ὁ. ὁ. genus thuris, à ſimilitudine ſtillicidiorum, thus maſculum.

Σταδίαιος. ſtans, erectus.

Σταδιάζω. τὸ. ſαεσιάζω.

Σταδιαῖος. ὁ. ὁ. ſtadialis, menſuram ſtadij complectens, & ſtatuarius.

Σταδιοδύς. ύος. ὁ. curſor in ſtadio, ὁ σταδιόδρομος.

Σταδίη. ex pacto pugna. Etym. ſtatarium prælium.

Σταδιοδρόμοι. οἱ. qui in ſtadio curſu certant.

Στάδιον. ὁ. τὸ &

Στάδιον Θ. ου. ὁ locus exercitij & theatrum, ſtadium, curriculum, menſura pedum ſexcẽtorum & uigintiquinq; uel cubitorũ trecẽtorũ iuxta Pindari interp. Et adiectiuè σταδιαῖος, firmus, bene cõpactus, unde σταδιαῖος θώραξ, οὐκ ἀλυσιδωτός. Et στάδιον θώρηκα dixit Apollon. nõ loricę modo flexilem plicatilẽúe, ſed rigidum.

Στάζω. & σαλάζω. μ. άξω. π. ακα. ſtillo, recenſeo, genit.

Σταθερ. γῶτος. ὸν. conſiſtens, ſtans.

Σταθρός. ὰ. ὸν. ſtabilis, intenſus, fortis in ipſo puncto & uigore exiſtens, & quaſi medius, conſtans ut σαθρὰ ἡλικία Gaza quod Cic. dixit cõſtans ætas. Etym.

Σταλυτός. toſtus, paulatim uſtus, ἀπὸ τοῦ σατὸς ἢ τοῦ ἕψω, τὸ καίω.

Σταθεύω, Atticè pro σαθύω. torreo, lento igne aſſo. Λυλοῦ δὲ ἴσ ἀμεινον φλέγεσθαι.

Σταθρός. firmus, robuſtus.

Σταθμηδόν. ὸς. ὁ. robur, conſtantia.

Σταθμά. uel στάθμια. libra & pondera, Demoſt. Item ſtationes in ſtabulis, ἵππος σταθμαία. Bud.

Σταθμάομαι. pondero, examino, æſtimo, perpendo, Plat. in Gorg. Item coniecturam facio, συμβάλλομαι, argumentum duco, Theophraſt. 9. Bud. Com.

Σταθμάω. μ. ήσω. π. ηκα. idem. Actiu. accuſ.

Σταθμεύω. ſtabulor, diuerſor, ſtatiua habeo.

Σταθμίον. ὸυ. ὁ. pondus, amuſſis, rubrica carpentarij, quadra, perpendiculum.

Σταθμητὸς. ὸ. ὸν. menſurabilis.

Σταθμίδες. ὰς. ligna in naui ſuper quibus tranſtra ponuntur.

Σταθμίζω. μ. ίσω. π. ικα. σταθμῶμαι, pondero, perpendiculo rem exploro. Actiu. accuſ.

Σταθμὸς. ὸ. ὁ. ſtabulum, diuerſorium, reſidentia, iter unius diei, ſtatio, ſtatiua, ἔπαυλις, παυλοκῶν, manſio, diuerſorium militare, ſiue tabellariorum, quæ certis ſpatijs diſtingui ſolent. Lucian. Icarome. ἀπὸ τοῦ πρὸς τῷ σελλίῳ ὁ πρῶτος ἡμῖν σταθμός. Ité limen, cardo. Herod. σταθμοῖτε καὶ ὑπερθυρα. Item libra, ſtatera, pondus Herod. ἕλκειν σταθμὸν τάλαντα πέντε. Et menſura millium 28. ſemis. Bud. in Annot.

Σταθμοῦχος Θ. ὁ. paterfamilias, caupo, hoſpes.

Σταιόν. ὸς. τὸ. ſumen, abdomen, à σαις.

Σταθμέσασθαι. collimare, expendere, σκοπέσασθαι apud Herodot.

Σταερός. ſiccus, calidus, incontinens.

Σταῖς. αιτός. ἡ. farina aqua ſubacta, flos farinæ, farina ad pinſendum macerata, & recentior, quippe quæ fermentis acorem nondum contraxerit, paſta.

Σταπίνη. ἡ. placenta.

Σταγών. ὴς. ἡ. gutta, aqua lixiuij, quæ primo fluxit. Item pinguiſſimus ille liquor proueniens ex myrrha expreſſa.

Σταικτός. ὸ. ὸν. ſtillaticus, liquidus, colatus.

Στάκω. ſto.

Σταλαγμός. ὸ. ὁ. gutta, id eſt ſtilla. Chalcanthi ſpecies eſt puriſſima, ſtirię ſiue guttę ſimilis, unde genus inaurium Cæcilius ſtellaginũ uocauit. Apud Hipp. ſignificat diſtillationem illam è capite ad pectus aut ad alia membra.

Σταλάζω. μ. άξω. π. ακα. ſtillo Neutr.

Σταλακτικόν. ſtillaticium ait eſſe Dioſcor. quòd guttatim ex humidis & confractis locis ſtillet.

Στάλαω. σαλάζω.

Στάλιξ. κος. ſtilla, per γ ſcribitur.

Στάλικον. άλι. ualli, perticæ uenatorũ, hoc eſt furculę quibus retia eriguntur, quo facto maculo ſa laxitas intenditur. Hæ furculæ prone ſtant, ut uelut anterides ſunt indaginis & tibicines, cũ in amenta retium inditę fuerint. Dicuntur etiã χαλίσιον, σῆλαι, πάσσαλοι, ξύσται, Eius nominatiuus ſingularis eſt στάλιξ. κ Θ.

Σταλικός. ὸ. ὁ. contrahens, reprimens.

Σταλυμαίνομαι. infeſto.

Στάμεν. ſtare.

Σταμῖνες. tabulata nauis. Ariſtarchus dicit recta ligna ſtamini ſimilia. Etym. foros uocãt Latini.

Σταμνάριον. ὸ. ὸν. uas fictile, ad uina condienda

Σταμνεῖον, uel στάμνιον. ὸ. ὸν. & (perutile.

Στάμν Θ. ος. ἡ. urna, calathus, fictile, hydria.

Στασ. ſteterunt, αὐτὶ τοῦ ἔσαν. Iliad. π.

Στάνις. ὸ. ὁ. infelix.

Σταπίς. ίδος Θ. ἡ. uua paſſa. σαφίς.

Στασώνη. ἡ. hypotheca, uadimonium, ἐγγύη.

Στασιάζω. μ. άσω. σ. ακα. ſeditionem conflo, ſeditiones molior, committo aliquem cum aliquo. Neutr. abſol.

Στασιασμός. ὸ. ὁ. ſeditio.

Στασιαστής. ὸ. ὁ. ſeditioſus.

Στασιαστικῶς. ſeditioſè.

Στάσιμον. cantus chori, dum conſiſtitur. Etym. in choro media pars dicitur apud Tragicos, ubi ſtatur & exordiũ calamitatis in ipſo actu narrandæ inſtituitur. Aeſchyli interp.

Στάσιμος Θ. ὸ. ὁ. ſtabilis, firmus.

Στάσις.ιΘ. ἡ. ſeditio, ciuile bellum. Item ſtatio, officina, ordo, ſtatus, ſtatua ſiue cõſtitutio orationis, controuerſia, perſeuerantia, conſtantia. Dicitur & de choro, ut apud Bud. Com.

ΣτασιωδέσατΘ. ε. ὁ. ſeditioſiſſimus.

Στασιώδης. εΘ. ὁ. ἡ. ſeditioſus.

Στασιώτης. ου. ὁ. ſatelles, ὁπλοφόρΘ.

Στάϑευτός. ου. ὁ. calefactus, Aeſchyl.

Στάϑύω. foueo, calefacio, καθεύω.

Στατεδμαι. ᾶμ. tuberculi ſunt ἀπὸ τοῦ ſτιαῦς, quia pingue quoddam in his ſit collectũ ſub cutem.

Στατὴρ. ῆρΘ. ὁ. ſtater, hoc genus numi, quatuor drachmas habẽs, ualentes quatuordecim ſolidos noſtros ſcribit Bud. Vtebantur hoc nomine & Perſę & Macedones. Vnde Philippi ſtateres, Dorici & Alexandri dicti. Eſt etiã ſecundum alios ſiclus, quod Hebræorum numiſma, quatuor drachmas Atticas ualens, ut ſcribit Ioſephus. Itẽ debitor, apud Epicharmum. Etym.

Στατικός. ὸν. ὁ. ponderatiuus.

Στατίζω. μ. ίσω. π. ικα. ſtabulor, conſiſto.

Στατός. ὸν. ὁ. ſtans.

Στατός. genus ueſtis.

Σταυροειδής. ὲΘ. ὁ. ἡ. ſ. καρδότυπος.

Σταυροφοβής. ὲΘ. ὁ. ἡ. ſ. καρδότυπος.

Σταυρός. ὸν. ὁ. σκόλοψ. crux, ſublica, id eſt palus ligneus fixus & erectus. ἀπὸ τοῦ εἰς τὴν ἄρραν ἵεσϑαι. quòd in aërem tollatur. ἢ παρὰ τὸ ϛάσις τῆ τὸ ξύλον, οἷον ὁ μῆκος ἔχων καὶ πλάτΘ. Etym.

Σταυροὶ λιμένων. ſepta portuum.

ΣταυρότυπΘ. ὰ. ὁ. cruci ſimilis.

Σταυρόω. μ. ώσω. π. ωκα. crucifigo. Actiu. accuſ.

Σταύρωμα. αΘς. τὸ. agger ex lignis & terra.

Σταύρωσις. ιΘ. ἡ. crucifixio.

Σταυρωτὴς. ὸν. ὁ. crucifixor.

Σταῶ, ιόω. uuam paſſam facere.

Σταφιδωθὲις. γῶτος. ὁ. paſſus.

Σταφὶς. ίδος. ὁ uua paſſa.

Σταφὶς ἀγρία herba pedicularis, Scribonio Largo à necandis pediculis dicta. Cornel. Celſo & Plin. uua taminia.

Σταφύλη. ης. ἡ. paroxyt. perpendiculum, ϛάθμη.

Σταφυλὴ. ῆς. ἡ. uua, (ut Gaza uertit in Ariſtotele) botrus. Item uitium uuulæ in gutture, quæ columella Latinis dicitur, & diſtenditur, luteoq; colore ſubrubeſcit acino perſimilis. Dicitur & ϛαφυλοφόρος Ariſtot. Vide Ammon. diſtinguẽtem inter ϛαφύλη & ϛαφυλή.

Σταφυλοβώμια. ας. ἡ. uuæ inciſio.

Σταφυλῖνος. paſtinaca ſylueſtris, herba uenerea, unde & φίλτρον à quibuſdam dicitur. Gaza in Ariſtot. interpretatur paſtinacam, beſtiolæ uerticillæ ſimilem.

Σταφυλοβολεῖον. ου. τὸ. locus in quo calcãtur uuæ, πατητήριον.

Στάφυλος. nomen filij Bacchi.

Σταφυλοφόρος. uuigera, ϛαφύλη.

Σταφύλωμα. αΘς. τὸ. uitium oculi acino uuæ ſimile, tuberculum in pupilla, inſurgens in pupillæ parte cum inflammatione & dolore in altum erecta oculi pupilla fuerit & acini figurã præ ſe tulerit. Gal. Iſagoge & Definit.

Σταχάνη. ης. ἡ. trutina. Dorica dictio eſt.

Σταχυολογῆμ. legere ſpicas, ſpicilegium facere.

Σταχυολογία. ας. ἡ. ſpicilegium.

Στάχυς. υος. ὁ. ſpica, herba ſimilis marrubio, Buſtat. Iliad. γ. annotat ϛάχυμ in animalib. lũbos dici, τὰ ποδὶ τὰς ψόας. Item pars quę uẽtri ſubiacet ϛάχυς uocatur inquit Pollux. Et in medicina nexus uinculiq; modus & ratio quædã ϛάχυς dictus eſt. υ pſilõ in ſingulari corripitur, in plurali producitur. Cyrill. & Ammon. Eſt & ſtellæ nomen Proclo de ſphæra, id eſt, fulgida in ſiniſtra manu Virginis.

Στέαρ. ατΘ. ὸν. adeps, eſca, maſſa farinæ ſubactæ. Strabo ἰζὸν μὲν πιλὸν τοῖς χῶρσί φυρᾶν, ὸν δὲ ϛέαρ ὸν εἰ. ἀρβοπουίαν τοῖς ποσι. Gaza in Ariſto. uertit ſeuum. nam πιμελὴ proprie eſt adeps. Item fermentum.

Στεατόω. μ. ώσω. π. ωκα. impinguo. Depon.

Στεατώδ ης. ους. ὁ. ἡ. ſeuo obeſus, tumor craſſiuſcu

Στεάτωμα. Θς. τὸ. adipis effuſio ſub cute. (lus.

Στέγα. tabulatum nauis, unde & πρόγεσα tabulatum triplex.

Στεγάζω. tego, ſuſtineo, firmo, firmus ſum, tango, recipio, retineo, ſuffero, ſum capax.

Στεγανόμιον. ου. τὸ. naulũ, merces quæ datur cauponi pro hoſpitio.

Στεγανόμος. ου. ὁ caupo, paterfamilias.

Στεγανόπους. ὁ planipes, ut Gaza uertit ex Ariſtotele: alibi palmipes.

Στεγανός. ὸν. ὁ. denſus, anguſtus, durus, ſolidus, opertus, impenetrabilis. Xenophon in Venat. ἔχϑ ὑπὸ τὸν πόϑα στεγανὸν, Habet uillos impenetrabiles. Itẽ tacitus, à denſitate & ſoliditate translatione ſumpta, ut in quem non competat illud Terentij, Plenus rimarũ ſum, hac atq; illac perfluo. inde prouer. στεγανώτερος ἀρεοπαγίτου, Areopagita taciturnior. Eraſ. Chil.

Στεγανόποδος. ὁ. palmipedes aues.

Στεγάνωμα. in muris ligamentum, Etym.

Στεγάρχος. ὁ. præfectus ædium.

Στέγασμα. ατΘ. ὸν. ſuſtentaculum.

Στέγασα. τὸ. ſubtegulanea uertuntur à Plin.

Στέγαστρον. ου. τὸ. ſegeſtra. hoc eſt tectum, pileum è ſtramentis contextum.

Στέγη. ης. ἡ. caſa, tectum, contignatio. ἀπὸ τοῦ ϛέγω τὸ περιέχω.

Στεγτὰ. ἁ. ſcortum.

Στεγνά. τὰ. aſtricta renũ uitia, & quæcunq; impedimento ſunt, ut urina aut difficulter, aut ſæpe nulla, aut ſaltem raris & per interualla tẽporis ſtillis fluat, ſine ea in ueſica ſiue renibus fuerit, ſumpta à fictilib. uaſis translatiõe, inter quæ uocantur στεγνὰ denſiora & ſolidiora quæ nec rimis nec raritate liquorem infuſum tranſmittunt, ſed eum continent.

Στεγνός. ὸν. ὁ. ſtrictus, ſolidus, humilis, membranaceus, ὑμενώδης ſic Nican. ſchol.

Στεγναλικός. uim habẽs aſtringẽdi uel inſpiſſãdi.

Στέγω. ὸΘ. ὑπομένω. tolero, fero, cõtineo, operio, conſtringo. Plutarch.

ΣτέγΘ. ους. τὸ. tectum.

Στείβω. calco, ſtipo, grauo, ambulo, tero.

Στειβεύς. ὁ. uiator, ὁδοιπόρος.

Στειλάζεσϑαι. exornans ſeipſam. (um.

Στέλλη. ἡ. foramẽ ſecuris cui inſeritur manubri-

Στελεός. ὸν. ὁ. manubrium, lignum ſecuris quod in foramen immittitur.

Στένομαι. angor, ſuſpiro, triſtor.

Στενός. ὸν. ὁ. pro ϛρός. anguſtus.

Στένος. ους. ὸΘ. ſpatiũ inter foſſam & mœnia, uia anguſta, & pontis anguſtia. Etym.

Στένω. μ. χῶ. arcto, in arctum cogo. Actiu.

Στένωπός. ὸν. ὁ. anguſtus locus, ϛρὸς τόπος.

Στεπτός. peruius.

Στέρα. ας. ἡ. ſterilis. Itẽ carina nauis, quod & ϛέρωμα dicitur.

Στεφανὶς. uide. Etym.

Στέφανον. ueſtis tenuis ac translucens.

ΣτερρὸΘ. ὰ. ὁ. ſterilis.

Στέρρωσις. ιΘ. ἡ. ſterilitas.

Στιφρός. ὸν. ὁ. ualidus.

Στέχω. eo, proprio ordine eo, unde στοιχεῖον.

Στέω. ſto, poëticè. (des. Etym.

Στελγιδοποιός. faber ſtrigilũ, qui fabricat ſtrigi-

Στλγὶς. ίδος. ἡ. ſtrigilis, ξύϛρα. Inferius ϛλεγγὶς

Στλεγγὶς. idem. (ſcribitur.

Στλγίσματα. τὰ. ramẽta, ſordes quæ abradũtur ſtrigili, ſtrigmẽta, uide in ξύϛος & in ϛλεγγίσμα

Στλεόν. ὸν. ὸΘ. manubrium ſecuris. (τὸ.

Στλεός. ὸν. ὁ. inſtrumentũ coquinarium, ϛλεόν. & ſcuris lignum, ſeu manubrium. Etym.

Στλεχιαῖα. ἡ. uena in corpore humano, quæ arboris caudici proportione reſpondet.

Στέλεχον. ὸν. ὸΘ. &

Στέλεχος. ους. ὸΘ. ſtipes, truncus, ramus Etym.

Στελὶς. ίδος. ἡ. uiſcum in abiete & larice naſcens, Euboenſiũ lingua, quod ὕφαρ Arcades uocãt.

Στέλλομαι. iter contendo, proficiſcor, ſed nauigatione proprie. differt enim τοῦ πορεύομαι. Eſt etiã ἐποδάλλω & ἀπήρατόω, id eſt expeditionem ſuſcipio, Item uelum contraho, Ariſtot. in Mechan. Item ueſtior, deuito, ſubtraho, ſecedo. Depon. Bud. Com. Item reprimo & cohibeo. ϛελλόμαι tam mitti quam ire ſignificat.

Στέλλω. μ. ελῶ. ω. ἔϛαλκα. mitto, ordino, traho, apto, cõtraho, orno, tego, paro. Itẽ πλέω, nauigo, unde ϛόλος claſsis. Eurip. ſcholaſt. Et ϛέλαι, ϛέλλαι tam mitti quam ire ſignificat.

Στέλμα. ſertum, corona. (ἀδιχρίσαι.

Στελμονίαι. faſciæ quibus canum latera præmuniuntur, ζώματα.

Στεμβάζω. conuicior, χλευάζω, ϛοβάζω.

Στέμβω. iniuria afficio, ὑβρίζω, & motito, σωεχῶς λοιδῶ. Euſt. Iliad. β.

Στέμμα. αΘς. τὸ. corona, ornamentũ, ſtirps, infuſula, uitta, ſtemma, inſignia, imagines, cauca. ϛέμμα, Aeſchin. dixit lanam, ἀπὸ τοῦ ϛέφειν τὰς ἠλακάτας. Eurip. Schol.

Στεμφυλίης. ου. dilutũ uinaceorũ quod ſecundarium uinum & loram appellant Latini, alio nomine λουτρίας.

Στέμφυλον. ου. ὸΘ. genus annonæ ſiue leguminis.

Στέμφυλος. ου. ὸΘ. cortex uuæ, uel oliuæ, fraces, τὰ ἀκρεπίϛματα τῶν ϛαφυλῶν καὶ τῆ ἐλαίας.

Στέμφυλα dicuntur & oliuarum nuclei ſiue oſſi cula, & uuarũ granæ quos uinaceos uocant, autore Conſtantino in Gæopen. Gal. etiam ſolida uuarum retrimenta in torculari expreſſa ita uocat, & ab alijs etiã radices uuarũ ê ſarmentis enatas ſic uocari teſtis eſt lib. 2. de aliment. Plura habet Cornarius in Gal. cõment. Ariſtoph. interp. ϛέμφυλα exponit olearum ſegmenta, ut πρίϛίϛματα. uineæ.

Στέμφω. μ. ἐμψῶ. ω. εμφα. moueo. Actiu.

Στοάγμα. ατΘ. ὸν. &

Στοαγμός. ὁ. ſuſpiritus, ſuſpiratio, gemitus.

Στοαγός. ϛεγανός.

Στοάω, & ϛοάζω, uel ϛοάχω. μ. ἀξῶ. ω. αχα. & ϛοαγίζω. μ. ίσω. ω. ικα. ſuſpiro. ϛοάζω τὸν τεθνεῶτα, deploro mortuum.

Στόμιον. pectus.

Στομόεις. όεντΘ. ὁ. ſubanguſtus.

Στενοδώρεξ. ηος. anguſto pectore, quales Cανιῶλεις à medicis dicũtur, tabi obnoxios teſtatur τὸν ϛοιδώρακας Gal. lib. 6. Epidem.

Στενολογεῖμ, &

Στενολεχεῖμ. anxium eſſe & torqueri in rebus friuolis & nugamentis, λεπτολογεῖμ.

Στενολέχης. ὁ λεπτολόγΘ.

Στενολεχία. ας. ἡ. anxietas in rebus nihili.

Στένομαι. ſuſpiro, triſtor, iraſcor.

ΣτενοπόρΘ. ὁ. anguſta uia.

Στενοπος. ου. ὁ. angiportum.

Στενός. ὸν. ὁ anguſtus.

Στενότης. ητΘ. ἡ. anguſtia.

Στενοχωρέομαι, &

Στενοχωρέω. frequento, & frequentor, angustor, premor, locum angustum reddo.

Στενοχωρία. ας. ἡ. angustia, angustus locus.

Στενόω. μ. ώσω. π. ωκα. idem quod στενοχωρέω. arcto, frequento. Vnde ἐστενωμένως ζῆν, modicè, & summa parsimonia uiuere, id est παιζῆν, ἀκρίβην. Latini tolerare dicunt. Actiu. accuſ.

Στέντωρ. ορος Θ. ὁ. Stentor.

Στενυχρός. ά. ὁ. arctus, idē quod στενός, Ionicè. Simonides, μᾶνος στενυχρῇ σωΐτυχὰν γὰ ἀπράπω.

Στενυχροκωκυτὸς. apud Hipp. pro στενόπους, loci angustia, de quo multa Gal. lib. 1. de articulis.

Στενυχρῶσαι. ſtipare, ſiccare, humidorum meatus contrahere.

Στένω. μ. ενῶ. στενάχω gemo, ſuſpiro. Neut.

Στενωπός. ὁ. angiportus, compitum.

Στένωσις. ιος. ἡ. coarctatio.

Στέομαι. ſtemus.

Στεπτὰ. τὰ. ſerta quædam quæ ex arborum ramis ſuſpendebantur.

Στέργηθρον. ά. ὸ. amor, philtrum.

Στέργω. μ. ξῶ. π. χα. amo, colo. Dicitur propriè de naturali amore, & nō facile ſolubili. hinc φιλοστοργία mutuus parentū & liberorum amor. Accipitur pro ἀρκεῖσθαι, quieſco & contentus ſum. Et diuerſis modis conſtruitur. Cum datiuo, ut στέργω σιωπῇ σὺν ἀλλοις: cum præpoſitione, ut στέργω ἐπὶ τοῖς: cum accuſatiuo, ut στέργω τὸν κρίσιν: ἢ τὰ ἐγνωσμένα, prouoco ad nolo, quod etiā ἀγαπῶ dicitur. Sed maximè pro ἐμμένω, καὶ πρόσκειμαι, & ἀρκεῖσθαι. Bud. Com.

Στερεμνιος. ά. ὁ. durus, robuſtus.

Στερεόν. τὸ. ſoliditas.

Στερεός. ᾶ. ὁ. ſolidus, durus.

Στερεότης. ητος. ἡ. ſoliditas.

Στερεόφρων. ονος. ὁ. crudelis.

Στερεόω. μ. ώσω. π. ωκα. firmo. Actiu. gen.

Στερέω. μ. ήσω, uel ἐσω. π. κα. priuo, exuo. genit. uel accuſ.

Στερέωμα. ατος. τὸ. firmamentū, conglobamentū.

Στερηθέμεν. priuari.

Στέρησις. ιος. ἡ. priuatio. Vide apud Ariſtotelem in prædicamento qualitatis, & ſtatim poſt prædicamenta, & in primo Phyſicorum.

Στερητικός. ᾶ. ὁ. priuatiuus.

Στερίσκω. priuo. Actiu. genit.

Στέριφος. ά. ὁ. ſterilis, debilis.

Στεριφώταλος. ά. minimè dumoſus.

Στερκτέον. acquieſcendum. Cic. ad Attic.

Στερκτικὸς πρὸς τὸν σωτῆροφον. benevolus ſum familiari.

Στερεοφόπεπλος. ὁ. ἡ. tenuem lacernam indutus.

Στερνάλια. ἡ. uia equorū στερνή. ungulis proculcata, priua rerum omnium.

Στέρνιξ. medulla, γὐτεριώνη.

Στερνόμαλις. python, ἐγγαστρίμυθος.

Στέρνον. ά. τὸ. pectus. ἀπὸ τοῦ στέγειν ὀστῶν. Item cogitatio, mens. Ponunt Grāmatici στέρνον inferiorem partem thoracis eſſe, ſuperiorem στῆθος.

Στερνοτυπία. ας. ἡ. pectoris percuſsio.

Στερνοτυπέομαι, plango, pectus percutio. Vnde στερνοτυπούμενος, mœſtus, præ dolore tundens pectora. Idem στερνοτύπης.

Στερνοτύπης. ά. ὁ. στερνοτυπούμενος.

Στέρξις. amor, habitus animi præſentibus contentus.

Στεροπή. ῆς. ἡ. fulgur, παρὰ τὸ στερᾶν ὀπωπῆς, ἤγουν ὄψεως.

Στεροπηγερέτης. ά. ὁ. ſuſcitans fulgur.

Στεροπτὸς. ή. fulgur, apud Sophocl. unde στεροπή, ut ab ὄψ. ὀπὸς. γίνεται. Euſt. Iliad. κ.

Στερρόω. μ. ώσω. π. ωκα. firmo, στερεόω. Actiu. geni. uel accuſ.

Στερρός. ά. ὁ. ſolidus, rigidus, durus.

Στερρότης. ητος. ἡ. firmitas.

Στέρφινος. durus, rigidus.

Στέρφος. ε Θ. ὸ. corium, pellis, leonis exuuium, item uas fictile, λαγάμιον.

Στερφοπέπλος. ὁ. leonis exuuio indutus, apud Lycophr. Alex. τὸν στερφοπέπλα σκαπανέως.

Στερφωτῆρα ἁρπαγὴν dixit Ibycus, militem pellibus ueſtitum, Ifacius in Lycophr.

Στέρω. μ. ερῶ. Atticè pro στερέω.

Στεύομαι. promitto, firmo, præfinio. Vnde tertia perſ. ſingul. indicatiui σεύται per ſyncopen pro στεύεται. & tertia perſ. præt. imperfect. σεύτο pro ἐστεύετο.

Στέφανα. ſpiræ.

Στέφανα. ης. ἡ. circulus uerſicolor pupillam ambiens, qui & ἶρις, teſte Gal. Polluci, eſt & extimus capillorum ambitus. Item galea, uertex, cacumen, ſpira, quod erat ornamentum capitis matronarum, & genus cribri.

Στεφανηπλόκος. τὲς. Plut. dixit, quas Plin. li. 21. cap. 2. coronarias uocat, coronarum ſutilium inſtitutrices.

Στεφανηφορεῖν. coronam ferre.

Στεφανηφορία. geſtatio coronæ. Accipitur pro dignitate, ut erat choragorum munus, & theſmo theatrum, & id genus, qui coronas geſtabant.

Στεφανηφορῶ. ῶ. ὁ. coronam ferens.

Στεφανία. corollæ.

Στεφανιαῖα ῥαφὴ. ſutura capitis anterior, Coronalis dicta, quòd eo fere loco ſerta & corollarum redimicula capiti imponerētur, teſte Gal. lib. de oſſibus: uel quod iuxta extimum comæ circulum (quem στεφάνην dici teſtatur pollux) capitis caluam circunſcribat.

Στεφανιᾶς

Στεφανιᾶς φλέψ. uena eſt circulo cor ambiēs, apud medicos.

Στεφανίτης. ά. ὁ. athleta, coronatus. Vnde στεφανίτης ἀγών, certamen, cuius victoriæ præmiū corona proponebatur.

Στεφανίτις. ίδος. ἡ. uua quæ frondes habet intercurſantes acinis, miro naturæ luſu, coronariam

Στεφανίων. ὸ. graculi ſpecies. (uocat Plinius.

Στεφανόπλοκος Θ. coronamentorum artifex.

Στέφανος Θ. ά. ὁ. corona, & nomen ſyderis Proclo de ſphæra. Item ambitus mœniū in urbem ductus, Orph. ἐπὶ περὶ στεφάνοισι λυκλόμοιο.

Στεφανόω. μ. ώσω. π. ωκα. corono, cingo. Accipitur apud Galen. pro victorem declaro, palmam tribuo, Actiu. accuſ.

Στεφάνωμα. ατος. τὸ. res ex qua fit corona, coronariū genus oleris quodcunq; foliaceū, Athen.

Στεφανωματικός. ή. ὸ. coronarius.

Στεφοφόρος. Græci uocant flamines.

Στέφω Θ. ω. ὸ. στέφανος.

Στέφω. μ. ψω. π. ψα. circūdo, corono, impleo, redimio. Sic Suet. tintinabulis faſtigium ædis redimiuit. Actiu. accuſ.

Στήθεσφιν aduerb. pro circa pectora, στήθεσι. apd Homer. Iliad. β.

Στηθάνιον. τὸ. & (Homer. Iliad. β.

Στηθώνιον. τὸ. ὸ. medium pectoris, pectuſculum.

Στηθοδιασάκιον. ὸ. τὸ. pectorale.

Στῆθος. ε Θ. ὸ. pectus, ſuperior pars thoracis uſq; ad iugulum.

Στήκω. ὸ. ἐστήκω. hoc eſt βεβαίως μένω.

Στήλη. ης. ἡ. columna: & propriè pila ſtans in monumentis, cippus, titulus, ſimulacrum, imago. Bud. in Annot.

Στηλίδιον. parua ſtatua, terminus.

Στηλὶς. ίδος. ἡ. lignum rectum in puppis cacumine connexum.

Στηλιτευλικός. famoſus, iniurius, ὑβριστικός, infamator, unde duæ illæ inuectiuæ ac infamatrices oratiōes, q̄bus Nazianz. Theologus impiū Iulianū notat, στηλιτευλικοὶ uocati ſunt λόγοι.

Στηλιτεύω. μ. εύσω. π. ευκα. noto, id eſt pingendo uel ſcribēdo aliquem infamia noto, ſculpo in columna in uituperiū alicuius, inuehor in aliquem & triumpho. Etym. Actiu. accuſ.

Στηλίτης. ά. ὁ. notatus infamia, uel potius qui notauit alterum.

Στηλογραφία. ας. ἡ. tituli inſcriptio.

Στηλογραφῶ. ſculpo in columna.

Στῆλος. lapis, q̄ inferius muro innixus fulcit eū.

Στηλῶ. erigo, ut cippum.

Στῆμα. omnes herbæ marinæ.

Στημονίζομαι. ſtamina duco.

Στημονίζω. idem, λεπτύνω.

Στημονίαι. αι. cincinni tenues in modū ſtaminis.

Στημόνιον, &

Στήμων. ονος. ὁ. ſtamen.

Στιλῶσαι. ceſſare, ſiſtere.

Στιβαρὸς. ά. ὸ. pectus, στῆθος.

Στιβαρωσύνη. ἡ. ſtibadium, hoc eſt torus, uel cubile ex ſtibade herba conſtructū. qua dictione Seruius primo Aeneid. uſus eſt. Cæl. li. 4. ca. 58.

Στιβαδοστρωτέω. μ. ήσω. π. κα. lectum ſterno. Neut.

Στιβάζω. calco, πατέω. (abſol.

Στιβαρὸς. ά. ὸ. & ή. &

Στιβαρός. ά. ὸ. fortis, robuſtus, ualidus, denſus, ſolidus.

Στιβάς. άδος. ſicut στιβάδιον, lectus ex paleis, foliis & gramine. ſtragulum, Gaza interp. Sed propriè στιβάδες herbæ ſunt aptæ ad diſcumbendum, Latinè tori dicuntur, quia ex herbis tortis ſolebant conſtrui.

Στιβύσσω. nugari, garrire.

Στιβὶς. ά. ὸ. fugitiuus, μαστιγίας, uerbero.

Στιβεὺς. έως. ὁ. fullo, πναφεὺς. legitur & σιβεὺς.

Στιβευτὴς. ά. ὁ. ueſtigator.

Στιβεύω. μ. εύσω. π. ευκα. & Στιβέω. μ. ήσω. π. κα. calco, ueſtigo, indago, σέβω. eo. Actiu. accuſ.

Σπίθη. γος. ἡ. frigus, cõstrictio, propriè matutinus ros, pruina. Item aranea, & color metallicus niger.

Σπιθία. ας. ἡ. σιθῶ.

Σπιθιάω. μ. άσω. frigefco, ῥίγῳ.

Σπιθίζω. μ. ίσω. π. ιξα. τὸ. σιθίω, & ῥυθμῶδες σιθάζω τὸ ψεῦδος, aufugio.

Σπίθων. ν. ὁ. ueſtigium, trames, ueſtigatio, uia, & indicium Xenoph. ἐντεῦθεν προϊόντων ἐφαίνετο ἵππων καὶ ἡμιόνων ἀπόζεσις τὸ δὲ εἶναι ὁ σίβος ὡς διχλίων ἵππων.

Σπιθρός. δ. ὁ. ſtolidus.

Σπίθω. τὸ. σιβίζω.

Σλυδύς. ὑος. fubula, acicula ſutoria.

Σπίγμα. ατος. τὸ. ſtigma, macula, punctum, nota, diſtinctio. Vnde illud, στιγμῆς βίος ἐστὶ πρὸς τὸν ἄπειρον αἰῶνα punctum eſt uita, ſi ad infinitum ſeculum comparetur.

Σλυγματίας. α. ὁ. uerbero, maſtigia.

Σλυγματίζω. μ. ίσω. π. ιξα. τὸ. σίζω.

Σλυγμήν. ῆνος. ἡ. momentum, punctũ, quod poſt κῶλον, hoc eſt, membrum adnotari ſolet.

Σπίγω. μ. ίξω. π. ιχα. ſigno, uerbero.

Σλυγών. ῶνος. ὁ. στιγματίας. Cæl. lib. 13. cap. 54.

Σλεδῆος. α. ὁ. uerberatus, cauteriatus.

Σπίζω. μ. ίξω. π. ιχα. pugno, percutio, ſigno percutiendo, noto, ſigno ſimpliciter. Actiu. accuſ.

Σλικτέον. diſtinguendum eſt.

Σλικτός. ὸ. ὁ. pictus, ſignatus, uarius, ſplendidus.

Σπίλβη. γος. ἡ. ſplendor, ſpeculum. Item fictile uaſculũ, quo uice lychni utebantur, apud Pollucẽ.

Σπιλβηδόνες. fulgetræ.

Σλιβγιλών. ῶνος. ſcintilla, ſplẽdor, nitor, fulgetra.

Σλιβόν. ὸ. όν. paroxyt. laſciue nutritum, ut habet Cyrillus, neſcio quàm rectè.

Σλιβοποιέω. μ. ήσω. ω. ηκα. ſplendidum reddo, nitorẽ cõcilio.

Σλιβρότης. ὁ. nitor uultus.

Σλιβόω. μ. ώσω. π. ωκα. &

Σπίλβω. μ. ίψω. π. ιλφα. uibro, fulguro, reluceo, reſplendeo, laſciuè nutritus ſum, niteo quemadmodum bene paſti, luſtro, nitidum reddo.

Σπίλβωμα. ατος. τὸ. σιλβότητος.

Σπίλβων. ονος. ὁ. Mercurij ſtella. Heſperus ſtella Veneris, quæ & ἑωσφόρος, ſic Euſt. Iliad. χ. Apollonij interp. lib. 2. adnotãt σίλβοντες ab Aſtrologis dici aſtra, quæ in motu ſunt.

Σλιβωνίδης. reſplendens ac nitens è balneo.

Σπίλος. α. ὁ. aries, dux gregis, κτίλος.

Σλιπνός. ὸ. ὁ. ſplendidus.

Σλιπνότης. ἡ. ſplendor.

Σπίλπωνες. οἱ. puſilli homunciones, quos etiam σκοπαίους nominant.

Σλιμίζομαι. cum ſtibio oculis gratiam concilio.

Στίμμις. ἡ. ornamentũ muliebre, ſtibium, & σίμμι, τὸ. Euſt. Iliad. θ.

Στίξ. ιχός. ἡ. acies, turma continens ultros T. id eſt trecentos, ſiue quingentos, quod ultimum ſequitur Euſt. Iliad. Λ. ἀπὸ τοῦ στίχειν τὸ τάξει προ. (ἴχνια.

Στίον. σία.

Στίπνον. τὸ. oliuæ oſsiculum.

Σλιπτός. ὸ. ὁ. denſus, ſolidus, peruius.

Στίφος. εος. τὸ. cuneus, acies, ordo, turma, caterua, cœtus, conuentus: numerus militũ quater mil le. uide in Appendice de uocab. militar.

Σλιφρός. aridus, cõtractus, denſus floridus.

Σλιχόμαι. ordine eo, procedo. Depon. abſol.

Σλιχίω. idem. Etym.

Σλιχῶν. uide in Appendice de uocab. milit.

Στιγ. γος. ἡ. σίξ.

Σλιχηδόν. aduerb cum uerſu, cateruatim, ordine, in quincuncem. Id autem dicitur, quando res æqualibus inter ſe ſpatijs diſtant, & quoquo tenuertas, ſemper æqualis ordo eſt, ut uidetur in uiris & pauimentis, & apud quoſdam ordines arborum, (borum,

Σλιχίδιον. ου. τὸ. uerſiculus.

Σλιχίζω. carmina ſcribo.

Σλιχομυθῶν. in tragœdijs dicitur, cũ alternis uerſibus reſpondetur.

Στίχος. ου. ὁ. uerſus, ordo, nam uerſus ordinẽ ſignificat. Virgil In uerſum diſtulit ulmos & iterum triplici pubes quàm Dardana uerſu, impellũt. Item manipulus militũ, uide in Appendice de uocab. milit.

Στίχω. μ. ίξω. uado, incedo, circundo.

Σλώδης. durus, aſper, à σία uel σίον.

Σλωδός. ου. ὁ. rhapſodus, quòd uirgulam manu tenens carmina recitaret. σιχὸς enim uirgam interdum ſignificat. Euſt. Iliad. α.

Στλεγγίς. ίδος. olei gutta. Item ornamentum aureum capitis mulierũ, ſtrigil, & à ſtringendo, id eſt exterẽdo nomen traxit. ſuperius legitur στλεγγίς. (γίς & στλεγγίς.

Στλεγγίζω. rado, ungo.

Στλεγγισμα. ατος. τὸ. ſordes quę ſtrigili raduntur ſtrigil. ſupra legitur στλεγίσματα.

Σπολ. ᾶος. ἡ. porticus, fornix, teſtudo, &

Σπολ βασίλεος dicebatur Athenis porticus regia, quæ in dextra Ceramici parte poſita conſpiciebatur, in qua rex, ut inquit Pauſanias, ſedere ſolet, cuius magiſtratus erat annuus ac βασίλειος ἀρχή uocitatus. Præter hanc communem alias adhuc duas βασιλέους στοὰς recenſet Harpocratoris quarũ unam ἐλευθερίου δίου, hoc eſt Iouis Liberi, dicit è regione ſuperioris βασιλέως collocatã fuiſſe, ac alterã adijcit olim ἀνάκλιτον, poſtea uero ποικίλην à picturis uarijs nuncupatã.

Σπιβάζω. μ. άσω. π. ακα. obtrecto, κακολογῶ, ſcommodo. (ζάω.

Σπιβός. ὸ. ὁ cõuicium, iurgium.

Σπιβοκλινέω. δα. in lecto reponere ſiue ſternere.

Σπιβάζω inſtipo, ſtruo, digero, σωρεύω.

Σπιβάς

Σπιβάς. σιβάς.

Σπιβασία. inceſſus, ſtructio. Etym.

Σπιβή. ῆς. ἡ herbæ genus, lectiſternium.

Σπιχάδες. άς. oleæ per ordinem conſitæ.

Σπιχαικός. ὸ. ὁ elementalis.

Σπιχεῖον. ου. τὸ. elementũ, initium, concauſa, interna & ſubſtantialis cauſa Ammonius diſtinguit

Σπιχέω. μ. ώσω. π. ωκα. elemen- (ἀναγράμμα.
ta trado, atq; hominem rudimentis inſtituo.

Σπιχηδόν. ordinatè.

Σπιχίωσις. ιος. ἡ. deformatio, prima elementorũ

Σπιχίω. indagine cingo, cõcludo. (inſtitutio.

Σπιχισμός. δ. ὁ. indages, id eſt plagarũ expanſio uaris ſubtectarum.

Στοῖχοι. indago & ſeries plagarum, quibus ſaltus ſtabulaq; ferarum cinguntur à uenatoribus. στοῖχοι etiam ordines ſunt in acie à fronte ad tergũ ſigillatim porrecti. quare οἱ ἐπὶ στοίχου τεταγμένοι, στοιχῶν dicuntur ab Aeliano.

Σπιχῶ. τὸ. στοιχείω, συμφωνῶ.

Στόλαρχος. α. ὁ dux claſsis. idem στολάρχης.

Σπολάς. άδος. ἡ. lorica, genus armaturæ.

Σπολή. ῆς. ἡ. ſtola, ueſtis tantũ muliebris eſt. Vnde Cicero obijcit cuidam, quòd cum togã induiſſet, ſtatim uerterit in ſtolam. Apud Græcos cõfunditur. Dicitur autẽ ἀπὸ τοῦ στέλλομαι, induo.

Σπολίδες. άι. rugæ in fronte. (Bayf.

Σπολιδωτός. ὸ. ὁ. ornatus.

Σπολίζω. μ. ίσω. π. ικα. orno. Actiu. accuſ.

Σπολίς. ίδος. ἡ. στολή.

Σπολισμός. ὸ. ὁ. ornamentum, ueſtitus.

Στόλοκομος. α. ὁ. præfectas habens comas & attonſas frondes: effertur tam de plantis, quàm de hominibus.

Στόλος. α. ὁ. claſsis, & etiam nauis cõmeatus, curſuſq;, Syneſ. Eſt etiam exercitus, expeditio, Xenoph. & Arriano. Bud. Com. uide Bayf.

Σπολυπ. ους. ἡ. genus herbæ.

Στόμα. ατος. τὸ. os, ris, id eſt concauũ illud, in quo ſunt lingua & dentes. παρὰ τὸ τέμνω, quaſi τὸ τὰ σιτία τέμνον. Ἀπὸ στόματος εἰπεῖν, memoriter dicere & commemorare, ἀπομνημονεύειν. & quod Cice. in Catil. ex memoria exponere dixit, cui opponitur de ſcripto dicere. Στόματι πρὸς στόμα, dicitur acies & frons exercitus inſtructi & compoſiti ad prælium, quia eſt uelut acies ferri perrumpens, & aperiẽs id in quod impellitur. uide φάλαγγος μῆκος in Appendice de uocab. milit. Accipitur etiã pro oſtio, & στόμα λιμένος, fauces portus, Plutarch.

Στομαλγία. ας. ἡ. oris dolor.

Στόμακγος. α. ὁ. φλύαρος, rabula.

Στομαλικά. τὰ. medicamenta oris.

Στομαχικός. ὸ. ὁ. qui cibum continet. Mirum tam oſcitanter hactenus in omnibus lexicis contrario ſenſu adſeruatã hanc uocem, cum nihil uulgarius ſit quam in huiuſcemodi deriuatiuis, ut appellant Grammatici, nominibus uitiũ etiam ſæpe ſignificari, quòd ipſum non ſolum liceat uidere in ἀδμαλικός, ἀρθοπνοϊκός, ἀπλινικός, ἁπαλικός, λαρδικός & ſimilibus, quibus ſane uocibus illos uocamus qui his uel ſpiritus, uel licnis, uel ieoris malis laborant, ſed in hac ipſa diction στομαχικός, cum de ea nominatim ita ſcribat Paulus Aegineta, ubi de ſtomachi affectionibus agit, earundẽq; remedijs, πῶς ἂν τὰς μὴ λαπάχρους τῆ προφήμῃ οὕς ἰδίως οἱ παλαιοὶ στομαχικοὺς ὀνομάζουσιν, &c. hoc eſt, ijs qui cibũ aſſumptum non continent quos peculiari uoce ſtomachicos appellauerunt ueteres, conferet, &c. Significat nonnunquam, τὸ στομαχικόν, etiam id quòd ſtomacho proeſt, ac utile eſt.

Στόμαχος. α. ὁ. ſtomachus, os uentris. Gaza in Ariſtotele uertit gulam, ſicut & οἰσοφάγον. quidam non rectè pro uentriculo accipiunt.

Στομβάζω. ore dilato loquor, πλατυστομῶ.

Στόμβος. grauiter ſonãs, grauiſtrepus, clamoſus.

Στόμιας. α. ὁ. magnum os habens. Item rebellis, de equis qui non parent frænis.

Στόμιον. α. τὸ. frænum, uel potius ea pars fræni, quam equus contumax mordet, bucula. Dicitur & de puteo, & de aliarũ rerum introitu, ut os Latinis. Euſt. etiã oſtia amnium στόμια uocat.

Στομφάκης. α. ὁ. loquax, στομύλος.

Στόμος. conuicium, garrulitas.

Στομόω. μ. ώσω. π. ωκα στηλιτεύω, roboro, conſolido, os compono, & formo ac inſtituo ad decorem Ariſtoph. νεφέλαις. Vnde στομῶ τὴν μάχαιραν, exacuo aciem: quaſi os gladij cõcinno, tempero, & obduro, quod niſi fieret, inutilis gladius eſſet. Item infeſtã aciem obuerto, infeſto agmine exercitũ firmo. Actiu. accuſ. Bud. Cõ.

Στομύλμακτρον. ampullæ.

Στομύλος. loquax, nugo, turpis, grauis.

Στομφάζω. μ. άσω. τ. ακα, magna loquor, ſuperbio, irrideo.

Στόμφαξ. ακος. ὁ acerbus, arrogans, durus.

Στομφαστικός. ὸ. ὁ. magniloquus.

Στομώδης. ους. ὁ. ἡ. amplo ore.

Στόμωμα. ατος. ους. acies, robur aciei, mucro. Eſt & uaſi genus. στόμωμα ferrum eſt, meo quidem iudicio, chalybe cõtemperatum & quaſi roboratum, à στομοῦν, id quod facile deprehenditur ex uerbis Daimachi in Poliorceticis, ubi docet in quem uſum quodlibet ſtomoma diuerſis è locis petitum conuertendum ſit, τῶν στωμωμάτων, inquit, ὃ μὲν σινωπικὸν καὶ χαλυβδικόν, χρήσιμον εἰς τὰ τηκτικὰ λακωνικὸν ἢ εἰς ῥῖνας

τὴ σιλιφοβούπαινα, τὴ χαρακτῆρας ἢ λιβυρνικὰ. τὸ ἢ λύδιον εἰς ῥίνας τὴ αὖ τὸ μαχαίρας, ἢ ξυελα τὴ ξυσῆρας. Nam cum Plinio errant medici nõ pauci, qui squammæ genus alterũ subtilius decussum stomoma interpretãtur, capitur etiam simpliciter pro robore, & solida ui rei cuiuspiam, hic Plutarch. τὸ στόμωμα τοῦ οἴνου τὴ λεπτὸν di xit, & rursus, σίδηρα στόμωμα καὶ ἀκμὴν ἀποσφαντες, quod nos aciem ferri cum Plinio dicere possumus.

Σθναχέω. μ. ήσω. π. ηκα. fusspiro. Neut.

Στοναχή. ῆς. ἡ. fuspirium, σφυγμός.

Στοναχίζομαι. μ ίσομαι. π. ισμαι. fuspiro. Depon.

Στονόεις. όεντ Θ. ὁ. fuspiriosus.

Στόν Θ. ς. ὁ σοναχὴ, λύπη.

Στόνυξ. ὁ. acies & mucro, & abusiue quicquid in acumen definit uel exit, λοίγι Θ στόνυξ lætifera teli cuspis apud Lycoph.

Στόνυχες. extremitates unguium, mucronata.

Στοργέω. μ. ήσω. π. γηκα. amo.

Στοργή. ῆς. ἡ. amatio, affectio amoris, ut est filij erga parentes. πασὰ τὸ σέργειν.

Στορνύνμι, & στορνυω. uel στρῶω, στρωνμι. μ. στρέσω. ἀστρ. α. ἐστόρθα. sterno, sopio, sedo, mitigo, tranquillo.

Στορδὸς tranquillans, strator.

Στόρθυγξ spiculum hastæ, ὠθισθρατὴς.

Στόρθυγξ. capilli cum sordibus impliciti, uel hastæ cuspides.

Στοχάζω. intra ouile pecora cogo atq; includo.

Στοχάζομαι. μ. άξομαι. π. ασμαι. ad ictũ designo, peto, ut gladiatores petere inter se dicuntur, ἐφίεμαι. Item collimo, scopum peto, oculum in scopum intendo, & quod uulgo dicitur, alibum figo: & per translationem est animi intentione ad propositum suum dirigere, Aristot. ☞ μετὰ τὰ φυσ. ς. Item colo, & nutus eius obseruo, quem colere constitui, Polyb. Genitiuo. Bud. Comment.

Στοχὰς. άδος. ἡ. ædificium ex tempore extructum ad æquandum locum ubi tenduntur plagæ.

Στοχασμὸς. ὁ. coniectura, contemplatio.

Στοχαστὴς. ὁ. interpres, coniectator.

Στοχαστικὸς ὁ. ὁ. coniecturalis. στοχαστικὸς αὐλὴς, qui certæ destinationis est in iaculando, uel telo alicui quem petendo, hoc est εὔστοχος, homo solerti coniectura, & consultus.

Στοχαστικῶς. aduerb. coniunctura.

Στόχος. ὁ. ὁ. uarus.

Στραβισμὸς. distortio oculi, obliquus aspectus.

Στραβὸς. ὁ. ὁ. &

Στραβὸν. ὄν Θ. ὁ. strabo, qui distortis est oculis.

Στραγγαλέω. μ. ήσω. π. ηκα. suffoco, strangulo.

Στραγγαλιὰ γξ. ἡ. locus strangulationis.

Στραγγαλιὰ. ᾶς. ἡ. obligatio, ἁπλοκὴ. σβλιότης.

Στραγγαλίδ ες. nodi siue nexus intricati, & quidam globuli, cũ humor non coquitur, nec excernitur, sed redundat Cæl. lib. 10. cap. 11.

Στραγγαλιώδ ης. ες Θ. ὁ. ἡ. tortuosus.

Στραγγόω. criminor, premo, tardè incedo, oblique incedo.

Στραγγίζω. calore, exprimere.

Στραγγὸς. obliquus, peruersus, inordinatus.

Στραγγρία. urinæ stillicidium, Cato de re rust. Quibus lotium ægre it, Græci & à difficultate & à dolore σλυσουρίαν id malum dixerunt, quibus lotium substillũ est, Græci hoc uitiũ στραγγουρίαν dixerunt. dum scilicet urina nõ nisi per interualla stillis fluit Galeno adscriptę Definit. dicunt στραγγρίαν esse ὑπὸ στραγματοῦ ἔγκεισιν. Cic. uesicæ morbum appellat.

Στραγγεύω. ῶ. urinæ difficultate laboro.

Στράγξ. uel στράξ. γὸς. gutta quæ paulatim defluit, stilla.

Στραμβολοκομᾶν. esse crispis capillis.

Στράπτω. fulgeo, fulguro, ἀστράπτω.

Στρατηγοὶ. οἱ. duces exercitus.

Στρατεία. ας. ἡ. expeditio, bellum, στρατιὰ ipsum officium militandi. uide Cyrillum in Appendicæ, & στρατιὰ inferius.

Στρατηγὸς Θ. magnus, superbus. Etym.

Στρατηγὸς Θ. ὁ. exercitus. uide στρατὸς in Ammonio, Orbicij scriptum de ordinibus & præfecturis. πρὸς τὸ στρατόπεδα habes in Appendice lexici.

Στρατιωτικὸς. ὁ. ὁ. militaris.

Στρατοδυσιμὸς. ὁ. idem.

Στρατόδυσις. μ Θ. ὁ. idem.

Στρατόδυσμα. μ. δύσομαι. π. δυμαι. & Στρατοδύω. μ. δύσω. π. δυκα. milito, stipendia facio, delectum ago, στρατοπεδεύω.

Στρατήγειον. ὁ. τὸ. locus ubi conueniunt milites, prætorium.

Στρατηγέομαι. regor ducis consilio.

Στρατηγέω. μ ήσω. π. ηκα. sum prætor urbanus. Item ducem seu gubernatorem rei bellicę ago. Actiu. accus.

Στρατήγημα. ἀτος. τὸ. gestum militare, cõsilium, strategema, exemplum militare summo studio imitandum.

Στρατηγία. ας. ἡ. militatio, prætura, imperium rei militaris & gubernatio. Vide φαλαγγαρχία in Appendice de uocab. militar.

Στρατηγιάω. μ. άσω. π. ακα. milites ducere cupio. Neutrum absol.

Στρατηγικὸς. ducendi exercitus peritus, Isocrat.

Στρατηγικὸς. imperatorię.

Στρατήγιον. ου. τὸ. prætorium, signum ducis in bello, uexillum.

Στρατηγὶς. ίδ Θ. ἡ. nauis ducis in bello nauali. Item ad personam relatum, pro ductrice exercitus, ut

apud Amazones. Bayf.

Στρατηγὸς. ὁ. ὁ. imperator, dux exercitus. Vide φαλαγγαρχία in Appendice de uocab. militar.

Στρατηλάτης. ου. ὁ. idem, prætor.

Στρατιὰ. ᾶς. ἡ. militia, exercitus, expeditio, multitudo militum, ac etiam angelorum. Etym.

Στρατικὸς. bellicosus, timendus. Iouis epitheton, & Palladis. Cæl. lib. 8. cap. 18.

Στρατὸς. uide Etym.

Στρατιώτης. ὁ. ὁ. miles.

Στρατιῶτίδες ναῦς. prætoriæ naues.

Στρατιωτικὸν. ὁ. τὸ. exercitus.

Στρατιωτικὸς. ὁ. ὁ. militaris, militiæ peritus.

Στρατιωτικῶς. militariter.

Στρατὶς. miles mulier, sed στρατὶς oxyton nauis est parata ad uehendos milites. Bayf.

Στρατοκήρυξ. ὁ. uide ἔκτακτοι. in Appendice de uocabulis militar.

Στρατολογέω. μ. ήσω. π. γηκα. armo, id est ad rem militarem concito, milites conscribo, delectum facio. Actiu. accus.

Στρατολογία. ας. ἡ. delectus militum.

Στρατοπεδάρχης. ου. ὁ. castrorum præpositus.

Στρατοπεδαρχία. ἡ. castrorum præfectura.

Στρατοπεδομαι. μ. δήσομαι. π. δυμαι. &

Στρατοπεδόω. castrametor.

Στρατόπεδον. ου. castra, uallum. In plurali accipitur pro militib. ipsis. Vide στρατὸς & στρατόπεδον apud Ammonium.

Στρατὸς. ὁ. ὁ. uel ἡ. exercitus. Dicitur & πῖτυς στρατὸς, id est naualis exercitus pro classe. Bayf. Vide στρατὸς, & στρατόπεδον apud Ammon.

Στρατόφιλ. ab exercitu, στρατὸς.

Στρατοφύλακες. copiarum duces.

Στρεβλὴ. uide Etym.

Στρεβλὴν. tormentũ, nauticum instrumentum ligneum, cuius labris constringuntur plancæ in compingenda naue, adactis cuneis, subscus.

Στρεβλὸς. ὁ. ὁ. tortuosus, peruersus, curuus. Item prauus, uersutus.

Στρεβλότης. ητ Θ. ἡ. obliquitas.

Στρεβλόω. μ. ώσω. π. ωκα. torqueo, depraua, strictè ligo, constringo & arctè uincio. Actiu.

Στρέμμα. ἡ ἄρθρων πρὸς βάσιν, ἢ ὀσέων μετάστασις inquit Vlp. rhetor, utitur ea Demosth. Olynth. 2. quid differat à ῥήγμα Θς, uide supra ῥήμμα. Item luxatio, striblita, placentæ species.

Στρέμματα. τὰ. luxata.

Στρεπτὸς. ὁ. ὁ. flexibilis, torques, fibula chlamydis, panis subcineritius.

Στρέπτω. torqueo. hinc stropha.

Στρεύγομαι. immoror, cunctor, tabesco præ fame, liquesco.

Στρεύγω. μ. σύξω. π. συχα. corrumpo, tristificio, ex

pugno, tardo. Actiuum accus.

Στρέφανον. ὸ. bipennis, securis.

Στρεφάσκω. uerto. Actiu. accus.

Στρεφοδικοπανουργία. composita dictio apud Aristophan. sententiarum corruptela, iuris peruersa administratio.

Στρέφομαι. uersor, habito. Item fallacia utor, tergiuersor, cunctor, comminiscor technas, Græcor. sul. 1. Sic apud Vergil. Aeneid. 12. Verte omnes tete in facies, & cõtrahe quicquid Sine animis, siue arte uales. Accus. Bud. Com.

Στρεφόμεν Θ. supinus, securus, otiosus, improuidus.

Στρέφ Θ. torsio, luxatio, corium, pellis.

Στρέφω. μ. έψω. π. εφα. uerto, torqueo. Herodo. ἐστράφη τὸν πόδα. dixit, pro pedem luxauit. Est etiã animo uersio & uoluto. Actiu. accus. Bud. Cõ.

Στρέφωσις. obturatio, deligatio uasorũ cum pelle aut corio.

Στρεψιδινέω. μ. ήσω. π. ηκα. σιβτόω, συστρέφω, inuoluo.

Στρέψιμαλλος. miser, afflictus. Etym.

Στρέψις. ιος. ἡ. conuersio, fraus.

Στρεψίμαλλος. ὁ. ὁ. uersipellis, astutus, στρόφις, metaphora à uellеribus intortas crispatasq; lanas habentibus.

Στρεψοδικῆσαι. pro στρέψαι τὰς δίκας. dolis & uarietate dicendi iura fallere. Aristophan. in Nebul. ἀλλ' ὅσ' ἐμοῦ Θοῦ στρεψοδικῆσαι καὶ τὰς χρήσεις δολιδῶν.

Στρηνὴς. manifestus, asper, acutus, magnus.

Στρηνιάω. μ. άσω. intemperanter & immodestè ago, lasciuio, molestè fero, infrænis sum, ἀτακτέω, metaphora sumpta à deducentibus habenas, ἀπὸ τοῦ στρέφειν τὰς ἡνίας.

Στρηνῶ Θ. ὁ. durus, στρηνὴς. Sunt qui τὸ στρῆν Θ neutro genere pro duritie usurpent.

Στρηνὼς. acutum & patens. Nicostratus dicit aspe rum, & aures ferientem perstringentemq; sonum. Etym.

Στριβιλικίζ. apud Aristoph. capitur pro, ne tantillum quidem, ne nauci quidem.

Στρίβος. tenuis & exilis uox

Στριγμὸς. ὁ. ὁ. stridor.

Στρίξ. γὸς. canaliculus.

Στριφνὸς. ὁ. strictus, solidus, firmus, strigosus. Sic Cic. Quanquã in Lysia sunt sæpe etiam lacerti sicut fieri possit ualentius, uerum est certe genere toto strigosior. (Suid.

Στρίφνος. neruosa boum caro, & βοταύη ἄβρωδς.

Στροβελὸς. ὁ. ὁ. curuus, delicatus, obliquus.

Στρόβιλος. ὁ ως. instrumentum è carduis fullonũ, quo rudẽ pannũ tractant, lanæq; uillos excitãt.

Στροβέω. μ ήσω. π. ηκα. tumultuor. Plutarch. λιμώττοντας νήσους πυθέσθαι τὴν ἰταλίαν ἐπρόβησεν. id

εστ ἐστάβλευ. Item moueo, uerso, circumago, στρέφω, & uerso, id est, ἀναπείνω. ut πῆδε με κακέσε. probo, exploro. Significat etiam excutio mentem meã, & uerso mein omnem partem. Gregor. de Erem. & Aristophan. Neb. Bud. Com.

Στρόβιλος. ὁ. rotundus, nux pinea, & interdum ipsa pinus. Item procella, tẽpestas, uortex, uentus uerticosus, Lucian. Tox. Item turbo ludus, & genus saltatiõis. Plato de Rep. 4. Bud. Com. & Cael. lib. 11. cap. 19. etiam cochlea, turbinata buccina, teste Suida, ety. Strobili dicti sunt filij Carcini poëtæ. Erasmus in prouerbio, Fortunatior Strobilis Carcini.

Στροβιλῶ. ῶ. συστρέφω. cõtorqueo & intorqueo.

Στροβιλώδως. ες Ⓒ. ὁ ἡ. frequens anfractibus.

Στρόβος. ὁ. ὁ. uortex aquarum. Nicand. interp.

Στροβυλοειδὴς ὄρος. apud Strabon. lib. 13, mons in pineæ nucis formã tuberosus. Interpres exponit turbinem in acutum apicem desinentem

Στρογγυλακίνδω. conuolui.

Στρογγύλη. ης. ἡ. rapa, torta. insularum Aeoli una.

Στρογγύλη νῆσος. uide in Chiliad Erasmi.

Στρογγυλοπρόσωπος. ὁ. qui rotunda est facie.

Στρόγγυλος. ὁ. ὁ στρόβιλ Ⓒ. rotundus, tendens in acutum, turbinatus.

Στροβύλη Ⓒ. ῆ. ὁ. uibex, tuber.

Στρογγύλος. grauis, ἀκινός.

Στρόμβος. ὁ. ὁ. trochus, sphæra, globus. uortex, cõchylium, turbo, lapis rotundus, ῥόμβ Ⓒ. παρὰ τὸ στρέφεσθαι. Etym. à Theodoro in Aristotele uertitur cochlea, turbo.

Στρομβόω. ῶ. ὡσω. π. ωκα. uersor, uoluto.

Στρομβώδης. ὁ turbinatus, ut Gaza uertit in Aristotele. (stotele.

Στροτός. αὐτί τὸ στρεπτὸς Aeoles dicunt, & conuersam multitudinem. Etym.

Στρουθίζομαι. struthio herba lanas purgare ac candidas reddere.

Στρυδίζω. strideo, lamentabilem uocem edo.

Στρυθιοκάμηλος. ὁ. struthiocamelus apud Aelianum & Oppianum lib. 3. de Venatione.

Στρυβίον. ου. passerculus, & generaliter quæuis auicula. Item radicula, seu lanaria herba eluendis lanis idonea. Στρυθία τὰ. Gaza in Aristot. uertit passeres.

Στρυθοκέφαλος. ου. ὁ. habens caput passeris.

Στρυβός. ὁ. ὁ passer auis, ut Gaza uertit in Aristot. Vide in Aeliano. Significat etiã in mimis obscœnam partem uirilem à passeris salacitate.

Στρυθὸς ὁ χερσαῖος λιβύη. apud Aristot. struthio Libyca.

Στρῦξ. υγὸς. ὁ. idem.

Στρυφεῖος. ᾶ. ὁ. ianitor, uersutus, Mercurij cognomen, quòd ianuarũ custodiæ præsideret. Item astutus, uersutus, callidus, ueterator, qui & con

torquere uerba & multis machinis res inuente re nouit, hoc est, ὁ εἰδὼς συμπλέκειν τὸν στρέφοντα λόγους καὶ μηχανὰς. ὁ πανοῦργος.

Στροφάλιγξ. γος. ὁ. conuersio, cardo, turbo.

Στροφαλίζομαι. μ. ίζομαι. π. ισμαι. uertor, uoluor.

Στροφάς. άδος. ἡ. conuersio, uertigo.

Στροφάδες. Insulæ sunt in Ionio mari. Etym.

Στροφάω. μ. άσω. π. αηκα. uerto. Nam Attici pariter & Dorienses à uarytonis deducta circũflexa producũt, ut νέμω νωμῶ, πέπω πωπῶ, στρεφῶ στρωφῶ & similia. Actiu. accus.

Στροφεύς. Ⓒ. ὁ. cardo ostij, id est στρόμβος. summus dorsi spondylus, scilicet quod in eò caput circumagatur, cui & ὀσφυὸς. nomen.

Στροφή. ῆς. ἡ. uersutia, reuolutio, cũctatio subdola, aut tergiuersatio fraudulenta & ludificatrix fallacia. à στρέφομαι. Dicitur etiam cum equus à sessore in obliquum flectitur. id est, πλαγίωσις, flexus, Xenophon. Bud. Com. & Cael. lib. 5. cap. 8. Dicitur item στροφὴ apud poëtas Lyricos reuolutio illa dum inter sacras saltationes, facerdotes modo in dextrã modo in sinistram, choros reuocarent.

Στρόμβος. ὁ. cardo ostij, στροφεὺς, θυρεός. Itẽ uerticulũ epistomij in aquæductibus, & in salientium sigillis.

Στρόφιον. ου. τὸ. strophium, fascia, torques, cingulum tortum, corona, inauris.

Στρόφιος. ου. ὁ. Strophius, pater Pyladæ.

Στρόφος. ὁ. uersatili uersutia præditus. μεταφορικῶς ἀπὸ τοῦ στρόμβος.

Στροφόομαι. torminibus uexor & laboro.

Στρόφος. ου. ὁ. dolor intestinorũ, quod tormen Latinè uocãt à torquendo, uel tormina potius in numero multitudinis Cor. Celsus de signis aquæ intercutis loquens cap. 6. lib. 2. Eiusdem morbi nota est ubi circa umbilicum intestina torquentur (στρόφον Græci nominant) coxæq; dolores manent, &c. Item cincinnus, cirrus, funiculus tortus, lorum peræ.

Στροφὸς. idem, & στροφοὶ dicũtur uerba ac sermones contorti, inuoluti, & dolosi συμπεπλεγμένοι καὶ δολεροὶ λόγοι.

Στροφόω. Ⓒ. ὁ. torminosus.

Στρύμαγγος. ὁ furiosè in Venerem cõcitus. Gal.

Στρυμών. ῶνος. ὁ. Strymon, flumen Amphipolis Thraciæ. (in glo.

Στρυφνός. ή. ὁ. acerbus, rigidus, faciẽs obstupefacere dentes, durus, austerus, astringens, ualidus,

Στρυφνότης. ητος. ἡ acerbitas. (densus.

Στρύχνος. ου. solanus, frutex. Vide in Chil. Erasmi.

Στρώβιλος. ου. ὁ. στρόβιλος.

Στρωγνός. appollinaris minor, herba quædam.

Στρῶμα. ῶς. τὸ. stroma, stragulũ omne quod sternitur

nitur & insternitur. Vide in Chiliad. Erasmi, Milesia stromata.

Στρωματεὺς. ὁ. piscis quidam maris rubri.

Στρωματής. ἐος. ὁ. ἡ. uarie contextus.

Στρωματόω. μ. ίσω. π. ικα. insterno ut iumentũ.

Στρωματοδεσμός. ὁ. culcitra, stratus, colligatus, stragulum. Dicitur & στρωματόδεσμον genere neutro. Aesch. ἀῤῥωποι δὲ νῦν στρωματόδεσμα φέροντες.

Στρωμνή. ῆς. ἡ. stratus, id est lectus, ὃν ὀνόμαπτε στρωμνὴς πᾶζε ἐδὼς πυθέσθαι Ⓒ τὰ στρατιᾶλα, ἠδὲ τὰ πάλια καὶ πᾶν ὁ πυθόμενθα. Ἐκ τοῦ νέμω. (μωμ.

Στρώννυμι. & Στρώννυμι. μ. ώσω. π. ωκα. ἀόρ. α. ἔστρωσα. &

Στρωννύω. sterno. Actiu, accus.

Στρώσις. δ. ῶν. constratio uiarum.

Στρωτὴρ. ῆρ Ⓒ. ὁ. trabs parua, crates, tegmentum ex papyro in scenis & tugurijs. alij dicunt tectũ ex uirgis. Etym.

Στρώτωρ. ορος. ὁ. ἡ. instrator, qui equum domino insternere solet. Cæl. lib. 9. cap. 11.

Στρωτὸς. ὁ. ὁ. stratus.

Στραφάομαι. uersor.

Στραφάω. μ. άσω. π. αηκα. uerto, neo.

Στυβαρὰς χρυσᾶ. crustæ auri.

Στυγάνωρ. ορος. ὁ. ἡ. odio habẽs uiros, Amazonũ epith. apud Aeschyl.

Στυγέομαι. ήσομαι. π ημαι. odio sum, pafsiuè.

Στυγερὸς. & συγερὸς. ᾶ. ὁ. querulꝰ, tristis, odiosus, molestus, terribilis, ἐπίφοβος, horribilis, rigoro

Στυγερόπωρ. ος. ὁ. cum odio aspiciens. (sus.

Στυγερότης. ητος. ἡ. mœstitia.

Στυγέω. μ. ήσω. π. ηκα. odi, timeo. Actiu.

Στυγητὸς. ᾶ. ὁ odibilis συγερός.

Στυγνάζω. μ. άσω. π. αηκα. tristor, tristitiam fero.

Στυγνὸς. ᾶ. ὁ. tristis, molestus.

Στύγω. pro συγέω.

Στύεσθαι. incitari.

Στυλῆσαι. spoliare, σκυλεύσαι.

Στύλ Ⓒ. ου. ὁ. columna pertica.

Στύμα. τος. τὸ. genitalis membri arrectio, ὄψεως τὸ ἀκόρεστον. Eust. Iliad. χ.

Στύμμα. ατος. τὸ. spissamentum, & domitura uenenti.

Στυμνὸς. durus. (guenti.

Στύμος. ου. ὁ. truncus.

Στυμφαλίσιος. genus auium in lacu circa Stymphalida. Etym. Vide Aelianum.

Στυμφαλὶς. Arcadiæ ciuitas.

Στύμφαλ Ⓒ. ου. ὁ. ἡ. Arcadiæ ciuitas & fons.

Στύξ. γός. Styx infernalis palus, & in Arcadia eiusdem nominis, quasi dicas mœstitiã. & filia una Oceani sic dicta est, & nomẽ fontis in inferno. Etym.

Στυπάζω. μ. άσω. strepo, tono, ἀβέω, impello.

Στυπεῖον, uel συππίον. ου. τὸ. stupa, quasi τυπεῖον, τὸ τυπῶμενον λιναρίου. συππεῖον τὸ ἔλαιον ὀσθῶν. σύππιον ὀθὲν τὸ λίνον νήθεται.

Στύπιον. genus lini. Etym.

Στύπος. tonitru, stipes, truncus & omnis arbor dura ac firma sic uocatur.

Στυππιπώλης. ου. ὁ. qui canabinas uestes & stuppeas diuendit, apud Aristoph.

Στυπτηρία. ας ἡ. alumen, συπτρία, chalcitis.

Στυπτικὸς. ὁ. ὁ strictiuus, stypticus. à σύφω.

Στυρακίζω. stimulare.

Στυρακίζω. μ. ίσω. traho, pungo.

Στυράκιον. ου. τὸ. &

Στύραξ. κ Ⓒ. ὁ. lignum iaculi, pars hastæ inferior quæ manu tenetur, manubrium: uel etiam ipsa arbor è qua iacula, similia his quæ è corno fiũt. & lachryma cuiusdam arboris. Mihi magis probantur qui nõ solum pro ligno sed potius ipso ferro ligni affixo ac ipsa cuspide interpretãtur ut sit ὁ σίδηρος τοῦ ἀκοντίου, quibus etiã suffragari uidetur Pollux lib. 1. cum de hasta loquitur, cuius (inquit) pars anterior ἀκμὴ, Ⓒ ἐπιδορατὶς, ἠδὲ σύραξ. Sunt etiã qui annulũ interpretentur, quo cuspis ligno adstricta & affixa manet. Libanius uidetur hac uoce usus pro incẽsi uel suffitus genere quopiã cũ ita in libro de ppria sua fortuna scribat. σύραξ ἅμα ὀσμῆ, θεραπεύσας ὑπὸ θεόν. Cyril. pro lachryma siue odoramento fœminino facit, aliàs masculinũ: itidem Ammonius. Barbarus annotat etiã σύρακας uocari tonsillas prepilatas, quę alio nomine ἀρίσκοι di

Στυφελίζω. μ. ίξω. π. ιχα. cuerto, quatio, agito, persequor, uerbero, uinco, torqueo. (cuntur.

Στυφελισμὸς. ᾶ. ὁ. cõtumelia, querimonia, iniu-

Στυφελὸς. ᾶ. ὁ. durus, fortis, asper, tur- (ria, ira. bulentus, molestus.

Στύφλ Ⓒ. terra arida & dura.

Στύφλος. ᾶ. ὁ. asper difficilis, Lycoph. μισινῆ σύφλα νάσσου τοὺ ἐλίττω, insolẽtes & asperos Mifeni tractus incolunt.

Στύφομαι. fumo.

Στύφ Ⓒ. ῆ Ⓒ. ῶ. stupa, lucrum.

Στυφρὸς. ᾶ. ὁ. grauis, solidus, constans, callosus, rẽ torridus, duratus.

Στύφω. μ. ύψω. π. υφα. obturo, stringo. Actiu.

Στύψις. ι Ⓒ. ἡ. constrictio, ψύλλωσις.

Στωϊκοὶ philosophi sic dicti ἀπὸ τῆς στοᾶς, quæ erat (ipsorũ schola.

Στώμιβ ιος. trabs lignea.

Στωμοδῦος. garrulus, σωμύλ Ⓒ.

Στωμυλία. ας. ἡ. argutia, loquacitas, dicterium.

Στωμυλιοσυλλεκτάδης. ου. ὁ. qui obliqua dicta facetiasq; colligit. πολυλογίας σωμάγωγ.

Στωμύλλομαι. σωμύλω.

Στωμύλματα. stulta blateramenta, argutiæ, nugæ, nugamenta, lepóres.

Στωμύλ⊙. ά. ὁ. multiloquus, lepidus, facundus, facetus, dicax, garrulus, uersutus, deceptor, adulator, nequam. Accipitur tam in bonam quàm in malam partem.

Στωμύλλω. imperfecte loquor, garrio, multa & arguta loquor, & per se manifesta blatero. Etym. Υ. tu.

Σύαγρος. ά. ὁ aper. Antiqui separatim σῦν ἄγριον dixerunt. Vide apud Aelianum.

Σύαινα. à sue uocatus, quem Græci recentiores chœrillam interpretantur, hoc est porcum.

Συαινία. ας. ἡ. conuicium & confertio manuum.

Συβάλας. ὁ &

Σύβας. ά. ὁ. libidinosus, uoluptuarius.

Συβαρίζειν. deliciari, fiducia diuitiarũ calumniari, opiparè ac genialiter uiuere. Vide in Chil. Erasmi, Sybarissare.

Σύβαρις. ι⊙. lautitiæ cõsummatæ deliciæ, Sybaris urbs Calabriæ. Philostratus passim prouerbiali schemate usurpat pro luxu, & delitijs, καὶ σύβαριδος μεσοίκειαν & lib. 6. ἐπ' αὐθρώπου σύβαριν ἡγεμόνος τὰ πάντα, qui summum bonũ luxu metiebatur.

Συβαρίτης. qui ex Sybari est, Sybarites. Etym.

Συβαριτικός. ή. ὁ. mollis, uoluptuosus. unde συβαριτικώτερος ἐζῆκα, de conuiuio dicebatur nimium apparato. Eras. Chil.

Συβήνη. ης. ἡ. arcus aut calamorũ theca, pharetra. superiùs σεβλίνη.

Συβόσιον. ά. τὸ. grex porcorum.

Συβαρίζω. μ. άξω. insolesco, delicior, συβαρίζω.

Συβελασμός. ὁ. ὁ strepitus in conuiuijs.

Συβώτης. ά. ὁ. subulcus.

Συγγαλάκτιος. collectaneus.

Σύγγαμβροι. οἱ. mariti duarum sororum.

Σύγγαμ⊙. ά. ἡ. uxor.

Συγγεγραμμένοι πατέρες. conscripti patres.

Συγγένεια. ας. ἡ. consanguinitas, affinitas, cognatio, propinquitas, societas propinquorũ, coniunctio sanguinis.

Συγγενής. ἐος. ὁ. ἡ. consanguineus, affinis, cognatus, propinquus. Vide ἀγχιστεῖς apud Ammon.

Συγγενίδες. αἱ. consanguineæ.

Συγγενικός. ὁ. ὁ. innatus, naturalis.

Συγγερασκω. conseneseo. Neutrum absol.

Συγγίνομαι. conuenio, coëo, ὁμιλέω, cõmercium habeo cum aliquo, cõuersor, cõsuetudine utor, familiaritas mihi intercedit, simul uiuo & συγγράφω τινί colloqui cum aliquo. Id aliquando ad res refertur, ut συγγίνομαι τῇ παιδίᾳ, in studio literarum uersor. Item adiuuo, συμμαχῶ, socius sum, συμβιόω. Est etiam simul natus uel congenitus. Depon. datiuo.

Συγγινώσκω. ignosco, simul cognosco. Datiuo, ut συγγινώσκω σοι ἣν ἁμάρτησας.

Συγγνώμης. ἡ. uenia, unde. συγγνώμην ἔχειν, ignoscere.

Συγγνωμονέω ⊙ συγγινώσκω.

Συγγνωμονικός. clemens & facilis in condonandis maleficijs. cui opponitur πικρογνώμων.

Συγγνώμων. ονος. ὁ. idem. mitis, misericors.

Συγγνωστός. ή. ὁ. dignus uenia, ignoscendus, deprecabilis.

Σύγγονο⊙. ά. ὁ. ἡ. frater, soror.

Σύγγραμμα. ατος. τὸ. uolumen, commentarium, quodcunq; opus, commentatio. Ammonius distinguit à συντάξεις.

Συγγραφεύς. έως. ὁ historicus, author, id est libro rũ cõpositor. Vide ἱστοριογράφος apud Ammõ.

Συγγραφή. ῆς. ἡ. historia, compositio, scriptio à Cicer. dicitur, ut Tuscul. 5. A quo nõ modò impulsi sumus ad philosophicas scriptiones, uerùm etiam lacessiti. Refertur aliquando ad forum, & ponitur pro chirographo, syngrapha, hoc est stipulatione & cautione. Neque semper obligatione reciproca cõstabat, sed etiã unius tantũ sponsione & alterius stipulatione. Vide in Chil. Erasmi, Ex syngrapha agere. Asconius Pedianus syngraphã à chirographo distinguit, quod in hoc tantũ quæ gesta sunt conscribi solent, in singrapha uero etiam contra fidem ueritatis pactio uenit.

Συγγράφομαι. &

Συγγράφω. μ. άψω. π. αφα. conscribo, id est compono historias, uel poëmata, cum alio scribo, literis mando. Aliquando cum scripto caueo ab aliquo. Actiu. accus.

Συγγυμνασία. ἡ. coexercitamentum.

Συγκαθαγίζω. μ. ίσω. π. ικα. sanctifico. Actiu.

Συγκαθαιρέω. tollenti onus auxilior.

Συγκαθέδρ⊙. ά. ὁ. assessor.

Συγκαθείργω. simul concludo, & in eodem loco cohibeo. Lucian. λέοντι συγκαθέρξθη, cum leone conijectus in caueam, Leoni commissus.

Συγκάθεσις. coniudicatio, comparatio, collatio.

Συγκαθεύδω. condormio.

Συγκαθιδρύω. colloco.

Συγκαθιερῶ. consecro.

Συγκαθίημι. μ. ήσω. π. ηκα. simul demitto, συγκαταβάινω. Actiu. accus.

Συγκαθοικέω. unà cohabito.

Συγκαίω. aduro.

Συγκαικεγεῖν. colludere.

Συγκαίρεγμα. res per collusionem actoris & rei transacta, ex quo genere est prænuncupatio, id est (καθύφεσις. collusio à Iurisconsultis appellatur.

Συγκα-

Συγκαλέω. μ. έσω. π. εκα. conuoco. Actiu. accus.

Συγκαλινδεῖσθαι. conuolui.

Συγκαλύπτω. μ. ύψω. π. υφα. cooperio. Actiu.

Συγκάμνω. μ. αμοῦμαι. simul laboro. Neut. absol.

Συγκάμπτω. inflecto.

Συγκαταβαίνω. unà subsideo, simul descẽdo, unà aliquid aggredior, συγκαθίημι.

Συγκατάθεσις. uulgo condescensio, cum quis se demittit ultra suam dignitatem.

Συγκαταβιοῦν. conuiuit.

Συγκατανεύω. consenesco.

Συγκατάγω. restituo, allicio.

Συγκατακολύομαι. unà demergor, urinor.

Συγκατακλίνω. conuiuere.

Συγκατάθεσις. ιο⊙. ἡ. assensio, approbatio qua eadem uisa noscuntur, συναφώνησις. Ita enim Stoic. causam antecedentẽ, & adiuuantem uocant Cic. in Lucul. Nunc de assensione atq; approbatione, quam Græci συγκατάθεσιν uocant, pauca dicemus.

Συγκατευθύνω. emendo, corrigo.

Συγκατανεύω. agnoscere.

Συγκατάνευος. adstipulator, & συνεπαίνος, hoc est collaudator.

Συγκατανῶ. τὸ. συγκατατίθεμαι, & συνεπαινῶ.

Συγκατακλείω. concludo.

Συγκατακλιθήσεσθαι. unà cubantes.

Συγκατακτὸς. συγκαταπτένας. simul occidens.

Συκαταλέγω. coopto ad sodalitatem uel collegiũ

Συγκατασκευάζω. μ. άσω. π. ακα. si- (aliquod. mul præparo. Actiu. accus.

Συγκατασπαπᾶλω. μ. ήλω. π. υφα cũ impetu uenio.

Συγκατασσάω. ῶ pariter auello, conuello.

Συγκατατίθεμαι. assentior, approbo, consentio, comprobo. Accus.

Συγκατατίθημι. idem. cum datiuo.

Συγκαταψηφίζομαι. suffragijs seu calculis addor, cooptor. Lucas in Act. συγκατεψηφίσθη μετὰ τῶν ἕνδεκα ἀποστόλων.

Συγκάτευγμα. ατος. τὸ. res uotiua.

Συγκατευθύνω. dirigit.

Συγκαθρύπτω. unà defodio.

Σύγκειμαι. consto, id est cõpositus sum Depon. accusat. & συγκεῖσθαι conditum esse, Linacro interp. coniungi, componi, compositum esse.

Συγκέκλειον. ά. τὸ. quod conuenerat, quod pepigeramus, conuentio, pactum.

Συγκεκορδυλισμένος. coaceruatus, mixtus.

Συγκεκροτημένος. ου. ὁ. accinctus, in procinctu existens.

Συγκεκροτημένως. plausibiliter, magna cũ laude.

Συγκεκρύπτω. μ. άσω. π. ακα. &

Συγκεράννυμι. μ. άσω. π. ακα. & (miscẽo, contempero, confundo. συγκεράζω,

admiscuit. Actiu. accus.

Συγκεφαλαιόομαι. in summam colligo, & in summam colligor. nam actiuè & passiuè significat.

Συγκεφαλαιόω. μ. ώσω. π. ωκα. summatim colligo, summatim dico.

Συγκεχορηγός. ότος. τὸ. concessum.

Συγκεχυμένως. confuse.

Συγκηδεσταί. οἱ. mariti & uxoris parẽtes, qui duas sorores in uxores duxerunt. teste Eust. Iliad. ξ.

Συγκινδυνεύω. μ. εύσω. π. δυκα. simul periclitor.

Συγκιρνᾶδ⊙. cõmisceri. (Neut. datiuo.

Συγκιρνάω. inquit Planudes quod Cic. tempero.

Συγκλείσμᾶδ⊙. ά. ὁ. conclusio Nazianz. εἰς τὰ φῶτα λόγω. μετὰ τὴν τοῦτον ἐκλιμίαν πολὺν τὸν πρὸν συγκλεισμὸν τῶν ἑπάνω βεβιωμένων, &c.

Συγκλειστός. conclusilis.

Συγκλείω. μ. είσω. π. εικα. claudo. Actiu.

Συγκλέπτης. ά. ὁ. socius particeps furti.

Συγκληρονόμ⊙. ά. ὁ cohæres.

Συγκληρόω. μ. ώσω. π. ωκα. simul sortior.

Συγκλησία. ας. ἡ. concilium, & dicitur de senatoribus, ἐκκλησία uero de populo.

Συγκλητικός. ή. ὁ. senator.

Σύγκλητ⊙. ά. ἡ. senatus, concio. Vnde σύγκλητος βουλὴ, indictiuum concilium, congregatio uniuersorum, qua & λατεκκλησία & σύγκλητ⊙ ἐκκλησία teste Polluce uocabatur.

Συγκλίνιαι. connexitates.

Συγκλονεῖσθαι. titubare.

Συγκλονίω. μ. ίσω. π. γκα. concutio, Actiu.

Σύγκλυσις. uicini, mixti, σύμικροι, colluuies hominum, collectanea multitudo, apud Aeschinem Socraticum.

Συγκοιμᾶδ⊙. condormire, συνυπνῶ.

Συγκοίνων⊙. ά. ὁ consors.

Συγκοίτιον. ά. τὸ. merces pro concubitu.

Συγκολλᾶν. conglutinare, conuenire.

Συγκόλλησις. ι⊙. ἡ. conglutinatio.

Συγκολλητής. fictor, componens, conglutinans.

Συγκομιδή. ῆς. ἡ. transuectio, apportatio, repositio fructuum, συναθροισις, collectio.

Συγκομίζω. μ. ίσω. π. ικα. comporto, fructum ex agro domum refero. Est etiam cadauera colligo, & sepelio. Actiu. accus.

Συγκόμισις ἐργάτου, resina locularis Palladio dicta, quod in loculis & fictilibus uasis cõueheretur, immũda, assulas & lapillos admixtos adhuc habens.

Συγκομιστήρια. τὰ. festa quibus primæ fruges comportabantur.

Συγκομιστός. ἄρτος. panis est inter furfuraceum & similagineũ medius, quasi confusaneus, sic dictus quòd in eum conferatur simul furfur, utriculi & similia. Gal. etiã αὐτόπυρον uocari testatur lib. 1. de alimentis. Cic. cibariũ panẽ uocat.

Συγκομ-

Συγκομμάζομ. genus quoddam edulij.
Συγκοπή.ῆς.ἡ. cõcisio, figura cũ aliquid è medio dictionis aufertur. Itẽ affectio similis deliquio. Syncope (inquit Tryphon in Append. est abiectio syllabæ è medio, ut κάμμορος ꝓ κακόμορος.
Συγκοπτικῶς. huiusmodi deliquium inducens.
Συγκόπτομαι. animo linquor.
Συγκόπτω.μ.όψω.ψ.οφα. ferio, fessus sum, uerbero, concido, contũdo, pulso, discindo. Lucian. πολλὰ φίλια συγκόπτειν. hoc est, ut Cic. in Catone Maiore loquitur multæ amicitiæ discissæ potius quam dissutæ.
Συγκροτέω. adiuuo, simul leuo. Accus.
Συγκραδαίνω. quasso, uibro, uibrantem motum cieo, Aristot. de mundo.
Σύγκρασις ιος. ἡ. commixtio, unio, confusio.
Συγκυατέω ᾱ. conseruo, tueor.
Συγκυατίσαι. conspirare, litem componere periculo imminente. à Cretensibus sumptum, qui semper seditiosi sunt. Etym.
Συγκρησμός.ὁ. conspiratio. Vide in Chil. Eras. uocabatur conciliatio quã Cretes postquã tempore aliquo dissidiũ inter se aluissent, ac neab hostibus inuaderentur metuerent, iniuerũt ac inter se concordiam stabiliuerunt.
Σύγκεμα. coagmentum, & quod concretum est (ut Cicero loquitur) ut mundus.
Συγκεμαλικός.ὁ. temperatus.
Συγκρίνομαι. cõparor. Et συγκρίνεσθαι πρός τινα, contendere, indicio experiri, etiã cum aliquo capitali iudicio disceptare. Est & συγκρίνεσθαι, coagmentari, concrescere.
Συγκειμένωμα.τὰ. pacta.
Συγκρίνω.μ.ινῶ.π.ικα. comparo. Actiu.
Σύγκρισις.ιῶ.ἡ. comparatio, assimilatio, genera tio, à Gaza in Aristotele uertitur miscella & mixtio. Syncrisis, siue antithesis (inquit Rufiniã.) est comparatio rerum atq; personarum inter se contrariarum. Dicitur item συγκρισις, generatio, mixtio concretio.
Συγκριτικός.ὴ.ὸ comparatiuus.
Συγκροτέω λιώ ἀμιμι. colligo copias.
Συγκροτέω, uel συγκροτέω.μ.ήσω.π.κα. propriè de fabris effertur ordine modulato incudẽ tundentibus, complodo, auxilior, simul adduco, meditor, conspiro. ut συγκροῦσαι λιώ ἀμιμι, colligere copias. Itẽ turbo, cõpleo Theodoro interp. (terp. &
Συγκροτέομαι, freno Luciano interp. Rod. Agric. uel ministror, Eras. & ἵππος συγκροτούμενος apud eundem Lucian. dicitur Agricolæ equitatus instructus, Eras. equa spectatissima & excellens.
Συγκροτίζαντδω.οῖ. uulgo complices.
Συγκροτισμός. conspiratio.

Συγκροτόσιος γέλως. indecorus qui totum corpus quatit.
Σύγκρεμα. debitum, fœnus.
Συγκρέσι©-.σ.ὁ. cõcussor, collisor. Vide in Chiliad. Eras. Syncrusius risus.
Σύγκρεσις. &
Σύγκρουσι©-. collisio.
Συγκρέω.μ.έσω.π.κα. collido, cõcutio, in conflictum impello. Isocrat. ἡμεῖς δὲ ᾠόστε διὰ μιᾶς συγκρέσεως τῶν ἐχθρῶν πραγμάτων. Liu. cõmittere ac profligare bellũ dixit, pro eodem, id est καθιστάναι τὸν πόλεμον, συμβάλλειν. Et Herod. σωέκρουον δὲ αὐτοῦς, Simultatem inter eos ciebant. Sic Cyprian. Episcoporũ cohærentem cõcordiam subdola temeritate collidere, hoc est σωαρωλοσειν, ταραττειν, συγκρέειν dicit. item collætor. Bud. Com.
Συγκρύπτω.μ.ύψω.ψ. υφα. abscondo, simul abscondo. Actiu. accus.
Συγκυβεύω. unà alea ludo.
Συγκυκάω.μ.άσω.π.κα. commisceo. Actiu.
Συγκυκλῶ. circundo.
Συγκυλινδέομαι. uolutor. Datiuo iung.
Συγκωμαγκτής.ὰ.ὲ. simul uenãs, socius uenatiõis.
Συγκύπτω. simul inclinor, pariter incumbo, Synes. Accipitur etiam pro ὑποκύπτειν & κατακύπτειν, & deorsum aspicere, ut demissi spiritus homines solent, Gregor. εἰς γενέᾶ. Est etiam coire & in unum contrahi quod hiabat & distrahebatur. Xenoph. ἀνάβ.2. Bud. Com.
Συγκυρέω.μ.ήσω.π.κα. contingo, confirmo, assequor. Neut. absol.
Συγκύρημα.ατος.ὸ. &
Συγκυρία.ας.ἡ. fors, casus, σωτύχημα.
Σύγκωλ©-.ὸ. solidus.
Συγκωμάζω. unà salto, collusito.
Σύγγυιος.ὰ.ὸ. germanus.
Συγχέζω. concedo.
Συγχαίρω. gratulor, σωᾄδομαι. Vide ὦ χαίρειν. in Ammonio.
Συγχειμάζομαι.μ.άσομαι.ω.ασμαι. cohiberno,
Συγχέω.ὸ. συγχύνω.
Συγχερύω.μ.ήσω.π.κα. confero, soluo expensas.
Σύγχρως.ὰ.ὸ. uicinus.
Συγχιμφθάς. collisus, offensus.
Σύγχισις. comparatio.
Συγχωνίζω.μ.ίσω.π.ικα. contemperaneus sum. Neutr. datiuo.
Συγχρονισμός.ὸ. est eorũ qui concurrũt in idem
Σύγχρονος.ὰ.ὸ. contemporaneus. (tempus.
Σύγχυσις ιῶ©-.ἡ. confusio, turbatio, mixtio,
Συγχύω. &
Συγχύω.μ.ύσω.π.υκα. cõfundo, obscuro, tumultuor. Actiu. accus.

Συγχωρέω.μ.ήσω.π.γκα. cõcedo, permitto, indulgeo, ueniam do, comiter & per gratiam indulgeo quippiam & condono, Synes. Est etiã consentio & adstipulor, credo, nõ reclamo, Platoni in Phædro. Itẽ acquiesco, ἀρκοῦμαι, ἀγαπῶ, contentus sum, Lyf. Hoc uerbum unum ex illis est, quæ in præsenti uoce actiua prolata in futuro uocem passiuam sortiũtur apud Atticos. Apud Demosth. enim & Platonem legitur συγχωρήσομαι in futuro, à συγχωρέω Συγχωρέσομαι ὦδε, ut mihi permittatur impetro. Bud. Com.
Συγχώρημα ᾶος.ὸ. &
Συγχώρησις ιος.ἡ. concessio, abolitio.
Συγχωρωμένος. cui uenia habetur. Est etiam in Pand. cuius nomẽ abolitione principis ex reis exemptũ est. Inde illud Gregor. in Pentecost. ὁ δὲ ἅπαξ τοῦτο ἐχ ἑπτάκις μόνον, ἀλλὰ καὶ ἑβδομηκοντάκις ἑπτὰ συγχωρεμένω©-, Toties uenia diuinitus donatus. Bud. Com.
Σύελλω. celeriter, impetuosè.
Σύ©-. concitabatur.
Συλάω.συζῶ.μ.ήσω.π.κα. conuiuor, pueris adhæreo, simul adolesco. Datiuo, ut σωεζηκὼς ἀρετῇ, qui à puero uirtutem exercuit.
Συλλόγιον.ὸ. συνδιάγειν. συμβιῶν. uitæ consuetudo & societas, agere uitam cum aliquo.
Συλλάγγυμι.μ.δύξω.π. δυκα. &
Συλλάγω. coniungo. Actiu. accus.
Σύλληξις ι©-.ἡ. coniunctio.
Συλγτέω. altercari, disputare.
Σύλητησις. mutua quæstio, cõquisitio. Cic. Epist. famil. diligens inuestigatio.
Συλητήτης.ὰ.ὸ. disputator.
Σύλογα. coniugata, coniugalia.
Συλογία. ας.ἡ. coniugium, coniugatio, fit autem in eiusdem generis uerbis quę quidem orta ab uno uarie cõmutãtur, ut sapiẽs sapiẽter, sapientia.
Σύζυγος.ὰ.ὸ ἡ. cõiunx, compar, socius. (tia.
Συζυγῦντα. Cicero coniugata uocat.
Σύζυξ.ὸ.ὁ. δμόζυξ.
Συήλαι ἀί. uolutabra suum, & loca cœnosa.
Συηνία ας.ἡ. ruditas, rusticitas. à suibus deductũ. Inde & συηνίας, adiectiuè.
Συηνέω. inscitè quippiam agere.
Σύθη. impetum fecerunt.
Σύθι. festina, ἐλθέ.
Συϊκός.ὸ ὁ. suillus.
Συκάζω.μ.άσω.τ.ακα. calumnior, ficus lego, premo.
Συκαλίδες.ἀί. ficedulæ, auiculæ, quòd cum ficus maturæ sunt maximè capiantur. Legitur & συκαρίδες pro eodẽ, quæ μελαγκέφαλος quoq; appellatur, hoc est atricapilla, Gaza interprete apud Aristotelem.

Συκαμινάδης©-.ὰ.ὸ. stultus, μωρός.
Συκαμινέα.ας.ἡ. morus.
Συκέμινον.ὰ.ὸ. morum, morum celsi.
Συκάμινον©-.ὰ.ὸ. morus. μορέα.
Συκασής. sycophanta. delator.
Συκέα. &
Συκῆ.ῆς.ἡ. ficus arbor.
Συκείδης.οῦ. uide Sycophanta in Chiliad. Erasmi.
Συκία.ας.ἡ. cucurbitula qua sanguis exugitur, ꝓ
Σύκινος.ὰ.ὸ. ficulnus. Item inuti- (σικίνος.
lis, imbecillis, à fragilitate ficulnei.
Συκίον.τὸ. ficuum decoctum. Hipp.
Συκίς.ίδος.ἡ. ficulneum, loca ubi ficus crescunt.
Συκοαντέω. adulari.
Συκόβιος.ὰ.ὸ. ficis uiuens. Vocabantur sycophantæ hoc nomine Athenis Eras. in Chiliad.
Συκολόγος.ὰ.ὸ quasi ficus numerans, siue de ficis loquens, sycophanta.
Συκομορέα.ἡ. &
Συκόμορον.ὰ.ὸ. sycomorus arbor & fructus eius. ficus autem est Aegyptia prædulcis sine granis, cõposito nomine ex fico & moro, Plin. & Dioscoride autoribus.
Σῦκον.ὰ.ὸ. ficus. Dicitur autem de fructu, arbore, & morbo, qui est hulcus in oculis, quæ & σύκωσις appellatur. Quidam marsicam appellari putant Latinè. Σῦκα nominantur (inquit Aegineta) eruptiones rotundæ in modum hulcerũ, cum quadã soliditate rubentes quas dolor cõmitatur, hæ plerunq; caput petunt, tametsi etiã in reliquo nascantur corpore. Est etiã propriè σῦκον ficus matura, ut ἰσχὰς arefacta, & φήλεξ immatura & syluestris, ὄλινθος uero, immatura quidem, sed ramen cultiua.
Συκόπαις.ὸ. uide sycophanta in Chiliad. Erasmi. uide συκώπαις.
Συκοπρασής.ὰ.ὸ. ficuũ sector, sordidus, auarus.
Συκοπραγίδης.ὰ.ὸ. sordidus homo & præparcus, apud Hipponactem ob ficuum uilitatem, quasi ficuum arrosorem dicas.
Συκορός.ὰ.ὸ. uide Sycophanta in Chil. Eras. συκωφαντής.
Συκοσαδίας.ὰ.ὸ. συκοφάντης. (φός.
Συκοφαντέω.μ.ήσω.π.ηκα. calumnior, calumnijs circunuenio, defero, falso accuso. Actiu.
Συκοφάντημα.ὸ. calumnia.
Συκοφάντης.ὰ.ὸ. calũniator, sycophanta, delator. Vide in Chiliad. Erasmi. Plutar. Ὃ συκοφάντης τὸν ὄνομα ἐπὶ φιλοπραγμοσύνης γεγενῆσθαι φασίν. διεκωλυμένοι γὰρ ἀθύνησιν ἐκφέρειν τὰ σῦκα, μηνύοντες καὶ φαίνοντες τοὺς ἐξάγοντας, συκοφάντας ἐκλήθησαν. Aristoph. interp. præter hanc adhuc aliam huius appellationis causam adfert, quem consule statim in initio Plut.

Συκοφαντία ας. ἡ. calumnia, quæ ut habent Pandectę Græcè tribus fit modis, ἢ γὰρ συκοφαντεῖ τὰς πλασῶς λαβοῦσα, ἢ πεῖσθοῦσα τὸ ἰδίας ὑποθέσεως γίνεσθαι, ἢ τὰ ἀληθῆ ἐκκλέπτασα μεγύπτιον, ἢ φυγοδικεῖ τελείως ἀναχωροῦσα ἢ διατριβούσα. (&c.

Συκοφάντρια ας. ἡ. calumniatrix.

Σύκχοι οἱ. calceamenta Phrygia.

Συκώλης ου. ὁ. ἡ. similis ficui, & sycophanta. Etym.

Συκών. ῶνος. ὁ ficetum.

Συκώπαις, uel συκόπαις. ωιδος. ὁ. puerorum modo ficorum studiosus. In sycophantam Athenienses iactabant. melius per ο micron in medio scribitur.

Συκωρός. ὁ. ὁ. quasi ficos obseruãs, sycophanta συκορός. Accipitur nonnunquã pro ficuum cultore & agricola.

Σύκωσις ιος. ἡ. uitium palpebræ asperæ & ficosæ. sic dictus à fici similitudine, quando caro excrescit, fit enim teste Gal. Isagoge sua, cum ex interiore parte intumuerint palpebræ, excreuitq; illic carni aliquid simile, ex quo difficile mouetur oculus. Item ani uitiũ hulcus uel ex attritu natũ, quod mariscã uocamus & ficum.

Συλαγωγέω. μ. ήσω. π. ηκα. abigo prædam, spolio, denudo.

Συλάω. & συλέω. μ. ήσω. π. ηκα. &

Συλεύω. μ. εύσω. π. ευκα. prædor, sacrilegio compilo, aufero, furor, commoueo, lædo ac noceo, Hom. Iliad. π. Ἀχαιοὶ αὐτὴρ, ὅς πρῶτος ἐσύλα τὸ τεῖχος ἀχαιῶν.

Σύλη. ης. ἡ. &

Σύλησις ιος. ἡ. compilatio.

Συλητής. οῦ. ὁ. compilator.

Συλλαβή. ῆς. ἡ. comprehensio, syllaba. à σωὶ & λαμβάνω.

Συλλαβίζω. syllabas iungo, syllabas connecto Luciano.

Σύλλαβος. ου. ὁ. index libri.

Συλλαμβάνομαι. &

Συλλαμβάνω. μ. ήψω. π. εφα. cõprehendo, id est manu capio. Inde συλλαβέειν τῶι θανάτω, id est ad supplicium rapere: sicut Cic. ad Q. frat. Is hominẽ cõprehendit, & in custodiã Ephesi tradidit, Item comprehendo, id est perstringo, concludo, contineo. unde σύλλαβος, index. Item opitulor, adiuuo, Isocrat. Item concipio, & λυῶ, id est, cum utrunq; semen genitale coit ad fœtũ faciendum, Aristot. de Gener. ani. Item suscipio. Plato de Leg. 4. καιρῶ γὰρ χαμαιγενοῦς ξυλλαβέσθαι λυθερνηλικίαν ἢ μή. Bud. Com.

Συλλέγομαι. colligo, comparo, quæro. Item συλλογίζομαι, hoc est ratiocinor rationem alicuius rei gerendæ uel explicãdæ ineo, certis argumentis colligo & constituo. Bud. Com.

Συλλέγω. μ. ἐξω. π. χα. idem. Actiuu. accus.

Συλλείβω. μ. ἐψω. π. ιφα. stillo, fluo. Neutr.

Συλλεύω. contero.

Σύλλεκτος. ὁ. ἡ. corriualis.

Συλλιβόλλω. collectim, comprehensim, summatim. Eras. strictim ad summam, ραδίως.

Σύλλημα. ατος. collectio.

Συλλημπέω. subueniendum.

Συλληπτικός. ὁ. qui concipere potest.

Συλλήπτρια. adiutrix.

Συλλήπτωρ. ορος. ὁ. adiutor, συναγωνιστής.

Σύλληψις. ιος. ἡ. comprehensio, auxilium, conceptio. Syllepsis (inquit Rufinianus) Latinè correptio. est cum duabus diuersis q; sententijs & rebus unum datur uerbum, minime utrisq; conueniẽs, ut: Inclusos utero Danaos, & pinea furtim Laxat claustra Simon. Verbo uno uaria est syllepsis clausula nexa. Despauterius.

Συλλογεύς. έως. ὁ. collector. coactor indictionalis q alio nomine ἐραυιστὴς & interdũ ἀγύστης di.

Συλλογή. ῆς. ἡ. cõgregatio, collectio. (cebatur.

Συλλογίζομαι. &

Συλλογίζω. μ. ίσω. π. ικα. computo, concludo, ratiocinor, colligo ratione subducta, differo, di-

Συλλογιμαῖος. ὁ. ἡ. collectitius. (sputo.

Συλλογισμός. ὁ. ὁ. computatio, pensatio, ratiocinatio: ratiocinatiuum uel collectiuum, Quintilian. interprete. Oratio constans ex propositione, assumptione, & conclusione, argumentum ratione cõclusum, συλλογισμὸς ἐριστικός, ratiocinatio pugnax.

Συλλογιστικῶς. ὁ. ὁ. rationalis, huius oppositum est ἀσυλλόγιστος.

Σύλλογος. ὁ. ὁ. hominum frequentia, conuentus, coitio, concilium, iudicium, συνέδριον, concessus. & συναγωγεῖον, id est collegium, ut aurum.

Συλλούω. colluo. (gurum.

Συλλοχέα. ας. ἡ. cœtus, congeries, congregatio, ἄθροισμα. Metaphorice apud Hipp.

Συλλοχισμός. ὁ. uide in Append. de uocab. milit.

Συλοινός. ὁ. insulsus, ineptus.

Σύλον. ὁ. τὸ. pignus, χρῆμα ἐνέχυρον.

Συμβαίνω. μ. ήσομαι. π. ηκα. ἀόρ. β. συνέβην. contingo, accido, congruo, & συμβαίνειν effici, oriri, consequi. ut συμβαίνειν ἄτοπα sequi absurda & incommoda. συμβαίνειν τῇ συγκείσει cadere & conuenire in comparationem. Item συμβαίνειν euenire. Neutr. datiuo.

Συμβακχεύω. debacchor, cum alijs insanio.

Συμβάλλομαι. confero, adiuuo, conduco, colligo, dico. Depon.

Συμβάλλω. coëo, committor, cõiungor, commisceor, συναπτω, συνέξω, ut uenæ & cõfluentes, Aristot. & Theophra. Item cõmitto, collido, confligo. Plutarch. συμβαλὸν τὰς ναυμάχους, Acies

Acies instructas ad prælium cõmiserunt. Et in hac significatione aliquando absolute ponitur, Isocr. Item collido, hoc est, inimicitiam inter duos & discordiam rixamq; cõcito. συγκρούω, ut συμβαλεῖν αὐλοῦσας φίλους. Xenophon. παιδ. 6. Item confero, & contendo, cõparoq;. Item conjecto, conijcio, ut συμβάλλω τὸ γύπνιον. Item pacisor, & contractus conuentaq; in eo, συναλλάττω, Demosth. & Isocr. Bud. Cõment. Item συναινέω.

Συμβαλωτά. sunt coacta per se uelleris implexu, potius quàm textu condita. ἀπὸ τοῦ συμβαλεῖν.

Σύμβαμα. τὸ accidens, propositio ex nomine & uerbo, perfectam sententiam reddens, ut Socrates ambulat. Sed παρασύμβαμα, ex nomine & uerbo imperfecta oratio, ut σωκράτης μέλλ.

Σύμβαν. forte.

Συμβασιλεύω. μ. εύσω. π. ευκα. simul impero.

Σύμβασις. ἡ. concordia, cõuenientia, colloquiũ.

Συμβατήριος. ὰ. ὁ. pacificabilis, cõmodus ad pacta.

Συμβατικός. ὴ. ὸ. conueniens ad pacta, pacificabilis.

Συμβεβηκὸς. ὸς. accidens. uide Porphyriũ in quinque uocibus, cõsecutio dici potest, hoc est, qualitas quæ sequitur ea quæ per se stant, id est, substãtias. Cic. Cõsecutio tractatur, cũ qd quamq; rem sequatur, inquiritur. Et τὰ συμβεβηκότα dicuntur à Lucretio cuenta. Et à Cic. nonnunquam rerum attributa, & τὰ κατὰ συμβεβηκός quæ temere & casu eueniunt.

Συμβιβάζω. μ. άσω. π. ασα. cõiecto, ex collatione aliquorum doceo, & probo, & cõijcio, certior fio, affirmo. Item compono, coagmento, accommodo, ad cohærentiam adduco, concilio, ad amicitiam fœdusq; adduco.

Συμβίβασις. ιος. ἡ. instructio, affirmatio.

Συμβιβαστήριον. confirmatio ut fœderis, & societas faciendi fœderis.

Συμβιβῶ. instruam, docebo.

Σύμβιβος. ὁ. ὁ. συμβιώτης.

Συμβιόω. μ. ώσω. π. ωκα. simul uiuo, συνδιαίτημι, confungi uita comuni, degere uitã cum alio.

Συμβίωσις. ιος. ἡ. conuictus. (Neut. datiuo.

Συμβίωτος. &

Συμβίωτος. ὁ. ὁ. cõuictor. contubernalis, simul uiuens.

Σύμβλημα. ατος. τὸ. pessulus. (uens.

Συμβλιῶτο. obuiauerunt.

Σύμβλητος. conferendus, cõparabilis & cõmutabilis. unde Aristot. accipit σύμβλητον, & ἀδιάφορον.

Συμβοήθεια. ας. ἡ. auxilium. (σμ p eodem.

Συμβολαιογράφος, uel συμβολαιόγραφος. ὁ. ὁ. notarius.

Σύμβολαιον. ὰ. ὸ. commertium, pactum, contractus, conuentio, conuentũ. Vnde συμβόλαιος δίκη, controuersia, uel iudicium de pacto & contractu.

Συμβολαιτεύω. pacisor, contraho, συναλλάττω.

Συμβολεύς. έως. ὁ. instrumentum quo piscatores retia texunt.

Συμβολή. ῆς. ἡ. coniunctio, congressio, cõflictus, conflictio præliaris, commissio, id est parium comparatio ad pugnã. Item coniectura & consilium, utilitas. Item confluens fluuiorũ apud Strab. lib. 4. Itẽ collatitia cœna, ἔρανος, unde fit ἀσύμβολον, τὸ δεῖπνον ἐράνου, καὶ τὸ δεῖπνον ἀφ' ἑαυτοῦ, apud Athenæũ.

Συμβολή. τῶν. stipem.

Συμβολικὴ. ῆς. ἡ. connexio, copulatio, ut συλλαβῶν συμβολικὴ connexio & copulatio elementorũ uel syllabarum Grammaticis.

Συμβολικός. ὴ. ὸν. coniecturalis, allegoricus, & ænigmaticus. Inde theologia συμβολικὴ est, quæ in sacramentis implicita est hodie in ecclesia, ut olim in ceremonijs legalibus fuit. Ea & τελεστικὴ & μυστικὴ appellatur, differtq; à philosophica theologia, quæ uersatur in theoria, & rerum diuinarum commentatione, hæc dicitur quoq; καταφατικὴ & ἀποφατικὴ. Bud. Com.

Συμβολικῶς. coniecturaliter, id est per comparationem præteritorum & futurorum.

Σύμβολον. τὸ. symbolum, nota à Cicerone dicitur, signum, ut signa militaria. Græci etiã symbolum anulum appellant. Plin. lib. 33. cap. 1. Et σύμβολα interdum insignia, id est παρασήμια, Herodian. Et σύμβολα numero multitudinis dicuntur ἀπὸ τοῦ περὶ τὰ σύμβολα τῶν ἐμπόρων δίκαι. Demosth. ὁμολογῶ σύμβολον γὰρ εἶναι τοῖς συμβόλοις καταλῦσαι. Idem συμβόλων δὲ δεῖν πλέονα μακεδόνες πρὸς ἀθηναίους. Item omen, & οἰώνισμα, Gregor. Ψελλ. λ. 1. Dicuntur quoq; hoc nomine tesseræ quæ dã, quę dantur publice à ciuitatib. quibusdã hominibus sibi amicis, ut hospitaliter & amicè acciperentur in oppidis fœderatis. Lysias. Sic hodie uocari possunt tesseræ collybisticæ, quas literas collybicas uocant, quasi ad permutandam pecuniã externã institutas. Aliquando accipitur ἀντίτυπα. quasi tessera & frustũ abscissum, commissura, Plato Symp. Σύμβολα Pythagorica dicta sunt quædã quasi ænigmata, significantia rei alicuius occultæ & reconditæ, quæ etiam σωθήματα, & ἀλληγορήματα dicuntur, de quibus uide Laërtium lib. 8. in Pithagora. Bud. Com. & Tho. Mag.

Σύμβολος. ὁ. masc. gen. sicut σύμβολον pro omine quoq; ponitur apud Synes. ἵνα μὴ τοῦ νυμφίου σύμβολος ἀπαίσιος γένηται. Sic afit dicitur ut παράλογος. ὑπόλογος. μετάμελος, & symbolus uel symbolum Latinis. Item incidens obuius.

Σύμβοτος. ὁ. ὁ compascuus, συνόδιος.

Συμβούλευμα. ατος. τὸ. consilium.

Συμβούλευσις. συμβουλή.

Συμβουλευ-

Συμβουλευτικός. est oratio consultoria, in qua consilium datur alicui.

Συμβουλεύω. μ. εύσω. π. εύκα. cōsulo, id est do consilium. Neutrū datiuo iung. ut συμβουλεύω σοι, sum autor, & εἰσηγοῦμαι. Et passiua uoce, συμβουλεύομαί σοι, id est καὶ κινοῦμαι, & συσκέπτομαι, συμπραγματεύομαι, tecum cōmentor de re aliqua. Significat etiam consulo te.

Συμβουλή. ῆς. ἡ. consultatio, sententia, consilium & admonitio. Ammon. distinguit à paræneſi.

Συμβουλία. ας. ἡ. cōsultatio, συμβουλέα triplex, uide apud Laërtium circa finem libri 3.

Συμβούλιον. ου. τὸ. consilium.

Σύμβουλος, ου. ὁ. consiliarius.

Συμβώμοι θεοί. οἱ. dij quos eiusdem aræ honore dignabantur, cuiusmodi Amanus & Amandatus apud Persas. Strab.

Συμμαθητής. οῦ. ὁ. condiſcipulus.

Συμμανθάνω. μ. συμμαθήσομαι. π. συμμεμάθηκα. ἀόρ. β. συνέμαθον. condiſco.

Συμμάσσω. μ. ἄξομαι. ω. αρφα. comprehendo.

Συμμαστοσφραγίζω. sigillarem terram.

Συμμαχέω. μ. ήσω. π. ηκα. simul pugno, id est ſocius ſum in bello. Neut. datiuo iung. Vide apud Ammonium συμμαχεῖν & βοηθεῖν.

Συμμαχία. ας. ἡ. auxilium, ſocietas in bello, cōfœderatio.

Σύμμαχος. ου. ὁ. auxiliarius, ſocius, commilito. uide ἐπίκουροι apud Ammonium.

Συμμένεια. ας. ἡ. conſtantia.

Συμμερίζομαι. unà partem accipio.

Συμμεταβάλλω. cōmutor paſsiuè, unà cōmuto.

Συμμεταφέροντες. οἱ. ſecum transferentes.

Συμμετέχω. participo. Genit. iungitur.

Συμμετρία. ας. ἡ. ſymmetria, proportio, temperamentum, apta compoſitio & figura, genus ueſtis muliebris.

Σύμμετρος. ου. ὁ. moderatus, commenſuratus.

Συμμηδομαι. conſulo, id est do conſilium.

Συμμίγνυμι. συνάπτω, συμβάλλω, commiſceo, confligo. συνέμιξε αὐτῷ λόγων, cum eo uerba feci. συμμίγνυμι etiam est uires ſocio, caſtra caſtris adiungo. cum datiuo.

Συμμιγνύω. & συμμίγνυμι. μ. ίξω. ω. ιχα. uel Σύμμιξις. εως. ἡ. cōmiſtio, & σύμμιξιν ἔχω. cum conflatum ſit. Plat. in Phæd.

Συμμίσγω. coëo, ὁμιλῶ. ut συνέμιξε αὐτῷ λόγων, Verba cum eo feci. Item cōmiſceo, συνάπτω, συμβάλλω, confligo. Eſt quoq; uires ſocio, caſtra caſtris adiungo. Xenoph. Bud. Com.

Συμμορία. ας. ἡ. portio, multitudo, curia, tribus. συμμορίαι teſt. Vlp. Rhetore & Harpocr. decuria ſunt munera obeuntium. Nam ex decem tribubus Athenis delecti erant mille ducenti

ditiſsimi, qui conferrent pecunias quoties res pub. egebat, & armarent ac inſtruerent uiginti claſſes diſtributiq; erāt in ſingulos ſexageni, uocabantq; συμμορίαν ſexaginta illos, ex his omnibus locupletiſsimi trecenti eligebantur qui in primis pecuniam conferrent præ alijs. Verū quòd ad uocem attinet decuriæ uel claſſes dici poſſunt Latinè. Sic Columell. Aratores à uinatoribus, & uinatores ab aratoribus, ijq; à media ſtinis, claſſes etiam non maiores quam denum hominum faciundæ quas decurias appellauerunt antiqui, & maxime probauerunt, quod is numeri modus in opere cōmodiſsime cuſto- (ditur.

Συμμυλόγων. tacens.

Συμμύστης. ὁ. ὁ. ſymmyſta, ſecretarius.

Συμμύω. comprimo. Et συμμῶν, σιωπῶν.

Συμπάθεια. ας. ἡ. condolentia, naturalis conſenſus & conuenientia, cognatio. Cic. lib. 2. de Diuinat. Ex quadam conuenientia & coniunctione naturæ quam Græci uocant συμπάθειαν.

Συμπαθής. έ⊙. ὁ. ἡ. eiuſdem affectus.

Συμπάθω. συμπάσχω, id est condoleſco, alienisq; incommodis afficior, conſentio.

Συμπαιγνία. ας. ἡ. colluſio.

Συμπαιδεύω. condoceo. Vnde Polyb. ὁ δὲ βία καὶ θυμῷ συμπεπαιδευμένος ⊙, In uiolentia & iracundiæ furore educatus, hoc eſt, ὁ δὲ διαιτᾷ θυμῷ σύντροφος ⊙, aſſuetus & exercitatus.

Συμπαίζω. μ. αίξω. π. αιχα. colludo. Neut. datiuo (iung.

Σύμπαικτωρ. ορ⊙. ὁ. &

Συμπαίστωρ. ορ⊙. ὁ. ſimul nutritus.

Συμπαλαίω. μ. αίσω. π. αιχα. colluctor,

Συμπᾶ. ad ſummam, in ſumma, ut plurimū, uniuerſum: quod pro mundo etiam Latini dicūt, & τὸ σύμπαν εἰπεῖν, rem cōplecti uniuerſam.

Συμπανηγυρίζω. commercor.

Συμπανεργῶ. coadiuuare.

Συμπεδαθέω. concurro.

Συμπεδακαλέω. cohortor.

Συμπεραίνω λεχθὲν ὑπὸ λόγω ὀρθῶς. rectè atq; ordine diſputationem proſequor.

Συμπεδαλαμβάνω. comprehendo.

Συμπαραμαρτέω. μ. ήσω. π. ηκα. iuxta, & ſimul ſequor, comitor. datiuo iung.

Συμπαρανήχομαι. ſimul nauigo, uel nato.

Συμπεδασκευάζω. μ. άσω. π. ακα. adiuuo.

Συμπεδατείνω. produco, prorogo, ſimul extendo.

Συμπεδαφόρμενοι. qui unà feruntur.

Συμπαρεδρεύω. μ. εύσω. aſsideo, maneo.

Συμπάρειμι. præſens ſum, & οἱ συμπάροντες, ſautores.

Συμπαρεκτανύω ⊙. ſimul extentus.

Συμπεδέπομαι. accedo, obtingo, id eſt cedo.

Συμπεδέχω pro παρέχω.

Συμπεπλάμενοι ſimul deuolaui.

Συμπάροικος. ου. ὁ. contubernalis.

Σύμπας. αντ⊙. ὁ. uniuerſus. σύμπαντες, multi ſimul.

Συμπάσσω. conſpergo.

Συμπάσχω. τὸ σωμπαθῶ. uide πάσχω apud Ammonium.

Συμπατάσσω. μ. ήσω. π. ηκα. collido, palma aut uola aperta quatio.

Συμπατέω. μ. ήσω. π. ηκα. conculco, utroq; pede calco. Actiu. accuſ.

Συμπείθω. ſimul perſuadeo.

Συμπεπλωκός. ὸς. quod collapſum eſt & exaruit, qd Gal. προπεπλωκός dixit, ſic Actius σαφύλην προπεπλωκέαν unam exarefactam & iam rugoſam uocat.

Συμπεπλωκώς. compreſſus.

Συμπεράινω. concludo, termino. Actiu. accuſ.

Συμπέρασμα. ᾶτος. τὸ. concluſio, connexio, complexio, συλλογισμός, & τὰ συμπεράσματα, ali quando ſunt argumētorū puncta. ultima pars ſyllogiſmi, in qua duo πρότατα, id eſt, termini propoſitionem relicto medio coniunguntur.

Συμπεριάγω. unà duco, mecum uerſo.

Συμπεριπατέω. inambulantes.

Συμπεριφέρω. circunfero, circunuoluo.

Συμπεριφέρομαι. turpiter & flagitioſe cum aliquo oberro. Bud. Com.

Συμπεριφορά. ᾶς. ἡ. portatio quæ fit circunferendo, circunlatio, conuictus, comparatio, obedientia.

Συμπερμασκευάζω. μ. άσω. π. ακα. adiuuo.

Συμπεσών. όντος. ὁ. contingens, incidens.

Συμπέπω. concoquo, ἐκπέπω.

Συμπεφραγμένον. ου. cōſeptum.

Συμπεφυκός. ὸς. compreſſum, concorporatum, os uuluæ obductum.

Συμπεφυκότες. οἱ. obcæcati, obſepti.

Συμπήγνυμι. μ. πήξω. π. ηχα. conſtringo, congelo. Actiu. accuſ.

Συμπηγνύω. compingo, coapto, compono.

Σύμπηκτ⊙. ου. ὁ. compactus.

Σύμπηξις. ιος. ἡ. cōmixtio, compoſitio, gelatus, concretio. Ariſtot. de Mundo.

Συμπιέζω. opprimere.

Συμπίλέω. conſtipo, complico.

Συμπίνω. μ. συμπίσομαι. π. συμπέπωκα. cōbibo. Neutr. datiuo iung.

Συμπίπτω. μ. συμπεσοῦμαι. ω. συμπέπτωκα. & ἀόρ. β. συνέπεσον. contingo, coincido, & idem patior, incurro, coëo, cōpeto. Ariſtot. de Hiſt. 1. & 9. Item cōtrahor, aſtringor, & συνέχομαι, ut apud Xenophon. qui μικρὰς ἀναπεπταμένας opponit ταῖς συμ-

πεπτωκυίαις. & Ariſtotel. de Gener. 2. Res enim tumida, cum ad habitum ſuum redit, συμπίπτειν dicitur, hoc eſt conſidere, συνέρχεσθαι εἰς καθ' ἑαυτά. Eſt etiam τὸ συγγίγνυμαι καὶ συμπλέκομαι, καὶ συμβάλλω, confligo, ut συμπίπτειν τοῖς πολεμίοις, Item ἁρμόζω, congruo, conuenio. Neutr. datiuo iung. Bud. Com.

Συμπιτνέω. id eſt, συμπίπτω.

Συμπλάττω. confingo, cōminiſcor, calumnioſe exquiro, conflo.

Συμπλείονες. complures ſimul collecti.

Συμπλέκομαι. manum conſero, aut pedem confero, confligo. Accipitur etiam in bonam partem pro amicè conuenio & cōplector, hæreoque. & quod Cic. de ſomnio Scip. dixit cōnector, id uertit συμπλέκομαι, Max. Planudes.

Συμπλέκομαί τινι. eſt mihi negotium cum eo, rem habeo cum eo, implicatus ſum. Cicero dixit, Sortis neceſsitudine coniunctus ſum. Bud. Com. & συμπλέκειν ἀλλήλοις iunguntur inter ſe, & συμπλεκόμενα, iuncta.

Συμπλέκω. μ. ξω. π. χα cōcinno, complico, cōtexo, confero manus. Actiu. accuſ.

Σύμπλεξις. εως. ἡ. complexio.

Συμπλέκων. complectens, ὁμονοῶν.

Συμπλοκή. ῆς. ἡ. ſymplegas, id eſt complexio, conglobatio, conflictatio & pugna, Ariſtot. de mundo. Sunt etiam Symplegades inſulæ duæ, ſiue duo ſcopuli in Boſphoro: dictæ quod inter ſe aliquando cōcurriſſe fabulis traduntur.

Συμπλυνέω. μ. υνῶ. impleo. Genit.

Συμπλυνόομαι. expleo Cicero, & συνεπλύνοῦτο explebat, & ξυνεπλήρωσε explere inſtituit.

Συμπλοκή. ῆς. ἡ. complexio. Item coniunctio, hoc eſt, cum negotium cum aliquo habemus. Item coitus uenereus. Item congreſſio, prælium, conflictio, manuum conſertio. Pertinet etiam ad textoriā, & idem ſignificat quod συνύφανσις. Symploce figura (inquit Rhom. Aquila) ſæpius ab una parte orationis, & toties in unam atque eandem deſinit, ut: Quis legem tulit? Rutilius. Quis tribus ſortitus eſt? Rullus. &c.

Σύμπλοῳ. ου. ὁ. ſimul nauigans.

Συμπλοΐα. ας. ἡ. connauigatio.

Συμπνεύομαι. ſuffoco.

Συμπνοσυσμός. οῦ. ὁ. conſpiratio, ὁμόνοια.

Συμπνέω. conſpiro, hoc eſt, unanimiter aggredior quippiam & coniuro, quod etiam dicitur συμφυσῶ.

Συμπνοία. concordia.

Συμποδηγῶ. duco, dirigo.

Συμποδίζω. μ. ίσω. π. ικα. obligo, id eſt impedio, Actiu. accuſ. συμποδίζεσθαι, paſſiuū, irretiri.

Συμποβέω. absorptum, deglutitum.
Συμπολεμίζω. concerto, auxilior.
Συμπολίζω. μ. ίσω. π. ικα. facio habitare, comprehendo.
Συμπομπεύω ludos celebro.
Συμπονέω. μ. ήσω. π. ηκα. simul laboro. Neutr.
Συμπορισμός. σ. ό. paratio.
Συμποσιάζω. μ. άσω. π. ακα. conuiuor. Neutr.
Συμποσιαρχέω. sympoſiarchia fũgor in cõuiuio.
Συμποσιαρχία. ας. magiſteria conuiuiorum.
Συμποσίαρχος. σ. ό. præfectus conuiuij, modiperator, cui ſorte principatus conuiuij obtigit.
Συμποσιαστής. σ. ό. conuiuator.
Συμπόσιον. σ. τὸ. compotatio, conuiuium, locus conuiuij. Marc. Cato contendit apud Cice. de Senect. conuiuij uocem eſſe multo urbaniorẽ & honeſtiorẽ quã apud Græcos συμποσίον ſit.
Συμπολικός. σ. ό. ſpectans ad conuiuium, exhilarans conuiuium, hilaris conuiua.
Συμπότης. σ. ό. compotor, conuiua.
Συμπότρια. ας. ἡ compotrix.
Συμπορακτωρ ορος. ὁ adiutor, ſocius.
Συμπράττω. conficio, ut συμπράττω τόδε, hoc tibi conficio & in cõmodum tuum, & tua cauſa efficio, & ſtudeo tibi. Vnde pro fauere & opitulari, adiuuare, & conſpirare ponitur.
Συμπροθυμέομαι. in eandem cauſam incumbo, ad idem efficiendũ contendo, eodẽ incumbo.
Συμπρονομεύω. μ. εύσω. τ. ευκα. ſum ductor ad prandium.
Συμπροπέμπω. μ. έμψω. π. ομφα. comitor.
Συμπροσίσμι. adhæreo.
Συμπροσευτυχηκέναι. cohærere.
Σύμπτωμα. ατος. τὸ. incurſus, caſus, accidens. Refertur aliquãdo ad morbum, ut pallor in morbo σύμπτωμα eſt, hoc eſt morbi acceſſio. Significat etiam caſum alicuius rei aſſeclam, Ariſtot. de Hiſt. 9. Bud. Com. Gal. ita diſtinguit à συμβεβηκός, ut dicat τὰ ἐξ ἀνάγκης ἑπόμενα τοῖς πατασκευαῖς ἐφ' ὧν ἐνεργοῦμεν ὑγιαινόντων μὲν ὑμῶν συμβεβηκότα, νοσοῦντων δὲ σύμπτωματα uocari.
Σύμπτωσις. ιος. ἡ. compreſſio, calamitas, contractio. Significat etiam caſum quencunq; ſicut σύμπτωμα. Eſt etiam incurſio rerum eodem deſinentium, ut linearum quæ non ſunt parallele. Bud. Com.
Συμπωγοῦσθαι. concreſcere in ſpeciem pumicis uel toſi, & coaleſcere.
Συμφανής. ές. ὁ. ἡ. manifeſtus, φανερός.
Συμφάσις. εως. ἡ. apparentiæ calorum, quales in iride uidentur.
Συμφέρει. expedit, utile eſt.

Συμφέρομαι. cõfero, id eſt utilis ſum, & ſimul ferro. Συμφέρομαί τι, tecum ſentio, opponitur τῷ διαφέρομαι. Significat etiam congredior tecum, & conuenio te, Plato & Herodo. Item συμφέρεσθαι τοῖς παροῦσι, forte ſua acquieſcere & modicis contentũ eſſe, qui nihil præcipuũ ſibi poſtulat, Plutarch. Συμφέρομαι τοῖς πολεμίοις, confligo, collido, συγκρούω. Συμφέρομαι τοῖς πολλοῖς, Vnus ſum è multis, non ſum eximius. Significat etiam contingere. Herodot. σωφρονεῖν δοκέω οὐ τυφλόν τι γενέσθαι. Et Plutarch. in Cæſ. τύχη τις ἄχαρις τοῦ καίσαρι συμπεπέχθη, id eſt, Bud. Com.
Συμφέρον. ντος. τὸ. commodum, & utilitas. & τὰ συμφέροντα, res utiles Cic.
Συμφερόντως. utiliter.
Σύμφορος. ρα. ρον.
Συμφορητός. σ. ό. utilis, in unum collatus.
Συμφορά. ῶ. τὸ. συμφέρομαι.
Συμφεύγω. confugio.
Σύμφημι. μ. ήσω. confiteor, conſentio, collaudo, aſſentior, comprobo. Neutr. datiuo iung. Paulus ad Rom. σύμφημι τῷ νόμῳ, cõſentio legi.
Συμφήτωρ. ορος. ὁ. uates, teſtis.
Σύμφλαρσις. εως. ὁ colluuio, quæ & συμφθορά.
Συμφθίνω. und decreſco.
Συμφιλοσοφῶ. ſeruio alicuius gloriæ. Sic Cicero dixit, nam omnes φιλοσοφοῦσιν gloriæ meæ.
Συμφιλοσοφέω. und philoſophari.
Συμφοιτάω. conuenio.
Συμφοιτητής. σ. condiſcipulus.
Συμφορά. ᾶς. ἡ. calamitas.
Συμφορέω. congero, accumulo.
Συμφόρησις. ιος. ἡ. collatio, caſus, contingentia, infortunium.
Σύμφορος. collatus, mixtus.
Σύμφορον. σ. τὸ. commodum, conſentiẽs, aptum.
Σύμφορος. ρα. ρον. utilis, conueniens, decens.
Συμφοροῦμενοι. dicuntur aues, quando nidos cõſtruunt. Sic Vergil. in Palæm. Nanque notaui Ipſe locum, aëriæ quo congeſſere palumbes. Apud Platonem συμφοροῦμενοι opponuntur διαπεφορημένοις, hoc eſt, compoſiti diſperſis & diuulſis. Bud. Com.
Συμφραδμων. ονος. ὁ. conſiliarius. ὁμόφρων.
Συμφράζομαι. μ. άσομαι. π. ασμαι. cõſulo, deliberо, dico, uideo.
Σύμφρασις. ἡ. conſenſus.
Συμφράσσω. μ. άξω. τ. αχα. concludo, obturo. Actiu. accuſ.
Συμφρονέω. μ. ήσω. π. ηκα. concordo, una intelligentia concipio & comprehẽdo, complector. Neutr. datiuo iung.
Συμφρονίζαντος. οί. prudentes.

Σύμφρων.

Σύμφρων. ονος. ὁ. ἡ. conſors.
Συμφυής. ὲος. ὁ. ἡ. cognatus, cõnaturalis, eiuſdem naturæ, ingenitus.
Συμφυία. ας. ἡ. conuenientia, cõiunctio, & quaſi concreſcentia.
Συμφυλέτης. σ. ὁ. gentilis, tribulis.
Σύμφυλος. σ. ὁ. ſimul natus, conueniens naturæ, & τὰ σύμφυλα uocantur cognata & quæ unius ſunt claſſis, quæ in uno codẽq; ſunt ordine.
Συμφύρομαι. commiſceor.
Συμφύρω. commiſceo, συμφυράω.
Συμφύσις. άς. ἡ. ſinus.
Σύμφυσις. ιος. ἡ. coaleſcentia, cohæſio.
Συμφυσῶ. ῶ. συπνῶ.
Σύμφυτος. σ. ό. inſitus, conſitus, complantatus.
Συμφύω. coaleſco.
Συμφωνέω. μ. ήσω. π. ηκα. cõuenio, id eſt pactum facio, conſono, conſentio. Neut. datiuo iung.
Συμφωνία. ας. ἡ. concentus, conſonantia, conſenſus. Cicero libro 2. de Natur. Deor. & lib. 2. de diuinat. Hinc Symphoniacus Latinis uſurpatum, ut in prouerb. Malus choraules bonus ſymphoniacus.
Σύμφωνος. σ. ὸ. conſonans, pactum. σύμφωνον ὅτι δύο ἢ πλείω εἰς ταυτὸν ἢ πλήθους συνέλευσις εἰς τὸ ἀρεσθὲν ὑπὸ σωφρόνισις. ἐπὶ τῷ νόμῳ.
Συμφωνής. contritus, uulneratus, Et συμφῆσαι, συχνὰ καὶ πάνυ πόνῳ.
Συμψηφίζω. μ. ίσω. π. ικα. computo. Actiu.
Σύμψηφος. σ. ὁ eiuſdem ſententiæ.
Σύμψυχοι. οί. unanimes, eiuſdem ſententiæ.
Σύν, & Atticè ξύν præpoſitio eſt, & ſignificat cũ, ſemperq; cum datiuo conſtruitur. In compoſitione adiuuat uim uerbi, & gratiam addit, ut σωτελῶ, ad conſummationẽ confero. Interdum ſignificat cõtractionẽ ſenſim procedentẽ, ut σώοξυς, ſenſim mucronatus, in mucronem deſinẽs. ſed σῶ circunflexum ſignificat ſuem, Σῶ θεῷ, Dei pace impetrata, deo exorato. Contrarium illi quod eſt apud Plaut. Pœn. Nam ego infœlix dijs meis iratiſſimis. Bud. Com.
Σὼ χρόνῳ. tandem ad tempus, aliquanto tẽpore.
Συναγανάκτησις. indignatio.
Συναγείρω. μ. ρῶ. congrego. Actiu. accuſ.
Συναγελάζομαι. aſſocior.
Συναγελάζω. μ. άσω. π. ακα. cõiungo, congrego, concilio, ſocio.
Συναγελασμός. σ. ὁ. congregatio.
Συναγκάλη. ας. ἡ. conuallis, locus ubi duæ ualles conueniunt.
Συναγωγή. comportauerat.
Σύναγμα. reſidentia, hypoſtaſis lotij, nubes, eleuatio, collectio.
Συναγορεύω. μ. εύσω. π. εύκα. ſimul aduoco, con

ſentio, concordo, in iudicio defendo, patrocinor, adſum, perſuadeo.
Συαγρόμενος. pro συναγρόμενος. congregatus.
Συναγχε. υς. ἡ. augina, quæ uulgo ſquinantia, ſynanche, quę fit propriè faucium interioribus muſculis inflãmatis, quod malũ ſi guttur inuadit iã κυνάγχη per κ dicitur, teſte Paulo Aegineta. Vide πεφασυάγχη, ubi notauimus etiã hanc differentiam confundi.
Συνάγω. μ. άξω. π. αχα. congrego, cõduco, id eſt, ſimul duco: ſicut Cic. Rhet. ult. Virgines locum in unum conduxerunt, id eſt coëgerunt. Item cõtraho quod apertum eſt, id eſt claudo, coniungo, Ariſtot. de Part. 3. & de Hiſt. 2. Item concilio, εἰς δμόνοιαν ἄγω, Herodo. Item intendo, augeo, Gregor. Item conquiro. Actiuũ accuſ. Bud. Com. συνάγειν χρήματα, comparare uictum.
Συναγωγεύς. ὁ. conciliator & congregator.
Συναγωγή. ῆς. ἡ. cõgregatio, cõtractio, adductio.
Συναγώγιμος. collatiuus, Athen. 7. Vnde συναγώγιμα συμπόσια uocantur, & συναγώγιμα δεῖπνα, πὰ ἐκ τοῦ συμβόλου, hoc eſt συμβλητὰ. collatitias cœnas dixeris.
Συναγωνίζομαι. μ. ίζομαι. π. ισμαι. concerto, ſocius ſum in pugna, adiuuo, ſuffragor.
Συναγωνιστής. ὁ. ὁ. commilito, auxiliator.
Συνάδελφος. qui fratrẽ habet, opponiturq; τῷ αὐαδέλφῳ.
Συνάδικέω. cum alio iniuſtitia aliquem efficere.
Συνάδω. μ. άσω. π. ακα. concino, cõcordo. Neutrum datiuo iung.
Συναθροίζω. μ. οίσω. congrego.
Συνάθροισις. ιος. ἡ. confluuium, cõglomeratio, cœtus congregatio, aggregatio, agmen.
Συναθροισμός. σ. ὁ. congeries, congregatio figura ſermonis, quæ & ſingulis uerbis, & pluriũ uerborum coniunctione fieri poteſt: exempla petè à Rutilio Lupo.
Συναϊγμλύ. ſimul, uno impetu.
Συναΐδιος. σ. ὁ. cœternus. συνυπάρχων.
Συναικλίαι. αί. conuiuia, concœnationes.
Σύναιμος. σ. ὁ. conſanguineus, frater.
Συναίνεσις. ἡ. comprobatio, apud Theophil. in Inſtit. & in Pandect. Græc.
Συναινέω. μ. έσω. π. εκα, comprobo, conſentio, annuo. Actiu. accuſ. (tator.
Σύναιν. σ. ὁ. laudis particeps, ὁμόδοξος, cohabi
Συναιρέομαι. μ. ήθομαι. π. ημαι. ſto ſuſpenſus, pendeo animi, contrahor.
Συναίρεσις. ιος. ἡ. ſynereſis, id eſt tractio, contractio, figura quando ex duabus uocalibus diuiſis, una fit ſyllaba & diphthõgus, ut δημοδενῆ pro δημοδονῆ.

Συναίρτωρ. ὁ. adiutor.

Συναιρέω. μ. ήσω. π. ηκα. contraho. συναίγω, συμβάλλω. Actiu. accuſ.

Συναίρομαι. auxilior, συμπράττω. Depon. accuſ. ut συναίρομαί σοι τὴν ὀλυσυχίαν. hoc eſt ſubleuo μετὰ σὲ ὀλυσυχῶ: & συναίρομαί σοι τὸν πένθυνον, pro συναγωνίζομαι. Eſt enim συναίρεσθαι, ſimul cum alijs ſuſcipere. ἀναλαμβάνειν. Bud. Com.

Συναῖρον. ſecum aliud tollens.

Συναίροντα, & συναιρέντα. dicuntur apud Ariſtot. quibus ſublatis, altera quoq; tolluntur.

Συναίρω. confero. Matth. συναίρω λόγον μετὰ τοῦ δούλου, Cõferre rationem cum ſeruis, Sic Cic. ad Att. 5. Quid opus eſt (inquam) potius, quàm rationes conferatis?

Συναινδάνεσθαι, conſentiſcere, συμπάσχειν. Dionyſius, ὅτῳ γὰρ καὶ ἡμεῖς ἑαυτῶν συνηδήμεθα, Nobis conſcij noſtri ſumus.

Συναίσθησις. uerbum eſt medicorũ apud Galen. quæ eſt ueluti morbi conſcientia.

Συναίτιος. ου. ὁ. cauſalis cauſa adiutrix. Cicero, cauſæ adiuuantia uocat τὰ συναίτια, & quę rerum adiuuant cauſas, & συναίζουσαν apud medicos, quod per ſe quidem poteſt inducere morbum, facit id tamẽ cum alio, ſic definit Herod. autor Medici falſo inſcripti Galeno. Phiſici ſynætia. id eſt, concauſas uocãt, quæ & συζυγίαι. elementa, cauſas internas & ſubſtantiales.

Συναίω. cohabito. Neut. datiuo iung.

Σύναχμος. ὁ. auxiliator, ſocius in bello.

Συνακμάζω. μ. σω. π. κα. coaleſco, &

Συνακμάζω σοι æqualis tuus ſum, clareo tuis temporibus.

Συνακολουθέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſimul ſequor, cõmitor, correſpondeo. Neutr. datiuo iung.

Συνακόλουθος. ὁ. comes.

Συνακτέον. colligendum, complactidum.

Συνακτικὴ δύναμις. uis conglutinatoria.

Συνάκτιον. τὸ. accumulatio, συνάθροισμα.

Συναλλακτὴς. ὁ. conciliator.

Συναλεαίνω. concalefacio, calorem adiuuo, apud Plutarch.

Συναλοφὴ. ῆς. ἡ. counctio.

Συναλείφω. μ. έψω. π. φα. ſimul ungo. Actiu. accuſ. ut συναλείφειν φῶλα. delinire praua, blandiri prauis, ubi translate ponitur.

Συναλίζω. μ. ίσω. π. ικα. congrego, conglomero, conuenio, cõiungo. Actiu. accuſ.

Συνάλλαγμα. ατος. τὸ. cõmutatio, contractus, cõmercium, συμβόλαιον, σύναξις.

Συναλλακτὴς. conciliator, φιλιαστὴς. lego συναλλακτὴς.

Συναλλακτικὸς νόμος. commercialis lex, quæ cauet in contractibus. lego συναλλακτικὸς

Συναλλάττω. μ. άξω. π. αχα. concilio, ut nuptias, &c. contraho, paciſcor, contractus conuentaq; inco, mutua obligatione obſtringo, συναίγω. Actiu. accuſ.

Συναλλαγὴ. ῆς. ἡ. conciliatio.

Συναλοιφὴ. uocalium colliſio, unio duarum ſyllabarum, quantum ad uocales in unam. Eius modos ſeptẽ recenſet Tryphon in Appendice.

Σύαμμα. τὸ copula, uinculum.

Συναμπορεύω. comeo, ſuccurro laboranti, conniſtor, ab ἀμπορεύω.

Συναμφότερον, utrunq; ſimul. Dicitur tam ſingulariter, quàm pluraliter, licet ἀμφότερος tantum dicatur pluraliter. Bud. Com.

Συναμωρεῶ. uaſto, incõmodo apud Herod. pro συναμωρέω legitur, & συνάμωρος, ρ συναμωρός.

Συναναγκάζω. τὸ καταναγκάζω, quod etiam προσαναγκάζω dicitur.

Συναναβαθμισμός. ὁ. ὁ. frequentatio.

Συναναμεράννυμι. miſceor Lucian. Gallo. πίνειν ἀκονίτου συνακραθῆναι φιλοτησίαν, aconito mixtam amicam inuitationẽ bibere, uel aconito temperatam.

Συναναλίσκω. ſuppedito, χορηγῶ, hoc eſt nõ ma ligne præbeo neceſſaria.

Συναναπλέκομαι. implicor, & συναναπλεγμένον, implexum, religatum.

Συνάναρχος. ὁ. ὁ. coæternus.

Συναναστρέφομαι. μ. έψομαι. π. εμμαι. ſimul uerſor cum aliquo. Depon. abſol.

Συνανατέλλομαι. coorior. Depon. datiu.

Συναναύξησις. ις. ἡ. contagium quod ex contactu naſcitur, coniunctio corporum. Plut.

Συναναχωρέω, replicor, ad numerum circumago, chorum duco.

Συναυξῶμαι. unà roboror.

Συναυλεῖ. unà floret.

Συναυλιζομένη βύομαι uel συναυλιζομένη βω.

Συναυλιστὴς. ὁ. &

Συναυλιστίζω. μ. ίσω. π. ικα. cũ hominibus dego, cum hominibus uerſor. Animalia etiam cl guria & manſueta uocãtur συναυλιζόμενα

Συναυτάομαι. &

Συναυτάω. μ. ήσω. π. ηκα. obuiam eo. Neutrum datiu. iung.

Συναυτέλλω, pro συναυτήθλω. occurri, obuiaui.

Συναύτημα. ατος. τὸ. euentus. unde συναύτημα τῷ συναυτήσειν αὐτοῖς. in unum & eundem exitũ incurſuri ſunt.

Συναυλαμβάνω. adiuuo. Actiu. accuſ.

Συναύθημα. συναυτάω. Depon. datiuo.

Συναυρόω. comitor, conſequor.

Συναυρῶν. pro συναίρων, metatheſi τῆς αι, ὁ ῆ. coniunx, συνεζυγμένη. nupta.

Συναπάγομαι.

Συναπάγομαι. accõmodo. Paul. ad. Rom. συναπάγομαι τοῖς ταπεινοῖς, Accommodo me hominibus, συμπροβύομαι.

Συναπαίρω. μ. αρῶ. π. ηρκα. commigro. Datiuo.

Συναποβρήσσω. firmiter adigo, impingo, incutio, ἀποβρήσσω. Vnde Plutarch. in Cic. καὶ τῷ λόγῳ συναποβρήσσει ἀδῆ τὸ καίσαρα τῆς τυραννίδος, Atq; interim oratione ſua ſuſpitionem coniurationis in Cæſarem excutiens, & impingens, infligensq;. Bud. Com.

Συναπηρτισμένος. perfectus, impletus.

Συναποβάλλω. ſimul amitto. Actiu. accuſ.

Συναπογράφομαι. mittor ad ſuffragia magiſtratus gratia.

Συναποδημῶ. ſimul peregrinor.

Συναποδύνω. ſimul ueſtem exuunt.

Συναποθανούμενοι. commorientes.

Συναποθνήσκω. commorior. Vnde συναποθνήσκοντος, ſocij erant apud Aegytios, tanto affectu inter ſe mutuo deuincti, ac lege copulati, ut ſi fatale quippiam, aut diri caſus alteri contigiſſet, alter tanquam pœnæ ſocius, eundem fortunæ exitum eſſet laturus, ſocijque & comites eſſent & fortunarum & calamitatum, quemadmodũ de Antonio & Cleopatra legimus. Apd Aquitanos huiuſcemodi ſocij ſolduni dicti ſunt. Alexand. Genial. lib. 1. cap. 26.

Συναποκεύθομαι. colludo.

Συναπολαμβάνω. concipio.

Συναποξαίνω. μ. ανῶ. π. αγκα. contabeſco. Neutrum.

Συναπονεύσει. ſimul nutant.

Συναπολειπόμενα. congenita & σύμφυτα.

Συναποσπάω. unà cum partu ædo.

Συναπτὸς. ὁ. ὁ. coniunctiuus.

Συναπτός. οῦ. coniunctiuus. Et συναπτὸν, ὁ συνάπτων, καὶ σύνδεσμος.

Συναράσσω. μ. ἀρῶ. π. ἄξα. coniungo, coaleſcere facio & ferrumino, conglutino, σωτήκω. Theophraſt. 9. Accipitur plerunq; paſſiuè pro hæreo alicui rei, uel adhæreo, cõo, committor, coaleſco, cohæreo. Item conuenio, quadro, ἁρμόττω, congruo, conſentaneus ſum. Eſt etiam contingo, & concurro, incurro, competo. Item confligo, congredior cum hoſtibus, & manus conſero. Bud. Com.

Συναπωθῶ. ſimul expello.

Συναράσομαι. confligo & confligor.

Συναράττω. τὸ συγκρούω, collido, cõfringo, urgeo, συμπίπτω, agito, in meipſum cõflictor, tuubo, inferius συζεράττω.

Συναρθρος. ον. ὁ articulatus.

Συναριθμούμενος. coniunctus.

Συναρμόζω. μ. όσω. π. οκα. coapto, copulo, effingo, appendo, συναπτω Actiu. accuſ.

Συναρμολογέω. μ. ήσω. π. ηκα. conſtruo. Actiu.

Συναρμόττω. τὸ. συναρμόζω.

Συναρμοστὴς. οῦ. ὁ. ſimul præfectus, collega præfecti.

Σύναρσις. ιος. ἡ. connexio, compoſitio.

Συναρτάω. &

Συναρτύω. μ. ύσω. π. υκα. συναρμόττω.

Συναρχαιρεσιάσαι. ire ad comitia ad dãda ſuffragia, in petitione adiuuare, candidato fauere & adeſſe.

Συναρχων. οντος. ὁ. collega.

Συναρχω σοι. collega tuus ſum.

Συνασθένησις. ιος. ἡ. continentia.

Συναστίζομαι. &

Συναστίζω. μ. ίσω. π. ικα. contego, conſtipo, defendo. Actiu. accuſ. Bud. Com.

Συνασπισμὸς. ὁ. ὁ. protectio, mutua defenſio, cũ milites mutuò ſcuta & haſtam obtendunt capiti, teſtudo phalangis, συνάφεια. Vide in Appẽdice de uocab. militar.

Συναστισάω. cõmilitones, mutuò ſe defendẽtes.

Συναύδω. concino, aſſentior, συνᾴδω.

Συναύξομαι. creſco.

Συναύξεια. τὰ. corradiantia.

Συναυλία. ας. ἡ. conſonantia, propriè citharæ & tibiæ, uel alterius organi cum tibia.

Συναυλίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. cõuerſor, cohabito. ab αὐλὴ, quod ſtabulũ ſignificat & diuerſorium. Depon. datiuo iung.

Σύναυλος. ὁ. ὁ. conſonans, σύμφωνος, cohabitator, ποιμενὸς, συνήθης, contubernalis, ſocius.

Συναύξω. adaugere.

Συναύτης. ὁ. ὁ. ſocius in nauigatione.

Συναφὴ. ας. ἡ propinquitas, contrectatio, contiguitas, iunctura, coniunctura, coitio, coitus, expreſſio, effigiatio, coniunctio, copulatio, cõnexio, connexus.

Συναφὴς. ἡ. idem, coniunctio, connexio.

Συναφίσαμαι. ſeparo.

Συναχθομαι. condoleſco.

Σύναψις. εος. ἡ coniunctio.

Συνδακρύω. μ. ύσω. τ. υκα. collacrymor.

Συνδακὼν. rumpens.

Συνδ' ἤλθε σφι. colligauit.

Συνδειπνέω. μ. ήσω. π. ηκα. concœno. Neutrum datiuo iung.

Σύνδειπνος. ὁ. ὁ. conuiuatus.

Σύνδεσμος. ὁ. ὁ. nodus, coniunctio, ᾧ τῶν τοῦ λόγου μερῶν. & nomẽ ſtellæ apud Proc. de ſphæra.

Συνδεσπὸς. ὁ. ὁ. fœderabilis.

Συνδέω. μ. ήσω. uel ἔσω. π. ηκα. uel ἐκα. colligo. Actiu. accuſ.

Συνδημιουργέω condo.

Συνδιάγω ἡδέως. iucundi in conuictu.
Συνδιάγειν. conspirare, consultare.
Συνδιαζομένου. τὸ. coniunctum.
Συνδιαπάω. μ. ήσω. π. ηκα. simul uiuo.
Συνδιατρίψων ⊙. conuicturus.
Συνδιαιωνίζειν. perpetuò conuersari.
Συνδικάζω concilio.
Συμδιαμνημονεύω. recordor.
Συμδιαπορεῖν. simul deliberare.
Συμδιαπράττω. simul conficio, curo.
Συνδιασμός. ὁ. coniunctio, conspiratio.
Συνδιασκός. ὁ. ad coniugium natus.
Συνδιατελαπορέω. μ. ήσω. π. ηκα. simul laboro, & in ærumna sum.
Συνδιαφορῶ. cum alio tolero.
Συνδιημερεύσις. ⊙. ή. quotidiana consuetudo.
Συνδιημερεύω. μ. εύσω. π. ευκα. diem simul duco, τὴν ἡμέραν συνδιάγω.
Συνδικεῖν. adesse, patrocinari, defendere, ab eadem causa dicere, & patrocinium suum in causam communem afferre. Plutarch. συνδικῶν τῷ μεγίστῃ τῶν ἀρχῶν ὁ πατήρ.
Σύνδικος. ὁ. simul iudex qui eandem causam defendit. & ὁ συνήγορος τοῖς διαλογίοις, hoc est, qui secundis actionibus causam defendit, ut in causa Cornelij Balbi Cicero. Item qui à singulis urbibus mittuntur patroni ad causam unius prouinciæ tuendam, σύνδικοι dicuntur. Bud. in Annot. & Com. Item ad quas publica negotia deferuntur. Etym.
Συνδικεύω. μ. εύσω. π. ευκα. colludo, disco.
Συνδυάζω. σω. π. κα. combino, coniungo.
Συνδυκεῖν. dicitur, quod constat inter multos & de quo inter eos conuenit. Inde in Pandect. τὰ de quo συνδυάζοντα dicuntur compacta & conuenta. Bud. Com.
Συνδοξάζομαι. conglorificor.
Συνδικτιῶν. συνδιαιτώμενος.
Σύνδουλος. ὁ. ὁ. conseruus.
Συνδραμεῖν. coire, concurrere, congregare, iuuare, συνδίεδραι.
Συνδρομαὶ δυ. αἱ. angustiæ sunt, quæ & symplegades.
Συνδρομή. ῆς. ἡ. concursus. Dicitur medicis συνδρομὴ symptomatum in loco patiente coacer uatio quædam & ueluti concursus.
Συνδυάζω. communico, coniungor.
Συνδυασμός. combinatio, coniunctio.
Σύνδυο γεγενημένοι, id est, δίδυμοι. Σύνδυο etiam bini sunt.
Συνεάξαι. fregisse. ex ἄγω.
Συνεγείρω. μ. ίσω. π. ικα. admouco, impono.
Συνεγγύς. propè.
Συνέγκω confero.

Συνεδεῖν. considere.
Συνέδρα. ας. ἡ. statio, consessio.
Συνεδρεύω. μ. εύσω. π. δυκα. præsideo.
Συνέδριον. ου. τὸ. concessus senatorũ ac iudicum, concilium, conuentus. à Theodoro in Aristo. uertitur consilium in augurum disciplina.
Συνέδριος. ου. ὁ. idem, curia.
Σύνεδρος ⊙. ου. ὁ. consessor, assessor, consiliarius.
Συνεδρεύω. μ. ρξεω. π. ρχα. colligo Actiu.
Συνέηκε. intellexit, commisit. συνίεσθαι.
Συνεθίζω μ. ίσω. π. ικα. consuesco.
Συνείδησις. ⊙. ή. &
Συνειδός. ότος ⊙. τὸ. conscientia.
Συνειδώς. ότος ⊙. ὁ. conscius. uide σύνοιδα.
Συνειμαρμένα. fato connexa, fati cõsequẽtia, atq; comitantia, quasi affata dicas.
Σύνειμι, συμιέναι, & in tertia pers. plur. indic. συνίασι. simul sum, conuenio, uersor, consuetudinem habeo, simul uiuo, coëo, concumbo & rem habeo, & συνὼν μυρίας ὠνίας Lucian. pro eo quod est, curis & anxietatibus plenus & districtus, & μυρίοις κακοῖς συνόντες dicuntur ei qui inter numera mala positi uel constituti sunt.
Συνείπον. suadere, patrocinari. Vnde συνείποιμι pro aliquo perorarem & consentirem.
Συνείρ. cõnectens aliquid sine intermissione.
Συνείργω. μ. ειρξω. π. ειρχα. concludo, cohibeo, cõtineo. Actiu. accus.
Συνείρω. μ. ρῶ. congrego, coniungo, confero, cõnecto. Vnde συνειρῶ οὖν λόγους, cõtinuo sermonem, oratione continua utor, dico sermone cõtinuato, & orationem perpetuam habeo. De ijs dicitur qui facundè & expeditè loquuntur. Quintil. connectere & cõtinuare uerba dixit, Cicero declamare.
Συνεισάκτοι. οί. puellæ innuptæ, quas nec procreãdæ sobolis, nec alioqui libidinis gratia, asciscebant sibi in familiam Christiani olim, quæ neq; uxores neq; concubinæ erant, sed tertiũ quoddam genus Chrysost. & Eusebius.
Συνεισβάλλω. τὸ συμπίπτω.
Συνεισφέρησε. συνεισήνεγκε.
Συνεισπορεύομαι. unà ingredior.
Συνεισφέρω. confero, simul induco. Datiuo & accus. iung. ut συνεισφέροντες αὐτοῖς τὸν νόμον.
Συνεισφορά. ᾶς. ἡ. collatio, collecta. Sic Cic. de Orat. lib. 2. Ego uero inquit ille, quoniam collectam à conuiua Crasse exigis, non cõmittam, ut si defugerim, tibi causã recusandi aliquã dẽ.
Συνεκβάλλω. unà eijcio.
Συνέκδημος ⊙. ου. ὁ. comes itineris.
Συνεκδίδωμι. confero ad dotem filiæ, adiuuo ad collocandam puellam.

Συνεκδοχή

Συνεκδοχή. ῆς. ἡ. intellectio, animi conceptio, figura grammatica, cũ pars pro toto nominatur, aut contra, quæ figura nomẽ immutat & inflectit, ut homo Romanus pro ipsis Romanis, auratũ pro auro. Fit enim cum plus aut minus quàm dictum est animo concipitur.
Συνεκλογικῶς. comprehensim, succesſiue.
Συνεκλύω. ὦ. unà exuere, simul deponere. Plut.
Συνεκθερμαίνω. concalefacio, intus exicco.
Συνεκθηλύνω. unà effœminor.
Συνεκκαίω. τὸ συνεκθερμαίνω.
Συνεκπέμπω. μ. έμψω. π. ωφα. simul emitto.
Συνεκπίπτω. ad consummationem concoquo.
Συνεκπλέω. simul enauigo.
Συνεκπορίζειν. subministrare.
Συνέκρασε. cõmisit, excitauit inter aliquos discordiam. à συγκεράω.
Συνεκτικόν. τὸ. quod cõtinet & in statu suo aliud conseruat. Plutarch.
Συνεκτικὸν ἄλλου. continens causa. Est autem hæc primaria causa & reliquarum essentiam continet, unde illi nomen: estq; generationis rei alicuius causa, complexa sub se tria causarum genera, utilitatem, cuius gratia aliquid fit: facultatẽ, cuius ope efficitur, & instrumẽta, per quæ. Hanc Stoici inuexere, Gal. eã non admittit nisi interdũ ut odiosam de nominibus altercationem euitet. Vide Gal. lib. aduersus Iulianũ.
Συνεκτίκτω. unà cum partu ædo. Itẽ ad partũ cõ
Συνελαύνω. unà soluo. (duco.
Συνεκτροφέω. ad nutricationem confero.
Συνελαθῆναι. compulsos esse, συμβληθῆναι.
Συνέλασις. ⊙. ή. conuentus, σύλλογος.
Συνελᾶσαι. coire, conspirasse.
Συνελίσσομαι. conglomero.
Συνελιττόμενος ⊙. implicatus orbibus.
Συνελόντι φάναι. ut breuiter dicam, ut uno uerbo absoluã. Dicitur etiam συνελόντι δὲ εἰπεῖν, & ἑνὶ δὲ λόγῳ εἰπεῖν, & ἑνὶ λόγῳ, sine uerbo. Et συνελὼν ἔφην ἄν. Dicitur & per accusat. τὸν συνελόντα φάναι. & adhuc συνελώντορον, sine uerbo, συνελόντι ἔφ. Bud. Com.
Συνέμονος. ου. ὁ. coniunctum tetrachordum.
Συνέμπορος ⊙. ου. ὁ. comes, simul iens.
Συνεμφαίνω. simul refero & ostendo, Theophra. Τὰ δὲ πολλὰ συνεμφαίνει τινὰ γνωμικοῖς ὁμοιοῦν, id est, Odorem quendam unà cum sapore referunt, hoc est, simul referunt, quasiq; comitem habent saporis odorem, cum gustantur.
Συνεμφατικὸν μέρος. à Galen. dicuntur quæ indicationi conferunt, quod uerbum est medicorũ peculiare, ut αὐτοφωλκὸν μέρος, quę contrariam indicationem habent. Bud. Com.
Συνεξαδῦναι. cedere, concedere.

Συνεξελύω. induo.
Συνεξέαται. coaceruati sunt, apud Herod. à νέω, accumulo, συνεξέαται φρυγάνων φάκελλοι.
Συνεξενεγκεῖν. conducere, prodesse.
Συνεξεκτή. uestræ consors ecclesiæ.
Συνεξέτασις. ⊙. ή. contentio.
Συνεξανίσταται. unà consurgit & inolescit. Plutarchus in Polit. οἱ κιττοὶ τοῖς ἰσχύσι τῶν ἀρχαίων πόλεων πολιπλεκόμενοι συνεξανίστανται, Hederæ prævalidæ arboris stipitem circũplexæ unà cõ surgunt & inualescunt.
Συνεξαυλίγω. cooperio.
Συνεξαυτάω. unà perficere.
Συνεξειμι. unà aggredior.
Συνεξέρχομαι. conuenio.
Συνεξισόω. μ. ώσω. π. ωκα coæquo. Actiu.
Συνεξομοιῶ assimilo, ad imitationem effingo.
Συνεξορμάω. μ. ήσω. π. ηκα. facio facultatem alicuius rei.
Συνέορσις. ⊙. ή. contractiuncula.
Συνεορτάζω. μ. άσω. π. ακα. concelebro.
Συνεοχμός. iunctura, conglutinatio, συνοχή. commissura, pro συνοχμός, superflua est enim & litera. Eust. Iliad. ξ.
Συνεπάγομαι. unà mecum duco.
Συνεπαινέω. μ. έσω. collaudo, comprobo, astipulor. Συνεπαίρω. attollo. (dor.
Συνεπαιδαίνομαι. unà sensum & fructum percipio.
Συνεπαλῶμαι. unà accuso.
Συνεπαναγυρίζω. μ. ίσω. π. ικα. uado & conuersor inter conuentus. Neutr. absol.
Συνεπαπρέσιλω. idẽ quod συναπρέσιλω, de quo supra. Vtitur eo Plutarch. in Cæs.
Συνεπαρέσιλω. μ. έσω. idem, innitor.
Συνέπεια. ας. ἡ. consequentia.
Συνεπέσχ. contigit, accidit.
Συνεπισθιαίνω. μ. υνῶ. dirigo. Actiu. accus.
Συνεπισυφιμῶ. comprobo, collaudo.
Συνεπᾴχω. consona uoce accino.
Συνεπιβαλαίνω. unà insidior.
Συνεπιγράφω. mecum ascribo, consortem laudis facio, partem laudis impertio. Datiuo & accusatiuo.
Συνεπιθρύπτω. collachrymor.
Συνεπικεκυφέναι. simul incumbere.
Συνεπικλάω. μ. άσω. π. ακα. confringo.
Συνεπικοσμῶ. cohonesto & uisendum reddo.
Συνεπικορῶ. unà & simul succurro.
Συνεπικρούω. alleuo.
Συνεπικραδαίνω. unà mico.
Συνεπικροτέω. applaudo.
Συνεπικρύπτω. occulto.
Συνεπικυρῶ. confirmo, cõprobo. Et dicitur cum

maior authoritas uel potestas probat quod minus censuit.

Συνεπιλαμβάνω. simul accipio, participo, adiuuo incœptum, opitulor, simul incumbo. Thucydid. libro secũdo. καὶ ἔργῳ ξυνεπιλαμβάνειν αὐτοῖς.

Συνεπιλαμβάνομαι. participandũ, partem capiendũ.

Συνεπιμαρτυρέω. adstipulor, testimonio sum.

Συνεπινύω. annuo, obsecundo.

Συνεπισπάω. corripio.

Συνεπισπῶμαι idem quod ὥλκαπῶμαι, attraho, allicio, ascisco.

Συνεπίσταμαι. conscio.

Συνεπισχύω. condoleo, συναχθομαι.

Συνεπιτείνω. intendo, augeo. Accipitur etiam passiue pro simul intendor, unà augeor, apud Aristot. lib. de Insomn.

Συνεπιχύω. coadiuuo.

Συνεπιτίθεμαι. simul aggredior, insidior.

Συνεπιφαίνομαι. sententiam dico cum alijs.

Συνεπιφάσκω. confiteor.

Συνεπιψηφίζω. μ. ίσω. π. ικα. comprobo, simul ratum habeo, calculum unà adijcio, authoritatem accommodo, author fio.

Συνέπομαι. μ. έψομαι consequor. id est simul sequor. Depon. datiuo, & τὸ συνεπόμενον. Cicero uocat cõsectarium lib. 4. de finib. & consentaneum. Nunc uenio ad illa tua breuia quę consectaria esse dicebas, & iterum, Illud, uero minime consectariũ sed in primis habes.

Συνεπαγείρω αὔξω. pleniorem significationem habet quàm ἐγείρω, uel ἐπαείρω.

Συνεραννίζω. colligo, congero, cogo, conuiuia & cœnas facio.

Συνεργάζομαι μ. άσομαι. π. είργασμαι. adiuuo, conficio, subigo, id est κατεργάζομαι. Depon. datiuo iung & συνεργασμένος elaboratus, cõpactus, Luciano.

Συνεργέω. μ. ήσω. π. ηκα. obsecundo, cooperor, adiungo. Neutrum datiuo.

Συνεργός. ὁ ὁ. cooperator, adiutor, collega. oxyton. uide Ammon.

Συώργος. ὁ. pparoxyt. qui circa idem opus occupatur, ut συώχθρων. Ammonius.

Συνείργω. copulo, cõcludo, cohibeo. Actiu.

Συνερείδω. adhæreo, nitor, ἀμφοτέρας ἐρείδω τὰς Συνερείδω. ὁ. habẽs uim renitẽdi. χεῖρας.

Συνερείσω. colligo fusa, fundo.

Συνερετμέω. μ. ήσω. π. ηκα. simul remigo. Neutr. datiuo. iung.

Συνερίζω. μ. ίσω. π. ικα. cõiungo.

Συνέριθος. ου. ὁ. ἡ. mercenarius: propriè quæ τὸ ἔριον, id est, lanam simul operatur. συνέργος, adiutor.

Σύνδρεξις. εως. ἡ. copulatio, συναφή, cõclusio.

Συνέρομαι interrogo, συνδρωτῶ, συμβωλλομαι.

Σύνδρος. ὁ. ἡ. cõiunx.

Συνέχομαι. cõuenio, ideſt cõgregor, coeo.

Συνέφηβύσαι. unà adolescere.

Συνεφής. έος. ὁ. ἡ. obscurus, nubilosus.

Συνεφία. ας. ἡ. congregatio nubiũ ad tempestatẽ.

Συνεφιζάνω. considerare.

Συνεχέστατα. sæpissimè, assiduè.

Συνεχές, aduerbialiter, significat subinde.

Συνεχής. ές. ὁ. ἡ. cõtinuus, spissus, συνεχὴς ὄζῳ, succedit, confinis, proximus & continens est. Aristot. de Mundo.

Συνέχια, uel συνεχία. ας. ἡ. continuitas.

Συνεχμάλωτος. ου. concaptiuus. ab ἔχμα. quod uinculum significat.

Σύνεχμος. ὁ. ὁ. coniunctura, ubi aliquid coniungitur, id est commixtura.

Συνέχομαι. cohæreo, contineo, συμπλέκομαι, κρατοῦμαι.

Συνεχῶς. ὁ. continens, natura cohærens & continuatus, cõiunctum. Interdum continuum significat, & nõnunquã firmamentũ apud rhetores.

Συνέχω. μ. έξω. π. συνέσχηκα, continuo, comprimo, coapto. Actiu. accus.

Συνεχῶς. cõtinuo, sæpius, cõtinenter Cic. & Cæs.

Συνεψία. συμπλέκτεια, συνομιλήτεια.

Συνεψιάζω. colludo, confabulor.

Συνωνημένος. qui emit.

Συνωνυμία. occursus. συντυχία.

Συνηγορεῦμαι. patrocinio defendor. Bud. Com.

Συνηγορέω. μ. ήσω. π. ηκα. patrocinor, Datiuo.

Συνηγορία. ας. ἡ. patrocinium, aduocatio.

Συνήγορος. ὁ. ὁ patronus, aduocatus.

Συνήθημα. μ, ήθεμαι. π. ησμαι. collætor, gratulor. Datiuo iung.

Συνηδύνω. delectare, placere.

Συνήθεια. ας. ἡ. consuetudo. συνήθεια uero mensis dicuntur.

Συνήθης. εος. ὁ ἡ. familiaris, consuetus. Vnde τὰ συνήθη ποιῶν, pro consuetudine agere. Accipitur ἀντὶ τοῦ τὰ νομιζόμενα ποιεῖν, iusta mortuis facere & parentare, Bud. Com.

Συνῆκα. intellexi.

Συνήκω. conducit.

Συνήκομαι. conuenio, coëo.

Συνήκων. ὁ. ὁ. coauditor.

Συνήκω. desino, contrahor, coëo.

Συνήλυσις. εως. ἡ. conuentio, concursus.

Συνημμένος. coniunctus.

Συνημοσύνη. ης. ἡ. cõpositio, pactũ, cõfœderatio.

Συνήμων. socius, familiaris.

Συνήνεγκεν, ἀντὶ τοῦ λυσιτελὲς γέγονεν, conduxit & contulit, operæ pretium & utile fuit.

παρεφάπτομαι, quasi iustam operam cum alijs præsto. Depon. genit. Bud. Com.

Συνεφάς. nubes congregat, apud Aristoph.

Συνεφέλκω. simul traho, unà rapio.

Συνεφηβύσαι. unà adolescere.

Συνεφής. έος. ὁ. ἡ. obscurus, nubilosus.

Συνεφία. ας. ἡ. congregatio nubiũ ad tempestatẽ.

Συνεφίσταμαι. considerare.

Συνεχέστατα. sæpissimè, assiduè.

Συνεχές, aduerbialiter, significat subinde.

Συνεχής. ές. ὁ. ἡ. cõtinuus, spissus, συνεχὴς ὄζῳ, succedit, confinis, proximus & continens est. Aristot. de Mundo.

Συνέχια, uel συνεχία. ας. ἡ. continuitas.

Συνεχμάλωτος. ου. concaptiuus. ab ἔχμα. quod uinculum significat.

Σύνεχμος. ὁ. ὁ. coniunctura, ubi aliquid coniungitur, id est commixtura.

Συνέχομαι. cohæreo, contineo, συμπλέκομαι, κρατοῦμαι.

Συνέχων. ὸν. continens, natura cohærens & continuatus, cõiunctum. Interdum continuum significat, & nõnunquã firmamentũ apud rhetores.

Συνέχω. μ. έξω. π. συνέσχηκα, continuo, comprimo, coapto. Actiu. accus.

Συνεχῶς. cõtinuo, sæpius, cõtinenter Cic. & Cæs.

Συνεψία. συμπλέκτεια, συνομιλήτεια.

Συνεψιάζω. colludo, confabulor.

Συνωνημένος. qui emit.

Συνωνυμία. occursus. συντυχία.

Συνηγορεῦμαι. patrocinio defendor. Bud. Com.

Συνηγορέω. μ. ήσω. π. ηκα. patrocinor, Datiuo.

Συνηγορία. ας. ἡ. patrocinium, aduocatio.

Συνήγορος. ὁ. ὁ patronus, aduocatus.

Συνήθημα. μ, ήθεμαι. π. ησμαι. collætor, gratulor. Datiuo iung.

Συνηδύνω. delectare, placere.

Συνήθεια. ας. ἡ. consuetudo. συνήθεια uero mensis dicuntur.

Συνήθης. εος. ὁ ἡ. familiaris, consuetus. Vnde τὰ συνήθη ποιῶν, pro consuetudine agere. Accipitur ἀντὶ τοῦ τὰ νομιζόμενα ποιεῖν, iusta mortuis facere & parentare, Bud. Com.

Συνῆκα. intellexi.

Συνήκω. conducit.

Συνήκομαι. conuenio, coëo.

Συνήκων. ὁ. ὁ. coauditor.

Συνήκω. desino, contrahor, coëo.

Συνήλυσις. εως. ἡ. conuentio, concursus.

Συνημμένος. coniunctus.

Συνημοσύνη. ης. ἡ. cõpositio, pactũ, cõfœderatio.

Συνήμων. socius, familiaris.

Συνήνεγκεν, ἀντὶ τοῦ λυσιτελὲς γέγονεν, conduxit & contulit, operæ pretium & utile fuit.

Συνηρετμέω. concordate, trãslatio à remigibus.

Συνηρεφής. έος. ὁ. ἡ. spisse contectus, umbrosus, densus, consitus, nemoralis.

Συνηρής. idem σύσκιος.

Συνηρεμούμενος. ὁ. τὸ. contractum, congregatum.

Συνηρμομένος. concinnatus, συνηρμοσμένος.

Σύνηρος. ὁ. ὁ. concors, consonans.

Συνῆκας. collegisti.

Συνηχέω. μ. ήσω. π. ηκα. consono, resono respondendo ad cantilenam.

Συνηχθέσθαι σοι. tecũ graui affectus sum dolore.

Σύνθακος. ὁ. ὁ. confessor.

Συνθεῖν. coire, congregare.

Σύνθεμα pactum, tiguum, tessera. uide σύνθημα.

Σύνθεο. audi, ausculta, animaduerte.

Συνθεσία. ας. ἡ. fœdus, συνθήκη.

Σύνθεσις. ίος. ἡ. compositio. Hæc est contrariæ ἀναλύσεως, à quibusdam confessis exordiens, & desinẽs in id quod in quæstione est: ἀνάλυσις autem est, quasi retextio cõplexionis, hoc est, τὸ συμπεπλεγμένος Bud. Com. Dicitur itẽ σύνθεσις apta & concinna modis omnibus orationis & uerborum structura & collatio, in qua ita componuntur & struuntur uerba, ut non asperum eorum concursus, non hiulcus, sed quodam modo coagmentatus & leuis sic Cic. lib. 3. de orat. & Fab. Quintil. lib. 9. de hac figura satis multis disseruerunt. Compositio carminis, ut σύνταξις prosę. Ammonius. Vide Aristotelem ab initio libri de interpretatione. Est & synthesis genus uestimenti apud Latinos, uide Baysium.

Σύνθετος. ὁ. ὁ. compositus, fucatus, ex composito adornatus, & τὸ σύνθετον, quod conuentũ est.

Συνθήκη. ης. ἡ. fœdus, pactum, conuentumq;. Aristot. Polit. 3. Vnde κατὰ συνθήκην, ex compacto & ueluti in cõmuni conditione lata, ciuili consensu & instituto, & iure recepto, Aristot. Ethic. 5. Dicunt etiam συνθήκας plurali numero ἀντὶ συμβολαίων. ut παρὰ συνθήκας, contra fidem pacti & contractus, Demosth. Et pro fœdere itidem pluraliter. Lys. Bud. Com. Vide πανσολὰ apud Ammonium.

Συνθηκοφύλαξ. κος. ὁ. depositarius.

Σύνθημα. ατος. τὸ. compositum, constitutum, ut ἐκ συνθήματος, ex composito, ex compacto & constituto. Item signum bellicum quod datur instructę aciei, id est tessera, Xenoph. παιδ. 3. & 7. Significat etiam signum, id est uexillum. Et σύνθημα νυκτερινόν, apud Polyb. tessera uigiliarum, quę erat tabella scripta à Tribuno data. Sic Gregor. τολμᾷ δὲ κατὰ τὸ μεγάλα συνθήματος &c. Est signum pugnæ, Plut. Accipitur generaliter pro quocunq; signo. Vnde συνθή-

ματα ἐπιστολιμαῖα, notæ siue tesseræ quædam erant epistolares, indices & cõmendatrices eorum qui eas reddebant, Greg. in Iul. Et in Pandect. Græcis συνθήματα uocantur diplomata quæ ijs dabantur qui cursu publico utebãtur. Ex eo & συνθηματίαι ἀθρόολαι dictæ, quo uerbo etiã furtiuæ significantur, cuiusmodi hodie maxime frequẽtantur, præsertim ab ijs qui per hostica loca belloq; infesta tabellarios mittũt. Παραγγυᾶν τὸ σύνθημα, dare tesseram. Aristot. παραγγυᾶν σύνθημα dixit, pro tesseram prodere & proferre. Dicitur etiam διδόναι σύνθημα à Polyb. Quin & συνθήματα dicuntur ἀλληγορήματα & ænigmata. Bud. Com.

Σύνθεμα pro eodem reperitur.

Συνθηματίαιοι. οἱ. ἠργολαβημένοι, καὶ ἐκπλιτόμενοι, ἐκδόσιμοι.

Συνθηρευτής. οῦ. ὁ. socius in uenatione.

Σύνθηρος. ὁ. ἡ. simul uenans.

Συνθιασώτης. ου. ὁ. concors.

Συνθλίβομαι. contribulor, pereo.

Συνθοίνιος. α. ὁ. conuiua.

Συνθολοῦν. confundere.

Συνθραύω. confringo, συντρίβω.

Συνθρύπτω. affligo.

Συνθυμᾶν. simul indignari, consentire.

Συνιστᾶν. uidere, considerare.

Συνιζάνω. resideo, quemadmodũ in sese resident spongiæ pressæ. Item considero.

Συνίζησις. ιος. ἡ. consessus, sedimentum molis, id est cum magnæ molis structuræ subsidunt rimas quasdam edentes, & συνιζήσοις ποιοῦντων, considentes, subsidentes Aristot. Et in carmine συνίζησις dicitur, cum inter metiendum carmen duæ uocales syllabis diuisæ pro una computantur, ut λιγυρὸν ἐφεζόμενοι.

Συνίζω. idem συνιζάνω.

Συνίημι. μ. ἡσω. π. ἕνκα. intelligo, cõpono. Inde συιεῖσι tertia pers. plur. indicatiui. Actiuũ est, & cum significat intelligo accusatiuum habet. cum sentio, genitiuũ. Construitur quoq; non inelegãter cum participio, ut συνίημι πάχνην καλῶς, καὶ συνίημι μεταγελώμενος.

Συνίσαμαι. uoce passiua. cogo, coagmẽto, fingo, formo, construo, compingo. Aristot. Hist. 9. de Vespis, καὶ συνίσανται σφηκιὰς τετραδύρους. Construunt fauos suos quadrifores. Item coniuro, conspiro, ut οἱ δὲ συνίσανθ' ὅλ' καλιάνα, Plut. Cicero per coire id enunciauit, ut coire de innocentiũ fortunis, coire de locupletissimorũ bonis. id est in abdito consilia agitare de euertendis innocentiũ bonis, aut locupletum fortunis. Est etiam congregari. Item τῶν ἅρχων λαμ

βάνω, καὶ ὑπαρξιν ἔχω, καὶ φύσιν εἰς τὸ εἶναι. id est, consto, consisto, componor. Bud. Com.

Συνίσημι. μ. ἡσω. π. ἔσηκα. τὸ συνίσαμαι, id est cogo, coagmẽto, fingo, formo, cõstruo, ut ξύλα συνίστασθαι, homines fingere, Lucian in Prometh. Et Plato in Timæo, ξυνέστησε καὶ συνεκόλλησεν οὐρανόν. ubi media uoce usus est. Inde pro cõcilio accipitur, & ad concordiam adduco, & quasi consocio, ut συστῆσαι πόλεως, Isocrates πρὸς Φίλιπ. Vnde & Cicero ciuitates constitutas dixit, pro in unum conciliatas & consociatas. Est etiam contraho, corrugo, obduco, ut συνίστησι τὸ πρόσωπον, Plut. Symp. Et pro πήγνυμι, & cõcrescere facio, Aristot. de Gener. 1. Item conflo, communi consensu comparo, unanimiter molior, ut συστῆναι πόλεμον, Isocr. Demosth. & Plut. Ponitur etiam pro conspiro, sicut συνίσασθαι de cõiurationibus, aut coitionib. Aristotel. Polit. 5. συστάσεις ἐπίθεσιν ἐποίουν ἀπὸ τῶν ἀφεστώτων. Et cum datiuo Demosthen. συνίστη πόλεμος Φιλίππῳ καὶ ἄλλοις τισίν, Bellum exortum est inter eos uel exarsit. Et Plutarch. καὶ συνέγραψεν ἐπ' αὐτὸν τοῦ αὐτοκράτορας, id est conscribebant, decuriabant: sicut Cic. pro Domo sua, Cum desperatis ducibus decuriatos ac descriptos haberes exercitus perditorũ, id est factiose coactos. Vnde συστὰς, decuriatus, ὁ κατασταγμός, καταλλοχισμός, & συστατικὸς, de quo supra. & συνεστηκότες, coniurati & coëuntes, & fœdus ineuntes & consociati. Huc pertinet, cũ pro ad defectionẽ, uel ad res nouas solicitare ponitur, Pausan. Aliquando est quoq; ostendo, testificor, id est, γνώριμον ποιῶ, καὶ μαρτύρομαι, Demost. πρὸς κάλλ. & Isæo πρὸς πίστιν πλήθει. Aliquando & συνίστημι, nobilẽ & notũ facio, illustro Synes. Theotimo. Item cõmendo, ut συνίστημι τῇ Φιλίᾳ τῇ σῇ, τὸν θαυμάσιον. Synes. Est etiam cõtinuo, & auxilior. Bud. Com.

Συνισορῶ. cõscius sum, συνοίδα.

Συνίστωρ. ορος. ὁ. cognitor, testis.

Συνισχυρίζω, & Συνισχύω. roboro, confirmo, suppetias ferendo roboro.

Συνίσχω. cohibeo, cõtineo.

Συνιῶν. sentiens, intelligens.

Συιῶσα ciuitas Phrygiæ.

Σύννυσις. ιος. ἡ. assensio.

Συννύω. μ. νύσω. π. νυκα. cõtrahor, & in me uertor, annuo.

Συννεφής. nubilus, obscurus, tenebrosus.

Συννοέω. cogito.

Σύννοια. ας. ἡ. cogitatio, mœstitia, propriè cogitatio intus cõdita, seueritas uultus. Terentius in Andria. Senex catus. cũ faciem uideas uideri esse quantiuis tristis, seueritas inest in uultu atque fides in uerbis.

Σύννομος. ὁ. compascui, socij in pascendo.

Σύννομος. ὁ. familiare, affine, ὁ συνὴρ. Hipp.

Σύννους, uel σύννους. qui secum ipse res æstimat, tristis, ut homines cogitabundi & ob id uultuosi, id est, φροντίζοντες.

Συνοδία. ας. ἡ. comitatus, colloquium.

Συνοδικὴ σελήνη, luna coiens, sic uocatur quando in eodem signo eandem cum sole plagam obtinet. Vide in μηνοφόνης.

Συνόδιον. nouilunium, uel murlunium, quod & σύνοδος. Astrologis.

Συνοδιτὴς. ου. ὁ. comes.

Σύνοδος. ου. ἡ. concilium, synodus, comitia, coëtus, cõcursus, comes itineris. Ponitur aliquando pro coitu uenereo.

Συνόδους. οντος. ὁ. synodus, genus piscis.

Συνόδων. ὁ ἢ συναγρίς. dentex piscis, ut Gaza uertit in Aristotele.

Συνοέω. cogito, intelligo: quasi mecũ ipse intelligo, apud me æstimo & perpendo, tristis & cogitabundus sum. Rhetor ad Alexand. sicut Quintilian. 3. Sed non sustineo esse cõscius mihi dissimulanti. Aliquando cum Accusatiuo, ut σύνοιδα ἐμαυτῷ ἀτασθάλυτῶ ὄντι. Et σύνοιδεν αὐτὸς αὑτῷ. Aliquando cum datiuo, ut σύνοιδα ἐμαυτῷ σοφὸς ὤν, Plato. Ponitur etiam ἀντὶ τοῦ οἶδα καὶ γινώσκω, id est noui, Isocrat. de Pace, & in Archid. Bud. Comment.

Συνοικείωσις. ἡ. Hoc schema (inquit Rutilius Lupus) docet diuersas res coniungere, & communi opinione cũ ratione aduersari: & habet magnã uim, uel ex laude uitium, uel ex uitio laudem exprimendi.

Συνοικέσιον. τὸ. connubium, matrimonium.

Συνοικέτης. ου. ὁ. cohabitator.

Συνοικέω. μ. ἡσω. τ. ηκα. cohabito, nubo: & tã de uiro dicitur, quàm de muliere. Neutrum datiuo iungit.

Συνοίκησις. ιος. ἡ. cohabitatio.

Συνοικία. ας. ἡ. domuum multitudo. unde apud Plat. pro ciuitate ponitur, propter domorum cõiunctionem. Significat etiam cœnaculariam domum, ut quam per singula cœnacula inquilinis locarent. Ἡσεὺς pro caupona posuisse uidetur. Bud. Com. Vide οἰκῶν apud Ammoniũ.

Συνοικίζω. μ. ίσω. τ. ικα. cohabitare facio, id est colloco, marito, nuptui do, & ueluti contuber

nio coniungo. Συνοικίζεσθαι etiam dicitur urbs una è pluribus facta, ut sit potentior & ualidior, ut apud Thucydidem legitur, συνοικίζουσι τὴν πόλιν λέσβον εἰς τὴν μιτυλήνην βίᾳ. id est, Ad obsidionem tolerãdam omnes incolas in urbem cogunt. Cui uerbo opponitur διοικίζεσθαι. Bud. Com. Vide οἰκίζειν apud Ammonium.

Συνοικισμός. οῦ. ὁ. constructio urbis.

Σύνοικος. ου. ὁ. cohabitator, contubernalis, conuiua.

Συνοικουμένη γῆ. terra non uasta aut deserta, sed frequentia habitatorum culta.

Συνοικοχωρία. ας. ἡ. morbus, conuitium, pugna.

Συνοικῶν. coniunx.

Συνοίμενος. harmonicus, consonus. οἶμος γὰρ ἡ ᾠδή.

Συνοίμιον. proœmium.

Συνοίομαι. συμφωνῶ, consocio, assentior.

Συνοῖον. τὸ. utilitas.

Συνοῖος. utilis.

Συνοκλάζειν. subsidere, ῥέπειν, feruere.

Συνοκωχή. ῆς. ἡ. calamitas, casus, morbus, conuitium, pugna.

Συνολκή. ῆς. ἡ. cõtractio, titillatio, ἀλαπνόυσις, ἀλκησθλική.

Συνόλου. omnino, id est in summa, in uniuersum.

Σύνολος. ου. ὁ. integer, uniuersus.

Συνομαρτῶ. comitor, sequor.

Συνομιλῶ. colloqui.

Συνόμιλος. ου. ὁ. congerro.

Συνομολογῶ. assentior, cõsentio, collaudo, probo.

Συνομώσαντες. inter se fide obligati.

Συνοξύνω. in acutum sensim extenuo.

Σύνοξυς. sensim mucronatus, in mucronem desinens.

Συνοπαδός. ὁ. ὁ. comes.

Συνοπτικός. perspicax.

Σύνοπτος. ου. ὁ. ἡ. uisibilis, intelligibilis, dilucidus, manifestus.

Συνοπτρον. contemplatio syderum.

Συνόπτω. uide συνώπτα.

Συνοχλεῖν. commouere, turbare.

Σύνοχος. ου. ὁ. uicinus, συγγενῶν.

Συνορῶ. ὁράω, perspicio, comprehẽdo, intelligo, κατανοῶ.

Συνουλόω. μ. ώσω. π. ωκα. cicatricem facio. Neutr. Συνουλοῦμαι. ὦμαι. obsequium. (destus.

Σύνους. ουν. ὁ. ὁ. σύννους, cogitabundus, mitis, mo-

Συνουσία. ας. ἡ. ὁμιλία. coitus, conuentus.

Συνουσιάζω. μ. άσω. π. ακα. coëo. Neutr. absol.

Συνουσιασμός. ὁ. congressus, coitus.

Συνουσιαστής. οῦ. ὁ. coitor.

Συνουσιαστικός. ὁ. libidinosus.

Σύνοφρυς. υος. habens supercilia cõiuncta & dẽsa.

Συνοχή.

Συνοχή. ῆς. ἡ. imbecillitas, turbatio, ſolicitudo, σύγκλεισις, uiæ anguſtia. Vide ἄγχω in Ammonio.

Συνοχμὸς. ὁ. &

Συοχὴ. ἧς. ἡ. commiſſura, coniunctio. Euſt. Il. ζ.

Συοχίζω. ſtricte, tenaciter, arcte.

Συνοχὸς ὁ. febris continua ex ſanguine abundante feruefacto, & in bilem tanſeunte. συνεχὴς autem eſt quæuis continua febris.

Συνοχόω. μ. ώσω π. ωκα. coniungo. Actiu. accuſ.

Σύνοψις. ιῶν. ἡ. taxatio, compendium, apud philoſophos dicitur quãdo res latè diffuſa, omnis in conſpectum ſimul datur.

Συνσκιωῆντοι. contubernales.

Σύνταγμα. ατῶν. τὸ. ordo, exercitus, in claſſes diſtributio, & ad ſtipendium conferendum deſcriptio, ut penſitatio annua, quæ penditur à ſocijs ciuitatibus & ſtipendiarijs ad bellum gerẽdum. Eſt etiam uolumen ſtudio conſcriptum & elaboratum. nõ ut ἀυτόσχεδιασμα, ex tempore & ſine cura, ſed quod dictionem habet compoſitione congruam, & capitum diuiſionẽ recte atq; ordine digeſtam. Eſt nonnunquam conſtitutio atq; ordinatio, ut σύνταγμα τῆ πολιτείας, Iſocr. in Areop. Bud. Com. uide in Appendice de uocab. militar. (tu.

Συνταγματάρχης ου. ὁ. collega in ducẽdo exerci-

Σύνταξις. ιῶν. ἡ. conſtructio, coordinatio, coniunctio & ordo uerborum in oratione. Item tributum, deſcriptio ad ſtipendium conferendũ, & in claſſes diſtributio, ſicut de σύνταγμα dictum eſt. Athenæus uocat ſtipendium quod conferebant coloni Theſſalici 4. Significat etiã annua quæ dantur à principibus, Athen. 11. Herodiã in 1. ἐπὶ συντάξεσιν ἐκ γῆς καταφερούσαις καλῶν, inuitans eos ſtipendio haud contemnendo. Vnde συντακτικὴ ἐπιγραφὴ, liber ſtipendiarius, & breuiarium quem ſtatum regis uocamus, Ponitur & pro uolumine compoſito, ſeu (ut Cic. libri confectione. ut σύγγραμμα, σύνταγμα. Bud. Com. Vide apud Ammonium σύνθεσις & σύγγραμμα.

Σύνταρβος ου. ὁ. ἡ. ſunt, quorum radices inter ſe complexæ cratẽ quandam cõficiunt & ſepem.

Σύντασις. ιῶν. ἡ. contentio ſiue tentigo.

Συντάσσομαι. uel συντάττομαι. compono librũ & ſcribo. Eſt etiam eiuſdem ordinis ſum & nõ tæ & claſſis, atq; eadem dignitate præditus, Gregor. de Spir. Bud. Com.

Συντασσόμενοι. qui ad ſtipendium conferendum ordine deſcripti ſunt, & in claſſes diſtributi. interdum compoſiti, & acie inſtructa & agmine iter facientes.

Συντασσομένως. compoſito agmine.

Συντάττω. μ. ξω. π. χα. coniungo, addo, coordino, inſtituo, cui opponitur καταλύω, Plut. in Annot. Et conſtituo, comparo, & conſtitutum habeo & compoſitum. Aeſchin. συντέταξαι ἡμᾶς ὡδῖν, Ita inter nos cõſtituimus. Inde συντεταγμένοι πάντα, qui ex compoſito atq; de induſtria omnia faciunt, Demoſth. Bud. Com.

Συντείνομαι τὸ διατείνομαι, καὶ διαμάχομαι, καὶ ἀπιχειρῶ, connitor, contendo, dimico, Plato de Repub. 6. Bud Com.

Συντείνω. μ. γῶ. π. κα. pertineo, tendo, uergo, ſpecto aliquò, ad ſcopũ dirigo, Ariſtot. Ethic. 6. & Polit. 7. Plato in Gorg. Actiue uſus eſt, καὶ πάντας εἰς ταὐτὸ συντείνοντα, καὶ τὰ ἴδια πόλεως, Dirigentem & intendẽtem eò omnia & ſua & publica. Bud. Com. Item perficio & incito ut æquos ad curſum.

Συντέλεια. ας. ἡ. utilitas, conſummatio, maturitas, tributum.

Συντελέομαι. ſtruo, molior.

Συντελεσὴς. ῆτος. ὁ. municeps.

Συντελέσμια. ας. ἡ. idem.

Συντελέω. μ. έσω. π. κα. prorſum, ad conſummationem confero. Et συντελεῖν εἰσφοράς, pendere ueſtigal. Neutr. datiuo iung.

Συντελὴς. έος. ὁ. ἡ. utilis, χρήσιμος. Et αἱ συντελεῖς, contributiones.

Συντελέσμενος. peractus.

Συντέμνω. abbreuio. Actiu. accuſ.

Συντόμως. ου. ὁ. finitor, συντελεσὴς.

Συντεταγμένως. ordinate, diligenter, eleganter.

Συντεταμένος. conſcius, breuiter dictus. à συντέμνω.

Σύνταγμα. colliquamẽtum, ut Gaza uertit in Ariſtotele, id quod à corpore detritur liquefcendo: uel quod ex incremento ſecernitur reſolutione præter naturam.

Συντήκομαι. liquefio, tabefio. Aliquando συνάπτω τὴ συμπέφυκα. & cohæreo, & conglutinatus ſum, totus alicui rei incumbo.

Συντηκτικὸς. ὴ. ὸν. morbo cõfectus, exhauſtus ægritudine, ſynecticus, qua uoce utuntur & Latini συντηκτικὸς πυρετὸς, febris quæ liquefacit, ὃ καταπέμπελον τὸ σῶμα τῶν.

Συντήκω. idem quod ἐκτήκω, colliquefacio, cõtabefacio, abſumo, quaſi μαραίνω. Vnde συντετηκὼς, tabe & macie extenuatus, Dicitur etiam συντετηκὼς, ut πεφυτηκὼς τῷ πραγματι, ὡ τὸ τῷ πεδιέμενῶν καὶ λίαν χαίρων, ἐγ ὠιακατὰ σως διακάμνων, addictus & ita incumbens, ut auelli nequeat. Συντήκω etiã eſt τὸ συμφύω. hoc eſt coaleſcere facio, cõglutino, & coagmẽto, ſimul fundo, hoc eſt, συγκολλῶ, qđ etiã cõflare dici poteſt ut de argẽto & huiuſmodi alijs.

Σύντηξις

Σύντηξις. ιῶν. ἡ. colliquatio, & tabes.

Σωτηρέω. μ. ήσω. π. κα. conſeruo. Actiu.

Σωτηρησις. ιῶν. attẽtio, conſeruatio, & pars animæ quæ ſemper aduerſatur uitijs, ſynteresis. ἀπὸ τῦ συντηρέω, id eſt conſeruo. (tc.

Σωτηρεῖα. τὰ. ludi & ſacrificia dijs facta pro ſalu-

Συνήρι. ῶν. ὁ. conſeruans, Herodian de Lauren to loquens, ὅθεν καὶ τὸ ὄνομα τῷ χωρίῳ συντήριον εἶναι ἐδόκει. Vnde & conſtans loco nomen à lauri ſcilicet.

Συντίθεμαι. componor, paciſcor, conſtituo cum aliquo & conuentum facio, ὁμολογῶ. Datiuo Xenoph. ἑλλ. 6. κἀκείνοις μὲν συνέθεντο. Interdũ cum præpoſitione πρός. Idem, συντίθεσθε μὲν πῶς τὰς συμμαχίδας πόλεις ὧδε πρῶτον. Itẽ. συντίθεσθε pro ἀκέσασθε, πῶς ἔχειν, animaduertere. Vnde σώθητι imperatiu. de quo ſupra. Bud. Com.

Συντιθέμενοι. οἱ. conſentiens.

Συντίθημι. μ ήσω. π. κα. compono & concinno Theophraſt. 9. Eſt etiam compono, id eſt ſtruo, & conſpiratione & coitione fingo & commini ſcor, Antiph. Hoc etiam πρᾶσιν συντίθεμαι dicitur, & πρᾶσιν συντίθεμαι. Actiu. accuſ. Bud. Com.

Συντιμᾶσθαι. magno æſtimari res uenales.

Συντμηθῆναι. dicitur Hipp pro συμπρασθῆναι τῇ λυσιτελεῖν. teſte Gal. lib. 1. de morb. acutis.

Συντομία. breuitas, compendiũ. Eſtq; figura qua res quantũuis magna, breui & cõpendioſo uerborum ambitu redditur: Quam eandem nonnulli Græcorum ἐνέργειαν à luce quam rebus addit nõnulli ἐνέργειαν à mouẽdi efficacia appellare maluerunt.

Συντομικὴ. ars conſuendi.

Σύντομος. ου. ὁ. breuis, cõtractus.

Συντόμως. breuiter.

Συντονία. contentio & rigor.

Σύντονος. idem.

Σύντονος. ου. ὁ. uehemẽs, fortis, nõ languidus, cõtinuus. ut σύντονος ἁρμονία, hoc eſt incitata, quæ opponitur remiſſæ. Item circunciſa expoſitio.

Συντόνως. acriter, ſtudioſè.

Σύντριχς. terni.

Συντρέχω. concurro. Neutr. datiuo iung.

Σύντροφος. ου. ὁ. ἡ. conuerſans.

Συντρίβω. μ. ψω. π. ιφθῆν. contero, confringo. Actiu, accuſ.

Σύντριμμα. ατος. τὸ. contritio. ἁμάρτημα.

Συντροφία. ἡ. conuictus, cibiq; ſodalitium.

Σύτροφος. ου. ὁ. collactaneus. Item exercitus, & aſſuetus alicui rei, cum datiuo, ut ναυτικὰ σύτροφος αὐτῷ, Luciano.

Συντροχῆσαι κατακτῆσαι, πληρωθῆναι. obuiare,

accumulare. Etym.

Συντυγχάνω. conuerſor, obuio, congredior, cõtingo. Neutr. datiuo iung.

Συντυχία. ας. ἡ. ὁμιλία, συνγνῶσις, caſus.

Συντυχίζω. μ ίσω. π. ικα. accumulo.

Συνυπακούω. ſubaudio, ſubintelligo.

Συνυπατεύω. unà conſul ſum.

Συνύπατος. collega, conſul.

Συνυπεχωρῆσαι. redit in ſuum locum.

Συνύστωρ. ορος. ὁ. conſcius, teſtis, congerro.

Συνυφαίνω. contexo.

Συνυφάνθαι. contextum eſſe.

Συνυφὴς. textus.

Συνυφῶσαι. compages adhærentes.

Σύνχρονος. contemporaneus.

Συνωλία. συγχορεία.

Συνωλὸς. ὸν. ὁ. conſonus. (σφοχωρῶμαι.

Συνωθέομαι. τὸ συμπελαυνομαι, cõpellor, & quaſi

Συνωθέω. ώσω. compello, incito, cogo in unum, utraq; manu impello, compello.

Συνωκείωνται. accommoda ſunt.

Συνώμοσία. ας. ἡ. coniuratio, & cõſpiratio dictio eſt media, teſte Euſt. Iliad. ζ.

Συνωμότης. qui ſimul iurat & conſpirat Lucian.

Συνωμοτὸς. ὴ. ὸν. coniuratus.

Συνωνέομαι. coëmo. Depon. accuſ.

Συνώνη. τὸ ἄχλος.

Συνωνυμία. nominis cõmunio, ut uertit Rhom. Aquila. Hac utimur (inquit idem) quoties uno uerbo nõ ſatis uidemur dignitatẽ aut magnitudinem rei demonſtrare, ideoq; in eiuſdem ſignificatione plura conferuntur, ut ſi dicas: proſtrauit, affixit, perculit.

Συνώνυμον. ου. τὸ. ſynonymum. uide apud Ariſtotelem ante prædicamenta.

Συνώπη urbs Ponti.

Συνῶφθαι. pro exploratum eſt, compertum eſt, intellectum eſt, Ariſtot.

Συνωφελοῦμαι. μ. ὠφελῆμαι. π. ὠμαι. ſurſum ac deorſum uehor.

Συνωρὶς, uel ξυνωρὶς Atticè. ίδος. ἡ. biga, currus duorum equorum.

Σύνωρος. conſonus, cognatus.

Σύνωσις. compulſio & contruſio.

Συνωφελῶ. commodo.

Συοτρόφος. ου. apros nutriens.

Συοφορβὸς. οῦ. ὁ. ſubulcus. & συοφόρβιον, grex ſuũ.

Συπαλήθης. ου. ὁ malus, κακὸς.

Συπάγγελλω. adiuuo.

Συπάγισμι. aſto.

Συρακῶς. αὐτὶ τῦ Συρακόσιος, Etym.

Συρβάδυπα. uide Etym.

Συρβάζω tumultuari, incompoſitum eſſe.

Σύρβη.

Συρβή.ης.ἡ.tumultus, & uox qua ſubdulci ad ſuces utuntur, & theca fiſtularis.

Συρβιωδύς.ὑ.ὁ.tibicen.

Συρβίνης χορός.Syrbenæ chorus, de incompoſitis ac tumultuoſis. Eraſ. in Chil.

Συρβιωδὸς.tumultuarius.

Σύργασρος.uide Etym.

Συρίμβολον.ου.τὸ. fiſtula qua in obſidione aquæ exquiruntur.

Συνώα.ἡ.furia, ἢ παχεῖα χλαῖνα. Item unà ex Cycladibus.

Συρίασις.ιος.ἡ.morbus capitis pueris familiaris, inflammatio ſiue ardor cerebri, uel circa membranas cerebri Paulo Aeginetæ. malim per ῳ in prima ſyllaba, aliàs per iota ſcribitur.

Συριγγίας.genus harundinis in totum concauæ, unde fiſtulæ fieri ſolent.

Συρίτριον.ε.τὸ.foramẽ rotę, in quo axis uoluitur

Συριγγοέμβολος.ὁ. & contractè συρέμβολος. canalis per quem aqua intra caſtella obſeſſorum defertur, compoſita uox à dictionibus æquiua lentibus; Σύριγξ uidelicet & ἔμβολος. Eu. Il. γ.

Συριγμός.ὁ.ὃ.ſibilus. συριγμὸς & βόμβος ὥστωρ, ſibilus uel murmur aurium.

Σύριγξ.γος.ἡ. fiſtula, & nomen ulceris profundi, & ὀδοοδύκη, id eſt, locus ubi haſtæ reponuntur.

Συρίζω. ambigua uox eſt. nam fiſtula canere ſignificat, & ſyriſſare, ſiue Syrum agere, hoc eſt, molliculum eſſe. Neutr. abſol.

Συρίσκος.ε.ὁ. uas uimineum in quo ficus ſeruantur, ὑρίσκος.

Συριστὴς.ὃ.ὁ.fiſtulator.

Συρισής.ὃ.ὁ grus mas.

Συρισί. Syriace.

Συρίπτω.μ.ίψω.π.ιφα.ſibilo, exibilo, explodo.

Σύρμα.ατος.τὸ. genus ueſtis tragicorum, uel cauda ſiue tractus ueſtis fœminarum, ὃ ἕλκουσι γυναῖκες. unde Martial. Aptaſti longum tu quoque ſyrma tibi. Idem, Muſa nec inſano ſyrmate noſtra iuuet.

Συρμαία.ας.ἡ.raphanus, & cibi genus ex adipe & melle confectum purgationibus aptum, & potio quedam è ſale & aqua miſtis.

Συρμαΐζω.purgare potione ex aqua & zea.

Συρμαϊσμὸς, uel συρμιασμὸς.ὃ.ὁ.huiuſmodi purgatio, συρμαία.

Σύρμασμος ſiue συρμαῖα.moderata euacuatio ſiue per ſedem facta, ſiue per uomitum. Galenus lib.2. de articul.

Συρμός.οῦ.ὁ.tractus ſerpentis. Philo pro tractu fluctuantis undæ poſuit.

Συρνέη.ης.ἡ.herba quædam apio ſimilis.

Σύρνια.ſtriges, aues inauſpicatæ. (perdix.

Συροπέρδιξ.ὁ.nomen auis apud Aelianum, Syria

Συρράπτειν.technas ſtruere.

Συρράπτης.mixtus, adulterinus.

Σύρραξις.cõflictus, συμβολὰ, σύναψις. & dicitur de fluminibus cum impetu confluentibus.

Συρράπτω.μ.ἅψω.π.αφα.cõſuo. Neut. accuſ.

Συρράπτω.confligo, συμβάλλω, συμπίπτω.

Συρραφὴς.contectus.

Συρρέω.μ.δύσω.π.δυκα.confluo. Neutr. abſol.

Συρρήγνυμι.μ.ήξω.π.ηχα.confringo, committo, irito. Actiu. accuſ.

Σύρρους, & σύρροια.complurium.

Σύρσις.εως.ἡ.tractus, tractatio.

Σύρτης.ου frœnum, χαλινός.

Σύρτις.ιος.ἡ. ſyrtis, locus arenoſus in mari. ἀπὸ τῆ κατασύρειν, καὶ ἁρπάζειν οὓς πλέοντας.

Συρφετὸς.ὃ.ὁ. ἄχυρον, uulgatus, uilis plebecula, quaſi fæx plebis, quã & συρφετώδη ὄχλον dicimus. uilis ſermo, ex uento ſordes collectę. Ety.

Σύρφω.animalculum inſtar culicis, σέρφω.

Σύρω.μ.ρῶ.π.υρκα.traho. Actiu. accuſ.

Σύς.υός.ὁ ſus. Gaza circunflectit τὸν ὑὸν σύων ὁρ μῶ. Ety. hiſtoriam ſuilli pecoris Aelian. deſcripſit. σῦς ἄγριος apud Ariſtot. eſt aper σύαγρος.

Συσείω.μ.είσω.π.ϕικα. concutio. Actiu. accuſ.

Συσκιάζομαι.μ.άζομαι.π.ασμαι. mollior, ſtruo, adorno, capto, & inſidijs aggredior, & negotiũ captioſum inſidioſumq; adorno, inſidijs peto immineo per inſidias, captioſè teneo, capio laqueis, capto, inſidias ſtruo, inſtruo inſidias aut dolum, cõtechno. Eſt etiam, comparo, apparo, conſtituo. Plutarch. in Cat. εἰς ἡδονὴν τῇ χολῇ συσκευασάμενοι τὸν βίον, Ad uoluptatem confectandam comparantes. Inde & pro parare ſe ad uiam, ſiue (ut Plaut. dixit) concinnare uiam ponitur, & ad uerbum eſt uaſa colligere, atque etiam cibaria ſecum portare, Xenoph. παιδ. 4. & 5. Ex quo συσκευασμὸς, ſuffarcinatus, & ad uiam accinctus ſarcinis compoſitis. Et συσκευαζόμενος πρὸς τὴν φυγὴν, fugam adornans Luciano. Ponitur & pro ὁπλίζομαι, Lucian. Itẽ compilo, ut συσκευάζεσθαι ἐκ τῶν οἰκίας apud Demoſthen. κατὰ ναύαρ. & Lucia. Ex huius uerbi imitatione Latini quoq; conuaſare, pro furtim aliquid colligere, deducũt. Teren. Phorm. Rectè ego mihi uidiſſem, & ſenis eſſem ultus iracundiam: Aliquid cõuaſaſſem, atq; hinc me conijcerem protinus in pedes. Bud. Com.

Συσκευάζω.colligo in faſciculũ, uel in unam ſarcinã cõnecto. Demoſthen. trãslatè uſus eſt πρὸς ἡδονὴν. Μόνον τοῦτ' ἀπαίτα εἰς ϕιλοσοϕίαν δεῖ συσκευάζειν.

Συσκευασία.apparatus, molitio, adornatio, in ſidiarum ſtructio. & reliquas habet ſignificationes conuenientes ſuo uerbo.

Συσκευασμένως

Συσκευασμένως. confertim, ſimul, collectim, à

Συσκευαστὴς.ὃ.ὁ.concinnator. (συσκευάζω.

Συσκευὴ.ῆς.ἡ.idem quod συσκευασία.

Συσκιωσία.ἡ.συνοικία.

Συσκιώτης.ſodalitas.

Σύσκιως.ὃ.ὁ.domeſticus, σύνοικος.

Σύσκιάζω.obumbro, opaco.

Συσκίασις.obumbratio.

Σύσκιος.ὃ.ὁ.umbroſus, opacus.

Συσκοτάζω.contenebraſcit, adueſperaſcit.

Σύσπασις.ιος.ἡ.conuulſio.

Συσπασὸν.pugio.

Συσπάω.conuello.

Συσπείρω.conglomero, conſarcino. Ioſeph. li. 9. Iud. συσπειραθέντος τοῖς σώμασιν, Cateruatim condenſatis corporibus:

Σύσσημον.ου.τὸ signum.

Σύσσιμος.ὁ.ὃ.conſignificans.

Συσσιτεῖν.in contubernio eſſe, ſodalitate uti. Vnde συσσιτικὸς, pro ſodali uel contubernali.

Συσσιτία.ας.ἡ.ſodalitas.

Συσσίτιον.τὸ.locus conuiuij, ſodalitas.

Συσσιωπάω.compinſo.

Σύσσιος.ὁ.ὃ.ſodalis, qui eadem menſa utitur cũ aliquo.

Συσσίτωρ.ωνος.ὁ.conuiua, locus conuiuij, cõtubernium.

Σύσσωμα τὰ ἕλκη.ciuſdẽ corporis, conſortes gentes, Paul. ad Epheſ.

Συσσωρεύω.μ.εύσω.π.υκα.congero, coaceruo. Actiu. accuſ. iung.

Συσάλλω.cominus, ut ἡσυσάλλω μάχη, ſtataria pugna: συσάλλω & συσαλὸν μάχεσθαι, cominus pugnare. & differt τὸ δηϊόω ἀπὸ τοῦ.

Συσαλμία.ἡ.æqualitas ponderis.

Σύσαλμος.æqualis pondere, equilibris.

Σύσασις.ιος.ἡ.conuẽtus populi, coniuratio, cõſpiratio, coitio, hoc eſt ſodalitiũ in pernitiem legum, Demoſt. περὶ ſεφ. 1. Item conſtitutio, ut σύσασις τέχνης ἑνός. Eſt etiã craſſitudo & coagmẽtum, Galen. Therap. 14. Interdum corpus & concretio, Ariſtot. Hiſt 5. Ad hæc cõciliatio, & ad concordiam reductio, Iſocrat. paragr. Eſt etiam prælij collato pede pugnatum, ſtataria pugna, ut de συσάλλω dictũ eſt, Herod. de quo Bud. Com. eſt aliquando commendatio. Syſtaſis in Append. de uocab. militar. exponitur pro numero militum 32. τέσσαρες λόχοι.

Συσατέω.commendo, probo.

Συσαλὴς.ὃ.commendatitius.

Συσὶλλομαι.cõtrahor. Et cum ad animum refertur, pro mœſtus ſum, cui opponitur ἀνεσὶδαι Syneſ. Vnde σωτεκαλμένος, κατηφὴς, qui eſt demiſſo animo, & dejectis ſpiritibus. Bud. Cõ.

Συστελλόμενον.ου.τὸ.diminutiuum.

Συστέλλω.μ.τελῶ.π.αλκα. contraho, corripio, cõpeſco inſolentẽ, & ad moderationem redigo, Iſoc. de pace, & Greg. in Iul. 1. Eſt etiam pauore cõtrahere hominem. & σωτεσάλθαι, ἐκπλαγῆναι, λελῦμαι τῶδε, ἐκπεφοβῆσθαι. Bud. Com.

Σύστομον.ου.τὸ.anguſtum, ueltis ſordida & piloſa apud Antimachum.

Συστομοῦμεν. coarctamus anguſtijs.

Σύστημα.ατος.τὸ.globus, congregatio. Et apud muſicos συστήματα. principales partes uocantur. hæc autem ipſa conſtãt ex certo tractu pronunciationis, quæ dicuntur διαστήματα διεσμένα. Porrò ipſorum partes ſunt φθόγγοι, qui à nobis ſoni uocantur. hi autem ſoni prima ſunt fundamenta cantus, ut ſcribit Chalcidius.

Συστῆσαι.confirmare, coniungere.

Συστάθη.ϑῆς.conſtituiſſe.

Σύσσιγα.τὰ. ſunt cognata, & συγγενῆ, & cõſociabilia. Item σύσσιγα ſunt ὁμόσιγα, quæ in eodẽ uerſu locantur, ſic ἄλμυδρόν σύσσιγόν ϑε ϑῆ τε πρῶ. Bud. Com.

Συσσιγᾶν. dicitur οἱ περὶ αὐτὸν σίγα ὄντες, hoc eſt, ἐφ' ἑνὸς τέλους μένοι, eundem ordinem habere. συσσιγᾶ τῇ Ἱερουσαλὴμ, confinis eſt Hieruſalem.

Συσσιγία.ας.ἡ.ὄργια, ὄρκος, ordo, propriè ordinis & ſortis ſociabilitas, & naturæ cognatio.

Σύσσιγοι, & συσσιγάντες, ſunt eiuſdem ſortis & ordinis, & qui eandem ſeriem efficiunt.

Συσολή.ῆς.ἡ.ſyſtole, correptio: cum uocalis producta corripitur, aut in breuem mutatur. Tryphon in Appendice.

Συσομὸς.ὃ.ὁ. elinguis, & qui eſt ore ſenſim compreſſo & contracto.

Συσομώτερος.qui eſt ore cõpreſſiori, taciturnior.

Συσπαστὴς.ὁ.coimperator.

Συσπαλώτης.ου.ὁ.commilito.

Σύσρεμμα.ατος.τὸ.ἀ συσρέφω, tumultus, error. Eſt etiam uerbum caſtrẽſe, & ſignificat numerum certum militum, ut mille, hoc eſt ξεναγία σλύο. uide in Appendice de uocab. militar. Item conuolutio & globus, coagmentum compactile, Ariſtot. de Mundo.

Συσρεμμάτων ὕδατος. apud eundem, pro uortice aquæ, hoc eſt conuolutione, & uolumine. Bud. Comment.

Συσρεπτὸν.ὸν. quod cogit & condenſat, Hipp. τὸ ψυχρὸν παύει, συσρεπτικόν, compingit & coagmentat: quod in partem aliquam defluxit.

Συσρέφομαι contorqueor, in compendium contrahor. Vnde συσρέφεσθαι etiam dicuntur & συνεσραμμένοι, milites, in acie condenſati & confertim coëuntes. ἐπεσθαι ἀλλήλοις τῶν πολεμίων συνεσραμμένοις καὶ ὡς πρόσθεν ἐσρεφομένοις, Xenophon.

Xenophon. ἑλλ. 6. Est etiam συσρέφεσθαι, quod Liuius uocat orbem uoluere, de agmine loquens in angustum redacto, & undiq; circumuento, his uerbis: Cogebantur & ipsi orbem breuiore spatio colligere. Alibi, Ni Vectius rex iam in orbem uoluentes suos increpans. Συσρέφεσθαι εἰς ἑαυτὸν, in seipsum uergere, Greg. de Theolog Hoc Cice. uerti in seipsum appellat, ut de Finib. 3. Sola sapientia in se tota conuersa est. Bud. Com.

Συσρέφω. contraho in cõpendium, breuiter cõplector. Item addenso, infertio, ut συσρέφειν τὰ νοήματα καὶ σρογγύλως ἐκφέρειν, apud Alicar. in Isoc. Item intorqueo, contorqueo, uibro, unde συνεσραμμένος, cõtortus, intortus. Plato in Protag. φέε βαλε ῥῆμα βραχὺ καὶ σώεσραμμένον, ὥσσερ λεπὸς ἀκοντισής. sicut apud Cic. incitata & uibrans oratio, aut contorta sententia. & Quintil. 12. Nec illis uibrantibus concitatisq; sententijs uelut missilibus utetur. Significat etiam agmen cogere, & factionem ciere, Aristo. Polit. 5. Et Aeschin. πρὸ παραπρ. οὗ δι νῦν ὑπ' ἐμὲ συνεσραφότες ἦκεσι, id est. Quasi agmine facto, & quadrato agmine, hoc est, ex composito, & coitio ne facta in necem meam. Est etiam conuoluere in fascem. Luc. in Act. 27 συνεέλαβόν σε τὰ παύλε φρυγάνων πλῆθος. Fascem autem uirgultorũ conuoluente Paulo. Συσρέφειν ἑαυτὸν, sese colligere, Aristoteli Hist. 9. Et Verg. Aen. 12. Substitit Aeneas, & se collegit in arma. Bud. Com.

Συσρὸς. circulo circundatus, & conclusus. Etym.

Συσροφή. ῆς. ἡ ῥοώδη, gurges aquarum, uortex, obscuratio. Est etiam coitio, hoc est arcana pactio & factiosa, quæ etiã σύνασις & ἐπισύνασις dicitur, ut apud Luc. in Act. cap. 19. & 24. Συσροφαὶ etiam sunt nodi in articulis digitorum ab articulari morbo collecti. Dioscor. Bud. Com. imò collectiones morborum in quauis parte intumescente natæ, συσροφαὶ. Hippocrate dicuntur.

Σύσυλος. ου. ὁ. est in quo duarum columnarum crassitudo in intercolumnio poterit collocari, & spirarum plinthides æquè magnæ sint eo spatio, quod fuerit inter duas plinthidas. Vitruu. lib. 1, cap. 2.

Συσφαιρισής. οῦ. ὁ. collusor in ludo pilæ.

Συχμαπίζομαι. conformor, accommodo.

Συχολάζων ὁ. condiscipulus.

Συχολασής. οῦ. ὁ. condiscipulus, apud Strab.

Συπάσσω. supplico, ἱκετεύω.

Σύω. concitatus est, concitabatur.

Συτονία. ας. ἡ. frumentatio.

Συφαιός. ὁ. ὁ. subulcus.

Συφακίζειν. uindemiare, ὀπωρίζειν. nam σῦφαξ mustum est.

Σύφαρ. exuuium serpentis, leberis, ficus corrugata, & senectutis prolificatio, ualde senex, Lycophroni. Etym. Eras. prouerb, Nudior leberide. Siculi etiã σύφαρ uocant τὴν ῥυτίδα, rugosam illam nubeculam quæ lacti superstat. Nicand. interpret.

Συφεός. ῦ. ὁ. hara porcorum.

Συφορβία. grex porcorum.

Σύφορβος. ε. ὁ. subulcus.

Συχνὰ κεκτημένως. multa possidens.

Συχνάζω. denso, stipo.

Συχνάκις. sæpenumero, multoties.

Συχνός. ῆ. ὁ. densus, cõiuratus, multus, frequens, συχνὸς χρόνος, longum tempus.

Συχνῶς. crebro, assidue, frequenter.

Σύω. id est σεύω, moueo. unde ἔσυσο.

Συώδης. εος. ὁ. ἡ. truculentus, suillus porcinis moribus.

Σφαγεῖον. uas in quod pecudis iugulatæ sanguis excipitur.

Σφαγεύς. έως. ὁ. iugulator, gladius.

Σφαγή. ῆς. ἡ. σφάγιον, iugulatio. Gaza in Aristot. uertit iugulum, id est, imam in medio anterioris colli partem.

Σφαγιάζομαι. macto hostiam.

Σφαγία. dies sacrificij.

Σφάγιον. ε. ὸ. cædes, iugulatio, uictima, occisio. Et pars qua separantur κλῶνες, id est iuguli, & id quod uberibus subest, in recessu quodam & cauitate.

Σφαγίς. idem, hoc est τὸ πτωκάδιον, ἢ ἕλμιν, σφαγέλης quoq; numeratur à Polluce inter instrumenta sacrificalia.

Σφαγίτιδες. άι. iugulares uenæ, ut Gaza uertit in Aristotele.

Σφαδάζειν syderari, conuelli, τινᾶδη, σφακελίζειν. Sophoc. comment. in Aiacem.

Σφαδάζω. μ. άσω. π. απα. malè habeo, & non maneo quietè, festino, discrutior, perturbor, animi molestiam fero, malè morior, frustra uel malè distrahor, irascor cum gemitu. Etym.

Σφαδανός. uehemens, molestum.

Σφασασμός. ὁ. ὁ. cruciatus, contractio.

Σφάζω. μ. άσω. iugulo. ἐκ τοῦ φῶ φάζω, τὸ φονεύω.

Σφάλαι. implere.

Σφαῖρα. ας. ἡ. pila, globus, folliculus, Sueton. uita Augusti. exercitationes campestres post ciuilia bella omisit, & ad pilam primo folliculumque transijt. Vide in Chil. Eras. Sphæra per præcipitium, & Sphæram inter se reddere.

Σφαιρηδὸν. toranter, πορφορὲς, in orbem.

Σφαίρησις. εως. ἡ. ludus pilæ.

Σφαιρίδιον.

Σφαιρίδιον. ε. ὸ. pilula, hoc est, globulus, & sphæricum quiddam ac rotundum.

Σφαιρίζω. μ. ίσω. τ. ικα. ludo pila. Neut.

Σφαίρειον. ε. ὸ σφαιρίδιον, orbiculus.

Σφαιρισήριον. ε. ὸ. locus balanei, in quo ueteres fictiones suas & uaria exercitationũ genera facere solebant, sed in primis ad exercitium pilæ deputatus est. Bud. in Annot.

Σφαιρισής. ῆ. ὁ. ludens pila, uel peritus pilæ, sphæralis ludi studiosus.

Σφαιρῖτις. ἡ. Gal. authore, est cupressus, eò quod σφαιρία, hoc est, orbiculos siue pilulas ferat, qua ratione poëtæ Latini eam conigeram appellant.

Σφαιροειδής. έος. ὁ. ἡ. sphæreus, rotundus, in speciem sphæræ formatus.

Σφαιρομαχέω. pila uel globo certare.

Σφαιρόομαι. μ. ώθσω. τ. ωμαι. cuoluo. Actiu. accus.

Σφαιρότης. ῆτος. ὁ. corrigia calceamenti, ligula.

Σφακελίζω. μ. ίσω. π. ικα. syderor, afflor sydere, in flammor, salto, subtremisco, doleo cum cõuulsione, & putresco, emorior. Etym.

Σφακελισμός. ῆ. ὁ. de arboribus dicitur sydere afflatis. Latini syderationẽ & earbunculationem appellant, quando scilicet arbores nigrescunt. Dicitur & ἀεροβολισμός. Theophr. de Caus. 5. id est, syderis perculsio. & de hominibus quoq; dicitur, insania & putredo medullarum, à Gaza in Aristotele uertitur, syderatio morbus.

Σφάκελος. ε. ὁ. syderatio morbi genus est, partem aliquam corporis, sæpe penè totum corpus per cutientis subitò, atq; exiccantis, & plerunq; hominẽ enecantis: quod cum repentino quodam ueniat impetu, è cœlo ui quadam syderis accidere putatur. est etiam medius digitus. quidam putredinem ossium dicũt, & omnẽ corruptionem quocunq; fiat modo. Vide in Chil. Eras. Sphaceli faciunt immunitatẽ: & φάκελον infrà.

Σφάκιον. ε. τὸ. uitis palmes.

Σφακὸς. ῆ. ὁ. pro φάκος. fœnum, pabulũ iumentorum, muscus arborum, planta quædã agrestis.

Σφαλερόννηκος. ε. ὁ. de fluuio, in quo piculosum est natare. designatur interdũ amnis magnitudo.

Σφαλερὸς. ῆ. ὁ. fallax, dubius, periculosus, lubricus, incertus, inconstans, nocuus.

Σφαλίζω. uincio, ligo.

Σφάλμα. ατος. τὸ. error, lapsus.

Σφαλὸς. cippus, lignum, quo fontium pedes uinciuntur.

Σφάλλομαι. &

Σφάλλω. erro, pedem percutio, offendo, turbo,

cõmoueo, labor, eris. excido, fallo, errare facio, deijcio, auerto, non patior esse syncerum.

Σφαλὸς. ὁ. uinculum, δεσμός.

Σφαραγοδῶ. rauce resonabant.

Σφαραγίζω. μ. ίσω. τ. ικα. resono.

Σφάραγος. fauces, guttur.

Σφᾶς. ipsos, ipsas, ipsa.

Σφάτ̃ω. μ. ἄξω, τ. αχα. iugulo, trucido, macto. Actiu. accus. Vide σφάξαι & θύεσθαι in Ammõ.

Σφέ. pro σφέας, καὶ αὐτόν.

Σφέας. ipsos, pro σφᾶς.

Σφεδανὸν. τὸ. asperum, aculeatum, τραχὺ, σκληρὸν, apud Nicand.

Σφεγγίτης. ου. ὁ. specularis lapis, in tenues crustas scissilis.

Σφεδανὸς. ῆ. ὁ. terribilis, intensus, uehemens, festinus. Et σφεδανῶς, occidens, perdens.

Σφεῖς. Ionicè, & σφῶϊ. ipsi, αὐτοί.

Σφέλδην. odorum, purum.

Σφέων. σφῶν. ipsorum.

Σφέλα. ας. ἡ. scabellum. Nicand. pro ligno pilæ in modum excauato, posuit. ἢ σφέλαι, ἢ ὅλμῳ κεάσας.

Σφέλας. ατος. τὸ. scabellum, humilis sedes, πτῆνον δίφρευμ.

Σφέλμα. τὸ. flos ilicis arboris uel lentisci.

Σφενδάμνος. ε. acer arbor, uel utalij ilex πρῖνος.

Σφενδάμνινος. ὁ. robustus, solidus, ligneus.

Σφενδονάω. μ. ήσω. τ. ηκα. agito fundam. Actiu.

Σφενδόνη. ης. ἡ. funda. ἀπὸ τοῦ σπένδω. σφενδανὸν γὰρ τὸ σπόγγισμα. Item pala annuli. Item cruris obligaculum, quo fœminæ utuntur.

Σφενδονήτης. ὁ. funditor, qui funda utitur.

Σφενδονοειδὲς. τὸ. figura agminis in cuneum conformati, figura dimidiati rhombi.

Σφενδονοειδὴς. fundæ figuram habens. Terræ epitheton, apud Dionysium.

Σφηκόω. ῶνος. ὁ. rete rotundum.

Σφετερίζομαι. &

Σφετερίζω. τὸ ἰδιοποιῶμαι. approprio mihi, meum reddo, mihi proprium & addictum facio, mihi assumo, aufero, interuerto, Xenoph. ἑλλ. ς. & Greg. de Fil. 2. Accipitur pro emereor & ascisco, apud eundem Greg. de Basil. ὑπνοίαι σφετερίζομεν. Bud. Com.

Σφετεριςὴς. interuersor, qui aliena uel ea quæ cõmunia sunt in suam solius rem uertit.

Σφέτερος. ε. ὁ. suus Hesiod. pro uester posuit.

Σφέων. sui, ipsorum.

Σφήκια. ὰ. Cyprus insula olim dicta.

Σφηκία. τὰ. uespeta, & uesparia, ut Gaza in Aristo-

 tele transfert.

tele transfert, uesparum cellæ.

Σφηνίσκ☉. ὁ. palus, fudes, cuneus, lignum acuminatum, ob similitudinem insectarum in medio uesparum.

Σφηνισμός. ὁ. genus harmoniæ, quod uesparũ susurro non erat dissimile.

Σφηνός. gracilis, aut robustus.

Σφηνόω. μ ώσω. π. ωκα. stringo, torqueo, obstruo operculo. Item exploro. Etym. Actiu. accus.

Σφηνῶδης. ὁδ. & σφηνοειδὴς ἔπος. dicitur uersus qui breuem syllabã in medio habet, qualis ille βῆμ' εἰς ἀλόλυξε κλυτὰ δώματα: à metaphora σφηνῶ dictus, qui & λαγαρὸς. Eust. Iliad. ζ.

Σφηνώδης. ους. ὁ. ἡ. gracilis, uetere exili uesparum in more, acer, amarus. nam & uespa amara est.

Σφήνωμα. ατ☉. τὸ. fascia, linamentum quo aliquid tegitur, uel inuoluitur, locus galeæ, quo pennæ alligantur. (Odyss.

Σφηκῶνες. σφήκια.

Σφῆλαι. impedire, ἐμποδίσαι, μεῖακινῆσαι. Eust.

Σφῆλον. τὸ. ualidum, robustum, hinc apud Aeschin. in Axiocho συμπῶματ☉ αὐασφήλαι, à morbo conualescere.

Σφηλός. ὁ. ὁ. agilis, obliquus, ϖυκνός.

Σφηλύ. λυός. ὁ. cuneus quo ligna scindũtur. Apud Aristophan. pro instrumẽto tortorum, quo ueritatem extorquent: Latini fidiculas uocant, ut est apud Vallam lib. 1.

Σφηλῶδις. piscis quidam marinus.

Σφηνίσκ☉. ὁ. Paulo Aeginetæ linamentum est tortile, quod diducendis uulnerum labris, uelut cuneus immittitur, lib. 6. σφηνίσκ☉ ἢ μοτοῖς πλέον λωβέωμεν ἀπ' ἀλλήλων, quanquam & narium spiraculis inijciebatur.

Σφηνόω. impingor, inculcor, & ἐσφηνωμένον, inculcatum, impactum.

Σφηνοειδὴς. ὁ. ἡ. cuneiformis. uide ῥομβοειδὴς.

Σφηνοπώγων. ωνος. cui dississa uelut cuneo barba est & bisulca. Lucian. οἷοι εἶσιν οἱ τὰς κωμῳδίαις οἱ σφηνοπώγωνες.

Σφηνῶ. cuneo, γομφῶ. obstruo.

Σφηνώσις. ι☉. ὁ. ἡ. densitas.

Σφήξ. κός. ὁ. uespa, & pro σφηνός. Vesparum meminit Aristoteles, Nicander, & Aelianus diuersis in locis. Gaza in Aristotele ἐργάτας, uespas operarias transfert.

Σφῶσι. suis, fœminini generis.

Σφύδιοι. populus tribus Acamanthidos. Etym.

Σφρηγίδες. idem Etym. σφήκ☉ etiam dicitur acidus, acerbus, unde οἶνος σφήκ☉ & ὄξος σφήκιον. Aristoph. Pluto. pro aceto acutissimo, ut ita dicam, hoc est, ὀξυμυστάτῳ ut uult interpr. metaphora à populo. πικροὶ γάρ εἰσι σφῆκες ἢ συκοφάνται.

Σφίγγω. μ. ίγξω. κ. γχα. stringo, constringo, complector, arceo. Actiu. accus.

Σφιγκτήρ. ῆρ☉. ὁ. podex, anus, & uestis genus.

Σφίγξ γός. ἡ. sphinx, animal portentuosum hominis specie. Aelianus.

Σφίδη. corda.

Σφίκτης. τ. ὁ. cinædus, mollis.

Σφίκης. genus auis.

Σφίν. illis, illos, illas. pro σφίσι, Ionicè.

Σφίσιν. suis, suas, ipsis.

Σφιτελῶσαι. conditam esse legem.

Σφόδρα. ualde. πρὸς τὸ σσῶ. Etym. paroxyt. nam oxytonum fœmininum est à σφοδρός.

Σφοδρᾶ. ᾶς. ἡ. uehemens.

Σφοδρακαμός. ὁ. ὁ. ualde laborans.

Σφοδρός. ὁ, ὁ. uehemens, molestus, truculentus, acerbus.

Σφοδρόστροφον. uehementius.

Σφοδρότης. τ☉. ἡ. uehementia, acrimonia, uelocitas.

Σφοδρόω. pro ἰχνηρότερός εἰμι καὶ σφοδρός, immanis sum.

Σφονδύλη. blatta, animal hirundini simile tetri odoris. à Gaza in Aristotele uertitur uerticilla. aliàs uerticillus, insecti species, de quo & Aelianus. Vide in Chiliad. Erasmi. Sphondyla fugiens pessime pedit.

Σφονδύλιον. τ. τὸ. uertebra spinæ, & herba rutina lis Latinè dicta.

Σφονδύλ☉. τ. ὁ. uerticulum membrorum, calculus suffragiorum.

Σφόνδυλος. ὁ & ἡ. fœminino genere apud Nicand. spinæ uertebra, callum interius ostreorũ, & piscis marini genus, & calculus quo suffragia ferebantur. Phauonius addit & πράγηλον ceruicem notare.

Σφός. ὁ ὁ. suus. Doricè pro σφέτερ☉.

Σφραγίδιον. antrũ Cithæronidũ nympharũ, quę ibi olim uaticinabantur secundum fabulas.

Σφραγιδοδυσχαρισθμίτας. homines uoluptuarij, qui comam nutriunt, & ungues expoliunt, uel digitos ad ungues usq; annulis onerant.

Σφραγιδοφυλάκιον. annuli pars in qua gemma sedet. dicitur item τύπ☉, & τύπος. Latinè pala apud Ciceronem.

Σφραγίζω. μ. ίσω. τ. ικα. sigillo insignio, concludo. Actiu. accus.

Σφραγίς. ίδος. ἡ. baltheus, sigillum, signaculum, signum, testudo. Item Lemnea rubrica, siue Lemnium sigillum.

Σφραγιτίδες. nymphæ, Plut. Aristot.

Σφρεαὶ. ἀί. minæ, iræ.

Σφριγαν ός. ᾶ. ὁ. maturus, uehemens, robustus, florens, uigens. Etym.

Σφριγάω. μ. ησω. π. ηκα. iuuenesco, uigeo, feruco, robustus fio, incido, in ipso flore & feruore ætatis sum, succulẽtus sum. Vnde mamilla mulieris ob copiã lactis extensa σφριγηλὰ dicitur. & ὕδατα σφριγῶντα ubera lacte turgida, ut annotat Pollux Georg. Nazianz. σφριγῶν καὶ λαμπρὸς ἀστροφῶν, nitidus, & bene curata cute. Basil. in Hexam. σφριγῶν τῇ πιθανολογίᾳ. uigens in probabilibus afferendis rationibus. Accipitur metaphoricè pro lasciuio, & intemperãter mergero, ut pecudes stabulis emissa, quod Politianus uitulare transtulit. Neut. absol.

Σφριγώντου. οῖ. muti.

Σφυγμός. ὁ. ὁ pulsus arteriarum, inflammatio.

Σφυλῶν. fortis, durus, robustus.

Σφύζω. μ. ύξω. τ. υχα. salio, moueor, ardeo, deuito, pulso ut arteriæ. Cicer. lib. 2. de Nat. Deor. uidetur hoc micare & palpitare dicere. Iam uero uenæ & arteriæ micare non desinunt, quasi quodam igneo motu, animaduersumq; sæpe est, cum cor animãtis alicuius euulsum, ita mobiliter palpitaret ut imitaretur igneam celeritatem. Item augeo, inflãmor, & sanus sum. Etym.

Σφύρα. ας. ἡ. malleus, & piscis genus.

Σφυραίνα. ἡ. piscis, quem Attici κέστραν Polluce teste, uocãt. Latini sudin. Gaza in Aristotele uertit malleolum piscem.

Σφυρᾶς. capræ stercus, aut ouis.

Σφυρήλατος. ὁ. ὁ. ἡ. fabricatus malleo, fabrefactus.

Σφυράματα. ferramenta.

Σφύριον. plantula pedis, paruus talus. Etym.

Σφυρόν. ὁ. ὸ. planta pedis, talus. Gaza in Aristotele malleolum uertit.

Σφώ. uos, nominatiuo & accus. casu.

Σφῶϊ. ipsis.

Σφῶϊν. ipsis, uobis, uestrum.

Σφωΐτερος. uester. Poëtæ pro tuus & suus quoq; utuntur.

Σφῶν. suorum.

Σχαδίζω. lacto. Etym. inferius χαλίζω scribitur.

Σχάδνοι. faui fucorum, sobolariæ, soboles apum.

Σχαδὸν. ζῶον ἄπτερον, ἄπτος. Item iactus quidam tesserarum & fauuus fucorum. Etym. apum soboles, ut Gaza reddit ex Aristotele.

Σχάζω. tenorem instituti uel moris abrumpo & soluo definoq;. Aristoph. Neb. χασάμεν☉ τὼ ἱππικὼ, definens iam equorum studium & abrumpens. Est etiam τὸ ἐφέλκω, retraho, reduco, supprimo. Xenoph. de canibus, χάζεσθαι τῶν δρόμων, καὶ φειδεσθαι διατρέχοντα, Reducentes caudam atq; inter crura cõdentes & continentes discurrunt. Et Athen. lib. 4. λάθρᾳ τοῦ ἑταίρου σαν λάθρα τῇ μηχανῇ χαδιγήτῳ τῶν φερομάτων, Per clandestina machinamẽta reductis uelis aut tabulatis, uel deductis & demissis. Itẽ fisto, inhibeo. Aristoph. Neb, ἐᾷ χάζεσθ' ἡμᾶς τὴν φρουτίδα λεπτὴν, Sistens & continens apud te, ac si diceret, animaduerte diligenter, & toto pectore ad hoc incumbe. Sic χάζω ὦ βασιλεῦ, τὸ καταπαύω. Σχάζω etiam est secare uenam, aut scarificare cutem, Galeno. Bud. Com. Vide inferius, χαδάω.

Σχαλιστὸν. uide στέλικον.

Σχαλισθῆσαι, & ἀνεσχαλισθῆσαι. plagas erigere, & furcis uenaticis fulcire.

Σχαλίζειν. lactare. superius scribitur χαδίζω.

Σχεῖν. τὸ χάζειν. Hippocr. Et Aristoph. Neb. πάντ' ἐπ' ἔχων ἀμελήσας. ubi ἔχων dixit pro ἐχάζων, hoc est, ἐσχίζων, non scarificans, non perrudi, id quod fit cum intestina farcta coquũtur, ne disrumpantur. Est etiam τὸ χαλᾶν, deducere, demittere, relaxare. Et χεῖσθαι τὸ χαλᾶσθαι. Hippoc. Bud. Com.

Σχάσαι. subito impulsu artus in pristinũ statum reponere, ἀθρόως μεταβάλλειν καὶ ἐξ αἴφνης τὰ ῥάγη τὸ ἄρθρον πρὸς τὸ χῦμα, & in palæstra, τὴν χεῖρα ταχέως ἄγειν πρὸς αὐτὴν ἐν τῇ ἐμπροσθιαίᾳ θέσει. G. I. lib. 2. de articul.

Σχασπάλιν☉. continens.

Σχαδὸν. τὸ χαλαδὸν. apud Hippocr. remitti.

Σχαδύειν. impelleretur. Vnde χαδύας λίθος ἐκ τοῦ ϖερβόλου, missus, impulsus lapis tormento.

Σχασηλία. ας. ἡ. funis uel trochea, uel aliud quo organum ducitur, hoc est, quo intentum laxatur, uel erectum demittitur, Aristot. de Mũdo. Item funis in carceribus qui cursores dispescebat, quod eo concidente prouolarent omnes, Gal. lib. 2. de articul. Bud. Com.

Σχασήριον. ὁ. τὸ. pugio, uel scalpellus est ueterinarij ad pertundendum & transfuendum, portus, pars nauis. Bud. Com.

Σχαπόγη☉. ὁ. ὁ. decrepitus.

Σχεδιάζω. τὸ σχεδιάζω.

Σχεδιάειον. libellus, pugillaris.

Σχέδιον. ου. ἡ. tabella siue pagella phylliracea, hoc est, tiliacea qua pro chartis uti solebant.

Σχεδίζω. pedetentim, sensim, composito gradu.

Σχεδία. ας. ἡ. ratis, tumultuariꝰ pons, & pugio aut telum, quod sit ad manum, σχεδίαν. Bayfius.

Σχεδιάζω. μ. άσω. τ. άκα. erudio, dolo. Item celeriter & ex tempore facio, inconsyderatè facio & improuidè, incõsulteq; nugor, mentior. Est etiam repræsento, id est, ante diem facio. Neut. accus.

Σχεδιὰς. άδος. ἡ. anchusa apud Hipp.

Σχεδίασμα. opus ex tempore factum.

Σχεδόν. cadem quæ χεδία. Etym.
Σχεδόν πρὸς, ἐγγύς, χέλλω.
Σχέδυ. clum, hasta, qua cominus pugnatur.
Σχεδὸς. ὁ. ἡ. simplex, inelaboratus, extẽporaneus. paroxyt. nam oxyt. proprium nomẽ est Cyrill.
Σχεδόθεν. de proximo.
Σχεδόν, & σχεδόνδι. propè, ferè, fermè, ὡσὰν ἔκρυς.
Σχέδη. scheda.
Σχεδρός. ὁ. ἡ. patiens, laboriosus.
Σχέθω. detineo, cooperior, maneo.
Σχελίδες. αἱ. laterum carnes, & pulpæ, costæ.
Σχελίς. anchusa, apud Hipp.
Σχέλλω ἀίζω. μ. ἄσω. nugor.
Σχέμα, χῆμα.
Σχοινλη. ης. ἡ. instrumentum quoddam fabri.
Σχηνάω. μ. ώσω. ᾶσω. ωκα. macero. Actiu accus.
Σχηράφη. ὁ. ἡ. conuicium.
Σχερία. insula Phæacum, tonsura.
Σχερός littus.
Σχέσις. εως. ἡ. habitus. Schesis figura (inquit Rufinianus) Latinè affectio, qua aduersariorũ adfectum quemlibet fingimus, cui respondeamus Schesis onomatων apud Grãmaticos est cum cuiq; subſtantiuo adiectiuum suum aptè connectitur.
Σχετλιάζω. μ. άσω. ᾶσα. misereor, molestè fero, iniuriã sustineo, indignor, quirito, & quiritor.
Σχετλιασμός. ὁ. ἡ. molestia, indignatio.
Σχετλιαστικός. ὴ. ὸν. miserabilis, indignabundus.
Σχέτλιος. α. ὁ. miser, lamẽtabilis, impius, infestus, qui potest alijs inferre malum.
Σχέω. μ. χήσω ᾶ. ἔσχηκα. ἀόρ. Β. ἔσχον. unde imperatiuus σχές, σχέτω. habeo, teneo, detineo, tolero, abstineo, phibeo, cohibeo. Acti. accus. uel dativo iung, mediante præpositione ὀν. Thucyd.
Σχῆμα ατος. τὸ. καλλωπισμός. modus, figura, habitus, gradus, species, forma. & propriè saltatorum est. Bud. Com. Vide Aristotelem in Prædicamento qualitatis.
Σχηματίζομαι. τὸ πλάττομαι καὶ ὑποκρίνομαι. simulo, prætexo, & in certam quandam corporis affectionem componor, Xenoph. Symp. Est etiam ornor, componor, color. Plato in Gorg. καὶ δεινὸν νύκτα ἐσχηματισμένην, Non ut rhetorica magno cultu & exquisito sese uenditat. Bud. Com.
Σχηματίζω. μ. ίσω. ᾶ. ικα. plano, formo, absfõdo, figuro, effingo, assimulo. Actiu. accus.
Σχημάτιον. τὸ ὑπόρχημα. staticulum dicitur Plauto, quod erat saltationis genus, quando saltator nunc profiliebat, nunc stabat.
Σχηματισμός ὁ. ὁ. habitus, cultus corporis, compturaq;, simulatio, prætextus. Ponitur interdũ pro fastu, Plato de Rep. 9. Bud. Com.

Σχημαλισ'τὴρ. formandum.
Σχηματοποιία. artifex gesticulatorum disciplina, qualis est chironomia. Athe. lib. 14. Bud. Com.
Σχηματοποιέομαι. fingo, formo, informo, conformo, effugio. Est etiã gesticulationi seruire, schemata saltationis cuiusq; imitari. Σχηματοποιηθῆναι etiam est quod Cic. dixit, Sentio illo cantu orationem meam quasi colorari. Σχηματοποιικῶς etiam dicitur, ὁ πεπλασμένῳ ἀνὴρ καὶ μὴ ὁμολογητικός, qui ingenuè non loquitur & simpliciter, sed effecto uultu & fermone assimulato. Tracta metaphora ab illis saltatoribus, qua in multas species sese assimulabant. Bud. Com.
Σχῆσις. ῶ. ἡ. habitus, appetitio, κώλυσις, detentio.
Σχητηρία. ας. ἡ. anchora, de qua stat nauis in mari fluctuans.
Σχιάζω. obumbro. pro σκιάζω.
Σχιδακηδὸν. assulatim, in modum assulæ, assulosè. σχιδακηδὸν ῥήγνυσθαι, os dicitur, quando in longum frangitur. Paul. Aegineta lib. 5.
Σχίδαξ. ακος. ἡ. fragmentum, assula. παρὰ τὸ σχίζω. Etym.
Σχιδὴς. ὲς ὁ. lacer, pannosus.
Σχίδη. σχίδακες, ἀπόσχισις.
Σχίζα. ης. ἡ. scheda, scissura, rima. Et σχίζαι ligna fissa in usum sacrificiorum, titiones.
Σχιζογύαν δροι οἱ. sycophantæ, delatores.
Σχιζόποδες. οἱ. fidipedes, aues aquatiles.
Σχιζοποδία. ας. ἡ. fissipedatio.
Σχιζόπτερν. τὸ. Gaza in Aristotele uertit fissipes.
Σχιζόσπορος. ὁ. ἡ. qui habet pennam discretam, alas fissas.
Σχίζω. μ. ίσω. ῖσα. scindo, disseco, findo, diffindo, quasi rimas facio. Actiu. accus.
Σχιλός. ὴ. ὸν. uestis muliebris.
Σχινδαλμός. ὁ. ἡ. fissura, σχίσμα. assula.
Σχινδύλισις. ῶ. ἡ. calami arundinis ũe fissio. Hippocr.
Σχινίζομαι. ad dentes purgãdos, seu albos reddendos utor lentisci cuspidibus seu scilla herba. Etymologus.
Σχῖνος. lentiscus, quæ est arbor ex qua fiunt cuspides purgandis dentibus accõmoda. πρὸς τὸ σχίζειν, καὶ λαμβάνειν τὴν μασχάλην. Etym. dicit scillam herbæ genus ad dentes albos reddendos commodum, Gal. ait σχῖνον esse speciem quandam scyllæ, uel scyllæ bulbum.
Σχινοτρώγων. οἱ. lentisci arrosores. rodebãt enim effœminati lentiscũ ad nitelam alboremq; dentium. Eras. prouerb. Lentiscum mandere.
Σχίσις. ῶ. ἡ. sectio, fissura, ἢ χώρησις.
Σχισμή. ῆς. ἡ. scissura, & σχισμὸς idem Plutarch.

Σχισὰ

Σχισὰ. ἁ. calceamenta. Ammonius, Cyril.
Σχιστὸς. ὴ. ὸν fissilis. Vnde lignum σχιστὸν, id est, fissile, ut apud Verg. & fissile lignum scinditur. ἐστὶ ὃ σχιστὸν, inquit Aristot. τὸ δυνάμενον διαιρεῖσθαι εἰς πλεῖον ἢ τὸ διαιρεῖν διαιρεῖ. Est & σχιστὸς, uestis muliebris apud Ammonium & Cyrillum uide χιτὼν in Bayf.
Σχοίατο. continerent, sedarent.
Σχοίητε. putetis.
Σχοινικλος. ὁ. iunco auis, ut Gaza uertit ex Aristotele, alias σχοινίων legitur.
Σχοινίον. ὰ. ὸν. funiculus. σχοινίων νόμος, lex musicæ sic appellata.
Σχοίνισμα. ατος. τὸ. idem, & terræ mẽsura. Etym.
Σχοινισμός. ὁ. ὁ. mensura terræ, & tortura quæ fit per funes.
Σχοινίων. uide σχοίνικλος.
Σχοινοβάτης. ὰ. ὁ. funambulus.
Σχοινοπλόκος. ὰ. ὁ. restio, id est, funarius.
Σχοινοπώλης. ὰ. ὁ. spartarius, testium uenditor.
Σχοῖνος. ὰ. ὁ iuncus, funis. Item iũcus odoratus herba, quã σχοῖνον μυρόπωλον uocat Hipp. Græci autem quoties de hac herba loquuntur, absolutè σχοῖναν dicunt pascua. ἐκ τῆς γῆς τὸ λεγόμενον. Item mensura terræ Persica sexaginta stadia capiens, authore Herodoto. licet Plin. lib. 5. & 12. quadraginta stadia dicat, id est, quinque millia. nisi sit error notarum. Bud. in Annotat. Festus Pomp. indicat olim schœnicolas appellata fuisse plebeia ac uilia, ab unguento uilissimo quo oblinuntur. Plaut. in Pœnulo. Miseras, schœno delibutas, schœniculas sordidas.
Σχοινοτενής. ἐος. ὁ. ἡ. longus, rectus.
Σχοινοβάλανοι. οἱ. uide in Chiliad. Erasmi.
Σχοινοφόρος. uide. Etym. restiger.
Σχοῖνος. continerent.
Σχοίνῳ συμβολαῖος. iuncorum complicatores, storearum nexores.
Σχολάζω. μ. άσω. ᾶσα. otior, ferior, uaco, operam do. Datiuo iung, ut ταῖς ἡδοναῖς σχολάζειν, uoluptatibus indulgere.
Σχολαῖος. α. ὁ. tardus, quietus. Thucyd. περὶ δὲ ἄλλου πλὴν σχολαίου ἐσομιδηγήτου, In cætera nauigatione otiosi uenientes.
Σχολαιότης. tarditas, quies. Etym.
Σχολαίτατα. attentissimè.
Σχολαίτερος. α. ὁ. tardior.
Σχολαίως. tardè, paulatim, gradatim.
Σχολασήριον. α. ὸ locus ad solatium, schola.
Σχολαστής. οῦ. ὁ. otio deditus, uagus, discipulus, scholasticus.
Σχολαστικός. ὴ. ὸν. idem.
Σχολεῖον. ludus literarius.
Σχολέω. μ. ήσω. ᾶ. γηκα. uaco, Neut. absol.

Σχολή. ῆς. ἡ. otium, uacatio, opportunitas, mora. ut ἐν σχολῆς ἔχω, Satis otij habeo. Item disputatio quæ per otium agitatur. Vide Ammoniũ. Et in balneis σχολή Vitruuio pars labri siue alui à præstolando est dicta.
Σχολῇ. aduerb. uix, nullatenus, multominus, otiosè, segniter, pedetentim, leuiter. Amm. & Cyril.
Σχολήπερ. ὸν ὁλκωδες. nullatenus.
Σχολίον. ὰ. ὸν. glossema, appendix, additio, interpretatio breuior.
Σχόμενος. captus, retentus, eleuãs, tegens faciem.
Σχωπτικλος. ὰ. ὁ. uerecundus. Vsitatius est ἀσχωπτικλός.
Σ. Ω. pro οἱ σῶοι apud Thucyd. Item concutio, cribro, σήθω.
Σῶσθε. aues sic dictæ in Ixeut. Oppiani.
Σωσλιῶσθε. ungues, siue digiti. legendũ σωλιῶσθε.
Σώτσκε. saluum fecit & impetum fecit. Etym.
Σώζεσθαι ψῆφος. sententia absolutoria, cui opponitur ἡ καθαιρεῖσθαι, siue μέλαινα, id est, sentẽtia damnatoria. Bud. Com.
Σώζω, uel σῴζω μ. σω. σω. ωκα. saluo, seruo, tueor, βελτίω μαι. Actiuum accus.
Σώζεσθαι τὰ ἔπη. extare carmina.
Σωπέω. ualeo, possum. Etym.
Σῶπος. α. ὁ. cognomen Mercurij, quasi σωσίοικος aut σώσοικος, ἴσχυρος. ἢ ὁ ἐσθλός, hoc est, ὁρμῶν ὠκέως. est etiam nomen proprium.
Σωπῶ. μ. ὦσω. π. ωκα. possum, ualeo, ἰσχύω, auxilior. Neut.
Σωλην άριον. τὸ. canalicula, canalis exiguus, Actio.
Σωληνισκοὶ. οἱ. ostrearum piscatores. Athenæus.
Σωληνοφόλης. canalicularis, ad fistulæ modum fabricatus.
Σώλιμνα. ciuitas Indiæ, Herod. (ctus.
Σωλιμναῖος. α. ὁ. gentile.
Σῶμα. ατος. τὸ. corpus. παρὰ τὸ σῆμα, hoc est, à sepulchro, quòd anima in corpore sit quasi sepulta.
Σωμασκέω. μ. ήσω. π. γκα. paro, σῦ ἐπίζω, corpus exerceo, parturio.
Σωμασκία. ας. ἡ. exercitatio corporis.
Σωματεῖον. α. τὸ. uestis qua utebantur in agendis tragœdijs.
Σωματεμπορεῖν. de mangonibus. Strabo dixit, q corpora, hoc est, ἀνδραποδίσασθαι uenditant & emptitant.
Σωματόμυτος. ὁ. ἀνδραποδιστής.
Σωμάτια. ὰ. dicũtur membranulæ quibus utuntur ad scriptiones.
Σωματικός. ὴ. ὸν. corporalis.

Σωμαβδώδης. ους ὁ ἡ. corpulentus, corporeus.
Σωμαβποιέω. μ. ήσω. ω. ηκα. in unum corpus redigo & cogo, coagmento, corroboro, βεβαιῶ, denso. Actiu. accus.
Σωματοῦσθαι. in corpus ire (ut Quintil. loquitur) hoc est, corpulentum fieri & concrescere. Sic Theophrast, ὀπὸς σωματωθέντας dixit, qui in corpus coacti sunt. Bud. Com.
Σωματοφύλαξ. κος. ὁ. corporis custos, id est, satelles, & stipator, δορυφόρος.
Σώομαι. moueor, impetu feror.
Σῶος, uel iota subscripto σῷος. α. ὁ. saluus, sospes, integer.
Σώρακος. α. ὁ. uasculum ficuum.
Σωρεία. ας. ἡ. congeries.
Σωρείτης. syllogismus acerualis, cauillationū congeries quædā authore Chrysipp. & Cicer. in Lucullo. Eius memimit Laërtius uarijs in locis, quos inuenies ex iudice in ἀditionē Latinam.
Σώρευμα. cῶς. τὸ. cumulus.
Σωρεύομαι. asseruor.
Σύρευσις. ιος. ἡ. aceruatio.
Σωρεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. Actiu. accus.
Σωρηδόν. aceruatim, cumulatim.
Σῶρος. tumulus sepulchralis, sepulchrum ἀφ' ὧ τὸ σῶμα ῥεῖ. Etym.
Σωρός. ὁ. ἡ. aceruus, strues lapidum. Etym.
Σῶς. ῶ. ὁ. ἡ. saluus, integer.
Σωσίβιοι. οἱ. gobij pisciculi.
Σωσόλεπρος. α. ὁ. magnus, integer, manifestus.
Σώστλος. dignus ut saluetur.
Σῶτρα. τὰ. merces salutis, præmia liberationis & conseruationis, qualia dari solent medico pro sanitate restituta.
Σώτρα. seruatrix. Mineruæ cognomen.
Σωτός. α. ὁ. dignus qui seruetur.
Σωτὴρ. ῆρος. ὁ. saluator, conseruator, seruator. Inde dicuntur & Castor & Pollux, qui à nautis in salutem inuocantur.
Σωτηρία. ας. ἡ. salus.
Σωτήρια. τὰ. liberalia, hoc est, sacrificia pro accepta salute, & idem quod σῶτρα. Sic dies appellari potest, quo conseruatorem Christum anniuersario luctu prosequi institutum est supplicio salutari affectum. à σώζω.
Σωτηριανόν. pretium, quod pro funeris elatione datur.
Σωτήριος. α ὁ. salutifer, salutaris, uentus secūdus.
Σωτηριώδης. salutaris, salubris, sospitalis, Macrob.
Σωτροῦματα. ligna circa rotam. sic ferramenta, ἐπίσωτρα.
Σωφρονέω. μ. ήσω. ω. ηκα. modestus & temperans sum, tēperatè & modestè me gero, resipisco, castus maneo, matrimonio legitimè utor. Neutrum absol.
Σωφρονίζω. μ. ίσω, ω. ικα. modestum & sobrium facio, moderor, infræno. Actiu. accus.
Σωφρονικός. ὴ. ὸν. probus. (lio.
Σωφρονισμός. ὁ. moderatio, castigatio, demul-
Σωφρονισῆρες εὖ. genuinos dentes uocat Cleanthes, qui omnium extremi nascuntur circa uigesimum annum, ἐπὶ τῷ τὸ φρονεῖν ἥκειν. Aristoteles ῥαφανιδῆρας uocauit.
Σωφρονιστής. ὁ. modificator, castigator. Sophroniscæ decem Athenis in qualibet tribu legebantur, qui iuuenum mores censerent.
Σωφρόνως. castè, modestè. compositè.
Σώφρων. ονος. ὁ. moderatus, modestus, & temperans, cōstans, continens, Cicer. interp. Tusc. 4.
Σωφροσυνη. ης. ἡ. temperantia, cōtinentia, modestia, scientia, sapientia, frugalitas, sobrietas, uerecundia, pudicitia, σωφρόνια. Erasmus annotat magis sobrietatem & sanitatem mentis sonare, quàm temperantiam, quod ipsum ex Xenoph. ἀπομνημ. libris confirmari potest, ubi huic uoci opponit μανίαν. Aristoteles dictam agit σωφροσυνὴν quasi σώζουσαν τὴν φρόνησιν. Et Socrates apud Platonem, quasi σωτηρίαν τῆς φρονήσεως, hoc est, prudentiæ seruatricem. Vide σωφρόνια in Ammonio.
Σώχω. μ. ήσω. ω. ηκα. tero, leuigo, in leuorem re (digo.
Σώχω. τρίβω.
Σώω. saluo, seruo, absc̄ndo, & impetū facio. Ety.

Τ Α.

Τά, ea quæ, hæc. ut ἀλλὰ τὰ μὲν πεπραγμένα ἐάσομεν. Dorienses teste Corintho τὰ pro τί dicunt nonnunquā. Pindar. τάκα τὰς αὐόνιμον γέρας.
Τἀγαθόν. quo utitur Aristot. 1. Ethic. non debet uerti summū bonū. sed bonum ipsum, ut uult Bessario. Argyropylus tamen modò bonum, modò summum bonum uertit. Bud. Com.
Τάδε. hæc, pro τῶνδε τῶν τάδε λέγ, ἐπ' ἐκεῖνα ἦ. uel ἐπὶ θάτερα μὲν, ἐπὶ θάτερα δέ, pro citrà & ultrà dicunt. Bud. Com.
Τὰ δ' ἀνάγκαια. pro uiribus, pro uirili.
Τὰ καθ' ἕκαστον. Et τὰ ἐπὶ μέρους, particularia, singularia. Bud. Com.
Τὰ ἐν μέσῳ. in medio posita, præsentia, quæ ante pedes etiam Latinis dicuntur.
Τὰ ἐπιχέρια. merces, ἀμοιβή.
Τὰ ἕτερα. idem quod θάτερα uel ἐπὶ τὰ ἕτερα, αὐτὴ τοῦ ἐπὶ τὸ ἑτέρου μέρος, in diuersum in alteram partem. Bud. Com.
Τὰ κάτω. inferiora, quæ sub cœlo sunt.
Τἄλλα. alioqui.

Τἀμά, pro τὰ ἐμά. res meę, mea ratio, quantū ad res meas attinet. Syne. ἄκαιρόν ἐστιν ὡς ἐμοὶ τἀμά.
Τὰ μέν, & τὰ δέ. sæpe aduerbialiter ponuntur pro partim & partim, sicut τὸ μὲν καὶ τὸ δέ. & τὸν μὲν (τὸν δέ.
Τὰ νῦν, νῦν. nunc.
Τὰ πλεῖστα plurima, in plurimis, plerunq;, ut plurimum.
Τὰ πολλά. in multis per eclipsin κατά. Id Gel. libro 7. cap. 2. imitatur, Cesellij hominis hercle pleraq; haud indigentis. Capitur etiam aduerbij uice pro frequenter, sæpenumero.
Τὰ πρῶτα. primum, in primis, & primas tenens partes, summus. Lucian. in Timone, τὴν πλάστιν πάλιν, τὴν ὕδι ἀθλιαίαν τὰ πρῶτα. Rursus dictesce & Athenienssium princeps esto.
Τάτε ἄλλα, τὴν ὅλ. & εἰ μηδὲν ἄλλο. ἀλλὰ τοῦτό γε. hoc est, Si nihil aliud, saltem. uel, cum ob alia, tum propter hoc.
Τὰ ὑπάρχοντα τὴν τὰ ὄντα. facultates.
Ταβελιών. όν. ὁ. scriba ciuitatis, à secretis siue consilijs.
Ταβέρνιον. τὸ. caupona, diuersorium.
Ταβιθά. ἡ. interpretatur à Luca in Act. Dorcas.
Ταγγίζω. rancesco, rancidus fio.
Ταγγός. ὁ. rancidus, Aegineta.
Ταγᾶς. α. ὁ. subiectus, subditus, qui iussus aliquid facit.
Ταγία. ας. uel Ταγή. ῆς. ἡ. imperium, principatus, munus regium, cōmeatus, comparatio rerum aduitam necessariarum. Significatur peculiari ter hoc nomine summus principatus & ducatus in Thessalia.
Ταγεύω. hunc magistratum administro.
Ταγῆνα. οἱ. panes quidā qui & ἐγχρίδια dicuntur. bellaria in fartagine cocta ex adipe humido & caseo & melle & uua passa. Etym.
Ταγηνιτός. ὴ. ὸν. in fartagine coctus.
Τάγηνον. α. τὸ. fartago, τήγανον.
Τάγηλος. α. ὁ. parcus, φιλίωλος, præco, legatus, celer, peruius, θάσιμος, ὀξύς.
Τάγις. α. ὁ. idem.
Τάγμα. ατος. τὸ. ordo, acies, contubernium, agmen, legio, cohors.
Ταγματικοὶ ἵπποι. equi qui agmen exercitus sequuntur ad conuehenda impedimenta.
Ταγός. ὴ. ὸν. dux, præfectus. Et summus magistratus in Thessalia.
Τάγυον. τὸ. & plur. ταγύα. minimū, fortuitum.
Τάδε. hac, ita, ὧδε.
Τάλω. μ. άσω. aliàs ἄξω. ω. αηκα. ἀός. β. ἔταγον. inde ταγών. extendo. Actiu. accus.
Ταθεία. ας. ἡ. extensa.
Τάι. articulus pro αἱ.
Τάινα. uitta, corona, ταινία.
Τάιναρος. α. ἡ. Tænarus promontorium Laconiæ
Ταινία. uittarum extremitas, redimiculū quod pendet è corona regia. Lucian. de Alexand. δία διελεμένον ταινίᾳ λόγχῃ τὴν κεφαλήν. Accipitur & pro tota uitta, & corona, mitra, zona. Pro priè tamen fascia dicitur: à quarum similitudine lapides sub aquis candicātes atq; in longum porrecti ταινίαι quoque uocantur. Est & piscis nomen apud Aristotelem, Caza uittam reddidit. Medici quoque ταινίας uocant latos lumbricos. Est & cingulum quod in τῷ συλίσθῳ medio suspensum est. Pollux.
Ταινίον. Atticè συθοδλέσμη, pectorale, torques, monile, περιδραχήλιον. Etym.
Ταινιόω. μ. ώσω. ω. ωκα. corono, ligo, & ταινισμένον, redimitum. Actiu.
Ταπεράς. ὰ. ὸν. subiugus.
Ταπερός. colliquans, ταπερὸς ἔρως apud Anacreont. quod ad tabem perducat amor, & depascatur medullas, & ταπερὰ σάρξ, apud Plutarch. caro tenella & mollicula qualem morbidam appellant Itali.
Ταπηρός. rabidus, flaccidus, tener, mollitus, sic κρέα ταπηρὰ dicūtur carnes coctura & ui ignis teneriores effectæ.
Ταπλικά. τὰ. in classes distributio.
Ταπλικός. ὴ. ὸν. ad aciem spectās, militaris. Nam τὰ ξις propriè ad exercitum pertinet. Vnde ταπλικά, quæ ad rem militarē pertinēt. (fieri solet.
Ταπλικῶς. mirabiliter ordine instructo, ut in acie
Ταπτός. ὴ. ὸν. ordinarius, statutus, constitutus.
Ταπῶνα. οἱ. pastilli ex adipe cōcisō minutim, adiectis sale, pulueribus, aromatibus q;.
Τάλα. magnum.
Ταλάθρεος. α. ὁ. densus.
Ταλάφρυγος. α. ὁ. operum patiens, φρύπονος. mulorum epitheton est.
Τάλαινα. ης. ἡ. misera.
Ταλαιπέρεος. α. ὁ. ταλαίπωρος.
Ταλαιπωρέομαι. defatigor.
Ταλαιπωρέω. μ. ήσω. ω. ηκα. miserum facio, afflictum, defatigatū, accisumq; me reddo, fatigor, uexo, crucio. Actiuè, & absolutè inuenitur.
Ταλαιπωρηθέις. γότος. ὁ. fessus.
Ταλαιπωρία. ας. ἡ. miseria, labor, ærumna.
Ταλαιπώριοι. apud ueteres nephritici dicebātur è renibus laborātes, quasi οἱ πλῶντες πόδι τὸν πό
Ταλαίπωρος. α. ὁ. & (ρου. Etym.
Ταλαίφρων. ονος. idē quod ταλαπέριος. ἢ ἀπὸ τοῦ πλῶσαι τὸν πῶρον, ὃ δεῖ πογῆναι, patiēs παρῆσαι
Ταλαπάρδιος. qui multa sustinet animo. (κός.
Τάλαν. ανος. τὸ. miserum. Ammonius τάλαν facit aduerbium.
Ταλανίζω. μ. ίσω. ω. ικα. misereor, miserum pu-

to, defleo. lugeo. Neut. accuſ.

Ταλαύταται. ὑ. ὁ. miſerrimus.

Ταλαυτάω. ζυγέω. appendo, libero, iungo. Etym.

Ταλαύτατος. ὑ. ὁ. miſerior.

Ταλαυτίομαι. μ. ὑσομαι. ω. ὖμαι.

Ταλαυτόω. uergo & inclinor, & ῥέπω, peſſum eo, degrauo. Philo de Mundo, ἡ δὲ γῆ ταλαυτεῖται, id eſt, βαθύνεται. Idem, εὑρέθη ταλαυτοῦσα τὸ σῶμα τοῦ ὑποκειμένου ἐπὶ πολὺ, ubi ταλαυτεύω eſt expendo, appendo, libro & ſuſpenſum teneo. Inde ταλαυτεύεσθαι τῇ γνώμῃ, animum utroq; ancipitem eſſe & alternantem. Lucian. ἰδοὺ ῥέπω τὰς ταλαυτεύομαι, In neutram partem propenſus ſum, ut libra in examine ſtans, & æquilibrio. Alciphron cum accuſatiuo iunxit, τούτων σὺ τῶν ἀέρσιν ταλαυτεύῃ, Vtram in partem ego uergam in tua uoluntate poſitũ eſt. Bud. Com.

Ταλαυπᾶς. ᾶ. ὁ. ingens, grauis.

Ταλαυτίζω. μίσω. ω. ιπα. pondero. Actiu.

Τάλαυτον. ὑ. τὸ. trutina, libra, lanx. τὸ δὲ τάλαντον ὁ βάρος. Item talentum, quod minis ſexaginta ualebat. Varia autem erant talenta Græcorum, Macedonicum enim talẽtum, tres erant aurei, Atticum talentum ad ſex milia ſtaterum excreuit, εἰς ἑξακισχιλίους στατῆρας πορίσει, ut Euſtat. Iliad. 9. annotat. apud alios talentũ centũ uigin ti quatuor drachmas pẽdebat. Apud Athenæũ talentũ eſt, ὅτε χιλιάδιες ἦν μναῖ ἑξ.

Τάλαυτος. ὑ. ὁ. calamitoſus.

Ταλαύτωσις. ſtatio, στάθμησις.

Ταλαός. ᾶ. ὁ. miſer, ærumnoſus.

Ταλαπαθής. ὲς. idem.

Ταλαπείριος. ᾶ. ὁ. miſer, laborioſus, multa incommoda expertus.

Ταλαπαθής. ὲς. ὃ. ἦ. luctum patiens.

Ταλαεινός. ᾶ. ὁ. Martis epitheton, ſcutum habens multa patiens, & robuſtum.

Τάλαρος. ᾶ. ὁ. calathus uimineus, calathus in quo caſeus coagulatur, plenus. (λάω.

Τάλας. αινος. ὁ. miſer, laborioſus. ἀπὸ τάλλω, uel τα-

Ταλασία. ας. ἡ. textura, lanificium, ſacrorum adminiſtratio, ſicut etiam ταλασιεργία.

Ταλάσι. ᾶ. ὁ. lanifex.

Ταλάσιον. ὸ. lana.

Ταλασιεργῶ. ſcire artem texendi, texturam exerceo Xenoph. γὺ δὲ ταλασία δὲ γυναῖκες αἷ-χρσι τῶν αὐ ὁδῳ. ὅδε τὰς μὲν εἰθ ὑφαι ὅπως χρὴ ταλασιεργεῖν, τὰς δὲ μή.

Ταλασιεργία. ας. ἡ. lanificium, ἐριεργία, ταλάσιον ἔργον.

Ταλασιεργός. ᾰ. ὁ lanifex.

Τάλασις. ι. ἡ. patientia.

Ταλασίφρων. ονος. ὁ, audax, prudens, in aduerſis patiens, miſer, καρτερόφρων.

Τάλαττα. τὰ ſortes, μοῖραι.

Ταλαύμενος. ᾶ. ὁ. fortis, audax, bellicoſus.

Ταλάφρων. ονος. ὁ. patiens, conſtans.

Ταλάω. μ. άσω. ω. αηκα. ſuffero, τάλλω.

Τάλεαι. olearum rami. Vſqueadeò id nomen Latinum factum eſt, ut taleare pro incidere uſurpet ruſtica ſimplicitas. Non opinor hoc modo ſcriptum apud Græcos reperiri, ſed apud Latinos tantũ. Græci θαλὰς uocant oleariũ ramos.

Τάλις ἰος. Nymphæ nomen, uirgo deſponſa, μελλόνυμφος Sophocl.

Τάλιξ κός. amor.

Τάλιος. ωνος. ἡ. uirgo iam deſponſata.

Τάλλω. miſer ſum, κακοπαθῶ.

Ταλοιπά. in poſterum.

Τάμαξα. ἡ oppidum Calabriæ in Brutijs, apud Lycophr. quod ab alijs τέμεξα dicitur.

Ταμεῖον promptuarium, penu. Item conclaue, cubiculum, & cubiculum ubi reponuntur pecuniæ domini, penetralia, ſiue intima ædium, Vnde ταμείῳ πιθοκυρῶδαι, ærario applicari.

Ταμισίχεως. οος. ὁ. incidens corpus.

Ταμία. uel ταμίαια. ας. ἡ cellaria, hæra quę domus habet adminiſtrationem.

Ταμίας. uel ταμιάας. ᾶ. ὁ. quæſtor ærarius, cuſtos cellæ, promus, condus, diſpenſator theſaurorum, uel domus œconomus. Laërtij interpres lib. 2. in Ariſtippo uertit penuarios principes.

Ταμίδρ. ᾶ. ὸ. ταμῶμ.

Ταμιδλικὴ ἐξουσία. quæſtoria poteſtas.

Ταμιδλικὸς ᾰ. ὁ. parcus, & qui reconderе nouit in futurum.

Ταμιεύομαι. &

Ταμιεύω. μ. εύσω. ω. δηκα. queſturam gero, exerceo officium quæſtoris. Item ſepono, cõſeruo, repono, condo, in futurũ tempus reijcio. Vnde ταμιεύεσθαι τὴν τύχην, uti parcè pecunia.

Ταμίη. ἡ. proma, penui præfecta.

Ταμιδχος. ᾶ. ὁ. ταμίας.

Τάμιδος. ᾶ. ἡ. coagulum.

Τέμνω. κὰ πέπτδτέμνω. δωθηκῶς. μ. τεθόμαι. ω. πέτμηκα. ἀόρ. β. ἔταμον. incido, κόπτω. ἐλαύνω, βύω, ὅρκος ποιῶ. Etym. Actiu. accuſ.

Ταμύα. urbs Eubœæ. Etym.

Τάν. uocantis eſt, amice, tu, ut ὦ τάν.

Ταναάγρα. ας. ἡ. uas æreum, in quo condiebant carnes.

Ταναηκής. έος. ὁ. ἦ. acutam habens aciem aut longum manubrium.

Ταναόδ ρος. collo protenſo, ac longo.

Ταναός. ᾶ. ὁ. extenſus longus, acutus, aſper. ἀπὸ τοῦ ἐς μῆκος τετανῦσθ.

Τανᾶπους. οδος. recto pede ſtans, & protentis diuaricatisq; pedibus incedens.

Τανᾰῦφῆ. τὰ. ſubtiliter contexta.

Τανάφορον. ὸ. lignum inſtrumentũ in quo baiuli onera imponunt.

Τανάχαλκος. ὁ. ſolido ære conſtans, firmus.

Τανηλεγής. mortis epitheton, longum inferens ſomnum.

Τανθαλύζω. tremo, palpito, σαίρω.

Τανθηλία. τὰ. ueſparum, aut fucorum examina.

Τανία. ας. ἡ. plaga, regio.

Τάνις. ιος. ἡ. Tanis, metropolis Aegypti, ubi Moyſes tot mirabilia exercuit. Hebraicè Zoan dicitur.

Ταινίοφυρος. ὁ. ὑσφυρος, ὀρθόσφυρος.

Ταινιόφυλλος. folijs longis.

Ταινόβρυσος. ὁ. tremorem artuum inducens.

Τάνταλος. ου. ὁ. Tantalus, Iouis ex Plote nympha filius.

Ταινύγλωσσος. ᾶ. ὁ. habens linguam extenſam, in longam uocem producens.

Ταινυγλῶχιν. ινος. ὁ. extenſos habens angulos & cuſpides acutas habens.

Ταινύηκης. ους. ὁ. ἡ. longè acutus, extenſus in acutum, extenſiuus.

Ταινυλεγής. ὲος. ὁ. ἡ. prætendens magnam curam & dolorem, aſper, perpetuũ ſoporans, æternum ſomnum concilians, Martis epitheton.

Ταινῦν. nunc.

Ταινύοντο. extendebantur.

Ταινύπεπλος. ᾶ. ὁ. ἦ. habens longam ueſtem.

Ταινύπους. ὁ. extendens pedes, longis pedibus, latis paſſibus incedens, uelox.

Ταινύπρωρος. circa frontem & faciem extenſus.

Ταινυσίς. ἦ. extenſio.

Ταινύπτερος. ᾶ. ὁ. habens extenſas alas, patulis alis uolans, ταινυσίπτερος.

Ταινυπόρυξ. υγος. ὁ. idem.

Ταινυσις. φῶς. ὁ. extenſus.

Ταινόσω. μ. ύξω. ω. υχα. extendo.

Ταινύτριχος. qui denſo eſt capillitio, aut etiam tenui, qui horridos & ſetarum inſtar arrectos habet pilos.

Ταινύφλοιος. ᾶ. ὁ. habens magnam corticem. ἢ ὕλοιν. Etym.

Ταινύφυλλος. ᾶ. ὁ. ἦ. habens longas frondes.

Ταινύω. μ. ύσω. ω. υηκα.

Τάνω. μ. ανῶ. extendo, traho. Actiu. accuſ.

Ταξάμενοι. οἱ. tributum imponentes.

Ταξῆ. ordinatim.

Ταξιάρχαι. apparitores præſidum.

Ταξιαρχέω. μ. ήσω. ω. ηκα. impero aciei. Neut.

Ταξιάρχης. uel ταξίαρχος. ᾶ. ὁ. centurio, ordinum ductor. uide τάξις in Append. de uocab. milit.

Τάξις. ιος. ἡ, non modo κόσμος, hoc eſt, ordinem ſed etiam modũ ratione temperatũ ſignificat, Plato de Leg. 2. Eſt etiam officiũ, munus, inſtitutum. ut συμβολὰς τάξεις, officiũ & partes cõſiliarij, Demoſth. Item ſtatio, pugnãdi locus. Item μοῖρα, ut φεύγειν ἐκ τῆς τάξεως, hoſtili affectu habituq; hoſtis loco & uice ſpeciei, Demoſtheni. Sic τάξιν ἐπέχειν τινός, loco alicuius haberi, uicẽ obtinere, in Pand. & Athenæus. Et τάξιν ἔχειν Ariſt. pro eodem. Poniturq; aliquando pro acie, Plutarch. Eſt item locus & ſedes, alicui conuentui uel collegio cõſtituta, Ariſtot. Polit. 7. Et ob id factũ eſt, ut pro comitatu & multitudine hominum cuipiã magiſtratui apparẽtium operamq; dantiũ ponatur, & qui cohors olim cõſulis aut prætoris appellabatur. Et in Pand. ἡ τάξις τῶν ἱππάρχων apparitores præſidum appellantur. Significat & id quòd uulgò ſtatũ uocãt, quem admodũ & ordo Latinis. Ἐν τάξει ποιεῖν, ſtatis uicibus aliquid facere. Bud. Com. τάξις eſt numerus militum 124. uide in Appendice de uocab. milit. Numeratur etiam inter figuras à Rutilio Lupo, in fine ſecũdi libri ipſius, quæ fit cũ una quæq; res, nouiſſimorũ uerborũ ſententia clarè diſtinguitur, cuius exẽpla uide apud eundẽ

Ταπεινός. ὸ. ὁ. humilis, abiectus, depreſſus, (Lupũ ſubmiſſus, anguſtus, incomptus, ſordidus, cui opponitur φιλόκαλος. refertur ad rem, fortunã, genus, conditionem. Ταπεινὴ γλῶσσα, lingua uulgaris uernaculaq;, authore Euſtath.

Ταπεινότης. ήτος. ἡ. humilitas.

Ταπεινδω. attenuare, comprimere.

Ταπεινοφρονέω. μ. ήσω. ω. ηκα. humiliter ſentio. Neutr. abſol.

Ταπεινοφροσύνη. ης. ἡ. humilitas animi, animi modeſtia nihil altum de ſe ſentiẽs, ſed ſeipſum demittens ſibiq; minimum arrogans.

Ταπεινόφρων. modeſtus, humilis, gloriæ contemptor, abiecto animo.

Ταπεινόω. μ. ώσω. ω. ωκα. humilio. Actiu. accuſ.

Ταπείνωσις. ι. ἡ. humiliatio: & nomen figuræ rhetoricæ quæ res magnas extenuat.

Τάπης. ητος. ὁ. tapes, ſtragulum, plaga. Ammonius diſtinguit ab ἀμφιτάπης.

Τάπις. idem, puluinus.

Ταραβικὸς. ᾶ. ὁ. timendus.

Ταρακτής. ᾶ. ὁ. turbator.

Ταρακτόν. τὸ. Ionicum. uide Etym.

Τάρανδος. animal ceruo ſimile, cuius pelle ueſtiuntur Scythæ.

Ταραυλαρχία. ἡ. præfectura militum 15.

Ταραυλανίδιον. ᾶ. ὸ. genus ueſtis ſubtilis.

Ταραντῖνοι. οἱ. equites quidam dicebantur, ψιλοὶ ἱππεῖς, iaculatores. Vide ὁπλῖται. in Appendice de uocab. militarib.

Ταραυλινόν. τὸ τὸ. genus uestis subtilis muliebris.
Ταραξιπάρδιον. τ. τὸ. quod cor affligit & turbat, τὸ λάπινον τὴν καρδίαν.
Ταραξιπποτρατ⊙. τ. ὁ. turmas equestreis perturbans, sic Cleon apud Aristoph. dicitur.
Τάραξις. ἡ. perturbatio oculorum ab aliqua causa extrinseca, ut ex fumo, unde aliquantisper rubent, & lucem ægrius admittunt.
Τάρας. αντ⊙. ἡ. Tarẽtum urbs Calabriæ, à conditore eiusdem nominis appellata.
Ταραττικός. τὸ. ὁ. turbulentus.
Ταράττω. μ. ἀξω. π. αχα. turbo, confundo, territo, παρὰ τὸ ῥάσσω, τὸ ῥῶ ἢ φθείρω. Actiu. accus.
Ταραχή. ῆς. ἡ. perturbatio, tumultus.
Τάραχ⊙. τὸ. ὁ. turba, turbatio.
Ταραχωλίστατ⊙. turbulentissimus.
Ταραχωλίης. έ⊙. ὁ. ἡ. turbulentus.
Ταχβαρέ⊙. graui, terribilis.
Ταρβέω. μ. ήσω. π. ηκα. timeo, tremo. Actiu.
Τάρβη. ης. ἡ. tremor. τάχ⊙.
Ταρβής. έ⊙. ὁ ἥ. densus.
Τάχ⊙. τ. ὁ. tremor, timor, stupor.
Ταργαίνω. μ. αυῶ. turbo.
Ταργάνη. ης. ἡ. sporta, in quam scitamenta obsonator recondebat, laqueus, apud Atticos pro Θεργάνη, teste Zeze in Lycoph.
Τάργανον. uide Etym.
Ταργανόομαι. implicor, torqueor.
Τάριχα. τὰ. opsonia pretiosa, & probè condita.
Ταρίχη, uel ταριχία ας. ἡ. condimentum, muria succidia, hoc est, caro sale conspersa.
Ταριχοπώλης. τ. ὁ. salsamentarius.
Τάριχος. ου. ἡ. & ὁ. uel etiam τὸ. salsamentum, muria, ius, pisces putris, caro sale condita. Vide in Chiliad. Eras. Tarichus assus est simulatq; uidet ignem, &: Tarichius boni consulitur ubi desunt carnes. &, Tarichius non feret se digna.
Ταρκυνίτ. οί. Tarquinii assensores.
Ταρμοσύνη. ης. ἡ. timor.
Ταρμύσσω. trepido, timeo, apud Lycophr.
Ταρνός. mutilus.
Τάφη. urna funebris.
Τάφησαν. oblectati sunt.
Ταρπηία. Tarpeia.
Τάχθος. adiutor, socius.
Ταχύς, idem quod ταρύς. Est etiam nexus & contextus radicum inter se in modum cratis, id quod euenit ubi arborum cõsitarum spatia non iusta sunt.
Τάχυμα. remigatio apud Aristophan. Etym.
Τάρσος. ου. ἡ. Tarsus urbs Ciliciæ, paroxyt. Cyril.
Ταρσός. τ. ὁ. oxyt. summitas manus, plãta pedis, pars pedis à calce procedens, hoc est, anterior pars uestigij. quicqd dilatatũ est, unde πλάτος ταρσοῦ, dilatata fuerũt Hipp. à Gaza in Aristo. uerti tur uola, & plãta pedis. Est etiã ἡ πρωμάτρα, hoc est, ὁ τῆ τυροποιῷ κάλαθος, παρὰ τὸ πέρσω τὸ ξηραίνω, uas è calamo contextum, calathiscus, fiscella. à cuius similitudine ταρσὸς καὶ ταχύς dicitur series in manibus & pedibus, & series remigij in triremibus, quam Arrianus ταρσὸς τῶν νεῶν uocat. Cyrill. Vide Bayf. qui etiã has locutiones explicat. ταρσὸς παρασύρειν & παρακρούειν. Est etiam ala penna. Hippocr. πᾶν τὸ πτερωτὸν μέλος, τάχον uocat, ut testatur Gal. in glossis. Item ταρσοὶ κοπῶν apud Pollucem palmulæ remorum dicuntur.
Ταρταχύζω. cum tremore quodam obrigere.
Τάρταρος. τ. ὁ. & in plur. τὰ τάρταρα. tartarus, profundissimus inferorum locus, ὅθι τὸ πλεῖστον θαλάσσης ὕδατος ἐστί. Plato putauit tartarum esse aquarum thesaurũ quas euomit atq; reforbet, & pro terræ qualitate colorẽ saporẽq; mutare.
Ταρταρόω. μ. ώσω. π. ωκα. in tartarum deijcio.
Ταρφέως. aduerb. frequenter.
Ταρφύς. τ. ὁ. &
Τάρφιος. densus, πυκνός, συνεχής.
Τάρφος. εος. τὸ. densitas.
Ταρφύς. τ. ὁ. frequens.
Ταρχαίσιον. τ. τὸ. parentatio, sepultura.
Τάρχανον. luctus, cura, dolor.
Ταρχέα. τὰ. iusta, inferiæ.
Τάρχη. perturbatio.
Ταρχάματα. τὰ. exequiæ.
Ταρχύω. μ. ύσω. π. υκα. parento, sepelio, curo funus. Actiu. accus.
Ταδδάλια. ας. ἡ. stoliditas. ἀταδδαλία usitatius.
Τάσις. εος. ἡ. extensio.
Τάσσω. idem quod τάττω.
Ταταίρεϊ. ὄν. νῆσον. appellit insulæ. lege καταίρει.
Ταταρτίζω. instauro. lege καταρτίζω.
Τᾶτον. Doricè pro τοῦτον. annuatim.
Ταπίον. mamilla, λευκίον.
Ταπὸτατὸ. hoc idem, Gazæ.
Τάττω. μ. ξω. π. αχα. ordino, statuo, & impono irrogoq; ut τάττειν ζημίαν, τάττειν ὠνίοις, Demosthen. Quod sic dicitur, ut τάττειν τὴν ἀξίαν τῶν ὠνίων, hoc est, statuere, quod uenditoris est ut plurimum indicantis quanti uendere uelit, & interdum emptoris, quod etiam ζημᾶν dicitur: Vnde taxare uerbum in usum uenit. Est etiam διζω, ut ὥρα τεταγμένη, & χώρα τεταγμένη, locus conductus, Xenophon. & ἡμέρα τεταγμένη, dies constitutus & certus. Vnde τεταγμένα dicuntur quæ constituta & statas uices habẽt, ut ortus occasusq; syderum. Item destino, hoc est, certum hominem alicui rei præficio uel constituo, ut τασσόμενοι προβάδην, Xenophon. Est etiam in acie colloco, Lys. Vnde ταξάμενοι & παρατα ξάμενοι, acie industria stantes, Synes. Item loco & numero habeo, Synes. Τεταγμένος, compositus, frugi, non dissolutus, ut τεταγμένοις τοῖς ἀθυμίαις, Plutarch. Item miles centuriatus & merens: cõtrà ἄτακτος, qui non est in numerum redactus. Construitur interdum cum μετά. Interdum cum εἰς, ut τάττω με εἰς τούτους, In hanc classem me adopto. Et cum ψῆ, οἱ σὲ δεῖ ἐν ἀρχῆς τῷ μουσικῷ ἐτάξαν ἐν παιδείᾳ, In doctrinarum numerũ redegerunt, adnumerauerunt & locum dederunt. Et cum πρός. Xenophon. ἐαυτὸν τάττει πρὸς πᾶν ἑλληνικὸν φίλον, Se substituit uicarium. Et cum genit. Demosth. ὃς γὰρ ἐαυτὸν τάξας τῆ ἀπιστίᾳ τῶν ἀνθρώπων ἐν φιλίππου. Qui se inter eos censeri uoluit. Ex dictis iam intelligitur, quòd τάττειν φόρον sit indicere tributũ & imperare, eiusq; modũ unicuique statuere, tributarios facere. Ità εἰς αὐδρας τακτοῦς, uirilem togam sumere. Οἱ στάμενοι δέκα ναυσὶν ἐπὶ μιᾶς τεταγμένοι, Samij decem nauibus instructi fuerunt, ita ut unica in fronte esset, quam reliquæ deinceps sequerentur in uersum porrectæ. Bud. Com.
Ταυάγας. phasianus.
Ταϋγέτη. ης. ἡ. Taygeta filia Atlantis, una ex Pleiadibus.
Ταϋγέτον. τ. τὸ. Taygetum mons Laconiæ, qui & ταύγετ⊙ dicitur.
Ταυθοῖ. illic, ibidem.
Ταύρεα. Græcis sunt tegmina quibus caput & cerui xabuoluuntur ex taurina pelle concinnata.
Ταυρέη. ης. ἡ. tergus taurinum, pellis taurina.
Ταυρέιη. idem Etym.
Ταύρε⊙. τ. ὁ taureus, Neptuni epitheton.
Ταυρηλάτον. toreutaurino uultu, ἀγρίως, apud Aristoph.
Ταυρεία. Neptuni festum quoddam.
Ταυρηλάτον βλέπτρον. uide Chil. Eras. Tauricsi tueri.
Ταυρεύειν. propriè uaccarum & taurorum est, cum desyderio coitus concitantur, ac mirè in Venerem feruntur, sicut ἱππομανεῖν de equis.
Ταυρικὸν. taurinè.
Ταυρικός. Tauricus possessiuum, qui ad Taurũ montem pertinet. Etym.
Ταύρι⊙. τ. ὁ, Taurinus.
Ταῦροι. Scythica gens ab Aegyptijs colẽtibus bouem & Apin oriundi. Etym. apud Ephesios dicebantur adolescẽtes, quos in Neptuni Vestouina infundere mos erat.
Ταυρόπολλα. glutinum. Dioscor. lib. 3.
Ταυρόκερω⊙. capite bouino, cornutus.
Ταυρόκτον⊙. ὁ. proparoxyt. à tauro occisus: paroxyt. asit, qui taurum occidit. Ammon. & Cyril.
Ταυροπόλος. ι⊙. ἡ. Dianæ epitheton, aut quod apud Tauros Scythiæ populũ colatur, aut à parte totũ, quòd gregibus præsit, aut quod eadem sit cum Luna, quæ tauris uehitur, quam etiam ταυροπὸν uocant.
Ταυροπόλ⊙. idem quod ταυροπόλος. Etym.
Ταῦρ⊙. τ. ὁ. taurus. οἷον ταυήρεός τις. De tauro uide Aelianum: & de taurino sanguine, Nicandrum in Alexipharmacis. Vide item de tauris in Oppiano, lib. 2. de Venatione: & prouerbiũ apud Erasmum, Abijt & taurus in syluam. Est & nomen proprium loci apud Achiuos. Est etiam nomen Ciliciæ montis. Etym. Item locus pudendus secundum nates. Item uirile membrum, unde ἀταύρωτ⊙ uirgo taurum talem non experta, uide Pollucem libro 2. Est etiam ταῦρ⊙ Troëzenius fluuius. Eust. Iliad. λ unde ταύειον ὕδωρ apud Sophocl.
Ταυροφάγος. Bacchi epitheton. nam dithyrambi carminis præmium erat taurus. Etym.
Ταυρώ. όος. ἡ. Diana Taurica.
Ταύσας. augens, multiplicans.
Ταῦτ' ἄρα. ad hæc, præterea. Aliquando δῆτα τοῦτα, quo circa. Atticum est.
Ταύτη. hac, id est, hac uia uel ratione, sic, ita, hoc modo, huius caussa. ταύτη βέλτιον, eo melius ταύτη μὲν, ταύτη δὲ, partim qui idem, partim uerò. Significat interdum τότε ἕνεκα, quamobrem, quapropter. Herodian. libro 3. ταύτη ὁ ἀλβῖν⊙, καὶ φρυγᾶ μέζονι ἐφράσθην ἑωυτόν. id est, δῆτα οὕτω.
Ταύτῳ ἔχω τῷ διαύσιαν. ita animatus sum, ita affectus sum.
Ταυτί. Atticè pro τοῦτα. hæc. Item pro γὴ ταῦθα.
Ταυτίζομαι ἰδιοπαθέμαι. Suid.
Ταυτό, uel ταὐτόν. uocali sequente. idem, simile.
Ταυτοεπεία. ταυτολογία. idem sermo, sermonis iteratio.
Ταυτοεπῶ. &
Ταυτολογῶ. eandem rem iterum atque iterum repetere.
Ταυτοῖ. illic, ibidem.
Ταυτολογία. eiusdem sermonis repetitio crebra. Tautologia (inquit Rho. Aquila) unius nominis aut uerbi prius positi uim deinceps pluribus uerbis explicat, ut: Senat. populusq; Rho. summum

ſummum conſilium, à quo ordine iura exterræ nationes petunt, &c.

Ταυτόματος.ὁ. per ſeipſum, caſualis. ἀπὸ τοῦ ταυτοῦ μάτην παραγινόμενος· μάρτυς, teſtis fortuitus, hoc eſt, non rogatus, neq; adhibitus, id eſt, πρόσκλητος.

Ταφιαλέω.μ. ήσω.τ. ηκα. transfugio. Neutr.

Ταυτότης.ητος.ἡ identitas, ὁμοιότης.

Ταφεύς.έως.ὁ. mortuorum curator, quem Plautus pollinctorem uocat, ſandapilarius, θεωρός, admirandus.

Ταφή.ῆς.ἡ. exequiæ, ſepulchrum, ſepultura.

Ταφήιον.ου.τὸ. ueſtis quæ ſternitur ſuper ſepulchrum.

Ταφήϊος.α.ὁ. funeſtus.

Τάφιοι. gens à Tapho rege denominata, prius Teleboæ uocati. Etym.

Τάφος.ὁ. ſepulchrum, tumulus, τάφος ἐστὶν. inquiũt leges, ᾧ ὢν ὸ σῶμα ἢ ὀστέα ἀπετέθη, ὃ πᾶς ὁ ταφὴν ἀφειδῶς ἀλλ' ὅσον ὸν τὸ σῶμα μνημεῖον ἐστὶ τὸ δὲ τὴν μνήμην φαινόμενον. cœnæ in exequijs, ſtupor, θάμβος, & inſula quædam.

Ταφρεύω.μ.εύσω.τ.ευκα. fodio.

Τάφρος.ὁ. foſſa, uallũ, agger, foſſa circa mœnia, & fluuij nomen.

Τάφω.μ.άψω.τ.αφα. ſtupefacio.

Ταφών.ὁ. ſtupefactus, attonitus. à θάπτω.

Τάχα. uelociter, forſan.

Ταχαύποτε. fortè aliquando.

Τάχαπα. certè, cõtinuò, forſitan. ἐκ πολλοῦ.

Τάχεϊ. ſtatim.

Ταχεῖα. celeritas. ἀπὸ ταχέως. celeriter.

Ταχέως. citò, propediem. Plutarch. τὸ ἐμψῦχον ἐπὶ τὴν τοῦ λοιποῦ ταχέως.

Ταχινός. celer, & ταχίνης, lepus, uel ceruus, apud Lacedæmonios à celeritate.

Τάχιον. citius, paulò ante.

Τάχιστα. uelociſſimè. Ἐπὶ ὀλίγον ἢ ἐπὶ πολὺ τάχιστα, ubi primum. Τῷ ταχίστῳ, primo quoq; tempore, quamprimum.

Τάχιστος.α.ὸν. uelociſſimus.

Ταχίων.ονος.ὁ. uelociter, ταχύτερος, θᾶσσων.

Τάχος.εος.ὸ. celeritas, & pro ταχέως Atticè.

Ταχύ. celeriter.

Ταχὺ μάλα. ilicè, actutum.

Ταχυλάμων.ονος.ὁ. tardus, per ἀντίφρασιν.

Ταχύβουλος.α.ὁ. inconſtans, temerarius.

Ταχυδρόφος. Actuarius, exceptor.

Ταχυμαθής.ὲος.ὸν. cito diſcens uel doctus.

Ταχυναυτέω. celeriter nauigat.

Ταχυναυτία.ης.ἡ. celeriter nauigans.

Ταχύνω.μ.υνῶ. celero, accelero. Neut. abſol.

Ταχυπιθής.ὲος.ὸ.ἡ. credulus.

Ταχύποπος.α.ὁ. ſuſpicioſus.

Ταχύπωλος.α.ὁ. habens equos celeres.

Ταχύς.ὲος.ὁ. celer, uelox.

Ταχύτατα, & τάχιστα. celerrimè.

Ταχύτης.ήτος.ἡ. uelocitas.

Τάω. capio. Actiu. accuſ.

Τάων. horum, pro τούτων. poëticè.

Ταών.ὁ. ἡ

Ταώς.ῶ & ταῶν.ῶνος.ὁ. pauo. πρῶτα τὸ τέταρτον τῶν ὀργάνων τέως. Admittit hoc nomen aſpirationis notam inter α & ω, Ταῶς, ſicut ἡχθυηρός. De quo Athenæ. lib. 9. De pauone ſcribunt Ariſtoteles, Aelianus, & Oppianus in Ixeut.

Τέ. que, coniunctio. Interdum παρέλκει, ut in ἐφῶτε, idque poëticè & Ionicè. Dores pro σὲ utuntur & Aeoles.

Τέγγω. irrigo, humecto, mollio.

Τέγεα.ας.ἡ. mucus, & urbs Arcadiæ.

Τεγείδιον. ornamentum muliebre.

Τεγίδιον. ſub tecto, ſublimis, altus. item domus, porticus. Etym. Homer. ita dixit cubilia fœminarum, αὐλόγυος, ἐυσσώρους. Euſt. Iliad. ζ.

Τέγος.ους.ἡ. tectum, tegmen.

Τεγοσός.ῆ.ὸν. ciuitas Cypri.

Τεγυτός.ῆ.ὸν. benignus, χρηστός.

Τέγυρα.ας.ἡ. Tencyra, urbs Bœotiæ.

Τέγος.εος.ὸ. tectum, tegulum, tegmen, domus, proſtibulum, cœnaculum. Vide ὀροφὴ apud Ammonium.

Τεή. poëticè pro σή, tua.

Τεθαλιῖα. pro τεθηλυῖα.ας.ἡ. germinans.

Τεθαρρήκασι. confuſi fuerunt.

Τεθαρρηκότως. audacter.

Τέθηλα, præt. med. à θάλλω. florui.

Τεθήλασι. pullularunt.

Τεθηλότα. τὰ. uirentia.

Τέθηπα. ſtupui. à θήσσω. timui, admiratus ſum.

Τέθμια. τὰ. legitima.

Τεθμὸς lex.

Τεθνάιλω, moriar. Optatiuus eſt à θνήσκω, uel τέθνημι, pro θναίλω.

Τεθναίμην. mori, pro τεθναίην.

Τεθναζῶμαι. morior.

Τεθνεῶτος. mortui.

Τέθνηα, & τέθναα. &

Τέθνηκα. mortuus ſum. Præt. eſt à θνήσκω. Vide ἀπέθανε in Ammonio.

Τέθρεια. τὰ. arbores agreſtes & ſteriles.

Τεθρεππόβατα. οἱ. qui uehuntur quadrigis.

Τέθρεπτος.α.ὁ. quadriga.

Τεθρεπτροφῶ. quadrigas, hoc eſt, quadrijuges equos alo.

Τέθρεπτον.α.ὸν. quadrijugum.

Τέκτος.ὁ χρυσός, τευκτός.

Τέμ. tibi Doricè.

Τέμ. quærere, ζητῶ.

Τέμνεσθαι. conari.

Τέμνομος.ὁ. egerẽdi libido frequẽs, ſed inanis deſidendi aſſidua cupiditas. Dicitur etiam inteſtini recti mordicatio, quam bilioſi acreſq; humores faciunt, cum crebra egerendi cupiditate tametſi parum aut nihil excernatur.

Τένω.μ. νῶ. tendo, extendo, produco. Ponitur aliquando pro ire contendo, ſicut Latinis contẽdere & intẽdere iter, & intẽdere fugam. Eſt etiam pertineo & ſpecto, & cõſtruitur cum πρός. Actiu. accuſ.

Τένωλάω. carmen deduco, cãtilenam extendo, πραγωδῶ.

Τέρεα. τὰ. aſtra. πρῶτα τὰ τέρας τὸ σημεῖον.

Τρέω.μ.έσω.τ.ενκα. domo, contero. Actiu.

Τρόμων.ονος.ὁ. uexatus.

Τέρπω.μ.ψῶ.τ.ψενκα. laboro, contriſtor, affligo, fatigo, conficio, diuexo, exhaurio.

Τέρσα. τὰ. uide τέρχη in Ammonio.

Τέρσιος. pulchra mœnia habens.

Τέρσιπλήκτης.ου.ὁ. &

Τέρσιπλήκτις.ου.ὁ. &

Τέρσιπλῆξις.α.ὁ. appropinquator mororũ, muros quatiens, qui muros diruit, ὃς τείχεσι τελαλάκων ὡς πορθήσων. Martis epith. apud Hom.

Τέρχηρες.ὁ.ἡ. mœnibus clauſus.

Τέρχιλμαι. &

Τέρχιλω.μ.ίσω.τ.ικα. muro munio. Accuſ.

Τέρχιον.α.ὸν. paries.

Τέρχιος. parietinis.

Τέρχισμός.ὁ. murorum conſtructio.

Τέρχιώδης.ώδωτος.ὁ. muratus.

Τερχοδομία.ας.ἡ. ædificatio murorum.

Τερχολέτης.α.ὁ. deſtruens muros.

Τερχομαχέω.μ.ήσω.τ.ηκα. oppugno muros. (tio.

Τερχομαχία.ας.ἡ. muralis pugna, muri oppugna-

Τερχοποιία.ας.ἡ. murorum extruendorum cura.

Τερχοποιός.ὸ.ὁ qui murorum reficiendorum curam habet, fabricator murorum.

Τεῖχος.εος.ὸ. murus, mœnia τῶν πόλεων. Ammonius diſtinguit τεῖχη & τέρχεα.

Τερχοφυλακεῖν. muros cuſtodire.

Τερχοφύλακες. qui in mœnibus excubant, cuſtodes in mœnibus conſtituti.

Τέω. τένω.

Τέως.ὸ. τέως. interim, ἐν ὅσῳ.

Τεκμαίρομαι. conjecto, id eſt, obſeruo, perſicio, ſigno, noto. Depon. accuſ.

Τέκμαρ.ατος.ὸ. finis, ſignum, coniectura.

Τέκμαρσις.ιος.ἡ. cognitio quę fit per τεκμήριον, ſic Gal. lib. 1. de uictu acut. morborum.

Τεκμήριον.α.τὸ. coniectura, indicium, argumentum, ſignum certum & uerum, ſicut σκὸς tanũ probabile. Cic. in Partitionibus uocat propriam rei notam, ueteres ſyllogiſticũ ſignum ita uocabant teſte Gal. Dici propriè annotant Grãmatici de re futura, quemadmodũ σημεῖον de præterita. Iſocr. ἀπέστελλε αὐτὸν ἢ λόγον ἀδόξον, τεκμήριον δὲ πρὸς ἡμᾶς ἀλλήλους, συμβεῖον ἢ τι πρὸς ἐπανόρθωσιν συνηθείας. Τεκμήριον δὲ, huius rei quam dico argumentum.

Τεκμηχάδομ. coniectare, deliberare. Vide σημεῖον

Τεκμήρω. indico. (in Ammon.

Τέκμωρ.ορος.ὸ. ſignum, indicium, argumentũ, finis, mors, terminus.

Τεκνικὴ.ῆς.ἡ ars ſtructoria, idem quod οἰκοδομική, legitur malè pro τεχνική.

Τεκνίον.α.ὸν. filiolus.

Τεκνογονία.ἡ propagatio liberorum.

Τεκνοκτονία.ἡ parricidium.

Τεκνολέτηρα.ας.ἡ. necatrix filiorum.

Τέκνον.α.ὸν. filius.

Τεκνοποιέομαι. &

Τεκνοποιέω.μ.ήσω.τ.ηκα. genero filios, liberos gigno & ſuſcipio.

Τεκνοτροφῶ ὅτε. cum prolem nutriunt.

Τεκνῶμαι.ὸ τεκνόω.

Τεκνῶσα. puerpera.

Τεκνόω.μ.ώσω.τ.ωκα parturio, fero partum, οὗ τέκνον ποιῶ. Neutr. abſol. (tio generis.

Τέκνωσις.ιος.ἡ. filiorum procreatio, propaga-

Τέκος.εος.ὸ. filius uel filia. ut διὸς τέκος. Pallas.

Τεκταίνομαι.μ.ανοῦμαι. fabrico, paro. Depon. ac-

Τεκταίνω.μ.ανῶ. idem, comminiſcor. (cuſ.

Τεκτονικὴ. ars fabrilis, fabrica.

Τεκτονικός.ὸ.ὁ. fabrilis.

Τεκτονεργός.ὸ.ὁ. architectus, operarius.

Τέκτων.ονος.ὁ. faber, quod eſt generale nomen ad omnes artifices (exceptis plaſtis) qui è quauis materia aliquid faciunt, apparet à τεύχω deductam eſſe uocem.

Τέκων.ουτος.ὁ. parens.

Τελαύνω. cura dignari, in pretio habere.

Τελαμών.ῶνος.ὁ. infertoriũ, cingulum, latum lorum enſis, & unde ſcutum propendet. item nodus, ligamentũ, & propriũ nomen uiri. Etym.

Τελαμῶνες. lintea concepta uulneribus peracommoda, uel faſciolæ potius, quibus oblæſa membra obligari ſolent.

Τελαμονίαι. apud Pollucem dicũtur quas Xenophon. σελμονίας uocat.

Τελαμώνιος. qui ad cingulum & lorum latum pertinet, uel ad Telamonem. Etym.

Τελελαιανέω. dignum iudicare Heſychio, νομισθῆς

Τελεθλῶμαι. expendere. (ἀξιῶμαι.

Τελέθω. ſum, fio, perficior. à τελέω, ὸ ὑπάρχω.

Τελεγονέια. generatio perfecta.

Τέλ

Τέλ(Θ)ος.ν.ὁ. perfectus,adultus, qui est iustæ magnitudinis & integræ ætatis,absolutus. Vnde τέλ(Θ)ος ἡμέρα, ultimus uitæ dies: & τέλειον ἱμάτιον Plutarchus pro toga pura ac uirili dixit. Vide Bayfiū de re uest. Τέλεα etiam ἱερὰ hostias dicebant eximias, uel sanctiores, uel largiores & luculentas. Liuius aliquando hostias meliores, aliquando maiores appellat. Τέλεα igitur ἱερὰ dicuntur χοιρίδια, uel potius (ut alij) ὁλόκληρα κατὰ τὴν ἡλικίαν, καὶ μὴ λελωβημένα, hoc est, eximijs hostijs facta. Nam ἱερὰ in plurali aliquando sunt exta: & τέλεον eximiū & amplum. Τέλεοι etiam dicebantur uxores ducentes, ut inquit Pollux. τέλ(Θ)ος enim γάμ(Θ)ος ἐλέγετο, ὡς τελῶν πρὸς τὸν βίον τὸν ἀνδρώπειον. Et τέλ(Θ)ος Iupiter, nuptiarum præses: sicut Iuno ἥρα τέλεια. inde etiam πρὸ τέλεοι σύκαι, de quibus suprà. Apud Plutarch. τέλ(Θ)ος dicitur qui uxorem habet, sicut ἄτ(Θ)ος cœlebs. Bud. Com.

Τελεσπγμὴ.ῆς.ἡ. perfectio, interpunctio, quæ fit cum oratio ad periodum peruenit siue ad perfectam sententiam.

Τελεστικὸς ἰαμ(Θ).ὴ. carminis ratio, qua postrema uersus syllaba prima iuncta, esculentū poculentumue, aut uas utensile notatur, ut illius uersus ἀργυροπέζα θέλις θυγάτης ἅλιος γέγεντ(Θ), caput & finis componunt, ἄρτος, hoc est, panis apud Athenæum.

Τελέστης.ητ(Θ).ἡ. perfectio, integritas.

Τελέω, uel τελεόω.μ.ωσω.τ.ωκα.τὸ τελῶ. Vnde οἱ τελεωθέντες αἵματος, pro martyrio cōsumptis, Greg. At τελεῖσθαι etiam dicuntur qui iam uirilem togam sumpserunt, aut tutelæ suæ facti sunt. Item τελεωθῆναι, τὸ γῆμαι. Actiu. accus.

Τελέω. idem.

Τελείωσις.ι(Θ).ἡ. perfectio, initiatio, cōsecratio. Gregor. sic appellat baptismum.

Τελεώτης.τ.ὁ. consummator.

Τελωνικεῖν. euacuare. deductum à Telenico quodam omnium egeno. Eras. Chiliad.

Τελωνικίζω. uacuo. Etym.

Τέλε(Θ).τ.ὁ. perfectus.

Τελεσία. tripudium cum gladijs, ab inuentore Telesio.

Τελεσιάζειν. sacrificare, sacra peragere.

Τελέσιος(Θ). ultimus.

Τελεσιεργία.ας.ἡ. perfectio in omni opere.

Τελεσιεργός.ὸν.ὁ. efficax, effector, aut perfector operum, imitator.

Τελεσιουργῶ. perficio, conficio, finem impono, absoluo, τ. τελῶ.

Τέλεσμα.ατ(Θ).τὸ. uectigal.

Τελεσήριον.τ.τὸ. locus ubi initiatur.

Τελεστικός. quasi initiator. Τελεστικὴ theologia, ἡ συμβολική, de quo suprà.

Τελεσφορέω.μ.ήσω.τ.ηκα. fructifico, opportunè fero fruges, absoluo. Neut. absol.

Τελέσφορος.ὁ.ὸν. totum, perfectum.

Τελεσφόρος(Θ).ὁ. ferens tributum, ferens ad finem, & opportunè fruges producens. Sunt itē qui τελεσφόρον interpretētur uatem perfectū, aut etiam ἐγγαστρίμυθον.

Τελεστάρχης. ceremoniarum conditor. Dionysius hoc nomine Christum appellat.

Τελετὴ.ῆς.ἡ. expiatio, ceremonia, & sacerdotiū, Demosthenis apud Platonem de Rep. 6. τελεταὶ pro ludis & sacrificijs ponuntur, dicitque esse λύσεις & καθαρμοὺς ἀδικημάτων. Augustinus de Ciuitate 10. consecrationem significare dicit. Plutarchus in Demet. pro initiatione posuit. Synes. altaris sacrificium, τελετὴν ἀποδέμενον uocare solet, quasi arcanam & mysticam ceremoniam. Maiora item festa τελεταὶ uocabant, quod non citra grandiorem impensam fierent ἀπὸ τοῦ τελῶ, quod impendere significat. Bud. Com.

Τελεταργός ὁλώ ἀμις. à Dionysio uocatur uis diuina, operans in sacramentis ecclesiasticis.

Τελ(Θ)ουργῶ. apud eundem pro consecro, dedico, initio. Bud. Com.

Τελοῦντα ἄα. &

Τελοῦντα ἄων. deniq;.

Τελοῦταῖ(Θ).α.ὁ. finalis, extremus.

Τελοῦτάρχης.ὁ. uide τάξαρχία in Appendice de uocab. militarib.

Τελοῦτατ(Θ).α.ὁ. postremus.

Τελοῦτάω.μ.ήσω.τ.ηκα. morior, finio.

Τελοῦτὴ.ῆς.ἡ. obitus, finis, mors.

Τελοῦτήσειν. perfectum esse.

Τελοῦτῶν, & τελοῦτῶ. tandem.

Τελέω.μ.έσω.τ.εκα. fum, perficio, finio, perago. Aliquādo tendo, pertingo, peruenio. Aliquando instituo, initio. ut τελεσθεὶς τοῦ βαπτίσματος, initiatus, Grego. Item ago & celebro, & rem sacram facio. ἄγω, ut τελεῖν τὰ πανηθλίαια, Liban. καὶ πάλιν τελεῖν τὰς ἱπραλικὰς φρυγίας. Dionys. & Greg. de pascha, πάλιν ὑποβαίνουσα τὰς ἑορτὰς, ἢ τὰς αὐτῶ χρισθὲν, ἢ ἐπ' αὐτῶ τελεσμένας. Quæ agi in eius honorem solent. Aliquando annumeror, censeor, contribuorque, adoptor. Synes. εἰς μοναδικὸν βίον ἐτέλεσε. Inter monachos profiteri cœpit. Sic εἰς ἕξιν τελεῖν ἠρξάμην, Inter uiros census sum, uirilem togam sumpsi, Lucian. Est etiam censeor, id est, τιμῶμαι. Inde ὁ ἡλικὸν τελοῦντ(Θ). capite censi: & τῶν ἱππάδα τελοῦντ(Θ), equites, de quo Bud. de Asse lib. 5. Aliquando τελῶ est pensito & soluo, ut τελεῖν ἀργύριον, argentum pendere, Xenophon. unde τέλ(Θ), uectigal. de his Bud. Com. Aliquando cōsumo, pecuniam impendo, sumptus facio. hinc πολυτελὴς, sumptuosus, & qui multa profundit. Et θεὰς τελεῖν, spectaculum edere, Herodian.

Τελέως. penitus, perfectè.

Τελήδης. pro τέλ(Θ). poëticè.

Τέλθιον. τὸ. conuicium, opprobrium.

Τέλθ(Θ).ἐος.τὸ. debitum.

Τέλθος utilitas. χρεός.

Τέλθω. cantu oblector.

Τελικὰ τά. dicuntur bona illa quæ ad illud ultimum bonum pertinent. & τὸ τελικὸν quod ultimum est, Cicer. de finib.

Τελικόρδ(Θ). ου. gemmæ species, colore cordis. Plin. lib. 37. cap. 10.

Τελισώμεν(Θ). absolutus, completus.

Τέλμις.ιος.ἡ. pars, totum, ordo.

Τέλμωμαι. &

Τέλμω.μ.ελῶ.τ.αλκα. orior, ὠὸν τελῶ. Ponitur aliquando per aphæresin pro σέλμω.

Τέλμα.ατ(Θ).τὸ. locus cœnosus cum aqua, cœnum, ager. Item puteus, φρέαρ.

Τελμαλώδ(Θ).α.ὁ. cœnosus, palustris.

Τελματώδ(Θ).ους.ὁ. lacustre, ut Gaza uertit in Aristotele, palustre.

Τελματώδης.ες(Θ).ὁ.ἡ. fœculentus, lutosus.

Τελμίς. cluuies, lacuna, τέλμα, lutum.

Τελμὶς.ῖνος.ἡ. lutum putaneum è puteis egestū, apud Iseum; sordes, inquinamentum.

Τελμισσῆς. gens in Caria. Etym.

Τελμών.ὁ. fascia.

Τέλσμα. perficio.

Τελμισσός. urbs in Lycia, à Telmisso Apollinis filio sic dicta Etym.

Τέλος.ε(Θ).τὸ. conuenientes suo uerbo habet significationes: finis, ultimum, extremū & summum Cicer. de finib. initiatio, negotium, sacrificium, festum, ordo, honor, uectigal, impensa, sumptus, nuptiæ hinc πρὸ τέλφ. Etym. Accipitur etiam aduerbialiter pro tandem, deniq; per eclipsim τοῦ ιβ': quod & ὦὸν τέλφ dicitur apud Lucian. Item οἱ ἐν τέλφ magistratus dicuntur & præfecti, qui etiam dicuntur πὰ τέλφ, ab imponendo tributo rebus. Est etiam legio, & πάγμα σπαλωζικὸν Bud. Com. Numerus equitum bis mille & quadraginta octo. uide in Appēdice de uocab. milit. in τέλος & in τετραρχία. Sophoc. in Antigone πάγχαλκα τέλη, appellat πὰς σπαλωζικὰς ναυσὶ δυνάμεις, panopliam exercitus, propterea fortasse quod panoplia instructi milites sint τελεώτατοι: nisi intellexerit turmos grauis armaturæ equitum, πὰ ὁπλιζικὰ πάγματα.

Τέλοσδε. demum.

Τέλος.ε.ὁ profunditas.

Τελχίν furiosus, supra hominē uires habens, sceleslus, malitiosus, & ad mortem depressio, seu deductio. Etym.

Τελχῖνες.οἱ. homines afflati spiritu & furiosi, insani, inuidiosi fascinatores. Etym. quales Corybantes & Cabri fuisse commemorantur. παρὰ τὸ θέλγω, τὸ ἀμαυρῶ, σκοτίζω, & ἀστατῶ. Vide in Chiliad. Erasmi.

Τελχίνη(Θ). maleficus. Etym.

Τελχινώδλης. duræ ceruicis, βαχθλιώδλης.

Τελχιτανέω. contentiosè me oppono, σκληρεβαχθλῶ, αὐτειλῶ.

Τέλων.ωνος.ὁ. publicanus, tributorū & uectigalium collector, uectigaliū redemptor, homicida.

Τελωνάρχαι.οἱ. ἀρχιτελῶναι, mancipes magistratus publicanorum.

Τελώνης.ου.ὁ. τέλων.

Τελωνικός.ὴ.ὁ. uectigalis.

Τελώνιον.τ.τὸ. telonium, id est, mensa publicanorum, locus in quo uectigal colligitur, & in quo τελώνης sedet tributum exigens. à τέλ(Θ), quod est uectigal.

Τέλωρ.ορ(Θ).ὁ. ingens, immanis, πέλωρ.

Τεμαχίζω. in frusta disseco.

Τεμάχιον.τ.τὸ. fragmentum.

Τεμαλίτης ἰχθὺς. piscis ingens qui in frusta dissecatur muria condienda.

Τέμαχ(Θ). salsamentū, & frustum, sed tantum de piscibus. Vnde τεμαχέται, pisces sunt magni, qui sale condiuntur, seruanturq;. Item frustum quoduis & fragmētum, sic Aeschyl. sua scripta uocauit τεμάχη ἅ μεγάλων ὀμήρου λήπτων, hoc est, micas seu frustulamenta.

Τεμενίζω consecro. Thucyd. lib. 2. τὸ ἱερὸν ἅ δὸς τεμενίζας. Templo Iouis locum consecrans.

Τέμεν(Θ).τὸ. nemus, delubrum quodcunq; dijs dicatum & cōsecratum, locus quiuis seperatus in honorē dei alicuius, aut herois. Generaliter omnis locus ab alijs seiunctus. ἀπὸ τοῦ τέμνω: lucum uocant Latini.

Τεμενόφ(Θ). ædituus, luci custos.

Τέμεσσε.ἡ. urbs Brutiorum in Calabria, ubi laudatissimum æs celebratur.

Τέμμα.ζος.τὸ coronamentum pro σέμμα.

Τέμμω. honoro, suadeo, confido.

Τεμνω.μ τμήξω, uel τεμῶμαι, aliàs τμήσω. ἀόρ. ἔ: ἔτμαγον. incido, colluco, puto, mulceo. Actiu. accus. & μὴ τέμωσιν ne populentur. Lucian.

Τέμπεα.τὰ. uallis, πολώματα. Suid.

Τέμπη.τὰ. tempe, loca amœna & arboribus consita, grataq; opacitate umbrosa, frigore iucunda, uirentia, fontibus irrigua, qualia ueteres describunt inter montes Thessaliæ Pelion & Olympum;

Olympum: loca uda, τόποι ὑγροί, fauces mõtium.

Τέμπλα. τὰ ἐπίσημα. insignia.

Τφαγίζειν. dicitur fluuius cum excreſcit, & limum inducit.

Τφάγων. τό. lacuna, limus, locus lutulentus, locus ubi in ſuperficie eſt aqua. nomen inſulæ Troiæ.

Τφαγώδλυς. ε. ὁ, ἡ. lutulentus.

Τφάρων. ὁ. ἡ. ſycophanta, maleficus.

Τφόλω. comedo, glutio.

Τφυθέια. ας. ἡ. uoracitas.

Τφυθύω. μ. θύσω. ω. θυκα. uoraciter edo.

Τφύς. uide Etym.

Τφύς. ὁ. ὁ uorax, λωποδύτης, adulter.

Τφυθρηλών. δν. inſectum ueſpæ ſimile, fucus. uide τρηχηλών inferius.

Τφυθρήνη. ὁ ἡ. inſectum aculeatum ueſpæ ſimile, ex apum genere, melliſicans. apud Nicand.

Τφυθελώνιον. ν. τὸ. ubi ueſpæ fœtum edunt, fauus. Gaza in Ariſtot. uertit teredinarium, ubi teredines fœtũ ædunt. inferius ſcribitur τρηθελώνιον.

Τφύλω. τφυθεύω. edo.

Τφύω. ν. ὁ. corona oleagina lana intexta.

Τφίων. οντος. ὁ. collum, ceruix, à Gaza in Ariſtotele uertitur tendo neruus. Et τένοντες, tendones, hoc eſt, nerui illi duo, ſine quorum opera ceruicis uertebræ collum ſuſtinere nequirent. Sic item uocant neruos, qui ſunt ex utraq; parte ſtomachi. Et Pollux tradit ſic etiam dici neruos latos à poplite exorſos, ac in calcem productos. Hipp. τένοντας appellare ſolet muſculorũ fines, quos ἀπονευρώσεις nominant Anatomici, qui omnino neruoſiores ſunt mediis ipſis muſculis. Gal. lib. 2. de articul.

Τέο, pro τίνος. culus.

Τέος. ν. ὁ. aliquis, paroxyt. Cyrillus.

Τεός. ὁ. ὁ. oxytonum tuus. Doricè pro σός. Item ſonus, uox.

Τφαμυίφω. tremere. Hipp.

Τέραμνον. τὸ. tectum domus, cœnaculũ, contignatio ædiũ, apud Lycophr. ὅθ' ἃς πρὸ αὐτὸ γλυφὰς, ἃς τέρομνόω παίζως ξύλῳ ἐγκλάσπουσα, ut annotat Euſt. Iliad. σ. Lycophr. ἢ σὶ' εἰς τέραμνα ὑλαιὸν γλύφῃ σείγας.

Τέραμνος. ν. ἡ. alueare, umbraculum.

Τέρας. ατος. τὸ. prodigium, Gaza in Ariſtot. uertit mõſtrum. uide in Ammonio τέρας & φάσμα.

Τφάσιον. ν. τὸ. monſtrum, portentum, res monſtroſa & prodigioſa.

Τφάστος. ν. ὁ. monſtroſus, prodigioſus, portentoſus, ζεὺς τφάστος, Iupiter prodigiorum author uel auerſor.

Τφατεία. ας. ἡ. monſtroſitas, ineptia.

Τφάτφων. ν. ὁ. τφάστος.

Τφατεύομαι. μ. εύσομαι. ω. δυμαι. &.

Τφατεύω. μ. εὐσω. ω. κα. falſa nuncio, mentior, quaſi portenta & mõſtra loquor, portentoſe facio, monſtri ſimile aliquid ago.

Τφαθγραφῶ, monſtrifica ſcribo.

Τφατόλυμα. τὸ. monſtrum.

Τφατοκεῖν parere monſtra.

Τφατολογέω. monſtrifica, ueriſimilia narro.

Τφατολογία. ας. ἡ. mõſtroſitas, portentum, falſiloquium.

Τφατολογίας. ν. ὁ. qui portentoſa mentitur.

Τφατολόγος. monſtroſa dicens, prodigioſa narrans. Etym.

Τφατοσκόπος. ν. ὁ. prodigiorum interpres.

Τφατουργέω. inopinata uel abſurda facio, monſtra edo.

Τφατουργία. ας. ἡ. facinus, prodigioſum & cõſidẽs.

Τφατούργημα. idem.

Τφατουργός. ὁ. θαυματοποιός. prodigiorũ artifex, portentorum effector.

Τφατώδλης. ες. ὁ ἡ. monſtroſus.

Τφερίνθινος. terebinthus arbor. uide τφμινθος.

Τφερεβινθίζω. reſinæ terebynthinæ ſimilis ſum.

Τφύνα. tenera, αὐτὴ τοῦ τφύγα. eſt & nomen urbis, quæ Heraclidi fuit patria, & inſula quæ à Ligra una Sirenũ inhabitata fuit apud Lycoph.

Τφῆνᾶς. qui ex urbe Terena. Etym.

Τφῆμων. ν. ὁ. altus, fortis, domus.

Τφῆρ. τὸ. ἄπαλόν.

Τφεπίζω. μ. ίσω. ω. ικα. laſciuè canto, τφπίζω, à delicadis ſumptum. Neutr. abſol.

Τφεπίσματα. τὰ. propriè citharæ ſtrepitus, & cantus cicadę: ueteres autem cantus laſciuos & procaces ſic uocabant.

Τφέπτριον, ηρος.

Τφετφον. ν. τό. terebrum, ut terebra. ἀπὸ τοῦ τφῶ τφέσω, τὸ τρυπῶ.

Τφεδυσις. ις. ἡ. inſtrumentum quoddam τῶν φρεωρύχων, id eſt, puteariorum, & puteos excauantium.

Τφεμβνίζομαι. teredines ſentio, teredine infector, & uermiculor.

Τφημόλων. όνος. ὁ. teredo, uermis in lignis naſcens & illa corrodens. Dicitur autem uel πρὸ τοῦ τῶ uel πρὸ τοῦ τέρω. Apud Ariſtotelem τφυμόλων (uel τφυθρημόλων) à Gaza uertitur teredo eruca, quæ aluearibus apum innaſcitur.

Τφύλλ. φος ὁ. tener. à τέφω, qui facile teritur, friabilis, mollis, calidus. Etym.

Τφυφοσία. ας. ἡ. deductio.

Τφυθρέια. ας. ἡ. κα.

Τφυθρύμα. ατος. τὸ. incantatio magica, præſtigiũ, conflictatio uerborum, aliter ſubtilitas uerborum. Orus

rum. Orus ſignificare dicit inane ſtudium, λεπτολογία ἢ ἄκαιρος φλυαρία.

Τφυθευύς. ἐος. ὁ. incantator, præſtigiator, uenefícus.

Τφυθευύω. μ. εύσω. π. δυκα. præſtigior, obſeruo.

Τφυθλώδιον. ν. teredinarium. malim τφυθελώδιον, ut ſuprà.

Τφυθρία. idem quod τφυθερέια. Etym.

Τέρθεον. ου. τὸ. artemon, & funis quo utrinq; uelum trahitur, propriè antemnæ ſummum extremumúe iugum, cornua antemnarum uidetur dixiſſe Virgil. Vnde qui extremos uele fines tenduntrudentes, τερθρίοις dicuntur: Hippocrat. metaphoricè dixit illud, ἐπὴν φθάσῃ τὸ τέρθρον ἢ τοῦ πάθεος, pro, ſummum morbi, ubi in præcipiti ſtat, præſensq; remedium poſtulat morbus.

Τέρθρωτήρ. ῆρος. locus in prora, unde in mare proſpicit, proreta.

Τέρω. ficco, uro.

Τέρμα. ατος. τὸ. extremum, terminus, finis, meta, planta pedis, & quod Cic. à calce ad carceres, Gaza ἐπὶ τοῦ τέρματος.

Τέρματίζω. μ. ίσω. π. ικα. abſoluo.

Τέρμεῖρα πανά. ingentia mala à Cariæ loco, quo tyranni uſi ſunt pro carcere. Suid. τέρμεῖα ἡμέρα. extremus uitæ dies.

Τέρμία ἡμέρα. extrema uitæ dies, ἐφ' ἧς μέλλῃ τὸ τέλος τοῦ βίου εὑρήσειν. Suid.

Τέρμιος. Iupiter Terminalis. παρὰ τὸ πάντων ἀρχὴ καὶ τέρμα ἔστιν. Etym.

Τέρμινθος. ου. herba lino ſimilis qua texebantur funiculi, arbor quę Latinis terebinthus dicitur quanquam & Græce aliquando τερέβινθος ſcriptum reperiatur, ut in prouerbio apud Eraſmum, τερεβίνθου αὐγοτέρθος. Oribaſius uero φύμαθος genus τέρμινθον dicit, cui bulla adiacet, quo adempto aliquid inferius naſcitur.

Τέρμινθος. idem. Etym.

Τέρμινθα. τὰ. tumores in corpore nigro colore, rotundi & oblongi ſimiles terebinthi fructibus, ut tradit Dioſcorides.

Τέρμιος. όντος. ὁ. talaris, μέγας, τέλειος.

Τέρμόεις. ντος. ν. τὸ. longum ad pedes uſque demiſſum.

Τέρμιος. extremus, inconſtans.

Τέρμων, pes, τέρμα.

Τέρμων. ονος. ὁ. Terminus deus.

Τέρπω. Ionicè, pro τέρπω Doricè. oblectare.

Τέρπικέραυνος. ν. ὁ. fulmine gaudens, uel quaſi τερπικέραυνος. id eſt, fulmine uertens.

Τέρπνις. iucundiſſimus. Etym.

Τέρπνός. ὴ. ὁν. iucundus, ἡδύς.

Τερπνότης. ητος. ἡ. iucunditas.

Τέρπομαι. μ. τέρψομαι. delector, παρὰ τὸ θερὰ πόνῳ τὸν θυμόν, ἢ πρὸ ἐπῳ εἰς ἡδονήν. Etymol. Depon. datiuo iung.

Τέρπω. μ. ἕρψω. π. ερφα. delecto. Actiu. accuſ.

Τερπωλή. ῆς. ἡ. delectatio, uoluptas.

Τερσαίνω. μ. ανῶ. abſtergo, ſicco ad ſolem, conſtringo. Actiu. accuſ.

Τέρσω. ſiccabat.

Τέρσωκε. ſiccauit.

Τέρσω. Aeolicè pro τέρρω. tero, ſicco.

Τέρν. υος. τὸ. tenue, imbecille.

Τέρυνος. aſinus detritus & ſenex.

Τέρυς. uorax.

Τερύσκομαι. clamo, ægrotus ſum.

Τέρφος. ε. τὸ. teſta, cortex.

Τερψίμβροτος. ν. ὁ. delectans homines.

Τέρψις. ι. ἡ. delectatio, oblectatio. uide χαρὰ apud Ammon.

Τερψιχόρη. una ex nouem Muſis. ſic dicta quod choreis & tripudijs delectetur, aut (ut Phurnutus ait) ὅτι τὸ τρέπεσθαι καὶ χαίρειν αὐτῇ τὸ πλεῖστον μέρος τῆς βίου. Id eſt quòd maxima uitæ pars ea delectetur & gaudeat.

Τέρω. domo, contero.

Τέσσαρα. τὰ. quatuor.

Τεσσαράκοντα. quadraginta.

Τεσσαρακοστός. ή. όν. quadrageſimus.

Τέσσαρες. οἱ. ὅι. & ἅι. quatuor.

Τεσσαρα. ας. ἡ. præceptum ducis quo uel ad aliquod opus, uel ad bellum mouetur exercitus.

Τεσσίχον. exiguum, puſillum.

Τεταγμένως. ordinatus, ſtatus, hinc τεταγμένοι, ſtationes agentes, Plutarcho.

Τεταγμένως. ordine.

Τεταγών. ῶνος. ὁ. extendens, à τείνω poëticè.

Τετακώς. auſus.

Τετανικός. ὴ. όν. qui morbo illo laborat qui τετάνους dicitur: cum ſcilicet muſculi qui ſecundum ſpinam ſunt, ita rigent, ut ſe inflectere nõ poſſint.

Τέτανον. τὸ. accẽtu in prima, rigor, diſtentio. melius profertur in maſculino genere.

Τετανός. ὴ. όν. extẽſus, carens rugis, exporrectus, uel τέτηνος extentio frictioq; in corpore neruorum omnium & muſculorũ, uel conuulſio in rectũ, cum collum ac maxillæ trahuntur, dẽtes cohærent, nec in partem aliquam caput flecti poteſt, nihilq; aliud, inquit Galen. de motu muſculorũ tetanus eſt quã cĩ partes inuitè in contraria retrahantur à muſculis oppoſitis.

Τετανόω. erugo, rugas deleo, apud Dioſcor.

Τετάνωθρα. τὰ. quæ uim habent erugandi & læuigandi cutẽ: pharmaca exterendis rugis apta.

Τεταραχμένως. confuſè, inordinatè.

Τεταρτάζω. in quatuor diuido.
Τεταρταίζω. laboro febre quartana.
Τεταρταῖος. ὁ. quartanus.
Τεταρτημόριον. ου. τὸ. quadrans, quarta pars oboli, hoc eſt æris duo.
Τέταρτον ἡμιτάλαντον. tria talenta & ſemis.
Τέταρτος. η. ον. quartus.
Τέταρτος πρόγονος. abauus.
Τετηκώς. ότος. ὁ. mœſtus, tabefactus.
Τέτλιμι. terebrauit.
Τετλημένος. πρὸς
Τετληκώς. triſtatus, cruciatus. à themate inuſitato τέκω, τὸ λυπῶ, καὶ λυμαίνω.
Τετλιμένος. ſyncope pro τετλεσμένος. honoratus.
Τέτλα καὶ
Τέτληθι. ſuffer, ſuſtine. pro τλῆθι, uel τλῆθι.
Τετλάμεν. Ionicè ſufferre.
Τέτμω. inuenio, καταλαμβάνω.
Τεκοῦσα. puerpera enixa.
Τεκολμημένα facinora, ſcelera.
Τέκορε. quatuor, pro τέσσαρα.
Τέκορεν. uulnerauit.
Τετραβάμων. ονος. ὁ. ἡ quadrupes, τετράπους.
Τετραγράμματος. η. ον. τὸ. quadrilitterum, adnumerabatur hoc nomē inter cognomenta dei, quod eius nomen apud omnes gentes quatuor literis ſignaretur.
Τετράγυος. η. ὁ. ἡ. quatuor cubitorū. Eſt quoq; τετράγυον, diurnus labor aratori præpoſitus.
Τετραγωδούμενον. η. tragicis fabulis perſimile.
Τετραγωνίζω. μ. ίσω. π. ικα. quadro, Neut. accuſ.
Τετραγωνισμός. ὁ. ὁ. quadratio.
Τετράγωνον. τὸ. quadrangulum.
Τετραγωνοπρόσωπος. ου. ὁ. formam oris quadram habens.
Τετράγωνος. η. ὁ. quadrus, quadrangularis.
Τετράδια. quaterniones.
Τετραδῆον. τὸ. ex quatuor rebus cōſiſtēs, τετράδιον uero, & τεθράδινον, ex duobus & quatuor.
Τετραδίτης. ου. ὁ. qui aſſidue laboribus & periculis inuolutur, ueluti quarta luna natus. Sumptum ab Hercule, quē hac luna natum ferunt. Sunt qui coitionem eo nomine intelligant familiarium iuuenum, ἐφ' ἑτοιμάδα γινομένων.
Τεθράδραχμον. ſpecies numi. uide Τετράχμον in Ammonio.
Τετραέλιξ. ικος. & τετραέλικος. quater circunuolutus.
Τετραφής. έος. ὁ. τετραετής. quadrimus.
Τετραετηρικόν. quod quarto quoq; anno inſtauratur, ut ἀγὼν τετραετηρικός.
Τετραετηρίς. ίδος. annus quartus.
Τετραετής. quadrimus.
Τετραετία. ας. ἡ. quadriennium.

Τετραετίᾳ. aduerb. quadrienniò.
Τετράζω. genus fræni.
Τετράμορος. η. ὁ. quadriduanus.
Τετραθέλυμνος. η. ὁ. quadruplex.
Τετράθυρος. quaternas fores habens.
Τετράινα. τὸ. ὑτετράινα.
Τετράκις. quater.
Τετρακισμύριοι. quadraginta millia.
Τετρακισχίλιοι. quatuor milia.
Τετράκολος. quadrupes.
Τετρακόσιοι. αι. quadringenti.
Τετρακόρυμβος. quatuor oras habēs ſiue corymbus. hederæ epitheton.
Τετρακοσιοστός. ὴ. quadringenteſimus.
Τετρακτύς. ύος. ἡ. quaternio, id eſt, numerus quaternarius. Per hunc Pythagorici iurabāt, rerum elementa quatuor innuētes: ſiue (iuxta alios) βυθόν καὶ σιγλύ, νᾶμ καὶ ἀλήθειαν.
Τετραλογέα quadriloquia.
Τετράμηνος η. quadrimeſtre.
Τέτραξ. nomen auis apud Aelianum.
Τεταραῖος. quatuor equi in quadrigis.
Τετραοικοδομός. ὁ. quadratus, Herod. ἐκ τετραπλίνων λίθων.
Τετράπηχυς. quadricubitalis.
Τετραπλασιάζω. quadruplico.
Τετραπλάσιος. η. ὁ. quadruplus, & τετραπλασίων, ονος. Dioſcor. ᾧ τετραπλασίονι ἀγγεῖα καὶ τὸ τῆ ἐγχειρήσει ὕδωρ πλῆθος, in uaſe quadruplæ capacitatis.
Τετραποδιστί. in morem quadrupedum.
Τετραποδίσκαι. ærumnoſi & laborioſi inſtar quadrupedum.
Τετραποδιστί. aduer. quatuor pedib. quadrupedū more, pedibus manibusq;, id eſt omni conatu.
Τετραπτέρυγίδιον, uel τετραπτέρυλλίδιον ἀκ. cicadæ, ſic dictæ quòd quatuor habeant alas. Eſt & locuſtarum & mordellarum (quas ὀρσοδάκνας uocat Ariſtot.) epithet.
Τετράπτερα. quadripennis.
Τετράπους. ουδος. ὁ. ἡ. quadrupes, & menſa poculoris. Pollux.
Τετραρρύμων. uel τετράρυμον. quadrigæ.
Τετράρχης. ου ὁ. tetracha, quadruplaris uertitur à Theodo. Vide πᾶσα ἀτταξία in Appendice de uocabulis militar.
Τετραρχία. quadruplaris curia. Vide in Appendice de uocab. milit.
Τετραρχὸς. tetrarchiam gero.
Τετρᾶς. άδος. ἡ. numerus quaternarius.
Τέτρασι. pro τέτρεσι. poēt. quartus.
Τετρασοιχία. ἡ. ordo ex quatuor.
Τετράσυλος. η. habens quatuor columnas.
Τετράτρυφος. in quatuor fruſta diuiſus.

Τετραφά-

Τετραφάλερος. ου. ὁ. habens quatuor clauos eminentes ſiue phaleras.
Τετράφυος. quatuor palmorum.
Τετράτης. ίος. ὁ. ἡ. quadrimus.
Τέτραχα. quadrifariam.
Τετραχίζω. ὦ. τετάρτωμαι. τὸ ποιῶ.
Τέτραχμον. τετράδραχμον. quatuor drachmæ. Vide Ammonium.
Τετράχμον. uide Etym.
Τετραχορδία. τὰ quæ habent quatuor chordas.
Τετράχορδος. η. eſt chordarum cum certa qualitate diuiſio.
Τετραχῶς. quadrupliciter.
Τετράωρες. &
Τετράωροι. quatuor equi in quadrigis iūncti: quaſi τέσσαρες ὀχούμενοι, ἢ ἀπὸ τοῦ ἄρω τὸ συζεύγνυμι.
Τετράωρος. qui quatuor auribus eſt inſignitus, qui multa audiuit, prudens. Vide in Chil. Eraſ. τετράωτα ἔπη.
Τετρεμαίνω. timeo, horreo.
Τετρέγμη. præt. pluſ med. pro ἐτετάρᾳγμαι, turbatus eram.
Τετρημένος. cruciatus, territus, confuſus.
Τετρήρης. ἡ. quadriremis nauis. Bayf.
Τετρηχία. turbata, exaſperata. à τρήχω pro τραχύνω poëticè.
Τέτριξ. ῑ. auis quidam Ariſtoteli, Gaza Græcam uocem relinquit.
Τετριγώς. triſtem & exilem uocem emittēs, ſicut ueſpertiliones, ac pulli. thema eſt τρίζω.
Τετριχωμένος. η. ον. piloſus.
Τετρόβολον. numus quatuor obolos ualens, hoc eſt beſſem drachmæ. habebat effigiem Iouis, & poſtica parte duas noctuas.
Τετρομος. η. ὁ. tremor cum rigore.
Τετρυφάλεια. ας. ἡ. galea.
Τετρωβολαῖον. τὸ. pretioſum, πολυτίμητον. quòd quatuor obolis conſtat.
Τετρώβολος. uir quatuor obolorum.
Τετρωβόλου βίος. pro militis ſtipendio, apud Pauſaniam.
Τετρωρον. τὸ. quadrigæ. ſubintelligendū τὸ ἅρμα. Item pars in talo prona, quam ſurſum uergere dicit Gal. lib. de Oſſib. quatrionem non ineptè cum Iſidoro dixeris fortaſſe.
Τετρώσορος. η. ὁ. quatuor tabulatorum.
Τέτρωσος. η. ὁ. quadriga.
Τέττα. uox minoris ad maiorem reuerentiæ cauſa. Alij indignantis aduerbium interpretantur, quaſi per apocopen à τέτλαθι.
Τεττιγομήτρα. ης. ἡ. tettigometra, cicadæ mater ex qua oritur, ut Gaza uertit ex Ariſtotele.
Τεττιγόνια. τὰ. cicadaſtræ, mutę alibi, ut Gaza uertit ex Ariſtotele.

Τεττιγόνιαι. αἱ. cicadæ fœminæ, quæ mutæ ſunt, quarum mares ἀχέται uocales ſunt.
Τεττιγόνιον. cicadæ ſimile. Etym.
Τεττιγοφόροι. cicadiferi, id eſt, Athenienſes, propterea quòd capillis complicandis adhiberent cicadas aureas, ut eo argumento αὐτόχθονας ſe probarēt, ſicuti creduntur cicadæ, & γηγενεῖς.
Τεττίζω. ſtrido.
Τέττιξ. ῐγος. ὁ. cicada, ut Gaza reddit in Ariſtotele, ἢ δὲ ὀπὸ τοῦ τρέτιζω, τὸ κατὰ μικρὸν φωνῶ.
Τετυγμένος. η. ὁ. factus, fabricatus.
Τετύκοντο. parauerunt, à τεύχω.
Τετύφωμαι. inſanus ſum, attonitus ſum, & ſuperbus ſum, & elatus.
Τεῦ. tui, alicuius, τινός.
Τευθλιὼ. λιῶος. explorator. κατάσκοπος.
Τεῦθις. ίδος. ἡ. piſcitij genus: ſed quodnam ſit parum cōſtat. Plutarchi interpres gladiolum reddidit. Plin. & Theodorus in Ariſtotele lolliginem, alij ſepiam, alij uiliorem piſciculū. Vnde prouerbiali ſchemate dixit Ariſtoph. in Achar. οὐκέτ' ἐνθυμεῖ τεύθιδος ἀκόμβιον, id eſt, Quem ſciam etiam theutide indigentem. Ariſtoteles, diſtinctim dixit, αἱ δὲ σηπίαι καὶ τευθίδες νέαι σὺν ἅμα συμπεπλεγμέναι, Sepiæ & lolligines natant implicitæ ſimul. Vide apud Aelianum, & in Chil. Eraſmi, Teuthidum more. Eſt & ciuitatis nomen in Arcadia, & ducis in Aulide, qui Palladem uulneraſſe dicitur.
Τεύθις. ὁ. nomen piſcis apud Ariſtot. Gaza uertit lollium.
Τεῦκρος. η. ὁ. Teucer uiri nomē, penāflex. Cyril.
Τευκρός. ὴ. ὁ. Teucer, id eſt Troianus. Cyrill.
Τευκτὸς χροποιικὸς. factus, fabricatus.
Τεύμαομαι. apparo, fabricor. Etym
Τεῦμησία. uulpes, beſtia. Etym.
Τεύμησσος. montis nomen proprium. Etym.
Τευτάζω. μ. άσω. ſatago, ſedulo rem gero, curo, affecto, ſtudioſè ago, quieſco, otior, milito.
Τευτασμός. militia.
Τεύλιον. beta, interprete Gaza.
Τεῦτλον. idem, σεῦτλον.
Τευτλοφάκη. ης. ἡ. edulium quoddam è beta & lentibus, apud Heraclid.
Τεύχα. τὰ. arma, hoc eſt, quæuis inſtrumenta, τεύχη. Bayfius.
Τεύχεσις. ὁ. ὁ. miles.
Τεύχοντο. ſtruebant.
Τεῦχος. ους. τὸ. uas, inſtrumentum omne, uolumen, liber, & arma. Etym.
Τεύχω. μ. εὔξω. π. ευχα. (aoriſtum ſecundum ἔτευχον non puto inueniri actiuo ſenſu) facio, fabrico, paro, obarmo.
Τέφρα. ας. ἡ. cinis à τύφω, uro.

Τεφρίζω. imitor cinerem.
Τεφρός. ᾶ. ὁ. cinericeus, canus.
Τεφρόω. μ. ώσω. π. ωκα. redigo in cinerem.
Τεφρώδης. ους. ὁ. ἡ. cinereus.
Τεχθῆναι. nasci.
Τεχνάζω. μ. άσω. π. ακα. dolis machinor, dolo utor, excogito, solerter inuenio. Sed ferè in malam partem pro κακοτεχνῶ.
Τεχνάομαι. μ. άσομαι. (inferius legitur τεχνήσαμαι) π. ασμαι. fabrico. Item excogito & solerter inuenio, machinor aliquid dolosè. Depon. accusatiuo.
Τέχνασμα. ατος. τὸ. machinamantũ, dolus, fraus, κακούργημα. Ammon.
Τεχνασής. ᾶ. artificiosus, solertia ingenij præditus.
Τέχνη. ης. ἡ. ars, artificiũ. Aliquãdo pro dolo, astutia, impostura, fraude artificiosa, offucia, quem admodum ars apud Latinos, quale est illud. Sic ars deluditur arte. Ammon. distinguit ab ὕφη τέλεσμα. Quin & Latini utũtur dictione Græca. Terent. Tam scio hanc technam à Parmenone confectam, quàm me uiuere. Et in prouerbio: Technã hanc in te struxisti. Eras. in Chil.
Τεχνήεις. ουσα. ον. articulatus, inuentiuncula.
Τέχνημα. ipsum artificis opus. artificiũ. Ammõ.
Τεχνήομαι. struam, machinabor.
Τεχνικός. ὴ. ὸν. artificiosus. Vnde οἱ περὶ τοὺς λόγους τεχνικοί, rhetores apud Platonem.
Τεχνικῶς. artificiosè.
Τεχνιτεύω. μ. εύσω. π. ευκα. aliquid artificiosè molior. Neutr. absol. arte exquiro, Ioseph. ἔτεκνίτευε τίνι τρόπῳ προσέχειν, machinabatur.
Τεχνίτης. ου. ὁ artifex. Ammonius distinguit à βάναυσος.
Τεχνολογέω. τὸ κανονίζω. secundum artem Grammaticæ inflexio. Est etiam de arte disserere.
Τεχνολογία. ας. ἡ. ratiocinatio de arte, artificiosa oratio.
Τεχνοπαίγνιον. τὸ. ludus artificiosus. Ausonius sic inscribit uersus aliquot suos in monosyllaba exeuntes.
Τεχνύσγημα. τέχνημα.
Τέχομαι. nascor.
Τέχος. εος. τὸ. filius.
Τέχω. pario.
Τέω. Dor. alicui. τέῳ. tuos. dualiter.
Τεωρεύς. fugitiuus, latro, maleficus.
Τεώρης. ου. ὁ. nebulo, sycophanta.
Τέως. interea, tandem, antea, tunc breui, paulo antè, nuper, olim.

Τῌ. geminatum idem significat, quod tamẽ geminatum apud Latinos.
Τῆ. eò, eâ, quâ, tibi, huic.
Τῆ. capc. ut illud, τῆ πίε οἶνον. à τῶ, inusitato.

sicut à ζῶ, ζῇς & ζῆθι.
Τῆδε. huc, hic. sic. φίδ ἄδε.
Τῆδ' ὀψῆς. postridie.
Τῆδ' ἐχομένη. postridie, postero die.
Τήβεννα, & τήβεννος. ου. ὁ. toga dicta à Tebenõ Arcade inuentore, uestis regia, seu tyrannica, paludamentum. uide Bayf.
Τηβεννοφόρος. ου. ὁ. togatus.
Τηγανίζω. μ. ίσω. π. ικα. frigo, coquo in sartagine. Actiu. accus.
Τηγανις ἀὸς. τὸ. oua in sartagine frixa apd Gal.
Τηγανίτης. ου. ὁ. panis in sartagine coctus, caseo admixto.
Τήγανον. ου. τὸ. sartago, patella, quasi τήκανον, à cibis liquefaciendis. Ionicè pro τάγηνον. Etym.
Τηθαλαδ' ὸς. ὁ. qui nutricis ubera suxit: ita & socors seruilisq; cõditionis homo τηθαλασσὸς dicebatur quod qui nutricẽ suxisset, crederetur εἰς ὄνηθείαν ἐπισιδῦναι, ἅμα τὸ ἀνδρώδους τῆς τροφῆς.
Τηθαλλώδης. à muliere nutritus. Etym.
Τήθεα. τὰ. ostrei genus, παρὰ τὴν τιθήνην, ἤγουν γάλα· εἰσὶ μάλιστα τῶν ἄλλων θαλασσίων. Eustat. Iliad. π. Nican. scholiast. etiam ὠτία uocari ait, & exponit ἀχρίας λεπτόλιας.
Τηθή. ῆς. ἡ. auia, uel matertera, nutrix. Vide Ammonium.
Τηθίς. & τηθίδιον. nutrix, μαῖα. Eust. Iliad. ξ.
Τηθλιώδης. ὁ. amabilis, ἐρασμιώδης.
Τηθίς. ίδος. ἡ. amita. uide Ammonium.
Τῆθος. ους. τὸ. ostreum, στρέαγος.
Τήθυα. τὰ. uertibula, tubera, calli, paludes, concha quædam.
Τηθωνήτρια. ας. ἡ. nutrix.
Τηθύς. ύος. ἡ. Tethys uxor Oceani. Vnde pro mari accipitur, & apud Homerũ pro terra. ἢ ἐς τὸ Ὠκεανὸν εἶεν ἰὼν τεροῦς, quod alat nos. qua ratione etiam Latinis Alma tellus dicitur.
Τηκεδανός. tabidus, τηκόμενος, τήκων.
Τηκεδών. όνος. ἡ. tabes, corruptio.
Τηκεδών. ὄνος. ἡ. genus lapidis, quia calculos absumit, Lapidem Iudaicum nominant.
Τήκομαι. μ. ήξομαι. π. ηγμαι. liquefio, pereo, tabesco, paulatim absumor. Depon.
Τηκτός. ὴ. ὸν. liquabilis, quod liquescere potest.
Τήκω. μ. ήξω. π. ηχα. alias τέκκω per κ liquefacio, macero, tabesco. Neut. accus.
Τηλαυγέω. eminus splendeo.
Τηλαύγημα. ζος. τὸ. lepræ principium, cum in superficie cutis apparet.
Τηλαυγής. ὲς. ὁ. ἡ. lucidus, τηλέσκοπος.
Τηλαύγησις. ους. ἡ. fulgor, & τηλαύγημα.
Τηλαυγῶς. aduerbium. liquidò, splendidè.
Τῆλε, longè, procul. à τηλόσε. per syncopen.

Τηλεδαπός. ὴ. ὸν. peregrinus. ἀπὸ τῆς τῆλε, καὶ ἔδος. ἄφος.
Τηλέθαω. ω. ὁ. longe splendens, floridus.
Τηλεθάων. ουσα. ὸν. &
Τηλεθόων. ὼσα. ὼν. ualde uirescens, uigens, luxurians, copiosa.
Τηλεκλεής. & ἐής. ὸν. clarus, inclytus.
Τηλέμαχος. ου. ὁ. Telemachus Vlyssis ex Penelope filius.
Τηλέπυλος. urbs Læstrygonũ: uel adiectiuè urbs magna, portis latè distantibus, ὑψίπυλος.
Τηλέσκοπος. ου. ὁ. procul apparens, longè uisus, proparoxyt. Cyrill.
Τηλεσκόπος. ου. ὁ. procul uidens, longè aspiciens, paroxyt. Cyrill.
Τηλεφανής. ὲς. ὁ. ἡ. τηλέσκοπος, procul lucens aut apparens.
Τηλέφαττα βούματα. dicuntur uulnera malignitatis multum præ se ferentia, ut quæ salutarem Achillis manum requirant.
Τηλέφιον. τὸ. portulaca agrestis, Romanis illecebrandi testatur Dioscor. & Gal. gloss. apud Theocritũ folium papaueris exponunt quidam, cuius crepitu amoris testimonium reddi arbitrabantur ueteres.
Τήλεφος. Telephus. ἅμα τὸ θηλάσαι αὐτὸν ἔλαφον, quòd ceruus eum lactauerit.
Τηλεφυλλον. τὸ. foliũ papaueris, ut tradũt Theocriti interpretes, dictũq; putãt quasi φυλέφιλον, quòd amorẽ præmõstret. Vnde & per ι in penultima scribunt quidã, nã huius folijs intra manum collisis, ex sono de amore iudicabant.
Τηλίς. ίδος. ἡ. circulus cribri, cribrũ, Aristophan. in Pluto. Item operculũ caminale, apud eundem. Hoc uocabulo quoque turpis ludi studium significatur. ut aleæ uocabulo apud Latinos. unde pro tabula ponitur, qua tesseris luditur. Item pegma siue conceptum quadratum, in quo farina uenalis habetur, seu tabulata in qua panis formatur. incernicula uertit Plin. ex Aristot. Bud. Cõ. magis placet arcas frumentarias dici.
Τηλίκος. η. ον. &
Τηλικόσδε. &
Τηλικοῦτος. η. ον. talis, νήπιος. quod interdum accipiendum est diminutiuè, tantulus. τηλίκος etiam ad ætatẽ refertur, ut exponendũ sit, tam senex, eius ætatis tantus?
Τήλις. ἡ. fœnugræcum, βυκέρας.
Τηλόθεν. de longinquo.
Τηλόθι. procul, πόρρω.
Τηλοπέτης. ες. ὁ procul auolans.
Τηλὸν. longè. Inde Latinis telum deductum est.
Τήλορος. ου. ὁ. procul semotus.
Τηλυγέτης. ου. ὁ. unicus, in senectute genitus. Dicitur de eo post quem natum nõ est integrum alium rursum parere: aut qui peregrinante, ac procul absente patre natus est, ut Telegonus Vlyssis è Circe & Telemachus, cum procul à domo apud Troiam pugnaret. Accipitur pro charo & solo absolutè.
Τηλύγετος. idem.
Τηλωπός. ὸν. ὁ. procul apparens, procul semotus, extorris, ἔκδημος, apud Sophocl.
Τημελέω. ας. ὠ. cura, ἐπιμέλομαι, ornatus.
Τημελέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. curo. Depo. genit.
Τημελετέω. μ. ήσω. π. ηκα. idem. Actiu. accus.
Τημελέω. μ. ήσω. π. ηκα. idem, orno.
Τημελής. ὲς. ὁ. ἡ. diligens, studiosus.
Τήμορον. Atticè pro σήμερον. hodie. Ex quo ἐτήμορον ἤμαρ, sic dicitur Græcè, ut Latinè hodierno die pro hodie.
Τήμος. poëticum est. tunc, aliquãdo, iuxta quam horam. Etym.
Τήν. illam, pro ταύτην.
Τηνάλλως. nullo periculo, inaniter, frustra, τῇ aliter.
Τῆν ἀρχήν. ab initio, prima portione.
Τῆν ἔσω θάλασσαν. interdum mare, seu mediterraneum.
Τῆν ἡμέραν. interdiu.
Τῆν πρώτην. ab initio, τῆν ἀρχήν.
Τῆν ταχίστην. celerrimè, primo quoq; tempore.
Τῆν ὥραν. in tempore.
Τήνα. pro ἐκείνην, Doricè. illa.
Τηνάλλως. frustra, μάτην, ματαίως. οὐ ἄλλως.
Τηνίελον. τὸ. cantilena quæ in laudẽ uictoris decãtatur, à quo uictor τηνίηλος dicitur, Hesych.
Τηνίελλα, &
Τηνίηλος. η. ὁ. erat lyræ harmonia, & pulsatiuncula, id est, κρεμάστου, quæ in uictoria ædebatur. Aristop. ἀλλ' ἐὰν μοῦσόν γε νεηνίας τῇ βοῇ τηνίηλος ᾖ, Si exuperas uoce, tenellus es. id est, maximus musicus, aut uictoriæ compos.
Τηνεῦ & τηνῶ. illic.
Τηνεσμός. η. ὁ. tenasmus, morbus intestinorum, egerendi libido sine tamen effectu aliquo. malim per ζ in prima syllaba, ut supra.
Τηνία. lumbricus longus & latus, uipera, fascia, tænia, σπθολέσμη. Vsitatius scribitur per αι in prima syllaba, ut supra.
Τηνί, &
Τηνικαῦτα. tunc, aliquando, tamdiu.
Τηνῶν. ὸν. ὁ. ille, pro κεῖνος. Ionicè.
Τῆνος. ὁ. Tenus insula una Cycladum.
Τηνῶθε. illinc.
Τηξιμελής. ὲς. ὁ. ἡ. letalis, membra liquefaciẽs, tabificus.
Τῆξις. ιος. ἡ. liquefactio, tabes. à τήκω.
Τηρόν. uoluptuarius, dissolutus. Etym.

Τηρέω.μ.ήσω.π.ηκα. ſeruo, obſeruo, animaduerto, conſidero, perpendo. Actiu.

Τήρησις.ι@.ν. ſeruatio.

Τηρητικός.ὴ.ὸ. ſeruabilis.

Τῖλαω.μ.έσω.π.γκα. priuo, & quæro, tento. Ety. Actiu. accuſ.

Τῆτε. ſic.

Τῆτόν & τῆτα ὧν ἔτος, abhinc anno, hoc anno, quod Doricè τᾶνλόν dicitur.

Τήτη.ῆς.ἡ priuatio, egeſtas.

Τήυθη. auia, τήθη.

Τῆτ@.εος. oſtreum. Etym.

Τήθυμος. uerus, ἐτήτυμ@.

Τηΰγετον.τὸ. Tayget⁹ Laconiæ mõs, æditus T[illegible] geta dixit Vergil. bacchata Lacænis Tay[illegible].

Τηθύσι@.ου.ὁ. inanis, μάταιος, humidus, udus, à τήθυω.

Τί. τῳ ἱνός. aliquid indefinitè, & declinatur cum accentu in ultima.

Τίς.τῳ τίνος. quid interrogatiuè, declinatur cũ accentu in penultima. Aliquando ſuperfluè ponitur apud Atticos, de quo infra in τὶς, & Bud. Com.

Τί βαιόν. pro ὀλίγον. Sophocles. τί βαιὸν ἔτως ὠφέλησε τὴν συμμάχων.

Τί δαε; quid autem? quare? pro τί δέ.

Τί δλε; quid aliud? ut τί δὲ ἄλλο ἢ ἐγέλασας; Quid aliud quàm riſi? Et τί δὲ εἰ μὴ ἔπειχνεῖτο τὸ γε ὑδὶ μελήσεσθαι; Quid aliud tandem niſi ſe accuſaturũ pollicebatur? Liuius, ſtaq; illa nocte nihil aliud præter quàm uigilatum eſt.

Τὶ δήν; quid tandem?

Τί δήποτε; quam ob rem?

Τι δῆτα; pro τί δή;

Τί δῆτ' ἐστίν, pro τί ὄντι, ſæpe apud Ariſtotelem.

Τί μελλήσ; quid moratur? τί βραδύεις;

Τί μήν; quid nam (quid tandem? quia μὴν particula eſt expletiua. Aliquãdo tamen eſt concedentis, pro πῶς δ'; quid ni?

Τιάρα.ας.ἡ tiara, ornamentum capitis, quod & τίαρις à quibuſdam appellatur. hoc erectum ſoli reges apud Perſas geſtabant, duces uerò inflexum Etym. uide Bayf.

Τίαρις.ἡ. criſta galeæ, pileus à ſole defendens.

Τιαροφόρης.ου.ὁ.ἡ. ſimilis tiaræ.

Τιβύλ.λῶσος. tripus. τριβύλ ὼς ὤν. πρὰ τὸ ἐπάνω τριῶν βάσεων κεῖσθ. Etym. utitur eo Lycoph.

Τί γάρ; quid ni? πῶς γὰρ δ'; [illegible]

Τιγγάβαρι.τὸ. cinnabari Attici uocãt. Eu, Bœot.

Τίγρης.ηδος.ὁ. Tigris fluuius.

Τίγρις.ιδος.ἡ. tigris fera, murmur fluuij. de tigride uide Aelianũ, & Oppian. lib. 3. de uenat.

Τιδήποτε. propter quid.

Τιέομαι.μ.ήσομαι.π.ημαι. triſtor. Depon datiuo.

Τιέσκω. honoro. Actiu accuſ.

Τιέω.μ.ήσω.π.γκα. crucio, punio, honoro. Actiuum accuſatiuo.

Τιή; cur? ꝯ more Attico aſſumpto.

Τιλύγ.ὴ. regina, ἡ βασίλισσα.

Τιλαιβάσσω. cibum repono, fauum condo, curã gero, de apibus dicitur. Etym.

Τιθαιβώσσω. idem quod τιθαιβάσσω.

Τιθασσυπικόν. τὸ.

Τιθασσεύω.μ.εύσω.π.ευκα. manſuefacio, palpo, demulceo. πραΰνω. Actiu. accuſ.

Τιθασσός. ὸ.ὁ. manſuetus.

Τίθεθ, imperatiuus pro τίθεζ. uel θὶς apud Lucianum, à uerbo inuſitato πιθῶ. Bud. Com.

Τίθεμαι π.θμαι. pono, colloco. Sed id multipliciter. Interdum enim eſt ſtatuere, conſtituere, id eſt moderari, regere, μεταχειρίζεσθαι, διατίθεσθαι. Xenoph. ἀπομν. ι. & apud eundem, πᾶς ὁ συμφέρον πάντα τίθεσθ, Pro ut à re uidebitur eſſe, omnia gerere. Andocid. πῶς ἀλλήλως δεῖσθαι καλῶς, Inter ſe farcire & componere. Sic ὁ τρηχὺν εὖ θέσθαι; componere quod inſtat. Lucianus. Et Thucyd. ἐτεθήσεσθαι ὑπὸ νοῦν τὰ πράγματα, Si ex animi ſententia res bene cedant. Interdum eſt aſſentiri uel idem ſentire, fauere, adeſſe, aſtipulari, & ſupetias ferre laboranti. Greg. de Baſil. ἐκείνῳ θέμενος, Ad ipſum Baſiliũ victoriã inclinati, id eſt, προσιθέμενος.

Interdum ducere atque exiſtimare, & λογίζεσθαι. Vnde ὠθόλως λόγῳ τίθεμαι pro nihilo duco: ὀλιγώρως ὑπολογον ποιοῦμαι, id eſt, καταφρονῶ: παρ' ὀλίγ τίθεμαι, nihili facio: μηδενὸς τίθεμαι, ὕστερον τίθεμαι, poſthabeo. Sic ὠπλὸ τῷ τὸ εὖ ζῆν τίθεσθ, In diuitijs ponere fœlicitatem, uel diuitias ad fœlicitatem æſtimare.

Interdum eſt uerbum dialecticũ, & ſignificat ponere & ſupponere, hoc eſt, theſim facere. & differt τὸ αὐτεῖν, ſed idem eſt ferè quod λαμβάνειν, & quaſi iure ſuo ſumere, hoc eſt, tanquã confeſſum uel per ſe probatum ſumere. Sunt & aliæ ex hoc uerbo locutiones, ut Θέσθαι πατρίαν, adoptare, Plutarchus. Τίθεσθαι νόμον, legem ferre & ſancire. Vide τίθησι & τίθεται in Ammonio. Demoſth. Vnde νομοθετεῖν & νομοθεσία. Τίθεσθαι δὲν ἀγῶνα, edere certamen. Greg. unde ἀγωνοθετεῖν. Τίθεσθ γ' ἀσπουδῆ, Studioſum eſſe alicuius rei, & de ea laborare, Plutarch. Τίθεσθ δὲ χωρίον, pignori accipere, accipere in hypothecam. Demoſth. Bud. Com

Τιθήνω.μ.ήσω.π.ηκα. nutrio. Actiu. accuſ.

Τιθέω.τιθῶ. inuſitatè pro τίθημι.

Τιθήν.ῆς.ἡ. nutrix, ἡ θέσις, ut exponit Ammonius in τήθη.

Τιθήμων.

Τιθήμων. poëticè pro ζιθέμεν@.

Τίθημι.μ.ήσω.π.ηκα. uoce actiua idẽ ferè quod τίθεμαι. ſignificat, id eſt, pono. Item, æſtimo, exiſtimo, cõſtituo. Item duco & arbitror. Item ſuppono, hoc eſt theſim facio & hypotheſin. Dicitur etiam pro eo quod eſt, eſto ut ita ſit, do ita eſſe. Hoc. οὐ τίθημι σασι ἄζειν αὐτόν. Demoſth. θήσω δίνων ἐγὼ μὴ τοιοῦτον εἶν ἔτερ. Lucianus in Prouerb. τίθει ὃ ὦ ἑρμῆ τὸ χαλεπώτερον. Latini etiã dicunt, facit hoc ita eſſe. Τίθεσθαι ψῆφον, τὸ φέρειν ψῆφον, ferre ſuffragium & ſententiam. Bud. Com. Τιθέναι νόμον. Vide in Ammonio duobus locis. Idem diſtinguit θέσθ & ναστὸ θέσθαι.

Τιθλεύω.μ.ήσω.π.ηκα. nutrio, more nutricis ablacto. Actiu. accuſ.

Τιθλεύσ.υσ.ἡ. nutrix.

Τιθλεύσις.ι@.ν. educatio, lactatio.

Τιθλευτός.ὴ.ὸ. nutritius, educator, alumnus. Vide τιτθὴ in Ammonio.

Τιθοί.οῖ.μαζοί. mammæ.

Τιθύμαλλος.ὁ. genus herbę, cuius ſeptem ſpecies deſcribit Dioſcorides. lactaria herba. Vide in Chil. Eraſ. Tithymallus Laconicus.

Τιθωνός.ὸ.ὁ. Tithonus. eſt etiã manſuetus, item ſenex. Etym.

Τίκτω.μ.τέξομαι. aliàs τέξω.π.τέτοκα. δόρ.β. ἔτεκον, à τέκω inuſitato, pario. Hom. de uiro dixit, ὃν ἀθάνατος τέκετο ζεύς. Actiuum accuſ. Vide κύειν in Ammonio.

Τίλαι. ἀεὶ ψήγματά μικρὰ καὶ θραύσματα διάττοντα δῆλα τοῖ φωτὸς, puluiſculus ille minimus qui in lucidis locis per aërẽ innatat teſte Plut.

Τιλάω. ſtercus elido, inquino.

Τιλία. populus nigra, ἄγνερ@.

Τίλλω.μ.ιλῶ.π.ιλκα. euello, mordeo, taxo, αἰκάσσω, ξαίνω, λοιδορῶ. Actiuum.

Τίλλων.ὁ. tillo piſcis apud Ariſtotelẽ, Gaza Græcam uocem relinquit.

Τιλμάζων.ὰ.ὸ. peniculus, linamentum concerptum, μοσὸς τιλὸς.

Τιλμός. &

Τίλσις.ί@.ν. euulſio.

Τιλτός.ὸ.ὁ. euulſilis.

Τιμαλφέω.μ.ήσω.π.ηκα. honoro.

Τιμαλφής.ὲ@.ὁ. pretioſus, ſplendidus, lucidus, illuſtris, clarus, uendibilis.

Τιμάομαι. multo, & in aliquem animaduerto, litem æſtimo. Geni. ut δίκα ταλάντων ζημῶσαι, Decem talentis litem æſtimo, cõdemnandum poſtulo tanti & curo, Demoſth. Ita τιμῶμαί μοι θανάτῳ, Meipſum morte dignum cenſeo & fateor, damno me mortis, Aeſchin. Et ζημῶ μαι θανάτῳ τὸν φόνον, Accerſo & poſtulo capitis reum, Plato. Vt autem τιμᾶσθ actoris eſt, ita αὐτιζημιᾶσθαι reus dicitur, qui cum inficiando non ſit, crimen eleuare conatur, & pœnam ſibi æſtimat exilius & leuius. Eſt etiam cenſeri, id eſt æſtimatis facultatibus in cenſum redigi. Polyb. ὥσπερ τὰς μυρίας τιμώμενοι δραχμὰς, Supra centum millia æris cenſi ſunt. Aliquando cenſeri, id eſt exiſtimatione, & clara opinione præditum eſſe, Xenoph. Symp. Eſt etiam interdum uendentis, quod Latinè indicare dicitur, ſicut liceri ementis, Syneſ. Lucianus pro dignari, dignũ ducere poſuit, εἰ τὰ δίκαια ἐγέγνω@, ζημιοῦμαι ἄν ἐμαυτόν, id eſt, ἀξιώσαιμ' ἄν. Bud. Com.

Τιμαόρ@.ορος.ὁ. uindex, ultor.

Τιμάω.μ.ήσω.π.ηκα. prorſus idem cum ζημιόομαι, id eſt cõdemno, punio, caſtigo, mulco, appretio, honoro. Actiu. accuſ.

Τιμή.ῆς.ἡ. honor, pretium, pœna, ultio.

Τιμηλὸς.ὴ.ὸς. cautus, σύλακ ης.

Τιμήεις.ῶσσα.ὸν. pretioſus.

Τίμημα.ατος.τὸ. damnatio, condemnatio, æſtimatio litis, ſupplicium, pœna. Vnde τὸ γιγνόμενον τίμημα, iudicatum quod ius popoſcerit æquitasq; ſuaſerit, Demoſth. Et ἐπάγειν τίμημα, agere ad pœnam, actionem in pœnarum intẽdere. Sic ὧν ἐπάγεσθε τίμημα, Latini irrogare multam dicunt, hoc eſt, poſtulare ut damnetur à iudicibus, & in eum animaduertatur aliqua pœna. Eſt enim accuſatoris etiam pœnã irrogare, & litẽ æſtimare. Aliquando τίμημα eſt cenſus. Vnde πρῶτον, δεύτερον, τρίτον τίμημα, quæ ſunt claſſes: & οἱ ἐπὶ τιμήματι, quos Romani claſſicos appellarunt. Dicuntur quoq; τιμήματα, facultates, copiæ Bud. Com.

Τιμήτ@.ορος.ὁ. aduitor. ἅπερ ὁρᾷ καὶ ἔφορ@. inſpector. Etym.

Τιμηλκῶ pro ζημιλκῶ. Heſych.

Τιμήσαντο honorarunt.

Τιμήσασθ honorare.

Τίμησις.ιος.ἡ. idem quod τίμημα, hoc eſt multa & ſupplicij & litis æſtimatio, & animaduerſionis modus, pœna, ſupplicium. Item cenſus & honoris delatio. Bud. Com.

Τιμητεία.ἡ. τιμή.

Τιμητέ@.ὰ.ὸν. honorandus.

Τιμητής.ὲ.ὁ. cenſor, æſtimator bonorũ, ὁ προστροφος ζημώσων@. ſicut ὧν ζημητὴς, ὁ ὕστερον.

Τιμητία.ας.ἡ. cenſura.

Τιμητίας.ὰ.ὁ. cenſor.

Τιμητικός.ὴ.ὸ. cenſorius, honorarius.

Τιμητόν. idem quod τίμημα, Demoſt Bud. Cõ.

Τιμητόω.μ.ώσω.π.ωκα. pignoro.

Τίμιον.ὰ.ὸν. punitio, pretium, præmium.

Τιμιοπῶλαι. pollinctores.

Τίμι⊙-.ᾱ.ὁ pretiosus, honorandus.

Τιμιλκῶ. peto, decipio, ζημιῶ ἀτῶ, uel τὴν ημιν ἕλκω, τστέσι ζημῶ.

Τιμιῆχ⊙-.ᾱ.ὁ honestus, potens, maximus, honorandus, dux potentissimus.

Τιμοκρατία. &

Τιμοκρατικὴ πολιτεία. in qua à cēsu magistratus creantur, inquit Aristot.

Τιμοκρατικός. ᾰ̄.ὁ ambitiosus.

Τίμος.ὁ dicitur & τίμι.ἥ. ut χολὸς χολῆ. Archilochus μὴ τίνα τίμον εἰσενέγκων. Eust. Iliad. σ.

Τίμων.ωνο⊙-.ὁ paroxyt. Timon uiri nomen. circumflexum autem, participium est à ζημόω.

Τιμωρέομαι.μ.ήσομαι.π.ημαι & Τιμωρέω.μ.ήσω.π.ηκα. punio, crucio, uindico, auxilior, sicut ἀμυνάω & ἀμύνω. Dat. iungitur, ut ζημοῦσθαι, ulciscor iniuriam tibi illatam uel mortem. Cōstruitur etiam cum ὑπὲρ, ut ζημοῦμεν ὑπὲρ τῶν ἀνδρῶν, ubi ὑπὲρ φονέα subintelligitur, apud Lys. Hoc Cicero pœnas perse qui hominis cæsi uocat, & pœnas expetere. Dicitur etiam parentare homini cæso metaphorice, ut apud eundem: Litemus igitur Lentulo, parentemus Cethego, reuocemus eiectos. Dicimus etiam ζημωθῶσι, καὶ ζημωρήμασε, pro πολάζω Bud. Com. Vide Ammon. distinguentem in τιμωρῆν & in τιμωρεῖσθαι.

Τιμωρία.ας.ἥ. supplicium, ultio, propulsatio, auxilium.

Τιμωρικῶς. crudelis, difficilis in condonandis maleficijs, seuerus, cupidus ultionis.

Τιμωρὸς ᾰ̄.ὁ adiutor, ultor, ultionis persecutor. Synes. sic appellat dæmones hominibus infestos, quasi βασανιστάς.

Τίν. tibi, aliquem. Doricè.

Τίνα τρόπον. quo modo.

Τινακτὸς.ὁ. uibratio, idem quod τιναγμὸς uel τινασμὸς.

Τινακτὸς.ᾰ̄.ὁ. concussus.

Τινακτόπληξ.γος.ὁ galeam quatiens.

Τινασσόμενο⊙-.ᾰ̄.ὁ agitatus.

Τινάσσω.μ.αξω.π.αχα. quatio. Actiu. accus.

Τινδάλε⊙-. feruidus, ἀκαθαρμος, θερμὸς.

Τινθὸς. uenter, uas. πᾶν χώρημα, κᾆος, capacitas, intercapedo, apud Lycoph. τινθῷ λέβητ⊙-.

Τινύω, uel τίνυμι.μ.ύσω.π.υκα. reddo, pendo, ut τίνυμι δίκην, pendo pœnas.

Τίνυμαι. punio, ulciscor. τιμωρᾶμαι, ἀπαιτοῦμαι, ἀπαιτίδομαι.

Τίνω.ῶ τίω.μ.τίσω. punio. Item ἀποτίνω, soluo, pœnas pendo.

Τίπᾶτε. cur. syncopa est pro τίποτε, Sic τιπότε, ecquid.

Τίς. oxyton. cum acuto nunquam transeunte in grauem. τῷ τίν⊙-.ὁ.ἡ. quis? τὶς, cum graui accentu, τινὸς, aliquis. Accipitur αὐτὴ τῷ μέγας, hoc est, ὁ τῶν τυχόντων εἷς, non unus quiuis. Sic Cicero, Meq; ut facis, uelis esse aliquem. Τί uerò ὀξυνόμενον sic accipitur ut quid interrogatiuum. Demosth. τί νόμῳ καὶ βασάνῳ; Quid legi cum quæstione? Τί interdum ex superuacuo additur. Sic Terentius, Subtristis uisus est esse aliquid. Interdum τὶς αὐτὴ τ᾽ ποιός τις. Demosth. τὶς ἐγω᾽ πῶς οὖν συμβάλλοντας αὐθρώπους, καὶ πῶς οὖν ἀνομοίους ἐμοί; Cicero id per qui dixit, Xenoph. Socraticus qui uir & quantus? Et τί etiam αὐτὴ τῷ ἀνθρ⊙-. Demosth. καὶ τὶ πανὸν ὁ παχόντων, Nihil non mali patiētibus πᾶς τις. unusquisque. παντὶ ⊙-, αὐτὴ τῷ ἐνάτῳ, ⊙- πωαυτὴ ἑνί Bud. Com.

Τίς ἀνήποτε; quis tandem?

Τίσανδρος. uiri proprium nomen. Etym.

Τίσις.ιος. ἡ. pœna, ultio, punitio.

Τισιφόνη.ης.ἡ. Tisiphone una furiarum.

Τιτάινομαι. calce oblino.

Τιτάινω.μ.ανῶ. tendo, extendo, traho, pello.

Τιτακίδαι. Fratriæ quædā & gentes ignobiles. Etym.

Τιτανίδαι. populus Acantidis tribus, neutiquā à Titaco denominatus, cuius Herodotus meminit. Etym.

Τιτάν. dæmon subterraneus. Etym. Hymnus in Titanos extat apud Orpheū. Vide in Chiliad. Erasmi, Titanicus aspectus, Titanibus & Crono antiquiores, Titanas imploras.

Τιτανὶς. terra uniuersa à quibusdam sic dicitur, à quibusdam uerò Attica solum, à Titano uno ex Titanibus. Etym.

Τίτανος.ᾰ̄.ὁ. Titanus mons Thessaliæ, à cādore dictus.

Τίτανος.ᾰ̄.ὁ. calx, gypsum.

Τιτανώτὸς.ᾰ̄.ὁ. calce oblitus, gypsatus.

Τίτᾰξ. clarus, præses, rex.

Τιτᾰρίσιον. urbis nomen proprium, apud Hesiodum. Etym.

Τιτάω. priuo, τιτάω.

Τιτλώη. regina.

Τιτνὶς.ιδ⊙-.ἡ. Diana, Latonæ & Cæi Titanis filia. Nicand. scholiast.

Τιτθὴ.ἧς ἡ. nutrix.

Τιτθίον ᾰ̄ τὸ. mamma.

Τιτθὴ.ἡ. auia, matertera. Vide in Ammonio τὺθη & τιθὴ.

Τιτθὸς. idem.

Τιτθιγόνιον. mediam è tribus generibus, uocat Pausanias, maxima enim est ἀχέτα, minima κερκώπη. Eust. Iliad. γ.

Τιτίζω.

Τιτίζω. titissare, est uocem edere more passercularum & aliarum auium.

Τιτνόω. ὸ. hornum, ἐπέτροπον apud Pollucem.

Τιτόω. honoro.

Τίτοι. dicuntur columbæ ex passerum salacitate, qui solent ἀτίζειν.

Τιτραίνω, &

Τιτράω.μ.ᾱσω.π.ακα. perforo, pertundo.

Τιτρώσκω.μ.τρώσω.π.τέτρωκα.ἀόρ.β.ἔτραον, ἀπὸ τοῦ τρώω uulnero. Actiu. accus.

Τιτυβίζω.π.ίσω.π.ικα. garrio. Hirundinum est, cum uocem edunt, aut perdicum quorūdam, sicut cæteri postea dicuntur λακκαβίζειν, quo etiam Latini utuntur.

Τιτύζω. idem.

Τίτυρ⊙-.ᾰ̄.ὁ. satyrus, aries maior, calamus. Τιτύρας autem auis species est.

Τίτυς. pullus, auicula.

Τιτύσκομαι. obseruo, tēdo, collimo, in scopum intentus sum, paro.

Τιτὼ.ἡ. ἡμέρα.

Τιφαία. latibulum ferarum.

Τίφη.γος.ἡ. blatta, quæ & σίλφη. olyra.

Τιφίον. auis palustris.

Τίφ⊙-.ε⊙-.ὸ. humectus locus, & uliginosus, palus, ἕλ⊙-. Lycoph. ἐγχώρια τίφη τῷ πέδῳ.

Τιχίζομαι. protegor, σκεπτομαι.

Τιω.μ.ίσω.π.ικα. honoro, saluo, id est satisfacio, ulciscor, uindico, sicut ζημόω. Actiu. accus.

Τλαίπαθ⊙-.ᾰ̄.ὁ. laborum patiens.

Τλαῖλι.ῆ τλῆθι. tolera.

Τλαιπαθὴς. miser, laboriosus.

Τλᾱς. αὐτ⊙-.ὁ. tolerans.

Τλασίφρων. ον⊙-.ὁ. patiens. (ro, audeo.

Τλάω.μ.τλήσω.π.ηκα.ἀόρ.β.ἔτλαλω à τλῆμι. tole

Τλεγγὶς, uel σλεγγὶς.ίδος. pecten, κτένιον.

Τλήδυμ⊙-.ᾰ̄.ὁ. forti animo præditus.

Τλημαθέω. miser sum, laboro.

Τλημαθάνω. assuesco miseriæ.

Τλῆμι.μ.ήσω.π.ηκα tolero. Actiu. accus.

Τλημονέσκαζι. laboriosi.

Τλημοσύνη γς.ἡ patientia.

Τλήμων. ον⊙-.ὁ. miser, patiens, audax, constans.

Τλῶαι. ausum fuisse.

Τλαπάθεια.ας.ἡ. miseria, patientia.

Τλαπαθὴς.ἐ⊙-.ὁ.ἡ. miser, laboriosus. (fectus.

Τλαπόλεμ⊙-. Herculis filius à Sarpedone inter-

Τλησικάρδι⊙-.ᾰ̄.ὁ. immanis, durus, inflexibilis corde apud Aeschylum.

Τλησίπονος.ᾰ̄.ὁ. laboriosus, audax.

Τλῆσις. patientia, audacia.

Τλῆτε. ferte, sustinete.

Τληχῶς. patienter, ὑπομονητικῶς.

Τλητὸς.ᾰ̄.ὁ. tollerabilis.

Τμάγη. separati sunt, dissecti sunt.

Τμάσω.μ.ᾰξω.π.αχα. scindo. Actiu. accus.

Τμήγης.ᾰ̄.ὁ. arator, fossor.

Τμῆγ⊙-. scissio, sulcus.

Τμήγω.μ.ξω. seco, diuido. poëticum.

Τμηδὸν. festinanter.

Τμῆμα.ᾰτος.τὸ. particula, cæsura.

Τμῆσις.ι⊙-.ἡ. sectio, scissio, diuisio, clades belli. & figura cum dictiones compositæ diuidūtur, id est tmesis, ut ἤπερα πόλις pro ἀκρόπολις.

Τμηλὸς.ᾰ̄.ὁ. acutus.

Τμητὸς.ᾰ̄.ὁ. incisibilis, κοπτός.

Τμῶλ⊙-.ᾰ̄.ὁ. Tmolus mons Lydiæ.

Τὸ. articulus prepositiuus generis neutri. Nūquam patitur apostrophen, sed tantum sy nalœphen cum sequēti uocali, α quidem in α, ε uerò uel ο, in ᾰ diphthongum, ut τἀλήθες, τὄπος, τὄνομα.

Τὸ ἀὺ ἀπαλιγ. èdiuerso.

Τὸ ἀπ᾽ ἐκείνᾱ. iam ex illo tempore.

Τὸ ἀτὰρ τόγε, ἢ τὸ ἀτὰρ τῷ λε. deinceps.

Τόγ᾽ εἰς αὐτόν. quod ad ipsum attinet, pro suæ uirili.

Τόγ᾽ ἐπ᾽ ἐμοί. quod ad me attinet. Lysias. τόγ᾽ ἐπ᾽ ἐκείνω εἶναι, ἐσώθης, Et quantum in eo fuit, seruatus es.

Τόγε ἦπερ. quoad eius fieri potest.

Τόδε. αὐτὴ τῷ χαῤ.

Τόδε, & τοδὶ. hoc, huc.

Τὸ δὲ ὅλον. ad summum.

Τὸ δὲ πέρας. postremò.

Τὸ δηκεῖν. secundum opinionem. iuxta apparentiam. Τὸ ἔλαχιστον. saltem. (tiam.

Τὸ ἐμόν. quod ad me pertinet.

Τὸ ὀψαιγ⊙-. nuper.

Τὸ γὺ ποσίν. id quod ad pedes est, hoc est præsens est, siue quod instat.

Τὸ ἀξ ἀρχῆς. ab initio.

Τὸ ἐπίπαν, & τὸ ὡίπαν. ut plurimum in uniuersum.

Τὸ ἔσχατον. denique, extremò. (sum.

Τὸ ἑφεξῆς. sequela, series.

Τὸ ἧκον εἰς ἐμέ. quod ad me pertinet.

Τὸ ἡμέτερον. dicunt pro nos, aut nostra ratio.

Τὸ καταρχᾶς, ab initio.

Τὸ κατ᾽ ἐμέ, quantum in me est, pro uirili parte, mea ratio, meum consilium, propositū, quod & τὸ ἐμὸν dicitur. Sic τὸ κατ᾽ αὐτὸν, pro uiribus suis, quantum in illo erat.

Τὸ λοιπόν. in posterum, deinde, de cætero.

Τὸ μακαίταζον. ad summum.

Τὸ μεταξύ. interea, interuallum.

Τὸ μὲν, & τὸ δέ. idem quod ἔστω μὲν, & ἔστω δέ, de quo infra.

Τὸ μὲν ἐμόν. quod ad me attinet.

Τὸ μὲν ὅλον. in ſumma.
Τὸ νῦν ἔνν, &
Τὸ νωῦ ἦλον. τὸ ἐν ᾧ πρόνλε, nunc. Τὸ νωῦ εἶναι, tamen, abundat in oratione.
Τὸ ὄντως. reuera.
Τὸ δ' ἓνεκα. finem ſignificat, hoc eſt actum.
Τὸ πάλαι. quondam.
Τὸ πάλαι ὄνομα. nomen antiquum.
Τὸ παλαιόν. olim.
Τὸ παρὰ νόμων. id quod eſt contra leges.
Τὸ πάμπαν. omnino.
Τὸ πανταχοῦ. continuò, ſuccedens.
Τὸ πλέον δέ. potiſſimum uerò.
Τὸ πλέον ἤ. magis quàm, plus quàm.
Τὸ πρὸς ἀνδρὸς. locutio eſt compendioſa. Sub. intelligitur enim γνώσιος, ab agnatis, quod ad agnatos pertinet. uide πρός.
Τὸ σόν μοι, pro τὴν σὴν ὀργήν.
Τὸ σύμπαν. ad ſummam.
Τὸ τί. propter quod.
Τὸ τί ἦν εἶναι. apud Ariſtotelem eſt ſubſtantia. Bud. Com.
Τὸ τῆ λόγου. ut eſt in prouerbio.
Τὸ τυχόν. paululum.
Τόθι. ubi.
Τοί. tibi, illi, pro σοί, Doricè. οἱ ἐκεῖνοι, ὅτοι, οἵτινοι. Eſt quoq; coniunctio completiua, & enclitica. Bud. Com.
Τοιαυτί. huiuſmodi, pro τοιαῦτα.
Τοίγαρ. pro τοιγαροῦν.
Τοιγαροῦν. igitur, unde, ergo, itaque.
Τοιγάρτοι. ergo, proinde, igitur, quocirca, atqui.
Τοῖσδε. cæteri, hi.
Τοιθορύσσω. μ. ύξω π. υκα. moueo.
Τοίνυν. interdum in aſſumptionibus ponitur pro atqui, at, cæterum, ſicut ἀλλὰ μήν. Interdum eſt coniunctio collectiua, & ſignificat pro inde. Aliquando igitur, licet non ſit collectiuum. Ponitur & pro μήτοι δῆτα ἔτος. Interdum τοίνυν, πλαπλησμαζικόν eſt, ſicut uero Latinis. Ἔτι τοίνυν, iam uerò, atque etiam, οὐ τοίνυν, neque uerò. ὅτι τοίνυν, quod uero, & quod autem: uel itaq; quod. Τοίνυν ἄρ cæterum. Bud. Com.
Τοῖς τῆδε. præſentibus.
Τοῖος ὁ. ἡ. ὁ. &
Τοῖόσδε. talis, τοιοῦτος.
Τοίοσδε. Ionicè, pro τοῖος.
Τοιχαρχος. ὁ. qui præeſt lateri nauis. Bayf.
Τοιχωρύκτης. fur, prædator, parietum effractor. Etym.
Τοῖχος. ὁ. paries, murus, à τεύχω. latus nauis, Bayfius.
Τοιχωρυφήτωρ. ορος. ὁ. prædo, τοιχωρύχος.

Τοιχωρυχέω. μ. ήσω. π. ηκα. furor, fodio parietes,
Τοιχορύχος. ὁ. ὁ. fur, effractor parietum.
Τοίως. fortiter, pulchrè, exactè.
Τόκα. tunc: pro τότε Doricè.
Τοκάς. άδος. ἡ. fœta, genitrix, caduceus, culter, & circulus, terminus. Etym.
Τόκεν. propterea, διόκεν.
Τοκεύς. ῆος. ὁ. parens, γονεύς.
Τοκετός. ὁ. ὁ. partus.
Τοκίζομαι. ὁ. fœneratus.
Τοκιστής. ὁ. ὁ. fœnerator.
Τοκογλύφος. idem.
Τόκος. ὁ. ὁ. uſura, partus, γένεσις.
Τοκοφορέω. fœnerari, uſuram facere.
Τόλμα ης. ἡ. audacia.
Τολμάω. μ. ήσω. π. ηκα. audeo. Interdum ſuſtineo. hoc eſt quippiam graue & in animũ induco & mihi impero. Dinarcho κατὰ Δημοδ. & Iſocr. τὶς γὰρ ὀκνεῖ τόλμησε. Sic Quintil. Sed non ſuſtineo conſcius eſſe mihi. Ponitur & pro καρτερῶ, ὑπομένω. Odyſſeas ult. αὐτὰρ ἐπεὶ μοῦ ἐτόλμα φίλ μεγαθύμοισιν ἑοῖσιν, &c. Bud. Com.
Τολμήεις. ήεσσα. ὁ. τολμητάς.
Τόλμημα. ατος. τὸ. audacia, facinus, moleſtia, ſtre. (nuitas.
Τολμηρός. ὁ. ὁ. audax, temerarius.
Τολμηρότατος. audaciſſimus, confidentiſſimus.
Τολμητής. &
Τολμητίας. ὁ. ὁ. temerarius, audax, contumax.
Τολόπται. miniſtri publici, quorum opera utebatur magiſtratus. Vide in ἀπόσινος.
Τολύπιον. menſuræ genus ex multis compoſiti, à Tolyno Megarenſe dictum. Etym.
Τόλυφ. membrum pudendum.
Τολύπδυμα. ατος. τὸ. collectio, & de lana bene laborata dicitur.
Τολυπδύω. μ. δύσω. π. δυκα. bene tracto, gubernо, diſpono, fatigor, laboro, & infelix ſum, excogito, machinor. Etym. perficio, abſoluo, elaboro, & in unum quaſi caput congero.
Τολύπη. ης. ἡ. lanæ glomus, ſiue globus. Eu. Il. ζ. lana bene elaborata ac depexa, & ad nendũ cõcinnata. Itẽ mazæ genus, Euſt. in Odyſſ. Item herba quædam lætalis, à qua τολυπδύφη, ῥ. καπαθεῖν, male deducunt quidam. Euſt.
Τόμαι. forceps.
Τομαῖος. ὁ. ὁ. & τομικοί. Celſo.
Τόμαρος. ὁ mons apud Dodonam, unde Θμαρίας φηγός, fagus in Dodonæo mõte ſucciſa, apud Ouidium, (phẽũ.
Τομάω. μ. ήσω. π. ηκα. deſidero, priùs ſectionem. Actiu. accuſ.
Τόμεοι. quatuor dẽtes primores, ἀπὸ τοῦ τέμνω, id eſt, ſecando, qui etiam δίκασπάδες, & κτενόδοντες dicuntur. Vſitatius τομεῖς.

Τομεύς. ὸ &
Τομεύς. έως. ὁ. ſector, caſtrator. Item inſtrumentũ ferreum biſidum, quo clauos emoliri ſolent fabri ſorpex Latinè.
Τομή. ῆς. ἡ. inciſio, ſectio.
Τομικὸς. ἡ. reſtis & funiculus apud Vitruuiũ.
Τομίας. ὁ. ὁ. uerres, euiratus.
Τόμος. ὁ. ὁ. ἡ. inciſio, ſectio. Item charta, uoluimen. ἀπὸ τοῦ τέμνω. id eſt ſecando, quòd excidatur è pellibus animantium. paroxyt. Cyrill. & Ammonius.
Τομός. ὁ. inciſus, & inſtrumentum ferreum quo aliquid ſecatur, Cyrill. & Ammonius.
Τόμαραι. αἱ oracula, μαντεῖα. Euſt. Iliad. α.
Τόμαρος. ὁ. mõs Theſprotiæ, ſub quo Dodonæi Iouis templum & oraculum teſte Strabone.
Τόμυρος. ὁ. qui quæ non ſunt uidet per ſortes. apud Lycoph. ὁ. τὸ. μὴ ὂν ὁρῶν μαντικῶς, ſic exponit Iliad. α. Euſtath.
Τόμυρις. ἡ. Tomyris regina Scytharum.
Τομῶ, ſectione opus habeo. τομῆς χρέομαι τῷ ἐπιθυμῶ, Sophocl. πρὸς τομῶντι πτήματι.
Τομώτερος. α. ὁ. acutior. Si decus ſermonis patetur (inquit Valla) poſſet transferri incidenti orſeu amputantior. Interpres in Epiſtola ad Hebræos penetrabilior uertit. Deductum eſt à uerbo τέμνω, ſeco ſiue incido.
Τὸν, pro οὗτον, καὶ ὅν.
Τὸν αὐτὸν σὺν τροπον. eodem modo.
Τονάλη. pellex, ἄλεξις pallaca. Item uocis intẽſio.
Τονᾶδος. ῥόμος. ὁ. ἰσχυρός. (Etym.
Τονθολυγέω. cũ murmure ſcaturio & promano, de fluuio effertur, apud Athenæum per anguſta loca leuiter murmurante.
Τονθοείζω. μ. ίσω. π. ικα. καὶ τονθορύζω, ſuſurro, immurmuro ſub lingua, ut ſolent ſerui, quãdo à dominis uapulant uel obiurgantur. ſuſpecte loquor. Vide παύλακίζειν in Ammonio.
Τονθορύς. υος. ἡ. ſtrepitus, uox.
Τόνθωρ, ωνος. caro dorſalis.
Τόνος. ὁ. ὁ. firmitas, contentio, tonus, contentus, ἡ ἐπὶ φωνῆς τάσις. uigor in picturis: id quod ſplẽdorem Latinè dicunt. Τόνοι item uocantur nerui in ſtomachi lateribus, & funes lecti.
Τονόω. μ. ώσω. τ. ωκα. firmo, roboro. Actiuum.
Τόξα. τὰ. arcus. Pluraliter ferè utuntur Græci: & cõprehẽditaliquando ſagittas & pharetram cũ (arcu.
Τοξάζομαι. τοξεύω.
Τόξευμα. ατος. τὸ. ſagittatio, ſagitta.
Τοξευτὴς λύκος. genus lupi. Oppian. de Venat.
Τοξεύω. μ. εύσω. τ. ευκα. ſagitto, iaculis peto.
Τοξικὴ. ῆς. ἡ. ars ſagittandi.
Τοξικὸν. appellatum uidetur (ut ſcribit Aegineta) quod eo à Barbaris inficerentur ſagittæ, quæ

τοξεύματα dicuntur, uel à taxo arbore uenenata. Vide Nicandrum in Alexipharmacis.
Τόξον. ὁ. ὸ. arcus, telum.
Τοξοπιεῖν τὰς ὀφρῦς. ſupercilia contrahere, tetrà cum eſſe.
Τοξοσύνη. τοξική.
Τοξότης. ὁ. ὁ. ſagittarius.
Τοξοφόρος. ὁ ὁ arcitenens.
Τοπάζιον. lapis precioſus, ſic dictus ἀπὸ τοῦ τοπάζειν ὸ ζητεῖν, quòd multo ſtudio quæratur. Eſt & inſula rubri maris, quod obſcuris tempeſtatibus à nauigantibus ſemper quæreretur.
Τόπαλος. ὁ. gemma ab Orpheo deſcripta.
Τοπάζω. μ. άσω. π. ακα. coniecto, ſuſpicor. Et Troglodytarum lingua quæro, Actiu. accuſ.
Τοπαρχία. ας. ἡ. territorium.
Τοπάσιον conijciendum.
Τοπεῖν. ὑπονοεῖν, ſuſpicari.
Τοπεῖον. funis.
Τοπία. τὰ. arma nauis, funes. Hinc quidam apud Latinos topiarium opus deducunt, cum plantæ funium modo flexibiles & ſequaces in quaslibet formas ducuntur.
Τοπικὸς. ὁ. ὁ. localis. Τοπικὴ τέχνη, pars dialecticæ de inuentione argumentorũ ex certis quaſi locis, quę & multitudinis numero τὰ Τοπικὰ dicit
Τοπογραφία. ἡ. uera deſcriptio loci. (tur.
Τοποθεσία. ας. ἡ. deſcriptio loci ficta.
Τόποι. οἱ. loci mulicbres.
Τοπομαχέω. μ. ήσω. π. ηκα. per locos pugno non aperta acie. Neutr. abſol.
Τόπος. ὁ. ὁ. locus. οἶον τύπος. Etym. Sedes & occaſio argumenti inueniendi ad aliquid probandum uel improbandum.
Τόπῳ. loco & uice.
Τοπῶ. τοπάζω, conijcio, quæro, locos habeo è quibus argumenta peti licet. Vnde Topica altera pars Dialecticæ.
Τορβύλος. ὁ. ὁ. quærulus, delator, contentionis cupidus.
Τόργιον. ὸ. Siciliæ mons, in quo uultures nidificant, unde τοργοί uultures dicuntur.
Τόργος. ὁ ὁ. uultur ſanguinarius apud Lycoph.
Τορεία. ας. ἡ. ſculptura, tornatio.
Τόρδυμα. ατος. τὸ. toreuma, id eſt opus torno factum.
Τορδυσις. Τορεία. & (ctum
Τορδυτὴς. tornator.
Τορδυτὸς. ὁ. ὁ. tornatus, laboratus.
Τορδύω. μ. δύσω. π. δυκα. orno, ſculpo, laboro, torno, conficio, τορνεύω.
Τορεύω. μ. ήσω. π. ηκα. ferro transfigo, τυπτῶ. Actiu. accuſ.
Τόρμος. ὁ ἡ. repagulum, cib. Lycoph, τυπωτὴρ τῶν πρόχων.

προόχω τόρμαν dixit αὐλακοποιῶν ἀρόμενος.

Τόρμη.ἡ.modiolus rotæ, in quem axis inſeritur, qui & πλήμη, & χνόη à Sophocl. dicitur. Itē curriculum in Hippodromo, conſtās meta & carceribus. Euſt. Iliad. ε. poſſis & orbitam interpretari, unde ἐκτόρμιον, teſte Pauſan. exorbitare.

Τορμίς.domina regina.

Τόρμος.ὁ.ὁ.modius rotæ, in quo uoluitur axis.

Τορνόω.μ.ώσω.π.ωκα. circunſcribo aliquid circulo, rotundum facio.

Τορόνη.ης.ἡ. cochlear quo olla mouetur. Etym.

Τορός.penetrans, uehemens, altus, & de uoce dicitur. Item ſerra. Itē intelligens & manifeſtus. Item inſtrumentum quo putei perfodiuntur, nauiculæ ſimilæ. Etym.

Τόρος.inſtrumentum foſſorium. effodiendis puteis idoneum; & tornus, idem quod τόρνος, ſeu cœlum quo utuntur quadratores.

Τορύνη. δύφγετος, benefica, bene merita apud Atticos dicitur. Etym. Vide in Chil. Eraſ. Ollæ fabariæ toryna aurea.

Τορώνη.ἡ.regio apud Ariſtotel. oppidum Macedoniæ, & alterum Troadis, Item cochleare, κίνητρον, tudicula, apud Nicand.

Τόρως.grauiter.

Τορῶς.manifeſtè, exactè.

Τοσωτάκις.toties.

Τοσαύτη ης.ἡ.tanta.

Τοσαχῶς.tot modis.

Τόσον.&

Τοσόνδε, & τοσονδί.tantum, paululum.

Τόσ-ος.η.ον.tantus.

Τοσσάδιος.uenerari.

Τοσσάκις ὕστερον χρόνοις.tanto poſt tempore.

Τοσσάκυ καθόσον.hactenus, quatenus.

Τοσσάκυ.ὅδε.hactenus.

Τοσσάκυ.αὐτὰ τὰ ὧδε.

Τοσσάδε.η.ὁ.tantus, tot.

Τόσῳ μᾶλλον τε.tanto magis.

Τὰ τὸ μὲν, & τὸ δὲ.partim.

Τότε.tunc, ἔτα.

Τότε δὴ τέλος.tum demum.

Τὲ.capitur quandoq; pro cuius, ſed cum alicuius ſignificat, encliticum eſt.

Τὲ γὰρ ὧδε ποιήσῃ.pro ἆρ' τί.

Τὸδε.ſic (Etym.

Τόδιγοι.ἐποστηρισταὶ.Inſidiatores apud Turcas.

Τὸ λοιπὸν.deinceps, poſthac, in futurum, poſtea.

Τὸ χάριν.qua de cauſa.

Τὸ λάχιστον.ſaltem.

Τὸμόν.meum.

Τὸμὸν μέρος.pro uirili parte.

Τὸμὸν.ὸν.pro ὸν ἐμὸν.

Τὸπαλιν.ὸ ἔμπαλιν, ἢ πρᾶσιν.Etym.

Τὸναντίον.præpoſterè, ex diuerſo.

Τὸνεκα.propterea, τοῦτο ἕνεκα. Ammonius diſtinguit ab οὕνεκα.

Τὸνεκα τοῦτα; quorſum hæc?

Τὸντεῦθεν.deinde.

Τὸπίονος.pro τὸ μέλλοντος, τὸ τυχόντος.

Τὸπίπεμπτον.quinta pars ſuffragiorū. Item contemptum, abiectum, nam qui quintam partem ſuffragiorum uel calculorum accipiebāt, uiles & contempti habebantur. Etym.

Τὸπ-ος.pro τὸ ἔπος.

Τὸργον.pro τὸ ὄργον.

Τὸς.αὐτὶ τοῦ ὅς.& αὐτὶ τοῦ τούτους.

Τὸς ἡλικίας.uocabant ad bellum per ætatem idoneos.

Τὸσχατον.extremum, maximum.

Τοτάνα.uide Etym.

Τότας.pro τούτους Doricè.

Τοτί.Atticè, &

Τοτο.hoc.

Τοτογδὴ.id demum.

Τοῦ μὲν, τοῦτο δὲ, partim & partim, uel nūc nunc, cum & tum, ſimul & ſimul, tum & tum. Et iungitur etiam obliquis caſibus. Id quod ideo fit quia aduerbialiter conſtruitur in hac ſignificatione Demoſth. οὗτοι μὲν δίνιων θασίους οὗ μετ' ἐκφαύτα τῶς ὢν ἀδικήσετε, ἐὰν ἀφέλητε τὴν ἀτέλειαν. οὗτοι δὲ ἀρχέβιον τὸν Ἀρακλείδην οἱ Βυζάντιον πᾶ ἀδικοῦσιν, Simul enim Thaſios, ſimul Archebium iniuria afficietis. Idem ſignificat ὸ μὲν, ὸ δὲ, uel ὸ μὲν οἱ, ὸ δὲ λοιπὸ. Bud. Com.

Τόρρα.poëticè interim, tandiu, aliquando, tūc, ὅρρα.

TRαβᾶ-ω.ᾶ.& Τραβέα.ας.trabea, genꝰ ueſtis, Dionyſ. lib. 2. τηβέννας ἐκπετορπημένοι ποδαπορφύρους φοινικοπάδορς ἃς καλέσι τραβέας, Togas annectentes fibulis circundiſtinctas purpura, ſubtegmine puniceo quas trabeas uocant. Bayfius.

Τραβίλης.ὁ.νίων.

Τράγαι. Aeoles dicuntur à palude Traga nomen habentes.

Τράγαίναι, αἶγες.αἱ. hircinæ capræ (ut Gaza uertit in Ariſtot.) genus quoddam caprarū ſic uocatum, quod genitale habet maris & fœminæ.

Τραγάσιον.loci nomen proprium. Etym.

Τραγᾶς.uiri nomen proprium, Etym.

Τραγάω.hirceſco, τραγίζω. Dyonyſ. Hiſtor. lib. 5. cap. 19. ἀφ' ὧν ὑγὶ τὰς ἀμπέλας ὅταν μὴ φίλωσι τραγᾶν καλοῦσι. Ariſtot. uites hircire, hoc eſt, τραγᾶν dicit nimia alimenti copia luxuriant, ἃ δὴ τ' τροπὴν ἐξυβρίζουσιν. Et τραγᾶν dicitur numerus quando uox ingraueſcit.

Τραγῶν.comedere, τρώγειν.

Τράγ-ος.η.ὁ.hircinus.

Τραγέη.ης.ἡ pellis hirci.

Τραγέλαφ-ος.η.ὁ.animal hirco & ceruo ſimile, (tragelaphus.

Τραγήματα.τὰ.bellaria, id eſt ſecundę menſæ. à τρώγω, cuius ἀόρ.β. eſt ἔτραγον. Vide Bayfiū.

Τραγίζειν.olere hircum, uocem edere inſtar hircorum. Gaza in Ariſtotele uertit caprire, de adoleſcentibus puto quando in pubertate uocem immutant.

Τραγικὸν πάθ-ος.miſerabilis calamitas.

Τραγικός.ὴ.ὸν.hircinus, tragicus. Vide Chil. Eraſmi, Tragicæ execrationes, Tragica ſimia, Tragicè loqui, Tragicum malum, Tragicū tueri, Traicus rex.

Τραγικῶς.tragicè.

Τράγιον.genus fruticis. terebintho uel Iunipero ſimilis, quod & τραγῶδον.

Τραγικώτατος.ὴ.ὸν.tragœdijs maximè celebratū.

Τραγισής.ſacrilegus.

Τραγηφόροι.οἱ.puellæ Bacchi orgia celebrantes, hircinis pellibus circumamictæ.

Τραγομάχαλος.ὸ.ὁ. hircoſus, q̄ uirus alarū olet.

Τραγοπώγιον.ωνος.τὸ.barbula hirci, herba quæ & κόμη dicitur. (ctum uinum.

Τραγοσεγανίτης οἶνος.ex hircina origano confe-

Τραγοσέλινον.τὸ.& τραγορίγανος.ὸ.ὁ.Nicandro. herbæ genus, uide Etym.

Τράγος.ὁ. factitium quoddā ex olyra zeæ ſpecie, in modum alicæ cōminutū. apud Gal. & Dioſ.

Τραγ-ος.η.ὁ.hircus. πᾶ ἀπὸ τοῦ τρώγω, πολύφαγος γάρ. uel πᾶ ἀπὸ τοῦ τραχὺ ὀδμὴ ἔχειν. item omnis grauis olentia, in primis quæ ſub alis ſentitur. Eſt & τραγος σιτώδης, cerealis frumēti, ſiliginis ſcilicet genus, & Plin. lib. 18. ex tritici ſemine Tragori fieri ait. Apud Ariſtot. ſpōgia quædam durior aſperiorq;: & maritima herba fruticoſa quam aliqui ſcorpion uocant. Gaza uertit hircum. Apud eundem tragi, id eſt hirci appellantur mænæ ſiue haleces mares, cum fœtu imple ri fœmina incipit. τραγοι naues uidentur, forte quod id genus animalium haberent tanquam inſigne. Bayf.

Τραγοσκελής.ὲος.ὁ. Panos epithetum, hircina habens crura.

Τραγωδιάριον.ὰ.τὸ.tragœdiola.

Τραγωδίζω.μ.ίσω.π.ικα. cano, deploro, oſten-

to, tragœdias ſcribo.

Τραγωδία.ας.ἡ.tragœdia. Polyb. de regionibus Romanorum loquens, uocat hoc nomine admirationem & terrorē religionis iniectæ populo ab Auguribus & Pontificibus. ἀπὸ τοῦ τράγου τὸ βαρέως βοᾶν. Vide Chil. Eraſ. Tragœdias agere aut inſanire, & Tragœdias in nugis agere.

Τραγωδιδάσκαλ-ος.ὁ. qui tragœdiam recitat.

Τραγωδικός.tragicus, ἐμπαθής.

Τραγιωδοποιός.uide in Ammonio τραγωδοὶ & Τραγωδός.ὁ.tragœdus. (κωμωδός.

Τραπεζίζω.dealbo, paro, maligne ago, κακουργέω. Etym.

Τρακτόν.ὁ.τὸ, cera quę facta eſt alba.

Τραλλιανὸν.ὁ.τὸ.panis genus ignito in fornace excocti. quod & κατωμιδιον, apud Athenęū.

Τράλλ-ης.εως. Trallis urbs Lydię, iuxta Męandrum fluiuum quæ prius Anthea uocabatur.

Τράλλός.ὁ.ὁ.amarus.

Τράμυ.foramen ſellæ. οἱ δὲ τὸ ἀπὸ τοῦ τύπου μέχρι τῆς ἀρχῆς τοῦ βαλαύχωρίου. Etym.

Τράμις.podex, ὁ πρωκτός. Itē coxendix, τὸ ἰσχίον.

Τραμιτεύς.ἰ-ω.ὑ.ἡ.& Τραμίτης.ὁ.ὁ.nauicula ad traijciēdum. Vt Vlpianus pontonem appellat Nicand ſchol. propē nauiculam barbaricam ſignificare autor eſt, capitur tantum pro quauis naue à Nicand.

Τραυής.ἐ-ω.ὸ.ἡ.&

Τραυός.ὸ.ὁ.integer, ſolidus, adultus. Item uerus, manifeſtus, clarus, planus, perſpicuus, & diſer-

Τραυῶδια.τὸ κατακλάπτεσθαι. (tus.

Τραυῶ.planū facio, declaro, illuſtro, & ἐκφαίνω.

Τραυῶς ὁρᾶν.perſpicuè uidere.

Τραυώτερον.magis perſpicuum & clarius.

Τραυωτικός.explanator.

Τράπεζα.pars illa latior quæ utrinq; ad ſcapulas ſternitur, apud Pollucem. Eſt & pars illa iocinoris quæ prope folliculū folijs eſt apud Nicand.

Τράπεζα.ης.ἡ.menſa, quaſi τετράπεζα, ἡ κατὰ τεσσάρων ἰσαμοίρων. Vide in Bayfio τρωπεζαι, & διυπέραι τράπεζαι.

Τραπεζόμαντεῖραι αἱ.bellaria, menſæ ſecundæ.

Τραπεζαι.αἱ.apud Ariſtoph. pulpitum aut locus æditior, in quo uernæ & mācipia uenum exponebantur omnium oculis, uocatur is locus &

Τραπεζίτης.ὰ.ὁ.mēſalis. Sic uocat Plut. (κύπλοι. eum qui diuerticuli cibiq; cauſa diligit amicū, non ex animo quem αὐτολέκυθον uocat.

Τραπεζίτης. menſę accumbens, conuiua.

Τραπεζίδις.ἰ-ω.ὸ.ὁ.idem, conuiua, paraſitus, catellus domeſticus.

Τραπέζιον.ὰ.ὸ.abaculus, & figura quadrangula, inæqualibus duobus oppoſitis lateribus, alijs uerò æqualibus. Eſt & figura apud Geometrias inæqualia duo latera habens æqualib. duō bus conti-

bus contigua. Strab. lib. 14. Tralleis urbem cõditam esse dicit ἐπὶ τραπεζίου, hoc est, in uertice quodam plano.

Τραπεζίτης. ου. ὁ. numularius, monetarius, mensarius.

Τραπεζιτικὰ γράμματα. rationes mensæ & argentariorum.

Τραπεζονόμος. ου. ὁ. &

Τραπεζοποιός. ὁ. structor, qui mensam curat. & ad eam spectantia, ἢ ὁ μάγειρος (inquit Hesych.) ἀλλ' ὁ ἅπασι πρὸς τὰ συμπόσια παρασκευῆς ὢν μελέμενος.

Τραπεζοφόρος. &

Τραπεζών. ῶ. ὁ. sacerdos Mineruæ sacris præposita ornans, parans q; omnia.

Τραπελίζω. μ. ίσω. π. ικα. subinde muto.

Τραπελὸς. ὄ. ὁ. mutabilis.

Τραπὲς. μ. άσω. π. υκα. calco uuas in lacu.

Τραπεζ. υκος. iaculum, hasta.

Τραπητὴς. calceator uuarum.

Τραπητὸς. ὁ. uinum.

Τραχὺς. asper. τραχύς.

Τρασιὰ ᾶς. ἡ. locus ubi siccantur condiũturq; ficus & casei, apud Aristoph. in neb. Item asper.

Τραυλίζομαι. &

Τραυλίζω. μ. ίσω. π. ικα. balbutio, titubo, torta lingua fum. Neutr. absol.

Τραυλισμὸς. ὁ. balbuties.

Τραυλὸς. ὄ. ὁ. balbus, blæsus.

Τραυλότης. ητος. ἡ. blęsitas. Aristot. Probl. ἡ μὴ οὖσα τραυλότης, ὥσ πρόσταγμά τινος μὴ πρατεῖν. καὶ ὕδωρ ὃ ὃ τυχὸν. ἡ. δὲ ψελλότης ὥσ ἀδύνατον π ἢ ῥάμμα ἢ συλλαβὴν. ἡ δὲ ἰσχνοφωνία ἐκ μὲν διὰ παθ ταχὺ σωθῆναι τὴν ἑτέραν συλλαβὴν πρὸς τὴν ἑτέραν. uide Ελαιός. Bud. Com.

Τραῦμα. ατος. τὸ. uulnus.

Τραυματίας. ου. ὁ. uulneratus.

Τραυματικὸς. ὴ. ὸν. uulnerarius, aptus sanandis uulneribus.

Τραυματοδῶδῶς. uulneratum esse apud Thucydidem, pro τρωθῆναι.

Τραύξαν. α. τὰ. quę ex præsepi decidunt, & quæ iumentis ex pabulo reliqua fiunt. Item spinosa quædam, & ligna arida.

Τράφαλος βραφαλὶς. coagulum, caseus recens.

Τραφρὴ. ῆς. ἡ. terra arida, quasi alumna omniũ, uel à θρέφω, idem cogo & πηγνύμι terra solida & τὐπαγὴς. Eust. Iliad. ξ.

Τραφρὸς. ὸν. ὁ. siccus, compactus.

Τράφρ. ηκος. tabula qua panis ad furnũ fertur, labium nauis in quo scalmi ponuntur, lignum in quo panes ponuntur. Etym. Lycophro. pro ligno simpliciter posuit.

Τραχῆα. fistula, per quam fluit spiritus ab ore ad pulmonem. Gellius libro 17. capite 2.

Τραχέως. αὐθρόως.

Τραχηλιάω. &

Τραχηλίζομαι. μ. ίζομαι. π. ισμαι. timidus sum, aperio, superbio, extollo ceruicem, aduersor.

Τραχηλίζω. μ. ίσω. π. ικα. diuido animal per spinam, iugulo, resupino, salto, ὀχεύω.

Τράχηλος. ου. ὁ. collũ, (ut Gaza uertit in Aristotele) spina à uertice ad finem, ceruix, spondilus, πᾶν τὸ τραχύτητα. ὁσώδης γὰρ. uel πᾶν τὸ ἄχρις ἧλος ἔχον. Etym. Est & media mali nautici pars, uide in καχήσιον. Est quoq; conchiliũ genus buccinæ marinæ sine purpuræ, Eust.

Τράχυρος. ὁ. trachurus, piscis apud Aelianum.

Τραχύω. μ. υνῶ. π. υγκα. asperum facio.

Τραχὺς. ἐος. ὁ. asper, scaber, durus. Vnde τραχὺς ὀργὴ, iracundus.

Τραχυσμὸς. ου. &

Τραχυσόμος. ου. ὁ. diuiloquus, apud Strab.

Τραχύτης. ητος. ἡ. asperitas. Τραχύτης τ ἠχοκίδ. Plut. uillositas illa & eminẽtia floccorum quæ in rudibus pannis uisitur.

Τραχυφωνία. αι. ἡ. asperitas uocis.

Τραχώδης. ους. ὁ ἡ. asper, durus.

Τραχωμα. ατος. τὸ. palpebrarum scabritia interior.

Τραχὼν. ῶνος. ὁ. locus saxosus.

Τρεβλὸς. ὸ. ὁ. balbus.

Τρεῖς. tres, hi & hæ.

Τρέμω. tremo, timeo.

Τρέπομαι. fugo, in fugam uerto, κατεβάλλω. Est etiam eò redigor, eò descendo. Inde ἑτέραν τράπεσθαι, aliam uiam ingredi, aliam rationem rei peragendæ instituere. Subintelligitur enim ὁδὸς. Bud. Com.

Τρεπόμενοι. οἱ. fugientes.

Τρεπτὸς. ὸ. ὁ. uertibilis.

Τροπὴ. conuersio, τροπή.

Τρέπω. μ. ψω. π. ψα. uerto, muto, persequor, fugio ex timore. Actiu. accus.

Τρέσαν. deterriti sunt, fugerunt.

Τρέσσος. ὁ. timidus.

Τρέφομαι. augeor, uegetor. & cogor, condensor, πήγνυμαι. Eust.

Τρέφω. μ. θρέψω. ad differentiã τ τρέψω à τρέπω. π. ψα. ἀόρ. ἔθρεψα. π. μένος, τέτροφα. nutrio. Actiu. accus.

Τρεχέδιπνοι. apud antiquos uocabãtur, qui cũctantius & lentius ad conuiuium ueniebant, κατ' ἀντίφρασιν (ut apparet) cessatoribus celeritatem tribuentes. Eras. Chil.

Τρέχω. ὁ. ὁ. truncus, planta, ramus, germen.

Τρέχω. μ. δραμοῦμαι. π. δεδράμηκα. ἀόρ. ὁ. ἔδραμον à θρέμω inusitato, curro. Neutr. absol.

Τρέω. μ.

Τρέω. μ. τρέσω. π. ικα. timeo, fugio. Actiuum.

Τρέω. μ. ησω. π. ηκα. ὁ. τρήσω.

Τρυγαλέος. fractus.

Τρυερὸς. leuis, timidus, celer, paruus.

Τρῆμα. ατος. τὸ. foramen, ὅτι ἡ, τρύπημα. proprie foramen per quod remus trajicitur.

Τρηματιστὴς. ὁ. ὁ. aleator, à punctis quę in aleis effossa uisuntur.

Τρηματώδης. ες. ὁ. ἡ. foraminosus.

Τρήσω. μ. τρήψω. π. υφα. perforo. Actiu. accus.

Τρήρων. ονος. ἡ. columba, sic dicta à timiditate.

Τρῆσις. perforatio.

Τρήσκοι. ceremoniæ, pro θρησκεῖαι malè legitur.

Τρητὸν λέχος. apud Hom. lectus pensilis qui traiectus per foramina funibus tenditur.

Τρητὸς. ὸν. foratus, tessellatus.

Τρητὸς λίθος. lapis perforatus, cuiusmodi in portu locari solebant ad relegãdas de ijs naues.

Τρηχὺς. τραχύς.

Τρήχω. poëticè pro τραχύνω.

Τρηχὼ. όος. loco accliuis & difficilis, falebrosus q;. Item lapis Nicand. schol. alij sępem exponunt.

Τρία ἡμιουγκία. sesquimina, id est tres semiminæ

Τρίαινα. ης. ἡ. tridens.

Τριαινοτήρ. ῆρος. ὁ. agricola, qui tridente utitur.

Τριακάντιοι. οἱ. apud Cyrenæos ephebi dicebantur, sic enim apud Eust. Iliad. β. legitur, at ut apud Ammonium, τριακοντάλιοι.

Τριακὰς. άδος. ἡ. trigesima dies mensis, (sic primũ à Thalete uocata, ut in eius uita scribit Laërtius lib. 1. Attici νέαν & νέαν uocant) quam pluraliter quoque τριακάδας uocant. Accipitur pro mense apud Atticos.

Τριακὶς. ter Laconicè.

Τριακοσὶ ἀμμαῖα. τὰ. triginta maculas (nisi interdum sit pro uincula) habentia.

Τριακοσθήμαρ. qui habet triginta dies.

Τριάκοντα. triginta.

Τριακονταετὴς. ὲς. ὁ. ἡ. trigennis, Sciendum quòd cum ætatem signat, acuitur, cum tempus penacultur.

Τριακοντέτης. trigenarius. uide Etym.

Τριακοντήρης, & βριακόντορος. ἡ. nauis genus ab ordine remorum sic dictæ. uide Bayfium.

Τριακοντούτης. qui sunt triginta annorum, apud Tucydidem. Etym.

Τριακοντόρυγες. Atticè. idem.

Τριακοντόπδας. Aristoph. scorta uocat. & naues etiam sic dicuntur. οἷον, τριακοντοπόδων νεῶν, ἢ ἀπὸ Συγγραφέως. Etym. Κατατριακονθυτίσαι, cum fortis rem habere.

Τριακόντορος. ὁ. ὁ. nauis triginta remorum. Bayf.

Τριακοντώρυγα τὰ. triginta uallos habentia.

Τριακόσιοι. οἱ. qui sunt primi census.

Τρίαντος. ὁ. deuictus superabilis.

Τριάρμενος. nauis instructa trinis uelis. Bayf.

Τριάρμενος νεῦς. nauis quæ tribus uelis proue hitur.

Τριὰς. άδος. ἡ. trinitas, numerus ternarius.

Τριασμὸς. ὁ. ὁ. ternionis seu ternarij numeri ratio: sunt qui τρίαγμος scribant, ut sit quædam in tria diuisio.

Τριάσω. uinco. Sumptũ ab athletis, apud quos uictoria in triplici certamine sita erat. & Τριαθλῶσαι, ter uinci.

Τρίβακον. ου. τὸ. lacerum pallium, trita lacerna.

Τρίβαν. τριβὴ, mora, exercitium. Etym.

Τρίβαν. ὁ. ueteranus, tritus in rebus agundis, qui & τρίβων Atticè. Eust.

Τριβαλλοὶ. qui uitam inutiliter terunt, γὰ τοῖς βαλανείοις αὐαγώγως διατριβόμενος.

Τρίβανον. lecythus, uas in quo aliquid teritur, cochleare. Inde ἀλετρίβανον.

Τριβαρβαρος. ου. barbarismus.

Τριβὴ. ῆς. ἡ. mora, exercitium. διατριβή.

Τριβαλεντράπελα. τὰ. composita dictio ἐκ τοῦ τριβόλου, & ἐντραπέλου. & pro duris, incõditis, & nihili reb. usurpatur ab Aristoph. in Nebul.

Τρίβολος. ου. tribulus, instrumentum bellicum. Item asperum quoddam, quod equorũ lupatis additur, ad incitandos domãdosue eos faciẽs.

Τρίβος. ου. ἡ. semita, callis, iter tritum. item ritus.

Τριβροχος. ter ma defactus. (Etym.

Τρίβω. μ. ψω. π. ιφω. tero, differo, moror. Actiuũ accusatiuo.

Τρίβων. ωνος. ἡ. uestis lacera, pallium. uide Bayfiũ frugalis, ἔμπειρος, ueteranus, quòd & τρίβακος, & comicus τ τρίβωνα opponit τῷ νηπυτίῳ, hoc est, tyroni rudi & rerum imperito.

Τριβωνδιομαι. differo, procrastino, τηχνάζω.

Τριβώνιον. ου. τὸ. uestis attrita.

Τριβωνοφορεία. ας. ἡ. uestis uilis gestamen.

Τριβωνοφόρος. ου. ὁ. lacera & attrita ueste indutus, & scissa ueste indutus. Etym.

Τριβωνοφορεῖν. gestare pallium.

Τριγένεα. ας. ἡ. Strabo lib. 12. εἰς τριγένειαν δὲ προελθόντος γένους, ad tertiam usq; progeniem.

Τριγέρων, qui treis ætates uixit, ueluti Nestor, hoc est nonagenarius.

Τριγηδῶ. sepio, cingo. malim θῆτα ab initio.

Τρίγλα. ης. ἡ. mullus piscis, ut Gaza uertit in Aristotele. meminit & Aelianus. Est & nomẽ loci.

Τρίγλαυκος. ου. ὁ. perfectus, habentes treis oculos. nam γλαύξ pupilla dicitur. ἀξιοθέατος, καὶ πολλὰς γλαύκας ἔχων, conspicuus & spectatu dignus. Eust. Iliad. ξ.

Τριγλῶχιν. ινος. ὁ. trisulcus.

Τριγονία. ας. ὁ. tertia ætas, ἀνωθεν ἐκ τριγονίας βασιλεία Com.

σιλέα Commodum dicit Herodian. à tertia usque progenie regem.

Τριγός. ὁ.ὁ.septum,munitio.

Τριγλός.paries,σκαφάνη,mœnia,septum,circumuallatio. uide superius per θῆτα. & uide θριγκός,quod melius.

Τρίγωνον.ὸ.triquetrum.

Τρίγων Θ.ὁ.ὸ. triangulus, triangularis, & musicum instrumẽtum, psalterio similiter tensum, ψαλτηρίῳ τῷ ἀφ' αἱρετισιν ὁμοίαν ἔχον.Etym.

Τρίδουλος. ὁ. ὁ. seruus ex tertia generatione, ὁ ἐκ προγόνων τρίτος apud Sophocl.

Τρίδυμοι οἱ.tergemini.

Τριέμβολον. tribus repagulis munitum, forte ac firmum.Item nauigij quoddam genus, ut Nestoris nauis apud Homerum.

Τρίζυγ Θ.trimus.

Τριέσπερ Θ.ὁ.ὸ. prolixus, triuesper. Epitheton Herculis, quòd tribus uesperis in unam coniectis Iupiter cum Alcmena concubuerit, unde natus est Hercules.

Τριέτηρ.ερος.ὸ. triennio: aduerbialiter,pro paroxyton τριετές uerò cum acuto in fine, triennе,trimum.Ammon.& Cyrill.

Τριετηρικός.συ. ὁ. triennalis, ἀ τρεῖς & ἔτος. unde τριετηρικά,trieterica,sacra Bacchi,quia tertio quoq; anno celebrãtur. Trieterici hymnus estapud Orpheum.

Τριετηρίς.ίδ Θ.ἡ.tricteris,id est triennium.

Τριέτης.triennium.Etym.

Τριετής.trimus.

Τρίζω.stridco dentibus,exili uoce instrepo,qualis est uespertillionum sonus: effertur & de pipinionibus & passerum pullis apud Hom. Ili. β.quod Latini pipire.Nix quoq; τετριγυῖα dicitur, quando calcatur: & bilancis iugum ferè τρίζει,ut annotat Eust.Iliad. ψ. Veteres tamen ut idem Iliad. β. ait, ζατέρῳ pullos simpliciter pipientes, τρίζειν uerò quando escã deglutiũt.

Τριήμερ Θ. ὁ.ἡ.triduanus,tertio die.

Τριήμιπόδιον.ὸ. ὸ.sesquipes.

Τριήμιχοῖνιξ.sesquichœnix.

Τριηραρχέω.μ.ήσω. τ. πικα. conduco triremem, propriis sumptibus nauim guberno.

Τριηράρχημα.sumptus in triremem.

Τριηραρχία. triremis apparatus & instructio, gubernatio.Etym.

Τριήραυλος.ὁ.ὁ.tibicen.

Τριηρεμιολία.ἡ.nauis quæ non tot remis agitur quotiusta triremis,ut conijcit Bayfius.

Τριήρης.εος.ἡ.triremis, nauis bellica. uide Bayf.

Τριηρικόν.ὸ.sic uocat Strabo nauale ad triremes recipiendas.

Τρίημερον.ὸ. ὸ.nauicula,cymba.

Τρίηρονόμ Θ.nucleus,τρίηρος ἀρχ Θ.

Τρίηροποιός.ὁ.ὁ.faber,qui triremes construit.

Τρικαλίνδυμα.τρικυλίνδυμα.Etym.

Τρικάρηνον Θ.triceps,tergeminus.

Τρίκαρπ Θ.τριετής.

Τρικέφαλος.ὁ.ὁ.triceps.

Τρικλίνιον.ὁ.ὸ.&

Τρίκλινος.ὁ.ὁ.triclinium.uide Bayf.

Τρισόνητος.ὁ.ὁ.dignus qui sæpius pereat.

Τρίκκερος.ter tonsus.

Τρίκροδος.ὁ.ὁ.triremis.

Τρίκτυα.ἡ.quæ & τριτύα, sacrificiũ quod Neptuno offerebatur, tribus animalib.maribus, ὄνοχα uocant,constans.

Τρικυμία.ας.ἡ ζάλη,decumanus fluctus, procella maxima & tempestas, ὅταν τὰ τρία κύματα εἰς ἓν συναχθῇ. Accipitur apud Platonem de Repub.5.pro maximo risu: quemadmodum & κῦμα pro risu,quo loquentes interdum obruuntur, cum ridiculum quippiam eis excidit. Bud.Com.Vide in Chil.Eras.

Τρίλισσος.ὁ.ὁ.multum rogatus.

Τρίλλισσος.πολυλιτανεύδης.Etym.

Τρίμαμμα.ης.ἡ.tritauia.

Τριμορφής.έος.ὁ.ἡ.tripartitus.

Τρίμιθος.ὁ.terebinthus arbor apud Nicand.

Τρίμηλ Θ.ὁ.ὸ trium mensium,trimestris. Vide in Chil.Erasmi.

Τρίμιλον.ὸ. uestis uilis, δυσπάθητον ἱμάτιον, & ἀπαγόρδιον.

Τρίμμα.ατ Θ.ὸ.dicitur is qui tritus in rebus & exercitatus est, ueterator, τετριμμένῳ φιλόγοις. Sic Latinis scelus pro sceleste. Quintilianus appellat attrita actu forensi ingenia. Est & placentæ genus nuptialis.

Τρίμμοι. sunt tramites & limites transuersi in agris.

Τρίμνων.pro eo quod est τριῶν μνῶν.

Τριμόριον.ὁ.τὸ.dodrans.

Τρίμορφ Θ.ὁ.ὁ.triformis.

Τρινακρία. Sicilia, quòd ἄκρας, id est, promontoria tria habeat, Pachynum, Lilybæum & Pelorum.

Τρίναξ. ακος. instrumentum rusticum ligneum.

Τρίπα pro τρίσσα.triplicia.

Τριπάλαξ.ὁ.ὁ.ἡ.triplex,τριπλοῦς Θ.trigemina lamina munitus, τρίθετ Θ κατὰ τρεῖς πλάκας.Eust.Iliad.σ.

Τρίπλεθρον.ὁ.ὸ. trium iugerum.

Τριπλᾶ.tripliciter.

Τριπόδισκ Θ.ὁ.ὁ.uicus est in agro Megarico.

Τριπόθητ Θ. ὁ.ὁ.optatissimus.

Τρίπολος.ὁ.ὁ.ἡ.tertiatus,de terra ter aratrũ passa dicitur.à πολέω,aro,uerto.

Τρίπ Θ.Aeolicè,&

Τρίπους.οδος.ὁ. tripus,olla tripes, & omne quod habet treis pedes. Τρίποδα ἀναθήματα, qui dicantur, uide supra in ἀνάθημα. Τρίπους τριπόδων duo erant genera.ἐμπυρευόντης,qui & λουτροχό Θ,in quo aqua calefiebat, & ἄπυρος ab Homero dictus,in quo uinum diluebatur,Athenæus libro secũdo & Eustath.Iliad.9. hũc uocari etiam ἀναθεματικόν testatur,qui ad ornatum ædiũ templorumq; seruatus ignem non experiebatur. Vide in Chil.Erasmi,Ex Tripode.

Τρίπρατος.ὁ.ὁ. sæpe de lapide addictum mancipium,Eustath.

Τριπτήρ.lignum, siue pistillũ magnum ad uuas conterendas,dolium paruum,cochleare.

Τριπτήριον.ὁ.ὸ. omne quod fricamus,uel scalpimus aliquid.

Τρισσός.σ.ὁ.ὸ.concisus,contusus.

Τρίπτυχ Θ.ὁ.ὁ.ὸ.triplex.

Τρίς.ter. τρὶς ἐπὶ τῷ πολλάκις.

Τρισαλιτήρι Θ.ὁ.ὁ. peccator, ἁμαρτωλός.

Τρισέσπερ Θ.idem quod τρισέσπερος.

Τρισόλυλαίμων.ter fœlix,fœlicissimus.

Τρισύππιον.ὁ.ὸ. est ceu rotula quædam publica nota, quæ igni candefacta malis equorum imprimi consueuit.

Τρισκαιδεκήρης.ἡ. nauis dicta ab ordine uel numero remorum,uide Bayf.

Τρισκακοδαίμων.ον Θ.ὁ.ter infelix.

Τριόδυνχον ὄρυ.tridens fuscina apud Lycoph.

Τριοπτίλις.ἡ.fasciculus alliorum,legitur & πρόπτιλις.

Τριόπιον.regio Cnedi.uide Etym.

Τριόρχης, uel τριόρχος.ου.ὁ. buteo,accipitris genus à testiculorum numero, ut Gaza exponit in Aristotele.

Τριπτᾶα. contrarius flatus, apud Sophoclem. Etym.

Τριπατόλυ.ᾶα.trium filiorum matres.

Τριπαπ Θ.ὁ.ὸ.tritauus.

Τριπέλιων.ωνΘ. seruus malignus & uerbero, qui sæpius uinctus & in carcerem coniectus fuit.Eust.Iliad.9.

Τρίπλαξ.ακ Θ.ὁ.ἡ.triplex,τρίπτυχ Θ,trigemina lamina munitus, τρίθετ Θ κατὰ τρεῖς πλάκας.Eust.Iliad.σ.

Τρίπλεθρον.ὸ.ὸ. trium iugerum.

Τριπλᾶ.tripliciter.

Τριπόδισκ Θ.ὸ.uicus est in agro Megarico.

Τριπόθητ Θ. ὁ.ὁ.optatissimus.

Τρίπολος.ὁ.ὁ.ἡ.tertiatus,de terra ter aratrũ passa dicitur.à πολέω,aro,uerto.

Τρίπ Θ.Aeolicè,&

Τρίπους.οδος.ὁ. tripus,olla tripes, & omne quod habet treis pedes. Τρίποδα ἀναθήματα, qui dicantur, uide supra in ἀνάθημα. Τρίπους τριπόδων duo erant genera.ἐμπυρευόντης,qui & λουτροχό Θ,in quo aqua calefiebat, & ἄπυρος ab Homero dictus,in quo uinum diluebatur,Athenæus libro secũdo & Eustath.Iliad.9. hũc uocari etiam ἀναθεματικόν testatur,qui ad ornatum ædiũ templorumq; seruatus ignem non experiebatur. Vide in Chil.Erasmi,Ex Tripode.

Τρίπρατος.ὁ.ὁ. sæpe de lapide addictum mancipium,Eustath.

Τριπτήρ.lignum, siue pistillũ magnum ad uuas conterendas,dolium paruum,cochleare.

Τριπτήριον.ὸ.ὸ. omne quod fricamus,uel scalpimus aliquid.

Τρισσός.σ.ὁ.ὸ.concisus,contusus.

Τρίπτυχ Θ.ὁ.ὸ.triplex.

Τρίς.ter. τρὶς ἐπὶ τῷ πολλάκις.

Τρισαλιτήρι Θ.ὁ.ὁ. peccator, ἁμαρτωλός.

Τρισέσπερ Θ.idem quod τρισέσπερος.

Τρισόλυλαίμων.ter fœlix,fœlicissimus.

Τρισύππιον.ὸ.ὸ. est ceu rotula quædam publica nota, quæ igni candefacta malis equorum imprimi consueuit.

Τρισκαιδεκήρης.ἡ. nauis dicta ab ordine uel numero remorum,uide Bayf.

Τρισκακοδαίμων.ον Θ.ὁ.ter infelix.

Τρισκαταπύστος.ὁ.ὁ.tribus mortibus dignus,despuendus.

Τρισκενοργιλλύον.ὸ. sæpius scopis uerritum solum,Anacreonti.

Τρισκελὲς τραπέζια. mensæ tripedaneæ apud Cratinum, qui tribus fulcris inniturtur.

Τρισμακάρες οἱ ter beati.

Τρισμός.ὁ.ὁ.stridor.

Τρισοίζυρα πόλις.ab Archilocho Thasus uocatur,hoc est,mire calamitosa.Eust.Iliad.9.

Τρισόλβιος.ὁ.ὁ ter felix.

Τρισολοίπους.οἱ,αἱ.arbores quidã dicuntur qui ter turgẽt,ternaq; edant germina, quasi ter deficiẽtes, ter opus inchoatũ intermissumq; repetentes.Theophr.

Τρισσίτης. regij satellites, qui tria hostilia manu (tenent.

Τρισσόν.tertio.Etym.

Τρισσός.genus serpentis.Item tertius,Etym.

Τρισσόω.in tres partes diuido. Etym.

Τρισσῶς.tripliciter,trifariam,tertio.Etym.

Τρισσοιχεί.aduerbium,per tres ordines.

Τρίσσωμ Θ.ὁ.tres habens cuspides.

Τρίσσωμ Θ.ὁ.ὸ.tricorpor.

Τριταγωνιστής.ὁ.ὁ.certator, siue histrio tertij ordinis, histrio qui tertias & ultimas fabulæ partes agit. In hominem uilem dicitur, quod probrosè Demosthenes Aeschini obiecit, ὡς ἀθλιωτάτου τῶν ὑποκριτῶν ὢν τὴν τάξιν καὶ ἀριθμὸν Θ.

Τριταγωνιστέω.μ.ήσω. π.πκα. huiusmodi histrionem ago.

Τριταῖκῶς.tertio quoq; die,apud Aelianum.

Τριταῖος.ὁ.ὁ. tertianus, id est, die tertio aliquid faciens. Apud medicos absolute pro febri tertiana dicitur, quæ ex bilis flauæ putredine nascitur.

Τριταιοφυὴς. ἐος.ὁ. febris qui tertianæ naturam obseruat.Gal.

Τριτάλαντον.τὸ. pondus trium talentorum, siue quod tribus talentis constat.

Τριταῦτυσόν.τὸ.longum,extensum.

Τρίτατ Θ.ὁ.ὸ.tertius.

Τριτεγγόνης.ἡ.trineptis.

Τριτεγγόν Θ.ὁ.ὸ.trinepos.

Τριτεύς.ternarius, mensura sedecim chœnicũ, bes hemimedimni.

Τριτημόριον.ὁ.τὸ.triens,οἱ ἐξ χαλκοί.

Τριτογένεια.Mineruæ epitheton,quod apud Tritonem Africæ fluuiũ apparuerit, uel quod è Iouis capite prognata fuerit,τριτὼ enim Bœotorum lingua caput notat. Apud Aristophanem genus est saltationis armatæ in Mineruę honorem institutum.

Τριτομηνίς.tertia mensis dies.

Τρίτον. aduerbium, tertium.

Τρίτον ἡμιόλιον. duæ drachmæ & semis.

Τριτοπάτορες. apud Philochorum, qui omnium primi sunt. Etym.

Τριτοπάτωρ. ορ Ⓖ. ὁ. proauus. Et τριοπάτωρ, dæmones quidam, aut uenti.

Τρίτος. η. ον. tertius. Vnde ἀφ' ἑτέρης, tertio die.

Τριτόω. uidetur significare in tres partes diuido. Cyrillus exponit τριτταδν tertio faciens.

Τριτύα. ης. legitimum erat sacrificium ex tribus uictimis cõstans, uidelicet porco, ariete & hirco, authore Aristotele.

Τριτύς idem.

Τριτυάρχης. qui præest tertiæ parti tribus. Etym.

Τριτώ. ὁ Ⓖ. ἡ fluxus, timor. Item metus, formido, fluxus.

Τρίτων. fluuij nomen proprium. Etym. Tritones marini describuntur ab Aeliano. τρίτων apud Lycoph. Nilum quoq; significat à triplici nomine quo dictus fuit, ὠκεανός, ἀετός, & ἄγυιεῦς. Item βίθωνος γνάθος, Neptuni specus uocat.

Τρίτωνις. nomen instrumenti musici.

Τριφαλαγγία. triplex phalanx.

Τριφάλα. ας. galea tres cristas habens.

Τριφάλειος, uel τριφάσιος Ⓖ. α. ὁ. ἡ. triplex, τριπλάσιος Ⓖ, τριφυὴς Ⓖ.

Τριφάσιον. α τό. triplex, trigeminum.

Τριφύλακτος Ⓖ. μ. in tres uigilias diuisa.

Τρίφυλλον. α. trifolium herba.

Τριφυὴς. ῆ. ὁ. triplex.

Τρίχα tripliciter, τριχῶς.

Τριχάϊκοι. qui assiduè uersantur in prælijs, uelut assiduæ concutiones ac motantes cristas, in quibus plerunque capillorum quadam similitudine propendent equinæ setæ. Vnde illud, Cristaque hirsutus equina. Hesiodus tres illos populos diuersos hoc nomine appellauit, qui Cretã incoluerunt, Pelasgos uidelicet, à chaos & Dores, οὕνεκα βροτοὶ γαῖαν ἑπὰς πατρὸς ἐδάσαντο, Quoniam, inquit, procul à patria terram distribuerunt trifariam.

Τρίχας sardæ pisces.

Τριχαῖος Ⓖ. uide βιχίαι.

Τριχαπτον. α. ὸν. pecten.

Τρίχαπτον. α. ὸν. quod ex crinibus contextum est bombycinũ, πολύμιτον, fericũ aut bombycinũ quoddã textũ, quò capitis crines cõstringũtur.

Τριχᾶς. ᾶδος. ἡ. turdi genus mediũ, qui merulæ magni tudine esse traditur. Eust. Il. ν. uide in ἰξοφάγος.

Τρίχες. αἱ. capilli, à nominatiuo θρὶξ. Nonius scribit inde tricas dici Latinè extrita aspiratione.

Τριχῆ. in treis partes.

Τριχίνον. τὸ τροπωτήριον.

Τριχθά tripliciter, τρίχα, trifariam. Etym.

Τριχία. ας. ἡ. pilaris morbus. est autem mammarum uitium, quod mulieres inuadit si pilum in poculo hauserint. Gaza ex Aristotele. aliàs ὁ τριχίας.

Τριχίαι. αἱ sardæ, ut Gaza uertit in Aristotele, aliàs τριχᾶδες legitur.

Τριχίασις. quasi capillatio, angustissima fractura caluæ est, sensum fallens plerunque, camq; ob causam latens, quæ quia non facilè se ostendit, mortis causam sæpe affert. A capillis Græci eam nominarunt, quoniam angusta, exilis, & sensum effugiens, quales capilli sunt in calua capitis discurrentes. Vsurpatur à medicis hoc uocabulũ, qui & uitium quoddã in oculis uel palpebris trichiasin appellãt. uide supra θριχίασις.

Τριχίδιον. sardine, ut Gaza uertit ex Arist. genus pisces, qui & θρίσσα uocãtur, aloas uocat Ga-

Τριχίνιον. α. τό. uestis ex pilis confecta. (za.

Τρίχινος Ⓖ. η. ὁ. ex pilis uel setis compositus & cõtextus, laneus.

Τριχίωνες. οἱ. dæmonum genus tenebrosum καὶ ὑλῶδες. hoc est, materiæ addictum, quos & ὀνοσκυτάλους uocant. Aquila.

Τριχοβρῶτον. uermes qui pilos arrodunt, ut sunt tineæ, teredines, & id genus.

Τριχοβρωτήριον. uermiculus pilos arrodens. Ety.

Τριχοθῆν. tribus ex locis.

Τριχομώλος Ⓖ. α. ὁ comatus, comæ studiosus.

Τριχολάβιον, &

Τριχολαβίς. uolsella.

Τριχολογέω. de rebus leuibus disceptare, crines & floccos legere.

Τριχολογέω. in cõponẽdis crinibus studiũ pono.

Τριχόμαλλος. α. pilosus, lanigera ouis, Epigr.

Τρίχορδα trifida.

Τρίχορδον. ὸν. organum musicum.

Τριχορρόωτοι. οἱ qui patiuntur deflexũ capillorum. (rum.

Τριχορρώκται. τριχορρῶτοι.

Τρίχρονος Ⓖ. α. ὁ. trium temporum.

Τριχυιάδος Ⓖ. α. ὁ. tricongialis.

Τριχοφυὲς. ὲς. quod restituit capillos.

Τριχώδης. ες Ⓖ. ὁ. ἡ. capillosus, uillosus, capillamentis abundans. καὶ τριχώδη, machinæ bellicæ ad urbes expugnandas.

Τριχωμα. ατος Ⓖ. ὸς. coma, uillus.

Τριχωμανὲς. τὸ. fidicula.

Τρίχωρος Ⓖ. α. ὁ ternum capax.

Τριχῶς. tripliciter, ἑνωμοσχιδῶς.

Τρίχωσις. ι Ⓖ. ἡ λαχμὸς & τριχῶσαι, θάλαι.

Τριχωτόν. pars ea capitis quæ capillis tegitur, calua, cranium.

Τρυμερέω. milito, transigo horas, tempus fallo, differo.

Τρύξις.

Τρίψις. ιος Ⓖ. ἡ. tritio, fricatio.

Τριωβολον. tres oboli, merces iudicis. Vide Triobelares in Chil. Erasmi.

Τριώβολος certamen in quo uirgines cursu certabant.

Τριώπτης. α. ὁ trioculus.

Τριώροφος Ⓖ. ον. triplex laquearium & culmen habens, τριστεγος Ⓖ.

Τρίωπες. α. monile.

Τρόαν lædere, fecare. aliàs per ω mega scribitur.

Τροβλώνη. ης. ἡ. linteum.

Τροΐα. ας. ἡ. Troia, quæ & Ilium.

Τρόμαξε. intremuit.

Τρομβώδης. α. ὁ. turbinatus.

Τρομέω. μήσω. π. κα. tremo, timeo.

Τρομικτός. ὴ. ὸ. tremulus.

Τρόμος Ⓖ. α. ὁ. tremor, timor, fuga.

Τρομώδης. ες Ⓖ. ὁ. ἡ. tremulus.

Τρόν Ⓖ. stupa, stamen, fusum, ἄτρακτύλινη.

Τροπαί. bruma. Gaza uersarij & reciproci flatus.

Τροπαῖα. ῶν. Iunonis cognomen, in cuius honorem dedicabantur trophea.

Τρόπαιον. ου. τὸ. trophæum, uexillum, signum quod uictores erigebant, ubi hostes in fugam uertissent. ἀπὸ τῆ τροπῆ. Veteres Attici circunflectebant penultimam, Iones uerò penacuunt. Vide in Chiliad. Erasmi: Timidi nunquam statuere trophæum, &, Trophæum incruentum.

Τροπᾶον. idem quod τρόπαιον, sed Attici circunflectunt. Etym.

Τροπαυχέω. trophæum statuo, ἀρισδύω.

Τροπαῦχος. α. ὁ. in cuius potestate sunt trophæa Interpretatur à Dionysio, Iupiter Feretrius, aut σκυλόφορος Ⓖ, aut ὑποφερέτης, ὃς πάντων ὑπερέχει, καὶ πᾶσαν γῆν κύκλῳ περιέλυφε τῶν ὄντων φύσιν τε καὶ κίνησιν.

Τροπαιοφορία. cum in pompa circunferuntur & ostentantur monumenta uictoriæ.

Τροπαιοφόρος Ⓖ. trophæum ferens, antesignanus.

Τροπαλίζομαι. μ. ίζομαι. π. ισμαι.

Τροπαλίζω. uerto.

Τροπαλισμός. ὁ. ὁ. conuersio, mutatio.

Τροπαλός. ὴ. ὸ. asper, τραχύς.

Τροπίαω. μ. ήσω. π. κα. retrouerto. Actiuum accusatiuo.

Τροπή. ης. ἡ. mutatio, conuersio, fuga, ἦπα. & prosolstitio accipitur, addito χειμερινὴ, uel θερινή, quod tunc sol cursum mutet.

Τρόπηλις. fascículus alliorum. Etym.

Τρόπηξ. ηκος Ⓖ. ὁ. remus, pars remi quæ manu tenetur.

Τροπίας. de uino dicitur quod uappescit, & uim suam perdere cœpit, quod etiã ἐκβοτρίας dici tur, & ἀβεσηνός. & lorũ quo alligatur carina nauis. ὁ τροπός, ᾧ ὦ πίθεται ἡ βροτίς. Etym.

Τροπικοὶ κύκλοι. solstitiales circuli apud Procli de sphæra.

Τροπικῶς. allegoricè, metaphoricè. ἐκ ἀληθῶς, θεωρητικῶς.

Τροπίολια. ligna ad carinam nauis idonea.

Τροπίς. ιδος Ⓖ. ἡ. carina nauis, σκάφα. Bayfius.

Τροπολογία. cum sermo ad emendationem morum dirigitur.

Τρόπου τινά. quodammodo.

Τρόπος Ⓖ. α. ὁ. modus, mos, sententia, uoluntas, ratio, unde ἀπὸ τρόπου, id est ἔξω τοῦ τρόπου, alienum ab honestis moribus, quod bonis moribus non conueniat. Ab re Latinè dicitur. Huic opponitur πρὸς τρόπον, id est, ἐν re. Vide ἦθος Ⓖ in Ammonio. Grãmatici Tropũ uocant quandocũq; uocabulum aliquod à propria significatione mutatur. Dialectici quoq; tropos, id est modos propositionũ uocant, de quibus Aristoteles in libro de interpretatione, sectione quarta.

Τροπός. ὁ lorũ quo remus scalmo alligatur. πῶς δὲ τροπεῦσι, δὲ τροφεῦσι νῆ ἐπλεύσαμεν, βροπωτής.

Τροπόομαι. fundo, fugo, κατεγωνίζομαι.

Τροποφορέω. μ. ήσω. π. κα. mores tolero, morem gero. Neutr. absol. & in Actis cum accus. ἐτροποφόρησαν αὐτούς.

Τροπόω. μ. ώσω. π. ωκα. in fugam uerto, uinco, muto. Actiu. accus.

Τροπωτὴς ῆρ Ⓖ. βροπός.

Τροφαλίς. ίδος Ⓖ. colostrum, ut Gaza uertit in Aristotele, caseus. Quidam uocant τυροπαλίδα, de quo infra.

Τροφεῖον. α. τὸ. merces educationis, educatio.

Τροφεύς. ἐ Ⓖ. ὁ. educator, nutritius.

Τροφή. ῆς. ἡ. nutrimentũ, esca, alimonia, alimentum, uictus, educatio, commeatus.

Τρόφι pro βούλιμον. maguum, plenum, βυβαφὲς.

Τροχάς. equus est domi nutritus. non ex armentitijs aut gregarijs, quos φορβάδας uocant.

Τροφίμη. ης. ἡ. mater, domina.

Τρόφιμος Ⓖ. ον. ὁ. nutritus, magnus, adultus, alumnus, nutritor.

Τροφιώδης densus, coagulatus.

Τροφόδης. γῶδες. ὁ. bene educatus, magnus, solidus, σύβαφος.

Τροφὸς. ὸ. ἡ. nutritor, uel nutrix seu altrix, herus, mater. Vide λατθὴ in Ammonio. Dicitur & neutro genere βοφόν.

Τροφώνια. τὰ. festa Trophonij.

Τροχάζω. μ. άσω. π. κα. curro, cedo, festino, προλαμβάνω.

Τροχαῖος Ⓖ. α. trochæus, pes cõstans syllaba longa

& breui. ὀλίγῳ δὲ οὖν πρίβολοντας οὖν βωμὸς διὰ τῶ μέτρω ἄδειμ.

Τροχηλία. ἡ. rotæ genus, qua aqua è puteis educitur. Pollux. Apud Laërtium libro 2. in Socrate legitur βοχηλεά, ubi interpretis uerba hęc sunt. Dicenti Alcibiadi non esse tolerabilem Xanthippen adeo morosam: Atqui, ait, ego ita hisce iampridem assuetus sum, ac si iugiter sonũ trochlearum audiam.

Τραχαλός. ὁ. ὁ. rotundus, asper, rotabilis, incuruus, inclinatus. Etym.

Τράχαλος. lapillus littoralis aut marinus, ὠχλαξ. glarea. Itẽ βράχαλος γέρων, apud Hesiod. senex incuruus instar rotæ, silicernium.

Τραχαντήρ. pars puppis, coxæ caput, quod in femoris acetabulum inseratur.

Τραχεός. ὁ. rotundus, πτερίφερὴς. Nicand.

Τραχηλατέω. μ ἤσω. π. πκα. aurigor, ἐλαύνω.

Τραχηλάτης. ὁ. ὁ. auriga.

Τραχηλάτος. ὁ. ὁ. ἡ. locus ubi agitur rota.

Τραχηλεά. uide προχαλία.

Τραχία. ας. ἡ. orbita, cursus, uestigium.

Τραχίας. ὁ. cursor, nuntius, ἀγώλοθος.

Τραχίλιον. ὁ. ὸ. rotula trochlearum, apud Galen.

Τραχίλος. auis quædam, à τρέχω. Meminit eius Oppianus de Aucup. & Aristot. Gaza Græcam uocem relinquit. Regulus auicula, quæ & πρόσβυς.

Τραχίλω. tormentis exquiro.

Τραχίσκος. ὁ. rotula, pastillus.

Τραχμαλος. calculus, lapillus, πρόχαλος. scrupulus. Etym. apud Nicand. insolens & asper locus & petricosus.

Τράχμαλος. maceries, tumultuaria opera ruri cõstructa.

Τροχοδινέω. in orbem circumuago. Aeschyl.

Τροχοδίνης. ἐος. ὁ. ἡ. rotæ speciem habens, rotundus.

Τροχόεις. ϝντος. ὁ. idem.

Τροχοποιέω. rotas facere.

Τροχός. ὁ. ὁ. κύκλος. reuolutio, rota, instrumentum ad quæstiones, tormentaq; . Sophocles legitur posuisse, pro manibus & ambitu muri. oxytonum. Cyrill. & Ammonius. Instrumentum lusorium quod Latini trochum uocant, Græcis est βέμβιξ.

Τρόχος. ὁ. ὁ. cursus, δρόμος. paroxyton. Cyrill. & Ammonius.

Τροχόω. curro.

Τρυβλίον. ὁ. ὸ. catinus, patella, ollula, acetabulũ. secundũ Cleopatram & Aristoph. interp. idem quod ὀξύβαφον.

Τρυγάω. μ. ήσω. π. ηκα. uindemio, fruor, uoluptatem capio.

Τρύγγας. ὁ. trynga auis, ut Gaza uertit apud Aristotelem.

Τρυγηρός. ὁ. ὁ. fœculentus, πρυγώδης, ὀξύς.

Τρυγητός. ὁ. ὁ. uindemia.

Τρυγίω. sicco.

Τρύγη ης. ἡ. nũc triticum significat, nunc hordeum, nunc fructum quemlibet.

Τρυγητής. ὁ. ὁ. uindemiator.

Τρυγητός. ὁ. ὁ. uindemiæ tempus, oxyton. Cyril.

Τρυγητος. ὁ. ὁ. uindemia, id est uua proparoxyt. Cyrillus.

Τρυγίας. ὁ. ὁ. fæx.

Τρύγινος. ὁ. ὁ. fæcatus.

Τρυγόβιοι. uide in Chil. Erasmi.

Τρυγοβίος. ὁ. ὁ. impendio sordidus & præparcus, quasi fæce uictitans.

Τρυγοδαίμονδς. poëtæ, qui fæce faciẽ inuncti ne cognoscerentur, plaustrisq; inuecti poëmata canebant.

Τρύγοιπος. ὁ. ὁ. uas uimineũ, quod supponitur buccæ torcularis, quando musta fluunt πρὸ τοῦ πατεῖσθαι, τὸ διδόμενον ὑπὸ τὴν πιέζουσαν τὴν πρύγα.

Τρυγωδίω. cõuicior, scommate noto, κωμῳδῶ. De scenicis dicebãtur, qui ora fæce perluebãt. Eras. prouerb. È plaustro loqui.

Τρυγώδης. fœculentus.

Τρυγών. ῶνος. ἡ. turur ut Gaza uertit in Aristotele. coitus, ἡ συνουσία. à uerbo τρύζειν, quod turturum est. de turture uide etiam Aelianum, & Oppianum in Ixeuticis.

Τρυγὼν θαλασσία. pastinaca marina, ex numero uenenatorum. Meminit eius Aristoteles, Aelianus, & Nicander.

Τρύζω. μ. ύσω. π. υκα. strido, obstrepo, gemo, tryso. Neutr. absol. proprie est turturum, ut πρὸς ἄλλον ὑπὲρ τῶν ἀφροδισίων τρύζειν. Bud. Com.

Τρύημα. ατος. τὸ foramen.

Τρυσίβιος. uitam crucians, molestus, perparcus, sordidus, quod cum magno animi uulnere sei psum crutians uiuat. Eust.

Τρυσίππιον. τὸ. stigma quod inuritur mãdibulę equi obsoleti, rotæ imaginẽ ferẽs. Ael. Dionys.

Τρύσιππος. ὁ. quod strigosis inutilibusque equis inijcitur.

Τρύσις. morbus, labor.

Τρύσκω. τρύχω, ξηραίνω. sicco, molesto.

Τρυσμός. ὁ. ὁ. gemitus, murmur.

Τρυσνός. ὁ. ὁ. æger, imbecillis.

Τρυτανίζω. μ. ίσω. π. ικα. trutino.

Τρυτάνη ης. ἡ. trutina, lanx.

Τρυθηλόχη. ης. ἡ. theca trutinæ.

Τρυπαρχέω. μ. ήσω. π. υκα. fum tribunus.

Τρυπάρχος ὁ ἡ tribus, uel potius τριτάρχης, quæ tertia tribus pars est.

Τρυφάλεια. ας. ἡ. galea, & conus galeæ, quasi πρόφαλος, à triplici crista, siue cono.

Τρυφαλίδιον. άκ. serum, colostra. βοφαλίδιον, τὰ τυρόματα τὰ ἀπαλὰ τυροῦ. πρυφαλὶς à Gaza in Aristotele uertitur formago. sic autem Galli caseum uocant. uide βοφαλίς.

Τρυφάω. μ. ήσω. π. ηκα. delicior, genio indulgeo, deliciosè ago, fruor, luxuriosè utor, uoluptatẽ capio.

Τρυφερόβιος. delicata, suauis uita.

Τρυφερός. ὁ. ὁ. delicatus, tener, ψιλός.

Τρυφερόχρως. ῶτος. ὁ. habens teneram cutem, delicatulus Dioscor.

Τρυφή. ῆς. ἡ. deliciæ, mollities, luxuries, ludibrium, γαστριμαργία, λιχνεία. θρύπτει γὰρ καὶ διαπλᾷ ἡμῶν τὸ σῶμα.

Τρυφηλός. καὶ

Τρυφητής. uoluptuarius, heluo.

Τρύφος. εος. τὸ. frustum, fragmentum, πλάσμα, à θρύπτω τὸ διακλῶ.

Τρύχνος. ἡ. genus herbæ. Etym. pro θρύχνος.

Τρύφων. ονος. ὁ. Trypho grammaticus Alexandrinus. paroxyt.

Τρυφῶν. delicians, delicatus. Cyrill.

Τρυχηρόν. τὸ. pannosum.

Τρυχόω. μ. ώσω. π. ωκα. καὶ

Τρύχω. μ. ύξω. π. υχα. καὶ

Τρύω. uexo, opprimo, corrumpo, defatigo, conficio, diuexo, exhaurio, extenuo. Actiu. accus.

Τρωάς. άδος. Troas, hoc est mulier Troiana: uel etiam regio in qua Ilium fuit.

Τρωγάλιον. ὁ. ὸ. cicer frixum, bellariũ. uide Bayf.

Τρωγάλιος. ὁ. ὁ. comestibilis.

Τρώγλη. ης. ἡ. foramen. ἐκ τοῦ τρώγω τὸ διαβιβρώσκω. (σκω.

Τρωγλητὰ. hirundinum species, sic dictę, quòd in foraminibus & cauernis nidulentur. Vocãtur etiam ἀπόδοι & κύψελοι.

Τρωγλοδύται. οἱ. populi cauernas incolentes.

Τρωγλοδύτης. ὁ. latibula petit.

Τρωγλοδύτης. ὁ. ὁ. passer.

Τρωγλοδυτικά. animalia quæ cauernas subeunt & in ijs degunt.

Τρωγλοδυτικὴ. ῆς. ἡ. species uiperæ.

Τρώγω. μ. ώξω. π. χα. φαγεῖν. comedo propriè de brutis, licut ἐδίω de hominibus.

Τρώζω. coire, strepere.

Τρωϊκὴ. Troiana.

Τρωκτά. τὰ. esculẽta, edulia, quę cruda deuorantur, teste Gal.

Τρώκτης. ὁ. ὁ. ingeniosus, astutus, impostor, ἀποσφυτὴς, uorax, helluo, edax apud Philostratũ, & apud Hom. Odyss. ο. lucrio, quæstuarius. Est & trocta piscis de quo Aelianus.

Τρῶμα damnum, clades.

Τρώξ. γὸς. ὁ gurgulio.

Τρώξιμα. τὰ. intyba apud Medicos.

Τρώξιμος. ὁ. ὁ. comestibilis, maturus, cibaria, escaria, edulia. πρώξιμον. uuam edulem significare autor est Politian.

Τρωὸς χωρὶς τῶι, αὐτὴ δ' τρωϊκός. Troicus. Etym.

Τρωπάσκω. ἰῶ

Τρωπάω. uerto, in fugam conijcio. Actiu. accus.

Τρωπέω. ὠπηρεπέω, ὠπηρόω. committo, curæ trado. Etym.

Τρώς. ὠός. uiri nomen proprium. & gentile nomen. Etym.

Τρῶσις. ι. ος. ἡ. uulneratio.

Τρώσκω. πρόω.

Τρωτός. ὁ. ὁ. uulnerabilis, παθητός.

Τρωχάω. μ. άσω. ω. ακα. curro. Neutr. absol.

Τρώω. lædo, uulnero.

Τὺ. Doricè, & Aeolicè ponitur pro σὺ, & est tam nominatiui quàm accusatiui casus. Interdum est syllabica adiectio.

Τυβὶ. apud Aegyptios Ianuarius mensis, Theon. in Aratum.

Τύγη. ἡ gurgustium, domuncula, tectum.

Τυγχάνω. μ. τεύξομαι. à τεύχω. π. τετύχηκα. à τυχεῖν. ἄορ. β ἔτυχον. sum, assequor. πρὸς τὸ τεύχω. Etym. Iungitur cum uerbis alijs tam in præsenti quàm præterito. Accipitur interdum in malam partem sicut κακῶς καὶ ἀκρολαύειν. Neutrum genit.

Τυγχάνω τινὶ διαλλαγῆς. aliquem mihi concilio.

Τυγχάνει. constat.

Τυγχάνει τῶν δικαίων. ius suum obtinere.

Τυγχανόντων. assequantur, pro eo quod est τυγχανέτωσαν.

Τυδεύς. έως. ὁ. Tydeus Diomedis pater.

Τυκάνη. ἡ. instrumentũ quo fruges triturantur.

Τυπίζω. πυθμαίνω, ξέω. polio. Aristoph. Auib. τὸ τὰς δ' ἐτύπιζον ἀεὶ πρὸς θυΐς ξυγχέσι.

Τύπ⊙ον. ἐ⊙ον. ὸ. instrumentum quo lapides incidunt & poliunt, cœlum. Dicitur & τύπιον, teste Eust. Iliad. ξ.

Τυκὸν πακόν. magnum malum.

Τυκτός. ὸ. ὁ. factus, paratus, κίβδηλος, suborna tus, elaboratus.

Τύκω. μ. ύξω. paro.

Τύλας. ᾶ. turdus è tribus generib. minimus, quẽ gregalem esse, & nidificare hirundinum more, annotat Eustath. Iliad. ν. hoc est, συναγελασικὸν καὶ νεοττεύεσθαι κατὰ κελιδόνας, uocatur & ἐλάς.

Τύλη. ης. ἡ τρωμυνὴ, callus, καὶ ἡ παμύλου ἀπὸ ἡ ῥάχεως ὸ ἄκρον λέπια. Protagoras primus quam nuncupauit τύλω in qua onera portãt, inuenit. Laërtius lib. 9.

Τυλιμός. pellicea crumena. Etym.

Τυλίπ⊙. uoluo. Isacius apud Lycoph. ἐρύνω, indago, scrutor, exponit.

Τύλλ⊙. ᾰ. ὁ. τύλη.

Τυλλόω. μ. ώσω. ω. ωκα. dureo ut callus, callesco, occalleo. Neutr. absol.

Τυλλώσιης. υ⊙. ὁ. ἡ. callosus.

Τύλ⊙. ᾰ. ὁ. &

Τύλου. ᾰ. ὸ. pudendum membrum, alij lignum interpretantur.

Τύλος. ᾰ ὁ. callus in scapulis ex frequenti affrictu onerũq; gestatione excitatus, quod baiulis accidit. Item caro emortua: & caro protuberans circum oculos anguium, apud Nicand.

Τώλωμα. ώ⊙ς. ὸ. exulceratio, tuber, inferior pars pedis, τύμμα.

Τύλωσις. ι⊙. ἡ. asperitas, asprities palpebræ inueterata, quæ in calli duritiem transit.

Τυμβάς. ώδι⊙. ἡ. uenefica, quòd in sepulchris identidem uersetur, φαρμακίς.

Τυμβεύω. sepelio, exequias celebro.

Τυμβογέρων. senex capularis, πᾶ ἀπλῆ. Vide in Chil. Erasmi.

Τυμβολοχέω. μ. ήσω. sepelio, tumulo condo.

Τύμβ⊙. ᾰ. ὁ. tumba, sepulchrum. πᾶ δὲ ὸ τύφεσθ ἐκεῖ ὸ νεκρὸν σῶμα, τοτέ τι πάσεσθ.

Τυμβοχοέω. struo tumulum, sepelio.

Τυμβοχόν. ης. ἡ. tumba cauata ad sepeliendum.

Τυμβωρυχέω. μ. ήσω. π. ηκα. sepulchra deprædor. Neutr. absol.

Τυμβωρυχήσας. ὁ. qui suffodit sepulchrum.

Τυμβωρύχ⊙. ᾰ. ὁ. spoliator mortuorum.

Τύμμα. ὸ. percussio, πληγή, uulnus.

Τυμπανίζω. μ. ίσω. π. ικα. distendo, id est, tympanum extendo, cum tumultu expello, uerbero, ligno percutio, nam tympanũ lignum est quo

sontes cædebantur.

Τυμπανίστρια. ας. ἡ. tympanistria.

Τυμπανίτης. species aquæ intercutis.

Τυμπανοείδης. ε⊙. ὁ ἡ. tympano similis.

Τύμπανον. ᾰ. ὸ. tympanum, quod erat instrumẽtum ex una parte membrana clausum, intus uacuũ, quod baculo pulsatur. Vulgò sumber uoce corrupta. Eo uti solebant in sacrificio matris deũm. Item lignum quo cædebantur noccentes. Item rota quæ à calcantibus uersatur, qualem passim uidemus in ea machina, qua saxa subuehuntur in magnis ædificationibus. Verbo Græco γέρανος dicitur, id est grus, quo uerbo etiã lingua uulgaris solet uti. Apud Theodoritum instrumẽti tortorij genus, quo sontes torquentur differunturq;.

Τύμπαν⊙. ὁ. tympanus auis apud Aristotel. Gaza Græcam uocem relinquit.

Τυμπανοφορέομαι. tympanum porto.

Τύνη. tu, pro σὺ Doricè.

Τυννυμι. ulciscor, τίννυμι.

Τυπλάζειν. in luto ingredi, aut luto aspergere, blatterare, ταῦλογέειν.

Τύπλ⊙ν. ᾰ. ὁ. lutum, locus cœnosus. Item tumultus, τάραχ⊙.

Τυπλώδης. ᾰ. ὁ. ἡ. lutosus, ἰλώδης.

Τύξις. apparatus.

Τυπαίζω. μ. άσω. amputo, κόπτω.

Τυπεύς. ἀσι⊙. ἡ. malleus, σφῦρα.

Τυπέω. pro κτυπέω, ἠ πλήσσω. sono, uerbero.

Τυπή. ῆς. ἡ. percussio, πληγή.

Τύπης. ᾰ ὁ. percussor.

Τυπικός. umbratilis. Inde τυπικόν, quod μυστικόν est & ἀλληγορικόν, siue συμβολικόν, cuiusmodi fuit doctrina ueteris testamenti. Typicæ febres apud medicos dicuntur quæ certis circuitibus affligunt, his opponuntur erraticæ.

Τύπ⊙. ᾰ. ὁ. forma, ex qua exprimuntur simulacra, adumbratio rudis.

Τύποι & ὑπογραφαὶ (inquit Gellius lib. 1.) descriptiones sunt minus exactæ quàm ὁρισμοί. Inde τυπώδης ἀλήθεια, crassior doctrina, Aristotel. Et τύπῳ λέγειν, summatim dicere, τύπῳ λαμβάνειν, τύπῳ ἀκριβεῖ νοεῖν. Vide in Chiliad. Erasmi, τύπῳ εἰπεῖν. Et τυπωθεὶς. Cicero ad Attic. 4. Illud etiam te rogo, τὼ πᾶν ὸ σαι κατάσασιν ζυπωθεὶς, ne hospes istuc ueniam. Id est rerum præsentium statũ summatim mihi describas. Item τύπ⊙. figura & umbra, & ueluti imago & symbolum ueritatis, Grego. Item cauitas ea, quæ est in labio inferiori. Budæus in Comment.

Τυπόω. μ. ώσω. π. ωκα. signo, formo, sculpo, Actiuum accus.

Τυπῆω, &

Τύπ⊙ω. μ. ύψω. π. υφα. uerbero.

Τύπωμα. άτ⊙. ὸ. uasculum.

Τύπωσις. ι⊙. ἡ. impressio, formatio.

Τυραννεῖον. ᾰ. ὸ. domicilium tyranni.

Τυραννεύω. μ. εύσω. tyrannum ago.

Τυραννέω. μ. ήσω. π. ηκα. ἄρχω, regno. Actiu. genit. aut accus.

Τυραννία. ας. ἡ. τυραννίς.

Τυραννιάω. μ. άσω. π. ακα. tyrannidem affecto. Neutr. absol.

Τυραννικός. ὸ. ὁ. tyrannicus. Apud Isocr. pro dominandi perito, quasi τυραννοδιδάσκος.

Τυραννικῶς. tyrannicè.

Τυραννίς. ίδ⊙. ἡ. tyrannis.

Τυραννισείοντα. ὸν. gestientem tyrannidem.

Τυραννοκτονία tyranni cædes.

Τυραννοκτόν⊙. ᾰ. ὁ. tyrannicida.

Τυραννοκτονῶ. tyrannum occido.

Τύραν⊙. ᾰ. ὁ. tyrannus, iniquus rex. Vide Ammonium. Est & auiculæ nomen Aristoteli. Gaza Græcam uocem relinquit.

Τύραν⊙. ὸ. καὶ ἡ. adiectiuè positum inuenio apud Proclum Episcopum, ὸν λογισμὸν τῆ τυράννῳ λύπη κατέγνωσεν, animum ualidissimo doloris ariete perculit, & Aeschyl. in Prometh. τύραννα σκῆπτρα dixit.

Τυρβάζομαι. solicitor.

Τυρβάζω. μ. άσω. π. ακα. turbo, ἃ πηλὸν τρᾰ́πω. Actiu. accus.

Τυρβέω. idem.

Τύρβη. ης. ἡ. turba, tumultus inductio, turbatio, & fruitio. Etym.

Τύρβα. ας. ἡ. confectio casei.

Τύρβυσις. idem.

Τυρβύω. μ. βύσω. struo, molior, μηχανῶ, κατασκευάζω.

Τυρέω. cogo, coagulo, συνίσημι, συμπήγνυμι, ῥᾳδιάπω. Inde deducitur τυρὸς, hoc est caseus, qui lacte agitato, coagulatoq; conficitur.

Τυρίον. ᾰ. ὸ. caseolus.

Τύρι⊙. Tyrius gentile, & nomen coloris, sicut & tyrianthinus, & tyriamethystus.

Τύρις. Persica uestis, & fluuij nomen, in Borysthenem excurrentis.

Τυρὶς. ίδ⊙. ἡ. circuitus muri, τύρσις.

Τυρόκνη. ης. ἡ. &

Τυρόκνησις. ιος. ἡ. gladius militaris, & instrumentum horribile. & urbis nomen, à muliere quadam, quæ prima in caseos lac coëgit.

Τυροκομέομαι. ὸ. fiscella in qua caseus seruatur.

Τυροπωλέω. caseos empturus pondero. Vnde simpliciter pro salmάω accipitur.

Τυρός. ᾰ. ὁ. caseus, ut Gaza uertit in Aristotele. o-

xytonum. uide τυρέω.

Τύρ⊙. ᾰ. ἡ. Tyrus insula Phæniciæ, paroxyt.

Τυροτάριχ⊙. ὁ. uide in Chil. Eras.

Τυρόδδω. densari in caseum, coloστrari, agitari, turbari.

Τυρρήνιός. ᾰ. ὁ. Tyrrhenus, gentile.

Τύρσις. ιος. ἡ. ambitus muri & uiarũ, turris, mœnia. à Tyrrhenis eorum inuentoribus dicta.

Τυρσὸντες siue τυρσάντες ἄρθι. οἱ. panes quibus in tritum caseum permiscebant. Eust. Iliad. ξ.

Τύσσω. μ. ύξω. π. υχα. supplico.

Τυτάνη idem quod τυκάνη.

Τυτθά. &

Τυτθόν. citius, paululum.

Τυτθός. ᾰ. ὁ paruus, infans, paruulus. ἐκ μεταφορᾶς τῶν ὑποτιτθίων βρεφῶν. ponitur & fœminino genere ἡ τυτθός. apud Hom. idq; & Atticè pariter & Ionicè, ubi καὶ τύλην τυτθὴν, pusillum poculum dicit. Eust. Iliad. χ.

Τυφαονία. petra est altissima in Caucaso, sic dicta quòd Typhon in ea fulmine Iouis percussus sit, dum persequeretur. Etym.

Τυφεσλαιος ᾰ. ὁ. fastuosus, τετυφωμένος.

Τύφλαινα. ἡ. uide Aelianum de animalibus.

Τυφλίνας. ὄφις cæciliæ serpentes, ut Gaza uertit ex Aristotele.

Τυφλίν⊙. ᾰ. ὁ. serpentis genus quod oculis captum creditur, cæciliam uocant.

Τυφλοπατέομαι. τυφλὸς πλάπτομαι. cæcum simulo. Etym.

Τυφλὸς. ὸν. ὁ. cæcus, ponitur etiam pro surdo, ἀπατηλός.

Τυφλότης. ητ⊙. ἡ. cæcitas.

Τυφλόω. μ. ώσω. π. ωκα. excæco. Actiu. accus.

Τυφλώπτω. cæcus sum.

Τυφλὼψ ἠ τύφλαινα. uide Aelianum de animalibus. Apud Nicandrum quoq; τυφλῶπες ser pentes memorantur.

Τυφλὼψ. ῶπος. ὁ. cæcus, cæcutiens oculis.

Τυφογέρων. senex delirus, & dignº uerberari. uel potius ὅσα ὸ λῶν ἤδη τύφεσθ, ἤτοι πάσεσθ νηρικῶς, senex capularis, filicernium.

Τύφομαι. fumigo, fumo, comburo.

Τυφόομαι. μ. ώσομαι. ω. ωμαι. inaniter iacto, superbio. Depon. datiuo iung.

Τύφ⊙. ᾰ. ὁ. superbia, elatio, superbus.

Τυφρησός. nomen Regis propriũ. & nomen urbis ab eodem denominatæ. Etym.

Τύφω. μ. ύψω. π. υφα. incendo, uro. Actiu. accus.

Τυφωεύς. έος. ὁ. Typhoëus gigas sub Arimis mõtibus sepultus, qui repugnauit Ioui, ut fabulantur poëtæ.

Τυφωμανία. ἡ. rabies quædam, morbus è ueterno phrenitideq; mixtus. Hipp.

Τυφών. ῶνος. Typhon gigantis nomen, qui Typhoëus dicitur, Dicitur quoq; uentus turbulentus, fulgur, uortex. Hymnus in Typhonem extat apud Orpheum.

Τυφωνία. genus delirij cum furore mixtum.

Τυφωνικός. ὴ. australis. Luc. in Act. τυφωνὸς αὔτεμος ὁ παλαίμνους ϑυροπλύδων.

Τυφὼς. τυφῶν.

Τυχαῖος. α. ὁ. casualis.

Τυχέω. μ. ήσω. π. πηκα. consequor, contingo. Vnde τυχεῖν φιλοφροσύνης, pacem componere. Τυχεῖν φιλ ἀμοιβίας, dare penas. Τυχεῖν φιλ χάριτος gratiam inire.

Τύχη. ης. ἡ. fortuna, fors, casus, euentus. Hymnus in τύχην extat apud Orpheum.

Τυχηρός. ά. ὁ. fortunatus, fortuitus.

Τυχηρῶς. fortunatè, fortuito. Etym.

Τυχικῶς. fortuitu.

Τυχιος. ου. ὁ. Tychius faber celeberrimus apud Homerum, qui Aiacis clypeum elaborauit.

Τύχος. εος. τὸ. cœlum, lapicidarum instrumentũ, λιθοξοϊκὸν σιδήριον, apud Pausan. quod & περύπη, unde ἀποστυχίσαι λίθον. Eust. Il. ξ.

Τυχόν. fortuito, ubiq; obuium, uile, fortè.

Τύχω. τὸ τύχω, facio.

Τυχών. ὁ. quilibet gregarius. oxytonum.

Τύχων. paroxyton. dæmon quidam circa Venerem. Etym. & Cyrill.

Τυχόντως. quolibet modo.

Τυλέλη. ης. ἡ. sordes aurium. malim κυψέλη.

Τῦ. huic. Et interrogatiuè quare, quamobrẽ. Τοῦ τὸ. unde, ex quo. ut τῷ οὖν τεκμαίρῃ; unde hoc cõiectas? Aliquando ideo, διὸ.

Τῶ. illi, dualis est numeri, & aduerb. ex quo loco, ex eo ipso loco. Etym.

Τώγε. ὅ τοί γε.

Τῶδε. hoc. sic.

Τῶ ὄντι. fanè, certè.

Τῶ τρόπῳ. quo modo.

Τῶ. capio. Hom. τῇ πίε οἴνῳ.

Τωθάζω. μ. άσω. π. αξα. mordeo, irrideo, conuicijs infector, decipio, glorior. Actiuum.

Τωθασμός. ὁ. ὁ. irrisio, χλευασμός.

Τωθαστής. ἐ. ὁ. ικὸς.

Τωθαστικός. ἡ. ὁ. mordax, irrisorius.

Τωθαστική. ars irridendi & mordendi.

Τῶκεν. ideo, sic.

Τῶς. sic, similiter.

Τώς. Doricè pro ὥς. sic, uidelicet. & pro οὕτω.

Admirantis aduerbium uel imitatio sonitus, quẽ quis odorans aliquid, spiritu naribus attracto reddit.

Ὑάδων. αἱ stellæ quæ in capite tauri sunt, ἀπὸ τοῦ ὕδω, id est, pluere appellatæ. Nam & cum oriuntur, & occidunt, tempestates, pluuias, largosq; imbres cient. Gell. lib. 3. cap. 9. & Proclus in sphæra.

Ὑάγχη. ης. ἡ. angina quæ cum tumore exteriores faucium partes occupat, eò quod suum collaqueus hac inflammatione afficiantur, quos ὖας uocant Græci.

Ὕαινα. ας. ἡ. hyena serpens, & piscis de quo Aelianus. & quadrupes, cuius meminit Aristotel. Aelian. & Oppianus lib. 3. de uenatione.

Ὑακίζω. μ. ίσω. madefacio, pluo.

Ὑακίνθια. festa Hyacinthi Lacedæmone celebrari solita.

Ὑακινθίζω. hyacinthum refero.

Ὑακίνθινος. ου. ὁ. hyacinthinus, subniger, purpureus,

Ὑακινθίνω βαφῆς. hyacinthino colore infecti.

Ὑάκινθος. ὁ. Hyacinthus puer, ex quo & flori ei nomen, quem Romani uaccinium appellant: folium habet bulbi, caulem palmeum, læuem, tenuiorẽq; digito minimo, coloris herbacei, comam iacentem, incuruã, plenam floris purpurei, radice bulbacea. Erumpit cum uiola nigra Vere, sed ante rosam. De hoc Ruel. libro 4. capite 104.

Ὑάλη. uitrum, bombyx, uermiculus.

Ὑαλίζω. lucidus sum, colore uitreo.

Ὑάλινος. ἡ. ὁ. uitreus, pellucidus.

Ὑάλιος. bellicus, γενέθλιος, Martis epitheton.

Ὑαλλός. ὴ. ὁ. splendidus, mansuetus, pretiosus.

Ὑαλοειδής. ές. ὁ. ἡ. qui est uitri modo translucidus.

Ὑαλόεις. pellucidus, splendidus.

Ὕαλος. Atticè pro ὕελος. ὁ. ὁ. ἡ. uel ἡ. uitrum.

Ὑαλουργεῖον. ὁ. ὸ. officina uitriaria.

Ὑαλοῦργος. ὁ. ὁ. uitriarius.

Ὑαλόω. μ. ώσω. repræsento colorem aut naturã uitri.

Ὑανίος. terribilis, molestus, supinus, εἰναῖος, fortuitus.

Ὑανία. ας. ἡ. tumultus, pugna, iniuria.

Ὕαντον. οἱ. Bœotis hoc nomen dedit innata gentis stupiditas, ut ὕαντον quasi suini uocarentur, unde locus adagio, Sus Bœotica.

Ὑαξ. temo nauis, dux uiæ, ὄιαξ.

Ὑασιν. filijs.

Ὑβάδαι. populus Leontidis tribus. Etym.

Ὑβάζω. uomo, incuruo me, quemadmodũ uomentes solent.

Ὑβάλλω, uel ὑβάλλω Doricè pro ὑποβάλλω, subijcio.

Ὑβαλής. pronus, libidinosus.

Ὑβιός. ᾶ. ὁ. curuus, tortuosus.

Ὑβλητής. uates.

Ὑβλιός. curuus, ὑβός.

Ὑβός. ᾶ. ὁ. λυρτός. gibbosus.

Ὑβών. ῶ. ὁ. tuber in cameli dorso, ut Gaza uertit ex Aristotele.

Ὑβρίζομαι, &

Ὑβρίζω. μ. ίσω. π. ικα. iniurius sum, contumelia afficio, uitupero, uiolo, stupro, contamino. Cũ indignum aliquid cõmitto. accusat. & aliquando cum accusatiuo mediante præpositione εἰς, ut ὑβρίζω εἰς σέ.

Ὕβριν αὐέρα, pro ὑβρισὴν Homer. dixit, substantiuum pro adiectiuo, ut scelus pro scelesto.

Ὑβρίς. auis species nocturnæ.

Ὕβρις. ιος. ἡ. iniuria, uis, contumelia, uituperium, improbitas, flagitium, adulterium, stuprum. Accipitur & pro delicijs nimijs & insolẽtibus, procacitate, petulantia, superbia. Vide ἀλαζὼν in Ammonio.

Ὑβρισής. ῆς. ὁ. ὁ. &

Ὑβριστής. iniurius, cõuiciator, contumeliosus homo & confidenter improbus, corruptor & flagitiosus, improbus, petulans, superbus.

Ὑβριστικὰ πρὸ. sacra quædam sunt apud Argiuos. de quibus Plutarch. de Claris.

Ὑβριστικός. ὴ. ὁ. conuiciatorius. Vnde ὑβριστικὸς ἀνὴρ, id est ὑβριστής. Item ὑβριστικὴν γνώμην τὴν ἐμπίπλωμι, luxurians & lasciuiens.

Ὑβριστρίς. ἡ. conuiciatrix. Etym.

Ὑβρισοδίκαι. οἱ. μὴ θέλοντος εἰσάγειν τὰς δίκας.

Ὕβωμα. ὸς. τὸ. queuis spinæ uerticulorum, præter naturam conuersio mutationẽ, πᾶσα ἡ τῶν σπονδύλων εἰς τὸ παρὰ φύσιν ἐκτροπή, apud Hipp. Gal. lib. 3. de articul.

Ὑβώσις. ιος. ἡ. affectio posteriora capitis infestans ante spinam, κύστωμα.

Ὑγεία. uel ὑγίεια. ας. ἡ. sanitas. πρὸς τὴν ὑγρὸν τύπον. ἀλίβαντος γὰρ, τοῦτέστι ξηρὸς οἷ νέκρου. est etiam epitheton Mineruæ. uide Etym. Hymnus in ὑγείαν extat apud Orpheũ.

Ὑγιαίνω. μ. ανῶ. ualeo, id est sanus sum. Neutrum absol.

Ὑγιέα. sana Atticè, ἀντὶ τῆ ὑγίεια. significat etiam far conspersum uino & oleo, & omne quod ad sacrum attinet. ut, flores, unguenta. uide Etym.

Ὑγιής. ὸς. ὁ. saluber, aut sanus indifferẽter: Nam & apud Latinos saluber, aliquando ponitur pro sano. Salust. Genus hominũ salubri corpore.

Ὑγρία. ἡ. urina, οὖρον.

Ὑγιηρός. ᾶ. ὁ. κὸς.

Ὑγιὴς. ἐς. ὁ. ἡ. sanus, integer, incolumis.

Ὑγιάω. sano, curo.

Ὑγιώτερον. ἀντὶ τοῦ ὑγιέστερον, apud Sophronem uide Etym.

Ὑγιῶς. rectè, sanè, ratio ita dictat.

Ὑγραίνω. μ. ανῶ. humecto. Actiu. accus.

Ὑγρασία. humiditas.

Ὑγρέμπλαστρον. emplastrum liquidum, nõ siccũ.

Ὑγρὴ. ῆς. ἡ. mare.

Ὑγροκήλη. ης. ἡ. hernia humoralis, ramex aquosus, dicitur & ὑδροκήλη.

Ὑγρόνοσος. ὁ. ὁ. qui est aluo fluentiori.

Ὑγρομελῆ. membra mollia & adhuc tenera.

Ὑγρόμυρον. τὸ. liquidũ unguẽtum. ὑδρομαύτις. ος. ὁ. ex aqua futura diuinans.

Ὑγρός. ᾶ. ὁ humidus, flexibilis, mollis, madidus. Vnde ὑγρὸς βίος, fluxum ac remissum genus uitæ, διὰ καταφερὴς εἰς ἡδυὰς ὑγρότερα λήμματα, Plutarchus dixit argumenta laxiora fluxiora q;, & ὑγροτέρας πυύσας, quæstiunculas tractabiles, haud nodosas spinosas q;.

Ὑγρόσαρκοι. οἱ. carne humida existentes.

Ὑγροσαρκώτερος. cui est caro humidior.

Ὑγροσία. ας. ἡ. flexibilitas, humiditas.

Ὑγρότης. ητος. ἡ. idem.

Ὑγροσία. humecta substantia.

Ὑγροφθαλμός. ᾶ. habens lubricos oculos, cui opponitur σκληρόφθαλμος.

Ὑγροφοίνιξ. auis cuius meminit Aelianus.

Ὑδαρής. ὲς. ὁ. ικὸς ὑλαρός. ᾶ. aquosus.

Ὑδραίω. μ. άσω. laboro aqua intercute.

Ὕδρας. ατος. τὸ. aqua. rectus est inusitatus, pro quo ὕδωρ receptum est.

Ὑδρατόω. aquosum facio, in aquam conuerto.

Ὑδατίς. ίδος. ἡ. gutta, pustula aquam cõtinens, uesicula.

Ὑδατοβρέμονες. apud Empedocl. piscium epithet. est, quasi humoris alumni.

Ὑδατόλυτος. ὁ. ὁ. aqua ablutus.

Ὑδατολύσαι τῶν. lotorum aqua.

Ὑδατοτροφέω. μ. ήσω. π. πκα. aqua nutrio.

Ὑδατοτροφής. aqua nutritus.

Ὑδατόχλοον. τὸ. uirens aqua.

Ὑδατοῦται. in humorem soluitur.

Ὑδατώδης. ες. ὁ. ἡ. aquaticus, hydropicus.

Ὑδάλω. idem quod ὕδω.

Ὑδέ. pro ὕδατι apud Hesiod. aqua ab ὕδης. ἐος.

Ὑδερος. ὁ. ὁ. intercus, hydrops.

Ὑδέω. dico, canto, ὑμνῶ.

Ὑδης. ὁ. prudens poëta, σωφός.

Ὑδνης. filius, σώφρονος, sciens, peritus.

Ὑδνον.tuber,radix globosa sine folijs,sine caule. foditur uere, cruda & cocta uescuntur. Vnde hydnophylla herba,quae super tubera crescit.
Ὑδνῶ.nutrio.
Ὑδρ-ος ὁ-ον.ὁ.aqua ab Hesiodo usurpatur.
Ὑδρ-ιδ-ς.ὁ.ἡ.nepos ex filia.
Ὑδρα.ας.ἡ. hydra serpens cuius meminit Aelianus: & insula Dolopum.
Ὑδραγώγια.deductiones aquarum.
Ὑδραγωγός.ὁ.ἡ.adaquator.
Ὑδραίνω.μ.ανῶ.lauo. Actiu.accus.
Ὑδραλής.ὲ-ὁ.ἡ serpens aquaticus, μετάβολος.
Ὑδράργυρ-ος.ὁ argentum uiuum.
Ὑδραύλις.ὁ.tibijs aquae immersis canere doctus.
Ὑδραυλ-ος.organum est,machina aquatoria Vitruuio.
Ὑδρεία.ας.ἡ. aquatio,ipsa aquae portatio, inundatio.
Ὑδρέλαιον.ὁ.ὸ.oleum cum aqua mixtum.
Ὑδρίομαι.μ.ύσομαι.π.σμαι.&
Ὑδρίω.aqua poto,ποτίζω,αὐτλῶ,aquor,aquam fero,haurio.
Ὑδρικός.ὸν.ὁ. humidus, aquosus, mollis, aquaticus.
Ὑδρικός.ὁ.aquarius.& ὑδρικόν.pisces.
Ὑδρία.ας.ἡ.hydria,situla, uas aquaticum. Bayfius. Vide in Chiliadibus Erasmi, Hydriam in foribus.
Ὑδρίον.parua hydria.
Ὑδροαφόρος.aduenae Athenis.
Ὑδροίσκη.ὑδρία.
Ὑδρογώγιον.ὁ.clepsydra.
Ὑδροδίκαι.οἱ.lacunæ,λάκκοι.
Ὑδροθήκη.ης.ἡ.receptaculum aquæ.
Ὑδροκήλη.ἡ.hernia uel ramex aquosus.
Ὑδρομαντία.ας.ἡ.ars magica quæ fit per aquam.
Ὑδρομήλιτ-ος.ὸ.aqua mulsa,apud medicos.
Ὑδρομύλιον.ὸ.molendinum aquarium.
Ὑδρόμφαλον.ὸ.collectio crudi humoris in Vmbilico. Autor definit,medic.
Ὑδροπέπερι aquaticum piper.
Ὑδροποσία.ας.ἡ.potio aquæ.
Ὑδροποτέω.μ.ήσω.π.κα. aquam bibo. melius per ω mega scribitur inter pî & tau. uide πόμα in Ammonio.
Ὑδροπότης.ὁ.ὁ.aquam bibens.
Ὑδροῤῥοὰ,& ὑδροῤῥοία.alueus,canalis per quem aqua pluuialis descendit,cloaca publica.
Ὑδρ-ος.ὁ hydrus,uarus,ὄφις.A Theodoro in Aristotele uertitur natrix. Vide Nicandrum, & Erasmum in prouerbio, Hydrus in dolio. Est & nomen syderis Proclo de sphæra.

Ὑδρος.ὰσιον.ὸ.parua palus in aquæductibus. Accipitur pro castello.
Ὑδροφοβία.ας.ἡ. morbus est quo morsi à canibus rabidis laborant, & aquam uitant ceu canes rabidi,miserimũ morbi genus, in quo simul æger & siti & aquæ metu cruciatur, ut inquit Celsus.
Ὑδροφόβοι,&
Ὑδροφοβικοί, qui morsi sunt à cane rabido, propterea quod aquam horreant tales. Vnde & pro formidine & pauore accipitur.
Ὑδροφορία.ας.ἡ.aquæ gestatio. Est etiam festum Athenis lugubre, in eorum institutum memoriam,qui diluuio perissent,ut author est Apollonius.
Ὑδροφόρ-ος.ὁ. aquam ferens.
Ὑδροφορῶ.aquam fero.
Ὑδροχόη.ης.ἡ.ἀμαρά.aquæductus.
Ὑδροχό-ος.ὁ aquarius, sydus zodiaci. & ὑδροχοεὺς.ὲ-ὁ.apud Aratum.
Ὑδρωπικός.ὴ.ὸ. hydropicus, quẽ aqua intercus malè habet. Hi etiam ὑδρωπιῶντες dicuntur
Ὑδρώπισις.aqua intercus.
Ὑδρωψ.ωπος.ὁ.ἡ hydrops,intercus, aqua intercutem, cuius species tres anasarca uel hypesarca, ascites,& tympanites.
Ὑλάω.ύμνῶ laudo,cano,dico.
Ὑλαῳ.ατ-ος.ὸ. aqua. Est & sydus quod Proclus in sphæra uocat ὕδωρ ὸ ἀπὸ τοῦ ὑδροχόου.
Ὑεῖ-ος.ὁ.ὸ.suillus.
Ὑελᾶω.delirare,desipere.
Ὑελ-ος,& ὕαλ-ος.Atticè.ὁ uitrum.
Ὑελαργεῖον.ὸ.officina uitraria.
Ὑεν pluebat.
Ὑενία.fatuitas.
Ὑεμάλις.ι-ος.ὁ. qui pluuiam futuram prædicere nouit. Cornicis cognomen apud Euphorionem.
Ὑετός.ὁ.ὸ.pluuia.
Ὑετόω.ώσω.ωσα.ὕηκμ-ος.uentus maximè pluuius.
Ὑη.ης.ἡ.pluuia.
Ὑηνέα.ἡ.stultitia, porcorum grauedolentia. Item συγχύσεα.Suid.
Ὑλιβής.ὲος.ὁ. sinister,rudis, imperitus, ignauus.
Ὑλιὲω.fœtidum & maleolens reddo.Etym.
Ὑλιία.ignauia,proteruitas.Etym.
Ὑλιάω.stultè ago,indocilis sum.
Ὕης.ους. Bacchi epitheton apud Aristoph. Semelen enim ὕλη,& nutrices Bacchi ὑάδας uocat Pherecydes. Et ὗς Iupiter, quasi pluuius, ὄμβριος.

ὑθλέω.

Ὑλέω.μ.ήσω.π.γκα.nugor,deliro, desipio. Vide in Chil.Erasmi.
Ὑλλός.ὸν.ὁ.nugæ,φλυαρία.
Ὑἱᾶσι.ὗϊς.filijs,pro ὑοῖς,aut ὑιοῦσι.
Ὑἱιδοῦς.ὲ-ὁ.ὁ.nepos,ὑιδοῦς.
Ὑἱδιν.pro ὑἱεδιν.οἱ.filij.
Ὑἱδιός ὲ-ὁ.ὁ.filius.
Ὑἱϊς.idem.
Ὑἱὶ.pro ὑἱεῖ.filio.
Ὑἱιδυνς.nepos, filius illegitimus. A Theodoro in Aristotele uertitur,nepos ex filio.
Ὑἱΐδιον. filiolus.
Ὑἱικός.qui ad suem pertinet,suis proprius.Etym.
Ὑἱοθεσία.ας.ἡ.adoptio.
Ὑἱοθετέω.μ.ήσω.π.γκα.adopto,τεκνοποιῶ.
Ὑἱποιέω.μ.ήσω.π.πκα.idem Actiu.accus.
Ὑἱός.ὸν.ὁ.filius. Dicimus ὑἱὸν ποιεῖσθαι, ἐᾷ θέσθαι, pro adoptare. Et ὑὸς ποιητὸς, adoptiuus, ὑὸς ἐπαινετῶν, adoptiuus qui à familia ascititia ad suam naturalem̃q; reuertitur.
Ὑἱότης.γτ-ος.ὁ.filiatio.
Ὑἱόω. adopto.
Ὑιωνιδῦς ὲ-ὁ.ὁ.ᾱδὲ
Ὑιωνός.ὸν ὁ nepos,id est filius filij,ἔκγον-ος.
Ὑιώνη.ης ἡ neptis.
Ὑίωσις.adoptatio.
Ὑκελόν.ὸ.sanum ὑγιὲς.
Ὕκνος.ὁ.erythrinus piscis,quem ebullitionẽ uocant.
Ὑλαγμός.ὸν.ὁ.ὕλακὴ,clamor, latratus.
Ὑλαῖ-ος.ὸν.ὁ.syluius.
Ὑλακὴ.ῆς.ἡ latratus,clamor.
Ὑλακόμορφ-ος.ὸν.ὁ.natus ad latrandum.
Ὑλακτέω.μ.ήσω.τ-ηκα. latro,insanè clamo.
Ὑλάζομαι.ligna colligo. (Herculi.
Ὕλας.ὰ.ὁ. Hylas lacus,& pueri nomen comitis
Ὑλάσσα.ἡ.lignatio,sarmentorum collectio.
Ὑλάστρια.ἡ.ligna colligens.
Ὑλάω.μ.άσω.π.αχα.latro,resono,θρυλλῶ. Et ὑλᾶστε, ἐστεράθη,ἀπώλετο.Neutr.absol.
Ὑλάωτης ὰ.ὁ. in sylua degens.
Ὕλη.ης ἡ. hyle, sylua,materia (quid sit hile uide Aristot. in primo Physicorum) Nam materias Latini uocãt arbores destinatas ædificijs,sed nondum dolatas. Est etiam herba quæ ex agro purgando eijcitur herba fruges enecans.est & nomen urbis proprium.Etym.huius urbis meminit Laërtius in Zenone Eleato lib.9.
Ὑλήε-ντ-ος.ὁ.sylusus,nemorosus,densus.
Ὑληβάτης.cubile in syluis habens. De feris dicitur.
Ὕλημα.τὸ.surculosa materia,frutetum, herba fruges enecans,& res subiecta.Bud. Com.
Ὑλημανέω.μ.ήσω.sylusco.
Ὑληρεύς.ὲ-ὁ.ὁ.pastor qui in sylua pascit.
Ὑληφόρ-ος.pro ξυληφόρος.liguifer siue lignator.
Ὑλήω-ος.ὁ.ὕλαω-ος, in syluis habitans. τέκτων.
Ὑλίαι αἱ præsegmina coriarum.
Ὑλιχέ.γ-ος.ἡ.lancea,λόγχη.
Ὑλίζω.defæcare.excolare.
Ὑλικός.ὴ.ὸ.materialis,crassua.
Ὑλιχεγός lignarius faber.Etym.
Ὑλις.pro ὕλη.
Ὑλισήρ.ῆρ-ος.ὁ.colum.
Ὑλλᾶς.gens Celtica.Etym.
Ὑλλέω.ὸ ὑλάω, promulgo, θρυλλέω.
Ὑλάϊς.άγγ-ος.ὁ.syluosus,aliàs ὑλάης.
Ὑλομανᾶν.sylusescere,luxuriare.De arboribus dicitur quæ nimia ubertate in materiam. uel de uitibus quæ in sarmenta eluxuriant.
Ὑλομανής.ὲ-ὁ.ὁ.ἡ.qui syluis delectatur.
Ὑλοτόμιον.ὁ.ὸ.sylua cædua,apud Strab.13.
Ὑλοτόμ-ος.ὁ.ὸ.incidens ligna,ξυλοτόμ-ος.
Ὑλοτομῶ.materiam cædo.
Ὑλοεργός.ὸν.ὁ qui secat syluam.
Ὑλοφάγ-ος.ὸ.ὁ.syluas pascens.
Ὑλοφόρ-ος.ligna ferens.Etym.
Ὑλώδης ὲ-ὸ.ὁ.ἡ.syluosus.
Ὑλωρός.ὸν.ὁ.qui quæ per syluam fiunt obseruat,nemorum custos.
Ὑμ pro ὑμὲτερα.syncope poëtica.
Ὑμεναιπόης.ὲ-ὁ.cõterraneus,uestras.quasi eodem uobiscum loco natus.
Ὑμέων,pro ὑμῶν,Doricè uestrũm.
Ὑμέλγ.γς.ἡ.sterilis.ἄγον-ος,σέρα.
Ὑμεναιάω.Hymenæum cano,matrimonio coniungo.Etym.
Ὑμέναι-ος.ὸ.ὁ. Hymenæus, carmen nuptiale,& deus ipse nuptiarum.τῷ δὲ τὸ ὑμετῶν,uel τὸ ὁμὸ νεάδν εὖ νυμφίους.
Ὑμεναιόω.Hymenæum canto,matrimonio coniungo.Etym.
Ὑμενίδιον.ὸ.membranula.
Ὑμενίδ-οἱ. membranæ quibus fœtus inuoluitur.
Ὑμενίω-ος.ὸ.ὁ.tenuis,λεπτὸς.ὑμενώδης.
Ὑμνοθέτης.ὸ ὁ poëta qui hymnos condit.
Ὑμενοπτέρυξ. pelliculares siue membranaceas habens alas,ut musca & uespertilio.
Ὑμενώδης.in modum membranæ tenuis.
Ὑμέν.γίος.ὁ.pellicula,tunicula.Gaza in Aristotele membranam uertit: & ὑμένας membranas quibus fœtus inuoluitur.
Ὑμήττιον.mel accommodum medicinæ.
Ὑμήττιος locus Atticæ,in quo optimum mel nascitur,Etym.
Ὑμηττός.ὸ.ὁ.Hymettus mons Atticæ.

Ὑμεῖς

Ὑμέων pro ὑμεῖς Doricè & Acolicè, uos.

Ὑμνέω. μ. ἡσω. π. ηκα. laudo, cano uel dico laudes, prædico. neque solum de dijs, ut quidam tradunt, dicitur, sed etiã de hominibus & alijs rebus. ut ὑμνεῖν γεωργίαν, ὑμνεῖν τὴν πόλιν, Thucyd. Significat etiam lamentor, conqueror, conuicior. ἀολύρεσθαι (inquit Suid.) μέμφεσθαι, λοιδορεῖν. & ὑβρίζω, cum in malam partem sumitur, Sophocl. ὑμνήσεις κακά, id est. ὑβρίσεις. Aeschyl. ὑμνεῖται ὑπ' ἀστῶν φρονιμίοις πολυβρόβοις, Eurip. τὴν ἐμὴν ὑμνῶσαι ἀπισοσύνην id est, κακολογῆσαι. Eust. Iliad. ζ. Actiu. accus.

Ὑμνηπολῶ. ὑμνῶ.

Ὑμνήτης. ου. ὁ. laudator.

Ὑμνοθέτης. poëta.

Ὑμνοπόλος. qui circa laudes crebro uersatur, poëtarum epitheton præsertim lyricorum.

Ὕμνος. ου. ὁ. hymnus, laus deorum, & proprie cithara ueteribus canebatur. Etymologus. capitur & pro ὕβρεις in deteriorem partem, Eurip. ἐπεὶ αὐτάρκησαν ὕμνοι, hoc est, ἀλ κατὰ τ ἀξξέ νων ὕβρις. Eust. Ila. ζ. Ammonius distinguit ab encomio.

Ὑμνωδὸς. ὁ. cantator.

Ὑμός pro ὑμέτερος. uester. Doricè.

Ὑμοῖος. similis pro ὅμοιος, Acolicè.

Ὑνις. εως. ὁ. uomer.
Ὑννάς. capra syluestris.
Ὑννή. ῆς. ἡ..

Ὕννυς. υος. ὁ. uomer, capra.

Ὑοβόσκος. ποιμὴν
Ὑοβότης. ου. ὁ. subulcus.
Ὑοσιδὲς. ὸν. ossiculũ est bifurcatũ, à quo lingua prodit, ab. υ literæ similitudine.

Ὑολμός. ου. ὁ. uolutabrum suum.

Ὕομαι cõpluor, pluuia perfundor. Herod. ὑομένη χώρη, pluuia regio.

Ὑομοσία imperitia, χειροωλέα. Aristoph. ἔγωγε θαυμάζω τ ὑομοσίας. id est, τ ἀπαιδευσίας.

Ὑόσπρις. ιδος. ἡ. herba intubo similis, sed minor asperiorq;.

Ὑοσκυαμεύειν. uacillare in sermone, insanire, ab hyoscyami herbæ natura, quæ insanire, ac rerum omnium facit obliuisci.

Ὑοσκύαμος. ου. ὁ. hyoscyamus, id est, faba porcina, Apollinaris herba. Vide apud Nicandrum in Alexipharmacis.

Ὑπαγκάλιος. ου. ὁ. puer qui gremio, & brachijs adhuc gestatur.
Ὑπαγγέλλω. ὑπαγορεύω. ad maiorem uel potentiorem aliquid dico.

Ὕπαγε. facesse hinc, apage.

Ὑπαγκλὶς. subiectus minister, seruus.

Ὑπάγομαι. sicut ὑπάγω. fraudo, irrepo. Item ad-

duco, id est perpello, perlicio. Herod. ὃ ἢ αὐτὸν ἐφ' ἁ ἐβούλετο ὑπηγάγετο. Item persuadeo. Xenoph ἀναβ. 2. Et passiue apud Isocrat. πῶς φίλιτ. δικαίτατος ἐλπίσιμ ὑπαγόμενος. Item pro gredior, προάγομαι, pro quo in usum uenit, de quo supra, & Bud. Com.

Ὑπαγορεύσ ὸ δίκαιον. ratio dictat.

Ὑπαγορεύω. μ. εύσω. π. εύκα. impero, dico. Accipitur pro προαγορεύω, condico, supradico, prædico, contestor. Absolutè aut transitiuè usurpatur. Bud. Com.

Ὑπαγορία. consilium, συμβουλία.

Ὑπάγω. μ. άξω. π. αχα. subduco, subijcio. Item uado, accedo, progredior, procedo, προάγω, Ammonius distinguit à πορεύεσθαι. Ioan. 3. ἀλλ' ὅπ οἴδας πόθεν ἔρχεται, καὶ ποῦ ὑπάγει. Plutarch. in Anton. ὅπ ὥσπερ πρότερον ὑπάγων ἅμα πρὸς τὰς ἐπλίτας & ἀναχωρῶν, Non ut antea progrediẽs simul & pedem referẽs. Item adduco, perpello, perlicio: in qua significatione ὑπὸ dolum aliquem, aut etiam uim in se continere, & non omnino male ad primam huius uerbi, quam posuimus, significationem pertinere uidebitur. Xenoph. πρᾶξαι σὺν πολεμίοις εἰς φιλίαν ὑπάγειν. Aeschin. ἧκε λαμ. ὑπὸ τὴν ἀπάτης καὶ τῶν ἀλαζονευμάτων ὑπάγειν. dolimini, dolo adducimini. Sic & Demosth. πρὸς σφ. εἰς ἀπιστίαν τ πόλεως ὑπηγμένων ὑπὸ τούτων, impulsis & profectis. Idem, καὶ εἰς τοιοῦτον ὑπῆκ) πεπρόφ, productus & adductus est. & protrusus Greg. εἰς σὺν ἐμοὶς ὑπαχθεὶς ἐπαίνους. Est etiam demittor, & in clunẽ submitto, uel ὑποπίπτω, succido. Aristot. Hist. 5. unde ὑπαγωγὴ huiusmodi submissio, & succidua exceptio maris, apud eundẽ. 6. Aliquando ad forũ pertinet, ut ὑπάγω εἰς δίκλω, deferre, & ad iudiciũ exhibere iudicandũ: & ἀνθυπάγω, recriminari, Xenoph. ἑλλω. 1. & 2. Thucyd. Bud. Com.

Ὑπαγωγὸς. instrumentum fabrile, quo lapides poliuntur. ξυσήρ.

Ὑπαγωγή. ῆς. ἡ. subductio, & ἀναχώρησις, quod fit cũ receptui canitur, & opponitur τῇ δίωξει. quæ quia aliquando subdola est, ad perliciendum hostem in insidias, fit ut & ponatur pro dolo, fraude. Bud. Com.

Ὑπαγωγὸς. οῦ. ὁ. blandus. & ὑπαγωγὸς κολάκας, deijciens aluum.

Ὑπάγωγ. ουσα. trochleæ genus, quod & ὑπάγιον.

Ὑπαὶ, pro ὑπὸ, apud poëtas.

Ὑπαίετος. subaquila uertitur à Theodoro in Aristotele, sed codices impressi habent γυπαίετος quasi urina aquila, quod magis placet.

Ὑπαῖα ex obliquo, coràm, rectà.

Ὑπαιθαλιάδη. in obliquum declinauit, uel in anteriorem

teriorem partem. Etym.

Ὑπαιθρεα. ὰ. deambulationes subdiales.

Ὑπαίθρια. manifesta, spatium sub diuo.

Ὑπαιθριάζω. serenum reddo, sub dio moror.

Ὑπαίθριον. locus sub dio expositus.

Ὕπαιθρον. idem. Etym.

Ὑπαίθρω. aduerb. sub diuo.

Ὑπαικάλλω. clam palpum obtrudo, adulor.

Ὑπαιλιάζω. ὑποχώρεσ.

Ὑπαινίσσομαι. μ. ίσομαι. clam, & per ænigma significo.

Ὑπαίρω. attollo, eleuo, προαίρω.

Ὑπαίτιον. ου. τὸ. crimen, accusatio.

Ὑπαίτιος. ου. ὁ. reus, sons, obnoxius. Vnde αἰτιάσ ο qui crimine caret, insons.

Ὑπακοή. ῆς. ἡ. obedientia, ὑποταγή.

Ὑπακούω. μ. ούσω. π. ουκα. audio, cum accusatiuo: quod tamen aliquando pro obedio ponitur, & pareo, siue morem gero, cum datiuo. Aliquando pro succedo, ut τὸ πρᾶγμά μοι ὑπήκουσε, Res mihi ex animi sententia successit.

Ὑπάκτως. ου. ὁ. inconsultus.

Ὑπακτέον, decedendum est. Etym.

Ὑπακτικὸς. ὁ aluum subducens.

Ὑπάλλαμμα. τὸ. sublitio.

Ὑπάλλαπρον. τὸ. quod oculis illinitur.

Ὑπαλσφω. sublino, ἐγχρίω.

Ὑπαλύομαι. fugio, elabor, uito, caueo.

Ὑπαλλαγή. ῆς. ἡ. hypallage, est figura cum oratio inuersa uice profertur, subalternatio. Item quę Latinis correctio est, ut si dicas, Non iratus, sed insanus. Quando pati quod agit fero, cõtrarie, hypallage habetur Despauterius.

Ὑπαλλαγμα. subsidiaria cõmutatio, & quod uicem alterius præbet, & res succidanea, quasi τὸ αὐτεμβαλλόμενον. Bud. Com.

Ὑπαλλακτικὴ. ῆς. ἡ. transmutatio. ὑπαλλακτικὴ στάσις, status causæ alternatiuę, apud Rhetores.

Ὑπαλλάττω. μ. αξω. τ. αχα. subalterno, identidem muto. Idem ferè est quod αὐταλλάττω. Est enim αὐταλλάττειν τὸ ἄλλον αὐτ' ἄλλα ἐισφέρειν, inuersa uice aliquid proferre. Actiu. accus. Bud. Com.

Ὑπάλληλα. sunt quorum alterum non pro altero, sed sub altero locatur & ponitur. differunt autem τῶν ἑτεροιγνωμ, id est, à genere diuersis. Bud. Com.

Ὑπαλπεία. ας. ἡ. patria Pedemontanorum.

Ὑπαλύω. μ. ύξω. fugio, elabor.

Ὑπάλυξις. ιος. ἡ. suffugium.

Ὑπαναδίπλωσις. reduplicatio.

Ὑπαναδύω. subeo.

Ὑπαναλίσκω. consumo, expendo.

Ὑπαναλόω. idem.

Ὑπανάστασις. honor habitus in loco cedendo.

Ὑπαναχωρέω. sensim retro abeo.

Ὑπαναχώρησις. ιος. ἡ. retrocessus.

Ὑπανδρος. υμη. ὁ. subiecto uiro mulier.

Ὑπανείς. ύντος. ὁ. dimittens.

Ὑπανίσταμαι. μ. ήσομαι. exurgo, assurgo. ut ὑπανίσταμαί σοι ἢ καθέδρας, & ἀναίσταμαι, & ὑπαναίσταμαι, honoris uel officij causa assurgo.

Ὑπανιδρυω. ui postularent.

Ὑπανοίγω. μ. οίξω. υ. έῳκα. aperio. Actiu. accus.

Ὑπαντάομαι, &

Ὑπαντιάω. μ. ήσω. π. ηκα. obuio cuipiam honoris gratia, obuiam procedo, ὑπαντιάζω. Neut. dat. uo. Ammonius distinguit ab ἀπαντῆσαι.

Ὑπαντή. ῆς. ἡ. obuiatio.

Ὑπαντιάζω. obuiam prodeo. Plutarch. cum accusatiuo iunxit, ὑπαντιάζουσι σὺν πολεμίους, In aduersos hostes incurrunt.

Ὑπαύλια. τὰ. uasa ærea, cadi.

Ὑπαύλομαι. ὑπαυτάομαι.

Ὑπαυτροι. οἱ. qui in speluncis habitant.

Ὑπαυτρος πέτρα. cauum saxum.

Ὑπαυδάω. ministrare.

Ὑπαφίσταμαι. abire, ὑποσπερχέφομ.

Ὑπαφιόντες. discedentes.

Ὕπαρ. uigilantia, uisio uera non in somno. ueritas non somnium. Etym. reuera, euidenter, uere. Ammonius distinguit ab ὄνειρον.

Ὑπάρ ομαι. moueo, percutio.

Ὑπάρκτικὸς. ὸν. ὁ. substantiuus.

Ὑπάρκτος. ὸν. ὸν. stabile, μόνιμον, ὑπάρχον.

Ὑπάρυος. grex in quo sunt agni.

Ὑπάρξις. ιος. ἡ. substantia, & uita. unde αὐυπάρξια apud Dionys. pro interitu.

Ὑπαρπάζω surripio.

Ὑπάρπτος. ὸν. ὸν accliuis, supinus, leuis. ὕπτιος λεως. apud Aetolos. Nicand.

Ὑπαρχή. ῆς. ἡ. ἀρχὴ, προυπάρξις, & ortus cuiuscunq; rei apud Aristotel. qui etiam προϋπάρχην pro eodem dixit. Vnde ἐξ ὑπαρχῆς. idem est quod ἀπ' ἀρχῆς, οὐ ἐξ ἀρχῆς, ab exordio, ab integro, denuo. Significat etiam beneficium ultrò collatum, id est priorem beneficẽ tiam, quæ & προϋπάρχη. dicitur Bud. Com.

Ὑπαφέρομαι. μ. άξομαι. ω. αρμαι. concedo. Ponitur pro αἴρομαι cœpi. Apud Galen. ὑπαφέρεσθαι pro εἰσγνώζεσθαι dici uidetur, hoc est præiuisse posteritati & præmonstrasse.

Ὑπάρχω. ὁ. ὸν. primas, princeps. Rector prouinciæ dicitur à Strabone: apud Lucian, pro legato in exercitu.

Ὑπάφχω. μ. άξῶ. π. ηρχα. author sum alicuius rei. ut πρώτοι τ τόν ὑπαφξαντος. Nos hoc exemplum prodidimus, Thucyd. 1. Et accipitur aliquando

quando in bonam partem, aliquando in malã. In bonam, cum pro cuiuscunq; instituti commendabilis authorẽ esse ponitur. Andocyd. οἱ ὑπῆρξαν ἢ ἐλευθερίας ἁπάσῃ τῇ ἑλλάδι. Sic in mutuis largitionibus ὁ ὑπάρξας prior est, posterior autem ἀντευποιῶν, ἢ ἀντευεργετῶν, apud Aristot. Demosth. ἀφ' ὧν τὰς εὐεργεσίας ἃς ὑπῆρξαν εἰς ὑμᾶς: uel (ut Aeschin.) ἃς ὑμεῖς ὑπήρξατε ἀμείψασθαι δεῖ φιλοπατρωτεῖ. Vnde τὸ ὑπεργεγενῆσθαι apud eundẽ Aristot. beneficiũ est, quod prius scilicet collatum gratiam postulat rependendam. Et ἀξιῶ τὸν ὑπεργεγενῆσθαι Aristidi pro eo ponitur, in quem merito conferantur beneficia. In malam partem, cum pro lacessere ponitur & excitare contentionẽ, aut simultatem: cui opponitur ὁ ἀμαυρόμενος ἢ ὑμορόμενος, hoc est, qui iniuriam propulsat & ulciscitur. Demost. ἢ γὰρ ἔχθρας ὑστέρας δεῖ ὑπάρξαι. Vnde ὑπεργεγενῆσθαι apud Herodotũ, pro iniuria ultro illata. Ex adductis exemplis satis apparet huius uerbi constructionem in hac significatione inter genitiuum & accusatiuũ ambiguam esse. Nam cum datiuo iunctum significat adsum & faueo, ut aduocatus uel patronus. ut ὑπάρχω σοι, ito à partibus tuis, partes tuas sequor. Demosth. ὁμολογεῖν ὑπάρξειν αὐτῷ, Spõdebãt sese ab eo staturos esse. Significat aliquãdo præesse, imperiũ gerere. Synes. ὑπάρξαι μείζοσι ἀρχῶν. Aliquando est licere, contingere, euenire. ut ἐμοὶ ὑπῆρξεν παιδὶ ὢν ἅπαντα φοιτᾶν εἰς τὰ προσήκοντα διδασκαλεῖα, Demosth. Idẽ, Οἷς συνοφαίντῃ μὴ ἐξὸν ὑπάρχει. Sic Cic. Licuit esse otioso Themistocli. οὐχ ὑπῆρξε, Non licuit. ὥσπερ ὑπῆρχε. Vt licuit, ut tempus tulit. Et Aesch. ἀλλ' ὑπῆρχεν αὖθις ἢ φεύγειν, ἢ τεθνάναι, At necesse erat. Aliquãdo obuenio, obtingo, hoc est fortua mea tulit. Polyb. τὰ μέγιστα γὰρ οἱ ὑπάρχει. Iũgitur cum alijs uerbis, ut τυγχάνω, & εὐμί. Vtuntur tamen his frequentius cũ participijs quàm illo, ut ὑπάρχω ἐγνωκώς. Hoc per subiunctiuum dicere solet Cicero, Iam ætas omnia, iam dies mitigauit. Iungitur etiam cum participio uerbi substantiui, ut τυγχάνω, sed longe rarius. Demosthenes, οὐ γὰρ ἐλθρός γε ὑπῆρξεν ὤμ. Τὰ ὑπάρχοντα dicuntur, ut τὰ ὄντα, ἡ οὐσία, facultates hominis. ὑπάρχουσα ἡμῖν, etiam sic dicitur, ut γιγνομένη ἡμῖν, id est, iustum rei pretium. Budęus in Comment. ὑπάρχον numeratur inter modos syllogismorum ab Aristotele in prioribus Analyticis. ὑπάρξας. Ammonius exponit γνωσθεὶς & κατάρξασθαι.

Ὑπαιθρος. ὁ. ἡ. scutifer.

Ὑπαιθρος. ὁ. ἡ. idẽ, satelles, adiutor, propugnator, ὑπασπιστής.

Ὑπατεία. ας. ἡ. consulatus.

Ὑπατεύω μ. εύσω. π. ευκα. fum consul, consulatum gero, fungor magistratu.

Ὑπάτη ης. ἡ chorda inferior tenoris.

Ὑπατικός. ὴ. ὸ. consularis.

Ὑπατμίσμος. ὁ. ὁ. uapor.

Ὑπαύπος. ὁ. ὁ. subabsurdus.

Ὕπατος. ὁ. ὁ. consul, eximius, altus, honoratus præ alijs, supremus. Herod. β. etiam fœminino genere extulit. ἡ ὕπατον ἀρχὴν τελέσας. ἐδεύτερον. qui bis consulatum obierat, & ἡ ὕπατον τελεωθεῖσα ἀρχὴ.

Ὑπαυθωπία. extispicina, pro ὑπατοσκοπία.

Ὑπαυγάζω. splendesco.

Ὑπαυθαδιστέμυοι. οἱ. qui arroganter egerunt.

Ὕπαυλος. ὁ. ὁ. manens domi.

Ὑπαφρον. ὁ. τὸ. spuma tectum, spumosum, quod non manifestum est.

Ὑπέγγυα. bona prædia & obærata, sponsione & fideiussione affecta.

Ὑπεγγύως ὑποχέσθαι. spondere, satisdato promittere.

Ὑπεδέκετο. suscepit.

Ὑπέθηντο. consuluerunt, admonuerunt.

Ὑπείδμαι. suspicor.

Ὑπείκω. cedo, cõcedo, recedo, subijcio, obsecundo, manum do, id est uictum me agnosco, ὑπανδρῶ. ὑποχωρῶ, ὑποτάσσομαι.

Ὑπέιμι. subeo, subsum.

Ὑπείναι. furripere.

Ὑπειπών. όντος. subdens, respondens, προσφών.

Ὑπεὶρ pro ὑπὲρ.

Ὑπείροχος. ὁ. ὁ. pro ὑπέροχος, excellens.

Ὑπείρων. superior.

Ὑπεισέλευσις ἢ κληρονομίας. aditio hæreditatis.

Ὑπεισήκαι. subire, id est εἰς νοῦν ἔρχεσθαι.

Ὑπεκδιδράσκω. μ. άξω π. αχα. subterfugio.

Ὑπεκδραμών. ὁ. subterfugiens.

Ὑπεκλύς. discedens.

Ὑπεκλύω. μ. ύσω. π. υκα. exuo, subeo. Actiu.

Ὑπέκθυσις. ιος. ἡ. repositio, ὑπόθυσις.

Ὑπέκκαυμα. fomes, fax. id est, incitamentum, & fuscitabulum.

Ὑπεκκῶσαι. succendere.

Ὑπεκκέμφαι. clam exportata. Bud. Com.

Ὑπεκκλίνω. subinclino.

Ὑπεκκομίζω. μ. ίσω. π. ικα. clam exporto.

Ὑπεκπέμπω clam emitto, ut fit in tumultu.

Ὑπεκπροδίδω. μ. ώσω. π. δωκα. uinco, præcurro.

Ὑπεκρέω. μ. εύσω. π. δυκα. tabesco, sensim & clam euanesco & effluo, inundo. Neutr. absol.

Ὑπεκτίθεμαι. clam depono, & fidei committo, ueluti κρύφα παρακατατίθεμαι, sed apud externum amicum. Construitur autem cum præpositione εἰς, ut ὑπεκτίθεμαι εἰς τὰς ἀθλίας, clam subduco & exporto Athenas deponẽdũ. Bud. Com.

Ὑπεκτίθημι. μ. ήσω. π. ηκα. idem, clam expono. Actiu. accus.

Ὑπεκπηδέπομαι. sensim uitio & declino, auersor que paulatim.

Ὑπεκφαίνουται. sublucet.

Ὑπεκφεύγω. subterfugio, elabor.

Ὑπεκχωρῶ. subduco, declino. ut ὑπεκχωρῶ θανάτῳ, à morte me subduco. Bud. Com.

Ὑπέλαιος. ὁ. ὁ. sordidus, piger, imbecillus. Et ὑπέλαιον. γλοιός. sordes.

Ὑπελάτη. ης. laur⁹ Alexandrina, quæ & ὑπογλώττιον & ἀλεφυῦτις.

Ὑπέμβρυον. τὸ. recens natus infans.

Ὑπέμφνα. sustinui.

Ὑπεμύκων. tristatus, uel deiectus est, ab ἐμύω. uel potius ἠμύω, quod est conniueo, inclino.

Ὑπέμνησα memorani.

Ὑπένερθε, uel ὑπενέρθων sub, infra, subtus.

Ὑπεναντί⊙. aduersarius. ἐχθρός.

Ὑπεναντιόρρημ⊙. ὁ. repugnans.

Ὑπενδιδύναι. terga uertere.

Ὑπενέγκαι. sustineo.

Ὑπεξάγειν. subducere, clanculum abire & subtrahere.

Ὑπεξαγέομαι. subduco, interuerto, suppilo, clam aufero & auerto. Bud. Com.

Ὑπεξαίρεσις. ι⊙. ἡ exceptio, supputatio, Polit.

Ὑπεξαιρέω. μ. ήσω π. ηκα. suscipio. Actiu.

Ὑπεξαίρομαι. clam de medio tollo. Xenophon de Tyrãnis, ὅταν δὲ αὖ δικαίως τις ἀνθρώπους ἐξ ἀνθρώπων ὑπεξαίρωνται. Est etiam eximo, sum moueo, reijcio, Plato in Theæt. Budæus in Comment.

Ὑπεξαλέασθαι. uitare, declinare.

Ὑπεξαλεῖσθαι, clanculum auferre.

Ὑπεξανακλύομαι sensim & clam existo, fallo emergendo. Homerus; λάθρῃ ὑπεξαναδύς πολλῆς ἁλός.

Ὑπεξανίσαμαι. honoris causa assurgo

Ὑπεξέρχομαι. exeo, subterfugio, ὑπεξίσαμαι.

Ὑπεξέλευσις. suppliciũm, tormentum, quæstio, βάσανος, ἐφύβρισις.

Ὑπεξέρχομαι. μ ξομαι. obrepo, surrepo, subduco. fallo. Est etiam subire, id est εἰς νοῦν ἔρχεσθαι.

Ὑπεξίσαμαι. cedo, ut ὑπεξίσαμά σοι ἢ ὁδοῦ, cedo tibi uia, id est decedo: quod etiam ἀφίσαμαι dicitur, τουτέστι ἀπαχωρῶ. Decedo autem Latine interdum αὐτὸ τοῦτο ἐκπροέρομαι accipitur, hoc est, ἀποχωρέρομαι. Cæsar, Quibus ita interdictum est, ijs omnes decedunt, aditum fermo nemq; defugiunt. Bud. Com.

Ὑπεξόσι⊙. ὁ. ὁ. subditus.

Ὑπεπίσσουν. mouebant, subagitabant, ἐσέλυον, κατεφίλων.

Ὑπέρ. cum genitiuo significat pro: cum accusatiuo super, supra, ultra. In compositione auget, si cut per aut quàm apud Latinos.

Ὑπὲρ. cõ, quòd.

Ὑπὲρ ἄγαν. quàm ualde.

Ὑπὲρ ἡμῶν. è re nostra.

Ὑπὲρ λόγον. maiora quàm ut dici possent, supra quàm dici possent.

Ὑπὲρ μοῖραν. obstante fato.

Ὑπὲρ τὸν κατάλογον. eximius, numero uulgi exemptus.

Ὑπὲρ τῶν κοινῶν συμφορόντων. pro utilitate communi.

Ὑπέρα. ας. ἡ. funis nauticus, quo cornua antennarum transferuntur. πῆ ἀπὸ τὸ ὑπεράω ἔῃν. Vide in Chil. Erasmi, Hypera omissa pedẽ insequeris. Item ὑπέραι, uermes quidam.

Ὑπεραγαπῶ. deamo.

Ὑπεράγαμαι. demiror, inuideo. Depon.

Ὑπεραίς, ἐ⊙. ὁ. ἡ. desuper flans.

Ὑπεραυχ⊙. ὁ. ὁ. superbus, elatus.

Ὑπεράγω μ. άξω. π. ηχα. supero, excello.

Ὑπεραγωνίζομαι. defendo, pugno.

Ὑπεραείρομαι. supra modum efferor.

Ὑπεραίρω. μ. αρῶ. ω. ῆρκα. supero, supergredior. Accus. aut genit.

Ὑπεράϊσιον. τὸ. ὑπὲρ τὴν μοῖραν.

Ὑπεραωρεῦμαι. limis despicio, desuper aspicio.

Ὑπέρακμ⊙. ὁ. ὁ. superadultus, grandis.

Ὑπεράκοντίζω. μ ίσω. π. ικα. supero, ualde iaculor. Actiu. accus.

Ὑπέρακρα. τὰ. montana.

Ὑπεράκριβ⊙. ὁ. ὁ. ἡ diligens, curiosus.

Ὑπεράλγέω. perdoleo.

Ὑπεράλγης. ἐ⊙. ὁ. ἡ. ualde dolens.

Ὑπεράλλομαι. transilio, supersilio.

Ὑπεράλμων⊙. ὁ. ὑπεράλμων⊙.

Ὑπεραναιδύομαι. impudentia uincor.

Ὑπεραυάσης. ὁ. exul, μεταβάτης, μεταναύσης.

Ὑπεραυτέπτα. præ cæteris eminentia.

Ὑπεραίνημι. superstο, ὑπερβαίνω.

Ὑπεραίνω. eminens.

Ὑπέραντλ⊙. ὁ. ὁ. inexhaustus, superabũdans, copiosus, infusus.

Ὑπεράνω. super, in cœlo. Sed sciendũ quod quando ponitur cũ genitiuo, significat super: quando absolutè, in cœlo.

Ὑπεραπορίνεσθαι, ἀχθεῖ

Ὑπεραπολογεῖσθαι. adesse, & patrocinari, & defendere.

Ὑπερα-

ὑπρπαπληρώντως. plus satis.
ὑπραπτέω. μ. ίσω. π. ικα. protego, pugno ſtrenuè, defendo, iuuo. Actiu. accuſ.
ὑπραπτισμός. ὁ. δ. protectio.
ὑπραπτιστής. ὁ. δ. protector, propugnator, redemptor, qui clypeo ſuo protegit aliquem, ſatelles.
ὑπτέροχ Θ. ς. δ excellens.
ὑπορράχθομαι. ualde doleo. Depon. abſol.
ὑπρβαίνω. μ. ήσω. π. ηκα. tranſeo, tranſgredior, ſupero. Neutr. accuſ.
ὑπρβάλλομαι. μ. ὲμαι. π. ημαι. diſtendo, & τὸ ὠὰ βάλλομαι τῇ ὑπρπίθεμαι, in aliud tempus reijcio, differo. Accipitur etiam pro ὑπρβάλλω, excello, ſupero, uinco. Bud. Com.
ὑπρβαλλόμεν Θ. ς. δ. tardus, cunctor.
ὑπρβαλλόντως. excellenter, ualde.
ὑπρβάλλω. μ. αλῶ. π. ηκα. extendo, ὑπρέχω, & ὑπρβαίνω, excello, ſupero. Eſt etiam in auctione uinco, id eſt, pluris liceor & ſupra omnes, Andocyd. Bud. Com.
ὑπρβασία. ας. ἡ. Ⓒ
ὑπέρβασις. tranſgreſſio, iuramenti uiolatio, iniuria, malitia, ſuperbia.
ὑπρβατόν. ὸ. Τὸ. hyperbaton, uerborum & cõſtructionis ordo turbatus. Quintil. uerbi tranſgreſſionem interpretatur, quam frequenter ratio comparationis & decoris exigit.
ὑπρβυρεταῖ Θ. ς. ὁ. extremus anni menſis apud Macedones. Vnde pro comperendinatore ponitur, & ſerotino, ſiue cunctatore. Vide in Chiliad. Eraſmi.
ὑπρβιβάζω. traduco, traijcio.
ὑπέρβι Θ. ς. δ. immenſus, magnanimus, ultra uires exiſtens, ſuperbus, uiolentus. Eſt & proprium nomen Martis filij, qui primus animal mactaſſe legitur.
ὑπρβλύστλιν. exuperanter.
ὑπέρβλυτ Θ. excellens.
ὑπρβλύζω. effundo.
ὑπρβολαί. ῶν. extremæ collium partes, cacumina montium.
ὑπρβόλαιον. ς. acutiſſimum tetrachordum.
ὑπρβολή. exuperantia, exceſſus, excellentia, quæ ἐλλείψει opponitur. Demoſth. οὔτε γὰρ οὔτε οὐκ ἔχον ὅτῳ ὑπρβολὴν ἀναθησοίας. Hoc ſcelus nullo ſcelere ſuperari poteſt. Inde illa locutio, ὑπρβολήν λέγω, & ὑπρβολή. Et Demoſth. τίν Θ. ἐδεμίαν λέγω ὑπρβολὴν ἐπεῖν, A quo ſuperari iſti poſſunt dicendi facultate? Item mora, dilatio, ἀναβολή, ὑπερθέσις. Bud. Com. Hyperbole (inquit Rufinianus inter figuras ſententiarum) alijs tropus dicitur: cæterum ſit cũ excedit ueritatem ſententia. Vergil. Qui candore niues anteirent, curſibus auras.

ὑπρβολῇ. ſupra modum.
ὑπρβολία. ας. ἡ. iniuria, exceſſus.
ὑπρβολικός. ὸν. nimietas, id eſt ſupra modum, ſi demque.
ὑπέρβολος. lapis qui alligabatur ceruici ſubmergendorum nocentium.
ὑπρβόρεοι. οἱ. Hyperborei, populus ſeptentrionalis.
ὑπρβολδής. ὲ Θ. ὁ. ponderoſus.
ὑπρβωρέως, aduerb. ρ πορρέω, τῇ πορρέῳ γνώτῃ.
ὑπργλλομαι. μ. ολῶμαι. ω. ασμαι. occultè melior. Depon. accuſ.
ὑπργαμία. ας. ἡ. feræ nuptiæ, ὀψιγαμία
ὑπέργεια. τὰ. animalia quæ per ſumma telluris degunt.
ὑπργέμων. ουτ Θ. ὁ. plenus.
ὑπργράφω. ſuperpingo, quo uerbo utitur Plin. lib. 35. cap. 11. Nealces Venerem, ſolers hic arte ingenioſo operi ſuperpinxit.
ὑπργύιον. magnum, immenſum, ὑπερμεγέθη.
ὑπρδλασύς. ὲ Θ. ὁ. ualde denſus.
ὑπρδής. inferior, minor, multis indigens. Homerus ὑπρδλέα uocat, qui timorem ſuperat, interritum, pro ὑπρδλέα.
ὑπρδλιπνῶν. in conuiuijs ſumptuoſum eſſe, luxuriari.
ὑπρδλέξιον. regio Lesbi tanquam ſequiſſima, apud Xenophontem. Etym.
ὑπρδλίξι Θ. gentile, & Iouis cognomentum, κάλλιπώτατ Θ.
ὑπρδιατένομαι. ſupra modum contendo.
ὑπρδιατένω. idem.
ὑπρδικέω. μ. ήσω. π. ηκα. defendo in iudicio. Actiu. accuſ.
ὑπέρδικος. admodum uel ualde iuſtus.
ὑπρδίπηχυς. duobus cubitis altior.
ὑπρεριθίζω. pronoco.
ὑπέρεια. ας. ἡ. Hyperia fontis nomen, & urbs Phæacum.
ὑπρείδλω. μ. είσω. π. ῖδκα. firmo, fulcio, confirmo, animum addo. Eſt etiam diſſimulo, & cum ideam perinde me gero quaſi non uideam, connitueo. Item diſpicio cum datiuo, apud Lucia. Actiu. accuſ.
ὑπρέιπ Θ. oppugnatus fuit. & ὑπείφτε, deiecit, à uerbo ἐρείπω.
ὑπρφπόλλ Θ. defendens.
ὑπείρσμα. ἄτ Θ. τὸ. firmamentum, adminiculũ.
ὑπρκπέμπῳ. ultra ſcopum iaculari.
ὑπρκπίπτῳ. ſuperare.
ὑπρκπλύω. μ. υνῶ. ſuperfluo.
ὑπρέκτασις. ι Θ. ἡ. ſatisfactio.
ὑπρεκτείνῳ Θ νεκρῶν. pro mortuis ſoluere.
ὑπρέκλυσις. pœna, uindicta.

ὑπρέλα-

ὑπρελαφρ Θ. ς. perleuis.
ὑπρεμαίνῳμαι. ualdè gaudi ſunt.
ὑπρεμβάλλω. intermitto.
ὑπρεμπίμπλημι. μ. ήσω. π ηκα. κῶ
ὑπρεμπλήθω. ualde impleo. Actiu. accuſ.
ὑπρφήβ Θ. ς. ὁ. ualde glorioſus.
ὑπρφιγνέω. prævalere.
ὑπρφωνέω. poſtulo, interpello.
ὑπρεφανοσιαι. plus ſexcentæ.
ὑπραινῶ. effuſis laudibus proſequor.
ὑπρεδίω. plus quàm oportet comedo.
ὑπερεχον τὰ ὅπλα ſuperiecerant arma.
ὑπρετέω. ſuppedito. malim ὑπηρετέω.
ὑπέρδυγ. egregiè, ſupra modũ bene, ὑπρηκριβῶς.
ὑπρδυδοκοῦντες. dicuntur clariſſima opinione prædiri, quaſi qui maximè aliqui eſſe uidentur.
ὑπρδύλομαι. intercedo. Genit.
ὑπρδύ. ſuper optimè.
ὑπρέχω. ſupero, emineo, uinco. Item defendo, protego. Accuſ. aut genit.
ὑπρέχων. præſtans.
ὑπρεώθε. ex tabulato.
ὑπρεώρ. ῶν Θ. tabulatum.
ὑπρηγάσθην. uehementer admiratus ſum.
ὑπέρηδτε. quàm ſuauiſimè.
ὑπρήδομαι. ualde lætor.
ὑπρήκεισαι. tranſilijſti.
ὑπερηλικίωσις ἡ. decrepitas, ætas extrema.
ὑπερήλιξ. κ Θ. ὁ. decrepitus.
ὑπερημερία ας. ἡ. exceſſus, dilatio ultra præſcriptum diem, dies in quam iudicatũ quis facere debet. ἀναβάλλεσθαι τὴν ὑπερημερίαν, dicebant comiter diem præſtitutum prorogare.
ὑπερήμερ Θ. ς. præteriens diem promiſſum, qui in mora eſt. Iungitur autã genitiuo. Lucianus: ὑπερήμερος τῆ προθεσμίας, qui iam elapſo tempore nõ præſtitit quod ſpopondit, qui ad diem non ſatisfacit, atq; eam ob cauſam alio uocabulo ἐκπρόθεσμος dicitur, & ὑπερπρόθεσμος etiã. Et ὑπερήμερ Θ τοῦ ὀφλήματ Θ, qui ad diem præſcriptum non ſoluit. hos Romani nomina tarda uocabant. Λαμβάνειν ὑπερήμερον τὸν ἀποδόντα, τῶν κτημάτων αὐτοῦ λαμβάνειν, ἃ ὤφλεσε. In poſſeſsionem bonorũ eius mitti, qui intra diem non adfuit, aut rei iudicatæ non paruit. Ὑπερήμερον εἶναί τινά, de eo dicitur, qui acerbè, id eſt πονηρῶς εἰωρᾶσθαι τινα. Budæus Comment.
ὑπερίωρέω. μ. ήσω. π. ηκα. ultra uirum poſſum, excello, extollor animoſitate, ſuperbio, ſupra uires aliquid tento. Etym. Neut. abſol.
ὑπερίωρ. ορος. ὁ. magnanimus, uirilis, ſuperbus,
ὑπερῆρε. ſubleuauit, ἀπεξανίστατο. (ualidus.
ὑπερήσει. ſuperabit, ab ἴημι.

ὑπερφαυδύομαι. μ. δύσομαι. π. δυμαι. ſuperbio. Depon. abſol.
ὑπερφαυδύω. idem. neutrum. Etym.
ὑπερφανία. ας. ἡ. ſplendor, ſuperbia, inſolentia.
ὑπερφαν Θ. ὁ. ſuperbus, præclarus, ſublimis, excelſo animo.
ὑπερηχέω. μ. ήσω. π. ηκα. ualde reſono. Neutr. abſol.
ὑπερθαυμάζω. demiror.
ὑπερθεματίζω. pluris liceor & ſupra omneis, ὑπερβάλλω, ὑπερζημῶμαι. Bud. Com.
ὑπερθεμαλισμός. uocatur melior allata conditio in pacto addictionis in diem.
ὑπερθεν. deſuper.
ὑπέρθεον. præter numinis uoluntatem.
ὑπερθερμαίνεσθαι. ſupra modum calefactari.
ὑπερθυσι. Θ. ἡ. dilatio, ſuperlatio, inducia.
ὑπερθελικός. ὴ. ὸν. ſuperlatiuus.
ὑπερθέω. præcurro, uinco, ὑπερτρέχω.
ὑπερθορᾶ. ſuperſilio.
ὑπέρθυμ Θ. ς. ὁ. elatus, magno animo.
ὑπέρθυρον. lapis oſtij ſuperior, ſuperliminare, limen ſuperum.
ὑπροράω. deſpicere. Genit. uel accuſ.
ὑπρίσης. Hyperi filius uel nepos. Etym.
ὑπρίστημι. extollitur.
ὑπρικταίνεσθαι. aberrare, tremere, extendi, κλαπαλᾶσθαι, concuti. ὑπρικταίνουσι, pedes citò mouebantur propter lætitiam, ὑπερίκνουσι.
ὑπερίνησις. ι Θ. ἡ. animia & ſuperflua purgatio. ὑπερκάθαρσις.
ὑπέρινος. ὸ. ἡ. hyperina, id eſt effœta propter nimium partum, ut Gaza uertit in Ariſtot. exilis, nimiũ purgatus. nam ἶνῶ eſt euacuo, atq; attenuo.
ὑπερίπταμαι. ſupernè uolo.
ὑπερίστημι. tueor.
ὑπερισχύω. præpotens, impotens, ὑπερβάλλω.
ὑπέριων. ον Θ. ὁ. Hyperion, ſolis epitheton, ab ὑπέρ, & ἴω, eo.
ὑπερκαθαίρω. eximiè uacuo.
ὑπερκάθαρσις. immodica purgatio, cum mulieres plus iuſto purgantur: cui opponitur ἐποχὴ τῶν ἐμμιλίων, quæ eſt ſuppreſsio menſium.
ὑπερκαπέω. μ. ήσω. π. ηκα. fatigo.
ὑπερκάρφας. ς. ὁ. quæ ſupra caput ſunt capiens & attingens.
ὑπέρκαρπα, & ὑπερκάρπεντα. τὰ. fructuoſiſsima, Theophraſto.
ὑπερκατακείμεν Θ. ſupra diſcumbens.
ὑπερκατασχεῖλαστον. ualde deridendum.
ὑπερκατάληκθον. carmen, quod ſyllaba, aut pede abundat.
ὑπέρκειμαι. ſuperiaceo, præcedo, immineo, differo, αὐάκειμαι.
ὑπερκερῶ. eſt (ut Liu. inquit) cornua extendendo

claudere à tergo hostem.

Ὑπερκράσις. dicitur ubi ex altero tantum parte superiores sumus in prælio, uel alterius cornu hostium circunuentio. Bud. Com.

Ὑπερκολακεύω. adultor, assentator.

Ὑπέρκομπος. ὁ, ἡ. superbus, ualde elatus, iactabundus, insolens.

Ὑπερκόμπως. iactanter, superbè.

Ὑπερκόσμιος. altissimus, supramūdanus, cœlestis.

Ὑπερκύδας. αντος. ὁ. gloriosus. uide Etym.

Ὑπερκύπτω. in pedes erigor, emineo super alios.

Ὑπερλάμπομαι, περὶ

Ὑπερλάμπω. præluceo, præradio, Plin. Vt faculam ita præluceat.

Ὑπέρλεπτος. prætenuis.

Ὑπερμαίζειν. intemperantius agere, lasciuire quod nitium nimium saturos comitari solet) opipare uiuere, luxuriosius agere delicatiusq;, ac diui cijs abundare, deducitur à μαίζα. Vide in Chil. Erasmi. Item grandia habere ubera.

Ὑπερμαίνομαι. ualde insanio.

Ὑπέρμαργος. uehementer insanus. ὑπερμαργότερος (inquit Suid.) ὁ ὑπερμανόμενος.

Ὑπερμαχεῖν. propugnare. Vide βοηθεῖν apud Ammonium.

Ὑπερμαχητικὸν. uictricia.

Ὑπέρμαχος. propugnator.

Ὑπερμεθύομαι. ualde ebrius sum.

Ὑπερμηκέω. μ. ήσω. π. ηκα. supero potentia.

Ὑπερμηκής. ές. ὁ. ἡ. ualde potens, superbus.

Ὑπερμετρως. enixè, supra modum.

Ὑπέρμοιρα. indecenter, præter sortem.

Ὑπέρμοιρα, καὶ ὑπερμορον, καὶ ὑπερμόρως, idem. Etym. cum dedecore & infamia, indecore.

Ὑπερνεφής. ὁ. excedens nebulas.

Ὑπερνεωλκέω. transfero classem.

Ὑπερνικάω. μ. ήσω. π. ηκα. præualeo, αὐξομαι χρόμαι. Neut. accus.

Ὑπερνύχομαι. supergredior.

Ὑπερξηραίνω. exicco.

Ὑπέρρικνος. magnopere siccus.

Ὑπερόσιος. suus & legitimus, ut filius patris.

Ὑπέρογκος. ὁ. ἡ. immensus, immodicus, redundans, uehementer corpulentia onustus, excellsus, superbus, intolerabilis.

Ὑπερόν. ης. ἡ. palatum, malim ὑπερῶα ut infra.

Ὑπεροιγοτέμνων. superbiens.

Ὑπεροικοδομέω. superconstruo.

Ὑπέρολβος. ὁ. ἡ. prædiues.

Ὑπέρωον. tabulatum, lego πατρῶον ut infra.

Ὑπεροπτὴς. ές. ὁ. contemptor, mendax.

Ὑπεροπτεύω, mentior, despicio, decipio.

Ὑπερόπλης. ὁ. superbus. Etym.

Ὑπερπλησιέστατος. superbissimus. Etym.

Ὑπερπλέα. superbia, ὅσα ἢ ὑφ' ὕβρεως. Etym.

Ὑπερπόλειος. ὁ. λατινικόν. qui ad superbum attinet. Etym.

Ὑπερπολία. ας. ἡ. superbia.

Ὑπερπολίζομαι. μ. ίζομαι. σ. ισμαι. expugno, superbio.

Ὑπέρπολος. ὁ. ἡ. immensus, fortis, elatus, qui nihil sibi non arrogat armis, οὐ ἢ ἰσχὺς ἢ ὅπλων ἔστιν ἀδικρατεσία.

Ὑπερπρόθυμος. ὁ. ὑπερήμερος.

Ὑπέρπτως. contemptim.

Ὑπερπτὴς. contemptor, fastuosus.

Ὑπερπτικὸς. ὁ. despectiuus, despectitius, fastidio sus.

Ὑπερπτικῶς. fastidiosè.

Ὑπερπτόμαι. μ. όψομαι. σ. ομαι. despicio, sperno. Genitiuo.

Ὑπέρπτιος. spectabilis, magnus.

Ὑπερρᾴθω. ὑπερπτόμαι. contemno. Vide ὀρᾴθω in Ammonio.

Ὑπερορία. ας. ἡ. locus extra fines, exilium.

Ὑπερορίζω. de iectis, extorribus, exulibusq; dicitur interdum.

Ὑπερόριος. ὁ. ἡ. extorris, profugus extra terminos.

Ὑπέρορον. ὁ. τὸ. ὑπερορία.

Ὑπερόροφος. ὁ. ἡ. superbus, ὑπερήφανος.

Ὑπέρος. ὁ. ἡ. pistillum. est & nomen proprium uiri. Etym.

Ὑπερόσιος. dilectus, amatus, περιληπτός.

Ὑπέροφρυς. υος. ἡ. superbus, supercilliosus.

Ὑπεροχή. ῆς. præstantia, excellentia, summitas, sublimitas, dignitas, prærogatiua, exuperãtia, præualentia, amplitudo, primæ partes, ὑπεροχαί.

Ὑπέροχος. ὁ. ἡ. egregius, maior.

Ὑπερόψιος. ας. ἡ. superbia, despicientia, fastus.

Ὑπεροψία. ὁ. ualde affectus, commotus, dolens, πάθος.

Ὑπερπαίειν. supergredi, πλεονάζειν, excellere.

Ὑπερπλουτος. ὁ. ἡ. ὑπερπλούσιος. ὁ. ὑπερήμορος. superabundo.

Ὑπερπατέω. conculco, transgredior, transilio.

Ὑπερπέμπω. ultra scopum iaculor, ὑπερβαυνίζω.

Ὑπερπίμπλημι. μ. πλήσω. σ. πλησα. superimpleo.

Ὑπερπλουτοῦντες. prædiuites.

Ὑπερπονεῖν. plusquam oportet laborare.

Ὑπέρπονος. ὁ. labore confectus.

Ὑπερπτᾶμαι. superuolo. Depon. absol.

Ὑπερπυρος. igneus, magnopere calidus.

Ὑπερρώσεις. uide ἐκπέρκωμα.

Ὑπερρέω. μ. ρύσω. σ. ρυκα. superfluo.

Ὑπερχαρκεῖν. & Ὑπερχαρκοῦσθαι. dicuntur quæ corpulentiora iusto fiunt.

Ὑπερρώξ. κὸς. ἡ. ὁ. supremus, summus, maximus.

Ὑπέρστεγος. supra tectum.

Ὑπερτένω.

Ὑπερτείνομαι, &

Ὑπερτένω. μ. σω. π. κα. supero, superextendo, circunuenio. Actiu. accus.

Ὑπερτέλεοι. οί. ampliores numeri.

Ὑπερτελής. ές. ὁ. exterminus, ὑπὲρ τὸ τέλος ἀφωρισμένον.

Ὑπερτέλλω. exorior, ὑπερφαίνω τῶν ἄλλων ἄστρων.

Ὑπέρτης. altum, ὑπερκείμενον.

Ὑπέρτρα, ἰρεῖα τα. carnes exteriores, carnes quæ in uictima forinsecus obiacent, ut ἔγκατα quæ intus.

Ὑπερτρέω. superior sum.

Ὑπερτρία. tabulata quædã eminentiora currus, super quibus res locantur, & farcinæ, dicuntur ταχαὶ τὸ ὑπερκεῖσθαι τοῦ ἄξονος, qui axi incumbant, alio nomine τείνοντα.

Ὑπέρτρομος. postremum, recens.

Ὑπέρτρος. ὁ. ἡ. superior, ἔγκατος, εὐγενής.

Ὑπερτυχος. artificiosus, σοφιστὴς.

Ὑπερτίθεμαι. prolongo, differo. Vide ἀναβάλλεσθαι apud Ammonium.

Ὑπερτίμως. tardus.

Ὑπερτίθημι. μ. πσω. σ. θηκα. superimpono, submitto, præpono, ζημῶ. Item differo, id est prolongo. Actiu. accus.

Ὑπερτραγίζω. hircorum uirus odore uinco, hircum oboleo apud Dioscoridem.

Ὑπερτρέχω. transcurro, depopulor.

Ὑπέρυδρος. aqua inundans, nimis aqua repletus, distentus aqua inter cutem collecta, Hipp.

Ὑπερύθρος. fuluus, subrubens.

Ὑπερύπτιος. supinus, resupinus.

Ὑπερφαλαγγέω. μ. ήσω. π. ηκα. includo phalangas. Vnde ὑπερφαλάγγισις, cum utrinq; phalanx hostibus circunfusa aciem eorum coërcet, Arriano. Bud. Com. Vide in Appẽdice de uocab. militar.

Ὑπερφασις. ές. ἡ magniloquentia, superbia.

Ὑπερφρής, ένος. ὁ. ἡ. præcellens.

Ὑπερφέρω. μ, ὑπεροίσω. σ. ὑπήνεγκα. extollo, præsto, excello. Actiu. accus.

Ὑπερφθέγγομαι. μ. ξομαι. uerbis supero.

Ὑπερφίαλος. ὁ. ἡ. immensus, ὑπερμετρος, quasi inundans & fluẽs ultra phialam. Item infidus, fœdifragus, qui transgreditur iusiurandum, quod per phialas factum est.

Ὑπερφιλέω. μ. σω. σ. κα. uehementer amo. Actiuum, accus.

Ὑπερφλοι μᾶλον. ab Eempedocle malum dicitur quòd uirorem cõseruet & tueatur florem, φλοί ῳ enim uigere significat.

Ὑπερφλύζω. efferuesco, inundo.

Ὑπερφρονῶ. contemno, despicio, insolesco, Genitiuo & accus.

Ὑπερφρόνως, contemptibiliter.

Ὑπέρφρων. ονος. ὁ. ἡ. superbus.

Ὑπερφωῖ. τὼ. miram, splendidam, egregiam, φθεγγὰ τὸ φάναι ὑπερφυῖ. Suid.

Ὑπερφυές. έος. τὸ. eximiè factum, superexcellens.

Ὑπερφυής. ὁ. ἡ. ingens, immensus, eximius, egregius, ineffabilis.

Ὑπερφυσάω. supra modum inflatus sum.

Ὑπέρφυω. innascor.

Ὑπερφυῶς. mirum in modum, egregiè, incredibiliter, ὑπεράγαν.

Ὑπερφωνῶ. altè clamo.

Ὑπερχειλής. ὁ. ἡ. exuperans, plenus.

Ὑπέρχειλος. idem.

Ὑπερχέομαι. μ. χύσομαι. σ. ηκα. exubero, effundor.

Ὑπερχολᾶν. biliosum esse, ualde irasci.

Ὑπέρχολος. ὁ. ἡ. supra modum iratus.

Ὑπέρχομαι. accedo. Item assentor, per obreptionem me alteri captiosè submitto, Luciano. Quintil. ad uerbum subeo dixit. Interim uerò, inquit, fallẽdus iudex, & uarijs artibus subeundus est. ὑπὸ enim hic dolum denotat, quemad modum & de ὑπάγω dictum est. Item obsequiosè colo, alicui me uendito, & eum obseruo, θεραπεύω. Andoc. τὸ ὑπελθόν, quod in mentem uenit. Bud. Com.

Ὑπέρχρεως. inuolutus ære alieno, ultra facultates suas obæratus.

Ὑπέρχρονος. ὁ. exuperans tempus.

Ὑπερῶα. palatum, ut Gaza uertit in Aristotele, sicut & ὀρεινός. superius scribitur ὑπέρωον.

Ὑπερῶος. ὁ. qui ad cœnaculũ attinet. λατινικόν. Etym.

Ὑπέρωρον. exolescens, quod tempus suum excessit, retorridũ uertunt alij & maturitate insigne. Item hilare & speciosum, ut Herm. Barb. anno tat.

Ὑπέρωσιον. τὸ. ὑπὲρ τὼ οἰκεῖα. polliciti sunt recte perunt, quasi subierunt promissi onus. Metaphora sumpta à tibicinibus columnissue iectum onus sustinẽtibus. nam qui fidem alicui dat, obligat se, & nexu quodam grauat, fit ab ὑφίσημι.

Ὑπέσχημαι apud Hom. promisi: Plutar. substiti & abdidi me, περισεῖσαι αὐτῆς φοβηθεὶς ὑπέσχημαι, perterritus subsedit, sesèq; occuluit. Item seruiui,

Ὑπέχω, ἢ ὑπέχω. suppo- (ὑπολαθεῖν. suit, subijt, sustinuit, promisit.

Ὑπήδιος. subdio, serenus, tranquillus.

Ὑπήκοος. subditus, obnoxius, reus, sons, ὑπόδικος.

ὑπέχω. μ. ὕφίξω. π. ὑπέσχηκα. ἀόρ. β. ὑπέσχον. ſubmitto, ſuſtineo, ſubſiſto, adhibeo, recipio, luo. Item occupo, opprimo. Vnde ὑπέχειν τὴν χθόνα, præbere manum ſeu porrigere, apud Lucianum. Δίκην ὑποσχεῖν, cauſam dicere. Aliquando prudenter ago.

ὑπευλωτομώνυχ. ης. ὁ propinqua partui. Sumpta metaphora à ficis immiſsis pſenibus uermiculis iam matureſcentibus. Eraſ. in Chiliad.

ὑπήβολον. depoſitum ad uſuram.

ὑπήκοος. ου. ὁ. obediens, morigerus.

ὑπήκω. μ. ήξω. idem quod ὑπείκω, hoc eſt cedo.

ὑπήλυθε. ſubijt, ab ὑπελθεῖν.

ὑπηνέμιος. ου. ὁ. &

ὑπηνέμιος. ſub uento expoſitus, ſubuentaneus. Vnde ὑπηνέμιον ᾠόν, ſubuentaneum (ut Gaza uertit ex Ariſtotele) hoc eſt, inefficax ouum, quod citra coitum æditur, ſed Veneris imaginatione. Appellantur & zephyria oua, Plinio lib. 10. cap. 60.

ὑπηύη. ης. ἡ. barba, pili circa labia. A' Theodoro in Ariſtotele uertitur miſtax.

ὑπηωίτης. ου. iuuenis incipiens barbeſcere, pubeſcens.

ὑπήρατος. ου. ὁ. ualde ſplendidus.

ὑπηρεσία. ας. ἡ ſeruitium, obſequium, obſeruantia, officium, adminiſtratio.

ὑπηρέσιον. ου. τὸ. remus, aſſer ſedis, pellis tanquã puluinus in quo remex ſedet. eſt & urbis nomen. Etym. Pars nauis quæ remo ſubiecta in remigando atteritur.

ὑπηρετέομαι. obſequijs & operis color & obſeruor. Et τὸ ὑπηρέτούμενον, obſequium & exhibita opera. Accipitur etiam actiuè, ut ὑπηρετεῖ μάσιν τῶνδε, Hanc tibi operã nauo, in hoc tibi obſequor.

ὑπηρετέω. μ. ήσω. ω. ηκα. miniſtro, ſubminiſtro, obſequor, morem gero, inſtruo, paro, ſuppeto, ſubſeruo, nauo operam alicui & obſequor. Datiuo iung. & accuſ.

ὑπηρέτης. ου. ὁ. miniſter, carnifex, exactor, qui exequitur iudicis ſententiam. Vide ἔκπακλος in Appendice de uocab. milit.

ὑπηρεσιακόν. ου. τὸ. armamentarium.

ὑπηρετικὰ. τὰ. nauigia actuaria, quæ maioribus nauibus inſeruiunt Bayſius.

ὑπηρετικός, uel ὑπηρετηλικός. ὴ. όν. ſeruilis. Eſt etiã ὁ ὠδιτικὸς ἐς τὰς ὑπηρεσίας.

ὑπηρέτις. ιδος. ἡ. miniſtra.

ὑπηρξοῦμαι. miniſtro.

ὑπήτριον. τὸ. ſumma ubera. ὑπήτριον (inquit Heſych.) ὑπογάστριον, ἐφάβαιον, ſumen, ab domẽ.

ὑπηχέω. μ. ήσω. reſono, ſuccino.

ὑπιδεῖν. ſuſpicari.

ὑπίκειμαι. operam do. Depon. datiuo.

ὑπίλλω. ſublino.

Ὕπιος. ὁ. fluuij nomen apud Arrianum.

ὑπισχνέομαι. μ. ὑποσχήσομαι. ω. ὑπέσχημαι. μέσ. ἀόρ. β. ὑπεσχόμην. promitto, polliceor, profiteor, uoueo, ſpondeo. Depon. accuſ.

ὑπίσχομαι. idem.

ὑπωγή. ῆς. deliberatio, σκέψις. Ὑπωγαὶ (Heſychio autore.) ὑπαγωγαὶ, ὑποδρομαὶ ἢ πείρας δῆλα σκέπτων. (cand.

ὑπναλέος. α. ὁ. ſomniculoſus, ſomno preſſus. Ni.

ὑπναλὴ. ἡ. aſpidis genus ſomno necantis.

ὑπνάω. μ. ήσω. π. ηκα. &

ὑπνέω. dormio. Neut. abſol.

ὑπνιλὸς ᾱ. ὁ ſomnolentus, ſomniculoſus.

ὑπνιὰς ας. ἡ. fœtor ſuum, quaſi ὑὸς ὀσμή.

ὕπνιον. ου. τὸ. ſomnium.

ὑπνοδότις. ιδος. ἡ. ſomnifera.

ὑπνομαχέω. μ. ήσω. ηκα. pugno cum ſomno.

ὑπνοπάλη. ἡ. ſerpens ſoporem morſu conciliãs, legitur & ὑπναλὴ.

ὑπνοποιός. ſomnum prouocans, compoſitus.

ὕπνος. ου. ὁ. ſomnus. Hymnus in ſomnum extat apud Orpheum.

ὑπνόω. dormio.

ὑπνώλιος. ᾱ. όν. ſopiens, ſoporificus, ſomniculoſus, deditus ſomno.

ὑπνώσσω. ω. ωξα. ſoporor, dormio, dormito.

ὑπό. cum genitiuo ſignificat ab, ut ὑπὸ τῶν δικαστῶν ἀποθνήσκειν, interire à iudicibus. Sic Cicero, Nihil enim eſſe ualentius à quo intereat. Cum datiuo & accuſatiuo ſub. Interdum Atticè αὐτὴ ἡ πῶ accipitur. In compoſitione interdum minuit, quemadmodum ſum apud Latinos.

ὑπὸ. ἠῶ. ſub auroram. Suidas habet ὑπ' ἠοῖ.

ὑποάμβος. improbus, ruſticè uerecundus.

ὑπὸ μάλης. ſub ala, quod tantum inuenitur in hac locutione. nam μάλη rectus nõ eſt in uſu, ſed μασχάλη.

ὑπὸ προθυμίας. promptè.

ὑπὸ σωμάτων. ex compoſito.

ὑπὸ τῆ μητρὶ ὄντος. pro mea modeſtia.

ὑποβάθρα. ας. ἡ. fundamentum, ſcabellum, ὑπόβασις. Cyrillus lib. 7. ταύτῃ ὑποβάθραν προβαλλόμενος, Hoc fulcrum & ſuſtentaculum præiaciens.

ὑπόβαθρον. ου. τὸ. idem.

ὑποβαίνω. ſubeo, decedo, minuor.

ὑποβάλλομαι. ſubſterno, ut ὑποβάλλεσθαι τορφυρίδας, toralia & ſtragula ſubſternere. Lucian. Ponitur & αὐτὶ τοῦ προβάλλομαι καὶ ὑποτίθεμαι, Baſil. Eſt etiam falſo mihi quippiam aſcribo, mihi quaſi ſubditicium aſſumo. ut τἀλλότρια ὑποβαλλόμενος, aliena ſcripta ſibi aſſerens, Strabo ult. Sic etiam πολέμων ὑποβάλλεσθαι τὴν δόξαν, Bellorum gloriæ ſuccidaneũ ſe inferre, Plutarch. in Pomp. Item ſuppono partum, Baſil.

ὑποβάλλω. μ. αλῶ. ω. ηκα. ſuppono, ſubijcio, ὑφίεσθαι, ſubſtituo. Item ſuggero, admoneo, Xenophon & Herod. Eſt etiã interfari, ſermonemq; interpellare, & præpoſterè excipere, hoc eſt ἀκαίρως καὶ ὡρῶς ὑπολαμβάνειν, Aſchin. ἠρώτησε. Actiu. accuſ. Bud. Com. Item per interpretem loquor.

ὑποβάσις. ιδος. ἡ. ſubucula, ſubligaculum, decrementum, πρόῤῥιζωμα.

ὑποβάτης. ſcabellum.

ὑποβεβρεγμένοι. irrigati, appoti.

ὑποβιάζω. uiolenter repello.

ὑποβιβάζω. minuo, per uim ſubduco.

ὑποβιβαστικός. ὴ. όν. habens uim deijciendi & ſubducendi.

ὑποβιβρωσκόντα βρώματα. τά. apud Menandrum edulia quæ libidinem proritant, & pruritũ Veneris concitant.

ὑποβλαστάνω. ſuppullulo.

ὑποβλέπω. improbè & toruè aſpicio. Item limis aſpicio ad collimandũ. Eſt etiam ſuſpicor, ſuſpecto, ἐνθυμέομαι.

ὑποβλήδην. aduerbiũ, ab ὑποβάλλειν. interpellato ſermone, uel excipiendo uerba dicẽtis nõdum finita. Bud. Com.

ὑπόβλητος. ſubditicius puer, ſpurius, nothus, ὑποβολιμαῖος, λίβδηλος, & ὑπόβλητος λόγος apud Sophocr. ὁ μὴ γνήσιος, adſcriptitius falſo.

ὑποβολεύς. έως. ὁ. ſuppoſitor, interpres.

ὑποβολή. ῆς. ἡ. præceptum, ſuppoſitio, fraudulentia & clancularia in aliquem oratio. ᾗ ὑποβολῆς ἔφη ὠνῆσθαι apud Laërtium lib. 1. in Solone ſcribitur, ubi interpres uertit: Homeri poëmata ut ordine reſarcirentur ſcripſit.

ὑποβολιμαῖος. α. ὁ. ὑπόβλητος. ſubditicius, eſt & hoc nomine Menandri Comœdia.

ὑπόβολος. pignorationi obnoxius, & obiectus pro pignore, quam hypothecam Iuriſconſulti uocant. Eſt enim ὑπόβολον, τὸ ὑποκείμενον πρὸς λαβεῖν τι τόκῳ, ſiue domus, ſiue prædiũ, ſiue res mobilis ſit. Ὑπόβολον etiã in Pandect. Græcis, idẽ eſt quod λωρεὰ προγαμιαία, hoc eſt, donatio propter nuptias. Ὑπώβολον autem ſecunda producta, ſignificat τὸ ὑποκείμενον ὑπὲρ ὀβολιαίου τόκου. id eſt, quod in uſuras ſextantes obſtrictum eſt pignoratitio conuento, ut ſcribit Euſtath. Bud. Com.

ὑποβορβόρημον. τὸ. fœx, τρύξ.

ὑποβορβορῶ. ῶ. cœnoſus, lutoſus.

ὑποβρέχω. μ. ἐξω proluo, irrigo.

ὑπόβρυχα. in profundo, ſubmerſè.

ὑποβρύχιος. α. ὁ. ſubmerſus, à uerbo βρέχω. ſub aquis latens.

ὑπόβρωμος. α. grauiſculus.

ὑπογάστριον. pecten, ſiue imus uenter.

ὑπογαῦδος. α. ὁ. idem eſt quod ὑπόγλωσσος.

ὑπόγλωσσος. ſubditus, ὑποτεταγμένος ſubterraneus.

ὑπόγειος. α. ὁ. ſubterraneus.

ὑπογονυπετῶ. ſubplico. ſupplicio. τὸ γενείῳ ἅπτεσθαι λιταῖς ὑπογονυπετῶ.

ὑπόγλωσσον. α. ὸ. ſedum maius, quòd in ſubgrundijs fere naſcatur, aizoum maius.

ὑπογλωτίς. ἴδος. ἡ. ſubnatale, ut Gaza uertit in Ariſtot.

ὑπογλυκαίνω. edulcoro, condio, adulor.

ὑπογλωσσίς. ίδος. ἡ. caro qua lingua inferiori maxillæ connectitur, & coronæ genus.

ὑπογλώχιον. ὸ. laurus Alexandrina, à ligula in ſolijs promicante.

ὑπογνύθια. manib. ſubiectis mento aut maxillis.

ὑπογνώτατον. nuperrimè.

ὑπόγραμμα. τὸ. ὠφέλιμον. & ὑπογραφή. καὶ τὸ ἀρματίδι ὑπόμνημα, ᾧ σὺ ὀφθαλμὸς ὑπογράφεσι. Etym.

ὑπογραμματεύω. μ. εύσω. ω. εύκα. ſcriba ſum. Neutr. abſol.

ὑπογραμμός. ὸ. ὁ. pictura, monumentum, typus, exemplar.

ὑπογραφή. ῆς. ἡ. ſubſcriptio. Eſt etiã primæ manus delineatio & deſcriptio, ſiue rudis craſſaq; adumbratio, quæ pars eſt ζωγραφικῆς. Dicitur etiam de pueris, qui aut picturam docẽtur, aut ſcripturam. continet enim ὑπογραφὴ artis rudimenta, atq; inde translatione ſumpta, Plato lib. de Repub. ὑπογραφὴν craſſæ Mineruæ explicationem, non ſubtilem atq; multum artis habentem. Ariſtoteles, ὑπογραφὴν τῶν θεμελίων uocat, foſſam ductam & fundamenti circunſcriptionem. Eſt & fucus apud Lucianum, quo oculos ſublinunt, qua dictione Herodian. libro 4. pro figurato dicto & ridiculo uſus eſt. Bud. Com.

ὑπογραφεύς. à manu ſeruus, amanuenſis, qui dictata excipit.

ὑπογράφομαι. τὸ ψιμυθεῦμαι καὶ ὠχριῶμαι, fuco uel ceruſa illinor. accipitur etiam pro ſuo actiuo. & teror, caluor. Etym.

ὑπογράφω. μ. άψω. ω. αφα. ſubſcribo, id eſt probo & aſſentior, aſtipulor, apud Demoſthenis interpretem. Item τὰ ὑπαγορευόμενα γράφω, id eſt dictata excipio. Item primis lineis deformo, & prima manu aliquid informo, & lineamenta duco: præſcribo, hoc eſt, pueris qui

docentur ſcribo, Plato in Protag. & de Leg. 4. Eſt etiam cõmentarium rerum ſcribo, quarum hiſtoriam alij poſtea enarratius ſcribant, & ornamentis luminibusq; orationis additis abſoluant & expoliant. Iſocrates πρὸς Φίλιπ. Prætereа deſigno, deſtituoq; & faciendum propono & inſtituo: Gregorius in Iul. τὰς ἐκ τῆς ὑπεροψίας, inſtituebantur, deſtinabantur. Bud. Com. Ⓒ Hæc τακτέα. Etym.

ὑπόγρυπ Ⓞ. ος. ὁ. qui eſt ſubaduncо naſo.

ὑπόγυος. ος. ὁ. propinquus, recens, quaſi ſub manibus, γῆ ἢ χὴρ χείρων.

ὑπογυότατα. propinquiſsimè.

ὑποδέρεα. τὰ. torques, monilia colli.

ὑποδακρύω. μ. ύσω. ſublachrymor.

ὑποδεδεμένος. calceatus.

ὑποδεής. ἐος ὁ. ἡ. infimus, indigens, timidus.

ὑπόδειγμα. ατος. τὸ. exemplum, ſignum.

ὑποδείδω. μ. είσω. π. εικα. timeo, ſubuereor. Actiuum accuſ.

ὑποδείκνύω. μ. ξω. π. εχα. præmonſtro, demonſtro per rationem & exempla.

ὑποδέμαίνω. ſubuereor.

ὑποδέμαίνων. ſubtrepidans.

ὑποδέξας. qui probauit.

ὑποδεχνοιάζω. ſubitò, ex improuiſo appareo.

ὑποδεξία. ας. ἡ. ſuſceptio.

ὑποδέξι Ⓞ. ος. ὁ. ſuſceptor.

ὑποδέραιον. monile, ornamentũ colli. Etym.

ὑποδρὶς. monile, torques, ornatus muliebris.

ὑπόδεσμα. pignus.

ὑποδέχομαι. μ. ἐξομαι. ω. εγμαι. ſuſcipio, familiariter excipio, conuiuio accipio, τὸ ὑποπιθές. τὰς χὲρας δέχομαι καὶ δεξιοῦμαι, ἢ φιλοφρονοῦμαι, ἑστιῶ. Depon. accuſ. Bud. Com.

ὑποδέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſubligo. Actiu.

ὑπόδημα. ατος. τὸ. &

ὑπόδησις. ἰος. ἡ. calceus, calceamẽtũ, & puluinus.

ὑποδιαστολή. ῆς. ἡ. ſubdiſtinctio.

ὑποδιδάσκαλ Ⓞ. ου. ὁ. ſubpræceptor.

ὑποδίδωμι. μ. ώσω. π. ωκα. cedo. Neut. datiuo.

ὑπόδικος. ου. ὁ. reus, obnoxius, ſubditus, ſons.

ὑποδιφθερ Ⓞ. ὁ. pellibus indutus.

ὑποδμώς. ῶ Ⓞ. ὁ. miniſter, famulus.

ὑποδοχαύς, ὁ. ὑποδέξι Ⓞ.

ὑποδοχή. ῆς. ἡ. ſuſceptio, receptaculum. Eſt etiã epulum & cõuiuium, feſtum. ab ὑποδέχομαι. Bud. Com.

ὑπόδρα. toruè, quod ſignificat contorſionẽ oculorũ in eum cui iraſcimur. frequens dictio Homero κὰτ' ὀπὶ τὸ ὑπόρα, πλεονασμῷ τοῦ ὀ. Etym.

ὑπόδρακ. ακος. ὁ. toruus, limis oculis, toruo obtutu, ὑποβλεμμαλικῶς. Nicand. Schol.

ὑποδρασία. toruitas, inimicitia, ſuſpicio.

ὑποδριμύς. ύος. ὁ. aliquanta acrimonia amarus.

ὑποδρόμος. miniſtro, ſubſeruio.

ὑποδρομήρης. ου Ⓞ. ὁ. ſeruus.

ὑποδυάω. ſubeo. Neut abſol.

ὑποδύομαι. μ. ύσομαι. π. υμαι. ſubeo, id eſt ingredior. ut ſubire tectum, Cæſ. ſubire portum, Plinio. & ſubeo pro patior, ſuccumbo, ut ſubire cruciatus, Ciceroni. uel ſubeo, hoc eſt obeo, ſuſcipio, ut ὑποδύεσθαι πόνους ἢ κίνδυνον, Xenoph. quod eſt ſubire labores, pericula, Cicero ni. Inde ponitur ſubrepere, ὑπεισιγνάω, in gratiam alicuius ſe inſinuare, colere & obſeruare obſequioſè, Plutarch. in Cæſ. & Polit. 1. Aliquando eſt ſubinduo, condo. Vnde ὑποδύεσθαι ἀντὶ τοῦ ὑποκρίνεσθαι Iouis & ſimulare. Sic ὑποδύεσθαι τὸ πρᾶγμα τοῦ φιλοσόφου. Ariſtot. & Cic. Tuſc. 5. Induere perſonã philoſophi, & ſibijpſi hoc nomen inſcribere. Aliquando eſt urinari. Lucian. ὅτι οἶδ' ὅπως βύθιος ὑποδὺς καθάπερ εἰς λάρον. Bud. Com.

ὑποδύσεις. ὰς. refugia.

ὑποδυσώδης. ους. ὁ. ἡ. male olens.

ὑποδυτήριον. ου. τὸ. latebræ, locus qui ſubiri poteſt ad abſcondenda quæuis. Strab.

ὑποδύτης. ου. ὁ. interior ueſtis, ſubucula.

ὑποδύω. μ. ύσω. ἐόρ. Β. ὑποδῦναι ab ὑποδύνω, τὸ ὑποδύομαι. ſubeo.

ὑποδώριος. ου. genus eſt muſicæ. Plutarcho.

ὑποέικω. concedo.

ὑπόζυγμα. ατος. τὸ. uide ζεῦγμα.

ὑποζεύγνυμι. ſubijcio.

ὑπόζυξις. ιος. ἡ. ſubiũctio, ſubinſertio, ſubnexio, ut uertit Iul. Rufinianus. Eſt autem figura (ut idem inquit) cum ſingulis rebus ſententijs q; ſingula debita uerba iunguntur, ut: Venit hyems, teritur Sicyonia bacca trapetis: Glande ſues redeunt læti, dant arbuta ſyluæ. &c.

ὑποζόφου. ad tenebras.

ὑποζύγιον. ου. τὸ. iumentum, boues, muli, equi.

ὑποζύγια τὰ. impedimenta.

ὑποζυγιόδης. ους. ὁ. ſubiugus, ſubditus, qui non amplius ſui iuris eſt, Ariſtoph. Etym.

ὑποζώματα. τὰ. nauis tabulata, Suidas. ὑπόζωμα. à Gaza in Ariſtot. uertitur ſeptum, præcinctum, uocatur & media pars gubernaculi, quę & ζύλα.

ὑποθαννύω. μ. ώσω. π. ωκα, ſubcingo. Actiu.

ὑπόθωσμα. ατος. τὸ. ſuccinctura.

ὑποθάλπω. ſpe inani foueo, decipio.

ὑπόθεμα. fundamentum, & quaſi baſis.

ὑποθερμαίνω. αυδ. π. ανκα. calefacio. Actiuum accuſ. iung.

ὑποθέρμος. ου. ὁ. ſubcalidus.

ὑπόθεσις. ιος. ἡ. ſuppoſitio, quæ eſt aliquando baſis & fundamentum, ut ſi dicas caudicem ὑποθεσιν καὶ φύσιν arborum eſſe. Aliquando refertur ad principia & elementa ſcientiarũ: ſubiectiones à nonnullis etiam appellatæ. Aliquando diminutionem aut remiſsionem denotat. Vnde καθ' ὑπόθεσιν dicere, eſt tanquam ſuppoſitum, & non ut planè conſtitutum, aut argumentis probatum dicere, Theophraſtus de Cauſ. 6. Sic δι' ὑποθέσεως eſt, quod non ſimpliciter eſt, ſed quodammodo & ex ſuppoſitione, Ariſtoteles Polit. 3. & τῶν μετὰ τὰ φυσ. 3. & 9. Et apud Plutarchum, fatum dicitur eſſe δι' ὑποθέσεως, id eſt excõſecutionis neceſsitatem, non per ſe & ſuapte natura. Sed quando τὸ, αὐτὶ τοῦ πῶ Atticè accipitur (quod etiam in ὑπείπω, & ὑπάγω. pro προείπω & προάγω. & in alijs nonnullis fit) tunc interdum ſignificat ἠπόθεσιν, hoc eſt propoſitum, ut apud Iſocratem, ὡς τὴν ὑπόθεσιν ἐπανελθεῖν. hoc eſt, ad rem, ad cauſam, ad propoſitum redire. Interdum πρόχυμα, id eſt occaſionem, & prætextum, uelamenq; : quod & Latini ſpeciem dicunt, ut ὑπόθεσις τοῦ πολέμου, Plutarchus & Cicero ad Atticum decimoquarto ὑπόθεσιν autem hanc habent, & eam præ ſe ferunt. Interdum προαίρεσιν, ſiue ὅρον, id eſt inſtitutum, ſcopum. ut ὑπόθεσις τῆς δημοκρατικῆς πολιτείας, ἐλευθερία. Ariſtot. Inde pro argumento operis accipitur. Interdum ſignificat id quod Quintil. thema uocat, quaſi facti poſitionẽ uel euentũ. Plin. Iun. & Iuriſconſulti ſpeciem aut caſum: Cic. cauſam ex definito quæſtionum genere. Bud. Com.

ὑποθέτης. conſiliarius, ἀρχηγός.

ὑποθετικός. ὁ. ſuppoſitiuus, hortatiuus, argumentatiuus.

ὑποθήγω. ἐρεθίζω, προτρέπομαι, prouoco, ſubornо, exhortor, ἐπαλείφω.

ὑποθήκη. ης. ſuppoſitio. Item pignus. Item documentum, conſilium, adhortatio, monitũ, præceptum ad uitam inſtituendam. Bud. Com.

ὑποθημοσύνη. ης. ἡ. admonitio, ὑποθήκη.

ὑποθρέπτω. turbo.

ὑποθρύπτομαι. delicior.

ὑποθυμία. ας. ἡ. ſuffimentum.

ὑποθυμιάζειν. ſuffire.

ὑποθυμίδες. αἱ. coronæ de ceruice penſiles, ποδὶ λιβάδαις στέφανοι, Plutarch. lib. 3. ſympoſ. ſunt qui pectorales coronas exponunt: Lesbij ὑποθυμίδας myrti ramulos implexos quibus ſeſe redimiebant, appellant authore Athenæo.

ὑπόθυμ Ⓞ. ὑποστρόχυλος.

ὑπόθυρα uel ὑποθυρεαὶ δόμων. ipſa ualuarum canitas & & iniquitas.

ὑποθωπεύω. μ. εύσω. ευκα. adulor. Neut.

ὑποικοδρέω. μ. ήσω. π. ηκα. guberno, intus habito, reuertor.

ὑποῖν Ⓞ. ος. ὁ. uinolentus.

ὑποίομαι. ſuſpicor.

ὑποιόω. uendico.

ὑποιτός. Hypæpus carmen erat Dianæ propriũ, ut Rheæ λιτυέρσης, & Bacchi dithyrambus, apud Theodoritum. ſunt qui ὑπαιτ Ⓞ. ſcribunt.

ὑποκαθαίρειμ. repugnare.

ὑποκαθέδρα. concedere, dimittere.

ὑποκαθεδρικός. ſubiectus.

ὑποκάθημαι. inſidior.

ὑποκαθίζω. colloco, ſubſideo, recumbo.

ὑποκαίω. μ. αύσω. ſuccendo.

ὑποκάμπτω. flector, conuertor, circumagor, ambages fugæ implico, ut ceruus uel lepus fallere quærens, ὑποστρέφομαι. Xenoph. Bud. Com.

ὑποκαπνίζω. fumo, ſuffio.

ὑποκαπνισμός. genus hauriẽdi fumi nidoriſue.

ὑποκάπτω. præuoro, præripio & deglutio.

ὑποκαρδάντια. ſoporantur.

ὑποκαρδισμός. ὁ. palearum excuſsio. Plutarch.

ὑποκάρφομαι. ficceſco, exaſperor, τραχύνομαι apud Nicand.

ὑποκατοδαίνω. ſubingredior, deſcendo.

ὑποκατάβασις. receſſus, conceſsio, παραχώρησις.

ὑποκαταπλινόμενος. cedens ac ſubmittens ſeſe.

ὑποκατακλίνω. μ. ινῶ. π. κα. ſuccumbo, ſubmitto me, inclino. Depon. accuſ.

ὑποκατάκτητος. ὁ. ſubſtitutus.

ὑποκέκω. ὑπείκω. ſubſum, reuertor.

ὑπόκειμα. ſubiaceo. Depon. datiuo.

ὑποκέιμενα. pignora, hoc eſt, bona quæ in creditum ſubiecta ſunt & ſuppoſita.

ὑποκείμενον. ὸ. ſubiectum, materia.

ὑποκέχανε. dehiſcit, hiauit.

ὑποκηρύττω. μ. ύξω. π. υκα. nuncio ſiue prædico per præconem.

ὑπόκιβδ Ⓞ. ος. ὁ. ſubrufus.

ὑπόκισις. hypociſtis etiam Latinè ſic dicta, quod naſcatur ad radices ciſti fruticis.

ὑποκλέπτω. fallo, celo.

ὑποκλύζω. μ. ίσω. π. ικα. diuulgo. Neut. accuſ.

ὑποκλίνομαι. declino, inclinor.

ὑποκλύζειν. repurgare.

ὑποκνίζομαι. prurio, titillo.

ὑποκομψίας. elegans, facetus.

ὑποκονίομαι. ſabulo aſpergor, quod ſolent gymnaſtæ, ne lubricus corporis nudi & ceromate inuncti contactus, manus fallat, Plutarch. δι' ὑποκονίεται, τῶν λαβὴν ἔυδονον ποιῶν καὶ ἀφυκτον.

ὑποκόπτω. ſuccido.

Ὑποβρίζομαι. μ. σομαι. blandior, per diminutionem loquor, rem odiosam speciosonomine appello, aut minus inuidioso, hoc est, εὐφήμως ὀνομάζειν, honestis appellationibus rem scelleratam & pudendam celare & prætexere. Plato de Legib. 2. & Polit. 5. Sic Vergil. Coniugiū uocat, hoc prętexit nomine culpā. Xenoph ἀφημν. 2. contrario modo accipit pro inuidioso nomine appellare. Depon. accus.

Ὑποβόεισμα ατος. τὸ. diminutio, malæ rei integumentum, & speciosa appellatio, auribusq; blandiens. Bud. Com.

Ὑποβοεισμός. idem.

Ὑποβοεισμός. ᾱ. ὁ. diminutiuus.

Ὑποκρίνω. μ. ἐῶ. resono, respondeo, ad gratiam adsono, placide pulso fides in concinnanda ad numeros cythara Pindari interp.

Ὑποκρητηρίδιον. τ. cratercula.

Ὑποκρίζωῖ diminuere.

Ὑποκρίνομαι. falsò accuso. Item simulo, ὑποδύομαι. ut ὑποκρίνομαι προαγωγεύειν, pro agere, Pausan. Est etiam respondeo, τὸ ἀποκρίνομαι. Plutarch. αὐτὸς αὖ, ἔφη, σὺ ἔδωρ βιβλίον ὑποκρίνασθαι, Tu tibi ipse responderes melius. Quanquā ὑποκρίνομαι ἐμαυτῷ. significat etiā γὼ ἐμαυτῷ ὑπολογίζομαι, & ἐμαυτῷ κρίνω, mecum æstimo & iudico. Quare eo in loco Plut. significare potest, tu melius hæc tecum æstimabis & iudicabis. Sic Hippoc. ἐγὼ μὲν ἂν ἀνασὰς ὑποκρινάμην ἐμαυτῷ τὸ ὄναρ, Sic mecum in somnio æstimabam atq; interpretabar. Et apud Philostr. ὑποκρινεσθαι. Bud. Com.

Ὑποκρένω. μ. ινῶ. π. ικα. simulo, respondeo.

Ὑπόκρισις. ισος ἡ. simulatio, pronunciatio. Hypocrisis (inquit Iul. Rufinian.) Latinè pronunciatio, est figura sententiæ, cum aduersarium gestu & pronunciatione extollimus, uel abijcimus & spernimus, ut: Cantando tu illum? aut unquam tibi fistula cera iuncta fuit? &c.

Ὑποκριτής. ῆ. ὁ. hypocrita, mimus, simulator, histrio, quòd simulet ac imitetur alterius personam, uel quòd choro respondeat. Est etiam coniector, uates.

Ὑποκριτικός ᾱ. ὁ. aptus ad agendum.

Ὑποκριτικώτατος. maximè simulatus est.

Ὑποκρούω. μ. σω. τ. κα. reluctor, id est simulo, incuso, refello, obloquor, siue responso, prohibeo, reijcio, ὑποβάλλω. Actiu. accus.

Ὑποκρύπτομαι, &

Ὑποκρύπτω. occultè condo, abscondo, clanculum repono.

Ὑποκύσλης. locus riguus & humectus.

Ὑπόκυκλος. ᾱ ὁ rotundus, uolubilis, τροχοφόρος.

Ὑποκυλα. rotulæ, astragali, propriè qui fundo pe-

tripodum subijciuntur.

Ὑποκυματίζεσιν. subfunduntur.

Ὑποκύπτω. μ. ὑψω. τ. υφα. succumbo. Neutrum datiuo.

Ὑπόκυρσος. ᾱ. leuiter pandens.

Ὑποκυσαμύη. &

Ὑποκυσαμύη. ης. ἡ. prægnans, ἐγκυμονήσασα, ἔγκυος γενομένη, ἐγκύμων.

Ὑπόκυφος. subcuruus.

Ὑποκύψειν. demissis oculis uidere.

Ὑποκώφ. una ex comœdijs Varronis.

Ὑποκώλια. internodia, femina, furæ.

Ὑποκωμῳδέω. μ. ήσω. τ. ηκα. æsimilo, comicè mordeo.

Ὑπόκωφος. ᾱ. ὁ. subtiliter audiens, surdaster.

Ὑπολαΐς. ἡ. alias ὕλλαΐς. nomen auis apud Aristotelem, à Gaza uertitur curuca.

Ὑπολαλῶ. submurmuro, obloquor.

Ὑπολαμβάνω. μ. ὑπολήψομαι. τ. ὑπείληφα. credo, puto, arbitror, suspicor, conijcio, capio, deprehendo, recordor, accipio sermonē, discerno, ratiocinor in re ambigua, interpello sermonem, respondeo. Est etiā τὸ προλαμβάνω. Thucyd. ὀλίγαι αὖ λείπυραί γε ὑπολαβοῦσαι βίᾳ ἡμῶν εἶχον. ἰὼ ὑπολαμβάνω ἵππον, est equū fræno sistere, & coërcere, quod etiam ἀναλαμβάνειν & ἀνέχειν dicitur, Xenoph. Bud. Com.

Ὑπολαπάζω. euacuo.

Ὑπολαύνω. μ. αυῶ. lenio.

Ὑπολέβομαι. destillo, liquefio, diffluo.

Ὑπολέπομαι. μ. ἕψομαι. τ. ειμμαι. resto, relinquor. Et actiuè relinquo, reliquum facio, cum accusatiuo.

Ὑπολέπω. μ. λείψω. τ. ειφα. derelinquo, deficio. Actiu. accus.

Ὑπολευκαίνω. μ. ανῶ. τ. γκα. subalbidum facio, aut pallidum.

Ὑπόλευκος. ᾱ. ὁ. albicans.

Ὑπολιύω. ᾱ. ὁ. torcularis.

Ὑπόλειψις. ισος. ἡ. reprehensio, opinio, suspicio, cōiectura, rudis & crassa cognitio.

Ὑπολίζονες. οἱ. minores magnitudine corporis.

Ὑπόλιθος. ᾱ. ὁ. saxosus.

Ὑπόλισσος. ᾱ. ὁ. habens nates graciles & detritas, depygem uocat Flaccus.

Ὑπολισφος. ῐ. ὁ. lubricus.

Ὑπόλιχνος. ᾱ. ὁ. gulosus.

Ὑπολογίζομαι, &

Ὑπολογίζω. μ. ίσω. τ. ικα. suspicor, prætexo, simulo. Item cogito, reputo, æstimo, rationem habeo, λόγον ἔχω, ὑπολογον ποιέμαι. Demosth. πρὸς ἐφ. μηδὲν ὧν ἠδίκηθε, φὶ οἷς ὧδε διέθηται ὑπολογισάμενοι, Iniuriarum prætéritarum rationem nullam habentes in his rebus, quæ fi-

dei uestræ permissæ sunt. hoc est iniurias non reputantes.

Ὑπόλογος. ᾱ. reputatio, æstimatio. ut οὐ μισθοῦ ὑπολόγου πίθεσθαι, flocci facere: & ἔδωρ μοι ὑπόλογος γίνεται, Hoc mihi ad salutem cedit. Hoc iure imputare alijs possum. Athen. lib. 4. οὗτοι τὰ στέγη τῆς τοῦ βασιλέως εἰς ὑπόλογον λαμβάνουσι, Isti à rege accipiunt uictum, qui in stipendia cedit & imputatur. Bud. Com.

Ὑπόλοιπος. residui, relicti.

Ὑπολύσιτος. cantus genus est, de quo Plutarchus in Mus.

Ὑπολύω. soluo propriè calceamenta.

Ὑπομάζιος. ᾱ. ὁ. infans adhuc lactens, subrumus.

Ὑπομαλής. ὲς. ὁ. ἡ. aptus, expeditus.

Ὑπόμαργος. ᾱ. subinsanus, uecors.

Ὑπομάστιος. ᾱ. ὁ. lactens.

Ὑπομβρον. madidum, ὑπόπνον, ὕφυγρον.

Ὑπομειδιάω. μ. άσω. τ. ακα. subrideo. Neutrum absolutum.

Ὑπομένη. ἡ. sustentatio.

Ὑπομένω. μ. νῶ. expecto, fero, sustineo, hoc est animum inducere possum, ἀνέχομαι: quod uulgò dicitur animum & cor habere possum, & cum animo construitur. Demosth. οἱ καὶ τὴν χώραν καὶ τὴν πόλιν ἐκλιπεῖν ὑπέμειναν. Budæus. Com.

Ὑπομνλαφῆσαι contrectare. ὑποψηλαφῆσαι.

Ὑπομιμνήσκω. μ. ήσω. τ. κα. memoro, suggero, in memoriam reduco. Actiu. accus.

Ὑπόμνημα. ατος. τὸ. recordatio, commentarium, monumentum. Bud. Com.

Ὑπομνηματιστής. τοῦ. ὁ. legens commentaria, à consilijs, admonitor.

Ὑπομνηματίζομαι. commentor.

Ὑπομνηματισμός. τοῦ. ὁ. decretum, regestum, commentum.

Ὑπομνηματογράφος. à commentarijs.

Ὑπομνῆσαι. commonefacere.

Ὑπόμνησις. ι. ἡ. monitio, recordatio. uide ἀνάμνησις. in Ammonio.

Ὑπόμνημα. certamen profero, comperendino, causam differendam censeo & peto, & quò minus iudicetur intercedo, prorogo, in aliud tēpus reijcio. Id est τὸ ὑπερτίθεσθαι καὶ ἀναβάλλεσθαι τὴν δίκην προφάσει ἀσχολημίας ἢ νόσου. Bud Com.

Ὑπομονή. ῆς. ἡ patientia. expectatio, requies. Vide supra in Παράδοξον.

Ὑπομονικός. ῆ. ὁ. patiens.

Ὑπομόχλιον. τ. ου. uectis.

Ὑπόμυζος. ᾱ. ὁ. fœtidus, odiosus.

Ὑπονέμομαι. μ. ἔμαι. defraudo, decipio.

Ὑπονήσιον, subiectum Neio monti Thraciæ, uel

ut alij Ithacæ, locus arborum plenus, ad quas naues religabant.

Ὑπονοέω. μ. ήσω. π. ηκα. suspicor, suspectum habeo. Actiu. accus.

Ὑπονοθεύω. adultero, corrumpo.

Ὑπόνοια. ας. ἡ suspicio. Item superbia, confidentia. Est etiam παρὰ ὑπόνοιαν figura, cum aliud dicitur quàm audiens expectabat, ut illud Aristoph. πεισόπαππ ἤγημαί σε καὶ ἐλευθέρωσα. Vide supra. Παράδοξον.

Ὑπονομεύω. cuniculos facio.

Ὑπονομή. ῆς. ἡ. fraus, cloaca.

Ὑπόνομα. τὰ. ulcera maligna, & ueluti per cuniculos repentia.

Ὑπονοστέω. μ. ήσω. redeo, titubo, aberro, grauor senectute.

Ὑπονύσσω. pugno, conficio.

Ὑποξενίζω. peregrina commemoro.

Ὑποξέω. μ. ήσω. τ. ηκα. perfectè sculpo. Neutrum accusatiuo.

Ὑπόξυλος. ᾱ. ὁ. subligneus, adulterinus.

Ὑποξυρέω. μ. ήσω. subrado.

Ὑπόξυρος. subrasus, incuruus, humilis.

Ὑποξυς. υος. acuminatus.

Ὑποξύω. τὸ. ὑποξυρέω. Accipitur etiam pro alluo & prætersluo.

Ὑποσεγὸς. pro ὑπαργός.

Ὑποσπασῆν. uentrem deijcere.

Ὑποσπεζία. ας. ἡ. humiliatio.

Ὑποσπελίας. qui est colore subliuescente.

Ὑποσπέμπω. clanculum submitto, suppono, suborno, furtim ablego.

Ὑποστεγηκώς. ὁ. perculsus metu, territus, attonitus, subiectus.

Ὑποστεγηκώς. idem.

Ὑποστρώφω. μ. άσω. τ. ακα. matureſco, crescо, nigresco. Neutr. absol.

Ὑπόστερος. ὁ. subpetrosus.

Ὑποστίζω. μ. άσω. τ. ακα.

Ὑποστίζω. ἐκθλίβω. exprimo, fugillo, uitupero, derogo, castigo, elido, humilio, siccum & squalidum reddo. Actiu. accus.

Ὑποσπίμπλαμαι. plenus sum, impleor.

Ὑποσπιμπράναι. incendere.

Ὑποσπινέω. inebriari clanculum.

Ὑποσπίπτω. subiaceo, succumbo. Neut. datiuo.

Ὑποσπλακίη ης. ἡ. subiecta monti πλακίη.

Ὑπόσπλακος. ᾱ. ὁ stratus.

Ὑποσπλάσιοι. οἱ. replicati numeri.

Ὑπόπλεος. ᾱ. ὁ. plenus.

Ὑπόπλεως. idem, Atticè.

Ὑποσοσλαχωρέω. μ. ήσω. τ. ηκα. impedio.

Ὑποσπόδιον. τ. ὁ. scabellum.

Ὑποσπόδιον. τὸ. suppedaneum.

ὑποτοίνυϑος. ὁ. ſimulatus.
ὑποτοιοῦμαι. τὸ πρὸς τοιοῦμαι. id eſt mihi authoro, ad authoritatem meam fidemq; traho, occupo, concilio mihi, dicto audientem mihi reddo, ſubigo & ſubiugo mihi. Item ſimulo, ὑπονοῶ, νομίζω, προσποιοῦμαι. Bud. Com.
ὑποτόλιος. ὁ. ſubcanus.
ὑποτραγύνϑος. ſubiectus.
ὑπότριχες. ὀδόντες. ſubiecti.
ὑπότριχες. pedes habens.
ὑπότροπος. ὁ. forma nauis.
ὑπότρηρος. ὁ. pennatus, leuis, celer.
ὑποτρόμος. μ. ὀδύνη. &
ὑποτρύω. μ. ὀδύνω. π. ὀδύνη. ſuſpicor, uereor, & ſuſpectum habeo, dubito, puto, coniecto. Actiuum accuſ.
ὑπωπτήσσω. μ. ὑξῶ. ω. ξα. formido, reuereor. Neutr. accuſ.
ὑποπτος. ὁ. ſuſpectus, inimicus.
ὑπόπτωσις. concidentia, ruina.
ὑπόπυον. malũ in oculo, abſceſſus corneæ, cum pus in cornea mẽbrana colligitur purulentũ.
ὑπόπυρρος. ὁ. ſuccenſus, ſubiratus, ſubrufus, ſubrubicundus.
ὑπόρρος. ὁ. montis exceſſus, ſiue eminentia. Et ὑπόρειον, ſub monte ſitum. Vide ὑπώρεια.
ὑποφήτης. ὁ. qui obſcurè per naſum loquitur.
ὑπόφειον. paruum promontorium, ὑπόρρειον.
ὑποῤῥάπτω. confuo, compono,
ὑπόῤῥαβος. ὁ. breuem uiſum habens.
ὑποῤῥέω. μ. ὀδύνω. π. ὀδύνη. ſerpo. Neutr. abſol.
ὑποῤῥωδέω. ὁ. ouis habens agnũ, grauida ouis.
ὑπόῤῥιζος. radix, ſubiectum radici, quod eſt infra radicem.
ὑποῤῥίνιον. barba ea quæ ſub naribus enaſcitur. Dicitur etiam προσωγώνιον, & locus ipſe ſub naribus muſtacem uocant Latini, & μύσταξ Græci.
ὑποῤῥοιζέω. μ. ἠσω. ſtrido.
ὑποῤῥόαβοι. contubernales, ὑπόσκηνοι.
ὑποῤῥύπτω. clam fodio, cuniculos ago.
ὑποῤῥωδέω. horreo. Actiu. accuſ.
ὑπόρρυον. ſub monte ſitum.
ὑπορύσσω. μ. ὑξω. ω. υχα. ſuffodio. Actiu. accuſ.
ὑπόρφυρος. ὁ. ὁ. leuiter purpureus.
ὑπορχεῖσθαι. ſaltationem choro canenti accommodare, προσχορεύειν. Athenæus.
ὑποχήματα. τὰ. cantilenæ, quæ ſaltantibus accinebantur, Luciano. uel geſtus ſaltantium, qui uelut comites erant & aſſeclæ ſaltationum, ſine quibus ſaltationes non placebant. Bud. Com.
ὑπόστελλος. rimoſus.
ὑποπάσσω. μ. ασω. adblandior.
ὑπόσκιος. ὁ. ὁ. depeculor, Herodot. χρήματα ὑποσκιόμενοι. Item ὑποσκίζειν ἢ δολοῦν, eſt

præcedere & alios à tergo relinquere, παρέρχεσθαι καὶ ὑφαιρεῖσθαι. Euſt. Iliad. ν.
ὑπόσκληρος. ὁ. ὁ. mobilis.
ὑποσπάδες. uocatur à medicis aqua intercus, quæ corpus uniuerſum tumefacit. ἀλλαντίασις.
ὑποστέργω. ὁ. intercus.
ὑποσείω. μ. εἴσω. π. εικα. latenter excutio.
ὑπόσμυνος. ὁ. ὁ. grauis.
ὑποσπείρα. modicè aperta.
ὑποσημαίνω. indico, ut τὸ νόημα αὐτὸ ὑποσημαίνει. Aliquando ſignificat προσημαίνω, quod eſt præſignifico, portendo & ſignũ do, anteſignanum me præbeo, & authorem ſuaſoremq; Plato de Rep. 8. Vnde ὑποσημαίνειν τὸ εἰς ἔφοδον, claſsicum canere.
ὑποσημείωσις. ὁ. ἁ. ſubſcriptio.
ὑποσιώπησις. reticentia, ſuppreſsio ſermonis. Etym. Eſt enim figura orationis, idem quod ἀποσιώπησις.
ὑποσκαλμός. locus ubi alligantur remi, σκαλμὸς βάσις. Bayfius.
ὑποσκελίζομαι, &
ὑποσκελίζω. μ. ίσω. ω. ικα. ſupplanto, hoc eſt ſupposito pede aliquem in terram deijcio, euerto, ſubuerto, fraudo, decipio. Actiu. accuſ.
ὑποσκιάζω. ὑπεξαίρω. ſummoueo, ſubduco, clã tollo, ſuſtollo, ſuſcipio, aſsimilo, adumbro, per ficio metaphoricè. Etym.
ὑποσμήχω. paulatim uro, premo, tero, moleſtè conficio.
ὑποσμίχμα.
ὑποσμύχω. paulatim uel ſenſim ſuffulgeo, ſubluceo, tacitum reddo, abſcondo, claudo, irito, incito, ſuccendo, diſturbo, affligo, opprimo, domo, conficio. Etym.
ὑποσόλοικος. ὁ. ὁ. ineptius, ſubabſurdum, inconguruum.
ὑποσοφίζω. μ. ίσω. π. ικα. diminuo, decurto, egenus ſum. Neutr. accuſ.
ὑποσπασμός. morbus oculorum, cum reuma multum & calidum per oculos fertur, ac propterea uultus ruber apparet.
ὑποσπάω. μ. άσω. ω. απα. diuello. Actiu. accuſ.
ὑποσπείρω. occultè ſubſemino.
ὑποσποδίζω. incinereſco.
ὑποσπονδος. ὁ. ὁ. ſocius, confœderatus.
ὑπόστε. ſuſtine.
ὑποστάθμης. ὁ. ἡ. fex, hoc eſt, id quod craſsius in liquoribus in fundo ſubſiſtit.
ὑπόστασις. ὁ. ἡ. ſubſtantia, ſiue natura ſubſiſtens. Theologis ὑπόστασις in trinitate diuina idem eſt quod οὐσία, & πρόσωπον, Gregor. εἰς τὰ ἅγια. Eſt etiam audacia & fortitudo, animiq; præſentia, Polyb, Bud, Com. Apud Sophocl. in

ſeſsionem, hoc eſt, inſidiarum locũ ſignificat. Menandro fœculentum uini ſubſidentem notat. & apd Medicos in lotio ὑπόστασις ſedimentum uocatur, quòd craſsius infundo ſubſidet.
ὑποστάτης. ὁ. furcifer, & ὁ ὑποσιτίας, qui condidit, & in naturam rerum edidit, Dionyſio. Budæus ibidem. Vide ὠνιστὴς in Ammonio.
ὑποστελικός. ὁ. ὑπομνηστικὸς καὶ παραβαλέσθαι, præſidens. Significat etiam anthorem & conditorem ſubſtantiæ. Bud. ibidem.
ὑποστιχύσιον. augeretur, αὐξοίτο δίκην στιχύων.
ὑποστόμωμα. ſubtegulanea, in ſubgrundis naſcentia.
ὑποστεγέω. ſupertego. Actiu. accuſ.
ὑποστέλλομαι. μ. ὄμαι. &
ὑποστέλλω. μ. ελῶ. ω. αλκα. formido, uereor, reprimo, paulum timeo, diſsimulo, præuaricor, nec contentis uiribus ago, uires remitto, hoc eſt nõ acriter, nõ omni conatu ago, conſultò uincor, & cedo pari, quod etiam ὑφίεσθαι dicitur, ut qui gratificandi gratia & obſequendi contentionẽ remittunt Deponens accuſatiuo. Bud. Com.
ὑποστερίσκω priuo.
ὑποσφίγγω. μ. ίσω. ω. ιγα. mitto ſub pectore. Neutrum accuſ.
ὑπόστερνον. ſub pectore.
ὑπόσυμα. ſedimentũ, & quod ex urina ſubſidit. Dicitur etiam pro hypoſtaſi. Bud. Com. ὑποστήματα Φλωβίας apud Ariſtotel. Gaza uertit ſedimenta alui.
ὑποσχεῖν. ſubſedisſe, promittere, ſubire, cedere, uide ὑφίστημαι.
ὑποσφίγγω. μ. ίσω. ω. ιγα. cõfirmo, alleuio, fulcio. Actiu. accuſ.
ὑποσχήσομαι. digrediorab illo.
ὑποσίλβω. reſplendeo.
ὑποσολή. ῆς. ἡ. repreſsio, ſubtractio, fuga, ſubmiſsio, timiditas, & metus non planè nec ingenui loquentis, & præuaricatio.
ὑποσόρνυμι. ſubſterno.
ὑποστάτης. ὁ. ὁ. dux ſecundarum partium.
ὑποστατηγοῦντες. οἱ. ſecundum locum ab imperatore obtinentes.
ὑποστρέφομαι τὸ ὑποκύμπτω, flexu fallo. Inde factum, ut ὑποστρέφεσθαι ſit δολοῦσθαι, & fugitando ludificari.
ὑποστρέφω. μ. ἐψω. ω. εφα accedo, poſtliminio reuertor, ἀναστρέφω. Neutr. abſol.
ὑποστροφή. ῆς. ἡ. ius poſtliminij, impoſtura, ἀπάτη καὶ δόλωσις, quæ etiam στροφὴ dicitur. recidua, reuerſio, reiteratio, Hipp. ὑποστροφὴν τοῦ ἐρυθήματος uocat, quando rubor recurrit.
ὑπόστροφος. reuerſus, redux.
ὑπόστρωμα. ſtragulum, quod ſubſternitur.

ὑποστρώννυμι. μ. ώσω. π. ωκα. ſubſterno.
ὑποσύρω. ſubſtringo.
ὑποσυγχύτως. confuſè. nullo ordine.
ὑποσύλοικος. ὁ. incongruus.
ὑποσείρω. retraho.
ὑποσφαγμα. τὸ. Hypotrimma eſt cõquis & obſoniorum concinnatorium uſitatum, ex ſanguine commixto cõfuſoq; cum melle, caſeo, ſale, cymino, & interdum etiã aceto & lacte, odoriferisq; frondibus contuſis, Hipponax ὑποσφαγμα σικύας dixit, ſæpiæ atramentum, Euſt. Iliad. ϒ.
ὑπόσφαλμα. ruptio uenæ ex ictu & plaga plerunque proueniens, ἀπὸ τοῦ σφάλλειν.
ὑποσχέθω. detineo. Actiu, accuſ.
ὑποσχεῖν. ſuſtinere, ſuſpicari, repoſcere, ὑποδέχεσθαι ὑπολαβεῖν, ἀπαιτεῖσθαι.
ὑπόσχεσις. ὁ. ἡ. promiſſio, profeſsio. Ammon. diſtinguit ab ἐπαγγελία.
ὑπόσχομαι, καὶ ὑποσχέσθαι. promitto, paciſcor, annuncio. Etym.
ὑποσχόμενος. ὁ. ſponſionem faciens.
ὑποταγή. ῆς. ἡ. ſubiectio, ſubmiſsio, ſubiurgatio, obedientia.
ὑποτένων. ὁ. ὁ. ſubligatus.
ὑποτακτικός. ὁ. ὁ. ſubiunctiuus.
ὑποτεράζω. conturbo, terrefacio.
ὑποτίθω. μ. ὰξω. π. αχα. ſubdo, ſubiugo, ſubijcio ſubigo, Actiu. accuſ.
ὑποτάσσομαι. ſubditus ſum, obedio.
ὑπόταξις. ſubordinatio. uide πρόταξις in Appendice de uocab. militar.
ὑποτείνομαι. αὐτὶ τοῦ προτείνομαι, prætendo, opponо, προίσχομαι, offero. Plato poſuit pro eo quod eſt interrogando & diſputando proponere & exponere.
ὑποτείνω. τὸ. προτείνω, ὑποβάλλω, ὑποφαίνω, exhibeo, protendo, oſtendo.
ὑποτείνουσα. linea eſt trigoni orthogoni, quæ utra que latera recti anguli complectitur. Athenæus lib. 10. Bud. Com.
ὑποτελέω. μ. έσω. ω. εκα. ſoluo tributum.
ὑποτελής. ὁ. ὁ. ἡ. tributarius.
ὑποτέμνομαι. intercipio, tranſitu arceo, ὑποτέμνομαι τὸν καιρόν, τὸ ὑφαιρεῖσθαι, aufero & præcido tempus.
ὑποτέμνω. μ. ὑποτεμῶ. π. ὑποτέτμηκα. præcido, incido, ſuccido, præuenio, doloſè succido uel præcido. à coriis, quæ ſi obliquè ſuccidantur craſsiora apparent.
ὑποτίθεμαι. μ. ήσομαι. π. εμαι. ſupponere uel ſuppoſitare. hoc eſt uelut ſubiectũ ponere. ut ὑποτίθεμαι παραδείγματα καὶ ἰδέας, Ponens exemplares rerum formas, quas ideas appellant Plutarch.

Plutarch. in Platon. quæſt. Et eſt minus quàm ἀπροαίνεσθαι, quod eſt pro comperto ponere. Inde pro conſtituere ponitur, & quaſi δογματίζειν, Ariſtot. τῶν μετὰ τὰ φυσ. 9. & apud eundem, ὅπ ἐὰν λαλῶσι ὑποθώμεθα. Quod autem nos recte hoc cenſuimus & decreuimus. Ponere eſt apud Ciceronem de Leg. Vt honeſta in uirtute ponantur, in uitijs turpia. Idem, Ponunt philoſophi nobis à natura noſmet eſſe commendatos. Huic opponitur ἀναιρῶ, id eſt tollo. ut Epicurus Dei prouidentiam tollit. Aliquando ὑπὸ Atticè ualet πρὸ, quemadmodum in ὑπάγω, & ὑπαίτιος fit, & tunc ὑποτίθεσθαι ſignificat proponere, inſtituere. Iſocr. ἄναξιον μὲν δοκῶ πρὸς τὰ μέρη διατείθειν, ὑποθέμενος πρὸς τῶν ὅλων ἐρεῖν, Cum in exordio pollicitus ſim de omnibus dicturum. Aliquando eſt etiam argumentum & materiam ſcribendi ſumere. Plutarch. in Homer. ὁ δὲ ὅμηρος ὑποτίθεται πράξεως παραδείγμους. Aliquando eſt admonere, conſilium dare, hoc eſt παραινεῖν καὶ συμβουλεύεσθαι, & præceptiones dare doctrinæ moralis & philoſophicæ, Baſil. ἤγεμ.

Aliquando eſt pignori datum accipere, quod eſt fœnerantis. Pignoror Latini dicũt, ut apud Ciceronem Philip. 14. Mars ipſe ex acie fortiſſimum quenque pignorari ſolet. quod eſt quaſi pignus accipere, & ſibi aſſerere, obnoxiumque ſibi & debitum capere. Vide δέεσθαι apud Ammonium.

Ὑποτίθημι. μ. ήσω. ω. ηκα. quod eſt debitoris. Pignoro Latinè dicitur. Significat quoq; ſicut ὑποτίθεμαι, ſuppono, & principia pono. Item propono. Item conſulo. Legitur & ὑποτίθεται, pro ſuſpicatur. Bud. Com.

Ὑποτιμάω. μ. ήσω. ω. ηκα. irrogo pœnam, condemno. Plutarch. Ὑποτιμᾶσθαι τῷ ἀξίαν εἰς τὸ δεκαπλάσιον.

Ὑποτίμησις. pœna, & πρόφασις.

Ὑποτίτθιος. infans lactens.

Ὑποτομάδες. αἱ. abſciſſæ, præcipites.

Ὑποβομβυλίζω. μ. ύσω. ſubmurmuro.

Ὑποβραίζω. μ. άσω. ω. ακα. conjecto, puto, delibero. Actiu. accuſ.

Ὑποπτεύω. μ. ήσω. ω. ηκα. ſuſpicor. Neutr. accuſ.

Ὑποβρέμω. ſubtremiſco. & de ſenibus dicitur qui membris ſunt tremulis.

Ὑποστρέχω. τὸ ὑπέρχομαι, ſubeo. Baſilius translatè poſuit prò ſurrepere & latenter inſinuari. Xenoph. pro curſu comprehendo dixit, uel fugientem reprehendo. Bud. Com.

Ὑποστρέω. μ. έσω. ω. ηκα. ſuſtineo, tremo, præ timore fugio. Actiuum accuſ.

Ὑπόχριμμα. τὸ. intritus palmulæ melle conditæ, & aliorum condimentorum. Item ueſtitiæ.

Ὑπώτριος. οῦ. ſubtertius, Capella interprete. libro ſeptimo.

Ὑποτριόρχης ἱέραξ. ſubbuteo accipiter, interprete Gaza apud Ariſtotel.

Ὑποτροπάζειν νόσῳ. dixit Hipp. morbum recidere, iterato recrudeſcere.

Ὑπότροπος. ον. ὁ. rediens, redux.

Ὑπότρομος. ſubtimidus, ſubtremulus.

Ὑποτρόχαλος. ὁ. ſubrotundus.

Ὑποτυπᾶσαι, &

Ὑποτυπόω. μ. ώσω. ω. ωκα. per figuram demonſtro, deſigno, informo rem aliquam, hoc eſt, ſummaria deſcriptione deſigno (quod & περιγράφω dicitur) circunſcribo, repræſento. Item ὑποτυποῦμαι animo uerſo & imaginor. Herodianus τοιαύτας δὴ τυραννίδος εἰκόνας ὑποτυπούμενος, ἐδιδάσκει τε καὶ ἤλπιζεν. Budæus Comment.

Ὑποτύπωσις. εως. ἡ. informatio, deſignatio, diſpoſitio. Eſt & figura, quæ euidentia & illuſtratio dicitur, quando res ita ſcribendo exprimitur, ut uideatur delineari, uel (ut inquit Fab. 9.) propoſita quædam forma rerum, ita expreſſa uerbis, ut cerni uideatur potius quàm audiri. Bud. Com.

Ὑπότυφλος. ὁ. luſciоſus.

Ὑποστύφομαι. ſuccendor. Philoſtr. ὑποστύφεται τὰς ὄψεις.

Ὑποστύφω. ſuccendo, comburo.

Ὑποτυχών. ῶν. ὁ. tempeſtiuè qui ſubdidit, qui reſpondit.

Ὑπόγαιος. ſubterraneus.

Ὑπόλεως. ὁ. ſaniei plenus, ſubputridus, inflammatus. nam ὕπτιλαι ſunt ulcera oculorum quæ non apparent. Item doloſus, fictus.

Ὑπόλεως. latenter.

Ὑπουράνιος. ὁ. ſub cœlo exiſtens.

Ὑπουργέω. μ. ήσω. ω. ηκα. ſeruio, miniſtro, cum datiuo.

Ὑπουργία. ας. ἡ. miniſterium, officiũ, ſubſidium.

Ὑπουργός. ὁ. qui obſecundat, miniſter eſt.

Ὑποτυγχάνω. protinus & commodè, appoſitèq; reſpondeo, ὑπολαμβάνω. Capitur etiam pro ὑποφέρω. Plutar. ἀλλ' ἴσως ὑποτύχοιμ' ἂν φάναι, At enim erat filius tuus. Bud. Com.

Ὑποφαίνω. μ. ανῶ. ω. γκα. oſtendo. Actiuum.

Ὑποφέρομαι. ſubſiſto, labaſco aut titubo, nec firmiter nitor, ſed peſſum eo. Plutarch. in Sertor. Et tenorem non ſeruo, nec ordiuem conſtitutum. oberro, ὑποβάλλομαι, apud eundem in Lycurgo. Bud. Com.

Ὑποφέροντες. οἱ. aduerſarij.

Ὑποφέρω. ſuffero, ſubduco, tranſuerſum rapio, id eſt παραφέρω. Item προφέρω, id eſt objicio, exprobro Attiecè, ſicut de ὑπάγω, & alijs nonnullis dictum eſt, Herodi. Inde ὑποφορὰ objectio, & ἀνθυποφορὰ, exceptio, objectioni oppoſita. Eſt etiam ueſtigium fallo, & pedem aufero. ut ὁ δ' ἄνεμος ὑπέφερε τὰς ὁδιπόρους τὰς, Ventus ualidus non ſinebat pedem ſublatum figere humi. Et χώρια ὑποφέροντα dicuntur, quæ ueſtigium fallunt præ lubricitate, hoc eſt δύνηρα, ut inquit Pollux.

Ὑποφεύγω. ſubterfugio.

Ὑποφυτεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. ſum ſubuates, ſum antiſtes, ὑπεγγυῶ. χρησμολογῶ. Vnde ὑποφυτία deducitur, quę à prophetia ita differt, quòd hæc futura prædicit, illa autem quæ uel fiunt, uel facta iam antea ſunt, exponit. Eſt etiam ὑποφητεύω enarro & interpretor, quaſi per manus acceptum. Accuſ.

Ὑποφήτης. ου. ὁ. ſubuates, id eſt qui ab alio oraculum acceptum promit. Accipitur etiam pro ipſomet propheta, ſiue uate & ſacerdote.

Ὑποφυλακὴ πάσης. dicuntur à Dionyſio angelorum ordines, qui diuina interpretandi munere funguntur, & quæ diuinitus acceperunt, aut à ſuperioribus ordinibus deinceps hauſerunt: infimis ordinibus quaſi per manus tradunt, & illi rurſus uiris ſanctis & deo plenis enunciant & produnt, qui etiã ob id ἐκφάντορες & ἐκφαντορικοί. Bud. Com.

Ὑποφυλικόν. propheticum.

Ὑποφθαλμία. ας. ἡ. genæ.

Ὑποφήτωρ. ορος. ὁ. ſubditus.

Ὑποφθάμενον. qui præuenit.

Ὑποφθάνω. μ. ανῶ. præuenio, προφθάνω.

Ὑποφθέγγομαι. ſubdo, interloquor, immurmuro.

Ὑποφόνιον. ου. τὸ. pœna, πρόστιμον, τὸ δεδόμενον τοῖς φόνου λαγχάνουσι,

Ὑποφορά. ᾶς. ἡ. obiectio, ſublatio & ὑποφοραὶ profunda & ſubducta ulcera, ulcera quę dehiſcunt.

Ὑπόφορος. ου. ὁ. tributarius, ὑπόβιωτος, ὑπότελος.

Ὑποφύομαι. μ. ύσομαι. ω. υσμαι. orior, ſubnaſcor. Deponens. abſol.

Ὑπόφυσις. adnatum, παραφυάς.

Ὑποφωνέω. μ. ήσω. κα. murmuro, ſubmiſſa uoce loquor, acclamo.

Ὑποχε. ſubmiſſe.

Ὑποχάνω. uide ſuperius ὑποκέχανε.

Ὑποχάρω. candeo.

Ὑποχαλῶ. remitto.

Ὑποχαλκὶς. ίδος ἡ. urbs Aetoliæ, ad radices Chalcidis montis ſita, unde illi nomen. Euſt. Bœot.

Ὑπόχαλκος. ον. ὁ. ſubæratus, fictitius. Hinc illud prouerbiale in homines ſub prætextu uirtutũ uitia occultantes, ὑπόχαλκον χρυσίον, hoc eſt ſubæratum aurum, & quod Plutar. ὑπόχαλκον γένος, adulterina & ementita generis nobilitas.

Ὑποχάροπος. ον. ὁ. ſublucidus.

Ὑποχάσκω. ſuſpicor.

Ὑποχείριος. ον. ὁ. ſubditus, mancipium, obnoxius, ſubiectus, conductus, adductus, manſuetus, obediens, utilis.

Ὑποχεῦμα. ſuffuſionibus oculorum laborare.

Ὑποχή. ῆς. ἡ genus retis.

Ὑποχίτων. quòd ſubter tunicã eſt, id eſt ſubucula.

Ὑπόχλωρος. ſubuiridis.

Ὑποχύματα. τὰ. ſuffuſiones humorum, qui inter corneam & cryſtallinam concreſcentes uiſum impediunt. ὑπόχυσις.

Ὑποχόνδρια. τὰ. præcordia. Gaza in Ariſtot. reddit hypochondrium ſeu ſubcartilagineum.

Ὑπόχρεος. ω. ὁ. ſubditus.

Ὑπόχρεως. ω. ὁ. debitor. Sed ſciendum quòd ὑπόχρεως οἰκία à Demoſthene dicitur, ἡ ὑπέγγυος, ὑποκειμένη, quæ mutui aut pacti præſta eſt, & ſatis dato obnoxia. ex quo fit ut ὑπόχρεως αὐτὴρ dicatur non tantum obæratus, ſed etiam obnoxius & beneficij debitor, & qui ad obſequium obſtrictus eſt. Et ὑπόχρεα χρήματα uel κτήματα. & λατάχρεα λατάχρεα, & ὑπεγγυα, Latini appellant bona prædia & obærata, ſponſione & fideiuſſione affecta. Bud. Com.

Ὑποχρίω. μ. ίσω. ω. ικα. lino, pingo.

Ὑπόχρυσος. ſubaureus.

Ὑπόχρως. ſubpallidus.

Ὑποχύματα. τὰ. uide ὑποχύματα.

Ὑπόχυσις. ſuffuſio oculorum, morbus, ὑπόχυμα, uulgo cataracta ab alijs aqua nominatur.

Ὑπόχυτος. ον. ſubturbidus.

Ὑποχυτῆρες. οἱ. uaſa quibus oleum lychno adfundunt. Item chytropodes, Polluci.

Ὑποχωρήματα. τὰ. excrementa, proluuies. Sellæ uocantur à Plinio lib. 25. hoc eſt excrementa. ubi fortè mendum eſt: quoniam uerbum ſellæ pro excrementis accipi, præterquam à recentioribus, nuſquam reperies.

Ὑποχωρέω. μ. ήσω. ω. ηκα. cedo, declino, ὑπεξίστημαι. Neutr. datiuo iungitur, cum genitiuo.

Ὑποχώρησις. εως. ἡ. diſceſsio.

Ὑπόψαμμος. ον. ὁ. ſubarenoſus.

Ὑποψιθυρίζω. uide ὑπεψιθυρισμός.

Ὑπόψια. ας. ἡ. ſuſpectio, ſuſpicio. Ammon. diſtinguit ab ὑφόρασις.

Ὑποψιθυρίζω. μ. ίσω. ικα. ſuſurro, murmuro.

Ὑπόψιος. ον. ὁ. ſuſpectus, ſurſum uidens, timidus, & alios aſpiciens, ἐποπτεύων, conſpicuus uel deprehenſus in malo. Etym.

Ὑποψόφω. concrepo.

Ὑπαιάζομαι, &
Ὑπαιάζω. μ. άσω. π. απα. resupinꝰ sum, ὑπτιάζω. quod aliquando est pro supinè delicateq; me habeo & ignauiter, supinus negligentiusq; agito, θρύπτομαι, ὠραΐζομαι. Aliquando, ut est apud Herodian. αὖθις ὑπαιάζειν, id est Politiano interprete, Talia dicentem Marcum ita animus defecit, ut statim conticesceret, ac languore nimio supinus in lectulum relaberetur. Ἐξυπαιάζω tamen actiuè ponitur apud Lucianum, καὶ σεμνῶς προβαίνειν, καὶ ὑπαιάζειν ἐκωλύειν. Bud. Com.
Ὑπαῖας. supinè.
Ὑπιασμός. morbus stomachi est.
Ὑπῖος. ου. ὁ. supinus (ut Gaza reddit ex Aristot.) quasi ὕπτιος. Accipitur pro socordè & desidè καὶ ἀπροάκτως.
Ὑπῖωτέρως. supinè, remissius.
Ὑπώβολον. δ. uide suprà. ὑπόβολον.
Ὑπωλισθικώς. lubricus.
Ὑπωμοσίαι, ab ὑπόμνυσθαι, sunt dilationes quæ iureiurando postulantur & impetrantur, hoc est χάρισι ἀναβολαί. uel dilationes propter sonticum morbum, aut aliam legitimam causam impetratæ. Bud. Com.
Ὑπωπιάζω. μ. άσω. σ. απα. liuore seu sanguinis nota sugillo oculos, quos Græci ὤπας uocant. macero. Inde pro coërceo siue cohibeo, subigoq;. Paulus 1. ad Corinth. 9. ὑπωπιάζω μου τὸ σῶμα, καὶ δουλαγωγῶ. Aliquando ponitur pro custodio, diligenter obseruo.
Ὑπώπιον. σ. sugillatum, sugillatio, liuor.
Ὑπώπια. coràm, pus ex oculis manans. significat & faciem, aspectum, uultum. Etym.
Ὑπώπιον. τὸ. pars sub oculis, id est sinus.
Ὑπώρεια. proprie latus montis qua parte ascendi tur diuiditur enim mons in partes tres, in πόδα, quod pedem, siue radicem montis significat, in ὑπώρειαν, & ἀκρώρειαν, quod cacumen siue fastigium montis est. Vide ὑπόζωλος.
Ὑπωρόῳος, crasi pro ὑποροόῳος. σ. ὁ. domesticus ὑπόστεγος, subtecto. Etym.
Ὑπώροφον. quod est sub tecto. Etym.
Ὑπώχρως. subpallidus.

Ῥαξ. κος. ὁ mus, ab ὗς sus, quoniam suillo rostrum simile habeat, apud Nicand.
Ῥαξ. mixtim, ἀναμίξ.
Ῥεία. ας. ἡ. regio Aulidi finitima. & urbis nomen proprium. Etym. Est & hoc nomine urbs Calabriæ, Cretensium colonia, quæ & ὕειον neutro genere. Eust. Bœot.
Ῥεμπόμος. σ. ὁ. qui apum fauos eximit.
Ῥεμφός. γος ὁ. uentilabrum.
Ῥεσός. σ. ὁ. sporta.

Ῥεῦμ. δ. θ. examen. & ὕειον, sauus.
Ῥέζαξ. aduerb. pro μίγδην, ἢ ἀναμίξ.
Ῥητινός. uide Etym. ostreum.
Ῥητίνη. ἡ. olla operculum.
Ῥητήρ. ῆρος. ὁ. lotor.
Ῥέγμα. άτ. uasa fictilia quibus reconduntur salsamenta, duas ansas habentia.
Ῥῆχμ. ῆς. ἡ. instrumentum in quo nautæ onerabantur.

Υ Σ. ὑός. ὁ. aper, nomen piscis. alias circunflectitur. à Gaza in Aristot. redditur sus: & οἱ ἥμεροι ὗες, sues cicures.
Ὑσγινοβαφής. ους. ὁ. ἡ. tinctus colore herbæ hysgini, quem putant similem coccineo.
Ὑσγινόν. ῦ. τὸ. ostrum, herbæ genus, uaccinium, hyacinthus, purpureus color.
Ὑσδός. σ. ὁ ramus, ὄσος. Aeolicè.
Ὑσίημι. illuc ingredior.
Ὑσίπυγος. ου. ὁ. ὑστεροπύγης. malim ὀισυπυγός, ut supra.
Ὑδάσαι. humectari pluuia.
Ὑδλός. ῦ. ὁ. nugamentum, commotio.
Ὑδμιάζω. parum commodè, parumq; salubriter ualeo.
Ὑδρηξ. funis uel flagellum ex setis porcorum.
Ὑσκα. opsoniolũ, & lignũ quo accenditur ignis.
Ὑσκλος. ὁ. ligula seu corrigia calciamentorũ, ἀγκύλη, & & fimbria uestimenti.
Ὑσκυθα. succerda, hoc est excrementum suis.
Ὑσμίνη. ης. ἡ. pugna, quando pugna hostiũ & insultus sustinetur. παρὰ τὸ ὑσμίνειν.
Ὑσμῖνι pro ὑσμίνη.
Ὑσπληγξ. γος. ὁ. carceres, qui erat locus in circo, unde equi emittebantur in spectaculis. Est & lapis genus, παγίς λύκου. Item palus, pertica, clauus ligneus. Item annulus corneus, λειφάνους λρίνους. Item flagellum, stimulus. Item dimissio, remissio, ἄφεσις.
Ὑσπολᾶν. sues pascere.
Ὑσπεκα. pertica, palus.
Ὑσπιγος. ὁ. πάσσαλος, clauus, palus. Etym.
Ὑσπικτα. muliebre pudendum, ἀπὸ ὑσπικτᾶ. πάσσαλος.
Ὑσσός. σ. ὁ. uenabulum, hastile, & clauiculus ferreus, seu apex in umbilico scuti. Etym.
Ὑσσωπίτης οἶνος. uinum hyssopites hyssopo conditum, apud Dioscor.
Ὑσσωπον. σ. τὸ. hyssopus herba, similis sampsuco. (Etym.
Ὑστηγτᾶ. illudo oculis, φηνακίζω.
Ὑστιλωπιάω. dormiturio, capite nuto νυστάζω.
Ὑσὰς. άδος. ἡ. uitis prædensa.
Ὑστέπον. tandem, postremo.
Ὑστᾶν. aduerbium, ultimum. Sic Lattni. Liuius, Tunc errabundi domos suas, ultimum illas uisuri furi

suri peruagantur. Curtius, Pater postremum strinxerat ferrum. id est ad postremum. Ὑστᾶν προσεγορεύω, ultimum uale iubeo. Bud. Com.
Ὑστᾶος. α. ὁ. extremus, ultimus.
Ὑστέρα ας. ἡ. uulua, uterus, secundæ, ut Gaza uertit in Aristotele, matrix. & decima. ἡ δὲ ὑστέρα ἀπὸ τοῦ ἀπίσω, ἣν ἡμεῖς πρώτην καὶ ὑποδιὼ καλοῦμεν. Etym.
Ὑστεραῖα. τῆ. postridie. subauditur ἡμέρᾳ.
Ὑστερέομαι. μ. ήσομαι. σ. ημαι. egeo. Deponens genitiuo iungitur.
Ὑστερέω. μ. ήσω. σ. ηκα. careo, ἐλλείπομαι, tardus uchio. Neutrum absol.
Ὑστέρημα. ατος. τὸ. posteritas, defectus.
Ὑστερίζοντες. οἱ. cessantes.
Ὑστέρησις. ι. ῶ. ἡ. penuria.
Ὑστερίζω. μ. ίσω. uenio post tempus, intempestiuè
Ὑστερικαὶ γναῖκες. ab utero suffocatæ. (facio.
Ὑστερικός. ὴ. όν. uuluaceus, uuluarius.
Ὑστεροβουλία. ας. ἡ. pœnitentia, mutatio sententiæ.
Ὑστερογενεῖς. οἱ. posteriores & agnati.
Ὑστερογενές. τὸ. nouissime & postremo natum.
Ὑστερον. post, nouissime, tandem, deniq;, deinde, siue posterius, deinceps, postea, posthac. Habet interdum post se genitiuũ, ut ὕστερον χρόνου τινός. Ascisci sibi & articulum aliquando, ut οἱ ὕστερον, posteri. Aliquando & uerba, ut ὕστερον πίθεσθαι, postponere, posthabere. Inde illud, ὕστερον πίθεσθαι τὸν πλεῖστον τοῖς λόγοις.
Ὑστερον πρότερον. figura, cum quid narratur ordine conuerso, præposteratio.
Ὑστερόποτμος. ον. cui etiamnum uiuo, uita tantũ ex hominũ opinione defuncto, rogus fuit factus.
Ὑστερος. sequens, secundus. Thucyd. ἀρετῇ ὑστερεῖν οὐδενός ὕστερος, Virtute nulli secundus.
Ὑστριξ. ιχος. ἡ. hystrix, erinacij species, aliàs ὕστριξ. Meminit eius Aelianus, & Oppian. libro 3. de Venatione, & Erasmus in prouerbio, Hystricis seta.
Ὑστριχίδων. flagella ex setis suillis, quibus cædebantur serui.
Ὑστρος. ὁ, uenter, γαστήρ.
Ὑὸς. nepos, ἔγγονος.

Φ αὐτὸ πρᾶγμα ποιήσασθαι. in potestatem suam redigere, subiugare.
Φα. τὸ ὕφασμα.
Φάζω. idem quod ὑφαίνω. Etym.
Φαιμός. ου. ὁ. sanguineus, sugillatus, sanguine subtus concreto.
Φαινέσκω, &
Φαίνω. μ. ανῶ. σ. ηνα. compono, paro, texo, carmino. Accus.
Φαξέτρια. ἡ. obstetrix, μαῖα.
Φαρίω. μ. ήσω. σ. ηκα, furripio, suffuror, subtraho. Actiuum accus.
Φάρεσις. ιος. ἡ. diminutio, priuatio, subductio.
Φαλος. α. ὁ. saxum sub mari latens, uel adiectiuè, sub undis latens. Item miser, & tectus, dolosus uersutus. Etym. sic ὕφαλος φάτις, tectum consilium.
Φαμμος. α. ὁ. arenosus.
Φάντης. α. ὁ. textor.
Φαντική. ars textoria.
Φαντικός. ὴ. όν. textorius, uillosus.
Φαντός. ὴ. όν. textus.
Φαύβικα. ας. ἡ. textrix.
Φαυλόω. μ. ώσω. σ. ωκα. subincendo. Actiuum.
Φαφαπάω. furripio.
Φασμα. άτος. τὸ. textura, pannus, tela.
Φάταρ. τὸ. uiscus genus quod in abiete ac larice nascitur, & δρυὸς ὕφαρ, quercũ uiscum, apud Plin. τὸ ὑπὸ φυόμενον τοῖς πολυκάρποις ἐλάτοις.
Φεβρόδυω. subiectus sum, supponor.
Φεβρος. σ. ὁ. intercute aqua laborans, ὑδερικῶν.
Φθογγὴ φωνή. submissa uox, inferior. (Hipp.
Φείδω δ' ἐνί. concessi nemini.
Φέναι φῆ ὀργῆς. abstinere ira.
Φεσμόω. submisse, incuruatè, cessim, remisse, φέσωσαν. subijciant. (parce.
Φεπὸν. σ. τὸ. lebes.
Φέλκω. subtraho, supplanto, induco.
Φελόμηδον. furripiens.
Φθόνος. τὸ. subunio, quæ est una ex syllabarum passionibus nota, ab ultima litera primæ declinationis ad primam sequentis subducta.
Φερπύζω. μ ύσω. π. υκα. &
Φέρπω. μ. ἑρύω. π. ερφα. subserpo, subrepo. Neutrum absolutum.
Φθεσις. ιος. ἡ. diminutio, remissio contentionis. Vnde καθύφεσις. huiusmodi enim est præuaricatoris affectus, ut se submittere uelit aduersa
Φεσμός. ὁ. ὁ. impedimẽtũ, συμπόδισμός. (rio.
Φεσικός. quod in rerum natura cadit.
Φέσσων. qui domi agit, sub tecto uersans.
Φεσῶσα. ἡ. subsistens.
Φή ἡ. contextus, fimbria, corpus, custodia.
Φηγέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. narro, expono, sub alio expono, doceo, hortor, suadeo, & dicto, auctor suum, duco. Item præco, ut φηγεῖσθαί τινα, Plutarch. Itẽ prouocare, προηγεῖσθαι. Thucyd. πειρασόμεθα ἀμύνεσθαι πολέμῳ ἄρχοντας ταύτῃ ἢ ἂν ὑφηγῶνται. Eo modo propulsare bellum conabimur à uobis lacessitũ, quomodo uos prouocaueritis. Bud. Com.
Φήγησις. ιος. ἡ. enarratio.
Φηγητής. τοῦ. ὁ. interpres, dux, propheta.
Φημίδιον. subdimidium. Capella lib. 6.
Φθιωχέω. μ. ήσω. σ. ηκα. fungor officio aurigæ. Neutrum absol.

Φθιώχος

ὑφιοχος. ὁ. ministe, auriga.
ὑφισμενος. ὁ. submissurus.
ὑφιεμαι. condescendo in contentiones, incipio contendere, ὑφιεσθαι τῶν τόκων Hipp subire labores. Item remitto, cedo, & decedo de eo quod tueri possim si uelim, & semper cum genitiuo, ut ὑφιεσθαι τῶν δικαίων τοῦ αὐτοῦ, decedere de iure suo. Bud. in Annot.
ὑφικνέω. μ. ανῶ. subsideo, succedo, submittor. Neutrum absol.
ὑφίημι. μ. ήσω. π. κα. suppono, submitto, remitto, minuo, ὑποβάλλω, indulgeo, acquiesco, Hipp. βραχέα ὑφιέντε παχύνει ἐπιῶ, paululum indulgedo, sicco medicamento obstruere. Acti. accus.
ὑφίσταμαι. subsideo, sideo, pessum eo. Aristotel. Probl. διὰ τί μᾶλλον ἀεὶ ὑφίσταται τὸ ταχύτατον καὶ βαρύτατον. Et subeo, succedo, Plato de Rep. 6. Item subeo, id est sustineo & suscipio, Lysi κατὰ φιλ. Est etiam ἑαυτῷ ἵστα μαι καὶ ὑποχωρῶ. Interdum poëticè pro ὑπισχνοῦμαι, recipio & polliceor. quo usus est & Xenoph. παιδ. 6. ἐγώ σοι ὦ λύκε ἐθελήσω ὑφίσταμαι. Est etiam suscipio, id est aggredior, ἀναιρεῖσθαι, ἀναλαμβάνω, instituo & incepto. Isocrat. πῶς φίλιππ. τὸ λεγόμενον ὑποστὰς ξαυτῷ πόνους τοιούτους. Et pro suppono, pono, id est τίθεμαι & ὑποτίθεμαι. Athen. οἱ δ' ἀρχαῖοι καὶ τὸν θεὸν ἀνθρωποειδῆ ὑποστάμενοι. Præterea sustineo. id est λείπομαι, excipio, non cedo irruenti. Synes. οὗτος ὅτῳ πρῶτος ὑποστὰς ὁ πίτλιος γυμνός. Hoc Lidius imitatus est, Iam non feras tantum subsistere, &c. Bud. Com.
ὑφίσημι. μ. ὑποστήσω. π. κα. sustineo, promitto. Item in rerum naturam produco, subijcio, suppono, ut ὑφίστησιν ὁ θεὸς πάντα. Vnde ὑφιστάμενη γένεσις, procreatio quæ omnia constituit, à qua & omnia habent subsistentiam.
ὑφόρασις. ἡ. suspicio. uide ὑποψία in Ammon.
ὑφοράω. ἀ. ὑπόψομαι. π. ὑφεώρακα, respicio, considero, suspectum habeo, intelligo, timeo.
ὑφορῶμαι. suspicor, torue aspicio, occultè & clam uideo. Etym.
ὑφορβός. ὁ. subulcus.
ὑφορμᾶν. dicitur ἡ λεγομένη νεῦσις. & ὑφορμῶ αὐτὴ τὸ ὑποπίπτω, sum formidolosus alicui. ἐκ μεταφορᾶς τῶν ὑπὸ τοῖς ὁρμοις κειμένων πλοίων καὶ ὑποπίπτουσῶν. Synes. tamen scribit, καὶ ὑφόρμει δίκος ἀπ' ἐλαύνων, & suspectum nobis erat periculum non minus, terrebat nos non minus metus ille. Bud. Com.
ὑφορμίζομαι. τὸ. καταπλέω, appello ad portum.
ὑφορώμενος. suspicious.
ὑφός, pro λυφός, abiecto κ, gibbosus, curuus.

ὑφόωσι. texunt.
ὑφύδριος. &
ὑφύδρος. subaquatilis, urinator, aqua intercute laborans. ὑδρωπικῶν. Hipp.
ὑφωμαδόν. unanimiter, ὁμοθυμαδόν.
ὑχι. ὁ. ὁ.

Υ

ὑψαγορέω. magna loquor, μεγαλυγορῶ.
ὑψαγόργος. ὁ. altiloquus, mēdax, sycophan
ὑψαγος. ὁ. ὁ. fluuius Bœotiæ. (ta.
ὑψαυχενόω. ὄνος. ὁ. superbiens.
ὑψαυχέω. μ. ήσω. glorior, iacto, μεγαλαυχῶ.
ὑψαύχης. ους. ὁ. gloriosus, supinus, elata ceruice incedens.
ὑψηται. numularij, argentarij.
ὑψηγόργος. ὁ. ὁ. sublimiloquus, alta & magna pro concione dicens. Etym.
ὑψηγορία. superbia, elatio.
ὑψήγορος. alta & magna prædicans. Etym.
ὑψηγορέω. μ. ήσω. π. γκα. alte loquor. Neutrum absolutum.
ὑψηλόνους. ὁ. elatio mentis, altitudo mentis.
ὑψηλός. ὁ. altus, sublimis, quasi ὑψηγός, ὁ ἐς ὕψος ἠρμένος.
ὑψηλοφρανέω. μ. ήσω. π. γκα. altè sapio. Neutr.
ὑψηλόφρων. ονος. ὁ. altè sapiens, superbus, magnanimus.
ὑψηλῶς. μεγάλως.
ὑψηρεφής. εος. ὁ. ἡ. altus, sublime fastigiū habens, celsitectus.
ὑψηπός. altus, magnus.
ὑψηχής. ὲος. ὁ. ἡ. altisonans, ὑψαύχης.
ὑψι. altè. ὑψὸ.
ὑψιβάμων. alte uel in alto incedens.
ὑψιβαθής. ὁ. ὁ. altus.
ὑψιβρεμέτης. ὁ. ὁ. altitonans, altifremus.
ὑψίζυγος. ὁ. ὁ. altisedens, in alto trutinans humana, gubernator supremus.
ὑψικάρηνος. ὁ. ὁ. habens altum caput.
ὑψικέραος. ὁ. ὁ. altus, alta cornua habens.
ὑψικέραννος. ἡ. ὅξ πυρὸς πλεγή.
ὑψικόμος. alticomus, in summa parte frondosus, ὑψιπέτηλος.
ὑψίνωμος. ὁ. ὁ. superbus.
ὑψιμέδων. in alto regnans.
ὑψιπέτηλος. ου. ὁ. habens altas frondes. & simpliciter altus, Etym.
ὑψιπέτης. ὁ. ὁ. altiuolans.
ὑψιπετής. qui ab alto cecidit.
ὑψίπορος. ὁ. ὁ. per cacumina ingrediens, curēsūc.
ὑψίπυργος. ὁ. ὁ. excelsus.
ὑψιπυλος. ὁ. ὁ. habens altas portas.
ὑψίσολος. ὁ. ὁ. alte succinctus, in altū subductam habens uestem.
ὑψιστος. ὁ. ὁ. altissimus. & est superlatiuus sine comparatiuo, ut summus apud nos.

ὑψιτενής

ὑψιτενής. superbus, elata ceruice.
ὑψίτερος. comparatiuus est ab ὕψος, Theocr.
ὑψιφοίτης. altigradus.
ὑψόθεν. ex alto.
ὑψόθι. in alto, ἄνωθι.
ὑψόροφος. ὁ. ὁ. excelsus, fastigiosus, magnus.
ὕψος. εος. ὸ. altitudo, quasi ὄψος, unde patet prospectus.
ὑψοσερθής. in altum leuatus.
ὑψόσε. in altum.
ὑψοῦ. alte, in alto.
ὑψόφρων. ὑψηλόπους.
ὑψόω. μ. ώσω. π. κα. exalto, perficio. Actiu. accuiung. Ioseph. lib 2. περὶ ὑψώσας τὸ ἔργον ἔφθη τελευτήσας. Ante quā impleret opus discessit.
ὕψωμα. ατος. τὸ. altitudo.

Υω

Ὑω. μ. ὕσω. π. ὕκα. pluo, rigo, humecto. Dicitur etiam impersonaliter, ὗει. μ. ὗσε. ἀόρ. α. ὕσαν.
ὑώδης. ες. ὁ. ὁ. ἡ. porcinus.
ὑωϋδής. os quod subest antiadibus. sic uocatum ab imagine literæ. alij πᾶσα στὴν uocant.

Φ Α.

Φαάνθε. ἀόρ. α. pass. à φαίνομαι pro ἐφαάνθην. apparuerūt.
Φαεσταται. ου. ὁ. splendidissimus.
Φαέστερος. splendidius.
Φάεα. μέγας φόβος, ἰῷ τὸ σύνηθες ὄσσομαι, magnus terror.
Φαβόντιος ἰέραξ. ὁ, accipiter palumbarius, ut Gaza uertit ex Aristotele.
Φαγαίδαινα. uide φάγαινα apud Ammonium, nisi potius legendum est φαγέδαινα, quod placet.
Φάγαινα. ἡ. hulcus, immanis appetitus comedendi, similis ei quem βούλιμον nomināt. Ammo.
Φάγγρος. ὁ. phaniger piscis apud Aristotelem, ut reddit Gaza. forte legendum φάγρος. id est, pagrus piscis.
Φαγεδαινα. ἡ. uoracitas, morbus, esuritio, hulcus cancrosum.
Φαγηλός. agnus.
Φαγήματα. τὰ. esculenta, epulæ, βρώματα.
Φαγλαός. ὁ. ὁ. torrens.
Φάγομαι pro φαγεῖν. edam, à φάγω uerbo inusitato, quod in aorist. β. ἔφαγον habet.
Φάγονδι. ὁ. maxillæ, mandibulæ, σιάγονδι.
Φάγος. ὁ. ὁ. uorax, edax, comedo.
Φάγρος. ὁ. ὁ. genus piscis apud Aristotelem, à Gaza redditur pagrus.
Φαγύλιον. τὸ. marsupium, μασσός.
Φάγω. comedo, Genit.
Φαδλάζω. flecto, γνάπτω.

Φᾶε. lucebat.
Φαέθουσα. ἡ. Phaëthusa, una est ex filiabus Solis.
Φαέθω. μ. σω. luceo, ardeo.
Φαέθων. οντος. Phaëthon, solis epitheton.
Φαεινός. ὁ. ὁ. lucidus, speciosus, tenuis, subtilis.
Φαείνω. μ. νῶ. ostendo, luceo. Actiu. accus.
Φαεννός. ὁ. ὁ. splendidus.
Φαεσίμβροτος. ὁ. ὁ. ferens lucem mortalibus.
Φαεσφόρος. luciferens, lucifer.
Φαζάλη. peculiaris morbus qui rubrum mare natigantibus oboritur.
Φαίδιμος. &
Φαίδω. appareo.
Φαίδι. dic, à φημί.
Φαιδ. ᾶς. ἡ. fusca, subnigra. fuscus enim color medius est inter album & nigrum. sed φαῖα. ας. ἡ. nomen est urbis. Cyrillus.
Φαιακία νῆσος. Corcyra insula.
Φαιδιμόεις. ὀργος.
Φαίδιμος. ὁ. ὁ. clarus, fortis.
Φαιδρός. ὁ. ὁ. clarus, alacer, lautus, illustris, purus, manifestus. sed φαῦδρος, penanflexum, proprium nomen est, ut Phædrus Platonis.
Φαιδρότης. ῆτος. ἡ. speciositas, alacritas.
Φαιδρόω. μ. ώσω. π. κα. exhilaro. Actiu. accus.
Φαιδρύνομαι. alacer fio.
Φαιδρυντής. ædituus.
Φαιδρύνω. tersum reddo, polio, expurgo, exhilaro. Actiu. accus.
Φαιδροπός. ὁ. ἡ. aspectu formosus, iucundus, gratiosus. Etym.
Φαιδρωπός. idem. Etym.
Φαιδρῶς. splendidè, nitidè.
Φαῖεν. dicerent, φαίησαν, Aeolicè.
Φαίην. dicerem.
Φαίπανον. τὸ. ruta, πήγανον.
Φαιπάσιον. ὁ. τὸ. pero, calceamēti rustici genus.
Φαιπός. οῦ. ὁ. leuis, splendidus, contumax, efficax, uigens, uiuidus, agilis.
Φαῖμεν. pro φαίημεν, uel ἔφημεν.
Φαίνακίζω. decipio, seduco, conuicior, irrideo.
Φαίνεται. uisum est, apparet, uidetur.
Φαινόλης. indusium, sagulum, ἐφεστρίς. quasi tota transparens ob leuitatem, tenuitatemq;.
Φαινολίς. ίδ. λαμπρα, φωσφόρος.
Φαίνομαι. μ. ἔμαι. π. αμαι. appareo, luceo, in conspicuo sum ut omnibus appeream ueluti lumē in edito positum, uideor, ostendor. Aliquādo pro accusor. Depon. absol. Inde τὰ φαινόμενα, astra & stellæ dicuntur.
Φαινόμενοι καὶ ἐπικείμενοι. rei quos Romani pendentes appellant.
Φαινομηρίδιος. nuncupatæ sunt Lacænæ, quòd in cessu coxas retegerent.

φαινοπροσωπεῖν. ostendere lætã faciem, agere hilari uultu, in publicũ prodire, nec se domi aut in secessu continere. Erasmus in Chiliadibus.

φανός clarus, lucidus.

φανύλιον. proprium nomen ἥρωος cuiusdam.

φάνω. μ. αυσω. τ. αγκα. luceo, splendeo, cõspicuus sum, ostendo. Interdũ est deferre ad fiscũ, quadruplaturas & delationes facitare, accusare. Vnde τὰ φανέντα bona delata. Et ὁ φάνων καὶ μὴ ἐπεξιών, qui reum agit & non peragit.

φαιός. ἀ. ὁ. fuscus, pullus, μύϊνος, mustellinus, ξυπαρός uide φαιά.

φαιὸς ἀρτὸς. panis cibarius, & ater, ξυπαρός.

φαεσιμβρ. poëtice pro σφαιρίζειν.

φαεινός ἀ. ὁ. uel φαῖνος. luminosus, lucens. Item urbs Cretæ, & promontorium Gortynis.

φάκελον. ἀ. τὸ. manipulus, fasciculus. Ammonius exponit conuulsionẽ cum inflãmatione. forte aliquid commune habet cum σφάκελος.

φάκελος. ου. ὁ. fascis, onus, fasciculus lignorum, Ammonius.

φακή. ῆς. ἡ. lens, legumen, ἢ τὰ φαβῆ λαπεῖα, οἷον φακάκη, quòd oculos lædat & hebetet. lens cocta. Ammonius.

φακέλοι φυγκύνων. fascioli sarmentorum.

φάκος. ἀ. ὁ. lentigo faciei, uerruca.

φακός. ἀ ὁ. legumen, lens cruda apud ueteres, ut φακὴ cocta, lenticula palustris, & nigra quædã oculi macula. Item instrumentũ quoddam medicum, & freni pars, præterea & falebræ minutiæq; marmoris: apd' Iustinũ Martyrem pro aheno aut uase in quo mortui cineres conduntur, positũ legitur, ubi de Sibyllæ busto loquitur. φακωδὴς ἐπιφωνῆς, lenticulata scalpra apud Gal. lib. 6. Therap. quorũ in extremitate quiddam lenti nõ dissimile prominet leuius obtusiusq;, in acutam cuspidem exiens. Eust. Iliad. ψ. capi etiã pro fulcro & pede lecti, ubi legitur, φακὸν ἐλένης τετραχήλου ὄντα ἐλάσας, &c.

φακτεῖν. sepire.

φακωτὸν. τὸ. uas fomentatorium, à lenticulæ similitudine, labrum.

φάλα. caput, capitis ornamentum, clauus in galea splendidus, phalera.

φαλαγγαρχία & φαλαγγάρχης. uide in Appendice de uocabulis militaribus.

φαλαγγηδὸν. turmatim.

φαλάγγια. τὰ. fulcimenta quæ nauibus subternuntur, ἕρματα: & ligna, Eust. Iliad. ν.

φαλάγγιον. τὸ. phalangium, quod est genus aranei, quod omnibus internodia terna sint in cruribus apud ueteres lignum φαλάγγιον dicebatur, unde φάλαγξ acies militaris, quòd lignis, fudibus, clauisq; armarẽtur. teste Eust. Il. ν. apd' Aristotelem phalangium & phalanx uocatur. Gaza Græcas uoces relinquit. Vide & Aelianũ & Nicandrum in Theriacis, ubi etiam φάλαγξ dicitur.

φαλαγίτης. ου. ὁ. legionarius.

φάλαγξ. γγος. ἡ. bellicum instrumentum.

φαλλαγωγία ἡ festum Priapo sacrum, nomen accepti à circunferendis phallis (sic uirile membrum coriaceum contentum uocant) Phallam nanq; Liberi patris orgya celebrãtes adorabãt, ex oraculo quod ita habebat, φαλληνὸν πῶσι Διονύσιο λάβρηνον.

φαλλάγωμα. τος. Pompæ genus in Bacchanalib.

φαλαγῶσα. exasperata, iritata.

φάλαγξ. γος. ἡ. internodium in digitis, ut Gaza uertit in Aristotele. Est etiam animal araneo simile, de quo in φαλάγγιον dictum est. Item phalanx agmen militare, quo Macedones utebantur, quemadmodum legione Romani. Acies quoque centum & uiginti armatis constans, ut tradit Eust. Iliad. ν. Aristot. φάλαγξ. etiam est in digitis pars illa quæ non flectitur, quæ inter duos articulorum est nodos, ut ὸ τῆ δακτύλη λαμπτικόν, sit κόνδυλος, ὸ δὲ ἄκαμπτον, φάλαγξ. Est & domicilium ligneum. Continebat autem octo milia armatorum, nullumq; genus aciei apud illos ualidius erat. Vnde & peditum stabile agmen appellabant, autore Curtio. Dicitur autem uel ἀπὸ τοῦ τελῶσαι ἔγχει hoc est à propius accedendo, uel ἀπὸ τοῦ φαλδ, quod clarum significat. Politianus testudinem interpretatur, ut apud Liuium, Galli testudine facta confecti stabant. Vide in Appendice de uocabilis militaribus, multa de phalange & attributis ei. Est & nauis fulmentum, lignum teres.

φαλαινάγης. ἡ. balæna, quæ & phocæna, uel tirsio, interprete Theodoro apud Aristotelem. Vide & Aelianum. Item cicindula, lampyris, quæ noctu lucernis aduolat. παρὰ τὸ εἰς φῶς ἅλλεσθαι, quæ & ψώρα dicitur. Nicander Scholiast. addit Rhodiorum lingua ita dici.

φαλανον. opus rude, ὸ ἐπὶ τῷ φαλῷ ἐσθόμενον. Etymol.

φαλάπεια. ἀπείας. ἡ. caluitium, apud Synes.

φαλάπρεια. loca nuda, nullis herbis aut plantis uestita, quæ Latini glabreta uocant. sunt & Nymphæ quædam hoc nomine appellatæ.

φαλακραῖαι νῆσαι. ἀι. apud Lycophr. naues ex arboribus in Phalacro Idæ promontorio succisis factæ.

φάλακρον. ου. τὸ. promontorium Idæ.

φαλακρός. οῦ. ὁ. caluus. παρὰ τὸ φαλόν, hoc est λαμπρὸν ἔχειν τὸ ἄκρον. uel quasi ὁ τὸ ἄκρον ἔχων φαλόν, id est λευκὸν. Φαλακρὰ Hippocrati, sunt cum leuore rotunda.

φαλακρότης. γτος. ἡ. caluitium, ut Gaza uertit in Aristotele.

φαλακροῦνται. caluescunt.

φαλάκρωμα. ατος. τὸ. caluitium.

φαλακτόνιον. accipitris genus.

φάλανθος. caluus, φαλακρός. Etym. ἄνθος enim canus capillus.

φαλαρα. phaleræ Latinis dicuntur, α mutato in ε, sicut τάλαντον, talentum. Significantur autem eo nomine ornamenta equorum, siue equitum & nobilium, ἀπὸ τοῦ φαλοῦ, quod illustre significat.

φαλαρισμός. ἀ. ὁ. Phalaridis imperium, immanis crudelitas, imitatio Phalaridis. Erasmus in Chiliadibus.

φαλαρός. ἀ. ὁ. albus, caluus. Alij legunt φαλερός.

φαληβόλος. ὁ. πολίτης καὶ δημότης. Etym.

φαληριάω. μ. ασω. π. ακα. albesco, attollo, cumulo. Neutr.

φαληρικὴ. ἡ. Gaza in Aristotele uertit Phaleriam.

φαληρόεις. albicans, spumosus.

φαληρὶς. ίδος. auis quædã palustris Veneri sacra.

φαληριῶσα πῶλος. apud Lycophr. Insula candicans Alexander.

φάλληρος. ρου. ὁ. spumeus.

φαλήρου. τὸ. ferrum galeæ.

φαλήρου. τὸ. merum, ἄκρατον.

φαλιόπους. οδος. albis pedibus, λευκόπους.

φαλιῶ. ῶ. ὁ splendidus, albus, in fronte albos habens crines.

φαλίσπω. uaneo, desipio, spumo, dealbo.

φαλλη. ῆς. τὸ. uespertilio, & capillitij squallor.

φαλκὶς. ἡ. lignum quod carinæ clauis affigitur, apud Pollucem.

φαλλικὸν ἆσμα. extemporaneum carmen quod in honorem Bacchi, super phallis canebatur, apud Aristoph.

φαλλὸς. δ. ὁ. phallus, priapus, ἀγαλμάτιον σύνιτον, uel ξύλον ἐπίμηκες, ἔχον ἐν τῷ κάτω ἄκρῳ σπόγγον ἀεροῖον. uide Suid. Vide in Chiliadibus Erasmi, Phallus Deo.

φαλλοφόροι. οἱ. uide in Chil. Erasmi.

φαλοκρότης. ητος. ἡ. caluitium. malim φαλακρότης ut supra.

φάλον. τὸ. προμετωπίδιον, phalera, clauus galeæ splendidus.

φάλος ἀ. ὁ gleba, λόφος, conus galeæ, albus, lucidus.

φαλός. idem. & splendidus, & scutella parua splendida in pectore equorum. Item petra eminẽs in mari. Etym. Item exiguus clypeolus corruscans. Eust. Ili. ε. Idem Ili. κ. testatur esse exiguũ umbilicũ, de quo crista alligatur, & Il. ε. ὠάκης μα περικεφαλαίας προμετωπίδιον.

φαλύνω. polio, splendidum reddo, illustro.

φαμαί. opinor. Depon. accus.

φάμενος. apud Aegyptios Martius mensis dicitur, Theon in Aratum.

φᾶν, pro ἔφησαν. dixerunt.

φάναι. dicere.

φᾶναι. lucere, apparere.

φανεῦς. Apollinis cognomẽtum apud Chios.

φανὲν. uelle, θέλειν.

φάναοι. οἱ. agni, ἀρνοί.

φανεὶς. uisus, qui apparauit, siue noctu, siue interdiu, sed φανθεὶς noctu solum.

φανερὰ οὐσία. opes, hoc est, facultates quę in terrę torijs cõsitũt, bona immobilia, uide ἄφανὴς.

φανερὰι κρίσεις. approbatæ sententiæ.

φανερός. ἀ. ὁ. manifestus.

φανερόω. μ. ώσω. π. ωκα. manifesto. Actiu.

φανερῶς. planè, manifestè.

φανέσκω. appareo, luceo.

φάνης. ητος. ὁ fol. & Phanes nomen uiri. Φάνητος hymnus est apud Orpheum.

φανηλεγέντες. οἱ. manifestantes.

φανθεὶς. uide φανεὶς.

φανίας. qui tenuis fortunæ cum sit, summas diuitias iactat & simulat, à Phania quodam eius ingenij. Vide in Chil. Erasmi, Phani ostium.

φανίζω. μ. ίσω. π. ικα. appareo, ostẽdo, manifesto.

φάνιον. locus quo purgamenta reijciebant.

φανιώνα. οἱ. tabellariorũ genus. Alexand. Genial. lib. 1. cap. 27.

φανὸς ὁ ὁ. clarus, splendidus, lampas, fax, laterna. Vide λυχνοῦχος in Ammonio.

φάνος. ου. ὁ. uiri nomen, paroxyton. Cyrill. uide in Chil. Erasmi, Phani ostium. Interdum qui nunciat aliquid.

φαντάζομαι. μ. άσομαι. π. ασμαι. imaginor, informo, ut apud Ciceronem de Nat. Magnam turbam congreget ignotorum deorum, atque ita ignotorum, ut eos ne coniectura quidem informare possimus.

φαντάζω. idem, fingo, in somnis uideo. (nio.

φαντασία. ας. ἡ. imaginatio, uisio, ambitio, opi-

φάντασμα. τος. τὸ. uisum, spectrũ, φάσμα. Differt autẽ φαντασία τοῦ φαντάσματος, quòd hoc sit διάκρισις διανοίας, οἷα γίνεται ἐπὶ τοῖς ὕπνοις. illud autẽ est figura, aut species alicuius rei, quæ

sensu comprehensa est, relicta in mente. Itaq; φάντασμα est eius quod non est, φαντασία uero solum eius quod est, authore Suida. Eadem distinctio est apud Laërtium libro 6. in Zenone Cittico. Vide φάσμα apud Ammonium.

Φαντασιωθὲις ὑπὸ δαιμονίου π. uidere uisus dæmonium quod dam.

Φαντασιώδ. ὲς. ὁ. phantasia.

Φαντασιώδ. ὲς. ὁ. imaginatiuus.

Φάνη, pro φασί Doricè dicunt.

Φάω. ε Ⓘ. ὸ. lux, lumen, ὄψ Ⓘ, oculus.

Φαραγγώδης. εος. ὁ. ἡ. abruptus, præruptus.

Φάραγμα. ὸ. septum pro φράγμα.

Φαραγξ. γ Ⓘ. ὁ. ἡ. uallis parua, conuallis, terra fissa. (Etym.

Φάραι. texere, nectere.

Φαρβία. ας. ἡ. crassa uestis.

Φαρετροφόρ. ὸ. pharetræ operculum.

Φαρετροφόρ. ὸ. sagittarius.

Φαρέτρα. pharetra, ἡ φέρουσα τὰ τροφοῦντα, ἢ τὸν βέλη.

Φαρικόν. ὸ. nomen ueneni apud Nicandrum in Alexipharmacis & Dioscor.

Φαρικιάκ. ης. ἡ. myrica.

Φαρισαῖ Ⓘ. α. ὁ. pharisæus, separatus. ab Hebræo pharas, hoc est diuidere.

Φαρμάζω. furor.

Φαρμὶς. ίδ. ος. ἡ ruga uitio senij contracta, & φαρμιδώδης, rugosus, & φαρμισόμυ Ⓘ, mœstus, fronte caperata.

Φαρμάζω. μ. άσω. inficio, curo.

Φαρμακεία. ας. ἡ. uenenū, medicina, medicamentum. Ammon. distinguit à γοητεία.

Φαρμακοβυβὶς ῶπος. ὁ cui data est potio uenenata.

Φαρμακόομαι. μ. οῦμαι. π. μαι. ueneno inficio, incanto, medeor. Actiu. accus.

Φαρμακὸς ὲ Ⓘ. ὁ. ueneficus, incantator.

Φαρμακοῦσσα. ας. ἡ. uenefica.

Φαρμακόω. μ. οῦσω. π. ὄνκα. idem quod φαρμακόομαι, paro, condio, tingo. Hipp. solet usurpare pro medicamẽto purgante uti, ceu passim docet Gal. Actiu. accus.

Φαρμακὶς. ἡ. incantatrix, uenefica.

Φαρμακώδ. ης. φωδ. ὁ. ἡ. medicinalis, medicatus. & φαρμακώδ. πύσιες, potiões medicatæ, pro φαρμακώσαι, apud Nicand. legitur.

Φάρμακον. α. ὸ. uenenum, remedium, medicina, pigmentum, color. In bonam & in malam partem accipitur, quando in bonam, à φέρω καὶ ἄκ Ⓘ deriuari dicunt, quasi ferens medelam: quando in malam, à φέρω καὶ ἄχος quasi ferens tristitiam. Herodi. quando in malam partem accipit, addit adiectiuum ἀλλοπρόσιον. Tria sunt φαρμάκων genera teste. Eust. Iliad. ὁ. ἐπίπαστε, quæ leuandis doloribus uulneribusq; sanādis imponuntur: χρισὰ quibus tela imbuuntur: & πτὰ secundum Aeschyl. hoc est, patibula.

Φαρμακοπῶλης. α. ὁ unguentarius. à φάρμακον καὶ πωλέω.

Φάρμακος. nomen uiri proprium.

Φαρμᾶκ Ⓘ. idem apud Didymum.

Φαρμακός. α. ὁ. ueneficus, unguentarius. Itē sacer id est detestandus & execrabilis, expiator & homicidarum lustrator. Bud. in Annot. post.

Φαρμακοτρόφος. ὁ. tinctor, & qui pharmaca terit & apparat, & qui ea uendit. Etym.

Φαρμακῶδες. ε Ⓘ. ὸ. odor medicamenti.

Φαρμακώδης. ε Ⓘ. ὁ. ἡ. uenenosus, medicatus, salubris.

Φαρμακῶρ. ορ Ⓘ. ὁ. à pharmacis læsus. Etym.

Φαρμακῶρ. officina tinctoris, βαφεῖον.

Φαρμεθί. mensis apud Aegyptios qui à nostris Aprilis appellatur.

Φαρμάσσω, siue φαρμάττω. μ. ἄξω. π. αχα. tingo, ungo, uenenis inficio, ferrum intinctū acuo, misceo, contempero ferrum stomomatis in modum, imbuo. Vnde translatè apud Plutarch. in Polit. φαρμάσσοντες τὰ πράγματα τοῖς βλασφημίαις, Admiscētes res maledictis. Item medicor. Aliquando adulor, decipio. Item recedo, abscedo. Etym.

Φαρόειν. arare, renouare.

Φᾶρ Ⓘ. εος. τὸ. penanflexum. tunica, ἱμάτιον, pallium, tunica exterior, sicut χιτὼν, interior.

Φάρ Ⓘ. α. ἡ. Pharus insula ante Aegyptum, apud Plinium. est etiam nomen urbis propriū. Etym. Et turris maxima prope Alexandriam, nauigantibus lumen præbens nocturno tẽpore. Vnde etiam aliæ turres in hoc factæ φάροι uocantur, & dicitur quasi φάω Ⓘ, quod ex eo faces apparent. Interdum oratio.

Φάρσ Ⓘ. pars uestis abscissa, frustum, promontorium, pinna, portio.

Φαρόω. aro. nam φ abundat.

Φαρυγγήσ. ω. cum ingluuie, cū uoracitate. Etym.

Φαρυγγίς. ίδος. ἡ. ingluuies, edacitas.

Φάρυξ. γος. ὁ. uel ἡ. guttur, fistula spiritalis, fauces. Gaza in Aristotele uertit fauces gutturis.

Φαρυμός. α. ὁ. audax, confidens.

Φαρώω. expolio, illustro, λαμπρύνω.

Φάς. dicens.

Φάσξ. κ Ⓘ. ὁ. sycophanta.

Φάσγανον. α. ὸ. ensis, à uerbo φάσαι, quod iugulare significat, uel à σφάζω, σφάγανον, & φάσγανον. (Φάδ Ⓘ. dicere.

Φασί. quemadmodum uulgò dici consuevit, ut aiunt.

Φᾶσι. dicentibus.

Φασιανός. ὁ. συνῳφάντης. Etym.

Φασιανούς. alij aues interpretantur, à Phasi de fluuio Scythiæ. Phasiani auis meminit Aristoteles.

Φασίζω. μ. ίσω. π. ικα. excuso. Actiu. accus.

Φάσιμ Ⓘ. ὁ conspicuus. Etym.

Φάσις. ι Ⓘ. ἡ. dictio est significatiua, ἀπὸ τοῦ φαίνω, per quam nec uerū nec falsum enūciamus, ut homo, Socrates. Aliquando pro propositione, Aristotel. τῶν μετὰ τὰ φυσ. 3. & 10. Aliquando pro affirmatione, κατάφασις, ἀπὸ τοῦ φημί, apud eundem. Aliquando pro sententia & apophthegmate, Aristotel. Ethic. 6. Aliquando pro fama, denunciatione & rumore. Luc in Act. 21. εἰς ἡμᾶς φάσις τοῦ χιλιάρχου. Aliquando significat appellationem, tuitionem, & criminum delationē. Vnde δίδυναι φάσιν, est instituere accusationem contra aliquem & eum deferre. Bud. Dom.

Φάσις Ⓘ. ὁ Phasis fluuius Colchorum. Cyrill.

Φάσκελ Ⓘ. ὁ. fascículus uel farcina uestium. ἱματιοφορία. Ammonius.

Φάσκωλον. marsupium, pera.

Φάσκω. dico, existimo, fateor, profiteor. imperfectum est ἔφασκον. cæteris temporibus caret. ui de Παλαίγετος in Ammonio.

Φασκώλιον. α. ὸ. marsupium coriaceum. item uestis, ferculum, cubile. & uas uel dolium quod recipit libros, uestes, argentum. forte est etiam poculum. Etym. Ammon. exponit δερμάτιον.

Φάσκωλον. ὸ. cista, arca, ubi uestes reponuntur.

Φάσκωλ Ⓘ. idem, scrinium, locus in quo uestes reponuntur, & uestis. Etym.

Φάσμα. αθος. ὸ. uisum, uisio, spectrum, mōstrum. Ammon. distinguit à φάντασμα.

Φάσσα. ης. ἡ. palumbus, genus turturis. Oppianus, & Aelianus. Gaza in Aristotele palumbem uertit φάψ.

Φασσοφόν Ⓘ. ου. ὁ. occidens palumbū, accipitris genus. Gaza in Aristotele palumbariū uertit.

Φάσσων. uelum.

Φατέον. dicendum est.

Φάτνια. τὰ. ossium utriusq; mandibulæ explantationes, à similitudine quam habent cum brutorum præsepibus, quę & φάτναι dicuntur.

Φάτης. mendax, locutulcius.

Φατί. aiunt, Doricè φασί.

Φατίζω. ὸ φατίσσω. dico, separo.

Φάτις. ι Ⓘ. ἡ. fama.

Φατίσσω. dico, separo. Actiu. accus.

Φάτνη. ης. ἡ stabulū, præsepe. Inde & superiorem & inferiorem partem dentium molarium coniunctim simul φάτναι uocant. Est & nomen syderis Proclo de sphęra, stellæ in Cancro νεφελοειδὲς συστροφῶ. id est nubeculæ similes, φάτνῃ præsepe dicuntur.

Φάτνωμα. αθος. τὸ. laqueare, tectū exsculptū. Etym.

Φατνωμάτιος. ὅ. ὁ. laqueatus.

Φατνωτὸς. ὁ. tabulatus, ξυλωτός.

Φατὸς. ὁ. ὸ. dicibilis, dictus, fama.

Φατρία pro φρατρία. nōnunquam ponitur, quæ erat tertia cuiusque tribus pars apud Atticos, ὁ συντάγμα, τριττύς. Suid.

Φάτνοις. ὁ. locus subdialis, ruina.

Φαῦλ Ⓘ. ὁ. nomen auis apud Aelianum.

Φαυλεπιφαυλότατος. α. ὁ. nequissimus, præcæteris nequissimis. Epigram.

Φαυλία. oleaster, aut simpliciter oleæ species, Phauliam Theoph. esse oliuā, à Plinio maioriam dictam, sunt qui autumāt, uocatur & φαύλη ἔλαια, teste Eust. Ammonius.

Φαυλίζω. μ. ίσω. π. ικα. uilipēdo, subsanno, & succenseo. Actiu. accus.

Φαύλιος. bene habitus, auctus, pulcher, magnus.

Φαυλισμία. subsannatrix, contemptrix.

Φαῦλ Ⓘ. α. ὁ. ὁ. ἡ. uilis, malus, uitiosus, peruersus. Aliquando & simplex, exiguus, tenuis, leuis, facilis, ut ὁ ἐξ ὰ φαῦλον, non leuiter, Synes. Budæus Com. Apud Platonem & Euripidem pro simplici ponitur. Laërtius lib. 3. significat etiam ὸ τυχὸν ἢ ἁπλοῦν uteribus & μοχθηρόν. Gal. lib. 1. de fracturis. sic φαυλοτέρα κατάτασις, id est simplici nec admodum operosa, & φαύλη ἐπίδεσις dicitur ab Hippocrat. ligatura remissa. Item φαύλη δίαιτα inter tria dietæ genera (quæ sunt σκιθρά, ὑποφαύλη, & φαύλη) constat uini usu & carnium, quæ alioqui & ἁπλᾶ & τυχὸν à Galen. dicitur. Vide in σκιθρός.

Φαυλότης. ητ Ⓘ. ἡ improbitas.

Φαύλως. peruerse, leuiter, improbè, difficilè.

Φαῦσ. ὸ. tribulus, spinosa planta.

Φαῦρ Ⓘ. ὸ ὁ. leuis, pro φλαῦρ Ⓘ.

Φαῦσίγγες. maculæ tibiarum ex igne contractæ, fissuræ pedum, splendores, radij, λαμπηδόνες, hæmorrhoides, pustulæ.

Φαῦσις. ιος. ἡ. aurora, lux, illustratio, illuminatio.

Φαύσκω, & Aeolice φρεύσκω, pro φαύσκω. dico.

Φάψ. βος ὁ phaps, auis genus, apud Lycoph. Gaza in Aristot. uertit palumbem, sicut & φάσσαν.

Φάω. μ. άσω. π. ακα. dico, facio, luceo, frango, occido. Actiu. accus.

Φαωφί. ab Aegyptijs mensis October uocatur. Theon in Aratum.

Φέβομαι. fugio, metuo.

Φέγγος. εος. τὸ splendor, iubar. (accus.

Φέγγω. μ. φέξω. π. ξαχα. illumino. Actiu.

Φείδαλος, quasi φιδάλιτος. sordidus, tenax.

Φείδη. Fidenæ urbs.

Φειδιλιωτᾶι. οῖ. Fidenates populi.

Φειδίτια. οἱ. qui φειδίτια celebrabant, hoc est sodalitia exercentes.

Φειδίτιον, uel φειδύλιον. α. τὸ. sodalitium nomen,

ſocietas quæ in conueniendo in unũ Spartæ fiebat. Dicta à φείδεσθαι, uel ἀπὸ τ῀ φιλίας. Vide in Chiliad. Eraſmi.

Φειδαλέος ᾱ. ὁ. ſordidus, parcus. medius per ω mega in medio.

Φείδεσθαι. μ. ἴσομαι. π. εισμαι. parco, id eſt abſtineo. Item miſeror. Et ϗ ἀκριβολογοῦμαι, id eſt accuratè loquor. Depon. genit.

Φειδίας. ὁ. parcus, idem qui φειδωλός. Euſt. Odyſ.

Φείδλα. caue.

Φειδύμων ῶ. ὁ. parcus.

Φειλάμια. ας. ἡ. parca, auara.

Φείλυλος ὁ. parcus, tenuis. Etym.

Φείδωμαι. φείσομαι. libero, ſeruo.

Φειδὼ. όος. ἡ. parcitas, parſimonia, cura, miſericor (dia, πρόνοια.

Φειδωλή. idem.

Φειδωλίου. τὸ. ſcabellum, ſedes, ſeptum.

Φειδωλός. parcus, tenuis.

Φείδων. ὁ. nomen uiri proprium. Etym.

Φειδωτισμένως μετὰ μιᾶς ἡλικίας, temperans à nullius ætatis exitio.

Φεισμονή. ῆς. ἡ. miſericordia, φειδώ.

Φειστέον. parcendum eſt.

Φεσών. fluuius q alio nomine Ganges appellatur.

Φελγμίω. nugor, mentis inops ſum, deliro.

Φελέναι. aues, quarũ aucupiũ docet Opianus.

Φελλὰς. ἀδος. ἡ. exterior librorum membrana. Φελλεύς, &

Φέλλοδρυς. υος. ſuber arbor.

Φέλλ῀. locus petricoſus, cortex arboris, qui Latinis ſuber dicitur mons quidam Italiæ, in quo fiebant magnæ faces. Etym.

Φελλίνας. ὁ. homo leuis, quaſi ſuberinus. Eraſ. in Chiliad.

Φελόνης. εἰλητὸν τομάριον, βέμβρανον, γλωσσόκομον, theca reliquiarum, lignea capſula, marſupium, & parua tunica. Etym.

Φῶνακη. ης. ἡ. appoſititia coma, galericulum.

Φωνακία. ας. ἡ fraus.

Φωνακίζω. μ. ίσω. ω. ιπα. decipio, inanibus rerum ſimulacris & ueluti præſtigijs oculis inſipientium impono. Actiu. accuſ.

Φῶνακις. ίδος. uas uinarium, ueges.

Φενακισμός. ῶ. ὁ. deceptio, impoſtura.

Φώναξ. κος. ὁ. deriſor, mendax, erro, deceptor, impoſtor, fuci artifex.

Φενεός. urbs eſt Arcadiæ iuxta quam Stygis aqua eſt, teſte Strabone.

Φωνίκια. ᾶ. ludi genus per ſphærã apparati. Etym.

Φενὶς. idem.

Φενόλης. penula, ueſtis Romana, φαινόλη.

Φῴνω. ῶ. φονεύω.

Φέραστις. ιδος. ὁ. bellicoſus, ſcutifer.

Φεραυγὴς. έος. ὁ. ἡ. lucidus, ſplendorẽ afferẽs. Ety.

Φέρβω. μ. ἑρβω. π. φρα. paſco, foueo. quaſi βίον φέρω. Actiu. accuſ.

Φέρε. hortandi aduerb. dic, age.

Φέρεδλή. age iam, agedum, cedo.

Φερέγγυος ῶ. ὁ. teſtis pretio uel fide dignus, potens promittere, firmus, certus, præs.

Φερέγγυ῀. ὁ. idem.

Φερέκακο῀. ὁ. laborum patiens.

Φερέκλος. nomen fabri proprium. Etym.

Φέργα. φερνή.

Φερέοικος. ὁ. ὁ. cochlea, teſtudo. quidam dicũt animal albũ ſimile muſtelæ ſub quercubus & oleis naſcens, ſic ab Arcadibus uocatum, alij uero animal maius ueſpa bene magna. Etym.

Φερέπονο῀. ὁ. laborum tolerans.

Φερέσβιος. ὁ. ὁ. uitam ferens mortalibus, id eſt frugifer, uitæ fœcunditate præditus, uiuificans.

Φερέσερ῀. ὁ. ὁ. melior, potentior.

Φερέτρου. ὁ. ὁ. pheretrũ, id eſt capulus quo mortui efferuntur.

Φερεφάττα. υς. ἡ. apud Platonem, καὶ

Φερεφάττια. ας. ἡ. Proſerpina, alij φερεφάττα, & περσέφασσα poëticè.

Φέρεσσος. à φέρτερος. ου. ὁ. optimus, excellentiſſimus, cuius maximè refert. nam φέρειν pro referre ſumitur.

Φέρμιον. rete, ſporta piſcatoria, naſſa, λύγδος, fiſcella è iuncis contexta, Euſt. Iliad. 9. φέρμιον ex Menandro citat, atq; ea uerior eſt lectio.

Φέρνιξ. ῆ. dos. Etym.

Φέρνιον. idem. ἁλισυλικὸν σπυρίδιον. Ammon.

Φερνὴ. ῆς. ἡ. dos, προίξ. Ammonius.

Φέροιπος. φερέοικος. domiporta.

Φέρομαι. feror. Aliquando rapior, auferor impetu. Aliquãdo dicitur de ijs quæ in manibus homini uerſantur, ut liber editus. Sic Cicer. Eius ſcripta quædã feruntur. Aliquando pro luerari, & habere, accipere, auferre. ut φέρεσθαι μισθὸν, ſicut apud Terent. Ego pretium ob ſtultitiã fero. & apud Plaut. Duplicem ut mercedem feras. φέρεσθαι ἆθλον, ita ut apud Ciceronem, Ne diutius pendeas, palmã tulit. φέρεσθαι δίξαν. Cæſar, Maximam inter ſuos ferunt laudem: φέρεσθαι χάριν, beneficium accipere. Aliquando ponitur pro uergere & tendere. Theophraſt. ἐπὶ τοῦτο φέρονται, &c. Sic Cicero de Senect. Vitis quæ natura ſua caduca eſt, & niſi fulta ſit fertur ad terram. Sunt & aliæ locutiones ex hoc uerbo, καλῶς φέρεσθαι, quod de eo dicitur, qui cũ bene agitur. ἀτυχῶς φέρομαι, Res mihi infeliciter procedunt. Thucyd. εὖ φερόμενος ἐν πραγμάτων, Cui res militaris, & imperatoris munus recte cedebat. Sic ἄμεινον ἐν χέρσον φέρεσθαι, cedẽ modo dicũtur. ἧττον φέρομαι, poſteriores fero, cedo, ut

cedo, ut ἧττον ἔχω, uinci & ſuperari in ludo uel alia re. Bud. Com.

Φερόμενο῀. ὁ. uelox, citus. Plutarch. in Muſ.

Φερόνικο῀. uictor.

Φερσεφόνη. ης. ἡ. Proſerpina. quòd ἄφθορον, hoc eſt, diuitias afferat.

Φερόπολος. epitheton Fortunæ apud Pindarum.

Φέρτατο῀. ὁ. ὁ. optimus.

Φέρτερο῀. ὁ. ὁ. tolerantior, melior, potentior, uelocior, robuſtior. Eſt etiã uilior & debilior ἀπὸ τ῀ ἀχθοφόρου. Etym.

Φερτὸς. ὁ. ὁ. tolerabilis.

Φέρτρον. pheretrum.

Φέρω. μ. οίσω, ab οἴω. ω. ηὐνοχα. ἀόρ. α. ἤνεγκα. ἀόρ. β. ἤνεγκον ab ηὐεγκω. fero, ἀναφέρω, βαστάζω, & tolero, ὑπομένω, ut ἐπαγκαίτως ηὐνεγκεῖν, Plutarch χαλεπῶς ηὐωχῶς, Demoſthe. & ῥᾳδύμως φέρειν, Andocy. pro ſupino remiſſoq; animo tranſmittere, hoc eſt non acriter uindicare. Item pendo, penſito. Inde φόρ῀, tributum. Item creo, deſigno. Demoſth. πῶς λεπτ῀. ὅτε ἐπόλεμουν ηὐεγκεῖν. &c. ὅτε ηὐεχθεὶς, &c. id eſt προθυμηθεὶς χορηγεῖν. Item auferre Gregor. αὖραι φέροιεν, Auferant uenti, in uentos abeat. Itẽ tendere, pertinere, & hoc cum præpoſitione εἰς. Greg τῶν εἰς ἔσ῀ φρόντων, eõdem pertinentium. Herodot. φέρει ὁ ἀγὼν ὅπος πᾶσαν τὴν ἑλλάδα. Idem Greg. εἰς ἅδ᾽ φέρουσαν, Viam ad inferos ferentem. Vel cum ὥσ. Ariſtot. τ῀ μετὰ τὰ φυσ. 10. ἐφ᾽ ὃ φέρειν, Ad quod potiſſimũ pertinet. φέρειν etiam patria dicitur. Ariſtid. in Panath. πρώτην πατρὸς ἕξιν αὐξούπερ. Sic. Cic. de Orat. Hæc ætas primũ Athenis oratorem propè perfectũ tulit. Vnde φηνεῖν pro patria, Syneſ. Sunt præterea & aliæ rationes huius uerbi. ut φέρειν τὴ ἄγειν, populari & diripere. Sic Liu. Vt ferri agíque res ſuas uiderunt. Eraſmus in Chil. ἄγουσι τὴ φέρουσι. Φέρειν καὶ διαφέρειν ψῆφον, ferre ſuffragium & ſententiam, & decernere. Dicitur & ψῆφον τίθεσθαι, & γνώμην δέδια. φέρειν δίκ῀ γλώσσης, ſic dicitur, ut ἔχειν & ἄγειν, hoc eſt, hominem turbis celebrare, in ore ſemper habere. Φέρειν δίκ῀ μνήμης, meminiſſe, nõ obliuiſci. Φέρειν χάριν, eſt conferre beneficium & gratificari, χαρίζομαι, obſequor. Dicimus etiam φέρω μισθὸν ſicut φέρεσθαι. & accipio, ϗ λαμβάνω. Etym. Μέγα φέρειν Plato pro magni referre dixit, hoc eſt, πολὺ διαφέρειν. Φέρω quoq; interdum pars eſt orationis ornatus magis cauſa quàm ſignificationis poſita. Lucianus: σεαυτὸν αὐτῇ φιλοσοφίᾳ φέρων ἀπημπόληκας, Te ipſum cum ipſa philoſophia uenum dediſti. uel magis ad uerbum, Te ipſum addictum iuiſti cum iſta philoſophia. Sic Salluſtius, Bonorum præmia ereptum eunt, pro eripiunt. Et uerſus, Fuere tamen ciues qui ſeſe remq; publicam obſtinatis animis perditum irent. Bud. Commentar. Ἄγεται μὲν τὰ ἔμψυχα, φέρεται δὲ τὰ ἄψυχα. Ammonius.

Φερώνεια. ας. ἡ. Feronia nemoris dea, à ferendis fructibus dicta, quam alij αὐτόφορον, alij φιλοσέφανον, alij uero φορσεφόνην uocant.

Φερώνυμον. ὁ. ὸ. cognomen.

Φερώνυμο῀. uerum habens nomen, ἀληθεύων τῷ ὀνόματι.

Φετμή. ῆς. ἡ. pro ἐφετμή. præceptum.

Φεῦ. heu. idem ferè quod ὤ, ſed genitiuo iungitur. Xenoph. φεῦ τ῀ ἀνθρώπου, de homine loquẽs indigna nece perempto. Φεῦ τί λόγε; Papæ quid ego audio? Bud. Cõ. Admirationẽ inſignẽ notat interdũ, quãdo uertas licebit, mirũ, aut, dij boni, φεῦ. πνοὴς ὅσον ὠνῆ῀ ἔας; in Epigrammat. quantum, dij boni fragrantiæ uer accendit?

Φυγή. ῆς. ἡ. fuga.

Φδυγύδρωος. ὁ. hydrophobus, à Polybo medico appellatur, quaſi aquifuga, quod aquam metuat, ea affectione correptus.

Φδύγω. μ. φδυξῶμαι. π. πεφδυγα. ἀόρ. β. ἔφυγον. fugio, uito, declino, caueo. Interdum pro exulo, ut φδύγω τὴν πατρίδα, exulare patria: & φδύγω τὴν πόλιν, qui exulat ſua ciuitate. Vnde ἡ τῶν φδυγόντων κάθοδο῀, reuocatio exulum, uel reditus in patriam. Aliquando ad forum pertinet, & φδύγων dicitur ὁ ἀπολογούμενο῀, qui cauſam dicit, qui reus eſt & poſtulatus, ut φδύγων φόνε, & φδύγων ὕβρεως. Item φδύγων δίκην uel ἔγκλημα ὑπόλυν῀. qui actione aliqua in iudicium tractus eſt, cõtra quem lege agitur. Et φδύγοντο῀ τῶν φόνων, qui ob cædem exilio ſe multarunt. Φδύγων δίκαις, qui ſtatus controuerſiam patitur. Φδύγων αὐθοφονίας, homicidij reus. Φδύγω interdum non ſignificat actione conueniri, ſed crimen timere & uitare. Bud. Com. Ammonius diſtinguit ab ἀπεφδύγω.

Φδύζω. heu exclamare, deplorare, φδυλέγω. Euſtat. Il. χ.

Φδυκτέον. fugiendum.

Φδυκτὸς. ὁ. ὁ. uitabilis, fugiendus.

Φδυκτό῀. Etym.

Φδύξιμος. fugiendus, deteſtabilis, ἀποτρόπαιος.

Φεψάλυξ. υγος. καὶ

Φέψαλο῀. ὁ. ὁ. ſcintilla.

Φ῀. dixit, ἔφη.

Φθιγαιεύς. Aeantidis tribus populus. Etym.

Φθιγαλεὺς. ὁ. Bacchi cognomentũ ob fagos quæ uiti pedamentũ præbent. Euſt. Iliad. 9.

Φηγίνεος. ε. ὁ. fagineus.
Φήγινος. ε. ὁ. faginus, quod ex fago factum eſt, ſicut Latinis, ut fagineæ arculæ Colum. & faginus axis, Vergil.
Φήγιον. ε. τὸ. mõs iuxta oceanũ, uel fagos producẽs.
Φηγός. ὁ. fagus, quaſi φαγὸς ἀπὸ τοῦ φαγεῖν, comedere, quia olim homines fructibus arboreis uictitabant. eſt etiam fax. Etym.
Φυγδῆς. Erechtheidos tribus populus. Etym.
Φάγω. ἐδίω. comedo.
Φαδῶ. perdo, decipio.
Φάη. uide Etym.
Φαηνώλης. εος. ὁ. ſtrigoſus, male habitus.
Φαληνόθρεπτος. ε groſsis enutritus.
Φάληξ. ficus agreſtis, nondum matura, groſſus, à φηλᾶν. id eſt, decipere, quòd immatura exiſtens oculis imponat præbita maturitatis ſpecie.
Φηλήτης. ε. ὁ. deceptor, fur, latro.
Φῆλος. ε. ὁ. impoſtor, ὁ ἀπατεὼν λόγος, inſidiator, improbus, λυθαγγός.
Φηλῶ. ήσω, & ώσω. decipio. à groſsis ficubus, qui maturi eſſe uidentur cũ non ſint. Actiu. accuſ. φηλώσας πρόμον, apud Lycophr. imponẽs principi, ὑπαπατήσας τὸν ἄρχοντα.
Φήλωμα. ατος. τὸ. fraus, impoſtura, deceptio.
Φήλωσις. idem.
Φήμη. ης. ἡ. fama, rumor, reſponſum deorum.
Φημί. μι. φήσω. καὶ φαμί. μι. φήσω. ἀόρ. α. ἔφησα. ἀόρ. β. ἔφλω. ἀπὸ ἐμφ. φᾶναι. dico, aio, animaduerto, exiſtimo, fateor, cenſeo, affor, iubeo, denuncio. Vnde φημὶ ἐγὼ, pro ſic aio, ſanè inquam, ita cenſeo, certè, ſanè, profectò, reſponſio ad interrogationem. Et ὁ φάμενος, negans. Ponitur quoq; φαμὶ interdum pro inquam, ut ἔφλω. Videtur & aliquando poni ἀντὶ ἐγὼ καὶ πάρειμι. Xenoph. ὅπως φᾶναι ὁρᾷ ὅταν μὲν ἄρτου ἄπλ, εἰς ὀδὲν τῶν χρῆται ἀφελώμενον. hic φᾶναι aut abundat, aut ὡσεὶ τοῦ ἔφη ponitur, ut Latinè dicere, pro dicere cœpit. Porrò φημὶ cũ de præterito dicitur, præterito iungitur, cum de futuro, futuro. φησὶν ὁ λόγος, ut dici ſolet. (Actiu. accuſ.
Φημίζομαι. καὶ
Φημίζω. μ. ίσω. uel ίξω. π. ικα uulgo, uaticinor, diuinor.
Φῆμις. rumor, φήμη. (co. Actiu. accuſ.
Φημίσμός. idem.
Φημόομαι. μ. ώθημαι. π. ωμαι. obmutеſco. Depon.
Φημόω. μ. ώσω. π. ωκα. obturo. Neut. Accuſ.
Φυμός. ὑ. ῦ. ἡ. fama, rumor.
Φῆν. aiebat, pro ἔφλω.
Φῆναι. oſtendere, dicere, λέξαι.
Φηνακίζω. φγακίζω. Etym.
Φήνη. ης. ἡ. oſsifraga, ut Gaza uertit in Ariſtotele. ſunt qui fulicam reddant, quod non placet.
Φήρ. Aeolicè pro θήρ. θηρός. ὁ. fera, gigas, centaurus.

Φηρᾶ. uide. Etym.
Φήρεα. τὰ. oblongæ in glandulis ſub auribus eminentiæ, prælongæ ſub auribus glanduloſi tumores apud Hipp. ἀδενώδεις ἐξοχαὶ, quales Satyris tribuuntur.
Φῆρ. antiquorum deorum cibus.
Φεῦδα. pro φῆς, aut ἔφησθα.
Φῆσι. dixerit, φῇ.
Φήτρη. γος. ἡ. cognatio, συγγένεια.
Φητῶ. ῦ. cardo, στρόφιγξ.
Θαλλω. præuenio, ſed inuſitatum. quidam tamen inde τὸ φθᾶς deriuant.
Φθαλλω. præuenirem.
Φθάνω. μ. φθάσω. ἀ φθάω. π. ἔφθακα. ἀόρ. β. ἔφθην ἀ φθῆμι unde particip. φθάς. καταλαμβάνω καὶ παρακολουθῶ, hoc eſt aſſequor quod efficere contendo, & aliud præterea quod nõ ſatis uno uerbo exprimi poteſt. Demoſt. οὐ γὰρ ἔφθη θεάτρου πομπῶν, Neque enim facere potuit Theopompum, quin, &c. Iſocrat. οἱ δὲ ὃν ἔφθησαν πυθόμενοι, At iſti ſimul ac audiuerunt. Lucian. οὐκ ἂν φθαίοις ἐστὶν ἡμᾶς, Non effugies, quin conuiuio excipias nos. Greg. οὐ φθάνω τὸ φρονῆσαι, Verum animo cõcipere nequeo. Idem Iſocrat. τὸ δ' ὕστερον ὃν ἔφθησαν ἡμᾶς καταδουλώσασθαι, Deinde protinus in ſeruitutem nõ redegerunt. Plato in Phæd. ἀλλὰ μὴν ἔφη γέ δίκαιος, ὡς ἀποθνῄσκων σοί ὃν ἂν φθαίοις, Atqui (inquit Cebes) omnino igitur id facies, quando ille tibi hoc quod poſtulas protinus conceſſerit. Idem in Sympoſ. ὃν ἂν φθαίνω εἰπεῖν τὸν ἀληθῆ λόγον, Omnino igitur id faciam inquit Alcibiades. Et in Euthyde, οὐκ ἂν φθαίης ἀκούων, Iamiam audies. Sic ἔφθην ποιήσας, pro ἐποίησα: & φθάνει ἀναλισκόμενον, pro ἀναλίσκεται, Ariſtot. de Gen. 1. & ἔφθη κατακωλυθείς, pro κατεκωλύθη, Xenoph. & ἐφθάνομεν τυθόμενος, audieram, Syneſ. Φθάνω etiã peruenio ſignificat. Greg. ἂν φθαίνωσιν, Euadũt inſublime. Sic Hom. Iliad. 9. φθαίη δέ τε καὶ ἐπὶ καίαν. Eſt etiam occupo & anteuerto, anticipo. ut φθάσαι τὸν λογισμόν, anteuertiſſe rationi, Demoſth. Item propero & feſtino. Herodian. Interdum pro declino apud eundem Politiano interprete. Φθάσαι etiã dicitur & προφθάσαι quod præterijt. Bud. Com.
Φθαρτικά. τὰ. uenena, letalia.
Φθαρτικὸς. ὴ. ὸν. corruptiuus, exitioſus.
Φθαρτός. ε. ὁ. corruptibilis, moralis.
Φθάς. ὁ. Vulcanus. Eſt quoq; participium, præueniens, à φθάζω, uel φθῆμι.
Φθάω. φθάνω.
Φθέγγεο pro φθέγγου loquere. nam Iones diſſoluunt ε in ευ.

φθέγγομαι

Φθέγγομαι. μ. ἐγξομαι. π. ἔφθεγμαι. loquor, ſono, pipio. Depon. accuſ.
Φθέγμα. ατος. τὸ. uox. Orus per ſimplex γ ſcribi dicit, Herodianus uero per duplex. Etym.
Φθέιρ. ρός. ὁ. pedunculus, piſcis omniũ pinguiſſimus. Gaza in Ariſtotele uertit pediculus, & θῆρ ἄγριον, pediculus ferus, apud eundem.
Φθῆρες. οἱ. fructus pinuum, ſtrobili.
Φθειρίασις morbus pedicularis, ἀπὸ τῶν φθειρῶν, quos & pedos & pediculos uocamus.
Φθειρίζομαι. μ ίσομαι. π. ισμαι. quæro pediculos. Depon. abſol.
Φθειροδέσρα. τὰ. quæ aptiora ſunt ad pediculos procreandos. melius per ω in ſecunda ſyllaba.
Φθειρομιδὴς. ε. ὁ. pediculis ſcatens.
Φθειροποιός. pediculos producens, apud Theophraſt. piceæ ſpecies eſt, quam pediferã, tineoſamq; uocare licet.
Φθείρομαι. Latinè uno uerbo reddi non poteſt. Demoſt. Ἀλλὰ πλούσιοι εἰσιν φθείρεσθαι πρὸς τοῦ πλησίους, Quidam eo ingenio præditi ſunt ut cupidè ſuam operam diuitibus uenditent. Inde φθείρει, pro I in malam rem, μετὰ φθορᾶς ἀπαλλαττέτω.
Φθειροτροκτέοντες. οἱ. pediculiuori apd Herod.
Φθειροφάγοι. οἱ. Ponti gens apud Strabon. à ſqualore & ſordibus nomen, inquit, adepti, uelut pediculiuori.
Φθείρω. μ. ερῶ. π. ἔφθορα. corrumpo. Actiu.
Φθειρώδης. ὁ. ἡ. pediculoſus. uide ſuperius φθειροδέσρα.
Φθείω. præuenio, perdo, φθείω.
Φθεῖῤῥω. Aeolicè pro φθείρω.
Φθᾶ. præuenit.
Φθᾶμι. præuenio, à uerbo φθάω.
Φθία. pars & urbs Theſſaliæ, Pharſalia.
Φθιάομαι. perdo. Etym.
Φθιάς. Theſſalica.
Φθίμενος. η. ὸν. deficiens, moriens, defunctus.
Φθίνα. ας. ἡ. rubigo, ac ſpecies oleæ.
Φθινὰς. άδος. ἡ. morbus tabidus, letalis.
Φθίνασμα. tabes, phthiſis. Aeſchylus ἥλιὸς φθινάσματα, ſolis deſcenſum ſiue occaſum dixit, hoc eſt, τὴν δύσιν.
Φθινίμην. idem quod φθίμενος.
Φθινοπωρινὸς. ὴ. ὸν. autumnalis.
Φθινόπωρον. ε. τὸ. autumnus.
Φθινυδόσκω, καὶ
Φθινύθω. corrumpo, collabor, pereo.
Φθινύω. idem.
Φθίνω. μ. φθίσω. π. ικα. deficio, tabeſco, corrumpo, facio deficere. Actiu. accuſ. dies quoq; φθίνειν dicitur, ubi à medio cœli axe deuergit occaſum uerſus, teſte Euſt. 8.
Φθινώδεις. οἱ. Hipp. dicuntur omnes quibus extenuatur quoquomodo & exile redditur, ſtrigoſumq; corpus, nõ tantum hi qui macreſcũt ob pulmonis hulcus atq; in tabem abeunt. Gal. li. (bro 1. Epidem.
Φθινώδης. tabificus.
Φθίνων. menſis dicebatur à uicеſima die uſq; ad trigeſimam.
Φθῖξ. ῖκ. ἡ. exilis, tabe conſumpta.
Φθισιλώψ. ῶπος. ὁ hominibus peſtifer, & exitioſus.
Φθῖοι. οἱ. Phthij à Phthio quodam denominati. Etym. Ammon. diſtinguit à φθιῶται.
Φθισικὸς. ὴ. ὸν. tabificus.
Φθισίμβροτος. ε. ὁ. homicida, hominũ corruptor.
Φθίσις. ιος. ἡ. corruptio, diminutio, tabes, macies morbus conſumptiuus, σῆψις. Dicitur & oculi phthiſis, pupillæ conſtrictio.
Φθιτὸς. ὴ. ὸν. mortalis, corruptioni obnoxius.
Φθίω. corrumpo.
Φθιῶται. qui eſt ex Phthia regione. Etym. Vide φθῖοι in Ammonio.
Φθογγή. ῆς. ἡ. uox, ſonus.
Φθόγγος. ε. ὁ. ſonus, inarticulata uox.
Φθέες. paſſillos uocat Hippocrates.
Φθόη. ης. ἡ. φθίσις. tabes.
Φθοῖς. placenta lata & rotunda, apud Athenienſes, quę cæteris Græcis πόπανον dicitur, & eſt accuſatiuus caſus, numeri pluralis pro φθοίδας.
Φθοῖς. ἡ. idem, & ſegmentum, auri ramentum, tenuis farina, aut puluis, πόπανον.
Φθονεῖδα. paſsiue, inuidioſum eſſe, inuidiam habere dixit Cicero de Orat. 2. Cum Scaurus nõ nullam haberet inuidiam ex eo, quòd Phrygionis Pompeij locupletis hominis bona ſine teſtamento poſſederat.
Φθονερὸς. ὰ. ὸν inuidus.
Φθονέω. μ. ήσω. π. ηκα. inuideo, æmulor, reprehendo, prohibeo. ut οὐ φθονήσω, Non tibi negabo quod poſtulas, libens præſtabo, non grauabor. Et cum genitiuo & datiuo, ut φθονῶ σοι ὕπνου, ægrè fero, hoc tibi ſuccenſeo, nec libenti animo concedo, concedere grauor, nego. Sic Vergil. Quæ tandem Auſonia Teucros conſcidere terra. Inuidia eſt? id eſt, cur negas? Cicero, Licet uerum inquirere ſine inuidia.
Φθονηθὲς. γέντος. ὁ. fraudatus.
Φθόνος. ε. ὁ. inuidus, indignatio. Vide ζῆλος in Ammonio. οὐδεὶς φθόνος, nulla inuidia eſt, non negabo tibi.
Φθορά. ᾶς. ἡ. corruptio, interitus, exitus, ſtrages, contagio. Accipitur pro ſtupro, ſiue inceſtu.
Φθορὰ. ἀς. miſcellæ permixtionesq; colorum ſic à

pictoribus uocantur, teste Plutarcho.
φθορεῖς. οἱ. uitiatores uirginum.
φθορίμαῖος. α. ὁ. corruptus.
φθόριον. τὸ. ueneficium. Inde φθόρια medicamenta quibus Medici utũtur abigendis infantibus in utero enectis. Vel potius medicamẽta, quibus fœtus in utero necantur & abiguntur. dicuntur etiam ἐκβόλια.
φθοροποιός. ὁ. domestica pernities.
φθοροποιός. ὁ. ὁ. tabificus.
φθός. ὁ. uilis, futilis, fragilis.
φθύζω. μ. ύσω. π. υκα. ſpuo.
Φιαλεῖσι. gens Athenis. Etym.
Φιαλεῖν. opus aggredi. uidetur positum pro ἐπιχειρεῖν. τὸ ὡσαύτως. Vel φιαλεῖν, hilariter uiuere, compotare, ἑρμεῖν, προθυμεῖσθαι.
φιάλη. ης. ἡ. phiala, ἡ. τὸ πιεῖν ἄλις πεπλεγμένα.
φιαρός. crudus, acerbus. Itẽ purus, lucidus quasi φαεινός, prę humore ſplendẽs, nitidus, limpidus. Itẽ λιπαρός, Nican. ὄρνιθος φιαρᾶς, pinguis (gallinæ.
φιάρπα. τὰ. fragmina.
φιβαλέη. ἡ. ἰσχάς. nux, caryca, ficus arida. Etym.
φιβάλεον. τὸ. σῦκον. Etym.
φίβαλις. genus ficuum, unde caricæ fiãt peroportunæ, φιβάλιος apud Hipp. idem. Et φίβαλος, gracilis, tenuis, & macer homo, exilis.
φίγιον. τὸ. promontorium, ἀκρωτήριον.
φιδάκνη. ἡ. uaſculum exiguũ & auguſtũ, ueges.
φιδύς. uide Etym.
φιδύτια. τὰ. cõuiuia ſunt, ſiue cœnationes Lacedæmonijs, quæ Cretenſibus ἀνδρεῖα dicuntur, συσσίτια uide φειδύτια ſupra.
φῖκα. τῆ. ſic Bæoti Sphingen uocabant, & Lycop. φῖκα ὁλόην dixit.
φικιδίζω. Phicidiſſare. uide in Chil. Eraſmi.
φιλάγαθος. α. ὁ. amator probitatis.
φιλαγνωσής. ὁ. cupidus legendi.
φιλαδελφεία. urbs Aſiæ & Aegypti.
φιλαδελφία. ας. ἡ. fraternitas, amor fratris.
φιλάδελφος. ᾳ. ὁ. amans fratrem.
φιλαθήναιος. α. amator & ſtudioſus Athenienſiũ, fauens nomini Athenienſi.
φιλάθλος. ὁ. φιλόπονος.
φιλαίματος. ſanguinarius, epitheton Martis.
φιλαίμων. crudelis, cruentus, qui ſanguinẽ amat.
φιλαίτατος. amiciſſimus.
φιλαίλος. α. ὁ. querulus, contentioſus, obiurgandi cupidus, μεμψίμοιρος.
φιλακριβεῖν. cum diligentia auſcultare, gnauum & ſedulum eſſe.
φιλακρίζεσθαι. gratificari, χαριζεσθαι.
φιλακροάμονες. οἱ. cupidi audiẽdi, φιλακροάμονες.
φιλαλείπτω. delector pigmẽtis & unguine, iuxta illud. ὅτι ὅτι πίσις ἀνδρὶ φιλαλφεῖν.

φιλαλήθεια. amor & ſtudium ueritatis.
φιλαλήθης. ὁ. ὁ. ueri amator. φιλαλήθὴς. id eſt, ueritatis ſtudioſos, philoſophi quidam ſe uocabant. Laërtius lib. 1.
φιλαλληλία. amor mutuus.
φιλάλληλοι. οἱ mutuo amore iuncti.
φιλάμμωνος. pro φιλησάμμωνος.
φιλαναγνωσταντ. οἱ. qui libenter lectitant, apud Diodor. Siculum.
φιλαναλωτής. οῦ. ὁ. conſumptor, prodigus, diſpendioſus, ſumptuoſus. Opponitur τῷ φιδίλωλῷ apud Platonem.
φιλανδρία. amor mariti.
φίλανδρος. ου. ὁ. ἡ. amans uirum, ut φίλανδρος γυνὴ & μοιχεύτρια dicitur uiroſa & impudica.
φιλανθρώπευμα. liberale facinus, & benignitatis plenum, benigne datum.
φιλανθρωπεύομαι. humanus ſum, in comitatem benignitatemq; compoſitus ſum.
φιλανθρωπία. ας. ἡ. humanitas, id eſt, amor erga homines, benignitas, liberalitas erga homines cui contraria eſt μισανθρωπία.
φιλάνθρωπος. ου. ὁ. ἡ. humanus, id eſt, homines amans, benignus. Eſt & hoc nomine herba, aparine ueterib. dicta.
φιλαπεχθημόνως. odioſe, inimicè.
φιλαπεχθήμων. ονος. ὁ. ἡ. qui odioſum ſe alijs reddit, inimicus, φιλομίσητος.
φιλαργυρία. ας. ἡ. auaritia.
φιλάργυρος. ὁ. ὁ. auarus.
φιλάρχαιος. antiquarius.
φιλαρχία. ας. ἡ. ambitioſa affectatio principatus, ambitio.
φιλάτεχνος. α. ὁ. ſolers.
φιλατόωλον. ὁ. τὸ. ueſtitus Perſicus.
φίλαυλος. amator tibiarum & cantus.
φίλαυρα. τὰ. παρὰ Θεόπομπος, inutilia, intempeſtiua, mala, abſurda.
φιλαυτία. ας. ἡ. amor ſuiipſius.
φίλαυτος. α. ὁ. amans ſeipſum, nimium de ſe meritus. Vide in Chil. Eraſmi.
φιλεγκλήμων. libenter accuſans, delator, quadruplator, qui etiam συκοφάντης dictus.
φιλεγκώμιος. qui laudibus delectatur.
φιλέεσκεν. diligebat, à φιλέεσκω.
φιλέθλιος. α. qui ludo delectatur.
φιλεῖδήμων. cognitionis & ſcientiæ cupidus, quaſi φιλεπιστήμων. Hominis epitheton apud Strabonem.
φιλελεύθερος. α. ὁ. amator libertatis.
φιλέλλην. φιλέλληνος. ὁ. amicus Græcorum.
φιλοίκτιρος. α. ὁ. miſericors, ἐλεήμων.
φιλεόντων. αὐτὶ τοῦ φιλέτωσαν.
φιλέορτος. qui dies feſtos amat.

φιλεπιδικία.

φιλεπιδικία. æqui boniq; ſtudium.
φιλεπιλυμαντής. ὁ. ὁ. amator reprehenſionũ. id eſt pronus ad reprehendendum alios.
φιλερασᾶν. amicos colere, amaſiorum cupidum eſſe, περὶ φιλόπαιδίαν εἶναι.
φιλεραστής. amaſiorum uel amicorum cultor & amator, παιδεραστής: tam in bonã quàm in malam partem.
φιλεργεῖν. labores appetere.
φιλεργία. ας. ἡ. uoluntaria tractatio operum, operæ ſtudium.
φίλεργος. ὁ. operoſus, φιλόπονος.
φιλέρημος. α. ὁ. amicus ſolitudinis.
φίλερις. ιδος. ὁ. contentioſus. & φιλερισῆσαι, contentioſum eſſe.
φιλερισπάω. contentiones amo. Etym.
φιλεταιρία. ας. ἡ. ſtudium amicorum.
φιλέταιρος. α. ὁ. amans amicos. πρὸς φιλημόνιος.
φιλοῦλωόν. τὸ. quod gaudet optatiuo.
φιλοῦπουία. ας. ἡ. beneficentia.
φίλεχθρος. odioſus, qui facilè occaſionem inimicitiæ accepit. (ομος.
φιλέψιος. ioci ac riſus amator, ſcurra, φίλοπαίκτης.
φιλέω. μ. ήσω. ω. ηκα. amo, oſculor, amicè accipio, delector. Item conſueſco, ſoleo, ſicut Latinis. Tacitus, Vt fermè amat poſterior adulatio: ubi amat pro ſolet dixit. Plutarch. ὡς δὲ φιλεῖ πρὸς τὰ πραγματα τὰ παλαιότατα λόγον ἔχειν ἀνθρώπους, Vt ſolitum eſt homines de huiuſmodi rebus loqui. Huius compoſita omnia actiuè efferuntur, præter φιλοπαιδεῖσθαι. Ammonius φιλεῖν diſtinguit à ξενίζειν.
φίλη. ης. ἡ amicitia, amica. Vnde φίλη κεφαλή, blandiẽtis eſt, quaſi tu dicas, dilectiſsime, amanſiſsime.
φιλεῖσθαι. delectari.
φιλήλης. homo uoluptuarius, uoluptatis conſectator.
φιληδία. ας. ἡ. uoluptas, uitium hominis uoluptati ſeruientis, ſtudium uoluptatis, luxuria.
φιληδυία. idem.
φιληδυνός. ὁ. ὁ. uoluptuoſus, libidinoſus.
φιληδῶ. uoluptate afficio.
φιληκοΐα. ας. ἡ. libens auſcultatio.
φιλήκοος. α. ὁ. libenter audiẽs, ſtudioſus, attentus, diſcendi cupidus, diſciplinarum ſtudioſus.
φιληλιαστής. contentioſus, controuerſiæ amans. ἀπὸ τοῦ μεγίστου δικαστηρίου τῆς ἡλιαίας, quod maximum erat tribunal Athenis, ubi ſub dio agebantur cauſſæ.
φίλημα. ατος. τὸ. oſculum, ſuauium.
φίλημι Ionicè, pro φιλῶ, amo.
φιλήρετμος. α. ὁ. amator rei nauticæ.
φιληρσία. ας. ἡ. furtum, fraus.
φιλητής. ὁ. ὁ. amator, ἐραστής. oxyton, Cyril.

φιλήτης. α. ὁ. fur quaſi ὑφηλήτης, nam φηλήτης per η. impoſtorem ſignificat. Euſt. Il. 9. paroxyt. (Cyrill.
φιλητικός. ὁ. ὁ amator.
φιλητόν. α. τὸ. fortuna.
φιλητός. α. ὁ. amabilis.
φιλήτωρ. ορος. ὁ. amator. Alexan. Geni. li. 2. cap. 25.
φιλία. ας. ἡ. amicitia.
φιλιάζω. μ. άσω. σ. ακα. ineo amicitiam, ſæparo.
φιλιατρῶ. rei medicæ ſtudioſus ſum, uel medicamentorum uſu gaudeo.
φιλικός. ὁ. ὁ. amicus. ca. cum.
φιλικῶς. amicè.
φιλίνος. ὁ. amiculus. Etym.
φίλιος. α. ὁ amicabilis, deus amicitię, Iouis cognomentum quaſi qui amicitiæ teſſeram & iura in tueatur.
φιλιόω. μ. ώσω. π. ώκα. concilio, amicum reddo. Actiu. accuſ.
φιλίππειος. α. ὁ. philippeus, nummi genus.
φιλιππήσιος. α. ὁ. Philippenſis. (culter.
φίλιππος. α. ὁ. ἡ. bellicoſus, & per translationẽ ad-
φιλιππόταξος. ὁ. ὁ. ἡ. equorum ſtudioſiſsimus.
φιλὶς. ίδος. ἡ canna, fiſtula.
φιλίσιον. aparine herba, quæ & φιλεταίειος apud
φιλισταρῶ. cognoſcendarũ rerum cupidus ſum, inquirendi ſtudio flagro, hiſtoriæ (Hipp.
ſtudeo, ſum cupidus narrandi.
φίλιστος. chariſsimus.
φιλίτιον. uide φιλήτιον.
φιλίων. ονος. ὁ amicitior, φίλτερος.
φιλλοβολέω. μ. ήσω. π. ηκα. defrondeſco, frondes emitto.
φιλλυρία. ας. & apud Paulũ φιλυρὰς. ἀνδρ. tilia ar
φιλοβάρβαρος. barbarus, oſor elegantiæ. (bor.
φιλοβασίλειος. α. ὁ. ſtudioſus in regem.
φιλόγελως, ᾶ φιλογέλωτος, uel φιλόγελως. Atticè qui rebus iocoſis gaudet.
φιλογνωμοσύνη. α. ὁ. probitatis ſummum ſtudium.
φιλογεωργεῖν. amare agriculturam, libenter arare. Etymol.
φιλογέωργος. α. ὁ. amator agriculturæ.
φιλογέωργος. ὁ. amans iracundiã, & uerſutias etiã.
φιλογραμματῶν. ἀνὴρ. ὁ. homo cupidus literarũ.
φιλογυμνασία. de ijs dicitur, qui libenter exercentur.
φιλογυμνασῶ. libenter me exerceo, cupidus ſum exercitationis.
φιλογύναικος, ἡ.
φιλογύνης. mulieroſus, uxorius. Dicitur etiam φιλογύνης ad differentiam τοῦ φιλόπαιδος. καὶ φιλεραστοῦ.
φιλογυνία. mulierоſitas.
φιλογυνία. luxuria, libido, muliebritas.
φιλόδακρυς, libenter lachrymans.

φιλοδε-

Φιλοσεμνίς ῆς. ὁ. celebrans conuiuium.
Φιλοσκωπτόσ ύνομαι natura seruus uel seruilis sum. Etym.
Φιλοσίκαιος. qui natura seruus est, & sibi imperare nequit.
Φιλοσημοτικός. ὁ. popularis.
Φιλοσιμότατος. familiarissimus.
Φιλοσκιᾶν. litigia amare.
Φιλόδικος. amator controuersiæ, homo controuersus, ut Cicero gentem Siculam natura controuersam dicit & acutã, hoc est omnia ad controuersiam uocantem.
Φιλοδοξία amor gloriæ, ambitio.
Φιλοδόξος amator gloriæ; ambitiosus.
Φιλοδοξῶ gloriæ seruio, gloriæ cupidus sum. Cicero ad Attic. Nam omnes συμφιλοδοξοῦσιμ gloriæ meæ.
Φιλοδόξως gloriosè, liberaliter, ambitiosè.
Φιλόδουλος. ὁ. amans seruitutis.
Φιλοδωρία. donũ, siue largitio animi promptitudinem retinens, ex beneuolentia profectũ munus.
Φιλοζωία. ἡ. amor uitæ.
Φιλόζωος. ὁ. uitæ uel animantium cupidus. Φιλόζωα λεγόμενα Theophr. uocat, quæ uitaci tenore perdurant, quæ non facile enecantur.
Φιλοζωῶ. uitæ parco, & mortẽ metuo. φιλοψυχῶ.
Φιλοθάνατος. deses, otiosus, iners, sedentarius.
Φιλοθεάμων. ονος. ὁ. spectandi cupidus, spectaculorum amans, contemplationum studiosus.
Φιλοθεία. θυσεβεία.
Φιλόθεος. ὁ. pius, θυσεβὴς.
Φιλοθεώρος. speculationi deditus.
Φιλοθύτης. ὁ. λειτουργός. Aristophani, sacrificijs intentus, qui beneficio sacrificiorum, deo se probare autumat.
Φιλοθύτικος. superstitiosi & sacrificijs dediti.
Φιλοικος. ὁ. studiosus necessariorum, familiarium.
Φιλοικτέρμονος. οἱ. misericordes.
Φιλοίκτιστος. ὁ. facilis ad lugendum.
Φίλοινος. ὁ. amicus uini, uinosus.
Φιλοϊσωρ. ορος. ὁ. cupidus disciplinæ, aut ueritatis.
Φίλοιφος. libidinosus, appetẽs coitus, παχυλὰς.
Φιλόκαινος. nouitatis cupidus, ἀψίνορος, ταχὺς κενοτεροποιός, σὺμετάβλητος.
Φιλοκαλέω. μ. ήσω. π. ηκα. sum studiosus elegantiæ & pulchritudinis & honestatis, colo honestatem. Neutr. absol. Iungitur autem interdum accusatiuo, & est elegantiam addo & asciscо, uel comminiscor. Strabo lib. ult. ὥσπερ τοῖς κοινοῖς κἀγαθήμασι προσφιλοκάλει πνὰ κόσμον. Addebat ad elegantiam ornatus urbis.
Φιλοκαλία. ας. ἡ. honesti amor. φιλοκαλία etiam Socrati obiecta, quasi παιδεραστία.
Φιλόκαλος. ὁ. elegans, egregius, quo excitamur ad meliora. Gregor. φιλόκαλον uocat pauonẽ, caudam suam expandentem.
Φιλοκάλως. contemptè, mundè. (νομικός.
Φιλόκερνος. ὁ. uanus, ματαιολόγος. ut φιλόκερτομος. mordax cauillator, & mordax irrisor.
Φιλοκερδία. cupiditas lucri.
Φιλοκηδής. έος. ὁ. ἡ. officiosus in amicitia.
Φιλοκίνδυνος. ὁ. πυκνοκίνδυνος. qui quodlibet periculum intrepide adit, ὁ μεγαλοκίνδυνος dicitur. Differt ab eo qui μεγαλοκίνδυνος dicitur.
Φιλοκνημίδες. οἱ. qui armis gaudent.
Φιλόκοινος. communitatis amans.
Φιλόκολαξ. ακος. ὁ. qui gaudet assentationibus.
Φιλοκομπέω. iacto, me extollo. Etym.
Φιλόκομπος. ὁ. ὁ. iactator.
Φιλοκοσμία. ας. ἡ. moderatio, modestia, pudicitia, ornatus, ordo.
Φιλοκρίνω. accurate & libenter æstimo, & libens aliena æstimo, & de his iudicium facio.
Φιλοκτέανος. ὁ. auarus, φιλοκτήμων.
Φιλοκτεανώτατος. auidissimus lucri, auarus.
Φιλοκτήμων. auarus, cupidus pecuniæ, quæstuosus.
Φιλοκτίστης. libenter ædificans.
Φιλοκύνηγος. ὁ. studiosus uenationis.
Φιλοκώμων. ον. ὁ. ἡ. dicax.
Φιλολάμπαδος. Dianæ cognomentum.
Φιλολογῶ. disputare de literis, φιλοσοφῶ
Φιλολόγος. sermonis uel studij amator, loquax.
Φιλολοίδορος. procax, conuicijs gaudens.
Φιλόλουτρος. ὁ lauandi cupidus.
Φιλολουτρῶ. libenter lauo, uel præcupidus sum lauandi, hoc est balnei.
Φιλόλυποι. οἱ. mœrori & tristitiæ dediti.
Φιλομαθές. τὸ. docilitas.
Φιλομαθής. ές. ὁ. ἡ. discendi cupidus, studiosus.
Φιλομαθία. ας. ἡ. amor discendi.
Φιλομαθῶ. τὸ φιλοσοφῶ, ἢ σχολάζω, ἢ φιλοπονῶ
Φιλομαχῶ. cupide pugno, pugnã appeto, incaute & feruide prælior: cui opponitur φυγομαχῶ.
Φιλομείδες. τὸ risus studium.
Φιλομειδής. ές. ὁ. ἡ. amans risum. Veneris epitheton, uel quod ἐκ τῶν Ἥρης πρόνος μειδέων nata sit, uel à μειδᾷν, quod est regnare. Hæc dictio metri causa geminat μ apud poëtas.
Φιλομείρακ ος. ὁ. adolescentulorum amator.
Φιλομεμφότατος. ὁ. delator acerrimus.
Φιλόμηρος. qui Homeri studiosus est.
Φιλομισητός. ὁ.
Φιλόμισος. idem, odiosus, inimicus.
Φιλομίσως. odiosè.
Φιλομουσία. amor Musarum, musica.
Φιλόμουσος. ὁ. amicus musarum, musicus.
Φιλομυθῶ. libenter fabulari, fabularum studiosum esse.

Φιλομυθος. fabularum studiosus, fabulosus.
Φιλόμωμος. reprehensor, cauillator, Platoni.
Φιλονικέω. μ. ήσω. τ. ηκα. contendo, rixor, æmulor. Neutr.
Φιλονικία. ας. ἡ. contentio, pertinacia.
Φιλόνικος. ὁ. ἡ. contentiosus, rixosus.
Φιλονικός. ὁ. ὁ. amans uictoriæ.
Φιλοξενία. ας. ἡ. hospitalitas.
Φιλόξενος. ὁ. ὁ. hospitalis, amans peregrinorum.
Φιλοπαίγμων. ονος. amator iocorũ uel ludorum.
Φιλόπαις. puerorum amator.
Φιλοπαθέω. ὁ. alacriter se offerens in pericula.
Φιλόπατρις. studiosus patriæ.
Φιλοπενθές. qui luctui indulget.
Φιλόπολυπος. curiosus, discendi cupidus.
Φιλοπολυσεῖν. scisciandi cupidum esse. ὃ ἥδιστος ἐρωτᾶν καὶ πυνθάνεσθαι τῶν ἄλλων μανθάνειν sciscitari, percunctari aues.
Φιλοπολυσία. ας. ἡ. φιλομαθία.
Φιλοπλάτων. qui Platonis studiosus est.
Φιλοπλατία. ας. ἡ. auaritia.
Φιλόπλατος. ου. ὁ. auarus, nimis diuitiarum studiosus.
Φιλοπλατῶ. nimio studio diuitijs inhio.
Φιλοποιέω. facio amicum.
Φιλοπονος. ὁ. ὁ. φιλεργός.
Φιλοπόλεμος. ὁ. ὁ. bellicosus.
Φιλοπολις. κοὶ
Φιλοπολιτης. ὁ. ὁ. amor patriæ,
Φιλοπονέω. diligenter & cum labore quippiã sector & prosequor. accus. ut φιλοπονῶ τὸν σύγγραμμα, elaboro & lucubro, unde πεφιλοπονημένον. elaboratum, elucubratum.
Φιλοπόνηρος. ὁ. nequam.
Φιλοπονία. ας. ἡ. labor uoluntarius, amor laboris, industria.
Φιλόπονος. ὁ. amicus laboris, industrius, diligẽs, alacer, φίλεργος.
Φιλοπότης. ὁ. potator, bibax, conuiuiorum studiosus.
Φιλοπραγμονέστερον. ὁ. diligentius.
Φιλοπραγμοσύνη. cupiditas negotiorum facessendorum.
Φιλοπραγμων. ὁ. φιλόδικος, & qui libenter alijs negotia facessit, curiosus.
Φιλοπροσηγορία. ας. ἡ. comitas, Isocr.
Φιλοπροσήγορος. ὁ. ὁ. comis, benignus, apd' Isocr.
Φιλοπρωτεύω. amo primatum gerere.
Φιλόπρωτος. ὁ. ὁ. primarium partium ambitiosus.
Φιλόπτωχος. qui mente pauper est, & qui pauperum subleuator est.
Φιλόπυρος. sciscitabundus, curiosus, φιλοπράγμων.
Φιλοπωλικὸς. ὁ. ὁ. pomorum appetens. Epigr.

Φιλοπώτης. ὁ. amans multum bibere, φιλοπότης tantum differre uolunt, quòd ille symposia & compotationes amet: hic uero bibendo se explere infarciréq; sectetur.
Φιλορήτωρ rhetoricæ studiosus.
Φιλορμίσ ια. ἡ. portus amãs, ueneris Epith. Epigr.
Φιλοχήμων. saltator.
Φίλος. ὁ. ὁ. amicus, adiectiue, uel cognatus, οἰκεῖος substantiue. Vide ἑταῖρος & φίλος apud Ammonium distinguentem.
Φιλοχαρὴς ὁ. ὁ. uoluptuarius.
Φιλοσκώμμων. ὁ. φιλοσκώπτης.
Φιλοσκωπτέω. dicteriis iaculandis gaudere.
Φιλοσκώπτης. ὁ. φιλολοίδορος, ὀχλευαστικός, καὶ πως θεατικός, & facetus.
Φιλοσόφημα. τος. τὸ. σκέμμα, φρόνημα, μάθημα.
Φιλοσοφία. ας. ἡ. sapientiæ studium. Ponitur Isocrati sæpe ἀντὶ τοῦ φιλολογίας.
Φιλοσοφῶ. studeo & commentor, ut περὶ αὐτῶν πόσι τὰς ἐφιλοσόφουν, Isocrat. Iungitur interdum accusatiuo, ut apud eundem Isocr. φιλοσοφεῖν τὸν λόγον, æstimare & inquirere, in eoque commentari. Est etiam occupatũ esse, & circa aliquid intentum, quasi munere suo fungentem Ioseph. 1. & Lyc. πῶς εἰσιν καὶ τὸν φιλοσοφεῖν, id est indagare, excogitare, & comminisci. Significat etiam disputare & tractare aliquid, Gregor. εἰς γνῶθι σαυτὸν παρὰ θεῶν τὸ φιλοσοφεῖν πακεῖν. Plutarch. in Cæs. καὶ τὸ ἡμερολογίου σύνθεσις φιλοσοφηθεῖσα χαριέντως, Ratione mathematica eleganter explicata. Aliquãdo τὸ ἀναστρέφειν, tolerare. Gregor. De martyribus, καὶ τούτων ἕνα θαυμασιώτερα φιλοσοφήσαντας. Idem, καὶ τὸ ἀλεομβρότατα πεπλεγμένα τὰ ἀμβρακιώτατα τῶν περὶ ψυχῆς λόγων φιλοσοφηθέν, Alectione libri de anima impetu philosophico factus: uel ui philosophici dogmatis expressus. Est etiam magno studio contendere, Isoc. in Paneg. Bud. Com.
Φιλοσόφων παῖδες, sicut ἀνδρῶν παῖδες, pro ipsis philosophis frequens apud Græcos locutio.
Φιλοστεφανεῖν. dicuntur athletæ, qui palmæ cupidi studiosè & acriter certant. Dicitur & de quocunque certamine contendentibus.
Φιλοστοργεῖν. dicuntur ij, qui magno amore erga liberos afficiũtur, uel liberorum quærendo rem studio tenentur.
Φιλοστοργία. ας. ἡ. indulgentia, magnus amor parentum in filios, & è contrario. Dicitur etiam de amore simili parentum amori. Athen. de elephante, οὕτω σφόδρα φιλοστοργία γένους τοῦ θηρίου πρὸς παιδίον.
Φιλόστοργος. ὁ. ὁ. amicus, beneuolus, necessarius, indulgens, amans, pius erga liberos, liberorum amans.

amans. Dicitur etiam de prole pia erga parentes. Xenoph. de Cyro, πάϊς φιλόσοργος φύσει, parentum uenerator & pius puer. Sic Cicero ad Attic. Nihil possum dicere ἐπιστέρως, nihil φιλοσοργότερον, quod dixit de genere suo. Bud.Com.

Φιλοσόργως beneuolè, indulgenter.

Φιλοστρατιώτης. ὁ. ὁ. militum amans, dux.

Φιλόστροφος. ὁ. ὁ. leuis, mutabilis.

Φιλοσύμμαχος. ὁ. ὁ. pugnax, conuiciorum cupidus, φιλοπλοίσθρῳ. μάχιμος.

Φιλοσωπηθὴς. ἐος. ὁ. ἡ. comis, affabilis.

Φιλοσωματεῖν. in curãdo corpore nimium occupatũ esse, in cute curãda plus æquo operari.

Φιλοσωματία. nimium corporis studium, luxus, philautia.

Φιλοσώματος. ὁ. ὁ. sui corporis studiosus. tamen ἀντὶ τοῦ φιλοψύχου utitur Plato.

Φιλοστράγιξ. falsamentorum auidus, quasi falsamentarius.

Φιλότεκνος. amans liberorum, indulgens liberis.

Φιλοτέχνημα. iactantia, κατασκευή.

Φιλοτεχνία. uarietas artificij & præstantia.

Φιλότεχνοι. dicuntur qui opificijs studeant & artibus atq; artificijs excolendis.

Φιλοτεχνότερον. solertius.

Φιλοτεχνοῦντες. οἱ φιλότεχνοι.

Φιλοτεχνῶ. de arte differo.

Φιλότης. ητος. ἡ. amicitia, amicus, amicorum conuentus, συνουσία. Item congressus, coitus.

Φιλοτησία. ας. ἡ. epulatio, potatio, inuitatio ad potandum, propinatio post cœnam beneuolentiæ ergò. φιλοτήσιος πρᾶξις. propinatitiũ poculum, quod cõciliandæ amicitiæ ergò alteri præbibi solet. uide in Chil. Eras.

Φιλοτήσια. τὰ. res Venereæ.

Φιλοτήσιος. ὁ. ὁ. amor.

Φιλοτιμέομαι. μ. ήσομαι. ω. ημαι. & Δωριφιλοτιμοῦμαι. contendo, & magno studio conor quippiam efficere, annitor, Theophr. de Plan. 4. Ità μεγαλοφρονῶ τὴν σεμνύνομαι, Lysi. & Lucia. φιλοτιμούμενοι ἐπὶ τῇ μεγαλοπρεπείᾳ. exultantes, gaudentes, & elati munificentia, & in ea sibi placẽtes. Est etiam τὸ λαμπρύνομαι, munifice & beniguè in commune facio, & prolixè largior, largiter honoro, Demost. πρὸς Λεπτίν. Item τὸ φιλονεικῶ τὴν ἀγωνίζομαι, certo, cupio superare, emulor, Athen. & Isocrat. Depon. Bud. Com.

Φιλοτιμέω. μ. ήσω. ω. ηκα. idem.

Φιλοτιμία. ας. ἡ. ambitio, magnificentia, liberalitas. Et apud Demosthenem erogatio publicè facta, quæ etiam ἐπίδοσις dicitur, ut donatiuum & congiarium, quę λαμπραὶ ἐπιδόσεις & μεγαλόφρονες dicuntur ab Herodiano. Item

æmula uirtus, æmulatio & contentio animi ad certamen excitati, & contentiosa simultas, liuida quæ æmulatio. Aliquando continentia. Bud. Com.

Φιλότιμον. ου. τὸ. honorificentia, studium liberalitatis.

Φιλότιμος. ὁ. ὁ. ambitiosus, liberalis, ampliter honorans, splendidus, contẽtiosus.

Φιλοτίμως. enixe, liberaliter, superbè, magnanimiter, ambitiosè. Et φιλοτίμως ἔχω, ἀντὶ τοῦ φιλονεικῶ, æmulor.

Φιλόβιοῦτος. qui uehementer est affectus in aliqua re. Bud. Com.

Φιλοτραγήμων. bellariorum appetens.

Φιλᾶμα. concilior.

Φιλόφθονον. ὁ. τὸ. inuidentia.

Φιλόφθονος. ὁ. ὁ. nimium studiosus in amicos.

Φιλοφρονέομαι. μ. ήσομαι. ω. ημαι. festiuè & humanè suscipio, ambio, dextram prehenso, honorem peto. Depon.

Φιλοφρονέστατα humanissimè, φιλικώτατα.

Φιλοφρονέστατος. ὁ. ὁ. amicitiæ maximę cultor.

Φιλοφρονέω. μ. ήσω. π. ηκα. τὸ φιλοφρονέομαι.

Φιλοφρόνησις. φιλοφροσύνη. beneuolentia.

Φιλοφρόνως. benignè, comiter.

Φιλοφροσύνης. ἡ. amicabilitas, affabilitas, beneuolentia, hilaritas, comitas, benignitas.

Φιλόφρων ον. amicabilis.

Φιλοχρηματία. ας. ἡ. auaritia.

Φιλοχρήματος. ὁ. ὁ. auarus.

Φιλοχρημοσύνη. ης. ἡ. auaritia.

Φιλόχρως. ὁ. studiosus bonorum hominum.

Φιλοχρυσία. ας. ἡ. studium habendi auri.

Φιλόχρυσος. auri cupidus.

Φιλοχωρέω. μ. ήσω. π. ηκα. libenter in loco uersor, ἐμφιλοχωρῶ. Neutr. absol.

Φιλοψευδής. κρὸς

Φιλοψεύστης. amans mendatij, impostor.

Φιλόψογος. reprehensor, cauillator.

Φιλοψυχέω. μ. ήσω. π. ηκα. uitæ turpiter & ignauè parco, & uitæ retinẽdæ nimium cupidus sum. Antiph. τίς παρὰ τὸ συμφέρον ἢ πόλεως φιλοψυχήσῃ; Quis per metum stationem suam deseret? Neutr. absol.

Φιλοψυχία. ας. ἡ. cupiditas lucis, ut inqt Quintil.

Φιλόψυχος. ὁ. ὁ. cupidus uitæ.

Φιλόω. in amicitiam redigo, concilio, amo.

Φίλτατος. ὁ. amicissimus. Et φίλτατα oculi, liberi, & res quæ nobis charissimæ sunt.

Φιλτέας. ὁ nomen proprium Historici. Etym.

Φίλτρον. τὸ. τὸ. amor, res ad amorẽ inducens, uis amoris, amatorium poculum, & amoris illecebræ. quibus amorem hominum conciliamus. Vulgò gratia dicitur, hoc est corporis habitus, gestus,

gestus, dignitas, aut uenustas, ita oculis hominum grata, ut solo sui aspectu inire gratiam ab omnibus, aut quàmplurimis possit. Aliquando est cauitas quæ inest in superiori labio. dicitur ita & caryota seu pastinaca agrestis, πάφυλίνος, à ui quam habet in excitanda Venere. Eust. Iliad. σ.

Φίλυδρα. ας. ἡ. aquam amans. Etym.

Φιλυδρίζω. φιλύδρως.

Φιλυδρίω. τὸ. aquam diligo.

Φίλυδρος. ὁ. ὁ. ὑδρ.

Φιλύδρως. ρος. ὑγ φίλυδρα. in accus. aquæ amans, aquaticus, aquæ deditus.

Φιλυπήμων. ὁ. ὁ. clemens, morigerus.

Φίλυπνος. ὁ. ὁ. somni amicus.

Φιλυπόδοχος. ὁ. ὁ. in suscipiẽdis amicis omni officio deditus.

Φίλυρα. ας. ἡ. philyra planta, Latinè tilia, ex cuius cortice funes contexuntur.

Φιλύρινος. ὁ infirmus, debilis, ἀδυνής.

Φιλυρός. ὁ. ὁ. odorifer, leuis.

Φιλῳδικός. cantus studiosi.

Φίλων ωνος. ὁ. Philo, proprium uiri, paroxyt. circumflexum autem participium est à φιλέω.

Φίλως. libenter, amice, suauiter.

Φιλώτατος. ὁ. ὁ. amicissimus, φίλτατος.

Φίμα. ατος. τὸ.

Φίμος. nexus, præclusio angusta, ut in peris & faculis uidemus, cum toto oris ambitu in angustum collecto funiculo religatur. Inde pro clausura ponitur muliebrium locorum, quod fit in illorum ostio ex præcedente exulceratione, aut durata illic inflãmatione. Celsus lib. 7. cap. 25. scribit esse quãdo glans membri uirilis ità contecta est, ut nudari non possit. Interdum frænũ, λεπὸς, alueolus, fritillus. Est & callosum obturamentum & durum in ano.

Φιμός. ὁ. instrumentũ urinatorium. λεπὸς, cadus in iudicio calculis recipiendis, & sagena capiendis piscibus. Etym. Item fritillus, tabula aleatoria. Φίμος ἵππος & ἔνωμος. frenis bene instructus equus.

Φιμόω. necto, obturo, suffoco, occludo, ligo, stringo. Item quòd fusum est in arctum contraho, angustijs includo.

Φίμωσις. idem quod φίμος.

Φίν. ipsis, pro σφίν.

Φίναξ. ηος. quercus.

Φινδὼς. nomen uiri proprium. Etym.

Φίνις. ος sifragus è genere aquilarum.

Φίντατος. amicissimus apud Epicharmum, pro φίλτατος.

Φίσκος. ὁ. ὁ. fiscus, ærarium publicum.

Φιτάλιμος. ἀντὶ τοῦ φυτάλιμος. Etym.

Φιτεύω gigno.

Φιτρός. ὁ. ὁ. λοεμός uas concauum & leue, corbis, truncus: & per translationem uanum significat & facilem.

Φίττα aduerb. celeritatem significat.

Φίτυ. υος. τὸ. planta, germen, semen.

Φιτυμα. ατος. τὸ. idem, soboles, generis propago. τέκνον, καὶ φιτύσαι, generare.

Φίτυς. υος. genitor, pater.

Φιτύω. μ. ύσω & Φιτύνω. fero, planto, gigno, & de patre tantum dicitur, non item de matre. Etym.

Φλαδάω. μ. άσω. frango, comminuo.

Φλάζω. obscure & inarticulate loquor, stupeo, feruco.

Φλαυσάω. μ. ήσω. garrio, ineptio.

Φλασμός. οῦ. ὁ fastus, τύφος. καὶ ὠφλασμῴδης, fastuosus, à φλάζω.

Φλάστος. ὁ. ὁ. collisilis.

Φλαυέα. ἡ populus Cecropidis tribus.

Φλαυρίζω. μ. ίσω. ω. ικα. uilipendo. Actiu.

Φλαῦρος. ὁ. ὁ. uilis, φαῦλος, malus.

Φλαύρως. malè.

Φλάω. μ. άσω. π. ακα. frango, contundo, mando, percutio, mollio. Actiu. accus.

Φλεβάζω. βρύω. scaturio, tanquam è uena, uelut à uerbo φλύω.

Φλεβή. ῆς. ἡ. uena.

Φλέβιον. ὁ. τὸ. uenula, ut Gaza uertit in Aristot.

Φλεβοτομεῖν. uenam secare.

Φλεβοτομία. ας. ἡ. uenarum incisio.

Φλεβότομον. ὁ. τὸ. plebotomon, scalpellum quò uena secatur.

Φλεβώδης. εος. ὁ. ἡ. uenulentus.

Φλεδυέω. μ. ήσω. ineptè garrio.

Φλέδων. ονος. ὁ. stolidus, ineptus.

Φλεγέθω. comburo. Actiu accus.

Φλέγαι. Achaiæ oppidum Pellene dictum.

Φλέγμα. ατος. τὸ. pituita, ut Gaza uertit in Aristot. flamma, adustio, & inflammatio uehemẽs siue φλόγωσις. Oppiano etiam æstiuus calor.

Φλεγμαίνω. μ. ανῶ. tumeo, quod in morbo dicitur langueo, inflammor, ardeo, uro, φλυαρῶ. Neutr. absol.

Φλεγματῖ. ὁ. ὁ. inflatus.

Φλέγμας. genus aquilæ flauæ, φλεγύας.

Φλεγμασία. ας. ἡ. inflammatio, pustula.

Φλεγματόεις. φλοις. ὁ.

Φλεγματώδης. εος. ὁ ὁ. pituitosus.

Φλεγμονή. ῆς. ἡ. inflammatio, tumor ruptus & calidus cum tentione, renisu ac dolore, & pulsatione.

Φλεγμός. ὁ. ὁ. sanguis.

Φλεγραία. ἡ. Thraciæ mons. Etym.

Φλεγύαι. οἱ. est nomen gentis quæ prius Gyrtonij dicebantur. Etym.

Φλεγύας. ου. ὁ. aquila. ἀπὸ τοῦ φλέγειν καὶ λάμπειν εἶναι. alij dicũt esse auem similẽ uulturi. Etym. Et fulua aquila, ξανθὸς ἀετός, teste Eust. Ilia. υ. Et fulua aquila, ξανθὸς ἀετός, teste Eust. Ilia. υ.

Φλεγυρός. ᾶ. ὁ. iniuriosus, damnosus, splendidus, ignitus, & quod facile ignem concipit, ueluti stipula.

Φλέγω. μ. ἑξω. π. ξαι. comburo, inflammo, ardeo, luceo, illustro, manifestum facio. Interdum prolædo. Actiu. accus.

Φλεδιυώδλης. ους. ὁ. nugo, nugax apud Hippocr.

Φλεδλώη. nugæ, ineptiæ.

Φλεδωνέια. ἡ. idem. Etym.

Φλεδωνδύω. nugor, nugas ago. Etym.

Φλεήσιον. uide Etym.

Φλεκύασα. ineptiens, nugans. Hipp.

Φλεός. inuidia, corruptio.

Φλδύς. ὁ. Bacchus in Chio. παρὰ τὸ δύπαρπος.

Φλδύω. fœcũdus sum, plenus sum, abundo. hinc & Bacchum ueteres Phleonem cognominant. Cæl. lib. 10. cap. 65.

Φλέψ. βός. ἡ. uena, ut Gaza uertit in Aristotele.

Φλέω. φλδύω, δύπαρπος.

Φλησλάω. nugari.

Φλιυαφάω μ. άσω. π. ακα. nugor, stultè loquor. Neutr. absol.

Φλιυάφ. ᾶ. ὁ. nugax, φλιυαφώδης.

Φλιυάφ. ᾶ. ὁ. nugæ.

Φλιά. ᾶς. ἡ. limen, postis.

Φλιαὶ. αί. fulmenta quę fucculas utrinque dispescunt & continẽt, Galen. τὰ διαλαμβάνοντα τὰς ἐξόνας σηρίγματα. Item scalarum quoq; firmacula, quę gradus transuersarios per quos ascenditur, utrinq; compingunt, apud Hipp.

Φλιαρός. tepidus.

Φλιδύνδη. αί. rugæ uestium, sinus.

Φλίεθ. ᾶ. ὁ. fertilis.

Φλικταίνα. ulcus est in cornea oculi tunica.

Φλιόω. perfringo, perrumpo. Etym.

Φλίσβ. θαλάσσης. murmur ponti.

Φλίση. sonus fictitius accipitrum, earumque auiũ quæ falcatos & reduncos habent ungues.

Φλόγε. flammeus, lucidus, rubeus.

Φλογιᾶν. cum rubore inflammari.

Φλογίδια. τὰ. sic uocant milium oleo incoctum.

Φλογίζω. μ. ίσω. π. ικα. inflammo, exuro. Actiu.

Φλόγιν. ᾶ. ὁ. flammeus.

Φλόγιον. τὸ. uiola flammei coloris.

Φλογίς. ίδος. ἡ. caro assa, eò quod flamma adustu letur. Pollux.

Φλογισός. ᾶ. ὁ. ardens, splendidus.

Φλογμός. ᾶ. ὁ. incendium, fulgur.

Φλογόδιεφανοι. οἱ. carbones.

Φλογόλδυκ. color inter flammeum & album medius.

Φλογᾶδαι. inflammari.

Φλογοφαῦ. color est ex flammeo & fusco.

Φλογώδης. ες. ὁ. ἡ flammeus.

Φλόγωσις. ἡ. inflãmatio, & apud ueteres prophlegmone, capi testatur Gal. Therap.

Φλοιά. ᾶς. ἡ. Proserpina.

Φλοισλέμδυ. ᾶ. ὁ. inflammatus, turbatus.

Φλοῖν. ᾶ. ὁ. ἐπεγετε factus.

Φλοιοφαγέω. esse cortice rimoso.

Φλοιοφαγής. ές. ὁ. ἡ. qui est cortice rimoso ac diruto.

Φλοιός. ᾶ. ὁ. cortex.

Φλοῖσ. ᾶ. ὁ. sonitus, spuma, turba.

Φλοιώδης. ες. ὁ. uanus, corticeus.

Φλόμ. ου. ὁ. herba qua pro ellychnijs utuntur, uerbascum.

Φλονίσδυ. άι. squamæ.

Φλόνος. εὐτὶ τοῦ φλόμ. Etym.

Φλόξ. γός. ἡ. flamma.

Φλόος. ᾶ. ὁ. cortex, φλοιός, exuuiũ serpẽtis, quãsenectã anguinã uocãt, φλόον dixit Nicã. Theri.

Φλύαξ. ακος. ὁ. tremulentus, ridiculus.

Φλυαρέω μ. ήσω. π. ηκα. nugor, garrio. Petrus, λόγοις πονηροῖς φλυαρῶ ἡμᾶς, Verbis malis garriens in nos. Habet uerbum translationem à bullientibus ollis, qui φλύειν dicuntur.

Φλυαρία. ας. ἡ. nugæ, petulantia.

Φλύαρ. ου. ὁ. nugator, ὁ φλύων καὶ ὑποφλέων τοῖς λόγοις.

Φλυαρώδης. ους. ὁ. ἡ. nugax.

Φλυάω. nugor, ebullio.

Φλυσλάω. humesco, flaccesco, μυσλάω.

Φλυσ'αρός. flaccidus, humilis.

Φλυζάκιον. ου, τὸ. bulla, pustula bullæ in modum exurgens. Hipp.

Φλύζω, bullio, uomo, eructo.

Φλυήσι. ἡ. Mercurij cognomentum, & mensis quidam.

Φλύκταινα. ης. ἡ. φλυκτίς.

Φλυκταινδδαι pustulas erumpere.

Φλυκτίς. ίδος. ἡ. tumor, qui subitò fit nimium laborantibus cum non sint assueti, pustula, bulla sicut quæ fit per ignem.

Φλύσις. ι. ᾶ. ἡ. exanthema, pustula in corpore erumpens.

Φλύσω. &

Φλύω. idem quod φλύζω. & reuiuiſco. Itẽ eructo, eiaculor. & ὀρμὴν ἔχω, unde οἰνόφλυξ. Eustath. Iliad. ξ.

Φλῶξ. γός. flamma, apud Pausan. floris genus, flãmeam uocare possis. Eust. Iliad. π.

Φνέ. ficticium apud Aristophan. ad auium uocis imitationem.

Φοβέομαι. μ. ήσομαι. ω. ημαι. timeo, fugio. Depon. accus. Dicimus etiam φοβεῖσθαι πόρίσιν.

Φοβερός. ᾶ. ὁ. terribilis, formidabilis, timendus & territus seu terrefactus apud Thucyd. Etym.

Φοβερότης. ητ. ἡ. timor.

Φοβέρρατος. fugam hostibus immittens. Mineruæ epitheton. Etym.

Φοβέω. μ. ήσω. π. ηκα. terrefacio, terrorem incutio, minitor. Actiu. accus.

Φόβη. ης. ἡ. capillus, coma, iuba. παρὰ τὸ φοβεροὺς εἶναι τοὺς νομῶντας.

Φοβηλιώς. ᾶ. ὁ pauidus.

Φόβητρον. υ. τὸ terror.

Φοβόδιψος. ὁ. ἀ rabiente cane morsus, quẽ hydrophobum Latini dicunt: quasi cũ timore sitiẽs.

Φόβ. ου. ὁ. fuga, timor, terror. Vide Δεῖ. in Ammonio.

Φοιβᾶδαι. uide Etym.

Φοιβάζω. μ. άσω. π. ακα. lauo, purgo, insanio, diuino, uaticinor, λαμπρύνω. Actiu. accus.

Φοιβάδλης. ὁ. uide Etym.

Φοιβάνω. numinis instinctu futura predico.

Φοιβάς. άδ. ος. ἡ. Phœbas Bacchi sacerdos.

Φοιβασικά. ῆς. ἡ. uates, deo plena.

Φοιβάω. Etym.

Φοιβέω. μ. ήσω. π. ηκα. purgo. φοῖβον γὰρ καθαρόν. Actiu. accus.

Φοίβη. ης. ἡ. aqua, & omne purum.

Φοίβη. ης. ἡ. apud Aeschyl. pro φόβη, coma, ἥλιου φοίβη φλογί.

Φοιβητδύω. μ. δύσω. π. δυκα. oracula do.

Φοιβήτρια. ίας. ἡ. Iotrix, καθάρτρια.

Φοιβοβασικά. ῆς. ἡ. Phœbo dicata.

Φοιβονομεῶδαι. puritatem consequi.

Φοῖβος. ου ὁ. uaticinans, lucidus, purus, fol, quasi φώβιος. ἀ φῶς & βίος, id. est lux uitæ.

Φοινάς. ἀνδος. ὁ. φοινικός, πυῤῥός, cruentus, terribilis uel squamosus, horrendus.

Φοίνια. ἡ. rubigo.

Φοινιγμός. ᾶ. rubedo.

Φοινίζω. μ. ίξω. π. ιχα. rubefacio. Act. acc. φοινίσσω.

Φοινικᾶν. rubere colore phœniceo.

Φοινικελίτης. ου ὁ. fallax, fucatus.

Φοινίκεος. ᾶ. ὁ. phœniceus, puniceus, ruber.

Φοινικῆς. ᾶ. purpureum.

Φοίνικδι πατητοί. οἱ. Galenus & Plinius, palmæ passæ, quæ succo nimio ebriæ finduntur, calcatis similes.

Φοινίκη. Phœnicia, Syria: & morbus in ea regione, alijsque orientalibus frequens. Quidam pro elephantiasi, quam nos lepram dicimus, accipiunt.

Φοινικίδες. άι. papauera, puniceæ uestes.

Φοινικῖος. ᾶ. ὁ. Phœniceus qui ad Phœnicem pertinet. Etym.

Φοινικικὸν πόλεμον. bellum Punicum.

Φοινικίς. ίδ. ος. ἡ. purpura, pannus lineus, ruber, suprauestis.

Φοινικίτης οἶνος, & φοινίκινος. apud Plutarch. uinum è palmulis confectum.

Φοινικοβάλανοι. tamarindi uulgò dicti. Ruel. lib. 1. cap. 48. palmæ fructus, qui & dactyli.

Φοινίκοι. οἱ. flagellum, quoniam purpurat & rubefacit.

Φοινικόλεγνος. ὁ. ab Ione Comico penelops auis epitheto dicitur, quod picturato sit collo.

Φοινικολόφ. ᾶ. ὁ. habens cristam rubram.

Φοινικοπάρ. ᾶ. ὁ. rubro colore pictus.

Φοινικοπάροιφος. ᾶ. ὁ. qui habet tegmen puniceũ.

Φοινικόπ. ᾶ. ὁ. phœnicopterus auis.

Φοινικόρυγχ. ᾶ. qui est rostro rutilo.

Φοινικῶς. ᾶ. ὁ. ruber, qui natura est sanguinaria, truculentus. Et τὸ φοινικόν, procliuitas ad cædem.

Φοινικργοί. οἱ. ruticillæ aues, ut Gaza uertit ex Aristotele.

Φοινίκω. μ. ίξω. ω. ιχα. rubefacio. Actiu. accus.

Φοινικών ῶν. ὁ. palmetum.

Φοίνιξ. κ. ὁ. phœnix auis cuius meminit Oppianus in Ixeuticis, & Eras. in prouerbijs, Phœnice rarior aut uiuacior. Item palma arbor, color ruber.

Φοίνι. ᾶ. ὁ. ruber, funestus, cruentus.

Φοινίσσα. ης. ἡ. Phœnissa, & genus uitis.

Φοινίσσω. μ. ίξω. ω. ιχα. cruento, rubefacio, rubore suffundo, purpuro, intingo sanguine. Actiu. accus. φοινίζω.

Φοινίτ. ω. idem. Etym.

Φοινός. φοίνι.

Φοίτα. ibat, ueniebat.

Φοιτᾶλέ. ᾶ. ὁ. impetuosus, insanus.

Φοιτὰς ἀδ. ἡ. scortum, à furiato impetu quo in Venerem fertur.

Φοιτάω μ. ήσω. π. ηκα. uado, ad præceptorẽ eo, disco, frequẽto ludum literarium, locũ aliquem sæpe accedo, impetuosè eo. Apud Sophoclem φοιτῶντα, pro μαινόμενον. Neutr. absol.

Φοίτης. ᾶ. ὁ. præco, qui huc & illuc discurrat.

Φοιτητής. ᾶ. ὁ. discipulus.

Φοιτία. ας. ἡ. iter, profectio.

Φοῖτ. ᾶ. ὁ. insania, furor.

Φολιδωτός. ᾶ. ὁ. squamatus.

Φολίς. ίδ. ος. ἡ. squama piscium, uel anguium, λεπίς Gaza in Aristotele uertit corticem.

Φολιός. ᾶ ὁ. strabo, cui obliqua est oculorũ acies, abiunctaq; à naturali uenustate. Aliquãdo pro miserabili ponitur & deridiculo, ut qui ἐπὶ φάτνην ἕλκει εἰς ἑαυτὸν, id. est, in se omnium conuertit

oculos. Vocatur etiam βλεπτικὸλαίμων.
Φολὸς. φολίς. squama, piſcis uel anguis. Etym.
Φολύνω. inquino, μολύνω, impleo.
Φόλυς. ὁ. rufus.
Φονὰω. μ. ἀσω. ω. ηκα. mortem alterius appeto, uel infero.
Φονεύς. ἐῶ. ὁ. homicida, necator.
Φονεύω. μ. εύσω. π. ευκα. τὸ φονὰω, interficio, damno capite, Herod. Actiu. accuſ.
Φονέω. μ. ήσω. ω. ηκα. idem. Actiu. accuſ.
Φονὴ. ῆς. ἡ. cædes, locus defunctorũ, uel occiſorũ.
Φονικὰ δίκαι. capitales ſententiæ.
Φονικὸς. ὴ. ὸ mortifer, in cædem procliuis, truculentus, natura ſanguinaria.
Φονικώτατος. paratiſſimus ad occidendum, cædis auidiſſimus.
Φόνος. ου. ὁ. cruentus.
Φόνος. ου. ὁ. cædes, homicidium, ſanguis effuſus, locus occiſorum. Etym.
Φόνοι ἀκούσιοι. homicidia fortuita.
Φόνοι ἐκ προνοίας, conſulta homicidia.
Φονοκτονέω. μ. ήσω. ω. ηκα. interficio. Actiu.
Φοξὰ ὄστρακα. dicuntur τὰ πυριῤῥαγῆ, igne crepata, quaſi φλοξὰ. Euſt. Iliad. β.
Φόξιν. piſcis celeriter naſcens. gignit autem in oſtijs fluuiorũ. Gaza in Ariſtotele Græcam uocem relinquit.
Φοξὸς. ὸ. ὁ. habens acutum caput, ut pyramis, faſtigiato uertice. & qui eſt diſtorto uultu. Etym.
Φορὰ. ᾶς. ἡ. latio, geſtatio, onus, à Gaza in Ariſtotele uertitur delatio. Item collatio. Et φορὰν φέρειν, penſitare. Aliquando cumulatio, abundantia, fertilitas, copia, θυσηρία. Interdum ἔρανον. Item caſus temerarius, impetus, iactus, metus. Eſt etiam una quatuor motionum, Ariſtoteli lib. 1. de Anima. apud Herodianum malè ἀέρων φορὰς lectum eſt, ubi rectè Politianus φθορὰς, quod peſtilentias uertit. Idem interdum ætatem.
Φορὰδην. ἀδ. equæ.
Φορὰδλω. impetuoſè, portanter, ferendo.
Φοράνω. fero.
Φορολόγος. ὁ. exactor.
Φορβάια. ας. ἡ. capiſtrum quo os frænatur.
Φορβαντῶν. à Phorbante Curetum imperatore denominatum. uide Etym.
Φορβὰς. άδος. ἡ. armentum, pecus, bos ſaginatus.
Φορβὰς γῆ. apud Sophoclem, nutritia & fœcunda terra.
Φορβὰς γυνὴ. quæ uictus quærendi gratia multis ſe commiſcet, meretrix.
Φορβασία καπίστριον.
Φορβέα. ας. ἡ. ligula in fiſtula, fibula, capiſtrum.
Φορβὴ. ῆς. ἡ. pabulum.

Φόρβος. inhumanus.
Φορεαφόρος. ὁ. lecticarius.
Φόρεθρον. τὸ. merces uecturę. Item prætiũ quod baiulo numeratur, dicitur & φορεῖον.
Φορεῖον. τὸ. ferculum, lectica, ſella, cubile, uehiculum, ueſtis. Herod.
Φορεύς. έως. ὁ. baiulus.
Φορέω. μ. έσω. π. ηκα. fero ueſtem uel ornatum.
Φορηδὸν. farcinæ in modum, aceruatim.
Φόρημα. ατος. τὸ geſtamen, ueſtis.
Φορημι, φορέω. fero, geſto.
Φορητὸς. ὴ. ὸ. tolerabilis, ferri idoneus.
Φοριτῶς. μεγάλως.
Φορία. ας. ἡ abundantia.
Φόριγγος. tubera, ὕδνα.
Φόριμος. ὁ. ἡ. utilis, accommodus.
Φορίνη. pellis humana: corium porci, teſte Polluce lib. 6.
Φόριον. merces.
Φορκὸς. ὴ. ὸ. albus, canus, ξανθὸς, rugoſus.
Φόρκυς. portus, & proprium nomen. Etym.
Φόρκυς. dæmon marinus. Etym.
Φορμηδὸν. cophini inſtar.
Φόρμιγξ. γγος. ἡ. cithara, & μόρμιξ.
Φορμίζω. μ. ίσω. π. ικα. modulor, canto cithara.
Φόρμιον. τὸ. tegeticula qua inſternitur ſolum, & ſtramen nauticum.
Φορμὶς ἀσυρὶς, corbula.
Φορμίσκοι. οἱ. calathiſci, ſportulæ, cophini, uas plicatum ex cortice. Etym.
Φορμιστιτῶ. in ſtorea dormio.
Φορμὸς. ὁ. ſporta, cophinus, uas, ſtorea, teges, ſtragulum. τύχα ἡ νῦν καλουμένη καλύθη. Etym.
Φορμοῤῥαφέω. apd Aeſchyl. ſtoreæ inſtar cõtexo.
Φορμοσίκων. ου. ὁ. obeſus, παχύς.
Φορμοφόρος. ſportuliger. ita appellabatur Protagoras.
Φορολογέομαι. &
Φορολογέω. μ. ήσω. π. ηκα. indico, uel colligo tributum. Actiu. accuſ. Ioſephus, οὓς τῆ χώρᾳ φορολογήσοντας, De regione uectigal exacturos.
Φορολόγητοι. tributarij, ſerui, miniſtri.
Φορόλογος. ὁ. q colligit uectigal, ac tributũ exigit.
Φόρος. ου. ὁ. tributum, uectigal, emolumentũ. Scribunt Grammatici, quòd φόρος tributum eſt, quod pro regione penditur, ſed τέλος uectigal, quod pro mercibus. φόρος paroxyto. ὁ φέρων καὶ ἡ αὐαίρεσις. Ammon.
Φορὸς. ὸν. ὁ. uentus proſper, fertilis. oxyton. ὁ φορὸς μόνος, καὶ ὁ τόπος τῆ αὐαιρέσεως. Ammon.
Φορτηγωγὸς νεῦς. nauis oneraria, quæ & φορτὶς & φορτικὴ.
Φόρτικοι οἱ. baiuli, qui onera aut ſarcinas humeris ſubeunt.

Φορτάτου.

Φόρτατος. αὐτὸ τὸ φέρτατος, præſtantiſſimum. Etym.
Φορτηγὶς ίδος. ἡ. oneraria nauis, que & φορτὶς.
Φορτηγὸς. ὸ. ὁ. ἡ. baiulus, mercenarius.
Φορτηλικὸν πλοῖον. oneraria nauis apud Thucyd.
Φορτία. τὰ. farra, panes.
Φορτίζω. μ. ίσω. π. ικα. onero. Actiu. accuſ.
Φορτικὴ νεῦς. oneraria nauis, que & gerula à Solin.
Φορτικὸς. ὸ. ὁ. oneroſus, grauis, odioſus, teter, illepidus, moleſtus, importunus, improbus, ridiculus.
Φορτικῶς. importunè.
Φορτίον. ου. ὸ. onus, buccella, fruſtum.
Φορτὶς. ίδος. ἡ. nauis oneraria.
Φόρτος. ὁ. onus, moleſtia, opprobrium.
Φορύω. μ. ύξω. π. υχα. fœdo, confundo, cruento, miſceo. Actiu. accuſ.
Φορύσσω. idẽ, φυράω.
Φορυτὸς. ὸ. ὁ. faſciculus, ſtorea, congeries, colluuio, funis.
Φορύω. φορύω.
Φοῦφαι. cuituli marini.
Φόφη. ῆς. ἡ. ὁ. ὁξυκέφαλος, φοξός.
Φόως. φῶς. τὸ.

Φραγελλόω. flagello. Etym.

Φραγέλλιον. ου. τὸ. flagellum. Ioan. 2. καὶ ποιήσας φραγέλλιον ἐκ σχοινίων.

Φράγελλοι. gens Italiæ. Etym.
Φράγμα. ατος. τὸ. ſepimentum, κατάφραγμα.
Φραγμίτης. ad ſepiendum idoneus. ſpecies arundinis, uallaris ſeu uallatoria dici poteſt.
Φραγμὸς. ὸ. ὁ. ſepes, obturatio. ſic item uocant ordinẽ dentium ac ſeriem quaſi ſepem appelles.
Φραγμοσύνη. conſilium, ſententia.
Φράγνυμι, &
Φραγνύω. ſepio, munio.
Φραδδῶ. dixit, diſſeruit.
Φραδδῶ. ῆς. γνῶσις. conſilium. Eſt etiam uerbum pro dic, ediſſere.
Φραδὴς. ἐῶ. ὁ ἡ. prudens.
Φραδμοσύνη. ῆς. ἡ. ſcientia, prudentia.
Φράδμων. ονος. ὁ. deliberans, conſiderans, cõſultor, prudens, peritus.
Φραδὸς. apertè, diſertè.
Φράζομαι. μ. άσομαι. ω. ασμαι. intelligo, cõſidero, animaduerto, delibero, cõſulo, decerno, excogito, διανοέομαι, expendo. Depon. accuſ. Sic in actiua uoce.
Φράζω. μ. άσω. π. ακα. cõſidero, dico, diſſero, eloquor, expono, nuncio, iubeo, oſtendo. Actiu. accuſ. φράζου. εἰπὲ. φράσαι δὲ, διανοήθη. Ammonius.
Φραζόμενοι. οἱ. armati. lego φρασσόμενοι.
Φρακτὴρ. ῆρος. ὁ. ſepes.

Φρακτὸς. cataphractus eques.
Φρανίζω. μ. ίσω. prudentem reddo.
Φράσις. ἐῶ. ἡ. locutio, dictio, interpretatio, & genus orationis, quicquid ad inſtructam orationem pertinet. Quintil. elocutionem uertit.
Φρασσόμων attentus. φραζόμενος.
Φράσσω. uide φράσσω. ſtipo, condenſo, φράσσω ἄμπελον, uineam ſæpe includo & circundo.
Φρασὴρ. ῆρος. ὁ. dictator, expoſitor, indicator.
Φραστικὸς. ὴ. ὸ. eloquens.
Φρασὺς. ύος. ἡ consultatio, intelligentia, ſententia, φράσις.
Φρατρία. ας. ἡ. cõuenticulum, contubernium, ſecta, ſodalitas, tribus, curia. Ab Athenienſi populo, qui diuiſus erat in duodecim tribus, rurſus ſingulæ tribus in tres φρατρίας. Homerus πάτρας uocat, alii τριττύς.
Φρατριάζειν. tribulium conſortium habere, conuenire in unum. Euſt.
Φρατρίαπος. ου. ὁ curialis, contubernalis, tribunalis.
Φρατρίαρχος. præfectus tribus, princeps phratriæ
Φρατριασὴς. ῆ. ὁ. qui eſt ex aliqua tribu.
Φρατρίας. οἱ curiones.
Φράτριον. τὸ. locus in quem contribules ſimul conueniunt. Euſt. Iliad. ν.
Φράττω. μ. άξω. τ. αχα. obturo, ſepio, obſtruo, cõdenſo, ſtipo, ſtabilio, munio, cõmunio, includo, armo. Actiu. accuſ.
Φράτωρ. ορος. ὁ. cõtubernalis, tribulis, affinis, præceptor. Εἰσάγω εἰς οὓς φράτορας οὓς παῖδας, dicebant de ijs qui liberos profitebantur. Demoſth. καὶ εἰς οὓς φράτορας εἰσαχθῆ, nomenq; daret phratriæ. Bud. Com.
Φρεαρ. αῖος. ὸν. puteus.
Φρεάδιος. populus Leontidis tribus. Etym.
Φρεάτια. profundi putei.
Φρεατορύκτης. ὁ. foſſor puteorum. Etym.
Φρεατώδης. ους. ὁ. ἡ profundus.
Φρεναπατάω. μ. ήσω. ω. ηκα. ſeduco, ſubſanno. Actiu. accuſ. Paul. ἑαυτὸν φρεναπατᾷ, Suum fallit animum.
Φρενῆν. docere, admonere.
Φρένες. άς. diaphragma ſiue ſeptum pectorale, aut potius ſeptum tranſuerſum, mens, animus. Gaza in Ariſtotele transfert præcordia aut cinctũ.
Φρενήρης. ἐῶ. ὁ. ἡ. prudens, cordatus, aut etiam deſipiens. Etym.
Φρενήτης. ὁ. ſeductor, mente captus.
Φρενηλατέω. inſanire, furere.
Φρενητίζω. teneor phreneſi.
Φρενῆτις. ἰῶ. ὁ. uel ἡ. mente captus.
Φρενῖτις. ἰδῶ. ἡ. cerebri inflammatio, quæ delirium infert.

φρενοβλάβεια ας. ἡ. insania, dementia.
φρενοβλαβὴς. stultus, desipiens, attonitus, mente captus.
φρενόθεν. ex mente.
φρενοκλοπέω. μ. ήσω. impono præstigijs, decipio.
φρενολυτὴς. ὁ. &
φρενόμωρος. ὁ. ἡ. mẽte captus, furiosus, insanus.
φρενοπήγιον. qui suo ingenio aliquid componit.
φρενοτήρειον. τὸ. admonitio.
φρενόω. μ. ώσω. castigo, ad mentẽ reduco, doceo, admoneo, φρονῶ, decipio. Actiu. accus.
φρενώσις. ι⊙. ἡ. castigatio.
φρεσοξύκτης, &
φρεωρύχος. ὁ. opifex, siue fossor puteorum.
φλὶν γος. ἡ. mens, pars rationalis animæ.
φρυτὸς. ἀπὸ τοῦ φρέατος. ῆβ. λαξεῦσιν. Etym.
φρύπτρα ας. ἡ. φραξὶς.
φρυάζω. μ. άσω. ω. ανα. facio proœmium. Neutrum absol.
φριζῶντος. horrentis comas.
φρίζω. timeo, φρίττω.
φρίκη. τὸν. apud Homer. horrorem & crispationem æquoris significat, ubi primum uentis inhorrescit mare. Eust. Iliad. γ.
φρικη ης. ἡ. horror frigoris.
φρικνὸς &
φρικτὸς ὁ. horrendus, formidabilis.
φρικτώδης. εος. ὁ. ἡ. horridus.
φρικώδης. idem.
φρίμαγμός. οῦ ὁ fremitus, sonitus qui emittitur per nares equorum, hinnitus apud Lycoph.
φρεμάσσω. μ. άξω. σω. αχα. fremo, hinnio, exasperor, mutire Grammatici φρεμάπτεσθαι de hirco dici, sed φρυάπτεσθαι de equo scribunt. Ammon. Neutr. absol.
φρίξ. κος. ἡ horror, motus incipiens, unda maris, prima fluctuatio, uel in superficie tantum.
φριξαυχένιος. τῶν. setigerorum.
φριξότριχος. horrorem inducens, hoc est pilorum erectionem.
φρίττω. μ. ίξω. π. ιχα. in Appendice legitur τὸ φρικα τω. ἡμαρτημένος ἀπὸ τοῦ φρίττω. horreo, erigo, condensor τυκνοῦσθαι καὶ ὀρθοῦσθαι τρίχωμα. Accus. φρίξαν ἔθηκεν. Hom. quod Virg. sceleratũq; comæ: sic aper ἐθείρας, acies ὀδόντι, messis ἀπὸ χυσὶ, mare κύμασι, timidus δειλοὶ φρίσσουσι, ut annotat Eust. Iliad. γ. & ν.
φροίμιον. ὁ. proœmium.
φρονέω. μ. ήσω. π. γηκα. sapio, intelligo, sentio, cogito, animo cõcipio, reputo. Capitur aliquoties pro affectus sum ut φρονῶ σοι κακὰ, tibi malè uolo. Ammonius distinguit à καταφρονέω. Τὰ ἐκείνου φρονῶ, cum illo sentio. Τυραννικὰ φρονῶ, ad tyrannidem aspiro. Est etiam glorior, exulto, effero animum & tollo, superbio, animo gestio. Inde μεγαφρονῶ. Vide in Chiliad. Erasmi, φρονέω μέγα.
φρόνημα. ατ⊙. τὸ. cognitio, intellectus, prudentia, uoluntas. Terent. sensum dixit, Illius sensum pulchrè calleo. Vnde ἀπὸ τοῦ φρονήματος ἀποβαλεῖν, de gradu deijcere, & de statu deijcere, & de gradu uel statu dimouere & deducere, id est de constantia deducere & proposito. Aliquando ponitur pro audacia, fastu, grauitate, pertinacia.
φρονηματίας. ὁ. ὁ. homo elati spiritus.
φρονηματίζομαι. magnificè de me sentio, efferor, animos tollo, & ut Fabius loquitur, maiores spiritus duco.
φρονηματώδης, uel φρονημώδης. ε⊙. ὁ. ἡ. elatus, superbus, constans.
φρόνησις. ι⊙. ἡ. prouidentia.
φρονίτως. prudenter.
φρόνιμ⊙. ὁ. ἡ prudens, consultus, ingeniosus.
φρόνησις. εως. ἡ. prudentia, intelligentia. Est autem syncope pro φρόνησις.
φροντίζω μ ισω. σω. ικα. curo, studeo, cogito, & cõmentor, medi tor, contemplor, σκοπῶ, σκέπτομαι. ut περφρονισμένος λόγος, oratio meditata. Interdum pro perturbo. Genitiuo uel accusatiuo Bud. Com.
φροντὶς ίδος. ἡ. cura, solicitudo. Item commentatio, hoc est σκέψις καὶ πραγματεία καὶ θεωρία περὶ τῶν τῶν ἀνθρώπων.
φρόντισμα. ατος. τὸ. idem, σκέμμα.
φροντιστήριον. ὁ. τὸ. schola, domus curarum, monasterium, conciliabulum, conuentus.
φροντιστὴς. ὁ. ὁ παρὰ κῶμῳδοποιός.
φροντιστικὸς. ὁ. ὁ. cogitabũdus. Theophr. φροντιστικώτερα περὶ τὴν τροφὴν, solicitiora in cibo.
φρόντις. inaniter, incassum.
φρὸς. ὁ. ἡ. nanus, cassus, obscurus, defectus. Etym.
φρουρὰ ᾶς. ἡ. custodia, excubiæ. φρουρὰν φαίνειν apud Xenoph. pro exercitum decernere, aut delectũ habere. Vide in Chil. Eras. φρουρᾶς ἔδοσαν.
φρουράρχέω. μ. ήσω. ω. γηκα. sum princeps custodum. Neutr.
φρουρέω. μ. ήσω. ω. ηκα. custodio ciuitatem, excubo. Neutr. accus.
φρούριον. ὁ. ὸν. præsidium, propugnaculum, aliquis locus munitus. τὰ φρούρια, oppida, castella, præcipitia.
φρουρὶς. ίδος. ἡ. nauis quę ad præsidium aut loci custodiam mittitur, quæ & φυλακὶς.
φρουρὸς. ὁ ὁ custos, stipator. ἀπὸ τοῦ προορᾶν.
φρύαγμα. ατος. τὸ. fremitus, anhelitus equi currentis, hinnitus, cachinnus, φρεμαγμός. Item ostentatio, iactantia.

φρυαγματίας. ὁ. ὁ. elatus, ferox, insolens. de equo propriè dicitur.
φρυακτὴς ἵππ⊙. fremẽs, hinniens equus.
φρυάττομαι. terreor, extollor, hinnio. Vide φρεμάττεσθαι in Ammonio.
φρυάττω. μ. άξω. π. αχα. fremo, frendeo. Item insurgo, glorior, superbio. Neutr, absol.
φρυγὼ ῶς. ἡ. fuga.
φρυγανίζω. sarmenta colligo.
φρυγανικὰ. uirgulta citò arescentia & igni accõmodata.
φρυγανισμὸς. ὁ. ὁ. sarmentum.
φρυγανίστρια. ἡ. sarmentatrix.
φρύγανοι. οἱ. frutices.
φρύγανον. ὁ. ὸν. sarmentũ, lignum aridum, stipula, uirgultum minus uirens, genus utiq; tertiũ inter frutices & herbas, cremium, omne ad ardendum idoneum. Etym.
φρυγανώδης. ε⊙. ὁ. ἡ. furculaceus.
φρύγεθρ. ὸν. apud Pollu. lib. 1. & φρύγετρον, libro 6. sartago fictilis. in qua farra torrebant, farreũ fortasse à Plinio dictum libro 18. capite 3. Nouæ nuptæ, inquit, farreum præferebant: quod ita Polluci uidetur efferri, Σόλων δὲ τὰς νύμφας ἰδοὺσας ὧδὶ ἐν γάμου, ἐπέλθοντες φρύγετρον φέρουσι σημεῖον.
φρυγέω. μ. ήσω. π. ηκα. sicco, areo. Neutr.
φρυγίνδα. ας. ἡ. ludi genus quod fabis fiebat.
φρύγιον. ὁ. ὸν. cremium, id est lignum aridum, & cantilena incitans ad arma.
φρύγι⊙. ὰ. ὸν. siccus, aridus. Et modus quidã Musicus, uide in Chil. Eras. A Dorio usq; ad Phrygium.
φρυγιστὶ. Phrygicè. (gium.
φρυγμὸς. ὁ. ὁ. siccitas.
φρύγω. torreo, sicco.
φρυκὶη ῆς. ἡ. resina frixa, diuersa à Colophonia, quanquam eadem à quibusdam credita.
φρυκτὸς. faba, inde pro suffragio. Item uates, cõsultor. Sicut etiam φρυκτοὶ faces quibus signadabantur uicinis hostibus, siue amicis appropinquantibus.
φρυκτωρέω. splẽdeo, luceo, facibus eleuatis signũ do, custodiã nocturnam ago apud ignẽ. Etym.
φρυκτωρία. ἡ λυχναψία, ἡ πυρκαΐα. splendor, lumẽq;, facibus eleuatis significatio. Solis est periphrasis apud Gregor. Bud. Com. & intensio, custodia nocturna apud ignem. Etym.
φρυκτώριον. est huiusmodi specula: uel πυρκαΐα ἡ λυχναψία, nauigantium directrix & hospitalis, ut Pharus Alexandrina.
φρυκτωρὸς. custos, specularius. excubitores in speculis orarum hoc uocabulo significantur.
φρυκτωρῶ. huiusmodi è specula igniculum præ nuntium excito, & igne sublato aduentum de-

nuncio. Et φρυκτωρεῶδες, hoc modo significari. Est etiam φρυκτωρῶ apud Gregorium præluceo, hoc est, facem præfero. Dicitur etiam πυρσεύειν. Bud. Com.
φρυμάσσω. φρυματτέειν.
φρυὸν. ὰ. Gaza in Aristotele uertit rubetam. Vide Aelianum & Nicandrum.
φρύνη νός.
φρυνί⊙. Etym.
φρυῶ⊙. ὰ.
φρύνιον. ὰ. rubeta rana uenenosa, in sicco semper rubẽs, à rubis, in qbus plerũq; uictitat, φρύνη.
φρυνολόχ⊙. ἱέρακ. rubetarius accipiter, ut Gaza uertit in Aristotele.
φρυνώνδας. nomen proprium uiri Athenien sis malitia insignis. uide Etym.
φρύττω. torreo, sicco.
φρῶ, ἡ φρήμι. μ. φρήσω. προΐημαι. πρὸ καὶ τὸ προΐω per syncopen πρῶ, & mutatione τοῦ π in φ φρῶ, unde φρημί, ἡ φρῆς, ut θῆς. Bud. Com.
φρωγεῖν. Atticè pro φρωττεῖν.
Φ Ὑ. adhæsit, attigit. ut illud, φὼτ' ἄρα οἱ φῦ χεὶρ. hoc est tetigit illum manu. à uerbo φύω per abiectionem augmenti.
φύγαδε. ad fugam, sicut οἴκαδε, & id genus, ut κρόκην κρόκα apud Hesiod. sic φυγὴν φύγα, ex quo φύγαδε, annotat Eust. Iliad. π.
Φυγαδεία fuga, exilium, ξενηλασία.
Φυγαδεύομαι. exulo, exul sum.
Φυγαδεύω. μ. εύσω. π. δυκα. fugo, in exilium mitto & relego. φυγαδεύειν ἐκ τῆς πόλεως, in exilium mittere, tam de accusatore, quàm de iudicibus Demosth. dicit. Actiu. accus.
Φυγαδικὸς. ὸν. ὁ. exulatorius.
Φυγὰς. ἀδ⊙. ὁ. exul, profugus.
Φυγαύω. μ. αυσω. fugio.
Φύγεθλα. metui.
Φύγεθλον, uel φύγετλος. ὸν. tumor latus quidem, sed nõ altus, in quo quiddã pustulæ simile est. Dolor distẽtioq; uehemens est, & maior quàm pro magnitudine tumoris. Celsus lib. 5. capite 5. panus.
Φυγὴ. ῆς. ἡ. fuga, exilium. exilium eorum qui pœnam uitare uolunt, accusatiuo, δίωξις.
Φυγοδίμνι⊙. ὸ. ὁ. ἡ. uirgo, cœlibatus amans, conjugium abhorrens.
Φυγοδικῆν. uadimonium deserere, ambagibus & strophis tergiuersationũ atq; detrectatione uti Cui opponitur αὐθαδικῆν.
Φυγομαχέω. μ. ήσω. π. ηκα. detrecto pugnã, fugio pugnam, distraho. Neutr. absol.
Φυγοπόνοι. οἱ. qui fugiunt labores.
Φυγόσκω. fugio.
Φύζω. adhæsit, attigit, si cut φῦ. προσήγγισε.

φύζα.ης.ἡ.fuga,timor,imbecillitas.
φυζακτικός.ὴ.timidus,fugax,fugitiuus.
φυζανικός.idem.
φύζηλις.deuitans per fugam.
φυζηλομ.ὰ.ὁ.meticulosus.
φυζητός.ὴ.ὁ.fugitiuus.
φύζιμος.ὰ.ὁ.fugiendus.
φύζινος.ὁ. timidus, meticulosus,ἀπὸ φύζα.
φύζιον.asylum,refugium.
φύζις.ι@.ἡ.fuga, uel potius φύξις.
φυή.ῆς.ἡ. indoles,natura.
φύημα.ατος.τὸ.sterquilinium, κόπρος.
φύκη. fucus.
φυκίδιον.τὸ. piscículus quidam.Gaza in Aristote le uertit fucam paruam. φυκίον.
φυκιόεις. όεντος.ὁ. spumosus tempestate maris, profundus.
φυκίον.ὰ.τὸ.alga, fucus,color, animal marinum, spuma,herba in profundo mari nascens.Etym. Gaza in Aristotele uertit fucam uel phucā paruam. φυκίδιον.
φυκιόω.μ.ώσω.ω.ωκα. fuco. Actiu.accus.Plutarc. in Connub. φυκιοῦν τὸ πρόσωπον dixit.
φυκίς.ἡ.Etym. Fuca uel phuca piscis,ut Gaza uertit in Aristotele.
φῦκος ὰ.ὁ.idem quod φυκίον.
φυκτός. euitabilis.
φυκτήρ.ῆρος@.custos, Max.Grammat. οἷόλος φυγοπόνος.
φυκώδης.εος.ὁ.ἡ.algosus.
φύλαγμα.ατος.τὸ.custodia.
φυλαί.ῆς. nomen urbis Thessaliæ. Etym.& Cyrill.paroxyt.
φυλακή.ῆς.ἡ. oxyton. custodia, carcer, obseruatio,uigilia. Thucyd. φυλακὴν τῶν ὡραιῶν ἐποιοῦντο, Custodiebant Piræum.
φυλακίζω.traho ad carcerem.
φυλακίς.ίδος.ἡ nauis ad præsidia locorum uel custodiam mitti solita, quę & φραικίς.Xenoph.
φυλακικός.ὁ.φυλακτικός.
φυλακίς.ἡ. præsidiaria nauis apud Rhodios. Bayfius.
φυλακός.poëticè pro φύλαξ.
φυλακτέον.cauendum est.
φυλακτέος.ὰ.ὁ.obseruandus.
φυλακτήρ.ῆρος.ὁ.custos,uigil.
φυλακτήρια. arma salutis.
φυλακτήριον.ὰ.τὸ.tutela,locus custodiæ,propriè antidotum præseruatiuum contra uenena.
φυλακτικός. ad custodiam aptus,& circunspectus ad dolum & insidias cauendas. Cui opponitur ἀφυλακτῶν. Vnde φυλακτικὰ,Aristot. animalia quibus ingenium cauendi & uitandi datum est,id est cauta & prouida.

φύλακος. ου. ὁ. custos, idem quod φύλαξ apud (Dores.
Φυλάμμων. pugil Athenien sis.
φύλαξ.custos, uigil.
φυλάξιμος.qui defendi,custodiriue potest.
φύλαρχος.ὰ.ὁ.tribunus.
φυλάω.ήσομαι. uito, deuito, auersor & caueo. Est etiam excubias ago, uel sto in propugnaculis, & ibi stationem habeo. Inde ὁ περιφυλαγμένος ἀνὴρ dicitur cautus & circunspectus, & ὑπαφυλάξης. Et περιφυλαγμένως,cautè, ὑπαφυλαβῶς. obseruabundè, prouidè, Isocr. uel positis & collatis uigilijs, Xenoph.
φυλάσσω.μ.άξω.ω.αχα.ὸ.ᾠδητικῷ,custodio,seruo,tueor,munio,insidias colloco uel uigilias. Item παρατηρῶ,hoc est obseruo, & capto occasionem. Bud. Com.
φυλέτης.ὁ.tribulis, contribulis.
φυλή.ῆς.ἡ.tribus.
φυλία.ας.ἡ. oleaster, uel ficus, arbor specie ilicis, χῖνος. id est lentiscus. Ammonius in φαυλία.
φύλλας. άδος. thorus è frondibus coaceruatis, apud Apollon.Strab.lib.12. dixit φυλλάδας,strue m ac cumulum foliorum ex arboribus deciduorum, ὑπὸ τῶν περιπιπτόντων φυλλάδων.
φύλλια.τὰ. odoramenta hortensia,herbas uirides hortorū odoriferas , cuiusmodi coriandrum, ruta,apium,apud Hipp.
φυλλίναιος ἀγών. certamen,in quo nihil aliud proponitur, præter coronam.
φύλλιον.ὰ.τὸ. folium,flos terræ.
φυλλίς, Bithyniæ fluuius,Apollon.
φυλλῖτις.ιδος.ἡ. herba est foliis similis rumici.
φυλλόβολα.τὰ.folijs decidua.
φυλλοκοπτέω.μ.ήσω.π.ηκα. folia amputo,Neut.
φυλλομανῶ. in frondes & in folia eluxuriare.
φύλλον.ὰ.τὸ. folium.
φυλλορροέω.μ.ήσω.π.ηκα.folijs fluo,Neut.
φυλλοφορῶ.eijcio & expello: & ἐκφυλλοφορῶ, quæ per frondium signa fiebat, hoc est senatu uel ordine moueo. Bud. Com.
φυλλοχόος μιὼ. mensis quò folia decidunt.
φυλλώδης.εος.ὁ.ἡ.frondosus.
φυλοβασιλεῖς. sacrificuli tributim præfecti sacris curandis.
φυλοκρινέω.μ.ήσω.τ.ηκα.iudico per tribus,Neutrum absol.
φῦλον.ὰ.τὸ. genus, gens, natio,cognatio, tribus.
φύλοπις.ιδος.ἡ. pugna.
φυλοπόνως.grauiter.
φῦμα.ατος.τὸ tuber,à Theodoro in Aristotele tiertitur,uerruca, neuus, papula, tuberculum, panus, omnis tumor præter naturā qui citra externam causam oritur , à similitudine eorum quæ è terra enascuntur atq; erumpunt: etiam propago,

propago,ut apud Nazianz.tua primæua parens πλουσίας φῦμα dicitur,quod è costa extiterit.
φωῶ.hæserunt.
φύξ.cum fuga.aduersium.Etym.
φυξάλι@.ου.ὁ. umbram amans, solem fugiens. Nicand.
φύξηλις.exul, profugus, ὁ φεύγων ἄλις, ἢ ὁ φεύγων ἴλαν τὴν ἐν πολέμῳ στάξιν. stationis desertor,miles & fugitiuus.
φυξίμαλα.ὰ.τὰ.ὰ. arbores, quæ ob altitudinem à pecudibus tutæ sunt.
φύξιμον.ου.τὸ.asylum. φύξιμον λιμένα dixit Plutarchus in Politic.tutum portum quo confugere liceat.
φύξιος@.fugæ fauens. Inde φύξιος@ Iupiter,qui mala fugat,amoliturq;, ἀποτροπαῖος@: uel qui exules confugientes ad ipsum defendit. & φύξιοι συμφοραὶ, propter quas solum uertere necesse est.
φύξις.ι@.ἡ.fuga.
φύομαι,φυῶμαι,ἀ φῦμι.nascor.Depon.absol.
φυόμενον πρᾶγμα. res quæ nuper accidit, res nata,res repentina. Sic Cicero, Nihil unquam simile natum puto.
φυόμενα.τὰ altilia,stirpes.
φυός.ὃ.ὁ.fructus,germen.
φύσει τριχῶν.id est nascuntur capilli.
φύραμα.αῖ@.τὸ.massa,conspersio,fermentum, conuiuium.Etym.
φυράω.fermento,subigo,commisceo.ζυμόω,κνάμασσω τὰς ἄλδυρα. massam farinæ subigo & misceo,unde panis conficiatur.
φύρδην.mixtim,confusè.
φύρμος.paries.
φύρμα.ατ@.τὸ.fimus,sordes.
φυρμός.ὰ ὁ.inquinatio.
φυρόω.μ.ώσω.contamino,inquino.
φυρτίζω.ludere obuolutis circū talos uestibus.
φυρτός.mixtus,confusus, ἐκπαῖος. uino macerata farina.
φύρω.μ.υρῶ.misceo,irrigo,pinso,Neut.accus.
φύς.natus,genitus.
φύσα.ης.ἡ.follis,flatus,id est, infirmitas uentosa, ampulla,pharetra,& piscis quidam apud Aelianum Niloticus.
φυσάκτης.ῆρ@.panis genus , in placentæ formam coacti.
φυσάλιδες.inflationes,tibiæ,folles,& φύσαλος, balæna.
φύσαλοι.οἱ.marini cœti,à spirando dicti, teste Eustathio.
φυσάω.μ.ήσω.π.ηκα. inflo, spiro, tumeo, uror, Actiu.accus.
φυσηγέτης.ὁ.tractus,συρμός.

φυσίζωος.ὁ.ἡ.ἡ.ὁ.ἡ.ὁ.ἡ.ὁ

Φυσητήρ. ῆρος. ὁ. fistula, sufflatorium, pars corporis qua sit partus, fistula follis Dioscor.

Φύτε. τὰ. farina melle subacta. Etym.

Φύτη. ἡ. maza in scypho coagitata macerataq; molitere uino ac polline. Etym.

Φυσώλης. ωσα. ὁ. ἡ. uentosus, inflatione pariens.

Φυτάλιὰ. ᾶς. ἡ. locus arboribus consitus, hortus, (uinea.

Φυτάλιζω. planto, appropinquo.

Φυτάλίσλαι. nomen herbæ, & omnia quæ nascun

Φῦσαλίζω. planto, appropinquo. Etym. (tur.

Φυτάλιμ@-. ὁ. ἡ. satiuus. Etym.

Φυτάλμιος. ὁ. ἡ. sator, progenitor. Iouis epitheto.

Φυτάὼν. plantationis tempus, depangendis plantis accommodum tempus, apud Hipp.

Φυτέια. ας. ἡ. plantatio, ars plantandi, consitio.

Φύτευμα κτ@-. τὸ. phyteuma herba.

Φυτευτήρ@-. ὁ. ἡ. plantarius.

Φυτευτήριον. τὸ. seminarium, planta, uiuiradix.

Φυτεύω. μ. σω. π. υκα. planto, produco, sero, consero. Actiu. accus. & φυτέω apud Aeschyl.

Φυτεύω pro gigno seu genero, Eurip. de Tantalo. ὅτος, inquit, φυτεύει τἀλοτα.

Φυτηκόμος. ὁ. ἡ. plantator, uel locus plãtis cõsitus.

Φύτιος. ὁ. ἡ. germinatiõis autor. Solis cognomen.

Φύτλη. generatio, genus, germen.

Φυτοκομέω. plantandi studio teneor.

Φυτοκόμ@-. ὁ. serendi studiosus, locus plantis consitus.

Φυτόν. τὸ. planta, propago, Theocr. schol. pro tuberculo quod φῦμα est, capi etiã testatur, quẽ admodum & Archilochus usurpat, ἐσθλὴ γὰρ ἄλλη οἶσλα τοιότα φυτὴ ἔκασιν: sic Theocr. ἱππομανὲς φυτὸν ὄζι.

Φυτόσκαφος. ὁ. plantis effossus. Etym.

Φυτοσκάφ@-. ὁ. fossor rusticus, qui arbores depangit & succidit, apud Theocr.

Φυτουργία. inſitum, insitio, plantatio, consitio.

Φυτουργία ας. ἡ. plantandi ars, plantatio, consitio.

Φυτουργός. ὁ. ἡ. plantator, ὁ ἀμπελουργός.

Φυτουργῶ. plantas colo, & sero, curoq;, uel plantæ instar pango. Plato φῦσουργεῖν plus esse ait quàm ἡμιεργεῖν, deumq; φυτουργὸν appellat quasi formarum, hoc est idearum conditorem.

Φύω. μ. ὑσω. π. υκα. ἀόρ. β. ἔφυν, ἐκ τοῦ φῦμι. planto, produco, gigno, nascor, cresco, germino, sum, tango, ἅπτω, apprehendo, ἀπολήγω. Actiuum accus.

Φ Ω. pro φωτί. luci, Eurip. Est & uerbum pro dico, ostendo, foueo, splendeo, appareo, occido. & (

Φώγνυμαι. cremo, accendo, adoleo, torreo, illustro.

Φωγνύω. idem, ardeo, accẽdo. Bythyni sic dicũt. Etym.

φῶλες, φῶβι, uel φωΐλης. maculæ rubẽtes in cru-

ribus, ex ignis propinquitate nimia inductæ.

Φωλεάζω. instruo.

Φῶλυ. ὁ. ἡ. uesica, bulla, hulcus.

Φώλω. ardeo, accendo, φωγνύω.

Φώξ. ὁ. auis quædam apud Aristotelem: à Gaza redditur phoix, uel phoicus.

Φωκαία. ας. ἡ civitas Ioniæ.

Φώκαιναι. αι. phocænæ, id est tirsiones, balenæ.

Φώκαινα. ἡ. à Theodoro in Aristotele uertitur phocæna, aliàs trisio, uel tirsio.

Φώκη. ης. ἡ. phoca, uitulus marinus, ut Gaza uertit in Aristotele.

Φωλάδες. feræ quæ in lustris agunt.

Φωλάζω. lateo, ἐμφωλεύω.

Φωλεά. τὰ. φωλητήρια.

Φωλεός. ὁ. ἡ. lustrum, latebra, id est ferarum locus, auditorium, palæstra, antrũ, cuniculus subterraneus. Item schola, παιδοτρίβειον, ludus, Ionum lingua, unde ἀπροφώλιος, ineruditus. Vide Ammon.

Φωλεύω. μ. σω. π. υκα. lateo, nidifico, latibulis incubo. Neutr. absol.

Φωλητήρ. ῆρος. ὁ. qui semper in eodẽ loco desidet.

Φωλητήρια. τὰ. domus conuiuales ubi clàm pota

Φωλία. morbus ursi, cum nimia pingue- (tur. dine laborans angustis latebris affricando corpulentiam diminuit.

Φωλιδωτός. ὁ. ἡ. nidulator.

Φωλίς. piscitij genus quoddam, serpentum squamæ, pro squama per omicron potius scribitur, pro pisce apud Aristotelem Gaza Græcam uocem relinquit.

Φωνασκία. ars exercendæ uocis.

Φωνασκός. qui uocem exercet & regit, præceptor uocis, formandæ uocis magister: uocis studiosum, & uocem sub certamine exercentẽ Plin.

Φωνασκῶ. uocem exerceo, & mode- (dixit. ror, reddo uocem claram.

Φωνέω μ. ήσω. π. ηκα. uoco, loquor, cano, sono, uocem edo, inclamo, Actiu. accus. Propriè de hominib. dicitur. Ammon. in hoc uerbo aliquot etiam brutorum animalium uoces enumerat.

Φωνή. ῆς. ἡ. uox. ὅτι τὸ φῶς ἓν καὶ τὸ νὸ. Accipitur pro lingua, quemadmodum dicimus, lingua Græca, lingua Latina.

Φωνήεις. ήφθος. ὁ. uocalis. Pindarus φωνῆντα βέλεμνα dixit stridula tela, pro φωνήφντα.

Φωνομαχέω. pugnare de uocibus.

Φῶντα. splendentem.

Φώρ. ρός ὁ fur, prædo. ἀπὸ τοῦ φέρειν. Apud Aristotelem apis quædam species sic uocatur, Gaza furem reddit.

Φωρά ᾶς. ἡ. φώρια.

Φωραθέις. ήντ@-. ὁ. fraudis compertus.

φῶρατής.

Φωρατής. ὁ. ὁ. deprehensor.

Φωράω. μ. ώσω. π. ακα. deprehendo, in furto deprehendo, inuenio furtum, quæro, perueſtigo. Item suspicor, suspectum habeo. Actiu. accus.

Φώρια. τὸ. φωρεῖον.

Φωριαμοί. locus Elidis.

Φωρίαμον. ου. τὸ.

Φωριαμός. ὁ. ὁ. arca, scrinium. δοξε τὸ αὐτόθι τὰ φέρη ἀμᾶσθαι, ὅ ὅτι σωάγειδ, uel δοξε τὸ εὖ φῶρας ἀπείργειν.

Φώριον.

Φωρίον.

Φῶρον. ου. τὸ. furtum, latrocinium.

Φῶρ@-. custos, speculator.

Φωρυτός. cœnum, colluuies, fœni aut sarmentorum aceruus.

Φῶς. circunflexum, τοῦ φωτὸς. τὸ. lux, lumen, lucerna. à φῶ, id est luceo. Sic uocatur etiam nigricans circulus papillam ambiens.

Φῶς (aliàs φός cum acuto) τοῦ φῶτος. ὁ. uir à φῶ, quod est dico, loquor. sed φὼς φωλὸς, significat inustionem ab igne factam in cruribus.

Φώσκω. lucco, λαφαίνω.

Φώσωρ. uelum, sindon, sudariolum. Item imago & effigies uultus.

Φωσώνιον. lineum quiddam. Etym.

Φωσφόρ@-. ὁ. luminare, fenestra, Sυρίς.

Φωσφόρος. ου. ὁ. lucifer.

Φωταγωγός. fenestra, lucem ferens.

Φῶτε. uirum, oculi, fenestræ.

Φωταύγεια. splendor, λαμπρότης.

Φωταυγός. ὁ. ὁ. splendidus.

Φωτεινός. ὁ. ὁ. lucidus.

Φώλιγξ. γγος. splendor, fistula, φλόγιος.

Φωτίζω. μ. ίσω. π. ικα. illumino. Actiu. accus.

Φωτίον. oculus.

Φωτισμός. ὁ. ὁ. illuminatio, splendor.

Φωσφλόγιος. ὁ. cæcus, luce orbatus, mortuus.

Φωχθές. ὁ. tostus.

X A.

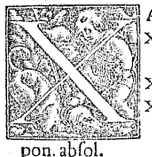

Αβόν. τὸ. incuruũ, angustum.

Χαλέω. μ. ήσω. π. ηκα. πολλαμβάνω, sum capax. Neut.

Χάλω. idem.

Χάζομαι. μ. άσομαι. π. ασμαι. cedo, secedo, do locum. De pon. absol.

Χαλῶ. μ. ώσω. concedo, deuito, capio.

Χάνω. μ. αυῶ. hio, dehisco, inhio. Vnde λεχλιώτου pro stultis, Aristoph. Nam stultitiæ signum est esse aperto ore. Neut absol.

Χᾶυ. uirga pastoris, baculus incuruus, pedum. Etym. alij uenabulum exponunt, apud Apoll.

Χαὶός. ὁ. ὁ. probus.

X A.

Χαῖρε. salue, gaude, aue. Imperatiuus.

Χαίρειν. ἀ χαίρω. (μ. χαρήσομαι. ἀόρ. ἐχάρην) gaudere, uelare, saluere. Salutantis autem est, dum abimus, aut in fronte epistolæ, de quo in εὖ πράσσειν. Accipitur pro abire, discedere & quasi nuntium remittere, & migrare Cicero de fuga Pompeij loquens, ita inquit ad Atticum, At ille πολλὰ χαίρειν τῷ καλκῷ dicens, pergit Brundusium. hoc est, abijciens honestatem fugam arripit. Sic Terent. Valeant qui inter nos dissidium uolunt, pro pereant, καπ' εὐφημισμόν. Item lugere, gemere. Etym. Cleon hoc uerbũ exemplis pro salutatione præfigebat, ut Epicurus εὖ διάγειν. Laër. lib. 3.

Χαιρέκακος. qui malis delectatur, damnis alienis insultans.

Χαίρεδος. ὁ τὸ χαίρειν.

Χαιρέω. idem.

Χαιροβολίων, όνος. ἡ. &

Χᾶρον. ου. τὸ. &

Χαιροσύνη. ης. ἡ. lætitia, gaudium.

Χαίρω. asperum reddo. Etym.

Χαῖτα. ης. ἡ. seta, iuba, cæsaries, coma, propriè in porcis, aliàs χάιτη. Gaza in Aristotele uertit iubam. Effertur & de frondibus uitis, ut apud Athenæum est inuenire ex Archestrato.

Χαιτήεις. ήεσσα. ὁ. &

Χαιτόεις. όεσσα. ὁ. ἡ. setosus, comatus.

Χαλαβέω. μ. ήσω. trepido, tumultuor, terreo.

Χάλαζα. ης. ἡ. grando. Item morbus porcorum. Est etiam uitium & morbus oculi, cum in eo aspersa grando uidetur, χαλαζιον.

Χαλαζᾶν. grandinosum esse. de suibus.

Χαλαζίας. ου. lapis pretiosus grandinis figuram præ se ferens.

Χαλάζιον. ου. τὸ. grando in oculis, apud medicos, palpebræ tuberculum in modum grandinis rotundum.

Χαλαζοπτία. grando procellens.

Χαλαζοφύλαξ. ακος. ὁ. futurę grandinis obseruator.

Χαλάζω. μ. άσω. π. κα. deprimo, submitto. Item grandino. Et rem aliquam ex alto pensilem facio. Item produco, Interdum soluo, ut in Prouerb. ἰσρακὼ ἄγκυραν χαλάζειν.

Χαλαζώδης. ες@-. ὁ. ἡ. grandinosus.

Χαλαίπους. οδος. ὁ. claudus, mutilus pedib. quasi remissam compagem habens. Nican.

Χαλκίδρα. ας. ἡ. nomen auis Oppiano in Ixeuticis.

Χαλάρα. ας. ἡ. catena.

Χαλαγός. ὁ. ὁ celer.

Χαλαρός. ὁ. ὁ. leuis, mollis, maturus, ὠρεῖος, retractiuus, de porco dicitur grandinoso.

Χαλαρυπος. ου. illuuies uestium ablutarum.

Χάλασμα. ατος. τὸ. submissio, iactus.

Χαλασικὸν. medicamẽtum quod contentas particulas & rigidas remittit atq; relaxat.

Χαλασικός. ἡ. ὁ. uelox.

Χαλάστρα. ἡ. urbs uel lacus in Macedonia, unde nitrum Chalastricum dictum, (de quo Plini. lib. 31.)incendebant. Etym. Est & urbs Thessaliæ littoralis iuxta Axium amnem.

Χαλαστρᾶται. Chalastræus. Etym.

Χαλάστρη. ἡ. χαλάστρα. Etym.

Χαλάω. μ. ἄσω. remitto, cõcedo, eijcio, flacceſco, langueſco, mollio, ἐκλύω, ἀναπλίνω.

Χαλβάνη. ης. ἡ. galbanum.

Χαλεπαίνομαι. idem quod ſuum actiuum ſignificat. accipitur interdũ tamen paſſiuè, pro offenſis animis acerbisq; uerbis accipior, acrius obiurgor, acerbitate afficior, acerbè accipior.

Χαλεπαίνω. μ. ανῶ. ἀόρ. α. ἐχαλέπηνα grauo, moleſtus ſum, iraſcor, ſæuio, offenſus ſum, indignor. Neut. datiuo iung.

Χαλεπάω. idem, contendo, minor, afficio moleſtia, noceo, in difficultatem adduco, ἐγείρω. Interdum timeo.

Χαλεπὸς. ἡ. ὁ. ſæuus, grauis, moleſtus, difficilis, atrox, periculoſus, impoſſibilis.

Χαλεποτήτης. ητος. ἡ. difficultas, ſæuitia, grauitas, χαλεπότης.

Χαλεπύνω. μ. ὑνῶ. ϖ. ὑνα. minuo, humilio, laxo, iraſcor, lædo. Actiu. accuſ.

Χαλεπῶς. grauiter, moleſtè, difficulter, crudeliter.

Χαλίδες. αἱ. lancillæ, ἱεραπαίναι, lingua Laconum. Euſt. Iliad. π.

Χαλίκρατον. τὸ. merum, quod uires mentemq; remittat, & Athenienſes merum χάλιμ dicunt, & Aeſchy bacchas χαλιμίας uocat. Apoll. interp.

Χαλιμάδες. αἱ. Bacchæ, ab impetu in uenerem.

Χαλίμα. ſcortum impudens, uenefica.

Χαλιμάζω. μ. άσω. feror in libidinem.

Χαλιναγωγὸν. fræno moderor. Vide χαλιναγωγῶν γλῶσσαν, frænans linguam.

Χαλινός. ὁ. ὁ. frænũ. eſt ea pars fræni, quæ ori inſeritur. Nicand. tropicè dentes χαλινὸς dixit.

Χαλινὰ. τὰ. pro funibus nauticis dixit Oppian.

Χαλινόω. μ. ώσω. π. ωκα. fræno. Actiu.

Χάλιξ. ικος. ὁ. lapis ex quo ignis excutitur, ſilex.

Χάλις. ίδος. ἡ. merum. πᾶσα τὸ χαλαὸν σὺν ἴνας.

Χαλισὸς ὁ. ὁ bonus, iuſtus, σπαδὸς.

Χαλιφροσύνη. ἡ. mollities, animi remiſſio, ubi ſuccumbit uoluptatis ſtudio, & obtemperat uictus animus, opponitur τῇ σωφροσύνῃ. Euſt.

Χαλίφρων. ονος. ὁ. deſipiẽs, remiſſus & uini uitio delirus, & χαλιφροσύνη, ſtultitia, negligentia.

Χαλκάνθη. ſutorium atramentum. Italici uitrio, ſũ appellant, diuerſum ab eo atramento, quod

Celſus ſcriptorium, Vitruuius librarium nominat.

Χάλκανθος. ὁ. idem, florem æris nominant.

Χάλκασπις. ιδος. ὁ. habens ſcutum æneum.

Χαλκέγχης. ærea ſeu ferrea haſta utens.

Χάλκεα. feſtum antiquum publicum in honorẽ Vulcani, poſtea uero à ſolis fabris celebratum quoniam Vulcanus in Attica ærariã exercuerat, Euſt. Iliad. β.

Χαλκεᾶν. idem. ſic Herodianus. Etymol.

Χαλκεῖον. ὁ. ὸν. officina fabri.

Χαλκέμβολον. ὁ. ὸν. nauigium æratum aptum ad pugnandum, roſtro ærato, roſtratum. Bayf.

Χαλκέμβολος. ὁ. ὁ. roſtrum æreum nauis.

Χαλκοκόντορος. ὁ uide in Chiliad. Eraſmi.

Χάλκεος. ὁ. ὁ. æreus, robuſtus, durus.

Χαλκεόφωνος. ὁ. ὁ. habens uocẽ fortem. æs enim inter metalla maximè reſonat.

Χαλκεύς. έος. ὁ faber ærarius, excuſſor Quintiliano interprete. Dicitur etiam de alijs fabris, ut ferrarij, aurifices, &c.

Χαλκεύτορος. infatigabilis.

Χαλκεύτη. ἡ. æraria ars.

Χαλκευτικὴ. ῆς. ἡ. fabrica æraria, & officina.

Χαλκεύλινος. ὁ. ὁ. fabrilis.

Χαλκεύω. μ. εύσω. π. ευκα. fabrico, tracto artem fabrilem. Actiu. accuſ.

Χαλκεών. ῶνος. ὁ. officina fabri.

Χάλκη. ἡ. urbs Lariſſeæ, quæ & χάλκιον & χάλκαι dicitur. Itẽ purpura & ferrugo, unde & ferrugineus color, penacutũ. Cyrillo nomẽ eſt inſulæ.

Χαλκὴ. ῆς. ἡ. ærea, oxytonum.

Χαλκήρυς. εος. ὁ. ἡ. æreus, conglutinatus ære.

Χαλκιδίζειν. ſordidum eſſe & præparcum, γλίχεσθαι ὑπὲρ, auari nanq; audiebant Chalcidenſes, ſic Euſt. Bxot. ὅθεν φιλαργυρία γὰρ ἐκ ϖαροιμίας ὁδὸς κατ᾽ ἀνδρίαν χαλκιδίζειν. Eraſ. in Chil.

Χαλκιδίνη. ἡ. paroxyt. urbis nomen. Cyrill. oxytonum autem. patrium uel gentile eſt.

Χαλκιδίτης. ου. ἡ. meretrix, à uilitate nummi qui pendebatur, quũ diobolare dixit ſcortũ. Plaut.

Χαλκίοικος. ærarij domus.

Χαλκίον. ὁ. ὸν. æreum.

Χαλκὶς. ſeps, ſerpentis genus, ut annotat Nican. ſchol. & Aelianus, ob uirgulas quaſdam ænei coloris tergum eius diſtinguentes: Plin, lacertã uocat li. 29. cap. 5. ubi ita locũ reſtitui, Lacerta, quã hi ſepa, alij Chalcidẽ uocãt, male enim Chalcidicẽ, in exemplaribus impreſſis legitur.

Χαλκὶς. ίδος. ἡ. νῆμινδις, auis genus Hom. & Ariſtot. & urbs Euboeæ, nobilis, & fluuius Peloponneſi apud Strab. Eſt & Syriæ urbs, Iamblicho philoſopho preſtãtiſſimo natale ſolũ. & piſcis Ariſto. à Gaza uertitur erica piſcis ſpuria. & alibi

alibi apud eundem χαλκὶς uertitur à Gaza chalcida, lacerti ferè ſpecies.

Χαλκισμὸς. ludi genus, quo nummum raptim circumagendo digito impoſitum excutiebant pueri, & priuſquàm humi caderet excipiebant recto digito. Euſt. Il. ξ. Vide Pollucem.

Χαλκῖτις. ἡ. metalli genus Chalcitis, quam Marcaſitan uocant. συπτηρίᾳ Hippoc.

Χαλκοβατὴς. έος. ὁ. ἡ. ſolidus, firmus, baſim habens firmam.

Χαλκοβερὴς. έος. ὁ. ἡ. ære grauatus.

Χαλκογλώχινος. ου. ὁ. habens angulos, uel cuſpidem æream.

Χαλκόπεπλος. ου. ὁ. ære temperatus, ὁ χαλκῷ λευκηραμένος. Aelius Dionyſ. adulterinũ numiſma cui æris portio adiecta eſt.

Χαλκοπεπαιμένος. ου. ὁ. combuſtum, apud Gal.

Χαλκοκνήμιδες. οἱ. ferreas æreas ue habẽtes tibias.

Χαλκόπεδος. æripes, hoc eſt, ὁπλὰς ἰσχυρὰς ἔχων. Item ex ære percuſſus nummus. & Rheæ epitheton à cymbalorum ſonitu.

Χαλκολογεῖν. nummos colligere.

Χαλκόλοφος. conus galeæ.

Χαλκόος. ου. ὁ. æreus.

Χαλκοπώρηος, uel χαλκοπῶρος. ου. ὁ. habens maxillas æreas.

Χαλκόποδες. οδος. ὁ. æripes, firmus, infatigabilis, ἡ. χόπτες, ungula reſonante.

Χαλκὸς. ὁ. ὁ. æs. cillatus.

Χαλκότυπος. ου. ὁ. ferro percuſſus, fabrilis, ferro

Χαλκοτύπος. ου. ὁ. faber ferrarius, uel ſi mauis ærarius, Ariſtot. lib. 1. ϖολιτικῶν.

Χαλκουργεῖον. τὸ. æraria.

Χαλκουργέω. æs præparo, ut metallarius.

Χαλκούργημα. ατος. τὸ. ſignum æneum.

Χαλκουργὸς. qui præparat materiam τῷ ἀνδριαντοποιητικῷ, ut χαλκουργικὴ τῇ ἀνδριαντοποιητικῇ.

Χαλκοῦς. ῆ. ὁ. æreus, fuit & cognomentũ Dionyſij poëtæ & rhetoris, quòd Athenienſibus author fuerit, æreo numiſmate uti, Et celebris quidam apud Athenienſes fur, in quem Demoſth. luſit, μὴ ϑαυμάζετε ὦ ἀθηναῖοι χαλκοῦς ὑλέπτας, &c. Annotatur & ab Euſt. Iliad. φ.

Χαλκοῦς. ex ære.

Χαλκοχίτων. ωνος. ὁ. habens loricam æneam.

Χαλκωμα. ατος. τὸ. res ærea, æramentũ. uide Bayf.

Χαλκώνητος. emptus ære.

Χαλκωφιλία. τὰ. ærariæ.

Χαλίζουθον. herba lanaria.

Χάλωνες. labeones, id eſt quibus magna ſunt labia, pro χείλωνες, male legitur. Χάλωψ apud Ariſtotelem eſt piſcis è mugilum genere, alias χαλῶν. à Theodoro uertitur labeo.

Χάλυψος. ὁ. nomen gentile. Etym.

Χαλῶμμον. τὸ. remiſſum.

Χαμαδὲς. &

Χαμαδὶς. &

Χάμαιζε, ἢ χαμαίζε, &

Χαμαὶ. aduerb. humi, ad terram.

Χαμαιάκτη. ἡ. ebulus herba.

Χαμαιλάφνη. ης. ἡ. uincapernica herba.

Χαμαίδρυς. υος. ἡ. chamædrys, herba quaſi pumila quercus, Triſago Latine.

Χαμαιδυνάδες. αἱ. humi dormientes.

Χαμαιδύνης. ὁ. humi dormiens. clis.

Χαμαίζηλος. ὁ. humi depreſſus, abiectus, humilis.

Χαμαίκισσος. hedera terreſtris ſiue ſyluatica.

Χαμαικλινὴς. humi proſtratus.

Χαμαιλέων. chamæleon, nomen animalis & herbæ, quorum utrunq; colorem ſubinde mutat. De animali uide Ariſtot. Aelianum, & Eraſmũ in prouerb. Chamæleon de ſuo corio ludit, & Chamæleonte mutabilior.

Χαμαιπετὴς. ὲς. ὁ. ἡ. χαμαίζηλος, extenſus.

Χαμαιπίτυς. υος. ἡ. aiuga herba Lat. quaſi humilis.

Χαμαιρρεπὴς. έος. ὁ. ἡ. humi repens. clis pinus.

Χαμαισρωσία. ας. ἡ. ſtratũ humi paratum thorus ex agreſtis frondibus.

Χαμαισύκη. ης. ἡ. ficus humilis, & papauer ſatiuũ.

Χαμαιτρίβολα. αἱ. aræ humiles quæ Veſtæ erigi ſolebant, & ſtatuæ humiles.

Χαμαιτυπεῖον. fornix, ganeum, proſtibulum.

Χαμαιτύπη. ης. ἡ. ſcortum abiectum, & uile ſtragulum quod humi ſternitur.

Χαμαιτυπίη. ἡ. ſcortum ignobile.

Χαμαίτυποι. ex accipitrum genere ſunt, qui præ dam ſuper terram & humi petunt. His contrarij ſunt οἱ μετεωροβῆται.

Χαμελαία. ας. herba quam mezereon uocant.

Χαμέρπης. humi repens, uel dormiens.

Χαμεταιρὶς. ſcortum.

Χαμεύνη. ἡ. humilis & uilis lectus, ſtragulũ. Etym.

Χαμεύνης. ὁ. humi cubans, & lectulus apud Nicand. thorus humi ſtratus.

Χαμεύνης. ου ἢ χαμεύνις.

Χαμεύνια. τὰ. humilia grabbata. Etym.

Χαμευνία. ας. ἡ. humi dormitio, cum quis in nuda humo dormit, à χαμαὶ & εὐνή.

Χαμευνὶς. ίδος. ἡ. σιβάς. lectus humilis, ſtorea.

Χαμηλὸς. humilis, defluus, pumilus.

Χαμίτης. idem.

Χαμόθεν. aduerb. pro ἀπὸ ϑῆς γῆς.

Χαμόϑιος. ὁ. ὁ. humi indormiens.

Χαμὸς. ὁ. ὁ. curuus.

Χανδιάνω. μ. ανῶ. poëticum eſt, deriuatúrq; à χάνδω, capio, id eſt ſum capax. Actiu. accuſ.

Χανδὸν. abundanter, inhianter, affatim, capaciter, Etym.

Χαύη.ἡ.nomen piſcis Ariſtoteli, Gaza uertit hiatulam.

Χανύω.μ.ύσω.uociferor.

Χάω-ος.τὸ.chaos, miſcella, regio. Vide in Chiliad. Eraſmi, Antiquiora chao. Oppianus ſic uocat hiantes fauces.

Χαός.ὁ.bonus, generoſus, priſcus ἀρχαῖος, Lacædæmoniorũ peculiaris eſt dictio à Theocrito uſurpata.

Χαρά.ᾶς.ἡ.gaudium, ira, & ad animum refertur, ἡδονὴ uerò ad corpus. Vide Ammonium.

Χαράδρα.ας.torrens, alueus torrentis, uallis, ſpelunca, κοίτη, φωλεός. Propriè terræ rima ſiue fiſſura quam aqua, pluuia, torrens, aut terræmotus efficit. uide in Chil. Eraſ. Oenoë charadrã.

Χαραδριό-.ὁ. rupex auiculæ nomen. Vide in Chil. Eraſmi: Charadrium imitans. meminit & Aelianus huius auis. à Theodoro in Ariſtotele uertitur rupex, alibi hiaticula.

Χαραδρεύω.palude occupari, λιμνάζεσθαι, ὀχύνεσθαι, πολλάκις.

Χαραδρώδης πόταμός.fluuius in morem paludis latè ſtagnans. apud Strab.

Χαραδρωθὲς.ὁ.lacunoſus factus.

Χάρακα.ης.ἡ.tithymallum.

Χαρακίας ὁ calami ſpecies eſt, uallarẽ recte uocaris: eſt & tithymallus maſculus hoc nomine, apud Dioſcor.

Χαρακίζω.uallo protego, trepido, eleuo, attollo, diuido.

Χαράκιον.pedamentum, fulcimen.

Χάρακμα.ατ-ὸς.ſculptura.

Χαρακτοποιία.ας.ἡ.uallatio.

Χαρακόω.μ.ώσω uallo, as. Ammon. in χάραξ.

Χαρακτήρ.ῆρ-ος.ὁ.ſignum, inſigne, figura, ſtylus dicendi, uel genus dicendi, ut Gell. uertit.

Χαρακτηρίζω.μ.ίσω.π.ικα.noto, deſigno.

Χαρακτηρισμός.ὁ.ὁ.deſignatio, figuratio.

Χαράκωμα.ατ-ὸς.uallum, agger. Ammon. in χάραξ.

Χαράμος.terræ hiatus. χηραμός, χειραμός.

Χάραξ.ακος.ὁ.uallũ in bello, ſouea, & in fœmineno genere ponitur, p uallo, id eſt firmiore palo, cui uitis alligatur, pedamentũ dicunt Latini, & ſtatumẽ: & Columella nouit characatas uineas. Ammonius, & Cyrill. Item carduus, arundo.

Χαράσσω.μ.ξω.σ.αχα.ſculpo, ſigno, imprimo, κοιλαίνω. Actiu. accuſ.

Χαρία.ίας ἡ.collis.

Χαριγλωττέω.uide in Chil. Eraſmi.

Χαρίδς.ίγνος.ὁ.gratus, gratioſus, urbanus, lepidꝰ.

Χάριγι, pro χαριγίτως. pulchrè, Cyrillus proparoxytonum.

Χαρίγι.πῆ-οξυτόνως.gratum, gratioſum, Cyrill.

Χαριγτίζομαι.μ.ίσ-ομαι.π.ισμαι.iocor, nugor, urbanus ſum, alludo, & facetè cauillor, & lepida urbanitate utor, ſalibus utor. Depon. abſol.

Χαριγτισμός.ὁ.ὁ.urbanitas, lepos, & uenuſtas ſermonis. At charientiſmos tibi molliet aſpera dictu. Deſpauter. Charientiſmos ſiue ſcomma (inquit Rufinianus) figura eſt, qua feſtiua dictio fit, cum amœnitate mordax.

Χαριγτότης.ητ-ος.ἡ.gratioſitas.

Χαριγότως.eleganter, gratioſè, uenuſtè, urbanè.

Χαριγργός.ὁ.gratioſus, cuius facta omnibus grata ſunt.

Χαριες.έως.elegantius, gratioſius.

Χαρίζομαι.μ.ίσ-ομαι.dono, gratifico, facio grata, obſequor, & beneficium gratiamque confero, Cum datiuo iung. ut χαρίζεσθαι ἔρωτι, indulgere amori, & χαρίζεσθαι τῷ ἑαυτῷ θυμῷ, animo ſuo indulgere. Dicitur quoque χαρίζομαι τὸ ὄφλημα, pro remitto multam. Homerus cum genitiuo iungit. Inde dicitur κεχαρισμένος-, id eſt iucundus, gratus, placidus. & κεχαρισμένως ἄρχειν. Iſoc. Bud. Com.

Χάριν.pro cauſſa, ἕνεκα. Vnde ὅσην θυγνφείας χάριν, quod ad generis nobilitatem attinet. Gregor. ἔσω δὲ ἡμῶν χάριν καὶ ὁσία της ὁ πατήρ. Sic Plautus, At tu ægrota ſi uis per me quidem ætatem. Dicitur hoc etiam per ἕνεκα, & πρός, & ὑπὲρ cum genitiuo, & Atticè cum accuſ. Σὴν χάριν, tua cauſſa, αὐτὴ τὴν πρὸς χάριν σε. Bud. Cõ. Vide ἕνεκα apud Ammon.

Χάρις.ιτος.ἡ.feſtiuitas, beneficiũ, munus, remuneratio, uoluptas, illectamentum. πρὸς χάριν.Etym. Et cum deam ſignificat χαρίτα non χάριν in accuſatiuo facit. Inde χαρίτων. Gratiæ. Habet eum uſum apud Græcos, quem gratiæ uocabulum apud Latinos. Thucyd. libro 9. χάριν ὑμῖν προσθήσομεν, gratias uobis habebunt. Et χάριν οἶδα, pro gratias habeo, gratias ago. Χάριτάς σοι χαρίζω, apud eum gratiam inco. Bud. Com. Vide σὺν χάριτι in Ammonio. Hymnus in Charites extat apud Orpheum.

Χάρισιον.ὁ.ὸ.placẽtę ſpecies, uel ut alij panis.

Χάρισμα.ατ-ὸς.

Χαρισήριον.ὁ.ὸ.idẽ quod χάρις, id eſt gratia, munus. Χαρισηρίους λόγους appellat Gregorius, quibus gratiæ deo aguntur de aliqua re. Et χαρισήριον θυεῖν, per ſacrificium gratias agere, pro beneficijs acceptis ſacrificare. Bud. Com.

Χαρίσια.τὰ.ſolenne feſtũ, quo ſympoſia agitabãt unà ppinq, & dona ultro citroq; trãſmittebãt.

Χαριτία.ας.ἡ.gaudium, χαρμονή.

Χαριβλέφαρος-ον.frutex eſt quidam in philtris efficax.

Χαριβλέφαρος-, & λαμπετὼ.à meretrice quadã uocabatur

uocabatur Demetrius Phalereus. Laërt. lib. 5.

Χαριτόω.μ.ώσω.π.ωκα.afficio gratia, gratioſum facio. Actiu. accuſ.

Χαριτωμ.ωνυ-.ὁ. nomen proprium Cyrillo.

Χάρμα.ατος.τὸ.riſus, gaudium, indicat & ludibrium & deriſum, ut in eo, δυσμενέσι μὴν χάρμα, & in illo, τὸ σὸν ἄρμα, χάρμα καὶ γέλως.

Χάρμη.ης.ἡ. pugna, conflictatio.

Χαρμονή.ῆς.ἡ.gaudium, lætitia, συλλογή.

Χαρμοσύνη.ης.ἡ.idem. Eſt etiam feſtum apud Athenienſes.

Χαρμόφρων.Mercurij epitheton.

Χαροπότης gratia uultus, ſplendor, decus. Etym.

Χαροπός.ὸ.ὁ. gratioſus, pulcher oculos, flauus, terribilis, cæſius, glaucus, ſplendidus.

Χάρτης.ὁ.ὁ.χαρτοπράστης ὁ χαρτηλικὸς τῶν ἐγγραφομενῶν. capax ſcriptorum, chartarius. Etym.

Χάρτη.τὸ.charta.

Χαρτοπράτης.ὁ.ὁ. papyropola, id eſt ὁ οὖν χάρτας πιπρασκων.

Χαρτός.ὁ.ὁ. lætabilis, dignus lætitia.

Χαρτοφυλάκιον. ſcriniũ quo reponuntur chartæ.

Χαλυβδής.ῶ-ος.ἡ. charybdis, uortex maris. Vide in Chil Eraſ.

Χαλκὸν.leo. ἀπὸ τ χαροπότητος. Etym.

Χαλκωνῖται.οἱ. uide in Chil. Eraſ.

Χαλσι-ῶ.ὁ.ὁ. bonus.

Χάλσις.diſcretio, ſegregatio.

Χάσκω. aſpitio, intendo fixis oculis, aperio.

Χασκωφέω. circunſpicio, περιβλέπω.

Χάσμα.ατος.τὸ. hiatus, fiſſura, rictus, uorago.

Χασμᾶδται. oſcitanter addubitare & cunctari, angi & conturbari.

Χασμάω μ.άσω.π.ακα. oſcito, dehiſco. Neut. abſol.

Χάσμη ης.ἡ.oſcitatio.

Χασμῶδες.ὸ. oſcitantia.

Χασμώδης. hians, oſcitabundus.

Χατόω.μ. ὑσω. &

Χτέω.μ.ήσω.τ.ηκα. & poëticè.

Χατίζω μ.ίσω.π.ικα. indigeo, deſydero. Neutr. genitiuo.

Χατὶς.ίδος.ἡ. deſyderium, uſus.

Χαυλιόδων.όντος.ὁ. qui dentes exertos habet, χαυλιόδοντα dicuntur animalia dentibus exertis, & χαυλιόδοντες ipſi dentes exerti, ut Gaza reddit apud Ariſtot.

Χαῦνος.ὸ.ὁ. mollis, laxus. Item ſtultè & abſurdè liberalis, atq; etiam ineptè magnificus uel magnificẽtiæ cupidus, oſtentatorq; ineptus, quod uitium eorũ eſt, qui ſeſe modulis ſuis non metiuntur. Eſt etiam friabilis, id eſt εὔθρυπτος, ἀραῖος-, ἁβρὸς. Item χαῦνον, altum, latum, magnum, quaſi χανὸν. à χάινω. Bud. Com.

Χαυνότης.ητος.ἡ. mollities, laxitas.

Χαυνόω.opponitur τῷ περιγράφειν, laxari, moliri. Eſt etiam τὸ χαύνως διακεῖσθαι, ſtultè de ſeipſo perſuaderi, magnificè ſimul & abſurdè de ſeſe ſentire. Bud. Com.

Χαυνόω.μ.ώσω.π.ωκα. mollio, laxo, inflo. Actiu. accuſatiuum.

Χαύνωσις ιος.uerborum facundia, perſuaſio, mollities, laxitas.

Χαύων.ὁ. panis oleo ſubactus hordeacus, aut olus aſſatum. Etym.

Χεδμυν-ῶ.ὸ.ὁ. fundens.

Χέδροψ.οπος.ὁ. legumen. & τὰ χέδροπα, Theophr. legumina quæ & ὄσπρια.

Χειλαίνω. cacaturio, Suid.

Χείω. caco, egero, excerno.

Χειάς.ας ἡ. luſtrum, cubile ferarum, latibulum ſerpentis. nam χειὰς eſt capacem eſſe χειά inferius.

Χειλάριον.ὸ.τὸ. labellum.

Χείλιοι.οἱ. Aeoles αὐτὰ τὰ χίλιοι. mille. Etym.

Χειλοποτέω pituiſo, ſummis labris delibo. Epigr.

Χεῖλο-εω-τὸ. labrum (ut Gaza uertit in Ariſtotele) labium πᾶσα τὰ χείλη λόγος. littus, pabulũ, ripa apud Aeſch. πόα, χέρσος gramen, teſte Aelio Dionyſio. Vide prouerbium apud Eraſmum, ἄχρι χείλους.

Χειλοσυμία.ας.ἡ. cum uox quaſi in receſſu auditur. Malim πολοσυμία, ut ſupra.

Χίλοτρόχιον.τὸ. inſtrumẽti genus quo in habenda quæſtione utebantur, intorquentes noxiorum labra, apud Syneſ.

Χειλόω. augeo, μεγαλύω. Infra ſcribitur χιλόω, quod magis placet.

Χίλων.ωνος.ὁ. labeo, eſt & piſcis nomen quem labeonem quoque nominant.

Χειλωτήρ.ῆρ-ος.ὁ. frenũ, ferrum quod in os equi inſeritur.

Χεῖμα.ατ-ος.τὸ. hyems.

Χειμαδήριον.ὁ.τὸ. hybernatio, hybernaculum.

Χειμάζομαι μ.άσ-ομαι.π.ασμαι. tempeſtatẽ fero. Depon. abſol. fluctuo, exagitor, tẽpeſtate iactor.

Χειμάζω.μ.άσω.π.κα. hyemo, perturbo, moleſto. Vide Ammon.

Χειμάμυνες χλαῖναι. lenæ uentorũ & frigoris iniuriam arcẽtes, idem quod ἀλεξανέμοι. Euſt. Il. π.

Χείμαῤῥος.ὁ.ὁ. torrens, hœdus ſaltans in nubibus, χίμαιρ-ος. Dicitur & χειμάῤῥους in nominatiuo. Eſt etiam clauus in carina nauis, quo ſublato aqua effluit, apud Heſiod. qui & ἴβολος.

Χειμάς.άδος. ueſtis hyberna.

Χειμαδὲς.ῶτ-ος. tempeſtate tortus.

Χειμασία. tempeſtas, turbatio.

Χείμασρον. ueſtis hyberna agricolæ.

Χειμαδλιάω. laboro pernione.

Χέμεθλον. uide χίμεθλα.

Χειμερίζω.μ.ίσω.π.ικα.hyemo. Neutr.absol.
Χειμερινός.ε.ὁ.&
Χειμερι⊙.α.ὁ.hyemalis,frigus cupiens.
Χειμεριώτατος.α gaudens algoribus.
Χειμών.ῶνος.ὁ.hyems,procella maris,tempestas.
Χέμ⊙.α.ὁ.prodigus.
Χέρ.ρός.ἡ.manus, copiæ, exercitus, manipulus. πᾶσα ἀ ἐᾶσαν χεῖσθαι ὁ ὅτι χωρεῖσθαι. Etym. Accipitur aliquando pro potestate, ut apud Latinos manus. In nominatiuo & accusatiuo χεῖρε est masculini generis. ψεῦ χέρος ὕλωσ ἀκτῆσαι. uide ἀπονίψασθαι in Ammonio.
Χῆρα fissura pedum.
Χειάγρα.ας.ἡ.chiragra,id est morbus articularis.
Χειαγωγία.ας.ἡ.adminiculum.
Χειαγωγός.præitator, ut qui iam uiã cæco præit. hoc est ὁδηγός,& καθηγεμών.
Χειαγωγῶ.manuduco. Aristot. dixit de eo qui instrumenta musica pulsat. Dicitur etiã metaphoricè de fortuna, quæ uiã patefacit hominibus fœlicibus, quasique uiam præit ad ornamenta magnaq; fastigia assequenda. Bud. Com.
Χειράδιον.cicatrices pedum, ἀμετὰ λέθων, & ὁ πλων βολαί. Vide χειρότης.
Χειμός.lustrum, latibulum, fouea. aliàs per α, aliàs per η scribitur in prima syllaba.
Χειρός.ἡ.uide χιρὰς per iota.
Χειραπάζω.tracto. Actiu. accus.
Χειραπάτης.ου.ὁ.palæstricus manuum nexus.
Χειρίδωτός.οῦ.ὁ.manicatus, manuleatus. uide Bayfium.
Χειρίζομαι.exerceor.
Χειρίζω.tracto,aggredior,suscipio.
Χείρ⊙.α.ὁ.subditus,cicur,utilis.
Χειρίς.ίδ⊙.ἡ.chirotheca,manica.
Χείρισμός.ἐπιχείρησις.conatus,egressio.
Χείρι⊙.α.ὁ.pessimus.
Χειρίων,ἐλάττων.χείρων,minor,deterior.
Χειρόβι⊙.uentrimanus, ex manibus uiuens, uictum manu quærens.
Χειροβοσκός.& χειροβίστ⊙,idem.
Χειροβρώς.ῶτος.catena siue uinculum,quo ligatę manus decoriantur & contabescunt, ἰσθμός (inquit Suid.) ὁ ἀποβιβρώσκων τὼ χεῖρε.
Χειρογάσαρες.qui manu uictum sibi quæritant,operarij.
Χειρόγραφον.scheda propria manu scripta.
Χειροδείκτ⊙.α.ὁ.manifestus.
Χειρόδικαι.uiolenti, quibus uis sit in manibus & uiribus corporis, & in armis, non æquitate rationis. Vide in Chil. Erasmi.
Χειροδόπος.α.ὁ.qui manuũ opera,circa falcis usum,messẽ facit,quasi ὁ ταῖς χερσί δοὺς ἐπων. Nicand.
Χειροδέκτης.ὁ χειρογός. (cand.

Χειροθήκη.ης.ἡ.chirotheca.
Χειρόθης ὁ.ἡ.cicur,mansuetus.
Χειροθεσία.ας.ἡ.manuum impositio.
Χειροθετῶ.manus impono.
Χειρόμακτ⊙.α.ὁ.manufactus.
Χειροποίητο.μ.ίσω.π.ικα.manum abscindo.
Χειροπρασία.ας.ἡ.manuum potentia.
Χειροκρατία.uitium est seditiosæ politię,quod exoritur à democratia, corrupta licentia τῶν δημαγωγῶν, & plebis turbulentæ inescatorum, id est τῶν ἀλιεαζόντων τὰ πλήθη.
Χειρόμακτρον.α.τὸ.mantile.
Χειρομώντεις. qui manuum inspectione futura prædicunt.
Χειρόμαστρον.α.τὸ.mantile.
Χειρομάχαι πλήθυν. uulgus hominum manuali labore uictum queritans,apud Athenæum.
Χειρομύλη.ης ἡ pistrinum.
Χειρόμυλον.mola trusatilis.
Χειρονάζυγος.α.ὁ. habens uictum ex suis manibus.
Χειρονακτῶς.ὁ.operarius manualis,χειρώναξ.
Χειρόνιπτρον.peluis in qua abluitur manus apud Aristoph. aqua qua abluuntur manus. Etym.
Χειρονομέω. inter canendum manum mouco, & gesticulor.
Χειρονομία.ας.ἡ. manuum motus & gesticulatio, saltatio gesticulatrix, qualis est quam mauricã uocamus. Alioqui lex gestus à Quintiliano dicitur.
Χειρονόμ⊙.histrio gestu & manuum motu subsultans,gesticulator.
Χειρόομαι.capio fugientem, punio.
Χειρόπεδαι.αἱ manicæ, id est, uincula manuum.
Χειροπλήθης.ε⊙.ὁ.ἡ magnus,immanis.
Χειροπληθὴς λίθ⊙. lapis manum implens, Homero. sic χειροπληθὲς,quantũ manu prehẽdi potest, apud medicos græcos, quod nostri manipulum dicunt.
Χειροποίητ⊙.ὁ.manu factus.
Χειρόπους.οδ⊙.ὁ.qui est uulneratis pedibus, uel scissis. Etym. Alcæus Pittacum χειροπόδιλλω uocat, quod uulnera in pedibus haberet quæ χειράδες uocantur. Laërtius lib. 1.
Χειροσιώπιοῖ. qui manuum suffragia obseruant ac dinumerant.
Χειρόσοφ⊙.saltator,quasi manu sapiens.
Χειροστόρης,& χειρόστορ⊙.inferior, deterior. poëti (ca sunt.
Χειροτέχνης.α.ὁ artifex.
Χειροτεχνία.ἡ χειρουργία.
Χειροτεχνῶ.ὀ χειρουργῶ.
Χειροτονέω.μ.ήσω.π.ηκα.eligo, constituo, suffragiis creo, scisco, iubeoq;, & magistratum creo, designo, consentio, pedibus eo in alicuius sententiam. Interdum pro defero, in manuq; do. Actiu.

Actiu. accus. Bud. Com. & Eras. in Chil.
Χειροδνητός.ὁ.electus,creatus,designatus populi consensu.
Χειροτονία.ας ἡ.electio,suffragium, eleuatio manuum populi cõsensum significãs, plebiscitũ.
Χειρόμαι. ὀ χειρόω.
Χειρουργημα.opificium,opusq; manufactum.
Χειρουργία.ας.ἡ.chirurgia,ars medendi quæ manibus fit. Dicitur de omni arte quæ actionẽ habet manuum cum cognitione coniunctam.
Χειρουργ⊙.α.ὁ.chirurgus medicus,qui chirurgia utitur.
Χειρουργῶ.manibus operor,laboro.
Χειρόω.μ.ώσω.θ.ωκα.capio,captiuo, subigo, addico, deuinco, ditioni subijcio, subiungo, mãcipio. Actiu. accus.
Χείρων.ον⊙.ὁ. peior. ὁ ἀπὸ τῶν χειρῶν πορίζων τὸ ζῆν. est & nomen proprium Centauri. Etym.
Χειρῶν ἀνίκων ἀρξαι. dicitur is, qui prior lacessiuit aut rixam aut bellum, qui prior percussit in manibus conserendis. Bud. Com.
Χειρώναξ.κτος.ὁ.manu acquisitus, per manus affictus, manuum dominus, qui manibus uictum quærit.
Χειρωνάξια.ας.ἡ.manuum operatio. Aeschyl.
Χειρώνδον.ὸ.centaurium herba à Chirone primo monstrata.
Χειρώνια τραύματα.uulnera appellantur λυσελθῆ, quę medicam uix recipiunt curam, & Chironem aliquem respectare uidentur: sicut & τὰ λέφδα, quæ multum malignitatis præferant, ut quæ salutarem Achillis manum requirant. Cęl. lib. 10. cap. 50. Vide Eras. in Chil.
Χείρωσις.mancipatio, mancipium.
Χειρωτός.qui facilè potest capi.
Χέισεται.erit capax.
Χέπορ.ὸ,χωρῆν ἀτραγάλος.
Χέω.capio,χωρῶ.
Χελέα.ας.ἡ.specus,lustrum serpentium,apud Nicandrum.
Χέλεων. operimẽtum testudinis, apud Nicand.
Χελιδονιδεῖς.οἱ. hirundinum pulli, unde notatur Achæus poëta qui durius dixit, χάσκοντα λιμῶ μόσχον ὡς χελιδόν⊙,ubi χελιδονιδῆ rectius dixisset.
Χελιδόνιον.α.τὸ.chelidonium herba.
Χελιδών.όνος.ἡ.hirundo. ἔδ ἀπὸ τοῦ χέλυ δύνειν, uel οἰδαίνειν.de hirundine aue uide Aristot. Aelian. Oppian. & Eras. in prouerbio, Audi Chelidonẽ. Est hirundo marina piscis, ut Gaza transfert apud Aristot. eius meminit Aelian. quoq;.
Χελίζω.μ.ίσω.σ.ικα.no, nauigo.
Χέλυδρ⊙.α.ὁ.testudo marina,& uenenatus serpens qui alio nomine δρυΐνας. Nicand. interp.

Χελωνάζειν.irridere.
Χελώνη.labium. dicitur etiam χελώνη, testudo. & apud Aeoles significat citharam. Etym.
Χελώνιον.τὸ.labellum. Etym.
Χελωνίσκης.ὁ.labium magnum habens. Etym.
Χελίσκιον.tussicula.
Χέλιον.operimentum testudinis.
Χέλυς.υ⊙.ἡ.chelys, cithara, lyra, testudo, proprie lata illa testudinis planities.
Χέλυσμα.ατ⊙.τὸ.lignum quod rostro nauis affigitur.
Χελύσσομαι.expectoro, traijcio, nato, eructo, ἐρυγγάνω. Nicand.
Χελώνη.ης.testudo (ut Gaza uertit in Aristot.) id est belua aquatica. Item genus numismatis Peloponnesiorum, à testudine insculpta. Aliquando pro scabello, & carina nauis.
Χελώνιον. tegumentum testudinis quam torturam uulgò uocant, rapum terræ. Apud Polucem conuexa dorsi pars.
Χέννιον.τὸ auicula quædam muria condiri solita, & piscis genus conditanei. Hesychio.
Χέομαι.inferias facio, & libamina manib. fundo.
Χήρα⊙.α ὁ.hiatus terræ.
Χέραδ⊙.ὁ.& ἐ⊙.τὸ.&
Χεράς.άδος.ἡ.cœnũ ostreorũ testis & lapillis mixtũ, cumulus lapidum, sed minorum, & quicquid ex aqua in littore confluit. Aristarchus fluuium ipsum & in eo lapillos dicit. Etym.
Χέρεια.τὰ.αὖτε τὸ χερείονα ψεῦ συγκοπὴ, Etym. peiora.
Χερειόστρ⊙.ὁ.uilior, peior. Etym.
Χερείων.ον⊙.ὁ.peior. pro χείρων. poëticè.
Χέρνες.οἱ.minores, debiliores, & qui manibus uictum quærunt.
Χέρν.peior, id est inferior. ὁ ἀπὸ τῶν χερσὶν πορίζων τὸ ζῆν. Etym.
Χερίδριον.τὸ.exigua manus. apud Moschum.
Χέρμα.ατ⊙.τὸ.lapis, telum, missile.
Χερμάδιον α.τὸ.
Χερμάς.άδος.ἡ proprièparuum saxum, quod facile manu potest tractari: improprie autem saxum maritimum magnum portus, cui alligant funes nauium.
Χέρνας.ὁ.&
Χερνήτης.ὁ.pauper, qui è labore manuum uiuit.
Χερνῆ.paupercula.
Χερνῆς.ητος.ἡ.netrix, id est mulier quæ nendo & labore manuum uictum quæritat.
Χέρνιβος.α.ὁ.uas ad manus lauãdas, gutturnium, sonat quasi dicas manuum lotionem.
Χερνιπτω.μ.ίψω.π.ιφα.θύω,σφάττω.
Χέρνιψ.βδ⊙.purgatio, dictum à manuum lotione, quę in sacrificijs fiebat. uas, uel aqua, uel ipsa manuum

manuum ablutio. Item malluuium, in quo manus abluuntur.

Χερόβολον. ε. ὸ. manipulus.

Χερρόνησος. ε. ἡ. terra in insulę modum mari circundata, uno tantum, eoque angusto spatio, quod isthmus appellatur, cōtinenti adiuncta. Alij χερσόνησον legunt.

Χερσαῖος. ε. ὁ, ἡ. terrestris (ut Gaza uertit ex Aristo.) incultus, de terra quæ non habet cultores.

Χερσεία εἰας. ἡ. solitudo.

Χέρσευσις. incultum esse.

Χερσ σύσα γῆ. terra sola, uel malè culta.

Χέρσος. ε. ὁ terra propriè inculta, ἠξηραμένη γῆ.

Χερσόω. desolo, uasto.

Χερσυδρῶν. ὁ. genus serpentis in Theriacis Nicandri.

Χερσώμενος. ε. ὁ. incultus & squalens. Plutarch. de Educan. liberis, γῆ καταλαβὼν κεχερσωμένη.

Χεῦμα. ατος. τὸ. fluxus, aqua. Iulius Pollux recēsens uasa escaria, τεύχη & χεύματα uocat, quę nos uasa & uascula. Bayfi. & alibi ex Polluce discos interpretatur.

Χεύω. κῶ

Χέω. μ. σύσω. π. συκα. ἀόρ, ἔχεα. fundo, liquo, liquefacio. Actiu. accus.

Χήιων. domus.

Χηλαργός. ε. ὁ. uelox pedibus.

Χηλεύω. μ. σύσω. π. συκα. farcio.

Χηλή ῆς. ἡ. ungula, forficulus denticulatus. ut χηλὰς ἔχει, forcipem habet, siue brachia forcipibus dentata. Item promontorium, eminentia. A' Theodoro in Aristotele uertitur, forcipatum pedis, forceps, ungula.

Χηλοδυνία ης. ἡ. genus iaspidis, triton Hermolao interprete. malim χελιδονία.

Χηλός. ε. ὁ. membri genus.

Χηλός. ε. ὁ. arca, loculus.

Χήμαι. hiatulæ Latinè, ex genere ostreorum sunt. Gaza in Aristotele uertit chamama, è testa intectis: superius autem χάνλω diximus esse piscē. Chamarum Aelianus quoq; meminit.

Χημεία. ας. ἡ. argenti & auri præparatio, ἡ διὰ καττασκευή.

Χήμη. hiatus, χάσμη. apud medicos capitur pro mensuræ genere incertæ quantitatis.

Χήμωσις. ἡ. inflammatio palpebrarum & alibi, apud medicos.

Χήν. χηνός. ὁ. ἡ. anser. Vide Aristotelem, Aelianū, & Oppianum.

Χηναλώπηξ. κος. ὁ. uulpanser auis, ut Gaza uertit in Aristotele. uide etiam Aelianum & Eras. in Chiliad.

Χηνίλων. idem.

Χηνίσκος. ε. ὁ. anserinus.

Χῆνες. οἱ. culices ficarij, bestiolæ in caprificis nascentes. Herodot.

Χήνημα. irrisio.

Χηνιάζω, uel χηνίζω. tibiarum sonum repræsento, tibia sono.

Χηνίσκος. pars prorę, unde anchoræ dependēt. Bayfius.

Χηνοβοσκεῖον. ου. τὸ. locus ubi aluntur anseres, quod & Χηνοτροφεῖον.

Χηνυσσῶ. clamare.

Χήρ. ηρός. ὁ. echinus.

Χῆρα. ας. ἡ. uidua, à χηρόω.

Χηραμοσύνης. ε. ὁ. lustra subiens, in antris degēs. superius χαραμός.

Χηραμός. ε. ὁ. antrum, fœcessus, lustrū, latibulum.

Χήραται. ε. ὸ. focus.

Χηρεία. ας. ἡ. uiduitas.

Χηρεύω. μ. σύσω. π. συκα. uiduo, careo, separo. uiduus sum, uel uidua, desertus sum.

Χῆρος. ε. ὁ. uiduus, desertus.

Χηρόω. μ. ώσω. π. οκα χηρεύω. capio, uasto, desolo. ἀφανίζω, ἐκπορθῶ. (lo.

Χήρωσις. desolatio, uiduitas.

Χηρωσάι. οἱ. qui succedunt in hæreditate uiro uiduo & filijs carenti. Eust. Il. ε. dicit magistratū esse qui gubernabat τὴν ἀπληρονομήτους, ἤγουν, τὴν χηρεύουσας διαδεχῶν qui & uiduis tutorum egentibus perficiebātur, dicūtur & ἐφαπτοδάι.

Χητάια. ας. ἡ.

Χήτης. ητος. ὁ. ἡ. χῆτος, & χῆτις. ἡ. inopia.

Χητίζω. indigeo, deficio. Etym. (nus.

Χῆτος. ε. ὁ. priuatio, indigentia, defectus, uiduitas, raritas.

Χθαμαλότης. ὁ. humiuolæ. (nus.

Χθαμαλός. ὁ. debilis, humilis, cōcauus, planus.

Χθαμαλόω. μ. ώσω. π. ωκα. cōplano. Actiu.

Χθές. heri, nuper, dudum. Additur nōnunquam πρώην, ut χθὲς καὶ πρώην.

Χθεσινός. hesternus, ἑωλος, otiosus, inutilis. translatione sumpta à cibis pridie relictis.

Χθονιφωνεῖν. maledicere.

Χθιζὰ &

Χθιζόν. heri.

Χθιζός. ὁ. ἡ. hesternus. χθιζὸς ἔβη, pro heri iuit.

Χθόνιος. ε. ὁ. terrestris, subterraneus, grauis, magnus, terribilis.

Χθονόπαις. ε. ὁ. è terra uictus.

Χθονοσιβὴς. ε. ὁ. ἡ. terrestris, in terra depressus.

Χθών. ονός. ἡ. terra, solum.

Χιά. ᾶς. serpentis domus. χειά, oxytonū, est genus calceamenti uirilis, sed χία. ἡ. paroxytonum, gentile nomen est. Cyril.

Χιάζειν. nimis curiosum aut superfluū esse in carmine. dictum à Democrito Chio, authore Suida.

Χιαλίζω. μ. ίσω. τ. ικα. aperio, uel chiasmum facio.

Χιαρός. calidus, tepidus. (cio.

Χιασμός. οῦ. ὁ. chiasmus, figura quando quatuor propositis tertium secundo respondet, & conuenit quartum primo.

Χίδηα. nouæ spicæ aut legumina. χέδροπα.

Χιλδύω. alo, præbeo commeatum. pasco, pabulà carpo, apud Nicandrum.

Χιλή. ῆς. ἡ. nutrimentum, materia esculentà.

Χίλια. τὰ. &

Χίλιαι. αἱ. mille.

Χιλιαρχέω. μ. ήσω. τ. ηκα. duco tribunatum, tribuni officio fungor. Neut. absol.

Χιλιαρχία. ας. ἡ. tribunatus militum.

Χιλίαρχος. ε. ὁ. tribunus militum, præfectus mille uiris. Vide ξεναγία in Appendice de uocab. militarib.

Χιλιαρχῶν. idem.

Χιλιάς. άδ. ος. ἡ. numerus mille continens.

Χιλιασύς. ύος. ἡ. χιλιάς. & numerus mille milites continens.

Χιλιέτης. ες. ὁ. ἡ. millennis.

Χίλιοι. οἱ. mille.

Χιλιοντόλος. ε. ὁ. classis mille nauium apud Strabonem quod Aeschylus diuisim πόλυ χιλιοναύταν dixit.

Χιλιοστός. ὸ. ὁ. millesimus. Græci χιλιοστὸν dicunt, ut nos millenariū αὐτὸ δὴ χιλιοστόν dicimus. Bud. Com.

Χιλίωρος. ε. ὁ. mille annorū tēpus. apud Lycoph.

Χιλόν. ὸ. τὸ.

Χιλός. ὸ. ὁ. uel ἡ. pabulum, frumentum, triticum, alimonia, cibus.

Χιλόω. μ. ωσω. τ ωκα. pasco, impinguo. Sed χιλώθλιῶκε est mille drachmarum multam pendere. Actiu. accus. Suprà per ε scribitur in prima syllaba.

Χίλωμ. ωνος. ὁ. proprium uiri.

Χίμαιρα. ας. ἡ. Chimæra mons Lyciæ, capella. Vide in Chiliad. Eras.

Χίμαρος. ε. ὁ. hircus.

Χίμαρος. ε. ἡ. capra annicula, usq; ad partum ita dicitur, sed deinde ἔριξ, aut χίμαιρα.

Χιμεθλον. τὸ. pernio, qui est morbus pedum ex nimio frigore proueniens, & calcaneum maximè infestans. unde & χέμεθλον dicitur, ἀπὸ τοῦ χεμδνος.

Χιονίζω. μ. ίσω. τ. ικα. niue cōspergo, dealbo. Lactius lib. 6. ὠνοῤῥίαντας κεχιονισμένους, statuas niue perfusas.

Χιονόεις. αντος. niue consperfus.

Χιονόκλυτα ὄρη. montes alti, ac niue consperſi.

Χιονοβόλος. ε. qui ningit aut niuem iactat.

Χιονόχρως. ε. ὁ niueus.

Χιονόω. μ. ώσω. τ. ωκα. dealbo. Actiu. accus.

Χιονώδης. ες. ὁ. ἡ. niuosus.

Χίος. ε. ὁ. ἡ. Chius insula & urbs.

Χῖος. ε. Chius, adiectiuum. hinc aliquot prouerbia uide in Chiliad. Eras. Item tesserarum iactus monadem tantum ualens, qui & κώων.

Χιρὰς, & χίρη. fissura manuum, uel pedum. alias χέρας per ε. uide χερὰδιον.

Χιτών. ῶνος. ὁ. lorica, tunica, amictus, sagulum. Scribunt Grammatici uestem esse interiorem, sicut ἱμάτιον exteriorē, & quod περίπλον sit mulierum, id χιτὼν esse uirorum. Eustath. annotat etiā esse quod ὠνάριον uulgaris Græcorū obseruatio uocat, & nos camisiam. Eust. Iliad. χ. Vide Bayf. Χίτων. ωνος. paroxyt. urbis nomen Cyrillo.

Χιτωνάριον. ε. τὸ. muliebris uestis subtilis, λεπτὸν ὕφασμα γυναικεῖον πολυτελές. Eust. Iliad. σ.

Χιτώνη. ἡ. Dianæ cognomen. unum apud Callimachum, quod illidiuæ pronatis puerulis tunicā susceptis uotis suspenderent.

Χιτώνιον. ε. τὸ. tunicula. Vide Ammon.

Χιτωρίσκος. ε. ὁ. camisia, indusia, diminutiuè à χιτών. Ammon. distinguit à χιτώνιον.

Χιών. όνος. ὁ. uel ἡ. nix.

Χλαβὴν. τὸ δυτροφὲς. auctile.

Χλάζω. ψοφέω. sibilo, θρυλῶ. Pind.

Χλαῖνα. ης. ἡ. læna, uestis crassa, superindumentum hyemale. Cicero tegmen uocat in Tuscul. Quæst. Est autē summa uestis quæ pro tempore sumitur, ad uentos, pluuiam, frigusq; depellendū, quasi dicas penulam, ἀπὸ τοῦ χλιαίνειν, hoc est, calefaciendo. Iuuen. Et multo stillaret penula nimbo. Eras. prouerb. Aestate penulam deteris. Vide Bayfium, & χλαμὺς & χλαῖνα apud Ammonium.

Χλανοθήρας. ε. ὁ. fur, uestium direptor, qui & λωποδύτης, cuiusmodi in balneis lauantium uestibus insidiabantur.

Χλαμύδιον. ε. τὸ. chlamydicula.

Χλαμυδουργία. ας. ἡ. ars faciendi chlamydes.

Χλαμυδίς. ἡ. auena.

Χλαμυρός. delicatus, γλυπτῶν.

Χλαμύς. ύδος. ἡ. chlamys uestis militaris, rotunda & circularis, apud Macedones, quæ & paludamentum dicitur authore Nonio. Ammon. distinguit à χλαῖνα. Vide Bayf. Cyrillus exponit uestem purpuream.

Χλωϊδ\ής.ές.ές.uerſicolor.
Χλαύισβος.ου.ὁ.genus glauci.
Χλωνίς.ίδ\ος.ἡ.ueſtis militaris Cyrillo, torques, muræ nula, amiculum, ueſtimentum tenuiſſimum, molle & delicatum. Etym. Vide Bayfiũ, & χλαῖνα apud Ammon.
Χλαυίδ\ιον.άδ.monilia uirginum.
Χλαύ\ος.ſylua crinium in ceruice.
Χλαρός.fordidus, tenuis, pallidus.
Χλιμερός.ά.egelidus, tepidus.
Χλυνάζω.μ.άσω.π.ακα.ſubſanno, ludo, irrideo. Actiu. accuſ.
Χλύνασία.ſubſannatio, deriſio falſa & faceta.
Χλυνασμός.ῶ ὁ.Chleuaſmos eſt (inquit Ruſinianus) ironiæ proxima figura cum aliquos amara oratione non ſine deriſu infectamur ac lædimus. Latinè dicitur infectatio. deinde diſtinguit eam ab ironia. Et idem alibi. Chleuaſmos ſiue epicertomeſis (inquit) riſum excitat, & ſeuere propoſita uafre excutit, eludens perſonas aut rerum comparationem.
Χλύδὸν.affatim, cumulatim.
Χλύη.ης.ἡ.ludibrium, ludus, fraus, riſus, ſubſannatio.
Χλήσλης.ου.ὁ.cunuchus, παιδίσκων, θλαδίας.
Χλῆ\ος.ου.τὸ.pars purgationum habens lutum herboſum & furculaceum, aut aceruus lapidum. Etym.
Χλιαίνομαι.μ.ανῶ.π.αγκα.tepeſco. Depon. abſol.
Χλιαίνω.μ.ανῶ.π.αγκα.tepefacio, calfacio.
Χλίανσις.ι\ος.ἡ.tepiditas.
Χλιαρός.ᾶ.ὁ.tepidus. inferius ſcribitur χλιερός.
Χλιαρότης.ητος.ἡ.tepiditas.
Χλισλανός.ᾶ.ὁ.delicioſus.
Χλισλάω.delicior, uoluptuor.
Χλισλή.ῆς.ἡ.uoluptas, mollities, τρυφή.
Χλίσ\ος.έος.τὸ.lutum, eluuies, colluuies.
Χλίσ\ος.τὸ.&
Χλίσλημα.τὸ.ueſtis, paludamentum, φόρημα, amictus.
Χλίσ\ω.delicior. Etym.
Χλισλώμ.όνος.deliciæ, coma, ornatus muliebris.
Χλισλῶνος.έα.armillæ quæ brachijs fœminarum circunponebantur.
Χλιερός.tepidus. malim χλιαρός.
Χλίω.luxurior, θρύπτω.
Χλόα χλόη.
Χλοάζ\ω.ulrere, germinare, βλασταίνω. & χλοάζεσθαι, γαστρίζεσθαι.
Χλοαυθής.uireſcens.
Χλοσλή.ῆ.mollities, flacciditas.
Χλοσρός.ᾶ.ὁ.uiriditis, herbace⁹. Vſitatũ eſt χλωρός.
Χλόη.gramen, herba uirens, fœnũ, paſcua. Eſt etiã Cereris epitheton, cuius in Attica fanũ extat, à uirore ſegetis in calamos ſurgentis nominatæ.

Χλοηρός.ὁ.uiridis. Etym.
Χλοηφόρ\ος.ου.ἡ.ferens uiriditatem.
Χλοᾶσθαι.germinare, uirere.
Χλοιᾶνται uireſcunt, apud Hipp.
Χλόμ\ος.ου.herba ſcum herba. Plinius legit phlomos.
Χλό\ος.ὁ uiror, palliditas.
Χλωνάζ\ω.conqueror, lugeo, quiritor.
Χλάνζ\ομ.ᾶ χοίεσθ.
Χλάνης.ου.ὁ.aper, mulieroſus, fœno ſiue graminì indormiens. ſunt qui interpretantur aprũ exectum, Aelianus enim τὸν ἀπόκοπον, Ariſtot. ſecundum Strabonem τὸν τομίαν exponit, fuit autem, inquit, apri tales, è pruritu quĩ genitalibus morbi quodam genere incidit, unde affricantes arborum truncis genitalia exprimunt.
Χλύζ\ομ.loci nomen in Aetolia, ubi aper degebat Caledonius.
Χλᾶς.herba, uiriditas.
Χλωεί\ασις.ἡ.uiriditas.
Χλώεί\ω.uireo auis, ut Gaza uertit in Ariſtotele: uiridis eſt, magnitudine turturis. hyeme non uidetur, ſed æſtate per ſolſtitium apparet. dicitur & χλορεύς.
Χλωεί\ς.lutea auis, cuius meminit Aelianus. dicitur & de luſcinia, quòd in floridis locis uerſetur. uel quòd ſtatim cum uiriditate, & uere appareat. uel ob colorem. nam & χλωραύχλη cognominatur.
Χλωρός, pro χλοηρός.ᾶ.ὁ.uiridis, pallidus, croceus, recens, χλωεόν uocat Hippocr. luteum ſeu uitellum oui.
Χλωρότης.ητος.ἡ uiriditas.

Χνάμματα fragmenta placentarum, aut huiuſmodi ciborum, βρώματα. Vide in Chiliad. Eraſ. Omnia chnaumata.
Χναύω.eſito, tuburcinor, delicior, λιχνῶς ἐδίω, apud Athenæum.
Χνοάζ\ω.μ.άσω.π.κα.pubeſco. Neut. abſol.
Χνύ\ης.ἡ.fiſtula in qua uoluitur axis, ubi ſunt infixi radij. Modiolum uocat Plinius, quę & πλῆμνη. Item ſtrepitus pedum.
Χνύ\ω.ης.ἡ.lanugo, puluis.
Χνῆς.ῆ.ὁ.puluis, lanugo, ſordes, reijculamẽtum.
Χνοώδ\ης.ους.ὁ.ἡ.lanuginoſus.
Χνύ.particula metri cauſa addita.

Χόα.ἡ.genus menſuræ, uel pila, uas ubi ponuntur libamina, cõgius. Vide Cyrillũ & Ammonium.
Χοαί.inferiæ, ſacrificia, melicratum, oleum.
Χόανα.τὰ.metalla.
Χοανύω.fundo, χωνεύω.
Χοάνη.ἡ.forma in quam aliquid transfunditur, infundibulũ, & apud Medicos concauitas quæ dam cerebri meatus excipiens, ad inſtar infundibuli,

dibuli, qui & πώλος alijs & λινός.
Χόανον.τὸ.fuſorium uas in quo metalla liquantur, quo fictili utũtur argentarij, & chimici. Euſtath. Iliad. σ.
Χόανος.ᾶ.ὁ.fornax.
Χοᾶον.τὸ.craſſum inteſtinum.
Χόδν.feſtum apud Athenienſes in Nouembri agi ſolitum, quod αὐθεσήρια quoq; uocari à mẽſe αὐθεσηριῶν accepto nomine ſcribunt. Apud Cyrillum & Ammonium ſcribitur ἡ χόα, pro genere feſti.
Χόδς.ὁ.ἡ.conglus.
Χοή.ῆς.ἡ.χόα.
Χοιάχ.December ab Aegyptijs dicitur.
Χοϊνός.ᾶ.ὁ.terrenus.
Χοινίκη.modiolus rotæ, χνόη, σύριγξ.
Χοινικίς.ίδ\ος.ἡ.modiolus.
Χοῖνιξ.ικος.ἡ.ſemodius, ung demy boyſſeau. Item demenſum, cibus diurnus. Item pedicæ genus, ut craſſa & rotunda ligna, in quæ crura immittebantur. Vide in Chiliad. Eraſmi, Chœnici ne inſideas.
Χοινοσρόφος, uel χοινοσρόφ\ος.ου.ὁ.funarius.
Χοιραδ\ώδης.ες.ſtrumoſus: χοιραδιώδη φύματα Plutarcho ſtrumę.
Χοιράς.άδ\ος.ἡ.ſaxum ſub mare nigrum, aliquantulum eminens, ut porco nanti ſimilis uideatur, ſcopulus è maris æquore extans, aquis circundatus, Eurip. ſchol. Item gulæ tumor, ſtruma: ſcrofulas uocant. Dicuntur & χοιράδια.
Χοίρ\ος.ου.ὁ.porcinus.
Χοιρεί άδ\ος.τὸ.ſymplegades.
Χοίρ\ος.ου.τὸ.θῆλυ.porcellus lactens.
Χοιρ\ίδ\ιον.ου.τὸ.porcellus, & muliebre pudendum.
Χοιρ\ῖναι.αἱ.conchæ marinæ, quibus in iudicijs etiam utebantur Athenienſes, αἱ θαλάσσιαι ψῆφοι.
Χοίρ\ος.ου.ὁ.χοίρ\ος.
Χοιρογρύλλ\ος.ου.ὁ.echinus terreſtris, chœrogryllus, hiſtrix.
Χοιροδλέθρον.ου.xanthinus herba.
Χοιροβλίψ.βός.ὁ.libidinoſus. à χοῖρος, quaſi muliebris pudendi attrectator: uel rabula forenſis, θλοδηγασία.nam calculorũ uice conchis marinis, quæ χοιρῖναι dicuntur, utebantur.
Χοιροκομεῖον.uas textum in quo porcellos uinctos ſaginabant, ſiue pertica cui alligati porcelli paſcuntur, λεπτὸν ἢ πλεκτὸν (ſcribit Heſychius) ὡς ὀρνιθοτροφεῖον. idem quod χοιροτροφεῖον. Pollux.
Χοιροσθήκος.ου.ſtruma porcaria, ut Gaza uertit apud Ariſtotelem.
Χοιροπωλεῖν.porcum uendere, uel corpore quęſtum facere.
Χοῖρος.ου.ὁ.porcus. Accipitur etiam pro membro muliebri. Eſt & genus inſtrumenti.
Χοιροσφάγος.ſacrificus.
Χοιροτροφεῖον.ου.τὸ.cauea in qua porcelli ſaginantur.
Χοϊσκός.ᾶ.ὁ.terrenus. malim χοϊκός, ut ſuprà.
Χολάς.άδ\ος.ἡ.inteſtinum. à Gaza in Ariſtotele uertitur cholago.
Χολάδ\ιον.άδ.dicuntur inteſtina craſſa, quòd in ea χολὴ fundatur, uel quaſi κοιλάδιον. Ammon. diſtinguit à χόλικον.
Χολαίνω.claudico.
Χολάω.μ.άσω.π.ακα.iraſcor, germino, floreo. Neutr. abſol.
Χολέρα.ἡ.morbus ex collectione bilis in ſtomacho, & dicitur cholera humida ſi ſupra infrãq; erumpat: ſicca, ſi neutrobi. Vulgus medicorum ſimpliciter pro bile perperam accipit.
Χολή.ῆς.ἡ.fel, bilis flaua, propriè citra additionẽ. Galeno authore, nam bilis atra χολὴ μέλαινα cum adiectione effertur. Accipitur etiam pro ira, quòd nimirum iræ cauſa ſit flaua bilis. Nicand. χολὴν pro atramento ſæpiæ dixit. Abſolutè poſitum, flauam tantum & amaram bilem ſignificat: atram uero, non niſi cum adiectione μέλαινα.
Χολιδ\ὶς.κύστις.folliculus flauæ bilis, ex inferiori iecinoris parte caua dependens.
Χολημεσία.uomitio bilis.
Χόλικον.boum inteſtina, κοιλίαι. Vide χολάδες in Ammonio.
Χολοιδόρ\ος.ου.ὁ.excedens bilis inſtar, uiroſus. Nicander.
Χολόομαι.μ.ώθ\ομαι.π.ωμαι.iraſcor, moleſtè fero. Depon. datiuo iung.
Χολοποιός.ᾶ.ὁ.χολώσης.
Χόλ\ος.ου.ὁ.ita, aduerſus.
Χολοβάφιον.&
Χολόβαφ\ος.flauus ſiue uergens ad colorem auri, eſt enim bilis tinctura auri penè colore.
Χολώσης.ες.ὁ.ἡ.iracundus, biliioſus, felleus.
Χολωτός.ᾶ.ὁ iratus.
Χονδροάχαντα.τὰ.ſpinam habentia: cartilaginea uocat Galenus.
Χονδρόω.ſimilam facio.
Χονδρίλη.ἡ.chondrilla, intybum, ſeris.
Χονδρίον.uas teſtaceum, patina.
Χονδρᾶν.grumoſum eſſe.
Χονδριῶντα.in grumum denſiſcentes.
Χονδροκοπεῖον.genus priſtini in quo alica frangitur.
Χόνδρ\ος.ου.ὁ.cartilago, ut Gaza uertit in Ariſtotele: inteſtinum ſtomachi, alica grumus, gra-

num ueluti thus. Τὸς χονδρους etiam uocant quod ex continuo aliquo seorsum concreuerit, & in sale exigua frusta, & quantum summis digitis in unum contractis capere aliquis possit. Item ea frumenti species, quæ far Latinis dicitur.

Χονδρότυπ@.ς.ὁ cartilagineus.

Χόν@.uas æreum, & apud Gortynios æneũ poculum Thericleo assimile. Eustath. Iliad.σ.

Χόομαι.μ.ώσ@μαι.π.ωμαι. irascor. Depon. datiuo iungitur.

Χορά͂γιον.ς.τὸ.locus unde omnia promuntur ad ludos necessaria, διδ'ασκαλεῖον.

Χορᾶγος.ς.ὁ.χόρηγος.

Χοραύλης.ὁ. choraulus, nomen Græcum Latinis usurpatum: inde prouerbiũ apud Latinos est, Malus choraules bonus symphoniacus. Eras. in Chiliad.

Χορδιᾶν͂ὸς.ς.ὁ.morbus iliacus.

Χορδιάν͂ω.μ.ύσω.τ.σθνκα.inchordo, implico, irretio, lædo, scindo.

Χορδ͂ὴ.ῆς.ἡ. intestinum, fides, chorda. hinc prouerbia, Chordæ uice, & Chordas non mouendas mouere.

Χορδολογέ͂ω.fides deligo.

Χορέια.ας.ἡ.chorea, tripudium.

Χορεί@. pes syllabis constans longa & breui. sic dictus, quoniam in choreis celebris esset. Vide de ἀγελιγμὸς in Appendice de uocabulis militaribus.

Χορδυταί. sunt qui chorum conficiunt. quos & ὑποκελεύτας Aristot. in Probl. inter φωνασκοῦντας numerat.

Χορδύω.μ.εύσω.τ.δυκα.tripudio, choreas duco. Neut. absol.

Χορηγέω.μ.ήσω.τ.κα. suppedito, suppedito expensas, præbeo, do, disponо, conflo, habeo facultatem ad aliquid faciendum. Inde χορηγοῦμαι: passiuè, cui omnia suppeditant, & subministrantur.

Χορηγία.ας.ἡ. contributio, commeatus, sumptus, impensa, suppeditatio, omnis expensa uoluntaria, redemptura, & munus ipsius choragi. Bud. in Annot.

Χορήγιον.τὸ διδασκαλεῖον. Ammon.

Χορηγός.ὁ.ὁ. choragus, ut dixit Plaut. id est, princeps choreæ, suppeditator expensarũ & instrumenti ludicri. Accipitur generaliter pro quocunq; suppeditatore & subministrante. ὁ διδάσκαλος. Ammon.

Χόρια.intestina, edulia ex melle & lacte.

Χόριον.inuolucrum exterius quo fœtus in utero matris inuoluitur. Alij χωρίον per ω scribunt, quod non placet. Gaza in Aristotele χόρια. τὰ.

uertit secundas, inuolucrum fœtus.

Χοροβατῶ. ad choream siue cœtum eo.

Χοροδιέκτης.ὁ.τῶ χορῶ προεξάγων.

Χορόδουλος.ὁ@.ὁ.ἡ. similis secundis.

Χοροίτυπος, ὁ τῶ χορῶ τύπτων τὸ ἔδαφ@, intertripudiandum terram pedibus quatiens, & resonans.

Χοροκώλη.ης.ἡ. pulchrè saltitans, aut choros ducens.

Χοροστάσιος.ὁ.ὁ. chori magister.

Χορός.ὁ.ὁ.

Χοροστασία.ας.ἡ. tripudium, cœtus, chorus. σύστημα τῶ παίζων ἢ τῶ ᾀδόντων. Ammonius. hinc prouerbia sunt, Chorus inertium, Chorus maior & concinnentior, Choro alieno pedem. Eras. in Chiliad.

Χοροστάτης.&

Χοροστάτῶν ὁ χοροδιδάσκαλος, ὁ χορὸ ἄγων ἀρχων, & κορυφαῖ@. qui chorum symphoniacum docet moderaturq;.

Χοροτυπία.ας.ἡ. chorus.

Χορτάζομαι.μ.άζ@μαι.τ.ασμαι. fœno pascor. Depon. genit.

Χορτάζω.μ.άσω.τ.ακα. pasco, saturo. Actiu.

Χορτᾶ@. uestis genus crassæ & uillosæ.

Χορτάτος χιτῶν. tunica talaris manicata, sic enim Aelius Dionys. χιτῶν ποδήρης, ἔχων χειρίδας. Idẽ rursus, χορτάτιος χιτών, ὁ δ'ασὺς καὶ μαλωτός.

Χορτάριον. cremium, stipula.

Χόρτασμα.ατ@.τὸ. fœnatio, pabulum.

Χορτοκοπεῖον. pratum.

Χόρτ@.ου. gramen, herba, fœnum, septum.

Χορτώδης. accedẽs ad formã fœni, aut graminis.

Χοῦς.ὁ. agger, puluis, & festum quoddã Athenis.

Χοῦς. congius, teste Fannio, & uasis genus quo aqua hausta fundebatur. mensura Attica est capiens sextarios senos.

Χόω.μ.ώσω.τ.ωκα. facio irasci, perulum reddo.

Χραισμάω. iuuo, prosum.

Χραίνω.μ.ανῶ.π.αγκα. polluo, sordibus impleo. Actiu. accus.

Χραισμὸς.τὸ χραισμάω. iuuo, custodio, prosum.

Χραίω.τὸ κελεύω. iubeo, impero.

Χραμαδίλαι.ῶν. testudines.

Χρανία.τὰ.ἐπίτηγανίσματα. Eustath. exponit.

Χράομαι.χρῆσθαι.μ.ήσ@μαι.τ.ημαι. utor. Varius & elegans huius uerbi usus est, ut χρῆσθαι τύχῃ pro ferre & habere fortunam. Et accipitur tam in malam partem, quàm in bonam, ut χρῆσθαι συμφορᾶις, ἢ χρῆσθαι ναυσὶν ἀντυχίαις. quomodo & Cicer. Off. 2. de fortuna, Nam & cum prospero flatu eius utimur, ad optatos exitus prouehimur, & cum reflauit, affligimur. Χρῆσθαί λίνῳ, est alioqui uti, hoc est, συζῆν, συνημερεύειν.

ρεύειν. Ilia. νυνὶ δὲ χρώμεθ@. ἡμῖν. Sic Cicer. pro Cluent. Vtl tali matre noluit. Χρᾶσθαι δ'ἀνθρώπῳ, statuere de homine, hoc est, uel beneficio, uel pœna afficere, & additur accusatiuus ὃ. Demosth. ἐμοὶ μὲν χρήσασθ' ὅ τι βούλεσθε. Sed Plato aliter usus est in Sym. οὐκ ἔχω, ὅτῳ χρήσομαι τούτῳ τῶ ἀνθρώπῳ, Nescio quomodo uti eius doctrina debeã: uel, quomodo ex eius doctrina commoda mea comparem. Demosthen. μηδενὶ μιᾷ' ὀξύτητι χρᾶσθαι, Cũ nullo ciuili animo agit. Nulli se ciuilem exhibet. Dici autem potest, χρῶμαι ὅτι βούλομαι, & ὅτι ἂν βούλωμαι. & de præt. ὅτι βουλοίμην χρώμην. Additur etiam & alius quiuis accusatiu. quàm ὅτι uel τὸ. Demosthen. contra Philip. ἃ μὴ δυνησόμεθα νῦ πρός τι τῶν ὑπαρχόντων χρᾶσθαι. Plutarch. δῆλον ὅτι καὶ πάντων μᾶλλον χρήσασθαι ἄξιον αὐτοῦς πομπήϊον. Quæ causa fuit, ut nullam curationem Catoni Pompeius mãdarit, quæ magnopere illi cordi esse deberet. Eo modo & pro respondere aliquando ponitur. Plato in Phæd. πάνυ εὐθύμαλον ἔτι ἐξῆ τίς χρήσασθαι τῶ λόγῳ αὐτοῦ, Neminem utiq; futurum existimabam, qui ei respondere posset. Et in Gorg. ἔτι ἔχεις χρῆσθαι, χρῶ. Si habes quod respondeas respondе. Idem in Philebo cum datiuo & accusatiuo ifixit. τούτῳ δὲ σκέψῃ τόδε χρησόμεθα, Ad hũc modum, uel ad hoc utemur. Χρῆσθαι ἑαυτῶ καλῶς, honestè se habere, modestè uiuere & compositè. Aristotel. Polit. 5. ὀυκ ἔχω ὅτι χρήσομαι ἐμαυτῷ, pro incertus sum quid agam. Plato in Gorg. Aliquando χρῆσθαι est expendere, consumere. Aliquãdo interrogare, oraculum petere. Aliquando resistere, interficere. Bud. Com.

Χραύω.μ.αύσω.τ.αυκα. ferio, exulcero, ἀμύσσω. Item incido, sculpo, ξέω. Item appropinquo. Actiu. accus. Item auide comedo, helluonor.

Χράω.χρῆσαι.μ.ήσω.τ.γκα. ἐκ τῦ πίμπρημι, accommodo, mutuo, λανείζω, & sculpo, appropinquo. Vnde ὁ πιμπρὰς, qui utendum dedit. & ὁ πιμπρᾶμενος, qui utendum rogauit. & τὰ χρηθῶντα res accõmodatæ, pecuniæ mutuæ. Aliquando significat oraculũ dare, uaticinari. Aliquando cum impetu inuadere, interficere, ἀναιρεῖν. Item ἀνθιπτάμαι, irruo impetuose, Herodotus φιλέχρατες εἰς τὸ πρόσωπον τὸ σπῆρον, Homer. μνηστῆσι μνηστῆρες ἐπέχραον. Neutr. accus.

Χρεωκρατής. qui debitorem in ius rapit alterius nomine.

Χρεία.ας.ἡ. indigentia, usus, necessitas, res, negotium, ministerium. Vnde χρείαν ἔχω, indigeo, opus est mihi, opus habeo, usum habeo dixit Gellius.

Χρείη. indigentia.

Χρεί@.ε@.ὸ. debitum, opportunũ, necessitas, utilitas.

Χρέω, Ionicè ἡ χρείη.

Χρείω.μ.χρήσω. uaticinor. Et χρέαν (ut scribit Suid.) τύπτειν.

Χρεώλυς.ε@.ὁ.ἡ. utilis.

Χρεώλυσιν ἔχειν ex usu esse, id est, utile esse.

Χρείων.οντ@. uaticinans.

Χρεμίθω. Etym.

Χρεμετάω.&

Χρεμετίζω.μ.ίσω.τ.ικα. hinnio, ore sonitũ edo.

Χρεμετισμὸς.ὁ.ὁ hinnitus.

Χρεμετισμῶδ.ὲς.ὸ. hinnibile.

Χρεμίζω.αὐτὶ τῦ χρεμετίζω. Etym.

Χρεμπτόμαι. screo.

Χρεμπτῶ. appropinquo, incido, ungo.

Χρεμψ.βδ@. chromis, nomen piscis. uide χρομίς.

Χρεοκοπέω.μ.ήσω.τ.κα. decoquo, id est, aufugio propter æs alienum, fraudo debitores. Neutrum absol.

Χρεοκοπία.ας.ἡ. decoctio.

Χρεοκοπίδιος.ς.ὁ &

Χρεοκόπ@.ς.ὁ. decoctor.

Χρεοκοπέομαι. debito fraudor, decocta scilicet pecunia.

Χρεολυτῶ. æs alienum soluere.

Χρέος.ς.ὸ.&

Χρέ@.εος. debitum, æs alienum, mutuum. Item χρέος pro χρῆα. usus, necessitas, oraculum. Vide ὄφλημα apud Ammonium.

Χρεῦμα.ατος.ὸ fluctus.

Χρέω pro χρῶ. Doricè uaticinor.

Χρεώ. necessitas, χρεώ.

Χρεών. fatale decretum, opus decorum, utile, necessitas, debitum. ἀπέθανεν ὁ δ'εἶνα εἰς τὸ χρεών, intelligens naturæ munere concessam mortẽ. Vide Cyrillum.

Χρεῶν.ῶν.ὸ.&

Χρεῶς, τὸ χρεὼ. Atticè pro χρέος. debitum, opportunum, χρεῶν ἀγορασταὶ sunt nouæ tabulæ, quasi æris alieni decisiones, quæ etiam σεισάχθειαι dicuntur, quasi oneris excussiones. huic similis est χρεοκοπία.

Χρεωστύω.μ.ύσω.τ.υκα. debeo. Actiu.

Χρεωστῶ. idem.

Χρεωστὴς.ὁ.ὁ.

Χρεωφειλέτης.ὁ.ὁ. debitor.

Χρή. oportet & conuenit, decet, sed χρή, uaticinatur.

Χρήζω.μ.ήσω.τ.ηκα. uolo, mutuo, cum accusatiuo uel indigeo, cum genit.

Χρηίζω.μ.ίσω.τ.ικα. indigeo. Neut genit.

Χρῆμα.ατ@.τὸ. res. negotiũ. Dicitur etiam quasi αὐτὸ τὸ μεγέθος καὶ θαύματ@. per genitiuum.

ut χρῆμα νῦ. χρῆμα φρονήσεως. Xenop. κατα βάλλει τὸν ἔλαφον καλὸν τὸ χρῆμα καὶ μέγα quasi rem pulcherrimam & præstantissimam. Cum autem ad forum refertur, tunc χρημάτων appellatione tam mobilia, quàm immobilia continentur, huiusq; significatio tam latè patet quã pecuniæ apud Iurisconsultos: ita ut etiam corpora significet, atq; eo amplius. χρήματα enim sunt οὐσία, κτήματα, βοσκήματα. census denique & facultates, opes, bona & fortunæ, id est, τὰ ὑπάρχοντα, τὰ ὄντα, hac significatione significantur: παρὰ τὸ χρήσιμα εἶναι, ut docet Xenoph. in principio Oecon. Sic Cicer. in Verr. Act. 3. pecuniam posuit pro hæreditate, aut pro omnibus rebus quæ erant in hæreditate, mobilibus scilicet atq; immobilibus. Demosth. πρὸς τὸν λακρ. pro mercibus posuit, ἀνταγοράζειν τοσαῦτα χρήματα. Bud. Com.

Χρηματίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. lucror, quæstum cõfector, pecunias uel tributa exigo, diues fum. Vnde ὁ χρηματιζόμενος ἀνὴρ, qui locupletatus est, & quæstus uberes fecit. Item colloquor, ὁμιλῶ πρὸς ἄνθρωπον μεγάλων. Depon. accus Bud. in Comment.

Χρηματίζω. μ. ίσω. τ. ικα. ius dico, rebus explicandis cõstituendisq; uaco, ut magistratus solent. ἀπὸ τῶν χρημάτων. Lucian. ἐπὶ δὲ ὀλίγοις ἱκανῶς τοῖς δυνατοῖς ἐχρημάτισε, Cum Iupiter hominũ uotis uacuit, & de ijs statuit. Inde & pro referre ad populum ponitur, uel senatũ, & agere cum populo. Est etiam responsa dare legationibus, & πανηγυρίζειν. Diodoro & Plut. in Cæs. Gregor. οὕτω γὰρ αὐτὸν ὀνομάζειν ὁ θεὸς μωϋσεῖ χρηματίζων ὥσπερ ὁ ἄνθρωπος. Est etiã appellare aliquem, hoc est, cõpellere & alloqui, agere cum aliquo de negotio & uerba facere, Dinarcho, ponitur etiam pro nuncupari & appellari, & ὀνομάζεσθαι, Plut. in Anton. & Luc. in Act. 11. ἐγένετο δὲ χρηματίσαι πρῶτον, &c. Item tributa cogo, pecunias colligo. Act. accus. Bud. Com.

Χρηματικός. ή. ὸν. pecuniarius, diues & copiosus, Plutarcho.

Χρηματισμός. coactio pecuniæ.

Χρηματισμός. οῦ. ὁ. quæstus, lucrum, responsum diuinum, uel mandatum, oraculum. Est etiam postulatio, & relatio ad populum, quando ad eum aliquid referimus. Et responsum magistratuum & iudicum ius reddentium.

Χρηματιστήριον. τ. τὸ. officina numularia.

Χρηματιστής. ὁ. quæstor pecuniarum. Et ὁ ἐκ πόρου τῶν χρημάτων λεξιὸς καὶ ἔμπειρος. Xenoph. δεινὸν χρηματιστὴν, dicit pro homine ad rem augendam impigro. Plato pro negotiatore utitur.

Χρηματιστικὴ τέχνη. ars quæstuaria.

Χρηματιστικός. ή. ὸν. lucro uacans.

Χρηματοποιός. lucrosum, quæstuosum.

Χρῆν & ἐχρῆν, αὐτὸ τὸ χρή.

Χρῆναι. oportere.

Χρῆσαι. uide χράω.

Χρῆσθαι. uide χράομαι.

Χρησιμεύω. μ. εύσω. utilis sum. Cyrill χρησιμεύσαι εἰς τὴν διηκονίαν.

Χρήσιμος. ή. ον. pretiosus, utilis.

Χρῆσις. ιος. ή. usus. Vide in Chiliad. Erasmi, χρῆσει τὴν κτῆσιν.

Χρησμολογία ας. ή. oraculum.

Χρησμολόγος. ὁ. ή. fatidicus, oraculorũ interpres.

Χρησμολογῶ. uaticinor.

Χρησμός. ὁ. oraculum, responsum quod redditum à numine aliquo petentibus. sed Hieronymus putat χρησμὸν dici, quoties deus per se respondet.

Χρησμοσυνία. indigentia, paupertas.

Χρησμωδέω. μ. ήσω. τ. ηκα. uaticinor, do responsum, oraculum reddo. Neut. absol.

Χρησμῳδία ας. ή. oraculum, uaticinium.

Χρησμῳδός. ὁ. ή. sortilegus, ariolus.

Χρῆστε. Doricè pro χρή. oportet.

Χρηστέον. utendum.

Χρηστεύομαι. μ. εύσομαι. τ. δυμαι. benignus sum. Depon. absol.

Χρηστήριον. τ. oraculum, locus uaticinij, templũ. Ammonius. Vide ἱερεῖον apud eundem.

Χρηστηριασμός. ὁ. uidetur ferè eadem figura quæ hypotyposis aliàs uocatur. Quemadmodum pictor (inquit Rutilius Lupus) coloribus figuras describit, sic orator hoc schemate aut uitas (forte, uitia) aut uirtutes eorum, de quibus loquitur deformat.

Χρήστης. ου. ὁ. fœnerator, creditor, uel etiam debitor. Ammonius.

Χρηστηρία ας. ή. artificium pingendi.

Χρηστολογία. ή. blandiloquentia.

Χρηστολόγος. blãdus uerbis, re nõ item. qui uerborũ comitate frustratur postulatores. Vide in Chil. Erasmi.

Χρηστοήθης. ους. ὁ. qui est probis moribus.

Χρηστός. ὴ. ὸν. bonus, utilis, frugi, suauis, placidus, comis, benignus, facilis, cõmodus, humanus. Apud Lucian. χρηστῶ μαλακῷ βαθεῖ προσώπατι, alto grauissimoq; uultu nere. oxytonum est.

Χρῆτο. ὁ. penanflexum, uiri nomen. Cyril.

Χρηστότης. ή. benignitas, utilitas, probitas.

Χρηστουργία. bonum opus.

Χρηστοφιλία. ας. ή. bonorum gratia & amicitia.

Χρηστόφιλος. ὁ. qui habet bonos amicos.

Χρίσωρ. ορος. ὁ. uates.

Χρηστῶς. recte, utiliter.

Χρῆτται. Atticè pro χρῶνται.

Χρία. formicarum domicilium.

Χρῖμα. τὸ. αὐτὶ τοῦ χρίσμα. Etym.

Χρίμπτω. μ. ψω. appropinquo, fulcio, nitor, eijcio, circumijcio, iungo, obuio.

Χρίσις. ιος. ή. unctio.

Χρῖσμα. ατος. τὸ. unguentum, unctio.

Χρισόμαχος. ὁ. ὁ. hæreticus.

Χριστός. ὁ. Christus, & unctus adiectiuè.

Χρίω. μ ίσω. τ. ικα. lino, ungo. Actiu. accus. agito stimulo, apud Aeschyl. non semel, χρίδες ἀῦμὲ τάλαιναν οἴστρος. & χρίσας κέντροισι φοίβαλε. Χρόα, & adiectione ι, χροιὰ. ᾶς. ή. Doricè (οισι. color. est item accus. à χρώς.

Χροανθείς. lucidus, nitidus.

Χροΐζειν. cutim tangere.

Χρόμαδος. ὁ. ὁ. strepitus, stridor dentium, maxillarum & dentium collisio.

Χρόμη. hinnitus, impetus, audacia.

Χρόμιος. ὁ. Etym

Χρόμις. piscis quidam apud Aristotelem, aliàs χρωμίς, aliàs χρέμψ. nam pro omnibus istis à Gaza chromis redditur. est & patrium nomen ducis Mysorum. Etym.

Χρόμος. hinnitus.

Χρονιᾶος. ὁ. ὁ. diuturnus.

Χρονίζομαι. &

Χρονίζω. μ. ίσω. τ ικα. duro longo tempore, inueteresco, perseuero, Aristot. Ethicor. 6. Est etiam tardo, moror, & tardius uenio, Hippocr. Neut. absol. Bud. Com.

Χρονικός. ὴ. ὸν. temporalis, temporarius. Et τὰ χρονικὰ, obseruationes temporum. Latini annales uocant, cum digesta temporibus recensentur.

Χρόνιος. ὁ. ὁ. diuturnus, tardus.

Χρονιώτερος. diuturnior, longior.

Χρονίως. longo tempore.

Χρονογραφία. temporum descriptio.

Χρονογράφος. annalium scriptor.

Χρονολήρης. ætate desipiens.

Χρόνος. ὁ. ὁ. tempus. Est propriè χρόνος, quoties de genere, modo, spatióue temporis agitur, ue luti seculum, annus, mensis, dies, hora. Vide καιρὸς apud Ammonium.

Χρονοτριβέω. μ. ήσω. τ. ηκα. tempus tero. Neutr.

Χρονυλλίω. diem eximo, procrastino.

Χρόνῳ. tandem.

Χρόνῳ δὲ. post breui tempore.

Χρόνῳ ὕστερον. aliquanto post tempore.

Χρόομαι. μ. ώσομαι. τ. ωμαι. coloro. Depon.

Χρυσαΐζω. orno, ῶσω.

Χρυσαλλίδιον. chrysallides quasi aureliæ, animalia quædam. malim per simplex λ, χρυσαλίς. ή. Gaza in Aristotele uertit aureliam.

Χρυσαλλὶς ἰόλ. ή. eruca dicitur, quando à motu cessat, nec cibum capit amplius, Gaza aureliam uertit apud Aristot.

Χρύσαμον. aurea arena.

Χρυσαμοιβός. mensarius, campsor.

Χρυσάμπυξ. υκος. ὁ. habens auream habenam uel frænum aureum, uel mitram.

Χρυσάνθεμον. τὸ. herbæ genus.

Χρυσάορος. ὁ. ὁ. χρυσάωρ.

Χρυσαυγέω. radio ut aurum, fulgeo.

Χρυσαυγένικα. uocant ἀσπάζοντα, uel σίλβοντα.

Χρυσάωρ. ορος. ὁ. gerens ensem aureum.

Χρυσεῖα. τὰ. Strab. aurifodina,

Χρυσέος. ὁ. ὁ. aureus.

Χρυσελεφαντοπλήκτοι ἀστίδες. auro, ebore, electro facti clypei. Dictio est poëtica.

Χρυσηνίς. ίδος. ὁ. ή. auro ligatus. uide Bayfium.

Χρυσεοπλὴξ. ῆ. apud Callimachum Minervæ epitheton à casside aurata.

Χρύσεος. ὁ. ὁ. aureus.

Χρυσιλάκατος. ὁ. ὁ. habens aureas sagittas, uel telum aureum. nam ἰλακάτη sagitta est.

Χρυσίλακος. ex auro ductus, ex auro confectus.

Χρυσόλινος. habens auratas habenas.

Χρυσολέκιον. ὁ. ὸν. aurulum.

Χρυσόλιθος. aureæ crepidæ, aut phialæ.

Χρυσόω. accipio aurum, in auri colorem reclino, aurum repræsento.

Χρυσοῦνος. ὁ. ὁ. habens auratas habenas. malim χρυσόλινος ut suprà.

Χρύσινος. ὁ. ὁ. aureũ numisma, νόμισμα ἐκ χρυσοῦ.

Χρυσοῦν. ὁ. ὸν. aurũ, pudendum puerile. (Eust.

Χρυσὸς. uide χρυσίδιον.

Χρυσῖτις. ιδος. ἡ. terra ubi sunt minuta frusta auri, auri spuma, & lapis Lydius quo aurum explorarur, ramentum auri, id est, aurea arena.

Χρυσοβαφὴς. ὁ. auratus.

Χρυσόγαιον. habens solum aureum.

Χρυσοδαίδαλον. ὸν. pretiosum, ex auro fabrefactum.

Χρυσοδακτύλιος. ὁ. ὁ. aureum gestans annulum.

Χρυσόδετος. ὁ. ὁ. auro ligatus.

Χρυσοειδὴς, ὲς. ὁ. ἡ. auro similis, fuluus.

Χρυσοχοεῖον. fornax est siue alueus in quo aurũ conflatur ac funditur.

Χρυσόθρονος. aureum thronum habens.

Χρυσόκερως. species hederæ ab aureo acinorum colore.

Χρυσοκέρως. qui habet aurea cornua.

Χρυσοκόλλα. chrysocolla, color uiridis quasi auri glutinū, & ferculi genus è lini semine ac melle.

Χρυσόκομη. ἡ. herba est, quā Iouis herbā uocant.

Χρυσολαβὲς ξίφος. ensis aureum habens capulū aut manubrium.

Χρυσολάχανον. τό. atriplex.

Χρυσόλεπος. squamis aureis tectus.

Χρυσόμαλλον. aureum uellus habēs, Vide in Chiliad. Erasmi, Ouis χρυσόμαλος.

Χρυσομηλολόνθιον. animalculum quoddam scarabeo simile, coloris aurei.

Χρυσομήτρις. ἡ. auis quædam Aristoteli, à Theodoro uertitur auriuittis.

Χρυσόνωτος. ὁ. ἡ. habens terga aurea.

Χρυσοῦς, uel contractè χρυσῆς. ἡ. ὁ. aureus.

Χρυσοπάρυφος. auro contextus.

Χρυσόμαλος. auro interspersus, intertextus, auratus.

Χρυσοπλύσιον. lauandi auri officina.

Χρυσόπολις. emporium Chalcedonis.

Χρυσόπρωρον. inaurata prora.

Χρυσοῦς. aureus.

Χρυσορράπις. ιος. ὁ. habens baculum aureum, uel ῥαπίδας, id est, crepidas aureas.

Χρυσορρόας. ὁ. pactolus amnis à rāmentis auri quæ fert ille.

Χρυσόῤῥυτος. ὁ. ἡ. aurifluus, apud Aeschyl.

Χρυσος. ὁ. aurū. Item luteum oui, q & uitellus.

Χρυσόστομος. ὁ ἡ habens os aureum.

Χρυσοτορευτος. ex auro fabrefactus.

Χρυσοτρόπεια. τὰ. uasa aurea sculpta, χρυσόγλυφα.

Χρυσοφεγγὲς. τὸ τὸν χρυσὸν ὀρύσσειν καὶ μεταλλεύειν.

Χρυσοϋφῆς. οἱ. auro intexti.

Χρυσοφανής. ἐς. ὁ. ἡ. auratus desuper, auro intertextus.

Χρυσοφορία. auri gestatio ad pompā hominum.

Χρυσοφόριον. electrū, ab auri colore quem habet.

Χρυσοφόρος. ὁ. aurifer.

Χρυσόφρυς. aurata, genus piscis, ut Gaza uertit ex Aristotele: meminit & Aelianus.

Χρυσοφύλαξ. custos auri.

Χρυσοχάλινος. auro infrænatus, & de sole dicitur.

Χρυσοχοέω. μ. ήσω. τ. ηκα. aurum fundo, id est, cōflo Neut. absol.

Χρυσοχονεῖον. τὸ χρυσοχοητήριον.

Χρυσοχόος. ὁ. aurifex.

Χρυσόω. μ. ώσω. τ. ωκα. inauro. Actiu. accus.

Χρύσωμα. ατος. τὸ. res aurea, uas.

Χρώζω. μ. ώσω. τ. ωκα. coloro, appropinquo, cutem tango, sanguine maculo proprie. Etymol. Actiu. accus.

Χρῶμα. ατος. τὸ. color, nitor cutis. Et χρώματα τὰ ἐν ἱματίοις τῶν τεχνῶν, ornamenta & lumina artium. Colores etiam Latini dicunt. Est etiam

pars musicæ ex tribus, quibus tota conficitur musica, diatono, chromate, & harmonia.

Χρωματίζω. μ. ίσω. τ. ικα. τὸ χρωννύω.

Χρωμαλινά. τὰ. ante tempus Marsiæ erant omnia (musica.

Χρωμαλισμός. ὁ. coloratio.

Χρωννύω. μ. χρώσω. coloro. Actiu. accus.

Χρώς ωτός. ὁ. corpus.

Χρώς. οός. ὁ. corpus, color, cutis. Apud Lucianum χρῶ. cuti, sæpe pro χρόϊ. Χρῶτα Iones appellant, quicquid corporis nostri carnulentum est, in quo maximè genere censentur cutis & musculi Gal. lib. 2. de fracturis.

Χρωστὴρ. ὁ χρωματίζων, colorans, infector.

Χρωτίζομαι appropinquo, applico, coloror.

Χυδαῖος. ὁ. ὐilis, uulgaris, abundans, cumulatio.

Χυδὸν. fusim, abundè, sparsim, passim, uulgò, temerè, uniuersim.

Χυλίζω. succum elicio.

Χύλισμα. τὸ. liquamentum.

Χυμός. ὁ. succus.

Χῦμα. ατος. τὸ. latitudo, copia, fluxus.

Χῦμι. μ. ύσω. τ. υκα. fundo. Neut. accus.

Χυλός. ὁ. humor. succus, cōdimentum, gustus. hoc uocabulo Medici tanquā Latino utuntur.

Χυρβιάζω. μ. άσω. τ. ικα. tripudio, σκιρτῶ.

Χύνειον. τὸ. uinculū quo ligantur porcelli.

Χυδαῖδια. τὰ. porcelli.

Χύσις. ἐως. ἡ. fusio.

Χυσοχανισπρώκοι. οἱ. molles, & effœminati, apud Aristoph.

Χυτή. ῆς. ἡ terra quæ infunditur mortuorum sepulchris, cumulus, agger.

Χυτλάζω. diffundere, propriè miscere oleum aquæ, κλώζω, ungere.

Χύτλον. τὸ. uas olearium, oleum cum aqua mixtum. Item lustratio. Homer. exequiæ.

Χυτλόω. μ. ώσω. τ. ωκα. ungo, abstergo sordes, lauo.

Χυτὸν ἀργύριον. argentum.

Χυτὸς. ὁ. ἡ. fusus, fusilis, liquidus & circunclusus, lapidibus constructus, uel cœnum & sordes habēs. Etym. Et χυτοί, fusanei pisces (ut Gaza uertit apud Aristotelem) qui fusim retibus capiātur, quibus & thunni, passeres, & alij. Est & χυτὸς λιμὴν Cizycenus portus, apud Apollonium.

Χύτρα. ας. ἡ. olla, χυτροπωλεῖον. Ammon. distinguit à χυτρεῖον.

Χυτρᾶς. testaceus.

Χυτρεῖον. τὸ. locus ubi ollæ seruātur: & χυτρεῖα. τὰ. testæ ollarum. Ammonius.

Χυτροβὺς. ὁ. figulus.

Χυτρίδιον. τὸ. ollula. & mensura quædam.

Χυτρίζω. in ollam ponere.

Χυτρίνδα. ας. ἡ. conuiualis ludus.

Χυτροίου. τὸ. ollæ operculum.

Χύτροι. festum erat Athenis, quod eodem die agebatur quo χόες, in quo omnis generis semina in olla elixa Baccho & Mercurio offerebāt. Agebatur uero decima tertia Nouembris die, ui de Suidam. Est & nomen urbis in Cypro.

Χύτρον. τὸ. olla, χῶμα.

Χυτροστολίες. οἱ. sustentacula ollarum, ollæ cum pedibus, foci. Hebræi cirim uocant. Vide in Chiliad. Eras. Achytropode cibum nondum sacrificatum rapere.

Χύω. μ. ύσω. τ. υκα. fundo. Vnde εἰς ἀφροδίσια κεχυμένος, dicitur in Venerē effusus. Act. accus.

Χῶ. Dionys. lib. 2. ἐχώδη, repletum est.

Χὼ, & χ' ὼ pro ᾧ. ὁ. & ille Epigr.

Χωκορτή. ῆς. malua hortensis.

Χωλαβέω. μ. ήσω. τ. ηκα. tumultuor.

Χωλαίνω. μ. αν῀ω. claudico. Neut. absol.

Χωλεύω. μ. εύσω. τ. υκα. idem, mutilo, claudū reddo.

Χωλός. ὁ. ἡ. claudus, mancus, hoc est, τὰς χῶρας πεπηρωμένος. Ponitur pro imperfecto, ut mācus apud Latinos.

Χωλότης. τος. ἡ. claudicatio.

Χῶμα. ατος. τὸ. agger terra aggesta factus, cumulus terræ uel lapidum, his aliquando Nilus coercebatur. Plinius uocat moles. Item uallum, tumulus, ripa.

Χωμάλιον. ὁ. τὸ. aggellus.

Χῶν. ος. ὁ. Hercules apud Aegyptios, quem in Italiam migrasse tradunt, ab eo gentem Italiæ χῶνας dici. Etym.

Χὼν. ὼνος. collatitiam stipem quę in sympositū conferebatur, Argiui uocabant, teste Athenæo.

Χωνέια. ας. ἡ. &

Χωνεῖον. ὁ. &

Χωνευτήριον. τὸ fornax.

Χωνευτής. ὁ. ὁ. conflator.

Χωνευτός. ὁ. ὁ. conflatilis.

Χωνεύω. μ. εύσω. τ. ευκα. conflo. Neut. absol.

Χώνη. ης. ἡ. infundibulum.

Χωννύω. μ. ύσω. τ. υκα. obruo aggere. Actiu.

Χῶν. agger, collis, Aelio Dionys. fusoriū uas, χώνη. & fornax.

Χώομαι. irascor, σκύζομαι.

Χώρα. ας. ἡ. regio, ciuitas. Vtuntur eo uocabulo Græci, quemadmodum loci Latini. Vnde κατὰ χῶραν ἐᾶν ὡς εἶχε, loco non mouere. nō attingere. Κατὰ χῶραν μένειν, in loco, uel in sua classe manere, in sua sorte acquiescere. Ἴσοι. τοιοῦτοί εἰσι κατὰ χώραν μένει, rata manent, & intacta. Κατὰ χώραν ἕκειτο ἕκαστα. suo quidque loco positum est, Ἔξω κατὰ χώραν, restam hic & immorabor. Ἐν χώρᾳ λείπειν, loco suo positum esse, cui opponitur ὅπως ἔτυχε, id est, temerè. Χώραν ὑπολείπειν, locum relinquere, & liberum seruare atque integrum. Bud. Com.

Χώρα. ὰς. spatiorum modi.

Χωράσμιος. ὁ. incola, confinis, apud Dionys.

Χώραυλος. ὁ ὧν χώραν ναβίειν.

Χωράφιμον. τὸ. ager sationalis.

Χωρέω. μ. ήσω. τ. ηκα. sum capax, capio, percipio. Item cedo, procedo, progredior. ut ὁμόσε χωρεῖν τῇ ἀληθείᾳ, conferre pedem cum ueritate, propius accedere ad ueritatem. Neutrum. Ponitur impersonaliter apud Aristotelem Histor. 9 ηὰ οὐ ληφθέντες ἀποκτένυσιν, ὅταν μηκέτι τὰ κηῖα χωρῇ αὐτοὺς ἐργαζομένους. Cum iam locus non est. ὅταν χώρα ἀκῇ, cum iam ipsis opificibus locus capax non est opificij, hoc est, ὅταν μηκέτι τὰ ληῖα χωρῇ τὸ μέλι. Budæus in Comment.

Χώρημα. ατος. τὸ. alueus.

Χώρησις. εως. ἡ. capacitas, fecessus.

Χωρητικός. ὁ. ὁ. capax.

Χώρια. τὰ. præsidia, loca munita.

Χωριάζω. μ. άσω. τ. ικα. rusticor. Neutrum absolutum.

Χωριαμός. arca, cista.

Χωρίδιον. τὸ. agellus, prædiolum.

Χωρίζομαι. &

Χωρίζω. μ. ίσω. τ. ικα. separo, secerno, regredior. Iosephus libro primo. ἀπὸ τῆς πόλεως χωρίζεσθαι. Actiu. accus.

Χωρικός. ὁ. ὁ. rusticus.

Χωρίον. τὸ. ager, locus, regio, prædiū, uilla, fundum, spatium. Item pro secundis, id est, membrana illa, qua partus obuolutus utero prodit. alij χορίον cum ο scribunt. Sic dictum, quia χώρημα, id est, spatium & locum fœtui dat.

Χωρίς. sine, seorsum, separatim. genit. iungitur. & procul sine casu. χωρὶς εἰ μὴ τόδε, uel χωρὶς ἢ τόδε, hoc excepto.

Χωρισμός. ὁ. ὁ. separatio.

Χωριστός. ὁ. ὁ. separabilis. τὰ χωριστὰ, abstracta.

Χωρίτης. ὁ. ὁ. agrestis, ὁδιγός.

Χωρίτης. ὁ. ἡ. indigena, uillica.

Χωροβατεῖν. in loco aliquo circumire.

Χωροδόκες πλέγμα. tenuis mēnynx siue membrana firmans uestiens q; cerebrum, à similitudine secundi inuolucri infantis, q^d^ χωρίον dicitur.

Χωρονομέω. μ. ήσω. τ. ηκα. irascor, ὀργίζομαι.

Χῶρος. ὁ. ὁ. locus, ager, spatium.

Χωροπλεόω. loco detentus.

Χωροφύλαξ. ακος. ὁ. ὁ. saltuarius.

Χώω. contristo, molesto, irascor.

Ἀ'ολγ.ή.unguinis genꝰ, Hipp.
Ψαλγιον.τ.τὸ.obliquum, πλάγιον, λοξόν, ὠθικλιμένον.
Ψαλαρός.&
Ψάλιον.τὸ.accliue.
Ψαλυρός.ὁ.ή.arenidus, arenulentus (ut Gaza uertit in Aristotele, quanquam apud illum per δῆτα scribitur) putris, friabilis, infirmus, imbecillus.
Ψαθάλιαμ.ἐνήλμ, ψηλαφᾶν. contrectare turpiter, masturbare, cordas musicas tractare.
Ψαθυρός.ὁ.ή. tener, delicatus. Item putris, fragilis, aridus, sicut ψαλαρός.
Ψαθυρός.ὁ.ή idem quod ψαδυρός.
Ψαθύρια.τὰ.offulæ.
Ψαθύρωμα.ῶς.τὸ.frustum, fragmentum.
Ψαιδρός.ὁ. ή. planus, læuigatus, tenuis, subtilis, splendidus.
Ψαιθρον.τὸ.purpurascens, rutilum.
Ψαιρίζω.roro, aspergo.
Ψάκκαλον.τ.τὸ.agnus.
Ψαιρίζω.uentilando refrigero.
Ψάννον.τὸ.inutile, nullius opere pretij.
Ψαινύθιον.uanum, triuiale, nugatorium contemnendum.
Ψαίρω.μ.αρῶ.accelero, innato, attingo, ἀδρῶς ζωιῶ. Neut. absol.
Ψαισημάζα.ή. maza oleo & melle macerata. Eustath Iliad.χ.
Ψαισός.ὁ. ὁ. placenta, libum, farina cũ oleo cocta.
Ψάκαλον. idem quod ἔμβρυον aliquãdo & infans nuper editus. Vnde apud Sophoclem ψακάλοχοι uocantur matres.
Ψακάς.άδος. gutta, stilla. capitur pro minima re. Aristoph. μηδὲ ψακὰς ἦν πάνυ, ne teruncium quidem relictum ob bellicos sumptus significans.
Ψακάζω. aspergo.
Ψάκιον.τὸ. rarum, exiguum.
Ψακτήρ.ῆρος. striglis balneatorum, ψήκτρα.
Ψάλαγμα.τ.τὸ. contrectatio impudica.
Ψαλάσσω. attrecto, ζυάσσω, ψηλαφῶ, κινῶ, ψαύω, ψάλλω.
Ψαλίδοι.οἱ. ramenta, ψήγματα.
Ψαλίς.ίος.ἡ. forfex, acus, fornix, telum, impetus.
Ψάλιον. ornamentum equi, annulus, frænum, armilla. Vide in Chiliad. Erasmi, Psallium inijcere. Ammonius distinguit à ψέλλιον.
Ψαλλοδόλες. Polluci, interior cõcameratio auriculæ, dicitur. Galeno est cerebri pars suprà cõmunem meatum & concauitatẽ, uelut testudo aut fornix inducta, unde & ζαμάκιον uocatur.
Ψάλλω.μ.αλῶ.π.αλκα.ἀόρ.α ἔψηλα. cãto, pulso.
Ψάλλομαι ἐγὼ, pro ἀπροῶμαι ᾳ ψάλτ γ. Actii. acc.

Ψαλμίαα. tibicines.
Ψαλμός.ὁ.ῶ. psalmus, cantus, citharæ pulsatio.
Ψαλμῳδός.&
Ψαλτήρ.&
Ψάλτης.τ.ὁ. psaltes, cantor.
Ψάλτηξ.γ@. cithara, aliàs ψάλπξ.
Ψαλτός.ὁ.ὁ. cantabilis.
Ψάλτρια.ας.ἡ. fidicina.
Ψάλυγες. papiliones ex insectorum genere. Item fauilla iam penè moriens. Max. Grãmat. interpretatur molles & effœminatos, quod Siculis ψάλη membrum uirile signet.
Ψάλυξ. scintilla.
Ψαμαθία.ας.ἡ. ripa, Sophocl. ψαμαθίαν ἐϋξέος πωνέω.
Ψάμαθος.τ.ὁ. arena. Accipitur & pro ipso littore apud Sophocl. Vide ψάμαθ@. & ἄμαθος in Ammõ.
Ψαμαθώδης.ε@.ὁ.ή. arenosus.
Ψαμίς.ίδος. fornix. Accipitur & pro aquæductu.
Ψαμμαρσιογάργαρα.τὰ. innumera & infinita apud Aristoph. ranis, ac ueluti montis harenas numero superantia.
Ψαμμοσλύτης.τ.ὁ. pisces qalio nomine & πελλιώνυμ@. uocatur, harenariũ uocare licebit, quod in harena se occultat.
Ψαμμοσία.τὰ. arenarum æquantia, hoc est, innumera.
Ψάμμ@.τ.ἡ. arena. fabulum, ἄμμ@.
Ψαυισμός. nausea.
Ψαυὸς.ὁ. caluaster, tenui capillitio, ψεδνός.
Ψαφὸς.ὁς. uelox. Etym.
Ψᾶφαι.οἱ. sturni.
Ψᾶφις. auis quædam, passer, & genus triremis.
Ψαφὸς.ᾶ.ὁ. uelox, ἀπὸ τοῦ ψαίφω. Est etiam coloris species, ποικίλος. unde & ψαφὸς ἵππος. ὁ ὀφ χρῶμα ζωστ@.
Ψαφος.ὁ. paroxyt. Gaza in Aristot. uertit sturnum.
Ψαχάλλω. idem est quod ψαθάλλω. (Ψήφ.
Ψαυγὲς.τὸ. tumultuosum.
Ψαυκροπόλης. uelox epitheto eq, quod summis tantum pedibus inter cursum tangat terram.
Ψαυκρόπους.οδ@.ὁ. leuis cursu, agilis pedibus, satyrorũ saltantiũ epith. in Dionysiacis Nonni.
Ψαυκρὸς.ᾶ.ὁ. celer, leuis, tenuis, delicatus, ἀπὸ τοῦ ἄκρως ψαύω.
Ψαυσὸν. attactum.
Ψαύω.μ.αύσω.π ωυκα. tango, palpo, stringo.
Ψάφαξ. calculus apud Æoles, qui lingua cõmuni ψῆφ@ dicitur.
Ψαφαρός.ᾶ.ὁ.ή. tenuis, imbecillis, friabilis, canositu obductus, obscurus. ψαλαρός. obnubilus, lucidus, decolor.
Ψάφιγξ, pro ψῆφ@. calculus: quemadmodum λάϊγξ. lapis, pro λᾶας.

Ψαφοελκὲς.ἐς.ἡ. fragilitas quæ fit squalore.
Ψάω.μ.ήσω.π.ψηκα. rado, planum facio siue corrigo. Actiu. accus.

Ψὲ, pro σφᾶς. ipsas, Doricè.
Ψεγμα.ατ@.ὸ. uituperium.
Ψέγ@. sepulchrum.
Ψέγω.μ.ἐξω.π.ξα. uitupero, carpo, improbo, culpo. Actiu. accus. Vide μέμψαδθ in Ammon.
Ψεδνός.ὁ.ὸ. rarus, rarus capillis & impexis, tenuis, caluus.
Ψέδλυσος.ὁ. obstreperus, uerbosus, ψίθυρος.
Ψεδ'ω. curo, curam gero.
Ψέδα.ἄς. uulpes, calculi.
Ψέφω.μ.φῶ. corrumpo.
Ψεκαζόμενοι. madefacti.
Ψεκάζω. stillo, guttatim defluo.
Ψεκάς.άδος.ἡ. aspersio illa ac uelut irroratio, quo ties minutissimis guttulis irrigamur, ut pluuia rori simillima. Ponitur & pro alijs minutis rebus, sicut aurum inter arenam. Ψεκάδι@. etiam dicuntur ancillæ quæ delicatarum matronarũ capillos medicato fuco conspergunt. Vide in Chiliad. Eras. Pfecas aut ros.
Ψεκτὸς.ὸ.ὁ. uituperabilis.
Ψελλίζομαι.μ.ίσομαι.π.ισμαι.
Ψελλίζω.μ.ίσω.π.ικα.ὸ ψέλλομαι. Bud. Com.
Ψέλλιον.τ.ὸ. armilla, frani pars est iuxta mentũ. Vide ψάλλιον in Ammonio.
Ψέλλισμα.ατ@.ὸ. balbuties.
Ψελλισμὸς.ὁ. linguę hæsitantia, balbuties.
Ψέλλομαι.ὸ ψέλλω.
Ψελλὸς.ὸ.ὁ. qui literam aliquam aut syllabam in pronuntiatione eximit, balbutiens, balbus. Vide in Chil. Eras. ψελλὸ ὸ πρόδυλ.
Ψελλότης.ητ@. hoc ipsum uitium.
Ψέλλω. balbutio, dictiones nõ bene pronuncio, malè loquor, accipitur pro nugor, blatero & absurdè loquor.
Ψευδάργυρ@.τ.ὸ adulterinum argẽtum, quod iustam bonitatem non attingit. Strabo.
Ψευδέπυρα. uide in Chiliad. Erasmi.
Ψευδίωνος. uertebra, σπόνδυλος.
Ψευδάγγελος.τ.ὸ.ὁ. falsus nuncius, falsa nuncians.
Ψευδάλιος. mendax.
Ψευδογένεσια.ας.ἡ. fictæ insidiæ.
Ψευδετεῖν. mendacia dicere.
Ψευδεπιγράφειν. librũ falso nomine inscribere.
Ψευδεπίγραφος.ὁ. falso inscriptus.
Ψευδῆ. mendaciter, falso, ψευδῶς.
Ψευδηγόρος.ὁ. ψευδολόγος.
Ψευδήκιον.ὸ. uacuum & mentitum sepulchrũ, cenotaphium, quod & κενήκιον apud Lycoph.
Ψεύδης.ους.ὁ.ἡ. mendax.
Ψευδησόδομον.ω.τὸ. structuræ genus, quando in

æquali crassitudine lapidei extruuntur parietes, ut ait Plinius.
Ψευδολογέω.μ.ήσω.π.ηκα. mendaciter dico. Actiu. accus.
Ψευδολογία. mendacium.
Ψευδολόγος. mendax, uaniloquus.
Ψευδοκλητεία. est accusatio apparitoris, qui falsũ renũciauit se quempiã in ius uocasse, ob eamq; renunciationem is qui uocatus esse dicitur, in fraudẽ deserti uadimonij incidit. Bud. Com.
Ψεύδομαι.μ.δύσομαι.π.δυσμαι. mentior. Vnde ἐψευσμένος, qui mẽtitus est. Et τὰ ἐψευσμένα uana & falso dicta. Item ut κατεψευσμένοι λόγοι à Paul. dictum est, quod Antiph. de falso testimonio dixit: sic ementitus est, de uaniloquo dicitur, & ementita auspicia per Græcorũ imitationem apud Ciceronem in Anton. Ψεύσομαί σε etiam dicunt pro fallo, frustror, & ludificor. Ψεύσομαι τ ἀληθ ῆς, aberro à ueritate. Ψεύθεις ἐλπίσιος, spe falsus. Depon. Bud. Com.
Ψευδομαντεύομαι. uana & falsa reddo oracula.
Ψευδόμαντις. falsus uates, mendax coniector.
Ψευδομάρτυρ.υρος.ὁ. falsus testis.
Ψευδομαρτυρία. falsum testimonium.
Ψευδομαρτυρεῖν. falsum testificari.
Ψευδομαρτυρεῖν ἀλῶναι, uel ψευδομαρτυρεῖν τας ἁλῶναι. falsæ testificationis conuictũ esse.
Ψευδομαρτυρεῖν. ἀγωνίζεσθαι. causam falsi testimonij dicere. Bud. Com.
Ψευδομυδία. mendacium.
Ψευδομυθῶ. mentior.
Ψευδόπυρα. falsos ignes appellabant, quibus adterritandos hostes utebantur, ut ingens exercitus esse crederetur.
Ψευδοράειν. falso lucere lumine.
Ψευδορκος.ὁ.ὁ. periurus.
Ψεῦδος.ους.τὸ. mendacium, falsum, cõmentum. Sciendum hoc nomen aliquãdo cum proprijs nominibus componi, ut ψευδαλέξανδρος, ψευδονέφων. in quibus non fallax aut mendax est intelligẽdus, sed homo omnibus modis simillimus Alexandro uel Neroni. Ita ψευδοφίλιππος, qui ob similitudinem pro Philippo falso à quibusdam habitus fuit.
Ψευδοσέλινον. luna obscura.
Ψευδοφανὴς.ους.ὁ. ή. adulterina luce splendens, ut luna.
Ψευδόχρυσ@.τὸ. aurum arte mentientia.
Ψεύσω.μ.εύσω.π.ευκα. falso. Actiu. accus.
Ψευδώνυμος.ᾶ.ὁ. falsi nominis, ψευδολόγος.
Ψευδῶς. mendaciter.
Ψεύστης.ᾶ.ὁ. mendax, uanus.
Ψέφαρος. obscurus, obnubilus, ater, apud Hipp.
Ψεφλωὶς

Ψεφλιώδης.obſcurus. Etym. homo ignobilis & obſcurus.

Ψέφος τὸ. obſcuritas,tenebræ,caligo apud Pind.

Ψέφω.curo, λυπῶ,animi anxius ſum.

Ψῆγμα.ατος.τὸ.flos æris,arena unde fit aurum, & ramentum, quaſi auream ſcobē dixeris. Item fruſtum, ſtilla.

Ψηκαλέος, ῶν,ος.ὁ.puluis,κονιορτός.

Ψηκτός ἡ.ὁ.modius.

Ψήκτρα ας ἡ.ſtrigilis,ξύστρα,ἀπάθη.

Ψηλαφάω.&

Ψηλαφέω.μ.ήσω.τ.κα.contrecto, palpo rem, obſcura uestigo, rimor, perſcrutor, propriè de fidibus effertur, chordas tractare, quaſi τὸ ψαλτήριον ἀφᾶν, teſte Euſtath. Iliad. ζ.

Ψηλάφησις.ιος.ἡ. palpatio, cōtrectatio, fricatio.

Ψηλαφητός.ἡ.ὁ.palpabilis.

Ψηλός.ὁ fructus palmæ maſculæ, quemadmodū βάλανος fructus fœmellæ. tribuunt enim huic arbori, ut alijs multis, utrunq; ſexum. Item ψῆνες, uermes quidam qui in groſſis naſcuntur, culices ficarij. Etym. uide ψήρ.

Ψηνίζομαι.ineor, quod Marcialis præcidi dixit, apud Syneſium.

Ψηστίζω.rado, polio, ξέω

Ψηχός.ἡ.ὁ.caluus.φαλακρός,rarus, ψηλός,ridiculus,iocoſus.

Ψηφὶς ἡ.ὁ.tabella abaci.

Ψήφ.ὁ ficarius culex, ut Gaza uertit in Ariſtotele, niſi legēdum ſit ψλὼ ut ſuprà, quod magis placet: pro ſturno autē aue probo ſcribi per rhō, ut & ψάρ.

Ψηφοπυρίτας ἄρτος.igne excoctus, uel ἀπόπυρος.

Ψηφὸς.ὁ.aridus, ξηρός.

Ψῆφος ἡ. Gaza in Ariſtotele uertit paſſerem piſcē, ſolea, è latorum piſcium genere.

Ψηφίζομαι.μ.ίσομαι.τ.ισμαι.cum deliberatione decerno, ſciſco, iudico, ſententiam fero. Item condemno, κατα ψηφίζομαι. Bud. Com.

Ψηφίζω.μ ίσω.τ.ικα.computo. Actiu, accuſ.

Ψήφιν.ος.ὁ.ſapiens.

Ψηφὶς ίδ.ος.ἡ.lapillus, calculus, glarea.

Ψήφισμα.ατος τὸ. iudicium, decretum per ſuffragia, plebiſcitum.

Ψηφιστής.οῦ.ὁ.ſuffragator, calculator.

Ψηφολέπης.ου.ὁ.teſſellarius.

Ψηφολογικὴ.ars calculandi.

Ψηφολόγος.ου.ὁ.ſaccularius, ψηφοπαίκτης.

Ψῆφον ἐπάγαγεῖν. cenſere, iubere, id eſt, opinari ut nunc dicunt, proponere calculum.

Ψηφοπαίκτης.ου.ὁ. ſaccularius, id eſt, calcularius. impoſtor, ut qui fallaci ratiocinatione ſcitè ac lepidè hominibus imponit.

Ψηφοφόρος.ου.ὁ. qui fert aut dat ſententiam.

Ψῆφος.ου.ἡ. calculus, hoc eſt, ratio ſiue cōputum. Item calculus, hoc eſt, teſſera, decretum, ſuffragium: & maximè ad forum pertinet, ut ψῆφον φέρειν, ferre ſuffragium & ſententiam. Sic ψῆφον τίθεσθαι, & γνώμην θέσθαι. Item προλιθόφαλα ψῆφον, & ἀναδιδόναι, pro permittere ut ſententiam dicant, apud eundem Demoſth. Erant autem duplices ψῆφοι, hoc eſt, calculi, qui cōdemnabāt, τετρωμμένα, μέλαινα, κἀναιρεῖσαι. & τὰ τρυπημένα dicebantur, rurſus qui abſoluebāt ἄτρητοι, λεῖαι, σώζουσαι, & ἐλεᾶσαι, & Aeſchini πλήρεις, adnotat hoc Commento in Demoſthen. Græc. quin & ζωγόνους dici lectum eſt mihi apud Euſt. Iliad. υ. Ἐτίζας ψήφους dicebāt, cū adæquaſſe iudices ſignificare uolebāt. Bud. ((ὅ.

Ψηφοφορία.ας ἡ.ſuffragium, apparatio

Ψηφοφορέω.calculum fero. Actiu. accuſ. Dionyſ Ἅπασαι τὸν τύλιον ψηφοφορήσουσι, Tullius omne punctum tulit, omnia habuit ſuffragia.

Ψηφῶν.ratiocinans, curans, meditatus.

Ψιλὸς.ὸν.tenuis, λεπτός.

Ψήχω.μ.ήξω.τ.ηχα.πτοιέω ξύω.placeo, manſuefacio, abſtergo. Acti. accuſ. πτοέω, ἀλφῶ, derado.

Ψιαδᾶν.ludo.

Ψιάζω.ſtillo, guttatim cado.

Ψιαθ.ος. ſtorea, ſcirpus e quo contexitur matta.

Ψιαθοπλόκοι ſtorearum contextores.

Ψιαρὸν.τὸ odorum, θυώδιον.

Ψιάς.άδ.ος.ἡ gutta, ros, ψεκάς.

Ψιθυρίζω.ſufflo, pedo.

Ψιλοβοεχία.puſtulæ genus.

Ψίλωσις, uel ψιθύρισις. calumniatores, ſuſurrones, ψίθυροι.

Ψίλωμαι ſteo, πλαίω.

Ψίθ.ος.ὁ conuicium.

Ψίθυρ.υρ.ος.ὁ.ſuſurro, murmur.

Ψιθυρίζω.μ ίσω.π ικα.ſuſurro, clàm in aurem loquor. de folijs proprie dicitur, quæ uēto inter ſe colliſa ſtrident. Neut. abſol.

Ψιθύρισμα.ατος.τὸ.ſuſurrus.

Ψιθυρισμός.οῦ.ὁ.murmur, ſuſurrus, ſtridor.

Ψιθυριστής.οῦ.ὁ.

Ψίθυρος.ου.ὁ.&

Ψιθυρός.ἡ.ὁ.ſuſurro, ſtridulus, loquax.

Ψιλαγία turma uirorum ducentorum quinquaginta ſex, ut habetur in Appendice de uocabul. militarib.

Ψιλίζω.nudo, ψιλόω. Euſtath.

Ψίλος.ου.ὁ obliquus, ſupinus.

Ψιλῖται.οἱ.leuis armaturæ milites. Euſtath.

Ψιλοκόρσης.ου qui raris eſt capillis, recaluaſter.

Ψιλομετρία ας ἡ.carminis tenuitas.

Ψιλός.ὸν.ὁ. nudus, tenuis, rarus, ſolus, paruus, uilis, imbecillis. Item uolucer, pennatus, leuis, & impoſſibilis. Etym. Ponitur & pro militeleuis armaturæ, quos Latini uelites uocant. Vide ὁπλῖται in Appendice de uocab. mil. tar.

Ψιλὸς λόγος.ου.ὁ.ſoluta oratio.

Ψιλοτάπητος.οῦ.ὁ, & ψιλοτάπισθος.ὁ. cōptiores tapetes qui uillis carent, non uilloſi.

Ψιλόω.μ.ώσω.τ.ωκα. nudo. Actiu. accuſ.

Ψίλωθρον.ου.τὸ. pſilotrum unguentum depilatorium, ἀποδλή.

Ψιλῶς. leuiter, ſimpliciter, ὀλιγαχῶς.

Ψίλωσις.denudatio.

Ψιλωτὴς.οῦ.ὁ. qui non amat aſpirationem.

Ψίμαρον, δυδλάδιον.

Ψιμμύθιον. color meretricius, fucus, ceruſa, de qua Nicander in Alexipharm.

Ψιμυθιόω.μ ώσω.π.ωκα. frico albo colore.

Ψίν. ipſis, ipſum.

Ψίναθος.ου.ὁ.caprea.

Ψινάζω. folijs defluo, φυλλορροέω.

Ψίνθιζος. flere, ciulare Max. gramm. exponit bulire, uitioſum. dire.

Ψινθιον. uile, uitioſum.

Ψιξ. χός.ὁ. qui fricat albo colore.

Ψιττάζω. paſtorū more acclamo, ψίττα enim paſtoralis acclamatiuncula eſt, ut ex Pauſan. annotat Euſtath.

Ψιττακία. muliebris calceamenti genus.

Ψιττάκη.ἡ pſittace auis Indica apud Ariſtot. quæ & pſittacus dicitur, uide Aelianum, & Oppian. & Eraſmum in prouerbio, Senex pſittacus.

Ψιττίον. buccella, mica.

Ψιττοδρίης.έος.ου.ὁ.ἡ. paſſeris ſiue rhombi piſcium effigiem repræſentans.

Ψίττον. cito, ocyus.

Ψίχα.ης.ἡ.

Ψιχίον.ου.τὸ. mica.

Ψίχω.&

Ψιχώδης.ους.ὁ.ἡ. minutus micæ inſtar, apud Eu.

Ψίω. cibo præmanſo nutrio, ἐμβρωματίζω, tenuo, ſeco, diuido, minuo. Etym.

Ψόα. lumbus, & ὀχθύτοια.

Ψογόρον.ου.τὸ. ἀλγεινόν, μεμπτόν, ἐπίψογον, turpe, reprehendendum.

Ψόγιον. fœdum, auditu indignum, flagitioſum.

Ψόγος.ου.ὁ. nituperium, dedecus, infamia.

Ψοδίον.τὸ. obliquum, incuruum.

Ψοθάλλω. ſtrepere.

Ψοθίος.ὁ. fuliginoſus.

Ψόθος. ἀκαθασία. ſcabies, caligo. & ψοβός, niger, ſqualidus.

Ψόθωρος.ου.ὁ. ſqualidus, turpis.

Ψοῖα.ας.ἡ.ψόα. lumbus.

Ψοίβος.ου.ὁ. gloriоſus, arrogans.

Ψοῖθος.ου.ὁ. cinis, ſtercus.

Ψολόεις.όεντος.ὁ. ardens, ſtatim perdens, fuliginoſus, fumoſus, quaſi ὁ ἄνθρακα ὀλλύς. Item ater, cinereus, λαμπρός, Nicand. ſchol.

Ψολοκομπία. iactantia, ἀλαζονεία.

Ψόλος.ου.ὁ. fumus, fuligo.

Ψοφέω.μ.ήσω.τ.κα. ſtrepo, obſtrepo. Neut. Vide πόπος in Ammonio.

Ψοφολιπὲς.τὸ. quæ ſtrepitum edunt.

Ψοφοδεής.ἐος.ου.ὁ.ἡ. formidoloſus, probri metuens, meticuloſus, ad omnem ſtrepitum expaueſcens.

Ψοφοδῶς. tumultuoſe.

Ψοφοποιός.ου.ὁ. ſtrepitum faciens.

Ψόφος.ου.ὁ. ſtrepitus.

Ψύα. ὁ ἰα. lumbus.

Ψυγεῖον. uas, uel locus in quo aqua refrigeratur.

Ψυγμός.οῦ.ὁ. refrigeratio.

Ψυδράκιον, uel ψυδράχιον. paulo durior puſtula eſt ſubalbida, acuta, ſimilis phlyctænis, hoc eſt bullis quę ab igne excitantur. Vide in Chiliad. Eraſmi.

Ψυδρακῶδες.κος.ὁ. in corpore macula ſeu puſtula ſub albida. Etym. puſtula ſeu exanthema corporis.

Ψυδρόν.ὸν. falſum, mēdax.

Ψύη. ſumma caro, cutis, in ſuperficie caro. Etym.

Ψυθίζομαι. murmuro, γογγύζω.

Ψῦθος.ου.ὁ. mendacium. Doricè, ut teſtatur Euſt. Iliad. γ.

Ψυθὸς ὁ. garrulus, argutus.

Ψύξαξις.κος.ἡ. inſpirans.

Ψυκτὰ. maza pauxillo aquę ſubacta.

Ψυκτὴρ.ῆρος.ὁ.ἡ.&

Ψυκτηρίδιον. uaſculum in conuiuio poni ſolitū ad uinum refrigerandum, uas pellicatum.

Ψυκτηρία nemoroſus & opacus locus.

Ψυκτικὸς.ὸν.ὁ refrigeratorius.

Ψύλλα.ης.ἡ. pulex, & genus aranei, apud Ariſtot.

Ψύλλος.

Ψύλλιον.ου.τὸ. pſyllium herba.

Ψύλλοι. Lybiæ populus, qui non ſolum ipſi non læduntur à ſerpentibus, uerum etiam ab alijs qui morſi fuerint, uenenum exugūt. Vnde diuus Hieronymus Pammachium ψυλλεὰς uocat, quòd ψύλλον quendam ageret, ſuccurrens aduerſus obtrectatorum uenena.

Ψύλλος.ου.ὁ. uide ψύλλα. apri mentula.

Ψύλωμ.ου.ὁ. fullo piſcis, ut Gaza reddit ex Ariſtot.

Ψύξις.ιος.ἡ. frigiditas

Ψυρία.ἡ. inſula iuxta Chium, quę ψύρατος etiam dicitur, unde natum adagium ψύρα τὴ δόννου ἄγοντος, de ijs qui in ſympoſio non bibunt uinum, ψύρα enim uinum nō fert. Vide in Chil. Eraſmi, Pſyrice facta.

Ψυερὸς. asper, incultus, sordidus, ab insula Psira perpusilla & ignobili.
Ψυερὸς γῆ. terra tenuis, continens.
Ψύ̓ηκτρον. τὸ. matula. Ψὐηθρον. τὸ. sputum, saliua.
Ψύ̓ω. spuo, à factitio, ut arbitror, sono. Item spiro, efflo.
Ψυχαγωγέω. μ. ήσω. τ. ηκα. consolor, delecto, oblecto animam: & generaliter pro oblecto. Ψυχαγωγῶν etiam Mercurius dicitur ἀπὸ τοῦ νεκρὰς ἀγαγεῖν. id est animas ducere, qui ob id etiã ψυχοπομπὸς dicitur. Vnde illud Maronis, Hae animas ille euocat orco. Actiu. accus. iung.
Ψυχαγωγία. ας. ἡ delectatio, solatium, recreatio, refrigerium, amœnitas. & fores metallorum ad refrigerandum & refocillandum factæ. Etym. Eſt etiam uaticinandi genus, cum animæ carminibus ducuntur ab inferis.
Ψυχαγωγὸς. ὁ. epitheton Mercurij, quòd animas deducat. Et Ψυχαγωγὸς Pitho quasi flexanima. Aliquando ponitur pro deceptore.
Ψυχέλω. refrigero. παρὰ τὸ ψῦχος, καὶ τὸ πνεῦμα ἀναψύχω. respiro.
Ψυχέριον. ὁ. animula.
Ψυχερὸς. ὁ. frigidus.
Ψυχερὸς. ὁ. frigiditas. (mango.
Ψυχέμπορος. ου. ὁ. qui homines emit & uendit,
Ψυχὴ. ῆς. ἡ. anima, spiritus, ingeniũ, pro uita apud Eurip. capitur, παρὰ σὰς ψυχὰς. pro natura apud Sophoc. ὕσις ἡ ἐμὴ ψυχὴς γεγώς. (clio.
Ψύχη. ἡ. paroxyt. à Gaza in Aristot. uertitur papi-
Ψυχὴ. ῆς. bestiola lucernis adolitãs quæ & ψώρα ἐκ φάλαινα, teste. Nicand. Schol.
Ψυχικὸς. ὁ. animalis.
Ψυχόλεθρος. pernicies animarum.
Ψύχομαι. refrigeror, frigida patior apud Apol.
Ψυχομαχῶ. ad extremum usq; spiritum pugnare, usq; ad extremã dimicationem contendere.
Ψυχοῤῥαγοῦντα. οἱ. frigore pereuntes.
Ψυχοῤῥαγῶ. frigore pereo, animo deficio, palpito.
Ψυχοῤῥοφέω. τὸν ψυχὸν ἐκπίνειν.
Ψύχος. ους. τὸ. frigus, refrigeratio, uentus.
Ψυχοτακὴς. ἐος ὁ. animum liquans. Epigr.
Ψυχοφθόρος. ὁ. lætifer.
Ψυχρόλαγος. ὁ. cursus ad frigus.
Ψυχρολογέω. frigida uerba ineptáque & scurrilia fundere, uel rem paruã multis & magnis uerb.
Ψυχρολογία. frigidus & inanis sermo. (extollere.
Ψυχρολόγος. leuis, frigidus, uanus, qui ineptis & futilibus & absurdis uerbis uti solet.
Ψυχρολουτοδυτοῦ. οἱ. frigidis utentes balneis.
Ψυχρολουτῶ. &
Ψυχρολυτῶ. frigida lauor.
Ψυχροποιητικὸς. frigus faciens, epitheton febris.
Ψυχροποσία. ας. ἡ. frigida potatio.

Ψυχροποτῶν. ὁ. frigidam potans.
Ψύχος. ους. ὁ. Psychrus fluuij nomen, parox. Cyrill.
Ψυχρὸς. ὁ. ὁ. oxytonum. frigidus. Vnde & pro absurdo ponitur, nec plausu excipiendo, sicut frigidus Latinè aliquando pro imbecilli.
Ψυχρότης. frigiditas. usurpatur etiam eo modo, quo frigus Latinis, cum pro risu & gratia uel fauore sperato res in diuersum exijt.
Ψύχω. μ. ύξω. τ. υχα. τὸ. Ψυχέλω. frigefacio, post calorem recreo, flo, uentum facio, & uiuifico, animo & inspiro. Etym. Actiuu. accus.
Ψῦω. uox rusticorum apud Iones. Item uerbum pro tango, attenuo, scindo, uro.
Ψῶα. ας. ἡ. malus odor. Etym.
Ψωλαρὲον. τὸ. squallidum.
Ψώλη. ης. ἡ. lingua.
Ψῶλα. ας. ἡ. malus odor. Etym.
Ψώλια. inferior panis crusta.
Ψώλιον. ὁ. τὸ. mica aut crustula panis nimium assati, quòd & ἀπάραχος. Eust.
Ψωλὸς. ἡ putris, malcolentia.
Ψωΐλος. liquidum excrementum, fœtor, situs, inquinamentum.
Ψωΐτης μύελος. spinalis medulla, quæ & νωλαῖος, & ῥαχίτης, apud Gal. lib. 5. de locis affectis.
Ψωλὴ. ης. ἡ. mentula.
Ψωλήκυθος. ὁ. ὁ. nulla re dignus.
Ψωλὸς. ὁ. ὁ. sine præputio, herniosus. Item ustus torris, titio, fax ardens, apud Eustath. Etym.
Ψώμη. ης. uermiculus segetis radices depascẽs.
Ψώμιγξ. ιγγος. linteolum, σφήκωμα, strophium quòd carnes à depastione de fœdationeq; cul- (cum tutatur iniectum.
Ψωμίζω. ῶ.
Ψωμίζω. μ. ίσω. τ. ικα. non est simpliciter nutrio, sed indulgenter pasco, ueluti minutatim instipato pane, ac frustillatim cõscifo cibo, id quoq; apud nonnullos fit erga eos quibus fauent in conuiuijs. Actiu. accus. mansum in os infero, inesco apud Aristoph.
Ψώμιον. ὁ. τὸ. buccella, offula panis intincta iuri.
Ψώμισμα. ατος. τὸ. nutritio, mica panis.
Ψωμοιτῶλακες. οἱ. parasiti.
Ψωμόλεθρος. uorax, πολυφάγος.
Ψωμοποιὸς. faciendi iuris artifex.
Ψωμὸς. ὁ. ὁ. massa panis, frustum, buccella.
Ψώρα. ας. ἡ. scabies, non omnino dissimilis lepræ, nisi quòd ψώρα magis in summa pelle uersetur, lepra uero altius penetret. Est & ψῶρα bestiola quæ in lychnos ardentes inuehitur, dicta pyrausta, alio nomine & φαλαινα, test. Eust. & Nicand. Scholiast.
Ψωράλεος. ὁ. ὁ. scabiosus.
Ψωρίασις. ψώρα.
Ψωτικὰ. ῶν. medicamenta contra scabiem.

Ψυχῶ.

Ψωριῶ. scabie laboro.
Ψωροπέπλος. οἱ. piscículi uiles.
Ψώρος. τραπεζίτης.
Ψωροφθαλμία. oculorum scabies, scabra lippitudo, palpebrarum prurigo & scabies.
Ψῶσαι calefacere.
Ψῶχος. terra arenosa.
Ψωχώλης. ες. ὁ. ἡ. scabiosus, scaber.
Ψώχω. μ. ώξω. τ. υχα. τὸ. confrico, in minutas partes seco, tero, attenuo, lauo, polio, commoueo. Actiu. accus.

Ω.

cum circunflexo aduerbium est uocandi, sed ὦ cum acuto dolendi (ut habet Cyrillus) & ponitur sine casu. Gregor, ὦ τίς ἑορτημίας ὀλιγάρετται τῶν ἡμετέρων σύγχυσιν; Sic Vergil. O quæ iam satis ima dehiscat Terra mihi? Interdum cum genitiuo, ut ὦ τύχης, ὦ ἡ ἐμοῦ ἀθλιότητος. Aliquando est admirantis, ut ὦ πῶς θεῶν ἡ συμφορᾶς, id est (ut Cic. inquit) O dij immortales, rem miserã & calamitosam. Greg. ὦ τοῦ θαύματος, O rei miraculum. Iungitur & recto. Iulianus ad Liban. ὦ λόγος, ὦ φρενός. Interdum uenit subaudiendum. Plato de Rep. 6. ἄπολλον δαιμονίας ὑπερβολῆς, pro ὦ ἄπολλον. Bud. Com.
Ὦ. ideo, quapropter, suo.
Ὠάδη. ea ratione qua.
Ὠγαθὲ. ὁ amice, socie charissime. In utroq; numero inuenitur.
Ὦ. sum, unde ὤς ἦον, pro quo ἦω dicunt Iones, sed inusitatum utrunq;.
Ὠα. ας. ἡ. fastigium, & ὦα. τὰ. domicilia, οἰκήματα. Eust.
Ὠα. ora, uestis, reno, pellis ouina. Suscribitur autem ι, quia ab οἴα fit, quod ouem significat.
Ὠαναβρὸς. ὁ. mollis.
Ὦας. auris. & ὠάσω audiam, ὠύσω.
Ὠβάτης. α. contribulis.
Ὠβή. tribus.
Ὠγαθὲ, pro ὦ ἀγαθὲ. ὁ bone.
Ὠγυγῶν. Priscus deus.
Ὠγυγίδαι. οἱ. prisci, quasi ab Oceano prognati, ab ὠγὴν.
Ὠγυγίδην.
Ὠγύγιοι. prisci, antiqui.
Ὠγὴ. ἡ. pagus, phalangis pars postrema.
Ὠγὴν. oceanus.
Ὠγμός. clamor, faustus & secundus cum uoluntate auxiliandi, uel suffragium dandi.
Ὦγον. aperiebam. Etym.
Ὠγυγία. ἡ. insula Calypsus, ab Ogygo uetustissimo Thebanorum grege.

Ὠγύγιον. priscum, antiquum. Vide in Chil. Eras. Ogygia mala.
Ὤγυρος. ὁ. rex antiquus Thebanorum, à quo portæ Ogygiæ dictæ sunt.
Ὤγυρις. stagnum.
Ὧδε. olui, ab ὄζω.
Ὧδε. hic, huc. sic, hoc modo, nunc Etym. ὧδε εἰπεῖν, sic dicam, ut breuiter dicã.
Ὧδε κἀκεῖσε. huc & illuc.
Ὤδεε. tumuit. à uerbo οἰδῶ.
Ὠδεῖον. ου. τὸ. locus ubi cantatur, choro & symphoniacis destinatus, Cæl. lib. 15. cap. 12. Locus in Theatri formã coactus, in quo poëmatia sua recitabant rhapsodi & poëtæ periculũ facturi, possent ne aures illa iudicum sustinere.
Ὡδέπως. sic, quodammodo, isto modo, hoc modo, ad hunc ferè modum.
Ὠδή. ῆς. cantus, ab ἀοιδή, α & ο mutatis in ω, cum iota subscripto.
Ὧδε ὧδε, hoc loco, ὧδέ, sic, hoc modo.
Ὠδικὸς. ὁ. canorus.
Ὠδικώτερον. canorius.
Ὠδὶν. ῖνος. ὁ. dolor partus.
Ὠδινῶ. μ. ινῶ. doleo in partu, parturio. Accipitur simpliciter pro doleo. Interdum pro tumeo.
Ὠδὶς. ῖνος. ἡ. parturigo, ut Gaza uertit ex Aristot. uexatio partus.
Ὠδὸς. ἀοιδὸς. cantor.
Ὠδύρομαι. irascor, doleo, ἄχθομαι.

Ω Ε.

Ὠέ. aduerbium dolentis.
Ὠε εἰρ. clamare, admirari, cum admiratione o exclamare, Aeschyl, Eust. Il χ.
Ὦ ἥδὸς. pro ὦ ᾠδὴ.
Ὠή. est aduerb. uocantis. Etym.
Ὠήθην. putabat. à uerbo οἴομαι.
Ὠθέομαι.
Ὠθέω. μ. ήσω. π. ηκα. expello, impello, impressionem do (ut dixit Liuius) pungo, obijcio. ὠθοῦμαι tamen interdum passiuè accipitur, ὤθω.
Ὠθίζεσθαι. dicuntur qui conferta turba confligũtur, uel in prætorijs, & ædibus magistratuũ summam Reip. tenentium, Synes. πυλαμωνίῳ, & Luciano. Et idem, βαβαὶ ὡς πλήρης μὲν ἡ αὐλὴ ὠθιζομένων, &c. audito præconio præmiũ pronunciante. quoniã uero in huiusce modi protrusione, & nixu conflictante solent homines interdum altercari & rixari, ideo factum est, ut pro discrepare & uerbis cõtendere ponatur, & in unam sententiam conuenire non posse, Herod. in Thal. Ponitur etiã pro irruere & irrumpere in locũ periculosum, Gregor. 2. cont. Iul.

& apud eundem, πῶς τὸ ξίφος ὀθίζεσθαι. id est, in gladium uel uenabulum sese obtrudere, in aduersum mucronem obniti.

ὈΘίζω. uexo, concutio, uiolenter tracto. Budæus Com. ab ὠθίζω dicitur.

ὈΘισμός. ὁ. impulsio, & turbulenta altercatio inter se discrepantiũ, Luciano. Gregor. pro conflictatione plebis miscellaneæ posuit, de pugilibus proprie dicitur, qui antagonistam deijcere moliuntur, Plutarch.

Ὀϑομαι.

Ὀ"ϑω. μ. ὤσω. π. ὦκα. idem quod ὠθέομαι, & ὠθίζω, Vnde ὥστε ἁπτὰ τῶν παλαγχνων, pugione confodit.

ΟΊα. fimbria, extremitas, pellis ouina, molle.

ΟἼγνυμι patuerunt. ab οἰγνύομαι. (stia.

ΟἼϑτο. apud Hom. Odyss. υ. pro moliebatur, meditabatur.

Ω"ἴξε. aperuit ab οἴγω, οἴξω, aperio.

ΟΚα, pro ὠκέα, siue ὠκεῖα syncopa. celeriter.

ΟὨκέως. celeriter.

ΟὨκεανός. oceanus, mare ambiẽs orbem ter (rarum.

Ὠκίλλη. άς. inaures.

Ὠκιμοειδὲς. ocimastrum herba.

Ὤκιστα. uelocissimè.

Ὠκιστος. ὁ. uelocissimus.

Ὠ κεμβάζω. perturbo, tumultuor, milito.

Ὠκειόωντο. exasperabantur.

Ὤκτειρε. misertus est, ab οἰκτείρω.

Ὠκύαλος. ὁ. uelox in mari. epitheton nauis.

Ὠκυβόης. ἐος, ὁ. ἡ. celeriter ad cõserendum manus ueniens, ταχυμάχης.

Ὠκύθοον. τὸ. trifolium herba, à nascendi celeritate, ut uidetur, ducto nomine.

Ὠκύμολος. ὁ. statim proficiscens.

Ὤκυμον. τὸ. ocymum herba, à celeritate nascendi sic appellata.

Ὠκύμορος. ὁ. cito periturus, cito afferens perniciem. Vide in Chiliad. Erasmi.

Ὠκυόω. accelero, ὀξύω.

Ὠκυπέτης. ὁ. celeriter uolans.

Ὠκύπορος. fluuij aut nauis epitheton, quòd celeriter uel rapidè feratur.

Ὠκύπους. οδος. ὁ. ἡ. celer pedes.

Ὠκύπτερα. τὰ. pennæ.

Ὠκύπτερος. ὁ. celeriter uolans, pernix.

Ὠκύῤῥοος. celeriter fluens.

Ὠκύς. ὺος ὁ citus, ὀξὺς, ταχύς.

Ὠκυσιμὸς ὁ. citus, cito apparens.

Ὠκύτης. celeritas.

Ὠκυτόκιον. medicamentum paratum accelerans.

ΟΛαξ, pro οὖλαξ. sulcus.

ΟὨλένρανα. id est ὁ ἀγκὼν, apud Suidam: & ὠλένρανον, ὁ ἀγὼν apud Hesych. Sunt

qui ὠλένρανον lacertum interpretantur, Theodorus apud Aristotelem, gibber.

Ὠλήγησ. ἡ.

Ω"λενος. ὁ. ulna, manus, palma. ἀπὸ τοῦ λί αὐτῶν ὁλάδης τὰς προξένους, τετέτη πλήρωται.

Ὠλεσίκαρποι. arbores infructuosæ. Epitheton salicum, uel quòd fructus citò amittãt, uel quòd steriles faciat fructus epotus, frugiperdas cum Plinio dixeris.

Ὠλεσίουροι. οἱ. nepotes, decoctores, asoti.

Ὠλίγμη. ἡ. minima. ponunt Attici, & pro nictatione significat & flatum & exilem spiritũ, & umbrã. Etym. Itè rugæ palpebrarũ apud Athenien.

Ὠλιγιᾷν. nutare capite, dormire, νυστάζειν apud Græcos.

Ὠλίγιος. ὁ. paucus. Etym. exiguus, ἀναιδὲς.

Ὠλιτόφρων. ονος. ὁ. ἡ. demens, emotæ mentis.

Ὤλλος, pro ὁ ἄλλος. alius.

Ὠλὸξ. sulcus. pro eo magis in usu est ἄλοξ.

Ὠλόκρανος. ὁ. gibber, pars corporis.

Ὠλόκυμον. τὸ. asperum, arduum, obscurum.

Ὠλόκυος. malus, obscurus, longus, acutus, magnus.

Ὠλόϊσε pro ὦ λῷστε, id est ὦ βέλτιστε, ὁ optime, Suidas.

ΟΜαδὶς. in humeris.

ΟὨμαλθὲς. τὸ. ulcus ante tempus in cicatrice inductum, adhuc quasi crudum.

Ὠμαχθὴς. ὲος. ὁ. ἡ. onus humeris imponens.

Ὤμβρος. ὁ. malus, miser.

Ὠμήλυσις. hordeacea, polenta, siue farina. ὠμήλυσις, & ὠμὴ λύσις. diuisim, dicitur omnis in uniuersum farina cruda nulla re alia admixta, differt ab ἄλφιτον, id est, polenta, quę teste hordeo (fiebat.

Ὤμυν. putabam. ab οἶμαι.

Ὠμπρωσε. contingit, concurrit, obuiauit.

Ὠμηστῆ. crudeliter.

Ὠμηστὴς. ὁ. ὁ. cruda comedens, crudis uescens. & de rationalibus quàm irrationalibus dicitur. Bud. Com.

Ὤμηστος. ὁ. ὁ. ἡ. crudelis.

Ὠμιαῖα. ἡ. humeriarius neruus, ut Gaza uertit in Aristotele.

Ὠμίας. qui repandis est humeris, εὐρύσθρνος.

Ὤμιλος. ὁ pauper.

Ὠμίλω. μ. ίσω. σ. ιπα. excludo.

Ὠμιλῶ. τὸ. ἐπίρρ. conuersabatur.

Ὤμιλλα. ludi genus quoddam, in gyrum seu foueam agitata nux, si immanserit, uictoria parabatur. Suid. (tur.

Ὠμοβόϊνος. ὁ. ὁ.

Ὠμοβόϊος. ὁ. ὁ. ex pelle bubula cruda factus. Sic uocant eos, qui in prima iam senectute sunt.

Ὠμοβάρος. ὁ. ὠμοφάγος. ὠμηστής.

Ὠμογέρων. qui immature canescit, uel cui iam scuescenti

nescẽti nondũ canescunt capilli, uictus & ualidus senex, crudus adhuc, & quem nondum decoxit senectus. Vnde Verg. Sed cruda deo, uiridisq; senectus.

Ὠμοδαϊκτὸν. τὸ. quod crudum absumitur lanienaturque.

Ὠμοδαίκτων. dilaniatus.

Ὠμοδάλεκτος. ὁ. ὁ. crudus, ὠμός.

Ὠμοθετέω. μ. ήσω. π. ηκα. humeris impono, cruda pono. Actiu. accus.

Ὠμοιαί. ὰ. ὁ. humerarius.

Ὤμοι pro οἴμοι. heu indignãtis aduerbium, & dolentis. ὤμοι ἐγὼ ἀλλὸς, nouè dicitur, receptius est ὤμοι τῷ ἀλλῷ, heu me miserum.

Ὤμοι. Aeolicè pro ὅμοι. similis.

Ὠμοπρατὴς. ἐος. ὁ. ἡ. fortis humeros.

Ὠμοπυδὲς. de præstantia scapularum & torositate superbire, quale illud, Magno se robore iactat.

Ὠμόλινον. ὸ. sudarium tonsoriũ, quod humeris circumponitur, inuolucre uocat Varro.

Ὠμοπλάτου. ossa duo quæ utrinque à ceruice ad scapulas tendunt, à Latinis operta scoptula dicta. Cels. cap. 1. A' Theodoro in Aristotele uertuntur scapulæ.

Ὠμοργὸς. ὁ.

Ὠμοργός. ὸ. ὁ. durus, acerbus, χαλεπός.

Ὤμορεν. suspirabat, lugebat.

Ὦμος. ὸ. ὁ. humerus, ut Gaza reddit in Aristot. μετάφρενον. penanflex.

Ὠμός. ὸ. ὁ. oxytonum. immaturus, crudus, acerbus, crudelis.

Ὠμόσιτος. ὸ. ὁ. cruda comedens.

Ὠμοσαρκὲς. τὸ. qd crudũ & recens discerpitur.

Ὠμοτάριχος. salsamentum. Dioscor. sic interpretatur. σαρξ ὀπὸ θύννου τεταριχευμένη.

Ὠμότατα. crudelissimè.

Ὠμότης. ητος. ἡ. crudelitas, ἀπανθρωπία.

Ὠμοτοκεῖν. fœtum immaturum parere, abortum facere.

Ὠμοτόμω. μ. ήσω. crudum nec dum maturũ apostema seco.

Ὠμοφαγία. ας. ἡ. uisceratio.

Ὠμοφάγος. ὸ. ὁ. ὠμόσιτος. crudis uescens.

Ὠμόφορος. idem.

Ὠμόφρων. ονος. ὁ. habens crudam mentem.

Ὠμύς. genus testudinis quam lutariam uocant, ut Gaza uertit in Aristot. aliàs ἐμύς.

Ὤμωξεν. plorauit, ab οἰμώζω.

Ὠμωμοκότες. οἱ. à Demosthen. dicuntur iudices, quasi iurati.

Ὠμῶς. crudeliter.

ΟΝ. Ionicè & Doricè pro οὖν, igitur. Sæpe apud Herodot. non solum πῆ ἐλκω, sed etiam inter præpositionem & uerbum compositum interponitur, ut lib. 2. οἱ δὲ φέρον τοὺς τὰς ἀγορὴν ἀπ' ὧν ἔσυτο, αὐτὶ τοῦ ἀπέδοσαν. Bud. Com.

Ὠν οὖτοι πλεῖστοισιν ὀργίζεσθαι. apud Lys. pro ὑπὲρ ὧν. Sic ὧν ἔπαθεν ὀργὴν ἔχει, apud eundẽ Bud. (Com.

Ὦναξ, pro ὦ ἄνακ. ὁ rex.

Ὠνάσια. τὰ. medicamenta auricularia.

Ὤναθ. adiutus est.

Ὠνειρωγμός. insomnium.

Ὠνέομαι. μ. ήσομαι. π. ώνημαι. emo, Atticè p ὤνημαι. Depon. acc. uel genit. qui partẽ rei significat. Ammonius distinguit ὠνήσασθαι ab ἀγοράσαι.

Ὦνερ pro ὦ ἄνερ.

Ὠνέλιαω. μ. άσω. emo.

Ὠνόβων. mouebant & circumagebant, Thucyd. à uerbo ὀνοβάω. ut Aelius Dionys. annotat, dictũ ab asinis molam trusatilem agentibus.

Ὠνέω. uendo, fruor.

Ὠνή. ῆς. ἡ. emptio.

Ὤνησαν. iuuerunt.

Ὄνησις. actio, emptio, salus, utilitas, indignatio.

Ὠνητὸς. ὸ. ὁ. uenalis.

Ὤνθρωπε pro ὦ ἄνθρωπος, Atticè.

Ὤνια. loca opportuna.

Ὠνιος. uenalis, πρόσιμος, ὄνιος.

Ὦνος. ὸ. ὁ. precium, emptio.

ΟΟιδή. τὰ ouata.

ΟὨοειδὴς. ἐος. ὁ. ἡ. ouiformis.

Ὠόν. ὸ. ὁ. ouũ. οἷον τὸ οἰόν. μόνον χαρίεντα. Etym. τὸ λευκὸν ἢ ὠὸς, albumen oui: τὸ ὠχρὸν ἢ ὠὸς, uitellus, ut Gaza uertit ex Aristot.

Ὠρ. fimbria.

Ὠόπ, & ὠοπόπ. acclamatio nautica, ἐλαπινὴ ἐπίφθεγμα ὡς πλοίῳ, ᾗ κέλευσμα τῶν ἐρετῶν ἐστὶ καταπαῦον τὴν κωπηλασίαν. Bud. Com.

Ὠοσκύφιον. ὸ. ὁ. poculum quoddam oualem figuram preferens, apud Athenæum lib. 11.

Ὠοτόκα. τὰ. ouipara, ut Gaza uertit ex Aristot.

Ὠοτόκια. ας. ἡ. partus, generatio oui.

Ὦ ὄτ. heus tu.

Ὠοφυλακῆ. custodit oua.

ΟΠάζομαι. uideo, speculor.

Ὤπασε. dedit, donauit.

Ὤπερ. tanquam. Etym.

Ὤπθν. oculi.

Ὠπία. gens, quæ iuxta Indum fluuium habitat.

Ὠπόλος. ὁ. ἀπόλος.

Ὤπόποι. heu, papæ, indignantis, dolentisq; aduersum, at at, sunt qui interpretãtur, dij boni, aut proh deos, πόποι enim dicitur dij quasi ἔποποι, id est, rerum humanarum inspectatores.

Ὡρα. ας. ἡ. cũ aſpiratione. Cyrillus & Ammonius.

Ὥρα. ας. ἡ cũ aſpiratione. pulchritudo, decor, forma, uenuſtas, hora, & cura, quarta pars anni. Etym. ὥζαι item dicuntur quatuor partes anni, ut uer, æſtas, autumnus, hyems. Et ſine adiuncto plerunq; pro uere ponitur. Vnde & ὡραῖος formoſus ad ſimilitudinem ueris. Galen. ait ſic appellari tempus id, quo exoritur canicula, quod eſt (inquit) ferè dierum quadraginta. Sunt & ὥραι portarum cœli cuſtodes apud Homerum. Item famulæ Solis deæ pulchritudinis. Item maturitas quædã & temporis opportunitas, unde Philoſtrati illa phraſis lib. 2. de Apollonij uita, Ἡ γαστὸς ὥρᾳ ἀγάσονς, maturo iam fœtu, appetẽte partu. Πρὸ ὥρας, uide πρὸ μοίρας apud Ammonium.

Ὡρα ἵα γάμε. puella matura uiro.

Ὡραΐζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. delicior, comor decore, conſpicuus ſum, decorem oſtento, rotor. De pauone dicitur, cum ſemetipſum admiratus caudæ pennis gemmantibus perregit.

Ὡραΐζω. orno, καλλωπίζω.

Ὡραιόμυθ. formæ exornandæ ſtudioſus.

Ὡραῖον. ὀ. fruges, fructus tempore ſuo collecti. Item quæ uigent nec pulchritudine carent ὡραῖα dicuntur. Sed & ſacra ὡραῖα dicuntur. πὰ καθ' ὥραν σωτελούμενα, id eſt opportunè obita, ſacra tempeſtiua. Et ὡραῖα θυῆν, frugum offerre primitias. Dies quoque feſtus eadem dicitur appellatione.

Ὡραιοπώλης. ου. ὁ. qui fructus æſtiuos uendit, & ſalgamma.

Ὡραῖος. α. ὁ. pulcher, iuuenis, maturus, ſpecioſus, tempeſtiuus, in uigore conſtitutus. Et omnes fructus æſtiui ὡραῖοι uocantur.

Ὡραιότος. ητος. ἡ. decor, maturitas, tempeſtiuitas.

Ὡραϊσμός. ornamentum, pulchritudo, καλλωπισμός.

Ὧρακα. uidi, præt. perf. eſt à uerbo ὁράω. ſed Attici literam addunt & ἑώρακα proferunt, ſicut ὦσμαι, ἔωσμαι, ὤνημαι, ἐώνημαι.

Ὡρακιάω. palleo, ὠχριάω, animo deficio, curis macer or, ἐκλύομαι, expalleſco, deficio, præſertim in balneis, ubi cum pallore uertigo oboritur.

Ὡρακίζω idem.

Ὥρανα. ἡ hirundinum nidus.

Ὡρανισήρ. ῆρος. uinculum lorum.

Ὡργασμύθ. ſubactus, molitus, paratus.

Ὡργάω. furo, efferor, ad libidinẽ incitor, appeto.

Ὡργυιωμένος. panſus, extenſus, ἀπὸ τ' ὀργυιᾶς. apud Lycophr. φώσωνας ὠργυωμένους, carbaſa expanſa, & uento tumefacta.

Ὧρεα. montes: pro ὄρεα Doricè ſiue Ionicè.

Ὡρεόλεσμος. ὁ. funiculus contortus ex defectis ariſtis ad conſtringendos Cereales manipulos, qui & ἀλόλεκτον. Euſt. Iliad. σ.

Ὡρεόθα. ἡ. uide Etym.

Ὡρείολης. ὁ. gentile nomen, uel proprium. Etym.

Ὡρείτης, ſiue ὠρείτυς. gentile.

Ὡρεός ciuitas, Euboeæ.

Ὧρες ab ὅαρ. mulieres. ab ὁμῦ ἀρυρῶαι τοῖς αὐλῶσι. turres munitæ. λυσιτελοῦντες, tutores.

Ὡρέω. μ. ήσω. ω. ηκα. cuſtodio, curo. Actiuum. accuſatiuo.

Ὡρέων. Ionicè pro ὡρῶν. temporum.

Ὡρημα. cura, cuſtodia.

Ὡρήσω. cuſtodio.

Ὡρητύς. cæcitas, τὠήρωσις.

Ὡρθρείζ. mane ſurrexit.

Ὡρια. ας. ἡ. maturitas.

Ὡριεῖς ἀφοι. οἱ hiſtorici qui cuiuſq; anni res geſtas deſcribunt.

Ὡρίζω. dormio, curo, conuerſor, colloquor.

Ὡρικία. ἡ. regio Ionica, aut mulier ex ea.

Ὡρικός. οῦ. ὁ. uigor in tempore perfectæ ætatis, pulcher.

Ὥριμ. ὁ. ciuitas in ſinu Ionico. Vnde ὡρίκιος. Orici ciuis.

Ὥριμ. α. ὁ. maturus.

Ὥριος. α. ὁ. temporaneus, in tempore factus, matu (rus.

Ὥριτο. definitus eſt.

Ὥριος. optimus: pro ὁ ἀρῖς lingua Bœotica, α in ω conuerſo.

Ὡρίων. ωνος. ὁ. Orion, ſignum cœleſte, apud Proclum de ſphæra. & ὡρίωνος ποτιμός, apud eundem, nomen ſyderis, ſed ὡρίων, cum aſpiratione, nomen eſt auis apud Aelianum.

Ὡρίως. aduerb. κατὰ καιρόν.

Ὡρκύπτα. πὰ quæ extuberant, atq; eminent.

Ὥρμαιν. concitauit.

Ὡρμώθ., pro ὡρμημένος participium præteriti perfecti paſſiui, ab ὁρμάω.

Ὧρμοι. diuerticula.

Ὡρνύω. μ. ύσω. aoriſt. ὦρσα. concito, commouco, impello, ὁρμάω, ἀνεγείρω.

Ὡρογραφίαι. annales.

Ὡρογράφοι. hiſtorici, qui annales ſcribunt. ὥρος enim annus eſt.

Ὡρολογῖον. τὸ quo horas metimur inſtrumentũ. Etym. horologium.

Ὥρουθ. aduentabant.

Ὥρορα. impuli, agitaui, impulſus ſum: pro ὤρορα.

Ὧρος. ſol apud Aegyptios, unde horarum nomen defluxit. Hinc γνώμονοι apud Homerum. niſi quis ab ὥρη formare malit. Significat etiã uer, ætatem, autumnum, hyemem, & annum. Annales quoque ὧροι uocant.

Ὡροσκώπα. πὰ. uaſa quibus commonſtrantur horæ, quæ & ἡλιοτρόπια uocitata interim reperiuntur, ſi ſolis & umbrarum ratione conſtent. Laërtius ab initio libri ſecundi ſcribit Anaximandrum fabricaſſe horoſcopia. Apud eundem circa finem libri 6. in Menedemo: Diogenes cuidam oſtendenti ſibi horoſcopion, utile ſanè inuentum ait, ne priuemur cœna.

Ὡροσκοπία. ας. ἡ. huiuſmodi ſcientia.

Ὡροσκόπος. qui rationem horarum obſeruat. Eſt etiam natalitiũ ſydus, id eſt, quod conuerſione cœli oritur eo momẽto, quo quis naſcitur, qua ſi horæ natalitiæ notatio, quod etiã δίημα uocatur & γένεσις, & à Latinis genitura.

Ὡροσκοπτάδη. οἱ. explorantes horas.

Ὧρσα pro ὦρσε, ab ὀρύω. concitaui. Aeolicæ.

Ὧρσεν. Ionicè pro ὦρμησεν. fecit impetum.

Ὧρτο. pro ὥρμηθ, ab ὄρομαι, impulſus eſt.

Ὡρτός. ara.

Ὡρυγή. latratus, uociferatio, tumultus.

Ὡρυθμός. ὁ. ululatus, planctus, apud Q. Calabrũ.

Ὡρύομαι. μ. ύσομαι. ω. υμαι. rugio, latro, ululo: & proprie luporum eſt. Depon. abſol. Vide φωνεῶν. in Ammon.

Ὡρυόμενθ. α. ὁ. ciulatus.

Ὡρύχιος locus Atticæ.

Ὡρύχιθ. illic habitans.

Ὡρύω. lugeo, ſicut ὀρύομαι.

Ὥρφωσεν. pro ὠρφάνισεν, orbauit, apud Sophocl.

Ὡρχεῦθ. ſaltabant. Doricè ab ὀρχέω.

Ὥρχμενος. pro ἀρχόμενθ. auſpicator.

Ὡρωπός. ὁ ὁ. uel ἡ. Oropus urbs Macedoniæ. Sunt autem multæ urbes ſub hoc nomine. nam alia eſt Bœotiæ, de qua Euphorion: alia Euboeæ, de qua Ariſtoteles: tertia in Syria, de qua Polyhiſtor: quarta in Argo: quinta in Theſprotia.

Ὡρώρα. excitabatur, ab ὄρω. Eſt autem prætpluſquamperf. ab ὄρωρα.

Ω Σ. ut, ſed late patet. nam aliquando ſimilitudinis eſt, & ponitur pro quemadmodum, uel ſicut, ueluti, tanquã, ſic, inſtar. Aliquando pro quàm, quantum, quatenus. Sed illud Ariſtot. ὡς αὐθρώπινον, id eſt duntaxat ut humanus captus, pro humana conditione, ut ſunt humana. Aliquando pro ſi, etiamſi. Aliquando pro etenim, quandoquidem, ſiquidẽ. Aliquando pro utiq;. Item pro quamobrem, & pualde, maxime. Aliquando pro poſtquàm, poſteaquàm, ſtatim, ex quo primum, ut ὡς τάχιστα ἦλθεν. Simul atque uenimus. Sic Cicero, Vt ſemel exiuit, omnes peragrauit inſulas. Aliquando pro circiter. Aliquando παρέλκει, & ornatus tantum gratia ponitur, neq; quicquã ad ſenſum facit, quemadmodum Vt apud Lati

nos. Cic. Inuitus feci, ut C. Flaminium ejicerem: pro, inuitus eieci. Ponitur & Atticè αὐτὴ τὴ πῶς. Iungitur & ὡς cum ὅτι, ut ὡς ὥτι πλεῖσον χρόνον, ὡς ὅτι λευκότατθ, ſanè quàm candidum, & perquàm album. Item cum σφόδρα, ut ὡς σφόδρα Platoni, ſicut perquàm Latinis. Nonnunquam cum infinitiuo iunctum pro ὥστε ponitur. Et aliter cum infinitiuo apud Platonem de Rep. 6. δυθὺς ἔν ὡς ἰσθῆν χὴ ἀγαθων. id eſt, ὡς εἰσθεν τάχιστα ὁ ἀγάθων. Sic Cicer. pro Cluentio, Hic iudices ridere, ſtomachari, atque acerbe ferre patronus cauſſam ſibi eripi. Iungitur etiam cum ſuperlatiuo ut ὅτι. Xenophon, ἐγὼ δὲ ἐβουλόμην σε ὡς λαμπρότατθν φανῆναι. Subiungitur etiam ut ὅσον. Plato, ὑπερφυῶς μὲν ἔφη ὡς βούλομαι, magnopere (inquit) cupio. De his & alijs mox ſequentibus ex ὡς locutionibus copioſe Bud. Com. Varias huius particulæ ſignificationes cũ teſtimonijs poëtarum uide in Appendice lexici.

Ὡς, cum accentu acuto ſignificat ὅπως. Inde ἔστιν ὡς, pro quodammodo, quadantenus, ſic dicitur, ut ἔστιν ὅτε τρόπον, quod idem ſignificat.

Ὡς ἀληθῶς. ſanè, reuera, perquàm uere, certè.

Ὡς ἄν. interdum idem quod ἵνα. Xenophon, ὡς ἂν ἥκιστα ἐξαπατῶτο. Et apud eundem pro quonam pacto. λαιρὸς δὲ γράψαι ὡς ἂν ὀρθότατα ἑκατέρῳ χρῶτο. Et ὡς ἂν ἄριστοι αὐτοί οἱ ἵπποις χρῶιντο. Sic Gregor. ὡς ἂν Ἡ σοφίας βάθθ μὴ ἀγνοῆς, id eſt ἵνα μή. Ponitur etiã ὡς ſicut ὅπως ſiue ἄν, διαπορηματικῶς & ἀνθυποπτάντως. Ὡς συμπεσόντ' ἂν ὦν τὸν γῶν, aliquò utiq; ruiturum, ἀντὶ τθ ὡς συμπεσόντ' ἂν ἄλλως. Interdum accipitur pro donec.

Ὡς ἂν ἔπυτις. ut dicitur.

Ὡς ἂν ἄλλως. utcunq;, aliter.

Ὡς ἂν τύχοι. quoquomodo, utcunq;.

Ὡς ἁπλῶς εἰπεῖν. ut ſummatim dicam.

Ὡς γὰρ ἀπεῖν ἁπλῶς. ut uno uerbo dicam.

Ὥσγε, præut, prout. ut ὥσγε πθθδ' ἐγὼ Φο. prout dudum fuit, & ὥσγε νῦν οὖν τῶν ἀδιωάων χρόνων. Sic Cicero, At hi quidem ut Athenienſiũ ſecula numerãtur, adoleſcentes debent uideri.

Ὥσγε καθ' ἡμᾶς, ut temporibus noſtris.

Ὡς δὲ ἀληθῶ λόγω. reuera.

Ὡς ἐγγύτατα. quàm proximè.

Ὡς εἰπώσαι. ut conijcere licet, ut conijciendum eſt.

Ὡς εἰπεῖν, ut ita dicã, ut eo uerbo utar. Aliquando extenuantis eſt pro ferè, propè dixerim:

Ὡς εἶπόν. cum dicto, ſic loquutus.

Ὡς ἔχε. quantum potuit.

Ὡς ἔχον. ita ut eram.

Ὡς ἐμοί. mea ſententia. ſubauditur δόκει.

ὡς ϝῆι. quantum possibile est.
ὡς ϝὸ ϐοσάτω. interea.
ὡς ἔοικε. ut uidetur, nempè, certè.
ὡς ἐξέσιϝ. quantum fieri potest.
ὡς ἐπ' ἐχθάλόγου. ut fertur.
ὡς ἐπὶ πᾶϝ. in uniuersum.
ὡς ὧν ἐπὶ τὸ πλέοϝ. ut plurimum, ferè.
ὡς ἔπου ἐπεῖϝ. ut ita dicam, ut paucis dicam.
ὡς ἔτυχε. ut contigit, temerè, & cuiuis.
ὡς ἔχω. statim, ϐυθέως.
ὡς κατὰ τὸ μέγεθος. pro portione magnitudinis.
ὡς ἧι συνελόντι εἰπεῖϝ. ut summatim dicam, ἵνα συλλήϐδην λέξω.
ὡς μὴ, pro μὴ. cum optatiuo.
ὡς οἷόϝ τε. ut possibile, quantum potest.
ὡς ὀλιγοστοῖϝ. ferè.
ὡς ὁ ποιητικὸς λόγος. ut loquuntur poëtæ.
ὡς οὐδὲν χρῆμα. ut nihil magis.
ὡς ὅϝ, pro ὡς. postquam.
ὡς πολλοί. plurimi.
ὡς πρὸς ἐμέ. si præ me æstimetur, si mecum comparetur.
ὡς τὰ πολλά. ut plurimum, persæpe.
ὡς τάχιστα. quàm primum.
ὡς τάχος. quàm celerrimè, quàm primum.
ὡς τὸ ἐπεί. postquam.
ὡς τὸ ϐυθέως. statim.
ὡς τὸ ὅϐον. quantum.
ὡς τὸ τόϐον. tantum.
ὡς τὸ ὅτι. quòd, quia.
ὡς τύπῳ εἰπεῖϝ. ut in uniuersum dicam.
ὡς τύπῳ λαϐεῖϝ. ut summatim colligam.
ὡς φάσαν. ita aiebant.
ὡς ϣλεῖ. ut solitum est.
ὡς ὤφελον μηδὲ ἀτυχῆϝ. sed utinam ne infortunatus quidem esses.
ὡσαύ. &
ὡσανά. tanquam, quasi.
ὡσαννά. seruа obsecro. Hebræũ est & propriè ad deum pertinet in scriptura.
ὡσέϊσκε. impellebat.
ὡσαύτως. eodem modo.
ὡσεὶ τυχόν. prout accidit.
ὦσις. ιος. ἡ. impulsus, propulsio.
ὦσαι. quære ὦσαι.
ὠσμός. impulsio. ἀναπροπή.
ὥσπερ. quemadmodum, quod genus.
ὥσπερ ἂν εἰ. &
ὥσπερ εἰ. ueluti tanquam, quasi uero, tĩquam si.
ὥσπερ ἡ παροιμία. ut est in prouerbio.
ὥσπερ ὅν, pro ὥσπερ. frequens.
ὡσπέ. tanquàm, quasi.
ὦστε, ut, ita ut, ergo, quemadmodum, itaque.

Cõstruitur cũ infinitiuo subiũctiui uel optati.
ὠτία. ciuitas Italiæ. (ui uice.
ὠτιαῖοι. gens quædam, alio nomine κόσινοι dicuntur ab Artemidoro.
Ὠτιανός. &
Ὠτιάτης. ου. Hostiensis. gentilia.
ὠτίζειν. de turba festinante & inuicem summouente cubitis q; dimouente dicitur, sicut ὠθίζεσθαι, διαπεζεύεσθαι, διαγκωνίζειν, σκωλεύειν. Bud. Com.
ὠτικός. ἡ. ὸν impulsorius.
Ὠτίωνδε. οἱ ὠτιαῖοι.
Ὠτοβρακωμένην. τήν putamine oui obtectã. Lycop.
Ὄσφρησις. ιος. olfactus.
Ὦχθης. ου ὁ. &
Ὦχιον. τὸ. &
Ὦχος. ου. ὁ. ramus, sarmenta, cum botro palmes.
Ὠχοφόρος. Mineruæ sacris palmites & sarmenta ferens. Etym.
Ὠχοφόροι. οἱ. dicebãtur qui fœmineo amictu palmites in Schirrhadis Mineruæ festo, botris onustos gestabant, quasi ramigeros dicas.
Ὠχοφόριον. ου. τὸ. festum quoddam Palladis ab offerendis ramis dictum.

Ὦτα. τὰ. aures. nominat. singularis. ὠτὸς.
Ὠτάγρα. ας. ἡ. apud. Synesium instrumenti genus quo fontes contortis auribus discrutiabant.
Ὠτακουστέω. μ. ήσω. π. ηκα exploro, ausculto, auribus intentis sto. Neutr. absol.
Ὠτακουστής. οῦ. ὁ. auscultator, explorator, qui etiam dicitur aures & oculi regis, auricularius. uide in Chil. Eraſ. & supra in προσκυγωγούς.
Ὠταλγία. ἡ. aurium dolor.
Ὠταλγίωσις. ιος. ἡ. surditas.
Ὦταν. uel ὦτααν, pro ὦ ἑταῖν. heus tu, ὁ bene uir quæso. Aristophanis interpres annotat iungi etiam duali & plurali. Nam ἕτης in uocatiuo facit ἕτα, & Doricè ἕταν.
Ὠτάριον, siue ὠτίον. genus ostreæ, quod Aeolες οὓς ἀφροδίτης, id est, aurem Veneris nominarunt.
Ὥτε pro ὡσάτε. ueluti. (
Ὠτειλή. ἡ. uulnus, cicatrix. ἀπὸ τοῦ οὐτάω. Vide ἕλκος & ὠτειλή apud Ammonium.
Ὠτεγχύται. οἱ. oriculares clysteres, & strigiles Celso: aurifusoria specilla uocat Cornarius.
Ὠτιαφόρος. ὠτίδας aues gerens.
Ὠτίδες. auiculæ perdicibus similes, quæ breui uolatu utentes, cito lassantur. ὠτὶς. ἡ. à Theodoro in Aristotele uertitur tarda auis. Vide etiam Aelianum & Oppianum.
Ὠτικός. ἡ. όν auricularis.
Ὠτίον. τὸ. auricula. (Etym.
Ὠτοφόρος. aures fractas contusas & scissas habẽs.

Ὠτίς vide ὠτίδες
Ὠτίτης dignity μήτηρ τῶν ἀνέμων
Ὠτου λυχίδος. ἡ. auriscalpium
Ὠτόεις. auritus
Ὠτοθαδίας. ου. ὁ. Qui impatiens aures commouet cubitis ac pedibus.
Ὠτοθασίας. ου. &
Ὠτοκάτας ξις auricæ motus quando fundunt & velut ri. mãt equum vento gelu ve. diducte
Ὠτοκοπῶ. obtrunco. obtundo. quando dolco capite
Ὠτὸς. ου. ὁ. auis noctua. &
auritæ. ητιδος. noctuæ vide elia. ny & ατίβλην. gaza
graecam vocem Relinquit
Ὠτὸς. ὁ. ῥωρίας nomen apud Homerum eradicem quam alio nomine volunt esse quidam de quo sic auctor dicit auis quæ simquyto alas preferens & ca auricalas quæ laudatur & subsultans inter ferus dicitur volare mitylenæus scribit
νῦν ostentatores & gloriosi
studiosos. εὐ τους. vocabant.
Ὤτρυνεν. impellebat
Ὠτώεις. οὔσας τους. ὁ. auritos
Labens. v. ansas
Ω. ϡ. Υ
Ὠχτὸς. ionice pro ὁ αὐτός. idem
ut αὐτὸν αὐτὴν ionice Homero

Ὠφειν pro εἶδον
Ὠφέλεια. ας. ἡ. utilitas prædauxilium
Ὠφελέομαι. μαι. ήσομαι. των. ήμαι. præduc Labeo utilitates Juvor
Ὠφελεῖ. utinam tu pro εἰ γὰρ ὄφελες
Ὠφελέω. μαι. ήσω. π. κα. Juvo ῥᾴστης adhuc aciliat & proclivius datibo Junct.
Ὠφέλημα. Emolu mẽtum
Ὠφελητός. ἡ. όν. &
Ὠφελήσιμος. ου. ὁ. ἡ. &
Ὠφέλητος. ου. ὁ. utilis
Ὠφελον. utinam ego. debui pro εἰ γὰρ ὄφελον & nunquam (cum infinitivo vide ἄν θε. apud. Homerum
Ὠφθαδίησεν. oculis amisit.
Ὤφλε pro εἶφλε debuit
Ὄφλημα κακὸν. ὀτος. damnatus.
ὄφλημα κακὸν τὸν δίκην δικάσαντος apud de mosthenẽ mutuo damnat
Ὤφλον. οντος. ὁ. ἴδες
Ὄφλημα βαρύ. ος. ἐν γραμ χρέος debitum
Ὀφόν. σλαφόν. leve.
Ὀφρυομάνος. ελατ. superbissimus
Ὀφύια. pellis & scelera quædam

Ω χα. apertū a χβο. οἴγω

Ω' χαι. sat mentū p' ἔωσ χαι

Ω' χεῖτο sedebat

Ω' χετο. fugit ἀσ fugit abijt

a χβο οἴχομαι

Ω' χθηϭαι. commoti sunt

gebati ꝙ animo suspensi

fuere ilustoc. iliad. o.

Ω' χθεω. nūm pello vecti moveo

laboro ἐχτεοτο

Ω' χόρευσ ἀπιοῦ sic ἀπιόντ

abundat sic ἀχέω adeuntis re

pellere

Ω' χρα. ϭσ. ἡ. color qui a pallo

-ϭσ ducit

Ω' χρόϭ. ἡ. pallor cognomen

ἀρχαικὸν similis

Ω' χρι ϭιϭ idem

Ω' χρι ϭ. pallidus

Ω' χρι ϭϭο. μι. ϭϭω. π. Καὶ pallco

nebtis datiuo junctū. b. absolute

ponit

Ω' χροιτ. τό. vitellus ouj crudi

gum

Ω' χρόϭ. δ. ὁ. idem qd ὁ χρόϭ

pallor penultima flexa. ἀvitellus

Ω' χρόϭ. δ. ὁ. pallidus integer

ὀρχιτομυσ ϛε.

Ω' χοκε perijt abijt. ἐόχο

. Ω. φ.

Ωφ. τόν. ὁ πόϭ. ὁ. vultus

frons/oculus est ꝙ ἔρι ινο

no meus Etiam. sed ὤφ

τόν. ὁ πόϭ. aug. o. ponit

pro. φωνή

Ω' φ Etiam diu' durior

manus cutis ex labore

callosa

Ω' φοπόνοϭ. ϐ. ὁ. qui ἀγω

νοϭσ πρὸσ ἀθλητ. ἀθλονοτησ

ὁϭῳ δέ τῶ ὄψον γεωϭ

σόμῳ διὰ τοῦ μικροῦ ὦ

γεωμαχοῦ τοῦϛ πω mulli

ορϭυμοῦ διὰ machinā qs

ἰοϐυμοῦ pauc memorat

quanta sit. ϐ. cr. p. litteraꝝ

a finitas

Ω' φόνεϭ. pennatus, celle

. Ω. Ω.

Ω' ώδηϭ. ϲοϭ ὁ. ἡ. sirenicus od

Τέλοϭ

Farrago libellorum quos omni
um maxime Græcarum literarū
candidatis lectu frugiferos fore
duximus. Horum elen
chum uersa pagina
comperies.

Sequentium Libellorum elenchus.

Cyrilli opusculum de dictionibus, quæ accentu uariant significatum.
Ammonius de similitudine ac differentia dictionum.
De re militari ueterum, & nominibus præfectorum libellus.
Orbicij de ordinibus exercitus.
Significata τοῦ ν. Tryphonis Grammatici.
Significata τοῦ ως. Eiusdem Tryphonis.
In quibus dictionibus ν addatur, uel abijciatur, ex Choeroboſco.
Quod uerborum canones non exacte inuestigari poſsint, ex eodem.
Herodiani de inclinatis, encliticis & synencliticis partibus.
Eiusdem de Ἔπῃ.

ΣΥΝΑΓΩ

ΓΗ ΤΩΝ ΓΡΟΣ ΔΙΑΦΟΡΟΝ ΣΗΜΑΣΙΑΝ ΛΕΞΕΩΝ ΚΑ ΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ.

ἀγελαῖος.τοῦ ἀγελαίου.ὁ. indoctus, penanflectitur.
ἀγέλαιος.τὸ ἀγελαίου. ὁ. rudis, antepenacuitur.
ἀγνωτός.ᾧ ἀγνωτὸ. ὁ. admirabilis, acuitur.
ἄγηπος.ᾧ ἀγήπου.ὁ. Agetus, nomen proprium.
ἄγκυρα.τῇ ἀγκύρᾳ ἡ. ancora, antepenult. acuta.
ἀγκύρα.τῇ ἀγκύρας.ἡ. urbs Galatiæ, penacuitur.
ἄγυιος.ᾧ ἄγυιε.ὁ. planta, penultima acuta.
ἄγνος.ᾧ ἀγνόστος.τὸ. inscium, ultima acuta.
ἁγνός.τὸ ἁγνὸ.ὁ purus agnus, cum spiritu denso & acuto, in fine.
ἀγόραιος.ὁ. in foro educatus, antepenacuitur.
ἀγοραῖος.ὁ. forensis, penanflect.
ἀγός. ἀγὸ ὁ dux, acuitur.
ἄγος.ᾧ ἄγεος.τὸ. fœdatio, penultima acuta.
ἄγριος.τὸ ἀγρίου.ὁ. rusticus, antepenac.
ἀγρεῖος.ᾧ ἀγρείου.ὁ. agrestis, penanflect.
ἄγροικος.ᾧ ἀγροίκου ὁ. indoctus, rudis, antepena.
ἀγροῖκος.ᾧ ἀγροίκου.ὁ. habitans agrũ, penanflect.
ἀγρόνομος.ὁ in agro pastus, penacuitur.
ἀγρόνομος.ὁ in agro pascens, antepenac.
ἀγχιάλου.ἀγχιαλοῦ.ὁ urbs Thraciæ, penul. acuta.
ἀγχιαλός.ἀγχιαλοῦ.ὁ.ἡ. marinus, acuitur.
ἀγχοῦ aduerbium, prope, anflect.
ἄγχου imperatiui modi, suffoca, penac.
ἄγωνι.ᾧ ἄγωνος.ὁ agens, penultima acuta.
ἀγὼν.ᾧ ἀγῶνος ὁ certamen, ultima acuta.
ἀδελφός.ἀδελφοῦ.ὁ frater, ultima acuta.
ἄδελφος.ἀδέλφου.ὁ. nomen proprũ, antepenac.
ἀδολέσχης.ἀδολεσχῆ.ὁ nugator, penacuitur.
ἀδολεσχής.ἐ῟.ὁ.ἡ. contemplatiuus, acuitur.
ἄδρᾳ.ἄδρᾳς.ἡ crassa, aspiratur & acuitur.
ἄδρα.ἄδρας.ἡ urbs Illyrica, tenuat. & penacuit.
ἄδω.μι.ἄσω.τῷ.ἥκα. canto, tenuatur.
ἅδω.μι.ἅσω.τῷ.ἧκα placeo, aspiratur.
ἀζήμιος.ᾧ ἀζημίᾳ ὁ siccatus, antepenac.
ἀζημίος.τῇ ἀζημίᾳ.ὁ. verecundus, penacuitur.
ἀθηναῖος.ἀθηναίου.ὁ. Athenienſis, penult anflect.
ἀθήναιος.ἀθηναίου.ὁ. Athenæus proprium antepenacuitur.
ἄθρος.ου.ὁ. turbatio, antepenac.
ἀθρόος.ἀθρόου.ὁ. densus, penacuitur.
ἄθυος.τῇ ἀθύῳ.ὁ. indemnis, penanflectitur.
ἄθυσος.τῇ ἀθύῳ.ὁ. Iouis epitethon, antepenac.
ἄθω.ἄθεος.ὸ. calor, penanflectitur.
ἀθύος.ἀθῦ.ὁ. ardens, acuitur.
ἄινος.ἄινου.ὁ gloria, penanflectitur.
ἀινός.ἀινῦ.ὁ. grauis, acuitur.
ἀινότοκος.ἀινοτόκου.ὁ.ἡ. mala pariẽs, antepenac.
ἀινοτόκος.ἀινοτόκου.ὁ.ἡ. male natus, penacuitur.
ἄιολος.ἀιόλου.ὁ. Aeolus rex uentorum, antepenacuitur.
ἀιόλος.ἀιόλου.uarius, penacuitur.
ἀκτῖα.ἀκτίας.ἡ. alta, circunflexa penult.
ἄκτια.ἀκτίας.ἡ. nomen oppidi, antepenultima acuitur.
ἄλρων.τῷ ἄλροντος.ὁ. tollens, penacuitur.
ἀλρῶν.τῷ ἀλρῶνος.ὁ. accipiens, circunflectitur.
ἀκεσὺς ἀκεσῦ.ὁ. medicus, acuitur.
ἀκέσης.ἀκέσου.ὁ. Aceſtes & sartor, penacuitur.
ἀκήλητος.ἀκηλήτου ὁ ἡ inexorabilis, antepenac.
ἀκηλητός.ἀκηλητοῦ.ὁ immaculatus, acuitur.
ἀκὶς.ἀκίδος.ἡ. cuspis, telum, acuitur.
ἄκις ἄκιδι.ὁ. Acis fluuius, penacuitur.
ἄκρις.ἄκριδος ἡ. Acris oppidum, penac.
ἀκρὶς.ἀκρίδος ἡ. locusta, acuitur.
ἄλιθα. uerè aduerbium, antepenacuitur.
ἀλιθὴς uerum, acuitur.
ἀμητός.ἀμητοῦ.ὁ. messis tempus, acuitur.
ἄμητος.ἀμήτου.ὁ. messis fruges, antepenac.
ἀμυγδαλῆ arbor, anflectitur.
ἀμυγδάλη. fructus, penacuitur.
ἄμφις.ᾧ ἄμφιος.ὁ. Amphis nomen proprium, penacuitur.
ἀμφὶς aduerbium, sine, acuitur.
ἀνὰ πρόθεσις. per, acuitur.
ἄνα. obseruandi dictio, penacuitur.
ἄνιγνος.ἀνἰγνου.ὁ.ἡ. impurus, antepenacuitur.
ἀνηγνός.οῦος.τὸ. occultum, acuitur.
ἀντίπρυς contrà, penultima acuta.
ἄντπρυς. ferè, antepenultima acuta.
ἅπαρ quæ, aspiratur.
ἄπαρ. tanquam, cum tenui accentu.
ἄπλοος.ἀπλόου. ὁ. innauigabilis, antepenultima acuitur.
ἁπλόος.όου.ὁ simplex, penacuitur.
ἀπολλύω.τοῦ ὀλύω.ὀλ. perdo.
ἀπολύω.ὀλῖ ἐνός λ. dimitto.
ἅπτος.ἁπτὸς.ὀβ. τῷ ο μικρῷ. tangibilis, acuitur.
ἀπτῶς.ἀπτ῟.τος.ὀβ. τῷ ω μεγάλῳ. non cadens, intrepidus, acuitur.
ἆρα.ἐπιῤῥήματα fortè, igitur, penanflectitur.
ἀρά. completiua particula, penacuitur.
ἀρὰ ἧ ἀρᾶς ἡ. nocumentum, acuitur.
ἀραῖος. ἀραίου. ὁ, subditus maledictioni, penanflectitur.
ἀραιός ἀραιᾶ.ὁ. tenuis, rarus, acuitur.
ἄργος ἄργα ὁ onus, penacuitur.
ἄργος.ἄργεος.ὸ. Argos ciuitas Pelopon.
ἄργος.ἄργου.ὁ. Argus, penacuitur.
ἀργός.ἀργῦ.ὁ. albus, otiosus, uelox, acuitur.

ἀρίστων. ᾱ ἀρίστονος. ὁ. Aristo uiri nomen, penul.
ἀριστῶν. ᾱ ἀειστῶν ὁς. ὁ. optima fa- (acuta.
ciens, ultima circunflexa.
ἐρίστον. ᾱ. ἀρίστ. ὸ. prandium, antepenacuitur.
ἄῤιστον. ἴστ. ὸ. optimum, similiter antepenac.
ἀρνεῶν. ᾱ ἀρνεία. ὁ. agninus, antepenacuitur.
ἄρνειος. ᾱ ἀρνῆδ. ὁ. agnus nuper natus, acuitur.
ἄρπαγή. ῆ ἁγῆς. rapina, acuitur.
ἄρπάγη. τ̄ ἄγης. hamus, penacuitur.
ἀῤῥήτος. ᾱ. ὁ. arcanus, non dictus, antepenac.
ἀῤῥητός. ἀῤῥητᾶ. ὁ. odiosus, acuitur.
ἄρτεμής. ἀρτεμέῶν. ὁ. integer, acuitur.
ἐῤτεμις. ἀρτέμιδος. ἡ. Diana, antepenacuitur.
ἄρτιτόκος. ἀχλωτόκα. ἡ. nuper enixa, penac.
ἀρτίγονος. τόκα. ὁ. nuper natus, antepenac.
ἀρτίτομος. ὁμα ὁ. nuper incidens, antepenac.
ἀρτιτόμων. ἀρτιτόμω. ὁ. nuper cæsus, penacuitur.
ἅοσα. Δασωόμων. quæ, neutri generis, aspiratur.
ἄοσα Ψιλάμενον. quædam, attenuatur.
ἀστήρ. ἀστέρων. ὁ. stella, acuitur.
ἄστυ. ἄστεος. ὁ. stella, acuitur.
ἀσφοδελός. ᾱ. ὁ. locus apud inferos, acuitur.
ἀσφόδελος. ἀσφοδέλα. ὁ. albutum, antepenultima acuta.
ἄπλα. Δασωόμενον. quæ, cum aspiratione.
ἄπλα Ψιλάμενον. quædam, sine aspiratione.
ἅπλα. Ὅμηρος. ἰλιάδος ο. φοῖνιξ ἄπλα γφαιὲ.
λέγει ὁ ἀχιλεὺς πῶς τὸν φοίνικα. uox est qua
minores honorant maiores. Homer. Phœnix
atta senior, inquit Achilles ad Phœnicen.
ἀτεχνῶς. ἐπίῤῥημα. uerè, sedulò, anflectitur.
ἀτέχνως, ἐπίῤῥημα. sine arte, penacuitur.
ἄτροπος. ἀτρόπτος. ὁ. ἡ. immutabilis, antepenac.
ἄτροπος. ἄτροπος. ἡ Atropos parca.
αὐγή. αὐγῆς. Auge mulier, penacuitur.
αὐγή. αὐγῆς. ἡ splendor, aurora, acuitur.
ἔαυτοῦ. τ̄ ταύτης. ἡ ipsa, penacuitur.
αὐτή. τ̄ αὐτῆς. ἡ hæc, acuitur.
ἀφετή. ἀφετ̄. ἡ. dimissio, acuitur.
ἀφέτη. ἀφέτης. ἡ. Aphete insula, penacuitur.
ἄφρ. ἄφρος. Apher, penacuitur.
ἀφρῶν. ἄφρος. ὁ. spuma, acuitur.
ἄχυρον. ὑρ. ὸ. palea, antepenacuitur.
ἀχυρών. ἀχυρῶνος. ὁ. stabulum palearum, acuitur.
ἄων. ἄωρ. ὸ. ensis, penacuitur.
ἀὼρ. ἄωρ. ὁ mulier.

Βαίον. ἐπίῤῥημα. paulum, acuitur.
Βαΐων. Βαΐν. ὸ. ramus, penanflectitur.
Βαιός. Βαιᾶ. ὁ breuis, acuitur.
Βάϊος. Βάϊν. ὁ. Baius Vlysis socius, penultima anflectitur.
Βασίλεια. Βασιλείας. ἡ. regina, antepenacuitur.
Βασιλεία. Βασιλείας. ἡ. regnum, penacuitur.
Βάτος. Βωτ. ὁ. cadus, penacuitur.
Βᾶτος. Βάτ. ἡ. rubus, penacuitur.
Βατός. Βάτ. ὁ. peruius, acuitur.
Βάττος. Λίβυος τ̄. ὁ. Battus, penacuitur.
Βῆλος. Βήλ. ὁ. Belus, penanflectitur.
Βηλός. Βηλᾶ. ὁ. cœlum, pauimentum, acuitur.
Βῆσσα. Δος ἑνός. σ. Besa urbs, penacuitur.
Βῆσσα. Δος λίνος ασ. concauitas, penanflectitur.
Βίος. Βίᾶ. ὁ. uita, uictus, penultima acuta.
Βιός. Βιᾶ. ὁ. arcus, ultima acuta.
Βίοτος. Βιότ. ὁ. uita, antepenultima acuta.
Βιωτός. Βιωτοῦ. ὁ. uiuendus, acuitur.
Βλῆχρον. ᾱ. ὸ. herbæ species, penanflectitur.
Βλιχρός. Βλιχρᾶ. ὸ. infirmum, acuitur.
Βοᾶν. ᾶνος. ἡ. custodia apud Alexandreos acuitur.
Βοᾶν. Βοᾶνος. ὁ. clamans, circunflectitur.
Βροτός. Βροτᾶ. ὁ. homo, mortalis, acuitur.
Βρότος. Βρότ. ὁ. tabo, sanies, penacuitur.
Βρωτός. Δος τ̄ ω μεγαλ. comestibilis, acuitur.
Βρῶχος. ᾱ. ὁ. bruchus uermis, penanflectitur.
Βρυχός. Βρυχᾶ. ὁ præco, acuitur.
Βρύον. Βρύονος. ὁ. scaturiens, penacuitur.
Βρυών. Βρυῶνος. ὁ. littus Cyrines, anflectitur.

Γαλάτεια. Δος τ̄ ε. Galatea Nereis, antepenac.
Γαλατία. Δος τ̄ ι. Gallia regio, penacuitur.
γαλιήν. γαλιῆνος. ἡ. galene, mare, penac.
γαλιωτή. γαλιωτῆς. ἡ. tranquilla, acuitur.
γαυλός. γαυλᾶ. ὁ. situla, uas pastorale, acuitur.
γαῦλος. ᾱ. ὁ. nauigium onerarium. penanflect.
γέλοιος. ridiculus, antepenacuitur.
γελοῖος. qui risum mouet, penanflectitur.
γέλων. γέλωνος. ὁ. Gelon uiri nomen, penac.
γελῶν. γελῶνος. ὁ. ridens, circunflectitur.
γενετή. γενετῆς. ἡ. natiuitas, acuitur.
γενέτη. γφέτης. stirps, penacuitur.
γεραός. γεραᾶ. ὁ. senex, acuitur.
γεραῦ. γεραῖν. ὁ. Geræus gentile, penanflect.
γῆρας. senectus, ætas.
γήρασις. ad senectutem profectio.
γλαύκη. γλαύκης. ἡ. cæsia, acuitur.
γλαυκή. γλαυκῆς. ἡ. Glauce mulier, penacuitur.
γλαῦκος. γλαύκ. ὁ glaucus, cæsius, penanflect.
γλαυκός. γλαυκοῦ. ὁ. Glaucus, uiri & piscis nomen, acuitur.
γῦρ. γύρ. ὁ. ambitus, gyrus, penanflectitur.
γυρός. γυρᾶ. ὁ. rotundus, acuitur.

Δάφν. Δαφνος. ἡ. laurus, penacuitur.
Δαφνή. ῆς. ἡ. Daphne puella, acuitur.
Δέλτα. Δος τ̄ δ. Galatea Nereis, antepenac.
Δηλιάς. ᾶδος. ἡ. Delias, penacuitur.
Δῆλος. Δήλ. ὸ. Delos insula, penacuitur.
Δημ. τ̄ Δήμ. ὁ. populus, tribus, penanflect.
Δημός. ᾱ Δημᾶ. ὁ. pinguedo, acuitur.
Δημοσία, ἐπιῤῥήματ. ὡς. publicè, penacuitur.
Δημόσια. τ̄ ὧν δημοσίων. τά. respublicæ, antepen.
Δῆμος. τ̄ μ. populus, anflectitur.
Δίων. ονος. ὁ. Dion uir, penacuitur.
Δία, ἀπατ. Iouem, penacuitur.
Διά, προθ. per, propter, acuitur.
Δίνη. Δίνης. ἡ. uortex aquarum, penacuitur.
Δῖνος. Δίνων. ὁ. aëris turbo, penanflectitur.
Δίνων. Δίνωνος. ὁ. Dino uir, penacuitur.
Δινῶν. Δινοῦς. ὁ. uoluens, anflectitur.
Διογενής. ὲς. ὁ. nobilis, acuitur.
Διογένης. ους. ὁ. Diogenes uir, penacuitur.
Δῖος. ᾱ Δῖν. ὁ. generosus, penanflectitur.
Διός. γενικ. Iouis, acuitur.
Δισσός. ᾱ Δισσᾶ. ὸ. ambiguus, geminus, ultima acuta.
Διχοτόμος. in duo diuisus.
Διχότομος. in duo diuidens.
Δῖκος. ῆ Δίκ. ἡ. apparentia, opinio, penacuitur.
Δοκός. ῆ Δοκᾶ. ἡ. trabs, acuitur.
Δόλιος. Δολία. ὁ. dolosus, antepenacuitur.
Δολίος. Δολία ὁ Dolius uir, penacuitur.
Δολίχη. τ̄ Δολίχης. ἡ. Doliche insula, penacuitur.
Δολιχή ῆ Δολιχῆς ἡ longa, acuitur.
Δόλων. τ̄ Δόλον. ὁ. Dolon uir, penacuitur.
Δολῶν. ᾱ Δολᾶνος ὁ. decipiens, anflectitur.
Δρύμος. τ̄ Δρύμ. ὁ. Drymus uir, penacuitur.
Δρυμός ῦ. ὁ. sylua, condensus, acuitur.
Δύω. Δυοῖν. duo penacuitur.
Δύο ῥηματικῶς ingredior, penacuitur.

Ἐιδυῖα ῆ εἰδυίας. ἡ. Idyia mater Medeæ, penultima acuta.
εἰδυῖα. τ̄ εἰδυίας. ἡ. sciens, penanflectitur.
εἰκών. τ̄ εἰκόνος. ὁ. obediens, penacuitur.
εἰκών. τ̄ εἰκόνος. imago, similitudo, acuitur.
εἶπε. τ̄ ὁρισικόν. dixit, penanflectitur.
εἰπὲ. προσακλικόν. dic, acuitur.
εἰς, προθ. in accusatiuo iunctum.
εἷς. τ̄ ἀριθμ. unus, anflectitur.
ἕκτος. τ̄ ἑκτᾶ. ὁ. sextus, penacuitur.
ἐκτός, ἐπίῤῥημα. extra, sine, acuitur.
ἐκπλέω. ῥῆμα. enauigo, penacuitur.
ἔκπλεω, ἐπίῤῥημα. plenè, antepenacuitur.
ἐλαών. τ̄ ἐλαῶνος. ὁ, oliuetum, acuitur.
ἐλεῶν. ᾱ ἐλεοῦντ. miserans, anflectitur.
ἐλάσσων. τ̄ ἐλαχίστου. ὁ. minor, penacuitur.
ἐλαχίστ. τ̄ ἐλαχιστοῦς. ὁ. minuens, anflect.
ἐλαύν. ᾱ ἐλαύντ. ὁ. insequens, penacuitur.
ἐλαών. ᾱ ἐλαῶν. ὁ oliuetum, acuitur.
ἔλεος. ᾱ ἐλέᾱ. misericordia, antepenacuitur.
ἐλεός. ᾱ ἐλεᾶ. ὁ. Eleus fluuius & mensa, acuitur.
ἔλευσις. τ̄ ἐλεύσιος. ἡ. aduentus, antepenac.
ἐλευσίς. τ̄ ἐλευσίν. ἡ. Eleusis ciuitas, acuitur.
ἔλπις. τ̄ ἐλπίδ. ὁ. Elpis uir, penacuitur.
ἐλπίς. ῆ ἐλπίδ. ἡ. spes, acuitur.
ἔμμεν. ἀπ̄ ᾱ ἴημι. ponere, aspiratur.
ἔμμεν. ἀπ̄ τ̄ εἶναι. esse, tenuatur.
ἑνάς. ῆ ἑνάδος. ἡ. nonaria numerus, sine aspira-
ἑνάς. τ̄ ἑνάδος. ἡ. unitas, aspiratur. (tione.
ἐπ̄ προθ. in, datiuo iunctum, tenuatur.
ἑπ̄, ὃ ἀριθμός. unum, acuitur & aspiratur.
ἔπ̄. pro ἐστί. est, penacuitur.
ἐπὶ ἐπ̄. in, acuitur. (spiratur.
ἑνόρχης. ᾱ ἑνόρχ. ᾱ. ἡ. unicum habens testiculũ, a-
ἐπόρχης. ᾱ ἐπόρχου. ὁ. mas habens testiculos, tenua-
ἑτός. γενικ. unius, acuitur. (tur.
ἔτ̄ ἔτ̄ν. ὁ. annus, uetus, penac.
ἐτόω. unio, penacuitur.
ἐτόω. quatio, tenuatur.
ἐτ̄τροπή. reuera, anflectitur.
ἐτ̄τροπή. ῆς. ἡ. confusio, reuerentia, acuitur.
ἐξ ὄνομα. lex, nomen cum aspiratione, acuitur.
ἐξ, προθ. ex, præpositio, tenuatur.
ἐξαίρετ. τ̄ ἐξαιρετοῦ. ὁ. eijciendus, antepenultima acuitur.
ἐξαιρετός. ᾱ ἐξαιρετᾶ. ὁ præcipuus, acuitur.
ἐξαίρω. auget, penacuitur.
ἐξαίρω. liberat, anflectitur.
ἐξανεψιοί. οἱ. cõsobrinorũ filij. antepen. acuitur.
ἐξανεψιοί. οἱ. consobrini, acuitur.
ἔξω, ἐπίῤῥημα extra, tenuatur.
ἔξω. μέλλων. habebo, aspiratur.
ἔοικα μετ̄ ὁ λοιπῆς. similis sum, antepenac.
ἔοικα αὐδῶ πρώσεως. uideor.
ἐοικώς. ἐοικότ. τὸ. simile.
ἐοικώς. ἐοικότ. ὁ similis.
ἔπαιν. ᾱ ἐπαίνω. ὁ. laus, antepenacuitur.
ἐπαινός. ἐπαινᾶ. ὁ. grauis, acuitur.
ἐπαρχία. ῆ ἐπαρχίας. ἡ prouincia, penacuitur.
ἐπάρχια ας. ἡ. Eparchia mulier, antepenac.
ἐργάτης. ἐργάτ. ὁ. operator, penacuitur.
ἐργάλις. ἐργάλιδος. ἡ. operatrix, penacuitur.
ἐρινεός. τ̄ ἐρινεᾶ. ὁ. ficus genus, acuitur.
ἐρίνεος. ᾱ ἐρινέᾱ. ὁ. fructus ficus syluestris, antepe
nultima acuitur.
ἔρκος. Δος τ̄ ει λιθόγρ. Iouis epitheton, ante-
penultima acuitur.
ἕρκος. Δος τ̄ ι. septum, antepenacuitur.
ἑρμαῖος. ἑρμαίκ. ὁ Mercurialis, penanflectitur.
ἕρμαιῶν. ων. ὁ. λόφος. tumulus, antepenacuitur.

Ἑλφύς. Δος τ̄ υ. uulua, uenter, acuitur.
Ἑξαμυλή. Ἑξαμυλῆς. ἡ. cisterna, acuitur.
Ἐπιδεξιλίνης. ου. ἡ. accipiens, penacuitur.
Ἑστώτης. Δος τ̄ η herus, dominus, penac.
Ἑστώσης. Δος τ̄ ι. domina, antepenacuitur.
Ἑτῆλος. Δήλ. ὸ manifestus, penanflectitur.
Ἑτῆλος. ᾱ. ἡ. Delus insula, penanflectitur.
Ἑτῆμων. τ̄ Δήμ. ὁ. populus, tribus, penanflect.
Ἑτμός. ᾱ Δημᾶ. ὁ. pinguedo, acuitur.
Ἑτμοσία, ἐπιῤῥήματ. ὡς. publicè, penacuitur.
Ἑτμόσια. τ̄ ὧν δημοσίων. τά. respublicæ, antepen.
Ἑτῶν. τ̄ μ. populus, anflectitur.
Ἑων. ονος. ὁ. Dion uir, penacuitur.
Ἑα, ἀπατ. Iouem, penacuitur.
Ἑά, προθ. per, propter, acuitur.
Ἑνη. Ἑνης. ἡ. uortex aquarum, penacuitur.
Ἑῶν. Ἑνων. ὁ. aëris turbo, penanflectitur.
Ἑνων. Ἑνωνος. ὁ. Dino uir, penacuitur.
Ἑνῶν. Ἑνοιῶς. ὁ. uoluens, anflectitur.
Ἑιογενής. ὲς. ὁ. nobilis, acuitur.
Ἑιογένης. ους. ὁ. Diogenes uir, penacuitur.
Ἑῖος. ᾱ Ἑῖν. ὁ. generosus, penanflectitur.
Ἑιός. γενικ. Iouis, acuitur.
Ἑιοῖος. ᾱ Ἑιοῖν. ὁ. Δος τ̄ οι geminus, ultima acuta.
Ἑιχοτόμος. in duo diuisus.
Ἑιχότομος. in duo diuidens.
Ἑῖκος. ῆ Ἑίκ. ἡ. apparentia, opinio, penacuitur.
Ἑοκός. ῆ Ἑοκᾶ. ἡ. trabs, acuitur.
Ἑόλιος. Ἑολία. ὁ. dolosus, antepenacuitur.
Ἑολίος. Ἑολίν ὁ Dolius uir, penacuitur.
Ἑολίχη. τ̄ Ἑολίχης. ἡ. Doliche insula, penacuitur.
Ἑολιχή ῆ Ἑολιχῆς ἡ longa, acuitur.
Ἑόλων. τ̄ Ἑόλον. ὁ. Dolon uir, penacuitur.
Ἑολῶν. ᾱ Ἑολᾶνος ὁ. decipiens, anflectitur.
Ἑρύμος. τ̄ Ἑρύμ. ὁ. Drymus uir, penacuitur.
Ἑρυμός ῦ. ὁ. sylua, condensus, acuitur.
Ἑύω. Ἑυῖνῶς duo penacuitur.
Ἑύο ῥηματικῶς ingredior, penacuitur.

Ἐιδυῖα ῆ εἰδυίας. ἡ. Idyia mater Medeæ, penultima acuta.
εἰδυῖα. τ̄ εἰδυίας. ἡ. sciens, penanflectitur.
εἰκών. τ̄ εἰκόνος. ὁ. obediens, penacuitur.
εἰκών. τ̄ εἰκόνος. imago, similitudo, acuitur.
εἶπε. τ̄ ὁρισικόν. dixit, penanflectitur.
εἰπὲ. προσακλικόν. dic, acuitur.
εἰς, προθ. in accusatiuo iunctum.
εἷς. τ̄ ἀριθμ. unus, anflectitur.
ἕκτος. τ̄ ἑκτ. ὁ. sextus, penacuitur.
ἐκτός, ἐπίῤῥημα. extra, sine, acuitur.
ἐκπλέω. ῥῆμα. enauigo, penacuitur.
ἔκπλεω, ἐπίῤῥημα plenè, antepenacuitur.
ἐλαών. τ̄ ἐλαῶνος. ὁ, oliuetum, acuitur.
ἐλεῶν. ᾱ ἐλεοῦντ. miserans, anflectitur.
ἐλάσσων. τ̄ ἐλάσσονος. ὁ. minor, penacuitur.

ἑρμηνεία. ἑρμηνείας. ἡ. interpretatio, penacuitur.
ἡρμηνεία. ἑρμηνείας. ἡ. fulcrum lecti.
ἔρω λέγω. ῥῆσις. ῥῆμα. dico, penacuitur.
ἔῤῥω. ῥῆξ. λύω. ῥῆγμα. pereo, penacuitur.
ἑταῖρος. α. ὁ amicus, socius, penanflectitur.
ἕτερος. τὸ ἑτέρα. ὁ. alter, antepenacuitur.
ἔτος. ἔτεος. τὸ annus, penacuitur.
ἐτός. ἐτοῦ. ὁ incissum, acuitur.
Εὐανθής. εὐανθέος. ὁ Euanthes uir, penacuitur.
εὐανθής. εὐανθὲς. ὁ. ἡ. floridus, acuitur.
εὐήθεια. εὐηθείας. ἡ. ignauia, antepenacuitur.
εὐηθία. εὐηθίας. ῥῆξ τοῦ ι. bonus mos, penacuitur.
εὐθύβολος. εὐθυβόλα. ὁ. rectus iactus, antepenultima acuitur.
εὐθυβόλος. εὐθυβόλα. ὁ. recte iaciens, penac.
εὐθύς, ἐπιῤῥήματικῶς. statim, acuitur.
εὐθύς, ὀνοματικῶς. rectus, acuitur.
εὐμαρής. ῥῆξ τοῦ γ. facilis, acuitur.
εὐμαρίς. ῥῆξ τοῦ ι. calceus, acuitur.
εὐπειθής. εὐπειθέος. ὁ. ἡ. obediens, acuitur.
εὐπειθής. εὐπείθεος. ὁ. ἡ. obediēs principi, penultima acuitur.
εὖρος. πλατυσώματον. latitudo, aspiratur.
εὖρος. φιλέμονον. Eurus uentus, tenuatur.
εὐσεβῶν. τοῦ εὐσεβοῦντος. ὁ. pietatem exercens, ultima circunflectitur.
Εὐσέβων. ονος. ὁ Euſebon uir, penacuitur.
εὐσθένης. νεος. ὁ. Euſtenes uir, penacuitur.
εὐσθενής. ἐος. ὁ. ἡ. fortis, acuitur.
εὐτυχία. εὐτυχίας. ἡ. felicitas, penacuitur.
Εὐτυχία. εὐτυχίας. ἡ. Eutychia mulier, antepenultima acuitur.
ἔχθεα. ἡ ἐχθέας. ἡ inimicitia, penacuitur.
ἐχθρά. ἡ ἐχθρᾶς. ἡ. inimica, acuitur.
Ζεύς. Ἡμ. Ζῆνός. ὁ. Iupiter, acuitur.
ζεύγνυμι. ἀπαρέμφατον. uinere, anflectitur.
ζυγός ζυγοῦ. ὁ. iugum boum, masc.
ζυγός ζυγοῦ. ἡ. iugum libræ, fœm.
ζῷον. ζῴου. τὸ animal, penanflectitur.
ζωός. ζωᾶ. τὸ. uiuum, acuitur.
Ἡδέ, σωμπλεκτικὸς. & coniunctio, acuitur.
ἥδε, δεικτικὸν. hæc, penacuitur.
ἠέ, σωμπλεκτικὸς, siue, coniunctio, acuitur.
ἦα. ῥημαδικῶς ibat, penanflectitur.
ἦ, διαστατικῇ πρὸς τὸ ποσαχῶς ὄντα. ubi, cui, quatenus, aspiratur & circunflectitur.
ἦ, ψιλοῦται πρὸ τοῦ ποσαχῶς ὄντα. certè, ait. tenuatur & (circunflect.
ἥλιος. ἡλίου. ὁ. sol, antepenacuitur.
ἡλεῖος. ἡλείου. ὁ. Heleus gentile, penanflectitur.
ἥλως. ἥλωτος. ὁ. clauus, penanflectitur.
ἠλός. ἠλοῦ. ὁ. stolidus, acuitur.
ἤμων. ἤμονος. ὁ. iaculator, penacuitur.
ἤμων. γραφικὴ. nostrum, anflectitur.
ἥρως. ἥρωος. ὁ. Hæræus uir, antepenacuitur.
ἡρῷος. ἡρῴα. ὁ. Iunonius, penanflectitur.
Ἡρακλεία. ἡρακλείας. ἡ. Heraclea mulier, & urbs, antepen.
ἡρακλεία. ἡρακλείας. ἡ Herculea, penacuitur.
Ἡρακλείδης. ἡρακλείδου. ὁ. Heraclius, antepenac.
ἡρακλεῖος. ἡρακλείου. ὁ. Herculeus, penanflectitur.
ἡρακλεῖς. Hercules, aduerbium iurandi, penultima acuitur.
Ἡρακλῆς. Ἡρακλέους. ὁ. Hercules, anflectitur.
ἥττων. ἥττονος. ὁ minor, penacuitur.
ἧττον. ἧττονος. ὁ minuens, anflectitur.
ἧττον, ἐπιῤῥήματικὸν minus, penanflectitur.
ἠχώ. ἠχοῦς. ἡ. fama, penacuitur.
ἦχι, ἐπιῤῥήματικὸν. ubi, qua, penanflectitur.
Θαλάμαι. ων. lustra ferarum. penacuitur.
Θαλαμαί. ῶν. templū Castoris & Pollucis, acuitur.
Θάρσος. θάρσους. τὸ. audacia, penacuitur.
Θράσος. θρασους. τὸ. temeritas, penacuitur.
Θαλία. Θαλίας. ἡ. conuiuiū, festiuitas, penultima
Θάλεα. Θαλείας. ἡ. celebritas, Tha- (acuitur.
lia, antepenultima acuitur.
Θαμβός. Θαμβοῦ. ὁ. attonitus, acuitur.
Θάμβος. Θάμβεος. τὸ. pauor, stupor, penacuitur.
Θεά Θεᾶς. ἡ. dea, acuitur.
Θέα. θέας. ἡ. spectaculum, penacuitur.
Θεοτόκος. θεοτόκου. ἡ. deum pariens, penacuitur.
Θεότοκος. Θεοτόκου. ὁ. ex deo natus, antepenultima acuitur.
Θέρμη. Θέρμης. ἡ. calor, caliditas, penacuitur.
Θερμή. θερμῆς. ἡ calida, acuitur.
Θέρμος. θέρμου. lupinus, penacuitur.
Θερμός. Θερμοῦ. ὁ. calidus, acuitur.
Θῆλυς. Θήλεος. ἡ. fœmina, penanflectitur.
Θηλύς. θηλύος. ἡ. papilla, acuitur.
Θηρῶν. Θηρῶντος. ὁ. uenans, anflectitur.
Θήρων. Θήρωνος. ὁ. Theron uir, penacuitur.
Θόλος. Θόλου. ὁ testudo, & locus scripturarum Athenis, penacuitur.
Θολός. Θολοῦ. ὁ turbidus, acuitur.
Θύμος. θύμου. ὁ. cepa agrestis, penacuitur.
Θυμός. θυμοῦ. ὁ. animus, furor, ira, desiderium, acuitur.
θύρα. θύρας. ἡ. hostium, hoc est lignum ipsum.
Θύρα. θυρῶν. αἱ. fores, hoc est apertura.
θυρσός. Θύρσου. ὁ. thyrsus, acuitur.
Θύρσος. θύρσου. ὁ. Thyrsus uir, penacuitur.
Ἰά. ἡ ἴας. ἡ. una, acuitur.
Ἴα. ἡ ἴας. ἡ. uox, penacuitur.
ἰδρύομενος. ἰδρυομένου. ὁ. ἐδαφιζόμενος. sedens, antepenultima acuitur.
ἱδρυμένος. ἱδρυμένου. ὁ. firmatus, rectus, penultima acuitur.
ἰδοὶ. σωμπλεκτικὸν. &, acuitur.
ἴδε, τὸ ῥῆμα. uide, penacuitur.

ἰδοὰ, ecce, acuitur.
ἰδὲ. uide, anflectitur.
ἴδρων. ωνος. ὁ. proprium, penacuitur.
ἱερῶν, ἱερῶντος. ὁ. sacrificans, circunflectitur.
ἱκέτης. ἡ ἱκέτιδος. ἡ. supplicatrix, penacuitur.
ἱκέτης. τοῦ ἱκέτου. ὁ. supplicator, supplex, penac.
ἵνα. ἡ ἴνης. ἡ. occasus, penanflectitur.
ἵνα. ut, penacuitur.
ἰνδός. τοῦ ἰνδοῦ. ὁ. Indus, nomen gentile, acuitur.
ἴνδος. τοῦ ἴνδου. ὁ. fluuius Indiæ, penacuitur.
ἴον. ἴου. τὸ. uiola, penacuitur.
ἰόν. ἰόντος. ὁ. iens, acuitur.
ἰπνός. τοῦ ἰπνοῦ. ὁ. furnus, acuitur.
ἴπνος. τοῦ ἴπνου. ὁ. laterna, penacuitur.
ἶρις. ἡ ἴριδος. ἡ. iris herba, penacuitur.
ἶρις. ὄψ. ἡ. Iris dea, penanflectitur, quasi ἴερις.
ἱρός. ἱροῦ. ὁ. sacer, acuitur.
ἶρος. ἶρος. ὁ. προσαίτης. paup, mendicus, penanflect.
ἰσπανός. ἰσπανοῦ. ὁ Hiſpon uir, penacuitur.
ἰσπανός. ἰσπανοῦ. ὁ. πλεονεκτικόν. acuitur.
ἰχθύς. τοῦ ἰχθύος. ὁ piſcis, acuitur.
ἴχθυς. ἡ ἴχθυος. ὁ. uiri nomen, penacuitur.
ἰωνία. ἡ ἰωνίας. ἡ. Ionia regio, penacuitur.
ἰωνιά. ἡ ἰωνιᾶς. ἡ. uiolentum, acuitur.
ἰῶν. ἰοῦντος. ὁ plenus ueneno, anflectitur.
ἴων. ἴωνος. ὁ. proprium & gentile, penacuitur.
Καίνη. ἡ καίνης. ἡ. Cæna urbs, penac.
καινή. ἡ καινῆς. ἡ. noua, acuitur.
κακή. ἡ κακῆς. ἡ. mala, penacuitur.
κάκη. ἡ κάκης. ἡ. Cace, penacuitur.
καθαιρῶν. οῦντος. deleus, subuertens, anflectitur;
καθαίρων. τοῦ καθαίροντος. ὁ purgans, penac.
καλλισθένης. ους. ὁ. Calliſthenes, penacuitur.
καλλισθενής. ους. ὁ. ἡ. potens, acuitur.
κάλον. κάλου. τὸ. lignum, penacuitur.
καλόν. καλοῦ. τὸ. bonum, acuitur.
κάλλος. καλλεος. τὸ pulchritudo, penacuitur.
καλός. λή ἐνός λ. honestus, bonus, acuitur.
κάλως. κάλω. ὁ. funis, penacuitur.
καλῶς, ἐπιῤῥήματικὸν. bene, circunflectitur.
καμπή. καμπῆς. ἡ. flexura, curuamen, acuitur.
κάμπη. κάμπης. ἡ. bruchus, penacuitur.
κανθός. κανθοῦ. ὁ angulus oculi, acuitur.
κανθός. καυθοῦ. ὁ. Canthus uir, penacuitur.
κέδρος. τοῦ κέδρου. ὁ. fructus cedri, masc. ul.
κέδρος. ἡ κέδρου. ἡ. cedrus arbor, fœm.
κεῖνος. κεῖνου. ὁ. illę, penanflectitur.
κενός. καινοῦ. ὁ. uacuus, acuitur.
κήρ. ἡ κηρός. ἡ. Parca, mors, fors, acuitur.
κῆρ. ἡ κηρός. τὸ. cor, anima, anflectitur.
κῆρος. κήρου. ὁ. Cerus fluuius Armeniæ, penanflect.
κηρός. κηροῦ. ὁ. cera, acuitur.
κίῤῥα. κίῤῥας. ἡ. urbs, penacnitur.
κιῤῥά. κιῤῥᾶς. ἡ. ignea, acuitur.
κίων. κίονος. ὁ. columna, penacuitur.
κιών. κιόνος. ὁ. iens, acuitur.
κλεῖτος. ἡ κλείτεος ὁ. Cletus, penanflectitur.
κλειτός. τοῦ κλειτοῦ. ὁ. gloriosus, acuitur.
κλειώ. κλειόος. ἡ. Clio Musa, acuitur.
κλείω. ῥῆμα. laudo, claudo, penacuitur.
κλῆρος. κλήρου. ἡ sors, penanflectitur.
κληρος. κληρου. ὁ. sorte datus, electus, acuitur.
κλῖσις. ἡ κλίσεως. ἡ. inclinatio ad dextram.
κλίσις. ἱστιος. ἡ. inclinatio totius exercitus.
κλωθώ. κλωθόος. ἡ. Clotho parca, acuitur.
κλώθω. ῥῆμα. circumuoluo, penacuitur.
κόμπος. τοῦ κόμπου. ὁ. strido, elatio, penacuitur.
κομπός. ἡ κομπή. ὁ. superbus, acuitur.
κονίς. ἡ κονίδος. ἡ. puluis, acuitur.
κόνις. ἡ κόνιος. ἡ. lentes aut furfures capitis.
κόρη. κόρης. ἡ. uirgo, puella, per unum ρ.
κορρῆν. νος. ἡ. caput cum collo, per duplex ρρ.
κόρυς. ἡ κόρυθος. ἡ. galea, penacuitur.
κόρυς. τοῦ κόρυθος. ὁ. cimex, penacuitur.
κόρωνος. ἡ κορώνη. ὁ. Coronus mons. antepenac.
κορωνός. κορωνοῦ. ὁ. angulus, acuitur.
κουρικός. τοῦ κουρεῖ. ὁ. tonsorius, uas ligneū, acuit.
κάπηλος. ἡ κερίκη. ὁ. emporium, antepenacuitur.
κάπηλος. τοῦ καπήλου. ὁ. ciuitas Cypri, antepenac.
κερεῖον. τοῦ κερείου. ὁ. tonstrina, anflectitur.
κρῆς. τοῦ κρητός. ὁ. Cres, id est Cretensis, acuitur.
κρῆς. αὐτὶ τοῦ κρέας, ἢ σωμαίρεσιν. caro, anflecti-
κρίνω. φήσεως. iudico, penacuitur, (tur.
κρινῶ. μέλλων. iudicabo, anflectitur.
κρίνων. ἡ κρίνοντος. ὁ. iudicans, penacuitur.
κρινών. ἡ κρινῶν. ὁ. liliarium, acuitur.
κριός. ἡ κριοῦ ὁ. aries, acuitur.
κρῖος. ἡ κριᾶ ὁ. Crius uir, penanflectitur.
κρότων. κρότωνος. ὁ. ἡ. musca canina uel ciuitas, penacuitur.
κροτῶν. ἡ κροτῶντος. ὁ. plaudens, anflectitur.
κύδος. ἡ κύδεος. conuicium, penacuitur.
κῦδος. ἡ κύδεϊ. gloria, penanflectitur.
κυκάω. miſceo, turbo, penacuitur.
κυκεὼ τῶν, αὐτὴ κυκεῶνα. potio ex multis herbis, anflectitur.
κωμήτης. ἡ κωμῆτα. ὁ. inuerecundus, penultima
κωμῶτης. ἡ κωμήτιδος. ἡ. inue- (acuitur.
recunda, penanflectitur.
κυπάρισσος. ἡ κυπαρίσσου. ὁ. Cyparissus puer, antepenultima acuitur.
κυπάρισσος. τοῦ κυπαρίσσου. ἡ. cypressus arbor, antepenultima acuitur.
κῦρος. ἡ κύρου ὁ. Cyrus uir, penanflectitur.
κύρος. τοῦ. κύρεος. τὸ. autoritas, dominium, penanflectitur.
κύριος. ἡ κυρίου. ὁ. dominus, antepenacuitur.
κυρεῖς. ἡ κυρεῦ. nomen loci, acuitur.

κυρτύς. ☞ κυρτοῦ. ὁ gibbosus,acuitur.
κυρτος. ☞ κύρτε ὁ.uas piscatorium.penac.
κυφός. ☞ κυφὸ ὁ gibbosus,acuitur.
κῦφ☉. ☞ κύφα. ὁ urbs Thessaliæ,penanflect.
κύων. κυνός. ὁ ἡ.canis,penacuitur.
κυῶν. κυοῦντος. ὁ. prægnans,anflectitur.

Λάβε ἁπλῶς.accipe,acuitur.
λάβε κοινῶς.accipe,penacuitur.
λάβη. λάβης.ἡ excusatio,penacuitur.
λαβή. λαβῆς.ἡ.capulus,ansa,acuitur.
λαβρός. λαβρὸν. ὁ.abundans,acuitur. (cuitur.
λάβρος. λάβρα. ὁ.mediocris,uehemens,penult.a-
λᾶγος. λάγα. ὁ.Ptolemæi pater,penult. anflexa.
λαγός. λαγὸν ὁ lepus,acuitur.
λάκων. λάκωνος. ὁ.Lacon gentile,penacuitur.
λακώνη. λακόνος. ὁ.fortitus,acuitur.
λάθων. λάθωνος. ὁ.Lathon fluuius,penacuitur.
λαθών. λαθόντος.qui latuit,acuitur.
λάμπρα ας.ἡ. Lampra urbs,penacuitur.
λαμπρά. λαμπρᾶς.ἡ.splendida,acuitur.
λάος. λάα. ὁ.lapis,penacuitur.
λαός. λαοῦ. ὁ.plebs,populus,acuitur.
λαρός. λαρὸν. ὁ dulcis, acuitur.
λάρος. λάρου. ὁ.larus auis,penacuitur.
λάχ☉. σβῦ ὁ μικρὸν. ὁ.fors,penacuitur.
λάχως. σβῶ. ☞ ὦ μεγάλα.quasi,penacuitur.
λεκυθοπώλης. λεκυθοπώλου. ὁ. uenditor legumi-
num,penacuitur.
λεκυθόπωλις. λεκυθοπώλιδ☉. ἡ. uenditrix le-
guminum,antepenacuitur.
λέπας. ☞ λέπαδος. τὸ.promontorium,penac.
λεπάς. ☞ λεπάδος. ἡ.genus ostrei,acuitur.
λέπτη λεπτῆς. ἡ.Lepte urbs,penacuitur.
λεπτή. λεπτῆς. ἡ.tenuis,acuitur.
λεύκη. λεύκης. ἡ.alba,acuit.
λεύκη. λεύκης. ἡ.arbor,quę populꝰ dicitur,penul
tima acuitur.
λεύκων. λεύκωνος. ὁ.Leucon uir,penacuitur.
λευκῶν. λευκῶντος. ὁ.albificans,anflectitur.
λῆμμα. ☞ λήμματος.quæstus,seu captio.
λῆμα. ☞. λήματος.spacium seu fortuna.
λιμναῖος. λιμναίᾳ. ὁ.Lenæus,antepenacuitur.
λιμναῖος. αίᾳ.Lenæus Bacchus,penanflectitur.
λειτουργῶν. σβῷ τῷ π.populo ministrare.
λειτουργῶν. σβῷ ☞ ι. maledicere.
λίγυς. λίγυος. ὁ.Ligur,penacuitur.
λιγυύς. λιγυύος. ὁ.stridulus,canorus,acuitur.
λιθότομ☉. λιθοτόμου. ὁ.lapicida,penacuitur.
λιθοτόμ☉. λιθοτόμα. ὁ.lapicida,penacuitur.
λιπάρα. ας. ἡ.Lipara insula,penacuitur.
λιπαρά. λιπῆρᾶς. ὁ.pinguis,acuitur.
λίς. λίο☉. ὁ.leo,acuitur.
λίς. λιτός. ὁ.pannus lineus,acuitur.
λόγιον. ἱε. τὸ.oraculum,antepenacuitur.
λογεῖον. λογέου. τὸ. pulpitum,penanflectitur.
λυσίας. ου. ὁ.Lysias uir,penacuitur.
λυσιάς. λυσιάδος. ὁ.Lysias mulier,acuitur.
λύσις. λύσιος. ἡ.solutio,penacuitur.
λυσίς. λυσίος. ὁ.Lysis uir,acuitur.
λῶτ☉. λώτου. ὁ.Lotus uir,penanflectitur.
λωτός. ☞. ὁ.lotus herba & arbor,acuitur.

Μάκρον. μάκρου. pmontoriũ Siciliæ,penac.
μακρόν. μακρὸν. τὸ. longum,acuitur.
μείων μεῖον☉. ὁ.minor,penacuitur.
μᾶλλον. μᾶλλοῦ ὁ. minuens,anflectitur.
μελιτίνη τῆς μελιτίνης. ἡ.Melitina mulier,pe-
nacuitur.
μελιλωτή. μελιλωτῆς.gentile nomen,acuitur.
μένω. μένεις. manco, penacuitur.
μενῶ. μέλλω. manebo, futurum.
μηνοποιὸς. τῆ μηνοποι☉. ὁ. ἡ. placabilis, demul-
cens,acuitur.
μηνοποιὸς. τῆ ἡκεῖος. ὁ,ἡ.facilè cedens,penac.
μηδίκη. ἡ μηδίκης. ἡ. medica herba, penacuitur.
μηδική. ἡ μηδικῆς. ἡ.Medica regio,acuit.
μῆδος. ☞ μήδι. ὁ.Medus,penanflectitur.
μῆδ☉. ☞. μήδιος. τὸ.cura, consiliũ,penanflect.
μισήτη. ἡ.libidinosa,penacuitur.
μισητή. ἡ. odibilis,acuitur.
μόνη. μόνης. ἡ.sola,penacuitur.
μονή. μονῆς. ἡ.mansio,acuitur.
μοχθηρός. ὸν. ὁ.laboriosus,acuitur.
μοχθηρος. ὸν. ὁ.difficilis,penanflect.
μύλ☉. μύλλα. ὁ.Myllus uir,penacuitur.
μυλλός. μυλλὸν. ὁ.strabo,acuitur.
μυρία. τῶν μυρίων. τὰ. infinita,penacuitur.
μύρια. τῶν μυρίων. τὰ. decem milia, antepe-
nacuitur.
μύριοι. decies mille,antepenacuitur.
μυρίοι. innumeri,penacuitur.
μύρων. ☞ μύρωνο☉. ὁ.Myron uir,penacuitur.
μυρῶν. ☞ μυρῶντος. ὁ. redolens,anflectitur.
μύω. ☞ καμύω. claudo oculos,penacuitur.
μυῶ. ☞ μυεῖσθαι. doceo,propriè sacra,circun-
flectitur.

Νάρκισσ☉. τῆ ἴσσα. ὁ.Narcissus puer, an-
tepenacuitur.
νάρκισσ☉. ἡ ἴσσα. ἡ.narcissus arbor,ante-
penacuitur.
νεός. νεᾶ. ἡ. nouale,campus,acuitur.
νέ☉. ☞ νέα. ὁ.nouus,iuuenis,penacuitur.
νίκων. ☞ νίκωνο☉. ὁ Nicon uir,penacuitur.
νικῶν. ☞ νικῶντος. ὁ.uincens,anflectitur.
νόμιον. ☞ νομαίου. τὸ.legitimum,antepenac.
νομαῖον. ☞ νομαίου. τὸ.pascuale,penanflect.
νόμ☉. ☞ νόμου. ὁ.lex,penacuitur.
νομός. ὸ. ὁ.pascuum,regio,plaga,acuitur.
νύμφ☉. ☞ νυμφίου. ὁ,sponsalis,antepenac.

νυμφί☉. τῆ νυμφίᾳ. ὁ.sponsus, penacuitur.
νῦν. de præsenti, præterito & futuro.
νυνί. de præsenti tantum.
Ξάνθ☉. ☞ ξάνθου. ὁ. Xanthus fluuius, & uiri
nomen, penacuitur.
ξανθός τῆ ξανθοῦ. ὁ.flauus, acuitur.
ξάνθη. ἡ ξάνθης. ἡ. Xanthe mulier,penacuitur.
ξανθή. ἡ ξανθῆς. ἡ. flaua, acuitur.
ξένων. ☞ ξένωνο☉. ὁ Xenon uir, penacuitur.
ξενών. τῆ ξενῶνο☉. ὁ.hospitium,acuitur.

Οἰκεῖοι. οἱ per affinitatem domestici.
οἰκεῖ☉. οἱ. domestici quiuis.
οἶμ☉. ὁ.uia, masculinum.
οἶμος. ἡ. cantilena, fœmininum.
ὄνος. ὄνου. ὁ. piger,penacuitur.
ὀνός. ὀνοῦ. ὁ. cunctatio,pigritia, acuitur.
ὅλος. ☞ ὅλου. totus, penacuitur.
ὁλός. τὸ ὅλὸ ὁ.atramentum sepiæ, acuitur.
ὅμως. tamen, penacuitur.
ὁμῶς. simul,similiter,anflectitur.
ὀμ. μιλτόμενον. ens, acuitur & attenuatur.
ὄμ. ψιλωτόμενον. quem, aspiratur.
ὄναρ. ἐπιῤῥήματικῶς. in somnis,penacuitur.
ὄναρ, ὄνειρ☉. τὸ. somnium,penacuitur.
ὀξύς. σβῖ τῷ. acutus, uelox, acuitur.
ὄξος. σβῖ ☞ ι. uas acetarium.
ὅπου. ἐπιῤῥήματ. ubi, quò, aspiratur & penacuitur.
ὀπή. ῆς. ἡ. foramen, sine aspiratione, acuitur.
ὅπως. διὰ ☞ ὠμεγάλου. quomodo,ut,penac.
ὀπός. ὀπὸ ὁ. succus,acuitur.
ὄρθος. ☞ ὄρθι ὁ. Orthus uir,penacuitur.
ὀρθός. ☞ ὀρθὸ ὁ. rectus,acuitur.
ὅρμος. ὅρμου. ὁ.portus artificialis,penacuitur.
ὅρμος. ὁρμοῦ. ὁ. monile, acuitur.
ὄρος. ὄρε. ὁ. sine aspiratione, mons, acuitur.
ὅρος. ὅρου. ὁ. cum aspiratione,terminus,acuitur.
ὀρός. ☞ ὀρὸ. ὁ. serum, acuitur.
Ὄσσα. Ossa, mons Thessaliæ.
ὄσσα. uox,fama.
οὗ. ἀποπεμπόμενον. cuius & ubi, anflectitur.
οὐ. ψιλούμενον. non, acuitur.
οὐθέν. ne unum quidem,imperfectum.
οὐδέν. nihil,perfectum est.
οὖκουν. igitur,circunflectitur.
οὔκουν. non,nequaquam, penacuitur.
οὐρὰ. οὐρᾶς. ἡ. cauda, acuitur.
οὖρα. οὖρας. ἡ. impetus,penanflectitur.
οὐρός. οὐρὸν. ὁ. nauale, acuitur.
οὖρος. εος. τὸ. terminus,penanflectitur.
οὖρος. οὖρε. ὁ. uentus secundus, penanflectitur.
οὖρος. ὸν. urina,penanflectitur.
οὗτος. demonstratiuum & relatiuum.
οὑτοσί. demonstratiuum solum.
οὕτως. διὰ ☞ ὠμεγάλου. sic,penacuitur.
οὗτος. διὰ ☞ ο μικροῦ. hic,penanflectitur.

Παίδευσις. disciplina.
παιδεία. eruditio.
παιδιά. ἡ παιδιᾶς. ἡ.ludus,acuitur.
παιδία. τῶν παιδίων. τὰ. pueri, per α.
παιδία. τῶν παιδίων. τὰ. campi, per ε.
παιών. ☞ παιῶνος. ὁ. Apollo,acuitur.
παίων. ☞ παίωνος. ὁ. Pæon, metri genus, penulti-
ma acuta.
παλλάς. ἡ παλλάδος. ἡ. Minerua,acuitur.
πάλλας. ☞ πάλλαντος. ὁ. Pallas gigas, penultima
παν. ☞ παντός. τὸ. omne, circunflect. (acuta.
πάν. ☞ πάνος. ὁ. Pan deus pastorum,acuitur.
παντηχοῦ. διὰ ☞ υ. ubique.
παντηχοῦ. διὰ τοῦ οι. quocunq;.
πάρα. αὐτὸ τὸ πάρεστι. adest & adsunt, penultima
παρὰ. apud,ab,præter, acuitur. (acuta.
πάρθενος. πάρθενον ὁ. maritus,penacuitur.
πάρθενος. κοίτης. ἡ. uxor,antepenacuitur.
πᾶς ἄῤῥητος. διὰ δύο ῥῶ ὁ. dictus, antepenacuitur.
πᾶς ἀρρητος. δι᾽ ἑνὸς ῥ. ὁ. supplicabilis,acuitur.
παρειά. ☞ παρηιάδος. ἡ. maxilla,acuitur.
παρείας. ☞ παρείαν. ὁ. pareas serpens,penacuitur.
πάρειμι. adsum,antepenacuitur.
πᾶς θήμι. accedo,penanflectitur.
παρθενία. ἡ παρθενίας. ἡ. Parthenice mulier, pe-
παρθενικὴ. κῆς. ἡ. uirgo acuitur. (nultima acuta.
πεινᾶω. α producto, posidere.
πείνα. α correpto, gustare.
πατροκτόνος. τόνου. ὁ. occisus à patre, antepenac.
πατροκτόνος. τόνου. ὁ. parricida,penacuitur.
πατρῶος. ☞ πατρῴου. ὁ.paternus, penanflect.
πατρῳός. τῆ. ῳᾶ. uitricus, acuitur.
πειθώ. ☞ πειθόος. persuasio,acuitur.
πείθω. μ. πείσω. ω. εικα. suadeo,penacuitur.
πελιάς. τῆ πελιᾷ ὁ. Pelias uir, penacuitur.
πελειάς. ἁδος. ἡ. columbæ genus,acuitur.
πέρα. ultra,penacuitur.
περί. de, & circum, acuitur.
πέρων. τῆ πέρονος. ὁ. tranans, penacuitur.
πειρῶν. πειρῶντος. ὁ. experiens,anflectitur.
πεύκινος. ου. ὁ.quod picea arbore sit, penul.acuitur.
πευκῶος. τοῦ πευκίνου. ὁ.Peuceus,gentile,penan
flectitur.
πίνων. ☞ πίνοντος. ὁ.bibens,penacuitur.
πεινῶν. τῆ πεινῶντος. ὁ. esuriens,anflectitur.
πλείων. ☞ πλείονος. ὁ. comparatiuũ,penacuitur.
πλεών. ☞ πλεόνος ὁ annus,acuitur.
πλούτων. πλούτωνος. ὁ. Pluton deus,penacuitur.
πλουτῶν. πλουτῶντος. ὁ. ditescens, ultima anflexa.
ποῖα. ἡ ποίας. ἡ.qualis interrogatiue,penanflec-
ποιά. ☞ ποιᾶς. ἡ. quædam infinite, acuitur. (ctitur.
ποῖος. τὸ ποῖα. ὁ.qualis interrogatiue,penanflect.

ϖοιός. ϔ ϖοιᾶ. ὁ quidam infinite, acuitur.
ϖολέμων. ϔ. πολέμωνος. ὁ. Polemon uir, penac.
ϖολεμῶν. ϔ πολεμῶνος. ὁ. bellans, anflectitur.
πόνηρ Θ. τὸ πονηρὸν ὁ. agricola, antepenac.
πονηρός. ϔ πονηρὸν. ὁ. prauus, acuitur.
πότε. quando, penacuitur.
ποτέ. aliquando, acuitur.
πότ Θ. ότος ὁ potus, conuiuium, penacuitur.
ποτός. ὁ. ὁ potulentus, potabilis, acuitur.
πρασιὰ. σίας. ἡ. urbs Peloponesi, penacuitur.
πρασιὰ. ἡ πρασιᾶς ἡ. areola, sulcus, acuitur.
πρίν. ἐπίῤῥημα prius, antea, acuitur.
πρίν. πρινος. ἡ. arbustum, acuitur. (sīū.
πρυτανία. τὰ. preciū statutū, magistratꝰ Atheniē
πρυτανεία. ἡ tempus magistratus Athenienſiū.
πρυτάνης. ὁ ϖὰ τθ γ. præfectus, administrator, penultima acuta.
πρύτανις. πρυτάνι Θ. ἡ. prouidentia. (pen.
πρωτόγονος. ϔ πρωθύνη. ὁ primogenitus, anteπρωθύνθ Θ. ϔ πρωθύνη. ἡ. primo enixa, penultima acuta.
πρῶτ Θ. πρώτη. ὁ primus, penanflect.
πρωτός. πρωτῶ. ὁ fortunæ ſubiectus, acuitur.
πρωΐα. mane, penacuitur.
πρωΐα. ας. ἡ. matutina hora, penacuitur.
πρωτόβοτ Θ. πρωτότοκ. ὁ. ἡ. primogenitus, ante-penultima acuitur. (cuitur.
πρωτότοκος. πρωτότοκα. ἡ. primo enixa, penult. a
πτύχη. πτύχης. ἡ. plicatio, penacuitur.
πτυχή. πτυχῆς ἡ. concauitas uallis, acuitur.
πυγμή. πυγμῆς ἡ ceſtus, acuitur.
πυγμῆ. crebrò, ultima circunflexa.
πυθὼ. ἡ. loci nomen, acuitur.
πύθων. ὁ. Python ſerpens, penacuitur.
πύλαιος. α. ὁ. Pylæus, antepenacuitur.
πυλαῖος. α. ὁ. Mercurius, penanflectitur.
πύλη. πύλης. ἡ. porta, penacuitur.
πυλίς. πυλίδ Θ. ἡ. portula, acuitur.
πυῤῥός. πυῤῥᾶ ὁ. fuluus, acuitur.
πύῤῥος. πύῤῥου. ὁ. Pyrrhus, penacuitur.
Ἄκκος. ϔ λύο κκ naris cadi.
Ῥάκος. ϔ ἑνὸς κ. uestis attrita.
ῥίπη. ἡ ῥίπης. ἡ. Rhipe urbs, penacuitur.
ῥιπὴ. ἡ ῥιπῆς. ἡ. flatus uenti, acuitur.
ῥινὴ. ῥινῆς. ἡ. lima, acuitur.
ῥίνη. ῥίνης. ἡ. rhina piſcis, penacuitur.
ῥίγιον. ῥιγίου. τὸ. onerosum, antepenacuitur.
ῥιγεῶν. ῥιγεᾶ. τὸ. pannus ad cooperiēdū, penan.
ῥέα. ῥέας. ἡ. Rhea, pro ῥέα.
ῥᾴα. facilè, aduerbium.
ῥοιὰ. ϔ τθ ι. malus punica.
ῥοὰ ἡ ῥοᾶς. malum punicum.
ῥόδος. ϔ ῥοδᾶ. ὁ. Rhodienſis, antepenacuitur.
ῥοδιός. τῶ ῥοδᾶ. ὁ. Rhodius fluuius.
ῥοδών. ῥοδῶνος. ὁ. roſetum, acuitur.
ῥόδων ῥόδονος. ὁ proprium uiri, penacuitur.
ῥόμβος. ὁ. Rhombus fluuius, penacuitur.
ῥόμβος. ῥόμβου. ὁ. impetus, turbo, acuitur.
Σάκκος. ϔ ἀπ᾽ δύο κκ. ſaccus, cilicium.
σάκος. ϔ ἀπ᾽ ἑνὸς κ. ſcutum, acuitur.
σάρων. σάρωνος. ὁ. deus marinus, penac.
σαρῶν. σαρῶντος. ὁ. uerrens, anflectitur.
σειρηνί. σειρηνῆς. ἡ. gentile nomen, acuitur.
σειρην. ης. ἡ. proprium mulieris, penacuitur.
σείνων. σείνωνος. ὁ. proprium uiri, penacuitur.
σεινῶν. σεινῶνος. ὁ. ladens, circunflectitur.
σίμων. σίμωνος. ὁ. Simon, penacuitur.
σιμῶν. σιμῶνος. ὁ. impendens, anflectitur.
σίγλος. σιγλᾶ. ὁ. ſigelus, narciſſus, antepenultima acuitur.
σιγλός. σιγλᾶ. ὁ. taciturnus, acuitur.
σίμος. σίμα. ὁ. ſimus piſcis penacuitur.
σιμός. σιμᾶ. ὁ. ſimus, acuitur.
σιγή. σιγῆς. ἡ. ſilentium, acuitur.
σιγῇ. ἐπίῤῥημα. tacite, anflectitur.
σίδηρος. σιδήρᾳ. ἡ. ferrum, antepenacuitur.
σιδηρός. σιδηρᾶ. ὁ. ferreus, acuitur.
σῖτος. σίτ. ὁ. frumentum, anflectitur.
σιτός. σιτᾶ. ὁ. eſculentus, acuitur.
σκαφή. σκαφῆς. ἡ effoſſio, acuitur.
σκάφη. σκάφης. ἡ. peluis, ſcapha, penacuitur.
σκότι Θ. σκοτία. ὁ. natus ex rapta. antepenultima acuitur.
σκοτίος σκοτία. ὁ. Scotius uiri nomen, penultima acuitur.
σπάρτ. σπάρτης. ἡ. filum, rubrica carpentarij, penacuitur.
σπαρτή. σπαρτῆς. ἡ. ſeminata, acuitur.
σπάρτος. σπάρτ. ὁ. Spartus, penac.
σπαρτός. σπαρτᾶ. ὁ. ſeminatus, acuit.
σπουδή. σπουδῆς. ἡ. ſtudiū, acuit.
σπουδῇ. ἐπίῤῥημα. uix, cū labore, anflect.
στάχυς. βραχέως. ſpica, ſinguläriter.
στάχυς. ἐκτεταμένως. ſpicæ, pluraliter.
σφυλή. uua, acuitur.
σφῦλη. perpendiculum, penacuitur.
σύραξ. ὁ. lignum iaculi, penacuitur.
σύραξ. ἡ. odoris genus, penacuitur.
σφῶν, ὁ σφαίζω. ὁ. ſuſpirans, penac.
σφῶν, ὁ σφοχωρέων. ὁ frequentans, anflectitur.
σίλβον. σίλβοντος. τὸ. ſplendidum, penac.
σιλβόν. σιλβᾶ. τὸ. laſciue nutritū, acuit.
στρατιά. στρατιᾶς. turba, acuitur.
στρατία. στρατίας. ἡ. dignitas, penac.
σώφρ Θ. σωφρ. ὁ. in re quapiam cooperās, antepenacuitur.
σωφρός. σωφρᾶ. ὁ. adiutor, acuitur.
σώ, πρόθεσις. cum, acuitur.

σῶ

σῶ ἀπαλή. ſuem, anflectitur.
σφόδρα. ἐπῤῥῆμα. ualde. penacuitur.
σφοδρά. σφοδρᾶς. ἡ, uehemens. acuitur.
σχεδὸς. σχεδᾶ. ὁ. frugalis. antepenacuitur.
σχεδὸς, σχεδᾶ. ὁ. proprium nomen, acuitur.
σισύς. σισῦ. ὁ. ueſtis muliebris, acuitur.
σισαί. αἱ. calceamenta, acuitur.
σχολή. σχολῆς. ἡ. ocium, aut ſchola, acuitur.
σχολῇ. ἐπίῤῥημα. uix, pedetentim, anflectitur.
Τάρσος. τάρσ. ὁ. Tarſus in Cilicia urbs, penultima acuta.
ταρσός. ταρσᾶ. ὁ. ordo remigantiū, acuitur.
ταυρόπ Θ. ὁ. à tauro cæſus, antepenac.
ταυροκτόνος. qui taurum occidit, penacuitur.
τεός. τεᾶ. ὁ. tuus, acuitur.
τέος. τέα ὁ. aliquis, penacuitur.
τρῶικρ Θ. α. ὁ. Teucer, proprium, penanfle.
τευκρός. τευκρᾶ. ὁ. Troianus, acuitur.
τηλεσκ Θπος. όπα ὁ. longe aſpiciens, penacuitur.
τηλέσκοπος. όπα. longe uiſus, antepenacuitur.
τίμων. τίμωνος. ὁ. Timo uiri nomen, penacuit.
τιμῶν. τιμῶνος. honorans, anflectitur.
τίνες. qui interrogatiue, penacuitur.
τινές. aliqui, qui infinite, acuitur.
τόμος. τόμα. ὁ. charta, penacuitur.
τομός. τομᾶ. ὁ. inciſus, acuitur.
τρίετες. triennio, antepenacuitur.
τριετές. triennale, acuitur.
τριτῶν. τριτῶνος. ὁ. tertio faciēs, anflectitur.
τρίτων. τριτῶν. horum trium, penacuitur.
τρυφῶν. τρυφῶνος. ὁ. triumphans, circunflect.
τρύφων. τρύφωνος. ὁ. Trypho uiri nomen.
τρεῖς. οἱ τρὰ ὰ. hi & hæ tres, anflectitur.
τρὶς. ter, acuitur.
τροχός. τροχᾶ. ὁ reuolutio, rota, acuitur.
τρόχος. τρόχ. ὁ. curſus, penultima acuta.
τριγυτός. ἁ ὁ. uindemiæ tempus, acuitur.
τρύγητος. τρυγήτ. ὁ. uindemia, id eſt uua, antepenultima acuitur.
τῦρος. τύρ. ὁ. urbs Phœniſſa, penanflect.
τυρός. τυρᾶ. ὁ. caſeus, acuitur.
τύχη. ὁ. πρὸ τῶ ἀφροδίτῃ θεός, deus.
τυχών. τυχῶντος. ὁ. qui contigit, acuitur.
Φανός. φανᾶ. ὁ. clarus, laterna, acuitur.
φαέθων. φαέθ. ὁ. uiri nomen, penacuitur.
φάρος. φάρ. ἡ. inſula, penacuitur.
φᾶρος. φάρεος. τὸ. tunica, ueſtis, penanflectitur.
φαῖδρος. φαίδρ. ὁ. Phædrus Platonis, penanfle.
φαιδρός. φαιδρᾶ. ὁ. clarus, alacer, acuitur.
φαιὸς. φαιᾶς. ἡ. fuſca. acuitur.
φᾶσα. φάσας. ἡ. urbis nomen. penanflectitur.
φάσις. φάσιος. ἡ. fama, dictio, penacuitur.
φᾶσις. φάσιος. ὁ Phaſis fluuius, penanflect.
φιλήτης. φιλητᾶ. ὁ. amator, acuitur.
φίλητος. φιλήτ. ὁ. fur, deceptor, penacuitur.
φίλων. φίλωνος. ὁ. Philo, penacuitur.
φιλῶν. φιλῶνος. ὁ amans, circunflectitur.
φόρος. φόρ. ὁ. tributum, penacuitur.
φορὸς. φορᾶ. ὁ. uentus proſper, acuitur.
φυλακή. φυλακῆς. ἡ. cuſtodia, acuitur.
φυλάκη. άκης. ἡ. urbs Theſſaliæ, penacuitur.
φῦλον, ϔ ἑνὸς λ. τὸ. genus, gens, penanflect.
φύλλον, ϔ ἀπ᾽ δύο λλ. τὸ. folium, penacuitur.
φῶς. φωτός. τὸ. lux, circunflectitur.
φὼς. φῶτος. ὁ. uir, acuitur.
Χαρᾶ. κης. ἡ. uallus in uineis, penacuitur.
χάραξ. ακος. ὁ. uallum in bello, penacuit.
χαρίτων. χαρίτωνος. ὁ. nomen proprium, & genitiuus pluralis, circunflectitur.
χαριτῶν. χαριτῶνος. ὁ gratificans, circunflect.
χάριεν. αὐτὶ τῶ χαριέντως. gratioſe.
χαρίεν. χαριένος. τὸ. gratioſum, penacuitur.
χάλκη. χαλκῆς. ἡ. nomen inſulæ, penacuitur.
χαλκῆ. χαλκῆς. ἡ. area, circunflectitur.
χαλκιδίκη. δίκης. ἡ. urbis nomen. penacuitur.
χαλκιδικὴ. κῆς. ἡ. Chalcidica patrium, acuitur.
χίτων. χίτωνος. urbis nomen, penacuitur.
χιτὼν. χιτῶνος. ἡ. ueſtis acuitur.
χίλων. χίλωνος. proprium, Chilo. penacuitur.
χιλῶν. χιλάντος. ὁ. participium, circunflectitur.
χεῖλ Θ. χείλεος. τὸ. labrum, penacuitur.
χιλός. ϔ τθ ῖ. cibus, acuitur.
χία. χίας. ἡ. Chia patrium nomen penacuitur.
χιὰ. χιᾶς. ἡ. ſerpentis domus, acuitur.
χλαμύς. ἡ χλαμύδος. ἡ. ueſtis purpurea.
χλανίς. ἡ χλανίδος. ἡ. ueſtis militaris, acuitur.
χρόα ἀϖὸ τθ ᾰ color, penacuitur.
χροιὰ. ϔ τθ οι. color, acuitur.
χόα. ἡ χόας. feſtum quoddam, penacuit.
χοᾶ. ἡ χοᾶς. ἡ. genus menſuræ, acuitur.
χρεών. fatale decretum, penacuit.
χρεὼν. τὸ χρεῶ. τὸ. debitum, opportunū, acuitur.
χρηστός. ὁ bonus, utilis. acuitur.
χρηστός. χρήσ. ὁ. Chreſtus uiri nomen,
Ἅλλομαι. φήσεως ϔ ἀπ᾽ δύολλ. cāto. penul. acuit.
ψαλῶ. μέλλων, σλ ἑνὸς λ. cantabo, anflec.
ψύχος. ψύχεος. ἡ. Pſychrus fluuius, penac.
ψυχρός. ψυχρᾶ. ὁ frigidus, acuitur.
Μος. ὦμα. ὁ humerus, penanflectitur.
ὠμός. ὠμᾶ. ὁ. crudus, crudelis, acuitur.
ὠχρὸς ὤχρα. ὁ. pallor, penanflectitur.
ὠχρός. ὠχρᾶ. ὁ. pallidus, acuitur.
ὦ. ὸ, aduerbium uocandi, circunflectitur.
ὤ. heu, acuitur.
ὥρα. ὥρας. pulchritudo, hora. aſpiratur.
ὥρα. ὥρας. cura, attenuatur.

FINIS DICTIONVM QVAE differunt ſignificatu.

AMMΩ.

Α Μ Μ Ω=

ΝΙΟΥ ΠΕΡΙ ΟΜΟΙΩΝ ΚΑΙ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΛΕΞΕΩΝ.

Βαρ(Ⓒ ἀβάκιον διαφέρ. ἄβαρ μὲν γὰρ ἐφ' ὃ τὰ πράγματα πηδαλιοῦσιν. ἀβάκιον δὲ ἐφ' ὃ ψηφίζουσιν.

Ἀβέβηλα, ἢ βέβηλα διαφέρουσιν, ἀμφω ἐπ' ἀγαθῶ λαμβανόμενα. ἀβέβηλα μὲν τὰ ἱερὰ, ἢ γῆ καὶ ἄλωσα, ἢ μὴ ἐξὸν ἱερὰ ἢ ὅσια μὴ ἐχ' ἱερὰ ἢ οἷον βωσιμα ὄντα. ἢ δὲ κοινὴ χρῆσις τῷ βεβήλῳ τὴν ἐναντιότητα ἔχει πῶς· τὸ ἀβέβηλον διαφοράν.

Ἄγγελος, παρὰ τὸ ἄγγελος ἢ αὐτάγγελος διαφέρουσιν. ἄγγελος μὲν γὰρ πᾶς ὁ ἀγγέλλων τι ἑτέρῳ φησὶν· ὁ δὲ ἀγγελος δέ, ὁ τὰ γνωσθησόμενα ἔρει διαγγέλλων, οἷον Θουκυδίδης διαγγελων. ἦσαν γάρ τινες τοῦ νικίου διάγγελοι. αὐτάγγελος δὲ ὁ τὰ ἑαυτοῦ διαγγέλλων, καὶ μηδὲν ὑφ' ἑτέρου.

Ἄγειν, ἢ φέρειν διαφέρει. ἄγεται μὲν τὰ ἔμψυχα, φέρεται δὲ τὰ ἄψυχα.

Οἷον ἤγαγε, ἔφερε δὲ σῦλα, ὥρας, οἶνον.

Ἀγχιστεῖς καὶ συγγενεῖς ἢ οἰκεῖοι διαφέρουσιν. ἀγχιστεῖς μὲν γὰρ οἷς ἐπιβάλλει ἐκ τοῦ γένους ἀποθανὼν, συγγενεῖς δὲ οἱ ὄντες ἐκ τοῦ αὐτοῦ γένους, ὁ καλούμενοι δὲ ὑπὸ τῶν νομέων οἱ τὰ ἀγχιστεῖα δίκαια. οἰκεῖοι δὲ οἱ κατ' ἀγχιγαμίαν ἢ συμφυόντων τῷ οἴκῳ.

Ἀγροῖκος ἢ ἄγροικος διαφέρει. πᾶς πρὶ ἀστικωμῳδοῦμενος μὴ ὁ ἐν ἀγρῷ καθεικώς. πᾶς δὲ βαρύστονος δὲ ὁ σκαιὸς

Ἄγριος, ἢ ἀγρεῖος διαφέρει. ἄγριος μὲν ὁ ἀμὴ ἡμερούμενος. εὐτρόπος. ἀγρεῖος δὲ ὁ ἐν ἀγρῷ καθεικώς. πᾶς δὲ βαρύστονος δὲ ὁ σκαιὸς

Ἀγνοεῖν καὶ ἀμαθαίνειν διαφέρει. ἀγνοεῖν μὲν γὰρ ὅταν τὸ παθεῖν μηδὲν εἰδήσεται ἀμαθαίνειν δὲ τὸ ἐν ποιεῖν ὧν δεῖ μὴ εἰδέναι.

Ἀγωνοθέται μὲν ὧν τῶν σκιῶν λέγονται. ἀθλοθέται δὲ ὧν τῶν γυμνικῶν.

Ἀδρανόμος ἐὰν μὲν παροξύνωμεν, ἔστι ὁ ἐν ἀγροῖς νεμόμενος, τὰ γὰρ προπαροξυνόμενα χαίρουσιν ἀναλύεσθαι εἰς τὰ θη.

Ἀγοραῖος, ἐὰν προπαροξύτονος, σημαίνει μὲν τὸν ἐν ἀγορᾷ πεφραμμένον. ἐὰν δὲ προπερισπωμένως, σημαίνει τὸν ἐν ἀγορᾷ διατρίβοντα.

Ἀδελφὸς ἢ ἀδελφὴ διαφέρει. ἀδελφὸς μὲν γὰρ ὅλῳ ἔνι λόγῳ, ὁ ἄρρην. ὅλῳ δὲ ἡμίσει, ὁ θῆλυς.

Ἄελλα καὶ θύελλα διαφέρει. ἄελλα μὲν ἅπλως σημαινόμενον. θύελλα. δὲ ἄελλα θύελλα καὶ ὁμῶς.

Ἄθλος καὶ ἆθλον διαφέρει. ἀρετῆς μὲν γὰρ τὸν ἀγῶνα ἆθλοι, ἀσελγείας δὲ τὸ ἐπαθλον.

Οὕτω μὲν γὰρ ἄεθλος ἀκοῦς ἐπετελέσθη.
ὧδι ἢ ἐπάθλῳ. Αἰθλία, πόνε αὐελόντου.

Ἀθλιώτατος ἀπλῶς διαφέρει. ἀθλιώτατος μὲν γὰρ ἡ πόλις ὅλῃ ἀπλῶς ἢ ὅστις πόλις καὶ ἰχθῦς.

Αἰτῶ ἢ αἰτοῦμαι διαφέρει. τὸ μὲν γὰρ αἰτῶ ὧδι τῷ παρὰ λαβεῖν, ἢ μὴ ἀποδιδόναι. τὸ δ' αἰτοῦμαι ὧδι τῷ χρήσασθαι εἰς ἀποδοσιν. Μῶναι δ' ὑμνῦσι διασέλμα.

Οὐ γὰρ αἰτῶ, δὲ λαμπάδ' αὐτοῦμαι.

Αἰολὸς, ἢ ποικίλος διαφέρει. ὅλως ἢ μὲν αἰολὸς ἔστιν ὃ ζοπηπῶς ἔχας) ὡς σεβόμενος τὴν ἐχέ, ἀσχύνῃ δ' ἐφ' οἷς ἔκαστος ἁμαρτὼν αἰσχύνεται), ὡς μὴ δίκην τὰ πράξας. Ⓒ αἰολᾶτ, μὴ ὡς τ' πατρὸς, αἰσχύνῃ δὲ ὃς μεθύσκει). Θασέλμᾳ ὁ ἀριστόξενος ὁ μουσικὸς τῇ διαφορᾷ γὴ τῷ πρώτῳ νόμῳ παιδυθλικῷ. φησὶ γὰρ διαφορὰν τὴν ὑπομισθον αἰολὸς τε καὶ αἰσχύνης, ὅτι ἡ μὲν αἰολὸς πρὸς ἡλικίαν. πρὸς ἀρετὴν, πρὸς ἐμπειρίαν, πρὸς δυσβουλίαν. ὁ γὰρ ὠφελούμενος αἰολᾶσθαι πρὸς ἑκάστων τ' εἰρημένων ὑποφοκῶν πρωσέρχεται, ὅτως διακείμενος, ὁ δ' αἰσχύνεται τὸ ἁμαρτάνειν καὶ, ἀλλὰ δεῖ τὸ σίβεσθαι, καὶ ὑμᾶς τὰς εἰρημένας ὑποφοκὰς. πᾶσ' αἰσχύνῃ πρᾶξαι ἢ πρὸς πάντα αὐθρωπον, ἐπ' ἃ ὧν τοῖς νομιζομένοις αἰσχροῖς.

Αἶνος ἢ ἠθοποιία διαφέρ. ὁ μὲν δὲ αἶνος δὴ λόγος ἢ ἀποτελουσιν μυθικὴν ἢ ἀλόγων ζώων, ἢ φυτῶν, πρὸς ἀνθρώπους εἰρημένος, ὡς φησι Κίλλιος τετράδ' ἐν ᾧ πρώτῳ παροιμιῶν, οἷον ἀπὸ μὴ ἀλόγων ζώων, ὡς παρ' Ἀρχιλόχῳ. Αἶνός τις ἀνθρώπων, ὅσ' ἄρ' ἀλώπηξ περιαλῆ σωλῆτ' ἔφ.

Ξυνωνίαν ἔθ' φτο. καὶ τὰ ἑξῆς, καὶ πάλιν ὅταν λέγῃ, Ἐρέω τιν' ὑμῖν ὦ πηρυπίδη, Αἰνυμένη σπυτάλη. ἐπ' ὦπῳ φέρει, Ῥίθυμ(Θ· ἢει θηείων ἀπονειθεῖς, Μᾶν(Θ· ἄν ἐφαπτιλύ. Ὦ δ' ἀρ' ἀλώπηξ περιαλῆ σωλῆτ' ἔφ. Γυκυὸν ἔχασα νόον. καὶ Ἡσίοδ(Θ·, Νῶν δ' ἀνὴ βασιλῆσιν ἐρίων νοέοντι ἢ αἴνοῖς, Οἵ δ' ἴρηξ προσέειπεν ἀκάνθινα ποικιλόδειρον. Ἀπὸ δὲ φυτῶν, ὡς τῇ ἀ Καλλιμάχῳ, Ἄ"κατε δὴ τὸν ἄνον, γὴ κότε τμώλῳ, Δάφνιν ἐλαίαι ἐκός οἱ παλαιοὶ λυσοὶ Λέγουσι θεοῖς. ἢ τὰ ἑξῆς. Ⓒ ἔστι ὁ ἄνος ὄρος τμώλῳ μὴν πρὸ μία μετὰ δηγήσεως ἀπαρτίζουσα τὸ νοούμενον, πῶς πρὸ μυθιάντε Ⓒ ὠφέλιμα ἀνθρώπων. πρὸ μιῶν δὲ ἢ τὸ ἀπὸ πεφιλαίᾳ ὧδι τὸ χαίρον ἀναφορὰν ἔχει γὴ δ' ἐξῆς τὸ ἄνος, καὶ τὸ ἑξῆς θερ γὴ δεχομένη μεταβασιν. οἷον, μηνὶ ἐδς πότ' γὴ βοτάνη καὶ ἄπιοσος μετ' αὐθεσήρια.

Αἶθε ἢ ὤφελον διαφέρ. τὸ μὲν γὰρ ὄφελον ἀπροσωπόφατον ἐστὶ προσώπων. τὸ δ' ὤφελε ἐμφαίνει πρόσωπα. οἷον, ὤφελον ἐγὼ, ὤφελες σὺ, ὤφελεν ἐκεῖνο. διὸ τὸ αἶθε δεῖται ἐπιφέρημα, τὸ δ' ὤφελον ῥῆμα.

Αἰκίαι καὶ ὕβρεις διαφέρουσιν. αἰκίαι μὲν γάρ εἰσιν αἱ ἀπὸ τραυματισμοῦ πληγαί. καθὰ καὶ Δημοσθένης ὁ ῥήτωρ φησίν, ὕβρισμαι μὲν ἐγὼ προπηλάκισαι δὲ τύμοι.

Αἰπόλος ἢ ποιμὴν διαφέρ. αἰπόλος μὲν γὰρ ὁ ὧν τῶν αἰγῶν τεταγμένος νομεύς. ποιμὴν δὲ ὧν τ' ἄλλων ἀγέλων τεταγμένος νομεύς. ποιμὴν δὲ ὧν τ' ἀνταὶ μὲν γὰρ εἰσιν οἱ πεδιάδες τόποι ἵππος θαλάσσης. δῖνος δὲ οἱ ἀμμώδεις.

Ἀπόνυλον διφθέρας διαφέρ. ἀπόνυλον μὲν γὰρ τὸ ἀπονυζόμενον ἐλαττον δέρρεως. λόρυ δὲ τὸ μεῖζον, ὧ ἐπ χρῆσθ ἐχθῶν. τῷ δὲ ὁ μὴρω, ἢ τὸ δύρυπροΐγαια.

Ἀπαιρία ἀσχολίας διαφέρει. ἀπαιρία μὲν γὰρ ὅταν ὕλῃ ἀπαιρου ἐπιτηδειε. ἀσχολία δὲ ἢ περὶ πᾶλλο αὐασροφή.

Ἀπαρὴς σιῶ σ, ἢ ἀπαρὴ αὐδῶ τ' σ διαφέρ. ἀπαρὴ μὲν αὐδῶ τ' σ σημαίνῃ τὸ βραχύ. οἷον, δοῦ ὀλίγον ἀπαρὴ τ' τύχης ἐπίσαμαι. ἀπαρὴς δὲ σημαίνῃ τὸ πᾶβαρὺ. ὃν κατάπλουν ἀπαρὴς τῷ πλέ.

Ἀληθὴς ἢ ἄληθὸν διαφέρει. ἀληθὴς μὲν γὰρ ὀξυτόνως τὸ γνωστὸν τῷ ψεύδ. ἄληθὸν δὲ προπερισπωμένως τὸ κατ' ἐπόρθωσιν λεγόμενον.

Ἀλοᾶν ἢ ἀλοιᾶν διαφέρ. ἀλοᾶν μὲν γὰρ ἀσέως ὧδι τ' ἄλω πατᾶν ἢ βίβειν οὗ σάχυας. ἀλοιᾶν δὲ ψιλῶς, τὸ τύπτειν. Ἀριστοφάνης.

Ἢ μυτέρ' ἀλοίησον, ἢ παῖδός γνάθου ἐπάπαξον.
ἀρ' ὃ καὶ μυτραλοίαν φαμὲν ἢ πατραλοίαν.

Ἀλλοίωσις ἐτέρου ὡστος διαφέρ. ἀλλοίωσις μὲν γὰρ ὁ μὲν μεταχαρακτηρισμὸς, ἀλλ' ἢ τ' πρότερον ὑπολήψεως οἵησις ἑτέρα. ἑτεροίωσις δὲ ὅταν ἀφ' ἑτέρᾳ χρώματος εἰς ἕτερον μεταβάλλῃ.

Ἀλίπασον ἢ ἁλίσπασον διαφέρ. τὸ μὲν γὰρ ἁλίπασμένον κρέας ἢ ἰχθὺς ἔλεγον ἁλίπασον. ἁλίσπᾶδον ἢ τιὼ ἁλὶ ἐπασμένῳ χέρσαι, ὡς τινὲς φιλονεικοῦσι ποιεῖν. ὅλον γὴ ὁ βίος οὗ ἢ πυσμένες, ἢ δυνάσπρεπ δύτος ἔχοντας τὰ σώματα ἁλιπασάσθαι καλῶ.

Ἄλλ(Θ· ἢ ἕτερος διαφέρ. ἕτερος μὲν γὰρ ἐπὶ δυοῖν, ἄλλος δὲ ὧν πλόνων.

Ἀματροχία, καὶ ἁρματροχία διαφέρ. ἁματροχία μὲν γὰρ ὅταν ἢ ταυτοσωμοῦται ἅρμάτων. Εἶχεν Μενέλαος ἁματροχίας ἀλεινων. ἁρμαβοχία δὲ, ὁ τύπος καὶ ἢ ἐλχάραξις ἅρμοχῶ ἢ ὕδ' γῆς. Οὐδέ τι πολλὴ.

Γίνετ' ἐπισώτροις ἁρματροχία πάτῳ.

Ἀμυγδαλὴ ἢ ἀμυγδάλη διαφέρουσιν. ἀμυγδαλὴ μὲν γὰρ περιπωμένως ὁ δηγόμορφος σπλοῦ. ἀμυγδάλη δὲ πρόπερισπόνως, ὃν καρπὸν, καθὰ καὶ Εὔπολις φ' πεξιάσχοις φησί.

Δίδυμα μασάσθαι ναξίας ἀμυγδάλας.

Ἄμα καὶ ὁμοῦ διαφέρει. ἅμα μὲν γὰρ ὅτι χρονικὸν ἐπίρρημα, ὁμοῦ δὲ τοπικὸν. σόλων μὲν γὰρ ἅμα ἐγρήγορε αὐαχάσασθ τῷ σπύθῃ, εἶπερ μετὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ἤκμαζεν, ὁμοῦ μὴ τοι ἀνέστι. ὁ γὰρ φ' ὧδ' αὐτῷ ἐγγενήθησαν, ἀλλ' ὁ μὲν ἀδιώνησιν, ὃσ' φ' σπυδίᾳ. καὶ Ὅμηρος διασέλμᾳ.

Ἐνθ' ἅμα οἰμωγή τε καὶ σύχωλὴ πέλεν αὐτοῦ
Ὁλμαίτων τε καὶ ὁλμυμώνων. αὐτὴ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον. ᾗ

ΚΑΙ ΔΙΑΦΟΡΩΝ.

ΛΕΞΕΩΝ.

Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσμηθεν ἅμ' ἡγεμόνεσιν ἕκαστοι.
Οἷσ' ἅμα πάντων ἐφίππιοι μαίνεται.
ἐπιβροπικῶς δὲ τῇ ὁμοῦ ἐτροφόμεν. καὶ πάλιν,
Ἄλλοθ' ὁμοῦ πίνακάς τε κρεῶν, ἢ σώματα φωτῶν.
αὐτὰ δ' ἐν αὐτῷ θρ' τόπῳ.

Τὸ πὲρ καὶ νῦν παῖδε λάβε κρέων Ἀγαμέμνων. Ἐν ἑνὶ δ' ἴρῳ ἐόντες, ὁμῶ δὲ ἔχων ὠκέας ἵππους. ἐδ' ὅτε σ' ὁ ποιητὴς τὸ ὁμῶ καὶ ὧδι χρονικῶ τάσσ' ἐπιβρήμασι, ὡς φῆσιν Ἀσκληπιάδης.

Ἠὲ οἳ ὁμοῦ πόλεμός τε σλαμᾶ Ⓒ λοιμὸς ἀχαιούς. εἰμὶ ἄρα τις εἰπὲ, καὶ νῦν δὲ ὁμοῦ γ' θρ' αὐτῷ τόπῳ, οἷον γὴ προΐα ὅτε λοιμὸς, καὶ ὁ πόλεμ(Θ· σλαμᾶς τὸς ἀχαιούς.

Ἀμφότερα ἢ ἑκάτερα διαφέρουσιν. ἀμφότερα μὲν γὰρ ὅταν ἢ ἑκάτερα ὁμοῦ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ πρωθῆσιν, ἀμφότερα τὴν δηλοῦσαν φέρουσιν. ἑκάτερα δ', ἐπ' ἄλλαν χωεῖς ἑκάτερος τὸ ἑαυτ' πρὸ ἄπ', οἷον ἑκάτερος αὐτ' δηλον φέρων, ἤτοι ὅταν ἑκάτερος αὐτ' μίαν φέρῃ κατ' ἰδίαν.

Ἀμώνασθαι καὶ ἀμύνειν διαφέρει. ἀμώνασθαι μὲν γὰρ ὅταν τὸ πολεμεῖν οὐ προαδικήσαντας, ἀμύνεσθαι δὲ ὁ πλημμελῶν. δὲ. (δὲ τὸ βοηθεῖν. ἁμαρτάνειν δὲ ὁ ἀποτυγχάνων.

Ἄμπελος ἢ ἀμπὸς διαφέρει. ἄμπελος μὲν γὰρ προπαροξυτόνως, σημαίνει αὐτὰ θεῖσματα, τοῦτ' ἔστι τὸν καρπόν. ὀξυτόνως δὲ ὁ καρπὸς τὸ θεῖσμοῦ, ὥσπερ καὶ ὁ τρυγητὸς τ' τρυγᾶν.

Ἄμαθος ἢ ψάμαθος διαφέρει. ἄμαθος μὲν γὰρ ἢ γῆ πεδίον κόνις. ψάμαθος δ' ἢ πᾶβαθαλασσία ἄμμος.

Ἀνακεῶδι καὶ πατακεῖδαι διαφέρ. ἀνακεῶδαι μὲν γὰρ ὅτι ἐπὶ τῷ ἐπὶ ἐφίᾳ πινα χρείαν ἀναβολὴν ἢ σωθήκην, κοινὴ τῇ ἐπιφάνεια ἀλλήλοις, ἐπικρυκία ἢ ὅτιν, ὅταν οἱ ἕτεροι πέμπωσι οὗ ἀστυβωμίους αὐοχὰς, ἢ σπονδὰς, ἢ εἰρήνην.

Ἀνάμνησις ἢ ὑπόμνησις διαφέρ. αὐάμνησις γὰρ ὅτιν, ὅταν ὃς ἔλθῃ εἰς μνήμην τ' πρελθόντων. ὑπόμνησις δὲ, ὅταν ὑφ' ἑτέρᾳ εἰς ὃν προαχθῇ.

Ἀναβάλλεσθαι καὶ ὑπερτίθεσθαι διαφέρ. ἀναβάλλεσθαι μὲν γὰρ ὅτι τὸ προΐλεσθαι ἢ παρισῶσαι τὸν ἐπίδηλον καιρὸν τῶν πράξεων. ὑπερτίθεσθαι δὲ τὸ ἐπιρρύμβδην ἐπίδηλον καιρὸν τῶν πράξεων.

Ἀνακωχὴ καὶ αὐσυχία διαφέρ. ἀνακωχὴ μὲν γὰρ ὅτιν ἢ ὧδι τ' νέων ἀναχώρησις. ἢ δὲ ὁμ τ' ο αὐανοχὴ, αὐοχὴ μακρὰ πολέμ. διανοχὴ, καὶ ἀκωχὴ διαλειψίς τις καὶ αὖσις.

Ἀνάλυτ(Θ· ἢ ἀναλυὴς διαφέρει. ἀνάλυσις μὲν γὰρ ὅτιν ὁ ἀνεπίστροπος τ' καθὴκόντος. ἀναλυὴς δὲ ὁ μὴ αὐιὼν.

Ἄντικρυς πολ. αὐτικρὺ διαφέρει. αὐτικρὺ μὲν γὰρ τὸ ἐπ' εὐθείας, ἡγοῦνται δέ τινες χωρὶς τοῦ σ, ὡς παυλικρύ. αὖτικρυς δὲ τὸ διαβεβηκότως πολ. φανερῶς, ἡγοῦνται ἐπ' εὐθείας ὄντα μόν.

Ἀναβάτης ⟨καὶ⟩ ἐπιβάτης διαφέρει. ἀναβάτης μὲν γὰρ ὧν ἵππος ἐπιβάτης ἢ ὠθούνης.

Ἀνασῶσαι ἢ ἐγερθῆναι διαφέρει. ἀνασῶσαι μὲν γὰρ ὠθὶ ἔφασαν, ἐγερθῆναι ἢ δὲ ὕπνου.

Ἀνάγκαιος ἢ ἐγγενὴς διαφέρει, ἀνάγκαιος μὲν γὰρ οἱ πλέοντες, ἀναγκαῖοι δὲ τὰ ἀνδρὸς. ἀνάγκη δὲ ἔφη τινὸς εἶναι τὸ στρατήγειον.

Ἀνεψιοὶ πολ. ἀδελφιδοῖ διαφέρουσιν. ἀνεψιοὶ μὲν γὰρ εἰσιν οἱ τῶν ἀδελφῶν παῖδες. ἀδελφιδοῖ δὲ οἱ τῶν ἀνεψιῶν παῖδες.

Ἀναγκάζειν ἢ βιάζεσθαι διαφέρει. ἀναγκάζειν μὲν γάρ ἐστιν ὧν ἐμψύχων. βιάζεσθαι ἢ ὠθὶ ἀψύχων, οἷον βιάζεσθαι τὸν ναῦν.

Ἄναρχον ἢ ἀνάπτιον διαφέρει. ὅτι τὸ μὲν ἀνάπτιον πῶς ἑτέρου λέγεται, τὸ δὲ ἄναρχον πῶς ἑαυτόν.

Ἄνυδρον πολ. ἀπήλαιον διαφέρει. αὔτυρον μὲν τὸ ἀνωφερὲς κοίλωμα, ἀπήλαιον ἢ τὸ χειροποίητον.

Ἀνοια πολ. ἀφροσύνη διαφέρει. αὐονητ⟨ῶ⟩ μὲν γάρ ἐστιν ὁ μηδὲν νοῶν. ἄφρων δὲ ὁ νοῦν μέν, ὀ φρονίμως δὲ λιοικῶν.

Ἄξονες ἢ κύρβεις διαφέρ. οἱ μὲν ἄξονες ἦσαν τετράγωνοι. οἱ δὲ κύρβεις ἑπτάγωνοι. ἢ οἱ μὲν ἄξονες ἔλεγον αὖ ἰδιωτικοὺς ἐγγεγραμμένους. οἱ ἢ κύρβεις δημοσίας ἱστοποιίας, ἢ ἔστι ἕτερον εἶδος.

Ἀξιόχρεως μὴ ὄντι ἢ ἐπιλύσαι ἱκανὸς, ἀξιόπιστος δὲ ἐπὶ δυνατοῦ ἄξι⟨ος⟩.

Ἄξιωμα μὲν ὄντι τὸ καθ' ὑποβολὴν διαπράττον. ἀξίωσις δὲ ἡ ἐν δημοσίᾳ συλλήψησις.

Ἀποστάσι⟨ος⟩· ἀπροσασία διαφέρει. ἀποσασία μὲν δήλιν ἔλεγον, ὁπότε ἀπελεύθερος πρίνοιτο, ὡς ἀποσὰς ⟨τοῦ⟩ δεσπότου. ἀπροσασία δέ, ὁπότε μέτοικος ἐγκαλέσαι ὡς μὴ ἔχων προστάτ⟨ην⟩.

Ἀποκήρυκος ἢ ἐκποίητος διαφέρ. ἀποκήρυκος μὲν γάρ ὄντι, ὃ ὧν ἀδικήματι ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἐκβληθεὶς τῆς οἰκίας. ἐκποίητος ἢ ὁ δοθεὶς ὑπὸ τοῦ πατρὸς εἰς ὑιοθεσίαν ἄλλῳ, ὁ λέγουσιν ἐμποίητον γίγνεσθαι.

Ἀπολογεῖσθαι ἢ ἀπολογίζεσθαι διαφέρ. ἀπολογεῖσθαι μὲν γάρ ἐστιν ὃ ὧν τῷ λόγῳ τὴν πατρῳαν ἀνασπουδάζειν. ἀπολογίζεσθαι δὲ τὸν λόγον τῶν πεπραγμάτων. ἢ γὰρ ὁ ἁπλοῦς λογίζεσθαι ⟨καὶ⟩ λογισαὶ, ἀριθμητικοί.

Ἀποβαίνειν ἢ ἀπροβούλευτα διαφέρ. ἀπροβούλευτα μὲν γὰρ τὸ ἀνεχωρήτως ἐξ ἀνάγκης βουλήσει εἶναι ὅπερ ἐστίν. ἀπροβούλευτα δὲ τὰ μὲν ἁπλῶς ἐπιλιφθῆναι. λέγεται δὲ ἐξουσίᾳ τῶν διαφορᾶν φησὶ τῇ αὐταβάσει. ὅτε ἀπροβούλευτα. οἶδα γὰρ ὅπερ ἔχον⟨τ⟩, ὅτε ἀπροβούλευτα.

Ἀπόῤῥητα διαφέρ. ἃ μὴ γὰρ ἀπορήτ⟨ων⟩ (σιωπῶν) ἐστιν ἀψύχων. οἷον πῦρ ἀπόῤῥητα. ἃ ἢ ὧν ἐμψύχων, οἷον πῦρ ἀπόῤῥητα. Σωκράτης. οἱ φιλόλογοι σοφοὶ ἢ ἁμαρτάνουσιν. ἢ ἁλλαγῆ προδιστεῖς χρῶνται, ὡς ⟨καὶ⟩ Ὅμηρ⟨ος⟩. παρὰ νηῶν αὐτόντας αὐτὰ δ' ἀπὸ νηῶν. ὡς ἢ ἀλλαχὸ φησι κύριος. Οὐτέ ποτε προπρὸ ἐπονέ μελαίνων ἀπὸ νηῶν.

Ἀπελεύθερος ⟨καὶ⟩ ἀπελεύθερος διαφέρουσι. ἀπελεύθερος μὲν γὰρ ὅσι ὁ ἐκ δούλου ἀπολυθρωμένος. ἀπελεύθερος δὲ ὁ γρηόμενος δίκαι χρέα προσήκοντος, ἢ κατὰ ἄλλο τινὰ αἰτίαν ἀπολύσας, εἶτα ἀπολυθρωθείς. ἦσαν μὲν οἱ καὶ ἀοίκιαν ἀπολύσαντες τοῖς ὀνόμασιν.

Ἀποφορὰ ἢ εἰσφορὰ διαφέρ. ἀποφορὰ μὲν γὰρ ὅσι τὰ ἀπὸ τῶν οἰκίων οἷς ἀπάγουσι τὴν ἐχόμενα χρήματα, ὡς καὶ ἀναφορὰν καλοῦσιν. εἰσφορὰ ἢ τὰ ὑπὸ τῶν πολιτῶν.

Ἀποκρίνασθαι καὶ ἀπεκρίνασθαι διαφέρ. ἀποκρίνασθαι μὲν γὰρ ὅσι τὸ ἀποχωρίσασθαι. ἀποκρίνεσθαι δὲ τὸ ἐρωτηθέντα λόγον δοῦναι.

Ἀπονίπτασθαι, ⟨καὶ⟩ κατὰ χειρὸς ὕδωρ αὐτῆσαι διαφέρει. ἀπονίπτασθαι μὲν γὰρ ὅσι μετὰ τὸ φαγεῖν. κατὰ χειρὸς δὲ ὕδωρ αὐτῆσαι, πρὸ τοῦ φαγεῖν.

Ἀποφορὰ ἢ ἀναφορὰ διαφέρ. ἀποφορὰ μὲν γὰρ ὅσι ὁ ὑπὲρ παλαιμένου φόρος. ἀναφορὰ δὲ ὁ ἐκ τοῦ ἀνολισθῆναι ἢ δυσωδίαν ἀναφερόμενος ὁμοίως.

Ἀπέθανε καὶ τέθνηκε διαφέρει. ἀπέθανε μὲν νῦν τέθνηκε ἢ πάλαι. ὡς πρὸ ἐπτὰ ἐτῶν μὴ ὁ δεῖνα σήμερον, πρὸ ἐπτὰ ἐτῶν ἢ πάλαι.

Ἀπόδοσις μὲν ἀψύχου λέγεται. ἀποκατάστασις δὲ ἐμψύχου ⟨καὶ⟩ ἀγομένου.

Ἄρχειν ⟨καὶ⟩ κρατεῖν διαφέρ. ἄρχειν μὴ γὰρ ὁ ζυγῶν ἐπ' ὠφελείᾳ προίσασθαι. κρατεῖν δὲ τὸ βίᾳ πιανεῖν ἄγειν ⟨καὶ⟩ ἀναγομένους ὧν ἀδικίᾳ. καὶ ὁ μὲν ἢ θεῖον ἀρχικὸν ἐστὶ καὶ ἀνθρώπινον. ὁ δὲ κρατῶν ἐστὶ καὶ ἀνθρώπινον μόνον.

Ἀρπαγὴ ⟨καὶ⟩ ἁρπάγη τῇ αὐτῇ βίᾳ πολὺ ἀπὸ τοῦ πρόσω ἐστὶ τῆς ἀρπαγῆς. ἀρπάγη δὲ ἐστὶ τὸ ἐκ τοῦ ἐγγὺς ἁρπάσαι. ἀρπαγὴ δὲ ἐστὶ τὸ ἀπὸ μακροῦ ἁρπάσαι.

Ἄρα ⟨καὶ⟩ ἆρα διαφέρ. ὁ μὲν γὰρ κατὰ περίστασιν μὴ λεγόμενος συμβολισμὸς ἀπορήματός ἐστιν, ὅταν ἀπορούντων λέγωμεν. ἆρα τέλος ἕξει τὸ πρᾶγμα. ὁ ἢ ἐπὶ συνόλου συλλογισμός. εἰ ἡμέρα ἐστί, φῶς ἐστι. ἀλλὰ μὴν ἡμέρα ἐστί, φῶς ἄρα ἐστί. εἰ ἆρα συμφέρον ποιεῖν, ποιητέον ἡμῖν ἆρα ἐστί.

Ἄρτι καὶ ἀρτίως διαφέρει. ἄρτι μὲν γὰρ ὅσι χρονικοῦ ἐπιῤῥήματος, ὃ δὲ ἀρτίως ὧν ἐπὶ ἔργων τελείως. ὥστε ἁμαρτάνει Σαπφὼ λέγουσα. Ἀρτίως μὲν ἄχρυσος ἐξελθ⟨ὼν⟩ ἄνεως. αὐτὴ χρονικῷ ἐπιῤῥήματι ⟨χρῆται⟩ τοῖς ἀπὸ ἀρτίως

ἀρτίως σημαίνει αὐτῆς δὲ ὥρας ὁ δ' ἄρτι παρατατικός, καὶ ὧδε τὸ πρωκνίως.

Ἀρχνη ἢ ἀραχνίον διαφέρει, ἀραχνη μὲν γὰρ θηλυκῶς τὸ ὑφασμα, ⟨καὶ⟩ ἀρρένως ὁ ἀραχνίον. ἀρσενικῶς δὲ ὁ ἀραχνης ὁ ζῶον.

Ἄρνες ἢ ἀρνοὶ διαφέρουσιν. ἄρνες μὲν γὰρ λέγονται οἱ νεογνοί. ὡς ἢ λύκοι ἄρνεσιν ἐπέχραον. ἀρνειοὶ δὲ, οἱ προϊόντες τῇ ἡλικίᾳ. Ἀρνειῶ μιν ἔγωγε ἐΐσκω πυγεσιμάλλῳ, Ὡς τ' οἶον μέγα πῶϋ.

Ἄῤῥωσ⟨ος⟩· ἢ ἀῤῥωστῶν διαφέρ. ἄῤῥωστ⟨ος⟩ μὲν γὰρ ὁ νοσῶν. ἀῤῥωστῶν δὲ ὅταν ἢ ἀδυνατῶν ἐπιτελεῖν τὰς ὀρχήσεις, ὡς Ἀριστοφάνης φησίν.

Ἀῤῥωστεῖν τὸ νοσεῖν διαφέρ. ἀῤῥωστεῖν μὲν γὰρ ὁπὰ χεντῶν ⟨καὶ⟩ σώματα, νοσεῖν δὲ ὁ κλινήρης.

Ἀῤῥωστίαν καὶ ἀῤῥωστεῖν διαφέρει. τὸ μὲν γὰρ σβέννυσθαι σημαίνει τὸ σβλαβεῖσθαι, ὅτως γὰρ ἠγνοῦντο τὴν λέξιν. ὀῤῥος λέγεται ὁ τοιοῦτος τόπος, ὅν τινες τῶν ὀρῶν ὀρθοπύγιον καλοῦσιν, ὀρθὸν γὰρ ἐστὶν ὁ ὄρθιος. ἐτύμως δ' ⟨ἂν⟩ ὀῤῥος ὧν τὸ πυγῆς, ἢ οἱονεὶ ὀροπύγιον. οἱ δ' βλαβέντες πρὶν λινος ἀναστῆναι ἐνθάσει ὁ ἀσθενῶν πολλάκις ἢ ⟨καὶ⟩ τὰ ἄλογα τῶν ζώων ὑποσκέλιον ἐνώθασιν τὸν ὀῤῥῶ, ὅταν βλαβεῖ. σβλόγως οὖν ἐπ' ἀῤῥωστούντων ὁ ὀῤῥωδεῖν ἐρεῖ ὧδε· βλαβεῖδῆ. ἢ εὐριπίδης τὸν περσέα λέγοντα εἰστύγ. Τὰς γὰρ συμφορὰς ὧν κακῶς πεφυκότων, Οὐπώποθ' ὕδρισ' αὐτὸς ὀῤῥωδῶν πάθειν. ⟨καὶ⟩ τὸ μὴ ὀῤῥωδεῖν τοιοῦτον. τὸ δ' ἀῤῥωδεῖν, οἷον ἢ ἐστὶ σθένειν. τοῦτ' ἔστι μὴ βλαβεῖδῆ, ἀλλὰ καταφρονεῖν, ⟨καὶ⟩ τὸ ἀῤῥώστους.

Ἀσφόδελ⟨ον⟩· ἢ ἀφόδελος διαφέρ. προπῤῥοξυτόνως μὲν γὰρ τὸ φυτόν. ὀξυτόνως δ' ὁ τόπ⟨ος⟩. Κατ' ἀσφοδέλου λειμῶνα.

Ἀσεῖος ⟨καὶ⟩ ἀσικὸς διαφέρει. ἀσεῖος μὲν γὰρ ὁ πιθανὸς καὶ χαρίεις. ἢ καθόλου ἐπιλίξεις γὰρ πολιλῆ ὁμιλίᾳ ἀσικὸς δὲ ὁ γ' ἄσει διατρίβων.

Ἄστρον καὶ ἀστὴρ διαφέρει. ἄστρον μὲν γὰρ ὅσι τὸ ἐκ πολλῶν ἀστέρων μεμορφωμένον ζῴδιον, οἷον ὠρίων, ἄρκτος. ἀστὴρ δὲ ὁ εἷς.

Ἀτέχνως ⟨καὶ⟩ ἀτεχνὸς διαφέρει. τὸ μὲν γὰρ παροξύτονον σημαίνει τὸ χωρὶς τέχνης, ἢ ἀκαθῶς. τὸ ἢ περισπώμενον τίθεται τὸν ἁπλῶς ἢ ἀδίλως, ἢ παθητικῶς. ⟨καὶ⟩ παθόλα, αὐτικρυς, ἢ φανερῶς.

Ἀτιμᾶν ἢ ἀλιμάζειν διαφέρει. ἀτιμᾶσαι μὲν γὰρ ζημιοῦσθαι τῶν νόμων ὀλοχερεῖ ἀτιμίᾳ. ἀτιμάζειν δὲ ὁ ὑβριζόμεν⟨ος⟩ γ' τινι πραγματι.

Ἀπαλλόμενον καὶ λασιώμενον διαφέρει. ἀπαλόμενον μὲν γάρ σημαίνει τὸ τινά. λασιώμενον δὲ τὸ ἄτινα.

Ἀτελὲς καὶ ἀτέλεστον διαφέρ. ἀτελὲς μὲν γὰρ ὅσι τὸ μήπω τετελεσμένον. ἀτέλεστον δὲ τὸ ἀδύνατον τελεσθῆναι. οἱ δ' γε μαθόντες τοῦτο, ἀνυπολογήσουσιν.

Αὐχλὼ ἢ αὐχλὴν διαφέρ. αὐχλὼ μὲν γὰρ λέγεται τὸ ὄπισθεν τοῦ τραχήλου. αὐχὴν δὲ τὸ ἐμπροσθεν καθ' ὃ ὄψιν ἡ φάρυγξ.

Αὖθις καὶ αὖθι χωρεῖς τοῦ σ διαφέρει. τὸ μὲν αὖθις ἔστι τὸ πάλιν, ἢ μετὰ ταῦτα. τὸ δ' αὖθι αὐτόθι. κακῶς δ' ⟨οἱ⟩ καλλίμαχός φησι.

Αὖθι τὸ δ' ἐκποίητος. αὐτὸ τοῦ μετὰ ταῦτα.

Αὖθις δῆλα μὲν τοῦ τ, σημαίνει τὸ πάλιν, δῆλα δὲ τοῦ θ, τὸ ὕστερον.

Ἀχριχοὶς ⟨καὶ⟩ σ, χρωνικὸν ἐπίῤῥημα. ἄχρις δὲ μετὰ τοῦ σ, αὐτὸ τοῦ ἀκριβῶς ἀπεκφέρ.

Βασιλεὺς, ποίρανος, ἢ ἡγεμὼν διαφέρ. βασιλεὺς μὲν γὰρ ὅσιν ὁ πατρόθεν, ἢ ἐκ γένους τὴν ἀρχὴν παραλαβών. ποίρανος δὲ ὁ πᾶσι κυρίου τὸ τοῦ βασιλέως ἔργον ἐπιτελῶν, οἷος ἦν πᾶσι ⟨καὶ⟩ μίνως ὁ ἀγαθός.

Ὡς ὄγε ποιμένα λαῶν ἔφατο πρατόν.

ἡγεμὼν δὲ ὅσιν ὁ πόλεως στρατεύων, ὡς ὁ ποιητὴς φησιν.

Αὐτὰς ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον' ἕντο. ἡγεμόνευσιν ἔπασθαι.

Βάρβαρον ⟨καὶ⟩ βαρβαρικὸν διαφέρ. βαρβαρον μὲν γὰρ ὅσιν ὄνομα τὸ ἀφ' ἑλληνικὸν. βαρβαρικὸν δὲ τὸ τῶν βαρβάρων.

Βάραθρ⟨ον⟩· ⟨καὶ⟩ βάραθρον διαφέρ βάραθρος μὲν γὰρ ὁ βαράθρου ἄξιος αὐθρωπ⟨ος⟩. βάραθρον δὲ ὄρυγμάτι ἀθλίοισι, εἰς ὅτ' ἂς πακάργας ῥίπτουσι. ὥσπερ οἱ λακεδαιμόνιοι αὖ κατὰ δικαζομένους ἔβαλλον εἰς τὸν κεῖλα.

Βασιλῆαι καὶ βασίλεια διαφέρει. προπεριστωμένης ἢ βασιλέως ἀρχή. προπαροξυτόνως δὲ ἡ βασιλέως γυνή.

Βάρις μὲν ὅσιν Αἰγύπτιον πλοῖον. λέγεται δὲ καὶ ἡ μεγάλη οἰκία. ὡς ⟨καὶ⟩ φιλίππου.

Βάσαν⟨ος⟩, ἥτε δοκιμασία, καὶ ἡ τῶν πληγῶν.

Βασκαίνειν ἀ μόνον τὸ φθονεῖν, ἀλλὰ καὶ συνοφαντεῖν. ὡς δημοσθένης φησὶ τῷ πρὸς ἐφάλτην. ἆρ' τι λύσιολον συμβεβηκὸν ἄνδρα βασκαίνουσιν.

Βεβλῆσθαι καὶ ὀτᾶσθαι διαφέρ. βεβλῆσθαι μὲν γὰρ ὅσιν ὁ ἐκ βολῆς τετρῶσθαι, ἢ ἐκ τῶν φανερῶν. ὀτᾶσθαι δὲ τὸ ἐκ χειρὸς τετρῶσθαι.

Βιοῦν ἢ ζῆν διαφέρει. βιοῦν μὲν γὰρ ὧν ἀνθρώπων μόνων λέγεται. ζῆν δὲ ὧν ἀνθρώπων καὶ ἀλόγων ζώων. ἔσθη δὲ ποτε καὶ ὧν φυτῶν.

Βί⟨ος⟩ ζωῆς διαφέρει. βίος μὲν ὧν τῶν λογικῶν πάσεται ζώων, τουτέστιν ἀνθρώπων μόνων. ζωὴ δὲ ὧν ἀνθρώπων, καὶ ὧν τῶν ἀλόγων ζώων γ' τοῦθ' φησὶν ἀριστοτέλης τὸν βίον ὁρίσασθαι τῶν. βίος ὅσιν λογικὴ ζωή. ὁ δ' ὧν ὧν τῶν θηρίων βίον πάσων ἀνυπολογῆ.

Βιῶναι μὲν ὅσιν τὸ ζῆν, βιοτεύειν δὲ τὸ προσέζειν τὸν νοῦν τῷ βίῳ. βιοῦν μὲν φησὶν ὡς ἀνθρώπους ζῆν δὲ καὶ τὸ ἄλογον ζῷον.

Βλέπειν καὶ θεᾶσθαι διαφέρουσιν. βλέπειν μὲν

γαρ κυρίως το ὁρᾶν τι ὁπωσοῦν θεᾶσθαι ἢ τὸ ὁρᾶν τι τῶν τεχνικως γινομένων, οἷον πόλιν, πανηγύριν, γραφήν.

Βλέφαρα καὶ βλεφαρίδες διαφέρουσι. βλέφαρα μὲν γαρ ἐστιν αὐτὰ τὰ ἀδιαφόρως σάρκινα. βλεφαρίδες δὲ αἱ προῖκες τῶν βλεφάρων.

Βόες καὶ βόες διαφέρει. βοῦς μὲν γαρ ὡς ἔστιν ὄνομα τῶν ζώντων. βόες δὲ ὅτι νεκροί.

Βάλε καὶ βάλλε διαφέρει. τὸ βάλε μὲν γαρ ἁρμονικόν ἐστιν, οἷον βάλε χολάσαμι. τὸ βάλλε δὲ διακτικῶς, οἷον βάλλε τοξευσόμεθα.

Βουλῇ μὲν ὁ σωφρων, ἐπιτηδεῖ δὲ ὁ ἕξεως θεωρίας βούλεται πλοῦν. συμμαχεῖ ἢ ὁ αὐτόθεν. στρατηγικῇ δὲ ὁ ἀλλαττόμενος χρησιμεύων. ἀκμῇ δὲ ὁ τιμωρόμενος ὑπὲρ τοῦ ἀπολωλότος.

Βιπολεῖν καὶ ἁγαπαζεῖν διαφέρει. βιπολεῖν μὲν ὅταν τὸ ἐπιπλέον ἀεὶ περιαλγίζηται. ἁγαπαζεῖν ἢ τὸ πρὸς οἷς πράγματα σωφρονεῖν.

Βιβλύσασθαι καὶ βιβλύσαι διαφέρει. βιβλύζεσθαι μὲν γαρ ὅταν τοῦτο τῷ σπίνδασθαι. βιβλύσαι δὲ τὸ φθονηθῆναί τι, ἢ σωτῆρα καπήλου. οἷον βιβλύσαι φόνου πιερουλίαν.

Βάλεσθαι μὲν ὡς μόνα λεκτέον τὸ λογικὸν, τὸ δὲ θέλειν ἢ ἐπὶ ἀλόγοις.

Βλύειν καὶ βρύειν διαφέρει. βρύειν μὲν γαρ ἐπὶ τοῦ αὐξεῖν. βλύειν δὲ ἐπὶ τοῦ αὐαζεσθαι.

Βρύσαι ⟨καὶ⟩ βρύχαι διαφέρει. βρύσαι μὲν γαρ ὅταν τὸ κ, οἷς ὀλοῦσι βρύχαι ἢ ὅταν τὸ χ. ὡς λεόντος τὸ βρύχειν.

Βωμός, ἑστία, ἐσχάρα, ἢ μέγαρον διαφέρει. (ΔΣ.) σει μὲν ἡ Ἀμμώνιος ὁ Λαμπρεὺς γὰρ πρώτως πόλει θυσιῶν φησι γαρ. βωμοὶ μὲν γαρ οἱ τὰς προβάσεις ἔχοντες ἐσχάρα δὲ ἡ πᾶς τῶν βιωτικῶν γινομένη, ἐπὶ δὲ πόλει πολυτελία. τὸ δὲ μέγαρον ἢ ὠφελιμοποιημένη ἑστία, ᾠδὰ τὰ μυστικά. ὁ δὲ μητρὸς ἢ ἐσχάρα ἢ αὐτὴ ἢ ἑστία καλεῖται. ὁ δὲ βωμὸς ἢ τῶν βάσιν σημαίνει.

Χρύσειοι δ' ἄρα πάροι ἔσαν ἱμάτων ὧν βωμῶν. αὐτὴ ἐπὶ βάσεων. ⟨ἢ⟩ ἑστία σημαίνει τὸν οἶκον.

Ἑστίη δ' ὁλυσσῶν ἀμύμονι.

καὶ αὖ ἑστίᾳ, ὁ ἄοικος πλὴ Ἡσιόδῳ

Καὶ ἡ σωμασθῆναι θεὸς ἑστία ὄδιν.

Ἦρ ἢ δ' ἀμήτραν, ⟨ἢ⟩ ἅλιν χρυσοπέδιλον.

ἐδίδου δὲ Νεκάνδης ὁ νυβλιωδὸς γὰρ τρίτῳ τῶν κατὰ πόλιν βωμὸς θεῶν φησιν, ἐσχάρας δ' ἡρώων. ὡσαὶ δὲ Εὐριπίδῃ ἐσχάρα αὐτὴ τοῦ βωμοῦ κεῖται γὰρ πλειόνων.

Μᾶλλον φεύγεται λαμόνων ἐπ' ἐσχάρας.

ἢ Σοφοκλῆς φησὶ χρύσου,

Γαμηλιῶν ⟨καὶ⟩ ὠδινθαλάμιος διαφέρει. ἐπιθαλαμίος μὲν γαρ ὅτι τὸ ὡς τῷ θαλάμῳ ἢ γαμουμένης γραφὴ ποίημα. ὁ δὲ γαμήλιος ἀπόρησαι χρόνῳ. πότ' ἦν τὸ δ' ἄν, καὶ κατὰ ἢ λωρίδες γὰρ γάμου διδυμίνης.

Γεγωνάδαι ἐρεῖν ὡσανεὶ γεγωνημένον. γεγωνέναι δὲ τὸ ἄψυχον πρᾶγμα.

Γενεθλίαι καὶ γενέσια διαφέρει. ὅτι μὲν γαρ γενέθλια τέκνων ἐστὶ τῶν ζώντων, ἢ γὰρ ἡμέρα ἑκάστου ἐνιαυτῷ, αὐτῇ καλεῖται γενέθλιος ἡμέρα. γενέσια δὲ τῶν τεθνηκότων, ἢ ἡμέρα ἑκάστου ἐτελεύτησε. ὅθεν λέγομεν τὰ ζώντων. γενέσια, ἀνυρολογεῖ.

Γόρων καὶ πρεσβύτης, καὶ προβεβηκὼς διαφέρει. ἀλλ' ἔξεστιν ὅπου τῇ ἐπιθυμητῶν διαλύμα συμμίξαι, λέγων ὅτως. ἐκ τῶν Αἰσχίνου περὶ αὐθρώπου γνώσεως καὶ αὐξήσεως ἄχρι γήρως. βρέφος μὲν γαρ ὅτι ὁ γεννηθεὶς ὀλίγου. παιδίον δὲ ὁ βρέφος μέχρι τοῦ τίλλειν. παιδάριον ἢ ὁ ἤδη περιπαίζειν καὶ τῇ λέξεως αὐτεχόμενον. παιδίσκος δ' ὁ ἐν τῇ ἐφηβικῇ ἡλικίᾳ. πῶς δ' ὁ δεῖ τῶν ἐγκυκλίων μαθημάτων διωκέναι. ἴσως. τὸν δὲ ἐφηβικὴν ταύτης ἡλικίαν, οἱ μὲν πάλλικα, οἱ δὲ παιδία, οἱδὲ αὐτὸ παιδία, οἱ δὲ μειράκιον καλεῖσιν. ὁ δὲ μετὰ ταῦτα ἔφηβος. ἐν δὲ κυρίᾳ καὶ ἐφήβους τριακάτης καλεῖν. ἐν πρώτῃ ἀποδοκίμους. εἶτα ὁ μὲν ἐπίωνος κοινῶς ἀνδρόμενος μετέχει. ὁ δὲ μετὰ ταῦτα μέρακιον, ἔπειτα μείρακας, ἔπειτα νεανίσκος, ἔπειτα νεανίας, ἔπειτα μέσους, ἔπειτα πρεσβύτους, ἔπειτα γέρων, καὶ πρεσβύτης, ἔπειτα ἐσχατόγηρως.

Γελοῖον καὶ σύντροφον διαφέρει. γελοῖον μὲν γαρ ὅτι ὁ ὡς διαχύσεις τῶν ἀκρατῶν χωρὶς τινος ὕβρεως. σύντροφον δὲ ὁ μετὰ σεμνότητος χαριέντως λεγόμενον. ἔρηται δὲ παρὰ τὸ σύντροφος τὸν λόγον.

Γέλοιος ⟨καὶ⟩ γελοῖος διαφέρει. γέλοιος μὲν ὁ καταγέλαστος. γελοῖος δὲ ὁ γελωβιστικός.

Γῆμαι τῇ γήμασθαι διαφέρει. ὅτι γαμεῖ μὲν ὁ ἀνὴρ. γαμεῖται δὲ ἡ γυνή. καὶ ὅμηρος τὸν διαφορᾶν τετήρηκεν αὐτῶν, ὡδὶ τῷ γήμασθαι εἰπών,

Γημαμένῳ ὧ ἐμὶῷ, ὁσὶ ὄν πατρὶ ᾧ φαρίξας,

Γῆμε. καὶ Ἀναπρέων διασύρων τινὰ ὡδὶ θηλύτερα. Καὶ θαλάμοις γὰρ ὧ πάνυ ἐγήμεν, ἀλλ' ἐγήμαο. τῇ Αἰσχύλου γὰρ Ἀμυμώνη.

Σοὶ μὲν γὰρ γαμεῖσθαι μόρσιμον, γαμεῖν δὲ μή.

Γῆρας μὲν ὅταν ἡ τελευταία ἡλικία, γήρασις δὲ ἡ ἐπ' αὐτὴν πόρευσις. μήποτε ὧν ταύτην τῇ γυρᾶν τὸ γυράσκειν διαφέρει.

Γράμμα στοιχεῖα διαφέρει. στοιχεῖον μὲν γαρ ὅταν αὐτὴ ἡ ἐκφώνησις, καὶ ὁ φθόγγος, ὃ δὲ γράμμα σημεῖόν ἐστι τύπος. γῆμα, ὃς γε ὄφ, τρίγωνον μὲν γαρ ὅταν τὸ Δ. τρογγύλον δὲ τὸ ο, τύπος. τὸ δὲ στοιχεῖον τὸ ὁλόκληρον. οἷον α, β. καὶ τὰ λοιπὰ σὺν χεῖα καταχρησικῶς γράμματα. καὶ τὰ γράμματα ἐκάλουν οἱ παλαιοὶ γράμματα. Καλλιμαχός τε φησί.

Γράμματα δ' ἐν εἴλησαν ἀπόρυφα.

τὰ δ' ἐστὶ τὰ γράμματα. ⟨καὶ⟩ πάλιν. Πλάτων δὲ ἐν τῷ περὶ ψυχῆς γράμμα ἀναλεξάμενος. καὶ ἐν τῇ σωτηρίᾳ πάλιν φησὶ φάλαγγα γράμματος ἐν

τῶν. ἢ γὰρ τὰ ἔσασι τέσσερα, ἀλλὰ τὸ τῶν πολλῶν ἐμπέφρακται.

Γυμνασθῦναι καὶ γυμνασθῆναι διαφέρει. γυμνασθῦναι μὲν γαρ ὅταν τὸ ὑφ' ἑαυτοῦ. γυμνασθῆναι δὲ τὸ ὑφ' ἑτέρου.

Γυμνασίαι μὲν λέγεται ἢ γεγυμνασμένου ἄσκησις. ἄσκησις δὲ ἢ τῶν λεγόντων καὶ πλωικῶν.

Ἀμάλης καὶ ἀλμαλις διαφέρει. ἀλμαλις μὲν γαρ ὁ ἀβρὸς μόχος. ἁμαλις δὲ ἡ θήλεια μόχος. λέγεται δὲ κοινῶς ἐπ' ἀμφοτέρων.

Δαὶ σαύλισμος ἐρωτηματικῶς ἐπιτασμένος.

Τίς λαὶ ὄμιλος; ⟨ἢ⟩

ὡς δὲ τῶν ἄλλων πρόωρ.

ὁ ἢ συμπαιδικὸς ἢ σωτηρμένος.

Δεσπότης καὶ πύριος διαφέρει. δεσπότης μὲν γαρ ὁ τῶν ἀργυρωνήτων, ⟨ἢ⟩ πύριος. πύριος δὲ ἢ πατὴρ ἢ καὶ ὁ ὡς ἑαυτῶν.

Δέος καὶ φόβος διαφέρει. δέος μὲν γαρ ὅτι πολυχρόνιος καὶ ὑπόνοια. φόβος ἢ πρακτικὴ πτόησις. διόπερ Ἡρόδοτος ἐν τῇ τετάρτῃ. ἡμέας ἔχει φόβος. καὶ ἐν δέει.

Δῆμος καὶ δημόσιονος διαφέρει. δῆμος μὲν γαρ ὅτι ὁ αὐαεῶν οὖν καταδήλως δημόσιονος ἢ ὁ βασανί

Δήμητρ καὶ λάματρ διαφέρει πρὸς ζῶις. (ζων. ἀπηνοῖς, φησὶ Τρύφων. δήμητρ γαρ φησὶν ἔσιν ὧν ἡ θεὸς. λάματρ δὲ ἡ ἐπὶ θαυμασμῷ.

Δῆμος καὶ δημός διαφέρει. δῆμος μὲν βαρυτόνως, τὸ πλῆθος τ' πόλεως. δημός δ' ὀξυτόνως, τὸ λίπος.

Δίσπος καὶ σόλος διαφέρει. δίσκος μὲν γαρ ὅτι λίθος τετρημένος. ὡς φησι Τρύφων ⟨ἢ⟩ πέμπτῳ περὶ ἑλλωισμοῦ. σόλος δὲ ὁ χαλκοῦ ὁλοσφύριον. ὅμηρος,

Σόλον αὐδηχόωνον, ἢ ⟨ἢ⟩ ἄλλοις λάβε δίσκον.

εἶτ' ἐπὶ φέρει, Βάμβυσε δὲ λίδος.

⟨ἢ⟩ Πίνδαρος, Λιθινοῖς ποτ' αὐτὰ δίσκοισι.

Δικαστὴς καὶ δικαιτητὴς διαφέρει. δικαστὴς μὲν γαρ ὅταν ὁ κατὰ νόμου αἱρεθεὶς κριτὴς, δικαιτητὴς ⟨ἢ⟩ ὁ ἰδίᾳ συμφωνίαν αἱρεθεὶς συμβιβάσεως χάριν, Μρόνιος φησὶ τὸ ἑμπᾶν.

Εἴτις δικαστὴς, ἢ δικαιτητὴς θεῶν.

Διέφθαρται, ἢ διέφθορε διαφέρουσι. διέφθαρται μὲν γαρ ὑφ' ἑτέρου. διέφθορε δ' ἑτέρου. Ἀριστοφάνης ἱππεῦσι.

Διέφθορας τὸν ὅρκον ἡμῶν.

Μρόνιος δὲ ἀδελφοῖς.

Ἐσθ' ἔστι τὼ πόρω διέφθορώς. Ὅμηρος. Φρυγὸς πλεῖ διέφθορας. διέφθαρκε τὰς σαυτοῦ φρυγάς.

Διαβόητος. καὶ ὠδιβόητος διαφέρει. διαβόητος μὲν γαρ ὅταν ὁ ἐπ' ἀρετῇ ἐγνωσμένος. ὠδιβόητος δ' ὁ μοχθηρὰν ἔχων φήμην. Ἀνακρέων γὰρ δ' Αὐτόφω, Καὶ μ' ὠδιβόητον ἢ γέτονες ποιήσῃ.

ὅθεν δ' ὄνοι ἢ ποιητὴν ἐπίσκωπτον παλαιοί.

Διαβόητος περιβόητος διαφέρει. διαβόητος μὲν γαρ ὅταν ὁ ἐπ' ἀρετῇ πολυθρύλλητος. περιβόητος δὲ ὧν καινία. ἢ πρὸ βόητον πᾶσιν ἀνθρώποις ὠνομασμένος ὁ ἀκρατής. ἢ οὗτος ὁ λεγόμενος. Ἦσθον ἑαυτοῦ πορνίδιον τριοβόλιον, ἐωνάμην ὅτου πλασιόλωκον.

Διπλοῦν ἢ διπλάσιον διαφέρει. διπλοῦν μὲν γαρ ὅταν κατὰ μέγεθος. διπλάσιον ἢ κατὰ ἀριθμόν, ὡς διπλάσιον ἢ τριπλάσιον. οἷον διπλάσια βήματα ἔχει. ὧν ἢ διπλασιῶν ὁ διπλοῦς, ὥσπερ ὧν τῶν πεντομένων ἱματίων, διπλοῦς ὁ ἱμάτιον, ἀντὶ τοῦ διπλάσιον.

Διχόθμος καὶ διχοτόμος διαφέρει. διχόθμος μὲν ὁ εἰς δύο μερισμός. διχοτόμος δὲ ὁ εἰς δύο διαιρεῖν.

Διάγνωσις καὶ διάγνωμα διαφέρει. διάγνωσις μὲν γαρ ἐστὶ ποίησις ὅταν ἢ γὰ μηδ', ὁ τέλφον ἔχασα. διάγνωμα δὲ ἢ ποίημα τοῦ βραχύτερον.

Διαλάξω καὶ διαλάξομαι διαφέρει διαλάξω μὲν γαρ σ' ἐαυτὸν. διαλάξομαι δὲ σὲ ἑτέρως οἰκοδομήσω μὲν σὲ ἑαυτὸν, οἰκοδομήσεσθαι δὲ σὲ ἑτέρου.

Διαφθορὰ καὶ μιλωτὴ διαφέρει. διαφθορὰ μὲν γαρ ἀγνῶν, μιλωτὴ δὲ προβάτων.

Διορθοῦν ⟨καὶ⟩ ἐπανορθοῦν διαφέρει. διορθοῦν μὲν γαρ ἐπὶ ὧν ὀρθάτων, ⟨καὶ⟩ ὧν ὀδελίσκων, ἐπὶ ὧν λόγων. ἐπανορθοῦν δὲ ὧν μόνων λόγων.

Διαπολιτεύεσθαι καὶ αὐτοπολιτεύεσθαι διαφέρει. διαπολιτεύεσθαι μὲν γαρ λέγεσι τοὺς ἐκτὸς πόλεως. αὐτοπολιτεύεσθαι δὲ τοὺς ἐξ ἑτέρας αὐλισθεῖσας ἀλλήλοις. Θεόπομπος ἢ ἐν τῷ λοιμευμένῳ πρὸς ἀλλήλας αὐτοπολιτεύεσθαι ἔφη.

Διαιδέσκαλος ⟨καὶ⟩ ὠδιδάσκαλος διαφέρει. διαιδέσκαλος μὲν γαρ ὅτι λόγων. ὠδιδάσκαλος δ' ἔργων.

Διαλέγεσθαι μὲν ὁ διαλὺς λόγον, καὶ λαμβάνων λαλεῖ δὲ ὁ μὴ παρουσιάζων λεγόμενον. λέγει δὲ καὶ ὁ κατὰ λιβόσθυ ἐπεξιὼν τραῦμα. φάσκει δὲ ὁ βραχυλόγος.

Δίκη ἢ τιμωρίας, ⟨ἢ⟩ τιμωρία, ἢ τὸ δίκαιον.

Δοῦλος ἐστὶ τοῦ δουλεύεσθαι διαφέρει. τὸ μὲν γαρ δοῦλος ἐστὶ σημαίνει τὸ ἐσθῆτα. τὸ δὲ δουλεύεσθαι αὐτὴ ἐδίδασκε.

Δῆλοι ἢ οἰκέται διαφέρουσι. δῆλοι μὲν γαρ εἰσὶ ἢ οἱ τῶν ὑδάτων, καὶ πάντων οἱ ὑποτεταγμένοι τῷ βασιλέως, οἰκέται δὲ οἰκετῶν.

Δόξα ⟨καὶ⟩ κλέος διαφέρει. δόξα μὲν ὅταν ὁ παρὰ τῶν πολλῶν ἔπαινος. κλέος δὲ ὁ παρὰ τῶν σοφῶν.

Δύναμις καὶ ἰσχὺς διαφέρει. ὡς φησι Πλάτων ἐν πρωταγόρᾳ, ὃ γαρ ταυτὸν ὅτι δύναμίν τε καὶ ἰσχύν. ἡ μὲν γαρ δύναμις καὶ ἀπὸ ἐπιστήμης γίνεται ⟨καὶ⟩ μανίας ⟨καὶ⟩ θυμοῦ. ἡ δὲ ἰσχὺς ἀπὸ φύσεως καὶ εὐτροφίας τῶν σωμάτων.

Δυσαφὴς ⟨καὶ⟩ ἀπαφὴς διαφέρει. δυσαφὴς γαρ ὅταν ὃς δυσχερῶς πραγματεύεται τὸν πλησίον λόγον. ἀπαφὴς δὲ ὃς ἀπραγμάτευτος, καὶ ἐξ οἵας τε ὅταν πέφυκεν.

Δῶμα καὶ δωμάτη διαφέρει. δῶμα μὲν γαρ κοινῶς τὸ οἰκοδόμημα. τὸ δωμάτιον δὲ, θάλαμον.

Δώροδοκία, ἢ τελώνησις ἢ δώρων καὶ ἢ λῆψις.

Ἐγείρασθαι καὶ ἀναλέγεσθαι διαφέρει. ἐγείρασθαι μὲν γὰρ ὑπὸ σωματός ἐστι φησὶν, ἢ τινος ζώου λέγεσθαι, ἀναλέγεσθαι δὲ ὑπὸ ἀφθαλμῶν.

Ἐγγυᾶσθαι καὶ ἐγγυᾶσθαι διαφέρει ἐγγυᾶσθαι μὲν γὰρ ὁ ἀνὴρ λέγεται τὴν γαμβρὸν, ἐγγυᾶσθαι δὲ ὁ γαμβρὸς τὸν πατέρα.

Ἐδιδάξατο καὶ ἐδιδάξατο διαφέρει. ἐδιδάξατο μὲν γὰρ ὁ καθηγητὴς ἐδιδάξατο δὲ ὁ πατὴρ συνήθως. Ἀριστοφάνης γὰρ νεφέλαις.

Ἐδιδάξατο μὲν πρῶτα νὴ Διόνυσον μέλας.

Εἰκὼν καὶ προβολὴ διαφέρει. εἰκὼν μὲν γάρ ἐστι τὸ ἐπ' αὐτῇ ἐπιτυπούμενον προβολὴ δὲ λέγεται τὸ ἔξω προβαλλόμενον ἢ ἄλλο τι τῶν ὁμοίων.

Ἐκκλησία καὶ κατάκλησις διαφέρει. ἐκκλησίαν μὲν γὰρ ἔλεγον οἱ ἀθηναῖοι τὴν συνοδον τῶν κατὰ τὴν πόλιν. κατάκλησιν δὲ ὅποτε μὴ τοὺς ἐκ τῶν ἀγρῶν συνεκάλεσε πρὸς ἐπίσκεψιν μείζονα τῶν πραγμάτων.

Ἐκεῖ καὶ ἐκεῖσε διαφέρει. τὸ μὲν γὰρ ἐκεῖ δηλοῖ τὸ ὡς τόπῳ. τὸ δὲ ἐκεῖσε εἰς τόπον. ὅτως ἐρῶμεν ἐκεῖ κατελάβομεν αὐτὸν, ἢ ἐκεῖσε πορευόμεθα.

Ἐκπολεμῶσαι καὶ ἐκπολεμῆσαι διαφέρουσιν. ἐκπολεμῶσαι μὲν γὰρ ὅτι τὸ εἰς πόλεμον ἐμβαλεῖν, ἐκπολεμῆσαι δὲ τὸ πόλιν ἑλεῖν.

Ἔκγονος καὶ ἀπόγονος διαφέρει. ἔκγονος μὲν γάρ ὅτιμ ὁ υἱός. φησὶ γὰρ Ὅμηρος,

Εἰ ἐτεὸν γ' ἐκεῖνος ὑὸς δὴ, θάμβεος μ' ἔχει αἰδὼς τοῦ γέροντος. καὶ λίαν ὅλως τὸ πυθέσθαι τετέρπομαι. ἀπόγονος δὲ ὁ πόρρω γονεύς, ἢ ἔτι ἀποθεν. καταχῶντες δὲ ἐῶ ὅτι οἱ ἱστορικοὶ τῷ ἀρχαίῳ αὐτὸ ἐχρήσαντο.

Ἐκμαρτυρία μαρτυρίας τί ἐστιν διαφέρει. ὁ γὰρ Μῴλαρχος ἐν τῷ κατὰ Κλεομένους λέγων, ἀναγνώσεται δὲ τῶν μὲν ἐκπεσόντων τὰς μαρτυρίας, τὸν δὲ ἐκμαρτυρήσαντα ἐκμαρτυρίας.

Ἔλκος καὶ τραῦμα διαφέρει. ἕλκος μὲν γὰρ ὅτι χρόνιον πάθος, μόνον ἐκ στιλπνοῦ γινόμενον. ἔστι δ' ὅτε καὶ ἐξ αὐτομάτου. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ ἑλκύσθαι τὴν σάρκα. τραῦμα δὲ ἔστιν ἡ ἐν τῷ σώματι τυχὸν σύριγξ πληγή.

Ἐλέατρος καὶ ἰατρὸς διαφέρει. ἐλέατρος μὲν γὰρ ὅτιμ ὁ μάγειρος. παρὰ τὸ ἐλεᾶν τροφὴν δ' εἰσί μαγείρικαί. Ὅμηρος,

Καὶ εἰν ἐλεοῖσιν ἔχουσιν.

ἰατρὸς δὲ ὁ προσάτης τοῦ τὰ ἐδέσματα.

Ἐμβάδες καὶ ἔμβατα διαφέρει. ἐμβάδες μὲν γὰρ τὰ κωμικὰ ὑποδήματα. ἔμβατα δὲ τὰ τραγικά.

Ἐμαυτοῦ καὶ ἐμοῦ διαφέρει. ἐμαυτοῦ μὲν γὰρ ὅτιμ ἀσώματος θρόνος, ὡς Ὅμηρος,

Ἐμοῦ δὲ σώματος μῦθον.

τὸ δὲ ἐμοῦ σωματικὸν, τὸ ἐμοῦ παιδός. καὶ Μνῆσαι πατρὸς σοῖο θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ. αὐτὶ τοῦ πατρός σου.

Ἐμπειρία πεῖρας διαφέρει. πεῖρα μὲν γὰρ ἐφ' ὁτῳοῦν ἡ δι' ὀλίγων γνῶσις ὅτι δημαζομένη ἐμπειρία ἡ διὰ πολλῶν κατάληψις βεβαία. πάλιν ἄλλως ἐμπειρίας διαφέρει, ὅτι ἡ μὲν τοῖς πανοῦργοις, ἡ δὲ μαλακὴ δὲ τέχνῃ ἀδιαπτώτως, ὡς ἡ ἰατρική.

Ἔνδον καὶ ἔσω διαφέρει. ἔνδον μὲν γὰρ τὸ ἐν τῷ ποσὶ μένει. ἔσω δὲ τὸ εἰς τόπον. ἔνδον μὲν γὰρ ὅταν ὁ πατὴρ εἴσω ἔρχομαι. ἁμαρτάνῃ δ' ὁ λέγων, ἔνδον εἰσέρχομαι, ἢ ἔσω ὅταν ὁ πατὴρ. Σοφοκλῆς τὴν διαφορὰν συγκεῖσθαι φησὶ γὰρ τὴν τραχινίαις.

Γυμνοῦσθαι αὐτὸ ἔσω εἶναι, αὐτὸ ἐκτός.

Δίκην εἰπεῖν, γυμνοῦσθαι αὐτὸ ἔνδον. καὶ Εὐριπίδης ἐν Ἡρακλείδαις.

Καὶ τὸν γέροντα τοῦτ' ἔσω χρὴ σῶσαι δόμων. αὐτὸ δὲ ἔνδον. Εὔβουλος ὁ τὰς μίσους κωμῳδίας ποιητὴς ἐν καλαθηφόροις. Ὅπως ἂν σώσω δ' ὅτι τὰς γέρων ἔσω. δίκην εἰπεῖν ἔνδον.

Ἐντεῦθεν καὶ ἐνταῦθα καὶ ἐνθάδε διαφέρει. ἐνταῦθα μὲν γὰρ τὴν ἐν τόπῳ σημασίαν δηλοῖ. ἐνταῦθα ἢ ἐν τῷ ἐν τόπῳ, καὶ τῇ εἰς τόπον, ὁμοίως καὶ τὸ ἐνθάδε. τὸ δ' ἐνταῦθα, ἐν τῷδέ, ἐν τῷ ἐν τόπῳ, καὶ τὴν εἰς τόπον, καὶ αὐτὴ χρονικὴ ἐπιζήμιος δ' τότε. ὧν μὲν δὴ ἕνεκα τοῦτο ἐνταῦθοῖ.

Ἐντεῦθεν νῦν ἤσυχίαν ἀπορρήκων.

ὧν δὲ τὸ ἐνταῦθα, Σοφοκλῆς ἐν Ἠλέκτρᾳ.

Ἐντεῦθα πέμψοιεν, ἐνθα μήτοθ' ἥλιος.

Φέρε καθορᾷ.

ἔχει γὰρ καὶ τὴν εἰς τόπον σημασίαν, καὶ τὸν ἐν τόπῳ ὁμοίως καὶ ὧδε τόδε. ἐνθάδε φησὶν ἡ παλαιὸς. ἐνθάδε καὶ ὧδε μίμνων σὺν ἐμοὶ, τόδε δ' ὅμα φυλάσσοις. Ἔκτοθεν φησί.

Σεβὶ' ἐνθάδε γύπες ἔδονται.

ταῦτα γὰρ τὴν ἐν τόπῳ σημασίαν δηλοῖ. τὰδε εἰς τόπον ἔτως.

Τὸ δ' αὐτὸ λυτόγδαιμος καὶ φίλεμος ἦτος.

Τὸ δ' αὐτὸ λυπάβαιθος ἐλθύσεται ἐνθάδ' Ὀδυσσεύς. ἀντὶ τοῦ ἐνθα ἐν τόπῳ.

Ἐνδα μὲν Αἴας κεῖται ἀρήιος, ἐνθα δ' Ἀχιλλεύς.

εἰς τόπον. ἐνθα κεῖται ἀρήιος, ἐνθα δ' Ἀχιλλεύς. ἐνδα μὲν κέκτημαι, ἢ τις θεὸς ἤγειρέ νύσιν. αὐτὶ χρονικὸ ὑπηρέτησας δ' τότε ἐνθ' αὖ Τυδείδη Διομήδεϊ ῥαῖμας ἀδίνων.

Ἐνθύμημα καὶ ἐνθύμιον διαφέρει. ἐνθύμημα μὲν γὰρ ὅτι ποιὸν λόγου σχῆμα, τόδ' ἐνθύμιον ἐπὶ ἐνθυμήματος τὸ προσοφθὲν καὶ πᾶν ἀπλῶς. ὁ γοῦν Ἀντιφῶν ἐν τοῖς φοινικοῖς φησι.

Τεθνεὼς ἔτι ἐμοὶ ἐνθύμιόν γ' ἔσεσθαι.

Ἐνοχλεῖν καὶ ἐπισοβεῖν διαφέρει. ἐνοχλεῖν μὲν γὰρ ὅτι τὸ ἐπίσημος. ἐπισοβεῖν δὲ ὁ προσοχλοῦντος, καὶ ἐπιζήμιος.

Ἕνεκα καὶ χάριν διαφέρει. ἕνεκα μὲν γὰρ ἔστι καὶ τὴν αἰτίαν δηλοῖ. οἷον γύπες. Ἀλεξάνδρου, καὶ ἕνεκα Ἑλένης ἐστράτευσε. Μενέλαος. ὁ δὲ χάριν μετὰ τῆς αἰτίας δηλοῖ καὶ τὴν χαρὶν χάριν. Μενελάου Ἀχαιοὶ ἐστράτευσε. τάδε, Μενελάῳ χαριζόμενοι.

Ἐννοεῖν καὶ ἐννοεῖσθαι διαφέρει. ἐννοεῖν μὲν γὰρ ὁ ἄφνω καὶ ἐπισὺς. ἐννοεῖσθαι δὲ ἀπὸ μακρᾶς διανοίας λογιζόμενον.

Ἐξόσον καὶ ἐξότου διαφέρει. ἐξόσον μὲν γὰρ χρόνου. ἐξότου δὲ τοῦ ἐξ ὅτου.

Ἐξαναψιοῦσι καὶ ἐξαναψιοῦσι διαφέρει. καὶ Βαρυτένης προφέρονται τόνομα. φησὶ γὰρ Τρύφων ὁ ἀδυτρόπως τοὺς ἀπλῶς προσῳδίας. ἐξανέψιοι ὡς ἀμέριμνοι, ἀναστλομένης τ' ἐξέας ἐπ' ἀνέψιοι ὀνόματος ἀβασιλεύτου. εἰσὶ γὰρ οἱ μὲν ἀνέψιοι τ' ἀδελφῶν παῖδες, καὶ ἃ ἡμεῖς ἐκπλεκόμεθα. ἐξανέψιοι δὲ οἱ τῶν ἀνεψιῶν παῖδες.

Ἐοικότα καὶ ὁμοίως διαφέρει. τὰ μὲν γὰρ πίστεως ἐλάμενα, τὰ δ' ἀμφερῆ ἐοικότα.

Ἐπιτήδειος καὶ θρίμιος διαφέρουσι. ὧν μὲν δὴ μὴ γὰρ ὅτι τὸ ὠδὶ τῷ πόλῃ θρίμιος ἢ ὁ φίλος ὅτῳ τρύφων. Ἀριστοκλῆς ἢ ὁ Ῥόδιος φησὶ τῷ πρὸς ποιητὰς τὰ παλαιὰ. φησὶ γὰρ. θρίμιος δ' ὧδε ἢ συμφορᾶς, οἵας ὄνομα ἔχειν. ὀδυρμὸν ἔχοι σὺ ἔγνω μιν τ' ἐλεύσεσθαι. ἴσως μὲν ἓν κοινὸς πᾶσι ἔστιν θρίμιος, οἷ ἢ διαφέρει, θρίμιόν τε καὶ ἐπικήδειον. τῶν μὲν θρίμιον ἄλλοθι, παρ' αὐτῇ τῇ συμφορᾷ πρὸς τ' ταφὴν, ἢ μέτα τὴν ταφὴν. ἢ κατὰ τὸν γοῦν αὐσὶ τὰς πυθέσθαι ἀδόμενον τὰν τ' Ὀρφικαυίδην, ἢ τ' σὺν αὐτοῖς. τὸ δ' ἐπικήδειον ἔπαινόν τινα μετὰ τ' ἀστίας δηλοῖ καὶ τὴν χαρὶν χάριν μενελάῳ Ἀχαιοὶ ἐστράτευσε. τάδε, Μενελάῳ χαριζόμενοι.

Ἐπιστρατεύειν καὶ συμμαχεῖν διαφέρουσιν. ἐπιστρατεύειν μὲν γὰρ ἐστιν, οἱ πρὸς τοὺς πολεμοῦντας τοῖς ἀμφοτέροις. ὅμηρος· λὶ ὅλης ἐφύλαξε τ' ποιήσεως τὴν διαφορὰν ἐν ἑκατέρῳ τῷ ἐπικαρ· ἐλθὼν λεγόμενος, ἀλλ' ἀγαθὸν.

Ἐπισπᾶσθαι καὶ ἐπισπᾶν διαφέρουσιν. ἐπισπᾶσθαι μὲν γὰρ ἐστιν, οἱ πρὸς τοὺς πολεμοῦντας βοηθοῦντες καὶ συλλαμβανόμενοι σύμμαχοι ἢ οἱ τῷ πολεμοῦντων. Ὅμηρος· λὶ ὅλης ἐφύλαξε τ' ποιήσεως τὴν διαφορὰν ἐν ἑκατέρῳ ἐλθὼν λεγόμενος, ἀλλ' ἀγαθὸν.

Ἐπαγγέλλεσθαι καὶ ἐπαγγέλλειν διαφέρει. ἐπαγγέλλεσθαι μὲν γὰρ τὸ προσκοπεῖν ἐπαγγέλλειν δὲ τὸ ὠθεῖν. ἐπαγγείλατε ἢ ὁ τῶν ἀπόντων λόγοις ἀποδοῦναι. ἐπαγγέλλειν δὲ ὁ ἀφ' ἑαυτοῦ λόγοις ὁμολογεῖσθαι.

Ἐπιτίμιον καὶ ἐπίμοιρον διαφέρει. ἐπιτίμιον μὲν γὰρ ἡ ζημία. ἐπίμοιρον δὲ τὸ τῆς ζημίας μετέχον. ὥστε ἐπὶ λέγειν ἔστιν ἐπιτίμιον, ἀλλ' οὐκ ἔστιν ἐπίμοιρον.

Ἐπικηρύξαι καὶ ἐπικηρυκεύσασθαι διαφέρει. ἐπικηρύξαι μὲν γὰρ ἔλεγον τὸ τοσχεδὸν ῥήματα λόγων ἢ συλλαβοῦντι. καὶ ἀγῶνες ἢ ἀποκτάναντες ἢ ἄλλα τῶν ἐπιτηδευμάτων, οἱ ἀδικοῦσι ἐπικηρύξαι. εἰ μὴ ἐς ζῶντα ἀνάγοιθ' ἐς ἀγορὴν τὸ τέλειον λόσαι τάλαντον, εἰ δ' ἀνέλοιτο, ἅμα σὺν ἐπικηρυκεύσασθαι δὲ ἔλεγον τὸ ἐπὶ συμβιβάσεως καὶ ἀσπονδὰς τὰς πόλεις ἐπέμπειν πρὸς ἀλλήλας διαπέμψασθαι.

Ἐπίτιμος καὶ ἔντιμος διαφέρει. ἐπίτιμος μὲν γὰρ ὁ ἔντιμος, ἐπιτίμιος δὲ ὁ ἐπίζημος, καὶ ἐπίπληκτος, ἀφ' ἑαυτοῦ ἐπὶ πληξιν ἐπιτίμιον φαμέν. καὶ ἐπιτίμιον αὐτὸ αὐτῷ ἐπίπληξον.

Ἐπιχαίρειν καὶ συγχαίρειν διαφέρει. ἐπιχαίρειν μὲν γὰρ ὅταν τὸ σωτηρίαν ἢ ἄλλοθί τινος ἀγαθοῦ συγχαίρῃ ἢ τὸ συμπαθεῖν ἀλλοτρίοις κακοῖς.

Ἐπιδίδικος καὶ δίκης διαφέρει. ἐπιδίδικος μὲν γὰρ ὁ ἀδικῶν ἐπιδίδικος. μεταδίδικος δὲ ὁ φίλοις.

Ἐρωτᾶν καὶ πυνθάνεσθαι διαφέρει. πυνθάνεσθαι μὲν γὰρ ὅταν τὸ κατ' ἀκοὴν διηρεθισμένως ἀκούειν. τὰ τοιαῦτα λεγόμενα αὐτὸν δὲ ἐρωτᾶν. ἐρωτᾶν δὲ τὸ ἐθέλειν τινὰ ἀκριβολογεῖσθαι λαβεῖν ἀπόφασιν, περὶ τοῦ ἀσυμφόρου πράγματος. ὁ γοῦν τυραννοκτόνος φησὶ πρὸς Νέστορα.

Εἴρεαι ἀπάτην ἐμοῦ, ἐγὼ δὲ κέκτημαι ἀκατάληξον.

καὶ Ἀχιλλεὺς φησιν.

Ἀλλ' ἴθι νῦν πάντας ἐρώτα φίλε, νέεσθαι ἔρεσσε ὁμίλους ἐῶν ἐγώ.

ὅτι δὲ πυνθάνεσθαι ἐπὶ ψιλὸν ἀπόφασιν τάσσεται, φανερὸν ἐκ τοῦ λέγειν τυλεμαχον.

Νῦν δ' ὅτε μέγας εἰμὶ, καὶ ἄλλων μῦθον ἀκούω.

Πυνθάνομαι καὶ δηλοῖ μοι αὔξεται φόβος θυμός. καὶ δύσνους φησι.

Πυνθανόμην ἰθάκηνδε καὶ τροίην δύρεσθαι.

Κατὰ δὲ τοὺς Φλεσφους ἐρώτησις ὅτι φρόνησις συμβολικὴ ἀπόκρισιν ζητοῦσα, οἷον νόον, ἀμφίβολον, ἐφῆς, ἄδηλον. αὐτοῦ γὰρ ἀεὶ φῶτε ἀποφάσεις, συμβολικὰ καλοῦσι τοῦτο ὅτε ἐχ' ἕτως, ἀλλ' ἑτέρως ἀποκινούμεθα πρὸς τὰς ἐρωτήσεις. οἷον ἡμέρα δύει. καὶ ἕτως, ἡμέρα ἐστὶν ἡμέρα. καὶ ἕτως, ἡμέρα δύει. Ῥύσις δέ ὅτι λέξις, πρὸς ἣν ἐκ ἔστι συμβολικῶς ἀκροᾶσθαι. οἷον, τῶδ' οἰκεῖ ἀρίστως· φησὶν γὰρ ὁ τῷδε τῷ τόπῳ. ὁ ποῖος ἔδη αὐξομάχος, ἀλλ' ἀπροσήγορος. Ὅπως ὦν πυῖγον ἔδυ μέγαν ἰλίου, ἵνεκ' ἄκουε Τρῳάδας βῶας. Οὐ γὰρ φέχερεί φησὶ τὰ συμβολικῶς εἰπὼν καὶ ἢ δ' κατὰ λύσιν ἀποδίδ' διαφορᾶς ταύτης φέρουσι, ἡ οἱ Φλόσοφοι συμφώνως ἴσῃ προφημένοις Ῥοτάμων πρὸ τῆς διαφορᾶς φησὶν ἐρώτησις, τοῦτο ἐστὶν ἀναπείσεως (σιμ ὕτως. διαφέρουσιν. ἐρώτησις μὲν γὰρ ὅτι σώσε μ· ἀπόκρισις. ἀπόκρισις δὲ μακρᾶς πρόφεως ἀπαγγελία ἀνάκρισις δὲ τοῦ λέγεσθαι ἐρωτᾶν ὀξέως ἀκούσεσθαι.

Ἔρως καὶ πόθος διαφέρουσιν ἔρως μὲν γὰρ τῶν παρόντων, πόθος δὲ τῶν ἀπόντων.

Ἐρᾶν καὶ ποθεῖν διαφέρει. ἐρᾶν μὲν γὰρ ὅτι τῶν ἐν ὄψει, ποθεῖν ἢ καὶ ἀπόντας διαστέλλει ἢ καὶ ὁ μπρος. Ὡς σὸ νῦν ἐραμαι. καὶ μετὰ γλυκὺς ἵμερος αἱρεῖ. πρὸς τὴν ἔραν φησὶν ὁδὸν ἔβαν. ἐπὶ δὲ τοῦ Ἀλλά με σὸν τε πόθῳ, σὸν τε μή. (ἀπόντων. Ἀλεξανδρίδ' ὀλυσσάδι, Σκῆ' ἀγανοφρόσυνα μετὰ δὲ ἐμὲ θυμὸν ἔπηρα. φυλάσσεσθαι γὰρ ἄκρως ὁ ποιητὴς τὰς τοιαύτας ἁμαρτίας.

Ἐρωτᾶν μὲν ὅτι τὸ δι' ἀληθείας ἀκοῦσαι λαβεῖν ἀπόφασιν ἢ ναὶ ἢ οὔ. πυνθάνεσθαι δὲ τὸ ἤδη διήγησιν ἐξ ἐν πράγματος. οἷον, τῶν ἐπολεμήσατε;

Ἔρως μὲν δὴν ὠδίνολι φιλοποιίας· πόθος δ' ἀπόν
της· ἵμερος δ' ἔρως πανείλων τ' ποθ' ὁμ ἐρώ-
μενον χρείας.

Ἔσαι τὸ γνώστερ διαφέρ. ἔσαι μὲν γὰρ τὰ οὐ νῦν
ὄντα. γνώσει δὲ τὰ γνώσεως τὸ ξυμφανα. οἷον
νέος πρεσβύτης ἔσαι, τῷ δ' ἀπέναντι παῖδες γε-
νήσονται. ἄλλως. ἔσαι μὴ γὰρ ὁ τοπείμ. οἷον
ὁ πᾶς ἔσαι αὐτὸς γνώστεται ἢ τὸ ἄριστον.

Ἐσιάτωρ ἡ διαπυμών διαφέρ. ἐσιάτωρ μὲν γὰρ
ὁ τοσοῦτος. διαπυμόνες δὲ οἱ ἐσιώμενοι.

Ἑταίρα ἡ ὁμὴ διαφέρ. ἑταίρα μὴ γὰρ δεῖ δυομέ
νην τ' ἕλιν ὅμε ἢ βαδ'ίως, καὶ μετ' ὀνλναῦν χρό
νον. δμᾶ δ' ὧν ἡ προσλιθέσιν, ὁμὴ τ' ἡμέρας.

Ἑταῖρ ἡ φίλος διαφέρσιν. ὁ μὲν γὰρ φίλ
ἡ ἑταῖρος· ὁ δ' ἑταῖρ ὁ πάντως φίλος, διὸ ἡ
ὧν τὸ αὐέμα φησί Ὅμηρ,

Πλησίσιον ἐδλόν ἑταῖρον. ἡ ἄλλως. φίλ-
λοι μὲν κοινῶς λέγονται πάντες οἱ τὰ τῆς φιλί
ας λίπαια πῶς ἐαυτῶν ἔχοντες. ἑταῖροι δὲ ἰδίως
οἱ τ' τῇ ἡλικίᾳ πλησίον ἔχοντες. ἡ γὰ σωμη
θέασ. ἡ γὰ σωεργίᾳ πολῶ χρόνου γεγονότες.

Ἑτερόφθαλμος ἡ μονόφθαλμ διαφέρσιν. ἑτε-
ρόφθαλμος μὴ γὰρ ὁ κατὰ περίπτωσιν πεπω-
θεὶς τὸν ἕτερον τ' ὀφθαλμῶν. μονόφθαλμ δὲ ὁ
μόνον ὀφθαλμὸν ἔχων, ὡς ὁ πύπλωψ.

Ἕτερ ἡ καὶ ἄλλος διαφέρ. ἕτερος μὲν ὧδὶ λυσίν
τόσετται. ὡς Ὅμηρ.

Φιλικὸς ἦλθ, χωλὸς δ' ἕτερον πόδα.

ὁ δὲ ἄλλος ὧδὶ πολλῶν, ὡς αὐτὸς Ὅμηρ,

Λιί δ' ἡμῖν οἵδμεν ἄλλον.

Εὐφυὴς ἡ δύμαθὶς διαφέρ. δύφυὴς μὲν γὰρ λέ-
γεται πᾶς ἀπλῶς ὁ σκωπτικός. δύμαθὶς δὲ ὁ
εἰς τὸ μαθεῖν ταχύς.

Εὖρεν καὶ εὑρεῖδαι διαφέρ. εὑρεῖν μὲν γὰρ τὸ καὶ
ἀπ' τῆ σωηθείᾳ. εὑρεῖδ' ἢ οἶονεὶ τὸ ἐκπορισαδαι.
Μηνάνδρ. λυσπόλω

Εὑρηκὼς παγὼ τόττ' τέχνιω. Δίφυλος γὰ πύ-
ξα, Δῶρον δ' ἐμαυτῇ πᾶ ἀθεῖν εὑρημένον.

Εὔμορφος δύμορφὸς διαφέρ. δύμορφος μὴ γὰρ ὁ τὴν
μορφὴν εὖ ἔχων, οἷον δύπρόσωπος. ἡ γὰρ τὸ τὴν
ὄψιν πᾶς ἡμπεπλεγμένος λέγομεν. δύμορφὸς
δὲ ὁ τὸ εἶδος καλῶς ἔχων, οἷον πᾶν τὸ σῶμα.

Εὐθὺς, δύθὺ, ἡ δύθέως διαφέρσιν. δύθυς μὴ γὰρ
ὁ ναυὸν, δύθὺ δὲ τὸ γυμνάσιον, αὐτῶν κατ' δύ-
θεαν τ' γυμνασίᾳ, ἢ δύθὺ τὸ ναυόνιον. τὸ ἢ δύθέ-
ως αὐτ' τ' χρονικὸ ἐπιρρήμαδος. ὃ δὲν γαλλάσοιμ
ἁμαρτάνα, καθὰ Μηνανδ· γὰ δυσηόλω, Τί-
φης ἰδίων φθόγγ πᾶς δ' ἐλδυθερῶν, Ἀπλῆθδν
δύθὺς, ὡς ταχύ. Τινὲς μὲντ τ' ἀρχαίων φασί,
ἡ τὸ δύθὺς αὐτὶ χρονικὸ πεῖσθαι φασὶ γὰρ κατὰ
λέξιν. Ἰωνες ἢ τὸ μὲν εὖ λέγειν, ἐπίτινος δύθέως,
οἷον ἐὰν μὲν ἢ θυλικὸν τὄνομα ἢ δύθεία ὁδός, δύ
θεῖα βακτηρία. ἐὰν δὲ ἄῤῥεν, δύθὺς ὁ κανών. ἐὰν
δ' ὀλίτρεμ, δύθὺ τὸ ξύλον. οἱ δὲ ἀρχαῖοι γὶ ὁτε
τὸ δύθὺ ἐπὶ θεῖ ἔλεγον, τὸ ἐφ' ὁσὶ τ' τάνύσης ἐπὶ πλοῦς
πόδ. δύθὺ δ' ἢ σοῦς. δύθὺ τ' ἀρωμάτων. τὸ ἢ ἡδὶ
οὖν χρόνος ὁ λέγεται, ἀλλ' δύθὺς, οἷον.

Γήμαιδς αὐτὸ δ', δύθὺς ἔσομ' ἐλδυθρ Θ.

Καὶ ὡς τοῦτ' ἔδιον εὐδὺς ἰὼ ἀῶν, κἀτ.

Εὐφραίνεδ ἡ ἥδεσθαι διαφέρ. Πλάτων Πρωτα-
γόρᾳ, εὐφραίνεδ μὴ γὰρ δεῖ, μανθάνοντά τι τ'
φρονήσεως μεταλαμβάνοντα αὐτῇ τῇ διανοίᾳ.
ἡδεδ ἢ ἐδίοντά τι αὐτῷ τ' σώματι.

Εὐθὺς καὶ εὐθὺ διαφέρει. τὸμὲν γὰρ εὐθὺς χρόνιόν
δειν ἐπέρρημα. τὸ ἢ εὐθὺ, τὸ δ' φαντίας σημαῖ.

Εὐφυΐα ἡ χαρὶς διαφέρει. εὐφυΐα μὲν γὰρ
δεῖν ἡ μεγάλη χάεις. χάρις δὲ ἡ ἐλαῤῥον. οἷον
χιτῶνα ἢ πώμα χαρίζεται, εὐφυΐα δὲ ὄ.

Εὐθὺ τ' ὀρθὸν διαφέρ. τὸ μὲν γὰρ εὐθὺ αὐτίπεπ
τῷ στρεβλῷ. τὸ δὲ ὀρθὸν τ' πλαγίῳ.

Εὖ τ' καλῶς διαφέρ. εὖ μὲν τὸ ὀρθῶς σημαίνῃ, κα-
λῶς δὲ τὸ χρήσιμον σωτηρμόνως. τὸ δ' ἂν εὖ καὶ
καλῶς σημαίνει ὀρθῶς καὶ χρήσιμος.

Ἐχθρὸς πολεμίᾳ ἡ δυσμενὴς διαφέρει ἐχθρὸς μὴ
γὰρ δεῖν ὁ πρότερον φίλος. πολέμιος δὲ ὁ μεθ' ἁ-
πλῶν χωρῶν τ' ἐλεῳ. δυσμενὴς δ' ὁ χρόνιον τ' ἐς
τὸν ποτε φίλον τὸ μῖσ διατηρῶν, καὶ δ' υσοῦ
αλλ' ἀκτως ἔχων.

Ζῆλος ἡ ζηλοτυπία διαφέρει. ζηλοτυπία μὲν
γὰρ δεῖν αὐτὸς τ' πάθος, ἤγουν τὸ ἀμ μῖσει ὑ-
πάρχ). ζῆλος δ' μίμησις παλὸ. οἷον ζηλοῖ τὸν
πατηγητὴν ὁ παῖς. Ζηλοῖ δ' Ἡγησώνα γάετων, Ἡσί
οδος, ὧδὶ παλὸ. ζηλοτυπεῖ δὲ ἡ ἀλέναν τὸν ἀλε.

Ζημιῶσαι τὸ ἐρίσαι διαφέρει. ζημιοῦ μὲν γὰρ δεῖ
τὸ σώ ὧν θυμίᾳ μιμεῖσθαι. ἐρίζειν δὲ τὸ μετὰ μά
χης φιλονικεῖν.

Ζηλο φθόνε διαφέρει ζῆλος μὴ γὰρ δεῖν ἢ σ' ὧν θυ-
μίαν μίμησις γινομένη. φθονοῦντ τινὸς κα-
λὸ. φθόνο δὲ βασκανίας τῶν ἄλλοις μὲν πρὸ
σοντων ἀγαθῶν, ἡμῖν δ' ἄ.

Ζῆλος μὲν δεῖ λύπη ἐπ' ἀλλοτρίοις ἀγαθοῖς, οἷα ἡ
ἑαυτῶ τ' ἐπιθυμεῖ περιποιῆσαι.

Ζήλα τρία εἶδ'. ὁ μὲν γὰρ δεῖ μακαρισμός, καθ' ἃ
καὶ φησίτις, ζηλῶ δ' τοιδεῖναι ὧν τῶδε. δεύ-
τερος καθὰ ζηλωτής ἔνος λέγεται, οἷον θησεὺς
ἡρακλέες δὲ ὁ φθόνῳ ὅμοιος.

Ζυγὸς ἀρσενικῶς μὲν ὧν τῶν βοῶν. θηλυκῶς δὲ
ὧν τῶν ταλαντῶν.

Ζῶνη καὶ ζώνιον διαφέρει. ζώνη μὲν γὰρ δεῖν ἡ τὸ
ἀνδρὸς ζώνιον δὲ ἢ τ' γυναικός.

Η.

Ἠγέρθη ἡ αὐξη διαφέρει. ἠγέρθη μὲν λεπτέων
ἀπ' ὕπνου. αὐξη δὲ ἀπ' κλίνης.

Ἦθος μὲν δεῖ ἀρχὴ ἐπιτηδεύμαδος, τροπ Θ.
δὲ ἐπίσασις πράξεων ἢ τ' σάσιν ἢ ἀναστροφήν.

Ἤλπισαν ἢ ἐπήλπισαν διαφέρει. ἤλπισαν μὴ γὰρ
αὐτοί τινας ἐλπίδας ἔχοντες περί τινος, ἐπήλ-
πισαν δ' ἕτεροι ἕτερος εἰς ἐλπίδα ἄγαγον.

Ἡμέρᾳ νοῦς διαφέρει. ἡμέρα μὲν γὰρ δεῖ τὸ πρὸ τέσ
μα μόν) ἀσώματ), ἢν Ἡσιόδ· νυκτὸς γενέαλο
γῆ. Νυκτὸς δ' αὖτ' ἀὐθής τε ἡμέρα ἐξεγείνο
το. ἡδὲ ὁ σωματφόρ), ἣν πάλιν Ἡσίοδος θέας
τοστίθεν. Θέιαδ' αὖτ' ἠέλιόν τε μέγαν λαμ-
πράν τε σελήνην Ἠώς', ἣ πάντεσσιν ὧν δονίοι
σι φαείνῃ Γέιαιο, ὧδὶ δ' τῆς σωματοφόδες.
Ἀλλ' ἤτοι τόδην χρυσόθρον· ἤρπασεν νύξ.

Ἧς ἡ ἥδα, ἢ ἡ διαφέρ. τὸ μὲν γὰρ ἥδα τῷ χρόνῳ
νου ὁμοῖ χρόνου. τὸ ἢ ἧς τ' μέλλοντα, Ὅμηρος,
Δυίφοβ' ἡ μὲν μοι δοκεῖς πολυφίλτατος ἥδα.
ὧν δὲ τ' ἧς, Μηνανδρος γὰ ψδυλῆς απλᾶ.
Ὑπὲρ μὲν οὖν, ὡσπὶ γὰρ χρὴ τυτθὴν λέγε.
αὖτ' ἄλλασ' ἧς ἀμεμπτος εἰς τὴν ἐκτίσιν.

Βουβρομωδ· γὰ λεπελεχῶς ἔρεις ἀεὶ καὶ κα-
θόλα πωάντεθτωλέγεται ὧν τῶ μέλλοντ·,
καὶ κατὰ τὴν ἡμετέραν συνήθειαν. οἷον ἐὰν νο-
εῖς. ἐὰν λαλῆς, ὅταν λαλῆς ἐὰν ἧς ἀγαθὸς. ὁ γὰρ
λέγων τοῦς τινα, ἧς ποτε πολέσι·, ἀγνοήσει
τὴν διαφοράν, ἀλλ' οὐ φαῦλα ἥδα. τὸ δὲ ἢ αὐτὶ τ'
ἔφη τάτ'ε Ὅμηρ·.

Ἡ ἐ λυανέμοιμ. διαφέρ. δὲ τὰ ῥήματα, τῆδε.
ὅτι τὸ μὲν ὧν τῶν πρώτα προσώπα μόνον τάσσετ.
τὸ δὲ ἔφη ὧν τριῶν, ὡς ἔφημεν.

Ἡσυχίᾳ ὁτὲ μὲν σιωπὴν σημαίνῃ, ὁτὲ ἢ τὴν ὧν ἠ-
ρεμίαν, ὁπότ' φαεμὲν, γὴ πολλῇ δ' ἀγάμ ἡσυχίᾳ.

Ἁλαμὰς ὡς ἀγαθὰς, καὶ θαλάμας ὡς μεγά
λας, διαφέρ φησὶ Τρύφων τοὺς ἐν ἁπλ
ωτοῖς γὴ πλυτρῶν τοὺς ἀπλοῦς ἐν ἀπλῆς προσωθέ
κες. ἐὰν μὴ γὰρ ὀρυτονύσωμεν, σπλάσει τὸ τῶν
διασκήνων ἱσῶρ. ἐὰν δὲ βαρυτονήσωμεν, τὰς
καταλύσεις μιμήν.

Θαυμάζω γενικῶ μὲν σωτακτῶ σημαίνῃ τὸ κα-
τηγινώσκειν ἢ κατηγορεῖ, οἷον θαυμάζω τ' ταύ
τιμ ἐχόντων τὴν γνώμιμ. ἀπαλικῶ ἢ τὸ ἐπαι-
νεῖ, οἷον θαυμάζω τὸς ὀτ' ω φρονοῦντας.

Θεμαχία ἡ θεομαχία διαφέρ. θεομαχία μὲν γὰρ
δεῖ ἡ πρὸς θεὸν μάχη. θεομαχία τ' αὐτῶν τῶν θε
ῶν πρὸς ἀλλήλους μάχη.

Θεωρὸς καὶ θεατὴς διαφέρ. θεωρὸς μὲν γὰρ δεῖν
ὁ εἰς θεὸς πεμπόμενο·. θεατὴς δὲ ὁ ἀγῶνων ἢ
θεωρῶν. Πότερον θεατὴς ἢ χαῖρε μαντυμά-
των. Αἰσχύλος. Βοᾶς τοιδὶ πραγμᾶος θεω
ρὸς ὢν. ἀμαρτάνοισι δ' οἱ λέγοντες, θεωρῆσαί με
λέτ' ὧν ἀγῶνα, οἷον ἐπτῶν, θεάσασθαι. διαφέλλα
δντοτοῦδ' μελὸς Λυσιμαχίδης γὰ τῶ πρὸς Κε
πίλιον περὶ τ' παραπρεσβείᾳ ἁπλοῦς ῥητόρων, καὶ
πολλῶν πρᾶδ' ἐσῆς ποιῆται. καὶ δεῖ τὸ θεάσα
σθαι, ὥσπερ πρόσωπα, πρᾶγμα τὴν θέαν. τὸ ἢ θεω
ρεῖν φησιν ἐπ' ἄλλοις ἢ τὸ τῶν θεῶν ὠρεῖν, τοῦτ' ἢ
τὸ φροντίζειν. διὸ καὶ τοὺς τῶν θεαμοσθέων γῆς πα
πεμπομένους, συνθυσίας δὲ καὶ ἀυσεβίας, πανή
γυρεις ὠνόμαζον θεωρούς. καὶ τὸ τοῖς ἀθλητὰς διδό
μενον θεωρικὸν, ἐχί τὰς θέσεις ὡς Κεπίλι· ἐπὶ
λαβόν, ἀλλὰ δῶρ τὸ γὰ ταῖς ἑορταῖς εἰς τοὺς θεοὺς
δύσεβεῖν καὶ ἐπιθεῖν καὶ δυφραίνεδ.

Θεράποντες ἡ οἰκέτται διαφέρσι. θεράποντες μὲν γὰρ οἱ τοῦ ἐστεγμένοι φίλοι ἐφ' ὧν θερα-
πεύονται οἱ προσήκοντες. οἰκέται δὲ δεσπότων.

Θέαδαι καὶ ἐποπτεύδ διαφέρει. θέαδ μὴ γὰρ δεῖν τὸ λα
βεῖν ἐποπτεύω. ὑποπτεύδαι δὲ τὸ δόξαι ὑποπτ.

Θέλω ἡ βούλεδαι ἐαὶ λέγη τις, σπλάσοι (κεμ
δὲ ἀπασίως τε ἡ δύλογως ὀρέγεται ἐν.

Θερίζω, τὸ, τε διατρίβειν τῶ τ' θέρους ὥραν ὡς
τὸ χειμάζειν, καὶ τὸ οὐ δημηγοριακὸς ἐκαστὸς
συλλέγειν.

Θηβαῖοι ἡ θηβαγωγεῖς διαφέρουσιν. καθὼς Δίδυμος
ἐν ὑπομνήμα τῷ πρώτῳ τῶν παιάνων Πινδά
ρε φησίν, ἡ τὸν πρωτοπλα ἀπὸ τοῦ θηβαγωγεῖς
ὠνόμασται τὸν χρόνον). εἰς ἰσμηνὸν πρῶθεν. πόθ' ἐ-
σὶ διαφορὰ θηβαγωγέων πρὸς θηβαίους, ἐφορος ἐν
τῇ δὶ υτόρᾳ φησὶ. δῆλ μὲν ὃν συνετάχθησαν εἰς
τὴν βοιωτίαν. τοὺς δὲ τοῖς ἀθλητίοις ὁμόρους πρα
βαινόντας ἰδίᾳ θηβαίους προσηγόρευόν πολλοὶ ἐ-
τέσιν. ὕστερον δ' οἱ σύμμικτοι ἦσαν πολλαχόθεν.
ὡς μονὸν ἢ τὴν τοῦ νῦν κυδωνέαν χώραν, ἡ τὴν
ἀρχαίαν τ' δυλοῦσαν. ἡκαλοῦν ἢ θηβαγωγεῖς, ὅτε
προσεγγίνοντο τοῖς ἄλλοις βοιωτοῖς ἀπὸ θηβαίων.

Θὴς, λάτρεις, ἀμφίπολ·, ἄτμεν· διαφέρουσι.
Θὴς μὲν γὰρ ὁ ὠδὶ μωθῶ σθλελδύων.
Θῆτές τε λιμῶες τε. λάτρεις δέ, ὁ ἐπὶ πολεμι
κὴν πρῖσασιν ἀλλὰ, ἡ ἐπὶ σ' ἀλείαν προσχθέις.
ἀμφίπολος δὲ ἰδιονὸν ὄνομα ἀῤῥένους ἡ θηλείας.
δόλυς. ἄτμεν· ἢ ἀ μόνον ὁ δόλ·, ἀλλὰ καὶ
ὁ τοστεταγμέν· ἐλεύθερ·.

Θράσος καὶ θάῤῥος διαφέρ. θρασὸ· μὴ γὰρ δεῖν
ἡ ἄλογ· ὁρμὴ. θάῤσ· δὲ ἔλογ· ὁρμὴ.

Θύρα καὶ θυραία διαφέρ. θύρα μὲν γὰρ δεῖν ἡ
ἐξαρχὴς γνωμέν. Μηνάνδρος γὰ πᾶ καῖδαδηκα.
Θύραν ἔξελε. θυραία ἢ τὸ μέλλον πᾶς ἐκποιῆσ
θύρας μέγεθ·.

Θύεδαι τὸ σφάττεδαι διαφέρει. θύεδαι μὲν γὰρ
δεῖν ἐπὶ τιμῇ θεοῦ. ἡ τὸ μαντύεδαι ἐπὶ τι-
μῇ δὲ απλοῦχνων βύεδαι φαμέν. σφάττε-
δαι δὲ τὸ δ' ἵν τινα οὖν αἰτίαν φονύσαδαι.
καὶ τὸ μὲν ἐπ' ἀλόγ·, τὸ δ' ἐπ' ἀνθρώπου τάτ-
τεδαι.

Θύουσι καὶ θύονται διαφέρει. θύουσι μὲν γὰρ οἱ
σφάττοντ· τὰ ἱρεῖα. θύονται δὲ οἱ δι' ὧν τῶν
απλαύχνων μαντύομενοι.

Θύρα ἡ θύραι διαφέρουσι. θύρας μὲν γὰρ δεῖ τὸ ἐπὶ
θεμα τὸ ἐπ τῶν σανίδων, θύραι δὲ τὸ ἄνοιγμα
αὐτὸ, ἡ τὰ χαλάσματα τ' θύρας.

Θυμὸς μὲν δεῖ τοῦ σπαρ·. ὀργὴ δὲ πολυχρόνι·
μνησικακία.

Ἱερεῦσαι καὶ καθιερῶσαι λέγουσι ἐπὶ τῶν θυο-
μένων ἱερέων. ἱερῶσαι δὲ καὶ καθιερῶσαι
ἐπὶ τῶν ἀναθημένων.

Ἱ ἁρεῖν· καὶ χρήσιμον διαφέρει ἱερεῖον μὲν γὰρ ὅτι κοινῶς τὸ σφαγιάζον πρὸς θυσίαν ἁπλῶς. χρήσιμον δὲ τὸ ἱερεῖον ὠφελεῖσθαι χρησιμαχοῦντι. Ἡρόδοτος, καθάπερ ἐπὶ καὶ νεῶν, ὅταν χρήσιμα θύσασιν ᾖ τοῖς ἱεροῖς.

Ἱερὰ τὰ περιβόλους τῶν ναῶν, καὶ τὰ σφάγια καὶ τὰ ὁσιωτῶν ἀνθρώπων. ὡς Ὑπερείδης φησὶ τῶν κατὰ Ἀρχιστρατίδου. καὶ τὰ ξόανα, ὡς Θεόπομπος ἐν ὀγδοηκοστῇ ἑνάτῃ.

Ἱκετίδες καὶ ἀμφικτύονα διαφέρει. ὡς φησιν Ἡρακλείδης. ἱκετίδες μὲν γάρ εἰσι τὸ ἐλθεῖν. ἀμφικτιόνες δὲ τὸ ἐναντιωθῆναι. ὁ μὲν γὰρ τῶν διαφορᾶν φησιν.

Οὐδ' αὖτις ἀφίκετο πατρίδα γαῖαν. καὶ ἵκετο δ' ὃν πρόπαρ θῶνα, ἐν δύρυάγυιαν ἀθήνην.

Ἑλληνικὸς καὶ ἑλλάδιος διαφέρουσιν. ὡς φησιν Ῥόδιος ἑλληνικὸς μὲν γάρ ἐστιν ὁ πρότερον περὶ Ἡρόδοτον καὶ Βασιλέως. ἑλλάδιος δὲ ὁ μὲν ἀρχαῖος οἱ ἀπὸ ἀρχῆς φυσιποιήσαμενοι σύροι, κρατηθέντες ὑπὸ αὐτῶν καὶ ἀναγκασθέντες περιτεμνεσθαι καὶ σωτελεῖν εἰς τὸ θεῖον τὰ αὐτὰ νόμιμα ἠγωδεκα, ἐπλήθησαν ἑλλάδιοι.

Ἵπες ἐν θρίπες, καὶ κίνες, καὶ ἴνες διαφέρουσιν. ἵπες μὲν γάρ λέγονται θηρίδια τὰ διαβρωλικὰ τῶν κεράτων. σῆμερος, μὴ κεράεσσες ἔδοιεν, θρίπες ἢ τὰ ἐδιόντα τὰ ξύλα, ἐν θριπησίεσσα τὰ ὑπὸ θριπῶν διεβρωμένα ξύλα, οἷς ἐν αὐτῇ σφραγίσιον ἐρρῶνθ', ὅτι λίθ' ὑπαραάπτεται. κίνες ἢ τὰ ἐν θῖς κριθοῖς, ἐν γὰ θῖς πυροῖς θηρίδια. ἴνες ἢ τὰ διεδιόντα αὖς ὀφθαλμοὺς τῶν ἀνεώλων. Ἀλκμάν. ποινίλον ἴκα, τὸν ὀφθαλμὸν ἀμπέλων ὀλετῆρα.

Ἴσοι ἐν κοινοί διαφέρ. πλάτων γὰρ προστάγορα. χρὴ γὰρ αὖ γὰ θῖς ἐν λόγοις πᾶν ἁγνομοῦντας, κοινὸς μὴ εἶναι ἀμφοῖν θῖν διαλεγομένοιν ἀνθρωπάς, ἴσους ἢ μὴ. ἔστι γάρ ὁ τῶν ὄν. κοινὸν μὴ γὰρ ἁπάσαι ἀμφοτέρων χρή, μηδὲν δὲ εἶναι ἑκατέρῳ, ἀλλὰ θῶ σοφοτέρῳ πλέον, τῷ ἢ ἀμαθεστέρῳ ἐλάσσων.

Ἰσοτέλης καὶ μέτοικος διαφέρ. ἰσοτελὴς μὲν γάρ ὁ τελουμένους ἐν γῇ τῷ ἴσῳ πάγμασι θῖς πολίταις, ἐν δὲ μὴ μετοίκιον μὴ τελῶν, πλὴν ἐργασίας ἢ ὁ μέτοικος εἰς ἑτέραν πόλιν ἐν τῇ ἑαυτῇ ἐν μὴ ἔχῃ πλέον ἢ ἔχων, ἢ ἐν πολίτης. ἔλαττον δὲ ὁ μέτοικος κατ' ἐνιαυτὸν μετοίκια δραχμὰς δ' ἑκα, ἐν γῇ τῇ ἀθηναίων πομπῇ σκάφιον φέρειν κρίνια ἔχοντα ὕδωρ καὶ σκαφηφόρος ἔλεγον αὖ μέτοικος. πολλάκις ἐν σωτερὸν τὸν θῖς ἀθηναίοις.

Ἰδμὼς ἐν πορθμὸς διαφέρ. ἰδμὼς μὲν γάρ ὅτι πρὸς θαλάσσης περιεχομένης. πορθμὸς δὲ ὅταν πρὸς θαλάσσης περιεχόμενος. ἑκατέρωθεν τῶν γῆς περιεχόμενος.

Ἴδιοι καὶ γίνωσκε διαφέρει. Ἴδιοι μὲν γάρ ὧν τὸ γίνωσκε τάσσεται, αὐτὴ σ' οἰκ ἴδια αὐτὴ τὸ γίνωσκε. καὶ τὸ πληθυντικὸν ἥδε, αὐτὴ γινώσκετε. ἐν Μῶμος ἐν ἥρωϊ.

Εὖ ἴδι, πάγω ὧν συγχωρήσομαι.
πάσασι δὲ ὅμως ἔστ' ὧν τὸ γίνεσθαι ἴδιον.
Εὔφημος. Ἴδιον μοῦσαν ἀγορεύομεν, αὐτὴ τὸ γίνεσθαι.

Ἰσορροπῶ συγγραφέως διαφέρει. ἰσορροπῶ μὲν γάρ ἐστι τὸ ἐπὶ τῶν ὁμοίων ἢ ἐναντίων γινόμενα συγκρίνεσθαι, ὡς Ἡρόδοτος. συγκρίνεται δὲ τὸ ἐφ' ἑαυτῆ, ὡς Θουκυδίδης.

Ἰσοδίκη ἐν ἰσοπέδη διαφέρουσιν. ἰσοδίκη μὲν γάρ ἐστι, ἐφ' ἧς δίκες καταλίνεται. Ὅμηρος. ἰσὸν δ' ἰσοδίκη πέλαται. ἰσοπέδη δὲ ἐν μέσῳ τ' ἐστὶ τόπος, ἔνθ' ἐν λιπάδα καλοῦσι, εἰς ὃν ὁ ἴσος ἀνίσταται.

Ἁλμὰ μὲ σεσμῷ.

Δῆσαν γὰ ἀργαλέῳ ὄφρ' ἔμπεδον αὐτόθι μίμνω ὀρθὸν ἐν ἰσοπέδῃ.

Ἰταλοὶ καὶ ἰταλιῶται διαφέρουσιν. ἰταλοὶ μὲν γάρ οἱ ἀρχῆθεν τὴν χώραν οἰκοῦντες. ἰταλιῶται δέ, ὅσοι τῶν ἑλλήνων ἐπῴκησαν μετὰ ταῦτα τὸ αὖ. καὶ ὧν τῶν σικελιωτῶν.

Κατοίκησις καὶ κατοίκισις διαφέρει. ὡς φησιν Ἀπολλωνίδης ὁ νικαεὺς ἐν τῷ πρώτῳ περὶ διανοημάτων. καθίκησις μὲν γάρ ἐστιν ἡ ὑφ' ἑτέρων γινομένη ἵδρυσις. καθίκησις δ' ὅταν αὐτοί τινες οἰκήσωσι τόπον ἢ πόλιν τινὰ καταλαβόντες. οἷον ἀθηναῖοι κατῴκησαν μὲν τὴν ἀκρόπολιν, κατῴκισαν δ' Ἴωνας. καὶ ἔστι παρὰ μὲν τὸ κατοικῶ ἡ καθίκησις. παρὰ δὲ τὸ κατοικίζω ἡ κατοίκισις.

Καταβολὴ καὶ εἰσβολὴ διαφέρ. καταβολὴ μὲν γάρ ἡ ἔκτισις τοῦ εἰσφερομένου ἀργυρίου. εἰσβολὴ δὲ πρίσεως τοῦ πυρροῦ.

Κάταγμα καὶ κατάγμα διαφέρ. κάταγμα μὲν τὸ ἐπιτεταμένως τὸ κατεαγός. σωτέρ. μιμνῶν. κάταγμα δὲ βραχέως τὸ ἔργον ἔλκυσμα.

Καταχύματα καὶ καταχύσματα διαφέρει καταχύματα μὲν γάρ χωρὶς τοῦ σ, τὰ καταχεόμενα ὑδατα, ὡς λατρῶνος καὶ Ἀλκμᾶνος ὁμοίως. καταχύσματα δὲ σὺν τῷ σ, ἀλείφασθαι καὶ τὰ ἄλλα τραγήματα τὰ νέων, ἢ τῶν ὁ ὅλων ἃ κατέχυσαν. Ἀριστοφάνης. Εἶτ' ὀχὶ λέξει σὺ τὰ κατακύσματα. καὶ Δημοσθένης γὰ τῷ κατὰ σεφάνου ψευδομαρτυριῶν. ἀλλ' οὐτος μὲν ὀκνήσει τὴν ἀλεῖσθαι ἂν γῆμαι, ἢ τὰ καταχύσματα αὐτὰ κατέχυσε τότε, ἵνα μὴ ἐωνήθη.

Κάδος καὶ καδίσκος διαφέρει. κάδος μὲν λέγεται ὧν ἐν τῇ φρέατος αἰμιῶσι τὸ ὕδωρ. καδίσκος δὲ ἀγγεῖον εἰς ὃ τὰς ψήφους ἐμβάλλουσι.

Καθάρσια καὶ καθάρματα διαφέρει. καθάρσια μὲν γάρ λέγονται τὰ ἱερά, ἐν τὰ ἄλλα οἷς καθαίρονται. καθάρματα δὲ τὰ μετὰ τὸ καθαρθῆναι ἀπορριπτόμενα.

Καυθαρίζειν καὶ τονθορίζειν διαφέρ. καυθαρίζειν μὲν γάρ λέγουσιν οἱ ἀττικοὶ τὸ τρέμειν. τονθορίζειν δὲ τὸ ψιθυρίζειν καὶ γογγύζειν.

Καιρὸς ἐν χρόνος διαφέρ. καιρὸς μὲν γάρ ἐστι μέρος χρόνου. οἷον μεσημβρινὸν ἡμέρας σύσημα χρόνος ἢ πολλῶν καιρῶν περιοχὴ καὶ σύλληψις. Ἄλλως. ὁ μὲν καιρὸς ἁγαθοῦ ποιότητα χρόνου. οἷον ὅτε πόλεμος ἦν. χρόνος δὲ ποσότητα. οἷον πόσην χρόνον κάλλιστα ἐν πάλλη διακυνῆναι. φέρ. κάλλιστα μὲν γάρ οἱ τῶν ἀληκτρυόνων πώγωνοι. κάλλιστα δὲ τὰ αὖθι τῶν βαμμάτων.

Καθηγῶ τοῦ κάθισον διαφέρει. κάθηγε μὲν γάρ ἐρέθιζε αὐτῷ τινι περὶ ἑαυτὸ διελέγοντος, κάθιζε ἢ περὶ ἑτέρου κάθισον αὐτόν.

Κακὸς πονηρὸς διαφέρει. ὥσπερ ὁ ἄπακος τοῦ ἀγαθοῦ. ἀκακὸς μὲν γάρ ὁ πανοῦργος. πονηρὸς ἢ ὁ ἀσυνετὸς ἁπλῶς.

Κακοήθεια μὴ ὅτι ἁπλῶς διαφέρουσιν. ἀκακοηθεστέρα δὲ ποιεῖται ἐν πανοῦργος πονηρία.

Κέλης καὶ ἐπικτησικέλης διαφέρει. κέλης μὲν γάρ ὅτι πωλικὸν ἢ μικρόν. ἐπικτησικέλης δὲ ἀκμαῖον. ἐν ἡλικίᾳ ἐν πανοῦργος πονηρία.

Κέλυφος καὶ ἐπικτησικέλυφος διαφέρει. κέλυφος μὲν γάρ ὅτι πωλικὸν ἢ μικρόν. ἐπικτησικέλυφος δὲ ἀκμαῖον. Αἰσχίνης φησὶ Δαιτσιτιμάχῃ. ἀλλ' ἀπροστατεῖς τοῦ σώματος ἄδυνα, καὶ τὸ μὲν ἀνόν ἐστι τοῦτο πληρῶσαι τὸ λεγόμενα. τοῦτο δὲ ἐπικτησικέλυφα ἀμβλύτερα. ἐπικτησικέλυφα δὲ ἀμπελῶνος ἐν ἀμπέλοις. ἀλλὰ ἐν ἀμπελῶνι.

Κέλυφος. λεκέλυφωνα ἐν ἔλυτρον διαφέρει. λέκυφος μὲν γάρ λέγεται ὧν τῶν ὀστρακοδέρμων, οἷον τῶν παγκυλίων. λεκέλυφωνα ἢ ὧν τὰ τραγημάτων καὶ ὠστρίων. ἔλυτρον ἢ τὸ ὑγρὸν χώρημα.

Κεῖσθαι. θηλυκῶς μὲν τὸ λέγεσθαι. ἀρσενικῶς δὲ ὁ ὠστὸς. ἁλλὰ θύετος κέσθαι.

Κυρῦαι. ἀποκυρῦσαι καὶ ἐπικυρῦσαι διαφέρει. λυρῦσαι μὲν γάρ καὶ ἐπικυρῦσαι λέγεσιν ὧν τὰ νόμῳ καὶ ἀρχαιοδοκίᾳ. Μῶμος.

Ἀπεκύρεσεν αὐτὸν ἀγαγών.

οἷον ὧν κήρυκι ἐπώλησεν. ὧν κυρῦσαι δὲ τὸ ἐπισχέσθαι χρήματα δόσεων τῷ συλλαβόντι καὶ ἀγαγόντι, καὶ ἀποκτείναντί τινα ἢ δικαδώντων.

Κιβωτὸς καὶ κίστη διαφέρ. κιβωτὸς μὲν γάρ ἐστι ἡ ξυλίνη διὸ ἐν αὐτὴ πλατύτερ. καλάτερ, κίστη δὲ ἡ πλεκτή.

Κίνησις περιφορᾶς διαφέρει. κίνησις μὲν γάρ ἐστι λυρίως ἡ ἐπὶ τόπα μετάβασις. περιφορὰ δ' ἡ πρὸς τὸν αὐτὸν τόπον τροφή.

Κίθαρις ἐν πάτερα διαφέρ. φησὶν Ἀεισόξενος ἐν τῷ περὶ ὀργάνων. κίθαρις γάρ ὅτιν ἡ λύρα, καὶ οἱ χρώμενοι αὐτῷ λιθαρισταί, ὃς ἡμῖς λυρῳδὸς φαμέν. λιθάρα ἢ χρῆτ' ὁ λιθαρῳδός. Αἰσχύλος φησὶν ὧδε πατὴρ Τιμαόρχᾳ διασελλ, ἐν φησὶν ἔτω περὶ αὐτῷ ἔχει λιθαρισᾶς ἐν λιθαρῳδός. λιθαριστὴς μὲν ὅτιν ὁ μόνῃ ψάλλων, λιθαρῳδὸς ἢ ὁ καὶ ψάλλων.

Κλῆσις ἐν πρόκλησις διαφέρει. κλῆσις μὲν γάρ ἐστιν ὁ εἰς ὅτιοῦν τῶν δικαστηρίων γινομένη. πρόκλησις ἢ ἐς ἀρθμὸν πάγον.

Κλῆμα κλίματος διαφέρ. κλῆμα μὲν γάρ ὅτιν ἕδος ἀμπέλου. κλίμα δὲ μέρος τι τοῦ κήπου.

Κλύσαι μὲν λέγεται ποτηρίῳ ἢ ἀγγείῳ, νίψαι ἢ πρόσωπον ἢ πόδα. πλύναι δ' ἐδύτα.

Κόρσαξ ἐν κάρσαξ διαφέρ. κόρσαξ μὲν γάρ ὅτιν ἕδος ὀρχήσεως. κάρσαξ ἢ τὸ ἐπικαθῶ σχαλιῶτ. Βάκχαρος ἢ ἡ λέξις. καλεῖται ἢ μὲν σχηματικὴ ὄρχησις ἐμμέλεια. σικίννις ἢ ἡ τετρατικὴ κόρσαξ λέγεται.

Κομιδὴ καὶ κομιδὴ διαφέρ. κομιδὴ μὲν γάρ ὅτιν ἡ περιποίησις ἐπὶ ἐρέμα, καὶ σημαίνει τὸ παντελῶς. κομιδὴ ὄρνιθος ὄνομα, οἷον ὃ σφᾶς κομιδὴ λέγεται ἢ ἀπόλυσις ἄνευ κομιδῆς παρὰ τὸ κομίζεσθαι καὶ ἀπολαβεῖν.

Κοπὴ καὶ ψοφὴ διαφέρ. κόπῃ μὲν γάρ τὴν θύραν ὁ ἐξωθεν. ψοφᾷ δὲ ὁ ἔσωθεν ἐρίων.

Κομᾶν καὶ λειᾶν διαφέρ. κομᾶν μὲν γάρ ὅτι τὸ ἐπὶ πλεῖον συμπεπλεγμένως τῶν καλῶς πεπραγμένων ἐν τρέφειν τὴν κόμην. λειαίνειν ἢ τὸ λειᾶν ἐπὶ ἀπὸ κόμης ἐπὶ τὴν λόμην καθιέναι.

Κόρυδος καὶ κορυδαλὸς διαφέρ. κόρυδος μὲν γάρ τὸ ὄρνεον λέγεται ἢ χρῆσις ἱερόν. κορυδαλὸς δὲ ἀπὸ λιμὸς ἀθλίωσιν, ἐν ὃ σωτῆρος κόρης ἱερόν.

Κόνις καὶ κονὶς διαφέρ. τὸ γὰρ λεπτότατον τῆς κονὶς ὀνόματος τὸ δὲ ὧν τὸ κεφαλῆς γινόμενον φθειρῶδες βαρύνεται.

Κόσμος οἰκουμένης διαφέρ. τὸ μὲν περιέχον οἰκουμένην ἐν ἄερα, τὸ ἢ γῆν μόνην τὴν φανερὰν.

Κτήματα ἐν ἐπικτήματα διαφέρ. κτήματα μὲν γάρ ὅτι τὰ ἐν τῇ οἰκίᾳ, ὧν κτήματα δὲ τὰ ἐν ἱστορίᾳ.

Κτῆσις μὲν ἐστὶ πᾶσα ἡ οὐσία, κτῆμα δ' ἔν τι.

Κραπάλη καὶ μέθη διαφέρ. κραπάλη μὲν γάρ ἐστιν ἡ χθεσινὴ μέθη δι' ἣν τὸ αὐτὸς ἡμέρας γινομένη σύνωσις.

Κυνῆγε καὶ κυνηγετεῖν διαφέρ. κυνῆγε μὲν γάρ ὅτι τὸ ἐπιτήδευμα τῷ σώματι. κυνηγετεῖν δὲ ἐστὶ τὸ πράγμα. Ἀριστοφάνης ἐν νεφέλαις. Χώρει, τί κυνηγετεῖς ἔχων πρὸ τὴν θύραν.

Κυβεύειν καὶ πιστεύειν διαφέρ. κυβεύειν γάρ ὅτι τὸ δίχα ψήφων ἢ πραγμάτων παίζειν. πιστεύειν δὲ τὸ δίχα ψήφων.

Κρίνειν καὶ διακρίνειν διαφέρει. κρίνειν μὲν γάρ τὸ κυρίως δικαιοῦν. διακρίνειν δὲ τὸ πρᾶγμα πραγμάτων διττῶν καὶ χωρίζειν.

Κύμβη καὶ τρίτλη διαφέρ. κύμβη μὲν τὸ ἔγκυον εἶναι. τρίτλη δὲ τὸ ἀπαλλοτριοῦσθαι τοῦ κύτους. Εὐριπίδης γὰ αὐτοῦ.

Ἠνύσατε τάχ'. εἶπον, ἕνεκ' ἀγῶνος τοῦ κλύειν.

Κύριος καὶ δεσπότης διαφέρει. κύριος γάρ ἐστι γυναικὸς ὁ ἀνήρ, καὶ τῶν ἑβδομηκοντούτων ὁ παῖς. δεσπότης δ' ἀργυρωνήτων ἄλλων.

Κωφὸς καὶ χὴ ὁ ὁ αὐτὸς παρὰ τοῖς παλαιοῖς ἐλέγετο ὁ μηδὲ γιγνόμενος. ὅμηρος.

Κύμαλα κωφῶ.

τῷ μὴ ἀποτελοῦντι ἦχον, ἢ ἡσυχίαν.

Кожа лампы длинная, муки в лаборатории. Книга стекло, чтобы чистый химия. Мужчина вещество, чтобы вещество, вещество вещество вещество. Вещество вещество вещество вещество. Вещество вещество вещество вещество. Вещество

Ἄωρον. Βρέτας, ἄγαλμα διαφέρ. βάωνον μὲν γὰρ ὅτι τὸ ἰσχνὸν λιθινον, ἢ ἐλεφάντινον. Βρέτας δὲ τῷ βροτῷ ὅμοιον ἠτοιχαλκεῦν, ἢ ἐκ τοῦ ἐμφερὲς ὕλης τινὸς πεποιημένον. ἄγαλμα δὲ τὸ σώφρονον, ἢ ἔπλου ἕτερόν λίθος κατασκευασμένον.

Ἡγιζειμὲν τὸ μόνον τὸ κατασλίγεσθαι ξέγον, ἀλλὰ καὶ τὸ ξένως διαλέγεσθαι. ὡς Δημοσθένης φησὶ τοὺς Βοιωτούς.

Ἡυσύς τό, τε ἀκόνησιν, ὡς παρὰ Ἡσιόδῳ φησὶ πρώτῳ, καὶ τὸ οἰκοδόμημα, ὡς παρὰ Ξενοφῶντι φησὶ οἰκονομικῷ.

Θελὸς ὁλοὸς διαφέρ. ὁλοὸς μὲν γὰρ ὅλον εἰς ὃ διαπρᾶσσοντα τὰ ἱερεῖα μέλλοντα ὀπτᾶσθαι, ὁλοὸς δὲ μέρος. ὁμαχμῆς.

Ὅλε καὶ ὁλί διαφέρ. ὅλε μὲν γὰρ ἀναφορικῶς καὶ ἀθηλικῶς μόνον κατ' ἐπέκτασιν.

Οἰκῆας καὶ οἰκείους διαφέρειν φασίν. οἰκεῖοι μὲν γὰρ καὶ οἱ κατ' ἐπιγαμίαν προσήκοντες. οἰκῆοι δ' ἅπαντες, καὶ οἱ ἐν τῇ οἰκείᾳ τυγχάνοντες τῇ αὐτῇ, εἴτε οἰκέται, εἴτε ἐλεύθεροι. φησὶ γοῦν Ἕκτωρ. Οὐρᾶ ἴσλομεν.

Οἰκῆας, ἄλοχόν τε φίλην, καὶ νήπιον υἱόν. καὶ Εὐριπίδης γοῦν φίλους οἰκῆας ἐγέφη.

Ἐν δ' ὀλυσσεύς.

Κτήσεται οἰκίαν εὖ κτίσας οἶος ὀλυσσεύς.

Οἰκίζεται καὶ συνοικίζει διαφέρει. οἰκίζεται μὲν γὰρ πόλις ὑπὸ τοῦ πρώτου τὴν συνοικιστόρων ἀθροίσεως, καὶ καθιδρύσεως. συνοικίζεται δὲ ἡ ἐκ πολλῶν πολεων εἰς μίαν πόλιν συναγομένη ὑπὸ τοῦ τελείονα σύναμιν ἔχειν, διοικίζει δὲ ἡ ἐκ μιᾶς πόλεως μεγέθη ἰσχύσης εἰς πολλὰ κατασπειρομένη ὑπὸ τοῦ ἐχθρῶν ἵνα ἀδενὴς γένηται, ὡς οἱ λακεδαιμόνιοι τὴν ἀρκαδίαν μεγάλην πόλιν διώκισαν.

Οἰκοδρομῶ καὶ οἰκέτης διαφέρ. οἰκότροφος μὲν γὰρ ὁ ἐν τῇ οἰκίᾳ δεδραφόμενος, ὃν ἡμεῖς θρέπτορα καλοῦμεν οἰκέτης δὲ ὁ πρῖτος. πρᾶται δὲ Σόλωνι ἐν ἴοις ἄξοσιν οἰκεῖς πέπλυται ὁ οἰκότροφος.

Οἶμος οἶμος διαφέρ. οἶμος μὲν γὰρ ὅταν ἀρσενικῶς ἡ ὁδός. οἶμη δὲ ἡ ὠδή.

Οἶκτος καὶ οἰκτισμὸς διαφέρει. οἶκτος μὲν γὰρ ὅταν οἰκτιζομένου ἔλεος. οἰκτισμὸς δὲ ὁ λόγος τὸ οἰκτίροντος.

Οἶνος καὶ οἰνάδα διαφέρει. οἶνος μὲν γὰρ ἄμπελος. οἰνάδα δὲ ἡ πρώτη τῶν βοτρύων βλάθησις. οἰνάδα καὶ τὰ φύλλα.

Οἰκαδε ἐς οἶκον διαφέρ. οἴκαδε μὲν γὰρ ὅ ἐς τὴν ἰδίαν οἰκίαν βαδίζειν, εἰς οἶκον δὲ καὶ ἀλλοῦ ἔ-

Οἶκος, οἰκία, συνοικία, οἰκίσκος, καὶ δῶμα (τρόπον διαφέρουσιν οἶκος μὲν λέγεται ἢ κατὰ ὅσα. οἰκία δὲ καὶ ἀπὸ ἑνὸς ἢ καὶ δυοῖν καθιστημένη, συνοικία δὲ ἡ πολλοῖς καὶ μεμιγμένη. οἰκίσκος δὲ τὸ μικρὸν οἶκον. δῶμα δὲ τὸ ἐσωτάτω. οἰκίσκος δὲ μικρὸν δῶμα. καὶ ἄλλως δὲ ἡ λεγόμενος ποιητής.

Ὄλβιος καὶ δύστυχὴς διαφέρ. ὄλβιος μὲν γὰρ ὅτῳ ὁ τελέαν τὴν δυσαιμόνιαν ἔχων. δύστυχος δὲ ὁ ζῶν ἡσίως καὶ ἀλύπως.

Ὀλίγον καὶ μικρὸν διαφέρει. τὸ μὲν γὰρ ὀλίγον ἐστὶ ἀεὶ μικρὸν. τὸ δὲ μικρὸν οὐκ ἀεὶ μεγέθος ποσοῦ. Λουσάνιος γὰρ ὑποφυσικὸς. ἐπὶ μὲν τοιχείων ὀλίγων μακρὰν ὑπαλλαξίπους. τὸ μὲν γοῦν ὀλίγον ἐπ' ἀεὶ μικρὸν. τὸ δὲ μικρὸν ἐπὶ μεγέθος πάσσει ἢ ὁ Ὅμηρος, διάφορον ἀφελέσιον παραλείς ὀλίγωτε προπέτεσαν, τῶν μικρῶν.

Ὅλμος καὶ ὄρμος διαφέρ. ὅλμος μὲν γὰρ ἐστι μυρεψικοῦ σκεῦος, εἰς ὃ πόπανα τὰ εἴδη τὰ μυρεψικά. ὄρμος δὲ ἡ ἐσχατιά.

Ὁρθρος μὲν γὰρ ἡ πρὸ ἀναβολῆς ἡλίου ὥρα καθ' ἣν ἀνασπῶσιν ἐξ ὕπνου ὀρθοί γινόμεθα. πρωΐ δὲ ἡ πρὸ τοῦ καθήκοντος ὥρας. Ὅμηρος.

Πρωΐ σ' ἐπὶ νῆσον τόδε ἔτευξεν.

καὶ Ἡσίοδος, πολλὸν τοῦ δ' ἔσι πρόσωρον.

Ὁρᾶν καὶ ἐφορᾶν διαφέρ. ὁρᾶν μὲν γάρ ἐστι θεωρεῖν. ἐφορᾶν δὲ τὸ παραφρονεῖν.

Ὀρνιθοτὴς καὶ ὀρνιθοσκόπος διαφέρει. ὀρνιθοτὴς μὲν γάρ ἐστιν ὁ θηρεύων ὄρνιθας. ὀρνιθοσκόπος δὲ ὁ οἰωνοσκοπῶν.

Ὀροφὴ καὶ τέγος διαφέρ. ὀροφὴ μὲν γάρ ἐστιν ἡ σέγη. τέγος δὲ τὸ δῶμα.

Ὅσιον καὶ ἱερὸν διαφέρ. ὅσια μὲν γάρ ἐστι τὰ ἀθέμιτα ὧν ἐφίεται, καὶ ἔξεσι προσάψασθαι. ἱερὰ δὲ τὰ τοῦ θεοῦ, ὧν ἀνέξεσι πρόσαψασθαι. Δημοδένης φησὶ τῶν κατὰ Δημοκράτης λέγει ὅτι τίθησι ταῦτα μὲν νόμον, ἃ δὲ τῶν μὲν ἱερῶν χρημάτων τοὺς θεούς, τὰ ὅσιων δὲ τὴν πόλιν ὑποστερεῖ.

Ὅλη καὶ ὕλη διαφέρ. ὅλη μὲν γάρ ἐστι τὸ ἀθροισμένον ἐκ πολλῶν ἀλλήλων. ὕλη δὲ ἡ ἐκ τοῦ ἑνὸς ἀθροισμένη. ὑλώδης γὰρ ὁ τόπος, ἢ τὸ νεώριον.

Οὐρός τ' ἀγχιάθαμος.

Ὄφλημα καὶ χρέος διαφέρ. ὀφλήμασι μὲν γὰρ ἔστι τὰ ὀφειλόμενα ἐκ καταδίκης τῷ δημοσίῳ ὀφλόμενον. χρέος δὲ τὸ ἰδιωτικὸν ὀφείλημα.

Ὄχθας καὶ ὀχθοὺς διαφέρουσι. ὄχθας μὲν γὰρ εἰσι ποταμῶν χείλη. ὀχθοι δὲ ἐπέρματα γῆς.

Ὀψὲ καὶ ἑσπέρα διαφέρ. ἑσπέρα μὲν γὰρ ὅταν ἡ μετὰ τὰ μέσα τῆς δύσεως ὥρα. ὀψὲ δὲ ἡ μετὰ πολὺ τὴν δύσεως, καὶ καθόλα μετὰ πολὺ χρόνον. ὡς

Ὀψὲ δὲ λιν μετέφατε. (Ὅμηρος.

καὶ ὀψαρότης τῷ ὡς ἀρότης ἰσοφαλίζει. ὀψαρότης γὰρ ὁ μετὰ πολὺ προσήκοντος χρόνου ἀροῦσιν.

Πᾶσχειν καὶ πάθειν διαφέρ. πάθος μὲν γὰρ λέγεται τὰ σῶματα χειρὸς ἀνθρώπου οἷον ἐδώδιμα ἢ ἐκπώματα. τὸ δὲ παρέχεσθαι λέγεται ὡς τῶν τῆς ψυχῆς διαθέσεων, οἷον ὠδυμίαν, δύνειαν. Θουκυδίδης, καὶ ὧν τὸ πρόθυμον παρεχόμενοι. Δημοδόγης φησὶ φιλιππικοῖς, τὴν αὐτὴν παρεχόμενα προθυμίαν.

Παρεία καὶ παρεῖαι διαφέρουσι. παρειαὶ μὲν γὰρ ὀξυτόνως αἱ τῆς ἀνθρώπου. παρεῖαι δὲ προπερισπωμένως, ὅφις ἵνες μετέωρα τὰ παρεία ἔχουσιν. ὡς παρεῖαι ὦν ὄφεις.

Πάσσαθαι βραχέως μὲν ὅτῳ τὰ. τὸ γοῦν πάσσαθαι σιλοῖ φησὶ τὸ ἐπιτάσσεσθαι. τὸ δὲ ἐπὶ πάσσαθαι.

Παραβολὴ καὶ παραβόλευμα διαφέρει. παραβολὴ μὲν γὰρ ὅταν, ἡ οἷα τε γνῶσθαι ὦν παραβλέγματος. οἷον.

ὡς δ' ὅτε τίς τε δοκήσοντα ἰσλόν.

παραβόλευμα. γεγονὸς πρᾶγματος αὐτοπαράθεσις. οἷον καὶ λυσάνωρον ἀπώλεσεν.

Πάλαι καὶ πέλτη διαφέρει. πάλαι μὲν γὰρ ὅταν τὸ δόρυ. πέλτη δὲ ἀσπὶς ἴτυν ὀπὴ ἔχουσα.

ἅμαρτεν ὃν ὁ Καλλίμαχος εἰπών.

Εἶπεν μὲν οὐκ ἔμαρτε. ὅπερ ἄστοχον. ἔσλε γὰρ εἰπεῖν ἔνεπε, ἵνα γένηται ὃ οὐκ ἔμαρτε.

Οὔδει καὶ ἴσασι διαφέρ. τὸ μὲν γὰρ ἴσασι δηλητικὸν μόνον, τὸ δὲ οἶδε δηλητικὸν καὶ ἀναφορικόν ἐστι. δηλητικὸν μέν, ὅτόσδε οἱ Διομήδης ἀναφορικὸν δέ,

Οὔτος μὲν πατρὸς, ὃς αὐτῷ πάντα νοήσῃ. ὁ αὐτὸς λόγος καὶ ἐπὶ τοῦ τεύχειν καὶ τεύχειν.

Ὑλὴ καὶ ὠτιλὴ διαφέρ. ὑλὴ μὲν ἐστὶ ἡ ὑγιασμένη ἀσχέτ ἐκ παλαιᾶς χύμασος. ὠτιλὴ δὲ τὸ πρόσφατον τρόπον τοῦτο, πᾶν ἀπὸ τοῦ δένδρου. καὶ Ὅμηρος τὴν μὲν τῆς ὑλῆς εἰπών.

Τὴν ποτε μὲν σῦς ἤλασε λευκῷ ὀδόντι, ἀδὶ δὲ τοῦ ὠτιλῆς.

Αὐτίκα δ' ἐξέρε ἐπὶ ἅμα κατ' ἀταμάτην ὠτιλήν.

Οὖρος καὶ ὄρος διαφέρει. οὖρος μὲν ὁ ἄνεμος, ὄρος δὲ ὁ τόπος, ἢ τὸ νεώριον.

Οὐρός τ' ἀγχιάθαμος.

Ὄφλημα καὶ χρέος διαφέρει. ἀπολλωνίδης ὁ νικηφόρος φησὶ παραπροσθέσας Δημοσθένης. ὄφλημα μὲν γάρ τίς φησιν ὡς κατάδικη. ὀφειλὴ δὲ ἧς ὡς ἡμεῖς ἐπεξερχόμεθα.

Ὄφλημα καὶ χρέος διαφέρ. ὀφλήμασι μὲν γὰρ καὶ ὀφείλοντες ἐν καταδίκης τῷ δημοσίῳ ὀφλόμενον. χρέος δὲ τὸ ἰδιωτικὸν ὀφείλημα.

Ὄχθας καὶ ὀχθοὺς διαφέρουσι. ὄχθαι μὲν γὰρ εἰσι ποταμῶν χείλη. ὀχθοι δὲ ἐπέρματα γῆς.

Ὀψὲ καὶ ὀψαρότης διαφέρει ἐπὶ μὲν γὰρ ὅτῳ ἡ μετὰ τὰ μέσα τῆς δύσεως ὥρα. ὀψὲ δὲ ἡ μετὰ πολὺ τὴν δύσεως, καὶ καθόλα μετὰ πολὺ χρόνου. ὡς

Ὀψὲ δὲ λιν μετέφατε. (Ὅμηρος.

καὶ ὀψαρότης τῷ ὡς ἀρότης ἰσοφαλίζει. ὀψαρότης γὰρ ὁ μετὰ πολὺ προσήκοντος χρόνου ἀροῦσιν.

Πᾶσχειν καὶ πάθειν διαφέρει. πάθος μὲν γὰρ ἐστὶ τὰ δι' ἀνθρώπου ἐδώδιμα ἢ ἐκπώματα. τὸ δὲ παρέχεσθαι λέγεται ὡς τῶν τῆς ψυχῆς διαθέσεων, οἷον ὠδυμίαν, δύνειαν. Θουκυδίδης, καὶ ὧν τὸ πρόθυμον παρεχόμενοι. Δημοδόγης φησὶ φιλιππικοῖς, τὴν αὐτὴν παρεχόμενα προθυμίαν.

Παρεία καὶ παρεῖαι διαφέρουσι. παρειαὶ μὲν γὰρ ὀξυτόνως αἱ τῆς ἀνθρώπου. παρεῖαι δὲ προπερισπωμένως, ὅφις ἵνες μετέωρα τὰ παρεία ἔχουσιν. ὡς παρεῖαι ὦν ὄφεις.

Πάσσαθαι βραχέως μὲν ὅτῳ τὰ. τὸ γοῦν πάσσαθαι σιλοῖ φησὶ τὸ ἐπιτάσσεσθαι. τὸ δὲ ἐπὶ πάσσαθαι.

Παραβολὴ καὶ παραβόλευμα διαφέρει. παραβολὴ μὲν γὰρ ὅταν, ἡ οἷα τε γνῶσθαι ὦν παραβλέγματος. οἷον.

ὡς δ' ὅτε τίς τε δοκήσοντα ἰσλόν.

παραβόλευμα. γεγονὸς πρᾶγματος αὐτοπαράθεσις. οἷον καὶ λυσάνωρον ἀπώλεσεν.

Πάλαι καὶ πέλτη διαφέρει. πάλαι μὲν γὰρ ὅταν τὸ δόρυ. πέλτη δὲ ἀσπὶς ἴτυν ὀπὴ ἔχουσα.

Παρακέκρασται καὶ παρακέκρανται διαφέρει, τὸ μὲν γὰρ σὺν ᾧ σ, γ' ὑγρὴν ὑπὸ ὄν, καὶ σημαίνει τὸ ὀξυπάτητον. τὸ δὲ χωρὶς τὸ σ, ταυτὸν, καὶ σημαίνει τὸ ὀξυπάτητα.

Παῖς καὶ αὐτίπαις διαφέρει, παῖς μὲν γὰρ ὅταν ὁ γ' τῇ παιδικῇ ἡλικίᾳ αὐτίπαις δὲ ὁ ἐνδεδεκὼς ἔτη παιδὸς τὴν ἡλικίαν, ἡ ἴσην προσώπου. Βέτταις δὲ ὁ μέγας παῖς.

Παιδίσκη καὶ ἀδράπαινα διαφέρει. παιδίσκη μὲν γὰρ ὅτι πᾶσα ἡ τὴν παιδικὴν ἔχουσα ἡλικίαν, ὡς καὶ παιδίσκον ὁ θράπαινα δ' ἡ δούλη.

Παίδευσις καὶ παιδεία διαφέρ. ὡς φησι Πλάτων γ' ὅροις. παιδεία μὲν γὰρ ὅτι ἀμείνως θραπτομένης ψυχῆς. παίδευσις δὲ παιδείας καὶ ἀρετῆς. πᾶν δόσεως, καὶ ἐκ παιδὸς ἀρετὴν ἐπ' ἀρετὴν ἀγομένης.

Παιδίσκη καὶ παῖς διαφέρ. παιδίσκη (γένεται μὲν γὰρ ἡ ἐλευθέρα παρ' ἀπηωῖς. παῖς δὲ ἡ δούλη. Μένανδρος γὰρ δακτυλίῳ.

Ἐπὶ δ' οὐδὶς ὅτου ἱκανὸς ἀμφ' ἔφη, Ὃς ἐκ δ' ἐκλέγη θυγάτηρ μόνος, Καὶ τοῦτα πάντα πεντήκοντα παιδίσκας ἔχων.

Παρθενία καὶ σωφροσύνη διαφέρει, καὶ παρθένος σώφρων, καὶ ὁ μὲν παρθένος σώφρων ὅτι πάντως. ἡ δὲ σώφρων, ὁ πάντως παρθένος.

Πάχνη καὶ συμπάχνη διαφέρ. ὡς πάχνη συμπάχνοντος. ὁ μὲν γὰρ πάχνη λυπεῖσθαι μὲν οὐ τῷ συμπάχνος πᾶσθαι. ὁ μὲν οὖν συμπάχνη ἀλγεῖ, καθάπερ πάχνη. οἷον πυρεττῇ τις τῷ φλόγα σφόδρα καὶ συμπάχνη τάχα πυρέττων. ὁ μὲν οὖν πυρέττομεν.

Πάτρια πατρῷα καὶ πατρικὰ διαφέρ. πατρῷα μὲν γὰρ τὰ ἐκ πατρὸς εἰς γένος χωροῦντα, πατρικοὶ δὲ οἱ φίλοι. ἢ ξένοι. πάτρια δὲ τὰ τῆς πόλεως ἔθη.

Παιδίσκη καὶ παιδίσκιον διαφέρει. παιδίσκη μὲν γὰρ λέγομεν τὴν ἐλευθέραν. παιδίσκιον δὲ τὴν δούλην. παῖδα δὲ μόνον τὸν γένη, ἀλλὰ καὶ τὸν δοῦλον, ὡς Δημοδόγης φησὶ τῷ πῶς πανταύνεον.

Πλάσις καὶ πλάσις διαφέρ. πλάσις μὲν γὰρ ὁ πρόσφυξ. πλάσις δὲ παρὰ θεοπλάσις ὁ κατὰ πόλεμ. πληρωθείς, ὡς πᾶλάκωσιν οἱ ἕλωτες.

Πλάσις καὶ πᾶλωκὸς διαφέρει. πλάσις μὲν γὰρ ὁ ἀπὸ τοῦ δρυάζεσθαι καὶ πονεῖν ποιεζόμενος τὸν βίον. πᾶλωκὸς δὲ ὁ ἐπάτας, ὁ τῷ ἔχειν ἐκπεπλωκῶς, ἢ ἀπὸ τοῦ πλώσαι. πλώκον δ' αὐτὸν δ' αὐτῶν ἀπολυμαντῆρα, καὶ ἐτυμολογῶν φησίν. ἀλλὰ πλώσειμ βάλετ' ἀτπίζων κατὰ δῆμον. βόσκειμ ἢ γασερ' αὔαλον.

Πεπαίδευκα καὶ ἐπαίδευκα, τὸ αὖ ὁμοίους πεφαρμάχθαι, δὶ ἐπωλῶν καὶ καθαιρῶν φρονοποιεῖσθαι ἀπολύειν.

Πράσις καὶ πρᾶτις διαφέρει. πράσις μὲν γὰρ ὁ πειράζων. πειρατὴς δὲ θαλάσσιος λῃστής, καὶ

νεῖλ⊖, τὰς διαλυθείσας σανίδας ἰματαλιπόντα τὴν ζῖν ὡφελοῦσας.

Γέφυρα καὶ ὠῆρα διαφέρει. τέφυρα μὲν γὰρ ὅδιν ἢ ὕδατός τε καὶ ἐμπέλεια· ὠῆρα δὲ τὸ ἰαβικὸν ἐγχώριον, ⓒ ἱέρμα ἢ ἀγτοφόρον, ὁ ὦῆ τῶν νόμων φέρουσιν οἱ ποιμένες.

Γηλάλιον καὶ πληθεῖον διαφέρει. ὠηλαλιον μὲν γὰρ νεὼς, πληθεῖον δὲ χειρὸς.

Γῆ καὶ ὠοί, καὶ ὠᾶ διαφέρει. τὸ μὲν γὰρ ὦῆ ἰκὰ ποῖ εἰς τὸ γόν. οἷον, ὦῆ ἔβη ἀνδρομαχη; τὸ δὲ ὠᾶ ἐν ὀρνιθοτόκῳ. οἷον.

Ῥῆ νυῦ λδύρο πιὼν λίπεν ἕκτορα;

ὡς δ' ἁμαρτάνουσιν οἱ λέγοντες, πᾶ ἀπέρχῃ; ἀντὶ οὗ εἰπεῖν, πῆ ἀπέρχῃ.

Πλεῖν ⅌ ἀκπλεῖν, καὶ πλεῖν, καὶ πνοιπλεῖν διαφέρει. πλεῖν μὲν γὰρ ὅδιν, τὸ κατ' ὀλὺν πλέειν. ἀκπλεῖν δὲ τὸ ἐκ τόπου τινὸς ἀπαίρειν ἢ ἀκπλεῖν· τὸ δὲ τόπον τινὰ ὅλον πλοίῳ διέρχεσθαι. πνοιπλεῖν δὲ τὸ πνοὴ σκάφος ὠᾶ ἀερίφεσθαι πρὸς τὸν αὐτὸν τόπον.

Πλούσιος δύστηνος, ἀφνειὸς, ὀλβιος, ⓒ δυτυχὴς διαφέρει. πλούσιος μὲν γὰρ ὁ πολυούσιος, ὁ πολλὴν ἔχων ὐσίαν. δύστηνος δὲ ὁ πρὸς τὰς ὦᾶλλομένας τύχας ἀνῳφελὴς. ἀφνειὸς δὲ ὁ ἀπ' ῳἰωτοῦ τὴν τροφὴν συλλέγων, ὅνος γὰρ ὁ ῳἰωτὸς. ὄλβιος δὲ ὁ τελείαν τὴν εὐδαιμονίαν ἔχων, οἷον ὁλόβιος. δύτυχὴς δὲ ὁ ζῶν ἡδέως καὶ ἀλυπῶς.

Πλῆμαι ⓒ πλῶμαι διαφέρουσι. πλῆμαι μὲν γὰρ ἀπὸ πλημμελέω τῶν στομάχων. πλῶμαι δὲ τῶν προχῶν σύεσσιν.

Πλῆθος καὶ ὄχλος διαφέρει. πλῆθος μὲν γὰρ ὅδιν σύστημά τινων. ὄχλος δὲ κυρίως ἡ ὄχλησις.

Πλούσιοι δύστηνοι διαφέρουσιν. οἱ μὲν γὰρ πλούσιοι ὀ πάντως ἐκ προγόνων, ἀλλ' ἐκ ἰδίων πονηστάσεως, ⓒ ἀποροῦντες ποτὲ χρημάτων ἢ ἄλλα τινός. οἱ δὲ δύστηνοι ἰκὰμ μὴ πλουτῶσιν, ὧν σέοντες ἔχουσιν ἐλπίδες ἢ δυποτέαν ἢ τὸν μέτριον πλοῦτον ἡγόντες, πλοῦτον ἢ τὴν μεγάλην δύποτέαν.

Πολεμικὸς καὶ ἀχμητὴς διαφέρει. πολεμικὸς μὲν γὰρ ὅδιν ὁ ἐμπείρως πολεμῶν. ἀχμητὴς ⅌ ὁ ἐμπείρως ζῆς ⅌ πόλεμον ὅπλοις χρώμενος.

Ῥόμα καὶ ὠδμα διχῶς λέγουσι. τὸ μὲν ἁπλῶν, οἷον τὸ μικρὸν, ᾧ ἢ σωθέτοις μόνον οἷόν τε ὠμεγάλα, οἷον γαλακτοπωτεῖν καὶ ὑδροποτεῖν.

Ῥομπὴ καὶ πομπεία διαφέρει. πομπὴ μὲν γὰρ ἦν ζῆς θεοῖς ὠέμπουσι. πομπεία δὲ ἡ λοιδορία. Δημοδένης, τὰ ἢ πομπείας ταύτης ὕσορον.

Ῥᾳδιουργία καὶ παρρησία διαφέρει. παῤῥησία μὲν γὰρ ἡ ἀμέλημον πρός τινα οἰκείωσις. παῤῥησία δὲ ἡ ἐ-

Ῥολίτης καὶ παῤῥώτης διαφέρει. πο- (πέλδυσις. λίτης μὲν γὰρ ὅδιν τὰ αὐτὰς πόλεως, ἐλεύθερο⊖ ἐλδυθέρω. παῤῥώτης δὲ ἐκ τὰ αὐτὰς χώρας, ἀλλως δὲ ἄλω. ἡ γὰρ παῤῥὶς καὶ ὦῆ τὰ χώρας τάπητες. ὡς ⅌. Τοῖσι δ' ἄφαρ πόλεμος γλυκίων γένετ' ἠὲ νέεσθαι φίλων ἐν παῤῥίδα γαῖαν.

ἢ γὰρ πάντ' ἐπ μιᾶς ἦεν παῤῥίδος, ἀλλ' ἑκάστης

Ῥόλις καὶ ἄστυ διαφέρει. πόλις μὲν γὰρ καὶ χώρας. ὁ τόπος ⓒ οἱ ἐνοικοῦντες, ἤγουν ὁ σωματοφόρον. ἄστυ ἢ μόνον ὁ τόπο⊖.

Φραξόσυνῶν ὅπως πτόλιν, ἢ ἄστεος.

Ῥοιεῖν ⅌ πδοιεῖν διαφέρει. πδοιεῖν μὲν γὰρ ὅδιν τὸ καταπονδύειν τι. πδοιεῖν ἢ τὸ πδιστάσθαι, ἢ ποσμεῖν.

Ῥόνηρον βαρυδνέμφη ὡς σόλοικον, ⓒ πονηρὸν ἀξυνδνέμονον ὡς λυσδιμόν, φασὶ διαφέρειν πᾶσι ὦῖς Ἀθηναῖς. ὁμοίως μόχθηρον καὶ μοχθηρὸν. πονηρὸς μὲν γὰρ ὅδιν ὀξυτόνως ὁ πανοῦργος. πόνηρο⊖ δὲ ὁ ἐπίπονος. ἀτόπως φησὶ Τρύφων καὶ τὰ φαῦλα μοχθηρὰ λέγομεν, καθὰ σ' ὀξυτόνῳ φησὶ καὶ ἐπ' ἐμ↓ύχων. μοχθηρὲς γέ τοι τέχνης δημιούργημα φαμὲν εἶναι. εἰ δὲ καὶ τὰ τύπτειν πονηρὸν ἀνθρωπον, ἄμφω ὀφείλῃ τῶν αὐτὸν τόνων μετέχειν, ὁ δὲ ὀξυδυνεῖν ἀπαιτεῖ ὁ λόγο⊖. βία καὶ πονηρὸς. πῶν γὰρ παρώνυμον εἰς ρος λῆγον παροξυμαλιόμβῳ ὄσις γράφεσθαι ὀξυτονεῖται. οἷον ἡμαιτο⊖, ἡμαίτρος. ὁλιδο⊖, ὁλιδρος. μέλι, μελίτρος. τόλμα, τολμηρός. νόσος, νοσηρός. εἰ δὴ τοῦτο⊖ ἢ μᾶλλο⊖ τὰ πρῶτος τὰ. πονηρὸς ἢ μοχθηρός. ἐπὶ τέρου ὀξυτόνως. εἰσὶ δ' οἱ ἀθηναῖοι βαρυδνέσιν, ἀλλαμασόν ὅτι. χαίρουσι γὰρ τῇ βαρύτητι. ἀδελφεγονὸς λέγουσι τὸν πρῶτον ὀξυδυνοῦσθαι, ὡς ἀπελθέ φησιν ὁ Τρύφων παραλθέμφος φιλήμονα ⅌ ἀξιώσεως θεσσαλλικῆς, ὡς μυρτάλλα, καὶ χάεσκε τὸν, πρώτῳ συλλαβῇ ὀξυδνέσθαι. ὥστε ἂν εἰς διασταλλὸ φησιν ⅌ σημαινομένῳ εὕρομ τὸν βαρύτητα, ἀλλ' ὡς ἔτος ἐκπληρεῖντος ἄτου προλιέγκανδ.

Ῥοῖ καὶ ῥᾶ παρὰ τοῖς δωριδσι τὸν εἰς τόπον σημασίαν δηλοῖ. ῥῶ μὲν τὸν ὦῖ τόπῳ. ῥᾶ δὲ τὸν ἐν τόπῳ.

Ῥουᾶν καὶ ἀλγεῖν διαφέρει. ῥουᾶν μὲν γὰρ ὅδιν τὸ ῥώργειν. ἀλγεῖν ἢ τὸ ὀδυνᾶσθαι.

Ῥότο⊖. βαρυτόνως καὶ τοῦ ὀξυτόνως διαφέρει. πότο⊖ μὲν γάρ ὅδιν βαρυτόνως τὸ συμπόσιον. ὡς μοίαν ⅌ ⊖.

Ῥόδι σωγενὲς νύδι.

ὀξυτόνως ἢ αὐτὸ τὸ ἔκπομα ὡς Δημοδφης γὰρ ⅌ ↓ ἀυἱροτέρων. βρωτὸ ⓒ ποτὸ μεταλαβεῖν.

Ῥολύλιμο⊖ καὶ πολυτίμητος διαφέρει. πολύτιμο⊖ μὲν γὰρ ὅδιν, ὁ πολλῆς τιμῆς ἠγορασμένο⊖ ἀνθρωπο⊖. πολυτίμητο⊖ δὲ ὁ πολλῆς τιμῆς ἄξιο⊖. ὡς εὖ θεὸς, πολυτιμήτος λέγομεν.

Ῥοσσδύεσθαι ⓒ προσδύεσθαι διαφέρει. προσδύεσθαι μὲν γὰρ τὸ πέμπειν πρόσδεις. προσδύειν δὲ τὸ πέμπειν προσδυτέον οἱ ἀθηναῖοι λέγουσι.

Ῥρέφω καὶ ἰσλόφω⊖ καὶ σβρύφω⊖ διαφέρει, πρέφω⊖ πόλεως καὶ ἔθνους, ὡς πατρὰ Θουκυδίδη. ἐφή⊖ σ' ὁ ὡς ἐνός. ὁ δὲ αὐτὸς καὶ ἰσλόφος. ἐπὶ ὀρθῶς ἐν Εὐριπίδης φησὶ τηλέφω. πρόφος ἐστὶν ἐρικὴ τὸ ἰσλόφος.

Κακῶς

Κακῶς ὡς ὅδι πορφύρω οἱ χρώμενοι⊖. σβρύφος δὲ ὁ κατὰ πόλεμον γιγνόμενος φίλος. ἀλλοις γὰρ ἐχθίων τυχὼν ἀφέλθ πᾶς τὸ πολεμίῳ λυπρὸς λαβόντ⊖ μασλλιῶ ὑ τετιμμένη. κομίσας ἢ τὴν φυλακὴν τὸν πίστιν ἐγγύε⊖ φίλος, ἢ σβρύφος ἐκαλεῖτο.

Ῥοτόρα ⓒ προτόραια διαφέρει. πρότορα μὲν γὰρ ὠῆ τάξεως πρότορᾶκα ἢ ὦῆ μόνης ἡμέρας.

Ῥῳῶς ἢ πρότερος διαφέρει. πρῶος μὲν γὰρ ἐπὶ πολλῶν. πρότερος ἢ ἐπὶ δύο. ἢ ⅌ μὲν πρώτῳ ἀνήλθεδός ὅδιν ὁ ὕστερο⊖. ⅌ δὲ πρωτοτρώ, ὕστερος. καὶ πρότερος μὲν ἐπὶ τάξεως, πρῶος δὲ ἐπὶ ποιότητος. ὡς ὅταν ἐπὶ ἀγαλματο⊖ λέγωμεν. πρώτως ἔχειν φησὶ τῇ τέχνη, οἷον ἐβόχως. πλάτωγο⊖ διαιρήμενος τὰς πολιτείας, τὴν μὲν πρώτως ἔχειν φησὶ, τὴν δὲ ὕστερος. δηλονότι, ἢ μὴν πρωτευε, ἢ ἔπεται. εἰ ἢ τις εἶποι πρότερον ἦλθον εἰς ἀθήνας, ἀμαρτάνει, πρῶος γὰρ χρή.

Ῥυτανεία τὰ καταβαλλόμενα ὑπὸ τῶν δικαστῶν τὴν δίκην. ὦῖ δὲ τὰ ὦῆ δίκαια τὸ μὴ μάτως ⅌ δίκης. ῥυτανεία δὲ ἡ δικαίως ὀχλόν⊖. μήρκωγαρ ⅌ τὰ ἀδίκαιος ὁ ψιωνὸς εἰς δίκαια ῥυτανείας. ὅσα καὶ ἡ φυλακίζειν, ⓒ ἐπρυτ. νόμον ἐκέτι φυλὴ κατ' ῳἰωνὸν ἄπαξ. ἄθεν ἢ οὖν μαθὼς, ἢ τὰ ῳἰκία κατὰ τὰς ῥυτανείας κατὰ μῆνα ἐτέλουν.

Ῥοὰ μοίρας ἢ πᾶ ὥρας διαφέρ. πᾶ μοίρας ⅌ γὰρ ὁ Διάνιος ἀρθανών. πᾶ ὥρας ἢ ὁ ψιωτύπτ.

Ῥυσσδύουσα καὶ ῥυσσδύουσι διαφέρει. ῥυσσδύουσι μὲν γὰρ οἱ οὐ ῥύσσεις χειροτονδτὸν ἢ ὠμπονδτὸν. ῥυσσδύσει δ' οἱ χειροτονδμενοι ὦῖ τὴν ῥυσσδύσειαν. ὡς Ὄμηρος ὦῖ Τλιπτολέμα καὶ Σαρπηδόνος,

Τὸ ἢ ῥῳῶς ὦῖ πολλῶν.
ἔῤῥ πολὺ πρόσθε αὐτὰ ἀλλων Ἀγαμέμνων.

Ῥῳὰ ὄθκος μὲν ῥυσσπερυτύνως ὁ ῥότοῤῥυτὲχθείς. πρωτότοκος ἢ πρωτοτύνως ἢ πρῶος τεκεῖν.

Ῥυσπᾶσαι μὲν λέγεται τοῖς κάτω μέρεσιν ἢ ψοσίν, ἢ κνήμαι. ῥυσκρούειν δὲ τοῖς ἄνω καὶ κεφαλῇ.

Ῥάθεδι μὲν ὁ ἱκασίως συγκατάθεδα. ῥαθάρχειν ἢ ὁ κελεύοντα ῥαδλιῶαι.

Ῥυδὼν θηλυκῶς ἢ ὀξυτόνως, ὁ τόπος. βαρυτόνως ἢ ἢ ἀροσμικῶς, ὁ ῥοάκων.

Ῥῦς καὶ ποῖ, καὶ ῥῶ, καὶ ῥῶ διαφέρει. ῥαρὰ τοῖς ἰωνιδσι. τὸ μὲν γὰρ ῥῦς ὁμοίως ⅌ ὑφ' ἑτέρ⊖. σὶῶαι δὲ τὸ κατ' ἰδίαν ὁρμὴν καὶ ῥοαίρεσιν. οἷον, ἐπάθλω ὁ αὐλείας ὑφ' ἑτέρ⊖, ἐπάθλω ὁ νόος. ἔκπ σ' ὁ αὐθρωπος δὶ αὐτό.

Σταλγυς ὁ βραχέως τὸ ἐνικὸν. ἐκτεταμένως τὸ πληθυντικόν.

Σταφυλῆ ὀξυτονητέον, ὡς ἀκκῆ. καὶ σταφύλη βαρυτόνως, ὡς μελίτη διαφέρειν φησὶ Πδλεμαῖος ⅌ ἰδιυτέρᾳ περὶ τῶν ⅌ Ὁδυσσείᾳ ῥαραθ'ιῶν. τὸ μὲν γὰρ βαρυδνέμφη φησὶν ὄνομα ὦῖ τ' ἀθηναίοις μαλίδδα, ῥαρὰ τοῖς ἀρκτέδοσι πίδεδα. τὸ δ' ὀξυδνέμφη ὦῖ τὸ ὠώρας. ὁ αὐτὸς πάλιν ⅌ ἰδιυτέρᾳ τῶν ⅌ ἰλιάδι ῥροσωδηθη ⅌ λέξιν, φησὶν ὕτως,

Σταφυλὴ ὦῖ νδδυ ἐΐσας.

σταφυλὴ βαρυτόνως ὡς νύδυ. τὸ γὰρ ὅδιν ὁμοίως ⅌ συνῆ. ἴδιον γὰρ διαιρέσεται συνίει. ἐκείνου δ' ἀδιαιρέτως. Ἡρακλείδης ὁ ἀμέτρ⊖ φησὶν, ἁμαρτάδια δοκεῖ πᾶσι τοῖς ἕλλησιν ὀξυτονέμφη τὸνομα. ὀδὴν γὰρ τῶν ἐς ἡλιγόντων θηλυκῶν

ἀνομάτων μέ[ξ]ιχον χρῆσθ[αι] ἐνίοτε ὀρθῶς πρὸς τὰ τελοῦντα τῶν ὀνομάτων· τοῦ μὲν γὰρ ὀξυβόαν εἶναι, ἀλλὰ βοᾶν τὰ τοιαῦτα λύσις συμβαίνει βαρυβόαν, κατὰ τὸ μὴ ὀξυβοᾶν μόνα, ἀλλὰ βαρυβοᾶν τὰ στοιχεῖον ἔχοντα οἷον τὸ λύλη, λαμπάλη, φαιούλη (οὐκ ἐῶ δ' αὖτην μίαν τῶν ζώων ἐπωνυμίαν τὴν Διονύσου, ἃς ὁ Λυκόφρων σύνοικα τὴν ἀθέμιν νυσσίον ὑπόλιν.) τὴν δὲ ἰὴ τὴν τὸ σκαφοῦλα βαρυβοητέον. οἱ ὀξυβοοῦντες φασιν, ὅτι ἐπὶ βαρυτόνων ἀρσενικῶν, εἰς ος λήγοντων τὰ εἰς η λήγοντα θηλυκὰ ὀξυβοᾶται. ἢ ἐὰν τὰ ἀρσενικὰ ὀξυβοᾶτ[αι], τὰ θηλυκὰ βαρυβοητέον. οἷον πόθος τοῦ θ, νόμος νομάδος ὠνὴ τιμὸς τιμάδος. ἐν ἀγαλέοισι φρονεῖ. (φόνος φονάδος.) τὴν τέμπαλιν λαικὸς λαϊκάδος. ἐπεὶ ἐν τῇ ὧδε τὸ τὸ ἀρσενικὸν δεῖ πάφυλος. ὅτ' ὤγαγε ἑκαλέετο δ' ὁ τοῦ Διονύσου υἱός, τὸ θηλυκὸν σκαφυλὴ ὀξυβοητέον). πῶς οὖν ῥητέον, ἰσάπαξ κύκλος κύκλη, ἢ ὅτι οὐ βοᾶται. οἱ μὲν γὰρ φίλοι μόνος μοῦνος μύλος μύλη. καὶ ὧδε τῶν ἐξαιρέτων, κακὸς κακὴ. σοφὸς σοφὴ. καὶ τὰ θηλυκὰ βαρύνει), ἀλλ' ὁμοτονεῖ τοῖς μὲν βαρυτόνοις τὰ βαρύνει, τοῖς δὲ ὀξυτόνοις τὰ ὀξύνει. ὅθεν ὁ πάφυλος βαρυτόνου ὀνόματος τὴν τὸ θηλυκὸν βαρυβοᾶν σκαφύλη, ὡς ἐλύλη. λυπεῖ δὲ βοηθοῦσι τὴ σωτηρίᾳ, ἢ ὀξυβοᾶν βουλόμενοί φασιν, οἷς ὅτε τ' αὖ τ' ἀπαγαλλόμενος ἔχεται μιμνομένῃ ὁμοίως. ὅτε δὲ μεταλλάσσει τῶν σπανομένων, ἀνίστι. ὁ μὲν ὃν φίλος ἢ φίλη, ἢ ξεῖνος ξένη, καὶ τὰ πεκείμενα, ἀνθρώπεια ὅτι. λιὸ ὁμοβοᾶ. τὰ δὲ διαφέροντα, ἀνίστι. ἰαμβάτου γὰρ χόλος χολή. ἢ τροπὸς τροπή. ἢ νόμος νομή. γονὸς γονή. δῆμος δημή. σοφὸς σοφή. πόθος πόθη. πλὴν τάδε ἔν γε ἄλλοις γε τελῶς εἰρηται ὅτι διαφέρει. εἰ δὲ ὅτι στέφυλος ἀρσενικόν. διαφέρει δὲ τοῦ σπανομένου ἡ στεφυλή. ὀπώρα δὲ ὄντως ὀξύνεται. τὸ μὲν οὖν πεκείμενον τοῦ Ἡρακλείδου παρατήρημα ἰσχυρόν, καὶ ὡς παραγγέλλεται ὀξυτονεῖν, ἐ μόνον ἐπὶ τὰ παρακολουθοῦντα τοῦ ὀνόματι, ἀλλ' ὅτι καὶ ἐπὶ τὴν λύσιν δεῖ συλλαβάς. τὰ γὰρ πεκείμενα δυσύλλαβα. ὥστε δὲ τῶν ὀπώραν ὀξυτονεῖν ἀναλογία ἐστὶ τέχνης. ἀλλὰ καὶ ἡ Πτολεμαΐς ἀθετεῖται παρατήρησις, καθ' ἣν διαφέρειν φησὶ τοῖς τόνοις τὸ νόημα τοῦ σπανομένου. Σημεῖον καὶ τεκμήριον διαφέρει. Ἀντιφῶν φησὶ τέκνα τὰ παροιχόμενα σημεῖα πεῖσθαι. τὰ δὲ μέλλοντα τεκμήρια. Σισύρα καὶ σισύρνα διαφέρει. σισύρα μὲν γὰρ τὸ ἐκτὸς τετυχωμένον δερμάτων ἀνάποιητον εἶναι δοκεῖ. σισύρνα δὲ τὸ ἐκ τῶν προκυσάντων ῥακῶν ἐμπεπυκνωμένον ἀμπεχόνιον. Σκηνὸς δύο σημαίνει, θεῶντε ναόν, καὶ προβάτων πόκου ἀράγματα. Σικελὸς καὶ σικελιώτης διαφέρει. σικελὸς μὲν γὰρ ἔστιν ὁ ἐξ αὐτῆς τῆς Σικελίας ὤν. σικελιώτης δὲ ὁ σικελὸς μὴ ὢν, πόλιν δὲ χώραν αὐτὴν οἰκῶν. Σιωπὴ καὶ σιγὴ διαφέρει. σιωπὴ μὲν γὰρ ἔστι παύσασθαι λόγου. σιγὴ δὲ ἕξις λόγου. Σκηπτρεῖν καὶ σκηπτρεῖσθαι διαφέρει. σκήπτρεσθαι μὲν γάρ ἐστι τὸ πλοφασίζεσθαι. σκηπτρεῖν δὲ τὸ βασιλεύειν. Σκῶμμα γελοῖόν, ὕβρισμα δέ, καὶ γέφυρα σκωμμάτων διαφέρει. σκῶμμα μὲν γάρ ἐστι τὸ ἐπὶ πᾶσιν ἀσυμφόρως λεγόμενον, οἱονεὶ σπέρμα γελοίου δὲ τὸ ἐπὶ πᾶσι λεγόμενον. ὕβρισμα δὲ τὸ ἀκρατῶς χωθὲν τινὸς ὕβρεως. ὑπερβατὸν δὲ τὸ μετὰ σεμνότητος χαριέντως λεγόμενον. ἔρηται δὲ πρὸς τὸ εὐπρεπέσθαι δὲ λόγον. γέφυρα δὲ ἐκ τοῦ τοῖς ἀθλίοις ἐπὶ τῶν ἐπὶ γέφυραν ὑδηγούντων, ὅτι ἐμμετρα, ἢ οὐ δίχα μέτρου διασυρμάτινων. Σοφὸς καὶ σωτὴρ διαφέρει. καθὸ ὁ σοφὸς τὴν σωτῆρος, ὁ δὲ σωτὴρ ὁ σώζων τὸ σοφοῦ. Σοῖσι καὶ σεῖο παράπτωσις ἐστὶ σοῦ ἀκριβῶς ἐναντιούσιν διαφέρει. σεῖο μὲν γάρ ἐστι σώματος ἐπὶ αὐτοῦ τοῦ σώματος. σεῖο λέγω γάρ τὸ σὸν ἐπὶ ζώου καὶ τοῦ ζώντος. καὶ τοῖς τοσοῦτα δοῦρ' ἄποινα, ἐκέτι σεῦ ζῶντος. καὶ φυλάξεται ταῦτα ἄπαντα τοῦ μέρους.

Σπουδάζειν καὶ σπεύδειν διαφέρει. σπουδὰ μὲν γάρ ἐστι τὸ γνωστὸν τοῦ σπάζειν σπεύδειν δὲ τὸ βοηθεῖν τινὶ σπεύδει.

Στρατόπεδον καὶ στρατὸς διαφέρει. στρατόπεδον μὲν ὁ τόπος ἐν ᾧ ἡ στρατέα. στρατὸς δὲ τὸ στρατιωτικὸν πλῆθος, στρατέα ἐκ τεταμένως τὸ πρᾶγμα στρατιὰ σωτερπλέγως τὸ τοῦ στρατιωτῶν πλῆθος. φαλλάδιον δὲ πολλάκις ἐν τῇ χρήσει.

Σῆμα τὸ ἢ τὸ πρᾶγμα καὶ πρᾶσις διαφέρει. σῆμα μὲν γὰρ ἐστὶ τὸ ἀλλήλοις ἢ ἑαυτοῖς σημαίνειν. πρᾶσις δὲ τὸ ἐμπορικὸν ἀλλαγμάτων.

Σοφὸς καὶ σωτὸς διαφέρει. καθὸ ὁ σοφὸς τὴν σωτὸς, ὁ δὲ σωτὸς τὸ σώζειν τοῦ σοφοῦ.

Σοῖσι καὶ σεῖο παράπτωσις ἐστὶ σοῦ ἀκριβῶς ἐναντιούσιν διαφέρει. σεῖο μὲν γάρ ἐστι σώματος ἐπὶ αὐτοῦ τοῦ σώματος. οἷον μένος τῶν διαφορῶν τετήρηκεν, οὕτως μὲν θῦσαι ἐπῶν,

Θεοῖσι δὲ θῦσαι αὐτῷ·

Ραιφόπλοιν ὄρ ἑτάρων, ὁ δ' ἀν' ὑγρὸν βάλλε θυέλλας. τῶν δὲ τοῦ σφᾶς.

Λύσεν μὲν πρῶτα καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν.

Στύραξ θηλυκῶς μὲν θυμίαμα, ἀρσενικῶς ἢ ξύλον τοῦ ἀκοντίου.

Σχισὰ τὰ ὑποδήματα Εὔπολις φίλοις.

Οὐσθένει, τοῦτα ἢ ἀργέας φέρε,

Σχισὰς γλεγγάν.

Χιτὼς δὲ ἀρσενικῶς χιτῶν γυναικεῖος, Ἀπολλόδωρος δὲ θηλυκῶς.

Σχιστὸν χειτωνίσκον τινὰ φοδοῦνιον.

Σχολὴ τὸ ἡρέμα, καθὸ φαμὲν σχολῇ βασιλεῦ, ἢ τὸ ἐν τοῦ λιαν καθ' ὑπόλειψιν τοῦ ι, ὃν ἔχον χολήν. ἢ ἡ βακτηρία. καὶ οἱ μαθηταὶ δὲ φασὶν λαμπρὰν χολήν.

Τάλαν σὲ τὸν, τὸ ἐπίρρημα. σὲ ἢ τὸς, ὁ τλήμων.

Τ

Τακτὸν, ἢ ἀμφίτακτον διαφέρουσι. τακτὸν μὲν γάρ ἐστι τὸ ἐν τέτρασι μέρεσι μελανὸν ἔχοντος. ἀμφίτακτον ἢ οἱ ὀκτώβων. Ταυροκτόνος ὁ ἐπὶ ταύρῳ καταιρεθεὶς. ταυροκτόνος ὁ ταῦρον ἀποκτείνας.

Τέχνη ὑμᾶς διαφέρει. τέχνη μὲν γάρ ἐστι ἡ κατὰ λόγον μὴ συνεκτικὴν ἕξιν οἷον γραμματική, ῥητορική. ἀντιπλάσματα δὲ τὸ λόγου χαρακτῆρ, οἷον καλλιτεχνική, πειθανική.

Τιχνίτης καὶ βαύσιος διαφέρει τιχνίτης μὲν γάρ ἐστιν ὁ λογικῆς τινος τέχνης ἔμπειρος καθ' ἕως. βάνωσος ἢ ὁ ἐξ ἀλόγων τινῶν ὠφέλιμος.

Τετραχμον καὶ τετράδραχμον διαφέρει. τετράχμον μὲν γάρ ἐστι τὸ νόμισμα, τετράδραχμον δὲ τῶν τεσσάρων δραχμῶν.

Τέρας σημεῖα διαφέρει. τὸ μὲν γὰρ τέρας παρὰ φύσιν γίνεται. τὸ δὲ σημεῖον παρὰ συνήθειαν.

Τεχνάσματα καὶ τεχνήματα διαφέρει. τεχνασματὰ μὲν τὰ ἐπὶ βλάβῃ τοῦ ἑτέρου. τεχνήματα δὲ τὰ ἐπ' ὠφελείᾳ.

Τέχνη καὶ τέχνα διαφέρει. τέχνα μὲν γάρ ἐστι τὰ ἐκ γονέων. τέκνα δὲ καὶ τὰ ἐκ τῶν ἄλλων.

Τήθη καὶ τηθὶς διαφέρει. τήθη μὲν γάρ ἐστι τοῦ πατρὸς τροφός. ταύτης δ' ἔνιοι μάσσα καὶ μάμμας καλοῦσι. τηθὶς δέ ἐστι ἡ πατρὸς ἢ μητρὸς ἀδελφὴ μόνη βέαν καλοῦσι.

Τιτθὴ καὶ τροφὸς διαφέρει. τιτθὴ μὲν γάρ ἐστιν ἡ μαστὸν ἔχουσα. τροφὸς δὲ καὶ ἡ ἄλλην ὑπὲρ μέλλουσαν τοιαύτην τοῦ παιδὸς καὶ μετὰ τὸν ἀπογαλακτισμόν.

Τιμωρεῖσθαι καὶ ἀμύνεσθαι διαφέρει. ἀμύνεσθαι μὲν γάρ ἐστι τὸ πολεμεῖν. τιμωρεῖσθαι δὲ τὸ πρὸς τοὺς ἀδικοῦντας.

Τίθησι καὶ τίθεται διαφέρει. τίθησι μὲν γάρ ὁ νομοθέτης. τίθεται δὲ ὁ τὸν νόμον οἰόμενος.

Τούνεκα καὶ σύνεκα διαφέρει. τὸ μὲν γὰρ τούνεκά ἐστι τὸ τοῦ γένους. τοῦ δὲ σύνεκα αὐτὸ ἀμφοτέρων οὖν ὁ Καλλίμαχος ἐν ἐπιθαλαμίοις κατὰ λύσιν τοῦ σ λέγων.

Τοὔνεκεν ἀλγεῦσ' ἔχεν.

οὔτε λέσχην εἶπεν οὔνεκα, τόνεκεν εἶπε. τοῦ δὲ αὐτί τοῦ οὔνεκα τοὔνεκεν εἶπεν.

Τιμωρεῖν καὶ τιμωρεῖσθαι διαφέρει. τιμωρεῖν μὲν γάρ ἐστι τὸ βοηθεῖν τινι καὶ σωιάσασθαι. τιμωρεῖσθαι δὲ τὸ πολεμεῖν. καὶ σωτεῖσουσι, τιμωρῶ τοῦ φίλῳ, αὐτὶ τοῦ βοηθῶ. τιμωροῦμαι τὸν ἐχθρόν, αὐτὶ τοῦ πολεμῶ.

Τίθεται νόμον, ἢ τίθησι διαφέρει. τίθησι μὲν γάρ ὁ εἰσφέρων. τίθεται δ' ὁ κυρῶν.

Τόμος καὶ δῆμος διαφέρει. τόμος μὲν γάρ ἐστι ὁ τεμνόμενος χάρτης. δῆμος δὲ τὸ μονος σιλλυρος.

Τρίτος βαρυτόνως, καὶ τριτὸς ὀξυτόνως διαφέρει. φησὶ Πτολεμαῖος ὁ ἀσκαλωνίτης, ἐὰν μὲν γὰρ βαρυβοήσωμεν. ἔσαι ὧδε χρόνου λιο καὶ ὁ ποιητὴς φησιν,

ὡς τρίτες μὲν ἔλυδε δόλῳ. ἐὰν δὲ ὀξυβοήσωμεν τριτὲς, ὡς ὄλφυες, ἔσται ὠλιλικίας. οἷον τριτὲς τὸ παιδίον. ὅθεν τὸ ὀξυτὸς ἀδιάπτωτον. χρὴ δὲν αὐκγινώσκειν ὡς ἀεὶ ἀσκαλωνίτης.

Τροχοὶ ὀξυτόνως, ἢ τρόχοι βαρυτόνως διαφέρουσι. πρὸς τοῖς ἀζηνοῖς, φησὶ Τρύφων γὰρ ὀλυτόρα τε εἰ ἀζηνῆς προσωσίας. οὐ μὴν γὰρ τροφέρεις βοχὲς ὁμίως ἡμῖν προφέρουσ' ὀξυβοήσεντες. τροχὲς δὲ βαρυτόνως λέγουσι σὺν βοάμος. αὐαγινώσκομεν γάρ. ὡς φησιν μὲν γὰρ ἀλόπα Εὐριπίδης.

Ὁρῶ Μαγνησίαν τόνδε γυμνάδας τόλεν.

Στέγοντα θεωρῶν ἐκτρόχου πεπαμένου. αὐαλογώτερον δὲ τὸ βαρύνειν. τὰ γὰρ εἰς χ· λιοσύλλαβα πρατελθύτα ὄντος τοῦ ο. βαρυβοήσεται. οἷον λόχος, ὄχος, βρόχος, πόγχος, πόλχος, μοχὸς ἔτω καὶ τροχός, καὶ ἐπὶ τὰ πλείονα εἰς ω βαρύτονα καὶ αὐτὰ βαρυτονεῖται ἰδοσυλλαβοῦντα οἷον πλέκω πλόκος. ἀστέρω ἀστρο· λέγω λόγο· φέρω φόρος.

ρω φόρ⊙. οὕτω καὶ πρίχω πρόχος.

Τραγῳδοί, καὶ τραγῳδοποιοὶ καὶ λωμῳδοποιοί διαφέρουσι. τραγῳδοὶ μὲν γὰρ καὶ λωμῳδοί εἰσιν οἱ ὑποκρινόμενοι ἢ κωμῳδίας καὶ τραγῳδίας. τραγῳδοποιοὶ δὲ καὶ λωμῳδοποιοί οἱ ποιηταὶ τῶν δραμάτων.

Τύραννον οἱ ἀρχαῖοι ὧν βασιλέως ἔτασσον, Ἡρόδοτ⊙ ὧν Κροισ⊙. τυράννου δ' ἐθνέων. καὶ πᾶσιν ἐμοὶ τυράννοις ἐπιτάσσω Δημοκήδεα ἰητῆρα. καὶ Ἀριστοφάνης γὰ λιμνίαις, γὰ τοῦδ' ἐτυράννησεν ὑλιπύλης πατὴρ δόκος Βρασίλυτρος τῶν γὰ ἀνθρώπων δραμῶν. ἐὰν δ' ὅτι καὶ τὸν τύραννον, Βασιλέα ἔλεγεν, ὡς Εὔπολις γὰ δήμοις ὧν τῷ Πεισιστράτῳ.

Τήθη μὲν ὅταν ἡ μάμμη. ὠὴ τήθη δὲ ἡ προμάμμη. πιθὴ γὰ ἡ θεία, λιτθὴ γὰ ἡ τροφός.

Υμνῳ⊙· ἐγκωμία διαφέρει. ὁ μὲν γὰρ ὕμνος ὅσι θεῶν. τὸ δὲ ἐγκώμιον ἀνθρώπων.

Ὑὸς ὀνείρατος διαφέρ⊙. ὑὸς μὲν γὰρ ὅταν ἡ ἐνεργὴς ὄψις, ὄνειρον δὲ ἡ γὰ τῷ καθεύδ⊙ φαντασία.

Ὑπαντῆσαι καὶ ἀπαντῆσαι διαφέρ⊙. ὑπαντῆσαι μὲν γὰρ ὁ τὸ ἐξ ἐναντίας ἰόντα. ἀπαντῆσαι δὲ καὶ ὁ πλαγίως ἰόντα. οἷον ἀπλῶς τινα ἐπὶ τὴν οἰκίαν, ὡς τὸν πλησίον.

Ὑπόκρισις καὶ ὑπαγγελία διαφέρει. ὑπόκρισις μὲν γὰρ ὁ τὸ ἐξ ἐναντίας διδόναι μέλλων. ὑπαγγέλλει δὲ ὁ ἄγγελος πλησίον πρὸς ἕνα βουλόμεν⊙.

Ὑποψία ὑφορᾶσθαι διαφέρ⊙. ὑποψία μὲν γὰρ ὅταν ἀληθὲς ᾖ τὸ ὑπόνοια. ὑφόρασις δὲ ἡ ψεῦδος ὧν τὸ χεῖρον.

Ὑπάρξαι τὸ, τε γενέσθαι, καὶ τὸ παρεῖναι.

Ὑπόκλυε καὶ παρακούειν διαφέρει. ὅταν μὲν γὰρ ἀκούσῃ τις ἑκὼν καὶ προσέχῃ τὸν νοῦν. ὅταν δὲ ἄκων καὶ μὴ προσέχῃ τὸν νοῦν.

Ὑπόζευγνυμι καὶ παραζεύγνυμι διαφέρει. ὑπόζευγνυμι μὲν γὰρ ὅταν τὸ ἐκ τοῦ ἑνὸς ἐπὶ τὸ ἕτερον. παραζεύγνυμι δὲ τὸ ἐκ τοῦ ἑτέρου ἐπὶ τὸ ἕτερον.

Ὑπερβαίνειν καὶ ὑπερπηδᾶν διαφέρει. ὑπερβαίνειν μὲν γὰρ ἐστὶ τὸ διὰ τοῦ μέσου ἰέναι. ὑπερπηδᾶν δὲ τὸ ἐκ τοῦ ἑνὸς ἐπὶ τὸ ἕτερον ἄκρον.

Ὑπάγειν ζυγὸν ὠκείας ἵππους.

οἱ ἢ βουλόμενοι τῇ λέξει φασίν, ὅτι ὑπάγειν λέγομεν αὐτὸ τὸ προάγειν. ὥσπερ ὑφηνητὴν αὐτὶ τοῦ πονητήν. καὶ ὑπογράμμου αὐτὶ τοῦ πογράμμου. ὡς φησι καὶ Ἀριστοφάνης,

Ἐγὼ γὰ ὑπάρχω τὸν ὄρνιν. αὐτὶ τοῦ πάρειμι.

ὅτως δὲ καὶ ὑπάγειν λέγομεν αὐτὶ τοῦ πάγειν. τουτέστιν εἰς τὸ μπροσθεν πορεύεσθαι. λέγεται τῇ λέξει ἡ ὕπολις γὰ βαδίζειν.

Σὺ δ' ὑπάγειν εἰς τὸ μπροσθεν.

Ἀνὴρ φασῖν διαφέρειν φασί. φασὶ δ' οἱ ἓν ὠμοί εἶναι ἐνιαῦσ. φασὶ δὲ ἡ ἐλευθερία. πτύρεσθαι δὲ τοὺς παλαιοὺς ἡ διαφορά.

Φακῆλος καὶ φάκελος διαφέρει. φακῆλος μὲν γὰρ ὅτι ἐλαίας. φυλία ἢ ἀχίνη⊙.

Φακῆλος καὶ φάκελος διαφέρει. φακῆλος μὲν γὰρ ὅτι φορτίον ξύλων. Θεόκριτος, φακέλους ὕλης ἀργείας. φάκελον δὲ ὁ μετὰ φλεγμονῆς σπασμός.

Φάσκηλος φασκωλία διαφέρ⊙. φάσκηλος μὲν γὰρ ὅτιν ἰμαλοφορεία. φασκώλιον δὲ ὅτι δερμάτινον βαλάντιον.

Φαρμακεία γοητείας διαφέρει. φαρμακεία μὲν γὰρ ἐνεῖναι ἡ βλάβη, ἡ δὲ διὰ πιθοῦς τινός γνώμην φαρμάκου. γοητεία δὲ ἡ τοῦ ὠδικλήσεώς τε, καὶ ἐπαοιδῆς φαρμακεύειν. φαρμακὸς δὲ ἐξυπόνους, ὁ ἐπὶ καθάρσ⊙ τῆ πόλεως ἐπιτρόμεν⊙.

Φάσμα μὲν ὅτι τὸ ὅμοιον ἀληθείᾳ. φάντασμα δὲ τὸ ἐτερόμορφον ἑαυτὸν δὲ τὸ ὅμοιον τῇ σκιᾷ. τέρας δὲ φάσμα ἐτερόμορφον. βρέτας δὲ τὸ ξόανον.

Φάγαινα μὲν λέγεται μετὰ τὰς νόσους πολυφαγία. φαγέδαινα δὲ φῦμα αὐτόπεσον.

Φεύγειν δὲ τὸ ἀπὸ φεύγειν διαφέρ⊙. φεύγει μὲν γὰρ δίωκε. ὁ διωκόμενος. ⊙ γὰρ ὁ διωκόμενος φεύγει. ἀπὸ δὲ τοῦ φεύγειν ἡ ἀποφυγὴ δὲ ὁ νικήσας, ἢ λυθεὶς ἡ διωκόμενος.

Φθίοι καὶ φθῖται διαφέρουσι. φθίοι μὲν γὰρ οἱ ἀπὸ τοῦ προτεταλάφου φησὶν ὅμηρ⊙,

Πρόφθιόν τε μέδοντα.

οἷον ἀπὸ τῆς πόλεως, ὁ δὲ ἀπὸ χώρας, ἀλλ' ἀπὸ αὐλῶνος φθίος. φθῖται δὲ οἱ ἀπὸ τοῦ ἀχιλλέως ἀπὸ πόλεως θεσσαλικῆς φθίας, ἢ χώρας ὁμωνύμ⊙.

φθίνω δ' ἐκ μέν οἱ ἐβόλακτε.

ἠγνόησεν ὁ Καλλίμαχ⊙ εἰπών,

Οὐδὲ λέ τὴν φθίνω ἔχειν αὐκαθέλιπ.

Φιλῆν καὶ λυᾶν διαφέρ⊙. δῦ μὲν γὰρ ἡ λυᾶν ἐπὶ τοῖς χείλεσιν ἀσπάζεσθαι. φιλεῖν δὲ τὸ ἀγαπᾶν καὶ ἐρᾶν.

Φίλος καὶ ἑταῖρος διαφέρει. φίλοι μὲν γὰρ οἱονεὶ ἀπαντες οἱ τῆς φιλίας δίκαια πρὸς ἑαυτοὺς ἔχοντες. ἑταῖροι δὲ ἴσως οἱ κατὰ τὴν ἡλικίαν σχεδὸν ὁμοίως ἔχοντες. οἱ καὶ τῇ συνηθείᾳ καὶ τῇ συνεργάσαι πολὺν χρόνον γεγονότες.

Φόρος καὶ φορὸς διαφέρει. φόρος μὲν γὰρ λέγεται ὁ φέρων, ὅτως καὶ φόρος ἡ ἀναίρεσις. φορὸς δὲ ὁ τόπ⊙ ἢ αἵρεσις, καὶ φορὲς ὁ φερόμεν⊙.

Φράζειν καὶ φράσσαι διαφέρει. φράζειν μὲν γὰρ ὅταν τὸ εἰπεῖν. φράσσαι δὲ αὐτὶ τοῦ διανοηθῆναι.

Σὺ δὲ φράσσαι εἰ με ζώσεις.

Φρεμαθήδαι καὶ φρενᾶθαι διαφέρει. φρεμαθήδαι μὲν γὰρ τὸν πρᾶγμα φαμὲν. ἢ φρεμαγμὸς ἡ τοῦ πράγματος φωνή. ὥσπερ φρεμαγμὸς φρενᾶθαι δὲ τὸν ἵππον τὸν φυσῶντα καὶ γαυρούμενον.

Φρονεῖν τοῦ καταφρονεῖν διαφέρει. φρονεῖν μὲν γὰρ ὅταν τὸ λογίζεσθαί τι καὶ ἐνθυμεῖσθαι. καταφρονεῖν δὲ τὸ ὀλιγωρεῖν.

Φερνὴ Μοιρῖς. φέρνιον δὲ τὸ ἁλιευτικὸν ἀμφίβλιον.

Φύλλον καὶ φύλον διαφέρ⊙. φύλλον μὲν γὰρ τὸ ἀπὸ ταλον λεγόμεν⊙. φύλον δὲ τὸ γένος.

Φωνεῖν καὶ ὠρύεσθαι διαφέρ⊙ φωνεῖν γὰρ μὲν ἐστὶ καὶ ἀνθρώπων λέγειν. ὠρύεσθαι δὲ ἐπὶ λύκων. παρατηρεῖται δὲ ὑπὸ τῶν λοιπῶν τὸ οἰκεῖον ἑκάστ⊙. ὅτε βλυχᾶσθαι γὰρ μὴ λέγειν ἐπὶ τῶν προβάτων. μηκᾶσθαι δὲ ἐπὶ τῶν βοῶν δῆλ⊙ ὑ. βρωμᾶσθαι δὲ ἐπὶ λεόντων. χρεμετίζειν δὲ ἐπὶ ἵππων. ἀραρίσκειν δὲ ἐπὶ λυκῶν παρ' ἀθηναίοις, ἀπὸ τ' ὰς φωνῆς, παρ' ἡμῖν δ' ὑλακτεῖν λέγεται.

Φωλεὸς

Φωλεὸς ἡ κοίτη διαφέρ⊙. φωλεὸς μὲν γὰρ ὧν ἔρπετῶν τάσσεται. κοίτη δὲ ὧν αὐθρώπων. ὥστε ὧν μὲν τῶν ἑρπετῶν ῥητέον τὸ φωλεύειν. ὧν δὲ αὐθρώπων τὸ κοιτάζειν. ὧν ἢ τῶν ὀρνέων τὸ νοσσεύειν. ὁ γὰρ λέγων νοσσιὰν τῶν τίκτων, ἀκύρολογεῖ. τέκνα μὲν γὰρ αὐθρώπων. νοσσοὶ δ' ὀρνίθων. νεβροὶ δὲ ἐλάφων. σκύμνοι ἢ λεόντων. σκύλακες ἢ λυκῶν.

Χάριεν θηλυκῶς μὲν ὧν ἔτι τὴν ἀμπέλω πᾶσαν δεσμεύων. ἀρσενικῶς ἢ ὧν τῶν γλυκέων ποιημάτων περιπνευμόνων. καθ' ὧν λέγει σικελικὰ ζωντῶν, αὐτὶ τοῦ περιφερῆ ξύλα τιθέντες. καὶ καρπώματα τὰ πυθμενικὰ ἀναθήματα.

Χαρὰ καὶ θυμηδία καὶ τέρψις ἡ θυμηδία ἡ ἡδονὴ καὶ ἀπόλαυσις διαφέρουσι. χαρὰ μὲν γὰρ ὅτι πρὸς ἕκαστον ψυχῆς ἔπαρσις καὶ διαχυσις. θυμηδία δὲ ἡ πάθος χρονίως μετὰ σωφροσύνης γινόμενον. τέρψις ἢ οἱονεὶ πρόψις καὶ ψυχαγωγία, ἀπὸ δ' αὐτῆς ὧν τὸ ἱερώτατον. θυμηδία δὲ ἐκ ψυχῆς ἀρετία. ἀπόλαυσις ἢ ἕξις ποιᾶς ὧν πάσης μεταλήψεως τοιουμένη ἀγαθῆς τε καὶ φιλίας.

Χαμαιζῆλον οὐ μόνον τὸ παραχαμαιζές, ἀλλὰ καὶ τὸ χθαμαλὸν. ὡς Μοιρίων⊙ ἐν λεξικῷ.

Χλαῖναν καὶ χλανίδιον διαφέρειν φησὶ Τρύφων ἐν τῷ πρὸς Ἑλληνισταὶ. ἐν ᾗ τάδε ἐστὶ γεγραμμένα. χλαῖνες μὲν γὰρ φησι καὶ ὧν τῶν ἐγνομισμένων ⊙ πάχειαι. διὸ καὶ Ὅμηρον φάναι. Ἐνθάδε τ' ἐπιθεῖσα πυκινὸν λίχνον, ἐμβαλέτω βυνὸν, Δίμνια καὶ χλαίνας καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα. χλανίδας δὲ τὰς φορεμένας καὶ μαλακωτέρας. καὶ ὑπὸ τῆ παραστάτου ἡμάτι.

Χλαῖναν πορφυρέην κατ' ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι.

μήποτε δὲ ἄμφω λέγειν, τὰς μὲν χλαίνας ὧν τῶν ἐγνομισμένων καὶ πάχειαι, διὸ καὶ Ὅμηρον φάναι. Ἐνθάδε τ' ἐπιθεῖσα πυκινὸν λίχνον, ἐμβαλέτω βυνὸν, Δίμνια καὶ χλαίνας καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα. χλανίδας δὲ τὰς φορεμένας καὶ μαλακωτέρας. καὶ ὑπὸ τῆ παραστάτου ἡμάτι.

Χλαῦναι πορφυρέην κατ' ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι.

μήποτε δὲ ἄμφω λέγειν, τὰς μὲν χλαίνας ὧν τῶν ἐγνομισμένων καὶ φορεμένων χλανίδας ἢ ὧν μόνων τῶν φορεμένων, οἷον ἢ ὧν τῶν ἐγνομισμένων καὶ φορεμένων χλανίδας ἢ ὧν μόνων τῶν φορεμένων. ὁ δὲ χλαμὺς ἢ χλαῖνα διαφέρ⊙. καθὸ δῆλ⊙ πολυτελεστέρα ἦν ἡ χλαμὺς τῆς χλαίνης. ἡ μὲν γὰρ χλαμὺς ἐκ δύο ὑφασμάτων ἐγίνετο. ἡ δὲ χλαῖνα ἁπλοῦν ἦν ἱμάτιον. ἐκ δὲ τῆς χλαμύδος ἐγένετο καὶ ἡ ἐφήβων στολή. ἐκ δὲ τῆς χλαίνης οὐδέποτε. ἐν δὲ τῆ χλαμύδι καὶ ἡ τῶν ἐφήβων ἐκπώματα. ἐν δὲ τῆ χλαίνη οὐδέποτε. ἐν δὲ τῆ χλαμύδι καὶ ἡ τῶν ἐφήβων ἐκπώματα. ἐν δὲ τῆ χλαίνη οὐδέποτε.

Χολάδες καὶ χόλικοι διαφέρει. χολάδες μὲν γὰρ τὰ ὑπόδρα.

Χύνος καὶ μαλακὸς χολάδες.

χόλικες δ' ἀεὶ τὰ βοῶν κοιλίαι. Αἰσχύλος Βακχυλωνίοις, ἢ Βοηδρομίοις ἢ ἀπέκτενε ζόν⊙ χολίκοις ὠδίθυμῶν.

Χρήσας καὶ λευκὰς λευκὸν, καὶ σὺς χροφλίτας.

Χρησμὸν ὁ τόπ⊙, καὶ ὁ χρησμὸς καὶ τὸ ἱερόν.

Χύτραι καὶ χυτρίδες διαφέρ⊙ χύτραι μὲν γὰρ καὶ αὐτὰ τὰ σκεύη, καὶ τὰ χυτροπωλεῖα. χυτρεῖα δὲ τὰ τῶν χυτρῶν ὄσφρησις.

Ψάλλιον καὶ ψέλλιον διαφέρει. ψάλλιον μὲν τὸ τοῦ ἵππου. ψέλλιον δὲ τὸ ἀνθρώπου βραχίονος περίβλημα. ὠσμίων. οἱ σιδηροῦς ψέλλιον καλοῦσι τὸ ἄκρον. ὅθεν καὶ ἡμεῖς τὸ ἐπ' ἄκρων χαλλαῖον λεγόμενον προσῳδίαν, ψιλὴν ἐκαλέσαμεν, ὡς φησι Τρύφων.

Ψάμαθ⊙ καὶ ἄμαθ⊙ διαφέρ⊙ ψάμαθον μὲν γὰρ τὴν παράθαλασσίαν ἄμμον.

Ἐπὶ ψαμάθοις ἑλίνσιν.

ἄμαθον δὲ τὴν κόνιν.

Τύχε γὰρ ἀμάθοιο βαθείας.

Ρα διασεῖσαι τοὺς ἵππους, καὶ ἡμέρας ψιλῶς δὲ ἡ φροντίς.

Ωνίζεσθαι καὶ ἀγοράσαι διαφέρει. ὠνίζεσθαι μὲν γὰρ ὅτι τὸ πριάσθαι. ἀγοράσαι δὲ τὸ ἀγορᾷ διαθεῖναι.

Ὠτῆλαι καὶ ἀλαὶ διαφέρ⊙. ὠτῆλαι μὲν γὰρ ὅτι τὸ πρόσφατον τραῦμα, ἢ ἀπὸ ὀπτῶν. οὐλὴ δὲ ἡ ὑγιασμένη σὰρξ ἐν τραύματ⊙ παλαιῷ. ὡς ὅμηρ⊙. Οὐλὴν τὴν ποτέμιν σῦς ἤλασε λευκῷ ὀδόντι.

ΤΑΞΙΣ ΠΑΛΑΙΑ, ΚΑΙ ΟΝΟΜΑΣΙΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΟΝΤΩΝ.

Καταλοχίσαι ἐστὶ τὸ εἰς λόχους καταμερίσαι τὸ πλῆθος τοῦ στρατοῦ.

Λόχ⊙ φησὶ μὲν τὸ σύνταγμα τὸ ἀπὸ ἀνδρῶν ῆ. οἱ δὲ τὸ ἀπὸ ἀνδρῶν ιβ'. οἱ δέ, τὸ ἀπὸ ἐπιλέκτων ἀνδρῶν πλῆθ⊙, ὃ καὶ τέλειόν φασι καὶ σύμμετρον.

Λοχαγὸς, πρωτοστάτης καὶ ἡγεμών, ὁ αὐτὸς ὄν. ὅτι μὲν ὁ α, ⊙ ἀρχὴ τοῦ λόχου.

οὐραγὸς ὁ τελευτᾶ⊙ τοῦ λόχου.

Στίχ⊙ ἢ ἐπανία ἢ λόχος, τὸ αὐτὸ ὄν. οἱ δὲ ἡ γραμμὴ αὐτὸ καλοῦσιν. οἱ δὲ τὸ σ'. λέγεσι δὲ λόχου τὴν γραμματέαν, οἱ ἢ τὸ σ'.

Ἐνωμοτάρχης, ὁ δὲ γραμματέας ἄρχων.

Δημοσίαν

Διμοιρίαν, ἡ ἡμιλοχίαν· τὸ αὐτὸ φασι.

Διμοιρίτης ἡ ἡμιλοχίτης, ὁ ἄρχων τῆς ἡμιλοχικῆς τ
Ἐπιστάτης ὁ τῆς λόχου ὀπίσω τεταγμένος, (μοιρας.
ὁ ἢ μετ' αὐτὸν πρωτοστάτης. ὁ ἢ μετὰ τοῦτον πάλιν ὠθιστάτης. ὡς ἔστι τὸ ὅλον σύνταγμα ἐκ πρωτοστατῶν καὶ ὠθιστατῶν συγκεκλῶσθαι φασί, καὶ ἄρχειν τῶν ὠθιστάτων. οὐ γὰρ μέσῳ ἢ ἐν ὠστάτῃ. ἀλλ' ὠθιστάτης μὲν ὁ μετὰ τὸν πρωτοστάτην, ἴσθι β'. τὸν ἢ γ', ἀεὶ τῶν πρωτοστατῶν ὠστάτης.

Συλλογισμός ἐστιν, ὅταν ἐκ δύο ἀληθῶν ἕτερος λόγος ἐπιτελῆται, ὥστε λοχαγὸν λοχαγῷ, καὶ ἄρχοντα ἄρχοντι, καὶ οὕτω μεταξὺ οἷς ὁμοζύγοις πρέπει τὰ.

Παρασπᾶται, οἱ ὁμόλοχοι αὐθρῶν ζ'. καὶ ὁ ἡγούμενος τετράρχης.

Ταξεῖς αἱ δύο τετραρχίαι, αὐθρῶν ιϛ'. ἡ ὁ ἡγούμενος πάλαι μὲν ταξίαρχος, νῦν ἢ ἑκατοντάρχης.

Σύνταγμα, ὃ ἅγιοι τάξιν, ἀεὶ τάξεις, αὐθρους σνε'. καὶ ὁ ἡγούμενος συνταγματάρχης. ὧν οἱ ἅγιοι καὶ ἕφαγίαν καλοῦσι, ἡ ξέφαγον τὸν ἡγούμενον.

Πρωτοστασιαρχία τὰ ιβ τάγματα, αὐθρους (μεγαλφ. β'. ὁ ἡγούμενος, πρωτοστασιάρχης.

Ἑκατονταρχίαι, τάττουσι τὸν μὲν παλαιὸν ἁπλῶς ἔχειν ὡς καὶ τὸ ὄνομα δηλοῖ, δηλονότι ἑξακοσίους ἄνδρας. εἰσὶ ἢ ἑτεραὶ, στρατοπέρχης, ἐπιμεσφόρος, ἐπαρίτης, ἀρχηγός. νῦν ἢ ἡ τῶν σωτακτῶν λέγουσι, ἡ τὸ ἄλλων. ἔχειν ἢ τάττουσι τὴν τάξιν ἢ τὸ τάγμα. τὸ ὅπως τῇ φωνῇ σημαίνει τὸ πρᾶγμα. τὸ δὲ ὅπως τῷ σημείῳ, ἐμπήξαι φωνὴ λατανωνοῖς ἀξίαν θόρυβον, τὸν δὲ ἐπαλτικτῶν, ὑποτεμηθῆναι σημεῖα βλέποντες ἀξίαν λοιποῦ τόν. ἐπὶ τὴν ῥᾳστώνην ὥστε ἔστι τῶν εἰς τὴν χρείαν παρακομίσαι. τύχοι μὲν ἑπτακόσιοι ἀρχόντων, πλὴν τὸ ἐπανάγειν τὸ ἀκριβῶς ἐπὶ τὴν τάξιν, οἱ τῶν δὲ ὧν τυπωθῶσι ἢ μέτωπον κάτω τάσσονται.

Ἑξαρχία, ἀεὶ β' πρωτοκοσιαρχίαι, αὐθρῶν ακδ'. οἱ ἢ πλῆθος ἴσον τὸ πλῆθος χιλιαρχίαν καλοῦσι, καὶ χιλίαρχον τὸν ἡγούμενον.

Τεβαρχία, ἀεὶ β' χιλιαρχίαι, αὐθρῶν βμή. οἱ ἢ τέλος ὀνομάζουσι. ἡ τὸν ἡγούμενον τεβάρχην, οἱ ἢ τε-
Φαλαγγαρχία, ἀεὶ β' λοχαρχίαι, αὐ- (λοχαγίαι πρ.
θρους δ'σ'. ἔστι γοῦν οἱ ἀρχαιοτάτου φασιν, οἱ ἢ μέρος πάλαι ἢ τὴν στρατηγίαν ἐκάλεῖτο, ἡ ὁ ἡγούμενος στρατηγός, νῦν ἢ φαλαγγάρχης.

Διφαλαγγία, ἀεὶ β' φαλαγγαρχίαι, αὐθρους μ̄ σβ. ἔστι δὲ ἡ μέρος ὑπ' ἐνίων καλεῖται ἀλλ' καὶ λέρας ἡ ὁ ἡγεμὼν λεραρχης.

Φάλαγξ ἡ τεβαφαλαγγαρχία, ἀεὶ β' φάλαγγες, αὐθρους ις' χιλιάδων ἡ τὰ σι. ἔστι γὰρ ἐντελεία καὶ δύληρωσις φάλαγξ.

Μῆκος ἐστὶ φάλαγγος τὸ ἀπ' ἐκ τῶν λόχων σύνταγμα, ὃ μιᾶν αὐθεσιν τάσσεσθαι ἀπὸ λέρας εἰς πέρας διατείνον. καλεῖται δὲ ἔστι ἡ πρόσωπον, καὶ μέτωπον), ἡ σόμα, ἡ παράταξις, δὲ πρωτολοχία, ἡ πρωτοστασία· ὁ ἢ κατόπιν τούτου στίχος καὶ παραλληλος κείμενος δεύτερος γυμνὸς καλεῖται, καὶ ὁ τρίτος πρίσμα, δὲ ἑξῆς ὁμοίως.

Παρεμβολὴ τῆς φαλάγγος διαφέρει, ἡ μὲν γὰρ ἐστὶ τὸ ὁμοίως παρεσκευασμένον, οἷον ὁπλίτων παρ' ὁπλίτας, ἢ ψιλῶν παρὰ ψιλὰς. παράταξις ἢ ἡ τῶν αὐτομολων, οἷον ὁπλιτῶν παρὰ ψιλὰς, ἢ ψιλῶν παρ' ἱππεῖς. (ὁπλίτας.

Σύστασις, τέσσαρες λόχοι, αὐθρῶν λβ'.

Φαλαγγοναρχία, β' συστάσεων, αὐθρῶν ἑξήκοντα τεσσάρων.

Ἑκατονταρχία, β' φαλαγγοναρχίαι, αὐθρῶν ρκή. ἐνίοτε ἢ ἑκατοντάρχια ἑκατὸν ἔχει φαλάγγας.

Ψιλαγία, β' ἑκατονταρχίαι, αὐθρῶν διακοσίων φαλαγγιτῶν ξ'.

Ξεναγίαι, β' ψιλαγίαι, αὐθρῶν φιβ'.

Σύρεμμα, β' ξεναγίαι, αὐθρῶν χιλίων μδ',

Ἐκπεξαγία, δύο σύρεμματα, αὐθρῶν δισχιλίων

Στίφος, δύο ἐκπεξαγίαι, αὐθρῶν τετρα- (μύ. κισχιλίων ρ.

Ἐπίταγμα, δύο στίφη, αὐθρῶν ὀκτακισχιλίων σβ'. τότε ἕκτακτοι αὐθρῶν ή.

Ἐκπεξαγοὶ μὲν δύο, συρέμματα δὲ ἄρχει ἡ οἱ λοιποί.

Ἐμβολὴ παράταξις ὀνομαζομένη ἐστὶ δὲ τὸ ἥμισυ τοῦ ῥόμβου διπλοῦς ὄντος.

Ῥομβοειδὴς παράταξις ὀνομάζεται ἡ τὴν σφηνοειδῆ.

Ἱππαρχία, β' ἱππικὰ, ἡ δὲ ἀριθμὸν δὲ ἱππεῖς ἡ ἱππικὸν ἑξακόσιοι.

Ἐφιππαρχία, β' ἱππαρχίαι, ἱππέων χιλίων ὀκτακοσίων. (ἑξακοντα ὀκτώ.

Τέλος, δύο ἐφιππαρχίαι, ἱππέων δισχιλίων τεσσάρων.

Ἐπίταγμα, β' τέλη, ἱππέων τετρακισχιλίων ρϟ'.

Κλίσις, ἡ ἡ ἐνέδρα κίνησις.

Κλίσις ὧν δύο εἰσὶν, ἡ ὧν τὰ δεξιὰ κλίσεις. ἐπαναπλησις ἢ ἡ ὧν τὰ ἀριστερὰ κλίσις.

Ἐπ' ἀσπίδα κλίσεις εἰσὶν ἡ ὧν τὰ ἀριστερὰ ὁμοῦ,

Μεταβολή ἐστιν ἡ δι' ἧς ὧν τὸ αὐτὸ γινομένη κλίσις ἡ νῶτα τοῖς τῶν ὁπλιτῶν ὄψεις μετατεθεῖσα, ἧς δύο διαφοραί. ἡ μὲν ἀπὸ τοῦ πολεμίου, ἢν καὶ ἐπ' ἀσπίδα ὀνομάζουσιν. ἡ ἢ ἐπὶ αὐτὸν πολεμίους, ἀπ' ἀσπίδος καλουμένη. φίλοι ἢ ἔτι καὶ αὐτὴν ὑπερφάφσιν.

Μεταβολή ἐστι μετάληψις τοῦ προτεταγμένου ἀθροφανείας, εἰς τὴν κατ' ἀσπίδα ἀθροφανείαν, ἢ ἀπὸ ταύτης ἐπὶ τὴν φαντασίαν. καὶ ἡ μὲν ἀπὸ τοῦ πολεμίου μεταβολή, δι' ἧς ἐπὶ δύο κλινάντων γίνεται. ἡ ἢ ἐπὶ αὐτὸν πολεμίους, δι' ἧς ἐπ' ἀσπίδα.

Ἐπιστροφή ἐστιν, ἐπὶ σοῦ αὐτοῦ τὸ πᾶν σύνταγμα τὴν νῶτα δεῖ τῇ πρὸ αὐτοῦ στῆναι, παθάπερ ἑνὸς αὐθρώπου σῶμα ἐπὶ δύο, ἢ ἐπ' ἀσπίδα ἐγκλίνωμεν, παθάπερ ἐπὶ πρύμνα τῷ λοχαγῷ, καὶ τὸ τοῦ τάγματος πρὸ ἐγένετο ἡ μεταλαβὸν

τοῦ τόπου μετὰ τῆς ἐμπροσθεν, ὥσθαι ἄμφω δὲ πλὴν ἐκ διεξιῶν διαφωνοῦντων ἑνὸς τῶν παρασκευῶν, ἢ τῶν ὠθιστατῶν.

Ἀναστροφή ἐστιν ἡ ἀκριβὴς κατάστασις τῶν ὠστροφῆς, ἐν ᾗ προτέρων χώραν. πρόσωπισμος δέ ἐστιν ἡ ἐκ δυοῖν ὠστροφῶν τοῦ τάγματος κίνησις, ὥστε μεταλαμβάνειν τὸ ὀπίσω τόπων. ἐκ πρόσωπισμός δέ ἐστιν, ἐκ προῶν ὠστροφῶν συνεχῶν ἀνάκλισις, ὥστε μεταλαμβάνειν. ἐὰν μὲν ἐπὶ δύο γένηται, τῇ δὲ ἀναστροφῶν ὠσφαίαν. ἐὰν ἢ ἐπ' ἀσπίδα τῶν ἐκ δεξιῶν. εἰς ὀρθὸν δέ δύο ἀποδίδωσι, τὸ ὧν τῇ δὲ ἀρχῆς θέσιν ἀποκαταστῆσαι αὐθρους ἕνασον, ὥστε ὧν δύο πλίνθων ἐκ τοῦ πολέμιον μελετώντο. ἔστ' αὖθις εἰς ὀρθὸν ἀναστῆναι δεήσῃ ἐπὶ οὗ πολεμίους πάλιν τρεπόντα. πάλιν δὲ ὧν τὸν ἐπ' ἀρθρον ἀποκαταστῆσαι.

Ἐξελιγμῶν δύο ἐστὶν ἰδίαι. ἡ μὲν ἢ λόχος, ἡ δὲ ἢ ζυγά. εἰσὶν ἢ αὐτὰ ἑκάτερα) αὐτοῦ β. καλοῦνται γὰρ ὁ μὲν μακελῶν, ὁ ἢ χορθός, ὃν ἅγιοι πρικτὸν ἢ πόρισμον καλοῦσι. τόταν δὲ μακελῶν ἀγελιγμός ᾖ. ὁ ἢ λόχος, ὁ μεταλαμβάνων τὸ φάλαγγος τὸ ἐμπροσθεν τόπων. αὐτὸ ἢ τὸ ἢ πρόσωπον ἐπιφανείας. τὸ ὄπισθεν χορεῖ· ἢ ὁ τὸ αὐτὸν ἐπέχων τόπ) τὸ φαλαγγος τὸ ὁπλιτῶν ἢ μέρος. αὐτῶν ἢ ὧν προπατέχων τόπον ἐνόρκις μεταλαμβανόντων. τὸ μὲν λοχαγοῦ, τὸν πρὸ ἀγοῦ. τὸ δὲ ἀγοῦ, τὸν τὸ λοχαγοῦ. αὐτὸ ἢ ἢ πρόσωπον ἐμπροσθεν ἐπιφανείας. τὸ ὄπισθεν. οἱ δὲ λοι ἢ ζυγὰ ἀξελιγμοί γίνονται, ἐτὰ δ' αὐ ἀπὸ τῶν ἀκροκωλῶν τὰ λίκρατα καθιστάμενα. τὰ σ ἢ ἀπὸ ὠμὰς τῶν ἀκροκώλων, κἀεὶ τὸ τὰ μέσα ἰσχυροποιεῖν, ἡ ὁμοίως τὰ δεξιὰ φῶσις δύνανμοις, καὶ τὰ δύνυμα φῶσις δεξιοῖς.

Διπλασιάζειν ἁπλῶς λέγεται, ἡ γὰρ τόπον φῶ. ἡ φάλαγξ, μιούντος τὸ πλῆθος τῶν αὐθρῶν, ἡ ἀεὶ μὲν αὐτ. γίνεται δὲ ἑκάτερ) διχῶς, ἡ ἢ λόχ), ἡ ζυγά. τῶνδε σ' ἐπ' ἐμ ἢ μῆκος ἡ ἢ βάθος. ἢ μῆκ· ἢ ἔν γίνε) διπλασιασμὸς αὐθρῶν, ὅταν μεταξὺ τῶν προϋπαρχόντων λόχων παρεμβάλωμεν, ἡ παρεμπλέκωμεν ἄλλας ὡσαύτως ἀεὶ μᾶς, τὸ μῆκος φυλαττόντος τὸ αὐτὸ ἢ φάλαγγος, ὥστε πύκνωσιν γενέσθαι μόνον ἐν ἢ τῶν αὐθρῶν διπλασιασμός. ἢ βάθ· ἢ ὅταν μεταξὺ τῶν προϋπαρχόντων ζυγῶν πλεμβάλωμεν, ἡ παρεμπλέκωμεν ἄλλα αὐτοῖς ἰσόπεδα, ὥστε ἢ βάθ· πύκνωσιν ἐν μόνῳ, ἢ μῆκ· δὲ τόπε. ὁ ἢ διπλασιασμὸς ὅταν τῇ προσεμιμῶν ἢ μῆκ· πύκνωσιν, μανότητι μεταπέμψωμεν, ἡ παρῳξετέρᾳ ἀξελίξωσι ἢ μῆκος. ἢ βάθ· δὲ γίνεται τόπου διπλασιασμός, ὅταν τὸν προειρημένον κατὰ βάθ· πύκνωσιν μεταπέμψωμεν μανότητι, ἢ οἱ παρῳθήσθω ἀξελίξωσι ἢ βάθ·. ἅγιοι δὲ αὖ πολλοὺς διπλασιασμοὺς ἀποδημαίζουσι, καὶ μάλιστ' ἐγγύς

γὺς ὄντων τῶν πολεμίων. ἐφ' ἑκάτερα δὲ τ̄ λοιπὸν αὖ ψιλὸς ἡ αὖ ἱππέας ἐπεκτείνουσι τ̄ ὄψιν τῇ διπλασιασμῷ, χωρὶς τῆς ἀρχῆς τῆ φάλαγγ@ ἀκροδιδάσι.

Φάλαγξ λέγεται φάλαγξ, ἥτις ἔχει τὸ μῆκος τ̄ βάθους πολλαπλάσιον ὀρθίαν ἢ λέγει τ̄ ὅταν ὠπλισμένως πορεύηται, πολλαπλάσιον ἔχουσα τὸ βάθ@ τ̄ μήκους. καθόλου ἢ πᾶσα μῆκος μὲν λέγεται ἐπὶ πᾶσῶν τάγμα, ὃ αὖ τὸ μῆκ@ ἔχει πλέον τοῦ βάθους.

Λοξὴ λέγεται φάλαγξ, ἡ τὸ ἕτερον κέρας ὑπὸ τ̄ρου αὖ προέρηται πλησίον τῶν πολεμίων ἔχουσα, ἡ γὰ αὖ τ̄ρὸς τὸν ἀγῶνα ποιεῖται, τὸ ἢ ἕτερον γὰ ἀκρατόσ τι ὑποσολὰς ἔχουσα. πλεῖας μὲν, ἡ τὸ πλεῖον προβεβλημένην, λοξὴ ἢ ἡ τὸ λαιόν.

Παρεμβολὴ λέγεται ἐπεισλὰν πρὸς τεταγμένων τινῶν εἰς τὰ μεταξὺ διαθήματα ἐκ τῶν ὠπλισταγμένων ἁθρισθῆναι αὖθις ἐπὶ δυθείας.

Πρόταξις δὲ ὅταν ἐξ ἑκατέρων τῶν μορίων τ̄ τάξεως, ἢ ἑκατέρα ἡ τὸ κέρας αὐτὸ πρὸ τεθῇ ζίφ@ τῇ πάσῃ φαλαγγι, κατ' ὀλίγον τὸ μετὰ πρ τ̄ τάξεως.

Ἔνταξις ἢ ἐπὶ δ' αὖτις πρὸς ἀρῆναι αὖ ψιλοὺς εἰς τὰ διαθήματα τ̄ φάλαγγ@ γὰ τάσσειν αὖθις παρ' αὖθις ἡγιοῖ ἢ τὸ ἑῷ πορεύεσθαι ὀνομάζουσιν.

Ἐπαγωγὴ λέγεται, ὅταν, τὰ γματα τὰ γματι ὑποτάσσωσι, οἷον τετραρχίας ἡγεμονίας, ἀ λοιπὰ τετραρχίαι ὑποτάσσωσι. ἥ ἐφαγγίας ἡγουμένης, ἀ λοιπὰ ἐφαγγίαι ἐπακολουθῶσι. ἰσοκαθόλου ὅταν σύνταγμα συντάγματι γὰ πορείᾳ ἑπηται, ὥστε ζῆς τῆ πρωτομιᾶς συντάγματ@ ἀραγοῖς, οὕτω τοῦ ἑρᾶς τάγματος ἡγεμόνας συνάπτειν.

Παραγωγὴ λέγεται, ὅταν ἡ φάλαγξ πορεύηται αὖ ἡγεμόνας ἐν τῶν ζυγῶν ἔχουσα, ἢ ἐν τ̄ πλεῖῶν. ἰσαὶ μὲν ἐν τῶν πλείων μέρῶν ἔχει αὖ ἡγεμόνας, ζυγῶν@ παραγωγὴ λέγεται. ἐὰν πλὲ ἐν τῶν ζυγῶν, πλεῖα παραγωγή. εἴτε πλὲ ἡ πορεία γὰ ἐπαγωγὴ γίνεται, εἴτε πρὸ ζῆς γὰ μονοπλόυρος, ἢ δίπλόυρος, ἢ τριπλόυρος, ἢ τετραπλόυρος τάγματα βαδίζει. μονοπλόυρος μὲν ὅταν μονοχόθεν φοβηθῇ. δίπλόυρος πλὲ ὅταν δίχόθεν. τριπλόυρος πλὲ ὅταν τριχόθεν. καὶ τετραπλόυρος, ὅταν οἱ πολέμιοι πανταχόθεν ὠπισθεδιαι ὑφορῶνται.

Ἀμφίστομ@ φάλαγξ καλεῖτ, ἡ αὖ ἡμίσεας τ̄ γὰ τοῖς λόχοις αὐλῶν ἀπεστραμμένους ἀσφ@ ἔχουσα ὡς αὐλιν ὑτας ἐᾶν. δὴ φαλαγγία πλὲ ἀμφίστομ@, ἥτις γὰ τῇ πορείᾳ αὖ ἡγεμονας ἔχει, γὰ παραγωγαῖς τεταγμένα ἐξ ἑκατέρων τ̄ μερῶν, αὖ ἀραγὸς ἔχουσα ἔξω ἐξ ἑκατέρων τῶν μερῶν γὰ πρὸ παγωγαῖς τεταγμένας.

Ἐπὶστρόσομ@ φάλαγξ καλεῖται, ἥτις αὖ πορεύηται τὸ μὲν ἡγούμενον ἥμισυ ἔχουσα γὰ ζυγῷ ἀπαγωγῇ, τὰ πλὲ αὖ ἡγεμόνας ἐξ ὀπίσω ἔχουσα. τὸ ἢ λοιπὸν ἥμισυ αὖ ἡγεμόνας γὰ ἀπαγωγῇ.

Κοιόσομος δὲ γὰ πορεία δ φαλαγγία ἐστίν, (γῆ. ἥτις αὖ ἡγεμόνας ἑκατέρας γὰ φάλαγγος ἐν τῶν αὐτῶν μορῶν ἔχει τεταγμένας, οἷον ἐκ πλαγίων ἢ ἐξ ὀπίσω ἑκατέρας φαλαγγος.

Ἐμβολὴ πλὲ ἐκλείπ, ὅταν ἡ ἀμφίστομος δ φαλαγγία, τὰ μὲν ἡγούμενα κέρατα ἀλλήλοις συνάψῃ, τὰ ἢ ἑπόμενα διασήσῃ.

Κοιλιέμβολον δ' ἐκλεῖ, ἐπὰν δ' ἡ αὐτίστομος δ φαλαγγία, τὰ μὲν ἑπόμενα κέρατα συνάψῃ, τὸ ἢ ἡγούμενα διασήσῃ.

Γλαῖσι ὀνομάζ ὁπόταν πρὸς πάλας τὰς πλαγίας ταρατάξει τινὰ ἴς ἑτρομικὴ χήμαλ.

Γλινθία δ' ἐ ἡ πλινθίον λέγει, ὅταν τετραγώνῳ χήματι τὸ αὖτο πράξῃ. ὅπερ ξυροῦν ὁ τοῦ χρύλλα διπλάσιον ἰσόπλουρον ἐκλῆ.

Γναπλεγμένη φάλαγξ ἐστίν, ἥτις τοῖς ὑποπίπτουσι τόποις αὐαγκαζομένη ἐξομοιοῦσθαι, τροπὴ ὀνος λόγου ἐπιχῇ, ἡ ξυσφοσιῶς ἡ φάλαγξ ὅλη γίνεται, ἡ πολυφόλης τῇ τάξεῖ.

Ἐπιλαμπὴς δ' ἐ ἐπὰν τὰ μέχρι τῶν πολεμίοις προσπίπτ τὰ ἢ λέρατα ἐν τῶν ὀπίσω μορῶν ὁρθιον ὑφ' ἑαυτὴν ἔχῃ τεταγμένα.

Ἐπαρμογὴ δὲ ὅταν εἰς ὄγκας πολεμίους διαλύσῃ ταγμάτων.

Κυρτὴ δὲ ἡ κοίλη, ἡ ὠπλισμένος λέγει, ἡ εἰς τὸ ὀπίσω, ἡ πρόσω ἢ τὸ σόμα πρὸς λον ἔχουσα. ἡ λυσὸν, ἢ διπλασιασμὸς ἡ αὖ ὅπως ἂν εἴρῃ, ἢ εἰς τὸ ὀπίσω, ἢ εἰς τὸ πρόσω, ὥστε τὰ εἰδ' αὐτῶν γίνεσθαι, ἡ ἑκάστης τριῶν εἰς τὸ ὀπίσω σχηματιζομένης, ἢ εἰς τὸ πρόσω.

Ὑπερφαλάγγισις λέγει, ὅταν ἐξ ἑκατέρων μερῶν ἡ φάλαγγος τ̄ρέχουσα τ̄ πολεμίων.

Ἐπισμὸς ἐστίν, ὅταν τὸ βάθος τ̄ φάλαγγος συναρεῖται ἡ αὐτὶς τυχὸν αὐ ὀλῶσης γένον.

Ὑπερίρωσις ἢ ὅταν ἐν τοῦ ἑτέρου μέρους μόνον τ̄ρέχωμεν τῶν πολεμίων.

ΤΕΛΟΣ.

ORBIKIOY

ΤΩΝ ΠΕΡΙ ΤΟ ΣΤΡΑ ΤΕΥΜΑ ΤΑ ΞΕΩΝ.

Στέον ἢ ὅτι τῶν πρὶ τὸ στρατόπεδον διατάξεων καὶ ἡγεμονιῶν, ὁ μὲν πρότερ αὐ ὀλῶν ἀειθμὸς καλεῖται πεμπὰς, ὁ ἢ ἀρχὴν πεμπάδ' ἀρχος. ὁ δὲ τῶν δέκα, δίεκας, ἡ δεκάδ' ἀρχος. ὁ ἢ τῶν πρότερ καὶ εἴκοσι λόχος καὶ λοχαγός. ὁ τ̄ πρότ ήκοντα, πρωτικοσὺς ἡ πρωτικόνταρχος. ὁτῶν ἑκατὸν, τάξις καὶ ταξίαρχος. ὁ τῶν πρωτήκοντα καὶ δια.

Ὡς αὖτις παῦ ὅμιλον ἐλυ τρώων ἀγερόχων.
ἐπορθολιῶ.

Ὡς ὲπ ἀνότερον ἡ κύντερον ἄλλο γυναικός.
ὁμοίωσιν.

Ὡς ὀδ' ὀλυσῆ@ μεγαλήτορ@ υἱῖ ἔοικεν.
αὐτὶ τοῦ ὅμως.

Ἀλλ ἀδ' ὡς ἐπάρας ἐρρύσατο εἱμένος πόρ.
ὡσαφρασάν.

Ὡς οἱ Ἥτοι αὖτα πρὸς ἀλλάλους ἀγόρευον.
θαυμασμόν.

Ὡς ἀγαθαὶ φρονέουσι πάρ ἐχέφρονι πηλοπέῃ.
αὐτὶ τοῦ οὕτως.

Ὡς εἰπὼν πυλέων ἐξ ἔσυτο φαίδιμ@ ἕκτωρ.
τὸν ἵνα σύνδεσμον.

Ὡς μοι ἡ τόνδ' αὖδρα πελώριον ἐξονομήνης.
τὸ ὅπως.

Ὡς απείσης δὲ πατρὶ ἡ ἄλλοις ἀθανάτοισι.
τὸ ὅτι.

Ἔγνως ὡς θεός εἰμι.
Εἰ τὸ.

Ὡς δ' ὅτε δ' ἐνεκά σφιν ἐκιβόλω.
τὸ ἐπέ.

Ὡς ἴδε χῶρον δ' ἐσαῦν ὠκέας ἵππους.
τὸ εἴθε βύλοιό' ἐπίῤῥημα.

Ὡς ὄφελε θάνατός μοι ἀδ' εἰν κακός.
τὸ δέ.

Ὡς ἄρ' ἔφθ' ἀδ τὸν σὸν φίλον τέκ@,
τὸν εἰ συναπτικὸν σύνδεσμον.

Ὡς ὑμεῖς παῤ ἐμεῖο θοὴν ὠὶν νῆα πίοιτε.
τὸ ὁμοίως.

Μνήσομαι ὡς μ' ἀσύμφορον φ' ἀργείοισιν ἔρεξεν.
τὸ ὅμως.

Ὡς πρῶον πίπορας διαμάσατο.
τὸ ὅλ.

Καὶ πρέας ὡς οἱ χεῖρ' ἐκάνδανον.
τὴν γὰρ σιώπησιν.

Ὡς ὔδι ποταμῷ διαμήσεται ἄσιμον ὕφ.
τὸ δῦθέως.

Ὡς ἴδεν ὡς μᾶλλον ἐλυ χόλος.
τὸ ὡσαύτως.

Ὡς δ' αὖ νῦν μοι ἄγαδε θεοί.
τὸν βεβαίωσιν.

Ὡς χάρι φ' ἐς' αὖθρωπος ἀνθρώποις.
τὸ ἀλλά.

Ὡς τότε δὴ ἡφάτις, ἀπὶ κὸν ἕως.
τὸ ἕως.

Ὡς ὁ μ φθα πολὺν βίοτον ἡ χρυσὸν ἀγείρων.
τὸ οὕτως.

Ὡς ποτ' ἔμ νῦν αὖτε νεότῃ@ αὐτιώντων.
τὸ ἀνέτι.

Ὡς ὐκ ἔστ χάρις μετ' ὀπιδ' ἀνεργέων.
δηγμαλικὸν κεφάλαιον.

Ὣς ἄδ', ὡς ἀγιώσε ἐμήσατο λυγρὸν ὄλεθρον.
τὸ λίαν.

Ὡς ἐμε-

Sic fursum per turbam subijt Troianorum illustrium. Superlationem.

Vt nõ grauius aut imprudentius aliud muliere, Similitudinem.

Ita hic Vlyssis magnanimi filio similis visus est. Pro eo quod est tamen.

Verũtamen nõ seruauit socios, quanquã uellet. Relationem.

Sic hic quidem talia inter se loquebantur. Admirationem.

Vt bonæ mentes erant prudenti Penelopæ. Pro eo quod est sic.

Sic ait, & portis erupit splendidus Hector. Vt coniunctionem.

Vt mihi & hunc uirum magnum nomines. Vt.

Vt libes Ioui patri & alijs immortalibus. Quia.

Nosti quòd deus sim. Et illud.

Qui ob id illas Phœbo. Postquam.

Postq̃ uidit locum desertũ ubi steterant ueloces equi. Vtinam aduerb. optandi.

O utinam mors mihi mala subreperet. Ea propter.

Ob id postea à te chare fili. Si cõiunctionẽ continuatiuam.

Si uos à me celerem ad nauem iretis. Similiter.

Memini similiter quæ mihi imperio Argis fecerit. Tamen.

Tamen prius Cicoras domuit. Quautum.

Et carnem quantum ei manus capiebant. Enim coniunctionem.

Non enim tibi à fluuio domari fatale erat. Protinus.

Vt uidit protinus eum magis inuasit ira. Eodem modo.

Eodem modo rursus nunc mihi inuidetis dij. Confirmationem.

Sic gratiosum est homo hominibus. Sed

Sed huius ueritas quædam, Atticum hoc. Donec.

Donec hic inde multũ uictum & aurũ cõgregãs. Sic.

Sic olim eram, nunc rursus iunior obuiantium. Amplius.

Amplius non est gratia postea benefactorum. Narratiuum caput.

Vt uenit, sic Aegisthus adornauit tristẽ mortem. Valde.

Valde

BIBLIOTECA UNIVERSITARIA

καὶ διακοσίων, σύνταγμα, καὶ συνταγματάρχης. ὁ τῶν τετρακοσίων, τετρακοσιοντάρχης καὶ τετρακοσιάρχης. ὁ τῶν χιλίων, χιλιοντάρχης καὶ χιλίαρχος. ὁ τῶν δισχιλίων, μοιραρχία καὶ τέλος, ἢ μεραρχης, καὶ τελάρχης. ὁ τῶν τετρακισχιλίων φάλαγξ καὶ φαλαγγάρχης ὁ τῶν μυρίων, μυριαντάρχης καὶ μυριάρχης. ἀναλογοῦσι δὲ φαλαγγαρχίαι, τετραφαλαγγαρχία αὐξηθῶν μυρίων ἑξακισχιλίων, ἢ ὁ ἄρχων τετραφαλαγγάρχης. τὸ μὲν ὅλον πελτικὸν ἅπαν στράτευμα ὁ μονύμως οἷς μερικοῖς τάγμασι λέγεται φάλαγξ. ἡγεῖται ὁ ἡγεμονικὸς, στρατηγός. τῶν δὲ ἱππικῶν, ἵππαρχος. τὸ δὲ συναμφότερον πελτικὸν καὶ ἱππικὸν, στρατιά. τῆς δὲ στρατιᾶς τὸ μέτωπον λεγόμενον, ὃ ἢ πρῶτον ζυγὸν καλοῦσι. πρωτοστάται, καὶ ὁ ἡγούμενος πρωτοστάτης. οἱ ἢ παρ' ἑκάτερα ταξόμενοι κέρατα, πλεύρα καὶ σύνωνυμον. οἱ αὖθι καὶ παρασάται, ὁ δὲ ἀρχὸς ὁμωνύμως. οἱ δὲ ὄπισθεν αὐτῶν ὡς ἐπὶ τὸ βάθος τασσόμενοι ἐπισάται. τὸ δὲ ἀθρόον τούτοις πᾶς τὸ βάθος ἕκαστον ζυγόν, οὐρὰ καὶ οὐραγός. ὁ αὐτὸς δὲ ὀπισθοφύλαξ. ἡ συνήθεια τοῦτον καὶ ὀπισθοφύλακα αὐτὸν καλεῖ. ὁ δὲ λίγυς πανταχοῦ στρατηγὸς καὶ ἡγεμονικός, βασιλικός.

τέλος.

TA TOY SIGNIFICATIONES VOCABVLI H.

Η ΣΗΜΑΝΤΙΚΑ.

Η διαζευκτικὸς σύνδεσμος ψιλούμενος, καὶ πεφυσιωμένος, ὡσαύτως σημαίνει τέσσαρα.

Coniunctio disiunctiua tenui spiritu & accẽtu circunflexo quot modis significatẽ quatuor.

Ἢ διὰ πληρωματικὸν σύνδεσμον. ὡς τὸ,

Completiuam coniunctionẽ. ut illud,

Ἐπεὶ πολυφραστόν ἐστιν.

Quoniam multo prestantius est.

Ἢ καὶ ἐπιτατικὸν ἐστὶν. ὡς τὸ, ἢ μάλα δ' ἦ τέθνηκε μενοιτίου ἄλκιμος υἱός.

Et aduerb. confirmãdi, pro eo quod est uere ut, Certè iam obijt fortis Menœtij filius.

Ἢ σημαίνει ῥῆμα, αὐτὶ τοῦ εἶπε. ὡς τὸ, ἢ καὶ κυανέησιν ἐπ' ὀφρύσιν νεῦσε κρονίων.

Significat & uerbum, pro eo quod est dixit. ut Dixit & nigris supercilijs annuit Saturnius.

Ἢ μοῦνοι φιλέουσ' ἀλόχους μερόπων ἀνθρώπων, Ἀτρεΐδαι.

Et pro dubitatiua coniunctione. ut illud, An soli amant uxores mortalium hominum Atridæ?

Ψιλούμενον δὲ τὸ βαρύτονον, πόσα σημαίνει; τέσσαρα, σύνδεσμον διαζευκτικὸν τὸ μὲν τὰ ἐναντία ἐν τῇ συντάξει διϊσῶντα. ὡς τό.

Spiritu uerò tenui, & accentu graui quot modis significat? quatuor. Coniunctionem disiunctiuam, quæ contraria in constructione separat. ut, Aut nouus, aut uetus.

Ἢ νέος ἢ παλαιός.

καὶ ὑποδιαζευκτικόν. ὑποδιαζευκτικὸς δέ ἐστιν, ὃ διάφορα πράγματα τιθεὶς, καὶ μηδέν ἕτερον ἐν τῇ αὐτήσει διαιρῶν. οἷον,

Aut subdisiunctiuam. Est autem subdisiunctiua, quæ differentes res determinat, & nihil aliud in petendo determinat. ut,

Δός μοι χρυσὸν ἢ ἄργυρον.

Da mihi aurum aut argentum.

καὶ διασαφητικόν. διασαφητικὸς δέ ἐστιν, ὅταν δύο προτεθῶσι, τὸ ἓν ἀφεῖσῃ. οἷον,

Aut explanatiuam. Est autem explanatiua, cum è duobus propositis unum tollitur. ut,

Φέλοι τύχης σαλαγμόν, ἢ φρενῶν πάθον.

Malo fortunæ guttam, quàm mentis dolium. Stilla mentis potior, quàm fundus fortunæ.

Ἢ θέμις ἐστὶν αὖθ' ἁμὸς ἀγορή.

Est & pro quatenus. ut illud, Quatenus fas est rex forum.

TA TOY SIGNIFICATIONES VOCABVLI ὡΣ.

ὡΣ ΣΗΜΑΝΤΙΚΑ.

Ὁ ὡΣ πόσα σημαίνει; τριακονταδύο.

Σ particula quot modis significat? triginta duo.

παραβολήν. ὡς τε λέων ἐχάρη μεγάλῳ ἐπὶ σώματι κύρσας.

Parabolam. ut, Vtq; leo lætatus est magnum nactus corpus.

ἀνταπόδοσιν.

Redditionem.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου κύριε.
τὸ τοσοῦτον.
Ὡς φαίνηθ', ἵνα πάντων ἴδωσιν αὐδωνδ.
Τὸ ὠτίον, ὅπερ μόνον ψιλεῖ τῶν ἄλλων πάντων πασωμωμένων καὶ ὀξυωμένων.
πλὴν ὡς πρόθεσιν.
Ὡς ἀεὶ τὸν ὅμοιον ἄγει θεὸς ὡς τὸν ὅμοιον.

τέλος.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ἐΦΕΛΚΥΣΤΙΚΟΥ̂ N. ἘΚ ΤΩΝ ΤΟΥ̂ ΧΟΙΡΟΒΌΣΚΟΥ.

Περὶ τοῦ ἐφελκυστικοῦ ν. ἐκ τῶν τοῦ χοιροβόσκου. οἷον,

Τοῖς ἄλασιν ἔδωκα. Τᾶς φιλότασιν σύφρασ νομαι. Τοῖς βήμασιν ἐμπρίπατῶ. Τοῖς τύφασιν ἐμωλωπίδλω. καὶ τὰ τοιαῦτα. Συμφώνου λεπαγομένου, οὐ γράφεται τὸ ν. τοῖς ἄλασι ἢ λωκα. τοῖς τύπτουσι μωλωπίζομαι. Καὶ ἐν αὐτωνυμίαις ἐφελκυσὸν τὸ ν. σφίσιν, ὅμως καὶ σφῶϊν, ὡσαύτως καὶ νῶϊν. τὸ ἡμῖν ταύτοτε μετὰ τοῦ ν. Ἐν τοῖς ῥήμασι δὲ τρίτα πρόσωπα ἑνικὸν καὶ πληθυντικῶν, ἐν τοῖς ὀφειλομένοις χρόνοις ἐφέλκονται τὰν. ἔτυψεν ἐκεῖνο. ἔτυπτον οὗτο. τύπτουσιν ἄλλοι. τύψασιν ἄλλοι. τύπτουσιν ἕτεροι. καὶ τὰ τοιαῦτα. Καὶ ἐν τοῖς ἀπίστοις τρίτοις τῶν ἑνικῶν. γράφουσιν οὕτω. αὐταγνώσιεν ἐκεῖνο.

Τινὲς δὲ ἐν τοῖς ἐπιῤῥήμασι, ὃν ἄνω ν, κάτωθεν, ἀρανόθεν, γῆθεν, καὶ τοῖς ὁμοίοις ἐφελκυσι κὸν λαμβάνουσι τὸ ν, ὅθεν καὶ συμφώνου ἐπαγομένου ὀγράφουσιν αὐτό. ἀρανόθε τὸ φῶς γῆθετὰ αὖθι. ἢ δὲ συνήθεια ταῦτα τοτε μετὰ τοῦ ν, τὰ τοιαῦτα γράφει.

ἘΚ ΤΟΥ̂ ΑὐΤΟΥ̂ ΧΟΙΡΟΒΌΣΚΟΥ ΠΡΟΣ ΟὓΣ ἘΝ ΤΟῖΣ ΡΉΜΑΣΙ ΚΑΝΌΝΑΣ ΖΗΤΟῦΝΤΑΣ ΚΑΙ ὁΜΟΙΌΤΗΤΑΣ.

Οὐ χρὴ ζητεῖν ἐν πᾶσι τοῖς ῥήμασιν ὁμοιότητας ἀσασιάσους, καὶ κανόνας ἀσφαλεῖς, καὶ τύπους ἀκριβεῖς. Πρότερον μὲν γὰρ εὕρηνται τοῖς ἀνθρώποις ἀλλέξεις ὅτι τῶν ἀναγκαίων ἢ πῶς ἄλλήλους ὁμιλίας, ὕστερον δ' ἐπιγενομένην ἠτύχησε μὲν ἀσυνήθη ῥυθμίσαι, καὶ εἰς ἐπάνατινα ἀγαγεῖν. τὰ δὲ μὴ συνηθέως ἔλαβεν ἀφ' ἧς εἶχον σωσηθείας.

Καὶ πῶς γὰρ αὖτις ἐξαριθμήσαιτο ἡ τέχνης τὸ ὑπερίτροπόν τε ἑκάστου; Ἔοικε γὰρ ῥῆμα ὅν ἡ αὖθις ἀνθρώπινον, φθορᾶς ἐπανήκοντα ἢ αὖτη, καὶ μεταβολῆ, καὶ τροπῇ, οἷα δὴ καὶ τ' ἄλλα τῶν ἀνθρώπων πράγματα.

Εὕροι γὰρ αὖτις σκοπῶν λέξεις τελείσας, οἷς ἄλλος μὲν οἱ πάλαι ἐχρῶντο ἀνθρωποι, ἄλλως δ' οἱ νῦν. Καὶ ἃ τοῖς πάλαι οὖσα ἐχρήσατο ρεωσθησαν, καὶ ἀπεῤῥίφθησαν ὕστερον. ἰσοῦ γὰρ τὸ τύραννος Βασιλικὸν ὄν ὄνομα πρότερον, βλασφημεῖται νῦν. καὶ τὸ κυδαίοι οἱ πεπληθυσμένοι, ἀπὸ τοῦ κύδος λεγόμενον, νῦν ὠθὲ ὀνειδισμοῦ λαμβάνεται. Καὶ τὸ πανοῦργος ὠθὲ φρονίμων λαμβανόμενον πρότερον, βλασφημεῖται νῦν. καὶ τὸ δίκαιον καὶ ἐπιεικὲς τοῦ ἁπλοῦ, καὶ τὸ ἄγαν, ἢ τὸ ἀναγκὲς ἀπὸ τοῦ ἄλως τὸ σβύσαι γινόμενα. πάλαι μὲν ὠθὲ ἐπαίνου ἐλαμβάνοντο, νῦν δὲ ὧν ψόγου. τὸ δὲ πανάγκες ὧν ἐπαίνου μόνον ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ πράγομενον. καὶ μυρία ἕτερα εὑροιτις ἂν τοιαῦτα δίκαιον, ἃ χρὴ κατὰ τὸν τοσοῦτον λόγον ἐκπλῆσαι ἀναδυεμ ὡς εἰς λιμφάτινά, εἰς οὓς τοσοῦτον ἐν τῷ τοσῷδε ὁρθογραφίας πανόνων ἀναλογίαν φημὶ διαλεκτου, ἐτυμολογίαν, ἢ ἱστορίαν.

τέλος.

ΗΡΩΔΙΑ

ΝΟΥ ΠΕΡΙ ΕΓΚΛΙΝΟΜΕΝΩΝ ΚΑΙ ΕΓΚΛΙΤΙΚΩΝ, ΚΑΙ ΣΥΝΕΓΚΛΙΤΙΚΩΝ ΜΟΡΙΩΝ.

Εγκλινόμενόν ὄτι μόριον, λέξις ἣ κατὰ τὸ τέλος ὀξυνομένη, προτακτὰ δὲ εἰς βαρεῖαν κατὰ τὸν τοῦ λόγου σωτηρίαν, καθάπερ ἔχει ἡ μὲ ἡ μιν τροχὴ ἀνθρωπος λης ἐριδοις.

Ἐγκλινόμενόν ὅτι μόριον ὁ τὸν ἰδίαν ὀξεῖαν τροπίζον, τὸν προπερισπώμενον βαρεῖαν εἰς ὀξεῖαν μεθίεσιν. ὧν ἡ δυνάμις ἡ φύσει ἐστὶ βαρεῖα ὑπέρκειται. δύναμει μὲν οὖν τὸ.

Δώματά μοι. φύσει ἢ καθάπτ.

Ἀρκεσίλαός τε.

Συνεγκλινόμενόν δὲ ὅτι σωτηρίας δυσὶν ἢ πλείοσιν μορίοις ἐγκλινόμενον ἐπ' ἀλλήλοις ὀξυνομένοις, ὡς ἔχει τὰ τοιαῦτα.

Ἤ νύ σε τὼ σέθεν ἴομεν.

ὁ μὲν γὰρ ἢ ὀξύνεται δηλ. ὁ νυ ἐγκλινόμ. Τὸ δὲ νυ διὰ τὴν ἀντωνυμίαν τὴν σε ἢ δὲ σε αὐτωνυμία διὰ τὸν τὼ παραπληρωματικὸν σώζλεσμον. εἴρηται δὲ συνεγκλινόμενον διὰ τὸ συνεγκλινόμενον προλαμβανόμενον διεγείρειν τὴν ὑπέρκειμένην φ τοῦ τέλειος ῥῆ λέξεως ὀξεῖαν.

Διαφέρει δὲ ἐγκλινόμενον ἐγκλιτικοῦ. ἤ τὸ μὲν ἐγκλινόμενον ἰδιόν ὄνομα πάσεως λέξεώς ὅτι κατὰ τὸ τέλος ὀξυνομένης, προπερίσπε τε εἰς βαρεῖαν. τὸ δὲ φ τοῦ ἰδίους θέμασιν παλαιτόμενον ἀριθμῷ ἰδίῳ. καὶ ὅτι τὸ μὲν, αὐτὴν μόνην τὴν ἐπὶ τέλους ὀξεῖαν ἀμείβει εἰς βαρεῖαν. τὸ δὲ ἢ μεταπίθησιν εἰς τὴν ὑπέρκειμένην συλλαβὴν, ἢ τὰ τοῦ λόγου ἐπισπέχοιθ.

Ἐὰν τοίνυν ἐγκλιτικὸν μόριον ἢ μονοσύλλαβόν ἔστιν, ἢ δισύλλαβον. καὶ ἐὰν ἐγκλιτικὸν ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν προέχουσάν ἔστιν, ἀναπίμπει τε τὴν ὀξεῖαν ἐπὶ τὴν ὑπερκειμένην βαρεῖαν φ τῆ σωτηρίᾳ καθόλου ἐπὶ μόνων τῶν προπαροξυτόνων Ⓒ προπερισπωμένων. οἷον ἀρκεσίλαόντε. Σχεδίοντε, σκιδλόντε.

οὐδέποτε δὲ ἐπὶ τῶν προπερισπωμένων, δηλ. τὸ τὴν προπερισπωμένην μηδὲν πάσχειν φ τῆ συντάξει. ἐπὶ δὲ παροξυτόνων μόνων ἐστὶ προπαροξυτόνων. λάμπετε. φυλλάτε, καὶ φλοιόν.

οὐδέποτε δὲ τὴν φ ὀπισθιόνην περισπωμένην. ὡς δηλονότι.

Ἀτρείδης τε ἄναξ ἀνδρῶν.

φοιβῳ θ' ἱερὴν ἑκατόμβην.

ἀλλ' ἄγε νῦ μοι ἄεισον.

Ῥάρος γέμιν ὅτι θαμίζειν.

ἀλλ' ἄγε δὴ φ τοῦ πυθέσθαι.

Ὅπως οἱ συμφράζοιτο βυλάς.

ἐὰν δέ ποτε προσκαίος γένηται βασιλεὺς ὁπλοτέρου τοῦτ' ἔζωγρ ἐπαλλήλοι ὀξεῖαι. οἷον.

Ὅ τέμιν ὡς ὑπέδεκτο.

πλὴν ἐμοὶ γε τὸ ἐπιφερόμενον μόριον δισύλλαβον ἢ τροχαῖον φ τῆ ἀρχόμενον. ἀκολουθήσει γὰρ καὶ τοῖς παροξυνομένοις ὃν φ μόνῳ προσκαίως ἀλλὰ καὶ φ ἄλλοις πᾶσιν. οἷον.

Ἴνα σφιν δῶκ' ἀγοσίχλωρ.

Ἐνθάσφας ἐπέχευε φὸς ὀλίοιο μελανθούς.

Τὸ ἁ σφεώντις ἀεισακυδωνίω.

πάσῃ γ' χρῆτ τῇ ναυτακληῇ τ' οἰκίᾳ βυλόγως πάνυ γινομένῳ. εἰ γὰρ διὰ τὸ ἀναπέμπειν τὴν ὀξεῖαν εἰς τὰ ὑπερκείμενα ἐγκλιτικὰ λαλεῖται, σαφὲς ὅτι ἀφελίξεται τὸ ναυτάσι εωδι, ἵνα καὶ τὸ ἰδίωμα φυλάξηται.

Ἐκ μὲν ὀνομάτων ἐγείρει τὴν ὀξεῖαν τὸ τις, καὶ αὐτὰ τὰ πῶσις. καὶ τὰ ἰδιώματα οὖν τὰ τοῦτο, ὅτε ἀοριστωλὰς ἐκφέρεται. οἷον πλθέ τις, ἐκάλεσέ τις ἐκάλυσέ τις φ ὁ γόος καὶ πάντοτε ὑποτακλικόν ὅτι. τὸ μὲν οὖν τις ἐγείρει φ τοῦ.

Εἰ μὴ τις τὸν ὄνειρον.

τινός, μίτινος, τινί.

Οὔτινι πιμπλάζει. τινά.

Καί τινα προϊέλωμ. τινές.

Οἵτινες αὐάρεσιν. τινάς.

Οὕς τινας μεδιόντας ἴδοι.

ἰσοδιωαμεῖ ἢ τοῦ μὴ τινός, τὸ τοῦ.

Ἀλλ' οὔ τοῦ οἶδα.

τῶν δέ τινί, τὸ τοῦ. οἷον.

Οὔτε σοί, ὅτ' τῳ ἄλλῳ.

Ἐκ δὲ ῥημάτων, τὸ εἰμί καὶ φημί μόνα ἐγκλιτικά εἰσιν. οἷον.

Οἷσον σέο φρ' τερός εἰμι.

καὶ ἀπ' τούτ ἐγκλιτικά εἰσιν εἷς, οἷον.

Αἵματός εἰς ἀγαθοῖο. ἐσί.

Ἐπεὶ ἢ πολὺ φίτερός ἐστι. ἔσμ.

Οἵμοι σκυβμδύω πρ ἀχαιῶν φίτεροί ἐσμ.

ἔσμέν. Αὐτοί γάρ ἐσμεν. εἰσίν.

Οἵμε φίτεροί εἰσι νοῆσαί τε ἰφῖνάτε.

καὶ τὸ φημί.

Γιζὸς δ' ἔνδεκά φημι τρόιλω ἐρίβωλον.

ἐκ δὲ μεταχῶν ἐκ οἷον τὸ δύμ ἐγκλιτικόν μόριον. ἀεὶ γὰρ ταῦτα ἐν θέματος αὐαδύεται. μεταλήψις ῥημάτων εἰσίν. ἀλλ' ὅ γε ἄρθρον. τῇ γὰρ σωτάξει ἢ πρόθεσις τ' ἄρθρων μάχεσ. ἅπαντα γὰρ ταῦτα

τῶν τα πθ ἐγκλιτικά ὄντ, ἀρτικώτερα ὄντα τ' καλαμνύων πθτακλικῶν, ἢ λαστάχει ὅλα λόγ.

Ἢ μυρί' ἀχαιοῖς ἄλγ' ἔθηκεν. καὶ

Ὃς μάλα πολλά,

Ῥλάγχθη.

διὰ τοῦτο καὶ ἰδίως ῥήματα ἐκατηλίσταται πθ αὐτοῦ τε πίπτουσιν ἀστιγμαὶ, ἡ δ' ἀπάντων τῶν ὄντων πολλαχῶ ἐστι μόρια εὑρεῖν. ἃ εἰς τ' προσωπικὴν ὑπάγετ.

Ἐκ δὲ αὐτωνυμιῶν, ἃ μὲν ἐγείρουσαι τ' ὀξεῖαν τὴν πθ αὐτῶν ἐγκλιμαλικὰ καλοῦσ. ἃ δὲ μὴ ἐγείρουσαι τὴν προ αὐτῶν ὀξεῖαν, εἰσὶν ἄδλε. μευ, μα, μοι, τοι, με, μιν. σφιν. σφε, σφώ. τούτων πᾶσι ραδείγματα, βλ μὴ μοῦ.

Κλυδί μοῦ ἀργυρότοξε. μοι.

Οὐ γάρ μοι βωμός. τοι.

Καί τοί γ' ὠὼ σωίειδ Ⓒ. με.

Καί με φίλητερ, ὡς εἴτε πατήρ. μιν.

Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα. σφιν. Καί σφιν ἅμ' ἐσὶ μέδων. σφε.

Γίνωσκε γάρ σφε παγός. σφω.

Τίς τ' ἄρ σφω θεῶν.

ἁ δὲ πατ' μὲν ἐγείρουσαί τὴν πρὸς αὐτῶν, πατ' δὲ μὲ, σοῖ, σ' ὦ, σᾶ, σοί, σὲ, εὖ, οἱ, ἕθεν, σφῶ, σφίσι, σφέας, ὅτε βλ οὖν ἀκρελευμένως λέγονται, καὶ ἐμέ περὸς ἑτέρου πρόσωπον αὐτηδικεῖ μονται, ἐγείρουσι τὴν πθ αὐτὰν ὀξεῖαν. ὅτε δὲ ἐκ κατὰ τὴν πρὸς τὸ ἕτερον διαιρεῖται ἐκ φέρονται, ὀρθοτονοῦνται. οἷον ἀκρελευμένως σεῦ. Ἀλλά σοῦ ἀκάμαθος.

ὀρθοτονημένως δέ.

Σεῦ δ' ὧν ἐβ ἐλεῖο ψυχή.

σέο ἀκρελευμένως.

Ὧς σεο νῶῖ ἔφαμας. καί σε πρῶτον ἔθηκα.

ὀρθοτονημένως δέ.

Μήτε σέο γ' ἀμαχάλω ἰθάκη.

σφω, ὅτε βλ ὧν τοῦ γ προσώπτ λέγεται, ἐγείρει τὴν πρὸ αὐτοῦ ὀξεῖαν. ἀεὶ δὲ τοῦ τρίτ προσώπτ ἐνικά τε καὶ πληθυντικὰ ὅτε μὲν τὰ ἀφ' αὐτῶν μεταφερόμενον, ὃ καὶ ἐπίταγμα λέγεται, ἐγείρουσι τὴν πθ αὐτῶν ὀξεῖαν. ἡ βλ ἐσ.

Ἐπεὶ ἐσ ἐλήλαθ λίαν.

ἔστ γὰρ ἐπ' αὐτοῦ τὸ ὀλυσιέ Ⓒ. ἐκήλετο λίαν ὁ σύμπλ Ⓒ. ὅτε ἢ μεταφερόμενόν μετ' αὐτοῦ ἐλέγεται ἢ χώρα. τὸ δὲ ἐκφερόμενόν πλασιομένου, ἐκ ἐγείρουσιν. οἷον.

Δηΐφοβ Ⓒ δ' ἀπ' ἴδλα ταφρείλω φεύδ' ἀσ ἔσ.

ἔσι γὰρ ἀφ' ἑαυτοῦ. εἰσί δ' ἔσ, εὖ, ἕθεν, οἵ, ἕ, σφέων, σφίσι, σφέας. αὖτ ἢ μὴ σὼ τοῖς ἐπιτάγμασι λέγοντ. ὅτε δὴ μὴ ὀρθοδόντ πάντως, οἷον.

Γὰρ δὲ οἱ αὐτοῦ. ἐαν δὲ ἐκ πθίοσδ' ὃ ἐπὶ ταγμαλαμβάνητ, ἐγκλίνουτ.

Ἀλλά οἱ αὐτοῦ. Ζεὺς ὀλίοσιε βίλω.

ἔσι γάρ, ἀλλ' αὐτοῦ ψιλῶς ναοδείγματι τῶν ἐγκλινομένων. ἔσ. Ἐπεὶ ἐσπόλεδ λίαν. εὖ.

Ἐπεί εὖ φημί βίη πολὺ φέρτερ Ⓒ. ἕθεν.

Ἐπεί δ' ἕθεν ἐσίχερείων. οἵ.

Καί οἱ εὐχόμενοι. ἑ.

Καί ἑ ἐκάκη βυβρωσις. σφέων.

Τῶν καί σφεων πολέες ἐκάκον οἴτον ἔπεσσον.

σΘισιν. Ἀπό τέ σΘισιν ὕπνος ὀλώλει. σφέας.

Καί σφεας φωνήσας.

τῶν δὲ ὀρθοδυνημένων, ἕσ.

Διΐφοβος δ' ἀσπίδα ταφρείλω φεύδ' ἀσ ἔσ. εὖ.

Φρίξας δ' εὖ λοφίῃσι. ἕθεν.

Αἰνείας ἦ Ⓒ ναῦ ἕθεν ἀσπίδ' ἀνέγειρ. οἵ.

Ἐπεὶ ἄτινα φυσίν ὅμοιον. οἷ ἔμμεν ἀνανεῶν. ἕ.

Καλέσυνταί μιν εἰς ἕ ἕκαστος. σφῶν.

Σφῶντε αὐτῶν καὶ ἑλίσσεσθαι. σΘισι

Καὶ τὰ μὲν εὖ λάσανθ μετὰ σΘισι. σφέας.

Ἐρχομένων ἦ κατὰ ἄστυ δῆλ. σφέας.

Ἐξ ἐπιῤῥήματος δὲ ἐγκλινόμενα ὅτι, τὰ ἐκ πθίσεως ἀοριστίμενα ἔχοντα τὴν αὐτὴν ἀκολουθίαν τῶν τόνων, τήν τε τοιαύτην συλλαβήν. τὸ μὲν γὰρ πᾶν ἐγκλινόμενόν ὅτι, ὡς φ τοῦ, ἔστι δὲ ἀθρισέσθω τῶν πθυεικῶν ἐπάσατε ὀρθοτονουμένων. ἐκ πθίσεως ἦ ἀοριστίμενα, ποτέ.

Καὶ ποτέ μοι πρὸς τόσσα. Ῥόδι.

Αἰ κέ ποθι ζώοις. ὦπ.

Ἀλλάπη ἄλλη. πόθεν.

Καί πόθεν ἐλθών. πῶς.

Ἀλλάπως ἔμαπάντα.

καὶ χωλὸς τὸ σ. Μηδέπω ὑπόδησΘιν.

Ἐκ δὲ σωιδέσμου ἐγείρουσι τὴν πρὸ αὐτῶν οἶδε, ἐκ βλ συμπληκλικῶν, τε.

Καί τε θεοὶ ἔδυνισι. κεν.

Καί μιν ἐλαφρότερ Ⓒ. κε.

Καίκε τὸ βελοίμεθα. ἐκ ἦ πλαπλερόματε κῶν, γε. Εἴ γε μὴν ἤδ' εἰς. ταρ.

Εἴ ταρ ὄγ' ὀχολῆς. νυ.

Μιύνθι ἐ χρὴ σκηπτοῦχον ἐνὶ στέμμα θεοῖσ.

νυν. Δεῦρό νυν ἡ τρίποδος. πω.

Ἔπε τα γε καλόωσι. πρ.

Μὴ δ' ἄτως ἀγαθός πρ ἐών. θεν.

Οὔθεν ἔκθοι τα δυτα. ῥα.

Ἄλλοι μὲν ῥα θεοῖτε.

ὁ δὲ ἄρα ὁ πλαμβάνετ, ἐπεὶ ἀπ' φωνήσαντ Ⓒ ἄρχετ. ὥσπερ γὰρ ἀεὶ τῶν αὐτωνυμίαν τὸ λατ' ἀρχὰς ἐπιβάλλεσθαι, ἐγκλιτικὰς ἐγένοντο. ἐμὲ, μοι. ἐμοί μοι. ἐμέ, μέ. οὕτως τὸ ἄρα ἐπέβαλε τὸ α καὶ ἐγένετο ῥα, ἡ γενικλίθη, Ⓒ ταῦτα βλ ὄντως.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ̂ ΕΣΤΙΝ.

Τοῦ ἔσιμι, ἵνα μὴ ἄρχηται λόγου, ἢ ὑποστάσηται τῇ κατὰ ἀποφάσει, ἢ ἵνα ᾖ, ἢ ἵνα μὴ ᾖ, ἢ ἁπλῶς συνδέσμου, ἢ ἵνα ᾖ ὡς ἐπιρρήματος. ἢ ἵνα τοῦτο, τὴν ἀκύρωτα τῷ ὄρῳ ἔχει ὧν τὸ ε, οἷον.

Ἔστι πόλις ἐφ' ὑγρᾷ μυχῷ ἄκρῳ· ἵππος βόστοιο.

Οὐκ ἔστ' οὐδὲ ἔοικε τοὺς ἔπος· ἀρνήσασθαι.

ὡς ἔστι κακὸν ἀμαθία. εἰ ἔστιν οὕτως. ἀλλ' ἔστιν ἐπᾶν. τοῦτ' ἔστιν ἁμάρτημα. ἐὰν δὲ ὑποστάσηται ὀξυτόνως λέξας, ἢ πορισμωμένη, ἐγκλίνεται. οἷον καλός ἐστιν, ἑρμῆς ἐστιν. ἢ προσκαίως μὴ παροξυτόνως ἀλλὰ προπεπερισπωμένως, οἷον οἰκός ἐστι. σὲ προδεῖναι, εἰ μὴ ἔχοι τὴν τελευταίαν συλλαβὴν ὁ προσῳδῶν θέσει μακράν, ὡς ἔχει τὸ φοῖνιξ ὄρνις κῆρυξ ὄρνις. σὺ γὰρ τὸν τοῦ ξ ἐπιφορὰν οὐ γίνεται ἔγκλισις. μὴ παροξυτόνως δὲ ἐπον, σὺ τὸ φύλαξ ὄρνις, παροξύτονον γὰρ οὗτος ὁ προσῳδῶν, οὐχὶ προπερισπώμενον. ἡ σὺ τοῦτο τὸ ἔστιν ἐν

ΠΕΡΙ ΤΟΥ̂ ΕΣΤΙΝ.

ἐγκλίνεται ἀλλ' ὧν τὸ ι ἔχει τὸν ὀξεῖαν. γίνεται οὖν ἡ ἔγκλισις ὀξυτόνως λέξει, κακός ἐστι. παροξυτόνως δὲ, ἄκακός ἐστι. προπερισπωμένη δὲ θωμᾶς ἐστι. προπερισπωμένη ἢ φᾶυλος ἐστι. καὶ γὰρ ἐναναγωγὴν τῶν αὐτῶν πεποιήμεθα διαλαφερσίραν γνῶσιν. ἐὰν δὲ μὴ οὕτως ἔχῃ, ἤγουν ὡς προστέτακται, τὸν ὀξεῖαν ὧν τὸ ι λέγεται, καὶ ἐὰν προκῆται αὐτὸ ἢ προκαίως παροξύτονος, οἷον μάντις, πόρνος. ἢ προπερισπώμενος· μὴ ἔχων δὲ τὴν τελευταίαν θέσει μακράν, ὡς ἔχει τὸ φοῖνιξ, κῆρυξ, ἢ ἀπονοσθοῦν, ὥσπερ τὸ ἥρως, ἕλως. ἢ ἴαμβος, ὡς τὸ ἔρως, γέλως. ἢ πυῤῥίχιος, καὶ θάτερον τὸ λόγος, πόνος. ἵνα μὴ τὰ τὸν τόνον ὧν τὸ ι λέγεται, οἷον μάντις ἐστί.

ΤΕΛΟΣ.

SERIES CHARTARVM.

† abcdefghiklmnopqrstuxyz aa bb cc ddee ff gg
hh ii kkll mm nn oo pp qq rr ssttuu xxyyzz Aa Bb Cc
Dd Ee Ff Gg Hh Ii Kk Ll Mm Nn Oo Pp Qq Rr Ss.
α β γ Δ.
Omnes sunt quaterniones præter a Rr Ss α β & γ terniones, & † Δ duerniones.